

Omnia ejus opna prohibita Sunt: A guiden Lee, Devite 129. Decembris 1900. Dille 1 Direm Libe prohit. Ben: XX. vente (www.

d'imagine

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORVM HISTORIA

LITERARIA

Residence of the second

GUILIELMI CAVE

SS.TH.PR. CANONICI WINDESOR.

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORVM HISTORIA LITERARIA

A CHRISTO Nato usque ad SÆCULUM XIV. facili Methodo digesta.

QUA DE VITA ILLORUM AC REBUS GESTIS, DE SECTA, Dogmatibus, Elogio, Stylo; de Scriptis genuinis, dublis, supposititis, ineditis, dependitis, Fragmentis, deque variis Operum Editionibus perspicuè agitut.

ACCEDVNT

S CRIPT ORES GENTILES Christianz Religionis Oppugnatores; & cujufvis Seculi BREVIARIUM.

Inferuntur sus locis Veterum aliquot Opuscula & Fragmenta,tum Greca,tum Latina hactenus inedita. Pramissa denique PROLEGOMENA, quibus plurima ad Antiquitatis Ecclesiastica studium spectantia traduntur.

Accedit ab ALIA MANU APPENDIX

Ab incume SECULO XIV. ad Annum usque MDXVII. ab ipso Autore correcta & aucida Opus Indicinus necessariis instructum.

GENEVÆ,

Sumptibus SAMUELIS DE TOURNES.

M. DC. XCIV.

7

i on on Guayle

SANCTISSIMÆ CHARISSIMÆQUE

MATRI ECCLESIÆ ANGLICANÆ

Quod fælix faustumque sit.

PVS, MATER, füb tuis Aufpiciis natum, in Filiorum Tuorum ufum præcipud elaboratum., Tuoque proinde Nomini jure meritò nuncupandum., in publicum emitto. Te certe tanqam veræ pietatis Magiftram., Catholicæ Doctrinæ vindicem, pulcherrimum primævæ Antiquitatis Archetypum colunt ac venerantur omnes, quotquot iniquo partium fludio non ducuntur. Fides Tue aedem quæ

Sanctis olim semel tradita, sàte stant Patrum dogmata, Conciliorum Decreta ; à Te omnia Veteris Ecclefiæ Symbola, nullis quæfitis coloribus fucata, nullis novis Fidei Articulis aucta vel interpolata : In tuis scrinits divina servantur Oracula, non & Tis Sonze pas recondita, non intra Clathros & Cancellos reposita, non solis doctis & πολυγλώθως cognita, fed familiari fermone exposita, in Templis, Ædibus, Officinis lecta, cuivis nota, ubivis obvia. Utilis fiquidem est omnis Scriptura divinitus inspirata, & bac una ratione à Spiritu S. conscripta, (notante D. Basilio Procem. in Psalmos pag. 125.) " wome Or nome The Juyen larcely, naives and como to lake & olness nathes exa-505 cereguesta; ut ex ea, band fecus atque è communi curandarum animarum officina, medelam suo quisque morbo salutarem & accommodam queat seligere. Penès Te Sacramentis Dominicis sua stat dignitas, reverentia, & integritas illibata; veneranda, inquam, Christianæ Religionis mysteria, non numero septenario tumida, nonportentofis dogmatibus gravida, non ludicris & ineptis ritibus onusta.

onusta, sed pura, sincera, simplicia, qualia à Domino olim instituta, ab Apostolis tradita. Templa Tibi casta, decora, venusta; neque. fqualore fordida, neque ad pompam theatricam extructa & ornata; non corrafis undique Reliquiarum thecis turgida, nec immenfo lampadum crystallinarum splendore rutilantia, non superba elegantissimis, nullaque non arte pretioque limatis Sanctorum Imaginibus, quas non nili contra Scripturarum & Religionis nostra auctoritatems in Ecclefia Christi retineri posse, dilertè olim affirmavit Epiphanius. Cultum tuum publicum verè primavum esse, Catholicum, pium, Deoque dignum testantur singula tuæ Liturgiæ munera, solennes precum formulæ, quique in facris usurpantur Ritus & Ceremoniæ, numero pauce, inflitutione graves, observatione utiles. In te antiquum, & ab ipsis Apostolis acceptum regimen miramur pariter ac prædicamus, Episcoporum, Presbyterorum, Diaconorum Ordines fibimet invicem succedentes: Potestatem Tibi à Domino concessam intra proprios limites coerces; quæ Cafaris funt Cafari in solidum. tribuis, quæ Dei Deo : Apud Te, si unquam alias, sacro-sancta Regum Majestas intemerata conservatur, suisque nullo invidente, nullo convellente, gandet privilegiis. Habent penès te honorem suum. vetusti Canones, quorum potiorem partem in Codicem Tuum Synodicum transcripsisti : ad hos, quantum hodierna ferunt tempora, temet totam componis, optalque enixè, ut pristinæ disciplinæ vigor in integrum restituatur. Paucis again : In te renovatam intuemur avi Cyprianici fimplicitatem, Constantiniani zelum ac puritatem, Theodoliani decus & & & & afair, utinam addere liceret, & felicitatem. Vigeat apud Te magis magisque antiqua fides, virtus, simplicitas; fint Laici tui moribus inculpati, in fide firmi fortesque ; fint Sacerdotes tui justitia amicti, doctrina ornati, & sit in omne zvum, ut hactenus, stupor mundi Clerus Britannus. Propitios experiaris Sereniffimum Regern, omnesque in eminentia conflitutos, ut pro quorum salute indies ad Deum preces fundis, eorum præsidio muniaris, Tuique omnes vitam agant quietam ac tranquillam, cum omnt pietate & gravitate : Ita vovet, optar, & ex animo precatur

Dat. in Colleg. Windefor. 1v. Non. Octobr. MDCLXXXVIII.

> Filiorum Tuorum minimus GUILIELMUS CAVE.

τις τ προκρότειδο Θανόρου Βίλελου Κάβισ τ άλοδώς τουχαιίδε τάσος παρδείας, το πορε πετικές το Θεδία.

X and treme winder a ben diene ber and Bettel pile, a ajahim mina mantane andpec The manger states, sal rate partieur, Tac m pempale, liese tief relieu , n general eine Augen discuss Lypani Tayensis, Links para sami Emrigno, im put' aim In durale zalis tre Bing - spaze, Torong to Mamaratic Beaton in terrapitat Defpenbine biffe rue er Durchmuliur. Town man, in die Oiper, and I'd 'Anikary Ed Zaemegenen merfaen aidieiund. Tenger fe utubina xanib dinger xarißant Nais had , Thisur Derakhar (coggle, Lines mirym mire , to ilain Ainm acem s Baganire cugare arnfin cipal &. Enge n' salu Eng flu , est nervia Pupa Austung gereitt dein termiediere, Ku um lembur ; Ormere, ladidere Ge ('De vin Ceinese Buedige Dreines) Lyeften in peraxis of liphane also, Terffine payets, duri, Bringhe. Dome maint isha, usunyalis, mai h med) Assertance & les ? exercers perce. Tungemeni per, \$1,80 dent, parageare tratice cum experience in x160 armilie, Dame Pupumur Beleryer nehmereffebnowes Kai panar mirus iegricon OlAG. Barnhame of making Impac ou alabar ; The ple Population of San Education. Kai za soprijen Auxolom intrem An anymentine, Marac aun , DeenBine Oix chipes murieur lenguler Clut-Kirg- , Tlearn Sing- , Außegrie en Menit. Turigo , Pioro , en King julland. Bedaguir Gred fer Guija Baipa.) Atalas 'Animi Enluis Maunar impremier, Außänd- minimale nernie dente, main innele, 'Enald- i find- , I de ntimerd- tab-'Imrio Olico- epieha ntumpie , I die Bifine "Απων δοσο έχει, τόσου άφελει βίβλων, Τυπ9έξ πέλας, σημεία τι βιβλιοπαλών, Louvene se unes, ibrie ana min' 'Δυτώ σε αθέ κληθε θεί γλώση το βίβουσε. Ου Σού μέρ Φρίατ & Ιώνλου πλουρο Όλος 'Δυτώς συ τέλος το Στάρτω ded, στρό), λελοφός Kapatinat ein , ren Oberius pieren, Keur imterijus unuine Bishuftun, 'Ο Φολογουτία, άπα κα αφητικών Κύρια Εγματα , άγχαι έλ, πέμι ανάκτων, Traumar On homed, girpale, so miles Kiliger gaf ans , Bafryeger aruud der, Ici Die ayrauffer , en uinta aBagg. Maniso piegers Kalu Mule respecto e. Her du yamater mir pilurg- yausien

Die nallingun,

AB SELLERUS

TABELLA

TABELLA SÆCULORUM.	
I. C. Eculum Apostolicum.	Pagina s
Continet Scriptores Ecclefiaft, X X V. Gentilem 1.	
IL Szculum GNOSTICUM.	Pag. 19
Scriptotes Ecclefialt, LXVI, Gentiles VII.	
III. Szculum Novatianum.	Pag. 45
Scriptores Ecclefiaft, x L 11. Gentiles 11.	
IV. Szculum Arianum.	Pag. 79
Scriptores Ecclefialt, CXXIV. Gentiles VIII.	
V. Szculum Nestorianum, Scriptores Eccletialt. cc.,	Pag. 100
Gentiles 11.	1
VI. SECULUM EUTYCHIANUM. Scriptores Ecclefialt, CXX.	Pag. 170
Gentiles 11.	
VII. Szcolom MONOTRELETICUM. Scriptores LXXXV.	Pag. 510
VIII. Szculum EICONOCLASTICUM,	Pag. 332
Scriptotes XLVII. IX. Szculum Photianum.	Pag. 354
Scriptores CXXV.	1 46. 3) 4
X. Szculum OBSCURUM. Scriptores XLV.	Pag. 400
XI. Szculum HILDEBRANDINUM,	Pag. 416
Scriptores x c 11. XII Szculom WALDENSE, Scriptores c x L 1 x.	Pag. 441
XIII Szculum SCHOLASTIGUM, Scriptores CXXII.	Pag. 483
APPENDIX,	
XIV. Szculom Wichevianum. Scriptores CLXI I.	Pag. 1
XV. Szculum Synodalk. Scriptores clxxxix.	Pag. 51
Designation CLAAAIA	

ELEN-

ELENCHUS AUTHORUM, SCRIPTORUMQUE RECENTIORUM

UNACVM EDITIONIBUS, OVIBUS IN condendo boc Opere usi sumus.

CTA Eruditerum , Loifie ab anno 1682, 44. Acelchier Adamus.

Vitz Germanorum Theologorum , Francef. 16tt. 8. Vitz Germanorum Inrifconfultorum, Heidelberge 1620, 84

Virz Germanorum Philosophorum, Heidelberge 1615. 84. Antonias Alegres.

Paradifus Carmelitici decoris; Lagd, 1639. fol. Lee Alletias.

De Ecclefiz Occidentalis & Otientalis perpetua confentione libri tres, Colon, reverà Amifeled, 1648, 40.

De libris Ecclefiafticis Grzcorum differtationes duz, Parif. 1645. 44 De Scriptis Symeonum Diatriba, Paril. 1664. 40.

Euftathii Antiocheni opera ab co edita, Lugd. 1619. 40.

Grzciz Orthodoxz Tom, 1. Rom. 1652. 1659. 40. De Ecclefiz Octident. & Orient. confensione in dogmare de Purgatorio , Rem. 16551

H. Hottingerus fraudis & impoltura convictus, Rom. 1661. 80.

De octava Synodo Photiana libet , Rom. 1662. 80. De Pfellis, & corum scriptis Diarriba, Rom. 1630. 40.

Apes urbanz, five de viris illustribus, &c. Rome 1622, 89. Symmicia , five Opufcula, &c., Gr. Lat. Colon. (i. c.) amifcled. 1641. \$0;

Edmundus Albertinus.

80.

De Euchariftiz Sacramento libri rres, Davent, 1614, fol.

De Georgiis & corum (criptis Diatriba, edita inter notas ad Georg. Acropolit. Paril. De Merhodiotum scriptis Diatriba præfixa not, ad Methodii Convivium, Roma 1656:

P. Allix. Differtatio de Tertulliani vità & feriptis, Parif. 1679. 80.

Antiquitates Universitatis Oxonienus, Oxon. 1674. fol-

Elenchus Autorum.

Peirus Arcuding. -Opulcula Aurea Theologica Gr. Lar. Rom. 1630. 4. Anduariam Bibliothecz Patrum Gr. Lat. 2, Vol. Parif. 1624. fol. Ambrefius de Altamura. Bibliotheca Deminicana, Rom. 1677. fol. Nicolaur Antonia's. Bibliothera Hifpana, five de Scriptoribus qui ab anno 1500. floruerunt, &c. 1. vel. Rom. 1672. fol-Ioannes Aventinus. Annales Boiorum, Ingelflad. 1554. fol. Angustinus Institutus. Porchetum Salvaticum edidit, Parif. 1920. fol. Moulton's Florentinus. Hitteria Camalduleniis, Florent. 1575. 4 Y Teobanus BaluZius. Nova collectio Conciliorum , Parif. 168; f. Miscellanea , h. c. Collectio vererum monumenrorum, &c. 4. Tom. Pail. 1679. & fegg. annis, 80. Edidit etiam, & notis illustravit Salvianum, Reginonem, Agobardum, Capitularia; &/ C. Cafar Baronius. Annales Ecclesiastici XII Tom. Autverp. 1612. fol. Martyrologium, Ant. 1589. fol: L. de la Barre. Hiftoria Christiana veterum Patrum, Parif. 1583. fok Gafper Barthius. Edidit Claudianum, Gallum, &c. Ioannes Balans. Illustrium Angliz Scriptorum Catalogus , Bafil. 1559. f. Balinafar Bebelius. Antiquitates Ecclefiafticz III. priorum Szculorum , Argenter. 1669. 80. Pet. Bellantus. Observationes return memorab, in Oriente, Antverp. 1,89. 8. Gulielmus Beveregius. Pandecta Canonum Gr. Lat. 2. vol. Oxon. 1672. fol. Theodorus BeZa, Edidit Theodorum de Incarnatione Domini Gr. Lat. Geneva 1976. 44. Franciscus Bivarus. Dextri Chronicon cum notis edidit, Lued. 1617.fol. Bibliothera Patrum editionis novifimæ, XXVII. vol. Lugd. 1677. fol. N. B. nos hanc editionem fecutos effe, tum quod exteris copionor fit, tum quod optimas Seriptorum Occidentalium editiones notis illustratas ubique exhiber. Bibliotheca Thuana Catalogus : Paril. 1679. 2. vol. 80. Bibliotheca Lugdone Basava Catalogus, Lugd. Bat. 1674. 4. Marg. Bieneus. Appendix ad B. PP. qui Poetz Chriftiani, tum Graci, tum Latini continentur, Parif. 1614. fol. Bibliatheca Cluniacenfis , Parif. 1614. 40. Robertus Bellarmanus, De Scriptoribus Ecclefialticis, Parif. 1658. 84. Olant Berriching. Differrationes Academicz de Poetis, Francefuris 1683. 44

De Rebus Liturgicis, Parif. 1676. 84

& Scriptorum.

De divina Pfalmodia, Parif. 1661. 40. David Blandellus.

Pseudo-Isidorus, & Turrianus Vapulans, Geneva 1628, 45. De Sibyllis, Anglice, Lond. 1656. fol.

Philippus Brietius Soc. Jefu.

Annales mundi, five Chronicon univerfale, Parti. 1662. 2 vel. 12. lacobus Bonfrerius.

Eusebius de locis Hebraicis, Gr. Lat. cum notis, Parif. 1619. fol. Loidius Bucherius.

De doctrinà Temporum, Anto. 1614: fol. Loun. à Bolco.

Bibliorheca Floriacentis, Lagd. 1605. 80. Ioannes Boilardus.

Icones illustrium virorum 1v. Tom. Francef, 1500, &c. 40. Ianus Maria Brafichellanus,

Index Romanus , Rom. 1607. 80.

Azidius Bucherius. Commencarius in Victorii Canonem Paschalem, Antv. 1634. fol.

Abrahamus Blovius. Annales Ecclefialt. 7. vol. fol. Col. 1621. & feqq.

Avid Camerarias. De Scotorum fortitudine, &c. Parif. 1631. 40. Hen. Canifins.

Antique Lectiones Tom. vi. Ingolf. 1601. &c. 40.

Melchior Canus. Locorum communium lib. X11. Fenet, 1567, 80.

Hen. Lud. Caftanens Rupipo Cens.

Nomenclatura Cardinalium (fed suppresso Auctoris nomine) Parif, 1615, 40. Guliel. Cambdenus, Anglus.

Britannia, comfletad. 1662. fol.

I oan. Chapeavillus. Rerum Leodicenfium Hiftoria, Lead, 1612.

undreas Du Chefnius, five Quercitanus. Rerum Francicarum Scriprores, Tom. v. Parif. 1636. 1649. fol. Rerum Normannicarum Scriptores, Parif. 1619. f.

Claudius Conffordus.

Edidir Reinerium de Catharis & Leonistis, Parif. 1548.

Ifaccus Cafanbonus. Exercirariones ad Annales Baronii, Lond, 1614, f.

Ioan, Iac. Chiffletins. De Antiquitaribus Vefontinis , Lagd. 1619. 40.

Georgius Caffander. Opera, Parif. 1616. f.

Lacrius Chernbinus. Bullarium Magnum, Rome 1638. 3. vol. f.

P. Fr. Chiffletius. Bedx Historia Ecclesiastica, Parif. 1681. 40.

loan. Bapt. Catumfyritus.

Vera urriufque Ecclefiz Sacramentorum Concordia, Pen. 1632. 40.

Ludov. Cellotius. Hincmari Opufcula aliquot , Parif. 1658. 40.

Carolus Le Coint , Trecenfis , Scriptor accurarus , cujus calculos in rebus Gallicis przcipue fecutus fum.

ff 3 Annales

Elenchus Autorum

Annales Ecclefiaffici Francorum ad an. vi7, 845, v 111. vol. fol. Parif. ab an. 1665, ufque ad anoum 1685.
Francifes Combeti.

Bibliotheca Patrum Grzco-Lat. Auctuarium novum, 2. vol. Parif. 1648. f.

Auchtearium noviffimum Gr. Lat. Parif. 1672.
Originum CP. Manipulus Gr. Lat. Parif. 1664. 4°.

Edidir irem Andream Cretenfem, Amphilochium, &c.

Concilis Maxima, Editionis novissima, per Labbeum & Cossartium, xv111. vol. Parif. 1672. f.

Patres Apostolici Gr. Lat. cum notis, Parif. 1672. fol.

Ecclefiz Grzez monumenta, 3. vol. Parif. 1677. 1681. 1687. 40. Edidir ctiam Chryfoftomum in P(alm. & Dan. Parif. 1661. 40. Martinas Cracias.

Turco-Grzcia Gr. Lat. Bafil. 1584. f.

Turco-Grzcia Gr. Lat. Bajir. 1)04. 1.

Specimen conjecturarum & observationum in loca quzdam, Origenis, Irenzi, Tettulliani, & Epiphanii, 1632. 80.

n

Ermicias Thades, Nitcla Ftancifcanx Religionis, Lugd. 1627. 4°.
Devoitees Metropolita Monemba Lenfis, Synopsis Historiatum ab orbe condito usque
ad captam Constantinopolim, Grzec vulgari idiomate, 1631. 4°.

Endovicus Dattichius.
Flores Hilboriz Cardinalium, Parif. 1660. 111. Tom. fol.

Lucas Dacherius.

Veterum aliquor Spleilegium, vol. x 111. Parif. 1665. & feqq. annis 4°. Edidit irem Lanfrancum, Guibertum, &c.

Ioannes Contadus Danherverus.
Christeis, seu de statu Ecclesiæ trisæculari 4 Argentor. 1646. 4°.

Mart. Del Rie.
Edidit Orcneii Commonitorium, &ce.

Henricus Dodovellus.

Differtationes Cyprianicx, 0xm. 1684. 8°.
Differtatio de jure Laicotum (acerdorali, Land. 1685. 8°.
Differtatio (ingulatis de Pontificum Rom. primz và fusceffione, Land. 1688. 4°.

Chronologia Novi Testamenti MS.
Theodorus Dou?a.

Edidit Georgium Acropolit. cum vertione & notis , Lugd. Bat. 1614. Se.

Ê

Outset Ekbelius.
Procopii Hitoria Arcana Gr. Lat. cum Ani madvertionibus, Helmflad. 1614. 4°.
Drilderus: Exalmus.

Epittolx , Londini 1642. fol. Ciceronianus , Bafil. 1529. 80.

F

Ferrius Fabricius.
Poëtas Christianos veteres collegit, & edidit, Basil. 1564. 49.
Franciscus Feuardentius.

Irenæum , Ildefonfum , &c. cum notis edidit.

Ioannes Foxus, Anglus, Acta & Monumenta Ecclefix, Lond, 1641.f. Anglice,

Touchumus Fellerus Professor Lipsiensis.

Catalogus Codicum MSS. Bibliotheca Liplientis, Ligita 1686. 120.

Marquarin

& Scriptorum.

Merquardus Freherus.

Return Germanicatum Scriptotes, 3. vol. Francofurt. 1600. fol. Chronologia, Juri Grzco-Romano przmiffa.

Carolas Du-Fresne, Consiliarius, & Quaftor regius.

Edidir Cinnamum cum notis Historicis & Philologieis, notasque addidit in Niceph. Briennium.

Historia, i. c. Familia Byzantina, &c. Parif. 1680. fol. Incurrer Farbeline.

Instructiones Historico-Theologica, amsteled. 1645. fol.

Valent. Forfterus. Historia Juris Civilis, Genev. 1609. 80.

Acobus Gaddius. De Scriptoribus non Ecclesialticis , 2. vol. f. Florent. 1648. & Lugd. 1649. Loannes Garnerius.

Edidit Theodoriti Tomum quintum, Marii Mercatoris opera, cum notis & differtatiombus, Liberari Breviarium, &c. Gilbertus Genebrardus.

Chronographiz libri 4. Lugd. 1609. fol.

Conradus Gelnerus. Edidir Antonium Meliffam , Gr. Lat. Tigur. 1546. fol.

Girolamo Ghilini. Theatro deili Huomini literati, Venet. 1647. 4°.

Incobus Goar Parifinus.

Rituale Grzcorum Gr. Lat. Parif. 1647. fol. Lacobus Gresserus,

De jure & more prohibendi, expurgandi, & abolendi libros hzreticos & noxios. lib. 2. I melfted. 1603. 40.

Supplementum, ibid, 1604. 40. Edidit 111. Tomos de Cruce , Invollad. 1616. fol.

Irem Theodorum Abucaram, Simeonem, &c. Franciscus Godvvinus Episc. Landavensis.

Commentarius de Przfulibus Angliz , Lond. 1616. 40. Lacobus Gothofredau. Philostorgiom Gr. Lat. cum differrationibus edidit, Geneva 1645. 40.

Richardas Gibbonus. Geographia Nubiculas, Paril. 1619, 40.

Alitedi Opera Theologica edidit, Duar. 1631.

Melchier Goldeflus. Monarchia S. Imperii Romani, 4. vol. Hanov. 1612. fol.

Centuria Epp. Philologicatum, Francof. 1610. 80. Gesta Dei per Frances, sive Orientalium Expeditionum Scriptores à Bongarsio collecti & editi, 1. vol. Hanov. 1611, f.

Hiltoria Gorhorum, &cc. amflel. 1653. 80. Annotationes in S. Scripturam.

DEIrus Halloix. Illustrium Ecclesiz Orient. Scriptorum vitz, 1, vol. Daci 1633. f.

Martinus Hanckins. De Scriptoribus Byzantinis, Lipfia 1677. 40.

Hebed Icfu. Catalogus librorum Chaldrorum, cum notis Abr. Ecchellenfis, Megunt. 1655. 84. Cleading

Elenchus Autorum

Clandius Hemeraus Doctor Sorbonicus,

De Academia Parifiensi liber , Parif. 1637. 4%

Thomas Hide.

Catalogus Librorum Bibliothecz Bodleianz, Octon. 1674. fol.

Supplementum Patrum, seu varia Patrum opuscula nune primum edita cum not. Parif. 1684. 8.

Lucat Heliteria.

Differtatio de virà & feripris Porphyrii ad calcem Porph. de Abstinentià. Edidit item Codicem Regularum, &c.

David Hoeschelius.

Edidit Grace' cum notis Photii Bibliothecam, Adriani Isagogen, &c.

Ioannes Hallervordu. Spieilegium de Hiltoricis Latinis, Iena 1672. 80

Ioh. Hen. Hettingerus. Bibliotheca Orientalis, Tieur. 1660. 40.

Hiltoria Orientalis, Tigor. 1660.4°.

Hiltoria Ecelefiaftica 9. vol. Tigur. 1631. & feqq. annis. 80.

Petrus Daniel Huetim.
Origeniana, Rothomog. 1668. fol.

De origine Fabularum Romanentium Diatriba.

De claris interpretibus liber.

L Vdovicus Iaceb à S. Carolo.
Bibliotheca Pontificia, Luzd. 1643. 4...
Christopherus Instellus, Patet.

Photii Nomocanon, Gr. Lat. Parif. 1615. 40. Henricus Iustellus fil. & Gulielmus Voellius.

Henricus Inferms 1st, oc. Guntermus Voettrus.

Bibliotheea Juris Canonici veteris Gr. Lat. 2. vol. Parif. 1661. fol.
Ioannes Ionfius.

De Scriptoribus Hiftorix Philofophicx, Francof. 1659. 4°. Paulus Lovius Novocomensis.

Elogia virorum doctorum, Bafil. 1571. 8°.

Thomas Iames. Eeloga Oxonio Cantabrigiensis, Londini 1600.40.

Index generalis librorum prohibitorum à Pontificiis , Oxonie 1627. 11...
De corruptione Scripturæ, Parrum, &c. Lond. 1612. 4º. Angl.
Vindicix Gregorianx , Geneva 1625. 4...

Caralogos Teltiona veritatis, Argentin. 1562. fol.

Hilipous Labbens.

Ioannes Imperialis. Mufæum Hiltoticum, Fenes. 1640. 4°.

K

PEtrus Kirstenius.
Vita IV. Evangelistarum, Brest. 1610. fol.
Albertus Krani-Çins, Decanus Hamburgensis.

Metropolis, five Hiltoria Ecclesiastica Saxonia, Colon. 1574. 8.

L

Nova Bibliotheca MSS. librorum, 2. vol. Parif. 1657. fol.
Nova Bibliotheca MSS. librorum, (ive Specimen antiquarum Lectionum, Paris. 1653.

Confpedius

& Scriptorum.

Confoether novz Editionis Opp. Damafconi , Parif. 1652, 40. Differratio de Seriptoribus Ecclefialticis, 2. vol. Paril, 1660.80.

Comment, de Bibliotheca Vindobonensi, Vian. 1665. &c., fol.

Origines Hambutgenfes, 2. vol. Hamburg. 1652, &c. 40. Cornelius à Lapide.

Commentaria in S. Scripturam fatis nota.

Mattheus Larroquanus.

. Differratio de Photino Harerico, Genev. 1670. 8º.

Iounnis Leufdeni , Philologus Hebrao-Gracus , Fltrajell. 1670. 4. Christianus Lupus.

Epiftolz Patrum de Concilio Epheiino cum fcholiis & notis, Livan. 1682. 49 1. Ant. Vander Linden.

De Scriptis Medicis , Amfleled. 1662. 8°. Iconnes Launeius.

Gymnafii Navarrenfis Hiftoria, 2. vol. Parif. 1677. 40. Influs Lipfins.

Politicorum libri, inter Lipfii opera.

Oannes Mabillonius.

Analecta vetera 4. vol. Parif. 1675. & fegg. annis, 80.

Iter & Mufæum Italicum, Parif. 1687. 40. Acta Benedictinorum per varia facula, vol. c. Parif. 1668. & Tegg. annis. f. Ioannes Markius.

M

De Sibyllinis Oraculis, Franceker. 1682. 80. Mandeburgenles Centuriatores , Balil. 1624. fol.

Io. Baps. Marus Camenicus Romanus edidit Victoris III. Pontificis Dialogos, & Petrum Diaconum de viris illustribus Casin. Parif. 1666. 80.

Ioannes Mariana. Commentarii de rebus Hifpanicis. Hifpan. Illustr. Tom. 1. Mogunt. 1604. 40.

Gilb. Manguinas in supremà monetarum Curià prafes. Vererum Auctorum, qui IX. faculo feripferunt de Pradestinatione & Gratia, Opera, 2. Vol. Paril. 1650. 40.

Alphonfus Matamorus, De eruditis Hispaniæ viris & Academiis , intet Scriptores Hispanicos ab Andreà Schotto in Hispania illustrata editos.

Petrus Martur. Defentio Euchstiftiz adv. Gardinerum , Tiguri 1559. f.

Loci Communes, Geneva 1624, ful. Micropresbyticum veterum quotundam brevium Theologorum, Bafil. 1550. f.

Hage Menardus. 5. Barnabæ Epiltola cum notis, Parif. 1644. 4º.

Ioannes Meurfius.

Edidit Opp Conftantini Porphyrogen. &c.

Ambertus Mireus. Bibliotheea Ecclefiastica, sive Hieronymus, Gennadius, Ildesonsus, &c. cum Notis & Auctuacio, Antv. 1619. f.

Gerardus Mastrichtins Prof. Duesburg.

Hiltoria Juris Eccletialtici & Pontiticii , Duesburg. 1676. 80.

leannes Merinus. De Poenirentia, Auro. 1682. fol.

Alexander Morns

Note in N. Testamentum una cum Tens. &c. Lond. 1661. fol. Henricus Methomius.

Opulcula Hilberica, Helmflad. 1660. 44.

†† 4 Richarda.

Elenchus Autorum

Richardus Monnecutius.

Edidit Photii Epp. Eusebium adv. Marcellum, &c. Gr. Lat. cum Notis.

Origines Ecclesialtica, Lond. 1640. fol.

Arthurus da Monstier. Neustria Pia , Rothom. 1663. fol.

Stephanus Le Moyne. Vatia Sacra, 2. Vol. 4. Ingd. Bat. 1685.

N

L'Laminjus Nobiliat.

Fragmentum veterum Interpret. Græc. Bibl. Walton. T. 6. & alibi.

o

Rethodoxographes SS.Patrum Monumenta , 2, vol. Bafil. 1769. f.
Cafimirus Oudin.
Supplementum ad Bellatminum de Script. Ecclef. Paril. 1686. S*.

I. Godfrid Oleanus.

Abacus Patrologicus ordine Alphabetico, Iena 1673, 80,

p

H Enricus Pantaleon.
De viris illustribus Germaniz , Basil. 1565.f.

Teannes Pappus.

Libellus Synodicus Gr. Lat. cum notis , Argenterat. 1601. 4°.

Dienysius Petsvius.

Epiphanium, Synesium, &c. Gr. Lat. cum notis edidir.

Paulus Pesavius,

Syntagma de Nithardo , Parif. 1613. 8°.
Iacobus Petit.

Theodori Pomitentiale cum notis & differtationibus, Tom. 11. Parif. 1677. 4.

Edidit Gulielmum Nubrigensem cum notis, Parif. 16to. 8.

Scriptores Germanicos edidit , Francofurs. 1583. f.
Petrus Pithens.

Scriptotes coatanei XII. Francof. 1594. 80.
Autonius Possevinus.

Apparatus facer, 2. vol. Colon. 1608. fol.

Edvardus Pocockius.

Eutychii Annales Arab. & Lat. Oxon. 1659. 4°. Ioannes Pewfonus.

Vindicia: Epifolarum S. Ignatii, Cantab. 1672. 4°.
Differtationes de fuccessione Romanorum Pontificum, ab Henrico Dodwoello suppleta: Secondara: Landini 1687. 4°.

Ludevicus à Parame Berexenfis.
De origine & progrefiu officii S. Inquisitionis, Matriti 1598. fol.

Chichael Pocciancius.

Catalogus Scriptorum Florentinorum, Florent. 1583. 40.

Edidir Suidam Gr. Lat. 2. vol. Geneva 1619. fol.

Photii Bibliotheca Gt. Lat. Rothom. 1653. fol. Ionnes Pitseus.

De illustribus Britanniz Scriptoribus , Parif. 1619. 4.

Placentins Placeins.

De Serie

& Scriptorum.

De Seripeoribus Pieudonymis, Hambarg. 1674. 40.

Chronica Frattum Eremitarum S. Augustini, Rom. 1581. 44.

Differratio Hypatics, seu de Consulibus Carfateis, Land. 168a. 4th.

Q

J Ofephas Macfaellias. Edidis Leonis M. Opp. cum notis & differtationibus, 2. vol. Parif. 1676. 40:

Heophilus Resuendus.

Etotemara de bonis & malis libris , Lugd. 1633. 40.
Indiculus Sanctorum Lugdunenfium, Lugd. 1629. 120.
Anschmi Opp. Lugd. 1630. f.

Matthaus Raderus.
Petri Siculi Historia de Manichæis, Gr. Lat. Ingolfiad. 1604. 48.

Chronicon Alexandrinum Gr. Lat. Menachii 1615. 40. Antonius Reiferus.

Index Librorum Manuscriptorum Bibliothecz Augustanz, Augusta 1675-4*.
Institus Beuberus.

Rerum Germaniearum Scriptotes , Francaf 1584. f. Hieronymus Rubeus.

Hiftoria Rayennat. Few. 1590. f.

Petrus Roverius. Historia Reomeniis, Parif. 16371

Herbertus Refeverdus.
Historia Eremetica, feu vitz PP, Auto. 1628. fol.

Nicolans Rigaltins.

Tertullianum, Cyprianum, &c. edidit.

Conrados Ritterhoffus.

Indoor Pelufiorx Epp. libri quatuor, Gr. Lat. cum notis, Heidelb. 1605. fol.

Edidit Salvianum cum notis amplifitmis, Alterf. 1611. 2. vol. 84.

Nicolaus Reafinerus. Esp. Turcicz, Francof. ad Manum, 1598. 40.

Andreas Riverus , Griticus facer , Geneva 1642. 80,

g

HEnricus Sevillus.
Chrysostomi Opp. Grace edidit 8. vol. Esan. 1611. fol.
Christopherus Sandius.

Nota: ad Vottium de Historicis Latinis, Amfiel. 1677. 12 °.
Tracharus de Vereribus Scriptoribus Ecclesiasticis Hist. Eccl. prafix, lacob Salienus.

Annales Veteris Teltamenti, Colon, 1620, fol.
Andress Sauffeyns.

De myfficis Galliz Scriptoribus, Parif. 1639, 4^d.

lofephus Scaliger.
De Emendatione temporum, Lugd. Bat. 1598.
Tribzrefeos Elenchus, Arnham, 1619, 4°.

Andres Schottus lid. Pelof. Epplib. quintum,Gr. Lat. cum notis edidit, Francof. 1629. f. Hispaniam illustratam edidit Francof. 1600. f. Antonius Scipie.

Elogia Abbatum Callinensium , Neap. 1643. f.

Teanne

Elenchus Autorum

Spannes Seidenus. De Synedriis, 3. vol. Lond. 1650. &c. 4% tofics Simlerus. Bibliotheca Gefneti contracta & aucta, Tinni 1574. f. Lacobus Sirmondus. Vetet im opufcula dogmatica q. Parif. 1630. 80. Anastasii Collectanea, Parif. 1/10. 80. Eufebii Pamph. Opufcula x 1 /v. Parif. 1643. 80. Theodulphi Opp. Parif. 1646. 80. Edidicirem Sidonium, Alcim. Avitum, Facundum, Hermian. Ennodium, Eugenium. Flodoardem, Hincmarum, &c. Pr. Stanhenius Iuniot. Introductio ad Historiam & Chronologiam facram, Tom. 1. Lugd Bet. 1681. Tom. 11. 1687. 40. Historia Imaginum restituta , Lugd. Bat. 1686. 80. . Henricus Spelmannus. Vita Ælfridi , Oxen. 1678. f. Petrus Stewarting. Auctuarium ad Canifii lectiones antiquas , I molft. 1616. 40. Sinson Schardens, Kerum Germanicarum Scriptores, Gieff. 1673. f. Scriptores de potestate imperiali & sacerdotali, Basil. 1566. f. Scriptores de arte Cabelistica, Bafil. 1550. f. Ioannes Stella, Commentarius de viris ac moribus Pontificum Romanotum Anno 1650, 12º, secundum exemplar Baliliense, 1505. Stephanus de Unbibus cum Commentariis Thoma de Pinedo, Amfielad. 1678. fol.

Laurentius Surius.

Vitz Sanctorum ex probatis Authoribus 4. vol. Colon, 1617, fol-Fr. Suvecestins.

Athenx Belgicx, Autv. 16:8. f.

Sixtus Senensis.

Bibliotheca Sancta, Col. 1686, f. Scriptores de Officiis & Myflerius divinis per Melch. Hittorpium editi, Parif. 1610. f.

Fredericus Sylburgius. Saracenica, Gr. Lat. Heidelberg, 1594, 89.

т

Oannes Tilius.

Libri Carolini adv. fecundam Synodum Nicanam, Parif. 1549. 80. Francof. 1608. 80. Tacobus Thomasius, De Piagio literario, Lipfie 1673. 40.

lof. Maria Thomasius.

Codices Sacramentorum vetuftifilmi, vi?, Gelafianus, &c. Rem. 1680, 40. Cornelius Tollius.

Cinnamum Gr. Lat. cum notis edidit Ultrajett. 1612. 40. I. Ph. Townsinus.

Illustrium virorum clogia , Patav. 1630. 40. Bibliothecz Patavinz MSS. publicz & privatz, Utini 1649. 40.

leannes Trabemius. De Scriptoribus Ecclefiafticis, Parif. 1512, 40.

Enricus Valefius,

Euschii, Socratis, &c. Historiam Ecclesiasticam, Gr. Lat, cum notis edidir. Excerpta ex Collectaneis Confrantini Potphyr. Gr. Lat. cum notis, Parif. 1604. 40. Gottifredia

& Scriptorum.

Cottifredus Vendelinus. Divinatio de Clementis Epiftolis , Concil. Tom. I.

Raphael Volaterranus. Commentarii, Geneva 1661. f.

Sext. Aurelius Victor.

De Carlatibus Romanis, Land. Bat. 1670. 86. Christianus Urftifius.

Rerum Germanicatum Scriptores, 2. vol. Francof. ad Manian, 1670. f. lean, Voffins.

De Historicis Grzeit , Lugd. Bat. 1651. 46. De Historicis Latinis , Lugd. Bat. 1651. 40.

De Poetis Gracis & Latinis , Amflelodam. 1654. 40.

Ifaacus Voffaus.

Differtatio de LXX. Interpretibus , Hage-Com. 1661. 40. Gerardus Volkus Tonereuf. Gregorii Thaumaturgi Opp. Gr. Lat. cum notis edidit, Mogunt. 1604. 45.

Carolus de Vulch. Bibliotheca Scriptorum Ciftercienfium ; Colon. 1656. 40.

racobus Ufferius. S. Ignatii Epp. Gr. Lat. cum notis, Oxen. 1644. 46.

Syntagma de LXX. Interpretibus, Lond. 1661. 40. Appendix Ignatiana, Lond. 1647.40.

De Britannicarum Ecclefiatum Primordiis, Dublin. 1649. 40.

Veterum Epp. Hibetnicarum Sylloge , Dublin. 1632. 40. Hiltoria Gotteschalci', Hanov. 1661. 80.

Bibliotheca Theologica, f. MS. penes Cl. V. Edv. Stillingfleetuni , Decanum Londinenfem.

Acobus Warant.

Comment. de Przfulibus Hiberniz, Dub lin. 1664. f. Edidit eriam fancti Particli & Bedæ opuscula, &c-De Seriptoribus Hiberniz , Dablin. 1619. 40.

Losnne: Rodolphus Werflewint. Edidit Origenis Dialogos contra Marcionitas, Gr. Lat. Bafil. 1674. 40.

Abrahamuns Wheleeus. Bedx Historiam Ecclesiasticam Saxonice & Latine cum notis edidit, Canal. 1643. E Armoldus Wien.

Lignum Vitz , Ven. 1595. 40.

Inannes Wolphins. Lectiones memorabiles, a. vol. Laving. 1600. f.

Lucas Wadingus. Annales Minorum, Tom. 1. 11. &c. Ligd. 1625. & feqq. annis, f. Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum, Roma 1640. fol.

Plares fertaffe Scriptores in hoc Libro citatos reperkt Letter, ques festinantis Typographi manns notare non permifit.

Câm

Elenchus Autorum & Scriptorum.

Cum in sequenti Opere Auctor ad libros à se patrio sermone scriptos Lectorem septus remiserir, sas erit, salvà verecundia, eos etiam in hunc socum referre.

CHriftianifmus Primisitus, seu de Religione veterum Christianorum, &c. Londint 1672. So. exinde quarta vice editus.

entiquitates Apostolica, seu Pita SS. Apostolorum, Land. 1674. fol. Prodictunt auctiores quarta vice, ibid. 1684. fol.

epoficiei, seu rita Patrum primitivorum trium priorum Saculorum, pramissa differtatione de Christianz Religionis successi sub Paganismo, Lond. 16-6. 1686. fol.

Pite Patrum Primitivorum I V. Szculi ; przmiflo Apparatu de statu Paganorum sub Christianis Imperatoribus, Lond. 168, fol.

Differtatio de regimine veteris Ecclesta per Episcopor, Metropolitas , & Patriarchas, & de iniquis Pentif, Romanerum afarpationibus, Lond. 1685, 80.

Chersophylax Ecclefiaficus, seu de Scriptoribus Esclesiasticis, corumque scriptis, Lendini 1655, N. Lat.

Tabale Ecclefiafice, quibus Scriptores, Ecclefiaftici, corumque patria, ordo; ztas & obius breviere exhibentur i à Ghrifto Nato ad Annum ufque 1317. Leaduri 1874: Hamburg. 1676. Lat.

PROLEGOMENA.

RODITT jam tandem , fat cito , li fat bene , Scriviorum Ecclefiaflicorum Hiftoria Literaria. De cujus ortu , progreffu ; materia, methodo, mediis & subsidiis, plurlmisque ad Antiquitatis Ecclesiastica notitiam spectantibus, tua forfan zque ae mea intererit, Candide Lector, ut paucis hie in antecel-

SECTIO PRIMA:

De hujusce Operis Orta & Progresta.

N quam immensam molem patvà ab otigine res sapiùs ciescant, hoc loso Opere fatis superque didici. Decimus quartus jatti agitut annus, ex quo Scriptorum Ecclesiaficeram Tabalas typis mandavi; que Hamburgi deinde Anno MDCLXXVI, me plane; infcio, reculz funt. Eo enim tempore de hac re ulterius promovenda, si fine il carae ne semel quidem subiit animum cogitatio. Post paucos verò annos enixè togarunt, & acriùs apud me instabant amicorum plurimi, Viri haud vulgates, ut de Scriptoribus licelefiafticls accuratius adhue aliquid commentater, & suppletis que in aliorum hão de to libris deesse videbantur, opus conderem, quod communi studiosotum commodo infervirer. Talia finadentibus furdas object aures, nec tam argumentis quam iteratis precibus victus, tandem manus dedi, & conquisitis undique, quæ fututi operis subsidio, simul & ornamento fote videbantut, historia hujusce literaria fundamenta jeci. Verum protinus expertus fum, duram me cepiffe provinciam, nec tam gravi oneti pares fubeffe humetos, magnum effe negotium , laboris & periculi plenum, nee unius anni id opus fore. Non enim nobis, qui sub sole & pulvere indies laboramus, licet esse tam beatis, ut exteris soluti curis, unico negotio, operà atque animo incumbamus. Aliò nos vocant quotidianze vitz cutz & follicitudines, & frigidz plerunque occupationes, quz fimul & avocant animum & commissuunt; alio, que amicis prestantur obsequié; aliò, diverse quandoque studiorum Ratio; aliò deinque facti nostri muneris officia; quorum fingula sel totum oceuparent hominetti. His tamen non obstantibus, in Historià hac concinnanda penè ad finem Quarti Szcoli ante plutes jam annös progreffus eram, cùm primò notans rerum mazum litaus, mos perfinas & penè conclamata valerudo, & mole; qua premor, ca-daverofa, opus incorprum è manibus excuferunt: Intertim ne nihil omninò egiffe videter, Anno M D C L X X X v . Chartophylacem Ectlesiasticum, quo propè 1500: scriptores, corumq; scripta recensebantut, in lucem emili. Ex co tempore duo Scriptores Galli idem argumentum ex parte traftarunt ; Vid. Lud. Ellies del Piri, facultatis Sorbonicz Theologus, qui Auctorum Ecclefiziticorum novam Bibliothecam Gallico fermone edidit Parif. 1686. 8°. Vir (quantum'ex ils que larinè edidit ; petspiecre licet ; Gallica enim haud satis capio) doctos & candidos, & antiquitatis ecclefialtica cultor diligentifitmos. Alter Calimious Oudin, Presbyter Peztnonstratensis, qui codem loco & tempore supplementum ad Bellarminum de Seriptoribus Ecclesiaficis evulgavit. Quo in opere utinam eundem cum Clar. De Pin diligentiam, par judicium adhibuiffet: non tor fædis erroribus fe impliculfet, nec aded magnam operis ful partem ex Mirzo, Labbeo , Vollio, aliifque (Expè ne leviffima quidem corum, unde fua defumpferit, mentione facta) ad verbum transcriptiflet: pon levem alioqui candoris, & diligentie non inutiliter politz laudem reportaturus. Verum ad Chartophylacem redeo. Cum opusculum illud breve nimis & jejunum effe quam ut studioforum utibus fatisfaceret, amici undique conquererentur, mecum tum coram tum per literas egerunt, ut opus quod ad blattas & tineas relegaram, ad incudem revocarema adeoque ad telam quam orfus tram, pertexendam, stimulos addiderunt. Feci igitur quod porui, & opus ad hanc, quam vides, formam molemque, non fine immenfo (quod præfiscine dicam) labore tandem perduxi. De quo modo candide judicent eruditi, sat erita

quid cenfores, quid nafutuli, à perrie terressalle. Dicet fortaffe aliquis, me a tum agere, & in hoc inflituto poli Sixtum Senensem, Poffevinum, Beilarminum, Mirzum, Labbeum, Gefnerum, Simlerum, Perkinfium, Scultetum, &c. verfari, nil aliud effe, quam post Homerum Iliadem scribere. Fareor quod res est, plures in hoc genere seriptores extate; quorum lucubrationes a me quam longissime abfir, ut è fludiosorum manibus excuti vellem. Habent aliorum libri suos usus , habet forfan & meus fuos. In eodem stadio decurrenribus non cadem omnibus currendi ratio, pon cadem tetenda femita, neque eadem curfum fœliciter conficiendi adminicula ; nec qui la amœno amploque deambulant horto, tofdem femper decerpunt flofculos.Latifime pater Scriptorum Ecclefialticorum campus in quo plures abfque aliorum damno fefe exercere poffunt. Quid alli qui de Scriptoribus agunt Ecclefialticis, quid veto ipfe in hoc opere praftiterim, aliorum efto judicium; mallem ego ex lptius operis collatione, quant ex ma deprædicatione, id Lectori innotefeere. Sine jactantia spero dici potest, præter ea quz mihi cum aliis communia funt, quam plurima hic seperiri, quz ftultra alibi quz-Accepting tantur. Utcunque sit, vulgarum illud S. Augustini huc etiam trahere licet: Negue enim qui ettam hac mostra intelligere valent, illos planiores non invenient libros, or in istos faltem inesdans. Ideóque utile eft plures à pluribus fiert diverso ftylo, non diversa fide, etiam de quaftismibus iifdem, ut ad plurimos res ipfa perveniat, ad alsos fic, ad alsos ausem fic.

Toms pag-

SECTIO IL

De Materià & Methodo hujus Operis.

R Estat jam, ut paulò explicatius de ipsis quos luic exhibemus scriptoribus, de illorussi Reciptis, déque operum editionibus, deinque de Methodo & Ordine quo uti sumus, paucis aramas. Scriptores ipfi non funt unius generis. In quaruor classes commode dispesci possunt : Sunt enim vel Majores , vel Minores , vel Haretici, vel Gentiles Majores . voco, non tantum qui atate & auctorirate cateris prailant, quales funt Apoltoli virique Apoltolici, et 4 mente mign 4 4 tongicer inigerne 24 degre (ut de ils Eufebius lib. 3. cap. 47.) sed qui indefesso studio immensis laboribus piu a volumina in Ecclesiz juxta ac Reipublicz literariz commodum elucubrarunt : Et in hoc genere nullum me przeermifife spero. Minorum gentium scriptores sunt, qui non nisi paucos aliquot rractatulos ediderunt. vel fing ilarem aliquam epiftolam ad Posteros transmisetunt. Hos etiam undiquenquisiva & in centum retuli: Q and ut majore cum fructufacerem non modo magna Patrum volumina fedulò excuffi, verum ingentes Bibliotheca Patrum, Conciliorum, Mifcellaneorum ; &(quoquot ad manus meas pevenerunt)litius modi Collectane orum Tomos pervolvi, plunimosquinibi latentes scriptores in lucem protraxi : In hac scriptorum Classe, primum locum tenent (non enim de iis jam loquor, qui justa volumina condiderunt) Pontifices Romani propè omnes, quorum Acta, Epiftolz, Decreta, Diplomata, cum ad rei Ecclefiaftiez notitiam fint maximè neceffaria, nescio qua de cauta in Scriptorum Ecclefialticorum censum (quod tamen vulgo fieri non solet) non sint reponendi. Quod Harcticos inferuerim ld inde factum eft, quia horum non minus quam aliorum noritià ad historiam ecelefiz illustrandam apprime confert. Cum enim haud minima ecclefiastiez Antiquitaris pars fint , plurimumque refert feire quinam tucrint, & unde orti ; quzram illorum fecta & placita, quolve libros ad dogmata fua vindicanda procuderint, quave occatione herefes fuas diffeminarint, necesseeft, ut in hujuscemodi opere corum tatio habeatur. Quod tamen vel penitus infuper habet, vel negligéter admodú curace folent, qui Setiptores Eccle-

fafticos nobis exhibent. Eadem de causa etiam corum rationem habut, quorum nulla hodie superfint opera, eò quod Antiquitatis studioso plurimum intersit, ut ad horum cognitionem deducatur. Hiltoriz Politicz (criptores hinc inde , at parcè quidem in Commentarios mili: cui enim ignotum fequioribus Ecclefiz remporibus paucos admodum fuiffe,qui res ecclefiafticas separatim tradiderunt ; verum una eademque operà civilia & ecclesiastica negoria literis mandare soliti sint? Plures à me scriptores omissos nemo miretur. Quis enim vel Bernardo oculatior videt omnia : præterea multi funt Anonymi, quon rum capita in cenfum non veniunt, & ramen hos quoque inter veteres plerumque notavimus. Multi incerti proisùs temporis, quorum atatem nullo vel venimilis conjecture hamo expifcari poteram; multi fatis quidem noti, fed nullius nomiuis, quippe futiles ac proletarii, ac proinde aliis rautummodo cedere digni. Cum enim posterioribus przsfertim Ecclefix faculis infinita fit feriptorum meffis, Scholasticorum purà, Chronologorum, Biographorum, Sec. delectus in his quandoque habendus erat, quò præteritis obfeuris & nullius numeri feriptoribus,farfari foliis, celebrioribus & fæculorum memorià dignis locus esser. Vereor ramen ne etiam mihi virio vertatur, me plures quam par erat hujus farinz scriptorculos reliquis immiscuisse. In prioribus szculis summam quam poruimus, præftitimus diligentiam:quo fine totum pene Eufebium, Hieronymum, Gennadium, Photium, Suidam, & ex veteribus alios, quantum ad inftirutum noftrum artinet, haufimus. Sub fingulis Scriptoribus, primo quidem res geltas maxime memorabiles, præfertim ad Ecclefix & Reipublice literaria: statum pertinentes, ex optimis quibusque scriptoribus, notavi. Id enim in aliis, qui nobis in hoc argumento præcesserunt, maximè deesse sæpius observaveram, quod parcè nimis de scriptoribus suis agant, nec historicam corum notitiam fatis amplam, junioribus maximè necessariam, propinare solent. Hic tamen in re modum tenui, ita ut neque nihil, neque tamen omnia di cerem. Pauca tamen funtillufttiora Antiquitatis Ecclesiastice capita, quorum summa ex hoc vel illo loco peti non porest. Scripeoris vitam sequitur Elogium & de stylo censura, hac ex veteribus quam plurimum deprompfi, & ubi deficium vereres, ex recentioribus, fed primi fubfellii viris; Erafmo, Sca. ligero, Cafaubono, &c. nec rarò meum et lam, quale quale id fit, judicium interpofui.

Ad finem cujusvis szculi Scriptores Gentiles addidi, qui fidem nostram sanchissimamq. Religionem suo tempore oppugnarunt. Tenuis fateor horum est, & exiguus quam pro tot (xculorum ratione numerus, Verum plutimorum ctiam nomina una cum fetiptis perierunt. Siquidem primi Imperatores Christiani præfervido quidem (num etiam laudaudo ?) zelo Gentilium adversus Christianam fidem libros flammis adjudicărunt. De Porphyrio Conftantinus M. Epiftola ad Epifcopos & Plebem, apud Socrat. lib. 1. cap. 9. Dephies of Fermi in 12918, morniquera o Singue of Installat summiglion, also information & mumm un tworeiden all aurie meir ? ifer genat genen, E meiere anundent van nauedefine, attantique ? τα άτιβο αίπο συγγράμματα. Porphyrius vera pictatu inimicus, compositis adversus Christianam Religionem nefariu voluminibus, dignammercedem retulit, us & ipfe infamie fit apud posteros, multifque appetitus approbriu , & impii eius libri penitus fuerint aboliti. En etiam Theodofil M. Legem Cod. de Summ. Trinit. Tit, t. leg. 3. Decere arbitramur nastrum imperium, Subditos nostros de Religione commonefacere --- Sancimus igitur, ut omnia quacunque Porphyrilis fud pulfus infania, aut quivis aliss centra Religiofum Christianorum cultum conscripsis, apud quemennque inventa fuerint, igni mancipentur. Omnia enim provocantia Deum ad tracundiam scripta , & pias mentes offendentia , ne ad aures quidem bominum pervenire volumu. Inde fit ut ne multorum quidem, qui adversus Christianos scripscrunt, nomina nobis nota sint, nodum inforum libri integti ad nos pervenerint.

Scripta quod fipcilas, fingula ad proprias calfor revocari; monium um junclim, um fortim celitorum indicam apodiu, i fub aliento nomibus ustrantas fia staerbous reclibrai deperaliscenum vellipsi afortunaus fum, Ke quazam hodie inperimier fragmenta, ke ubi-nau reperitature, quad duplic monfatta ying eduble fina field Ledoreum menuli gennina à l'appositatis fedulo diffiunti, de ubi opus crat, a ratones adaldit bevefres id quidem, de tribus quais verbis, nii ubi plenionem crifim tes ipla podulater. Non culm mili pat visium efit, longa argumentorum agmina in actem proferre, ad es opticula fipurita demon-fittanda, que à longe moize de dibetique joforum Postricibroum pare veluel fleppositida exiciatum. Neque fane, oum hace feribetem, necetif crat i nondum exortis apud nos non-via caufe postricile, puerpatificit, qui caraban centris sordam, centris expelan, nobis

reposum. Veterümen, opufulu ab omnibus fere hadrenu pos fiputis habita tunda temeda te

Scriperum eccleárlicoum editiones, fi non omnes, cerrì penè omnes cufe lungprefinancies apportis Opurlacia fordin collex, tequi en reliquio percha deliciermum, diligneter recenuli. Editionilosi eccentoribus venutianes pierumq; adjunci, que ob arlones infra memostandas fio pretio mecino efitimente. In placimicom liborum, qui prini affectas typographia etmoprolibus proditevas, editionables indegandis, optimos quos invenite posti ducta fecunium fiam. Net melbori one erazioguo negles, inom Bibliora, carum, publicarum, lossenigis i, Lapelos, fice chum princarum, Thunes, rivigiane, Arnadelines, de partin un varia editionis inter e contre, partini un equ non ubiva prodams, facilisis invelligare licera. Verim de SS. Pastum editionable foi boco chiin age-

Ad ordinem randem & methodum, qua ufi fimus, deveniamus. Er primo quidem loeo cuivis feculo proprium rirulum addidi quò faciliùs à reliquis diftinguatur, & legentis memorie firmiùs inherear. Deinde iftius (eculi Breviarium premifi, quo Hiftorie Ecclefiaffice & literarie fontes aperiuntur; fed in hac te breviot quidem fui, cum res maxime metnorabiles fub fingulis Scriptoribus recenscantur. In digetendis scriptoribus, remporis feriem, utpote nature magis congruentem, & que in lectione Pattum ordine maxime commodo nos manuducit, obfervavi : annum, quo quifq; floruit, prefertim fatalem quo oblit, certifirmum quippe etatis indicium, notavimus; ubi certa etas inveniri nequit, conjecturis ufi fumus, ratione tamen non protsus destitutis. Dato hujus vel illius scriptoris mortis rempore, annum quo claruit decennio ante collocavimus, nifi ubi peculiaris quedam raelo aliter fuzit. In figendis Imperatorum, Episcoporum, Abbatumq; eratibus, ab anno quo 21 muneta & dignitates evecti funt, ubi haberi potuit, Epocham duximus. In Pontificum Romanorum successione, remporisq; notatione, à seculo quarto, caralogum quem nou ita pridem edidit Papebrochius, ur, in rebus corum recenfendis, auctores è quibus fua defumplit Baronius, pleiumq; fecuti fumus. Seculum claudunt Gentiles, qui fanctiffimam Christi religionem scriptis suis oppugnarunt : verum hi in seculo sexto desi-

nunt, totà deinceps Philosophorum eruditorumque Ethnicorum gente penè ubiqi deletà. SECTIO III.

De mediis & subsidiis in condendo hoc opere adhibitis.

P. Chè clim. C. Plinkus, Perfett. ad Vefpainnum hilhorie, naturali pregmilla 12 in fessignem, as attieur, c'plinami inçussi padeur l'astirus que sepsiforcisi 1 me ne plerage ce in ques attigit. Cettorali. Scite thim conferentem autreus me deprehendiffe, à pusuali mui c'pressimi versette tradicipius autreus me attentem desprehendiffe, à pusuali mui c'pressimi versette tradicipius autreus me malle, que mentama médiere, cum prefettem fort pate es d'art. Delebama injettu declarativitien, quel de me inte co-pere prefitium fittiquemen étut qualvas faibilis inditrudus, qui aminormum ope furfiliate, tilhad promoverim. Es promi qualte me prefettemis addam, me fosmo calque reddicisifie et compiliant, particular desprisament prefettemis addam, me fosmo calque reddicisifie et compiliant, possible composition et produce autreus despressions de la compiliant prefettemis despressions de la compiliant particular despressions de la compiliant produce de la compiliant produc

Prolegomena.

effent, appolito Auctoris& nomine & loco, candide & fidelitet recognovi.Libri quibus Mus fum, ubivis exeant, quivis parent a quotum proinde Elenchum hifce Prolegomenia præfixi. Nec pro patre fua deciant Amici, ut mihi in hac arena defudanti manus auxiliatrices admoverent: quoidam in ipio operis curfu notavi, paucos huic loco refervavi. Inter exteros prim m locum tenet L. Otto Menckentus , in Academia Lipliensi Prof. publ. & Collegii Alla e matterne elucubrantis Prafes dignifirmus; cui non uno nomine obstrictus fum, à me verò hocloco celebiandus, quod opufeula quædam Græca è Bibliothece Pauline Lipfichus codd. M S. in ufus meos describenda curavit, quorum unum aut alterum buie operi inferui, Hen. Dodovellus Dublinentis , historiarum in Academia Oxoniensi Professer celeberrimus, operis mei fautor benignus, qui mihi huie oneri humeros noa femel fubrrahenri vires animumque addidit, fluctuantem confirmavit, fi quid mihi verò oous effer, rum de pectore, tum de serinio lubens deprompsir. Quadam notavit Ab. Selleras Devonientis, vir melioti loco forceque dignus. Sed eum in infanam prope molem opus excrescere viderem, parciùs lis que ab amieis accepi usus sum. Unicum adhuc est, de quo paulo difertius agendumerit. Jacobus Ufferius Archiepileopus Armachanus, ab iplis studii Theologici incunabulis Bibliothecam quandam Theologicam (ita enim operis rirulum inferner formaverar medicarus est, publicis eruditorum votis diu multumque expetiram. Bibliothecam to am Theologicam (inquit Cl. Spanhemius Epill. dedicar. ad Dub, Evangel. par. 3. Geneva 16:9.) & weterum Scriptorum Ecclefiaiticorum Criticum omnes antiquitatis genuina findiois à (unacliffume judicie tue fumme cam desiderie expellant, Hunc in finem Patres per fingula facula decurrentes studiosè legebar, & plurima in fururi opetis materiam undique conquisivit. Sed proh dolor ! opus crar institutum porius quam inchoarum , nec nisi rudis indireflaque moles. Gravioribus enim negoriis occupatus, & belli clvilis per plures annos apud nos graffantis tempeltate hinc inde jactatus, vix ultra confusa que dam collectanea progreffus eft. Erudicithmi Prafulis autographum pro fumma, quà poller, humanitate mecum communicavit Edvardus Stillingfleet, Ædis Pauline apud Londinenfes Decanus, Gentis pariter ae fæuli nostri ornamentum. Sed cum haud aliud præter fehedas quafdam laceras, & miferè detritas, malè exaratas, nulloque ordine dispositas contineret, spes quam conceperam præclara exinde in ufum meum depromendi, magnam partem frufrata est; paucula excerps, que servaris, or plurimum, ipsius Usferii verbis, suis locis inferunter. Ne verò que ranta diligentià collegerat Ufferius, penirus perirent, Ger. Langbaini Col. Reginalis Oxon. Præpofiti curæ ca moriens commendavit. Nec Amici integerrimi votis detuir Langbainus; Gollectanea Uffetiana exferibenda eutavir, în Ordinem qualem poruit, redegit; lacunas supplevit, estationes in margine detritas restiruit: sed pum ftudio,quam par erar,ardentiori in Bibliotheca publica hieme inclementiori hoe opus perurgeret,ipfi immortuus eft anno 1657. Apographum Langbainianum in Bibliothecæ Bodleianæ Archivis scavatur ; ubi illud olim me vidisse memini. Verum (ut ad amicos , unde dioreffus (um redeam) nee laude (ua fraudandus est Hen. Warthonns , Artium Marister, Vir optimi ingenii. & quavis ferè meliori literatura longè (uprà gratem eruditus, qui un oculorum meorum imbecilliratem sublevaret, in serutandis Auctorum locis, editionibus conferendis, vertionibus conficiendis, colligendis plurimorum Pontificum Romanorum rebus gestis per septem vel octo menses mecum fideliter laboravit. Et dum aliud poftca agens variarum bibliothecarum forulos excuteret, non unum Scriptorem, non unum fragmentum mihi indicavir, ut fuis locis noravi. Denique dum operi egomet nimium intentus ad faculi x 111. exitum properarem, ecce gravitima me afflixir valetudo, adeo ur de salute, penè de ipsa vita desperarem. Hunc igitur in partem vocavi, huic lampada tradidi, qui ab anno 1301. juxta Ordinem & fundamenta in Carthophylace polita, extera absolvit : cujus proinde Appendix hujus Operis calci subnectirur. His jam de Opere nostro pramitlis, ad alia Antiquitaris Ecclesialtica: notitiam propius spectantia, nostroque propolito apprimè congrua descendamus.

SECTIO IV.

Regula Critica ad discernenda gennina Sanstorum Patrum opera necessaria.

Um in primatiis fidei controversiis ad Patrum Tribunal undique provocari folet, cumque ex commentitiis fiche antiquitatis Seriaiis causam suam contra nos plecum-1117 3 que P rolegomena.

ue agant Pontificii; quantum antiquitatis Ecclefiafticæ S'udiofis intetit , genuina SS. Parrum opera à Spuriis posse secernere, nominem , nisi in re Ecclesiastica plane coccum fatere poteft. Nullo non faculo fuerum falfatii nebulones, qui non modò Patrum Seria peis violentas manus injecetunt, & partim addendo, partim detruncando forde internalarunt, fed & integros libros à fe confictos ils impudenter supposucrunt. Hinc tot Evasgelis, Constitutiones, Traditiones , Revelationes, Itineraria fub iptis Apostolorum nominibus olim venditata, à mescio quibus Sutoribus fabularum sub Apostelarum nomine Scripta , ut de Manich zorum Apocryphis loquitur † Augustinus. Hinc Pauli & Theelz Beated, pus tidis fabulis referiat, à Presbytero quodam Aliano Pauli andare conficte, qui fraudem D. Ioanni Apostolo confessuscit; ab co ideireo Presbyterii gradu dejectus; quod ex Terrusliano refert † Hieronymus. Et li nec iplis Apostolis pepercerint, quid mirum fi in illorum Successores graffata fit effizinis hac fingendi licentia? Cui non nota que sub Clementis Romani, Lini, Prochoti, Martialis, Melitonis, Julimi Martyris, Tertulliani; Cypriani, Dorothei, Arbanafii, Hieronymi, Augustini, Chrysostomi, &c. nominibus circumferuntur fpuria? quaque in sequenti Opere utramvis serè saciunt paginam. Vetultiorum hac in parce fraudes & imposturas imitati sunt sequiorum seculorum Monachi: his tot Diplomata. Epiftolas, Homilias, Sanctorum Viras & Paffiones, & id denus fexcenta alia, folendidis antiquorum nominibus infignita, debemus. Quod vel monuific fat est. Fateor me hoe hominum genus iniquo admodum animo femper tuliffe, vitos utique in Reipublicæ litetarix perniciem natos, & proinde loris ac piftrinà dignos; vel ut oce Plentine loquar , Ad fullitudings ferrierebidings solutes able zandos, abi vives homines mortai incarfant boves. Ad Crisim igitur de his selicius instituendam, quò vera a falús secernantur, varias nobis tegulas & aphorifmos tredidetunt celebertimi è Reformatorum gente Theologi ; Hypetius, de ratione Stad Theolog. lib. 4, cap. 9: Observar. 3. p. 688. Sculterus, Aphoresmis de fructuofa lectione Patram Medulla pramiffis ; Riverus, Tract de Patrum Auctorit. C.14.p.88; Holdfworthus, SS. Theologia in Collegio Greshamenti olim Profesiot, Lect. 17, p.128: Spanhemius in Academia Leidenii Professor Theologus modie clarus, Introduct, ad Hills

N. Tellam. p. 120, Horum ego Vestigiis insistens, paucos quosdam Canones delincabo.

notifque & exemplis illustratos in medium proferam.

Cont.

nich las-

47.

I. In anscunque opere Rerum Perfontramive, Scriptoris cuius nomen pra fe fert liber, ataté recentiorum , occurrit mentio , certifimum eft falfitatis indicium. Perionas quod attinet , paucis exemplis demonstratum lbo. In Abdix Babylonli , unius è Lxx.discipulis , Hill, Apollol, lib. s, laudatut Hegelippus ; ln Quaft. & Reford, ad Orshodox, fub luftini M. nomine quæft, cxv. Irenæus; Quæft. LxxxII. LxxxVI. Otigenes; quæft, c x x v 11. Manis chæi; omnes Justino longe recentiores memorantut. Liber de Trinitate, Tertulliano dist tributus, Sabelliangrum meminit, qui post Tertuliani demum tempora exorti funt. Id Titi Boltrensis Commentatiis in Lucam Gregorius Nazianzenus , Nyffenus , Chryfostomus , Itidorus Pelcufiotes, Cytillus Alexandrinus non una vice citaatut. In Athanafii @ad-Bianibas ad Antischum Nyffeni, Chrysoftomi alloruniq ; tecentiorum occutrunt nomis na. Liber de Spirata & anima , întel Augustini opera habetut , qui etsi opus sit , notante Erafmo . hominis vatiæ multæq; lectionis , & Philosophiam Ariftotelicam altius ingreffi, Augustini tamen non elle, printet alia, vel hinc constat, quod cap. 37. citetur Bottheus, Augustini morte penc integro Szculo posterior. Rerum nomine przespuè intelligo titus & ceremonias, controvertias, & harteles. In Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, in Dionysit Arcopagiticis, & Epistolis Pseudo-Decretalibus, nullibi non ocecurrunt sexcenta de templis, altatibus, consecrationibus, vestimentis, festis publicita jejuniis, de miffis, baptifmi tempore, & administrandi modo, de exorcismo, poenitentia, monachatu loca, & infinita alia, avo Apostolico pondum nasa. Constitut, Apos ftol. 11b. 6. 15. de Baptismo harreticorum agitur, & controversia accurate definitur, cum quaritio hac de re non nifi terrio demum faculo exorra fir. Expant Origenis nomine Commentatiorum in Ich libri tres , in quibus nihilotuinus Manicheorum fit mentio , &c. Arii hærefis difette propugnatur. Et ita quidem Commentarii in Pfalmos, qui Arnobii Afri nomen gerunt, Photini, ejufq hæretis pluribus post Arnobii annis adinventæ, meminerunt. Huc etiam pertinet quod in quibufdam Cypriano afcriptis opufculis, non pauca Sacra Scriptura loca ex Hieronymi versione citantur. Id quod forfan in aliis nonnullis notati possit.

I L

Prolegomena.

II. Vocabula nova, vel novata fignificationu, & qua manifetto funt fequioris asasu , libri, que reperiuntur, sidem liquide ellendunt. Hoc indicio ubique se produnt Epistolz, quas vocant , Decretales, in quibus nullo non ioco, Primatum, Patriarcharum, Metropolitanorum, Archiepiscoporum, Apocrisiariorum, Patriciorum, Comisum , literarum formatarum , &c. nomina, de quibus prima Ecclefiz Christianz (zcula ne per formium quidem cogitabant, se nobis offictunt. Hac etiam regula Liturgiis & Constitutionibus Apostolicis derrahitur latva ; in quibus Pontifices, Patriarcha, Archtepifcopi, Monachi , com fuis Subdiacona . Lettoribus, Cantaribus; Thymismata, Dipsycha, Trifagium, Allelnia, Altaria, &C. totics occurrent. Seculo Apostolico, eque ac novus orbis, penitus incognira. S. Joannis Vitam Prochoro, ejus discipulo longe effe recentiorem satis arguunt voces , sunsity, Tende commercias ; non minus quam Nicodemi Evangelium, Sacra Trimtatii , & peccasi originalii vocabula , post son unum demum (zculum in Ecclesialticum loquendi usum introducta,

III. Fabula inanes, nugaque ineptifima ab avi Apotiolici, vel feripioris alicujus antiqui ingenio & gravitate abborrentes, librum , quo continentur , cujuscunque tandem nomen gerat ; supposititium effe clamant , saltem justam de co dubitandi rationem exhibent. Hoc nomine in nothorum cenfum jure mento veniunt feu Periodi illa Pauli & Theela, quatum Tertullianus lib. de Bapcifmo, & Hieronymus de Script. cap. 7. meminerunt; feu Atta Illà S. Teelz Virginis, que hodie supersunt, fabulis utique consputentissima, de quibus vide Baronium prolixe disputantem Not. ad Marsyrlig. Septemb. x x 111; nec melioris ferè note funt, qui fub Lini nomine liabentur De Paffiene Petri & Pauli libri 11. quibus tot incerra, falia, frivola narrantur. Ad ejufdem farinz cumulum relegandum est Iacobi Proto Evangelium, nogis & commentis plufquam Indaicis de Joachim & Anna , B. Virginis parentibus, de Marie Naralibus, educatione, nuptils, partu, &c. undique scatens, à Judaizante quodam nebulone, feu ex Gnosticorum grege aliquo confictum, & fub venerando & factofancto Jacobi Apoltoli nomine hominum credulitati fine fronte imolitum ; adeoque apacryphis istis Evangelin amunicrandum , que Lucianus in Decreto Pfeudo Gelafianofalfaffe dicitur : Uni forcaffe pro Lucianus, Lucias, feu Lencius (de quò mox agit Gelafius) reponendus eft. Unde & imposturam suam suculentes prodit Commentarii in Hexaemeren fub Euftathii Antiocheni nomine compilatot; qui totam fere hanc hiltoriam, Euftathii forfan zeate ignoram, ejus cerre judicio indignam, in fuum commentatium feeure transfudit, ut suo loco notavi. Ejusdem plane furfuris est libellus de Nativitate S. Maria, Inter Hieronymi opera repertus, à Gelafio itidem damnatus, quem Impoftor Hieronymum ex Hebraico transtutiste fingit, librumque infum (fi diis places) fuiffe à Sancto Marthau literis Hebraicis primò cooferiprum ; dein diu fecreto repolitum, random à Seleuco quodam Manichzi discipulo in lucem editum. Hunc Seleucum cumdem effe cum Leucio five Lucio (de quo Pfeudo Gelafius , quemqi difeipalam michels vocat) anud omnes, arbitror, in confesso est. Nec ulli dubium esse potest, utrume, odusculum, tum Pleade- Evantelum, tum de Nationase libellum ex eadem Gno-Ricorum officina prodiffic, quippe qui refte Epiphanio ", inter puria me annie mentarafia a Harel 16. Has fabulas à Gnofficis acceptas plenius excoluerunt Manicheri, & in his precipue Leuzius, sive Sciencus : unde Innocentius I. "ea que sub Matthei, [alii legunt Matthie] Ja- "Epin 3." cobi Minotis , Petri & Joannis notnine , à quodam Leucio scripta funt , non solum repudianda , sed à damuanda effe definivit. Melitonis Sardensis libet de Transitin B. Maria Historia de Passone Imaginis Christi in Beryto, que inter S. Athanasii opera locum habet,omnibus

IV. Stylm totin que orationa contextus , longe diverfue ab co dicendi Charactere , quo in genuinu fun ufus , eft auctor , mansfestum prabet suppositionis arenmentum. In hoc Criterio (ur de ni Godo nil dicam) consentiunt Critici Ecclesiastici, Eusebids ; Hieronymus Gennadius, Photius, & tecentiores omnes. Ortà olim de Cypriani fententià citca baprismum hartericorum controversià, cum nonnulli epistolas ejus hac de te confictas este clamitatent, eas Cypriani effe ex Sermonis textura dijudicavit Augustinus; "eò qued Sty- "advintenti lus ejus, inquit, habet quandam propriam faciem, qua posit agnosci. Nec ferè aliter fiert so- Epist. 48, let: etfi enim peritus dicendi artifex alterius flylum dextre fatis quandoq; imitarl poffit, tato Col as tamen repetitut, qui hoc præftare poreft, & vix è millibus unus. Neque post omnem,

in proparulo funt, rifu potius quam fide digna, ut infinita alia jam mittam,

Prolegomena.

eriam fedudo nerutam opecum efficier, quin vel in verborum nierer, vel elocationis issua aveidificionionis artificio, ingene difinitiili udo attenet legunal appachis i: di quod se centis exemplis in Cypriani, Hlatti, Ambredii, Hietonymi, Augulitai, &cc. opecibus dudum demondistra Eriamia Koreviamus, fagorilimas, &c. extra controveriam funnus Letolathi Eccidathio eccidio: ut timpulo foriprotes has intenere necesfi non In Euroc cipidio in the programma necessary and a second second production of the pher unque influentum ballouiem, & barbastem apertel produste, ut ex unque leonem, vel podius ex autitus ainum ficile aporti.

V. Meriki vilkene, komstar blivt, su respiritura beynata, iki placi teatturia, spata tegasini zi induktisia sprishi verya shain realikat. No omiq qinjeye veri imilitudinis fipecia shbortet, ut tunus idemque Scriptor, pruden, gravis, cuslitura, libiture iplicontaticercet. Spropolitiones quandque ute. Ukimetra prognanes ilbita filis interesercet. Qiad enim quis opialones i ai coim vendatatas poleta revocet & refinega ne in terradatiana poleta filis qui originate il considerati e anche il considerati e considerati. A candidati e considerati e cum dimidile, à bayetimo ofieta in palitorem, preclicare doculite, qui el 20 segui libe, ect. l'ipfimu unico cumum fitra alaqui e monte sono preclicate doculite, qui el 20 segui libe, ect. l'ipfimu unico cumum fitra a alqui e monte sono preclicate doculite, qui el 20 segui libe, ect. l'ipfimu unico cumum fitra a l'apia monte monte sono preclicate doculite, qui el 20 segui libe, ect. l'ipfimu unico cumum fitra a l'apia ma alterit. A l'in quintalmaiar dorinavata: jultimus M. Dudage em "Triphama Arepchin cum Jacobo colbecuentem inera aum fair, & com modo libe accidit, este del minera alterit. A l'in quintalmaiar dorinavata: jultimus beate e considerati e considerati delicati e diffirmation in distributa del proporti e considerati di pristati delicati e diffirmation in distributa del proporti e di proporti della delicati e diffirmation di productiva i pristati delicati e diffirmation di productiva i pristati delicati e diffirmation di productiva i pristati delicati e diffirmation di productiva di pristati delicati e diffirmation di productiva i pristati delicati e diffirmation di productiva di pristati delicati e diffirmation di pristati delicati e diffirmation di pristati di pristati di pristati di prist

Tomafel. 17 Cm-4. 1 Tem-4. 101:10 G. P.18s.

mis M. Bising van "Typhese, Angelam (em) pelco Collectorium in et al. missing van "Typhese, Angelam (em) pelco Collectorium in et al. missing van hen mode his anale, et al. et al. afteri. At in gustfinathes ad orthodore in it baris, agad, et al. 1.1 feltum libramando prove committium filis munici was de pelco to the pelco de la collectorium de la collec

VI. Si tu aliquo opere, Autorem Gracum fibi vendicante, occurrat Latinorum vocabulorum censura e explicatio, meritissimam falsitatis vel franciis suspicionem anjicit. Cum à Greco-Jum Parrum (ur rectè notat Hold(vvorthus nottras) (cribendi confuetudine hoc maximè abhorreat. În variis Origenis Opulculis exterminandis hec Regula precipue locum haber. De Commentariis in lob , in Cantica , in Pfalmos 36. 37. 38. de Homiliis in diverfos Mattheslaces, alifque post Erasmum & Sixtum Senentem, Cocus, Riverus, alique id observature; adeo or aut hominis Latini opticula sunt, aut ab interprere infigniter interpolara. Idem de Hefychii Hierofolymitani commentariis in Leviticum dici debet 3 în quibus, ut alia raccam, Hieronymi vettione utitur, camque nostram translationem vocat, Hule etiam elaffi accentendi funt tractatus varii, qui etti Grecos parentes mentiantur, Latinorum ramen fortus effe penè certum est. Cujulmodi farine funt Melitonis liber de transiu B. Marie, Origenis Lamentum, & Homilic plures ; Athanasii Epistole ad Marcumi Liberium & Felicem, &c. Nec minus impostori merito larvam derrahit, ubi author Grecus Latine scripfisse perhibetut. Hoc indicio dignitate sua cadit Dotothei Synopsis de Pita & morte Propherarum, Apoftolorum, &c. quam Anonymus Grecus, à me jam primum id lucem prolatus, Dorotheum Latine (criptiffe fingit. Cui enim unquam pertuaferit, Dorotheum hominem, gente ac lingua Syrum, faltem Grecum, Tyti inter Phoenices Epifcopum, monumenta fira Latino fermone confignaffe,

V 11. Quacunque oposcula pro spuriis domnarum Peseres, agrè admodum , nec nist claristimis & Fa-

& Validifimis argumentis admitti debent ; prafersim fi accedant corum fuffrazia , quorum intereit, ut pro genuinis haberentur. Quodnam de variis que sub vetetum nomine circumferuntur scriptis judicium tulerint Euschius, Epiphanius, Hieronymus, Gennadius, Photius, non est quod piuribus apud etuditos agam ; cum corum libri omnium quotidiè manibus rerantur. Gelasii Pontificis de libris Apochryphis & damnatis decretum, etsi suo loco spurium esse probabimus, nihilominus apud Pontificios Autoritarem suam fattam rectam tuetur; adeoque que cumque Pícudo-Gelafius ad fuppolitiotum cenfum amandarit, ipiis pro adulterinis habenda funt. Vi quidem veritatis adacti non defuerunt etiam in medio paparu Cordatiores Pontificii, qui è Patrum provius albo feripta piurima expunxerint, & vel ad dubia, vel ad apocrypha relegarint. In omnium ore manibufque funt Sixtus Senentis, Poffevinus, Bellarminus, Sirmondus, Petavius, Labbeus, Mirzus, Valefius, Fronto Duczus, De Marca, Baluzius, Mabillonius, Du Pin, alli : unus ferè est Baronius, qui Scriptores futiles & fabulosos omni qu'à potult diligentia tueri solet : & ubi nuila arre defendi possunt, ex ils ramen historica monumenta depromete non etubescit. Nequal, ut ipsemer faterur, "ab avidis legentium animis , subtraxisse videatur. Hzc nos "Ad an 16 breviter ; plura alii. Neque enim omnia , que hac de te dici poterant, congerere mihi in animo erat.

SECTIO V.

Regula Generales in seligendis SS. Patrum editionibus adhibenda.

This first et in recore il literatiz circuloin quod frequentiui impingere foire i undorea. Se in falsi Dreclogico immissecreciasi, quam in pravia immisri commosita.

SS. Partum editionibus in unita fione comparanditi si dum nulli curà, nullo labelto delchau,
rapinare quiesqui in precibiri et, quequiqui primi fatamin forces feiti enferte. Quò fir, qui
nun fine gravi fiumpus, remporis, & quod pretioius adhus, ipfusi quandoqu-verizasi dalpendio, editiones quosifie terami imperfettas », corruptas, visita & ceroribus l'Gatennes, quarq ingentibus firevum faciunt, & non nuò à teòlo verizata tramita ebdicusar.

Mirai quiedem foisi, hace trea satispitait Eciclifidire Caroleres quos preferio am fiperio e
re parta dericores Partum hise inde defignature i nomo quod ficiam, qui data opera, yel
et ailiqua differazionesti hise i coren prazueleti. Done e giure europa, qui hor fazum diligentitis volvas, in gratami purentutis ñonegur fungar ego paulifere hor munere, &
obfervationes nomonia salipicata all'i, un'o notifi in activa albuquere ne delignerente.

I. Editiones SS. Patrum quò sunt vetultiores , cò sunt ut plurimum fideliures ; quod duplici de causa profectum est, 1. Quod editiones, que in primis rei typographice incunabulis prodierunt ex optimis quibusvis MSS, exptess sint, adeo ut desideratis jam plerifo, Codicibus MSS. ediciones ifte non immeritò Manuscriptorum vicem supplere possint. 2. Quia nondum natis de Eccicià teformandà controversiis, nondum exorto Romanos inter & Reformatos de fidel articulis, & Ecclefiz Romanz cortuptelis diffidio, nulla satis idonea causa subesse poterat, cur in excudendis Patrum operibus fraude uterentur. Nullus adhuc Hannibai ad portas, nemo ferè qui adversus eos castra moveter, quiq. frequences Patrum rutmas in aciem profettet. Hinc Scriptores Ecclefiafticos fine fraude & fuco, propria dogmata propriis verbis tradentes nobis exhibueruut. Atquutinam nunquara aliret factum fuiffer. Sed eheu! tot pudendis exemplis fole clarius liquet, Patres foede corruptos fuisse, vetustiores editiones, quantum fieri poterat, suppressas; sequentes truncaras, vel interpolatas; quin & eò ufq; infaniz proruperunt, ut ad incitas redacti , hanc vel illam editionem unquam extitisse negate non erubescant : id quod de Christiani Druthmari Commentariis in Martheum fuo loco notavi, & pluta fotsan id genus notari posfunt. His addi potest, quod primi tel typographice curatotes sua quam emendatè in lucem emiserunt ; non ignaris , ineptis & è trivio petitis , quos vocant , correctoribus emendandi curam relinquentes, quo circa editiones ab inventa typographia, id est ab anno circiter Mccccx Ltt. vej potius Mcccc L. forfan Mcccc Lx. quando ad paulo perfectiorem formam perduci corpit, ufq; ad religionis reformationem à Lurheto incorptam anno 1517, in publicumemille, auro contra non chare estimati debent : quibus proxime accedunt , que ab co tempore tilly ad Concillium Tridentinum prodierunt. Dudum eft, quod Viti eridit veterum editionum earistem desperaturs; immedia earum coyla libotranum prima ficility veterum editionum earistem desperaturs; immedia earum coyla libotranum prima ficility entre prodierunt prima ficility earth eart

II. Opera SS. Patrum, qua ex Roberti Stephani officinà Gracè prodierunt , catera editiones emendationu cura, & typorum nitore facile vincunt. Cum res literaria primum reflorefecte corpit, Grace Linguz studium strenuè promovebatur. Hinc tot Scriptores Grzcos omni versione destitutos procuderunt primorum typographiles curatores, de postetorum infestia & focordia, in versionibus Latinis folummodo evolvendis ne per fomnium quidem cogirantes. In his extra omne dubium primas tenuit officina Stephanza. De Henrico I. Stephano, Roberti Patre; De Henrico I I. Roberti filio, nulli non eruditorum noto, aliifque gentis Srephanza furculis, re typographică apptime claris, împrafentiarum agere nec nostri operis est, nec otii. Fecit id non fine sua laude Theodorus Ianssonius M. D. Differtat. Epistol. de Vitis Stephanerum , Amstelod. 1683. 80. Quæ Robertum nostrum spectant, paucis expediemus. Vir erat literis Latinis, Gracis, Hebraicis admodum cruditus; non modo Gallia fuz, fed & exteras Academias atque Bibliothecas ftudiosè perluftravit. Eruditionem testantur tot ex ejus officinà editi , tot ab eo ptoprio marte (cripri libri ; imprimis infignis ille Latina Lingua Thelaurus; verè Thefaurus ; qua-Iem nullum vidit prior, nulla dabit postera xtas. Juvenis adhuc Typographiz Simonis Colinzi vitrici fui curam gessit; deinde extructa sibl officina rem suam impigrè euravite tandem à Francisco L magno illo literarum Mecanate, Regius Typographus constitutus est. In hoc munere, quanta cura, quanta sedulitate se gessit, nos docet Henricus filius Prafet. ad egell. Patrem nempe Decemviratum quendam literarium domi habuiffe, ex omnibus pene nationibus conflatum. Hos decemvitos variis rei literariz promovendis partibus adhibuit, przcipulex iis erant, qui correctorio munere fungebantur. Neque tamen alienis oculis rem hanc integrè commisti; sed omnia penè propriis oculis relegit, tanto quidem studio, tam accurata diligentia, ut notante Cl. Janssonio, fama erat, ipfum folitum effe, fingula folia perlegenda, hic illic per plareas, locis certis affixifle, adjuncto pretio illi, qui vitia qua dam, quorum etiam fua etant, prout enormia effent , præmia, detexiffet. His fummam typorum pulchritudinem adjunxit , admirabilem planè elegantiam, adeò ut omnes in hune usque diem Typographos longo post se intervallo reliquit, & ad invidiam provocavit. Teltes funt, ut The Buffer Scriptores mittam , Novum Testamentum, Justini Martyris , Eusebii Casarensis opera, Soctaris , Sozomeni, Theodoriti, Theodori, Euagrii Hiltoria Ecclesialtica, &c. tam splendidè, nitidè, emendatè excufa, ut vel folus typorum nitot nos ad eorum lectionem alliceret, & invitaret. Verùm en tandem virtutis, eruditionis & tot laborum in Reipublicz literarize commoda exantlatorum præmium. Annotationibus quibufdam, quas fub Varabli nomine Bibliis Latinis à se editis adjunxerat, offensi Theologi Sorbonici, hominem hateseos accusarunt, perperuamque molestiam per plures annos facessere non destiterunt; adeo ut post morrem Francisci Regis vexarionum & injuriarum pertasus, solum vertere necesse habuit, quin & post ipiius discessum effigies ejus publica carnificis manu exusta est. Circa annum igitur 1551. Penates toramque librariam officinam Genevam transtulit, ubi arri suz gnavitet incumbens rebus humanis felicitet excessit v11. Idus Septembris anno 1519. Etat. LVI. Aldum Venetum , & Frobenium Bafilienfem , inquit ampliff

ampliff. Thuanus †, lumo flasio supergressus est, acri judicio, diligentis accurate, et artii 19sius * Llb-31 ad elegantid ; cui ob id nun solum Gallia, sed inniversus Christianus orbis plus debes, quam cui- 2015 et quam fortifimorum belli ducum ob propagatos fines patria unquam debuit; majufque ex ejus unius industria, quam ex tos practure bello & pace gestis ad Franciscum decus & nuinquam inperitura gloria redundavit, Geminum huic Theodori Bezz elogium. Quanto illi (Aldus, Icon in R. Frobenius, alii) caseros antecelluerunt, tanto majorem tibi, Roberte Stephane, Supertores om. 11. 1. 11. nes longe laseque supergresso gloriam tribuendam esse, vel iosa fremens invidia confitetur. Nam us alis secum nonnulli de librorum quorundam excuforum elegantia & venuftate certent, nemo tamen vel in operofifimis libris secum in emendationis fide ac diligentia fueris comparandus. Tibi Linguam Hebraam magnopere illustratam, tibi Gracorum characterum summam elegantiem, &c. debemas. Denique plures erant circa hac tempora celebriores typographi, qui prelis fu's Gracas literas tum factas tum prophanas infigniter promoverunt; Venetiis Aldus Manutius, ejusque filius Paulus tum in officina paterna, tum poitca Rolme ; Parifiis præter Stephanos, Hadrianus Tutoebus, Linguarum & Philosophie professor & typographus Regius; neque enim eo rempore munus typographicum dedignabantur celeberrimi Professores, Testamur id adhue toannes Oporinus, & Fr. Raphelengius, hie Lingue Hebrze in Lugduno Batava, ille (ar ece in Academia Bafilienfi Profesfor fimil) & Typographus, Geneve primum, deinde Heidelbergæ Hieronymits Commelinis, vir gravis & doctus, qui non una Patrum Gracorum monumenta nobis emendate dedir, morienfoue anno 15-7, candem curam filis quafi hateditario jure demandavit : alios penè infiniros taceo, pracipue recentiotes, de quibus peculiari capite Bern. Malinerotius Differt. Hift. de Arte Typographica cap. 14. p. 91.

Patrum Latinorum Editiones Probeniana jure merito magni aftimantur, utpote que fummă fide, nec minori, pro că zrate, ventiftare prodictunt. De Typographeio Frobeniado hac Erasmus , Officina Frobeniana non est alsa vel accuratior, vel unde plus bonorum "Ad Leo beniado hac Eralmus", opicina reodeniana non est atia vet accuratior, vet unac pius ponorum X. E. Fp.; exeat codicum, professim qui ad facrai pertineant literai. Nec alirer Nicolaus Beraldus † 1 Bedibian ad Erasmum , Vinam, ea omnia propediem pulcherrimis typis excusa videre contingat, Fro Epitis, benianis videlicet, quibas nihil fieri puto poffe nitidius, elegantius, amanius. Juannes Frobenius domo Hammelburgenfis, primus officine condiror, typographotum, fi non omnium, faltem Germanorum, facile princeps, Bafilee lares fixir; vir infigni probitate, fide, eruditione, industria, & in tem literariam adjuvandam studio plane incredibili : nullis vipiliis, nullis laboribus, nullis denique imperidis pepercit, ut eximios autores ornaret, nitide & fidelirer ornatos in lucem emitteret Habrit domi, inquit Eralmus , Fram utrinfque *Lin Epd. literatura dellifimum, parique fide praditum, qued ego fant non in pottremis numero. Deli-gnar, opinor, holminem muneri correctorio prafectum. Quo in loco habuit Lachneturn, anre paucos annos pette fublatum, ipfius Frobenii Socetum; officinz Frobeniane Principem, cuius mortem alibi deflet Erafmus †. Habuit adhue filios bonis literis innu- †Lib. 3. Ep. tritos, quique rem paternam pro virili firenuè faragebant. Sed fumma officine Frobehiane gloria erat magnus ille Erafmus, feculi fui decus, quem femrer parrohum, fepius domi sue per plures menses hospitem habuit Frobenius; cujus stupenda planè cura & indefeffa diligentia Irenci, Cypriani, Hilarii, Hieronymi, Augustini, alioitumque opera undique conquitita, accurate recognita, bonis avibus exierunt, iteratis editionibus non femel ibidem repetita. Quantas hac in re difficultares, sudores, molestias subiret Erafmus, vel ex unica Hieronymieditione difcas ; de qua in Epiftola ad Waramum Archiepiscopum Cantyariensem air. Vuum illud, ut vere dicam & audaster, minoris arbitror Hieronymo suos constituisse libros conditos, quam nobis restitutos, & pancioribus vigiliis apud illum natos fuife, quam apud nos renatos - Contemptis difficultacibus omnibus, Herculano quodem animo, labariofifunam quidens sed pulcherrimam adii provinciam, unus propemodum de sot mendarum portentis depugnaturus , nec enim tantundem laboris exantlatum arbitror in paucis edomandis monitris, Herculi, quam mibi in sollendis tot mendarum millibus. Obiit Joannes Frobenius repentina paralyti correptus 2010 1527. Amico integerrimo, & tot prz-

claris tantorum virorum monumentis de Republica literaria optime merito, Epitaphium pofuit Erafmus, quod quidem hoc loco fubjungere non pigebit!

Soids

Arida Ioannis tegit hic lapie offa Frobeni. Orbe wires toto , nescia fama mort. Meribus hanc niven mernit ifudifque fuvandu: Qua nune maila jacent orba parente fuo. Rettulit , ornavit veteram monumenta fophoram, wire, mann, curis, are, favore, fide. Hnic vitam in calit date, Numina juita, perennem; Per nos in terris fama perennis erit.

Allorum potius commodo intentus quam fuo, rem lirerariam magis auxit quam familiarem , suisque hæredibus plus houeste fame reliquit , quam pecunie. In defuncti officinam pariter ac thorum successit Joannes Hervagius, vit bone fidei; nec indoa ctus , qui in provehendis ornandisque literis , bonisque Authoribus restituendis , si non parem, supparem certè, cum Frobenio curam & diligentiam adhibult; & Erasmo przejpuè opem confiliumque impendente cosdem Patres sedulo recensitos, emendatissime excudir, aliosque è tenebris in lucem revocavit. De editionibus Colonientibus, Lovanientibus, Lugdunentibus, Antverpientibus, Romanis, non est quod multis lectorent morater, cum cuivis notum fit eas fide faltem & emendatione Infra Bafileenfes immensa distantia subsidere. Scriptores Ecclesiastici quos Rigaltius, Sirmondus, Garnetius, Baluzius, & novissime, Monachi Benedictini, è pralis Paritientibus, emiferunt, alias orange recentiores editiones longissimè superanta

IV. S.S. Patrum opera, qua Grace & Latine Parifienfes in lucem emulerant , alist in fad genere palmam praripiunt. Diu apud renalcentis literature inflauratores imperium fuum renuisse Lingue Grace studium, non leve inde ductur argumentum, quod Scriptores Grzei tune temporis Grzeè folummodò ederentut : Et quamvis aliter fubinde fieri poterar, rarò tamen id contigit; nec nili vergente ad exitum superioti faculo in usu communi elle ecepit, ut Libri Graci addita è tegione versione Latinà, utraque lingua edetentur. Frigescere quippe jam corperat facundissima & divina lingue hujus cultura; neque amplius fine corrice natate notant fludiofi. Dellignati funt hanc focordiam viri eruditi , unde Joan. Meuriius Przefatione ad Cecropiam Juam , rationem reddens , cur Aus torum Græcorum locis ciratis neque ex more sue, neque sponte versionem addidiffet e fubdit, Est enim, înquît, hoc faculi hujus visium, an infortunium, at cum pauci Graca Linqua itudiofi habeantur, inter cos plures etiam inveniantur, qui ament, magis quam intelligante Hinc fordebant penè ubique pulcherrimelicer, Editiones Grace versione Latina destitute, que paucos emptores, pauciores verò lectores inveniebant. Padendum hujusce rei exemplum nobis suppedirar nobilistima illa Chrysostomi Edicio Saviliana, qua nihil pulchrius, nihil perfectius Sol vidit unquam : tam immenfo fumptu procurata , tanta fide fiudioque castigara, rantis accessionibus ex omni pene Eutopa conquistis aucta, tam eroditis prafationibus, noris, censuris, illustrara, denique tam eleganti rypotum venustate, chartzeque puritate undique ornata, ut ad fummum perfectionis apicem aspirate videatur. Quod verò Gracè tantummodò excusa esset, pancotum manibus tesitur, ad blattas & tincas amandata ; Graco-Latina inrerea Paritiensi in omnibus ferè Bibliothecis tam publicis, quam privatis locum occupante. Cum igitur animadverteient Viri docti necesse esse, ut studentium ignavia, dicam an inscitia?hae inparte subvenirerut; sedulam huic rei navabant operam. Præclare quidem in hoc munere se gestir Hieronymus Commelinus, qui pluses ex Patribus Gracis nitori fuo teftirutos, Gracè & Latine quant correctiffieme nobis dedic. Verum omnem industriam, sumptuma; in Gracorum Patrum operibus utroq, fermone excudendis, tum characterum pulchritodine tum editionis perfectione longè vicir Typographorum Parientium cura & diligentia. In his familiam ducit gens Morelliane, que Carolum, Claudium, Dionytium & forfan alios peperit. Quin & ante integrum fermè faculum hac in re inclarescere coeperants quippe Gulicimus Morel-*Hintibase lius Caletenfis, referente Thuano ", accuratà lingua Graca peritià infignis, circa an. 1556. Hadriano Turnebo in Typographix Regiz Grzez cura fuccessit, quam cum per integrum novennium summà fide ac diligentià adornasset, diem clausit ultimum x1. Kal. Martii 1964. Morelliis proxime accedunt Sohnnii , Cramoifii , Fitrii , Petiti &c. His tot debemus Patres Grzeos Grzee paritet ac Latine loquentes, qui sub auspiciis Morellii.

Frontonis.

Frontonis Duczi, Petavii, Valefii, Coteletii aliorumque przifantium virorum elegantifimè prodierunt. Id folum monendus Lector, posteriores editiones Parisienses prioribus typorum fairem chartz que nitore plurimum cedere. Id quod inoperibus Juftini Martyris, Batilii, Nazianzeni, Nyffeni, Chryfoftomi, &c. primo fratim intuitu videre eft.

V. In discernendis SS. Patrum editionibus plurimum refert scire, quis editionis curam in fe (n(ceperit; cum ex editoris fide, peririà, dillgentià ipfius editionis pretium integrè dependeat. Non quidem omnes qui libris alienis in lucem cdendis obstetricantet, sunt Etasmi Rhenani, Sylburgii, Elmenhorftii, Scaligerl, Cafauboni, Goldafti, Sirmondi, Rigaltii, Duczi, Huctii, Garnerli, &c. Viri extra omnem controversiam doctrină, & interritare venerandi. Immò nec omnes Typographi Manurils , Frobeniis , Amerbachiis ; Stephanis, Vafcofanis, Opotinis, Commelinis, Morelliis accedunt, & preffo pede fequuntur. In his reperiuntur haud pauci, qui lucro folum ac quæftui inhiances, non tarò Scriprores Ecclefiafficos nullà curà recenfitos, nullà collatione ad Codices MSS, nedum ad . priores editiones recognitos, quin & propriis (fi Diis placet) oculis relectos & revifos in orbem literarium protrudunt , iplimet bathi ac ftiplres , & qui equum ab alino vix difcernere norunt. Alii funt qui rypographiz quidem fux euratores, ac Correctores admovent, virofque alunt libris prælo parandis invigilaturos, fed vili pretio conductos, ignaros aempe & ignavos Monachos, qui, levi, quod aiunt, digito, rem fuam ofcitanter agunt; & pro uno vitio subiato, immenso mendarum cumulo libros augere solent: ut de prælis Lugdunenlibus, aliifque nonnullis, non infima nota viros graviflimè conquerentes non semel audivi. Sed missis rypographis, ad alios deveniamus. Non defucrint quovis tempore viri quidem eruditissimi, qui S. Patrum operibus in lucem profesendis strenuè addixerunt animum; fed pravo fidel Pontificiz vindicanda zelo duch, & immodico in hereticos ques vocant, odio animati, Patres à se editos, obtorto licet collo, in partes fuas pertrahere conabantur, & vel addendo, vel detrahendo fententiam pro se dicere cogebant. Exemplo uno aut altero res fiet clariot. Extat sub Chrysoftomi nomine. Seriprotis certè cujusdam non incruditi, Opri imperfessum in Masthaam: Homilia quadtage-timà nonà agit Autot de unica Sacræ Scripturæ adversus traditiones, hærcses, schismata, copia & Autoritate, Nullum alind effe Christianorum fidei veritatem cognoscere volentium refugium, nullam aliam poffe effe vera Christanitatis probationem, nullam aliam in tanta rerum confusione vera Christi Ecclesia notam ; ideoque mandasse Dominum, ut Christiani velentes firmitatem accipere fidei vera ad nullam rem fugiant nifi ad Scripturas; plutibus hac. iifque fanè quam difertifiimis verbis perfequitur, & firmiffimè aftruit. Integrum hune focum benè longum in Editlone fua quam adornavit Editor Parifienfis, excufam apud Andreasm Partium Parif. 1557. 8º. (ut de Antwerpiensi aliisque nonnullis nihil jam dicam) penitus omitit ; non diffitente ipsomet Bellaimino * , toium hune locum tanquam ab *De Verbe arianis insertum è quibusdam Codicibus super (lege, nuper) emendatis sublatum effe. Deila-est; Quin & in iplo starim operis Vestibulo monet editor , diligenter ab Arianteum facibus purgstum effe ; & in Parfatione, nullum non lapidem motum effe , que fincerius bec. ac Sordibus omnibus purgatum (se fieri posset) nitidius opus in posterum prostaret. An vecò quod toties objectant, hic de quo agimus locus, impictatem Arianam totus olet, legant primum, dein judicent zqui rerum zstimatores. Vide etiam que hae de re notavimus in Chryloftomo feq. operis p. 268. Homilia x1. de vafis fanctificaris agens, inquit, in quibus non eft verum Corpus Christi, fed Myfterium corporis ejus contineur : que verba in hac editione fruftra queruntur. Homilia verò x ix. quod Autor habet , sacrificium panis & vint offerentem, in hec mutatur verba , facrificium corporis & fanguinis Chrifti offerentem. Quotics Pamello Antwerpienfi, & Romanis Cypriani editoribus objecerint noftri, decanta. tiffimum illum Cypriani locum ex libro de Vnitate Ecclefia cap. ¿ foediffimè ab ils corruprum effe ; arque hec verba, Christum unam Cathedram conflituiffe ; primatum Petro datum, Ecclefia renitiur & reliftit , qui Cathedram Petri Super quam fundata eft Ecclefia, deferit , contra omnium pene codicum MSS, omnium vetultiffirm um editionum fidem, in infum Cypriani textum intrufa effe. Sexcenta hujufmodi exempla, ut Polemicos taceam, nobis dabunt. Cocus, Perkintius, Riverus, Hottingerus, Daileus, & pre omnibus aliis Thomas Jamelius Noftras, Tractatu de SS. Scriptura, Patrum, er Conciliorum Corruptione, quemi patrio Sermone evulgavit. Vetum de his mox pluta.

VI. Pracione cavenda funt Editiones SS. Patrum, qua in in locu pradeunt, in quibus S. Inquilitionis vives Officium. In promptu rario est, quod istiusmodi editiones ad Indiana Expurpatoriorum regulas ad amuffim recognoscantur: neque enim in recentiorum scripta involute contenti, in ipios venerandos Patres imperium, dicam an tyrannidem, exercent, * Epit. De. Candide hoc faffus eft, & miris ob id laudibus Pium V. effert † Sixtus Senenfis. Primum dicit. Bi-blinch, Sta., 2000 Christianorum orbe conquiri nefaria dollrina libros, & publice exure justiti. Deinde ex-Oxprafix. purgari , & emaculari curasti omnia Catholicorum Scriptorum , ac pracione veterum Patrum feripta , bareticorum atatu noitra facibui contaminata , & venenu infects. Politremo Cataloqum vel Indicem edimandalli antorum, ac librorum omnium heretici nominii , qui effeut ab Ecclesiallica Bibliotheca arcendi , & ab omnibus Christianis lectoribus absiciendi. Quod ut paulò clarius confert, rem forfan cuivis haud faris notam paucis expediam. Vix caput extulerat coepta à Luthero Religionis reformatio , cum Leo X. gravi poena vetuit, ne quis librum aliquem imprimeret , nisi prius per S. Palatit Mazisfrum , vel diacests Episcopum; vel haretica pravitatis I no nifitorem diligenter examinaretur. Hujus exemplum fecuti Epifcopi & Inquisitores, varjos librorum pestilentium & damnandorum Indices pro ratione tempotis emiserunt. Et ut quod factum erat tueretur, Scripfit Gabriel Puthetbæus Thestinum, seu de tollendis & expungendis malis libris , libros 3, editos Paris. 1549. 8º. Verum crescente indies scriptotum hareticotum numero, & depromptis undique ex Antiquitatis Eccletiafticz armamentario telis, fynodus Tridentina ex omnibus ferè nationibus infignes aliquot Pralatos, & lectifismos quofdam Theologos ad Indicem Librorum prohibitotum conficiendum delegit, In quo negotio cum haud parum progreffi effent. Synodus tem integram ad fedem Apostolicam descrendam statuit. Igitur anno 1564. Indicem à Romanis Laquifitoribus non ita pridem confedum, & à Patribus Ttidentinis approbatum recensuir, & adjectis quibusdam regulis autoritate sua evulgavit. Eandem materiam fub incudem poster revocature, & novis aliquot accessionibus au dam reconcinnarunt Pius V. Gregorius XIII. Sixtus V. Tandem 2010 1555. Clemens VIII. delecto Vil. Cardinalium collegio, aliifque piis & cruditis viris in confilium adhibitis uperi colophonem addidit, adjectis non modo regulis, fed & infitructionibus; quarum Cap. de Correttion libroram Sect. 1. ftarutum eft, ut Episcopi & Inquisitores conjunctim habeant facultatem , quofcunque libros juxta prascriptum hujus Indicis, etiam in locis exemptu expurpandi , hancá, librotum expureationem non nife viru ernditione er pietate infenibus committendam effe. Sect. 2. hac inter alia a Correctoribus expurganda decernuntur. viz. Politiones haretica, erronea, harelim Sapientes, Scandalosa, piarum aurium offenfrua, temeraria, &C. qua contra Sacramentarum ritus, & caremonias contraque receptum ufum & confuetudinem Romona Ecclelia novitatem aliquam inducunt; Verba item dubia & ambigua, qua legentium animos à reclo Catholico que sensu ad new farias opiniones addacere poffunt. Et jam quidem non prohibitorit modo, sed & Expargatorit Indices ubique invaluerant. Primus, quod feiam, agmen duxit Index Belgiens, Philippi Hispaniarum Regis autoritate confectus, & cum Arix Montani prafatione editus Anto. 1571. 40. à Junio, Pappo affique, additis novis prafationibus non femel recufus. Index Instanteus per Georgium Dalmidam , Archiepiscopum Ulisiponensem prodiit Plispon, 1-81.49. Hilpaniens per Gasparem Quirogam Cardinalem & Archiepiscopum Toletanum, & Hifpania: Inquifiro em generalem, Madriti 1884. 40. Nespolitanos per Gregorium Capu-linum, fub titulo Enchiridii Ecclefia; lici, Venet, 1588. Denique Romanus per Joannem Mariam Brafichalanum, S. Palatii Magiftrum Rome 1607. 80. ut his recentiores taceam. Tam execrandi instituti, in Deum hominesque, in SS. Patres, ipsamque veritatent aden inturii, pudete non potult primos illius architectos. Hine sub velo primum, & remotis arbitris resacta eft, paucis cognita, & intra domesticos Cenforum Parietes conclusa Unde Philippi Regis diplomate, Belgico Indici per miffo caute m eft, ne Index iffe expurenterine distraheretur, solu Censoribus distribuendus; qui iosi privatim nullisque conscits apud se Indicem Experestorium habebant, candemque neque aliis communicabant, neque ejus exemplum ulli dabunt ; fed tantum id enrabant diligentifime ut loca pradicta inquirant, expangant retitunantque. Postquam verò hujusce Indicis exemplar in Fr. Junii manus incidistet, horribile secretum in vulgus emanavit. Et jam quo clypeo, quà apologià se tueantur ? Prodiit tandem in arenam Jacobus Greeferus Jefnita, qui de jure & more probibendi , expurgandi & abolendi libros haresicos de noxios, duos libros edidit Ingelfiad. 1603. 40. quibus anno fequenti duas partes supplementi vice addidit. In his omnibus non fine præclato quidem etuditionis apparatu, fed fide & ingenio plane Jefuitico, id est, vasto subdoloque, causam suam agit, Farerue

Faterur † Protestantes hone Indicem in ore semper habere, Catholicique summi sce- † Lase is leris loco objecte, quem nihilominus defendit veluti laude dignum, ejufque autores & P. 1. executores tanquam de Mortalibus optime meritos. Et alibit, lus hoe femper & oft, & tib 1.c. fuit , penès Ecclefium , us quo gregi detrimentum adferant , folicité amoliatur , & fi integrum librum proferibere fai off, fai etiam erit proferibere partem libri , feu magnam , feu partram ; aun exfrindendo, detendo, obliterando, vel fimpliciter omittendo, idque ob lectoris atilitatem. Quo verò objectionem omnium gravillimam speciolius amoliretur, diserte negat vel Patres à se effe purgatos; vel id Indicum Autores voluifie. Impudenter, inquit †, men | tiliste si Patres à le cité purgatos ; versu indicona ricores potrum libris, à nobis deleri , ani us delectur ; tiuntur, quoties affremant quidquam in vesterum Potrum libris, à nobis deleri , ani us delectur ; ab Indice Expuressorio prascribi ? Nihil delemus in Patribus , nihil obliteramus.- " Nomine velunum libram unius ex pradictis Potribus, qui in ullo Indice prohibitorio vel expareatorio past interdicatur. Non Augustians, non Cyprianus, non Chryfostomus, non Cyrillus, &c. - No. + Ibid. c.o. que enim Belgicus, ont quivis alins Index eo fine conferipsus eft, us Patrum menumentis emacu- P-324. landis corrigendisque inserviat ; quod suprò etiam testoti sumu , & res fotis ex ipso indice liques. Ain' vero bone Gretsere? age, an ira fit, paulisper experiamur : Chrysostomus "Hamil.19. de LaCero, hac habet , με 38 αιθρώτει λίγου lin bondiers et , με 38 το medido έμελο. "Tom specie ha computation, το medido το φού με Edic. lin.

γείς δια computation, του πεθεμένι, το φιλακθούτει, το ίπους το τρούμα θεοδεκαίνεις. New enim pec- by Edic. lin.

(in Macch. cata hamins dien , ut te probro afficiat , non enim confervo confiterie , ut in publicum proferat, immo verò ei qui Dominiu eft, ci qui tui curam gerit, ci qui humanui eft. ci qui Mediem ell offen das vulnere. Er ramen ex Indice Chryfoltomiano hare verba ab Indice Hifpanico expungenda curantur. Deleantur, inquit, hac verba, Confitenda Deo peccota non bomini. panier expungenda curantur. Decembr, inquit, par versa, compensa exe prices and memors, One time this tilege, inquit i dem Chrysfortomus *, in a 50 in in a degiar a, in this i mys. * Fiz. * Sern de Nation siera englishen — not tob this is mere, analogia this is found. Super home Person, mer. Pensecoli. dixis luper l'errum, non enim su per hominem, sed super fidem adificavit Ecclesium nam : quid 133. eft super petram, has super confessionem, super sermones pietatu. Index Expurgatorius ad hunc locum in Indice Chryfoltomi; Deleantur hac verbe , Ecclefie non super hominem , fed Super sidem adificatur. Augustinus" de Eucharistia diserte dicit, Non enim Dominus dubi "Contr.Adl. tavit dicere , Hoc eft Corpus meum, cum fonum doret Corporu fui. Et tamen ex Augustini In- Tom 6 col. dice hac verba deleuda volunt Indicis Sandovaliani curarores, Christia dedit forum Car-17poris fai. Arhanafius † de cultu divino, xienum 3 xienus versuni, and ling harita, 3 Arian Ocat. whe na Oil - aus Oil is min to ntormuriter. Creature Creaturem non adoret, fed ferom Domi- 3. p. 204. mam, er Creatura Deum : - quocirca falus Dei ell adorari. Et tamen ex eius Indice hac verba eximit idem Index Hispanicus, Adorari solius Dei eft. Eadem ferè habet Epiphanius ", è ma f Ger Ernagen a une ma netermuni, fanello Dei Ecclefia Creaturam non adorat. Ni. "Herelani hilominus ex annorationibus hac verba loco fubmovent boni Confores, Crestaram non adorari. Hilarius in Matthæum*, Alienie operibus oc meritis nemo adjuvandus, quia unicui. * Can. 17. que lampadifue emere oleum fit neceffe. Hacex Indice deleri jubene his verbis, olienis me- Colgani ritis, er operibus nemo juvotur. His & sexcentis hujusmodi locis à nobis objectis meir hoe Odunane promprè adhibet Gretferus, Indices Partum Operibus apponi folitos, folummodo effe recentiorum commenta, Miferum mehercle effugium! An non enim hi Patrum Indices à Viris Carholicis & eruditiflimis or plurimum confecti fint? an non idem utrobique sensus? cadem ubique verba reperianrur? Cum igitur hoc cuniculo se nequaquam elapfurum effe animadverteret, ad aliud non minus infirmum confugit, nempe juxta verus verbum , see idem, com ab iifdem dicitur non esse idem. Dicta Parrum cum ab hareticis usutpantur, cadem elle pollesi verba spectes, ar longe diversa si sensum de mentem. Quali verò tam immanis fit differentia,ut quod in textu fit orthodoxum, in Indice fit harreticum. Cum eadem sententia nullo athictosensu, nullo glossemate detorra, isidem ver-

que joiner forrafic fentions, fed que prave casié, vindicande necetitas extroquere foice. Sed millis Individuos, al pion Paresa cociedams is quomm germano textulo no perquecerum, nec a highfitinis illocum verbis violentes manus abilituserum. Infriciature Index Hipmanes page, a videbis dominios inoquificares in Orgilina Alexandrium lance fenennium ferentes, e.e. D. Orpili Cummentoriii in Epitum, Laurenii Humphreb interprete, ops. 1 ex textu delensati live verbs, Fiele antum gattum etm il qui velide Impainta fina, Sec. Capi, 1... in fant delensatur, ex textus illa vorbs, y sel alsi mus belevent thei internation in fina, sec. (2...), sec elegan gelpais interlam eriverse a phinat etma in cenditus matter per filem,

bis, penè totidem syllabis uttobiq; habeatut !Quid facies huie hominum generi ? quo seneu undo? Miseret me planè illorum , qui ea effutire coguniur, non que vera sunt, neque

. fift a ficut,

*Liba. e.7. fent, feriptum eft. Ad hac Greeferus , Gloffemata, inquis, ab harreticis Cyrillo affuta. P-305.

Scholia, maleferiatorum annotamenta, & interpretamenta expungenda funt & inducenda. Quin & precedentibus verbis quali jam victoriam repottaffet canit Triumphum. Sed ta, inquit ad Junium, si mendax non es, ostende ullum indicem expurgatorium, qui aliquid. quad ad ipfum & genuinum Cyrilli contextum pertineat, obliterari pracipiat. An igitut hac Cyrilli non fint ? conferantur, obsecro, cum Gracis Latina. Videbis adeò esse accutate & fideliter vetfa, ut in omnibus ferè Pontificiorum editionibus, etiam in novishmà illà Grzcolatinà Parif. 1638. totidem verbis hodiè reperiantur. Videatur quid notet Index p. 74. de eiusdem libro Adversus Authropomorphitas ? quid de Eucherii Commentariis in Genelius ; quid Index Romanus de Gelalii libro de duabus in Christo naturis p. 146. mirto infinita ubivis obvia: Quin & Jamefius noster non modo pet totum de Correptione Patrage Librum id egeric, fed & parti 1v. attexuit Caralogum ecexx111. Scriptorum Ecclefialticorum, partim veterum, partim recentiorum, quorum libri, vel ab Indicibus Expurgatoriis prohibentur, vel expurgati jubentur, vel iniquà denique censurà notantur. Non bie commemoro Antonii Magni, Fortunari , Bertrami , aliorumque plurium integros libros ab Indice prohibitos. Occasione quidem libelli Bertramiani, juxta judicium Universitatis Duacentis ingenuè farentur Cenfores Belgici, fe in Catholicis veteribus plurimos fetre errores, extenuere, exculare, exceptiate commente per ape negare, & commodum its fenfam dfingere, dum opponuntur in disputationibus, aut conflictionibus cum adversariis. Quis non exclamabit, Magna eft veritar, er pravalebit. Restat denique ut videamus, an ad Codices quoque MSS. sese exrendar hoc purgandi privilegium ? & lea quidem ex † Possevino

left.lib.r C.48 p.48.

collies potest; dum enim monet potsissimum cavendum esse, ne Libri MSS, qui ab Ecclefia non permittuntur, uniculque pateant, mox fubdit, Ad iftos enim quoque parçatio pertinet. Et hac occasione licear mihi notare quod retulit olim Jamesius nostras, in Bibliothecă Vaticană non paucos pingendi artifices quotidie ali ; quorum erat , Conciliorum Acta. & Antiquorum Parrum opera exferibere, idque literis, vetuftifilmos Codices, quantum fieri poterat, imitantibus. Qua mente id factum fuerir, ipti norunt : certè rem iptam fe accepiffe reftatur ex ore nobilifiimi cujufdam Angli, qui in Bibliotheca Varicana hac propriis oculis luftraverat, & ad fidem facramento fuo toborandam fe spoute obtulit. Sed quicquid de Codicibus MSS, fiat, certiffimum est Typographiam in Palatio Vaticano dudum erectam effe, tanquam vetitatis Orthodoxx non folium tuenda, verum propagande † Yid. Pref. arcem munitifirmam. Ex eaque proditura (ita enim nobis spondent †) emendatifirma SS. Patrum monumenta, priftino suo splendori testituta. Ex hac typographia Cyptlani, Ambrofii, Gregorii M. Opera, ut alia taceam, nobis dederunt. In quibus plurima adjecta plurima abicilia, omnia emendata, expurgata, teltituta effe iplimet non diffitentur Editores. Quanta negligentia, seu potius fraude, Cyprianum traclarine, per singulas fere paginas notat ipsemet Pamelius. In Ambtosio, Epistolarum & Sermonum ordinem miserè turbarunt; Inscriptiones & Titulos murarunt; plures Tractatus, Epistolas, Sermones nunquam antea typis datos addideiunt, ne nominatis quidem Codicibus MSS, unde

ad Grez-M. Rem. 1548.

eos deprompferint. In operibus Gregorii M. ne alia notem, pexter expositiones in Libros Regum & Pfalmos a nullo vererum memoratas, nullis Codd, MSS, fatis munitas, plusquam ex L. Epistolas inscruerunt: que in omnibus nostris Codicibus desiderantut, telte Jameio, qui de Gregorii editionihus , earumque cum antiquis exemplaribus MSS, collarione, copiosè agit in Vindicia Gregorianis, Geneva 1625. 4°. Et ne infinitus fim, prodictunt Augustini Opera Venet. 1/84. x. Tom. 49. Quid in hac Editione prastiterint boni E litores, in ipfa fratim operis fronte ingenue nos docent. In que praser lecerum multorum restitutionem secundum collationem vetustiorum exemplarium, curavimus, inquiune , removeri ea omnia, qua fidelium mentes haretica pravitate poffent inficere , ant à Catholica of Orthodoxa fide deviare. Ur, proinde ha fimilefve editiones, non fine fumma cautela, studiosorum manibus terendæ sint.

SECTIO VI

Libri ad Ecclesiastica Antiquitatis studium manuductorii.

TON hic mihi tantum arrogo, ut de rei Ecclesiasticz studio leges & methodum. aliis przeferibam. Abiit i novi meo memet metiri modulo. Tantum Mercurialie flatue ftaruz vice fungar, intento in optimos viz duces digiro, qui junioribus ad vetuftiora tempora tendentibus viam przmonftrare, ac przmunite poffint. Hi funt vel veteres, vel recentiores : ex utrisque, qui ingenti ubivis numero proftant, nonniti paucos, cosque selectiores dabo. Ex antiquis duos folummodo, fed magni nominis, viros in medium adducam ; Hieronyman in Latinis , in Gracis Phetium. Hieronymus omnis politioris paritet ac reconditioris literatura apparatu inftructiflimus, in facris & Ecclefialtiois primas tenuit. De scriptis Scriptoribusque Ecclesiasticis passim agireum in epittolis, speciarim in Epithola ad Magnum Oratorem, tum præfationibus ad Commentatios in S. Scripturam; ex profesio verò in fibro de Seriptoribus Ecclefieficis; cujus priorem partem ex Eufebil Hiltoria depromptit , posteriorem , que faculum quarrum ad annum ufque ccexcii. complectitut, proprio Marte & pene ex propria scientia, addidit. In hoc opere scriptores, quoquot teperire poruit, recensuit, scripta enumeravit, & pezclaram de lis cenfuram (zpenumerò fubiecit. Photium, quo doctiorem forfan nufquam tulit ingeniorum ferax Grecia, egregiè commendant ingenium ad omnia natum, judicium folidum; fummum acumen, infinita lectio incredibilis diligentia; omnia penè reipublice munera obierat, omnia Ecclesie monumenta perveltigarat; so unica, quam habemus hodiè, Bibliotheca ecuxxx. ferè Scriptores, majorem partem Ecclefiafticos fiftir, diligenter à se lectos recensitos, excerpros i deque corum libris, argumentis i stylo, side & autoritateaccu:atum, fi quis unquam alius, judicium tulit. His subnecti, fi non potius premirti, debent Hiftorje Ecclesiaftice conditores, Eusebius, à Christo nato ad annună cccxxv. à Rufino ad an. cccxv. continuatus; & qui Eufebium excipiunt Socrares, Sozomenus, Theodoritus, ab exorto Ario ufq, ad annum circiter eccexxxix. Hos fecuti Philoftorgius, Euagrius, Theodorus Lector, Historia Triparrita ex Sozomeno, Socrare, & Theodoriro, ab Epiphanio (colaftico Latinè versa, à Cassiodoro in compendium redacta. His longo, fed proximus, intervallo Nicephorus Calliflus, à nato Christo ad annum ufque bexxv. qui etfi fabulis ubique & ineptiis scatear, haud pornitendos tamen melioris seculi pannos Historie sue Ecclesiastica non rarò admiscuit.

Recentiorum saya duas constituo classes, Generalem & specialem. Ad generalem Classem referuntut 1º Historici Ecclesiastici, qui ecclesic Christiane quovis seculo statum nobis ob oculos ponunt. In his primum locum merentur Centutiatores Magdeburgenfes , qui incredibili planè diligentia ad quodvis feculum , immensam rerum Ecclesiafticarum materiam congesserunt, & In propria capita non inconcinho ordine distribuerunt ; quibus plutimi defectus, errotes plutes condonari debent, qui primi hàc in parte glaciem fregerint; & femita hactenus non trità, non tentatà inftiterunt. Centuriatorum Hiftoriam Lucas Ofiander Wittembergenfis Incurte hoc feculo in Epitomen tedegit. Illustrissimus Annalium Ecclesiasticorum parens, Cardinalis Euronius XII. Ingentes Hiltoriz Ecclefialticz Tomos pectore adamantino, & labore pene fupra vites humanas, conferipire. Immenium plane, fed & triginta annorum opus, non niti poli Hilboriam Ecclefiasticam septies in Oratorio, singulis quippe quinquenniis repetitam, tandem inchoatum: integrum fua ipfius manu, nulla Amanuenfium opeta suppetias ferente fita quidem fidem nobis facit Vitz illius * Auctor) feriptum, & inter quotidians curz Parochialis munera, inter frequentes confessiones audiendi, concinnandi, donnesticifque congre- Baron l gationis fuz rebus ptofpiciendi pattes, ne alias occupationes, alia ejus feripta commemo- cas pasrem, ad umbilicum perductum. In hoc opere przelare quidem de Antiquitare Ecclefiaftica meruit (me certe ex eo non parum profectife, haud invitus agnosco) longe majorem gloriam reportaturus, fi non omnes fudores, omnes ingenli & etuditionis nervos ad hunc unicum scopum retulisset, ut Majestatis Pontificia Pomoetia dilatater, ejusque dignitatem & autoritatem nott modò fupra Ecclefiaftica, fed & fupra Regis & Imperialis jura, omneque supereminens faltigium, idque non rarò ex Apocryphis, supposititis, insulas & furilibus admodum scriptoribus , quoquo modo eveheret & stabiliret. Ut de opere tune folum incorpro, rectè olim notavit Perrus Pirlsœus (referente Cafaubono)quod non Annales Ecclefiaftici, fed de Poieflate Papa potius dicendi effent. Certe Baronium haud aliud in animo habuille, quam ut contra fui temporis novatores, i. c. Magdebutgenfes, pro in animo incomine, quanti di Contervanda Ecclefia Romana Catholico poseffate decertares, nec infemer ", nec Hieronymus Barnabæus T differentur. Baronii Annales, ab addent V. Anno MCXCVIII, in quem definebant, continuarunt Abrahamus Bzovius, Odoricus pratitiona

Rainaldus, denique in Gallia Henricus Spondanus, qui etfi teliquis mole cedat, fide ramen, ib. c. 18-19.

diligentia,

diligentia, stepes halicido accurstávil hongé impertas. His adjungiantus Cafauboni de Arbastario Zestidiphia i Sarvatinistuse di Sarvatia, Monta di Sarvatia, Sarv

- 2. Conciliorum editores, Iacobus Merlinus I I. Tom. Parif, 1515. 80. Petri Crabbe II. Tom. Colon. 1618, 1611. f. Barth. Caranza in Summa Conciliorum, Patif. 1624, 120, Duaci. 1649. 80. Laur. Surius IV. Tom. Colon. 1627. f. Dominic. Nicolinus v. Tom. Fenet. 1584. f. Concilia generalia 1v. Tom. Rom. 1608. f. Sev. Binnius 1v. Tom. Colon. 1606. 1618. x. vol. Parif. 1616. f. Fr. Longus à Coriolano in Summa Conciliorum emajum cum Annot, Antwo. 1613. f. Labbeus & Coffarrius (ut Editionem Regiam Luparzam jam mittam) unà cum duplici apparatu Parif, 1671. XVIII. Vol. fol. Pandella Canonum, Apollolorum es Conciliorum ab Ecclesis Greca receptorum Gr. Lat. cum annotationibus Guillelm. Bevetegil, Oxon, 1672. I I. Vol. f. Ruelii & Hattmanni Hilloria Conciliorum Ecclefiaftica ad annum ufque 1661. Norimb. 1675. 1v. Vol. 4°. Concilia Britannica per Spelmannum II. Vol. Land. 1620.1664. Hiffunica per Garciam Loalfam, Madrit, 1595. Gallica per Sirmondum 111. Tom. 1629. E. Narbonensia per Baluzium , Paris. 1668. 8". Huc etiam referti possunt Ph. Labbei Synopsis Conciliurum, Patif. 1661. 4°, Et Conciliorum Tomis prafixa: David Chyttal Catalogus Conciliorum Onomastico ejus Theologico subjectus, & à Pappo ad calcem Synedici aditus, Argenter, 1601. 40. Cafp. Heunischii Chronologia Conciliorum fex Occumenicorum, Ros tenburg. 1677.
- Qui de Veteris Eeclefiç Symbolis egerunt, Joannies Volfius Differt. de 3. Symbolis ;
   Amthebodami 164-3. Sci 661. 4n. Jac: Ufferii Armachani De Rom. Erclefic fymbole. Apofilised
   Veteri, Aiifigar desi formalis Distriba, Lond. 1647. Oxon. 1660. 4*. Ægid. Strauchii Hifberid
   Symboli. Apofilicis, Wittermb. 1668. 4*.
- 4. De Partificius Romania agune pracet vectecus, Antifatium, Liniperandum, &c. Bariellonaus Plainia, Colon 1616. 44. Sallife Epi- Joannes Sella de Fuis insumerum Fastificaus, Baili, 1907. Onsuphrius Paravintus în Epiteme Partificau Emanezama, Venet., 1957. d. 1861. 44. Papilios Maffonsa, Icipiros almodum accuratus Centulos, de Fuis Partificau Romanezam, Partif. 1966. 44. Dan. Papelroc'hil Centus Chemist-Highraus de Carlegos Baumezama, Partificau, elegonidifish fichi e-contrasto, um Genzatium, com Partificau, elegonidifish fichi e-contrasto, um Genzatium, com Partificau (Libris II. dilitalia la primo aginur de Ipin Pontificibus ordine alphaberiro. In Contra de Carlegos Baumezamba Autoribus qui cim in generali umin particulari corum viza & landes prezedlentam autoristecture, polletitusi confectaunt, Lugd. 1643. 44. adeo ur base de re piara alteret (prefedoc.)
- 9. Petjenines Eedifa Frimitiva nobis depingut pexter Hilloricos, Joanes Melifactus de Fedjeninesia of Menyin Chillansum vettema, Wirtenburg, 184, 4. Chil-fitan. Kortholitus Trad. de Fedjeninishus Eedifa Frimitiva fab Instruturbus Ebbirdy. Jong 186-18. Antonius Gallenini Biro de 53. Oktoryom oracinisus, figuita elegantifimis illulturo, Colos, 180-18. Astro-1865. Inc. Wattrynom oracinisus, figuita elegantifimis illulturo, Colos, 180-18. Astro-1865. Inc. de 186-186. Antonius Gallenini Biro de 53. Oktoryom oracinisus, figuita elegantifimis illulturo, Colos, 180-18. Astro-1865. Antonius Gallenini Biro de 53. Antoni

1687. 4. Martyrologia Romanum, Gallicanum, Hifpanicum, &c. fatis nota feiens preterco.

6. Hardyin Backfal Vertraiencia pullun notuse Hilmoici Bacidialici. Sentin delichular Izenzu. Terullanas, Epidhenia Pullultinia, Augustinus Auder fash nonine Pradefinati 3 Simnondo editus (de quo, ciufque variis editionibus tib Pritinialic egimus). Treodociuse, Damasferum, Nieras Chomistee. Ex recentribus ist expressed gapar Bennardos Lutremburgius in Caulogo Harticorius 1313. 8. Alfonius à Cathro Ilb. 14. estre hardy, intere cius poeta; a Scientific cless 1354. É Artivo, 155 Gentrale 1514. 8. Pain: Saide de Dopunathu minimi harticorius, (2001, 1556. f. Theodous Petressi in Catalogo Harticorius and Europea, Colon. 1556. Dan. Caractic debr hartica Catalogo-linia de Lorgie sura edita a morpus. Colon. 1550. Dan. Caractic debr hartica Catalogo-linia in Catalogo Harticorius ana waterum, apia retentiorus, mencidos Al-Jonace Ponetain in Catalogo Harticorius ana waterum, apia retentiorus, mencidos Al-Jonace Ponetain in Catalogo Harticorius ana waterum, apia retentiorus, mencidos Al-Jonace Ponetain in Catalogo Harticorius ana waterum apia retentiorus, mencidos Al-Jonace Ponetain in Catalogo Harticorius ana waterum apia retentiorus, mencidos Al-Jonace Ponetain in Catalogo Harticorius ana waterum apia retentiorus, mencidos Al-Jonace Ponetain in Catalogo Harticorius ana waterum ana variana del Artivo del Propieta del Catalogo del Propieta del Catalogo del Propieta del Catalogo del Propieta del P

7. Riva de Coronacia Estalphilitas exponinis Scriptores de divinis Ecclefia Carboice Officiis, orde Insurans, faloru, de insuri, anducira, factore de insuria Marca, Rec., posio in curum corpus collegir, ediditique Meckinior Historphia, Parif, 1610. f. ac proinde. In Bibliotheca Partum Inderio Giore, cod. Durasuci in Reliando Directores Officiares, 1620, 1620. September Durandon de Estalpa Carboice Estalpa, lib., p. 2000. 1521. Colon. 152. Logis 1650. September Durandon de Estalpa Carboice Estalpa, lib., p. 2000. 1521. Colon. 152. Logis 1650. Acceptation of Particular Carboice Estalpa (Estalpa Carboice Estalpa Carboice). Estalpa 1650. Colon. 152. Colon. 152. Logis 1650. Colon. 152. Colon. 152. Colon. 152. Logis 1650. Colon. 152. Colon. 15

8. Foreir Masselfein fitzum erhibert pro ee nat ét antiquis. Sociates, Sociates, Sociates, Sociates, Sociates, Sociates, Satin oper l'heodorius in Highest Algabet, Califonns in Influent Langue, Califonns in Influent Care de l'action de l'application consideration de Califonne in Englishe Consideration (Englishe Care de Califonne in Rod. Holphismus, de Origine of Propilla Masselatia, to Corliama Managillaria et Martin (Englishe et Martin (Englishe et Martin) (Englishe et Martin (Englishe et Martin)). The Care de Califonne in Englishe consideration (Englishe et Martin) (Englishe et Martin). The Care de Car

9. Chrondeglan Endgefülsen et docchun Endfehiu, Histonyrina, Profest, &C. Dion.
Pettivis de Derline emperana, 1 Com. Fuel, 6-37, f. d. Inatianers tempera Paril 18341846, 1843. 5. Mogunt 1846. 8. S. Bapt. Nicciolus in Chrondegla Riffermat, Bonn. 1859.
Ch Philippel Labolt & Ph. Britti Chrondegla Higheric Co-Principe Paril (1850), v. v. ol. fol.
Ph. Britti Antaler matal, five Chronica Paril (1844), de vice condita de autom Chrift 1860.
3 vol. Paril (1845). E. Egild. Blockett de Derline tempera Commentarios in Antiques Comenum Palelation (rejutere Antiv. 1854). f. Calfs. Heunlichii atasta tratum praiparame
terri fundamenta ligherici chromedici accessib demogliara, Nottoburg. 1577, 3. S.

10. Eccléfic Vesteils Geographism Starum optimi deliorabunt Leonis Sajentisi Imperioris Natuis Epiginatum, Grace Se Lan A. Cl. Beveregoo dist Annus et de Gan, p. 13-56.

mornimos, que in Leunchuil Iere Gian-Romans non inmé exhibentur. Pienius Anh.
Mer van Tavaisa Bisplantum orbit horiplant entit noise, Perf. 1810. Principar 1810.

Leydan 1810. 18-7. Angellinus Lublinus in Comment. ed Morprisigum Stanusoru. noise textulique Geographica Starting Linguis (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Starting Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Alberta Antonia Annual Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus in Introduction and Geographica Alberta Antonia Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus introduction and Geographica Alberta Antonia Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus introduction and Geographica Alberta Antonia Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus introduction and Geographica Alberta Antonia Control (p. 160. 4): "Fid. 3-phaelminus introduction and Geographica Alberta Antonia Control (p. 160. 4): "

Ecclefix Christiane Ratum accurate concinnatis, Parf. 1641. f. Huc etiam facter P. Joh. Cantelli Metrophisantum Prisam Hilloria Sacra & Civilia; cujus Tomus primus prodite Parf. 1684. 4-

1x. In subsidium ctiam vocandi sunt Lexicographi Ecclesialici, qui voces & phraseologias, Ecclefie feriptotibus peculiares, vel magis proprias luculenter explicant. Przftitir aliquid hac in parte Lud. de la Cerda in Adversaria ; aliquid Navarinus in Elettu Satre-treshanu; ex professo magis J. H. Alstedius in Paratitis Theologicis, Francofurt. 1626.4% Josua Arnéius in Lexice Antiquitainm Ecclefiafticarum, Gripswald, 1669. 4°. Petrus Cre-foetius in summed Ecclesiastica disciplina alphabetice disposita, Lugd. 1628. f. Dominicus & Caralus Macri in Hiero-Lexico, primo lingua Italica, titulo Notique de Vocabeli Ecclefiafich. Rom. 1610. 40. Deinde in immensum aucto, & Larine evulgato Rom. 1677. f. Sed omnium hac in parte industriam vicit, singularis Io, Caspari Suiceri labor; qui Thesaurum Ecclesialiscum è Patribus Grecis ordine alphabetico concinnatum, viginti annotum opus in lucem emifit, amflelad 1682. 11. Vol. fol. Notandum, hos omnes, non nuda vocabula, phrafiumque etymologias & origines; fed & titus, caremonias, dogmara , herefes & hujufmodi alia liquidò exponere. In hunc eti m cenfum veniunt Henrici Spelmanni Gloffarium Archaiologicum, Latino-Barbaram London, 1664. f. Caroli du Fresne Gloffarium ad (criptores media er infima Latinitatis , 2 vol. Parif. 1678. f. Verum, qui de hujufcemedi rebus agunt, scriptorum, quis erit finis ? In genere igitur ad antiquitates Ecclefie illu-Brandas haud parum conferent Centuria Mandeburgenses , Hottingeri , & Spanhemii Hilloria Ecclefiaffica fupra recenfite, Hornbeckii vetera o nova, Ultra: 1672. 40. 1. Conr. Danhavveti Christeis , trifecularem Ecclesia fortem à Christo la calos sublimato , usque ad Conffant, M. exhibens, Argentor, 1646. 40. Balt. Bebelli antiquitates Evangelica & Induca, Argent. 1673. 40. ejuldem Antiquitates Ecclefia trium priorum faculorum , ibidem 1669. 4°. Tomus alter ibid. 1679. 4°. Jos. Quefnelli Differtationes ad Leonem M. Paris. 1675. 40. Garnerii Differtationes ad Marium Mercatorem, Theodoritum, Liberarum, Libtum Diurnum, or. L. Ell. du Pin Differtationes Hiftorica de antiqua Ecclefia difciplina, Parif. 1686. 40. Qui ere & otio abundant, non inutiliter confulere possunt Natalis Alexandti ex Otdine Predic. differtationes ad felella Historia Sectefiaftica Capita : immensum opus, xxII. Volumina in 80 complettens, que ab anno MDCLXXVI. Parifis prodicrunt. Quid in opere tam laboriofo pexfliterir indefessus Monachus, penès alios sit judiclum; fateot me, excepto Tomo primo, hactenus non percurrife. Denique cum pli 4 ra non capit inftituti nostri ratio, unicum adhuc Lectori Scriptorem commendabo. Is est Joan. Forbesius Scoto-Britannus, qui Instructiones Historico Theologicas de Doctrina Chris stianà & vario rerum statu, ortifque erroribus & controversiis, jam inde à temporibus Apostolicis, lib. xvi. edidit Amstelad. 1645. f. Opus, si quid in his studiis posui, quantivis pretii, & antiquitatis Ecclefiasticæ studiosis apprime utile, multo utilius futurum, si modò ad telam, quam orfus erat pertexendam, longiorem lucis ufuram eruditiflimo Autori Deus non denegaffer.

Ad specialem classem jam accedamus. Hanc in duas dispesco partes. Prima respicit eos , qui de SS. Parrum operibus genuinis fouriis dubiis folummodò criticen exercent. vel de ils rectius intelligendis, interpretandis, & in usum adhibendis regulas excogitarunt. In his prz exteris przecilunt Sixtus Senenfis quatuor postgemis Bibliotheca Sanela libris; Andreas Hyperius de Ratione Studis Theologiei, pracipue libro tettio & quarto. Bafil 1559. 1572. 50. Cujus penè integrum opus in suos de rette formando Theologia findio libros transcripsit Laut. Villa Vincentius, Hispanus, Theologus Augustinianus Antv. 1565. 8º. Colon. 1575. Guil Perkinfius in themphin Inventura ad lectionem omnium Patram, Problemati de fidei Romanz ementito catholicismo przmista Camabr. 1604, 40. Hanov. 1604. 120. Robertus Cocus nostras, in censura quorundam scriptorum, que sub nominibus Sanctorum, & veserum Auctorum à Pontificits citantur , Londini 1614. 1613. 4º. Helmflad. 1655. 80. Fallitur verò Ant. Teiffcrius, dum hoc opus ab ejustem Coci Censura Patrum diversum facit, cui tamen hac in parte ipse praiverat Labbeus, Andreas Rivetus [in Critici Sacri libels 1 v . & Tradt, de Patrum autoritate, errorum caufes er Nothorum notis , his libris perfixo, Geneva 1642, 80. J. H. Hortingerus in Introductione ad lectionem Patram; & Differtatione de ufu Patrum; inter Analecta Historico-Theologica, Tour.1652. 80. Einfdem diffeteatio de Abufu Patrum ; ut & Catalogue Scriptorum Ecclefiafticorum Supposititorum,

Altera pars complectitur Autores, qui de Ipfis Scriptoribus Ecclefiafticis eorumque feriptis of share, & ex profesio agunt. Ex horum numero in prima acie stant Hieronymus, Gennadius Massiliensis, Isidorus Hispalensis, Ildesonsus Toleranus, Honorius Augustodunensis, Sigebertus Gemblacensis, Henricus Gandavensis : Hos simul edidit, & notis iliultravit Suffridus Petrus, Colon, 1580. 8°. cum Scholiis etiam & ingensi Audinario Aub. Mitarus, in Bibliotheca Ecclefiall. Antiverp. 1639. fol. polt cujus mortem prodikt pars altera, ibidem 1649. Joannes Trithemius in Collectaneu de Scriptoribus Ecclefiasticu , Mogunt. 1494. & cum Additionibus. Parif. 1512. 4°. Colonia 1531. 1546. 40. Bafilea 1594. Sixtus Senentis in Bibliothera Sancta libro Iv. per totum. Anton. Policvinus in Apparatu Sacro, Colon. 15 8. 1 I. Vol. folio. Abr. Scultetus in Medulla Theologia Patrum, qua de Patribus, & Theologia prifeorum Primitiva Ecclefia Dollarum , qui ante & poft Concilium Nicanum florucruns, prolixè & accurate agit, fed ultra Bailii & Hilarii tempora haud progreditut , Hamburg. 1613. Francofurt. 1614. 4°. Joannes Schopfius in Academia Iefu Christi , Tubing, 1593. Spire 1016. sed qui Centuriatorum utplurimum legit vestigia. Petrus Halloi-Rius in Vitin , Scriptin, & Documentis illustrium Ecclesia Orientalis Scriptorum primi & fecundi feruli ; in quo opere de jis fufishime agit , Duari 16 13.1636. Il. Vol. fol. Robertus Bellarminus Cardinalis libro de Scripturibus Ecclesiasticis, Colon. 1612. 80. Lugdan. 1613. 4º. Parif. 1617. 8°. Et cum Appendice Philologica Ph. Labbel, Parif. 16;8. 8°. Lugdani 1675. 8º. Bellarmino suppiementum dedit Andreas Sausfavus Episcopus Tuliculis, Tulli Lencer. 1665. 4°. Et aliud nuper Calimirus Oudin. Philippus Labbeus in Differentionibus Philologica & Historica de Scripagribus Ecclesiaftica ques attigit Bellarminus, Parif. 1660. 2. vol. 8°. Vir quidem in finit x lectionis, & diligentiz in re literaria promovendà indefelle, fed ingenio in Lutheranos & Reformatos duro nimis & acerbo. Augustinus Varenius iu Rationario Theologico de Scriptoribus Ecclefiosticio primi & secundi seculi, Rostoch. 1669. 1673.4". Gerardi Patrologiam prætereo , utpote quam fummi ipfius amici fatentur tantummodo in privatos ejus ufus fuille collectam, nec eo animo, ut in publicum ederetur. Id quod prima libri inspectio, & res ipsa satis docet. I. Gottfr. Oleatius in cobace Patrologico, tivo Ecclesia Christiana Patrum & Dollorum Alphabetica enumeratione, in Patrologia Gerardi (upplementum , Jenz 1671, 8°. Gerardus Meierus in Bibliotheca Theologica Contralle lib. 2. Breme 1660. 12°. fed qui pateà nimis ac jejunà manu hanc materiam tractar. Ne alios communorem , non inutile erit Lectori Curiofo confulere Gisberti Voctii Bibliothecam fludiofi Theologia, Ultraject. 1651. 120. J. Andt. Bolii Schediafma des comparanda notitia Scriptorum Ecclesiaficorum, Jenx 1673. 4º. Val. H. Vogleri Introductionem Vniverfalem in Notitiam cujuscunque generis bonorum Scriptorum , Helmstad. 1670. 4. Ph. Labbei Biblischecam Biblischecarum, Pacif. 1664. 8°. Quam nupet recensuit, & immenfo cumulo auxir Antonius Teifferlus Nemaufenlis, Geneva 1686. 4°, Sev. Walt. Sluteri Propylaum Hifteria Christiana, Francof 1680. 12°.

ic élite desirgue ut ex its aliquor, qui librorum MSS. Indhes cildicent c, brevites trecenferams. Her égéchat Proférir i Jopenés 4 a Tom II. Appears 4 a 17 mil. 4 papears 1 acri 16 et allo deleclu, nec țisis prore diginite a eccurate fiela. Ph. Labbei Nova Bălinhea MSS. Ilebrum, Parti 18 jas, 4. Theoph, Spielli Sare Balbinhearum Illaframa rana resetăe, Ang. Vindel. 1 vest. 8°. Th. Jameili Echya Oceani-Canstriptofic, Lond. 1900. 4°. Jac. Ph. Thomalini Bălinhear Partine. MSS. philice d'private, phile car front, Uni 1893. 4°. Eliform Bibliobles Feres AMSS. philice d'private, ibiliem 1905. 4°. Alexandri Barvoetti Catalogu praciparum Autorum Genet MSS. qui la dicuvateu în Bibliotheab Socialenii, Cordețiii Prolegomenis in Cyrilli Homil, in Jerem. (ubjectus, Antverp. 1648. 8°. & apud Lab. Biblioth. Nov. p. 175. Ant. Sanderi Bibliotheca Belgica MSS. five Elenchus Vniverfalus Codd. MSS. &c. Inful. 1641, 4°, Monachienfis Bibliotheca MSS. Grzca Theologica 2b Hervatto in Indicein relata, extant rum alibi tum apud Spizel. lib. citat. p. 145. Trajettina Bibliothes ca MS. Theol. Trajell. 1608. & apud Spizel, p. 190. D.H.efchelii Catalogus Gracerum Codd. MSS. in Bibliotheca Augustana, Aug. Vind. 1595. & 1605. 4". Deinde Cara Eliz! Ehingeri 1610. 4". Bafileenfis Bibliotheca MS. Theol. Suppeditat Spizel, p. 17. H. Etnstii Catalogus Librorum MSS. Bibliotheca Florentina Medicea, Amitalad. 1641. Caralogus Bibliotheca Lugduno Batava à Clariffimo Spanhemio recognitus , Lugd. Bat. 1674. 40. Przcipuè à pag. 295, quo libri impressi desinunt. Bibliothecz Thuana Codices MSS. ad calcem Bibliotheca Thuana pag. 419. Parif. 1679. 2. vol. 8º. Antonii Reiferi Index Librorum MSS, in Bibliotheca Augustana, August, 1675, 40. Joach. Felleri Catalogue Codicum MSS, Biblio. thece Pauline in Academid Lipfienfi , Lipfix 1686. 12". Sed prx aliis omnibus palmam meretur tuin lietorum MSS. numero, tum raritate, tum plutibus antiquitatis monumentis admodum curiolis , Petrus Lambecius , Commentariis de Augustifund Bibliothecd Vindobo. nenfi, Vican. 1665, fol. ex quo tempore VIII. Volumina ad annum ufque 1679. prodicrunt, & ramen operi, nondum perfecto magno Reipublicæ literatiæ damno, immortuus est Auctor Claristimus.

SECTIO VIL

Ad Ecclefiastica Antiquitatis studium Paranefis.

Mnibus randem in hunc modum apparatis, optimos viz Duces nacti, & idoneis undique sublidiis instructi, quid obstat quo minus ad scripta Sanctotum Patrum evolvenda feltinemus. & in hac (budia toto feramur animo ? Vitio nobis vertere folent Pontificii, nos autiquos Patres contemnere & tejicere. In Locis Theologicis non femel exprobrat Melchior Canus, vir alias candidi & moderati ingenii, Lutheranos nihil habere cum Patribus commercii, corum autoritatem ipfos de gradu dejicere, cofque aut deridendos, aut certe deficiendos propinare. Haretici, inquit Pollevinus Biblioth. Sclect. lib. g. capite 26. Patres nunquam ex professo exposnerunt in Scholis , nec libenter, aut incorrupte unquam cos ediderant. Et cum his Bellaraninus, Maldonatus, Hardingus, Campianus, &c. candem ferè canunt cantilenam. Quam falfa, quam îniqua fit hac calumnia, tum Lutherani tum Reformati scriptis suls publice du dum demonstrarunt. Ut in nos verò cadem cudatur faba, vix puto quenquam ram perfricta frontis effe, qui Ecclefia noftra: Alumnis hoc nomine dicam scribar. Quam non firmus in vererum monumentis plane hospites, ipsi adversarii noft. i fuo perículo quoridie experiuntur, & vel ipfa fremens Invidia non denegabit. Certè quanta curà, quam felici fuccessu, Ecclesia Anglicana ab ipsis reformatæ apud nos religionis incunabults, Ecclefialtice antiquitatis Studium femper excoluerit, teltantur tot clariffima in tebus literariis Nomina; Cranmerus, Ridleius, Parkerus, Inellius, Noellus , Humfredus, Whiteifins , Reynoldus , Whitakerus , Hockerus , Richardus & Isannes Cofini , Billonus, Brancofius, Sutlivius, Dovvnamus, Perkinfins, Andreusius, Coens, Robertus & Georgius Abboti, Fieldus, Buckrigius, Overallus, Whitus, Willetus, Nic. Fullerus, Cracanthorpus, Davenantius, Serenissimus Kex I A C O B V S , Landus , Featleins , Linfellus , Junius , Masonus , Wardus , Brunrigius , Chillingwoorthus , Holdfovorthus , Hallus , Halefius , Viferius , Heytions , Prideauxius , Mortonus , Montacutius , Gregorius , Sanderfonus , Hammondus , Tayterus , Thorndicius , I faacus Barrowo, Fellus, Gunningus, Pearfonus , Savilius , Seldenus , &C. Quales, Deus bone ! & quanti viri ; ut corum qui hodic in vivis funt pudori patcam. Tenet Ecclesia nostra, tenuitque semper firmam illam & immoram Tertulliani Regulam, Id verius and prins, id prius quod ab initio Quò propiùs ad Veritatis fontem accedimus, eò purior decurrit Catholic & Doctrine Rivus. Nec manifestius ullum labentis sidei ruentifve Ecclefix fignum, quam à recto genuine veruftatis tramite defectio; Dum pro caleffi dopmete humana superstitiones introducuntur, dum bene fundata antiquitas (celesta novitate) Inbruitur, dum superiorum instituta violantur, dum rescinduntur seita Patrum, dum convel-Inneur definita Majorum , dum fefe intra facrata asque incorrupta vetuffatts castifimos limites prophana ac novella curiofitatis libido non contines, ut optime Vincentius Litinensis. In ctcrnum,

etemom Eccídie noftre deces se gloriam ceciti; quod fidem fiata note x josious de miliojis Tradicioliulus, note x totalis Scholaliticomus heuris, nore is totodisis Splematicorum hapfolilis, fede a farzapajina, ex venerandis fandosum Partum monumenta Sprimoum Concilierum decretis haufeturum Reformation Anglicama Traphismus quod Liungiam, ritus & caremonist, tocam denigro politiam non ad Schole Pontificie, non ad Liungiam, ritus & caremonist, tocam denigro Antiquiation tomama Secarempia accurate dedicalment. Unde Magous Ille Caliadosous, vis in Partum feriptiv serificili muse palam ferices non adoltsivis. Zecifigiam deglicama uni efi intituti normam Secarempia accurate dedicalment. Unde Magous Ille Caliadosous, vis in Partum feriptiv serificili muse palam seriente mantine mantine helde projess seriedui, satur voit exergis, ved defici pecuatra mediama festa. Papira seriedui, satur voit exergis, ved defici pecuatra mediama festa. Papira vede partir peripara seriedui, satur voit exergis, ved defici pecuatra mediama festa. Papira vede partir pecuatra mediama festa. Papira vede pecuatra description de superioris de consume festa, de deli pecuatra mediama festa. Vede de la pecuatra de la vede de la vede de la pecuatra de la vede de la vede de la pecuatra de la vede de

Suum eriam rebus externis accedit ab antiquitate pretium. Quisnon miretur, & tacità quadam veneratione intucatur veteris Romæ Rudera, Templa, Theatra, Porticus, exefas veruftare flatuas, disjecta & perfracta marmota? Quis non infigni quadam voluptate tractet antiqua Numifmara, grea forfan illa, at ipfo auro haud redimenda, tanti ab omnibus habita, ut inter pretiofifima Regum xmutati locum meruerint? Quem non mirà delectatione afficit retroactorum Szculorum memoria? Przeteritorum temporum Annales revolvere, nascentis mundi imaginem contemplari, gentium origines, mores, migrariones investigare; imperiorum ortus & occasus recolere, populorum fata, vatiasque humani generis, quaquà patet retratum Orbis , vicifitudines repetere ? Jam verò juxta Propher enunciatum, Quid pales ad triticum? - Si tanti vitrum, quanti margaritum? Ut cum Terrullianoloquar, ad Martyr. C.4. Suaviter nos ducunt, penè dixetim, rapiunt, utbium gentiumque astiquitates quanto majori voluptate perfundunt animum Ecclefizi Christian z natales & primordia, progressus & incrementa, sodes fundatz, institute Metropoles, Episcoporum successiones, Parriarcharum jura? Quis est, nisi peponem pro corde habeat, qui non avidillimè exoptet beatorum Apoltolorum actus, peregrinationes, certamina relegere, Sanctorum Martyrum, qui de ipfis equuleis, ungulis, gravillimis tormentis egetunt triumphum, palmas lemnifeatas contrectate, fynodales conventus ingredi, Venerandos Patium confessus oculis Justrare, vota & decreta auribus haurire? Cui non volupe est fidem nostram enascentent, & è tot difficultatum fluctibus eluctantem intueri , & vi qu'adam divinitus immiffa totum pene mundumfibimet fubigentem? Quid denique jucundius, qu'am cum hominibus candidi pectoris, & infucare pieratis vitam traducete, cum his verfarl, qui fuis moribus, doctrina, eruditione, & præclaris monumentis Ecclefiant otnarunt, z dificarunt, unaque nomina fua zternirati confectarunt? Hue nos ducunt, hac nos dulcedine permulcent antiquitates Christianx.

At non modo voluptati, verhim šč. necefficati confidendum eft. Innigliandum utique Ecclefic notic pronoti finad še paroticina, shutima natiquitate petria isbidis in protompru fine habenda, ut toos mundo conflute politi equim immerito Neuterson more tratacumar. Com in sobie rese eliquitare Labria litulutuono se excentiorum fishepiano della esta esta elimenta elimen

His Ígius armin opimis hinhuð línnus, parat femper nofus tærs, lífque refiposdere, qii hlei olotik (gama vei piminishum, Cabolleam, Apolloleam effe ándrð profeemur) radiosen tequiliverins. Neque esimis tel Eccleira oldtra flatus ; a trop í summa pima tir Antiquitast ir birosalt i calaña distrect edeluglanus. Facefila à Nobels insuffis omnis fluidsvorur arsio, facefilas disficiles noge, impliasables tixe, leves & Isolicez difipostaciancule; a razeme terman son in folko o perzoris, non agretam mote efficiin & deverfum curitarece, non agred Megnatom linnia fordildi objequis gratiam & Greeten acquates, vicinia in tofishi, na motose, into bibliothere denigae technera de Capates; presim in tofishi, na motose, into bibliothere denigae technera de

Prolegomena.

XXI

Eccleire commodo, nimarum fairri, anriquiratis cognitioni, bonifiq, literia promovenda ganivier incumbenese. Quin etgo pigi vorinett, & al feci a her fedula rotos vivibus, omnibus nervis contendite; vos, inquam, maximi, quibus melior indoles & iliterius orium sidguiaritiso constă, reditibus audit, quos aruquam micibusum literaum prarmis, Accumulatiotis diligening fibration sid, quos aruquam micibusum literaum prarmis, Accumulatiotis diligening fibration sid incidenteria nanovum pietas confeceravis. Vigera quod nos pietatiolis (2 Paters is firefipite cosum fiummos hono ce definantis, quamarum alla ficelist Cacumuliums frimbolavel trantillum promovebis, pizeciase mecum agi purem, meque bonas honos bed ecolosade guidebo.

SECTIO VIII.

Prolegomento Peroratio.

T tandem aliquando hifee Prolegomenis cotonidem imponamus, lectores etuditos oratos volumus, ut hoc opus benigne & humanitet tractent. Non enim tantum doctis hec feribimus, & in Antiquitaris palestra exercitatis, sed precipue Tytonibus Φυλεγχώνε Antiquitatis Ecclefialtice candidatis, qui veteris Ecclefie monumenta vix primoribus labiis degultàrunt. Errores lapfufq; in tam longo, ram difficili opete claborando mihimer obteplifie, quis, mirabitut è cùm opus ipfum longe diversis temporibus setiptùm sir, torùmo, ferè inter vatia afflicre valetudinis incommoda natum. Homo igirur cum firm, etra: e neutiquam a me alienum puto: quicquid peccavero, vel leviter admonirus, lubens emendaturus. Si ftylom alicubi minus equalem deprehendat Lector, animadvertat, velim, ab infinitis quibufcum penè femper verfatus fum feriptoribus, me labem fortaffe aliquam contraviffe. Omnem certè rebus ipfis adhibui diligentiam, de stylo minus follicirus. Tor vicia reperiri typographica planè doleo, quibus medicam admovere manum Lector benevolus ne dedignetur. Plura notavi, alia ipfe fortean obsetvabit. Et mirari fubir, ad majorem cumulum non acetevific: Preterquam enim quod cum repographis ignaris, Latina Grecave excudere non affueris, mihi res erat, primam operis partem relegendi corrigendive moleftiam oculi mei vix & ne vix quidem fuftinere potucrunt, Amanuensi meo, cui hanc euram ex parte commiseram , sepe nimis dormitante, Sed hoe mihi commune accidit cum aliis penè omnibus infortunium: runc demum enim librum fine mendis proditurum speres, cum ipse auctor ab omni prorsus errore liber. & immunis fuerir,

> --- Optimus ille, Qui minimis urgetur.

> > SÆCULUM

SÆCULUM APOSTOLICUM

CONSPECTUS SÆCULI.

Prooting ant to tool spools of the spectrum o

emouses a guen. Fox Verbum pracureus, vox adhertatoris, praparans ad (alutem, vox adhertans ad hareditatem Culorum. Joan-

nem mox fequitur Dominus noster, verus ille Messias, ad Evangelium annunciandum,& humanum genus redimendum, negrobe miffus. Ab co constituti funt duodecim Ar o-STOLI, Legati ad gentes convertendas destinati. His adjuncti LXX. Discipull, quos nominatim recenset Pseudo-Dorotheus, omnesque episcopos suisse, assignata cuivis sede Episcopali, lepide nugatur. Christo demum in Coelos recepto, Apostoli micificis Spiritûs S. donis otnati, poltquam per plures annos Judzis prædicallent, in varias orbis terrarum provincias se conferunt, à quibus Evangelium prædicatur, sundantur Ecclesiæ, non modò in Svria, verum Roma, Alexandria, de. De Paulo eriam sai no nique à d'orese in 36/10 , tefte Clemente ad Corinth. Num. V. Britanniam subinnuente, faltem Hispaniam. Quod enim Romam intelligendam effe contendunt viri quidam doctiffimi, ut ita sentiam, zgrè admodum à me imperrare possum. Quis enim Romam in citetiore occidentis parte firam, fenfu Clementis Occidentis serminum appellaret ? Mecum certe facit [ne allos jam memorem] clariffimus Cestriensis nottet; nec id dicit tantum, sed pluribus probat, tum in Annalibus Paulinis ad An. Ch. LXIII. tum Differt, I. C.S. S. o. Ouò verò fidei, morumque regula certior redderetur, libri N. Testamenti storresso parrim ab iptis Apostolis, partim a Sociis corum ac ministris, scriptis traduntur. An. Chr. XLVII. In Concilio Hierofolymitano Christianos è gentibus conversos ad titus Mosascos observandos non teneri, ab Apostolis sententia fertur. Qua non obstante, observationes Judaicas Christianismo postea miscebant Harretici, Simonis Magi infælix Soboles. An. LXIV. arreptà ex Romanz urbis incendio occasione, primam in Christianos persecutionem movit Nero, ut ex iplis Senatus Romani Commentariis notavit olim Tertullianus, Apol. c. 5. Illic, inquit, reperietu primum Neronem in hanc Sectam, cum maxime Roma orientem Cafariano gladio ferociffe. An. LXX. captis & combustis à Tito Hierosolymis, tota Judzorum politia tum Sacra tum civilis radicitus evellitut, ipså gente penè deletà. Anno fequenti hartefim fuam inter Christianos Pella tunc agentes venditare coepit Ebion , afferens Christum purum putum hominem fuisse, facta mox non levi discipulorum messe, His przeipue Evangelium fuum oppofuit D. Johannes. An. Ch. XCV. forfan exeunse, fecundam persecutionem excitat Domitianus, portio Neronu de crudelitate, ut non inscité de eo Tertull. De hac persecutione agit Euseb. 1.3.c. 17. 18. 67. De Neroniana, 1.2.c.15.

Sæculum Apostolicum.

*

SCRIPTORES.

S.E.C.Li CHR. N.

* Dialog.

ominus notter , Dei ab zterno filius, ex Regio Hobrzorum stemmate secundom carnem, matre Maria, deene Sing , Bethlehemi in Indza natus eft, ex Ufferii calculo Ann. M. 4000,

Templo Hierofolymitano cum Juris Hehraici Consultis publice disputavit. Vitam dum egit Conintits publice dilputavit. Vitam dum egit privatam, arti fabrili ilb Jofepho, Patre (uti habebatur) fuo, operam dedit. Innuit id D. Marcus VI. 3. Nonne bie eff fabre, March films ? Explication public Juffinus M. * Tailo & mi memmad in negotien to airforme in neglogphone p 116. and Topa', And Total and the decembers; obulbana didartan, and traye Birs. Fabrilia namone chim. in bominibu effee , faciebas opera , aratra & juga conficient, per hac & juffittia docent figna , & vimm non eciofem. Baptizatus anno etatis 30. ad munus subeundum se accinxit, doctrinam

Erz vulgaris 4004. Duodecennis adhuc in

quam corlo detulerat, palam annunciavit, miraculis confirmavit, Apoltolos, alió(que Evan-gelii præcones confittuit : An. 33, cruci pro falute humani generis affixus , tertio demum die è mortuis refurrexit , & cum Apostolis

per quadraginta dies verfatus, Angelorum fti-patus fatellitio, eculum repetiit. Inter Scriptores Eeclefiafticos familiam ducit, non tam propter 30md Evangelia, magnam partem ipius ore prolata, integrè Spiritu ejus dictante conscripta, quam ob ce-lebrem illam ad Abgarum Edessenum Epistolam, ἐωρόσχου μές, πλυδύσμε h (ut Eufebii verbis utar) ex Archivis Edeffenis depromptam. Exitat G. L. una cum Abgari ad Domi num Epiftola apud Eufeb. L. r. c. 13. Suppofici-tias effe has Epiffolas contendant recentiorum haud pauci ; ex Pontificiis , Erafmus, Cofterus, Canus, Bellarminus ; è Reformatis, Cocus, Rivetus, Hombeckius, Spanhemius junior, & alii. Verum ego con adeò temerè abiiciendum effe censeo tam venerandz vetuftatis monumentum. Primò enim nullum in toto Fpiftola contextu apparet fraudis, vel seldene veftigium: nihil quod Domini nostri sapientiz, bonitati, dignitati non apprime conveniat; iplo non inficiante Riveto * , non effe aliquid in iis , cur Saca l.s.cs. rejiciantur. 2. Magnum apud me pondus ha-bet lumma Eufebii fides, & authoritas, qui has Epistolas ex ipiis Edessenorum tabulariis descripsit, & è sermone Syriaco in Gracum tran-stulit; & eum nec ipie facilè falli potuerit,

ESUS CHRISTUS, Christiangrum primeta antiquitatis scriptis , in SEC.1.1 quibus cradicionem Apoftolicam contineri arbi. CHR.N. traeut eft, ufum fuife contendo; ut nemo ung

de ejus fide, aut de scriptis , qua ille pro indubita-tis habus , pestea dubitaverse. 3. Euschio fidem aftruit S. Ephram , iple Syrus , & in Syrorum fcriptis versatissimus, & quod propius adhuc, Diacomus Edessenus. Proseram, qua habet in Testamento suo , ex Syriaca lingua in Gracam , exinde Interprete Gerardo Vostio, Latinè verso : ubi Edessenos suos sic alloquitur-Benedicha veftra fie civitau, in qua babicaris*. † Op.10m.; Ipfa enim (apientum eft eristat, & mater, Edeffa: & up Sut. que quidem eriam palam , atque manifeste ex ere Num.IV. Christi Domini beneditta est per sus distirules, nostros vero Apostolos. Nan caundo Rex Abciperet eum , qui peregrinus in eerris apparuerat, falvasorem , inquam, uneverjorum, & Dominum Christum, dicebat : Omnia andrei, que à ce faita fune , & quaennque à reprobis , & affernantibus se Indais puffus es. Vem igieur buc , & nobifeum hebite : hebes com mili civitatem tare exiguam , qua cibi & mihi fufficies. Cujus erian fidem admiraens Dominus, mittens es perunncies, perpeene civitate ili benedixie , firmani ipini fandameum. Hafer etsam Epifiolas citat Darius Comes , Epift. ad D. Augustinum +; ut his re- + Epift. 1657 eentiores taceam. Quod verò scriptores Eu- edit Lovan. febio antiquiores non meminerint , id inde fa. 49. Baron, ctum eft , quod Patres Graci lingua Syriaca ut plurimum ignari, nullum ferè cum Edeffenis commercium habuerint. Nec ullius penè momenti funt, que in cootrarium proferantur.

iis in animo erat, cunsta, que gestit Christus, literis mandare. Quin diserte teffatur S. Jo-

ne mundum quidem ipfum capeurum eor, qui feri-berentur, libros. Obj. 2. Citari in hac Epistola

locum quendam è S. Johannis Evangelio, quod non nifi post plures demum annos conditum

fit. Respondeo. Similis quadam sententiola

utrobique habetur , non tamen iildem verbis, nec eodem prorsus fenfu. Hujulmodi enim

Apophthegmatibus Dominus nofter crebrò ulus videtur. Verum utcunque eadem effet

gendum effe existimarem; quo (ensu apud Cle-

argumenta: przeipua ad examen revocabo. Obj. 1. Nullam harum Epiftolarum , vel legationis Abgarianz apud Seriptores Evangelicos haberi mentionem. Fateor ; neque enim

hannes * multa alia fecife fefinm, que nen fune *XX 30. feripm in hoc libro, & que fi feribantur figillatim, XXL sy.

* Critic.

neque nobis facum facere voluisse censendus erit. Veré de eo Pearsonus † noster , Deus pat pre- bone , quantus judex ! Ego verò Eufebiam.

8. mued difigented , cantos, judicio in examinandu fenrentia, non tamen inde citarur. Citari qui dem videtur locus ex Prophetarum oraeul quem doctifimus Valefius ad eap. VI Efaize refert : Alii alibi quzrunt. Ego verò illud, pyenn non tam de loco aliquo particulari, quam de communi prophetarum voce intelli-

SEC 1 i mentem Romanum, aliofque fæpe occurrit.

Obj. 3. Rationem temporis non constare, Dicuntur quippe (ex vulgari Eufebii Icctione) hac Edeffa acta effe anno Christi quadragefisso sersio. Sed totum hunc ferupulum foeliciter exemit Cl. Valefius, qui partim ex emendatioribus Ensebii Codicibus MS. pattim ex verà Edeffenorum Epochá oftendit, annum Edeffenorum trecentelimum & quadragelimum (ita enim legendum erat) quo Thaddaus Edeffam venit, in eum iplum annum eadere, quo Chriftus & passus est, & a mortuis resurexit. Expolica hune in modum, & confirmata fententià nostrà, omnia nibilominus doctiorum iudicio labmitto, nec cum quoquam hàc de recontentionis funem ducam. Miram fanè magni Cafauboni , eju que in palæstrà Baronianà uccesforis Rich. Montacutii modestiam lubens amplector. De Eşifiola Abgari Toparche Eleff m ad Doninum, inquir Calaubonus †, doctior nun judocia undere malim, quan isse aliqued pronunciare. R. Montacutius. * Noc est in its ale med , cur rejectantur Omnia pia , modefta, & enin Christiana piernte conjunita. Sed necunque mibs im videaneur aftemanda; unuf-

quifque ramen in fue feufu abunder. Denique mouendus est Lector, Epistolas qualdam Chrifti Petro & Paulo inscriptas , cas artes exponentes, quarum ope miracula fua confecerat, adhuc Augustini zvo circumferri solitas este : verum eas veluci putidifima defipienrium fom-

Evang. 120,000 tom.4-

+ Exercisar

ad Baron.

17. CL-11.

part pott

P- 63.

* O igin.

nia & deliramenta merirò respuit †. Adversus Epistolam J. Christi ad Abgarum objicit amicus meus fingularis D.P. A. privatis ad me lireris, quòd in Actis Edeficnis, quibus inferitur, apud Euich. L.I. c. x111. Thaddaus Articulum de descensu Christi ad Inferos confelfus fit, qui tamen ralem antiquitatem haud fapere vidatur. Ar 1. fentenria de Christi se 4 ello descensu, antiquissima videtur; serials in Symbolo articuli locum obtinuific conftat, dogma verò ipium longè elle vetultius, quid vetat? In ipla enim propositione consensunt omnes (ques mess installers , inquit Augustinus Epift XCIX.p. 437. negaverie fuile aj nd Inferes Christan.:) tantum de sensu & explicandi modo litigatur, a. Epitholz & Acta Edeffena mihi non pari nituntur authoritate; Acta quippe post Christi demum ascensum consceta lunr, idque for an à notariis, qui rem, quam auditu acceperant, parum accurate intelligebant, saltem facile hallucinari poterant : quique non nifi fumma Orationis Thaddzanz capita nobis exhibent, quo verò sensu ea tradiderit, non exponunt; verum hác in re suo quisque fruatur judicio.

S. PETRUS, antea Simon dictus, Jonz vel Joannis filius ; patria Galilaus , Bethlaida oriundus, ab arte piscatoria ad munus Apoftolicum à Domino vocacus Anno Christi 31. Christo ex humans sublato Anno Ærz Vulgaris 33. Tiberii 19. nondum absoluto , inse oratione habita tria Judzorum millia convertir. Claudum in Templi porticu fanat; caufam apud Synedrium bis dicit. Annout videtur fequenti ab Apostolis Samariam millus , Simonem

an profermit, Samaritanos in fide con- SAC. I. & firmat. Ann. 37. Reddita jam Feelefiis pace, CHR. N. per omnes pertrantiens , Lyddam devenit , Æncam paralyticam fanar , Tabitham Jorpen-

fem à mortuis refulcirar, multosque dies apud Simonem Coriarium moratur. Anno fequenti Cornelium convertir, & Hierofolyma rediens (propter folennitatem Paschalem auti con iicit Cl Dodyvellus) accufatulque quod Gentilibus prædicaffet, se ipsum narratione facta coram Ecclesia vindicat. Anno 44. ab Herode in vincula conjectus, ab Angelo liberatur. Anno 47. orta de circumcifione quaflione, Concilio Hierofolymitano interfuir, primufque fentenriam tulit. Anno 48 Antiochiam venit, ob fimularum cum Judzis confenium; & quod non recto pede juxta verstatem Evangelicam incederet, acerrime à D. Paulo reprebenfus. Quid de eo exinde factum fit, non liquet : nec enim ejus ulterius meminerune Sacre litera; & quidem postquam de illo siler Historia Apoftolica, incerca ferè funt, que tradustur, or nia. De dupliciejus in urbem Romam profectione (quarum prima anno Christi 42. Claudii 2contigisse dicitur) de 25, annorum in ea Urbe Episcopatu, de ejus in Africam, & extremas Occidentis oras peregrinatione, altifque, quæ vulgò circumferuntur , miferè laborat Annalium fides. Sententiam hac de re noffram, quam ante hoa quaruordecim annos edidi , liberè proferam. Post Christi in Cuelos Afcenfionem non videntur Apoiloli per duodecim annos Hierofolymorum finibus excellife : Ita enim Dominum Apostolis suis præcepisse, ex veterum traditione difertè testatur Apollonius * fecundi faculi feriptor. Huic traditioni " Ap. Fofeb. astipulatur geminus apud Clem. Alex. Apollo- Eb 5 4 18nii aqualem, locus. Stromat. Lib. 6.p. 636. ubi hoc Petri testimonium adducit, Dominum scilicet Apostolis dixisse, "Ein por in me Projen & Treggià pussione, Ala & Intuanic per mechan de delte gielen gerte bei dienerie al teilene fre. EHAPon of t rospits, my newsgran instruction. Si quis ergo velse ex Ifrael duci panitentià , & proper nomen meuns credere in Deum, remitteuinr ei seccata post duodicim annos. E-redimini en mundum, ne quisdicat, non audivinus. Et ita quidem hunc locuns punctis fuis diffinctum, exhibent omnes, quas hactenus vidi, editiones ; vitiofifimè, meo quidem judicio, & nullo plane fenfu: quem enim quafo fenfum fundunt nac verba ; remmenur es seccata post duodeeim annet / Diftinguantur igitur verba hoc

modo, & commode fluent omniz : "Eis all iss ne France & Torque prosentes , 214 F injunent per my how of their, attorious and as apparties Moral Ludena I'm ifingen iic & normin , mi ne ding , con eximple. Si quis erzo velu ex Ifraelduci punitentia, & propter nomen menm credere in Denin, remitteutur es peccara. Post duodecon annos egredimini in mundum , ne quis dicas, non audivimus. Id nempe Apollolis Dominus in mandatis dederat , ut primò Judz is remifionem evangelicam przdicarent, duodecim verò an-

nis hoc muncre inter liractitas functi, ad gen-

tes egrederentur, totique mundo evangelium

annunciarent: exacto igitur hoc duodecennio, Δ 2

Szculum Apostolicum.

SACLI dispergi corperant Apostoli ; & post congresfum cum Paulo Antiochiz habitum, Petrus per varias Orientis Ægyptique provincias pluri-bus annis, przefertim inter Judzos, Evange-lium propagavit. Tandem sub Nerone, forsan circa annum 63. Romam renit ; fideles quos ibi reperit , in ordinem redegit ; Ecclesiam constituit, auxit & mox Sanguine suo nobilitauit. Et Petrum quidem boc circiter tempore Romam venisse, testes habeo vetustare no-* De Mort. biles, Lactantium & Origenem, Lactantius*, Perfec. Sect.

postquam dixisset Apostolos per annos xxv. usque ad principium Neroniani imperii per omnes provincias & civitates Ecclefiz fundamenta miliffe, ftatim fubdit, Cumque jam Nero imperaret Petrus Roman advenit . C' editis quibifdam miraculu que virtute ipfini Dei, datà fibr ab en pereftare , faciebat , conversit multes ad justiciam Desque semplum fidele ac stabile collocavit , qua re ad Neronem delata---- primus emnissa perfecueus Dei fervis, Petrum eruci adfixit, & Paulum interfecit. Origenes, poltquam de Petri inter Judzos is vi algemen pradica-

† Tom; In rione egiffet, hzc habet †, quz ut à Majoribus Gen ap bu tradita fe accepiffe refert, ie gei on nian is Schleren. Print printig de dinergenein of utbange, brue aime abul ut mom. Qui ad extremun Romam. venieus, cruci fuffixu. eft, capite deorfum demifo: Sic enim ut in cruce collocaretur, oraverar. Obiit igitur fanctus Petrus anno Christi 64. Neronis to. fub initium Persecutionis Neronianz, ut in opere vernaculo de vicis Apostolorum, latiùs disferuimus. Etenim cum Nero ob grande illud

Romanæ urbis incendium in omium odium ve-* Tacit niffer , abolendo rumori , inquit Tacitus * , Ann.15-p. crimen coniecit in Christianos, cosque hâc de causă quatitifimis pomis affecit. Quin hic occasione rapti sint ad Martyrium Aposloli, nemo, cui fanum finciput, dubitare poteft: prafertim cam nulla alia perfecutio Roma facta,inter Neronis & Domitiani tempora intercessit : & forsan non fine aliqua verisimilitudinis umbră capitale illud crimen Christianis, præcipnè Apoftolis obtendi poterat, qui tum voce rum Scriptis de futură mundi conflagra-tione, impiifque igne puniendis, toties publice declamăfient. Id quod fecundă fuă epiftolă

nuper scriptà, Petrus noster copiosè secerat. † De Ver-Quin &, Teste Lactantio †, inter alia qua Pe-Sap.1-4-Cas. trus & Paulus Romz przdicaverunt , & illud erat: post breve tempus to tam Judzorum gentem penitus excindendum elle, omnia denique igni ferroque vaftanda. Itaque cum Romanum illud incendium contigerit C. Lecanio, & M. Licinio COSS. Julii 19. codem prorfus anno am inclinante Petrus Martyrium lubiille cenendus est, in Vaticano sepultus; ubi, teste

* Ap Enfeb. Caio *, Ecclefiz Romanz Presbytero, qui fzlib-1 cas culo tertio incente vixit, sepulchrum seu tropaum ejus cuivis videre licuit.

Reliquit post se Epistolas duas , Judais-Christianis pracipue inscriptas; harum prima Babyime scripta est, per quam Romam figurate intelligendam esse contendunt tum Veterum, tum Recentiorum plurimi: Verům tum rerum, m temporis rationi magis congruit, ut vox (Babylen.) jelus intelligatur : idque vel de

Babylone Parthica, cui vel in ipsis ruinis Ba. S.E.C.1.1 bylonis nomen adhæfit , quod ex Strabone , CHR. N. Plinio, Stephano, aliifque conftat ; vel de Babylone, que in Ægypto erat, cujus mentionem faciunt Strabo, Ptolemaus, Stephanus, altique de qua urbe haud pauca conneffit Rever. Ceftrienfis, de Succeff-Differt. 1. cap. 8. 5. 7. verûm ego priorem fententiam tanquam longê verifimiliorem amplector, tum quod in Babylone Parthica magna effet Judzorum frequentia, qui any manomicy lo from haborront ; tum quod Petro Antiochia discedenti facilior ac commodior effer in hac loca transitus, in quibus eum diu prædicisse, nemo opmor facile negabir; quod verò in Ægypro unquam versatus fuerit, ne levillima quidem antiquitatis umbra obtendi potest. Scripta est hac epistola, ex mente Cl. Dodvvelli, anno Christi 54. post conversionem Asianorum, post triennalem Sancti Pauli in Afia moram, cum Judzi conversi hisce in partibus persecutionem pateren-tur, de qua ipse agir 1. Fet. 1.6. quamque sor-

taffe inquir Divus Paulus Heb. 10, 22.

Epittola secunda, Romz, ut videtur, paulo

ante ejus mortem scripta, propter styli cum priore diffonantiam (ut tradit Hieronymus) iu in S. Scripturz Canonem non erat admiffa, mur de macie geinud Carina, po + aber ierelade gada, inquir Eufebius, cum verd utilis Lib.s.c.s. effe videretur quam plurimis, una cum reliquis S. Scriptura libris studiosè lettimm est.

Sequentur jam Apocrypha , que olim sub Petri nomine circumferebantur ; fputia quidem, sed vetusta, zvi, ut viderur, Apostolici; faltem proxime fequentis : de quibus agit Eufebius loco citato. Qualia erant xievyso five reditas foco citato. Quanta crant suceppe ave predicatio, cujus fragmenta videre est apud Clem. Alex. Strom. lib. 6, p. 269, 270.271.288. Electa ejusdem à Combefisio edita, p. 230. in Theodoti Epitome, p. 809. Origen. in Mart. cap. 13. In Joann. Tom. 14. Greg. Nazianzen. Orat. 16. Epift. priore ad Cafarium fratrem. Damafcen, Paral. lib. 2. c. 16. Maximum Serm. 62. de consuetudine. Citatur etiam ab Auto-

re * libri de rebaptizandis hareticis, Cypria. * In no cozvo; ut cum Valeño jute mirari poffi- Cypr.pasas mus cur Eulebius dicat, à nemine seu Veterum seu Recentiorum Ecclesiz Scriptorum ci tari. Porrò eundem, quem è prædicatione Petri Damascenum attulisse locum diximus . è Doctrina ejus citatum Grzce nobis exhibet Cotelerius , Not. ad Conft. Apostol, p. 211. adeò ut unus idemque liber prædicatio ac doctrina Petri suiffe videantur. Atins Petri, quorum meminit Origenes rom. 20. in Joann. Evangelium, quod adversus hareticos qui esutebantur, fallitatis redarguir Scrapion Epifcopus Antiochenus, apud Eufeb. 1. 6. c. 12. Apecalypju, five Revelatio, quam fuo adhuc tempore in quibuldam Palæftinz Ecclefiis femel quotannis, die sc. Parascepes, legi solitam refert Sozomenus *; ex hoc libro fragmenta *Liag.c.; quadam exhibentur in excerptis Theodoti po-

& in Clementis Electis à Combeñño ediris,

Ruffinus iu expositione Symboli ; eundem

igina 206. Judicium etiam Perri memorat

ferioribus ad calcem Clementis Alexandrini,

£ 16.

33

S.E.C. L.1 tamen libellum cum Herma, five Paftore facit. Animadvertat denique Lector, periodum ilam de Domino nostro discipulis suis post Refurrectionem apparente, deque laquesto acu-paro, quam profert Ignatius Epistola ad Smyr-De Seripe, maros, juxta Hieronymum † ex Evangelio fecundum Hebraos desumptam esse; ab Origene verò lib. I. all aggar in proum, ex libello qui Perri Delrine appellatur (quem tamen negat vel Petri effe , vel alterius cujufquam qui Spiritu Dei fuit inspiratus) citari: forlan in utro-que habebatur. Ut verò semel hoc obiter notem, primis Ecclefiz (zculis multa hujufmodi della sesse circumlata funt, ab hareticis ut plurimim conficta, qui ex venerando Apostoli alicujus nomine nugis fuis authoritatem conciliare iatagebant. Hinc conficts passim Apoflolorum & Apoltolicorum virorum Evangelia, Traditiones, Revelationes, Adamania, &c. quorum nonnulla fuprà notavimus, alia infrà notaturi : quedam etiam & bic loci, quibus locus commodior deerat. Circumferchantur enim olim Evangelia XII. Apostolorum , Thome & Matthie, Traditiones Matthie, quarum laciniam exhibet Clemens Alex. Strom. lib, 2p 380. Andrea & Joannis Acta ; Bartholomai denique, Barnaba, Inde & Philippi Evangelia : quorum, præter nomina, vix aliquid fuperfuit. Porrò extat Miffe D. Petri nomine inscripta G. L. Parif. 1595. 80. & in Anthorie Biblioth. PP. 1624. Tom. 2. verum recentioris avi opus

effe liquidò conftat. S. PAULUS, Sanhar anteavocatus, Patrii Cilix, Civitate Tarfenfis, ortu Judzus, tribu Benjaminita , fecta Pharifaus , ante mluvemie, facularibus erat literis fatis erud tus, in jure Hebrato ad pedes Gamalielis educatus: dum patriz religionis zelo immane ntum flagraret, modo plane mirabili ad fidem Christiconversus, Discipulus fit & Apoftolus Anno Chr. 22. exeunte , faltem ineurre proximo. Quò Iudzorum invidiam declinaret, mox secessit in Arabiam, ibique ferè per triennium moratus, ann. 36. Damascum re-diit; ubi ex insidiis Judzorum elapsus, Hierofolyma fe contulit, Petrumque convenit, Gal. 1. 18. Anno fequenti ab Hellenistis fugatus, Tarium profectus est, unde ann. 42. à Barnaba Antiochiam ducitur, ibique per annum integram commorati funt , Act. x1. 25. 26. An. 44. urgente fame , elecmolynas Hierofolyma deporticunt, mox jubente Spiritu S. ad Evange-lium Gentilibus prædicandum ordinati funt; in quo munere obeundo duobus sequentibus annis varia loca peragrârunt, de quibus Act. XIII. XIV. Anno 47. Synodo Hierofolymitanz intererant, inde Antiochiam redictunt. Seenti anno Paulus, affumpto Silà, ad munus Evangelicum fe iterum accinxit , quò verò profectus est nos docet S. Lucas, Act. xv. xvi. xvis. An.49. Corinthum venit, ibique Aquilam & Prifeillam reperit , Act. xv111. 1.2, Corinthi fefquiannum moratus, an-50.in Syriam navigavit, inde Hierofolyma petiit, mox Antiochia reverius. Anno 51. incunte Ephelum venit, ubi triennio egit , Act, xvIII. 21, 31, Inde in Ma-

cedoniam & Achaiam , Act. xxx. 11. xx. 1. Ann. 5 & C.13 54. Corinthum iterum profectus, inde Hiero. CHR. N. folyma se contulit, quo de itinere agit S. Lu-cas Act. xx. Hierosolymis in templo agens à Judais apprehensis, coram Felice accusatur, a quo in vincula conjectus biennio detinetur-Ann. 56. cum Cafarem appellaffet, à Felto, Felicis fucceffore , Romam mirtitur, & adultă jam hyeme Melitam infulam appulit s totum hujus navigationis curium accurate describit S. Lucas , Act. xxvii. Ann. 57. Romam abduchus est, & sub curi Burrhi pratorio Prafecti, viri opcimi ,& humanitaris pleni , in libera cuftodia per biennium detinetur. Anno 59. carcere folutus, ad confuetum Evangelii prædicandi munus se recepir , & sequentibus annis Afiam, Cretam, & nonnulla forfan Occidentis loca peragravit, tandem anno 63, vel proxima initio, Romam rediit, abi occasione conflagrationis Neronianz codem anno capite truncatur. Martyrium palius , inquit S. Clemens epiltola ad Corinthios 301 \$ 17996 av , i. c. interprete Patr. Junio, fab I me er aperibas: rectinis fortaffe Dodvvellus nofter, fob Praterio Prafethis, quippe in locum Burthi anno 62. mortui. fuffecti funt duo Pratorio Prafecti, Fensus Rufus, & Sophonius Tigellinus, telte Tacito An-

nal. l. 14. p. 257. Extant ab co Scripte Epifiela XIV. ad Ecclefias ex gentibus collectas I X. de curá & munere Paltorali IV. ad Hebraros unica; has, prout in facro habentur Canone, ordine recen-

Epiftola ad Romanes, secundo Pauli ad Corinthum adventu, anno 54- feripea, in qua mentio fit Narciffi, qui hoc ipfo anno periis.

Epiftola prima ad Corinzbios , dum Ephefi ageret, anno 53. ante Pentecoften, & priusquan venerit in Macedoniam , scripta , cap. 16. verf.

Epiftela fecunda ad Ceriathies, codem ut videtur anno excunte , dum in Macedonia hareret, milia; idque per Titum, quem eò destina-rat, ut Corinthiorum in elecmolynis altera

jam vice colligendis diligentiam excitaret.

Epiflola ad Galaras, qua feipfum & Doctrinam Evangelicam adverfus Judaizantium hereticorum calumnias fortiter vindicat. Scri pram esse Anno 53. idque ante epistolam ad Corinthios primam, dum in Afia imga gelser Apoftolus, conjicit Cl. Dodyvellus,

Epiffela ad Ephefes data, ut videtur, Rome anno 59. codem circiter tempore, quo á prima captivitate Romana dimiffus eft. Epifiela ad Philippenfes, codem loco, co-

demque tempore (cripta.

Epificia ad Coloffinfer, quos Epaphras 2

Paulo mifius, ad fidem converterat; per eum igitur hanc Epiftolam hoc codem amo 19. Romå mittit.

Epifiela prima ad Theffalezicenfes, Corintho An. Chr. 49. (cripta, ftatim poliquam illic venerant Silas & Timotheus. Vid. Act. XVIII. 5. 1.Theff.111.6.

Epifiela ferunda ad Thefalonicenfes, paulo post priorem scripta, quo verò loci haud adeò certum fie.

Epificia

Szculum Apostolicum.

SEC.11 reliquerat, accipta anno 63, dum è Macedonia, CHRN

altera jam vice Romam, faltem in Occidentem, contenderet. Epifiela fecunda ad Timorheum, feriptam effe

Rome, in prina Pauli captivitate, contendit Cl-Hammondus. Sed errat omnino vi. eruditifumus aquifquis enim totius epiftola contex-tum, omnefque hajus temporis circumfrantias feriò perpenderit, quin scripta fit anno 64paulo ante Apostoli Martyrium, dubitare ne-

Epifiela ad Titum , quem primarium Crete Epifcopum ordinarat, data anno 63. è medio aliquo loco inter Macedoniam & Nicopolim, illic enim hyemate decreverat.

Epificia ad Philesenem, non infimi nominis apud Coloifenies virum, ad quem icripiit Pau-lus Romam jamjam telicturus, anno Christi

Epiftela ad Hebrase, post biennalem Rome Cuffodiam, dum Roma adhuc, faltem in Italia harreret, anno 59. scripta. Nomen quidem Pauli, reliquarum inftar , in fronte non gerit ; e jus tamen effe eruditi fere omnes confentiunt. Cette à Divo Paulo Hebraice conscriptam, à Luca Evangelifta, vel S. Clemenre, vel, ut alii, à Barnaba, Grzcè verfam elle judicarunt Veteres, ap. Euleb. 1-3. c. 38. & Hieronymum de feript. c. s. à nonnullis verò repudiara est, teste codem Eulebio , lib. 3. c. 3. Quod ab Ecclefia Romana pro certa ac genuina Pauli epistola non habetetur.

SPURIA

E Poffela ad Landisenfes, per quam nil aliud quam Epiftelam ad Ephelios intelligit Tertullianus, adv. Marcionem lib. 5. cap.11.17. Unde etiam Epiphanius , Haref. 42. locum quendam à Marcione exepiftola ad Laodicenles citatum exhibet, qui in hodierna ad Ephefios epifiola reperitur; extat quidem Gr. hodienum epiftola ad Landicenfes, fed fpuriam esse nemini non constat. Habetur in Hutteri Teltamento Novo XII. Linguarum , Novimberge 1599. & exinde in Joans. Leufdeni Philolego Hobras-Grace , Differt. 4. & forian alibi mon femel.

'Araßarmir , five Afcenfie , quam occasione magni facicbant Gnostici, de quo vide que ha-

bet Epiphanius, Heref. 38.n.2. Aprealypfit, quametiam facule quarto d

credulis Monachis maximopere depradiça-*L.7.619 tam, memorat Sozomenus *, queque in cifta marmored in S. Pauli adibus apud Tarfum monita divino effoffa, repetiri fallo dida, eximiam apad Orientales venerationem obtinuit. Eam non immeritò fugillat Augustinus Tract.

. 98. in Joannem, infine. Albu Pauls memoruntur ab Origene + ,& The sex. Eufe bio *; indubitate verò fidei feriptis non * L. 2 6-2-

Epifiele fex ad Senecam , una cum Odio Seo noca ad Paulum. Augultini & Hieronymi avo confeniu tradunt Vereres; adeo ut totius pendin pretio nonnullo labita, extant apad Six-antiquitatis eclimonio refragari hac in re-

tum Senení. Biblioth Sandt lib.s. & cumtra- S.E.C.1.1 Garu , de quatuor Cardinalibus Virtutibus, CHR.N. Lond. 1923. 40. Venez. 1988, 80. Quifquilias cffc, vel primo intuitu patet i verum ejulmodi mugis refellendis immorari hominis effet, & fuo & lectoris otio nimium abutentis. Ceterum Pauli quedam , que in Epistolis ejus non extant, cirat Clemens Alexandrinos, Strom. pag.

Stylus Paulinus rudis plane, ac fimplex à Veteribus judicatur ; gravitatem tamen spirat, randoque etiam eloquentiam ; Harrer & maquandoque citati company , sequen et besinelle, . Latite ut de eo Eufebius *. Inter emnes Apofieles , & verborum apparatu, & fentent arum jond:refacili praftabar. De ejus feribendi genete hec olim Irenaus ; Hyperbaris frequenter mitter propeer velocicaiem fermonum fuerum, & propier inoperum, que in ipfo est, Spiriens. De co tie Epiphanius * , "Berre angenere à Ampa . Deole de . " Harel 64. दावामार्थिक हिम्मका के अर्थेश्वार तह प्रदेश देवतिका के बेला है। मुक्ति, दुवा निरादास्त्रकारणार्थीता तह विक्रिक के कालकादाक rus à iftegueius, desfenirius à , 290 défidites , 290 public l'exemi dirententies , à directur mit plus B pri per modic, an afferie camintum mit hiper, agurappen to ben tout, you derupung throw, mit of ab aretaine , est dagarus victorn, beine mifeue fur mben egi danfrinc. Etenim Apoftolut, velut peritiffimus quidam jaculater , contertas verberum. Cententi si in medium emittent, ut ebfeuram, profenenti u in menamu umanung, m erjemen, f fundiffimifg, fenfibus occulænum erationem infi-tuis,fic verifimam, rettag, fidei confermacam,, qua nihit ani neglicencias dictum, ans abfordum. continet. Qui enim non ftudiore , fed ofeizanter in ilius fermones incurrunt , ils nonnunquam minut ibi confensanca , ac coberentia dicere viderar. Qui verò oceram adhibent , et febria , atone experretta mente in illes incumbunt , ex erdine omnia, ac rei veritate trenunciata judicant. Quam audacter in fermonem Paulinum virgam cenforiam mover Hieronymus, vide fis ad Algas. Quaft. 11. pag. 169. Quaft. 1r. ad Hedib. p. 151. in Ephel. 3. p. 216. Com. in Gal. 3. pag.

S. MATTH &US, Levi itidem dicus, patrià forfan Galilaus, quin &, fi Arabico vita ejus Auctori à Kirstenio * edito standum *Pag. sa. ta ejus Auctori a Airienio e cuito itanoum fit, urbe Nazareth oriundus, patre Dues dicto, matre Karsaia, ex tribu Hacharis. Ex publi-cano, infimi apud Judzos munere, ad Apo-ftolatum eum Christus wocavit. Quo in cerlos fublato, doctrinam Evangelicam toto due cennio per Judzam przdicavitt inde in Æthiopiam Afisticam fe contulit, ibique in civitate Naddaver, vel , ut alii , Hierapoli in Parthis, Martyrium paffus est, circa annum 60. Primus fuit, qui Evangelium scripro confignavit. Cûm enim Hebrais primò fidem pradicifict, inde 'ad alias quoque gentes profecturas, Evange-lium fium patrio fermone conferibens, id quod præfentæ foæ adhue fuperelle videbatur, feri-pro illis, quos relinquebat, fupplevit, ut nos docer Enfebius*. Et quidem Historiam fuam *Lacase Evangelicam Hebraice scripfife, miro fanê

CHR.N.

SEC.11 nefastir. De que vide que in Vita ejus alibi notavimus. Scripfiffe Evangelium fuum VIII+. à Christi refurrectione anno vulgo dicitur: quod tamen ad annum à Christi affumptione X Vm. reserunt Author Chronici Alexandrithreas.

ni, & Nicephorus † ; & fane clim ante annum à Passione Christi XII. Apostolis Judge finibus egredi non licuit, vix ante ann. XV. Christi XLVIII, finità iam Synodo Hierofolymitana, ad fuam quisque fortem abierunt , adeò ut paulò ante Mattheus Evangelium fuum condidiffe videatur.

Hoc Evangelio, fed multis in locis forde adulterato, postea soli ferè usi sunt Nazarai, Ebionitz, &c. Fragmenta ejus hinc inde è Scriptoribus veruftis collecta exhibet Grotius, Annotat. in Matth. cap. 1. quibus adjice-te licet ab eo prætermifa bina que apud Origenem exfrant, alterum bene longum, Trad. 8. in Marth, alterum breviusculum , Tom-2, in Ioan. Ex codem defampta videtur sententia illa Christi (Es dec de iguac xulanisa, to riren est news) que habetur apud Justinum Mart. in Dial. cum Tryphone, Origen. Hom. quadam in Hierem. item Angust. Exemplar ejus in Bibliotheca fua Cafarienti repoluit Pamphilus Martyr; alterius quoque Berorz in Syria Hic-* De Stript. ronymo * exferibendi copiam fecerunt Nazat Hift Eccl. La non longèabinit.

rai. Addam denique, que habet Theodorus Lector t , fub imperio Zenonis in Cypro repertas faiffe Barnaba Apostoli reliquias, super cujus pectore repolitum erat Evangelium Matthai, ipfius Barnaba manu descriptum. Depofuit illud Zeno in palatio in ade S. Stephani-Evangelium Matthai Hebraicum edidifle fe gloristus est Seb. Munsterus. Verum totum opus ex ful, faltem Impoltoris alicuius, officinà prodiiffe, ementito facatum titulo, faris conftat. Quis Evangelium Matthai in Gracum Sermonem transfulerit, an Apostolus quis, an Apostolorum Comes, (Synopseus Athanafianz Author * id S. Jacobo Minori , Theo-

constat. Graco fanè exemplari constanter usa est Ecclesia Catholica. Denique habetur Latinè in Bibliotheca Patrum (fub nomine Canonis Universalis) Lisurgia D. Matthro inscripta; opus, si quid aliud, fpurium, & recentioris faculi foetus : & inter Hieronymi Opera, Tom, 1v. Liber de Orta five Nativimes B. Virginis , cujus Procemium ipiom ab Hieronymo ex Matthri Opere Hebraice feripto Latine convertum effe (plendide

S. JACOBUS Apostolus , ob distinctionem a Jacobo Majori ab Herode occifo, Winer dictus , cognomento Juffus , frater Domini , Josephi utpotè ex priori uxore ; seu

ut Chryfoltemo , Hieronymoque * placet, Maria fororis Matris Domini filius Polt Chrifti in cœlos ascensum ab Apostolis (haremes re zeel, inquit Photiust, Christo scilicet Aposto-lorum manus dirigente) primus Hierosolymorum Episcopus consecratus est. Procurante Anano juniore Pontifice, à Synedrio damna-

tur, & de pinna templi pracipitatus, femivi-

vus adhuc fullonis fulls caput percuffus in- \$ 5.01.1 teriit, An. 18th. Vir ob pietatem, & famouse CHRN, vitz fanctimoniam ipfis etiam Judgis venerabilis: adeò ut rion aliam ob caufam mala illa, quz Judzos obfessis Hierosolymis affixerunt. contigiffe, quam propter (celus in Jacobum admillum, ipfe Josephus † fateatur. Cathedram † Ap-Hieroejus Episcopalem suo adhac tempore servatam, de sc.lpt. & magna veneratione habitam fuile refere Eufebius *. Quadam de ilio ex Evangelio + Loc. elt.

Nazareno haber Hieronymus †. Scripfit, paulo, ut videtur, ante mortem, Epistolam Catholicam Judais, is 19 Algaries, Christianam pracipue doctrinam professis; ut doceret, inutilem profus effe Christianz fidei professionem, nifi cum vice puritate , & fanctitate conjuncta fit: de quâ ita Eufebius *; isies of, ic sal da pole, *Lacape Stc. Sciendum vere, cam velate Spariane rejelless elle. Sani panci admedim ex vetuftieribm eynt mentionem fecerunt: paulatim verò (unquit Hitronymus) procedente tempore obtinuit authoritatem. Exitat iterum sub ejus nomine Town-dayyiver, in quo de Domini nosiri, & B. Mariz natalibus przcipue agitur; in cujus fine testatur se , tumultu Hierosolymis ab He-rode concitato, in desertum se subduxisse , ibi-

que illud conscriptife. Primus ex Oriente advexit Gul. Postellus qui genuinum Jacobi opus esse strenuè contendit, ac in Ecclesiis Orientalibus tanquam iudubicatæ fidei publicè legi jactitavit j quin & illius nugas D. Marci Evangelii principio affuere non dubitavit, notante Ufferjo, Biblibek. Theol. MS. p. 11. Verum opus esse suppositition nemo tion videt. Habetur Gr. Lat. inter Orthodoxographa. Tom. 1. p.71. On. 32. & etiammum exitat fub Jacobi nostri liam fra-nomine, Liewyia Grace Paril. 1560. pag. 3. 7-10; in in G. L. Auctuar. 1624. Tom. 2. Verum non lon-telligitar ge ante iftud Coneilium conficta videtur : Ja- & sin facobi non effe neque zvi Apostoliei liquidò fatis oftendunt voeabula in ea frequenter ufur- membit рата Уорбиция., Учетання токли, термория, Бут- sex і рео-мия Светивісия, Эгомов-, бримов-, Теппрія, рай бастіла phylactus † S. Johanni afcribunt) parum certi Monaftersa, Confesiores , aliaque diu polt D. Jacobi zvum nata & excogitata. Demonstrant Appendix. id ritus, precumque formulæ, à fæculo Apoftolico prorfus aliena, quod cuivis inspicienti ad oculum patchit. Ut mirum plane videri debeat, viros extera doctiflimos, Leonem Allatium, disfertatione hac de re edita, quam Symmilis finis infernit, part. 1. p. 176. & Cardinalem Bonam de Reb. Liturg. 1. 1. c. 8. §. 3. hane liturgiam tanquam genuinum S. Jacobi opus tueri i quamvis à posterioribus interpolatam, nonnullis additis vel detractis, vel pro opportunitate temporis immutatis, non inficiantur. Rejicit hanc Liturgiam , ut & illam D. Marci Theodorus Balfamon * Refponf. ad Interrogat, Marci Patriarche Alexandrini,ubi notat eas nec Canonum Apostolicorum LXXXV°. nee Laodicenz Synodi 1.1x°. quibus ntriusque Testamenti scripta, librique Aposto-

liei, qui in ufunobis effe debent, enumerantur : neque denique ab Ecclefia C. P. agnitas

elle: pronunciamus igitur , impie , non elle

* Jas Go

Trullo iti

has recipiendas. Etfi enim ab its factar effent,

* P. 491. † Præf. in Mach. p.a.

ė. s.

moralic inteller nondeployees , is up ital mital ab emmi ufu vacare inbeneur , ut & alsa musts; quod in sequentibus pluribus demon-

S. JUDAS, Apostolus, idem qui Thaddens, & Lebbaus, S. Jacobi Minoris frater, Jo-fephifilius. Vid. Matth. x111. 55. Docuit non modò apud Judzos , Galileos , & Samaritas, fed & apud Idumeos , Syros , Arabes , Melo-

otamitanos, tandemque in Perfide, cò quòd Magorum superstitiones liberius carpetet, martyrio coronatus eli circa annum 61 ut quidam volune. Confrat scripfisse illum Epistolam fuam Canonicam post D. Petri posteriorem, utpote ex qua plurima iildem pene retentis vocibus in fuam transumpferit. Epistola hujus, ut & Jacobi illius paucos ex veteribus me-*Loc cit-De Script. minife teftatur Ensebius *. Addit Hieronymus † à plerisque rejectam elle ob testimonium ex libro Enochi apocrypho in ea citatum, authoritatem tamen, vetultate & ulu meruiffe, & inter S. Scripturas computari. Seorfim ab aliis

abit Ill. Grotius, qui hanc Epistolam Judz cuidam junioti , 1500 Hierofolymorum Episcopo, qui Adriani temporibus claruit, attribuit: uto: conjecturam fuam verifimiliorem redderet ait, voces iftas , que in fronte Epiftola exftant (Frater Jacobi) à scribis appositas esse. Id verò afferit, nullius antiqui codicis fide, nullo Veterum Testimonio faltus, ac proinde neutiquam in hac re audiendus. Quin & illi apertè

*Har xevi. refragatut Epiphanius *, cujus authoritatem cap. L. † Annotat alibi † mirè depradicavit Grotius. n Apoca-S. JOHANNES, Apollolus, & Evangeli. fla, patria Galilaus, Zebedzi , & Salomes 31.

filius, Jacobi Majoris frater junior, è cymbâ pilcatorià, in qui pater illum educavetat, ad Piscaturam hominum (i. e.) Apostolatum, a Christo vocatus est, anno 31. Discipulus ille fuit, quem prz czteris Dominus amavit, quem in finn fuo repoluit, & cujus curz, ac tutelz mattem fuam moriens commendavit. In fortition: Provinciarum orbis pet Apoltolos factà the ca Afiam ei obtigiffe ex Origene memorat Eufeb †. ubi officii îui partes îummă cură & diligentiă Apostolică feziiciter adimplevit. Tandem, erumpente perfecutione Ann. 95. Domit. x1v. apud Domitianum accusatus, Romam a pro-

consule mittitur, ibique in olcum igneum demerfus, reference Terrulliano * , illæfus evalit: * De Perquo facto, in Parmon Ægei maris infulam, coferipe-c-16dem anno excuste, telegatur. Interfecto Domitiano, Ephelum tedist, Ann. Chr. xcv11. in qua, ut & in regionibus circumvicinis , reli-

um vitz transegit , & circa exitum faculi postolici, An. Chr. C.Trajani 111. juxta Eusebium & Hierosymum, anno uno aut altero, Serm de S. centenario major, (quamvis Chryfollomus † Joan. To.6. & Dorotheus * anno 120. eum obuile dicant) P 105. Synopt in in domino placide obdormivit, Chronicon S.Joa p.157. verò Alexandrinum, & forfan longe rectius, mortem ejus refert ad an. civ. ab Ascensione Domini LXXII. De tempore eius obitus multa accurate atque erudite, ut foler, notavit Hen. mis abundare, euroque voces qualdam pecu-Dodveellus, Addit. ad Pearfoni Differt. 2. c. 5. liares, & exoticas adhibere, que in reliquis

itto, que de ejus fepultură & purulo nonnul- 5 & C.11 li Veterum tradunt, fabulis potids, quam hi- CHR.N. ftoriis accenfenda. Scripfit dum in Patmo erat, n. Chr.xcvi. Domit. xv. Apocalypsin , quà

turum Ecclefie Christiane Statum , quamplurimis vifionibus ei præmonftræum, depingit. In Monasterio quodam hujus infulz, teste ellonio †, hodienum affervatur cadaveris ma. † ObGrs. L nus, cui ungues, quoties refecantur, fuccref- 1. c.u. cunt. Hanc Grzei D. Johannis manum effe afferunt, quà isthic Apocalyptin fuam exatavit. De hoc libro , fimul ac Authore esus multi Veterum din dubitărunt, quin & repudiărunt penitus, ac refut à runt, nec veram effe Revelationem, nec Johannem elle ejus Authorem; immò non modò Apoltolorum neminem , fed ne ullum quidem è fanctis,& Ecclefiafticis viris bujus libri fuiffe condizorem contendentes: qui de re vide Dionyfium Alex. apud Eufeb. lib. 7. c. 25. Tandem verò fummo totius Ecclefiæ confenfu ranquam genuinus Apostoli Johannis scetus receptus est. Non improbabilis videtur Cl. Grotii*conjectura,ideò à nonnullis opus iftud * Comm. à Johanni Presbytero D. Johannis difcipulo Apocca. ascriptum fuiffe, quod ei ab Apostolo custodiendum committeretur.Rogatus ab Afiæ Episcopis sub finem vitz, circa an czy. Evangelium fuum conscripsit, parties ut nascentes Cerinthi,& Ebionitarum blasphemias refelleret, asierentium Christum ante Mariam non fuisse; (unde ca przeipuć tractat , quz ad divinam Christi naturam demonfirandam faciunt;) partim ut caterorum Evangeliftarum defectus suppleret, guod & fecit: de quo vide fis; Eufeb. L. 3. c. 24-Addam folium, quod habet Epiphanius +, Evan. + Harel 100 gelium Johannis de Græci lingui in Hebræam translatum, in Judzonum Tibetiadensium Ga-zophylaciis asservari, 201 is homestone repositum fuifie. Scripfit etiam Epultolas tres, qua-

de hac ulla unquam erat Controverfia. Poste-

riores due Johanni cuidam juniori, Ephefi

eti am habitanti, olim ascribebantur. Verum

eas poitea communis confenius, & maturum

Ecclesia judicium approbavit : licet ab ho-

dierna Ecclesia Syriaca pro genuinis nondum habeantur. Tres haice Epiftolas icripfife videtur ann. Chr. XCVII. post reditum ex Pat-mo; prinsam quidem dum Epheli hæreret;

fecundam , cum vilitationem Atlaticam in

animo jam haberet ; tertiam , dum in ipså pe-

regrinatione adhuc effet. Quod ftylum S. Joan-

eum in Evangelio & Epiftolå primå non emen-date folum locusum fuiffe, verùm etiam fum-

mam elegantiam tum in verbis, tum in argu-

mentationibus, & in tota orations composi-

tione adhibuille, Domisum feil. hæc duo ipfi

concellife, fcientiam ac fimul eloquentiam : at

verò in Apocalypii dictionem e jus non admo-

dum Grzeam deprehendi , sed barbarismis po-tius , arque interdum solorcismis inquinari.

Non obstante tamen viri bujus sanctissimi judi-

cio, cuivis notum eft, dictionem eius Syrias-

nis attinet, notavit olim Dionylius Alex. † †

tum prima, que, tefte D. Augustino *, Parriss * Quest E. olim inferipta erat, Catholica vocatur; nec vanitacio

leb.loc.cit.

. .

S.E.C.I. 1 Scriptoribus facris non reperiuntur. CHR. N.

p. 77- 78.

NICODEMUS, Pharifaus, inter pri-mores Judzorum clarus, deinde Christi discipulus, quem noctu primo adiit, Joh. 111. 1.2. postea à Phariseis accusatum in Synedrio tutatus eft, Joh. vit. 50. ac crucifixi Domini corpus aromatibus conditum (epulchro intulit) Joh. xxx. 39. Clar. ab an. 34. De morte ejus nil certi liquet. Extat fub ejus nomine Evengelium de paffione & refurrellione Christi , Hicrofolymis in Pontii Pilati Pratorio, Theodofio M. imperante, reperiri, ac ex Hebraico in Latinum fermonem converti dictum (quod tamen (purium effe facile conftat) Lat. in Orrhedexser. p. 647. Prodierat antea Lipfie 1516. 4". Saxonice ad in Bibliotheca S. Benedicti Cant. extare nos docer Welochus, not.ad Hift.Bedg,

S. BARNABAS, Joses, seu Joseph prints dictus, patrià era: Cyprius, genere Levites, unus e L X X. discipulis, qui pro pietate sua agrum, quem habebat, vendidit; obtulitque cuniam, & in ulum nascentis Ecclesiz depofuit ad pedes Apostolorum. Una cum S. Paulo (in cujus proinde vita gesta ejus, quorum in Historia Apostolica fit mentio., fere receusentur) gentium Apostolus ordinatus , varias Orientis provincias peragravit, Ecclesias fundavit, fundatas stabilivit. Sunt, qui volunt cum Roma pradicaffe.ac Mediolani etiam Ecclefia fundamenta poluiffe, istiulq, fedis primum Epifcopum factum effe. Alii eum Alexandriz docuife volunt. Probabile eft fub vitz finem in Cypro, infula natali, martyrio coronatum fuifse ; ubi postea regnante Zenone , reliquie ejus reportæfunt ". Alcripta ei erat olim Epiftola ad Hebraos, quod ex Tertulliano † liquet. Extat etiam hodic fub ipfius nomine Epiftola G. L. ftylo fatis obícuro & involuto, que in questionibus & argumentis adversus Judnos penè tota versatur; sed que ab Eusebio * inter ni 113hi recensetur 3 ubi libri 1031, ut recte notat Cl. Valefius, ipfi non funt prorfus adulterini, fed qui duntaxat ambiguz funt authorizatis & in facre Scripturæ Canonem non admittebantur a quos proinds the demandant supra vocaverat , id qued etiam de iis que de Epiftola Jacobi, Judz, Petri 22. Johannis 21. & 31. Apocalypli,&c. ibidem habet, manifeltò liquet. Certè quicquid de hac Epiftola dicant recentiores Critici cam Earnabæ nostro constanter adscribunt Veteres. Neme cerre faie, inquit è moi Ceftrienfis † nofter , qui banc Epoftolam Barnaba non tribuerit, neque in ea quidquam apparet, qued ecre amiem.

non ferat. Que in contrarium profert V. Ci.

Steph. Moynius * , levia funt , nulliufque pon-

deris. Sigenuinus effet B.Barnabæ partus, 111-

quir, non video quare inter Scripturas Canonicas non relata fuifet:parentis dignitas, Apolto-li nempe Barnabz, Pauli Apolt. focii, & de Ec-

clesia instar aliorum Apostolorum tam bene meriti,illi locum inter isbrossacros proceidu-

biò vindicasset. Sed an non idem de S. Clemen-

tis Epillola ad Corinthios dici poterat, quam

egavit ? Objicit , 2º. Epiftolam post excidium S.E.C.I. à Hierofolymitanum feriptam elle, utpote in ona CHR. N. ht mentio templi eversi & deleti , din postquam rebus humanis ereptus fit Barnabos. Innuit id fateor Epiftoiz author, fed obscure. At unde pro certo habet, Barnabam ad ann. usque LXX. quo monateia, ifta Judaica contigit, vitam non protelaffe ? Certé non negant Veteres, apud ques altum de tempore mortis iplius filentium; non obstat hominis atas, quò minus credamus illum octogetimum zeatis annum attigisse. Terrio objicit, plurima in ca ca Apocryphis ac lacunis Judaicis derivata,mnre Apostolis prorius infolito, memorari. Verum hac objectio aque ferit Epistolam ad Hebraos, & Epiftolam Judz , ubi plurima ex Apocrypho Enochi libro defumuntur ; ut & de fecunda ad Timotheum , in quà fanns & faubris fit mentio, nil dicam. Denique quod B. Polycarpo hanc Epiftolam tribuendam cenfet vir doctiff. nova quidemest, sed infirma planè conjectura. Epistola Barnabæ, autorem orni Hebraum, nec levi religionis sue scientia imbutum, sucnlenter prodit, ac paoinde Barnabe Levite optime congruit; & quidem tum materià, tum ftylo scribendique genere tantum ab illa Polycarpi diftat, in ingrie ig sim yang. Nec aliud opinionis fur fundamentum habet quam quod in pierisque Codd. MSS. Epistolæ Polycarp:2-næ absque ullo authoris nomine adjungatur. Unde defertà tandem propria conjectura , se hoc tantum hæstanter exponere fatetur , nec conjecturam fuam ut weler Meer admittendam lubet. Verum quicquid de autore fiat, live Barnabas is fit, five alius quifpiam, Epiftolam ipiam vetultifimam effe, & faculo natam Apoltolico confentiunt fore omness unde à Clemente Alexandrino, & Origene tanquam genuina fapiùs citata fit. Quin & Origenes * eam Barnaba *La.codeca Catholica Epiffola titulo infignire non dubi- Celf. tavit. Primus hanc Epistolam è tenebris eruit, & prelo Oxoniensi subjecit Rev. Usferius 1643. verum impressione nondum ad umbilicum perducca exemplar totum, una cum fehedis jam impreffis, gravi incendio periit. Partem fanè Graci, quo ufus est Ufferius, MS. Codicis non exiguam, etiamnum videre est in Bibliotheca ejus Theolog. p. 520. ubi quicquid ab antiquis Scriptoribus e S. Barnabæ Epiftola Græce citatum reperiri poterat, cum textu Graco Codicis MS. è regione polito confertur : addita etiam ad latus veteri versione Latina ex MS. etiam Codice deprompt2, ut co modo accuratior inflitueretur collatio. An. 1645. H.Monardus una cum antiqua admodum versione & notis doctifimis edidit Parifis , 40. Anno sequente Cl. If. Vollius Epiftolarum Ignatianarum calci fubdidit, L. Bat. An. 1672. Johan. Cotelerius eam Patribus fuis Apostolicis inferuit, Parif. Prodiit etiam Oxonii, an. 1685. 120. in quâ editione quacunque in Graco textu defunt ab antiquo Interprete Latine exhibita, quacunq; etiam in Interprete defiderantur ex Graco (uppleta, minio obducuntur. Noviffimè Steph. Le Moyne Theologus Leidenfis fufiffimis Commentariis illustratam inter Varia fua

tamen genuinam efse nemo quod feio, unquam Sacra exhibuit, L. Bat. 1685-4%. SIMON,

*Theod. Lefter.liz. † De pudi-

34.

#1.3-c.15-

t Left feconda in Act App. \$. 10.

*Prolegous in Var.Saco Som. 1.

35.

10 SIMON, Mague dictus, gente Samarita-S.EC.L. CHR.N. ritatem præftigiis & magicis artibus adeptus eft, ut magnam Dei virtutem ipfum effe existimarent. Philippi demum Diaconi apud Samaritanos prædicantis miraculis obstupefactus, fidem Christianam profiteri præ se tulit Baptis-mo initiatus : mox miraculorum donum ob-

fata pecunia à D. Petro licitari in animo habens, acriter eo nomine ab Apoltolo correptus, hâc voce tejectus est, Pecania ina recurerest. Hanc repulsam ægrè fetens Simon , à fide Christiana defecit, & ad solitum se contulit virus. Procedente tempote Romam profechus est, ubi prastigiis ac veneficiis omnium in se ora oculosque convertit. Verum a D. Petro Romam cum fecuto, disputatione habita imposturz convictus, ad filentium redactus est: & (fi nonnullis è fequioribus Historicis credendum fit) ejufdem precibus miferanda morte multatus Inter Judzos fese Dei filium effe, sive Melliam jactitavit; intet Samaritanos Dei patris personam induit 3 inter Gentiles Spiritus S. titulum fibi vendicavit. Alia plura errotum ac blasphemiarum pottenta commentus est; qua figillarim enumerant Ironaus, Epiphanius, Theodoritus, &c. & ut Verbo dicam, Valentinianis, Gnosticis, totique Hareticorum pesti, tam dogmaribus quâm exemplo przivit. Seripfit tefte authore Constitutionum Apostolicarum 1. 6. c. 16.) peffinos ac venenofis ejus placitis palim refertos libros, quos venerandis Christi & Apostolorum nominibus suppofuit. Idem (codem teste) secit & Cleobius, & ipfe Harefews & Simoniana non multum abludentis conditor. Verum utriulque nænie

jamdudum perierunt. PHILO, ortu Judzus, gente Alexandrinus, de genere facerdotali , Alexandri Alabarche (fummus is erat Judzorum apud Alexandriam magistratus) fratet, claruit An XL. Æræ vulgaris XLII. imperante Caio Caligula Princeps legationis Romam milius eft, ut caufam gentis fuz adverfus Appionem tueretur. At inbinfensior Caius eum dicere prohibuit : quin & in discrimen capit is adduxit. Quando ad suos conversas dixir, Philo, bono ipsos animo esse oportere; cum Caius quidem ipsis succenseat, reipsa verò Deum sibi hostem constituerit. Cum fecunda vice venifict ad Clandium (fi modò vera referant Enfebius *, Hieronymus †, aliiq;)

* Lacry. † De feriptin urbe Roma cum Petro Apoltolo fermonem habuit, ejulque coluit amicitsam. Addit Pho-* Cod.105tius * cundem Christianis etiam facris initiatum fuific, fed ab his dolore quodam & iracundia tandem descivide. Platonis schole se dedit, ejufque Philosophiam & focundiam penirus imbibt : unde vulgarum illud, H Illarur pianife, i com marmila. Vir crat mi mirm ishilo.

inqui Infephus . Havie ye all russiyye esi ma-Jall rs. c. wie # Marriac o'dnede f. en uering@ er ? ele reie Francisco Francisco proposition, minister & mais ren Firm dym maie) the idegree, quod de co habet Fulchus t, Vir eras, inquit, in dicendo capiofus, in fentencias lacupies, in feripeura in- In Flaccum.

eligencià fiblimie acque excelfin ; variam ac S.E.C.L.1 mus, ortus è vico Gitton , claruit anno 35. & muliplicem facrorum voissoisme expejurane m., CHE. N. deinceps. Tantam apod populares snos autho-edidis. Sensim Allegoricum pracipue sectatus est ; quin & omnis Allegoricus facræ scripturæ fermo, cenfente Phot.o . ab co in Ecclefiam *Coltot. romanavit. Scripfit præclara, & innumerabilia opera, que tanti ab hominibus habebantur, ut digna judicata fint , que in publicis Romanorum Bibliothecis confectarentur. Extant cjus opera Gr. ex editione Turnebi , Parif. 1552. f. Lar. per Gelenium , 1561. G. L. Geneva, 1613. fol. auctiora, & typis nitidioribus, Parif.

> De Mundi opificio. Legu Allegoriarum libri, II. De Chernbin, flammes gladio, & Cain. De Sacrificiu Abelu & Caini. Quòd dererins pociori infidiari foleat. De Agricultura. De Plantatione Noe, Libri II.

1640. fol. hoc ordine.

De Temmientia. De his verbis, Refipuit Noe. De Giganzibus. Qued Dem sir immumbilis.

De Confusione Lin warmen. Vitt sapientit per dottrinam perfelti , five de legibni non scripeis , viz.de Abrahamo. De Migratione Abrahami. De Congresse querenda erudizionis gratia.

De Profugis. Quis rerum divinarum fie heres. Vim virs civilis, five de fojepho. De co , quod à Deo mittantur jen

De visă Mefis , viz. de Theologia , ac Prophetis, Livri III. De Charitate. De Judice

De Creatione principis. De Fernindine De Decaloge. De ipecsalibus legibus, que referuntur ad tria Decalogi capita, viz. 3",4",&5 .

De fecialibus legibus, que teferuntur ad Decalogi capita, 6", & 7". De Circumcifione De Monarchia. De Pramus Sacerdeum & beneribut.

De Animalibus idoneis facrificio, deque villimarum generibus. De victimas offerenzione.

De Mercede meretrici; nen accipiendà in facta-Qued liber fit, qui quis virtuei ftudes.

De Vità emtemplativà , five Suplicam virentibus Hoc libro agit de motibus & inflitutis, quorundam Afcetarum , quos Therapeutas vocat; quos Christianos fuisse opera D.Marci in Ægypto a Judaiímo converíos longa argumentorum ícric contendit Eufebius quam rectè, viderint alii. Mihi certè fecus vi-detur, rationes alibi * fufiùs exposizi.

* Vit. App. De Nebilitate Marc. Nu.s. De Pramiss & Panis

De Execrationi bus. Quid Mundus fit incerruptibilis.

De

SEC. L. De Verruribut . & Legariene ad Caium. CHR. N. Quere queranden in Seripeuris mutata fint no-

Sacra leges Allegorierum poft fen dierum opus, libri III.

De Sonniis, quèd à Des immicantur. De Mundo libet, qui quidem dubius est.

De Seprenario , & foftis diebus. De Providentia Dei Fragmenta II. ex Michaele

Apostolio Byzantino descripta. Hucusque Editio Parisensis.

De interpretatione fen mutatione Hebraicorum. neminum , que in Veceri Testamente inveniun-tur , liber. Extat. Lat. ab Hieronymo versus inter ejuidem opers. Tom. III.

De Biblicis Astiquitatibus ab Adamo ad Sauli regis mortem, liber ; quem nonnulii Philoni Biblio (quem exeunte hoc faculo claruisse volunt) alii Philoni nostro tribuunt. Rectiùs illi, qui uttique abjudicant, & nugivenduli cujuldam recentioris opus else cenfent. Habetur Latine in Micropresbytico, Bafil.1550. p. 195. intet hujulmodi nugamenta, Luga. 1560. 12+. & alibi.

Brevierium de Temperifus in duas partes divi-fum. Incipit ab Adamo, definit in annum Christi axxviit. Philoni id supposuit , commentariis illuffravit , & Latine inter alios ejufdem farina scriptotes edi curavit Joannes Annius Viterbienfis, Rome , 1948. £ teculum Parifis ters. E. & alibi fapius. Ejuldem commatis eft liber de Genealogia Chrifis, qui cum Annii commentariis Latine ex

tat . Parif. 1612.

S. MARCUS, Evangelifta(quem cum Johanne Marco, de quo Act. XII. ra-malè nonnulli confundunt) genere erat Levices, clar.poft ann. 40. Petri dife pulus & Interpressac tefte Ifid o-ro Hifpalenfi ",in baptifmate filius,ejufq; dein-De Vit.& Ob-Sanctode comes affiduus, ab co in Agyptum milius. Alexandriz primus Epifcopus factus, Martyrum, C.\$4rium ibi fubiit, quo verò anno mihi hactenus est incompettum. Rogatus Rome à fratribus, fcripfit Evangelium à Petro approbatum (inde Petri etiam Evangelium dictum) idque Graco fermone Romanis fatis familiari:factum id citca annum Lxv. Petro & Paulo jam morte fub latis; cum enim illumepistoli secunda ad Timotheum non longe ante Martyrium (cripta, Romam accersiverat Paulus ; probabile est Marcum vel eodem , vel faltem sequenti anno illuc venife, ibique Evangelium vel primum condidifie, vel prius conditum in publicum edidisfo. Certè Itenzus lib.3.c.1.& ap. Euseb.l.5.c.8. S. Marcum of the verse Goles, poft Petri Pauli 4, interieus, Evangelium foum conferipfiffe difer-tè tradit. Quod verò Evangelium i Petro aprobatum dicat Eufebius, id forfan de feriber di confilio, rebufque Evangelicis ipfi à B. Petro dum adhuc in vivis erat, communicatis, intelligendum est. In Evangelio suo condendo Matthei ordinem sequitur , ejusque additis nonnullis ferè ubique premit veltigia. Capitu-

tad Hodib. lum hujus Evangelii ultimum in omnibus penè quelt 300-). Gezetz codicibus olim defuife teltatur Hie-

ronymust. De fiylo ejus observavit Chryso-

fromus * ipfum Petrum magiftrum fuum verbo. S.A.C. I. i. rum paucitate gaudentem imitari fluduife, CHR N. Sunt , qui volunt Marcum Latine feripfille : in Martana addunt alii † ipfius aurographam Latinum Ve-looge ab netiis in Bibliotheca D. Marci bodienum affervari. Utrumque certé paremapud me fidem †Comàtsmeretur. Magis observari meretur, quod nar- pid per in rat Hietonymus , fc. in quibufdam maxime Adv. Pela-Gracorum, exemplaribus, fini Evangelii D. gian Dial s. Marci adjectam fuife coronidem hand its orthodoxam, quam nobis descriptam exhibet,

Liturgiam quod attinet D. Marco inscriptam; & fub ejus nomine editam G. L. Parif 1581. & in Auctuario 1624. Tom. II. spuriam esse, ac state Apostolică longe inferiorem nemo non videt. Ceterum Joannes ille Marcus, de quo Act. XII. paffionem Barnaba Apoftoli scripfife 4 Sigeberto Gemblacenti de Script, Ecclef.c.a. dicitur. Verum non magis id fidem meretur, quam quòd nonnulli volunt eundem Evangelii

ctiam authorem effe-S. LUCAS Antiochenus, arte Medicus, (de ejus pingendi peritià miras narrant fabulas S. Metaphrastes, Gretserus, Nicephorus, & alii) à D. Paulo , dum Antiochiz ageret (uti verifimile eft) converfus, cujus perinde fectatot etat, & omnis peregrinationis comes, eo-que Romanis vinculis foluto, in Dalmatia, Galatis, Italia, Macedonia, & alibi fortaffis, pradicavit. Vitam egit cœlibem, ac mortuus est anno atatis 84. circa an. (ut nonnulli volunt)

LXX. quo verò mortis genere incertum est. Nicephorus * ferthit enim ex fructiferà olen ar- + #86.Feel. bore suspensum fuisse; Dorotheus † Ephesiii 1.1-43. obiisse; Martyrologium Rom. * in Bithyniä † Devit-& martyrio esse affectum i alii Romz, alii alibi in Biblioth. Certe Arabicus vitz ejus apud Kirstenium scri- patr. tomą. tor † ipium Romz, ide; non diu post primam 🤊 148 ptor † ipium Roma, idaj non diu pon pranama prias.

Pauli è carcere foluzionem passum esse unite valt.

**Faddich lac ratione , quòd fi diatribs vizister,

**Fockob.

Actuum Apostolicorum historium longius pro
**Yil. vr E
**Actuum Apostolicorum historium longius pro
**Pro
**Yil. vr E
**Actuum Apostolicorum historium longius pro
**Pro
* traxifiet ; que ratio an fatis folida fit , judicent van p 45. eruditi. A D. Paulo, & teliquis Apoltolis do-Arinam Evangelicam didicit, è quorum nartationibus Evangelium fuum composuit ; in o multa fusius ac copiosius , quam cateri Evangelifte . describit : ea precipue tractans, que ad Christifacerdotium pertinent. Scripfit etiam, sed hac airiffie , Acta Apostolorum, origines & incrementa Ecclefiz Evangelicz, præfertim D. Pauli (cujus indivifus erat affecla) labores , certamina , & peregrinationes complexa uíque ad biennalem Roma incarce-

rationem , in qua historiam fuam claudit. Utrumque opus inscripsit Theophilo, optimati (ut credere par eft) Antiocheno; Esperantes deles , col degreen free vocat Theophylachus †. † Prozmla Utrumque anno Chr. 11x. S. Paulo nondum ex carcere dimisso, scripsife videtur. De stylo ejus hac Hieronymus * ex mente Veterum. Evangeliftam Lucam tradunt vereres Ecclefia Trailatures Medicina artiu frife fcientifimum., m magis Gracu tiverat feife, quam Hebrau. Un-de ferme ejus tam in Evangelio quam in Attibus

A postelerum comprior est , & faculerum redelee † Ep ad Da-eloquentiam. Et alibi † , Incae, qui inter emmes malum Tie, Evergeiffe mp.14.

ciare audent.

6.7

S.E.C.1. Eugegeliffes Graci fermonis erudicissemus fuit, CHR.N. quippe Medicut, & qui Evangelium Gracis feripferie ; quia fe vidit proprietatem fermonis trantferre non poffe, melins arbitratus eft tacere, quam id penere quod legenti faceres questionem. Hiero-* De Seript. nymus * in Luca libri cujuidam, (quem Apocryphis annumerat) Thesiber Pauls of Thecla inicripti, meminit ; quem ex Tertulliani fide Presbyterum quendam Afiaticum, D. Pauli amore ductum , supposuisse , idque S. Johanni confessum, ob id loco excidise narrat; utrum verò fub Lucz nomine confictz effent hæ Decision, difertim non dicit.

* In voce Δ127.

DIONYSIUS, patril Athenientis, de quo Suidas", any itany paier (, 40) + in wei mehine sie auger innomus, Ver clariffimus, & ad fummum Graca discipline fastigium proveline. Literarum humaniorum studiis se dedit primim Athenis, deinde Heliopoli in Ægypto; ubi (fi vitz ejus Scriptoribus fides fit adhibenda) admirabilem illam Solis Eclipsin, quæ tempore pationis Chr.contigit, spectat à exclamisse dicitur, i ni 9600 migen , i tu migen rounnigen, aur Deur parieur , aut cum pariente dolet. Do-mum reversus in senatum Arcopagi cooptatus eft, unde & Areopagitz nomen traxit. Circa an. Christi se, Paulo Athenis pradicante, Chriftiznam fidem amplexus est : quin & primum Athenienfium Episcopum constitutum fuille tradit Dionyfius Corinthiorum Antiftes .. Immò fi Suidæ, Nicephoro, Syncello, e fides fit habenda, ipfius Pauli manibus eft ordina-

* Ap-Erfeb. Lica K 4.6.12

tus. Demum post clarissimam fidei confessionem, post gravissma tormentorum genera, glorioso martyrio coronatum esse refert Arifrides Philosophus Atheniensis in Apologia sua, si modò earn verè allegant Usuardus & Ado in Martyrologio †. Quo verò tempore obiit , an fub Trajano, an fub Adriano , vel (quod verifimilius videtur) sub Domitiano, non liquet. De duobus Dionysiis, Parisiensi uno, Atheniensi altero, rel ut alii, uno codemone Dionysio , nihil hic agam. An Dionysius noster quidquam scripti post se reliquerit, quic-quid dicant alii, non satis constat. De Pscudo-Dionysio, ejusque scriptis, agemus saculo

† V-Non-Otholy

> MARCELLUS, Romanus, Marci urbis præfecti filius, ex Simonis Magi auditore B. Petri Discipulus , claruit , ut fertur , an. 50. & deinceps; demum martyrio coronatus. Sed fabulofa omnia , nullo veteri authore fulta. Scripfille eum de Conflictu S. Petri & Simonis Magi ad 35. Nereum, & Achillenn; de Obirn S. Petronille filsa D. Petri Apoftoli ; de Paffione S. Falicula; de Paffione S. Nicomedii , aliaque quadam de Sanctorum geftis, memorant Sigeberens Gemblacenfis, Trithemius, Potlevinus, aliique. Extat fragmentum libelli de Confi-Etu S. Petri cum Simone M. ad calcem Biblioth. Pontif. Lud. Jacob. 4 S. Carolo, p. 487. Ego autem, fi tanti reseffet, ut conjecturis indulgerem, hunc libellum potius Marcello I. ab anno 204. Epifc. Romano, qui ob.an. 309. tribuendum eile existimarem,

ACHAIÆ Presbyteri ; qui Martyrio S.A.C.L. S. Andrez Apostoli interfreeunt , anno 19, CHR. N. Epistolam de eius passione scriptiste dicuntur. Exflat Lat. apud Lipomannum & Sprium ad xxx. Novembris. Que utut antiqua, & pro legitimă à Bellarmino, Posevine, Labbeo, &c. defendi folest , utpote dogmati fuo de Eucharistia paulò faventior ; nihilominis à longe majori eruditorum parte tanquam ip ria meritò rejicitur, quin & olim a S. Philaftrio Brixienfi, ab Innocentio I. & Gelafio Papis , in Apocryphorum censum detrusa est. Certé Baronius non uno loco damnare videtur : viz. anno 44. Scet. 41. 43. anno 69. Sect. 34. neque ipfi Bellarminus & Labbeus, etfi defendant; certò tamen genuinam effe pronun-

ABDIAS, Babylonius, inter Scriptores hujus avi Ecclefialticos numerari folet. Ortu erat Judaus, & è LXX. difeipulisunus, Domque nostrum (si modo fidei ejus standum fit) in carne vidit, multis Apoflolorum geffis & paffionibus interfuit, ac Simonem & Judam in Persida abeuntes comitatus, ibi ab iis primus Babyloniæ Epifcopus constitutus eft. Sed nugz omnia, à mullo Veterum vel femel memorata. Dato enim Abdiam vel unquam in rerum natură exftitille, multò magis adhuc aliquid eum scripfille incertum est. Etenim quos fub eius nomine ex vetuftis admodum exemplaribus, & 700. pené annorum atatem prz se ferentibus edidit Wolfg. Lazius Bafil. aono 1551, fol. de Historia Certaminis Apeffelici, libri x. ab Abdia Hebraice conscripti, ab Eutropio discipulo Grace conversi, demum à Julio Africano in Latinum fermonem translati, putidi funt adeò, ac fabulofi, ut vix inter Legendas ligneas locum habere merean... tur. Unde mirum videri debet quisquilias hasce W. Lazio, viro non indoño & diligentissimo, adeò fucum fecisse, ut in præfatione scribere non dubitaverit , tantam inter Actus Apostolorum, & priorem horum librorum par-tem intercedere inmiliradinem, ut vel Abdiam hac ex Luca fumpfiffe, vel Lucam ex Abdia, credendum fit; cum uterque eodem tempore vixerit, & Apostolorum discipulus extiterit. Nec Cl. Vollio * affentiri pollum , hos Abdiz * De Hit. libros , à B. Augustino designari , contra Ada. Gr. La.c.91 mantium, c. 17. ubi historiolam quandam de Apostolo Thoma ex Scripturis Apocryphis refert, que in Abdie libro in reperitur. Multe enim erant fabulæ Augustini zvo, diuque antea de Apostolis conficte, partim scripte, partim ore tradite, quas hujus historie confarcinator in fuam farraginem transferre poterat. Quinimo in ipio iftius libri initio affirmat impostor, se ea que habet de D. Thome gestis,

ex libro quodam antiquiori, in quem incidit,

omissis supervacaneis exscriptific Prodiit et iam

hac Abdiz Historia, Celon. 1569. 120. Parif.

1571.8°. & in Bibliotheca Patrum habera

folet.

LINUS,

LINUS, natione Italus, patri2 Tufcus Claudiz filius, a D. Paulo Ep. fecunda ad Ti-. 4. 4. 64

motheum Rome script - memoratus: Post Pauham Petrumque , & Payener landarlas atur @-May 9 + Shressorie, inquit Eufebius *. Sedem tenuit juxta Celtrienfem nostrum ab ann. Chr.

Lv.ad ann-Lxv11. Mihiverò longe probabilius videtur, Ecclefiz Romanz & Petro & Paulo ann. Exitivel exite fundata Linum ab iis primum epitcopum datum faitle; Ocupairarrer to 2 inna Topogravese samueran Somparan + hondreine, Almy + + Startage Afregues toxulgeres toxulgeres, inquit *L7.6-47.

Irenzus + ; Fundeta jam & adificata Ecclefia, beauffini e A posteli opi separus oficium Lino rra-diderune. Sed brevi admodum tempore sedisse videtur, & forfan aut cum Constitutionum Apostolicarum Antore * statuendum est ipsimm, vivente adhuc Petro, obiife, aut faltem non diu post Apostolorum martyrium, vigente adhuc Persecutione Neroniana, mortem oppetitife. Non opus est monere Lectorem eruditum, in primorum Rome Pontificum atate & fuccesone disponenda, miram ac pene irreconciliabilem inter Scriptores Ecclefialticos tam Voteres quam Recentiores, esle discrepantiam: quam magna fit hac confusio, & unde ortum habuerit fuse & ex professo agunt Pearsons & Dodyvellus , in Differtationibus Chronologicisnoper editis. Sed ad Linum tedeo. Multa de eo fabulantur Chiffletius*, aliique. Hic locum

* Vefonthabetoblibellos duos de passione SS. Petri , & Pauli quos licet Linus a Sigeberto dicatur Gre-The Scripe. cè scripfisse, il tarnen quos nunc habemus barbari cujufdam ac prifci Monachi opus effe vi-* Hift. Gr.I. denturs iudice Cl. Vosho *: quin & prout nunc 20.9. typis excufi exfrant, ab hareticis corrupti,fuliginis aliquid contraxerunt; tametfi eos a 1huc illibatos in antiquifimis codicibus Bifantinis affervari teftatur Chiffetius † Exftant Bit Loc.cit. blioth Patr. tom. 11.& in quavis alia editione: Ut de Laurentii Barrii Hufteria Chriftiana. & Jac, Fabri Commentariis in Epiftolas Paulinas nikil dicam, quorum uttique infet: ntur. Spurios effe , nulliusque fidei , dubita i ne-

> mano à se confecto, Bellarmino, Labbeo, ut de airis non dicam. CLEMENS. Romam natalem habuiffe dicitur, ad Montem Calium, Patre Faullino, matre Mattidia natus, quod tamen incertum eit. S. Pauli comes erat, & sungyie, una cum aliis, querum nomina feripea funs in libros visa, Philipp. 4. 3. Eurn Petri Apostoli discipulum vocat Origenes; & probabile est una cum Pe-tro in adificanda Romana Ecclesia laboraste. De tempore quo ad fedem Romanam pervenerit, variz funt eruditorum fententiz, quas loc loco enumerare non vacat. Fateor me l'ertulliani pracipue, & Eulebii autoritate du-Gumin es olim fuiffe fententia; Clementem & 5 Petro ordinarum, in partem muneris episcopa is admissum esse, namirum ut Ecclesia Judrorum Rome habitautium præfideret, do-

nec, mortuo Lino, quem Ecclefia Gentilium

Episcopum D. Paulus ibidem constituerat , & Domitiani tempora rejiciune plurimi , multis

quit. Fatentibus etiam Baronio an. 1 x1x. Poste-

vino. Joanne Maria Brafichallano in indice Ro-

ui illum fequebatur, Cleto, Ecclefii Romana S.E.C. 1. 1 ram Judgorum quam Gentilium inter fc iam CHR N. conjuncta, Clementem circa ann. xcs. in totius Ecclefiæ curam fucceffise; tandemque.tefte Eufebio , ann. Trajani 111. Ch. C. deceilife, quà de re prolixè alibi * disputavimus : Re ve. * Vit. PP. rò jam melius perpenfa, Cl. Dodvvello poti-Clem n.4 us affentior, Lino (cilicet & Anacleto brevi admodum tempore fublatis, Clementem ab ann.Lxiv. vel £xv. in fede Romana fucceffille; earnque ad ann. 1 xxx1.vel ut habet calculus Pearfonianus 1.xxx111. rentiffe. Eufebius quidem, ut lupra notavimus , cum angum Trajani 1114 Chr.C. ob perfecutionem hoc tempore excitatam infignem reddere voluit, in hone etiam annum Clementis mortem conjecit. Addiderunt Recentiores ipium Cherionam Ponticam relegatum, Martyrio coronatum effe. Verum Martyrii Clemenrini non meminit Eufebius, non Eufebio antiquiores Irenzus , Clem. Alex. Fertullianus, alijve; de hac re ante quintum fere feculum ne yet quidem. Totius fabulg origo hine profluxifse videtut , quod primi hujus Martyrii fabricatores Clementem noftrum cum Flavio Clemente Confule . Do. mitiani Imperatoris confobrino, qui pro-

tem, qui quidem Beatifs. Apostolos videtat, & cum iifdem familiariter verfatus fuerat . & pradicationem Apostolorum adhuc auribus fuis infonantemeraditionemquepræ oculis habebat. OPERA GENUINA.

pter Christi sidem circa hac tempota martyrium fublit, temerè confuderint uti rofte ani-

madvereit Cl. Dodvveljus. Hinc de martyrio

ejus, de genere Impetiali, & cum Domitiano

Augusto affinitate, nata fabulaquod nos etiam

olim observavimus. Addam foliam quod habet

frenzus, loc. fupr. citat. tertio ab Apolto-

lis loco Pontificatum fortitum else Clemen-

Pistola ad Cerinthies, occasione gravisimi fchifinatis in Ecclefia Corinthiaca graffantis, Eccletiz Romanz nomine scripta; qua eos ad pacem, concordiamque revocavit, & fidem illorum,& quam recens ab Apostolis sufceperant, traditionem renovavit. Miris fanè Elogiis hac Epistola à Veteribus ornatur; Iranzo * zudit kasurmin yanti , fermenn inculen- * Ap Eufeb. tiffinum; Eufebio † projekt ni eni monarin exi- 15.c. 6. mia atque mirabilu, esi douperayembre was mi 1 Lycus. es, ab emerbus recepta, Photio * abourge, marni * Cod.112. facienda; Hieronymo † valde meile : tanto fanê † De Script. pretio ab omnibus habita, at testante Eusebio*, eas in plerifque Ecclefiiis, & fua & fuperiori memoria publice legeretur. De ista ita censet Photius *, auras 5 nami + quaeu, gal empir feu, *Cod 126. LOW LYNK TOT BELLET ASIAN, AND SOUTHERN YAPPETE. 19- fomplex ejus orario eff, ac perifocua, ad Ecclefiafticam, & melaboratam accedens dicendi formam. De tempore quo scripta sit hac epistola inter eruditos nondum convenit. Missis aliorumsententiis, unicam Dodvvelli conjecturam in medium proferam; fcriptam fcilicet fuifse,

Clemente nondum Romana urbis Episcopo

constituto; quod enim non ad Neronis, sed ad

CHR.N.

5 # C.L. ipferefellit, Addit ad Pearson. Differt. 2. C.6. \$. 24. Cum igitur ann. Chr. 1x1v. occasion hominum quorundam muuumniin,qui donis Spiritus S.extraordinariis infigniti adversus ordinarios Ecclefiz rectores infurgebant, gravi schismate laboraret Ecclesia Corinthiaca, Fortunatum , quem Primitias Achaiz vocat S. Paulus, 1. Corinth.16, 15. Claudium aliofque legatos miferunt ad Romanos corum opem auxiliumque implorantes; anno demum lequenti Corinthiis respondet Ecclesia Romana, sede forfan propter perfecutionem recentemque Apostolorum cadem necdum plena. Hinc non suo , sed Ecclesia nomine scribit Clemens: hincepiftola mitio fe excufat, quod postulatis corum tardius animum adjecerit, An younione quir companie Calculieres , proper calamitatet, & cafas adverfes qui nobis acciderune. Intelligit (ut opinor) Netonis perfecutionem, vix adhuc fedatam. Pluribus hac firmari poterant; fed nolo hisce diutiùs immorari. Verismillima ouidem videntur , doctis tamen discutienda relin-

miliz, quz admoni jonem inflitutionemque vitæ melioris continet (Aliud etiam hujus Homiliz fragmentumex Damasceni parallelis defumptum Græcè exhibet in notis fuis Cotelerius). Hanc verò non proinde ac priorem receptam, ac probatam fusile, neque vetultiores e jus testimonio unquam uios esse disertim testantur Eufebius*, Hieronymus,† Photius*, aliique: *Lacat Quanquam non defunt, qui eam Clementino-ftro ffrenue vindicent, & in his Gottifredus +Loc-cit. Vendelinus (qui & verfionem Latinam huic

Fragmentum Eviltola fecunda, seu potiùs Ho-

fragmento adjunxit Divinas de Clementis Epiflolis,novifima Conciliorum Editioni inferta, Tom.1-Hafce Epiftolas tot retro faculis amiffas, postquam cas desperabundus deplorarat orbis cruditus, ex vetultissimi Codicis S. Bibliorum MS.Grzei, Theelz Virginis manu (ut ferunt) descripti,& a Cyrillo Patriacha ad Sereniffmuns Angliz Regem dono miffi, calce defumptas, primus in lucem edidit, notifque doctifimis illustravit Patricius Junius, Oxon. 1633. in 4 .Exftant etiam Oxen.1677.12 . (fed omiffis Junii notis) & in Conciliorum Tomo 1. Helm. fudii,cura Joach Maderi 1654-4". & cum Pau-li Colomelii notarum Spicilegio, Londini 1687. 8". Hanc ad Corinthios epiftolam in Sermonem Anglicum transtulit, & notis fane non incruditis illuftravit Gulielm. Bortonus Londinenfis, Historiz Lingua Grace Autor, Londini, 1647. 4. Caterum haud fatis conflat, quid fibi velit

* Lib.: adv. Hieronymus *, còm de Epiftolis à Clemente ad Corinthios scriptis verba faciens, omnem penè formonem faum de virginitatu puritate Clementera contexuife feribat. Neque enim alias ab hifce z nunc extant, Epifiolas ad Corinthios dediffe Clementem credi potest, nec in his utramque faciunt paginam virginitatis laudes. Id potius dicendam videtur, Hieronymum nimio virginitatis laudandæ studio abreptum, hyperbo-lica dictione usum faisse, curoque Clemens pauculas periodos animi corporilque puricati do-cenda impendat, totum fermonem virginitatis

encomio dicatum effe voluiffe-

bi Stapulenfis , Parif. 1541. 1544 Colen. 1570. & cum reliquis Clementis Operibus alibi fa-

Ta Krauirna , feu Hamilia Clementina XIX. eadem effe videntur, ac altera Recognitionum Editio, cujus meminit Rufinus. Certe quicquid de ista referat ; iis apprime convenit. Primus

OPERA SUPPOSITITIA

Anones Apolistorium LXXXV. Videntur hi Canones ex Communi Ecclefiz Primitivæ disciplina, institutis, decretis, orti, circa finem fecundi faculi in unum Sydodicon effe redatti: Apoftolici dicti.non quod ab iolis Apoflolis conditi fint , fed quod ex doctrina , & praxi Apostolică profinerent , vel à viris Apoftolicis editi effent, An verò 4 Clemente Alex. primim collecti, qui feripit et assesso cases.

*L4.c.p.

*De scient ronymus *, & Photius †, (uti (atis acuté conjicit Doctiff nofter Beveregius) aliotum efto ju- † Codexa dium. Sigillatim hos Canones explicavit, & & adversus Dallæum, ejuique hyperaspisten vindicavit idem Beveregius tum in Annotationibus ad Pandectas Canonum, tum in Codice

Canonum Ecclefiz Primitiva vinditato, Lendi-

tom. 1.

ni,1678, edito. Habentur ifti Canones Gr. Lat. Concil. Tom.1.p.25 Confluenceman Apostolicarum libri VIII.co. dem circiter tempore, quo Canones, feriti i ex variis Alerzaniaus & Aemifon , quas Viri Apostolici tunc temporis edere solebant, primum, ut videtur, compositi. Has Con-stitutiones Epiphanii avo ab Hareticis graviter depravatas, longè alias ab iis, que olim exfliterunt, ac diversas esse eertistime conflat, quod ex additionibus, truncationibus, & interpolationibus facile contingere potuit, Eas Grzce primus edidit Franciscus Turrianus, qui prolegomena & Scholia fua Gracè addidit, Vecesis , 1563. 4". Latinė unå cum Sciroliis Car. Bovius , Parif. 1564. 8. Gr. Lat. Fronto Ducaus , Jefuitarum in eruendis Ecclesia Graca monumentis doctissimus . ad calcem Commentariorum Zonara, Parif. 1618, fol. Unde in noviffmam fuam Conciliorum editionem transfulit Cl. Labbeus .

Recognitionum libri X. varia fortiti nomina, quandoque S. Clementis Alla , Hifteria, Chronica, quandoque S. Perri Atla, I tinerarium. Periodi, Dialogi cam Appione, dicti. Horum librorum antiquitatem fatis argumt, quæ ex iis fub Clementis Hegicher nomine citat Origenes †, quaque in hodiernis exemplaribus toti- †!Philocal.c. nes†, quaque in hodiernis exemptarabus tota-dem verbis reperiuntur. Exflat amplifimum *1:p-81.81. *Prep. Prig. Bardelanis Syri fragmentum ex Libro de Fato 16.c.10.
Gr. apud Eulebium *, quod iifdem verbis nono Recognitionum libro habetur hodie. Quis ab altero acceperit , hand fatis certum eft. Quid Vit.PP.prifi ipie Bardelanes harum Recognitionum com- mitin Ciepilator fuit ? conjecturam fanè nostram de mertionia. nac rerationibus suis munitam, prolixè alibi num as. expoluimus, Exitant Lat.ex antiquà verlione Ruffni (qui navos forfan in iis olim ab Hieronymo & Photio notatos suppressis) curá Jaco-

edidit Grana cum vertione Larina doctifi.Co-

Kriphre del ran mtafeur, &cc.De Rebus ge ftis, peregrinationibus , & przdicationibus S. Petri Apostoli Epitome : ex Recognitionibus & Homiliis & Simeone Metaphrafta (fi in re tamincerta conjecturam mihi ferre liceat)olim collecta: quod ex posteriore ejus parte cum S. Clementis Martytio & Metaphralte edito collata conflare potest. Edidit Gr. Lat. Toach Petionius, Parif.1555.4 reliquis Clementis Operi-

bus adjungi folet. Epiftela ad Jacobum , Fratrem Domini , Actis S. Petri olim przfixa, prout & in Homiliis Clementinis hodie reperitur que inbinis Recognitionum editionibus (de quibus antea) varia erat:in hac B. Petro, in illa S. Clementi ascripta, notante Photio ": ex Graca hajus Epsftola edi-

tione jam apparet, quam mala fide egerint Epi-Solarum Decretalium confarcinato Versioni sur Latine Jaciniam ipsa Epistola du-

plo ferè auctiorem affuerunt. Omnia ista Clementis Opera, tum genuina, tum ípuria, in unum collecta,& annotationibus fané quam doctifimis elucidata,cdidit Gt.Lat.

Joh. Bapt. Cotelerius in PP. apoltolicis, Parif. De Clementis Litarpia, & Epiftolis Decre-

ralibus, utpote ab omnibus jam rejectis, & damnatis, nihil nos agere, femel jam monuisse fufficiat,

65.

HERMAS, Patter diftus. Quis , enjafve fuerit hic Hermas, (nomen, opinante Grotio, contractum ex Hermodorus) non bene consenriunt five Veteres, five Recentiores. Multi volunt Hermam illum fuifle Pauli discipulum, de no mentio habetur Rom.xv1.14. & qui obiiffe dicitor an. Chr. 80-atque id iplum Author innuere videtur in fine Visionis secundæ, ubi de Clemente loquitur,& Graptil. Hanc sententiam foviffe videntur (ne quid jam de posterioribus dicam) Irenaus, Tertullianus, Clemens Alex, Origenes, aliique secundi & terrii faculi scriptores. Alii vero, at non pari ratione, folius quippe libri Pontificalis authoritate ducti, cundem faciunt cum Hermete Pii Papar Romani fratre, qui fequenti faculo claruit. Verum priot fententia veritati eft longè magis confentanca; certe Autor est antiquissimus, ac avi plane Apostolici. Vixifie videtur fub Clemente Romano, coque jam Pontifice, quem Sedem Romanam tenusife ab ann exiv.vel exv.ad exxxe.vult Dodvvellus, ab ann. LxIx. ad LxxxIII. Cestrensis. Et ita quidem Visione forunda jubetur Hernras duo L. Vif. - 5 : Visionis fuz exemplaria conscribere ; unum

Grapia, Ecclefiz Romanz, ut videtur. viduz communicandum, quo viduas & orphanos commoneret, alterum Clemensi mittendum, ut in exteras Civitates mitteret : ubi (ur tecte notat doctiff, Oxonjensium antiftes, brus de aylase Clementem Rome Epilcopum proculdubio intelligit qui pro muneris sui ratione literas enclycas fuffaticas & formatas ad vicinas Ecclefias frequenter dirigete, carumque rebus confolete folebat. Marnam illam tribulationem fuperventuram, de qua agit Visione quarta, § 3 ad exci-

um Hierofolymitanom Asi Swillam windales, S. & C. L & & leylo pianes totiosin N.T. pradiction, aprè CH E. N. fatis referent Hammondus, & Dodyvellus; ae proinde scripfie oporter, ante ann. s xuequo urbs Hierofolyma à Tito expugnata, & vaftata effi Scripfit tres libros, qui & hodie Latine exitant: Primusu qui Ecclesia inscribitut , 4. Visiones complectitur, Antori factas, Secundus, Paffor diétus, continet 12. Mandara, ab Angelo cuffede sub specie venerandi Pastoris tradita. Terciusa to habet Similitudines, per quas ad vitam beatam, & Christiano dignam author instruirur Prodist Opus ishud primò Parissi à Jac. Fabro editum anno 1513. mon Argentorati ann. 1522. deinde inter Orthodoxographa Bafilienfia, & Biblioth. Patr. tom 11. denique majori curà & diligentià exculto inter Partes Apoltolicos locum dedit Cotelerius , Parif. 1673. Scors fim edidit cum noris Gasp. Barthius (qui verfionem, quam habenus, Anaftasio Bibliothecario adiudicat 1 se Claudiano Mamerto fuo an, 1655, edito subjunzit. Nuperrime ad duos MS. Codd. castigarum brevibusque scoliis omatum, una cum Barnabæ Epiftola in lecem emifit doctiffimus Oxonienfium Antiftes, Oxen, 1684, 12. Eoidem effe hos libros com iis, qui in primis Ecclefiz faculis exfliterune, fidem faciunt ea ; que ab Irenzo ; Terrulliano, aliifque ex iis citantur, in iildem hodic reperta: quamvis non negem quadam iis affuta effe,& affixa. Miffis aliorum cenfuris ea solum proferam , que de hoc scriptore habet Eusebius * Teles 8 , ic qui fen (Herme Bellier) . Ly cg. ราชาง เม่น ทานีก สาการโรกกา . สี นัก นัก ลัก อุนลกตัวทุกเดิงแกะ พริเท. "To" อากุลก ซี สามารถเปรียบ นัก เมลาวาย อิก รณ-Menineas elonyuyanis, while), ifter of age to canada. raus Touch win belignoord wires , age T me morrison η συγγομφίου πεχουμένου πούς κίπε καπέτεφα. Sciendum oft eum librum a normalist quidem en duвым еве успосатит. Опиновтет спест тесерга

authoritatis libres cenfers sen peceft. Ab aliis verè maiesme necessarius judicatur, iis praseriim, qui primis religionis nofira elementis influrends june. Unde etiam in Ecclesiis eum publice legs compersmue, et queldam ex vesuftiffinis ferepreribut ip. fins softimenio nfes fuife. Etizen Hieronymust + De Sculpt. fuo adhuc tempore apud quafdam Grzciz Ec- cao. clesias publice legi innuere videtur. Tantz olim infiner authoritaris, ut ab Irenzo, Tertulliano,& Origene lub Servpiara nomine l'ape citaretur Nihilominus à pluribus Veterum rejeétus est, quorum sententiam sic explicat Rev. Utlerius in Biblioth. Theolog. MS. p.23. " Ter-"tullianns * Scriptutam apocrypham & falfam *De Pulicit; "vocati& omni concilio nostrorum damnatam.

"Gelafius cum Concilio 1xx. Episcoporum in " Decreto suo de libris apocryphis † inter † Dift. 15: "Scripturas apocryphas dubiz fidei rejicit. "Profpet Aquitanicus † testimonium ejus re- † De libero "pudiat. Arhanafius † & Theodoretus * Aria- Arbite. "nos qui ex hoc libro testimonium petebant, crer. Syn. Nie " dicunt ex libro non canonico reftimonium can " petiifle. Arianorum quidem harefi favere vi. " Hittl 144 " detur illud quod legimus lib. 7. Similitud. Se-18. "men humanum cum filio Dei fizifie à Deo

«diratum. Novatianorum harefi initium vi-"detur dediffe , quod non femel ait lib. 1.

* Bug onz

67.

S. E.C. 1 " Mandat, 4. non effe fecundam pornitential CHR. N. a Clemens in Stromat hine confirmat Apollo-« los etiam apud inferos Christum prædicasse: "Origenes" quòd bini angeli fingulos quoi *Doctrinal. ** homanum comitentur, Scapletonus * nihito-Princip.l. p. ** minus librum hunc ab Ecclefià Romanà Ca-

"nonicum judicari fierique posse pronunciat.
"Hacienas Cl-Uslerius, qui pluribus de hoc li-beo ibidem agit.Plura item habent Magdeburgenfes Centir 3. cap. 4. Prz omnibus verò fufif-fime de co agit Cl. Pearfonus, Vindic Ignat par. LP-39-&c.

FL JOSEPHUS, Nobilis Hebraus, Patrem Matthiam, seu Mattathiam habuit: Hietofolymis natus , anno Chr. 37. Paternum genus longà fetie ex otdine facerdotali, idque ex prima vice # skoronoragos, maternum ex regiá Hafmonsorum familiá duxit. Seétá erat hatifæus, fed in liberalibus fludiis enutritus. Anno 93. Romam petiit caufam facerdotum quorundam acturus. Reverfus in patriam , bello & seditione tunc laborantem, dux Gali-læorum sactus est, ubi præclate & sortiter se geffit; donec capta à Romanis Jotapatà, capitur & ipie ; tandem à Vespasiano vinculis so-lutus , libros de Bello Judaico ei obtulit ; ob quos, & proptet eruditionis famam, & pracipue ob Vespasiano imperium prædictum, statua in urbe Romà donatus eff : quin & libri ab co conferipti in Bibliotheca publica collocati Qui plura de co vult, adeat Vitam ejus à feiplo conscriptam. In vivis adhuc et at ann. Chr. 93. sed quid de illo exinde factum sit, non liquet. De stylo ejns talem serteensuram e nermani@ *Cod.47- Photous *. Kadagis * Opgern, gei alfapen sirge pe-mithric ent innermiae denie configue, milusie m # deperopeiant, es Stixage, son Sti t' anaria o xaagrapherme, and otherwest the other approximation of the control of the large and property of the control of th ferino, qui razionum pondut, atque momenium cum puricase ac jucundicase exprimere possic. In concionibus perfuadendi vi praditus eft ac pratiofut , tum etiam cum fuadet opportunitat oratio-nem in contrariam partem flettere: dextre quoque, ac copiose enthymemasis in utramque partem uti-tur, sententiasque si quit alius, adhibee. Orationi

es danque max lemendi est perussimus. Sunt è Criticis modernis, qui fidem e jus & eruditio-nem, data quavis occasione, vellicare solent; & inter hos primus Salianus Annalium V.T. Conditor; sed hisce opponam unius magni Scalige-* Prolegia *Proletin ti judicium Deligenessimus, inquit *, E onne-lle de Ernen Seulo-omnium Seripeorum Tesephus, de que dag sempnos audatter decimus,non folium in rebus Indinicis, fed ettam in externis tutius ili credi,quam omnibus Gracis & Lasinis; queppe cujus fides & erudi-

tio in manifest elucee.

as the

OPERA

insuper affeltum imprimendi, & concitandi motus,

Miguitarum Indaicarum libri XX. Li... Christo vexacistarus fimul ac celeberrimus,

em è Cricicorum gente quem plurimi fparium esse contendunt , genuinum verò haud paucipres Poft tam uberrymam vironum doctif. morum Messem spicilegium aliquod adjicere nostri non est.

De Belo Indaico libri VIL quos patrio fermone antea ediderat , uti ipfe testatur in præ-

Vita fai-ipfins.

Contra Appianem libri 11. quibus Judaica gentis antiquitatem ex iplis Gracorum monumentis fummo acumine ac eruditione propu-

De Imperio Rationis , five Panegyricus in Maccabaos. Eufebio * is ayuris cristorus; *Ilb.sc.10. Hieronymo *, vaidè elegans opus. Josephi *De Scripe, tamen esse negant ex eruditis quamplurimi.

Exitant hac opera Gr. Bafil. 1544. Lat.ibid. 1567. Gr. Lat. Geneva 1611. 1634 f. Fragmenta quedam Josephi que in editis non comparent ex Syncello affert If Vollius de LXX-interpretp-37-46-& alibi nonfemel; quzdametiam habet Suidas in voce "leve, p-331-an vetò hallucinatus non fit Suidas, perpendant eruditi-Hippolyti Tractatus et a moleculub Josephi nomine Grace ab and Schotto evulgatas est Not in Photis Bibl. p. 10. iftius tamen non effe nulli ferè non.

censent Critici. Cæterum hic loci non inutile erit Lectorem

de Josepho Gorionide pauca quedam docete.
Josephus five Josephi Opere apud populares
pro genuino Fl. Josephi Opere apud populares
suos venditare voluerit, stolide hallucinatus, se Gotionis filium dixit, Judzus aliquis,Gallicz gentis ex agro Turonensi fuisc , & post annum Christi sexcentesimum scriptle videta Scaligero *, cui ferè per omnia fuccinit Vol-fius †. Scripfit Hebraicè Compendium qua. *Tribar.B. fi quoddam H. Josephi Historiarum, acta L.X. I-neb.e.4. fi quoddam Fl. Josephi Historiarum, acta LAA. † DeHistor Interpretum , gesta Maccabeorum & Excidii † DeHistor Hierofolymitani narrationem complexum , quod ex Latino Rufini excerpfit. Iniulius admodum & inficetus Scriptor, qui infeitiam fuam & importuram ferè ubique prodit; ex quo tamen folo, quacunque de Maccabais & Excidio Hierofolymitano habent , Judzi Scriptores accipiunt. Primi ediderunt Ju-Judzi Conftantinopati Hebr. inde Seb. Munite. rus (omifis tamen fabulis plerisque putidiotibus) Hebraico-Latine cum notis, Wermaria 1529-& Bafil. 1441. Prodiit etiam Hebraice Venee, 1544. & Cracovia 1583. Fusifime de co

agit Cl. Ufferius Bibl. Theol. MS. p. 116-&c. MARTIALIS, Lemovicum in Gallia Episcopus & Apoliolus, una cum S. Petro (ut volunt) ex Oriente Romam venit, indeque ab co in Gallias amandatur ; ubi Lemovicentibus, Turonentibus, altifque ad fidem conversis , obiit (ut ex Actis e)us liquet) an. 74. Mitto , que de illo hibent, utpote incerta prorius & fabulofa , Acta ab Aureliano S. Martialis auditore & fuceeffore conficta : nec enim vel levillimam veritatis umbram habere videntut. De atate beo il. cap. 4 exitat locus ille de Jefu ejus , jam ab aliquot faculis acriter inter Scriptores Gallicos disputatur ; aliis eum

+ Hift Frac. Licys.

huic feculo ascribentibus, aliis ad terrium revocantibus, & adhuc (inquit Labbeus) fub judice lis eff. Primes, quod fciam, ejus memi-ait Gregorius Turoneniis † ex historia passionis Saturnitai ; qui non nifi Decio imperante, & confulatum gerente, h.c.an. Chr. 254-S. Martialem in Gallias mislum, & Lemovicensem Episcopum destinatum fuisse scribit. Ascriptæ funt buic Martiali Epiftolz duz, ad Burdegalenfes una , ad Tolofanos altera, repertz in facrario bafilica S. Petri in urbe Lemovica, Philippo Galliarum rege imperante, uti præ fe fert Codex MS Elmenhoritianus, qui, grassante insuper Domitiani persecutione, ibi repositas elle mentitur. Primum edita funt à Badio Afcensio, Parif. 1521. deinde in Biblioth. Patr. fapiùs recuiz,necnon à Geverh. Elmenborftio ad calcem Gennadii de Dogm. Eccles. cum notis editz, Hamburgi, 1614- Multa funt in ipfis Epistolis longe pollerioris avi indicia,& que nec primi pec tertii faculi scriptorem manifeste arguant : quod fusitis demonstraut tam Reformati,quam Pontificii,viz.Possevinus,Bellarminus, Mirzus, Labbeus, &c. quos videant, quibus hac curz fant : nec enim tanti res est, ut in hisce diutius immotemur.Interim ejulmodi quilquiliarum curioli confulant Andr. Sauffayum PaeMythels rifinum † qui de co, ciufque Epitholis proliall script. xè agit, quas strenuè propugnat, licet al qua

in S Mart P parte mutatas, ac depravatas effe non diffica-

PRCCHORUS, S. Stephani Protomartyris, ut volunt, confobrinus, unusè septem Diaconis ab Apostolis Act. vs. constitutis, D. Johannis denique auditor, & discipults: Clar. circa an. 70. Scripfele dicitur Vitam S. Johannis Evangelifte & Apoltoli, que exfrat Gr. Lat. in Orthodoxogr. Bald 1560. Latine tantum, integrior vero in Biblioth, Patr.tom. 11. Sed foppolititiam effe aperte latis clamant flylus, vocabula zvo isti prorfus ignota, narrationes, & fabulæ, quæ, fupra quam par crat, in tam brevi libello deprehenduntur; id quod etiamfatentur Baronius an. 92. Lorinus in Act. 6. Brafichalanus, Bellarminus, Labbeus, &c. Eundem effe hune librum cum Circuius Iohanns, qui ab Athanasio inter Apocrypha recensetur, post Bellarminum, Vossium, aliosque lubens

concefferim. CERINTHUS, ortu, ut videtur, Judaus claruit circa an. So. in Æg, pto diu ver Enfely Luc-

fatus, & in Philosophicis scientiis eruditus, fidem demum Christianam amplexus est, itata-men ut Judaicz religionis zelum retineret, & Theod.Har- Gentiles in Ecclefians admitti agré ferret.Hinc D. Petrum ob baptifma Cornelio concessum reum egit; Antiochiæ necessitatem observandæ legis Mofaicz, & Profelytos circumcidendos efic docens, turbas movit; ac D. Paulum profanati introductis Gracis templi Hierofolymitani accufavit. Posteà verò ab Ecclesià secedens Harefin in Afià propagavit, ac fectam fibi cognominem instiruit. Docuit enim non à Deo, sed à separaris quibusdam potestatibus Dei ignaris mundum creatum elle, Jelum à Josepho

genitum fuiffe, in cum demum recens baptiza. S.A.C.I.i. am Christum sub columba: specie superne de_ CHR. N. fcendiffe, ac ante passionem iterum avolaise, adeò ut Jesus merus homo cruci affigeretur: Christum post faculi finem mille annos Hierofolymis regnantem fanctis viris refufcitatis omnium voluptatum carnalium copiam affatim indulturum effe. Alia etiam Error m portenta commentus est qua ab eo accepta Valentin:ani in fystema quoddam ineptiarum digesferunt. Ut iftins imprimis Harefin refelleret , Evangelium fuum edidiffe D. Joannem autor eft Irenaus.Eundemetiam tanto odio habuit S, Apoftolus, ut balneum Epheli ingreffurus, cum Cerinthum intro esse audiret, edem evestigio re-tulerit, comites suos sic allocutus, Farianns, ne balneum corrnat, in que Cerinthus eff verita- † Dial adtis inimieus. Addit Hieronymus † balneum fta. verl Lucife. tim corruens Cerinthum ruina fubita oppres-1410. fiffe. Verum id alii tacen: Hittorici, Scripfit, teste Caio ap.Euseb.l.3.c.28. Revelationes quafdam, quas ab Angelo libi parefactas effe commentus est; in quibus de millennio plurin a fomniavit. Quin &, teste Dionysio Alex.ap. eund. ibid. non deerant, qui Apocal pfin fab D. Joannis nomine à Cerintho confetam effe predicarent, occasione forfan inde nara, quòd Chiliastarum dogmati, quod Cerinthus

JUSTUS, Judzus, Pisti filins , Tiberiade Galilæi natus, vir magni apud fnos nom nis, val poir dien mar Onquete, ut de Patre ejus testatur Josephus * Magnz, gravesque ei cum *In Vitassa Josepho intercesserunt inimacitiz ; qua de re multa fosephus in Vità sua, ubi mendacia ejus detegit, & redarguit, calumniafque à fe devellit, Clar, an.oo. Scripfit Chronicon Regum Judzorum,qui coronati fuerunt,incipiens i Mose , & perducens illud ad exitum usque Agrippe , Regum Judaicorum ultimi , h.e. ad an. 100. Scriplit præterea Commentarios de Bello Judaico, quos per viginti annos latere voluit,ne mendacia fua coarguerentur ; quod ei Josephus objicit. Conjicerem plane hosce Commentarios eam fuille Chronici partem, quares Judgeorum fub Vespasiano & lito attiit, nisi me aliter sencire cogeret Stephanus de git, nill me allter fenture cogeret suppasses me In vo Urb.* qui Jufturn ait Tie ledenge meanure me In vo κατα Outmarans icogens. Stylo usus est even. Tragas. μωτάτω, ait Photius *, & pleraque relatu cum. *Cod.μ. primis necessaria prætermisst; addiditque eum communi Hebraorum vitio laboratie quod Judzus cùm effet, de Christi adventu, deque iis, quz ipli acciderunt, aut de miraculis ab illo patratis nullam prorfus fecerit mentionem; Ip-fe Josephus fatetur cum Grzcarum disciplinarum non fuille imperitum, fed populari qua-dam facundià, verborumque pezitigiis polluif-fe, quibus faniora fuadentes facilè vincere potuit. Justi verò hujus scripta aut alicubi adhuc

latent, aut quod verifimilius est, aliquot retro

faculis perierunt.

ftrenuc tutatus eft , favere liber ifte videa-

Gentilium Scripta Christum hoc sèculo perstringentia.

SECLA CHR N. CTA PILAT I, five Relatio ad Tibe-A rium Imp. de Domino nostro èjusque Morte, Resurrectione, Ascensione, deque Criminibus, quorum apud ipfum reus perageba-tur. Romanis in more pofitum fuifie, ut Pro-confules Rectoresque Provinciarum, rerum apud fe gestarum, Aéta conficerent, atque ad Imperatorem Schatumve transmitterent, nemo nescit, qui in Historia Romana hospes non est. Notavi: id olim hac ipsa in te Eusebius, lib. 2.C.1. Hadain nangaren's @ ifor mit & ifian access. Verus erae , inquit , confuerado Proninciarum Re-Etoribus, ut quicquid nove apud ipfor contigifiet, Imperatori nunciarent, ne quid ipfum lateret. Fi-Lasus igitur de Refurrellione Servatoris noftri Iefu Crifts , cujus per universam Palestinam celeris eras fama , ad Tiberium Principem retulie: ue alia ejustem Miracula se audieu mana geogra dia e spidem Ort reacha fe andari accepile fignifican; de qualare ad oisan denio revacana; a pherifore pum Deus haberters. Te-facatur id etiam Eulebio antiquiores; Juliums Marty; & Tercullianos: hic. Aploges ado-Gen-ters, c.1.p. 10. ubi telationis hujulee ad Tibe-rium meminis; julumque Pillatum jam pro fall Canfeiratia Christianum futile att: Ille Apol. 1.

ad Antonium Pismi", shi shi ker Pistish - 17-166.
da von finnd provent. Kul win 'n 'n Kullen' (An on finnd provent. Kul win 'n 'n Kullen' (An on finnd provent. Kul win 'n 'n Kullen' (An on finnd province et alle get ig he't finn jen 'n englynn, profile Central get ig h'tans jen 'englynn, profile Central (An on finnd Pistin Pistin 'n englynn, profile Central (An on finnd 'n An on the Antonium Andrews).

Gentiles. De heretich id narra Epiphan.
Hered L. n. 1. Gege one une filteran Adorson in Commission of the Antonium Adorson in Commission Adorson in Commission Adorson in Commission and Andrews and Commission and Andrews and

Finis Primi Saculi.

SÆCULUM

SÆCULUM GNOSTICUM. CONSPECTUS SÆCULI.

Os obbane Judzoum in Chriftianos odio plufquam Vastiniano, nequicquam valentibus tum philodophotum argumentis, tum Imperatorum armis, mite invalecit Chriftiana Religio, non pascis ex illustitoritus gentilibus ad fidem convertis; J. Martyre, Thoophilo Antiocheno, dr. qui obbatis pro Chriftianis corumque cultu Apologiis, fancitifiram religionem ab Ethnicoum cultumiis frenneè vindicant. Turpilima

An C.

Gnosticorum harcsis, Valentiniani, Carpocratiani, Menandriani, Marcionita, &c. Scholæ Simonianæ ex præcedenti fæculo propagines , latius fe diffundunt. Succedent hærefes Tatiani, Montani, Theodoti, ur alias imputifimas fectas taccam. S. Biblia non una vice ex Hebrza in Grzcam linguam transfunduntur. Cessantibus Hierosolymorum Episcopis, qui huc usque ex circumcisione fuerant, primus ex gentibus constituitut Marcusan. CXXXVI. VigerSchifma in caufa Pafchali , hinc Victore Romano Episcopo Festum Pascharis die solum dominica, illine Polycrate cum Episcopis Asiaticis Quartadecima Luna (quàcunque demum die contigerit) celebrandam effe pertinaciter contendente; in Afiaticos ideireo anathematis fulmen temetè vibrat Victor, Vatize inde Synodi tum in Oriente, tum in Occidente habitz, de quibus Eufeb. 1. c. c. 22,24,25. Sub initium faculi an. cv1: imperante jam Trajano contigit tertia adversus Christianos persecutio, hoc nomine excitata, quod solenoes illorum conventus hetaria effent, & illicita collegia, legibus Romanis disette vetita. De Christianis Plinium Juniorem Bithyniz Proconsulem consuluerat Trajanus : respondit Plinius , bonos esse vitos, pravâ quidem & immodicà superstitione laborantes, sed ad mortem pro religione subeundam paratifismos. Referiofit Teajanus, Christianos proinde conquirendos non effe, fi vero deferantur & arquantur, puniendes. De hoc rescripto argute prorsus Tertullianus Apol. c. 2. O sententiam necesistate confusam ; negat inquirendos , ut innocentes : o mandat puniendos, ut nocentes ; parcit , & favit ; diffimulat , & animadvertit : Quid temetipfam cenfura circumvenis ? Si damnas cur non & inquiris? Si non inquiris, cur non & absolvis? Damnatis ergo oblatum , quem nemo voluit requisitum ; qui puto jam non ideo meruit penam, quia nocens est; sed quia, non requirendas, inventus est. Quartam persecutionem sub Adriano ponit Sulpitius Severus ; quam ramen Eusebius aliique ad Marci Antonini tempora referunt, circa an. CLXIII. neque unum duntaxat annum duraffe videtur hæc perfecutio. Certe an. CLXVII. in Gallis vehementius exartit; quod restautur tot illustrium Martyrum certamina, qui Lugduni pro pietate occubuerunt; de quibus ex ipsis Lugdunensium & Viennensium literis Prolixè agir Eusebius, l.s.c.z.

B 4 SCRI-

SCRIPTORES.

S.E.C. II-ab An.C. 101-

p- 11-

GNATIUS: Delmjus Patria & Parentibus filens Veteres:eundemesse cum puerulo illo, quem manibus fuis fublacum Christus Difeipulis exhibuit, indeque nomen Osepage reportaise volunt S.

Metaphrastes , Nicephorus , aliique , incerta prorsus tradicione. Testis nobis est Chrysosto-* Homil.in mus * illum cum Apoltolis familiariter vixif-S. Ignat.p. fe, ab iffque fluenta spiritualia haufise, ver fe. tiochenz principatu dignum ab iis else judicatum. Certé mortuo Euodio , ad Ecclesia iftius præfulatum evectus est : hancque , gratiam inscepit die 45 papers Mires defier, ut lo-*Dialog.z. quitur Theodoritus *, ipfo Petro menus es imponense. Rexerat hanc Ecclesiam annos plusquam x1. Cum Trajanus circa an 107. Parthis bellum illaturus Antiochiam venit, à quo S. Ignatius ad beftias damnatur, & Romaniad Martyrium fabeundum vinétus mittitur ; Ubi

in Amphitheatrum productus x111. Cal. Januar. ann.evii. corpore leonum dentibus mon comminuto beatam animam Deo reddidit. Verum de itinere, totoene Martyrii carfu, videnda funt antiquissima Martyrii ejus Acta ; de quibus infra.

OPERA GENUINA.

E Piffola VII. viz. ad Ephefios, ad Magne-fianos, ad Tralianos, ad Romanos, ad Phi-Ladelphenes, ad Smyrnaes, ad Polycarpum. Priores quatuor Smyrnz, tres polteriores Troadis, dum iis locis Romam ad Martyrium subeundum contendens, hæreret, scriptæ. En præ-* Epitt ad clarum Polycarpi * de bis Epiftolis teftimo-Surjencos nium, if as utyala altitufican koneadt. alaxe. er 33 miga, gab Gmunto, gab merar inchtuer ? tie vio xiene quie anicum : Ex iis magnam vobis percipere utilicatem licebat : continent enim fidem , passentsam , & catera , que ad augendum Demini noltri cultum pertinent. Et funt fanc primzvz pietatis , Doctrinz Ecclefialticz , & regiminis Epifcopalis in ipfa Apoltolica Ec-elesta vigentis teltes luculentishmi. Hanc ob caufam acriter in eos infurgunt Novatores, totifque viribus oppugnarunt Blondellus, Salmafius , Dallaus , doctiffma Novaturientium capita. Ne quid jam dicam de minorum gentium Scriptoribus, Oveno, Voctio, &c. Sed inanes horum imperus fortiter debellavit, è mise Hantmondus nostras , difsertationibus quatuor adversus Blondellum, aliofque an. 1651. editis: cui succenturiatus doctifimus, & nunquam fine honoris przentione nominandus, Joh. Pearsonus , postea Episcopus Cestrienfis, Vindicias Ignatianas an. 1672 in lucem emifit ; quibus objectiones omnes funditus adeò difflavit, & caufam Iguatianam tot vali-

dis, invictifque argumentis munivit, ut mirun plane videri debeat, fi Adverfarii noftri eopias as toties devictas in aciem iterum prof audeant. Has Epistolas à multis retrò faculis miferè interpolatas tandem inregritari fuz restituere incepit Rev. Armachanus, edito è regione Grzei textus veruftifimo Interprete Latino è publica Gonvilii & Caii apud Cantabrigienses Collegii, & privata Rich. Montacutii Epifcopi Norvicenfis Bibliothecis defumpto, additamentifque Gracis minio diffinêtis, quò vera à falsis faciliùs discernerentur : disfertationes item præliminares, & notas adjunxit, Oxen. 1664. Biennio post, viz. an. 1646. V. Cl. If. Voilius textum Gracum geunium è Bibliotheca Medicza, ubi diu latuerat antiquo Interpreti Utferiano apprime congruentem , unà cum illa versione, ac suis notis divulgavit.Demum anno sequenti, ut editionem fuam abfolutam tedderet , Ufferius Appendicem geminam , Vossi textum complexam cum novà versione, aliisque hue spectantibus, addidit.

OPERA SPURIA

Piffela VIII. ad Marian Caffebelitam, C (cui in editione Ufferiana 1644. przmit-titur Lat.in Appendice 1647. Gr. Epiffola Mariz Calfobolitz ad Ignatium, ab cjuldem ut videtur, Impostoris manu profeĉa, Antonio tamen Melisla vetustior, a quo citatur, 1. 2. Serm. 19.) ad Turfenfes, ad Ansaccenas, ad Philippenfes, ad Herenem , ad B. Verg. Mariam, ad l'obannem Apostolam duz. Tres illz posteriores Latine tanrum exitant.

De Epiftolarum Ignatii genuinarum interpolatione, & fpuriarum suppositione, talem ferunt cenfuram CLL Ufserius & Pearfonus; Genuinas incunte l'aculo fexto interpolatas efse, quippe quas primi citarunt Steph-Gobarus cirea an. 180. Anastasius Antiochenus an. 595. & Chronici Alexandrini Author an 630. Addit Userius (quod & pluribus probare nititur) ab eadens illas manu eorruptas efse , que Canonibus apoliolicis Capitula polieriora 35.4ffmxit, & Constitutiones apostolicas interpolavit; interpolatorem verò quisquis demum fuerit, Harcticum fuise. De Epistolis Spuriis, qua Grace extant, sic censent, illas, exeunte eodem (zculo , confictas esse ; utpote quas primi allegarunt anastasius Presbyter circa an, 650. antiochus Monachus an. 614. Damafcenus & Melifsa. Excipit iflarum numero Cl. Pearfonus Epiftolam ad Philippenfes, quam recentioris avi , adone tamen Viennenfi à quo citatur , antiquiorem effe vult. Tres denique Epiftolas Latinas, Latina originis ac multo recentioris commutis effe arbitrantur, quippe que à Bernardo, Dionysio Car-

In editionibus Ignatii fere omnibus habetur vetuflus Epiftolarum interpolatarum Interpres Latinus, quem Adone Viennensi (qui circa an. 875. floruit) antiquiorem esse conjicit Ufferius. In editionibus verò Ufferianis habetur Latina Epistolarum non interpolatarum versio, de qua fuora. Robertum Epifcopum Lincolnieniem ejus Authorem effe opinatur idem Uf-

(crius

Promi Capatos. † Scoplem

Missis Editionibus aliis, quarum acuratam seriem dabit Cl. Pearsonus "& ex eo nuper Oudinust.Extant omnes tum fpuriz tum genuinz, Supplem Oxes. 1644. una cum Appendice , Leadini, de Kripe p. 3. 1647. 4°. & in Collectione PP. App. Coteleriană Parif 1672. Editio etiam Volliana iterum prodiit, Lend. 1680. 4"

Conficta olim erat ab Hereticis, ut videtur, ibuldam lub Ignatii nomine Διλαχή five Διdornalis, qui explicabautur traditiones & dog-mara ab Apoltolis inter colloquendum accepta. Ex huiufmodi ut dictum eft, Ailamaliase variis confercinate funr Conflitutiones Apoftolicz: & in iis locum non infimum meretur Ignatiana, ita tamen aliis immixta ac confula, ut quanam ei fint propria, ne divinando quidem quilquam affequi pofit. Fragmenta verò quedam proferunt Damascenus & Antonius Meliffa.

PHILO, Diacomas Tarfenfis, & Agathopus Ignatii ex Oriente ad Romam ulque comites (quorum iple meminit in fine Epitha-læ ad Philadelphenos) (criplerunt, ut par eft credere, Martyrii Ignatiani Acta. Horum antiquismam versionem duplicem primus eruit Rev. Ufferius , & in Append. Ignat an. 1647. publici juris fecit. Edidit etiam Bollandus in Vitis SS. ad primum Februarii diem. Mirum certe videri debet, dociilimum Ufferium Grzca non edidife, quorumexemplar MS. in Bibliotheca Bodleiana ipte se reperisse testatur.

* 14.03.

107.

POLYCARPUS, Smyrnensis, circa extrema Neronisnatus nonnullis effe videtur. Vir, inquit Irenzus *, qui nen feliun ab A poftolie eruditue , & cum multis, qui Deminum viderant, familiariter versaem, verson etiam in Asia Smyrnensis Ecclesia ab insis Apostelis ordinama of Episcopus: Johannem Apostolum pracipud intelligit, cujus Discipulus Polycarpus fuit, atque ab eo Episcopus constitutus, idque factum effe circa an 94 vel 95 neceste estis modò vera esfet doctissimi Userii conjectura, cum esfe Savyrnenfis Ecclefiz Angelum illum, cui Epiftolam feripfit D. Johannes, Apecal.II. Ortă gravide die Palcharis controversià, Romam fe contulit, ibique cum Aniceto Epifcopo (qui juxta Pearsoni & Dodvvelli calculum , ex Eurychio hauftum, pontificatum iniit an.cx 111.) familiariter versatus est , plurimosque Marcio-nis & Valentini errore deceptos ad fidem reduxir. Demum sub M. Antonino, vel ut alii, Antonino Pio, incalescente persecutione, Polycarpus Smyrnz ad rogum damnatus, igni tra-

ditur : at flammå instar veli navalis ventorum S.E.C. Ilab flatu finuati corpus Martyris circumvolitante, neque illud tangere ausa, tandem gladio con-

Mortai corpus in cineres redegerant Ethnici, ne abreptas ejus reliquias divino honore Christiani prosequerentur, veriti. Stulii (inquit Ecclefia Smyrnenfis) que ignor arant nos nec pofe unquam Christam relinquere nec alium quemquam colere :illum enim uspete filium Dei aderamus, M artyres verò tanquam discipulas & imitatores Domini merito amore prosequimar ob eximiam ipferam benevolentiam, quam erga regems o magifram faum declararum. Offa tamen Mar-tyris lemiambulta gemmu pretigifijimu (ut iplorum verbis utar) cariera . & quotus auro pariera collegerunt Christiani, & sepulcheo honorificè atulerunt; Passionis illius memoriam celebrato quotannis die festorecolentes. Obiit Polycarpus wan yneghi@ (inquit Irenzus) valde de longavos, nempe LxxxvI. ztatis anno,ita e-nim ipie Proconfuli dixir , èphinums est if im derive ains, Sex & Ottogines continue annot Christe ministravi : quos nou de Christiana profestionis tempore, ut ex recentioribus nonnulli interpretantur ; sed de toto vitæ cursa intelligendos effe volunt Veteres. De anno quo martyrium paffus, fic mire variant Scriptores Eufebius illum reponit in ann. Chr. clxv11. Ulierius & Bucherius ann.c.xxx. Petitus an.c.xxv. Doctif. vero Pearfonus nofter eum ann. Chr. CXLVII. passum esse strenuè contendit. Quod prolixè, neque uno argumentorum genete de-monfrat. Vide ipium hac de re fusè atque erudite differentem, Differt. 11. c. 14, 15, 16, 17,18,

Scripfit Epiftolas plures, partim ad vicinas Ecclefias, ut eas confirmaret, partim ad quofdam ex frarribus, admonens illos, atque exhortans , uti refert Irenzus ". Epiftelam ad Athe- "Epad Flonie afer citant S Maximus +, & Joannes Maxen- fin ap Eutius; aliam ad Dionylium Areopagitam memo- + Proli

rat Suidas in voce flows. Verilm ifta fpuria vi- opp S.Diodetur. Ex his etiamnum exftat Epiffela ad Phi- 1974. lippeafes, Latine una cum Ignatii Epistolis fapiùs edita : primum verò Gr. Lat. à Petro Halloix, Soc. Jefu,in Vità Polycarpi, Duari, 1633. Deinde auctior à Rev. Ullerio in Appendice Ignatiani,1647. Grace & Latine edita. Illam denique inter Varia Sacra in lucem nuper emifit,norifque prolixis & milcellaneis ornavit,dicam, an oneravir Vir Eruditus Steph. Le Moyne, Theologus Leidenfis , Lugd.Bat. 1689. 4% Ubi tamen notaru non indignum eft, ilam Epiftolg partemubi celeberrimum illud Epistolis Ignatianis tellimonium redditur, deeffe : quæ utcunque in MS. suo Codice non haberetur,nescire tamen uon potuit eam tum in Halloixiana, rum in Ufferiana Edirione reperiri. De hic Epistola ita Irenzus * , sel 3 Shanai Manangers * L. 1. 1. 18

epinica ka krekkus *, ses η omiosi labousqua *l.j.c. k σελι θολιπτείκε γρησιμοίο kasamin, iš ri aj do ap Belchl. χαερανίρι τις περικε απέ, ιξ τι είρογμα τις αλο. 4 ccas, bias, ε i βολίμετοι ξι φεντίχετε τοι kasam euro-cias δίνου γιαδίτ. Extlas etime Epifiela Pa-βραγρί ad Philippenfer incultariffina, ex qua

quicunque falutu fan curam gerant , poterunt, fi volent, & formam fidei illim, & pradicationem vo-

† Cod.116-*In voce

tio.

S.E.C. II. sb resatis tornoferre. Nec aliter Photius †, Anyouth & Hedranders Stopped orth Celementers, physics mamanagenie rec lemenies rime. Letta eft Polycarps Epufiola ad Philippenfes, multu referta admonisso-nibus cum peripucuitate ac fimplicuate, Ecclefiafisei mere interpretu Raw Junger vocat Suidas"; † De Scripe.

valde utilem Hieronymus †, airque eam etiam fuo tempore in Afiz conventu legi folitam.Exftant etiam quædam Polycarpi fragmenta à Victore Capuano circa ann. 480. ex Graco Refonfionum Capitulorum B. Polycarpi Codice Latina facta, que primus Fr. Fevardentius ad calcem c.3.1.3. Irenzi,& ex eo P. Halloix in Vie. Parram Orient-Tom-1.p.525.Poltremò Jac. Ufferius in Appendice Ignatiana in publicum dederunt. Verum an genuina fint , non fine ratione dubitare licet. Circumferebatur olim fub illius nomine Adaga quadam à Maximo, Beda, Adone , aliifque citata , ejufdem cum Ignatiana commatis,nec aliter quam ista in Con litutionibus Apoltolicis locum obtinet. Nefcio an memoratu diguum sit quod notat Pet. Halloixnus in Vita Polycarpi c.16." Pionius, inquit, " qui vitam S. Polycarpi Grzcè scripsit, auctor " eft eundem Polycarpnen multos feriptific tra-" ctatus,& homilias & epiftolas. Fertur & inte-"grum librum de obitu S. Johannis Evangeli-"ftæ,magiftri fui,compositific,qui hodieque exer eat manu fcriptus in Bibliotheca Abbatiz S. "Hora in Gallia Cifalpina. E quo libro non-

"Quòd fi verè is liber hujus S. Polycarpi eft, " que hec invidia, Deus Bone, thefaurum tan-"tum in occulto detincre, & ulum fructum "publico invidere? Sed pro Thefauro, quin carbones fint eruendi,nemo, opinor, fanus dubitabit. PAPIAS, Afianus, forfan Hierapoli natus, S. Johannis erat auditor, & Polycarpi fodalis. Éufebius * quidem non Apostolum, sed

"nulla producit Franciscus Humblot in con-

"cione de S. Johanne Evangelista, sub finem.

LICIP Johannem Presbyterum, seuseniorem intelli-git, åt Irenzus , & longo post eum agmine 7 L.s.c.33criptores cæteri illum Johannis Apoltoli fuifse discipulum diserte fatis innuere videntur. Quicquid fit, id certum eft, familiariter illum cum Senioribus, qui Apoltolorum auditores fuerant, conversatum fuisse; ex ilique curiosè sciscitatum, quanam essent Seniorum dictaquid Petrus, quid Andrzas, quid Philippus, quid cateri Domini Discipuli dicere soliti esfent ; quidnam Ariftion,& Johannes Presbyter prædicarent : neque enim ex librorum lectione, inquit, tantam me utilitarem capere posse exiftimabam, quantam ex hominum adhuc fuperstitum viva voce. Ecclefiz Hierapolitanz in Phrygia Episcopus factus multos annos ei fumma cum laude præfuit : Martyrem else fa-Cod 212 Chum teftatur Steph. Gobarus apud Photium *, cumque fervente perfecutione fub M. Aurelio

Pergami paffum effe tradit Chronici Alexan-7 An. p. drini autor f. Erat, inquit Euschius", drie rel Olymp 131- mails in mails and Loymist B. Crit yeafer elliquer,

Liegh vir imprimes deferent , ac erndient, & feripinrarowperious. Hoc quidem elogium ab imperito nique fuis Pythagoreocum more filentium

quodam Scholiafte adjettum elle fuft Hen. Valefius, cò quòd defit in qu Papia Eufebius alibi dicat, epiles unger man ver vio , fuife mediocri admedam ingenio. Sed hac ultima Eufebii verba reftringenda funt ad my-flicos quofdam Scriptura fenfus, & apoflolorumnarrationes; ex quibus non bené perpenfis,& malè intellectis (addam ego & ex futilibus Judzorum commentis) opinionem fuam de Chiliaímo (de hoc enim folo verbis przcedentibus loquitur Eusebius; beatos scilicet per mille annorum fpatium post corporis resurre-ctionem cum Christo in terra corporaliter regnaturos, fabricatus est. Scripsit Papias Anylov noceanie linyieras, fen de Explanatione Oracuterum Dominicorum libros quinque ex quibus nihilhodie superest prater tragmenta quadam de Milleunio anud Irenzum † , de apostolis & †L. s. s. fenioribus, de mir acelis quibuídam ab ise factis, de Matthai, & Marci Evangeliis apud Eufe. † Comm. in bium *. Quadam etiam ex eo habet andreas Cafarientis †, & Occumentus *.

*In cap 17 Marth. £12.

BASILIDES, Menandri difcipulus, Saturnili condiscipulus, à quibus tamen diversam fectam inflituit. Gnofticorum ante-fignanus, magicis artibus plurimum addicus, in Ægypto pracipue harefin fuam propagavit. Glauciam S. Petri interpretem fe magiltrum habuiffe gloriari folitus. Claruit circa ann. exus. juxta alios aliquantò feriùs. Obiit fub Adriano. De atate eius vide fis doctifimum Pearfonum erudite & accurate, ut folet, disputantem, Vindic. Ignat. Par. s. cap. 7. Harefeos ejus fumma capita hac fuerunt. In creatione rerum fueceffivam quandam admitti fcalam, in qua unumquodque ens à priori creatum , sequens crearet, atque adeo Deo unicum ens creationem fuam acceptam ferre, quin & ex cccuxy-celis colum empyreum ac terram intercedentibus, fingulum motorem ac creatorem habere angelum fibi affixum, qui ab angelo fuperiore crea-tus fuerit. Hine decantatum illud vocabulum, quòd toties in gemmis Bafilidianis occurrit, ABPARAE, five ABPAEAE, & Company titus Binapus @ αρχή inquit Epiphanius * , furnmum nempe *Heref. Bafilidis numen , inde confiatum , quod hujus xxiv, na vocis litera CC CLXV. numerum efficient, 74-73-Nec improbabile videtur, quod alicubi conjicit D. Hieronymus , Abraxam hunc non alium fuille, quam Perfarum Mithram feu Solem cui annuo curfu cccuxv. dies conficit. Docuit perro Bafilides , Christum specie tenus duntaxat mortalibus apparuisse, ac meram fuille Garmelar es ru Gairefte, per elial & arteumer, pull mena site thou: Christom revera in cruce passum non fuisse, sed vicarium sibi , Simonem Cyrenzum fubitituille: licitos effe virorum ac mulierum promifcuos concubitus: Martyrium non obeundum effe, fidem autem jure occasione data ejurari posse, quippe quam specie tenus profiteri fufficiat, pari modo ac pro nobis Christus mortem tulit : Anima foli falutem deberi, at que adeò corruptionis fratu corpus nunquam emerfurum elle. Sectatoribus de-

quinquenale indixit (teste Agrippi Castore ap. Eufeb.l.4.c.7.) Qui plura de eo volet, Epi-phanium adeat , Harel, XXIV, abi hae futius exponuntur. Scriptit Bafilides XXIV, libros Comment. in Evangelium. An verò in Evangelium N. T. has expositiones composuerit, an potitis, uti conjicit Valesius, in summ ipsnis Evangelium, vi of Bancader Cappinar, cujus

· Hom ala meminerunt Origenes *, Ambrofius †; aliique , non fatis liquet, Exflant Fragm. apud Processin Epiphanium , Haref. X XIV. 10m. 1. & Clem. Alex. Stromat. 1. 4 p. 506. 509. Epifdem Odas memorat Origenes in Olympio-dori Catena in Johum a P. Comitolo edită,

P-345 HERMES , Pleudo-Trilinegistus Pamandram & quardam alia (cripfit, Cl. Cafau-* Exercit L bono * Christianus est , seu potius semi-chri 10-7-75-50. ftianus. " Librum integrum , inquit , qui fob "nomine Mercurii Trifmegisti circumferri ab " aliquot feculis copitation veremur pronucia-"re &commi affeveratione confirmare,effe Janks " mixado: : utpote qui fit Christiani alicujus, "vel ut dicam melius, femi-christiani me-"rum figmentum. Neque verò dubitamus id "egiffe auctorem, ut multa pietatis Christia-

"næ dogmata, quæ ceu nova & pritis inau-"dita rejiciebantur, probaret ab ultima anti-quitate sapientibus fuisse nota; & ab illo ip-" to Mercurio in literas fuife relata, quem non " folum Ægyptii, fed etiam Graci propter ve-* tuftatem & doctring opinionem magnoperè " fuspiciebant. Et sane à nullo alio , quam Christiano quodam Platonizante scribi potuisfe, quæ Pamander habet, laté in sequentibus persequitur. Claruisse videtur circa an. c.x. Exstant ejus Opera Gr. Lat. Parisiis 1594-4°. & Colon. 1630.£

VALENTINUS, Patria, ut ferunt, Ito-Phrebonites in Ægypto, Sholz Platonicz fectator, Gracorum artibus institutus, Theodadis D.Pauli familiaris discipulus, fi Valentinianis fides : certe de Cranic de siege , inquit Droferius ejus fectator, ap. Origen. dialog. adv. Marc. § 14. Epifcopatus repulfam palfus ab Ecclefia Catholica defecit, aliifque Gnoftica harefoos propaginis Autor exticit. Famoius esse corpit circa an. cxx. vel ut alii serius. Reliciá Alexandria, tefte Irenzo *, Romam *L464 venit sub Pontificatu Hygini, viguit autem temporibus Pii, & ad Anicetum ulque permanfit. Romá fecedens in Cyprum infulam fe contu-

lit, ubi ad extremum impietatis prolapius † Hard 12. (uti Epiphanius † habet) in eam quan tueba-batus, flagitiorum difciplinam altius fc immer-fit. Præter ca que cum Bafilde communia ha-buit, hujuímodíficié dogmata confinxit. Fabulofam quandam Deorum ac Æonum genea-logiam barbaris nominibus refertam, & Hefiodicz perquam fimilem excogitavit.Christum è corlo corpus detuliffe docuir , & tanquam aqua per fiftulam fic eum per Mariam transifie Virginem, neque quicquam ex utero e jus fump. fife. Tres hommum ordines conflituit, Spiritualium, Animalium, atque Carnalium, ex qui-

bus primos (fixos feilicet affectas, exterofque S.E.C. that Gnofficos) fola cognitione, fecuados tam, fide quam operibus, ultimos nullo modo falutem confequi polle voluit. Hagitiofilimas libidines licitò perpetrari potle ; quin & nullum fummum periccionis gradum aflequi , qui mulicrem ad amorem fui non aliquando pellexerit. Carnis eum refurrectionem negafie ale Epiphanius *; non omnis verò , fed hujus folius *Locale. carnis Tertullianus † : Legis & Prophetarum quibuídam libris probatis alios improbavit-Plura de his videri possunt apud Irengum toto fere libro primo & fecundo, I ertullianum lib. adv. Valentin. & de Pratcript. c. 49. & Epiphan. Haref.xxxt. Scripfit Evanvelium cujus mentionem facit Tercullianus 7; & Ffahnus, Decree ab eodem ; ab Origene * iteut memoratos Christica ; Meminit Ep folgrum ejus Clemens Alexandr. 12 & ex iis fragmenta quadam citat , Strom J:a.p. Caterin & ex iis fragmenta quiedam citat , strom 1:2-p. - Cate-un 375, 409 l. 3 . p. 451 . uti & Honelin cujuldam, lob dequi lipra in Recujus fragmentum exhibet l. 4- p. 509. item fild. aliud ex Homilià de Amicis (nifi eadem forfan fit cum priore) l. 6. p. 641. atque alterum p. 635. Habetur fragmentum Valentini fatis prolixum de vexatitima cuarltione a sibis

Taxasa; que non Deo, sed materia Deo coaterna tribuenda effe contendit ap. anctorem Dialogi adv. Marcion fub nomine Origenis, fect. sv. p. 85. Amplum infuper fragmentumex libro illius, ant faltem discipulorum ejus videre eft apud Epiphan. Harel xxxxx Num. 5.6.

Ex Valentini affectis magni nominis quendam neracleonta dictum (Cerdonis magiftrum & Colabarti fuccefforem, tefte Epiphanio, næref. xxxv1. qui dogmata e jus recenfet) memorat Clemens Alex. Strom. 1.1-p. 50s. ubi & laciniam adducit ex Scripto quodam illius in hace verba, Quicunque me confession fueris, &cc. Matth. x. Habeptur ejuldem verba guzdam & in Theodoti Excerptis,p. 804. Quinetiam paffim citatur, & confutatur ab Origene in Joannem. Plura de eo non liquent, adeò ut separatum ei locum inter Scriptores affignare minus è re vifirm forrit.

EPIPHANES patrem habuit Carpocra- 22c tem *genere Alexandrinum , & Gnoftica Se- * Clem dz mejor dicz conditorem, matrem verò Ale. Alex Schon xandriam genre Cephaleneam. Claruit circa an exx. Toto disciplinarum cursu & Platonica Philosophia à Patre institutus, egregius paternz harefess propugnator evalit. Pratermulta enim que cum Basilide & Valentino commu nia habuit dogmata, mundum ab angelis condi tum, & Christum ex Josepho & Maria more vulgari naturn offe voluit, magicis artibus philtris & veneficiis & voce & exemplo parrocinatus est, uxores omnibus perfectionis Christia-Rianz amulis communes elle debere concendit , & impudicitias ac libidinis promifcue uam cundissummum pietatis apicem sectantibus non folum licita, fed & necessaria esse docuit. Obiit nonnifi xv11 annos natus, & Samz, quæ urbs eft Cephaleniæ sepultus divinis honoribus à gregalibus paternis affectus ett, templo

magnifico in ejus honorem constructo, facrifi-

123.

S.E.C. II ab cits el oblatis. & hymnis in laudem ejus quo-An C.N. tamis decentaris. Scripfit librum de fuficità quo mulieres omnes fingulis viris communes elle

debere probandum in fe fuscepit. Plurima cjus fragmenta profert Clemens Alex. Strom-1,3.p.

QUADRATUS, forfan urbe, faltem infliturione Atheniensis, cujus sedis, post Mart rium Publii, qui Dionysio Arcopagita successit, Episcopus constitutus est. Ejus certé labore & industria Athenienses post Publii mortem veluti oves abique Pastore palantes in Ecclefiam denuò convenifie , & redivivum fidei ardorem in illis reparatum esse testatur Dionyrum, at diferté tradunt Eufebius † & Hieronymus *, quod de S. Joanne precipuè est intel-

14 6 13. † Les s ad an est. De Script ligendum, fi non potius vox Apottolorum fenfii laxiori capienda fit pro Viris Apostolicis, qui cum Apostolis versati sint : adeòque alibi C-19. *Lib p.c. je. Eufebius * Quadratum nostrum iis annume-

Eurobius * Quadratum notitum ili annumerat, qui inter Apofilorium Succeffores nu medina meso obtinacrint. Vir erat plane pientificuts, quique meternius yaserus, quod admin Eccela vigotas, habuile dici ur Circa ann. 123. Hadrino Imp. Athenis hyemem agente, ibique facris Eleufiniis initiato, graviffima adversus Christianos orta est persecutio: cui ut se opponeret Quadratus, obtulit Imperatori Orasienem Apologeticam pro religione moltrà à se compositam. Et è sundivisi Auured

municia 4 5 E dolpis Barrias , na 4 soussius in *Libacs. Inquite inquit tulebius *; Ex qua & ingenium ejus veri , & rellum Apoftolica fides delibrinam. perspicus lices cognoscere : camque tanto successi di obtulit, ut grafiantem persecutionem excel-lenti ingenio sedaverit. Persit dadum hac Apolegia, nec ex ea aliquid hodie superest, prater breve admodèm fragmentum, de nonnullis, qui à Christo Domino fanati illa adhue etate supertites erant , quod habet Eusebius loc, cit. Præter hanc nihil aliud scripto commifit , faltem enjus vel levissima habeatur mentio. Unde spissus patet Magdeburgensium * * Cent 2-6-

to col. traerror, (quem tamen claufis oculis abforpfit hoernus Professor Argentoratensi Balth.BebetAngiqu.Ec- lins †) qui Eufebium volunt meminife, & altecleicent a rius libri à Quadrato compositi, qui Syngram. artica-pally. 264 nominatur : còm tamen Pueris locum Eufebianum inspicientibus vel primo intuitu ap-pareat, Eusebium ibi non nisi de prædicta Apo-logia loqui. De Morte Quadrati nibil constat, ni-

fi quòd Grzei in Menzo * fuo referant cum 1thenis procul depullum primo faxis appetitum, deinde igne aliifque tormentis probatum tandem regnante adhac Adriano Martyrii palmam reportalle.

Me quidem nequaquam latet, Valefium & ex co alios Quadratum nostrum ab Episcopo Atheniensi diversum esse contendere, duplici nixos argumento, r. quod Eulebius, l. 2, c.37. Quadratum quendam Propheticis donis in-fructum memoret osnifio Epifcopi ritulo.Vcrum id nullius momenti ett , cum non iemper dignitatis fuz tituli viris præfertim illustribus apponantur; & Quadratus nondum Epifcopus factus videatur eo tempore, de quo ibi loci agit Eufebius. Objiciunt a . Quadratum Apo. logiz Authorem Adriani temporibus non fuperfuitle, Epifcopum verò à Dionyto Corinthio ap.Eufeb.l.4.c.13.tanquam fibi cozvum& recener ordinatum landari. Verum quifouis locum istum Dionysii seriò perpenderit, e jusmodi senfum nullà arte inde excudi polle facile agnoscet. His adde à nostris partibus stare Hieronymum & Grzcorum Menologium: qui unum eundemque Quadratum fuille difertim affir-

ARISTIDES, (cujus perparca apud Veteres mencio) l'hilolophus Atheniensis, sub eo habitu Christianam sidem professus est. Claruit eodem tempore, eodemque loco, quo Quadratus, & eadem de causa Apologeticum adriano Imp. pro Christianis obtulit, contextum, inquit Hieronymus *, i-hilosopho- * Epital rum fententiis; quem postea Justinus, & ipie Magn.Orac. Philosophus, imitatus et. Exititit hac Arilti. P317. dis Apelogia non modò Eufebii & Hieronymi tempore , verim & ztate Ulisardi & Ado-nis Viennenlis; li modò vera fint , quz de passione Dionysii areopagitz ex ea rescrunt: quemadmodum in Dionysio superius monui-

AQUILA, gente Ponticus, Sinope ur-3.1 be Ponti celeberrimà oriundus, religione Gentilis , Adriani Imp. no Juster (ut Epiphanius †) me Brele (ne Chronici Alexandrini nu- † De ponde tor *) uterque forfan ex fabulofis Judzorum & mend traditionibus; & ab eo operarum in extru. Nam 14endà urbe Ælia five Hierofolyma præfectus constitutus. Vifis, quæ frequenter illa ediderunt, Christianorum miraculis, fidem Christi amplexus cit . & baptismo initiatus fuir Ouum verò vanam Affrologiam , quam à pueritia didicerat , non defereret , quin potius arti Genethliacz se magis, magisque addiceret, nec ab Ecclefiz Doctoribus admonitus se corrigeret ; tandem ex Ecclesia ejicitur : Eam ignominiam imparienter ferens, abnegato Christianismo, ad Judzos se confert, & circumcifione fignatur. Rabbi Achibe , Christianorum ho is infeasifimi, discipulus factus. A Judzis Liuguam Hebrzam incredibili diligentia didicit, quam coufque excoluit, ut circa 2.Chr.cxxv111.vcl cxx1x-novam Bibliorum versonem Grzeam aggreilus sit, eo przeipuż animo, ut LXXII. interpretationem eluderet , & testimonia de Christo iu Scripturis prolata perverteret , atque aliter ederet. De co ita Hieronymus * : Aquila profelymu , & * Epiñ. ad contentiojus interpres , qui nen feium verba , fed tan & erymologia verberum transferre conatus eff, 2-570. re projectur à nobie. Quanquam alibi de illo benignius loquitur : Nempe Aquilams non contentissius, ut quidam putant, sed findiofins verbum interpretars ad verbum , Queft, 2. ad Damaf. tom. 111. p. 35. Verborum Hebrae-

rum diligentiffmum explicatorem vicat., Epift.

ad Marcell. ib p. 96. Aquila editionem enns voluminibus Hebrarrum confero , nequid forsi-

sanproper odium Christi Synagoga muaveris, di-,

Marcell Tom 11 p. 312. Hinc non raro A-quilam ipfis with prafert. Melika pute illud, qued habetur in Hebras , Aquela transfulit. Qualt. Hebraic in Genel 111-p. 216. & alibi mon femel. Hieronymo przivit Origenes Comment. in Joan. Tom. viii. p.121. & Tom, 111. in Genef. Philocal c.14 afterens ipium wewinto igundon

wonginder , apriffine interprettire fluduife Ver-. In Esech. fioness fuam, reftante Hieronymo", iterarà edien son f. tione, quam xar' aveisner nominabant Judei, perpolivit. Hujus translationis superfunt hodie tantum particulæ quædam, Antiquorum feripeis binc inde afferz , ouas in unum collecas Nobilius, Drufius, & Waltonus edide-

ISIDORUS, Bafilidis filius, fecta Gnofti-130. cus, clar.ci ca an.cxxx. Dogmata ejus quod attinet, ci cum Patre communia fuerunt, cujus fabulofa dicta novis quibuídam additamentis confirmavit-Scriplit Leyened, leu lebres Expeli-Vid Eufeb. tionum in Barcabase | & Parcher (profingy in Lucy.

H.Valefius legendum cenfe: Baggio) Patyu fui Propheros tefte Clemente Alex. Strom.l. 6. p 641.qui ibidem ex iis qurdam adducit;item li brum ali mesopi ii ivezi, De adnasa Anima, cu jus fragmentus exhibet idem l. 2. p. 409. H9ma denique, five absolves, ex quibus fragmenta habentur apud eund. 1.3. p. 427. & Epiphan-Harefaxxii-Num.4.

AGRIPPA, Castor dictus, pues pintos 112. evyyeathe ut ab Eufebio"; Vir valde dellus. * Lib4-c-7-† De Seriot, ut ab Hieronymo † dièirur, Claruit pracipue sub principatu Hadriani, circa an exxxII. Scriplit accuratifimam confucationers T liggreen Bafilidis, cujus fragmenta quadam habet Eufebius loc cit ubi testatur in ca omues Balilidis frandes ac przitigias detegi , & cuncta

ejus arcana in lucem proferri. Indorum etiam Batilidis filium scripto confutavitutti testatur · Haret Theodoritus *. Fib.Lz.c.4 HERME S,qui & Paftor etiam vocatus eft, 136.

Presbyter, Pii LEpicopi Romani frater, claruit an.cxxxvt.obiit anno cs.. Hunc libri illius vetuftiffimi Pafferis dicti autorem faciunt Pfeudo-Damafus in Vità Pii & Autor Carminum adversus Marcionem Tertulliano ascriptorum. De Scripe. Verum Bellarminus potius duos fuific Hermetes contendit & diversos eodem titulo infignitos scripsisle Commentarios. Quippe Hermas A-postolicus centum serè annis hoc nostro antiquior erat ; nec mandatum illud Angeli fub ha-

bitu Paftoris traditum de fancto Pafchate die Dominica celebrando, quod Pii frater acceptum Pattori fuo inferuerat, in libro Pafterit, goain rattori tuo tascruerae, su libro Fajeris, qui hodie caffa, un figuilimum caperine. Adde, quod p De Script: Hieronymus † air, antiquilimum illum Pajeris librum , liect in quibuldam Grecia Ecclesis etiam fua rate publicie legereur, apud Lati-nos tamen penè ignotum fuilleideoque probabile eft,Hermetis librum, fi modò tamen unquam (crip(erit, (quod non facile aufim affirmare citò interiille. Huic etiam Hermeti Baronius

attribuit Alla Peanedis Virginis , ipfiulque fra- S.R.C. IL. trum; ejulque ad Timotheum Praxedis fratrem Epifiolam alianque Timothei ad Pallorem exhibet. Tomattad an caxil-

SIBYLLIN A Oracula, faltem ex iis plura, Adriano imperante, forfan circa an. cxxx. nata videntur, quippe Jultino Martyre anti-quiora alia sub Anroninis addita demum circa Commodi extrema perfecta & digefta. Certe non uno codemque tempore composita sunts quadam etiam Clementis Romani rempore extitifle, fidem nobis facir Antor Queft & Reftonf. ad Orrhodoxes sub Justini nomine, quartt. 74 ubi Clementem in fuà ad Corinthios epistolà Sybillæ vaticinia citaffe dicit. Certè in hac epistola prope inemplurima hodie defiderantur, nempe antiqui exemplaris folium integrum (refte,qui primus edidit, Patricio Junio) quod quaruor impressi codocis folia constituir. Adde. que Clementem citalle dicit Questionum Autor, ab its que in Clement is epistola immediate excesserant no plane abladere videntur. Conficta effe, idque in gratiam Christianz fidei nemo non videt : interim negari non poteft ex veterum Sibyllarum Carminibus quardam hodiernis immixta fuific; quò speciosius eruditorum orbi obtruderentur. De verl illorum ætate & origine non cadem est omnium sententia. V. CL. If. Vollius non exiguam corum partem & Judzis annis ante Christum natum axxx.circiter confictam esse, à Romanis in Capitolio repolitam,& per omnium manus ante, circa, & post Christi adventum circumlatam, multa demum additamenta & Christianis (ac inter cos præcipue d Gnofficis) recepiffe arbitratur-ногивескіць ез Раріж; Blondellus aur меттеті immediaté przecdenti) aut Montano uzrefiarche, Marcfius postremo huic, attribuunta Nuperus denique Auctor, Joh Marckius nære-ticis quibaidam, Montaniftico præcipue ipiritu correptis, ea afcribit : craffo fatis errore, cum vel Sole clarius fit ifta Oracula plufquam x1. annis ante exortum Montanum orbi innotescere copiffe. Verum de his ulterius disputare, nobis nec otium est, nec animus, prater eos, qui hâc de re obiter egerunt, Baronium, Cafaubonum, Montacutium, Ger. Joh. Vollium, &c. ade. ant, qui volunt, Blondellum, If. Voltum, Marckium, Craffetium; qui hanc rem noviffime peculiaribus feriptis pertractarunt. Extant hac oracula, aliaque huc spectantia, libris viii-comprefa,cum noris Oplopæi, Parif. 1599. 1607.8" ut alias Editiones his longe inferiores non com-

ARISTO PELL EUS, quia Pelle in Palzítina natus, ortu Judzus; cultu Hebraus, an Christianus non satis liquet. Claruisse videtur circa an exxxvi. Judzorum rebellione, Duce Barchocheba; ab Hadriano ma-per profligata. Scripitt Ariflo Obfilianem Bet-thera 6- Judavim expugnationem; ex quo ope-re quedam profert Eufebius I. 4. c. 6. Ille etiam afcribenda videtur Diffmutto Jafonis & Papifei:habeo id fide S. Maximi, qui in Scholiis, ad Dionyl. de Myftica Theologia,c.z. hec nos

S.E.C. Hab docet : "Ariyon of Fee beind dogs ac yet do Tij evyys Scaualin Asicom to Distance destite Plantone yel Lacro . la Kraunc o Arthur/pole de lote Bolis THETOHORUS , The ayese Areas Dies arayes for Legi eriam fepeem Calos in Disputatione Papifei ac fasons cua scripca est ab Aristone Pel-Las , quam Clemens Alexandrenu in feats libro Hyporypofeon air S. Lowan deferipfife, Hunc 12fonem plurimi eundem effe volunt eum Jasone Theffalonicensi, cujus mentio habetur Act. xv11.5. Rom. xv1. 2t. quemque Grzei in Menologio primum Tarli Episcopum d D. Paulo conflicurum effe tradunt. Verum hac incerta, nulloque fide digno antote nixa. Quisquis fit, Disputationem instituit curp Papiloo Iudzo Alexandrino de Verinue Christiana Religione, cui exitus ifte contigut, ut Papifens Christiani

6 Prafat.

argumentis devictus, Judailmo renunciatet, & baptilmum enixe poltularet-Extiterunt olim otinCel- Grzce, imò (fi Rigaltio * fides adhibenda fit, verba quadam inde citanti) jam extant Alla concernsons hajusce, five ab Arthone nostro, sive ab alio quodam in literas redacta. Ea tanquam infultum quoddam opus olim fugillavit Cellus Epicuraus: cujus iniquam ideireo centu-† Adv. Celf. ram diluit Origenes † & egregium iis eruditio-14 son lon- nis elogium tribait. Meminit corundem Hierogel media. nymus in Questionibus in Genesin. Alla ista in Latinum fermonem vertit, & prafatione bene longa Vigilio Episcopo nuncupată auxit Celfus quidam ; quis qualifve ille fuerit non constat. Id solum liquet ex plurimis præfationis locis eum vigentibus adhuc Perfecutionum temporibus, & ante susceptam ab Imperatoribus fidem Christianum scripfisse. Extat prafatio inter Cypriani opera, cujus nomini perperam

inferibi folet. MARCION, Natione Ponticus, Patril Sinopenfis . Patre Catholica communionis Episcopo natus eft. Ensebio lib. 5. cap. 12. 8 rav-Tertullizno non femel Penticus Nanclerus dicitar. An quod in Juven:nte artem navigandi didicerit, vel potins quod in urbe maritima inter naucleros pracipue natus fit, & educatus, judicent alii. Primo quidem cattitatem præ fe fetens, vitz afceticz inftituta fecutus est; cum verò virginem quandam constupraffet, à patre suo, viro sanctissimo Ecclessà pulsus eft ; nec ut cum restitueret , ullis precibus, ulla pœuirenciæ fimulatione adduci potuit, vir discipling Ecclesiastica observantistimus. Hanc ob caufam cum popularium fuorum convicia ferre non posset, clam patria se proripuit, Romam profectus, anno citcitet ext. non ad communionem folum admitti, fed & principem illic locum fe confectiturum fperans. Verum cansà ejus cognità , patrifque propositi sui ten acissimi voluntate notà, Ecclefiæ Romanæ Seniores eum recipere nolucrunt: ne publica disciplina ratio, & communionis Catholicz vinculum folycretur, veriti. Irritato exinde animo, in apertum erupit schisma, & Cerdonis Magiffri fui velligia fecutus, nova ac blasphema dogmata in vulgus projicere *Iten.l.pe 3. coepit. Rome dum aderat *, force el occurrit Polycarpus Smytnzorum Episcopus, cui cùm

Agnofee not, Polycarpe, dixerat; Agnofee te, S.A.C. Hab telpondit Polycarpus , Primogenuam Satana. An C. Refert Tertullianus Marcionem tandem errorum pornituisse, suamque pornitentiam publi- cipe-10. ce testari volnisse, sed dum in Ecclesiam recipiendus ellet, ea lege, ut quos in crrotem feduxerat Ecclefiz teflitueret, morte praventus id absolvere non potuit. Sectarios ejus ipsum Episcopi nomine nonoraffe constat tum ex Megethio ap.Orig.Dial.advetf. Marcion feet, 1.tum ex Optato, lib. 4- p. 116. Dogumta ejus hu-jumodi fuerunt. Tres esse Deos supremos, sive retum principia, primum invisibilem, quem bonum Deum ac Domini nostri patremappellavit : alterum aspectabilem , & creatorem, fimul ac Judicem + Tertium inter utrumque medium, quem & Diabolum vocavit. Et ita quidem hac Marcionis Principia recenfer Epiphanius; Theodoritus vero quatuor ingeni-tas fublizatias enumerat. » Deum bonum & incognitum, Domini Patrem. 2. Cteatorem Juftum, quem & Malum nominavit. 3. Materiam, que mala fit. 4. Alium Malum, cui Materia subest. Sed propriè loquendo, duo tan-tum principia statuebat Marcion, Bonum scilicet & Malum : Alterum , Judicem , ferum, bellipotentem; altetum, mitem, placidum, & tantummodo bonum atque optimum, ur † Tertulliani verbis utar. Hinc Sectam Marcio. Marcionia niticam Harefin Duimrum vocat * Prudentius. c4p.168. Quin Dogma illud fuum ex Stoicis hanferit Hamari Marcion, nemini dubium effe potest. Stoicos gen. enim dno statuisse Principia, Bonum, Malumque Damonem, cuivis notum est, unde Marcion Stoice fludiofus, † Tertulliano audit. Ex † Loc.fupr. his Deum fecundum maxime feverum, & ini. citat. num effe finxit, qui & Judzis leges duriffimas posuit, & Adamum injustissimo mandato pulcherrimam Paraditi arborem attingere inhibuerit. Illo igitur longè meliorem esse serpentem, enippe oni ad arboris iftius fructum edendum parentes nostros hortatus est s hinc & serpentein gneum in arcula reconditum venerati funt fectatotes eius : uti al murre narrat Theodoritus *. Potrò Christum è cœlis de- "Here. Fal scendisse, ne in ipsum credentes ab iniqui illius 14.6.14. Dei servitute liberaret, non tamen veram, sed Que and folden carnem induite, nec revera passum ese, cum pati visus suerit. Eum ad inferos post mortem descendentem, pradicato ibi Evange io , conversos Cainitas, Sodomitas, caterosque omnes sceleribus ac vitus infames, fecum ad corlum retuliffe : Noachum verò . Abrahamum , relignofque Patriarchas inflitia fuz nimium conhios, acptz dicationi ejus auscultare renitentes, ibi religatos reliquisse. Refurrectionem anima folius efse, non corporis: Ter iterari poele Baptilmum in corum gratiam, qui post admissim prima ac secundà vice, salutare lavacrum, in mortale crimen inciderant. Legem denique ac Prophetas omnes repudiandos effe, utpote qui mali illius Dei, mundi Cteatoris, afflaruva scinati fint. Quin & Epiftolas

Pauli quatnor rejecit, reliqua (que decem fordif-

fime corrupit, multis ex iis detractis, multis ad-

ditis,&ex omnibusEvangeliis D.Luc; folumre-

cepit,ido: genealogià Christi maxime parte re-

SACILIA fecta, cateris Scripturis Canonicis penitus re-. MC pudiaris. De abiardis his , infulfifque dogmatibus videri poffunt, Irenaus, L. 1-c. 29. 7 ertullianus libris quinque adversus Marcionem, Epophanius, Harel xxxx Theodoritus Haret. Fab. l. L. C. 24. Dans libras, quos & diving authoritatishaberi voluit , in uium difeipulorum socum composuit , alterum Evangelium ex-Evangelio D.Lucz, muratis ac refectis nonnulhis acceptum; alterum Apoficion vocatum, ex Epiltolis D.Pauli ad Galatas, ad Corinthios duabus, ad Romanos, ad Thethlonicenies duabus, ad Ephelios, ad Coloffenies, ad Philemonem,ad Philippenfes,& ad Laodicenos, fed mifere depravatis confarcinatum. Ex utroque ampliffima excerpta exhibet Epiphanius und cum propriis refutationibus, Haref.x111. Conscripsit et iam alia volumina, quorum tituli à Veteribus non commemorantur.

thees; Ap.Phot Con 114

Priici filius, Bachii nepos, Neapolim, urbem Samariæ non incelebrem a natalem habuit, i pel i wal + Sameilan , inquit Eulebius † , dere an ru prim milia de F Senciolas , an ra aporta, ait Methodius I yrius . Quin & de feipfo loquitur Juftinus †, quali cliet, ioneitan ymigh @ a rout ad malerie, quod de Viris Apoltolicis, vel po-Diognetp. tius de doctrina Apostolorum intelligendum est. Universas sere philosophantium sectas curiosè pervagarus, in Platonica fubilitit : donec à sene quodam venerando & verè divino meliora edoctus, ad diviniorem, ac nobiliorem Philosophiam , Christianam pempe, tranhit, circa an. CXXXIII. & posseita gapan atte-Colur vin Sier noyen, ettant fub habite Philifaphi perbus Des pradicant, Incunte Imperium Antouino Pio, Romamprofectus est; & in colle Viminali hospitium habuit; utque graffantem adversits Christianos crudelitatem restingue. ret, eosque à fictis Gentium calumniis vindicaret, circa an. CXL. Apologians primam pro Christianis Antonino Pio ; ejusque filiis , &

Senatui Romano nuncupatam obtulit : Quod

in Apologiaenim anni C ... à Christo effluxisse

dicantur, id in characterum numeralium corruptionem referri necesse est : cum Edictum Im-

peratoris Amonini Pii à Jultini Apologià impetratum tertio Antonini Consulatu factum

fit, qui in annum Christi ext. incidit. post hac

in Asiam reversus, celebratissimum illud cum

Tryphone Judzo colloquisos habuit : Inde Ro-

JUSTINUS, Martyr and Hoxful didus

mom redist , atque alteram Apologiam pro Christianis conscripsit, earnque M. Antonino, * An Sax ad rri ken 8c Barrer ad Trastus.

& Senatui Romano dedicavit 1 Tandem dum Crescentem, Philosophum Cynjcum, vcluti bominem gulosum, mortis timidum, luxuriz & libidinum fectarorem, me quidoque, and Филимина, ille филифа, liberè nimis coarguerct; à Crefcente apud Imperatorem acculatur, a quo damaatus, gladio percusius est, ut habent Mareyrii ejus Aéta*, ut verò Grzci † in Menzo, propinato veneno interiit, circa an-CLXIV. M. Aurelii 4- feu ut in Chronico Alex. annotatum eft , M. Anrelii , & Lucii Impp. 6. Unde patet immani errorc Epiphanium * laborare,qui Justini mortem ad Adriani impe-

no contigitle ait. De eo hec habet l'hotsus t... Eri j Generopiat por o ares & nati quar @ parora ye 1 Cod. 1150 1 Digates in meson drayphi & marquation in qui ico. ein at spring wire processed in sprac in las eralled Singenera to hatern and & quarified nate O. Ai C at some and about love hoursel C at Programmin Among other, T candles in our work somet as it ibr marus, ili ra l'arquya Connere vis manis ? expourer i Dancielou Ell aucem vir sile ad Philolophia tum nofira, tuta potificam profana, fu anam evellus fartigium multiplicifque eruditionu & hifloriarum copia circumfinent Sed Rinterico artificio nateram Philosophiasna julchriendinem colon rare band findso habust. Quamobrem essam orasio ejus pollens alisqui, ac valida, fesensificamene spirans figlum, thetorica illa condimenta non iberat, nec illecebrit aut blandimentu valgus auditerum trabit. Literarum Hebraicarum rudem penitus & imperitum fuiffe, Julino vitio verti non debet,1 quia quamvis patrià fuerit Samaritanus, Gracis tamen parentibus natus fitude inde quòd magnam vite partem in religione Gentilium traduxerit: denique quòd Philosophia, Grzeifque difeiplinis se totum dederit , que à literarum Hebraicarum studio immane quantum abhorrent. Hinc factum eft, ut in Hebrais adeò pucriliter laplus fit. Exemplum dabo. \atanam & voce jutt, adversari, adie habere e derivari nemo ncícit, qui linguam Hebrzam vel 4 primo limine falutărit. Entamen ridiculam plane fuftini nostri interpretationem." Esmesse mesenyassa, " Dialog. hope in a reason is large multim around is. mi Soure ve Irdans and Sugar Charg Sommer in ve phot p. 114 ή και δεεμα έξα φέρμησεια έξος όπουθη, παυτονές εα-τα τη Εδραίω δραίω δέειση Φωτή έξων αμφοτέρω Ψ tippulius is lospa yistas Turnsuc Sacanu appellatur, nomen cum rebutipfit quategie congruent, nndeque compositura naclus. N am Saca Indaerum & Syrerum voce Apollata & deserver eft : nomen autem Nas (unde interpretatione etiam ferpent cocacur jedem est quod Sata Hebraernus exposienus fermone. Ex quibus nerifque naum compositum , sit nemen Satanas. Quan: ò refrius Origenes ": O 8 " Con EiSperior Sundary Laras, 294 Edgenweners Care is. Cell lib & p. rur dreum Beit Zumerne, permanap Barenhoteit Et aba 106. Ourgo isio armanialpos : Carerum Satan Hebraa lingua dictiu , e à quibufdam forma magis Gracanica nominatus Satanas, interpretatur Adversarim.Hacnon animadvertit futilis ille Antiquitatis Ecclefiafticz propola, Chr. Sandius † , qui † Traftde

сет,Ојанна рет изумливоно Ситринивно марті

ficentiam excellentem istarum Autor ridicule interpretetur: cum verus, inquie, Justinus utpote

Samaritanus, vocis Ofanna lignificationem non

potuit ignorare. Majorem finile hominis igno-

rantiam, an impodentiam quis faeile dixerit? Præterquam enim quòd fallo & frivolo nitatur

argumento, totam iliam periodum bene longam

ex Riveti * Critico, tacito quidem Riveti no-

mine nec vel levissimi e jus mentione nisi è lon-

Qualitienes ad Orthodaxos non effe gennimum Ju-Eccl. p.44. filmi opus hoc argumenro concendit; quod vo-Quali jo.

ginquo & indirecté facià, exferiplit : ae proinde dorminante Riveto, ipfe dormivit fecurus. Sed ad Justinum redeamus. Seriplit, inquit Eufebius" plurima ingenii fui , doctrinzque &

intenti

obernierlumban, muleiplieis neilimeis plene, que fequantur-

OPERA GENUINA

P Aranefit, five Exherence ad Graces, qua Gentiles ad fidem Chrisianam amplecten-

dam horratur. Elenchus, seu Orario ad Gracos, qua modum przcipue deferiba , quo Grzei ad Christianz fidei cognitionem pervenire possint. In Orationibus ittis adversus Gentes defiderari nonnalla videntur. In catum enim altera de Dæmonum natura disputaffe Ju tinnen prodit Hieronymus : quod tamen in his que extant, nullibi reperitur. Quin & Leontius Byzanrinus, 1ib. 2°. contra Neitorium & Eutychex Justini Oratione contra Gentes fragmentum profert, quod in i larumquas habemus, atravis frustra arras: uti & dilputationem contra Platonem, de morte & immortalitate, in its olim repertam, cujus laciniam adducit Steph. Gobarus ap-Photium, Cod. 222

Apologia pro Christianis prima , que in omnibus Ju ini editionibus fecundo loco poni-

Apologiapro Christianis Secunda Liber de Monarchia Dei , forfan in principio mutilus, vel porius fecunda pars operis integri. Genuinum e fe Justini opus arquit flylus , & quicquid alii dicant , tes ipla cla-

Dialogu: cum Trychone Judao. Tryphon ifte id:m forlan fuit, quem Judzi Rabbi Tarphonem, & valgo a wen jaar, Sacerdoten divitem. vocant; Rabbi Achibz collega & commilito; qui ob rebellionem à Batchobabe excitatam, patria relicta, in Graciam fe contulerat

E: iftela ad Diornerum , Eusebio quidem non memorata : fed nec Euf-bius vidit omnia: necobilize flyles paulò comptior,& elegantior, quò minus Jultini fit. Nulli cnim dubium elle oteft . Inftinum pro ne nara terfiori & floridiori fivlo uti pacuifle. Hunc Diognetum eundem farle cum eo , quem inter præce ... tores M. Aurelius * numerat, veri non abfirm

*Time milu66.

Epiftola ad Zenam & Serenum, que Etl caest & de Moribus accurate & erudité dissetit. Hane in dubium vocat Bellarminus, immericò, mea quidem fententia;neque ipfe Bellarminus ullam opinionis faze rationem ad-

Ariftotelicerum querundam Dod natum Evere. Perionius in Notis multa profett, que de hoc libello ferupulum moveant : Nihilominus tanti unn funt,ur propterea hanc Hbellum fuftino abindicemas præfertim cum l'hotius Martyrinostro difertim ascribat.

OPERA SUPPOSITITIA

Vaftiones & Responsioner ad Graces. In his ci antur Manichaiut alia non afferam. Oueftomes Gracanica, de Incorporeo, & de Dee, & de Rejurrectione moremerum , & ad cafdem pharmos Veteram modefon habuit, pracipus

S.R.C. Hab incenti inces divinas fludii monumenta, nuec Civiftiana Reffonfiener: efufdem communis & S.R.C. Hab Auctoris cumprioribus, quibus Appendicis lo- An. C.

coadjiciuntur, videntur Queftionum CXLVL Responsiones ad Orche daxes. Aut hie liber omnino Justini nostri fortus non eft, quod milii verifimillimum videtur. aut mire interpolatus. Multa enim in co funt, que (ecula aliquot Jultino (equiora , queque evom Arianum, & sogricos Christianilmi tempora plane fapient : ut de Irengo, Origene . & Manichais inibi citatis nihil dicam: certé Cl. Dodyvellus cenfet, autoremfmiffe Jultinum Siculum, qui inclinante faculo quiero feripfit. Quisquis tandem Autor fit scriptor fanè est magni fildicii, variz eruditionis, & elegantis ingenii Interim vide, annon fit idem liber, fed mifere interpolatus , de quo Photius * hoc titulo, *Cod.135 Songsin of five Bular no armatin Bariners Dubitationum adverfus Religiouem jummaria felutioner. Istud enim Justini opus fuise genuinum, accuratum Photii Judicium, acumen, atque do-Arina nos debitere non figunt.

Expositio Fidei de S. Trinimer: Hanctamen tanquam Justini hilotophi & Martyris opus citat Leontius Byzantinus, lib.r'. contra Neftorium apod Canif Antiq Left. Tom-tw-ex coque quadam profert, qua in hac expositione hodie

legustur.

DESIDERANTUR.

Ommomerius de Anima. Liber Pfalter dittus. Contra omnes Harefes isher , cujus ipic Juftinus meminit in Apologia prima ad Autoninum

Pium. Contra Marcimens. Ex hoc libro quedan citat Irenzus , l. 4. c. 14 & l. 5. c. 26. Eufeb. l. 4. c. 11. Non tam diltinctum opus 4

przeedente quâm pars quedam illius fuifie vidense. Dubincionum adversus Religionem Solutiones fumacria: nifi fit idem opus, led interpolatum,

cum Reifensiensbur ad Orthodoxes. Expositio in Apocalyfo, teste Hieronymo . * De Script-Commencarius in Hexaemeren : cujus me- 19. minit Anastafius Sinaita, Anagog Contemplat.

1.6. Epifiela mele rès llame à fc fcripte tple me-

*Ep-ad Zena Dr Referrectione Carnis, telte Damafceno, qui plurima ex eo libro , & amp ifima fragmenta citat in Parallelis fuis, ex quibus defamota exhibuit Gr. & Lat. P. Halloixius in Vita Iuftinia

¢2p.27. Quedam portò ex libris Juftini deperditis habent Tatianns Inftini discipulus, Orat. ad Gentes , pag. 157. intonius Melisfa, Serm.l.r.c. 19-1.2.c.6.42 Damafcen.Parall. I. s. c. 19. &calibl. Unicam Julimi Sententiam, ex Ant. Melilla, 1.2.c.43. hic referam , Philosopho Christiano & Martyre digniffmam. Ting- radener wan wek

Orle businers & ei benerer: Finus philosophanes off, Des quand eins feri pereft , affemlari Navorum , qui in Jultini scriptis hodie occurrent: & in quibus, fi non omnes, faltern

funt ; dogmata de Chilialmo ; de fratu animarum post hanc vitamide falute Paganorum, quos perm sign flies, & Som palette Christum agnovifie dicit; de Angelorum cum fæminis contubere nio,ex mala ver éversione orto; de nimia liberi arbitrii potestate; de quibus alii,& nos alibi fufais. Quod verò Socratem aliofoue quofdam Geneiles vixifie mem abyr , Christumquo ex parte agnovifie contendat, in his nempe erat Sententia, & cum eo illustriores fere istius temporis Theologi , Christum verum esle & atemum Patris Aiyor, omnis rationis Sapientiaque fontem, atque ab eo tanquam à fole radium. Asyer, feu rationem in quemyis hominem naturaliter derivari: 4 9 enim qui erat apud Deum, eratque ipfe Deus, lun eras sha vera, que sluminat. matem beminem veniencem in mundum. Hinc Christus " Martyri nostro , & marto siyos ejulque respectu, ratio empuentes siy@-fe ereparail 3 his hope to a suppose & a lorse tachers

\$ hope are also pulced diction, quam proince ab
ains ris enterior latis aperte diffinguit f, alibi-

* Ib p. 52-

147.

LACIL

12.46-42 que non semel affirmat, quacunque vel Poetre vel Philosophi de moribus præclare docuerunt, בם omnia ha שו לשם מו שור שורות שו הוא שו בו בו מו בו בו בו בו בו בו בו בו μα δ λίγε , ab innate toti generi humano vationic femine profluxistic. Hzc, quantum allequi pottum, erat fastentiz ejus, commoue qui ipium proximo secuti sunt intervallo , hac de re summar quam allatis pluribus iplius Justini, Clementis Alexandrini, atque Origenis testimoniis alibi larius diduximus. Certe non memini me observalle, Jultinum alicubi affirmare Gentiles extra Christianz religionis professionem positos, sal-vandos fore, negue ad hanc rem suficere nudam Philosophiz cognitionem, verum id fibi tantum voluise, quotquot inter illos innato raise ye,ratione scilicet,ad Deum colendam vitamque optime instituendam recté usi essent, Chrique conformes elle. Opera ejus , quotquot fuperfunt, prodierunt Grace curà Rob Stephani, Parifassi. £ 1571. £ 1592. £ Lat. Bald. 1528.1551. Parif. 1554-1565. Bafil. 1555. 1565. Parif. 1578.Gr. Lat. Heidelbergs ab Hieren. Commelino 1593. LP arif 1616 16:6. f. Editionibus his noviffinis

> & Lanfelii notas , reliqui Apologiftz accesferunt. SMYRNENSIS Ecclefia Antifite foo Polycarpo viduata an. juxta vulgares Chronologia rationes 167. juxta verò Pearsoni & Dodvvelli (quos hic fequimur) ealeulum, an. CXLVII. Scripfit codem anno literas circula-res mirase Gie il miras muso ne ayun xalsaune Annier mascuair, (Eufebius * ait eam feripfile ree & Theres expenses) quibus totam paffirst Pelycerpi coramque qui cum co palli lunt, hifteriam eleganter fane ac copiosè exponit. Ex-tant hac dis apud Eufebium , fedprincipio ac fine mutila. Verum lacunas hafce opportune supplevit Reverendiss. Hiberniz primas, Jac. Userius, qui an. 1647. integrum Martyrium ex Cod. Barrociano una cum antiquo Interprete. Latino ex Ecclefia Sarisburienfis Codice MS-in Appendice fira Ignariana edidit. Hanc Smyrnz-

Parificatibus prater Sylburgii, Perionii, Billii,

orum Epiftolam (ut ex noris Actorum Ulferia: S.E.C. Ilal notum catci additis liquit if ex ipinis Irenzi An-C.N. Polycarpi: Difcipuli exemplari erbeleripfie Gaius Irenzo familiaris ; enemadonodum ex Gali exemplaribus futum transcripfit Socrates Corinthlus, cujus Codice MS, ulus oft Uffe-

PTOLOM & US, & Valentini, & Gnoflico. num Scholá, Vir, fatente piphanio *, longé doetifimus.Clar.(firede conjcio neque enim atstem ejus temeré definire aufus (um)circ an eL Magiltrorum fuorum dogmatibus nonnulla adecit, Legem Molzicam maledictis incellit, år en Vetere Infirumento nonnihil a Deo, aliquid à Mole, reliquem à Senioribus Tudaicis manifie contendit. Extit' Gt. Est. Epifisla bene longa contra legem Mofaioaus ad Floram gregis fui mulierculam impia ejus & biafphema dogmata exponens, ap. Epiphan. Haref X XXIII. a Num. 3. ad 7.8c Fragmenta quedam a pud Irenzum.

PIUS; Patrià Aquileienfis, expatte Rufino, frater Pattoris, ad pontificarum Romanum evectus est (juxta Bellarminum & Baronium) anno cavitta. Longe accuratiori calculo Pearfonus & Dod vellus ipfum ab anno-exxet- ad ann. ext. 11- fediffe oftenduse, Extant fib eint nomine Epiffola due ad Juffam Vienneufem, communi fere doctorum confeniu tanquam spuria rejecta, nec iple Bellarminus *, qui ex us teftimonium citat, veluti indubitate fidei defendere audet. Et fanè praterquam quod à nullo Veterum memorantur, atatem recentiorem fatis prodit, impoltoris in rebus Ecclefiz paulo antiquioribus imperitus, quod non uno exem-plo probat Cl.Dodyvellus, Addit, ad Pearson. Differt.1.c.9.§.3. Habentur apud Orthodoxogr. Tom. 11. p.3. in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus, ap. Baron. ad an. cx141. & Job-2 Bosco, Bibliothec. Floriac. part 2. p. 22.24.

SOTER, Natione Italus, patria Campanus, de Civitate Fundis ortus, tandem Romanus epifeopus factus eft, de Successionis e jus ordine ac tempore mire variant turn Veteres, turn Recentiores Eufebius, Hieronymus & Profper illum referunt ad an-ca xviti. Catalogi duo. Bucherianus & Heinschenianus ad an.c. x1.Catalogus terrius à Schelffratio editus ad an-CLXIV. Onuphrius & Ant. Augustinus ad an-CLXIII. Baronius & Bellarminus ad an. CLXXV. Petavius & Labbeus ad an.c. xx111. Juxta Pearforum Pontificx erat ab.e. x1.11fque ad an-c.xx. Ex Dodveelli verò calculo ab an. ca 111. ufque ad an.CLXIL Scripfit * tefte autore de Harefin * Harefiné. bus, sub Predefinars nomine à Sirmondo edito, & 86. librum centra Caraphrygus, cui respondit Tertul-lianus, Montani vindicias agens, sed utrumque

A BERCIUS, Hierapolitanus, parenti-bus ingenuis, iifque Christianis, natus, Ecclefie Hierapolitanz Episcopus creatur circa an. CLX1V, Multa fub M: Aurelio, & L. Vero & Gentilibus paffus eft ; iifque adhuc imperantibus è vivisplacide excellit. Hujus vitam ex Actis C 2

opus dudum periit.

10b. 7 "Hereby

158.

164

164.

3. EC Hab Gracis & Sim Metaphrafte collectis, & ex Gra-An. C. corum Menzo fuse & ad naufeam ufque def-*Vict.PP.O. cripfit P. Halloixius *, Sed qualis fint fidei & simetomus auctoritatis hac Acts, quivis facile videtinec fanè bujusmodi Abercii memoriam vel Eu-

ad Ma.tyt. Octob.sz.

167. * Bafde Sp. Sc.19. Au; cont-Inlia Lucy † Epi-t. ad Tutod. p. * Epid. ap Emeb L.c.

schius, vel ulli Veterum nobis tradiderunt. Scripfisse dicitut librum disciplina, in Fresbytererum & Diaconerum fuerum ufum , ut & Eps-Vide Baron. frolem ad ad M. Aurelium Imp.que (fi Baronii " ad An. 169 judicio ftandum fit) fpiritum plane Apostoli. cum redoleba... Hanc ex Grzco Card. Sieleti Cod. MS, ernerat Baronius, camque integram in Annalibus fuis se exhibiturum esse promisit: sed çafu aliquo è manibus e jus elapía, nufpiam pofica comparait.

> IRENE & US, genre Afianus, Smyrna, ut videtur, oriundus, i byyic Y Sonciam yelus. - , non longe i temporibus Apoltolorum inquit Augultinus *; fecundum Hieronymum †, Papiz; ipio verò Irenzo † tefte, Polycarpi Di. fcipulus: cujus acta omnia , incelliss , vitaque torius lormam d'iligenter notabat ; dicta omnia & fermones fludioliùs audiebat; audira in mente repoluit. Probabile eft, illum una cum Poly carpo Romam fub Anicceo venille, indeque in Galtins profectum, Lugduni lares fixitic, ejulque Ecclefiz Presbyterum factum effc.Mortuo Pothino, Lugdosenfis Ecclefia pontificatum adeptus est; atque ut provinciam, quam nactus erat, melius ornaret, nullis laboribus pepercit; Hercticos verbo & feriptis refutavit pin unione Ecclesiarum refarcienda, prasertim in componenda Paíchali controverită plurimum labo-ravit; eoque nomine Victorem Romanum Pontificem Ecclefiiis Afiaticis anathema parantem, coactă Episcoporum Gallicanorum Synodo, per literas pacificè admonuit , & renitentem aeriter objurgavit. Obiit capite truncarus, fi communes fequamur calculos, fub Perfecutione Severiana, circa an.ceiz velut alii, an ccviii. cum Britannicam expeditionem molitus Severus Imp.Lugduni aliquandiu commora us eft. Caterum Cl.Dodvvellus, amicus noster fingularis, differtatione de asare Irenai, quam una cum aliis ad novam Irenzi editionem adornandam parat , aliter plane quam vulgò fieri folet , Irenzi tempora difponit, Sen entiam ejus, quam hoc loco amplecteo-dam duxinsus, paucis explicabo. Statuit igitin Irenzum natum effe fub Nerva ann. Chr. xcvII. Quod quidem ex ipfius verbis colligi poffe videtur, 11b. v. c. 10. ubi exitum imperii Domitiani vocat g.th. V justiest yetser, feu ut habet antiqua verifo, pene sufram faculum.Sz-culum verò foum a fuis natalibus ipfum deducere, nulli dubium effe potest. Circa annum. ut videtur , caxis dum adhuc le re ntere cania erat, lib. 2. c. 2. Polycarpum vidit & audivit: Florinum apud Polycarpum inferiore Alia vi-dit was a fm , Epift. ad Florin. ap. Euleb. L v. c. 20 i. c. atatis anno xxv. certe ante annum xxx. quem Epiphanius étaise xobseirar vocat adv. Ta:. Hæref. x1.v1. Num. 1. Eodem tempore vidit Florentinum (plendidè a-

tem annum agrè potuit. Ann. envit. incalefcente in Gallia perfecutione, Pothino Lugdunenfium Antiftiti, martyrium palio, faccellit Irenaus, ntwiing@ atate pariter & officio, annum agens 1xx, pontificatum tenence Eleuthero. Ann-caxxva.vel fequenti fcripfit adverfus Hereles; opus omnium primum, post mortem Tatiani an. CLAXIV. post editam Theodo-tionis versionem, cum Commodum participem imperii admififfet Marcus an CLXXV. poil aliquot à Polycarpi martyrio in fede Smyrnzenfi fuccessiones, scriptum; cum jam senuisset Irenaus, annum nimirum agens circiter 1 xxx. Eleuthero adhue in vivis agente Ann. CLXXXIIgtat. s.xxxv. fcripfit advertus Blaftum & Florinum Epistolas, Victore ponfice , hanc, ut videtur, ob caufamboc anno, Commodi 111. Enfebio in Chron. & Chronici Alexandr. conditori Infiguis. Blaffus Afianis favet in caufa Paschatis, propterea Presbyterio dejectus. Inde initia litis cum ipfis Afianis. Ann-CLXXIX. etat. xc11. Commodi x. fub Victore habita est disputatio de Paschate, cui superstes fuit Irengus, paulò postea defunctus. Certe ipsum scriptoribus Victoris exitu antiquioribus accenfer Caius ipfius Irenzi (fi Actis Polycarpi fides fit habenda) difeipulus , sub Zephyrino ap-Eufeb.l.v. c. 28.

Et hactenus quidem viri eruditifimi de annis Irenzi fententia, in ĉi virra descripta, remisfapleniori tum explicatione, tum confirmatione ad ipías Differtationes propediém edendas. Quod verò Ireneus Martyr fuille vulgò dicatur, id fequiorum potius faculorum commentum cenfendum erit. Certe ignorafie videntur veta-ftiores, Tertullianus, Eufebius, Augustinus, Theodoritus:primus penė qui hunc ei titulum affineit,eft auctor Quaft,& Responssub Justini nomine non nifi quinti fortalle faculi feriptor. Semel guidem Hieronymus Irenzum Martyrem vocat, Comment in Efai. c. 1x1v. p. 240.fed fas erit dubitare, annon eo in loco vox Martyru in Textum irreplerit? Cum nufquam alibi Hieronymus ipium Martyrem dicit, ne quidem in libro de Scriptoribus Ecclefiafticis, ubi de Irenxo ex professo agit.

SCRIPTA.

Doerries Herefes ; feu de Refutatione , & A Everfone falfe feienzie Libri V. in quibus de omnibus ad sua usque tempora Haresiar. chis, deque execrandis corum dogmatibus & adis, agit; impias corum objectiones refellit; qualtiones objectas diluit; veritatemque adversus omnia iplorum tela animosè propugnat. Deperditis Grzeis , (nec enim refutari merentur , qui frenzum Latine feripfille volunt J extat horum librorum Laine versie , vetufta fatis, fed barbara imprimis, difficilis, & falebrofa.Recentiorem Tertulliano esse hanc Versionem, postremis verò S Angustini tem-poribus antiquiorem, ac proinde excunte feculo 1v. factam, differtatione singulari de-monstrabit doctifi. Dodvsellus. Huic Versiogentem to 15 and florestati, loc. cit. Hadriano ni ortum deditie viderur Harriis Priicillia nempe in Ain agente, quod fieri ante illum falani, que veterum Gnofticorum dogmata re-

novavir. Habuit Marcum quendam Agypti præceptorem Prifcillianus, quem cum .Marco. Marcofiorum apud Irensum Antelignano nonnulli temerè confuderunt ; in hunc forfan errorem lapfi a quafi Irenzus adversus hunc Marcum ex proteffo scripserat. Dolendum plane est , originalem hujusce operis textum rriste. Ut verò damnum, aliquo faltem modo, refarciretur, perplurima iphus Irenzi Gra-canobis confervavit Epiphanius plurima etiam Damafcenus in Parallelis , que magno fanè Republica literaria beneficio Grace fimul ac Latine exhibuit P. Halloixins in Vita Irenzi. cap. 15. Scripfit, quæ hodie non extant, libellum adversis Genes de Scientià, sen Difei-plinà inscriptum; (Hieronymus*ex uno vo-lumine du s fecit :) Demanfirationem Apolho-

lica pradicarionis ad Martianum fratrem ; Varearum Disputationum five dualities diadeper IV. brum; De Ogdoade Commentarine , cujus fini folennem illam & stiliffmam adnotationem, five adjurationem addididit, quæ habetur ap Eu-Eb. L. C. C. 20. 'Open or the per a per se per s Ballo Sm, A & Kueis main ture Kears , poi if of coparam an, an and a come to the appearant of the Met measures and a first section of the analysis and a first section of the artificial section of th armyogon. Adjuro ce que cranscripsorie bune libram, per Donieum nostrum fefum Christum, & per gloriofum ejus adventumjen que judicatursu est civat & mortuet ; ut conferm , quell transcripte. ris, & diligenter emendes ad exemplar, ex quo eranscripsisti : ucque adjuracionem istam similirer enservibus , er codici tuo inserus. Porrò libro isto Valentinianos, carerosque Gnosticos oppugnaffe videtur Irenzus. Ifti enim Harctici putidisfinam Aonum quorundam genealogiam commentificerant, quos invarios fexus dispertitos conaebiis inter se junuerant, binos Aones connibio sociatos, Conjugationem vocantes, & ex primis quaruor Conjugationibus, five octo prioribus Æonibus reliquos amnes originem ducere somniantes. Sed qui penitius ilta scire velit , adest Joh. Crosum de totà Gnosticorum Theologià doctissime disserentem Speciae. Conjellar in loca quadan Origenie, &c.Fpifolan etiam (cripfit ad Blaftum de Selof-

fen qued Dem non fit condicor malorum : cujus scripce, pars extat ap Eufeb.loc.cit. Commentarium in Apocalypin , cajus meminit Hieronymus : Denique Epifolam Synadicam ad Villorem Epi-Scopun Romanum de Pajebare, ex qua fragmenta quardam habet Eufebaus I. 5. c 24. Quin & Epifolas plures ad varios Episcopos de cadem re scripsit. De quibusdam ejus operibus ita Photins *, El pai de rien aint i e to ni decompar. ad Hymana diabiles decilene vibus hogermen xil-Buch.). In aliquibm Ecclefiafticerum dogmatum accurata veritus touris rationibus fucari vedetur. Fatendum fane est, etiam in its que superfunt, navos quosdam inesse; qui si desendi non pos-sunt, merentur excusari. Ex his maxime notari meretur , qui l. s. adv. Har. c. 39, 40. reperitur : Christum , fc. non nifi anno gratis

quinquagelimo munus propheticum aggreffum

mate) alteramque ad Florinum de Menarchia,

effe : quique partim ex mimio disputandi fere. S & C BA yore adversus Gnofticos, qui Christum expleto augo atatis fuz triccimo primo terris excessifie voluerunt,oriri potqui ; partim ex malè intellecto S. Johannis viii.57.locoaprafertim accedente traditione quidam falsa ; quem à Papia magistro, aut quovis alio, eum accepisse non male fortan credi poffet. Phrases que apud ipfum fapius occurrunt, duriusculz, & di ctiones incommodiores, que forfan interpreți fatis barbaro, ut plurimum afcribi debeut, notare non est opus; ipse prudens lector facile animadverter. Stylo usus est admodum simplici & inelaborato ; Necenim, quod de fe fatetur † , verborum artificium , neque fermonis † Prafat. 44 vim, nec dictionis ornamentum, nec periusdendi facultarem oftendit ; utpote que nec didicit, nec affictavit. Adde , quod nativam di-cendi fimplicitatem , Barbarorum, inter quos degebat . linguam addifcendo, plurimum corrupit. Opera ejus prodierunt per Eralmura, 84ûl.1526. 1534. 1548. 1560. f. Parif. 1563. 1567. 8°. Geneva (cum notis Gallafii) 1570. f. Ba-fil. (curà Grynzi una cum var-lect.) 1571.8°. Parif. 1577. 8'. Colon. Agr. 1595. E Inter omnes autem editiones praftantifima est Parifunfit An 1639 fol. cum fragmentis Gracis, uberrimilque Fr. Fevardentii Commentariis, qui tamen omnia ad caulam pontificiam stabiliendam ob-

torto collo trahere foleti THEOPHILUS, Antiochemus, in omni facularis literatura genere eruditus : totus in variis Gentilium studiis, & per vanos superstionum labyrinthos deerrabat; donec vi veritatis cocente,& validifimis Christiana fidei argumentis victus, cultum Paganorum descruit, & ad Christi castra confugit. Ad Episcopatum Antiochemm, mortuo Erote, circa an-caxviii. faltem anno fequente, promotus-Quam provinciam cum per annos xxxx. fumma diligentia ac fide administraverat ; sub Commodi Imp.initia, anno circiter en xxxx1.curfum foeliciter absolvit. Scripfit ad Autolycum, amicum integerrimum , & Christianz Religionis hostem accerrimum, de Fide Cirifianorum & adversus eym calumniavores fibros 111. sugnide evyyequuars.uti cos vocat Enfebins*, *L.4.c.u infinutionen fides continenes, typis exemfos Gr. Lat. inter Orthodoxogr. Bafil. 1355. Tom. L. ad calcem Julini M. Parif. 1615.1636. Au. duar. Gr. Lat. Biblioth. Patr. com notis Frontonis Ducai, Parif. 1624-Tom.Licorim Oxen.

1684.12*. Extant etiam sub ejus nomine Commenterii in Evangelia quatuer; ex quibus multa in Commentarios fuos transcriplit Hieronymus , Lat. Bibliothec.PP.Tom.11. Latino cuidam Scriptori recentioris avi qui tamen eos ex genninis Theophili Commentariis excerpfule potuit, ascribendi potius videntur-

Interierunt Liber ejus conta M etcionem, (quem tamen, crafio fatis errore, adhuc extare scribit Joh. Conr. Danhavverus Christeid.Act. i.p. 604.) & alser adversas Harefin Hermogen ии, in quo tellimoniis ex S. Johannis Apocalypfi delumptis ufus eft. Commentarii irem in

158

Szculum Gnofticum.

132

Eusebio .

mus†, cum faperiorum voluminum elegantià eo nomine ab Hegelippo,irenzo, omni & phrasinon videntur congruere. Fragmentum ex Commentariis in Evangelium idem exhibet in Epift.ad Algafiam Queft.vi.ubi & Theosikam Evangelistarum quatuor in unum opus dicta compegific ait. Alia denique xavexymul Booia,quibus Elementa fidei tradebantur,tefte

* Lac.etc.

6.16.

MELITO, Affanus, Vir pierate nontr 170es quam doctrină clarus. Vitam duxit cœlibem . & plane cœleftem; unde Eusuchum euro vocat l'olycrates èphefius * , addit que illum * Ap. Enfeb. Licas Taram rante geffife: eumque à plerisque Chri-

thanorum Prophetam habitum effe teftatur 7 Ap He. Terrallianus f. Tandem Sardibus Epifcopus son de Sengre 14. Son't agram Sherambal, ait Polycates, Demins de calu vifitacionem , in qua refurrellurus eff , enfeitant. Elegans ejus & declamato-*Loc.cit. rium ingenium laudavit Tertullianus*. An.c. xx. graffante perfecutione lub M-Antonino, impu dentifimique delatoribas, qui ex imperiali-bas edictis occasionem captarant, Christianos affligentibus, Melito pro iis libellum lmperatori Apologetieum uuncupavit ; ex quo uzdam de Christianis, corumque delatoribus

> Hieronymus hune in modum nobis tradide-Apologericus, de quo fupra. De Pafchare libri II. ex occasione controversia de die Paschatis celebranda nati : quorum etiam Clemens Alex. in Opere suo Paschali mentionem fecit. De reità usvendi ratione, & de Propheti, liber unus. De Ecclesia. De die Dominica. De, Natura Hominu. De Creatione. De Obedientia fenfunm fidei praftanda. De Anima, Corpore, Mante. De Lavecro, De Vernate. Thei mgave, De Fede (quidam Codices legunt The) artour, de Creasione) & Generatione Christi, respedu proculdubiò habito ad illud, Proverb.v111. 22 Kies Stancius applui der all. De Propheeia. De Holfitulence. Liber Clavis Dillni, De Diabolo. De fobannia Apecalypfi. Residentative Osa , De Dee (non corporco , fed) corporaso, feu corpore induse, ut olim Ruffinus reddi-

dit. Excerpturum ex libris Ver. Testamenti libri VI. Ex his Sonararpianto , seu potius prefatio erat Epistola illa ad Onesimum fratrem, Catalogum librorum V. Testamenti continens, qua integra extat ap. Eufeb.loc.cit. In hoc Catalogo observare licet, deesse Esthern librum (quod & in Athanasii, Gr. Nazianzeni, & Leontii Catalogis videre eft) for an uti non male arbitratur Sixtus Senensis *, quia tunc temporis tanquam indubitate fidei receptus non fuerit, Additamentis calci appolitis, libri teliqui fidei Secritory. tem moventibus: quin & Nebensa librum dederari, fub Etra nomine olim comprehenem, cujus libro Appendicis vice infervivit : Li-

's & Citab Proverbia Solomonia, & in Evangelium (iidem brum denique Sapiperia in eo recitari , quod forfan, ex quibus excerpti funt Commentarii non de libro Apocorpho ciufce tituli intellibreves predicti) qui mihi , inquit Hierony- gendum eft fed de Preverbus Solomonis, que fub antiquis , tefte Eulebio † , citari funt folita, † Lies Quod vagis etiammum patet ex vera loci iftim lectione (viz. Taripus (majespine , eggi rechia) ex Nicephoro, & MSS. Cod. 4 Valefio reftitutå. Periodum ex quodam Melitonis libro laudat Antor Chronici Alexandrini ad. vz. M.Aurelii, & L. Veri, qua non fripites ac lapides a Christianis, sed verum ac aternum Deum adorari prædicat Melito. Pauca etiam Fragmenta habes in Catena Graca in Genefin, cap-

> Extat fub cius nomine Liber De Tranfun B.Vir. ginis (fed ab omnibus pro fpurio habitus etiam a Baronio an. x1v111 & C1xx11. Sixto Senenfi, Brafichallano, Possevino Bellarmino, Labbeo , &c.) Lat.in Biblioth PP. Tom- 11. Frimus nod sciam sub Melitonis nomine citavis Beda (Retractat. in Acia cap. v111. & x111.) qui noinulla in eoS.Scriptura veritati repugnantia notat; que propterea in Editionibus nonnullis omittuntur.

CL APOLLINARIS, Hierapolitanus, codem tempore claruit: Ecclefiz Hierapo-litanorum in Phrygia Epifcopus constitutusl'agrante e dem perfecutione , Libelium Apa-legeneum pro fidei nostra defensione M. Aurehabentur apud Eulebium 1.4.c.26. Multa etiam lio Imp. obtůlit : enafcenti etiam in l-hrygia, alia scripsit, que injutià temporis intercidean circiter caxxi. Mograni Harefi viriliter fe runt. Quorum tamen indiculum Eufebius & opposuit, eamque missis ubique literis circularibus condemnavit. De Mortis modo vel temore nil liquet. De eo ita Theodoritus * , *Haárie áhlvanG- : 20 aris vý zeúvn † Irlu 2014 fiblisca. Kuftr nadiún grennspúe, Vir lande dejnu, & qui prater divinarum rerum cognitionem , exter-The second seco nos pervenerunt. Oracio pro fide Christianorum. ad Imperatorem. Adversits Genetles libri V. De Verimie libri IL Contra Judeat libri IL. Liber de Piettre , telle Photio. Adver.in Harefin Cara; brygum (de quo libro vid. infra in Afterio Urbano.) Scripfit item liveras (nifi idem fuille opus quis exiltimaverit) faper condemnanone Monmos, ejulque novæ Prophetiz; quarum meminit Serapion Antiochenus ap. Euleb. Ls.

> DIONYSIUS, Vir propter doctring pietatem, vira fanctimoniam, morum gravitatem, fermonum cloquentiam , inter fui feculi prafules celebratifimus , Corinthiorum Ecclefiz episcopatum gessit, claruitone circa an, CLXX. nec fuz tantummodò Ecclefiz commodisprospexit, sed & communi omnium ferè aliarum urbium ac Provinciarum utilita i milsis ubique Catholicis epidolis , infervivit. Obiit Martyr, telle Gracorum Menzo, gladio percuffus: Novembrisxxxx. idque forfan circa an cexxviii. Scripfit Epiffeles plures, quarum

* Biblioth

172

SEC ILab As. C. *L+6 13-De Scripe. CL7.

Eufebius *, ac post eum Hieronymus +. Ad Lacedenemier unam , que recte fidet inftitutionem, & ad pacem, concordiamque arguments , contincost. Alteram ad Aubenienjas, qui eos ad fidei puritatem,& ad vitam evangelicam excitavit. Terriam ad Nicomodionfor, adversus Marcionis Harefun, ut veritatis regula firmiter adherescerent. Quarta etat ad Gerey-monfiam, pater as que Creta Ecclesias, tum corum, tumpracipoe Philippi ipforum Epifcopi faudes depradicans, monenique ot ab Hareticoru fraude ac verfut is fibi-caverent. Quint and Amastrianes, & ad reliquas Ponts Ecclesias, agebat de varijs Scriptura locis de Nuotiis & Cafitate deque Pomitentibus qui in grave quodvis delicinm, fen Hereticam pravitatem lapfi effent benigne recipiendis. Sexta ad Gnoffiawy,in qui Pinytum corum Epifcopum monvit ne grave caltitatis onns fratrum cervicibus tanquam necessarium imponeret, sed ejus qua in plerisque ineft, infirmitatis rationem haberet. Septima ad Romanos, Soteri Epifeopo eonen nuncupata, in quà de fummà Ecclefie Romana munificentia, de supperiis, exulibus, ogenis,damnatis, & omnibus ubicunque Ecclessis Alberaliter fable vatis, deque Clementis Romani Epiftolà fao tempore in Ecclefià Coriochiacà legi folita, egir. ex hac Epiftola quadam de Petri & Pauli in arbem Romam profeccucitat Eufebius l.s.c. as, item alia de Ecclefie Romane moribus & inflitutis, 1.4. c. 27. Aliam denique feriplit ad Chrysphorau fororem fideliffmam, cui spiritale pabulum subministravit-Addam solum, de quo conquestus est ipse Diony sus, se adbuc in vivis agente, Hareticos quoidam Epiftolas funs corrupiile, quadam ex illis expungentes gozdam adjieientes,Oir, inquit , ve sai sei), ques manes ferale illud, va vobis.

nottahodic extatt earum tamen indicem texuit

HEGESIPPUS, origine, at videtor, 170. udvas, ad fidem Christi po :ea conversus est, Steph-Gobaro apud Photium *, soxiace nairie * Cod ata. †Lacas and homenamic, few ut habet Enfebius 1. Ohi of newme & Longitur Arius & Autoxic , quod Hie-De Scriptronymus * ita reddit , vicinus Apostolucrum LIL remporum. Natus quippe fub initia fecundi faculi, Romam inft.tuto itinete, in variis, quas peregrinatus est, Provinciis cum viris Apostolicis doctrină & pietate celeberrimis fermones habuit , & ex iis Ecelefiarum origines , fideique incrementa curiose perveltigavit. Roma demum cum Aniceto Pontifice , populari fuo, familiariter vixit, ibique ferè per decemium mansit, ab anno circiter caxx ulque ad Commodi principatum, quo imperante in vivis effe defiit : quod teftatur Chronicon Ale-andrinum ad an. Commodi : Primus erat, qui Historiam Ecclesiasticam condere aggresfos eft. Scriplit eninn companyage F oncharuspuin realism, feu Commencarierum Alderum Ecclefiaflicorum Libras V. fermone quidem funplici, inquit Hieronymus *, ut quorum vi-

tam fectabatur, dieendi quoque exprimeret

characterem. Magno fanè Ecclefiz damon hi

Commentarii petierunt : nec ex iis aliquid superest, prater fragmenta quadam illustria,

non nobia confervavit Eufebius - Nemoc. Him S.R.C. II.ab farnes: 12M arryrai Jasobs y Francis: Domini, 1. 21. 21.23. De perfesseions propingueran Sornateres westers , 1, 3, 10, 20, De Suncares Cleape files meureyera . in Ecclosia kluresfelymuana effortempere flam ; l. 3. C. 32. De ocașe fui, b. 4. 21 B. De Professions and Urban Raman, er: Sedu Judacia . l. 4. C. 22. Fragmentum from brevisiculum ex einfdem Commentariorum libro quinto exhibet. Steph. Gobarus ap.Phot. Cod.a:a. Que uter, fitim nostram explere non poterunt , poikint faltem lenure De trotte was Hegelippo, vid. S. Ambroform in Suc. 19.

PINYTUS, Vit eloquentifimus, Čnoffi urbis in Cretà antiquissime Episcopus , claruit . Hegelioci zqualis . an. ca xutt-rigidioria desciplina obiervantiffmus. Unicam eyes Epifisiam, sed valdė elegantem (quar semporis injurin interije) memorar Eusebius (3 qui com- 7 L-1 - c.1). monitoria Dionysii epistola de non imponendo caltitatis jugo respondit, Dionysjum, quidem impense laudans, fimulque horçans, ut folidiorem cibum tandem impertiat , & grantmillis iteram perfectioria doctrina literis plebem fibi commiliam alere vellet, ne forte ladeis fermonibus perpetuo enurriti homines, in infantili quidam difeiplină paulatim confenefeant Ex quibus infert Eufebius ; in hac Epistola & trôtam Pinyti fidem, & foligitudinem de profectu plebis ipfi committe ; eloquentiam quoque, & peritiam terum divinarum, veluti tabelli quadam picta egregio commonstrari.

PHILIPPUS, & ipic eidem atate, anscilicer caxus Cretentio Episcopus , Ecclesia Gortynensium Antistes , cujus landes in suis ad Gortynenics literis magnoperé pradicavit Dionyfius Corinthius : eò quòd ejus curà Ecclesia Gortynensis egregiam laudem fortgrudininis , & generofi animi communi omnium refrimonio retulifet. Nihil de illo amplius tradiderant Veteres, nife quod luculentificanon ad. Vid Eufeb. versus Marcienem libram composuit, qui ad nos 14 c.as.

non pervenit. MONTANUS, ex Ardaban Myfiz vico, l'hrygiæ contermino, oriundus (unde Sectatores ejus Phryges & Cataphryges dicti funt.) Circa an: crxxii (cx Eufebii * calculo) novam Sectam condidit; & Prophetiz donum fibi divinitàs conceilam jactitans , Paracletem à Deo missim semet appellavit; adscitsique sibi duabus profligarifimis muliercults . I rifcilla & Maximilla , quas Spiritus S. dono fammum prophetici muneris spicem affecutas predicavit,& in fe Deum Patrem, in Prophetiffig fuis Spiritum S.inhabitare gloriatus co pratextu varios in vulgus errores ipargebat. Errorum quos fovebant hi Gataphryges, iummam, antiqui Scriptoris sub Prædettinati nomine à Sirmoudo editi,verbishic tradam,cap. 16. Hi ita-" que adventum Spiritus Sancti à Domino pro "million in fe poetus, quam in Apollolis; tuille e afferunt redditum. Secondas suprias pro for-

172.

nicationibus

SECILA

"nicationibus habent: & ideo dicunt eas per-"mifile Apottolum Paulum,quia ex parte icie-"bat,& ex parte prophetabat. Nondam enim " venerat quod perfectium eft. Hoc autem perfectum in Montanum, & in cjus prophetilias, "quas supra diximus, venisse delirant. Delecta quati in Harcleos Metropolim, Pepuza Phrygia vico,ad hanc ornnes tanquam ad novam Hicrofolymam falutis studiosos convenire voluitama cum prophetiffis fuis crebra vaticinia obfcuris Vid Enfeh! & anigniticis dictionibus involuta effidit.Ex-\$4.16,17,18, flaticis femper motibus correpti, & extra fe ghan-Hart, plane positis fimiles, vaticinati unt, & inter alia deliria,nullum post se Prophetam oriturum docuerunt. Ipii interim lucro inhiantes, corrafis undique valibus argenteis, pecunia,& pretiofis

veffibus, credulam plebem emunxerunt.Martyres è fecti fui prodeuntes affiduò crepabant; ours tamen aut pulloseffe aut ob commifia (celera morte merità multatos fuiffe, conftanter affirmarunt Carbolici. Ipfe Montanus, ac Maximilla laqueo tandem fibimet-ipfis gulam fregiffe d cuntur. Rigidioris disciplina, ac severioris pietatis observantissimi videri volucrunt;atque ideò poptiis, & ufu quorundam ciborum interdizerunt : matrimonii discidia docnerunt, & inter orandum,ut animi triftitiam,& affectatam quandam fanctitatem præ fe ferrent, indi cem man s digitum naso imposuerunt, inde Tafeedraries cognominati: quòd illorum lingua Deteftando ritu in mysteriis corum die quodam festo celebrandis uti feruntur : infantulum enim acubus arcistoto corpore pungentes,ex-ceptum fanguinem facrificiis fuis adhibuctunt. Ca:era Catholicam ferè doctrinam amplexi funt. Scripfit fuo & prophetifiarum fuarum no-

THE MISON, Illustris Montani affecta, eodem, quo Montanus, tempore claruit, aut paulò post. Primò Catholica fidei addittus, ob cujus profeifonem vincula aliquamdiu pettulir, quibus deinde ope magnz pecuntz à Christianis corrogatz semet exemit, & tur psfimi facti horrore à Catholicis odio habitus, ad Montani castra transfugit, cujus Sectam Confessoris & Martyris tituso f. ctus, strenuè propugnavit, adeò ut Catholicos pullimos, Zoticu n Comencedem & Julianum apamenum Epifcopos, Damonium quo Maximillam agitari cred bant , coarguere volentes , authoritate nominis fui inhibuerit, Eufeb. Hift. Ecel-V. 18. & Apostoli ad instar conscriptà Egifola Carbelsea, ad recipiendam Montani prophetiam Beclefias omnes hortari aufus fit ; atque eos qui fid:liores ipfo extiterant, inflitue-

re aggressus, in Dominum, in Apostolos, & fa-

crofunctam ecclefiam impiè locutus est. Non

mine Libros Pro; bericos; ex quibus Fragmenta

breviuscula hibentur apud Epiphanium, loc.

TATIANUS, genere Syrus, professione Sophifta, cultu Gentilis, dein Chriftianus, Juffini M. discipulus factus erat, quem Romam ufque comitatus, Crefcentis ibi odium,

Praceptoris, tanquam concus duce deflituius, in pracipitia fe dedit. Iniatus enim arrogantia,& eloquentiz tumore , novam quamdam Vid Ireur, Harefin condidit, darmans matrimonium ve- feb L4-19 luti corruptionem , ac ftuprum , in mò no ye Eoipha-Her & Autin, inducens adhuc à vino & animatis Harefut abil inentiam, aqua folummodò etiam in facris Th o' Ha mysteriis adh bita : unde Sectatores ejus En- 1:t. Fab. L. crana, & Hydroparaftasa dicebantur. Nega- c.so. vit praterea Adamo Salutem, & cum Valentino Ænnes quoidam invisibiles commentus eft. Denique in tibre adversus Genules fersbit animas humanas natura fua mottales este, benelicio verò di ino immortales factas: ita tamen ut impiorum anima cum corpore intereant,& cum eo itcrum refurgant aternis poenis plectenda. Reversus in Orientem, Scholam primò aperuit in Mesopotama, circa an.cl.xx11. M.Aurelii Antonini x11. f male habet Epiphanius Antonini Pii.) Przeipoe verò Antiochiz ad Daphnen, in Cilicia etiam, & Pilidia prædicavit. De Morte ejus nihil conftat. Scripfit m-AN TI TARO TER SUNYESTEMETER , inquit Eulebius *, infrasm volumena , uti Hieronymus †: in *lotei quibus familiam ducit , omnium quos feriplit, † De Seripe neiliffment infignis ide adversus Gentsles Liber: in quo repetitis zvi prioris temporibus, Mofen,caterosque Prophetas or nibus, qui apud Grzens celeberrimi exfliterunt , vetuftiores fuifle; Grzcolque iplos omnia penè fua, quibus gloriantur, fludia a Barbaris accepife convincit. Extat hac Orario, G. Lat. inter Otthodoxogr. Bafil. 1531. 1535. August. Bibliothec. 1 P. Parif. 1624. adcaleem Juffini Operum, Parif. 1615. 1636. prod it etiam Parif. 1618. £ Ut Editiones Latinas mittam. Carenam infuper , five Harmensam Etiangelierum Eufebio ", "Locate & Theodorito memoratam contexuit, quam Δια ποσέριο , feu Evangelium ex quatuor Evangeliis compositum nominavit: amputatis ex eo gencalogiis, & aliis omnibus,quz Dominom ex femine Davidis fecundum carnem natum oftendunt : eogue tanguam libro compendiario, fraude non animadversà, usos este non modò ejus Sectatores, verum & cos qui Apostolica dogmata sequebantur, testis est Theodoritus. Quin & erant, qui hunc librum Evangelium fermidim Hebrass vocabant, quod ex Epiphanio * liquet. Latine extat hac * Loc.cit. Harminia Evanyelica, Orthodoxogr. Tom.I. & Bibliothee. Patr. Tom. 11-Ammonio Alexan-

stque inimicitias expertus eft. Post mortem g&C 13-6

drino perperam aferipta, uti & Anunonii Harmonae Tatiano male inferibitur. Quod ex Victoris Capuani Ammoniana Harmonia interpretis errore primò ortum videtur, & fa-

tendit. Fragmentum quoddam inde citat ac re-

extat.

cillimè agnosci ur ex Harmoniz Tatiani notis

in Theodorito & Eufebio repertis, que Har-

monie Ammonio inferiptz ad amulim conve-

niunr,& viciffm: (fed de hac re vide plura in

Ammonio) licet eam ab Imerprete Latuso, viro fane unn inclegenti multum mutatam fuiffe

lubens concellerim Scripfit item librum de Per-

fettiene fecundina Servatorem , quo matrimo-

num damnavit, & illicitum elle probare con-

5 f.C IIab fellir Clemens Alex. Strom.l. 3. p. 460. Proble-Et Ed L matter crizen formes a Tartiano conferiptum memorat Rhodon ap. Eufeb.l. 5.c. 13. Chronicon eriam ei affingir Ruffinus: Verum errorem iltum ex malè intellectis Eufebii (1.6.12.) verbis ortum effe conftat. Ex reliquis operibus ne Tituli quidem ad nos pervenetunt. Unicum adhuc de eo referam, quod ex nonnullorum traditione habet Eufebius *, aufum illum effe dicta Pauli + [4649-Apostoli elegantioribus verbis exprimere , ut-

pote qui compositionem verborum illius corrigere studerer. BARDESANES', Syrus , Edellir in 172. Melopotamia natus claruit przecipuć circa anmum caxxxx. Vir Grace & Syriace doctus, fermone difertiffimus , & in disputando acerrimus, ist auer 3 & Xurdniege Officiane lentanne,

thepar. E- inquit Eulebius † , frammam Chaldaica dectrine migilas. perfectionem adepun. Augaro Edolfenorum prinp-173 cipi, viro fanctifismo imprimis familiaris fait, junctifque cum eo ftudits, fidem (htiftianam fortiter affernit, quam vità, scriptis, & disputationibus propugnavit. Id cum jam per mulros annos præftitiffet, in errores Valentini (è cujus quidem Schola prodierat) dilaplus eft. * Herel 36. Que:n proinde Epiphanius* comparat pulchet-

rime navi, beneque onalte, que juxta ripas portus tracta, to ummercimonium perdit, aliif-Extremum autem harefews iffius virus non se qui navim confornderant, mortem infert. hausit : Legis enim ac Prophetarum libros, adeoque integrum Vetus ac Novum Testamentum agnovit : mortuorum licèt refurrectionem præfracti is , quam ipfe Valentinus negaverit. † An Orig-Certe ex † Marino conftat Bardefianistas in

Dul contra tribus przcipue ab Ecclefia Catholica abiif-Marcionfe ; afferences 1. Prater Deum alium effe >-Sed p χɨν seu μζων , Diabolum nempe , quem aν»-Din es armirrem effe affirmabant, omnismali fontem & Autotem- 2 Christum non ex Muliere effe natum, fed carnem Coelo detulife, 3. Corpus non effe refurrecturum. Ex Eufebio † tænen constat Bardefanem postea doctrinam Valentinianam improbaffe; & cum pleraque ejus dogmata fict s effe fabulas convicifiet; ipse quidem fibi visus est ad rectiorem sententiam transivitle, ita tamen, ut vetusti, atque inoliti erroris sotdes non penitus excuserit. Scripfit patria lingua, viz. Syriaca, dualogos quamplurimos, cum infiniris aliis opufculis, & in his contra Marcioness , atque omnes ferè Hzreticos.qui ztate eius pullulaverant.mulraque volumina ex occasione perfecutionis tunc temporis graffatz composita; quz Discipuli illius (quos plurimos habuit) ex Syriaco fermone in Grzeum rranfulerunt. Inter ea przeipuè eminebat Dialogue ille fané luculentifimus De

Fate, quem Antonino inscripsit. An verò M. Antoninum Imp Enfebius intelligat, (quod Hieronymo videtur) an potius aliquem ex ipfins Bardefanis amicis, non fatis conftat. Prior tamen fentenria verifimilior videbitur †Loc.citilli quisquis perpenderit, que Epiphanius † tra-dit de Apollonio Antonini amico Bardesanem admonenre, ut scipsum Christianum esse negaret. Cui viriliter, & ad confessionem usque

dare dicens, utpote que necellario futura fit, etiamfi Imperatori non contradiceret-Lund. m proculdubio dealogum intelligit Epiphanius +, + faid. quando ait eum , duns in Abidam Altrosomum contra Fatum ditleruit, multa collegific-Ex hoc dialogo amplum fatis Fragmentum hodie extat apud éufebium, Prapar.Evangel 1. 6.c.10.cujus pars maxima totidem verbis habetur Recornirienum Clementinarum libro ponocadco ut quis ab altero fua acceperir, incerrum fit. Quin & forte non fine ratione fuspicari possumus, ip um Bardefanem harum Reconstronus auctorem fuiffe,uti fupra in Clemente annotavimus. Librum de Indorum Gymnosophista i Barde ane Babylonio conferiptum refere, & ex co l ragmentum exhibet Porphyrius de Abstinentià I. 4.c. 17-cujus auctorem cundem cum nostro Batdefane fuiffe veri non adeò diffirnile eft:præfertim cum Porphytius cum hác notá infigurar , o Эт типринами усумы, для рагелями перстим

semporabus fuis. N.L. IULIUS CASSIANUS, Valentini discipulus, claruise videtur circa an. CLXXIV. Clem Alex. Decemmen harefin condidit : docens Christum Strom Ly. non nifi phantafticum affumpfific corpus : quin & in re matrimonii ac continentiz paria cum Tatiano fenfit. Plura de eo non liquent. Scriplit Exercises libros aliquor , (ex quorum primo quedam habet Clemens Alex. Scroml. 1. p. 120.) & librum ati iyang miat, & ati iway iat. ex quo multa adducir idem Strom. 1. 3-p. 465.

466. THEODOTION , gente Ponticus , 175 Ephclium vocat Irenaus † forfan quia ibi hat Adv Hev. bitavit.) Claruir (ut nos docet l piphanius *, *DeMonf. qui tamen immani Metachronismo cum Sym- &Pond p.17. macho pofteriorem facir) fub fecundo Commodo, i. e. M. Aurelii Veri filio, qui imperium iniir anno caxxx. Verum notandum eft, jam anno caxxy. Marcum imperatorem Commodum in imperii confortium admiffiffe , adeoque Theodotionem pluribus antea. annis inclarescere potuisse, ad minimum anno caxxv. Christianam fidem professa, Marcionis contici , popularis fui , qui quadam Ebionis dogmata fuis milcucrat , Scciar se dedit : unde & Etionem aliquando appellatur. Tandem & isti Haresi insensus, religionem Christianam penitus deseruit , & detracto preputio ad Judeos defecit. Ab iis literas Hebraas edoctus , Verus Testamenrus Grace transbulit , LXX. Interpretes pracipue fecutus ; à quibus air Hicronymus *, *Com femplicituse fermons non difeerdat. Hanc ob Leon? caufam cateris pralatus est; adoò ut Orige. nes, cum Hexapla fua conderet, que in LXX. ex Hebrzo deerant, ex Theodorione supplenda cenferet, afterifeis notata. Quin & totam Danielis Propheriam non ex LXX. fed ex Theodotionis versione & olim & hodie legit Ecclefia. Unde & in vetuftifimo Prophetarum exemplari, cujus meminit CL. Uffe- "Syntazmi rius ",hunc titulum prafixum babuit Danie s d 70 Inter-

liber: Annah & Grolenwes. Hane Translamente., pe 4 69 18.

\$ # CIL sb quz in Hexaplis Origenianis quartum locum occupavit, edidife dicitur Theodotion circa an CLXXXII. vel ut habet Chron. Alex. an. CLXXXVI. Commodi vs. Certé antequam libros adversus Hærefes scripscrit Irenaus, qui tamen Eleutheto pontificem agente scripti sunt. Ve-rilm cum scripserit Irenzus an. c1xxv1. vel CLXXVII-ut fupra in Irenzo notavimus , necesse eft, Theodotionem ante illud tempus versionem fuamuon modò adornafie, fed & edidiffe. Pauenla, que supersunt, fragmenta, apud Nobilium, Drufeim, & in Londinensi LXX. editione anni 1612. 8 & Bibl. Waltonens. Tom. vi. exhiben-

176. MUSANUS, non ignobilis hujus zvi Scricz xxvi-quem is accenfet Eufebius , quorum libri finceram Apoltolica traditionis, ac vera fidei doctrinam continentes, ad suà tempora pervenerunt-Scripfit Libram elegantiflimum ad fratres quosdam qui ad Encrasitarum Herefin dejeiverson, N.L.

176.

MODESTUS etiam eodem tempore claruit, anno nempe CLXXVI. Scriplit infigue adversus Marcionem volumen ; in quo, telle Eule-* L4-casbio *, præ cæteris egregié errores illius, ac dolos detegens, omnibus spectandos exhibuit. Monet Hieronymus †, alia quoque sub ejus nomine circumferri opuscula, sed ab eruditis, quafi pseudepigrapha repudiari.N.E.

t De Seript. C.jl. 177.

ATHENAGORAS, nobilis Philosophus Atheniensis, non minus Christiana, quam Gentilium Theologia, ac Scientia, cele Claruit cirea an. CLXXVII- Altum de eo filentium eff apud Eufebium, & Hieronymum: nec ex Veteribus quilquam e jus meminit prater Methodinm Patareniem, in cujus Excerptis è libro De Resurrectione Mortuorum, que apud Epiphan. Haref. 1x1v. & Photium , Cod. ecxxxxv- habentur , adducitur locus ex Athenagora, qui in Legatione ejus pro Christia-nis, p. 27. totidem verbis hodie reperitur. Bina post se reliquit opuscula; que & hodie extant : Apologiam , len Legationem pro Christia. mi , M. Aurelio Antonino , & L. Aurelio Commodo, Impp. Armeniacis , Sarmaticis, & quod *DiffertCv- (2000 CLXVIII-uti contendit CL.Dodvvellus*) pr.x1-5-37-32 in quâ petit , ut Christiani , non minus aquo

maximum est, inquit , Philosophis , oblatum, jure, quam alii rei, apud tribunalia fruantur; deinde illos à flagitis ils impingi folitis vindicat : postremò veteris Ecclesia more, Imperatoribus faulta omnia, ac fœlicia ex animo precatur. Alter libellus eft De Referrellione Merramas; in quo etiam Christianz veritatis eaufam adversus infideles agit. Primus hos libros Gr. & Lat. in lucem protractos edidit Sim. Grynzus inter Orthodoxogr. Bafil. 1551. prodiit etiam Libelus de Resurreit. (Gr. Lat. Parif. 1541.) inter eadem Gr. Lat. Bafil.1555. Uterque Gr. Lat. Parif. 1557. Gr. Lued. Bat. 1558. Colon. 1567. Gr. Lat. ad calcem Inflian , Parif. 1615. 1636. £ Anchuar. Bibliothec. PP. Parif 1614. Scorfien , Oxen. 1682. 12'. Apologeticus , Parif. 1377. S'. Lipfus, S.R.C. II.ab 1684. S'. cum variorumnotis. Libros XII. ec. An. C. T er lauri, quos in Bibliotheca Gefneriana latuitie volunt , non effe Athenagorz , fed M. Antonini Imperatoris , vel folus titulus

oftendit.

Extant fub Athenagorz nomine Amateria , seu de vero & perfetto Amere : Opus historicum , ex corum librorum genere, quos Romanenses hodiè vocant. Librum (ni fallor) ex Oriente olim allatum Gallice vertit . & ad Dominum de Lamané Cardinalis de Armagniaco Secretarium , an. 1569. misit Martinus Fumeius , Dominus de Genillé. Tandem inter schedas Juas repertuma an. 1612. edidit Bernardus de San-ferry. Græca ubinam jam deliteicant , mihi plane incompertum est. Versionem Gallicam vidi in instruccissima CL. If. Vossii bibliotheca, & quia in paucorum manibus liber verfatur, integrum totum hic apponere non gra-

Du Vray & parfait Amour ; escrit en Grec par Athenagorat Philosophe Athenien : contenant les Amont i bonneftes de Theogene & de Charide, de Pherecides & de Melangenie. A Paris chez. Damel Guillemot demeurant rue des Cordiers derrite-

re les ?acobins, M.DC.XIL An genuinum fit Philosophi nostri opus non immeritò dubitari potest. Suspicari quis possit, scriptum ab eo esse ante susceptam fidem Christianam. Quod fi ita fit , non pauca à recentiori manu accessisse, cuivis inipienti facile conflabit. Post hac scripta, & jamiam Pralo mittenda, incidit in manus meas CL. Huetia de Origine fabularum Romanenfium Diatriba, è Gallico non ita pridem Latinè verfa, in qua de hoc opere ejusque Autore prolixé dis-ferit, omnia miro ingenii acumine expendit, volvit, revolvit, objectiones proprias folvie, fatetur etsi Gracum Exemplar non viderit,tamen ex interpretationis lectione, affeverare, se non dubit are, Fumeium id operis Athenagorz, Apologiz Autori, non fine ratio-Athenagorz, Apologue Autori, non interesto-ne sliqua probabili aferipfifle; nihilorninus A-thenagorz nostro abjudicae; quin & co ulque devenit, ut leviffiria quidem conjectură du-ctus sufpicetur Philandrum Vittuvii Commentatorem, hominem undequaque doctifirmum & Cardinali Armeniaco percharum, quo fuas opiniones aliqua antiquitatis sutoritate fuleiret & Cardinali arti Architectonicz impense dedito speciosus commendaret, opus istud in quo tot Architectonicz peritiz veiligia exha-bentur, ex proprio cerebro confirmile, atque ita Lamanaro Protonotario, & interpreti Fumeio fucum fecille, quod quidem emuncta naris viris agre unquam perfuadebit vir erudi-tifimus. Interim ipfum librum miris effert laudibus;Quidquid fit,inquit,illud certé opus scu. te,& folerter inventum est, artificiose deductum eximiis fententiis, & przelaris Ethicz przecep tis illuminatum, magna jucundiffmarum Imagia num fapientiffimė dispositarum varietate c na coratum,ibi funt verifimiles eventus,è re duca epifodia, diffincta dicendi genera, honeftas abique religiofius obfervata, nihil hic humile,

Sæculum Gnosticum.

185.54 mihil acceptionen, mihil quod Sophifharum pue- item tum course Gentee, tum advenius Judges; S.A.C. II. #156. carilitatem reduleataines apparient instituto

177

HERMIAS, Philosophus Christianus cujus neque patriam, atatem, genus, nec vitz inflitutum, ulla schulitate indagate potui : ideò hic locum habet, quia cum cateris hujus fæculi Apologiftis, & forfan non immeritò, conjuggi folet. Scripfit Mangues F ife Doon-Con feu Gentilin a Philosophorum irresonem : in qua diffentientes Philosophorum fententias , De Des , De Anissa , &cc. inter le committit, atque false & eleganter Judibrio exponit. Extat, Gr. & Lat. cum Cydonio , Bafil. 1552. 2d çalcem Julini, Paraf. 1615.1636-& in Auctuar. Bibliothes PP. Parif. 1624. Tom 1. Bigneus equidem , altique Bibliothecz PP. Editores quarti faculi feriptoribus annumerarunt, nullà tamen authoritate freti-

177. MARTYRES Lugdunenies , circa ann. CLXXVI. graffante perfecutione (de qui infra) dum in vinculis adhuc effent , varias feriplerunt Epifialat, pro pace Ecclefiz & adversus Montanillas, partim ad fratres in Afia & Phrygià degentes, partim ad Eleutherum Romane *Mr.Prac. Urbis Epifcopum (qui & ipfe, teftante Ter-car, p.o., tulliano*, Montanifici erroris labe infectus fuerat) eà ratione quali legatione fungentes. Has literas Romam perferendas Irenzo adhuc

Presbytero, Martyres dederunt, eumque per

eas Eleuthero commendarunt : quarum fragmentum aliquod exhibet Eulebins, 1.5. c. 4. 177-: ECCLESIA Viennenfis & Lugdunenfis in Gallia, persecutione adversus Christianns, tum in aliis provinciis, tum przecipue in Gallià, speciation verò in Civitate Lugdunensi, exardescente, (in qua Photinus Reverendis Ecclefiz Lugdonensis Praful anno atatis sua xc. Atralus Pergamenus, Sanétus Diaconus Viennensis, Blandina pobilis feemina, Alexander medicus, aliique plures, gravistima tormenta paffi , martyrii corona redimiti funt,) totam penè perfecutionis hujus Luedunenfis bifteriam. literis fuis compreheniam ad Afia, Phrygizque

Ecclefias miferunt : judicium adhuc fuum religiolum imprimis & orthodoxum fubnectentes

de Montano Propheta, ejulque dogmatibus,

que Ecclefias Phrygianas tunc temporis maxime turbarunt. Extat maximum partem integra

ille (apud Euseb. 1.5. c.17.) contra Cataphry-

gas Scriptor in Compendium redegit. Scriptit

ap.Eufeb. l.s. c.1.2.3. MILTIADES, Rhetor, Ecclefierum, Sophifia Tertulliano dictus. Claruit fub Com-* Advert. Vale tin. e. modi initia, anno circiter exxxx. Plura fui in 5. web. L.5- divinis Scripturis studii monumenta reliquita nempe Apologeticum pro Christiana, quane. 19fe profitebatur, Philosophia, web тис пограско egerrac, adprincipem illius temporis, inquit † De Scripe. Hieronymus † , nili potius eum H. Valefio , exponendum fit, Provinciarum præfides. Condidit etiam librum adversus Montani Harefin, gei & priftir metriche er einen nabab, nen derrre Trapheram in ecftafi lagui : quem Anonymus

utrumque argumentum binis voluminibus exe- ab An C. cutus, N. E.

PANTANUS, an Patriá Siculus, an Palæstinus, & ab ultima origine Hebraus, quod ex Clementis Alexandrini *, & Eufebii † ver- * Stromat.l bis colligunt nonnulli, profiss incertum eft. † La e inc. Eum Clemens Alexandrinus, cui erat prace- Loc diac. ptor, Apen Siculan vocat, Prophetici & Apo-Rolici prati Hores decerpentem, fi modo (uti vult Eufebius) de Pantano verba ejus fint in-telligenda. Unde eum Sicilià oriundum effe arbitratur Valefius: & fortaffis non improba- L 5.c.m. bile erit illum Siculis parentibus ortum , Ale- Annot pop xandrig natum effe. Erat è Sectà Stoica Philolophus Christianus, iis uius magistris, telte Pliotio * qui Apoliolos vidificat: quod verò *Cod. 115. fequitur, apud me haud parem fidem meretur, ob tam lougum temporis intervallum, Pantanum scilicet nomutilorum ex ipsis Apostolis auditorem fuifie. Sub primordia Commodi Imp. circa ann. cixxxi. Scholæ Catecheticæ que Alexandria il regain Suc., (ut habet Eu-*Lot cit. icbins) ab ipinus Marci Evangelifiz tempo- Loccit.
† De Script.
ribus , (uti Hieronymus †) florucrat , pranuit. Tanto animi ardore erga verbum Dei zilua-bat, ut Orientis nationibus Evangelium przdicaverit; a Demetrio Episcopo Alexandrino, rogantibus iftius gentis Legaris, ad ipfamulque Indiam mifus: Ubi Evangelium S. Matthei Hebraicis conscriptum literis, à Bartholomzo Apoltolo ibi olim relicium , apud quoidam Christi notitià imbutos reperit, illudque revertens Alexandriam fecum detulit. Post reditum Gymnafium Alexandrinum denno regebat, coque munete ad obitum ufque qui non nifi imperante Antonino Caracalla, circa ann. cextii. contigit, functus est. Erar, inquit Eu-

febius " , 7 ser muleine and Findermary , Vir +Locate dollyine cansa celeberrimus, qui partim viva voce, partim scriptis Divinorum Dogmatum Thefauros expoluit. Scriplit quippe multos .... Sacram Scripturam Commencarios , ex quibus

Eclogis Gracis citantur. N.E. ASTERIUS URBANUS, Epifcopus, an Presbyter, incertum, Zoticum certé Otrenum compresbyterum appellat. Claruit circa annum cexxxviii. Cum Ecclesiam Ancyrz in Galatia ab Hareticis Cataphrygibus, corumque Pfeudo-Prophetis turbatam deprehendifiet, continuată per plures dies in publieo Ecclefiæ iftius loci conventu disputatione, de fingulis controversiæ capitibus ab iis propolitis ubertim atque eloquenter differuit, & fugatis Hareticis Eccleliam Ancyranam maxime confirmavit : cumque Presbyte: i Ancyrani enixè ab co petiifient, ut corum que contra veritatis adversarios dicta fueraut, commentarium apud eos relinqueret, id quidem tanc temporis diffulit, postea autem id munus injungente Abetcio Marcello (an idem fit cum Abercio Hierapolitano, de quo supra, viderint cruditi) arenmenta fua contra Cataphrygas tribus libris complexus el , & Marcello nuncupavit. Hos

aucula quadam, fed non PalEr, in Theodoti

181.

Szculum Gnofficum.

SECIL ab An. C. • Hitt. Eccl-Lg.c.st. † De Script-C. 37-39-40-

no, Hieronymus † Rhodoni, aliquando etiam Apollonio tribunt. Ex Eufebii verò nota fragmentis ejus apoliti conftat Afterium quendam Urbanum istorum Abtorum auctorem elfe. Extant fragmenta quedam aureade Montano ejusque Secti, apud Eusebium, 1 5. c. 16.17.

sey.Tertull de pex-Leript propè Harrist 44

APELLES, Senex appellatus, Marcionis Vid Eufebl auditor, Luciani condiferpulus, à quibus tamen diversam Sectam instituit, postquam ob fluprum commissum a Pracepore suo ejectus fuerat. Claruit anno CLXXXVIII. Christi Aeguitin de corpus voluit , nec merum effe phantafma, nec Harefaum crassiorem substantiam; sed aereum sibi corpus 13- Epiphan illum de cœlo descendentem contexiffe, idque ascendentem aeri reddidisse. Unum

quidem omnium rerum principium effe do-cuit, Deum, qui cum malos Angelos crelf-fet, ex ils uni mundum creandum commiferit. Catnis tefurrectionem negavit. Legem & Prophetas repudiavit. Fidem denique Chriftianam examini qualicunque fubijci noluit ; ununquemque autem in es quamfemel imbibiffet, opinione perstare debere contendit. Habuit, teste Tettulliano * , privatas , fed extraordinarias Lectiones fuas, quas appellat cargares cujufdam puella, cui nomen etar Philumene quamque quasi Prophetissam secutus est Appelles. Edidit praterea libros, quos inferiplit , Syllegifmerum , in qui-bus probare annifns ett, omnia quaecunque tionem Grzco-Latinam adornaturum effe,m Moses de Deo scripserit, non vera esse, sed hi dudum affirmavit.

184.

falfa, N.E.

a thid.

RHODON, ex Afil oriundus, claruit circa an. claxxix. Rome dum vixit, Tatianum Justini M. Discipulum Przeceptorem nactus est. Contra Mareionitas przcipuè militavit, & cum Apelle colloquium habuit : in quo fimplicem plane, & mediocris ingenii hominem facile convicit, ac fugavit. Vatios confcripfit libros, & cum reliquis przeipuum adverius Marciania berefin Calliftioni nuncupatum; in quo Sectam Marcioniticam ful atate in di-verias feifam effe fententias narravit, Auctores illius diffidii referens . & mendacia à fingulis exeogitata diligenter coarguens. Ex hoc opere quadam habet Eufebius, l. 5. c. 13. Scriofit criam Commentarium in Hexaemeron. & Quaftienum à Tatiano propositarum circa ob-feuros atque involutos S. Scriptura locos, solutiones peculiari se opere editurum esse pollicitus eft. N. E.

D.116.

EZECHIEL, Poeta, Historia Judaicas Tragico carmine complexus, religione He-braus an Christianus, non liquet. Claruit ante * Strom, I.L. annum exc. Clemente Alexandr. * antiquior, qui ex eo quedam addacit. Nec de etate † Oblerate ejus certius quidpiam flatui poteft. Doctifimi ad Var-Sa-cra-Tom t. Le Moyne † conjectura à vero non longè reeedere videtur, Ezechielum nostrum Drama fuum post excidium Hierosolymitanum, &

Rufinus *, & ex co alii ApolinariHierapolita- animos erigeret fpe fatura liberationis , & no. S.#C. 11. vi cujufdam Mofis, qui captivos Judzos in li- ab An. C. bertatem affereret : ficut Mofes olim Hebreos sub Pharaonis jugo gementes & obrutos tandem liberaverat : cujus rei (Mofaice liberationis) Hilleriam contexuit kzechielus carmine Dramatico, cui titulum fecit Ewywye, five Edullio Hebraerum. Extat Fragmentum ingens Gr. Lat. Parif. 1609. 8° & in Appendice Bigneand ad Bibliothec, PP, Parif. 1624. p.153.

> ANONYMUS, Autor Teffamenti XII. Patriarcharum, exeunte hoc faculo circa annexe. scripsile videtur, certè ante Otigenem, 4 ao citatur in Homiliis in Genefin & Joine. Judgus, an Christianus fuetit Author, hand liquidò constat, Judaizans sortè Christianns, quales ifto evo non pauci exfitterunt. Liber fanè ineptiis non vacar, plurimis tamen Ethi-cis praceptis iifque melioris quidem not e paffim refertus. In eo finguli ex duodecim Jacobi filiis jamiam morituri, ad aftantem progeniem de virtutis alicujus studio vel vitii fugå verba facere finguntur ; ac istiusmodi præeepta nepotibus luis Testamenti vice delegant. Extat Latine ex versione Roberti Go-Sthead Lincolniensis Episcopi an. 1242. facts, in Orthodoxogr. p. 842. & in Bibliothecl Patr. Tom. II. Grzee quinetiam M.S. penès virum Cl. Thomam Smith, S. T. D. Coll. Magd. Oxon.

Socium, (& ni fallot apud alios) qui , se edi

SERAPION, magni nominis hoc tempore Prafni, Ann. exc. ad Episcopatús Antiocheni culmen evectus est: quod viginti & ampliùs annis tenuit. Impugnanda Haretica právitati, non minore diligentià & calore, quam priores iftius loci Epifcopi, incubuit. Scripfit Epiftolam ad Caricum , & Penticum , Ecolefia-Stices vires , adversus Mensani Harefun: Cujus pars quedam extat apud Eufebinm l. 5. c. 19. pars quedam extat apud Eulebiam i. 5. c. 19. cum fubicriptionibus gonorundam Thracia Epifcoporum, Aurelii Cyrenii Martyris, Ælii Publii Julii (Develti, Colonia Thracia Epif-copi) aliorunque: qui literas sad Afa, Phry-gizque Eccletias, Montanifmum damnantes milifie vili funt. Ad Dominuso quoque, qui Perfecutionis tempore à fide Christi ad Judgorum Superstitionem desciverat , volumen exaravit. Item Librum de Evangelie Perri (quod ab Hæ-retieis quibuldam sub Apostoli nomine circumferebatur) que in eo falía etant , coarwentem, in gratiam quorundam ex Rhoffenfi arcecia, (urbsea est in Syriz & Ciliciz confinio) qui ex occasione illius Evangelii ad do-

Ex eo fragmentum habes ap. Eufeb. 1, 6. c. 10. Quin & plures alias breves Epiftolas, Auctoris fai desten , inquit Hieronymus * , & vitz con-

APOLLONIUS, cujus neque genus, Gentis Judaicz dispetsionem, vel paulò post neque patriam prodiderunt Veteres Clar. cir-tempota Barcosbz, composuiste; ut Judzos ca ann. exen. Peculiare adversar Cataphrytanta calamitate obrutos folaratur , & corum gu velumen condidit ; quo perniciofilimos

gruentes.

drinam à redà fide alienam declinaverant.

192.

Lg. C.14.

SECIL corum errores abundê & luculentiffine con futavit; tum fallas Prophetias, que ab illis venditabantur, verbatim expendens, tum vitam, morefq; corumyqui Harefis illius auctores fuerant, discutiens. Ex hoc fragmenta quadam reperiuntur ap. Eusebium I. 5. c. 18. Tertulliapus, sam Montanista, editis fex libris accionaerer, feptimum proprié adversis Apollonium elaboravit ; in quo omnia que Apollonins arguit , defendere sategit. Diversus ab hoc est alter ille Apollonius, genere, atque opibus clarus, & qui in humaniorum literarum & Philosophiz scientia eximius habebatur ; cujus meminit Eulebius * quique Commodo imperante, Rome martyrio coronatus est. Hunc Scriproribus isoclefialticis accenfet Hieronymus †,

attque illum infigne Volumen pro fide fue compolitifle , quod in Senatu legir. Verum id non dicit Eufebrus, ed folummodo Apollonium', & Perenne Judice togatum, pro fidei fiur defenfione, coram Senatn elegantifimè peroraffe. Quicquid fit , Orationen istam five ex scripto recitatam ab Apollonio, five ex ore dicentis ab actuariis exceptam una cum Actis Martyrii eius Eusebius Collectioni suz Antiquorum Martyriorum inferuit. Verum utrumque opus

jamdudum periit. VICTOR, natione Afer, defuncto Eleutherio, an excit. juxta Dodyvellum caxxvii. Romana Ecclesia gubernaculis admovetur. Vir ex gentis fuz genio fubiratior, Ecclefiis Affatieis ob diversam Paschatis celebrandi confuetudinem infenfiffmus etatiquas ideireò tan-quam rectir fidei contraria fentientes à commusione abscindere non modò conatus est, (uti rem iftam emollit H. Valefius) quin & port Cay 21 yearsain ingraniers after miles rec cuere as angerius alexper, ipisfima funt Eufebii * verba : darifque leceris, unt verfes qui illie erant fratres proferibit et ab unicate Ecclesia prorfus alsenes offe pronuncias. Quamobrem ab omnibus ferè illius atatis Episcopis, pracipuè d S. Irenzo, acerbius perstringebatur. Obiit martyrio affectus, juxta vulgarem calculum an. † De Scriot.

ecz. Scripfit, tefte Hieronymo †, fuper Queftio-

ne Pafchz, & alia quedam Opuícula. NE, THEOPHILUS, Cafarea Paleftina Episcopus, Irenzo & Victori atate par. Claruit cirea annum (x. H. Scripfit nomine Synodi Cz-farieniis Epifolom valde utilem fuper quaftio-ne Pafchah, qua tunc temporis vehementius exagitabatur; cujus mentionem faciust Eufebius *, & Hieronymus †. Habentur aqud Bedam lib. de Æquinoct.& Bucherium Comment. in Victorii Canon-Pafch fub Philippi cujufdam nomine Alla Synedi Cafarienfu circa quaftio-neno Pafchasis celebrandi à Theophilo anno exevi. habitz. Quis fuerit hic Philippus. fibi ignotum effe profitetur Bucherius ; fed probabile eft , in Codice Bucheriano mendum probabile ett , in Cource probabile ett , in Cource probabile ett , in Cource probabile ett , in Mc Epifola Theophols. Et ita quidem haberi in MS. Codice Oxonienfi, me nuper monuit Cl. Alli-

THEODOTUS, Patria Byzantinus, S.EC. IL arte quidem Coriarius, verum literis apprime ab An. C. eruditus. Claruit an. excis. Fervente perfecut one Christum negans, relictà Patrià , Romam profugit ; ubi à quodam agnitus , & fee-diffime defectionis à Christi fide incufatus, ad fui excufationem vanum dogma commentus est, arque ita jactare curpit, se non Denos, sed. bominem negatie : Interrogatus autem, quem demum beminem! Christum inquit, hominem negaor Hincarrepta occasione , novam Haretim excogitavit , ob id & Victore Papa excomunicarus circa annum excay. Nec de eius Harefi quid amplius habent Epiphanius & Theodoritus : Iftims tamen eapita (qualia in Excerptis ejus hodie reperiuntur) famma ere hac fuerunt. Christum & Patre ante mundum conditum, creatum fuiffe, ut ab eo mundus deinceps creacetur : Honc quidempatris elle imaginem perfectiffmam, ei tamen fub-frantia diffimilem, & dignitate inferiorem.Solum Deum patrem effe immaterialem , Filium autem., omnesque. Angelos materiales effe, fubtili feilicet quadam materia conftanres, fic ut Angeli minùs tenui corpore induantur quam Deus Filius , & ex iis alii aliis pro dignitatis gradu corporis fubtilitate praflent a Quinetiam tam Christum qualm Angelos figuris quibuídam, & formis externis circumícriptos effe, quoad nos quidem Invifibilibus, inter illos autem facile conspicuis : in Angelis adhuc dari fexus differentiam : Animas et lam & Damonas corporales effe, aliter enim in-ferni poenas ab iis fentiri non posse. Christum 4 primo rerum principlo incarnatum fulfie . Mys enim muse tanquam vehiculum femper adfuille, cúmque in terras descenderet, his adjuncta effe doxlor & rause.; ut eo modo huma-nis oculis visibilis redderetur. Ipfi porrò Jesu redemptione opus fizifie quam columbar post baptilmum immiffæ beneficio obtinuit. Deum patrem in Christo patiente passum este, quatenus filius est pars patris, ab eo emanans. Diftinctione deinceps facta inter film & should ψοχω (qualem ferè inter são & ψοχω faciunt Platonici) docet, a Christo ante passionem recellifie divinitatem fuam, & 402 md menale five Salar, recedente fc. effentia, quà indutus erat in Jordane baptizatus. Aftra, five potius Angelos afira moderantes, fatum quoddam rebus omnibns, & humanis actionibus, vi fui naturali inducere ; adcoque eo tancum fine Christum carnem nostram induisse, ac passum effe , ut in fe credentes ab ifto fato , & actionum neceffitate liberaret. Habentur ad calcem Operum Clementis Alex. excerpts bind ampliffima ex fcriptis Theodori, quorum prius defumptum est ex Theodoti libro, cui titulus videtur fuille Avareuxe Alarxada, alterum ex ejuldem neoprissie. In its tamen quadam infunt, que aliunde etiam accepta credi poffunt. Quid quod an ejufdem fit Auctoris utrumque Excerptum , tum propter ftyli , tum propter dogmatum differentiam meritò dubitari poffet. Utrum verò ab ipio Cicmente confarcinata hac faerint , an ab alio quodam,

Sæculum Cnosticum?

40 parum liquet. Vid. Clementis Alex. Hypoty-SAC IL pofes in articulo feduente. N E.

192-T. FL CLEMENS, patril Alexandrinus, vel ut alii, Athenioniis; nifi potius illum

origine Atheniensem; domo Alexandrianm fuille dieamus. Claruit ab an exert Atatem * Strom 1.1- laxiore quidem fenfa, ipfe fignare videtut *, 14.6.15. cusporibus proximum fuife testatur. In omni Politioris literatura genere ad fummum wque gradum inflitutus. Plures in Theologicis przecytores habuit , aidege managine , 200 to ien aboriget, Verse bestes , & revera prafian-

siffmes à quibus vivam illam, atque efficacem Apoflolorum doctrinam audire meruit. Unum in Gezeia Ionicum, ouem Baronius † Dionyfium Corinthium, vel Caium fuife arbitratur) alterum in Magna Gracia, (quem Theophilum Patriarcham Antiochenum fuiffe idem existimat,)hunc ex Coolosyria, illum ex Ægypto oriandum. In Oriente cuidam Alfyrio quem alii Bardefanem , alii Tatianum fuille volunt) adhelit , in Paleftina Hebreo (qui Baronio Theophilus Cafarea Episcopus videtur, reciiùs Theodotus.) Novissimum przceptorem confecutus est Pantienum , sub cujus disciplina Divinarum Scripturarum studiis incubuit : eius vices in Schola Catechetica regenda, dum in itinere Indico verfaretur Pantenus, circa an. excl. tenuit, & morienti in e Script. ifthoc munere successe. Ecclesia Alexandrina tom-tp-128. Presbyter, non Przful (ut vult Jacobus Gaddius) vigente jam perfecutione Severiana, fo-

† Ap Euleb te Alexandro Epilcopo † , Ecclesiam Christi

& confirmavit , & magaopere auxit. Inde Antiochiam proficifeitut : demum Alexan-driam reverfus , obiit forfan circa exitum Antonini Caracalla, faltem ejus temporibus non diu supervixit : De illo enim , quasi iam vità functo loquitur Alexander Hierofolymitanus, in Epiftola * ad Origenem. Ver, inquit pradi-* Ap.Enfeb. 16.c. : dus Alexander † , isageme , est isaquee , de quo † Ap-Eufeb. Cyrillus Alexandrinus , & Theodorius *, lecat. Ingir army , and maymogia armeliae honduraie. Uir Santhur, & qui dottrina copia ennibn: antecelluis. Teltes adfint infignia, que conferiplit, De Script. volumina. Plena, inquit Hieronymus †, erndicionis & eloquentia , mm de Scripinru devinus, em de fecularis literatura infrumente ; & ali-*Ep-ad Ma. bi *. Quid in illet indeclum : imme quid non è gourn som media l'hilosophia est?

lum vertere coactus, in Orientemfe recepit, atque Hierofolymis versatus est; ubi, testan-

* Haret Fabluce. 6.18. 1.9.317-

OPERA, QUÆ EXTANT,

P Rereptien ad Genter, in quo Gentiles redarguit, eofque ad Christianam Philofophiam amplectendam hortatur. Pedagogus, libros 111. complexus, in quo

Gen ileni jam conversum ad vitam, moresque verė Christianos informat.

Hymna: on landem D. N. J. C. Strengeren libti viii. poff mortem Come di lmp. scripti : Dasjoe genepabiles (punto), *L.s.c.p inquit Eusebius *, caria miliffima erneutunis

copia referri: in quibus adultois , C m aidrenque S.E.C. 11. representation by owner, and pleniorem, of perfection ab An. C. rem verum factarum cognistionem inflituitie. non folum ex facris literis plurimos inflernit flofculos, verum etiam ex Gentilium libris, fi quid forte ab illis commode dictum est, commemorativarias Gtacotum fimul ac Barbarorum explicans opiniones, falfa quoque Harefistcharum Dogmata coarguens, multiplicesque recensens Historias cariften manualier mediat, uberrimam nobis promifene eradicionis materiam fubministrat. Quapropter hosce Commentarios Ereinale, Stragnias, feu Sermones variegates 2b co dictos infe + nos docet. In hifce librisoux- +5 dam sz vyor dicta haberi Photius " observavit. P-474. Plures citis navos tum Hiltoricos tum Chronologicos tum etiam Theologicos as és muella notat D. Blondellus de Sybillis, 1.1. c.6. Photius de Clementis flylo, præfertim in Protreptico & Padagogo hac habett. H Cooper in here we sic t Cod sto. Lyan neufen einen gen geligt aller ge i margaitere. luntiaxes. Dictio infa feridier , ad actomieratam quandam gra in tem non fine incundinte affurgit , eni & varia ila , qua in iit eft, rerum cognicio apprime convenie. In Stromatis

Logicz ac Philosophiz principia przserrim versatus. Oratio at 7, in a rulinger where, excul fragmentum satis longum habet Eusebius 1. 2. c. a7. In quibuldam Codicibus Photii zvo Superflitibus octavum Stromatum librum confecit. Integram nobis nuper exhibuit Fr. Combefifius in Auctuario Bibliothec. PP. Gr. Lat. Parif. 1672.8: recentius prodiit, Oxen.1681.120. Prodierat quidem antea, fed fub Origenis no-

vetò, neque ordinem, neque dictionis orna-

tum & elegantiam se affectalle ipse facetur Cle-

mens †, contentus tes ita exponere, ut intelli- † Strom l.y.
gantur. Liber officess beserveeses quardam in inc. Vis.
tractat, & cum reliquis nihil affac habet, circa 14. p. 193.

mine, à Michaele Gheiflero edita in Commentario Origenis fuper Jeremiam.

OPERA DEPERDITA. H Tpotheseum, sen Instrumienum libri VIII, in quibus utriusque Testamenti, Veteris ac Novi , compendiolam enarrationem inftituit ; & que cunque à Magifito fuo Panteno hauferat, a majoribus ipli tradita, expoluit. Ve-rum in hifce libris plurimos anglés d'adale Noyes, impies omnino & fabulefes fermenes , immo Bractius reglargue, blasphemierum perrente olim notavit Photius *, qui suspicatur hac ab alio cius personam induto, addita fuisse, Quin & postea ait +, musta in his libris conti- † Cod 12x. neri, que in cateris fuis Scripris Clemens oppugnat. Neque dibium eft Arianos libros ejus, ut & complurium aliorum, forde corrupiffe : de quo vide Rufinum Apolog. pro Orig. inter Opera Hieronymi Tom. 1v. Fragmenta horum librorum que supersunt , videre est apud Eu-

febium , l. 1. c. 12. l. a. c. 1. 9.15. l.6. c. 14. Fragments Theodosiana (de quibus titulo præcedente) fi modo & Clemente nostro ex eerpea fint, his libtis inferta ab co fuiffe viden-

tur, & ex iis ad nos tranimisia-

Rem

5,8C 11 Rem totam certiorem reddent; que habet Cl. verò hi Commentarii iidem fint cum illis, qui 5,8C 11, aba-C. Ufferius in Biblioth. Theol. MS, «Ex loco, in Bibliothecà PP. Tom. 111. & in Appendice aba. C. " inquit, ifto in fine posteriorum Eclogarum, " Plastais @ of spiese bayfe, &c. probabilitet col-"ligitur osasse iftas elle fragmentum " como. " Turner. In illis enim Clementerii nominatim

*Licu. t Cod cog-

"meministe Pantzni ut Przeeptoris indicant " Eufebius *, & Photius t, in Bibliotheca fui, " qui etian addit autorem in quibufdam locis " Communication married six air Beit voi publibre " Alyes Girida, va ata juvera, inquit, Cour-" Cjust ter Granger, um abrit, um rie ing @ m " aure ntirum connectio. Et fant Excerpta " ifta non ufquequaque orthodoxa effe reciè " notat Sylburgius , ut quæ Bafilidis quoque & " Valentmi opiniones identidem allegent. Ad-" de etiam, quòd locus qui à Joanne Damal-

"ceno * fub Clementis Alex. nomine produ-*Parall I.a. " citur, in Eclogis iftis habeatut. Nec verò " absimile est collectas ab co fuisse, on Tertyre-" xiiv Outling. Theodotum enim commenticia "Prophetiz (qualis in Montani mulierculis "fuit) quali Procurationem fulcepille teftatur "Apollinaris ap. Euleb. I. 5. e. 15. Montanum et namque & Maximillam & Prifeillam fecutus eft, ut docet Pacianus ad Sympronianum " scribens de nomine Catholico, Hactenus Ufferius-

+ Cod. 111.

Canen Ecclesiaftiens, seu adversits Judaitantes, Alexandro Hierofolymorum Epifcopo inferiptus, five ut apud Photium * titulus habet, The zarisur cunternamen, De Canonibus Eccleflicis. An Photio divetfi fint Canenes Ecclefiaflici & adversus cos qui Judzotum errorem sequentut ex iplius textu nou fatis liquet, vide-

rint cruditi. Liber de Pafcheten

De Obereclatione

Disfueationes de Jejunio. Exhertatio ad Patientiam , scripta ad Neo-

Liber The? F, &c. Veram turpitudinem non in reruse sensoribus fed in altionibus confifere, cuius meminit infe Clemens Padagog, lib. 2.

De centinentia liber, cujus mentio habetur Pzdagog. J.z. c. 10.

Al De paureit, sen de Nupeiis liber à Clemente memotatus, Pzdagog, 1.3. e. 8. Denique Strom. alicubi pollicitus est Clemens scripturum se Commentarios in Genefin. Strom. lib. 4. Libram adversus Harefes, lib. 3. p. 431. Librum de Principiis , lib. 3. p. 432. l. 5. p. 591. Librain de Anima, & l. 1. p. 346. l. 4. p. 511. l. 5. p. 591. Librum de Prophetia. Utrum verò promissum præstiterit, incertum est. Habetur Clementis nostri fragmentum de Elec-

*De Indiat divis Script. c.8.

Scripfit adhac (tefte Cassodoto ") Conmentarios in Esiftolas Canonicas , viz. S. Petrl prinam, S. Johannis primam & fecundam, & S. Jacobi, in quibus multa utilitet, sed aliqua incanté locutus est. Hosce Commentaries in fermonem Latinum ita transferri fecit Caffiodorus , ut exclusis (uti ipse ait) offendiculis, purificata doctrina lecurios posser hauriri. An que enim crediderim Terruslianum,magni ju-

mofyna apud Nicet. Caten. Gtzc. in Matth.

ad Orationem Clementis all #, ic beni ming., Oxonis 1683. exculart, (ubi & frag. menta nonnulla ex Clementis Operibus Graca reperiuntur) hodie extant, metico dubitari

poteft. Prodjerunt Opera ejus (defiderată folum Oratione five Homilià de Divitum falute J Gr. Florent. 1550. Lat. ibid. 1551. Bafil. 1556. Parif. 1592. Gt. Heidelberg. 1592. E. Gt. Lat. Parif. 1612. É. Lugd. Bas. 1616. E. Parif. 1629. 1641. É Ex his prattant tres ifte posteriores, (quarum tamen ultima minus correcta est atque accurata, quâm relique) cum Sylburgii, & Dan. Heinfii notis, variifque aliorum collectaneis.

Q. SEPT. FLOR. TERTULLIANUS, Carthagine, paulò ante medium hujus fæculi.

ut videtur, natus, Centurionem Proconfularem Patrem habuit , omnifariam literarum humaniotum, ac imprimis Juris Romani, fcientlam excoluit, moribus tamen perditiffimis, uti iple fatetur *, deditus ; donec Christianam religionem circa ann. caxxxv. amplexus fuerit. Uxorem duxit, Gentilis adhue, an Chri- Cop. de Perftianus, nondum conftat ; nlfi quòdpaulò anté nit. c.4:12. susceptum Presbyterii gradum, id contigisse quadam fuadere videntur. Presbytet Ecclefi

Carthaginensis factus, anno circiter excussidei Christianæ caufam,& Ecclefiæ doctrinam fimul ac disciplinam ingenti zelo tutatus est. Sunt, qui volunt eum ad Presbyterii gradum evectum, naptiarum operi, folenni voto, annuente etiam uxote, tenunciaile, & cum ea vitam deinceps quasi cœlibem egisse : quod tamen validis fatis argumentis probari nequit. Contrarium certé non obscuté innuit Terrulliamus, uxotem integro ferè libro 1-hortatus, ut quanta pollet continentia post illius excellum renunciaret uuptiis; atque codem libro,eap.7. cam ita allocutus. Quare facultatem continentia, quantim possumes , non deligamus ? Quiem primum obvienerie, mabibannas, ne qued in matrimonto non Valemnt, in viduitate fectemme. Ampiectenda occafie eft, que ademit , qued necefficat imperabat. Circa mediam autem, teste Hicto-

nymo *, (at atem intellige non tam vitz natu- * De Serieti ralis, quam Christiana, (i.e.) circa hujus Sz- c-53culi exitum, anno uti non malè conjici potefè excix.) ad Montani dogma prolabitur ; invidiâ & contumeliis Clericorum Romanz Ecclefiz ptovocatus. De quo , falvis aliorum judi-ciis , liceat mihi conjecturam meam , quam olim in Tertulliani vitl *, anno 1675. scripta, . vir. pp. Num, 1x, propolui , hoc loco paucis exponere. Primit To-Scilicet, Clericos Romanos duriori ingenio, 1-pa:8, & nimia morum Tertullianorum asperitate of-

fenfos , cum veluti Montaniftarum gregalem, atque vindicem accufaffe, placitaque Montaniftica dannare tenitentem, a communione abfcidife. Quibus ille commotus, vir ingentis ac fervidioris animi, ac injuriarum haud bene atientis, speciosis adhuc Montanistarum jeuniis & vigiliis, cateraque tigidioris vita dilciplina captus, illorum cortui fe adjunxit. Ne-

D 3

*De Spe-Referred-

SECIL

dicii, îngenii , gravitatis , & fincera probitatis virum, faces \longanifticas unquam in bibifle, fed folummodo Montanum, tanquam novum quindam Prophetamac Paracletum agnovitle, miraculofis Spiritus Sancti donis instructum, & in mundum à Deo missum, ut lapsos Chriftianorum mores fortius corrigeret, Doctrinamque Evangelicam à Christo Domino olim tradicam, & sub involucris quibusdam adhuc latentem plenius & luculentius edoceret. Montanista factus, sectam hanc viriliter propugnavit, edicis quamplurimis doctifimis p.riter, arque eloquentifimis libris, quibus Discipling fuz rigorem à contemptu vindicavit , alitique, quibus in Ecclefiam Catholicam, fub nomine Prechseerus invectus est. Obiit decrepità jam atate, idque fi in re tam incerta conjecturis niti fas sit, circa ann. cexx. Vir eras , ut de co * Loc. cie veré Hieronymus *, aeris et qui ementi îngenit: † Epad Ma- & alibi †. Quid Terrubiano erudicius : Quid gum, l'oa-entat. : Millis aliis , unum proferam Vin . u.

P-123. *Commonit-c.14-p-245.

tium Lirinensem +. Sieur iffe (Orige es) apud Graces , ita hic a: ud Latines nostrerum emnium facile princepe ju licas dut eft. Quid enim hoc vere de tiut ? quid in di inis atque bunanis rebut exercitatias? Nampe even in Philo o biam, et cunitar Phicofesbern a feitas, autteres , adfertorefone fectarum, omnefque corum difeiplinu, omnem historiarum ac studiorum varietatem mira quaden mentis capacitate complexus eft. Ingenio vero nonne tam gravi ac vibeme it excelluit, ne fbi nibil sene ad expugnandam , ropofueret, qued non aut acumine sern, erit , ant pondere etijerit i fam porre eraitenis fue landes quis ex:qui valeat , qua tam à nescioquarationum uecofficare conferra est, ut ad confensum sus, quos fundere non poenerie , imp flat ; en us quot bene verba , ree fentintia funt ; quot fenfut , tor victoverva era festentia pius i gott fenjui șire dista-rie î Deinde fequantibus , lapiom ejiu stan-quam Catholici dogmatis, ac vetultă fideipa-t De Julie. † De Julie. Lica. genere literarum peritus, sed in elequendo parum facilis, & minus compeus, & multim obseurus

fuir. Habet tamen (quod pace tanti viri dixe-

rim Tertulliani stylus majestatem quandam

fibs propriam, & grandem eloquentiam fale & acumine plurimum conditam, que fimul legentis ingenium exercet, & animum fuaviter delectat. De tempore atque ordine, quo in Scriptis fuis exarandis ufus est Tettullianus litem hand exiguam movent eruditi. In his câm Do-*Differt de Giff. D. Alix *rei veritatem proxime omnium Terrull Vit. atrigisse videatur, ordinem ab en designatum & Scriptin enumerandis Tertulliani Operibus przeipue fequat, ita tamen, ut in nonnullis a Viro Clariffimo non posim non distentire.

OPERA, QUÆ EXTANT.

ANTE LAPSUM SCRIPTA-

D E Bapeifine, cui occasionem dedit Quin-tilla quedam, que Caianam Hercsin professa, doctrina su- plerosque Carthagine infecerat, Baptifmum everteus.

De Panitentia liber, quem Tertulliano abdi- s.E.C. IL. cavit Erasmus, sed immerito. De Oratione

POST LAPSEM SCRIPTA.

Pelogeticus adversus Gentes , fi non Ro-mano Senatui , faltem Provinciarum Prafidibus, (quod verifimilius) oblatus : Carthagine scriptus, ut quidam volunt, an exevs. alii. exesx. Rejiciunt id alii, & in his Cl. D. Alix. in an. ccxvII. quando Scapula Africa Proconful Christianos mirè affixit, quo ctiam tempore libellum fupplicem Scapulz nuncupavit. Nostrum non est tantas componere lites. Mihi fane verifimilius videtur feriptum fuife fub perfecutione fexta, circa an. ccis. quo Severus nperator, aliquos Christianos fieri sub gravi cena vetuit. Et sané Severum rescripto justis. Spareias les fe, eos qui illicitum Collegium coiille dicuntur quo in numero Christianorum cœtus comprehends nemo nefeit) apad Præfechum Urbis + Lib s F.de

Vic-Seveli, C.

acculandos, ex Ulpiano * liquet. Immo coul- Offi.. Praque efferbuit perfecutio hac Severiana, ut re- fect Urb 6. ferente Eusebio † , per omnes ubique locorum 14 tle 11 Lx. Ecclefias ab Athle is pro pietate certantibus, † La-cas tormenta, morteíque invicto animo perpeñis, illustria sint consecta Martyria. Quin & tam vehementer conturbati funt multorum animi: ut etiam decantatum illum Antichrifti adventum imminere existimaverint. Nulli itaque aliz Epoche hujus Scripti annum natalem majore veritaris specie aslignare postumus.

**Ad Nationes Libri 11. ejusdem argun ti, iildem rationibus muniti, immò & iildem plerunque verbis seripti : Adeò ut credi pos-

fit eodem utrumque opus tempore compositum atque editum effe, co confilio, ut Apologetico Judices ea que ils nose intererata doceret: libris autem ad Nationes scriptis plebem de iifdem rebus certiorem faceret. De his (qui ad nos miferé mutilati pervenerunt) ut & de Apologetico breviter non minus quam verè Hieronymus † , Cu : thus faculi obrinent difej- † Ad Magna

De Testimonio Anima Liber, codem circirer tempore, post Apologeticum tamen scriptus; uti ex cap. ejus 50, non obscurè colligitur.

De Pudicitià. De Fuga in Perfecutione.

De Jejuneis. De Monogamia. Plures hacde re libros à Tertulliano (criptos fuitfe inquere videtur Hieronymus Ep. 153. quæ eft ad l'aulinum:fed perocram. Quatuor ifti libri contra Carbelices feripti, quo tempore a Tertuliano editi fuerint, hand ita certò conflat: nifi quod liber de. fura in Perfecutione circa an. ccv. natus videatur: omnes autem inter as. excix. & ecix. feripros esse mulcis argumentis evinci que at.

De Speciaeulis, scriptus anno ccav. De Idelelarria, codem ferè tempore feri-

De Cults Faminarus Libri I I. anno cer-Ex his primus à nousullis inferibitur. De Habira Af ulierum , fecundus De Cura Famis SATURE.

Libri

Libri ad Uxerem I I, haud multò post scri-

De Virginibus Velandis , codem circiter

tempore (criptus. De Exhermsione Cafficacis, circa idem tempus verifimiliter, & ante an. ccx. certò certiùs

editus. De Coronà Milisis , circa an. ccvIII. fcritus. In hoc libro mentio fit Claudii Saturnini Scriptor: sluculentifimi, qui eandem materiam fufifirmé ac dociillime tractaverat. Vetům utrum Christianus an Gentilis facrit scriptor.

non fatis liquet De Palio, codem ferè tempore editus. Conera Marcionis Harefin libri V. an. ccv11.

fcripti. Brevius eiufdem argumenti Opus Ionge antea delineaverat Tertullianus, quod à quodam furtim furreptum majoris operis ag-

grediendi ansam dedit. De Prascriptione Hareticerum, codem ferè

De Anima, non longe post

De Carne Christi , paulo post. De Resurrectione Carnis , haud ita multò

post Adversit Judest , anno coviti. feriptus. Adversus Praxeam Patro-paffianerum Du-

erne, anno ccix. scriptus. Adversis Hermogenem, post an. ccv11. & Librum de præscript. Hæret. scriptus.

Scorpiace, (quà Cainianos Martyrii dm natores infectantur) post libros adversus Mar-

cionem scripta. Ad Scapulam Africa Proconfulem in Chri-Asanos favientem liber Apologesicus, an. ccxvII.

Ad Marsyres, De Patientia, De Patientia, Scapula motr.

OPERA DEPERDITA.

DE Paradifo.
De Spe Fidelium.

De Ecftasi libri VII. Ex his ultimus contra Apollonium militavit, forfan & contra Soteta Papam , quem adversús Montanistas librum fcripfife, & a Tertulliano Montanilii jam facto, pariter ac Apollonium, oppugnatum fuiffe tradit Primafius, velalius quis lub Pradefinati nomine a Sirmondo editus, Hzref.xxvi.ut in

Seere fuprà notavimus. Adversits Apellecianes.

De Veftibus Aaron

De Censu Anima, quem tamen non alium ab co esse qui De Anima inscriptus hodie extat, icatur Cl. Alix.

Porrò Tertullianus de Baptifm cap. 15. & de Virginibus Veland. in init. de utroque argumento Grzce priùs se egisse testatur. Quin & lib. de Corona, cap. 6, fe De Speilaculis Graco flylo differuisse scribit. Alicubi etiam teftatur fe librum De Cerena Militit Grace edidiffe.

SUPPOSITITIA.

Atalogus Hareticerum libro de Praferiprione Harencorum Appendicis vice lubnexus : quem præter ftyli divertitatem, aliáque argumenta compluta , Codicum MS, firè om-nium Autoritas Tertulliano abjudicat. Paulò post Hieronymi zeatem compositum esse opinatur Cl. Alix.

Počinata varia , viz. Genesis , Sedema, Libri V. adversis Marcionem , de fudicio Dei, Carmen ad Senatorem , & De fond & Wisine, a que Pamelsus Terculliano aduste javem aferi- Vid. Genbit, nullo tamen Antiquorum relitimonio, nul. Serpt. c.47. la ratione fuffultus. Ex iis priora duo Salvia. & A no Presbytero Massitiensi , Carmen de Indacio ad Sidos de Dei Verecundo Epifcopo Africano (qui circa vicis illutta medium fieculi fexti flocuit) tribuit Doctifiamus Alix, licet ex his posteriori lacimas aliquot ab homine decimi faculi intertextas fuifle non diffireatur. Idem Libros adversus Marcionem post Hieronymi avum natos; Carmen utem ad Senatores. (quod inter Cypriani Opera , Tom. 11t, legitur ,) ante Constantini tempora conscriptum arbitratur. Poema denique De Jena & Ninove, quod in Bibliothec: PP. Tertulliano inferiptum reperitur) antiqui cujufdam Autoris, ejuidem forlan, cu-

jus elt Sodoma, opus elle conjicit. Prodierunt Opera ejus, Bafil 1521. 1525. 1528. 1539. 1550. 1562. Anoverp. 1579. 1584. Parif. 1566. 2. vol. 8". 1580. 1182. 1608. 1616. Heidelb. 1596. 1601. Colon. 1617. Geneva 1597. Franckera 1507. In his omnibus Editionibus defiderati funt Libri II. Ad Nationes , à Jacobo Gothofredo primum editi Geneta 1614. 40. Prodierunt deinceps auctiora Tertulliani Opera , Parif. 1624. 1627. 1624. 1641. 1644. 1646. 1650. 1658. 1663. Argentine 1657. In his prattant Editiones Rigaltiana, pracipuè Parificafii illa, quam anno 1663, cum integris Rigaltii, felectis Pamelii, Lacerda, aliorumoue notis, additis etiam, ubi necesse erat, fuis, igina cujulvis calci fubditis , Ph. Priorius in icom emifit.

BACCHYLUS, Coeinthiotum Epifcopus , ab Auctore Synodici à Pappo editi Archiepsfeopus dictus claruit circa ann. excvi-& ab Eufebio * inter eos numeratur , qui re- *Lyean. eta fidei doctrinam feriptis fuis proditam no-&z fidei doctrinam feriptis fuis proditam no-bis reliquerunt. Scripfit nomine † omnium, Scriptic 44. qui in Achaia erant, Episcoporum elegan-tem Librum de Paschete... Quin & pr-vatim illum hac de re liseras dedille innuit Eusebius *. NE

POLYCRATES, Ecclefiz Erhefing Antiftes, inter Epifcopos bujus temporis ob doctrinam, gravitatem, fedisque dignitatem celebertimus habebatur. Septem ex confan guineis fuis Episcopos habuit, quibus ipse octavus accessit, claruitque circa ann. excer. Synodum Epifcoporum Afianorum ex occasione Controversiz Paschalis ingenti numero convocavit. Quorum nomine axv. jamannos

S.E.C.IL florem, & ad Romana Urbis Ecclefiam., in qua fententiam fuam de Die Paschatis more fibi à majoribus conflanter tradito 1, Veterumque auctoritate tuebatur , & Victori in Alianos ferocienti animosè restitit. Infignis hujus Epistola fragmentum verè aureum exhibet Eufebius 1. 5. c. 24. Alind adhuc de SS. Johannie

nu ci Philippi obits agens habet id. L 2. c. 21. NE Scriptæ funt etiams, ut hoc obitet notem, eodem ferè tempore, & de eidem re multæ aliz Epifiela : nempe , Epifcoporum Ponti, Galliarum, Provincia Ofdroena, aliorumque complurium, qui omnes eandem fidem, eandemque doctrinam cum Victore Romano proferentes, unam edidere sententiam. De his vi-

de Enfebium, I. 5. c. 23. N E. Circumfertur fub Polycratis Ephefini no-mine Polfie S. Timethei, 2 Jac. Fabro Stapu-lenfi primum edita, & habetur Gr. Lat. apud Bollandum ad diem xxiv. Januarii. Verum fuppolititiam elle non uno argumento conftat.

196 ATHENOGENES, Martyr celeberrimus , Clementi Alexandrino oyzen@-fuiffe, & igne martyrium obiiffe videtur. Scriplit Hymnum Matutinum, qui sic incipit, Dien de veligne Gen , & Hymnum velbertinum. acea or vicine this, & Hymnum telepritianm, incipientem, this langle of the life, quot ad martyrium fellinantem tanquam valedictionis munus difcipulis fuis reliquisfe cum tradit San-ctus Basilius. * Sophronio Patriarcha Track. de Symbolis, propè finem, & Clar. Viri Tho-* De Sp. S. me Smith Mifcellan. (cum notis) Landini

1686. 8°. HERACLITUS, feu Heracless , cla-

natus, inculentifimam scripfet Epiftolam ad Vi- ruit circa an. exevs. Scripfit in D. Pauli Epifto- S & C. IL las Connentaries. NE.

> MAXIMUS, cir amus arie & xers Moresbie, Dir inter Christianes infanis, claruit Edib. Pras anno exevt. Scripfit volumen de vulgatifima pat Evang. illä apud Philosophos Questiene., Unde fü Malum , five of t was , vel , de es qued Materia fet falla, & malerum non fet canfa. Ex co amplifimum fragmentum exhibet Eusebius, Praparat, Evangel. 1-7. c-22. quod in Origenia etiam Dialogo contra Marcionistas totidem verbis habetur. Hinc nata Viris eruditis diffidii feges. Vir Clar. Wetstenius in Prafatione ad Origenis Dialog. id à Maximi libre aci d' nem contendit. E contrà Doctifimus Huetius, Origenian lib. 3. cap. 4. §. 7. cenfet Ma-ximum nostrum (quem ad Constantini tempora detrudit) Dialogum istum sub Origenis nomine composuisse, Operique suo est d'

Enfebio deptomptum effe. Lis esto penes eru-CANDIDUS, Maximi zqualis, claruit 196 an. excva. Scripfit in Hexameren. N.E.

APPION, codem tempote clarus, de 196. codem argumento Commentarios edidit. N E.

SEXTUS. Claruit an. excvs. Scripfit De Refurrettiene NE. 196.

ARABIANUS. Claruit an. excvs. & de Christiano Dogmate Opuscula edidit. NE. De his, aliifque vide Eufeb. l. 5. c. 27. Hieron de

Scriptores Gentiles ; qui boc Sæculo in Christianos invecti sunt.

Script. c. 46. &c.

CORN. TACITUS, genere Ro-manus. Galliz Belgicz, fub velpafiano nobile fatis teftimonium reddit. Procurator, Confutamm fub Nervä gefür anno Christi xevii. Scipsit verò sub Trajano an-C. Religionem Christinam velut exitiabilem superstitionem, Christianosque tanquam per flagitia invifos, & odio humani generis convictos damnat, Annal, L. 14.

C. PLINIUS SECUNDUS, Patrià Novocomentis, Plinii Seniotis nepos, Quintiliani discipulus, Taciti aqualis, Quastor, Prator, ararii Prafectus, denique Consul an. Christi C. fub initia Hadriani obiisse videtur. In Epistos *Lio.p. 14 ad Trajanum fidem Christianam veluti pravam & immodicam superstionem votat, eorumque in tuenda religione constantiam pervicaciam effe , & inflexibilem obstinationem affirmat fuplicio coercendam. Ut cunque aliter

C. SUETONIUSTRANQUILLUS, Grammaticus Romanus, claruit sub Trajano circa an. Christi cx11- sub Hadriano Epistolarum Magifler factus. Christanos genus hominum superstionis novz ac malefiez appellat, coque nomine suppliciis affectos fuile ait in Vit. Neron. c 16. Quz de Judzis impullore Chresto tumultuantibus habet, vid. in Vit. Tiber C 25.

ARRIANUS., domo Nicomedienfis Epicteti discipulus , Philosophus , Orator Historicus furmus, novus Xcnophon dictus, Consularum etiam in tepublica gessit : ab Eufebio † ad an. Chr. extvss. refertur. Odioso † Chronic. Galilzorum nomine Christianos traducit . co- ad an. 147.

£. 29.

196.

196.

rumque in adeundis peticulis promptitudinem fins anno Christi etxx. obiit anno exxx. infiniz a de consuctidiri aferibit Duffert. in Lib.xx. de rebu fou for 3. 3. Christianoum Epit. 1. 4. c., 7. Vide, qua de Judroum, vel fibendo Martyrio fortitudinem doldo abgi. ut alli volunt, Christianorum baptismo habet, 1.2. 0. 9.

CELSUS , Philosophus fecta Epicureus , erga Platonis etiam (cholam bene animatus claruit postremis Adrianis temporibus & deinceps. I dem moresque Christianorum peculiari libto, quem and fine inde apud Origenavit Extant fragmenta hine inde apud Origenem libris viii. contra Cellum, quibus futiles Celli calumnias & argumenta valide refutavit.

M. AUR. ANTONIUS, cognomine. Philesophus , Annii Vcri Prztoris filius , Antonini Pii gener, ad Imperium Romanum eve-

titudinem dus anno Christi caxa, obiit anno caxxx, S.A.C. 14 GEn fuille afferit , utram animi obstruationem., nec los of these nelsous, a judicio particulari provenire afferit.

> LUCIANUS, Sammofatis oriundus professione Epicureus, claruit circa an, Christi CLXXVI. and crabate sic re plantings. (ipto fa-tente Eurapio †) qui ingenii fui falibus Chris. † Pr flianos rituique corum ac dogmata non femel paile perfricuit, pezcipuè his Dialogis ; Pfendomant. de Morte Peregrini , & Philopatr. (fi ejus fit, faltem feriptotis cozvi ,) Eofdem in Afine quoque suo semal ex obliquo perstringere vi-

Finis Secundi Seculi.

SÆCULUM

SÆCULUM NOVATIANUM CONSPECTUS SÆCULI

.

In Es Christiana longè latéque propagatut. Oriuntur harrefes Sabellii, s.c. 11L tres hypotlates in l'initate confundentis. Nepuis, qui post Papiam, de ac Ce, quipe affectas, millennium affettost i Pauli Sampletasi. Christian Johè affeymes affin mantis, à Symodo Antiochenà ann cr. 13. aterà que l'idid an. cr. 13. habità, do jè damenti. Denioue Maseri feu Manishai,

circ. 20, CCLXXVII. Ob nimiam erga lapfos indulgentiam Schifma fovet Novatianus, non uno szculo extinguendum. De hzreticorum Baptismo strenuè rixantut Stephanus Papa, Cyprianus, Firmilianus, alii. Plures de hac causa in Africa Synodi; de quibus pastim Cyprianus, sed consulendi prz aliis Cl. Pearsoni Annales Cypriamri. An. ccii. raulo post vitt. idus April. quintam, aliis sextam, persecutionem exciravit Septimius Severus , Imperator verè nomina fai verè Pertinan, verè Severa, quod vulgi fetmone tune jadtabatut, Aautora ja Ff vair donfteint alle nelfe is amient, Git intermint rand marla mora d menden papriera inquie Eufebius Ecclef. Hift 1.6. c.s. Per omnes quidem ubique locorum Ecclefias ab Athlesis pro pietate certantibus illustria sunt confesta martyria. Hane perfecutionem fanguine suo nobilitarunt Leonidas Origenis Pater, Serenus, Heraclides Heron, Herais, Origenis discipuli ; Marcella, ejusque filia Poramizna, Felicitas & Perpetua, aliique plures, quorum nomina in libro vitz (cripta funt. Ortum gravissimz huic & fatis diuturna perfecutioni (duravit enim ofque ad an. cc.v.) dediffe videtur defectio Judzorum, quos Sevetus nuper bello profligaverat. Colligi id potest ex Elio Spartiano in Vit. Sever. cap. 16. qui Senatum, Severo ob res in Syria bene gestas, Judaicum triumphum decrevisse tradit. Subdit mox Imperatorem in itinere Palzstinis, plurima jura fundaffe, Judzos, vel Christianos fieri sub gravi poena vetuisse. An.ccxxxv. exorta est sexta perfecutio fub Maximino Thrace, qui in Episcopos & Sacerdotes przeipuè deszviit. porei à lu milo. , acres e m' fu@-, Caplager , inquit Hetodianus l. 7. p. 253. que non fuit crudelius animal in territ , ipfo fatente Jul, Capitolino in Maxim. c. 9. An. ccx 1 tx. excunte, contigit sub Decio septima Persecutio, etiam superiore anno Alexandriz orta; gravis quidem illa & vere truculente, que non nili anno demum tertio deferbuir. An, cc LvII. octava sub Valeriano, qui non diffimili furore correptus, (inquit Lactantius de Mort. Persec. Cap. (.) impias manus in Deum intentavit , & multum, quamva brevi tempore, jufi fanguing fudit. De Martyribus hifee, pluribus agit Dionyfius Alexandrinus, pluribus Cyprianus, qui & ipfe sub hoc Valeriano martyrii coronam reportavit. Nona demum sub Aureliano, anno cc Lxxv quz miffis folummodo edictis vix nomen Perfecutionis meretur Nondum quippe, (refte Lactanrio ibid. c. 6.) ad provincias ulteriores, ctuenta ejus scripta pervenerant, & jam Comofrario, qui locus est Thraciz, cruentus ipse humi jacchar, falsa quadam suspicione ab amicis suis interemptus. Adeo ut illi, ne perficere quidem qua cogiteverat, licuit, ut præcedentibus verbis observat Lactantius. Ea tem habet Euschins. qui fux narrationi noram hanc verè riam fubjungit , lib. v. c. 30. Aspectic et suis sine songyr megicum in bara gheir in beging mit \$ Bis dyyan of \$ \$ yogi cunterna, pa by by b'unquaya xogbe Inla an bigarlu nebra, muhine birna ay Insepublic, nab bis in airib benyai[u naybi, rai Inserticion voyzurum. Simulque omnibus aperificme oftendens, nibil unquam bujus mandi principibus adverjus Christs Ecclesias licere, nife propagnatrix Dei dextera arcano quodam ac calesti judicio ad castigationem & emendationem nostram, quibm igst wisum oft temporibm , id sieri permiserit.

SCRL

中的体验的特殊保持的特殊性的特殊性的特殊性的特殊性的特殊性的特殊性的

SCRIPTORES.

SEC. III 45 An.CC. 201. Epiph de

.24

YMMACHUS, genere Sa-maritanus, on F me airai Σοφία, ex illerum nomero, qui Sapsen-tes apud Sanarimnes habebansur. Claruit sub Severo, incunte hoc faculo circa ann. cci. Non bene

fibi conftat Athanasius , seu quisquis autor erat Synopseos S. Scriptura, qui Gracos Scripturæ interpretes recenfens Symmachum tertio loco ponit fub Severo, Theodotionem verò quarto loco (ub Commodo , aitque illum eo ipio tempore quo Symmachus, S. Scriptu-ram interpretatum elle, Nec aliter Epiphanius†, qui Symmachum sub Severo florentem, Theodotioni qui sub Commodo viguit, praponit, & diserte dicit , A & & h (Symmachum intelligit) & mile is to the ge hunc autem mox fequenti temperu pregreffe Thea-dotien quidam Pentiem, &c. Nonnulli ut huic morbomedicinam facerent, mendam in Epinanii codice cubare suspicantur, pro Severo Lucium Verum reponentes, eoque regnante Symmachum floruisse volunt. Certè Epiphanius in ifthoc loco Imperatorum nec annos nec ordinem fatis accurate enumerat. Verum ego in illa potius firm fententia, Epiphanium, cum ea feriberet, ut & Synopfeos Autorem, Origenis Hexapla ante oculos habuitle, in quibus ex Versionibus Symmachus secundum, Theodotion non nifi quartum locum occupavit, interpolită # Lxx. translatione ;ac proinde cofdem, codem fervato ordine, exceptis duntaxat 1.xx. Interpretibus, qui primum locum jure fibi vendicabane, in fuis narrazionibus exhibuitle. Sed ad Symmachum redeamus. Cum apud suos gratiam & honorem pro merito non sit assecutus, quin propter am tionem odio potius haberetur, ad Judzos de-feivit, fecunda vice circumcifus, ut mos erat vel à Judzis ad Samaritas, vel à Samaritis ad Judzos transfugientium, retraciá per iustrumentum quoddam , quod Spathifterem appel-labant , przputii cuticulă , ut rursus circumci-derentur. Denique à Judzis ad Christianos , faltem ad Ebionitas defecit; & ut popularium fuorum interpretationes subverteret, simulque loca quedam de Christo, ad genealogiam ejus pracipue spectantia, celaret, novam Uetera Inframents Translationem Gracam condidit, quam secundă etiam editione perpolivit: in qui , non ut Aquila , verbum è verbo, ut Hieronymus "innuere videtur, fed potius fenfam è Job. Tom : feniu exprefiit. Hujus Versienis fragmenta collegerunt Nobilius, Drufius, Waltonus, aliique. Prater Versionem Syrrenachus ad Ebianiaarum Haresin defendendam Commentarias etiam scriplit, in quibus adversus Evangelium Matthei acriter disputavit, Christi Genealogiam præ-cipue oppugans. Ebionzi enim Christum ex

Josepho & Maria genitum , nudumque homi - S.E.C. III-nem esic contendebant , atque ab eo symmechieni dicti funt. Hos Symmachi Commenterier una cum Versiene ejus se à Juliana qui-

dam, ad quan fucceffionis jure pervenerant,
accepife tellatur Origenes * N. E. Extare
apud Chaldzos refert Hebedicfu † libros Symmachi nonnulles, quorum unus nuncupatur Ibr.Chald. de distinctione Pracepeerum.

ANONYMUS Autor, qui scripsit Alla Felicimen & Perperne. Claruit circa an. cen. Quibuídam Montani affecia , Cl. Dodwello † Differt. non fine aliqua verifimilizudine Scriptor Ca-Cypr.IV-6tholicus. Primus iu lucem extractum edidit 11-13-Holftenius Parif. 1664. & exinde antiqui Codicis Sarisberienfis fubfidio correctom prali Sheldoniani Curatores ad calcem Lastantii De Mercibin Perfecuerum adjunxerunt , Oxen.

1680, 120, Quamplurima etiam alia Martyrum San-Germa Alla hodie circumferuntur,ex iis multa antiquitatem plandementita, reliqua jure ad-modum dubio fibi vendicantia.

JUDAS, Theologus finul & Historicus, 2022. Claruit anno ccii. Scripfit uberrime de Sep-Vistades. Langinea apud Danielem Hebelmediber; in qua 14-6-7. Differnation impoputationem temporum ad de-cimum usque Severi Imperatoris annum perduxit : Perfecutione V I. tunc temporis coulwe flagrante, ut Judas nofter præfentem mundi occasium & decantatum Antichristi adventum jam tum affuturum elle exittimaverit.

CAIUS, vel Gaius, Vir disertifismus. Romanz Ecclesiz Presbyter , & Geneium Epifcopow ordinatus, teste Photio ", i.e. fi recte interpreter, ad id Episcopus factus, ut Gentiles in iolo Barbarico constitutos ad fidem Christi converteret, Ecclesisque inibi fundatis przeffet, Claruit circa an. cex. Romz dum ageret,celebrem cum Proclo Cataphrygarum Hzrefis propugnatore Disputationem habuit, quam postea in Dealoge formam redactam (cripto confignavit : Ex ea locum quendam de SS. Petri & Pauli Sepulchris verbatum recenfet Eusebius lib. 2. cap. 25. alium de Cerinthol. 3. c. 28. aliaque 1. 6. c. 20. Scripfit item centra Arzemenie Herefino , librumque aliam Laby-rantima dictum, nifi (quod longe verius vide-tur) idem fit opus, Origeni a nonsullis male tributum: adeo ut in eo ballucinatus videatur Photius *, cum prater Labyrinthum peculia . Ibid. tem quoque alium librum contra Artemonis Harelim Caium scripsife dicit. Ex hoc perve Labyrinthe (ita enim fe habuit titulus) nobile illud fragmentum adversus Theodoti &

· Prafat in

quòd Photius † Librum quendam contra Artemonis Harelim , aliun que Lebyriashum dichum à Caio conscriptum fuiffe telletur , Ni-"Hift-Eccl. cephorus "librum illum ignoti Auctoris contra Artemonem , unde Eusebius fragmentum fuum haufit , Labyrinthum parvum infcriptum fuific refert, quo nomine Theodoritus † etiam

e Harret librum conera Artemonis & Theodori Harefon. compositum, insignitum effe tradit, & ex eo lepidam admodum narratiunculam adducit. Scri-

pffc. N. E.

pfie udhuc Caius wel & f warnig frint , uti in 7 Loc. cit. fine Labytinthi fai , exferiptore Photio † , ipfe testatum teliquit. Verum an id opus idem sit cum eo quod miel vi marrie inscriptum,& Hippolyti operibus vulgo annuncratum extat, incertumest. De care vide pluta in Hippolyto. Non alius à nostro videtur Gaius ille, cujus mentio fit in calce Actorum B. Polycarpi editionis Ufferianz, ubi legimus'eum cum l'renzo converfatum elle , & Smyrnenfium Epifto-

lam ex ipsius Irenzi exemplaribus transcri-

PROCULUS five Proclus , Tertulliano dvert. Va- didus virginis senella & Christiana elequentia encia.c.s. dignieus, Montanistici dogmatis propugnator acerrimus fimul ac famofisfimus. Ab eo enim altera Montanistarum bifariam dislidentium Scala nomen duxit, at A Thinker dicti. Claruit circa an. ccx. Rome fub Zephyrino pontifice cum Caio Ptesbytero difputationem iniit. Al-latum ibi quoddam ab eo argumentum videte eft apud Eufebium l. 3, c. 31, Scripfit contra Va-

lentinianes, opus infigne, tefte Tettulliano loc. cit, quod intetiit, Alium quidem elle ab hoc Annot in Proculo Proclum Montanillam contendit Va-Euchpish lefius , verum argumentis non fatis cogen-

ALEXANDER, Cappadocum Epifco-Eufeb Lec. pus , primum fub Severo inclarescere corpit: quo mortuo, divina revelatione infomniis admonitus, Hierofolyma tum orandi, tum locorum visendorum gratia prosectus est : ubi Cle-rici istius Ecclesia Revelatione item & ipsi przmoniti , extra portas Civitatis egrelli, destinatum sibi à Deo Episcopum humanissimè exceperunt , & consentientibus Palæstinæ Episcopis, ac przeipuż Narcisto Hierosolymorum Antiftite fedecim tunc fupra centum annos nato, manere deinceps apud se eum coegerunt. Ac proinde circa annum cexts. Collega & Adjutot Narcisso datus, eo mortuo fedem Hierofolymitanam folus tenuit. Quo in loco nobilifimam Bibliothecam extruxit, in eaque virorum Ecclesiasticorum, qui doctrină excellebant, scripta, prafertim Epistolas repofuit. Unde uberrimam materiam ad Historiam

fuam Ecclefiasticam condendam se habuiste *L4.0.10 grato animo Eufebius * agnoscit. Multa passus est Alexander sub Severo , multa item sub Ca-

41.6

aced answers inquit-Dionyfius Alexan, ab An. CC. drinus ", Beato exitu defundlm eft ; five ut Hie- + As Enfeb. ronymus +, Martyrio coronatur. Scripfit Epific- 1.4.c. 4 lar aliquot ad Antinestar, ex quarum una parti- † De Script. culary paber Eufebius 1.6.c.11. Aliam ad Angie- c. 624 ebensi , ex qua quadam citat idem loc. laudat, item aliam ad Orsgenen, ubi Clementis & Pan-tani tanquam fibi familiarium meminit. Fragmentum e jus exhiber Eufebius 1.6.c.14. Scripfit etiam literas una cum Theoclifto Cafarienfi ad Demerrison Alexandrinum , quibus Origenem nondum facris ordinibus initiatum in Ecclefia coram Episcopis concionantem defendit. Fragmentum ejus extat ap. Eufeb.1.6.c.19. & plures

113 6

alias, que N.E. M. MINVCIUS F.E.I.IX, gente'ut verifimile eft, Afer, non ignobilem inter Romanos Caulidicos locum tenuit , Doctrina tamen ac Pietate Christiana ipse longe nobilior. De atate ejus quá vixit,nil habro, quod pro certò affirmare anim: fi tamen in re obscurà, dubiáque hatiolari liceat, conjiciam illum, utpote Tetrullia. no supparem, Cypriano anciquiorem, circa an. ccxx. claruisse. Scripsit Roma libelium, pro octavo Arnobii libro aliquot retrò faculis falsò habitum, Dialogum, inquam,illum infignem,Odavinn dictum, inter Czcilium Natalem, Gentilem acerrimum, accufatorem, & Octavium Ianuarium, acutum Christianorum vindicem ac natronum; quos inter medius feder bonus Arsiter, Minucius Fælix. In quo fane libello totum Gentilium cultum, Deorumque profapiam non minus erudité quam venusté & ingeniosé convellit, & Christianos eorumque sacra ab omni bus Czcilil calumniis atque objectionibus eleganter & nervosè vindicat. Tandem manus dans Cæcilius gloriatur se quidem ab Octavio victum, de earore tamen triumphasse. Atque hic fane liber fatis declarat , inquit Lactantius *, * Indied. quam idoneus veritatis affertor elle potuiffet, C.L. fi fe totum ad id studium contulisfet. Extat in Bibliothec. PP. Tom. 111. & ad calcem Arnobii in primis ejusce Patris editionibus. Minucio primus vindicavit, ac sub ejus nomine edidit Franciscus Baldvinus, Heidelberge 1560. Deinde Fnlvius Urfinus idem præftitific videri volens, diffimulato Baldvini przjudicio edidit Roma 2082. hos fecuti funt Voverius Bafil. 1603. Elmenherstius Hamburg. 1612. f. Heraldus Parif. 1613. 4". Rigaltius Parif 1643.ad calcem Arnobii , & deinde ibid. 1666. ad calcem Cyptiani cum notis & Baldvini prolegomenis. Ouzelius deinde 1 feipfo recensitum, & fusissimis Variorum Consmentariis illustratum edidit Lugd. Barr. 1652, 4°. Prodiit demum una cum Va rum notis Land Bar. 1672. Exftitific fuo avo fub Minucii nomine librum de Fatevel centra Mathemericus prodit Hieronymus * , quem licèt * De Strip diferti hominis opus fuille agnofcat, à Minucii « st. tamen flylo difcrepaffe cenfet. N. E.

racalla random (sh Decjo. Vit decorá lene-dute, & venerandi tanite confpicuus, Cafare et le Photo * Epifcopun fuile inter omnes no carcerem conjectur in quo pol practaram conventir, cujufann verò urbis nondum con-atque illufarem Christiane fidei confesionem flat. Id Eusebium quidem , & post eum Hie-

†Loc.cit.

w.G. Ifte autem fic habet : † Hippolyem en;uf-† De Serige. dam Ecclesia Episcopus (nomen quippe Urbis scire non poeni,) ninc nata sequioris suculi scripto-+ Thene Ec-*Act.pde

ribus aut conjectandi aut fabulandi materia, *As Tem 1. Zonaras * & Nicephorus +, una cum Recentio-Hist Eccl. ribus ferè omnibus eum Portus Romani Epilcopum effe volunti Germanus CP. * , &c ther.E. Leontius Byzantinus * Romz Epifcopum appel-fuiffe innuunt. Offiensem Epifcopum appellant Centuriatores Magdeburgenses †. Gelafats " denique Episcopum Metropolis A-*Cess.i.c.in rabie fuiffe scribit. Verum inter omnes hac * Advert de re fententias verifimillima videtur nu-Earch de re lententias vernaminas de lententias vernaminas en lententias vernaminas per CL. Le Moyne e conjectura a Hypposita de lententias polytum fuire Epifcopum Portion polytum fuire Epifcopum Prolonge portiones en lententias de lententias vernaminas de lententias de lenten

in arabia, lumieis d'Acq Biac à Prolomzo vocati, ac posteà Adana sive Adana nomen, quod & hodie rerinet adepti.Romanis Mercatoribus perquam noti,& ab iis tunc remporis admodum frequentati. Hinc Romam vergente atate veniffe illum cenferi poteft, ibique demum mortuum, sepultum effe. Claruit eirca an.ccxx. Certe plures erant hoc zvo nippolyri, aliusque à nostro videtur nippolytus ille Martyr cujus paffionem prolixiore symno describit Pruden-tius*. Is enim inter Schifmatis Novatiani affeclas Presbyter fuerat. Ille verò de quo agimus Origene familiarissimè utebatur, eumque imitatus, coque fapiùs prafenre, nomilias ad populum habuit, tantaque admiratione (narrante Photio †) Origenis fermones fuscepir,ut ad divinam scripturam commentario illustrandam hortando impulerit: additis suo sumpta septem Notariis qui dictata eeleriter acciperent, totidemque librariis , qui accurate describerent. Ac proinde opus quodvis ab Origene elaboratum fine remissione exigere solebat , lepoharme

idcircò ab Origene dictus. Narrationi hute cal-

*De Serlpt, culum apponere videtur nieronymus *, Uter-

SEC. III ronymum fugiffe videtur. Sic enim ille †: bios- que tamen palam lapfus, dum quod Ambrofio S. C. 111 proprium crat, nippolyto attribuant. Circa an, ab Ab. C.C. eccex. Martyrium obiille dicitur sippolytus: Incerta tamen fama, nec enim improbabile est vitam eum ulterius produxific.

> Opera tum ab eo scripta , tum ei afcripta , bac funt.

D & Pafebare liber, cui titulum fecit, ionin-fer get an # mirgen; in quo temporum fe-riem describens in Imp-Alexandri anno primo (i.e.) an. Chr. ccxx11. defiit, nuic etiam Operi Canonem Paschalem insubstatemile, ab ejusdem Imperatoris anno primo incipientem, in-feruit life Caren superiori demam seculo, marmorez statuz ipsius, ut videtur, nippolyti cathedre infidentis, Gracé inscriptus repersusefle literis ex utroque fedis laterculo fexdecim annorum circuitum, in dextro Quartarum decimarum in finistro Dominicalium Cyclum exhibentibus,utroque annis extruniverim comprehenfos qua annorum periodo Ferias eafdem in orbem redire credidit xippolytus. Porrò in Margine dextri laterculi plurima iplius нірроlyti feripta recenfentur, quotum notitiam alibi frufira queras Nobile hoc Antiquitatis Ecclefiafricz Monumentum in agro Verano non procul ab zde D. Laurentii extra muros Urbis Roma anno 1551.erutum eft, & Bibliotheez Vaticanz illatum, à Josepho Sculigero * cum notis Grecè * Lib. de E-editum, à Grutero † in Corpus Inscriptionum mendata Antiquarum telatum, postremò Latinè reddi-* fol 140. tum, Commencario illustratum Ægidius Bucherius*divulgavit. Nos nippolyti Scriptorum In- *Cor diculum dextri laterculi margini annexum, eò in Vict Casa quòd materiz præ manibus verfaræ lucem plu-Pafchass, rimam affundat, reique literariz locupletanda inferviat, hic loci apponere (qualis apud Gruterum habetur) non gravabimus, quod Lectori non ingratum fore arbitramur.

Laterculi

SÆC-III. An. CC

BHPEINAN ATIO∆ELETC XPON⊕N TOY IIACXA KATA EN To III NAKI Go∆AIICII.ACAC TAC ΓPA ФАС HEPI OY KAI CAPKOC ANACTACE & C HERITATAGOY KAI ΠΟΘΕΝ ΤΟ ΚΑΚΟΝ

Laterculi iftius dexter angulus abruptus quinque priores lineas truncaverat.

Exemplar inscriptionis Gruectianum ubique zara mod'ac fecuti fumus. Hinc in voceTR I-MTGON R. pro P. ponitut, in voce I . A N H N defideratur litera N. femel, in voce II A-Ta N A deeft A. in plerifque a minuscula forma exprimitur, & plurimz paffirm voces in unam cocunt.

Doctiff Moynius, tribus quafi verbis expe-In câ duz priores linez maximâ parte mutilatz, non nisi conjecturis locum przbent. IOTC&NIAC reliquias effe vocum TAA-MOTC, METANOIA Copinatur Scaliger,& post eum Bucherius, qui Latinz Indi-culi Versionis suz fronti apposuit, INPSAL-MOSPÆNITENTIALES. Cùm verò opus Hippolyti in Pfalmos postea seguatur, & in Inscriptione non NOIAC sed NIAC habeatur, & Pfalmorum adhue pernirenrialium memoria plane sit hesterna, omnino rejicienda est ista conjectura. Suspicatur CL. Moynius IOTC & NIAC reliquias effe vocum atom. micro & mingrusymier vel Zurymier, que defigurar Hippolyri lucubrationes sie ni pani? †1.6 c. at. Hanner. & sie ? ifanner , quales ab co feri-De Seript. ptos fuife teft ntur Euf. bass † , & Hieronymus *: lice: ifte de Commentariis in Exodum

Hactenus marmore; Cathedra Inferiptio, cu- & Genesism cos libros intelligi velit. Sed jus explicationem cum sussilime profecutus sit in re tam obscura satius est assensum inhibere, quâm conjecturis audacter nimis indul-

gere AAMOTC) Sunt proculdubio ultime Sy laber vocis TAAMOTC, in quos Com ries (cripfit Hippolytus, tefte Hieronymo.Ex iis multa habet Catena in Pfalmos, q MS. affervatur in Bibliotheca Medicea, cui mentinit Moynius Prolegom ad Var. Sacr. Fragmenta bina exinde etiam exhibet Theodoritus Inconful. Dial.11.7 om. 1v. p.89, 90. Primum ex Commentariis in Pialmum 11 Secundum ex Comm.in Pfalmum 23. Ex Przefat.in Pafalmos fragmentum dabit Al. Morus Not. in N.T.p.

167.

IFACTRMT 80 N) Vox iyyaseinu900 aliquantulum deformata. Scripfit * enim Hip- + Hiero polyrus de Saul & Pythonifià. loc.cit.

ATTEP, &c.] a (forfan legendum +

Dialog.11.

SEC III. Gole & A Tourston traypatin and Sommanisten, the CC. Opus ejus in Apocalyptin memorat Hierony-

TIEPI XAPI CMATWN 1 Operis hujufce titulus proculdubió defumptus ex 1. Cor. XII.

AT DCTO ALKN HAPA DC [5] Edem crell speed com Advands [6] to, color orbert fir merrilo in Codicibus MS. Conditurationan Apodiciorum, que re Hippolyti parlera exlorum Patrum alban-salor contectre frincadas (Consentation and Consentation and Consentation and Oxnosienflatere et a maximum patrum Beitrodari Conflictare et a maximum patrum Beitrodari Conflictare et a maximum patrum Beitrodari Conflictare et a maximum patrum Beitrolation illius conflictere et attraction patrum beitrotus de la conflictario de la conflictario del Vindaci. Illius conflictere et la conflictario del conflictario Universal del conflictario del conflictario del conflictario del Vindaci. Illius conflictario del conflic

XPONIK#N ПРОС EAAHNAC] Chranicas ad Graecs. Nec enim infolium eraz ejalec e avi Scriptoribus Ecclefalikis reum geharma Chronologias texendo ementitam Gentilium Deorum x. Herosm antiquitatem refutare. sijpopyuma certé afutum rei Chronologica fuitik peritifimum demonitrat Opus ejus Pafelale.

TPOS HAATONA, ice de f marte-

Principalis, à quo certiora de Hippolyto ejuf-

que Scriptis expectanus.

Contra Platoness , five De Uneverfe. Ampliff mum hujus libelli fragmentum fibi ex Italia miffum Gr. Lat. edidit D. Hzfchelius notis ad Photium p. 9. ifthoc titulo 'Loriste de 2 meis Engrac sign & Physycomples of Illiatures and of 8 mirr@ ivine. Verum Josepho abjudicat ipse Hafchelius, Et cum in Epigraghe dicatur xiy@ark la mec nonmale forfan conjici queat fupcriora laterculi verba cum hoc scripto conjungi debere. Revera exflitit olim (teste l'hotio *) fub Josephi nomine Opus med & mir @ Jeu de Universi canca, vel Natura, ut varie inscribitur, in cujus tamen calce annotatum invenit Photius, non elle Josephi, sed Caii Presbyteri. Alii id Justino Martyri, nonnulli Jrenzo ascripserunt.Divitum erat Opus in duos libellos, quibus Author fecum pugnare Platonem oftendit; de Anima quoque, Materià & Refurrectione Alcinoum ut falsò acabiurde differentem reprehendit: suas verò de his Thesibus opiniones oppofuit; docuitque Judzorum nazionem effe Grzeis longè antiquiorem. Brevem quandam Periodum ex eo citat Photius loc. cit, Utcumque autem de vero hujus Operis Auctore inter Antiquos non convenit, Neorerici ferè omnes Indiculi hujusce autoritate, stylo, & argumentationis genere, aliifque adhuc arg mentis freti, Hippolyto id adjudicant; & in his novifimus Steph Le Moyne, qui Latina versio-ne instructum Fragmentum ejus ab Harschelio olim editum recudi fecit inter Varia Sacra Luca. Bat. 1685.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟC σελ Σιδιμώω Legen- fua his demum verbis claudens. Αρρατα η

ANDALIEIC John F misyn of nieralnau] De qua fupra. Compensium eins five Caren Pafehain Cathedra inferibebatur, &c apud Scaligerum, Gruterum, & Bucherium halbetur

Ω Δ Δ 11 C wāmc mɨς γροφῶς] Infolenti fatis conjictura ngia Moynings legendum cenfet vɨ wäme rai nɨgɨmɨ. Iti. Info ratious optilible vɨc quolibet nullo negorio exteulyi, öx quada ra recundis quam tacillimi permutari quam tamalim hai nɨr nɨlöñtɨŋam meam profikeri, quam mɨria Minervä & refragante ratione no-vi alaquid comminifel.

IIII 8107 pg neph inviterior.) Viril oprofesta frepis frappopture, og neu bried nomini scodant. Si triolane neum biriramiformus pto 9 n° 1990 pp 11 libro vid de Doutrius 6 augó, de Internatione, rel de de Doutrius 6 augó, de Internatione, rel de seriore (augó, de Internatione, rel de seriore (augó, de Internatione, rel de seriore (augó, de Internatione) de la seriore pura poete. Sa posto amicam fola ha velula que poete. Sa posto amicam fola ha velula que poete. Sa posto amicam fola ha velula que poete. Sa posto amicam fola ha velula relación de la velula del la velula del la velula de la velula del la velula de la velula del la v

III P1 'e 945', go 'ello 's sa's) Qentho 'e arta vexatifina, guampae Ecclefa Dodores plarimis Commentar in tum contra Centile Dodores plarimis Commentar in tum contra Centile Guilla Herceivos desti inflatramate Paris His His fologishi for eniverticae in Merceinita, Petro His Marcionita, Contra Marcionem Cripidis Hipopolyma Autor effication of the Contra Marcionem Cripidis Hipopolyma Autor effication in the Contra Marcionem Cripidis Hipopolyma Autor efficiency in the Contra Marcionem Contra Marc

Orais de Cen Sunsatione of Mundi de Anticirillo as freende Dansina doronts ; quam tamen multisi dubium revocant. Prodisir Grace 8ibliothec. PP. Tom 11. Parif 1614. Genuinum Hippolyti ops no étit plumbus probare nitiur Ret. Ufferias in Bibliotha Theol. MS, argumenta Gas, bis demany werbis clumbers. Assert viv.

- Conste

Vindinc. Lyus. parp+3,63-

*Cod.48.

S.E.C.III tur tum ex lpfo Grava diffionis genere qued pleab An. CC. runque puerile eft, tum ex rei verntate angue pun-dere libelli iftus auctorem hominem illiteratum

fuife arque indoctum. Demoustratio de Antichristo, de in Susann Extat Gr. Lat. apud Combef. Auct. PP. Parif.

Homilia de Des Trins & Vue , & de Myfterie Incarnationis, contra Harefoa Noesi. Extat Lat. Interprete & Editore Ger. Voffio in Append. ad Greg. Thaumat. Mogasar. 1604-& in Bibliothec. PP. Tom. 111.

De Theologia & Incarnatione centra Berenem & Heliconem Hareticos. Excerpta exinde quadam edidit Gr.Lat.inter Anastasii Bibliothecarii Collectanea Sirmondus Parif. 1620-81. Que

tamen à Moynio non uno nomine suspecta habentur, & ipfi pariter ac Polfevino & Canifio Eutychianifmum redolere videntur Demonstratio adversies Judeos quam Latine redditam primum Potlevinus in Apparatu fuo publicavit. Fidem ejus in dubium multi revocaut.Gracumhujusce tractatus exemplar penès

Turrianum fuit. De Duodecim Apolicie, abinam qui fone corum pradicaverit, p conjuments fit, Indiculus, Hip-polyto Juniori potius tribuendus. Extat Gr. Lat. apud Combef. Auctuar, Parif. 1648.

Tom-11.

Scripfit etiam Hippolytus (que non extant) Vatios in Scripeurant Commentarios, ex quibus & Veteribus memorantur, in Genesim (ex hoc. nt videtur, est fragmentum illud bene longum de Mystica fignificatione Ifaac, Rebecca, Elau, quod profert Hieronymus epift. ad Damafum Quart.3.Tom.111.p.56) in Exadem., in Cantica Canticerum, (ex eo fragmenta tria exhibet Theodoritus Dial. 2-Tom.17-p.88,89.) in Proverbia, in Ecclesiaften, in Esaian, (ex eo aliquid habet Throdoritus Dial. 1. Tom, 1v.p.36.) in Zachariam, in capita quadam E3schielu , ci in Danielem. Commentarium in Da-

* Cod-201. nicless perlegerat Photins *, quodque in 20 ar-gueret , deprehendit. Sie enim feribit. Careram quoad Ant: christi adventum (quando estam mundi hujus affectabitu interitus (equetur) quesa ne Discipulu quidem regantibus Deminus manieflavie, Hippolyius hie quingensefino poft Chriftum anno aferibere aufus fu mafi a prima mundi constitutione fex milibus annerum tum decursis ejus inseritus instares; boc fant catidioris, quan par fit, answieff. Ex hac in Danielem expolitione, extat hodienum MSS. Grzc. breve Commentarium in femnisus Nabsebedasoferis, quòd in Codice quatuor Majorum Prophetaruni admodum vetufto ab annis minimum octingentis fcripto, Rome in Bibliotheca Chigiana vidit CL. Mabilonius. It. Ital. p.94. Commentarios Hippolyti in Cansica Cansicerum & libres Selemusic in Bibliotheca Cafarea hodienum affervari testatur Moynius, Prolegom. in Var. Sacra. Quin & Catalogus Bibliothecz Scorialentis à Barvoctio editus Hippolyti tractatum de Su-fanna,& fragmentum de Daniele, plurimaque ex & maxime necessariis doematibus concordem effe Platonis & Ariftotelis fententiam demon-Commentario ejus in Proverbia excerpta inibi ftravit: utramque Sectam reconciliavit, & 4 extare præse fert.

Scripfit adhuc Hippolytus De Lendibus De-

mini nellri De Refurrellisse, ex Hippolytitracta. S & C. III tu acidencacrue est apheriar Excerptum habet ab An. CC. Anastasius Sinaira 'Ohy. cap. 23. p. 357. Coura Marcionem , & Adversus omnes Harefes (uti habet Hieronymus) que numero crant xxx11. teffe Photio , Auspicatus à Dosirheanis usque Codais ad Noctianos argumenti filo perducio, fingulos Hereticos refutavit, rationibus ut pluri-

mum Irenzi magifiri ufus, enjus argumentorum mmam se colligentem libellum suum contripfile iple † non difftebatur. Gelafius * †AprelPho istud opus citat tub titulo Memeria Here- "Libdohu bus in Chri-

rio naturis

Scripfit denique Hippolytus Homilias varias, ex quibus Excerpta nonnulla exhibet I heodoritus in Dialogis, nempe ex Homilia in illud, Dominus pafeis me, Dial. 1. p. 36. ex Hom. in Helcanam & Anam, ibid. & Dial. 11. p. 88 ex Hoen.de diffribusione Talenterum , Dial. 11. p.88. ex Hom de duebus Latrembut, Dial. 111. p. 156. Homiliam Hippolyti m Sanfine Theephaniam, una cum ejuidem Opulculo contra errerem Nocti,& Fragmento de Incarnatione, que penes se habebat, edere constituerat Holstenius, sed morte przecptus propolitum non abiolyit, telle

Moynio loc-cit. Ex libro quodum Hippolyti \$ 7 American youείμε, de virgine quadam Christiana narrario-nem excerptam exhibet Palladius Hist. Laufiac.

cap.148. Inter Chaldros extare refert nebediein nippolyti tibram de regimine, Expessionem in Danielem minerem & Sufannam mec non capita adversus Caines , & Apologiam pro Apocalypfi & Evangelie D. Jeannis.

De flylo ejus fic Photius " , The of Orgen ec. " Cod 111 Die isi ne carmurd., & auterile st gel ater me Artuite in Theselica) sign. Oratio ejus clara oft at nonnihil gravis, minime que redundans, es fi ad Atticum fermenem non tendat. Quod quidem in homine Arabe minime mirandun eft. Addam denique,quod de quibufdam Hippolyti Operibus norat Nicephorus †,ca reprehenione non ca- † Hit Eccl-ruific omnem verò ignorantiz maculam marty.

rio iuo deteriile. AMMONIUS, Philosophus Alexandrinus, eodem, quo Hippolytus, tempore ab ipio Commodi imperio clarus habeba: ur.præcipue verò circa an. ccxx. Vitæ quidem infittuto primum Bajulos, inde 4 faccis quibus frumenta circumferebat , Sarea dictus. His verò reliĉtis, I hilophiz fe totum dedit ; & Philofophorum omniumfui temporis celeberrimus evafit Scholam Plaronicam Alexandriz appernit, in quaregenda intername welk n' à peroretias denteres, ut Hieroclis * de eo verbis utar , dum affu * DeProvide weden ad Philosophia veritatem rapens eff, rixo- 211-14. fas Platouicorum & Peripatericorum disputatiunculas contemplit; Veterum Philolophorum opinionibus perpurgaris,& refectis, que utrinque excreverant, nugis, in præcipuis quibulque

contentionibus liber am Philofophiam omnibus fuis Anditoribus tradidit, Unde & illum Own-

SEC III. Many appellari folitum pradicat scieroeles. to CC. Christianus etat, Christianis Parentibus natus, atque ab is educatus ipio fatente Porphyrio+, efCaire, in igni illo Christianorum adversario: cum ve-

a palke, to illum à veri Numinis cultu ad Gentilium ri-(blace) tum tran iffe dicit, Clorren por mese, inquit En-*lec cit. bius *,in eo manifeftiffine mentieut eft. Armonius enim diving & Christiang Philosophia pracepta ad extremum usque vitz terminum integra atoue immota tetinuit, (Mitto que de hác te

+Anal p. habet Eutychius +, u-pote nullius judicii & parum propata fidei Scriptor) idque teftantur, inquit, etiamnum lucubtationes viri illius ab ea quz reliquit ingenii monumenta celebertimi. Obiit citca an. ccxxx. Scripfit enim Ammonius inter alia , De-

Confensu Mosu & fesu , Opus elegans , quod non extat ; & Evangelices Canenes excogitavit, quos postea secutus est Eusebius Cz-*Descript farienfis. Sic Hieronymus *. Qui tamen in eo lapíns videtur. Præterquam enim quod Caffiodorus † Eufebio eos diferte afreibat,

¢15-+Liftis diiple Eufebins in Epiftoli ad Carpianum Cavia Script. nonibus præfixà le Canones ittos occasione Ammoniani Menstefferi excogitaffe teffatur. *Prefix ad Rectius forfan Victor Capuzaus * qui ab Am-Treismi

monio mirabili fludio repertos, & ab Eulebio deinde diligenter excultos fuiffe Canones scribit. Extat in Orthodoxogr. Tom. 2 & in Bibliothecz PP. fingulis editionibus Sanctorumquatuor Evangeliorum Harmenia ab Ammonio confarcinata, à Victore autem Capusno interprete Tatiano male infcripta. In ea enim exhibentur Christi Gencalogiz, quas a Tatiano amputatas fuiffe produnt Eufebius * & Theodoritus † , quaque in Tatiani Diatef-

*L4019 †Hates. holic so fere, Ammonio fallo inscripto, revera defiderantur.Quid quod ipfe Victor dubius aliquamdiubzret,cui potius, Ammonio an Tatiano, a(ctibat; & Zacharias Chryfopolitanus, qui ante annos quingentos Harmoniam istam Commentariis illustraverit , Ammonio eam disertè arrribuat? Extat etiam (uti supra dictum eft) Tatiani Dierefferen ementitum Ammonii nomen pez fe ferens. Canones verò Harsome aut pramitti aut subjungi solent. Alius longe a nostro, utpote integro pene Saculo antiquior, erat Ammonius ille Ægyptius Plutarchi Chœronensis Præceptor ; de quo ipfe Pintarchus lib. σελά[el] τα de λελφία, p. :85. Et Ennapius procem . ad Vit. Sophitlarum

> ' JUL AFRICANUS , quem 'no Palzflimum fuiffe volunt , erat , tefte Suida *, # quo etiam Sexum vocatur, Lybia oriundus, atque exinde proculdubió Africani nomen traxit. Fama Heracle, Origenis Discipuli, viti in Philosophia aliisque Grecorum discili in Palaffina, qua antiquo nomine Emmani

plinis excellentis, excitatus. Alexandriam profectus est, ut in optimarum literarum findiis promovendis se cum illo propius conungeret. Lares verò pracipuè fixit Nicopodicebatur; in cujus gratiam anno cexx. legarionem ad Antoninum Heliogabalum (ufcepit, ut mornia dirute urbis inflaurarentur : immò

f fi fides habenda fit Hebediefu * Metros politz S.E.C. I IL (fi fides habenda fir Henequetti " metropoute ab Ab. C C. Sobenfi) ejufce Civitatis Epifcopus fuit. Prove. ab Ab. C C. "Catalog. ciajam ztate mortuus efficirca an.ccxxx11.Scri- fib.Chald e: pea.ouibus inclaruit, hac ferè funt. 15-P-18. De Chronographia libri V. in' angable mereby

pelon, inquit Eulebius, lib-6-cap-31-accuratifime compafer, conciss quidem methodo, fed que nihil cognitu necessarium omifit. Incorpit a Orbe condito,& ad Christi adventum C logiam perduxit: magis verò fuccincte commemoravit gelta jam inde à Christi atate ui ad Macrini Imp.tempora, ir quibus defiit, vei ut aliis placet. Heliogabali qui Macrino succesfit , anno 111. Christi autem cexxi. de quo hac * Photius Bel evenut ule, alea unte vier den. * Cod. 112

saun lengtherm Spanuminen: Concilus vero eff. nibil vero relinquit cerum , que memerain digna fam.Integrum penè hoc opus in priorem Chronicifui partem fecure transfudit Eufebius, haud ulla Africanimentione facta : depetditis verò tum Africani tum Eufebii Gracis, nihil reftat, nifi quod Georgius Syncollus in Chronographia fua confervavit; ex qua, ut & ex Fastis Siculis Jos Scaliger Chronicon Eusebii Gracum, mutilum fatis & confulum, confarcinavit, quale in Thefauro Temporum nobis exhibuit neque que fint Atricani,neque que Eufebii,neque denique que fint Syncelli partes, quis vel divinando affequi possit. Que quidem in po-firema Syncelli editione quam Jacobus Goar Parifunus adornavit , longé diftinctius discriminantur. Meminetit interim Lector breve Africani fragmentum de Doxologia formula ex Chronicorum libro quinto à D. Balilio * + DeSo S.c. citari, & ex libro tertio fragmentumbene lon- 10 gum haberi ap.Eufeb. praparat Evang. I. 10-6.10. aliudque ex libro quinto ap. eund. De-

Eusebii Pamphili Propheticis Eclogis (ubi plurima latent) descriptum Grace exhibere Lambecium Comment. de Biblioth. Vindob. l.s.p. 141. Aliud ap. nicron. in Dan. c. 9. Aliud denique ap. Damafcen. Parall. lib. 2. c. 15. Sufpicatur Vollius † primum partem Collectaneo-, † De Hist. rum Chronelogicorum (que in unum fafeicu- Lat 1343-lum redegit Gallus quidam Caroli M. e/9760-+9-)non alium'effe quam Africani nostri Chronographiam. Extat Latine is Liber titulo de Detrifornibus, de Generationibus gentium, apu Canif. Tom. 11. p. 579. emendation ap. Labb, Nov. Bibl. MSS. Tom. 1. p. 298. at in fine mn.

monitrat. Evang. I. 8. p. 389. alsud libri V. ex

Epifiola ad Arifidem, de Diffenfione, que vide. tur effe inter Mattheum & Lucam in Hiftoria Christi recenfenda: In qua Evangelistarum confenfum ex narratione quadam, quam à majori-bus acceperat, apertifime demonstravit. Hujus partem longe majorem tefert Eulebius L. I.

Epifiela ad Origenem de Historia Susanne, in qua Historiam ultam que in Danielis libro legitur, spuriam & commentitiam, & nebrasca veritati minime convenientem effe contendit. De hac Epistola ita ipie Origenes Responfifut initio. Half or Ohrede Bengaia phor sine destito triyer ; well a collegent ix white

110. *In voce Mers.

dutell

Sæculum Novatianum.

SEC III thin, if region Experies, and realing, by shance carefainer in Processin yangaring, and req-

yegippal@- typ alexenthi. Tua equidem Epife. La brovu effe vederur fed pancu verbu multas continebat quaftiones; quarnos qualibet non culgarem remirebat industriam; fed comm , qua excederet Epiftola modust , & Commentarii ambitust remorerer. Sane rationes quas profert Africa-nus neutiquam contemnenda funt; quarum firmmam hoc ordine nobis compendio exhibet CL. Wetftenius prafat. ad Orig. opufcula.1. Quod verus Daniel Visionibus Propheticis sua edoctus fuerat:hie verò ex impulsu Spiritus judicium fecerit.a. Quod lufu verborum mimico more Seniores convincat.3.Quod Infas ille verborum Grzeceum, gains ad grien. A stins ad sti-en, Scriptorem Grzeum manifelte prodat. 4. Quod aptivi de Capitalibus non judicant nee reos capite plectant. 5. Neque illifdem Palatia & Horti spatiosi sint. 6. Hebrais etiam nistoria illa in libris facris non fit confignata. 7. Nee Propheta alterius Prophetz verbis (ficut ifte Daniel) utatur. Denique 8. Quod stylus muleum à veri Danielis differat. nanc Epiftolam Grace edidit D. Hafchelius Anno 1601-

Græce & Latine und cum quibufdam Origenis opulculis Joh. Rod. Wettenius Bafd. 1674 Tay Keens Opus, Alexandro Mammez nu cupaturs, In numeto librorum Veteres non conveniunt, siee de Auctore Recentiores.Eu-febius novem tantum fuisse dicit, Photius † * Chron

† In voc. афень *Animadad tribuunt; adeoque duos fuille volunt Africa-Chron-Eunos, unum Palæftinum, Chronographum nofeb-p.131 † Annot in frum , religione Christianum ; Afrum alte-Eufebp 157 rum , Philosophum Gentilem , Sexusse dichum, † De Hilt. Grac. L. L. 245 W Authorem. Aliter vilum VV.CL. Vollio †, Lambecio * , Wetsthenio † , aliisque ; à quo-

Grec.p.84. †Cod.34-

Biblioth rum partibus frant Eucebius, Photius , Snidas, Vind.Tom; qui unum eundernque Scriptorem diserté fat Not in E ciunt. Quid fimedia infiftentes via , dicamus, Africani nostri opus este, sed ab eo antequa Christi fidem ampletteretur, scriptum? Quod n Athenagora Amatoriis , Julii Firmici Aftronomicis, aliifque id genus feriptis conti-giffe verifimile est. Extant hi libri MSS. tum alibi , tum in Bibliotheca Clarifimi Viri If.

Voffii Chronicen Africani, & Commencaries in Novum Testamensum apud Chaldwos etiampum extare scribit Hebediesu ; penés quem sides efto.

330.

ORIGENES, ob incredibles, quos tum ludiorum religionis causa futtinuit labores, Xaxime@. & Admania dictus, Alexandriz natus est anno exxxvi. Parentibus ortus

Christianis, & in divinis Scripturis jam inde à tro exercitatus ; quod multis exemplis luculente probat Eufebius † Unde liquet , quames 1.6.c.s. lenté probat Eufebias 7. Unue mans de l'Ap Enfeb. gregié mentiatur Porphyrius *, dom air , Orl. 1.6.c.s. genem culm Gentilis effet , & Gentilism innument de l'Appen valueure (ita tritus disciplinis, met a Ba chager manusa. (ita

auspiciis prima literarum tirocinia posuit, ab co haufta facrarum Scripturarum felentii, quam tantă diligentiă puet etiamnum excoluit, ut fimplici & obvià carum lectione minime contentos, majus aliquid inquireret,& profundiores jam tum fenfus ferutaretur; Patrique negotium hand leve facefferet, feifeitatus ex illo quid fententia divinitus inspiratz Scripturz signifirer. Inde Clementis Alex. discipling traditus postremò celebrem illum Ammonium, de quo upra przecptorem habuit ; fub quo Platonicz Philosophiz prefertim incubuit. Quin non modò Platonicorum (cd & Pythagoricorum & Stoicorum Scripta quotidie habebat in manibus, à quibus ut recte de co notavit l'orphyrius *, cum allegoricum in explicandis Graco- * Ap. Eufek. rum mysteriis modum didicisler , cum Judaicis 14-6-19. Scripturis adhibuit. Anno cesa subperfecutione Severiana patrem† amifit Martyrio coro- † Ibide s. natum. Ex co tempore paternis facultatibus in filcum redactis, Matrem cum fex parvulis liberis, ex Artis Grammaticz professione necessaria vitz subsidia sibi comparans, sustentavit. Annum jam agens xv111. privatz Catechumenorum institutioni præfectus est; postea in locum Clementis Przceptoris fui in publica Cateche-fe-n Schola a Demetrio Episcopo subrogatus*; quo in loco plurimos, colque magni nominis Gentiles Discipulos habuit. Sub Zepherino adhuc pontifice Romam perrexit , infames 70 De genera ver Paracier Luxbaries ibis, ut ipic † nos † Ap. Euleb. docet. Verum ibi paulisper moratus, Alexandriam ad confuctum Catechefean munus re-Caracalla, clam inde aufugiens Palæftinam petiit,& Cafarea domicilium fixit †; Ubi ab illius † Eufeb.ib. Regionis Episcopis Theoctisto nimirum Casa- 6-194

Christianam Religionem contumeliosè lacessit & A.C. Rab

homo Gentilis) declinasse. Sub Patris Leonida

rebus "novem tantum tume dicit, "morius y quatuordecim, Suidas y verò viginti quatuor: adeò ut errorem alicubi latere necesse sit nos libros quotquot tandem suerint, Jol Scaliger". & Hen. Valessus † alio cuidam Africano atdiit. Aliquanto post tempore seditione Alexandriz fact, & exercitume o ducente Imperatore rienfi, & Alexandro Hierofolymitano rogatus est,ut publice in Ecclesia dissereret, & S. Scripturas, tametfi Laicus adhuc, exponeret; ringente ouidem . & zere admodum id ferente Demetrio,cum Episcopis per literas hac de re a crius expollulante, qui tamen prolato non uno exemplo quod facium fuerat, tuebantur. Miffis verò diaconis Origenis reditum urgere non defittit Demetrius: tandem Alexandriam reverfus. vices folitas à Demetrio iterum fibi demandatas obiit. Coorto polica inter Perías & Romanos bello , Antiochiam venit Alexander Imp. Matre Mammaa comite, pia imprimis ac religiosà forminà , que ingenti Origenis famá excitata : misso militari satellitio, illum Antiochiam accertivit † , ab coque multapie- † Ibid.c.at. tatis & diving cognition is documenta haufit. Alexandriam deinde redeuns *, urgente, fump- * IMd.c. st. tufque liberaliter suppeditante Ambrosio, ad Commentarios in S. Scripturam (cribendos fe

accinxit, Schole Catechetica curam cum neracla discipulo partitus. Utramque provinciam strenué excoluit, donce in Achaiamnegotii cujusdam Ecclesialtici conficiendi gratia e-

vocatus, Cafaream iterum profectus estiubi à Theoctifto & Alexandro Episcopis Presbytet ordinatur anno Chr.ccxxviii. atasis fuz x1111.

cujuldam przeparatorii titulum jure fibi wendi. S.A.C. 111. MC111 Agerrime ld tulit Demetrius Episcopus Alc-MACC. xandrinus, doctring ac eloquentia Origeniana Moribus erat inculpatifimis, & vitam egit

gloriam olim amulatus; adeò ut polthac cum Origune nunquam in gratiam rediret. Verum +Tamph. coacta Synodo *, non modo Alexandria illum Apol 29. Phor Cod expellendum, fed & Sacerdotio exuendum effe decretis Synodicis curavit. An factum id G1.1.5. una, an duabus Synodis, parum refert Relicta Hiron ap Britain igitur anno cexxx111. Alexandria , Cufar-am redstpass; iterum migravit * , ubi magna fanè cum aftimatione & honore apud omnes floruit 1 ex 6.16-10cjulque Schola viri doctrina ac pietate clariffimi, atque in his Gregorius Thaumaturque, & iplius frater Athenodorus , prodierunt. Mota verò post biennium à Maximino Imp. in Christianos persecutione Cafarea cedendum ratus ad Firmilianum Cafarea Cappadocia Episcopum summa sibi necessitudine devin-

chum fe fubduxir. Urgente autem adhuc periculo nterque apud Julianam piam, non minus quam divitem matronam, ufque ad Maximini mortem delitucrunt. Quo fublato, pace Ecclefiis reddita, Origenes Cappadociam reliquir,

& Nicomediz aliquandia moratus, Athenas iteratò migravit, (quo loci dum moraretur Commentarios in Ezechielem iplum absolvisfe, teltatur Eufebius *, priorem ad cam urbem adventum innuere videtur Epiphanius †) mox my No ad pristinas sedes Cafaream Palastina reversus; nullo non loco scriptis ab eo recens editis nobilitato. Circa id tempus in Arabiam * ad Berelli Boltrensis Episcopi Harctim confopiendam enixis Arabum precibus Origenes evocatur. Quo profectus, colloquio palam habito Harefim compefcuit , Berellum confutavir , & ad veritatem retraxit : Quin & procedente tempore nelcefaitarnm aliorumque naretico-

rampertinaciam final ac errores modo haud diffimili expugnavit. Tandem gravifimam in Christianos persecutionem ciente Decio* Imp. fulminis istius violentiam Tyri (ubi per annum ferè Cziarea profectus moratus fuerat) Origenes Sexagenario jam major fatis gravem excepit. Omnes enim malignus Damon in eum copias infrantius movebat : adeò ut vincula & corporis cruciatus, & in intimo carceris recellu ferrei torquis grumnas, perferret pedibus etiam multorum dierum spatio in nervo ad quatuor ufque foraminum interftitia distentis, ad hec ignium minas , & quecunque alia ab inimicis illata fortiter sustinuit. His ramen non obstantibus, Galli & Volusiani, qui Decio fuccefferent, temporibus fopervixit : Mortnus Tyri , ibique sepultus anno Valeriani Imp. primo , Christi cc. 1v. ztatis fuz 1x1x. Pamphilus quidem Martyr , & cum eo plurimi f tefte Photio *) referunt Origenem cele-

bri martyrio sub persecutione Deciana vita deceffiffe. Verum errorem meritò notat Photius, cum ad Galli & Volufiani tempora perduravit. Quin & Epiphanius * etsi sateatur ipfun multa fub Decio paffum, martyrii tamen exitum minime adeptum elle diferte tradit. Nec faltem ex alio fonte profluxit Pamphili error (fi modó ejus fuerit) quam ex celebri illius confessionis fanza, quam Cafarea sub Decis perfecurione tulit Origenes; quaque martyrii

plane Philosophicam penéque supra fidem rigidam & severam : lectionis item & eruditionis erat infinite, Linguarum precipue Hobraica de Grace callentifirmus, Dialetticam quoque. (ut Hieronymi * de immortali ejus ingenio, itaenim vocat, verbis utar) Geomerriam. Aftrommia a, Arithmencam, Musicam, Grammaticam & Rherorican , omnimeque Philosopherum. Soctas ien didicie; ne fludiofo: quoque literarum faantarium Secharores haberes, & interpretaretur su

quaridie; concurfusque ad eun miri fierens , que elle properrea recipiebae, ne fub occasione facularu licerature in Ede Christe cor instrucres. Addam quod haber Vincentius Lirimenfis * prolixiora + Commos quidem ; at elegantia , & huic loco apposita. nite 1) p. In Origene, sequer, plura adeò przelara, 142-"adeò fingularia, adeò mira extiterunt, ut ineter initia habendun adiertionibus ejus fi-"dem quivis facilé judicaret. Nam si vita sacit " autoritatem; magna illi indultria,magna pu-"dicitia, patientia, tolerantia. Si gonus vel eruditio; quid eo nobilius, qui primum in ca "domo natus est, que est inlustrata martyrio. " deinde pro Christo, non solum patre, sed om-" ni quoque facultate privatus, tantum inter "fancta paupertatis profecit angultias, ut pro-" nomine dominica confessionis sapius, ut fo-"runt, adfligeretur. Neone verò hze in illo fo-"la erant our cuncta postea tentationi forent; "fed tanta etiam vis ingenii , tam profundi, "tam acris, tam elegantis; nt omnes penè mul-" tum longéque superaret : tantà doctring ac "totius eruditionis magnificentia, nt pauca "forent diving, penè fortalle nulla humang " Philosophiz, que non penirus adsequeretura " cujns scientiz cum Graca concederent , He-" bra'a quoque elaborara funt. Eloquentiam ve-"rò quid memorem, cujus fuit tam amœna, "tamlaclea , tam dulcis oratio, ut mihi in ore " ipfius non tam verba quammella quadam flu-" xille videantur ? Que non ille perfuatu diffi-" cilia disputandi viribns elimpidavit? que factu

" nè nemo unquam magistrorum fuir,qui pluri-"bus diving legis uteretur exemplis. Sed, cre-"do, pauca conscripsit? Nemo mortalium plu-"ra; ut mihi fua omnia non folum non per-"legi, fed ne inveniri quidem pose videantur.Cui ne quicquam ad fcientiz instrumenta " deeflet, eriam plenitudo exabundavit atatis. Maximum certè laudem , teste ipio Porphyrio *, ob ea que reliquit , ingenti fui monu. * Ap. Esfeb. menta adeptus eft. Fama enimerat , eum fe- 1.6.c.s. na millia librorum conferipfile 3 quo numero Haref. 64fingulas quafve Homilias & Epiftolas compre-

" ardua non ut facillima viderentur, effecit?

"Sed forfitan argumentorum tantummodò

" nexibus adiertiones fuas texit / Immò pla-

hendi neceffe est. Stylo uius est peripicuo & fa- » Epiphan

cili.fed diffuso nimis & redundanti. Unde vi- ad loan. ap. tio ei datum est ab adversariis, quod anteam Hicron.

werba matraplicavis *: Hinc tories ei objicit Tom-11-9118.

Hieronymo vetustior, Eustathius † Antioche- † Differt da nus, qued are Exererenteyayayander qued dem Engalting faru eniliter iterat repetende ; quod zudonoyla P 184. E 4

S.E.C.M.

Jan 1

911

ah -. ' .

aftergibes demonstratel in eleme, all von freiern ab An CC. immanem verberum copiam abfque mede vel fine "Ibid 9 40) profuderis, Oroneia 3 ning rumnayorus *, ingenti verberum ambitu iterum arque iterum eadem reperierie. Sed parûm refert de ftylo, modò in dogmatthus gibil effet, quod objicerent Adverfaria Fatendum fanè illum à toto penè antiquotum fenaru damnari, gravifimitque erroribus urgeri,quorum veltigia fatis nota in ipfius Operibus hodie comparent Prater multos enim , graveique errores , quos aut ipfi invito impegerunt Veteres, vel communes habuerunt Scriptores antiqui , hac fere errorum capita in iplius Scriptis ubique deprehenduntur; de quibus

prater alios , fufifime in Origensanis CL-Hue-Inter SS Trinitatis Personas inequalitatem, ac dignitatis gradus intercedere voluit; itaut Filius Patre, & utroque Spiritus S.infetior effet: Pari modo ac radius à solari corpore emissis, ipli foli dignitate cedit. Chtifti mortem non hominibus folum, fed Angelis etiam, Damonibu: quin & Sidetibus (utpote animă rationali ex ipiius fentenția pradicis , adeóque peccati capacibus)profuific.Rationisparticipes naturas omnes five Damonas, five Animas humanas,five alias quascunque (nam & alias plerasquera-tionis compotes esse somniavit) ejus dem omnes inter se natura, & codem tempore, nempe ab eterno à Deo conditas fuiffe, tuncque fuiffe wist, deinde verò propter varios illarum motus & diversum liberi arbitrii usum in varios ordines five Angelorum, five Hominum, five Damonum distributas effe, graviora vel subtiliora corpora pro criminum modo ac menfură indutas Angeelos enim cateraque entia rationalia corpore gelos enim cateraque città i actoreo, materiali fui generis lubtili quidem & athereo, materiali tamen constare credidit; ita ut incorporei & spirituales nonnisi reliquis mundi corporibus comparati, & crassorum respectu dici me-ruerint. Mentes potrò (co nomine omnia entia rationalia complettendo)in quocunque demum flatu five Angelorum, five Homsaum, &c. versatz suerint, prout bene vel male libero arbitrio (cujus jacturani,ne minimam quidem unquam patiuntur) uiz fint , post exutum istum ftatum, vel in superiorem gradum ascendere, vel in deteriorem detruds, mutua quadam pameruparien in aternum facta,ita ut una eademque mens omnes entium rationalium ordinys successive idque sepius experiri queat. Hinc animas humanas non nifi peccati antea commifi causa in corporum ergaftula detrudi , quibus folutæ aut Angeli fiant aut Dæmones commilia (celera poenă temporariă lui-turi. În eo enim confiftere Refurrectionis myflerium docuit, Quod Juftorum anima levioribus & ethereis corporibus fint inducade impiorum autem pro peccatorum magnitudine graviora vel leviora tormenta fint subiturz. Quin : tiamnec damnatorum, ne c ipforum et iam Diabolorum poenas, nec beatorum gandia fore, fen piterna, fed poenis expletis ac conflagrată. terra, futuram rerum omnium conversionem & Somereigners , redituraque ad prittinum ftatumomnia, terram iterum habitatam iri , men-... tes codem futuras loco, quo fuerunt, antequam

virtutibus vel peccanis, ad Angelorum, Damo- S.A.C. H num, Hominumve naturam adjungi meruiffent , iterumque fata fina experiundi faculta-tem nancifci. Hujufcemodi denique rerum periodos in greenum revolvi, ac fefe invicem ex-Hi ferè errores, aliique affines, qui ex his qua-fi Corollaria facilé deduci pollunt, acimprimis

Allegorica S. Scripturas explicandi methodus (cui in tantum indulfit , 1st totam Paradifi Hiftoriam,integram ferè legem Molaicam,ac pleraque etiam Christiprzeepta & res gestas allegorice interpretatus (it) plurimorum odium & inimicitias , atque anathemata tandem , illi induxerunt. Qui fi defendi nequaquan pollint, multis faltem nominibus merentur'excufari. Fusé id egerunt plurimi. Missisego aliorum Apologiis, quinque hac folummodò breviter animadvertam 1". Multa Origenem adhuc juvenem in Schola Platonică prejudicia haufifse, que demum excutere haud ita facile fuit: multa ztatis fuz genio, cui dogmata ejulmodi, ac imprimis Allegorica Scriptura Expolitio in deliciis erant multa nimia in scribendo festinatiogi & multifariá follicitudine ac curá diftračto animo: multa denique przfervido Origenis Harteticos oppugnantis ingenio funt condonanda. Hinc Apologista ejus apud Photium etrorem illius circa Trinitarem nimio Sabel. "Cod 117. lium confutandi zelo acceptum refert & ex reliquis erroribus bene multi haud diffmilem originem agnofcunt. 11". Multa ab eo dicta, feripraque funt non dognatice, verum probiematice , & exercitationis aliorum dun-taxat causa. Quid quòd maximam Dogmatum erroneorum partem dubius admodum & hæfitabundus in medium proferat ; quafi nec ipic corum veritatem periualam habens, nec a Lectoribus fidem eis adhibendam sperans. Vid. Apologiam de Origene & ejus Dogmatibus aand Photium loc-cit.Pamphili Apologiam apu Hieron, Tom 27-p.172 Hieronymi Epiftolam ad Avitum Tom.2, p. 151. quin & ipfum Origenem கூட் க்ஜக் 1.2. c. 6. Certe Origenes etfi ingenio fuerat sciendi cupidissimo , timiditate tam.n, atque modelija quadam naturali ardorem fuumcobibuille videtur ninc (quod recte notat CL-Wethenius) † toties in Scriptis ejus occur-rit illud mixaforfan, furfinn , formfie, item kenn, † Not Poile Orig MA ciderar, fi quid infolirum aut novum proferebat. 61 Patuitutrumque in emédatione LXX.interpre-

tum, cum cnim multis modis viti atam (de ed

one sur & vulgata loquor, ab Origene correcta)

reperitier, earn quidem corrigere aggressus est. Sed non tam forti aufu, ac intrepido pectore, quo Hieronymus, i hiribus idé persequitur loco citato vir eruditus. 111 Libri Origeniani quibus errorespræ aliis continentur, non in communem Ecclesiz, sed in privatum A:nicorum nium scripti funt , nec abse , sed ab aliis in lucen prolati. Unde apud Fabianum Papam

de Ambroño familiari iuo conquettus est †, anid fecreso edita an publicum promieris. Vi- † Ap Mede hac de re Pampinia Apologiam praci- rot al Pam pue p 174, 177. Quinetiam de, his iplis muchdeerr. Origenem pernitentiam eguie iple Hierony. mas I failus est. 19. Multz , que in Origene 7 Loccie

\$5.0 IFI. damnautur doiniones , nullis peque Ecclefia

has CC. Catholicz articulis, neque Apostolicis Traditionibus, nec Conciliorum decretis, en faltem tempore, adversabantur : fed vel quaftiones erant reconditz, & nounifi in Philosophorum Scholis agitate; aut notiones minus commodir ab ipiorecens adinventa. Certè in ipsà Operis of soyin prafatione pro fundamento diferté ponit Origenes , servandam effe Ecclefiasticam ! radicationem per successionis ordinem ab Apollolis traditam,& afque ad id temporis in Ecclesiis permanentem; eamque fo-lam credendam esse veritatem,quz ab Ecclesiaftică non discordat Traditione, v. Notandum est, plurima Origenis scripta ab Hareticis forde adulterata fuiffe, qui vel opiniones ejus corruperunt, vel fuas fub ejus nomine infernerunt. Id ita effe pluribus adversus Hicronymum o-frendit Ruffuns , per totam, quam pro Origene composuit, Apologiam, & Przsatione ad libros mei Nexo a fe Latine versos. Quin semet adhee vivente, id aufos effe queflus eft olim

Origenes non modò apud Apologistam Photianum, verum & in Epithola, quam ad Alexandrinos feriplit, quamque fuz Apologiz Ruffi-† Apol-p. 194-Praffac in lib. de nus intexuit Unde meritò concludit Ruffinus unllo modo fieri potuifie , se Vir tess eradiene, mm prudent, (quem post Apostolos Ecclefierum om Hebr. magifirum, inquit Hieronymus, nemo nifi imperitus negat) cerre qued indulgere etiam Accufasores eins poffune, Ver neque finitus , nec infanus, ipfe siri contraria & representantia in fententiu fuit

feriberet ; ut interdum ifdem in locu, at que ut im dixerim, sequenti serè Capite sentraria contraria sensus repersantur inferra. Certé olim Theotimus Se, tharum Epifcopus, Vir pictate & fan-ctimonià venerandus, Epichinio, ut Origenis libr >s damnaret , pluribus urgenti respondit †, Het Rock L se neque eum, qui jampridem piè defunctus fuerat, contumelià afficere velle, neque tam impium facinus aggredi audere, ut ca condemnet que Majores minime repudiarant : przfertim cum feiret nil malz doctrinz in Origenis libris reperiri- Ownia furnmatim

contraham, idque verbis Haymonis Haberflatenfis Episcopi. " Ego sanc de co , inquis ", Hot Ecclet et falva fide Patrum dixerim , vel quod hac comnino non scripferit , fed ab Harreticis

" ob præclarum nomen e jus obfulcandum mali-" gné conficta fint , & conferipta , & nomine " fuo prætitulata; vel fi fcripfit , non ftatuit ex "fenten:ia, fed differuit ex opinioue. Nam ut "iple dicit, Philosophorum & Hzreticorum "dogmata didicerat, ne ad cos convincendos " imparatior effet, fi ignoraret que apud ipfos erant: & fortalic cum in aliquibus locis feri-"bendo attingit corum errores, calumniatus

"eft.hoc à semetipso dixisse. Quòd si etiam pra-" dictas harefes, ut placet quibufdam, ex fen-"tentia scriplit, valde compatiendum est tam "eruditi pectoris viro, qui tantam nobis erudi-"tionis copiam ministravit. Cujus vitia, si quz "funt in scriptis, potest comm que fideliter "fcripfit , luminofus quidam ac colleftis fplen -"dor exuperare.

Opera eius, quorum metitia ad nos pervenis S Ingulos Scriptura libros Origenis Rudio illultratos fuife tellantur Epiphanius 1, & alii. Quodfane triplici modo ab co factum est. Nam vel prolixis Commentarits, quicquid fup-

peditabant ingenium , & doctrina , ubertim congessit; vel previbus tantum Scholiis opicu riora que que illustravu ; vel ad populi captum se demissir, & selectra quadam Scriptuta loca minus accurate per nonulias expoluit-Quique interpretandis Scripturis triplex Lxpolitionis genus adhibuit, triplicem etiam ex illis fenium erucre ac inveltigare confuevit; Hilloricum, quem & Litera scosum appellant, Myflicum, & Moralem. Ab Historico autem fenfu ad Myfticum , a Myftico ad Motalem feré progreditur : quamquam hunc ordinem nonnunguam immutet. Caterum quotquot ex hifce Exegeticis vel fuperfunt, vel à Veteribus memorantur, proximé fequentur. Antequam autem ea recenseamus notari non indignum et magnam in diffinguendis Origenia Homiliis adhibendam elle curam. Alias enim mediaraté conscriptas edidit : Alias extempore recitatas ab actuariis excipipermilit Priores variis temporibus elucubravit : Extemporales verò omnes (quæ literismandatæ funt) post 60. zratis annum promunciatz funt. Ex utroque genere multe extant.

Hemiliarum Myfticarum in Genefin libri IL Commentariorum in Genefin libri XIII. Frag-menta quadam apud Eufebium, Pamphilum & Philocalias fuperfunt.

Extant Latine (& Rusino verfz) Hemilia XVII.diverfæ autem a Myfticis Extemporales fuife videntur. Commentariorum Tomi in Exedum, Fragmenta

corum reperire est ap. Philocal. cap. 26. Scholan in Exeduse Hemilia in Exedum XII.à Rufino verfa. Ex-

temporales videntur. Scholia in Leviticum.

Homilie in Levisseum XVI, extant ex Rufini erfione. Extemporales videntur. Hemilie 3" in Leviticum fragmentum ap.Philocal.c.a.exhibetur; cujus ne apicem quidem in Homilia 2'. Latinz Editionis, aliifve reperias: ex quo facilcintellectu est plures in Leviticum Homiliarum Collectiones fuific. Idem de Homiliis in alios Scriptura libros paribus argumentis oftendi poteft.

Hoseilia in Numeros XXVIII.extant ex Rufini versione, & extemporales fuisse videntur-Scholia quoque eum edidifle prodit Ruhnus:Sed in unum ita cum Homiliis permilta funt à Rufino, cum Latine utraque exponeret, ut pro uno, eodemque opere haberi queant. Sefe aliquando in Deuteronomium disferuisse

Origenes alicubi declarat : & octo in hunc librum Origenis Homilias memorat Cashodorus Porrò dictos in Pentateuchum Tomos Origenis Hexaemeron vocat nicronymus, Ep. ad Pammach. de Error. Orig. Tom.2. p 192-

In librum fosse extent Homiles XXVI. ex

versione

SAC'III ab verfione Rufini. Extemporales funt. Fragmen-AL CC. tum ex Homilià 20. Philocaliz cap. 12. repez-Cent at

In librum Indicum extant Hamilia IX.ex cjul. dem verfione.

In libro: Regum dua omnino Homilia super-funt, Prior in L'Regum, cap.t.& 2. Latiné solum ex Rufini vertione ; altera in I. Reg. 28.de Engafrimyeho inscripta, habetur Grzco-lati-na inter Eustathii Antiocheni Collectanea ab Allatio edita Ludg. 1629-4*. & inter Origenia-na Huctii in 13. Tomis edira Rechonage 1668. & Parif. 1679. necnon inter Crisses Sacra: Londini 1660, Tom. viii. col.407. Utraque extemporalis videtur. Testatur insuper Origenes se aliquando de duabus Meretricibus,quarum litem Solomon diremit, in Ecclefia ad populum disferuisse.Cassiodorus præterea scribit le IV. Origenis Homilias in primum Regum librum invenisse, unam in secundum Regum, & alteram fatis prolixamin secundum Paralipomenon. Idem narrat vifas fibi effe in duos Bidra libros fingulas Origenis Homilias,quz à Bellatore Presbytero Romana oratione explicatæ funt.

In Johan Homilio, quas è Graco in Latinum. ab Hilario Confessore versas tradit Hierony-*Adverf.Vi- mus *.

gilant Tom. 1-p-311-

Commentarii , qui in Cafarel Viennenfi Bibliothecă & alibi affervantur. Homilia. Sebelia

Ex Commentariis multa vel imitatus, vel interpreratus est nilarins, quem quadraginta fermè millia versuum Origenis in Job & Pfalmos *Apolad. transfulisse refere Hieronymus *. Septem Com-vert Rufu. mentariorum istorum Tomor d. d. mentariorum istorum Tomos a de cimo nempe ad xvr™ Latinis verbis iple exprellit Hierony-

Tom-1-p. 196.

mus. Tractatus adhuc ex. Origenis in Pfalterium † De Seriot, viditle se narrat Trithemius † Ex Homiliis IX. Eccl.fol.to. viz.in Pf.xxxvt.Hom.V. in Pfal.xxxvt1.Hom.11. in Pfalm.xxxv111.Hom.II-4 Rufino Latine verfas Editio Origenis Latina habet, quas tamen aut Origenem Authorem, aut Rufinum Interpretem habere multi negant, an meritò , judicent cruditi-Ex Homilià in Pfalm. 188811. fragmenrum exhibet Eufebius 1.6.c. 28. & Homiliam in Pfalmum ce stefimum ipfe citat Origenes Brevibus Scholiis Pfalterium ab Origene annotatum fuisse Auctor est Hieronymus. Porrò è Tomis in Pfalmum 1th.habemus partes aliquas aliquas apud Eufebium, Pamphilum, Philocaliam & Epi-phanium. Rurfus inligne fragmentum è Tomo in Pfalmum 4m, exhibet Philocalia; & aliud è Commentario in Pfalmum 6th. Apologericus Pamphili & alia iterum fragmenta è Commentariis in Pfalmos xv.xv111-& xL-

In Proverbia Commentarii, ex quibus particulas duas depromptit Pamphilus in Apologia. Catena quoque MS, Bibliotheez Mazarinianz in Lucsm ad cap.viii. ver. 4. infigne fragmen-

turn indidem expromit. * Biblioth In Eccleftaften Explicacio. Cujus meministe San(t. l. 4-in Methodium affirmat bixtus Seneniis *, quam Orig.

tamen neque nos , nec iple Huetius qui omnia SAC III al diligenter investigavit, in Methodio invenire As CC.

potuimus. In Cantica Carricerum Commentarii , post annum cexxxviii. feripti, quorum binam edirionem adornavit Origenes, alteram juvenis, unico Tomo confrantem, ex qua laciniam Philocaliz capiti 7. intextam deptehendas; alteram jam provečior longè auctiorem, de-cem quippe Tomos complexam, ex quà quic-quid hodie superest, in Homilias VI male di-Aribuitur; quarum duz priores interpreten habent sieronymum, relique à quibusdant Hieronymo funt adjudicatz, fed male.Rufinum enim Interprerem habent. Vid.CL. Pearsonum Vindic, Ignat. par. 1. p. 111. &c. adverfus Blondellum & Dallzum de iftarum Homiliarum authore & interprete fusè disserentem-Fragmentum è Tomo 2º. habetur in Philocalcap.16.

In Efaiam Commenteriorum libri XXX.
In Efaiam Humilia XXV.
Scholia.

Præter ista alios sub Origenis nomine de vifione mreamilier, duos ad Graram libros fuo tempore circumlatos, (licet pseudepigraphi vulgò haberenrur) memorat mieronymus Przfat.Comm.in Elaiam.

Ex Commentariis fragmenta bina in Pamhili Apologetico affervantur. Extant Lat. Homiliz IX.quas extemporales fuific & ab Hieronymo verias ceniet Huetius

In Hieremians Hemilia XLV, telle Callio-

Ex his XIV, confuso ordine ab Hieronymo verfæ inter Latina Origenis Opera extant, Extant Grace in variis Codd MSS. Novendecim, quarum XII. inter Hieronymianas Latine habentur.Ex Codd.MSS,VII.eas fc.quz in Hieronymianis deerant, edidit Mich. Ghislerius in Catena fua in Teremiam Lugal, 1623. Inregras deinde XIX. (feu porius XVIII. ultima enim Clementis Alex, cft) Grzee edidit fub Cyrilli nomine Balth Corderius, Parif. 1648. Origeni d:mam pofiliminiò redditas Huetius publicavit.l ragmentum Homilia xxx1x.Philocalia caput 12.exhiber.Extemporales elle vult Huetius. In Threnes Tones 1X-ex quibus quinque dun-

taxat ad fuam atatem perveniffe Eulebius * * L.6.c.14. produc In Execuselem Tomi XXV.vicefimi particula

conflat Philocaliz cap.II. Ex Homiliis XIV. ab Hieronymo versa in Latina edirione extant, Extempotales effe judicat Huetius-

In Davielem Expositio. In XII. Prophesas Tomes XXV. reperit Eufebius. Scripfit adhuc Origenes in Hofcam, Zachariam & Malachiam , Commentarios : qui tamen è XXV. priorum numero fuiffe cenferi poffint De Commentariis in Hofeam teftatur Hieronymus Origenem duo feripfüle Velumina, in quibes nihilominus vix tertiam partem aprincipioLabri usque ad visionemQuadrigarum edifferuit; nempe parvum libellu

ac III.ab cui hunc Titulum impoluit, சிட்டி கடி கூடிகளிர் ப ம் Cor ' ஒ' செர் நிடிக்கும், in quo offinendre voluit, quacunque contra eum dicuntur ad Harreticorum referenda Perfonam; aliud item volum விடிக் நடிக்குள்ளது. Ex his Commentaris in Hofeam petitum fragmentum extat in Philocalia cap.8.

En his quiequid Grard extra, nompe Commertarionim patrent à capie XIII ve f périacipientem, & ad cap. XXII. 13, pertingentem edide Hateria, sua com fingmeria alegate é Tomas in Ac vir. que apud l'amphilium, l'andterior de l'antique d

Inter Homilias , quz In Diversos inscribuntur, VII, circa Matthei interpretationem ver-

In Marcam Tractatus à le scripti meminic Origenes tract. xxxv. in Matth. Cujus nemo, quod sciam,mentionem secit.

Particulas qualdam Origenis Commentariorum in Matthaum, in Lucam, & in Johannem exhibet Jul. Cæfar Bulengerus, quas alibi reperire aon est: unde eas deprompserit, incertum est.

E Commentatiin Torni IX, holds inportinas ab Hentico (Fazco) anite deligit, viar, viar, viar, XIII.XIX.XXXXIII.XXXXIII.XXXIII.E TORON in Figurest-1 adulectures Philiageniae equ., icime cup-, ralis figurest-1 e Printincose quint Torni , color e Editional de Commentation (Fazco) and the Commentation of the

gge III.ab cui hune Titulum impoluit, சட்சி வடிக்குகள் க்கி Confinents hoc ipsum Opus Latine vertit , & S.E.C. III. as CC ரச் செர் பேர்க்கு நடிக்கு பிரும் oftendere voluit.quar

> In Alla Appleterum Homiliz aliquot.Caput fiquidem Philocaliz 7th. claudit Fragmentum è 42 Homilià in hunc librum.

In Epiplam Fanii adikus auv. Commentarioră Torui XX quou peffuni fule Latinė žie verfos, milere interpolatos, deruacatos & ad mediam fere partem contradios edidit Rufinus, Verfione fun in X. Tomos diffirbatis & Hieronymo funmd vafritie afcripti. Fragmenta ex bilee Commentariis bina babentur in Pamphili Apolog. E. Tomo I. excerptum amplum isboninifitat Philocalitie rapus 14-alindque e Tomo nx. tigid.

dem caput 9.

In Lad Corinthius Commentaria

In Epifielan ad Ephesie: Commentariorum libri III.

In Epifelan ad Coloffenfer Commentarii, ex quorum libro 3. laciniam exhibet Pamphilus in Apologetico.

In L. ad Theffalonicenses Expensed, quorum 3^m. hiprum citat Hieronymus Ep. ad Miner. Tom. 3.

In Epifolem ad Titum içoyenad, ex quibus Fragmenta nonnulla habes in l'amphili Apologetico.

Ex illis fragment a quædam Pamphilus Apologiæ fuæ inferuit, ex his Eufebios Hift. Ecclef. Lo.c.25.

In Aprealypsim Expositionem policitus est Origenes traci-30- in Matth an præstiterit, non liquet.

Horam flynna guicaid Greek reperie proteit, und euro merfone Latin delit Renhamaji 1658.bs 11.Vol.fol.Vr Cl. P.Daniel Haestins, addicis infore North Scillertstandbus Origenianis; in quas comis que and origene produce produce de la comisión del la comisión de la comisión del comisión de la comisión de la comisión del comisión de la com

10 Oliganes in faceli fino goal p distanta mobilificame final a suffirman, goal of strayle appellar in goas concinnavit a colidit. Opus illud Diplis subraciae, (f. facesus Hebraico Hebracios as Careiro characteribae erperdo) per totidem columnas dispóritos conflibar i ratoternas Hebraicos proprisa literia depridas primum, jolem Gracio characteribae exaratos, fetram Companyo a conflicación de la companyo de la companyo de la columna companyo de la columna conflicación de la companyo de la columna conflicación de la companyo de la columna conflicación de la columna concurate reconflicame mendavar at Origema concurate reconflicame mendavar at Orige-

ab An. CC. eà decrant in Hebrzo expressa, additamentis hisce atterisco notatis, que cunque verò LXX.senes præter Hebraicorum Codicum fidem adjecifient obelo prafixo infignivit. Hisce sex columnis accedentibus postea, atque ultimo loco appositis binis aliis Versionibus Grzcis, quarum prima à fludioso quodam ex iis qui erant Hierofolymz, in doliis Hierichante reporta im-perante Caracalla, fecunda fub Alexandro Mammez Nicopoli ad Actium à quodam Origenis discipulo inventà est addità adhuc alià Plalmorum Versione, que una cum Codice Hieri-chuntino reperta fuerat, emerserunt Ostupla. Sunt tamen qui volunt Hexapla atque Ochipla unum,idemque fuille opus, modò à fex, modò ab octo columnis denominatum. Nec enim integrz fuerant Versiones Anonymz, sed aliquos duntaxat S.Scripturz libros continebant. Unde factum, ut Opus istud partim effet Hexaplam, artim Odaplam, annumerată denique ultimă Pfalmorum versione, partim Emeaplam; licet hujusce in tota Bibliorum denominanda mole, ratio à nemine habita fuerit.

nes-Suppletis ex Theodotione quacunque in

Procedente tempore Tetraplum Origenes in gratiam fludioforum, quibus tantum abs re fua vel otii vel facultatis non erat,ut Hexapla comparare possent, edidit ex quatuor notifimis GrecisVertionibus,nempe Aquila, Symmachi, LXX. & Theodotionis, eodem prout inHexaplis ordine ac methodo dispositis, concinnatum. Utrumque Opus interiit Specimen tantim Hexapli ex Cod.MS. Card. Barberini exhibent Biblia Waltoniení a Tom. vz.ex quo Schema quoddam He-xaplorum nos olim delineavimus, cujus & ali-

*In Vit.Orl- bi * copiam fecimus Libri de Resurrellione II. totidem enim megenis Nummorat Eufebius , quartum tamen alicubi citat Hieronymus. Ex libris primo & fecundo frag-Primit-

menta aliquot depromplit Pamphilus in Apo log. Ejuidem quoque Operis particula quadam

habetur,l. 2. at appar.c.10. De Resurrectione Dialogi II Stromateun libri X.ex his ultimus commatică Epistolz ad Galaras Expositione ferè constabat.Ex libro vi.Specimen defumprum habet Hieronymus, in quo mendacio aliquando uti licere contendit Origenes. Ex X. fragmentum bene longum profert idem Hieronymus Com-

ment.in Galat.cap 4-p.191. Protreptions ad Martyrium, Maximino Imporante feriptus: & Ambrolio ac Protocteto Crfarienfis Ecclefiz Presbytero nuncupatus. Extat Gr. Lat. à Wetstenio primum editus una

cum notis Bafil. 1674.4". Epifolon ejuidem argumenti ad Patrem Martyrio dellinatum (cripitrat Origenes etiamnum Puer, cujus Epistolz verba quzdam repetit Eufebius, 1.6.c.2.

Ada Diffutationis Origenis cum Beryllo habitz,de quibus plura in Beryllo. Przter hanc Dialogum (ita enim Acta inferibantur) alios quoque literis Origenes mandalle fertur. Rufinus quendamab en scriptum,& & Candido HEretico quicum habitus fuerat adulteratum memorat Africanus initio epiftole de Sufanna laudat Dielognus cjus in Agnomonem.

Epifiele pluiquem centum, quas à se fuiffe col. S.E.C. II lectas,& in libros proprios digeftas tradit Eu. ab An. CC

febius : ex his integra extant. Epifela ad Julium Africanum de Hifteria Su: fanna circa an.ccxxxviii. scripta, quam primus Grace edidit naschelius Angusta-Vindel. 1602. 4". deinde Grzce ac Latine cum notis Wetstenius, loc. cit

Epifiela ad Gregorium Thanmaturgum ad fa-crarum literarum Itudium adhortoria qua Phi-

localiz cap.13. exhibetur. Fragmenta quadam aliarum Epifiolarum hinc inde à Veteribus proferuntur, ab Eusebio 1.6.

c-2.10.76 à Rufino nieronymo Cedreno Suida. & in Catenis.

Libri all mixim IV. ante annum coxxxIII. feripti, difficillimi fanè atque observissmi, qui in Latina Origenis Operum editione extant ex Versione Rusini possina fide confecta, multis quippe omiffis, multis interpolatis ac in me-lius mutatis, uti nec iple diffinulat Rufinus. nand diffimili arte in careris etiam à se versis Origenis libris ufus est Rufinus, adeò ut vera Origenis sententia ob Interpretis malè fidi additamenta truncationes atque interpolationes vix ac ne vix deprehendi possit. Quapropter nieronymuslibrorum mel appar vertionem adornavit; ut Ecclefiz Lating Origenis errores, & Rufini fraudem detegeret. Ejus autem versio temporis injurià interiit. Hoc opus Origenis adversariis perpetua erat calumniandi & convitiandi feges, qua occasione liceat mihi Origenis Epitaphium à studioso quodam sub ejus genis e puaprami a reterrimo Codi-perfona conferiptum, quod in veterrimo Codi-ce Corbeienfi libris mel ≯x⊕ prefixum repe-rit CL * Mabillonius, hoc loco lubjicere, Pra-Toma p. milfaeft hæc inferiptio:

TITULUS ORIGENIS SUPER TUMULUM A SEIPSO COMPOSITUS

Ille ego Origenes Doller veriffimm dim Quem primum fidei gratia clara dedit. Si mihi credere vu libros tot millia feripfi. Ques legeo messes mittit in arma vives.

Nulla meos unquam terrgit blafbhemia fenfut, Sed probin, acque vigil sutin ab hofte fui. Solamico cafun Periarchin dicta dederune

His me conjection undique sela premunt. Centra Celfins libri VIII. Ambrofii rogatu conscripti circa an. ccx1 v11. contra Philosophum iltum Epicureum qui Christianam retigionem impugnaverat libro, cui titulum fecit donthe sty ... noice Gr. Lat primus edidit cum notis D. nefchelius Augusta-Vindelicerum 1605. 4°, inde unà cum doctifimis annocationibus Gul. Spencerus Cantabrigia 1658. 4°. Paucis ab

hine annis ibidem recuti funt. Interpretatio Nominum Hebraicorum & Menfis. rarms Novi Testamensi, ad imitationem Philonis libelli de Interpretatione Nominum nebrais corum Veteris Testamenti , cui etiam libro oous four adjunctum edidit Origenes-Meminit ejus Autor Quzitionum ad Orthodoxos. Imaginem ejuldem, forlan & verfionem liberiorem repræsentat nieronymus in libro de No660,665.

SEC. 111. Nominibus Hebraicu Novi Tellamenti. MALCC.

De Oratione liber hortatu Ambrofii & Tatiana elucubratus ; in quo de natura , vi , variifque orandi generibus, aliifque huc spectantibus accurate fasis agit; quedam veto hand faris fana dogmata, idque wari vi mana profert , & que vix ullis coloribus exeniari poffunt. V. g. Sect. I. ubi negar preces nostras ad Christum esse dirigendas, sed soluminodò ad patrem & Universi Deum ; filium verò esse more nor boine, sal connected to myele. Ut alia levioris momenti taceam. Huius opulculi. Somemerssimos quoddam , pagellam nempe unam aut alteram Par edidit Morellus anno 1601, integrum verò opus una cum Paraphrafi in Orationem dominicam ex Codice Holmienfi (qui nunc in Bibliotheca Collegii S. Trinitaris Cantabrig, servatur) Grace & Latine ediderunt Oxonienies an. 1686. 130,

Commencario ia Veseres Philosophus , Quotum Opera non Prælectionibus folum, fed Scriptis etiam in discipulorum gratiam explicabat Origenes, Menfinit corum Eufebius.

Philocalia, quæ quid sit, breviter declarat Epigraphe ipfi pratigi folita. Taxayêr i emaion meeten Bland yentran Transitur and alanierur du 214-31per Bibrus to Deighie modernin Africa California Print frie appar Trapagar pai Berntina. Prodiit Gr.Lat. Parif. 1618, 40. & in calce Cantabrigiensium Editionum librorum contra Cel-Contra Sellas & Harefes liber , hunc MS. ex-

tare sed mutilum ab ea parte que refutatio-aem continebat Florentie in Bibliotheca Medicea, testis est qui vidit, & ni fallor inde de-feripsit Rev. Mabilionius It. Ital. p. 168.

OPERA SUPPOSITITIA.

I alogus contra Marcionitas de Rellain. Deam Fide, cum Megethio, Matco, aliifq Hareticis habitus : quem tamen genuinum effe Origenis opus pluribus argamentis contendit Wetftenius, contrarium licet fentiant eruditorum pars potior : Justa saltem est de co dubi-tandi ratio: Vir Cl. Huetius Maximo eum adjudicat, ut suprà dictum est in Maximo, Dialoum ishm Gr. Lat. primus edidit notis illuftratum Cl. Wetftenius loc. cit.

Commentarioram libei I I I. in tria priora Jobi capita. Extant in Latina Operum Origenis edit. In Johann Commentariola five Scholta in totum librum, Perionio interprete. Hemslie IV. quas Chryfoftomi effe deprehenfum eft.

ntarios & Commentariola binis Autoribus Arianis è Lucianistarum secta ascribit Huctins.

Commeaturis in Evangelium Marci, qui in Bibliotheca Regia Parifina , & Corpo. is Christi Oxoniensi Grzee extare dicitur, à nonnullis Codicibus Origeni, ab aliis Cyrillo Alex. à reliquis Victori Antiocheno aferiptus. Sub Victoris nomine Latine & se redditum edidir Theod Peltanus.

Honilia in Diverfes I X. quarum antchac

mereinimus Jouibus etiam decima de Maria S.A.C. 116 Mardalend adjungi folct. Extant in Latina ab An CC.

Origenis editione. 'agafint danmenden, five de Philafophorum fectis & dogmaribus liber. Autor in Procemio le Episcopum fuisic afirmat. Epiphanio adju-

dicat Huetius, apad quem plura de eo vid. Origenian.l.3.c.4 §.9. Lamentum five Plantin Origens. Lat. in Origenis Opp. editionibus.

Scholia in Orationen Deminican & in Car eica B. Dirginu, Zacharia, & Stmenau, que fut Origenis, velut ipie appoinit, alterius Doctoris myseles nomine Grace edidit Fred. Morellus Parif-1601.8°, Verum Petrum Landicensem leitimumeffe Autorem ex Bibliotheca PP. coligit Huetius Sed Scholia in Ovat. Domin.ipfius Origenis effe videntur , & libello de Orar. in edit Oxen fubjiciuntut : Si modò cadem fint Scholia; Editio enim Parif. jam ad manum non

Libeliu de Singulariture Clericerum , qui intet Capriani opera habetur, à nonnullis Origeni alcriptus, scd male: licet Author eius pon contemnendæ fit vetuftatis, Hieronymi faltem vn non inferior.

Origenis Opera, quotquot Latine folummodo habentur, prodicrunt Parif. 1512, 1522, 1530.

1536. Bafil. 1526. anctiora verò ibid. 1545. 1571. deinde Parif. 1574. cura Gilb. Genebrardi, 1604.1619. Postremo monendus est lector, alterum fuisfe Origenem, nostri cozvum, Philosophum Gentilem, cui Scholam fuam ingredienti affur-

texit Plotinus , fummaque eum venetatione profecutus est. Ejus mentio fit apud Longinum †, Porphyrium *, Hieroclem *, Proclum †Lib. 42 *, aliofque. Illum viti cateta doctifimi cum nostro Origene malé solent confumdere.

AMBROSIUS, Alexandrinus, generis "Ap.Phot. Cod 114. claritudine , vitz inflituto , (crat enim nie # +in vie Por-Madamir is air air Buryanar, inquit Epiphanus "Mat Theo. *) facultatum copia, nec minus indolis atque ingenii acumine, & quod majus est, pietate, & Christiani nominis confessione nobilissimus. * Heref. jt. Claruit circa an. ccxxx. Uxorem habuit Mar-cellam, ex qui plures liberos fulcepit. Secta Valentiniana & Marcionifica infidiis captus, Origenis Operá ad rectam fidem & Catholicam veritatem reductus eft : Ecclefia alexandrine Diaconus Esclus: Ex quo arctiffima ei cum Origene necessitudo intercessa. Amici fideliffimi und færius habitabant , junctifque fludiis rem literariam eo animi ardore promovebant, ut neque inter conandum ab examplarium S. Voluminum inter se collatione abflinerent; neque à cœnà ambulare, aux corpus quiete relaxare datum fit. Quin & illo v-tiam tempore literis vacabant, ftodiis in mul-

.tam noctem protractis;ne quid dicam de matu-

turinis laboribus, qui ad nonam, nona

verò ad decimam horan trabebanter, att ipfe "Peltaporigines † nos docet. Quarliones ad dubia "Peltaporigines † nos docet. Quarliones ad dubia "Sulân voc. Origeni folvenda quotidie-proponebat Am. Olige 1900 profins al llumo; ad Commentarios in S. Seripe. kap. Commentarios in S. Seripe. turam conferibendos innumeris ftimulis, non dren p. 108.

verbis

* In vicPle-

270

Sæculum Novatianum.

3.R.C. 111 verbis modò, fed & re ipså incitavit, ipså ú ab An. C C. propteres ab co dictus. Sumptus enim necessa-

rios ad alendos septem & amplius Notarios, qui dictanti Origeni per vices przstò adessent, totidemque Librarios una cum Puellis eleganter scribendi peritis copiosè subministravit. Illi etjam (cripta fua corrigenda non rarò fub-mist Origenes. Obiit post Maximini perfecu-Script. 6-16. tionem, Origene adhuc in vivis agente; ob id.

unum reprehensione dignus, quod cum locu-ples sierit, amici & magistri sui, senis jam & nopia laborantis, moriens non recordatus fit-Scriplit Epifelas ad Origeness, ex quibus judi-ce Hieronymo*, liquidò conftabat eum non inelegantis ingenii funfe. N. E. * Los cit.

220.

LACTO

122

£-17-

BERYLLUS, Bostrorum in Arabil Epikopus Claruit circa an.eexxx.Qui cum Ecclesiam suam prudenter ac fideliter diu rese-rat, tandens in nova dogmata , & à fide Catholica prorsils aliena lapius eft, aufus afferere Dominum ac Servatorem nostrum antequam inter homines verfaretur, non substitisse in propriz personz differentia : nec propriam , sed paternam duntaxat Diviniratem in se residentem habere. Plurimis Episcoporum colloquiis & disputationibus eà de re ultro citroque habitis, rogatus eft Origenes, und cum reliquis, ut fermones cum eo confereret ; qui allatis rationibus & demonstrationibus convictum hominem quali manu apprehendens ad veritatis viam perduxir, & ad priftinam fanamque fen-tentiam revocavit. Scripfit lucubrationes & Epittolas, præfertim ad Origenem, quibus ei gratias egit. Varia quoque elegantis ingenii monumenta, que 2/40/40 e ocasa las Eulchius† vocat: quibus Hen. Valefius * Hymnos & Poc-

III. mata intelligi putat. Exritit † Hierosymi ztate † De Script. Dialogus Origenu & Bergli , in quo Herefeus 6.60 ifte coarguebatur : Idem defignari opus opi-*L.6. c.33. nor, de quo Eulebius *, Φίρι β δετα το έγχευφα. \$ το Βερολά, &c. Extant hodieque tum Berylli, tum Synodi iftius causa congregatz, Scripta edita; in quibus & questiones adversus illum propositz ab Origene , & dispumsiones , in Ecclefià cjus habitæ, & fingula que tunc gefta

funt, continentur, N.E. GEMINUS, five Geminianus, Presbyter 232. Anriochenus Claruit circa an. cexxxxx, fub Zc-

benno Antiochiz Episcopo, qui notante Eusc-*Chron. an. bio * Ecclefiz Antiochenz cathedram afcendit anno cexxix. Pauca quadam ingenii sui monu-† De Scripe. menta eum composuisse testatur Hicronym. t. c. 64. Quanam verò ca fuerint, nec Eulebius, nec iple Hieronymus posteris tradiderunt. N. E.

- TRYPHON, Origenis Auditor, ad quem * De Series - nonnullæ ab eo feriptæ funt Epitolæ. Claruit circa an, cexxxv. De eo haud aliud dicendum restat, quam quod habet Hieronymus *, eum failicer in Scripturis cruditiffimum fuife, idque multa cjus Opuicula teltari , przcipuè librum quem composuit De Uacea Rafa in Num. cap. XIX. & de Discheremenations , que cum columba & curture Abrahami ponuntur in Genefi. N.E.

FIRMILIANUS, Vir genere, pietate, S.A.C. 111 atque eruditione illustris, circa an. ccxxxIII. ab An. C.G. Cariarez Cappadocum Epiloopus factus ett. 223.
Multa ei cum Origene tunc docendi munere Cafarez in Palzstina fungente familiaritas interceffit, immò tam propenio erga Orige-nem animo fuit; ne modò illum in luam Provinciam ad Ecclesiarum utilitatem evocaret, modò ad ipium vilendum Judzam ulque pro-ficilceretur, & cum eo aliquamdiu maneret, ut majorem rerum divinarum cognitionem perciperet. Tanti ab omnibus habitus ell, ut gravioribus Ecclesiz negotiis eo tempore agitatis semper interfuerit. Magnas cum Stephano Romano Pontifice ob Dogma de Hareticis Rebaptizandis lites excrenit. Coacià enim Episcoporum Galatiz, Phrygiz, Ciliciz, & Proximarum Provinciarum Synodo Iconienfi, Cypriani fententiam Hzreticos denuò esse rebaptizandos adversús Stephanum constanter contendentis confirmavir : Proptered & Stephano malé habitus, qui rupto pacis Ec-cleliaftica vinculo eum ab Ecclelia iua communione abscidit. An. cci xv. Svnodo Orientalium Antiochia adversus Paulum Samolatenum eiusdem Urbis Episcopum habitæ inrerfuit, & magna pars erat ; in qua Dogmatis a Paulo invecti novitatem quidem damnavit, hominem verò ipium fententiam se mutaturum promittentem damnare distulit, ab horum promitentem annure aistuir, ab no-mine nullius fidei deceptus, speransque sine ullo Religionis dispendio rem optime posse constitui. Synodi ilitus Epistola Synodica à Turriano tenebris eguta extat Gr. Lat. Concil. Tom. I. Auchust. Bibliothes. P.P. Parif. 1624. Tom. I. p. 301. Cam verò anno cci xx. ad fecundam Synodum Antiochenam adversus eundem Paulum collectam iter faceret, & jam Tarium uique pervenerat ; ibi grandavus decesit: uti Synodi istius Patres in literis inis Encyclicis teltantur †. Extat inter Epiftolas + Ap. Fufeb. Cyprianicas Firmilians ad Cyprianum Epiffela, 17.0.50 a Cypriano, cujus stylum planė sapit, Latinė, ut videtur, versa; qua confirmata Cypriani de Hareticorum Baptismo sententia, Stephanum Papam ob inhumanitatem, audaciam, infolentiam, aliaque ab eo improbé gesta acer-be perstringit. Firmiani libros, quos post se

dicit. NEPOS, in Ægypto Episcopus, forsan alicujus civitatis ex præsectura Arsnoitica. Claruit circa ann. ccx11v. Promissiones hominibus fanctis in facris Voluminibus factas Judaico fenfu intelligendas effe voluit, unde & mille annorum spatium corporalibus refertum deliciis in hac terra fanctis post resurrectionem indultum iri docuit, argumentis pro dogmate suo ut plurimum ex Apocalypsi ductis, cujus libri oracula cum spirituali & allegorico fensu accipienda esse contenderent Orthodoxi , Nepos Librans de ista quastione compoliti: , quem l'apper an spession vocavit , tanto passen favore ab Ægyptiis acceptum, u schismate facto integra Ecclesia a recta fide

reliquit , citat Basilius de Spiritu S. cap. 19.

pag. 260, quot verò, vel quinam fuerint non

SECME deficerent. Quapropter Dionyfius Alexandri-66. Episcoporum Carthagine celebravit, in qua S.E.C. III. scripta est Epistola ad Fidam de Baptismo par... ab An. G.C.

MA CO nus Nepotis jam mortui librum scriptis dnobus de Promissionsbus voluminibus refutavir , & coactă Presbyterorum Arfinoiricorum Synodo Sectatores ejus disputatione habità, ad fanitatem reduxit. Scripfir adhuc Nepos in Ecclefix usum Pfalmes at que Hymnes quamplurimos pios admodumês ab ipío Dionylio celebratos. Vertum hare Nepotis nofter opera jam olim periisse videntur. Quare, an non idem fuerit Nepos cujus liber Apochryphus in Decreto

Pleudo-Gelafiano damastur? THASCIUS CÆCILIUS CYPRIA-NUS, Carrhaginensis, artis oratoriz profesfione clarus, magnam fibi gloriam, opes, honores,, acquifivit, epularibus comis & largis dapibus affiretus , pretiosa veste conspicuus, auro atque purpurà fulgens, faícibus oblectatus & honoribus, fripatus clientium cuneis, frequentiore comitatu officiosi agminis *Ad Donat. honestatus;ut ipse * de se loquitur. Longe ma-jorem vitz partem inter Genriles Idololatriz affertor transegit , donec mediante Czeilio Presbytero Carthaginensi (cujus proinde nomen fibi postea assumpsit) à sæculari errore ad fidem Christi transit haustoque cœlitùs Spiritu in novum hominem nacivitas fecunda eum reparavit. Contigisse id anno 246. probabili sa-ne conjectură ductus statuit Reverendus Episcopus Cestriensis in accuratissimis Annalibus Cyprianicis. Neophytus factus bona vendidit, & in pauperum usus crogavit : statim à baptismo libellum ad Donatum scripfisse videtur, & non longé post alium de Idolorum vanitate, Tertulliani magiftri (ui , ac imprimis Minucii Foelicis, è quo plurima ad verbum transtulit, amulus. Excunto anno 247. Presbyter Carthiginenfis factus est; annoque insequente, & jam adulto effisgitante plebe,& pene rapienre, plomet verò humiliter renitente . & latebras querente, ad Epifeopalem celebetrimæ illius Ecclefiz thronum post mortem Donati promovetur; quem vix per anni & quod excurrit fpatium ornaverat, cum exorta sub Decio perfecutione, ad leonem in Circo (apius petitus, fecessim quasivit; proferiptus sub itae solenni formula : SI QUIS TENET VEL POS-SIDET DE BONIS CÆCILII CY-PRIANI EPISCOPI CHRISTIA-NORUM, &c. In hoc fecessia, ne Ecclesia fuz utilitati prorfus deesse videretur , seripsit XXX.que extant Epiftolas. Perfecutione fopità anno 251. latebris egressus, & Ecclesiz suz redditus , Synodum Carthagine in causa la-plorum habuit : quà flatutum eff, pernitentiam corum diu protrahendam elle , ut nec in totum spes pacis denegaretur, nec censura Ecclefiaftica folveretur. Synodus verò Idibus Maii anni proximi habita paulò mitius cum ils egit, decernens ob ingruentes tempestates pacem lapfis pernitentibus concedendam effe. Graffante paucis post mensibus ferali pelle fimul ac fame, Cyprianus tam fermone, quâm manu, tum voce, tum opere, fuis profpexit: eademque occasione elegantifimum libellum de Mortalitate exaravit. Anno 253. Concilium

vulorum Ortam anno 255 de Baptilimo Hzreticorum controversiam Cyprianus Concilii Carthaginenfis decreto sedare coniatus est. flaruens Harcricorum Baprifmum invalidum ae plane nullum effe. Hác enim de re Synodum hoe anno habitam effe oftendit erudiriffimus Annalium Cyprianicorum Conditor. Istam sententiam synodus 71. Episcoporum anno proxime fequenti- habita authoritate fui confirmavit. Cum verò non pauci , ac in ils praciouè Stephanus Epifeopus Romanus, firenuè restiterint : majus & frequentius Concilium Calend. Septembr. ejuldem anni convocavit Cyprianus, in quo Epifcopi 87. fuffragiis fuis figillatim pronunciatis prius decretum roborarunt. Anno 257. perfecutionem in Chriflianos mover Valerianus Imper. quando Cyprizmus confessione coram Aspasio Proconfule facta in exilium mittitur, Curubas provincia Zeugitanz intra mare Libyeum oppidulum relegatus : ubi visione divina de Pathon: post annum exactura fabruada admonetur : Quod fanè ita evenir. Anuo enim fequente ab exilio retractus, capitis dammarur, Proconfule decretum ex tabellà recitante, THASCIUM CYPRIANUM GLADIO ANIMAD-VERTI PLACET. Quod factum eft xviii. Kalend. Octobr. in agro Sexti ann. 258, ejulque corpus in arcis Macrobii candidi Procuratoris juxta Pifeinas in Vià Mappalienfi conditum. Integro decennio fedem Carthaginensem occupavit, primulque Episcoporum iftius Urbis Martyrii coronam meruit. Vin plane fauna 9-, Christiane pietatis cultor anmus, discipling Ecclesiattica & Episcopalis potestatis vindex acerrimus. Bonis artibus aporime imbutus, in Rhetorica excelluit, in Sacris & Theologicis acutalimus. Tertulliani scripta continuò versavir, fine quorum lectione vix diem ullam praterivit, Notario fuo dicere folitus, Da Magistraus: quod ex ipsius Notarii ore exceptum Hicronymo * retulit Paulus * De Script. Concordicalis. De flylo ejus audiamus Chri- 19 flianz cloquentiz Principem †. Unus iguar † Latan pracipuns & clarus exiftit Cyprianus : admidum Inflithe ca multa conferiofit in fuo genere miranda. Eras onim ingenie facili, copreso o fueros, o (que sermonis maxima est virtus) aperto : ut discernere nequeat nermone or marner in oloquendo, an facilier in explicando, an potentier in perfuadendo fuerit. Opera sins (telle Hieronymo *) Sole eleviera, * De Serlpe, fecundum tempora quibus feripta funt, &c. 67. prout in Editione Oxonienfi di ponuntur, hic

Scriptus Anne 246. Thefins aid Denatum, a facularibus Oratorum disciplinis ad Christi fidem recens

convertum, 247. De Idolorum Vanitare

enumerabo.

Testimoniorum ad Querinum adversus Judes

249.

Epiffela IV. viz. 1. 2. 3. 4. in Edit. Oxon.

ar in Editionibus Rigaltianis funt numero 65.60.64.61. Notet interim Lector in noviffimi Rigaltis Editione à Priorio adornata Parif. 1666. numerorum ordinem turbatum effe. Nam deest numerus 23. ac proinde omnes sequentes numeri justam quantitatem unitate excedunt.

Epiffola in fecolis (criptz X XIX, und cum quinque aliis ad Cyprianum (criptis, atque unica Celetini ad Lucianum Confessorem Carthaginensem, altera Luciani ad Celerinum, aliaque Caldonii, &c. ad Clerum Carth neatem, a numero 5. ad 40, inclusive in Edit. Oxon. in Rigalt, verò hunc ordinem obtinent. 4.80.35.2.3.8.7.36.6.5.10. 9.11.12.13.14. 0. 21. 16. 18. 19. 17. 22. 24. 23. 30. 24. 31. 36. 27. 18. 29. 15. 32. 33. 34-

251.

Epistola adhuc in secess scripte II. cum Epistola Caldonii ad Cyprianum Num. 41. 42. 43. Oxon. 37. 38. 39. Rigalt.

Post Redition Epistola VII. cum tribus ad Cyprianum datis. Num. 44-45-46-47-48-49-50- 5L 52.53. Oxon. 41. 40-43-42-44-45-47-

46. 48. 49. Rigalt. De Unitate Ecclesia, nonnulli huic libello titulum fecerunt De Simplicitate Pralaterum. Fædè interpolatum effe multi volunt. Ponti-

ficiotum fraudem in eo corrumpendo egre-giam pluribus redarguit Doctiff. Jamefus tractatu vernaculo de corruptione Scriptura , Patrum, &c. Par. II. p. 1. &c. De Lapfis.

252,

Epiftola VII. 207 54.55.56.57. 58.59.60 Oxon. 50. 51. 52. 53. 55. 54. 56. Rigalt. De Oratione Dominica

De Mortabeate. Extertational Martyrium,

Epiftola V. viz. 61. 62. 63. 64. 65. Oxon. 57. 59. 62. 18. 63. Rigalt.

Liber ad Demetria 254-Epifiela III. viz. 66. 67.68, Oxon. 68. 67.

66. Rigalt. Ex his ultimam ad Stephanum Papam scriptam Cypriani non effe acriter contendit Launoius

De Opere & Eleemofynis.

255.

Epifiele III. via. 69. 70. 71. Oxon- 75. tavionenii a Beda ascriptus.

526. Epifiela III, cum Epiftola Firmiliani ad

Cyprianum, viz. 72.73.74.75. Oxon. 71. 72. 73.74 Rigalt.

Dezelo & Liveren Concilium Carthaginense de Rebamisandis

Heretici. 257-

Epifiola una cum tribus ad Cyptianum da-

tis, wit. 76. 77. 78. 79. Oxon 67. 77. 78. 79. Rigalt. 258

Epifiele II. viz. 80. 81. Oxon 81. 82. Rigalt.

Opuscula Cypriano falsò ascripta.

E Pafcha Computus. Tractatus vetuftus. D & fi non Cypriani, ejus faltem avo fub-par, ex Codice Cortoniano, cum Notis & va-

riis Lectionibus inter Opulcula Cyprianica Oxonii primum editus. De Spellaculis

De Disciplina et Bene Pudicitia. Hunc pariterac pracedentem libellum Cypriano adju

diem Pamelius. Refragatur autem ingens ftyli disparitas. Cornelii Paper istum pariter ac li-brum ad Novatianum esse censet Erasmus. De Laude Martyrii ad Moyfen & Maxi-

bellum Cypriano ascribit Pamelius. Eadem autem obstat ratio. Ad Novarianum, qued Laplis spes venia non fit deneganda. Multi opus istud Cypriano non indiguum esse censent: Alii è contra.

De Cardinalibus Christi operibus , quem effe Arnoldi Abbatis Bonz Vallis omnes jam no-

runt : quique præter Præfationem sequentes Tractatus 12. complectitur, viz.

De Nativitate Christi. De Ratione Circumcifionis De Stella & Magu, ac Innocentium Noce

De Baprifmo Christi , & Manifestarone Tri-De Jejunio & Tentationibus Chrifti.

De Cana Domini. De Ablutione Pedus De Unitione Chrismaris, '& aliis Sacramene

Do Paffiene Christi De Re surrettione Christi.

Carmen Genefu.

De Ascensione Christi. De Spiritu Santio. Hackenus Arnoldus

De Alegeribut. Bellarminus Pontificis alicujus Romani recentioris zvi esse conjicit. De Montibus Sina & Sion contra Judaot.

Carmen Sodona. Carmen ad Senaverem Apoffacam. De his

Carminibus vid. plura in Tertulliano.

Hymnus de Pafche Dennis , Victorini Pe-

Orație

5 & C. 11L

Oratio Cypriani pro Marsyribus. Oratio ejufdem in die Passinis sua. ab An. CC.

De Snoularmate Clericrum. Vid.plura in Origene, Docustimi Editionis Oxonientis Curatores circa Bedz atatem scriptum esse arbi-

In Symbolum Apollolicum Expolitio, Rufini est, sub ejusque nomine habetut inter Opera

Hieronymi.

Do Judaica Incredulicate ad Vigilium. Vid. plura in Ariffone Polles. Adverius Judeot, qui Chtiftum infecuti funt.

De Revelatione Capitis B. Joh. Batifta. In eo agitur de Pipino Francomm Rege. De duplici Martyrie ad Fertunatum. Inibi de Turcis agicur.

De XII. Abrifonibus Seculi. Diffusirso Cana. Opus ineptum, acriduculus

Hzc omnia, (exceptis Libris De Disciplina & Bene Pudicitita, De Lande Martyris ad Mojem & Maximum, De lapforum venia ad Novatianum) Cypriano abjudicant Bellarminus, & Labbaus. Monendus denig: Lector eft superesse quendam libellum, qui licet Cypria-num autorem non habeat, instauratorem tamen agnoscir, Tyronis intelligo & Senecznotas Tachygraphicas, quas Prz ful & Martyr eumulo fatis grandi locupletavit, adjiciens vocabula Christianorumulibus necellaria, que in

codice à Gruteto edito affatim comparent. Prodierunt opeta Cypriani , Spira 1471 Parif. 1512. Colon. 1520. Bafil. per Eralmum, 1520. 1525. 1558. Lugduni , 1528. 1537. 1544. 1550. Colonia, 1544- 1549. Parif. 1541- 1564- Rome, 1563. deinde per Pamelium Aneverp. 1568-1589. Parif. 1574- 1603. 1616. 1644. Celen. 1617. Geneva per Goulartium, 1593. Parif. per Rigaltium, 1648, 1566. De Editione Patifienfi 1541. Pamelii centura in Doctores Sorbonicos Parisienses (qui Cyprianum innumetis mendis contaminarunt) observatu digna est. Ita enim ille notà 65, in Cyprian. de Orat. Dominicà, "Interferuntur hie aliquot linez in Editione " Parifienfi apud Arnulphum l'Angelier, anno "1541. fed que Cypriani non funt, ut ipfe fate-"tur in margine hâc annotatiunculâ (Additio " cujuldam) ex qua de cateris judicare facile " est Lectori ; utpote qui quantumvis repur-" gationem jactet in titulo , innumeris Cy-"prianum mendis contaminărit. Ut tamen "plaufibiliotem fuam editionem facetet, fub-"(criptionem Epiftolæ dedicatoriæ Erafini " immutare non est veritus; & quam scriptam " conflet Lovanii 1519, iple fubicripfit, Paril

Inter Editiones Cyptianicas eminent Rigaltianz, ea przeipuć quam anno 1666, cum inregris Rigaltii , felectis aliorum , fuifque etiam Commentariis uno conspectu dispositis, Parissa edidit Ph. Priorius, & nupera Oxonienfu, quam anno 1682. Annalibus Cyptiani cis 7 miro Johannis Pearfoni Episcopi Ceftriensis , notis etiam doctissimis illustratam, Reverendus Parer Johannes Fell, Praful Oxonientis i passeims adornavit.

Antequam Lectorem dimittam, monendo

duxi, alium fuiffe (uti volunt) Cypeianum, S.E.C. 111. Prz fulem Antiochenum, ună com Jultina Vir- ab An. CC. ginc, quam infané deperibat, fub Diocletiano Nicomedia pallum ; de quo mira narrant , & uem temere cum nostro Cypriano confununr Nazianzenus, Prudentius, Metaphraftes, alique- Totam hujusce tei nartationem (teste Photio *) tribus libris carmine Heroico con- *Cod.184. ditis fusé olim depinxit Eudocia Augusta ex vetultiore, ur videtur , Historia. Extat Latine hujus Cypriani (fi modò hujus fit) Pantemia feu Confesso, qui prioris vite stagitia uberrime deflet. Hanc una cum Notis & variantibus Lectionibus primus in lucem dedit nupetz operum Cyprianicorum Editionis Oxonicuiis curator. Scio clariffimum Editorem conjectutis non contennendis fultum diferté affirmare talem Cyprianum Antiochenum nufquam extitiffe ouin totam narrationem nihil alind effe. quam Cypriani noftri hiftorism ab aliquo ex corum numero; qui Martynun tes geltas novis argumentis decorare geltiebant, mire interpolaram, vel potitis de novo conditam. Efto: dammodo quod Sole clarius est, concedatur vetultifienam effe hanc fabulam,& ante Nazianzeni tempora natam,qui hauc ipfam, faltem hujulmodi confessionem designare videtur, dum de Cypriano hac habet *: 'O 3 20 1000000 00000 Then the attrices land nation , has you 8 to Ben att Accordence to mile & Sont ancies of Trepoplaries. His perioru vita turpitudinem longa eratione prefeindir, ne ipfam quoque feelerum confessionema Des muneris loco offerat, ac muless serum, qui ab

improba de flarettera vivendi ratione animum revocant . ad melius therandum via exiftat. CORNELIUS, natione Romanus, patre Castino natus, inter Ecclesiz Romanz Pre. Vid Epid tre Castino natus, inter eccletæ nomane e co-sbyteros primas tenust. Vacaverat jam sedes Cleil Rom ad Cypt. Romans polt excellum nobiliffimz memoriz ad Cypr. veri Fabiani annum unum, menfes quatnor, 44 dies quindecim; Clero Romano novi Épiscopi electionem propter rerum & temporum difficultates differente. Tandem defervescente furore Deciano, Cornelius incunte Junio anni 251. factus est Episcopus, de Dei & Christi esus judiceo , de Clericerum pene emnium testimonio, de plebis , qua sunc affice , fuffragio , & de facerdetum antiquerum Or benerum virerum cellegie, * Epift. fa

ut loquitur Cyprianus *, quem de ordinatione (ad As fui scriptis ad illum literis Cornelius certiorem fecerar.Vix tamen perunius anni spatium sedem istam tranquille tenuit. Menie enim Julio insequentis anni jusiu Imperatoris Galli Centumcellas Tusciz urbem relegatur, ubi Cypriani literis ad ipfiem datis mire tefocillatus post duos fere menses, mempe xvitt. Cal. Octobr. an. cci.11. Martyrium subiit. Scripsis ad Cyprianus Epifolse plures, ex quibus hodie Supersant II, inter Cyprianicas edit. Rigalt 45. 47. Edit. Ozen. 49. 50. Quatuor irem ad Fabium (Flavianum vocat Hieronymus *) *DeScripte Antiochenz Ecclesiz Antistitem ; ex quarum c.66. una infigne extat fragmentum de Novatiano ap.Eufeb. l. 6. c. 43. teliqua perictunt.

NO.

S.E.C. 111. 351.

ab An. CC. Christianus, dum inter Catechumenos energumenus ab exorciftis foveretur, in morbum gravissmum collapsus, in ipso quo jacebat le-étulo-Baptismum Clinicus suscepit nec à morbo liberatus ca percepit , que Ecclefiaftica regula exigebat, nec ab Epilcopo confirmatur: id ei poilea objiciente tum clero, tum plebe, fingulari tamen Epifcopi gratia ad Prefbyterii gradum in Ecclefia Ro. evectus eft. Post mortem Fabiani , vacante diutiùs sede, tremendis facramentis feipfum obstrinxit, fe Episcopatum non ambire. Nihilominus cum anno 251. Cornelium ad facerdorii fublime faftigium, sese insuper habito, promoveri cemeret; omo fastu & invidià turgidus , & sui plenus, Novati Presbyteri Carthaginenfis (hofce duos nominum similitudine decepti perpetuò ferè confundunt scriptores Grzei) aliorumque qui à Cypriano defecerant, factione flipatus, & quod majus erat, Confessorum Romanorum, quos specioso severioris disciplinz obtentu in partes fuas traxerat, fuffragio ornatus, Epifcopali cathedra tamin(ano itudio, animo tam oblirmato inhiavit, ut à tribus Episcopis, rudioris & fimplicioris ingeni hominibus, quos é vilissimà Italia parte Romam evocaverat, & inclusos aliquamdiu, mox crapula oppressos

NOVATIANUS, ex Stoico Philosopho

17-5-430

detinuerat, se Episcopum constitui per frau-dem & vim curavit, ut saltem consular mai pai sp. Eufeb. Marain Zuermfreier, ut Cornelius † loquitur, adumbratam quandam & inanem'ordinationem habere videretur. Hoc facto, probra & convitia in Cornelium pleno ore conjecit, millis, ut mos erat, undequaque literis Ecclesias inferio-res de ordinatione sua certiores secit, & socios fuos,novos, quos Cyprianus vocat, Apoltolos, delegavit; qui per vicos, urbes, oppida discurrentes, homines incautos in focietatem fuam, errorifque confortium perducerent. Denique ut excerando figillo fuos fibi obstringeret , · dum facram Eucharistiam fingulis dividerer, manibus manus comprehendens, eos in hec ipia verba jurare coegit: Jura per cerpus & fanguenem Domini nostri Fefu Christi, se nunquamment partet deferturum , nec ad Cornelium effe. rediturum Quum verò his artibus se nihil proficere animadverteret, in apertum erupit schisma & dogma de Pœnitentiz 2011 se ententes ad Ecz pacem nunquam effe admittendos, ne c in Ecclefiæ poteltatefitum effe veniam i is concedere, quin tales fummo folius Dei judicio retinquendos. In dogmatibus reliquis à doctrina Catholica non recessit. De morte ejus non confrat. Hominem fuis coloribus ita dequit, linguis fun perftrepit , & facundia venenara jacula conterquet , magis durus Philosophia facu-

* Fpift.67. · pineit Cyprianus *: In perniciem frarram, in-(ad Cornel.) laris pravituse, quam Philosophia Dominica lenitate pacificus; deferrer Ecclefia, mifericordia beflis interfecter panuentia, doller faperbia, ver intis corruptor, perditor charitatis. Scripfit ante-

quam schisma faceret, nomine Cleri Romani elegantem Exiftelam ad Cyprianum , quz inter Cyprianicas cit xxx. Post schisma verò, Libraus de Tranitate, (in co en in Harefeus Sabellianz,

uz circa an.257, exorta eff,meminit) qui quafi SACIII. is pitome quz dam eft operis Tertulliani de eo. An CC dem argumento, olim a nonnullis Tertulliano, ab aliis Cypriano malè ascriptum, Epifielam de Cibis ?ndascis, fi modo illius fit; cam enimnon nifi conjecturis, perquam verifimilibus tames ducti Novatiano adjudicant eruditi , à quibul dam codicibus Tertulliano tributam. Utrumos opulculum extat, & cum operibus Tertullian excudi folet. Scripfit adhuc Novatianus , fed quo tempore incertum, de Pafeha, De Sabbate, De Sacerdote , De Oratione , De Animalibus mundis & impandis Questianentes (quas idem fuific opus cum illo de Cibis Judaicis jure quis suspicari possit) De Instantia, De Attale , De Circumcisane , libellum contra Cornelium , multaque alia, que non extant ; nifi quòd habeatur inter opera Hieronymo alcripta, Tom. IV. Liber hoc titulo , De Verà Cne meifine, an verò fit ifte Novatiani opus De Circumcifio-

PONTIUS, gente, ut videtur Afer, cla-356. ruit anno 251. Cypriani in Ecclefià Carthagi nenfi Diaconus, ejulque per omnia que fultianit, certamina comes individuos, & fidus Achates; præfertim in ultimo exilio & Martyrii tempote operam eifidelem przstitit, quando, ut ipfius verbis utar, inter gandinm paffienis & remanendi delorem devifus erat animus,& anguffum nimis pellus affeitus duplices enerabant : multima ac nivais multim de gloria Cypriani exulmoit, plus tamen doluit, quod ipfe remanfit. Hunc arous post tames aroust, quou upe remagni. Hunc duos Philippos Impp. ad Chrift fidem conver-tific temere affirmat Trithemius *; quod tamen * De Sci-alii (etfi omnibus ferè eruditis fabulam fapit) Eccle. fol Fabiano Epilcopo Romano conftanter afect. bunt. Quamdin Cypriano fupervixit Pontius, non liquet, nifi quodex actis ejus colligi potest, de quibus infrà; id modò tradunt antiqua Martyrologia † , illum in fuis pationibus Do- * Ad viis minum femper glorificantem coronam vita Id. Marrie promeruifie. Scripfit flylo fimplici & inelaborato unam & paffienem Cypriani , egregium. auquit Hieronymus †, volumen, quod Cypriani † De Script. operibus przfigi folet.

Habentur iu Editione Cypriani Rigaltiana tria al:a Martyrii Cypriani alla fummam antiquitatem prz fe ferentia, przter ea quz Paulus Diaconus concinnavit : verum an revera antiqua & genuina incertum eft.

Porro Acla Marsyrii ipfin Pentii (quod contigille dicitur anno 258 die 8. Martyrii) à Valerio Cypriani Diacono, & Pontii contubernali conscribi diéta in lucem emisit Sceph. Balufius, Miscellaneorum Tomo 11. pag. 124. Parif. 1679. cujulnam verò fint pretii, nobis nondum confrat.

STEPHANUS, genere Romanus, patrem Julium, five ut alii, Jobium habuit. Anno CCL111. mortuo Lucio, 13. die menfis Maii, Romanus Episcopus factus est. Vir immitis Inge-nii, & in iracundiam przecps, inimicitias cum Cypriano, aliifque hujufce tempotis clariffimis Ecilcopis de Baptilmo Azreticorum graves exercuit, quos durius plane atque inclemen253-

JAC. III. tius excepit. Fateridum fane eft ex Ecclefix Ca-ALCC tholice fenfu ftetitle à partibus Stephani, veritatem non integram tamen. Nullos enimomninò rebaptizari voluit Hzreticos,ne illos quidem, qui Trinitatem impugnabant, & formulam à Christo præscriptam in baptismate suo non adhibuerunt. Utcunque verò causă superior, fententiam fuam vehementiori quam par erat animo tuebatur; eoufque adversus Cyprianum exardefcens, ur Enifcopos, quos legatos hic de re Romam milerat Cyprianus. non modò ad colloquium non admitteret, fed & fratribus universis pracepit, ne quis eos in domum fuam reciperet; ut venientibus non folim pax & communio, fed & techum etiam, ac Holpitium negarentur. Obiit IV. Non. Augusti anni 257. in comiterio Callisti sepultus. Scripfit, quantum colligere possumus, de famos à illa controversia Episolai II. unava ad Cyprianus, de quà agit Cyprianus Epiftolà ad

Pompeium, alteram ad Epifcopos Orientales con-

tra Helenmo er Firmilianam , fed neutra harum

jam extat. ANONYMUS author Tractaens de Baprismo non icerando à Rigaltio inter opera Cypriani primum editi. Antiquus certe est, ac ab zvo Cypriani parim diftans, quodque plu-ribus locis libelli fui non obfcure innuit; fervenre adhuc controversiá de rebaptizandis Hareticis, scripsit. Nihil amplius de eo dicendum reftat,nifi quòd locus quidam Tractatus.fui (p. 178. Rigalt. 1666.) Episcopum fuisse suadore videatur ; ubi Author se à Clero minore aperté fatis diftinguit, unumque ex iis fuiffe fiibindicat, quibus Baptifma Spiritus per manús impositionem conserendi potestas a Domino tradita sit. Quo majorem verò lucem rei afferamus, locum integrum apponere non gravabimur. Et idee, inquit, casa falus noftra in bapesfmate Spiritus (quod impolitione mattum Epi-feopalium conterri fupra fapius docuerat) gand pleranque cam baptifinate aque conjuntium est , fie conflicute ; fiquidem per noi baseifina eradeter , integre , & felenniter , & per amusa que feripea fant , affignetur , atque fine ulla ullem rei separatione tradatur , ant fi à minere Clero (i. e. Presbytero & Diacono, ut in notis recte Rigaltus) per necessimtem er adicum fuerat, eventam expectensus, us ane suppleasur à nobse, ane a Domino supplendum reserveeur. Nuperus tamen Scriptor (Cafimirus Oudin Supplem.de Scriptin Cypriano) libellum istum Urtino Monacho cuidam Africano Gennadii Mafilienfis, & Varicani MS. (quo ufus eft Labbans in editione Conciliorum) autoritate nixus, ascribit. Cui fententia, ut calculum apponamus, vix à nobis impetrari poteft. Praterquam enim, quod incalescente adhuc controversià scripsisse, & ad Episcopalem ordinem spectasse videatur au-*De Script. tor noftet. Urfinus (tefte Gennadio *) huic imprimis probando incubuit illos non elle re-baptizandos, qui in nomine vel fimpliciter Christi, vel in nomine Patris, Filii, & Spiritus S. quantvis pravo (enfu,baptizati fuerint ; quod

dum fit, aliud tamen ille argumentum eluci- S.A.C. III. dandamfuscepit. Quod verò rem omni dubi- ab Au. C C. tandi ratione eximit , Anonymi nostri atate crebtas perfecutiones in Ecclefiam graffatas esse, innumeris libelli, de quo agitur, locis oftendi posit : cum Urfinus ille & Gennadio inter zvi quarti jam inclinantis Scriptores referatut. Denique ftylus , totaque feribendi ratio Tertulliani, vel Cypriani atatem, quin & gentem satis aperte prodit. Extat inter Cy-priani opera , Parif. 1648. 1666. Oxonia 1681

GREGORIUS, qui & Theodorus, à miraculorum dono, quo pollebat maxime Theuseeraryur dictus, Neoczfariz Cappadocum natus ett. Parentes habuit Gentiles, patrem verò fuperflitionum Gentilium cultorem fludiofiffinum. Post prima literarum tirocinia in urbe natali pofita, hauftaque ibi Rhetoricz & Juris Romani elementa, fludiorum causà Alexahdriam se contulit, mox Athenas, deinde Berytum legum Romanarum Emporium celeberrimum, postremum citca ann. 234. cum fratre Athenodoro Origenis publico tune temporis docendi nunere Cafarez in Palaftina fungentis curz fe commisst; a quo Logicam . Physicam, Mathematicam, Ethicam cateraloue cultioris Philosophiz partes, & bonarum artium disciplinas accuratius percepit; quodque majoris adhuc momenti ctat, ab co Christiana fidei, & Evangelicz Theologiz cognitione imbutus est. Exacto sub Origenis auspiciis quinquennio in patriam revertitur; & 2 Phadimo Amalez antifite Neoczfarez Epifcopus ordinatur, modò plane mirabili, & hactenus inaudito. Cum enim Gregorius in folitudinem fecefferat, ne à Philosophiz studiis distrahetetur animus, & ut Placdimi confilium evitaret, novas fubinde latebras quærcret ; Phædimus impetu quodam divino provectus, oratione primum ad Deum conversa, deinde fermone ad Gregorium liabito, cum, quafi jam przfenti manus imponeret, Deo & Ecclefiz ifti Evifcopum confectavit. Quamptovinciam, Deo animum ejus tuaviter disponeute, Gregorius more consucto, uti credi par est, prins ordinatus. postea lubens suscepit. Munere suscepto, Neocefarcam invenit, ut olim Paulus Athenas, ಕ್ಷಮಾನಿಕ್ಕಾ ; quam tamen tanta diligentia, tauta cuta excoluit; ut cum primo ejus adventu pet totam urbem, agrumque circumvicinum fep-tendecim tantum Christianos reperiset, moriens totidem folummodo Gentiles post sereliquerit. Perfecutione fub Decio mota, fibi fuzque Ecclefiz commodis maturo fecessu confuluit. Sedarà demum tempestate , reversus, multa à Gothorum, gentiumque barbararum incursionibus passus est : è quibus tamen omnibus, Deo protegente, falvus evafit, Anno 266. Concilio adversus Paulum Samofarenum Antiochiz habito interfuit, eodemque anno diem claufit extremum. Fæde erravit Nicephorus *, qui Gregorium ad Diocletiani *L.6.6.17. usque tempora durásse, multo adhuc magis

3. quartis per voicini, de la compania del compania de la compania de la compania del compania de la compania del compania de la compania de la compania del compania perpetravit p.618,

6.17.

353.

S.A.C.111. perpetravit Gregorius plurimis , videndus C. 19.

ab An.CC. omnino Nyffenus (qui tamen hand panca ca ex incertis narrationculis haufille videtur) in oratione quam de Visa et Miraculis illius * De Spie S. compolitie. De eo fic Bafilius * ; Faryigan & A palyan nut rate dening Ownie wit Firmun ; af in mern im Bongides unt meeterm ; delen tu until ceines mounts unparterente, se me un apar Tyren ha same & Bis surgical , you & Cappe-Auris wedering in decible that marks and it Twis namedienom. Gregorium Magnum & ilius veces quo loco penam ? Annon cum Apofiolis & Prophetic: Virun que codem Spiritu que illi, verfains fit que Santterum veftigiss per emnem vanum inhaferit , quique Evangelica conversationis vigorem quandin vixie prefitterit. Quo in loco oluribus de eo agit ut & in Epiftola extra ad Neoexfarienses; in Epistola etiam sequenti ad Doctores illius Ecclefiz scriptà , quadam á Gregorio minús accurate dicta, que Sabelliano dogmati favere viderentur, commodà in-

terpretatione mollire constus eff; aitque ea à loyustino; an' ayungna; in disputatione adversus Ælianum Gentilem dicta eile SCRIPTA

Anyversis dynessise ad Originem, quem Scholz Origenianz valedicturus, frequenti condiscipulorum auditorio, ipso etiam Origene, prafente recitavit. Exflat Gr. Lat.

Meraphrasu in Ecclesiaften, Exftat Latine tantum in Editione Vollians, Gr. Lat.inter Greorii Nazianzeni orationes (mam. 53.) & in Editione Parif. 1622-

Brevis Expostrio sidei , quam à B. Joanne Evangelista et, una cum B. Virgine Maria nodu apparente tradiram, & ipfius Gregorii manu (criptam in Ecclefiz Neoczfarien)is archivis fuo tempore confervatam effe refert Gregorius Nyffenus. Extat Gr. Lat.

Esthela Canonica, de iis, qui barbarerum inaurfu Lepfi effene. Exflat Gr. Lat. Alia Exiftola plures, przcipuc de Fide , quz

non exitant.

Scripta ei supposita

H Kara Ließ- wice, free Expositio fidei pro-fixior, Arianis practipue ac Sabellianis opposita. Exstat Lat.

Capita X I I. de Fide,cum Anathematifinis, qui Nestorii & Eutychis erroribus przsertim

opponuntur, Extant Gr. Lat. Sermo in Sanila Theophania. Extat.Gr.Lat. Hac quatuor proximé recensita rejiciunt, er te neutiquam e jus esse probant, Bellarminus,

Labbeus, aliique aliquor censores pontificii Ad Tatianum de Anima hiro saçanandes. Extat Gr. Lat. Fragmenta guzdam Gregorii nostri exhibet

Catena Ghilleriana in Jerem. Tom. 1. 788,796, Prodierunt Gregorii Opera Lat. Venez, 1574.

8°. deinde Gr. Lat. com notis edidit Gerardus Vollius Prapolitus Tungrenfis Megant. 1604. 4. Adjectis Appendicis vice Milcellaneis San-

&orum aliquorum Patrum Opufculis antea non S.A.C. 11L non editis. Hanc editionem anno 1622. Pari- sb An CC. fenfes expreserunt in fol. cui Mercuris & Bafilis Seleucienfis Opera, Zonaraque in Epifiolas Canenicas Exposisionem addiderunt.

354

DIONYSIUS, genere nt opinor, Alexandrinus, parentibus ortus est Gentilibus, sed honore & dignitate conspicuis. Dum singular variarum fectarum fententias diligenti exami-ni fubjiceret , & veritatem fedulò perquireret, ad Christi sidem impulsus est; Origenis forfan, cuius discipulus erar, documentis non parim adjutus ac confirmatus. Presbyter Alexandrinus factus , post Heraclam circa ann, ccxxx11. Alexandriz Episcopum constitutum, Scholam Carechefewn regendam tennit; tandemque anno cext vit mortuo Heracle in fede Alexandrina successit. Exorta persecutione Deciana à militibus comprebenius Tapofirim oppidulum inter Alexandriam & Canopum mittitur; fortaffis ut ibi fine ftrepitu ac tumul tu fummosupplicio afficeretur: sed Deo ita disponente ex corum manibus elapíus est ; qua vero occasione , lepidam Historiam ipse narrat Epistola adversus Germanum ap. Euk b. l. 6. c. 40. Durius cum eo actum est anno cervit, Namque Valeriano gravistimam persecutionem in Christianos commovente, post praclaram coram Amiliano Przsecto Augustali factam, Cephro, desertifimam & incultifimam Libya regionem relegatur, quo cum tametii graviter agrotantem, ne dici quidem unius dilatione concella statim proficisci compulerun milites. Post triennale exisium, Gallieni edicto favorem Christianis indulgente, Alexandriam re-dist;& non modò cum Gentilibus, sed & cum Schismaticis & Hæresiarehis conflixit. Novatianum Schifina molientem mitiffima Epiftola in Ecclefiz finum reducere fategit. Ortam inter Stephanum & Cyprianum de Rebaptizandis Hareticis controversiam modis quibuscunque sopire studuit , ipse quasi pacis arbiter, utrumque ad concordiam refarciendam obnixe hortatus, in Cypriani tamen partes propenfior, quippe quibus veritatem adeffe perfuafum illi erar. Contra Sabellium Harcticum Ptolemaide Pentapolitana oriundum, qui unicam in SS. Trinitate subsistentiam, unicam Personam tribus nominibus infignitam effe fomniarat, fortiter dimicavit : Nimio tamen disputationis ardore abreptus, in contrarium erroris (copulum cantum non impegit, dum non tantum Per-fonarum diffinctionem; fed & Elfentiz diffe-renziam; & poteflatis glorizage inaqualita-tem in SS. Trinitate reperiri doceret: In hoc tamen exculandus, tum quòd prz nimio Hzreticorum edio cacutierit, tum quòd reliquie in scriptis Orthodoxè sentiat, & seipsum a Romana Synodo erroris admonitum edita Apologia tueretur, dictis incautioribus fenfa Orthodoxo explicatis. Nepotis denique ac Chiliastarum Ægyptiorum Schisma & errorem colloquio habito restinxit & expugnavir. Tandem anno ceaxy, ad Synodum Antiochenam vocatus, ut cum Paulo Samolateno congrederetur, adventum distulit, senecutem & corporis infirmitatem

Epiftolas.

SEC. HIL firmitatem caufatus; verantamen fententiam MA CC. fuam illà de controversià per literas indicavit, Paulum verò ipium ne falutatione quidem dignatus est. Hoc ipio demum anno post xvatin Episcopali munere elapsos annos vitam cum morte commutavit; eodemque tempore, forfan & eodem die , quo Gregorius Neoczfa-rienfis è vivis exceffit. Amborum enim memoria in omnibus Latinorum Martyrologiis X V. Cal. Novembr. celebratur. Ejus nomine erectam esse Alexandriz Ecclesiam Epiphanius nos docet *. Opera, quorum præter fragmenta quædam Euschii beneficio conservata, vix quid-

am superest, conscripsit plurima. Ea in duas classes commode dispetei possint, Trattatus &

TRACTATUS. Iber de Panitentia ad Cononem Epifeogum . Hermapolisanam

Libelius de Marsyrio ad Origenem. De Promsfionibus adversus Nepecem tibri

11. Ex horum secundo amplum satis & illustre fragmentum de S. Johannis Apocalypfi extat ap. Eufeb. l. 7. cap. 24. 25. de Cerintho afind 1.3.

Ad Diouyfum Romanum adversus Sabellium, libri IV. totidem Epistolis comprehensi, & inform and Someopies titulo inscripts. Ex occasione enim Epistolarum aliarum, ac pracipue ad Ammonem & Euphranorem adversus Sabellium scriptarum quadam minus orthodoxè fenfife accufatus apud Dionyfium Romanum & Synodum Rome habitam Dionyfius nofter, & ab its admonitus, Epiflolis hifce Apologeticis crimen fibi affictum diluit, & Sabellii Hzrefin acriùs adhuc, cautiùs tamen, oppugnavit. Ex his libris plurima fragmenta & excerpta pastim exhibentur in Athanasii libro de seutenrià Dionyfii Alex. aliud in ejustem libro de, Squede Arimini p.707.habetur. Alia adhoc Ep Stolz Secunda fragmenta extaut ap. Bafil. de Spir. S. cap. ult.

Ad Timotheum Puerum de Natura libej aliquot. Ampla fatis ex iis excerpta exhibet Eufebius Praparat. Evangel. 1.14 c. 23,24, 25,

26,27, Liber de Tensationibus ad Enthrancress.

Commentarius in primam partem Ecclefiaftis.

EPISTOL E. Piftola ad Cornelium Epifce E muss , ex qua quardam profert Eusebius 1.

6. c. ult Epiftola ad Stephanum Epifcopum Romanum

ab Eufeb. 1. 7. c. 5. Ad Sixium Papam de Baptifino Epittola II. ex priori fragmentum habetur ap. Eufeb. I.

7,c.56, ex posteriori 1.7.c.9. Advertite Germanum Epifcopum Epiftola ex qui duo przelara fragmenta exhibet Eufebius 1.6.c.40.1.7.c.11.

Epiftola ad Fabium Anciochia Epifcopum, ex qua duo fragmenta habet Eufebius, prius de Perfectione Alexandrina sub Decio L. 6. c.

41-42 posterius de Serapione c. 44. Brevis Epiftola ad Novarianum de Schife integra extat ap. Eufeb. I. 6. c. 45. in qui pro giras legendam elle firas recte monet Reverendus Pearfonus in Annal. Cyprian. Vox enim ea loco fuo reftituta fententiam Dionyfii fatis elegantem & acutam reddit.

Epifiola de Panisemia ad Fratres per Egy-

режи сенфинес.

Ad Gregen funn Alexandrinum Epiftola obiary ateria.

Epiffula ad Landicenes. Epifiola ad Armentes de Punisentia

Epifola ad Resaaues de Officio Diaceni, Alia ad cofdem de Pace & Panitentia Ad Confissors Novatianes Rome Epiffe.

la III Ad Philomenen Presbyeerum Remanum de

Baprifme. Fragmétum habetur ap.Eufeb.1.7.6.7. Alia unden ad Dionyfum adbuc Presbys Rom de Baptifine. Fragmentum de Novatiano extat

ap. Eufeb.1,7-c.8. Etistola suo & Ecclesia sna nomine ad Sixtnes & Ecclefian Rom. de oads m re.

Ad Dionyfium Remanum Epiffola de Luciane. Epiftola ad Hermanmourn,cx qui trià exhi-

bet fragmenta Eufebius 1.7.c.1.10.22, nifi potius Epistolam hoc loco memoratam distinctam esse malimus, utpote que ad Hermanmonem & Fratres in Ægypto degentes scripta sit. Epifela ad Desaitinm & Didymum Epiftola ad Compresbyttres Alexandrinos

Epifiola ad Hieracom Epifcopum Egyptium, cujus fragmentum de Seditione Alexandrina extat ap. Eufeb. I. 7, c-21.

Enffela de Sabbate. Evelola ad Fratres de Mortaluate , Seu de Peffe Alexandru graffante, cujus nobile frag-

mentum extat ap. Eufeb. 1. 7. c. 22. Epifiela de Exercitatione. Epilola ad Ammonem Berenicensem Episco-

pum contra Sabelium, Alia ejnfdem argumenti ad Teleiphorum.

Ad Emphrantem alia Etiftola Canonica ad Bafilidem Epifcopum.

Alia ad Ammonem & Euperum. Epiftola Canonica ad Basilidem Episcopum Peus apolitanum de diverfis capisibus, de quibus illum Basilides consuluerat. Extat integra Gr. Lat. cum Commentario Balfamonis tum alibi, turn in Sydedice Magne quod Oxonii edidit D.

Beveregius Tom. 11. Alias etiam eum ad Bafi-lidem literas dediffe testatur Euschus, 1,7-c. 36. Epistola ad Synodum Antiochenam adversus Panlum Samofasenus

Epiftola ad Paulum Samefarenum und cum Responsionibus ad Pauli Samofateni decem Quefiones, Extat Gr. Lat. Concil. Tom. I, multis tamen eo nomine fuspecta, quod Patres Antiocheni in Epiffola ap. Euseb. l. 7. c. 30. diserte affirment, Dionysium quidem ad universam Antiochenfrom Ecclesiam literas direxiste, Paulum verò ne falutatione dignatum. In Epiftola hujus fronte mentionem injicit Dinnyfius alte-

rius cujuldam prioris ad Panlum Epiltolz. Ex memoratis Epiftolis quadam crant le rus feu Paschales: quin & plures alias de eodem

. 3 & C 111 argumento feripit Dionyfium Certò fanè conab A CC flat eum infinitas pene Epitiolas (cripfife , de The case of the state of the st bir and Tir Airyes airs margalises un animates into-Amac 1 Alias quaque complures ad Diverses feripfit Epiftolas , ex quebus quiennque ilius Operum Audies fout amateres (funt autem etianinum plurimi) multiplicem percipere pefine utilitaerm, Binas illius Epittolas , alteram ad Thesfinm Monachum , ad Arfonuphinm Letterem alseram , Grzce MSS, extare ad calcem vetufiz expolitionis Anonyma in Libras Region ; in Bibliotheca Cafarea , fidem facit CL Lambecius Comment. l.3. c.1. p.18. qui & initia earum

sbidem exhibet. DIONYSIUS, origine, ut ferunt, Grz-259. Cus, Abor n vol languard and, telle Dionysio Alexandrino †, Ecclesia Romana Presbyter, + An. Enfeb. ac deinderab anno cca ix. Episcopus : sedem istam temitusque ad exeuntem annum ccaxix. Dionylio Alexandrino Hareticarum opinionum ab Episcopis quibusdam Pentapolitanis apud cum Rome accufato Synodum cocgit, scriptaque suo ac Synodi nomine Epistela Dionyfinm erroris admiffi certiorem fecit, utque semetipsum eo crimine purgaret, amice admomuit:& Sabellii dogmata confutat. Extat Fragmentum ap. Athanaf. de decretis Synodi Na-

cznz p. 421. EUSEBIUS, Diaconus Alexandrinus, a 159. me quident in Chartophylace Ecclefiaflico prztermifius, non quòd illum in Adveriarus non habuerim, fed quod incertus tune fuerim, utrum inter Scriptores Ecclefiafticos recenfendus .effet. 'Vorum quorundam ab co Scriptorum mentionem fecerit Vir Cl. Paulus Colomefius,hic locum ipfi non denegabo. Ecclefiz Alexandring lub Dionylio Antilitite Diaconus erat, ubi sub Persecutione Valetiana Martyribus non fine capicis fui periculo ministeria strenne exhibuit ; postea factus non Ecclesia Parallecom Alexendriz in Afia Archiepifcopus , uti vult

al Charto . Turrianus , fed Laodicez in Sytia Episcopus, phyl. ccl. quod diferte tradit Eufebius *. Clarust in stur circa an. convin& deinceps.Unde mirari Jobeff, guod habet prædictus Colomefius, fe exiftimare cum longè effe juniorem : cum ipfe Dio-Ap. Euf:b. nyfius † Eufebii nostri utpote Diaconi fui luculenter meminerit. Aut hac igitur tempestate vixit, aut diversum à nostro, coque juniorem fuille necesse est, de quo Turrianus & Colomefius verba faciunt, Eufebium. Hujus Homilias X V 111. fe reperiffe teftatur Turrianus , cx quibus Fragmenta profert in Defensione Epist. Pontific. Ampliora adhuc ejufdem fragmenta in Damasceni Parallelis exhiberi affirmat Colomefius : & reverà Eufebii cuiufdam fragmenta prolixiora inibi deprehendumur, an verò e juidem fint Eufebii, an alterius cujufdam, non liquet. Homilias ejus IV, viz. in pellinem. Chrest , in secundam adventum Christi, Domicica p ft di asfam concionem . De memorsa Sancto-

rum se editurum receperat Holftenius, tefte Comment. Lambucio * , verum morte praventus fidem Lapara gon prefitit NE.

PAULUS. Samofatis oriundus, anno ccix. S. & C.111. ad Ecclefiz Antiochenz cathedram Zenobiz regine potentià evectus, Vir ad infaniam u/que fuperbus & arrogans, & moribus adhuc perditiffimis infamis. Præ fastu ae tumore a veritate excidens (uti habet Epiphanius †) Artemo. † Harel 4, nis Herefim instauravit, Christium Dei Verbum subsiltentiam & Patre diffinctam habere negans . iolum tamen in terras descendentem nudum hominem fuille : ante Mariam non exilitiffe , & nomen Filii Dei nonnifi bonis operibus mergiffe. Onapropter Synodo Epifcoporum Orientalium anno ccaxy. Antiochia habitá unanimi Patrum confeniu, Harelis ejus dammara eft, quorum fuffragio fuccumbens Paulos & Catholicam fidem profetlus Severiorem Synodi censuram tunc temporis callidà distimulatione clusie: Postes vero ad Harefin iterum defecit. Quaproptet anno ccaxx. Autiochiz fecondà vice convenerunt Epifcopi . & cum fede Antiochena dimoverunt, substituto ei Domno. Cum tamen spreto Synodi decreto dignitati fue renunciare recufaret Paulus, edicto Aureliani Imp. ea de re ab Episcopis interpellari Ecclefia domo tandem deturbatus est. Pialmos quoidam fui ipfius elogium complexos compoinit, quos abrogatis publicis Ecclefiz Pialmis in honorem Domini nostri Jesu Christi canifolitis, in Ecclesia media magno Paschatis die a malierculis cantari præcepit. Circumferuntur fub ipfius nomine Quefisents X. Dionyfio Alexandrino proposita, una cum Dionysii Responseno; que tametsi suspecte quibusdam fint fidei , quò minds tamen Pauli credantur. nil cerci obest. Habentur in Epistela Dionalia ad Paulos, in cujus fronte mentionem injicit Dionysius literarum à Paulo sibi antea inscriptarum.

THEOGNOSTUS, Alexandrinus, facrorum librorum Interpres ap. Photium *, * Cod. on ang λέρεβ- Athanafio † qui & alibi eum τὰν 9 ων. ΤΩν Deμωσιον καὶ απολώνεν νος at. Claruiffe videtur eirca

κτις Σγκοθ
Νίκακ. an. ccixx. Origenis discipulus, saltem in scripris ejus versatissams. Scripfit stylo venusto admodum ac perípicuo , Haperapeleun libres V11. quoeum fingula argumenta receniet Photius. Primo de Des Parre egit, ac materiam ei *Loc. en coaternam non effe demonstravit, Secundo neceffeatem existentia Filii , Tercio Spiritus S. probandam fuscepit; in utroque verò Origenis nimium fequas, errores immifeuit pellimos, inter 55. Triniratis perfonas, totidem dignitatis gradus affingens . Christumque pariter ac Spiritum S, ad creaturarum fortem detrudens Quarto paria firé cum Origene de Augelis & Dzmonibus docuita Quinto & Sexto de Incarnatione Dei differuit, cam passibilem effe probare fatagens: ubitamen Origenis veftigiis ansistens, delirare non destitir, circumscriptum e'se Christi corpus negans. Ultimo denique libro de Creatione Dei piè megis atque Ortho. drue argumentarus est. Fragmenta é libro 2º bina e shibet Athanafius , De Decret. Synod! Niczn.p.430-421. Alia Fragmenta habet Idem, Ho mil, in illud; Queauque dixerit verbun , &c

gon longe ab initio. ...

MAL

SEC III

Schoe 71. Stianz sinceritatem Presbyterii bonorem in in Ecclefia Antiochena confecutus est. Interfuit Concilio Antiocheno polteriori anno ccaxx, adversits Paulum Samoletanum congregato, in quo folenni disputatione, excipien-

tibus cuncta Notariis, cum Maretiarcha congreffus est; & solus erat, qui occultos hominis fenfus detegere valuit. Exhac defoucament feu Dialogo loca quadam adducit Leontius libris contra Nestorium. Refert etiam Hicronymus * , scripsisse Malchionem ex personal Synodi Antiochenz celebrem illam Epifelam adversus Panlom Samefarensos, quam ad Dionysum, Maximum, cererosque Catholice Ecclesis Antiffices, in omnes provincias transmiferunt Patres Antiocheni. Vereor autem, ne fine auctore id tradiderit Hieronymus. De hac enim re ne wo quidem haber Eulebius, apud quem Epiftola Synodalis penè integra extat 1. 7- c. 30. Utcunque tamen tantam ex confutatione Pauli

gloriam retulit Malchion, ut ea de causa in Menologiis Gracorum meruerit confecrari die XXVIII. Octobris,

ANATOLIUS, Alexandria oriundus

claruit anno ccux. Non modò fimra vuleus Doctorum (apuit , verum inter omnes sui temporis peniciori literatura & Philosophia prz-fiantes ni new run palum deuparistus antony-ph @ in inquit Eusebius † principem fine contro-+ L7.C. 11. versialecum tennie : quippe in quovis doctrine genere, Arithmetica, Geometria, Aftronomia, Phylica quoque Dialectica, ac Rhetorica ad fupremum uíque faitigium eruditus. Qua de caua ab Alexandrinis rogatus est, ut ad exemplum Scholæ Platonicæ Scholam Ariflotelicæ fuccessionis ibidem institueret. Eundem hunc else * Annec in cenfet Valefius * cum Anatolio , quem Eunapius † Jamblici Praceptorem facit, eumque fe-+ la ric. Ian-lic.no cundum à Porphyrio locum obtinuisse dicit longe ab Utut fit, magnam apud omnes fui nominis famam , & inter Civitatis fuz Proceres przeipuam honoris przerogativam adeptus eft. Relicta tandem Alexandria, in Syriam proficilei-tur;ubi Theotechnus, Czefarez Palzitinz Przful, primus illi manus impoluit, cumque Epifcopum ordinavit, successorem Ecclesiz suz despum ordinavir, successorem Eccleise sue de-pondens : à fané aliquantifice vicariam ope-ram Theotechno in sede Cataricui regenda prastitir. Postea dum Antiochiam pergena, Laodiceam pertransirer, à Laodicensibus de-tenus est, sur in locum Euslesi issus Ecclesse Episcopi fato nuper sundit succederet. Quid ei

exinde evenerit, certò non constat. Martyr tamen à quibusdam fuisse dicitur. Scripfit Volumen de Pafchate , five Canones Paschales, Przelarum hujusce Operis fragmentum exhibet Eusebius 1.7.c.13.

Opus verò integrum ex prava Rufini versione, forfan exferibentium vitio depravatiori fa-ca doctifimo Commentario illustratum enm

MALCHION, Vir difertifimus, claruit dius Bacherius Ansverp. 1624. Genuinum effe 5 & C. 111 #M.CC anno ccixx. Literis facularibus impense eru- turn que exejus ferme initio Eufebius , tum ab An CC ditus, Scholæ Sophisticæ apud Antiochium quæ ex fine citat Beda, liquidò ostendunt. Scriprafuit, ibique Rhetoricam florentifiene do-cuit. "Tandem ob eminentifienam fidei Chri-ricaram Isbret X. ex quibus except a hodie exticarme tibres X. ex quibus excerpta hodic extare inter Guargingen rie Agehunnen monce Valefius *. Quedum etiam alia fue in facris li. "Annot in teris diligentiz atque doctrina monumenta Esteb.p. reliquit : ex quibus omnibus donnie ipi re th

Airon se manuelis, inquit Eufchius telequen- + Loc. cit. tiam fimul & multiplicene ejus eruditionens abunde licer cognescere : sed N. E. MANES, genere Perfa, Cubricas antes ictus, ex mancipio Hærefarcha factus, hero-

fim fizam diffeminare corpit circa an. cc.xxviit Herz fiz, mulieris pradivitis, heres inflitutus, und cum immensis divitiis Scythiani cu-jusdam Saraceni, viri omnibus Gentilium disciplinis ac mysteriis apprime imbuti, libros accepit; quos ille quatuor numero, primum My-Serierum , alterum Evangelium , tertium Thejaurum, quartum de ique Capita inferiptos composuerat, Harreticis dogmaribus, inprimis circa bina rerum omnium principia, refertos & fervo fuo Tercbintho five Budda, quem unicum Herefess fuz fectatorem habuit, reliquerat. Eundem cum hoc Budda opinor fuiffe Addam illum cujus mentionem facit Heraclianus anud Photium Cod. L X X X V. qui evangelium scripfit quod Miño appellavit;nec alius, ut videtur, erat Adimantus, proprio nomine Addas dictus, Manichzi discipulus, de quo Aupatinus libro II. centra adversarium Levis ci-Prophesarum prope fin. Tom. VI. Cujus librum ipie peculiari opere confutavit ibid. p. 124. Sed hec obiter. Budda morte horrenda è medio fublato, Scythiani volumina penès Cubrici heram fucrunt, ex quibus ifte harreditario jure acquifitis hauftum virus in infinitum fere auxit. Semet enim modò Paracletum & Spiritum S. modò Christi Apostolum , modò ipsum esse Christum prædicavit. Unde & Christi ad instar. delectos ex affectis XII. præ cateris perditiffimos nebulones, Apostolorum vice dogmata fua longè latéque pradicando diffipaturos, conftituit. Duo rerum omnium principia esse docuit , aterna pariter , atque inter fe aqualia, Deum nempe & Diabolum; ab illo bona omnia, ab hoc mala quacunque exoriti; illum virtutis ac Testamenti Novi, istu peccati & Instrumenti Veteris Autorem elle, illi nos animam, huic corpus acceptum ferre. Fatum rebus hu-manis fublato libero atbitrio induxit; Chriflumque in carne extitille negavit, phantalma illum fuific dicens. Caterum unumeras, eafque perquam infulfas fabulas , ac rerum caufas commensus est, quas susè explicuit Epiphanius Hzres. 66. Hujulmodi serè sonniis divulgatis ingentem sui famam in Perfia manes excitaverat-adeò ut à Rege accersereur, qui zgrotanti filio mederetur. Id in se capitis sui periculo conficiendum Manes suscepit; verum spe frufratus, & temerariis remediis accelerată regii pueri morte, in vincula conjicitur, teme-ritatem capite luiturus, Corrupto tamen cu-Victorii Canone Pajebali primus evulgavit Ægi- ftode vincula abrupit , & fugam iniit ; verum Archelai 5.E.C.111. Archelai Epilcopi diligentili retrachus, pommu
Aa.C.C. definarum fubitr, detrochi et, adhac vivo,
cute, quan palei oppletam ad fausdepeterm—ribbohafis, edidi Hen Valefina ad calcem pora in Perfid affervatam fuifie feribit Epipha-

† Loc. cit. nius t. Plurima Scripta Manes edidit , compilatis nt plurimum Scythiani libris, quos & fuo nomine non femel venditavit-

SCRIPTA SEQUUNTUR.

E Fide liber, ex quo ampla fatis Excerpta habet Epiphan. loc. cit. Myferia , liber ifte in viginti duas partes distributus est, Alphabetico ordine pro litera-

rum quibus Petíx utuntur, numero. Thefaurus Major.

The faurus Miner. De Aftrologia, cui scientiz plurimum ascriit Manes. Prolixum exinde fragmentum ex-

nibet Epiphan, Num. 14-Epifela ad Marcelans , virum dariffemam fimul ac religiofifimum , que integra habetur apud Epiphau. Num. 6. una cum Marcelli Epistola qui ei respondir , breviuscula Num. 7. & in disputatione Archelai adversus Manicheum

quam edidit Cl. Valefius. Quamplurima passim Epiphanius Harrel. 66. ex Manis (quem Manicharum plerunque vocar) Scriptis Excerpta adducit, verum ex quibus ejus voluminibus, id perquam tarò agno-

ARCHELAUS, Cascharorum urbis in Mesopotamià Episcopus. Claruit circa annum cci xxviii. Vir prafervidi ac calidioris animi. Cum Manes vinculis elapins, uti fupra dictum eff,in Mesoporamiam profugeret, sbique impia Zizania disseminare anniteretur ; sese ei objecit Archelaus , & collecto Gentilium Auditorio judicefque Philolophos inter iptos filtens , ne fi Chrilkiani effent , in partes fuas nimis propendere viderentur , folennem cum Mancte disputationem habuit, in qua hominem fortiter proftravit; quem exinde ad obfeurum quendam pagum fugientem , & iftius loci Presbyterum Diodorum (Tryphonem vocat Epiphanius) ad certamen fidei renovandum provocantem, citato cursu prosequitur, & iterum os hiscere auso occludit. Fugam verò rurfus arripientem comprehendunt regii farellites, & ad carcerem reducunt. Hujus di fountionis hesteriam libro Syriace à se conscripto contexuit Archelaus;& ad Diodorum Manetis audacià conturbatum, ipfumque ea de re consulentem prolixam satis Epifelan conscripfit , qui illum argumentis contra Manetem erendis munirer. Duos libros ad Diodorum milifie Archelaum feribit Epiphanius, in eo lapfus elle vilus. Tam Atta quam Epiffole in Grzcum poste a sermonem conversa Hieronymi zvo inclarucrunt. Plurima ex iis citat Cyrillus leg in Ofee, Tom.vl.Commentarius in Evange-Hierofolymitanus Catechefifexra; meminit & lium Luca. Injhis feriptis quadam minus fana Socrares Hift. Ecclef. L. c. 22. ubi totam quam notat Photius a pracipue eum de Sp. S. lauron-Alle Alas & Norselie, periculosi ninis atque parum pir differuisse, subobscure etiam ex Origeni habet de Manete ejníque libris historiam exinde se haufisse fatetur. Amplum verò disputationis fragmentum, und cum integra ad fententia animarum pezexistentiam docu

Annot. in Socrat. & Sozom. Lat. ex antiqual admodum verfione. Torum ferè istud disputationis Archelai fragmentum habetur Grace ap. Epiphan. Hæref. 66. å num. 25. ad 32. ex atriulque textus comparatione, nonnullos locos in Gezco, plures in Larina verfione, fe correxifie teffatur Bigotius * ; qui fragmen- + Prefit.in turn istud Valesio communicavit. Photius Pallad Cod. LXXXV. teftatur Hegemoniam quer

dam disputationem Archelai adversus Mane-tem perscripsisse. An verò Archelans Hegemonii etiam nomen habuerit, vel an diverium a nostro opus suerit, nodum solvant alii-DIODORUS, ab Epiphanio Tryphen dictus; vit ajadie a Savangie er Storefela, Pref-byter Pagi Diodoridis in Calcharorum patorcià fiti , Archelai Episcopi familiaris. Ma-

netem ad se confugientem hospitio primum excepit vir mitifimus, mox tamen de verfutià ejus ac Harreli certiot factus , & Archelai Epistola instructus, disputationem cum Harefiarcha inftituit, & perulantem ejus contunaciam egregiè retudit. Extant hujusce dispu tationis Atla breviuscula ad calcem Epifiela Archelai & Valefio edita. PIERIUS, Alexandrinus, quem Eufebins

* inter fingulares atque eximios viros refert, qui proxime ad fua tempora accesserunt. Clatuit circa an. 182. Scholz Alexandring fub Heracla Episcopo Magister, ejusdemque Ecclesiz Presbyter , spontanea paupertate , & Philosophicis disciplinis illustris; in sacrarum literarum contemplatione atque expositione, & in Ecclefiafticis concionibus apprime exercitatus; quibus adcò celebris evalit, nt propter accuratam vivendi tationem, multiplicem tum Græcarum tum facrarum difciplinarum feientiam, magnam in concionando diligentiam, & fummam quam in dicendo adhibuit eloquer tiam, Origenes junior diceretur. Paffus effe videtir fub persecurione , quam anno ecciti. Diocictianus excitavit. Scio Hieronymum † affir. † De Scripe. mare illum perfecutioni faperflitem per omne 676 vitz faz tempus Roma fuille verfatum. Addit Martyrologium Romanum * & în pace quievif- *11.N fc. Sed magis affentior Photio * referenti cum cum fretre luo Ifidoro certaminis focio martyrii coronam reportaffe; iis etiam templum do mosque à piis hominibus constructa fuisse:quod confirmare videtur Epiphanius †, dum Ecclefias † Harel 69. que Alexandriz erant, recenfens, unam Pierio nuncupatam fuiffe dicit. Scripfit libres X I I. in

quibus crant prolixissimus Trattarus in Pascha & Hofeam Propheram , in die Vigiliarum † Dominice Passionis extemporali , & diferto fetmone habitus, ut nos docet Hieronymus Pro-

378.

18CIII ab lit fant eins avi Scriptores multa ex Origenis A-CC foncibus in fuos rivulos derivade minuse mirum videri debe at. Scripfiffe commentarions in +Eps ad Parach pro adv. Jovin

6.74

c 13.

pramam ad Corinchias Epoftolam, author est Hicronymusts qui & fragmeutum ejufdem broviniculum adducit. De ftvlo eius hac idem Photius. Itel of this Oppion mobile to and Amportie antre plant in rays, main on Franche colonial . do with wing the quarte on & rather & infus Outplu 9. Tie j communer, ame ne da 9. jenus 6.6. Seylus ils claras ac perfeicunt, & quaf frante finens , mibil exquisionen pra fe fers , fed velus ex compore fufus,placide ac lenier , feafonque decurris. Easbymematis autem , fi quis als-

ar, maxime abundar. N 6. VICTORINUS, fi non origine Gracus, in Grzeiz saltem confinio natus videtur, ex oratore Epifcopus, ut non uno loco nos do-cet Caffodorus *. Floruit circa an. 190. Peta-. De die.

Lett.c 1.7.9 vionensis erat in Pannonià superiore ad Dravum fluvium, non ut vulgò creditur, Pictavienfis in Aquitanià , Epifcopus (id quod peculiari differtatione fasè fatis ollendit Jo-Launoius) Martyriumque fub perfecutione Diocletiani anno cccus, subissic dicitur. Grzcum fermonem multò meliùs quam Latinum * De Script. calluit ; unde judice Hieronymo * Opera ejns grandia fenfibm , vilsora videntur compositione verboram. Gracorum enim , in quibus plurimum verfabatur, idioma Latine fcribentis fly-

lum nimis, ut folet, vitiavit. Alibi de eo idem Hieronymust, Victorino martyri licee defit erudisio, non tamen deeft erudicionis voluntas. Quod p.p.I. Tom. de secularium disciplinarum eruditione intelligeadum effe, ex ipsius Epistolz argumento recte notat Launoius. Scripfit, prater alia, Libram adversas omnes Harefes , Commentarios in Genefin, ia Exedum, in Leviticum, in Efaiam, in Ezechielem, in Habacuc, in Ecelefiaften, ia Cantica Canticor am , ia S. Marshaum , denique in Apocalypfin Johannis que tamen omnia ten poris injuria interierunt. Extat quidem fub ejus nomine in Bibliotheca PP. Tom-111. Commentarius ia Apscalypfice; fed aut ejus non effe, out mire interpolatum & mutatum necelle est. In suo etenim Commentario Victorinum Chiliastarum errori favisse diserte tradit Hie-

ronymus *, quem tamen hujus Commentarii * Do Scriptauthor strenuè impugnat. Et certè Victorinum nostrum non tam integram Aprealypsia. commentario illustrasse, quam difficiliora quadam eius loca tractatie luculenter fatis innuit Cassiodorus † : Tribuuntur etiam ei carmina Letico. duo, que habentur in facrorum Poetarum collectione Fabriciana, de Jefa Chrifto Des & Homine unum, alteri titulus eft Ligaam Vita ; fed conjectură plane incerta, & ut mihi videtur, falía. Extat quidem penès me Victorini Tra-ilatus hactenus ineditus de Fabrica Muadi, uem ex vetufto codice Bibliothecz Lambequem et vétullo Codice unuvence Launo- e 3700, 2000, 1797 d'en mune. 12000 Lerra hans deferipit vi Cl. Henricus Munitius fix ples datue venu, qua figra nemerainus, 5. T. P. Douino Archiepticopo à factis do- eterade à impii compribusfus fit, Itaque ob-mellicis, mihigue benigue communicavit. Et procuente est estrabes, où megfatur ou ser-fecunda jum vice ad fidem M.S. codicis reco- farena, & tempara humanicari falobria, fragi-

piscopi Sacellanus. Quis fuit hic Victorinus, S.A.C. H.L. in Codice MS. non dicitur. Nostrum verò effe ab An. CC. tum flylus , tum res ipía aperté clamanr ; præfertim cum in eo Chiliaflarum error manifefte defendatur, quem Victorinum nostrum fovisse tradit Hieronymus *. Videtur etfe hic libellus * Loc, cit Some meyanes quoddam ex Commenteriis cel in Genefin, vel in Apocalypfin decerptum ; quod proinde tum propter venerandam antiquitatem , tum propter celeberrimi martyris famam, hic fubjungam. Sic ergo habet Codex Lambethanus, vitiosè quidem in nonnullis, qua enfum alicubi minùs clarum reddum. Conjecturas qualdam, quas prædicti Doctores fubinificarunt, in marginem conjecimus-

Incipit Tractatus Victorini do Fabrica Mundi.

Ogisansi mibi, anà cum anime mee cenereass defabricamandi iftins in quo claufe senemar; esiam velocitas fabrica ipfins has eft , ficue in libro Mofis continetur , quem de conditione spfins feripfie , qui Genesie appellatur. Toeam molem iftam Dear jex Diebni ex nibilo in ornamento majestatis sua expressit ; septimo beatdictione confecravit. I deireo igitar quoniam feptenario numero dieram & culeftia & terreftria omaia reguasur : Principii loco de bac septima ad omniam feptimarium regionum metibor; 6 . Hoc loc preue pomere vermis diem ia cam confummatio- ve & albi, nem canaber exprenere. In principio fecis Dens valde vicio-lucem, exment duede nario nunero berarno die. (us. nolluque divifie : ideireò , viz. as laberibas hominum requies locum , rollem dies superduceret, rurfas dies supervinceree ; hac fe alterna vice labor quietu refovereint , quiet exercitation. rurfut dici temperaretur. Quarto die fecit due luminaria in culo maju: & minus , ut alterum praefet dies , alternin auth , felis cy luga , cateraque fodera posuie iacalo, ut lucerent super terram, & discomercus sempora, & annaos, & men- of Horas fes, & dies , * & horis praftationes. Nune ratio Verrtatit oftendirer , quare dies 4. terra nun- per fincie capatar: quare ufque ad boram aonam jejnnamus afque ad vesperam, aus † saperpositio asque, †Triefore. in alterum diem stat. Mandus isaque iste ex arner elemeatis conftat , igne, agna, calo terrà Hac initur 4. elementa temperam tetradem faciunt ; fol quoque & luna per anni ibatinn 4. tempera efficient , Veris , Æftatis , Ausemai Hiemis : & hac tempora setradem facinut, Es ut ex † acre logius enarrem ecce 4. animalia ante † f. Lare. throaum Dei, 4. Evangelia, 4. flumina in Paradifo finenzia, 4 ge acrationes popalorum ab Adam afque ad Not, a Not ufque ad Abraham , ab Abraham afque ad Moyfem, à Moyfe nfque ad Chriftum Dominam Filium Dei : & 4 ammalia, beminis , visali , leonis , Aquila : 6 4. fiumiaa , Fyfen, Geon, Tygru & Eupmaiet. Home Chri-fins Jefa: Aator corum, que fupra memoravimus,

gnovit Vir doctissimus candidissimusq Joannes bus lesa, tempest airbus tranquille decarrant I des Batteley, Doctor Theologus ejustem Archie- † aux superpositionem facimus. Die quinto terra † l'Auteni

Sæculum Novatianum.

S.R.C.111. & agust fueius fues edideruie: ac fic Deus Leminem oparent, fydera vadiant, come horribilit ourabi- SAC 111. Die fexto create funt que decrant : de bumo ineur. Nonnunquam accedit etiam Sol & Luna ab Ah. CCl. invicem vifitanour, asque ella altra formidabilia firmicie Dominum emuiam rerum , que fuper terram defuper aquam ereavis. Prius tamen Anluseine radiantia in acie affectu ojus officiung gelos arque Archangelos creavit, quam hominem finxit, spiritulia terrenis anteponens: Prius enim lux quam culum & terrain * : bic fextus diet parafeeve appellatur, praparatio feibeerregni. Adam enim , quem ad imaginem & Deeft, die fimiliendinem fuan confumnatie +. Ideires autem prius opera fua confummavit, quam Angelos tui off. creavis, of bominem fabricavit, ne force adjuerres fe fuiffe falta dictione affeverent : hot omore die ob Paffienem Domini fefu Chrifts , aut ftationem Deo, ant jejunium facionne. Die feprime vequievie ab omnibus operibus fais, & benedixis enm & fantlificavie ; † bac die folemus fappoaere ; ideireo ut die Dominico enm gratiarum allione ad Panem exemnus; er Parafeene fuperposicio siat, ae quod cam Judais Sabbarum obser-vare videamur , quod ipse Dominas Sabbarbi Christus per Propheras fun odife aximam unn dicie ; † qua Sabbata corpore fuo refebble : Prin † f. Atqueautem cam iple Morfi praciperes , ne Circumcifio diem oliavum praterires , qua die Sabbato plerumque incurris, ficue in Evançelio feripeum legimus. Moyfes prospicieus duritiem populi ilius, * Deeft f. ideires die Sabbari Legebamus, * & leiplum crucifixis †, przlio que ab Allophylis Sabbato tf.Pralioq; ut caperentur, & velut feveritatem legis ad evitando disciplinam formarentur. Es idea * Tireles Davi l'in Pfalme fexte * pro die ellave , Demine Pf. VL eft rogat, ne in irà , neque in furore fuo arguat enm with 1 aut indices; hie oft enim revera fururi dius juoyding. dieti dies oftanni, qui extra ordinem feprimana diffositionis excessiones est. Iesus quoque Nave fuceeffor Moyfe or ipfe Sabbanum refetois; die enim Sabbatha pracepie filis Ifraël ne mares civi-tatis Ieriche tabicinibat circuirent , & bellina Allephylis indicarent. Matthiat aucem Prin. cepi Iuda Sabbatum refebrit ; nam Prafectam Antiochi. † antique Regis Syria Sabbato occidit ; & Allophylos sua persecuzione subjects. Et apud Mat-thaum scriptum legimat, Esaias quocus & ce-1 6 Uc teri collega emi Sabbatam refolverane; † & verum illud & juftum Sabbatum feprime milliarie annorum observaretur. Quamobrem septem diebas iffie Deminus fingala annerum millia adfegnavis. Sic thim cancum est ; In ocules this, Domine, mille anni ut dies una : ergo en oculis Dei fingula millia annorum conflusia funt , seprem † f.Habe enim + habeo oculos Domini. Quaproprer , so memorati, verum illud Sabbatam & feptem milminus lia anni, in quo Christus cam electis suis remannrut eft. Septem quoque cuti funt , illit diebut conveniant : sic enim caucum est , Verbo Domini culi sirmati sunt, & spirita oris esus omnis virtas cornin. Hi feptem spiritas nomina funt corum * Spiritus, qui /n TA Christam Deiregaieverunt ; *1 Spirine apud Elaiain Propheta cantnia est: & requief. eis fuper eum firitus fapientia d'intellettus , Sp. confilii , & virentis , Sp. feienera & precatis , & replevit illum firitu timerit Dei. Summam ergo ceriam Sapienera , 2. Intellectus , 3. Confilii , 4. Virtatus , 5. Scientia , 6. Pietatis , 7. Timoris

of Felmins. Dei. Ex hoc ergo tonitrua mugiust , † flumina

amberitatem totius ereatura. Influs verbo co. guenen eft ei; fu enim dieit Pater ejus , Erntlarum off per meum verbuns bonum. Ich. Evangelifia fic diese ; In principio eras Verbum , & Verbum erat and Deum , er Deut erat Verbam, boc erat în principio apud Deum : Omnia per ipfam faltafunt , & fine eo fattum eft nibil. Erge primus fallut eremura eft, fecandus * hominis *i.Dominis humans peneris, no air Apofto'us. Hoc igitur Verbum, cius lucem fecie, Sapientia vicarur; cion cerium , Intellectus ; ciun terram er mare . Confilium ; cum Solem & Lunam , cateraque clara, Virent ; eim terram & mare excitat , Scien. tia : cien bominem finxit. Pietas : cion beminem benedicit & fanit ficat , eimer Dei nomen haber, Ecce 7. * cerunia agni , 7 oculo: Dei, 7 oculs fia- * (Sunta) gnei, 7 couli , 7 Spiritus , 7 faces ardentes ant Apocal v 6. threnum Dei , 7 candelabria aurea , 7 ovicula, 7 mulseres apud Efaiam , 7 Ecclesia apud † 1 l. Apocal. Paulum, 7 Dracones , 7 Angels , 7 tubat, 7 fignaculalibri , 7 feprimana , quibus Peniscofte cluditur, 7 seprimana apud Danielem; apud Noe feprem emmananda in arca, 7 vindilla de Cain, 7 anni remittendi debiti , Incerna cum feptem Orificiit , 7, columna sapientia in domum Solomonis. Nune igieur de menarrabili Gloria Dei, & Providentia videas memorari, tamen ue mens parca pocerie, conabor oftendere, we Adamillum per feprimanen refermaverit, atque univerfa faa creatura fubveniret , Nativitate Filii fui fefu Christi Domini noftri fallum est ; quit itaga lege Dei dollue , qui plenus Spirien Santto , non respicias corde ca die Gabriel Angelus Maria Virgini evangelizat , qua die Drace Evam feduxit, ea die Spiritam Santtum Mariam V. mundaffe, qua lucem fecit; ea die in carne effe converfam, qua terram & aquam fecie; ca die in lathe effe converfum, qua ftellu fecit; ea die in fangarne, gan zerra & aqua fætur fuor edidernas ; ed die in carne effe converfum, quà die bominem de hame inftranie ; eadere die effe paffirm , in qua Adam cecidit sea die resurrenit a mortuit, and lucem fecit, lumanitatem quoque fuam feptenario numero confirmat, Nativitatis, Infantic , Pueritia, Adolescentia, Juventutis , perfecta Etatis occafina. Indeit quoque humanitatem fram etiam his modis oftendis ; ciem efuris , fitis , cibum , po ramque dedit ; cum ambulat , † cas effe feit ; § f. Spicas cum super cervicalem dormivit; cum autem freta ant procella pedibus ingreditur, ventit imperat, agros curas , clandos reformas , cacos eloquensia instituit , videre Dominum fe effe , ejuldem duodenario numero dicere , at fapra memeravi; per duedenas boras bifarie divifus eft lucis et notlis; per bat namque berat , menfet , & anni , & tempera, & facula computantar * conftitata funt. * Derft & Itaque fine dubio aucem diei Augeli 12. nollis Angeli 12. pro aumero fc. horarum ; hi funt nassig 24. teffes dierum & nectium , qui fedem aute threnum Dei ceronas aureas in capitibut suit habentes ; ques in Aprealypsi Johannis Apostoli & Evangelifta feniores vocas , Ideireo quia feniores extenduntur, ignes conglobant, trabes ardentes funt & aiits Augelie & bominsbut. METHO-

Sæculum Novatianum:

* h 1000 Mile

SEC 111. METHODIUS, Endufine dictus, pri-& Lo CC. mum Olympi Lyciz , five Patatorum (candem enim Episcopalem disertè facit Snidas ", vel si diverse fuerint civitates, poterat vigente perfecutione uno eodemque tempore curam Episcopalem gerere) deinde Tyri Episcopus.

Claruit excunte faculo tertio circa an. 290. Non decrant , teste Hieronimo † , qui illum in Chalcide Gracia fub Decio & Valeriano Martyrem factum fuiffe affirmårunt : & ita quidem post Hieronymi tempora Suidas, pratermisis aliquot Hieronymi, seu potius Sophronii interpretis verbis , tradit. At certum eft, eum diu post Decii & Valeriani tempora vixiffe, Porphyrii aqualem, fi non fuperstitem: adeoque obiit fib novifima periecutione, circa an.cccrit.martytii corona redimitus. E-*Haref 64. rat, inquit Epiphanius *, drig Aiya@-, and othdon the of antione asymmetry or Vir apprime doclus , accreminaque veritatis patronus. Scripfit multa nitido, compolitoque fermone, que lequuntur.

OPERA.

D E Refurrectione liber contra Origeness, ex quo fragmenta benè longa extant apud Epiphanium loco citato: ampliora adhuc excerpta habet Photius Cod. 234- & nonnulla Damascenus Orat. 111. de imag. & apud alios paffim. Integrum opus ad formam Dialogi peragebatur, & in duas, forfan in plures partes ad interloquentium numerum divilum erat. Certé Damascenus, loco laudato, secundam Methodii de Resurrectione orationem citat, & Euftratius CP. libro de vied funtterum firm, Methodii orationem ad Aglaaphontem

am hujuice operis pars erat. The Firetin, fen de creatis. Excerpta ha-

bentur apud Photium Cod. 235. Htel Arnewis, 2 nifer on nand, de Libero Arbirio liber, qui penè integer extat in Edi-tione Combefifiana ex tribus excerptis ampli-

oribus Photiano Cod, ccxxxvi. Meurfiano & Sirmondiano congestus. Opus integrum Gr. & Lat. prælo paratum penės fe habuife teftatur L. Allat. Diat. de Method. p. 340.

Sympofium decem Virginum, & mes & Ayronac, feu De caftitate. Hibitum eft per modum Dialogi inter X. pias fanctafque mulieres , de rebus hifce eleganter atque erudité invicem col loquentes Ampliffimas exinde Eclogas exhibet Phorius, Cod. 237. alias Euflathius ab Allatio editus. Tandem opus integrum cum Versione & Notis subjuncta etiam Diatriba de Merbediorum seripiis edidit, & Alexandro VII. inscripsit Leo Allatius , Rome 1556. 80. Nescivit id, aut potius fe feite diffinulavit,co iplo tempore licet Rome agens, Petrus Pollinus S. J. qui Cod-cem Gracum à Luca Holftenio acceptum nactus, Latinè vertit, & eidem Alexandro VIL dedicavit, & Lutetiam transmistrubi ad alterum Bibliothecz Mazarinz Codicem recognitus, & notis quibusdam, seu potius variantibus Lectionibus illustratus, typis Regiis Gr. & Lat. ptodiit 1657, Fol. Denique in Au-

Emario Biblioth, PP. Combefil Parif 1672 ha. S. C. 111 berur. De isto libeo olim notavit l'horius,ma- sh As. CC. gnam partem adulteratamelle, eique adjectas esse Arianas, & vanas opiniones, aliasq male fentientium fabulas, que tamen in hodiernis exemplaribus parce admodům, imò v.x., ac ne vix cuidem reperiuntur.

Orario de Symeone & Anna, seu in Festum occursus de Purshcationis B. Marse , quam Pct. Plantinus Aurory. 1598.in lucem emilit. Pluriribus tamen, ii que non conténendis argumentis contendunt Gretferus, Canifius, & com his nuper Caf. Oudines*, hanc non effe Methodis *Su nostri, sed junioris cujuidam, qui seculo nono fedi Conflantinopolitanz prafuit. Verum Leo Allatius Grzcorum hoc fzculo longe doctiffimus, ex phtafi, elocutione, reliquique dicendi formulis, ipfiufque Methodii teltimonio Methodio nottro vindicat,& objectiones qualdam in contrarium militantes folvere conatur, Diatrib. de Meshedierme Scripess p. 341. Ego

certè Methodio Confessori pot us tribuendam censeo. Serme de Marsyribus, cujns fragmentum habet Theodoritus, Dial. 1. p. 37.

Oratio sie en Baie, , five in Remes Palmarum. quæ tamen an Methodii nostri sit, an D.Chryoftomi non fatis liquet, Extat Gr. Lat. Libri aliquot adversiu Perphyrum, q cis quibufdam fruftulis exceptis apud Damaf-

cenum & Nicetam affetvatis, interierunt. Commentarii in Genesima Commentarii in Cantica Canticorum. Ucrum-

que opus desideratur. De Fychonisia adversus Origenem: ex que libro nil teliquum est. Interim nescio quid fibi

velit Leo Allatius, qui Diatrib. Method. 329allegat, quæ ut ex Epiphanio liquet, nil aliud ait, Origenis Tractatum de Engastrimytho non aliam effe quam banc Methodii tractationem de Pythonisfa, cujus historia legitur I. Regum cap. xxviii. Que aliud agenti viro erudito excidiffe arbitror. Dialogus niew dictus, à Socrate * memo- L. 6 c. H.

ratus, in quo Methodius quali Palinodiam canens , Origenem quem libris fuis autea diu multurome infectatus fuerat, fumma admiratione profecutus eff, interiit. Socratis quidem hac in re fidem pluribus elevare nititur Leo Allatius przdicta Diatrib. p. 331. nullo inte-rim veterum testimonio , nullo idoneo argumento fuffultus.

Omnia Methodii opera & fragmenta, qua tumhaberi poterant, in unum collegit, & una cum Amphilochio, & Andrea Cretenfi, Gr. Lat. Edidit Fr. Combefif. Parif. 1644. Fol. notis fuis illustrata.

SUPPOSITITIA.

Ee) Time communication combiners, and T mathemer companies it with , Revelation ses, in quibus multa de Turcis, multa de Antichrifto & extremo Judicio pradicta haben-tur; adeoque Methodio Homologeta Patriar-cha, vel forfan alteri Methodio Patriarcha, qui claruit citca annum MCCXL. ascribendz videntur. Quod enim eas tanquam genuiS.EC.III. ab nus Methodio Patetenfi adferat Graci Syna-A. CC xarii Auctor, hujulmodi tefhimonia apud zquos retum judices nullius autoritatis funt. Extrant hz Revelationes Grace fimul ac Latine inter Orthodoxogr. Baff. Tom. L. & in Biblioth.PP. Tom. 11. Lat.

194. PA MPHILUS, spece Paradica. Reryi piere en gipsthi natus. Clavit zamo 194, Reifeld parra Mexandriam le consulife vidente, rete cum Pieria Retardiri dicipualus y deinde Caferen Plasflaza, in spil. Eserga divinsi litera flusio exartir, di Ebiothe. Con Cafere extrusericia elapse celebrirum Ecclei se reputami libros, quos andenum Ecclei se reputami libros, quos andenum Ecclei se reputami libros, quos anderio repondus, preripui verò Origenti opera, gorum maxima paren fina iman de Gripfie.

service, see unto quado ampleous eft v. et creat opice reperting feotorierus. Laret esteras quibos eminist virtues immes care Chatera quibos eminist virtues immes care Chavidan necedirats indigere, perchebat largi que potenta rec id folium, ide mutoros. Serviçare Codicio Empresi no grappitale, a Serviçare Codicio Empresi no grappitale, a Serviçare Codicio Empresi de mutoro promogenifica largitus eft. Anno 197, fortare securito, pol que richinatoromenta, de la controri conjucious. Exacto bienaio, clan Frimilansi to Urbani losomo fecceffici. Pampilatus and cum feren Porphyriro, afinique anno cerex. Junto Francis per quarridam exposica, via a carmironio belitis lanistromes, con sec festa, comtro via consistente de la composita de la recordirente tran-

Edidit Pamphilus, Eulebii necessarii sui &

amici fimmi ope adjutus, ex ipio Origenis Hexaplorum awww.edu , quod in Czelariensi Bibliotheed delituit, descriptam # LXX. verfonem Gracam, prout ab Origene emendata 8 appleta olim fuerat. Librariorum enim afterifens appositos insuper habentium incurià & temeritate factum fucrat out innumeris indies mendis & corruptelis Editio ifta # LXX. Origeniana inquinaretur. Hifee fordibus repurgatam, summaque diligentià adornatam Édi-tionem suam in Ecclesiarum Palæstinarum ninm (unde Palafina dicta cft) scorim evulgavit Pamphilus, fummo applaulu in Hierofomitana, aliifque Orientis Ecclefiis exceptam & decantatam. Luculentum hujus Operis monumentum in Marchali Codice, qui penès Claromontanos Patres Soc. Jelu eft , hodienum affervari testatur Cl. Huetius +, in quo post Jeremite librum adnotatum est , descriptum eum effe ex Origenis Hexa: Ist , & emendatum ex Terraplu manu ipsius exaratis, idque opera Pamohili & Eufebil.

sepultura tradita sunt.

Scripfit adhuc Pamphilus carcere inclufus, przente etiam & fubveniente eodem Eufebio,

e post Pamphili mortem sextum addidit Eu- ab As CC. febius; hancque Apologiam ad cos qui pro Chrifti nomine ad metalla damnati exercebantur, confolationi miserunt. Ex his primus liber Origenis dogmatibus, vel defendendis vel excu-landis impendebatur; reliqui circa vitam, mores & eraditionem Origenis versabantur. Primum igitur potifimum elegit Rufinus, quem Latino fermone explicaret a qui proinde ex ejus versione inter Origenis & Hieronymi Opera hodienum extat. Ex reliquis vero non niii pauca quadam Excerpta habentur apud Photium Cod. 118. Non defunt equidem qui Pamphilum aliquid feripfiffic negent, freti verbis En-febii ab Hieronymo † ex iiliris ejus de Vitá † Ap-lo Pamphili adductis, quibus cumonihil [cripliffe, advert] nec proprii quiequam condidific fermonis pra-ter Epittolas nonnullar ad Amicos datas fubinnuit. Verum cum Eufebii verba de Scriptis proprio marte compositis intelligi queant, & iple porro Eufebius * ac Photius † scriptum à *L 64-11-Pamphilo Apologericum effe teltentur, quod & 1 Codair. iple Hieronymus alibi * agnofeit, non est, eur in hác re multúm moremur.

Apologetici pro Origene libros V. quibus dein- S. E.C. 111.

LUCIANUS, nobili Profapià ortus, Pa-294 triam habuit Samolata, urbem Syriz non incelebrem, ejuldem & Urbis & Nominis cum famolo illo Christianz Religionis Derifore, qui Trajani tempore vixit. Nofter hic Paulo Samolateno erat ztate suppar przeipuż verò claruit circa an. ccxc. Vir tum vite continentiå, tum facrarum literarum fcientia confpi cous †. In prima atate Macarium quendam + Sold in Edeflenum S Seripturæ libros interpretantem voc Assiss studiosissime audivit , à quo pulcherrima qua- & Act. Luque brevi edoctus ad vitam afecticam & foli- cian ap Surtariam declinavit. Tandem Ecclefiz Antio- Jan 7 chenz Presbyter factus, febolam illic inftituit: e qui plurimi non infimz notz Discipuli, inque iis Eulebius Nicodemientis, Maris Chalcedouenfis, Theognis Nicamus, aliique Sectar Arianæ postmodum sautores prodierunt ; qui à Magistri sui nomine se Lucianistat, vel Con-Lu ianiflas, ut ex Arrii ad Eufebium Nicome-La ianifia, ut ex Arrii ad Eulebium Nicome-diensem Epistola † liquet , appellavere. Ma-Hitt Ecolo. nifelto fané paret , Alexandrum † Alexandriz La ca Epifenpum Lucianum nostrum tanquam Pauli † Ibidk-4-Samolateni erroribus faventem accufalle (Hzrefess Marcionifticz labem ei impingit Epiphanius †; aitque illum eå de causà à trium †Harr(4). Episcoporum filorum fibi invicem succedentrum communione pluribus annis receffife, & collectas feorfim celebraffe. A nefanda Hzrefers crimine Baronius * Lucianum purgare * A4 Ann. refees crimine Baronius * Lucianum purgare conatur at nullis Veterum teftimoniis nixus, eccaviii Facile concedimus enm Schifmate tandem pot la Maremerfife, quod & przdičius Alexander indica- tyrolog. re videtur: an verò errores penitus deposue. 340.7. rit vel retractaverit, non fatis conftat. Non possum tamen quin in illius gratiam, quz de eo *Loceit. Dogmatum puritatem apud hunc prz omnibus illius atatis viris pulcherrime, firmmoque ftu-dio confervatam fuiffe, ejulque de rebus divi-

nis sententiam ex epistolis, quas scripsit, sanè

† Origenia. I-pe-2-9-4-

præftan-

Tom a

Tom - p-

Lj.cs.

sec-Ht. praftantifimis cuivis apertifime liquere: An-& M.CC no eccus. Maximino Imp. qui Perfecutionem adversus Christianos recens tenovirat , tuno Nicomedia agente , illuc perduchas est Lucianus; ubiApologetica Orazione pro fide fua coram ipio Imperatore habità in carecrem conticitur + & memorabile fant eft good de eo 13.6.6.

"Hit Zeel. referr PhiloPorgius" : quòd cum in datoere Bichlac conflicatus neque Ecclefiam neque aleare haberet i cumque ob vincula & plagas ne loco quidem suo se movere poterat; fupinus jacens fupra proprium pechus mimendum Euchariffia (acrificium perceit., & tum ipie participavit, rum aliis eum infrar chori facri undique eingentibusparcipandum dedit. Capite truncarus est Nicomedia eodem anno ecexa. ejusque corpus, ut videtur, in mare projectum ; quod Delphinus poften adlittus deportavit, circa faucrs Simis Nicomedia inibi fepultumula cujus honorem & memoriam Helena Conftantini M. Mater Urbem eo in loco condidir, quamHelenopo-

> Hebraice dochus, varias Veteris Inftrumenti Verliener Gracas inter se contulir : crebrasque, que ex Librariorum incuria lrrepferant, labes vetuftiorum & probate fidei Codicum oce fisfulit, & ad prime vam puritatem ifto modo reflitutam # LXX. interpretationem accurate magis adhuc ex Hebraicis exemplaribus emendavit. Editio Bibliorum ista , Lucianea demum dicta, Nicomediz fub Constantino M. apud Judzos in pariete atmarii calce circumlita, ubi cultodiz gratia polita fuerat, inventa est, propriá jpsius manu quaraca ; ut Synopiews S. Scriptura Autor * memoria produdit. De

lim cognominavit.

nopolim usque obtinuisse. Sed cum reliquis dudum evanuit Scripfir irem Lucianus De Fide libellos , atque in iis forfan brevem illam fidei Exposirionem, quæ habetur ap. Athanaf. de Synod. Arim & Seleuc. p. 693. & Socrat. l. s. c. 10. quamque Synodi Antiochenæ Patres anno cccx11. protulerune, feque ipfius Luciani manu feripram reperiffe affirmarunt: De hac quidem formula dubitar Sozomenus * , num verè Luciani fir ; fatetur tamen in reliquis cum fide Nicana

confentire, tantum vi lucinos in ca decise;

ed etiam testatur Hieronymus †, apud omnes

Ecclefias Orientales ab Antiochia Constanti-

quod supposito cam à Luciano conditam suisse, S.A.C. 141, mirandum non eft : cum illud vocabulum poft ab An C C eius demum tempora crebro seu ulurpari cos-

Epiftolas etiam aliquot exaravit Lucianus ; ...... è quarum ună ad Antiochepos è carcere Ni comedienti data extat extrema clauiula apud Chronici Alexandrini Autorem. Ormionem Apologericam cujus meminit Eufebius", ab eo portus coram Imperatore vivà voct pronun-

ciatum, quam feripto editum existimo. PHILE AS, ex Theori, ampla in Agypto ad Offium Mendefium Urbe, originem duxille videtur; floruir hojus fæculi fine circa annuat cexest Nobili genere ortus, opibus, diviriilos locupletatus , in Philosophiz studius & Grascorum disciplinis admodum clarus. Cunctis in Patrit honoribus ac muneribus fumuja cum lando perfunctus , randem U bis fum Epifenpatum geffit. Fervente fub Maximiap. Perfercutione areso cccxs. capire truncatur, Uxoratum fuille etiam mortis tempore clare indicat Eufebius *, dum de ipfo & Philoromo Martyrii focio narrat, quòd cum amici & cognati, atque etiam ipfi Magifratus & Judex cos co-hortarentur, ut fui ipforum mileteri, & uxoribus ac liberis fuis confulere vellent ; his tamen omnibus adduci non potuetint, ut vite confervandz causa divinas leges de confessione & negatione nominis Christilaras contemperent. Scripfit Epifielam ad Thonniras suos de Martyriis que Alexandriz per id tempus contigerant, & cruciatibus quos Martyres virili & in-victo animo pertulerant. Nobile hnjus Epi-stolæ Fragmentum habet Eusebius †, candem-

que proculdubió defignat Hieronymus *, dum †L 8. c. 19. air Phileam elegantifimum libellum de Mat. * De Seripe.

HESYCHIUS, Episcopus Urbis alicu-jus in Ægypto, claruit sub lujusce sæculi finem. Martyrium fubiit fub Maximino anno cccx1 Eandem quam & Lucianus, operam corrigendis & emendandis Grzcz & LXX. Verlienis exemplaribus navavit. Novam horum Editionem ab co adomatam amplexæ funt , & ufurpārunt Ægypti & regionum vicinarum Ecclefiz, tefte

tyrum laude composuisse.

Hieronymo *.

Scriptores Gentiles , qui boc Sæculo Christianismum oppugnarunt.

Domittus ulpianus, natio-ne Syrus, ex Phanice oriundus, Papiniani discipulus, juris peririsimus. Claruit anno Chr. ccxx. sub Alexandro demum Severo Sacrorum Scriniorum Magister , Præfectus An-nonæ , denique Prærorio Præfectus , il Prærorianis occifus. Chritti fidem non modò Ju-

daicam Superfitionem vocar, verum libro feptimo de Offic, Proconf. nefaria Principum re-feripta collegit f telle Lactantio *) ut doce- * De Johit. ret aquibus poenis affici oporteret eos , qui fe 1364. cultores Dei confiterentur-

PORPHYRIUS , vernaculo nomine

Szculum Novatianum.

S.E.C.111 Malchus dictus, ortu Tyrius, vitz instituto at An. CC. Philosophus, Claruit anno Chr. ccs.xx. Obiit, ut videtur, incunte sequente seculo, vel panlò post. Nescio plane an sidem meretur quod de

*Lio, e. 16. éo refert Nicephorus * , qui tamen Eulebium hae in te testem citat , Porphyrium primo quidem fuifle Christianum; verum cum à Christianis quibufdam Cæfarez verberatus effet , nec mjuriam illam bene concoquere potict, atrà bile percitum Christianismum ejurasse, atque ad Christum Christianorumque Scripturas impiis convitiis profeindendas animum appuliffe. Nicephoro przivisse videtur D. * Augustinus qui Porphyrium vana Scientiz tumore inflatum a Christi faluberrima humilitate refiliisse scribit. An verò de abdicarà Christi professione, an potius quod cum facra volumina legisset, saluberrimam Christi sidem amplecti recufaret, intelligendus fit Augustinus,

ptura deprehensis egit , tertio libro explica-

tionem Scriptura inter Christianos tunc temporis receptam, ac imprimis allegoricam fu-

mihi haud fatis manifestò liquet. Inter varia que condidit, volumina, edidir in Sicilià tunc agens, centra Christianes libros X V., in quibusid præcipuè penfi habnir, ur S. Scripturæ auroritatem, cui quasi fundamento innixa est Chriftiana religio, convelleret. Hinc primo libro de contrarietate & contradictionibus in Scri-

num Anriquirates impugnavit : duodecimo & ab An. CC. decimo tertio contra Danielis Prophetiam differuit, aliis Evangeliorum fidem evertere conatus est. Unde rabidus adversits Christinia. cane midit Hieronymo *, rla sab spin ova chia * De Scri bins † lifta Porphyrii scripra Theodosius * lege Prefer-† De P. et lari igne aboleri juffit: ex quibus tamen pluri- Erang. Lio ma ear; amplifima Excerpra affervantur apud co. Eufebium Hift. Eccl. I. 6. c. 19. (ex libro Por- * Ex. C.de phyrii 3t.) praparar. Evangelic. l.1. c.9. (ex l. Sam. Tria. 4.) & aliud apud Hieronymum Przfat. in 1. lib. Comment. in Epift. ad Galat. Tom. ix. p. 1'9 Porphyrium uostrum eundem cum Publilio Optatiano Porphyrio, Panegyrici ad Constantinum nugaci plane ac incpro poemate comprehenfi anctore, facit Cardinalis Baronius; quem proinde ridet Josephus Scaliger, Animadvert, ad Eufeb. Chron. p. 350. verum ex tune recens editis veterrimis hifee monumentis, infe Baronius errorem funm haud gravatim correxit ad annnum eccxxv. Extat Poëmarion issud præmista Porphyrii ad Constantinum ejusque ad Porphyrium epistoli M. Velseri notis & Christiani Daumii Spicile-gio Critico illustratum, inter Velseri opera

reliquis ejus in novissima editione prati-

gillavit,quarto Historiam Mosaicam & Judgo. S.A.C. 111

Finis Tertii Saculi.

SÆCULUM

* De Civit. Deil: 10.c.

S ECHILIM ARIANUM

SÆCULUM ARIANUM

CONSPECTUS SÆCULI-

Ratura cum hoc Szculo dira, fiqua unquam alias, Perfecutio, nempe 5.8.C. IV. anno ccetti. F.bruar. XXIII. Inchoara eft decima fub Diocletiano, abacco. Maximiano, &c. Perfecutio, qua in annum ufque undecimum protra-himt. Hine Eccletiarum everifo, teditus "acri in ficum redada", hono-

rum spolia, multiplex & miseranda Christianorum strages, supplicia undique conquifita, omnique crudelitatis genere excogitata, faces incenfix pedibus fingulisque membris admota, donec decocta omni cute vis ignis ad Intima viscera penetraffet i corpora cremara, & in pulverem comminuta, & in flumina ac mare jacta. Infula, Carceres, meralla, notante Lactantio c. 22. leves erant pænæ : ignis, crux. ferz, quotidiana erant & facilia, in causa capitis, animadversio gladii, admodum paucis, quasi beneficii loco deferebatur, qui ob merita vetera impetravetant bonam morrem. Totam hujusce persecutionis scriem suse non minus, ac eleganter, Lastantius; qui omnia ejus arcana, ortum, progreffum dilucide aperir ; è quo multa hâc de re hausire licet, que apud alios fruftra querantut. Tandem anno cocxis. Imperatore Conftantino Christi fidem amplectente, novam Induit faciem Ecclesia Christiana, ubique ornata, dorata, legibus munita, decrescente indies Ethnicorum Superstitione. Oritur hærefis Ariana, que Chtifto Destatem detrahit , & in Creaturarum classem redigit , filium patri esc quainer and essantes negans, mox à Concilio Niczno, Occumentorum primo, anno cocxxv. damnara. Regnante Constantio, vires recolligit, ejusque præsidio fulta in Carholicos ubique graffatur, & in novas Semiarianorum, Photinianorum, Aetianotum, Eunomianorum, Macedonianorum, &c., Sectas diffunditur, quas Synodus II. Genetalis CP. habita anno CCCLXXXI. anathemati fubiicit, & Theodofius M. authoritare fua & legibus, quas tulit, comprimit. Magnas in Africa turbas dant Donatifiz, à potestate tum Szculati, tum Ecclefiaftică (zpius tepreffi. Juliano ad imperium evecto recrudef-cit Gentilifmus, excitată in Christianos gravistima perfecutione. Verum hzc nubecula cità transiit, occifo Iuliano anno CCCLXIII, Iovianus mox in Impetatorem levatus, doctrinam Catholicam fovebat, Episcopos exules sedibus testituit; sed eo post octo fere menses, è rebus humanis exempto, Valens, Valentiniani frater, Orientalis Imperii Gubetnaculis admovetur, qui hætefi Arianz palàm favebat, ejusque assecias dignitatibus auxit, honoribus ornavir ; depressis ubique & vexatis Catholicls usque ad annum ccel xxix. quo Theodofius M. in imperii confortium à Gratiano ascitus, Catholicis pacem, quietem, przfidium dedit; hztefes quafcunque compefcuit, & per XV1. annos Imperium feliciter administravit.

G 4 SCRI-

SCRIPTORES

S.E.C. IV. ab An.CCC. 301. 2 Ly. c.6.

inflitutione & officio Alexandrinus, Scriptorum omaium hujus avi agmen ducit, & quidem me-rito. Erat enim, teste Ensebio *,

Ities Theretien Line, divinent Episcoporum decus, Christianz Religionis Doctor eximius; cum ob totius vitz fanctimoniam, tum ob facrarum literarum findium ad peritiam venerabilis. Ad pietatem juxta & l'acras literas à Theon's Epileopo formatus est, cui deinde iplo anno faculari Christi 300. in sede Alexandrina successit. Elapso ferè in Epifcopali munere triennio, exorta est Perfecutio à Diocletiano anno ccent. excitata: ex quo per reliquum vitz tempus ob ingruentem tempestatem arctiore disciplină sele exercuit Pe-

trus, communique Ecclefiarum utilirati pro virili prospexit. Sub hac Periecutione diu eum in carcere detentum fuise necesse est; si modò vera fint, que de dissidio illum inter & Meletium Lycopolitanum in Thebaide Epifcopum ex incertis, ut opinor, fi non fictis, † Harefall Meletianorum Actis Epiphanius † refert. Mihi quidem in re incertà divinanti probabile videtur , Petrum sub Diocletiano vel Galerio

> dum vinculis absolutum, demum sub Maximino passum este, Certe inculenter tradit Bufeblus *, qui hic ipla tempeltare in Ægypto ver-fabatur, ibi etiam in carcerem dettuius, Petrum nullum ob crimen comprehensum , przter omnium expectationem subitò & absque ulla probabili causa folo Maximini juffu capite truncatum effe. Hoc ei contigit anno per-fecutionis nono, Epifeopatus fui duodecimo,

Christicecve

301

Maximiniano in cuftodiam traditum, poltmo-

Scriplit corum causa, qui in pradicta Per-fecutione lapli effent, Librum de Panseencia; ex quo supersunt hodie Canones XV. variis Pomitentium cafibus accommodati ; qui habentur Gr. Lat. Concil Tom. I. cum Balfamonis verò & Zonare Scholiis Synodici (eu Pandect. Canonum Tom. II. Alium item Librans De Divinstate, ex quo loca quadam adteruntur Concilii Ephetini Act. I. p. 508. Act. vii. p. 836. Concil. Tom. 111. Concilii Chalcedonenfis Act. I. p. 286. Concil. Tom. tv. fed

postremo huic excerpto Grzca defunt. Ascribitur ei Diarriba de Paschare que seius extat MSS, quamque in Uranologio fuo edidit Petavius, verum an ejus fit, non immeritò dubitatur.

ANASTASIA, Formina Romana, genere, co queio, opibus, maxime verò Christia. næ fidei; quam á matre Flavia haufera: , profeffione nobilifima; uxor Publii viri clarifimi, fed erga Christianam Religionem, coque nomine adversus Uxnremetiam, malé animati; uem Diock ianus ad Perfas Legatum mifit. Anaftatia darty ium anno cocara obiife dicitur. Extant duc Epifela, simodo genuine fint,

ETRUS, fi non ortu, faltem ab ea ad Chryfogonum fanctiffenum Confesio- S.E.C. 14. rem non longe ante Martyrium è carcere scri- ab AnCCC ptz,unz cum Chiyfogoni Responsis, apud Suidam in voce Xiomana

HIERACAS, genere Agyptius ex op-pido Leontone, acutilimo ingenio przditus, omnique meliori literatura, univerlis Gracorum & Ægyptiorum disciplinis, ac imprimis medicina (cientia imbutus; quibus admirabilem plane vitæ fanctimoniam adjunxit : ita ut plurimos ex Ægyptiis Monachis in errorcs iuos pentraheret. Docuit enim Refurrectionem folius effe anima, & merc fpiritualem ; Pueros ante rationis ulum mortuos zterna falute excidere; Melchiiedecum effe Spiritum Sanctum; Nuptias denique Christianis illicitas esse, Veteris quippe Teltamenti proprias: unde nemi-nem in cœtum fuum admifit,nifi Virgines,Monachos, Continentes, & Viduas. Claruit circa an cccrr. Oblit nonagenarius. Scripfir Commenmrios in Scripturam Incubrationes in Hexaemeren, & alia quadam ex facris deprompta literis quibus & Pfalmes multos à se compositos adjecit. Extant Fragm. quedam ap Epiph.Hzr.67.

ARNOBIUS, gente Afer, claruit an. cccrts-Apud Siccam Veneream, mediterraneam Africz urbem, Rhetoricam docuit, religione Gentilis quam firense propugnavit : tandem ut fidem Christi amplectererur, somniis admonitus, Baptilmum ab Epilcopo impetrare non po-tuit, donec edito adversas Gentiles libro fanè elegantifimo, veluti certifinio pignore fido fue finceritatem cellatus fit. Convertionis lua tempus ipie delignat, cum ait, trecentos effe annos fermè minus vel plus aliquid ex quo copimus elle Christiani Recte dicit, plus velminis alignid: Scripti enimfunt hi libri an ccettt. vel non diupost, exortà jam perse cutione. De obitu cjus nihil conftat. Stylum ejus tanquam inzqualem & nimium , librumque ejus abique ope-ris fui partitione confulum carpit Hieronym †; † Epift rigide latis & immerito meo quidem judicio. I Habet enim flylus Arnobianus fuam cloquen- P-104tiam, & dictionem plane florentiffmam : pec operi deelt methodus concinna & bene ordinata ur cuivis attentò legenti apertè confla-bit. Dogmata quadam habet forian minus Ca-tholica; que homini è Gentilium tenebris re-

cens crumpenti, & nondum Christianz fidei elementis fatis instructo condonanda fun Extant Adversits Gentes libri VII. typis im presti Rome 1543. Bafil 1546. Parif 1580. Antwry 1582. cum notis Canteri. Geneva (per Herald.) 15-7-Parif. 1605. Handwig. per Elmenhorstium) 1610-Ducci per Stevechtum) 1634. Lugd Bat. 1651. 40, cum integris Variorum Commentariis , demum Parif. 1666. ad calcem Cypriani

cum Ph. Priorii & felectis aliorum notis Circumf-runtur etiam fub e jus nomine Commenearis breves in Pfalmes CL quos effe Arnobii juaioris opus eruditis dudum fuboluit. L. C.E.

302,

Vid. His

SEC IV. IL CALIUS LACTANTIUS FIRdeinceps. Patriam habuit Italiam, forfan Fifmio, quod agri Piceni oppidum est ad oram maris Hadriatici, otivndus ; indeque Firmiani nomen traxiffe videtur; quod tamen folà conjectură nititur. Arnobium Sicce tunc in Africa dosentem magistrum fortitus est: sub que adolescentulus adhuc conscripto Symposio elegantifimum pezcocis ingenii specimen dedit. Inde Nicomediam quam Diocletianus impensè nimis ornare, urbiq; Rome conquare findebat, aceitus est; ut juventuti eloquentiz ludum aperiret. Verum discipulorum penurià, in Grzca presertim civitare, adactus ad scribendum se contulir ; & inter alia, exorta jam Perfecutione , Christianz Religionis cauam adversus quofvis importunos, ac imprimis contra Hieroclem Bitliyniz Przfidem (qui author & confiliarius excitanda Perfecutionis fuerat ; duosque libellos , quos ocazados inferiplit, arek ric Xespanic composurrat) gravislimis rationum momentis, omnibusque cloquentiz nervis vindicavit. Demum Constantino summà rerum potito, in Galliam evocatur; ut Crifpum Cafarem Constantini filium primogenitum Latinis literis erudiret. Obiit extremà senectate, sed quo anno non liquet. Adeò in hac vità pauper, nt (quod ex Enfebio

303

*tradit Hieronymus†) plerunque etiam ne-ceffariis indiguetit. In Gentilium Theologia plurimum valuit; in Christianz fidei principiis *Choo ad harmoriese parim exercitatus : unde Hieronyaccerrur. mus. Latiaurius quafe quidam fluvius elequenthe ad Pus- rie Tulliana, utinam cam ueltra confirmare poliampao4 enifice, quan facile aliena delfraxit, Navos qui in seriptis ejus notantur, de divinitate, de aterna filii existentià, de animarum przexistentia. & suturo post hanc vitam statu, de fine faculi, & mille annorum imperio, de adventu Eliz multos ad Dei tultum conversuro, alinque eapitibus, de quibas obscuré, incauté, quandoque etiam periculose locutus fit, excufabunt apud candidos rerum aftimatores faculi quo vixit, circa istas res imperitia; dogmata ipsa paulò abitractiora, needum à Theologis dilueide explicata, nec Synodorum decretis definita, & in quibus institute habuit complutes præcedentium fæculorum Patres; diligens ejus profanarum literarm fludium, & continua tere adversus Gentiles certamina, que totum occupabant hominem, animumque à penitiore doctring Christiang examine revocabant. Stylus illi terfus, nitidus, facilis, fonte quodam eloquentiz nativo (ponte fluens. Scriptor (anè eff mirè elegans & difertus , Christianorum omnium fine controversia facundifimus; unde Cicero Christianus vulgo audit, nec defunt qui eum Ciceronem non zquissc modò, sed & præcelluisse volunt. Id citra invidiam dici poteft, illum ab ipfo Ciceronis avo, dictionis nitore & puritate vix ullum habuisse parem,

SCRIPTA

neminem superiorem.

Nilistianus Libri VII. quorum prima do falta Religione agit , Gentilem. Theolo-

giam Impognat , & divini Numinis unitatem S.C. 19. afferit. Secundos originem erroru circa res di- & At CCC. vinas humani, & fordiffimi na idololatriam lapsus caufas investigat. Terrius circa falfam. Capientiess verfatur, & vanitarem Philosophin Gentilis oftendit. Qua tus veram latientiam. Christianz nempe religionis dogmata proponit. Quintus de jufficia tractat, camque penes Christianos solos haberi demonstrat: Gentilibuseos pænis & tormentis divexantibus nefariz crudelitaris acculatis. Sextus de pero cultu & tam interno mentis, quam externo, quod in actionibus fitum eft, officio differit : & errores Philosophorum eirca istam materiam arguit. Septimus outan beatan argumentum habet, animarum immortalitatem probat, futurum vitz flatum , & extremum judicium depingit, & à rebus corporeis & caducis ad aterna, & divina objectamentem revocat. Scripti funt hi libri fab Diocletiani Persecu-ione:quod ipfe Lactantius * aperté fatis tellatur , non quod multi volunt fub Liciniana : Inferioriones enim ad Conftantinum M. ouz in librorum 1. 2. 4. & 5. fronte comparent, nec antiquiotes editiones, nee melioris notz Codices MSS. agnofcunt; ideoque ab alien3 manu fluxisse censenda funt.

Inflicacionamo Epitome, fed mutila, trium folammodò posteriorum librorum compendium ex hibens

De Ira Dei. De Ocificio Dei.

De Mortibus Perfecutorum. Hunc libellum. cujus post Hieronymum vix quisquam veterum meminit, primos in lucem protraxit Stephan Baluzius, & cum amplifimis notis edidit, Mifcell. Tom. II. p.1, deinde brevibus Scholiis ornatus feorfim prodiit Oxen. 1680, 120, Abea Fragmentum parvum de Extremo Indicio?

libri de Mortibus Persecutorum calci adne xum, & una cum co a Baluzio primum editum

SCRIPTA, QUÆ NON EXTANT-

S Tupofium.

Olucroenge, Carmen Hereicum de itioere fuo ab Africa ad Nicomediam. Ad Ajelepiadem librs II.

Ad Probum Epstolarna libri IV.

Ad Severum Epiftolarum libri II. Ad Demerriarum Epifolarum libri II. Hictonymus Comment. in Galat. IV. octavum ad Demetrlaugm Epistolarum librum citat, memoriz, ut videtur, lapfu; integrum enim Epiftolarum Lactautianarum volumen non nifi octo libros continebat, ex quibus Epiftola ad Demetrianum Septimum & Octavum constituchant, ac proinde in Catalogo ipfe Hieronymus endem ordine, ac numero, recenset quo fupra à nobis enumerantur-

SPURIA

Armen de Phantee à Gentili quodam feriptum Carmen de Pafchare Venantii Fortunati eft, Carmen S.E.C. IV.

Carmen de Paffiene Demini, in quo de adoab An CCC ratione crucis agitur, ut alia taccam.

Prodierunt Opera Lactantii Rome 1645. 1470. 1474 Venet. 1472. 1478. 1485. 1490. 1497. 1502. 1509. (fol.) 1515. Parif. 1513. (40.) Florent. 1513. Venet. 1521, 1535. Bafil. 1521. (4.) 1522, 1532. 1563. (fol.) Answerp. Antverp. 1539. 1555. 1568. Lund. 1532. 1553. 1556. 1567. (16.) Colon. 1544. Parif. 1563. 1589. Autverp. 1570. (8.) 1579. 1587. Geneva (editio accuratissima per Tornesium) 1613. (16°.) Lugd. 1616. (16°.) Rome 1650. (fol.) Lugd. Bas. 1652, 1660. (8°.) Oxon. 1684. Cantubrig. 1685. (8".) Cateris editionibus prastat Lugdane-Banna, quam anno 1660. Servatius Gallaus cum doctifimis Variorum notis edidit , quibus suas plane eruditissimas addidit.

DOROTHEUS, (alius omnino à Dorotheo Presbytero Antiocheno, quem Dioclerianus baphii apud Tyrum Procuratorem co stituit, de quo Eusebius 1.7. c. 32. Alius à Dorotheo Diocletiani Cubiculario & Martyre;

de quo idem lib. 8. cap. 1. 6.) Tyriorum Utbis, ut volunt , Epilcopus : Presbyterum quidem cum Martyrologio Romano faciunt recentiores ; quod non aliunde profluxisse videtur, quam quod hunc cum Dorotheo Autiocheno male confundunt:cui errori non leve robur addidit, præfationis, quammox dabimus, interpres Latinus, qui nostrum Presbyterum vocat, mercoriu nempe per Presbyterum teddens. Clarusife dicitut Dorotheus noster ann. ccc111. multa fish Diocletiani perfecutione paffus,tandemque in exilium miffus : fedata tempestate ad Ecclefiam fuam rediit, ad Juliani usque tempora superstes, sub quo ad Odysseam civitatem aufugit, ubi à Juliani pexfectis comprehenfus.

post varia tormenta vitam Martyrio finivit, S.A.C. IV. etatis an. cv11. Verum incerta effe hec omnia, ab An.CCC. & planesconficta, mox patebit, nullius Scriptoris, Seculo fexto antiquioris, restimonio fulta. De eo enim, excepto unico Anonymo, è quo fua defumpferint Martyrologii Romani & Menologii Graci conditores , paucique alu, al-tum plane est silentiam. Plures Ecclesiasticos Commentarios Dorotheus noster scripsiffe dicitur; circumfertur hodie sub ejus nomine 83napfis de vita & morte Prophemrum, Apostolorum & discipulorum Domini, que Latine habetur, Bibliothec. PP. Tom. 111. & ad calcem Salviani Rosse 1564. f. Spuriam effe, & ad fabulas putidiffimas relegandam, nemo non videt. De hac Synopsi ejusque Auctore, aquam mihi diu hafiffe fateor; donec totius pene fabula Scenam aperuit Anonymi cujuldam fragmentum Gracum, quod ex duobus Cod, MSS. Baroccianis, uno nempe N. 206. alteroque Anastasti Nicerni qualtionibus in Sacram Scripturam fubjunco N. 142. manu fua descriptum, mihi pro fua hu-

manitare communicavit Hen. Dodyvellus. Multas quidem continet antles fabulas nullo antiquitatis suffragio nixas, nullo ordine dispositas; hand pauca ramen neutiquam contemnenda, que non modo ad Synopsin hanc Dorotheanam, fed & alia historia Ecclesiastica capita illustranda apprime conferunt: integrum igitur fraementum Latina versione ornatum hic subjiciam, deinde observationibus nonnullis illustrabo. Ut ad Codices MSS. ex guibus defumptum est recenferem, nec per valetudinem nec per otium licuit. Vereor ne amicus, cujus opera in describendo apographo Dodvvelliano usus sum, nimis hinc inde festinarit. Variantes quasdam lectiones quas à Cl. Dodvvello accepi, vel uncis inclufi, vel in marginem conjecti.

Xังเโคลแแล ดันx\ของตาลเล่า เครารที่ 6 แลวิลที่ที่ τε χυρία Δωφιθέα Επισχύπια Τύρα, αρχαία ror 9- ès roic espesie Auniu es Kunçurriτου τρ βασιλέων.

Ο Ττο ι σουλιχθώς αίθαμο άνές εκί (w. γεύμμας διακλέλειστι Τυμακτάτι τοῦ Έλ-Aprica, imedemiş egi inarigur tür yazimer immer@interer, pipele de est metaleupdi depolar po the דו אני שלים במוציים ביו לי אומיים אמיים ביים ביים מייים This ideas respectator, ago les Dunius this de Tique Exnanciae pareis luduara ? Togiera , no Stadiure Cin dutofaris alla squalis 240 ton Argirtus la-Austric arries Tax Xesquaris, Water & America mari-יושר שני צופור בעם שלבו ונגוד שמשילם יוד יושמה Irhinry Aixportus , age wilkie ainemis Carpelin έν βαθυτατώ γέρα 21ο του είς Χρισέν έμελογίαν δύς Barrious dermidurer , trante qui imla iran elle roy-Name. Out @ reine à plyas merbires est emaeli Sammoi Barwa & mirecaul nir ihn men an d undelle rur ThoOnrur & T'Amogidur rie Bier bri-Asers. rum & Apostolorum vitam finierit.

Tractatus Ecclesiafticus de LXX. Domini discipulis, conscriprus à Dorotheo Tyri Episcopo, antiquo admodum viro & divinitùs inspirato, qui Martyr fuir temporib. Licinii & Conftantini Imperatorum.

Elebris hic vir varias rum Latinas tum Hojus Præ Gracas post se lucubrationes reliquit, fationis namutrinique linguz petitus , & multarum Verio Lati-retum gnarus propter ingenii dexteritatem nopi prafi. fuit:post mortem autem Diocletiani & Licinii za en exilio liberatus,& ipfe parceciam fuam recepit; Ecclefiam enim Tyri ad Julianum ulque Tyrannum rexit. Quoniam vetò Julianus non manifesté per se, sed occulté per principes suos, Chri-fianos occidebat, irerum Dototheus ad Odyffeam civitatem venit, ubi a Juliani Princip bus prehenius, multaque verbera paffus, in grandava senecute propter Christi consessionem inter ipía tormenta, cum annorum effet CVII, mortuus est. Igitur in Commentariis Ecclesiafticis, quos magnus hic fenex post fe reliquit, LXX. Servatoris nostri discipulorum histo-riam contexuir, & ubi unusquisque Propheta-

Ermen

Sæculum Arianum.

Inotimis itaque illos fuific L X X. difeipulos S & C 110

SAC IV. 'D Winnic all ric b contrat denn riger, in at marine Succe & Shousan to Distinct manufact Spiere, ar & Sing- Audenter is demargate and primmeres, mera

refert, quorum plerique Episcopatum variis in ab An CCC. locis gesterant; corundem divinus Apostolus in salutationibus suis meminit. Post Servatoris yes the 9 Earthor speed on recons distances were enim nostri à mortuis resurrectionem omnes autic Provides musines qui ce mis 'Amoranes peperiale , in the true trumpiae brue descriptioneran illos rediffe , & inter Apostolos versatos esfe Indicat, quorum & cognómica utcunque refere Periodena, ourstain to

Sequitur in MS. Discipulorum Synopsis, prout in editis habetur. Ad finem LXX. Discipulorum leguntur hac.

halesan curving man san are aren a san recent diams for day Culon. Kai yay i 'Arigu @ yeatur all durin diami Baryer [S di re] est met num yezonem de Kopin-est und demete le dezistenten et diament F phone claMS. Xen's Marila vie i en motou de durin Semprimo, paramet & deducer and the on receive , a perfer f Is MS

fecusio,

48. 20

g In MS lecando,

martur tur Januarus imeifer, em icie Derrian fer antenen nicona Bin it ati Tu Bigarra, gai rus Sheninus ais] Oir @ir b physe approprie Dupide & hopican by po-Our , errary & ermibe ele. Tie apiet ge salbeeine parroid Eudenlat is to vertin tiet Tire mis curide ion marecion Tire popule Emi-Perina b fre at sie Cunter inge uffen & Buter maneler ties materies ricym.] Egint à Arbeliec à PERCE Later ing , mirri parter sier fest Baginta Resparin may aim Correigns menercharus in pinаспраня тар ата (потруга тарелали и ра-т те чест сы адале тик Серезаду. Атего 38 о 18 водине ддастада из сопрасти заводи Эф (атегоричени те ра) терита и тогора поседа, то 3 б. Едина в Податий д пода аметино дозагий, н эді радом ў Тем Элераrugiac Bintaria. , cian ga i Dury imminere. En est ric megnil@ Anune est Anntenari un-THERE is THE COMPLICE MINTY STREET BE KAME & Barrade , sai el rere No qui Kaga@- sai Neusesards. Auxis to alies at meanes periodes distidesires were mic legenerat von Xermania francis--mein euter ab engeluft Can für anfachter angen perme, jud' an 'Adplance & & Thele wie Javen ie-There, residing of it is naturalise than , at the Kape disaster, it that its things the Kerns-ran Carl Living deather, anapialise Therefore gete fines there to Annie , Male stor madie in contidua vin l'apanes acapiera , est die in mètica vin l'apanes Baffage uningues; δ τ Λουίνος σεθε άντι , μιτις σε Σερμανίς αξι τ "Alpanic σερίς άντιτης μβι άχρησης όν τη τρακορίη ταυτή πλοιαθίωπ, η τι αραστάξη † Χερτι Λουίνος» 3 ninac phi Adrane, ninac 3 2 Inthone 2 impyriac wife avin winipynina beindy airle, 15 8 Legistu bradopia confident Dopopaya שוני אחד מודה לוחוב יום יום לוחול ווים ביום ליום מודה ליום क्रिका की दं रहे देवदर्शक पर्याप परमाधील है अन् अविकास पूर्वर केंग्रे केंग्रे किया का विकास देवहर्दिक्कि केंग्र Tric Corners aired xarranauCan the Nesspelman , &

Sta fanctifimus & bestäffmus Dorotheus, Rounz positus, Latino setunone consignata in Commentariis fuis reliquit. Ex his nos ifta haufirmus,& in Gracum fermonem vettentes, cundis in notitiam dedimus LXX. discipulorum indiculum, quem certum atque verum accepeta-mus. Apostolus enim inter scribendum, illorum mentionem fecit his verbis, quique ante ner in Densiro faeruse : neutiquam igitur inctedibile haberi debet LXX. discipulos post resurrectionem Christi, reversos esfe, & in illum credidisfe,

confpectà ipfius à morte refurrectione, que mi-raculorum omnium, primis tenet. [Ejusdem Dotothei Episcopi & Martyris de Byzantio urbe, e jusque Episcopis Commentarius.] Magnus itaque iste præful Dorotheus scriptis retulit venerandam sancæ acgloriosæ Marryris Euphemiz zdem à Tito quodam primum in petrzo conftructam effe : qui quidem Titus fedi Byzantinz przfuit , & post obitum in ade dicti propè veteres minos depositus fuit. Pell Christi resurrectionem Andreas Apoflolus locis hifce pedem intulit . multaque Christianorum millia ad partes suas pertraxita adeò ut aliis in locis tanta discipulorum multitudo neutiquam inveniretur. Omnes enim Byzantini ptaceptores ac constantes facti, tytannicas quidem minas ob humilitatem fortis effugerunt, divinum autem verbum Ethnicis & Judzis propagarunt : Tito quippe miracula edente, qualia & iple Salvatot noster perficere solchat. Porrò Licinii ac Diocletiani tyrannide vires adhuc obtinente , in isto rerum statu interficitur Carus Impetator una cum binis ofius filiis Carino & Numeriano. His è medio sublatis, timorem deposuerunt tyranni, & audaciús deinceps ad Christianorum cædem sele contulerum; milliaque illorum aliquot quoti-die trucidirunt. Inter hos Adrianus Probi filius morte affici dată operă quafivit. Nicomediz enim post Cari necem przens factus, visa Christianorum a Licinio sine ullo pudore interfectorum multitudine, tribunal accedens Licinium fic affatus est. Quamobrem tantă vefania exercitus Romanus à te plectitur , dum plurimas interim Romanorum provincias Barbari infideant? Cui Licinius: Tune etiam Chriftianus?Respondit Adrianus: immò verò,malim enimob istam confessionem mori, quam Chriflum negare. Licinius multa tormenta, pluri-mas quinetiam blanditias ac ptomiffa illi in medium propofuit; ut verò illum fidei Chrifrianz confessioni constantes adherentem vi-

dit , ità exardescens caput illi amputari justit. Postquam ille martyrium in istà confessione consummàsset, Metrophanes, qui èpiscopatura recens susceptat, rei conscius, assumptis

Constitut & nature marries Advant of An. SAC. IV. S.E.C. IV. fibi qui præftò etant amicis, Nicomediam per-Ab As.CCC. venit, & glociofi martyris Adriani reliquias fub furatus reportavit illas,& in primaria Byzantinorum Christianorum deposuit Ecclesia prope urbem pofità, & à loco in quo fita est Argyropolis, nomen fortità. In eadem etiam Titus, primus qui fedi Constantinopolitanz prafuit Episcopus , deposuit reliquias Adriam - qui fub Maximiano Martyrium obiit,& Nataliam uxoremejus, aliofque Martyrii ejus comites-Ibidem adhuc depofitz funt reliquiz Stachyos, è LXX discipulis unius,qui ab Andrea Apostolo codem in loco primus Byzantii Epilcopus conflitutus fuerat. Andreas enim ad locum trasiciens Byzantinis Christum pradicare in animo habuir. Quam verò Zeuxippus, arbis eo tempore przfectus, vir truculenti ingenii, petegrinos omnes Byzantium appellentes, nomifi poli examen de teligione Christiana factum in urbemingredipermitteret;quòd fi antem fe Chriflum nosse aliquis confitetetur,illum confestim manus pedesque vinctum in mare projici juberet; levitiam illius devitans Andreas Byzantium pratemavigavit, & in Thracia partibus hand ita longe a Byzantio, unico verò ab Argyropoli urbe fladio, scdes pet biennium posuit; ibique loci piorum ac veritatis fludioforum hominum cætum collegit. Cum discipulos itaque bis mille circiter conflisset, alrare Christo in Argyropoli poluisset, & Stachyn Episcopum ordinasset, ad Sinopen Ponti urbem difceffit. Stachys decimolexto Episcopatús sui anno è vivis discessig-Illi fuccedit Onefimus; de quo Paulus Apoltolus ad Philemonem scripsit. Quatnordecim ille annos fedi perfuit. Postillum Polycarpus Epi scopatum Byzantinum pet triennium obiit.Post octodecim à motte istins annos, Plutarchas facerdotium accepit,& per sedecim annos gessit. Sedecion illi successor fuit , qui novem annos præfedit Huic Diogenes,qui postquam quindecim annos in Episcopatu exegiset , mortem obiit.Post illum Eleutherius septem annos pezfuit; dein Fælix quinque annos, mox Polycarous, qui ad duodecimum ufque annum pervenit. În ade igitur pradictă istorum corpora în cista lapidea fuerunt deposita;ibidem etiam Natalia & Adriani, qui martyrium posthac obiit, corpora funt depolita. In alio autem farcophago è regione posito tredecim Martyrum reliquiz sunt inclufz i in-plumbeo verò farcophago feotfim depositus est Adrianus Nataliz maritus; uti & ad hunc usque diem omnium oculis explorandi jacent in subterranea spelanca, ubi Andreas Apostolus altare posuit. Iam verò non exigua discipulorum multitudine ad Chrifti fidem conversa, & deseviente post Zeuxippi ohitum Byzantinz urbis tyrannide, plurium locorum copiam nacti Ecclefiz Argyropolitana prafecti, cum nimia multirodinis turbam, & Grzcorum Judzorumque conflictum evitare vellent, aliam in parenti campo propé Argyropolin conftruxerunt Ecclefiam, quam postea Conflantinus Magnus Imperator ampliorem fecit, & in crucis figuram formavit, cum fuiipfins corpus in co deponendum vellet. Postquam verò res Byzanting incrementum acceperint , Constantino Aulici ejus persuaferunt

Lacer directions de n', à diriden de 17 moits demis Committee and some , Defending where & Be Jacks, Drugoully was Apprehisent to lada que Ting-Terre special & Trierang Kamerowaiisan amiden m saifarer idfrare & Dei Magunar magneticarto, sa Namalias the tirts means sa brieden Die (we diese Beier Geren ber Bergine er Ciert Assisia & Anogram is to be will war neur Q- Dhiengra - 2 Bo army samer. 'O 38 'Ardiac mi + 10-שני און דים זור יושונים ביושור פין ביושורים לי Reservanystras , an studente them to s mure vim egunedan , aiustig@- m w.naeme vie mercaner firer to befaren memer begertemis and all xeres and sac circles (maxues en im ne imalyers & Xear's ellione, wins didie and the sixth dorugation without my yurper Da-Aut Tide geselentles , 244 the maithe in autre-The adjustations of Andrian to Defirmer , married. en du den geben nanein & Bolavin in tu Geg. nin palen or now make bots & Appropriates enti-The Canagorylai tim to Floques qui Quanidus asder might . it is all out Again omenia Ent , Brenneiger zu Resen Megerne be të 'Appres-Tien , sai ? Trayers Eriengres namericae ele Lerimler & Hirms partim). To de Erange Alex-Orenud- und Err gerrar , all i Hand B mirages par dicares ing- Marierarto. , is To horreran Habitagen permi retter reis im Prierce Q- & Bilaris na Simtas. Asagregicis & and Thirs Bins orthe The Sarah Smer , Mairing no uniqueras the separation , and aired the Maricar & ire u. Debeniur Algiber @ nirel na dinter of toracte gelor , pas' in Diegine ès îm st. 17 ligania mercuisar menirm. Mard 3 Eres Erdoleid irl ifure fret , ed urra Srto Redingen@ luc frem if. fion Plnor to titur causes servide Adies eine. inst gal to the Narahine rayan dwaring, red Alexari & parirom paregirarto. Er 5 To trien Laman if Chilar vin rendire vir in Direct to to property and assistant Nameniac and , ac ear pilge ter des in-Caric Descentas in the Larryain emplain, bida 'Amiguage 'Anhine to Domarigue Begen, Dr 21 majour innes Cumbinidier @ale Neuris garageur , naurauline di qui tre roppositio à dicariu perà die Edicaru मार्थनीय , विश्ववद्यार का गांच्या मार्गिया पूर्व-בשודר , אוש דשי שבונשי לצומרים משל אש דשי דיים Dagrar 29 Fergian agreealis intrysis Budden , is The peropher thister the 'Acperioses Exemples dala dryplagen, Kungarting & plyas Barries partirons medicings mercianty empority within Ma-Kalaul . Beshal e en ti mer suna in iyualendinu. An indi santi ta των δυζανία υξέθη , Εμιοδολόσαν ο συνών το τω Καναστίου με δών έξω τός σέλεως οι των βασμέων σωμαίρ λοτιομέζεδου Τύτο im nien irug ph ring ur moli rin

SEC IV.ab Barrelier bylesen , 126 yeymic also ditropide mic minime decorum effe at Imperatorum corpora SAC IV: 48 exera urbem deportarentut. Ideireo alius oni- Ar. CCC. ALCCC de vii visus navnernic qui Interes twee enieu.

na Ban'asu tu Appren. The appararimentales Tring I ling experience D., Exmenti & Degains T selien i war & Bucher nem , come binnigen alues 'A Freide G. 19 Tolinanter Erieren G. gegen: ntur@ truffure , tun rin Aneuaulu is beren riaragers , med' by mic airest collection Primary E Bullarder un Director Evilinia . ic rai airec de inton if mit aim's leagrance Associate the lase outles and althours. Kai aired & ledena its new paent if mageirur G. ; 'Alim G. igerm ter Inge-

rat igeren fre id. negrious & legaring. Or & i flagione commende & de Prime par gentralaires jegereit nieden zu adrielle elemmenent, dingen to wie O squales plesers land to waine dumant good of er til Be artie Carl T Xesparie. Hangyarial 3of men: 'Aliense & Emergene de To Ota Elaint Asjoulary Exelprise , gai dia vic aires telectros , gai THE F X MUNIO BIRT Photomore [The trines] F is. portic de. poblicar, attoprormy that T column mainter, que the of segrence importal, and Bartening of his Xes-בי למחול ער שפותמפותפור דע בנישוני דוב ל שלוelinies affet primatic, er danger naturifine tracle interes damen, so of the service medthe of Emercone aim's symplement. There's re Colles Caraigner & Dayman . mine aide dunaprier existent une estate , is December to the Strapplin Lines , Epiden & sines memped out, from more of Xeapard of plan the militar durintenie eline ductione and unione disaciona-Mr ; King 20 periode Kongaring & Colic #10- Tergen ur war lausen. Meni 5 7 Ilia-Braza yat 'Orogameric to To Exercise To Str. Assembly Engry and Somme Emission & some isenident Dir in. Iro. Mari rire halogo jon-

nu Marco , Shi sy. Iro- Meni rom Kord-Rearly & friend Man if , of Sur Karon in ttur lurei. O er Kangering- is to mint and tra carreire able ariores toudes & Bilarie name of Biens mino, information of improvement ne à Bicarrie naviscore , EsDeuler ve magneed f ains mempelone , [* un' miris] unselen we itemrine Tires daleges untarquesi re, ic fre de. en print if Minimat, Aculmer & aller Der Meiler & Buentine , halleyer na-Street. Kai Thru J ut. fre weie mier if misendly the to Acuerie wie Andiged the lagurec à Afradic Meier est Aspetie vic Emircon G-Bullardy nation?) . Wen for mercuenar of itennin. Et ung gu Kmmrmig- i an eifacit. Frence We were Animos a Derritor naturation to But armon was acceptive to & andres Countrale, was the Tim Three Caneplar serent, the thir Cyan & Marechines by meanic & name Animer malus byinen, pa Corem d'Poppe Bandera tie to Belarnes pat-פטעמי זו למינוביוני שוני ווצוי ווצוי ביוני שווי ווצוי ביונים או ord lawnowing Kungarananan ranthe palantuners.

demlocus Imperatorum (epultura politus tutt ifta verò ardes ad culmen perducta fortifique ac piiffinis legis Mofaice martyribus, feptem pueris & Eleazaro Pontifici fummo, dicata eft: Priftinam tamen etiam locis appellationem Ecclefià retinente, Olivetum enim a prifcis temporibus locus ifte appellatus fuerats quam quidem publicis precibus dicatam adem Athenodorus, Polycarpi in Epifeopatu fuecesfor, primus adificare corpit: atque ibi loci fedem quadriennio gubernavit Postouem undecimus Byzantii Episcopus ejus vice constitutus est Euzoius, qui facerdotio lampadem tradidit. Poftquam ifte undecim annos ac menfes fex exe-

giffet, Alypius Ecclefiz prafedit annis tredecim cum dimidio. Illi Pertinax fucce flit, & Epifcopatum novendecim annis tenuit. Ifte verò Pertinax, vir confulari ac prztoria dignitate inter Romanos perfuncius, deplorată valetudine laborans, dum in Thraciz partibus ageret, plutima in Byzantio miracula à Christianis fieri audivit. Ad Alypium itaque Episcopum in Oliveti Ecclesia degentem adveniens, illiusque precibus & impolitione manuum à morbo liberatus , idololatricum errorem fimul ac præfecturam fuam abrenunciavit, & in Chri-Iti fidem baptizatus , Alypio constanter adhæsit , Presbyteratus dignitate auchus ; singulifque diebus lachrymas pœnitentiam testatus estandere non desiit; tandem post Alypii mottem Episcopus ordinatus. Cům verò opulentus valde effet Pertinax, aliam apud Argyropolitanos Ecclefiam conftruxit peope littus marinum in loco Sycis appellato, Pacifoue illi nomen indidit, quem quidem locum Christiani multis variifque adificiis conftructis ad justam urbis magnitudinem ampliarunt; ideoque Conftantinus imperator piiffimus locum poftea muris ornavit. Post Pertinacem verò Olympianus in Ecclefià, Pace appellatà, Episcopus est ordinatus, atq; nndc cim annos fedi przfuit. Illi fuc-cellor datus est Marcus, qui tredecimannos, dein Cyrillianus qui fedecumpost illum Castinus, qui septem annos sedit. Caltimus igitur primò Episcopatus sui anno aliam adificavit Ecclesiam intra Byzantium in boreali e jus regione,ubi loci etiam Prafulcs Byzantini funt depofiti, ędiqi cognomen dedit Euphemiz Martyris, quz lub iftud tempus martyrium obierat. Ibi igitur Castinus reliquum Episcopatus sui tempus exegit, ac Titum post se reliquit successorem, qui postquam annos triginta quinque & menfes fex prefedillet, Dometium, Probi Imperatoris fratrem, fibi faccefforem conflituit Exactis ab Ipfo in Episcopatu gerendo annis viginti quatuor cum dimidio, Probus Dometii filius facerdotium fuscepit & fusceptú integris duodccimannis administravit. Post illum Metrophanes, Probi frater & Dometii filius, Byzantii Episcopus ordi-

natur, sedemque per decennium rexit. Sub istius Epifcopatu Constantinus, semper Augustus , quo melais contra Licinium pugnam instrueret, Byzantium occupavit,& viri gravitate oblectatus, optimumoue locorum fitumcontemplatus,poltquam Metrophanis precibus Licinium bello devicillet , protinus Romani Imperii fedem ad Byzantium translulit urbem muris tectifque communivit, & liberales admodum largitiones civibus donavit, illamque à proprio ipsies nomine Constantinopolim appellari voluit.

* In MS.

BOTE TOV.

conscripta reliquit. Grzcè à nobis conversa funt fub confulatu Philoxeni & Probi,cum Joannes Romz Episcopus Constantiuopolim venit. Rogatus enim ab Archiepifcopo Constantinopolitano ut fecum in natalitiis Christifacra folennia celebraret, istud facere renuit, nisi ante Episcopum Constantinopolitanum facra fibi facere liceret. Quippe quia Roma ante Confiantinopoliranopolim Episcopum accepisset. Quzftione igitur hac de re mota ex M. Dorotliei feriptis argumenta hauserunt nostri, probantes fedem Constantinopolitanam & fancti Apostoli Andrez ordinationem (fen fuccessionem) Romauá antiquiorem fuisse. Joannes quidem Romæ Episcopus Dorothei scriptum verumesse agnovit. Episcopo autem Constantinopolitano przponi voluit, có quòd Apostolorum Principis locum teneret & ob hanc demum rationem loci prioritas illi concessa est, non quod sedes Romana antiquior ellet Conflantinopolitana. Dein a diverticulo quali rediens S. Dorotheus in Commentarii fui calce mentionem fecit XII. Apostolorum,ubi unusquisque iltorum prædicavit.enarrans.

- 1. Petrum quidem Apoltolum post dicessam ab Antiochia in Galatia , locifque Pouta Mediterraneis, & in omni Cappadocià & Bithynia Evangelium prædicasse, ad extremum veró, in tota Italia & Roma.
- 2. Andreas, frater ejus, Bithyniam, totamque Thraciam & Scythiam peragravit Evangelium Domini przdicaus. Poitea verò Sebaftopolin magnam profectus eftubi Apfari fitum elt ca-Arum, & Phasis flavius, apud quem anteriores Æthiopes habitant. Sepultus demum eft in Patris Achia urbe, ab Ægeata crucifixus.

3. Jacobus verò Zebedæi filius duodecim Ifraelis tribus peragravit, apud quos Christum radicans, ab Herode Tetrarcha in Cafarea Paleiting gladio decollarus eft.

- 4. Joannes iftins frarer, qui & Evangelium conferiplit, pottquam in Ephelo Christumpradicallet à Trajano Imperatore in Patmon infolam ob chriftianz fidei confessionem relegatus est-à terra demum in cœlum fublatus. Ideo enim fententia anud multos obtinuit eum unà eum E. nocho & Elia etiamnum in vivis effe.
- 5. Philippus Apottolus, przdicaro in Phrygia Evangelio, in Hierapoli sepultus est cum tiliabus iuis, quarum meminit Lucas Evangelifta in Actis Apoltolorum.
- 6. Bartholomzus Apostolus, postquam India For licibus appellatis, Christum predicasset, illisque Evangelinni Martha i tradidifier, in Corbanopoli Armenia majoris civitate obdormivit. 7. Thomas autem Apostolus, postquam Par-

this & Medis & Perfis & Germanis, & Bactris, Evangelium Christi pradiculet, in India urbe Calantita dicka, martyrio affectus obist.

8. MattheusEvangelitha,pothquamEvangelium hum Hebraica lingua colcriptum tradidulet Ecclefie Hierofolymitanz, Christumo; predicaffet, manifest & Xeaste, maneras de laporation & Sugias. in Hierapoli Syriz urbe martyrio coronatus eft. 9. Judas autem Jacobi frater,poliquam Chriflum per universam Mesopotamiam predicatiet. in Edella martyrium obiit, ibiq: sepultus igget.

muses semiliares es milliones or tel me imm to 16 An.CCC Swaring beaufire age Thick , impiles loaving b Emirace Paper in Fer de Kursmilieu mites. Thengaweic jû ciwê û nîc widsur Apysturiêne evd-denterpina ainjî ir nîc şêrêdilik û Kespê , ûnepopulare tien mirae , the me rear & to wi-Кыншының Етігкішін Мұмафас. Коңетыс ы communicated Littlewise equipped. Kingene in for the specific, on the crypogniates of per-du depose the comm [income; kennishe set-forque of lungs the temperaturation sug-forque of lungs the temperaturation sug-forque of lungs of lungs of lungs of lungs of lungs [artist of lungs of lun riyyegupa Amedis akedis mu dusulain. 201-kpade j ž t rikus: Emerins bayer ha riš sen-Courses T'Ampèrer ? mere lariger , sel vers innes ne metaria sono menyagida, i ale did ni meta-mayyen thirt Paper Statumin & Kangarton milang. Tomation of to mit made from & everyour puntage mirel's links Dupited- progular mon'), you'T links as Annetter entamm , fofte i nafelt nerem entpefer ei-

Taim i minere - Acrife de l'Pupperit our par S & C IV

- a. Thirte publit "Amigraco do Fashian aj do teis posyanes Hirrs , sai mirar the Kommileciar it B.J. riar matica to Carryinas at 18 maretica airtis Arnegoiat, impir de est to to Labin wary est l'impy.
- B. 'Addac, i alta pic ains, micar this aspit to Swine mi, mis & Opping my Exister distar Cay yen Coul. Q + Kieser. Monneto 3 imush 3. de SeCa. menter të projekte, dita e majembekë Alfajor, e Abaed mauic , lifn el trimpes Aidiome nammann Ernde de Marten of Anniet ganebeit um Af-

y. Taxue 9-51 & Zeletair mir ift. Dutair & 'leegin, und an inapprintiple of Kelein anaporta paraport and thinks & Tittagen is Kaustonia & Na-

L'Imange à ruru altentie , és à rè congrésion que pentirus, cu re Etiem repifer à Reagis, cari Trainro tu Bumbing og Datper tid rien da ? blyer ti Reagn ifre L'e Jan raime une un mig- paperie, d' à est Acy 9- atageren Cui to Eng ege to Hale in ce ஷப் வரப் சேஷ்ஜன

e. Giner@- \$8'Amign.@- in Dergig ungifer re popular, hand is legitable of Dozenson with THE OF ANERS I CAPTERISTS OF THE STREET T ASSERTED impropiedos

e. Buffelepide i 'Ammelde 'letar reit untuparties Chaincen united ? Neager, age bedienes; aireig The Marthain Caypiner, chequite in KeyCareman & usperner Acultine C. Buguar of & Attorn @ Ragder, es Meller, est

Theraut, & Fremancie, & Baurrene , a Mayer weeker to Carrier & Kerry, minutes in This t Inlies Ka ABBUTT ASSOURCE a Mar 3 a G - 7 i & approprie, rg Elpait Anniers th Carriers Spiles to it legerationes Exerting

4. 'liber 5 'laudle is miry vi Mirentaula xapifes + Leigir , mauren de Blicry , qui ion fein-

ı. Sipin

(EC W. A Titals & State Office is Indicated Indicated Indicated Indicated In Simon verb , qui & Judas cognomina S.E.C. 4.V. and CCC Annel Set Fairfur Appenie register Expensions. tus fuit, postquare in Eleutheropoli & 4 Gaza aban CCC. This to Departing man of Aryonis , canguages on usque ad Ægyptum Christum prædicasset , in

Teniers von Baentier. A. Marding i ovynamedysadie receidens A. wagehop dell'libe , to re weary had mine aspectat ?

Lesgis, maniera & Janie Janie.

18. Luin & Lahing mirar the Malestonias, est the Adjur yanger der Die it mort net Leigher, bergen gen Betraria entendete Em mirito, is mendelt l James bert.

Tanta hair o dweile de Enterein pal Element owings you mulderer Payantic Congression, ame inte in gena to Carpaire (majayira lu lers mentionele. Ores n a brages à Emres wije Karymententent japarer , if alle en jaret i Marge-Фант катерии: "Егопор во тако со то средить ergyoginuaru të negrey Blirig- Dis andie am e. Fin , on Laurie & Koppins & branging timbe to Kep Ti. Kai onnes Resquier itreie in ger Hooderer Jein many me denier & ing smeles for sanion vias po the middle lavis to Barrier Islan aras the reside the Mariche see the silvers t dafficer , gal mirte mi agen mi ce ning ; gal min & ri entir à Miere concenisore Dian de 49 Nation , fofts & Mairre aunie braide , eiger ermi me inter mare der entere Die begen begiet inn ne da nin l'inside d'adirecté i plen est aous, leglers dus to legrals dondredier aire. Lud es gri talé legrands du interior l'alca è bia-Au , Sel reru Graru Ger gebre myndelene et Fir in mayer bridauer tu f mayer Antpoliel . gung giri; sammite Lat all Barto, a 5 separa מבידיה במצוחונים כמול דו שמיצור מוש לעודים. "צ Heudiac Stil 7 perarus autre Sondeules that us שמוני ל שישורו באמונים ושנו שיני בים אם דד מים mar mirle the undarles lumms to Beauty Total Carpento, Kai Header & naval vairthe Bannair F lalan Teregerime anthres ountain parte for ph. D. Carrentagen & f. Houlden i Mair & na. Bin nar 323 naue: Headle est of risenest qui sime Quiri Housia: If it last aires oundres Burm gerepelvos littifutar. A: . .

Denorale minus rie en Meur Borne in Bunde Birm & Jayy sireBlac hartifus & wary to all Tai yendak immerila n il immeria del bourestele. Il lenengenik Taik Igneran, reygendan Ti diparta. 1. тей макасытать впекия и растов. Дорови, Соб пасте при сурефия такальнить. Хаск mires merel mit eriett & re abaomen propun von & att Bic tit dimat Faimer:

asti notes - April 101 1 (1.4)

antichupi na hina e conf - 1172/12300 2 366 . weight to did a

method to the to

Oftracina Agypta urbe sepultus est, sub Traja-

no Imperatore eruci affixus. 11. Marthias autemmilloco Juda undecim Apostolis annumeratus fuit, pradicato in Æ thiopia prima Evangolio s marcyrii palmam & pulchrum ibi loca tulit.

12. Simon Zelotes poliquam univerlam Manritaniam & Afrorum regionem peragraffet Christum abique pradicans, domum in Britannià ab incolis crucifixus amartyrio confumma-

tus, ibique sepultus fuit-Ma nobis Dorotheus ex Grzcis & Hebraicis monumentis collegit, & Latinis Commentariis confignavit; quz quidem nos tanquam utilia & verifimilia confarcinantes , innotescere fecients, guenam fint fedis Confrantinopolitanz origines , & ex quali genere Metrophanes prognatus fit. Hac etiam invenimus in hifloricis criptis pradicti divini viri Dorothei, quod Simon Cyrenzus pro Christi nomine crucifixus est, quodque Jeremias facerdos fimul ac Propheta existens, cum divino affiatu Hietofolymorum captivitatem post Josiz Judze re-gis obitum futuram pravidiset, a loco pristino Submotum Molaicum Tabernaculum,& Arcam Testamenti, fanctaque omnia que in ca sucrant, vasa, & rotam ejus supellectilem, que Moses sabricari fecerat, deposserit, in spetunca quam in monte Nebo, ubi & iple Males olim (epultus serat , invenir precessque famul Deo obtulit, petens ut ad facultufque confummationem illa unquam retegerentur. Ab illo tempore locus ifte omnium notitiam fugit, etiam illorum facerdotum,qui una cum Jeremia vala facta inibi depolocrunt, Præter ista prius memorata, illud etiam ibidem conscriptum invenimus, quòd lacu Gennefaret fish confulatu Galba & Syllz glacie constricto, Herodiadis filia glaciem semes oblectandi gratia confeenderit; difrupta verd glacie, corpus illius aque immerlum elt; caput autem à glacie amputatom supra manchat. Herodias autem filiz caput genibus fuis imponens inter uberes lachrymas confesta est sefe ob po-Stulatum Joannis Beptific caput istudinfortunii paffam effe:Herodes rex quineriam, Judrorum eo tempore Tetrarcha, pediculari morbo correprus interift. Herodi hares fuit Pilatus, quippe cum quaruor Herodis filis, ipfaque Herodias, ex qua illos fusceperat in ipsius conspectu codem morbo confecti animam efficient, ...

Procopius igitur quidam presbyteratus dignitate infignitus, ram vite fanctitate quam facrarum-literarum scientia conspicuus,omnique literatura genere ac scientia semper innutritus cum historicas fanctifimi & beatifimi epifcop ac martyris Dorothei lucubrationes reperiffet omnia ilta nobis conscripta reliquit. Gratia igi tur diligentiz ejus,& immortali memoriz rec datur nunc & in Secula Seculorum.

Amen

H 2 Objet

Observationes quadam ad pracedens Fragmentum.

 X hoc fragmento peripicete licet hunc
Dorothei, uti pra fe fert, exferiptorem, feripfife Probo & Philoxeno Confulibus, hoc eit, an. Ch.DXXV. ducentis poft ipfum Dorotheum annis. Dorotheum enim fuh Juliano Martytium fubilife, in przfatione diserte tradit autor noster ; adeoque cum in operis fronte dicitur, ipfum fub Licinio & Constantino Martyrem factum fuille, dicendum est, vel extremamtituli claufulam à tecentiori manu profectam effe , vel faltem vecem, udme@ , laxioti fenín pro Confesiore capien-dum ese, quo sensu veritatis Consessores, dam adhuc in vivis erant , in antiquorum Patrum Scriptis fapenumerò Martyres dicuntur , etiam antequam Martyrii palmam reporta-

2. Admodum probabile oft hanc Anor mum fuille ipfius Synoplis Dorotheanz conditorem. Quis enım alicujus Dorothei Tyriorum Epifcopi, Dioeletiani vel Juliani tempore, mentionem fecerit? imò vel ante ann. ccccivil. quando deposito Photio Tyri Episcopo, Dorotheus quidam in locum Ejus subrogatus eft? Quis unquam Dototheum sub Juliano Mar-tyrem, sub Diocletiano Consessorem dixerit? Sub Diocleriano multa paffus, inquit Martyro-logium Romanum Jun. V. exilio mulctatus, ait Anonymus noftet. Sed an boc latuiffet Eufebium, qui Martyrum & Confessorum gesta icoum, qui Martyum & Conteiforum gella indique conquifivi, jofe fub hie perfecutio-ne Confessor, & quod magis adhae, ipse hoe circiter tempore Tyri degit? Quis unquam ex Scriptorious Ecclefasticis, qui prinis his secusis stoructus, Symopsis hujus Dorotheane meminerit . imò vel ex ils , qui Scriptorum Eclcefiafticorum Catalogos nobis ex professo tradiderunt? Quis nifi bardus , & eui vix fanum fricipat, Dorotheum, hominem Gracum, & Tyrilinter Phoenices Antiffitem, commentarios fuos latino fermone conferibentem nobis fifteret? Reftat igitur, vel Anonymumnoftrum hec confinxisse, vel faltem à Procopio presbytero fuo conficta in lucem evulgăfie. Un-de pro more omnium penè Impoltorum, hac din incognita laruille fingit; nec nifi duobus penè integris post Dorothei mortem faculis orbi innotuisse. Quod nulla probabilitate credi potest, præfertim eum hi commentarii, nil nifiltifloria Apollolica & Ecclefiaftica fammam utilifimam plane, modo genuinam, in fe contineient

3. Totius impofturz originem ex iplo Frag-mento eruere licet : quz non alia videtur, quam mandeiner@ illa inter fedem Romanam, & CP. de ntamastatia, contentio Quod ut clariùs elncescat respaulò altiùs repetenda est. Translata & Constantino M. Constantinopo-

flas suas etigere,& dignitatis Ecclesiasticz po- An CCC. meria extendere copit. An eccl.xxxi. secun-da Synodi Occumenica, Comtantinopoli ha-bita, Patres, Canone III. Episcopo Constantinopolis, ee quod ipfa fit nova Resaa, ra ntie Bila i muic, post Romanum Episcopum decreverunt. Hinc novas deinceps vires quotidiè fibi affumpferunt fedis CP. antiftites: facto magis quidem, quam jure , usque ad an. cccci. quo à generali Concilio Chalcedonenfi statutum cst, Can. IX. Quod fi quis cum provinciz Metropolitano controversiam haberet, ipli Diocesis exarchum, vel imperii urbis Constantinopolis thronum adite licetet. Nec hoc modo, fed & Can XXVIII. starucrunt, "int quoniam anti-" que Rome throno, quod urbs illa imperaret, " jure Partes privilegia tribuerunt, eadem con-"Nova Roma throno mi im mie Biia tribuc-"runt; rocte judicantes urbem que & Imperio * & Senatu honotata fit, & aqualibus cum an-" tiqua Roma privilegiis fruatur, etiam in re-" bus Ecclefiafticis pon fechs ac illam extolli er ac magnifieri , fecundam quippe post illam " existentem. Hoc renitentibus licet vehementius Romani Pontificis Legaris, ratum dederunt patres Chalcedonenses; diecesibus Pontica, Aliana & Thracia fedi CP Subjectis: Ratum dederunt gloriofifimi Judices , qui Synodo pratucrant, declarantes are minimo por Ta menmia & rlie if men nuit fecundum Canones Romano Archiepiscopo conservanda, oportete autemnova Roma Archiepifcopum Tav T nts-Tym, Metropolitas in Aliana, Fontica & Thracià dicecefibus ordinandi. Et in Epiftola Synodicaad Leonem Papam, affirmants's Patres, fe nihil aliud hac in re fecifie, quam wou mas new-Terse 13st, earn confuetudinem, que ex longo jam tempore obtinuit , Synodali decreto confirmaffe. Ægre hæc tulit Leo Pontifex; furebat, frendebar, & omnia pene loca querelis ac clamotibus teplevit; venerandos synodi Nicznæ Canones conculcari, jura Metropolitica violari, ac proinde decreta Chalcedonensia pronihilo habenda. Ægre hæ etiam tulerunt Leonis Successores , adeo ut Felix Acacium CP. anathemate percuffit; Acaeius mox par pari retulit , Papæ nomine ex Ecclefiz CP. diptychis excusso, teste Basilio Cilice in Hist. Ecelefiaft. ap. Niceph I. 16. c. 17. Tandem fub Justino Seniore, pax quadaminter utriusque fedis episcopos refarcita est; lite tamen non nfoucousque fedata : cum enim anno pxxv. Joannes Papa à Theodotico Gothorum Rege Constantinopolium missis esset , cum episcopo Constantinopoliumo sacra facere renochat , Confiantinopolizano Lacra Facore remusus, mitiple prior celebraret, nee, tefte "Nicc-L. r.e. e. photo, Regiz uthis antifirii affidere voluit, fed ut Apostolice fedis prarogativam tunce. Tuchneur, fispra epifcopum CP, etam in Ecclefia Acodification and Complexity and Complexit Patriarchali in throno collocabatur. Hac oceasione recruduit controversia, Johanne sedis

fuz Apostolicam dignitatem & antiquitatem

lim Impetii fede, mox Regiz urbis Przful cri- SAC.IV ab

obtendente. Constantinopolitanus è contra, Ecclefiz fuz prioritatem strenue asserebar, SEC. IV. earnque à S. Andrea Apostolo fundatam, ante- x (quo elogio illum ornat Theodoritus † 1 S. EC. IV. el

igitur hac de re mota, teste ipsomet Anonymo nostro, prolata funt hac monumenta Dorotheana; unde argumenta hauferunt Conitantinopolitani, ad probandam Ecclefiz fuz vetuftarem, cam Romana antiquiorem elic contendenres. Quin hão occasione primum confidi fint sub Dorothei nomine hi Commentarii, nemo opinor prudens denegabit,& forfan ideo Latine fcriptos ese pratendebat impostor, ut Joannem Romanum fortins argumentum ftringeret. Huc denique spectant, que de Martyri-bus Byzantinis, reliquiarum illuc translatione, Adibus facris etiam primis hifce nafcentis Christianismi temporibus, mibi magnificè extructis, aliifque que ad fedis Byzantine dignitatem evehendam faciebant Auctor notter folendide fabulatur.

4. Hinc liquet ex quibus tabulis catalogos fuos Przfulum Byzantinorum ab Andrea Apostolo usque ad Metrophanem Constantini M. aqualem, deprompferint Nicephorus Patriarch. CP.in Chronographia, & Nicephorus Callift.1.8.c.6.nempe ex Autore nottro, quocum ad amustim conveniunt, uno aut altero errore in annorum numeris, excepto; quin & Nicephorus Calliflus integram autoris nostri periodum bene longam ad verbum transcripsit. Eandem fere episcoporum successionem exhibet series illa Patriarchalis que extat Juris Greco-Romani L 4-p.296.ab his in paucis recedit Philippi Cyprii Protonotarii CP. Catalogus Patriacharum CP. five Chronicon , con vocatur , Ecclefie Grace 2 Nic Blancardo non ita pridem Grace & L.edi-

5. Hinc denique videre eft, ex quo fonte fluxerint decantatz illx fabulz de Herode, Herodiade, ejusque filia super glaciem saltante, &s. que apud neminem autore nostro antiquiorem reperire licet. Infinitus essem si omnia percurrerem,quar ad hoc fragmentum notari policat. Certum eft, quz cunque Scriptores Recentiores, derebus hoe tractatu memoratis tradiderint, & fub specioso veneranda vetustaris nobis obtruscrint, non ad aliam originem, quam Anonymum noltrum efic referenda. 200 Tains por at

RHETICIUS, civitatis Augustoduni. Heduorum olim in Gallia Metropole=s , Episcopus, claruit anno cccx1111, quo anno Romam profectus est, unus è tribus Gallie Episcopis, quos Conftantinus M.ad canfam Caciliani Caraginensis adversus Donatum dijudicandam una cum Miltiade Romano, aliifque Italiz Epifcopis judices constituerat. Sequence anno Synodo Arelatensi interfuit;ubi cadem causa pleniore conventu tractatur, & in Donatum iterum sententia sertur . Scripsit adversus Nova-tianum grande volumen, & Commensuries in Cassica Canticorum.NE.

ALEXANDER, Episcopus Alexandri Bus, b yeraig. T candgragum bryparus Topa-

MACCCC quam ipfe Petrus Roman veniret, quellione Ecclefiafrica dollrina tindex acerrium. Achille An. CCC. circa annum coexis. vel coexist. in fede Alex- | Hift Ecxandrină successit. Sub co Arius detestandam Herrefin fuam differninare corpit, & virus quod hactenus sub pectore coxerat, palamevomuit, occasionem nactus (firemrecte narret Socrates *) ex subtili nimis Episcopi fui fermone, qui dum de SS. Trinitatis mylterio paulò ambitiosus disputaret, Arius illum Sabellii dogma inducere ratus, in contrariam opnio nem contentionis studio deslexit; asserens elle tempus, quando Filius non exilteret, qui proinde creatura effet. Et iané confrantinus M.roprehendit boc nomine turn Alexandrum, quòd utiles queftiones Presbyteris fuis propoluiffet , tum Arium , qued in respondendo id quod vel nunquam cogi: are, vel certé cogitatum filentio premere debuerat, impudentes protuliffet. At verò ulteriorem odii in Alexandrum caulam in Arii animo latuife teltis eff Theodoritus *; qui refert Arium, cum Ale- *Loccie to xandrum fibi prelatum in fummo Ecclefiaftica: Het.Fab.l.7dignitatis gradu collocari agrè ferret , nec c. alunde moleitiam illi creare pollet, invidia stimulis agitatum doctrinz ipijus palām contradicere ecepiffe. Utcunque le res habuit, Arius remfuam gnaviter egit; quem cum Alexander nullis monitis confiluíve ad faniorem mentem revocare potuifiet, coactà Alexandria Synodo, impia ejus dogmata damnavit, hominem que ex Presbyterorum ordine ejecit; candem-que sententiam, deinceps collebo pleniore, centum ferè Episcoporum, Concilio confirmavit; literisque sus effecit, ut impietas Ariana Ecclefig Catholicg innotescerct. Tertis tamen adhue Synodus hac de re Alexandriz habita est procurante Hosio Cordubensi , quem Constantinus ad has lites componendas euro literis Alexandro, Arioque junctim inferiptis Illuc miserat. Sed frustra omnia. Ideò convocatum est ex omni Orbe Christiano magnum. illud & celeberrimum Concilium Nicez anno cccxxv. cujus Alexander pars magna fuit, & weed & remois & your wirm my nim, geltorum & autor & particeps, qui sua prasentia maximam toti Synodo attulit voluptatem; & & in provecta a tate plurimum laboris fultinuit, ut pax Alexandrinis restitueretur : ut de co ipfi Patres Niceni * loquuntur. Damnatis erro. * Ep Synod. fi Patres Nicemi * loguintur. Darmanis erioapol Theol
ribus & ptoleripto Ario, Alexander quinto poli
lice & So Synodum habitam menfe obiit, exeunte anno eratli.c., cccxxv. vel menfe primo infequentis anni Ex Epifelie, quas de Ario, ejulque dogmati-

bus scripfit , plutes numero ferragents † , non † Vid.Sonifi due supersunt hodie : prolixa una post eje. crat.lib.c.4 cium Ecclesia Arium scripta, qua Haretici verfutiam detegit, ac dogmata fuse refellir, ad Homonymum foum Alexandrem Antifitem Byzantinum, que extat apud Theodoritum L z. c. 4. altera Encyclica ad Ecclefiz Catholicz Episcopos per singulas urbes constitutos 1 co-

dem tempore scripta, qui Arii blasphemias enarrat deque eo pariter ac affeclis anathema-te à se percusis Episcopos omnes certiores facit; ne ab iis ad communionem admittantur Haretici. Habetur ista apud Socratem L 1.

REC. IV. b c.6. & Gelafium Cyule. Hist. Concil. Nicara.la. AB CCC C-3.

ARIUS, toto orbe; & per omnia retrò, facula famofilimus Hatefiarcha , gente erat Lybs, five ut habet Photius, ortu Alexandrinus. Ammonii filins, corpitque (ut volunt) ab anno cccxv.tanquam harefiarcha innotefcere, quod tamen paulò ferius mihi contigiffe videtur, paul cis ante Synodum Nicznam annis. Probabile est illum ex Luciani Antiochenl Schola prodiiffe : diferté enim Busebium Nicomediensem Conincianifiam appellat ; quo titulo Luciani Martyris Difcipuli gloriari videbantur , feque mutuo indigitaffe. Orto Meletiano fehimate, primim partes Meletii tuchatur; quo deinde deferto ad Petrum Alexandriz Episcopum se contulit, ab eo in Diaconorum numerum adfcitus & ob turbulentum ingenium iterum ejedus. Post mortem Petri ponitentiam fimulavit : & ab Achilla Episcopo veniam precatus, ab eo ad Presbyteri dignitatem promotus estunamque ex Ecclefiis Alexandrinis, que Bau-

* Synod.3 p.14-

nod-Arim-&c Seleue- p. 681,8Cc.

calis dicebatur, curz fux commissam habuit. Quinimo (fi scriptori ignoto , Patricio Ararfio , in libro Oceane dicto ab Auctore * Syno-Pappo editi, dici citato fides habenda sit) Schole Catechericz regimen ipfi demandatum eft. Ab Alexandro etiam Achillæ fuccessore aliquamdiu gratiam inivit; donec commodam nactus oceafionem, Catholicam veritatem in prima-riis quibuldam fidei arriculis strenue oppu-

Examitha gnavit; aperte docens Trinitatem quidem effe, liap. Atha- feed gloria & majefiate non parem , verum al-nal-de 57teram personam altera esse gioriosiorem; Deum enim filium fuum initium creaturarum feciffe, enmoue in filium fibi adoptitle, qui tamen paterne fubitantie nihil habeat, il 3 4gle le @., da' idi buciri@ zini. - - Elog & ici nat' iciae è mires , en asany @ veninge. Altenus quantum ad substantiam atomet , parer à filie,

quippe qui principio cares. Filius enim nec patri par elt nec consubstantialis , ac proinde apa të muti ixe wan, neque aternus eft , aut coaternus , aut coingenitus cum patre , neque finul cum patre effentiam nattus eff. Alibique , in an Ex Thefalia er o vide, u'yd er mehr geren bi, nie lebr on F murete, apad Athaan if in errus confequent authoris in ichride of & mareie ielat nieum 35 iei en nieum , qui in içis ala.

naf Orat s. adverf.A. man.p-141-Swie Jebe i neusie, and menny top durie ifternei-34. Non femper eras filins, neque enim erat prinfquam fierer; nec ex parre erat , fed ex non entibus emerfit: neque patru fubstantiam fibi propriam ha-

buit; creatura enim & fattura fuit:ideique nec verus Deut eft Chriffut , fed participatione Deutfathus. Hac quò mens ejus clarius constaret, ipfiffimis Arii verbis expreffimus. Et quanquam tanta verborum monfira, & propositionum portenta sucatis & speciosis explicationibus homo verfatilis ingenii pro re nata emollire, feu potitis regere foleret; famma tamen errorum emper huc rediit : Filium & tempore & natura & dignitate patre effe inferiorem, de con extantibus factum, & plane creaturam, licet in excellentiore creaturarum ordine collo- bus constaret , an potius Cantica hine inde catum. Ob hac fapius ab apiscopo suo admo. Interspersa sucrint, quò vulgi moribus & inge-

nitus, fapilis correptus, fapilis etiam Synodi. S.R.C. IV 4) cè damnatus, impiis tamen opinionibus renun. An CCC. ciare noluit; quas & publice & privatim, & concionibus & literis undequaque missis longe latéque propagavit 1 adeò ut complures affeclas non modo domi , sed & in exteris regionibus magni nominis Episcopos sibi faventes habuerit: qui cum illo communionem inierunt.

cumque interventufuo Epifcopi fui gratiz & paci reftituere conabantur. Sed cum nec Arius errores deponere , nec Alexander fidem Catholicam prodere voluerit: congregata est Synedus Nicana, in qua cockviii. Epifcoporum fufragio impia Arii doctrina damnatur : librifuc e ius Constantini Imp. iusiu combustis, iple Arius in Illyricum relegatur ; unde post triennium oblato panitentia libello, feque fidem Nicanam amplecti professus, Imperatoris literis revocatur; cui confutis dolis, coulque focum fecit , ut Alexandro Antiftiri CP. illum fine mora in communionem admittere diferté mandaverit. Quò dum progressus est Arius, factionis fuz fatellitibus ftipatus, & in forum Constantini jam venisset, ob urgentem alvi neceffitatem latrinas petiit; ubi Judz instar crepuit medius; & collapsus, una cum in estinis projectis infælicem animam exhalavit, anno circiter cocxxxvi. Ita quidem fatalem exitum , & nomine fuo in aternum execrando non indignum, fortitum est facerrimum & invifum caput. Scio quidem CL-Virum Hen-Valefium * affirmare Arium ante aliquot jam * Obfere annos obiiffe, adeoque illum qui anno cccxxxv. Esclef l. 16. in Synodo Hierofolymitana una cum Euzoio apital An ad Ecclefiz pacem admiffus erat , non fuiffe p. 113. nostrum, fed alterum Arium Harefiarcha affeclam. Verim hac omnia penè gratis dicta fant , non nifi levibus duntaxat conjecturis.

nullo Vetcrum testimonio diserte nixa; & in Historia Ecclesialtica hospes plane sit oportet , qui nesciat Veteres unanimi consensu hac omnia ad nostrum Arium unice referre, Errant è contra Rufinus † , Zonaras *, Aliique †, † L. G. Lie qui Arism feb Conftantio vixiffe, coque re-gnante obiffe volunt. Vir erat plane acutus Tom 111. & eruditus, moribulque ad fallendum com- to positis, specie & forma magis (quod de co † Vit. Atha habet Ruhnus †) quam virtute religiofus Qua- nal ap Phot lis erar ma 3 ejns enpamale, vid. ap. Epiphan. Cod ark. lis erar ww 9- ejas emparate, vic. ap. epipman. Harel 69. & Conft. Epift. ad Ar. ap. Gelal I. 3. etcl. per

Cantica conferiplit (tefte Philostorgio *) * L. s.c.s. *ariigeneris ,nempe Nautica , Molendinaria, ac Viatoria , aliaque ejufinodi , certis modulationibus aptata , prout uniquique Cantico convenire existimabat;ut imperitiorum animos fuavitate cantús ad impietatem fuam fenfim abduceret. Sed præ cæteris decantatifimns eit liber ille , Thalia dictus , toties Athanalio citatus, ad morem Sotadis, turpifimi Cretenfis Jambographi , conscriptus, (unde à zichen & Lombog Apor Athanalio audit) in quo de gra-viffimis , fummé que venerandis fidei myfteriis leviffimis futiliffimif que numeris difleruit. Dubitari tamen potest, an opus integrum versi-

sac. IV. nio fieret accommodatios. Excerpts quardam MALCCC ex eo habentur apud Athanafrum de Synod-Nicen contra Heref. Ar. decret. p. 413. Con-

tra Arianos , Orat. 2. p. 137, 140, 141, &c. De Synod. Arim. & Seleuc. p. 680. Ex pluri-mis, quas feriplit, Epitholis a stat una ad Eu-febium Nocomedoenfem apud Epiphonium Haref. 69. & Theodorit J. J. C. S. alterno fun , fuorum que nomine ad Alexandrum Alexandrinum Ansilieem datam habet Athanasius lib de Synod, Arim. & Scleuc. p. 682. & Epiphan. loc.

EUSEBIUS, qui ab arctiffină, que illi 375cum Pamphilo martyre intercellit amicitia Pamphili cognomen fortitus eft, Patriam ha buit Palzstinam, urbem natalem fortalis Cz. faream t in hac enim Ecclefia fe & institutum, & falubri lavacro tinctum, non minus quam Ecclefiaffica munera fuffimui le , ipfemet

riquitatum Ecclefiafticarum fludio firmmoperè incubuit, quo fine doctorum ante se monumenta diligenrer conquitivit, priorum faculorum scrinia rimatus est, civilium judiciorum Acta perluftravir, omnes bibliothecarum forulos excuste, prafertim nobilismam illam bibliothecam .quam Pamphilus Cafarez extruxerat, nocturna diurnaque versavit manu. Et sane non contemnendum videtur , quod Hieronymus, feu quicunque sub ejus nomine latet, in Evifola ad Chromatium & Helsodorum refert, Constantinum Cafaream ingressian Eulebio dixiffe un beneficia aliqua fue Ecclefie peteret. Eulebium vero respondisse, Ecclesiam suam op. bus fatis ditatam nihil indigere, at fe unice in votis habere, ut follicita perferutatione monumenta publica discuterentur, quo certilis constaret, quid in universo orbe Romano erga Sanctos Dei per Judices gestum sit ; nempe ut qui Martyres, a quo judicio, in qua Provincia vel civitate, qua die, quave Perfeverantia,

dirigerentur. Quod & factum est, indeque illum idoneum Relatorem factum, Ecclefiakicam hifloriam, & omnium pene Martyrum trophaa rexuific. Et fanê hac à verifimilitudine non abludere facile concedit Antipater Bostrensis*, Eusebii adverfacios ; 'Eyu' f', on pop desufrus à dires, en בללו זו ל שונו משוקום בעין בשורום בווו למווים בל yer privam. Ego vero qued multon quidem in hifto-

paffionis fuz obtinuerint palmam, de iptis Archivis fubiata monomenta ad cum regio juffu

rin vir fuerit , & mbil en veteribus Scripeit ellim latuerit nocitiam, confemie & conficor. Imperiali quippe ceoperatione usus , facile qua ubique sparfa erant, collivere peterat. Anno cccv11. Pamphilum in carcerem coniedum folitis amoris officiis profequebatur, cum

eo affiduè verfatus , junctifque operis rem literatiam firense promovere latagebane. Bien- co infereret ! Cur suppresso auctoris nontine!

nio post, Pamphilo pet Martyrium confumma. 5/E C. 19, to, Tyrum secessit, apud Panlinum Episcopum, abAn-CCC. amicum fuum integerrimum procuidubio latitans , ubi varia & crudelifima Martyrum certamina fe coram spectaffe testatur f. In- tlib.s.cap.; de Ægypeum petiit , ibique Perfequentium favitiam magis adhuc calcutem reperit , ipfomet etiam in vincula conjecto. Hinc postea na ta adversariis ejus calemniandi materies, ipfum nempe careeri inclusum Idolis immolasse. Objecerune id ei an. coenexy. Synodo Tyriz in-

ter alios pratidenti "confesiores Ægyptii , & "Ay Epi-im his pracipus Potamo Episcopus Heraclienfis. Verum fi accufalle fufficiat , Quis erit inno4 Athar Apol cens / Odio & livore ducti tela in #lumundi- 1.p.567. que arriepiebant: neque ullum hâc in re teftem woferunt, prater levem quendam rumufculum, feu rumoris potius fuspicionem, quod ne c iple difficeur Potamo, nollà alii ex causi ortam, quam quod Eufebius ex carcere faivus & illafus evaferat. Quid ? quod fi in molallet, ex rigida iftius temporis disciplina, omni cleri-cali gradu exciditet, certe ad superiorem ordinem neutiquem promovendus. Id quod in Afterio Sophista, ordinem clericalem przci-

pue episcopatum ambiente diserté notant † Desynod Athanafus & * Socrates. Verum ad Eufebium Arim & Se-leve p 684.
redeo Cessante persecutione in Palastinam redittabi post mortem Agapii Cafariensium Epi- p.73. fcopus conftituitur. Fateor in subscriptionibus Latinis Synodo Ancyrang an cccxy habita fabricais, recenferi Agricolaum Czfarez Palzfling Episcopum. Verum subscriptiones ille ne jam in Conciliorum Tomis extant, ex Ifidori Mercatoris officinas prodicrunt. Antiquior verfio quam edidit Chr. Jultellus, folummodo hagras, non Calarca Paleftina, Sed Cappadocia E-

bet Arricolam Cafarea; quem Synodicon gra-cum a Pappo * editum de hac ipla Synodo a- *Pas-15piscopum fuific, apperte nos docet-

Non diu post, pulcherrime Ecclesie, ouzm Paulinus Tyri zdificaverat, encania habita funt , circa annum , ut opinor , cccxvt. quo tempore Coustantinus imperii iui Decennalia celebravit. Moris enim tumerat, Christianos , ut antehac Gentiles, Bafilicas fuas in Imperatorum Decennalibus, altifve id genus folenniis dedicare, ut erudite observat CL Ans. Pagi Differt Hypat. Part. 2, c.3. Num.x11, x111. Huic dedicationi adfuerunt onnes Ecclefiarum vicinarum Epifcopi, quibus elegantifimam orationem Eufebrus habuit guam exhibet. Hift Ecclef. lib. x, c. 4. Non fum nescius, à quibnsdam in dubium vocari , an hrc oratio Eufebism auctorem habuerit. Immeritò Ipía oratio ingenium eius & multiplicem eruditionem forrat. Pars Panegyrica cumiis, que in pracedentibus capitulis tractaverat , codem fenfu, & iffdem pene fententiis, optime convenit; foadet intima cum Paulino familiaritas ut credamus, à nullo potius quam ab Eufebio haberi potuiffe, qui hunc decimum Historiz suz librum Paulino inferipfit, ac proinde orationem hanchoc in loco inferi par erat. Deinde fi alterius effet, cur tam prolixum Sermonem huic lo-

*ApSocrat. mittio Epiffolz * ad Cafarienfes obfeure mihi indicare videtur. Natus est vergente versus exitum faculo tertio , circa annum , fi divinare liceat, CCLXX. Exhaufta pene omni faculari literatura homo impense doctus , an-

1144

ab An CCC tim citare folet. Dices . Eufebium nullam fuiipfius mentionem facere. Fateor, qua erat modeftia, nomen diffimulavit, xxine (inquit) ου μέτη παρελθών 4 μετρίως Θτυσίας, λόγα σύνταξο mmonel @ vir aliquie mediocres merses qui bujufmodi eracionem compofueras , in medium progreffus eft. Et ita fere Scriptores loqui solent, quoties de se verba faciunt. Nec est quod cum CL Hanckio* quis dicat,orationem istam ab Eusebio adhac Presbytero dici potuife. Cui enim ignotum, non tunc communi in more posirum

qui Scriptores, quos allegat, femper nomina-

* De Script Byzant. Part-s-c-Num.56

fuiffe, ut præfentibus Epifcopis Presbyteri concionarentur, prafertimin tam folenni conventu , & tam splendida occasione? Sed de his In Concilio Niczno, anno cecxxv. id ei honoris delatum est, nr Imperatorem Synodum ingredientem fermone panegyrico exciperet, & primum ab ejus dextrà locum obtineret.

Theodoritus * quidem Eustathio Antiocheno

Libre 7 † Thef Or-7-P-445- De vit C Lucit

id tribuit, Alexandro Alexandrino Nicetas Choniates † , sed pro Euschio nostro faciunt tum Sozomenus*, rum capitis Eulebiani ritulus * admodum antiquus , denique ipfe Eufebius †, qui in Constantini vicennalibus, quibus habitum oft hoc Concilium, Imperatori Jervo-† Idiblain Process rum Synodo circumícpto, le Panegyrim dixifle refert. Ventilata diuriús ultro citroque Arii caufa, Eufebins fidei Catholica Symbolum Patribus obtulit, ab omnibus quidem probatum; ui tamen aliam formulam , seu potius eandem, paululum auctam & immutatam, utpote in przcipuo controverliz momento non latis luculentam, promulgarunt; præfertim edito \$ inever's vocabulo, quo filium ejuidem effe cum Patre effentiz, gloriz, & atemiratis difertius adversus Arium declararent. Hæsir aliquandiu ad hoc vocabulum Eufebius, donec rebene perpenså, Patrumque sensu post accuratum exa-

> te certiores fecit. Circa an.ccexxx. vacante per Eustathii depolitionem (ede Antiochena, in ejus locum, communi contenfu, intercedente etiam apud Imperatorem cum populo , tum Synodo Antiochena, Eulebius eligitur. Verum ille oblatum Episcoparum, ut ut Czeariensi ampliorem & fublimiorem, generole respuit, probe sciens, Episcoporum ex una ad alteram Ecclesiam translationes canonibus Ecclesialticis, przcine nuperrima Synodi Nicana Can. xv. prohiberi. Qua de causa Constantinus miris eum

> laudibus extulit, inter catera tellatus *,omnes

nio, dignus universa Ecclesia Episcopatu ju-

men plenius percepto, alfenfumlubens prabuit, millique ad Cafarieufes fuos literis, de tota hac

be fligs " Estels devis.

Coaft lib.;

cumque beatum (e in hoc ipio exiftimare dett.

Lib.;

cumque beatum (e in hoc ipio exiftimare dett.)

dicatus fit. Certe hnic pientiflimo Principi unice charus fuit, qui absentem sape per literas falutavit, præfentem nullis non honoribus cumulavit. Tandem annorum & fame fatur, diem claufit extremum circa an. cccx1. paulo ante Constantini junioris obitum, ut notat So-*Lib.s.c.4 - crates *.

&c.

De summa e jus & longè diffusissima doctrina,

ut pluribus agam , opus non est , cujus erudito 5 A C 1V. nomini & olim & hodie venerabundus affur- ab A-CCC git totus pene orbis literarius: Pietate adeo venerabilis, ut apud plurimas Occidentis Ecclefias in Sanctorum numero habebatur,& San-Eli confesiore, de piscopi beata recordationes, & egregia vita bearifines jacerdose nomen meruerit. At proh dolor ! gravatur viri optimi memoria non apud recentiores modo, verum apud veterum plerosque haretica pravitatis culpa, quibus paffim Arianus andit . & (fi ita loqui fas fit) Arianifimus , princeps & fignifer Ariana failsonis, ut non uno loco de co Hie-

ronymus*. Temere quidem,& iniquiori, quam par erat centura. Fatendumeft , illnm in Platonicorum (criptis , librifque Origenis multum Rufo.1924. diuque verfatum, exinde nova quadam haufif- Apol.1.9. fe, & phrases minus commodas, quandoque & 119. periculofas, in christianam theologiam induxisse. Quod tamen illi cum multis præteritorum (xculorum doctoribus commune fuit, feeurius, & audacter nimis de iis loquutis, de quibus aondum fuum Ecclefia tulerat judicium-Negnaguam vero herefis Arianz socieus blees fuitle imbutum, aperte fatis teltantur loca plurima in scriptis ejus hodienum extantia, que apla Arianismi fundamenta radicitùs evellunt, qualia funt,ubi Christum vocat " ion 9in , per fe " Hift. Fc. Deum', + בבונו במוצו במוצי במינין שנים בל מיניי סניי, onnum regem, ac principem, ac per fe Deum., yernat' beier er i Picale to fanents Des vitum atque efficacem sermenem ac personalizer subsilientem., quippe qui Oredinapersi, Ore estia, atime pli à meтельня Энгенти т при Висымии, сит Дей читти fit, acque saprentia en parre divinitate , er regne pre-

p.619, 649. cedu ; elle eum ins pli sein, ir is il lo @ com me. тейслевений quidem нинт , перого ех ипо ефиит Patre: + 5 Ora mereyer shoot the wird meres our Baraker if in agen in inner to arriver up in the * Ibid-cale verue minne *, unsgenstum Dei verbum a saculis principie carenesbus, ad infinien usque & interminats facula una cum Patre regnare. Quoties Marcellum eiufque fequaces velut invnanis blafphemiz reos damnat,quod aufi fint, has o & Our, e inger Belo ? Liger enquirem sing, n got deraper deswa & mogie † , devidere quidem Dei verbum, & Marcell.p. verbum Deum alterum nominare Substantia & potensia differensem? Neque quicquam fecundum † Erclef. ess haberes cumpaterna divinitate commune, fed Theolise so рег выпла сотроиные сит Стелисления зыгва, nati è la in levrus Gariere, que ad de nebelo procreabazar. Mille funt hujufmodi ubique obvia, è quibus "Vit-PP.Priplura alibi produximus *. Nec parum ad rem mit.Tom.15 facit, quod in Synodo Nicena Ariana dogmata expresse damnavit, e jusq; Symbolo non remere & inconfultò (ut ipie nos docet)(ed longo demu & accurato inftituto examine fincere & exanimo fablcripfit. Adeo abomni plane Christiana charirate abhorrent, qui eum vafrè & dolosè

subscripsific volunt. Legant Epistolam ejus ad

Cefarienfes , & videat , quo animo id affir-

mare posint. Interim non negamus, scri-

ptisejus, tum ante, tum post bynodum Ni-

canam editis , inelle quadam durius & peri-

Numer

culofius dicta, & que aquum & candidum lectorem expetunt. Quain re folitum candorem SAC 1V. & ingenuitatem in doctiff. Petavio jure defidepreparat. Evangel libri, Grace ap. Rob.Sec. S.E.C. LV., phenam 1544, 1545. que nitidifima est edi., ab. An. CCC.

terpretari, & in sequiorem sensum detorquere folet. Stylus Eusebio nostro rudis quidem & durinfculus , idque judice * Photio , + j degra * Cod. 11. si neque incuedus nifiam, neque perificum Iddiutinzejus in Ægypto commorationi tribuen-dum cenfet Theodorus Metochica,in Mifcellaneis ab Henrico Valefio citatisthing reary men m rayen sember , dictione ussur featra or afera. Scripfit vir undecunque doctificous opera quam plurima quorum Catalogum hoc loco te-

SCRIPTA

Hrenicon, marndari issein, dictim 100 C bipartitum : in prima parte hodie valde mutila, omnium fere gentium, Chaldrorun Affyriorum, Medorum, Perfarum, Lydorum, Hebraorum., Ægyptiorum, &c. origines, & res maxime memorabiles ab orbe condito prosequetus est. Et hujus longe majorem partem ex Africani chronographia defamplit , cujus scrinia egregie compilavit. In altera , que Caren chreesens dicitur, priorem quafi in comendium redegit, totam temporum feriem in Decades dirimit, ductaque ab Abrahamo Epocha, cujulque gentis memorabilia ad fuum nemque annum retulit. Utraque pars in Constantini vicennalibus terminatur, h. e. in an. Chr.cccxxv. quo, paulo ante Synodum Nicznam opus, ut mihi quidem videtur, absolutum est. Latinitate donatum est ab Hieronymo, qui fuam tamen versionem additamentis maxime in Romana historia hine inde interpo-lavit. Graca defiderantur, quorum defectum ut suppletet Jos Scaliger, que cunque reperiri poterant, ex Syncello . Cedreno, & Chronico Alexandrino undique corrafit, que tamen om-nia, an pro Eulebianis habenda fint, justa est dubitandi ratio. Opus quale quale jam est, cum Hieronymi versione, suisque animadversionibus in lucem emilit dictus Scaliger, Lund. Bar. 1606. Amfteledani notis tertia parte auctioribus reculum an. 1658.f. Monendus est Lector, quod ex Theodoro Lectore habet Suidas * , Diodorum Tarieniem Episcopum, qui sub Juliano & Valente floruit, chronicon concinnalle, in quo Eusebii Pamphili indigerendis temporibus errorem castigavit-

Praparationis Enangeliea libri xv. ad Theodotum Landicez Episcopum : Scripti post coneilium Niezaum, (quiequid in contrarium feri-bat Valefius) certifime polt conditum chronicon,utpore in quibus Canones chronici diferte citantur. Opus profecto nobilifimum, & auro contra non charum, in quo, etfi nihil aliud effet, tot aurea veterum fragmenta nobis confervar tur. di umgr.l.cum notis Fr. Vigeri, Parif. 1618.

> De Demonstratione Evangelica: ex xx. libris hodie extant non niii x.in quibus causara Chriftianam przeipue adversus Indzos agit.Scripti funt codem circiter tempore;quo priores , gr. 1. editi Parif. 1628. fol, E. etiam , ut & de

Historia Ecclesiaftica libri x. Ecclesia Chriflianz flatum ab iptius incunabulis uique ad Licinii Senioris necem, per annorum 324.decurfum conrinentes. Finivit hanc hiltoriam Eufebius in pace Synodum Nicznam immediate præcedente, scripsit vero non nisi post aliquot annos: in ea enim meminit non modo Chroni ci, sed & librorum de Demonstratione Evangel. Hos etenim defignari per danis comprinare, peculiares commentarios , in quibus oracula rophetarum de Domino nostro Jesu Christo edita se collegisse, firmissimisque demonstra-tionibus adstruxisse ait, nemo non videt. Nec obstar, quod nullam Concilii Niczni mentionem faciat, cum iple telletur corum, que fibi in condenda hac historia proposuerit, id ultimum fuisse, ut ostenderet, quam propitium ac benignum servatoris nostri præsidium Ecclefiz fuz demum effulferit , nec fælicem rerum exitum, deletis iam externis hoftibus internis Episcoporum rixis deformare voluita. His adde quod notat V. C.L. Ant. Pagi *, folitos nem- *Pro pe istorum temporum scriptores opera sua ant ad Dissert terminare, aut publicare in Imperatorum vi- Hypat. cennnalibus, & istiusmodi festis. Quod multis exemplis, & in his hac ipía historia, & chroni-co Eufebiano probat. Inferipsit historiam suam Eufebius Paulino Tyriorum Episcopo, ami-corum familiarisimo, quem Valesius, è sede

N m-rore EXELVATION.

nione aliquando fui. Verum re melius perpensa, etfi libens concedo Paulinum Synodo Nicene aliquot annis superfuisse, Ecclesia tamen Antiochenz przseduse nego. Neque ulli veterum, unico excepto Philo lorgio, id affirmant ; nee iplius Eulebii locus , quem ex lib.1. contra Marcell. c. 4. pro se adducit Va-lessus , rité intellectus id suadet , ex quo ni aliud exculpi possit , quam Paulinum Episcopatum Tyri tanta cum laude administrate, ut Antiochenfis Ecclefia in eo tanquam proprio bono (fuerat enim e juidem Ecclefiz Presbyter) gloriari folita fit. Interim haud bene fibi conftat doctiff. Valefius, qui uno loco * hi- *Prefide vie. ftoriam Eufebianam ante concilium Nicenum & fcript Euscriptam elle affrmat , post paucas verò pagi- (ch.

Tyrienfi ad Antiochenam translatum effe vult:

& cjus quidem auctoritate motus in ca opi-

mas, care non nifi aliquot annis post Synodum Nicenam absolutam scribit. Quam viri clariffimi devention merito miramur. Sed id illi facile condonamus, qui tantos infumplit labores, ut Historiam hanc omnibus numeris absolutam, nec non accuratifima versione, doctiffs milque annotationibus ornatam, & illuftratam nobis daret : quam proinde edidit Parif. 1659. & denno 1671. Parifienfem editionem expresserunt, sed infeliciter satis, Francosurtenfes an. 1671. f. Prodierat elegantifima & ac-curatifima editio graca ex officina Rob. Stephani, Parif. 1544. fol. Gr. Lat. Geneva 1612.

De Marryribus Palastina liber fingularis Hift. Ecclefialt.lib. 8 Jubiectus. Contra Hierocless liber; quem ab Eufebio in

Ægyptq

5 & C. 1V. Ægypto adhuc verfante scriptum censet Hes MARCOC. Valefius , quod tamen incertum. Scripferat Hierocles , Judex Nicomediensis , incunte Diocletiani persecutione , ad Christianos libros duos quanides dictos, quibus inter alia comparationem Christum inter & Apollonium Tyaneum instituit , spurcissimumque Magum Domino nostro paria vel ettam majora fecisse *Inftit.lib.j. contendir , tefte Lactantio *, qui Hicroclem

C- 2, 1,4.

* De Script lib.p.c. 18 . p.

hunc inform librum recitantem coram audivir. Hanc comparationem, missis cateris, refutandam Eufebius in fe recepit; quod & przititit, breviter per currendo toros octo libros, quos de vita Apollonii confcripfit Philoftratus,addita in fine Appendicula de Fato. Qua occafione Joh. Jonfius * graviter erroris arguit, quotquot hunc librum Eufebio nostro tribuunt, hoc nempe argumento ductus, quod Hieroclis libri de fato, quos habet Photius Cod. cexiv, anthorem habnerine Olympiodori zqualem qui sub Theodosio iuniore floruit Estos interim erravit infe toto plane corlo, vir catora doctus, qui neque vidit Eusebium in ista ap-

pendice non septem illos de fato libros Photio

memoratos refuraffe, fed folummodo Apollonii dogma de fato breviter perstrinxisse; neque animadvertit Hieroclem adversus quem Eufebius disputavit, fuiffe Bithyniz sub Diocletiano Prafidem, poltea Ægypti Prafectum, non Philosophum illum, de quo Photius, Nicomediensi inregro pene faculo juniotem. Extat hic Ensebii libellus cum libris de Preparat. Evangel. editus Parif. 1628.f.& ad calcem Philostrati de vit. Apollonii Tyanei.

Contra Marcelum (Sabellianismi in conciliabuloConstantinopoli an.cccxxxv1.habitodamnatum) libri 11. ipfius Synodi jufiu confcripri.

De Ecclefiaftica Theologia lib. III. in quibus argumentum adverfus Marcellum latins pertraétat. Hi quinque libei cam versione & notis do-Chiffirmi viri Rich. Montacutii. Episcopi apud nos Ciceftriensis, libris de Praparat. Evang, edit. Par.1628. Subjunctifunt.

Epistola ad Cafarienses de fide Nicana Ext. ap. Socrat. lib. 1. cap. 8. Theod. lib. 14 De locis Hebraicis, seu descriptiourbium &

locorum S. Scripturz, ordine Alphabetico difposita, Panlino Tyriorum Episcopo inscripta, Transhiliz hunc librum olim Hieronymus & auxir, utpote qui in locis illis diu vixir. Et licet maximam partem interpretis officio functus fit, quadam tamen immutavit , quadam perperam dicta correxir,& non pauca de suo addidit. Ipfum Eufebii libeum ex Regia Bibliotheca Parifiend primus Grace extulia, cum antiqua Hieronymi,& nova à se adornata translatione, norifque non contemmendis edidit Jac Bonfrerius Parif. 1659. cui commentarios in Johann addidit.£

Oracio de landibus Constancini habita an. ccexxxv. in eiufdem Imperatoris Tricennali bus E.ad calcem Hift. Ecclefiaft. In Codice MS Collegii Trinit.Cant.Hac Oratio in duas difpertitur partes. Prima decem priora capita complectitur, fecunda à Cap. XI, initium du-

. ..

De vita Cenfiantini lib. sv. quos novillime SEC IV. conferipfir, in its non accuratam vita Conftan. ab An CCC tinianz historiam tradere in animo habuir, sed rantum pulchriora facinora, & Posterorum memoria digniora feligere, pracipue qua ad pietatem & Dei cultum spectare videbantur, quod more oratorio potius quam historico praffitit. Hinc (notante Photio *) MARATO # * Cod. 127.

See to heartener engigierar and & higg-& Affect of the despringer course outhing Dream, nemeskil ad splenderem magu trabutur Oratso, quan in careru scripeis, vocesque ad firridum alscon genus cendunt. Frustra funt , qui hos libros Eufebio nostro abjudicant, nec tanti funt objectiones , ut in iis refutandis inunoremut. Interim videant qui volunt, libri 2. cap. 45, 46. L 3. c. 61. lib. 4.eap. 33, 24, 35. & alibi paffirm. Hos libtos H. Valefius recensuit, versione &

noxis illustravit,& pro more Hist. Ecclefiast, atternit Expefitie in Canticum Canticerum. Extat Grace und cum Polychronio & Píclio L Bat 1617.4°. à Meurfio edita, que quidemnon unico Eusebio debetur ; sed partim ex ipsus, partimex Athanafii , Didymi , Nyffeni , Philonis Carpathii, alionumque scriptis confarcinata

Vita Prophetaram , feu wei fribiBale T me-OF inquaries, Eusebio nostro in vetufto exemplari adicribuntur. Eas cum Commentariis Procopii in Esaiam gr. lat. edidit Joan. Curterius Parif.an. 1980.f.

Canones Sacrerum Ettangelierum X.und.cum przfixa ad Carpianum Epistola Ammonii Harmoniz Evangelicz apponi foliti, habentur ex Hieronymi versione inter Orthodoxogr Hieronymi Opera & in Bibliotheca PP. De iis vide plura in Assmenie.

Apologia pro Origene liber primus (reliqui e-nim quinque interierunt) à Rufino Latine verfus extat inter Hieronymi Opera. Sersao in illud , Serò Sabbatorum , item de

A ngelis ad menumentum vifu, Gr. Lar. cum notis apud Combef. Auct. Nov. Tom. I. p. 779. fed excerpta videntur potiús, quam tractatus integri.

Artelof.

E Extant in Bibliotheca Viennensi, teste CL. Lambecio, comment. de Bibl. Vindob. T. 1. Addit 3-Eafdem effe opinor cum Eclogis quibufdam in Prophetas minores, quas in Biblioth. Scorialenfi extare reftatur Alex. Barvoetius. Vid. Labb. nov. Bibl, MSS. fupplem. 111-p. 1850 Partem effe Operis Eufebiani. de Demonstratione Evangelica opinatur CL. Lambecius. Libros enim XX. de eo argumento (criplit Eulebius, teste Hieronymo *, ex quibus hodie non- + De Script

nifi X. in Incem prodierunt : uti fupra notatum cau Commentarii in Ifaiam, quos non uno in

loco extare nos docer Labbaus. Ibid. p.22,79. De Triduo Sepulsura Domini-Labb.ib-p-184. In illod, Valde mane erre, & e. & de angelu ad

Sepul-

Saculum Arianum.

A.CCC dem Labb.ib.p.273.

14

Scripta , qua non extant.

E Praparatione Ecclefiaftica libri aliquo De Demonftracione Ecclofiaftica. Vid.

Phot.Cod. x1-x11. Centra Perphyrium lib.xxx.

Ad Stephanum de Evangelsorum diffonan Their Gropaniae lib.v.

In Plaines CL. Commemuris, Ex his fragmenta quadam extant in catena PP. in Pial-

mos. Gr. Lat. aliud á Gelafio * exhibe-Commencariss in I. Epifolam ad Corinchies, cujus Hieronymus mentionem facit Epift. ad

Ecloga in tomm S. Scripturam, tefte Theodorito Hift 1.1-c-16-Deel remain iromerus liber primus.

Apologia pro Origene lib. vi. quinque priores una cum Pamphilo carcere inclufus claboravit. fexturn ipfe addidit.

De vita Pamphili lib. 111. Hujus operis iple meminit de Martyribus Palzítinz cap.

Confutationis & Apologia lib. 11. de quibus Phot Cod.x111.quo incn addit,Eufebium duos alins libellos feripfife,affertionibus quibufdam differences, fenfu vero & dicendi genere cum prioribus convenientes. Hifec puto defigna-ri Apologeticum, quo fe ab, Arianifmi crimine purgavit : talis enim Apologetici ad omnes ubique Orthodnxos Epifenpos missi meminit Gelafius Cyzicenus Hiltoriz Concil Niczn.lib.

Antiquorum Martyriorum collectio , undecim libris ab en contexta, fi Actorum S. Sylvefiri Scriptori d Combefifedito fides fit habenda.Vattum opus , quod hodienum in regia bibliotheca S.Laurentii in Escuriali grace extare dicitur, referente Fr.Bivario comment.in Dextr.Chrnn ad an. cccv111 & utinam certe nobis liceret elle tambeatis. At verent ne fama mendax pro thefauro carbones, pro genuino Eufebii opere, fabulofas Metaphraltis quifquilias

venditarit. Aits Martyrii S. Luciani que apud Surium ad diem 7. Januarii habentur , ex hoc opere à Metaphrafte descripta esse poinatur CL Usse-

rius Biblioth Theol. MS.p. 159 Descripcio Basilica Hierosolymiuna.

De Festo Paschali liber. Epifiela ad Confrantiam Confrantini M.fororem, Licinii viduam, de imagine Christi. Hujus ragmentum extat Concil. Niceni fecunda A-

ctione va. Epifiela ad Alexandrum Episcopum Alexand. de Ario. Fragmentum etiam ext. loco

Epifiola ad Enphrasionem Epifcopum, à Presvteris Alexandrinis * memoratur Extat Frag.

*Ap Athan. b de Synod Aubi fupr. Act. 5. p. 365. In hoc Fragmento Eulebius dicitur affirmaile, on a Xespis in igis rim. p.681

MC IVab Sepulerum Domini. E. in Bibl. Reg. Gall. tefte co. ande tantum citentur, & fententie Eufebia S. C. VI. næ tot aliis locis diferté traditæ ex diametro 26 An.CCC repugnent; proclive est ennjieure Eusebaum, data aliqua occasione ad locum illum respexis fe Juan. XVII. 3. Ut te cognofeant effe slave folum verne Deum , & quem mafifi fefam Chrifirm; indeque e jus adverfarins calumniandi an fam arripuste. Et ita quidem fe rem habuiste ipfe nobis teltis est Eulebius *; cum enim iplum * Contr. accufasser Marcellus quod scripsifet unum esse Marcell lib, verum folum Deum, quafi juniores quoldam 19-17. Deos, qui non ita verè & propriè Dii fint, com

mentus effet, rejicit calumniam Eufebius, neque aliam se viro maledicentissimo occasionem inbministraffe dieit, quam qund prædicta Domini verba allegaffet †. Iterumque ei objecit † Ibid p.15, idem Marcellus, quod Christum nudum esse hominem affirmatiet, non alia de caufa, quam quod in Epiftn la quadam sententiam illam Apostoli-

cam ufurpaverat, Vitm Dem eft , Vitm Mediator Dei atque hominum, Homo Jefon Christin, Verum hae obiter.

"Αρχακινορία, Γου αρχακνορική Ιριρία-Ηυίμι αικο extant fragmenta apud Anastasium Sinaitam, Qualitate & tay. An forfan idem fit opus cum chronico fen munitarii incia penes Lectorem judicium esto. Libri ejus ad Marinum izpius citantur ab codem Anastasio.

D.Bafilius " memorat ejus mi laumpinut all " De Spir. S. + = > your manyeuist : quod tamen fortallis c.19 non tam de aliquo integro opere, quam de præcedentis operis parte aliqua, intelligendum

SCRIPTA DUBIA.

De Resurrettione of Ascensione Domini.De incorporali & invifibili Des. De incorporali. De incorporali anima. De Spiritali cogitate bominit. Qued Deut Fater incorporalu eft. De codem. De co , quod dicit Dominus, Nen peni pacem, de. De mandato Domini, Qued dice vobu in anre De speribus bonie of malis, De eperi-bus bonis ex Epilt. 2th ad Corinth.

Hafce Homilias fub Eufchii noftri nnmine Jac-Sirmondus Latine tantum in Lucem emilit, Par.1643.8 . nulla alia ratione fultus (ut ipfe in præfatinne fatetur) quam quod in duobus Co-dieibus MSS. Eufebii Cæfarienfis nomen præferebant, unde pro genuinis Eufebianis pafim ci-tat Hen Valefius-Ego potius Emileno eas adju-

Ex Eusebii Scriptis etiampum apud Chaldros extare refert Hebediefu librns de Orra divino, de diffenantia Evangelserum, de figura mundi, Hiltoriam Martyram Occidentalium ac corne Panes prica fermenem de defellu pluvia de Apelogiam pro Origene.

FL CONSTANTINUS, cognomento Magnus, è gente Claudia, Constantii Chlori Imp. ex Helena conjuge films unicus, Britanniam nostram ortu suo nobilitalle dicituri ita enim suadere videtur (ut de recentio- spanes h abadois this, Christum our effe verum Deum ribus jam non agamus) Panegyriftz * locus ximac Colt. Que verba cum nulla adhibita explicatione oratione ad iplum habita. Liberavit ile dict. p-Britan

ab An-CCC do feeiffi. Quanquam , ut quod veram est , fa-teamint ; non defint Scriptores haud contemnendi , qui Naisso Dardaniz Illyricz oppido ortum tradunt. Natus est tertio Calend. Martii an.cci.xx11. Anno cccv1. octavo Calend. Augusti, Patre Eboraci mortuo, in Imperatorem levatus: & fint licet, qui nativitatis cjus gloriam Genti nostra invideant, sumpta tamen hic purputz, imperiique honorem negare non poffunt. O forennant, de mune ounibus bearier zer. ru Britannia, qua Confrantinum Cafarem prima vidifit Inquit infomet audiente Eumenius Rhe-*Panegyric thor *. Anno ecexal exercitum in Maxentium

quibus longe supra purpuram esfulgebat, Eru-aitio, Elegantia, Comitas, teste Aurelio Victore * homine Gentili , illum ad ulque aftra * De Cafar. voris omnium subvexère. Nec aliter de co Sext. Aurel. Victor †, fen quisquis tandem fuerit Epitomes autor ; quòd nutrire artes bonas, pracipue fludia literarum , legere ipie, Scribere, meditari solebat. Summus certe fuit doctorum Patronus, ipie non vulgariter cruditus. Hinc declamationes sen conciones, quas de gravifimis etiam argumentis crebras habuit ; quibus meditandis totas interdum nocles vigil traduxit. De his videndus Eufe-bius de Vit. Constant. I. 4. c. 29. Quin & extremo vitz die ipfi jam impendente, funcbrem quandam orationem in confueto Auditorio recitavit ; cujus fumma capita refert Eufebius 1.4.c.55. Epiffolas & Oraziones componebat plurimas, quase Latino fermone Interpretes ad id muneris delignati in Gracum transtulerunt. Ex his (ut constitutiones de personis & rebus Ecclefialticis, qua Codicis Theodofiani libro ultimo continentur , jam taceam) ex-

bus, Conftantinopoli in vestibulo Basilica SS. S & C. IV.

Apoltolorum , quam ipie construxerat , ie- ab AB-CCC. pultus. Inter virtutes animique ornamenta,

Contant p. ducenti duz visiones conitris factz sunt, crucis una è cœlo post meridiem rutilantis, altera ipfius Christi crucem dextră tenentis, noctu dormienti apparentis, victoriz mox reportandz, quodque longe majus eft, conversionis aternaque saluris per Christum crucifixum consequendz fidelis prznuncii. Unde devicto ad Pontem Milyium Maxentio, ipfe caput Christo fubmisit, fidem Christianam amplexus. Hinc evulgata in gratiam Christianorum edicta; Pax. Eccle-fia reddita; Ecclesia exstructa, donariis & reditibus aucha; (de donariis Magna Ecclefia CP: concessis, & vettimentis Imperialibus fuper facram menfam politis, nec ab Impera-

tant hodie. Oracio ad Patres in Synodo Nicana . ap. Ettfeb.vit.Conftantin.1.3-c.12. Aliam ab hac & multo prolixiorem exhibet Gelafius Cyzic. Hift, Coucil. Nican. I. a. c. 7. quam tamen potius ex Historici ingenio fictam, quam revera a Constantino habitam meritò quis suspicari

tore nist publice, & in magno Domini noftri festo usurpandis, mira plane nec trita nar-*De Admi- rat * Conftantinus Porphyrogenneta , feque ulva hautisse tradit) honores Episcopis Clericifque delati. Anno ccexvi. decennalia celebravit, ceexxv. vicennalia. Imperji Romani Monarcha factus, & jam deletis hoftibus, & pace Orbi Romano data, ad res Ecclesia procurandas, convocatis undique Episcopis ins-pehsiori studio animum adjecit, aus la nauste Shi-

Oratio ad Santlerum Carum, de quà vide fis Eusebium ubi supra, cap. ta. Extat cum notis Henrici Valefii ad finem librorum de Vità Conftantini, quibus subjici solet

examp- di 9ri xa 9result@- ; inquit Eufebius *, Conflant-lveluri communis connium Epifcopus à Des contituilus. Eodem anno miffis undequaque literis, Episcopos ad Concilium Nicanum convocavit; quorum confessius prasentia ina emavit, disputationes patientis me audivit; propositas quaftiones fedulò expendit, dobia ingenii acumine folvit, lites & diffidia prudentià com-

Epifole places. Scripfiffe Conftantinum Epistolas pene innumerabiles, sibique in animo fuife eas separato volumine colligere Autor eft Eufebius ib. c. 24. quod aut nunquam præflitit, aut Collectio ista jamo. Jum persit. Nos ut darmum illud aliquo faltem modo refarciamus, Epiftolarum que fuperfittes funt, indicem, quibusque in locis dispersa habeantur, hic fubiliciemus.

pescuit, certantes inter se suafe & confilio ad concordiam revocavit , denique falmberri-ina decreta auctoritate fua munivit , palam Ep al Alex. denuncians Synodi fententiam non aliter ac \$ Jen graune & sparies qui Jelas de atretice corrette, liand an So-Gardeney. benter esse suscipiondam. Et certe, quamvissubdolis Eufebii Nicomedienfis, aliorumque artibus postea deceptus ea quandoque secerit, qua Arianis favete viderentur ; decretorum tamen Nicznorum quoad vixit, tenacifimus erat.O. biit pientifimus hie, & (quo eum elogio ornant (equiores Grzei) lennque ., Imperator, impetrato prius ab adstantibus Episcopis baptilmo,manu nt videtur, Eulebis Nicomedientis, atpote loci illius Spilcopi (licet id nec Ett Sebius, nec Socrates, Soaomenus vel Theodoritus referant) Achyrone in Nicomediz fuberbano ipfis Pentecoftes folenniis, undecimo Calend. Junii , anno Chr. cccxxxv11. atatis fnz 66. Impetii vetò 30. cum decem mensi-

Epsfiola ad Molchiadem Epifcopum Rema e Synodo Romz habendà in causa Czciliani Extat ap-Eufeb. Hift. Ecclef. 1. 10-c.5. & Concil. Tom.1.Col.1405

Ad Alaphiam Seu Slianum Africa Vicarium de Synodo Arelatenfi, quamprimus extulit Petrus Pithaus, Extat etiam Concil. Tom.1. Col. 1411.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum , ap. Eufeb.loc.cit & Concil Tom.1.ib. Ad Episcopes , que Synede Arelatenfi interfuerass, in Appendice ad Optat Edit-Parif & Con-

cil.Tom.1.Col.1420. Ad Probianum Africa Procenfulem de Ingentie ad fe transmittende , 2p. Augustin. Ep. 68. & contra Crescon. I. 3, & Concil. Tom. 1. Col.

Ad Celfum Africa Vicarium de fuo in Africam adventu ob Schilma Donatistarum , i

13-9-14.

1444

54C IV. Append. Optatiană, & Concil. Tom. 1. Col MINCCC. 1440 Ad Epifcopos Africa de plebem Catholicam

de Schifmate Donatiftaram, in locis supradictis. Ad Cacilianum Carrhavinis Epifcesusa de Eleenssyna diffribuenda, apud Eulebium 1. 10.

Ad Annliann de Immanitate Clericorana. Ibidem.

A d Eanalium Africa Vicarium de Senteatia adversits Douasiffas lasa. Hibetur inter Acta

Coloquii Carthag, cap. 516. Ad Nicomedienfes de pace Ecclefie à fe me fiudio procuratà. In Appendice Opta-

tiani Ad Athaeassium Epistole II. altera se gra-tiem Aris, altera de semicorem seorem instidis. Habentur apud Athanasium Apol. 2. pag. 604.

Ad Joanaem Meletianorum ducom, de anione cam Athanafio fuliciser faita. Ibid. p.611.

Ad Episcoper Syneds Tyres, qui cos Con-flantinopolin evocat. Ibid. p.622. Edicta II. de Pace as Libertate Christianis concedenda, apud Eufebium 1.10.c.s.

Epiftela ad Optationam Perphyrium, Pancgyrici poematis conditorem, extat inter Marci Velleri opera Poematio pramilla.

Ad Zazium, Galicum , & caseres in Africa Episcopos missa cum scripto Episcoporum Numidarum, Ibid-

Ad Provinciales de falfe cultu Polythesfmi, quz & Epiftolæ formam, & legis vim habet. Extat apud Eufeb. de Vit. Constant. La. à cap. 48. ad cap. 60.

Ad Alexandrum & Arima, ap. Eufeb. ib. å cap. 64. ad 73. Socrat. l. s. c. 7. Gelaf. l. z.

Ad Alexandriaes de rebus gestis ia Nicana Synode, apud Socrat. lib. 1. cap. 9. Gelaf, l. 2.

Ad Episcopes & Pleben de Arie & Ariamis, dictis loci Ad Ecclefias de Synodo Nicana, ap. Eufeb.

ib. l. 3. a c. 17. ad 20. ap. Socratem & Gelafium locis citatis. Ad Nicomedienfes de Enfebio & Theoguide.

fragmentum habetur ap. Theodorit. L 1. c. 20. integra extat ap. Gelal. l. 3. c. 2. Ad Arium & Ariasse, apud Gelafium 1. 3.

C. 1 Ad Theodoran Epifcopum (ut opinor) Lasdicenfem, ap. Gelaf. Lz.c.3.

Ad Eufebium Cafarienfem IV. prima de Ecclesiarum adificatione, ap. Euseb. de Vit-Conflant. l.a. c. 46. Socrat. l. r. c. g. Theod. l.s.c.17. fecunda de fede Antiocheni, apad Eufeb. ibid. I. 3. c.61. tertia de Sermone in Paíchare habito, ib. l. 4. c. 35, quarta de conficiendis facris Co dicibus, ib. 14. c. 36. Socrat. I. s. c. 9. Theod. L1.c.16.

Ad Macarium Episcopum Hierofolymusasus I L prima de Martyrio Servatori Hierofolymis adificando, ap. Eufeb. ib. L 3. c. 30. 31.32. Socrat.l.1.c.9. Theod.l.1.c.17. Secunda de Mamre, ap. Eufeb. ib. 1.2. c. 12-12-

Ad Arinm de redita fão, ap. Socrat. Ly. C.as.

Ad Anssechenes de Enfebie, ap. Euseb. 1. 3. S. & C. LV. c. 60 Ad Speedson Anssechenam de codem, ibid.

C. 62. Epifiela, fen Edilbum adverries Harences,

ib. c. 64.65. Ad Synodem Tyrson, ib.1.4. c.42 Socrat.

1.1.c.74. Theod. 1.1.c.79. Ad Saperem Perfarum regem pro Christia-

su, ap. Theod. I.t. c. 25. Ad Alexandrinos in gratian Athanafii , cu-

jus folummodò fragmentum habetur ap. Theod. 1-1. c. 27. Integra habetur apud Athanaf. Apo-

His addi poliunt Edilla quamplurima rem Ecclefiasticam spectantia que in Codice Theodofiano, & alibi affervantur.

HOSIVS, gente Hispanus, Corduba, Senecz & Lucani natalibus inclytz, in provincià Borrici Episcopus, sub persecutione Maximiani confessione nobilis. Interfuit Synodo Illiheri habitz anno cccv. feu ex Ferdin. Mendozz * calculo ccc. vel ccc1.Apud Con- *C stantinum M. fumma in gratia multos annos floruit, eique erat à facris Confiliis ; ab jibline, a.

co ad Synodum Arelateniem anno eccuiv. evocatus, ab eodem anno ccexxiv. Alexandriam ad fedandam controversiam Arianam cum literis mifius. Sequente anno principen Niczno Concilio locum tenuit, ejulque decretis primus subscripsit; quod ex Athanasii Synodico notat Socrates t. Hunc honorem fuftinuife illum tanquam Romani Pontificis le- †L.1.6.19. gatum, inanc eft Baronii aliorumque fomnium. Negat id ex ipfis Pontificiis F. Bivarius † , qui †Comme. Holium tantum pomine fuz Provinciz fublici – Cinon ad

plife, prziidifque officio functum ob przelarz an 314 ipfius doctrine & confessionis merita conten-dit; duosque alios doctos pariter ac graves scriptores ex Hispanis sibi hac in parte imit Our adducit. Anno 347. Synodo Sardicensi przfidebat, ejulque przeipue cura ac pru-dentia XX Canones conditi funt. Tanto certè apud omnes in honore fuit, ranta pollebat au-

toritate, ut Ariani illum per fas & pefas ig partes fuas pertrahendum effe meritò judicarent. Varie ab iis tentatus est sed frustra. Demem anno 256, exilio Syrmienli multatus, anno proximo exilii & grumnarum pertælus, adhibitis etiam fidiculis & tormentis fractus, homo jam centenarius , nimiunque sepulchri sui annas , ut Hilarii * de co verbis utar, * De Syn manus dedit ; & Arianz formula blafphema quidem, (fi modò illa fuerit , quam refert Hilarius) quin &, fi non fallat titulus, ab ipfo compositz subscripste. Utut se , constat li-

quidò Hofium cum Arianis convinunicatic em etiam tradit Philoftorgius † , non modò † L+ e p wiperiner, fed & Athanafium damnaffe; reclamante tamen & diferté id negante 'ipfomet Athanasio S. Mitto que de ejus in Hispaniam 5 Fp. ad So-reditu, farore seu insanà crudelitate erga Ca. lisar p. 1614 tholicos, denique infœlici exitu habent Marcellinus & Faultinus è schifmate Luciferiano

tempore Theodofii Imp. Presbyterii, atque ex iis Appendix ad Ildefonfum de Scriptoribus Ecclefia

\$16.

in Cont.li

Sæculum Arianum.

S.E.C. IV. Ecclefiafficis. Teftis oftni exceptione major eft ab An-CCC. Arhanafius*, Hofium moriturum Arianorum * Loc. cit. in se vim protestatum esse, corum Haresin condemnasse, & à quoquam probari aut recipi vetuiffe, Obiiffe videtar Abrahamicus ille fenex, + Ibidem.

à distin "On@ , uti de co Athanafius †, 2.161. centenario major, poltquam (edem fuam Epile. ferè 70, annos tenuisfet, Etenim faxagefimum a confessione sub maximiano amum jam agebar , cum vis ei ab Arianis Syrmis inferretur; nee tempore Synodi Illiberitana illum recens tunc Episcopum factum esse rectè observat * Ubi fopra Ferd. Mendoza *, quod in fubfcriptionibus hu-Cap. 11.

jus Synodi nomennon postremo, sed medio (i. e.) undecimo loco reperitur. Ex Epistolis eius unica hodie superest, scripta ad Constantium Imperatorem ap. Athanaf. Epift. ad folitarios illustre quidem fidei, pictaris, & fortudinis monumentum. Ejus quoque opera condita est Nicana fidei formula, farentibus iplis Arianis ap. Athanaf. loc. cit, Epiflolam ejus de Isude Virginitatis ad Sororem finam pulchro acdiferto comptant eloquio memorat Ifidorus Hispalenfis, de Scriptor, Ecclefialt, c. 1. fed vereor ne dudum perist.

EUSEBIUS, Nicomedienfis dictus, Julianum Imperat. qui puer adhuc fub eo educatus erat, genere, ut opinot, materno longiùs eontingebat. Vid. Ammian. Marcell. L 21. inter Luciani Martyris discipulos fuit, inde Cellucianifia titulo ab Ario infignitus-Primum Beryti in Syria Episcopus, inde Nicomediam , imperii Orientalis tunc temporis fedem, veluti Romz zmulam, nuper à Diocletiano mirè exornatam, vir supra modum ambitiofus transferri fe curavit. Arium vuleată fuż Harefi ab Epifcopo proprio damnatum & ejectum in clientelam fuam recepit; amici-Ep. ap.Theedito 6.

324.

tiam cum eo & communionem colnit, ejulque caufam miffis ubique literis gnaviter egit, Idem prorfus cum Ario docuit , filium nempe non modd uneis eine qui Inpatemb & Arriv 19 sina, fed & alterum ab ingenito vere effe, & non ex eius substantia factum, nee ullo modo participem naturæ illius, nec é fubiliantia ejus existentem , verum natură & virtute prorius diverfum,adpetfectam licet fimilitudinem naturz virtutifque opificis fui conditum. Eadem porro dogmata docere non contentus, totius factionis dux ac fignifer evalit, omniumque malorum, que in Athanafium machinabantur Ariani, irahineme unicus. Inde Arii Sectatores vulgo Eufebiani, & el ali Eirifter dicti. In Nicano Concilio ab Ario stetit, donec sententiam ejus plenis patrum fuffragiis damnatam videns, ipfe fidem Synodicam amplexus est; quo non obstante, tertio post Synodum menie cum novas turbas moliretur, Nicana fidci contraria palam prædicaret , Arianæ factionis homines hospitio exceperit, seque illorum malitiz focium ac participem adjun-xerit , Imperatoris juliu in exilium mitti-tur : indignante etiam Confrantino , quòd durante nupero civili bello non folum exploratores contra se emiserat, & propemodum armatum ministerium Licinio prabuiffet, fed

& tyrannice crudelitatis confecraneus, mul- S.A.C. 1 v. & tyramice crudentatis cometa areas, and a An CCC, torum Catholica Eccletia Epifcoporum cadis ao An CCC. autor exfitifict , uti Constantinus * Epistoli Ap Th ad Nicomedienses aperté testatur. Post exacium in exilio trienninm, oblato possitentiz libello, & Nicana fidei se plene consentire professus, ab exilio revocatur, sedique sua restituitur. Mortuo demam Constantino, Ariani Constantium filium multò sibi faventiorem experti funt : fub cujus ferè regni primordiis, anno cccxxxviii. Paulo fede Constantinopolitana per vim depulso, Enschius semper sui fimilis, relicii Nicomedia, regia urbis throno se protinùs ingessit. Obiit tempore Synodi Antiochenz, anno eitciter 343. Ex Epifolis, quas plures feriplit, unicam de Ario, ejufque degmanibus confervavit nobis Theodoritus l. 1. c. 6. Aliam memorat Ambrofius † in Concilio Nicano lectam , in qua † De Fide L hujufmodi argumento ufus est Eufebius. Si 3'0-7. veram , inquit , Dei Filium & increatum dicimus , quoieres cum Patre incipinus confueri. Hime vocabulum iffud Symbolo fue inferends occafionem Patres Nicani arripuerunt, quia id adverfarits formidini effe vidiffent , ne tanquam evaginate ab ipfit Harcricis eladio refanda Harejeut caput amputarent. Neque alius forian ab h c Epiltola fuir libelles ifte, quem coram Synodo Eusebium protulifie narrat Eustathius Antiochenus * , ejuique blaiphemia certifi *Ap.Theol. mum argumentum vocat; qui palàm recitatus la ca cunctis audientibus, ob doctring pravitatem, immenfam dolorem attulit, adeoque in omnium conspectu discerptus est. Non enim fuisse Eusebii Casariensis Symbolum, quod vult doctiffimus Valefius +, vel inde liquet, quod For- † Aurot. is mula Eufebiana, que in Epiftola ejus ad Ca- Theodoro. farienfes etiamnum extat , ne leviffmam qu dem blasphemiæ aut impierat is umbram contineat; quin potius & ab imperatore, & à totă Synodo probata fuerit ; ut ipsemet in eadem Epistola claristime testatur-

EUSTATHIUS, Side urbe Pamphyliz maritimà ortus est, quem Nicetas Choniates *, nefcio quà auctoritate ductus, è Philip- "[Thef. Orpis Macedoniz urbe originem traxific tradit, thod fid is. Claruit anuo 315. Primum Betore in Syria, deinde Antiochiz Episcopus ab ipsis Patribus in Niczno Concilio constitutus, reference codem Nicztät; quod quidem in prioribus hujus † L 5-64. Synodi fessionibus factum esse oportet. Primns omnium, inquit Theodoritus *, Constantino *L. e.; Synodi nomine Panegyricum dixit , Eufebio Cafarienfi id munus tribuentibus aliis. Alexandro autem Alexandrino id adferibente Nicetă S. MS. quidam Theodoriti Codex Alla - \$1866-6-7. tiamus, cui confentit Historiz tripartitz Au- Annot in Ctor, habet tam Eusebium quam Eustathium Theod.p.s. Imperatorem pratiminari oratione falutaffe. Fidem Catholicam omni conatu Euftathius propugnavit, acerrlinus Arianorum hostis, quem ideireò sedem Antiochenam diu tenere non pass funt. Revocatus ab exilio Eusebius Nicomedienfis, & Theognis Nicenus coacta apud Antiochiam Synodo Euftathium ante ante omnia deponendum censuerunt i ac

primum

criminantur, quod ex Georgio Laodiceno re-*Lucus dere Socrates * ; qui tamen Georgium , veluti parim fibimer hae in te confrantem coarguit deinde forde libidinis crimen ei obliciunt . & yil Theol- hoc pacto feenam inftrume. Conductam infamem mulierculam cum infante uberibus admo-14634 to in Synodum introducunt impudenter voci-

forantem, & adhibito in fabulæ fidem jurejurando affirmantem, fe ex Eultathii concubita infuntens islum pepetisse, Judices fine mora in virum fanctiffinum fententiam dicunt : & re quantoevis ad Imperatorem delati, ejus julia Trajanopolim Thraciarum urbem telegatur * Fort ad Enftathms. Tereiam his adde ex Athanafio tele p-619- calumniam, nempe Euftathium in Imperatoris matrem fuille consumeliofura, Helenam intellige, que hoc tempore in Oriente verfabatur Referent id Baronius † Peravins § , aliique ad +Ad 20-53-6 annum 740. Athanafii * Hieronymique † teftimonio przcipuż nixi, qui Eustachium sub Constantio in exilium missum fuisse scribunt. At verò contigifie lere fub Confrantino non diu post Eusebii Nicomediensis reditum nempe circa annum 259. vel 2to, telles funt Socrates & , Sozomenus *, Theodoritus +, & Philoftorgius § , idoue multis firmatur argumentis. 19, Eusebii Czsariensis ad sedem Antiochenam electionem in Euftathii depulfi locum hoc tempore factam fuille, ipfius Constantini literæ & capitis Eusebiani titulus elariffime de-

monstrant, 20, Flaccillus, tertins, aliisquartus Antiochia post Eustathium Episcopus Sy-Aiol sp. nodo Tyri anno 335. vivente adhue Constanti-613. no, habitz, interfuit, ut ex Episcoporum Ægypti ad Dionylium Comitem, & iplius Comitis ad Eufebianos literis huius Synodi tempore scriptis luculenter constat. 3 . Meletius quem anno 160, in Episcopatu Antiocheno successisfe constat, ad hanc fedem 30. post Eustathii depositionem annis translatus est, ut ex Theodorito * colligi potest. 4". Disertè testatur Socrates † Eustathium arele salper, exiguo temporis spatio Antiochenam Ecclesiam toxiffe, quod fallum omnino forct, fi in câdem A Concilio Niezno ad Constantii tempora. multò magis ad annum 340, permanfiflet. Ex his manifestissimum fit , mendam in Athanafio & Hieronymo cubare, ac Constantii nomen pro Conftantino irrepliffe, quod & Sophonius Hieronymi interpres, & antiquiores Hicronymi editiones agnofcant : & proinde errare iplum Baronium *, qui temere pronunciat, Socratem, Sozomenum, Theodoritum, aliofque hos feeutos de Eustathio omnino errare videri, dum ipium 4 Constantino

Augusto in exilium amandatum esse dicunt. Quocirca Baronium meritò reprehendunt Clar. Valefius †, & Jacobus Gothofredus *, ejusque argumenta diluunt. Sed his missis ad Euftathium redeamus, cujus innocentia & nefariz inimicorum infidiz elarifiene tandem + Differe la detecta funt. Etenim mifera illa mulier cula in Filoc La gravifimum morbum lapfa , palam faffa eft , fe ad fabulam agendam mercede finife condu-

5 gC. IV primim acimiante illum Cyro Benezeaff Epil. varicaram ; Euflathium quippe quendam fat 5 f. C. IV. Canctifirmus Confessor Trajanopoli in Thracia, ubi & conditus cft. Alius ut fit à nostro oportet, Euftathius Antiochemis à Joviano revocatus, a Valente iterum in Bizuam Thraciz oppidum relegatus; de quo Socrates *, *L. c.13. Sozomenus †, alii. Przelaro quidem encomio 14: Euflathium nostrum effert Athanasus *, 'Arie 1.4 6-13.

spaningene gu tal men den bie, mais la Celan lie, paise. Surle + andrine. Ver confessione clarus , religione

Couly a soprout recongenies can a respons pur, que major tele pre versiare dinescent; co-Ariasan Herefan edie professius eff. Com-mendat illum Bosovennus et rum ob alia; tum eta, esq. quod effet ord separting diames tumpas sulfino-aloentia causa merito admirandus; quemadusdune, inquit , ex libris eque qui hodie extent lice. cognoscere, beyminen Contract & coffering vermarus , zei bruntur ninn & xuem impyeling erden nier, qui tum ob profesin elegaer sia genut, & eloganziam, & in refus explicandis comflatem.

magnopere probantur. Ex his supersunt, Orario previa ad Conflentinum Jup. in Ni cana Synodo. Extat, fi modò genuina fit, apud Gregotium Přesbyterum Otatione de Patribus Nicenis, quam Latine exhibet Surius Julii X. Num. 6. Gr. Lat. Auctuar. Combehl. Tom, II.

Commentarius in Hexaemeren ; printes Grace & Latine edidit, norasque ubersores & collectanes addidir Leo Allatius . Leed, 1629, 49, Non levem huic operi litem movent cruditi; & merito quidem : Etii enim m quibuidam locis argumentum, quod in se susceperat, satis commodé pertrectet Autor, majori tamen sut parte cisudicat opus, ineptis fabulis de Beatâ Virgine, eiufose Parentibus (ut alia jam taceam) ex Jacobi Proto-evangelio depromptis, ab Eustathii doctrină, judicio, gravitare alienis, refertifimum. Nec ego puto quenquam fani judicii affirmare, vel Jacobi Evangclium Euftathii atatem fapere, vel Euftathium virum quidem gravem atque eruditum istud fuo ealculo approbaffe. Sufpicari forfan lleet totam illem de Beata Virgine , aliifque quz fequantur fabularn, à recention manu accessifse. Certé integra ista periodus a pagini 68. ubi de Jacobi Patriarche filiis agir , usoue ad paginam 75. ubi candem materiam denuò refurnit , fatis antorAirer videtur , & in locum non fuum importune intrufa r dempti enim hic parte reliqua optime cohzrent. Vidit hoc Impostor, ac proinde fabulosam narratiunculam hae cautione claudir, fe hee tantum is is meels dixiffe. Aur hoe dicendum est, aut integrum opus Eustathio abjudicandum; & atrumque forfan à veto non longe abludit. Certè Euftathium nostrum hujusmodi opus elucubrasse, nullus neque veterum, neque recentiorum nobis prodidit. Neque de austore fuo confidencer ur folet alias , loquitur qui primus edidit iple Leo Allatius, nullo allo tefti-monio, nili Codicum MSS, titulis nixus. Quam verò fallaces, quam incerti fapius fint librorum MSS. tituli nemo nescit. Quisquis sit, ctam, & folummodò in nomine Eustathii prz- vixit, saltem vixisse videri voluir , trigesimo

N. 144-371 Dogm. 1460 *Loc-cir. † De Script \$ Lucas-+L. 6.35de Vis. Con April Lanc. 64.70, 800. An Athan

41.4.685 +1.66.15

* Not. ad Martyrol Jel. 10.

'Annot ad Esteb. de Vis. Co.s. 65

325

5,8 C. IV. Conflantini anno, id eft, an. Christi coexxxv.

AACCC. faltem fequenti. Neque tamen hoc modo fili
conflat accurata fupputado i ratio, cum air
pag. 55. à Christo (demus id de anno Dominice Passonis intelligi) trigefinam annum
Conflantini, numerari annos extix. Esto ve-

Confranciai, numerari annos cext. 1x. Efto verò feriptor Euftathio coxvus, at de interpolatione labulique eadem manet difficultas, Solvane nodum cruditi.

Differential Exactivimada advertita October

Differentie de Engafrimyales advertifis Origenem, qual acriter in Origenem-chiffque fententiam inventiur. En quidem Eutlathum interprimarios Origenis obrechatores recenifecapo Socrates « Hanc Differentionem Gr. Lat edidit idem Allatius una cum cruditi filmo ajuf-

dit idem Allatius una emeruditifimo giuldem argumenti Syntagmate loco & anno fupradicits. Habetur ettam Crisicorum faccusum Londissi imprefiorum Tomo octavo. Scripititem, que interciderunt, faltem lucem admo non viderunt prater infinitas Epilholas,

Libram de Anima, cujus fragmenta quedam exhibet Theodoritus, Dialog, t. 2, 3;
Sermanes five Hamilago, t. 2, 3d Proverb, VHLDanima: creatis me initiasa, &c. Fragmentum exaz ap. Theod. Hift. Eculel. 1, c. 8, & plurima alia ap. cundem Dialog, 1, a, 3, bing

IACOBUS, ob fummam rerum diving-

rum humanarumque scientiam Sapiens dictus.

patrii Mefopocaniculia, cui Autiochia, Ampgdonia (Nikhibayi rappellan) vibi sa iconinio Imperii Rumanorum & Perlarum fita, çerma ram a colitaram, infrivia framethous & ipalamento depens, continulo ipmitis, alperiminio, feverinera didelpian officia fe carectera. Subfeverinera didelpian officia fe carectera. Subfeverinera didelpian officia fe carectera. Subdiferentia depens, continulo ipmitis, alperiminio, ad Patria Ubris Epilopantum tandem evelusadorimo Orthodoxa vinder primarios, it quidurimo proposa del consultata del Mangangero Myssimo, in sur sociole Corputation del consultata del consultata del Mangangero Myssimo, in sur sociole Corputation del consultata del consultata del ferrillo del consultata del consultata del proposa del consultata del consultata del proposa del consultata del consultata del conloco Theodoritos illum juntificia cum Alexandro imprecanam y contra itamen errore hachario imprecanam y contra itamen errore hac-

tam adr. obdidion, citati i, cujus omens machina, R etal landi viti prochosi urita areatere.

& climparentidenti surbrem bisti i, cajus curlengolita aggentim spor inhiborati, vibo prochosi monimo etcherrine parentibus etchina prochosi prochos

in hoftes emitreretur. Dictum factum, Equi An CCC enim, elephanti, cateraque Perfarum jumenta, cum animalculorum acuicos ferre non poffent, ordinibus conturbatis, & excufis jetioribus in ugam ie dederunt. Ita Rex infolicifimus recedere coacus ignominiam pro victorià reportavit. Hac plucibus Theodoritus, qui non uno loco teftatur * Jacobum Apoliolicis mira- * Ubi fine culorum donis claruiffe, mortuos fulcitaffe, fu. & Hift.E tura pradixiste, aliaque flupenda fecifle, quo- la en. rum plura exempla profert Hittoriæ φιλιθιώ capite primo. Vitam claufit regnante Confrancio, in urbe natali iepultus; cujus facri cororis reliquias, refte Gennadio +, Julianus Imp. + De Serlos. Nifibin ingreffus civitate efferti juffit. 5020- Beeles, menus * verò folummodò, ait Juhanum illac * L.s.c.

oravit Jacobus, ut ciniphum & culicum turma SAC.IV. ib

mema *verò folummodo, air falanamı illic trafication. Ni bilinis inniaturu elle, el *ver, que milli liaturus, arc legacionem admidiniaturus, arc legacionem admidipida el propular el propular el propular el proden prin illiurum elle, quin cos al Centilium religionem for trafiluile didicilir. Espo 1 Tadoodrio II supor viciniori portica osa Gendum fento, qui radii, Nitiri i Jonano Julies del propular el propular el propular compa fecum detulific. Bullou III inter serporus Ecclesificios locum richair Hierony-

proves eccessaticos locam tribut Piteronymus; quòd Opera e jus Hieronymi atate, uti recte observar Gennadius †, nondum è Syro † Locale. sermone conversa fuerint.

Scripfit, codem tefte, opus ingens XXVI. libris constans, nempe De Fide adversis omnes Harefet , de Charitate generali , De Dilettione erga preximum feccials, De Jejunio, de Oracione, De Referrettione, De Vità post mortem , De 114milimae, De Parsemia, De l'anisemia, De Saisfaitiene, De Virginitaie, De Senfn Anima , De Circuacifiene, de Acino beneditto, pro quo in Ifaia legitur, non est exterminandu Beerm, De. Chrifte , quid Filius Dei fit & consubstantialis Patri, De Caffimte adversus Gentet De Cenfirn-Etsone Tabernaculi , De Geneinm Conversione, De Rorne Perfarma , De Perfeentione Christianoruns, item Chrenicen in quo divinarum Scripturarum authoritate eorum ora compressit, qui audaci suspicione de Adventu Domini nostri inaniter philosophantur. De his verò plura dicere supersedeo, quia ampliùs non extant. Habetur in Bibliotheca Lugduno-Batava inter libros MSS. quos ex Oriente advexit Jacobus Golius n.87.fol. Jacobi Edesseni Hexaemeren. ad Conftantinum , leu Historia Creationis & Creaturum rerum Syriace : an verò Jacobi noftri opus fit judicent alii: certe temporis rario optime congruit. Na verò illi lepide nugantur, qui Jacobum nostrum Canenam LXXXIV. faciunt. Canones istos post Justiniani Imper. avum confictos elle pluribus confirmat Cl. Pear-

136.

facrum

sec. 1v. facrum quendam ludum celebrante vulgò narman.CCC. rant. I abulan certe effe & nunc & olim fufpicatus fum. Primus hanc hiltoriam extulit Rufinns, Scriptor nimis credulus, quique hec ex foio auditu refert, ipic à re geltà integro penè faculo remotus: nec leve prajudicium videri debet rem adeò memorabilem omnes hujus avi Scripcores latuitle, neminemque anne Rufinum de co yel verbulum inaudivatemeque a-Jia defunt quæ idem fuadeant argumenta; modo his immo ari vellem. Sed eum Athanasio pergamus. Bonis literis inflirutus in Alexan-dri Epifcopi contubernium afcicus eft pqui illum Notarium deinceps habuit, & Diaconorum Primicerium postea constituit. In Synodo Nicana Alexandro Arium foreiter oppugnanti mira dexteritate suppetiastulit; & difontatione habita Haretici verintias expugnavit: unde per totam vitam Arianos fibi quam infenfillimos expertus ett. Elaplis quinque poft Synodum mentibus, mortuo Alexandro anno, ccexxvi. communi Catholicorum fuffragio Eccleie Alexandring praficitur, atatisfug anno. ut videtur, vicefimo octavo. Munus libi commillion quo minus in pace diu obiret inquies & obfirmata Eufebianorum malitia obfitit. Tentatis fruitra variis calumniarum technis , tandem anno cccxxxxx. Cafaream ab Episcoporum nonnullorum sibi infenforum Synodo eo loci coacta evocatur fictz A fenii Meletiani cujnidam Epilcopi necis rationem redditurus. Verum addesse noluit Athanasius, Episcoporum inimicitias verirus-Subiratus igitur Constantinus Imperator aliam Synodum anno fequente. Tyri habendam indixit : ubi caufam Athanafii aperre magis & 20 per nitoni ventilate corperunt Eusebiani ; nictifque illum injuriz, tyrannidis, flupri, homicidii Magicæ artis gratia commili, confraci calicis mystici, sacrorum Codicum igni datorum subversx mensx dominicz, quin & illegirima ordinationis criminibus oue antes sede firà deposuerunt. Verum Athanasius relicti priùs Tyro Confrantinopolim profectus, Imperatorem de fœdislimà Episcoporum injutizià certiorem (ccerat. Anno igitur cccxxxv). Conftantinopolim acciti Eufebianorum Antefignani novi cujuldam criminis Athanafium apud Imperatorem postulárunt, suggerentes commipatum eum eile, prohibiturum fe, ne annona ex Alexandria Confrantinopolim quocannis vehi folita mitteretur. Quá accusatione motus Constantinus mox eum Treverim Gallia Belgicz urbem relegavit. Poth annum integrum & lex circiter menses sublato è vivis Con-Rantino, Constantini junioris literis dat. xv. Cal. Iulias anno eccxxxvit. fedi fuz reftituitur. Quem tamen anno cccx11. Synodus Antiochena renovatis calumniis secunda jam vice depofuit, fuffecto in ejus locum Gregorio Cappadoce, obícuro & nullius nominis viro. Verum antequam ovile lupus invaderet ; fuga fe Athanafius Romam fe contulerat, eò à Julio Episcopo evocatus jubi à Synodo an. cccx 111. hibita criminibus fibi intentatis absolutus est. Hae in Urbe aliafoue Occidentis partibus, per aliquot annos hafit : donce anno eccativii-

decreto Synodi Sardicenfis iterum abfolutum S.E.C. IV. & in integrim restitutum Constantius Imp in- abAn.CCC terpellante fratre Constante, Ecclesia Alexandring reddidit. Verum iterum nubes polt pluvism. Anno ccc1111 Synodi Arelatanz, anno eccay. Mediolanensis decretis iterum condemnatus, ac.fede fua de urbari juffus, anno sequente à graffante in Catholicos Alexandrinos Arianorum factione Ecclefia fin expellitur; ac pro co Georgius Cappadox, Gregorii, qui dieni dudum obierat, Gentilis, bipi dum nequifimus , militari farellitio ftipatus fubitituitur. Enormem-hoc loco Dorothei Metropolitz Monembafiz, qui vulgari seu barbaro diomate Synopsin Historiarum Grace edidit, erroremnorare liceat, ubi de Constantio sic loquitur *. To 3 is. Xelow & sixt Bunnalet life ser * Sout. & palper Administrate of Experience , and experience 2450: Sing Gw mine. Decimo quinto susperis fus anno ico.p.n 8. magnum Athanasium in Angliam relegavit; ejufque in locum Falix ordinaiur. Ubi nullum dubium esse porest pro Athanasio Liberium intelligi debere,non in Angliam seu Briranniam, fed Berceam Thracia relegatum. Fugatus Athanasius in desertissimam Thebaidis solitudinem se recepit; in qua nsque ad mortem Constantii falvus delituit, orationibus, jejuniis, aliifque pietatis officiis, Epistolis & Apologiis concinnandis fecure vacans. Imperante Juliano, ab exilio revocatus Synodum habuit de vera fignificatione vocum seine & curioverse ftatuenda, deque lapfis Episcopis ad sedes suas recipiendis. Mox exul factus an eccuxii. conspirantium in se Gentilium & Arianorum insidias non fine fummo capitis discrimine evasit: de quibus festive dixit ; Secedamus paulifper , 6 Amics; nubecula off , qua cito evanefeer. Anno eccixiii. Jovianum Imp. Antinchiz convenit, eique libellum de fide obsulit. Sab initia Imperii Valentis ad supplicium exiliumve à Prafecto Augustali guzsitus sese occultavit : at evanescente hac quoque nubecula quietus deinceps & fecurus vixit. Tandem laboribus, grumnis, moleitiis fractus fuccubuit: & fanctiffmam animam cœlo reddidit, anno Christi ccclxxi. Epifcopatus fui xlvi. Ita enim Socrates * diferté tradir: licét id Baronius † eumque *1.4.6.20. fecuti ex Neotericis plurimi, in annum fequen- † Al annum tem rejiciant : quin & Proterius in Epifola * CCC LXXII ad Leonens Papam Athanasum mense Martio chero Comanni ceci xx111. fuperflitem fuific fcribit. Vir in Victor erat omni virtutum genere cumulatislimus in Can. Pasch. tuenda Catholica veritate constantis & invicti 6.2 p 84 animi grunnis, periculis, difficultatibus cede- com.Athanrenefeii; mī: uh miner Adamas, mīc j menijam Oin-11-p. Magnes : in cateris disciplinis non infæliciter 191. verfatus, in Theologicis accuratifimus, Controversiarum sui faculi, si quis alius, cattentissimus, doctring Orthodoxa Judex fimul ac vindex acerrimus ; ad Conciones Ecclefiafticas, & que facri funt muneris, maxime ido-

dogmarag, ejus profidei Orsladoza lege habeban-

neus, & ut scite Sozomenus *, sue on 118 miroli. *L.1. C. 17.

Zacr . Summatim de co ac planè eleganter & F Surjum + , de @ pol Franconer & constru Bill- was + Ibid.p.197. reirg. . 1:19- 8 applitier mi entlie Liquare. Vita splins, morning, ratio Episcopathi norma erat;

* Cod ja. 115-140-

S.E.C. IV. par. De stylo ejus ita Photius* , walie negi abAn-CCC. Assertie est in mobile ournfeigliet, (Epiftolz Athanafii) you is more of & xacobro adiene, Eleganter final & fileadide, clarca composite fines, per suadendi sas super vi ac venus ate sevide. Savec po seo nosexu v rigor dines. Disacide dieit in omnibus suis seriptis. Denique + il is Pegier expert ior (in libris fuis contra Arium) de goi in mirre, ya drient @ ya abuar, benuir ya Batic, sai dias nie Dayanuam Caro, sai ni jonger & auti es rume inlien, lerr un faquieron. Diclio ia his perfesena, ut & in cateris ejus amuibus libria item & candida, vehemea que acprofunda, ci argusanta valide torquens; ejas verd ubertat in his ac facanditat admedien face fait mirabilis. Caterum quanto olim in pretior Athanalii scripta habita suerint, Cosma Ab-

*Prat-Spirit

batispiillimiptæceptum Joanni Molcho * datum testarue. Cina inveneris alsonid, inquit, exopujentis fantis Athanafis,nee babaeris charem ad Scribeadum, in veftimentis tuis feribe ikud. SCRIPTA SEQUUNTUR.

OPERA QUE EXTANT GENUINA-

Ratio coutra Geatet. Oracio de Incarnacione Verbi , quem librum secundum contra Gentes, cujus Hiero-† De Script.

nymus † meminit, effe conftar Duabus Athanafti Orationibus, viz. comra Geates , et de l'acarnatione Verbi litem movet D. Alixius; authoremque ad fecundi fæculi finem vixific putat : 1. Quod Marcionis dogma confutat : 2. Quod Antinoum Hadriani Imperatoris amaium, quali novitium numen profeindit : 3. Quod son horms adhac vigere fignificat. Has viri clariffimi objectiones in medium proferre placuit, eruditis ulterius excutiendas. Interim notare liceat, 1 Authorem Marcionis nufpiám diferté meminisse: dogma quidem de origine mali, duplicique pricipio refutat sid verò plurimorum erat inter gentes PhilosoPhorum, non minus quam Valentini, Marcionis, Manetis, &c. inter Hareticos. Et etiamfi concedatur, dogma Marcioniticum confutalle, non inde sequetur, ipínm Marcionis atate vixific, 2. Quòd dicit Antinoum, ? +us inter numina relatum effe, forfan non alio fenfu intelligi debet, quam quod fuo adhuc tempore pto Deo habitus fit, 3. De Romanorum confecrationibus hac habet : Kai ui n Inquient ui 3 pangir Almat ina To deprinde remience, energe est é media nétimor , à יות אם אשל על צרי זעני ון ליטעמעים פיניינאקד 🗗 דאר שני w &cc. i. c. Interprete P. Nannio, Ne mili bic dubias hafices, neve longe à fide rem abelle, credu , quod dico ; non ita pridem , & fortaffe etiamnune, Romanas Senatas faut ab origine. Imperatores, aut ounes, aut faltem eus quas ipfit libitum est, calo arisque dedicans, logibasque. & Senaras-consultis Dour esse jubeur. Hac de temporibus Athanafianis, vel Athanafium immediate præcedentibus, quando longe major Senatus Romani pars Gentilium facris mordicus adhuc adhærebant, commodè dici poterant, agrè autem de secundo saculo, quando

Simfiniarie Romanie , pleno Ceremoniarum ap- S.E.C. 1 v-paratu peragebantur. Utut fit , certum eft , abAn.CCC Orationen: centra Gentes, praterquam quod constanti fide cam Athanasio tribuint Codices MSS. & Synodo Constantinopolitana adversus cultum Imaginum anno DCCLIV. congragata, fub Athanafii nomine citari : quibus had in re ne hilum quidem reponunt Nicznz II. Synodi Patres, Act. vs. pag. 481. Oratio vero de Incarnatione, quam ejuldem effe authoris nemini dobium effe potest , tanquam Athanafii citatur à Theodorito Dial. III. pag. 161, 162. ubi plurima ex ca loca profert, ut Hadrismum Papam, Photium, aliofque mit-

Courra Arianos Disburgeiones (eu Orationes V. Tisoni Safano contra Arianos vocat Photius,

calque reinner of mine poli & autorie, ifantrue &

* Assurate, Trophgum adversits omnes potifi-

mum verò Arianam, Hærefes effe dicit Cod. 140- (quem locum paulò integriorem , quam in editis extat, exhibet Pet. Flecmannus in Append. ad Op. Athanaf. p. 6.) earumque ftilum, methodum, ubertatem, argumentationes, omnia denique mirè commendat ; ex his etiam feu ex fonte Gregorium Theologum, Sanétum que Basilium limpidos sacrorum librorú contra Arii errores rivulos derivasse scribit. Caterúm & in Codd. M S S. & apud Prifcos Scriptores mirum, quam variet, & inter se misceatur harum Orationum ordo. Ut alia exempla taceam , quartum ex iis citat Cyrillus Alex. * *Epad Me fub nomine to atl & sinc relady size terre, in Acis & iterum & atl & success relady size terre. Ephel Sy Tertiam Synodus Chalcedonensis † simpliciter † AQ. 16. vocat Orationem contra Herefes. Quinta (quam nonnulli Cod. MSS. tam & Agentia Adyer vocant, quinto loco repofita Oratione contra Arium & Apollinarium inscripta que infra habetur) quadam habet p. 322. qua l'eriptam effe post certamina Nestoriana suadere non-

nullis videntur. In diclion illad , Omaia tradita fant mibi à

Patre, &cc. Ad Adelphium Epifenoum contra Arianos Dialapos Epistola; ut memoria laplus sit Theodoritus*, qui loca duo ex Epistola ad Epistetum citat, que nonnifi in hâc ad Adelphium extant. Adelphius ifte Onupheos Epifcopus fuiffe videtur, ab Arianis in exilium missus in Psinabla Thebaidis; unde Confessorem eum non obscurè

vocat Athanafius Epistola ad Maximum Philosophum de Diisime Christi. Idem forfan hic Maximus, qui Gregorio Nazianzeno de fede CP. litem m vebat, & ad quem duz extant Bafilii Fpiftolz XL, XLI, quod librarios etiam inducere pe tuit, ut pro φωίσεφει in quibnfdam Cod. MSS. Shekens reponerent.

Epiftela ad Serapienem Thmuios in Ægypto Epilcopum, adversas cos qui dicam Filimo crea turan effe; in qui compendio refert que fusiús contra Arianos disputaverat.

Ad enadem, adversas eos qui dicant Spiritum S. effe ereataram. Expesitio Fdei.

Relfeafion ad Liberii Epifiolam , cum Epi-

s.f. C. 1 V. ftol2 Liberii (ifta dziona G- cft.) # AnCCC Epiftola ad Jovianum de fide, Synodi Alexandring nomine (cripta. Extat etiam apud

Arianam decretis.

* Dial. p

ALC C. E.

Fd.L

TAGLE.

heap

Theod. 1. 4. c. 7. Epifiola de Synodi Nicana contra Harefor

Enifiola de sententia Dionysii Alexandrini adversits Arianes. Ad Frarres Orthodoxa Eviftola Catholica.

Refueatto Hypocrifeus Meletis , Enfebis es Pauli Samofateni ali Sipereire. Dubia admodum nonnullis videtur-

Epiffola ad Antiochenos : ex additamentis calci appositis videtur esse fragmentum alicajus libri, forfan Synodici cujufdam.

Esiffela ad Epittetum Epitcopum Corinthium adversus Hareticos , habetur etiam ap-

Epiphan, Harref. 77. Epifiela de Incarnazione Verbi Dei adversia Рания Батобагсины.

Oratio de binmand natura suscepta ab uniger Verbocontra Arianos (quidam Codd. addunt) & Apollinarium , Timos TES: Assumit vocat Theodoritus * , librum de Incarnatione Gela-† Deduabus fius †, librum de Trinitate & Incarnatione Sy-

*Act. 4.2.10. nodus Sexta *, & Damafcenus †. De Incarnatione Domini contra Apolinarium. De Trilag. Orario de falutari adventa Christi contra cundem. Orat, de Incarnatione vocat Damas-

*DeOnho. cenus *, Orat. fecundam contra Apollinarium Synodus Sexta †. Orazio contra gregales Sabelii de aterna fab-flancia Filii, & Spiritus S. cum Deo.

Orasio quod unus fit Christus: hanc aliis probatam in dubium vocant Viri Cl. Montacu-*Notin Eu- tius * & Petavius † , duplici pracipue argu-feb sev. mento ; 1°. Quòd flylus fit multò comptior & Marcellin ornatior quam Athanafius effe folet. Sed hac † De Trinit ratio mihi nulla est, Athanasium enim quandoque scripsife 2044 or 10 to hapmen ex Photio supra observavimus. 20. Quod tres hypostafes in Trinitate confitetur , cum Athanafius unicam agnoscere soleat. Esto. At aliter scribere potuit Athanafius post quastionem de vocibus inia: & carainue in Synodo Alexandrina sub Juliano habità determinaram; in quà decretum est non elle damnandos trium consi eter affertotes, modò personas intelligerent; nec è contra, qui unam effe hypostafin (per hanc, array five effentiam intelligentes) affirmabant. Et certè scriptam esse hanc Orationem post Marcellum ab Athanasio pro Hareti-

> orationeliquet ; in qua Matcellus discrtè damnatur. Denique ab Autore Catenz in Lucani sub Athanasii nomine citatur. Epifola ad Serapionem de morte Arii: inte-

> gram forè cametiam exhibet Theodoritus I. 1-C. 14 Apologia ad Imperatorem Confrantimm. Scti-

pta est circa an. ccc.v11. Apologia de Engâ fua.

Apologia fecunda de cadem re. Epiffola ad omnes ubique folitariam vitam.

rentes in fecesiu cremitico, ut & præcedentes Apologia , scripta. Tota haberi videtur primis duabus paginis, & cum voce sayda finiri, ptor. c. 87. Socrat. lib.i. cap.zz. que verò ext.

& dedicatoria effe librorum contra Arianos: 5 & C. IV. Reliquum verò Opetis à voce Aval altetius alicujus Operis and have fragmentum effe. Certè infra pag. 652. dicuntur quadam pramifia . que in hac epiftola neutiquem reperiuntur. Sic

Fleemannus *. * Not la Protefiano Populi Alexandrini anno cccavi, Athanala-

Epifiola de Synodis Arimini & Selencia, mortno jam Constantio scripta.

Epostela ad Africanes Episcopos adversiu

Epsitola ad sonnes ubique Orthodoxes : hance in S. Athanafii memoriam 2º, die Maii publieè legi folitam monet Scholion, quod in Co-

dice quodam MS. habetur Epifiela ad Jeannem & Antischem-Epiftela ad Palladinos.

offela ad Dracontium Ad Marcellenum de inserpretatione (feu titu-

lis) Pfalmerum. De Sabbatis & Circumcifione.

In illud, Quicunque dixeris verbnm centra Fi-Eum, &c

In illud, Profeiti in Pagum , &c. De Vergisstate. Ishus quidem argumenti * vid. Isbrum conscriptific Athanasum constat * Theod-His. Verum an is, qui mone extat, genuinus fit, jure Lacas

merito dubitari queat-Homilia de Semente Oracio contra sonnes Harefes; de hoc fermo-

ne an genninus fit, quidam, nullà tamen reddita ratione, dubitarunt. Oracio in Afmengeionem free Afcenfienem De-

Oracio de Melchifedece, Fleemannus de eå dubitat, quod in fine ejus mentio fiat Patrum Nicenotum quali F sara saqui postruri quod tamen Athanalius circa politema vitz fuz tempora dicere potuit

Ad Serapionem de Spiritu Santhe Epistolu II. que nonnifi compendium exhibent Epiftolæ ad eundem posterioris supra memoratæ. Centra Arianes a vor everouse, qui fere ni-

hil alsud eft, quam somerar manes Orationis primæ contra Arianos. Libelia: Precum, seu Colloquia varia Arianorum cum Joviano Imp. Antiochia habita:

que forfan non funt Athanafii, fed ex Actis oblicis videntur descripta. De Incarnatione Verbi Dei

Refensium ad Epistelam Jeviani Imp. cum mperatoris Epistola. eo agnitum (1. e.) post annum eccuvit. ex ipså Epiftola ad Ammin Menachum Epiftola tricefima nona Feftalis fragmentum

Epifteland Rufmianum. Ad Luciferum Calaritunum Epiftola II.

Epiftola brevis ad Frares folitaria vita findenter. Lat.

Frammenca Commentariornm in Job & Pfalw, ex Nicetz Heracleotz Catenis in Job & Pfalmos defumpta: que tamen non immeritò forfan Spuria cenferi pollent.

Vita D. Antonii ; hujus meminerunt Nazianzenus Orat. 21. p. 376. Hieronymus de Scri-4

S & C IV. hodië aut Athanafii non eft , aut multum inab An CCC terpolata. Fatendum fané est plurima ex Athanalii libro de vità Antonii loca a Palladio, Socrate , Damasceno & aliis citata inibi reperiri: plurima tamen ibidem haberi nugatoria plane ac tanto viro indigna negari nequit. In Editionibus Athanafii annum 1626, przcedentibus Latinè solum exstititudemum anno 1626. Paris. Gracè & Latine prodiit, cum à D. Haschelio Grace prius seorsim evulgata es et et Augusta-Vindel 1611.

SPURIA.

S Tropfu S. Scriptura ; ab hodiernis Criticis nnanimi ferè confeniu Athanasio abjudicata: quòd fi tamen Athanafii non fit, fatis vetufti

Scriptoris opus est. Testimonia è Scriptura de communi esfentia Tarra, Filis , & Sp. S. Stylus Athanahi non effe arguit; quid quod & Origenem ab Athanasio femper laudatum pessimè exagirat, & Origeniffarum Hærefess meminitiquin & loca quædam

Quaftionum ad Antiochum adducit. Sermo in Passionem er Crucem Domini; junz-

mentum omnino vetat, quod tamen in genuinis Athanasii Scriptis sape usurpatur. Disputatio contra Arium in Synodo Nicena, Figmentum Monachi cujufdam delirantis fe-

quioris avi esse videtur, uti ex multis in ipså disputatione deprehensis indiciis patet. Nescio verò , quid fibi vult Cafimirus Oudinus † , cùm Vigilio Taplenfi eam afcribat. Sermoin Evangelium de Santtiffina Deiparà Virgine , & Annunciationis at Incarnationis

mysteris:post Hzrefews Monotheleticz exortum (criptus,quippe quam (apitlimė exagitat. Symbolum Ashanafu ; genuinom Athanafii opus non effe fatis indicat , quod nec iple Athanasius, nec sequentium seculorum Scriptot aliquis ante Theodulphum Amelianenfem libro de Serritu S. p. 72. ejus meminerit, nec in Ecclefiis ante annum millefimum obtinuetit, neque ubique inclarescere corperit , donec à Gregorii I X. Legatis circa an. 1233. indispura. tione Constantinopoli habita sub Athanasii nomine testimonii loco prolatum fuerit. Sed + Vit. Atha. de his plura alii,& nos alibi †. Non male forutii Sect. 6. fan a Vigilio Tapfenti constructum, in Grzeum

fermonem demum verfum, & in Ecclefiarum Archivis diu latitaffe , credi potest. Certé, quod Vigilium attinct, conjecturam firmat quod Theodulphus Aurelianentis Symbolicae. citet ex istis Athanasii libris,qui Vigilii Tapfensis esfe jam certo dignoscuntur : quique in antiquo & ptobe noto Codice Floriacensi cum Vigilii libris adverfus Neftorium & Eutychem

conjunguntur. Tractam de Definicionibus , in quo Gregorius Nyffenus citatus teperitur, Maximum forfan autorem habet , inter cujus Opera à Com-

befifio edita lo :um fortitur. Dialogi VII, contra Arianos, Apolinarifia & Macedonsanes , in editione Heidelbergenli bifariam dividuntur, & ex iis quinque priores De S. Trinitate Dialogi inicribuntur, duo posteriotes titulum habent Dialogi inter Ortho-

S. Syncletica vita, Lat.ap. Bolland.ad Januar. 5. Grace ap. Coteler. Vet. Monument. Eccles.

ascribuntur. Athanasii non esse certo certius eft, Scripti enim funt post exortam Hæresin. Entychianam. Vide plura in Theodorito. Epuftola enjufdam Prefationis loco scripta, in a meruum Ecclefiaflicerum tragadia , cum X V I I, fequentibus Capitulis, Etherii funt;

Photius * licet manifeste lapsus Theodoreto * Cod. 46. ascribat.

doxum & Macedonianum. Dialogi omnes ab S.E.C. 19

aliis Maximo Monacho, aliis Etherio Tyanenii ab An CCC

Queffiones ex V. & N. Testamento CXXXVI. ad Autrochum, c. Responfiones toridem, in quibus iplius Athanafius & Dionyfius Accopagita citantur. Ex variis Patrum scriptis à studioso quopiam post avum Monotheleticum collecta videntur. Sequioris zvi fætum effc vel exinde patet, quòd in ils Occidentales omnes Franco-

rum nomine defignentur Dida & Interpretationes Parabelaram Evanrelii quellionibui exxxiii, totidemque Respontionibus comprehenfa, Opus fequioris av

Quaftiones alia XX. casa Responsionibus soriden; post enata inter Latinam & Gracam Ecclefias diffidia scripta videntur.

Diffumeiones cum Ario Landices habita, Lat. has effe Vigilii Tapfenlis Episcopi omnibus

jam notum elt. De Trinime libri XII. Lat. in Editione Heidelbergensi nonnisi septem priores habentur titulo De unità Deimte Trinensis libri VII. ad Theopholum. Eundem Vigilium Auctorem

habent Ad Monaches exhertarie. Lat. Epifiola ad Marcun Papam cum referipto

Marci, eundem cum Dectetalibus autorem habent. De Paffiore Imaginis D. N. J. C. crucifixa in Beryto Relatio ab iconodulis conficta paulò ante Synodum Nicanam II. in cujus actione quarta citatur. Extat Grace in Bibliotheca Cariarea. Exemplar ejus MS. ab editis haud parùm diversum & multò auctius. Principium iftius repræfentat Lambecius Comment. l. 1. p. 126. ut & versionem antiquam Anonymam (ab Anastasiana diversam) integram p.128. Ex ha-Cienus recensitis, Questiones ad Amiochum, Deficisiones Theologicas , Diffmasionem cum Arie Landicea kabitam, Exhersationem ad Monaches, De Passione Imaginit Domini , Epistolam ad Marcun Papan de unita Deitate Trinitatis lib vii. Synopfin faces Scripture, apettè rejicit Bellarminus, & cum eo Labbaus aliique.

Declaratio Levitici Hossilia V 1 1. ab Holftenio Latinè edita Expositiones 11. de Incarnatione Verbi , extant Lat. in Biblioth. PP. Tom. I I.

Oracio in Occurfum Domini. Orationts II. su S. Pafeka. Orangen Alumenienem Demini. Habentur ha quatuor Gr. Lat. una cum notis ap. Combef. Auctuar. Tom. I.p. 479. Certe funt in oratione prima, que Herefin Nessorianam & Eutychia-

nam manifestò tespiciunt. Duz posteriotes Basilii Seleuciensis esse videntur: Nestorio tamen tribuit Garnerius

f. ji

+ Sipplem-

326.

S.E.C. 1V. Gr. Torn.s. p.201. In MSS, nonnullis Polycarpo ab An CCC. cuidam Monacho afcribitur.

Liber de Obiervationsbus Manachernu. Exhercatio ad Sponfans Christis. Utrumque opniculum Latine editum est ab Holstenio,

Parif. 1663. 4°. in Append. ad Cod. Re-

gular. Syntama dollrina ad Clericos & Laicos. ex Cl. V. lizaci Vollii Bibliotheca primum editum Gr. Lat. Parif. 1685. 84. cum Andrea Arnoldi notis. Spurium verò esse plurima sunt que fuadeant, imprimis precepta que inibi deprehenduntur Monachis data, de bonis renunciandis, de decimis exfolvendis, conjugium Clericis prohibitum, & Monasticz Regulz mentio; ut de alto circa ejufnodi librum veterum filentio nihil dicam. Athanafia igitus cujuldam junioris opus lit necelle est, quod neciple Cl. Vollius mihi hacdere coram agenti diffimulavit. Cum verò Codex Ms. quincentorum vel fexcentorum annorum gtatem ferat , opulculum est neutiquam contempendum etfi Athanasio nostro non ascribatur, Exorta tamen est hac de re re controversia inter Cl. Arnoldum & Theologum quendam Rothomagensemuti ex Novellis Respublica Literariz menî. Jul. p. 744. & Act. erudit. Lipfienf. an. 1685. p. 511. nuper didicimus.

Commentarius in Pfalmes , qui sub Athanasii nomine, Roma 1477-& Tubinga 1515. inter opera e jus Lacine prodiit, Theophylacto de-

Opera, qua non extant.

Oumenterii in Ecclefieften , & Cantica Casticerum : horum meminit Photius, Cod. 139

Commentarii In Cantica Canticorna. Contra Valentem of Orfacium liber.

Epiftola topració.

* Cod.

Epistola alia plurer. Heal migray Aleyer the selfers families memorat Theodoretus in Dialogis, & ex co fragmenta quædam exhibet.

Tur a Bauchnur zeh rat mastiort klyur. Idem meminit Hift. l. 2. c. 4. & exinde laciniam bre-

vinículam exhibet Liber Synodiens, in quo nomina Patrum Ni-

canorum exposita fuerunt, teste Socrate , l. L. In illud, Nanc anima mea turbata eft, excer-

ptum ejuice tractatús bene longum habetur Act. 14. Synodi Sexra Hypomnemata in Pfalmer 1 Photio + memorata; fi non idem fit opus cum eo ad Marcellinum de Interpretatione Pfalmerum. Germanus ramen Parriarcha CP. verba quadam Athanafii in Pfalmom 1xxx, adducit (in Epift ad Thomam Epifc. Claudiopol.Act.IV.Synodi Niczn. fecendz) que in ifto ad Marcellinum nullibi

reperiuntu Epifiela ad Espfychims mentionem facit † Dislog 1. Theodoretus † , & fragmentum exinde citat

Synodus Nicena 2º. Act.6. Haraguling sie rie neipendie Tac alyg. cuius la ciniam exhibet Damascenus Orat.de Defunctis.

Poero Thees , few Voluminis in Josephum ab S.E.C. IV. Athanalio conference meminit show. Aguinas ab Ao CCC. , & Traitatas eju dem de peccaso sa Spiritum. Cito. Grac. S. Synodus Laterana I. An verò talia (cripferit

Athanafus, pecoe, incertum eft.

Extant Athanafii opera Grzeo Latine Heidelberg, 1601, Tom, 11, Fol cum Appendice Fleemanniana, qua Fragmenta plurima & Lectiones variantes continentur , Paraf. 1627. 2. Vol. Fol. que pulchrior quidem eft, & nicidior editio : in hoc verò palmam-ci praripit Commeliana, quòd indices tum in cateris, tum prafertim in re historică longe copiofiores de accuratiores habeat. Parificalem editionem nuper secura est Colorienfu, 1686. Fol. addito in-Super Syntagmate ab Arnoldo edito,

COMMODIANU S, Scriptor per multa facula penè ignotus , (cujus utpote prater Gennadium, & Gelafium forte Romanum, nemo ex Veteribus meminerit) Gazai et (am nomen fibi affumptit, an a gaza feu gazophylacio. ut à Commodo Commodiani. an à Gaza Palzstinz urbe, cum Cl. Rigaltio me ignorare fateor. Ortu & cultu fuiffe ethnicum fatis indicat ipie, Gentiles Instruct. 33. sic alloquens:

Es ego, qui mones, idem fri,nescins, errant.

Inde Instruct. 61. se de cleacă levaenm dicit. Dum Christianz enim fidei libros evolveret, diving veritatis radiis illuminatus, Christianis adhesit. Italusne suerit, haud liquet; constat in Italia vixifie,& quod verifimilimum,Romz, Constantini M. ztate, tempore, ut vidctur, Ni-czni Concilii , certifime sub Sylvestro Romano Pontifice, cujus ad præfepe palantes Gen-tiles invitat, Infruct. 23. Scripfit Infructionsm epus adversus Paganes , quo Gentilium cultum & numina acuté perstringit, & lapsos aliquantulum Christianorum sui szculi mores acriter castigat. Egregium, mihi crede, antique pieratis monumentum, in quo (pirat ubique verus Christianz virtutis & disciplina genius, zelus ingens & incomparabilis, mirus erga Christum amor & ardens fludium, fingularis pauperum cura, & animus ad Martyrium paratus. Genus scribendi est Metro-profaicum, nullis quidem metri legibus fervatis, fed quod Poemati formam & ingenium folummodo imitatur. Unde Gennadius * illum mediocri fermone quafi versu scripsific dicit. Totum opus est Acrosticon LXXX. Instructiones complectens, quibus totidem Acrostichides continentur, uni scxa. gefimă exceptă, qua Alphabeti ordinem fequitur. Inftractione ultima per literas versuum

initiales retrò legendas nomen foum & chara-

cterem exprimit, hoc modo, COMMODIA-

NUS MENDICUS CHRISTI. Verbis

utitur materiz, quam tractar, fatis congruenti-

Lating antiquitatis scita non vulgaria. Libello

bus. Stylus tamen, inquit Rigaltius †, Africa. † Prafar în næ ferociæ fullicitatem (apir ; quæ nihilominùs Commod. ad acumina Tertulliani, Cypriani, Minutii non rarò alludit: quadam etiam interferit Graca &

isto navos quoidam reperire est immixtos, Commodiano cum pluribus pracedentium faculorum

S.E.C.IV. culorum patribus communes. Infruct. 2. afferit & Ac.CCC. Angelos apostatas corlo delapsos, & infano forminarum amore ac amplexibus irretitos, Giganteam fobolem procreatie; errore quidem prisco, sed qui ex Apocrypho Enochi libro veteribus fapius laudato,& male intellecta LXX. verfione Genef. VI.2-hanftus eft. Inftruct,19.42. 44. 80. Chiliaftarum fabulam propugnat, de aureis faculis posthac venturis, de mille annorum regno, Anastasi primă, forlicitate terrena de fine faculi, demundo ex traditione veteri per sexies mille annos duraturo. Propter hos errores credere par est Gelasium Romanium Episcopum in Decreto suo Synodali Concil. Tom. 1v. opuícula Commodiani inter Apocrypha recentuille. At in eodem decreto,

quod bené notet Lector, prout apud Gratia-num extát, Commodiani nomen non habetur. Primus Inflructiones hafce ex Sirmondi apographo cum notis edidit Nicolaus Rigaltius edition! fuz Cyprianicz fubnexas, Parif. 1640. iteramque 1666, denime habentur in Biblioth. PP. Tom. Tom. xxvii. p. 12.

DONATUS,natione Afer, post Majori-

329. num factionis Donatiftica Carthaginensis Episcopus, secta sua nomen dedit. Quamvis enim alter Donatus, de Cass nigris Episcopus. primus, Schismatis dux atque autor fuerat; ab illo

tamen , urpote infigniori denominari malue-tunt Schifmatici. Innotescere corpit circa an-· Chron. ad num CCCXXIX: in hunc enim annum ab † Cheenp. Hieronymo * reponitur , & Profecto † in annum fuperiorem , Januario scilicet & Ju-flo Cost. forsan quia hoc circiter tempore factus Episcopus fuerit. Singularis arrogantia homo, & fastu non ferendo turnidus, qui clatis

Vid-Optatfuperciliis ipfos etiam Prafectos civiles ignode Schuim. miniosè tractavit; Paulum & Macarium ab Im-Donat-l-1-

peratore Constante cum Ecclesiarum ornamen-Augustin in ris & eleemofynis ad fublevandos pauperes in Joan tract . Africam millos convitiis excepit , ac dona refpnit, furibundus clamans: Quid Imperatori cum Ecclesia? Quin & millis per provinciam literis fuos monuit, ne quod allatura erat acciperent. De factione sua gloriari solebat, dicens; Quad apud ves agitur de parte mea! Et quasi Principa-tum Carthaginis solus teneret, rarò appellatns est Episcopus, sed Donatus Carthaginis dicebatur. Responsasibi de cœlo facta jactavit; quin coulque dementiz pervenit, ut per fe, veluti per numen quoddam, jurare homines paffus fit. Pulfus eft Carthagine anno cccava. fi tempus rectè fignet Hieronymus, reclamante Baronio *, & contendente Donatiftas Episco-

* Ad 20-40. N140.

pos à Constante relegatos, & non nisi per Ju-lianum restitutos esse. Scripsit Donatus, teste † De Scripe. Hieronymo † , multa ad Hærefim fuam perti-nentia opulcula , & in his libtum † de Spirits c. 29. Santio, in quo dogmati Ariano confentanea docuit NE.

CHALCIDIUS, V.C. Ecclefie Carthaginenfis, uti volunt, Archidiaconus, Claruit for an circa annum CCCXXX. certè Hofio arrate par , fi modo Hofius Cordubienfis erat, no fuadente, Chalcidius Platonis Timzum Latine interpretatus ell.& erudito Commen-

tario explicavit. De hile re pridem me mo- s.e.c. IV nuit Sellerus meus; & cum in hanc quidem fen- ab An CCC tentiam viros quoidam non indoctos propendere video , locum ei inter Scriptores Ecclefiafticos non denegavimus. Me certe iniges fateor, ne que enim fatis conflat, Philosophus folum Platonicus fueritne, an etiam Christia-

nus. Viri clarifimi titulus, qui in fronte re-peritur Diacono hand fatis convenitain Epiftolá ad Ofium, ipfum nufquam Epifcopum vocat; quin nec virum fuise Ecclesiasticum, nedum Christianum, vel verbulo innuit. Mosaicam de creatione Theologiam non una vice citat, citat Salomonem , interpretes Grzcos vie l, Aquilam , Symmachum, quin & Origenem; femel meminit stella Christum recens natum pramonstrantis, cujus in Historia Evangelica fit mentio : de quibus nihilomanus , haud fatis pro Christiani Scriptoris more loquitur, p. 372. De Mose huc habet , Hebraerum sepientissenus Moyses , neu humana sacundia , sen divina , U T FERUNT, inspiratione vegetains, in es libre qui de Genitura mundi ceuseur , &c. De Mosc an ita scriberet homo Christianus ? an Diaconus Carthaginensis?verum nihil statuo; doctiorum hac de re judicia audire mallem. Interim Chalcidins autor elt gravis , prudens , multà profundaque scientia imbutus, omnium ferè Philolophorum dogmata accurate tenuit, omnia pro argumenti dignitate , rerumque pondere egregie tractat. Quod eireumforaneum blaseroness pojum vocat Jul. Cafar Vaninus Amphie. Provid. eserna. Exercit. 20.p.197. quis morabitur hominis judicium, qui ob Atheilmum strenuè & ex professo affertum, ad rogum damnatus fit?Prodiit Chalcidii sa Tamano Commenserust, cum doctifimis Jo. Meuriii notis, Lucdani Batavorais , 1617. 4°. que prestantisima

JUVENCUS, Poeta hujus temporis non ignobilis, patriam habuit Hilpaniam, optimorum Poetarum folum feracifimum, vetufti nobilique profapià cretus, dignitate Presbyter. Claruit sub Constantino M. testante ipso sub finem libri ultimi , anno cocxxx. fecundum Hieronymum*, fuperiori juxta Joan Vafzum *Chron in Chronico Hispaniz. Inter reliquas discipli- an ijenas Poetice facultatis fludium non indiligenter excoluit; in quo cum progressus haud contemnendos fecifiet, ad Sionis verticens Muías deduxit, & diving legis majestatem, totamque Domini nostri dum in bumanis ageret, vitam Metri legibus ligare aufus eft; hiftoriam Evangelicam maxime fecundum S. Matthei duchum, quatuor libris verfu Heroico complexus : fermone quidem fimplici,nec fatis uberi venă, animo tamen candido , & , qui facra tractantem decet , pio castoque; Evangelistam stricto pede «De Pe fecutus; de quo vere Petrus Crinitus *: Que in Lud j. c. 89. re, inquit, majeri diligencià ujus eft, in fervandà rerum hiftorià , quam in demonstrandà ingenis su

elegania. Composuit etiam nonnulla codem Metro sed que jam nosquam sun; ad Sacramen-

torum ordinem pertinentia, tefte Hieronymo + De Seripe

tie quo ceu fonte unico, tota fere hujus feripto- c.sa. risnotitia petenda est. Extat Juvenci Historia Evan-

SEC. IV. Evangelica in Bibliothec. PP. Tom. rv. p. 57.8 in reticorum communioni manquam se miscere S. E.C. IV. MACCC. Collectione Bigneana, Parif. 1614-p.619. & inter Poetas Christianos com not Fabric. Balil. 1564. 40. Seortim Bafil-1541. 801 in corpore omnium Poetarum veterum Lat. Lud. 1602. Tom. n. & alibi fapius. 9 - 4 -

330.

AMMON, five Ammonius, gente Ægyptius, Monachorum Nitrienfum pater. Claruit fub Cooftantino circa an.ecexxx. Anno atatis 22. uxorem ducere à Gentilibus fuis perfusfus manus dedit, spontalia egit, coronam induir, & in thalamnm fponfam ducens, e am, ut renuncia til vità faculari monafticam fectaretur, multis hortatus est, & hortando effecit. Uterque igitur, confervatà virginitate, fub codem tecto per annos octodecim pietati & precibus intenti degebant. Quibus exactis Ammon, relicta uxore,in Nitrieniem folitudinem fe recepit; ubi feveriorem adhne vivendi rationem inflituens 22. annos peregit, ac 62. atatis annum agens, é vivis excesse. Mortui animam ab Angelis in corlum evectam vidific narratur Antonius. Multa de ejus pietate, moribus & miratulis nar-rant Palladius *, Socrates †, & Sozomenus †, quos adeat iffiufinodi rerum curiofus Lector. * Hit Lau-*L+64 Exrant inter S. Enhrami opera Tom. 11- Am-List 14 monii nostri nomini inscripta Capica Paranesia 64 XIX: Verdin ea Ammonii effe prater Codicis MS. unde ea hanfit Vollius, autoritatem, argumentum aliud non suppetit. Plutes eius Epifiolas apud Chaldros extare memorat He-

bediefir. ANTONIUS, Monachorum pater & 330. princeps, natione Ægyptius, in Coma, qui vicus est juxta Heracleam minorem, claro atque fplendido genere ortus est anno 252. Decimo octavo attatis anno parentibus orbatus, paternos quidem agros vicanis fuis donavit; reliquis autem bonis divenditis, pretioque egenis di-Aributo, in Ægypti folitudines fecessit. Primus eremi incola, qui severissimis exercitationibus, & duriffimo vitz genere Monafticam Philofophiam impense coluit, & ad summam penè perfectionem perdnxit. Cibus illi panis rantum cum fale, potus aqua, nequebae nifi fole occidente fumpta : fape biduò & amplius jejunus, fæpe integras propè noctes orationibus inten-

tus evigilavit. Somno brevifimo contentus, nudo in foto cubans plerunque dormiebat. Vi-ginti annis ab omni hominum conspectu remo-tus, folummodò cum Deo rebulque divinis commercium habuit. Exortă Maximiani perfecutione, Alexandriam profestus, Martyribus fe immifcuit, & pro iis quotidie non fine capi-tis periculo Judices interpellavit. Certé non obliante auflero vivendi more fuit admodum manfuetus & humanus, prudens item ac fortis, in conversatione suavis & jucundus, contentio-nis patientissimus, & in desendendis iis, qui injurià affecti funt, diligentifimus, quorum etiam causa fapius ad urbes veniebat, & apud prafides & primores viros intercellit. Magnum Athanalium penè ab Arianis oppressum crebrò invifit, ejulque gratià ad Constantinum Imp. non una vice scripsit. Schismaticorum vel Ha-

voluir: Arianos ejus autoritate fe tuentes pu- ab An-CCC blico fermone damnavit , & de monte fuo fugavit 3 dicens horum fermone ferpentibus effe multà deteriores, corumque Harctin Antichristi przeurforem. De frequenți eius adversus Demonas conflictu, & miraculis ab co editis, plus fatis docebit vita eius à D. Athanafio conferipra, prout extat hodie, hand parim interpolata. Moribundus melotem & pallium tritum Athanatio testamento legavit; obiitque anno 357. & centefimo & quinto gratis anno Literarum penè rudis erat , quas longè infra se habuit; bonam mentem, atpote literis antiquiorem, pperumque divinorum contemplatricem commendans : ideoque cum à Philosopho quodam interrogaretur, Quomodo vivere potuit librorum folatio destitutus? Respondit *, Ti * Evagista istin Bellales, & der leode, & diene vier gegenfres bei gal Social. 1. 4. Tienes its Bulance the layer anagonistics the & Cal-

Our. Meus leber , O Philosophe, oft natura rernm, que quidem preffi eft , queries Dei verba legere. valuera. Frequentes ad Constantinum scripfisfe illum literas , teftis eft Sozomenus †. Seri- † L. t. c. ji pfit quinctiam ad diversa in Ægypto Monasteria Apaftolici fensus formenifque Epoftolas VII. ex Ægyptiaco in Grzcuni fermonem tranflatas, quarum illam ad Arfenoitas præ cætetis

commendat Hieronymus *. Extant ex Valerit * De Stripa Sarafii verfione una cum Dionylii Carthufiani c. 84. Commentariis in Dionyfium Areopagitam excufis, Colon. 1536. & in Biblioth. Patr. Tom. 1v. p. 85. ubi habentur fub ejus etiam nomine Sermoment libri duo;quos tamen auctoris effe longe recentioris, Bafilii, Chryfoftomi, aliorumque in iis nomina deprehenfa fatis liquido oftendunt. Potrò S. Antonii Regula Menachis praferirta. und cum multis aliis Regulis primorum Eterni incolarum habetur in Colleilione Revularum. S. Benedichi ; quam Holftenius edidit , Parif. 1662. 4°. Part. 1. p. 3. an genuina vero fit , admodum incertum cft. Mclioris eft notz, quz apud Arhanasium in vità ejus extat, prolixa fatis ad Monaches Exherrarie. Abrahamns Ecchellenfis , an. 1646. Paraf.

a. fequentia S. Antonii opufcula ex Arabico Latine facta edidit. Sunt autem Regula froe Canones ad Monaches numero LXXX Sermones ad Menaches XX.

Admenisiones & Documenta varia ad Monachos.

Sententiarum quarundam Expositio, & ad Interrogationes varias Refponfienes. His adjunxit duplicem S. Antoini torano ex Arabico verlam, nection Semiram Sapientia, five ad Scientias comparandus Methodum, ex MS Arabico 2 fe Latini juris factam. Denique in Prafatione monet, se ante quadriennium viginti S. Antonii Epifielas Cardinali Barbarino nuncupatas, in lucem emilifie,

ASTERIUS, patrià Cappadox, professione Sophista, religione Gentilis, quà una cum arte Rhetotica derelica Kespasi(es impyrin. 10, inquit Socrates * , Christianane Religionem professi capis. Christianus sactus, Luciani An-thiocheni Scholam frequentaviti cujus proinde

*L. L.C.16.

1 Lacas. Diis Gentilium immolavit : postea tamen Magistro illius pœnitentiam promovente, lapsum juum emendavit. Luciani, qui Pauli Samoiareni affecta fuerat, doctrinà imbutus, Arianis fe adjunxit, iph Ario familiaris, cujus caufæ deeffe noluit : Episcoporum Eusebianorum gratiam omni oblequio aucupatus est, cum iis assidue versabatur, ad illorum Synodos frequens ventitabat , literis corum commendatus per Syriz urbes aliasque Ecclesias obambulavit & captata quod fibi minime licuit, inter Clericos fede, libros, quos pro fide Ariana composucrat, publice recitavit; id folum animo volvens, id unicum in votis habens, vanum ambitionis & gloriz mancioium, nt corum opera ad Episcopation eveheretur: quem tamen minimé affecutus, ne quidem ad Clericatus ordinem admi fus , vetante hujus temporis disciplina , ne in Idololatriam lapfus in Clerum cooptaretur, quin & isto crimine commaculari facerdocali dignitate excidebant, & acta licet pernitentia, non nifi pro Laicis habebantur. Claruit Afterius post Synodum Nicenam, przcipue circa an ceexxx, quo circiter tempore edidit fumofum illud Syntagma feu Syntagmaren, cu us totics meminit Athanafius, in quo palam afferuit prater Christum aliam effe in Deo fapientiam , joijus Christi & mundi Conditricem ; I ilium effe fon tie mertur , meiter & tie Pontio , nume ex rerum universidade, rerum licet conditation primum, quem Engyaring Pinatiquia 194 abreis durautur fecit Pater , Si vefantat Dei, inquit, consinuo dullu penetras per omnia opera; derivire agiduis releum in Burgen plyers ngi memoierm , cerse Filins cum opus fuerit, coluntate Patru genitus , failus eff. Nec alio fenfu Christum virtutem else Dei voluit, quam quo locusta & bruchus apud Mosem Dei virtus dicuntur, cum fexcentis ejufmodi blafphemiarum portentis , que i marigy ? qui matanique ? et-Port , I am T defenue everyne , uti illum vocat. Atlanafius , vereratorius ile ac multiceps. Sopiafla , Harefis parrocinator in Christum evomuit. Ex hoc opere quedam & Albo citat D. Athanafius Epift, de Synod. Arimin & Seleuc p. 684. Orat. contra Arian, 111, p. 217, Orat. 1v. p. 252. Quardam Acacius apud Epiphanium Haref. 71. quadam denique Marcellus ap. Eufeb. 1. contra Marcell. e. 4 Przterea auctor est Hic-DeScript... conymus † scripfiffe ipsum, regnante Constantio, Commentaries in Epsholam ad Researce, in

perfecutione Maximiani, fide Christi abnegata,

6.24.

De Script c. 16.

tefte codem.

eb.cor tra Marcell. 1-De Eccles. Theolog.La. c. 17. & alibi

MARCELLUS, Ancyrz, qua Galatiz Metropolis eft. Epifcopus, Concilio Ancyrano anno eccxy. habito prafuit; fi qua fides libello Synodico, quem Pappus edidit, cui ferè hác in parte subscriptiones hujus Synodi suffragantur : utcunque , cerrum elt fanctz Synodo Nicaux illum interfuille auno cccxxv. un ona pro fide Catholicà adversus Arianos strenue discoorse. Sanc peripicuum est, cum din inter

Evangelia & in Pfalmos , multaque alia à fum factionis hominibus legi folita; fed hæc jam

non extant. Scripfit item contra Marcellum Is-

brum, quo eum Sabellianz Harefews arguebar,

phithe fcripta vehementials refelleret, in con- ab An CCC trariam Sabellii, ac perinde Pauli Samofetani , Harefin incautus impegit , docens Filium effe alyss mesosgasis , verbum prolatitium , nec aliam effe à Patre personam , le 5 to Tairle eras ru Gru , unum arque iden cum Deo effe ; quemadmodum & humanum verburn unum at que idem est cum homine, non potestate , aut hypostasi , nec aliter omnino separabile, quam solius operationis effectuverbum quidem is to Oio strogajes, in Dee canquite, uti folet in nobis, ubi conticuerimus, ulu venire : nec Dei Filium, immò ne imaginem quidem Dei invisibilis extitisse, antequam à patre exiret , id est , carnem assurneret, ut per ipium omnia fierent; ab eo demum tempore regni fui initium habuisse, post ultimum indicium finem habituri, infumque verbum è corpore separatum Deo demum coaduniendum , ir broc i to ro Ogo b dig. . ormu i zenien la zei & + ziener ain , mad eums mediun fit in Deo verbuin , que print elim fuerat, quas mandus crearesur, id est,ut recic explicat Eulebius, "De to is nairto tu Gen fried, and it generalmodum elim fuerat, ita iserum cum Des unus idemque existat Ob has pluresque ejusce faring impietates Epi copi in conventu Hierofolymis in Encanils habito anno ecexxxy, ab co absente licet exegérunt , ut libri à se conscripti rationem redderet, & sententiam mutaret. Ille itaque pudore fuffafus librum fuum fe combusturum promisst, (teste Socrate *) verum promiss non *L s.c. se fletit. Quocirca Episcopi Synodo paulo post Constantinopoli coactà, dogmata ejus damnarunt , euroque Episcopatu exucrunt ; scripris ad Ecclesias Galariz literis, nt conquisica diligenter Marcelliani libri exemplaria abo-Jerent : ejus refutandi provinciam Eulebio Cafarienfi , quem in libro fuo Marcellus acriter peritrinxerat, demandarunt; quod perinde ab eo quinque libris peractum est. In exilium miffus Marcellus ad Julium Romanam fedem tunc tenentem aufugit, ibique annum integrum & tres mentes permantitsled non comparentibus adverfariis, quos ad dicendam caufam Julius evocárat, oblato de fide fermone Apologetico. 2d communionera admiffus eft. Anno cccx Lyst. fententià Synodi Sardicenfis abfolutus efficonqueltus,ut ex Epiftola Synodali liquet, verba fua ab Eufebianis non recte fuifie intellecta : caque que illi calumniabantur, se tantummodò inquirendi animo proposuisse. Qua quidem in te mala fide egit Marcellus, & bonis Patribus fucum feeit. Non enim problematice, fed ferià & ex animo hae ipium docuifie libri îpiExcerpta qua apud Eufebium habentur, luce clarius evincunt; iu quibus audacter fatis de omnibus pronunciat, excepta unica iffa queftione, De Immorta-

litate carnis Christi , (ad quam forte Synodo Ap Eufel Sardicensi digirum intendit) de qua ait, on deypartien ut que als in me acutic en ren Demo cell.2. p.53.

perpadreage yearin, can arpanic som repelleple Dopmance deservariare illa nu. non e cacle didiceтімні еж S. Scripsusis,поз неднадили сигим зиді-

SAC IV. Catholicos delituife, & Sabelliani dogmatis larat ; ut ad fe Epifcopi mitteregtur, qui de S.E.C. IV. Aus CCC- accufatum, hoc fe telo defendiffe, quòd commu-Hirran de nione Iulii & Athanafii munitus effer, Tandem Script C. Bd. verò larvà detractà Heretici notam ab omnibus Catholicis ei inufram tulit. Interrogatus Heref-74 aliquando ab Epiphanio Athanafus, quid de

Marcello fentirer, illum neque defendit,neque graviter in eum invectus est : levi folum rifu oftendit, non multum ab impietate abelle Marcelli dogmata; seque illum habere ut virum,cui fe Apologetico purgare necesse erat. Unde finctuans Epiphanius hominem nec prorfus abfolvere, nec penitus dannare voluit. B.Hilarius t In frag. † verò , & Sulpicius Severus * difertè tradunt Arhanalium cum Marcellum parum fanze fidei *Sacr Hift. esse clarè comperisset, communionem ei dene-Lup. 149. gasseidoue anrequam Photinus in Harcfin erupit, qui anno ccext ex in Synodo Sirmienfi primò damnatus est. Verum errare cos in temporis ratione exinde paret; quòd Athanafius tum

t P. 147in Apologia prima t tum in Epiffola ad Selim-P.610. rios *, que nonnifi anno cccuvit, vel femente scriptæ sunt, de Marcello tanquam Episcopo Catholico hogorifice loqui videtur : at in re ipså non errare reftis etiam est Scriptor conta-† Epift. 52. 74.78. neus D. Bafilius † qui fapiùs Marcellum veluti Harcticum luculen: er dannat ; ne Theodoritum, Chryfostomern, aliofque jam memorem. Caterum que in Marcelli gratiam dici possunt, videat Lector sp. R. Montacutium not. in Eufeb. adverf. Marcell. in inir. Obiit Marcellus admodilm grandævus, biennio antequam opus fuum adversus Harefes conferiberet Epiphanius (id eft ,) Christi cccuxxii. Malta diverfarum Hypethefeun scripfir volumina , inquir Hieronymus †,nec tamen enumerat. In his pracipuè eminebat Opus adverius Afterium , de Indjettsone Domine Christi; uti libei titulum, faltem primarium atgumentum figuat Hilarius;ex quo plurima, eaque ampla fatis Excer-

Haref. 72. THEODORUS, patril Thrax, Hera-clea, que Thraciarum ad Pontum urbs est. Perimbus olim vocata, ur videtur, ortus; inde He-raclesses dictus, tandem ad Civitatis patriz Epifc patum promotus. Meminit ejus adhuc Presbyteri Athanafius *, primus vero ut Epi-* Orac. p. tour Asian. [copi Heracleenfis Theodoritus † , accentens tLicas. perfuaferunt , ut Concilium Cæfareæ in Palæ-ftiftini ad caufam Athanafii dijudicandam convocarct. Sequenti anno unus erat è quinque Delegatis qui nomine Synodi Tyriz in Marcotin Ægypti regi- nem mi fi funt , ut veritatem Vil. Arhacorum que Athanasio ob ecta fuerant, investimi deSr. garent, & in acta referrent. Anno cccum. ipfe and Aries. cum Narcisso, Cilice, Mari Chalcedonensi, & & Seleuc. Marco Arethufio Expositionem fidei superiori Socr. La. anno in Synodo Antiochena factam ad Con-

334-

6.12

Athansfiii & Pauli depolitione rationem red. ab AnCCC derent. In Sardicenti demum Synodo fapius citatus, nec con arens Episcopatu exuitur, Magni quippe nominis appd fuos', & inter primipulos becta Ariana habebatur. Quocirca L s.c.174 cum Philoflorglus ilium reponit inter cos, qui t) luciron affeructunt ; lucoron potius legendum videtur. In hic enim opinione erat Theodorus, in hic Socii ejus, (quos ibidem ei conjungit Philostorgius) Georgius Laodicenus, Euftarhius Sebaltenus, Basilius Anxyranus, &c. quos omaes Homojoufiaftas, scu semi-Arianos fuifie certò confrat. Obiifie videtur Theodorus circa ann. ccc: v111. Hypatianum fuccessorem nachus. Erat testimonio Iheodoriti t, †L.1, c.1 Metaire talyang., vir fingularis doctrinz, quique edidit, Hieronymo tefte *, elegan- * De Seript. tis apertique fermonis, & magis Historice in. 6 90 telligentiz. Commentarios in Maschang in Joannem in Areffeinn (id cit,) S. Pauls E: ifielas, co in Platerium. Memorat Expelitioners in Evangelia Theodoritus † , & Genmentaries in Egyfte- † Loc. ch. innuit Hieronymes . Ex his extat nonnili Tom it. Commentarius perpetuas in Pfalmos , Gr. Lat. pramifius Catena veterum PP, in Pfalmos, quam Gr. Laz. edidir B. Corderius Austerp. 1643. III. vol. fol. Adde Fragmenta quadam ap. Corderii Catenaus in Mattheum, & Auctorem Catenz in Lucam, Aurvery. 1630. fol. Alius a nostro crat Theodorus , sive potius Dorotheus (femel quidem Theodorum nuncupat † Disferria Philostorgius) Heraclez Epilcopus Arianus, Philos.15. qui circa mn, cccaxx. ex fedis fuz prarogativà 19. Demorbilum Constantinopolis Episcopum ordinavit,postea Antiochiam translatus, sub Theodolio Magno inde ejectus. Hunc cum nostro

Philoth.l.p. Valelio * jure reprehenfus. pta babentur apud Enfebium libris adversus Marcellum & de Ecclefiaftic. Theolog. ex qui-JULIUS, partil Romanus, Ruftici filius, bus harericum hominis ingenium perspicue Marco Pontifici in fede Romana fucceffit VIII Id. Februarii anno eccxxxv11. Orthodoxæ fidei deprehenditur. Extat item Epiffola ejus Apologetica ad Julium Romanum ap. Epiphan. adversus Arianos Gargormoie & vindex fortiffirms. Athanafium , aliofque pro fide exulantes hospitio excepit , sententia absolvir, communionem indulsit ; apsorum causa Synodum Romz convocavit, Elpidium & Philoxenum legatos in Orientem milit,& factionis Eufebiang Episcopos ad causam Synodice cognoscendam citavit. Anno cccx LvII. Pseudo- Epist ap HI. Synodus Sardicenfis illum nt ducem & princi- la pem malorum, qui primus januam communionis sceleratis & damnatis aperuit, caterisque ad folvenda jura divina aditum fecit, damnavit & exauctoravit. Quin & fi Libri Pontifica. " In vit Jul. lis Auton * credendum effet , poft multas tri- Concilbulationes decem menses in exilio fuit Julius; Tom the inde post Constantii mortem cum gloria reverfos. Infolfum plané & nugatorium commentum , nullo antiquitatis tibicine fulciendum. Quippe ipse Julius multis ante Constantii motrem annis vitam finivit. Obiit enim pridit ld. Aprilis anno cccutt. Via Aurelia in Comiterio ftantem Augustum in Galliam detulit : Id enim Callipodii fepultus. Extant ejus Epifiela das , una ad Orientales ipie imperator datis ad Fratrem literis poliu-

male confundir Jac. Gothofredus +, ob id CL

337-

S.A.C.IV. Grace & Laz.ap. Athanaf. Apolog. de fugă, ab An GCC. p. 775. & inde Concil. Tom. 11. Altera ad Ale-

* AG.

Adann.

xandrinet ia gratiam Athanafis, in cujus Apologià 2º. habetur p. 598. & ap. Socrat. l. 2. cap. 23. Fragmenta quadam Epifiolarum feu Decreterms inveniuntur hinc inde apud Gratianum & Ivonem Carnoteniem, collecta Concil. Tom. 16. ubi etiam habentur falsò ei tributæ Epistolæ dux , ad Orientalee increpatoria, & Referipeum. contra cofdem. Circumferebatur quoque olim fub cius inomine Epiftola ad Dionyfuus Corinchium de Incarnatione Domini ; quam t jus te-* De Stript. vera effe existimavit Gennadius *. At non Julii , sed Apollinaris Haretici Epistolam fuifie † Lib de Scit, act #p. pluribus evincit Leontius Byzantiaus †; qui & aliam memorat Actis Synods Ephcfinz " infet-

tam, velut à Julio scriptam sab ejusdemque nomine d Facundo Vincentio Lirinenfi , Ephramio apud Phot. & Anastasio citatam , camta-men Timothai Apollinaris discipulii Epistola fueris IULIUS FIRMICUS MATER-

NUS, Vir Clarifimus, ita enim nomen & titulum exhibent libri MSS. Nulla hajus Scriptoris, mod sciam, sacta est à Veteribus menrio. Si conicchara locus detur, quantum ego opinione auguror, ex Gentili factus eft Chriftianus inde ait * , se nunc facrarum litera-* De Error. rum institutione formatum perditos homines Prof-Relignes religiofo fermone convenire : inde ardens illi Gentiles ad fidem Christi perda-

cendi defiderium. Eundem hunc facit Baronius†cum Julio Episcopo Mediolanensi;quem Maternum Onuphrius nominat, quique Sy-

nodo intererat , quam Julius Romanus anno ccexxxviz. Roma coegifie dicitur. Sed incerta CCCY XXAII" Num.74 omnia, & Julius & Synodus: quz & fi concedantur , non tamen fequitur Iulium & Mediolaueniem eundem effe cum nostro, etii nomina & tempora probè conveniant : ideóque rem iple Baronius in medio relinquit. Claruit Nofter circa ann. ccex1. fub Conftanttio & Coultante Augg. His enim librars fuum nuncupavit , quem de Errore Profanarum Religioими (cripfit : in quo erudité , gnaviter, & ingenti plané zelo caufani Christianam agit adversus Gentiles, quos ad fidem Christi amplechendam vehementer cohortatur , ipfilque Imperatoribus stimulos admovet ad extirpanda prorfits Gentilium facra. Amparanda funs hac, inquit * , Sacrasifinai Imperatores , penitus bid. p. 11. atque delenda , & feverifinan edittorum veffre-

rusa le ibas corrigenda; ne dintias Romanum Orbem prasumptionis istias error finestus commacaler , ne peftifera confueradi air convalefcar improbitas. Meminit sub finem libelli victoriz de Perfis non ita pridem reportatz. Miffi funt, inquit . saperbi sab jugum populi ; & Potfica vees collapfa fast. Sed cum omnia fete Conflantii contra Perfas prelia parum profperè ei evenerunt, etiam illud apud Singaram, anno cccxt v. (quando haud dubiam victoriam ferocia militum amifit, utl oquitur Eutropius * *Leapist de tempore quo conditus fit hie liber , nihil certi flatui potefbnifi quòd intra annum ccext.

post mortem Constantini Junioris , & annum

į. .

cccs. quo interfectus est Constans, scriptus fig. S.A.C. IV. Prodit Argenine 1962. 80. Heidelb. 1599. 80, ab AnCCC. Parif. 1575. 1589. 1610. Lugd. Bat. 1652. 40. cum notis VVovveri Minucio Fœlici adjunctus 1662. Parif. 1666. ad calcem Cypriani, abique notis Bibliothec. P.P. Tom. 1v. Extant item Julii Materni Firmici Affrenemicorum , seu de Mathesi libri VIII. Pemt. 1499. Bafil. 1591. & alibi îrpius impresti. Baronius † hos juniori , quem fibi fingir , Ju. Ad Ann lio attribuit ; nec probabile exittimat cundem eccav. Num L virum qui tam difertum ac pium adversils Gentilium superstitionem tractatum edidit , postea de Mathesi omni ex parte impium scribere potuitie. At quid fi hos libros feripferie Julius adhuc Gentilis ? Baronius quidem vult eos feriptos fuifie anno demuni ecce. v. auque ex Prafationibus conftare air : at Ph. Labbaus Differt. de Script. Eccl. compositos fuisie inter annum cccxxxiv. & an. Sript Ec cccxxxv11 idque fe in Chronico fuo plenifime 661

demonstraffe dicit. Verum hac de re penes eruditum Lecterem judicium efto. ACACIUS, eò quòd luícus etat, Morio-9m . - dictus, Eufebii Cafarienfis Discipulus, non tantum proprio Marte, sed & ex Magistri fui famă fummam & eloquentiz & erudiționis laudem confecutus est. Anno cccx1, mortuo Eukbio in Epifcopatu Cafarienfi fucceffit. Homo in fide varius , & ingenio vafer; qui sentenciam suam pro re natà variare pro-be novit : sru@ par t diffu in regio di T yourres, " La cult. ut vere de co Philoflorgius * , neque cum Arianis Filium arious is tor arroustor affernabat , neoue cum Semi-Arianis humann , fed fimpliciter succes , vel succes & F Bungra peloes, Vid. Epiph fala voluntare Patri fimilem effe voluit. Anno Hard cccx11. Concilio , quod Antiochiz in Encz- Socrat. 1. niis habebatur , interfuit:in Sardicenfi anno c.46. ccext.vii. ună cum aliis depositus; quam quidem fententiam ipfe cum Sociennis fuis codem tempore in Pfeudo-Synodo Sardicenfi in Carbolicos Episcopos retotquebat. Anno cccurx, cum Synodus Seleucientis duas in partes dirimeretur , Semi-Arianorum , qui Nicanum Coucilium exceptà unică voce i susuris pprobârunt , quibus dux etat Georgius Laoicenus , & Anti-Nicenorum qui Nicenam fidens penitus abrogandam, aliamque conferibendam effe contendebant : huic parti capu erat Acacius,qui, oblato in Synodo fidei libello, non modò tì animan, fed etiam imario & sposiros penitus rejecit. Pravalentibus autem Semi-Arianis ipie cum fuis depositus est: Verum, arrento mox ad Conftantinopolin itinere, & tum proceribus, tum iplo Conftantio, apud quem nihil non poterat, in partes fuas pertractis, conciliabulum coegit, in quo etiam tà iruzirer profitentibus suppetias tulit ; Bafilium Ancyranum , aliofque fibi adverfantes deponi curavit : quin & fi Philoftorgio * fides, *L 5. C. L. Czfaream properans, viduatis Ecclefiis Epifcopos constituit , qui rè èmeseres colchant. Nec id a vero abludere fatis oftendit verfa-

tile inconfrantis viri ingenium, qui regnan-

te insuper Joviano libellum à se alisque com-

SCAL politany, & chirographo fuo fignatum Impecatori lovatini, in quo Nicamam idem, & confiohantialitatis doltrinam diferté confirmavit. E vita migravit circa annum 366. Vir Li-ea. E vita migravit circa annum 366. Vir Li-ea. E vita fignamon y lande vi suiva , qui qui minità y capitatim firmanii y, qui ni ea. Confirmanii y con differentii li ligno hand-

The Scale and the consistent formation of the disreader degree and our patrimess liften handquagamic contempons of the locarity. Be forted to the locarity of the locarity of the locarity of the following of the locarity of the locarity of the locarity of the following of the locarity of the loca

14.6. de minis Socrane y , led qui cini caterni jumpical compenia.

150. FORTUN ATIANUS, Africa criminada, Aquileira in talla Epicopae. Christi cinca ann 340. Multos annos pro fide Carbolică adversul Astinaco coalimiră amine 8 insceno pective e, praciquia în Syndo Sadiciciii, decidente periode e praciqui în Syndo Sadiciciii, decidente periode e pracipati în spread periode produce aprete, pictor un religius Occidentis Epificopis vim non vulgerem, gravique commetas patin, ê relogia Ariano-rum fededus, în parete corum traditi, e quo em premariza patin, e funcionari periode prior principal de premariza patin, e funcionari periode prior patin a funcionari

one magis athuc derefabile eft , amo 37, Libetii Romani Epifongi pro fide eo tempore exulantis conflantism fregit , fuilque confilis & montis effect, a telamation i Attanafans & Arianorum formulis fabicriberte. 1º Lo kellpulocativi in Essengivi etilis ordinatis, in-cuit Hieronymus, 'b revi & rullico formone Consumerario, etil holle No.

340. TRIPHYLLIUS, wir in omni doctriuli.

liberali politifimus, ob fludium legum Romanarum in urbe Berytiorum , quæ Juris Civilis schola fuit celeberrima, commoratus est-Postea in facris magnum Spyridonem Trimythuntis in Cypro Episcopum przerptorem habuit ; denique Ledrorum in Cypro Epifcopus conflitutus. Claruit circa ahn. cccxx. & in Synodo Sardicenfi locum habuit anno cccxi.vii. ut ex iftius Synodi fubscriptionibus liquet. Erat omnium fuz ztatis eloquentiffimus, cui studio impensă nimis cură incubuit acriter eo nomine a magistro Spyridone correptus : cum in folenni enim Epifcoporum Cypriorum conventn togatus effet Tryphyllius, ut ad populum concionem haberet, & dictum iftud Salvatoris in medium profer-& dictum intua Sarano à dessara, vice à agré-para, quafi vocabuli minus elegantis, Xaiserila fublituit : unde gravitercommotus Spyridon, Num tu,inquit, praftantior es es qui Grabbarum. dixit, se te pude at ejus verbis uni Quo dicto, spe-ctante populo ex sacetdotali solio exiliit, hominem propeer eloquentiam infolentius fele efferentem hac ratione ad modeftiam erudiens. Multa composuit. Ejus in Cantica Canticorum.

EUSEBIUS , patria Mesopotamienfis, Teatrin. ulifima familia ortus eft; à prima atate facris Vid Sociat. oud Edeffam notiffmam Ofdroenz urbem noliteris eruditus, deinde ab optimis in civitate 1.3. c 9.50patria przeeproribus in omnibus Gentilium 10ml) c6. difeiplinis inflitutus : tandem fub Eufebio Cefarienti & Patrophilo Scythopolitano findiorum Theologicorum tyrocinia poluit. Saccrdotii detrectandi cansa migravit Alexandriam, quo se Philosophiz studio magis adhue excoeret. Alexandrià redeuns Antiochiz cum Flaccillo Episcopo familiariter verfacus est. Claruit pracipue post annum 341. quando fedem Alexandrinam , ex quá Synodus Antiochena Athanasium ejecerat , oblatam respuit. Emilenam in Phomicia accepit; fed cum in orinatione eins Emifeni feditionem excitaffent. cum quafi Mathematicurum & Magicarum artium studiosum accusantes , Laodiceam se contulit, ibique cum Georgio Episcopo, quem fibi amicum in paucis habuit, vixit. Poftea vetò Emifam rediit. Mortuus est & sepultus Antiochiz circa ann. 360. Gratus inprimis fuit Imperatori Constantio , ab eo quotiesconque Persis bellum intulit , secum in itinere deduetus. Quin & fi Georgio Laodiceno fidem habearnes, non pauca fecit miracula. Vocatus eft in crimen , quafi idem cum Sabellio fentiret , premente ipium illorum invidia, qui aliotum virtutibus uri folent, ut reche notat Sozomenus. Hieronymo * audit Arianz fienifer factionis, confuera illi macula, quam alibi Eu- 148. febio Cafarienti non femel inurat. Probabile eft Eufebinm noftrum in femi-Arianorum fententiam fuiffe paulò propenfiorem. Erat , in-quit Hieronymus † , elegantis & Rhetorici † De Scriptingenii, qui innumerabiles multo cumplaufu 6.514 populi exceptos confecit libros : magifque Hiltoriam fecutus, ab his qui declamare volcbant, studiosissimè legebatur. Ex his veluti præcipuos enumerat , Adversks Judaes , Ad Novariants, In Epiftelam ad Galatas Hyperhefewn libros X. & in Evengelia Hemilia breves, fed plurimas. Excerprum ex ponnullis eius feriptis bene longum habet Theodoritus Dialog. 111. p.171. in quo Eufebii fententia circa Filium Dei minus orthodoxa manifeltò deprehenditur. Extant quidem sub ejus nomine in Evangelia totius anni Hemilia breves , & Hemilia alia plufquam quinquaginta varii argumenti: verum Eufebio nostro communi fustiagio abiudicantur, & ex iis ha Eucherio Lugdunenfi, illz Brunoni Aftenfi, aliifque recentioribus jure attribuuntur, faltem ex corum scriptis confarcinatz funt. Varias variorum de his Homiliis fententias, quifquis feire defiderat, adeat is Edmand. Albertinum, de Sacrament. Eucha-

rift. lib. 2. p. 877, fententiam verò fuam his profert verbis: Ego, inquit, exiftima verim Homi-

lias las , rhapfodias effe vatiorum Authorum,

at nonnullas effe poffe Euchetii nonnullas Fau-

fti, nonnullas Czfarii& Maximi, five Region-

S.E.C. IV. nobis ignotosum. Nam flyli diverfitas pluri- omnium inopiž laborantes apud oppidum S.E.C. IV. ab An CCC morum effe evidenter indicat. Extant Paris. 1975. Anevery 1602, 8th. Anhuius Euichii po rius fint Homilia XIII. quas latine fub Eufebii Pamphili nomine edidit Jac. Sirmondus , Parif. 1643.80. eruditis disquirendum relinquimus. Gerte nullum aliud opinionis fur fundamentum habuit Sirmondus nsii Codicis MS. titulum, in quem Eufebii Pamphili ,scriptoribus Latinis magis noti, nomen irrepere potuit. Quam infirma verò fit Codicum MSS. autoritas, velhine patet, quod Homiliz breves (quas nullinon spurias esse agnoscunt) in Coicibus quibuldam Eulebii Celarieniis nomen

fibi præfixm habuerint. Ex Eufchii nostri lucubrationibus etiampum apud Chaldzos extare (cribit Hebedielis Librum contra fudans , Quastiones legus veteris , &

xandriz Presbyter, à B. Alexandro obnepora-

Orazionem de D. Seephano, GEORGIUS, patriá Alexandrinus, Phi-340 losophicis disciplinis innutritus, primum Ale-

tum gradu motus, ad Arianos penitus deflexit ab iis mortuo Theodoto in fede Laodicena fuffectus. Hareticorum omnium meeins @ uti *Apolog-1- cum vocat Athanafius *. Exinde Synodis adversus Athanafium Tyriz an eccexxxv. Antiocheng an. cocx11- interfuit ; postes ad Conci lium Sardicenfe anno eccx Lv11. accitus , & ob meturn non comparens, communi omnium Patrum confeniu damnatus est. Anno cccuviiis-Episcopos Ancyrz ad dedicationem Bafilicz à Bafilio Ancyrano constructæ congregatos milfa Epiftola (quz apud Sozom 1. 4. c.13. extat) incitavit; ut synodice convenientes Eudoxium Epifcopum CP. & Actium, novas turbas tunc temporis molientes, damnarent. Anno sequente in Synodo Seleucienti ab Homoioufianorum partibus stetit ; licet postea vir va-· rii & inconfrancis ingenii ad Anomzos defle-

rccenseret. Scripsit librum de Vità Enfebii Emifeni, cujus excerptum habetur ap. Socrat. I. 2c. 9. confer etiam l. s. c. 34. aliumque contra * Hatet. Manichaos; cujus meminerunt Theodoritus *, Fab.l.a. c. 18. & Photius t. NE.

† Codas.

HELIODORUS , Presbyter, claruir 340 Gosnadde circa an. 340. Scriplir contra Manichzos, ut Script.c.4. videtur, librum De natura rerum exerdialium, in quo unicum este mundi ac rerum omnium conditorem, unicum rerum principium, nec sicquam Doo cozvum ,quod malum crearet,

dari demonstravit. NE.

PACHOMIUS, Thebaide in Ægypto 340. natus, parentes Gentilium superstitionum cultores habuit. Vicesimo atatis anno (si fidem habeamus Vitz ejus, quam descripsir Simeon Metaphraftes ex antiquioribus Actis, que & ipla ex Dionysii exigui vertione hodie extant ap. Sur. Maii 14.) cum inter cateros tyrones ad militiam fub Constantino Mobeundam duceretur, milites quibuscum navigabar rerum

quoddam Thebaidis incredibili incolarum hp- ab An CCC. manitate fublevatos conspicatus, tantam hospitum benevolentiam miratus est i cumque cos Christianos esse intelligeret, in sidem corony, moresque inquirere cœpit ; ut paucis complectar, Christianam Religionem amplexus est, & falutari lavacro tincius; in Tabbenefim Thebaidis vicum fecessit, ibique Monachorum omnium Tabbenefium auctor arose inflitutor evalit : Ex hoc enim fonte septem circiter Monachorum millia prodicrunt ; immò unicum Pachomii Monasterium mille & quadringentos continebar. Claruit fub Conftantino ejulque filsis, przecipue circa annum 340. Magni ab Athanasio habitus, qui illum invisuse dicitur, eyafque vivendi r srionem, dum Roma agerer, Marcellam nobilem matronam, teste Hieronymo *, edocuit. Obiit pridie Idus Maii *Foit ad anno 350 vel ut alii 360, Scripfit ad Colle1150.
gas prapofitura fua Epifolas V. in quibus, in† De Script.

quit Gennadius † , (qui eas figillatim enume- e7. rat) Alphabetum myllicis tectum Sacramentis, velu: humanæ confuetudinis excedens intelligentiam, claufit. Superest apud Palladium Hift. Laufiac. cap. 38. Regula Monachorum., quam znez tabulz inscripram Angelus Pachomlo tradidifie dicitur. Extat quidem cadem Regula multò uberior, Ægyptiace, ut volunt, prunum scripta, deinde Grace translata, denique petente Silvano Monacho ab Hieronymo Latine reddita, ad calcem operum Caffiani. & in Biblioth. PP. Tom. 14. p. 86. Verent autemne ea gratis dicta fint. Mirum fanè est Hieronymum, fi hanc transfulisset, Pachomium inter Scriptores Ecclefiasticos non retulisse. Crediderim potius brevem illam Regulam, quam Palladius exhibet, à Pachomii successoribus auctam & locupletatam ; faltem dicendum erit Palladianam effe alterius compendiam. Sub Pachomii item nomine & Monitor quadam sperieselsa, brevicula quidem illa , sed verè aurea, Latine edidit Gerardus Vossius in Appendice ad opera Gregorii Thaumaturgi, · Mogant. 1606. 4". Habentur etiam in Bibliot. PP. Tom. IV.

THEODORUS, nobili genere ortus, Presbyteri dignitatem affecutus est : Pachomii focius, & economus , & in Monasterii remine facceffor. Claruit anno cccxLiv. Plura de eo in viră Pachomii referuntur; quam harum rerum curiofus adear, nec enim ranti funt, ut hisce Lectorem diutiùs distineamus. Scripfit ad Monafteria Epificial exbertutorial tres, facrarum feripturarum fermone digeftas, qua NE. Theodori cuiufdam Monachi Hemilia X I. penès Holftenium Græcè exfliterunr. An nostri, an potius junioris cujusdam Theodori

ORIESIS, Monachus itidem Tabbennensis, Pachomii & Theodori collega, de quo Gennadius *, Vir, inquit, in S. Scripturis ad per. * De Scripe fectum inftructus. Composuit librum devino con- c. 9. dieme fale . tetinfque Monaftica difeipline

fuerint, hand fatis patet.

SEC IV. infrumentie conftructum, de ne funplicater dicam. MANCCC in que coeum peni V. ac N. Testamentam compendiofis differentionibus juxta Monacherun. duntana necessisatem invenitur exposuma; quem eamen vice coftomenti prope diem obitus fui graeribin obsulus. Opus ishud interiit. Extant autem hujus Orefielis Reenla de influente Monaficis Bibliothic, PP. Tom. 14-p. 92, ad calcem Proiperi de Visa contemplaciona , Colon. 1536. 8-. & in Collectione Rogularum Holftensana. Junioris cujuidam Oriefis , five Orefii elt libella de fex Coginssombus ap. Canif. Tom. v. pare. 1. pag. 951. Alins item à noîtro Orientius five Orentius, cujus Commonsterium à Delrio cum notis suis editum est Ausverp. 1600. & in Bibliothec. PP. Tom. vitt. p. 871. Qui quidem

£4.

rant.

VITELLIUS, natione Afer, fecta Do-* De Seript natista, cujus præter unicum Gennadium * 92 veteribus neminem meminisse arbitror. Floruit fub Constante, qui regnare corpit an. 337. defiit 350. adeoque Vitellium circa an. 244. claruiste credere par eft. Scripfit De eo, quod odio fine mundo Servi Dei ; in quo opere Catholicos perfecutorum nomine traduxit ; item Adversus Gentes & Adversus Catholicos veluti S. Scriprarama traditores. Multa etiam ad Regulam Ecclefiasticam pertinentia. NE.

hic loci ob nominum fimilitudinem interferun-

tur, licet ad rem nostram parum confe-

1. L 2.

344-MACROBIUS, origine, nt videtur, Afer , dignitate Presbyter ; primo quidem Catholicus , postea ad Donatistas defecit. Huis fapitis meminit Opeacus †, euroque inter Epifcopos Donatistarum recenfet, qui Romz vixerunt. Sciendum enim eft Donatiftas, quò majorem fecta fua gloriam quarerent, Episcopos de parte sua missife, qui in urbe Roma fedem haberent. Verum cum paucis quos habebant affeclis urbe expulfi, in circumvicinis montibus conventicula celebrare coacti funt; inde Montenfes, Rusupani, & Casapira dicti. Claruiffe opinor Macrobium, faltem Ec-elefiz Carholicz adhuc Presbyterum, circa an. cente Carnottee admic Pressycerum (circa an, cecxx.iv. non modo quia Vitellio Afro cum proxime conjungit Gennadius , fed & quia faccesso Episcoporum Donatistarum, qui Ro-mæ sederunt , apud Optatum i d suadere videtur , ubi quarto loco collocatur Macrobius. Scripfit adhuc Catholicus ad Confessore & Virgines librum unum, moralis quidem, fed valde necessariz doctring & ad municudan castitatem aptifime. Scripfit etiam Donatifta fa-Stus Epiltolam ad Plebem Carchaginemfem de Paffient Maximiani & Ifaaci Denatiftarum, cujus ampium fragmentum extat apud Ma-billon. Analect. Tom. 1x. Parif. 1689. p.

· Lacs.

HQ. PHOTINUS, ortus eft ex Gallatia mi-

nori , quem camen ex Epiphanio * nonnulli è rmio Pannonia: inferioris oppido originera axisse volunt : & ita quidem Janus Cornarius iphanii interpres , aliter verò ipie Epipha-is, eno d'aquan son Equin que fic readi de-

hent, Hie è Sirmio prerupir , five progressus S.E.C. IV. est bellum scilicet veritati indicturus. Disci. ab An.CCC. pulus erat Marcelli Astiflitis Ancyrani, & fub eo Diaconus; à quo Harctici ingenii femina haufit. Aliquandiu Catholicus exiticit, & magno omnium confenfu iu Ecclefiz Sirmienfie Episcop ascitus est Incertum est, quo tépore se-

de illa obtinuerit, quove anno gizania iua proscmipare caperit. Si tamen Epiphanio * fides, * Locait. factum id vivente adhuc Confrantino i qui quidem in re falli fanctifimum patrem, non opus est ut pluribus ostendamus , cum contrarium doceant omnes penè Hifloriz Ecclesiastica Scriptores, & res ipía clamat. Tcété quidem primo & clanculum rem fuam egit Photinus, damnata Sabellii & Pauli Samofateni dogmata in animo volvens; postea verò Haresim suam ante omnium oculos palam exposuit, docens Christum esse doch interme . & ex Marià initium habuiffe, ex quo in ipfam fuper venit Spiritus Sanctus ; inde Homancionifia Vigilio Tapfensi dictus, ejusque sequaces Homanciosuffa Augustino. Publice hac docere capit sub Constantini imperio , Arianis omnia jampro

lubitu agentibus. Demum hac pralo traditurus incidi in viri clariffimi, Matthei Larroquani differtationem de Phorino, (qui caufam adversus Petavium docté atque erudité agit) qui Herefeos Photiniane Epocham ad an cocxus refert. Certe detectum fuille Photinum ante annum 344 indicio est pareinx@- illa formula condita in Synodo Antiochena co anno habita; in qui errores Photini expresse damnantur : quod etiam factum est in Synodo Sardicenfi anno cccx LvII in Mediolanensi anno cccxxviii. habită. Anno ccci. in Concilic Catholicorum Sirmienti depositus est ; sed 4 Plebe per vim retentus : denique in fecunda Sirmienfi anno eccus, quando Epifcopos ad disputationem provocavit. Factum id die constituto, presente Imperatore, & non paucis ex ordine Senatorio , Notariis cunda ex- Sozom la cipientibus. Disputandi contra Photinum par- c 4. tes in se suscepit Basilius Ancyranus ; certatum utrinque magnà contentione : victus autem Photinus , & exilio multatus. Postea tamen Ecclesiam suam recuperasse videtur , inde iterum à Valentiniano principe depulsus, & in exilium missis; unde iterum reversus obiit in Galatia anno cocuxxvii. Hærefis ejus haud diuturna fuit, quippe Epiphanii jam tem-

teres. NE.

pore diffipata ; neque Theodoriti * ztate illius * Har. Fals. vel exiguz restabant reliquiz, ne nomine qui- bacin. dem cognito. Dolendum fanè inferlici hoc faculo infaultos homines peltilentifimam Harefim ab Orco revocaffe. Doctus erat Photinus tum Grzce tum Latine, ingenii viribus, doctring copia, & naturali quadam facundia ad perfinadendum aptiffima pollebat plurimum; unde multos ad opinionem fuam pertrahebat, quod in eo notant Epiphanius ", Sozomenus †, "Loccir & Vincentius Lirincolis S. Scripfit utroque fer. † Ibidem. mone plura volumina adversas emnes Harefes; Commo-

quibus fua folum excepta reliquas omnes falfas elle oftendere conabatur ; item Ceura Gen per; &c ad Valentinianum, ut videtur, Impera-

S.E.C. IV.

ab An CCC. Arcis Mechan, cujus rei unus, quod fciam, meminit Hieronymus *, Episcopus, deinde De Seript. Marcelli , cui Synodus Constantinopolitana anno cccxxxvi. Epifcopatum abrogavit, in fede Ancyrana fuccessor. Parca ejus mentio ante an. cecxivii. quo Patres Sardicenfes illum una cum aliis depoluerunt. Verum ille impetiali favore & familiaritate fretus femet fultinuit. Erat enim Constantio unice charus; qui Semi-Atianis plurimum favebat. His se adjunxerat Bafilius /ejulque partis primatum tenuit. An. ccc. 1. nobilem in Concilio Sirmienfi coram Impetatote cum Photino disputationem habuit, in qua victoria penès ipium fletit. An. eccuyiii. Synodo Ancyranæ interfuit; in qua deposito Endoxio Constantinopolitano, ipfe cam Euftathio Sebafteno & Eleulio Cyziceno ad Imperatorem Synodi nomine legatus eft, decreti Synodici tatihabitionem impetraturus. Anno ccclix, in Concilio Seleucienfi adversus Acacium ejulque affectas prævaluit,

BASILIUS, ortu Ancyranus, primim

quos à Synodo danuari curavit. At incuste proximo anno vices el rependit Acacius, eumque in Synodo CP, deposuit, mox Imperatoris justu in Illyricum relegatum. Capita accufationis varia fuere ; & in iis quod tyrannidem in alios exercuisset; quòd hos verberibus, il-los vinculis, alios exilio mulctasset; quod in multos calumnias firuxerat ; quòd plurimas Ecclefias perturbaverat ; quòd petjurii convictus fuerat, & turpis vitz homuncionem ad Baptismum & Diaconatús officium promovifict; quòd ad facram menfam illicitas conforderationes facere solitus effet : de quibus, aliifque ei objectis videndus eft Socrates *, & prafertim Sozomenus †. Regnante Joviano,

ipfe cum cateris Semi-Arianis libellum precum Imperatori obtulit. Verum in fubfcriptionibus libelli de Fide Joviano oblati Athanafius Ancyra Epifcopus dicitur; certifimo argumento Basilium boc tempore sedi suz refritutum non effe. Non obstantibus Acaciano-* L z. c. zq. rum calumniis hominem laudat Theodoritus * 1 L. L. C. !! ob eximiam vice fanctimoniam : Socomenus † eriam veluti facundir & eruditionis causă celeberrimum. Scripfit pluta, przcipuè contra Mareclum & Librum de Virginitate.

NE.

+Lac42

+L+534

SERAPION, genere Ægyptius, vitæ in-Vid Athan flituto Americ, inter arctioris discipling cul Ec. ad Dratotes diu deferta Thebaidis habitavit , mul-40nt-p.735. torum ibi Monacherum Præfectus, tandem å D. Athanafio civitatis Thmuitarum, non in-

347.

celebris apud Mendefium urbis Episcopus fa-clus. B. Antonio oppido charus , Athanasio arctifimo amicitiz vinculo conjunctus. Ille enim Serapione familiarifimè utebatur, fidei ejus arcana fua concredidit , judicio feripta vel augenda vel corrigenda fubmifit;crebrifque literis de tebus gravifimis confuinit; quod tres ad eum datæ Epiftolæ feu potius Libelti hodie

Episcopi quinque qui ad Imperatorem in Oc- S.E.C. IV. cidente agentem mitterentur ; ut animum ab An.CCC. adversus Athanafium exardefcentem placarent , & inimicorum calumniis responderent; cx horum numero princeps fuit Thmuitanns nofter, & iple lub Constantio Consesso-ne inclytus. Obiit circa annum eccuviii. Avi eic Phi water & Bier Symion D. wai hiver denic inquit Sozomenus : Vir admirabili vira fanttimenia, & dicendi cepia pradiem. Tanta eloquentid clarus,ut ob elegantiam ingenii Scholaftici Script. c. 99. cognomen metuerit. Aureum eius dictum ex Evagrio memorat Socrates †. 'O vic ul men- †L4 cap nac med particular grains entaine nataine? , aparte of mi praymanorm plesa & Juni Deputher, mriego of Sugaran Staffenne lever byzagiren. Mens quidem Spiritualis scientia baufin plene surgatur; parses item anima irà effervefcentes charitate fanantur : prava verò cupiditates que in animum influnt , abffinentia coercentur. Scripfit ad diverfes Epiffelm uriler , Trattaium de Pfalmorum titulis , & egregium * Librum adversus . 14 Manichaer. Ex his folummodò extat Liber Bibli centra Manichaes, quem ex F. Turriani versio. 12224 ne primus edidit Hon. Canifius Lection, Antiq.

PP. Tom. 1v. p. 160. MAGNES, scriptor valde obscurus, vixit/fi atatem eius rechè collocent Turrianus & Scribonius) citca an. ccc L. Scripfit adversit Thee. fleness Evangelia calumniautem libros V. Grace. Extant alicubi MSS quippe quos vidit, atque exiode quadam citat Turrianus in Apolog pro Epift. Pontificum. Nonnulla etiam et Coccius, à Turriano mutuatus, licèt id diffirmlet, "Verum ad populum phaleras (in- † De Sac "quit † Cl. Albertinus.) Quis enim veterum, n. 440. "imò etiam tecentiorum per novem aut de-"cem facula Magnetis hujus, vel quoad noer men tantum meminetit ? Fictitius prorsus " Autor eft . aut faltem povus aliquis ac nu-" perus Genculus, cujus Scriptorum certitud "tota eft penës Turrianum exigui judicii vi-"rum.fideique valde fuípečiz. Et audent Ad-"vetfarii ablque ulla verecundia ejufmodi " quisquilias pto veterum monumentis in me-" dinm adducere. Proh Dei atque hominum fidem! Certé de hujuscemodi scriptis præstat

deant ut judicium de iis ferre liceat. CYRILLUS, fub Macario Hierofolymorum Episcopo Diaconus, i Maximo Presbyrer ordinarus , Catechiftz etiam munere functus, fermones fors Carecheticos in eadem Ecclefià habuit circa an. cccxLv11. feptuaginta post exortum Manetem anuis (corpit is Harelin fuam divulgare an Imperatoris Probi secundo, Christi cci xxvII.) ut ipse nos docet t. Post t Catech 6. Maximi mortem circa ann. cccl. in Cathedra P. 141. Hierofo'ymrani fucceffit , ab Acacio Cæfa- **Chron rienfi jure Metropolitico ordinatus ; immò ut † Refa. I tellantur. Anno cccxvvII. inter Patres Sar- Hieronymo *, sliifque †, placet , Arianorum q.13. Social dicenfes' Athanafium fententii fius 'abfolvit: ope, etiam ipfe Arianus, hanc dignitatem ade- 15.0.8.50 & citri anno cecta novis apud Confrantium ptus. Verim longe alicer Theodoritus §, qui 2011-17-67 calumnils premeretur Athanafius, lectique fane de ejus promotione ad hanc fedem loquens

anixes, donec ipfi autores in lpublicum pro-

Tom. v.p. 1. exinde translatum in Bibliothec.

SAC. IV. vocat illum doctrine: Apostolice acertinum ab Episcopis Provincia olim fuisse ordina- S.A.C. IV. MACCCC. propugnatorem. Quin & longe ante Theodo-| Epit 57 | propugnacorem. Quin & longé ante Theedo-not al Da ritum Patres † fecundi Concilii Occumenies, nate apud in que præfens erat iple Cyrillus, centum Hiefimum, uti eum vocant ; Cyrillum canonice parchit.

tum, & plurima variis in locis contra Arianos ab An.CCC. certamina subiisse. Sanè Scriptores Ecclesiastici in texendo Episcoporum hujus avi Hie-Theol Ly. rouymis had in re telles fide digniores, diferte rofolymitanorum Catalogo mirum quam difaffirmant Reverendiffirmum hunc ac Religiofif- crepent; ut ex hoc Schematifmo ad oculum

† In Chron. ad an Chr. CCCXLIX * Haref 66. \$1.1ba-c-40 p 162. Lib.4-c-10p. 189. †Lib 4-6-12

niceph.

Call Lan.

C1. p.112-

*Chronog P.1.4.

Cyrillus (Eurychius Eutychie
Cyrillus
Irenzus
Cyrillus
Hilarius.
Cyrillus
Cyrillus S Cyrillus. Erennis. Cyrillus alius. Hilarionus. Cyrillus. Heraclius. Hilarius. Cyrillus itetum Cyrillus 2de. (Cyrillus 310. Hilarius. Cyrillus 400. Cyrillus. Juxta Niceph. * Cyrillus. Herennius. Heraclius. Hilarius. Pat. CP. Heraclius. Cyrillus itcrum,

jam non vacat. Id folummodo observandum quod habet Epiphanius, alium quendam à no-tiro diverium Cyrillum circa eadem circiter tempora Ecclefie Hierofolymitane prefuiffe: quod aliorum Historicorum erroribus ansam, & calumniis materiam przbere potuit. Anno ccc.1. admirabili crucis figno Hierofolymis in corlo fpleadide refulgente, Cyrillus Con-Rantium per literas (quas vocat reime & laemλύμων χεαμμάτων άπεςχώς) certioren fecit. Multadeinde illi lis cum Acacio Cafarienfi de jure Metropolitano, quod Cyrillus Ecclefiz fuz veluti Sedi Apollolica afferere voluit, reclamante quidem confuetudine & infus Nicana Synodi Canone septimo. Sapiùs ideireo in judicium vocatus non comparuit; inde ab Acacio & Synodo Palæftini depolitus, prætento quidem also crimine, quod graffante fame in pauperum nius theiauros Eccleia vendiderat, & in his facram Rolam aureis filis contextam, à Constantino M. huic Ecclesiz donatam, quam poltea muliercula quardam Scenica induite comperta est. Ab iniqua Acacii sententià Cyrillus ad majus judicium provocavit, aditipulante ipio Imperatore Constantio; folus ac primus omnium, qui contra Ecclefia-fici Canonis confuetudinem talem appellationem interpoluit, fi fides Socrati†; quem tamen hic in re falli norunt Hiftoriz Ecclefia-ftice fludiofi. Hierofolymis pulfus Tarfi cum Sylvano Episcopo vixit , in eiusque Ecclesia frequentes ad populum Sermones habuit, qui Cyrilli concionibus admodum delectabatur, necquicquam per literas reclamante Acacio. Anno ccc. ix. in Synodo Seleucienfi Acacio fuperior fuit; fed in Conciliabulo paulo post Constantinopoli habito, incrustatis prioribus calumniis, novisque additis Acacius illum ite-

rum depofuit. Sub Juliano fedi redditus Ju-datos Imperiali gratia ad Templum Hierofo-lymitanum è ruderibus extruendum animatos, noque molimine id agentes ludibrio habuit; & memoria recolens tum Danielis vati-

Variis hisce indiculis enucleandis immorari

cinium, tum Servatoris oraculum dixit futucimium, cam Servatoris Oracinam dixit tectu-ram beevi, att in co templo lapis luper lapidem non maneret: qoòd quidem it a evenit, ut pro-lixe alibi * oftendimas. Tandem fub Theodo- * In VicCy-fio fagatis adverfariis federa dehine inconcul- rilli. fam tenuit. Anno cccaxxxx. inter injuriar feu Heexe Secunda Synodi generalis numeratur, à venerando Concilio in integrum restitutus, & honorificentifismo elogio ornatus. Expleta mortalitate placidè in Domino obdormivit anno ccclxxxvi. Nequaquam cum Ariano- vid.Catech. ejus, que superfunt hodie; in quibus Ariane Catechay. Firrefess dogmata velut à recta fide Apofta- P 349. damnat : & in Epifiola ad Conflantium Impet. (quam feriplit jam Episcopus, & eo circiter tempore, quo maxime oblequii erga Arianos accusatus est) se + opus qui incient reside. venerari profitetur. Unde mirari libet perverfum plane Riveti† ingenium, qui ex hac ipfa † Crit. Sacr. Epittola concludit aut eam non effe Cyrilli, aut 1,5-51. Cyrillum faiffe Hereticum Arianum,

† Lacus Lucia

Scripta , que extant, E Tiffela ad Confrancium Imp. cujus memi-nit Sozomenus *.

Casechefes X VIII. ad Compesentes, quibus pracipus fidei Christiane capita explicat. Casechefes Mystagogica V. ad recens bap-tizatos; in quibus de binis Ecclefier Sacramentis agit.

Fruftra agunt, qui an genuinz fint he Catechefes , litem mouent ; Hieronymo * , Theo- * De Series dorito †, Damasceno § , ne de aliis jam di- c-11 cam, cyrillo andro asi vindicantibas. Hand 1904-pm mercane refondant, ope oblicium Rivetus, de-galitigas. Specimiais caula, objetit Rivetus? Onsept-ev varia Scriporarum locis quali Centones it-elle conditas, & in rebus non tea necessiral "Visique, and nadeam nicipe prolisas. Eliho, pod tarant de la condita de la condita de la condita de estato godina a transfer de la condita de la condita de estato godina a transfer de la condita de la condita de estato. cam, Cyrillo noltro eas vindicantibus. Hand † Dlala.p.

S.E.C.IV. extemporance, nullo findio concociz, nullà arab An CCC. te limatz , captui Auditorum ex profeso ac* Vbi (up13, commodatz, in juventute habitz, quando decrant adhuc matura atas & fobactum judicium. Objicit iterum Cyrillú de ligno crucis affirma-TE phixes or junes one inis Cairio, ad bodiernam. usque diem illud apud nos apparere, idque nonnifixx. aut paulò amplius post ipsam Crucis inventionem annis, cum illud pixes repaire non folet usurpari in rebus novis, sed que à multis

annis longă temporum ferie în codem statu vifz funt. At primò phrafis illa apud Cyrillum non ita longum temporis spatium designare folet. Sic Catech. 17. Cerminus, inquit, Saculi Principes vegi & instrui ab Ecclesiasticis ulxu riusser, ad hodsernum nique diem; cum ab ipså Confrantini M. conversione non ultra xxxv, anni effluxerant : ideòque per hanc phrasin nihil aliudintelligit , quam hoc tempore & ? sageolar, ut verbis immediate pracedentibus loquitur. Secundò Cyrillus eo loco ne verbum quidem habet de inventione Crucis, sed id solum dicit , Lignum Crucis etiam hodiè extare , & ună cum plurimis aliis que ibi adducit . testem elle nobile scilicet Dominica mortis & refurrectionis monumencum: alibique eadem phrafi

in eodem planè argumento non femel utitur. Mitto cateras Riveri exceptiunculas, vix caísa nuce dignas. Prodierunt Opera ejus Lat. Parif.1589. Catechefes Gr. Parif. 1564.80. Gr. Lat. Colon. 1564 Opera omnia Gr. Lat, edidit Joannes Prevotius Parif. 1608. 40. deinde Dion. Petavius

ibid.1622 fol.ut & ibid.fol.cum Syncho 1631. SPURIA

Ratio de Occurfa Domini. Extat Gr. Lat. Colon. 1568. Parif. Auctuar. Biblioth. PP. 1624. Tom.II. p. 849.& Auctuar. 1648. Tom. L. p. 621.

Epifola ad Augnftieum de Miraculis Hieronymi. Lat. inter Opera Augustini & Hieronymi habetur. LIBERIUS, patria, Romanus, Augusti

352. Vid.II-Epift. Liber (at Conft 1&c Macoell, h

filius, post excessum Julii in Romanum Pontificem XI. Cal. Junii an. ccc111. electus est. Scriptis mox literis Orientales Episcopi ipsim in partes fuas pertrahere magnopere fategerunt. Verum ille coacta Romz Synodo Orientalibus rescripsit se its consentire non posse: diaque fane Athanalii caulam damnare conflanter recufavit ille. Anno eccay. Mediolanum accersitus Constantio viriliter restitit ; qui cum post longum cum eo colloquium habitum nec prece nec pretio, nullis rationibus nec ullis promifis minifye hominis animum flectere potuit, ad Bergram Thracia urbem deportari jufit, subrogato ei Fœlice Archidiacono, quem Acacius Cefarienfis Romanz Urbis Epifcopum ordina-Solit p.447- ri curavir ; hominem quidem in fide Catholi-Hilar in cum, fed qui Arianis communionem non dene-Fram. col. gavit. Exulaverit Liberius duobus & amplids annis : & jam miferiarum & periculorum qua fuftinuit, tædio fuperatus, vim etiam & verbera

paifus , namiaque Demophili & Fortunatiani

importunitate victus, dolendo humanz fragili- S.E.C. IV. tatis exemplo tandem cedit, Athanafiam dam- ab An CCC nat , & Homoiufionistarum formula quam nuper condiderát subscribit Sirmii anno ccct vist idque se secisse datis ad Orientales, altisque ad Uriacium & Valentem literis teltatus eit. Ro. Vid. Prafa mam, reverfus, quafi Victor intravit urbem ma- Marcell & gno cum Populi Romani gaudio receptus, For-libell prec lice à Senatu, vel à plebe, Urbe expulso. Vixit & Hier post reditum annos novem, diemque clausit Chron.ad Supremum VIII. Cal. Octobr. an-ccc xvi. fc- an-eccl pultus Vià Salarià in Comiterio Priscilla. Por- con VIL N nituife illum subscriptionis Sirmianz non eam 71. inficias; modò verum fit, quod pro confesso su-

mit Baronius *, nullo antiquitatis teltimonio fultus, Liberium clariffirmam illam Fidei Con-

fessioners, que hodie extat, post lapsum Sirmienfem ad Athanafium miliffe Ex Liberii scriptis superfunt Dialogus cum. Conflament Mediolani habitus, ex lpfis Confiflorii actis .ut videt ur depromptus, ap. Theod. La. c. 16. & Epiffola X II, ex Hilarii Fragmentis , Luciferi Calaritani libris , & allunde defumptg, Concil. Tom.ts.col.743. Ex his ultima fragmentum est Epiftola fen professiones fidei, quod & ap. Athanas. Tom. L. p. 396. habetur. Octava autem que ex Hilarii Fragmentis defumpta fic incipit , Studens paci & concurdu Ecclefierum, &c. aut adulterina prorfus cft, aut, quod ego potius arbitror, ex fede fua revulfa in locum alterius magis Catholice apud Hilarium isthoc in loco irrepsit : quod mihi ex nota huic Epistole ab Hilario apposita certissimè constat. Sic enim inquir, Quad in les liveris nen fantlicaris ? quid non en Des mem evensens eft? Hzc verò dixife Hilarium de Epiftola que ibi extat, nemo cui fanum finciput, exiftimare poteft. Por 'ò habetur Epistola Liberii Synedalis ad Macedonianerum Episcopus Gr. Lat. ap. So-Crat.l.4.c.12. & in Concil. Tom. 11. p. 760. Lat. due ipur in nomini eius afficta bene longe, nna ad amos generaliser Epsscopes , altera ad Athanafam & Epifeaper Egyption.

HILARIUS, origine Gallus, patria Pictavientis, (urbs ca eft Aquitaniz fecunda celeberrima,) parentibus honestis & non infimi apud fuos nominis natus est, bonisque artibus enuritus. Ex Pagana superstitione ad Chri-stianam religionem transisse videtur, & provectiori paulò atate, publicis votis expetitus, Pictavorum Episcopus esse constitutus, circa annum ex Baronii ealculo ccczv. nulla tamen eogente ratione , quin annis aliquot ante id tempus ad fedem Pictaviensem evehi potuerir. Conjugatum faife, & cum utore etiam pofi fusceptum Episcopatum cohabitasse non infi ciantur cordatiores Pontificii. Paftor in omnes fai muneris partes vigilantifimus, erea fidem Catholicam fervide animatus; Factionem Arianam etiam in Occidente dominantem multum compescuit , oblato eo fine ad Constantium libello. Przcipuè in Synodo Biterrenfi anno ecc. v1. Arianis fe ftrenuè oppositit, inde ab Imperatore , Saturnini Arelatensis Episcopi Vid Hilar dolis circumvento, actús in exilium in Phry. de Syn. col giam relogatur. Durante hoc exilii quadriennio, 119. lib. ad

354-

Vid.Catechtech. 14-9.

Athan 24

SAC IV. aliis jam curis & laboribus folutus, scriptis els-Ma CCC cubrandis animom adjecit. Hinc natum illi nobile iliud opus de Trinicate XII. libris con-Stans; Liber de Synodis; & Oramones quadem ad Conflantium; ut de Epifolis, quas plures feriplitaihil dicam: Anno cecurx, interfuit Concilio Seleucienfi,in quo Ecclefias Gallicanas ab infami Sabellianitmi crimine coram vindicavit. Que verò de impiis & horrendis Anomzorum dogmatibus przfens audivit ; vide apud ipfum Libro courra Conftantians , qui incipit : Tempus off lequends , &c. col. 192 Legatos Synodi Constantinopolim fecutus, extremo fidei animadverso periculo, tribus libellis publice datis ab Imperatore popolcit, at coram Arianis disceptare liceret; quod Harotici maximopere abquerunt., Postremò quasi discordiz seminator , & perturbator Orientis (Sulpicii Severi * verbis utor) rediread Gallias juberur, abique exilii tamen indulgentià. Lentis igitur itineribus Galliam petiit; nec nifi incunte imperium Juliaso domum rediit; fummo cum gaudio à Pictavienfibus fuis ex-ceptus. Domum reverfus graffantem ubique Harcsim Arianam habitis frequentibus intra Gallias Synodis authoritare fua & doctrina penè exterminavit. Illud apud omnes constitit, inquit Sulpicius unius Hilarii beneficio Gallias nostras piaculo Haresis liberatas. Circa annum cccaxviii. vel cccaxix. Mediolanum fe contulit ; ut Auxentium hujusurbis Episcopum, Arianorum primipilum, coram Imperarore Valentiniano detegeret & refutaret. Sed post multam disputationem operam se lutiffe vidit ; Auxentio fe in onnes formas vertente, & versutiis suis, fucatisque fidei professionibus Imperatorem lactante. Redeuns Hi-Iarius codem anno animam Deo piè reddidit. Vir non modó in Latinorum verum & Grzcorum scriptis diu versatussex quibus, præsertim Origene plurima haufit, Heliodoro Presbytero ibiyary familiariter ulus, qui ramen es nonnunquam impoluit. Hinc , ut & ex gentis lua more, flylus illi turgidos & fublimis; dictio grandis nimiùm & operofa; Gallicano cothurno inquit Hieronymus † , attollitur ; longis interdum periodis involvitur : alibique eum eloquentia Rhodannos appellat , fluminum om-nium in Gallia rapidulimum. Rem , ut readdidit Gallicam grandiloquentiam: frequen-

? Prafat.in ciè notat Erasmus † , mutuatus à Gracis, La Comm in Galar. ter autem assurgit ad floridam quandam & theatricam fublimitatem, præfertim cum in-cidint loca, quæ facile fplendefcunt træta-ta. Et verifimum fané videtur, quod de hâc Op. S. Hilere observat Magnus ille eloquentiz Censor, vix ullos Provinciales fœlicirer reddidiffe Romani fermonis simplicitarem, præter aliquot qui Rome à pueris supr educati. Vocum quarundam Hilario peculiarium præter publicam loquendi confuetudinem specimina aliquot idem exhibet loco citato . Inter nevos eius & opiniones fingulares primi ferè commaris funt, que habet de Carne Christi impatibili doloriique exforte , de divinitate ab humanitate

Chifti morientis recedente, de corporeitate

anima, de mundo fimul & femel creato, & fex

annonam & milia duraturo ; de juramento SEC IV. Christianis penitus interdicio, aliifque nonnul- ab An.CCC lis, de quibus adi fis Eralmum Pratatione citatå, Joannem Gillotium Commentatione S.Hilarii Operibus prafixa , Scultetum Medull. Theolog, Patr. feb finem.

SCRIPTA GENUINA

D E Trinicate libri XII. De hoc opere i:a * Epilt. ad Hieronymus *. Hilarius successo Con-Magn. Tom. 11. p.11\$ feffor temporum & Epifcopus duodecim Quintiliani libres & figle imitatus eft & numere. Hicro-† Loc. cit. nymo faccedat Eralmus. Videtur , inquit †, socia us admifus; ut in hoc opere declarares sitous exerceret, quicquid ingento, quicquid elequentia quic-

quid Sacrarum liverarum cognitione poffet. Ad Conflaurium liber, qui fic incipit. Benefica natura tua, &c.

Ad enndem liber , init. New fun nefcias, &c.

In Conflautium jam vita defunctum liber , que sidem , me e- pracedemes due , videtur imper-

Adversits Arianes & Auxentium liber : cui Subjungitur Auxenrii ad Imperatorem Epiftola

De Synedis adverfus Arianes liber ad Gallia-rum & Britannia Episcopos scriptus, è Gracis utplurimum Synodicis, fed fervată fibi libertate de suo aliquid , ubi opus erat , admiscendi, verfus.

Fragmenta ex Opere Historico de Synodia Arisainensi & Selencions , rebulque post Syno-dos gestis usque ad annum ccc. xv1. libris duobus comprehenfa. Hac primus edidit & Prafatione ornavit Nicolaus Faber Parif 1598. Commentarii in Evangelium S. Matthei, quos alii Canonem appellare folent.

Commentarii in Pfahoot , maximam partem ex Commentariis Origenis, noxiis hine inde detruncaris, excerpti. Holce Commentarios parirer ac Librums de Synodis le Hilario apud Treviros manu sua descriptifie prodit Hieronymus *.

*Ep.ad Flor. Tom-Lp. 113

SUPPOSITITIA

E Piftola að Augustinum. Alia ad eundem. Videntur istæ Hilarii Arelatenfis effe, idque Bellarmino, Labbzo, &c. Carmen in Genefin. Ejuldem est ab co Leoni Papæ inscriptum

Epifiela ad Abram filiam cum Hymno an-

Liber de Parris & Filii Unitate. Cento eft ex Isbris de Trinicate 26. & 9°. affutus Liber de Effentia Patris & Filii. Cento ex libris de Trimente 7". & 8". confarcinatus, cum Appendice de variis Christi cognominibus.

DESIDERANTUR.

Rattarns in Job, de Grzco Origenis ad fenfum translatus. Hujus fragmentum extat apud Augustinum contra Julianum lib.2". Commentarius in Cantica Canticerum

Historia

SEC.IV.ab * Ep. 2d

Magn.

An. CCC. rum adversus Valencem & Orfacium: enjus ampliota fragmenta hodie habenrus-Adverius Sa'uftium Profeilum & Diefenrum Medicum , que brevi libello , inquit Hiero-

nymus *, quid in literis poffer, offendis. Liber Hymnerum. Liber Mysteriorum.

ic :

Epiftela plures. De Numero Seprenario Liber ad Fortmeatum, ab Hieronymo memoratus Apolog. ad Pam-

Prodierunt Opera Hilarii Parif. 1510. Bafil. 1516. (per Erafmum) ibid. 1535. 1570. Auctiora deinde (Fragmentis accedentibus) edita funt. Parif. 1605. 1621. 1652. fol.

Vid. Liber. Ep. 4'5

EUSEBIUS, natione Sardos, primim Romanæ Ecclefiæ Lector , deinde Vercellarum apud Infubres Epifcopus. Claruit circa ann. cccutv. quo anno rogatus est per literas Liberii Antifiitis Romani, ut una cum Legatis fuis ad Constantium Imp. tunc intra Gallias agentem proficifeeretur. Quod quidem fecit, fuilque apud Imperatorem precibus egit , ut Vid. Athan. fequenci anno Concilium Mediolani conveni-Enift ad Solit. p. 643

ret : ad quod ipfe, Liberii licet vices gerens, zgre admiffus eft : Arianis per vim & frandem omnia turbantibus ; quorum confiliis & machinationibus adversus Athanafium , fidemque Nicenam Eufebius nofter pertinaciter adversatus est. Summa huc redit. Constantius Catholicis Episcopis Subinfensiot seipsum Athanafii accufatorem fiftit , eofque bon nem damnare jubet : quibus hoc non effe Ecclefiaftici Canonis objicientibus, tespondit, Grave tou Betomar , Gro navie reugelig. Qued ogo violo pro Canone fit : ita enim me loquencem. Syria Episcopi sustinere salent. Denique ob hoc ipsum acritet minabundus, & gladium intentans, quostam ex iis abduci justit; & inter eos Eusebium Scythopolim Syriz Decapolitanz urbem, Bethfan antea dictam, relegavit. Eufebium exulem Josephus ex Judzo Christianus, à Constantino M. Comitis titulo olim ornatus hospitio perhumaniter excepit ; ubi se il-*Haref 10- lum invifife testatur Epiphanius *. Inde in †L 5/2-1-7. Cappadociam miffus est ; immò si Socrati †,

14 Rufin Li. 0.57.18

> tum componere non posset, abscessit & peragratis Orientis Provinciis in Italiam rediit; obiitque anno eccuxxi, non tantim Confesioris titulo , fed & Martyris etiam honorandus , ab Arianis quippe lapidibus obrutus ; modo genuina fir infcriptio in fepulchro ejus inventa, in qua Acroftichis verfibus habebatur , EU-SEBIUS EPISCOPUS ET MARTYR. & vera referant Scriptores nonnulli ; quos tamen omnes recentiores effe iple Baronius

alifque fides, in superiore Thebaide exulavit. Unde sub Juliano habità cum Athanasio Ale-

xandriz Synodo , Antiochiam pergit ; & cùm Tchilma occasione Luciferi Calaritani illic exor-

Ad an CCCLXXI vid.Not.in

Vertit è Graco Commentarios Enfebis Cafa. Martycol. rienfis in Pfalmor; qui NE, Nec plura commemotat Hieronymus . Extant verò Epiftola non-* De Script. C-26. nulla ex Ecclesie Vercellensis Archivis deprom-

ptn, Ad Cesfignium Imperatorem una, Ad Pa. S.E.C. IV. trophilum Epifopum Arianum altera, sertia è ab Au.CCC. curcere ad Veresleufes fuor. Vide: Baron. 2011. ntin.7.an.356.m.92.Surium ad Augusti I. Quarhabetur apud Hilar. in Fragm. col. 433.

LUCIFER Calaritanus, five Caralitanus in Sardinit Episcopus. Clamit codem, qu Exfebius Vercellenfis, tempore; corundem la- vid gain boram, certaminum, itinerum,& exiliorum co- Florent & mes ferè individuus ; cum eo ad Constantium Lucifin Op. mes fere individuus ; cum eo Liberii Pontifi-in Gallias profectus , cum eo Liberii Pontifi-Biron sacis in Synodo Mediolanenii vices gerebat an 114 no 354. junctifque cum co fludiis Arianos viriliter oppugnavit; cum co denique in Pa-læftinam relegatus, Eleutheropoli præcipus fubflitit, Hic loci duos pro Athanafio in Confiantium libros edidit , in quibus Imperatorem parûm verecundê, & ne quid gravins dicam , longé infra fummi Principis majeftatem afperè atque inclementer tractavit. Hos mox ipfi Constantio legendos transmisit; q Florentio magistro Officiorum in mandatis dedit , ut codice remiffo per literas à Lucifero exquireret , num pro suo agnoscere vellet. Rescripfit Lucifer , seque & autorem esse, & ad mortem ufque defendere paratum profeffus eft. Rogatus etiam ab Athanasio, lucubrationes fuas ad ipfum tunc in cremo latitantem dono mifit. Hominem ille mirifice lan. Athan ad dat , fcripta deprædicat , eaque Græce tranf- Lucif. loc. ferenda curavit. Exulavit Lucifer non tan-cir. tilm in Palæftina , verum & in aliis Orientis Social-je.
locis ; tandem cum Eufebio fuo in superiota 5 6.5.
Sozomi, 6. Thebaidis deportatus. Exinde Impetante Ju-liano, Diacono fiso ad Synodum Alexandri. dit : ubi Catholicos inter se diffentientes deprehendens , Paulinum Antiochia Episcopum ordinavit; intempestive quidem, & reclamante magna Catholicorum parte, qui cum Paulino convenire tenuebant, in maius & apertius adhuc Shifma erumpentes. Factum improbavit Eufebius Vercellentis, qui, relicta Alexandria, Antiochiam venerat, quod ubi rescivit Lucifer, iracundia & stomacho exardescens , ut erat præfervidi atque vehementis ingenii , amicum fidum & integerrimum acriter atque animosè excepit , ab ejulque communione sele abjunxit. Ad hæc paulò commotior, quod prater ipfius fententiam Synodus Alexandrina pernitentes Episcopos, qui Arianis communicaffent, ad pacem recipiendos elle statuiffet ; in Sardiniam demum revetfus, non modò communicatione Ariana pollutos condemnavit, verúm etiam fe ab corum communione fectevit, qui eos fub fatisfactione vel prenitentia recepifent. Hinc nature Luciferianum fehifma, quod tamen ultra hujus fæculi terminum duræffe non videtur. Obiit Lucifer eodem, quo Eusebius Vercellensis, anno, viz. 271. Miris eum veluti virum Apostolicum laudibus efferunt Marcellinus & Faultinus, ipfi fecta Luciferiani, ob contemptum faculi, ftu. Libell prec. 神

MACCC. etitant, decemque annos exulaffe feribunt. Seyhis illi non minis quam ingenium, durus & incultus; quem ideo prædicti Presbyteri agnofcunt ignarum quidem actificiose elo-Ubi fupr. quentiz, attamen quod super omnem eloquentiam est , prophetico , & evangelico , atque apoñolico more scripsisse, & gratiam S. Spiritus Danuarus murala habuille illum eloriantur.

Extant ab co feripta.

D Confiantium Imperatorem fibri II. De Regibus Apoflaricis. De non conveniende cum Harericis. De non parcendo delinquentibus, in Deum-Quod moriendum fit pro Filio Dei

Epiftola brevis ad Florensium. Hac omnia collegit, & cum Epiftolis aliot Athanafii , Liberii & Florentii , edidit Joannes Tillius Meldenfis Epifcopus , Parsf. 1568, 85, exinde inferta Bibliothece Patrum,

Tom. 1v. p. 181. Dolendum fanè est novam Luciferi Calaritani editionem quam meditatus est Vir CL-B. Coteletius, infomet teste, Notis ad Patres Apostolicos, p. 177. magna antiquitatis Ecclefiafticz jacura, cum viri eruditifimi morte

334 HILARIUS, Sardiniam infulam pattiam

C. 95.

habuit, Ecclefiz Romanz, in qua Baptifmum fulceperat, Diaconus factus anno 254. una cum Eutropio Presbytero (Paneratium vocat Hic-* D. Script. ronymust) aliifque Liberii ad Conftantium literas detulit. Advenientem non modo fannis & dicteriis exceperunt Ariani, verum et iam detractis vestibus terga flagellis conciderunt, inter verbera infultantes ; Quere Liberso non refliciffi, fed ejur literas assulții? mitifimo Diacone inter flagellorum crepitus Deum lau-Vid. Athrn-Boilt ad Sodante. Anno fequente,cum Athanasium damnare nollet, in exilium pulfas est: Postea Luci-fetiano schismati se adjunxit quin & Harcticorum Baptismum nullum protius esse contende-bat, ac ptoinde ab Hæresi redeuntes reba-

† Dial. adv. incifedan. P-146-

bt p.647.

ptizari voluit : unde per sarcasmum ab Hycronymo † Dencalism Orbis appellatur. Scripfit (uti eruditis jamdiu perfuafum est) Quastiones in Vetus & Novamon Testamensum , que inter Augustini opera leguntur Tom. IV. col. 697. Commentaries in Epiftolas S. Pan-& , qui intet Ambrofii opeta habentur , Tomv. p, 170. Prins opus scriptum est Romz circa an. 370. quodex Qualt. xxxv. pater ; posterius fub Damafo Papa ante an. 384 uti ex Comm. in t. Epift, ad Timoth cap. 3. videre eft. De posteriore verò notandum venit, Commentarinm in Epiftelam ad Hebraes ejufdem autotis non elfe i & ex Chryfoltomi Commentario in istam Epistolam excerpeum esse-

POTAMIUS, gente Hispan, Odyssipo 357 næ civitatis Episcopus, primò quidem Cathohous, postea fundi Fiscalis illecebris captus ad Arianos transiit, & anno 357. Arimmenti

SEC IV. exilia , & divints virtures per eum factas ja- Formula fubfcripfit immò confessonem eam S.E.C. IV. ipie condidit. Nec his contentus, quin odio 25 An.CGC, adversus Hofium flagrans, (qui ipiius olim apud Hispanos impiam Harelim detexerat) non priùs destitit, quam partim minis, partim vi hominem senio fractum vitaque nimiùm amantem in eafdem secum partes per-

traxerit, confilio quidem vafro, fed impio & exitu fibimetipli plane infaulto : fi quident vera nobis referant Faultinus & Marcellinus li- Libell proc. bello suplice, quem Theodosio Imp. obtule- eliz. O runt. Cum in Hilpaniam enim reversus Pota- P-11-17mius ad fundum Fiscalem, violatz fidei ptzmium properaret; gravifimo in linguà tormento correptus, in vià moritur; adeo ut przdium fuum ne è longinano quidem ei videre contigerit. Extat Epillela ad Athanafium . quam primus edidit Lucas Dacherius Spicilegiorum, Tomo 10.

PHÆBADIUS , five Phægadius , ortu Gallus , provincià , ut videtur , Aquita-

nus 1 unde nostrum vocat Sulpicius Serverus, *Agenni Aquitania fecunda oppidi Epifeo *L. 1926. pus Claruit an. 159. quo una cum reliquis Occi-dentalis imperii Epifeopis Ariminenti interfuit Concilio; ubi pro veritate Niezna acer-rima contentione decertavit, omnesque Arianorum impetus, etiam poliquam, cateri, uno Servatione Tungrenfi excepto, Tauri prafecti frandibus, minis & terriculis cellerant, forti & infracto animo fultiquit; professus se ad exilium, omneque supplicium subeundum paratum effe, conceptam verò ab Arianis fidem nunquam recepturum. Res tandem eò devenit, ut propositz formulz, quz vellet, addete ei integrum effet, quod & feeit : verum explicationem istam inserta elaufula, quam Phebadius non rité intellexit , Valens Murforum Epifco-pus, vaferrimé elufit. An. 184, tefet ente Pfeudo-Dextro † Concilio Criar-Augustano ladver- †Concil sus Priscillianistas celebrato ptafuit. Certé extant hajus Synodi, fed an. 380. habitæ, Canones octo; quibus Phitadius primo loco fubícri-

phile deprehenditur. Ad extremam & decre-pitam ulque senectutem pervenit; in vivis enim adhuc erat ann. 392. Hierossymo Catalogusa claudent c.

Extat eius Liber contra Arianes, (in quo Sirmienfem Formulam ann. 318. ad Gallos miffam fub examen tevocat, & @ macrefellit) editus primò à Petro Pithzo, Parif. 1586. exinde Bi-bliothecæ Patrum Tomo 1v. p. 300. infertus. Scripfiffe & alia Opufcula teltis eft Hieronymus *, fed à fe needum lecta. Phil. quidem Lab- * De Serlpio beus fait, Sophronium in Metaphrafi Gtzcl eist infinuare se opuscula illa vidisse; que mirot †Differt de viro doctifimo excidiffe. En Hietonymi verba; Senpe I Dieuntur & oju alia effe opufeula , que necdum. legi. Hæc ftriche fatis hune in modum vertit Sophronius ; Aiger) aine est trees en aredarmore, of her tolory or. Nec hic dere verburn

A ETIUS, Antiochians, Coelofytis ur-bem patriam habuit, militis cujuldam, qui ful pezfidiali officio meruerat , & paulo pof

amplius addit.

Epiphan. Harri 73.

S.E.C. IV. mortuus est filius. Adolescens adhuc mulieris abAn-CCC cujuldam Ampelidis nomine artem grariam 359. circumforaneus exercuit , quam etiam pa-floro 1, c. trem ejus olim tractade Theodorus Mop-15.17. Ly.c.s. fueftenus author eft. Aurifabrum verò fuif-14.67-17 fe Actium certius conflat ; fed mortul dec.4.1.c.4. mum matre , homo præftanti indole ad s.c.4. Nicet philosophicas disciplinas animum applicuit. The Orth.

Ac primum quidem Paulinum Antiochenum audivit, postea Anazarbi Athanasium, deinde Tarii Antonium Presbyterum , polthæc Leontium Presbyterum Antiochenum , tandem Alexandriæ Sopolim medicum celeber-rimum, sub quo medicinæ operam dedir, & cum in hac arte excelleret , gratuitam indigentibus operam præftabat : iple interim opi-ficio (uo aurifibrili noctu incumbens vitam fultentabar. Antiochiam reversus, à Leontio Episcopo Diaconus ordinatur, qui dogmata fua in Ecclefià publicè docendi es potellatem fecit, quod & pro virili præftitit Actius. Capita Hzrefews potifima fuerunt ; Filium effe ungir, sal le aix ferur, & per omnia irlusus ru

merel, ac proinde impiner, fabftantia plant diversum. : unde Athei cognomen ei meritò adhælit. Reliqua ex Epiphanio, Theodorito, & Niceta Choniate petantur. Famolus elle cœpit maximè circa annum 359. & sequentem, quando apud Conftantium accufatus, quòd confeius & particeps fuiffet conjurationis Galli , Pepuzam Phrygiz in exilium miflus eft, Sub Juliano Epiferpatum accepit ; cujulnam verò urbis, non prodit Philostorgius. Ab exilio revocatum perhumaniter tractavit Julianus, eigne agrum in Lesbo circa Mitylenem urbem, fuz erga illum benevolentiz tefferam,

donavit; cujus etiam ad Aetium jam Epilcopum ctiamnum extat Epistola. Sub Valente ad prædium Lesbiense secessit, ubi Procopio ty-rannidem exercente in discrimen capitis venit: iude Constantinopolim fugiens, paulo post è vità discessit circa ann. 366. Eunomio oculos ei comprimente, & que ad funus perti-nent procurante. Erat, referente Nicetà, temerarius & scurrilis, atque mimicis thymeli-cisque setmonibus, gestibus & cultibus inde-coris oblectabatur. Nam veste ad nates ususe fublată femora ferire, alteroque pede fublato, & ventre percufio pedere folebat; in convi-viis autem inter Indiera blafphemis vetbis SS. Trinitatem lacellebat. Extat ab eo scriptus

De Fide libeliu xLv11. Capitulis conftans, apud Epiphanium Hæref. 76. qui librum ejus Den plene & folide refutavit. Composuit † Lib.1.6-35. etiam, telle Socrate † , Epillolas tum ad Imperatorem Confrantium, tum ad quoidam alios, potuerit. in quibus longas texuit disputationes, & argumenta sophistica propositit. Habetur fragmentum Epittolæ ejus forfan ad Eunomium, una cum Eunomii Scholiis ap. Athanaf. Dialog. 2.

de Trinitate, Tom. II. pag. 186. 162. In hoc fragmento meminit opulculi à se elaborati de Deo ymerijat de aymérij Deo, quod advertarii eius, demptis & infertis nonnullis, deptavatum ediderunt.

360.1 Rorg. Lyc.

Enift, zz.

cord territorii Cafarienfis'vito ad Argaum S.E.C. IV. montem ortus, parentibus quidem qui Majo- ab An.CCC mostem ortus, paremious quidem qui majo-rum Magni illius Bafilii Liberti fuerant; Aetii Nicetan. discipulus & notarius , a quo Harefin fuam 15-c. 16-c. haufit; verum eruditione & fama magistrum 14.5, c.4
multis gradibus superavit. Ab Eudoxio An- 6120.06 tiocheno Diaconus factus, mox dum legatus à Lti.c.s. fuis ad Constantium mitteretur , à Basilianis in itinere captus Midaium Phrygiz relegatur. Anno 360. ab Eudoxio & Mari Cyzicenus Epi-

scopus ordinatur, inde mox à civibus pullus Scio Socratem * & Sozomenum † ad Valen- *L4-6.7. tis tempora hac referre ; fed Philoftorgio ut. † L4.c4. pote in rebus Eunomianis oculatiflimo magis credendum; cui etiam hac in parte fuffragatur Theodoritus*. Sub Juliano & Joviano Con. *Lucay. flantinopoli cgit ; fub Valente in horrum Chalcedoneniem fecellit, donec delatus anod Imperatorem, quòd Procopium tyrannum in agro fuo occultà/let . exul in Mauritaniam millus eft. Dum apud Murfam Illyrici in itinere confilteret, ab Imperatore revocatur. Theodofius Magnus ipfilm ex Chalcedone abreptum Halmyridem locum Moefiz ad Danubium firum relegari justit. Inde à Barbaris fugatus, Cafareant Cappadocia adductus ett : Civibus verò invifus , quod adversus Bafilium corum Epifcopum libros olim conferiplerat , apud Dacoram viculum natalem in agris fuis degere permifius est, ubi grandzvus moritur, circa annum 394. In vivis enim adhuc erat, cum Hieronymus Catalogum fuum de Scriptoribus clauderet. Euromii corpus Tyana transferendum & illic & Monachis fervandum curavit Eutropius Patricius, ne à Discipulis ejus Constantinopolim translatum commune

cum magistro sepulchrum sortiretur ; quin &

ciuldem libros publicis edictis aboleri suffit.

Summis eum landibus evehit Philostorgius. iple fecta Eunomianus , cujus integra pene

Historia Ecclesiastica hand alind quam Eunomii encomium cenieri debet. men dicendi genus a Panegyrica venustate alienam fuifie , obscurum , superfluum , rumidum . & ad ingratum , ac ridiculum , & confusum characterem reserendum effe notat Philothorgii abbreviator Photius *. Photio * Cod 14 concinit Socrates †, qui Eunomium observat †L4-07. fuiffe may in the also, eademque verba allidoè repetiille ; item reims mounts ab Actio acceptum in eo notat, quodque inanibus quibuildam voculis nimium deditus fallaces argumentariones imprudens contexuit, quum

SCRIPTA

Ommentariorum in Epistolam ad Remanos Libri VII. NE. Epiftela plures , qua 2400 fem ? avam 8m maken, reliquis ejus operibus multum præfti-riffe ait Philostorgius. NE. Expert & mous , feu Fidei libellus anno ceccumonsis. Theodofio Imper. oblatus. Hunc

revera S. Scriptnrarum parûm omninò peri-

tus fuerit, nec earum intelligentiam affequi

EUNOMIUS, natione Cappadox, Da- primus ex Codice Florentino in lucem protraxit,

5.8.C.W. protraxit, additutju verfione ediditifen. Valebascock flus in Annotat. ad Sozra: 1,5,6,10. Apologeticus, in quo adverfus SS. Trinitatis dogma, praciput exernam & confibbantialem Domini nolrf: Dietzten argute di

pendes CL visum Thomans Tenifon Dodotrem McC-W at Theologous, multipue is paucis a micrum. Pro. Ac CCC logum & Epilogum und cum fubjuncita Exc. Cologum extenditation of the Cologum and cum fubjuncita Exc. Cologum extenditation of the Cologum extend

Έυτομεία τα δυατεβας Απολογητικός πρός διέγραψε τος αυτιβρητικώς ο μέγας Βασίλει®.

Prologus.

rius Nyssenus & Epiphanius. Integrum verò

opulculum Grace extat, tum apud alios, tum

Interprete H. W.

O ule europaenie za da Bakan mac ila-Το με συκυφαστού του του το συνού του μεχ-σειών του Φιλατιχθεμενών έργου άδοπε , π ή τως on Aufteber eine befaufer mergie mire mondoule worden is brille mic trayyou sometime and in respector , and the titue influentes that I make departure of max meruliur, togicaling inyu the your appear tooms, win & serieus तान किरी प्रतिकृत , को में प्रतिकृत तथे कर्तक केवरियring., mailus est marginus da n aigus est ntatiur and mais untendadeirer quis fd-Die dertrulat , adjenie ule into . Bratiene i שני מור מות לי מונים ומונים ומול לינים ו מולים בי מונים מו Meyer & Megiller arthur, 2, 7 ann groniger rac 7 hamaiar à , entrappeq amelica ult senigerera encie mic sal ium da Bedat merenulum , ium t' aimic λιστηλεί φήθημος στις κοπλογίας του του άβασαείς με λεγομίτοις απός άσφάλους, έγγερφοι ός upas entrag of incres differ the emergine. "Elwas his rawne that is menation longeral שושה האמרסונוני , בשל שפור של אמושי דיון עוף ווmis andporture, rie & dlas togrette actule-Ondite, nie j mi merien dehante conficume, audiffe noburtuer i 38 meit in beufille nommin nor hi autorieus nameyaliras tha lesacian Airiale de crej mirror spag rie er nu daneralier, est The eleverant menter of the policy of the transfer of the transference िरंद्रका ने बंदर्गाविद में प्रिकेट , रहे प्रदर्शना प्रविद्ध को दर्शानिक रामसीकारित , प्रश्त प्रविद्ध व्हानंद्रवाल में काल anderlie merkenne ausweich ihr daner . ? remen F menallerer is maler ihreme , im-Courtem rate ausaie mit beiegene , rau j & ourmes inin liers Xees Abarradian maris uh andim ημος του αρχει στοστασικο ποστε μόν συήμο σεράμε, πετες ή Φιλεπμίας το Φιλεπενίας, ευση-διίες το του του γγρατίας, εφι επιδηθέω είναι που-των δου του τό δυχές κερτηρίας δίπουσης είω-λει, στοπωτασικό μορές ηδ μαίρη σεές του δ dan Islan hayower i mein airthi chellure. Hein di rince pod ipie naturalem, et nicht ple di-profeseret na Gille, 4 3 magazina natura-nal arcanelas rini Emig F penierur Amer 201-

Uandoquidem probè conscii sumus ca-lumnias à convicia alicui inserre effrornis else linguz & impotentis animi, quin & praworum ac rixoforum effe; calumnias verò ac mendacia que ignominiam nobis inferrent argumentis avertere fummo studio conari prudentis elle viri, e julque qui fuz pariter fame ac multorum in judicando rectitudini confulcret, jucundum quidem nobis fuiffet, solà speculatio ne utramque veritatem tenentes , neq; in prioremincidille fortem,neg; polteriorem unquan expertos elle. Cum verò res minimè ex voto cefferit, multifque ac divetfis modis tam verbis quam factis falfa nobis à multis congesta fuerit calumnia, luctuola quidem nobis, nec minus eredentibus nociva, idq; à pellimis quibuldam, quique nihii aut dicere, aut facere erubescerent, homunculis; cum etiam finceriores viti rei veritatem ex multorum criminationibus metiren tur non autem tectă tatione calumnias nobis il latas perpendetent,& defensioni nostræ conduccre,& tebus temerarie dictis lucem allaturum esse duximus scripto consignatam evulgare dogmatis nostri confessionem. Siguidem ratione ilta & præteritam averruncari pollimus calumniam,& in posterum malos quidem minus audaces, nimis credulos verò magis certos in judicando teddetemus, illis quidem falfa dicendi timorem incutientes, his autem certum aliquid nod tutò credi possit subindicantes; demonftratis pariter caufe noftræ justitia. &utrorun quam meruerut,pornă. Mendacio enim accedere atque affentire communem tam dicentibus quam credentibus poznam attrahit, Ante omnia verò obtellamur & vos impræfentiarum audituros,omnesque in posterum lecturos;ut ne verum ac falfum ex calculorum multitudine dijudicare velitis, majori parti palmam concedentes; neque dignitatem vel jactationes quorumcunque curantes mentem vobis obscurari finatis, neque demum primo vos docentibus loco corcum prebentes affenium, fequentibus preceptoribus aures occludatis; Setvatoris aunoîtri Jeju Christi doctrinam omni hominu multitudini, omni ambitioni, vel contentioni

multirudini, omni ambitioni, vel contentioni, parrium etiam favori,quin & cognationi, & (re verbo dicam) omnibus quecunque nensis aciento officiare folent, perponatis. Maximè enim ad serizatem inveniendam confert, fi quisi depositas prajudiciis affiniferar illi. Cererum ne mil faccordente sellini, posiposita i anais piotra & parac cută, foe verb bonorum fautoroum certi perdenti favori a c feuritati prepoliti, minisfore 200

S.R.C. IV. contra impios denunciarat poend omni terrent aucimone , and mires Stryer nauemdrine Serie S.R.C. IV. ab An CGC. ac temporali morte magis timendas effe ratus, veritatem omni involucro spoliatam in medium proposuerim. Neone cnim, ut Apostoli verbis utar dignz funt pezfentis temporis affidiones, que gloriz olim revelande comparentur, neque totus mundus fi unius possessioni ac dominio subderetur anima singulorum jacture aquiponderare polit; cum qua à nobis expechantur, scu pramia seu pornas spectes, prasentia longé superent. Ne verò his diutius immorati fermonem, supra quam par est, producamus; ad ipsam jam convertamur fide i nostræ confesfionem, ex qua facilis ac citifima fidei nostra cognitio ab omnibus volentibus comparari ieat. Inprimis verò necesse est, ut qui de rebus hujutmodi verba faciunt, propriique dogmatis rationem reddunt non receptar apud vulgum fententia femet ofcitanter tradantiaccep tam verò successionis ordine à patribus tradi tionem (acram tanquam judicem ac regulam fibimet adhibentes illo demum ad dijudicandam rerum dictarum veritatem utantur crite-

Credimus in unum Deum patrem omnig tentem, à quo omnia; & in unum unigenitum Filiun Dei Deum Verbum Dominum nostrum Jesum Christum, per quem omnia; & inunum Spiritum Sanctum Paracletum, in quo omnis gratia diffributio unicuique fanctorum pro ratione necessitatis for datur. Ista igitur (ut fummatim & compendio dicam) fimplicior est confessio & communis omnibus quicus Christiani esse vel haberi volunt. Seperfunt tamen adhuc alia quadam ordinis (ccundi , de quibus hucufque dubitatum cft, e'r.

Dein Confessionem istam breviculam fusè explicans, Filii confubftantialitatem, coaternitatem, & aqualitatem acriter impugnat. rationibus plerunque philosophicis ex Dei idea & natura ductis ufus, Ifiud verò argunienti præ aliis jačtitat , quòd ex primā Dei idea Deum aginens effe pateat. Chri-flus autem non est aginer @ : Ergo nec Deus. 'As m Sai Aint @. in uit as m uite , in a Aver G. Catholicum opinionem uti impiam, audacem, infuliam, abfurdam ubique vellicat. Post medium Arianos immeries aggreditur ac contra fimilitudinem effentiz in PaTE TE TESTENDIES DeBremier the # derfes in th ADCCC esculpho arealus esses seinens; , mirro onna-Lippen : F yourle can Sipe In the akinar. Our \$, \$ + sommer ware , also ne muliunte & red many orther the publicater homenstathendy before, il i murat sien@ wer timbauen , ger bem. The infinis ermitayue of the trace dixer. mad nay bearing Somewood in his recent Conty-Battirtur mi meine T merebengufrur. 'All fray pe rame Bit miner entergiberne megi & pire papersungle + dayer, to acres the restlines of minus the specifies, it is expected the pairs years do the Bedaphics + quencys yeaper correspond Anaromen firms the after them highes manufact, & during territ cabiling younge; the f yearing ander en 7 merieur berbe mailer names ing Promone sei unrien menunfrufen aneilei taturaf. Xuero serial nermen wer # # Argentour Dis.

The Couls are less the training married trees. Erm mire , est in fen unegen , un Bis Beis Adver & nigett from Inche Reagie, di & ni mitte get ec in melus aper i megizham, ce à mien xa-Cord descript of the expertence with it evaage name mirrum , arang ni doner ni ni finan Xeasinwie Smunde us is Studyouf nedadmubinger einen mery demution in T barnen, in his it muchulur. Birena &c.

tre ac Filio fusè disputat. Tandem ad Spi ritum S. delatus , cum natura non minus quám ordine Patre ac Filio inferiorem docct. Circa finem dogmata fua argumentis superioribus trabilita in Epitomen redigit, que fic incipit ; vaul inn gal uiner dan9:sers, &c. ubi notandum illum Spiritus S. creationem (iftà enim voce utitur) Filio non minus quam Patri acceptam referre.
Tr uir 5 (Patre) tendror ich (Filius) &
weique, 5 5 (Spiritus S.) spiritus , & men-

EPILOGVS.

I Stis verò omnibus clarè ac latius alibi ano-bis demonstratis, nunc verò vobis breviter propositis,& sos prafentes & omnes nobis corundem facrorum focietate conjunctos, exoratos velim neque vicuper ium hominum timentes,nec fallaciis feductos, aut adulationibus deflexos, fecundôm verum justumque judicium calculum hifce dictis apponere ; praponderan te (cilicet apud omnes meliori causà : rationemque prziudiciis przponentes, cunctas effugere infidias & retia, que humano generi fabricatur Diabolus, multos fugare vel inefcare cu-

Towns de morne loutest ple un marinen de linese quie dindelergation, de Resule d um were quie isodographism, loutesta tie n marines imas, qui morde tie Tade quie paseeine nemererne . mi diger antim bitengier, pen redirmen amounting a solution Caravaplace , & the days age hades neine Strugeland mit oblingen noatnett geruge affin mies ά βαλτασθ μαίρης , τ τη λεγγεμέν Τ διοχλίνο του αττροπομένει που θιοχού για διαπο διαφού για , ά το διαθέλο κατ' άλξου μεμιχρόνητα, πολο Fine but set mintencupul en merit i merch such

SAC IV.ab illiar of expedien singulars. "H od maging # pas As CCC. Mercur departness represents, all des ses and ries renices ru Migu. Inscieles & d Guic & Liga rles unique, units subs in \$2.500 - units orgamelerar, wie 3 this diagram dimuleur vin t बेशकरांत्रका गर्वे छावे हुने प्रधाने क्याक्ष्मिताक गीव अर्थ in much departate est difer alle meter de monplows. The yest implies dois don an explanta-Durage to a Salabada the mito, acceptated й в сытеры при хеня пелини , я тороpin gai liga qui dello- reinico icanca l'operei 3 mious applie à Roguniae , conariae el nes-Hater margagin i en mire adrie oriede. combin in and amon my drading demunders जामकाकार्यकारिक क्षेत्र किरावित के तेरकांक कावा-विक में मार्क कार्यकार को निकाल प्रतिक स्थापनात्त्र, Sorthire of m to agreem after & mire to mirente gine ein im Reex. Breitfenebe uns miner the and who indirects age Barneles igarir. Tolt & his zanimur rainte auginen zu paneine , derrogenterne. Tour einebn jabr dinte-nog weit vieue , dustant i weite rim Bezein pai-ישונה מיושה

ens, qui utile jucundo non anteponunt , vel SAC IVab prafentsa faturis certiora effe putant Siquidem An CCG pejora,quod avertat Deus, nonnullis potiora videantur, multis in mendacii partes conipi-rantibus, & veritati repugnantibus quicunque præsentem seeuritatem ac gloriam rebus Deo gratis & vere utilibus najoris aftimant. Mei igitur seguaces firmam& immotam Christo illam olim tradenti fidem confervare velim, Servatoris nostri Christi expectantes judicium, à quo pompa inanis, & gloria, & mendacium funditus removetur; nudique aftant judicandi omni imperio , & famulitio,& adulatione privati affuria verò & divitiz ad judicem sectendam necquiedusm valent, uteunque apud homines multum poffint Quòd fiveritasenum locum habet, ne multitudo quidem illustrium virorum uni pauperi pio in judicando aquari debet-Ceterim religio secundum justam retributionem ab illorum frat partibus qui mortem pro illi nune oppetere lucrum aftimant ; Chriflus autem certaminum pramia olim & nunc distribuit , pro veritate quidem laborantibus veramlibertatem & regnum ewlorum, illam verò præ flutritià floccifacientibus pomas incluctabiles. Et ista quidem vobls utrinque dicantur, in meliorem verò partem cadat exitus.

Eunomii confessio fidei, Apologiz suz calci subjecta.

E le lei Gule affine en ange. in ael pêre à ias binarm liege , ure em airel , de 30 est pil. G. Brie & aplorer G. , um is armi ammer ja à minic de murrar lei Gric qui ariene , qui biquentpic , aturus pir 190 ifanfrut & perryeit, idut 3 rin h airt popular ? pir A ier art un-3 rus el arth Apaplian e pole 20 un con con con-run est col traver arteure place est bend kundum est desprin byleren en est baner, est invien-sible et band unvienne puscher uit Josephin. An-Joseph 30 abaquered, est apaplian est de borge 30 abaquered, est apaplianes, est 2 8 addunger et band una e permittanes, est na & Surin aler Generatige Mire & min aphrere. A f find aphrerer il au feredina admierer. O'er im to bar'e une am gewennab-na to Benien uim, in D ind bauf unas an eine iCenife igenere. Kai fa rere etem unt eine einereich erfernet. Kai fich vern neume pie nauven zah profes zi medipa in diem brieg-ere, Genia phi life, zah Arzaipan , derepita f L handpre givis, [6] f den ni harri ninch zie in igano L Ott gift harri ut d. d. a Git yie bogni n i diegen, i drusam, da bis foriger. De 3 Bebe , E s ni naem af i iniento, i tic Kie 19 Inrae Leasts, if a m naid tic its Boil ayernes , aung , beniers , wit is Ki-cos leen Lesse i wie & Our , pinqua & a-fenger , in is to finquatur , niegas & a-Tru , so at in the unsulatur , meique & month [lege longers] in is to rio namuarus, Ka-

V Nus est Deus ingenitus & principio es rens,qui neque aliquid ante scipsum exiftens habet, (nihil enim ante ingenitum existere potest) neque ipsi coexistens (unicus enim & solus Deus ingenitus est) neque in scipso exis ftens (fimplex enim & incompositus est Deus;) cam verò unus,& folus,& idem,femper exiftata omnium rerum eft Deus & ereator & conditor, primum quidem & przcipue unigeniti Filii, propriè verò omnium per ipium conditorum. Filium enim folum , ante omnia omnemque creaturam, potentià faià atque operatione genuit, & creavit, & fecit; nil quidem fubitantia propriz genito communicans (immortalis conim & impartibilis, & indivisibilis est Deus; immortale autem quid fibitantiam propriam alteri nequaquam communicat) neque aliam fui firnilem producens. Solus enimiple est ingenitus; fecundum ingenitam autem illius fubitantiam alium generari est impossibile. Neque igi-tur substantià suà in generando Filium usus est, fed voluntate folk; neque secundam sui ipsus fubitantiam, fed qualem voluit, generavit Que faile, per ipium primum quidem omnium acmaius omnibus , Spiritum Sanctum feeir , propris quidem potentià & juliu, operatione tamen & potestate Filii. Post Spiritum fanctum reliqua omnia, tam in cœlis quam interris , vifibilia & invifibilia, corporea & incorporea , per Filium creavit. Unus cnim est Deus, a quo funt omnia (ut Apoltoli verbis utar) & unus Dominus Je-

fus Christus, per quem sunt omnia. Unus igitur est Deus ingenitus, increatus, non factusamulque Dominus Jesus Christus Dei Filius, genitum ingeniti, non tamen tanquam unum ex genitis, creatura increati,non tamen tanquam una ex creaturis,factum non facti,non tamen tanquam una ex creaturis,factum non facti,non tamen tanquam unaum ex factis. Sicut habet S. Scriptura, Dominus creavit me principium viarum fuarum, ante feculum

Sæculum Arianum. 124

S.E.C.IV undavit me , ante omnes colles genuit meab An.CCG. Unus oft pariter Spiritus Sanchus, primum & maximum ex omnibus unigeniti Filis operibus, juffu quidem Patris, operatione autem & potestate Filii productus.

> Defensio Apologia sua adversals Basilium libros III complexa; cui elaborandæ multas annorum Olympiadas ædiculæ inclufits infumpfit, vivente tamen Baíilio prudens suppressit, post mortem ejus demum editam. Hujus libri pariter ac Apologiz Fragmenta hine inde apud Epiphanium, Baillium & Nyffenum libris contra Euromium · repetiri poterunt.

360. MELETIUS, gente Armenus, civitate Melitinensis, primò in locum Eustathii Sebaflez Armenorum Antiflitis à Synodo Gangrenfi depositi subrogatus est. Verum tumultuante plebe, mox Berceam secessit; ibique privatus

degit. Quod verò illuc eum translatum scribit Socrates *, in eo hallucinatus videtur. Anno ccc, ix. in Synodo Seleucienfi formula Acacianæ fubfcrinfit:fequenti cum thronum Conftantinopolitanum occupaverat Eudoxius, vacante co modo fede Antiochena, Berora accitus, communi tum Catholicorum, tum Arianorum fufragio Epifcopus electus eft: quod ut firmius fietet, conditum est decretum cunctorumque fabicriptionibus munitum ; quod tanquam commune pactum Episcopo Samolatensi servandum rradiderunt, ipsomet etiam Confiantio datis ad Meletium literis confentiente. Certè utraque pars hominem veluti suz opinionis participem fibi vindicavit. Philoflotgius * equidem scribere non dubitavit Meletium quò se ad Imperatoris arbitrium ac-commodaret, mimerono simulasse, & Occiden-

talium Tomo (i. c.) Ariminenti formulz fub.

*Lycz.

scripfile. Antiochiam intranti omnes Episcopi catterique Cleri ordines una cum plebe Vid Throconfertà obviam ei occurrerunt. Urbem in greifun hortatus est Imperator, ut de vexatiflosit-ba-co fimo illo Solomonis loco , Kues & fames me 20-Xiv this autient lega auti, in Ecclefia verba taceret à notariis excipienda, idem & aliis Epifcopis munus obituris. Cum concionandi partes implessent Georgius Laodicenus, & Acacius Cafarcensis; tertio demum loco surrexit Meletius, & quanam effet recta Theologia regula,demonstravit. Quod cum ingenti plebis applaulu exceptum eilet, cunctique orarent, ut doctrinz ejulce compendium iplis traderer, ottenfis tribus digitis, ac deinde duobus comcompressis unoque ut erat, relicto, memorabilem hanc promit fententiam. Tele ve regutes, w; in 3 harrying)s. Tria junt que intelligantur, fed tanguam unum alloquinur. Ob hac exardef-cente Imperatore in Patriam Urbem mox relegatur, Atianis ipfi perjurii crimen objicien-tibus; nec deerant, qui sabbelliani Dogmaris accufarent. Sub Juliano fedi fuz redditur; s flagrante adhue Schifmate Autiocheno, cum plebe fui sequace in Pellza (i.e.) Vetere Urbe divina mysteria celebravit. Joviano Antiochiz agenti Fidei libellum una cum aliis Episcopis primus obtulit. Sub Valente iterum relegatur.

pet apply ithin airs! , set & mine thrushed S.E.C.IV.sh με , πε) ή πάντων βανών ήριβ με. Καὶ έν πος. Απ. ССС. μπ. άγων , ατόπο καὶ μείζει σάντωι τῶν Ε μενς. giris legar , comiguent als E mortes , impyria 3 E treatan E vie gestalan.

postea à Gratiano restitutus. Anno cccexxx1. Confrantinopolim ad Concilium generale celebrandum profectum honorifice excepit Theodofius Imp. ac primo fratim intuitu agnovit, arpote quem câm primò Imperia Romani gu-bernacula fuscepifiet , Imperiali chlamyde ipfom induentem, & coronam regiam capiti imponentem in fomniis vidiflet ; e jusque oculos, caput, & dextram, que se coronaverat, deofculatus est. Sedente adhuc Synodo, venerandus senex diem simm obiit : Gregorio Nysseno funcbrem in laudem illius orationem coram Synodo habente. Cadaver Antiochiam deportatum eft; jubente Imperatore, ut non obstante Romanorum more intra urbes, dum in viå effer , reciperetur ; adeoque Pfalmorum cantibus per fingula loca alternatim exceptum, honorifice Antiochiam ulque deductum eft , & juxta loculum Babyla Martyris depo-

Extat infignis ille , quem Antiochiz habuit, Serme, apud Epiphanium Harel. 63. Num. 29,30, 31,32, 33,34.

AQUILIUS SEVERUS, Scriptor obscurus & penè ignotus, cujus notitian uni Hieronymo * debemus ; gente erat Hil- * De Script. panus, ex genere illius Severi, ad quem duos e ma Epittolarum libros olim Lactantius dedit. Vixit anno cccix. & imperante Valentiniano fatis concessit. Scriplit tam prosa quam verfibus Obemigener , cui Kalegeopie five Ilnege titulum fecit; in quo totius vitz fuz flatum de-

AUDENTIUS, Autor haud minus obscurus, & ipse etiam gente Hispanus; cujus folus, quod fciam, meminit Gennadius ", di., " De Series gnitate erat Episcopus alicujus in Hispania capasurbis, fide Catholicus. Vixific videtur circa 20. CCCLX. Scripfit adversus Manichess, Sabelbanes & Arianes maxime verò centra Phetinianes, librum quem De Fide adversus omnes Heretices inscriptit; in quo oftendit Filium Patri cox-ternum fuife, nec tune demum existere corpiste, cum de B. Maria Virgine conceptus ac natus

eft NE ZENO, Episcopus Veronensis, quem alii Martyrem faciunt, & circa an. ccc1x. passum 360 efic volunt : fed nullà rarione, nulla authoritate fulti. Probabile ett claruifie cum circa an.ccc.x.aliquor ante D. Ambrofium annis, & fuille Syagrii Veronensis Episcopi decessorem. Meminit illius iple Ambrolius Epiftola LXIV. Et in hac quidem sententia elle videntur recentiorum doctifimi; quorum argumenta hac de re collegit Phil. Labbaus *. Extant fub *Differ. de ejus nomine Sermones XC, de plurimis S, Scrip. Script. Tom turz locis & terum divinarum argumentis, par- 11.p. 109.

S.EC. IV. tim ex S.Bafilio, partim ex Hilario, aliifque de- gorii Naziana MACCC. fumpti. Nee de iis unquam vel levifima mentio labita est, antequam cos primus edideris Guarinus Orator Veronenfis. Naparrime vero, monente D. Allixio, didici Zenonis Veronenfis Epifcopi fermonem Jaudari à Ratherio Veroneufi, decimi feculi Scriptore ap. Dacher. Spiedeg-Tom.H.an verò ex il lorum numero fit, qui fub ejus nomine broité circumferuntur,

Tom.UL

362. om 1.4-c.

APOLLINARIUS Senior, Alexandria oriundus, arte Grammaticus, quam docuit primum Beryti in Phoenicia, deinde Laodicce in Syria , cjufdem Ecclefiæ Presbyter factus; ductaque ibi uxore, filium ex ea fuicepit fibi cognominem , Herefews Apollinariana conditorem, de quo fuo lo co. Arctifirmam cum Epiphaujo, nobili Sophifta, fed homine Gentili , amicitiam coluit ; cujus Auditorium etiam dum profina poemata regitaret frequentavit. Ob id a Theodoto Epifenpo Landiceno admonitus, cum non abitineret; publice convictus, & una cum hlio ejuidem criminis reo Ecclefia ejectus est: verum pœnitentiam agen-tes Theodotus eos denuò suscepit, Claruir circa an. cccixii. quo regnante Juliano & Chiitianis Gentilium libros interdicente, ipfe ne Gracartica locutionis forma Christianis nova & inaudita relinqueretur, plures ad Veterum imitationem libros composuit; Artem Grammaticam xestianta tiera, inquit Socra-tes*, digeffir. Libros Mofis, Homerum imitatus, Heroico carmine interpretatus est : immò firem rectè narrat Sozomenus *, totam Hebraorum antiquitatem ufque ad regnum

nuzrant atii. Prodictunt Veseriis 1508. deinde

Versus 1886. 4', demum in Bibliothec. Patr.

*Lg.c 16. *L.c. 18.

Saulis codem versus genere conferiplit; & univerfum opus in quatuor & viginti partes dilbri-buens fingulis libris ex Gezei Alphabeti liteteris ordine recenfitis cognomentum indidit-Aliospraterea Veteris Inframenti libros hiftoricos partim dactylico carmine expressit, partim ad formam Tragordiz personis adhibitis elaboravit. Desumptis enime S. Scriptura argunentis, feriplit Comerdias instar Fabularum Menandri; Euripidis quoque Tragecdias, & Pindari lyram imitatus est: adeò ut brevi temporc,inquit Sozomenus,lucubrationes compoluit & numero & przstantia zquales iis , quz apad Gracos in co genere celebres existeres feu genium, feu dictionem, feu formam, feu dispositionem operis spectes. Verum hæc omnia dudum perierunt. Hujus an filii lit Memphrasis Psalmerum, que extat hodic tum in Appendice ad Bibliothec. Patr. Paris. 1624. tum feorfim edita Gr. Parif. 15%0. 8. Gr. Lat. Heidelberga 1596. nondum fatis certo liquet. Juniori Apollinario vulgò tribui folet ; quam tamen Patri rectiùs meo judicio ascribit Gerardus Vollius +, qui tamen alibi † cumeum Juniore confundere videtur-Certè duos hofce Apollinares nec Veteres nec Recentiores fatis ac-

*De Hifter-Graciae. † De Poet GIRCA-9

curaté distinguent, ut in his labi proclivius sit. Huic item Apollinari afcribetem ego Tragozdian que Christm Patiens dicitur ; & fub Gre-

i nomine inter ejus Opera ex- S.E.C. IV. cudi folet. 362

DIONYSIUS, qui Arrepagita nomen fplendide mentitur, hoe circiter tempore feriplitle videtur. Spuria prorfus elle que lub e jus nomine circumferuntur Opera n.ulti multis jandudum demonsträrunt, & novissimè post alios plurimis invictifque argumentis Doctiffimus Dallaus libro de Scriptis Dionyfii Arcopagitz, Geneve 1666. Adcò ut mirari liccat In hic luce meridiana post tot argumenta ip-fo fole clariora, post tam manifeita fassitatis indicia reperiri etiam hodie aliquos, Natalem Alexandrum, Emanuelem Schelftratenum, &c. oui feripta have velut Dionylii Athenienfis genuina propugnare fatagant. Qu'à de cau-fa liceat mihi craditifimi dafauboni cenfuram apponere (que in exemplari Operum Dionytti in Serenifimi Regis nostri Bibliotheel affervato manu ejus feripta legitur;) Aufter, inquit , eft fant lectu dieniffinnu, & qui Portificiorum caufam aperte in multis jugulat. Huic auerm fuife Apoftelerum aqualem fluper of eredere furer eft velle alin perfundere. Afines effe oporzez qui boc sibi finent persuaderi. De ztate qua vixerit Impostor, omnes non idem sentiunt. Dallaus & cum co alii illum ad Sexti Saenli initium circa an. ceceexx. rejiciunt. CL. Pearsonus † , qui Dallai hae de re sententiam pluribus refellit, ad postrema Eulebii Cariarienfis tempora illum refert. Huic ego proxis fine. mè accedo, & circa hoc tempus vixisse autumo-Nec minor de ipio Autore quam de ztate apud Eruditos controversia. Inter omnes omnium hie de re opiniones primas tenet, qua etiam aute S. Maximi atatem obtinuit, horum librorum Authorem fuiffe Apollinarium Antiflitem Landiceuum: & in hac quidem fententiå me diu faisse fateor. Verum re melius perpenfa, Eruditis disquirendum relinquo, annon Apollinario Patri potius quam Filio Arcopagitica fint tribuenda. Certé Filium ut in aliis hdei capitibus Hareticum, ita inter Millennii propugnatores recenfent Veteres : qui tamen Error, ut notavit olim S. Maximus *, in *Schol in S. his libris liquidò damuatur. Pater verò in fide Dionyl lib. fanus erat; nec de illo aliter loquuntur Vete- de Ecclef res, nili quòd Socrates * femel eum eadem 6.7. cum Filio Hzrefi involvere videtur Erat, inquit + L 34.46

enwarulig., & Gentilium scholas scriptaque

adco impense coluit, ut boc nomine ex Ec-

clefia ejiceretur; & cum Alexandriz natus ef-

fet, & in Schola Platonica, ut videtur, educatus, Platonicz Philosophiz dogmata peni tùs imbibit. Hinc sublimis illa & supercerlesti

Theologia de Deo, Nominibus & Perfection

bus divinis, de cœlefti Hierarchia, Angelis,

&c. que in Arcopagiticis utramque faciunt

paginam. Nec fané ovum ovo fimilius : quam

perplexa & znigmatica quz in his libris tradi-

tur doctrina fimilis est mysticz isti Theolo-

giz, quam circa hzc prziertim tempora Recentioris Scholz Platonici Porphyrius , Ploti-

nus, Jamblicus, & postca Proclus, aliique disci-L 3

idem Socrates in the said ligar hideran @, 5020- † L.s. 618. meno † new marminani idem zai nigar iliar ma-

cipue Proclum , tam in notionibus quam in is etiam dictionibus affinitatem notavit Suidas et suspicatus sit (quod in eo qui genuinum esse Areopagitam credidit minime mirandum eft) vetultiores Philosophos Athenienses Dio-

nyfii opera fuffuratos fibi vendicatic, fupprefio ejus nomine, ut ipli autores corum effe vide-rentur. Deinde Poeticum hominis ingenium ad affectatum, inflatum & turgidom illud dicendi genus, inanem & futilem grandiloquentiam apprime conducebat : & hanc dicendi facultatem pro arte quà pollebat Grammatica optime variare novit. Denique quid mirum: fi Christianam I heologiam ad Platonicz ideam formaret, qui artem Grammaticam ad Chriftianz religionis formam composait ; qui Hebrzorum antiquitatem ufque ad regnum Saulis versu Heroico, Homerum imitatus, conscripsit ; & relignam Veteris Teltamenti Hiltoriam ad formam Comordiarum, inftar F abularum Menandri, Tragordiarum, inftar Euripidis,personis adhibitis elaboravit ? Nec deerant ex Apollinarii przfertim Junioris Schola. qui scripta sub alienis nominibas tingere, nempe Gregorii Thaumaturgi , Athanafii & Julii Romani , & in publicum venditare foliti lunt: de quo pluribus agit Leontius libro de Sectis, Act. 8.p.527. Et hoc quidem omnium Szculorum multis in more fait; nec celebrius nomen affingi poterat, quâm Dionyssii Areopagitz,D. Pauli difeipuli , primi Athenarum Epife-pi , & qui per plures annos Alexandriz fludiis inclariterat. De hác quam nunc proponimus conjectură liberum fit aliorum judicium : de hac emm re nihil ftatuo. Poftquam hæc dju

apud me de ituissent, neque tamen mihimet in mea conjectură admodum fatisfacerem, confului per literas CL. Dodveellum, quem in hãe noverani effe Sententia, nempe Areopagitica ad Gregorii M. tempora esse reserenda, ab ipfo, ut videtur, certe à Scriptore quodam Latino primum conficta. Object diferta de S. Dionyfio testimonia, Gregorio integro pene sz-culo vetustiota; Rescripsit vit eruditus, ulteriòri disquisitione hase rem indigere; dubium elle, an non Dionysius quem, in Collatione Conffantinopoli circa an. Dxxx11. habita .pro min Oven citabant Severiani harretici , alius

fuit ab eo cujus opera habemus hodie. Nee contentiolo hoe faculo defuife Catholicos, (forfan ipfummet Gregorium qui din Conftantinopoli vixerat) qui Dionysium Catholicum Confingerent quem pro pia conséen, alifque quibuldam controversiis tunc temporis agitatis, Orientalibus opponerent: inde opera hæc in Romanæ Ecclefiæ feriniis reposita, & å Grego-Vide que la- rio Papa primum diferté producta. Addit idem fin ex Clar. Vir CL. lib. de Sacerdot. Laicor. c. 8. §. 3. p. \$89. non parum lucis huic rei accedere ex Epiftola Anaftaffii Bibliothecarii , Maximi & Johannis Scythopolitani Scholiis prafixa. Suf-

quidem ab homine Graco, Gente nimirum pa-

picionem exinde augeri, quod Arcopagita Romanorum potius quam Gtzcorum mores (no-tante idolim iplo Maximo) enarrărit; quod

5,8C.1Vab pulis fuis tradiderunt. Hinc tantam inter hunc riter ac lingui , fieri , zgrè admodum probabi. 5,8C.1Vab Aa.CCC. Dionyfum & Scholz Platonicz Proceres,ptz- le eft. Monuit proinde ut hanc rem diligen. An CCC. tius exenterem ; paruissem lubens pro tenui facultate meà, sed cum diuturniorem moram hand ferrent operz typographicz, neque librorum evolvendorum tædium amplius devo-rare pollent dolentes oculi , hæ folummodo lectorem monuisse satis impræsentiarum duximus. Interim non pollinn non animadvertere, Ephramium Antiochenum qui Patriarcha fa-cius est, pxxvi. & scripsit forsan ante collationem cum Severianis habitam, certe hoc eirciter tempore Dionyfium Areopagitam pro ne, alio prorfus fenfu, quam quo illum profe-rebant severiani, teftem adhibuiffe. Quic-quid fit; extant fub hujus Pfeudo-Dionyfii no-

> De Calefti Hierarchia, De Divinut Nominibus

De Ecclesiafica Hierarchia. De Maffica Theologia. Enfola ad Cainm IV.

Esistola ad Doretheum. Exiftela ad Soliparrum. Exiftela ad Pelycaryum

Epifiola ad Demophilum. Epiftola ad Tirum.

Ejsstola ad Joannem Evangelistam. Epistola ad Apollophanem Habetur Latine soum ex Hilduini versione.

OPERA DEPERDITA.

T Heologia Symbolica, cujus meminit iple Picudo Dionyfius lib.de Cœleft, Hierareh.cap.15.6.6, & alibi. De Anima Tracinem, lib. de Divin. Nom.cap.

4.§.a.memoratus-Hypotypolet froe Informationet Theologica, vid. de D.vin.Nom.cap. 1.& 2.

De Hynenis divinis, vid. lib. de Carleft. Hierarch cap.7.

De jufto & divine Judicio, vid de Divin. Nom.

De iis qua intelligentia & sensu percipiumur, vid.lib.de Eccl.Hier.cap.1,& 2. Prodicrunt Dionyssi Opera Lat. una cum Dionyfii Carthufiani Commentariis Colon. 15:6. ex versione Joannis Scoti , Joannis Sarraceni claruit is eirca an. 1170.) & Thoma Vercellenfis Grace Bafil. 1539. Venet. 1558. Parif. 1562. 8º. cum Maximi & Pachymeri Scholiis, Latine (per Perionium) ib. 1566, cum Seholiis F. Dahy. ib. 1569. 8. Grace & Lat. Patif. 1615. fol. Ansverp. 1634. Il. vol. in fol. Vitæ Dionyfianæ Scriptoribus & pluribus Halloixii , Delrii , Lansfelii , & Corderii disfertationibus aucta; denique Parif. 1644. II. vol. fol Accessis huie Editioni Clarissimi & nobiliffimi viri Joannis Chaumont Defensio Arco-

pagitz.

Quò verò Pfeudo-Dionyfii feriptis lux matil Biblisebeca Theol. MS. p. 559. excerpta fubjicere. Sic igitur ille , postquam sententiam

Vilerio an-

MARCOC infit.

"Quim primum in lucem prodierunt Dio " nyfio Arcop. Scripta attributa : (quorum in-"ter primos meminir Jounnes (hiloponus) " quod multă laborarent obscuritate; Scholiis " illa fub fexti Seculi initia, illuftcanda eculuit " Joannes Scythopolita: in quorum proœmio " agnoscit tamen, quod notamines (sic entra " loquitur) radquir us seprese i sica Austrese.

"Postcaque de loco, ubi conservata fuerunt "hacfcripts, addit Armerich se Paper - Tire " Stomer Day secon per, wisers in & bels accorde rateer fre , Bir in tigen Tiegen Bullradiger einemfegel. " rs. Et ad harries quidem quod attinet, in "Collatione anno pxxx11. inter Carholicos " & Severianoshabità, cum Harctiei Dionyfii "Areopagita fetipta pto fe allegaffent ; à Ca-"tholicis de falsitate autoris exceptionem in-terpositam fuille constat : quòd illa neque

"Cyrillus,noque Athanafius agnovifict: & fatis " dubié de iildem postea locurus est Gregorius n-14 in " M *, ita inquiens. Fertur Dionyfin Arespa-" gica , antiquus videlices & venerabilu Pater, " dicere ; qued ex minurum angelorum agminibus "forus ad explandum ministerium vel vifibilizer

" vel invifibiliser miermet. De Romana verò Bi-"bliotheca non negligenda eftetiam ilia Ana-" flafii Bibliothecarii cum Grzcorum fententia " confentiens conjectura in epiftola ad Caro-"lum Calvum anno peccex, exaratà-Unde ego "veram effe Grzcorum opinionem conjicio, " perhibentium libros ejus à printibus Hate-

"ticis-occultatos; donce longo post tempore erex opufculis ejus folus Codex, qui nunc ha-"berur,eft Rome repertus; caterifque, adhuc "ineditis pondum inventis, in Grzciam alportatus. Circa an. pexxx. Maximus Monachus "fua in Dionyfium Scholia edidit; in quibus "contra cos disputat, qui Arcopagita scripta "illa abjudicabant, & Apollinario tribucbant. "Circa an. DCXLIX. Martinus I. in Synodo " Romanâ contra Hæreticos habitâ Dionyfium " Arcopagitam citat-Inter alios libros à Pau-"lo Papa circa an. occa xvis. ad regem Pipi-

"num mitfos , faiffe Dionyfii Arcopagitz li-"bros Grace feriptos conflat ex 154 Pauli epi-"ftola a Gretfero edita. Anno neuxxx. Aga-"tho P. in Epiftolis" ad Imp. CP. citat locum VI-5yoo «Dionyfii ex libro divinorum nominum. An-no uccxciv. Hadrianus I. in libro de Imag. "ad Carolum M. Latinè citat testimonia es

"Dionysii Epistola ad Joannem Evang. & li-"bro de cœlesti Hierarchia. Anno necexxiv. "Dionysii authenticos libros Grzed lingui " conscriptos Occonomus Ecclefia CP. & cz-"teri Legari Michaelis Imp. ad Ludovieum "Pium in ipfa vigilia folennitatis S. Dionyiii "præfentarunt : ut habet Hilduinus , qui tum "adfuit, in præfat. Areopagitic. & Sigebertus "in Chron ad an. occessay. Inde in Epiftola

"ad Hilduinum (Dionyfiaci Comobii apud a Parificules tunc Abbatem) ei mandat Ludo-"vicus Imp.ut Acta Dionyfiii tum ex aliis feri-" pris, tum ex libris (inquit) ab eo patrin fer-mone conferiptis , & auctoritaris nostra jui-" fione, ac tuo fagaci Rudio, ine crpretumque fu-

SAC IV. de Apollinari : autore pluribus propugnifiet, "dore in nostram tinguam explicatis confi. SAC IV. de guaret & Hilduinus in Responsione ad can As CCC et dem. De notitio (inquit.) lebrorum ques patres

" fermone cenferipfices quibin perentibus elles comes pujuit locitio nebus per Dei gratian , co vefty am. er ferenia mifera en preveniture referant . fattifacie. "Unde colligirar, fi non ab Hilduing iplo (quo ad annum pecentry. Baronius inclinat,) faltero ab aliis, Ludovici Pii julii, Dionyliii li-" bros Latine fuiffe serfos. Unde haulta grapila-"tio Epiftola ad Appollophanem, (quain no-"ftris Graeis non extat) ad Joannem Apolto-" lum,& majoris partis Epitlola, ad, Dymophi-" lum,quz ipins Hildom. Arcopagiticis ialet " ta legisur. Ad an 418 >. Joannes Sarracenus "(Joannis nostri Satisbericu'is familiaris) " furm Diouviti verfionem edidit : Robertus "Grofthead Lincolnientis Epifcopus circa an. " 1250. Thomas verò, Verge Henfis abbas Com-

Qui plura de Dionysii script's scite avet, adeat CL. Pearlonum Vindie. Ignat. par.1, cap. 10.de iis fase agentem qui prater Philoponum alios plures quinti ac fexti facult Scriptores, qui Dionyfii (cripta laudarunt indicat, viz. Leoutium (anno pxc.) Joannem Neftestam (anno prxxxv.) Ephramium Patriarcham Antiochenggo (anno pakyte) Andream Calarieniem (anno.p.) fuveralem liscrosolymitanum (anno eccennia) ac denique striple contendit) Gregorium Nagianzenum, ---

"mentarios foos in Dionyfium (cripfit circa an-

12.43. Hacteous Ufferius- . . .

TITUS, Bostrorum civitatis in Phornicia Episcopus , florust esca an coca xi Sequen- Vid so te anno Julianus imposio potitus, cum Chri-15-6-15 flianam religionem penitus extinguere, cona retur, hac inter alia methodo ulus elt. Ecclefiarum Antiflices Clericofque quavis civitate ej ci curavir ; quò plebs Paftocibus destituta facilius in oblivionem religionis fuz prolaberetur: non aliam tapnen caulam publicé pratexens,quant quod Clerici diffentiones inpopulo excitatent. Hoc fine Boltrenos hortatus cit,ut Titum Episcopura suum denunciante pracone ejicerent, Titus millo fuo & Clericorum fuorum nomine ad Principem libello, teltatus ell Christianos in ca urbe Gentilibus numero hauc inferiores effe ; quiefeere tamen illos, & nihi feditionis meditari, Captata hac opinione, & Titum plebi invitum reddere cupiens, Bo-firenosreferipto (quod inter Juliani Epiftolas Epift ja. hodie extat) monust Imperator Titum elle ip-forum calumniatorem, colque traducere, quod non sponte sua sed solo ipsius hortatu seditionibus abitinere at a Plebem proinde incitans a illam ranguam hoftom publicum & civitate f expellerent. Mor: 10 Juliano Titus interfuit Synodo Antiochenz lab Joxismo anno ccel XIII. habite , & Libellum fides Imperators oblatum

subscriptione suaminite, Objet sub Yalente cir-

ca an-cccl xxI-

Extant Latine , interprete Turriano, Libri . De Stripe III. centra Maniches i quorum Hieronymus . c.io.

SAC IV.sb meminit, & quos Hen. Canifius in Lection. An CCC. Antiq. Tom. v. primus publicavit, exinde Bibliothec. Patr. Tom. 1v. infertos. Fragmentum ex libro primo repræfentar Photius Cod. 272. Extat etiam Gr.Lat. fub Titi Boftrenfis no-

> Oratio five Hemilia in Rance Palmarum, apud Combef. Auchust. Nov. Tom. I. p. 635. Cujufnam Titi Boftrenfis fit , non conftat. Noftri certè non est. Habetur adhuc sub Titi nostri nomine Tom. 11. Biblioth. Patr. (quam Gr.& Lat,edidit Fronto Duczus) Expositio in Evangeliam Luca, sed Auctorem no-stro recentiorem elle necesse estecum ab eo Gre-

gorius Nazianzenus, Nyssenus, Chrysostomus, Itidorus Pelculiota, & Cyrillus Alexandrinus sepenumerò landentur. In his Commentariis cirar Auctor Expositionem suam in Marthrum, que an edita fit me plane latet. Interim monen-dus est Lector in Catena Grecorum Parrum in Lucam, quam in lucem emilit Balthazar Corderius, extare plura Titi Boffrenfis Fragmentapartim ex Commentario in Lucam, partim ex aliis ejus Opetibus quæ non extant. Horum Fragmentorum indiculum exhiber idem Corde-

rius in indice Patrum, quem Catenz fuz prz-

362.

18.c.a.

FABIUS MARIUS VICTORI Vid. Augu-NUS, V.C. narione afer, professione Rhe-Rin Confett tor , religione ad senedurem usque Gentilis. Imperante Constantio per multos annos Romz Rheroricam docuit : é cujus Schola plurimi non modò docti , fed & nobiles & Senatorii ordinis viri ptodierunt. Tanta eloquentiz laude clarus, ut statuam in Foro Romano fibi poni meruerit. Tandem extrema feneciute Christi fidem profiteri capit , sed timide primum & lub velo. Urgente enim eum Simpli Ciano, cui fecretum crediderat ut palam id faceret,nec se illuminrer Christianos recensurum dicence, nifi in Ecclefia Chrifti infum vide-rit; irrifit Victorinus; Ergo, inquit parietes fa-cium Chriftianos. Suppuduit demum vanitatis, & Simpliciano dixit ; Eamur in occlesiam, Chrifinns fieri vols Imbutus denique Christianz fidej elementis per baptilmum regeneratur, mirante Roma , gaudente Ecclefia ; fuperbi videbant & irascebantur, dentibus suis stride-

bant & tabefeebant : ut augustini * hac de re verbis utar. Cumque Presbyteri verecundiz ipfius confutentes ejus arbitrio permitificnt, ut folennem fidei consessionem que de loco eminentiori fieri folebat , fecretius redderet renuit & 'm conspectu totius Ecclesiz prosunciare voluit, plaudente toto aditantium cho-ro & Victorini nomen resonante. Anno ccel XII. cum lege lata Julianus vetuit , ne Christiani Oratoriam centiliumque literas docerent; cathedre fuz letus renunciavit, loquacem scholam, inquit augustinus, deserere malens quam verbum tuum (Domine). Obiifle videtur circa an. ccclax. aut paucos faitem annos super-

Multos Platonicorum libros Gentilis adhuc in Latinam Linguam translutic fed Versiones dudum interciderunt. Preter Commonweis in Ciceremi Rhetoricam Versienem I sagoges Porphyria S & C IV na, De quinque vocibus, de Enunciatione licerarum, ab Au.CCC & ratione carminum Libres eres fapilis editos extant Bibliothec.Patr.Tom.1v.p.153.294.abeo

jam Christiano scripti. De Sancteffena Trinimie adverius Arianes libri iv.de quibus Hieronyms † Seripia adversas † De seripe. Arium unere dialectico libros valde obsenvos, qui cion.

mifi ab erndizis non intelliguntur. Ad 7sf muss Manichaum contri duo princi-

pia Manichzorum-De Principio diei , Caperitne à velferà an à maturine. Holce duos libellos primus protraxit in lucem Jacobus Sirmondus inter Opulcula Dogmatica Veterum Parif-

1630.8 De Generatione Verbi divini adversus Candidun Arianna

De Hemenfie recipiende Hymus tres. Carmen de feptem Maccabeit.

Commentarii su aliquot D.Pauli Epiftolas,qui adhuc MSS, delitefount in Bibliotheca Monasterii Herevallensis in Gallia (vid. Sirmond-Prz fat. in Opufcul. Dogmat, Vet.) De iis ita Hicronymus *; Occupans ille erudione facula. Ep al Galar.
rimu literarum Scripturas commo familias gnora— Tomixp. vez & nemo poffis quamvis eloquens de co bene di- 150.

france qued mefera. Stylus Victorino parûm fœlix, præferzim in pogmaricis perplexus & ingratus, & qui vix ulla adcò decantatz eloquentiz vestigia retinet. In Commentariis verò flylum planiorem & spertiorem effe testatur, qui legit, Doctissi-mus Sirmondus. Denique Opuscula ejus attentum & oculatum Lectorem postulant.Cum in centilium enim literarum fludio longe majorem vitæ partemtransegit, nec nisi pro-vecta jam ætate Christianismum amplexus sit, non videtur ubique fidei dogmata fatis accu-rare percepiffe, faltem non fatis forliciter exprelifie

CANDIDUS, fecta arianus (nec de illo quicquam amplius mihi hactenus compertum) clar. circa an. cccaxiv. Scripfit ad Marema Victoriaum de Generatione divina librum, qui extatună cum Victorini confutațione.Zeigleri Commentariis in Genefin subjunctus. Bafil. 1548. fol. Habetur etiam Fragmenium Epifiole cjus ad Victorinum una cum Victorini Responsione ap. Mabill. analect. Tom, 1v.

ULPHILAS, five Urphilas, ortu Gothus, 365. majoribus Christianis prognatus, qui regnan te Gallieno à Barbaris capti ex Sadagolthina Cappadociz vico originem traxerunt. Post mortem Theophili , qui Concilio Niczno przecus fubecripfit , Gothorum factus Epifcopus primò quidem inter Catholicos militavit; deinde in arianorum castra transfugit. De atate ejus param inter Hiloricos convenit. Phi-loftorgius * fub Conflantino M. diferte ponit, *L. 1. e.j. cumque apud Imperaturom mie Sulpton, maguoque in honore habitum effe fcribit quem +L.4.645. tamen Socrates †, Sozomenus *, & Thedoritus *L.4.647.

* rectius meo quidem judicio ad Valentis * L.c. 17.

12.00

• Ibid.c.s.

266.

† Laz-

SEC. IV. tempora constanter referent, quibes maxi claruit anno circiter eccuxy. Et certé suspicari fubit Philoflorgium Ulphilam, que te hominem Arianum mire dependicat, ideirco ad Constantini atatem & amicitiam retulisse; at Arianismi interbarbaros propagati vetustatem cò speciosiùs ostentaret. Verisimillima videntur, que narrat Sozomenus, Ulphilam ad Conflantium legatu-n milfum Conciliabulo quidem Conftantinopolitano anno ccc.x. imprudentet interfuiffe, in Carholicorum tamen communione perfeveraffe; fecunda demum ad Valentem legatione fungentem Acacii & Eudoxii fraudibus feducium Arianam Harefin amplexum effe , quam per gentem fuam propagavit. Ex Gothis non pancos non modo ad manfuetiorem cultum, fed & ad Christianam religionem traduxit:tantz apud cos authoritatis, ut verba ejus , telle Theodorico, pro firmifimis legibus haberentur. Primus Literarum Gothicarum inventor exflitit, & universos's Scriptura libros in patrium fermonem transbulit: de quo memoratu non indignu u notat Philoflorgius, in Versione ifta Ulphilam Libros Regum (quo in numeto Sa-muelis etiam & Chronicorum Libri continentur) omifife; eò quòd hi libri res bello gestas contineant, Gens auten Gothorum parriaque frano potiús opus habucrint, quam calcare, quo ad bellicos impetus incitarentur. Hoc Ulphilz opus dudum perliffe videtur, nifi forfan pars ejus fit, Gethica illa IV. Evangelierum verfie, quam cum Glotfario & notis Junius & Marefchallus Gothice & Anglo Saxonice ediderunt Derdrae. 1665.4". de quo sententiam suam serane harum literarum petiti. Certe Versio ista anti-

quillima effe videtur. DAMASUS, Antonii cujufdam filius, gente Hilpanus , patrià ex Mantuà Carpetanus, quem tamen alii Tarraconensem, alii ex Lustranis Igeditanum suise volunt : Ecclesiæ Romanæ fub Liberio Diaconus, deinde Presbyter, denique Episcopus anno ccc1xv1. conflitutus, alia interim l'actione Urfinum sive Urficinum Diaconum Roma Epifcopum ordinance. Magnà utrinque contentione , & multo sanguine res acta est ; adeò ut uno die (notante Ammiano†) cxxxv11. cives occifi fint. Quinetiam diu in Utsicini pattem immani crudelitate Damaíus (zviebat, fi vera narrant Fauftinus & Marcellinus in Prafatione, quam Libello Precum pramiferunt. Victo demum, fugatoque Urficino , Damafus fedem quietam tenuit. Circa an cocuxix. habità Roma XC. Epifcopogum Synodo Auxentium Mediolanenfem & Concilii Atiminentis acta damnavit, fidemq; Nicznam confirmavit. Anno cccuxxiii. aliam Romz Synodum habuit ; cui interfuit Petrus Alexandrinus Episcopus; in qua Apollinarem ejufque difcipulum Timotheum ob Hzrefin nuper vulgatam depoluit; corumque fequa ces & dogmata anathemate percufit. Anno eccexxxi. Concilii Conftantinopolitani Patres ad Synodum Romæ congregandam invita-vit; qui tamen anno sequente massa de cum liexeunte anno cecumenty, apud Viam Ardea- S.E.C. 1V: tinam in Bafilica, quam ipie condiderat, fepul. 10 Ao CCC. tus. Elegans in verfibus componendis inge ninm illum habuiffe teltatur Hieronymus †, qui † De Script. conjunctifiena ejus confuetudine utebatur ; ab

eo vicissim fingulari benevolentià & familiaritate cultus.

SCRIPTA E JUS GENUINA. E Piffola Symedica ad Epifcopes Hyrici de Concilio Ariminensi; habetur Gr. Lat. ap. Theod. l. 2. C. 12.

Epoftola Synodica ad Epofcopos Orientis con-

tta Apolinarium , extat Gr. Lat. ap. Theod. Lec.10. Confessiofides Carbolica ad Panlinum Epifeo. pum Assochesses Thetfalonica agentem; cam

exhibet Gt.Lat. Theod.ls.c. 11 Epifiela ad Panlinum Antischenum de Vitali.

Epicaphia, Inferipeienes, Elegia', aliaque Carand numero XL

Fragments quadam apud Gratianum. Christiana Pormate que apud Claudianum legentur, Damasi esse non improbabili sanè conjectură coniicit Antonius Delrius sub finem Conjectur.ad Claudiani Opera.

DESIDER ANTUR.

Liber de Virginime & prosà & versu consfcriptus.

SUPPOSITITIA

Iber Pontificalis seu de Vitis Romanorum. Pantificum, Anastasio Bibliothecario vulco tributus; ejus vero non elle teflantur Codices MSS. Anaftafio vetultiores; citant illum fub nomine geflorum Pontificalium Anastalio antinores Walafridus Strabo, Rabanus Maurus, Beda, Legati Agathonis Papz, qui l'ontificatum iniit cırca an. Delxxviii. Priotem hujus operis partem Damaío nostro tribuendam este communis eft sententia, quod quidem falsifimum effe, infinitis argumentis, fi opus effet, oftendi postet. Repugnat sulus totiusque o peris contextura, Damaso plane indigna; repugnat altum Hieronymi, qui post Damasi jam mortemopera ejus recenset, hie de re silentium; ut alia mittam: certe librum Pontificalem qui hodie extat, ex variis Pontificum Romanorum Catalogis pro varia temporum forte & interpolatorum ingenio ortum & incrementa fua accepille certo certius est. De his catalogis agunt Bucherius, Labbaus, Heinschenius, Papebrochius, Schelffratius, & novifime omn accuratifimeque Pearionus & Dodvvellus. Que nobis hac de re verifimillima videntut, in pauca contrahemus prima hujuscemodi ope-ris fundamenta posuit Anonymus qui scripsit fub Alexandro Severo: periit ipfum opufculum folo titulo superstite, ut ex indice prafationis ad librum de Divif.&Generat.Gentium post Canifium à Labbeo editum nov. Biblioth MSS. teris iefe excufarunt. Obiit prope octogenarius Tom. I. p. 309. liquet ; ubi hzc habentur

S.E.C. IV. verba, Nêmina Epiferperum Rema, et qui quoe ab Au. CCC annis prafuis. Hunc indiculum expressit, &c ad fua ulque tempora perduxit Catalogi au tor qui in liberio defunt , & fola Pontificum nomina successionem & tempora cum Imperatoribus & Coff. concurrentia notat:hunc commentariis fuis primos inferuit Cufpinianus; paulo integriorem Commentario suo in Victor. p. 169. Ægidius Bucherius; utinam verò fincerior ad nos pervenisset; hune additamentis aliquot auxit Catalogi conditor qui fub Justiniano vixit , primim ab Heinschenio , deinde a Papebrochio editus; hunc catalogum postea interpolarunt alii,& non modo Poncisicum Romanorum nomina atque tempora, verum etiam patres corum, gentem sepultura loca, ordinariones & decreta, fedifque vacantis dies addiderunt, arque ita tandem in hanc quam habemus formam excrevit liber Pontificalis. Denique probabile est Anastasium, additis nonnullis totum opus recenfuifie, cujus proinde nomen vulgò præfere; & hæc breviter de hujus Libri origine & incrementis femel monuiffe fat erit.

Ad Hieronymum Epiftola III.

Epiftola ad Scephanum & Epifcepet Mauri-

Epiftela ad Preiferum & Brifcepes Numi-

Epiftola ad Epifcepes Italia. Epiftola ad Aurelium Carthaginenfem

Epiffele habentur Concil. Tom. 11. Carmina Bibliothec. Patr. Tom.v. omnia Damafi Opcra, ejusque Vitam, à Martio Milesio Sarrazanio collecta & notis aucta edidit Fred. Ubaldinus , Ross 1638. 4°. recuia exinde Parif. 1672. 8'. Poemata ejus omnia typis antea, ut habet titnius, nufpiam fimul cyulgata, emacula-vit & notis additis edidit Andr. Rivinus Lipfie 1653.uti nos docet Joh. Olearius Abac.Patr.

366. EUZOIUS, Arianz factionis fectator, attamen alius ab Euzoio Antiftite Antiocheno. cujus in Hiftoria Ecclefiaftica hujus temporis toties fit mentio. Adolescens adhuc Gregorium Nazianzenum in Schola Czefarienfi apnd Palæstinos Condiscipulum habuit ; ubi apud Thefpefium Rhetorem eloquentiz studiis

Vid Epi phin Hz ref- 71-

Episcopus constituitur. De hac quidem sede non levis contentio viguit; Cyrillo Hierofolymitano primò Philumenum, deinde Gelafium nepotem fuum, Eutychio Eleutheropolitano verò Cyrillum quendam fenem ordinante : Verum ceffantibus his ob mutuam litem, fedem Euzoius imperturbaté tenuit. Vir plané doctus ac diligens, qui Bibliothecam quam ex Origenisprzcioue libris Pamphilus Martyr collegerat & apud Cafaream repolucrat, temporis lap-Su & hominum incuria corruptam plurimo labore restituit & instauravit. Sub imperio Theo-dossi nutantibus Arianorum rebus ac planè concidentibus ipfe Ecclefia fua pulfus est circa *De Script. an-cccl.xxx. De Scriptisejus hzc fola monet Mieronymus*, quibus quod addam non habeo:

Feruntur ejas varii multiplice fque Tratinius, ques 5 & C. IV neffe perfacile eft.NE. 368 EPIPHANIUS, gente Palaftinus, apud

Bezanducan vicum in territorio Eleutheros litano fitum narus eft, Parentibus, ut videtur, ortus Judzis Mirto que de Parentibus, educa. Exterbate tione, conversione, totoque vitz cursu habent Vita Gr. Lat. ejus Difcipuli , Vitz Epiphanianz Scriptores, ap Epiphan. Johannes & Polybinsutpote incerta, ne dicam edic. Petav. magnam partem fabulola. Juvenis adhuc in Ægyptum profectus effubi in Gnosticorum in-

fidias præfertim muliercularum quarundam confortium incidit, à quibus arcana execranda istius Secta didicit. Verumearum illecebras salvus evafit;cumque Afcetarum Ægyptiorum mores & instituta diligenter perlustrasset, vicesimo ztatis anno patriam repetsir,& fub magni Hilarionis Monachorum Palastinorum patris disciplina aliquandiu vixit. Postea Monasterium Veans Ad dictum prope vicum natalem condidit, cui ipie prafuit. Circa an cccuxviii. ad Salaminz in Cypro urbis pollea Cenftantia dictz, totius Infulz Metropolis, Epifcopatum promoveturubi in media hominum multitudine & in urbemagna acmaritima politus, fermone, feriptis & furnmamorum (implicitate maximas) nominis celebritatem adeptus est. Anno cccexxx11. Romam ad caufam Paulini de fede Antiochena dijudicandam imperialibus literis evocatura az in urbe Sanctifirma Panla Toxotli vidua illum hospitio benigné excepit. Post aliquot annos magner ac diuturnæ lites illum inter & Joannem Episcopum Hierosolymstanum exor- Hieros tæ funt quæ coulque exarlerunt; ut Epiphanium ad Pamina in Ecclefia Hierofolymitana adversus Origenis ch.p. 164. dogmata concionantem Joannes una cum Choro luo rictu, rifu, naribulque contractis exceperitiquin & milio Archidiacono filentium indi-

xerit.Comque alia vice fermonem ibi habiturus effet Epiphanius, iple furrexit, & pro concione venerandum Senem tanquam Anthropomorphitam, ipio prafente atque audiente Epiphanio, coramplebe traduxit. Quoque longius duravit.coacriùs erapit flamma; hinc Epiphanio Ariana & Origeniana dogmata Joanni objiciente , illinc Joanne Epiphanium acculante quòd fedis Hierofolymitanz jura violaflet, & uterque incubuerunt. Post Acacium anno Paulinianum Hieronymi fratrem in Monasterio Ad Presbyterum ordinasset. Hinc plures ultra cccLxvi. fatis functum Ecclefiz Cafarienfis citraque Épistolz & Apole giz ; hinc frequentes amicorum interventus, quò lis ista componeretur-fed fruftra omnia Exulceratus Joannis animus nullis remediis leniri poterat; donec conită plenius post plures annos causă, & per Hieronymi ad Pammachium literas publice expolità, iple pudor hominem compelcuit. Sed no- socrat. 14.6

dum Epiphanio laborum & contentionum finis. 10. Sozom.L Theophilus enim Episcopus Alexandrinus , qui # c.14 Feift Monachos quoidani Nitrienies,utpote Origeni favétiores, Ægypto expulerat, (quos Conflantiphan & The mopolim fugientes Chryfoftomus hospitio & fa-opl. iner-vore dignatus eft) Epiphanium in fuas pertraxit Hieron ope partesiqui mox coatto Epilcoporti Cypriorum ra Tomas. Concilio Origenem ejulq; libros danavit, millis ²⁻³⁵⁻⁹. tum ad alios, fü ad Chrysoftomu de hâc re literis

SAC. IV. Brevi post Theophili consiliis inductus infe-MACCC Constantinopolim petit; fed nec cum Clay-

foltomo congredi , nec communicare voluit, e tam , quant u timo omnium loco depingit & nifi pritis Origene damoato, & ejectis Monachis Nicrientibus : fed cam parum proficerct, & & Chryfoftomo tum ob alia, rum ogod in jura ejus Epifcopalua javolailet , acriter reprehentus, nec ab ipsa Eudovia Augusta benigne nimis lubitus effet, Confrantinopoli decessie. Direcdentem has formula Chrysostomo valedixille ferunt ; Spere se non meritarum effe Epifoquin : Joannem vicilim fic illi respondisse; Spere te nes perventurani effe in parass. Annuit utriulque votis iratum numen-Chryfoftomus mox fede depositus, in exilio mortuns est; Epiphanius verò confectionavigio medio curiu diem supremum obiit anno cccess. faltem incunte proximo; extremà quidem senectute, utpote atatis anno prope centelimo, Epilcopatus tricelimo fexto. Otrin fi Polybio discipulo & itineris comiti credendum sit, ipse Epiphanius Constantinopoli cedens Arcadio Imp. dixit fe annos CXV, menfes III.natum effe. Vir erat pietate, reliquifque virtutibus Christianis ornatislimus, Hebraice, Sv-

risce, Ægyptiace, Grace & Latine dochis : un-* Apol s. adde Hieronymo * Themyown @ audit, antiquivert Runn tatum prziertim Ecclefiafticarum callentifi-PILL Apol mus; in narrationculis tamen nullo habito exa-20.113 mine admittendis nimis credulus, in temporibus diftinguendis parum accuratus; cujus rei fold Arianz Harefews haltoria nobis fidem facit; in concertationibus etiam adversus impias † Cod.111. Harefes susceptis, judice Photio †, atplurimum infirmus , this of Organi Commis on and am siede artisnec martine apartmen my given , detter eine harrilu ac plane talu,qualem ejus effe oportuit, que Ac-

tica elegantia ratiotem nullam duceres. Nec ali-† De Seripe. ter Hieronymus †, Seripus ejan ab eradeeu propeer res, à simplicioribus proper verba queque leils-6414.

SCRIPTA.

A Neuratus, frue de Fide ferme, anno circites 373. scriptus, rogantibus Presbyteris Suedra Pamphylia urbis, & Palladio Pratide, ut docirmam de S. Trinitate ac inprimis Sp.S. Catholicam ipfis explicatam daret,& inter ipfos graf-fantem Hærefim Macedonianam feripto com-

pesceret. Panarism, five adversus Harefes LXXX. tribus comprehentum voluminibus, tomis feptem:inchoatum anno Christi 374. Valentis & Valentiniani undecimo , rogatu Acacii & Pauli Archimandritarum; quorum Epifola că de re ad Epiphanium mifia etiannum extat Panario prafixa, ună cum Epifola Epiphanii retfenfered. Opus, inquit Photius *, omnibu ante eum scriptis adversus Hareses lucubrationibus uberius atque utilius ; quippe cui ex Jultini Martyris, Irenzi, Hippolyti, aliorumque veterum [criptis incrementi haud parum acceffit : nil enim ab iis excogitatum intachum refiquit Epiphanius, quaque iple proprio Mar-te elaborarat, addidit. Harefeun iltanum ca-

talogum à Barbarilmo incipiens, & per om-

nes ordines percurrens contexuit ufque ad S.E.C. IV. Mallilianorum Harefin fub Conftantio exor. +bAnCCC refutat.

Anacephaleofis, fen Panarii Epitome. De Panderibus & Men aru liber.

Epoficia ad Joannem Hierofolymitanum , Lat. Hicronymi Versione. Epitule brevis ad Hieronymum . Lat. Duz. ifte Epistolæinter Hictorymi opera habeutur,

D Hyfiologus.

De ma d'interne Prortemen De duodectos gennu in vefte A arenis , cujos libelli notunii Epitome erat , quam Gefnerus edidit Tiguri 1565. 8". in nuperis tamen etiam Epiphanii editionibus reprefentatum. Sant qui libellum istum genuinum esse Epiphanii fortum contendant ; nec defunt quidem rationes. Illum enim citat Hieronymus *, Facun. *Eolft. 118 dus † , quorum ifte integram Epiphanii ad ad fabioli Theodorum Tarcenfess Epifiolem (qua iftiulmodi libro olim Przfationis vice przfixa, inter

Epiphanii opera neutiquam reperitur) ex-Orationes VIII viz. In Feftum Palmarum, In Christs sepulcurum, in Christi Resurreitsenem , In Christi Affumprienem , De landibus B. Maria Verginis , In Fafte Palmarum , De Mumererum Myfteries , De Chrifts

Resurrectione; Epiplanii cujusdam junioris videntur. Plures enim Epiphanii in Cypro Epifcopale munus obierunt Extant Grace MSS fub Epiphanii nomine in Bibliotheca Cufarca Explicate in illud, Spiritus omnia scrumiur, etiam profunda Dei;in shud, De die ika & bora nemo fen. Recenfio XXII. operum

Hexaemeri , &c. tefte Lambecio Comment lib. DESIDERANTUR.

3-p.163,164,196.

D E Levidibut, S. Hilarionis Encemium, cajus m minit Hieronymus lib. de Vit- Hilarionis, Tom. 1.

Epifiele plures. Oracie de Sp.S., cajus meminit Andreas Czfarienfis f: annon verò cadem fit cum el Anco- † Comm in ratus parte,que Harch 74 infertà legitur,ulte. Apec n riùs disquirendum est.

Prodicrunt Epiphanii opera Gr. Bafil. 1544. fol.Lat. Bafil.1533, 1540, 1560, 1578. Parif.1611. Colon. 1617. fol. Gr. Lat.cum doctifimis Petavii animadverfionibus, Parif 1621-1. Vol. fol. addita Appendice Petaviana, Colon. 1681. 1. Vol.

OPTATUS, natione A fer, urbis Milevitanz in Numidia Episcopus, acerrimus Donatistariam oppognator. Claruit circa annum 268. Damaio Ecclefiz Romanz clavum tenente. Quod verò in catalogo Fontificum Ro-manotum, quem exhibet libro fecundo, agmen

SUPPOSITITIA.

168;

5.EC. IV.ab claudat Siricius; prorfus affentior Baronio * *Adam168

iuspicanti Stricii nomen à Libratio, qui Si-ricii tempore librum exscripserit, additum fuisse. Opratum enim sub Valente scripsisse. † De Stripe. diferté tradit Hieronymus † Siricius verò non Laparly. p.98.

nifi regnante Theodofio anno 384 vel fequen-ti, ut Baronius , aliique volunt , Romanam Cathedram adeptus elt. Quid quòd ipfe Op-tatus duobus in locis de perfecutione Diocletiani, que incorpir anno ecc111. loquens, fexaginta & quod excurrit annos effluxifie dicit, ubi hanc phrasin, or quod excurrie, majorem currentis Decadis partem fignificare rectè notat

fice and Carthaginem Episcopun de Schisnass Denatifiarme Isbres VII. quibus totius schis-

Scripfit contra Parmenianum fella Denati-

matis originem & progressum aperit; schisma-ticorum mores tumidos, protervos & truculentos depingir, frandes & mendacia refellit,& Ecclefiz Catholicz caufam adversus effrontes corum calumnias non minori modeftiz & mansuetudinis, quam doctrina & acuminis, lau-de tuetur. Nonnis sex libres ab Optato cenrra Donatifi sa (criptos memorat Hieronymus; quin & iple Optatus libro primo propoliti fui rationem reddens, fe rem fex libris absoluturum essepromittir. Quid quòd liber septi-mus à præcedentibus stylo quam maxime discrepet, & contraria nonnunquam dogmara in medium producat ? Adeò ur antiqui quidem, ab Optaro ramen diversi, autoris opus esfe septimum librum non immerità quis suspi-cari possit. Si verò ejus fortasse censendus sit, aliquandiu post sex priores libros ab eo eln-cibratum esse necesse est. Inter varias horum librorum ediriones eminent , Parificulis anni 1662. Francisci Balduini observationibus & hiftoria Donatiftarum illustrata : Parificafis 1621. cum Gabrielis Albafpinzi Commentariis ; Londinensis e justem anni cum notis & emendarionibus, fané qu'am doctiffimis , Merici Cafauboni in 8°. At omnes alias superat tum typorum elegantia, tum notarum ferè omnium editarum mole, Parifienfis illa quam Philip. Priorius adornavit, & in lucem eraifit, Parif. 1679. fol. Albafpinzi , Mer. Cafauboni , Bar-thii & Anonymi cujufdam non indocti noris paginz enjulvis calci subditis, quibus etiam suas Annocationes przmist, gesta collations Carthaginensis à P. Masson primam edita, Balduini hujusce rei historiam , ejusdem , ut & Albafoinzi uberiores in Optatum Annotationes in appendicem rejecit, Facundi Hermianensis opera adjunxit; Albaspinzi denique de veteribus Ecclefiz ritibus libros II. aliaque

opufcula addidit. PACIANUS, origine Hilpanus, vir non gnobili genere, Barcelonz five Barcenonis, illustris Hispaniarum urbis ad Pyrenzorum juga fitz , Episcopus. Claruit circa an. 370. Uxoratum fuisse certissmo argumento est filius ejus Flavius Dexter, Prztorio-przfectus, Dextri Hieronymi familiaris , quem ex legitima uxo-Chron pra: re Pacianum nondum Epilcopum (ufcepille inde colligit Fr. Bivarius * , quòd ob castitatem tus, qui tamen Faustini Presbyteri esse depre-

& eloquentiam ab Hieronymo † collaude- SÆC.TV.ab rur ; quod de Mœcho , inquit , quantumcunque An CCC.
parairente , dici non possir. Quasi verò omne

enatrimonium, Clericorum prziertim, quantumvis honestum, pro adulterio habendum fit: cum ramen Apostolus honorabile ese inter quolvis conjugium & rorum immaculatum luculenter pronunciaverir. Mortuus est Pacianus admodum senex sub Theodosio principe ante an. 390. Scripfit varia opulcula, in-rer alia illud, cui KieO9- ritulum dedit, tefte + Loccit. Hieronymo †. De hac voce aquam mihi diu hafille fateor; randem exemir (crupnlum CL.

Colomefius, qui quidem norat vocem Gracam ex Sophronii versione in textum irrepsisfe; & legendum effe, ut ex Hieronymi Co-dice MS. Bibliothecz Lambethanz conflat, Certus, quòd Indicri cujuídam genus erat, apud veteres in Gallia Gentiles, forfan & apud Hilpanos; quem morem nr reprehende-tet Pacianus, librum feripfit, cui titulus erat Cercus vel Cerculus, quem ipfe etiam in exbertarione fina ad panizentiam landat, injuria temporum defiderarum. Scripfit adhuc Pacianus. Que extant , Contra Novatianes Epiftelas III. (quas librain centra Nevisianes vocat Hierottýmus) Paraneticum ad panitentiam, & libelium de Baptifme ad Catechamenos, à Tilio edita Parif. 1538. 4°. cura Pauli Manutii Rome 1564. fol. & iu Bibliorhec.Patr.Tom. 1v.p. 305,315.

GREGORIUS, natione Hilpanus, pro-

vincia Borticus , Illiberis ejuldem provincia

ad monres Pyrenzos opidi Epifcopus, Cla-ruit circa an. ccc.xx. Hunc eundem cum Gregorio prafecto pratorii Galliarum, cujus meminere Sulpirius *, & Innocentius Papa † , fa- *La.p. 141 ciunt Picudo-Dexter * ejuique Commenta- † Ep aj adi tot Bivarius, currque nomifi anno 390. Epif. Synod Tocopalem Cathedram afcendiffe volunt. At Chron multo magis audiendus D. Hieronymus *, 1824 qui Illum Epifcopum Hispaniarum vocar , & *Chron. ad Lucifero Calaritano contaneum facit, ac nun- 46 371 quam fefe Arianz pravitati immifcuiffe feribit, Erat fané Arianorum hoftis implacilis, quibufcum ad Ecclefiam licer reverfis commun care nolnir. Quid eà de causa ab Hofio alissque pallis effe dicitur , videri poteft apud Faultinum & Marcellinum in libelle precum-Certe Theodofius Imperator milio ad Cynegium pratorio prafedum referipro, (quod ad calcem libelli precum extar) in mandatis dedit.ut laudabilem hunc facræ legis antiftitem. exterosque consimiles Sacerdotes ab improborum hominum atque Hareticorum injuriis defenderet & rueretur. Anno 392. in extrema jam senectute positus est, quem tamen Chronici Dextriani confarcinator ad annum usque 423. producir : unde l-r. Bivarius affirma- Hieron. de re coactus est ipsum pene centenarium obiisse. Script c.105. Composuit, inquit Hieronymus, diversos mediocri sermone Traitum, & in his, de Fide elegansess libelluse. Extat fane fub Gregorii noftri

nomine in Bibliotheca Patrum, Liber de Fede

centra Arianes, Flaccillz imperatrici (nonnulli Codices habent Gallæ Flacidiæ) inscrip-

*Vic.Fl

henditur.

Vide Dif- attribuit +, tertium-antem Gregorio Nazianfert 14. 1945 zeno male inscriptum, Gregorio Bortico adju-6-XC P 716 dicar Quefisellus, cundemque effe cenfet cum libro ejus de Fide, cujus meminit Hierony-

370.

EPHRÆM, natione Syrus, domo, ut quidam volunt; Edeffenus, rectius, ut alii; Nisibenus. Floruit anno 370. Ab incunte atare in Monastica Philosophia se exercuit , & proprio marte etiam in penitioris Philo-fophia fludiis adeò profecir, ut difficillima queque Theoremara facile perciperet. Relicta folitudine . Edeffam fe contulit , ut non fibi tantum, fed & aliis prodelle pollet : cujus proinde discipling plurimi magnique apud Syros nominis, viri fefe tradiderunt. Ecclefix Edeffens Diaconus factus ad altiora afcendere noluit : & cum communi decreto ad Episcopatum eligeretur, & missi essent, qui infum comprehenderent, fratim in forum procurrit , & indecore agens , fe mente captum fimulavit; unde aufagiens eò níque delituit, donec alius ordinatus effet. Cafaream Cappadociz non alif de caufa profectus est, quam ut Basilium Magnum videret, & cum co versaretur; qui hominem admiratus, eruditionis & pietatis caufa maximopere eum fuípexit. Hzreticos Ecclefiæ Catholicæ doctrinam corrumsentes vehementer detellatus est, corumque fraudes & verfutias mirà dexteritate & acumine fæpe redargnit : civitati Edelfenæ gravistimă fame laboranti , & voce & exemplo fuppetias tulit, divites increpando, & egeno-tum in se curam suscipiendo. Plura de eo cu-rioso Lectori suppeditabit Ententam , quod

Tom-II. * Cap. 63-2-15.

in ipsum scripfit Gregorius Nyssenus, ut alios jam taceam. Obiit vir fanctiffimus & Prophera Syrerum cognominatus (teste Hebediesu * in Catalogo, quem de libris Chaldrorum edidit circa annum 378. Moriturus gravi inter-dicto vetnit ,ne fe funebri encomio laudarent, pretiofo veltimento fepelirent; neve peculiatem corpori fuo tumulum constituerent. Haud ullum præter vernaculum (i. e.) Syrum fermonem calluit, in quo omnium fui temporis eloquentifimus habebatur. Quin & fermones ejus hanc peculiarem habebant gratiam, notante tum Sozomeno*, tum Hieronymo†, ut in Gracam linguam translati acumen sublimis

* Lp c'16. † De Script

îngenii, orationis splendorem , & sencentiarum denfitatem retinerent ; nec a domestica & nativà venustate multum recederent. In iis + Cod. 196. jure se admirari dicit Photius * , w mile, w Buirs, net Thur sie Ters Beier to Tod- ,quam alte in hominum animos penetret perfnadendi vis , quaneum fluat juennditatis , quam denique affeilnum

copia referti fint. Scripfit Ephram infinita ; Oraciones fupra

mille , tefte Photio + , Tel Televanier pograde † Loc. cit. true, inquit Sozomenus; & in his multos Hym. nes & Carmina ab eo elaborata, que Syri,quos verborum elegantia, & modulationis concin-

S.C. IV. henditur, In Codice verò Canonam Romano nicate delinitos viderat, in Encomiis fancto- S.R.C. IV. AbACCC A Patchafo Quefiello edito reperlantur ires
rum recitarent. Scripta info adiac (isperfitire ab AncCC.
Fider formats 4, five Libral Agoortum primem pené omnia Grace verd faute; tanto in honore
Marcellino, fecundum Fauthino Presbyereis olim habita, ut tradente Hierosymo , poft

Jectionem Scripturarum publice in quibuldam Ecclosis recitarentur. Leves plane funt & futiles utplurimum exceptiuncula, qua feriptis cius intentari folent. Si que occurrant, que fancto Patre minus digna, aut que aliis locis non benè convenire videnter, nostræ potius Syriacè loquendi modorum inscitiz ; vel verfionibus ex versione maje factis, quam Ephrami inclegantie & infeitie imputari possent; quin fi reverá errores effent, fummo hominis zelo , fimplicitati , ac pletati condonari debeant. Plurima Ephrzmi opera collegit Gerardus Vollius prapolitus Tungrensis, Latine transtulit, & in tres Tomos digessit , editos primam Rome anno 1593. deinde Colm. 1603, denique Ansverp. 1619 fol. Utinam nobis liceret elle tam beatis, ut fi non Syriacis, (qua magno numero in Bibliotheca Bodleiana, Lugduno - Batavà alibique reperiuntuf) falrem Græcis tandem frueremur, atque ita ad fontes

paulò propiùs accedendi , & de versionibus quas habemus, certins judicandi copia daretur-Scripta que extant in Editione Vossiana.

TOMO PRIMO.

D E Sacerdois Ad quem dichum hoc pertineat, Melika eft nubere quam uri. De Hels Sacerdose

De Intemperantia & Incontinentia, Traft. II. De Feftis diebus & dignitate divinerum My-

De Cheritate . Traftarus III.

Encominus in Pfalmos. De Orasiene. De Jejnnie.

De Amere pa Quemodo intelligendum illud , Duo erunt in.

agre, &c. De his qua noftra bac vita in fe continet. De Manfienibns, five locis beatis, Traitat.II. De non suscipiendis rebus his momentaneu. Ode in queridie peccantet & quetidie puni-

De Virtusibus & Vini De Timere Dei, Trait. 11

De Longanimitate Trail. I I. De Parientia , de Patientia & Compunitione, de Pat. &c. Traff. IV.

De Impatientia. De Lenitate. De Iracundia De Manfuerudine.

De Malitia. De Veritate. De Mendacio.

De Obedientia De Inebedientia & M nemuration De Invidia & Emulacione, Trail. II

De Maledicentia, Tratt. 11. De Temperantia & Cominentia, Trall.II.

134 3 & C. 1 V. De rolla vivendi razione, Capita XCI AD An CCC.

De Vied forituals , Capita XCVI. De non feandaistando proximo et de rella vita

Quemodo Anima ab hoste rentata , Deum lachrymu inscrpellare debeat. De Timere Animi. Reprehensio inispins ac Confessio.

Paranetici ad Pietatem IL

De Divina Gratia. De Fide. De Terra-matibus. De Gentilium Erroribus, Trailatus II.

Ad Everfienem Superbia. Adversita vitiose viventes & honores effellan

De Morbo Linguo , aliifque Vizia. Non esse Rideudum, sed Lugendum por Ludieru rebus abstinendum esse. De malà Conversatione vitandà

Adversos imprebas Matieres. De Virginitate fen Continentia, Traft. 11. De Caftirate.

De Paffionibus Animi. De Compunitione , Sermones IV.

De Pantentia , de Fant. & Conversione , de Panit, cre. Tract. IV. De Beatitudinibus, Traft, III. Questiones (Qnomodo blaifhematur Deus &c.) & Reifensiones plurima, Quastiones alia (De Extremo Judicio, &c.)

d- Responsiones plurima. De variis cruciatuum generibus ac locis in

inferna De Refurrellione, Traft. II. De Recordatione Morts

De Morte Oratio, S. Bafilio Codicum MSS. fide adjudicanda est. De Antichrifte. De Apparitione Crucis tempere Judicii.

De Extreme Judicio, Trail. Il. & alius S. Ba-De Secundo Demini Advents Throns de divina Recribusione,

Threni de die Indicii. Thresi ad animan neglige Orationes fine Preces ad Deum plurima

TOMO SECUNDO.

Ententia ex Operibus Ephrami felella ; quz S in Collatione SS. Patrum reperiuntur. Narratio ad Monachos de fina Conversione.

Canticum fpiritale in laudem Dollrina ex Chaldaice traduction. Epiftola ad Joannem Monachum de Pariensia.

Hypomnisticon , free Admoniteria Oratio ad Adberrationes IV. ad novitium Monachum de Virtuet.

De Virente , Capita X. Sermones II. in illud, Attende tibi ipfi. Paranefes ad Monaches L.

De Humilitate comparanda, Capita C. De Monachis ac Turture. De Perfectione Monachi.

De Panoplià Spiritali ad Monachos-

De Agene Spiritali. S.EC. IV. Serme Afceticus & Exbertaserius ad Fraires. ab An.CCC.

De Secundo Advents Demini, & de Paniten-

Capita Parasetica XIX. S. Ammonii Abbatis funt Apophthegmata SS. Patrum, Abbatum Antonii, Ephrane Syri, Pafteru, Arfenii, &c.plurima.

TOMO TERTIO. S Erme Afceticus de Timere Dei ad imitatio-

Sormo Afetticus de Vita Religiofa & Mopalica. De Panicentia. Sermo de Compantione Anis

Confessio & fui-ipfine Reprehensio. De Universali Refurrettione. Humifis ad Deum Oratio. In Not & de Continentia. In Abrahem & I face. In Lash

De laudibus fofeph Patriarche. In Danielem Prophetam & SS. tres Pueros, In Jonam Propheram.

In Heliam Prophetam In Margaritam pretiofam. De Natura Dei curiose non ferutanda. Sermo in Transfigurationem Domini.

Sermo de Passione Domini. Plaultus B. Virginis super Passione Domini. Sermo de Cruce Demini Sermo de landibus B. Virginit.

Oracio ad B. Virginem. Ephrami proculdubio on est, sequiorum seculorum de li ramentum. Serma im Mulierem peccarricem. Serme in Peccarricem & Pharifann. Chryloflomo ascribitur.

Encomium in Sanitum Bafilium. Editum eft Gr. Lat. cum notis à Coteletio Monument. Eccl.Gr. Tom.III. p.54 Encomissio in SS. X L. Martyres. Enconium in omues S3. Christi Martyres.

Sermo de cadera re. Vica S. Abramis & Maria nepris ejus. De S. Inliano Anachereta. De SS. Farribus fue tempere defunctis, Sermener II.

Serme in ces ani in Christe ebdermierunt, ci de Vanitate vita. Teftamentum. Sorme centra impies Haretices & de Confum-

matione mundi, Chryfoftomo vulgò tribuitur-Hactenus Editio Voffiana, cujus Tomus primus produit Reme an. 1989. fecundus 1593. tertius 1597. Integra recula eft Colon. 1603. Antver-

Porrò Canticum Ephrami de Maria el-Magis è Syriaco ab Ecchellensi Latinè redditum prodiit Rome 1645 Caterum Homisas five Sermones Ephrami

XLIX. à se visos lectosque memorat Photius*, * Cod. 196; quo um titulos engreat. Quinam ex iis in Editione Volliana habeantur, obstitulorum homonymiam , & Grzei textus inopiam haud ita certo judicari potest. Plurimas tamen inibi

5 EC. IV. extare certò liquet. Meminin & Orazione ad Visist quamplurimes; de quà an inter Volliana exeat, parum certi conjectari pollumus, licet in Tomo primo hand ita longe a principio reperiri videatur. Quin & non immeritò forfan cenferi-pollet plurima in editione Volhand Optifcula Ephræmum authorem non habere : quot verò aut quimam ea fint ob rationes fisprà allatas haud ica facile est judicare. Extat Grace MS. una cum aliis precibus & hymnis penès Cl. virum Joann. Batteley Archidiaco-num Cantuarieniem prolixa Ephrami nostri Oratio hoc titulo, To beis mereis Equita & Dies divisionalin sic inquestimen one Birm, marin de

Torc Kupsaxait. Hebediefu adhre Chaldro-Syrus, faperioris Szculi Scriptor, inter Gentiles (nos lingua Syriaca etiamnum extare (cribit 5. Ephrami Commentaries in Genefon, Exedum, Levisieum. Police, Judices, Samuelem, libros Regum , Davidis, Ifaia, XII. Propherarum Minorum, Ferenia. Exechielis & Danselse; libros & Esiftolas de Fide Ecclosia , Orationes Merricas ; Adberrationes | Canties ; Officia defunttorum omnia; Appositiones Alphabeti; Disputationes cum Indais nection adversits Mantchana, Bardefanem, Marcionem, & Ophicas; denique Deficia-

tionem impiemtis Juliani. BASILIUS, Marsus dictus; ex illustri & vetufto genere, Parentibus fanctifimis Bafilio & Emmelià natus: Majores habuit, qui Hominis pietatem, profundam (cientiam,conlub Maximiano Confessionis glorià clarues Appara in Basilii patrem Poslevinus † , Labbaus § . Aliique * Épiscopum suisse tradunt ; absque levissinaiden ad må, quod fciam, Veterum authoritate. Na-"Acusto- (inquit) & then mic sire about a whom zianzenus † quidem illum agosto maddorloi bistric vocat, communem virtuit Magsfrum, quem eo tempore Pontus proponebat : verum id hüc non spectat. Ipse Basilius ortu Cappadox, sed ut pressus loquar, Ponticus, civitate, si conjecturis agendum fit, Neocafarientis, quod enim aliqui de Helenoponto dicunt, nullo authore fulcitur. Paterna inflitutione domi peracta, Antiochiz fub Libanio literis operam navavit, Cafarea item in Palattina, deinde Constantinopoli , postremò Athenis ; magnà ibi eum nominis sui famà exceptus , Himerii ac Proamas arque in eyns fluis pratio, quali ultro can-quam e fonte rivulus scasureres. Subdit neminem, harrefii auditor : præ omnibus verò Collegis Gregorium Nazianzenum in deliciis habuit, qui hunc fibi rectè propofuerit,ullum alium, ne quidem ipfum Platonem & Demofthenem defitotius vitz non minds quam fludiorum focium conjunctifimum. Decurso apud Athenas literarum stadio in Patriam regreditur, factus primdm in Ecclefia Cafarienti Lettor, deinde Diaconus à Muletio Antiocheno ordinatus, mox ad Presbyteratus ordinem evectus i fed mic adviger hiper tumber, at animam quandam. cum in severioris vitæ disciplinam animus propenderet, secessum quasivit, & in Eremo Pontici, Gregorii fui confuetudine gaudens, Monasticum institutum tum exemplo tum conditis nostra alienus, in Eruditorum corona positus, regulis impensè promovebat. Ex Eremo demum revocatus Ecclefiz Czfarienfis cur am fub Eufebio Antiftite, cum eo jam in gratiam reductus, vicariam suscepiticique circa a-cccaxx. ftelarma cerramine villus quidem fum ; at Baliad altiorem & beatiorem fedem translato in filius oft qui vicit , is autem amicus nofter eil ; & Episcopali munere successit. Pro veritate fir-

missimus, graves toto vite cursu cum cujusvis S & C. IV Secte Hereticis lites exercuit ; Euflathio Se- abAn CCC. bafteno totique Arianorum gregi in Catholibasteno totique Arianorum gregi in Catnon-cos irrumpenti generosè se objecit : Mode-Vid-Nazian. Oranas-p. frum Cappadocse Præfectum; ipio Valente tune apud Cafaream agente, ei nil nifi cruces & verbera & mille mortis genera interminantem patienter audivit ; opprobria &finjurias

z quo animo tulit, contemptu vindicavit. Prafust Ecclefus Cafarienti annis octo, morientque 20.378. postremis his verbis babitis , In manus tues (Demine) commendo ibiritum menos animam latus exhalavit, paterno tepulchro reconditus. Curabatur funus tanto viro dignum, totius Civitatis concurín, quinetiam Judzorum, Gentilium, advenarumque lachrynus celebratum, tantà fanè frequentià, tam confersà turba, ut multi vi nimia comprelli co info momento expirarent ; Beati hoc nomine à Nazianzeno dicti, in onsine meladeno, nai finale Shornitian , qued descefins illem focis, et qualifunebros willima furfient. Laudatus eft, fed interjecto aliquo tempore, à Gregorio Theologo, qui viri optimi, & amici integerrimi memoriam disertifirma Oratione aternitati confecravit. Nam & bic supremus faiscienti ejus cumu'us accessit , Landarer Eloquentissimns , ut Plinii Junioris * verba huc traham. Milla facio *L 1 Ep.1. elogia, que in Basilium congellerunz Veteres. Plenz func omnium paginz : totus veneratus Antiquitatis chorus ; plaudit tota Erudito-rum cavea. Quin vel illis filentibus , fummam

furmatifimam eloquentiam plurima qua criamoum extant , Scripta testantur. De stylo ejus fententiam dicat Photius * + nermaigra. * Cod 141.

Barreng , Alen y na Jana en County yell mein ne Leve marmer & merenegan books, wine and . sorendu, reguerur m enfenne un bugiren neur @., n.b. idenie del me . , monimuie de C yauniver @ em y Anumerte Conte, and flor to Alyn, and farry If aimortis malur mitigen. Preftanteffmens of en labras onembus ; pura eriam dottoene fignificante, propria & manine civili at Panegyrica , fi qui alius , un novis : fenfaumq, ordine ac purisme primut & nemini secundus appares ; jam persuadends quoque vint ac juennditatem eum perflienuare.

deraturum effe. Photium fecutus eft , ut fede + Orat. in S. fua, ira 8d judicio Philotheus Patriarcha CP. * Bafilii Biqui hoc Basilii peculiare esse observat, de sin- blioth Pattgulis tanto vigore differere , ware was 400 th Gr. Lat.

fernanibus inanimatis infpirare videatur. Dc. . Evift ad nique lipfe Libanius *, Rhetorum boc faculo Balilipter extra contro erfiam Princeps, & & Religione Bail 145.

can ob rationem candeo. Lectis palam literis, Mi

acceptis à Bafilio literis, reminente, excla-

marit. Rogatus dicti rationem , respondit ,

Er naber all Phices in verlanum, en elepantinen Epi-

IP. 25-

5 De Script Tom Lp. *Vid Magd † Orat. 10. P-354.

5 AC IV. cadem ab omnibus fententia lata eft

SCRIPTA

H Omilia IX. in Hexaemeron ; que maximam , teste Suida *, admirationem merentur; nec ullis scriptis, nisi divinitus inspira-tis, cedere debere affirmat frater ejus Grego-5 In Hexa rius S. Homiliz ifte accuratiffine & clegan-† Divided tiffime olim (tefte Caffodoro † , ab Euftathio † Divided Latine verfæ funt , & Syncleticæ Diaconiffæ CIP-4+5-

Paris inta maceum in binduck. Paris interpretati function Bafilii Paris fensi 1603. Opus ishud interpretati function Dionyfiens Evigues & Joan. Argy-ropius Byrantinus. Uerssians corum habentur in quibus dam Basilii editionibus.

În Pfalmos quofdam Homilia XVII. à qui-bus longe diverta fune Scholia in Pfalmos , qua in Latinis Bafilii editionibus reperiun ur , maximam partem ex Chryfoltomo & Theodorito defumpta. Prologum Homiliis iftis præfixum Augustinus vel alius quivis sub ejus nomine Latine vertit , & Traftaribus fuis in Pfalmes

appoinit. Hemilie XXXI. varii argumenti-

De Baptifino Libri II. De vera Virginimee ad Lereium Melicenfem Commenturii in XVI. priera Efasa capita; de

quibus à nonnullis immeritò dubit atur Adversus Ennemium Libri V. ogregu libri, inquit Hieronymus*, iEmpete Alym, ut ex co Suidas. Verum duo posteriores libri tum ob nonnullam ftyli diferepantiam, tum quòd in antiquiffmis MSS. defint, neque Veterum te-

stimoniis fulciantur, non immeritò in dubium vocari poliunt. Ad Amphilochium de Spirita Santte- Huic libro primus litem movit Erasmus, & ex eo alii ; ejus (altem partem postremam suspectam & adulteratam esse clamitantes. Es tamen nota absolvit, & Basilio vindicat. Vir moderati ingenii & inantiquorum (criptis verfatifimus If. Cafaubonus *; qui diferté ait Erafmum e jui-

conter c. 33 omnesque ad unum veteris Ecclesia Doctores, Grzcos pariter & Latinos , hác in re confen-Prafatio in Ascetica. (Asterica vitiose ha-

> ster Chrylostomi Opera. Sermo de Abdicatione reri

Sermo de cultu fice Exercimatione Monaftica-

De Vera ac Pia Fide Promium Ethicorum de Judicio Dei. Capitula Ethica fen Moralia LXXX.

De Institutione Monacherum Sermones II. Regula fufus diffueata LV. Questiones à Monachis propositas una cum Basilii Respon-sonibus complexa.

Regula brevieres CCCXIII. quas in Latiermonem (aliquantulum tamen contractas) vertit Rutinus) addito ad Urfeium Ab-

batem Prologo. Versio illa habetur in Colletione Regularum ab Holftenio edità , par. I. p. 95.&c.

Confitutiones Monafice. Hi quatuor tra- S.A.C. IV. latus ejuidem funt argumenti, & fub generali ab An.CCC. Ascenici nomine ab Hieronymo * & Sozomeno † memorantur ; quamvis Sozomeni temp erant, qui hunc libellum Euftathio Sebatio 1 Ly 6.14. ascriberent : Sed absque summà injurià Basilio abjudicari non potest. Scripsife illum Regulas

Monafricat, dum adhac in Eremo versaretur testatur Nazianzenus *, seque in iis condendis *Orat 10 una cum Basilio laborasse indicat †. Faten. P 352. una cum Baislio laboraffe indicat 7. Faten-dum fanè est in Afessica ista plurima a Basilii Baisl. p.774 genio aliena irrepfiffe: quanam verò ea fint, Verso ista habetur in Bibliothec. Patrum vel quos autores habent haud ita certò judicari potest. Ex iis nonnulla Eustathio deberi veri non ablimile est. Totum opus atate Pho-

tii †, qui illud magnopere laudat, duobus con- + Coduste flabat libris; quorum primus continebat breves illos Sermones de fudicio Dei, de Fide , &c. qui l'thicis praponi folent ; Secundus Estica fen Meralia , item Regulas Afcericas fufiores se. per modum Interrogationum & Responsionum explicatas : deinde breviores alias numero cccxiii. prout hodie etiam extant descriptz ex vetultissimo exemplari ex Ponto allato collaroque cum altero , quod Czfarcz in ipfius Bafilit Prochotrophio affervabatur : quod es Scholiis quibufdam , que his Regulis apponi

folent, manifestum est, Esifiela ad Chilenem Anacheretam de vita eremuica, cui annexa est Admenitie brevit ad Anacheretas junieres,

Ad Monachum lapjum Epiftola II.

Ad Verginem lapfam Epifiela.

Ad Amphilochium Epifiela Camenica III.

Epifiela alia CCCCXXVIII. in quibus qu dam habentur à Nazianzeno & Libanio ad Bafilium scriptæ. Has tanquam Epistolarum scribendarum normam commendat Photius *, utpote que Finguipais xacerrice optime expri-

Luurgia, cujus autorem Balilium fuisse nulla justa cit dubitandi ratio. Constituit enim telle Nazianzeno † , Cyar Algenifee , agi Cage - † Orat se rum Nescajarsenjem describit Precum Fernus Ep. 64 Law, que in Monasteriis suis observari solebat. onmibus, ut ait, Dei Ecclesiis consona. Hac

quidem Litargia , prout extat hodie , plurimum est interpolata, variis additamentis pro fæculi, quo facta funt, genio & conditione auent Codd. nonnulli Latini.) Habetur etiam ca: adeòque ejusexemplaria quo vetultiora, eo breviora & castiora reperiuntur jut ex Anaphora, quam ex lingua Syriaca traduxit Andreas Matius, liquido conftat. Extat Liturgia ifta Gr. Lat. in Auctuar. Biblioth. Patr. Parif. 1624. & alibi îzpislimė. Anaphora etiam Ma-

ana in Bibliot Patr-haberi folet. Alia Luurgia ex Arabico conversa d Victo rio Scialag Accurenti Maronita è monte Libano, & edita Augusta-Vindel. 1604- 40. exinde Biblioth Patr. inierta. Orationem enfignem ex Bafilii Lieurgia citat Petrus Diaconus, que in

tribus hilce Liturgiis nentiquam reperitur. Conciencs Morales XXIV. ex Balilii scriptis per Simeonem Logothetam felectæ. De Jejunio Sermones 11

Oraziones II, altera de Jejunio , altera in.

* De Script C. 116.

XVI (ap.4) que in hâc opinione sequaces planissime falls;

S.R.C. 1V. Proverbiorum capus 6. quas Gr. Lat. edidit Co-MACCC. teler. Monum. Ecclef. Grac. Tom. I.

De Morte Sermo , & de Extremo Judicio alius ; à Ger. Vossio inter Ephrami Opera editi, primus inter Conciones Morales à Simeone collectas habetur.

SUPPOSITITIA.

A Nimadversiones in Canonicos & Canonicas Peccanees; quæ cum incerti Autoris sint, & inter Bafilii Scripta repertz , ei a nonnullis, nullà tamen ratione nixis, adferibuntur.

Pana in Monaches delinquentes ; de quibus idem ac de præcedentibus dictum esto. Homilia decima & undecima in Hexae-L4C16. meren, quas à Gregorio Nysseno additas

† He sem fuife Socrates * , atque iple Nyssenus † fidem

De Grammatica exercimeione libellus , qui

est Joannis Moschopuli.
De Consolatione in adversu Epistola Lat. que Victoris Cartennensis est. De laudibus Eremi, fen Vica folitaria Lat-Fragmentum est ex opere Petri Damiani

Admonitio ad filium ifiritualem Lat. Habetur etiam aliquantulum emendatior in appendice ad Cod. Regularum Holftenii, Parif. 1662

Precatio, qua S. Bafilius uti folchat, ante-

quam Sacris operaretur. Epistola dua ad Apellinarium , à Cotelerio Gr. Lat. editz, Monument. Ecclef. Grzc. Tom II. dubiz admodum fidei : immò , fi conferantur cum Epifiolis 59.79.82. certò certiùs ipuriz. Nec melioris quidem notz est Epifiela ad

Thredefium Imp. ab endem evulgata. Fragmentum Epifola ad Inlianum Imp. habe-tur Conc. Nicani Secundi Act. 2.4.& exinde inter Bafilii epitlolas Num. CCV. Suppolititium

effe, & ftylus & materia fatis arguit : quin & cordatiores Pontificii non inviti agnofcunt-Prodierunt Bafilii opera Geze. Veser. 1535. Bafil. 1532. (in quibus altera fere pars Bafilia operum defideratur) 1551.cujus prima pars (notante Cl. Ufferio Biblioth Theol. p. 302.) expressa est ex editione Basil. 1532. Sequitur pars secunda à pag. 373. in edit. Vener. anno 1535. in qua continentur 1º. Amenad ; fic enim ibi communiter inferibuntur, que habentur à pag. 373. ad 646. 20. Libri V. centra Eunem a pag. 646. ad finem voluminis.) Lat. ibidem 1520. 1540. Anvoerp. 1568. Parif. 1571. Gr. Lat. cum notis Frontonis Duczi, & appendice , Parif. 1618. IL Vol. in fol. Deinde ibidem (fed non eodem servato ordine) 1638. Ill. Vol. fol. editio priore quidem plusquam duccntis Epiftolis à Monracutio nostro erutis . & Latine versis auctior, minds pulchra tamen ac castigata. Ad commodiorem Operum S. Bafilia intelligentiam non parum conferet Fr. Combefifii Balitim Refiturus : in quo ex optimis MSS. textum castigavit, auxit, illustravit, & versiones recensuit. Edidit boc opus Parif. 1679. IL vol. 8.,

GREGORIUS, gente Ponticus , Bafilii S.E.C. IV, Magni frater natu minor ; primis juventutis ab An-CCC. annus Rhetoricz studio totus incubuit; à quo datis ad illum literis Gregorius Nazianzenus ad facrarum literarum cognitionem revocavit effectique , ut alege Chigias , ut Theologi # "Epit 45 verbis utar, contemptui haberet, qui nimium P. 804

ante delectari videbatur. Exeunte, ut videtur, anno ccc:xx. Nyste in Confinio Cappadocia urbis Episcopus constitutus est, fidei Nicana propugnator acerrimus. Eo nomine, ab unico, coque vili admodum, homuncione acculatus, Valentis Imp. juliu mox in exilium mittitur. Octo circiter annos exul variis in locis erravit, dura ubivis & gravissima ab Arianis pasfus- Anno cccexxviii, sedi restitutus, à Synodo Autiocheni , cui interfuit und cum aliis quibusdam Episcopis ad visitandas Arabia Ec-clesias legatus cit, Theodosio Imperatore currus publici usum ei concedente. Arabiam pergens, Hierofolymam invifit, & loca Sancta pia mente contemplatus ell : verum vitiis , ac difidiis Hicrofolymitanorum offenfus pedem fubito retraxit ; quin & Epifolam adversus Hicrosolymam pietatis ergo adeuntes paulò post exaravit. Anno ccc1xxx1. cum ad Synodum Constantinopolitanamiret, libros á se coutra Eunomium scriptos secum detulit; quos au-dientibus Gregorio Nazianzeno & Hierony-morecitavit. Concilii islius magna pars suit; adeò ut non tantum à Patribus eligeretur, qui Meletium Antiochenum fedente Synodo defunctum funebri oratione laudaret ; verum etiam Symboli Synodici compositionem cura fuz commissam habuit; (telle Nicephoro*) *Hit Eccl. ut que in Symbolo Niceno decrant , iple fup .... pleret, ac perfectiorem fidei Confessionem conderet. Eodem circiter tempore judex Ca-

tholicz profesionis Ponticz Diœceseus Episcopis datus est, una cum Helladio Czsarez Episcopo, Basilii successore. De obitu ejus nihil liquet : idmodo certifimè conftat ufque ad Synodi Constantinopoli anno ccexciv. habitz, cui przfens aderat, tempora vitam prorogaffe. Conjugatum fuific & uxorem Theolebiam nomine, ejus etiam & legior of Lyon, habuille, telles funt omni exceptione majores, Gregorius Nazianzenus *, (qui illam impense laudat)iple * Epift. 9. Nyffenus †, & Nicephorus §. Vir erat , qui †Lib de\ +Lib de Viregregii morum fancritate, ac omnigena eru. gin.c. 3 L 14 C. 19 ditionis laude inter primos facile enituit; eloquentia adhuc & dicendi obertate nulli fecun-

dus. Erat enim, censente Photio *, 7 pli coien, ent at @ jemen, dauret, sei iteret uen *Cod 6. Ammilur-mastrale 3 mit befrueum en mit Sphiyuan. Stylus illi , fi cui Rheserum illafires, & jucunditurem auribus instillant:---abundas etiam enthymematis asque exemplis.

SCRIPTA.

H Exacmeron, seu de Opere sex dierum...
De Heminis Opiscio Liber. Habetur
seorsim cum notis Leunclavii Basil. 1567. Gr. Lat. Librum istum Latine olim vertit Dionyfius Exignus; cujus verfie extat Celen.1551. Bafil. 1562. Celen. 1573. Sed utrobique truncata

Sæculum Arianum. 138

S.A.C. IV. Epiffold Interpretis ad Eugippinon Presbycerum S.M.C.1 V. Epiptel I sucrement an Emergence recognised aba.CCC summipatoria, & corfison Frederick Gregoria Nyfesi : quas chibet Johan, Mabillon, Ana-led. Tom. II. pag. 1. In impreffs Operis iffus exemplaribus Gracis lemma capitis undecimi

fic fe habet, en altiger @ e & ai Beaur dine Tam abfurdz fententie medelam artulit Cl. Lambecius *, qui in sex Codicibus MSS. Bibliothecz de Biblioth. Czearez conftanter legi monet, in afraire 9 Windohla. par.a.p.99. # 8 18 Gue

De Visà Mofis, feu de Visà Perfellà. In Pfalmorum Inferistiones Traffacus II.

In Pfalmum Sextum de Oltava , viz. in Feftum Circumifionis.

In Ecclesiaften Coucienes VIII. In Cantica Cautscorum Explanatio, Homiliis X V. conftans.

De Oratione Dominica Homilia V.

De Uità beata comparanda , five de Beasigndinibus Orationes VIII In illud Apostoli I. Cor. XV. Quando sibi sub-

fecerie omnia , &c. De imagine & fimilieudine Dei in besaine Libellus

Epistola de Ventriloqua seu Pyebenifa Oratio in fuan Ordinationem. Contra Apollinarem. Contra Fatum

Traitatus de communibus Notienibus adversus Gracos

De Anima. Epifloia Canonica ad S. Letnium Metilenes Epifces um.

Oracio in cos qui differunt Baptifmun De Fuguenda Fernicatione in I. Cor. VI. 18. De Panperibus amandis Oraziones IL,

In Pentecoften Oratio. Lat. Contra Ulurarios.

Centra Eumonium Libri XIII. ex quibus primus 4 Jac. Gretfero primum editus est in Appendice Nylleni Parif. 1618. Notandum eft in nonnullis exemplaribus, integris licet, nonnifi XII. libros inveniri, propterea quòd in aliis liber quintus bifariam dividatus

Tres Deos dici non oportere, ad Ablabium. Ad Enflatham de S. Trinisate, & quod Spi-

ritus S. fit Deus. Ad Perrum fratrem de Differentia Effentie & Hapoftafeus. Hi duo tractatus inter Bafilii Epi ftolas Num. 80. & 43. leguntur; eique potnis ascribendi funt.

Ad Simplicium Tribunum de Fide, Catechetica magna Oratio. De Virginitate vera & incorrupta.

Contra Manichaes Syllogyfini X. De Anima & Resurrettione Dialogus , circa an. ccc1.xxv111, ex occasione mortis Macrina

fororis (criptus Adversus Apollinarem, ad Theophilum Alexandranam. Quid nomen , profe flove Christiana fibi velit;

De Perfettione Christiani ad Olympium Momarkum

De Proposito secundiem Deum Descripcio fum-

Adversits cos, qui caftigationes agrèferant.

De Infantibue pramature abreptie ad Hierium, S.R.C. 1V. Oratio in diem Natalem Christi. Oratio in S. Stephaum Protomartyres

Oratio de Santio Christi Baptifmare. In Santtum Pafeba & in Feftum Refurrellies mis Orationes V.

Oracio de Afcenfiene Domini Orario de Occurla Domini et Sincene, a å Metaphraste interpolatam esse multi suspi-

Oracio de Deimze Filii & Spiriens Santli, & de Abrahame.

Oratio in laudem Bafilii fratris In X L. Martyres Oraciones III. Oratio confelatoria in funere Pulcheria. De Platilla Augusta Oracie funebris. Vita S. Gregoris Thanmaturgi.

De landibut Santti viri ac martyris Theodori. De Marno Melecio Antiveheno Oratio funchrisa Vita atque Encomium S. Patris Ephram Syri.

Non effe dotendum ob corum obienen , qui in-Ede dormierune Epiftela ad Flavo

Oracio scu Epistola de iis, qui adenne Hierofopresse, & Pontificiis nonnullis fruftra vellicata. Earnedidit feorum Gr.Lat. P. Molinzus. Hanotie 1607. & ad calcem differtationis de peregrinationibut religiosis, addită etiam pro hic Epistolă, Apologia, Jo. Henricus Heideggerus Tigar. 1670.80.

Epiftela ad Enflathiam , Ambresiam & Basiliffem, ab If. Cafaubono cum notis feorfim edita Gr. Lat. Hanevis 1607.

Epiftola ad Petrum fratrem, libris contra Ennomium prafixa. Vica S. Macrine Sererie.

Expositiones five Commentarii in Cantica Canticerum, Extant Gr. Lat. tum in Auctuario

Bibliothecz Patr. Parif. 1624. Tom. II. p. 681. tum feorfim fæpiås. In illud, Faciamus beminem ad imaginem no-

fram, Oratio I. In bemigis creationem Oratio II. Dur iftz Orationes anonnullis male inferiptæ funt Bafilio; cujus Hexaemeri decimum undecimumque librum conftituunt.

SPURIA

N Mulierem Peccatricem , & ces qui durike alies judicant, & de Panicentia.

Oracio in Principium Jejunserum. Duas iftas Orationes Afterii Amafeni effe patet ex Photio Cod. 271 De Trinime adversits Judans ex Veteri Te-

flamento deletta Teffimonia (in quibus inter alios Chryfoftomus citatur) cum explicatione, Latine tantum

De Natura Humana Libri VIII, qui Nemefii DEPERDIT A.

E Apoficiones in Proverbia; quarum meminit ipie Nyfferus Concione I. in Ecclefish.

Contra Ablavium de Patris, Filii & Sp. S divinitate; nifi quis forfan ex argumenti affinitate suspicetur idem esse opus cum Libello ad Ablabium, qui extat. Com.

SECTION.

n CCC1 lippenfer | quorum meminit Cyrillus lib. ad Euopeium contra Theod. & fragmentum ex iis profert. Euthymins Pampl. par. a.tit. 2. locom ex

Nysseni liben de cor, Qued tres diecte deus nen eperseas , adducit qui in co qui hodié extat, ejufce titulf libro non comparet. Extant ejus opera Latine variis locis & tem-

poribus edita, Bafil 1562. audiora ibid. 1570. Parsf. 1573. & cura Froncottis Ducai ibid. 1505. Tom.11.Gr.Lat.fludio Fred. Morelli. Perif 1615. a. Vol. curl noris Frontonia Duczii Ameridicem addidie us our in Editione illa vel Gerce & Latine, vel Grace tantum deerant, suppleatem Jac. Greeferus ibid. 1618. fol. denloue integra prodictint ibid: 1618. Vol. 2, in for our quidem Editio parum caftig at a eff, ac longe infra priorem fublidit.

370. PETRUS, Bafilii & Gregorii frater na-tu minimus, fub fororis fuz Macrinz cură ac tutelà educatus; quæ juvenem ad virtutem & meliores artes natum, ad vitam afceticam & feverioris pietat:s exercitia diligenter formavit. Erga omnes comis erat ac benignus, erga pauperes beneficentiffmus. A Bafilio primum Presbyter factus, deinde Sebastez Cappadocum Episcopus ordinatus, quo verò anno non fatis liquet. Bafilio superftes Gregorium fratrem rogavit,ut illius famam ab Euromio Hzretico vellicatam feriptis editis defenderet. Quo anno obierit,incertum eft. Extat Epificia snica ad Gregorium fratrem libru Noffeni adobservatu non indignum est, tres fuite fratres uno codemque tempore, & in eldem regione Epife spos , fingulos pietate & doctrini ce-

lebres GEORGIUS , à Nazianzo obfcuro fecunda Cappadocia oppido , Nazianzena dictus; Balilio fuit non modò evezen@, verum focius & amicus fummus, tam arcta confuetudine illi conjunctus, ut ipio fatente, 4024 u/s Belle Biren eugatur Manere, bina cerpera nea ligaret anima. Natus est Arianzi in pradio paterno prope Nazianzum circa Niczui Concilii tempora; Deo ita disponente , ut eo tempore in lucem ederetur qui gravifimus Arianorum malleus futurus effet. Patrem habuit Gregorium, virum optimum, at Hypfiftariorum erroribus miferè seductum, (Secta ea crat ex Iudaismo & Gentilismo conflata, que tamen fummum illum & spor Osio, unde Sc-&z nomen, unicè colebat) matrem Nonnam, forminam lectiffimans & pietate conspicusm, qua mediante, conjux ab erroribus ad Christianam religionem revocatus; qui falutari lavacro tinctus, ad Nazianzenz urbis Epifcopatum promovetur, quem 45. annis tenuit, & penè centenarius obiit. Gregorius noste:, przelarus adolescens disciplinarum studiis incubuit primò Cafarea Cappadocum, deinde apud Cafaream Palaftina Thefpetii Rhetoris feholam frequentavit. Possure álexandriam profectus, inde

Commentarii in Epifolam D. Pauli ad Plisdifeeffirus , rogante juventute Academick , & S.A.C. IV. confertis quafi manibus retinente , docendi abAnCCG. provinciam aliquantifperfublit : fed deposita atim cathedra, redit in patriam, mox Presbyter & patre ordinatus. Imperante Jallano in pangendis verfibus pené totus erat , quos quovis fere metri genere & de onni gravistimo argumento compofisir, ut illaudabile illad & ipfo futente Ammiano * , melement Edittam, peren- + Laudes. ni filemie obtuendum, quo è Christianorum prz. ceptorum manibus excelli erant Gentitium libri, eluderet, damnumque refarciret. Turbarum exinde percefus, & ad rigidiorem vicam nugis a natura factus, ad Ballinm funm in Ponti folltadines, mic var accelur mento ut cas feite vocat f, feccific, Politize Ballius circa ann. cect xx. + Ad Bafil. Ecclefirm Cappadociz diguitatem Archi- Eg. 7. episcopalem adoptus , Nazianacoum Sasimorum, vilis Cappadociz fecundz oppidi Epifcopum conflituit ; flomachante Gregorio , & indisfolubile amicitiz vinculum tautum non rumpente, quin nec scdem furm semel invisere dignatus eft i te , locum quidem ignobilem, infalubrem, & inameruum, procellis, arbicifque tu-multabus plenam. Tandem obnixè rogatus, ut ad firblevandam patris extremo jam icnio laborantis infirmitatem Ecclefix Nazianzenz euramfielciperet, confensit, ei lege, ut patre ex hic vità egrefio, Ecclesiz titius gubernacula diutius retinere non cogeretut. Unde pater Hieronymi * , ejus quidem discipuli , alio- * De Scriet rumque error , qui Nazianzemm Epifeopum e un fuiffe Gregorium toties voluut s ipfomet * † Epit 41-diferté negante , feque nunquam Nazianzoni vid orat & Episcopum factum sed solummodo patris vices P. 145. co adhoc vivente obiiffe affirmante. Circa an. 3-8. 2 Synodo Antiochiz habită ; invitus quidem Constantinopolim ml-firs eft, ut esulam Catholicam ab Arianis oppreffam erigeret & fuftentaret. Fecit id fireme & fælicitet; aucho indies Carholico:um numero, quos fideliter colligebat in Nicobuli affinis fuis adibus, qua mov in templum ercel e funt, indiro ei Ancilia : fie nomine, co quod fides languescens antea, & moribunda illic revixise vita suerit. Hinc a Theodofio M. in Imperialis urbis cathedra collocatur , in eadem a Concilio Occumenico anno 381. illic coacto confirmatus : verúm orta mox in Synodo non levi hie de re contentione, ipic fedi fur iponte renunciavit, & domum repetens, privatus deinceps & quietus vixit, ac partim pictatis exercitiis, partim poeticis Incubrationibus senectutis incommoda sublevavit. Vitana hanc caducam cum meliori permutavit anno :89. artatis fuz circiter 65. Unde Ell'um effe Snidam * neceffe eft , qui illum no. * In nagenario majorem obiific feribit. Vir erat in Tenyle quovis disciplinarum genere præstantissmus, in Theologia fummus Hoc enim in co army es ther 4 veteribus notari nos docet Philotheus
† Oznin S.
† Hinc etiam Theologue zur' iezzhoù dieus est Roil Bi-Gregorius ; sepree que felus fit (Ruffini * verbis blioth Patro ittor) de cuju fide ne diffidentes quidem, ut fieri Gr Lat obermarti apad Desamaso C Ecclefia Dei merui, libros Gie. periculosa admodum navigatione Athenas pe- ut que unque anfas fu ret destrina ejas in atique gorii a fe tiit,ubi fludiis foelicitet perfunctus , jamjam sefengare,ex hie upfe quie upfe fa mages Hereneus, verfus ATTHAIRT.

& Apoll.

S.E.C. IV. arguatur. Manifestum nanque judicium est, non ab An.CCC effe reita fidei bominem , que in fide Gregorio non concorder. Sermone usus est Geogorius grandi, fublimi, & ubique majestaris pleno, dicendi charactete Polemonem secutus, observante id Hieronymo , certè Isocratem Polemone antiquiorem; unde eius rà lesseurals fapius notat * Ap Scid. Grecus Scholiastes. Audiamus Philostorgii

in voc. Bal. hominis Ariani judicium, qui hunc cum Balilio & Apollinario conferens, ait, Apollinarii fetmonem commentationibus esse aptiorem, Bafilii in genere panegytico splendidissimum , 74 ή Γρογοείω , και τας άμφετίρου Ενίσζουδου μείζα Βάτα ου συγγραφία όχει ε λόγιθ , και το είπειο Anthony is apring , Bararinis & motoriog. At Gregorii cum utroque comparati oratio fublimiorem in scriptione locum obcinuit; ereuim Apollinario er as uberior in decendo , Bafilio verò gravier. Certé facultati oratoriz, qua maximè pollebat , nimis quam par erat , przfertim in ermonibus Encomiasticis, eum indulfiise conftat : unde fequenrium fæculorum errotibus circa invocationem Sanctorum viam inter primos stravisse videtur. Quod ex ejus script is nihil omnino excerp(erit Photius, merito nobis mirum videri debeat : præstitit id forsan in aliqua fuz Bibliothecz parte, quz hodie non extat. De scripris duo præcipue sunt Lectori obfervanda; primò panca admodùm elle, eaque tam erudito capite non prorfus indigna, que nomini ejus affinguntut ; deinde aut pauca, aut

SCRIPTA

fortè nulla, ex its desiderari.

Pologeticus de Fugă fua, post reditum ex A Eremo conscriptus.

Orasio postquam fattus est Presbycer. Orario post reditum ex fugă. Oracio ad Gregorium Nogen

A pologericus cum Safinorum Epifcopus factus Oratio cum cura Ecclesia Matianzena ei commissa est.

Oracio de fuis fermo nibus ad Julianum ex equa-

Oracio funebris in Landem Cafarii fratris. Oratio funcbris in Landem Gorgonia feroris. De Pace Orarienes III. Oracio in pl. am grandinis.

Oratio de Pauperum amore. Ad Cives Nationtenes gravi timere perculjos, de Prafetium iranum Oratio. Oratio in laudem Cypriani Martyris.

Oratio funebris in laudem parris fu Oratio funebris in laudem Bafilii Magui. Orario in landem Athanasis Magni. Oratio in laudem Maccabaerus

Oratio in laudem Heronis Philosophi , revera Maxims Cynici. Oratio in Egyptierum adventu Oratio ad Arsanes & de feipfo.

Oracio de moderacione in diffuzacionibus fer-Ad ess qui ipfun cathedram CP. affeltare

dicebant.

Oratio post reditum in urbem. Oracio de dogmate & conftitutione Epifeopo-

Oratio habita in elettione Eulalii Doarenfeum

Epsfcopi. Orazio in illud, Cum confummaffet Jefus hos fermones, &c.

Oratio in prafentia CL. Epifcoporum (viz. in Synodo CP. j quá uz fedis CP. curá fefe abdicare liceres, imperravit.

De Theologia Orasiones V. contra Ennomiaun ch Macedonianos.

Oracio panegyrica su Christi nativitarem Oratiopaneryrica in S. Lumina , viz. in Fefium Baperfins Christs.

Oracso in Santhun Bassifina Oratio in Pafcha & in Tarditaten Ovatio fecunda in Pafcha.

Oratio in novam Dominicam & Mamanta Martyren.

Oratio in S. Pentecoften. Oratio fen Epiftola ad Nellarium C P. Epi-

Oratio ii landem Martyrum & adversit drzanes , Lat. (& in Appendice Tomi primi Edit. 1630. Grzce etizm) Orationem hanc pri-mus edidit Latinė folum Joan. Leunclavius 1571. Lat. etizm ex versione suz Billius, 1583. taudem Grzee folum Montacutius, 1610. qui fragmentum orarionis cujuldam earn esse exiftimasit. Verum Nic. Faber & Morellus amemeparar potius ex Oratione quadam Chryfostomi cisc arbitrantur.

Oratio froe Trailatus de Fide , in quo Fides Nicana fuse explicatur , & contra Harcticos omnes probatur. Latine tantum exitat, interprete Rufino , qui & Orationem Nazianzeni primam unà cum septem aliis (12. 15. 17. 28.33. 38. & 39.) Latinitate donavit, przfixa prima prafatione, que in Editionibus Gt. Lat. Tractatui huic praponitur. Caterum tam Orationes quam Tractatus ifte de Fide ab co verfa

prodierunt Lipfiz 1522. Orario de Fide Nicana, five Paraphrafit ejus breviuscula, Lat. eodem interprete. Istam paritet ac præcedentem Orationem, aut Gregorium autorem aut Rufinnm interptetem habete perfractè negat Chiffletius, qui utramque Vigilio Tapienii operosè vindica:. Latino equidem Scriptori utramque deberi in confesfo est. Verum Vigitii non esse exinde probatur, quòd priorem Tractatum Augustinus * sub * Epist. Gregorii cujuidam nomine citet,quem Gtego-

rii ese supra not avimus Ad Cledenium Presbyterum Orationes , seu

Epifiola dua adversits Apollinarium, Epifiola C C X L I I. in quibus duz Gregorii pattis, tres verò Bailii habentur. Decem ultima prodictunt primum in Editione Farif. 1630. His addi porest Eriftela ad Nellarium CP. quam in notis ad Patres Apostolicos ptimus cruit Cl. Cotelerius, qua que proinde inter Gregorii opera non reperitur.

Teftamenum, à Briftonio primò editum Fer-

Fallerus libro - Scriptum c.a. remanciatam fedem CP an genuinum fit dubi-

SEC. IV. De Fied fud , earmine l'ambico. Poematica LXIV. varii argumedti, carmi-MACCC.

ne Heroico. Alia LXXVIII. varsi argumenti , & diverso metrorum genere.

De Episcopis & hominum ingratitudine quere-La, Lat. tantum. Ad Virgines Exbertatio , carmine Lam-

DUBIA.

O Ratio , seu Epifiela ad Evagrium Mona-chum de Divinitate , que inter Orationes

nomero est quadragesima quinta Significatio in Exekielm , inter Orationes quadragelima.

SPURIA.

M Eraphrafis , seu Transtation Ecclesiafi-cen, inter Orationes quinquagesima tertia, quam Gregorii Thanmaturgi opus effe Christus patient, Tragadia, quam ab Apolli-

pario feniore feriptam effe verifimile eft. Prodierunt opera Nazianzeni, 1410-Gr. Bald. Lat. (Cum notis & Scholiis Variorum) in tribus Tomis Bafil. 1571. Parif. (Tomis duobus) tale quid in animo volvisset, loco tam opportu-1583. Gr. Lat. Parif. 1609. & 1630. 2. Vol.in fol. cum Nicetz Serronii, Pfelli, Nonni,& Eliz Creno fraterni Operis mentionem non tacuiffer tenfis Commentariis;quos ex Grzeo vertit Ja-20. Cafarius erat atate Juvenis, professione Mecobus Billius, & fuas, ubi opus erat, Annotatio-nes & Scholia addidit. Potteriorem editionem Fred. Morellus aliquot Epiftolis, fuis item notis auxit. Due in Julianum Investivas cum Scholiis Gracis, & Nonni Collectione Historiarum feorfim edidit Richardus Montacutius Erona 1610. Gt. in 40. quibus fuas etiam Notas & varias Lectiones adjecit. Denique his adde-re licet, quod me monuit Doctif. Colomefius, totos vigintl annos Constantinopoli permanin Gregorii Nazianzeni Orationes i Enyaresc file, ibique docuife dicitur: Cafarius autem scripsisse Basilium quendam, qui sassorir apissiar @ z, Beire Bafilii M. fe dicit, Explanationes istas crasso satis volumine MSS. apud Cl. If Vostium se vidiffe restarne. Extant etiam in Bibliotheca Imperatoris, Regis Galliz, & Auguftæ Vindelicorum. Fragmenta duo ex Hæf-chelii Epiftola affert Seberus ad Pollucem p. 99. & 105

C & S A R I U S , Gregorii Nazianzeni fratet natu minor, prægnantis ingenii, & optimæ pei adolescens; ad Alexandriam tanguam celeberrimam bonarum artium mercaturam amandatus, Philosophia, pracipuè verò Medicina, operam dedit. Inde Constantinopolim profectus, tantam brevi gloriam adeptus est, ut pu-blici honores, nobile matrimonium, & senatoria dignitas ei oblata fuerint; communique decreto ab Imperatore per legatos petitum fit, uturbs Imperialis Cafario & Medico & Cive ornaretur. Verum & oblatam conditionem fratris importunitate victus tunc respuit. Sub Juliano & Jers , indignante tum patre tum fratre, dom: s Augusta Archiater, & Comes rerum privatarum , Queltor etiam Bithyniz & Thelaurarius factus elitentatus quidem à Ju- Aliquamdiu Catholicus de recto Ecclesia tra-

liano & promifis & argumentis, fed in fidel S.R.C. IV. professione immobilis perstitut, ac paulo post shan CCC. palatio fe fobduxit. Post brennium verò redist, sisdemone muneribus sub Valente functus, obiit anno 268. Moriturus testamentum condidit,

breve quidem il'ud, at verè pium, Ta lua rarne Burgum ying 4 urunga , Que measunt, omnie panperibus dari velo. Scriplific illum varia & ... In voce speciation comes Gentes , auctor est Suidas *; Korde. que quidem unde hauferit, non conftat

Extant sub ejus nomine Dialogi IV. sivo Qualtierum quarundam gravessimarum Explica-

tioner. De his agit Photius Cod. 210. qui 220. capitibus opus istud constituise memorat; qua tamen hodie non ultra CX CV. Questiones exfolyunt. Verum hoice Dialogos non effe Cafa-tii nostri opus,multa suadent. Primò enim Gregorius frater in Oratione, quam in funete Cz-farii habuit, ubi minima quz que ad Cz farii laudem facientia recenset, horum Dialogorum, immò vel illius scripti à Casario editi, nec verbulo quidem meminit. Unde liquet quam fragilis fit Cl. Oudini ex obscuro quodam Photii de Scriet.

loco † conjectura , nempe harum questionum Ectet p.42. autorem videri pocius efic Gregorium Nazian- † Cod- avon zenum, qui hac ratione voluerit nomen fratris in fine. fui posteritati commendare. Praterquam enim quod noluisse censendus sit Vir Sancissimus hac infigni fraude Christiano Orbi facum facere; si

dicus, dignitate Quaftor, in civilibus negotiis & honotibus pene totus occupatus. Dialog verò penitiorem rei Theologiz peritiam often dunt : agunt enim maximă ex parte de SS. Tri nitate, aliifque reconditioribus Christianz fidei mysteriis; adeogne exhibent veteranum & subacti judicii Thologum , cui judice Photio *, * Coc. 40. weic I tuo Bywater ancienar Wyur Mi. 30. Horum Dialogorum Author in ipså incriptione

non nifi ad paucos annos Constantinopoli subflititinec ibi Medicinam, multo minus Theologiam publice docuiffe legitur. Quoldam ! hotii ztate opus ishud Gregorio Theologo ascripsisse ex co † liquet. Verum quam fine ulla id ratione † Ubifupra. fecerint, vide fis Iac. Billii argumentum in Nazianzeni Orationem decimam. Forian non eff unius ejuidemque hominis opus ; faltem ex variis Scriptoribus, Nysseno, Maximo. (qui nominatim in co citantur) aliifque videtur confarcinatum. Quisquis est, dictione utirur satis cla

ces crebtò juveniliter flectat. Editi funt isti Dialogi fapiùs in Editionibus atinis Gregorii Nazianzeni, & in Bibliothecis Patrum, Primus Grace ac Latine edidit Fronto Duczus Auciuar. 1624, Tom...I. deinde Helias Ehingerus Augusta Vindel. 1626. 40. APOLLINARIUS Junior, Patria Laodicenus, Apollinarii (Presbyteri de quo supra) filius Epiphanii Sophiftz discipulus ; Rheto-

ra, censente Photio, nifi quòd ad Poeticas vo-

rica docuit : primum Ecclefiz Laodicenz Lector, tandem Episcopus. Claruit ab incepto Juliani Imperio pracipuè verò circa a ccci xx.

mite

Vid Bafil. Ep 84. & Nationa 011110

S.E.C. IV. mire hac occasione deflexisse dicitur. Commo- etiam quadam ibi profure Theodoritus : qui & S.E.C. IV. abancec tus in illum Georgius Laodicenus Epifcopus, alia quadam ab eo feripea, fed omiffo titulo, shacec nafium fummă familiaritate coleret , nec ab ejus congressu abstinete vellet ; ipsum à com-

munione exclusit; quin & priora delica, ob que à Theodoro ejectus fuerat, exprobravit: neque illum fapenumerò licet id petentem in communionem recipere dignatus eft. Hanc injuriam stomachatus Apollinarius peculiarem fibi fectam conflituit : our per aliquot frcula Ecclesiam non leviter turbavit. Quo potiffimilm anno Hærefin fuam diffeminære corperit, parum liquet: id tantum confrat, Dogmata fua plane nova & inaudita nequaquam fuifie; quippe ex quibus primarium à Synodo Alexandrina anno 362. habita damnatum fuerit. Nondum enim eo tempore Harefim disseminasse videtur Apollinarius, fed ab aliis postea acceptos errores accuratius elimalle & recoxisse. Hareseus ejus, quam in vulgus spar-sit, summa hac erat: Christum humanam naturam de cœlo secum detulisse, atemam & subflantiz ipfins coalitam habuiffe quidem animam (quod tamen primo negaverat) is 3 ui plere. Denique Christum mortalem esle , & in propria divinitate paffum; & in triduana illa

corporis morte divinitatem quoque ei commortuam fuisse, Patris demum beneficio ex morte tevocatam. Vid. Greg. Naziana. Epift. ad Nectarium , & duas ad Cledonium Epistolas, five Orat. 51. 52. ubi Apollinarii dogmata plenissimè refellie. Ob hæc damnarus est Apollinarius tum alibi tum in Synodo Romana anno, ut vult Baronius, 373. quam tamen Valefius * circa ann. 377. vel 378. habitam effe conten-*Annot in Sozom- P. dit. Sed Ecclefiz Sententiam insuper habuit homo audax , & dogmatum suorum tenacissimus: neque fané Apollinarium errores fuos unquam depoluise constat. Obiit regnante Theo-

dofio; sed quo anno, non liquet Scripfit Vir extra controversiam doctifirms innumerabilia volumina, ex quibus hac ferè à Socrap. 1-3veteribus memocantur. Evangelia & Apoliolorum seripra ad exemplum Platenia in Dialegerum formam redalla; quod Imperante Juliano factum est. Adversius Perphyrium libri XXX. qui inter cztera ejus Opeta , inquit Hieronymus *, vel maxime probantur : & in iis fane, judice Philo-florgio *, tum Eufebium Czfarienfcm, tum Me-† D: Stript. thodium Tytium, qui in eadem arenadefuda-rant,longo intervallofuperavit Idem,ut opinor,

*1.cc.iferat Opus, (cujus meminit Sozomenus *) carlo one feu de Verieste, quod adversus Julia-num & Gentilium Philosophos compositit; in quo absque ullo sacrorum librorum testimonio oftendit cos vano errore deceptos, fecus quam Prafat in oportet, de Deo sensisse. Contra Ennomis Apoloriam liber. Commentarii breves in I faiam . te-Efalam. fte Hieronymo. Hymni & Cantita Sacra ad Sozom 1-6.c. laudem divini numinis fectionesa; que tum viri tum mulieres quovis tempore & quavis occafione p'allere folcbant. Liber Compendiarius, feu τλ 🤻 κιφάλων» βιβλίω, ex quo pleraque fragmenta exhibet Theodoritus Dialog. 1, 2, 3. De

Arianz factionis homo, quod Magnum Atha- allegat. Librorum ejus Fragmenta aliquot in Catenit Veterum in Job , in Pialmos , in Matthrum , Lucam , &c. reperiri possunt. Extant ctiam Gr. Lat. Epiftola due ad Bafilium apud Coteler-monument Ecclef Græc Tom-11, verum an genning fine, dubitari potest. Aubertus Miraus Optis Notis in Hieronymi Catalogum meminit Libeli cujuldam de Amtibus Hominum fub Apollinarii nomine Leedici anno 1575. editi : de quo quod dicam non habeo, utpote quem non vidi.

370

AMPHILOCHIUS, fi quid divinando affequi poffumus , gente erat Cappadox, Mottuo demum Patre Monasticam vitam amplexus eft, & in Eremi Pontice folitudines feceilit; ubi Bafitium & Gregorium Socios ha-buit. Circa an cccuxx. vel forfan paulò feriùs, Iconii Lycaonia Metropolis Epifcopus conftituitur. De modo quo ab Angelis confecratus est, aliisque ab eo gestis, miras nobis narrat fabulas Simeon Metaphrastes , vel quisquis est *ejus Author ; quem adeant , quorum labra Exflat Gi-fimiles amant lactucas. Anno ccc.xxxx. cum later Open Throdofius Aug. lege lata Episcopos quosdam celebriores intra fingulos Orientalium Diocefeun terminos statuisset, ut Ecclesia iis folummodò traderentur, qui cum illis conmunicarent , & fidem Nicznam confiterenture Afianz Diercefeos cura Amphilochio uoftro (tefte Sozomeno *) commifia eff; cui lex Theo. *1.7.5.5. dofiana † Optimum Antiochiz Pilidiz Epifcopum adjungit. Biennio post cum in Synodo, ut Arianorum conventicula vetarentur, ab Imperatore frustra petiisset; arte quadam id impe-travit. Palarium enim ingressus Theodosium folito honote profecutus est, Arcadium verò Patri adflanteminfalutatum præteriit.Filii con-temptum indigné ferente Imperatore, Vides, Imperator, inquit Amphilochius, te filii tui contumeliam ferre nun poste ; crede igieur Deum quo-que eos aversars annue odio habere , qui silium. ipfus unigenstus blaftbenant. Dictum miratus Imperator legem ab Episcopo postulatam extemplò dedit. Eodem circitet tempote contra Malfalianos (pellimos Hareticos, qui affiduis precibus turpifimas impudicitias obvelarunt) firenue decertavit. Fos Synodus Sidenfis , cui Amphilochius præfedit , fententia fua damnavit : quin & Amphilochius edito libro confutavit. In vivis adhuc erat anno cccsciv. cum Bagadii & Agapii caufa in Sydo CP. agebatur; & anno fequenti obiifse videtur. Summis eum laudibus propter indefessum discendi studium & industriam, singulare mque plane humilitatem, & alias dotes eximias evehit D. Bafilius : cui tam carus erat , ut in rebus quibuscunq, gravistimis eum consulete solerete

libros quoidam nomini e jus inscripsit, & tam

frequences ad illum dedit literas, ut ipfo faten-

te Bafilio,vicem Ephemeridum fupplete , &

quotidianum vitz curium exponere poffent.

Vir erar & faculari etuditione, & S. Scriptu-

rarum (cientià in primis eximins ; adeò ut eum Gentilibus fuis Bafilio & Gregorio conferre

347

c. 16.

1.8-c.14

JAC 1V. non dubitet Hieronymus *. Scripfit plura; ve-346 CCC rūm an ea que nunc extant, fint gensina, haud 154 d fatis liquet; de quibus eò difficilius eft certi aliquid pronunciare; quòd nulla indubitata fidei (cripta fuperfint, ex quibus de aliis judicare liceat.

Scripta, qua extant,

Oratio in Christi Natalisia. Oratio in Christi Cercuncisonem & iu

Bafilium. Oratie in Occurfum Domini.

Orans in S. Deiparam & Simensen, proculdabio Spuria Nefforium enim *λ-menjum memorat. Unde Autorem ejas Amphilochium elfe Sida Epifopum, qui Concilio Ephefina nano coccuxa, interfuit, nonnullis laboluite quod & de aliis quibuldum hie enumeraris Opulculis dičum eĥo. Quod ad iflam tamen attinet Oratimus; recibia facium, qui Nicephori Patriacha CP. authoritate freti eam Theodoto Antyrano aferibus.

Oratio in Lazarum quatriduanum. Oratio in Mulierem Peccasricem.

Oratio in Mulierem Peccasticem. Oratio in diem Sabbati Santh.

Homilia de Panisentia : & quid non fiz desperandum. Spuria si que alia, utipote que lconoclastas nominarim refellat, & putidissimis

fabulis feateat.

A d Seleucum Jambi , Gregorio Naz. à Billio adjudicati,nec invita quidem veritate.

Vita S. Bafilii. Nugivenduli cujufdam opus-Excerpta varia, ex Amphilochio, ex variis Antoribus defumota.

Antoribus defumpta.

Hac omnia collegit, additifque notis Graco-Latine edidit Fr. Combefil. Parif. 1644.

Extar etiam Epiflola Synodica Gr. Lat. ap-Coteler. Morament. Tom. 11. p. 99. unicum forfan, quod hodie superest, Amphilochii Opus

Comparatio SS. Baliti & Ephram Syri.
Vim S. Ephram Syri. Utrumque opus ha-

betnr inter Ephræmi Opera à Vossio edita, Iom. I. Cehortaio ad virtutes . Orario de lachryneis O regno Dei , aliaque in Arbores infingueras pe-

nės Holstenium Gr. MS. extiterunt.

I her contra Mafalianot, cujus meminit Theodoritus Haret, Fab. l. 4, C. It. Epifola ad Seleucum, ex qui multa Fragmentahine inde collecta repraientat Editio Combehinana.

Oratio in illud, Pater major me est, cujus stagmentum exhibet Theodoritus Dial. 1. aliudque, Dial. 2.

Oratio in illud, Non poseff Filins ex fe facere quicquam, cujus Fragmenta habet Theod Dial. 1. bina Dial.2. & unicum Dial.2. Oratio in illud Amen duco vobis, Qui andis me,

&c. cuius fragmentum profert Id. Dial.3. Orasio in illud , Paser & possibile est, transeas à 1906, &c. cujus fragmentum subministrat. Id Dial.

3. Idem ibidem quedam citat ex Oratione S.E.C.IV.ab Amphilochii contra Arianos, que eadem forfan An. CCC. fuir cum Oratione in silud. Pater major me eff.

tuir cum Oratione in illud, Pater major me eff.

Orasio de Filso verbo, cujus fragmentum nobis conservavit Theod. Dial. 3.

Traflatus in illud Dominus creavis me, &c. ex quo quadam habet Damafocuus in Elementis. Epifible ad Sundrenfes de S. Trinisme, ex qua bina Excerpta adducit Id. ibid.

Commensarii in I faiam, quorum meminit Id. ibid. Epifola dormatica ad Pancharium Diacoum

Epifola dogmatica ad Pancharium Diacounm Sidenjem, cujus laciniam ex MSS. quodam baufiam dedit Cowbelifus. Thei tim Adiquepostum F + Di tok aprincije

liber, cujus verba quadam adducit Synodus (eptima act. 5, c. 5, Liber de Generatione Domini secundum car-

nem , cujus fragmenta quadam habentur ap. Concil. Ephef. par 1.c., pp. 117-8. Act. 1.p. 518.
Porro Coubefilius inter excerpta Amphilochii , fragmenta aliquot ex Codd. MSS. reprefentat orationem: Amphilochii in il ul., yefur preferibat fapienzia ex arte, 8tc. In illud, Solvire

fentat orationam Amphilochii m ii wł., żęjni proficiebat fapiemia cł erate, &c.In illud, Solvin templan bec. In illud, De meo accipict cł szumaciabi cebii. Etcz fermone primo in il wd, Dedie illa cł berd. Fragmenta denique Amphilochii plurima, li-

brorum ex quibus hauft funt titulis non notatis, extant apud Damalcenum, Cueuans in Lucans, Catenas is funemas, Ma albiquar fect comnia und com cateris pradictis fragmentis in unom collegit farpé laudatus Combeñius. Libra de Sprinta Santie, a quid Deus, 9 quod + po Scriet.

ader andus, qu'idque essnipuens fir. Librum iltum (1), fibi legifie Amphilochaum teltatur Hierotymus *. Librus ejus essnir a drianus q. f. Essosmus, d. Macedesius haberi MS. Parif. in Biblioth. regil fidem nobis facit Ph. Labbeus Biblioth. nov. MS. p. 82,

blöch nov. MS- p 81.

DI D Y MU S, gener Alexandrims, inflituto Monachus, (folse Carcelofton Alexansansa, large and the second seco

mė diliyutavit. Magni apod omnesi na admiratione habitus, adec ur cum Magnus Antonius Alexandriam veniere, perspecili hominis do-Crinia, here ei divisis fertvu: Nivisie suoven, è Didyme, jathera corprasium exalorum; įvysnada enim sentiu orbanue ei, pulius ch unife of exaleer sudera pissas e Ganda pasiu, qui dilas haben, quibus dnącil viden quibus Dau cerpium; of thea epas epaspreknisini. Tu virja admuputar, of thea epaspreknisini. Tu virja admu-

tat

ab An.CCC. annum excefferat-

S CRIPTA.

Iber de Spiritu Santte , interprete Hieronymo, inter opera S. Hieronymi habe-

Breves quadam Enarrationes in Epifiolas Canonicas, Lat. à Canifio primum edit z. Utrum-que opus habetur in Bibliothec. Patr. Tom. 1v.

p. 320, 338 Liber adversits Manichaus , quem Latine & Turriano conversum vulgavit Hen.Canifats Antio. Left. Tom. v.p.17. Grzco Latine Combefil. auctuar. 1672.

DEPERDITA.

Ommentarii in Job,ex quibus fragmenta plurima, eaque amplifima, exhibet Cate-

Commentarii in Pfalmos, ex quibus fragmenta habes in Catenà Corderianà Commentarii in Proverbia, ex quibus locum

stendam citat Catenæ in Lucam Author. Hos Commentaries in linguam Latinam ab Epiphanio amico fuo integerrimo translatos memorat Caffiodorus de divin. Lection.c.s.

Commentariorum in Efaiam à cap. 40. ad finem, Tomi X VIII. Commensariorum in Hofeam libri III. Hie-

ronymo nuncupati. Commentariorum in Zachariam libri V. Hic-

ronymi rogatu (cripti. Commentarii in Evangelium Marthei. Commencarii in Evangelium Joannis, quorum fragmenta exhibet Carena in Joannem.

* Loc. cir. De Trinuate libri 111, quotum meminit So-De Dogmatibus & contra Arianes libri 11. qui cum unico illo de Sp. S. libro idem forfan

cum przeedente opus confecerunt; nifi quis li-brum de Dogmatibus ab iis contra Arianos diverfum quid arbitretur Commentarii in libros Origenis del degin, quibus illos rectè scriptos esse asseruit, frustra verò contendere illos, qui Origenem aceusare,

& libros ejus ealumniari conabantur. Horum mentionen facit tum Socrates, tum Hierony-* De Script mus, utroque adversus Rufinum libro.
c.109. Scripfit & infinita alia teffe Hieronymo *,

quorum tituli interierunt Egregiam denique Didymi fententiam re-

fert Socrates L. 4. c. 23. 371. PETRUS, Ecclefiz Alexandriz fub Atha-

nasio Archipresbyter, itinerum & peregrina-tionum ejus comes individuus, quocum varia fubiit perieula. Tandem defuncto Athanasio, ab iplo ante obitum defignatus , Epifcopus Alexandrinus à Catholica parte factus eff anno 271. populo plaudente , & suffragantibus Episcopis vicinis in Pontificali folio collocatus : mox verò ab Arianis fede fuà vi deturbatus, & in vincula conjectus; quibus paulò post

S.E.C. IV. erat anno 392, quo octogefimum tertium ztatis elaplus, confeensi nave Romam fe contalit, S.E.C. IV. ab ubi benignè à Damaso exceptus , ejusque lite. An. C.C.C. ris munitus, fedem poltea fuam recuperavit, ac paulò post diem obiit. Quanti ab omnibus ha-betetur, exinde constat, quod anno 380. Theodofius Imp. eum una cum Damafo Papa ortho. † De Fid doxe veritatis normam lege latà † conflitueret,eun Apollolica pletatis virum appellans. Scripfit in carcere detentus Epifolem Encyelicam de vi fibi ad Episcopatum recens evecto ab Arianis illată, & flagitiosă Lucii fedem Alexandrinam fibi per fas & nefas arripientis ambitione. Extat fere integra, principio duntaxat & fine truncata, apud Thodoritum 1.4.

C. 21. Porro alterius cujuldam Epifiela ad Episcopes Erypties fides canta exules fragmenta duo nobis confervavir Facundus , I. 4. c. a. & L 11. C. 2. LUCIUS, unde oriundus, incertum; pri-

mò Epifenpus Samofatenus ab Arianis, fugato Valentis Imp. juffu Eufebio, vi ac armis conftitutus, ubi odio omnium exceptus, plurimifque facinoribus infamis erat ; postea ab Eu-acio Antiocheno , & Magno S. Largitionam comite anno 371. Alexandriam deducitur, & in locum Petri Alexandrini ab iis in carcerem coniecti fufficitur. Episcopus factus, Arianorum, Gentiliumque flipante fatellitio mirè in Catholicos defaviit; ex quibus hos fugavit, illos in vincula dedit, omnes fummis injuriis divexabat. Pars corum ungulis ferreis & loris bubulis, pars ardentibus facibus perufti cruciabantur. De enormi hâc tyrannide plenius Lectorem edocebit Petrus Alex. in Epistola ful apud Theod. 1. 4. c.22. Monachos Ægyptios Catholica fidei tenaces gravifimă periecutione aliquamdiu afflixit; primoribus corum in his Macario, Ifidoro, aliifque fanctifimis viris, in infulam quandam incolarum feritate timendam deportatis. Verùm miraculis Macarii deterritus , proposito co demum destitit, Socrat. 1.4. Sub Valentis imperii finem incunte anno 378. 6-17vel paulò ante , l'etro Alexandriam reverso, ab iniensa plebe Episcopali sede ejectus, conscenfo navigio Constantinopolim statim perrexit, Catholicos (uti eredi par est) apud Imperatorem criminaturus. Verum Valente paule #Gothis occifo, voto fuo excidit. Quid illi exinde contigerit nou liquet. Vir inquieti ad-TOTALIST THE METERS OF THE ME

fragmentum quoddam habetur Gr. Lat.in Concilio Lateran. Concil. Tom. vs. p. 313. Quanam alia feripferit, non conftat. a feripferit, non conflat. ESAIAS, ortu, ut videtur, Alexandri-Laufiac.c. nus patre tamen Hilpano , mercatore , natus, 15.16. Claruit cirea ann. 371. Post mortem patris, divifis cum fratre Parlio facultaribus in Ægypti eremum secessit : ubi constructo monasterio. adicitifque nonnullis fibi vitz afecticz fociis,

TUD 'heile , &c. Secunda quedam Egypri

place, ille veritatis prediter, ille Inporum pafter,

tlle percaulam transcendens latro fecundus ille

Arins, &c. Scripfit Sermonem in Pafeba, cujus

341

4.4.C. 3.V. piezaši, ferzavam literarum fludio, & hofiņizalaseCod bus rezipiondis, fe roum dedis. Plaza de ed docet valladius, quem adeas, qui plaza seli: Videria cruditi, as hilpsis fint, que exant ful Efizir nomino Eremoner XXIX. ad Francejo remo degener, Las. in Biliothecke 1 Para. Calonia edit., Tom. i. & in editione hunori Tom. XIII. p. 38, ceret qui mare vancit Homilianum aix

tor,hand fatis, conflat.

371. PROBA FALCONIA, patriá Romana, no poblifirnt famili prograta, viri confolaris filia, Anicii Probi Prezorio Prefecti, viri confolaris filia, Anicii Probi Prezorio Prefecti, viri confolaris filia, Anicii Probi Prezorio Prefecti, viri su tabet filidorus Hispateniis 9 Jusco Claruii con preferentiis un conformation programma preferentiis un conformation preferentiis un conformation longitudi.

anno 371. quo maritus una cum Gratiano Imp. confulatum geffit. Filios ex Probo fuscepit Olybrium, Probinum, Probum, & Julianum : exquibus duo priores confulatum aono 395 fimul obtinuerunt; Probus etiam eandem dignitatem adeptus eft,& Juliana Claudio Hermogeniano Olybrio (qui confulatum gessit anno 379.) nup ta, Demetriadem virginem filiam habuir ab Hie ronymo toties ac tantopere landatam. Ipía verò Proba non minùs virtute quam generis nobi. litate illustris miras ab Hieronymo, Augustino, Chryfoltomo, Prudentio, Claudiano, & Cassiooro laudes meruit. Cateris miss omnium in-† Epift & flar fit Hieromus †, qui laudes ejus fic deprædicar. Proba illa omnium dignitatum & cun-&z nobilitatis in orbe Romano nomen illu-

ffrius, cujus Sanctitas & in universos effusas bonitas etiam apud Barbaros venerabilis fuit. Ob egregiam pietatem laudar Augustinus, cum ipså id poilulante ad earn feripfit Tractatum de Vidende Deam. S. Chryfoltomi legatos & amicos Romam five missos five fugientes benigne hos-pitio excipere solebat. Qui de causa anno. 406 feriptà Epistolà gratias ei egit Chrysolto-* Epift.148. mas *; quando & Legatos fuos Joannem Pres-byterum & Paulum Diaconum tutelz ipfius commendat. Anno 410-captà ab Alarico Roma (quam à Proba proditione tradicam fuific nonnulli fabulantur) ipfa vidua jamdodum facta, & bonorum jacturam paffa in Africam und cum Juliana filia ac nepte Demetriade confugit ubi ab Heracliano comite miferis fortunarum reli quiisspoliata, vix aliquantisper tutò habitandi locum invenit. Ibi loci cum Augustino amicitiam contraxit; 1 quo scripta ad illam extat prater Tractatumpradictum Epifela num.179. Quo anno mortua fit incertum eft; id certum eam ante obitum possessiones omnes Ecclesia

delegaife.

Extar ab el ante mariti obitum (ut ex fine opofeuli conflat) [criptus Cents Virgilianus de Rebus Devinis Biblioth Patr. Tom.v. Lugduni 1516. Francujart. 1541. Parif. 1578. Calan. 1661.8.

Scripfit etiam Epicaphium Maries, quod fepulchro ejus marmoreo incifum , Roma effoffum est faculo pracedente , & à

MACA RIUS (mine, gente Atypnits, err. Thoulde promise) contact. Months Senzial. Scenerios, Magni Lanconi diffiquits. Clarat (solitora apply in periment ashie conditions with the control of the control

Lamac capa 9.

Seripfit Hemilius Spirienales Lule integrituse que detes Celifiantes, que ab atiquo forfan fequioris feculi interpolate extrat Gr. Lat. Paryl. 539.8. écinie curi Zach. Paltonnii Francefera. 1594.8. denique cum operibas Gregorii Ibanmarung J. Par. (dat. full Pitras 150 d. Monaches Athenja exhibent Socrates & Palladius locis Athenja exhibent Socrates & Palladius locis.

An Cooklam and are primed little as a state of the cooklam and a state of t

bus ab eo fugatis narrat Palladius (qui eo fami-

liariter studmen) Hill Lantier, citylo-Babetur Lantier i sincipus, Raguid Meng, In-Babetur Lantier i sincipus, Raguid Meng, Ingiliari Ferna Roverius Jeinia in Hilberii Moalikiri Rosumais, pag, 14, Verban medidi. Mengili mili sincipus pag, 14, Verban medidi. Mengili mili sincipus pag, 14, Verban medidi. Mengili mili sincipus pag, 14, Verban medidi. Mengili sincipus pag, 14, Verban medidi. Mengili sincipus pag, 14, Verban medidi. Mengili sincipus pag, 14, Verban medidi. Gercoli commensum mili videra, qui qualma Made re Tominiari da Dialogi Dramai Made re Tominiari da Dialogi Dramai Made veto i sidalogi de Raguid medidi. Verban Madigi de Rajiferm ostrate fulla Feldori.

S. Ma-

S.EC. IV.sk An. CCC.

animz justorum & peccarorum: quomodo separantur à corpore, & in quo statu manent

Interprete H. W.

N Obis quondam in eremo iter facientibus, vidi duos Angelos S. Macarium ftipantes, alterum à dextrà , à finistrà alterum : cumque una progrederemur, tepertum est cadaver cens & fortidum Fortocem persentiscens S. Macarius nares fibi manu obstruxit donec tranfiviffet, Similitet fecerunt & Angeli. Id videns fenex, dixitillis, An & vos etiam mundi fortorem subolctis? Responderunt illi, nequaquam, te ve verò nares occludentem videntes, fecimus & nos fimiliter : nos enim fortorem mundanum minime fentimus folum autem animarum peccatricum fotorem fubolfacinus; pari modo ac tu cadaveris iftius fortorem avertaris. Dicit illis fepex, Notum mihi facite, quafo, utrum in hic vità vel post mortem fætidam peccatorum animam fentiatis? Et quomodo inter peccato-

rum animas, illas que in Dominum crediderunt, 2b impiis non ctcdentibus digno(catis/Id mihi dicite si gratiam apud vos confecutus fuerim. Dixerunt Angeli; Aufculta, electe Dei Macarie. Peccatrix anima dum adhue in corpore manet, malarum actionum fortotem emittit ucadam, post mortem verò majorem multò. Actiones enim fur animam manifefté prenen-tes, tenebras illi nigramque inducunt dicam. Anima enim ex naturà fuà lucida & pura eft, immortalis quippe lucis spiramen : in corpore au-tem posita, si illud bene non gubernet, a peccato quodammodo polluitur, ilta quidem magis, illa verò minus. Quomodo autem anima è cot-poribus, tam fidelium quam infidelium libetan-tur, audi: & terrefiria feu vulgaria cœleftibus omnino minora effe putes, Macari? Quemadmodum enim à terreno Rege missi satellites ad apprehendendum aliquem, supervenientes vel invitum conffringunt. Ifte verò rimore tremit, ipfamque militum ad iter vi trahentium præfentiam exhorrescit pari modo cum mitruntur Angeli animam (eu justi seu injusti accepturi, timore tremit ista iplame; tertibilium & inclementium Angelorum prafentiam exhorrescit. Tunc facile enim fentit anima inanem effe debilem ac inutilem omnino divitiarum, cognatorum, atq; amicorum copiam affantium lachrymas ac

nanias videt ; spia verò ne verbum mutire po-

telt,cum nun pam antea ejuldem modi evoca-

tionem experta fuerit : quin & infinitam viz longitudinem, diverfamq; vitz inflituendz ra-

tionemmetuit Contriftatur etiam prefentium,

poris infortunio. Hujusce separatione dolet;ab

co quippe cui iamdiu confuevit, disiunctatcum

unicam ac folam confolationem, que ex pro-

pria oxoritu: conici mia habere non pollit.ni-

fi bonas actiones coluife fibi confeia fuerit. Ta-

uorum est n potestate, Angelorum inclementia. Omnibus quinetiam compatitur, ipi

S.E.C. 14 S. Macarli Alexandrini Sermo de exitu To ayin Maxaein 18 'Ahrendine 267 8. shaccc Difode finatur nei auspruden, n auc zweigora da ra ou nar . nac

> Ori dudderum inum in vi igine, aller die ayying omaning inter the aye Managin, molad quas, Colon Ingengere zeigeber an Cer is about & i app Maries & bruhac ominant of ities and the inst purities. tus i magindur Emisseu d nei ei drygene stucke nei liù è yèseu , sinte aums, , qui chies stucke Degineire niu documen i nocue. Oi d'ann, èxi ne stuctor ukā cī iliene , immungli zgi ipsie šrus ipsie K i derulius T riepu ir siedneipsie, ada zgi Kouhias + 40xin + apaprudin bedeganipada pairts , is reims es the document & Ingrapant to re ionegete est i jeun dign aunit, geneim-ni pas, adjanadi , sin , i deride dugit i mungrudin , is ti Çoğ tauti middelig , i po January ; and must rote duxat Tapagranar, mus Francis ; qui mui mic docçue Tajaquadam, más 3 tu nedos mentelativa. º anthos, to pa me-mediativa [* desen;] árum pas, á dese que "Voxbaria co domino quio. Kai o árgadas éras , áscere, MS ayile-colativa § els Massige. Il hagerande docçue qui posib. En âm de to riverse tida tio casión médicas lesder imidum, "E 3 Junum mite Wier. Ter 38 maine Georgie Omengen act war motion est persander they arry afterior is to Luxi xat law the Curtaire ege nafnege beier, in g abmerre Dume tudirque. And is to count ground ; ver no Belu & merinsten, mangeben frie maren in Taumerine , i all mier , i f baffer wi jaue в Сода ок так спратие харьванский тогата an amour acurer , sai morar Olivea e musi, gendun Daylow tin Imparias stude from , Manage. ware & ex & Proprie Buendus Somerhindon con . Intelligen vel traymeie ried Municiae Buderue, bru und oner Songa-tin ausgrund, Kanutriare tu Dico, get trium the consense tim ballegie an Sommitter applicant. Kudujā 38 vint i dogi dinger zai didusī galdin. Ganā vintumdir I a mairu agu evyyerār gai gidur megerier' mi fangen tol rat Seine F menritus album) , pa dadien i abine berled i Marieta grand angaduna marte adien , M dien g est et aweger & the , and the combinylui i dayuyit. Emixerau I va tir ien ien pliner dexerue decumolis memigen I va Ter merne , gei ti & emunt@- eun Βοροί του τώτε ἀπόζεξου, ως τέτε & ζωυθεία χωρεζειδής μίαν του μέτω αθαμωθίαν με δωναpfin iger on f eineis Cumbir . si un inr na-Air igyar state taute circles. H mains duxe gei mei & imdierus & neit , ini & emeiter@ ahansirrus sein? Kai i atter Manies@- My

Table ti cm ; nighti pe , Biopet ipen , and F-

Forte lo war and Bis

SEC IV. on bulustown; brude on the meneur about BALCOC. 20) de tij F. quique qui tij O. qui tij M. atter-Cinde to Grade to the continue organization Coming

madricario , in is idead on title to make men dong yletter Kni i ayyer@ for iliv and our in another to in contain and Continue on t Oak girady, and in inveging agi in Thiyou aid periesa to the current airest sungingon a Give gigned and contrator manife to the THE TRITY SHEEPS PRINCIPAL THE PROPERTY OF THE OW manie, a Douglas of Baileur, a Songuelde E rumano. Nice) i borci ali Sarina artici sunincenti attari omniziono airlini arzina, in lantrancent attar-Coni turia airlini in tii cannaina ii oni attarxeriposar , ago d'exme port) de vira. Tele pe die ημέρας συγχυρίται ή δυχή άμα τος στινίτο κά मां बंगुओबर माठीनाज्ञ , शिक्ष विशेषात्र , जीते में गून्ट में देश क्रिकाम्प्रकाल-पैक्स बेमीक्स माने में दर्जान, spoluge sid ser actent sure ing. aufer in pliene Ceres mare bener the reside mires i 5 brage-TO Voca aniportus of views , des eins emi-From toyalest the demoratur to 3 reits int-

You have in you had not make you before the work of the West had been a subject to the work of the wor Kunera & Ois the universe. Lance (see away, it is concern to they a begin to concern to the they are the are they are the they are the are they are the are t natuarfin i toxi & imiegic Januatira i Belacam ? ivremelu raras Gebr 2, rains Tai-& Itugun i boni usmantel & Antantari « Τουρίας , εντής αγχας το το συμένα του. Επο & έξει ξε αξμαρίκας Θυσίδυποθ , θευρίσκο τές Συπλασίνει θ΄ άγμου , αγχεβ λυπείωθ εξ παθεργούνται εξαυτίκό , λεγκεπ. Οί μια , πως έματασθέω ἐν τὰ πόνεμο ἐκαινα , ἐν παίς Θπθυμένας Ε΄ βέν de al marianti el gir in marian en a della con la della con la della con la contracta de la co Ain , & in Window to Bea of m mimer , draw naya atrasta & xaesto & & difer rainer. Of

o axio-accountie is expense in the xiena as de un seronadan el aumaine , de igredon à at Examiner miles If her inderene meriferen, en on-Tres [reci] in Trapio un il ir ; olecia volument Levens; main & me april maixe a mary curies ? si je moi cente must sentire g Bin n' g ên aprimer ikinen et pen , thi ès ériya ranga Kikas épányan , this aisines ntaxias érreniples i men , a miner an ; mie men , mie imeladia ; in alla , ini por ibije dungerra nui Bendierni pon Sweet na ya a ablie wing of lifet & rogie. Mem В по Эмирова жания так харду Т вкаши со так if implient, water district) that F applian air mornimien & Gir. Katar is morphise is to 9. nichten derregier is werchteger inndem Grie & An giveran aladon a Da & martin dermits nampa-

anima; Per duos enim dies permittitut anima; ab Angelis fui fatellitibus flipata, in terta, ubicunque velit, obambulare. Que corporis igitus amori mancipata est anima, aliquando domum, in qua separata est, circumvagatur, nonnunquam sepulchrum, in quo reconditum est corpus,& ad hunc modum biduum exigit, portus ad inftar cadaver four quarens Pia verò anima ad locos in quibus justitiam operari consuevit, abit. Tertio autem die omnes Christianorum animas ad cœlos adduci jubet, qui die tertio è mortuis refurexit, Christusonnium Dens, ut refurtectionem ipfius imitatz, Deum ornnium creaturarum adotent. Bene igitur motem islum retinet Ecclefia, ut oblationem & orationem die tertio pro anima faciat. Post adoratum igitur Deum, ab illo mandatur, at diversa amœnaque Sanctorum habitacula, & Paradifipulchritudo, anima oftendantur. Illa omnia perdifcit anima sex integris diebus Deum omnium conditorem admirans & collaudans-Illa omnia videns anima derepente mutatur, & dolor is fui, quem in corpore pofita patiebatur, oblivifcitur. Sin verò peccatis obnoxia fit, cum Sanctorum voluptates videt, contrillari feipfamque condemnare incipit, hujulmodi feré verbis ula; hei mihi/quantă în illo mundo laboravi stultitiă, în cupiditatibus vitz occupata. Maximam vita partem ofcitantet decoxi, neque Deo, uti par erat servivi, ut & ipfa gratiam gloriamque istam confequerer. Vz mihi mifetz, adhucanimo meo infident curz & intempeftiva follicitudo, quibus illo in mundo diftinebar. Quid mihi jam profunt vineta cuz plantavi & oliveta qualem verò mihi utilitatem conferet, quem possedi, aget/Quid demum hie mihi proderit auri pondus? aut quale mihi commodum hoe in loco dabunt divitie? Hei mihi/ fruftra laboravi;Hei mihi/quòd ftulte vixerim. Hei mihi exiguitemporis glotiam amavi, z ternampaupertatem obtinui Hei mihilquid passa fum / Vz mihil! quomodo obtenebrata

rum Abbas Macarius, Itane verò: Domini mei.

id mihi etiam explicatum detis oro. Quando-

quidem ex patribus traditum est, tertia,& no-

na & quadragelima die oblationem pro mor-

tuo in Ecclesia Deo reddi, quid ntilitatis exin-

de anime in exitu redundat? Dixit Angelus; Nil

inopportune neque inutiliter in Ecclesia sua

fieri concessit Deus, cœlestia verò & terrena ip-

fius mysteria in Ecclesia sui fieri concessit Deus

& celebrari justit. Tertio enim die factà in Ecclessa oblatione.levamen doloris, quem à corpore feparata fubiit, ab Angelo ipfam apprehen-dente accipit anima defuncta quoniam gratia-

rum actio & oblatio pro ipía in Ecclefia Dei

apparata est; & exuide bonam spem concipit

gele mirtui de rij fily i, delfen mirij rei betier noritarurius ab Angelis ad adorandum Deum adducitur. Bene igitur Ecclesia die nona liturgias pro defuncto offert & oblationem celebrat-Post secundam autem adorationem rursus ab omnium rerum Domino mandatur, ut in infernum deducatur anima,& por narum loca ibi polita, diver faque inferorum elaultra, & diver fe illi oftendantur impiorum pœnz, quibus affidentes peccatorum animz affidnò lugent, ac dentes firidunt. Pet hafee

N a

fum ? Non novi fanc , vz mihi / Nullus mihi

auxilium ferre potell , ut & ego etiam mifera Domini gloriam confequar, Poliquam totum

justorum gaudium sex diebus anima inspectave-

onarım diversitares circumfertur anima dies triginta, contremiscens ne & ipsa forfitan in illo loco incarcerari condemnetur. Die quadragesimo sursum iterum ad adorandum Deum reacitur: k runc fecundum opera illius locum illi,ubi in aternum affervetur, indicit judex. Benè igitur in Ecclefià celebratur in defunctorum & baptizaçorum memoriam. De animabus verò sur facrum baptifma nunquam receperunt, res que facrum paptuma munques fele pari modo non habet; fed in eo cafu Angeli inclementes animas non baptizatas è corpoaccipiunt, verberantes illas & dicentes; Adefdum impia anima; quis Dominus tuus ome Deus quem scire poluisti, in mudo secura denés Nunc verò eum agnosce aternis addicta penis. Dein ad primum usq: coelum illam adducentes. eam fiffunt illique longinguo oftendunt Angelorum omniumq; coelettium potestatum gloriam, dicentes; Istorum omnium Dominus est Jesus Christus Dei vivi filius, quem agnoscere & adorare noluilti. Apage abhinc verò ad tui finnles impios eorumque principem Diabolum abdueta in aternum ignem apparatum Diabolo atqu angelis ejus quos in vivis adhuc politatanquam Deos adorafti. Poltquam ista dixistent Angeli,servum Dei Macarium amplexi, è conspectu nostro evanuerunt. Nos verò gioriam reddamus Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, nunc & in facula faculorum, Amen.

Aurieu & Sabiou muia & ale , & mit Film SEC.W. th Bir Andiere maire, sie de magande linha ai An COC. форм т принутикам Винакая Эригос и Врухить rie bilifac. n. do 7 mairan davogais ? 1984 שששע ביישור ג שולים * פעלים ל פולבשם ישוש des i miri co til miero nero na langelig Colaificat. B TE M. EMING AND PINE BEALD SELECTION OF THE XVENU. ny men dantie meje ni loga actrevident nestie? nти в трафилация. Какая октанаты со те смале-Ψ Φοχών Ψ με ίχεσών βαπλομα το άγους έχ έτως and [* Sorreit] apply Sormer Lauferson me "Voxfee. aduless don is sima & river more to stone tupes me, But in mien Bie dogi, he i desertine ou it mirrus uies@-ils in Bitnesat younge, is airten d'ayunt is to שינושו ליום ביו של שוויוש הילושים שות לשיר שונים שוד ער לפוצע מו דינה דינה לפוצים ל ומותו בחיני עמים שינים שינים ש dife + appleare i walartie i parlar devautes, Attorte ratus attactus Kiejee ien lurie Xeagie i nie A Bun & Caribisio in Widgens grann i, westenribenand drug Dien meir rue bueine derler, i, ? Terur ajyou to diadeau, acm my in almer to becque plier, รับ คิดตัวงาน จุดา หรือ ต่างรูปรอกร ดอกรได้ร ปร รับ หือ จระ อัด Gris เสรายนายคาด. รัสต์โด ค่าที่จาก ณี สำรุงภอ นี้ ต่อกลentulion ? Linus & Gen Managers, attares; igirere att eum. Hueit f defer einnriudunge zu meret , bei zu रक्ष में का बंदांच कार्य प्रवास कार्य है जारे है और पहेर बंदांच्या प्रवास morar, Aurt.

373 MACARIUS, genere Ægyptius, Magni Antonii etiam discipulus , cui morienti aftitit, claruit eodem, quo priores, tem-pore: ab iis verò prorfus diverium effe pro-bat Petrus Pofimus in Prolegom, ad Thefaur.

Afcet-cui fuccinit Oudinus Supplem. p.29. & in hac quidem fententia nos acquiefcimas-Scripfit Opufcula VII. viz. De Cuftodia cerdu , De Perfettione in Spiritu , De Oratio-

ne , De Patientia & Diferetione , De Elevaeione mentis, Des Charitates, De Libertates nouves. Ista nuper edidit Gr. Lat. in Thesauro fuo Afcetico Petrus Polinus Soc. Jefu Thelefa 1684-4". qui & Homilias quinquaginta (de quibus fupra) huic Macario ascribere non

A M B R O S I U S, origine Romanus, or-tu Gallus, nobili & fplendida familia natus eft anno cccxxx111. Patrem habuit Ambrofium, Vir. Ambao- tunc temporis Galliarum Pratorio prafechum; quem Arelate , Gallia Narboneniis Metro. poli, domicilium habuitle probabile eft. In cunis adhue vagientis & aperto ore in area Pre-torii dormientis pueri fubitò infedit ori examen apum; quz cum ingrediendi, egrediendi-que vices frequentifient, in fublime tandem evolurant. Quo vifo Pater juxta deambulans , Si vixerie , inquit, infantulm ifte , aliqued maeni erie. Puer adhuc cum Rome ageret . & matrem viduamună cam forore, ejulque comi-te Epifcopi manum ofculantem videret, ipfe tis dextram obtulit, lepide dicens, Sibi id ab rum effe memorabat. Omni facularium literarum genere perpolitus, causas in Auditorio

fuccellu egit ; ut Probus Prztorii Przfectus eum fibi Confiliarum afciverit : mox etiam ingnia Confularia ei detulerit , commissi ipfius regimini Liguria & Amilia Provinciis, esque proficifecnes mandata dedit his verbis, Vale. age, non me I udex fed ne Epifespus. Provinciam ingreffus, Mediolani lares fixit, donec anno cccl.xxiv.mortuo Auxentio ejuidem urbis Episcopo, & de novi Episcopi electione acriter contendentibus hinc Catholicis, inde Arianis; cum res jam in nervum eruptura effet , adeft Ambrofius, ut authoritate fuà paci publica con-fateret: cum fubirò vox quafi infantis in populo auditz eft, Antrofom Epifopum. Voci ac-clarafrant, calculique fuis approbarunt Epi-fcopi & populus aditantes. Refilir Ambrofius & detrettato munere fugă fibi confulit, tandem precibus farigatus & à populo pene co acus manus dedit.Primò igitur baptizatus(erat enim adhne Carechumenus) facro muneri ini ristur , Valentiniano Augusto qui gestis om- Theo.1.14 nibus interest, in hec verba erumpente, Gra- 6-7tian tibi ago, Dem omnipotent, & Servator nofter, quod buic viro , cui ego corpora commiseram , en anima regenda commisera , & eleltionem meum just am fuise declaraverie. Episcopus factus bo-na divendidit, & in pauperum usum erogavit;&c commilia fratri Satyro rei familiaris curà, ftudiis Theologicis se totum dedir ; in quibus Simplicianum Presbyterum Romanum Epho-rum fibi adhibuit. Circa an. ccci xxvii. Barbaris gentibus in Imperium Romanum irrum-pentibus, in Illyricum fugit; qua occasione, ut videtur, ufus , Romam etiam petiit : ubi virgine fororis comite manum ejus pro pio hujus avi more ofculante , Ecce, fubridens, inquit, se Prafectura Pratorii tanta, eloquentia, tanto dicebam sibi , facerdeis manum efenlaru. Anno

CCCLXXX.

SAC IV-ab cocuxxx. frendentibus fruitra Arianis A M. CCC. mium Sirmi Epifcopum conftituit. Anno fe-

quenti Synodo Aquileienfi prafuit, in qua ad-versus Palladium Arianorum antelignasum difputandi partes in se suscepit & seliciter peregit. Anno eeel xxx111. Maximus Britannus Im perii faices arripuit; & commisso ad Lugdusum prælio Gratianum Aug. dolo interfecie Miffus igitur à Valentiniano Imp. ad Tyrannum Ambrofius authoritate fua & eloquentia effecit, ut Maximus in Transalpinis provinciis fese contineret. Intestinis hifee Imperii motibus animati Gentiles ad cultum frum redintegrandum vires animosque sumpserunt, causam agente Q. Aur. Symmacho Romz Przfccio, eloquentiz laude celebertimo. Hinc nobile illud ipfum inter & Ambrofium de Ata Victoriz restituenda certamen ; in quo longe superior evafit Ambrofius, ita ut Symmachus non

modò caufa exciderit, fed & panlò post nrbe pulfus", & rhedz vili impolitus extra centefimum ab Urbe lapidem manere ju fus fit. Silentibus Paganis infurgunt Ariani, Jultinz Augufix, filione Valentiniani Aug. patrocinio fre-ti: unde anno ccc1xxxv1. ab Ambrolio, militari etiam mann ufi- poscebant, ut Bafilica iis tradetentur. Ils viriliter se opposuit Vit Sandiffimus , & confernatos civium animos tum prasentia sua tum precibus confirmavit ¡Harericoloue voto excidere fecit. Tot, tantifone ab Imperatore injuriis lacessitus secundam tamen ad Maximum Italiz minitantem legationem obire non gravatus est; ubi cum Tyranno prohixo fatis colloquio intrepide egit; verum re infecta rediit. Tertio posshec anno facta est barbara nimis & truculenca Theffalonicenfrum czdes Theodofii justu perpetrata; quem proinde acerrime reprehendit Ambrofius; nec ad Ecclefiam illum priùs admittere voluit, quàmlon gam & publicam pornitentiam peregifiet. Anno ceexcii. Valentiniano Arbogastis insidiis fublato,& Eugenio tyrannidem arripiente, Ambrofius relicto Mediolano Bononiam ferececepit, inde ad Faventiam profectus, tandem

gatus, renuit, respondens, Non unter ves vixi, ut pudeat me vivere: nec timee mori, queniam banum Dominum habemus. Obiit pridie Nonas Apriles

anni ecexevii magna funeris pompa in Bafilica

que virtutis venerabilis; invicti animi Praful, qui

Judzis, Geneilibus & cuinfcunque generis Hz-

reticis animose reflitit; literarum Gracarum

wque ac Latinarum peritifimus;unde è scriptis

Patrum Gracorum, Origenis puta, Didymi, &cc hortulos suos largiter irrigavit : in hoc laudan-

Ambrofiana fepultus. Vir firmma pietate,omni

Opera, qua extent, genuina.

H Exameron seu de Opere sex dierum libri VI. maximam longe pattem ex Basilii opere ejuddem argumenti descripei. De Dogwinze bomana condicions libellus. De Paradia Liber.

De Cein & Abel tibri IL De Noe de Arch Liber. Ex Ambrofil libro de Nes & Aren locum quendam profest Auguftinus contra dozs Pelag. epift. l. 4. e. 11. qui in

isto non reperitur. De Abraham Pariarcha Libri II. De I face & Anima Labera De bene mercie Liber.

De Incob er bratit vicit Tibrill. De E fin free de fugi feculi Liber. De Joseph Proriercha Liber. De benedictionibus Parriarcharum Liber.

De Arbere interdicia. Annuationes in Exeds cap. 8.16.24.30-31. Annatationes in Levitics enp 10.11.36. Annesationes in Numerorum cap. 33.38. Annot.

in eap.33. Tracturm de Mansienibus 42. filsorum. Ifrael vulgò dicitus Annatationes in Demeronomii capit 22,

Apologia pro Devid strer. Apologia pro David posterior. De Elia & jejunio. De Nubathe Jefrnelita

In caput 6 libri 4 Regnm Sermones IL De Tobin fen adversus Faneratores. De Feb.

Serme in caput Septimmm Job. De interpolimiene David Libri III. & Apoloin fen Enarrationes in Pfalmes 1. 21. 35, 36, 57, 38, 39, 40, 41, 41, 42, 45. 47, 48. 50. 61.

Tructatue in Pfalmum 104-Serme in Plalman 100. Sermo in Pfalmum 117.

Sermo in Pfalmum 118 Enarraziones XXII in Pfalmum 118, Florentiam; unde victo mox Eugenio domum De Solemone Liber , fen in capue 30. Prover-

tedilt. Exacto quadriennio fati fui conscius mortem fibi ante Pafcha anni cccxcv11. obven-Enerrationis in caput 30. Proverbierum fragturam pradixit. Pradictionem ratam babuit nentum.

Deus. Annos enim natus LxIV.in morbum inci-In cupue 21. Proverbierum , fen de muliere. dit: & lecto affixus vitam fibi à Deo precibus impetrare obnixé licét à Proceribus Urbis ro-In cuput 4. Ecclesiastis, sen ad Clericos Exber-

> In cuput 3. Ecclefiaftici. Incapus 1.5 52. Efaia Scrments II. In Hieremia enput 16. Enarratio. In Danielis capus 13. Sermones IL. In capita 3.6 Afone Enarrationes II. In Micheen observationer IL Incapita 1 6 2. Aggas observatio In Malachia caput I Sermo. Commentariorum in Lucam Libri X. anno

cccuxxva (cripti.

dus, quòd suppressis loliis Hores decerpterit. Sti-De Officias labri III. codem anno scripti. lo ulus est conciso, arguto, tesfellato; & qui Trnctuens in Symbolum Apostolorum. De Fide ad Gratinsum Imp. Libri V. De Sperien Sancte ad enndem Lebri III. quos Ambtofium ex Gracis Didymi bonis Latinos

Senece facundiam, molliori tamen venà, imitatur.

1684 81.

emento Patrum Jac. Hommey Parif: S.E.C. IV

S.E.C. IV. feciffe non bonos feribit Hieronymus* (tacito Supp ab An.CCC tamen Ambrofii nomine) nihil ibi diale ciicum, *Pratation nihil virile atque diftrictum,quod Lectorem in affenfum trahat, inveniri arguens. de Sp.S.

Orațio funebris de obicu Valentiani Imp. Orațio funebru de exceffu fratris fui Satyri, De codem ac fide resurrections Oratio. Oracio funebrus de mores Theodofii Imp. De Incarnationis Dominica Sacramento.

De mufterie Pafeba. De Pafchalu celebritatu ratione.

De fide refurreitienst liber auloung. Liber de missandis, ne alter de facerdocali dignisare, an Ambrolii fint, merito dubitari potest, utpote in quibus nil succi & spiritus Ambrofiani inelle videtur. Certè de postcriori, ait Theoph. Raynaudus, Erot. X. de bonis & malis libr. p. 124- eum Anselmum potius redolere quam Ambrofium-

De Sacramentos Libri VI. qui non tantum à Theologis Reformatz, fed & Pontificiz Religionis quamplurimis Ambrosio abjudicantur; scripsise quidem Ambrosium sières de Sacramentis certifimum eft, qui vero hodie extant aut ejus non funt, aut adco infigniter interpolati ut novam plane faciem induerint. Desiderantur in his quæ ex illis citant Augustinus & Bertramus; aliam exhibent S.Scripturz verfionem, quâm quâ in genuinis operibus ulus eft Ambrofius ; repugnat flyli diversitas patre mellifluo indigna; repugnant haud pauca a fa-culo Ambrofiano aliena. Vidit hac omnia ac ingenue agnovit eminentist. Card. Boña de reb. Liturg. lib. r. c. 7. §. 4. ubi hoc opulculum non 111/1 ab Octavi & Noni Szculi scriptoribus tanosam legitimum Ambrofii fortum laudari fatetur.

De Sacerdotali diguitate De Ponuentà contra Novationes Libri II. De Virginibus Libri III. forori Marcellina inferipsi, Ambrofianarum lucubrationum primi-

tiz,anno eccuxxva feripti. De Firginis influncione ad Enfebium Liber. De Hormsime ad Virg

Epiftolarum Libri VIII. Hymnus, Te Deum, coelitus,ut fertur, dela us , & inter baptizandum Augustinum ab Ambrofio & Augnitino alternis verficulis recitaratus. Videtur verò ab Ambrosio co tempore compositus, quo Ariani omnia susque deque miscentes Ecclesiam militari manu obsederunt, ut fatifcentes Catholicorum animos refocillaret. Vide ouz de hâe re habet Ambrofius Orat.

in Auxent.p. 128. Sermanes Il.de Nasali Domini; quos primus edidit una cum aliis quibuldam Chr. Daumius Cygnes 1670. Disputatio cum Palladio Ariano, que apud Vi-

gilium Taplenlem habetur; cujus merum figmentum cam effe , abique justa tamen ratione, contendit Chiffletius Disputationis hujus 1.2.c. 6.exhibet Expositionem sive Symbolum Fidei Ambrofianz.

Commentarii in Cantica Canticorum, Recapitulationes. Duos hofce tractatus und cum Symbolo przdicto nuper edidit in Christi. DUBIA.

E Virginis formà vivendi ad Virginem de-De Virginis lapfu ad Virginem lapfam, Ni-

czz Aquilienfis Epifcopi effe videtur; de quo vide Gennadium de Serspo.c.22. Libri de Viduis, iple meminit Ambrofius Comment in Luc cap. 21. p. p. 147. eftergo inter ejus genuina repo-

Hynni aliquet, ex quibus nonnulli Ambrofii videntur , st ille Dem creater omninm , & ille Eserne rerum conditor , quorum meminit Augustinus; alii verò ambrosi certo certius non funt, ut ille Vexilla regis prodensa,qui Fortunati

De Vidnis Liber.

SPURIA.

Oncienes XCII. viz. Conciones de Tempo. a re , Conciones de Santtes, & Conciones brevez. Maximi Taurinenfis effe conjicit Job. Cofterius; certé corum plurimi inter Maximi Sermones leguntur. Sermo ultimus, De Baptilmo Augustinini , inepti cujuldam nugivenduli est. Vide que habet Bellarminus de Scriptor, in

Ambro(p.129. Serme de Purifications B Virginis. Precationes ad miffam due.

De Vocasione omnum gentium Libri II. Ambrosio malè rributi, ut in quibus Pelagias & Semi-pelagianorum mentio fit,ut de ftyli diffimilitudine jam non dicam.Profperi cujufdam elle omnibus jam notum est. De iis vide plura in Prospero

De Filii Divinitate & Confubftantialitate adpersies Arianes Liber quemVigilio Tapfenfivindicat Chiffletius.

Commentarii in Epiftolat D.Pauli. Scripfit quidem in Apostolum Ambrosins; sed opus istud interiit. Hoc de quo agimus, Hilarii Diaconiest, in quo notandum tamen est Commentarum in X priora Epiftola ad Hebrass Capita, Hilarii non effe (nec enim Hilarius aut ulius alius Latinorum ejuidem atatis aliquid in Epiftolam cam (criplit) fed a falfario quodam affutum

esse, partim ex Chrysostomo, partim ex Hieronymo, contextum Commentarii in Apecalypfin B. Joannis quibus urime palim insperse leguntur Gregorii M. fententiz : in quamplurimis MSS.Codd Berengaudo inferibustur. Quifnam fuerit iste Berengaudus, an Berengarius (uti vult Balaus) an aliug

De visierum verzusumque confictu. Exposesiofidei secundum Symbolum Nicanum, ex libro primo De Fide ad Gratianum ex-

uifpiam,non fatis liquet,

De Spirien S. Libellen, seu potius libelli Fragmentum Ambroffi quidem non eft, opus tamen perantiquum.

De Concerdia Matshai & Luca in Genealogia

SEC IV. MANCCC.

De Punisentià Liber, cum Exhortatione ad peragendam pœnitentiam,& Epiftola eur Deur permiferio Monachum quendam à damone vexari. Victoris Scriptoris Africani eft , Victorem Carrennensem esse recte nonnulli, Tununenfem alii volunt.

De origine & moribus Brachmanorum. Extat tum in recentioribus Ambrofii Editionibus, tum Palladio de Gentibus Indiz adjunctus, Landini 1665-4".

Exposicio in Cancica Canticorum, ex Ambrosis Libris excerçia. Epiftola ad Domesriadem , que inter Ambro-

fianas ett 84. Prospero recte ascribitur. Epiftola aliques Gentilsum Philosopherum en Ambrolii vertione.

Extitit olim liber Physiologus ab Hareticis conscriptus , & B. Ambrossi nomine signatus, in Decreto Pscudo-Gelasiano tanquam apocryphus damnatus. Extat MS-ho-die in Bibliotheca Lambethani liber Phyfiologus dictus carmine conferiptus, an cum Pseudo - Ambrofiano idem tit disquirant

Cum in recenfendis S. Ambrolii operibus Miffe Ambrofuna nullam habuimus rationem, præftat de eà hic paucis agere. Eccle. fiam Mediolanenfem, quod & aliis tunc in more politum erat, fuas olim folennes precum formulas habuitle, ritus fuos peculiares, nemo qui in antiquis Ecclefiz monumentis hospes non plane sit, dubitare potest. Quin nec defant, qui nobis persuadere velint, Missale Ambrosianum à S. Barnaba, primo (un volunt) Mediolanensum Archiepiscopo, ejusdemque Ecclesia fundatore suisse adornarum, à S. Miroclete auctum, tandem à S. ambrofio in hodiernam formam redatum, ab coque nomen traxifle. Sed nugas venditant, qui talia nobis fomnia narrant , nec vel levissimum ex veteribus testimonium proferre potturt. Primus, quod sciam, qui disertè meminit , est Walafridus Strabo circa an. 842. qui lib. de Reb. Eccle (c. 22 refert . Ambro fum Mediolauensem Episcopum tam Miliz, quam czterorum dispositionem officiorum suz Ecclefix & aliis Lieuribus ordinifie. Ouz & ufque hodie (inquit) in Mediolanensi tenentur Ecclesia. Si vero ipsum Ambrosium auctorem non statuerimus (quod onminò inccrtum eft, pulloque veteri nititur testimonio) probabile est Compilatorem, quisquis tandem fucrit, plurima ex ipiius Ambrofii feripcis defumpfifle,quz à fequentium izculorum archiepiscopis (ut in hisce fieri solet) mite aucta & interpolata funt. Milla ambrofiana, prout hodie habetur, tum rituum ordine, tum ritibus ipsis, precumque dispositione tum à Romana, tum ab aliis admodum discrepat ; iu Psalmis & Lectionibus ex S. Scriptura petitis antiqui versione Italica, non que hodié obtinet vulgată, utitur; longitudine superat Romanam, hac in re Grzeis potius confona, quia Mediolanenses priscis Gracorum vestigiis firmiùs inhæferunt, quod ad Liturg. S. Petri notat Lindanus, & ex co Bar. Gavantus Thef. S. Ru. Tom. L. Part. II. Tit. xv. p. 188. Linureix

Ambrofiane ordinem nobis depingunt Jof. Vi- S&C IV.ab cecomes, & ipie ambrofiani Collegii Doctor, An CCG. de Ris; Miffe lib. 2. Card. Bona de Reb: Lirurg

Lis C. 10. p. 89. Jo. Mabillonius tum de Lis ture, Galic, Lt.c.1. Num. vis. tum Itin. Ital. p. 15. ne alios commemorem Millale hoc Ambro fianum edidit Pamelius Linng. Eccles. Lat. Tom.1. p. 192. Duas alias Editiones recenfet Mabillonius, evz. ann. 1560 , & 1669. fed tum à Pameliana, tùm à se invicem haud parûm discrepantes, quibusnam verò in locis prodierint. non indicat.

DEPERDITA.

Ommenterii in Eliian. Commentarii adversus nonnulles Platonicos five De Sacramente regenerationis er Philesophia Liber cujus fragmenta quedam habet Augulti

nus contra Iulian.l.2. Elucidationes & Homilia in library Savien.

Expositio in omnes D. Panli Epistolas. Sermo de Judicio Solomonis.

phiese.

Carecinfons Exiftolaris ad Fritigilden Mar. concannorum Reginam. De puerelis aratie institutione ad Panfo-Prodierunt Ambrofii Opera Bafil. 1491

1527. 1538. 1567. 2. vol. fol. cura Joan Cofterii (que accurata est editio) Roma 1580.1585. (cui editioni præfigitur ambrofii Vita a Baronio (cripta) in hac vero editione quamplures navos notat Nic. Faber Opulc.p.315. Parif.1529. 1540. 1549. 1586. 1607. (cui editioni accelle runt antea inedita Epifiela & Sermenes plurimi viz. Episcoporum Concilii Aquileiensis Episton la ad I mpp. Augg. Acts Concilis Aquileienfis contra Palladsum & Secundianum Arianes. Eorundemad Gratianum, Valentinianum, Theodofrom Impp de habitis in Concilio Aquilesensi & derebus Ecolofiarum Orientalinm Epiftola. Eorundem ad coldem de habitis in codem Concilior de fattione Vr fami Antipapa Epoftola. Hymm plurims, Expositio Symboli Nicanicontra Arium & Photimus De Origine & meribus Brachmanerum.) 1614-1632. 1642. 1665. Acuratam editio-

nem nuper adornarunt Benedictini Parifienfes,

quam etti fedulo ourfitam nondumtamen vide-

recontigit. Sebafiani Alla apud Bolland. 20,

Jan.hac ambrotio postro ex Monacho Suessionenfi anonymo vindicat idem Bollandus, certe

ambrofius nonnulla de Sebaftiano habet in

Pfalm, 118. Hzc Sebastiani Actatantise facere profetetur Colomefius ut pancifiena iis aquan-

da elle existimet. HEGESIPPUS, qui, qualifve fuerit, Eruditis inter se non bene convenit. Liceat nobis de co ciusque libris tria in medium proferre. 1. Historiam de Excidio Urbis Hierofolyssitana, que ejus nomine circumfertur, videri folummodó laxiorem Josephi versionem; quip-pe pauca apud illum habentur, quz m Josephi libris partim De Antiquitatibus Hebraicu, partim De Belle fudeice non reperiuntur. 2'. Hegelippi nomen ex Josephi, idque a Josephi no-

N 4

SECTA in mine formstum effe squaria rem appoint naACCC-tra P. Colonellain in methodensia perventilari Paulo p. P. C. II. Volit erab Joleph namia Plegalipilaria per solitaria per solitaria per solitaria per perinta per solitaria per solitaria per solitaria per figirate ... JOSEPI LIBER QUINtitia lacerprenti pilifa D. Anheriolam, silican D. Ambretii evigaese. Ambretii efi parter Goldensome Coderia More form More form III. Balliotheca Anbrotilam vidia Res. Peter Malliopini fini fata p. a, solit meta libino PIT SECUNDUS. Antropic Pipiqua de Grass readjalis (E. Alterio). Pipiqua den platfata di stroppe frequentes, orden verboguna aggiria stroppe in delicità habitetian platfata di stroppe frequentes, orden verboguna aggiria stroppe in delicità habite-

dem þatale sá þerrosque fresponstitter, avedem retrobenum agginus attrojen in deletist habitze, godd ekzontás fret lócis uttrajeg redoktiste, godd ekzontás fret lócis uttrajeg redoktiste, godd ekzontás fret lócis uttrajeg redoktiste, in szept. Ecelel Vittur fajd colnitár Arabbosen fuild Anthrodis equalten, áv respinse hoc faticol oksaufis. Saune enim aðhue 86 fortates godd Oksalacene Imperio Romano vitis egatura eld em pol Conditarint eropum elife. Egatura eld em pol Conditarint eropum elife. Egatura eld em pol Conditarint eropum elife. En galagne ejil Conditarint eropum elife. Francis langua elifente elifonde elifonde elifonde. Term allum non oldered vessora. Czerzian monradas eli Ledor Anterphistoria Hiloria bajade fini foliporden madam i, quen tali cinjufam es infinit confirciantoris opos elife.

esse.

Extatissa Historio libris quinque comprehensa, Paris, 1511. Colon. 1521. fol. cum Scholiis Gualtheri Colon. 1575. 8°, & in Laurentii de la Barre Historia Christiana p. 399.

77). MARTINUS, Sabaria Fittonosiarum oriindin faite anno certur. Patre Grettila enimo certur. Patre Grettila enimo certur. Patre Grettila enimo certur. Carbelmonta fatia, a mo certur. A juliano Carbe in Gallita militarte militono mi controlare in Gallita militarte militono por la contrata del mano certur. A juliano Carbe in Gallita militarte militono prio oriinano estrutta i papo mone abbritana Maxima estima Tyramos euro consistan haberto filia hapori disectio. Gibi amo Carbiti. 4000 ettati la taxan Extent e ja Prififi Fatiano citati quan un consistano per in comi ma certura del consistanti del martino del consistanti del consista

DIODORUS , generii filendore nobilik, preshyere & Archemodrita Antiocheaus, undron fabrerginnia paul Geoffecta & traliorhast diciplinii initiati, Metero Anticio chast diciplinii initiati, Metero Anticio chasta diciplinii initiati, Metero Anticio chasta diciplinii initiati, Metero Anticio calcio Diodorus al proximi finniini ripain campo, pon milies exerciri confoserata, conemu religiolo ad Synaxin celebrandasa frequence halton ore spiciobaria grafiarelbas

Arianorum infidiis ac tyrannidi animosè refti. 5 A C 1v. tit. Anno cccl. xxv11. Meletius ab exilio rever. ab Ao CCC. fus Tarfi Epifcopum eum constituit. Anno ccclxxxi.Concilio Oecumenico Constantinopolitano interfuit Diodorus; à quo fibiuna cum Pelagio Landiceno commiliam Ecclefiarum Orientalium curam & regimen fuscepit, fervatatamen honoris Prarogativa quam Meletio tributam voluerunt Patres. Quamdin Episcopa-Socrat. Ls. le munus gefferit, nobis adhuc incompertum, nifi quòd anno ccexciv, fuccefferat in ipfius fe-, dem Phalerius, uti ex Actis Synodi CP. lub Nectario codem anno habita: conftat. Vir fane undequaque doctifimus, qui in indagando 5. Scri-pturarum fenfu, repudistis allegoriis, fimplicem duntaxat atque obviam verborum intelligentiam fectatus ellingvos tamen atque errores quoldam circa fidem fovebat ; qui libris ejus inc inde immixti , Nestorii (quemdiscipulum habuit) caufe ac Hærefi nimlum postea favere seprehensi fune. De stilo ejus ejulmodi cenfuramagit Chotius *, isi 5 4 Degero na Jupis m 40 * Cod 121 haging, mit of colominum & to F Onymounter A.

Ex Diodori Opućulis pra aliis Infige faiti wi strik ra Versanje, fat advira i Applicatijlar. ex quo excerpta felegii Produs CiV-que & ipde inegilola ad Amenos, & Cyrillar tribus libris, jam deperditis, data opera refutarunt, Prater eraque Produs didio loo obbet, Fragmenta alia fe verif inspeditishi Marius Mercaro celif Castrone, para p. 3 y 37,58 parudem Leontica I. 5 contra Entych plurima Facundus Premilaeniig, alita acio Diodori pomine Ada Synodi W. Collar. A sectional dii Scripcores Veceres opus india die Theodori Mopfannime

malè citant-Scripfu ersam Interpretationes in torum verme Teffameneum , De discremine Contemplationis & Alegerie; Chronicen, in quo errata Eulebii Chronologica notata funt. In Evangelia IV. In Aila Apostolorum. In Epistolom S. Ioannis. Qued unus Deus fit in Trinitate. Contra Melchafedeciam. Centra Judeos. De Refurrectione Mercuerum. De Auma. Contra diversas de Auma feltas. Ad Grazianum Capita, Varia de Sp. S. argumenta, incautis ac Harefim redolentibus dogmatibus referta. Tractatum istius argumenti breviter depingit Photius cod. 102. Centra Aftranessas, Aftrologas, & Feetine libros VIII. quorum amplifima excerpta nobis conscrvavit Photius , Cod. 213. De Sphara & Jeptem Zons , & contrario astrorum Progressi. De Hisparchi Sphara. De Providentia. Contra Platonesa. De Deo & diss. De Natura, & Maseria. & fufeo. De Deo & falsa Gracorum materia Qued invifbiles Natura ex Elementis non fint facta. Quaftianes & Responsiones ad Emphroniam. Contra Arificelem. De corpore caleffi. De calere Solis. Contra cos qui culum animal effe dicunt. Quomodo femper opifex permaneat, uon vero opificia. Quomodo velle & nole fins in. Des aternocontra Perphyrium. De Animalibus & Sacrificies. Ex hifce plurimi qui libros centra Farms lequuntur, corum rotidem partes fum-

tis à materià, de quà in iis agebatur, titulis

fuille non male forfan cenferi pollunt. Hacte.

+ Colanz. p.23.

378.

SAC IV. nus verò Suidas * & Photius †. Libros II. ad MACCC versus Harreticos ab codem feripros memorat Basilius *. His etiam accenseri possunt , que Syriace adhuc extare ait Hebedieffu †, nempe Liber Politicorum, Liber destructionis Aftrologo-Pil. 167. rum Adverius Euromannes Adversus Contentio Call e. 16. Jum. Adverius Judans, Adverius Maurchens. Adversus Apolina. ium. Expositio in partem Masthai. Subdit Hebediesu Diodorum compofuiffe libros numero fexagina, quos Ariani com-

bufferent. HELLADIUS, anno 378. Bafilio Mag-378. no in sede Cafariens successit; anno 381. Concilio Constantinopolitano interfuit; ac post dinislam Synodum Catholicz communionis judex, unà cum Gregorio Nysta, & Otrcio Melitina Epifcopis , Pontica provincia ab Imperatore Theodofio datus eft. Conjugatum fuiffe ex Sozomeno * patet , qui Gerontium *L1 c.6. Nicomedia Epifcopum eum ordinaffe ferabit; hanc illi gratiam referentem, ob splendidam in palatio militiam filio ipfius fuffragio Gerontii comparatam. Quo anno in vivis effe defiit , incertum eft. Scripfit vitam S. Bafilii , antecessoris sui , que citatur à Damasceno de Imag. Orat.1. prope finem. An verò ea , cujus fragmentam ibi habet Damafee-

nus , Bafilii Vius Helladium autorem habucrit,

utcunque id velit Damascenus, justa est dubitandiratio.NE. HIERONYMUS, natione Dalmata, Stridonem oppidum in Pannoniz & Dalmatiz confinio olim fitum natalem habuit. Patre Eusebio, homine Christiano, natus est anno 329. fi modò rectè ponant calculos, qui illum nonagefimo primo zatis anno obiife feribunt. Melioribus disciplinis ab ipso puero eruditus, optimos in quovis genete præceptores nactus eft, in Grammaticis Donatum magni nominis Romæ (quò puer adhuc missus est Hieronymus) Grammaticum , in Rhetoricis Victorinum eloquentiz ibidem professorem,uti postea in Hebraicis Bar-hanina, aliosque Judzos zgrè & non levi pretio couductos; in facris verò literis Gregorium Theologum, Apollinarium Laodicenum, Paulinum Antiochenum, & Semicanus jam factus Didymum Alexandrinum; Deus bone, quales & quantos viros! Adultà jam atate baptizatus, Roma relicta, in exteras regiones peregrinari corpit. Gallias omnes undique perluftravit , comite Bonoso condiscipulo , onnesque Bibliothecas diligenter perquisivit; Treveris aliquamdiu substitit, ubi ingentem Hilarii de Synodis librum ab illo rogatus suaptè manu descripsit. Hinc Aguileiam petiit, ubi cum Rufino Presbytero Aquileien amicitiam contraxit ; inde per Dalmatiam. Thraciam, variafque Afiz proprovincias Evagrio viro prædivite Antiocheno, & Heliodoro condifcipulo comitibus Antiochiam perrexit; ubi in morbum gravisimum incidit, fed Evagrii hospitio usus conva-Init. Exinde Monasticum vitz institutum amplexus, ac multis seccessus locis tentatis & mox defertis, tandem anno ztatis tricelimo in

folitudine horrida Syros & Agurenos inter per S & C. 17. quadriennium confedit, ubi rebus necetfariis sh AnCCC. Evagrii sumptu suppeditatis, pietatis ac literarum fludiis impenio animi ardore incubuit. linguas Orientales addidicit, & ad scribendum se accinxit. Anno 378. à Paulino Antiqcheno ad Presbyterii gradum evectus est, a quo tempore præfertim inclamit, Paulo ante Concilium Occumenicum Conftantinopolius proficifeitur; ubi Gregorium Theologum ftudiose audivit, & praceptote usus est. Anno 82. Paulinus & Epiphanius literis imperialibas Romam acciti Hicronynum ex Oriente vitz comitem fecum abduxerunt. Romz commoratus , apod Paulam pictate ac nominis plendore illustrem matronam per tricunium divertit, maximam apud omnes famam ac nominis existimationem assecutus; ita ut à Damaso Papa eligeretur , qui sibi ab Epistolis conscribendis effet, & à tota plebe pariter ac clero dignus acclamaretur, qui fummi facerdotii numere fougeretur. Post mortem Damasi anno 385, variis Origenistarum (qui eum in partes (uas pertrahere fruftra annifi erant) calumniis exagitatus, Roma discedere necesso habuit. Comite igitur Pauliniano fratre navim confcendit, & Cyprum delatus ab Epiphanio suscipirur. Inde Antiochiam pergit, & à Paulino deductus media hyeme Hierofolymam intravit , ubi multa se vidisse miracula, quaque prius nonnili fama cognoverat, propriis oculis usurpatic profit etur. Anno sequenti in Ægyptum contendit, Monasteria Nitricusta lustravit; & Alexandriz aliquamdiu harens, Didymum audivit : verum nimio, quod inter Monachos locum habere deprehendit , Origenismi studio offensus Palzstinam rediit, ac in vitz Monasticz & senectusis agendz, sedem rura Bethlehemitica libi elegit, ubi studia diligenter urgebat , (cripta innumera confecit, plurimos nobilium pueros curz fuz commiffos pictate & bonis literis instituit, illustri pictatis omnibus numeris confummate exemplum pits locorum (anctorum incolis prabuit, & clariflunis tam dignitate quam doctrina viris ad eum undequaque confluentibus, & oraculi quafi vice confulentibus, responsa dedit. Hic loci ineentes cam Rufino amico olim admodum familiari, & Johanne Episcopo Hierosolymitano, Origenifini causam tutantibus, lites per plures annos exercuit; & Pelagii ejusque affeclarum Harefim scriptis suis contudit. Anno 410-plurimos ab urbe Roma à Gothis expugnata profugos, Hierofolymam & loca fancta tendentes Monalterio suo benignè excepit, summaque,qua potuit ope sublevavit. Tandem anno 420. famz ac dierum fatur,& senechate gravis, in secessu Bethlehemitico rebus humanis exemptus estartis sur qu. Ut que de tanto vi-

elogium quod ipli olim dicavit Prosper *, zta-Tunc etiam Bethlei praclari nominis boftes, Hebrao final & Graio, Lavioque venufim Eloquio, merum exemplar, mundique marifler, Hieronymus libres valde excelentibus hostem.

rodicenda fint , in pauca contraham ; fufficis

te suppar.

* Lib. de inongè ab

Diffe-

SÆC-IV-

An CCC

Epitaphium Nepetiani ad Heliodorum avunculum, anno 396. [criptum Isflitutio Monachi ad Rufticum Gallem, Ad Florensiam Monachum Epiftola familia-

Influencio filia infantala ad Latam. De custodià virginisatis ad Demetriadem. De servandà viduisate ad Salvinam. De eadem re ad Furiam Epiftola , anno 394.

De Monogamia ad Gerontiam. Influencio infantela ad Gaadentium Inflituno Monachi ad Paglingon. De landibu: Afelia ad Marcellam

Marcella vidua Epitaphium ad Princi-Fiana. Invitatio ad feceffum Bethlebemieicum ad

De xeasolis miffis ad Enflochium.

De eadem re ad Marcellan. Lans int-gra fenellusis ad Paulum Concor-

diensem. De custodià virginitatis ad Eastochium De conversione Blesila ad Marcellan. De exita Lea ad Marcellan Episaphium Blefilla filia ad Paulam. Confelatio fuper obitam nxerit ad Pamma-

chium, anno 198. scripta Epitaphinen Paula ad Euftochium fillam. Exbertatio ad perfeitum vitam ad Lucinum Baticum

Epicaphium Lucini Baciei ad Theodoram uxo-Etitaphiam Fabiola ad Oceanum Ad Theoshilan familiaris.

Confelativ cuculatis ad Abiganm Presbyte-De eaders re ad Caffrutium.

Confeiatioin rebat adver fie ad fulianum. Derelinguendo facalo ad Exuperantium. Reconciliatoria ad Caftorinam materieras Ad Falsaama Diacemen familiaris. Ad Theodofinon & Anachoretas Syria fami-

Goie. Ad virgines Hermoneafes familiari Ad Rainum gratulatoria, & de lande Bonofi. Ad Nitiara amicum familiaris. Ad Chromatium lass Benefi. Ad Chryfogenum familiaru.

De hamilicase ad Antonium. De ann divellendo matrimonio abfque mutuo coalenia ad Rufticum

De vitando suipetto contabernio. Coarra Sabinianna virginis follicitatorem. De miraculo Al ulieres fapins sita ad Innocen-

tien. Notandum D. Hieronymi Epifeles (apius feorfim ediras fuille , prodierunt a.Vol. Roma 1468 fol & i Jo. Andrea Epifc. Alereensi reco-

gnitz ibid.1470-fol.ut fequiores Editiones mit-

S.E.C. IV.ab Differnit, nescique dedit, que rurb An-CCC. Vellent exerta lucem objentate cenebra.

Eco Philosophus, Rhesor , Grammaricus , Dialethem, Hebrans , Gracus , Latinus, Triliagnis, ut de se adversus Rufinum loquitur †. His adde † Advers. Rufin.Apoquòd confummatifimus et at Theologus, & julog 1-p 131-* Epill-lib.5. dice Eralmo * , omnium Christianorum fine controversia longe turn doctiffanus, turn fa-cundissimus, & Theologorum princeps. Cate-Ep.19.

rum quod fanctifimi viri pace dictum fit, przfervidi erat & impotentis animi , qui affe-ctibus fuis nimis indulgebat ; femel lacefitus, adversarios asperrime rractavit, & ab invecti-va acsaryrica scribendi vena vix ac ne vix temperavit. Testes sunt nobis satis luculenti inimi-citiz, quas cum Rusino olim sibi necessario, Joanne Hierofolymitano, Joviniano, Vigi-lantio, aliifque habuit. In hos arrepta levi quavis occasione, & remota omni pene gravitate, tota convitiorum plaustra evomit; mila personæ, dignitatis, eruditionis ratione habita. Et quid mirum / cum in ipfum D.Paulum Apostolum duram nimis & planė infolenrem centuram exercere solet. Quoties ipsum ad criticas Grammaticorum regulas anxie expendit, Solocificos,

* Comin E-* Comi Tom s.p. quotiefeunque Solucifmet , aut mie quid annom-115,11\$. In Gallatmui, aon Apostolum pulsamus, at malevels criminanem, &c.) † quod prefundet feufus aliena lincap-1-p-170. tin Gal capgna exprimere non valeres nes curabas magaspere 6.p.498. de verbis, eum fenfum haberet zu tute : adcoque *In Tit-top. * nea juxta humilitatem,ut plerique aftimaat , fed

1.p.141. † In Galat. vere dixife Paulum , fe fermone imperitum effe. Denique † finitum eum finitis Galatis fallum., fonplicioribus folummode ufum ar gumentis, & qua C20 1-9-176finlti poffent intelligere, & pene de trivio : adeo ut ns pramififee, secundum hominem dico, sapientibus displicere possifies. Mitto plura in hominem Svimdesv.& Apostolorum longè eruditissimum, durius dicta,ne viri doctissimi & de Ecclesia optime meriti manes nimis follicitare videar. In hoc etiam reprehendendus, quòd dum virginitatem immodicis prorfus laudibus efferat, de nuptiis minus honefté, ac verecunde fentire vi-

Vid Epitt. deatur. Certé digamos tanquam fcortis folumad Geron-lib advertimodò meliores facit, cum immundis Arcz Noz animalibus & ferpentibus confert, mulieremborin & dibi pattim. que secundas nuprias repetentem, cani ad vomitum, fuique lorz ad volutabrum revertenti, comparare non erubelcit. Sed quifque (nos patimur manes. De ejus eloquentia unus Eralmus * * Loc.clt.

fententiam dicat. ia ille, inquit qua pir afet qued diceadi arsifesum! que un Christianes mode omaes longo post se inservalio reliquis, veram estamcam ipfo Cicerone cersare viderur? Ego cerse, xufime fandiffins virifallit amer, cim Hieronymianam era-

eienem cum Ciceroniana confero, videor mibi ne fcio usd in ipfo eloquencia principo defiderare. Tanza in hoc noftro varietas, tantum fententsarum pondat, tunta Enthymematum volubilitas. Q and artificium on eloqueatium literis indicare ut difficilimum eff ,

ics lenge milifimum.

Vita

Vita Pault eremisu. Vita Hilarionis Monachi.

Vita Malchi caprivi Monachi. Cutalogus Scriptorum illustrium ad Dextrum anno 392. scriptus. Prodiit seorsim und cum

aliis ejuidem argumenti Scriptoribus, ac notis Suffridi Petri iuftructus, Colon. 1580- 8. cum notis Rofeveydi , Lugduni 1617. denique cum notis Mirai, Anverp. 1639. In quibuldam Catalogi hujusce editionibus habentur capita de Andraž, Jacobo majore, Philippo, Bartholomzo, Thoma, Simone Cananzo, Matthia Timotheo, Tito, & Crescente, qua Hieronymi

non funt, fed à fludioso quodam aliunde adjecta funt.

De perpesua virginisate Marin adversas Hel-vidium, circa an 383 feripeusde virginitate adversus foviniaum tibri II.

anno 392- (cript Adversis enndem ad Pammachium Apologiu. A dversus defenforum Joviniani ad Domnie.

Exhertatio ad findium S. Scriptura ad Pamachium.

Velitatio in errores Vigilantii ad Riparium Presbycerum.

Adverius Vigilantium de vigiliis ad sepulchra Martyrum. Adverius errores Montani ad Marcellan.

Ad Riparium de Harefibus expuenandis. Ad Damafum adversus Arianorum hypoftufes Epiftola 11.

Adversus Luciferianes Dialogus, circa an. 383.

Ad Avi:um quid cavendum in libris at aig a Origenia. Adversit Joannem Hierofolymitanum ad Pan-

nachium. Adversits enndem ad Theophilum. Adversits Origenifia an Pammachium &

Оссания. Expoftulatio com Rufino de firuratis laudibus. Advertus Rufinum Apologia ad Pammachum & Marcellinum, anno 400 feripus.

Adversies eundem liber feenndus, anno 402. scriptus.

Responsio ad duas Investivas Ruffini. Adversit Pelugium ad Ctefiphoutem Epiftola, mo circiter 413. (cripta.

Adversits Pelagianes Dialogi III anno circiter 415. (cripti. 'Ad Marcellam familiaris. Adverius Vigilantium liber , anno 496.

scriptus. Ad Theophilam Alexandrinum Epiftola III. Quasenus legendus Origenes ad Tranquilli-

Adversits Arianos de fide ful ad Marcum De oppressione Origenistarum per Theophilum

ad Pammachium & Marcella De Pelagianis oppressis ad Augustinum & Alipimm,anno 419.fcripta.

Ad Augustinum Epistola VII. Quinam scripferunt de origine animu ad Mar-

cellmum, anno 411. scripta. De Marrimonio post baptifinum impurato ad

Occasion.

De gradibus Presbyteri & Diaconi ad Eva-

Ad Afellam adverius calumnias Amulerum,

anno 385. scripta. Advertite Onefien obtreffatoren librorum

De optimo genere interpretandi ad Pammachium, anno 394-scripta.

Ad Marcellan adversus calmoniatores emer data S.Scripturz.

De fludio devina Scripenta ad Panlinum, Prafatioin Pentatenchum ad desiderium.

Prufationes in Jojne . libros Regum , Paralipomena, in idem opus , in Efdram , & Neemiam , in Tobiam , in fudith , in Hefter ,in fob, in emidem è LXX. verfum , in Proverbia,in Ec-

clefieften, in Elasamen Hebras verlum, in Hieremnant, in Electriclem, in Danielem, in XII. Propheras, in Joeless, in quatuor Evangelia cufti-

De tribus quafficoibus ad Dumafum. De Melchifedece ad Evarrium De X Ld I.Manfienibus ad Fubiolam De veftibus Sacerdotalibus ad eandem.

De Terra promissionis ad Dardunum. De Ephod bad ad Marcellam. De judices pueri Solomonis ad Ruffinum.

De Solomone & Achaz, prumature patribus ud De Tharfer in V. Testamento ad Marcellam

De ordine no titulu Pfalmorum ad Sophre-

Emendazio Pfalterii in certis locis ad Suniam & Freselam. De decem myficis nominibut Des ad Marcel-

Quid fins Allelnia, Amen , & Maranatha, ad

Qual fo Sela, boc eft Diapafina, ad eundem. Explanatio Pfalmi LXXXIX. ad Cypria-

Explanatio Pfalms XLIV-ad Principiam. Expessio Pfalmi CXXVI ad Marcellam Expositio prima visionis Esuia ad Damasam,

circa an 180 (cripta De Seraphim & calculo ar deuti ad cundem. Quid fines Hebruss Ofanna ad eundem. De prodigo Filio ad enudem. Tres ilti Tracta-

tus circa an.383. scripti videntur. De tribus quaftienibus ad Amandum De quatuor questionibus ad Marcellam. De blaibhemia in Spiritum Santinus ad eun-

Ad XII questiones Hedibia.

Ad XI. quaftienes Algafia. In Carricum Canticorum Homiliu II.ax Orime verse, anno, uti conjicit Baronius, 382.

In illud Pauli , Omnes quidem dormiemus, &c.ad Minerium & Alexandrum truitatus anno 406. fcriptus.

De duebus quaftinnenlie ad Panlinum. Ad Defidersum familiaris. Interpretatio Alphaberi Hebraici ad Paulam

Quaftienes froe Traditiones Hebraica in Gene

S.A.C. IV. fin, quas à studioso quodam abbreviatas effe ab An.CCC. Grife icatur Eralmus.

Commentariorum in Efaiam libri XVIII. ad Euftochium circa an-410. feripti

Commentariorum in Hieremiam libri VL ad

Eufebium, circa an. 414. scripti Commentariorum in Exechiclem libri XVI ad

Enflochism, paulo post an 410 scripti. Commentaris in Danielem ad Panmachium Marcelan.

In Ofeo Commentariorum libri III.ad Pamma. In Joel, Ames , & Abdian Gemmentaris ad

gunden In Jonan Commentarius ad Chromatium In Micheam Commencariorum libri II. ad

Paulam & Enflochium. In Nahma Commencarins ad cafdem.

In Sophoniam & Aggrum Commencarii ad caf-In Habacene Commenturierum libri II. ad

In Zacharram Commentariorum libri III. In M alasham Commencarins, Commen rii in XII. Prophetas circa an. 406. Scripti

funt In Ecclesiaften Commentarius ad Panlam & Euftochium.

In Evangelium Matthai Commentariorum ad Enfebium librs IV. In Epifolare ad Galates Comment Jibri III.ad

Paulans & Euftoch In Epifolan ad Ephefus Comm. libri. III. ad ealden

In Epifolam ad Tieum Commentarius ad caf-In Epifolam ad Philemenem Commencarius,

De Spiritu Santto Liber Didymi , interprete Hierenymo, cum prafatione ad Paulinianum fratrem.

Pfalterium ex Hebraico ab ipío Hieronymo Latinitate donatum Plurimum laborem Hieronymus S. Scripturz partim de novo vertenda, partem emendanda impendit. Juvenis adhuc totum vetus Testamentum Latinum cum Grzcis Hexaplorum Codicibus cotlatum emendavit, additis ubicunque aliquid mutaret, notis & afterifeis. Quofdam etiam libros & in his Pfalmos è Grzco accuraté convertit. Verum ifta versio dudum periit; quin & Pfalterium postea Latinum à Damasorogatus ex Lucianea Fieditione bis correxit, quod ab eo correctum à Romana Ecclefia statim usurpari corpie, & in Bibliis vulgaris hodienum extat uti & Teftamentum Novum pari modo ab eo ex Gracis fontibus repurgatum. Quinetiam Gracam # LXX. verfionem ex melioris notz exemplaribus cor-rectam arque emendaram in studiosorum usum edidit. Atate provectior in feceffu Bethlehemitic) gennes Veteris Teftamenti libros à Judzis pro Canonicis habitos ex Hebraica veritate in Latinum fermonem convertit, quibus etiam addidit libros Judith& Tobiz ex Chaldza lineua versos. Ex hac versione hodie extant Liber Pialmorum (qui inter opera ejus legitur) & Proetz. Prophetarum enim versio Hieronymiana in vulgatis Bibliis levem admodum mutatio-

nem paffa habetur, integra verò ac pura extat SEC IV. inter Commentarios ejus in Prophetas. Quod ad cateros V. Testamenti libros ab eo versos attinet, quicquid ex ils extat in vulgatis Bibliis confervatur, cum antiqua versione Lati-

na ex Graco facta permixtum ac confulum, adeò ut quenam fint Hieronymi , quenam ntique versionis vix ac ne vix dignosci queat. Denique mihi notare liceat Hieronymum, ut reliquorum Novi Teftamenti librorum, ita & Epiitolarum Canonicarum novam verfionem adornatic. His Prologum prafecit ad Euftochium Virginem , qui etfi in omnibus pene Codd MSS reperiatur, in in impressis tamen raro habetur; etiam in editionibus Erafmianis defideratus. Przmifit eum expositioni suz in Epistolas Canonicas Nicholaus de Lyra Torn. ult. fol. 209. In hoc Prologo duo przcipue nos docet Hieronymus. Primò , in Codicibus Latinis fuo tempore B. Petri Epistolas inter septem Canonicas primum locum tenuilfe . us , quia Perrus primus erat in ordine Apoflolorum, prima fint ctiam equi Epiftola in ordine camrarum, Ipie verò, Grzcos Codices fecutus, eas proprio ordini restituit. Secundò, decantatifirnum illum S. Joannis inprima Epiftola de Trinitate locum ab infidelibus translatoribus (Arianos pracipue intelligit) deletum effe, Patri , Verbi , & Spiritus S. testimonio penitàs omisso. Unde nil mirum videri debeat, fi in tot Codicibus MSS. hodič defidere-

Loca Hebraica ex Eufebio translata, laxiori tamen versione, plurimis de suo additis ac

Nomina Hebraica Veteris ac Novi Testamenti secundam ordinem literarum ex Philone

& Origene versa quibusdam immutatis, quibusdam additis. Homilia in Hieremiam XIV & in Exachielem totidem; quz ex Origene verfz inter Opera hujuice habentur und cum Hieronymi Præfa-

In Lucam Homilia XXXIX.ex codem veriz. inter Origenis Opera.

Canones Evangelierum ex Eufebio verfi, przfatione addita Chronics Enfebrani Verfie Latina , hoc Chronicon insuper ab anno eccxxv11. usque ad an

cccixxx. continuavit. Vid. fupra in Eufe-DUBIA

E Piffels ad Augustinum, que sic incipit, Ciem

Alia ad enndem , que fic incipit , Anne praserite. Estificia ad Apres

Epoftoia ad Theophium.III. Prafaziones in Baruch, Maccabaerum libros. Tradiciones Hebraica in Libros Reguin & Paraliponemum, que ex genuinis Hieronymi Com-mentariis plurima de cerpta habent.

Loca ex Aclis Apofolorum. Opus eruditum. Symbola fides an Dama um & Cyrillum , prius Pelagii elle contendunt Bellarminus & Launoius.

In

SEC IV ALLCCC

In Efaiam Homilia IX. ex Origene verfa, inter cujus Opera habentur. Caterian multar aliz Origenianorum Opulculorum vertiones Hieronymo partim Rufini fraude partim Librariorum inscitiă male inscripte sunt.

Prafatsones in Pfalterium 11. & in Proverbia totidem.

SPURIA.

E Piffola ad Celantians , que Paulini Nolani videtur. Prafationes in Marcum , Lucam, Jeannem &

706. In Hieremia Threnes Libri III. quos alii Bedz, alii Rabano tribuunt

Commentarii in 1 ob & Proverbia Solomonia, qui Bedæ vulgo tribuuntur, Philippi autem Presbyteri potius elle videntur, ex Hieronymi tamen lucubrationibus plurima decerpta habent; nam (ut alia mittam) Faultus (qui circa ann. cccxxx. [cripfir) lib. de Creat. tellimonium ex Hieronymo citat, quod in fine Explanat. c.25.

Job ad verbum habetur. Quafriones in Habaccue, quas tanquam Hieronymo penitus indignas in editione ful omi-

fit Marianus Victorius.

In Evangelium Marci Commentarius De Virginimee ad Demesriadem. Pelagii est licet illi abjudicent, atque anno eccexiii. [criptam cenfeant Benedictini Parifienfes in nupcra fua Augustini Operum editione-

Ad Gerontis filsas de consemnenda heredisass Epifola, (Pelagiani cujuidam) quæque iftam

quuntur Epiftolz 1 X. De feprem gradibus Ecclefie ad Ruflicum Epifeerum.

De lande Virginitatis ad Mauritii filiam De his que Des in S. Scripenris atribuuntur.

De Cereo Pafchali ad Prafidium Diacouum, cuius Autor Hieronymi falrem aqualis erat De vera Circumcifiene ad Therafiam Epiftola, quaque cam sequentur Epiftola fen Traclatus

χV. De Observatione Vigiliarum. Nicetii Treverensis esse videtur.

Ad Pammachium & Oceanum Epiftola exhoratoria, quaque iltam lequuntur Epiltola

Commemariii in Epistolas S. Pauli ad Helisdorum, quos Pelagii effe deprehenfum eff. Epsitola ad Tyrafium de morte file Confolatoria

Ad Oceanum de ferendis opprobriis. Ad enudem de pisa Clericorum

Ad Damafum Epiffela brevis , que incipit, Beatiffimo Papa. De Scripsoribus aliques Ecclesiasticis ad Defiderium.

Ad Panlam & Euftechium de virtute Pfalmer. Ad Damafum de Oblationibus als aris. Rogula Monachorum capisibns X LI conftant,

De Nativimte B. Maria stallatus, una cum Epistola ad Chromatium & Heliodorum Nun-Sacra Sententia Theodori, Hieronymi versio-

nem ementitz, a Mariano Victorio primam edita.

De Vieis Santlerum Patrum Liber , fub Hie- S & C. IV: ronymi nomine Aurserp. 1615, 1628. & alib1 fz. ab An CCC. piùs excufus, partim ex Hièronymo, partim ex

multis aliis Autoribus confarcinatus. Indiculas de Harestous, Parifius editus anno

1617, à Claudio Menardo. Marsyrologium.

Comes free Leitienerius, extat apud Pame-lium Liturgicorum Tomo I I. Prafationem hujusce libri extulit Dacherius Spicileg. Tom x111. Hunc Comitem multo quam editus fit à Pamelio , ampliorem se habuisse testarus est Cornelius Scultingius, Citatur sub Hieronymi nomine, tituloque Comitis & Lectionarii à Micrologo c.25 Bernne Augienfi c. 1. Hugone de S. Victore de Off. Eccl. 1.2. C 11. Plura de hoc libro habet Cardinalis Bona Rer.Liturg.La.c.6. 5-2, qui illum Hieronymo fed levi quidem argumento nixus, afferere constur.

ANEKAOTON.

Ommentarii in Pfalmes prolixiores ac eruditilimi, qui in multis Bibliothecis MSS. extant, tefte Turriano Apolog. pro Epift, Pontif. La.c.6.

DEPERDITA.

E cribus Quaffionibus Logis Veteris Homi-In Pfalmos, a X. ad XVI. Trailarns VI L ex Origene versi, uti forsan & Homilia. Utriul Operis ipfe meminit , lib. De Script. Eccl.

Commentarii in Job, Pfalmer, &c. Commentarius in Abdiam prior , quem circa

an. cccux. scripsit Origenis libri alli vezin ab eo fideliter verfi. Epifiola ad Paulam omnium Origenis Operum indiculum complexa, cujus fragmentum

exhiber Ruffigus Invect. 2 Theophils liber Pafchalis ab co versus. Un Evangelis quatur Commentarius unico volumine comprehensus.

Commensarius in Apecalypfin-De Haresibus Liber, de quo Augustinus lib. de Haref, in fine.

De Resurreiliene Carnis. Vid. eundem Epist. Epiftela ad Antium, qui obscurissimas elu-

cidavit qualtiones. Epificia ad Chromatinn & Heliodorum , Visas Pastum, at Paffinnes Martyrum complexa cujus meminif Calliodorus *. *Left divin

cjs. ALIENA (que inter Hieronymi Opera habentur.)

Ommentarii in omnes Pfalmos, 2 plurimis, iisque incertis Autoribus conscripti : in quibus tamen plurima verè Hieronymiana ineffe dubitari nequit. Enarrationi enim Pfalmi XCIII. (ut alia argumenta taceam) totidem verbis inferitur fragmentum Hieronymianæ Expositionis ab Augustino in Epist. ad Fortunat. citatum : quin & in expositione Pfalmi L referuntur verba Hieronymi allegata a

P.140.

Szculum Arianum.

S.R.C. IV. Gregorio M. in Explanat. quarti Pfalmi Pomi-& An.CCC. tent. Genuinum effe Hieronymi Opus quamurimis argumentis probare enixè contendit Marianus Victorius ; qui argumenta è contra

allata diluere fatagit; verum in folvendis iis argumentis res adeò infæliciter ei ceffit , ut operam lufife videatur.

Epiftola Paule & Enfochii ad Marcellam. earn in secessim Bethlehemiticum invitans, ab Hieronymo, ut videtur, dictata

Epifola Pammachii & Oceani ad Hierony-

Evangelia Luca & Joannis ex vetuftis exem-plaribus emendata ab incerto Autore. Epiftola Valerii ad Rufinum de nou ducenda

Regula Monachorum ex Hieronymi scriptio er Lupum Olivetanum confareinata,& à Martino Papa post annum Mccccxvit. approba-

Dialogus Hieronymi & Anguftini de origine animarum, ex iplorum fcriptis collectus, ab incerto, infulfo tamen, Autore.

Homilia de Corpere & Sanguine Christi, & alia super Evangelium Matthes , incerti Autoris. Reperiuntur ibidem nonnulla Augustini, Damasi, Theophili , Anastasii , Epiphanii & Rufini ;

de quibus in fuis locis plura videas. Prodierunt Hieronymi Opera, cură Erafmi Bafil. 1516. 1526. 1553. (quæ nitida planè efi & accurata editio) 1565. Rome 1566. 1572. (quamab erroribus Eralmi purgatam effe mo-De Scripe. net Bellarminus * , an idem sequentibus Pontificiorum editionibus contigerit , viderint Eruditi) 1580. Aneverpia (cură Marii Victo-tini) 1578. Celenia 1616. Parif. 1523. 1546. 1579. 1602. 1627. (cui variz Observationes & emendationes accellerunt) denique Francofurii 1684, in XII, Tomisuna cum omnibus omnium notis, Scholiis, censuris, indicibus, aliisque ad

Hieronymi Opera spectantibus Collectan

quibulcunque, que tribus ultimis Tomis com-

280. GELASIUS Senior , Cyrilli Hierofolymorum Antifitis nepos, ab avunculo fuo in fede Cafarienfi Palattina anno ccci.xxx. conflitutus-Anno fequenti Concilio fecundo Oecumenico interfuit, & scripsit adhuc exeunte hoc Szculo. Vir, teste Theodorito *, λόγω τος βίω τος μύμβ. Φ-, destrina simul ac sanstitute vica *L.c.c.2. conspicum; , accurati etiam limatique sermonit, † De Stript. 5 Cod. 24.

prebenduntur.

inquit Hieronymus †. Dues Ruffini Historia Ecclefiafrica libros in Gracum fermonem transtulit; nt nos docet Photius § : quod verò ex Gelasii Przsatione subdit, Cyrillum ei ad hzc ipsa scribenda autorem fuific, quodque aliunde, habet, Cyrillum ipium junctis cum Gelafio operis versionem istam cudisse, impossibile esse exinde constar, quòd post exactum serè à Cyrilli morte decennium Ruffinus Hiftoriam fuam Ecclesiasticam conscripterit. Porrò extat apud Theod. Dial. 3. p. 167. fragmentum Hamilia Gelafii nostri in Epiphania.

TIMOTHEUS , Petri Episcopi Ale-180.

xandrini frater, cui in fede facceffit circa ann. SACIV. CCCLXXIX. Anno CCCLXXXI. inchoat1 jam Syno. An CCC. do una cum Episcopis suis Constantinopolim profectuseft, ubi Gregorium Nazianzenum in fede CP. non exspectato consensu suo à Patribus confirmatum indignatus, cum totis viribus oppugnavit, Maximi partes tutandas in se suseipiens, effecitque, ut clamorum ae moleftia-

rû pertælus, sede sua sese abdicaret Gregorius. Obiir anno cocuxxxv. Scripfit inter alia Librum de Uisis Monachorum, eujus mentionem facit Sozomenus *, quemque înjuria temporum nobis eripuit. Extant hodie ab eo (cripta Gr. Lat. Responsa Canonica ad interrogationes ei propositas de Episcopis & Clerieis, cum Balfamonis commentariis Par. 1618. & in. Pandect, Canon, Tom. 11. Oxen. 1672. Habetur etiam sub esusdem nomine Narracio de Miraenlis S. Mona martyris Ægyprii Lat. apud Surium ad X. Novemb. Scriptiffe quidem Timotheum SS. Patrum & Monachorum quorundam Vitas teffis (ut diximus) est Sozomenus*: & * Loc di ejuidem plerasque esse vitas, que in Vitis Patrum hodie circumferuntur, conjicit Cl. Vosfus t. Denique ejuldem Epistolam ad Diodo-Gr.L 2419.

rum Tarfenfem citat Facundus 1. 4. c. 2 EVAGRIUS, Presbyteri films, ex Iberotum urbe que ad Euxinum Pontum fita eft , Sezomisco oriundus, inde Hyeronymo Hyperberita di- 30 Pallal. Gus, à S. Bafilio Ecclefiz Cafariensis Lector Hill. Lanordinatus, postejus mortem a Gregorio Nys-640 c-16 seno Diaconus factus claruit ab anno cccuxxx.

380

A Gregorio Nazianzeno S, literarum scientiam haufit , ab eo ad Ecclefiz Constantinopolitanæ Archidiaconatum provectus. Cumque vultu effet eleganti, & exquisito vestium cultu nteretur : à magnate quodam suspectus, quass uxorem ejus nimis familiarem haberet , vitæ discrimen adiit. Caterum ab Angelo in somnio admonitus, tactifque Evangeliis fe urbe extemplò egreffurum effe juramento adactus fibi vilus, relicià post annum ccc.xxxv. Constantinopoli Hicrosolymam petiit , a Melania Romani domo exceptus; cujus hortatu cum vitam exinde Monafticam agere flatuisset, in Ægyptum profectus est; & in Nitriensi quodam Monasterio perquindecim annos delituit , ntriolque Macarii in vită ascetică discipulus. Quò loci dum maneret, Episcopatus onus, quod sullo non lapide moto ei imponere fategit Theophilus Alexandrinus, dolo quodam le subducens penitus recusavit. Origenistarum partes strenue propugnavit, quo nomine Hyeronymo fapè vapulat. Grandavus obiit; quo anno non liquet. Vir erat notante Sozomeno *, imprimis doctus , tum intelligendi *Loc. eic. facultate tum dicendi copia præditus , in diftinguendis cogitationibus, que aut ad virtu-tem aut ad virium tenderent (agacifimus: moribus moderatis, & ab omni arrogantia ita alienus, ut nec jure merito laudatus praconiis intumesceret, nec immeritò viruperatus contumelias iniquo animo ferret. Miraculorum & ortentorum fama Przeceptorú utrivis nequam cellit, ingenti infuper vitz abstinentia

admodum clarus. De stylo ejus ita Nicephor.

sect V. Caupána h miste (Opera ejus) est requaeras BLACCE Genera utes và impuyà imprison , qui all yeyerer l'aire , l' rame ce roy in cierra. Scripta ejm admiranda fune , & fencencise & elocucione ad persuadendum prorsus accommodata : & qui ea legit qualis is vir fueris cognoscer.

S CRIPTA. Seiplit Oraciones free Preces C. Gnoffica Problemata D.C. Epiftelam ad Melaniam,

al Cref- ad-verifelag. paga Nice-

Libram & Sententias ali armaias feu de Imboch-11. c. passibilitate , Librum cenzum Senteutiarum in Anacheres arum usum , (qui an idem sit cum Sententielas paucas valde obscuras, quas in Latino fermonem vertit Gennadius " Smx new (pro quo *De Script. ing av habet Palladius) free Elementarium libros Il, alterum ad Monaches in Cambiis degences, ad Virgines Deo Sacraias alternos. Habentue ifta Errynes Lat. in Bibliotheca Patr. Tom. xxvu. ubi licet incertæ ætatis Scriptori afcribantur, nostri tamen esse ipso sole elarius conftat. Monachicum , seu et + Tiegamen,, Capitulis C. constans : ex hoc libro fragmentum recitat Socrates 1.3. cap. 7. aliud vero longe amplius 1. 4. c. 23. Integram Trailstuon Gr. Lat. cum notis edidir Cl. Cotelerius Monument. Ecclef. Grzc. Tom. III. pag. 70. præmissi etiam Gr. Lat. Epifioli ad Anato-lium, quæ Pratises ac Gnofice Præfationis vicem obit. Scripfic enim Evagrius Gnefticum fen de iis que cognitionis munere donati funt , in L. capita diltributum ; quem 4 se Latine versum esse testatur Gennadius: ex eo fragmentum extat apud Socrat. I. 4. c 23. Denique Arajierali ex S. Scripturis collectum contra Damonas tentatores, & juxta numerum octo viciofarum cogitationum in octo partes divisium, Anatolio nuncupatum;quod à se Latio donatum esse fatetur Gennadius. Extat Lat. titulo De oclo visiofis cogitationibus, Bibliothecz Patr. Tom.xxv11.Primus Grace ac Latine extulit Doctifimus Emericus Bigotius, & cum Palldio de Virá Chryloftomi edidit Parif. 1680. 4°, qui tamen dubitat, anhic, quem nos habemus, liber idem, fit cum eo e juídem argumenti à Socrate * memorato:cum in eo nihil de S. Scripeuris collectum legatur. Non invitus tamen concedit, fieri potuille ; ut tractatus ifte lonemenano fit operis à Socrate descripti ; detractis nompe testimoniis desumptis; & retentis Evagrii verbis , qua pravas homisum cogitationes gra-phice depingebat. Porrò Liber de reram Monachalium rationibus , carumque juxta quietem appolitione; qualem scripfiffe Evagrium ex Viris Patrum conftat, Gr. Lat. cum notis editus eft & Cotelerio Monument Eccl. Grzc. Tom.III. p. 103. Idem Cotelerius Evagrii Fragmentum fe

Scholium in nomen Dei Tetragrammatum PI-PI. Gr. Lat. com notis dedit ibid.p.116. Cæterum plurima Evagrii Opera in Latinum fermo-nem convertit Ruffinas : verum iftæ verfiones dudum interierunt.

MAXIMUS, genere Ægyptius, Patril Alexandrinus, Parentes habuit non infimæ for-

tis , eofque ut fama eft, Martyres ; quin & ipfe S & C. I V. post Athanasis mortem se ob fidem Uasim rese- 20 Athanasis gatum esse gloriari solebat. Vitz instituto se Vitasula. Philosophicum Cynicum professus est; nec deerant pallium , baculus & promifia barba, Gree Preis mores protervi & inverecundi , proque iftius de Vit. Na

fecta genio projecta temeritas ae mordacitas: zianz p. 13 nec leve fibi nomen apud exteros comparaverat : unde ad illum Balilii Epillola bodie fuperiunt. Claruit pracipue anno coccaxx. Reli cta Alexandria Constantinopolim pervenitrad venientem Gregorius Nazianagnus non modò Oratione Encomiastică, sed & hospitio excepitanenfæ adhibuit, fide i elementis plenius imuit:facto lavacro tinxit: tandem in Cleri ordi nem cooptavit. Verum beneficiorum & amici tiz oblitus Maximus, accitis ex Ægypto tribus Episcopis absente Nazianzeno, se Constantinopolis Episcopum ordinari caravit. At populo, iplis etiam Arianis, factum indignatis & in coclesiam irrumpentibus, sugati Episcopi reliquam(cenz partem in Choraulz cujuldem zdibus peragere coacti funt. Quin & ipfe Maximus furente plebe totaque conviciorum plau-fira in periodum hominem effundente, ex Urbe profugit; ac primò Synodo Aquileienfi, deinde Theodosio Imp. causam suam cognoscendam commendavit. Verum frustra omnia molitus à Synodo etiam Constantinopolitanà damnatus Alexandriam repetiit: abi concitatà adversus Episcopum factione à Prafecto Augustali urbe ejicitur. Quid de eo exinde factum in non conftat. Scripfit, telle Hieronymo † , infignem ' De Script, de Fide adversies Arianos Librum ; quem Mediolani Gratiano Imperatori obtulir. NE

280.

NEMESIUS, ex Philosopho Christiano Episcopus, ut volunt, Emisenus, claruit circa an. CCCLXXX. Alii illum faculo quinto afcribunt. Verum incerta omnia: de eo enim plane filent Veteres. Extat quidem inter Nazianzeni Carmina Epiffela quadam Nemelio cuidam juris perito dicata; fed an noster is sit Nemesius, plané incompertum est. Quisquis certé fuerit, Origenis dogma de animarum præexistentià propugnat, & Hareticos Manichaum, Euromium & Apollinarium nominatim refellitiadeò ut circa hoc tempus scriplisse non mala exinde conjectura duci possit. Extat Gr. Lat: Liber de Nama Heninis in Arctuario Biblioth. Patr. Parif. 1624. Tom. 11. p. 466. fcorfim Austerp. 1565. denuò recognitus & notis illustratus Oxen. 1671.8°.

PHILASTRIUS, vel potius Philafter, gente forfan Italus; Presbyter factus, tefte Gaudentio * , Pauli Apoftoli fedulus imitator, to-tum ferè orbis Romani ambitum circumiit, ut Gentiles & Harcticos errorabus libera-si, Julii. tos ad veram Christi notitiam perduceret.Strenuus Catholica veritatis adversus Arianos propugnator, corum harelim rationibus ac argumentis ubique profitravit. Romam demi

profectus Hareticorum plurimos ad Orthodoxam veritatem reductos Christo lucratus est. Brixiensis Episcopus factus Auxentio Mediolanenfi Arianorum duci in Catholicos graffanti

380.

160

id parum liquet.

relininit.

S.A.C. 1V. animosè restitit, invictus fidei Nicana athleta: ab An.CCC. eo nomine ab Auxentio variis iniuriis exagitatus, ac flagris etiam subditus. Claruit circa an. cccuxxx. Ambrolio ad fedem Mediolanenfem provecto perquam familiaris fuit ; apud uem Mediolani eum verfanrem fe vidifie re-*Lib-leHa. flatur Augustinus *. Anno cccuxxx1. Synodo Aquileiensi interfuir. Obiir superstite adhuc Ambrosio, anno, nt volunt, ccc1xxxv11-verům

> Scripfit Librum de Herefibus; in quo Catholica veritatis amorem ubique spirat , judi-cium verò minus accuratum sapius prodit , dum Harefibus accenseat ea dogmata, qua eo nomine notari minime mercantur. Exrat in Biblioth. Patr. Tom, v11. p. 701. feorfim verò una cum Idacio Claro Bafil. 1518. Helmfrad. (curl Fuchftenii) 1611-80. cui etiam Supplementum incerti autoris accessit.

381.

NECTARIUS, Tarfo Ciliciz oriundus, Vir Senatorii ordinis dignitate in Urbe Conftantinopoli perfunctus. Vacante jam fede CP. anno cccaxxxx. cum in Patriam reditum adornaret, & Diodoeum Tarfenfem Epifcopum conveniret, ecquid ille Tarfi factum vellet, feilcitaturus ; Diodorus canitiem viri, vultunque facerdotio dignum, & morum gravita-tem reveritus eum fedi praficiendum censuir : ac proinde effecit, ut inter eligendorum nomina Imperatori offerenda, ejus quoque nomen , omnium quidem poltremum in charta feriberetur. Perlecto indiculo , in Nectario fublititi Imperator , eumque elegir : nec ab hic fenrentia divelli poterat. Imperatoris judicio universi protinùs cesserunt, ac suffragiis centem Imperatoris animum lenivit. Quo fafuis comprobarunt. Mox igitur baptizatus Necto latus domum redrit, magna populi acclactarius communi omnium Episcoporum calcumatione & effuso totius civitatis gaudio excelo Confrantinopolis Epifcopus renunciatur. ptus. Obiir circa an. ccc111. Scripfit Epifiolas Anno cccixxxiii. Theodosio Imperatore ab omnium Sectarum principibus Dogmatum fuorum rationem exposcente, summa prudentia effecit; ut approbata Homoufianistarum fide , Haretici & caufa fua & collectas agendi libertate exciderent. Obiit anno concurs. Extat Latiné sub ejus nomine Hemilia de S. Theodore, inter Chrysostomi Homilias quas-Hemilia in Threphania, & Traclatm in Evangedam excuía, Parif. 1554. 80. Vertim an genuina fit, meritò dubitari posset. Habetur etiam Sentensia ejus Synodalis de Episespara Bostreasi Gr. Lat. Jur. Gr. Rom. 1. 4.

FLAVIANUS, Nobili genere natus,

38 L

Theod.l.s. Patria (ni fallor) Antiochemus, Monasticum C.44 L4 C vivendi inflitutum fecutus eft : Monachus adhuc contra Arianos strenué militavit, Leontio Antiochia Episcopo intrepide obstitit; & Diodori ope atque Confilio adjutus, exulante Melerio gregis Antiocheni curam egit : pri-mulque Piallentium chorum duas in partes divifit, & Davidicos Hymnos alternarim canere docuit. Hunc quidem canendi morem So-crates nulla, quod fciam, autorirare fultus ab ipío Ignatio rertio Antiochiz Episcopo dedu-

cit, qui aliquando in fomno viderat Angelos

hymnis alternatim decantatis SS. Trinitatem

* L4-68-

celebrantes. Postca Presbyterii dignitatem S.A.C. 1v. adeptus eft; & mortuo randem Melerio anno ab An-CCC ccclxxxi. Antiochiz Episcopus conftituitur, communi Concilii Constantinopolitani suffragio electus, Diodoro Tarfi, & Acacio Bererz Episcopis manus imponentibus, universa Ecclefia communi confeniu & quali uno ore eum honorante; ut ipsi Patres daris ad Damasum literis hac de re loquuntur. Nihilominus difi- Ap Te mulandum non est, id vitio ipsi datum esse, eò quòd juramento olim sese obstrinxisset, se fuperstire adhuc Paulino , novi Episcopi Meletio subrogandi electioni non confensurum. Hoc facto Schifma Antiochenum acrius recruduir, non plebe modò, sed & rotius ferè orbis Epifcopis in diversas partes abcuntibus. Occidentales enim & Ægyptii cum Arabicis & Cypriis Panlino adherebant : Syri verò Palgftini, Phænicii, Armeni, Cappadoces, Ponrici, & longe maxims Orientalium pars Flaviani caufam fovebant Post mortem demum Paulini, ejulque fuccefloris Evagrii, pro egregia, qua polichat prudentia Ecclefia Antiochena exrincio schismate pristinam concordiam restituit : atque ita populus à longo tempore divifus in unum coaluit. Quin & mediante Theophilo Alexandrino Damasus caterique, qui à Flaviani communione abhorrebant, pacificas ad illum dederunt literas. Anno ccci.xxxvii. vel sequenri, exorta est furibunda illa Antiochenfium feditio, qua Imperatoris & Augusta statuas dejecerunt, omnique contumeliarum genere laceffiverunt. Miffus ideirco publico civitatis nomine Conflantinopolim Flavianus, demisso vultu, animoque, supplici prece, morum gravitate, fuavique cloquentia effervel-

uliques , ex quibus unam ad Ofreenes Epifcepes, aittram ad Armenum quendam Episcopum memorat Photius *; item Homslin quajdam. Ex . Cod 1s. Homiliis enim de Joanne Baprifia , & in illud, Staram Demini fuger me, fragmenta exhibet Theodoritus Dial. 1. p. 43. qui & ex ejuidem

finm Luca lacinias adducit Dial. 2. p. 105. PRISCILIANUS, ortu Hifpanus, fa- Sulpit Satt milià nobilis, prædives opibus , à Marco quo- His.la. dam Ægyprio Gnosticorum & Manichaorum fectutore feductus novam Harefim ex utrorumque dogmatibus , additis proprii fundi nonnullis corpit circa an. occuxxxx. A Gnofticis enim promifcuas libidines & consubiorum. folutionem, à Manichais binorum rerum omnium principiorum fidem , & Aftrologie , fatalifque necessitatis ineptias accepta fecta fur invexit: cujus arcana & fiagitiofam nequi-tiam quo melius celaret; mendacium arque ipfum per intium licitum effe docuit : De Trinitate eadem, que Sabellius fovir ; pletaque alia Haresium portenta dogmatibus suis immiscuit, Magicis adhuc artibus addictissimus. ple interim hamiliratis speciem & habitu przeendens, nadipedalem incessum do-

s C IV. cens, & jejunia Dominica etiam die celebran-MACCC. da prædicans, multos nobilium pluresque populares ficta morum gravitate, &blandiendi

arte in societarem alliquit : mulieres autem catervatim confluentes, & rerum novarum cupiditate ac libidinum licentia fibi affrictashabuit. Discipulos hosce in montium latebras & diverticula abducere folitus, nefarias collectas egit; quas nt aliorum oculis & notitiz fubfitabetet, fecturiis fuis communionem cum Ecclesià Catholicà (acris elementis in manus acceptis & fecum afportatis fimulandam indulfit. Ex Episcopis Hispanis Instantium & Salvianum in partes fuas pertraxit, qui à Synodo Cafaraugustanà excunte anno cocurani. damnati, ut caufam confirmarent, Prifcillianum hactenus laicum Abilæ Epifcopum constituunt. Verum impettato ab Idacio & Ithacio Episcopis edicto Graciani Imp. ut Haretici urbibus pellerentut, Salvianus & Prifeilianus comitante sectatorum turmă non exiguă Romam proficifci neceffe habnerunt, apud Damaium objecta purgaturi. A Damaio verò ne in confpectum quidem admissi fune ; ubi zoue averiantem fibi Ambrofium teperetunt. Verfis igitur confiliis Macedonii Officiorum Magiffri auro corrupti ope edichum ab Imperatore eliciunt, quo restitui Ecclesiis jubebantur. Hoc freti Instantius & Priscillianus (nam obierat Salvianus | Hifpanias repetunt; ac corrupto Proconfule Ithacium illis adversantem in exilium ejiciunt. Anno eccaxxxv. ab Ithacio apud Maximum Tytannum arreptis tune falcibus imperium Occidentale invadentem accufatus, ex Hifpania coram Synodo Burdigale habità canfam acturus abducitur. Verum ab Epilcopis ad Principem provocante Priscilliano, caufa ejus Evodio præfecto cognoscenda à Maximo committitur. Re audità firenne acenfantibus Ithacio & Idacio , geffilque ad Palatium delatis, Priscillianus a Maximo capitis damnatur in urbe Treveris anno ccc : xxxv. vel fequenti, ut alii verò anno cccuxxxviii, vel cccaxxxix. Corpus ejus in Hifpaniam relatum maxima veneratione à suis remulatura est , qui tanto honore memoriam eius colchant aut pet Prifcillianum jurare fumma religio putaretur. Vir erat, inquit Sulpitius Severus, acer, inquies, facundus, multa lectione etuditus, differendi ac disputandi promptissimus. Forlix prosectio, fi non pravo studio corrupisset optimum ingemium ; protsus multa in eo animi & cotporis bona cerneres, fed idem vanisferus, & plus justo

De Seript. tefte Hieronymo +, multa opufcula, ex quibus

HELVIDIUS, Auxentii Mediolanenfis Epifcopi difcipulus, Joviniani przeurfor. Claruit Roma circa ann. 382. Dignitate Presbyter fuiffe videtur. Homo rufticanus, inquit Hieronymus * . & vix primis literis imbutus. ex novis dogmatibus nomen fibi comparare fatagens , scripto libello contendit B. Mariam post nativitatem Domini, quem virgo peperit, losepho sponso suo sunctam ex eius consortio

inflatior rerum profanarum scientia. Scripsit,

filios fuscepisse, qui fratres Domini appella- S.E.C. IV. ti funt. Fragmenta quedam libri hujus hinc ab An CCC. inde profert Hieronymus lib. adversus Helvi-

FAUSTINUS . Schifmatis Lucifetiani Presbyter. Claruit anno 384 codemque, ui videtur, anno Libelium Precum Impp. Valentiniano, Theodolio & Arcadio AAA. obtulit ; qui Luciferi Calaritani , schismatisque ab eq suscitati sectariorum causam tuetur, adversariorum calumnias diluit , Episcopos Ationis communicantes adultetata veritatis Orthodoxa infimulat, corumque tam pudendos mores quam infaultas mortes depingit. Libello Precum Confesso Fides à Faustino adornata ramittitur, ejulque calci Referip:um Theodein Imp. in Faultini favorem conditum fubjun gitut. Scripfit item de Trinicate, fine de fide centra Arianes librum. , feptem capitulis (feu, ut alii vocant , libris) constantem , Flaccilla Imperatrici nuncupatum. Extan: hac Opuscu/a fub Faustini nomine primur. 2 Sirmondo edi-ta, Paris 1650. 8°. deinde Biblio. Patr. Tom.v. pag. 637. 651. denique notis illustrata Ocenia 1678.80

MARCELLINUS, eiusdem temporis 384. & schismatis Presbyter, una cum Faustino Libelium Precum, de quo fupra, Theodolio Imp. obtulit. Unde factum est , ut sub ejus nomine omi lo Faultini, libellus ille à Baronio, aliifq; citetut. Portò ex tribus Fidei formulis in Codice Canonum Romano à Paschasio Quesnello editis fecunda Marcellino à Quefnello afcribi-

THEOPHILUS, patria forfan Alexandrinus, post mortem Timothei anno 385. Alcxandriz Episcopus , Gentilium cultui strenue adversatus est ; non folum enim delubra idolotum funditàs evertit, verum etiam præsti-gias sacerdotum, qui vulgus decipicbant, omnibus palam spectandas propositit. Qua de re vide que habet Theodoritus lib. 5. cap. 12. Nec tantum adversus Gentiles, fed & Monachos Nitrienfes Anthropomorphitarum Hzresim soventes sortitet dimicavit. Origenis libtorum patrocinio fubnixus quos tamen haud longo abhinc tempote à Monachis tumultuantibus coactus le damnare simulavit. Mox verò ut Dioscuro ejusque fratribus Lingu dictis paria quidem secumde incorporea Dei forma sentientibus, sed lites gravissimas agitantibus invidiars apud Monachos conflaret; Anthropomorphitam fe tepenté profesius est, & Orige ad illum aliqua, ad nos nulla pervenenis libros ab omnibus damnari juffit. cum detrectarent Longi Fratres cotumque sectatores, istà ansà arreptà , eos Ægypto ejecit, ac pessimis modis exagitavit. Anno 40e. habità Alexandriz Synodo, Origenem e jusque libros damnari curavit; & ut ab Epiphanio Synodo in Cypro infula habita damnarentur, authoritate sua effecit. Cùmque ejectos à se Monachos Constantinopoli benignè receptos esse zgre ferret, an. 402. C.P. projectus coacta Synodo Chryfoftomum depoluit. Verùm ci plebem

385,

S.E.C. 1V. plebem Chryfoltomo faventiorem, fibi infenab An-CGC. c. 33.

fiorem experiretur, clam urbe elapfus, Alexandriam rediit. Obiit anno 412. Scripsit, inquit Gennadius *, adversite Origenem unum & * De Scripe. granda Volumen , in quo omnia penè ejus dicta & ipium pariter damnavit. Bina hujus operis fragmenta exhibet Theodoritus Dial.2. p. 101-Ex eodem, ut videtur, opere petitum est fragmentum illud bene lougum, & mesedarrenza meterrie dominist zu Desfriet, quod habetur Concilii Ephefini par. 1- c. 4. Item Librans de Cycle Paschali Theodosio Imp. dicatum, cujus fragmentum profert Theod. Dial.3.p. 167. Scripfit item Epifolam ad Porphyrium Epifcopum. Antischenum, cujus fragmenta duo videre eff Concil.Tom.v.p.472. Conferiplit adhuc libram. de facris Mystersu , seve de facris Supellectitibus Ecolofia Dei , & Synodicam adversus Origenem. Epifielam. Utrumque opus ab Hieronymo Latine verfum est, & a nobis desideratum. Interierunt etiam De Fide libri III, nomini eius olum inscripti, malè verò, si Gennadii judicio standum sit. Extant hodie Epiffola Pajchales 111. ab Hieronymo Latine redditz, una cum Prologo ad Theodofium Imp. De Pafchare anni 380. (qui habetur etiam Gr. Lat. non integer tamen, ad calcem Petavii de Doctrin. Temp. Tom 11. in Biblioth. Patr. Tom. v. Epifelarum Pafchalium quinta,& fexta fragmenta extant Concil. Ephel. Act 1.p.512. Habetut ejuldem Epifela ad Epişbanium inter Hietonymi opera; ubi & tres ad Hieronymum Epifela breves reperiuntur Theophilo nostro inscripce, verum ab eruditis inter spuria relegatz. Editta Canonica X. & Reftonfa 111. habentur Gt. Lat. und cum Balfamonis Commentariis Pandect. Canon. Tom. 11. Epiflola brevis ad Chryfoftomam. ap. Pallad. Dial. c. 7. Differtatio denique, capas rei bome similes sir , Gr. Lat. edita Paris. 1608. 8º. à Morello, qui eam edidit, Theophilo nostro

adjudicata. SIRICIUS, ortu Romanus, patre Tibur-385. tio natus, primum Romanz Ecclefiz Presbyter, dein mortuo Damaso ab ineunte anno 284, Romanus Episcopus. Jovinianum novos errores procudentem coacto Presbytetorum fuorum cortu damnavit ; millifque hac de re litoris Ecclesiam Mediolanensem certiotem fecit-Cenfuram istam sententia Synodica confirmarunt Episcopi Mediolani anno 390. congregati , qui & Siricio rescribentes immensis eum laudibus evehunt, tanquam boni pastoris excubias agentem , qui diligenter commillam fibi januam (ervaret, ac pia follicitudine Christi ovile custodiret, dignus quem oves Domini audiant & sequantur. Obiit vicesimo sexto die Novembris anno 398. Extant Epiftele V. Conciliorum Tom. 11. p. 1017. Ex his quarta, ad Epifespus Africa, à Palchasso Quessello *, spu-tia esse argumentis sortissimis demonstratur.

Differt.g. in Leonem

IDACIUS CLARUS, diverfus ab Ithacio Episcopo Sossibensi, urbis cujusdam in 385. Hispania (forlan Emeritæ) Episcopus. Claruit anno 184. Junctis cum Ithacio operis maximo

fervore Prifeillianistas oppugnavit, edictum de

pellendis in exilium Hareticis à Gratiano Imp. S.A.C. 14spetravit, & Ithacio eos apud Maximum ac- ab An-CCC. culanti aftitit; co demum nomine Ecclefiz communione fabraotus, & in exilium miffus, ubi diem supremum obiit, imperante adhae Theodollo majore. Scripfit Apologericum, qui dudum periit, in quo execranda Prifcilliani dogmata, meleficas artes, & deteftandas libidines detexit. Extat liber conera Vermendum Arianum. Deacenme (quem Vigilio Taplenfi non injurià vindicat Chiffletius & defferkimerum querumque S. Scripeure locerum explicatio, una cum aliis courra Harefer opuscuiss , Basil. 1528. & & Biblioth Patr. Tom. v. p. 726.

MATRONIANUS, five ut à Sulpitio 385 vocatur , Larronianus, gente Hispanus , Priscilliano Maximi juffu capitis dâmnatus, Treveris gladio percufius eft. Vir valdė erudinus, & in secrico opere vereribus comparandas, inquit Hicronyn us t. Varia edidit opulcula, diver- † De Scripe fo metrorum genere , que hodie non super. 6 111

TIBERIANU S, gente Hispanus, provincia Borticus, factionis Prifcillianez fectarius, Claruit anno 385, codem quo cafus eft Prifcillianus tempore iple Maximi fententia adem ptis bonis in Sylinam infulam telegatus eft; ubi tandem exilii tadio vicius propolitum mutavit, & devotam Christo virginem matrimonio copulavit, ut nos docet Hieronymus * Scripfit * De Series A pologetacum tumenti compolitoque fermo-ne, ut fe à Prifcillianez Hareleus fulpicione li-

betaret. NE. JOANNES, qua gente, aut quo genere 386, prognatus, non constat, in juventute vitam Monasticam sectatus est, dein Presbyter factus, persecutione à Valente Catholicis intentatà, Occidentalium Episcoporum ob fidem exulum communionem aversatus, in partes Arianas Hieron Esp propendere visus est; immò (si Hieronymo 61. 62. eum fapiùs fogillanti fides fit habenda) Atianorum, Macedonianorum, Photini & Mani-chaorum erroribus accellit, Catholicus demúm fpe dignitatis adipiscenda factus, & Episcopatus pollicitatione ab Hærefi redemptus. Verum efferato Hieronymi animo pars forfan criminis istius non exigua accepta referri debet; quippe qui fubinde molliora spirans Joannem e justinodi nota eximere videatur, Denamni tibi, inquit *, as uen fis Arianus, imme plus,ut nun- * Ep. 61. quess fueris. Anno 386. tricefimum atatis anuum , tefte Hieronymo † , hand multum fuper- † Ep. 62greffus Cytillo in fede Hierofolymitana fi coffor datus est. Origenis caufa tunc temporis in orbe Christiano acritet ventilatz impensè avit,non tam dogmatnm illius quam famæ fluravit, non cam nogmatum nuns quam tana riu-diofus , unde ampla fatis ei crevit diffidiorum & rivarum feges. De initiis litis illum inter & Epiphanium fuscitatæ supra dictum est in Epi-phanio, quæ eousque demum evasit, ut Epipha-

nium habitz cum Joanne communionis pœniteret; cumque Deo facra faceret, dicere fole-

bat , Domine; prafta feanni,ut relle credat. Fa-

chum id indignatus Joannes mirum quam in-

381.

fremuit,

MACCO nium violata charitaris infimulavit ; eum infuper gravissimè criminatus, quod Paulinianum Hieronymi fratrem in Diocesi Palestinà ad Presbyterii dignitatem evexisset. Obiocta sibi crimina miti Epofola anno 392. scriptà , diluit Epiphanius; se non tam ob impositas in aliena ditione Pauliniano manus quam ob exprobratam olim Johanni Origeni(mum ab eo querelis & convitiis appetitum docens : Joannem adhuc, ut ab Origenianz doctrinz, quam octo capitibus fummatim complectitur, veneno caveret , multis cohortatus. His verò monitis aures occludente, acrinfque adhuc exardefcente Johanne, ei communionem renunciare, & hzrefees notam impingere Epiphanius non dubitavir. Hieronymum in Epiphanii partes & Johannis inimicitias pertraxerunt & Pauliani fratris caufa & Origenismi odium. Junctis enim cum Epiphanio suffragiis Joannem assiduis pre-cibus hortari & criminationibus terrere non defiir, ut eum ad anathema Origeni dicendum impelleret. Unde eò iracundia processit Johannes, at ab Ecclefiz communione Hieronymum segregaret, quin & exilium ei indiceret, licet irrito conatu. Sedem enim Bethlehemeticam retinuit Hieronymus; nec tamen infenfum Foanni animum statim deposuit Irritatos utrinque animos compescere sategerant Archelaus comes & Theophilus Alexandrinus : incafsum verò; pacem quamdiu viveret Epiphanius, averfante Joanne, & Monachos Palastinos Epiphanii fuafu fibi communionem S. Synaxeos inire detrectantes tanquam hostes publicos odiis & injuris incessente. Verum coaluisse tandem videtur vulnus, & exulceratus Joannis partim pudore, partim argumentis victi animus non-

nihil deferbuit. Sedată quodammodo post multos annos lite Origeniana, Joannes circa ann. 415. apud Occidentales malé audire corpit, quali Pelagio nimium faveret. Eo enim anno Vid. Orof.; coacto Presbyterorum fuorum Synedrio, aures haretico parum iniquas, Orofio verò Pelagium accufanti minus aquas prabuit, re quafi in medio relictă : mox verò Synodo Dio politanz interfuit , ubi veteratoriis artibus Pelagius erroribus fibi affictos abjurare præ fe ferens Joanni reliquisque Episcopis fucum secit, & ab Hzrefess nota abiolutus in Ecclefiz communionem admiffus eft. In hoc tamen faltem excufari meretur Joannes, quòd in Pelagii causa dijudicanda non tam fidei Catholicz fludium. quam prudentia, desiderari videatur. Obiit anno Christi 416. Pontificartis sui 30. Vir erat, five ingenii, five animi dotes spectes nequaquam contemnendus, nifi quod arrogans nimis & faltuofus animi fusceptas semel causas . & in his Origenis famam præfractå & obstinarå pervicacià tueretur. Nec enim errores Origenis fovific centendus est; de famà tantum esus follicitus, quem proinde Anathemati subjicere toties ab Hieronymo & Epiphanio flagitatus recufavit. Quod nec iple diffitetur Hieronymus in Epistola ad Pammachium, ubi fapiùs agnità orthodoxá Joannis fide id tantum ingerit, Aus nega hoe dixife Origenem , aut fi locueus eft mlia, eum damna qui dixeris. Quod ingenium spectat,

5 CC 1V. fremuit, literifque quaquaverfum datis Epipha- vir certè erat minimè indoctus; immò fi fauto- 5 & C. 1V ribus ejus credendum elfet , difertior Demofihene , acutior Chryfippo, fapientior Platone.

Aph Rieron.

Aph a Zaspane vocat l heodoritus * , eumque * L-5.13. miris laudibus ornant Anastafius Papa †, Augu-

Scripfet, telle Gennadio †, fibrum (jamdiu loan inter-perditum) advertoftinus †, & Chryfoftomus *. deperditum) adversus obsectatores , in quo o Contra oftendit se Origenis ingenum, non fidem secu- Peill. 1. 2. tum. Nec plura ingenii ejus monunicnta me- 12. morarunt veteres. Extant tamen fiene multa * Ep. 55. nomini illius afficta feripta, qua fequentur. C.10.

Iber de institutione primorum Monachorum in lege veteri exerterum , & in nova perfeverantium (viz. Carmelimrum) ad Captafum. Manachum. Interpretem prz fe fert Aymericum Patriarcham Antiochenum. Verum Latini cujusdam autoris esse , idque sequioris avi. omnibus, (excepto cortu Carmelitico) in confesso est. Habetur etiam in Biblioth. Patr.

Commentarius in firemcemata B. 70b. in tres libros divifus.

Commencarius in Evangelium S. Matthai, qui sub nomine Opera imperfetti in Matthenm inter Chrysostomi opera haberi solet, ubi de co plnra videas. Certé Joannis nostri esse purum putum est Carmelitarum somnium

Fragmenta perpetui Commentarii in Evancetiam S. Marci , in Catena Aquinatis in Mar-cum Chryfoftonio afcripta.

Przelera aliquot Fragmenta fimilis cujufdam operu. Commentarii in Evangelium S. Luca; in Ca.

tenis Aquinatis & Corderii in Lucam Chrysoftomo adjudicati Homilia in Josephum, & de Castitate. Homilia VI. in Job.

Fragmentum Homilia proemialis in Pfal-

Homilia in alique Pfalmes. De tribus pueris & fornace Babylonica. De Sufama. De decollatione S. Joannis Baptifia.

De vitandis scandalis. De divite & panpere , & eleemoryna facienda. Honilia in Marcun XIV.

Homilia in Cucan V. Homilia in Ioannem III.

In laudem S. Crucit , & de tranffreffene De Euchariflie in encaniis.

In Afcenfienem Demini. De Pentecofte. De Spirita Santto Homilia II.

De Christi divinitate. De Fide & Lege natura. In Pracurferem Domini.

De Ecclefia, feve Turiure. In SS. Perrum & Paulum. In S. Thomas

In SS. XII. Apoftolor. In S. Stephana De Panitentia Hemilia III

De David. De Perfecutione Nova

Apol. de Ar-bitr. libert. August.Ep. 106. & de ccat-Orig LLCIL

S.E.C. 1V. ab An CCC

De vanitate bujut faculi De caco & Zacchao. De Pfeudo-prophetis & Hareticit.

In terra-motum , & in divitem , & in Lazarum, & de Servience

Serme de S. & confubfiantiali Trinitate. Opufcula ifta ab Homitia in Josephum inclusive, fi non omnia, saltem sere omnia inter Chrysosto-

mi opeta habentur. Opera prædičta hinc inde collegit Petrus Wastellus Carmelitarum Otdinis Provincialis Belgicus, additifque tribus vindiciarum libris Latine edidit Tomis duobus, Braxel, 1642. fol. Verum non obstantibus, quas operosè agit Editot, vindiciis, ista omnia eruditis fabulam fapiunt, & Joannis nostri nomini falsò suppo-

387.

nuncur.

GAUDENTIUS, cujus aut nulla, aut rara admodum apud veteres memotia; dur Provincias Orientales religionis ergò petagraret,& circa an. 387. Cafaren Cappadocia hareret, mortuo interea temporis Philastrio Brixiz Epifcopo, ei ab Ambrolio alisique provin-ciz Cifalpinz Epifcopis fucceffor abfens defi-gnatur, neve electio alicujus fraude incafsum cederet, fingulorum juramento confirmatur. Cumque hee auditlet Gandentius & in Occidentem reditum dettectaret , milla eft ab Episcopis ad ipsum legatio, & ad Orientis etiam An iftites, qua rogarunt, ut renitentem reverti Gaudentium Ecclefiafticis cenfuris compellerent. Factum id, coactusque redire Gaudentius S.S. X.L. Martyrum reliquias à factis virginibus S. Bafilii neptibus Cafarez agentibus acceptas feeum detulit, & Ecclefiz Brixianz regimen suscepit. Anno 405. Synodi Romanz & Honorii Imp. nomine legationem una cum aliis quibuldam Épiscopis obiisse videtur, ut Arca-

rem redderet. Quo anno è vivis ereptus sit, parum liquet. Rejiciunt id alii in annum 410. Cl. veto Labbeus * in an. 427. * Differt de Script parz-p-33\$.

dium Imp. Chryfoltomo fubinfenfum pacatio-SCRIPTA

Ermones free Tracterus XV. de variis argumentis ad Benevolum.

De Villico iniquitatu Responsiones ad Germi-

In illud, Pater majer me oft , Responfie ad Paulum Diaconum. Extant opuscula ista in Biblioth. Patr. Tom.v.p.704.942.

Vita feve Encominn Philaftrii Antecefferis. Habetur apud Surium ad diem 18. Julii Caterum monendus est Lector alium ae di-

versum penitus à nostro codem seré tempore claruisse Gaudentium Episcop. Tamugadensem fectz Donatifficz, qui Dulcitio Trihuno Imperatoris anud Africam legato duas Epiftolas Apologeticas obtulit, ab Augustino totidem libris refutatas; quibus responsionem opposut Gaudentius, ab Augustino itidem libro tertio everlam. Quin & in eadem Italiz provincia eodem quo Brixianus, tempore fummum facerdotium gessit alius quidam Gaudentius Episcopus Novarienfis , vir quidem non incelebris,

m Brixiano tamen temetè non confunden- SÆC.IV.ab An.CCC

EVAGRIUS, Presbyter, Antiochenus, vir acris ac scrventis ingenii , anno 388. vel seuenti à Paulini recens defuncti factatoribus Sesom-17 Flaviani perjurium deteffatis Antiochia Epi- c.15 scopus factus, brevi tempore consecrationi sua fuperfles obiit, ac morte fuă fehifma Antiochenum extinxit. Hieronymo admodům familia-

ris erat, cui diversarum hypothese un tractatus à se compositos legit. Vitam queque B. Antenis ab Athanafio (criptam è Grzeo fermone in Latinum transtulit. Extat quidem sub ejus nomine Versie vite S. Amenis ex Grzco Athanasii intet opera Athanafii Tom 11. p. 544. ap. Sur. Jan. XVII. Rofveeid. in vit. Patr. Tom. 1. Verum an genuina sit, non una est dubitandi ratio.

288. FL. L. DEXTER, gente Hifpanus, Paciani Barceloneniis Epifeopi filius , Orientalis Impetii Prafectus Pratorio. Claruit anno 388. Hieron Anno 392. S. Hieronymi Catalogum Scripto- Script. Eccl. rum Ecclefiafiicorum fibi nuncupatum accepit, 134 Obiit decrepitus anno ut volunt , 444. Omnimedens Historiam ad Hieronymum texuit . o interiit. Circumfertur quidem hodie sub ejus nomine Omnimeda Historia Chronicen à Christo nato ad annum cecexxx, deductum: primum equidem ut habet titulus, Hieronymo

dicatum, fed eo ad fuperos translato multis locis locupletatum, & paulo Orofio Tarraconensi iterum nuncupatum. Primus hoc Chronicon in lucem ptorraxit, ampliffmis Commentariis illustravit, Appendice ac binis Adologiis munivit Fr. Bivarius Cisterciensis Lugduni 1627. fol. Verum non obstantibus, quas agit, vindiciis,merum effe figmentum nomini Dextria-no fuppolitum nalutiores omnes facile percipiunt VIGILIUS, Epifcopus, Tridentinus, cla-

100. ruit anno ceexe qui eum reliquias Idololatria p. nitus extirpare conarctur, telte Martyrolo- + Jun. gio Romano *, à f. ris & barbaris hominibus lapidum imbre percusius pro Christi nomine martyrium implevit iub confulatu Stiliconis. viz. anno ccce, faltem ecccy. Scripfit inquit * De Script. Gennadius*, ad Simplicianum quendam in c. 17. landem Martyvum Libellum, & Epsfelam continentem gefta fui temperis apud Barbaros Marsyrum. Extat quidem hodie Likellus five Epi-

ftola de mareyrio Sifonnii & Sociorum ap. Sur. ad XXIX Maii Lippomannum, aliofque. Interim notandum est plures hujus & sequentis szeuli Vigilios fuifie, ac nostrum cum Vigilio præfertim Taplenfi, cui adversus Eutychem scripfit, coufundi folere.

TICHONIUS, natione Afer, in Partes Donatiflarum paulò propensior, quos tamen scriptis suis accrrime exagitavit. Claruit circa Genaad de ann. cocxc. Vir in divinis literis eruditus, & in Augustin. de Szeularibus non ignarus, rerum adhuc eccle- Doc Christ.

fiasticarum studiosus. Scripsit de Belle inteffine 1.3.c. 10. libres tres ; Expositiones diversarum causarum.

SEC IV. in quibus ob Donatiftarum defensionem antiin Apocalypfins Joannie, cui plurima, inquit Caf-"actdiria. fiodorus * , venenofi fui dogmatis fizculenta

permiscuit. Omnia enim ad spiritualem sen-sum trahens, Angelorum tamen naturam corpoream esse docuit , & de millennio ac resurrectione quadam, qua tune temporis minus fana habebantur, fenfit. Extat Homiliis XVIII. comprehensus inter Augustini Opera Tom.ix. ei falso ascriptus. Scriplit præterea Regulas VII. ad inveftigandam o inveniendam inseligentiam S. Scripeurarum ; quas recenfet & examini fubjicit S. Augustinus loco citato. Extant hz Regula in Orthodox. p. 1352. & in quavis Biblioth. Patr. editione, correctiffimz vetò in editione anni 1618. Tom. v. & novifima Lugdusensu Tomo vi.p. 49. Catera Tichonii Opera defiderantur.

SOPHRONIUS, vir , tefte Hieronyot. mo *, apprime eruditus , & quo iple Hieronymus familiariter utebatur, claruit circa arm. ccexe. Nec de eo quiequam amplius Vereres tradiderunt. Scripfit adhuc Puer de laudibus Berblebem , & postea insignem de subversione. Serapis tibrum , item de virginime ad Enfecccxcv11. Rufino una cum Melania Romam chius, & Hilarionis Monache vitane, plurima reverso, & libros Origenis of a za mala fide denique Hieronymi Opufcula, & in his Pfalà se versos edente ulcus recruduit. Verum imterram & Prophesos ex Hebrgo Latine ab Hiepofturz a Marcella rens actus, & versionis Peronymo conversos, in Gracum sermonem illum riarchon, quam ab iplo factam negaverat, coneleganter transbulisse autor est inse Hieronyvictus tantam ab omnibus invidiam ac odium mus. Ex hisce, ut videtur, versionibus hodie iniit; ut tanquam Harcticus notatus Aquiextat Catalogi Hieronymiani Scriptorum Eccleleiam se subducere necesse haberet. Anno cecc. finflicerum versie Graca ; maz cum przdicto libros tres contra Hieronymum per triennium Catalogo inter Opera Hieronymi reperiri foproximè elapfom elaboratos vulgavit. Anno let. Scio equidem hanc versionem à multis in sequenti ab Anastasio Papa Romam ad causan dubium vocari, immò 1 Clar. Viro If. Vofio dicendam evocatus tergiversatur, ac missi præfracté negari: quin & ni malé memini, me-Apologia fese excusat : quem ideirco mox cum hac de re aliquando coram agens iste dixit darmat Anastalius, & hareless ei notam inule existimare Erasmum linguz Grzez exercenrit. Anno eccess. acceptis Hieronymi Respon-sionibus ad Investinas biennio ante à se editas dæ gratia versionem istam sub Sophronii nomine procudifie. Quod & olim in not:s ad Ignaadeò excanduit, ut miffa Epiftola mortem ei tii Epiftelam ad Smyrnaes non longe ab instio innuerat, ut ait fibi constare translationem (nidefileret) à brachio (zculari inferendam comminatus fit. Anno cecex. Aquileil ab Alaistam Sophronii nomen mentiri, innumeris lorico vastată în Siciliam profugit, ubi codem vel tis non effe Grzcam, ubique falfam, ubique inepeam, ubique imposturam sapere. Verum pace tanti virl hanc versionem non contemnendæ vetustatis esse exinde constat ; quòd qui ea, quæ de Scriptotibus Ecclesialticis habet, ex Hieronymi Catalogo desumere solet Suidas. forzifimma , que non eft invenim inser homine: nec hac versione usus sit , lisdem penè verbis ac fententiis ut plurimum fervatis ; uti Scriptorem utrumque conferenti liquido patebit. Qui teris Grace & Latine dives. Longe verò aliter primus in lucem edidit Erafmus fe exemplar hominem depingit Hieronymus, & ex eo alii, emendatum ac vetufum nactum effe professus tanquam Origenistam, Pelagianum, falfarium, eft; ex quo permulta etiam in ipio Hierenymi Casalogo relituit. Sermenem de Affamptione. operum alienorum cortuptorem , Hærefiarcham & quid non? Hinc & varia nomina igno-B. Uirginis ad Paulam & Euflochium (qui inter Opera Hieronymi Tom. 1v. habetur) hujus So-phronii effe cenfet Erafmus. miniz ergo el afficta ab Hicronymo paffim reperire est; apud quem crebrò sudit Grunnini, Aleste, Lucius Levenius, Afinius Police, Cal-

RUFINUS TORANIUS, gente Itakıs, Patriå (ut mihi quidem videtur) Aquileiensis, in hac enim Ecclesii & fidei lavacrum & Presbyteratus ordinem fuscepit. Ante an-

#AACCC. quarum meminit Synodorum ; Commentarium leiz commorante amicitiam contraxit ; & mo. ab Ancecc. nafticam ingreffus vitam, circa ann. cccuxxi, una cum Melania seniore in Orientem profechus est; eodemque, ut credi par est, anno, certiffime ante mortem Athanafii ; Melania comite Ægyptum petiit : ubi com Monachis Nitriensibus & Didymo Alexandrino aliquamdiu verfacus, multaque ab Arianis paffus poft octo menses (quamvis ipse per sexennium in Ægypto se degisse falso jacticet) Palæstinam profectus est: ibique Melaniz opibus sublevatus constructo monasterio & ascitis sub Melaniz curi inftituendis 52. virginibus, annos xxv. vel ot habet Pallad us *, xxvii. transegit, viris * Hift Lagfanctis Hierofolymam religionis ergo peregri. face.ut. nantibus hospitio excipiendis intentus. Claruit przeipue circa ann. coexe. Quo circiter tempore diffidio Epiphanium & Joannem Hierofolymitamam inrer exorto, ipfe Joannis partibus accessit : & Origenismum, cujus amorem à Didymo, ut ridetur , hausit , strenuè propugnavit; unde soluto amicitiz vinculo ingentes cum Hieronymo lites exercuit ; & tametsi Theophili Alexandrini operà inita fit inter cos aliquantifper concordia, anno nihilominus

fequenti anno obi sse videtur. Christiana Philofiphia vir, hand contemnenda Ecclefiafiterum Doclorum perzo,inquit Caffianus*, & finer@- 2, "De incarphanient & a youneinger & Brienlinger es ailegere nut. 17. c. 27. in meigurmuti habet Palladius , Nobiliffinm & & Locelt.

dollier nee mieser. Paulino Nolano † , Vere fan- † Epo.ad Um & pie doctom , Scholafticu ac falutaribm li-

Pelagii sectatoribus libero arbitrio nimium tribuille nemo prudens facile negabit. Verùm

annon susreis & softwar Hieronymum nimis traniver

phornius Lenerius , & Scorpius. Summum quidem fuiffe Origenis admiratorem , & cum

S.C. 1V. transversum egerit; an meruerit Rufinus omab An.CCC. nia, que pleno ore in iplum evormantur, convitis, perpendent zoui rerum zstimatores. Interim illud negari non potest Ruhnum in vertendis è Grzeo sermone aliorum scriptis pessimă fide ut plurimum egille, mutando, trunçan-do, addendo; ut nova potius quâm aliena videri poffent ; nee divinando quis affequi valeret quanam Rufini , quanam ipfius Autoris partes fuerint.

S C R I P T A.

DE Benedillienibas Juda & reliquerum XI. Patriarcher am Libri II. ad Paulinum No-

Commentariorum in Hefeam libri 111, cum. Prafatione in XII. Minares Prophetas. Commentaria in Propheta Jeel & Ames

Expositie Symbeli ad Laurentium Episcop à multis Hieronymo & Cypriano temerè afcri-pra inter corum Opera habetur.

Historia Ecclesiafica Libri 11. ad Chromatium Aquileiensem Episcopum ab Arianz hzrefews primordiis ad Theodofii M. mortem pertingentes, seripti verò circa Alarici in Ita-liam primum irrumpentis tempora In Historià issac concinnandà, tempori que ratione digerendå credulum admodum fuille Rufinum conflat, in fabulas & incertos plebeculæ rumores nimis propenium, quos è trivio & tonffrinà pe-titos literis mandare temerè folchat. Unde Socrates cum ad ejus fidem primum & fecundum Historia Ecclefiastica libros formaffet; meliores postea nactus autores, libros istos ex integro ordiri necesse habuit, quemadmodum

* Prafat. ad ipfe * nos docet.

Cemmeumria in Davidu Pfalmes LXXV que à recentioribus quibufdam interpolata videntur, adia is nonqullis ex Augustino, Gregorio, aliifque. Extant hac Cemmentaria nonnihil ab aliis diverfa in Bibliotheca S. Germani Parif.n.73. indicante Ph. Labbeo Biblioth. nov. MS. p. a3.

Opera modò numerata prodierunt Lugdais 1570. Parif. 1580. f. prodierunt etiam Rufini opera Roma 1470. F

Apologia Pamphili pro Origene circa annum eccxcvil. à Rafine verfa

Apologia pre Origene five de Depravaniene librorana Origenis. Alia pre codem ejufdem argumenti Apeloria

Epiftela fere Apologia ad Ausflafium de fide Invellina adversits Hieronymum pofterior

ex ipfins Epsfelis.

(prior enim intercidit) in duas divila partes, uti recte notat Huctius, quarum prima criminationes fibi ab Hieronymo impactas refellit, fecunda iplu " Hieronymum profeindit.

Opofcula itta quinque postremum enumerata inter Hieronymi Opera haberi folent. Professio fides in Comobio Bethlehemetico

facta, constans Anathematismis XII, erroribus Origenianis & Pelagianis oppositis; quz Ru-fino Aquileiensi inscripta inter Marii Mercatoris Opera in Cod. MSS.à Garnerio reperta eft,

& inter eadem edita par.1.p.114. Verum in eam SAC. IV-t potius fementiam, argumentis fanc non infir-mis ductus, inclinat Garnerius, Professionem islam deberi Rufino, non Aquileiensi, led Syro, Hieronymi discipulo, qui ab co, anno cccxcixex Palæstina in Occidentem missus est ad Venerium Mediolanensem & Anastasium Roma-

num adversus Origenistas concitandum : qui circa annum cocxciv. Professionem istam Monachis Bethlebemiticis obtulifie videtur, nt ab iis communionem sibi impetraret. Monachi enim illi, bortantibus Epiphanio & Hieronymo, fe a Joannis Hierofolymitani,omniumque Origenismi suspectorum, communione absci-

Libelle: fidei prelixissimus , quo contra Arianos, Eunomianos, Maccdonianos, Apollinariffas Novatianos, Origenistas, & præfertim contra Peecatum originale, acerrime disputatur : ab eodem Rufino, quisquis demum ille fuerit, Grzee feriptus, & a Juliano Eclanenfi, ut videtur, Latine versus. Hune incerto auctoris interpretifque nomine, quadraginta abhino ferè annis in lucem protractum edidit Jac. Sir-mondus, & exinde Rufino Syro vindieatum, ac notis & differtationibus illustratum Jo. Gar-

nerius in Append. ad par. I. Operum Marii Merc. p. 286. Jesephi Opera ab ee versa sepiùs excusa extant. De hic versione audiamus Doctiff. Cafanboni * cenfuram. Maltis, inquit, lecis ad in- * Ad Appl faniam ufque iucpra oft son aliam perfase eb can- Bacon. E fam mis qued corrupcissmes natius codices & judi- xercit. Lin cio crissco defficutus, quicquid invenis, exprimere 99. eff counts . Tanta autem fait Rufini in boc practare sucepes infalicitas; ut libru illi uti centigerie esiam bodiernis nostris interdum depravatiori-bas: quòd multis exemplis ibidem demonstrat, Mediolani in Bibliotheca Ambrofiana affervatur, teste qui vidit Joanne Mabillonio, Itin. Imlici p. 12. Codex MS. ex chartà Ægyptiaca, venerandy Antiquitatis, ante annos pluíquam

mille & centum , haud multo post Rufini atatem scriptus, qui aliquot Josephi Antiquita-tum libros ex Rufini versione continet. Utinam, quod in animo habuit, cum edita Rufini versione contulisfet vir eruditissmus, ad pro-

movendas res literarias natus. Easchis Cafariersis Historia Ecclesiastica Libri IX. Subleità fide versionem istam adornavit Rufinus, multis contractis, multis additis, dimidium libri octavi omifit, decimum vix attigit. Versionem edidit paulò post an. cccc.Extat eum Rufini Continuatione & Historia Tripartità Bafil. 1528. 1570 & alibi fapiùs.

S. Clementis Romani Recognitionum Libri X. addits Praf tiene

E; iftola ad facobum fratrem Demini. Utrase verfio extent inter Clementis Opera, & Bafil. c. 1536. f. & in Cotelerii Bibliotheca Aroffeli-Austolii Liber de Paschate. Versie cetita est a Bucherio una cum Victorini Palchali Canonc Auroerp. 1634. 6

Origenis libri ati Yexin, Homilia in Genefin. XVII. in Exedum X I I. in Levizieum XVI. in. Namere: XXVIII. (quarum Prafationem pri-mus edidit H.Valefius Annot, in Eufeb.p.129.)

S.R.C. 1V. in Jefte XXVI. in Judices IX. in Primum Re-MACCC. pun L. in Pfalmor IX. in Cane. Cantic. IV. in Epistolam ad Romanes Tem. X. à Rufino versa additis fere ubique prafationibus. De iftis verò vide plura in Origene.

SS. Bafilis Cafarienfu & Gregorii Nazian-zeni Opera quadam Rutino interprete habentur in antiquis Operum illorum editionibus La-

VII a Patrum, que Collectionis Rosveydiana Lugdani 1617. Ansverp. 1618. Secundum & tertium librum conflituum, Rufini nostri auctoris five interpretis elle creduntur. Liber feene-dus constat Palladii Historia Lansiaca, servine ferè Heraclidis Paradife.

Xyfti five Sexti Pychagorei Philefophi Enchiridion fen Sententia a Rufino versa , & ab co mala fide (ub Sixti Papæ nomine editæ extant Lovan, 1618, 80. Bafil. 1520. Celon. 1523, 4". &c

DEPERDITA

C Ententia Pamphili Martyris advertis Ma-Sthematices , quas à Rufino versas effe me-morat Gennadius * , nisi in Pamphili nomine * De Script. hallucinatus (it.

Epifola multa ad timerem Dei borutoria, inter quas eminebant illz quas ad Probam dedit, ab eodem memoratz. Epiflola ad Hieronymans comminatoria, cu-

*Apolog. s. jus meminit Hieronymus † , forfan & alik Invellion adverfas Hieronymum prior, de quá

multa Hieronymus Eugrii Pentici. Opuftula plurima ab co verfa.

AMBROSIUS, cujus unus, quod fciam, è 393. veteribus meminit Hieronymus, Patrià Alexandrings. Didymi auditor, claruit anno cccxcu. Scipt c.114. Scripfit adverfne Apollinarium volumen multorum verfunn de Dogmatibus , & Commentarias

in feb. NE.

AMBROSIUS, gente Scytha, Tomo-392. rum quin & totius Scythia , Epiicopus claruit anno ccexess. Vir in monastica Philosophia Script.c. 134- innutritus, vitam admodům rigidam & severam egit, victa modico contentas, & habitu vili indutus. Origeni zquiorem animum gestisse argumento funt , que Epiphanio eum (Conftantinopoli tunc agentem anno circiter ecces.) ad Origenem damnandum urgenti rependerit. pra in Origene reprafentata ex Socrate. Multa ab eo facta funt , multa etiam illius precibus impetrata miracula ; quorum specimina ali-quot profert Sozomenus *. Tantà ideireo ve-L.7.C.16. neratione habitus eft , ut ab Hunnis Dens Remaserus vocaretur. Scripfit in morem dialeovem & veteris eloquentiz breves commanicofque traffarur; & alia quadamiex quibus bre-

vicula aliquot fragmenta exhibet Damafcenus PONTIUS PAULINUS , origine 397. Romanus, genere Patricio & Confulari Burdi-

galæ in Gallia, faltom in vico Paterno non 5 & C. 1 V. procul inde fito , natus est anno eccusii, ab An CCC. Przceptorem habuit Decium Aufonium, fub quo in Poeticis & Rhetoricis studiis mirum quantum profecit. Aufonio deinde à Valentiniano Imp. in aulam evocato, ut Gratiani filii fludiis præeffet , Paulinus Burdigali relictà Romam se contulit, ibique causas forenfes tanta feelicitate rractavit; ut anno ccc.xxv. Confulatús honorem juvenis adhuc confecutus fit: Senatorià adhuc dignitate illustris, totique civitati perquam charus. Anno fequenti ad exteras regiones vilendas le accingens omnes ferè Occidentis Provincias peragravit; fummis ubique viris, Martino, Ambrolio, aliifque familiaris factus. Hisce peregrinationibus quindecim ferè annorum spatium impendit. Anno demum cccxci. à Delphino Episcopo Burdigalenfi facro fonte lavarus, ac bona divendira pauperibus elargitus, in Hispaniam secunda jam vice profectus est; & Barcinone plerumque degens arctiorem vitæ disciplinam excoluit; ab Aufonio licet aliifque ad facularem vitam frustra revocatus. Anno ccexcisi, exeunte , ipså Christi Narali ab Eulampio Pratule Barcinonenfi, penè cogente plebe ad Presbyterii gradum evehitur : ex quo tempore inter viros Ecclesiasticos inclarescere corpit. Factus postea Nolz in Campania Episcopus, sed quo anno hactenus mihi aliifque incompertum, anno ccccr. Nolă a Gothis captă valtatăque, cam fe a Barbaris ob thefauros, uti illi fulpicariposfent, absconditos excruciatum iri verere- Lcio. turshac ad Deum verba fudit. Domine, non exerucier propeer atrum & argentum: ubi enim om-nia funt , tu feis. Obiit fanctiffimus Praful X.

Cal. Jonias anno eccexxx1. ztatis fuz 78. Uxorem habuit Thersfiam , forminam lectiffimam individuam vitz tam Ecclefiasticz quâm szcularis comitem, ex qua unicam inscepit sobolem

avent, adeant Visam ejus à Fr. Sacchino conscriptam, & novissimis Operum Paulini editionibus infertam. Vir in Deum Pius, in pauperes beneficus, erga omnes comis & candie tam fingulari verò ac stupendà slagravit charitate,ut (fi vera nobis referat Gregorius) Cam. Greg 1 p. pantà à Gothis valtată fua captivis redimen- diale te dis eroget, cúmque nil amplius impendendum superetlet, seipsum pro redimendo viduz cajusdam filio, quem in Africam Vandali captivam abduxerant, eo profectus in servirutem vica riam daret , Regisque Vandalorum genero sele in mancipium traderet, ab eo horto excolendo præfectus. Tandem verò quifnam effet agnitus, in Italiam honorifice remifius est; dono ei datis cunctis fuz civitatis captivis, navibulque plurimis frumento enultis. Exemplum ejus pletatis studiosis B. Martinus " Expids ingerebat " Ap. Sulvita utpote qui folus penè iftis temporibus Evan- devit Matgelica præcepta compleffet ; beatumque effe

prædicavit id fæculum tantæ fidei virtutifque

documento. Doctrinam quod attinet, clarifi-

fonius * , fic ad illum feribens,

vix octiduo superstitem. Qui plura de eo scire

morum iffius zvi virorum elogiis nobilitatur. In Poeli quantum potuit, dicat Praceptor Au-* Epiff so. ad Paulin.

Cedi-

* Epift.13,2d Paulin.

Eloquentiam ejus miris laudibus effort Hieronymus *, Si Sacras, inquit, literas te docerecontingeret, & quafi per manus myfteria tradere. Scripiurarum,nafteretur nobis aliquid,qued dolla Gracia non haberet. Et mox : Se quafe extrema manu operi tue induceretur; nibel pulchrius, nibil dollius, nibil dulcius, nibilg, Latinius tuis baberemus voluminibus.

OPERA, QUÆ EXTANT.

F Piftola sumero L. viz. Ad Severum Sulpicium XIV. Ad Delphiumn Burdegalensem V.

Ad Amandam Burdegalenfem VI. Ad Santhum & Amandum I-

Ad Vulrecium Rethemagenfem II. Ad Aprion 1.

Ad Aprum & Armandum I I Ad Florencium Cadurcenfem 1.

Ad Altthous I. Epiftola feve perius Declamatio popularis de

Gazophylacio. Ad Deuterium L Ad Macarisms L.

Ad Panimachium I. Ad Jovium cum Poemate ad eundem I,

Ad quendan militem I Ac Sebaltianum Eremitam I

Ad S. Augustinum IV. habentur etiam inter Augustinianas. Ad Alipium Tagastensem I. inter Augusti-

nianas 35. Ad Remanianum I. inter Augustinianas

Ad Rufinus II. quas Paulini non effe suspicatur Rofveydas.

Ad Marcellam L inter Hieronymi Ope-Ad Celantian I, inter Hieronymianas-Poemata numero XXXII. viz. Ad Geltidium II.

Matutina Precationes I L De Joanne Bastiffa L. Pfalmi 1. 2. d 136. Ad Aufonsum Epiftola IV.

Ad Cytherium 1. Epsthalamium in Iulianum & Jam. De obien Celfi pueri Panegyricus. S. Fulicis Natales X. integri.

Fragmenta Natalinis 11. 13. 14. 15. & incerti De Niceta Episcopi reditu in Daciam.

Fragmeneum Poematis de Regibus ex Suetenio collectis Ad conjugem fuam exhortatio, quæ Prospeto rectius adjudicatur. Hactenus Poemata.

Epiftola ad Eucherium & Gallum in Lero infula degentes, à Chiffictio primum edita in Appendice ad Paulinum, Devisers 1662.

Marryrium S. Genefis Arelatenfis Extat apud Surium ad diem XXV. Augusti.

SOO.an da

Armen Eucherifficum, de vita fua, quod alterius Paulini nostro especies & Auonii nepotis effe notat Labbeus *. Habetur in * Differt, de

S.A.C. I V.

Bibliothec's Patrum Parif. 1575. Script. 1 De Vita S. Marriei Isri VI. carmine He 19-161. Script Tom. roico (cripti ad Perpetsum Turonensem Anti-stitem, quos Baulini Petricorii ese constat. Extant in Bibliothecis Parrum . & in Auctua-

tio Bigneano Parif. 1624- p. 851 Epifiola ad Faufium Rhegieusem de variis uritionibus, quam Paulini alrerius, Auctoris trattaris de Quadracefina, effe conjicit Labbeus. Extat in Biblioth Patr.

DEPERDITA.

P Antegrieus, froe Apologeticus pro Theodofio, Imp. janno 395. Endelechii boriktu scrip-

Ad fororem Epistola multa de contemptu

sexuds. Sacramentarium & Hymnari De Panisentia bber, item de lande generali епціки Матгутки

Sucronii libri de Regibus in compendium redatts, meere feripe

Poemasa & Epiftola plures. Extant Panlini opera in Orthodoxogr. Tom.

II. p. 75. & in Biblioth. Patr. Tom. v1. p. 163. feortim verò Parif. 1516. Colonia 1560. Ansverp. 1622, 80. ună cum vită Paulini d Fr. Saechino conscripta, & Frontonis Duczi ac Heriberti Rosveydi notis : denique Parif. 1985, 4°. in duos Tomos digefta, ad MSS. Codices recognita, & variorum notis illustrata, studio Joaptiftz le Brun.

Paulini mysen@ (utpote cuins , tanquas amici fui meminit Eouft, IX, ad Severum) erar Sanitus Severus Endetechius, religione Christianus , arte Orator & Poera. Hujus breve carmen de morribus bouss edidit Pet. Pitheus in Epigrammatum veterum Cinno. Verum cum athil, good sciam, scripsit Ecclesiastici commatis, peculiarem ei inter scriptores nostros locum non tribuimus.

AURELIUS AUGUSTINUS, na- Poffil de tione Afer, Tagaftam Numidiz urbemnatalem habuit, natus anno 355, parentibus honeftis A nee infimi nominis, quippe qui de numero curialium erant, patre Patricio, matre Monica, utrisque Christianis, matre verò supra communem fortem ob pietatem celeberrima. Bonis literis adeò gnaviter incubuit, ut adolescens adhuc in patrus urbe Grammaticam, mox Carthaging Rhetoricam docuerit, & in foro'inter Caulidicos aliquamdiu verfatus fit ; ubi Man chaorum errorum virus non haufit modò , fed penisùs imbibit. Verùm rixarum in Gymnafio Carthaginensi pertesus, anno 381 desertà Afrieå, reluctante matre, Romam proficifcitur, ubi plures cure fue commissos discipulos bonis literis infirtuit. Nee ramen hic loci omnia ex voto cellerunt ; fequenti igitur anno misso

550 IV. ab Imperatore ad Symmachum urbis prefe-blacco: cummandato, ut civitati Mediolanenfi Rhetoricz magister provideretur, ab eo Mediolanum millus est. Advenientem agnovir , & miră comitate tractavit Ambrolius , cujns fermonibus ad populum habitis , dum aufcultaret Augustinus, paulatim ab erroribus revocari corpit ; rejecto igitur Manichzilmo ad Academicos transiir. Interea Monica de filii fainte fummopere follicita Mediolanum venit; & jam verum effe experta eft , quod Epifcopus quidam, (cujus aures quotidianis precabus & gemitibus obtuderat, ut in filio ad meliorem frugem reducendo laboraret) fubftomachans dixerat; Fade, inquit, a me, isa vivus; fieri enne nen pecest , us filius istarmon la-cinymarum peress. Tandem itaque dum in hortulo suo ardentibus votis solus ad Deum preces funderer Augustinus, quasi pueri cujus-dam cantantis audita vox est; Tolle, lege, solle,, less. Arrepto igitur codice in locum Apolloli oculos conjecit: Non su camefacionibus & ebrietatibus, non in cubilibus & insulicitius &c. Obflupuit audientis animes, & pietarem Christianam ftarim amplecti fecum ftatuir : exactoque inter Catechumenos biennio,anno 388 ab Ambroso baptizatur. Sequenti anno mortua jam matre in African remeavir, & in fundo paterno per triennium fermè delituit. Anno 391. Hipponem profectum, ut Agentem in rebus quendam ad perfectiorem vitz Christianz gradum impelleret, Hipponenses injectis manibus relactantem licet & lachrymanem ad Valerium Episcopum trahunt, & ab co Presbyrerum ordinari curant. Presbyter factus inflirato inter Ecclesiam Monasterio pietati & excreende & docende incubuit ; quin & repugnante licét Ecclefiz Africanz confuetudine, coram feiplo concionandi vices ei demandavit Valerius. Manichaos , Donatiftas, Circumcelliones', Pelagianos, aliofque Harcticos tam (criptis quam voce debellavit. In Synodo Hipponensi anno 392. jubentibus Episcripis de fide & Symbolo Presbyter adhisc disputavit ; adeoque apud omnes inclaruit, ut necesse esset Valerio cum , quem sibi successorem designarat, clanculum occultare, ne ad alterius civitatis Epilcopatum raperetur. Quapropter literis egit Valerius apud Primates Africz Episcopos , ut sibi adhuc viventi Coepiscopus constitueretur; quod & factum est anno 296, à Megalio Calamenti Numidiz Primate, reclamante Augustino ac affensum demum vix ac ne vix adhibente, utpote quod Canonibus Ecclefiafticis repugnaret. Epilcopus factus Ecclefiæ inflittuendæ & religionis cause tutande acrais incubuit, ingentesque ac perperuas cum circumstrepentibus ubique Hzreticis lites & controverlias agitavit ; quozum etiam infidiis vitæ discrimen non semel adiit. Donariftas collatione in Synodo Carthaginensi institutà, & in Casariensi renovatà confutavit : Forlicem Manichzum post secunduta vel tertium colloquium Hippone habitum ad Catholicam veritatem reduxit : cum Pafcentio comite & Maximino Epifcopo Ariaporum cotyphzis, illo Carthagine, ilto Hip- berifque patientem ; quales non sia nonlios

pone disputationem incuns fidem Catholi- S.E.C. I V. cam egregiè propugnavit , & Hareticorum abanecce. deliria refellir: adversus Pelagianos denique dilputarionibus habitis & scriptis ediris per annos ferme decem laboravit. Quo verò rebus Ecclefiz melius profpiceret, bynodis frequens interfuit, earumque pars magna fuit; intererat enim Synodis Carthaginenti quartæ anno 198. & ut videtur,quint 2 codem anno habitz, Africanz tertiz anno 401. Carthaginenii anno 403. Africanz quartz anno 407. Collationi Carthaginensi contra Donatistas anno 411. Cirtenfi contra cofdem anno 412. Milevitanz fecundz contra Pelagianos anno 418. Carthaginenfi fextæ in caula appellationum anno 419. habitz, Carthaginensi septimz de eidem causi eodem anno celebratz; " ut alia Concilia raceam , cujus fubicriptiones non extant. Vandalis demum African cæde & incendio ubique vaftantibus , & Hipponem oblidione jam prementibus, Deum procatus est, ut aut urbem hostibus, aut seipsum vità subduceret. Terrio igitur obfidionis menfe febri correptus decubuit, ac post dies als-quot in pace obdormivit die X X V I I I. Anno Christi 430. ztatis svz 76. Episcopatus gesti 35. Egregios viri sanctissimi mores per rotum vita: curriculum pulchré depingit Poffidius. Erar utique pius , modestus, pudicus, mitis, manfactos, urbanus, placidus, in concionando frequens, in disputando acer, in seribendo indefeilus, in tractandis negotiis tam civilibus quam Ecclefiafticis fedulus & affiduus, pauperum studiosus, quibus vel ex redditibus Ecclefiz, vel ex oblationibus fidelium profesciebat : veste usus est nec selendidà nec fordidà, mensà parcà quidem & frugali, bene infirmità tamen & nitidà, cui peregrinos juxra ac familiares adhibuit ; hac tamen lege omnibus propolità, quam & mente fuz interibendam curavit.

Quilouis and or dellie ableneum rodere vicem. Hanc menfam indignam reverit effe fibi.

Ingenii feeliciras, judice Eralino*, prorfus * Pref. ad erat incomparabilis; five acumen spectes, vel opera Auguobleuralima facile penetrans , five capacis the Ep. ad Al-memoriz fidem , five vim quandam mentis indefarigabilem. Idem alibi † iic feribit ; Solsat Augustinus praftat omnes scriptoris Christiani Toleilis. dotes , in docendo fedulus , in redarguendo ner. Ep. 35nofus , in experiendo fercidas, in confolando blandar, abique pius , & verè Christianan spirani snanfaeradinem. De omnigenà e jus erudicione pluribus agere idem effet, ac lucem foli offundere : hospes fir oportet tum in ejus , tum in aliocum scriptis , qui nesciat Augustinum in toto meliorum literarum circulo eminere; in qualtionibus verò Theologicis primas tene-re. De fiulo hac Erafinus * , Habet Augustinus * Praf ad fram ourddan dicends genus, arguinn C. periodis file. su len una productio multa concelvent; qued lettorem e- familiarem , & acutum , & attentum, et bene memorem requirie", devigue sedit la-

S.E.C. IV. reperies. Unde alibi * , Sciptor & obscura febitatis , d parum amana prolixitaris , illi an-*Eo ad Ger- dit. Lag. Ep.z.

Opera, que extant, genuina-

R Etrastionem Libri II. paucis ante mortem annis conscripti , statum ante mortem re-

cogniti-Confessionum Libri XIII.

De Grammaticà liber. Principia Dialettica.

Categoria decemex Arificele dece Principia Rhesorices, Tractatus illi quatuor oftremò recenfiti à Benedictinis Parifientious in aupera sua Augustini operum editione fane elegantifimă în Appendicem rejecti spuriis accenfentur ; tum quòd à stilo Augustini alieni , & eruditione ejus indigni sint ; tum quòd Dialogorum forma (cripti non fint, neque ad incorporalia animum promoveant;qualia fuiffeg: nuina Augultini hifce de rebus opuf-

cula constat ex Retract. lib.t.c.s. De Musica Librs VI.

Contra Academicos Libri III. De Ordine Libra II.

De beara vita Liber Solsto userum Libri II. De Ma iftre Liber.

De immortalitate anima libet.

De anane:tate anima liber. De libero arbitrio Libri III. quos Rome laicus inchoavit, Africa Presbyter abiolvit.

De verà Religione liber. De meribu Ecclefia Catholica & Manichesrum Libri II.

De Genesi contra Manicheos Libri II. Regula e tribus ultima , qua famiris data eft

non viru , licet pronomina & adjectiva è forminino in masculinum genus mutata fint. De ea dubitat Erafmus , Augustino tamen non in-

dignam effe agnofcit Epiftolarum CCXLII. liber, fine ullo rerum aut temporum ordine temeré digeftus. Ex his Epistolis plurimas tractatuum nomine infigniunt Augustinus in Retrallationibus, & Postidius in Indiculo; spuriz verò sunt undecim (142.181.182.184.185.187.189. 192.194. 196. 198.) aliotum denique funt quinquaginta. In edi-tione nupera Benedictina Epistola pro ratione temporis quo (criptz funt, diponuntur. In his antea ineditz exhibentur Epiffolz tres, una ad Alypium, ad Paulinum dux; quibus accedit quarta ad Mar. Mercaterem, integra jam primum edita. Altercarienem cum Pafcentie, uz hactenus Epittolz 178. locum obtinuit, Augu@ini non esse argumentis invictis probant Benedictini, & Vigilio Taplensi ratione sanè non invità, afcribunt.

Epiffola pene L X. in Supplemento Parifienfi, & ex iis X X. in editione Lovanienfi acselferunt.

De doctrona Christiana Libri IV. Locucionii S. Serspiura Libra VII.

De Fide & Symbolo liber.

Enchiredion ad Laureneium de Fide , Spe , & Charitate, ann.421. (criptum.

De Trinstate Libri XV.

De Geneli ad literam liber imperfellut, De Genefi ad literam Libri XII.

De Agone Christiane Liber.

De Opere Munscherum Laber. De fories er tuera ad Marcelinum liber, an-

no 412. Scriptus De Dinginatione Damonum Liber. Speculum ex utrouse Tellamento, à Possidio in

indicule et cura Augustini memoratum; tametsi sciolus forte aliquis post mortem Augustini textum Scriptura mutavit, proque co quem uforpavit Augustinus, vulgaris versionis tex-

tum fubitizuit. De Mendacio ad Confentium liber. Contra Mendacium ad cundou liber.

De Fide & Operibus liber. Quaftsonum in Heptuscuchum tobri VII.

Qa: frienum Evangelicarum libri II. Qualtionem Evangelicarum juper Mattheum

De Confensa Evengelist arum libri IV.

Queffionum LXXIII. liber De diversis Quastionibus ad Simplicianum libri II. ance annum 399. scripti.

De vite Dulevesi quaftionibus liber, anno 422. fcriptus De cura pro morsuis gerenda , ad Paulinum.

De carechizandis rudibus liber. De Continentia liber, genuinum elle negat Eralmus.

De Patientia liber. Hofce duos libros Augustini esse negant Erasmus aliique, an meritò, viderinteruditi. De bone, froe Perfettione viduitaris liber , de

quo dubitant multi; Juliani effe conjicit Eral-De Sermone Domini in monte libri II.

Exceluienisiu Esiftelam ad Romanos inchoa-

Expositionis quarundam propositionem ex eadem Egiffela liber, ante an. 396. (criptus. Expefine Epoftole ad Galasas. Annotationum in fob liber ; de quo vide que

habet iple Augustinus Retract. libro a capite De Civicate Dei contra Gentet ad Marcellinum, libri XXII. quibus ultimam manum adhibuit Augustinus anno 429. Prodierunt seorsim

Rome 1468. fol. Vener. 1470. fol. Mogunt.1473. fol. & cum Commentariis Walefii & Nic. Trivethi , Friburg. 1494. Editiones recentiores cuivis in promptu fun De Harefibus ad Quodvultdeum liber non longe ante mortem scriptus, cum duabus Epi-

stolis ad eundem. Appendix de Haresibus Neftoriana, Eutychiana & Timotheana & Gennadio addita est. De quenque Harefibus erasie. Chryfologo

ascribunt nonnulli, sed immeritò. Course ad Catechumenes contra Judaos, Paga-Bet, & Arianes.

Orare adversit Judges. De stilitate credendi ad Honoratum contra Manichees liber,

Contra Epifiolam Manichai , quam vocant, Fundamenti, liber.

Contra Fortunasum Manichaerum Presbyeerum liber. Contra Adimantum Manichai discipulumliber.

Contra Faustum Mauichaum libri XXXIII. De allu cum Fulice Manichau libri II. Contra Socuudinum Manichaum liber.

Contra Socuudinum Manichaum liber. De natura boni contra Manichaus liber. Contra adversarium Legu & Prophetarum

libri 11. Contra Priscillianistas & Origenistas ad Orosium.

Contra Sermonem Arianorum Eber. Contra Maximinum Arianorum Epifcopum Idri III.

Contra Falicianum Arianum de unitate Trinitatis ad Opeanum liber, qui ab Erafmo in dubium jure vocatur. Vigilii enim Tapfenfis opus elfe jam conftat.

Debone conjugali adversits Jovinianum liber.

De fantta virginiease liber. De adulterinis conjugis ad Pollensium libri II. De Epicureis & Stoicis tractatus.

De Epicareis & Saucis trattatus.
Tractarus in illud Mufi à Deo dillum, Ego faus
qui faus : binos hoice tractatus fermones potius
elle monet Bellarminus; utrumque Augustino

abjudicat Erafmus. Contra partem Donasi Pfalmus.

Contra partem Denati Pjamus. Contra Epistolam Parmeniami Denatistarum Episcopi libri III.

Centra literas Petiliani Denazista tibri 111. Centra Cresconiam Grammasicum tibri IV. Centra Epistelas Gandentis Denazistarum Episcopi tibri 111.

De Bapeismo contra Donatistat libri VII. De unico Bapeismo contra Petilianum liber. De unitate Ecclesia centra Petiliani Episolam

liber. Breviculus Collationum cum Deuasifiis. Contra Donatifias post Collationsm liber. De gestis cum Emeriso Dunasstarum Episcopa

Serms.

De gestis cum esdem Emeritosiber.

Contra Fulgentium Douaristam tiber, de quo
dubitant plurimi : quin & plurima argumenta
proferunt Cenfores Lovanienses, quibus opus

istud suppositivium esse contendunt.

De Peccatorum mericis , & remissione , & de.

Ratisson partulerum.

Baptifino parculerum, A4 Marcellimum centra Pelagiames libri III. anno 412 (cripti-

De natură & gratiă contra Pelagianos liber, anno 415 feriptus. De gratia Christi & peccato originali contra Pelagium & Culestium Idei II. 2000, 410

tra Pelagium & Culeftium libri II. 2nno 419. scripti.

De Auptiis & concupifeusia ad Valerium Comitem libri II. quorum peimus 2nno 418. sc-

cundus 420. Scripti sunt.

Contra duas Epistolas Pelapianorum ad Bonifacium libri IV. anno 419. Scripti.

facium libri IV. anno 419. scripti. Contra Julianum Pelagianum libri VI. anno 421. scripti.

De Anima & ejus origine libri IV. anno 420. scripti. Depradefinatione Santterms & bono perfeve- S.E.C. IVrantia libri 11. 2000 427, fcripti.

De Gantil de libri 4. Aliania de Valunia.

De Gratia & libero Arbitrio ad Valentinum liber, anno 424, scriptus.

De correptione et gratia ad eundem liber, anno 435 (criptus. Refeosfo refellens articules aliques falto ipfi mendra. Haberne etiam inter opera Professi.

impajirar. Habetur etiam inter opera Proiperi, cujus forfan est.

De perfeitieue justicia centra Calestium liber, anno 414. scriptus. Euerratienes in Pfalmes David CL prior

Exarasiente in Pfalmes David CL prior è Prologie pramilis non est Augustini; (camada S. Baliti est è Graco versa. Opus issud varies temporabas à locis compositum siut; Palmos enim S. Augustinus, prout loca, tempora, res & persons (tengerebast, modo publice fermocinando, modo distando exposite, Pfalmom verò CXIX. ultimo loco roganishus id amicità elucidavit. Prodist foortim curà Jacobi Willemart. Fermitz Augustinania; "Aurorya.

1680. fol.

In Ecumpelium Jeanuis Exposito fen Trallatus CXXIV. quibus prafixa Prafatio incerti
ell autoris.

In Epifolam primam S. Joanus Expositio seu Trastatus X.

De discipina Christiana vel de domo discipiina liber. De decem Chordis liber.

De Cantico novo, & de reditu ad culestem paium, ac visa peruulis. De Pasteribut in Ezachtelit caput XXXIV.

liber.
De Ovibus in eundem locum liber ; froe Ho-

De Symbolo five Rejula fidei ad Carechumeuor libri , feu potius Sermones IV. ex quibus primum genuimm effe , reliquos tres spurios censent Benedichin Parientes.

De convenisusià decem Praceptorum & decem plagarum liber.

De utilisase jejunii traltatus. Platserium quod matri fua composuit.

De verbis Domini, froe de verbis Evangelis Sermonte LXIV. Ex his Sermo 14. Eradis Presbyteri est, 19. Maximi Taurinense, 28. S. Ambrissi.

De nerbis Apoffoli Sermones XXXV. ex iis Sermo 25, Maximi est inter Ambrosianos nonus.

II. Hussilianus L. liberget his quarta ex Ambrofisiferipis decerpium Collectiones illa Seriotera man Augullisis tres, fuperisis memorate, antique furt, anne annos quippe 800, fafer, Augullinio tanus men necusaquam rapales. Collectiones Sermojo, mum de Tempere de de Sanlis fequentes adornate funt, s (humni quidem id incurii fachum) A curatorije delitionis Amerbachiana 2841 curatorije delitionis famerbachiana 2841 curatorije delitioni

Serment de temper CCLV1. ex quibes nonmili alion pra fe frunt Autores : Sermones verò 87, 215, 255, 255, 4 Perkinfo. Riveto, alisipoe figuri babensus Sermones 191. Augmino abpadicat Labbeus. Eorum verò nonsa Bernardi el ; 11. Maximo tribuitur; 17. Severiano uti de Fulgentio aferibium; 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ell : 27. Maximi; 48. ex Hilario, 25. S. Leonis ellipsi el

33. S. Leonis eft ; 27. Maximi; 48. ex Hilario, P a Ambrosio

S.R.C. IV. Ambrofio & Augustino hinc inde desumitur : ab An. CCC. 62. S. Leonis cft; 68. & 77. S. Ambrofit; 117. ejusdem; 118. Maximini; 120. Eusebio tribuitur : 125. idem ferè est ac Symbolum Damaso inscriptum inter opera Hieronymi ;1:8. Maximum; 170, Caryfoltomum autorem habet; 136, 138. 156, 176. inter Eusebianos habentur; 137. S. Gregorii est ; 171. ex ejusdem geriptis desumitur, 226-228. 229-242. ex Ambrofii fcrip-

De Santiis Sermones L.I. ex quibus Sermones 1. & 18. Fulgentio ascribunt nonnulli: Sermo 22. è Petro Ravennatensi decerpitur ; 26. inter Ambrofianos reperitur : 27. Maximi eft ; 30. & 31 fpuris funt , posterior inter Ambrosianos habetur, uti & fermo 33. Sermo 35. Fulberti est; 36. Eusebii Episcopi; 37. Alcuini Presbyteri, ex variis tamen confarcinatus; 47. etiam

S. Leoni tribuitur Sermones alii XVII. ex quibus sex de Tempore, X. de Sanchis, in editione Parifienfi 1631.

primum editi Sermones IV. viz. de Jacob & Efan, in Festo S. Vicensii , in Proverbiorum caput 17. in Parabolam feminantis , & in Marthei caput 16.

Traffatut in Orationem Dominicam. De diversis Sermonet XLIII.

Fraymenta Sermonum D. Augustini XXVII. ex Eugippii Abbatis thefauro, & Bedz Commentariis decerpta. Omnia ifta Opulcula a Sermonibus IV. inclusive in editione Basiliensi 1569. primum prodierunt. Et hactenus qui-dem Editiones Frobenianz. Que sequentur opera genuina variis temporibus lucem afpexerunt, in Supplemento Parificult, quod Hieronymus Vignerius adornavit, 1654- in unum

collecta. Sermones X L. de variis argumentis, à Sirmondo primim anno 1 630, cum notis edi-

Sermones de diversis CXXIII. à Lovaniensisbus editi, annumeratis Sermonibus 42. Bafil, 1969. primum editis. Ex his plurimos supposititios esse ipsi fatentur Lovanienses.

Hemilia YL & Parifications edita ann. 1614. ex MSS, Carthufianis, atque alix XIII. ex MSS. Pithianis

Brevis Expelitio Symbols. In Calendas Famarias.

De Calendis Januariis. Ante aleare ad infantes de Sacramento Sermones VI. Roma primiam editi anno 1644.

a Joanne Baptifta Maro. Tractatus de feptem vities, & feptem donis Spirithi S.

De gestis l'elagii contra adversaries gratia D.N.7.C. ad Aurelium Episcopum Carthaginen-(em liber, anno 417. scriptus. Prodiit primim Augusta-Vind. 1615. 80.

Speculum in S. Seripeuram. Contra Julianum Hareticum Pelagianum op ris perfects, five Responsionis postrena libri VI. quibus conficiend s immortuus est Augustinus,

ac proinde spus imperfellum à Possidio vocantur hi libri in Indicale. Epistola ad Macrobium.

Sermenes XLVI, antea inediti. Caterum in rifienles.

pracedentibus Sermonibus notari debet non \$.EC.IV-6 rarò evenire, ut idem Sermo in diversis Set- An CCC. monum Collectionibus bis vel forfan fapire numeretur: quamplurimi verò ex aliis Auguftini scriptis excerpuntur. Sermones ex hisce aliquot spurios nos in transitunotavimus. Verum cum accuratins longe id præstiterint Benedictini Parifienses in editione sua nupera; nos cenfuram Sermonum ab iis latam compendio exhibere è re fote arbitramur. Sermones itaque omnes (quibus Tomus IV. absolvitur) in quatuor classes redegerunt , de Scripturis, de Tempere , de Sanchis & de Deverfis ; quibus accellit quintus Ordo Sermonum Dubierum ; cům nonnili aperté fuppolititii in Appendicem rejecti fint. Claffes ifte quinque Sermones complectuntur CCCXCIV. præter Fragmenta. În Appendicem rejiciuntur, tanquam certò certiùs fpurii, Sermones CCCXVIL ex Collectionibus supra memoratis hinc inde selecti, nimirum ex vulgari Collectione Sermonum de Verbis Domini Sermon 345-1445-19-20. 22. 28. 34. 47. 52. 54. 56. 57. 58. de verbis Apostoli Serm. 2195 25, 26, 34, 35. Homiliarum L. Serm. 24- 2. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. 21. 22. 26. 30.31. 33. 35. 39. 45. 46. 47. 48. De Tempore Serm. 141 201 3. & omnes reliqui pratet 5 .. 12. 16. 19. 20. 23. 25. 27. 28. 30. 31. 32-34-39-42-45-49-50-52-72-74-94-96-107-109-110-113. 119. 135. 139. 140. 141. 143. 144.145.146.147 148. 149. 151. 155. 160, 164. 165. 170, 174. 186. 187. 196. 205. 212, 214. 220. 234. 235. 236. 237. 245, 246, 254-256, Sermones de Sanctis omnes fpurii funt przetet 4".12.17.23.24.42.45. 48.50. 51. Inter Sermones XVII. Parif. 1531. additos, fpurii funt 101-2, (qui pars est Sermonis 5t. in hie Collectione novi Benedictinorum) 7. (pars Sermonis 88.) 15. (pars Sermonis 150.) Inter Sermones de Diverfis spurii funt 7es (pars Sermonis 361.) 35. 36. (pars Sermonis 279., 38. 65. 96. 97. 98. 99. 118. (pars Sermonis 725.) Ex Sermonibus ad Fratres in Eremo nonnifi fex in hoc Tomo exhibentur, reliqui in Tomo sequente. Ex his sex spurii funt, tres, qui in vulgari Sermonum istorum Collectione locum obtinent 56, 70. & 72, Ex Sermonibus ad Hieron. Vignerio editis, in parte I. Supplementi fpurii funt 3"5- 4-5-13-14- 15-17-18. In parte | I. Supplementi fpurii funt pus 2. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 20. 23. 25. 26. 27. 29-34-36.37.38.39. Atque hactenus quidem Benedictini

De Orazione & Eleemofyna Tractatus. Testimonia adversits Felagianos Hareticos quæ fulioris potius alicujus Operis Excerpta

videntur. Alia quadam Opufcula, in editione full adjunxerunt Lovanienies , que quia ab omnibus tanquam spnria rejecta sunt, haud tanti funt, ut figillatim enumerata hic locum mereantur.

DUBIA.

Editationes Liuri II. Bernardo te-Centiores effe volunt Benedictini Pa-

Soldo-

5.E. 19. Soliloquieram anima ad Deum liber. Hugone shaccco. Victorino, cujus ferinia affatim expilat, & recentiorem effe indicant Benedictini, ejufdem-

centiorem elle indicant Benedictinì, ejuldemque forfan Autoris elle, cujus & Opus lublequens.

Mannale... Anselmi esse videtur, inter cujus Opera locum sortitur. Autori tamen Tratham de Spirina & Anima, uti & Isirum de dibiendo Deo, potish ascribendum censent Bepedictini Parisenses.

Dedictini Partienles.

Questimenta de Trinimte XXXIII.

Tellimonia advarsis Pelagianes Hareticus, in Supplemento Parif.

Trallans brevis de Trinitate; extat Gr. Lat. à Maximo Planude versus in Biblioth Patr. Excerpta de arbitrii libertate, que habentur

De fide rerum iuvishisium. De Opusculis istis una ferè eademque sententia serri potesti sea ex Augustiniscriptis confareinata estemis quòd Tractacum ultimo loco memoratum genuinum este summa asserant fiducia Benedictini Parifienses.

De vera & falfa panitentia ad Christi deveranz... Totus scrè transcriptus est sub Augustini nomine in Deverse & Sententia: ytum spurium esse opus nulla serè est dubitandi

De quarta Feria sive sultura agri dominici.

De Casaciysmo.

Sermones seu Tracianus
istos tres admodum dubios
ceste, cundemque omnes autorem habere, quem & tres pofleriores de Symbolo sorte
lasquem é distépuis Augusti-

De utilitate Panitentia. Homilia est 27 inter L. à nonnullis Eradio Augustini successori ascribitur. In nonnullis etiam editionibus habetur Libellus de Panitenia Medicina, qui idem firet ad verbum est eum Homilià inter L.

ultimă, & eidem Eradio ascribi solet. De quasuor viriusibus charitasu.

42. de Verbis Domini.

De landibus charitatis. De honestate mulierum.

De urbu excidio. De Pugna anima. Posteriot pars est sermonis

SPURIA.

R Egula 11. Clericis data.

C. Liber de vita Eremitica ad forerem, qui SS. Benedictum & Gregorium citat. Ælredo Abbati Rievallenfi debetur judice Holftenio, cujus fententiam amplechuntur & confirmant Benedictini Parifienfes.

Epifola ad Cyrillum de laudibus Hieronymi. De Ecclefiafiicis Dogmaribus. Gennadii Maffilienfis est.

De I'sde ad Petrum Diaconum. Fulgentii Ruspensis est.

De Mirabilibus S. Scriptura Libri III. Autoc Cyclorummeminit, & ut ex calculis ab eo allatis patet, scripsit anno pervis. Autoc erat

Anguftinus quidam Monachus Cantuarienfis, S.E.C. IV. feu potiùs Cambrenfis, id est, Hibernus. Ita ab An CCC. nos docent Benedictini Parisienses.

De Spirits & Anstal, Autor citat Boetlium; Hugoru à S. Vé Anstal, in Trithemius. Revera autem Monacho cuidam Ciffercienti is debetur, Alchero ei nomen fuiffe indicant Bene-

betur, Alchero ei nomen fuific indicant Benedictini Parificules De Benedictionibus filiorum Jacob; decerpi-

tur ex S. Hieronymi Quæftionībus Hebraicis in Genefim; & Alcuinum autorem habet, Sententia C C C L X X X V I I I. ex Sančti

Augustini Operibus à Prospero Aquitanico collecte.

Questionem XXI. Liber.

Questionnes LXV. dialogus percontante Orosio, retiondente Augustino, exvarits Augustini locis

regulation designios, crequia Augustino local Quefinios Ultrusi et Nois Tefanassis, intres pares divite qua Llemanissimo micis et pares quarte qua fue media et pares quarte Tefanassis complexa, figurriar et ante anima qua quan prima fela prima per partire Tefanassis et al complexa figurtaria et anima del proposito del proposito del editionibos Agalivações metrio designica Copa infom Pelaguinios viego informalarar, de Hilario Diacono adjudicar folet. Pelagiaminio crisen fine da dias et C. Garnes de grandis esta esta del dias et C. Garnes de prima de la complexa de prima de la complexa de first. cap 8, 5, 1, 1, 8, 8, 0 quinosem de la complexa de la complexa de la complexa de proposito de la complexa de proposito de la complexa de proposito de proposito de la complexa de proposito d

firmat ib. §.5.

De Incarnatione Verbi. Autor ipium Augu-

rem habere, quem & tres pofirma allegat.

firciores de Symbolo forte

De Trininae & Unitate Dei liber , demptis
aliquem è diferpulis Augultini , volunt Benedicini Parif.

ne Arianorum.

De Esfentia Divinitatis liber ; ex Eucherio Lugdunensi ut, ridetur, excerptus. De sabitanția disellionis & ameris. Hugonis

Victorini effeenset Erasmus; cui succedunt Benedictini Paris. Exbertario de salntaribus decumentis ad quendam Constem., Paulini Aquileiensis est.

De Amissisa. Nomifi epitomeest trium librorum Elredi Rievallenis de eodem argumento editorum, ab otios (o quodam faita. De altercatione Ecclesia Dialogus, Erassus elegantem vocat; & Aulici vel Jurisconsulti alicujus opus este censtr. Autor se Jo. Scoti

Contaneum fuisse testatur.

De Fide sen Unitate Trimitatis centra Manichaes Liber. Evodii Episcopi Unalensis est.

chaes liber. Evodii Episcopi Uzalensis est. De Predefinatione & Gratia, Fulgentium autorem habet.

De Pradificacion Dri.
Centra Picigasas I Hyaquaficon libri V L.
De libris hilice prolizam acque evuditam Diffranationam edilici. Ci. Gramerium in Append. ad
acticam de libris. Ci. Gramerium in Append. ad
actiga Opene feight. Librum fextum
a ricigao Opene feigingendum videri , utpote
ne ci-pidem Autoris, nec commaris; a creerai plerifique Codicibus MSS. addie; priorest
contra julcimam Educacion feigingentiam
contra julcimam Educacion feigingentiam
quidem ab situgo ex piemarius fided Catholice

in ..... Congle

174

Saculum Arianum.

S.A.C. IV. defenforibus: Augustino certifime abjudicanab Ancec dos effe; denique Sixto Presbyteto Romano, qui Cœleftino Papæ in fede Pontificali fuccef-

fit , alcribendos videri , pluribus argumentis fententiam fuam confitmat Garnerius, quem confulat Lector. Aliam init viam Seraphinus Piccinardus Ord. Przdicat, qui in Differtatione Przdeftinato Sirmondi à se edito Paravil 1686. 4º pramifía, post expenía ac rejecta Garnetii argumenta Marium Metcatorem Operis

istius autorem ese contendit In Apocalyofin Expositio seu Homilie XVIII. Tichonii opus vulgo habetur : Quod fi tamen aecte judicent Benedictini Parifienfes, Tichonii non est, sed Annotationes quadam ex Vi-Gorini, Primafii, Bedz, fotlan & ipfius Tichonii verbis confarcinatz, & in Homiliarum for-

mam redactz. De triplici habitaculo liber , S. Fulgentio etiam ascriptus, ab aliis S. Patricio.

Scala Paradiji, quz intet Bernardi Opera habetut, ubi de că plura invenies

De duodecim abufounm gradibus , Patricio innonnullis Codd. MSS, afcribitur- Anriquioe certé est Jonà Aurelianensi, à quo citatur. De contritione cordis liber , qui quidem ex

Anfelmi Operibus confarcinatus est. De comitione vera visa ; Anselmo nonnulli adjudicant. Rectiùs verò Honorio Augustodunenfi afcribunt B. nedictini Paritienfes.

De Speculo, in quo citatur Bohetius. De Vica Christiana Ibber ; Fastidii Britanni eft ; eui dată opera istum vindicavit Lucas Holftenins, qui & fingularem illius editionem

dedit Rome 1663. De Affumptime B. Maria. De consempsu mundi. De vanitate Saculi. De obediencia et humilitate.

De bono disciplina , Valeriani Cemelicusis eft-De visitatione infirmorum libri II.

De confolatione mortuorum Sermones II. De febrierate & virginitate. Speculum Peccatoris.

De confiella viciorum & virrurum , Ifidoriffiifoalenfis effe Labbeus consicit. Ambrofio Autperto adjudicant Benedictini Patifienies. De rectitudine Catholica conversationis, Eli-

gii Noviomenfis eft. De creatione primi heminis.

De arbore scientia boni & mali De Antichriste, meminit imperii à Gracis ad

Francos translati. Rabano Mauro adjudicant rrancos transiti. Icolono Mairo adjunicam nomilli. In Codice MS. qui in Reverendifi. Archiepifcopi Canuarieui. Bibliothech habe-tur. Liber ilie hunc titulum prefere : Epifula cujufdam Sajientii—de Codd, excerpte ad Re-lagendum ginam * Crebernam Heurice Saxumum mikilfinai uh.a islov. con Henrici que omns improbinate digno ... Frafatimem habet, Aucopis filia & Coronidem, & alia quardam qua in impreffis

Codd. non extant. Super Magnificat, Cantiena B. Maria. De Singularitate Clericorum , habetur etiam

oriani Opera. AdFratres in Eremo commorantes Sermo-

ner LXXVL infulfi alicujus impoltoris opus. S.E.C. IV. In his tamen Sermones 52. & 53. de Difquifitio... ab An.COS. ne Cleticorum fuorum Augustinum reverà authorem habent , ac inter Epifolas locum habete debent , ipío fatente ac censente Etalmo. De vita , conversatione et merte S. Monice

Marratio. Oracio de Passione Domini noftri Jesu Chri-De Epifiolis, & Sermonibus Spuriis dichum

est suo loco. ALIENA, que inter Augustini Opera " habentur.

Piftola Quodvultdei ad Augustinum. Espstola Secundini ad Augustinum.

Sermo Ariamerica. Epiftola Volufiani I. Marcellini I. Longinia ni I. Severi I. Maximi Madaurenfis I. Macedonii II. Diescori I. Nebridii II. Andacis I.

Publicola I. Pafcentii I. Bonifacii VIII. Spurize Ne arii I. & Confentii I. ad An uftinum. Carmea Licentii ad Augustinum. Epostola Synodorum Carthaginensu & Mile-

vicane ad Innecentima Romanu Atta elettionis Eradii ab Augustino in coepifcopuia & successorem designati.

Atta disputationis cum Pafcentie. Aita Concilii Aranficani I I. anno DXXIX.

habiti. Translatio corporis Protomartyris Stephani ab Hierojolymis in urbem CP. incerti Autoris. Reperiuntur ibidem plutima Hictonymi, Paulini, Prosperi, &cc. Opuscula; de quibus plu-

DEPERDITA

ra videas fuis locis.

E pulchro & apro ad Icherium Romana D arbis Ormore

Contra Paganes libri III. & Exhertatio ad eofden.

De Sacrificiis Spiritualibus contra Manichast. De die Domini seenndam Sophoniam Prophetare conera cofdem Tractarus diversi contra Arianos.

Contra Epiffelam Donati beretici. Cours Auonyman Denacift am. De Maximinianifies contra Donatifias. Ad Primianum Commonitorium

De traditione in Perfecutionibus & falfo baptismare contra Donatifias libri III. De Baptifuo contra eofdem liber

Ad Mercaterem Epifcepum centra cofdem. De charitate Tractaini diverfi. De Encharistia Tractatus

De Sacrificio velferrino Tralta im-Epiftola, Trailarm & Sermones plures, quorum mentio habetur apud Posidii indiculum, Bedam ipium Augustinum & alibi : nec enim

omnia numerare aut vacat aut refert-Inter varias Operum Augustini Editiones præftant Bafd. 1529. 1543.1566.1569. Venet.1571. 1584. 9. vol. in 80. Ansverp. (pet Theologos Lovanienses) 1577. Colon. 1616. Parif. 1515-

1586. 1635. His accellit Supplementum

Gerbergam, 44.44

SEC. IV. Parif. 1654, 2. Tom in fol. paratur à Benedicti- videt, de quibus vide que habet Dan. Pape- S.E.C. IV. brochius Conat. Chronic. Histor ad Catal. ab An.CCC. Pontif. 60.

ALCCC. nis Parificusibmus elegantisima plane Editio. cujus sex vel septem jam Tomi prodicrunt. 396.

EUTHALIUS, incertz Ecclefiz Diacopus,vel, fi Turriano fides Proæm.in Constitut. Apost. Episcopus Sulcensis. Vixit, judice Turriano, ztate Athanafii Alexandrini: qua quidem in re hallucinatus est Turrianus. Ex ipiius enim Euthalii Prologo in Epistolas liquet , (quod me nuper monuit D. Whartonus) ipium icripfille Arcadio quartum, & Honorio tertium Coff. id eft ann. Christi ecexevi- Scripfit in Brangelium Luce, & in Aila Apoficierum Com-monurius , qui alicubi in Bibliothecis latent. Prologue de Vim D. Pauli cum Epificla Prefasorsa (que in Occumenii Commentariis delieratur 1 à Cl. Boeclero editus est ad calcem N. T. Arcentoras. ann. 1645. 14'. & in altera editione Curentania.

SIMPLICIANUS, Patria for an Romanus , dignitate falrem Ecclefiæ Romanæ Presbyter: circa annum ccci.xxiv. vel fequentem Mediolanum miñus , ut Ambrofii jam Mediolanensis Episcopi studiis Theologicis præeffet , cum eo reliquam ferè vitz partem Sant Lace, transegit ; cúmque ab adflantibus in Ambrofii moribundi cubiculo de fuccessore prefsá voce ageretur, factà inter alios Simpliciani mentione , Ambrofius , longè licet posi-tus ter exclamavit , Senex fed banus. Mortuo proinde Ambrolio anno ccexevii, in fede Mediolanensi successit. Obiit anno ccexix. vel (cqueati. Augustimum Pre-byterum adhue ad S. Scripturam expositionibus elucidandam multis ac affidoò horrarus ell: ita ut ouod Origenis olim Anbrofius , Simplicianus Augultini bryshierm videretur. Scriplit Epifolam Propo-fitionum ad Auguftinum, in qua interrogaude, inquit Gennadus , quafi difeiturm , docet dechu-

FAME. Q. JUL. HILARIO, de quo altum apud Ve:eres filentium. Vixife & feripliffe putatur circa an ecceptur. Extat Lat. Chronicen fen Libelin de Durassene munds Biblioth. Patr. Tom-vi p. 373. Scripfit etiam librum de. Die Pafebaru, qui interiit. Chiliaftam fuile ex

fine chronici fui patet. ANASTASIUS, natione Romanus, Maximi Presbyteri filius, creatus est Romanz Ecclefiz Pontifex anno cocxcvass. Obist anno cecci, die XIV. Decembris, juxta Baronius verò aliofque die X X V I L. April. ccccss. Extat Epiftola ad Jamenem Heerofolymorum Epifeopus, qui Anaftalum de Rutino librifque Origenis ab co versis constituerat, codem, quo obiit anno scripta, inter Hieronymi Opera Tom. IV. & Conciliorum Tom. II. emendation autem inter Marii Mercatoris Opera edit Garner. par. t. p. 109. Tria Fragmenta Epiftela ad Urfinnm de Incarnatione Christi exhibet Ap. pendix ad Liberati Breviar. Habentur etiam dicto Conciliorum Tomo ejufdem Anaftafii Epifola dua; quas supposititias esse nemo non

JOANNES, CHRYSOSTOMUS ab infigni, qua pollebat, facundia dictus; na tus est nobili apud suos Prosapia Anriochia ad Orontem fluvium circa an.cccLiv. Patre Secundo inter viros militares maxime illustri, matre Anthusă piâ planê & lectifimă femina. Peractis primis pueritiz rudimentis, cum mira prægnantis indolis specimina edidiset, præfrantiffinis in quavis facultate praceptoribus traditus est. In Rhetorica audivit Libanium, in Philosophia Andragathium, in S. literis Carterium & Diodorum postca Tarsi Episcopum,

Archimandritas Antiochenos; à quibus literalem S. Scripturas exponendi rationem didicit-Plures condifcipulos & amicos habuit, neminem verò quo familiarius atchatur , (quocum etiam Sermones de facerdorio habnit) quam Bafilium; quem Socrates *, aliique M. Bafilium *L. 6.4. Czfarieniem fuific volunt , Photius * & ex co *Cod 148plures Bafilium Seleuciz Epifcopum : ego verò tertium ab utroque diverium effe arbitror. In Theologicis Meletium etiam Antiochenum diligenter audivit, in cujus familia per triennium hæfit, & ab eo S. Literarum rudimenta accepit (Carterium enim & Diodorum postea audivit) ab eo falutari adhuc lavacro tinctus,& Ecclefiz Antiocheng Lector ordinatus, Juvenis adhuc Chryfostomes cum Monasticz vitz inditutum in anima haberet, non obstantibus matris, qua alia ei antea perinaferat, confiliis, ad vicinos montes fe contulitate cum fene quodam eremitaper quadriennium degit; inde in secretiorem eremi folitudinem profectus fpelunez integro biennio fe inclusit; donec vigiliis, inediis, aliifse arctioris disciplina exercitiis macerarus. delicientibus, pene naturz viribus Antiochiam redire coactus eltata Meletio Episcopo incunte anno cccuxxi. Diaconus conflitutus ad scribendum se acciunit; librosque adversis ?udev: Genteles, Anument de Sacerdotio, de Providentis ad Stagirum Monachum , aliosque aliquot edidit. Exacto in Disconatu quinquennio, i Haviano, (nam falfus eft Socrates *, qui * Loc. cir. ab Evagrio factum refert), anno eccaxxxvi. Ecclefiz Antiochenz Presbyter factus eft; quo tempore primam concionem habuit, qua extat Tom.iv. p.953. Anno coctxxxvtir. flagrante ob dejectas Imperatoris statuas seditione Antiochena, & Urbe tot atumultu, strepitu, querelis ac gemitibus plena, quotidianas fetè concio nandi vices in fe fuicepit;& celebres illas XXI. Honeiliss sie the "holymerus ad populum Antiochenum habuit. Duodecim ferè annos Presbyter transegerat, cum anno eccecviii. mortuo Nectario ab Arcadio Imp. Regiz Urbis Epifcopus invitus delignatus est. Astuto certè confilio uti necesse habuit Asterius Comes Orientis. (cui in mandatis Imperator dederat,ut Johannem CP accerferet) quò hominem fuis cariffenum Populo Antiocheno eriperet. Anno igirur cecxcviii. Februar. XXVI. reclamante licer Theophilo Alexandrino in fede CP, collocatur. Epifcopus factus dum anno proximo

797

General de

Script-c. 26.

Retraftar-L

s. cap t. De

Arrabe.

397-

S.A.C.IV. morum & discipling Ecclesiation reformatiosb An.CCC nem ingenti plane zelo , & summo animi

ardore perurgeret ; primo quidem Clerum, deinde Laicos , & in his pracipue Eutropium Patricium , & Gainam Scytham, totius militiz Przfectum, fide Arianum, fibi quâm infenfor habuit. Anno ecce. Ephelum proficilcitur; & convocată Synodo Heraclidem Archidiaconum fuum ifti Sedi prafecit, mortuo nuper Antonino , quem varionam criminum (quo-Vis Chry. rum capita exhibet Palladius *) coram Chry-foit 139 foltomo reum peregerat Bafilius Valentino-

politanus. Domum reverius Arianos info-lentius folito fe gerentes compressit, & in Gothis ad fidem Catholicam , aliifque gentibus ad Christianam religionem convertendis summo animi studio laboravit. Paulò post Antiochus Prolemaidis , & Severianus Gabalorum in Corlosyria Episcopi, Chrysostomo hactenus , inito una cum aliis contra cundem fordere Theophilum Alexandrinum Chrysostomo infenfifimum (partim ob præreptam Ifidoro Diacono fuo fedem CP. partim ob exceptos benigne Monachos Nitrienses à seipso sugatos) in partes suas pertraxerunt. His accessit Eudoxia Aug. quam nimia Chryfoltomi ==-jeria & in redarguendo libertas malé habuit. Iftius confilio Theophilus regiis literis Constantinopolim accitus eo tandem devenit; cúmque , ut moris crat, apud Chryfoftomum Epioum divertere nollet; in regiis redibus Placidianis hospitium ipsi paratum est. Collecto mox undequaque Epifcoporum XLV. con-

venticulo Chalcedone in Pradio Rufiniano ad Quercum dicto, oblatus est accusationum libellus XX 1X. capita (quz apud Photium * habeutur) complexus; cui postea alium XVII. * Cod. 19. articulos continentem fubrogavit Isaacius. Quarta jam vice citatus Chryfostomus , Jut frivolas ac levitimas iftas criminationes dilueret, comparere reculavit, politiabită judicum autoritate pariter ac desiderată zquitate. Hinc statim sententia Synodali damnatus sede fui depositus est . & Edicto Cafareo in Bithwniam relegatus, anno coccisi, vel , ut Cl. Savilius contendit, mense Novembri anni pracedentis. Verum tumultuante plebe folenni pomoù statim revocatur. Hactenus verò nonnisi dolorum initia : exeunte enim eodemanno iterum infurgunt inimici , habităque alteră Synodo iterum damnatum Chryfoltomum deponunt, co prafertim namine, quòd à Synodo d politus , repugnantibus licer Concilii Antiocheni Canonibus Iv. & XII, fedem occupasset. Nec ipse modò, verum & omnes e jus sutores ac sectatores foammes dichi, qui seorfim collectas agebant, vi & armis, ferro & flammis divexatifunt; plurimis interim Episcopis tum coram , tum per literas Chrytoftomi caufam apud Arcadium fruftra agentibus. Anno igitur eccesy, militari fatellitio flipatus feptuaginta dicrum itinere continuato Cucufini Armeniz urbem , locum prz aliis flerilem, inamænum, inhofpitalem, deportatur; comiter tamen ubique & perhonorifice ex-

ceptus. Quin & Cappadociz confinia tran-

feunti longo agmine Epifcopi , Monachi &

Virgines obviam prodibant, magnoque cum S.E.C. 19. lachrymarum imbre hac fundebant verba; ab An CCC Emborger , les à find emboure mie aumite aine, Cherlot. i ba ri gina luane inierner. Satim effet So- Ep. 115. lem radies fues feberabere , quam foamsie es con ticere. Nec ipía etiam Cuculus amicos & hofpites ei Idenegavit. Verum continuis morbis & quotidianis ferè Isaurorum incursionibus vexatus exilii fedem îrpiùs mutare coactus est. Exacto demum triennali exilio, inimici, qui omnia apad Arcadium poterant, illum Pityunta desertisimam Ponti regionem transferendum curărunr. Quo abducendus Comana Pontica pervenerat, quum curis, molefiiis, in juriis , ac afiduis durioris exilii tadiis fractus. & de appropinguante iam morte in fom noctu admonitus, crastino die depositis iam mortalitatis exuviis (anciillimam jolius animam cælo remifit die Septembr. XIV. anno ccccv11ztatis supra mensem octavum completo 1.11. exilii anno 111. menfe 111. Epifcopus anno 1x. menfe vz. die xvz. Sepultus est in martyrio S. Bafilifci prope Comana, cidem cui & ipie Martyr,tumulo incluíus; unde post xxx. annos offa ejus folenni pompa Constantinopolim transla-ta funt, & in SS. Apostolorum Basilica recondita; nomine ctiam in Diptycha, unde exciderat, honorifice relato. De tanto viro præstaret nihil, quampauca dicere. Summam ejus pietatem.zelum,modeltiam, abstinentiam,erga pauperes' curam , in concionando affidutatem, indefessam in munere Episcopali obeundo vigilantiam & follicitudinem, totamque vivendi rationem fusé non minus quam accurate descri-pût Palladius, quem adeat curiosus lector. En breve de indole & moribus elogium ipst à Sozomeno * reditum : Aiy@- cart vin leyer *Lac. nseunigli wiener alio entrus Daintra Tü di (Johnni) nar auditres Chrupin westlin ayaya pla yan Bix rutions and wearrise aser-Bei igen , Degen 3 dere endi uen daured. merico videtur fide digna. --- Perro Joannes meraque lande ex aque flornit. Nam ejus quidem vivendi ratio & converfatio gravis ac fevera; dictio verò perspicua simul ac iblendida. Immenfos, quos in Philosophia fecit, progressus, exquisitam rerum divinarum peritiam, prculiarem in S. literis dexteritatem, incomparabilem (cribendi exarandique facultatem ac facilitatem quis non depradicat? quis non deprædicat? quis non admiratur? Denique de fingulari e jus & veré aureo dicendi genere, audiamus, fi placet, paucorum ex veteribus tellimonia. Si Platarche fides fit habenda (inquit lidorus Peluliota *) qui perflecuitatem. *Lib.s. ac facilitatem permanum Atticifinum effe cen. Epit. XLII.

, mangentell rat ange arrivere i auftu@-

luarrer, ed of riel Dieles Affeirer, en morrie

is in all am irue , xerriel . preclarus

ac celebris Jaannes omnes ;ucerat, ut qui & Atti-

cum fe verbu grabaerit, perificuntitem,qualem

hand feio an alim quisquasa, achibneru. Photius Cod CLXXII. His praint ain with of runiday

entlieue en nabniter G. f. to lauren it Cen

codeiner), to retayer Frequerus & the Fa balery.

parmy meredagatu ivangen emperature.

Dittie

P 315.

shaccc. infuper , at finent apparet , multam interim cum fensum nariotatem, tum gratissmorum exemplo-rum copiam exbibons. Plura haber hic de re codem loco. Suidas * Kai + yaurnes nivel same-Minerale vie Nestine xamijan ac altic as Tan and 10 mairle styus ivalgers Cour, la plog aime intrince sai ule min Blorne ni pereira sai Stier curners puners tropas. Linguam oriam habuit, qua fue fluxa Nils Caturraitas faperabat, Nullus profetto morsalium ab muni avo, canca diconds copia abundavis , quanta folm elle disarus erat, Orfolm abfque fuco ilud aureum & divinums (CHRYSOSTOMI) nomen heredimrio quafi jure confecutus eff. Philocheus-Banguagie ne as idefe , gui Guricovie , gui Tu ion

rescuisor@ rue i mausi ale francione in & Rescu simus De, and of word freezing of interes distinuent. B.39. T.H. E mines introve the year some our cel ation also Aly Do at & F Alyun aired mount is & filter mis at D. 7 5 7 idention of the Court of the visition animares alvorer , + 5 Carie aitrieum Creeian, m 5 000-Etymorma, to pamentin momenta, em as t aleghiac F Ligues la copiera C Bicces, millar combillar vie la mic Alpar d'Arministra la librare, di la rice m mitande ipa , & F viar miem gentie Copicam. Joannos autem lingua aurous , gloriofum fibi no-men comparavit. Nunc ex ore Christs , & lingua spus Theologica, flumina Theologica erumpantia, quantum torrarum falutarit Christi disciplina complexa oft, irrigarunt. Sermenum porre ejut pocubile, sucvissimunaque pelagus, & sublimium. atque lecliffingerum fenfunn sufmitam ab-ffirm. Or bunane captu superierom abundantiam, alti-

SEC IV. Dillioillius do moro perficua & pura , flendida endinem paricer , & perficuientem, juenndientem SEC III ab & dulcedinom ilan inexplicabilem , rhesers- An.CCC. camque perfuadendi officaciam , er cum veritete erational nervos & imperus, quibus Gracos altoqui elequenzia colobres pra so pueros fuisse oftendes ganbufque tuenn vererem er novam Seripenram explanavir. Plura hujus commatis habet idem Philotheus. Verum de his plus fatis; inquit numerum recenfere aix adquire , Out of York. patter & ra mirm genierer @. Et land tetam S. Scripenram ab initio ufque ad finem Commen-

Scripfit, telle Suida*, penè infinita; quorum * In voce tariss illum explicatio reiles fant tum Suidas tum Caffodorus †, Lucubrationes ejus ineffa. † Divini tum Caffodorus †, Lucubrationes ejus ineffa. † Divini bili guldam fuavitate diffluentes fupra mille fe legiffe prodit Nicephorus †, quippe qui a- † L.1. c.s. more ejus jam inde ab adolescentia fiagravir , arque in illins perinde ac Dei ipfius effatisfe acquievisse restatur, & non modo illi quicquid fibi eruditionis inerat , acceptum tulit, verum multos etiam amicos induxit .ur relictis omnibus Chryfostomum fibi familiarem facerent.

OPERA, que extant, omnia,

N his recenfendis' ordinem Editionis Parifor the rectineral sequentity, notatis passim opulculis, que à Savilio aut dubia, aut spuria habentur , iftis literà D. his literà S. przfixa, appolitis etiam ad marginem tractatui unicuique Tomo , ac Tomi pagina editionis Savilianz , ubi ifte reperitur ; afterifco verò infignitis, quacunque in editione Saviliana defiderantur.

TOM. I.

A D Populum Musischenum de Statuis Humilia XXI. Antiochiz anno cccuxxxviii. habitz : feorfim etiam eas edidit Gezet Joannes Har-	Edit.	Savil	
namt Leukin 1900. 3°. CeLat. Com nomenii aitin oratoibus J Fronto- Ducuse Parificios, bin la quampirami celicirobus Latini frontiliabile: † abylarva 11. úbucez funt 50. alize ordentitulo infiguiz; quas tannet (gracqui unici) Jonatis Meltura, quas in fine Tomilayus haberuj Oradit aihi ailud elli quan amediosma quardant & cottones ex aliti. Chryloliono qorți- los, graferitura E-falici beix confirmatoros queradanobui in notă ini- rede nonet i cono-Ducura, la fi frimiliarum Catrigo; quem editina il ina rede nonet i cono-Ducura, la fi frimiliarum Catrigo; quem editina il ina chimpat funt, lucilenter demofirez.	VI		
De fanultate, five ira Hemilia , Antiochiz habita paulò post Homilias ?	VI.	611	
and printers.		1	
Iu sos, qui uotilunia observant, Sermo Antiochia habitus.	V.	355	
De Christi Baptifme.	V.	528	
De Diabelo tentatere Homilia Antiochia habita.	VL	690	
De Intemprebtusfebili Dei naturà adversia Assantes Hemilia VI, inter annos 381. & 386. conferiptz, præter ultimam, quæ feripta eft Constantinopoli.	VI.	389	
De S. Philosonia.	v.	505	
De Confiebil antiali.	VI.	425	
De revisione filterum Zabadei	V.	306	
Adversing Indees Libri VI, ouos, teffe Socrate *, in lectorum adhuc ordi-	VI.	366	
ne constitutus conscripir. Rectius verò Anonymus Baixade orationes hasce	1	312	
à Presbytero habiras effe refert. Primam in orationum contra Judzos	-	3.0	

*L6.c.ù

CN-20 momentum referendam nos effe contendir Suffines Eds. Sect. Dr. S. Fategui wirgen. Eds. Sect. Dr. S. Fategui wirgen. V. 15 D. N. wirginisen Haterdamen Proteiners III. Anticickie habitus. Tertix V. 16 S. Fategui wirgen. V. 17 D. N. wirgenisen Haterdamen. V. 18 S. Fategui wirgen. V. 18 S. Fategui wirgen. V. 18 S. Fategui wirgen. V. 19 S. S. Fategui wirgen. V. 19 S. S. Fategui wirgen. V. 10 S. Fategui wirgen. V. 10 D. Fategui wirgen. V. 11 D. Fategui wirgen. V. 12 D. Fategui wirgen. V. 13 D. Fategui wirgen. V. 14 D. Fategui wirgen. V. 15 D. Fategui wirgen. V. 16 D. Fategui wirgen. V. 17 D. Fategui wirgen. V. 18 S.	C TV. ch	178	dam non elle contendir Saziliusa	File	2
Dr. S. Bernsteine M. Karina. Dr. S. Tortal and Company of the Com	CCC.	matheren reserven	man non ene contentral autinus.	iom. I	Pop. (
Dr. S. Falqui eitgen. Dr. S. Falqui eitgen. Dr. S. Steinen Efferjeren Anniedrams trazis. V. 468 Dr. S. Steinen Efferjeren Anniedrams trazis. Dr. S. Steinen Marger Gostinen II. Dr. Novicinen Harden Marger Homilies. Dr. S. Berner Harden Marger Homilies. Dr. S. Berner Harden Marger Homilies. Dr. S. Berner Harden Marger Homilies. Dr. S. Laman Marger. Dr. S. Saran Marger Louis Indian. Dr. Francis Green of Professe. Dr. Francis Homilies. Dr. S. Laman Marger. Dr. S. Laman Marger. Dr. S. Laman Marger. Dr. S. Saran Marger Crais. Dr. Francis Homilies. Dr. Francis Homilies. Dr. Francis Green of Professe. Dr. Francis Homilies. Dr. S. Saran Marger Crais. Dr. S. Saran Marger. Dr. S. Saran Marger Crais. Dr. S. Saran Marger Crais. Dr. Saran Saran Marger. Dr. S. Saran Marger Crais. Dr. Saran Saran Marger. V. Harden Gostinen Green Saran Marger. V. Harden Green Saran Marger. V. Harden Saran Marger. V. Harden Saran Marger. V. Harden Saran Marger. Dr. S. Saran Marger. Dr. Saran Marger. Dr. S. Saran Marger. Dr. S. Saran Marger. Dr. Saran Ma		De SS. Tuttenin	of Maxina		
It is, I qualman E folgopus Aminicheman nessis. De S. Maristees Maccadharean Ornivers ID. Antiochis habitas. Tertia V. 1998. De Navisitees Maccadharean Ornivers ID. Antiochis habitas. Tertia V. 1999. De S. Laines Maryes Maristees Homilias. Certa for the Democracy of the Common Maristees and the Common Maristees		De S. Pelatia Q	irring.		482
Dr. S. Bennes Mergre Coreines II. Dr. Natissien Meetsberge Coreines II. Dr. Natissien Meetsberge Coreines II. Dr. Natissien Meetsberge Coreines III. Dr. Natissien Meetsberge Coreines III. Dr. Dr. S. Bennes Mergre Memble. Certe distree & Demulcone ib.3, de Insug. Cryptolomi loom. In Stackbook, politer distree or 12. Dr. S. Bennes Mergre Antiochis habitus. V. 951 Dr. S. Bennes Mergre Antiochis habitus. Dr. Bennes Mergre Memble. Dr. Possens Hamile VI. prisums Antiochis, politermum Confuntion- poli habitus eile centet havilia. Dr. Possens Hamile VI. prisums Antiochis, politermum Confuntion- poli habitus eile centet havilia. Dr. S. Bely's Mergre Orais, Antiochis habits. Curra Gientite, fin de vosi Adelphi liber. Curra Gientite, fin de vosi Adelphi liber. Dr.		In S. Ionatium	Episcopum Antischenum eratie.		408
D. Navisiane Marchaeum Ornious PR. Antickie habita. Texts. 1000016 Superparison vident integer Hemline, Care distract a Demaidson in the Control of the Control in the Cont		De S. Romano	Martyre Orationes II.	7.	488 7
nomilé Somewarium victure ineque Homilie. Certé citure à Darmalcono lib. Je le l'une Chrystolini binou la lince delor, qui mête edite; non extre l'appear le la libration de l'appear le l'appear l			-		842 3
nomilé Somewarium victure ineque Homilie. Certé citure à Darmalcono lib. Je le l'une Chrystolini binou la lince delor, qui mête edite; non extre l'appear le la libration de l'appear le l'appear l		De Nativitate	Maccabaerum Oraciones IPI, Antiochiz habitu. Tertia	V.	693
Dr. S. Meinis Aminenas Sermas, samo siks Indian. 10. S. Territoris Aminenas Sermas, samo siks Indian. 10. S. Territoris Aminenas Aminenas V. 10. S. Territoris Profest. 10. Dr. S.		nonniti Smerere	ann videtur integra Homilia. Certé citatur à Damasceno	- 4	
Dr. S. Lauram Maryer, Dr. S. Thomas Maryer,		lib. 3. de Imag. Cl	hryfoftomi locus in Maccabæos,qui in libris editis non extat.		
De S. Palem Merryin Antiochia habitum. V. p. 12 De S. Marenia of Professe. V. p. 20 De Possesse of Professe. V. p. 20 De Possesse of Professe. V. p. 20 De Possesse of Professe of Profese					537
Dr. S. Brusine of Profiles. Dr. S. Brusine of Profiles. Dr. S. Belvi Marpy Oraio Anxiochia poliremum Confuntional Profiles Hamile VI. 1844 Poli habitas elic entiri Saviline. Dr. S. Belvi Marpy Oraio Anxiochia habita. Conrectionites, fine de vasi Adeja liber. Dr. S. Belvi Marpy Oraio Anxiochia habita. Dr. Fan of Providenti Orainet VI. Neu-Brusia position quantitatega VI. Poli Savi Oraio Anxiochia habita del polire intirbenda e dina se ventua quindi habita el Providenti II. Dr. Fan el Private Intirati II. Dr. Francisco Hamile III. Dr. Francisco Hamile III. Dr. S. Buttan Maryon Adejaptima. Dr. S. Buttan Maryon Adejaptima. Dr. S. Buttan Maryon Maryon Maryon Maryon Maryon Maryon Maryon Dr. S. Savilias Confine mojoli team habitan ellipana. Dr. S. Buttan Maryon. Dr. S. Buttan Maryon. Dr. S. Buttan Maryon M				٧.	529
Dr. S. Baljanks Aministens. Dr. Pomerasi Hamilas VI. prisame Antiochia: politemum Confluention polithabras cele center barvilius. Dr. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Dr. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Dr. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Dr. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Dr. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Dr. S. Baly's Maryer Orais - Antiochia habita. V. B. S. Britan of Providencia; Comment VI. smoll-based points quamintager 160 v. I. S. S. Privan Applishme & Elian Proplemen, de hic orainos fabidabitas v. VII. Savilius - Conflict repoil terms habitan elle pears. Lis S. Privan Applishme & Elian Proplemen, de hic orainos fabidabitas v. VII. Savilius - Conflict repoil terms habitan elle pears. Lis S. Britan Maryer. V. B. S. S. Britan Maryer. V. B. S.		De S. fulsano.	Martyre Antiochiz habitus.	٧.	611
De Powierus I Hamilia VI, prissum Antiochie politermum Coarlantino- poli habras ele cenfet Savillia. De S. Zabej Marryev Caria, Antiochie habita. U. 20 De S. Zabej Marryev Caria, Antiochie habita. V. 40 Centroliyi ad Raminsandi		De SS. Berense			473
poli kubrias elie centet Savulias. Dr. S. Raby'à Marryo Oraio, Anxiochia habita. Curra Girmitta, fin de vua Rabyia liber. Di Rabyia diminanda. Di Rabyia Marryo Victoria verlimi de pera Savilinis Sexta se verbus quiade habet de Provincinsi, de de linguiri intirbrada et d. De Presentes Hemisti II. De Presentes Hemisti II. Estim Propienca de libe curriose fadolibris. VI. 13 Savilias: Confinatropoli tamen habitane di pera. J. 20 De S. Rabitan Maryo. De S. Rabitan Maryo. De S. Rabitan Maryo. De S. Rabitan Maryo. De J. Savilias: Confination quan Halifun propoliti angumenzis stringae plav VI. 191 De Anademaro Denis, quan Halifun propoliti angumenzis stringae plav VII. 192 De Anademaro Contria, quan Halifun propoliti angumenzis stringae plav VII. 193 Teneration de Urginem quandam De devenam- Jonnia Neflectate elli- 194 Teneratic ad Urginem quandam De devenam- Jonnia Neflectate elli- 195 De Anademaro Savilia Sizemate V. De Anademaro Savilia Sizemate V. De De Anademaro Savilia Sizema. Curra I figuriam. Curra I figuriam. Curra I figuriam. Curra Lorentes, Las Circulama Lias Occolomyalio interperce. De Canade Savilia Sizema de Anademaria de fine in existem e financial- De Canade Provincia, Las Circulama Lias Occolomyalio interperce. Curra I figuriam. Curra I figuriam. Curra I figuriam. Curra I figuriam. Anademariam de Anademaria II. and Contra della si in figuria del curra della della si in figuria della si		De S. Englaimi	ARIBERTA.		
Dr. S. Balyā Maryer Orais Anxiochis habita. Dr. S. Balyā Maryer Orais Anxiochis habita. Control (1991). A pie de vos Balyās (Bect. 1994). Dr. Fan de ver Balyās (Bect. 1994). A pie Balya (Bet. 1994). A pie Balya (Be		De Panssentia	13 emilia VI. primum Antiochiz, poliremum Confiantino-		
Dr. S. Zalyú Maryer Oratis Anxiochia habita. Carcingia di Indinanda. Carcingia di Indinanda. Carcingia di Indinanda. Carcingia di Indinanda. Dr. Peranteri de Provincia de Particoloria positi quan integra 160 y 182 y 1		Post manicas ene o	Lettier Savirius.		7901
Dr. S. Raby's Marpy Orais Anxiochia habita. V. S. Raby's Marpy Orais Anxiochia habita. Correl (insults, fin de viu) Raby's liber			·		
D. S. Sub-yi. Menyo Orain. Introducibables. Carcingin di Maninashi. Di Fan de Frenchani Granisme VI. Sem Strade groins quamining vi So. Ul. 181 Di Fan de Frenchani Granisme VI. Sem Strade groins quamining vi So. Di Fan de Frenchani Granisme VI. Sem Strade groins quamining vi So. De Frenchani Hamila II. In SS. Ferma dephilom of Elian Preplacase, de his corcinose dibedistra VIII. In SS. Ferma dephilom of Elian Preplacase, de his corcinose dibedistra VIII. Estantismo Maryon of Egyptimans cells para. De S. Havi Maryon. De S. Havi Maryon. De S. Havi Maryon. De S. Havi Maryon. De S. Maryonium trains whit. De Perminani, Cantennia of Vergineste Ortain, fore poolis Epplaia Farteristica di Verginesa Constituti of Verginesa Constituti of Proposition Tools. De Perminani, Cantennia of Verginesa Ortain Proposition Proposition Constitution of Verginesa Constitution Proposition Constitution of Verginesa Constitution Proposition Constitution of Verginesa					
Dr. S. Babyli, Margov Crain , Anticochi inhibita. Curva (centris), pia de visa dispida libert. Dr. Ean of Previdenci (Iraninera VI. 1 tendiforali politis quanintegra 150 VI. Br. Ean of Previdenci (Iraninera VI. 1 tendiforali politis quanintegra 150 VI. Brail in Francisco Deces vidences verifinal legale Sainis. sectas ne verben qualet hisbert che Providenci, de de Inglinie inforbenda ch. 1 SS. Previdenci Deces vidences verifinal legale Sainis. sectas ne verben qualet hisbert che Providenci, de de Inglinie inforbenda ch. 1 SS. Previdenci Applian of Elem Proplema que his corazione (Ishbibitas Savilius : Confluenciopoli tamen habitane dispotat. Lemeina de Arysun de Agrama. Dr. S. Tarcia virgina of Previnency C. Dr. S. S. Marcyrshu status orbit. V. 493 Dr. S. Santam Marcyr. V. 493 Dr. Santam Marcyr. V. 493 Previnenci Contennia de Orgeniano Pretine propofitia regumentia stringe plar VI. 1 Santam Georgia de Contennia de Virginiano Pratici, per politia Epplida Previnenta a Circyrone panedas De Persuas Ponnian Nofferase ch. Dr. Producinel, Contennia de Volyminiano Pratici, per politia Epplida Previnenta a Circyrone panedas De Persuas Ponnian Nofferase ch. 1 Santam Georgia les Saments II. Cr. Coolumpadio interprete. Santam Georgia les Santam Santam Santam de Previnenta Coolumpadio interprete. Santam Santam Santam Santam Santam de Previnenta Coolumpadio interprete. Santam					762)
Curre Greather, fin et voil Belghe libert		De S. Babyla I	Marryre Oratie - Antiochie habita -	v.	
Carchofia de Manisandol		Contra Gentile	, fen de tres Babrie liber.	v.	
De Earle Persodantis (Crastenes VI. Installander Stephen Special squamintegra blov VI. 1863) milite Protocoli-Decou vidences versimal negges Stephen Sextra ne verband sextra servation. Sextra ne verband sextra ne verbander de la large verbande de la large		Catechefis ad ill	wininandes.	VL	841
milis Frontoni-Ducco videntes : seelmid tagest Saislins. Sextus an verbam quiden habet et Frontinenis. As de liquides interfronts act. 1. In SS. Perusa Applichus et Elian Propheses, de his cratione (abdobits VIII. 4. Savilius: Confident scopioli tame the habet en de poeta. VIII. 52. De S. Piris Mereys. V. 83. To M. I. 1. Is Grafie Hensilia LXVIII. S. ex quibes primas Antiochia habitus V. 83. De Annia Searus Samulis Sermans V. V. 83. De Annia Searus Samulis Sermans V. V. 83. De De Annia Searus Samulis Sermans V. V. 83. De De Annia Searus Samulis Sermans V. V. 83. De De Annia Searus Samulis Sermans V. V. 83. De Control Peterina. V. 84. De Control Peterina. Lan Conclumpatio interprets. Quint on the Control Peterina. V. 18. De Control Develoci, Lan Dellisland C. 84. De Control Develoci, Lan Dellisland C. 84. Al Newport Hensila, Lan Lendon interprets. genius vidents rece et an inclusion bene longun citat Angultum lib. 1 cours Julian. Petas 16-17 feet. 18. De Control Develoci, Lan Dellisland C. 84. Al Newport Hensila, Lan Lendon interprets. genius vidents rece et an inclusion bene longun citat Angultum lib. 1 cours Julian. Petas 16-17 feet. 18. De Control Develoci, Lan Dellisland C. 84. Al Newport Hensila, Lan Lendon interprets. genium vidents rece et an inclusion bene longun citat Angultum lib. 1 cours Julian. Petas 16-17 feet. 18. De Control Develoci, Lan Dellisland C. 84. Al Newport Hensila Lan Lendon interprets. genium vidents rece et an inclusion bene longun citat Angul				VI.	863
De Precations Hemilio II. 16 SS. Prema deplalmen de Eliam Preplacan; de hic cercione (inhelbitat VII.) 18 SS. Prema deplalmen de Eliam Preplacan; de hic cercione (inhelbitat VIII.) 18 De S. Paris Mareyre. 19 De S. Paris Mareyre. 10 S. Taris Mareyre. 10 S. Taris Mareyre. 10 S. Taris Mareyre. 10 S. Abrisham. 10 De S. Abrisham. 10 St. Abrisham. 10 St. Abrisham. 11 St. Arrisham. 12 St. Abrisham. 13 Ord. II. 14 Carafin Hemilio IXVII. 15 Carafin Hemilio IXVII. 16 Carafin Hemilio IXVII. 17 OM. II. 18 Carafin Hemilio IXVII. 18 Same Same Same St. St. Carabon primas Antiochia habitus V. 10 St. Abrisham. 10 De Amin narre Samalio Semaner V. 11 De Amin narre Samalio Semaner V. 12 De De Amin narre Samalio Semaner V. 13 Delam naturent scalin Semaner V. 14 St. Semaner Samalio Semaner V. 15 Hemilio IXVII. 16 Semaner Samalio Semaner V. 17 De Decide & Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan Oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan Carabonis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan Oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan Oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan Oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan Oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan oracionis et de Samle Hemilio III. et his focusta de sind-bryan videnter (routed). 18 Semaner Samalio Semaner V. 19 Semaner Samalio Semaner. 19 Semaner Samalio Semaner. 19 Semaner Samalio Semaner. 10 Semaner Samalio Semaner. 10 Semaner Samalio Semaner. 10 Semaner Samalio Semaner. 11 Semaner Samalio Semaner. 11 Semaner Samalio Semaner. 12 Semaner Samalio Semaner. 13 Semaner Samalio Semaner. 14 Semaner Samalio Semaner. 15 Semaner Samalio Semaner. 16 Semaner Samalio Semaner. 17 Semaner Samalio Semaner. 18 Semaner Samalio Semaner. 18 Semaner Samalio Semaner. 19 Semaner Samalio Semaner. 19 Semaner Samalio Semaner. 10 Semaner Samalio Semaner. 10 Semaner		miliz Frontoni-I	Duczo videntur: verum id negat Savilius. Sexta ne verbum		1
In SS. Ferram Applichme & Elian Propheses, de hic orazione (abdabitat VIII. 18 Servitius Confirm mopoli tame hubitane die para. De S. Pinis Alergys. De S. Pinis Alergys. De S. Pinis Alergys. De S. Pinis Alergys. V. Pap De S. Servitane Mengre. V. Pap De S. Servitane Mengre. V. Pap De S. Pinis Alergys. De S. Arbeitane. De S. Pinis Alergys. De S. Arbeitane. De S. Pinis Alergys. De S. Arbeitane. De S. Servitane Mengre. VI. 439 De S. Servitane. De Servitan					1
Savilius - Conflatariospois tamen habitane die porate. Lemoisse der Arryans deglymine				VI.	
Econism Merzym Agyptirms. De S. Paid Merzyt. De S. Saelian Merzyt. Pe Anadomou Oralin spam Halcilm propolitis argumentis stringae plav De S. Merzybia unine trib. De Penisenti, Contentio, spam Halcilm propolitis argumentis stringae plav VII. Pe Anadomou Oralin spam Halcilm propolitis argumentis stringae plav VIII. Personal Contentio and De Organism Critich, for politis pepida Particular de Penisentia De La Complex De La Contentio and Critich in the politic pepida Particular de La Contentio and Critich in the politic pepida Particular de La Contentio and Critich in the politic pepida Particular de La Contentio Critich in the Particular de La Contentio Critich in the Contentio Critich in the Particular de La Contentio Critich in the Contentio Critich in the Contentio Critich in the Contention Critich Critich in the Contention Critich Critich in the Contention Critich Criti		In SS. Petrum	Apostolum & Eliam Propheram; de hac oratione subdubitat	VIII.	18
Dr. S. Paria Maryy. Dr. S. Breitz Maryy. Dr. Dr. S. Breitz Maryy. Dr. Dr. S. Breitz Maryy. TO M. I L. Is Granfin Homilia LXVIII. Dr. Dr. Dr. Homilia LXVIII. Dr. Dr. Homilia LXVIII. Dr. Dr. Homilia LXVIII. Dr. Granfin Homilia LXVIII. Dr. Granfin Homilia LXVIII. Dr. Granfin Homilia LXVIII. Dr. Cannon Develoc, Lax Dellishin della del			ntinopoli tamen habitam elle putat.		L
Dr. S. Tarelá virgine of Premmerye. Dr. S. Breitan Manyer. V. \$25 Dr. S. Breitan Manyer. V. \$45 Dr. S. Meneyphia union with: V. \$45 Dr. S. Meneyphia union with: V. \$45 Dr. S. Meneyphia union with: V. \$45 Dr. Analysman Crain, squam Hairling propositis argumentis stringe play virus istandern concludir cole inclinate; us spare Chrysoshomi no edic. Dr. Producinera, Consistend of Copyrinate Petrals, for possible Spiride Pre- ventura de Cirogene quendam Der Herman. Jonania Notificate eth. To M. I. I. Is eventy Groups in the Suremens I X. ex quibos primes Anciochie habitus V It is ware Semarlia Sermans V. "VIII. Is Dr. Analisman Seguela inte Suremens I X. ex quibos primes Anciochie habitus VIII. Is Dr. Decide & Saule Hamilie I II. ex his facunda deind-brya Orationis ex- pidden neterius Swillo vietne. Semar in fight de Camissoni, I. at. Occolumpadio interspete. Semar in fight de Camissoni, I. at. Occolumpadio interspete. Hemitas (Spon Saurerius) et American dei fight in existina of Grinas VIII. 18 Dr. Tropichie Servinia, I. et Cama que habita, bara vidente promotio. Decro. Hemitas (Spon Saurerius) et Catana que habita, bara videnter promotio. Decro. Al Newplow Isrania, I. at. Anihon interprete e, gennian videnter e cata etni Inclaima Dece longua ciaz Appillum oli Linia veri lan. Heise, d. is. etni Inclaima Dece longua ciaz Appillum oli Linia veri lan. Heise, d. is. nun Papa in Felf Peter (Acterio edits p. 36. Spon una trans edic conten.		Enconsum Ma	rtyrum Ægyptierum.	v.	
Dr. S. Austram Mentyre		Do S. Phoca A	lanyre.		
De S.S. Merryribu unitar arbit. De S. Merryribu unitar arbit. De S. Merryribu unitar arbit. De S. Merryribu unitar likeling propolitis gramentis excipace plar VI. 1979 inim istandern concludir clof inclinate, at paste Chrylothoni nonelli. De Promissia, Cenisensia S. Virginistan Orticis, for postila Epiplal Particis ad Virginisma grantis, Orticisma S. Virginisma Orticis for postila Epiplal Particis ad Virginisma Control of Section		De S. Theela vi	rgine & Pretemartyre.	v.	
Dr. B. Advaham. 10. 14. Advaham. 11. Advaham. 12. Advaham. 12. Advaham. 13. Advaham. 14. Advaham. 14. Advaham. 15. Advaham. 16. Advaham. 16. Advaham. 16. Advaham. 16. Advaham. 17. Advaham. 18. Advah				v.	223
De Anadoman Denini, quam Halician propositis argumentis estringe plar VI. 18 in intrandem conciduit coli inclusire, a sporte Chylolomia nonesii. 41 in intrandem conciduit coli inclusire, a sporte Chylolomia nonesii. 42 in caraci general propositis argumenti coli intrandem coli interpreta coli intrandem coli intrandem coli interpreta coli intrandem coli interpreta coli interp				v.	
tim istandem concludir cole inclusare, sir poset Chrylothomi none eff. Dr. Prosturari, Cousemant of Crysteniate Partis, type positis Explide Parties and Circynous position Parties and Circynous Parties				v.	
De Paniennii, Centinenii, a Uriginiziae Tratis, ître pociiae Epiplae Rev VII. 1		vim istandem co	actudis ed le inclinare, ut nutet Chryfoftomi non elle	Ar-	1
reseries ad Vergineus quantem Des devineus. Jostuin Neffectes eth. In Genific Homilia LXVII. In Genific Homilia LXVII. In Genific Homilia LXVII. In Genific Homilia LXVII. De Annieus Genific Homilia II. et his formats insideryan Onzionis cu prises and the second sensibly and Onzionis cu pidem nefertus selvillo vineus. Central Equation Central Equation Central Equation Central Equation Central Equation Central Equation Length Sensible diplication of the contrapation interprets. April 1997. Homilia In Genific Sension Annieus In experimental experimental prises and the Contrapation of		De Domicentia	Consideration of Directories Oratio five portile Feeffele Per	VIII.	64I
Is Genssin Homilia LXVII. Is Genssin Homilia LXVII. It source Genssion has Sermense I X. ex equitors primus Antiochia habitus V. It D. Anion searer Samutis Sermense V. TVII. The Decision of Sante Homilia I II. ex his formada similwayan Orazionis ex- jedam anterium swallie visione. Central Epicarian. Central Epicarian.		ranetica ad Virgi	nem quandam Des devesam. Joannis Nesteutz est.		
It waris Gonglau lies Sermens IX. ex quibos primes Antiochia habitus V. ell. De Annia marte Samatin Sermens V. V. exquibos primes Antiochia habitus V. ell. De Decide Seale Hemiste III. ex his formada sincib-year Orazionis ex- juldam atterius Savillo viderus. Central fragel Samatin II. als. Occolampadio interprete. Sermens I plojis de antimisti. I.at. Occolampadio interprete. Sermens I plojis de Samatini. I.at. Occolampadio interprete. Julius V. III. lo Lenguis Gong Savarines II. Cartana esta habita savarini es estáma. g Gaina VIII. 193 11. 193 12. 193 13. 194 14. 195 15. 195 16			TOM. IL		
ell. De Annis marre Samarlia Sermanta V. De Devicit & Samt le Hamilie I II. ex his formada âmindorpus Orazionis cu. VIII. his judicum neterius Savillo viderus. Centra fegicariam. Anteriman advigata in estima nel figira in estima nel Grina VIII. 194 11. 194 12. 194 13. 194 14. 194 15. 194 16. 194 16. 194 16. 194 17.		In Genefin He	milia LXVII.	I.	x
De Annie warer Samuelt Sermente V. 70. Dienie de Sande Hemiel Elle et his feetenda den de New Ortenion en light de la commentation de la commenta		In varia Genes	Fus Ioca Sermones IX. ex quibus primus Antiochia habitus	V.	E .
The Devisit of State I Hamilto III. et his formula similwass Orationis co. VIII. to juddan alterius Swillo viderus. Currel forestion		eft.		3.7	
The Decide & Sande Hamilies III et his formada ámid-bryan Orazionis ex- júdean meterra Saville viderne. Centra Legarian		De Anna matre			10 3
juldam alterius Savillo viderus. V. 18. 3. 1. Cercular guestian. — V. 18. 3. 1. Cercular guestian. — V. 18. 3. 1. Section of the properties of the content o		O D			C 3
Centre I ferenciam. Serman In fight de Cantinoma I. La. Occolomyadio interprete. 17. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18. 18		De Daviae C	Saute Primitive 111. Cr. ins accurate annual an Oracionis cu-		Bo }
Some in Jufty & Cominenti, Lat. Occolomyadio interprete. VII. 1948 Honitas i verripo Bassia de Africa tema occo halita estima de Jufty Honita, 1948 Honitas, Quen Saurenta, C. Areitan de Maria estima de Jufty Honita, 1948 Honitas, Quen Saurenta, C. Areitan estima de Jufty Honita de Juft		Come to and	army raccons		
Hemitia integris jumai de Aju, las sumo doc humin. Hemitia, Guess Sauriente, C. Americana, ajuntin el Guina, 45 Gaina VII. 948 gedher fi de crience, las Entimos Carlona, esta hubita. Spura videtur l'entoni, Deco. Hemitia più resiona, las circana, esta hubita. Spura videtur l'entoni, De Carlona Venderio, las Risiala del 3, dil Epilogue Homilie xi, in Epi- Bolim al Romanos. Al Neigher Memitia, Las Anilan interprete, gennius sidente; esca x Al Neigher Memitia, Las Anilan interprete, gennius sidente; esca x esta que inhi reperitur. Quadant etime està leigh latinia verione. huber Adria, nue Papa in Epif Parriel Accelero dellas p. 36, Suprima transa effe conten.		Comra Ignation	de Continentià Lat. Oecolampadio interprete.		010
Hunda, Ques Saurena C, Meillen and pipel in Station, per Genes VII. 945 grade pl de review ap. Lie. Geram on the history between the common of the Common					
grefter placeirouse, Late Entiron unterprete, qui politanti etic cente. De respinsi Severiuse, IL. Citamo and biblica place sidente i recontrol. VII. 947 Honita pip vestiona atrinir estifis. Lit. 10 Consiste Vasideni, Lat. Rislade dit, noii Epilogue Homilie sil, in Epi- floian ad Romanos. Al Newpleys I Familia, Let. Asiabas interprete, pension sidente, esca esti- nation interimentories, and application bis Costo (Inlin. Piclas, et. etim interimentories quantum etim esti bis place). and Papa in Epif Famil Conference of sites p. 3-6. Supranta transmittee conten.				VII.	
Derenjierde Servines, Lin. Cercam. et al antia. Spotia Vacerus Frontonio. 10. 1902. Deren, Derender, Lin. Rillatine et, aidi Epilogue Homilie al, in					1
Decreo 14. Hermine off review a juvini ratific, Lie 14. Hermine off review a juvini ratific, Lie 15. Hermine off review a juvini ratific, Lie 16. Hermine off review a second review a second ratification of the property of the second ratification been longered care of the second ratification been longered care of the second ratification been longered ratification. The second ratification been longered ratification of the second ratifi		De recipiendo	Seucriano, Lat. circa an. 401 habita. Spursa videtur Frontoni-	VII.	947
Hemilia poly existes a brieri cesiles, Liz. De Cessico Trocisico, Lia, Milainde di, nili Epilogua Homiliar al, in Alla Milainde al, in Epilogua Homiliar al, in Alla Milainde al, in Epilogua Homiliar al, in Epilogua Homil		Duczo.		l	1
De Camissi Deviduies, Lat. Nilaliud elt., niis lipsiogus Homilas xă. în lipsi- foliam de Romanoi. Al Nephysus Hanila, Lat. Anilan interpecte , genuins videur; ex ea enîm laciniam bene longum citar Augustimus lib. 1 contra Julian. Pelag. c. 1. que imbi reperitur. Quedam etiam exhic ipsă Lărină verfone: haber Adria- nus Papa în Fapi P. neuri 2 cicettero editis; 2 nd. 5 pusiam atamne nile conten-		Hamilia out v			943
Ad Neupleus Hamika, Lat. Anilano interprete, genuina videtur; ex ea enim laciniam bene longam citez Augustinus lib. 1 constru guitar, etc., que inibi reperitur. Quedam etiam ex hác ipai. Latinà versione habet Adrianus Papa in Epil Penerja. A Cretiero editis. p. 206. Spuriam tarman elle conten-		De Cantien De	evidicis, Lat. Nil aliud elt, nais Epslogus Homslin 28. in Epi-	*	
enim laciniam bene longam citat Augultinus lib. 1-courta Julian. Pelag. c. 1. quz inibi peperitur. Quardam etiam ex hác ipså Latina versione habet. Adrianus Papa in Eppl. Pents. 1 Crectiero editis p. 226. Spuriam tamen effe conten-		ftolam ad Romai	nos-		1
que inibi reperitur. Quedam etiam ex hác ipsa Latina versione habet Adria- nus Papa in Epift Pontif. à Gretsero editis p. 326. Spuriam tamen esse conten-		Ad Neophyco	Hemilia , Lat. Aniano interprete , genuina videtur ; ex ea	1 *	
que inibi reperitur. Quedam etiam ex hac ipsa Latina versione habet Adria- nus Papa in Epiff. Pennif. à Gretfero editis p. 326. Spuriam tamen effe conten-		enim laciniam be	ne longam catat Augustinus lib. 1 coutra Julian. Pelag. c. 2.		}
nus Papa in Epift. Pentif. 1 Circtiero eustis p. 316. Spuriam tamen elle conten.					1
		qua inibi reperit	and the same of th		

tionibus plurimis nullas ferè invenias (nifi que fotían ex alterà expresta est) que non immensum discrepent. Omnium optima, que brevissima ac simplicissma primum cdita est Gezce à Demetrio Duca Rome, inde Gr. Lat. Venez. 1528. mox (Erasmi versionem ementita) prodiit Gr. Lat. Paris. 1537. 80, Lat. (ex Leonis Tufciverfione Conflustisopoli circa ann. 1180, facta) à Joanne Hofmeistero edita 1540. & a Claudio Sanctes Anverp. 1560. 1562. 8°. ex Ambrosii Pelargi versione) Wormatia 1541. 4° ex vulgari versione Praga 1544. ex Gent. Herveti versione Vener, 1548. Grzee iterum edita à Morellio Parif. 1560. Optimam devique editionem Gr. Lat. adornavit, & notis ac variantibus lectio nibus auctam in Euchologio Grzeorum exhibuit V. Cl. Jac.Goar. Parif-1647. £

De Panicentia ...

S.E.C. 11

180	Sæculum Arianum.			
rat,ad vitam afcet pus fait. Notand	Lagian Paraseja: I L. eo fine feriptz, ut Theodorum, qui fa- ationem ampleuss erat, & de uxore ducendà confilium inie- ticam revocarent. Theodorus ifte Mopfuefliz pofica Epifeo- lum autem verum Parasejfus illarum ordinem inverti-	Tom. VI.	Pag.	
Ad Innecention	m Papam Epiftola II.	VII.	254	
Ad Epifcopes in	s careere inclufer Epistol2.	VII.	138	
Ad Olympiades	m Epiffela XVII. in exilio scripta.	VII.	SE	
Addiverfas Es	piffola CCXXV. maximum partem tempore triennalis exilii	VII.	104	
ecaratæ. Ez his É ribus contenduar teri funt (floet iff	gillolan al Cyriscum ensistento nam 10- (parlam ellé plu- louline à Heisler, Quipous pendirine Coulteaux) rechar- louline à Meisler, Quipous pendirine Coulteaux in evita- site de la companie de la companie de la constitución de militariam al Cyrischamo distanta effe centre l'arono Du- nambie la residiation en entre locus, el lilas, coin- Confluent propriem effe fatento perhabent. Texticion in sta- tion, en entre la companie de la constitución de la Confluencia de la constitución de la constitución de la fina entre la collega de la constitución de la constitución de la constitución de la constitución de la constitución de la constitución de la constitución de la constitución de la constitución del la constitución de la constit	VI. VIII. VII.	443 } 100 } 941 }	
Sermo post red betur etiam apud	lisms ab exilis priere, ex tempore recitatus anno eccetti. Ha- d Georgium Alex, in Vità Chryloftomi. TOM. V.	AHT		
		ŀ		١
In Parabelan	decem milium debitorit.	v.	196	i
De Latero Se	rmenes VI. Primus Antiochiz habitus est, ultimum genuinum	V.	230)	ł
	um non effe pluribus contendit Halefius, edit. Savil. Tom. vill.	VI.	670 \$	ı
col. 718.	A. engan	v.	271)	ı
In Paralytilum	, fi possibile oft.	v.	264	ı
Instind, Pater	, fi poffitete eft.	v.	213	I
In illud, Intra	te per anguftam, &c. Hemilie II.	v.	175	ı
In inscriptione	m Alterum Sernes, Antischie habitus,	v.	274	ı
De ferendis req	prebensions, & in Alta	v.	282	ı
In varia loca	Epifole ad Romanos Homilia V.	v.	292	ı
In varia loca.	Epifola I. ad Corinthios Homilia IV.	v.	330	ı
De Flarmofore	is I. Cor XVI t	VI.	816	ı
In illud II.Co	reIV. Habentes enndem firirum Homilia III.	v.	368	1
In illud II. Co	or. X I. Urinam fuffinereru.	V.	391	Ì
In illud Philip.	. I. Sive occasione, free veritate.	v.	410	ĺ
Lam Maximi,	N. V. I. Visaernes centacem primate semina seg. N. X. I. Visaernes for versione. J. Sivo occasiones, five versione. , & quales ducenda Uxores.	VIII.	, 8o	ı
In illud 1. The	fal. IV. De dermiegeibus nele ves, &cc. Sermo Antiochiæ habi-	V.	418	١
Dis.			1	
In illad I.Tim	. V. Viduaeligator nan minus, Sermo Antiochiz habitus-	V.	425	
	Juda & Pajchera	JV.	547	
In Christi na	talem.	IV.	211	ı

In camiterii appellationem & crucen. -De cruce de confessione Latronia. De Refurrelliene mortnerum ..... De Resurrellione Christi. ----De Ascensione Christi Homilia , Antiochiz habita. De S. Pentecofte Homilia II.

De Panitentia & Encharifia.

De laudibus S. Pauli Oraciones VII.

De Mansnetudine

In illud Act. I X. Paulus Spirans .-In inferiprionem altern Att.XVII.

In illud 1. Cor. 1. Paules vecatus.

Villem effe Lettionem Scripeura, -

De Precibus Christs in miraculu. -

v. v I, 602

VI. 750

VIII. 60 VL 712

VIII. 103

VIII. in

VI. 714

790 VIII 33

		Edit.	Savil.	SÆC	17
•	In cor, qui Pafebare jejanant.	lom.		ab An	ccc
		VI.	377		
	In eos,qui cam Jud civije junant	VIII.	385		
		VIII.			
	De futura vita deliciis.	VIII.	75		
	Noa esse desperandam.	VI.	695		
	Peccara fratram aon esse evulganda.	VIII.			
	Non effe ad gratiam conciouandum.	v.	618		
	De Santiu Marsyriou Housilia , Antiochiz habita. Demenes non guberaare mundum. Confrantinopoli habitam effe opinatur Sa-	vi.	680		
		1	1		
	In illud Galar. II. In faciens ex reflixi, Sermo Antiochiz habitus; ex eo Hicrony-	V.	398		
	mum & Augustinum materiam litigandi accepille arbitratur Savilius.		1		
		VI.	622		
		VII.	Į.	1	
	Auris affectui pollumus MChryfoltomo (cripta, certe put int uni para	1			
	tur nisi à serpso, quippe cujus mentio inibi fiat.	1	1	ı	
	In Paralyticam per tellum demission.	1	0	•	
	Car in Pearscofic legantur Aits.	*	1		
	De muentione nominum in Seripeura.		1	i	
	De Sanchis Martyribus Honsilia Antiochia habita,-		1	4	
	De S. Baffo martyre.	12	1	1	
	De S. Drofide martyre.	vı.	770	1	
	De Pansteatia & mastistia Achab.	IV L	779	1	
	TOM. VI.	ļ.,	l	h	
	Nan & eundem effe Legistatorem urrinfque Testamenti Sermo , quem spu-	VI.	640	۳	
			1	1	
	Duczus; genuinum tamen esse Chrysostomi feetum pluribus contendit CL. Pear-	1	1	1	
	fonus Vindic Ignat.par.1. cap.9-p.1;2.	v.	642	h	
	In illud Gen. I. Vidis Dem.	v.	645	Б	
	In illad Cen. I. Facia usu bossiness.	VII.	565	10	
	In illud Gen. XXIV. 10. Pose manus came.	v.	659	D	
	De strpente aues. Severiani est.	v.	949	D	
	De justo & beato Job Sermones IV. In illud Pfalm. XXXV:11. Vernauemen frustra contarbatur.	VII	558	s	
	In the Pfalm. XXXVIII. Veralization paper.	vii		s	
	In Eliam Prophetan	. v.	672	D	
	De Joseph & castitate	- v.	656	D	
	De Safanaa	v.	703	D	
	Describes Burris	- lv.	598	D	
	De figilis librorum, Ela. XLVI. 3. Severiani eft.	_ (v.	689	D	
	De fide & lego antara.	_ VI.	837	D	
	De fundia & indevidua Trinime.	_ VI.	955	D	
	De fanllo & aderando spiritu-	- VI		D	
	De fantla Pentecostes Hamilia, habita temporibus Arcadii Imp.	_ V.	976	D	
	In illud Joan I. ia Principio erat verene-	- V.	747	D	
	De occursu & Simeone,	- vi		S	
	In faadis Theophania Domini.	- VI		S	
	De nupriis Joan.II. & contra Jadaes, Geatiles at Haretices.	_ v.	980	D	
	De Christo Pastore & ove, Joan X. In decestationem Bapeista, & de Herodiade Homilia II. quas Chrysostomo al			- S	
	judicat Photius * propter ftyli diferepantizm & humilitatem.		1	1	
	In venerabilem Crucens , & de transgressione of dami.	- VI		S	
		o- V.	188	1	
	milia 7" inter eas In Disserte Origeni falsò inferiotas, Genumam elle , lic	et I	1	1	
	languidiuscule seriptam (uti sunt plurimz Chrysoltomi Constantinopolitan	z)	- 1	1	
			II. K21	le	
	In pracarforem Domins Jananem.	_ v		Ď	
	In SS. Apofteles Perram & Panism.	v			
	Ia S. XII. «Apoftolus. Ia S.Thomans, Apoftolum Homilia. Citatur lub Chrysostomi nomine à Syr		486		
	do Lateranensi anno per habità, & a Sexta Synodo Occumenica, Chrysotto	mi	1,0	1	
	tamen non effe flylus fatis arguit.		h-		
	In S. Stephanum Protomartyrem,	_ v			
	In illud 11. Cor. XII. Safficit tibi gratia mea-	- jv	79	P	
	Q	In '	1	- 1	

Seculum Arianum

SEC IV.sb AL CCC.

182 Sæculum Arianum.				
In Annuneintienem S. Deigara, Habetur etiam inter Opera Gregotii Nec	Edi	ie. Sa	vil	SÆC. IV.do
In fan its Theophania, & S. Joannem.	- VII	L 537		
In January Decynamics, S. Jeanness.	- VII		S	
In Parabilan de filo Predige. In illud Match. XIII. Cellegerann Judai cencilium.	- VI		s	
In man Stateth Atts. Conservant James conceptum.	- VII		S	
fa Meresticem & Pharifann , Luc. VII.	VI		9000	
In fantia & magna Paraferre.	- VII			
In Samaritanana Joan. IV. Epilogus decerpitur ex Hom. 31- in Evangelium	V.	900	Ð	
Toannis	١,٠	1	1	
De coce à assivitate, Joan JX.	L.	1	L	
In triduanam Christi resurrestionem.	v.	761	D	
La Christi Afrentianna Samuera IV & Come L. M. W.	v.	592	-	
I a Christi Ascensones Sermeaes IV. à Getardo Vostio primàmediti in Ap- pendice ad Gregorium Thanmaeurgum, Mogans. 1602.	· [:.	1	٦L	
gam, ne grant 1 and 1 an	. v.	973	(P	
	VII.		1/2	
Bonum Christi difeipulum benignam effe.	V.	970	j₽	
De Pouda Prachess de Calle Dellando II alle	VI.	603	' D	
De Pfendo Prophess et falfis Dellaviba Homilia, que habetur etiem inter Epitrami Opera à Ger. Vollio edica. Joannis Nesteutz esse censene Vossius de	VIL	211	s	
Pearfonus.	f	1	1	
De Circo Orazio	Ĺ	l	1	
In Salvaterii restri nativitatem Hamilia, que genuinum Chrysoftomi opus	V L	974	D	
videtur, sub istius quippe nomine à Cyrillo Alexandrino citata lib. ad Reginas	V.	846	Р	
Concil.Tom.111.col.118.	1	1	1	
In illad Luc.II. Exit edictara,	v.		L	
La graculusa 2 salama a dilimata da 1		715	s	
In conceptionem Joannis.	VII.	340	Ď	
In illad Matth. VI. Cavete, as elecmofynam.	VII.	631		
De fugienda funulara fecie.		486	S	
De muliere fluxum faaguinis pafia.	VIL	297	5	
	V.	816	D	
De Paristamina & Gerarii, Matth. X.A. 1a Parisham de fie argină (Matth. XXI.) De Plarifac & caucius Luc. XI. De Latard, deiviet Luc. XVI. De Publicane & Pharifac Luc. XVIII.	V.	708	S	
De Pharifae & continue I no XI	VII.	252	5	
De Lazato de divise Luc XVI	VII.	280	5	
De Publicana et Pharifea Luc XVIII	v.	728	D S	
	VII.	233	Ď	
	v.	731		
De S. Joanne Theologo.	VI.	963	D	
De aderatione S. Crucis.		L	_	
De castellione S. Crucie	v.	877	D	
De negatione Petri, Matth XXVI. December ex Hamilia distinct at 1	VIL	864	L	
	v.	275	s	
De jejunio et eleemofyna.				
In facture Pafelia	VI.	983	1	
In fecundum Domini adventum. Decempitur ferè tora ex Hamilie in Eniforte.	v.	587	ь	
		781	۳	
Floritegia XXXI.ex Homiliis Chryfoftomi decerpta per Theodorum Magi-				
	VII.	665		
	- 1		1	
	- 1			
	1			
rucis.	- 1			

TOM. VII.

Ommentariorum ia Matriaum Hemilia XCI. in editione Saviliana XC.
Notandum enim est diversas in binis leditionibus Homiliarum & Opusculorum divisiones aliquando inveniri; unde sit, ut non rarò in numeris eotum differencia quadam deprehendatur. Exemplo fit Opus prafens, quod in hic editione 90. in illà 91. Homiliis conflat : câm tamen unum idemque opus utrobique perfectum habeatur. Quinctiam nequis fortan inde error oriatur, monen-dum duximus Lectorém, ingens sepenumero reperiri discrimen in trulis Opus. culorum utrinique Editionis. Ex gr. Homiliz que in editione Saviliana titulum habent In Ozion, in Morelliana dicuntur Homiliz in illud I fain. I'di Dominum: que in ifta eft in Amam quarta, in illà quintum fortitur locum. Quod femel monuisse sufficiat.

TOM.

555

TOM. VIII.

Tom. Pag. S.RC. 14. abAnCCG

O prir imperfulio in Menistam Hemista IV. Senporiis, Canassensie in *.

O prir imperfulio in Menistam Hemista IV. Senporiis, Canassensie in *.

Hemilia preprinta dipfriava II. Europidomis concil de hombus jusquofiture. Vicherus posiita Lania capitdam Serporiis, epidaga Arimizantis opus. (alterna, alpundidam se prepri Aif, Montania Mantalia, de. cona levitre interepolarum. Opus quidem non internationam, C. Ur. pfoltomis avo cerro certifist feriptum; fed quod Antorem Grazama via ganoficia experimentamis mun videri debet Graza bodie non reperit. Minima tamen proriis eft, quid Poliviosi in menterem weerit; ci and dirette feriberte O perfus high Hombita.

LIV.Greet Latinéque non femel produillé, Apparaz, in Joan.Chryfoft. PaSt, Consumerariem is Ecasgeism Fasani Hamiste LAXXVII.quas ut it is priores in Marthaum Antiochia adhuc Presbyter feriplit telle Nicephoro. Norandom verbe tu il Bomilias (a.g., 56, 47 est a fastari Codices dillingume, 66, 66, 66, 66), and consumerariem consumerariem superiem superiem

TOM. IX.

I N Alla Apostolerum Homilia LV. In his plurima confuso admodulm atque IV. In abrupto ordine disposita deprehendantur-unde binas salèree jam inde ab antiquis temporibus liber ille Homiliarum fortitus elle Saviilo videtus quibus in num porba compagniaria se commixtis condinionis hand partim accessit.

In Epifolam Pauli ad Romanes Homiliz XXXII.

I N D.P. anli Epifialam I. ad Corinchios Homilia XLIV. 111. 4. In Epifialam II. ad Corinchios Homilia XXX. 111. 4. In Epifialam II. ad Galota Commentarium perpetusu. 111. 7. In Epifialam ad Epifiala Homilia XXIV. 111. 7. 1	41. 09

TOM. XL

10 10 11 1		1
N Epiftolam ad Philippenfes Homilia XV.	IV.	1. 89
In Epipolan ad Coloffenfee Homilia XII.	1∀.	16
In Primam ad Theffalomcenfet Homilia XI.	IV.	
In Secundam ad The Salonicenses Homelea V.	īv.	22
In I. ad Timetheum Homilia XVIII.	IV.	124
In II. ad Timotheum Homilia X.	īV.	32
In Epiftolam ad Titum Homelia VI.	IV.	38
In Epiltolam ad Philemenem Homilia III.	IV.	41
In Epsstolain ad Hebrae: Hamilia XXXIV. five Leureia continua iundifica	IV.	143
(uti prz (e fert titulus) Sori equation mem T ap jagen mine (Chryfoltomi) . De Kor-		ì
επετια πτιεβο τέμα 'Αντιοχώς.		1

Oppfesla Tomis IV, X, & XL compechenfi. à Chypfesla Tomis IV, X, & XL compechenfi. à Chypfeside poi financie de l'Acceptant Epifopatum (et al. 1808). Di fauii prodistraut annes forcet [financiem correpty I/6 see 153... for 1809]. The see 153... for 180

Chryfoltomi Synoplis Pes. Testaments extat Grace MS.in Bibliotheca CL.II.Vossii. Verum an gennina fit,pro cepto affirmare non possium, utpote quam nondum percurri. Catetum de Operibus D. Chrysostomi du-

Caterum de Operibus D. Chryfoftomi dubiis vel supposititiis paucula Lector monendus

I. Sixtus Senenfis, Antonius Poffevinus, aliique vulgares Critici Scriptorum D.Chryfoftomi dubiorum & fpuriorum catalogum fatis amplum dederunt;quem pet otium Lector con-

falere potell: in quo prater Opu imperfellum in Matrheam, Ac. Indoctor Explicio in Exangelmon D Marci, Homilia LIX. Al Populum Ansisebrams, aliaque partim ex variis Chryfoltomi fermonibus confercinata; partim allunda accept; que à Chryfoltomi Operibus jam penitus abjudicantur.

II. Fronto Duczus opera (uppofititia (que tamen ab Authoribus Chryfoltomo corris, recta de ejus faltem etate non longé remotis, feripta effe exiftima;) pexer paucos quoídam Serment in Pfalmes ad calcem Tomi III. omnas in Tomam VLconjectiptout à nobis (upra recem-

III.Editioni fur omnium optime & caftigatiffime indicem Operum Chryfoftominianorum permift Vir Doctiff Henricus Savilius, tum corum, que pro veris ac germanis, tum

digefta.

Sæculum Arianum.

S.R.C. IV. ab qua pro ambiguis & falfis habuit;rejectis in cal-As. CCC. cem Tomi octavi conjectura fuz rationibus, aliisque Criticis Observationibus ac Notis tam ipfius quamVironum Doctiffmorum, ac in adosnanda Editione Etonensi everyon, Boisii, Halefii, ac Dounzi. Ex Operibus supra recensitis, quacunque litera prafixa carent, gennina 4 Savilio, ejulque a bacamue perhibentur, nifi forté adiecta norula contrarium inquat; que verò literam D.fibi przfixam habent, in dubiorum, que S. in spuriorum classem ab eo relegantur-Restar autem, ut recenseamus ordine Opuscula Chryfoftomi, quz in Editione Morelliana fru-

ftra quæfig a in Saviliana exhibentur; que fequun tur , in fuas que que claffes pro Savilii cenfura GENUINA

TOM. V.

I N preditionem Juda & Pajeha Homilia, nec eademprorius cum illa eju dem argumenti, guz habetur Tom. V. edit. Morell- nee diverla prorfus : licet tam multa habeant communia, ut propemodumeadem oracio esse videantur

In crucem Christi & latrenem Hemilia , de qua paria dieantur, ac de priore.

In Publicanum & Pharifaum , Araidirus eft ex Oratione sé contra Anomaos exceptum-In illud, Ne confidat nimis, qui ftat. Pars eft Homiliz 264-in Matthaum.

TOM VI

D & Perfella cheritate. 'Artingur pa videtut.
Do Punitentia Oratic.

De Eleemofyna Oratio. In cos qui obdormierune, Oracio Sabbato Penrecoftes habita;omnia ferè habet communia cum Homilia de perfecta charitate

De Jejunic Oraciones II. Anima medicinam antepenendam efe corporis medicina. 'Arashopa eft. Sacerdetibus divitias exprebrandas nen efe-

DUBIA

TOM. V.

D E Theatris non frequentandis Sermo alter. Quomodo Adam acceperie animam,&cc. ceria in Plalmes.

In illud Dominus regnatits, &c. Severjani effe censet Halesius.

'Awarhopa cft.

In orationem Dominicam. Inprodigum filium, &c. In Mulieres, qua unguenta actulerum, &c.

In illud Quamodo novie litera, &cc. In Cananam, & in Pharas, &c In Rud, Non quad volo, bec facio, &c. In illud , Sponto pecantibus nobis poft accep-im cognitionem veritaiss , &c. aundrepa

Sermo in Principium indilionis.

In illud Pfalmi XCII. Suffulerunt flumina vo.

In pretiefem Grucem Homilie, que Josephi S.E.C. 19

Theffalonicenfis Archiepiscopi est, In exaltacionem presiofa Crucis. In S. Apoftolum Thomam.

In Nativitatem Christi, d quid unicuique eli. meti,&c.

In S. Stephanum Protomatt grem. In mediam Hebdomada jejunierum.

In Feftum Palmarum. In S. Virginem Deiparam.

In S. Desparam. In producionem Salvaporis, &c. In presinfam & verificam Crucem , &cc. In Larrenem, & preditionem Salvatoris,

In falmiferam fepalturam et triduanam refurrectiones Awarberna cft. Oratio Casecherica in S. Pafeha. In Pafcha Oraziones VII. In Pentecoften Orasiones II.

In Synaxin Archangelorum, TOM. VI.

Ratio exbertatoria ad Ponitentiam,&c. De Panicencia & eleemofyna. De Pannentia

De Eleemofyna De jejunio Oraziones VII. De Parientia & morenis nen amare deftendis.

De Patientia. De falme anima. Amárhopa videtur. Ad Casechumenos, Deplerationerum , qui Christi virgines corrun-

Centra Hareticus Presationes due.

TOM. VIL

In Desainicam novam, & in Apostolum Tho-N Refurrellionem Domini.

In S. Stephanum Orationes III. ultima certiffimè spuriaest.

In S.Pentecoften. SUPPOSITITIA

TOM L

Expelitio in Pfalmi CXVIII. stationes tres. Ex-ofitiones novem istorum Pfalmorum modò moratas ex Theodoriti Commentariis ma. ximam partom decerptas elle monet Fronte Duczus

TOM. VIL

F Piftola ad Menaches militaris & fobrictatu plena.

In expulsionem Adam , & de malis mulieri-In annunciationem S. Deipara.

In

Saculum Arianum.

S.EC.IV.ab In illud Pfalmi LXXV. Vovete & reddite Do-In principio facrorum fejunierum Oratio-SEC. IV L CCC. nes II In illad Matthei XVIII Queennque ligate-In Ascensionem Domini.

De fe unio Orazione: IL In illud Inderrum dichum Iean.VII Damonin De Orasione Sermo, cui multa Chrystomi ad-

Lebes. De Panitentia. In illad, Ignem veni mittere in terram. Admonitiones Spiritualet.

De Fide.

De Spe. De Charitate Homilia II. Qued cheritat fecundim Deum fit oput divi-

In illud Marth. IV. 6. Si filim Dei er profice teipfum. Neftorii effe ex Marii Mercatoris au-

thoritate constat In proditioners Jude, & paffionem Christi. In Nativitatem Domini Sermentes II.

In Rachel & infances. In Herodem & Infantes

In Marthan , Marian , Laterum , & Elle In illud, Egroffe Pharifai confilinm caperune.

In Meretricem & Pharifann, Oraziones II. In Afcentionem Domini. In Memmerphofin Domini Orario, fub Procli

etiam Constantinopolitani nomine edita ha-In feftum Palmarum.

In Mesamorphofin Domini Oraziones II. In S. Joannesn Theologum. In S. Joannem Theologum, Apoftolum & Evan.

oft am. In illud, Eripe me Domine ab bomine male,

De Siccitate In fordanem flows

In illud , Cim afcenderit Deminus in Tem-In Mesopentecoften.

In Samaritanam Joan. IV. In illud , Pater fi poffibile eft. In Parabelam, Homo quidam descendit, & in-

cidis in latrones, Orat.II In Nativitatem S. Joannis Baptifta.

In Abraham & Ifaac. In Nativitatem Domini Oracio. Severiani

In Zacchenm & Publica In Centurionem Luc. VII Inillad , Exist femmant fen

In fecundum adventum Den In Paralysicum Joan V. In illud Luca de Didreche

Quod oporte at gratiam habentem c In Parabolam Occessomi injusti Orario. Asteril eft.

De Zejunio Sermones III. In illud,in tribulatione dilataffi mibi. &c. De patientia, & confinmmatione faculi. Habetur

(ctiam integrior) inter S. Ephrami Opera a Volio edita In filium Vidua, Luc. VII. In Samaritanam, & de interpresatione Meffia.

In Serpentem aneum, &c.

In Sacrificia Cain, &c. In Paffionem Domini.

In Publication et Pharifants.Luc. XVIIL

In annu

In referreitsonem Christi, & mulieres unguenta afferemes. tiatimem Deipara . & contra Arism De Eleemofyna.

In illud , Cavete , ne elemofynam veftram,

In Lazarum redivirum Oraziones III. In S. Francese Pracerforem.

In aderationen Cracit.

In illud, Venite, & exulterant. Extoyal per Theodorum Magistrum colletta XVII.

A LIENA

S Everiani Gebalerum Epifcopi de Creation mandi Oraziones VI. Gregorii Thanmaintei Oracio in S. Theopha-

Pantaleonu Prefryteri Mona Byzantierum Oracio in exaltationem Crucu.

TOM. VIII.

Heodori Mopfnefteni (Lapfi) Reffer fo ad Chryfoftomi Paranejes ad emm miffa. Spuria eft. Synedi ad Querenm contra Chryfiftenum ha-

bite Alla. Vice Chryfollominiana Scriptores. Hactenus Editio Saviliana : que fequentur

Opulcula variis abhine locis & temporibus prodierunt. De inani glorià , de educandis à Parentibus li-

In S. Chrifti narivitatem. In S. Lansing.

Invecèns barrinares, et de Pafchare. In S. Baffi Epifcopi & Martyris memoriam, Poft serra mesem. Sex istas Homilias Gr. Lat

edidit fub Chryfoltomi nomine Ft. Combefil. Parif 1616. Homilia de morali policia, in pracurforu decol-

latimen, age malierem peccatricem, edita eft ab codem Combefil 1645. Hemilias IV in Pfalmes Gr. Lat. edidit Io.

Bapt. Cotelerius, Socius Sorbonicus Parif. 1661. quas genuinas effe agnofeit. In Danielem Propheran interprempio Gr. Lat. ab codem ibid. edita. Eam vel non effe Chryfoftomi, vel fusioris saltem Commentarii

Eclogam & Epitomen effe meritò censet Cote-Homilia in illud Matth. XXI, 23. In qua pote-

flace ber face! Antiochiz habita. Gr. Lat. c notis edidit idem Cotelerius Monument. Eccl Grac.Tom. IIL pass.

Oration Diederus Tarfenfens, à CL. Bigotio

S.E.C. 1 V. ad calcem Palladii primum edita : una cum Ancec antique verfione (mutilà tamen) que habetur apud Facundum Hermianeniem Epifcopum ,

Epsfiola ad Cafarines Monachus adversus Apelinarii barefim tempore secundi ipsius exilii scripta. Antiquam hujus Epistolæ per multa retrò facula defiderata versionem Latinam è Codice Florentino olim descripsit Petrus Martyr Florentinus, ac delatam fecum in Angliam in Cranmeri Archiepiscopi Cantuariensis Bibliotheca reposuit : unde nobile illud', si quod unquam aliud adversus Transubstanziationis dogma testimonium protulit, in in Defen Euchavill. adverf. Gardinerum Wintonienicm par- 1. p.390. 501. edit. Tigur. 1559. & Loc. Commun. Claff. 4. cap. to. p. 603. Venim post Cranmeri martyrium direptà Archiepiscopali Bibliotheca Epistola nusquam postea comparuit. Hinc facium est, ut inter alsos Cardinalis Perronius merum elle figmentum, ac nolouam exstitisse hanc Epistolam audacter afferere non dubitarit. Tandem pancis abhine annis V. C.L. Emericus Bigotius versionem istam ex codise Florentino in Bibliotheca Dominicanorum D. Warci affervato à se descriptam Palladii Dialogo de vità Chryfoltomi fubnexuit. Verum

Anastafilia Hexaem Pramitial Lond of St. 4%

impressione ad umbilicum perductà, Epistolam a reliquis divulfam supprimendam curarunt Cenfores aliquot Sorbonici ; de quà infigni fraude meritò conquestus est ex Reformatorum gente Parificnfis Theologus *. Interca lathbrota" nos non contemnendam hujus Epiftola fragmentum Gracum ex Bibliotheca arundelliana antiquo codice MS. descriptum in Charuphylace nostro pag. 69. edidimus. Eodem circiter tempore Scephanus Le Moyne de antiquitate Ecclesiastică præclare meritus, întegram verfionem Latinam plurimis -quidem mendis scatentem inter Varia sua Saera exhibuit-Nec laude fuà fraudandus est clarisfimus Ecclesiz Anglicane Theologus, qui ipium quaternionem à Doctoribus Sorbonicis è Codice Bigotiano abscissum nactus, eum Expositionis sua adverius Meldenfem Epifcopunt Vindiciis patrio scrnone editis Londini 1686, una cum Prafatione Bigotiana & fragmentis Gracis, quotquot reperire poterant, queque ad editionem fuam ornandam collegerat Bigotius, fideliter

fubjecit. Porro extant in editionibus operum Chrylo-fromi Latinis, que in Gracis non habentur, Orufeula & Homilia quamplurime ; de quibus fusè agunt Sixtus Senensis, & ant. Possevinus, ad os,nos e a fammatim recenfere contenti , lederem remittimus.

In Editione Basiliensi 1558. habentur Latine

TOML N Genefin Homilia X. In Exedicap. XVII.de Moyle.

In Judicum XI.de Jephee. In libros Region Homitia VII. In fob Homsisa Il.

In Pfalmos Homiliarum, fen poetus Expositioum velumen ex variis diverforum (criptorus inprimis verò Chryfoliomi & Theodoriti fer-

onibus contextum, & à Gostiano Herveto SACTV Latinitate donatum, Omillum in editione ifta shacco Basiliensi, habetur in edit. Parif. 1556. atque aliis. Pars longé maxima genuinus est Chi mi fortus,& habetur Tom-111.edit.Merel.Tom.

In Pfalmes Homilia alia XXI. In illud Sapientia IX. Inflorum anima in ma-

mu Dei funt. In E(aiam Homilia IV.

De Hieremia Prophesă. De tribus Pueris. De S.Sufanna

De Jona Progbeta Institud Zacharia VI. Ecce vir oriens.

Opus imperfectum , sen Commensariorum in TOM IL

Evangelium S. Matthei Homilial IV Habentur in edit Merell, ac in omnibus Latinis : feorfim verò prodierura Colon.1487.4'.& Ansverp.1527. 8". Ista autem posterior editio iniquas manus palla eft,ab arianorum (uti præ fe fert titulus) facibus purgata. Parif. 1543, 1547. pracipue verò 1557.8 quam etiam fordibus omnibus purga-tam elle jactitat editor. Verum prætextu pur-gationis ab arianis facibus faciende, penitus detruncatur locus ille madeinari@-anobis crebrò adversus Pontificios allatus de S. Scripturæ lectione Laicis non interdicenda in Homilia 49°. ab illis verbis inclusive (Et quare jubet in hoc tempore omnes Christianos conferre se ad Scripturas?) in edit. Merell-p. 174, 175. ufque ad illa item inclusive (Et per hoc incident in aboinationem defolationis, que ftat in fanctis Ecclefiz locis, Jut alias fraudes taceam, & lo cum de Euchariftià luculentum penitùs omiffum. Locum quidem de Scriptura ab omnibus legenda operi huic à Protestantibus nonnullis prater Codicum MSS. fidem immiffum effe, conquerentes quoldam me olim legiffe memini. Verum nz is tifu excipiendus, qui ejulmodi fomnia propinat; de editione interim Celenienfi 1487.longè ante corptam Reformationem ador-

nata securus, in qua locus iste totidem verbis legitur? In varia S. Matthi loca Homilia XXVII. In Evanselium S. Marcs Homilia XIV. Monachi alicujus fatis inficeti opus. In varia S. Luca loca Homilia VI. on

rum prima de Nativitate S. Joannis Baptifla, five de Solftitiis, antiqui certe autoris opus cft. Invaria S. Joannis loca Homilia VI.

TOME In Lad Corinshies Epiftolam Homilia II. De landibus S. Panls Homilia ottava Di Produore , & sopferiis Cana Deminica Sermones VI.

De Cruce & Latrene Homilia II. De Refurrelisone Hemilia IX. Sermones Mifcellanes V. Homilia (preser XXL genninas) alia LIX. # differentur, de quibus fupra.

Homilia Mifcellanea XXXV. In Editionsbus Parif.1570,1581, 1588. accefferunt, feorfim priùs impreffz.

Oraziones IV. viz. de Juramento , Adverias est qui in deliciis aguns , A dverius iram, & de Oratione.

TOM V.

Ex opulculis pramifis pauca quadam Gra- cis recentioribus, citata ad nos non pervene. 5 & C. 1 V.

ge maxima spuria est.

Orationes in S. Pelagiam , in casenas S.

Petri, in S. Andream, & in natali S.foan-un Baptiffa, ex Metaphrafte habentur Lat. apud Surium & Lipomannum, verum fpu-Enerratio brevis , five libellus Questionum.

it S. Matheum Latine & Chrystophoro Serrarigo verius ac editus est Vener. 1514. inde in editiones Parif. & Ausverp. 1614- de-

Enarratio brevis in S. Lucam & Theod Peltano vería & edita est an. 1580. Utraque Enarratio spuria est, & ntraque habetur Grzee MS. in Bibliotheca Collegii Corporis Christi,

Quinquagines Chryfiftomi Homilias Quadranales Arabice verfu penesse exititife teltatur Ufferius in Biblioth. Theol. MS.ubi indiculum earum exhibet, Verûm ex iis pars longê maxima Grace extat.

OPERA DEPERDITA

Ommentarii in S. Scripture libret plurimi. Totamenim Scripturam & Chrysoftomo Commentariis explicatam esse fidem facinne Suidas & Cassodorus. Et certè piura Chrysofromi gesharuaru Fileyerus & forac yester, in palatio Thomaite fervata incendio periific fub Conftantino & Irene refert Zonaras, Tom.111.

fol.96, Centra Europixere Oraziones IV. Sex enim ejus argumenti orationes à Chryfollomo scriptas

elle produnt vitæ ejus Scriptores. Experiese in feb , cujus ampliffima fragmenta extant in Catena in Job a Patricio Junio edità.

Exposure Zacharia Prophesa, citatur ab Ephranio apud Photii Biblioth. Cod. 229. nifi potis de loci alicajos particularis explicatione Ephræmius intelligendus fit.

Orasiones aliquot contra Julianum.Primam citat Damafcenus lib.3. de Imag.

Expositio perpesua Pfalmi XLI. Fragmentum habet Theodoritus Dialog. 2. Orationes in XI. Marsyres, in decollationen S. feannis Bapeifta, in illud Luc. 1. 78. Christum affe Orientem; in illud 1. Cot. V.17. Se qua erge, &c. in illed Luc. XVL.24. Mute Lateren & adbertatoriam ad Panitentiam , memorat , atque ex iis excerpta nobis exhibet Photius Cod. 274, 277. Idem meminit Orationus brevium XXII. Chrysoftomi nomen præferentium in. merrem Domini, & alierum XXII. in afcenfienem Domini, itemque XVII. in Pensecoffen, Codi25. Ex his nonnullæ extant. Notandum verò est plurimaspuria Chrysoftomi epuscula à Photio incaute recenieri.

Epiftola ad Acacium Menachum , cujus fragmenta habentur apud Theorianum p.75. & Euthymium Panopl-Tit-15.

Tralizeus , Sermenes , & Epifiele plures que à Scriptoribus Ecclefiallicis , pezfertim Grz-

SIACCC cé extant, quamplurima ex aliis Chryfoftomi , runt. Nobis omnia colligere nec vacat , nec ab AnCCC operibushine inde decerpuntur pars ver à lon-refert. Præter ea, quæ ad scripta Chrysostomi enu-

cleanda hactenus observavimus; cum plurima incredibili plane daligentia undequaque collegerit , notaveritque è mare Ufferius in Biblioth Theol. MS. placet in lectoris gratiam pauca inde feligere", & in certa capita diftri-

De antiquis Chrysoftomi interpretibus.

Niamu, qui circa an. 415. vel, ut alii,506, A claruit (de eo vide plura suo loco) Ho-missa esto priores Chrysosomi in Masthaum, & feprem de laudibus Pauli , & unicam ad Neophysos, Latine vertit, prafixà prioribus prafatio-ne ad Horontians, five Orantians Episcopumi nam illius elle oftendit Epiftola eius ad Eva lum Presbyterum, quz in Tomis operum Bedz legitur, & Hamsliis de S. Paulo præfigi folet. Extant versunes iftz in plerifque , prafertin antiquioribus Chryinftonii operum editionibus.

Muzianus Scholafticus ifti proxime fucceffit circa annum falutis 550- cujus versie XXXIV. Hemiliarum in Epifiolam ad Hebraes , Colonia an. 1530. à Jac. Gyn nico est excusa Hanc enim interpretationem suo tempore, & suo rogatu factam testatur his verbis Marcus Aurelius Caffiodorus * : Ad Hebrass Epiffelane, quan * Diris S. Jeannes CP. Epifcopus 34. Homaliis Attico Lectrapt. fermene traduvit , Mutianum , virum diferriffi nun transferre fecimus in Latinum. Doctum ad modum ac diligentem interpretem vocat Savilius. Est verò notandum Commentarios in Epifelane ad Hebrees, one falso tribuuntur Ambrofio, (cujus eriam nomine ab Algero, Magiltro Sententiarum, alsifque citantur) ex hifce Chry-foftomi Homiliis à Mutiano converfis exceptas

Bureundie Pifense proximus bis (longo.fcd proximus, intervallo) exflitit; à quo xc. Homilia Chryfoltomi in Matthews anno 1147. (ut est,in Bostono Buriensi) perfecté & completè transfatz sunt. Ejus translationis historiam ex ipfius Burgundionis Prologo vilum est adiicere. " Cum B. Joannis Chrysoftomi super "Evangelium S. Matthei due Expositiones im-"perfectz ab eo conditz proferuntur (viz. et epus, quod extat imperfellum, & perfectiope-" ris illa pars, que ab Aniano est translata) &c. "[ut in Bostono Buriensi , usque ad illa ver-"ba] pradilium epus integré de Grace in Latinum judeliter transfuls fersonem. Verso ista pus-quam adhuc excusa est. Transfatz funt etiam ab eodem LXXXVIII. Chryfoftomi Hemilia in Evangelium femenis : qua de re ita scribit in Appendice ad Chronicon Sigeberti, anno 1181, qui codem vixit tempore, Robertus Motenfis. Alexander III.Concilium Roma sensis, &c.,
(vide ipium authmem.) Hac ille. Sed ecce
tibi excerpta ex ipio Burgundionis Prologo nondum (quod quidem (ciam) in lucem edito. Omnibus in Christofidelibus Burgundie , juden & civis Pifanus , in Demino falutem. Cun

SAC. IV.ab Confrancinopolim pro negociis publicis patria med à cruibus meis ad Imperatorem Manuelem miffus effem , &c. Explanarionem Evangelis S. Joannit &c. (ut in Boltono Burienti , usque ad illud) Partitar autem bic S. Joannee Chryfoftmant bune Librum in 88. Honnelias , gass in unaquaque Seprimanà duabus diebar Sabbaro fc. & Dominica, popute in Ecclefia coadnaare confecit , ia unaquaque fore Homitia ia iaisie Prologam et iafine (extexta uniuscajasque Elomilia maieria, umpea) morale compensat,

De Editionibus variis operum S. Chryfostomi.

O Mnium prima editio prodiit Veneriis 1503. 2. vol. fol. mox recula Bafil. 1504. Quinque deinde Tomis distincta prodierunt eraChryfoltomi Bafil apud Andream Cratandrum 1522. fublecuta eft Parifeafis 1524. quar excepit longe locupletior Probeniana Ball. 1570. Tom. v. In his editionibus quacunque Latinė (prafertim ab antiquis interpretibus) versa reperiri poterant , Chrysoslomi nomen præferentia, nullà ordinis, nullà autoris ratione habità immifia funt. Meliori deinceps ordine disposita Chrysostomi opera prodierunt Parif. 1543, 1546. Joannis Eucherii Verno-lienfis opera, cum ad collationem Latinorum Codicum, tum ad Gracorum exemplarium fidem innumeris penè locis nativa integritati restituta. Auctiora deinde & pari methodo recognita Bafil. 1547, 1558. curl Sigilmundi Gelenii. Eadem methodo recognita cura Philippi Montani Parif. 1556. & auctiora 1576. Prodierunt etiam (fed manca, multifque pratermiflis, mutila) quinque Tomis diffincta Venesiis-1574-recognita verò & auctiora quam antehac (przmiflis etiam vitz Chryfoltominianz Scriptoribus) Parif. 1581, 1588. Omnium ve-tò absolutissima editiones sunt, qua prodie-runt Ansverp. 1614. & curl Frontonis Duczi Parif. 1613. Hactenus de Editionibus La-

Grace prodierunt Chryfoltomi opera octo Tomis dittincta cură atque fumptibus viri undequaque clarifimi D. Henrici Savilii,una cum eiusdem, BosfinFrontonis Duczi Parif. 1609. (& annis (equentibus) XL vol.fol, & ibid. 1636. totidem vol. Extat etiam alia , que prostare solet, editio ex sex prioribus Tomis Morellianis, & quatuor Commelianis in Novum Testamentum Commentarios complecientibus , annoque 1603. Heidelberga editis,

constans Porrò plurima Chryfoftomi opufcula & Serones variis locis & remporibus feorfim prodierun Grace vel Graco-Latine, quorum editiones ita recenset Ulerius

Chryfostomi Ex, licarie IV. Evanselierum, viz. Homilia in Mattheam ! XXXIII. &c. Prodierunt Gr. Lat. ex officius Con meliniana 1501. 4 Commentarii in emnes D. Panli Egiflolar , ibid. 159 . 2. vol. fol. Orationes de Providencia, de Avaruia, de laglares , de Anima, de Pulchrisudine & Uxore, de Divisiis

concennendis, de Humiliante anima , de adver. SEC.IV.d. sa Valeradire, Gr. Lat. Martino Cromero, & Vito Amerbachio Interpretibus excufa funt ab Oporino Bafil 1552. Orationes X. Grace à Card. Sirlero Rome primum editz anno 1581. & po-Rea Gt. Lat. Jo. Jacobo Beurero interprete, Bafil. 1585. Orationer IX. Roma ab Hieron. Brunello edita 8. Ex pracedente editione buc inferitur lans ceram, qui frequentes veniane ad Ecclesiam , Accedunt etiam due Orasiones, Rome primitin ex Vaticanis Codd impreffx, inde in Germanià excula anno 1595. 8° quarum altera eit ia Petrum & Paulam , altera induodecina Apoftolos. Item Orationes dua de Procariene , priùs editz Bafil. 1525. & Antverp. 1579, Alia Henslin XI, Gr. & Davide Harchelio edita anno 1687. 8'. Homilia II. Gr. Lat. 2 Petro Bantino edita (viz. in Natalem Demini , & sa Pracurferem) Auverp. 1601. 8'. (è quibus prior prins edita est à Davide Hasche-110 Augusta 1504 8.) In S Pascha Hemilia Gr. Lat. à Petro Pantino edita , Answerp. 1598. 8. De occarfu Domini noftri, item de Despara & Suscent Gr. Lat. Laur. Sifanio interprete Celsa. 1568. Argumensus in Hieremiam & Threnes, cum fragmense de Sufanna Gr. ab Hzichelio editum elt Angusta 1602. 4'. De Sacerdesie libri VI. Gt. Lat. ab eodem edidit Augusta 1599. 8". Contra Judaes Homi-Isa VI. Gr. Lat. ab endem editz ibid. 1601. 8. Lieurgia Gt. Parif. 1560. & Gr. Lat. Parif. 1537. De Divite & Lazare Homilia IV. item su illad , Nele vos ignorare frares , &c. ex MSS. d Joanne Harmaro editz Gr. Oxenii 1886. De Providentia Dei Orazinnenla VI. Gr. Balil. 1526. De Babyla Martyre Oracio Graca cum Epin flolie ibid. 1527. Hemilia qued neminem anathemase dirifve infestinio about infegus oporteat. Gr. Lat. Gul. Plancio interpre excuia Parif. De Virginitate liber Joanne Livincio interprete Antherp. 1575. 4". Orationes VI. Gr. Lat. quarum dur posteriores nunc primum edira , fludio & opera Frontonis Ducai Ingelftad. 1595-8".

De Scripteribus vita Chryfoftomi,

P Aladii & Theodori Dialogue de Vied Joan ais Chryfoftomi , primum editus in Incem Veneziii 1533. Ambrofio Monacho Camaldulenfi interprete. Latine polita eft in Appendice Tom 11. Frontonis Duczi pag 1. ubi vide notaspag.54.55.8: fragmentum Gracum hujus operis pag. 56. De eo vide plura apud Savilium in tractaru inedito, quem paulo polt subnexuri sumus. (Integramopus Gr.Lat.edidit V.CL.Emericus Bigotius Parif 1680-4". De quò vide plura ra loco (uo)

Geer ii Archiepifensi Alexandrini Vim Chry-fifto ni (Tom. v111. edir. Savil. pag. 157. cum noris Savilii col. 941, 943.) Latine edita est à Godefrido l'ilmanno anno 1557, que 80 initio 11. Tomi Op. Chryfolt, edit. Parif. 1581. & 1588. excufa legitur. Estresse illius habetur in Biblioth.ca hotif Cod. 96. Vide Notas Harchelii in locum , & marginales A dr. & l'aupermee, de Ecclefia ejufque Maffersis nea Schotti , qui in st. notula de atate hujus utoris S.E. C.IV. autoris differit appod pheribus in fuis notis prosha CCC fequitur D. Savilius (col.944, 94a.) Hujer col.963. Policine fuit Confiantino Perphyro. As CCC vero operis Failes intexanurul des Oranisms general ling: (h. e. anno evo.) In outer ex-

verò operis Epilogo intexuntur due Oraziones Chryfoltoini yourus; mea antequam ires in exitime print; altera post redition à priore exilio, que nulquam alibi reperitur ; hect eius ut ymms meminerit Sozomenus 1. 8. ez. 18.quemadmodum in notis monet D. Savilius, (quas confule col. 959, 960.) Cum antem duo Georgio huie à Photio impiugantur crimina, Helleniimi non obiervati , & Animperiati de priori multa monet in notis, de posteriori in Tractatu inedito D, Savilius, quem vide. Ad ea verò que in notis (eol. 951. lin-12.) habentur de Augustalio , addantur ista. To Assessor meminic etiam Palladius in Hiftoria Laufaea, ubi agit de Mclania; & Autor Chronicorum Alexandrinorum (fic enim execrpta illa Barbaro-Larina à Sealigero cum Chronico Eufebiano edita appellat Cuiacius) fub finem Collectuneerum fuorum , nbi ad Lupicini & Jovini confulatum (qui in annunt Christi ccerxvii. incidit) i:a annotat. En anno introivit latianus in Alexandria primus Augustalius VI. Cal. Februarias. Item Anastasus Sinaita in 'Oleyw pag. 138 , &

Leasi appresent (emponentro Soprestro Soprestr

Anenymi vita Chryfoffemi habetur (Tomo

vn. edit. Savil, jag. 2015. cum notis D. Savilli col. 1957. Notices in it Conflation Perphysio. genneta Imp. (h.c., anno 1900.) to patte et patino Jandrome midete. p. 1939. Eli cum Metaphraile (qui co pulticirio Videttur, neque cum in Indice in do commemorario; Findis iscum in Commemorario; Findis iscum in Commemorario; Findis isteritario et verba ettam phranque fine comretura i con verba ettam phranque fine comretura i con verba ettam proprieta vide Disavilium militar advocaltionis ineditar de Seriporibus remo Chylo-

flomi Simeonis Metaphrafia cina Chryfoftoni [Tomo viti. edit. Savil. pag. 373. cum notis D. Savllii eol. 967, 968.] Latine habetur [Gentiano Herveto interprete] eum reliquis vitis Metaphrailz Tomo v. Aloyfii Lipomanui Novemb. 13. fol. 79. & Tonso 1*. Surii (Jan. 17.) pag. 634. Pag. 337. lin. 35. multa addita notat D. Savilius è Codice MS. Reginz Matris (Catharine Mediecz) que Latinus inretpres non agnofeit : item à pag. 386. lin.16. ufque ad finem tantam fuife diffinilitudinem Regii Codicis Lutetiz descripti / quem in sua editione expressit Savilius, & secutus est Latinus interpres) ae Codicis Reginz (qui magis conveniebat eum Anonymo , quem ferè exprimere folet Metaphraftes) ut an unius eiufdetrique effet authoris uterque , meritò aliquis dubitaret. Seriptum hoc Simeonis cita-tur à Nicephoro Hift. Eccles. 1,3 c. 2. & Gennadio Scholario Defenf. Synod. Florentin. eap.5.

Haßens Ulfrins; qui que de Serjetoribus reum Chysfolomi habe, fels ex savisio fate calergidis tellatus. Can verò de lis, adenque de tota Claryfolomi Hilbur, fel es en la
ta eccuratila egerit ipé Savilius in putatat
in-editor, qui mer Schedas Ulfreilman reperitus,
ae eujus lapra aliquoties fit mentio non ingratum endito le Geori fore feer arous, fi Tradatum
integrum, licet paulò prolixiorem, hoc locafabiliciamus.

V. CL. HENRICI SAVILII ADMONITIO de Scriptoribus rerum Chrysoftomi, & pracfertim Georgio caterisque Buoyeadous recentioribus cauté legendis.

A D Scriptora terum Chyfolloni gaid an abotanic conflicted an abotanic conflicted an abotanic conflicted an abotanic conflicted as a teo conflicted as a confl

Tomore with I specially Left Secretains; a black on Secretain Secretains; a black on Secretain S

S. C. IV. Bafai, to star a bet Xerranie ymmide sies Quod abAnCCC. fi numerus ifte viginti annorum angelic eft,non roundus, quod fortalle verius, ut demus flatim post Joannis ortum patrem decessitie, annos natum minimum viginti in auditorio Libanii Joannem hæfiffe necesse est, Palladius annum octavum decimum agentem oratoriz operam dediffe testatur. Cedrenus diferte scribit anno ztatis decimo actavo destituisse Libanium. Georgius & Leo hoc ipfo anno Athenis (quò, ut, ferunt, post Antiochenaminstitutionem fu diorum causă migraverat) rediiffe produnt: alii anno atatis fedecimo, longiùs adhoc à vero aberrantes. Expleto igitur anno vicefimo (neque enim plures ponere patitur nos fequentium calculus temporum,nec pauciores verba Chryfoftomi) defertis fludiis juventlibus eloquenria & philosophiz , safeleiss Sophistz (Libanii) with xainer inrac (ait Georgius) adharere carpit B. Meletio , Episcopo Antiocheno , nee ab ejus unquam latere discedere; à quo facris dogmatibus diligenter instructus, & Baptifmo post triennium FERME dom julia. Lector ordinatus eft : Sic Palladius , Cedrenus, alii. Hic ergo annos habes tres & viginti. Circa hoc tempts matrem obiille probabile oft : ipfumoue vitz fe deinceps monafticz . quam maternis precibus victus distulerat veriùs , quamabjecerat , tradidifie. Quadriennium vixisse in Monasterio Antiochia vicino omnes Scriptores testantur, tam veteres quam recentiones, facrorumque librorum lectioni, Koi mic accompage apred Carterium & Diodorum, ma To usincielas artismulas , operam dedife. Tarfenfis Epifcopus, multa feripfit, de are yespeμαπ Ψ θτίαν αθείχων γεμφία, τος Σωρίας αυτών (viz. allegorias & anagogas , quibas , fupra quam par erat , delectatus fuerat Origenes) darren ul. @. Quam interpretationis rationem 4 Magistro mutuatus videtur hic noster, quem nonnifi præfatà venià fere ad allegorias descendere videmus. Cedrenus solius meminit Carterii. Palladius Syrum quendam fenem commemorat continentiz inprimis fludiofum, cui se socium in monasterio dedit Joan-nes. Utrum & duobus illis unus fuerit iste Syrus , an potius Hefychius , Died to jem 1 Georgio nominatus , non polium fratuere. Ex totà certe Georgii narratione , Monaflerio fi non præfuille, certe ad omnem pietarem przivisse fratribus, iisque regulas armrase condidiffe, potius quam sub alterius dis-ciplina vixisfe videatur. Relicto post quadriennium hoc monasterio , defiderio delitescendi remotiorem Eremum petiit ; illicque Speluncz inclusus biennium FERME peregit. Atque de hoc fexennio, ut dixi, inrer autores convenit. Inde ad urbem reversus, Diaconus & S. Meletio (quod inter omnes con-Rat jam proficiscente, ut puto, Constantinopolim ad froundam Synodum celebrandam, anno Domini ccca xxx1. incunte, ordinatus, quinquencium venerandis ministravit altaribus. Nam quòd post Meletii mortem . (que ipio rempore fecunde Synodi accidir) Socrates sit, drawweine & Ladrent T Materialis (Twister, in-

quit Georgius) Old rest that tensorie serves As. S.A.C. 18. y and yiers to The prostation of the strain in linguit shacco Georgius; triennium hocat importune contra rationem temporum (ut in fequentibus monftrabitur) Palladio etiam non luffragante, interjectum, ex numero annorum Chryloftomi eximendum censeo. Post diaconatum ergo, Presbyter deinde(quod inter omnes convenit) post annos quinque à Flaviano (non, ut vult Socrates, Evagrio Paulini successore) quod postea oftendemus, ordinatus est. Sic habemus à nativitate Joannis usque ad deserta ftudia juvenilia annos, fecundum Chryfoftomum ipfinm, viginti , vel,fecundum alios , octod cim : apud Meletium annos FERME tress inde in Eremo annos FERME fex : in Diaconi grada annos quinque, & (exempto illo Socratis & recentiorum triennio) in Presbybyteri gradu annos duodecim. Quòd fi pleni fucrint hi anni, non cavi aut labentes, (quod potius reor, in annis prafertim ante diaconatum, pro more omnium ferè autorum numeros îzpe augenrium, & quia vocabulum F E R-M E bis à l'alladio repetitum est) à nativita-te ad episcopatum anni colligentur xxv1.Quod fi duos annos cum Palladio & recentioribus demanus ex studiis juvenilibus ; & annum unumpro illo bis repetito F E R M E:anni tantum erant xxxxx. Reliqua deinceps prona, epochaque certa, non annorum tantum, fed & menfium , propemodum & dierum. Inter omnes convenit, tam veteres, quam recentiores, Joannem ab Arcadio Augusto Antiochia, ubi Presbyter fuit , accitum in fella epifcopali Constantinopoli locatum, Cost Honorio IV. & Eutychiano, hoc eft, anno Chrifti.ut nos numeramus, coexeviti. Februarii XXVI. fede urbeque pulfum[de posteriore exilio lo-quor, nam de priore postea videbimus] Honorio VI. & Aratteneto Coff. [qui annus eft Domini cccciv.] vicefimo die Junii , five , ut alii loquantur, quinque dichus post completam Pentecoften. Et quidem decimo tertio post die, hoces, tertio Julii, data est Joannis nostri ad Olympiadem epistola nona; & pofiridie ejus diei , fc. IV. Julii , vel Panemi menfis, altera ad Constantium. In hoc exilio vixit Cucufi annum unum , Arabiffi biennium, reliquis menfibus in itinere l'ityuntem versus confumptis, quò tamen non pervenit, morte praventus Comanis . Hoporio VII.& Theodono iterum Coll.hoc eft.anno Christi ccccv11. quod inter omnes conftat. De menfe contro versia est. Socrates die XIV. Novembris obiif. fe feribit : Georgius , & post cum recentioresonnes, & Calendarium, nt videtur, Romanum die XIV. Septembris, ipfo exaltationis S. Crucis die. Quin & apud socratem Septembris legendum etic constat ex veteri Lati na interpretatione in Castodori Historia Tripartità l. 10. c. 18. Ita anni funt ab initio Episcopatus ad mortem novem, menses sex vel octo, dies sedecim; & à nativitate ad mortem fecuadán majorem computationem fupra col-l.ctam anni Lv.& menfes aliquot; fecuadám minorem computationem anni 111-& aliquot praterea menfes. Zonaras, Cedrenus, & alia

for è

SAGIV. ferè omnes, annos eum vixific (cribant non MACCO plures quinquaginta duobus : Autor incertus pag. 54. edit. Lat, Parif. 1588. addit menfes octo: cui propemodum assentior. Ita secundum majorem computationem incidit annus Nativitaris Joannis in Confulatura Conflautii V. & Galli Cafaris, anno Domini eccusi-fecundum minotem, in Confulatum Arbetionis & Lolliani, anno cecty, menfe, ut videtur , Januario , vel Martio. Jam reliquias Chryfollomi justu Imperatoris Theodoin junieris, & fuain Procti, tum Epifcopi CP. Comanis in urbem regiam deportatas, & in Bafilicam \$5. Apostolorum illaras ex Theodor.l. 5.c.36.& Socr.1-7.c 41. constat, Theodosio XVI. Confule , hoc eft, anno Chritti eccexxxv111. [anuarii XXVII.die : id est , post exilium postesterius annis 33. mensibus 8. post mortem annis 70, mentibus 7, vel 5. Coinas Veltitor 5 Miral residents and reve agrice. Socrates 1. 7. c. 45. notabili inconfrantia, теалгосы жіныты ёты pers Trafaner , & feptimo pott verfu , marecombumen fre peni ? mason cim inter hac duo triennium intercesserit, & aliquot menfes. Atque hac fere funr , in quibus tempora, & temporum prope momenta ex hiltoargumentis, vel etiani conjecturis colligenda. Ac primum, Eutropius iram fugiens Augg. ad ecclefiam figit, fe Confule, & Theodoro, hoc est, anno Christi cccxcix, homo non solum Christianus, sed etiam Orthodoxus : ut qui libros Eunomii Hærefiarchæ, qui Arium ipfum impierate superavit, publice justit cremari, tadaverque ejus extractum projici. Niceph. l. 13. c. t. Afiaticorum Episcoporum negotium corptum eft tractori Shi reurandunires Stonepieres, hoc est, Indictione (non distributione, nt male Interpres Palladii , & alii) tettia deeima, i. e. anno Domini cece.duravitque biennium, tefte Palladio.hoc est, usque ad finem anni ecces, vel etiam initium eccess. De tempore prioris exilii non est adeò proclive definire: quare argumentis, ut dixi, & conjecturis, quoad poterimes, elicienda veritas. Post 12. hotas à primà expulsione (quam meridie factam tradit Socrates , & alii , creic ir meser Bastiae Chtyfoltomi ipfius Epiftola ad Inuocentium) justu Imperatorum revocatus Joannes, (fie Palladius) paucosque post dies, invitus licet, multumque renitens, in throno locatus, concionem habuit apud populum eam, que extat in fine Georgii , On + Saijas Son & ABegaja, Theophilo adhuc ad urbem manente, neque hiscere contra audente. (Sozom.l. 8. c. 18.) Comque ob judicium Heraelida Episcopo Ephesino absenti per Theophili sactionem intentatum velitationes ficrent in urbe crebre inter Confrantinopolitanos & Ægyption, se remait remanalise profit as, make of the Som-And at; quæreretque Theophilum civitas in mare pracipitare, fibi metuens Throphilus fugit in Agyptum , ile & xeum @ agxenies , inquit Sozemenus , & Nicephorus 1.13.c 17.adeoque diem ipius reditus ab exilio Joannis Auonymus cap. 100. Metaphrastes cap.36.8: Menodiem usque ad faz tempora pro fefto celebra- S.E.C.IV.49 ri Conftantinopoli feribit idem Anonymus, & An. CCC. Metaphraftes, & indicant Graca Menologia.

Cum itaque ex horum confentientibus teltimoniismense Novembri redietit ab exilio, de anno deinceps quetendum ; utrien fe. Novembri anno eccciti Theodosio,& Rumorido Coll. an. Novembri ccccii. Arcadio V. & Honorio V.tedierit. Dico, claréque pronuncio in Novembrem anno cecciii. reditiun ejus ab exilio cadere non potuiffe; quamvis Card. Baronius, & alii, eo anho locent, Georgius cap. 53. Terrer ares (inquit) Amer 11 achae mantariusismof fc. in fecundo Concilio contra Joannem] majimmerne pijes; lima [lina inquit co I . p. cap. 26. Palladius utrumque ponit] + 3 ingris + youthin & Eurica instruction & Co. Ex quibus verbis apparet anno eccenti. corptum fuifie fecum contra Joannem Conciliabulum mense Aprili : ut necesse sit prius extlium in Novembrem anno eccess. incidere : cûm in Novembri anno eccessis cadere non poruerit. Quòd si cui Georgii levis videatur auctoritas , credat faltem Palladio teffi ag. .. wornien de cadem re pené eadem loquenti. Quid, inquies, actum interea? Respondeo, Joannem post prius exilium per aliquod tempus quieville, in magnique fuille apud Eudexiamgratia, quippe magnis ab ipio decoratam laudibus in Oratione supra memorata ad finem Georgii. Teftis idem Palladius, cujus verba funt : Post duos iterum menses à placa inflicta (fuga fc. Theophili & Ægyptiorum Epifcoporum) modice respirantes (inimici Joannis] (ecundo adversus Joannem fremunt: hoc est, quasi mense Januario anno cecciii per occasionem statuz argentez Imperatricis xAsnam positz. Cujus rei metninerunt hoc anno, Theodolio & Rumorido Coll. przter Socratem L6.c.18. Profper Aquitanicus , & Marcellisus Comes in Chronicis. Ad hanc fratuam, ipsis fortasse Kalendis Januarii (qui dies est folennis anni Romani incipientis) dedicatam cum beunder fierent ludi & chorez ; iratus Joannes linguam contra cos, qui ludis his intereffent, acuit. Qui occasione freti Joannis inimici, qui adhuc in urbe, præter Ægyptios, aderent, infligante Augusti, clandettina moliuntur contra ipium confilia ; reque Theophilo abfenti per nuncios & literas communicatà, incipiente, ut puto, Aprili Concilium fecundum contra Joannem cogunt : quod variis de caulis ulque ad Natalitia proxime lequentia extractum, & deinde ad Quadragefimam anno eccesy. & ad Palcha, post quinque dies à completà Pentecoste Joanni nostro caufa secundi exilii fuit, anno integro, septem mensibus, & septem diebus post reditum ab exilio priore. Atque hzc mea est de tempore prioris exilii fententia. Neque obstat , quòd Throdoretus Lc.c. 24. ait , inlyun deshirrun une vier [fc. 4 reditu] ourstgindrame and a yest direction elterto fuits testassen hetryjas. Nam poltquinque menfes,& paulo minus, coegerunt Concilium; quod duravit postea menses 14. Neque logia Grzea pomust 12. Novembris quem miramea,qua fesquianno gesta funt, tribus penè

S.EC. IV.ab verbis à Theodoreto narrari ; qui strictim & timidé totum hoc attingir negotium, iis permotus tationibus , que in principio dicti capitis 34. afferuntur. Anonymus à reditu ad Pa-Icha ante lecundum exilium intercellife feribit date Connerts , Metaphraftes ing comale : qui annus integer , mensium necesse est fuerit 17. cum utetque die 13. Novembris redisse

fcribat. Expedito annorum Chrysostomi Philopor-49, fequirur , ut de fubrogacione Arfacii , & fuccellione Attici , Eudoxizque Augustz morte pauca adjiciamus. In Joannis iterum exoulti locum fubrogatur Arfacius , iniyor hu. fur in the property inquit Socrates 1. 6. c. 19. Annales Grzci (editi nuper à Josepho Scaligero una cum Eulebio) Arfacium elle factum Epilcopum referent is me lorginus (templo fc. Sophia cremaro) must having me sandarder Takin hoc eft, XXVI. Junii , Sexto post Joznnis expullionem die. Obiiffe Arfacium anno fequenti circa XI. Novembris , Coff. Stilicone runt morbo fuedo, & post magnos cruciatus sterius , & Anthemio , hoc eft,anno Domini eccevautor eft Socrates I, 6, c. 20. Vixit igitur Arfacius in Epifcopatu annum unum , menfes 4 dics 16. Palladius, & alii non plutes attribuunt 14. menfibus : Nicephorus Patriarcha biennium Post Arfacii mortem (qur , ut di-xi,accidi: Xl. Novembris cccev.) alla mudden, inquit Socrates, mahais yangaine of changa es, est man a hadenuist @ geine, fuccedit Atticus, Tehoc factum : ut in mentem Martium anno ccccvi. Coff. Arcadio VI. & Ptobo, necesse fit Attici creationem incidere. Reftat maxima omnium quartio de morte Eudoxia Augusta: in cujus notando tempore recentiores ab omnibus in universum, qui sc. mortis ejus diserte meminerunt, veteribus discedunt, Socrates 1.6. c. 19. ingentem grandinem , les mure sider, (μιγίθης καρίω», inquit Annalium Grzeorum Autor) circa XXX. Septembris cecidife, codem,quo Joannes pulfus est,anno, in Confulatu Honorii VI. & Ariftaneti feribit , hoc eft, nno Domini cecciv. & quarto post die obiisfe Eudoxiam. Annales Geaci pridie Nonas Octobris obiitse,& IV. Idus Octobris in Basilica SS. Apostolorum sepultam, iisdem Coss. Honorio & Ariftzneto memorant. Marcellinus Comes, iifdem Coff. inquit, Eudoxia uxor Arcadii obiit: Proiper Aquitanicus, iifdem itidem Coil. Eudoxia, inquit, uxor Arcadii diem claufit. Contra hanc veterum feriptorum Phalangem quid faciet infirma recentiorummanus;qui omues uno ore Jounni notiro eam (uperilitem fuille tres menfes, hoc eft, circamedium Decembris, anno eccevata vel circa medium Febr. anno ccccv111 deceffife teftantur? Quam etiam opinionem ego ut magis probabilem amplector. Caufz funt, primum uod illas aras Suraiae & immanitates contra Episcopos legatos ab Occidente, contra Joannem nostrum ad mortem usque ipsam, contra quam ab implacabili impotentifinur formine gitta Palladius : com certifimum fit ex ipfis

furore (cum alioquin Arcadius iple fimplicis SAC IV fuerit & mitis ingenii , & tantorum ferè malo- 20 An CCC. rum ignarus) neque credibile fit tantum habuif-fe ponderis apud milites, custodes portuum, & cateros Imperii ministros, Episcopos, reliquolque Joannis inimicos, nifi Eudoxiz, forminz fupra fexum ferocis, & marito dominantis, opibus fultos, authoritate munitos. Sed modine vel maxime movet, ut pro recentioribus, quod invitifimus facio, contra veteres pronunciem, illud eft:quod Joannes noster, quem (fi veteres (equamur) rotum triennium oportuit fuife superstitem Endoxiz; in tot epistolis ad Pontificem, ad Ppilcopos, ad alios amicos, per triennium feript is nufquam meminerit mortis Eudoxiz, (quam morbo diuturno & cruciabili, addo etiam fordo, periisse tradunt) de tantà, & tam infigni Dei vindictà non raciturus; quinimò ad ípem certam teditus, aut melioris fortunz eo ipío arrigendus. Palladius quoque illorum temporum aqualis, cum pornas Joener et de inimicis Joannis flat im fumptas figillatim recenfeat, de Eudoxia filet, quam fe-

Constitută itaque , quantum à nobis fieri potuit, remporum ratione; ad iplos accedamus Autores; quorum facile princeps l'alladius, feu quisquis est illus Dialogi Autor, qui ejus fertur nomine: (nam de Autore parum liquete monuimus in notis ad Boyeschet) ex quo duo proponam dubia ; que alits fortalle Ara wideantur, mihi funt protfus and ; nife Grzeus Codex 14 win ou hoe tenebris eruendus tanquam Deus e machina, hofce nobis die. nos certe vindice nodos expedierit. Primum ell est de Palladio dialogistà in illo Dialogo, ab Ambroño Camaldulenfi verso, & in libris noftris Palladio, nescio cui . Diacono inscripto: utrum alius fit à Palladio Helenopoleos Epilcopo,Laufiacorum feriptore, Joannis nostri fymchrono, discipulo, & peregrinationis comite; an idem:de qua re non immeritò video ab illuftrif-fimo Cardinali Baronio (an. ccci xxxviii.num. 110.) dubitari Eundem effe hæc fuadent;primum Titulus ipie.Palladius, Chryfoltomi discipulus, Episcopus Helenopolitanus, & Theodorus, cre. colloquantur. Dein ne quis titulis & rubricis fidem detrahat, eadem verba statim sequentur in Operis procemio. Secundò Palladius dialogifta se in illa Asiatica peregrinatione ne punctum quidem temporis Joannem descruisse profitetur fed ipli perpetuò adhafifie comitem: quod de Palladio Laufiaco verum effe omues feiunt. Tertiò, Palladius dialogista canitiem suampradicat : ne quis Palladio feniori alium in cadem fede lassivates fubiti, utum dicat natu minorem. Et fane Laufiacum illum aliquot annos post Romam captain vixille necesse est : quia in Laufiacis meminit obitus Melaniz , qui poft illam alwen contigit. Contrarium evincunt argumenta, me judice, infolubilia, non aliunde quâm ex ipiis Dialogi verbis petita. Primum, omnes Epifcopos Clericos , & alios partium ab Oriente fe venifle , Pontifice Zofimo Joannis , non ab alio profectas fonte putem, & tune primim Romam vidifle teflatur dialoSEC 1V. hujus dialogi verbis Palladium Epifcopum staccc: Helenopoleos Romam venifie 8, vel 10, annos, antequam Zofinus Pontificarum iniret, vi-

antequan Zofuma Pontificarum inire; viantequan Zofuma Pontificarum inire; vipara de la compania de la compania de la compania Joanne. Somitada Innocentio, a fed piò estian Joanne. Somitada Innocentio, a fed piò estian Joanne Somitada Innocentio, a fed piò estian Epitopo in tertià perfoni. De bic cardifione, qual ingeniofilimo adolefector, finultiarineo, Joanni Halefilo venetti in mentem, bic non pigobi addiribere. Aut enim wera finir, qua addire, faltem verifimilia ; aut verifimiliora non puo, onconaum facile allaturum.

E Dialogo Theodori Diaconi (ejus enim effe, quod Palladii fertur nomine, mihi eft perfuafifimum) duos conflat fuiffe Palladios, Synchronos ynchronos, utrofque Epifcopos, utrofque Joannis focios individuos. Prior eft Epifcopus Helenopoleos, qui cum Theodoro in prædicto dialogo colloquitur, quique Chryfoftomi difcipulus fuit, qui Roman primim venit, fedente Papa Zofimo. Posterior est Palladius Blemmyarum five Æthiopum Epifcopus; quem narrat Palladius in Dialogo in reditu à Roma ad Conftantinopolim vi militari Athyris detentum & Syeneni relegatum. Dialogo ergo illi obscuritatem peperit maximam nominum confusio. Nam primum, quod narrat Theodorus, Palladium Epifcopum Helenopolitanum post Cyriacum & Eulyfium Romam veniffe fub Innocentio, errorem puto esse librarii: errorem nocentio, errorem puro ene morara retroscui inquam, licèt antiquum (nam fic Georgius Alexandriums legit, ut habent Latini Codices) errorem tamen peripicaum. Fuit enim is re-vera l'alladius Bienmyarum Epifcopus. Palladius enim, qui Romam venit fine literis, is eft, qui mox literis Episcoporum Occidentalium fretus cum Eulylio & Cyriaco revertitur. & Athyris vi militari detinetur. Atqui quzrenti Theodoro, quid factum fuerit inibi detentis, Palladius intet alios, quos enumerat, narrat Palladium Blemmyarum Episcopum Syenem ablegatum ; nulla omnino de alio aliquo Palladio facta mentione. Necesse est itaque, Palladium eum, qui Romam fub Innocentio venerit, quique reversurus Athyris detinetur, & mox Syenem relegatur, unum atque eundem effe Palladium, Blemmyarum feil. Epifcopum. Jam verò quòd Palladius videatur loqui de Palladio Helenopoleos Epifcopo, nt abiente, in tertiaperiona; codem, quo prius, errore factum fuile non elt v alusaran: ita ut que ibi de Palladio Helenopolitano cum aliis duobus Smyrnam miso, ut dere Asiatica cognosceret, narrantur; potius ad illum alterum . Epifcopum Blemmyarum, spectent : nominnm scil. varietate librario non faris caventi imponente aut ad nomen Palladii notà scioli alicujus margini alcriptă în contextum postea irrum pente. Quòd si hoc cuiquam videatur duriufculum; non video, quid fit abfurdi, fi dicamus. Palladium Helenopolitanum fua narrantem gesta, de se in tertià persona loqui. Nam sic faciunt aliquando ii, qui suas res aut scribunt, aut loquuntur.

Secundum Soverus est, anomodo fieri potue-

rit, ut intra triduum post acceptas Theophili S.E.C. IV. literas, quibus indicabat Joannem à se suisse ab An.CCC. depositum, que necessarió ex Concilio ad Quercum feriptz funt, (nam posteriori Conciho I beophilus non interfuit, fed Alexandria remanhe; neque ullum in eo Concilio accufationis caput propofitum fuit ; fed nudus Canon Concilii Antiocheni prolatus) quomodo, inquam, post triduum ab acceptis Theophili literis potuerit P. Innocentius Joannis literas (quarum initium, Kai 20) Tim Manuarur) post fecundum Concilium scriptas, immò post Joannis iplius expulsionom (ut ex iplis verbis ap paret Joannis, denen & our nous ifi Bandles, & fequentibus) accipere ; cum inter duo exilia menles interceffering, ut fupra demonstravimus, novendecim. Quid ergo? Aqua mihi hic plane haret; nifi malo nodo malum cuncum adhibeamus: ut dicamus hanc epiftolam Joannis, Kei mei ran Manmeran, pro alia quadam prius milia per errorem fuille hoc loco intextami; qua in re aftipulatorem habebamus Nicephorum, qui folus ex omnibus rectiffime hanc epiftolam post exilium posterius missam ait, l. 13. c. 19. aur Theophili literas , quamvis in priori exilio (criptas, non faisse missas, nifi post posterius, hoc est, mensibus 19. postea, ut ex superiore epilogismo patet: cui opinioni favere videntur verba, que epistolam Innocentii ('Αλελφὶ Θείφιλε,) quam puto paulò posl prins exilium fuisse scriptam, & lecta primum accufationis capita) proxime fequentur. Modicum temporis, inquit fluxerat, (nisi modicum id ad sesquianni spatium extendamus cum Theotechnus Presbyter Conftantinopol-Romam venit cum literis 25. Episcoporum ex communione Joannis; quibus fignificabatur, eum Cucufum fuifie relegatum. At que hec ferè fuut, que ad Dialogum illum vifum est adno-

In Socrate quatuor câdem pâgină, aut quinque, funt errata hiftorica in narrandis Chryfoltomi rebus: Nam catera non attingo; atque ut ab ultimis ordiar : quòd Joannem ab Eua-grio Paulini fuccessore, Eustathianarum partium Antiochia Episcopo , Presbyterum scribit esse ordinatum : a Palladio omnibusqui aliis, veteribus, & recentioribus, refellitur; qui id nno ore omnes Flaviano tribuunt , aliarum, hoc est , Meletianarum partinm Episcopo. Quas partes in eo fchismate & ab initio secutus est Joannes, ut è superioribus patet ; & in iiidem ufque ad finem conftantifime permanfit. Non enim, nifi post mortem Porphyrii, qui Flaviano înccessit, prudentia & dexteritate Alexandri, Episcopi, tunc Anriocheni, sopita est ilia discordia inter Eustathianos & Meletianos, teste Theodoreto, lib.5. c. 35. Sed ad refellendum hunc errorem Socratis non est necesse extrinsecus probationes mutuari cum fexcentis in locis ex ipfius Chryfoftomi verbis luce clarius fit , à Flaviano cum fuisse ordinatum Presbyterom, fub eoque deinceps uíque ad Epifcopat ús tempora vixisse. Proximú eft, non quidem id minus falfum, fed quod alignos (altem è recentioribus invenerit laudatores.

Sæculum Arianum.

S.A.C. IV. tores, nam apud Palladium nullum huiusce rei ab An-CCC. veftigium lde toto illo triennio, quo post Meletii mortem , nery ne hope, inquit Socrates, Georgius : unde affumptus est postea ad Presbyterarum. Quod ffare nullo modo potest, nifi contra omnes historias , non 12, fed 14, annos & amplids Joannis Presbyteratui affignemus. Nam primum à morte Meletii , que (nt fuora diximus) accidit anno ccci xxxi. tempore fecundæ Synodi , ufque ad Epifcopatum Joannis anno eccxeviti- anni funt pleni 16. èquibus rectè nos, ut puto, Joannis Diaconatui 4. & Presbyteratui 12. Assignavimus. Ex his fi demas 12. quibus vixit Presbyter, non triennium, ut volunt illi , fed quadriennium supererit, antequam ad Presbyteratum assumeretur Joannes. Deinde hane opinionem sequentibus necesse erit diccre cum morte Melet ii finitum effe quinquennium diaconatus. Atqui ita fiet Joannes mortis tempore penè feptuagenarius, F passo Bias feilicet; non, ut est omnium recepta opinio , Facculson, Itaque hoc triennium cum Palladio plane eximam ex annorum Chryfostomi Anxsperus; tum aliis dudus rationibus, tum ne nimium excrefceret annorum Joannis numerus. Tertiom eft, quòd Joannem & Zenone Episcopo Maiumz in Palæltina , Hierofolymis reverso (nam Hierosolymorum Episcopum nemo dixit; etfi Vir magnus (ecus acceperit) Anagnosten sive Lo-ctorem (cribit esse creatum : cum id a Meletio factum ex Palladio (upra oftenderimus; acque Canones finant in aliena Provincia ordinationes facere. Quartum est ille de Bafilio Magno, & Joanne Chryfoftomo infignis magenrule, à Photio, Anonymo, Symeone Metaphraste, Card. Baronio satis refittatus. Quintò, quod Lectorem factum fuifse post relictam vitam monasticam afferere videtur contra expressa verba Palladii. Nam quòd ab codem, Anagnoste, conscriptos illos contra Indxos Sermones afferit, refutavimus in notis: & quòd libros de Sacerdotio ad Stagyrium, de Acatalepto , & el Invenieras ab codem, Diacono, compolitos affirmat, Siluitne ergo divinum illud ingerium, & os aureum, totum in folitudinc fexennium ? Et quidem, si conjecturis locus effet, libros de Sacerdotio ad Stagirium putarem ab eo, Anagnoste, & Monacho, scriptos. Sic enim Symeon Meraphraftes. Orationes verò contra Indxos cer tum eft ex ipfis Chryfollomi verbis habitas effe ano fecundo vel tertio Diaconatus; quo

etiam anno dicta est illa egregia in Babylam

Oratio. Atque hic, quamvis extra rem, nonnulla ex Historiis attexam de scriptis ejus post Diaconatum. Nicephorus , qui se inde ab

adolescentii ejus amore flagrasse, atque in illius perinde, ac Dei ipfius vocibus acquievisse

scribit, a Joanne, Presbytero, conscriptas tra-

dit Expositiones in Evangelia, in Pfalmos, 'Arthorize, de Virginitate : Anonymus addit

Expolitionem in Efaiam) ab codem, Epifeopo,

Expositiones in B. Apostolum, (de qua re su-

pra) in Acta, & Panegyricos 's quorum tamen

bona pars, ut fuis locis oftendimus, feripta

est Antiochiz ; & ne longè abeam, ille in Me- SÆC.IV. & letium post annos quinque a morte Melerii An. CCC. habicus est, hoc est, primo anno Presbyteratús. Sed redeamus ad Socratem; cujus illud ultimum non injurià reprehendas; quòd expressis verbis sine ulla dubitatione incendium Templi & Curie Joannitis (sic enim, qui Joannis nostri partium erant, audiebant) tribuit: cum minis, bonorum ascriptionibus, diris cruciatibus, & exquifitifimis tormentis'in viros, in fæminas fævitum effet ; adeò ut quidam qualtionibus immorerentur, quidam paulò post expirarent : neque tamen ullum e jus facinoris compertum fit apud Joannitas vefti-

Jam, fiplacet, ad Georgium Alexandrinum accedamus; cui Photius, magni judicii vir, & acerrimus veterum (criptorum cenfor, duo impingit crimina, Helleniimi non obiervati, & Arapeeriac. De priori multa monuimus paffim in notis; & res est cuivis obvia: de posteriori, quam Hiftoriz Georgianz partem notare voluerit, cum nihil diferte exprimatut, difficile est statuere. Nos tamen, ne hic iu parte studiosis lectoribus defuisse videamur, conjecturas nostras adducemus in medium, rationibus, ut puto, non spernendis firmatas. Ac primò , Scriptores rerum Chryfollo-mi in duas diftribuo classes. In priore veteres pono, Palladium, Theodoretum, Socratem, & Sozomenum, qui aut Joannis avo, aut proximo post scripferunt, & e diversis fontibus hauferunt. Neque enim probabile [cft , corum quenquam alterius Hiftoriam vidifie. His accenseo antiquitatis gratia nostros, Prosperum Aquitanicum, & Marcellinum Comitem. In altera , feil recentiorum', lance unicum pono Georgium Nam quum ex ipsius ore loquantur ceteri omnes, Leo Imperator, Anonymus, Metaphrastes , Zonaras , Glycas , Nicephorus, Cedrenus, alii ; nonnifi pro uno tefte numerandi funt. In quibus igitur Georgius à vete-ribus discedit, aut veteribus nova de suo assnit, ca fere omnia vel in falsis relinquo, vel in suf-

Ac primum hic fcora mihi purganda veniune miracula illa fanationum, visionum, & omnia, de quibus apud veteres obstinatum filentium; cum Georgius iis commemorandis, nee modum faciat, neque finem. Certè in hoc peccant, non Georgius tantum, sed & alii Georgium fecuti: qui cùm nudam & folitariam veritatem non putarent fatis effe magnificam; aut illud Thucydidis vererentur, ne w μè μιrunt miraculorum vim ; & quò fingendis mira-culis locus effet liberior , ipíam historia contestaram veritatem,nee raro, nec leviter immurarunt. Proinde que apud Georgium funt de Anthemio, de Hefychii visione, de nobili Antiocheno, de Hemieranio laborante, de Archelao leprofo, Christiana aquestore, Eucleo monophthalmo ,Leone proftrato , de alba columba capiti Joannis, cum Presbyter ordinaretur, infidente, de Eucliz filio, de uxore Przfecti

S.C. IV. festi Antiochie de Demoniaco liberato die Shasperus, quod buic peregrinationi posim S.E.C. IV. MACCC confecrationis , de Angelo diffricto gladio deffinare. Tertio matrem indulgentifimam , ab An CCC. mitto; annon ad exemplum illius in facris literis de Elyma , Sergio Paulo , & B. Apoltolo, ab ocioso cerebro expressim videatur. Idem de Archelao ad imaginem Naaman Syri , de Antiocheno hemicranio laborante 38c Chrilliana musiloves ad mulicrem musilianes in Evangelio de Demoniaco ad Demoniacum liberatum Marei nono; & quod fine indignarione non lego, de columba intidante capiti Joannis in ordinatione, ad imaginem unigeniti Filii Dei in Baptismo. Nam illi Procli visioni , qua D. Paulum Joanni jam Epifcopo expofitionem in Epillolas ipfins meditanti per foramen vidit in aurem dictantem que scriberet, fidem derogat, quod pleraque e jus & lectiffima in Apostolum in ocio illo Antiocheno scripta fuitle conftet, deteriora & sie li Gumingo ampurpules Constantinopoli, vix Chrysolomo, nedum divino S. Pauli Spititu digna. Vide column, 225, 226, notarum. In translatione reliquiarum Joannis , Imperatorem Theodofium oculos ac frontem reliquiarum urnæ affricuitle fidem facit Theodoretus, tellis abims@-: fed de iondexia, & podalgo, codemo. chiralgo in præfentià omnium ibi fanatis, affumentum est Georgii, ne Cofinz quidem veflitori, homini onmium loonkamartonia memoratum. Sed ad priora reverror. Joannem primum à Meletio baptizatum tradit, & deinde parentes ipfius; cum Joannes ipfe (utex Palladio conttat) non aute annum gearis vicefimum baptizatus fuerir, prout mos ferebat illius ataris, prafertim in illis qui non effent Christianis nati parentibus Imortuo ante totidem annos patre Secundo, ficut supra ottenfumest. Matre quidem fusse Christiana, faltem iplo annum agente vicelimum, ex iplius Chryfostoms verbis apparet in oratione ad Viduam juniorem. De patre nihil temeré affir-

maverim; aut si ambo fiterint Christiani ab i-

nitio, quod fortaffe verius eft, eft : filium uf-

que ad eam gratem baprimum diffulifie anon

erit ei mirum, qui Nazianzeni, utroque paren-

te Christiano nari, patre etiam Episcopo, vi-

tam petlegerit. Proximo loco petegrinationem

illam Atricam studiorum ergo pono. Huins

prohibente Centuriones & milites Endoxiz que pati non potuit , ut in vicinos Antioab ingretfu palatii Epifcopalis, de eo cui manus chiz montes feec deret, dico minimè perpelfumiraculo & arefacta & fanataest, de Paraly- ram , ut Athenas , tanto loc orum spario terra tico in Armenia fanitati rellituto , de Adel- marique disjunctas , migraret , prefertim cum phii visione, & si quz alia ejusdem generis; vitam Monasticam auspicatis crimen Apoltacum veterum illorum uno verbo omnium , & ex fiz non fuerir illis temporibus, deferto Morecentioribus, Damafceni, Zonarz, Nicepho- nafterio, in urbem redire, quod ipfe ultro fecit ri , Cedrini , aurhoritate dellituantur , in . Chryfoltomus , ulterioris illius folitudinis ob άμΦιβαλομβου telinquo. Et quidem pleraque invalerudinem pertælus. Atque ut dicam, quod corum , ii quis propius introlpiciat , nang tolis fentio , totum hoc ad exemplum Bafilii maquadam ad fimilitudinem miraculorum in 5. gui & Gregorii Nazianzeni conficum arbi-Scriptură conficta videantur. Totum illud trot ; quos ambos Athenis studuisse notum drama Anthemii Philosophi , Demosthenis est ; ne scilicet Joannes noster reliquis Ecprzfecti , & Joannis , docus judicandum per- clefiz Orientalis magnis luminibus inferior videretur. Georgius, capite 16. Joannem è Monasterio post triennalem illam seccsionem à Flaviano magni pompi arreprum, Presbyterum ordinatum feribit. Primo illa triennalis feccifio nullum in vita Chryfoltomi locum habet ; tum ob ca, que supra monstravimus, tum quod iis uplis annis conflet Chryfottomum in Ecclesia Oraziones habuiste cas, que extant contra Judzos, & in Babylam martyrem, ut supra videre licct. Deinde , quantos plaufus, quantos clamores cieret os illud aureum, ficx Monasterio tanto petitus ambitu, tanto datus foret , & non ex medio Diaconorum grege, ad hoc ministerium sumptus? Quod verum else mecum fatebitur, quisquis cum judicio legerit Orationem illam , "Age ainfi to eveβairm. Tom. 6-p. 443. Jam quod feribit Geor-gins cap.32.non fex folum, fed & alios fex depolitos à Joanne in Alli Episcopos : l'alladius aperrè negat, & à numeto 16, vel 17, quod adverfații Joannis objecerunt , propius abest. Historia Callitropes (cap. 34.) multas habet circumstantias, quarum nihil simile memini vidifie in vetere Leclefiastica Hiltoria, neque fcio, an omnes defendi possint. Hanc Historiam confundit Cedrenus cum illà de viduà Theognosti (cap. 41.) quz adeò fimilis est illi de Naboth & Jezabel, ut altera ex alterá exproffa videarur. Recipitur tamen hec Historia de viduà Theognolies, Damesceoo, uti & ab omnibus ferè recentioribus Biographis. Nam apud veteres nulla hujus hiltoriz mentio eft; nec rescriptum est, quod sciam, ullum in toto jure Romano tale , quale ab Eudoxia in hoc uegotio citarur. Ad lize inter sugareier Georgii pono, quod Joannent ab exilio priore revocatum justu Arcadii scribit, cum populi clamoribus, tum Honorii fratris literis; cum intra duodecim horas ab expulsione justu Imperatorum revocatus fuerit ; neque quiequam potucrit interea Honorius, qui Ravennæ fere, au: Mediolani agebat, de ejus expullione referfeere. Nam quod Epiftolam Chryfollomi , sei 20 7 Naugarut , scriptam effe prodit post prius exilium; error quidem manifeftiffimus eft, fed cum Palladio communis. peregrinationis mentio apud veteres , Palla- Illud peculiare fimm , & crassum fatis ; quod dium, Socratem, nulla, ne ullum quidem velti- cum c. 61. Ppilcopos ex communione Joangium, qui tamen curiosè satis studia ejus juve- nis per Theotechnsm literas exarasse scribit ntlia literis mandarunt. Secundo , nullum re- ad Innocentium Papam , quibus fignificabatut perio tempus vacuum in annorum Chryfoliomi Joannem Chenfum telegarum: idem ramen, S.E.C. IV. capite 64. qualifui oblitus, Innocentium hoc as assessor of Army offique. ab AnCCC. a mercatoribus , ut puto , aliifve qui Ale lose

serine forte Roma venerant , peimum rescivisse narrat. Over 10 la annuir, inquit, atl + betnegs and lineias Quod (cap. 58.) Epidii servukum cum sich submissum ad interficiendum Chryfoftomum Cucufi narrat; id factum fine omni dubio Constantinopoli est.Quod Adelphium Arab.ffi vocet Epifcopum, cum eo temtore Episcopus Abrabisti, teste codem Joanne Epift, 121. fuerit Otreius. Quòd Joannemin ejustem, ut puto, Adelphii zdibus Cucifi sufceptum feribit , quod humanitatis officium (nam alia humanitatis officia EpifcopusCucufi, id eft, ut puto , Adelphius ipic peaftitit , ut liquet Epift. 12, ad Olympiad.) non alii quam Dioscoro tribuit ipse Joannes Epist. 12. ad Olympiadem, cujus nulla apud Georgium mentio. Quòd Proclum in translacione reliquiarum Epifenpum vocet Cyzici, qui relictà Cyzico Archiepiscopus tum suerat Constantino-

politanus; apertæ funt, ut mihi videtur, mesageria. Supereft de Epistolis ex , Occidente & Oriente ultrò, citroque missis maesta cumprimis & ardua questio ; de quâ sententiam meam ingenue & libere more majorum aperiam, nullo partium Rudio ductus, palla cuiufquam gratia vel odio. Hasce igitur Epistolas in tria distribuo genera : vel enim mislz funt post prius exilium, vel post exilium posterius, vel post mortem Joannis. In primo & secundo genere nullam Georgio-litem moveo, prater eam, que ipfi cum Palladio communis est a de qua fupra ad Palladium. De tertio genere difquirendum, de quo fic Georgius cap. 68. Mortuo jam B. Joanne, duo inquit Romam venerunt Presbyteri, & Diaconus unus, qui cum co fizer ant in exilio, & apud Innocentium Papam querimoniam deponunt de venationibus Joanni illatis : qui rei atrocitate commotus statim ad Honorium accurrit. Quid multa ! ambo dant literas ad Arcadium , Innocentius illas , Dani ajuar@-ale Or pr luing βιά, &c. in quibus Arcadium & Eudoxiam excommunicat; Honorius illas, Oix olla mia, demonstra delegenza. His literis Arcadius (ut est apud Georgium, capite 69-) post pœnas de omnibus inimicis Joannis fumptas, Eudoxiam axorem intra cubiculum cum pedifequis claufam , tenuit , virgis etiam czfam , ur Anonymus ait, malè multavit : Acacio , Severiano , & Theophili dos Gose , mirum ni B. Cyrillo inter cateros, vinctis, Romamque ad Innocentium millis, feribit ad Innocentium illam Epiftolam, cujus initium Davns arbum imm. &c. humillimé petens, ut fibi & Eudoxiz venia impertiatur, amboque in communionem recipiantur. Scripfit etiam Eud xxia ad Innocentium, & Arcadius ad Honorium fratrem. Innocentius, acceptis literis Arcadii & Eudoxia, scribit Proclo Cyziceno Episcopo, ut Constantinopolim veniar, & Imperatores in communionem recipiat : A cadioque referibit Epistola illa ; Analicania suce the 3 Och emulio. & Proclo estam przepit , ut curam fuscipiat Ecclefic Constantinopolitanz, "Azes elle in nuncro, acque ullo modo admittendum.

Confidenter dico, totum hoc negotium ab AnCCC parum recte temporibus divisum, atque adeò plane de mar effe. Nam primum, fi mortua est Eudoxia triennio ante mortem Joannis, quod omnes veteres ante Georgium historici uno confensu affirmant; neminem fore puto tam perfricte frontis , qui aufit negare supposititias esse omnes has Epistolas. Verum ut demus id verum elle, quod ex recentioribus nonmilli afferent , tres menfes superstitem fuisse Joannime fic quidem temporum ratio conftabit. Addo etiam Arcadii mortem , que ut ex Faftis publicis apparet, & testimonio socratis L7-c-1- contigit primo Maii Coff. Philippo & Baffo, anno 408. hocest, quinque mensibus, (vel, ut alii , feptem) & fedecim dicbus post mortem Joannis, nullum hisce ineptiis locum relinquere. Quid ita ? Primò, duobus illis Presbyteris, & uni Diacono per tempus aliquod manendum fuit Comanis; dum justa tanto patri folveren ur, dum folennis ille omnium ordinum fortuitus conventus dimitteretur, dum neccsiaria canto itineri pararentur. Nego itaque potuifie cos Constantinopolim venire. ante mortem Eudoxia. Nam eò primum profecti funt, 2/0 slat Pourt Oti 4 walanis, inquit Anonymus & Nicephorus, & fitus regionum fuadet. Nam Cucufo Constantinopolim iter est 70. dierum, (Chryfostomus Epistolis ad Simconem, & Brilonem) neque dici poterit propius abelic Cucuio Comana, cum fatis constet Joannem semper ad ulteriora deportatun fuiffe exilia. Jam Conflantinopoli proficifeendum fuit Romam; querimonia apud Pon:ificem deponenda: conveniendus Innocentio Honorius, qui Romà serè aberat, exarandz & mittendz Conftantinopolim binz ille litere , duri agual &, & Oix elle ; tot prius Conftantinopoli conticienda Arcadio, mittenda Arcadii litera, (Darne ai Sumi) & Eudoxiz Romam ; litera nova Romam exarand a Proclo, &mittenda Cyzicum; alix insuper Arcadio ('Avadefaulu, &cc.) Proclum denique venise Cyzico oportuit , & Imperatores ad communionem recipere vivos & valentes : quibus negoriis expediendis non quinque aut septemmenses, nedum tres, sed vix integrum quidem sufficeret biennium. Atque ut intelligamus, quâm tarda fint Occidentis auxilia; primæ post exilium posterius Joannis litera Honorii , 15/20 674 apud Palladium & Georgium, non funt perlatz Conftantinopolim, niii post bicanium; siquidem Atticus (nt est apud Palladium) tunc sucrit Episcopus. cum legati appellerent Athyra. Immò illi ipli Epilcopi , Gaudentius & Æmilius Romaux fedis marreelai , nonnifi fex menfibus illud iter femel confeccrunt, telte Leone, vel ut alii, quatnor; quod hic minimum bis facum oportuir , præter tempus illud , quod iei-neri Comanis Conflantinopolim , & Cyzico Constantinopolim tribuendum est. Nam quod ait Anouvenus, heart suice & Kurmernewahir meregiane. (puta, Romane fedis martinale) Gaudentius , Æmilius , &c.) puto erratum

uç

ausccc. rint, intra 10, dies cò appulerint. Quare ut nihil aliud fit , ipia tamen temporum ratio hoc mendacium apertè refellit. Huc accedit, quòd non alios habeant affertores Epiftolz ille , quam recentiores , neque eos omnes, (nam apud Photium, Leonem, Zonaram, Metaphraftem, altum de iis filentium) neque endem apud eos modo, fed in magna varietate & inconfrantia. Nam alio modo habent Georgius, Glycas, & Nicephorus; alio Anonymus, & Jus Graco-Romanum, ut ex comparatione manifestum erit. Nam apud veteres, quibus res effe debuit notifima, Paliadium, qui Romze diu vixit (ubi vel à fe , vel à Theodoro Romanæ Ecclefiæ Diacono , hæc omnia facillimè poterat resciscere) Sozomenum , qui lireras omnes diligenter scrutarus videtur , carerosque, fidentet dico nullum esse istarum literarum vestigium, nullam umbram- Neque res erat parva, aut contemnenda, quæ debuit, vel potnit omitti, Imperatores Orientis à Ponrifice Romano excommunicatos, abiolutos, &c. cum rei multò minoris , Theodosii prasentis a prasente Ambrosio Ecclesia sui prosebiti plenz fint omnes historiz. Accedit infuper ad harum Epiftolarum fidem elevandam, quod Grzce tantum scriptz videantur , (& certe character ipic Graculum aliquem femidoctum non obscure sapit) cum Innocentius Epistolas fuas etiam in Orientem milias foleret nonnisi Latine exarare, ut constat è Sozomeni libro octavo. Jam & illud, ut puto, falfum, de adempto Attieo Epifeopatu , & commiffa Proclo administratione, cum & annos viginti tenuisse Episcopatum constet Atticum, eumque per manus Sifinnio, Neftorio, Maximiano tradidiffe, ut nonnifi fexto post Joannem loco Proclus in ea sede successerit. Ego, quid in hac re mihi probabile videbatur, liberè dixi : judi-

cent doci Inter anameiae Georgis etiam illud numero; quòd mortem Innocentii priorem facere videatur morte Theophili, quod aperce falfum eft. Mortuus eft enim Theophilus , tefte 50crate, l. 7. c. 7. Coff. Honorio IX. & Theodolio V. hoc est, anno Domini 412. die 25. Octobris. Innocentius, ut ex Fastis Pontificiis patet , nonnisi 416, vel 415. Quod si cui mirum videatur cum Theophilus quinque annos Joanni fupervixerit, Innocentius octo; quid fit, quòd confilium omne abjecerit Innocentius de cogenda Synodo Theffalonica, cui intereffe Theophilum tantà feveritate & rigore edixerat ante mortem (fi fas eft credere) Arcadius Epistola apnd Georgium, cujus initium , Marte ne Riperte & singulare iranguer. neque ullum de co postea verbum recerit; fortaile id factum ek , quia Arcadius paulò post Joannem decesserat , cujus opera & justu , uti ca ferebant tempora, cogeretur; vel quòd ea fint consecuta reipublica tempora, prasertim in Occidente, Romà captà, Italia direptà, valtatis provinciis, que vel conflantifimi viri mertem possent à minori cura ad majorem me-tum traducete.

SEC. IV. ut qui quatuor menses in reditu consumple- vior; quia pleraque omnia ferè habent cum S.E.C. IV. Georgio communia; neque opera pretium fue- ab An CCC. rit iiidem ineptiis refutandis bis immorari. Leo Brevizrium nobis dedit Georgii, nisi quòd in illis Epifbolis Georgium fequarur, faitem nows abbreviet, ut neque Photius in Epitome Gregoriana, Cod. 96. potuit certe fine damno omitti (neque enim aliquid Georgio addidit, præter affectatam alicubi stili obscuritatem) nisi quod ad reliquam Joannis gloriam inde magna videretur facta accessio, quod tantum Imperatorem laudam fuarum praconem invenerit. Anonymus unum aut alterum habet errorem peculiarem & fuum. Primum est latum fatis & eraffum mendacium, quod Libanium faciat ad Julianum jam Augustum dicentem, Neminem illorum magaorum Philosophorum Joanne superiorem esse, ne magnum quidem illum & divisum Platonem , nec in eloquentia Demosthenem: quod ut verum postea fuiffe demus , ad Julianum certe dici non potuit, qui mortuus est Joanne vix ac ne vix quidem octavum atatis annum ingresso; ut ex-

- e quid non Gracia mendax

clamare libeat,

Ander in bifteriaprefereim ista recention ? Huic fimile, ac pend germanum est, Gregorium Nazianzenum , scilicet dum adhuc effet Patriarcha CP. cum Theodofio Magno fermones ferere de Joannis Orationibus ftatuarum; cum notifimum fit, Gregorium abdicato Episcopatu, & relicta Constantinopoli, in Cappadociam concessiste, iplo fecunda Synodi tempore , anno Domini 381. vixdum Diacono Joanne, & annos minimum septem ante tempus everfarum statuarum. Ad miracula quod spectat licet corum diligentem collectionem fecisse Georgius posset videri : satis tamen amplum reliquit Anonymo fpicilegium. Visio Gregorio Theologo facta de Joanne cap.37.de 5. Paulo Joannis Expositiones remember confirmante cap. 59. quad Joannes Proclo fucceilionem in fede P prædicit cap. 60. Joannis frequentes in-Geins inter Synaxin celebrandam cap.72,73,74. apparirio Andrea, Stachyos, & B. Virginis cap. 79 prædictio facta Niccæ de Mauricio Imperatore cap. 107. visiones Marci & Cyrilli c. 128, 129. rremor fepulchri Eudoxiz, c. 172. & nefcio que facta miracula ce ve vier de deser diseculto, que à Vestitore mutuatus est : liec omnia, inquam, ejuldem ordinis lociouc funt cum illis aliis Georgianis. Quòd si illud Ephori apud Strabonem de Oraculo Delphico feripturi : ineptum effe de Oraculo omnium veriffimo acturum, incertis rumoribus & narrationibus minus probabilibus indulgere; fi, inquam, hoc iis venisset in mentem, qui res Dei & Ecclefiz posteritati erant transmistri; non nunc corruptam monumentorum fidem immenfa fingendi libidine meritò quereremnr. Sed defino inutilis querelz, & ad Metaphrastem tranfeo, ad quem quicquam notare non est opus. Nihil enim habet, quod non aut apud Geor-

Huculque de Georgio : In reliquis erobre- giam reperies, aut apud Anonymum, quem ferè exprimit. ALCCC fenfus fere! femper, verba etiam plerunque funt communia. Atque hzc ex multis adnotare vifum est ad autores rerum Chrysostomi , que doctorum, ut dixi, judicio, ut mea quoque om-

nia, permitto. Hucusque nobilissimus Savilius: His mihi panca adjicere liceat. Scriptorum , qui res Chryfoftomi literis mandarunt indiculum, à Grzco quodam confectum, Tom. 8.p. 293. nobis exhibet ipfe Savilius. In his locum habent Proclus, Antiftes CP. Cyrillus Alexandrinus, cujus scrinia Georgius postea compilarie dicitur, Sophronius Hierofolymorum Patriarcha. Nicetas Scenophylax , Nicetas Paphlago. Ve-

aprimit. Anonymo enim cum Metaphraste rim an horum Sermones hodie superfint non- SECTV. dum didici. Prater quatuor quos edidit Savi- de CCC. lius testatur ibid. p.944.se quinque alios, Chryfoltomi feu Buyestre, feu l'anegyriftas Grzet penes se habuiste, nempe Joannem Damaseenum, Colmam Vestitorem, Joannem Euchaitam , Philotheum Patriarcham , & Mattheum Camariotam, quos tamen omnes ut luce indignos, ascriptis tantum librorum titulis, premendos cenfuit. Subdit etiam extare in Bibliothecis Romanis constantini Imperatoris. Laonie Sapienzie filis Sermonem on Chryfoftomum, tokes to 2 order Keorogipus, &cc. Sed hic fortaffe , non minus quam reliqui, luce vix dismus

Scriptores Gentiles Religionis Christianæ boc Sæculo oppugnatores.

HIEROCLES, Philosophus, an folum homo politicus, non liquet. Claruit incunte hoc faculo cirea an. ceeu. Perfecutionis fub Diocletiano ferventis auctor & igyoliumos maximus. Bithyniz primum ex Vicario Przfes, deinde Alexandriz Prafectus. Utrobique in Christianos mire defaviit. Cum eo Nicome-* Infielib. diz tunc agens congreffus est Lactantius *; etfi enim nomen ejus suppresserit +, alibi tamen di-

† De morte ferté nominat , atque Auctorem ac Confilia-Perfec. e sé rium ad faciendam perfecutionem fuiffe dicit. p.;5. Priore loco hæc de illo verba habet. Alim em. dem materiam mordacius feripfit; qui erat tum è nens materiais mortaneim serviju ; qui amme munero Indicum; co qui author inprimu faciente perfecusionis sui come federe con consentiu etiam, feripis cos , quos assistentes, insecusus cst. Compositi enim libellos dissimen contra Christiana, ne inimice infeitari videretur ; fed ad Christianor; ut humane, ac benigne confuiere putaretur un qui-but ita falikacen Scriptura Sacra arguere cona-en: est, tanquam sibi esse tota contraria; nam quedam capita que repurnare fibi videbantur , expo-fuit ; adeo multa , adeo intima enumerant, ut alisando ex eadem disciplina fuise videaeur. Hos libros λίγες Φιλαλήθης nuncupavit; opus admodum virulentum, quo inter alia Apollonium Tyanzum, magum famolifimum, Christo Domino comparavir, & vel paria, vel etiam majora fecisse contendit. Extat Fragmentum unicum apud Eufeb. lib. adverf. Hieroel. non lon-

> ANONYMUS, Philosophus Nicomedienfis, eodem Joco & tempore celebris; quem vitiis suis satis infamem eleganter depingit Lactantius loco citato. Hic codem quo Hieroeles tempore, viz. sub Dioeletiani perseeutione, jacenti atque adjecte veritati,nescio utrum superbius, an importuniùs insultavit; atque contra religionem no nenque Christianum eres libres evomuit; professus ante omnia, inquit La-duntius, Philosophi oficium ese erreribus beminum subvenire, acque illes ad veram viam re-

ge ab initio. Alius à nostro, & grate junior Hierocles ille qui scripst de fare apud Pho-tium; ut in Eusebio Casariensi supra mo-

tucare, id eft, ad cultus Deorum; adeoque se hoc munus susceptife, Philosophia dignum, ut non videntibus lumen sapientia præfetret; utque pertinaci obstinatione deposità, corporis truciamenta devitarent? poli multa que de hoc opere Anctorisque confilio habet Lactanrius, subdit; Verum hie pro sua inanitare contemptut eff qui & gratian quam feravit , non eft adepints C gloria quam capeartie an enlpam & reprebenfi nem conversa est. Hujusce Philosophia Antistitis nomen quidem tacuit Lactantius : Porphyrium fuiffe contendit * Baronius. Verum que de Philosopho nostrojtradit Lactantius, Porphytii nee moribus, nec atari, nec librorum nun ro admodum conveniunt. Pereat itaque cum ipso opere Autoris nomen, zternis tenebris

non immerito damnatum LIBANIUS, Patril Antiochemis, profestione fophista, clar.an. Chr.ccc1x& ad extrema Theodofii M. tempora perduravit, ab coad Pratorio-Prafecti dignitatem evectus, Constantinopoli, Nicomediz , denique Antiochiz Rhetoricam docuit. Multa de se habet libro uem de vită fuă confcripfit,ubi de fe rebulque fuis pique ad naufeam agir ; in Christianos lapius stylum stringit, przsertim tribus Orationibus. Prima * , que Manalia er lavador dicie * P.152. tur, Constantinum M. tecte carpit, ipsum enim intelligi notat Scholiastes) quod Gentilibus bellum vehemens & indefinens intulerar, ignem facrum plane extinxerar, quod hoftiarum fua-vitatem inhibuerat, arafque calcibus everti permiferat, faera verò & delubra partim claufit,partim defodit, & prophana remmciavit,at-que meretriculis habitandum concessit. Secunda, Emmide@- Di Tutum dicta, admodum eft prolixa, qua non modo Constantium Imp. per-stringit, & Christianam religionem clam ingillat, fed & Juliani necem in Christianos, (quos The Corne a mand the signer vocat) aperte rejicit, fubditque, eos hunc in finem jamdudum infidias paraffe. Orationem adhuc Libanii nondum. vulgatam carie o numera lanari, in qui cos ad fupplicium conquiri postulat qui Juliani necis

Autores fuerant, in Bibliotheca Oxonienfi MS.

CILL-SLOT

JULIANUS, Domo Confrantinopolitanus, Constantii frattis Constantini M. filius natuminor, ordine tertius, natus an ceexxxx. Septennis adhuc Mardonium Euruchum Praceptoremfortitus est; quem Paganismi suspe-

cum immeritò reddit " Baronius. Poftea Nicomedia: Maximum Philolophum audivit; quin & cum Libanio Sophiftă clam congreffus eft : quò vero omnessi Constantii suspicionem eluderet, etsi gentilium superstitionibus impense & ex animo faveret , Christianam tamen profestionem, infomet fatente Libanio, splendide fimulavit : quin & in Ecclefia Nicomedienfi lectorum Albo infcribi voluit. Postea totam ferè Graciam peragravit ; facrifque Gentilium mysteriis initiatus est. Anno cccav. Cafarca dignitate ornatus , in Galliam à Constantio mittitur, ubi exacto quinquennio Augustus à Militibus renunciatus, dum adverfos Constantium castra movet, mortuo in itinere Constantio folus imperium tenuit. Imperator factus nil prius habuit, quam ut extirpată penitus religione Christiana, Gentilismum ab Orco revocaret; quo fine inter alia non modo Chriftianz legis Antiftites disfidentes inter se commilit, non modo hareles qualcunque fovebat. fed & Christianorum liberis interdixit, ne gentilium scholas frequentarent, ut Poetica, Rhetoricz vel Philosophiz Rudiis erudirentur, bietine & wnesie, inquit, & + wagequias, Baltique Ju. Noftris enim pennis, no eft in vetere proverbie, configurar. Quod quidem inclement, & perenni filentio obrnendum effe fatetur. * Amm. Marcellinus, homo gentilis, qui sub hoc ipso Juliano militavit. Nec his contentus Julianus, milis ubique literis Christianos ludibrio habuit ; dicteriis ac fcommatibus excepit , honoribus & dignitatibus exuit, legibus coercuit, uppliciis contrivit, scriptis laceravit; quin & dum adhuc in expeditione Parthica harerer, tribus, quos feriplit, libris, Christianam fidem acerrimė impugnavit, रहा रहा का का किया प्रकार रहा है दें किया के राम द्वारावरण श्रिक्टरांडर, inquit Cyrillus Alexandrinus, qui hos ipios li-

taxat in Christum ejulque religionem invecti-

Epifiela ad Photisma hareticum, non tamen sh An CCC. integra, adverfu: Diederum Terfenfem , quem Naturai Magun appellat , in qua Chriftum Galidaum ; ejufque cultum agreffem Religionem

vocat impius i a be 36mer , ap. Facundum Hermianenfem lib. 6. c. 2. edit.noviff. p. 59.

HIMERIUS, ex Bithynia ortus, Aminii Rhetoris filsus , Sophilta Clar, ann. ccci xi. obiit grandavus, oculis captus, morbo Comitiali correptus. Edidit declamationes variati quibus (teite Photio) latenter mordentes imieatus Canes, Christianos allatravit.

AMMIANUS MARCELINUS, ortu Grzeus, domo, ut videtur . Antiochenne vitæ inftituto miles , clar. circ. an, cccl.xxx etiam diu antea non incelebris. Scripfit Hifloriam Romanam , cujus extant hodie libri xvitt. in quibus Christianos non una vice carpit,licet de ipfa,quaru profitebantut, religione magis candide loquatur. Przetantifima Ammiani editio est Paristensis illa, quam Lindenbrogii & Henrici Valefii notis auctioribus ornatau post fratris mortemevulgavit Hadrianus Valefius Parisf. 1681. fol. Differtationem de vita & scriptis Ammiani promisit Claudius Chiffletius, in quafpem nobis facit deperditos Marcellini libros alicubi hodie delitefcere.

EUN APIUS, apnd Sardes natus, Chryfanthii, dein Prozreiii, discipulus, Sophifta, Medicus, historicus non incelebris, clar. circ. ann. ccclxxx.Cbriftiano nomini quam infeftus fit , fatis testatur liber de vieu Philosophorum ac Sophistarum , przeertim que in hanc rem habet in Vit. "Edefii , Maximi , & foren alibi. Extat lib. Gr. Lat Genev. 1616. 8º alibique non femel.

Q. AUR. SYMMACHUS, Roma oriundus, ejuidemque urbis Senator, & Pracipu: an. ccclxxxiv. Confulatum gellit ann. ccexes. Infensum Christiana religioni animum ubique prodit , in primis in Relatione pro Ara victoria, quam Imp. Valentiniano obtulit, in qua Gentilium caulam ftrenuè & ex professo agit, adverfarium nactus D. Ambrolium Mediolani Episcopum, qui Symmachi opus ele-ganter & strenuè refellit : Nec causa sua modo excidit Symmachus, sed & paulò post tanquam reus Majestatis, vili Rhedz impositus centefimum ab urbe lapidem in exilium millus est a mox licet à Theodosio in gratiam receptus-Extat hac Symmachi Relatio, tum inter Ambrofii opera, tum inter Symmachi Epistolas; bros valide refutavit, operique luo, omillis dunquz cum Fr. Jureti & Joan. Lectii !notis prodierunt Genera 1508.80. additifque decem mifvis , maximam librorum Julianzorum partem intexuit , operum ejus Tom. 14. Reliqua Jucellaneorum libris Parif. 1604.8°. additifque decem miscellaneorum libris Parif. 1604. 40. liani opera cum Dion. Petavii notis edita funt cum notis Parzi, Neap. Nemer. 1628. 8.

Finis Ouarti Saculi.

SÆCULUM.

Vid. for Ls.c.1. Theod. La. c.3. *Lharji

SÆCULUM NESTORIANUM.

SAC. V. ab

Mf 18 A M 17 a pod Orientales Arcadlo, homine ignavo, otio & luxuire deditos, paud quem omna poerant process Aulici, mifere perturbaze funt res Ecclédufitez. Huic à Kal. Maii An. occovul, furcadir
Theodolis pulnor, #ziss-immiss, gede 342 64, finguir Scoremous Przfar, ad Hift. Eccléduit. certè pierate & humaniare paud est orditos
Principum palman et praziroporunt. Megans entdocum Partoous, jofe
Principum palman et praziroporunt. Megans entdocum Partoous, jofe

literis haud leviter instructus; noctu etiam libris incubuit,ad quorum lectionem inservite illi candelabrum, quod atte mechanica fabricarum, nullo extrinsecus ministrante, oleum Incernæ infundebar. Sed hujus aufpiciis & Præfidio mirè floruit non Ecclefia modò, fed & tota res literaria, quam ftrenuè promovere fategit, tum fuis tum renovatis præcedenrium Imperatorum legibus, quas videre est Cod. Theod. lib. 14. Tit. 1x. De findin liberalibus nrbis Roma, er Conftantinopolis. Ubi de studiosis Romam studionim gratia sese conferentibus, deque corum Privilegiis, de Antiquariis , & Bibliotheca CP. Custodibus , de Professoribus publicis Constantinopolitanis, aliisque huc spectantibus, agitur. Et ut illud etiam his attexam An. ccccxxxv111. jubente ac curante Theodoso, conditus & promulgarus eft Codex Theodofianus, in quem omnium Christianorum Imperatorum Constitutiones à Constantino M. ad hac usque tempora conjecta sunt. Hunc codicem post alios omnes recensult Jac. Gothoftedus, & uberrimis Commentariis illustravit, qui majorem diligentiam an eruditionem præ se ferant, haud facile dicas ; sed hæc obiter. Florente ac favente Theodofii Imperio, Ecolefiz nihilominus pasem turbant, I. Do NATISTE, qui integro jam fæculoab ipfo Diocletiani tempore Ecclefiam Catholicam gravi Schifmate lacerarant. Adversus hos fraudibus ac czdibus ubique grassantes, decreta es An. eccesv. à Synodo Carthaginesi ad Honorium Aug, legatio, secunda jam vice repetita An. occevit. cum lis etiam Carthagine collationé instituunt Catholici Episcopi An.ccccxi, cujus gesta hodie extant, & tum (cortim, tum in Conciliorum tomis habentur, II. Per a grus ciufor affeclz, motis controversiis de originali percato, libero arbitrio, &c. à variis Synodis, Diospolirana, Africanis, Gallicanis, ut de Patribus, Augustino, Hieronymo, Prospero, aliisque nildicam, fapiufcule victi & fugati. 11L NEST OR IUS duas in Christo Personas , ac proinde Mariam non elle Oceans, à Concilio Occumenico terrio An.eccexxxx. Epheli habito, damnatus. Hine multz inter Cyrillum Alexandrinum & Theodoritum lites. IV. Eurycus, unicam in Chrlito naturam post Incarnationem agnoscens, quem proinde damnavit Concilium Chalcedonense An. cecca autounque illum Synodus Enhefina Arresta An. ccccx L VIII. armata manu, & coactis subscriptionibus absolverat, Subfecura mex magna certamina & diffidia, quibus ut medicam adhiberet manum . Burnale condidir Zeno Augustus, cui subscripserunt Acacius CP. & simulate quidem Petr. Moggus, Perrus Fullo, additamenti ad Trifagium (sayuthis tiques) auctor, aliques reclaman tibus interim Romanz fedis Episcopis, Simplicio, Felice, &cc. quade te vide us Geffa de nomine Acacii, aliaque Concil. T. IV. à p. 1079. Sedes CP. à Synodo Chalcedonenii admodum honoratur, cujus Can. xxviii. m ira attebia, agnalia ei cum veteris Roma Eoiscopo Privilegia decernuntur. Priore, ut videtar, hujus faculi parte inftituti funt Monachi Acameta, ira dicti, quod in tres Classes divisi, sibique invicem succedentes, diuina officia nullo interpolito intervallo nocte dieque celebrarent. In horum ufum plurima Conflantinopoli M mafteria confitudta funt, przeipuż celeberrimum illud quod à Studio, qui Conful fuerar An, eccenty. Studii nomen traxit, nec fortalic in aliis Orientis utbibus decrant. Hojus inflituti Authorem alii Marcellum Apamieniem, alii Alexandrum Archimandritam. Marcelli predecefforem, qui floruir An. ccccxx. & in comobio, quod iuxia S. Menz monafterium erat, cum fuis habitavit, fuiffe volunt, Hi Accemetz, faltem ex lisplutes, Herefi Neftorianae favebant, eo nomine à Scriptoribus Eccletiafticis non femulacriter correpti.

SCRIPTORES.

S.E.C. V. ab As CCCC *iHom-adv.

† Cod. 171.

Ponti cft civitas) Episcopus, Scythz cujnidam quem civis Autiochenus emerat, & liberalibus fludiis informaverat, Difcipulus, claruit circa-An. 401. 4

Juliani Imp. temporibus, ipsomet teste * non longe temotus. Plura de co non habent Veteres. Multa feripfit à quager & Afterius , uti

Photio † audit , ex quibushodie supersunt Hemilia V. viz. in Devices & Lazaram, De Oceanano iniquenza , Adocrfas Avaritsana, In Festina Calendarum , & In illud , An liceas dimittere Uxorem quaennone ex causa : G. L. à Rubenio edita Antverp. 1615. 4". & in Auanario 1624 Tom. 2. pag. 562. ac in Audinario

1648. Tom. 1. p. 1. in quo additz habentur fequentes Homiliz.

In Prophesam Danielem & in Sufannam. In careum à Nativitate. In Principes Apoftolorum , Petrum & Pan-

In S. Martyrem Phocamen

Landario in SS. Marryres. Enerratio Martyrii S. Euchemia, excerpts

ex Ait. 6. fecundi Nicani Concilia. Landatio in S. Protomartyress Stephanum. uam nomine Procli cdiderat Vinc. Riccardus, cum & Stylus & Photii Authoritas vindicent Asterio. Hactenus Homiliz a Combessiso collecta: verum an omnes ejuidem fint Afterii, meritò dubitatur : Addidit Combefifius excerpta octo aliarum Homiliarum è Photii Cod. 271. desumpta, viz. Seemonum; De Panitentia , inilia verba , Homo quidam desecudir de Hiernsalem ad Jerieko. In slud Duo Hominet afeenderunt in Templus , De Zacchao , De Filio Prodico , De fervo Centurionis à Domino fanato, De fejunio, De fairo, ac Muliere profinvio fanguinis laborante

Homitia VII. in Pfalmos 5. 6. & 7. Gr. Lat cum Notis apud Coteler. Monoment. Ecclef. Gr. Tom. 2. p. 1.

Denique extant Fragmenta Aflerii plutima in Catena in Pfalmos, aliaque in Catena in Lucam ; quorum pleraque nuípiam alibi reperiuntur.

401. MARCUS, 'Amen's five Exercianor , nat' Boxla dictus, genete forlan Ægypeius, inter Monachos Nitrienses solitariam vitam egit, claruit citea Annum 401. Vir infigniter mitis, ac fumme temperans, qui juvenis adhuc totum Vetus ac Novum Teltamentum memoriter te-24. 6.34. nuit; atate votò provoctior tantà fanctitatis fama incluruit, ut inter Monachos Nitrienfes rumot increbrefceret, facra myfteria ei non à Sacerdore fed ab Angelo quodam femper in

STERIUS, Amalez (quz manus effe tradita. Vixit ad decrepitam ulque SÆC. V. 16 atatem, obiitque centenario major. Multa An CCCC. oft se reliquit Scripta , de quibus sunt qui Marco nostro litem moveant, annon ca Marco cuidam juniori, qui fub Leone Imp. circa An.

oo. floruit potitis afcribenda fint , fibdubitances. Verim id conjectura ne levissimam quidemhabet veritatis unsbram: cum Photius * scripta ista non:nemoret solum, sed & corum * Cad-200.

capita summatim referat. De flylo Marci sic ille : Enthic uff ich, Ent Fri remainm # Alfan, en tij utanamini ifluiglat i Gerieu, ei en pi ereie f Arthein ihregilas) mila yannen, el jan in muche inspira , en Aja neatur mila nederlan manes correction, wax open of 214 klyen tenlusies, ext of bornism dealy. Performe out of dillio, oge in worden when confirmed and in the service of sentence ca-pica personnal Oratio: essential sentence component Sermonem non sain accurate lingmann component. Sento vero in this observation alique certification, ideo nimirum ab ca. qua per verba fa: clara explicatione recedit; anid has ejufmedi fint, ut per attionem ipfam potifimum pereipi debeant , non quid difficulter eadem expremi eratione poffint. Quod non de Marci folius feriptis notat Photius, fed & in omnibus ferme iis , qui Ascetica traciàrunt, cjulmodi obscuritatis vitium reperiri docet, for Tieywairin Bryrianur i'n pada suyang mig Dla T innarm Office arnt.

SCRIPTA, QUÆ EXTANT.

DE Paradiso & Loge Spirituali : Proce-mium tocidem verbis habetur in Macarili Hom. 27.

De his qui pueant fe ex operibm justificari. De Pantentia. De Battifice,

Frateges falutaria ad Nicolanma Capitala Temperantie, free de Jejnnio. Desfutateo eum Canfidico

Confettatio intellectus enas fua ipfins anima-Octo ilta Opulcula memorat, alio tamen ordine enarrat l'hotius, quibus & nonum addit (à nobis defideratum) contra Melchifedesieu, quo in fui ipfius Parentem harefews hujus labe contaminatum invectus eff

Ex Marci nostri operibus ad atatem suant pervenisse prodit Nicephorus libtos viii. univerfalium affectionum numerum aquantes, & alios xxx11. de re afectica. In his octo, que no-bis superfunt, opuscula comprehendi, satis est verifimile : adeò ut 22. etiamnum defideren-

Porro , inter octo , que extant , tractatus, habetur Epiflola Nicolai cujufdam non contempenda; qui gratias Marco agit, ob Przcepta ejus falutaria fibi nuncupata.

Extant

Szculum Neftorianum.

S.E.C.V. 26 Extant Opulcula Inpra recentita à Joanne Subpirlo Severo , vicelimo leptimo Bituricum S.E.C.V. 26
An. CCCC. Pico Parificuli Latinè reddita, Parif 1162 inde Episcopo (qui jobili exeunte laculo (vxto) te... An. CCCC. in Piblioth, Patr. delumota Gr. Lat. verò in Au-Quario Parif: 1624 Tom.1.p.871.

202

ANIANUS, Monachus Ægyptius, diver-fus ab eo qui nonnulla Chryfolfomi Icripta Latine vertit, uti infra oftendemus, claruit circa Ann. 401. Chronologiam (cripfit, in qua Eufebium fecutus non rarò tamen cum erroris coarguit, ut ex Georgio Syncello conflat. N.E.

PANODORUS, Ægyptius itidem Monachus , Aniani iul xen@-, tefte Syncello, claruit fub Arcadio Imp. Scripfit Chronographiam , is arneg., inquit Syncellus , zemzie axestine, iple Eufebium fimiliter fecutus, haud dispari etiam modo castigat. Interiit ejus Chronographia; fragmenta tamen plurima nobis confervavit Syncellus, atque ex eo exhibet Scaliger in Animadversionibus Eusebianis.

VICTOR, Antiochenus, Chryfoftomi qualis, claruiffe videtur incunte hoc faculo,& deinceps. Scripfit Commentarium in Evangelism D. Marei, qui Latinè extat ex versione Theod. Peltani in Bibliothec, Patr. Tom. 4-

MACARIUS, Patria, nt verifimile eft, 401. Romanus, Professione Monachus, Rufino Aqui-Komanus, Protettione Monacius, Aumno Aqui-eicing admodum familiaris , c (undem enim effe cui Apologiam fuam pro Origene dicavit Ruffuus, quemque in Apolog. 2. contraRuffu-num notat Hieronymus, jure conjicit Miraus.) Claruit circa Ann. 401. Scripfit in Urbe Româ adversus Mathematicus librum, in quo labore Orientalium quafivit folatia Scripturarum: uti habet Gennadius de Script.cap. 28. N.E.

PAULUS, Epifcopus, cujusunicus memi-40I. nit Gennadius * , claruisse videtur circa Ann. 401. Scripfit de Parsitentià libellum, in quo legem Pernitentibus dedit, ita dolendum effe de * De seript. Peccatis, ne supra modum tristitia, immensitate desperationis mergantur. N. E.

c- jı EUSEBIUS, cujus notitiam, earmque perobleuram, eidem Gennadio debemus † Nec Patriam, enim, nec vitx inflitutum, nec xtatem † De Senpe c. 34. feire licet. Ex loco tamen quem in Caralogo fuo ei tribuit Gennadius, ineunte hoc faculo illum floruitle coniectari fas eft. Scripfit de Crucis Domini Mafferio , & Apoftolorum , ac

pra. N.E.

pracipue cerri , conffantia, virente Crucu inde-

SEVERIUS SULPITIUS, Natione 40I. Gallus, Patrià Aquiranus, genere nobilis, Pluzbadii Ageunensis Episcopi Discipulus, claruit Auno 401. In adolescentia eloquentia faculari operam dedisse, & in soro famam non incelebrem nactum , uxorem è Confulari familià duxitle faris indicar Pantinus Epiftotà ad eum primà. Vitz inftituto, ut nonnullis placet, erat Monachus, certè Presbyter Primuliacenfis. Qui Episcopum fuisse volunt, eum cum

merè confundunt. Martino , Paulino, Hieronymo, admodum crat familiaris. In fenedute ver gente, à Pelagianis deceptus poltea erroris sui pernitentiam egit ; ac perpetuo filentio linguz temeritatem expiavit. Stylus Severo clarus, facilifque; & longe fupra faculi fui genium terfus & politus : unde Ecclefiasticorum purissimus scriptor Scaligero audit. In Dialogis suis Milenariorum errorem prodit; quod observavit olim Hieronymus ",eurnque primariis Mil-* Comm. id lennii propugnatoribus accenfet.

Exck. cap.

SCRIPTA.

H Istoria Sacra libri II. à Mundi exordio ad Annum 400. deducti, circa quod tem-

pus scripti videntur De S. Martini vita liber . com Prafatione ad Defiderium.

Epiftola prima ad Enfebium Presbyterum contra amulus vertutum B. Martini. Essfiola fecunda ad Aurelium Diaconum, de.

ebita & apparitione B. Martini. Epistola sersia ad Baffinlam, focrum faam , de

obits B. Martini.

Dialogi III. interlocutoribut Gallo & Postbumiano, se mediante & judice : quorum primus agit de virtueibus Monacherum Orientalium. secundus & tertius de virintibus B. Martini. Hosce ob errorem Millennii ibi deprehensum damnavit olim Gelasius Papa, seu quisquis Decreti illius Autor , fub titulo Opufenlorum Poffhumiani et Galli.

Ad Claudiam Sererem Epifiela II. quas ex MS. Codice Collegii S. Trinitatis Cantab. defcriptas V. Cl. Joannes Battely , ejusdem Collegii Socius, ad Cl. Bazulium mifit:à quo edita funt Milcellaneorum Tom. 1. p. 329.

Epiftole V. à Dacherio primum edita, Specileg. Tom. v. p. 532. plures certé Eviffolas ad amorem Des , & contempenm Munds horsatorias * De Script. ad Sororem fuam illum scripsisse testatur Gennadius *, ac ad alios alias; que non extant. C. 19.

Ex V. Severi Sulpitii Epistolis à Dacherio editis, ultima non est Severi nostri sed alterius Severi , natione Afri, ut liquet ex Epiftola IV.

pag. 535 Carmen Bucelicum, scu de meribus Beum Pee. manee , habetur fub Severi nomine inter Chriftianos Poeras à Bignato editos in Appendice ad Biblioth. Patr. Parif. 1624. p. 579. Prodicrunt Sulpitii Severi opera , Colon,

1600. 8°. cum Drufii commentario Franckera, 1607. 8°. Lugd. Bat. 1635. 12° (cum notis G. Hornii) 1647.4'. 1654.8'. & alibi îxpiùs. Habentur & in Orthodoxogr. & in Biblioth. Patr. Tom. v1. p. 324. Uberrimos in Sulpitii Severi Hifforiam Sa-

cram Commentarios edidit Christianus Schotanus , Franchera 1664. fol. quorum prodromum , notas nempe in Heptaemeron in lucem emiferat, Franckera 1658.4".

PHILO, unde ortus, incertum est, gradu Diaconus. Incunte hoe faculo, ab Arcadii & Honorii

* In Viril Epiphane. † In voce Gr)an.

Socrat 1.4-¢-11-Socom Lt £-13. Gennad, c.

o Dialog.

P. 42-

Socrat-L6 Sozom I.c. Fallad Dialog pathm

5.EC.V. ab Honorii Impp. Sorore, (que conciamată fere nopolim propere rediit.falfife; Serapionis Dia- S.EC.V. ab In CCCC. valetudine Rome agrota deenbuit) ună cum coni beverianum Harrelens accufanțis crimi, An CCCG. aliis nonnullis Cyprum miffus eft, ut S. Epiphanium Romam accerferent, qui precibus fuis ac manuum impolitione priftinam illi fanitarem d Deo impetraret. Ad Cyprum delarus ab Epiphanio Carpathi , infulæ maris Mediterranel. ab Afiatico lirtore non longe diftancis, uti vulgo creditur 1 rectius vero mea quidem fenrentrà Carpafia Urbis in Cypro non ignobilis, Epifcopus,ob infiguem pretatis famam,ordinarus est, circa Ann. 401. Quinetiam Epiphanins Romam discodens, Eccleffe fire Conflantientis curam ei commisse utsi Clericis opus esfet, ipfe ordinaret. Hac Polybins 4. Scripfife Conmentarium in Causica Canticorum Fidem facit Suidas †. Extat quidem (ub eius nomine Larlne Commentarins in Camerca , Biblioth. Patr. Tom, 5. fed aut ejus non eft, sur admoduminterpolatus. Interim verus Philonis Commentarius, una cum interpretatione veteri, haberar MS. apud Cl. Bigotium (uti nos docet

Cafimirus Oudin.) ab eo propediem evul-

ANTIOCHUS, Natione Syrus, Ptolemaidis in Phornicia Episcopus, claruit circa An. 401. Eloquentia famă clarus , Constantinopolim profectus estarbi frequentibus concionibus ad Plebem habitis, perspicua dictione compositis, & sonorà voce pronunciatis, tantum fibi applaufum meruit;ut à nonnullis Chryfostomus diceretur t tantam etiam pecuniam, ut auro onustus ad civitatem suam rediret paulò aute exorta Chryfoltomi infortunia. Poftea ramen liri Chryfoftomo à Severiano, Acacio, aliifque intentata fe immitcuit : ac inrer acerrimos Chryfoltomi inimicos à Palladio * numeratur. Obiit anre Annum 408-regnante adhuc Arcadio Imp. Scripfit, præter Sermones plurimos , adversus avarstiam unum & longam volumen , & in enrationem caci à falvatore illumiwari Homiliam, Scripta eius non extant: Sententiolam quandam ex eo profert Theodorit. Dial, II. Framentum verò ejuldem longiniculum de Christo lancea transfolio, Autor Catenze in Joannem p. 443, aliud Acta Concilii Ephe-

fimi, part. 1, cap. 4. SEVERIANUS, Natione Syrus Gabalorum in Syrià Episcopus, claruit circa An.401. Vir in Scripturis admodum eruditus, & eloquentia caufa celeberrimus. Fama igitur ac divitiarum ab Antiocho Constantinopoli comparatarum æmnius. Postquam se in dicendo diu exercitaffet . & orationes plurimas elucubraffet , Constantinopolim venit, ubi Chrysostomum benevolum nactus, ac fape in Ecclefia concionatus, magnam fui admirationem exciravit , tantumque honoris & auctoritatis adeptus est, ut Imperatori, & Augustz familiaris fieret. Chryfoltomo verò præ aliis charus fuit, qui Ephelum proficifcens, Ecclefiz fuz curam illi delegavit. Fidem fibi commissam male przfrien Severianus, ac auditorum fludium, Joanni ablatum , torum fui juris facere annifus est. Amulatione igitur motus Joannes Constanti-

coni Severianum Harefeos accufantis crimi- An CCCG. nationibus inftigatus, illum urbe ejecit qui tamenab Eudoxia Augusta mox revocatus, Joanni , nullum non lapidem in id movente Imperatrice, specie faitem reconciliatus est. Ulcus verò starim recruduit : Inita enim cum Theophilo, Antiocho, aliifque conjuratione, Joannie depositionem totis viribus molitus est; auga & effecit. Tumultuante autemplebe, & in Joannis inimicos infurgente, fuga confulere fibi neceffe habuir. Excunte igitur Anno 402, ad Antiochiam pauperans, Porphyrium ejus loci Fpiscopum accepta pecunia ordinavita Plebe Antiochena feelus id indignata urbe mox fizgarus. Quid de eo exinde factum fit , parum

SCRIPTA, QUÆ EXTANT.

E Creatione Mundi Orazione: vi. extant D in editione Chryfolioms Saviliana Tome 7, prope finem.& in Auchtario Combefil. Parif. 1672. Hinc defumentur Fragmenta illa plurima, que in Catena Gracorum Patrumia Genefin à Francisco 7 ephyro Latinè versa & edita, Colon, 1572. exhibentur , p.2,3,4,16,17,18,24,37; 41, 46. licet ista postrema videntur potius petita è Severo quam Severiano.

In Nativitatem Christi Oracie, inter Chryfoltomi opera edit. Savil. Tom. vit. Citatur à Theodorito * fub Severiani nomine. *Dialog.4 De Sipillis librotum Otanio,

De Serpence anco Mofis Otatio. Utraque habetur inter Chryfoltomi Opera. Verum Severiani effe patet ex Theodorito † , & Damaice- + Dialogi no † , qui utramque fub Severiani nomine al- 1,3

Sermo de pace in Ecclesta CP. babiens , cum à B. Chryfostomo susceptus est. Extat Lat. inter Opera Chryfoltomi De Motte Innocentum Oracio , que inter alias Patrum Homilias ab Alcuino collectas Latinè legitur, & inter Chryfologi Sermones

De Cruce Hemilia, à Pr. Combefif. cum aliis quibuídam Chryfoltomi edita, l'arif, 1656.

SCRIPTA QUÆ NON EXTANT.

*Ermonem tolemen, Sermonem eius <8" S Ermenum telumen. Scrimmon. in I. ad Corinth-

Expeficio in Epiftolam ad Galatat , quam fe legific ait Gennadius * : Fragmentum ejus ex- * De Serlpa hiber Occumenius in Comment, in hanc Epi- 6.14

De Bapeifino , & Epiphania folemnitate li-

Expesiciones in Esistelans ad Romanos, primam ad Corinthus , & Secundam ad Theffalonicenfes, Sever. cujufdam citantur in Occumenii Catena in dictas Epiltolas. Verum an co nomine defignetur Severus an Severianits, incertum eft. In Catena Fr. Zephyri in Pentatenchuma

(edit, Colon, 1572.) citatur Sever, in Genefin pag.59. in Exedus p.143.in Numeres p.183,188,

SAC. V. ab 204, 207, in Desturonemism, pag. 212, 215 par. ne,in vicinià Blen An CCCC hic ac in pracedente Articulo manet icrupu-

> Expositio in Job , cujus fragmenta plurima rvavit Catena in Job a Paulo Comitolo atine converta.

Anastasius Sinaita 'Oleye cap.16. citat fragnentum Severiani Gabalentis in idad Coloff. 1. Queniam in ipfo inhabitat omnis plenitudo Divi-

nitatie corporaliter. Contra Novatum liber, cuius fragmentum extat apud Gelasium lib. de duabus Christi

naturis De Cruce Oraziones plures : quarta citatur à Damasceno Orat. 111. de Imag.

Porrò fragmenta nonnulla Severiani videre est apud Gelasium lib-de duab-in Christo natur-Concil.Ephelin.part.1.Turrian.de Eucharift.l.1. cap. 19. que unde desumpta fint , incertum

PALLADIUS, Gente Galata, natus Anno 368. Viginti Annos natus in exteras regiones peregrinari corpit ; ad Alexandriam delarus Isidori Prasbyteri cura se commisti , vita Monastice Disciplina instituendum, Isidorus id officii delegavit Dorotheo Afcetz celeberrimo Thebano ; fub cujus regimine triennium exegit Palladius. Anno 392. in Nitriam montem fecessit; ibique apud Archimandritas, Ar-facium, Putabastum, &c. integrum Annum asce-ticis exercitiis, & Monachis illustrioribusinvifendis dedit: & Evagrium Ponticum Praceptorem nactus est; à quo Origenismi amorem hausit, eo nomine ab Epiphanio & Hieronymo acriter non uno in loco correptus. Tandem tentationibus quibufdam lafcivis divexatus, clam Evagrio magifro In Scetes folitudinem fe fubduxit; & apud S. Pachonem aliquamdiu delituit. Mox in Thebaidis deferta profectus eft, Joann:m Abbatem invifurus,qui Epifcopatum & Afflictiones multas ei olim adfuturas peradixit. Hujufmodi ferè itinera crebro con-ficius Evagrius , totam Ægypti Regionem peragravit ; donec fplenis & florachi morbis laborans, Alexandriam à fodalibus mitteretur. Ab Alexandria valetudinis reintegrandæ ergo Palzítinam profectus est; ubi plurimos exegit annos, exempli gratia apud Innocentium Abbatem, Oliveti Presbyterum integrum triennium, Anno 400, vel 401.4 Palzifini Bithyniam veniens, Episcopus cujuidam Urbis ordinatus est. Hzc de seipso Historia Lausiaca Autor. Qua sequentur, haud ita certum est, an eidem Palladio, int tribuenda. Anno 400. circiter Palladius, Helenopolicanus Epilcopus, uud cum duobus aliis Epilcopis milius eft d Chryfoltomo Ephelum ad Autonini Epilcopi canlarn co-gnolcendam. Anno 404. Chryloflomo (cujus ille partibus constanter adhæsit) in exilium pullo, magistratuum furorem fugicas Romam contendit; & Innocentio Papa, ac Episcopis Occidentalibus Arcadii Imp. & Joannis inimicorum injusta odia coram exposuit. Mox cum latinis Episcopis Honorii Imp. literas ad Arca- pum fuific Helenopolitanum testantur (ut recte dium deferentibus remifius; in exilium longinquum ab Arcadio ablegatus est, in oppido Sye- thuntis in Cypro Epilcopus Historia Lausiaca

ne,in vicinià Biemmyum fito, cuftodiendas quò S.E.C. V. 10 militari fatellitio abductus eff, gravifimis in via An. CCCC. injuriis divexatus ablato famulo & excuffis tabellis. Relicta tandem sede Helenepolitani Afponz Epifcopum factum effe tradit Socrates *. Denique Hiftoriz Laufiacz: Autor opus *L7.c.16. id conscriptit circa Ann. 421. annos natus LIII. Vitz autem Chryfostomi Scriptor Dialogum foum statim post Chrysostomi mortem literis mandavit. Jam verò ad scripta, que sub Palla-

dii nomine circumferuntur, perveniamus, SCRIPTA, QUÆ EXTANT.

I Isteria Lausiaca , sen de SS. Patrum visis ad Lausum enbiculi Prasectum ; inde Laufiece dicta. De cà vide plura in Heraclide. Post varias editiones Latinas ex antiqua Rufini verfione, Grace primus extulit cum notis Joannes Meurlius , Lagd. Bat. 1616. 4'- Grzco-Lat. cum notis Fronto Ducaus in Antinario 1624. Tom. 11.p.893. Supplementum, cuius ope Graci Textús lacunz impleri poffint, exhibet Cl. Cotelerius Monament. Ecclef. Grzc. Tom. 11. pag. 341. qui Fragmenta etiam xi. fatis ampla in editis exemplaribus desiderata , quibus aut augestur Historia, aut suppleatur Gracus Textus, Gr. Lat. cum notis dedit Monument. Tom. 111. pag-117, 158. Hiftoriz hujus Codicem MSS. editis duplo auctiorem in instructissimă sua bibliotheca habet Cl. Vossus , quem in lu-cem aliquando proditurum sperare li-

Dialogue de Vica S. Joannie Chryfoftomi inter Palladium Episcopum Helenopoliumum, gir Theodorum Ecclesia Romana Diaconum. De Dialogi hajus Autore multa inter eruditos lis eft. Palladium fuife Historiz Lausiace autorem communis est scriptorum sententia ; quod tamen alii in dubium vocant, alii planè negant, Palmarium negantium argumentum est, quòd in Dialogo Palladius fe tunc primum Romam vidific fateatur ; Palladium verò Helenopoliranum ibi aliquot ante annis commoratum fuiffe diserte affirmet. Cui tamen responderi potest, Dialogi autorem darâ operâ nomen ac perfo-nam fuam (quod aliunde etiam patet) difimulantem, locum priorem operi fuo eo fine intexuiffe, ut eò meliùs lateret. Aut hoc dicendum erit, aut necesse est, ut cum Cl. Bigotio statuamus alium fuific Palladium, qui priori Aspunam translato in sede Helenopolitana successerit; istumque demum esse, qui cum Theodoro Dialogum Roma habuerit. Interim notatu non indignum est Historiæ Laufiacæ scriptorem Olympiadi , Chryfoftomi Diaconiffz, perquam familiarem ac Chryfoftomi Calamitatum participém fuiffe ; & ob ejustem causam Romam demum profectum effecuti ipfe teftatur †. Quid quòd non modò Georgius Alexandri. † Hift Lauf. nus, & ex co Photius Dialogi conditorem Pal. 6.144, 436 ladium vocat, nonmodò Dialogi Codicis graci titulus, & indiculus Savilianus hunc Epifconotat idem Bigotius, fed & Theodorus Trimi-

S.A.C. V.ab & Dialogi Scriptorem unum eundemone Palla-Ancocc. dium diferte facit. Verum omnia doctiorum judicio lubens fubmitto. Primus hanc Dialogum Latiné translulit. Ambrofius Camaldoleniis : cujus veriio Eugenio zv. nuncupată scorlim prodiit Venes. 1533.8". postca cum Chryfortomi operibus Parifus , alibique fapius recufa: Grace à Frontone Duczo & Savilio diu qualitum Florentia tandem invenit Emericus Bigotius, & ex vetulto Bibliothecz Medicez codice (codem , ut videtur , quo usus est olim Monachus Camaldulenfis descriptum cum verfione novà à se adornat's in lucem emiss. Paris. 1680.4°. Ex eo jam liquido confrat Ambrofium interpretem non modo Przfationem breviulculam contra codicis MS-fidem verifioni faz alfisife, fed & in Dialogi decurfu quadam pallim

de suo adjecisse.

De gentibus India, & Bracmanibus liber quem è tenebris eruit & cum versione sui edidit nobilis Anglus Edoardus Biffaus, Landini 1665.4". Ægrè mihi perfuadeo,hunc libellum Palladium nottrum autorem habere, Ex ipio opere nil certi peti potelijnisi quòd à Christiano, & slorent e adhuc Romano Imperio, scripcus fuerit. Meminit quidem Mosis cujus dam, Adulenorum Episcopi, itineris (ui ad Indiz ingressum comit is: quem suspicari fortau quis possit condem esse cum Mole, Saracenorum Epilcopo; qui ab Anno 370. claruit : & de quo multa habent socrates * & Sozomenus †. Adule enim in confinio Ægypti & Æ: hiopiæ fita est: ubi loci tunc temoris habitatle Saracenos tellatur Sozomenus loc cit. Verum de hac re nihil statuo : judicent eruditi.

Tractatum Anonymum Scriptoris enjuldam Latini de Bracmanno , hactenus in

ditum, ad calcem dicti libelli dedit idem Bif-

HERACLIDES, Gente Cyprius, Mona-Socrael.64. flicum vivendi genus in Scetenfi Solitudine fe-20. Sozom! Ctatus est , Evagrio Pontico Przeceptore usus 8.c.4 Pallad.

Tandem Conftant inopolim delatus, anno 398. faltem incunte sequenti, Diaconus a Chrysoltomo ordinatus est. archi-diaconum vocat Nicehorus † 'Anno 402, incunte fedi Ephelinz a Chryfoltomo præfectus eft; & in Synodo 1.xx. Epiicoporum ordinatus. Anno fequente , in Theophili Synodo ad Quercum habita Origenifmi acculatur una cum Palladio Epifcopo Helenopolitano, exhibitis adversus utrumque capitulis. Abfenzem judicari Heraclidem volue-ruur Theophilus, ejufq; affectz; eum infuper injuriz & crudelitatis reum facientes. Verum reverso mox ab exilio Joanne, & Theophilo à civibus C.P. fugato, evanuit ista tempe-ftas. Tandem tamen Joanne secundà vice in exilium mitto, parem & iple Heraclides fortunam fubiit ; Anno enim 404- fede fua depolitus , in carcerem Nicomedia conjectus est : nbi quadriennium tunc exegerat , cum Palladius Dialogum fuum scripfit. Quid illi exinde evenerit, non conftat. Vir erat, tefte Palladio, facularibus Disciplinis optimė institutus, & Divinarum Scripturarum admodum Scripfit librum, Paradifum dictum, fen de. S.E.C.V ab. Utiti SS. Patram. Ifte titulus in nonmillis Co. An.CCCC. dicibus Hiftoriz Laufiacz przfigitur : ac nominatim prima Historia hujusce editio a Fabro Stapulenfi , Parif. 1504. adornata, Palladii nomen non præfert, fed titulum habet, Heraclidis Paradifus. Adde , quod præfatio gemina Historiz Lauliacz przfigatur: quarum primam Heraclidis elle nullus ferè dubitat. Suspicatur igitur CL Vollius ", (cujus fententiam & "De Hiet, nos amplectimus) Hiftoriam Laufiacam ex Graclas duobus coustatam este libris, Palladii uno, al-

tero Heraclidis. Unde factum eft, ut in Codicibus MSS. neodo hujus, modo illius nomen przfcrat.

Joannes Meursus in Præfatione ad Historium Laufiacam à se editant, apud se exstititse docet Heraclidis librum alium,ita inscriptum, Actypes weit zar' Ayes me Baraularus ayior manjeur quem ex Bibliotheca Palatina ille exfcripierat. Forian aut Sovernagualen, aut Compendruse quoddan Historia Laufiaca opus istud fuerit : faltem feparatus, & nondum cum Palladii opere permixtus Heraclidis liber : immò, quod poltea comperi, ipfus est Heraclidis Paradifu qui,tefte Cotelerio †, bis in Bibliotheca † Not in Regis Galliz, actoties in Colbertina, Grace Toma Mo-MS.fub aliis nominibus habetur, in primo Cod. numen P E EST Appetres T Massague Igreis dictus, in fecundoise Agren Igia, es qui nagginers aber enfyentichenal min tertio Hagebort inquarto lengin sic Tac Bire T ayine marger T Aryun ine, 2 m An uniter Codicum istorum inspectio noffram acVoffii conjecturamnon confirmat folum fed & demonstrat. Longé maxima enim libri pars Historiz Laussacz permixta legitur. Reli-

CHROMATIUS , Patriâ, ut volunt nonnulli, Romanus, Episcopus Aquileiensis, claruit Anno 401. Circa id enim tempus, ab Anastasio Papa Rufini(qui Aquileiz tunc egit) à se damnati admonitus, convocata Epilcoporum fuorum Synodo, Origenis libros & iple damnavit: Rufinum verò adcò non damnavit, ut ad Ecclefia communionem recipere non vereretur. Quinetiam nimia Hieronymi iracundia lubinfenlus, eum per literas admonuit ut Rufinum mordacibus (criptis impetere ceilaret & tantoperè vexata inter illos controversia tandem filentio finem imponeret. Chryfoftomi caufam in Occidente ftrenuè tutabaturiquo nomine amplum ab eo elogium, & multas grates confecutus est: que videre est in Epift.Chryfoft.cz.v.Obiitle videtur cica An.416, Extant ab co scripta, Hossilia & Traffatus aliquet de ecto beatitudinibut , & in reliquem cap.v. ac partem v1.S. Marthai, edita, Bafd.1518. cum Symmachi Apologetico, Lanan 1646, in Micropresbytico Bafil.1551. in Biblioth Patr. Tom.v. p. 976. & in Orthodoxogr. p. 1191. Inter plures alias, quas (cripfit, Epiftolas, una erat ad Honorium Imp. de causà Chryfoftomi, Hanc una eam fuis literis fe ad Arcadium Imp. missi

fe restatur ipse Honorius,apud Palladium cap-3.

quam una cum pratatione totius Operis. Gr, Lat. cum notis edidit CL. Coteletius Monument-Eccl.Gr. Tom.111.p.171.

+ L.6.c. 18.

in Dial.

t Lises

peritus.

p.30

S.A.C. Vab p.30. De commonitoria ad Hieronymum Epi-An.CCCC. Itola supra diximus. Utraque interiit. Extat inter Hieronymi Opera Epifisla ad Hierenymus fub Chromatii & Heliodori nomine de Nativiinte B. Maria; & altera ad eurdem fub corundem nomine. Utramque vetò fuppolititiam elle omnes agnofcunt.

INNOCENTIUS, Natione Italus, Patrià Albanus , incunte Anno 401-Episcopus Romanus factus eft. Episcopatu suscepto, ingentes cum Orientalibus Epilcopis lites de S. Toannis Chryfoftomi caufa agitare corpit : cujus ille partes frenuè tutatus fuerat : vivum authoritate sua & confolatoriis Epistolis, quantum potuit, confirmavit : mortuum verò eximio honore ac reverentia, profecutus ett: Quinetiam (fi fequioribus vitz Chryfoltomi feriptoribus credendum (it) audita Chryfoltomi morte, Arcadium Imp. & Eudoxiam Aug. una cum Attico CP-aliifque Chryfoftomi inimicis, anathemate percutir. Verum iftam fabulam funditus diruit CL. Savilius in Tractatu à nobis ad superioris faculi calcemedito. Utut fit: Innocentius certé Chryfollomi defuncti caufam minimè defetuit : led cum Orientalibus Eoiscopis communionem inire prafracté renuit : donce Chryfo-Romi nomen in Diptycha facra postliminio reflitueretur. Anno 409. ab nonorio Imp. ad Alaricum Gothorum Regem Roma exercitum admoturum legatus est: ut ab obsidione ista inftituenda Barbaros averteret. Suecessu quidem caruit legatio; res ramen optimé ceffit Innocen-tio: qui co modo Urbe fubductus Ravenna fubflitit, & mileram fuz fedis ruinam è longinquo conspexir. Reliquum vitæ cursum Novatianis & Pelagianis impugnandis impendit; quod quidem fortiter effecit, Urbe fugatis ptioribus; erebtis Epistolis, Synodis ae Decretis damnatis postremis. Permisise Innocentium, ut imminente jam Roma Alarico Gentiles prifcos Ritus & Sacrificia clam peragerent, conficta est

* Lib.y. tLA.C.7. * L7-c-9

2 Zofimo * calumnia. Zozimo scriptori Ethnico, opponi poffunt Socrates † & Sozomenus *, qui Roma obfidionem, & Ethnicorum molitiones narrantes, rem plané taceut, id nequaquam facturi si crimen ejusmodi admissifet Innocentins,quem Secte Novatiane odium ipiis invifum reddiderar.Obiit (non Anno 417.die v.Cal. Augusti, quod vulgò creditur) sed exeunte Anno przecedente, die xxi. Decemb. ut contendit Papebrochius.

SCRIPTA

E piffela xxxxv. ex quibs 23. priores Magde-burgen(es, Tilemannus, Offander, Fulco, aliiq: fpurias effe contendunt, defumptis argumentis à flyli barbaric, ab ineptis Scripture accommodationibus, ab erroribus fidei multis, ab erratis chronologicis, & à memoratis ritibus ecclefiafticis, qui nondum in Ecclefia obtinuerant. Eandem & tribus sequentibus Epistolis cenfuram appoliait Eralmus. Certè plures ejus Epiftolas exnotis chronologicis suppositionis multum fulpectas effe iple Papebrochius * inEpiftolæxxviji. & xxix, viz. ad S. Joannem, S.E.C. v.a. & ad Clerum CP. Grace & Latine habentur, ex. An.CCCC. Nicephoro desumptætertia etiam,num. 30. ad Arcadium Imp. ex Georgio Alex. spuria, de qua plura vide apud Savilium tractatu ci-

POLYBIUS, Epiphanii Discipulus, & individuus itinerum comes ejusq; ut ctedi par est, Diaconus. Illum enim Romam ab Honorio accitum, ut gravi morbo laborantem fororem fanaret, comitatus eff;atque Anno 401. Conflantinopolim profecto adhæfit eidem inter navigandum morienti adfuit,& extrema mandata excepit.Polybio enim obiturus Epiphanius julit, ut quamprimum appeller et Cyptum, confcens à na-ve superiotem Thebaidem peter et. Paruit iste, ac postquam Epiphanii corpus in Ecclesiam Constantiensem intulisset, & septiduum propereliquias commoratus effet; ante supre mum Epiphanio munus perfolutum Thebaidem contendit; ibiq: integrum annum degit: quo exacto, ab He-racleone, Ægypti Prælide. Anno 403. (altem incunte proximo, Rhinocurorum Epileopus factus est. Plura de eo non liquent. Scriplit Epiphanis gefta pofferiorem vica parsem, atque obituia

cefierens, quà Epiphanii exequias ab co tibi defcriptas mitti rogat. Descriptio ista Latine extat ad calcem Polybii. Priorem Epiphanii vitz partem (cripfit Joannes; & ipic eriam Epiphanii Discipulus ac comes. Extat utrialque opus, plurimis fabulis refertum, Lat. ap-Surium Mail x11- Gt. Lat. inter Opera Epiphanii Edicionis Petaviana

complexa of Epifelam ad Sabinum Epiphanu fuc-

Tom.11.

MARCUS, primò quidem librarius, pulchrè seribendi (uti de seipso testatur) callentifimmus : poftca Porphyrio . Gazenfidemum Epitcopo, Hierofolymis religionis ergò commoranti, iu famulitium afcitus est. Vixit Anno 402. Primò quidem à Porphyrio Theffalonicam millus, ut bona fuz divenderet, in pauperum ufum mox eroganda : deinde ab eodem, Episcoco jam facto, Gentilibus Ecclesiam Gazeulem inteftantibus, ad Arcadium Imp. Anno 398 legatus , literas etiam ad Chryloftomum scriptas perlaturus; quibus ut negotium ifiud iple promoveret , ab co postulavit Potphyrius. Anno 402. Porphyrium candem ob caufam Conftantinopolin profectum comita-tus eft: ei ad fupremum ufque vitæ diem fa-mulatus, Diaconus ab eo factus. Extat ab eo scripta Visa Perphyrii , Metaphrastis autem in terpolationibus aucta Lat. ap. Surium Febr. XXVL

AURELIUS PRUDENTIUS CLE. MENS, V. C. Genre Hifpanus, domo Tarraconenfis, aliis Cafaraugustanus, natus est Anno 348. Juvenis adhuc eloquentia forensi operam dedit,ac causas satis inique egir, vitiis frana laxavir miles etiam Palatinus factus, caffra fecutus est. Virà tandem in melius commutatà, bonis literis, pracipue verfibus pangendis incubuit. Claruit Anno 405, quo l'rafationem

Kafe-

* Catal. Rom Pou (if.p. 61.

genue fatetur.

SEC-V. ab Kadqueenin scripfit. Plurima Poemata vario

Pfychomachia, five pugna vitiorum & virtu-

Cathemerinon, five Hymni manibus diurnis

achienibus convenientes. Aporheofis five de Divinicate.

Hamartigenia, five de Origine Peccaterum Pereratio, five Orasio ad Denns libelli iftius calci apposita spuria videtur. Contradicit enim Odz 7.Kadapue dicendo, Non pefer beara in regione. demnos,&c. Dichum impium, & Prudentio indig-

Contra Symmachum ac vettrem Deurun Gentilium cultum libri 11. Hos libtos Comentariis eruditis explicatos feorfim evulgavit Isaacus Grangeus , Vindocinensis , Parif.

1614.8". Arfley ain, five Enchiridian Ves. et Nov. Temens , quod înb Amoeni cujuldam, oblicuri admodum Poetz, nomine edidit Fabricius, Balil. 1564-4°. & eidem afcriptum habetur, und cum Acrofrichide quadam ad Leontium, Burdega-Iensem Episcopum, in Appendice Bigneani, Pa-* De Scripe rif.1634, p. 703. Verum præter Gennadium *, capas. qui Prudentio diferté aleribit , nultis id ei-dem afferit Gifelinus in notis fuis ad Pruden-

Prudentii Opera prodierunt primum cura Al di Manutii, Venet. 1501 deinde inter Poetas Christianos Lugdani 1603. Antverp.1564. cum notis Pulmanini & Gifelini in Appendice Bigneana p.461& in Bibliotheca Patr. Tom-5.p.990.Omnium verò Commentariis ornata, cura Jo. Weitzii, Hanov.1613.8. quz priores editiones lon-

ge superat. Denique cum notis docussimis Nic. Heinsti Amfiel. 1667. PELAGIUS, Natione aliis Gallo-Brito, aliis Scotus five Hibernus, revera Britannus, ex citeriote Britannia, quam hodie Cambriam, five Walliam dicimus: Patrio nomine Mergan, seu Marigena dictus ; unde & Pelagii nomen ei adhetit. Monachum fuiffe facile concedimus: Collegii vero Bannochorensis fuise Abbatem, & duo millia Monachorum fub regimine fue habuisse, & exinde postea à suis in exilium pulsam; denique Academiz Cantabrigiensis fuille alumnum ; nuda videatut Ranulphi Cestrensis, Joannis Tinmuthensis, Nicolai Cantilupi, Caii, Balei, aliorumque fomnia. Excunte faculo quarto, faltem incunte quinto, Rom ut videtur, se contulit : ubi Melaniz & Rufine familiaris factus, & ab iis propinata Origenis dogmata pleno ore haurlens, atque in pejus augens, hærefin novam condidit, quam citca, vel potius paulò ante An. 405. in vulgus diffeminare corpit; ea tamen usus fraude, ut Catholicam præ se serret speciem ; quamque teipsa docuit, verbis negavit, hæresin. Et certé hæresi diffeminata circa hoc tempus famoium fuiffe vel exinde patet, quod Chryfoltomus † Arabiffi in Armenia exul agens, data ad Olympiadem

Anno 408. vel fequenti , Gothis Italiam deva- S.E.C.V. metrorum genere , flylo fatis eleganti veflantibus, Roma egreffus cum Cedelito Difci- AscCCC,
nufto, licet in lis finnt cue linguar Romanae
pulo in Siciliam ie recepit a uba biennio vel
cafitata vix ferat , condiditi e que bodie eztriennio commoratus , Anno 41s. in Afgicam tranimeavit, ac Hipponem appulit. Anno icquenti, in Collatione Catholicos inter ac Donatistas Carthagine habita illum præfentem se vidifie testatut Augustinus †. Exinde citatim † Degel properans, Ægyptum profectus eft, Monafteria ibi fita invifurus. Ex Ægypto Palæftinam petiit; ubi Anno 415. veteratoriis artibus apud Joannem Episcopum Hictofolymitanum, fruftra eum acculante Orosio, gratiam inivit; & Synodi Diospolitanz Patribus facum fecit, Objecta enim fibi ab Orofo hateseos capita

partimnegando, partim emolliendo, Synodi cenfuram evalit, & Catholica communione dignus est pronunciatus. Anno sequenti à Conciliis Carthaginensi & Milevitano, uti & ab Innocentio Papa hatescos damnatus est. Eandem ei Anno 418. notam inufictunt Zofimus Papa, & Concilii Africani Patres. Quinetiam extat Honorii Imp. rescriptum ad Præfectum urbis codem Anno datum, quo Pelagium, Cœlestium, corumque secturios Roma expelli jubet. Eodem circiter tempore Theodotus torCo Episcopus Antiochenus, habità in Oriente Sy- nic cap. p. nodo, l'elagium diu tergiversatum ac varias nectentem tricas, Episcoporum judicio Hierosolymis accitum fiftit, ac hærefeos manifeste convictum damnari curat. Quid illi exinde factum fit; ubi loci degetit; quando, vel quo mortis genere extinctus fit, minime conftat. Vir etat mi-

to ingenii acumine, & meliorum litetarum scientia prædicus; vitæ insuper sanctimonia, & illibatà morum integritate conspicuus. His ptecipue Machinis , doctrinz (c.fama , & pietatis specie, tot tantosque dogmatum sporum Discipulos fibi contraxit : neve quid fraudibus fuis declict, errores suos, quotics eo nomine reus ageretur, nunquam non diffimulavit i faltem fe non propriam, led aliorum, fententiam in mediumproferre præ se tulit. Hæresin illius quod attinet fumma huc ferè redit: Peccatum originale funditus fultulit , docens Adami Pecontum foboli ejus non imputari : unumquemque e contra in eadem, qua Adam creatus est, voluntatis perfectione nasci:mortem temporalem nos subire non ob Adami lapsum, sed ex natura necessitate : baptismum denique originalis peccati remedium non esse. De gratià nec idem semper sensit, nec dixit. Primitus omnia naturz tribuebat. Postea a Catholicis convictus, mutato nomine, sententiam tamen non mutavit. Per gratiam enim potentiam natura à Deo creatz, ic. rationalem voluntatem, intellexit. Gratiam Christi nihil aliud esse voluit, quam doctrinam ejus & exemplum:omniaque virtutis officia, ipía esiam pomitentiz & ad Deum conversionis primoedia, a nobis fine particulari auxilio divino impleri posse; adeò ut si gratia divina admittenda fit , inter utilia folummodo, non autem necesfaria numerandam esse. Liberum arbirium eò usque ampliavit, ut hominem fine peccato vivere polle, totique Dei legi ad amulfim arisfacere cenferet. Hornines, plerolque faltem, non gratiz diving beneficio, fed propter

Ep 16.1d ymp.

Epiftola, Pelagii lapium vehementer deplotet.

9.EC.Vab

operum faorum merita justificari, & ad vitam zternam prædeftinari contendit. Juramentum denique omnino illicitum este docuit ¡&c divitibus aterna falutis spem ademit. Scripta ejus lequuntur.

SCRIPTA, QUÆ EXTANT. E Xpositionum in Epistolas Panlinas libri XIV. ante capram à Gothis Romam scripti, quo-

rum meminerunt Augustinus non uno in loco, He ef # Divin Left. can 8.

Marius Mercator * , Autor Przdeftinati † , & Caffiodorus *. Eo(dem effe , qui fub Hieronyma nomine feruntur, & inter illius opera exrant, fentiunt Vossius, & ex eruditis quamplurimi. Aliam amplexus eft fenten:iam, quam in Biblioth Theol. MS. pluribus perfequitur CL. Utferius. Verba ejus fubnectere forfan non erit inutile. Sicigitur ille p. 174. " Breviorum in " Paulinas Epistolas Annotationum tres diver-" fl-Codices Caffiodori temporibus ferebante tur ; tres item nostris. De prioribus vide " Caffiodor. Divin. Lect.cap.8 Similiter & noe Aris temporibus (præter Haymonem, & reel centiores) tres antiquioris not a feruntur Co-" dices nominibus nieronymi , Primafii, & Se-" dulii. Qui nieronymi nomine hodie circum-"fortur, Codex Pelagii harretici à nonnullis effe " creditur; & ab aliis idem cum eo, qui Gelafii " olim nomine ferebatur, & a Caffiodoro pri-" mo loco commemoratur. Ego potius illum à se Caffiodoro commemoratum Pelagii fuiffe ef existinuaverim; (ipfius enim nomen passim " non pratulisse ex illa ugustini citatione cap. "16. de gest. contra Pelag. colligitur; in qui "illud Dicuntum observandum) hinc verò po quem nos habemus, ex Pelagii, nieronymi,& " Primafii explicationibus à posteriore aliquo

" ut contraria dogmata (Pelagiana ex hareti-"co, & orthodoxa ex Hieronymo & Primaño " haufta) paffim à se commista fuisse non ani-"madverterit, Hinc in Epift, ad Rom, eap, xt. " Fidembonitate Dei conferri legimus; atque "alibi (zpiffmè (nullibi certè apud quenquam "Veterum (zpiùs) liberà Dei gratia & foli fi-" de nos juftificari. Que cum à Pelagiani do-" Étrinà maxime abhorreant, argumento funt " cos falli, qui integrum opus l'elagio tribuca-"dum exitimant. Id quod ctiam tria loca " ex Pelagii Commentariis adducta ab Augu-" stino lib. 2, de Peccae merit, & remiss, cap. " 2, 3, 5- plane evincunt : quorum nihil in no "ftris codicibus haberur. Quz enim Vollius "

4r compaginatum effe, adeò nullo cum judicio,

*Hift.Pelag-"hic loca producit, huc non facere ipfa loco-"rum ab Augultino ex Pelagio, non fecundum "fententiam, fed fecundum ipfa verba, cita-" torum collatio manifestum facit. Quibus ad-" de, Pelagii Przfationes & Argumenta in Epi-

"folas ab hifee, quos habemus, Commentariis "Polas ab mice quirs nascunas commentaria in plane abefic. Ex Pelagiana , qua "paffimoccurrunt, dogmata, (illudque imprinais in Rom viz. Infantini, qui de Adam per «traducem aiferant ad nos venire peccarum)

"tum cirationes superius ex Augustino , & de " merit & remiff. pec. 1.3. e. 13. de geft, contra

"Pelag. c. 16. & libro Canonum Cottoniano S.E.C. Vab "produciz , demonstrant. Potissimam verò AnCCCC. "partem ex B. Hieronymi Annotationibus "brevistimis (à Cassiodoro commemoraris) 4 effe compactam,& nomen illius antiquissimis "Gothicis exemplaribus prafixum oftendere "videtur; & Prafatio ad Heijodorum, de qua

" tamen acris illa habetur Eralmi cenfura, l'ra-" fationem addiderat, nescio quis, ad Heliodo-"rum Hieronymi nomine, vchementer inful-"fam & infantem. Walafridus etiam Strabus in 6 Glofsi Ordinarii Hieronymi nomine paffim " eitat , quæ hic habentur : & semel,ut viderur, "iple Sedulius. Ita enim apud illum in 1. Cor. " v11.legimus: aliter , ut Hieronymus exponit. "Si quis, hoc est, quisquis homo, super virgi-" nem, hoc eft, carnem propriam fuam, quid vult es spie homo, id est , virguitatem an Conju-"guare,quia liberum arbitrium habet. In quam "fententiam in Commentariis hisce ita legi-" mus ad hune locum. Non parentes dicit virgi-44 num filiarum, (neque enim potestatis illorum "elle potell propolitum alienz continentiz) er fed unumquemque habere proprie camis ar-"bitrium eam incorruptam fervare. Hactenus "Ufferius Aliam prorfus ab Ufferio Sententiam fovet Garnerius, qui Commentarios hofce unico Pelagio deberi,& a Calliodoro fordibus hareticis olim repurgatos, omni Pelagianismi labe prout nunc extant immunes effe contendit.

Append. ad Differt. vs. ad par. s. Operum Maris Merc.p.357 Epostola ad Demetriadem de Virginitate, que incipit, Si fummo ingenio , Anno 413. fcripta. Habetur inter opera Hierouymi & Augustini, utrique falsò adicripta, illi eriam ante Bedz avum, qui annotatiunculis quibuídam fraudem de-

texit Libelm Fides ad Innocentium Papam , una cum literis spillus Anno 417. & Zofimo fucceffore Innocentii receptus codem Anno . & cum literis in Africam directus. Litera quidem interierunt : Libellus extat tum post Zofimi Papa ad Africanos Epifcopos Epiftolam Concil. Tom. 13 p. 1563. tum inter Opera Hieronymi Tom. 1v. p. 98, sub titulo Explanationis Symboli ad Damafum Hieronymo olim aferiprum fuifie vel hine patet; quod a Carolo M. & Concilii Francofurtenfis Pattibus fub Hieronymi nomine, dempto Epilogo, tota intexatur Capitulari de non adorand. Imag. 1. 3. c.t. Epifiolz Argumentum & Fragmenta videre eft apud Augustin. lib. de gratia Christi cap. 30, 34, 35, &c. item lib. De pecc. orig. cap. 17. 18, 19.

SCRIPTA, QUE NON EXTANT.

D E fide Transeatis libri 112 ante herefin fuam diffeminatam scripti: Pelagium de Trinitate recté fenfifie patet ex Libello fidei

Liber bedogin , fine honefterum Sermonum de alluali conversatione; five liber Teftimoniorum, in quo ad Cypriani exemplum è S. Scripturis fententiarum capitula collegit. Que capitula Pelagio ex hoc libro fint objecta, docet tum

P-11

SEC. V-ab Hieronymus Dialog-adv-Pelag.tum Augustinus MCCCC. de gelt. Palzilin. eap.2,3,4,5,6. Epiftola nd Viduana duz : una confoincerin, al-

tera exbertaeeria: bina Fragmenta exhibet Hieronymus lib-z, contra Pelag, totidem Mercator in Commonit, unicum Augustinus lib. de gest Palzft.c.6.

De Libero Arbitrio libri Iv.circa An. 416-scriti, Hieronymi Epistola ad Ctetiphontem , & Dialogis contra Pelagianos tribus, oppoliri-Horum fragmeura pastim profert D. sugustinus lib. de gracia Christi, cap,4,7,10,18,28,29,39,43.lib.

peec.orig. cap.13. De Nawraliber, cujus meminit Augustinus Retractus, cap. 42 data verò operà tefutavit libro de Natura et Gratin ubi plurima Operis Pelagiani fragmenta reperire est. Ea in unum collecta dedit Garnerius Append.ad par.s. Ope-

rum Mercatotis, p.347. Epoftola ad Paulinum, & alsa ad Confinctium. Utramque memorat Augustinus lib. de Granis Christs, Epistolæ ad Augustinum dux. Defensio fidei fue ad cundem , Epitlola ad Presbyterum quendam amicum de rebus Diospolitanis. Singulas hasce quatuot Epistolas memorar idem Augustinus lib.de gest. Palæstin. cap. 26,30,32. Plures certé Pelagius conscripsit Epistolas qua

Alia quadam Pelagii opulcula recenfet Ba-*Cent.1.c.jt. leus *, à Vereribus ne semel quidem memorata , adeòque meritò in dubium vo-

canda.

406.

cap.te

VIGILANTIUS, Natione (non Gal-* De Script, lus , ut habet Gennadius *, fed) Hispanus, Patrià Caligurritanus, demum Ecclesia Barcelonenlis Presbyter; claruit adhuc Anno 406. Reliérà Patrià, Italiam petiit, S.Paulinum, quocum Barcelonz agente amicitiam olum inierat, invilurus ; inde Hierofolymam profectus est , Hieronymo per Paulinum literis commendatus. Anno igitut ecexciy, una cum Hieronymo præiens adfuit terræ-motui , quo concutta efi Hierofolyma A Palæstina recedens, subinfenfior jum factus Hieronymo, in Ægyptum defcendit, arque alias regiones peragravit, Hieronymum ubique Otigeniimi infimulans. Tandem in Galliam delatus dogmata fua propalare cospit, & Barcelonam, ut videtur, redux,inpace obiit. Damnatum tamen ab Ecclesia Romană fuiffe narrat wieronymus. Hzrefes criminaque ei objecta quod spectat , hujusmodi feré erant : Martyrum reliquias cultu aut veneratione nimià afficiendas non effe ; & miracula anud ea fieri folita damonum praftigias credi pode: non magis corlibatum quam conjugium Clericorum Deo gratum effe ; ncc velle pracepea Christi, ut quis facultatibus divendicis fimul & femel omnia fua pauperibus clargiatur : lucernarum denique in Ecclefiis accenfarum ritum,& vigilias crebrò obfervari tunc folitas improbanda effe. Has ob caufas acrem cum eo litem exercuit wietonymus; qui cum joco Dermitantimo vocat, & hareticorum pellinium pronunciat. Utcunque verò exardescat Hieronymus, certum est, ipsomet etiam fatente, Vigilantium post exortam etiam con-

troverfiam ab Epifcopo fuo communione Ca- 5 & C. V.ab tholica non indignum effe habitum. Scripfit, An-CCCC. inquit Gennadius, zelo quidem religionis ali-

qua ; & in his exposuit pravo ingenio ferundam Danielis visioness. Idem forfan opus innuit Hieronymus † fic Vigilancium infectatus: Inter † Epifleys. cazeras quippe blashemias, quas ere jacrilego prosutesti, aufus es dicere Monsem, de que abscrifus est en Daniele lapis fine mnnibus, effe Diabelum, & lapidem Clruftum , erc. Quicquid autem scripferit,

nihil hodie superest. ATTICUS, Sebaftez in Armenia natus ab incente atate in Monastico vivendi genere, Sociat. 17. a Macedonianis inftitutus, poltea virilem ingreifus ztatem ad Ecclefiam Catholicam fe 6-197transfultt. Ecclesiæ Constantinopolitanæ factus Presbyter, ex iis etar, qui Chryfollomo infidias firuxcrunt : denum mortus Arlacio,pofi meniem quartum, menie Martio Anni 406. Constantinopolis e piscopu sordinatur, vivente adluc Chryfolto.no.Ob iniquam Chryfoltoms damnationem, ejusque sedem occupatani, quodque ipiius jam mortui nomen in Diptycha restituere recuiatet, Epi coporú Occidentalism communione exclusus est;nec priùs admissis, quam cum post plures Annos Viri fanctisimi nomen in facras tabulas retulifler. Obiit Anno 427. Vir ptater magnam, our in illo fuit-eruditsonem,pietate, & prudentià celeberrimus ; in rebus agendis famina dexteritatis, ad firuendas atque evitandas infidias folettiffimus:moribus blandus, mitis, placidus, & ad pauperes fublevandos paratifimus:in legendis Veterum fcriptis multum opetis & temporis poluit; in concionibus f. equens, que tamen ejulmodi non lue-runt, ut ab auditoribus vel plaulu exciperentur,

vel (cripcis mandarentur. Extat Epifiola bene longo ad Cyribam Alexandrinna de Chrysoftomi nomine Diptychis à se retistuto, apud Nicephor. Hift. Eccle [lib.14.cap. 36 altern estam breviuscula ad Culliopium Eccleba Nicena Freibyterum fetipta , cum pecuniam in Nicenorum pauperum suppetias trans-

mitteret, apud Socrat.l. 7.6.25. Habetur etiam Fragmentum aliquins ut videtut, Homiliz in Natalem I omini, tertià vice re-

petitum in Concilio Ephelino, Concil. Tom 111. p.119,517, 849 Aliud ex Epistola ad Empfychium habet

Theodoritus Dialog. 11-p.110. CÆLESTIUS, malè à nonnullis Calefti-

mar appellatus,gente,ut volunt †, scotus,id eft, † Viler. de nibernus, & Solomonis Cornubia Ducis confanguineus. Verùmutrumq; incertumeft.ld ma- 1:5, 786.ex gis certum quod ex Marii Mercatoris autori- pro rate constat, eum nobilem natu fuisse, ac raro Hier Com natura vitio à matris utero Eunuchum : & in in Hier.la 1 Scholasticorum Auditorialium classe Roma nicaconstitutum causas non incleganter egise. Claruit ab Anno 407. Ab incunte flatim faculo Pelagium Romz docente n audivit, & ab co acceptas pellima hareleos faces totos pectore imbibit-anno coccviti-vel coccix. Pelagium in Siciliam, acdeinde Anno cccexi, in Africam, co-

mitatus eft: & ab eo in Orientem festinante hic

S.E.C.V.ab loci relictus, dogmatis Pelagiani virus fire-As CCCC. nue propagavit ; ac plurimorun Clericorum gratiam doctring & pietatis famă fibi conci-liavit: adcò ut Presbyteratis dignitatem po-flulare non vereretur. Verùm Anno ccccxii. a Paulino B. Ambrofii Diacono apud Aurelium Epilcopum Carthaginensem hareseos accusatus eft : coactaque Synodo, cum Pelagiana dogmata damnare recufaret, communione privatur. Ifte confeitim ad Episcopum Romanum appellans, relicta Africa, Ephelum conrendit: ubi veteratoriis artibus Presbyteratus dignitatem adeptus eft; & exinde,tanquam ex arce,harefin Pelagianamper Aliam, Rhodum, ac vicinas infulas, longe latéque diffeminavit, tanto animi fludio, tanto fuccessu usus ab illo Pelagiani etiam Colofiani appellati fint; atque ipfe deinceps quafi Sectar Princeps eandem in Synodis omnibus cum Pelagio fententiam fubiret. Anno eccexvi.exeunte, Constantinopolim profecus est, exinde, detectă pravitate, ab Attico Patriarcha mox detrufus. Romam igitur Anno eccexvii. recta petens , Zofimi Papa gratiam captavit, & obtinuit: adeo ut Papa datis ad Epifcopos Africanos literis eum maximopere collaudaret, & laram ab ils Anno eccexii.fententiam in maturius examentevo cari mandaret. Anno autem sequente ab Afris rei veritatem edočius, habita Roma Synodo damnavir Cozlestium; quem edicto etiam eodem circiter tempore conscripto, Urbe totoque Imperio Occidentali expelli justit Honorius Imp. cumque Præfectorum Urbis negligentia abusus Coleftius in Roma moras adhuc necteret, Anno eccexx , alio rescripto decretum renovavit, Fugatus igitur Cœlestius in Oriente deinceps delituit, modò apud Theodorum Mopfuestenum commoratus, modò apud Sifinnium & Neftorium; Epifcopos CP. caufam Pelagianam pro virili satagens. Et illum quidem frustra tentavit; hunc vero licet errores ejus palám in Ecclesia damnantem, faventiorem sibi expertus eft,& ab eo literas ad Pontificem deprecatorias mcruit. Anno cccexxix.oblato ad Theodofium Imp. à Mario Mercatore contraeum Commonitorio, iuliu Imperatoris Urbe CP. extrufus est;& sequente Anno à Cœlestino Papa in Synodo Romana damnatus. Anno eccexxxxx, oblato ab codem Mercatore in Synodo Ephelina Commonitorio, perlectifque Roma millis à Cœleftino contra Pelagianos Actis, cenxxy. Epifcoporum (ententia,unà cum Juliano, exterisque sectz complicibus, Anathemate per cuffus est. Nulla deinceps illius apud Veteres habetur mentio: five mœrore animi flarim contabuerir, five in perpetuum fecellum fe fubduxerit.

SCRIPTA

Onfessio Fidei Zofino Papa oblata que cum Pelagii Libello Fides ealdem ut plurimum fententias, eadem quinetiam ferè verba, habet communia, Inregra extat inrer S. Augustini Opera, variis dispersa locis. Parsmajor eadem est cum Sermone exc.de Tempere, resetto procemio: reliqua partes habentur lib.de Pecc. Orig. cap. 5, 6, 13, Divifa membra in unum collegat ac Confessionem integram edidit Garnerius in S.E.C. Val Appendice ad part. 1. Operum M. Mercatoris AnCCCC.

Epifiela ad Chrices Romanes fua pareis, Anno ccccxv1111 [cripta, quam Anonymam in Africa circumlatam Juliani effe male conjecit Augu-

ftinus,qui ex ea quamplurima adducit fragmenta lib-1 od Bonifoc. Ea in unum collecta exhibet Garnerius, ibid.p.318-Ad Parentes Epiftola, five libelli 111.ad virtu. cembertaters, ab co.adhuc adolescente de Mo-

nafterse, live vità Monafticà (cripti; quos magno-* De Script. perè laudat Gennadius *. Ad Zofimum Papam Inbellan, quo infantes peccato originali obliricios elle negavit. Fragmen-

ta quadam illius adducit Augustinus Ilbro de Peccaio Orig. Cap. 2,5,6,22. Definitionam liber, cujus meminit Augustinus init libri de Perfectione justitiz contra Cœle-

ftium-cum tamennon Cœleftii, sed ex discipulis illius cujufdam fuiffe arbitratus est;integer habetur in dicto Augustini libro, Libellas sa Carshaginensi Concilio oblatus; quo

tametli peccatum originale negaret ; recte tamen confessus est per Baptismum Christi etiam parvulorum fieri redemtionem. Istum memorant Concilii Carthaginensis Patres Epistola ad Innocentium. Liber centra Peccaram Originale ante An-

ccccv113-scriptus: cuius meminit auctor Prade. . finer.lib.1-Hzref.88 Essfiela ad Scotarios suos Romz agentes contra Clerum Romannm : extant laci-

niz aliquot apud Augustin. 1. 1. ad Bonifa-Porrò Augustinus, lib.de gest. Palastin.cap.13, 14.17,18 citat ex libro quodam Coleftii capitula , 1, 3, 5, 6, 7, 10, 12, 13. ad quæ Pelagius

in Diospolitana Synodo respondere coactus cft. Denique Lovanienses ei tribuunt Epistolas duas, que inter Hieronymi Opera reperiuntur, unam de Scientia divina leva , alteram de duobus filest, frugi et luxuriofe, que incipit, Omnium quidem de Scripenris questionum. Constat quidem à Pelagiano quodam Epistolas hasce scriptas effe : verèm cur Cœlestio præ aliis tribuantur, nulla Lovaniensibus przstó est ratio. Sunt & qui Pelagii Epistolam ad Demerriadem ex codicum nonnullorum fide Cceleftio afcri-

THEODORUS, genere Syrus, ortu forfan Antiochenus naralibus illustris in Rhetoricis Libanio Sophifta, in Theologicis Diodoro Tarfensi & Carterio, magistris usus est: quo tempore Joannem Chryfostomum sodalem & condiscipulum habuit ; cujus fuasu primò quidem monalticum & Philosophicum vivendi genus amplexus eft,postea verò, cum nondum vicesimum atatis annum attigerat, Hermiones cujustam amore ductus, ad vitam facularem rejuidam amore ductus, and vitam incumatein re-diit-Scripta tamen duplici Paranefi Chtyfofto-mus eum ad priorem vivendi rationem revoca-lym ass vit. Factus deinde eft Ecclefiz Antiochene Acta Concil Presbyter, (eundemenim fuific Theodorum V.Collars. Mopfuestenum, & Theodorum Antiochenum,

cuius

S.E.C.V.ab cujus totles apud Gennadium , Photium, & in menta plurima habentur in Catena Graca in S.E.C.V.ab ABCCCC. Catenis mentio, extra omne dubium ponit Photius) ac postea Mopsuestiz in Cilicia Episcopus; & aliquamdiu Nestorium & Theodoritum auditores habuit. Claruit Anno 407: quin fi mortis ejus tempus tecté allequar, jam an Anno cccxcs1. Episcopatum tennit. Obiidic enim videtur Anno 428:poftonam Ecclefiam Mopfueltenam per xxxvi. Annos gubernätfet. Varia de illo feruntur judicia, laudaturab his, culpatur ab il-Its Area inquit Sozomenus + & Flagor Bigarangel T aller ir autorac, ferienes es il Dinarious inario dinespur Ver tum in facru liseru , tum in reliquis difei-

plants Rhesorum & Philosophorum non mediocriter. eradium. Theodorito ; marac all instantac allaren-AG- , B mires & Quant G- ingenties in servine. Totals Ecclefia doller, & qui adversas onnes Harericarum cateryas frenue decereaves. Subdit infum toto vita tempore contra phalangem Arii atque Eunomii afidue dimicaffe; & Apollinaris turmam latronum more infidiantem profligaffe, ovibus autem Chrishi optimum pabulum ptabuille. Mortuo autem Theodoro , doctrina & feriptaejus ob male fana, que fovere videbantur, dogmata, non modò ab Acephalis reprehenfa funt averum & ipfe und cum libris a Quinti Concilii Patribus damnatus ethquz res gravifimarum in Ecclefià turbarum caufa atque feges exitirit. Multis undique conquifitis argumentis eum defendere sategit Vigilius, que in constituto iftius videte eft. Facundus etiam Hermianenfis An, pxt.v11.fervente adhuc controverfia, pro defensione erium Capitalerum libros x11. aliumq; postea contra Mucisnum scripstrin his Theodorum tanquam hominem Catholicum omni quo potuit iludio defendit, coacervatis pluribus S.Patrum teltimoniis existimationem ejus fartam tectam tuetur, quadam ipfins dicta excufat, alia emollit, & commodo fenfa explicat,quædam ab adverfariis truncata, interpola ta, vel in alienum plane fenfum detorta effe oftendit. Denique injugum effe,ut qui pro Epifcopo Catholico habitus fit, & in Ecclefiz pace diemobierit, plulquam integro poli mortem faculo, velut Hareticus anathemati fubjiceretur. Postremo illud observatu non indignum est, quod tradit Gtegorius Magnus * , Sozomeni

(pro quo Theodoresi legendum effe nomenrectè monet Valefius) Historiam Ecclefiasticam ab Ecelefià Romana ideò non recipi, quòd Theodorum Mopfueftiz nimium laudaverit, atque ufque ad diem obitús fui magnum Ecclefiz Doctorem fulfe perhibuerit.

SCRIPTA

S Intolam free Expositio Fidei: Extat Graco-latine in Actione fexta Concilii Ephelini, Concil.Tom.111.p.678. Latine inter Marii Mercatotis Opera ex ejusdem versione ante An-num cccext. facta Reliqua illius Opera interierunt: plurimorum tamen tituli & fragmenta fuperfunt. Videtur (cripfife Commentaries in omnes S. Scripturz libros; ex his quotquot & Veteribus vel Recentioribus memotatos invenire potuimus, hic fequentut.

Commentarii in Pentasenchum; quorum frag-

Pentateuchum à Ft-Zephyro Latine versa. Com. An CCCC. mentarii in Genefin tomum primum vzz. libros complexum memorat Photius *: In quo Hifto- * Cor. 15. ticum ubique ac literalem fenfum millis Allegotiis, sectatum esse Theodotum, ac Nestorianz Harcícos femina paffim immifenific notat. Fragmenta quindecim inde, ut videtur, defumpta, extant sub titulo libri de Creatura collatione

quarta Synodi quintæ. Consumeraris in Pfalmer, quorum fragmenta pallimoccurrent in Graca Catena in Plalmos, quam Latine edidit Daniel Barbarus. Ex iis etiamquatuor excerpta reperiuntur Latine in Vigilii Constituto Conci Torn.v.duo in Collatione quarta, ac totidem in quintà Concilii quinti, tria ad Píalm. 44- habet Facundus Her-

mianensis, lib-o.c.t. Commonarciin Samuelem, Johnn, Ecclefiaftem, & quarmer majores Propherasquos apud Gentiles fuos (uti & plures alsos I heodori Commentatios) extare prodit Hebedielu. Sane multa Theodori volumina in Chaldeam linguam vetla

effe teltatur Liberatus *. * Breviag. Commentarii in XII minotes Propheem. Tria fragmenta habentut Latine in Collatione quarta Syuodi quintz. Fragmentum Commentarii in Supheniane citat Coccins; ande hauferit, incettum. Extare tamen dicuntur integri in Biblio-

theca Imperatoria Viennza Commentarius in S. Matthei Evangelium, Fragmenta quatuor Latine extant in Vigilii Constituto: ouinque in Collat, quarta Synodi quinte unicum exhibibet Facund. Hermianent.

lib.3.c.4.alia lib.o. c.a. Commentarins on Evangelinm S. Luca. Fragentum unicum habetur in Catena in Lucami alterum in Constituto Vigilii: terrium in Collat. quarta Synodi quintz Constantinopoli-

tanz. Commensarius in S.Joannis Evangelinm.Fragmenta plurima affervantur in Catena Gtæca in Joannemetria in Constituto Vigilii; ac quinque in Collatione quarta Synodi CP-unum apud Facund-Hermianens. lib.9-c-3-

Commentarias en Ada Apollolorian. Duo Fragmenta habet Vigilius in Constituto; unicum Patres Synodi quintz in Collatione quarta.

Commentarii in x1v. D. Pauli Epifiolas,quas omnes à Theodoro fusé explicaras effe Autor eft Theodoritus *. Vigilius in Constituto frag. * Prafatia est Theodoritus *. Vigilius in Constituto n'ag-menta prosert ex Commentariis in Epistolas Ep. S. Puss. ad Reseases, (unicum habet Facundus Hermianentis,lib.3.c.6.) primam ad Corinelios, primam ad Tamecheum , ad Hebraer. Alia in Epistolam ad Hebraes citantur in Collat. 1v. Synodi

De Incarnatione Domini Libri xv. ante An. 390, (cripti , de quibus vide Gennadium †, † De Seripti Fragmenta duode decim reperiuntur in Collatione Iv. Synodi CP. Excerpta etiam nonnulla Latinè à se vetsa habet Marius Mercator, edie. Garner. Par. 2. p. 250, qui , quia in libris iftis vera Incarnationis ratio non expo-

nitur, fed evertitur, alium iis titulum dedit viz. adversa; Deminana , d' ejas Incarnacio-

S & C. V.ab nem. Alia exhibet Leoneius , lib. adv. Eurych. Ancecco. Plura Facundus Herm, pafim. viz. ex libri v. capis. 52. lib. 1x. cap. 3. ex libri v1. capit. 54-ibid. cap. 3. ex lib. 1x. ibid. cap. 5. ex lib. x.

capit. 70. ibid. cap. 3. ex lib. x11. ibid. ex lib. x111. libro 2. cap. 1. ex lib. xv. lib. 19. cap. ?. Centra Eunemium pre S. Bafilio libri xxv.

vel (ut alibi habet Photius) xxv111. quibus,inquit Photius, Eunomium non tantum externarum disciplinarum, sed & Christianz Theologiz imperitum effe pluribus oftendit. Non Ced 4-177alii forsan ab his fuerunt libri contra Apollinarium : ex quibus fedecim fragmenta habentur in Collatione quarta Synodi quintz, przúztio ve-

rò anud Facundum Herm, I 10-c-1 ex libro undecimo contra Eurominas fragmentum habet, lib. Contra afferentes , peccare homines natura, non poluntate, libri v. adversus Occidentales hac labe infectos , tefte Phorio *. Occidentalium dogmata, quæ oppugnavir Theodorus, exhibet Photius loco dicto : ubi & opiniones Theodori malefanas, ac Pelagianis communes , ibi proditas recenfet. Libros hoice contra originalis peccati dogma, & propugnatorem ejus S. Augustinum scriptos esse ridem sacit Marius Mercator, qui excerpta illorum plutima Latinè à se versa nobis confervavit, edit, Garner, Par. 1-p. 07. &c. Longe verò probabilius est, Theodorum his libris Hieronymum quam Augustinum oppugnatic. Certè Photius de his iplis Theodorilibris agens Cod. CLXXVII.ea tradit, qua uni fere Hieronymo convenire poliunt. Ait igitur primo Theodorum advertarium suum nomine & Arass indigitalie. Quis verò lub hujus vocabuli involucro lateat ، nodus est haud ita facilè solvendus. Ab infaulta فوقة figuificatione dictum, fed frigida plane con-jectura existimat Andr. Schorus s'hotii interpres. Execriptoris nimium feltinantis errotem elle, asau pto agis, nominis fc. Hietonymiani abbreviatu a reponentis, fatis ingeniosè conjicit D. Allixius. Sed cum de variantibus hac in parte Codicum MSS. Icctionibus nihil monuit diligentifimus Hoefchelius, cumone-apud me pene certum fir., Theodorum lioc loco adversarium suum sicto nomine traducere voluisse, mihi longe vetismilius videtar, homunculum quendam in aliquo Syriz angulo latitantem hoc vocabulo denotari. Aram enim proprie Syriam lignificat, quod Hieronymo non incpte congruit, qui longé majorem vitz partem in Syria tranfegit, iifqu: iu locis omnia penė adverfus Pelagianos (cripta elucubravit. Id quod apertè fatis inmit Theodorus , dum ait , iplim ex Occidente quiden esse orundum, in Orientis regionibus tantummodo verfatum ,& exinde libros de recens ab se excogitata harresi compositos adpopulares suos in patriam transmifile, quibus multos in fuam pertraxerit fencentiam, integrafque adeò Ecclefias abfurdis illis opinionibus imbnerit. Quz verò de fuo quem vocat haretico, addit I heodorus, rem

spertifime conficere videntue; ipfum nempe

quintum Evangelium confinxifie, in Eufebii S.E.C. V.sb Palattini Bibliothecis repertum (quod de AnCCCC. Evangelio (ecundum Hebraos , Hebraice in Bibliotheca Cafarienfi affervato , & ab Hicronymo in Gracum Latinumque fermonem translato, ut ipie nobis Auctor est de Seripi. Ecclef. c. 2, 3. intelligendum cile, nemo non videt) quod LXX.aliorumque Gracorum interpretum versiones rejecerit, nova à se elaborata earum loco fabitituta : denique quod Hebrzorum quorundam abjectz forcis discipulus fuerar, neque lingua Hebraica a puero altucvillet. Que quidem omnia Hietonymo apprimé congruunt , Augustino non item. Legas diligenter, erudite Lector, quz. ifthoc in loso habet Photius . & mecum fateberis . przter Hicronymum haud alium ibi defignari

poffe. De Perfarum Magia , libri 111. Maflubio, A raneno d' Chereps jespe, inferips: Libro primo nefandum Perfarum dogma, quod Zairades induxit, exposuit & resellit; duobus posterioribus de tidei più Doctrina ab ipio mundi exordio tractavit. Autor hujus Operis, inquit Photius *, Theodorus Mopfuestenus elle videtur: *Cod.ti quod verò fubdit : illum Nestorii Hæresim,maxime libro tertio, onegrissem ortsmacumatibus, que vivente adhuc Theodoto Nestorius clam fovebat, co autem mortuo palam di-

vulgavit. Expositio Symboli Wiceni: Fragmentum habetur in Constituto Vigilii; atque aliud in Collatione quarta Synodi quinta.

Ad Baseizandes liber ; cuius octo fragmenra exhibet Collatio quarta Synodi quintz , quzdam etiam Latine a se versa Mercator , inter fragmenta ex libris Theodori de Incarnatione. Fragmentum breviusculum habet Facundus Hermianensis , lib. 9.

Sermmes plurimi : Ex secundo de Miraculis fragmentum extat Grzece in Concilio Lateraneuti Concil. Tom. vs. p. 31% atque aliud ibidem ex Sermoue de Incarnatione. Bina verò fragmenta Sermonis cujuldam Antiochia habiti habentur in Collatione quintà Synodi

quintz. Es istale plures : ex quibus fibi conftitific ait Phorius * Theodorum Antiochenum (cujus nomen præferunt pleraque ex supra recensitis Operabus) eundem effe ac I heodorum Mopfucitenum:cx Epiftola ejus fecunda ad Arrene. num Presbyterum Alexandrinum fragmentum profert Facundus Hermianensis , lib. 3.

Porrò , in Vigilii Constituto teperiuntu Fragmenta x1, nondum recenfira, ex Theodori Scriptis (quorum tituli non adduntur) defumpta-& in Collation: quintà 5vnodi quinta, x11. alia Theodoti fragmenta ex Cyrilli contra illum Scriptis mutuara locuut habent. Codex Myfli. em dictus, ex cujus libro x111. fragmentum habet Facundus Hermianenfis, lib.3, c-3, quo Theodorus Paulum Samolatenum diserte damnat, earnque Angelum Diabels vocat.

Denique inter Theodori Abucarz Opulcula, despuSAC V-ab Disfusationes aliques habentur; quas Codices As. Cr.CC- nonnulli Theodoro Hagiopolitano (viz-Antiocheno) tribuunt.

Stylumejus fic depingit Photius *. 'Bel 4 who *Cod.4 אורי שביים על שמיים אשעשיפה , דמוב ין אמרונות אמו שונ Onymeinan Marmunic, en tal yeadant dem may unerveiner. Eft ille phrafes non ufquequaque

perfisena ; fenfibus samen , & argumentis nimimm quantum denfus ; S. Scriptura testimoniis egregie abundat : Et alibi †. Oili anjeneie, sili aler en-† Cod. 38. pic Designer 3 + dinamin airch reisem wie albayoniae, Caff the irre to to be proposed water to a Taumayer 3 re main, dagagie mur, Confire tiene dentil. Soylan ills neque illuffris neque walde perifienus. Fuguens vere quantion in ipjo oft , alegorias , & bifferiarum duntaxat expositionem tractions, putide no-mis eadem identidem repetit; & ingratus atque.

Codayy. faftidiofus legenti accidit. Alibi † denique Euro j Deserveringer all the lager que gu Brier yeater dantina, il qui to natheir megarigene ret anghilus Apparet autem findiofius verfa:um fusffe in S. Scriptura; etfi in plerifque a veritate aberres. Et fane Theodorum non tantum Neftorio, fed & Pelagio in plurimis manifettò prælufife Prafat ad negari non potest: unde Marius Mercator † Commonit- non injuria affirmat, quæftionem contra Catholicam Fidem, przcipuć a Theodoro Mopfuesteno in Cilicia motam fuisse. Quenam verò dogmata cum Pelagianis communia habuit,ex ipius, que hodie superfunt, fragmentis satis

accurate exponit, qui sub Righerii nomine notas in Acta Marii Mercatoris dedit , Braxellu 1672.129. POLYCHRONIUS, Natione Syrus, Theodori Mopfuelteni frarer, Zebinz in Pro-

vincià Cyrenti Afcetz cleberrimi Discipulus, & imitator:deinde Apamez Epifcopus Claruit Anno 410. In vivis adhuc fusile videtur anno ceccxxv11. quo Hiltoriam fuam Ecclefialti-cam claufit Theodoritus: 19 \$ 1944 X depn. 19 ர்த் தில்க்கும் அரசு ,inquit idemTheo-*Hift Relig doritus ; qui alibi * illum ob egregias virtutes. & fingularem vivendi morem , plurimaque que perpetravit, miracula, fummis effert lau-dibus. Scripfit Expositioneus so Cantiento Canticerans i Meurfio Grace editam una cum Eufe-

CSP 14.

bii & Pfelli Expositionibus , Lugd. Bat. 1617-4°. Commentarium in fob , cajus Argumentum przfixit, ac longe majorem partem inferuit Nicetas Carenz fuz in Job, que curà Patricii Junii prodiit Gr. Lat. Londini 1637. fol. Commentarium in Exechielem , cujus fragmenta nonnulla exhiber Damascenus libris adversus Iconomachos : Alia , sed Latinè Villalpandus Comment in Ezechielem, Argumentum verò Grzee edidit David nzschelius Assasta Vin-del. 1602. 4°. una cum aliis quibusdam, & habetur inter Criticos sacros Tom. 11. Lendini 1660. Fragmenta denique ex ejuldem Commentario en Danieless extant Grace ad calcem Commentariorum Broughtoni in eusdem.

PAULINUS, Biterrensis in Gallia Fois-410copus, clarust Anno 410. Extat ab eo ascripta 1 Auchde Script.c.61. inquit Miraus t, Epifola de fignis terrificia : ubi

verò , non indicar. Ejuidem effe Martyrium S.E.C. V. ab S. Genefii , quod fub Paulini Nolani nomine Au CCCC. circumfertur innuere videtur Rofvveydus in

NONNUS, Gente Ægyptius, urbe Panopolitanus , vixit circa Annum 410. Filium habuit Solenam quendam, qui bona parris sui ad alios transtulit, reste Syncho † Scripfit Grace poema- † Epist 43ta plura: ex quibus hodie extant.

Paraphrafu Evangelu S. Jeannis prodiit Grzcè (curà Aldi Manutii) Roma 1508. Francofurti 1541. Gr. Lat. Paraf. 1578. 8". cum notis Nanfii Luga. Bas 1598.8". deinde Grace 4 Dan. Heinfio cum Exercitationibus fuis Lund, Bat, 1627.8'. Gr. Lat. in Appendice Bigneana, Parif. 1624.

Collettie & explicatio Historiarum, quarum meminir Gregorius Nazianzenus in duobus Steletentucis adversus Julianum. Edidit Grace ex Bibliotheca Viennensi descriptam una cum Nazianaeni Invectivis Richardus Montacutius, Econe 1610.4°. Latine Jac.Billius inter Opera Nazianzeni Tom.11-

Activeration libra xxviiii.ab eo.adhuc Gentili. ut videtur scripti , extant Gracé cum lectionibus Falkenburgi & Canteri Ansverp.1569.4'.Gr. Lat. Hanovia 160s. 8". inter Poetas Heroicos Grzeos Geneva 1606.fol.part.11.p.307.denique cumnotis Cunzi & Scaligeri Hanev. 1610. De Scriptis Nonni hac Olaus Borrichius*. Landan - Differt ans Pis Anteris conatusetiamfs non femper re- Acadde frendeat evenene, Dictie eine in Diangliacis fich. Poetis p.t. inde diduceuBaler off and non mirum, eum Baccho ibi liter. Sed utinam non eriam quandoque in

metaphrafi in foarnem, nonnungnam obscuruate nimia fariget letterem. SYNESIUS, Natione Ægyptius, genere Pentapolitanus, urbe Cyrenzus, cultu primum Gentilis, fchola Philosophus Platonicus: circa An-cccc-Patriz civitatis nomine legarus ad Arcadium Augustum missus est; cui auream coronam obtulit, & eodem simul tempore Orationem de regno omni auro carioremhabuit. Circa An.410.cum Prolemaidis urbis cives eum 4 Theophilo Alexandrino Episcopum sibi dari peterent:munus ille quidem refugit, ac sibinondum in mentem descendisse resurrectionis corporez fidem minimè diffimulavit : quinetiam tam charam fibi haberi uxorem faffus elt ; u: ab eà nec fejongi, nec com eà clanculum confuefce-re necesse habere, vellet: se potius ex animo optare prædicans, ut quam plurimi, optimique fibi nalcerentur liberimec alia lege se episcopale munus fubiturum effe palam profesius est;nesi & uxor & scrupuli fibi intacti relinquerentur. Confensit tandem his conditionibus Theophilus;& ad furnmi Sacerdotii dignitatem hominem evexit, habito respectu, inquit Photius †, tum ad * Colas, aliam viri probiratem, vitaque anteacta integriratem; tum quòd non posset non, qui sic ho-mo vitam instituisset, resurrectionis lumine illustrari.Nec caspes fesellit:facillimè enim, simul ac Episcopus creatus est, resurrectionis etian

Doctrinam credidit. De Stylo hac haber Pho-

tius, דיי ובל שבשבים יליואלי, אל יוצמים לצעור, אברונות ל

S.E.C.Vab & wels no wearnainnee [forlan weennainnee.] Seg-an CCCC lus illi jublimis quidem & grandis fed qui ad popularem (fen Poeticam) finni dittionem aliqu sum inclinar & de Epistolis e jus, x de la marie Somme ver, moral reit de mit nemmere igra@ & mani-TO venuftate ac duicedine finunt , cum fententiarum robers ac denfuare.

OPERA

D E Regno ad Areadium Imp.Oratio. Dio.vel de vita ilim infitato. Calvitis-Encentiano

De Providenta libri 11. ques Egypties ve-De Infomnia tiber, und cum Nicephori Gre-

gorz Commentario. Epifiela CLV. prodierunt feorfim Gr. Lat. Ve-101.1499. Bafil.1558-8'. & cumnotis , Parif.11605. 8. Epiftolas Synelii cux, luo avo exfritific refert

Nicephorus †. + Hift.Ec-Homilia in pervigilio natalit Domini, elef-Liss.c.gg

Cataftafu in maximan Barbarorun excurfi nem , in qua Pentapolitana calamitas descri-

> Catallafis in landem Augfu. Sermo de dono Aftrolabis ad Parmium

Hymus x. prodicrunt etiam feorim Gr. Lat. Turnens 1603-8".

Homilia in Pfalmam LXXIV. que in postremã editione accellit. Prodierunt Opera Synefii Latine Bafil. 1560. Grace, Parif. 1553. Graco-Latine à l'etavio edita, Parif. 1612-ac (notis amplioribus auctiora)

ISIDORUS, Gente Agyptius, ortu for-412. fan Alexandrinus . S. Chryfottomi discipulus, claruit circa An.412. Vitam egit Monalticam juxta Peleusium, ex septem Nili oftiis maximum, inde Peleufom dichus : quin &, fi Nicephoro fides, Monachorum in Moute Peleusio degentium Præfectus erat. Hoc in loco, teste Evagrio *, corpus fuum laboribus uíque adeò ma-*Litere. ceravit, animumque arcanis ac sublimioribus

ibid.1633.fol.

doctrinis (aginavit, ut Angelorum plane vitam in terris duceret, & spirans quædam imago per-petuò esset tam vitæ Monallicæ, quam divinæ contemplationis. In vivis adhuc erat Anno ccccxxxx.quod ex Epillolà cccxx-libri 1-conftat. Chryfoltomi memoriam impense coluit ; unde factum est, ut Theophilum lemper oppugnaret: ac Cyrillum etiam diu infecturetur : donec zquior tandem Chryfoltomi memoriz factus Cyrillus, in Ifidori partes concederet. Scripfit phorima, multiplici utilitate referta. Scripfit, in-

quit Suidas, tria millia: fecundum Nicephorum † verò decem millia Epiftolarum: in quibus ut + L. sq. c. ss. plurimum proposită quzstione aliquem S.Scri-pturz locum interpretari solet. Ex his typis excufæ extant si sxxxxx in quinque librosdivifæ:

* Biblioth. Narrat autem Sixtus Senensis * , se Venetiis in Bibliotheci D. Marci volumen MS-vidiffe.complectens Ifidori noftri next vi 11-Epiftolas quarum prima fic incipit, Emedi nondenie fel gelen. Cum vero in hactenus edicis nulla fic incipiat: veri non est absimile, hanc & sequences Episto-

14

las ibidem adhuc luce nondom visû delitefee- S.A.C. V.ab re. Quod verò Suidas tradit Isidorum nostrum An CCCC. scriptisse Epistolas tres, que sacram Scripturam interpretantur, Suidz locum ex emendatis codicibus hoc modo corrigit Sirmondus Not. ad Facund. Hermian. p. 79- pryes Cur impelair leun-

subrac vis bear year or I.s. briege Z.C and me. Scripfit porrò Isidorus à nobis defiderara; Adverius Gentiles tibrum , cujus ipie meminit lib.s. ep. 137, 218. Adverius Fatum erationem, quam memorat L3.ep.253. Ad, vel adversas Cyrillum, de qué opere agunt Evagrius 1. 1.c.15. & Nicephorus , l. 15. c. 53. & alia forfan qua-

Epistolarum libros tres priores (Epistolas MCCXIII. complexos) Grace & Latine edidit, uibus facrarum fuarum observationum libros subjunxit Jac Billius , Parif. 1585. Conradus Ritterhulius dictos holce libros recudit, quibus & quartum (Epiftolis ccxxx, confrantem) addidit und cum notis fuis in fingulos libros uberioribus, Hesdelberg. 1605. fol. librum denique quintum (Epiftolas paxacontinentem) notis, Scholiis & Argumentis illustratum ex Bibliotheca Vaticana feorfim Gr.Lat. edidit Andreas Schottus, Francefarzi 1620. fol. Adeò ut unitæ Ritterhusii & Schotti editiones absolutam Hidori Epiftolarum editionem faciant. Omnes verò libri quinque coadunati prodienunt Gr.Lat.

Parif. 16;8.fol. Alius plane à nostro erat Isidorus, cujus fapius meminit Suidas in vocibus Addans, Mens, & Zagawas, nempe Philosophus Gentilis; cujus vitam (criplit Damascius quam apud Photium * + Cod.141 videre eft.

CYRILLUS, Patria Alexandrinus, ex Constantinopoli oriundum facit Trithemius †, †De Ordin Theophili Alexandrini ex fratre nepos, Eccle. Carmelit L fiz Alexandrinz Presbyter Nugas agunt, qui 11- 2-p. 16. lum Carmelitis accenient, Trithemius, Baronius, Alegrius, alii. Mortuo demum I heophilo Anno 412 in fede Alexandrină fuccefiit : & non longe post initum Episcopatum, diu tamen, multumque tergiversatus, Chrysostomi nomen in Diptycha repoluit. Anno ccccxv. Judzos in Christianos graffantes Alexandria ejecit. Hareticis uudique erumpentibus fortiter se oppofuit, præcipue Nestorio : quem Anno ceccxix, harelis fuz virus evomentem primo quidem per literas blande admonuit: mox Corlettino Papa hàc de re per literas certiore facto, coacta Synodo Alexandrina, veritatem Netterii blafphemis oppositam x11. (apitibus sive Anathematifinis complexus estrac legatis ad Nestorium Episcopis quatuor, ab eo postulavit; ut si Catholicam Communionem & feden fuam fibi confervata vellet, iis subscriberet. Verum cum id recularet Nestorius, neque ullis monitis, argumentifye cederet:petiit à l'heodosio Imp.Cyrillus; ut ejus mandato Synodus Occumenica pheli congregaretur quod &factum elt, indictà Synodo in diem S. Pentecostes Anni ccccxxxI. Quo tempore adest Cyrillus,& cum eo ducenti.

ferè Epilcopi : cùmque Joannes Antiochenus,

altique Orientales Antifites moras de die in

diem necterent post dies quindecim, nempe x.

Cal.

Cod-49-

SAC Vab Cal. Julii inchoataeft Synodus. In hoc Conci-An CCCC. lio convenerunt Epifcopi ccaxx. Przfidem autem egit Cyrillus , utpote primus Orienta-lium Patriarcha. Vices gesselle Cœlestini Pontificis non nego: verum id tum in more pofitum est,ut Episcopus quivis vices suas suffragium ferendi alteri demandare posset.Præsedit igitur, non tanquam Pontificis legatus, fed proprio jure , quali Orientalium Patriarcharum ptinceps.Ter in Concilium vocatus Nestorius, cum fese in judicio fistere nollet, ab Episcopis qui aderăt, causă e jus examinată, tanquam impiè sentiens sententià Synodali damnatur, & sede dejleitur. Interea Joannes , Theodoritus, aliique Orientales Episcopi Ephesum appulerunt,& habito feorfim Conciliabulo Cyrillum ac Memnonem Ephefinum deponunt, & Irenaum Imperatoris legatum in partes trahentes, carceri includi curant. Verum a Synodi patribus cognità mox caufa, fedi fuz uterque reflitutus eft.Poft finitum Concilium& caufam ab Imperatore utrinque disceptatam, victo plane ac prostrato Neitorio, Alexandriam rediit. Anno sequente ipse pariter ac Orientales Episcopi de pace ineunda ab Imperatore per literas interpellati funt. Orientalium igitur nomine legatus ad Cyrillum Paulus Emelenus expolitionem fidei fatis Catholicam Alexandriam attulit;aliamque vicifim 4 Cyrillo ab Orientalibus fubscribendam retulit. Vulnus id aliquantulum obduxit,non perfanavit tamen. Lites enim fubinde enatæ euns inter & Orientales, imprimis verò Theodoritum, uíque ad mortem ejus agi-tari non defierunt. Obiit Anno ccccx11v. Vir lanè pietate juxta ac eruditione, xeloque pro fide Carboliea invicto nobilis, Multa illum quidem criminatur Theodoritus, & ab eo unicam in Christo naturam positam suisse clamat. Fatendum quidem eft.cum fapius affirmare uis mas oin aigu: fed aque clarum eft, inomnibus his locis iplum vocem obras loco currienas ulurpare:utifole clariùs demonstrari posset, si modo hisce immorari vellem. Vitio insuper Cyrillo vertitur,quòd Hypatiam, celeberrimam illam Philolopham Alexandrinam, odio & livore duchus, membratim a plebe discerpi effecisset. Verum qui hanc in Cyrillum calumniam stringit, Damascius, parum hac in re fidei meretur, utpote Christianæ religionis hostis accerrimus. Id quidem ab Alexandrinis.levisimo hominum genere, factum negari effe nequit. Cyrillo autem genere, jacoum negari ene nequita. y rino aucui fatagente id evenide spectata illius probitas credere nequaquam finit. De stylo ejus hac ha-bet Photius *. O j hly@-airas nemajalo@ , esi sie that/amusikas oxisisaepie@ , esi une hhopeirengel to parter chargogien minere. Sermo elle confilm & ad propriam dicendi formam contorens

(fané pluries alibi cossis n in Cyrilli stylo notat Photius) ac velus folueum, namerofque neglogens merrum,

OPERA QUÆ EXTANT.

Laphyra (viz.scita & elegantia Con G taria) in Pentateuchum. Grzco-Lat. scorfim edidit Andr. Schottus Answerp. 1618, Prodierunt antea Lat. Pars/. 1605-

De aderatione & cultuin thiritu & veritate S.E.C. Vab libri xvII.

Commentarierum in Efaians libri v. Commentarius in X11-minores Prophetas , prodiit feorfim Gr.Lat. Ingelftad.1605

Commenteriorum in S. Joannem libri XII. ex quibus quintus & fextus primum prodicrunt in editione Operum Cyrilli Parif. 1638. una cum fragmentis quibufdam fexti & feptimi libri (II. enimetiamnum defiderantur) ex Harlaii Maclovientis Epifcopi Catena in Joannem de-tumpris. Extant quidem antea Latinè libti quatuor istorum loco. Cyrilli nomen præ se ferentes à Jodoco Clictoveo editi, sed quos maleferiatus ithe nebulo ex proprio fundo effor-

Thefaurus , fre de Saulta & confubftantials

De Santla & confubfiantiali Trinitate Dialogi VII. His subjungitur quasi Compendium Dialogi feptimi,qui de Sp.S. inferibiur, vel potius argumentorum in ilto adductorum Epitome; qua tamen dicto dialogo vix ac ne vix mole ce-

De Incarnatione Univeniti Dialogue, alterque, ed now for Christus probans: qui pracedentibus dialogis annumerati, octavi & noni locur occupant. Dialogus ifte, tefte Liberato *, tri- *Bratana bus, qui interierunt, Cytilli adversus Diodorum 10, & Theodorum libris appositus, quarti vicem

Scholia de Unigeniti I nearpatione, quorum Graci textus pars longe major desiderantur.

Integra verò extant, à Mercatore Latine verfa, inter Opera iftius edit. Garner, Part. 11. p.

De eadem traffatne alter brevinfenlus. De reclaside liber ad Theodofium Imp.qui & capite tertio incipit, Caput quartum eandem materiam tractans dicatur Imperatricibus. Caput quintum iiidem dicatum, idem argumentum ersequitur. Hzc tria capita totidem distinctos libros merasic, is cuim titulus fingulis apponitur) conficere videntur.

Houstie Pajchales xxx. Anoverp. 1618. Hamilia de rebus variss xIV. quatum ultima de Verbo Dei homine facto, Grzeum textum

deliderat. Epifiela LXI. in quibus locum habent, duz Nestorii, unica Cœlestini Papz, alia Acacii Be-roensis, tres Joannis Antiocheni, una Alypii Presbyteri, una Maximiani CP. Epiftola Joannis Antiocheni ad Xyftum Papam,&c. Libellus à Paulo Emeleno Cytillo oblatus, Epiftola una Xysti ad Cyrillum,& alia ad Joannem,una Joannis & Synodi Antiochenz (quz Grzce non ex-tat) altera Attici ad Cyrillum. Epiflola 1 v. ad Rabbulam Edessenum Latine tantum habetur, In Epistolis verò binis ad Succensism Diocesarez in l'aurià Epilcopum, (que libro de incas-sississe anigeniei vulgo lubrecti folent) notandum monet Ufferius in Beblieth, MS, Epiftolz posterioris dimidiam scrè partem inde resecandan elle. Nam r. Eulogius apad Photium, & Maximus apad Enthymium *, ex fine fecunds ad Succenfior Epitholz lacinism adductation. Parapil. in medio ilius reperitur. a. Pars Epitholz di-

S.E.C. V.sb midiata posterior totidem verbis habetur in An.CCCC. Epithola Cyrilli xxix. ad Acacium Melitinenfem.3'. Narratio,que in fine hibetor, de Arha-nafii Epiftolà ad Epictetum ab Hereticis depravata, Epiftolz ad Acacium recie intexi potuit,nouverò huic ad Succenfum:cam in priore Epistola protixè satis candem narrationem

oraffet Cyrillus. Epifola ad Clericos fuor Conflactinopoli confitwo,que incipit, 'Asiyous to Carturação', louge auctior arque emendation habetur ex Marii Mercatoris verfioue inter iftius Opera à Garne-

rio edita,Par.11. p.49. Advereus Mefterium , libri v.Editi funt , Gr.

Lat. Rome 1608.

Explanatio duodecim Capitum.

Apologeticus prox 11. Ca, itibas adverius Orien. antes Essfens et. Apologia pro iifdem adverin Theodorium. Utramque Apologiam Latine vertit Marius Mercator, inter cujus proinde Opera utramque

Latine reperire queas. Apologeticus ad Theodofium Imp.fab finem Anni ccccxxx1.seriptus.

Courra Iulianaus libri x.circa An.ccccxxx111. feripi Advertis Anthropmarphica liber.

De S. Trininge liber. Homilias xixin Ieremiam fab Cyrilli nomine, (excepta ultima, qua Clementis Alexandrini de Divite Salvandoeft) Gr.Lat.cdidit Balthazar Corderius, A new. 1648.8". quas Origenis effe deprehenfum est. Idem antea fub Cyrilli nomine Latine ediderat Apologos Morales; opus à Latino quodan (eriptum, & olim Parifiis publicatum, titulo Speculi Sapientia.

DEPERDITA.

*Brevise e. S Cripfit etiam Cyrillus , teste Liberato *, Proclo CP-collecta , libros 111. quorum primo que Diodorum: 1 & 3 que Theodorum spectsrent, confuravit. tacito tamen utriulque nomine. Extant fragmenta in Actis Synodi V.Collatv.

##P 17-

Memorat praterea Gennadios * à Cyrillo De Scripe scriptos, qui interierunt, libros de Synagoga defeilu,& de fide adverras Haretierenifi fortanpotherius istud opus Scriptom aliquod adversus Neitorium delignet.Fragmentum porròex Cyville Oratione adversas cos qui dicunt , non offerendata effe pro sis,que in fide obdermierane, citat Euftrarius Constantinopolitanus de statu auimarum post hanc vitam (à Leone Allatio lib.de Pargatorio edicus) p.571.

Prodierunt Opera Cyrılli Latinê,per Georgium Trapezuntium, Bafil 1546. Tomis 1v. per Gentianum Hervetum, Parif. 1572, 1605-Tomis m.Grzco-Latinè curà Joannis Auberti, Parif. 16;8. Tomis v11.

Commenterium de Nefferio primus in lucem extulit Steph. Baluzius, idque edidit Gr.Lat. in novà Collett Concil.p.477-

Laturgia Cyrillo inferipas ex Arabico fermone a Latinum conversa à Victorio Scialagh produit Angufta Vindelis erum, 1604.4.

Szculum Nestorianum.

ANI ANUS, Patria Campanus, Diaco- SACVA as Celedentis, Pelagii amanuentis & acerrimus An. CCCC Pelagianz Hzrefeos propugnator, claruit Anno 415-quo Synodo Diospolitanz interfuit, & relagii caulam maxima diligentia atque animi fludio egit. Scripfit libros aliquot contra Hicronymi Epistolam ad Cteliphontem; uti ipie * Eq. of \$1. teltatur Hieronymus * qui & Refutationem corun fibi in animo fuific prodit. Eundem hune ster Auesse cum Aniano Chrysostomi Homiliarum ali- gust quot interprete pluribus contendit Garne. | Difenad Mar Mo rins . Argumenta ab eo prolata huc ferè redeunt:idem utrique finite nomen , dignitatem, & Append fectam, (Pelagianz enim Harreleos viro infe- ad socials ctum fizife Chryloftomi interpretem,ex Epifto. lisa Litel. lis ejus ad Orontium & Evangelium manifestò P-174 liquet) quin & ztatem : calente enim adhuc controversia Pelagiana claruiste Interpretem luculent is far is indicits fidem faciunt dicta Epilz. Opuscula Chrysoftomi ab eo Latine versa supra cournerata funt in Chryioftome , Epiftola ad Oronziam Homiliis villiin Matthrum, altera ad Evangelum vat. Chryfoltomi Homiliis de Laudibus S. Pauli prafixaeft.

TIMOTHEUS, Episcopus, cujusnam urbis non conftat, Claruit circa An-415-Scripfit Gennal & libram de Nativitate Domini fecundum carnem, Scripagh quam in die Epiphaniæ contigisse arbitratus eft.NE.

LUCIANUS, Ecclefia Caphargamalita-415 nz in territorio Hierofolymitano Presbyter, claruit Anno 415. quo reliquiarum S. Stephani Protomartyris revelationem à Gamaliele fibi

in fomniis factam habuit, eamque mox Joanni Hierofolymitano communicavit; à quo S.Pro-tomartyris offa in Ecclesiam Hierofolymitanam translata unt. Totam hujusce rei historiam Lucianus Graco Sermone complexus eft;quam flatim Avitus Presbyter Hispanus, in his partibus co tempore versatus, Latine convertita & przfixâ ad Balconium, Braccarensem Epifcopum, Epistola una, cum paucis quibusdam, quas à Luciano acceperat , S. Stephani reli-quias per Paulum Orofium , tunc à Synodo Diospoli:ana redeuntem, in Hispaniam trans milit. Extat hic libellus feu Etiftola ex Aviti versione inter Augustini opera, & apud Surium August, 111- & ad quatuor Codd. MS. Bibliothecz Vaticanz recognita & emendata apud Baronium ad An. 415. Duo hujus libelli fragmenta non contemnenda Grace exhibet Eu stratius Constantinopolitanus libro de virà funiterum flata, cap. 25. quedam etiam allegat Photius , Cod. clxx1. Meminit tum Luciani tum Aviti, hujulque Epistolz Gennadius, cap. 46,47-

PAULUS OROSIUS, gente Hifpanus, Presbyter Tarraconensis, claruit Anno 416. Anno ccccritt. ab Eutropio & Paulo in Hispania Episcopis legatus ett in Africam ad S.Augustinum,cum de Priscillianistarum & Origenis erroribus in Hilpania pullulantibus cerorem facturus. Apud Augustinum aliquamdiu commotatus , co hortante Historiam fuama

SEC V. ab Inchoavit, cui poli quadriennium demum fu- tiam mutavit; dataque circulari Epiftolâ Pe- SEC V. ac An CCCC. premam manum impolnit; & ab codem Anno eccexy, ad 5. Hieronymum in Palæftinam mittitur; ut fententiam iftius de animarum origine exquireret. In Palæstinam prosectus, codem Anno Conventui Hicrofolymitano, & Concitio Diospolitano interfuit ; ubi Pelagii errores Episcoporum Palxitinorum oculis detracio velo exponere fategit : ipfe interim blafphemiz apud Joannem Hierofolymitanum accu-Satus, quali ne cum adjutorio quidem divinó tegem Dei quanquam implere polle dixiffet. Id erimen ut dilueret Orolius , Apologeticum Epifcopis Palzítinis nuncupavit Anno fequen-te reliquias aliquot S. Stephani nacius, & Aviti Epiftolam curz juz commiffam habens in Africam reverfus eft; ubi postquam Pelagii vafritiem Afris enarraffet, & reliquias amicis impertifict, in Hifpaniam reduile videtur. De obituejus nil certi liquet, quicquid dicant rerun Hifpanicarum Scriptores, Scripta feguaritur.

Hefteriarma adversits Paganas libri vit. quibus Gentilium calumnism Rome direptionem ab Alarico factam Christian e Religioni accepran referentium amolitur : acmajores multò calamitates olim, dum religio Ethnica vigerer, contigite demonstrat. Opus istud à plerisque Horneftà Orofo appellatur, quà de cansa, divinare facilius eft , quam certi aliquid statuere, Proditt Colon. 1526. E. 1576. 1561. 1572-1582-1615. 80. Parif. 1574. 1589. & habetur in Hiltoria Patrum Laurentii de la Barre; ac in Bibliot.Patr. Tom.vs.p. 277-Apologeticus contra Pelagiante de arbitrii li-

beresse, cui nescio qua libeariorum incuria inferta est pars libri S. Augustini de Natura & Gratia non exigua, ab illis verbis , (Hanc elfe. intentionem legu arguentis)ad itta (Siena Apofto-Ins air . Nunquid ascer frementano, &c.) Prodiit Lovenii 1518.& ad calcen Historiarum , Colon. 1572. Parif. 1639. denique in Bibliotheca Patr.

Ton.vz.p.448. Commonworium free Confutracio ad S. Anen-Rinun de errere Priscillianiftarum & Ordeniffarum, ei ab Orofio oblatum, cum primum in Africam transfreraret. Extat inter Opera S. Augustini, cuius libro adversus Prifeillianistas

pratigi folet. Z O S I M U S, Natione Gracus, Apamei vel Abrami filius. Anno 417. die 6. Januarii, Ro-manz Ecclefiz Pontifex factus elt. Oblato el fidei libello, quem ad Innocentium decellorem destinărant Pelagius, Cœlestinsque binas ad Episcopos Africanos literas dedit, quibus Pelagium & Cælestium, eth a Synodo Africana damnatos, Catholicos effe promunciavit, ipfos Africanos criminatus, quòd Lazaro & Heroti, corum de latoribus, auresnimis faciles commodåssent. Quà quidem in re bono viro facum fecifie versipelles harcticos ipie non difficetur Augustinus *; Quando illa ingema nefando t & de Boni errore perversa aliquanto leniùs, quam feverior postulabat Ecclesia doctrina, tractata funt:quo În loco pluribus hâc de re agit; Postea verò ab

lagium, ejulque affectas condemnavit. Interea An.CCCC. temporis Apiarium, Sicc. nfem in Africa Presbyterum, ab Urbano, Epifcopo fuo, ob flagitia excommunicatum, in communionem recepit; millique in Africam legatis, non modò pollulavir, ut Apiarius rellitueretur, & nifi isfud fieret, Urbanus deponeretur; verum etiam ut Episcopi Romani supra oranes autoritàs agnosceretur, ut ad eam undique appellare fas effet, ut legati denique ab eo in Africam misi de caufis ibi natis judicarent t omniaque hec jura tanquam Concilii Niceni Canonibus fancità fibi vendicavit. Stupebant ad hæ attoniti Patres Africani; nullam fe istinsmodi potestatem agnoscere, núllum dari talem Canonem Nicenum contendentes. Verum damhæc controverha examini fublicitur intermoritur Zofimus 17. Septembr. anno eccexv111. Extant ab en Scriptz Epifiela x111. Concil. Tom,2.p.1556, Ex his duz funt ad Africanos de causa Pelagii : quas levibus quidem conjecturis in dubium vocare vellent Romanenles quidam: cum in iis nihil Zofimns , przeen Hildebrandus (ut eum sure Cafaubonus † appellat) verbis utor Clar. †Exercit.is Jure Cafaubonus Jappenas) venous fun alsenum (eciffe p. 415. Volhi*, ab ingenso ej morrbus fun alsenum (eciffe p. 415. viderar. Ac proinde in novifima Conciliorum editione ne minima quidem sold rue nota iis applonitur. Eas Zofimo fusè vindicat Garnerius in Append ad par. 1. Operum Mar. Mercatoris, Differt. 2. cap. 9. Defideratur Epifiola Encyclica,qui Pelagianos damnavitiex eà fragmenta quadam exhibet Augustinus Ep. cavit. 2d Optat. Prosper course Collar, cap. 10, Colle-Ctor testimeniurum Sedu Apostolica de grand & libero arbitrio cap. 5. 6. que Cœleftini I, epiftolz ad Gallos subjiciuntur Concil, Tom, 2, po

BONIFACIUS, Patril Romanus, Se- / 418 candi Presbyteri filins, die a8. Decembris ann. 418. in Bastlica Julii Episcopus Romanus conflituitur; codem tempore Eulalio Archidiacono in Basilica Constantiana ab airera factione ordinato. Exorto hinc non levi schismate, uterque Imperiali edicio Urbe ejicitur. Verum Eulalio contra mandatum Imperatoris Urbem ingresso, ac pro Romano Episcopo se gerente. revocatur Bonifacius, exauthoratur Eulalins & tanquam qui justé non fuerat ordinatus à ecus. Epifcoporum Synodo deponitur, referente nobis libri Pontificalis autore. Ad Bonifacium, jam Episcopum fastum, per legatos Romam redeuntes scribunt Antifites Africani, se in causa Appellationum Zosimi Commonitorium confque observaturos, donec de veris Concilii Niceni Canonibus certiores fai eti effent. Missi enim ab iis erant in Orientem Legati, qui und cum Cyrilli Alexandrini & At-tici CP. literis ni alafrimm pei meione lee Nicenorum Canonum fecum retulerunt. Verum ante corum reditum diem extremum clauferat Bonifacius die 1v. Septembris anno coccx11L. Extant Epifiela 2. 6 fragmenta aliquot quæ in iftis non reperiuntur Concil. Tom, II. pagina 1582. & alia v. partim ad Rufusa Theifalonicensem, partim ad Episcopos per Augustino, Afrisme meliora edoctus fenten-

fac.l. 1. c.j.

Sæculum Nestorianum.

AnCCCC p. 1702. Has ex Codice Bibliothecz Barberi- mentum ad Bellarminiam de Scriptoribus Ec. An CCC nifacio II. continebatur, Lucas Holitenius pti- ni novum non est. mus publicavit,

S. e. v. ab Macedonium, &c. conflictutos, Concil. Tom. iv. chore, exferipfit Cafimirus Oudin, qui fupole. S. e. v. a. nz, quo Concilium Romanum terrium lub Bo- clefialt nuper evulgavit. Verum id huichomi-

PHILIPPUS, Gence Pamphylius, Patria Sidensis, ubi Ttoilo Sophistz se genere conjunctum effe gloriari folebat, claruit anno 418. & deinceps. Diaconus adhae, Chryfoftomum audivit, coque familiarifime utchatur ; in Presbyteratus ordine constitutus,post mortem Atrici anno eccexxv11. cum Silinnio de Sede CP. contendebat. Sed prælato ei Silinnio, hominem ideireo acerrime in scriptis perstrinxit. Condidit cisstorian, ab ipfo ufque mundi inuio, quam vocavit, Christianan, triginta fex libris: ingulos libros in plures divilit Tomos i adió at finul omnes numero effent propernoduni mille; pratxo cuivis tomo argumento, iplum tomu mmagnitudine exaquante.Immenfum quidem opus, & varià eruditione tefertum; fed quod plurima inutilia, & ab Hilboria, prafertim Christiana, aliena continebat res ctiam nu'lo rdine percraciaras : magas rais alfan , inquit Photius * , one sally be, ile Singage ,

HESYCHIUS, Salonitanz urbis in Dalmatià Epifeopus, claruit anno 418. Mulra ei cum S. Augultino familiaritas interceffe; cui ut Prophetias & Prædictiones in S. Scripturà repertas de die ultimo explicaret, aut or fuit; & ab cobinas că de re Epsfelas faris prolixas elicuit. Obiit ante ann. ccccxxix. utpote cujus jam defuncti cum laude meminit S. Augustinus de Civit. Dei l. 20, c. 5. Extat Epiffola ad Augus firms inter Augustinianas, nuns axxxx. An alia scripserit, nou constat.

Multum admodum verburum, fine ulla tamen urbanitare aut gratia trofundit : quin er fatietatem aufert , aut porius molefitam : Buboumes publics, e uplique, adeo se plus offen mesenis habite, quans utilizatis. Quin & Photio antiquior Socrates, ipfiusque Philippi o'y 2008 - Afisticumdicen-L 7. c. 17. di genuseum affectiffe prodit. Scripsit etiam al geneseum anectane produt. Scriput etiam adverius fulianum Imp, ejulque libtos confuta-vit: aliaque plura. Verum feripta ejus, quot qualiave fuerint, temporis injuria nobis eri-puit. Fugmeneum ex Historia ejus Christiana à Nicephoro, ut videtur, Callifto excer-

ptum, MS. penes fc fervat Clariff. Dodvvel-

Cod H-

MARIUS MERCATOR, qui Occidentis regione ortus, hand certò conitat, Campanum, vel Apulum fuille conjicit Garnerius. Quandoquidem verò conjecturis agendum est, ego potius ex ingenio, flylo, feribendique modo Afrum fuille exillimatem : & hac in re Cla Virum Gabrielem Gerberonium , Benedictinum, qui fub Richerii nomine notas in Marii Mercatoris Acta edidit, mecum confentientem habeo. Ifte enim fubinde notat, Marium noftrum non modo S. Augustini studiofisimu fuic. fe ; fed & tes atque Acta Ecclefia Africana apprime tenuisse. Claruit ab anno 418. quo Augustinum de quibusdam questionibus Pelagianorum confit uit Clericum fuiffe nequacitam liquet ; constat potitis an eccent vi. necdum aut Episcopum , aut Presbyterum fuiffe! adeò ut fi facris Ordinibus initiatus fuerit, extrema id atate factum effe necesse sit. Inter Auditoriales Scholafticos Rome aliquando militáffe, pluribus argumentis, haud ita certis quidem, non contemnendis tatien , confirmat Garnerius *. * Pre Anno ccccxxix. Commonitorium Theodolio ad A Imp.adversus Corleftianos obtulir. A. eccexxxx librum Sabomiianum adversils Julianum , & Contradictiones adversus Anathematifinos Nestorii composuit. Anno ccccx11x. vel fequențe adversus Theodoritum scripsit. Ad An. cccc.1. aut non pervenit, aut nihil post id tem-

SEVERUS, Balearis infulz, quam ho-418 die Minoricani, seu Minorcam vocant, in Mari Mediterraneo prope Hispaniam , Episcopus, claruit an. 418. quo contigit mitabilis illa Judzorum Minoricensium ad fidem Christianam conversio, cujus Historiam ipse latè petsequitur. Extat Encyclica eins Epiffela , prolixa admodum, de fudeorum in hac Infala converfience er de miratulis ibidem ad S. Szephani relignias fallis, à Batonio ex Archivis Vaticanis eruta. apudquem habetur 2000 418. p. 42). Craffo † Aud: 1-71. fatis errore Mizzus † scribit gesta hæc esse, datamque Epiffolam Afelepiodoto & Mariniano Confulibus, b.e. ann. Christi eccexxiii. quim ex ipfa Epistola luculenter constat contigisse hec anno post consulatum Houorii xt. & Con-ftantii II. i. e. ann. ccccxv111. ad quem proiude * C.Th.l.16. recte hae refert Baronius. Extant * quidem Tit vitte l. \$6.5: 16.

proprio Marte compositit. Que enim abeo feripta supersint Opera, non nis farrago serà que dam sunt Excerptorum aliunde, prasertem ex Harcetcorum seriptis desimptorum. Certà longe plura fune, que ex Grecis Latina fecit, quam que proprio labore elucubrata nobis dedit:licet ipic versionibus suis prafationes ple-rumque adjungat ad rei Ecclesiastica scientiam fane w iliffimas. Scripta fequentur, prout in accuratifimă editione Gatneriană disposită funt, otdine enumetata.

duz Theodofii junioris leges de Synagogis & Donariis Judaerum , datz Aiclepiodoto & Mariniano COSS, feu ann-eccexxxx quarum prio-rem Baronius ad illustrandam Epistolam, calci

SCRIPTA

pus scripsit. Fidei Catholica adversus Pelagia-

nos & Nestorianos fortifimus erat vindex

Grzcè fimul ac Latinè doctus. Haud ita multa

ejus attexuit , quod fortaffe virum alias non indiligentem in errorem feduxit. Mirai errorcm fequutus est, totumque ejus paragraphum ne verbulo quidem murato, nedum citato au-

PArs prima, ea continens Opulcula, que Pe-lagianam herefin spectant. Communitariam faper nomen Culefiii , anno coccunia. Graco fermone conscriptum, & Theodosio Imperat. alisique

s.AC. V. ab aliifque magni nominis viris oblatum, & d Mario postea Latino sermone donatum. Primus id edidit Labbeus Concil-Tom-II p.1512.

+ Liber subnomzionnoa in ditta quedam Intiani ad Psentinia Presbyseram. Prior Opufculi hujusce pars (in duas enim distribuitur) inscri-bitur, Commoniserium Letteri adversus harofin-Polagii & Cotleftii, vel etiam feripm Iuliani. Epifola Neftorii ad Culeftium Pelagianum.

& Mario Latine verfa. Sersames feve Trallacus IV. Nefforia contra

berefin Pelagii; fen Catefrii Latine verfi , addità Pratatione

+ Symbolum Theodori Mopfnesteni Latine verfum, cui præfigitur Commonstorium feve Prologu Marii; subnectitur verò Resutatio esus à Mario conscripta

Execepta ex v. librit Theodori adversits S. Augnftinum, a Mario colletta & Laune ver-

Pars fecunda, ea continens Opufcula, quæ caufam Nestorianam spectant.

+ Prafacio in varios Neftorii Sermones Lagine à se versos.

+ Neftorii Sermones XIII. de Incarnatione D.N. J.C. Latini verfi.

+ Epistola de discrimine inter harefin Nofterii , & dogmata Pauli Samofatens, Ebionis , Photini & Marcelli.

+ Obreftatio Eufebii adversus Neftorii erreres Latine verfa. Homilia Procli adverius Nofterium , inter-

prete, ut videtur, Marie. Epifola IV. S. Cyrili, & 1. Nefterii, a Ma-

rio verfa Excerpes LXXXV. ex Nestorii scriptit, à Cyrillo, d' a Mario verfa.

Nesterii Anathemacismi x11- totidem Cvrillianis oppositi, à Mario Latine versi, addità fingulis Refumeione froe Contradictione

Responsio Cyrills adversus Objettiones Orienmlium ab Andrea Samofateno scriptai , a Mario

Responsio ejustem ad Reprehensiones Theodoreti, ab eodem verfa. Scholia ejufdem de Incarnatione Verbi Uni-

eniti (auctiora multo quamin Grzea Cyrilli editione) a Mario verfa. Excerps a ex libro Theodori Mopf. de Incarnatione Christi, à Mario colletta C verfa, Excerpta ex Theodories Pentalogio , Epiftola

einsdem 111. Fragmenta ex epiftola ejusaem ad Himerium Episcopum Niconedia , & ex Sermo-ne Antiochia post Cyrilli morton habito à Mario Latine verfa.

Fragmentum ox Eutherii Tyanenfis Sermone. adversus Cyrillam, Latine verfum.

Epilogus Marii Mercateris. Notet Lector, Opuseula cruce prasizainsieni-ea à Rigbetio doctissmis nossi illustrasa, edita fuife Bruxellis, 1672. 120. & à nobis sub Acto-rum Marii Mercatoris nomine in hoc Opere Sapitis citari. Traiteum Nefteriani enjufdam., qui incipit (Contumeltat quidem in me Hareticorum arbitror) à Mario Latine versum editionis suz calci apposuir Rigberius; quem in editione Garneriana nondum invenire poeui.

mis ac eruditifimis Joannis Garnerii Com. An.CCCC. mentariis ornata', Parif. 1673. fol. dein in Bibliotheca Patr. Tom xxvII, p. 129. ac postremum a Steph. Balufio cum notis edita. Parif. 1684. 8-

Actionem v. Concilii Ephefini & Mario Latinè verlam , primus dedit Baluzius in Nova Conciliorum Collectione , Parif. 1683,

NIC & AS, Romatianz (hoc eft, ut Baronius * rectè interpretatur , Aquileiz) sub * No. in Chromatio Epileopo Subdiaconus , ejulque Martyrol ad mortui in fede Aquileiensi successor i claruit anno 420. & deineeps. Juvenis adhuc, Hieronymo admodém familiaris fuit ; cumque in exteras regiones peregrinantem diu comitatus est; uti testarur ipse Hieronymus Epistola ad illum, adhuc hypodiaconum, seripta, que extat Tomo s. Civitati fuz ab Hunuis excifa fuperfuit, & de Canouibus quibuldam Ecclefialijcis ex occasione invasionis Hunnicz violatis Leonem Papam confuluit: cujus exrat Responsum, anno 458 datum, inter Épistolas ejus numer. LXXIX. Composait, inquit Gennadius *, fim- + De Serlos. plici & nitido fermone, Libelles vs. infructionis c.a. ad Neophyses; quorum primo Neophytos instituit, secondo Gentilitatis errores oppugnavit, tertio de fide unicz Majestaris egit, quarto adversus Genethlogiam, quinto de Symbolo, fexto de Agno Pafchali difceptavit. Scri-pfit & libellum ad lapfam Virginem, eam ad enitentiam agendam hortatus. Hic verò libellus non alius effe videtur , quam Epiftola ad Virginem Lepfam, que inter Ambrofii opera reperitur, ut suprà monuimus. N. E.

JULIANUS, gente Italus, patria Apulus, Memoris, Epilcopi Capuani, & Julianz, Cour. Jul. primariz forminz (utrumq; parentem in pense 1.1 c.4 printiga a racinitat i de la description de la destruction et la destruction et la destruction de la d revera prolem , non obscura olim fama recep- Elit. Benturn elle innuit Marius Mercator. Natus elt xell. ante annum 386. In Theologicis primum Pela-gium vel Roma vel Sicilia, deinde Theodorum Mopfueltenum magiltros habuit. Sub Patre fuo Diaconum egit ; & adhuc adolescens , post sufceptum tamen Lectoratús munus, lectifimam forminam, Jam nomine , Æmilii Episcopi Be-neventani filiam , Uxorem duxit : in quorum nuptias epithalamium scripsit Paulinus Nolanus; quod etiamnum extat †. Tandem (quod † Poem au. ab Innocentio Papa factum effe tradit Marius Mercator *) Episcopus constitutus est Urbis nitonios. Eclanenfis apud Hirpinos inter Campaniam & Apuliam fitz ; quz vox apud Scriptores mire corrupta reperitur. Quandoque enim Cela-neniis, vel Edaneniis, vel Actenelleniis, vel Atelenfis five Attellenenfis dicitur. Ob Pelagiana,quæ circa a.ccccxv11.strenuè propugnare corpit dogmata, sede sua exutus est. Anno (ut videtur) ccccxx. mox in Orientem prosecus,

& Constantinopoli anno ccccxx i pulsus,

S.EC. V. ab in · Cilicia apud Theodorum Mopfuestenum An CCCC. din delituit ; ac libris pro harefi ful tuenda elucubrandis se totum dedit. Anno cccxx111. habita Epilcoporum Cilicum Synodo hæreleos damnatus est, ipso quoq; Theodoro in dam-

nationem specie saltem, consentiente. Anno eccexxiv. mortuo Bonifacio Papa, ex Oriente in Occidentem vanà spe Episcopatus recuperandi lactatus, rediife viderur. Italia ejectus, anno eccexxvi. Conflantinopolimiterum profectus eft , & Nestorii ann. 428. in sedem Contantinopolitanam evecti interventu, fe rem furm promoturum sperans, Theodosium Imp. de reitituendo fibi Episcopatu crebris precibus interpellavit. Qua de re Neeftorius Corleftinum certiorem fecit binis Epiftolis

Oppicios

que Latine extant Concil. Tom. 111. Anno 419. oblato á † Mercatore adversus errores e jus ad Theodofium Imp. Commonitorio, Urbe rursus depulfus eft; & 2 Corlettino fequente in Synodo Romana damnatus,uti & in Concilio Occumenico Ephelino anno ccccxxxa-quando etiam Theodoricus, aliiq ; Conciliabuli Ephefini legati dată ad Rufum I heffalonicenfem Epistola Juliani cujusdam, Episcopi Eridicz, mentionem facium: hunc eundem cum nostro facit . & campania esectum sedem obtinuife consicit Cl. Voffius *; unde non defunt,

lag-lace.

nibus illufratum edidit Joan Garnerius Parif. qui Eridicam istam Ericulam sive Ericodem ; 1668-8--iterume; inter opera Marii Mercatovulgò Alicar, Siculi maris infulam, ad quam Julianus profugerit, effe fuspicantur. Verum Julianum iftum Eridica Episcopum, cumnoftro eundem effe agrè mihi perfuadeo. Scntentiam nostram confirmat Holstenius; qui errorem vulgati codicis dicta Epiftola : emcndat; & loco, & Ecolum instanter, legit , & Eaching last print Anno occessivations inolitos deposuisse præse ferrens apud Xystum Papam de recuperandà sede Eclanensi multis ceita verum operam lufit ; obiitque , ut volunt aliqui, anno fequenti. Sin Garnerii calculum fequi malinus, vitam ac annum usq; eccents. faltem przcedentem, protraxit. Omnem verò fidem excedit, quod habet CL. Vignerius przfat- ad fupplem. S August. Julianum ad sequentis faculi initia, nempe ad Fulgentii tempora pervenisse. Subditq; Julianum cum apud Pelagianos ex Episcopo ludimagistrum aliquandia egistet, tandem in ignobili Siciliz vico diem obiiste; mortuoq; tumulum fuiste positum, cum hac inferiptione, que nono feculo adhue legebatur, HEIC IN PACE QUIESCIT JULIA-Nus Episcopus Catholicus. Vit audax, & acris ingenii, Grace & Latine doctus, in S. Scripturis valde eruditns : eloquentia & facun-

dia mirè pollebat; adeò ut Romanus Dessofibenes vulgo haberetur. Herefim, quam fovebat, ambiguis vocibus & fententiis optime obvelare novit : unde 4 Mario Mercatore † Pyrrhu & * Act p.10. Lexist appellatur. Pietate etiam non incelebris Script c-45- habebatur, charirate imprimis erga Pauperes eximia conspicuus, ut tempore famis & angufliz erogatisfuis omnibus pauperes fublevaret; qua virtutis specie plurimos in erroré suum abreptos detinuit. Lingua ramen maledica per-quam infamis; adeò ur innumera convicio-

rum probra contra Augustinum passum in scri-

prissuis evoruisse à Mario Mercatore accuse- SAC. V. sò tur ; quod & ipie multis in locis dolet Augu- Ancece ftinus. Unde & in Decreto Pfendo-Gelafiane aperté damnatur.

S C R I P T A.

Fiftels ad Zefensen Papan II: quas refutat S. Augustinus libris Iv. ad Bonifacium; ubi fragmenta earum pallim reperire est, uti & apud Mercator. lib. de subnot. cap. 7. 6. 9. Ex his altera', que quidem prolixa fatis est , & Libeliss etiam Fides inscribitur, scripta est ann. ccccxvIII. nomine xvIII. Episcoporum Siculorum Pelagii atque Cœleftii damnationi fubicribere detrectantium In hoc opulculo primo agir De fumma Trinime, de incarnatione verbi , reliquisque symboli articulis; tum de suo dogmatc , & questionibus Pelagianis , viz. De grand Dei, Libero arbitrio, &c. mox hærericorum dogmata,& in iis clam Catholicorum damnat; denique varias reddir rationes, quare fuz partis Episcopi Pelagii & Cœlestii danuationi subscribere recularint, & tacité correpto Rom. Pontifice, ad plenariam Synodum provocat-Hunc Fidei Libelius primus extulit , Juliano

ris Parr. I. p. 320. Etfi verò duas ad Zofimum Epitholas fe (cripfiffe ipfemet fateatur Julianus, tertiam tamen suo nomine Romam fuisse directam ait, quam tamen ejus elle strenue negavit, ap. August. Oper imperf. Lt.c.17.
Dyifiola ad Rufum Thessalonicensom Episcopum, nomine xviii. Episcoporum Pelagianorum fcripta. Vid Aug. Op. imperf. lib. 2. c. 178. Plurima Epiftolæ iftius fragmenta apud S. Augustinum libris adversus Bonifacium supersunt.

vindicavit,notis, tribusque prolixis dissertatio-

Ea in unum collecta exhibet Garnerius Appendad Part.I.M.Mercat.p.334. In Cantica Canticorum Libri II. quorum primus quali prafationis vice fungens, de Amere inscriptus eft. Eum Beda passim citat & con-

futar libro primo in Cantica. De bono Conffantia liber; cujus fragmenta aliquot habet Beda in Cantica.

Libri 14. ad Turbantium Episcopum contra Ancustini primum de Nupriu, paulo ante an- Vid.Op. i num eccexix. scripti: quo nempe anno Augu-ftinus librum secundum de Nupriis iis repofuit ; atque an 421. libris fex ediris fulius refu-

tavit Fragmenta plurima utrobique reperiuntur: Ampliora verò apud Marium Mercatorem in libro Subnemisanum.

Libri viii. ad Florem (malé habet Gennadius vil.) contra Augustini secundum de Nuttiu, car Refor Errant enim,qui octo hofce libros fex prædictis symb. The Augustinii libris oppositos arbitrantur. Licet od in praf. enim opus istud Juliani illud Augustini integro ferè octennio sequeretur; sex tamen illos Auguftini libros aut nescivit, aut se scire dissimula. vit Julianus. Scripti funt in Cilicia, a.422.com apud Theodorum Mopfuestenum diu delituir,

fed nonnifi anno demum 426, divulgari. Eos libris octo paulò ante mortem editis refuta-vit Augustanus 3 ubi fragmenta è Juliani

420.

SEC. V. ab libris patīm adducumtur. Excerpta ex itidem ad S. Leonis epailt.exxxva.p.906.Hujos Leporii, S.E.C. V. ab As CCCC. quamplurima adducit Manius Mercator in li-

FASTIDIUS, projec diden Nationale, Fastimariam, relate Genzalio, pt., Epicicopas i unde Recunitores, qui graina me vandarem nonsi comenciaris incrulare e manes. Londinentem Settempolitamen indicate e manes. Londinentem Settempolitamen indicate e propositamen indicate e manes. Londinentem ordeane, de violi Certificas q. 0 violinate celesta, ficilitam aeramen. Estat i fina Autorio nomine, inter Opera Augulinii Toma napag 180, quen e a, appolito i acrea i fina fina e propositori acrea i fina fina e propositori acrea i fina e propos

C. 16.

tuni Loca i Noterine Coden, Agent 1663, a

Licim, q. Veterinos Halidi menmily Jeh Frid

Licim, q. Veterinos Halidi menmily Jeh Frid

Licim, d. Veterinos Halidi menmily Jeh Frid

Licim, d. Licim, d

Hift. Scot. lib. vs. num. 536. affirmat , Faftidium

noffrum Scererus Chronicon (cripfiffe, id homini nugivendulo & in gentis fuz rebus penefemper ineptienti condonandum est LEPORIUS, ex Monacho Massiliensi, 420. feu ur alii, Aquenfi, Presbyter, claruir circa annum 410. Primò quidem Pelagii caftra fecutus eft : deinde ab Epilcopis Gallicanis admo-nitus , & ab Auguftino postquam in Africam rrajecisset , plenius edoctus , ad saniorem menrem revocatus, anno circiter 425. fcripfit Libellum Emendationis, five Saturationis, ad Epifeepes Gallie; in quo errores suos correxir, & de emendatione ipfius ab iis curată gratias egit: sententiam etjam de Incarnatione Christi pravam, quam remerè olim imbiberat, revocavit, unicam in duabus naturis petfonam confessus. Primus hunc libellum ex Codice Herivallenfi in lucem protraxit Jac. Sirmondus, & cum aliis Veterum Opusculus Dogmaticus edidit, Parif. 1630.8". Habetur et iam in Biblioth. Patr. Tom. v11. p. 14. & Concil. Tom. 11-p.1678. & emendation a Garnerio editus in Append. ad par.s.Operum Marii Merc.Differt.11-cap.20. p. 215. Monendus est Lector , hunc libellum quandoque à Veteribus sub nomine Sancti Augustini citari : forsan quia eo monente scrietus fit,& ab eo approbatus: unde illum Auguitino, tanquam genuino Autori afferere conatur (codicis Grimanici fide & Synodi Chalcedonensis Act, 11. nixus, ubi locus ex hoc libello desumptus inrer B. Augustini testimonia reponitur; & ad opinionem firam roborandam conjecturas qualdam non magni quidem mo-

ad S. Leonis egailt_exxtv.p.906.Hojus Leporti, S.E.C. V. shepiugea libeli ex Vecreibus meminerumt Gen. An. GCCC. nadius de Script_c.19. Caffianus de Incarnat. I. 1.c.5. Joannes II. Papa Epill.ad Avien.Facundus Hermian. J. J. c. 4.

PAULINUS, S. Ambrofii Mediolanen-420. fis Diaconus & Notatius, postea ad Presbyterii dignitatem evectus: Ecclefiz Mediolanenfis procuratorem & defenforem vocat Fradeflinarm † Sirmondi : Claruit anno 4:0. quin & ab † Heref. anno 411. innotescere copit , quo Carthagine & XXXVIII-P agens Corleitium herefeos apud Aurelium Epifcopum reum egit ; eundemque in Concilio Carthaginensi strenue debellavit. Extat Via B. Ambrofa, hortante S. Augustino, composita, parcè quidemnimis & jejune scripta, que Am-brosii Operibus præsigi solet. Libellus essans Zofine Pape gratim agent of dannatos Pelagium de Calefium, Concil. Tom. 11, p. 1578. Quod verò De Setipti Ifidorus Hispalentis * Paulino nostro librum de cap 4 Benedictioniba: Patriarcharam tribuit; omnibus ubique norum est illum Rusino Aquileiensi ad-

judicandum effe. EUODIUS, natione, ut videtur, Afer, Uzalenfis in Africa Epifcopus, S. Augustini necellarius, claruit anno 420. Ab Orofio reliquias aliquot S. Stephani è Palzitina in Africam deportante, portiunculam nactus, Bafilicam in 5. Martyris memoriam erexit;& poltquam plurima ibi miracula patrata deprehendifiet ; corum Historiam literis (uti credi potest) mandari curavit. Extant fanè in editione Operum S. Augustini Ansverpiens 1577, atque alits nonnullis libri duo ad Euodium nostrum de Miraculu S. Stephan ; qui cum Autoris nomen præ se non ferant , Euodio vulgò ascribuntur: atque eo jubente videntur compositi. Scripsit ad Augustinum. Epistelas plares , ex quibus IV. extant inter Augustinianas (nu. xcviti, ccx: VI, certys, certx. Jut nil dicam de quintà ad /nnecessiam Papan, quam una cum aliis quatuo? Episcopis exaravit. Scripfise etiam perhibetur librum de Fide , fen de unicate Trinitatu contra Manichess qui habetur inter S. Augustini Opera Tom. vs. Alius à nostro fuir Euodius ille, Africanus Episcopus, qui anno 404, una tum Theafio Episcopo à Synodo Carthaginensi ad Honorium Imp. legatus est; ut Donatistarum injurias & audaciam detegeret : quique anno 408, unà cum codem Theasio à Donaristis occifus eff.

VIGILIUS, Diaconus, claruit circa an. 400. 410. Scripfit, actle Gennadio *, breviato & *De seripe, aperto fermone. Mesacherana Regulaus, rorius s' Monalitica profificionis dificiplinam continentem. Extat illa Regula à Luca Holltenio edita in Cadica Regularama, p. 8p. 28-26; 1669; 4°.

tur (codicis Grimunici fide & Symodi Chileedonteris Act, in nixus, abit locares to helbe Highers, piliforpus tractbosis, claruffertlo defumpus inter B. Auguffain tellinonia terponium; 2 & dopiniom finant potental services and services qualdam non augui quidem nonrenaria aductivi Palchinis Queffentias in notius financia finantia finantia processi and processi and processi and the processi 410.

\$AC V. ab Gemblacensem , & Trithemium affemat Pseudo-Dexter in Chronico ad ann. ccccrxIII. Extant quidem Allegeria inter Ifidori Hifpalenfis Opera, quas notri effe probabile eft, eò quòd ad Orofium, iftius en y gene, feriptæ fint. Certè hujufmodi Commentarii Allegorici neue à Braulione , neque ab Ildefonso inter Isdori Hispalensis Opera recensentur. Lucama etiam Commentaris explicatie Ifidorum prodit Pscudo-Dexter non une in loco. Fusè agit de fingulis Ifidoris, Hispanicis Scriptoribus, Fr. Bivarius notis ad Dextrl Chronicon. Anno CCCCXXIII

> SEVERUS, Afer, Episcopus Milevitanus, Augustini familiaris, cujus (cripta studio-sè lectitabat, Claruit anno 420. Obiit vivente adhuc Augustino. Moriens Episcopum sibi fuccesforem designavit apud Clericos solos, non expectato plebis consensa. Eo verò mortuo, cum tumutlus excitandi fuspicio injiceretur, petente Clero accurrit Milevim Augustinus; cujus interventu pax fancita eft; & ordinatus Episcopus, quem Severus design ut ex Augustini in designatione Eradii succesforis Actis liquet; que inter Epiftolas Augu-ftini num. cx. reperiuntur. Scripfit Severus (ut verifimile est) Epiftolas plures. Extat hodie unica, que inter Augustinianas locum xxxv1", habet,

EUDOCIA, Acheneis, dumadhuc Gen-431. tilis erat , dicta, Leontii , Sophistz & Philosophi Atheniensis, filia: à quo in omni bonarum literarum genere instituta est : adeò ut egregiè erudita evaderet. Anno coccxxx. vicefim atatis annum agens, clim eam in uxorem du-Churus effet Theodofius Imperator Christianam fidem amplexa, ab Attico CP. Episcopo, salutari lavacro tincta est. Anno coccxxxII. à Theodolio Augusta renunciatur. An. ccccx1v. levi quadam de causa in violatz fidei conjugalis, & adamati nimis Paulini Inspicionem adducta, Imperatoris in indignationem immeritò incidit : eamque ob caufam Hietofolyma fecessie; ubi Ecelesiis adificandis, ornandisque, ac pauperibus fublevandis per multos annos tota incubuit. In mariti demum gratiam remiffa Constantinopolin rediit; & cum eo usque ad mortem degit : quo mortuo Palastinam repetiit, ac vitz reliquum pio otio dicavit, ibi anno ecceux. defuncta. Moribunda juramento fe astrinxit, ab omni violatz pudicitiz crimi-ne penitus immunem esfe. Scripsit Grzeè Poemata plura, quorum stylum ita depingit Pho-

*Cod ets. tins *; farse | Poema | on est yummer, est Bum-Acia recourer, E uru nacht alem Samuaru. Lader phi fi è ning- ur to iniu parem, une ne au.G.; Tun quia mulieris, & quidem in imperio deliciis affinencis, tum quia praclarum adei eft, admiratione fant dignum judicatur. Etenim illuftrit eft hic labor, ut in heroico carmine , fi quis unquane. plins.

S C R I P T A.

Researce Homerici , à Pelagio quodam Patricio inchoati (unde & ifti fape tribuuntur) ab Eudociâ verò abfolnti & digefti ; nt diferté tradit Zonaras *, & ex ipfius Ope- * Annal ris inscriptione manifestum facit, Extant La- Tomport, tine in quavis fere Bibliothece Patrum editione , Grzce & Latine in Collectione Permrum Christianorum Bigneani. Parif. 1624. p. 95. Immane quantum errat Aubertus Miraus †, † Anthus qui hos Centones Eudocia Augusta, Constan- cap-joy. tini x11. Cognomento Dece, qui obiit anno 1067. uxori tribuit.

Metaphrafis Ollassuchi heroico carmine condita, libris octo.

Metaphrafit Prophetiarum Zacharia & Danielu: În his Metaphrafibus textum religio-se, ac 🛪 और expressife Eudociam nil addendo, nil mutando , teltatur Photius : adeò ut pro legitimis librorum factorum verfionibus

habert possent. Historia B. Cypriani Martyru & Justina tirgisis, libris tribus heroico carmine conferiptis comprehenfa. Alius à Cypriano Carthaginensi suit iste Cyprianus, ac Rome sub Diocletiano fimul cum Justina patins dicitur. Totam utriusque historiam ex Poemate istoexcerptam compendio exhibet Photius Cod. CLXXXIV. Mirum inter hanc Endociz Hiftoriam , & Panisentian Cypriani (que in Editione Cyprianica Oxonicnfi locum habet)confenfum deprehendet, qui compendium Photianum cum altero opulculo contuletit, diligens

Poema Heroicum in villoriam à Theodofie marito ex Perfu reporturam; cujus meminit So4 crates 1. 7. c. 21.

MAXIMUS, unde oriundus, incertum, Augusta Taurinorum in Gallia Sphalpina quam hodie regionem Pedemontanam vocant. Épiscopus, Claruit anno 422. Idem , ut videtur, Maximus, qui Synodo Arauficanz (in qua Canones aliquot disciplinam Ecclesiasticam spectantes conditi funt) anno 441 interfuit: intererat etiam, anno 451. Synodo Mediolanensi; cùm Episcopi Provinciales coacti sunt, ut que Leo Papa ad Flavianum adversus Entychem scripserat, sententià suà roborarent. Denique Concilio Romano iu Natali Hilarii Papæ anno cccci.xv. celebrato, (in quo de Episcopis Succellores suos designantibus, aliisc Episcoporum causis agebatur) huic Concilio primo loco post Romanum Pontificem subscriplit Maximus nofter, idque, ex mente Baronii, ob przrogativam ztatis in Episcopatu agentis. Anno fequenti obiiffe dicitur. Quod verò plures Gennadii editiones habent . Meritur Honorio, & Theodosio juniore, regnantibus : Miraus in fui Gennadii editione , pro meritur, reponendum duxit , floruit ; quod & ante Mirzum monuerat Baronius; mendam scilicet in codicem irrepfiffe.

SCRI.

SÆC. V. HOMILIÆ DE DIVERSIS An CCCC

SCRPITA HOMILIÆ HYEMALES

E adventu Demini Homilia II. In vigiliir uatalis Domini Hemilia,quz & inter Ambrofianas reperitur, num, xiii. In namii Domini Homilia vt. ex his p. eft

inter Ambrofianas , 144. eft x14, inter Augustini Homilias de Tempore.

In Circumcifione Domini Homilia. In Epiphania Domini Homilia vitt. quarum

VIII. eft xxxvIII. inter Augustini de Tempore.

De jejnnie Quadrapefima Homilia tv In Dominica in ramis Hamilia que eft 3º- in-

ter Ambrofianas. De accufacione Domini anud Pilatum Homi-842. quarum 1º. eft xxxv. inter Ambrofianas,

& cxviii. inter Augustini de Tempore. 24. est 12. inter Ambrofianas. De Juda Traduore Homilia, vo. est inter Ambrolianas, & exxviii, inter Augustini de

Temperen De Paffione, cruce , & fepultura Demini Homilia IV. quarum 1º. eft LY*. 20. eft LVI'. 3º. eft

Lv114. & 1v4. eft Lv1114.inter Ambrofianas. De S. Latrone , Petro Apoftolo , & Ancilla offiarià Hamilia IV. que inter Ambrofianas reperiuntur numero xx1v. xxv. xxvi. xxvii.

HOMILIA ESTIVALES

N folennimse Pafchali Homilia v. quarum v. cft Liv. inter Ambrolianas.

In Limniis ac Ninivitarum jejaniis Hemilia, que habentur inter Ambrofianas num. x L. In folennitace Pensecoftes Homilia 3. que ha-

bentur inter Ambrofianas, num. LX. LXI.LXII.

HOMILIÆ DE SANCTIS N natali D. Stephani Homilia, vo cft intet Augustini Homilias De Sanitin

In narali D. Agnetis Homilia. In nativitate D. Jeannit Baptifta Hemilia In natali SS. Petri & Pauli Apoltolorum.

Homilia v. quarum ultima est xxviii. inter Augustini de Santhis, & 12713, inter Ambrosia-

In natali D. Laurentii mareyris Hemilia

In natali D. Enfebis , Vercellenfis Epifcop Hossilsa 2. quarum posterior est LXIX4, inter

Ambrojianas

In natali D. Cypriani Hemilia 1. que intet Ambrofianas funt , num. LXXII. LXXIII.

In feries D. Michaelis, Honilia, que inter Ambrofianas eft x-

In natale SS. Tauricerum Martyrum Homi-(is, inter ambrofianas habetur num, 1227111. In communi Martyrum Homilia,

DE Exposicione Symboli Homilia De non memendis carnatibus bostibus , & gratits poft cibum agender, Homilia 2. inter ambrotianas num. XL11-XL111-

De avaritia vitanda Hemilia 2.

De eleemofynis largiendis Homilia 2. De haspitalistate Homilia. De defecia Luna Homilia.

Super illud Efaia, Cancones eni miscent aonam

bine, Heneilia. Perrò Serme inter Augustinianos de Verbis

Domini xIX. (qui & inter Ambrolianos vii) & de vità Nazarii & Celfi inter Ambrofianos nett. Maximi effe censentur; licet inter ipsius Opera non habeantur.

Prodictiont S. Maximi Homiliz . Celenia 1575. Roma 1564. cum Leonis M. &c. Opp. Parsf. 1614. 1627. Lugdnni 1623. cum Homilius

Chryfologi Colon. 1678. 40. denique in Bibliothecâ Patr. Tom. 6. p. 1. Homilia XII. viz. de Barbaris non simendis ei qui Deun timet, & de S. Helifes, 111. De Ninivicis ; De Kalender Januariis ; De defectu Luna, Ance Natale Domini ; De Natale Domini Salvatores; Poft Natalem Donini Salvateris; De Hareticis peccasa vendentibus; Quod non debent Clerici negotiari ; De Corpore Domini. Has ex vetuftis codicibus eruit, & Maximo

nostro vindicatas, nobis nuper exhibuit Rev. P. Mabillonius Mnsi Ital Tom. 1. part. 2. p. s. ubi etiam de aliis Maximi Homiliis qua fub Ambrofii & Augustini nomine circumferuntur, fusè, ut folet, & accuraté agit, THEODORITUS, natione Syrus, do-

mo Antiochenus, natus est inclinante faculo quarto, quo verò anno haud fatis certum: quamvis Garnerius id ad annum ccc1xxxv1, referat. Parentes pietate habuit & opibus conspi-cuos. Mater, piissima plane femina, cum tredecim annos in conjugio sterili jam transegillet, bottante matito Macedonium, fanctiffimum Ascetam , rogavit , ut filium sibi à Deo fuis precibus impetraret: quod & exacto demum triennio fecit, hác tamem lege, ut fortum Deo consceraret : adeò ut à Deo datus . & à parentibus Deo redditus, Theodorini exinde nomen meritò traxifie videatur. Nondum scptimum virz annum exegerat; cum ad S. Euprepii Monasterium, non longe ab antiochià diffitum, amandatur, tam bonis literis, quam moribus, inftituendus : quo in loco arctiffimam cum Neftorio, Conftantinopolitano. & Joanne, antiocheno, postea Episcopis, amicitism iniit. Nactus eft praceptores Theodorum Mopfueltenum, & Joannem Chryfoftomum, a quibus tum fummam eloquentiam, tum optimam facras literas explicandi rationem didicit : Juvenis adhuc a Porphyrio , Epifcopo antiocheno, Lector ordinatur; ab alcxandro, Porphyrii fuccesfore, Diaconus: necdum tamen institutum monasticum deseruit. Anno 413. juxta Baronium , juxta verò Garne-

rium (qui certioribus Chronologiz ration

SEC. V. sb bus innititur) 430. d Theodoto, Alexandri Ancece. Antiocheni fuccessore, Cyri, provinciz Euphratefia urbis in Syrii non incelebris, Epifcopus, Ifidori recens defuncti loco, confirmtus est. Regionem quidem Cyrentem infai-flis harefium Ioliis miferè oblitam deprehendit; Arianos, Macedonianos, Apollmariftas, præfertim verò Marcionitas, ubique graffantes: ad quos , tanquam pellimam Ecclelia pe-frem, profligandos fe flatim accinxit ; idque non fine crebre capitis periculo præftitit; tanto interim cum successu, ut decem Marcioni-

tarum millia à se baptismo tincta esse ipse glorietur*: in quo opere emergie habuit Anachoretas plurimos, Marin, Jacobum, alios, qui Cyrenfem agrum vitæ aceticæ fedem fibi olim delegerant. Anno circiter cecexxix. Neftorius malefana quædam dogmata,in Christum Dominum, ejusque Beatam Matrem, injuria copinare corpit: cui, re in Synodo Alexandrima prius agitara, Cyrillus x11. Capitula in fidei examen propoluit. Theodoritus à Nestorio, fibi olim perquam familiari & condifcipulo, rogatus flylum in Cyrillum ftrinxit; ejulque Capitula five Anathematifmos , Apollinarif-mum ex iis extundere conatus, libello fatis acerbo ac virulento refutavit : iple interim difputationis impetu abreptus, faltem verbis incautis, ac nimis periculofis, afferere non dubitavit, B. Mariam non peperisse Verbum carnein fachum, naturas ui Chrifto say Guinero non uniri , nec unicam effe carinero; denique Deum Verbum dici non posse mortuum : neve quid intentatum relinqueret, literas iffa de re ubivis ad Monachos dedit, & graviora Cyrillo objiciens, ejus Capita, tanquam harefeen anriquarum Lernam traduxit. Anno ccccxxxi. ad Concilium Ephelinum accertitus, feorlim cum Joanne Antiocheno , aliisque Orientis Epifcopis in confessum clandestinum abiit; & poll duos ferè menfes, adjunctos fibi habens fex fuz factionis Episcopos, legatus à Conciliabulo, Orientalium nomine Confrantinopolim millis est: justus verò ab Imperatore Chalcedone subsistere, & Ecclesia ab Episcopo urbis exclusus, in Aula maxima crebras ad populum conciones habuit; immento patim Auditotum plaufu exceptas. Ad Imperatorem admilius, magna fane mifferie cum eo egit : verum operam & oleum perdidit. Imperator enim probatů randem Cyrilli causă, damnatoq Neltorio, Orientales legatos in fuam quemque provinciam dimifit. Domum igirur redeuns Theodoritus, quinque libros adversus Synodum Ephefinam edidit : quos diabele infligance conscriptos ait Marius Mercator * . Paulo post, mediante Imperatore, concordia Cyrillum inter & Joannem Antiochenum, Theodoritum, aliofque Orientales facta est: fed ulcus malé fanatum postea recruduit. Anno ccccx11v. Cvrillum fatis functum duriùs adhuc tractavit:

quin & adeò se continere non poterat, ut ani-

mi gaudium palamexprimeret. Quibus omni-

bus commotior tandem factus Imperator, an-

no cecex i v. domi fuz fe continere justit, nec

regionis Cyrensis terminis excedere permisit,

Anno cccexuix, coacta est Ephesi altera Syno-

*In Excerp. Opp. ejus Part L.

dus (cui Latrocinalis nomen adhefit) in qua SAC V. is przfidente Diofcuro & omnia jura fulque de- An.CCCC que habente, fuffragiaque Epilcoporum vi & armis extorquente, Theodoritus, quem ipfe Imperator Concilio abelle diferte mandaverat. depositus est; antea quidem à Dioscuro Ale xandrig anathemate percufins. Quò jam se verteret Theodoritus ? Synodum appellaret ? ab ea damnatus est. Ad Imperatorem confugeret ? eum fibi infenfifimum nuper erat expertus, tum ob alia, tum hoc etiam nomine, quòd Irenzum Comitem , aula expulsum, digamum licet, Tyri Episcopum ordinastet. Ro-mam igitur, mislis duobus Chorepiscopis Abramio & Hypatio, una cum Alypio Abbate, in cause fue patrocinium vocavit. Leo igitur Papa,re cognità,fideque ejus approbata, l'heo-doritum absolvit ; & quantum inse erat, sedi reddidit. Anno cccca, mortuo Throdofio Imp. a Marciano fuccessore Theodoritus ab exilio revocatus (è Provincià enim Cyrenfi pulsus in Apamenum Monasterium (ecesserat) sedi suz restituitur. Anno sequenti habitum est Chalcedone Concilium Quartum Generale; in quo Theodoritus ab Imperatore nominatim accerfitus locum fuum, reclamantibus tamen Ægyptiis, occupavit; fidem quidem Catholicam disertè professis, Nestorium verò damnare diu tergiverfatus. Sellione demum octava caufa ejus pleniùs cognita est; & post anathema Nettorio incufum , folenni omnium acclamatione ipse pleno tandem jure restituitur : & Eutycheten suffragio suo Synodali damnavit. A Chalcedone domum reversus, totum se libris feribendis & otio honefto dedit; commiffo utplurimum Hypatii curz munere Episcopali. De Theodoriti Exposissone in Epistolam ad Ga-Latas id inprimis notandum, in Cap. 2. integram Periodum, qua de disidio inter Petrum & Paulum agebatur, nempe à commate v. ufque ad xv. defiderari. Deeffe quidem monuit Sirmondus, qui textum Gracum ex Bibliothecæ Regiæ Codice MS. edidit. Quam verò Codex Regius ex Codice quodam Medicao in Italià descriptus sit, haud levis oritur suspicio locum istum à Majestatis Pontificia adulatoribus mală fide decurtatum esse. Nec hão de re vel 20 quidem habet Garnerius Differs, de libris Tiesderitt, qui tamen alias copiolus & fatis diligens esse solet. Obiit anno eccessis. faltem fequenti, septuagenario major : (quamvis fint, qui viram illius in plures adhuc annos protrahant) cidem cum Jacobo Thaumaturgo, amico integerrimo, qui paulò post obiit, uruz inclusus. Post mortem variam fortunam expertus est. Imperante Justino à Clericis Ecelefiz Cyrenfis quibufdam imago ejus folenni pompă intemplum infertur, throno Epifcopali reponitur, & facra Synaxis in honorem eius celebratur. Ab Anastasio quidem Imp. ejusque affectis poulò ante da una trisfuerat quod et iam acritis & luculcutius a Concilio Quinto (ub Justiniano Constantinopoli habito factum est. Meliori quidem fato, ac molliori cenfură dignus erat Theodoritus. Summam aninci puritatem, & arctioris vitz disciplinam, quam à pucritia lub optimis vera & primava aexerue

sac. V. ab magiftris didicerat, per totum vite curriculum A CCCC integram atque illibatam tenuit ; ingenti in Deum zelo, in Ecclefiam Catholicam studio flagravit:in pauperibus levandis pené fupra modum benignus & liberalis ; bona que à parentibus accepetat ampliffinia in corum ulum divendita elargitus, nec corum neceditatibus postea unquam defuit: in ædificus publicis exftruendis ornandifque immensam pecunia vim erogavit. Animo erat excelfo, elatoque, fententiæ, quam femel imbiberat, tenacidimus; injuriarum & contradictionum hand fatis patiens. Si quos in errotes lapíus fit, non tam voluntar! & peavo judicio, quam præfervidæ indoli, dit-

putationum intemperiis, & ausreau rer aidunsic tribuendi funt. Nobile à natura nactus est ingenium : quod pari curà & ftudio excoluit: omnifarià eruditione clarus, & extra controvetsam sui facuti longe doctissimus. De stylo ejus audiatur Photius * , Espic & ich de amera * Cod 46; winder in the standard and in the standard in a winder \$ ilig , xaradinar re mit servane indresult. Scylus os in omnibus perflucius (est enine distinelus & purn:) neque jucui disacu expers , propor-tione vero fenjibus exuberas. Ed di vin Degen, terre all D., leparentes ergineur, to en und nog non ineque tio jenarus dianatirlus te cuncuarplie en ra ibierer art bi Afgynanmerr, medpersient men rai anayouru a Darma (ur. Dictio ejus commentations (si enjusquam alrus) aprissima. Nam & puru fignantibnique verbu abdita quaque & obseura revelas. & jucundstate quadam quafi delinimento , survique lepare ad fue lettreness invitar. In sequentibus verò pluribus styli eius laudes perseguitur Photius, ductis argumentis amethodi facilitate, vocum delectu & elegantia, que Artica dici mercatur, ab interpretandi & explicandi S. Scripturas fagacitate & ditigentia eximia, ab infucata dicendi fimplicitate,& omnifarià rerum utilitate;à digref-

OPERA OUÆ EXTANT.

Vostiones in Octovenchum, post an. ccccs 111-(criptæ, Quaftienes in Hepateuchum, editz funt Gtz-

ce, Farif. 1558.

lutum reddere queant.

Quaftiones in libros Regma. Questiones in libros Paralipomenun. Sinoula ista Opera post an. ccccizt: scripta sunt; & supremus Theodoreti labor fuisse videntur,

Commentarius in omnes Pfalmes. Opus istud anno ccccxxx111. inceptum eit, & ante ann. ccccx1v.abfolutum: in eo Chryfostomum plurimum imitatus est Theodoritus, sententiis fape expressis, verbis etiam nonnunquam exfcriptis.

Commentarius in Canticum Canticorum. Plurima fuadere videntur argumenta Commentarium istum non esse Theodoriti, viz. quòd Chryfoltomum tanquam adhuc viventem laudet; quod Theodoro Mopfuelteno convicietum quòd antot (e rufticanis , militaribus & civilibus paritet ac ecclefiafticis negotiis turbatum

effe dicat:ut alia non minora taccam. Conftat S.E.C.V ab tamen Theodoritum Cantsonn Canticorum, An. CCCC. expoluisse; & hunc ipsum Commentarium sub Theodoriti nomine à Gregorio M. citari, Scripfit Theodoritus in Cantica circa ann.

CCCCXXV. Commencarii in Efaiam Epitome , five Excerra nonnulla à Catenis Gracis collectatex quibus plurima Theodoro Mopfuelteno tribucada effe meritò quis fuspicari possit,

Commencarius in Hieroniam.

Consuentarius in Barnch. Consugntarias in Threnes Hiereinia.

Commentarius in Danielem , anno coccxxvi. Commentarius in XII. Prochetas. Ifte pariter

ac pracedentes in Prophetas Commentarii feripti funt inter amous eccexxvi. & cecexxix-Commentaris in XIV. D. Pauli Evifolas, circa

an coccxxxxx feripei.

Historia Ecclefisfice libre v.ab ann.cccxx11. ad an. eccexxvii. deducti. Scripti faut incunte anno cccca. Stylum, quem iu his libris adhibet Theodoritus, fie depingit Photius † Theorem They † Cod Ja. regular (viz. Euleb. Socrat, Sozomen. Evag.) samtanter Cegen re igeja uaber er G- iniben moir m pil gai icheric à anterfile, milai on teim тай ретафорди афрании уд йето йверий но inentem magis kifteria Stylum adlibet. Clarus enim , & grandes eft , miniméque redundans : sife quod transferienibus interdum audacins , peni snepee mienr. Prodiit Gruce, Bafil. 1535. ex officinà verò Roberti Stephani inter alios rerum Ecclefiafticarum Scriptores, Parifas44.fol. Gr. Lat. Geneva 1612. denique emendatifime Henrici Valefii notis & vetfione adornata , Parij 1673. fol. quam Colonienies nuper exprefic-

Historia Religiosa, five Philosbens, Ascetarum fionum denique & ambagum fugă, aliifque do-(anchillemorum xxx. elogia continens, anno tibus, que scriptorem omnibus numeris absoeccexulv. (cripta.

Epifiole CXLVI. post Episcopatum susceptum fcriptz.

Eranifles, feu Polymerphus Jibres 1v-complexus, quocum tres priores Dialogi formam habent ; quartus inscribitur Demenstratio per Syllogs/iner. Primo docer Deum Verbum effe immutabilem : secundo afferit inconfusan unionem naturarum Christi: tertio Deum esse impatibilem demonstrat; quarto que in prioribus fusius & oratorio more disputaverat, in Syllogilmos contrahit, ut argumentorum vis apertior fit & efficacior. Scriptum est opus istud ann-cecext.vz. & non longe post gemina Theodofii Imp. fanctione, alterà anno ccccxtv11. alterà anno eccextix, datà, flammis addictum, Prodiit Grzce feorfim , Rome 1547. Gt. Lat. cum notis Beumleri , Tigur. 1593. 8s. Grace Light 1568.

Haretsearum Fabularum libri v.anno eccel 111. scripti. Libri 1v. caput 12. quod de Nesserie inscribitur, fpurium est; ab aliquo Theodoriti nominis affutum circa tempus Synodi quinta. Opus feorfun prodiit Grace Rome 1545.

De Providentia Oraciones x. Antiochiz habitz circa ann. ccccxxx, feorfim prodicront

An-CCCC.

S.E.C. V. ab Grzce, Rome 1545. Tigur, 1546.80. Parif. 1530.80. De Charitate Oratio, que Historia Religio-la subjici plerumque solet, anno eccelus, scripra. Edita primum eft, Roma 1988. Gr. Lat. & Gerardo Vosho cum notis & variantibus lectionibus

De eurandis affeilienibus Gracerum libri xII. anno 'ccccxxv11. scripti contra Julianum Imp. Prodierunt Gr. Lat. cum notis doctifismis Sylburgii, Heidelberga 1592, fol. Quamplurimas Fulvii Urfini istorum librorum emendationes, & lectiones variantes ex Bibliothecz Vaticanz Codice nuper cyulgavit Joannes Garnerius

in Aultuario, p. 393. Epiftola ad foannem, Epifcopum Germanicia,

feripta fub finem anni eccexuix. Retrebenfie XII. Anathematifinerum ,fen Capisum Cyrilli, anno ccccxx1x. scripta, una cum pramifså ad Joannem Antiochenum Epiftolä. Centra Nefferium liber ad Speracrusa : fpu-

rius eft, & maxima ex parte idem eft cum cap. 11. lib. 4. Herer. Fab. Hactenus Editio Sirmondiana: que fequun-

tur Opulcula in Aultuario Garneriano accesse-Prolegomena er excerpta plurima Commenta-

rierum in Pfalmes è Catenis ut plurimum de-Excerptum breve Commentarii in Lucam,

è Catena quàdam hauftum. Sermo in natalem S. Jeannis Bapeifia. Homilia Chalcedone anno ccccxxxx. habita, Latine tantum. Habetur inter Acta Concilii

Pentalogis de assentiene bominis excerpta nonnulla Grace & Latine. Latina versio rota

ferè Marii Mercatoris est. Epifela xxxiv. quarum xix. funt aliotum uorundam Episcoporum Orientalium Theodoriti ovy einer. Relique xv. Theodoriti funt-Verum ex his nonnullæ non nifi Latine, aut mutilæ extant, ex Conciliorum actis vel Mario Mercatore defumptz; aliz à Sirmondo, haud

integrz tamen, editz funt ; quadam denique nunc primum in lucem prodierunt Dialogi vii. paulò ante Synodum Ephelinam scripti, quorum duo priores Anestes op pognant, tres sequentes Macedonianes, duo ultimi Apollinarifia. De his Dialogis peculiari Diatribà agit Gamerius; quà probat unum cundemque omnium fuille Autorem, eumque diu incertum; iplos verò Dialogos nec S. Athanafio , neque Maximo monacho (inter quorum Opera haberi folent) tribuendos effe, fed foli Theodorito nollro ascribendos: idque ita esfe, argumentis planè verifimilibus evincit

OPERA DEPERDITA.

Pistolz quamplurimz : supra quingentas Cenim Theodoriti Epistolas penés se faisse * Hift. Eccl. tcftatur Nicephorus

Penealogiumi froe libriv. de IncarnazioneVerbi, adversus Cyrillum & Parres Concilis Ephofini. Fragmenta ejus supra memorata sunt, que sentur etiam inter Marii Mercatoris Opera edit.Garner.par.1.p.267.

1.14 6-54-

oficiene libri XII. De Theologia et Incarnazione libri aliquot; quos coldem effe ceniet Garnerius cum Dialogis tribus adversis Macedonianes,& duobus adversius Apollinariflus; qui fub Athanafii nomine circumferuntur. Fragmentum libri 2. de Incarnatione Grzeè exhibet idem Garnerius in Auctuario, idemque media plùs parte trunca-

Opus Myfricum, feu de Myfreriorum fidei Ex. SAC Vis

tum Latine Marius Mcrcator-Opus adversus Marcunem.

Opus adversus Judaes, quod idem forfan cen-

feri pollet cum Commentariis in Danielem. Opus adversus Origenem apud Gentiles fuo extare prodit Hebediefu. Verum tale quid feri-pfife Theodoritum parim probabile est.

Responsiones ad Quasica Magorum Persarum. In landem S. Joannis Chryfoftoms libri five Sermenes v. quorum excerpta dat Photius Cod.

CCLXXIII. Bine Allocutiones Chalcedone contra Cyrillum dicke anno eccexxxxx. Fragmenta totidem

extant Latine in Actis Synodi quintz. Sermo Antiochia ceram Demino habitus at ccccx11v.Cyrilli morti infultans. Extat fragmentum unicum Latinè inter Acta Synodi

quinte & ex alia versione apud Marium Mercatorem Bina Theodoriti fragmenta fatis prolixa, alterum adversus Sabellium , de Trinitate alterum, Latinė exhibet Steph.Baluzius, Milcellan, Tom. iv.ex quibus potifimum libris defumpta,

incertum. Gennadii zvo circumferebantur fub Theo- De Serlpt. doriti nomine quinque alii Historia Ecclesiastica c. 19. libri, ab anno ccccxxv11.ufque ad DXV11.pertingentes:quos etiam fub ejufdem nomine bis citat Theodorus Lector in Collectancis, ac toties Damascenus lib-3.de Imag.Verisimillimum vi-detur, quod Baronius suspicatur, duos fuisse

Theodoritos, feniorem unum, alterum junio-rem; illum autem Cyrenfis Hiltoriam Ecclefiafticam quinque libris continuafic. Opinatur Garnerius juniorem istum non alium esse, quam Alindorum Episcopum in Caria, qui anno 536. Concilio CP, sub Menna intersuit. Tempus,nomen & cruditio congruunt. Porrò errore lapfus Photius Cod.x1.v1.Theodorito ascribit libros xxv11. adversus varias Haresicerum Propositiones , imprimis verò ad-

versus Eurychianes , quorum argumenta fummatim exhibet, Ex iis xx1. posteriores Eutherii Tyanensis Episcopi esse Marii Mercatoris autoritate constat. Sex priores Theodoriti esse satis notum ess. Lidem enim sunt enm Pentalogio,uno ex iis libro in duos malé divifo.

Denique Serme five liber Afcericus, qualtio-nibus & responsis constans, (qui sub Maximi Confessoris nomine lape editus habetur, cujus & revera effe videtur) Theodorito in plerifque Codicibus ascribitur

Przeer editiones Operum Theodoriti Latinas, Pauli Manutii', Rome 1556. Colon. 1567. 1573, Parif. 1608. Colon. 1617. prodierunt Grz-ce & Latine Jacobi Sirmondi fludio digefta, Parif. 1642. 1v. vol. fol. His Tomum quin partim cx Codicibus MSS, partim cx iis

180. V. ab que aliorum nominibus inferipta circumfere- larum Estefinarum p. 470. & ex alio Codice 5.60 V. ab to CCCC bantur, collectum addidit Joannes Garnerius, Baluzius in Collectione nova Conciliorum An. CCCC. Jeluitarum polt Sirmondum'& Frontonem Du-ezum doctifimus , candidiffimusque , qui Dif-

fertationes quinque prolixas admodum, nec minus eruditas adjecit; quarum tres proprié ad Theodoritum (pectant , nempe de Vità & Hi-Horia, de Libris, & de Fide Theodoriti. Hanc pracipuè in disponenda remportumratione secuti fumus ; quod non inviti fatemur. Prodiit hic Tomus Garnerianus, eo jam mortuo, Parif. 1684. fol.

CÆLESTINUS; patrià Campanis, Prisci filius, die xva Septembris, anno 423. ad Edelefiz Romanz Pontificatum evectus. Ut controversia ante aliquot annos mota tandem iniretur, reversis ex Oriente legatis, Canonum Nicenorum exemplaria fecum afferentibus, Synodi Africana Parres ad Caleftinum jam Epifeopum dederant literas *, quibus Ecclefiarum fuarum jura adversils appellariones ad Sedem Romanam, impia Presbyeerorum & Clericorum. (uti vo cant) refugia, firmissmis argumentis, & invicto plane animo tuentur ; ac famofam facali

23/hum quem Romanz Urbis Przfules in Ecclefiam Christi inducere conabantur, acerbe perftringent anno cecexxviii. Neftorio, qui adhuc fe Carbolicum simulavit , Czlestinus sedis CP. dignitatem gratulatus est. Bono quidem Czleltino facumfecit fubdolus Neftorius, quin & speciosis literis, aliisque scriptis haresis sua virus ei propinare non est verstus: ratus, è re suà non parum fore, fi tantz urbis Przfulem ad partes suas pertrahere posset. Verum de totà re certior factus à Cyrillo Calestinus an eccentar. habita Roma Synodo Neftorii dogmata damnavit; miffique literis ipfum è Romana Ecclefiz communione ejiciendum ese denunciavit, ni intra decem dies errorem palam emendaret. Anno eccexxxx. legatos ad Concilium Episefi. num mifit , ut Neltorii condemnationem stre_ nue promoverent. Sequenti anno Patribus Ephelinis res adversils Neltorium geltas gra_ tulatus est : eodemque tempore ad Maximia num, qui in Nestorii locum subrogatus suerat communicatorias dedit lireras. Obiit die 1' Augusti anno cccexxxII. Extant Epifola XIV Concil. Tom. 11. pu611: quarum quinque haben-tur Grace inter Acta. Concilii Ephelini. Nice-114 c p. Photus * quidem tres alias ejuldem memorat Epifolas del Cyrillum, Joanness Antiocherium, & Refum Theffalmicensem datas, quibus translationem Procli à sede Cyzicena ad Constantinopolitanam approbiffe dicitur. Verum cum bien-nio post Czlestini mortem translatio ista facta fuerit, purias esse has epistolas luculenter con-stat. Nec melioris forsan notz censendus est Caleftini Liber de Secretii, cujus bina fragmenta adducit Nicephorus loco citato. Confictus a quibufdam videtur Romanz fedis studiosis. quo tempore controverfiz Grzeam inter & Romanam Ecclefias agitatz funt.

> Commenicarium breve Czleftini Episcopis & Presbyteris ad Concilium Ephefinum euntibus datum edidit Christ, Lupus ad cateem Episto-

Farif. 1683. fol. Notandum denique Caleftini Epistolz i. ad Gallos subnecti Autherhates (edis Apostolica Esiscoporum de Grassa Dei, & li-bero voiuntacio arbiersa. Et ita quidens subnexuit olim Diouysius Exiguus. Czlesino tribuunt Fulgentius, Cresconius, Horus magifter , Joannes Scotus , Hinemarus Rhemenis, Differ M. Ivo , &c. V. Cl. Paích Queínellius , qui om-nia penè ad augendam Leonis Papz gloriam Lous 1942 pertrahere folet, Caleffino abjudicar, Leoni I.

vindicat, nullius, ipsomet fatente, Codicis MS. autoritate, nullo editionum anteriorum exemplo , nulla cujulquam antoris leu recentioris; leu antiquioris luff agante conjectură. Verum de hac re plura forfan in Leone Magno: Interim dummodo res folis conjecturis agatur, quid fi flagrante controversia Pelegiana, privatus quipiam hzc testimonia collegerit ; & Czlestino obrulerit, unde in ejus scriniis reperta, ipfius Epiffolis fubnectebantur? Judicent etu-dit i.

JOANNES CASSIANUS; genere Scytha, ex Taurica Cherionelo oriundus, Athenis natus eft; quamvis Photius cum Patrià Romannen fizific prodat. Puer adhuc vitæ Monafticz ftudiis in rure Bethlehemitico innutritus est: Postea Monachos Nirrienses invisit; exinde Conftantinopotin ingressus, à S. Joanne Chryfostomo Diacones ordinatur , & in Ecclelia C.P. altari deferviit. Anno eccety, in exilium miño S. Joanne, legatus à Clero CP. Joannis partium fludiolo ad Innocentium Papam mif-fus est una cum Germano Presbytero; ut Joannis canfam ageret, & immani inimicorum ejus nequiriz remedium ab Occidentalibus Epifcopis impetraret. Romz Presbyteri dignitate ab Innocentio auctus, post expugnatam à Gothis anno cccex. Romam, Maffiliam fe contulit; ubi duo Monasteria condidit, virorum unum, mulierum alterum. Scribere orfus eft ab anno 424; oblit verò anno 448, ztatis fuz xevu. Primum inter Semipelagianos five Massilianos (quibus lampadem prztulisse videtur) locum tenuit; Pelagishorum tamen hoftis acetrimus. Plurimum eum ob SS. Scriprurarum scientiam, & disputandi acumen laudat Prosper; ob facun-diam Cassiodorus. Dogmata que à side Ortho-doxi dissentanea docuit, quarque Semipelagiana meine funt dicta ; hujufmodi fere fuerunt. Admirtendum effe quidem peccarum originale, & gratiz divinz necessitatem non modo auxiliatricis , & incepta femel opera promoventis sed omnia Opera bona pravenientis in ple-rifque tamen hominibus pracedere initium fidei ; ac bona voluntatis & convertionis defiderium, folis staturis viribus excitata que divinum auxilium pravenirent, & ad id recipiendum mentem præpararent i holce quidem primos naturz conarus gratiam Dei proprie non promereri, occasionem tamen subministrare; qua moveatur Dens, ur gratiam fuam donet, tantillum boni orfum tam luculento præmio rependens. Alios adhuc fibi proprios errores p.opnguavit Callianus, ex nimio ferè Pelagia-

gata etic prodit.

SÆC V. ab nos oppugnandi fludio exortos. Exempli gra-An CCCC: tia Collat. xx1111, afferit omnes juftorum juititias effe precata. xviii. licitum effe quandoque mendacium perhibet, 15th bonum effe dicit, quod caro concupifcit adversus (piritum ; ma-lum vero fore , fi valuntas tota (piritui adhareret, penitufque carnem vincetet. Alios ejufden farınz errotes taceo, qui in feripcis illius pafim occurrunt : & 2 Profpero exagitantur. Non immeritò igitur monet Caffodorus * cauté legendum effe Caffianum: cuius adeò feripea Left. c. 19. 2 Victore Martyriano Epifcopo Africo repur-

SCRIPTA.

O Pus dundecim libris conftant ; ex quibus quatuor priores de Inflimie Canebiorum. agunt, octo postetiores de sele capitalibin Fities ; ad Cafferein Arren'ein Epifcopum. Xoemum 8 (inquit Photius *) siree n abe, ra kiyes mera reit absulute i arrennis dradinella driba. L Di ne in doni: ve Bitt afrance, &c. Vettiffma vero , fi que alia, l'ac sis funt pronunciata, qui re igiofam suire viram enpimie. Es verò sausa in the meft, ac quali deviateaunt, &c. Ubi Operis illius, tanquam omnibus numeris confumma-

tiffimi landes fusé perfequitur Photius. Colleciones Patrum numero xxiv. quarum deeem priores Leontio Episcopo Forojuliensi, & Helladio S. Caftoris Abbati nuncupantur : feptem que fequantur ad Honoratum (nondum Epifcopum Arelatenfem 1 & Eucherium miffas feptem postreme Joviniano, Minervio, aliisque Monachis inscriptæ funt.

De Christe Incarnatione adversits Nestorium libri vii. hortante Leone (tunc Diacono Ro-

mano) cii ca an, eccexxx. feripri: in quibus ing. ntem erga S. Joannem Chryfoftomum affe-ctum teflatur; in Neftorium acriter invehitur, & vehementi patiter ac eleganti Apostrophe ad cives CP. facta opns claudit.

Prodictunt Opera Cassiani Basil. 1575. Astverp. 1578. cum notis Henrici Cucquii. Rome (curi Petri Ciacconii) 1580, 1611, 80. eum notis Alardi Gazzi , Dusci 1616. 2. vol. 80. commentariis ejuidem & aliocum prolixiocibus ornata, Acrebat, 1628, fol. Habentur denique in Biblioth: ca Patr. Tom, v11, p. 17, 69, 102.

PHILOSTORGIUS, natione Cappadox, natus eft circa an ccci.xviii. Patentes habuit , ipfomut tefte , Cartetium , & Eulampiam, Anicii Presbyteri , filiam. Vicefimo ætatis anno Constanrinopolim profectus est . bonis literis imbuendus : & fane artibus liberalibus apprime fuific excultum liquido conftat: unde plurima in Historiam fuam refert, quæ non vulgarem Philosophia, historizque natutalis, Geographia, Altronomia, Poetices, & Medicing notitiam redolent. Sectà erat non tam Arianus, quám Eunomianus & Anomeus, filiumque imerimo, ac patre minorem effe con-Ерг тей федог пом фос, нем шинткайсай. и каты. Сар. 22,

nique il agapine aller regentlio- pai i reinf S.E.C. V. il I' auri va interes vie yages pera & adius idia- Am COOL nermi maie celem magafiame acmite gar manger berwerenuban genet &. it begereyin en dan parcyline committee. The abiditarius & mind munitime & Aly@. , you in night die nie to directie not de del you eine ? augenrie Burringe de manik if voi sinelie Yound byth. Stylus alli comprior , & Poeticis fine. radio , minimeque ingratis vecibus utitur. Tropi quoque ac verba figueficanta graciam elli cum jucunditute conciliane : nifi anod interdum temerà ipfis , vel nimium desorres ntendo , in frigidum & importunum fermonem incidit. Ornatur ab co sarie oratio , Oel ad fatietareto; ita ne in obfenritatem nec eam femper gratam, occubie trahainr anditor : in untitifque non incommodat lequirur fen-

tentia Biffetia Ecclefiaftica (que non Hiftoria, an ignorum of Faurmon, ur loquitur Photius *,dici debeat) ab Arii exortu ad Honorii Imp. mortem pettingentis libros x11. condidit, co ordine dispositos, ut cujustis libri initiales literz , fi conjungantur , i hiloflorgii feriptoris nonen conficerent: gund notavit olim Photiuss. qui librorum iftorum ampliores folito Eclorat exferipfit. Has ex Bibliothe ca Bongarfiana erus tas primus edidit cum vetfione fua Jac.Gothofredus, Genera 1643, 4°, qui in Prolegomenis de hac Historia fisc, ut foler, agit, uberrimafque annotationes adjecit, doctifimo Valefio, non femper probatas : qui tamen meminifie debuit corum , que pro molliori censura de editione fua ferenda adducir Gothofredus in ealce Prolegomenan. Eafdem Philoftorgii Eclogas; emendationes paulo, annotationibus fuis illufiratas,una cum Theodorito Evagrio, &c. edidit idem Valcfius Par. 1673, fol. qui & alia quædam Philoftotgji fragmenta, quæ in Eclogis Photianis non compatent, ex Suida, & aliis collecta, calci Supplementi vice fubnexuit.

Potto le contra Porphyrium pro Christiants quedam scriptisse, sive ut ipsius verbis utar, ayane xamabide , testatur ipsemet Philostore

gius,lib.10.cap.10.

S A B I N U S, Heraclez, quæ Theaeiæ urbš etat, Epifcopus, fecta Macedonianus clar. ann. 425. Edidit emayayir + emiler , five Collettionem reflerum Synodalsum à Concilio Nicano ad fira nique tempora: in quam, supprettis ahisa omnia que ad fecte fite gloriam facere posse videbantur, conjecit. In hoc libro, notante Socrate *, Concilii Nicani Antiftites, quafi rudes, *Lich omnique fcientia destitutos, irtifit; nonnulla quidem de industria prætermisit, quædam pervertit, atque immutavit; cuncta denique ad inftitutum futum , fentumque pertraxit. Alibi † etiam feribit Socrates , Sabinum ne nomen † L. L. G. 19 quidem ipfum Macedonii , hærefis fuæ principis , ufquam commemorafic : id agens feil cet, ut tragica illins facinora penicus occultaret. Ex ilio libro labet Soctates, que de Concilio Seleucienfi profert l. 2, cap. 20. & L. tendit; quòd ex fexcentis Hifloriz locis patet: 2. cap. 10. ac libellum illum fidei, quem Epi-unde & Athei cognomen traxit. Scripfit eirca feopi Orientales Joviano Imp. Antiochiz ann 425. Stylum ejus fic describit Photius *. obtulerunt ; qui extat apud Socrat. I. 4.

LUPUS,

416,

L'UPUS, gente Gallus, ortu nobilis, Tul-ACCCC. 'li Leucorum natus, Epirochii filius, Vincentii Lirinculis frater, S. Germani Autifliodorenlis ex forore nepos. Anno eccexix. Pimeniolam Hilarii Arclatenfis fororem uxorem duxit. An. 436. gymnafium Lirinense cum Vincentio Eratre ingre. lits S. Honorato Abbari bonis literis ac moribus sese excolendum commist. An. 417. Episcopus Treconsis factus est; & biennio post Germano avunculo in Britanniam ad profligandam harefin Pelagianam mislo, ab Epifcopis Gallicanis comes datus. Britanniam igitur profectus conjunctá cum Germano operá Pelagianos inítituto apud S. Albani fanum colloquio confutavit, ac Britannis à Piclis & Saxonibus miferé divexatis victoriam memorabilem precibus impettavit. Anno fequente in Galliam reverfus. Errant qui Lupum S. Germano fecunda vice in Britanniam profecto anno ccccx, visi, comitem adjungunt. Obiit anno ececuaxia, postquam lipiscopatum per ett. annos tenuifict, un diferte tertantur Beda, Uinardus, & antiquus Vita ejus feriptor apud Surium. Certé Sidonius Apollinaris l. 9. Epill. is. eum decem quinquennia in Episcopatu tune temporis exegitle prodit. Vir crat undequade maximus. Eum Patrem Param, Epifequin E-Epifentorum, alterum fin faculi facobum, monimin tota squa pater, orbe Pentificium proculdubie primine, nerman, mermu , er columnia viriu-L4. Eq. 2. Role, fui ac Euphronii Augustodnocofis pomine ad Talarium Anderavensem Episcopum de Clerceis Bisamu, &c. Concil. Tom. 1v. p. 1048.

Alia isem Epsfiela ad Sidonium Apolinarem ha-betur apud Dacherium Spicileg, Tom, v. JOANNES, ab incunte atate rerum faerarum studiis in S. Euprepii Monasterio prope Antiochiam fito Innutritus, Neftorium & Theodoritum condifcipulos habuit. Anno 417, mortuo Theodoto, fedi Antiocheng prafectus est. Anno 429: Nestorii amore abreptus Cyrilli Capitula acriter oppngnare ccepit, Theodorito & Andrez Samojatono in mandatis dans, ut editis libellis Apollingrifini ea acenfarent ; iple interim crebris Synodicis abine miffis eadem condemnavit; din tamen præ le ferent, fibi perfuafum effe, ea Cyrilli non effe. Anno ccccxxx1. convocatà ab Imperatore Synodo Ephelina, ipie omni studio efficere molitus ett, ut intactis Nestorii degmatibus nulla alia fidei Confessio præter Nicanam subfcribenda proponcretur ; utque Cyrilli Capita lifti contraria judicarentur. Premifis igitur ad Concilium fuo nomine legaris Alexandris duobas, Apameensi & Hicropolitano, moras nectebat: tandem verò Ephi lum quinto post Synndum inchogram die veniens, ac Neltorium à Patribus damnatum deprehendens.codem die Conciliabulo in hospitio suo habito Cyrillum & Memnonem depofuit. In us igitur vocatus à Patribus, nt tante audacie rationem redderer, cum fiftere fe recufaret, ab Ecclefiar communione submotus est. Post finitum Concilium ad Imperatorem properans, inter alia efferati adversos Cyrillum animi indi-61a, juravit fe cum co nunquam communicates- personae ; & Beatam proinde Virginem non

rum, etiamfi erroris pomitentiam agens Capi- S.E.C. V.; tula fua anathematizaret : & fermone ad populum Chalcedone habito plebem in avita fide perfiftere hortatus eft. Antiochiam redux . Nestorium tutari constanter diu perstitir : opiniones talmen ejus minime amplexus videtur : illum autem danmare recufavit, quòd iucauté folunmodo locutum, vera interim fenfiffe erederet. Poftmodům verò ab Imperatore interpellatus, & explanatione Capitulorum a Cyrillo edita placatiot factus, conditiones pacis a Cyrillo propofitas miffo Alexandriam Paulo Emeleno amplexus est & Nestorium damnavit : ac u. u.rumque ab omnibus ditioni fuz fubditis Epifcopis fieret fategit; quod tandem post multum temporis & laboris insumptum effecit, alios fuadendo, alios advocata manu civili Ecclefils fuis eliciendo. Obiit anno ccccx111. Extant ab co scriptæ Epiftela VI. Grzco-Latinè Concil. Tom. 111. pag. 188; 444. 602. 706. 1088, 1092. alia xv. Latine inter Epiftolas ad Concilium Ephefinum pertinentes à Christiano Lupo editas; Loven, 1682. 4°. Ut quamplurimas que utrobique extant Epillolas mitram, que inter alía Epifcoporum nomina Joannis nostri nomen præfixum habent.

NESTORIUS, natione Syrus, Germa- 418; nicia, Syriz Euphratelieniis urbe ortus, in Mo- Soent. L71 nasterio S. Euprepii educatus , Diodorum po- c.19-kc. ftea Tarfenfem præceptorem habuit i deinde Ecclefiz Antiochenz Presbyter factus Mortuo Sifinnio Conftantinopolis Epifcopo, cum Imratori vifuni fit neminem ex Ecclefià iftà ad Episcopatum promovere; Nestorius, expedita facundia & temperantia celebris, Antiochia evocatur, & IV. Idus Aprilis anno eccexxviii. in Episcopali sede collocatur : que ipso die coram universo populo Imperatorem pro concione alloquens, Da mila, inquit, Imperator terram hareticii purgatam ; e- esotibi culum reeribuam imerum hareticos debella; ego Perfai terum debellabo. Verbis non defuit conatus:quinto enimpost ordinationem die Arianos Ecclefiis expulit; Quartodecimanos per Afiam , Lydiam, & Cariam multis affecit malis : Maecdonianos per Antonium Gennenfem Epifcopum in Hellesponto acerbe exagitavit : Manichzos habita Constantinopoli anno eccexxx Synodo damuavit : ipfe mox Hærefiarcha nulli fecundus. Anaftafium enim Presbyterum fuum , pro concione hac verba proferentem ; Osciles the Marine satsites policy Marin & de-Deurip la, cui de France & Gille my Fran allerma mr. Neme Marian veces Deiparam : Maria enim homo fuit : ex bomine antem Deus nafes non porest : hvc, inquam , effortientem Anastasium non modò quali pia loquentem tutatus est : verum infe de hie controversia subinde in Ecclesià differuir, quastiones ea de re pervicaciter proponens & vocem Deivers perpetud rejiciens. Ut verbo dicam, fum va herefeog illius huc redist. Naturas in christo, divinam & humanam, non vnoice, fed fola habitudine uniri; ac in Mediatore 50 m 9 mes duas admitti

perfonze

An. CCCC

am Christum appellavit Nestorius) matrem dici poste gestriese adeò non suriese vocandam. Infana iftiulmodi dogmata abdicare recufanrem Neflorium post crebras admonitiones damnárunt, & Ecclefia ab Epifcopatu fubmovendum clamárunt Cyrillus & Coclefinus. Nec caufa fux defuit Neftorius, qui literis apud alios Epifcopos, quâ verfutiis apud Imperatorem & populum rem fixam impigré agens. Indicta verò anno eccexxxi. Synodo Ephefina ad celebrandum Concilium Ephefinn inter primos festinavit : ubs dum propter Orientalium absentiam Synodus adhuc in sedecim dies differretur; habitis quotidie cumplerifque Epifcopis, ac imprimis Cyrillo, velitatiombus animi fui virus evomere non dubitavit . in harchlafehema prorumpens verba, Eco eum, qui binestru ac crincfires e steric, Deum ap pellare numpo lum ; asque iderreo mundus fum à fanguine vefire, mee in pefferien amplini ad vos accedent, Inchoatá Synodo, cúm ter in judicmin vocatus Neltorius adeffe nollet, examinatà ejus causà, lata est in illum damnationis fententia; que ab Imperatore non longé post confirmata est. Honunem primò Petros Arabiz urbem relegari juffit Imperator; verim precibus ipfius atque amicorum mox exoratus, mitigată fentenția, permitit, ut ad Monafterium S. Euprepii , in fuburbanis Antiochia fitum, fecederet. Ibi quadriennio commoratus, tandem Imperatoris edicto, Oasim, Libyæ urbem. Ibin eriamdictam, relegatus eft : quo in loco à Blemmiis urbem valtantibus captus, mox dimirlioseft; & Panopolin, Thebaidis oppidum, fe contulit : ex Panopoli Elephantinam ejuldem provinciæ oppidum á militibus abducitur : dum in itinere autem adhuc effet, à Przúde revocatus. Panopolin redire jubebatur.Indo eti an Prælidis mandato in alium quendam locum Panopoli vicinum deportatus eft ; recenti demun Imperatoris edicto in quartum exilu locum ablegatus. De morte e jus hzc habet Eurgrius *, ipfum circa fines Thebaidis er-

* L. t. c.7. rantem, randem vi ya atoretynialiar, terra alli-

qui Neltocium Imenà vermibus crofa interiiffe narravit. Objit, ut nonnulli volunt, anno 436, vernm in Oali vixitle anno eccevaxua, quo Historiam suam clausit , diserté testatur So-\$1.7.6.14. crates †. Vie erat neguaguam doctus , fi So-*L7-64 crati * fides fit habenda; qui harefia ejus im-peritia acceptam refert. Cum enim , monte, naturali facundià effet praditus ; eruditus quidem videbatur , reverà tamen erat indočius. Libros etiam veterum interpretum handquaquam legere dignabatur. Arrogantia enun elatus ob dicendi facultatem, non fatis accuraté vetuftioribus legendis operam dabat : fed feipfum reliquis omnibus perfiare arbitrabatur. Plura ciufdem argumenti ibidem habet Socrates; quem, qui plura velir, confulat Lector. Extant Graco-Latina Friffete 11. Concil. Tom. 111. pagina 316.321. (quarum pofferior, que quidem fatis profixa

fum, tanquam alterum Arium, diguum vitæ

exitum fortitum effe. Idem verò in fine capi-

tis Scriptorem quendam antiquiorem citat;

S.S.C. V. ab perfonz divinz, fed humanz tanrum (quam fo+ eft , à Mario Mercatore verfa inter Opera ejus S.R.C. V. ab reporitur, edit. Garner. par. 2. pagina 57.) An-CCCC Latine aliæ 2. (ex vetufta admodum verio. ne) ibidem pagina 74%. Epsfola ad Caleftona herericum; atque alia ad Catefinum Papems à Mario Mercatore Latinè verie, inter cujus Opera habentur. Sermo integer, atque excerpta præclara trium allorum Sermonum, adversus Pelagianos, ab codem versa, ibidem habentur, edit, Garner, par. 1. Ex his Sermones duo posteriores perperam dividuntur; unicum enim eundemque confutuunt Setmonem, qui Cræce olim integer editus est à Savilio inter S. Chryfoftomi Opera Tom.vis.titulo, in illud Matth Iv. 6. Si Filins Des es , projice. reission : & exinde Gr. Lat. à Garnerio inter Mercatoris Opera par. 1. p. 85. Anathematified x11. Cvrilli anathematifmis oppositi, Lat. Concil. Tom. 111. p. 424. Fragmenta XX.ex Quatermonibus five libro Sermonum cius defumpta . & à Petro notarioram primicerio, Concilio Ephefino oblita, Gr. Lat. pagi 520. Alia Fragmenta xx11. à Carillo collecta, & à Mercatore verfa. inter cujus Opera proinde habentur à Garnerio edita par. 11. pag. 103. atque alia quedam apud Marium Mercatorem. Frigmente binarie Sermonibus, fecundo & quarto, well we professe fen de Bartifico, Concil. Tom. vi. pagina 327 . item alind ex Epiftola ad Alexandrum Hierapolitanum ibid. p. 319. Fraçmerta plurima ex oussien Dialogo feu Narratione de sua in-Onfin desormitione , & ex duabus Esofteis ad Thehaidis / rafidem scriptis apud Evagrium L. 1. c. 7. Sermo Neftorii de Incarnatione Dominica ad plebem habitus, & fragmenta quamplurin:a ex alio ejufdem Tractatu quodam apud Marii Mercatoris Acta prope finem; que cum fragmentis Quaternionum fupra memoratis multa habent communia. In editione verò operum Mercatoris Gameriana par. 2, præter Sermonem de Incarnatione prædicium habenturalis x11. Neftorij sermonesjejufdem ferè argumenti , à Mercatore Latiné versi : ex quibus 1. 2. 4. 5.6, 7. 8. 9. 10. Grace etiam fere integri à Garnerio ibidem exhibentur, ex corrafis undique fragmentis corum Grecis, qua partim in Cyrilli scriptis , partim in Conciliorum Tomis , citata reperiuntur , contexti. Deniq Epifola iv. (quarumprima adne-Ciltur Sermo in Ecclefia Ci. Idem eum Sermone 12" de Lucarnatione inter Mercatoris operat uifi quò d diverfa vertione industur.) Lat viz.mu.111. VIII.xv.xxv.inter Epifi.Concil. Ephf. à Chriftiaoo Lupo editas, Levan. 1682. 4". Notet Lector. Epiftolishas, quas fape citamns, Epbefinal, ctiam Tom. v. Theodoreti a Garnerio edito. nection in nova Baluzii Conciliorum Colle-ctione idque aliquantulum emendatiores contineri: Ex quibus ad Historiam hujusce temporis illustrandam hand panca hansi. Cæterûm

infinitos traciaros diverforum argumentorum

que aliorum nominibus divulgatas Homelias

Nellorio

gat v.ab Nestorio deberi suspicatur Cl. Gamerius; ac bierium in culpum vocant i offendens non crea. S.E.C. V. ab ALCCCC. nominatim binas de Rejerreilione & Aftenfione Christi Homilias, quas sub Athanasii nomine Gr. Lat. edidit Fr. Combefifius Auctuan Bis blioth Patr. 1648. Tom t. p. 479.

418.

MELETIUS, Mopfueftenus in fecunda Cilicia Episcopus, Theodoro successit an. 428. Decerioris memoriam impense coluit , & Ne-Rariani nominis admodum fludiofus fuit, Hine communionem cum Cyrillo ac Joanne ('postquam Cyrillo reconciliatus effet) pertinaciter averfatus eft; adeoque excanduit in Joannem, ut literas pacificas ab co miffas in latoris faeiem conjecerit. Ab Imperatore igitur fedé ful depullus, in territorio Mopfuelteno conventicula celebrare, & facerdotale munus obire non defitit. Quo nomine à Joanne apud Imperatorem acculatus, Melitinam in Armenia fecundà relegatus est, ab Acacio Episopo cultodiendus: à quo injuries multas passus, tandemobiit, Nestorianarum partium ad mortem ulque tenax Extant Latine Epifela xi. intet Epistolas Ephesinas & Lupo editas, nu. 1 xxx 11. CXIX. CXXIV. CX.1. CX.V. CLV. CLVID. CLXIII. CLXXI-CLXXIV. CLXXVII.

POSSIDIUS, five Possidenia, Natione Afer, S. Anguitusi discipulus & familiaris, Calama, urbis prope Hipponam fitz, Epifcopus. Intererat Collationi Carthaginenfi an. ccccsi. & Concilio Milevitano auno coccxva. Claruit præcipuè circa ann. 430. quo anno Augustino morienti adfuit; ejusque vitam literis mandavit, cui operi adaexuit Indiculum Seripterum. S. Augustini. Utrumque opusculum o unibus fere Augustini Operum editionique præfigi folet : Indiculus verò primum editus est Lounnio 1564. inter Sermones Augustini antea non edi-

102 EUTROPIUS, Presbyter, Angultini discipulus , claruit anno 430. Serufu , inquit Gennadius *, ad dnns fereres , ancillas Christi , que ob deveriment, adicisia e religionis amereia exharedata funt in parentibus , Epiftelas in medum librorum confelatorini , eleganti & aperto Sermone, duas, non folum rations, fed ettam tefti-menits Seripturarum munitas. N.E. Alius omnino anostro erat Eutropius Breviarii Historiz Romanz autor, qui sub Juliano Imp. militavit : & religione Gentilis fuiffe videtur. Unde mirum videri debeat Ptolemzum Lucenfem, Volaterranum, Philippum Bergomatem, Gefnerum, Poilevinum, aliofque hune cum nofiro Eutropio confuditle.

PAULUS, Presbyter, natione Panno-nius, claruit anno 430. Scripiit ad Conftan-tiam virginem mediori fermone, fed divine 430, *De Mrig £.75. (inquit Gennadius*) Sale conditos, libros dnos de virginisate feronnañ & consemptu mundi, ac vien inflienzione, vel mornin correctione, NE.

OLYMPIUS, gente Hilpanus, dignitate Episcopus, claruit circa a. 430. Scripsit librninfidei advereine eer, qui naturam, & non ar-

tione , fed inobedientia infertum nature ma- An CCCC fum. Sie Gennadius de Script. c. 23. NEi

EUAGRIUS, alius ab Euagrio Pontico: nec plura de co scire licet , nifi quod circa an. 470. claruiffe videatur, & Aitertationem Simpmis Indei & Theophili Chriftiani Gennadel * 2vo + De Serlet magnopere decantatam nunc verò deperditam eseferipferit.

THEODOTUS, Gennadio * Theodoris 4306 malè dictus, Ancyranus in Galatia Episcopus * De Series Anno 431. Concilio Ephefino interfuit, ubi Ne. 534 ftorium ftrenuc oppugnavit: & Cyrilli partes diligenter fovit. Extant Gr. Lat. Homilia 2. in Christi natalem in Concilio habitæ, Concil. Tom. III. p. 988. 1008. & Homilia contra Ne-forium in die S. Joannis Evangeliftz Epheli habita, ibid. p. 1024. Orane in S. Deitaram & Sincourm, inter Amphilochii Opera a Com-beilin edita Parif. 1644, quam Theodori noft:i effe Nicephorus Patriarcha CP. in Antirrheticis fuis fidem facit. Expositio Symboli Nicani, fen Nefferii confuntio, primum a Cardio nale Barbariso edita Roma 1669, 80. deinde & Con befitio inter alia quedam Parif. 1675. 12". Idem ifte fiber cenferi poffit , ac tibrilas redara gueronis & confutacionis, dinlectich aree ordina+ garini of Esquarament, analetica are estana-in quent Theodotum, Epheli adhue positum, contra Nedocium feripsise memorat Genna-dius. Asimana quidem Genada Synodi Ni-Gene Patres Theodotum fexcontra Nesperium libres nd Laufun edidise quin & Hensilian cjus in Laminn, in Eliane & vidaam, in 35. Peaernm & Joannem, in cinudum out fedebar ad Speciofam parram, in cor qui calenen enceperunt , in duos cuces , memorant. Scripfit etiam tres Libres de Spiritu Santie, quorum in calce Expositionis Symboli Niczni ipie meminit. Extat Concilii Niczni fecundi actione vi. teftimonium ex quodam Theodori libro desumptum adversus facras & venerabiles imagines , quas vanam effeexcogitationem, & Ma Sanar person hise Cours, dixit Theodorus. Fallum elle hoc testi nonium, & Theodoro suppositum levibus fané conjecturis contendunt Patres Nicani: etfi cum Cl. Dalleo * concedere poffuntis po- * DeImag.
fleriorem testimonii partem non ipfins Theo- hadd. doti , fed Patrum Conitantinopolitanorum elle

15 A A C , cujus folus meminit Gennadius*, ex Judzo Christianus, quod ex Codi is * De Scrips Pitheani fide liquet, claruit circa an. 430. Alii e.s. illum fuperiori faculo afcribunt: atas enim illi parum certa. Extat Libelius de S. Trinitate & Incarnazione Domini, obscuristima disputationis & involuti Sermonis uti de ea vere Genna. dius. Primus illum extulit Jac. Sirmondus , & inter Opufeuln Veserum dogmarica edidit Parif. 1620, 80.

HILARIUS, gente Gallus, natus eft circa ann. cccci. Hortante Honorato, primo Lirinensium Abbate, vitæ Monasticæ studiis

SAC. V. ab incubult ; & Lirinum profectus illius disciplina-An CCCC. fele efformandum dedit. Anno ccccxxvi. Honoratum, Arelates Epilcopum factum, honoris ergo eo comitatus est: mox tamen vitz solitariz amore ductus Lirinum repetiit Undefalli Mirzum conflat, qui Hilarium post annos aliquot in Episcopatu transactos pristinz vitz desiderio tactum, Lirinum rediiffe fcribit. Ex Arelate

≈ Carm.s€. P-164 .

enim Hilarius ad Lirinum reverlits eft, vivo adhuc & Inperfite Arelatenfi Epifcopo Honorato, ut ad Sidonium Apolli sarem olim noravit, & pluribus demonstravit Joannes Savaro*. Anno 429, vel ut alli 420, mortuo Honorato in fede Arelatensi successit. Anno eccennus. Synodo Regenfi, deinde anno cecenta. Arauficane prafuit. Cúnque anno coccxav, fedis fuz in Provincias Vichnensem & Narbonensem jura firenue allereret (fuerat enim Arelate olim Præfecti Prætorio Gallianum fedes & quamplurimis Imperatorum privilegiis aucta) ac nuper in Provincia Vienneufi Episcopum Celidonium dipomerat, alio in ejecti locum fubilituto: delità hat de re ad Leonem Papam querela i excanduit in Hilariam Leo , & impetrato Valentiniani Imp. rescripto ut Intra limites Provincia fue fe contineret, effecit. Nec facile placerl potuit Leonis animus ; etfi Hilarius R'snam pedefiri itinere contenderet i caufam firam apud Pontificem acturus: Arelaten , infettal causa, reverfus, Ravennium, Nectarium & Conflantium Presbyteros eadem de causa ad Leonem legavit, interpellato etlam Prafecti Urbis auxilio. Verum incassum res cecidir. Priftinam afperitatem Leo, conftantiam Hilarius retinuit. Obiit anno ccccx1 m'uti ex duabus Leonis Epistolis eò anno ad Gallia Episcopos datis luculentifilme confrat, Sanctiffirmi hoius viri memoria apud omnes pené Romanz Écclefix feriptores male audit, quin & oul fub Ilberiore colo vixerent, de Marca, Morinus, Fis-Refacus, alil, it fum vocent of hominem prafraétz contumacia, effranatz temeritatis & in-" folentia, qui omnia pro libidine animi age-4 rct, & vicariatum luum à Pontifice conces-" fum in tyrannidem converteret, good Dio-" trephi junitis infun Pontificem recipere dea trectaret, quod Apoftolica legatione & in pri-" maru in tantam arrogantiam faffumque pro-"rupiflet ut fummum pontificatum, & ut ita " dicam Papatum in Galliis fibi jam defignaret. Gravia quidem erimina, & nullo non piaculo luenda. Nil mirum igitur fi decrant , qui caufamejus dicerent. Tandem furrexit vir eruditiffinus, Pafchatius Queinellus * qui protixifima Di lertatione, tribus partibus conflante,

Apologad 411 Tom a altifque calumntis, probrifque vindicat, atque

reprionibus in Sanctum Hilarium accrrime invectumette, diffitetur. S C R I P T A.

Hilarii caufam libere docteque agit, ab his

omnia qua huc spectant, \$1.0 75 9w.inc conges-

fit. Onn nec iple Baronius † Leonem ex dut-

relate distante, falliforce acculationibus & fub-

7 Im S. Honorati decoffiris fai , teste Genna-De Stript dio * , & Ifidoro, Extat a Genebrardo edita Parif. 1578,80, & apud Sntium & Bol-

landom die xvs. Januar il.

Carmen Hereicana de Genefeus Hifteria ad As COLO Leonem Papam, quod inter Hilarii Pietavieniis Opera reperiri folet.

Epifola brevit ad Eucherium Lugdunenfem. Epifessum. Hzc tria Opufcula ad Codices excufos,& MS-Arelgenfis fidem recognita edidie Parch Quefiellus ad Galcem Leonis Magni Tom. I. p. 721 ouibus etiam S.Hilarii vitam ab Honorato Maffilienti ejus discipulo scriptam

præmifit. Epiftola ad Augustinum II. inter Augustini Opera. Alius à noltro Hilarius, ac Laicus pos tius videtur, qui de Massiliensium bæress Auguftinum certiorem fecit, data ad illum epittola bene prolixă, qua Augustini libris de Pradefiia natione Santterum & Bone Perseverantes prufia

De Miraculis S. Genefit Narrario : de qua pradictus Queinellus: Narratio de Miraculis S.Genefil, quz apud Surium (Aug. xxv.) Hılari i nomine decorara legitur, abhorret ab ejus facundia, (lylumq: botius redolet Honorati Maffilienfis, quem & reflatur Gennadius plura ad vi-

tas SS. Patrum pertinentia fcripfiffe. Omnia Hilaris , que extent , Opujoula in unum collecta habentur in Bibliotheca Patra

Tom-vii. p.1228. Alia praterea Hllarii Opera memorat Vitæ illius autor, qui apud Surium extat die v. Aprilis, puta , Homilias in fingulas anus fefisvacases, Expositionen Symboli Estellala quampturimas, Carmen de fente quedan ardense ; que ad nos non pervenerunt.

ACACIUS, ortu, nt videtur, Syrus, in monafticà disciplini ab incunte atate exercitatus, in Gandari, vici prope Antiochiam fiti, Monasterio sub Afteria regimine emendatistime vixit. Dum Presbyter adhue effet , rem Catholicam adversus Arianos, (à quibus multa patius est)-strenuè promovit ; ab Eusebio idcirco Samofatenti circa an. 378, ad Epifcopatum Berorg provectus : hoc verò loco collocatur; quod que cuaque ab co feripta fuperfunt, Ephelini Concilii tempore exarata fint. Post anna81. Acacius i (tunc etiam) = ee xx i i 200 e Susairla: aliabote, inquit Theodoritus ") a Fla. "Lacot vi. no Konsam mittus eft ; ut Occidentalium Epifcoporum con munionem Flaviano impetraret; & Schifina Antiochenum taudem aliquando exilingueret i quod fæliciter effecit. Incunte faculo quipto conspirantibus adversus Chryfotlomum Anciocho, Severiano, aliifque accessit; & in Syundo ad Quercum habită cunt deponendien centisit. Orta demum Cyrillum inter & Nelforium controversià (quo tempore ob spectabilens viri canitiem & virtutem pater & magifter omnium Epulcoporum pallim audire corpit) datis ad Cyrillum literis litem itam and im effe de nomine onzitionem conrenditia Neitorium excufare conatus eff. Concilio Ephelino non intertuit ; fed 'ynodale fuffragium finn adversus (yrillum ferendum Paulo Emcfeno delegavita & Orientales Epi-

fcopos per literas admonuit at Cyrillum Apollinariimi reum agerent. Mox, finita synodo, literis

43L

nationem confirmaret ; cujus confilio primò quidon obptemperavit Theodosius (uti ex Actis & Epiftolis Ephefinis conflat) datoq ad Joannem Comitem mandato fingulos deponi juffit: verum meliora demum edoctus xquiora edixit. An.422. Synodo à Joh. Antiocheno Bercez habita interfuit, pacemque Orientales inter ac Cyrillum incundam onmibus un idis fuafit; quam & literis ad Cyrillum & Carleftimm (criptis pro virili promovere non cunctatus est. Obii: admodum grandævus citea a.436.Ex pluribus,quas (cripfit.Epiffolis extant tres: bene ad Alexandrum Hierapolicanum, Pri-· matem flum, inter Epiflolas Ephefinas, nu. 129 143. unica autem ad Cyrillan Gr. Concili Tom. 111. p. 382.

ALYPIUS, Presbyeer, rei fe vocat Apofloloruss, i. e. (ni fallor) Magnæ Ecclefiæ Con-Bantinopolitana, claruit anno cocexxx. Extat ab co scripta Epiflola ad Cyrillam, ut adversus Neffersi harefin viriliter pergae, exhertarorsa, Concil. Toni.111. p. 785.

420-

431.

CHARISIUS, Presbyter & Occonomus Philadelphenfium Ecclefiæ, claruit anno 431. Non longe ante Conciliu n Ephefinum cum Presbyteri duo Constantinopolitani , Anastasius & Photius , Neltorii dogma fectati , una com Epifcopo quodam ejuidem farinz Jacobo philadelphiam venillent, ac clericos, laicoiq; a-·liquot à Quartodecimanotum larest recens conversos, Expositioni fidei satis prolixa à Nestorii blasphemiis non immuni subscribere callidé induxifient : Charifius ils animosè reftitit; quem propterea tanquam hareticum à communione & lacrorum ministerio prohibnerunt. Anno igitur eccexxxi. Ephelum profectus Charifius Anaftafium, Photium, & Jacobum exhibitis accufationis libello, & Confeffionis fidei ab iis Quartodecimanis impofitz, & fubscriptionum ittorum exemplaribus apud Patres Concilii accufavit : ut feipfum verò hzrefeos crimine purgatet, brevem fidei Confessio-nem, Nicana fatis consonam, ob:ulit. Excant fingula Gr. Eat, Concil. Tom. 111. p 67& 431.

A C A C I U S , Melitenes in Armenia fecundà utbis Epifcopus, claruit ann. 431. Acerrimus Neltorii opugnator, & Cyrilli defenfor: licet iftius caufa non parum nocuit, dum apud Imperatorem deitatem effe paffibilem contenderet: quo nomine commotior factus Theodofius Cyrillum, ejulq, fautores diu aversatus est. Concilio Ephefino interfuit; ubi colloquium cum Neltorio paulò ante Synodum inchoatam privatum inflituit; quo detectos illius errores, Concilii Patribus mox exposuit. Domum redux Synodi autoritatem confrantifimè quoad vixit tutatus est : & pacem Orientales inter & Cyrillum finciri, ac fancitam confervari pro virili fategit. Extat Gr. Lat. Homilia in Synodo Ephefinà habita , quà fidem Cath. comra Neftor. firenne afferit ; Coucil. Tom 111. p 983. Latine Exiftola ad Cyrillam inter Epiftolas Ephefinas

MEMNON, Epheli Epifcopus , claruit anno 411. In Concilio Ephefino Catholica fidei fortiffime, fi quis alius, patrocinatus ett; ac Joannem , Theodoritum, corum q; elleclas; Ecclefia fua exclusit , facræ fynaxi adeffe cos nequaquam permittens. In Concilio parem cum Cyrillo fortunam fubiit, à Joannis Conciliabulo depositus, à Concilio restitutus, ab Imperatore primo damnatus, mox in gratiam receptus. Extat Grac. Lat. Epifiola ad

Clerum C P. qua mala, que ipie, Patreiq; E-

phelini à factione Neltoriana Epheli quotidie patiebantur, enarrat; Concil. Tom. 111. p.763. DOROTHEUS, Martianopolitanus Epifcopus, fecundæ Mæfiæ Metropolita , claruit anho 431. Pertinacifimus erat Neltorii, non partium tantum, fed & harefeos fectator; adeò at non longè ante Synodum Ephefinam in Ecclefia Confiantinopolitana verba faciens non erubucrit pronunciare , Si quis Ma- Ber. riam effe Deiparam dixerit, anathema fit. Concilio Ephenno interfuir , & in Conciliabalo Neftorianorum locum tenuit. A Synodo igitur Catholica depositus, & per Synodum Maximiniani Confiantinopolitanam mox civitate ac throno (uo expelli juffits est : cùmque Saturninum successorem ei designatum populari

tumultu, eo inliigante, fugărant Martianope

politani, Imperatoris edicio ejectus eft, & Cz-

faream Cappadociz relegatus. Extant Lata

Epifiela sv. inter Epiftolas Lupi Ephefinas, nu.

XLVI. LXXVIII. CXV. CXXXVII. ALEXANDER, Hierapoleos Episcopus, Euphratefiz Provinciz primas, claruit anno 431. A Joanne Antiocheno ad Synodum Ephelinam Orientalium nomine pramitius eft, ut Neftorii caufz patrocinarctur', quod quidem fedulò , incassim tamen , fecit ; & in Joannis Conciliabulo Cyrilli damnationi mox subscripsit. Integerrimus erat Nestorii amieo pacis incundæ conditiones admittere unquam voluit . manifeltum effe Apollinariftam clamans, Capitula ejus pessimam sectere harefin cique communionem omnimodò denegandam effe:quin & pertinax adoò adversùs Cyrillum odium fovit; ut Joannis, Theodoriti, aliorumque Orientalium ob pacem cum Cyrillo initam communioni renunciaret. Sede igitur fui derrudi veritus, Romani Pontificis opem efflagitavit ; verum ab eo rejectus eft; cumque in Cyrillum debacchari, & Deiparæ vocem exagitare non definetet; Impetatoris demum edicto fede fua expulsus, & Famothia Ægyptiacam in exilium missus. Extant Lat. Epifiola xx111. inter Epiftolas Lupi Ephefimas , num. 57. 58. 64. 65. 69. 93. 94. 96. 100. 102. 104. 105. 127. 136. 147. 149. 154. 156. 165. 167, 169, 178, 182. Scripfit etiam tefte Sui- Invoce Ale da , Sermonem conumerus paucos, novem catins and pastcompletiencem, in quo docuit, Quid novi Christine in mundam intulerit. Alius à nostro erat Ale-

xandet Apamez Episcopus , una cum eo

SEC V. ab ad Synodum Ephelinam à Joanne Artiocheno figlieur am Tragadiam deferibente, que à non-SEC V. ab An.G. CC. legatus; cujus ad nostrum extat Epifiela Lat. ibid. nam. exxxII.

MAXIMINUS, Anazarbi Epifcopus, fecundz Cilieiz Metropolita, claruit anno 421. Summus Neftorii Sectator, & acerrimus Cyrillo hoftis,quem in Conciliabulo Ephefino fuffragio fuo damnavit; & convocata poftea Anazarbi Synodo, fede ful & communione Catholica fob novendum itetum decrevit, & Capitula illius anathemate percufit. Tandem verò cum Parriarchi fuo Joanne (quem Cyrillo reconciliatum diu averfatus fuerat) & Cypillo in gratiam rediit, ac Ecclesiam turbare desiit. Extant Lat. Esosiela 111. inter Epistolas Lupi Ephefinas,num. i xvii. cix. cxit. prater Synodiest bines, quibus primo loco fubicripfit, num.

HELLADIUS, primò quidem Mona-

431. Philoth 649-12

CXIII. CLIX.

chus, ac fanctitate vite eximia, teste Theodorito * Admirandus - Theodofii Abbatis difcipulus, quo mortuo Monasterii ab eo prope Antiochiam fundari regimen fuscepit, & per sexagiut a annos gellit ; Tarli demum Epifcopus faetus. Claruit anno 471, Summam cum Neftorio amiciciam coluit ; & in Conciliabulo i phefino Cyrilli damnarioni fubscripfit : cúmque in Nefturii depolitionem, & Maximiani fubtogationem confentire prafracté denegaret, à Sy nodo Maximiani CP+, fede fuă ejici juffus eft, & à Cyrillo pace nominarim exclusus. Ifte é contra Maximiani apparitores Tatium profectos, ut mandata synodi petagetent', per ple-bem fagari fecie; ac Synodo Taríi habitá eadem , que Maximus in Synodo Anazarbenfi. decrevit; Nestoriumque per literas confolatus est, se partes illius semper propugnaturum ondens. Tandem verò timore percitus Xvfinm Papam appellavit; quo mediante, fententia contra ipium, & tres alios Metropolitanos, in Synodo CP alata, abrogata eft; & ipfe Eccietia paci reftitutus. Coacia itaque Epifcoporum Cilicia Synodo Neftorium anathematiravit : ac tandem in Feelefia fira pia morte obiit. Extant Lat. Epifiele vt. inter Epiftolas Lupi Ephelinas, num. 1 xv111. ext. ext. ext. ext. ext. y-

EUTHERIUS, Metropolita Tyanenfis, 431. claruit anno 471, pertinax Cyrilli hoftis, cujus damnationem in Conciliabulo Ephelino fuffragio suo ratam secit: unicus verò Nestorii amicus, cujus tamen herefin nequaquam fecutus videtur, sed ejus tantinu partes fovisse, quòd

CLIV. CYCIII.

harefens falso infimulatum ctederet In Synodo Maximiani CP i depositus, à Cyrillo & Ægyptiis I-pilcopis omni pacis incundæ fpe exclusus est. Postquam it aque diu multumque in Nestorii causà , & contra Cyrillum , decertá let, Ecclefià fuì dejectus, Seythopoliu relegatus est; inde ctiam fugatus, taudem Tyri obiit. Extant Lat. Epiffola v. inter Epiflolas Lupi Ephefinas, mm LXXIII. LXXIV. CXVI.CXVII. cci. Graco-latine Sermoner xvii. in marinibarefes, una enon Epofiola pramifia, mornum Ecclenullis Athanatio afcribuntur (inter cujus pro. An. CCCC. inde Opera haberi folent) ab aliis Maximo Monacho , a Photio * denique Theodorito * Cod. 6 ascripti. Hos verò Marii Metcatoris authoritate nixus Eutherio recté vindicat Doctiff. Garnerius, uberiorem hac de re differtationem pollicitus, quam morte prareptus non praftitit. Habeutur inter Opera S. Athanafii Tomo

MAXIMIANUS, vite inflituto Monachus, Ecclefix Conflantinopolitana Presbyter, fermone quidem rudis & imperitus, vira tamen fanctitate clarus, anno 471.post quatuoe menfes à deposito Neltorio Ecclesia CP. Episcopus factus est: ac statim binis Constantinopoli Synodis habitis primarios partium Neftorianarum patronos depofuit; & nomen fuum Neftorii loco diptychis inferibi juffit : quod & multis in locis militari manu ulus fieri curavita Obiit anno ccccxxxiv, poliquam fedillet annis 2. menlibus v. Extat Gr. Lat. Epiftola ad Cyrillum unica, qua illum ob mala, quæ fidei causă perpefius erat , laude fimul ac confola-tione prolequitur ; Concil. Tom. 111. pagina 1061.

I Io. pag. 245. (edit. Commelin.) & ad calcent

Aniluarii Theodoriti a Garneriolediti Parifi

PAULUS, Episcopus Emelenus, anno 421. Concilio Ephelino interfuit; in qui Neftorii caufæ patrocinstus est; & in Conciliabulo Cyrilli damnationi fubscripfir. Anno fequenti à Joanne Antiocheno , Acacio Berezenti , aliitotte Orientalibus Episcopis pacis cupidis , Alexandriam legatus est , pacem cum Cyrillo initurus. Joannes illum Cyrillo sid commendat, - qui femper inter Ecclefieflices extitit clarus , & sciens rebus competere & verbus, et babens ad Dominum reverentiam and went practare fatius in commune profuse. Multa Alexandriæ funmå vafritie molitus Paulus, pacem à Cyrillo prius impetrare non potuit , quam libellum fidei obtuliffet . Mariam effe Suriner confessis, & Nestorium anathematizaret , ad utrumque articulum, verba faciens, in Ecclefià Alexandrină viva vocc confirmaret. His factis, foannis, aliorumque à quibus missus estnomine, pacem cum Cyrillo pepigit ; atque in Affamrediit. Extant Gr. Lat. Libellus de fide, & Homilia 2. Alexardric babita, Concil. Tom. 3. p. 1089. 1096. Latine Epiltola ad Anatolium

finas, num- 107. RHEGINUS, Confrantiz Cypriurbis Epifcopus, auno 421. Concilio Ephelino interfuit, ac Nestorii dannationem suffragio suo confirmavit. Actione Synodi feptimi præfulum Antiochenorum Ecclefia Cypriorum lura invadentiny ambitionem criminatus, Ecclefia fuz ainesanias Parrum decreto confirmari petik ,& obtiunit. Extat Gr. Lat. Homilia in Synodo Ephelina polt Nettorii depolitionem habita, Con: il. Tom. 3 p. 577-

Militia prafectum inter Epiftolas Lupi Ephe-

IU-

A. CCCC. finus , deinde Hierofolymiranus , claruit anno 421. Contilio Ephefino interfuit, & pro Cyrillo contra Nestorium stetit; ut illius ope antbitionem fram contra Joannem Antiochenum zueretur. Patriarchatus enim jura fibi inunfté. vendicarat : noc eo contentus Arabiam & duas Phonicias ab Ecclefia Antiocheus regimine fisbrractas fuz ditioni sublicere molirus eft. Unde factum est etians, ut in Latrocioio Eobefino anno ccccx i. ix. & Concilio Chaicedonenfi anno cccc 11. pro Eutyche & Diofcuto contra Flavignum CP, pagnaret : & in Concilio quidom Chalcedonenti Patriarchatus jura fibi obtimuit a Phornicias vetò & Atabiam dimirtere Coachus eft. Extat Latine Epoffola Synadica ad Freelyseres, Archimandritas, teliquolque Palzfting Monachos; qua fuo, & fnorum Epifcopotum pomine Concilii Chalcedononfis decreta confirmate Goneil, Tom. 1v. p. 883.

ANDREAS, Samofatenfum Epifcopus, elarnie anno 431. Anno 430, circiter i Ioannis Antiocheni mandato Cyrilli Capitula edito

feripeo oppugnavit; remifiùs id quidem, ac quali invitus, primo effecit; postea verò acri Cyrilli adversus Theodoritum, qui in eadem. qua & ipie, arena defudarat, responsione suboffenfus, virulento admodum libello cadem in-Iccatus est. Concilio Ephesino interesse nohit, morbum caufatus : Neftorii tamen caufam quanta potuit autoritate propuguavit:nec ante aliquot annos hauftas in Cytillum inimicitias depofinit. Tandem verò circa ann. eccexxxvi. Joannis Antiocheni autoricate motus pacem Eum Cyrillo iniit; & ut ab Alexandro, Mettopolitano (uo, idem ficret, plurimum,irritum licet, laborem infumpfitinec tamen ipfe unquam adduci potuit ; ut Cytilli capitula ptobaret; aut Deum passum esse consiteretur. Mortuus est ite tempus Latrocinii Ephefini; cui illum adhiffe male fcribit Theophanes: fiquident Ruftieus Audrez nostri successor inter Latrocinii Episcopos in Concilii Chalcedonensis actis numeratur, Extant Lat. Epiffole vitt, intet Epistolas Lupi Ephesinas, uum. x 1 1 1.4 1 1x, LXII, xc, xcviii, ci, ciii. cvi. Fragmentum fecundi contra Cytilli Anathematilmos libri exhibet Anastasius in Ologo, cap. 22. quamplurima verò fragmenta primi apud Cyrilli Apologeticum pro xit. Anathematifinis adversas Orientalism objectiones , five Andrew librums islum enim probarat Synodus Orientalium ante ann. ccccxxxi. Antiochiz habita, atque omnium subscriptionibus numitum Alexandriam per Possidonium Diaconum communi omnium

RABBULAS, Episcopus Edescenus, oculis uidem captus, animo tamen nequaquam deftitutus. Claruit anno 431. In Concilio Ephefino Cyrillum ac Mennonem ob Capitula deponendos centuit omnesque Ægyptios Episcopos tanquam hareticos averfatus eft. Pollea vetò mutata fententia Cyrilli caufani tanto animi ardore fovitut coacta Edeffæ Synodo omnis Theodori scripta , Theodoriti verò & Andre

omine transmiserat.

JUVENALIS, Episcopus peimò Ephe- Samosateni quarcunque contra Cyrilli Capitula, S.EC. V. alexarata funr, anathemate percuferit, ac com- An CCCC, burenda decreverit : cadem fentencia obfiringens quorquot aut dictos libros legerent, aut Gyrilli Capitulis deinceps recalcitrarent: Joannis etiam omniumque Orientalium communioni renunciaret. Hominis intemperias habita Antiochiz anno 436, Synodo Tornnes conspefcere constus eft, communione Ecelefiaftica ac fede fuà eum fubmoveri jubeus. Verim frufira fuit: utramque retimuit, quoad vixit, Rabbulas; & in pace aliquento post tempore diem liam obiit. Extat Lat. Epifiele principio & fine mutila inrer Epiftolas Lupi Ephefinas,munico eadem fere integra habetur Lat. Concil: Tom.v.p. 469. Porro Theodorus Lector * eum * Collection. ab Andrea Samofareno quafi contra-Theodo- La p. 165. titi Capitula scripsisset, accusarum esse memotat: nili forfan verior fit Valefii conjectura,pro Andbine reponendum effe Andrier , & pro Outleeirs legendum Kveiner fignidem Andream contra Cyrilli Capitula l'eripisse satis conttat. Utut fit, non pauca in rixofo ilto feculo, cuius pars tanta fuit i scripsisse Rabbulam via dubitari

430

queat. CAPREOLU Sigente, ut verifimile eft. Afet, post Quadvultd:um, qui Autelio fisceffit, Carthagiaicufis Episcopus, claruit anno 431. Scripferar fuperiori anno ad Augustinum Theodofius Imp. ut Synodum Epheti indictam præscriti sua cohonestaret : verum Augustino jam mormo, litera ad Capreolum perlata funt, qui od potuit, fecit. Milloenim Ephelum Beffula Diacono suo literas ad Synodum dedit; quibus fummam erga fidem Catholicam curam, zelumque, teltatus, legationem minus folenuem excufat ; eò quòd Ecclefiz Africanz Epifcopi hoc tempore in Synodum convenite non poterant ; partim ob breve temporis intervalluma partim quod omnes viarum aditus à Vandalis undique obsessi erant. Lecta in Synodo Capreoli Epiftola, petente criam Cyrillo Alexandrino, ut actis synodalibus infereretur. Vult enim, inquit, antiqua fidei dogmara confirmari , nova verò , & abfurde exengirata ,& impiè divulgata reproba i ac proferibi. Mox omnes Episcopi simul exclamaverunt, 14 a minum voces. bar omnes afferimus ; her omnium off votume. Extat hzc Epifiola Latine apud Baronium ad ann. ccccxxxt. Grzce fimul & Latine Concil. Toni- 111. p. 523. Scripfit etiam ad Vitalem & Conflatitium , Hispanos, Libellum five Epiffelam de una Chrifti, vers Dei & Hominu, perfona cenera recens dauenamia barefin Nefferis, novam infandamque, uti vocat, perniciem, in veltibulo tum fuo aurore atque affertore comptefiam, & radio Apostolica lucis extinctam. Hanc Epiftolam (dimidià fui parte mutilam) Annalibus fuis inferuit Baronius ad ann. cccexxxx. mtegram cx Codice Heravallenti edidit , Vitalifque & Constantii ad Capreolum epistolam pramifit, Jac. Sirmondus inter Opufeula Vere-THE Part 1510.8" Habetur & in Biblioth Patr. Tom. v11.p. s. In his Epifeola legationis Ephefum à se misse meminit ipse Capreolus ; uti notat Calimirus Oudin, qui que de hoc scriptore SEC V. ab habet , ex Mirzo , futi ipfe fermé Mirzus ex bunt Codices nonnulli; utrique abjudicat Wa- SEC V. a An CCCC Sirmondo) suppresso Autoris nomine ad verbum descripsit, de suo ne yes quidem additor fed infinitus effem, il omnia notare vellem, quæ ex aliis exferibere folet nuperus hic compilator, vir alioqui fatis candidus.

URANIUS, Presbyter, Paulini Nolani 43L Discipulus, cui in extremis agenti ministravit anno 411. Scrip it, hortante Pacato, narrationeue de obieu S. Paulini , que habetur apud Surium Junii xx11. & in nuperis omnibus Paulini editionibus.

PATRICIUS, nomine, quo ad facrom 432. fontem donatus ett, Succur dictus, ortu Britannus, in oppido Nemthur, hodie Kirgsatriek di-6to, inter fretum Duab ittone & urbem Glafeuenfem fito, natus est anno circiter 271. Parentes habuit Calpburnium Diaconum, & Conceffam. Miffis pucritia & juventutis annis, de ouibus non pauca fabulan ur Vita eius Scriptores, anno a a, a Germano Autifiodorenti Romanı milius eft ; ibique ab ipfo,ut volunt , Coleftino Hibernorum apoltolus & Archiepifcopus conflit tus. In patriam redux ad Hibermiam convertendam le accluxit pac omnes ferè infulæ regulos ad tidem Christi convertos facro baprifinate Infravit. Anno eccentum, in Britannium transfectavit; & conquifitis fibi undique cooperariis in Hiberniam red it. Religionem Christianam longe lateque propagavit: Eccletias condidit: fedes Epifcopales inflituit: Synodos celebravit 1 miracula patravit. Dierum, laborum ac glorize fatur, tandem obiit, anno coccaciii, die avii. Martii gratisfiig exais. Eccletias cocuxy, condidifie, totidemque Epifcopos, cum tribus Presbyterorum millibus. ordinalic, ex. mortuos fufcitalle, & xii, hominum millia baptizaffe dicitur. Verum de S. Patricio, ejulque rebus geffis post Probum,& Joffelinum fuse agit Rev. Armachanus de Britann.

Ecclef. Primord cap. 17.

ra ionem reddit.

SCRIPTA. Onfestio in Existeta ad Hibernos explicapa, qua totius vita fue ac pradicationis

Epiftola ad Coroticum , Rejulum Cambro-Britanatema; qui crudelitateni Reguli illius, qui muitos ex Hibernis à se converlos occiderat, infequitur, Bina hac opofcula rudi admodam , ac semi-barbaro stylo conferipta funt. antiqua tamen. Versionemenim Italicam ubivis e lubent.

Synedus S. Patricii Capitula fen Canenes XXXI. empleciens, à Spelmanuo inter Concilia Britannica anteliae cyulgata.

Canones Ix, antea mediti. Synodus Epsfeoporum Patricii Auxilii , & Acerani, Canones xxxiv. comprehendens, habetur in Conciliis Britannicis

Canones alii aliquot.

Proverbia novadla.

opera S. Augulluni , Patricio autem aferi- uda , ad Jeannero Annischenum altera , Concil.

An CCCC

Carta S. Patricii , fen es iftola de amiquitate Avellonica, ex Gulielmi Malmsburienfis libro M5. de antiquitate Ecclesia Glastoniensis defumpta, fpuria elt fi que alia. De Abufionibus Saculi liber babeiur inter

opera Cypriani & Augustini supposititia, in eo reperiuntur Sententia nonnulla, qua fub Patrieil nomine eitantur in antiquo Codice MS. Collegii S.Benedičti, Cantab & d Cathyvulpho in Epiftola ad Carolun M. apud Duchefne Script. Francic. Tom. 11.p. 666,667. Patricii tamen non effe ob Styli diferepantiam & verfionem Hieronymianam ufurparam cenfet Wa+ raus, nifi quod à Patricio Hibernice conferi-

etum, à recentiore manu Latine verium effe fuspicetur. Hac omnia collegit ac partim recensuita partim tunc primum cum notis edidit Vir. Cl-

D Jacobus Warzus Lond. 1656.8-. Sermenem fub Patricii nomine confinxit Ricardus Staniburitus quem in Vita 5. Patricil lib. 2. Antverpiæ edidit an. 1587. cundem recuforn dedit Mefingamus ad incm Florilegii fui Hibernici Paraf. 1/24. locum vero illi inter Pa-

tricii opulcula concedere noluit Waratis. Estifola de legatione seus mussione ad Hibero, edita primum à Gerardo Vollio, deinde in Bibliotheca Patrum Colon. 1618, Spuriam elle arguit annus 212 Christianz, qui in Epistola fronte statim occurrit: uti recte notat Miraus. Nec enim ifto faculo ara Christi in annis supputandis uiu pari corpit.

Alia plura commemorant Baleus , Pitfeus, Warzus: ouz an alicubi extent, immò an unquam extiterint, dubitare licet.

414

SIXTUS III. Patrià Romanus , Sixti filius, Ecclefia Romana Presbyter; in quo gradu dum adhuc confifteret Pelagianifini falsò accufatus eft : quà calumnià excitatus Pelagianos acrius incellere corpit, adeò ut in Concilio Romano anno eccexviii. in Cœleftii causă habito, primus onnium anothema iis incutiendum conferet : editoque libro berefin corum confutaret. Anno 4:2. die vii. Augusti sedia Romana Epifcopus ordinatur.Concilii Ephefini autoritatem tedulo turatus est : pacis interim Orientales inter & Ægyptios concilianda non immemor; quam modis omnibus incundam curavit , ac taudem fæliciter obtinuit. Quin & datis ad Nestorium in Eupreprii Monasterio exulantem literis, cum ad Catholica veritatis confessionem reducere conatus estaverům frustra fuit. Nestorius pristinum errorem fovere non defiit : Sixtus ex commercio literario cum Hærefiarchi inflituto labem fibi contraxit, animi à Nestorianismo non abhorrentis eo nomine infimulatus: adeò ut feripta ad Cyrillum opiftoli crimen id amoliri necesse haberet. Sub exitum Pontificatus Julianum , aliofsue Pelagianorum duces communionem Catholicam subdole ambientes ecclesia fortiter exclusit. Obijt anno ccccx1, die xx1v.vel xxv. De rebas habimenia liber , reperitur inter Julii. Extant Latine Estifola 11. ad Cyrillum.

Tom-

SEC V. ab Tom. 111. p. 1175. Posteriorem citat islius avi AL CCCC feriptor , Vincentius Lirinenfis Commonit. p. 368. Graco-Latine Epifiela 11. ad Cyrillum. apud Coteler. Monument. Ecclef. Grec. Tom.t. & Baluz. in nov. Collett. Concil.p. 657. Habetur etiam Lat. fub ejnidem nomine Epiffola ad Orientales Epifeopos, Concil. Tom. 111. p. 1263. que uspote nullius fidei ab omnibus rejicitur, Denique Sixto falso inscribuntur libri 111. viz. de Divissis ; de Cafficate; de malie Dollorsbut, operibus fides, & future judicie; qui prodierunt Rome 1573.80. Aurverp.1575.160. deinde non ima in Bibliorhecz Patrum ed tione. Supposititia effe hac Opufcula, & Pelagianis erroribus inquinata ino ore omnes fam confentiunt, unico excepto Garnerio * , qui pluribus contendit , Sixtum Pelagiano errore ante annum cecexyiri. revera imbutum fuife; ac Opufcula ifta con-Teripfiffe; post annum verò cecexvitt. Augustini. aliorumque monitis excitatim excufio errore

* Append. adesc & Оутпала Miris Mere Differt. VL

433.

· Cod. s-

ADRIANUS, I fagiges autor, claruit (fi atatem eius recté fignat Cl. Ufferius) circa ann: 433. Mihi enim res admodum incerta eft. Caffiodoro cerrè erat antiquior; ab co cap. 10. Divin. Lect. memoratus. Extat ejus Imredathe in S. Serspanam brevibus scholiss ab Haschelio illustrata, una cum aliis ejusmodi seri-Pris Grace edita Angage Vindel. 1602. 4. & Critic Sacr. Long. Tomo vine. De hoc libro Photius *, Mesana sineyay) * yengin zennig-re sineyaginu i Blag. Adriani Introdutio in S. Scripturam neilis liber iis , qui eam primo

faniora censuisse; u: que famam simul ac culpam

redimeret, Hypognoflicon libros, qui inter fup-

polititia Augultini Opera habentur; compo-

aggredinnen. PETRUS CHRYSOLOGUS, natio. 433: ne Italus nobilitate clarus, apud Forum Corne-lii natus, 4 Cornelio loci ilius Epilcopo tam bonis moribus quâm literis inftirutus ; ac ab codem demumíacro altati admotus. Anno 433. Ravennæ Epifcopus factus eft : & ante annur eccels. obiir. Hallucinaneurenim, qui vitam filius ad fequentis faculi initium protrahunt fiquidem extat Leonis Papa epiftola * ad Leonem Episcopum Ravennatem Martiano & Adelphio Confilibus, (id eft , anno cccc11.) data. Vir erat, prater alias animi dotes, facundia admodům infignis , unde Chryfelegi nomen

traxit.

SCRPITA

T Omilia five Sermones CLXXVI. prodictune Colon.1541,1618. Parif.1614.una cum Leonis & Maximi Operibus Parif. 1623. & Lugdani 1622. in Bibliotheca Patr. Tom.v11. Bonow.1642. 4*, Colon, 1678. 4".

Epifisha ad Euryehum Archimandritem, oda ad fidem Gatholicam eum reducere allaborat. Extat Gr. Lat. 2 Gerardo Voño ad calcem Operum Gregorii Thaumaturgi Moganti. 603.p. 205. & Concil. Tom. 1v. p. 35.

MAXIMUS, gente Gallus, Monafterii S.EC. V. ali Lirinenfis Monachus, ac demum Abbas, S. Honorato anno 426, fubilitutus. Anno 433. Epifcopus Regenfis five Regionfis in Gallia Narbonenfi factus eft : & anno eccexxxix. Concitio Regenfi, ceccuxi. Arauficano interfuit. Plura de co non liquent. Extant ab co feriptæ Homilia aliquot , que inter Eufebii Emeleni five Eucherii Lugdunenfis Homilias locum habent : ex his enim quartam Maximi effe constat; cijus porrò titulus tres præcedentes ejusdem autoris effe indicat : uti recte notat Vir Doctiff. Joannes Savaro notis in Sidon. Apolinar. L. 4. Op. 3. p. 222.

PROCLUS; ab inconte atate bonarum literarum, præfertim Rhetoricæ, studiis imbutus, Chryfoltomo, adolefcens adhuc, fedulò ad ... Socrat. 1.7. hasit , tanquam amanueniis ; cique cum facius c 18,4% 45.
effet Lector , in conferibendis libris inferviti, cum Attico, deinde Episcopo CP, assidué versabatur ; ejufdenique notarius erat;ab co ad Diaconatus gradum evectus. Anno circiter tecexxvii. 2 Sifinnio Cyzicenorum Antifles, conflitutus est; quò dum profectionem parat; prævertentes eum Cyziceni Dalmatium quendam Monichum fibi Episcopum cooptarunt. Mansie igitur Proclus Constantinopoli ; ubi in eccleñis concionando maximam gloriam adetus est. Anno 434. mortuo Maximiano , a Theodolio Imp. ad regiz Urbis Episcopatum promovettir. Anno ccccxxxv. data ad Armeos epiftola Neftorii , & Theodori Mopfueftc. ni, errores damnavit, intacto tamen Theodori nomine; ne Armenos, quibus cara crat iftius memoria, nimis offenderet. Anno ceccxxxviii. Joannitas ad Ecclefiz unitatem revocavit; Chrysostomi corpus Comanis se pultum, anfluente Imperatore, Constantinopolim deportavit ; idque folenni pompå per urbem traductum ingenti cum Honore in ecclesia Aposto-lorum deposuit. Obiit anno eccexivi. Hi Y dire doade re 69@., inquis Socrates * , sl est ne *L7.c44

an. Vir erat optimu moribut , fi quifquam, alim, pradiem : patien ia verò ac arifinacio maxime infignis;utpote qui Harericos manfuern-

dine ac clementia, non advocată în auxilium imperiali potestate ; ad Etclesiz sinum revo-candos teniuit.

S CRIPTA. N laudem fantta Dei Gentericis Homilia 111;

De Incarnatione Domini Homilia 11. In namless D, N. I.C. Homilia.

In fantla Theophania Homilia. In Transfigurationem Domini Homilia.

In Rame Palmarin Honilia. In fanitam Feriam quintam Homilia.

De Paffione Donnis Hossilia. De Resurrettione Domini Homilia. In S. Pafeha Hemilia 11.

In idem , & S. Jeannem Evangeliftam Ho-

In S. Pentecoften Homilia. In landem Sanchi Stephani Pretomartyris Ho-

s &C.V. & milie 11. quarum alteram Afterii effe ex Photii A. CCCC. autoritate conflat.

In landem S. Pauli Apoftoli Homilia. In landem S. Andrea Apoftoli Homilia.

In landem S. Jeannis Chryfofiomi Hosnilia, u Latine tantum e stat.

Tractaens de Tradisionibus Miffe divina. Extat etiam Grzce in Collectione Liturgiarum Tarif. 1560. p. t.

Epiffoland Armenos de fide. Habetur etiam Gr. Lat. Concil. Tom. 111. p. 1217. in Auctua-rio Duczano Parij. 1624. Tom. 1. Lat. ex versione Dionyfii Exigni in Bibliotheca Patr. Tom.s. p.309. Grzee und cum eadem verfione in Antidoto adversus Harefes Bafil.1728. Parifix;8.in

Harefeologia Bafil. 1556. in Micro-presbytico 1550. & in Orthodoxographis. Epificia ad Joannesa Actiochemum de Theodo-

40 C- 162 A ha ad enodem It.

E, istota ad Maximum Didconum, Epiffela ad Domun Antiocienum pre cania Arbanafi Perrhenorum Erifeopi. Epiftolam iliam

Latine vertit Diony us Exiguus. Veriio extat tam iu Leidenfi, quâm Romană Procli Operum editione. Prodierunt Procli Opera Gr. Lat. ex Bibliotheca Eknenhorstiana Luga Bat. 1617. 12". (Verum ifta editio hand dimidiam Procii Ope-

rum partem continet) Longè auctiora dein, cum no: is Vincentii Riccardi , Rome 1670. 4% prout fapra à nobis recenfeutur. Omnes Procti Husilias numero xx. (demptå feilicet spuriå in S. Seeshamam) in unum collegit , & Gr. Lat. cum untis edidit Francifcus Combetif. Auctuar. Parif. 1648. Tom. 1. p. 201. Porro feripfit Proclus Hemilias Plerimas,

que non extant, fragmentum unius ex occasione profligatorum à Romanis Barbarorum habitz exhibet Nicephorus Hift. Ecclef. l. 14. cap. 38.

434-

EUCHERIUS, natione Gallus natalibus illustris , vitam Monasticam egit in infula quada n prope Lirinum fita; ubi, ut videtur, degir,donec anno 434. Epifcopus Lugdunenfis factus eft. Anno eccentus. Concilio Araulicano interfuit. Obiit circa an 454. Valentiniano & Martiano regnantibus. Uxoratum fuilfe conflat. Ex conjugio enim fufcepit Solanium & Veranium , Epileopatus postea dignitatem ad:ptos. Alius à nostro fuit Eucherius, Lugdunenfis Fpiferpus, qui feculo fequente floruit & Concilio Arauticano fecundo ann ecceexxix. interfuit: uti pluribus probat I heophilus Raynaudus in Indicalo SS. Lugdad. p. 227, S.C.

SCRIPTA.

F Piffola Paranetica de contemptu mundi & . facularis : hitofophiz , ad Faleriannin cognatuo fuum, ex fecefiu peope Lirinum feripta anno ccccxxxi: Miris laudibus Epiftolam iftam profequitur Erafnus. Si qued meo, inquit, fuffragio eribu soutil video profeitum a nostra religious beminibus , qui elequentes quoque glorià flornerint, qued cum bujus pho afifet conferendum. Us nufquam

non tereginan grafias artificem : froe fielles ordis S.EC.V is nem , froe , &cc. Scorfim produit cum scholins An. CCCC Eralini Basil. 1520, 1531. cum notis Rosveydi Anturp. 1520. Epiltola de laude Eremi, leu de Virà felitarià,

ad Hilarium Arelatensem ex secessi suo scripta. Scorfim edidir Genebrardus Parif. 15 '8. & una

cum Epiftola ad Valerianum Rolveydus Antverp. 1620. De formula spiritualu intelligentia tiber ad

Verannen filium. Infirmationum ad Satomium filium libri 11.quorum alter de difficilioribus S. Scripturz qua-

ftionibus agit, alter interpretationem Hebrarorum nominum in eadem occurrentium exhibet. Homilia aliquot inter eas que fub Eufebil

Eme feni nomine circumferuntur, editz Antverp. 1602. & alibi fapius. Sunt, qui omnes Emefeni Homilias Eucherio attribuunt 1 verum ex iis alias Brunoni Aftenfi , alias Maximo Regenfi_talias aliis deberi fatis conflat. Sermones interim eloquentifimos nonnullos edidife Eucherism fidem facit Claudianus Mamertus *. * Lib &

Historia Passioniu S. Maurusi , & sociorum. flat mina. Martyrum Legionis Thebaa; quam plurimi Eu- cap. p. cherio juniori afcribunt & rcété quidem; Autor enim fub finem Hiftoriz narrat intlitutum effe,ut Hymni diu nociuque in laudem istorum Martyrum in Ecclefia Agannenfi decantarentur, jubente fancto & præclaro Chryfti martyre B. Sigifmundo rege, inflitutumque illud ufque hodie confervari. Caterum Sigifmundus ille martyrum anno 524, obiit: Habetur apud Surium ad diem xx11. Septembris. Scorfim verò cum notis edidit Petrus Stevartius Ingelfia-

dii 1617. Commentarii in Genefin, & tibros Regum; qui neutri Eucherio ascribi postunt; quippe in qui bus citantur Gregorius Magnus & Calliodorus.

Porrò Caffani Opulcula quadam, exfectis erroribus.& abbreviato fermone in unum compegiffe Eucherium prodit Gennadius * Unde * De Scion non defunt quilibrum quartum de Visis Patram 4.6) (ex Severi Sulpicii , & Calliani Scriptis connnatum,uti librum infricientibus facile pate-

bit) Eucherium nostrum autorem habere contendant Prodicrunt Eucherii Gpera Bafil 1531. Roma

1564, & in Bibliotheca Patr. Tom. v1. CLAUDIUS MARIUS VICTOR, five Fictorians , Rhetor Massiliensis & Poeta, claruit anno 434. Obiit ante annum 450. Vir, inquit Sidonius * , ut egregius , tum undecun- * Epiñ, L g que doctiffimus; qui cum extera potenter, tum Ep de potentiffimè condidit verfus. Scripfit Poemata

quzdam; quz fequuntur. Libri tres Carminum fen Commentariorum in Genefin à principio libri ufque ad obitum Abrahami pertingentes, ad Ætherium filium.

* De Scrips In his libris inquit Gennadius * , Christiano quidem & pio fenfu , fed utpote feculari literatura occupatus homo , & nullius magisterio in divinis Scripturis exercitatus , le-

vioris ponderis fententiam figuravit. Ejiftola ad Solomonem Abbaiem de per-

gg: V. ab versis sua arasis meribus , Heroico carmine habito subscriptit. Iste Collectanei auror non S.E.C. V. ab A COCC feripta

Victoris Poemata habentur in Collectione Poetarum Fabriciană, in Appendice Bigueană p. 580. & Bibliotheca Patr. Tom. viti. pag. 417. teorfim verò Parafit560.8°.

CÆLIUS SEDULIUS, natione Scotus, (fi Trirhemio, Demftero, & Baleo fides fit habenda) circa an. 434- elaruisse dicitur. Dunt Laicus adhuc effet, in Italia Philosophiam didicit, Postca Presbyter factus est, teste Hidorou quin & Anriftitem vocant Liberius & Belifarius Poetz , (in Acrostichiis in Sedulium, que in Appendice Bigneana habentur pag-680.) Epilcopum Sigebertus , Epilcopum in Hilpania Oretanum Pleudo-Dexter. Quilquis demum facrit, hoc zvo flornit : utpote cujus Poemata collegit arque edidit Turcius Rufus Afterius, qui Confulatum geffir anno eccexciv. quemque laudarunt Arator, Calliodorus,& Vcnancius Fortunatus. In Achaia libros fuos feripfife tempore Theodofii junioris & Valentiniani Impo. fidem facit, que duobus vetuftiffimis Codicibus MSS. Thorneiano, & Pithxano.8: Ufferio & Labbeo memoratis aferiotx annotatiunculæ. De Sedulii stylo hæc Olaus Bore richius * , Dicteo ejus facilis , inceniofa, numero-· mifert s. de Poet Lat fingerifiena, fie fatis munda, fi excipin profedica ourdan delicta , & ingrimis Christiana Pieratis

OPERA

commendatrix.

Armen Pafehale,fine de Christi miraculis Presbyserum nuncupatoria, que in plerifque editionibus defideratur. In ea mentio fit Syneleticz Diaconiffz; cui Sancti Bafilii H. xaemeton Latine à se versum dicavit Enstarhius. In edirionibus nonnullis przfixi funt verfus qui-dam nuncupatorii ad Theodofium feniorem; qui ex alis veruftior is alicujus Poetæ opere affirti videntur. Gerte Sedulium autorem non

Veseris & Novi Testamenti Collatio, carmino elegiaco scripta. Eam post Sedulii mortem edidit Turcius Rafus Afterius; cui proinde non+ nunquam malè infcripta legitur.

Paran Alphabesiens de Christo , lamblico carmine conferiptus, ac Christi res gestas succincte

Pafehalis Operis libri v. foluta oratione defcripti,und cum Epiffela altera ad Macedonius Presbyerum : qui Sedulio autor fuerat, ut Carmen Paschale profaice exprimeret. Opus istud è Codice Pithzano evulgavit Franc. Juretus, Parif. 1585.

Collettaneum , five Explanatio in omner Epi-Holas S. Pauli, ex SS. Patrum scriptis confarcinara; que Sedulio Scoto Hibernienfi conftanter inscribitur. Sedulii Poetz non effe fatis indicant, que ex Gregorio Magno (Moralium in Job 1. 19. cap. 21.) exferipta inibi leguntur. Sane Sedulius quidam , Episcopus Britannia de genere Scotorum, una cum Fergulio Epifcopo cetiz Picto, Goncilio Romano anno pecaxia

malè credi possit : licet id Labbeus Sedulto An CCCC cuidam Scoto, qui (tefte Hepidanno Monacho in Annalibus d Ducheinio editis anno pecessisclarus habebatur , ascribendum censeat : cui & Grammatica quadam Orufoula, qua in Biblioiudicat

Prodierunt Sedulii Opera ab Aldo Manutio excufa anno 1502, deinde Baff. 1528,1524,& cum noris Antonii Nebriffenfis ibid. 1541- in Sylloge Fabriciana 1564. denique în Bibliotheca Parr. Tom.v1.p.458. & in Appendice Bigurana p.658. 9ts. qua accurara edirio habetur

VINCENTIUS, gente Gallus, Tulli Leucorum (primz Belgicz oppidi) narus, fplendida nobilique familia ortus, patrem Epirochium, frarrem Lupum Episcopum Trecassinum habuit. Primis juventuris annis militiam fecularem fecutus est; qua deferta, ad Lerinunt fe conferens viram egit monafticam, ad Presbyterii dignitatem mox evectus. Claruir anno 414 triennio scilicct post Synodum Ephesiam cuo scripsit Commonitorium suum uti ipfe teflatur *. Obiit ante annum 450. Theodolio *C40.43. adhuc & Valentiniano regnautibus. Sunt, qui Vincentium Semipelagi...nis annumerant; fuit, qui ab illa labe Immunem confent. Primz fententia authoribus fortifimum fuppeditant argumentum Objectiones adversus doctrinam c scripca Augustini ; quas a Vincentio nostro scriptas fuific admodum est verifimile : verum ea de re mox dicemus. Accedunt Semipelagianismi note dur, à B. Prospero olim posite, quas in Commonitorio deprehendit Vollius * altera , Cœlestini ac Xyiti Pontificum epi- "Hift-Pelas ftolarum oftentatio; altera, occulta novitatis Lucs, criminatio posterioribus Sancti Augustini scriptis impacta. Quin & Comobii Lirincufis incolas Semipelagianis eo tempore faville ar-guant que de Honorato feribit Profper;que que de Faulto (qui Comobio prafuit quo anno feripfit Vincentius) omnes norunt. Scripfit Vincentius funpreilo fuo ac allumpto Peregrini nomine , n.tido faris & aperto fermone (uti rectè Gennadius *) adversas Haresicos Commonitorium duolex : posterius surto sibi ablatum perdidit;unde recapitulationem quandam, que iftius vices suppleret, priori subnexuit. Prodiit Opusculum istud Basil. 1528. Celes. 1563. cum commentariis Cofferii. Parif. 1563. 80, 1586. 4 Pithxo cum aliis quibu dam editum. Colon-(cum notis Cofterii) 1613. 120. cum commentariis Joannis Filefaci Parif. 1619. 4°. denique cum noris Baluzii Salviano fubjunctum Parif.

Scripfit adhuc Vincentins Objettiones adversus Aucustini scripta et doctrinam de pradestinatione & libero arbitrio quas capitulisx vi. fummatim comprehenias exhibet Profper in libro, quo eastefellit. Vincentio nostro deberi objectiones iffas fatis indicant , tum que de Semipelagianifni fludio jamdudum attuli, tum mira temporis convenientia. Objectiones enim illas refutavit Prosper sedente adhuc Xysto Papa via inter annos 433. & 440. Non me later

1669.81 in Bibliotheca Patr. Tom. vis. p. 249. & Cantabrigia, 1687.13*.

434

AniCCC. quidem Baronium, aliofque eas tribuere Vincentio cuidam juniori , qui Gennadii familia-G unid d. ris fuit, & in Pfalmos commentatus est. Verum Sale cax

id ratio temporis non patitut. Vincentius enim ifte vix ex ephobis excellife potuerat ; cum obicctiones Vincentiane in omnium manibus jamdudum verfatæ effent. Plura argumenta habet Voffins *, onem confulat Lector.

436. Vid Consil-AA v.& Ep.

* Loc-cit.

IBAS, natione Syrus, ab anno citciter 436. Epifcopus Edeffenus. Plures jam annos in Episcopatu exegerat, cum Nestorianismi apud Domnum Antiochenum, & Flavianum CP. a po edit, paí Santuele, Cyro, Mara, & Eulogio Ecclefia Edeffenz Presbyteris doplici nomine elt accufatus. Primo quod Cyrillo anathema dixiffer, & hzrefeos notam inufiffet; fecundò quod anno eccenty, eju'inodi blaiphemias palam effutire non embuiffer. Or o'ma va Xessa Acadea Osaio der 3 mine iffiere, nay it ifficulus. Non intisdeo Christo facto Deo : en quanenm onim ipse fa-ilus est, e ezo fectus sum. Causam Uranio Himeriz, Photio Tyri, & Euftathio Beryti Epifcopis adjuncio Damafeio Prafecto judicandan Imperator commist: qui binis ea de te Synodis , alterà Tyri , alterà Beryti , anno ccccxtviii, habitis , Ibam affictis illi criminibes immunem pronunciarunt. Ifte enim fecondûm accufationis caput firense negavit;

printum quidem à se ante pacem Orientales inter & Cyrillum initam frêtum confessus : ab eo verò tempore concotdiam cum Cyrillo intemeratam coluife fefe affirmavit. Anno 449. iterum accufatus in Latrocinio Ephefino a Diofento Alexandrino depositus est ; ac sede fua depulius . & telle Facundo * Hermiauensi in quadraginea mansiones per diversas provincias dittractus viginti & amplius carceres mutavit « præcipue verò ad Monasterium Apanie» nun fecessit i in quo una cum Theodorito delituit, donec anno cccci i. à Concilio Chalcedonensi pristinz dignitati restitutus fuerit. Multis demum post mortem annis a Concilii Quinti Partibus anno 526. damnatus eft, tanquam Nestotiani nominis & dogmatis cultor, renitente quidem Vigilio Papi, qui plura pro causă illius protulit argumenta, quorum vindicias agit Baronius. Scriplit Ibas famolam Epifolane ad farin Perfam ; cujus pars longe major, qua de Cyrillo & Actis Ephelinis , de pace Eccleliz reddità, & de laudibus Theodori Mopinefteni agitur, Gt. Lat. Concil. Tom. Iv. pag.

437. * De Series C. 64.

661. extat.

+ L-4.C.I.

SYAGRIUS, quemfolus memotat Gennadius *, Patria, atas, vita inflitntum, penitus nos latent. Ad annum tamen 437. non incomnode referri poteli. Scriplit libellum de Fide adversits Harestees nonnullos, qui períonas S. Trinitatis nominibus relationem mutnamindicantibus exprimi nolucrunt. Circumferebaniut etiam inb illius nomine, Gennadii #vo, libri vii, de fide & Regulis fides ; quos omnes ilius haud effe ob ftyli dislouantiam cenfui: Gennadius, NE,

437 *De series C. 01.

ANTONINUS, Honorains à Gennadio*

dictus; (cuadem enim effe millus dubito) Con- s.t.c. v. 4 flantiensis in Africa Episcopus , claruit anno Anocco 427 quo (ne ex Prosperi Chronico discimus) perfecutionem in Catholicos movebat Genfe ricus Vandalorum Rex. Inter alios Barbari Regis faviriam tunc expertos Arcadius, genere Hispanus, Genserico antea satis carus, quòd Arianam impietatem a plecti nollet, in exilium actus cft; quin & tandem Martyrii palmam reportavit. Ad hunc Ar. adium jam exulantem icripfit Antoninus nofter Confelatorsase C exhormiorism ad labores pro Christo ferendos Epiflelan, & exemplis perfentibus, inquit Gennadius. & scripturarum relationibus roboratam. Pia plane cit, & elegans epiftola; quzque, ut recie notat Baronius *,antiquum illum *Adasap Apostolicum chatacterem redolet. Extat tum apud Baronium ad an. 437, tuns in Bibliotheca Patt. Tom. v111. p. 665.

VALERIANUS, natione, ut vetifi-439 mile eft Gallus , Comelienfis , five Cemclentis trans Varum apud Alpes Maritimas Epifcopus, claruit anno 439, quo Reienfi Synodo in Gallia Narbonensi intersuit Anno citciter 4516 inter alios Gallia Epiicopos epiflola Synodicz ad Leonem Papam mitiz fubicripfit. Anno cccerv, in Concilio Arelatenii I I l. una cum Theodoro Epifcopo Laufium Abbatem Lirinensem usurpari in Comobio Lirinensi muncris Episcopalis reum egit; ac in ordinem redactum prifcis limitibus circumferibi fecit. Dogmatis Semipelagiani abobleuro quodam nebuloue accufatum Valerianum noftrum edită prolixă Apologia vindicavit Theophilus Ray-

naudus, qui culpam istam in Valerianum quendam, ventril squam & gulofum mancipium, ab

Eufebio quodam in epittola ad Cyrillum Ale-

xandr, a Baronio edità ad an eccexvii- memo-

ratum rejiciendem jure contendit, Extant à

Valerimo (crip: x Homelia xx. vari) argumenti, ma cum Epifiola ad Afonaches paranenca ;

quas primus in lucem edidit Iac. Sirmondus

Lary, 1612, 8°, Prodierunt deinde cum Operia

bus Leonis, Chryfologi , Sc. Lugdans 1633. fol. à Theophilo Raynando edica , una cum Apologià iptius pro Valeriano: denique in Bibliotheca Patr. Tom, vill. p. 498. SOCRATES, Patria Conftantinopolitarus, fish I heodofii junioris principatus initia, ut videtur , natus ; in Grammaticis Helladium & Ammonium, qui Alexandria profugi, Constantinopoli scholas aperuerant , praceptores habuit ; in Rhetorica verò , judice quidem Valeño, Trollum Sophistam. Virilem zeatem ingreffus, in foro caulas egit; unde Sebe-Lafliens dictus eft. Novatianz fectz addictum fuiffe Scriptores ferè ownes clamant a qui tamen culpă ipium immunem præfiat Cl. Valefius: & cetté quamvis Navatianis paulò faventior fit; ipium tamen hujuice fecta affectam fuitie inde confici non potest. Quid quòd No-

vatianos harcticis ipienon uno in loco accenfeat ? Clarnit a. 440, quod ad Historiam Ec- Lib & cap. clefix feribendam je acciuxit, eamque à Con- 10-15flantini M. imperii primordiis ulque ad a. 439.

SAC Vab deduxit. In hoc opere condendo, ut recte ani- verfione & notis Valefii Parif 1668exinde Me. SEC. V. ab ACCCC. madvertit Valefins , & judicio & diligentia usus est tingulari, Judicium demonstrant egregiz observationes hine inde intertextz : diligentiam accurate ut plutimum temporum notationes, ac conquisita undique optima Historiz Eccleliasticz monumenta, Episcoporum litera, Synodorum acia, Scriptorum iffius avi Ecclefiatticorum librise x quibus opus juum concinnavit:& càm ex Runnı nde Hittoriam primò inchoaffet; meliores nactus autores, errores

fuos emendavit,& duos priores libros de novo ab ipfo timine recudit. De co paucis agit Photius * , de stylo ejus hæc tantum habet , if Cogere ide exercitiveyer, and a gai co rais diyumers a nine igis die elig, Seylus elle non admodine iblendidus; fed nec in dogmaribus valde accuratus est; aricctu.n erga Novatianos intelligit. Quod vero flylum attinct, fe i Degistus igna Destricio, de inam verbornin Poinca parum fuife folicitum ipfemet Socrates * ingenue fatetur. Extat Hiflorsa Socratis, Ecclefioffica vii. libros complexa, una cum reliquis Historia Ecclefiaftica autoribus Grace à Roberto Stephano editis Parif.1544. fol. Gr. Lu: Geneva 1612, com novaverfione & annotationibus doctifimis Hen-

rici Valelli 'Parif. 1668. exinde Mognat. 1677.

440.

*Cod.po

HERMIAS SOZOMENUS, ortu, ut videtur, Palæftinus, parentibus non infimæ fortis natus ; certé ex Bethelià , Palaftina juxta Gazam vico, genus fuuns duxit: ex Salamane quodam, fibi confanguineo, (cujus iple meminit l.6. c. 32.) uti cenfet Valefius , non Salamine Cypri urbe,ut Nicephorus, Salaminii nomen traxiile videtur. In Palaftina educatus , Beryti Phæniciæ urbis jurifprudentiæ operam dedit : postca Constantinopolim profectus in causis agendis versatus est : Historia tamen i:celeliafticz elucubrandz prz aliis animum adjunxit. Primò quidem scriptit Com dium Hiltoriz Ecclefialticz ab afcentione Chrifti ab annum cccxxIII. res maxime conspicuas duobus libris complexus, qui interierunt': deinde exorius ab anno cccxxiv. Hittoriam annorum exv. Ecclefiafticam majori molimine & diligentià contexuit, circa an. ccccxi.rem libris 1x. Theodofio Imp.nuncupatis absolvens. Ecl f (inquit Photius *) Σωνεφίτες ἐν τῷ Φεφίσο Bertier, diecurit 7 eines est B vinet igneien. Secra-te est su style prastantier : à que ettenn in parratio-pièns quibusdam dissentie. Cui centurz , inquit, Valefius, nos libenter accedimus : fed quantum dictionis elegantia vincit Sozomenus; tantum Socrates judicio vincit : nam Socrates quidem tum de viris, tum de rebus ac negotiis ecclefiafticis optime judicat. Nihil est in illo, nifi grave ac ferium, nihil quod tanquam fuperfluum pollis expungere. Contra verò in Sozomeno quædam occurunt levia ac puerilia, quod pluribus exemplis demonitrari poterat. Post Socratemscriptiss exinde colligitur; quòd narrationibus illius quadam interdum addit, quadam emendet, in multis diffentiat. Prodiit Historia illius Grace à Roberto Stephano exgum. 1677. fol. verùm longè infra Parifienfem An-CCCC. subsidet ista editio.

EUSTATHIUS, quem virum difereiffi. mam vocat Calliodorus*, cujus etiam memi- *Divin. nit Sigebertus †, claruit circa an. 440. Sedulii Left e.: Poeta aqualis. Translulit è sermone Graco S. † De Script. Bafilii Homilias 1x. in Hexaemeron in Latinum, tantă venustate;ut ingenium doctifiimi viri, inqui Caffiodorus , facundiz fuz viribus zquiparaffe vidcatur. Verfionem of am foreri fua Synclerice dedicavit. Extar in editione Operum >, Bafilis Parifienfi 1603. Autverpseuft 1616. & alibi, excufa Plura de Eustathio , cjusque sorore Syncletica te docebit Miraus in notis ad Sigebertum,& Mirzi pro more in integrum exferiptor, em tamen raro nominare folet. Cafimirus Oudin, Supplements p.87.

NILUS, Patrià Confiantinopolitanus, nobilitate generis atque opibus illuftris : adeò ut Urbis CP. Præfectura donarctur. Connubio fociatus binam ex uxore prolem fuscepit a marem & forminam fi Menologio Gracorum fides ; si tamen ipse potius audiendus sit Nilus, utrumque marem. Claruit anno 440 poltquam Nilusia facularem vitam per aliquot annos egiffet ; ut Narrata. pietatem, cujus rudimenta à Chryfoftomo præceptore olim hauserat, acrius urgeret, agrè uxori persuasit ut partitis inter se liberis, sibi in Ægypti folitudines secedere,& monasticam deinceps vitani degere liceret. Aliumpto igitur fecum Theodulo filio, Ægyptum petiit,& exoptatum vitz genus instituit. Verum dum suaviffima Monachorum Nitrienfium confuetudine fruitur , repente irruentes Barbari filium ejus Theodulum cum multis aliis captivum abduxerunt;quem dum follicité perquireret , ipfe a Barbaris captus estimox tamen ab iifdem liberatus , filium in Elusa reperit apud Urbis Episcopum ; à quo ipse invitus licet Presbyter ordinatus est. Obiit regnante adhuc Martiano. Multis demum post mortem annis corpus ejus a Justino juniore Constantinopolim transtatumeft, & in SS. Petri & Pauli Bafilica repolitum Multa conscripsit Opusenta, rhi en A ri lppa massimus, inquit Photius ", and red to Airpus "Cod.101 µaemetiden denum que non operum cancum perfethonesa infignem fed in dicendo quoque facultatens e,us teffantur. Que ad nottram notitiam perve-

nerunt, hic locum habent-Expessio in Cantica Canticorum , que Gregorii Nysseni, Maximi, & Pfelli Commentariis in eundem librum admifta habetur Gr. Lat. in Auctuario Duceano Parif. 1624-

Tom.II-Narrationes v11.de eade Monachorum in monse Sina, & caprivitate Theoduli filii. Extant Gr. Lat. cum vertione & notis Petri Poffini Parif. 1639.4".

Orario in Albianum, Monachum Nigrienfem, Gr.Lat.Narrationibus lubjuncta. Capita Paranerica CCXXIX. Habentur Gr.Lat. in Orthodoxographis Tom. 1. & in Auduario 1624. Tom. 11. Prodierunt etiam Gr. Lat. cufa Parif.1544. fol. Gr. Lat. Geneve 1612. cum cum commentariis Michaelis Neandri Liplia

S.E.C.V.ab 1977, & cum notis Petri Schoning. Franckera ALCCCC. 1608.8".

De octo vitiofis esginationibus Liber, quem Gt. Lat. edidit Bigotius ad calcum Palladii, una cum antiquà verfione ante mille annos fictà-Textum gracum prius ediderat Combefil. in Auduario Novilleno 1672. & Josephus Maria

Suarefius in Collectione Opetum S.Nili Roma Aline de codom argumento Traffatus,quem Latine a se versum intet Damasceni Opera dedit Jac.Billius; Gr. Lat. verò cum notis exhibet Jo. Bap. Cotelerius Manumens. Eccl. Grac. Tom.

De Orazione Capita CL111. quibus precandi forma exponitur : totidem memorat Photius Cod.cc1. ac habet Editio Suarefiana una cum Prologo, Editio enim Latina à Fr. Turriano evulgara Florent.1578.8° quarque in Bibliotheca Patr.habetur, Capita exhibet nonnifi extvii-

Epiffela ccc.rv. à Poffino Gr.Lat. editæ Parif.1657.4 quas plurimis aliis epitholis auctas Gt.Lat.recudi ficit, addità de Nilo discreatio-

ne,Leo Allatius Roma 1668.tol. De vuà Afcerica Traclaini. Ad Agathum Monachum de virture colendà.

& visio fuguendo. Ad Magnam Ancyra Diaconifiam de voluntaria Danpertate.

Traitains Moralium fen fpiricualium Admomiriamum. Epilleri Enchiridion à S. Nile contrallum &

interpolation. De Monacherum praftantia in urbibus & foli-

mdinibur. Ad Enlogium Monachum Traftains Afcetiens.

Ad eundem de viciis , que virentibus finns oprefita. De diversu maliguis cogit ationibut Liber.

Capita XXX111.per gradus disposua. Spirisuales Sententia per Alphabetum disposisa,nna cum aliss quibufdam.

Inflitutto Afcetica ad Monachos Sonzenzia abducenzes Monachum à corruptibi-

John t. Sermo in illud Evanvelii Qui nunc habet faccu-Lum, sellet.

Singula ista Opnfenla, modò enumerata ab Epistolis exclusivé, Gr. Lat. edidit Josephus Maria Suarclius Rema 1673 Sermones aliquot, qui interierunt. Ampla fa-

tis Excerota duorum in Pafeba, & trium in Afgenfionem Domini nobis confervavit Photius Cod.cci.xxvi. Epiffola, ut videtur, plurimæ defideran-Epistola ad Helsodorum Silentiarum, 20

alterius ad Olympiodorum Præfectum fras menta adducuntur in Actione 14°. Synodi Librum denique adversus Gensiles à Nilo

· Hift. Eccl. fcriptum effe prodit Nicephorus *; qui nunc non extat. Line. 54.

D'RACONTIUS, gente Hispanus, di-440. gnitate Presbyter, claruit circa an. 440-impe-

tante Theodolio juniore, ad quem Elegians feci- \$ E.C. Vah pfit: adeò ut non fine ratione fe mirati dicat An. COCC Philippus Labbeus*, virum eruditum Ger. Joannem Vollium inter Poetas incerta atatis, cof- De Poet que quipost tempora Caroli M.sloruerint, Dra. Lai. 6.9-11. contium numeralle. Poetica inprimis studia excoluit Dracontius: duo tantum ingenii illius fœtus nobis supersunt, viz.

Carmen Heroicum in Hexaemeren. Librum istum exscribentium culpă olim viriatum Eugeniustil. Toletanus : piicopus, juffu Chindiívindi Gothorum in Hispania regis, emendavit;atque ita inpulchritudinis formam coegit, tefte Ildefonfo , ut pulchrior de artificio corrigen. * Cap-14

tis,quam de manu processisse videatur autoris: quin & feptimi dies explicationem ipfe addidit Engenius.

Elegia ad Theodofium I sop. à Sirmondo primum cdita Parif. 1619. Produit Liber in Hexaemeren primum Parifise Superiore Seculo, deinde in Collectione Poerarum Fabriciana, & cum notis & Glotlario Joannis Weitfii; denique in Appendice Bigneana

Uttumque Opufculum prodiit Parif-1619.8°. cura Jac. sirmondi,& in Bibliotheca Patr. Tom.

1x.p.724.729.

BACHIARIUS, Marent dicus; Mi-rzo Hibernus, Balco & Pitfeo Britannus; S.Patricii, ut volunt, discipulus , in Comobio Bannochotensi educatus, disciplinis præsertim Mathematicis incubuit. Certiorafunt, qua de co habet Gennadius *. Vir , inquit , Chriftiana * De Seign Philosophia nudus & expediens , Deo vacare di. - 240 fonens, peregrinationem pro confervanda vita inregritate elegit. Claruit anno 440. Scriplit, eo-

dem Gennadio tefte , Libellum de file Apologetions ad Romana Urbis Pontificem (Leonen uti fuspicari licet) quo peregrinationem à se fola religionis causa fusceptam fuific adversus calumniatores probavit. Interist liber iste. Ex-tat autem ejuldem Epistola de reessiendis lassus ad Januarium, intet Orthodoxographa p. 48 . & in Bibliotheca Patr. Tom.v1 p. 1174- De aliis, qua scripfule dicitur, consulantur Baleus & Pitfeus.

SABBATIUS, Ecclefiz Gallicanz Epifcopus, fed enjufnam civitatis non liquet. Ganadde Claruit anno 440. Rogatus à pià quadam Scripteasvirgine, Secunda nomine, scripfit librum de Fide adverins Marcionem & Valentinum & adversus Eunominm ac Assinm; con- . tra illes veritatem earnis à Christe assumpta , conera bos autem consubstantialitatem filis demonftrans. NE.

HELIODORUS, Ecclefia Antiochena Presbyter, claruit citca an-440. Scripfit de Virginitate libellum, & Gennadio laudatum cap.29. de Script. N. E.

URSINUS,gente Afer,vitæ inflituto Monachus. Claruit circa an. 440. Scripfit , tefte * De xips-Gennadio", adversus cos qui rebaptizandos Hare- 6. 27-

ticos decernans, docens rebapsizandos non effe, qu

SAC. V. ab in nomine vel fimpliciter Christi , vel in nomine As CCCC Parris , Filis, & Sp. S. quantos pravo fenfu, baptizentur : iis autem post simplicem Trinsmess confossionem inscere ad jaineem manunin Episcopaline impeferonem. Hunc Urfini libellum eundem cum Anonymi tractatu à Rigaltio inter Cypriani Opera edito ex Codicis Vaticani fide facit Philippus Labbeus, & ex co Casimirus Ondina quibus ego rationibus non contempendis ductus, affenium tribuere non potlum, ideoque alibi Anonymo Opusreliqui. Ut forian nnn tam ab ignorantià (quod vult Casimirus Oudin) profectum fit good doctiffimus, & & rus de alyiere, Oxonienfium Antiftes in editione fua Cyprianica hoc opus Anonymum reliquit; quam quòd Autorem Cypriano atate fuille fupparem cum Cl. Rigaltio, aliisque credidit. Cerré unicum pro Urlino argumentum est Codicis Vaticani tirulus, quem Tractarui Anonymo cuivis, qui Gennadium legerat , adjicere in Prompru crat.

LEO L. Cognomento Magnus, Patria Romanus , (Tulcum appellat libri Poutificalis Antor, reclamantibus licer quibufdam Codieibus MSS.) Patre Quintiano natus. Ecelefiæ Romanz adhuc Acolythus circa annum cccexviti. in Africam cum literis ad Aurelium Epifcopum Cartaginensen missus est, fi modo idem fuerit Leo, cujus meminit Augustinus epistolà c1v. Sub Cœlestino Papa Diaconum egit, & circa annum cccexxx. Joannem Cassianum Ecclesia CP. Diaconum, qui inter Orientales diu versatus hareticorum mores & ingenium optime noverat , ut adversus Nestorium tunc recens exortum (criberet,incitavit.Præftitit id Caffianus , editis libris vii, de Incarnatione Domini, quos, ut ex fine epiftolæ operi præfixæ liquet, Leoni nostro nuncupavit. Anno cccexxxix, orto inter Romani exercitus in Galliis duces, Actium & Albinum , disidio , ad concordian referciendem mirritur Leo, qund & feliciter perfecit. Dum in hac legatione adhuc haretet, diem obiit Sixtus Papa, in cujus locum communi Sententia electus est, absens licet, Leo noster xxv111. Julii an. ccccx1. Septemb.v111, in Solium Pontificale elevatus: tempore quidemparum læto, quo ob ingruentes Barbarorum incurfiones, & circumfrepentes undique Nestorianorum, Pelagianorum, Arianorum hærefes , triftiffima erat tum Ecclefia, tum reipublicæ facies. His non obstantibus Leo in nunere suo exequendo, virili anima pergebat. Auno eccext. 111, quamplures Manichai à Vandalis ex Africa fugati Rome latebras querebant; & quo tutius laterent Catholicorum mysteriis se immiscuerunt. Hoc vero indicio tanquam forices, fe prodebant, quod fumpto pane poculum Eucharillicum respuebant. Monuir id plebem mox Leo, quaque nota execraaQuadra. biles hærerici effent discernendi. En ipsius verba : Cum ad regendrus infidelitatem fuam noffris audent interesse mysteries , im in Sacramenterum communione fe remperant, ne interdum , ne penieles latere non poffint , ore indigne Christi corpus acci-

piant, Sanguineus antem redemptionit nostra hanri-

re omnino declinant. Quod ideò veftra notum faci... S. E. C. V.ab mus fanttis asi,us cobis hunnfmeds homenes , ch his An-CCCC. manifestensur indiciis , & querum deprehensa fuerit facrilega funulatio a Sanctorum focietate facerderali autoritate pellantur. Hoc igitur rempore in Ecclefia Romana, fideles Euchariftiam fub utraque specie sumere solebant,& qui aliter facerent infami hærefeos figno palám notabantur. Si alia jam fint Ecclefiz Romanz placita, mores alii, viderint quorum intereft-Anno eccenti. ob refeifa à Leone Ecclefia Arclatenfis jura metropolitica, lis illum inter & Hilarium exorta eft, jura fua ad obitum ufque tutaure Hilario, qua de re in Hilario egimus-Anno cccxxxviii. Eutyches nondum in occidente eoguitus, per iteras Lennis gratiam aucupavir. Scripfit Lco.& rum apud Imperatorem, tum apud Flavianum pro homine interceffit , 4 quibus certior de tnta re factus Hæreticum damnavit,& prolixam epittolam ad Flavianum dedit,qua adverius Eutychem e juique errores fusé atque erudiré differuit. Anno sequenti Legatos ad Synodum Ephefinani, que Lairecinalis dicta est, misit; quamprimum vero rescivit, omnia ibi a Dioscoro per vim & fraudem in Eutychis gratiam fieri, coacta mox Roma Synodo, Acta Ephefina rescidit, & Dioscorum, Eutychemque condemnavir. Ipie vicifiim à Dioicoro adjunctis fibi decem metropolitis Ecclefiz communione motus. Turbis hifce indies in majorem flammam erumpentibus, decreta est Synodus Oecumenica, que ut intra Italiam haberetur, frustra tuni apud Jiuperatorem, rum apud Pulcheriam Augustam laboravit Leo.Indicta est igitur Chalcedone an ecccus. Se viii. Idus Octobris haberi corpit. Illuc veniunt à Poutifice Legari Paschasinus & Lucentius episcopi , & Bonifacius Presbyter qui Actione v.enixe contendebant, ut Leonis Epiftola ad Flavianum ante bienninm scripta, ipsius Synodi circa fidem definirinni infereretur. Responderunt Patres, se ad Epiliolam subscriptione suà firmandam paratos effe ut vero decreto Synodico intexeretur , nunquam admiffuros. Et cum acrius adhuc inflarent Legati, ipío etiam Imperatore id urgente , dixerunt Episcopi le arleshyroric ils Paparo ambabara , qui contradicinte spfs Romam ambutens. Tandem cum ad condendos Canones perventum effet, Decreto synodico ftatutum est , ut sedis Constantinopolitanz Antiftes mies mer Bile, zqualia cum Senioris Romz cpifcopo privilegia fortiretur-Vehementius reclamarunt Legati Pontificii, violari hnemodo Nicanos Canones, se nihil admittere quod Ecclefiz Romanz dignirari adverfaretur, nec Sedem Apostolicam humiliari debere, idque fe à Leone in mandatis habuisse. Nihilominus post diligentissimum cause examen, communi Epifenporum Suffragio, affenrientibus et iam Imperatoris judicibus , decretum fancitur & confirmatur. Re ad Pontificem delatà totus in iram folvitur, & iam verè rugit Leo, fed przecipue fremit in Anathlium Epifcopu a Constantinopolitanum. Objicit ei injuriam, arrogantiam, ambitionem, conculcata Synodi NicznæStatuta, jurium alienorum invafionem, denique quid non? nec cum eo ferè unquam

S.E.C. V.ab unquam posthac in gratiam rediit, sidem qui-Aa-CCCG dem Chalcedonensem ratam habuit, ipsum verò decretum penitus rejecit, In stritum mitti-

mus & per anceritatem B. Petri Apoftoli generali *Eplt-79-ad prorfus definitione enffamus, ut ipfius * verbishic Pulcatresp de reutar. Het quidem breviter ; totam enim 10. 198. † Differt de hujusce rei hustoriam latius alibi † exposui-An-Regim Vet. no occours. Attila Huonorum Rege arma in Ecologop. Italiam movente, missus est à Valentiniano 425-3405-

Aug. ad illum Legatus Leo Pontifex, qui facundia & precibus ferocem hominis animum adeò emollivit , ut defertà Italià exercitum trans Danubium duxerir. Anno eccel 111. Juliano EpiscopoCoensi vices suas in Comitaru commilit Leo; nova res ut ad hunc annum recte notat Queinellus, nec anterioribus Pontificibus uturpata. Unde deinceps iis in more politum, ut Apocrifiarios in Aula Balilica haberent, qui res suas in Comitatu procurarent. Anno cccc. v. irepta est à Vandalis, duce Genserico, Urbs Roma Leonis tamen interventu & czde & incendio fervata, deinceps ad componendas Orientis & Ecclefiz Alexandrinz turbas przcipuè adjecit animum; dumque in his pene totus effet, depoluit mortalitaris exuvias III. Kal-Novemb.an.cccci.xi.Verum de anno ejus emortuali, fusé præ aliis agunt Queinellus , & Papebrochius quos confulat horum curiotus. Egregium Præfulem meritò commendant pietas, eruditio,facundia, prudentia, pastoralis vigilantia, ingens adverfus hareticos zelus, conftans & perpetua circa fidem Catholicam folicitudo; non zque faltus, animus elatior, immensum augendz dignitatis Pontificiz Studium, erat quippe potentiz Papalis amplificator firenuus, privi-legiorum, quz fedi fuz arrogavit, vindex animolus; quod in contentionibus e jus adverlus Decretum Chalcedonense luce clarius patehar.

SCRIPTA

N Anniversarie Affumptionis sue Sermones in iplo Confecrationis die à Leone habitum effe non uno indicio ex ipio Sermone demonftrari potest. Vide que de hac re habet Daniel Papebrochius Not. ad Catal. Roman. Pontif.

D. 64 De Cellellis & Eleemofyms vs.

De fejunie decimi menfis 1x. De Nativitate Demins x.

De Epiphania Domini VIII.

De Quadragefima XII-

De Paffione Domini x1x. De Refurrettione Domini 11.

De Afcenfione Domini 11. De Pentecofte 111.

De Jejunie Pentecoftes IV. In Natali Apoftolorum Petri & Pauli 11. Secundum vero tuppofititium effe,& ex Sermoni-bus 11,& 111.in die anniverfario affumptionis in

Pontificatum contextum monet Quefnellus, qui proinde eum in Appendicem rejecis In Ottava corundem Apoftolorum L

In Natali Maccabaerum L.

In Fefto S. Laurentsi Martyrit 1.

De Jejunie feptimi menfit IX.

Trailment contra Entychis barefin habitus in An CCCC Bafilica S. Anaflafia 1. Hemilia de transfiguracione Domini L

SAC. Y.

Hemilia de gradions Afconfionis ad Beatithdiness 1.

In Cathedra S. Petri 1.

Oratie in Confectatione Episcopi Oratio in Ordinatione Presbyteri.

Allocueio Archidiaceni ad Epifcepum pre veneiliarione ponirentium. Epifiola CXL1.quarum XXX. noviffimæ editio-ni primum accefferunt. In prioribus editionibus exxxviii de Privilegio Chorepiscoporum ad Germaniz & Galliz episcopos, & xevz. ad episcopos Tertiz five Turonensis provinciz Leonis non effe; hanc vero Leoni Bituricenfi Episcopo deberi ; illam ex Concilio secundo Hispalensi & aliunde consarcinatam esse, Sirmondus altique jamdudum monuerunt. Inter has etiam epistolas locum habent hauc paucæ aliorum epistolæ,viz I laviani,Ravennii, Rustici, Eufebii, l'afchaini, &c. que Leonis epiftolis neuriquam annumerantur. Leonis epiftola in quavis fere Conciliorum editione reperiuntur fed pro temporis locique ratione editorifque diligentia plures vel pauciores, magis minúve cafugatz, de quo vide quz in Pratatione notat

DEPERDITA.

CL Queinellus.

D Efiderantur quamplurima Leonis epifo-la, aliaque quadam opulcula quorum omnium Elenchum benelongum exhibet Queinellus Tom. 11. p. 914. Fragmenta quadam profere Tom.i.p. 725.

SPURIA.

N N atals S. Vincentii Marswis Serme, Hunc ab Hupano, quodam forfan Leandro Hifualensi , scriptum censet Quesnellus. Augustino olim tributus inter eius Sermones de Sanctis n. 1 chabetur.

In Nativitate Demini Sermo. In Accufione Demini.

In Nativoitate SS. Apostolorum Petri er Pauli.

Tractatus adversus errores Eucychis & aliorum. Hzc quinque opulcula in editione Quelnelliana in appendiculam rejiciuntur.

LEONI AFFICTAL

D E Vocatione Osonium Gentium libri 1s. à nonnullis S.Ambrofio , ab aliis Eucherio Lugdunenfi, ab aliis Hilario cuidam vel Arelatenti,vel Syraculano Prosperi socio, vel Prospero Aurelianensi ascripti ; communi verò eruditorum Sententiä Profpero Aquitanico tri-buti, faventibus omnibus ab pece. annis Codicibus MSS totiulque Galliz luffragio, quod non diffitetur iple Patchafius Quefnellus qui nihilominus peculiari differentione cos Leoni afferere conatur; idque longo conjecturarum potius quam argumentorum agmine , que hue fere redeunts 15C. V.ab tedeunt, adverfits Prosperum militare diver-ACCCC. fos de eademte loquendi modos, Styli disparitatem, opetis methodum, temporis rationems

pro Leone stare phrasiu & dicendi charactetem, etatem, patriam, Scripture ulum familiaremacculiatem locorum quorundam 5. Scrip turz citationem, denique doctrinz fimilitudinem:pluribus hzc diducit vir eruditus, quz cum pro cujulvis ingenio variare folent, & plus minulque in aliis reperiri possunt, haud satis firmun fententiz huic fundamentum fubfternere videntur.

Epiftola ad Demerriadem de humilimee Chrifliand, Prospero vulgo adjudicata. Leoni vindi-cat idem Quesnellus , iisdem penè argumentis, nempe ex Styli, Doctring!, Conceptuumque Similitudine, ex allegata Hieronymi & vulgata verfione, ut alia levioris momenti taceam, ac proinde idem de hac quod de superiote Disset-

tatione judicium ferendum eft. Capitula , froe Prateritorum Sedie Apofielica Episcoporum Autoritates, De Gratia & libero Vomeans arburie, que Coeleftini Epittole ad Gallos subnecti solent. Leonis causam pro his capitulis agit Queinellus proixa Differtatione in duas partes divifaçin primà hac capitula Prospero abjudicat, Leoni a letit, adductis iildem penè quibus fapta caufam egerat conjecturis : in fecunda de dogmatum, que in postrema Capitulorum parte continentur, necessitate & momento agit. Hac teia Opuseula in fronte Operum & Leonis collocat , nulla licet cogente ratione, nullo veterum testimonio nulla vetusti Codicis fide suffultus. Certé si Leonem virum suo tempore celeberrimum autorem habuiflent, an id latuiflet Caffianum, Prosperum, Eucherium Lugdoneniem, Vincentium Lirineniem, alios? imò an ipfius in Sede Romana Succeifores, qui de Leone ne pet Somnium quidem cogitaffe videntut! Ad hæc, an ipfe filmffet Leo, qui tot epistolis in quibus de controversiis Pelagianis agit, amplam de his opufculis meutionem iniiciendi occasionemhabuit/Interim que ad sententism (nam confirmandam protulit vir eruditus,haud vulgarem ingenii,& diligentiz laudem

Prodierunt integra Leonis Opera, ut alias editiones minùs accuratas mittam, Parif. 1614, 1618. £ Lugduni 1633 , 1651 , 1671. alibique fæpins fubjunctis Chryfologi & Fulgentii operibus. Demum omnia Leonis opera collegit, recensuit, & quadam de novo eruit, ediditque Pasch. Quelnellus Parif: 1675. 11. vol.4°, qui præter alia editionem fuam planè elegantem antiquo Canonum Ecclefiz Romanz Codice, Dionysiano vetustiori Disertationibus xvz. notifque petquam eruditis ornavit, & illuftravit.

S A LV I A N U S, gente non quidem Afet, ut quidam volunt, sed Gallus, ipsomet Galliam Dr Gubernat.1.7.p. folum patrium appellante. Coloniz Agrippi næ natum effe ex epiltolä ejus primå non malè colligit Baluzius; quamvis etiam Treviris diu vixit. Claruit ab anno 440. & deinceps magis magilque inclarescere corpit. Palladiam, Hypatii (qui adhuc Gentilis erat) & Quieta filiam,

uxotem duxit; & ipfam teligione Gentilem, S.E.C.V.ab quam tamen postea ad sidem Christianam per. An: GCCC. dirxit. Ex ea unicam prolent, nomine Aufpiciolam , suscepit. Relicta tandem patria , in provinciam Viennensem profectus est; mox

Presbyter Maffilienfis faecus. Quod verò in pluribus Salviani editionibus Epifcopus vocatutterror plane eft graviffmus cum Gennadius* D: Scipt, eum discrté l'resbyterum appellet. Cui obje- ce ctioni ut occurreret Conradus Rittershufius †. † Comin vir quidem doctifimus, dici posse putat,nondum tunc temporis, cum illa scriberet Gennadius, Salvianum petvenisse ad Episcopatum: non amimadvertens Salvianum anno 495. quo Gennadius feriplit, jam ztate gravem & morti vicinum fuiffe. Imbelli tamen ifto argumentos nequaquam fretus, espiraliud papearer adhibet, priori longe infirmius fuifle (c.in Eccletia Chriftiana tempus, cum iidem appellarentur Presbyteri,qui & Epifcopi. Error autem de Epifcopatu illius hinc ortus eft, opinante Baluzio; quòd in quibufdam Gennadii editionibus dicatur Homilias Epifcopus facins multas compofuife;cum legendum fit ad 1 pifcopos vel Epifcopis factas. Nam vir eloqueus & doctus Homilias feribebat, que ab Epifcopis deinde, recitabantur in Ecelefia. Obiit grandzvus, excunte, ut videtur, fæçulo.

SCRIPTA, OUÆ EXTANT.

D E providencià & gubernatione Dei , de-que juste ac prasents ejus judicio ,tibri v11. ad Salonium Epifcopum , difcipulum olima

Epiffele 1x. Quarum ultima ad Solonium Pratatoria est in libros de Avarria.

Adverius avaritiam , prafertim Cliricerum & Sacerdoum librs 1v. ad Salonium Episcepum; ques sub sito Timechei nomine in Incem emissio Sal-

SHAMMI. Tur demanificer libri 111. in quibus loca V. ac N.Testamenti in speciem prenantia conciliantur. Sub Salviani quidem nomine, ab * Alphonso de * Adres Caftro citantur. In quem errorem incidit vit Harefille, alias non iudoctus, eò quod hi libri ad Calcem 14.5.276.

Salviani ediri funt, Bafilia 1530-& alibi. Verum Salviani non elle certò liquet. Juliano Epifcopo I oletano debere receptior est eruditorum fentenria

DEPERDITA.

D E Virginitusis bone ad Macellum Presbyse- Gennad de Script e 47 Script 4.47.

Expositio extrema partis Ecclesialtici ad Claudina Episcopum Vienneusem. In Hoxaemeren sive a principie Genesunsque

ad cendicionesa hominis, in morem Gracorum verfu compositus liber unus. Homilia multa ceram Epifcopis vel in ufum

Episcoperum facta. Hemilia in Sacramenta nounulla.

Prodierunt Opeta Salviani, cum Scholiis Alexandri Brafficani Bafil-1530. fol deinde cura Petri Galefinii Roma 1564, cum notis Brafficani Parif. 1574, 8', auctiona deinde & magis emen-

metentut.

	246 Sæculum	Nestorianum.
SEC. V. ab	data Budio Petri Pitheir "zerif; 180. Courtadi Ritereshudi comentarisi sulfartas «Fuer). 1611-2-013.º pofica aliorum etiam comme- ratiis audia "Qrissberga 163; Robhomgi (cum Schollis Braffican) 1647-113. Amo 164-2- recula el Parifis editio Pithean. Tandem Srephamas Balunisa ad Codices MSs. reco- guita. & nois silburtas additi "Parifi 1669. 8". fecundis verò curis autitora "Parifi 1669.	Mariano & Avito regnantious, v. c. anno 455. vel ad minimam proximi mitto. Avitus enim, qui anno 455. Juli x. factus ell imperator, circa fequentis menfem Maum purpuram de- pofuit; cuan imperium decem menfes te- auiffet. Præter familiares Espidous, valde fal- fas, & maxima da paupertatis & dolorum tole-
440. * De Scripe c-4.	CONSTANTIUS, gente Gallus', nobi- litirate fublimis, Presbyter Lugduncufa (Epi- fropum male' vocat lidorus Hifpalenfis *) inde Sidonio religione venerabilis, claruit am- no 44-0. de dinceps. Extradê à Patiente Épif- copo Lugdunenti ecclefià iftius urbis , infe Hexametra versibus lateratlaris Bafilica vicina	Philippi nomine Communicatorum in 744 ad 644. Neilarimm Epicepum hbri 111. prodictuut Ba- filia anno 1377, tum in 4, tum in fol. quos re- verà Philippi elle fidem facit locus, quem Be- da,libro de Ratione unciarum, ex Philippi Ex- positione in Job, citat; qui in hise Commen-
	celebravit. Inter annos 475, & 480. cům civitas Arvernorum ab Evarice Go.horum regiongă oblidione premeretur, Conflantius, fuperatis omnibus dibeultaribus , irtueris longiumente, directure province pabulorum penuris, allifupe impedimentis, vià latis invià & soupe à à Lugdium Arvernum ufupe profettus eff.	Senenfis *Affirmateriam Cafimirus Oudin & in *Lap asjanriquiffrno Codice Bibliothecæ Igniacenfis in tractu Remenfi hos Commentarios MSSwidiffequi autoritarem Gennadii pratitam haburunt. Hi Commentarii crian jinter Opera Bedæ & Hieronymi habeti foltor.
	ubiewes rumultaantes ad concordiam revota- vit, aliofque Gothorum ingruentium metu fu- gientes iu urbem reduxit. Pare ferê ex Sidonio Apollinari excerpfinus, qui ubique Conflan- tium mied éprezidetat, volta virum fingularia ingenii, faliataris confilii, ecrtê in traétatibm publicis exercos eloq tentes feudureră five pa- tria decernat, prafilutiois facundiz dotibus	ISAAC.gene Syrus.ex Monacho Prebyby 440. ter Ecclefir Antiochere, Clariti anno 440. Obiit circa an. 446. Multa conferipfit Syro fermone, pracipue adversus Nefloriagus & Emychanes. Ruman eciam Antiochiz longo caranus planxit. Hae ab eo feripra memorat Keinandius * ex outlous hodie ni finereth, Ex * * Dy Serio.
Lacp.16.	antecellenremut ipflus verbis utar. Unde Epi- folasfius in umm opus collectas examine jus non modò receniendas fed defacandas, ut air, limandafque commissi ciensi illum immodicum elle fautorem non studiorum modò, fed & stu- dioforum. Scriptit de Virà S. Germani. Antiffodo. respi Epi-fogo libram ad Patienten Lugdanes fix	(du) fixaci nomine Liber de Contrappa mundi, Biblioth Patr. Tom xx. qui tamen juniori lifaa. co., qui excunte Saculo fexto floruit, di quibuf- dam non immeritò tribuitur. Cum enum neque Gennadius, preque l'rithemisse, qui feripa il fiza- ci nofiri enumerant, junjus libri memineriur, ut recic observat Mirzus, non minisperoba-
LuEp 1.	e Cenforium Antiffiodorensem Episcopos. Extat apud Surium ad diem Julii xxxx.	 bile videri queat librum iftum effe Ifaaci ju- nioris.

PETRONIUS, gente Italus, illustri fami-ASCLEPIUS, gente Afer, claruit anlia ortus, Sexti Anicii Petronii Probi , Prztono 440. & in vivis adhuc etat anno 495. rio præfecti, qui Confulatum anno 406. cum De co ex Veteribus unus hac habet Genna-Arcadio Imp.gessit, ilius. Ipsum etiam pariter ac patrem , prætotii præsecuram gessise ex dius *. In Baienfi territorio vici um grandis * D: Sciqu-Epifcopus , ferofit adversion Arianos: ch mo- 6-71 Gennadii & Eucherii verbis conjicit Barodo ad erium Donariftas feribere dicitur. In docennius. Eucherius certè in libro de contemptu do antem extempore grands opinione cecebratur. mundi,2nno 432. scripto, Petronii in Iralia tunc NE. Anrillitis meminit, qui ex plenifima mundanz pntestatis sede in facerdotii nomen ascen-PASCHASINUS, Lilybetanus in Si-4434 dit. Vtut fit , Petronium nostrum Bononiz Episcopum fuisse, & fanctiture vitz eminuisse, cilià Episcopus, S. Cyrillo, Leoni Papæ, aliifque magni nominis viris familiaris. Claruit pra-Gennadii * fide conftat. Claruit circa an. 440. eipue circa an. 443. Multa ob Catholicz fidei * De Script. contessionem sub Genserici persecutione passus Obiir ante annum 450, Theodosio adhuc reg-6 41. nante. Scripfit librum de Ordinazione Epifco videtur. Ipse exilium, multaque mala sibi irro-gata esse in epistoti sui conqueritur. Utrum pi, quem à nonnullis Patri e jus ascriptum esse verò idem fuerit cum Paschafio, quem á Genmonet Gennadius. Gennadii etiam zvo Vitat Patrum Monachorum Agypti scripsific vulgò haberur. Quo ritulo an ille, qui sub eo nomiferico anno 437 aulà deturbatum fuiffe, & poft cruciatus multos Martyrium tandem fortitet ne hodie circumfertur, liber, an peculiarepoobiiife memorat Profect in Chronico: Lectori accuratius dispiciendum relinquo. Anno 451tius opus aliquod defignetur, haud fatis conftat. a Leone Papa ad Concilium Chalcedonense una cum Lucentio Episcopo Asculano, & Bo-440. PHILIPPUS, Presbyter, Hieronymi di- nifacio Presbytero, legatus eft, ut illius no1.ECVab mine Synodo intereffer. Primas in legatione access from the particular Parlambent, seque adoct commentation access the parlambent access to the parlambent ac

præfederit Pafchafinus.

TIRO PROSPER, gente Aquitanus, 444homo,ut videtur , laicus , Leonis Papa notarius. Claruit anno 444. Regen'is quidem in Aquitania, vel ut alii, Rh. giculis in Italia, Epifcopus fuille vulgò credirar : cui quidem fententiz zgré alfenfum præbere poslim. Ex veteribus enim nullum ante Honorium Augustodonunenfen, vel infimum in Clero locu.n. multo minus dignitatem Epifcopalem ei aflignaffe recte notat CL. Labbaus *. Augastini nomen & doctrinam studiosè inprimis coluit; & eum anno 426 datis literis de Malfalianis erroribus in Gallià pullulantibus certiorem fecit; utque scripcis de perseverantià & prædestinatione lib llis eos oppugnaret, obtinuit. Ejuldem poft obitum memoriam contra Malfalianorum calumnias fummo animi affectu & diligentia tutatus est; adeò ut anno 431. suscepto, una cum Hilario fludiorum focio, Romam itinere, Augustiniani nominis infectatores calumnia & harefeos apud Codestinum Papam accularet; & Pontificis epiftolam ad Galliz Epifcopos impetraret, qui munitus Massalianorum insidiis fortius oblifteret. In Gallia n redux, Pelagianos impigré oppugnare tam scriptis quam exemplo perftirit;& anno 432, nobile inprimis opus advetsus Castianum, quem Collatorem vocat, edidit. Poft annum 440. Romam à Leone Papa evocatus videtur; ut illi effet ab Epiflolis, & contra Pelagianos Italiam turbantes decertaret. Anno 443. à Leone ad id munus exe-, quendun in Campaniam miffus eft ; nt Juliani dolis & audaciπ obviam iret. Anno 455. in vivis adhuc erat : coufque enim Chrouicon faum perduxit. Quin & illius meminit ad annum 460. Marcellinus Comes in Chronico. Vir certè erat magna eruditionis, nec minoris profi-

de Catholică zeli: adeò ut Pelagianz hartefeos ruinam illi pra aliti acceptam referat Photius*. Uxoratum finile argumt veffus ad Uxore fium,qui à Bedà in finelibelli dere Metricà adducuntur.

* Cod-14

OPERA QUÆ EXTANT.

Premification de prediffication Dei libers in tres partes divins, cum adjuncits libellis, qui inferibunur Dinidian tenpris, ubi de Antichrifio unula, de de piria regnoque sun control profeer Aquiran non efic quas illudi est de presenta de pibliotheck I heo. Se de precipul argumento biotheck I heo. Se de precipul argumento

vivente Augustino. Operis autem istius Au- S & C. V. ab tot fcribit ie Aurelium Epifcopum (qui non An.CCCC. longe post S. Augustinum obiit) Carthagine vidiffe. Quin & in persecutione Vandalica se multa pailum , & ex Africa depullum , tandem in Italiam delatum effe prodit; que Prospero noitro nequaquam conveniunt. His adde ingentem ftyli diffimilitudinem ; quæ quidem taura est, ut vel fola opus Prospero abjudicare posset. Calculum suum nuper addidit C !.. Queinellus , Differt. de Vit. S. Leonis ad an. CCCCXLIV.n.4. Proffers enim, inquit, non eft slind opus , fed igueti anonymique cujufquam Africani, cuini figlus dicendique Character quan longe a Profesiano difter, quivis aques rerum aftimator facile judicer. Hujus quippe orario, humilis,jejuna, O fumplex ; Profeers loquends genus abundans,dives , vicibus & nervus valens , la uples featensis. Frustra quis dixerie exaratino bec opus à Prospero jevene, cum fit hominis atate provetti , ne o ipfe antor de fe tellaint, & ex multis locis couffat. His adde, Gennadium dum opera Prosperi refenfet, hujus libri non meminifie. Utut fit, ab aliquo Prospeti cozvo scriptus est liber iste; & a Calliodoro * olim Prospeto attributus vide- * Divia.

tur.

De Frie Contemplative libri 111. Profecti
uvo aliquantum recentiores ptimi fronte viddarur, Juliano fomeni odeber life life til Hipplenis † autoritute condita. Prodictum from † De Seige,
anno 14/5; & Celia. 17/6; & Friedrich professor (Condita).

Des libros edidi: Dacher. Spicileg: Tom.

4/4 Refibrus Edible die reali ce' librer ser
4/4 Refibrus Edible die reali c' librer ser-

bitrio.
Reifonsioner ad capitula objectionum Gallorum doctrinam S. A ngustini calmonist insectantium.
Reifonsomet ad Capitula xv1. objectionum Viu-

Responsence na Captenia 2v1. ovictionam v incentianarum. Responsiones ad Excerpta, qua de Genucificivitate sunt milja Sive Dubiovum 1x. ex Angustini

libris de Pradestinatione Santterum & Boso i erfeverantia objetterum salutemet. Contra Collawrem liber seu de gratia Dei & libero arburio pro S. Angastino contra Cassinasi Collationem x111-Prodicticorsum Lugdum Bat. 1606.

& Arebac.1628.
Sementiarum ex Operibus S. «Augustini excerptarum Liber : sententias coccisavitis.
Complexus. Prodict seortim Helmstad 1613.
Commentarius in 1.1. Telamos posterio-

De sucaines Graines Höri 11, qui Ambroso male doim inferirpi, intere Opera illius haberi foltent. Hodië Prospero valgo aferibantur: & fuffragante quidate. Codicum MSS. Bodes i vernim obtate discrimenta deputatum nonanullorum ab lis quer Profero finenso animi andror propagante. Eligenda igitur per a creeri bardor propagante. Propagante de la creeria finalization, per a propagante de la creeria finalization, per spin interfair, con adapte finalization, per spin interfair, con adapte.

Bot necopus flow constraint of the blocked Theol MS, hoc precipie argumento Epiffola ad facram Virginem Demeriadem, ufus. Profier Africam nunquam vidit , faltem que cum libris de Vocatione Gentium inter X 4 Anni

and the second

Ancocc.

c 84.

S.E.C.V. ab Ambrofii. Opera locum malè obtinet. Scripta Chronicon , quale à Gennadio describitur ex. 5 & C.V. verò est à Prospero post datam Pelagii ad Demetriadem epistolam s'quam data opera inibi

Epstola ad D. Angustinum de reliquiis Pelagiana barefeer que Augustini libris de Prædestinatione Sanctorum & Bono Perfevantiz przfi-

gi foler. De Ingrasis, five well & azuelsur, adversus Pelagianos Carmen Heroicum, vivente adhuc S.Au-

gultino (criptum Epitaphium Nefforiana & Pelagiana barefeun , in que utriufque herefit affintes deferi-

buur. Epigrammanum xcv111, liber ex sententiis S.

Epigrimmata 11. in Obtrectatorem S. Auguftiní. Ad Uxerem mesrum Anacreonticum cum ele-

giace. De Providentia divina Carmen Heroicum, quod tantum abelt ut Prosperi tit ; ut a Pelagia-

no quodam compositum fuerir. anenes Cencilii Auranficani 11 qui a Prospe ro dictati, & Leonis Papa nomine ad Concilii Patres milli dicuntur. Verum tota res fabulam fapit nugaciffimam. Siquidem Concilium iflud anno 529.habitum est, multis post Prosperi ac Leonis mortem annis.

Czterům Epiflolas quamplurimas, que in-

tet Leonis Opera leguntur, & inprimis celebrem illam adversis Entreheten & Prospero di-* De Script. Clatas fujife prodit Gennadius *. Idem præterea alibi †, pariter ac Ifidotus * Canonem quen-†c.88. *Origila. dam Paschalem eidem ascribit : qui interiit. Sanè Prosperum supputationem Festi Paschalis apprime calluille ex Chronico illius con-

ftat. Confessio Fidei , à Sirmondo primir a edita ex Codice Varicano post Eugenii Toletani Opufoula Parif. 1619. Habetur & in Biblioth.

Chronicon , cujus quatuor editiones in-ter se diversissima hodie circumsetuntur ,

nempe,

Vulgaris, que Chronicis Eufebiano & Hieronymiano in editione Scaligeriana fubjungitur, & ab anno 379. (quo defiit Hicro-nymus) incipiens, ad annum 445. progreditur.

Duchefriana, que prlori Chronici editioni decem annorum Historiam adjungit , & ad annum usque 455 quo capta est à Genserico Roma, pertingit. Hanc primus vulgavit ex Codicibus MSS, Sirmondi, & Chiffletii Duchefnius Tomo s. Historicorum coataneorum Francia.

Pitheana fen Imperatoria, que anno 379.

exoría, non per Confules, fed per annotaros in margine Imperatorum annos procedit, & in annum 455- definit. Editionem istam in lucem emifit Petrus Pithaus Parif. 1588. quam exemplaris MSS, ope emendata cudi fecit Philippus Labbeus Biblothecæ Novz MSS. (Parif. 1657.) Tom. 1, p.

Labbrana, que integrum demum Prosperi

hiber. A mundi enim principio exorfa ad an-Ancocc num uíque 455, pertingit. Post annum 379, in-feritur Aucusarium de variis hæresibus. Quæ verò pars ab anno 379, ad 455, res gestas nar-rat, Consularis vulgò dicta, emendatior atque austior est, quâm que ante vulgata fuit. Hanc editionem diu desideratam primus dedir Philippus Labbeus Bibliothecz Nova MSS. Tomo 1.p.16.

In editionibus hifce quatuor mitum quam variet pars Chronici Confularis dicta, cua ab anno 379.ad 445.vel 455.pertingit, in his duplò fere auctior quam in iliis ; in nonnullis diluta admodum ac jejuna, in aliis accurata fatis. Verum id differentia, quod quidem enorme eft,librariotum & interpolatorum audacia & imperitiæ afcribi debet

Prodierunt B. Profperi Opera (prater Chronicon & Confessionem fidei que in nullis editionibus locum habent) Lu-duni 1530.(ol. Colon-1565.4°. Lovanii 1566.4°. Dnaci 1577.8°. Colon. 1609.8. 1618. Ludnni 1639. & in Bibliotheca

Patrum Tom. v111.p.1. IREN ÆUS, gente, ut videtur, Syrus, di-guitate S. Imperii Comes, anno 431. à Theodotio Imp. Ephelum missus est, ut vice sua Synodo Occumenica intereffer. Ephclum profečius Nestorii partibus aperte favit, Episcopos aurem Orthodoxos variis injuriis divexavit. Finita Synodo ab Orientalibus Epifcopis exoratus Constantinopolin properè se contu-lit ; ut mendaciis & dolis facum Imperatori faceret, & Cyrillo ac veritati aditum præcluderet. Anno 435. Nestorio è suo S. Euprepii secellu turbas iterum cienti Antiochiz przfens factus palam iterum patrocinatus eft. Quo nomine subiratus Imperator eum in ordinem redegit, & aula ejecit: quin & in exilium Petras ulque Arabiz oppidum deportari , honorifico tamen fatis comitatu ftipatum , jufit, Verum eò nunquam profectus fuiffe videtur Irenæus, five fuga five precibus clapfus. Dignitate priftina collapfus , in Syriam feceffit , ubi Epifcoporum Phœnicia decreto anno 444 à Theodorico, digamus licet, Tyri Epifcopus ordinatus est. Sedem tamen non die tenuit. Rem enim ægrè ferens Imperator eum post biennistm edicto deponi justit : nisi Mariam Deiparam esse confirererur, & Nestorium anathematizaret. Que cum pertinaciter recufaret Irenzus, anno demum 448, vel potius fequente, per vin Episcopatu suo deturbatus est. Sede ejectus ad feribendam Tragordiam se contulit ; ut eo saltem modo ademptæ sibi dignitatis utriusque pœnas exigeret. Quamdiu Epifcopatui fuperfuerit , non liquet. Scripfit Commentarium de rebuin Synodo Ethefma, ac in Oriente toto per viginti plus minus annos ab ea proximè elapfos ex occasione controversia Nestoriana geflis. Opus iftud in plures divifum erat libros; (quorum unus ex. gr. inscribe batut de Hilloria) nec tam perfecta erat Historia , quam farrago Actorum Synodalium, Epistolarum, Reptorum Imperialium, aliorumque ejuscemodi scriptorum causam Ephesinam spectantium

SAC.V.ab quibus interror e nată Historicas passmuotas que custos. Post Procii martem anno 447. SAC.V.ab accccc adjunxit , Cyrillum & Orthodoxos sugillans, exeunte Octobri , (quod ramen alii cum Ba. An.CCCC. Nestorium verò ejusque sectarios collandans, Interrit quidem opus ishud : partem tamen illius non contemnendam e Graco in Latinum fermonem versam nobis conservavir, quisquis ille fuerit, autor certé fatis antiquus, Compilator Epiftolarum Ephefinarum, quas in lucem emilit Christianus Lupus Lotumi 1682. 4. Tota enim illa Epiftelarum & Alterum Synodalium Syllege, quanta quanta eft . ex majori Irenzi opere, defumpta olim videtur. In his Lupi Epittolis, prater quamplurima scholia & notas illi ab Interprete Latino diferte afcripta. extat Irenzi Epiftola unica ad Epifcopos Orientales anno 431, scripra, num. 21. qua Grace etiam habetur Concil. Jom- 111. p.

IDATIUS, scu Hydatius, gente Hispais, Patrià Gallecus, domo Lemicenfis, Sigeberto Lemicenfis, aliis rectius Aquaflavientis, Episcopus, claruit anno 445, quo circiter tem-pore illius tanquam Episcopi Gallaci meminit Leo Papa epistolà qu. & ipsc Manicharos quosdam in Gallæcia latitantes fe Turibio Epilcopo Afturicenfi fociatum detexisse refert. Ante annum tamen 421. Epifcopatum geflit, cum ad Actium utriulque militia Ducem à Popularibus fuis legatus in Galliam iter fuscepit. Anno 451, 4 Suevis Gallzeiam vastantibus in Aquzflaviensi Ecclesià capens abductus est, ac post trimestrem captiviratem domum remillus. Obiit anno 468.vel sequente admodum grandxvus Scripfit Chronicon ab anno 379. (quo de-fiir Hieronymus) ad annum 428. Valenriniani tertium,uti iple in Prafatione teltatur, idque postea ad an. 467. produxit. Excerpta tantum nomulla illins ediderunt Scaliger ad calcem Chronici Eufebiani , & Canifius in Antiquis Lectionibus Integrum verò dedit Jac. Sirmondus Parif. 1619-8". ex eo editio Chronici Eufebiani Amftelodamenfii 1658. Contexuit etiam Faltos Confulares à Bruto ac Collarino primis Confulibus exorfus . & ad annum uique 468. catalogum pertexens. Imperfectos edidit, ab anno Christi sc.170. ad an. 413. pertingentes, Sirmondus Parif. 1619. integros vetò Phil. Labbeus Biblioth Nov. MSS. Tom. 1. p. 3. Utrumque Opus in Bibliotheca Patrum habetur Tom. v11.p. 1231. De Chronico norandum restat , nonnullos post Idarii mortem id ad annum 500 vel 490 continualle; unde fubortus Bostono error, qui ad illum; Sigeberto in Chronico, qui ad istum annum Chronicon ab Idatio perductum effe feribunt. Et fane Idatii Chronicon quod apud Canifium Antiq. Lect. Tom.11 habetur, quodque ab Andrea Schotto Tomo 1v Hifpania Illustrata editum est , ultra Leonis Imp. rempnra progreditur. Dictionem Idatii barbaram essenotat Scaliger, arque errores in Historia Romana contincre non paucos; de Gothis tamen & Suevis nonnulla habere, que alibi non reperiuntur.

447. Presbyter, & facrorum vaforum donariorum- chiam fitam petiit;ac in inferiori columna par-

ronio ad annum superiorem referent) Antistes Constantinopolitamus factus est: cui proinde datā ad iplum epittolā Theodoritus * regiz Ur- * ep. tt. bis Epifcopatum gratulatur. Sedem autem non diu tenuerat, com Euryche hærefin firam apertius propalante ipie coacta Confrantinopoli quadraginta Episcoporum provincialium vit. Verum Euryches Chrylaphii, primarii inter Imperiales Cubicularios Eunuchi, qui omnia in Palatio poterat, & Flavianum fummo edio profequebatur , potentià & favore fretus ad synodum magis generalem , quam versutiis ejus illusus Imperator Ephefi habendam indixerat, appellavit. Anno igitur 449. przfidente in Synodo Diofeuro atque nmnia per vim agente, refeiffs actis Conftantinopolitanis Eutyches absolutus cft, Flavianus autem dannarus, depoferus, & 1 Barfuma, aliifque factionis Monachis male tractatus : quin & fi Zonaram * ac Nicephorum † audiamus , a *Annal. Diolcoro, Chryfaphio, aliifque pietatis ac veri. Tom 9 p. 96. tatis hoftibus , pugnis & calcibus pedius & ora † Li 4 c. 47. adeò gravirer cæins , ne terrio post die vitam finierit. Subdit Nicephorus Diofcorum calcibus in demortui Haviani ventrem infilniffe. Alii tamen Flavianom à Latrocinali Synodo in exilium pullum Hypzpas Lydix urbem perveniile, ibique die xviii.Februarii anni fequentis calamitatibus & miferlis fractum obinie tradunt. Quà de re vide fis CL. Garnegium accurate, ut folet, disputantem, Differt. de libris Theodoriti p. 208. Extant à Flaviano scriptæ Epiffela Il.ad Leonem Pa; am Concil. Tom. tv. P.12 quarum prima Latine, fecunda Gt. Lat. ibidem extat : illam verò Gr. Lat. edidit Cotelerius Monument. Tom 1. p. 50. & Baluzius Nov. Collect. Concil. p. 1373. Libellus Fidei Theadofio Imp. ed perenti oblassis Gr.Lat.Concil. loco citato.

SYMEON, Stylites dichus, &, vt & Juniore Symeone vira ejus amulo diftingua- Theod Phi tur, Senier; gente Syrus, ex vico Sufan oriundus, Joth c.16. claruit pracipue circa an. 448. Incunte atate ovibus paícendis operam dedit, postea in somnio divinitus admonirus ad Heliodorum quendam, Eremitam vitæ fanctitate celeberrimum. fe contulit; apud quem decem annos (novem haber Evagrius) jejuniis , aliisque severioris vitæ institutis intentus exegit. Inde Telanissi fub montis vertice angustà quadam ade per triennium inclusus, adeò je juniis se maceravit;ut nonnifi intervallo 40 dierum cibum degustaile feratur. Domuncula egresius in ipso montis vertice catena ferrea ingente viginti cubitos longa rupi fefe alligavir. Quod quidem vitz genus integro septennio egisse cenfenduseft ; nifi porius Evagrii * calculos fequi * L. 1415, malimus, qui milla catenz narratione decem annos iin domuncula eum delituisse tradit, Tandem à Meletio quodam Episcopo exoratus catenam depoluit, & columnam excellam FLAVIANUS, magnæ Ecclefiæ CP. in loco quodam Mandra dicto prope AntioS.E.C. V. ab to annos septem , in vertice triginta exegit, in-Ancece. de Stalita dichus. Hie loci stupendas plane ac humanam fortem longo intervallo superantes vitz asperitates exercuit; quin & si Grzei audiendi,innumera confecit miracula,donec tandem post v6, annos in vità ascericà peractos, imperante Leone, diem supremum obiit, inter annos.ut videtur. 460.8: 467. Scripfit Epiffolist multas, unican ad Theodofium Imp. in Ecclefiai Indais Antiochenis cenceffus admeret, bormeoriam, cujus meminit Evagrius l. 1. c. 12. altevam pre Synado Chalcedonensi ad Leonom Imp. memoratam ab codem La. c.10. tertiam pro cadem Synede ad Bafilium Episcopum Antiochenun, quam integram exhibet Evagrius loc. cit-& ex co Nicephorus l. 15. c. 19. quarmin ad Eudoctam Imperatricem in eadem causa, cujus fragmenta refert Nicephorus I, 15. c. 13. quinro Professionem fidei Catholica ad Leonem Imp. cuius meminit Eulogius Alexandrinus apnd Photium Cod. 130. qua tamen cadem jure censeri posset cum epistola a' modò recensità. Porro extat Latifub Symeonis nostri nomine Sermo de semper monte complectendo suam cuique difeefim, Bibliothecz Patr. Tom. v11. Vitam Symeonis Stylitz feripfit Antonius , discipulus & fervus ejus, qui in columna degenti res necessarias subministravit. Extat Vita Lat.in Hiftorià Patrum Tomo 1. editionis Plantinia-

> POLEMIUS, five P. ANNÆUS SYLVIU'S, ande oriundus, quodve vita genus fectatus nondum didici ; Romæ vixille videtur, claruitque anno eccextiviii. Scripfit enim sub Theodosio Juniore & Valentiniano Augustis, extincto jam Joanne Tyranno, & ut iplemet adhuc clarius teltatur Flavio Zenone & Posthumiano COSS, id est anno Christi cccxxviIII. & sequentis initio, cum Asterius Confulatum iniret. Condidit Laserculus quovis anni menfe Christianorum & Gentilium Fefla completientem, quem Domino Beatiffimo Eucherio i piscopo nuncupavit. Integrum ferè penès fe habuiffe reflatur CL-Bollandus, Præfat. General, ad Act. Sanctorum Tom. 1. c. 4. §. 3. p. 40, qui Menfem Januarium speciminis causa evulgavit, reliqua se cum animadversionibus editurum pollicitus : an fidem liberaverit, vel ejus nomine præftiterint in laboriosá illa Actorum Collectione esseys), non com-

EUTYCHES, Prelbyter & Archimandrax Confluntinopolitams in Gondilo Jabedram (John Stephen Peter) in Gondilo Jabefamma (Bilono sulgrom esperit: amo cicitor 4,4% cum feurs admodum ellich harefanciami in Christo autram admiri; fina ut autra cum in Christo autram admiri; fina ut autra cum in Christo autram admiri; fina ut autra Christo faute nuares contederares, poll unionom autom aum ficiam ellicothenderes Human de Christi (Laren marter confeditamentes) del Christo (Laren marter confeditamentes) del Christo (Laren marter) del confeditamente del Christophilo (Laren Marter) del confeditamente del confeditamente del confeditamente del Christophilo (Laren Marter) del confeditamente del confeditamente del confeditamente del confeditamente del confeditamente del Christophilo (Laren Marter) del confeditamente del confeditam

448.

conjectaper Monasteria divulgavit, utabom- Ancecco nibus Monachis subscriberentur, mandans. Quo nomine ab Eulebio Dorylæenli Epilcopo clam admonitus, cumrefipiscere detrectaret, ab codem harcfeos apud Havianum Epifcopum accufatus eft. Excunte igitur anno 448. Flavianus Synodum Conflantinopolim convocat, Eurychem ter citari curat. Monasterio ille se includit,morbum fimulat:mox tamen domo fe proripiens. Imperatore madit, & fatellitium militare tibi imperrat. Eo ftipatus Synodum ingreditur, accufationem fibi intentatani fe armorum terrore discussion ratus. Voto tamen excidit. Cum fidem enim Catholicam ac duas in Christo naturas, fapiús á Flaviano interpellatus confiteri nollet; ab officio facerdotali, communione Leelelia, & primatu Monafferii submorus eft. Daninatus a Synodo ranquam Hareticus, acta Concilii mimicorum fraude falfata conqueritur,& Chryfaphii-fibi amicifimi autoritate ufus,ut co acta Synodo& adhibitis in confessu Aulicis quibufdani, caufa iterum in examen revocetur, ab Jusperatore mandari petit atque obtinet. Dictum factum, Synodus statim iterum convocata, relecta prioris Synodi acta, res utrinque disceptata, Eutyches iterum damnatus. Nondum autem quiefcit audax nebulo, fed Diofeurum in partes trahens, ut ad caufam fuam cognofcendam generalior Synodus agno fequence Diofeuro prefide Epheli habenda ab Imperatore indiceretur, Chrylaphio adjuvante, impetrat. Eò profectus, ac fidem Nicznam illibatam tueri præ se screns , pessimis Dioscuri artibus ac inaudita in Episcopos tyrannide, in integrum restitutus est; ac Flavianum & Eusebium vice versă deponi curavit. Anno autem 41.cum Ecclefiz libertas & Epifcopis mijaria à Martiano Imp. denuò redderetur ; caula ejus in Concilio Occumenico Chalcedonensi 630. Episcoporum rite judicata estrac dolosa fidei Confessio quam in Latrocinio : phesino obtulerat, relecta, symbolo Niczno, ut i prese tulit, confona. Cum verò in cà articulum istum (Qui descendit, & incarnatus est de Spiritu Sancio ex Maria virgine) prætermiffum deprehen-diffent Patres Chalcedonenfes , ac blafphenuas Eutychis innumeris teftimoniis confignatas accepiffent , unanimi omnium voce auathemate percussus est. Quid ei exinde con- Ef. 4473. tigerit parum liquet; nifi quod Leo Papabinis epistolis à Pulcherià Augustà & Martiano Imp. enixe petterit ,ut è Monasterio C P. ubi cum periculo fidelium agebat , depulius, in exilium mitterctur. Quo verò eventu aut fuccessu id fecerit Leo , non constat. Extat Gr. Lat. Libellus five Confessio fides Synodo Ephe-fine successio blasses, Concil. Tom. 1v. p. 134-Supplicationes due ad Theodofium Aug. ibid. p. 241-250. Lat. Epifiala ad Leonem Papam , cum Frammento Confessiones, inter Epistolas Lupi Ephelinas num. 222.223.

EUSEBIUS, unde oriundus, incertur; Laicus dum adhuc effet, dignitate autem Agens in rebus,ac Augusta Scholasticus, eruditionis famă illustris erat. Quo tempore anno SECV sò circiter 420 , Neftotio in Ecclefia CP. concioauccec. manti, & blafphemias fuas effutienti , paiam fe Emple 9 opposuit : & mox Contestationem contra Cleticos CP. Nestorii sequaces proposuitiqui Pauli Samofateni hærefin à Nettorio refulcitatam effe demonstravit. Tandom in Clerum cooptatus, Ecclefia Dorylaeniis in Phrygia Salutari Epifcopus factus eft. Claruit præcipuè ab anno 448 quo Libellum acculationis adversus Eurychem, quem amice (xpiùs antea erroris admonucrat, Synodo confrantinopolitanz exhibuit. Eodem anno finica Synodo a Haviano ad Leonem Papam (fi modó aliqua Veterum auctoritas accedetet) legatus jure cenferi postir. Romz enimapud Leonem Papam aliquando fuire ipie fidem facit actione 16. Concilii Chalcedononfis. Urut fit anno 449. Synodum Ephelinam profectus, à Diofeuro fummà injurià excluius eft, mox damnatus & depositus, demum verberibus malé mulétatus. Anno 451, in Concilio Chalcedonenfi, oblato accufationis libello, Dio curum injuria, Entychem harefeos poshslavit ; & Synodi pars magna fuit. Præter multa que tum iu Canllantinopolitană tum in Chalcedonenii Synodo pro re nată egregie differuit, extat Lat. Contestano advorsas Nesto. rauwin Marii Mercatoris Opera, par. 3. p. 18. abeo Latiné verfa. Gr. Lat. Libellus adversus Eurychesen Synedo CP, oblasus. Concil. Tom 19. p. 151. Libellus adversus Diofeurum Synudo Chalcedonensi obtatus ibid. p. 380. Eps-stola ad Marcianus Imp. Concil. Tom. 1v.

B A S I L I U S, Seleuciz in Isauria Metrolita, claruit anno 448. Eundem hunc cum Batilio Chryfostomi amico & contubernali, ad sem (cripti fuur de Sacerdotio libri fex , facit *Cod ist. Photius *, (& post enm Codex Suidz MS. cujus ex Bibliotheca Antverpiana meminit Daufquius) ac exinde recentiotum haud pauci-Quod quidem ob longifimum temporisintervallum ad nodum improbabile videtur: Si enim ira fe reshaberet, Bafilium noftrum tempore Synodi Chalcedonenfis feptuaginra jam plufquam annis fedem fuam tenuiffe necesse estracq; eundem fuitle diferté dicit Photius, sed tantum ex conjecturá loquitur. Anna. 448. Synodo CP. interfuit; ubi de Christi naturis orthodoxam admodum fententiam tulir, & Eutychis damnationi non invitus subscripfit. Anno autem sequente in Latrocinio Ephelino live à Dioleuro vi compullus,five infita animi levitate motus priorem l'ententiam palàm revocavit, Flavianum luffragio fuo damnavit, & duas in Christo naturas confessos anathematizavit. Quo nomine cum Synodo Chalcedonensi anno 451. interesser, aConcilii Pattibus Seffione primă una cum primarii Latrocinii ducibus munere Epifcopali fubmo-tus eft, vim fibi à Diofcuro Ephefi illatam fruftra caufatus. Seffione ramen quartă, cum Catholice (enfitie & nunc & olim compertus fuerit, in Concilium admitlus ac dignitari prifting reftiturus fuit. His geltis quamdiu superfuit, non liquet,nifi quod anno 458. è Synodo fui l'auriz habita ad Leonem Imp. referipferit. De stylo e jus hac liabet Photius *. In scriptis ejas wall Loc cit.

reversión is propie à riveles en eller public me à de. S.E.C. V. 16. Après le ideir elect de perseppindent is emple j'à ide des. An. CCCC. mtime. To faine mercagie of rennie , & F yngyilur gregacion, unidelo de se overgio si angarenti altumo... cor sic modian si handashi i anganchi depaipe, si, dipur Keni & or yles plac in the of & is least, ning of the goen foluiem, C nariore armen damige. Magnus eft fiques unquam alens fuet figurata arque incuata orationis, pariumque artifex. Perspicuiratem nibiluminus ac fuamiatem resines. l'erma quia nimius intropis & febemates incitatis, fatientem parit, fe ve parsus quia com affiduns en ha eft ac torus mihil ut alind fine modo occurrat: auditors fallidium cicalumniands aufam prabet; aique ad feripioris ipfins visuperationem incitat , quafi neque naturam arte moderari , neque regulà quod inordinatum erat, digerere poffit.

SCRIPTA.

Rasiones X L 111. viz. XV11.in Verns , ac XXVI. IN NOVAM Teffamentum. Prodierunt Grace Heidelberga 1596.8°. Larinas fecit, notifque doctifimis illufratas edidit Gr. Lar. Claudius Daufquius Icluita Heidelberge 16c48'.& calci adjunxit Oracionem in Transfiguracionem Demini tam Grace quam Latine, antea non edi-

Demonstratio centra Indaes de adventu Chrifi,Latine à Turriano cdita I ngoiffad. 1616. 4. Grace etiam habetur in editione Heidelbergensi 1596.Sed Demonstrationen contra Indaos non esse Basilii Seleuciensis, satis aperte docet flylus,nec ulquam in MSS.cum aliis Balilii operibus occurrit,ut ex Bigotii monitu, me docuit CL-Allixius

De vita & miraculu S. Theela Virginis & Martyris tibri 11. Hos ut Basilii nostri esse credam, nunquam à me impetrare potui. Dissuadent flylus & fabulæ itto zvo incogniræ,& a Bafilii gra vitate prorius alienz. Bafilium quidem Theelz martyrispræclare gefta feriotiffe refert Photius. verum ea carmine profecutus est. Unde justa exoritur suspicio Gracum quendam recentioris zvi monachum ex Bafilii Hiftorià metrici additis aliunde fabulis hos libros confarcináffe, fa non potius proprio labote confinxisse. Gr. Lat. edidit Petrus Pantinus Antverp. 1608.

Omnia hzc Bafilii Opera prodierunt Gr. Lat. Tarif. 1621. fol. cum Daufquii notis, Gregorii Thaumaturgi Operibus fubnexa-Landatio S. Stephani Procomartyrii, a Fr. Combefisio Gr.Lat..edita una cum aliquot Chryso-

Romi Homiliis Parif 1656.8. Orationem in S. Derparam & in Domini incarnationem Gr.Lat. edidit ac lacunas antea in ea deprehensas supplevit idem Combess, in Auctuario 1648 Tom. 1.p. 569.

BASSIANUS, Ecclefiz Ephefinz Pres. byter, a Memnone Epifcopo Ephefino Evazorum Episcopus invitus ordinatus est. Post Basilii autem,qui Memnoni successit mortem , Antiftes Ephefinus factus eft, circa annum, ut viderur 443, quadriennio ante Procli CP, mortem. Tot enim annis fedem fuam fe curus tenuit, a Proclo confirmatus. Flavianus autem fedem S.R.C. Vab CP. nactus, Baffiano Episcopatum abrogavit, ac An GCCC. Stephanum quendam ei fubilituit. Hac de re libelless Marciano Imp.anno 451. Ballianus obtulit, ab eo ad Synodum Chalcedoneniem temussius: Patres igitur Concilii, audita utrinque caufa, utraque fedem Ephefinam abjudicarunt, ac alium quendam iis fubrogarunt.Extat Libel-In: Imperatori oblatus Gr. Lat. Concil. Tom-1v. p.685.

ANATOLIUS, Diofcuti Alexandrini 449. pud Constantinopolin Apocrisiarius, ab eo in Latrocinio Ephefino Flaviano Patriar-che C.P. deposito, nondum autem defun-&o, fuffectus anno 449. Episcopus CP. fa-ctus: quo tutius sedem suam retineret, ac Theodofii Imp. & Leonis . apz favorem captaret, anno 450. collecta Constantinopoli Synodo Eutychis ac Nestorii errores damnavit, & Leonis epifiolam ad Havianum fub-feriptione fua comprobavit. Anno 411. Synodo Chalcedonenti interfuit : ubi sessione nitima im cum Roma vetere neurois fedi ejus à Patribus decreta funt. Qua de causa ingentes irarum moles concepit Leo , atque eum quamdiu vixit, quanta potuit arte, oppugnare non defiit. Obiit Anatolius anno 458. postquam sedem CP. octo annos ac totidem menfes renniffet. Extat Lat. Epiffola anno 457. ad Leonem I mp. (cripta, de Conci-lio Chalcedonensi, & rebus à Tomorbeo Eluro Alexandria imprebe geffis , Concil. Tom. iv.

450. PETRUS, gente Syrus, Ecclefiæ Edef-madde fenæ Preshyter, eloquentia infignis, claruit Scripte 74 anno 450. Scripfit variarum caufarum traita-eus, & mote S. Ephrami Pfalmes metro com-

DIADOCHUS, Photices, quz vete-*Puziat ad ris Epiri urbs etat, Epifcopus, claruit anno libedeges 450 Pluribus eum laudat Victot Vitenfis *, ac feens. Afric. fe discipulum illius effe gloriatut. Scripfit Capica C. de Perfectione ifereinale , ac definieiones x. de couden virentibus , que Capitibus Pratatio-*Cod.201. nis vice funguntur. De iis fic Photius *. Ool @à sin @ sie to agreer mit acresifiere orymitale @ . 4 mic is aireiciyley puraculine rais manesters ata-Every, wi double n inmany july @. His liber is vel maxime commodus, qui se ad persectionem exer-cens; inmo & qui in issis attionibus persecientibus jam exercuati fune : nikit interim paulo obfeurins adferens. Et iterum: in & slow aumbelerd aumunus organismoni è sus sui dei los F stattur co-Can men Bantaras. Nasa & dillio ita composita oft,us reprehendi nequeat; & feufus ex allionibus natam sapientiam prafers, Extant Capitula & Desmitiones ista Lat. scorsim . Ansverp. typis Plantinianis, & in Bibliotheca Patr. Tom. s.p. 884. Grzce vero Florenzia 1578, monente Calimiro Oudin-Editionem istam mihi hactenus videre non contigit. Certè extant Grz-ce MSs. in Bibliotheca Czfarea teste I amrament. becio *. Quin & Homilia Diadochi de Af-

sumprione Christi penes Holftenium Gtace de-

ATHANASIUS, genere Alexandrinus, 5 & C % Ifidora Cyrilli Alexandrini fotoris films, Ec-An-CCC clefiz Alexandrinz Presbyter; à Dioscuro Epifcopo tecens facto facultaribus (poliatus est, gradu & dignitate dejectus, Alexandria totaque Ægypto pullus, varius tormentis subjectus, izpiùíque carceri mancipatus; ideòque inops, ege-nus, palabundus erravit ulque ad annum 451quo caufam fuam ad Concilii Chalcedonenfia Patres detulit. Extat Gr. Lat. Libellus adversus Diefeurum Synodo Chalcedonenfioblatus;quomala,quz à Dioscuro passus est. luculeutet exponit, Concil.Tom.1v.p. 405-

ISCHYRION, Ecclefiz Alexandrinz Diaconus,magni à Cyrillo habitus, à quo ad res Ecclefiafticas ourandas crebro ad Imperatorem, alinique Epifcopos legatus est. Mortuo Cyrillo, a Diofeuro facro Diaconatús munere iubmovetur,& poliefionibus,quas igni tradidit Dioleurus, spoliatus; & per Harpacrationem Diaconum abreptus, tabidorum Xenodochio incluius eft.ficariis non ternel immiffis, qui hominem occiderent. Iniquifimis his vinculis hand priùs abfolutus est, quam Dioscuri mandatis obtempera/let. Anno 451-5, nodo Chalcedonenst obtulit adversus Dioseurum Libellum accufatimis;qui habetur Gr. Lat. Concil. Tom. IV.D. 400.

THEODORUS, è Schola Magistrianorum Alexandrina, ab anno circiter 431. Cyrillo Alexandrino Agens in rebus, ab eo anno 426.Diaconatús gradu cohonestatus. Post Cytilli mortem i Diofcuro, cui ob fummam cum Cyrillo familiaritatem invifus etat, Cleticatu privatus est;majoribus adhuc ei poenis intentatis,ni Alexandria ocyùs excederet. Anno 451-Concilio Chalcedonensi Libelium obtulit adversits Diefeurane; qui extat Gr. Lat. Concil. Tons 1v.p.396. Reliquis accedat Sophronii hominis Laici, adversus Diefeurusa Libellus eidens Syrvedo pari de causa exhibitus, Concil Tom.iv.

PHOTIUS, Tyriorumurbis Metropolita, auno 448.cum Eustathio Beryti Episcopo, lbæ Edeffeno judex ab Imperatore datus est. Anno codemvel fequente litem com codem Eustathio de jure suo Metropolitano agitavit. Cum Beryti enim fedes Tyri metropoli anti quis Canonibus subjiceretur, Eustathius debitum Photio obsequium denegavit; seque Metropolitam Imperatoris rescripto ac Anatolii CP.mandato fieti curavit ac fex Phœnieiz civitates Tyro subtractas sedis suz ditioni subjici obtinuit.Ut pristinam igitur autoritatem recuperaret, anno 451. Photius Libellum supplications i Martiane Imp. obtulit; à quo ad Synodum Chalcedonensem remitius, causa vicit, & Eustathium intra solitos limites coerceri fecit. Extat Libellus iste Gr. Lat. Concil. Tom-1v.

PROTERIUS, anno 451. deposito à Synodo Chalcedonenti Diofcuro, communi Patrum futiragio in fede Alexandrina, fuffectus. Quam-

rentibus, aliis Proterium constanter defendentibus. Hanc feditionemex Historia Prifci Rhetoris, qui rebus gestis interfuit, accurate deferibit Euagrius I. a. c. 5. Quin & adeò intemperies istaplebis Alexandrina non deferbuit, ut Proterio, quamdiu vixit, militari fatellitio opus effet. Anno circiter 453. habita Alexandrix Synodo, Eutychianos errori renunciantes ad communionem admifit ; pertinaces autem, & in his Timotheum Ælurum tune Presbyterum, gradu dejecit; & exilio mulétari fecit. Anno 457, mortuo Marciano Imp. cives Alexandrini iram adversus Proterium jamdiu conceptam'acrius ac violentius renevaruat ; ac Enge.l.h. Timotheum Ælurum à duobus suz factionis Episcopis Alexandria Antistitem ord natum Ecclesia armată manu intulerunt. Nec hoc contenti Proterium, qui al venerandum ba-ptiflerium, veluti ad afylam confugerat, ipio Pafehatis die, nee loci fandiratem, nee tempur ipfum, nec facerdotii dignitatem reveriti; gladio in eius vifcera adacto, una rum fex aliis; crudeliter interemerunt. Occiti cadaver per urbem raptarunt , contumeliis & ludibriis infectati funt, membrarim diffecuerunt, carnes degustarunt, reliquias Igni tradiderunt; rogi cineres in ventum sparserunt. Scripfit ann. 455. Epifiolans ad Leonero Papam, qua Theophili decoforis calculum defendent Pafchatis fefines oo

> epistola ad Julianum Coensem: LEO. Bituricenfis in Galia Epilcopus, ana no 453. Concilio Andegavennii , anno 461: Turonenii interfuit. Auno 454. una cum Vi-Ctorio & Euftathio Episcopis scripfit Epistolain ad Epifcopor , non Thracia (ut) male habettitulus) led Terria Lugdumonfit, que Turonica crat Provincia;quod recte notat Sirmondus:quà declarat excommunicatos Clericos illos qui pratermifio ecclefiaftico judicio , facularem adic-tint poteftatem. Habetur inter Leonis (cui diu tributa eft) Epiftolas num: 96. & Concil-

anno in vivi. Cal. Mains differendum effe con-

tendit. Extat Lat. apud Bucherium de Doctri-

na temporum p.82. & in editione Operum Leo-

nis Quesnelliana, Scripsit & aliam ad Laoners

Epiftolam Professionem fidoi fua continentem, que

Interlit, Meminit autem illius Leo Papa in

Tom. 111. p: 1420; SALONIUS, gente Gallus, Eucherii Lug-453. dunentis Episcopi filius , ab co vixdum decem annos natus in Lirinensem infulam misfus, ac fub Honorati, Hilarii, Salviani, Vincentii, aliorumq:magnorum viorum curà ac difciplina inflitutus Claruit anno 453: Ecclefiarum eum pariter ac Verannm fratrem, vivente adhuc Patre, Magistros fuisse fidem facit Salvia-Fe al Eu nus *. Epifcopun fuiffe fatis conftat: Alii enim ipfum diferté vocant Salvianus & Gennadius † ; te. 65. cujuldam verò urbis ; incertum : Alii enim Genevensem, alii Genuensem, alii Viennenfem fuiffe volunt. Mihi tamen potius co nomine Epifcopus dicendus videtur; quòd

sac V. ab. Quamprimdm is delation fibi Epifeoparum ca-as excel. politivilles ingens stope intolerabilis in civitate exorus est trumitus. Juli Dioleurum requi-cano est intolerabilis delation reconstruction of the control Quando obierit, non liquer. Scripfit Extofitio-nons in Parabolas Solomonis, alsang, myficam in Ecclefiaften, Draings forma conferigras, scipso & Verano fratre interlocutoribus. Extat utracijin Orthodoxogr. p. 1010. & Biblioth. Patr. Tom. 8. p. 401. Scripit & Eriftolam una cam Ceretio Vorano Epifcopis ad Laonem Papam , que hahabetur inter Leonis Epiftolas poli epift.

> RUSTI CUS, Urbis alicujus in Gallia Episcopus, sive Narbonensis, quod nonnulli; 454 five Bituricenfis , quod alii volunt : res enim admodum incerta est. Episcopi certè munere fungebatur a 449 quo inter 47. Provincia Narbonenfis Epifcopos cpiftolz Synodicz ad Leonem Papam mille subscripfit ; & in epistola Leonis responsoria eodem anno datà inter primos falutatur. Claruit pracipue circa an. 454quo circiter tempore, ut videtur , feripfit ad Encherinen Lagdanenfem Epiftolam , que haber tur edita a Sirmondo inter notas in Sidon, Apollinar, lib.a.

CHRYSIPPUS ; genere Cappadox, cum Cofmi & Gabrielio fratribus in Syria bonis disciplinis imbutus. Postea cumiisdem perfectiori morum ac literarum feientià femet in-flituendum Eurhymio Abbati Palzftino commifit. Clafuit circa ann. 455. Monafterii Laure z primum Occonomis, deinde S. Refurrection is zdi przfectus, mox Presbyter Hierofolymitanus,& S. Crucis cuftos factus ; cui muneri per decennium inferviit. Plura de eo qui volunt ; adeant Futhymii Vitam & Cyrillo Scythopolitano conferiptam ap. Sur. Januar. xx. Multa Ingenii fui monumenta reliquit, ftylo florido & pro more Sophilarum concifo compositatex quibus unica ad nos pervenit Homeria de S: Deirara, que Gr. Lat. extat in Auctuario Duceano I d'n.2. p.424. Scripfit autem inter alia, que interierunt, Encomina Theodori Martyris, ex quo duo fragmenta fatis prolixa exhibet Eufifatius CP.libro de flatu vità functorum c,22.

TIMOTHEUS, cognomento Ælurus, 457: vitæ instituto Monachns, dein Presbyter Alex indrinus , an. 457. a Proterio Alex:ndrino ob Eutychianifini ftudium gradn dejectus. Anno 457. afcitis fibi Enfebio Peleufii & Petro Maiumæ Epilcopis Alexandriæ Epilcopum fefe ordinari; ac Proterium é medio tolli curavit. An. 460: (uti habet Baronius) rectius forfan anno 457: ante Anatolii mortem à Leone Imp. fede per vim & nefas occupata depositus , & in exilium Gaugram Paphlag sniz urbem ac deinde Cherfouelum relegatus est; Timotheo Solofaciolo ei in Epifcoparu fubrogato: In exilio octodecimann's exegit (quod diferté tella-the Enagrius)ac fub finem anni 475. vel initium Buoge 1.66:

fiquentis, à Bafilifeo tyrango revocatus Ale- 80 800 Sandriam redfit ; & ejecto Solofaciolo dignitatem priftinam recuperavit. Eodem anno Con Raminopolin professus , ac urbem maxima

Sæculum Nestorianum.

254 SZCUIIIII IX

SEC. V. ab. cum pompt ingerdita, Batilito perfuidt, vat

Ascecc milita shiq, literia encycleis Cooclime Chalcodonenie damarer. Annu Zen orconcodonenie damarer. Annu Zen orconlete in annuo hobolt; fed qipuldima ndnoniris hominen jam grandrum, 8 mon nature lega perfurum, ficantam matavit, jable

Timotheo dienu tilrinam mot chandente. Sie

*Brobs. Emerius San Liberanie ** audite matilimas;

*Brobs. Emerius

grius L.:c.io. veriminodie defideratur.

457. MOSCHIMUS, gente Mefopotamenis,
Genaad de Ecclefia Antiochena Presbyter: clamifle videet ipter to rice an. 457. Scriptit adversit Eurobeniegrepun ifelians, & alla quadam, que non ex-

Epistolarum Encyclicarum, cujus meminit Eua.

VICTORIUS, five, ut alii, Filterinus, ente Aquitanus, domn Lemovicensis, calcu-477. lis Mathematicis perquam exercitatus, claruit anno 457, quo anno ad Hilarium Romana Ecclefiz Archidiaconum feriofit Cameros Pafehalem du:bus quati partibus confrantem prima supputandi Paschatis methodum accuratam tradit; fecunda supputationem annorum 430. Pafchalem ab anno fc. Christi 28. ad ann. 457in tabulas redactam adjunctis anno cuique Confulibus exhibet. Cansaem istum tanti habuit Ecclefia Occidentalis, ut in Synodo Au-relianensi 1v. anuo 541- fanctum Pafcha ex illius calculis ab omnibus facerdotibus deinceps cekbrandum decerneretur. Primus bunc Canssess in lucem protraxir, & amplifilmis Commentariis illustratum edidit Ægidius Bucherius, Soc. Jefu, Aurvers, 1624. fol. Notet bene Lector annorum ext. calculos Pafehales à quodam faculi fexti feriptore Cauoni Victoriano additos fuiffe : & in editione Bucheriana expressos haberi.

457. AGAPETUS, Rhodi infulz Metropolita, clarut anno 477. Cim ab co per literas exquircer le o Augulin; qui dipe, farque Provinciz EpiGopi de Inacho & univerfili Chalcedonenii Conciliofentiener 2 Epidenson abreyrasteras referipir, qui Concilii cuafam adversis Timothom. Ælurum firenue égit. Exta: Lat. hee Epifola Concilii Chalced. par 3. cap. 457. 9-346.

57. JULIANUS, Epifcopus Coenfis, clarnit circa an. 457. licer ante plures, ut videtur. Annos digui atem Epifcopalem adeptus. Multa ei cum Leone Papa tamiliaritas interceffit; ut

ex Leonis Epiflolis conflat, in quibus Julianes S. E. V. a. ob pictarem, et uduitonem, & invictum pro fide An. CCC. Catholic 2 celum plurimim landatur. Extat ab co fectpata. 447. Epifelia ad Leonem Ins. adversion Transferom. Schemance, pro Symda Chalcedomenfic confirmations, Lat. Concil. Tom. 19.942.

LUCIANUS, Byzx Metropolita, elaruit anno 457. quo Esifolane ad Leonem Isopde codem arguniento Icripfit. Extat Lat. Concil. Tom. 1v. p. 9c8.

THEOTIMUS, Seythix regionis Epifcopus, claruit ann. 457. Etrar Lat. Explishe ad
Lettural Input Timestee & Elimot of Symods Chalcedonensis, Concil. Tom. 14. p. 911.

VALENTINUS, Philipopoleos Metro-

VALENTINUS, Philipopoleos Metropolita claruit anno 457. Scripfir (100. & Isorum Epificoporum nomine epificiae epifeleos argumenti ad Leaens dag, qua extat Lat. Concil. Tom 157, 959. Neste Lector crudius plarinas hipidimoli Epifolas à Synodis provincialibus Leoui Imp. oblatas fainle que thidem reperiuntur Latini.

GENNADIUS, primum Ecclefiæ Conflantinopolitane Presbyter an. 4:8. Anatolio in Regiæmbis fede facceffir: Collapfam Ecclefia fuz disciplinamomni mox studio redintegrare ccepit. Anno 459. habită Constanrinopoli Epilcoporum 1xx111. Synodo, inter alia Ca- Vid.Theol Left Lagra nonem adversus Simoniacas ordinationes condidit Jeâque de re circulares dedit literas: nec 354quenquam ad facros Ordines admittere voluita qui Pfalterium memoriter non teneret. Creato Marciano, qui à Novatianis ad Catholicos transierat Oeconomo, statuit, ut fidelium oblationes.quas huculque Magna Ecclefia fibi ar→ ipere folebat , Ee lesia cujusque Clerici apud fe retinerent. l'iétoris cujufdam , qui Chri-flum Jovis specie depingere ausus suerat, manum exarefection, precibus fuis, referente Theodoro Lectore, fanam reddidit. Dum noche quadam precibus in Ecclesia intentus spectrum vidifict, objurgatum ab eo dzmonium exclamavit, ipfo quidem fuperflite fe quieturum, postea verò Ecclesiam funditùs vastaturum Turbatus Gennadius cum ardentis mas ad Deum pro pace Ecclefiz preces fudifiet, paulo post è vita excessir. Quod contigit anno 471. Erat, inquit Gennadius alter *, vir linguà niti- « De seile. dus, & ingenio acer. DanielemProphetam in- c po. tegro Commentario expoluit : plures etiam Homilias edidit, quæ interciderunt. Extat Gr. Lat. fuo ac Synodi fuz nomine Epifiela Encyelica adversiis Sinoniam , tam in ordinantibus , quem in ordinatis, Concil. Tom. 1v. pag. 1025. & Paudect. Canon. Tom. 2 p. 181. Notandum verò in Oxonienfi, altifque quibufdam editionibus majorem bujus Epiftolæ partem ad Balfamonis scholia male amandari; cum tota Epiflota à capite usque ad calcem uno eodemque spiritu fluat : quod ex parte etiam Baronina olim vidit; apud quem hac Epiftola habetur Latine ad an. 459. Scripfit item contra Carilli Anathematifmet: ex que tractatu Fragmentum

- - - Canylo

exhibet

SEC V. ab exhibet Facundos Hermanenfis I. 2, c. 4.

48. Co red do

PASTOR, Epifcopus, forfan Hifpanus, claruit, circa an. 458. Scripfit libellum in medane Script C.76. Symbole parvum, totam penè fidem Christiaam fententiis complexum : In quo,pratermiffis aliorum Harcfiarcharum nominibus, Prifcillianiftas nominatim damnavit. NE.

MUSÆUS, Massiliensis Ecclesia presbytet, Oc mad de vir SS. Scripturarum [cientia, & lingua facu Script c.75 dià admodum intignis, claruit anno 4:8. Obiit circa au. 461. Hortante Venerio Episcopo Massiliensi excerpsit de SS. Seripeurit Lecisones totius anni fostivus diebus aptar: Rosponsoria etias Pfalmerum capienla , comparibus & leitsonibus congruencia. Hortante quincriam Eustathio Venerii successore, composuit Sacramenterum egregium volumen in fua membra pro ratione officiorum, temporum & lectionum distributum. Scripfit & Homilia multar, que una cum reliquis Operibus interierunt;nifi quòd Lection ses torius anni ab eo collectas apud Bernardum

Guidonem haberi moneat Aubertus Mirzus. ANTIPATER, Bostrensis in Arabia Epilcopus, claruit circa an. 460. Scripfit Arrijjont , leu Refutationem Apologia Eufebii Cafarsenfu pro Oregone. Fragmen: a quædam ex libro Operis iftius primo proferunt Concilii Niczni ii. Patres actione 54. Concil. Tom. vii. p. 368. Extat Grace ineditus Sorme in S. Jeannemt. Bapristam, Zacharia stentium, e faintarionem. B. Verginis; qui inter alia Simeoni Metaphrasti afficta delitescit, teste Leone Allatio Diatrib.

de Script. Simeon. p. 89.

CYRUS, (Syrum male vocant impressi

460.

Codices Gennadii) arte medicus, dein ex Phi-& tipe 6. 8s. lo(opho monachus, claruit a. 460. Vir dicendi peritus inquit Gennadius: Cripfit adverius Neflorisms fortiter atque eleganter ; nimio tamen disputationis astu abreptus in Eutychianum dogma delapius cit, & Chalcedoneniis Concilii decreta repudiavit. NE. Alius, ut videtur, & nottro fuir Cyrus ille,natione Ægyptius, domo Panopolitanus, qui Poetice artis facultate infignis, coque nomine Eudociz Imperatriel inprimis charus, fub Theodofio juniore Przytorii præfectura fungebatur ; U bis demum præfeclus factus, Confularis, etiam & Patricius, Endocia Hierofolymam (eccdente an- 445. adempta potestate, tefte Suida", Friengrid T heir be Komania & Ongine factus eft , & ad Leonis Imp. tempora pervenit.

Kirg.

VICTOR, gente Afer, Cartenna Mauritaniz urbis Episcopus, claruit circa ann. 460-Script-c.77. Scripfit ad Genfericum Vandalerum regent librum adversus Arianes prolixum qui interiit , librum de Panisentia Publicani, in quo regulas vivendi ex S. Scripturis desumptas poenicentibus præicripfic. Extat iste liber inter Ambrosii opera ei male inscriptus. Librum denique ad Bafilium feripfit futer moree filit confolatorium , qui Bafilio male tributus inter Opera ejus haberi folet. Hamilias adhuc multas memorat

Gennadius, que defiderantur,

VOCONIUS, natione Afer, Caftellani SEC V. 18 Mauritaniz oppidi Epifcopus, claruit anno An. CCCO 460. Scripfit adversus Juscess, Arianes, et aliss Hareness. Compositi ctiam Sacramenerum. egregium volumen. NE.

HILARUS, natione Sardus, Crifpiniani filius, Ecclefiz Romanz Archidiaconus, anno 449. & Leone Papa ad Latroeinium Ephelinum legatus eft una cum Juliano Epifcopo, & Renato Presbytero ; ubi cum omnia per fas & nefas gefta, juraque divina pariter ac humana 🛦 Diofeuro conculcata deprehenderet . fugă dilapius est clim legationis fociis , Leonem de re tota moniturus. A.461 die x11 Novembris Epifcopus Romanus ordinatus est, eodemque anno millis ubique literis encyclicis Neltorium & Eutychem damnavit, ac Concilia Ephefinum & Chalcedonense comprobavit. Obiit an. 467. dic xx1. Februarii. Excant ab eo adhuc Diacono scripta Epifola 2. quarum prema ad Pul-ekeriam Au nfram habetur Concil. Tom. 1 v. p. 51. altera ad Victorium Aquitanum Canoni bus ju Pafehali przfigitur : ab Episcopo scriptz extant Exiffola x. Concil. Tom. tv. p. 1035. aliz

quadam apud Christ. Lupum ad salcem Epist.

Ephelin. p. 471. ARNOBIUS, Junior vulgò dictus, ut ab Arnobio Afro diftinguatur; gente, ut videtur, Gallus, claruit circa an. 460. ut ex inferiptione Commentarii in Pfalmos Leontio Arelatenfi & Ruftico Narbonensi Episcopis nuncipati colligitur i Leone certe; aliquantulum poste-

rior, quem passim laudat. Extant sub illius no-Commentatius in Pfalmos Davidis CL. Arnobio Afromalé ascriptus. Prodiit seorsim Basil. 1522. deinde ab Erasmo editus Colon, 1522. 84, denique à Laurentio de la Barre emendatus

Parif. 1629. Extat & in Bibliotheca Patr. Toma ¥111.p. 203 Annotationes ad quardam loca Evangeliftarum , que habentur edite Bafd. 1543.80. & &

Schotto recognitz Parif. 1639. Altercario fen Conflichus cum Serapiono Egya trio de Doo trino & uno de duabut in Christo jubfranciis & unica Perfona, de gracia ac liberi arbierii concordia, in duos libros divifa. Opufculum istud nescio qua autoritate ductus inret Vigilii Tapfenfis Opera reponit Cafimirus Ou din. Certe præter Codicum MSS, fidem illud fub Arnobii nomine ante annos octingentos citavit Alcuinus. Primus edidit Franciscus Feuardentius ad calcem Irenai Colon.1596.Habetur in sequentibus omnibus Irenz leditionio bus,& in Bibliot.Patr.Tom.v111 p.236.

LEONNTIUS, gente Gallus Epifcopus Arelatenfis, clarust anno 461 quo exeunte, ineunte saltem sequente, epistolam ab Hilard Papa fibi inferiptam accepit. Plures ad eum delnceps Epiftolas feripfit Hilarus de rebus Arelatensem Provinciam sp. chantibus; in quarunt alterå eum ob munus Metropolitanum minus fedulò administratum, & Hermetemfedis Narbonensis invasorem in ordinem non re-

Szculum Nestorianum.

\$AC V. ab dactum, acriter corripit. Concilio Arelatensi anno 475, præfuit. Extat unica ab eo feripta

256

ad Hilarum Epiflola apud Dacherium Spicileg. Tom. v. PERPETUUS, gente Gallus, genere Se-461.

natorio, Patre prædiviti ortus, anno 461. vel præcedente, Eutochio, cui fanguine erat propinquis, in fede Turonensi successit. Eodem anno Concilio Turonenfi I, anno 465. Concicio Venetico interfuit. Anno 48a, extructă fuper S. Martini sepulchrum Basilica admodum fplendida & magnifica , Episcopos Provinciales ad Encania illius celebranda coegit. Obiit anno 490, vel 491. Extat Testamenum & Epira-Phine ejus apud Dacherium Spicileg. Tom. v. In Ecclefiz Turonentis ulum je junta & vigilias, qualiter per totius anni circulum observarentur, inflituit. Ordiness ab co inflitutum ex publicis Ecclefix Turonenfis tabulis exferiptum exhibet Gregorius Turonenfis, Hift, de Ge-

flis. Franc. lib. 10. cap. 30. 461. PAULINUS, gente Gallus, domo Petricordius id cft , Velunnieus , li Sirmondi conjectura fides. Claruit anno 461. Opas enim fuum de l'un Sancii Mareni nuncupavit Perpetuo Episcopo Turonenti; qui Concilio Turonenti primo prafedit anno 461. non 480. utimale habet Labbeus, & exferiptor ejus Oudinus. Scriptit Paulinus carmeae beresco de Vied S. Marine libres vi. quibus hand aliud egir,

quam ut que Sulpicius Severus venufia & ele-ganti prosa expresiit: iple, paaculis omisis,ru-di atque impolito versu redderet. Opui istud Paulino Nolano Epifcopo tribucrunt non folum (contoris avi Scriptores ferè cuncti ; fed & e veteribus Gregorius Turonenfis * difer-*L.idemi rac S.Martim . & Venantius Fortunatus † hand obscuré. Hinc factum ett, ut fub Paulini Nolani nomine † De Miene fapiùs prodiret, a Jureto primumeditum Parif. 1586 dein in Bibliothecis Patr. Parifientibus ac Coloniessi, in Appendice Bigneani pag. 842. aliifque veterum Poetarum Christiauorum Collectionibus. Paulino demuni Petricordiensi

tini

restitutum prodiit in Bibliotheca Patr. novisima Tom, vi. p. 237. & feorfim à thriftiano Daumio una cum Fr. Jureti Commentariis, Casp. Barthii animadversionibus, Jo. Fr. Gronovii notis, fuoque Notarum Spicilegio editum Lipfie 1686. 8°. Porrò extat Paulini nollri Carraca breviuscalum , de Ossimuone Nesocali fai,l'ita S. Martins fubjunei folitam ; & alia quedam Opulculorum deperditorum fraements quæ ibidem reperiuntur. Cæterûm Pauliuum quendam Petricorienti nostro equalem memorat

* De Serips. Gennadius * ; qui composuit Tractatus aliquot Reel c. 68. de misio Quadrasefima, de Die Dosainico Pafeka, De Obedieucia, de Panitentia , & de Neophysis. Ex Opufculis iffis, cujufcunque demum Paulini fuerint, nil hodie superest.

CLAUDIANUS MAMERTUS, gente Gennada e Gallus, Presbyter Viennenfis, & Mamerti fra-Scriptery. tris Ecclefiz iftius Archiepifcopi adjutor feu * De Series Chorepiscopus, inde Antilles in ordine secundo Sidonio, Epifenjui Gennadio * dictus , claruit c.67.

circa annum 462. Mortis temptis nullo certo S.E.C.V. a indicio hactenus indagare potui. Funeri ejus An CCCC. quamvis intereffe non potuit Sidonius †, amici †L sepse. tamen integerrimi memoriz hoc elegans planè Epitaphium dicavit.

Germani decus el dolor Mamerii, Mirantam anica gemma Episcoporum, Hoe dat ceffise membra Claudianus. Triplex bibisothera que magiftre, Romana, Attica, Christiana falfit: Quam tota monachus virente su ave Secreta bibis softitatione Orator, Dialetticus, Poeta, Tractator, Geometra, Maficafque, Doctus folvere vincala qualitiona nas

Si qua Carbelicam fidem laceffant. Reliqua ex ipío Autore petantur, qui Clatis dianum hoc ampliùs elogio ornat. Vir fait proz avs, loci , popals fui iazemofiffina: . quique indefinenter fait à religione philojè hareiar. Longum ellet landes quibus eum pallim profequitur Sidonius, exferiberes

Et verbi cladio (tcare fetlas,

SCRIPTA SEQUÚNTUR.

DE Statu Anima Libri III. ad Sideniams Apollinarem. Opus istud prolixè laudans Sidonius * , fire inter alia habet. Jam f ad +1.4.49.1 functor Patres pro comparatione ventatar, inftruit at Hieronymus, deffrait ne Lattansins , aftrait ne Augustinas , aucolieur ne Hilarius , fummiceiner ut Joannes, ut Bafilius corripit, at Gregorius confolatur, at Orofins affinit, at Ruffinas fringisur , no Eafebrus aartat, ut Eucherius jolicitat,ut Paulinus provocat, ne Ambrofius perseverat. Extat feorfim cum notis Barthii Cygnes 1655. in Or-Orthodoxogr. p. 1247: & in Biblioth. Patra

Tom. v1. p, 1050. Epifiola (prater binas ad eundem , alterant libris de Statu animæ præfixam; alteram , quæ Epilogus potius videtur, (ubnexam) ad Sidousam Apollinarem, inter cujus Epiftolas locum

habet lib. 4. ep. 2. Carneen court a Varios errores, fen vanos Potrate, quod in Bibliotheca Patrum reperiri fo-

Hymnus de Paffione Domini , qui incipis ; Pange lingua glariofiyulgo Venantio Fortunato rributus. Verum Claudiani nostri esfe , præter Codicis vetufii Gannadii,quo ufus est Miraus, autoritatem , arguit elegantia illius eximia, Venantii ruditati parum confona, ac descriptio Poematis cuiufdam à Claudiano compositi a que apud Sidonium loc. cit, invenitur, ac Hymno ifti :d amufim convenit. Sic enim Sidonius Claudianum allocutus ; Jam verò de Hymno tao fi percunctere , quid fentiam ; commatiens eft, copiofus, dulcis, claras, et quoffiber I.yrievs Dubyrambos ammattate Poetica & Hiftorica veritate supereminet. Idque taum in illo pecaliare, quid servatu metroram pedibat, pedum (yllabis , fyllabarumque naturis , intra fattis fus cerminum verba diesa verfas gamper incladit ;

SEC V. ab nec arttail earminis brequest tengindinem plate 1886, 80, 80 cxinde in Audustio Duccino Parst. SEC V. a ArCCCC. lerari fermonis eliminat : ita tibi facile failn eff minneis trochais , minneieribufque pyrrichiis , non folus molofficas, anapafticafque ternarias, fed epitritorum exiaus, paonumque quaternas fupervenire junituras. Extat in Breviariis & Antiphonariis Ecclesia Romana, Dominică în Passone Do-

Hymnes, Pfalmes ac Lettimer quibufque anni festis diebus congrua in usom Ecclesia Vien-nensis ordine digestisse Claudianum aperte intis innuit Sidonius in Epitaphio illius.

SIMPLICIUS; patria Tiburtinus, Ca-Rini filius, à die vr. Martii anni 467. Pontifex Romanus. Longam ac diuturnam Acacio CP. Timotheo Æluro, Petro Mongo, & Petro Ful-Ionc liter exercuit; hos Eutychianæ hærefeos, & invalarum injuria fedium Alexandrina & Antiochenz, illum affectate potestatis nimiz, & latentis erga hareticos favoris infimulans. Et illos quidem, atpote bipedum nequifimos, julte exagitavit, ac tandem fedibus injut à occupatis exturbari effecit; hanc vero , virum Catholicz fidei cumprimis tenacem, ed revera nomine insectatus est; quòd dignitatem sedi CP. à Concilio Chalcedonensi delatam con-Ranter defenderet ac retineret: Obiit an. 483. die x. Februarii. Extant ab co feripra Epifibla x1x. Concil.Tom.1v. p.1068.

SERVUS DEI, Episcopus, cuinfinami urbis non liquet : plurimi enim ei cognomines Episcopi in Italià & Africaisto avo soruerunt. Claruit circa an. 467. Scripfit adversus eos a qui Christum in terris ante reforrectionem fuam degentem carneis oculis Patremnon vidiffe afferuerunt: & ex Scripturis oftendere conatus eft, Christum ek quo tempore ex B. Viru gine natus eft, ex vi hypostatica unionis Deum Parrem & Spiritum S. carnis sua oculis semper vidifie. N.E.

468.

Script. c. \$1.

nad de

S A M U E L , gente Syrus, Ecclefia Edelle næ Presbyten, claruit anno 468. Constantinopolim demummigravit, atque ibi in vivis erat a.495.quo Gennadius Catalogum fistim claufit; Multa adversit Haretices , Nefterianes prafertun, Encychianes, at Timotheanes ; Syre fermene feriplit, que interierunt.

GREGENTIUS, gente Arabs, Teplinz fen Tephar, que regia Homeritasum in Arabla Fælice urbs erat ; Archiepiscopus. Claruit , ut videtur, circa att. 470. Dialoguni certè cum Judgis instituit, florente ac vigente adhuc in Afia Imperio Romano, post exorram tamen Haresin Nestorianam: Diffitendum tamen nou est Disputationi ejas inesse nonnulla, que sequiora facula fabulis áddicta redolent , prafertim de Christo in nubibus apparente; ac 500000. A Gregentio conversis & baptizatis. Urut fit , Aila dispuracionis iftius eum Herbano Judeorum doctoffino habita , aditantibus Homeritarum rege & iuntimeris Judais; ac per quatriduum coritinnata, extant Gr. Lat. à Nicolao Gulonio cum scholiis brevieniis edita Parif.

1614. Tom, z. RURICIUS; diftinctionis ergo & ne-479 pote fuo Episcopo itide n Lemovicenti, Sesier dictas; vicelimus quartus, ut volunt, à S. Mar-

tiale Lemovicenfium Epifcopus, claruit a. 470. Uxorem habuisse Iberiam ex epithalamio, quod iis dicavit Sidonius, aperte liquet. Mihimam apud me fidem meretur, quod refert Bernardus Guido * , eum in communi . emo- * De Geltis vice comiterio, supra Vigennam fluvium in Episcle-honorems. Augustini Monasterium fundasse & mores-de honorem S. Augultini Monatterium tuncaste, et ord Gran-in eo Canonicos Regulares inflictiffe. In hoc demotificati Monafterio ipfe cum Succeptoribus fepultus dicitur, Anno 506. ad Goncilium Agathense vocatus, & ob absentiam à Casario Arelatensi objurgatus, datis ad Cziarium literis , atatem gravem & infirmitatem corpor s abientiz obtendit. Handita multò poit grandavus obiiife videtur. Eruditionem ejus & firmmam facundiam magnoperé depradicat Sidonius *, fubditque quod magis adhuc in laudem cedit,fermone pulchro viram fuific pulchriorem. Extant Epifisiarum libri a. quos primus eruit Henricus Canifius Antiq. Lect. Tom. v. pag. 428, exinde relatos in Bibliothecam Patrum Tom. villapag: 557-

REMIGIUS, gente Gallus, nobilitate generis illuftris, in Pago Laudonenfi parenti- Hinco bus Amylio & Cilinnia ; vetolis jam & ztate Vic Remigprovectis, natus eff , conceptione ejus a Montano Monacho divinitùs prædicti. Scholætraaid Hift.
ditus;melidribus literis imbuendus, brevi omRemini la.

nes condifcipulos ingento; moribus, & doctrina superavit Anno 471 (uti habent Hinemarus) Floddardus,& SigeBerrus †) vel 459. (uri re- 11.14 18.17. chius Le Cointe *) annos natus as. definicto Eccl. Fian Bennadio infede Rhemenfi fubilitatus eft. An- Tout put no 496; Clodovæum Francorum regem una eum primarlis regni proceribus ad fidem converfittin bapciz avit, Franceram ideireo Apoffolius appellatus. A oplifimas, quas à Clodovzo facri officii pramium meruit , poffessiones infe pauperibus & Ecclesiis, quas affatim ditavit; elargicus eft. Anno qui ut Concilium Aureliarienfe 1. iddiceretur , à Clodovao Rege obtinuit i ubi plurima Ecclefiz Gallicanz perquam ptilia lege latà fancita funt. Anno 517. Conci-lio Rhemenfi prafuit; ubi Ariano cuidam Epifcopo acerrime contra Orthodoxos disputanti prafentia fua filentium incufit, 3: attonium miraculo hereticum ad Catholicam fidem revdcavit. Obiit anno ztalis 95. Epifcopatus 74id inter omnes conftat : annus æræ Chriftianæ incertus est Quod fi Hincmari, Flodoardi, & Sigeberti calculos sequamur, Remigii mors in annunt 545: referenda eft. Verùm id nequaguam conflare potest, Anno enim 535. Flavius fucceffor elus Synodi Averdentis decretis fubferipliste deprehenditur. Eligandus igitur povidenir Caroli Le Cointe calculus (ab iplo pluribus confirmatus) qui Remigii mortem in annum 533, rejicit. Obiit Idibus Januariis, de appropinquante morte culitus pramoni-

tus , & in Eschefia füß folenni admodum

S.E.C. V sh pompå reconditus. Nobile ejus elogium habet An CCCC Flodoardus I.i.c. in quem adrat eruditus Le-étor. De flylo ejus, feribendique genere vide que habet fipiflola ad ipfum data, Sidonius

1 9. cp. 7.

SCRIPTA.

Piffela V. que habentur Concil. Tom. 14. bine extant editiones, altera prolitior, ac plurimis recentioris avi in erpolationibus aucta, apud Flodoardum Hift. Remenf. 1. s. c. 18. altera brevior ae fincerior apud Phil. Labbeum

Biblioth, Nov. MS., Tom. I. p. 805. Carolum le Coince , Annal. Franc. Tom. t. ad ann. 522. num.50. p. 407. & Gul. Marlotum Hift. Me-

trop Rement Tom.t. 1.2. c. 11. Explanationes Epiflolarum S. Pauli, sub Remigii noilri nomine a Joanne Bapt. Villalpando edita Rome 1:98. & Mayarma 1614. In his citantur S. Benedičnis, Califodorus, Gregorius Papa, & B.-da. Quod eum Opus Remigio Rementi abjudicare primă fronte videatur 10b-jectioni ilti pluribus argumeuris obviam ire

fatagit Villalpandus. Verum fortioribus longe argumentis Villalpandi responsiones diluit CL Le Cointe ubi supra mun. 49. Sub Haymonis Halberitateniis nomine antea prodierat Parif. 1556. 8 . & á Fulberto Carnotenfi Epifcopo Haymoni diferté a cribitur. Remigio tamen Autifliodoreuli argumentis minime contem

nendis vindicat Doctiff, Aubertinus lib. de Eucharift.p 886. 926. 937. &c. Declamationes five Orationes e jus laudat Si-

fiderantur.

donius Apollinaris l. 9. ep. 7. Veruni ikz de-A C A C I U S , Orphanotrophii Constantinopolitani Præfectus, dein ab an. 471. Epifcopus CP. Au-476, cum Baillifeus tyraunus edidum contra Synodum Chalcedoueniem promulgarat, & a quamplurimis Epifcopis, Aliatieis prafertim piulquam quingentis lubleribi fecerat : Acecius invicta anime conflautia fidem Cath sheam propagnavit,&autoritate fua apud plebem CP. & monachos efficit, ut tumultum gravulinum veritus Batilifeus edictum prius millis autencyclicis literis revocaret, & Concilium Chalcedoucule confirmatet. Quin & Epitcopi Afiz , qui Bafilifco in fidem graffanti manus dederant, andaci Acacii zelo territi, oblato ci pomicentia libello, necessitatem à Barilifco ipiis impolitam caufarentur, & Chalcedoucniem fidem à le teneri profirerentur, Post diuturnam cum Simplicio Papa de auroritate fedis fur velitationem a. 48: à Joh Talaia apud eundem acculatus eft, quod Petro Mougo faveret fibi verò aditum ad iedem inampraeluderet. Penam Acacio infligendam meditatus Simplicius, poliquam literis ad Imperatorem erebrò mittis operam lufiflet, curis ittis intermo: tuus eft. Canfam fulcepit, atque acriùs urgabat Foelix Simplicii fueceffor,qui affiduis Jo. Talaix querelis incitatus,mifa a. 483 Confiantio spoli-n legatione, que incaffum eccidit annoteq hibita Roma: Synodo Acacium damnavir, & austhemate percuffit : fententiam tamen tibus Acacii, qui Calcudionem fede Antioche- An. CCCC. na codem anno exturbavit, factis commotus, habită exeunte anno altera Roma Synofententiam anathematis iterum vibravit. Pontificis autem fulmen adeo infuper habuit Acacius, ut Papæ nomen e facris tabulis eximeret, quod ex Bafilio Cilice refert Nicephorus *, Sedem nihilominus quamdiu *L-16(c.1), vixit, quietam tenuit Aeacius, ae in pace obiit anno 488. Nomen illius e facris Diprychis cnixe id potiulante Hormiida Pontinee Justinus Imp. fustulit anno 519. Extant ab co (criptæ Spiftola 11. altera Gr. Lat. ad Petrum Fullonem de Irifagio Concil, Ton. 1v. p. 1108. altera Lat. ad Simplicium de Ecclejia Alexandrina

aliquantulum divulgare diffulit, donec recen- S.F.C. V. &

fare ibid p. 1080. 472 C. SOLLIVS APOLLINARIS SI-DONIUS, gente Gallus, domo Lugdunenfis, illustri genere, patre Apoltinare, avo cognomine, urroq; prafecto pratorio Galliarum, orrus; natus est, ut videtur, anno 431, Eusebium in phitofophia Ocnum in Poefi , Magiftros habuir. Schola egreilus militiz nomen dedit. Papianillam, Fl. Avitt. Confulis ac demun Imperatoris, filiam, uxorem duxir, ex qua tres inicepit liberos. Anno 45), à Majoriano Imp. qui Avitum Sidona focerum imperio ipoliarat, in obtidione Lugdanenti captus, non lervatus modo fed & honore maximo affedus eli. Incunte anno fequente Majoriano Impa Pagyricum dixit , paulo post petente id Se-natu statua laureată in foro Trajani posită a Majoriano donatus, Comitis etiam dignitare infignitus. Auno 467, Arvernorum legatus Romam ab Anthemio Imperatore aceitus eft a ubi potiquam Authemii laudes Panegyrico celebratiet, Urbis præfecturam adeptus, in qua egregie verfatus, flatus iterum donatus eft. patricià posteà ae senatorià dignitate auctus. Demum an. ecccaxxII invitus fore ad Avernorum Episcopaturn à tribunali raptus est. Patrimonio igitur& honoribus Apollinari filio reliétis, miffifg; frudiis (zcularibus, facuis literis deincops excolendis torú fe dedit, tanti à Provincialibus & corpifcopis habitus,ut de rebus majoris momenti, etiam in re Theologici, paffim consuleretur: & sub initla statim Episcopatus ortà de fede Bituricenti lite , Prafulis electio unico ejus arbitrio committeresur. Nec Arvernis Epifeopus folum, fed & dux, fuit; eorumq; libertatem contra Gothos multis annis fortiter tucbatur. Circa annum 480. capta post diuturnam obfidionem à Gothis Arverna in Livianum castrum cum Ecdicio fororio suo secesfit; postea tamen ab Evarige Gothorum rege Ecclefix fur redditus. Paulò ante obitum . referente Gregorio Turonenfi *, à Presbyte- *Hift Franc ris duobus feditiofis Ecclefia fua fpoliarus La cab eit , & ad fummam iuopiam redacius. Sedem tamen, poliquam Presbyterorum alter, divi-, nitus perculius, mortem Arii obierat, recuperavit. Obiiffe dicitur anno 482. XII. Cal. Septembr. quamvis ipie epistola 12. lib. 9. se in Episcopatu tres Olympiadas excurrific diferté scribat. Hæc nos breviter de Sidonio: plura si

S.EC V. ab quis velit confulat is Joannem Savaronem ,& ALCCCC. Jacobum Sirmondum; qui Sidonii nostri res

La epult.

guttas studiose & accurrate collegerunt. SCRIPTA, QUÆ EXTANT.

F Piffelarum Libri įx. ab iplo Sidonio ante obitum digefti, quorum priores feptem Conflancio Presbycere, octavus Petronie, nonus Firmmo, nuncupati funt.

Epifela 1 x. libri 7. Concionum Sidonii quandam (ubnexam reperire eft. Carrenna xxiv. prater alia multa Epiftolis

intermixta.

DEPERDITA.

L & cp. 15. I Istoria Attilaregis & obsidionis Anrellaa nenfir , fuadente Leone Evarigis regis

confiliario fufcepea & inchoata, statim verò præ laboris tedio intermicia. L.S.q.s. Apollonis Tyanas Vica è Grzco in Latinum

v erfa L. 5. ep. 17. Traitarus adversirs quendam dies buvos malé

ferencem. L. 7. ep. 3. Contestationicala Micreio Etiscopo nunenpara,

Saigra in Pasninin Marcellana conjurationis ducens.

lis conftat.

Liber de Miffis. Liber Canfaram. Paneryrici 2. alter ad Majorianum, alter ad

Anthenium Impp. Epifiola places Prodierunt Sidonii Opera , cum Joannis Bapt. Pii Commentariis Bafil. 1542. 80. Eliz Vieti curis recognita Luiduni 1552. 80. cum Commentariis Joannis Savaronis Parif. 1599.

4°. Hanob. 1617. 80. cum notis Sirmondi Parif. 1614. 80, cum ejusdem verò notis auctioribus 1 arif. 1652. 80. Habentur & in Biblioth. Patr. Tom. vi. p. 1075.

FAUSTUS, natione Gallus, ex Britannis Aremoricis oriundus, primò Mouachus, deinde post Maximum Abbas Lirinentis : quo munero functus est usque ad annum 472, cum Maximo Episcopo Regensi , cui antea in Con-nobii prafectura successerat, in Episcopatu succeffit. Obiit circa annum 480. vel 485. Semipelagianorum dogmata de gratifi & libero arbitrio fovisse omnibus notum est. Illum cum Fausto S. Benedicti discipulo, de quo Sigebertus de Viris illustr, cap. 30, male confundunt Bignzus , alique ; cum tamen ifte anno 610. floruit.Plurimam cum Sidonio amicitiam Faufius coluit, ab covicisim maximo honore & veneratione affectus; quod ex Sidonii Epifto-

S CRPITA.

DE Gratik Dei & Libero Arbitelo Libel

Epistola ad Lucidum Presbyserum, qui sententiam Monachorum Adrumetinorum, five hærefin Prædestiustianam sectatus est, ita gra-

fcripfit ; quamprimò Synodus Arelatenfis undecim, deinde Lugdunenfis viginti feptem Foifcoporum subscriptionibus suis confirmarunt, Istarum etiam Synodorum Patres Faustum ad feribendos de gratia & libero arbitrio libros impulerunt : licét ipfe mandati limites prætergreifus Semipelagiana dogmata Operi fuo in-

tolleret. Utab hoc errore Lucidam revocaret, S.E.C. V. a

Faultus ad iplum millam Epiftolam iftam con- An.CCCC4

rucrit. Libellas de Creaturis, quid in illis nihil fie incorporense. Eum tribus de statu anima tibris refutavit Claudianus Mamertus; quibus fere præ-

figi folet. Serino ad Monachos Esiftola ad deverfor.

Professio sides ad Laoneinen Episcopum Arelatenfem.

Sermones uliquos inter eos, qui sub Eusebil Emefeni nomine feruntur; præfertim is de Sa Maximi landibus.

Contra Nestorii errorem libelius, sen Epistola ad Gratum Diaconum. Epifiola de Panicentia d timpre Dei ad Fa-

licem Patricipia. Reibonfio ad obiella onadam de ratione Fidei

Catholica De variis anestionibus ad Panlinum. Perrò librum de Spiritu Santto; aliumque cons " De Sertoc.

tra Arianes & Maccdenianes, à Fausto scriptos c. 85. memorat Gennadius *, qui interierunt, vide que in Paschasio Diacono dicemus.

Extant Opulcula Faufti omnia iu unum col-lecta iu Bibliotheca Patrum novillimà Tom. 8.

Caterum (quòd notandum restat) Lucidus Presbyter Faulti argumentis victus manus dedit, & Professionem fidei satis Orthodoxam Synodo Arelatenfi obtnlit, que extat apud Ba-ronium ad an. 490. & Concil. Tom: 14-p.10444 cum notis Sirmondi.

GELASIUS, CYZICENUS aPatria dichus, 428; Presbyteri Ecclesia: Cysicena: filius , deinum Vid Ge'af. Cafares in Palailina Epifcopus, claruit fish in Pratian Basilisco anno 476, quo circiter tempore Hiftoriam fuam se scripsisse indicat: Juvenis adhue dum in domo paterna vitam digeret, incidit in librum quendam antiquissimum in membranis planè integris descriptum,qui Dalmarii Archiepifcopi Cyziceni fuerat,quique ad Patrem fuum tandem pevenerat. Plurima ex eo Concilium Nicanum spectantia in usum suum annotavit 3 & venerandi Codicis autoritate Eutychianos fub Bafilifci imperio Synodi Nicana decreta e tanquam iplis faventia jactitantes, confutavit. Hiltoriam poftea ac res geftas Synodi Nicana, partim ex dicto Codice, partim ex Eulebii Cafarientis, Rutti i , aliorumque qui Concilio intererant, scriptis concinnavit, opus in tres libros partitus. Primo libro præludia quali Synodi complexus eft , res geftas Con-ftantini nique ad devictum Licinium enarrans, libro fecundo de gestis post sublatum Licinium agit , atque Acta Concilii Niczni, przfertim diputationes Philosophorum ac Arianorum tie omnia tribuens, ut arbitrii libertarem cum Patribus Nicenis inflitutas exhibet. Sed ut

Szculum Nestorianum.

S.FC V. sb verum fateat, proling ifte Difputationes ex ipfituro à Catholicis Joanne Talaida, ipfe Aca- S.EC. V. & An CCCC. fius Gelafii , faltem antiquistimi Codicis ab eo cii amicitiam fibi concilians à Zenone Imp. an- AnCCCC. ufurpati Authoris cerebro mihi profluxisse vino sequente impetravit, ut, misso Joanne, sedi dentut. Nec enim aliud forfan veritatis argu-Alexandring Praficeretur. Episcopatum adementum habent prater futilem iff am hifforiam, quam refert Rufiaus I. 10. c. 3. Tertio (qui jam deeft) libro reliqua Conftantini Imp. peo fide fludia deferipficati ipfe in fecundi libri fine teptus , Concilium Chalcedonense publice ana-thematizavit ; quamwis id datis ad Acacium paulo post literis homo versipellis ingenii przfracte negaverit : quin & legatis Acacli ad rei * Cod.11. flaturiquia & hilloriam, Photio telle*, ufque ad veriratem exquirendam misl's , teltibus perju-Constantini obitum perduxit; quem baptismo ris suppositis, illuserit. Hand ita facile ramen paulò ante mortem ab Orthodoxo quodam fa-Euphemio Acacii post Flavitam successori fu-

prefide ejulque loco tres folunmodo Conftautini Epistolas dediste ; eò quòd decantata a Pontificios historiz de Constantino Romæ á Silvettro Papa baptiaato fidem detogat. De Hilloria Gelalii fic Photius *. Fanaris Be-* Cod 15. Balor à païstar chindeper magaziner à ignopale , des necht à qui muneade alla Cogéne , naludge denfapes car differen ett de re emerida. Non tam actio , quamhifteriacft. Sermo Dis & humsles neft qued minema quaque en Synodo gesta narrat. Atque alibi † : if if Confert eie to unmerte un Dedicite & Algu † Cod. 88. nanounyulin. If fa dittie ad humilem vilenque. fixing planaque vergere animadvereitur. Locum hujus Hiltoria librum fecuadum in fuam Concilii Niczni Historiam e Codice Vaticano transtulit Alphonfus Pifanus. Historiam ipfam,qualis nunc extat, Grace, und cum vetfione Latina & notis edidit Robertus Balfo-

cerdote tincum fuille narravit. Hine justa ni-

mis oritutiuspicandi ratio, eos qui Historiam

iftam primi ediderunt , librum tertium fup-

260

reus Scotus Parif.1539.8% Exinde habetur Concil. Tom. 11.p. 103-Eidem Gelafio Isbres Gelafii Papz de duebut in Chrifto naturus, pluribus atgumentis vindicare fatagit Baronius *. Vetuin oleum & operani petdit. De ca enim re fintentia ab eruditis jamdudum lata eft. Observandum denique, Gelasium in Historia fuz Processio f: Confrantini Imp. & Confrantii Patris res gellas peculiari Commentario

Alan.

477-

Comadade Script-c-91

406.

traditutum polisceri. Au tale quid reipså præflicerit, nequaquam conflat. IOANNES, Ecclefiz Autlochenz ex Grammatico Presbyter , claruit anno 477. In vivis adluc erat anno 495. Scripfit adversas Entychranes unitate:n persona & distinctionem naturarum in Christo threnuè afferens, incautas fimul aliquot Cyrilli Alexandriui oppugnans

fenteutias, que Eutychianis fauere videbantur. NE. PETRUS, Mongas dictus, Ecclefia Ale-477. xandring Diaconus anno 453. ob Eutychianifmi studium à Proterio Alexandrino damuatus & depolitus: Timocheum Ælurum affiduò fectatus eum Alexandriam bis reverfiim toties comitatus eft, bis fugatum totics fecutust eique anno 477, defuncto in fede Alexandrină ab il-I us fectariis clanculum fuffectus, Timotheo 50lofaciolo , legitimo Episcopo adhuc in vivis agente. Mox tamen Imperatoris edicto dejeétus, fede ufurpată per quadriennium caruit. Auno demum 481 mortuo Solofaciolo, ac fub- (cujus integrum librum tertium conditait)

Extat apud Euagrium 1.3.c.17. Epifiela ad Aca-viano CP, tle qua fupra verba fecimus. JOANNES, Talaia five Talaida dictus, 477. Monachus Tabennefiotes, Ecclefiz Alexandrinæ Presbyter & Occonomus fub Timotheo 50lofaciolo; cui perfuait, ut Diofeuri nomen in Diptycha reponeret. Ab codem anno 477. ad Zenonem Imp. miffus, ut Ecclefiz Alexandrinz pacem conciliaret, jutamento ab Imperatore adactus se obstrinxit se sedem Alexandrinam nunquam ambiturum. Anno Igitur 481, pott 3 imothei mortem Epifeopus Alexandrinus à Catholicis, quibufdan etiam pretio corruptis, ordinatus, împeratoris edicto fede fua depulsus elt : atque anno 483. Romam fugiens a Simplicio & Forlice Pontificibus caula fua patrocinium poftulavit. Et ifti quidem ram literis, quam diris , paffim miffis , nil intentatum reliquerunt, Joannem fedulò tutantes. Verum omnia incafsům. Amiffam fedem ifte nunquam recuperavit ; ac à Foslice Papi sedi Nolanz in "Cod. 14 Campania tandem præfecius, post annum 492. in pace obiit. Scripsit, teste l'hotio *, Apole.

eum fecit: a quo coacta anno 489. Confranti-

nopoli Synodo damnatus eft. Oblit anno 4901

hanc temporis injuria nobis, eripuit, EUGENTIUS, genre Afer, anno 480. 4 Catbolicis, quibus Hunnericus Vandalorum rex Zenonis In:p. & Placidix precibus exoratus, eligendi Epife ipi veniam concellerat, Epi+ scopus Cartheginentis conflitutus, postquam fedes Arianorum favitià per 24. annos vacaverat. Anno 4%4. collecta apud Carthaginem ab Honnerico Episcoporum Arianorum turba, qui disputationem cum Catholicis committerent, Eugenius luculentam fidei Professionem regi obtulit a tanta rationis vi munitam, ut Hæreticos ad filentiem pariter ac rabiem adigeret. Paulo post ab Hungerico Tamallunensem civitatem in confinio Tripolitanz fitam relegature & Antonio loci Episcopo , Hartetico ferocissimo, excruciandus committitur. Poltea, fi Gre- Hill frene

gorio Turonenfi * fides, Albigenfem Galliarum L. e.j.

urbem afportatus ests ubi anno circiter 495, vel

panlò polt vitam finisse videtut. De eo enim

quati adhiic vivente loquitur Gennadins in Catalogo Scriptorum . quem ilto anno con- Cap 171

texuit. Extat Libellus , feu proliza Eidei Con-fessio nomine Episcoporum Africanorum Hun-

nerico regi oblata, apud Victorem Vitenfem

giam ad Gelalium Papam, qua non folum l'ela-

gianamhærefin, fed & Pelagium ipfum, Coele-

ftium,& Julianum, aperte damnavit, Verum

8.E.V.3.6 de perfectione Vandaliél 1.5, p. 3.E. Bist enim AcCCC-eff., liét d'in oditet Villor, extra omneu Controverlian ponis Gennadius loco ciato. Hebeur Concil.Jonn.v.p. 103.8 in Bibliother Concil.Jonn.v.p. 103.8 in Bibliother Coden Gennadio, opti inter lenn, Explidae id pleton face con semiglian publi onte extilian milita-Metreatismo quas cun Atianorum prafulb per internuncias bubliot, il Huserior egg marcapatae. Preces denique pro quiete Catholicom and Popologiarum ad Intib. cidem Obistico.

THEODULUS, Honorio Augustodunensi Capon * Theodorse , Presbyter in Corlo-syria, Sixto Senensi Episcopus, claruit circa an. 480. Obiit anno 492. triennio antequam Gennadius † C2-De Script talogum claufit. Scripfit contra antiquos Hz-. 95. reticos librum de Confonantia divina Strigenra; in quo oftendit unum eunden que Deum utriufque Scriptura , utriufque dispensationis autorem effe. Sed hoc Opus dudum periit. Circumfertur quidem Latine fub ejus-nomine Brevis Enarratio in l'pittolam ad Romanos in Orthodoxogr.p.1124. & Biblioth.Patt.Tom.viii.Falsd autem Theoduli nomen Præfert. Eft enin Ca-Pena quirdan non folum ex Basilio, Chrysosto-Cle. 134 mo, Severiano, &c. fed & ex Photio * Occumenio, Theodoro longè recentioribus, contexta. Alius plané à notiro videtar Theodulus ille, incerta atatis Scriptor cujus me winit Sigeber-tus Gemblacenfis *, natione Italus, Grace & Bibl Sacr. 4-p-306-Latine doctus: qui cum Athenis studeret, Gentiles cum Ch-iftianis disputantes audivit; eorumque colligens rationessin Opus,quod Eclegam vocavit, contulit, in tres pattes divifum, primam Teopy, fecundam 'Axi3 ...., tertiam delrem dictam. Hunc cum nostro remere confundit Sixtus Senensis *. Eundem, quem Sixtus;efrorem non modò erravit Possevinus; sed & mirà

JOANNES ÆGEATES, Presbyter, fecta Nellorianus, Americal G.id eft, Segregain, dictus, quo nomine Diofcuri & Eutychetis fectatores se vocare soliti erant. Claruit ex mente quidem Doctiff. Vollii * fub Zendne,cir-*D: Hit. ca an. 483. Vereor tamen, ne aliquot annis po-Greelac. fterior fit; cum a Petri Fullonis depositione hi= Roriam fuam quinque adhuc libris produxerir. Scripfit Historia Ecclefustica librer x. quorum quinque priores à Theodofii imperio,& 2b ipsà Neftorii herefi inchoati , ulque ad Petri Fullonis deposirionem anno 479. Quinque libtos posteriores se non legisse facetur Photius *. In hac Historia manifesta harescos suz indicia prodidit, Synodum Assaula Ephelinam divinar vocavit, Dioleurum, ejufque affectas egregie collaudavit : Concilium Chalcedonenie perftringit, & calumniis infectatus eft. Extat Fragmentum Operis iftius actione 54. Syriodi Nica-Be II. Concil. Tom. v11.p.369. Quedam eriam ex posteriore parte habet Theodorus Lector Collect.l.2.p.562. Scripfit item Joannes peculiate adversus Synodum Chalcedonenfem Ogus pro-

planè oscitantià ex uno Scriptore tres diver-

fos fecit : quorum duos priores Theodoros

FOELIX , natione Romanus Feelicis Presbyteri filius , anno 483. die x111. Februarii Romana fedis Pontificatum adop us eft. Epi- Too Leet. fcopns factus , Zenonis Imp. Henoticon anno 1 + p. 166. faperiore editum flatim aperte rejecit. Acacium CP. Petri Mongi communioni renunciare renuentem, millis undique literis exagitavits quin & tandem anno 484, anathemate percuffit. Eodem anno Petrum Fullonem fedis Antiochenz invalorem, & Deum crucifixum elle do centem habitá Romz 42 Epifcoporum Synodo damnavit. Ad clariorem hujusce rei intelligentiam notandum est, Petrum, arte Fullonem, Cornobii Acametensis monachum, ob Eutya chianifmi fludium exinde pullum, mox S. Balla apud Chalcedonem Presbyterum 3 anno 4713 Zenonis favore fubnixum 3 magnas Antiochia turbas excitade, ac Theopaschitarum scetz semet adjungentem , Deum crucifixum effe doçuide, addită folonni Trifagii formulz hâc claufulà [Qui crucifixus es , pro nebu. | Tumultuum pertælus Martyrius, Antifles Antiochemus, anno 472. fedi fuz renunciavit , quam nox Petrus Fullo tyrannice invafit. Ifte verò Leonis Inpa edicto flatim ejicitur , & in Oasim relegatur : fubilituto Juliano. Anno 476. à Bafilifed fedi Antiochenz teffituitur , Juliano mærore animi confecto. Anno fequeute à Joanne, quent Episcopum Apamez ordinarat, deturbatur, & a Sydodo clandellina damnatuseft. Anno 478; a legitimo Episcoporum Orientalium Concilid Antióchia, ab Acacio Constantinopoli, a Simplicio Rome damnatus , a Zenone etiam Pityunta deportari juffus. AnAo 4S4.ab Imperatore, Acacio id curante, fedi fue restituitur, codem,licet rempore à Fœlice damnatus; earnque ufque ad annum 486.quo obiit 3 tenuit. Sed ut ad Fælicem redeamtsmortius ifte eft die xxx; Januarii anno 492. Extant Epflela xv. (quarum due ad Perrim Fullonem uneca ad Zenonem Imp. Graco-latine habeutur) Concil- Tom. tv: p. 1049.

Q UINT İANÜS, Epifeopus Afculanus; eltarius anno 484, Scripfit Epifelanu ad i arrusa Faultunum adversira elanyilanus, be o 7 irligio additam; quam berceicam & blafibemam elfe acriver contendit; & fubnesis sırı. Anatkematifimis dammat. Extat Fpiftola illa Gr.Lat. Conell. Tom: 11, 51, 1097;

ANTHEON, Arfinoes Epifcopus, clarult anno 484, quo circiter tempore ejufdem argumenti Epifelani al Formas Fullonemi feriplit, qua habetur Concil. Tom. 1v.p. 1112.

cit. Tom: tv. p. 1113:

FAUSTUS, Apolloniadis Epifcopus claruit an. 484. Scriplit cadem de ausă ad Perram Fallouse opificians, que reperitur Gt, Lat. Con-

PAMPHI-

PAMPHILUS; Abydorum Epifcopus, latum nollem, me Flacciani epiflolz fragmenti SEC. V. a An. CCCC. claruit anno 484, Scripfit de codem argumenpatt ocinium nequaquam fulcepturum effe. to epiftelam ad Fullenem, que invenitur Gt. Lat. Concil.Tom 1v.p.1117.

ASCLEPIADES, Trallium Episcopus, 484. claruit anno 484. Simili ferè epiftelà Trifagion Fullonis oppugnavit , & x. Anathematifinit percustit. Tam epistelam quam Anathematifmer Gr. Lat, exhibet Concil. Tomus zv. pag-1120.

JUSTINUS, urbiscujuldam in Sicilià 484. Episcopus, claruit anno 484. Scripsit epistolana ad Petrum Fullenem prioribus contimilem, quam videre est Gr. Lat. Concil. Tom. 1v. pag.

> Scripfit ejufdem argumenti epiftolam ad Pesram Fullenem Flaccianus five Fiavianus Epifeopus Rho.lopentis. Fragmentum ejus non contemiendum Latine ex Codice Vaticano edidi: Bu onius in Annal ad au. 483. & exinde defumpeum repræfentat Concil. Tomus 1v.pag. 1105

* Differt in Petr. Full c. 4.P 177 ad Hitt Ecel.

Me nequaquam latet Cl. Valefium * has ad Petrum i uilonem epiftolas feptem non modò in dubium vocare, fed & pro suppositiviis habere; quod non uno argumento oftendete constur. Sed ut quod res est, dicam, leviores mihi videntur ejus rationes , tantique viri nomine haud fatis dignæ. Ait primò , nullum ex illis Epifcopis in Hittorià illorum temporum nominatum reperiri. Quid inde? Sexcenti occurrunt in Conciliorum Tomis Epifcopi femel memorati;quorum nec levissima apud istius avi seriproreshibetut mentio. Concil. Tomo IV.LXI. Episcoporum , Synodorumve ad Leonum Aug. pro confirmatione Synodi Chalcedonenfis Epiftolæhabentur: é quibus longé plurimorum Episcoporum nomina scuttra alibi quaras. Ait fecundo , modicarum urbium Epifcopos quales ifti erant, nullà autoritate præditos, Antiochemm Patriatcham feriptis ad cum literia coarguere sine funană audaciă non potuitie. Sed plane hospes sit oporter in Hittoria Ecclefiallica, qui neiciat illiufinodi exempla non ubivis proftare. Cui notæ non funt Irenæi ad Viétorem Romanum de die Pafchali litera Cyprimi & l'irmiliani ad Stephanum Papam de Deptifino Hareticorum Epitola, ut de aliis jam non dicam? Quantò vetò magis id licebat, ubi res fidei agebatur , & contra Episcopum, aliena fedis invaforem, ac harefeos in fequentibustam Occidentalium,quam Orientalium Synodis notatum Ait tertio, omnes has Epistolas uno codemque Stylo, barbaro fatis ac craffo, manifesto falsitatis indicio, conteriptas esse-Accuratifimus autem Critices Magniter fit oportet, qui ex qu'idam (lyli fimilitudine omnes ab unică manu profestas affeverare aufit. Huc accedit, quod & ipic animadvertit quidem, ei tamen nil reponir, Valefius, has Epiftolas non ex Greco in Latinum, fed vice versa translatas esse. Denique nescire me sateor, qua spe, quo argamento aliquis induci potnit, ut e julmodi Epitalis, lub aliorum nomine suppositis Orbi Christiano fucum faceret, Lectorem tamen ce-

VIGILIUS, gente Afer, Taplentis five Tapfitanus in Provincia Byzacena Epifcopus , claruit anno 484, quo Hunnerici regis pracepto Carthaginem evocatus, ut tationem fidei fua redderet . Eugenii Carthaginensis Professioni fidei subscripsit, & cum eo pro fide Catholica constanter militavir. Sevientibus in Catholicos Vandalis Arianis Partiam fuam deferuiffe videtur. Conflantinopolin profectum effe, atque ibi libros contra Eutychem condidifie, prodit Theodulphus Aurelianentis, & Ameas Parificafis. Vigilium fane inter Gracos demum verfatum effe ex primo Operis ifiius libro non obfeure colligitur. Perperam cum Vigilio Tridentino confusus ; seriptorum islims ac suporioris avi notitiam diu fugit. Certè scripta ejus inter aliorum Opeta delituerunt, sub ali rum fortalle nomine ab ipio Vigilio ptimum edica ac supposita, hac faltem ratione, uti accuté conjicit Chiffletius , ut Arianorum odium atque invidiam fugetet, tautifque nominibus prietenfis fibi fuffigium, feriptis autoritatem pareret. Tand m Opera ejus undique quafita, & Autori fu > vindicata , collegit Franciscus Chiffletius fupra laudatus, & fequents ordine

An-CCCC.

484.

Adverins Nefterium & Eutychem Librs V. o defensione Synods Chalcedonensis , qui sub Vigilii Tridentini nomine aliquoties prodicrunt, Tienri 1539, deinde à Cassandro edità Colon. 1575,8 . & inter Opera Caffandrip. 514. emendationes & auctiones à Josia Simlero editi Bafiles 1571. atque alibi.

disposait.

Altercatio fub nomine Athanafii adversing ter Athanafium & Arium habiti Probo judice.

Dialogs feve Altercationes 111. ab Athanasio contra Arium, Sabellium & Photinum coram Probo judice habitæ. Idem cum priore Opus cenfendum eff, hoc tautum diferunine diffincum: quòd crius in Africa à Vigilio.dum Vandalos adlactimeret, & ab iis agnosci notlet, scriptum ficerit : ac ab Africa egreño demum recognitum prefatione mutilatum, locis plerifque climatum & integro libro tertio Probi judicis fententiam complexo auctum. Utrum 95 in unum opus compaginatum fub Vigilii Tridentini nomine edidit Georg. Caffander una cum libris adversus Entycheten Colon. 1575. & inter Operafua p. 460. Dialogi priores duo inter Athanaiii Opera locum male obtinere fo-

De Tranitate, five de unità Trinitate deimele contra Marroadum Artanum libra XII. Neapold in Campanta sc ipti,& Athanasio suppositi; subcujus etiam nomine septem priores libri in editione Athanafii Heidelbergenfi prodierunt s integri verò duodecim in editique Parificoli, in undecimeamenmale divifi. duobus posterioribus libris in unum conflatis.

Liber de Vnicate Trinicatio ad Opeatum , five Dialogus inter S. Augustinum & Foelicianum Arianum à Vigilio confictus , inter Augulini Opera haberi folet.

NRC V. th De Trinitate adversits Varimadam, fen litena CCCC rarum Metathefi Marivadum, fectæ Arianæ Diaconom, & Humerico regi admodum gratiofum,libri 3 (bb ldacii Clari nomine à Ygilio olim evulgati, & dub ejudeem nomine ty-

pis fæpiùs impreffs Libercontra Palladium Arianum Epifcogum, duabus coultans partibus ; quarum prior pro Concilii Aquileiensis ann. 381. habiri Actis exhibita est in Collectionibus Conciliorum, que post annum 1550, prodicrunt ; altera binas habet editiones , utramque , ut videtur , à Vigilio , evulgatam. Prima eadem est cum Am-brofii libro de Fido fen de conjubstamialitares Filii cam Patre; fecunda, que auctior est, eadem est cum Gregorii Nazianzeni Orariene 594. Operi fubjiciuntur duz Concilii Aquileienfis Epiftola, altera ad Epifcopes Gallia, altera, and Gratiann's & Valentinianum happ que Coucilii Actis annu nerandæ funt. Quod ad prio-rem atcinet, confictam effe à Vigilio hanc difputationem sub Actorum Synodi Aquileiensis nomina, longo conjecturarum, potius quam argumentorum, agmine contendit Chiffletins: quod quidem mihi nequaquam verifimile videtur: neque tanti funt , quas affert, rationculæ; ut in iis refellendis immoremur. Cette genuinus hifce Concilii Aquileienfis Actis nemo

movebit litem, quin cadem ratione, & iidem ferè argumentis aliarum Spondorum Aéta in dubium vocare possiti. Selutionist Objectitionum Ariamorum, quas primo Dialogo sib nomine Ariamorum, quas primo Dialogo, sib nomine Ariamorum Dialogotos à Vigilio, antequam secundam Dialogo-

rum istorum editionem moliretur , adjectas esse conjicit Chisfletius. Opera isla supra enumerata in unum collegit, ac notis & dissertationibus illustrata ediit. Petrus Franciscus Chisfletius Divisiose 1664. Existe habentur Bibliothece Patr, Tom.8.

Altercasie five Dialogui S. Ausglinie cam-Pafastus et Arma cerane Judice Learentus, d Vigi. lio conficta, & à Patribus Benedictinis novidinar operum S. Augustini editionis curatoribus rimum in-lucem entra s, & epistolarum ejus Appendici fubnexa. Symbolum Fidei fin Athanafi nemine cir-

Symbolum Fidei fib Athanafi nomine cirromlesso, & inter illius Opera vulgatum. Id Vigilio, nos non invită, uti credimus, veritate, afcribendum ceufemus. Vide plura in Athanafio

Caterim A Vigilio quodam, Africano Epipeopo, inculentum de mile amenna, qui ma Appeadypf predicentum in mile amenna, qui ma Appeadypf predicentum, incelligentia Tractatum confectum de Prodit Califordorus 3. Utractum de la derium, quas, qualecunque fuerit, intertiide.
Denique mitrari liter 1, quid fibi velit Cafriurus Odul, qui non non to loco Atmobil jumirus Odulin, qui non non to loco Atmobil jumirus Odulin, qui non non to loco Atmobil jumirus Odulin, qui non non to loco Atmobil jumirus Odulin.

Denique mirari licet, quid (bis velit Cafimiras Oudin, qui non non în loco Arnobii junioris cum Serapione conflictum Vigilio nofito tribuat, nulla; quod (clam, ratioue ductus, nullius autoritate fultus. De hac enin re ne sez-quidem hobet-qui omnai Vigilii Opera corrafit, fape dictus Chiffictius; quamvis illum in pattes rocare velle vidatum;

VICTOR, gente Afer, Vitenfis in Pro- S.C. V a vincia Byzacena Episcopus, anno 484. Eugenii An.CCCC. Carthaginentis Professioni tidei Catholica subfcripfit; & codem aut sequente saltem anno ab Hunnerico rege in exilium ablegatus est. Confrantinopolin igitur profectus, anno 487. fcripfit Historiam Persecutions Africana live Vandalica fub Genfersco & Hunnerico Vandalorum. rogibm, cui subnexuit Appendiels vice Acta vrt. Monachorum Martyrum Caipenfis territorii. Quo anno obierit non liquet. Extat Historia prædicta modò in tres, modò in quattor, alibi in quinque, nonnunquam in fex libros divifa, Colon. 1535. deinde cura Beari Rhenani Parif. 1541. cum notis Baldvini Optato Milevitano fubjecta Parif. 1569. 80. cum notis & differtstionibus Chiffletii Vlgilii Taplenfis Operibus pramiffa Diviene 1664, 46, in Orthodoxour, pag. 799. & Bibliotheed Patr. Tom. vill. pag. 6751

AN E.A.S. G.A.Z. & U.S., profellione Sophial, a.c. in Philolophe Planotico Chriftianes, and the proposition of the Planotico Chriftianes, and the procession of the Planotico Christianes, and the procession of the Planotico Christianes, and the progents of adult for tentars. Serific Dialogum, Telepholjum dictum, i.d. dissection and proposition of the Planotico Christianes, and proposition of the Planotico Christianes, and proposition of the Planotico Christianes, and verificace for oric Colpuris Barthin Liffic 164, "And christianes to Christianes to Christianes, and producing in Andalanto to Christianes, the proposition of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the prolines in Andalanto to Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico Christianes, and the protor of the Planotico Christianes, and the proposition of the Planotico

CEREALIS, geme Afer, Epilicopus Cafluctifis, idem fortim cim Corcali CallelloriGeorgia in Materiani Carleforti Spiriopogori in Materiani Carleforti Spiriopogori in Materiani Carleforti Spiriopogori in Materiani Carleforti Spiriopogori in Materiani Carleforti Carleforti
Carleforti Carleforti Carleforti
Carleforti Carleforti
Carleforti inferiti, v. Harretti inphisimate
producis afatinis Spiriopure relificacioni cpegigi profligani. Extra Leletta Convernante
Carleforti Carleforti Carleforti
Carleforti Carleforti
Carleforti Carleforti
Carleforti Carleforti
Carleforti Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti
Carleforti

Patt Tom, vit þ. 6/ft.

H O N D A TUS, grete Galles, Epificis - 1900.
pas Malfilenfa, dærut anns a ple Vir relogiatus, 1921. kediga
pas Malfilenfa, dærut anns a ple Vir relogiatus, 1922. kediga
pas de formánis og þariter æ flamandis erðererimas, vit cum d pingir Gennadius *8. Eddist
Hensline gamplirmas, sam etterpore babitas egam ocio compostas i guibas és Ledores
tas comfrarte. Compositir és Sandroum Patruum miltorum Vistas, érin his Hildris, Arcelatruum miltorum Vistas, érin his Hildris, Arcelatruum miltorum Vistas, érin his Hildris, Arcelatruum dien vistas, érin his delle financia france
construir de vistas de vis

rium ad dieatv. Mail.
ALCI MUS ECDICIUS AVITUS, Francia. e
natione Gallus, domo Viennenfis, Ificii, viri feVien. Chro.
aatorii, ac demum Archiepifcopi Viennenfis,
adaa. 494,
filius,

* Divin. Lett.l.1.c.p.

- Canala

S.E.C. V ab filius , Aviti Imp. nepos , Apollinaris Valentia AnGCCC. Episcopi frater , circa annum 490. patri in fede Viennensi successit. Anno 496, datis ad

Clodoveum regem literis susceptum ci baptismuni gratulatus est. Ineunte faculo fexto Gundobalbum Burgundionum Regem , qui Viennam naper expugnarat, ab Ariana harefi ad Catholicam fidem revocavit; euroque fubditos fisos id celare cupientem Orthodoxam palam confiteri coegit. Idem Sigismuudum regem, Gundobaldi filium, poftea ab eadem harefi ad Ecclefiam Catholicam reduxit. Hzreticos certé in Gallia versantes voce & exemplo ; foris politos l'eriptis, utrolque mirà animi conflantia, nec irrito prorsus fucceffu , oppugnavie. Concilio Epaonenfi anuo 517. præfuit. Obnit anno 525 die v. Februarii. Vir erat, tefte Adone, eloquenrià & sanctiture conspicuts. De acumine ejus in pangendis vertibus hæc Cla Borrichius , Peera erat clegantiffnant ; ut mire-

. Differt ade Port-Latmur avo tam rudi (intravit enim quoque faculum \$.74· fextum) venum adeodociam & expeditam. Vittures ejus eximias describit Epitaphium illius

nectemus.

fane pro (zcali itius genio non contemuendum, quod apud Baronium habetur ad an. 116. Nos speciminis gratia versus illius aliquot sub-Exne follicitat de trifti pellore cuent t Num quem plena fides, celfa quem gleria men-

Quem pietas, quem larga manus, quem fama perennant , Nil focium cum morte tenet. Quin profite Canchi

Gefta viri. Primum, &c.

OPERA OU Æ EXTANT.

DE mundi ori ine, de peccati origine, de fen-tentià Dei, de diluvio , deque transitu maris rubri libri v. veriu Hexametro conferipri Apollinari , Sidonirfilio, & in icde Arvernenti fucceffori, nuncupati-

De lande Virginitatis libellus Heroico carmine compositus ad Fuscinam fororem. Pocmata ifta extant in Collectione Poetarum Fabriciana, & in Appendice Bigneani Parif.1624. p. 596. feorfim verò Bajalea 1546. cum comentariis Menrari Moltheri , & Lugduni 1536. 120 Epiftola ad deverfor, alterumque ad ipfum,

SERVE LEXXXVIII Hemilia de Rogationibus, qua cum Epiftolis sinfacia altonos habeene in editione Poemarum.

Lugdunenti 2526. Homeisarum vitt. Fragmenta.

Opufiularum, in quibus B. Pauli Epiftola cimotor , Fragmenta. Omnia Aviti Opera fupra enumerata vol

tum primum edita vel emendata cură Jaz. Sir. mondi prodicrunt Parif. 1643, & exinde in Biblioth.Patr. Tomax.p.560. Essfiele 1v. & Fragmenra aliquet, à Baluzio

edita Miscellan. Tom. 1. p. 355 Collerio ejus , alierumque adversus Arianos,

extat apud Datherium Spicileg.Tom.v.

OPERA DEPERDITA

H Omiliarum liber , de Mundi principio.

Epifiola quamplurima. Novem enim Epistolarum libros avo suo superfuisse testatur

Gregorius Turonenfis. Dealogus contra barefor Arianam ad Gundebaldum regens

Contra Nefferit & Entychis trroves Libri I L. quos Cundebaldi regis fuafu compofuit-Contra Faufts orreres de gratia & libero ara

bierso laber. GELASIUS, natione Afer, Valerii filius, anno 492 die vits Februarii ad Epifcopatum Urbis Romanz evectus eft. Pontificatum naclus , communicarorias flatim ab Euphemid CP. literas (quodque nec ipfe unquam negavite Gelafins) inprimis orthodoxas accepit 3 communicatorias tamen ei vicifim reddere recufavit, nisi Acacii nomen Diptychis Euphemina expungeret. Id constanter requit Euphemiuse & Acacii caufam impigré tutatus est, eum à Forlice Papă înjuste damnatum esse contendens. Decessoris igitur sui sententiam, & Acas cii dannationem, plutimis, iifque prolitifimia Epiftolis ad Euphemium, Auastafium Imperaliofque datis defendit, ac quamdiu vixir, communionem Euphemio & Orientalibus Epifcopis Euphemio communicantibus denegavit. Manichaos in urbe Roma delitefcentes, & Catholicontra larvam fibi pratendentes, ita ut facrat etiam fynani intereffe,& factofanctam Euchatia ftiz panem in os accipere non vererentur , ca# licem verò fedulò ac data opera frigerent, fum# ma diligentia investigavit; & ut hareticis larvam auterret , morem in Ecclesia ab ipsis illius primordiis receptum, ne quis in Collectis (acris nifi fub utraque fpecle communicaret a decrete confirmavat. Detectos ea lege Manichxos damnavit , & civitate expelli fecita Nec minus forciter Pelagianos & Eutychianos data quavis occasione five scriptis five autoritate oppuguavit , hæreticorum hoftis acerrimus. Obiit anno 496, die viti. Septembris.

Scripfit plurima . duz feonuntur.

F Piftola X v 1. quarmen ultima ad Ruftienes . Lugdmenfem a Dacherio primum edicaeft Spicileg. Tom. v. p. 581.

Epiftolarum ailarum v. Fragmenta. Tonus five liber de Anathematis Vinente. Adversus Andromachum Senatorem , ca-

terofque Romanos , qui Luperealia secundunt morem priftinum colenda conflituebant-Decta adversus Pelagianam barefina Decretum in Conesiso Romano LXX. Episcoporum an 494 de Libris Canoniers, Ecelefiafficies

& A; scriphis Decantatifimum hoc Gelafil decretum in omnium ore & manibus habetura Ejus verò efle, camque quam præ fe fert , ætatem & autoritarem habere , agre mihi perfuadeo,his ductus argumentis. 1". Vetultiores Codices id nullo certo autori tribunut. Hinc no. Not. ad tante Cl. Baluzio * in antiques Codd. iffque Graties p melioris 444

sac V ab melioris note, rime Damafo, nuneGelafio, Accec. quandoq:Hormifdz Papz afcribitur:certiflimo indicio, genuinum hujus Decreti Autorem olim ignotum fuiffe. 20. Citantur in hoc Decreto libri, anno 494, aut nondom scripti, aut penitùs iguoti. Ex gr. Laudatur Sedulii Opns Parchald a Turcio Rufo Afterio iam Exconfule è Sedulii scriniis primum extractum & in vulgus editum. Ipic verò Afterius hoc ipio anno 494. Confulatum geffit, Damnatur Traétatus de Revelatione capitis S. Joannis Bàpriftz, post avum Marcellini Comitia, qui in co diferre citatur , demum feriptus ! Quid quod Decreti Autor Concilium generale quin tum for fan & fextum, confirmare non obscure videatur. Hand alio enim fenfu verba ifta (Sed & fi qua funt Concilia, &c. ; concipi possegnullus qui ea attenté legerit, facile negabit, 20, Millra courmet abfurda asima, & a Gelafio, Synodiq: Romanz doctrină & judicio plant aliena. Quis cred et Gelatium, virum inter primos eraditum, exx. Epifcoporun Concilio ftipatum, Clementis Alex. quem totus venerabatur Orbis , Opera in Apocryphorum nenium relegatie , & Africani , Arnobii , Laétantii, Cómodiani scripta in eandem Classem retulifie ? Quis credat, cui fanum finciput, Papam, patrefq; Synodales, in codem decreto Eufebi: Hiftoriam Ecclefiallicam intet probatos autores recipere & cum damnatis relicere? Mitto, Gelafium verum de Eufebio in Opere fito de duabus Naturis preclare loqui, 40. Damnat Decretum Canones Apostolicos; quos tamen Dionyfius Exiguus, qui Gelafii memotiam impense coluit, paulo post Latine vertit, mulfa ejulmodi ceniura addită) quole; Ecclefia Roin, accepit, ac tanquam certiffimà disciplinæ Ecclefiaftiez norma ufa eft(ut ex Caffiodoro *,& Joannis II. ad Cafarium Arelatensem epistola patet) id nequaquam sactura , si paulò ante a Gelafio dannati effent i & quod fortius adhuc stringit; iple Gelasius Cauones Apostolicos admissie, ac in Epistolis Decreta-

* Dirl.L.& £40-45 Vindic. gnat. par.t.

libus ufus videture quod pluribus exemplis probat Doctiff.Pearsonus † 50. Autor Decreti se S. Hieronymum in omnibus (equi profitetur.! Illa, inquit, fentimus, que B. Hieronymum fentire cognofcimus; & non folum de Ruffino, fed etiam de univertis, quos vir lepiùs memoratus zelo Dei, & fidei religione reprehendit. Jam verò Hieronymo in definiendo S. Scripturæ librorum Canone è diametro repugnat. Tertulliani, Paftoris, Clementis Alex. Novati, Arnobiz, Apollinarii, aliorumque Opera Apocryphis annumerat, & a Catholicis legi vetat: que Hieronymus è coutra magnopere laudat ; lectu digna & utilia esse prædicat. Denique Decreti iftius nemo ante annum 840, meminit ; non qui de Scriptoribus Ecclefiafticis ex profetlo egerunt, non Gennadius, Ildefonius, Ilidorus Hifpalenfis, neque et iam Sig-bertus Gemblacenfis, aut Honorius Augustodunensis : non qui Controversias quovis avo natas tractarunt, in quibus deesse non poterat idonea Decreti husus proferendi ania. Dionyfius Exiguus, ipfi Gelafio state suppar, hand dis post illins obitum De-

treta Romanorum Pontificum collegit ; & in

his Gelafii Decreta hoc iplo anno data exhi- S.E.C. V. at bet : iftud tamen penitus prætermittit. Immè As-CCCC.2 ne levissima quidem apud Scriptores Ecclesiafticos Synodi anno 494. Romanz memoria fupereft. Primi decreti bujus mentionem fecerunt Lupus Ferrarienfis , Hinemarus Rhemenfis, & Nicolaus I. qui feculo nono jam adulto floraeront. His rité perpenfis, optimo jure concludo fictum aut supposititium elle hoc Ge-lassi Decretum, ac ejuldem esse cum Epistolis primorum Pontificum Decretalibus faring, ex eademque Isidori Mercatoris officina prodiif-

Exemplar Gestorum de absolucione Misens Epifcopi in Concilio Romano Lv. Epifcoporum anno 495. habito.

Opulcula omnia lupra enumerata exhibet Concil. Tomus IV. p. 1157. &c.

but in Christe naturu , à Gennadio * olim me- * De Setipt. moratus, à S. Fulgentio lib de 5. Questionibus e 94 apud Ferrandum Diac. cap. 18. & a Joanne II. 7 Lik Pon-Papa in epiftola ad Avienum fub Gelafii noftri tif Vie Ge-lai Concil. Papa in epittoia au Avienna ino ab Analtafio lai.Concil. Bibliothecario † ascriptus. In eo validifimum 1014. adversus panis & vini Euchariftici in corpus & fanguinem Domini nostri conversionem substantialem testimonium reddit Gelasius Quamobrem Scriptores Pontificii, Baronius, Bellarminus, Gregorius de Valentia, Suarez, allique Opus istud Gelasio Papz omni studio abjudicare conantur: his Gelasio Cyziceno, illis Gelafio Cafarienfi tribuent:bus. Verum frultra omnes. Magna enim ell veritas , & pravaluit. Tandem vi veritatis adactus, manus dedit ipfe Labbaus *. Rationes non contemnendas apud * Diffett. de ipfum videre eft. In quirque olim libros divi- Stript. Eccl. fum videtur istud Gelasii Opus : totidem enim Ton-1. pagmemorat Liber Pontificalis. Marificat tamen 342vocat Photius ; five non integrum in Gracum + Cod. 104

fermonem converium fuerit i five in diverfa pud Gracos volumina non diftinctum. Extat ite Liber in Antidoto adversus Harefes Bafil. 1528. fol. & cum aliis veterum scriptis de duabus naturis & una persona in Christo Tiguri 1571. fol. denique in Biblioth Patr. Tom. v111. pag. 699. Codex Satramentarius. Scripfiffe Gelafinm

orationum & facramentorum formulas telles nobis fitnt luculenti , Anastasius in Vita ejus, Joan Diaconus in Vita * Gregorii M. vetuftus * L. s. c.1/. liber octingentorum ferè annorum de Officio Misse primum à Cassandro †, deinde à Mori- † Livergie. no citatus, ab ilto Tolofenus dictus tut Hu Cate p-45. gonem de , S. Victore , Rupertum Tuitienfem, 116, de l'osaliofque, taceam.Collegit utique Gelafius,pro- nit. 914. ut credere par est, solennes prectum & sacramen-

torum Formulas , que in Ecclefia Romana fuo adhuc tempore in ufu crant; ac novo ordine digeftas, pluribulque de fuo additis , in unum codicem compegit:quem postea mutatis & adjectis à le nonnullis Gregorius M. In compendium redegit. Gelafianus codex tribus constat libris; nempe de Anni circulo, de Sanctorum Natalitiis . & de Dominicis diebus , variifone causis. Venerandam hujus Ordinis vetustatem manifestò arguit , quòd in Symbolo non

As-CCC printine taxa. A formatificano florer receptaquid plates define mite feptions. O cărsofieculis ultipari folize; denique quid pastecto,
qui mi a list iltergis; adectorie - cortune
Dit delimit his Codes; paucis notus donce
mas 164. aliergis delificată biliotrice Horăscuii exempla nooşemorum circire aman 164. aliergis delificată biliotrice Horăscuii exempla nooşemorum circire aman 164. aliergis delificată biliotrice Horăscuii exempla nooșemorum circire amanum circire alierum circire atrateni manum incidir Patil Bartuii Sentrotis Patificatio, apis hordicio co tifued I Joannes Morisma, qui omnimir Coderm quos piri
visili concigit, antiquifinum finite tedarucircire delification delification pros piri
visili concigit, antiquifinum finite tedarucircire delification delificati

A Peteri filio redemptas in Bibliothecum regione trailit; a quai Ibrillitas bioccum regione trailit; a quai Ibrillitas bioccum regione trailit; a quai Ibrounisă Rome 1600, 4º Patra quedamperatrefini libro certeri, reperiri, que Gregori M.
exreton figiant, cuid mituni relam injuriori fonces pati folicus, report i pla comissionidari actio tutici t nec existe qui du infectie pofici, quain ecrepari exigno poli Getporium chi, quain ecrepari exigno poli Getporium chi, quain ecrepari exigno poli Getporium fen controlofillimus Editor; qui infectie citaturiga Millita intra antiquifirmatir. Corlicum fencacium, S. Gallicanom verso, corinte um controlofillimus Editor; qui infectie um fencacium, S. Gallicanom verso, corinte um fencacium, S. Gallicanom verso, corinte um controlofillimus del tirungi Gallimismo una come a cidifilmi del Etturgi Galli-

eană differtationibus Joannes Mabillonius Pa-17/1/1885, 4». recudi fecit.
Petierunt ă Gelafio fetipti, tefte Gennadio
*Homai în Similitudinem Ambrodi Epifcopii

†De Inflitut. divin. de ci Olim afcripti, tefte Caffoduro † , Commentarii in D. Pauli xIII. Epiftolas , à Pelagiastriptapa. tiis facibus non immunes , utpote ab Harcticis

vel suppositi, vel corrupti-

494.

TURCIUS RUFUS ASTERIUS, dispitate Particis.amo 94,9 uni com Fl.Pre-fido Confialatum geffie. Alius plane à Flavio dide Confialatum geffie. Alius plane à Flavio Decembre Confialatum obit; reposemmente Confiadro dice trou-fler. Exconful jam factus Sedulii Poremata alius de definici fermilis extrast. 4 zineis & blatts vindicavis, acin volpus edidit s et dr. Confialatum obit; reposemment plane de definici fermilis extrast, 4 zineis & Depet Pafchis in vestilifornia spondulara Cod. M5x. etfibus Ulicris '& Stirmondor 1, premit-foconitat. Intere augus raferius dediti, Sedul-

* de zede // S.; Etibus Ulzici > S. Simondo f. permificano de la rede // S.; Etibus Ulzici > S. Simondo f. permificano fo conitat. Inter e apux Afterias tedidi; Sedu // Nova al. 18 // No

ties prodietit, viz.in Appendice Bignean pag.
701. & Bibliotheck Patr. Tom.rx.p. 464.8 alibi.
Non defunt tamen , qui Afterio Poema iftud,
tanquam opus genuinum, vindicent
405. GENNADIUS, gente Gallus, Presby-

*495, GENNADIUS, gente Gallus, Presby*de stein ter Mafflien's, non, ut male Jac, Gaddius *, &
non-fleef [Gaddiu longe antiquiores Sigebertus † & PlaTona 1982 tina *, Presbyter ac deinde Angiftes Mafflien† De Syript fis, Claruic anno 495, quo Cacalogum fium
Ercife (1986 lattif *, & librum de Fide ad Gelafum Papam

mifin. De fluido illius erga fulem Carbolitam Met. vs. de dicha vitra fundirimi cum ammorrat Hardina dicha vitra fundirimi cum dicha dicha vitra dicha di

SCRIPTA, QUÆ EXTÁNT.

dices. De Fida fue de Dognatibu Ecclofallici liter ad Grafam Fapan might, qui rhagelline fuel de Tarlam Fapan might, qui rhagelline Operti filha Capita sax viv. especial che potent filha Capita sax viv. especial che incluire poli Gennadii mortom ab alient ma une Epfield. Cachelini Papa ad Gallon decretal. Se Conciliorum Milcriani. Airicana & Arrafactan II. Camobius conferentas à contrastigue de la combine conferenta a de tertar vidente. Ne emis Desmaissa d'Omli il Atalletin marp habit e tempas petrefilit. Teoliti fordim cam notis doulimis Elmembrilli Jassage 164, 47.

Vita S. Hierosymi, A Gennadio quodam feripta, habetur apud Mabillon Analect. Tom-IV. p. 183. quam noftri Gennadii effe exiftimal idem Mabillonius.

DEPERDITA,

Doersin omnes Harefes libri v111. Adversin Nefferium libri v1. Adversin Pelagium 111. Perierumt Opeta ista.

Superium foluminodò Deferiptiones breves Harefinn Prædeflinatianæ, Neftorianæ, 1 impotheanæ, & Eurychianæ; quæ Indiculis Harefum Augustiniano & Hieronymiano subnecki folent.

Traliatus de mille annis, & de Apocalypfi B. Joannis.

Verfamet Scriptorum Gracorum aliquos , puta Timothei Æluri Epiffolz ad Leonem Imp. Euagrii Pontici Sententiarum,& libri de octo principalibus vitiis, &c. uri fuis in locis antea monuimus.

MALCHUS,

496.

SAC. V. ab 496.

An CCCC fullione Sophifta Byzantinus, claruit anno 496, flat. Scripfit Hifteriam Romanorum ab imperio Constantini Magni usque ad Anastasium Imp. teste * In wore Suida . Historia istius septem solummodò Makeron libros vidit Photius , quibus res gellas Zenonis Imp. ab auspicato imperio ad morten Nepotis Imp. complexus erat Malchus. De Hifloria ejus fic Photius *. ka j i evyyenduiri * Cod. 78. tern an. On xara oryyog Oliv ipresas heron, xa 9 mple, dirlertio, in ore, - qui in @- nario icir lyoexas shyu. Scriptor off his fi quis alimson historia feribenda praftantiffinus; nipoce purus, minime redundant, non confusut,----- Ita quantus quantus oft,norma hoftorici fermonii eft. Extant Historia iftius Frag nenta bina ampliffima inter Eclogas Legationum ab Haschelio Grace edità Augu-

#a-Vindel. 1603. 40. deinde Latine Carolo Can-

toclaro interprete cum notis Parifi 1609. 80

denique Gr. Lat. cum ejuidem & Valefii notis

ANASTASIUS II. natione Romanits

496

meras-

Pary, 1648. fol.

Petri filius, anno 496. Septembr. xv. Pontifex Romanus creatus eft. Sequenti anno Germa-num Epifeopum Capuanum & Crefeonium Tu-dertinum quibufeum Feffus Urbis Romæ Senator ob civilia negotia profectus est, ad Anastatium Imp. legatos militar cum co de Acacii nomine è Diptychis abolendo, & Ecclefià Alemandrina ad Ecclefiam & hdem Catholicam reducenda agerent. Verùm furdo canebant fabulam. Ecclefiz quidem Alexandrinz Apocrifiarii oblato Festo, caterisque legatis, libello (qui extat Concil. Tom.1v.p.1283.) fidem fuam aperucrunt, seque ad concordiam cum Ecclesia Romanà redintegrandos paratos esse declararunt. Acacii autem caulam Imperator constanter defendit , quin & telle Theodoro Lectore, * iple Festus Imperatori polliciausest, se Ro* Collect I. mano Episcopo persualurum, ut Zenonis Hea p sco ubi notico (ubscriberet. Et Anastasium quidem, ut id faceret , nequaquam induxit ; Romam enim reverfus, mortuum deprehendit jut Laurentium tamen ab altera Cleri factione Pontificem electum in partes fuas traheret, operam dedit. Certè ex libri Pontificalis autore, cui hac in parte fuccinit Platina, conflat, mul tos Romanz Ecclefiz Presbyteros , Glericofque se ab Anastasii Papz communione subtraxiffe, quòd cum Photino Diacono Theffalonicenfi,qui a partibus Acacii stetir, communicaffet , & Acacii nomen Diptychis Romanis re-ftituere occultè molitus effet. Addunt Ana-ftafium nutu divino percufum effet fubdit etiam Platina, fuife qui diccrent, eum dum necessitati naturz obtemperaret , in latrinam inteftina effidiffe. Utut fit , obiit Anastasius die viii. Septembris anno 408: Extant Epifiola 11. ad Anaftafinn Ang. una , altera ad Cledovaum Francerum regem , qui recentem ejus converfionem gratulatur, Concil. Tom.1v.pag.1278. & Fragmenta quædam apud Baluz. Nov. Collect. Concil. pag. 1457. Scripfit etiam , fi que Plati-

næ ficles, libros de Trinitate, de Libero Arbitrio, de Regulis fidei , adversus barefin Pelagianam,

Sermones quamplurimos : que interierunt.

MALCHUS, Patria Philadelphienfis, pro- Verum unde ista hauserit Platina, non con-SEC. V A

> EUSTATHIUS, gente Syrus, domo Epiphanienfis, claruit fub Anaftafio Imp. circa ann. 496, Scripfit Chronicorum Compendium. ab Ænea ufque ad Anaftafium Augustum libris 1x. & alia quadam. Descripsit etiam,inquit Nicephorus , (in Chronico , uti credi par eft) A mide expugnationem, que anno 503, contigit, De co agunt Nicephorus Hift, Ecclef. 1.14-c.57. & Suidas in voce Empan@.

BASILIUS, gente Cilix, dignitate Pres-497 byter Ecclefiz Antiochenz circa ann. 497. prz- Phot Cody fidente fedi Romanz Anaftafio ; demum, ut vi- 42.107 detur, Irenopolis in Cilicià Episcopus. Eundem enim fuisse cum illo, cujus meminit Suidas ",nullus dubito,adeò aptè conveniunt om- " In voca nia, nomen, rempus, patria. Obiit post annum Bar. 518. Scripqe Historia Ecclefiaftica libros tres quorum primus ab anno 450, exorfus in Simplicii morte anno 483. defiit 3 fecundus initium inde fumeus Historiz filum ad annum 518. & Anastasii mortem perduxit: tertius Justini Imp. res gestas complexus est. Scripsit etiam contra Joannem Scychopolitanum, quem in Manichan herefeos fulpicionem adducere conatus est, hires xva. dialogi forma maxima ex parte compositos ad Leontium quendam, quo hortante Opus aggressus est. Excerpta eius brevicula exhibet Photius Cod. 107. ex quibus patet Bafilium in prægrandi ifthoc Opere caulam Nestorianæ hæreseos ex professo egisse. Notat tamen Photius eum sibi Nestorium minime vindicasse; sed Diodorum potius ac Theodorum,tanguam dogmatis fui autores, patim laudatie. Scriptit denique Batilius Ire-nopolitanus comra Archelaum Colonez Presbyterum, tefte Suida loc. cit. qui eum via Oglica est the arrest of heaving Barriele Karmerias booles fuiffe dicit. Alia quadam Opera ejus hzrefi referta memorat Photius Dod. 95.

fidum tabellio , claruit circa ann. 496. fi modo ztatem ejus rectè colligit Cl. Votius *. * De Hirt. Scripfit Hifferiarum libres 111, ab electione Lat. 1. c. 44 Leonis Imp. anno 457, ufque ad exitum Zenonis anno 491. În his libris fe non modò Chriftianum , fed & Orthodoxum fuiffe oftendit. Synodum enim Chalcedonensem laudibus ornavit, ejulque obtrectatores meritò perftrintit. De flylo ejus fic Photius †. Từ ở được sử † Cod 188 Tạn melwerus hóng lợng ngữ Tan n 30 mannang Alfres directadous of utrector and programatics. Kai a sundana airel ele vò reagioners que disrages enalgeboguterm. Stylum habet hifteria nen fatis accommodatum. Nam & Pottarum phrafibus fine delettu, ac juveniliser abusieur , & compositio ejus durior & absona , Dithyramborum ritu , qua alias sterum in diffelueum aique inconcinnum dilabitur. Extant Historia illius Excerpta apud

Photium Cod. 79. & exinde cum notis Philip-

pi Labbai inter Excerpta de Legationibus Pa-

rif. 1684. fol.

CANDIDUS, Patria Ifaurus, ex ca

parte, our Trachea dicebatur Provincia pra-

RUSTL

RUSTICUS ELPIDIUS, five Hela \$ #C. V. 16 pidius, vir nabilis, dignitate Ex-Quaftor , & Ex-illustris , Theodorici Gothorum regis Me-498. dicus, clatuit circa an. 498. Scripfit Epistam. mnea XXIV. in cocidem V. ac N. Teffamenti Hiforeat , ac Cermen Hexametrum de Beneficiis Jefu Chrifti 1 que extant cum notis in Colle-étione Fabriciani p. 754- in Appendice Bignea-ni p. 706. & in Bibliotheca Patr. Tom.1x: pag.

462, Scriplit etiam Carmen in confolationema

doloris fus ; cujus ipse mentionem facit. Verùm

id interiit. fULIANUS POMERIUS, gente 498. Maurus, in Galliam profectus in civitate Are-Genna 1 de latenfi scholam Rhetoricam aperuit, ac demum Stript. c. 93. Presbyter ordinatus eft. Claruit cirea an. 498. Indor de Eum fanctitate vitæ & scriptis quotidie editis Script.c.12 eminuisse fidem facit Gennadius, quo tempore Catalogum fuum ifte claufit. Scripfit librer 8.

de Asinà: quorum argumenta figillatim enumerant Gennadius & Itidorus , & in libro secundo de corporeitate anima disputasse notant. Quantum verò ex Argumentis hilce eonjectari licet (Opus enim nune non supereft) ifti libri, ex Nemetii libris 8. de Animâ ferê excerpti funt. Scripfit etiam tractatum de contemptu inundi ac rerum transiturarum ad principium, & alium de vitiis & virtutibus, libelium adhuc de Virginibus instituen-dis, que interierunt. Unicum ejus superest Opus d' Vità Contemplativa, fibe de futura via es contemplatione, vel de actuals converfatione in tres libros divifum; quod Prospero sulgò erperam inferipeum, inter Opera ililus haberi folet: ac fub illius nomine feorfim prodiit anno 1487, & Colon, 1526. 80. Prologum Operis istius secundum primus edidit Dacherius Spi-

cileg Tom. x111 SYM MACHUS, natione Sardus, For-498tunati filius, ab a. 498. die x111. Septembris, Episcopus Romanus, in Basilica Conitantinia.

ab altera parte in Bafilica S. Maria confecrato; \$ & C. v. a unde divifus Clerus divifus & Senatus. Res As CCCC. ab utraque parte ad Theodoricum regem Ravennæ agentem delata. Sententiam is tulit, ut quiprimo ordinatus fuiffet , vel cui pars maxima adhareret, ille fedem Apostolicam teneret. Re igitur ex decreto regio definita, Epifcopatus penès Symmachum manfit. Anno 499. Synodum habuit ; in quâ de tollendo ambitu in Comitiis Pontificiis Canones edidit: Anno 502. coaéta Roma Synodo, Palmari diétă; înter alia communi Epilcoporus confeniu Anaftafirm Imperator. Acaciane cause constanter patrorinantem, anathemati subjecit: Gravi, ut par erat; ira percitus Imperator libellum evulgavit, quo Pontificem ob latam in fe fententiam acriter profeidit; cuique edita Apologia haud minore fetocia respondit Symmachus. Eadem in Synodo agitata est controversia de fede Romana illum inter ac Laurentium; qua baulo ante recruduerat a & ad Theodoricum regem iterum delata, ab eo Petro Altinati Episcopo delegata erat ; ifte verò Laurentio phùs aquo favens , Symmachum Ecclefia posses fionibus experat : ac capfa demum à Theodorico rege Synodi arbitrio commiffa. In ifta igitur Synodo Symmachus pleno jure reftitutus est: Petrus verò Altinas, & Clerici Romani Laurentii sequaces, dignitate sua mnti. Obire die vt. Aprilis anno 514. Extant ab eo feriptæ Eriftola XII. Concil; Tom. 1v. p. 1291.

ANDREAS, Cafarea Cappadocum Epi scopus , vixisse videttir circa exitum faculi iftius, ac claruifle anno 500. Incerta enim prorfus illius atas ; nec ulla ejus apud Veteres mentio, Id tantum certum ; cum post Basilium ac Cyrillum Alexandrinum, & ante Aretham Cafarienfem fcripfiffe, Scripfit ad Mas tarium quendam Commenturios in Apotalypfin. quos Latine vertit Tucodorus Peltanus. Extant Cr. Lat. ad finem Chryfoftomi Commentariorum in S. Joannem in editione Morellias na ordinatus , Laurentio Diacono codem die na Tom- viii

Scriptores Gentiles, Fidem Christi boc Seculo damnantes.

OLYMPIODORUS, Thebis Ægyp-tiacis oriundus, Poeta, & Historicus, & ad Hunnorum regem legatus, claruit circa annum 435. Scripfit Hifterians Librer XXII. ad Theodofum Minerem Imp. quihus res geftas Romani Imperil, in Occidente prafertim ab anno 407. ad an. \$25. complexus eft: ac Operi fuo Sylva nomen dedit : cum non tam Hiftoriam absolutam, quam simplicem rerum Commentarium, haberi vellet. De eo enim fic Pho-*Cod 3 D. tius *. Σαφές ωβι του Φορίου, amole δε και δακενοplion, sai set shi memerafilar samelaryafi & gudandegian, we und ation is onyqually wanted &c. Dictio di clara; remifia tamen as digolata,

& in pretritant develu ca verborum affluentiamen Oracio itaque indigna ,us Historia administretur: cuim ipfe fortage conferm non Historiam , &C. In hic i littoria non modò fuperfittionum Gentilium ritus commendavit, fed & in Christianos clâm invectus est, przeipuć in Olympium Otticiorum Magistrum (quem ob pictatem verè Christianam miris effert laudibus Augustinus*) * Estăt-iid eumque ut averniger falsò non minus quam invidiosè traducit. Extant amplitima Excerpta apud Photium Cod. LXXX.

ZOSIMUS, Comes, & Ex-advocatus Fifci, claruit circa an. 425 quippe qui Historize fuz libro v. Olympiodorum citat. Scripsir Hifte.

S.EC V. ab Hifteriarum librer vi Augusto exorsus ad Diocletiani temporaurico libro strictim persequitur, deinceps verò rerum Historiam in quinque reliquis latius perrractat ulq; ad Romam iterum ab Alarico captam . 80 Attalum ab co Imperii fascibus ornatum ac mox spoliatum anno 410. Eunapii Historiam oracipue in compendium redigens. In his lioris quoties de rebus Christianorum agir, re ligionem corum acriter perstringit i coq; nomine in omnes pené Principes Christianos, przcipue in Conftantinum M. & Theodofium niorem, firenue debacchatur. Non fum nefcius Joannem Leunclavium, virum quidem etuditiflimum, prolixam Apologiam in Zolimi gratiam edidife; quà enm ab injuriis, fictifq; in Christianos cala nniis, à livoris & malitiæ labe, quâ flagrabat maximè, omni, quo potuit ingenii accumine vindicat. Verum dum hominem Gentilem , & Christiani nomusis hostem infenfiffmum , purgat latererh lavat , & Athiopem dealbare conatur; & ut malevoli, ac, fi

unbuam alius, virulenți Scriptoris caufam age-

ter, non modò in Eufebium, Chryfostomum,

Deporturing. The deficient Phetium alfolg 18.6 °c at Paparography. The deficient Phetium alfolg 18.6 °c at According to the A

quin & in nonaullos:ce bampland & inversional candam, manifesh prodif. Gerennia adreso candam, manifesh prodif. Gerennia adreso candam, manifesh prodif. Gerennia adreso candam, prodifesh prodifesh prodifesh produced to the candam adreso dedit opera dish untribus lika. De prodifesh produced prodifesh produced
Finis Saculi Quintin

New. 1680 80.

Z , SÆCULUM

SÆCULUM EUTYCHIANUM. CONSPECTUS SÆCULI

SÆC.VI. ab

Kuo BLISSIMAM in Orthodoxos Synodi Chalcedonenis propugnaores perfectionem movet Anafalus imperator, een omnine mox k Symmacho Papa Anashemati fubiçelus, Butychiani eitea medium fuperientificeali etic, communi Aerophianus nomine ladenos noti, in diversia jim parles xi fencentias abeunt Hine uata Severianusum, Theodifusum xii Lubitanum, Hopphianum, Arithicianum, Alphynedicturum, Companiele.

rum, Agnostarii vocabula, partim ab auctoribus, partim ab ipiis dogmatibus defumpta. Omnes quidem in plerifqà fe invicem diffidebant, qui ramen in generali Eurychis dogmate, tuendo propagandoque una voce inter fe confenferunt, unde Szeulum hoe Eury-CHIANUM appellavimus. Revivifeunt etiam Ariani;qui fub Imperio Gothorum in Italia, Hispania, Africa, dominantur. Unde rupta Ecclefiz pax & miterè labefactata fides Christiana. Demum an. DXXII, Hildericus Hunnerlei filius Vandalorum Rex , cui Thrasimundus Carholicorum hostis immortalis, etiam in mortis confinio positus, regnum tradiderar, Epifeopos Afros ab exilio revocatos fedibus fuis restituir. Circa ann. DXX. pax inter Orientales & fedem Romanam circa caufam Acacii, mediante Juftino Aug. redinteg ata oft; Acacii expuncto, Papa nomine diptychis reddito. An. D X X V. Jeannes Pontifex à Theodetico Gothorum Rege Conflantinopolim miffus eft, ut Arianis in Oriente Ecclefias impetraret, honorifice quidem à Iuftino exceptus, verum re infecta domum rediit, mox à Theodorico in vineula conjectus. Circa an. Dx Lvi. acetrime de tribus capitulus dimicari coeptum est, viz. De damnatione Theodort Mopfuesteni, Scriptorum Theodoriti adv. Cyrillum, & Epiflola Iba ad Marim Perfam. Excogitata hac fubdola Theodori Ca fariæ Cappadocum Epifcopi fraude, qui ur Origenistarum errores in Palestina rune remporis repullulantes, ab inflanti damnationis fententia liberaret, novam hane de tribus Concilii Chalcedoneniis capitulis litem fedulo movebat. Summa totius tei hæc erar. Accufarant Theodorus ejulque ourgel Theodorum Mopfueftenum, quòd Dogmaribus fuis Harefi Nesterianæ viam aperuistet ; Ibam verò Episcopum Edessenum , quod in Epiftola quadamad Marim Perfam, in Synodo Chalcedonenfi rejecta & approbara Theodori cum laude meminifict; denique Theodoritum, quod (cripta quadam Cyrilli Alexandrini adversus Neftorium acerrime oppuguaffer; non obstante quod ipse Theodoritus fidem juam Leoni Pontifici Romano probaffer, & post folennem fui purgationem, post anathema Nestorio publice dictum, à Concilio Chalcedonensi tum ad Sedem fram, tum in communionem receptus effer: hee tria nihilominus damnanda effe contendebant, nec alia lege Acephalos ad Synodi Chalcedonensis approbationem, Ecs clefix que communionem effe reducendos, facile pravidentes hae non fine aliquali Synodi Chalcedoneniis damnatione, damnari posse. His dolis captus Imperator, primò ipie damnat tria Capitula una cum Origeniffis, dein Concilium generale quintum Conftantinopoli habitum an. p. 111. firenuè renitente cum fuis Occidentalibus Vigilio Papa. tune Constantinopoli agente, ipse licet prius damnaverat, miræ levitatis, & inconstantis ingenii homo. Tandem versis velis Concilii sententiam approbat, seriptà ad Eutychium Constantinopolitanum hae de re epistolà, quam Gr. Lar. primus extulit P. de Marca ; prolixiori verò conflituto ad Imperatorem miffo, à Baluzio nuper è renebris erure. Circa an. pxx. velut alii pxxix. ordinem fuum fub certis legibus & regulis inflituit S. Benedictus, Monachorum in Occidente Patriarcha; è cujus inftituto, ceu ex equo Trojano. relique Ordinum religioforum turme prodierunt. An. DLXXX. Boiarii , prædieante Ruperto Wormatize Epifcopo, ad Christi fidem converti funt. Sub exitum Szculi Chrisftiana Religio in Britannia feliciter promovetur, Columba inter Pictos, mox Augustino Monacho inter Anglo-Saxones ad id operam navante.

SCRIPTORES

数学高等现代的最后的基础的基础的基础的基础的基础的基础的基础的基础的基础的基础的基础的基础的 222*

SCRIPTORES.

SÆC-VL ab da D SOL.

ţ01.

ASCHASIUS, Ecclefiz Romanæ Diaconus, claruit incunte hoc faculo, an 501. Flagrante Ro-

mano schismate an. 498. Laurentii adversus Symmachum partes ftrenuè tutabatur; ejuique caufam ad obitum ufque pertinaciter propugnavit. Obiit an.512. Hâc occasione lepidam plané fabulam de Paschasii animă Purgatorii slammis

exultă refert nobis Gregorius, leu quisquis Dia-L 4. 6. 40. logorum author, Extat Paschasii Epistola ad Engippinos, S. Sevetini Vitz przfixa, apud Surium Jan.viii. & Baronium ad an. 496. Habentur ctiam Labri 2. de Spirus Sancto comera Maerdanium, Colon. 1539. 8° . Helmflad. 1613. & in Bibliotheca Patr. Tom viii. p.806.Hos Pafchafii elle pernegat, & Faulto Rhegienti tribuendos contendit Calimirus Oudin. Sanè tationes ejus non prorsus contemnendæ videntur, quæ apud ipfum videri postant, Supplement, p. 107. Cum tamen tettissimi bi & tuentemi tibri (ut Loc. cir. Gregorii * verbis utar) Gregorii Palchalio Diacono eas diferte tribuentis tellimonio nitantur, (& certe Dialogorum maximam håe in caufa antoritatem effe ipfe agnofeit Oudinus) ut de Sigeberto Gemblacenfi† nihil jam di-† €sp. 17. cam, Paschasio nostro hand temere funt abiu-

dicandi. Nec obstant Codicum quorundam

MSS. tituli, qui Librariorum incurià appositi incautos Lectores hand rarò fallunt: præfert im cum Faultum seriptisse librum de Spiritu San-cio tradiderit Gennadius*. Et ipse Trithemius, * Cap. 25. quem pro le testem laudat Oudinus , hos ipsos libros, quorum meminit Gregorius , Paschasio nostto inculenter ascribit; quamvis aliud agens, prima hujus Operis verba unico isti, quem hic de rescriptit l'austus, libro incautus affinzerit.

ANONYMUS Barbaro-Latinus, Chronicorum Excerptor à Josepho Scaligero in Conrimuatione Chronici Eufebiani editus ex Claudii Puteani Senatoris Parifienfis Bibliotheca, claruit incunte hoc faculo circa an 501 fi modò veta fint ouz de eo habet Ufferius à me jamjam profetenda. Sin Chronicon e jus folummodo respiciamus, ad initium porius faculi refe-rendus effet : illud enim, quantum mihi editio-nem amfelodamen (em consultati apparet, ul-tra Arcadii imperium non pertexit. De eo au-tem se Utlerius in Biblioth. Theolog. M S. "Chronici istius à Scaligero editi archetypum "majufculis literis (quod argumentum ett ve-" tuftatis non infimz , ut notat Scaliger) erat "conscriptum, Ejulmodi enim literis exarata "exemplaria ante mille annos exlitimantut " scripta Quo argumento moti,& eo pracipue, " quod Romanorum Imper. Author pertexens "Catalogum ultra Anastasium Zenonis succes* forem (qui ab anno 491. ad 518. imperium ad- S.E.C.VL & "ministravit) non ptogrediatur , icriptotem An D.

"hunc in fine quinti leculi repoluimus. Alioqui " tamfordi in co occurrent Solorcilmi, tanta in eco & Graci & Latini fermonis imperitia, ut * onlerioribus temporibus vixiffe videri pof
« (et. Sunt autem Excerpta hac ex Juliani Afri
« cani Pentabiblo, ex priore parte Eufebii Ca
» nonum Chronicorum omnimoda hiftoria, & "alionimprime note Chronolog, veterum [cri-"ptis collecta, & in Latinum fetmonein con-« verfa. Sed idiota ille, qui collectorem & inter-"pretem egit; uterat homo barbarus, fellenila "mi & Lathitatis imperitifimus, que intellia "gere desperavit, omilit; que intelligere se pu-« tavit , ineptiffmë reddidit. Gommenta etiam » fua in feripta aliena paffim inferfit ; quem-« admodum notavit Joß Sealiger, qui rectè tas - aumonum notavit Joh Scaliger, qui reccèt eta men monet. Excerpta idia utilifima elle, & "bona frugis refertifima, multaque contine-"re, qua ne alibi quidem legimus; puta-"re, qua ne alibi quidem legimus; puta-"re, qua retra inter polteros Noe amplius, "quam in priotis libri Eufebiani Gracis, enar-"ratam; nomina septem sacerdotum Apol"lis Karnii, & Augustalium Æg. pti; ac Con-"fulum Romanorum paria haud pauca. Hze Utlerius, Extat illud Chronicon in extrema calce Chroniei Eufebiani in utraque Scaligeri

CÆSARIUS, gente Gallus, in Pro-vincia Cabilonensi honestis parentibus anno 469 natus; juvenis adhnofeverioris difciplis næ studio abreptus e paterna domo ad Monafterium Lirinense clamparentlbusse subduxit, & Porchario Abbati ob præclaram idolem charus factus Cellarli munere aliquamdiu defunctus eft. Poftea ob labefactatam valetudinem Monasterio excedere coactus. Arelaten se contulit : ubi ab Eonio Episcopo douto exceptus . maximam cum eo familiaritatem iniit. Convalescentem enim Eonius Comobio Monschorum in infula Arelates fuburbana fito prafecit, ac post triennium moriens successorem sibi defiguavit. Anno igitur 503. Cafarius communi totius Cleri suffragio ad Episcopatum Arelatenfem evectus eft. Non me latet quidem vulgatos Gennadiani Catalogi * anno 395, scripti «Cap.145 codices de Cafario quali sedem Arelatensem tunc gubernante , & quamplurimorum librorum à Forlice Papa comprobatorum autore, loqui. Verum ratio temporum prorfus repugnat : nec Indiculus Gennadianus, utpote peffimas in fine interpolationes passus; tanta est autoritatis, ut hae in te fidem impetret. Anne 506-Concilio Agathenfi interfuit; & paulò post apud Alaricum Vifigothorum regem prodi.io-

nis falsò accufatus, Burdegalam relegatus efte

SAC.V. ab mox tamen , iunocentia comperta maximo

An. CCCC. cu n honore revocatus. Anno 508- ejuldem criminis apud Theodoricum Gothorum regem, qui interempto Alarico fummi rerum in Gallia Narbouenti tune potiebatur, infimulatus, Ravennam evocatus eft,ut aut crimen dilucrer, aut poenas daret. Innocentiam igitur fuam facilé testarm dedit Cafarius & cum ingenti regis omniumque Gothorum, veneratione dimif-ius,Romans, ynamachum Papam vifurus,perrexit. Anno 124. Concilio Arclatenfi IV. prgfuit. Anno circiter 120, ortà de doctrinà ems fuspicione Synodum Episcoporum Valentia haberi curavit cui ob infirmitatom corporis cum interelle non pornit, mill's legatis Cypriano Tholonensi Episcopo , aliistuc , hominem fine præveniente Dei grattà falutem con-fequi non posse validissime demonstravit. Obiit anno 141 die vi. Cal. Septembris, anno ataris 77. ac in Basilica S. Maria , quam vivus aditi-Carat, sepultus eff.

OPERA, QUÉ EXTANT.

Omilia varii aroumenti xuvi, ex quibus H nonnullas Cæfario suppositas esse no ddif fitetur Labbeus, in quadragefimă fecundă Gregorius M. & Ifidorus Hifpalenfis citantur, vigornis Al. & moorus rupaienns creatur y vi-erfimă primă Sermonis S. Augustini y vicefima nona Admonitionis S. Ephram de Oratione titulum prafert. 19^a, ex doctrină Macarii de-fimpta dicituri cortaffe aliz fint, qua aut Cafarium nostrum autorem non habent, aut aliunde interpolata funt

Exherintio ad custodiendam charitmeem.

Epifola ad quofdam adolefecutes vitam monaficam ageater.

Trattatus de decem Virginibus Re ula fantimentalium in gratiam fororis fur S. Czfariz conferiptz ouz cum observationibus Fr. Minardi à Steph. Morquoto edita eft,

Pillav. 1621. Regala Monachorum que Tetradio sive Terridio, S. Cafarii nepoti, inferipta extat , in Bi-blioth. Parr. De ca plura in Tetradio dicturi furnus.

Teffamenum, quod apud Baronium ad ann. 508. & Le Cointe ad an. 542 mm. 42, habetur. Scriplit (afarius etiam librura de Gratia & tibero arbitrio adversios Faufluso , qui interiit. Mérionem illius facit Catalogus Gennadianus: uod verò addit , illum à Cafario ad I œlicem Papam missim fulsse;& à Fœlice comprobatum; id temporum ratio non patitur. Howeles Cafarei numero xt. editz funt 4

Gilberto Cognato Bafil, 1558. 40. & in Otthodoxogt. p. 1861. Hossilias xxv. antebac ineditas ex Bibliothe-

ex Regix Codice MS eruit notifone illustratas evulgavit Steph. Baluzius Parif. 1669. 84. Omnla verò illius Opufcula prodierunt in

Bibliotheca Patr. Tom.viii.p.819. 860. & Tom. XXVII. D. 324.

I. AURENTIUS, Melliflum ab eloquentil dictus, Novarientis apad Infubres Epifcopus, claruite videtur circa annum 507. Scripfit , ut

usque ad finem (zculi, librus, qui interiit. Ex- 6.146. tant de poenirentia & electrosyma Homiles II. in Bibliotheca Patr. Tom, 1x. p. 465, & Homilia de Muliere Cananca apud Mabillon, Analech Tom. 11. p. 18.

ANIANUS,, Vir speciabilis sub Athalarico Gothorum rege, claruit circa ann. 507a Scripfife hone jubente Athalarico Codicis Theodofiani Breviarium refert Sigebertus Gemblacenfis *. Verum Anianum hujus Codicis neque Breviatorem , neque vel Interpretem fuille, fed recognitorem tantummodo & fubferiptorem ex ipfius jubjeriptune, que hodie ex-tat liquidò conflat. Vide Cl. Gothofredi Annotat. ad Cod. Theodof. cap. 5. Eidem à Sigeberto ahifque,tribuitur Latina verfio quandecim Homiliarum Chryfoffosai , quam tamen Aniani Diaconi Celedensis esse fuse probare nititue Garnerius, uti fuo in loco monuimus. De qua quidem controversia sententiam suam serant Eruditi.

FULGENTIUS, gente Afer, domo Leptinus, illustri familia ortus, avum habuit Gordianum Senatorem Carthaginenfem , patrem Ferrani Claudium, Matrem Marrianam, circa ann. 468. Dis. in Th. natus. În atate tenella patre orbatus, cura ma- tă falça. terna utriulque lingua: Profesioribus tam Gracis quant Latinis literis erudiendus committi-In utrifque mirum profecit Fulgentius, adeò ut puer adhuc totum Homerum memoriter teneret, & Grace purifime fimul ac facillis me loqueretur. Ob przelaram igitur indolem atque animi dotes , vixdum ephebis egreffus Procurator Urbis patrix constitutus est. Verum ille vitæ fæcularis moleftiarum pertæfus, Monaflicum institutum meditatus est , ac Faustum Episcopum, qui obfidei Catholica professonem à lede fuz relegatus Monafterium fibi conftruxerat, ade:ms, voto fe obfirinxit. Anno 490, recrudescente & in Fausti caput deromante perfecutione Ariana , Fulgenrius vicinum Mon24 flerium petiit ; ubii agnitis flatim virtutibus eximiis Fœlici Abbati collega five co-abbas datus eft. Mox crebris Maurorum incursionibus divexatus, in Siccense territorium proficiscitur; ubi à Fœlice quodam Presbytero Ariano arreptus gravisima tormenta subiit, fustibus czfiis.flagellis laniatus. Ad Monaflerium igitus reversus n.onachornm Ægyptiorum invisendorum defiderio tangitur;ac confeenfa apud Catthaginem navi vi..m iniir. Veram in itinere syracufam delatus ab Enlatio Epifeopo anima proposito dimotus est, & apud eum consedit. Hyerne Syracula peracta, anno proximo, Christi verò soo. circiter, Romam profectus eff;ac flatim ad Monafferium priftinum redire certus, per Sardiniam Africam navigavir ; ac Menastetii sui sedes movens in Provincia Byzacena loco meliore fundavit. Mox tamen regiminis fibi committi pertæfits . Monafterio fi clam excellit, aliudque prope littus Vennefenfe fitum petens, aliorum imperio fe subjects à Fœlice verò co-abbate & Faulto Episcopo,

intentato.

SEC VI ab intentato ; ni rediret ; anathematis fulmine, ad As D. priftinum munus invitus confestim revocatur; & ad Presbyteratus gradum evehitur. Anno

507. à Plebe Catholica ad Vintorum Episcopatum capeffendum quzfitus;dignitatem fugă fufeepta devir autrinopinato ramen paulò post re-pertus Ruspes Episcopus ordinatus est. Id in an-num 504- conjicit Baronius. Post exiguam in Episcopatu peractam moram, justa Trasunundi regis Vandalorum Catthaginem abducitur ; & in Sardiniam relegatur; abi in urbe Caralitana inter 60: exilii fui comites Episcopos vitam monafticam ac verè fanctamegit;tanti ab omnibus ob doctrinam habitus at Epiftolarum communi nomine (cribe ndarum munus ipfi foli demandaretur. Eodem, ut videtur, anno & Trafimundo rege è sardinià Carthaginem accitus est, ut de side Catholica disputationem inflirmeret ; ubi futiles Arian rum objectiones ftremie diffipavit, & orthodoxam veritatem feriptis ad regent tribus libris, alioqide Sp. 5. egregie confirmavit. Sardiniam igitur itetum ablegatus, priftina vitæ Monafficæ infti-tuta recoluit, monafferio extra civitatem fundato, & collectis fratribus plufquam quadraginta. Anno circiter 523. defuncto Trafimundo , ab Hilderico rege ab exilio revocatus eff; & ingenti cum honore Carthagine exceptus; ad fed m fnam Ruspensem remissus est; cui ad mortemulque prafuit. Multis interea temporis Episcoporum Afrorum Synodis interfuit , Byzacenz, Vincenfi, Supheranz, altifque;ac in lis ob virtutis prærogativam primas ferè femper tenult. Obiit anno 533. ipfis Calendis Ja-nuarii, ztatis fuz 650. Ante quadriennium mortem ejus ponit Baronius, quem in Epifcobatús initiis defignandis divertam inliffe viam antea notavimus. Vir crat & eximià doctrinà & infigni pictate interztatis fuz Epifcopos fa-

cile princeps., Doorrinam ejus fic laudat Ifido-De Script. Tas +. In confessione fidei clarus, in Scripeneu diwinis coproce erudirus, in loquendo dulcu, in dowendo ac defferendo fubrilis.

OPERA, QUÆ EXTANT.

D Monimum Libri tres , 1. De Duplici A Pradeftinmione, alterá bonorum ad gloriain, altera materum ad pannm. 2. De sucreficis oblatione, Spirith: S. miffione , & fu; ererogatione S. Pauli. 3. De expessione illimi ditte, Et Verbu n. bras avud Deum.

Adversus Arinnos liber , ad decem co-rum , mirà barbarie & obscuritate desorfues objectiones, totidem responsiones con-

Ad Trufimundum Regem Libri 111: 2000 507. fcripti. 1. De myfterio Medimoris Chrifts duss naturas in una perfonn retinentis. 2. De immenfimre devinimiti Filis Dei. 3. De Sacramento dominien puffienis.

Sermones until argumenti x. Ad Donasum liber de Fide Orthodoxn, & di-

berfis erroribut Hareticorum, in exilto, ut videtur, (criptus. Ad Perrum Diacomm de Fide Liber; qui

Augustino exiam male inferiptus inter Opera

eins haberi folet Epiftoln ad diverfor varii argumenti xit. quarum ultima Epifcoporum Africanorum omnium in Sardinia exulum nomine a Fulgentio

De Trininare ad Falicem Notarium liber.

Sermo de sllo Michea dicto, Indienbo sibs , O komo, quid fit bonno Contra Enflidiofi Arinni fermonan ad Villo-

rem liber: cui præmittitur Fastidiosi Sermo, & Victoris Epithola ad Fulgentium refutationem

Fastidiosi cuixè petens. De veriente pradestinationis & gratia Dei librs 111. post annum 523, scripti , quorum tertium integrum, primus cum Ferrandi Diaconi Operibus Chiffictius edidit Deviene 1649.

De Remissione peccaterum ad Eurhymium li-

bri II. in exilio icripti. De Incarratione & gratin D. N. J.C. ad Pe-tram Diacomm liber, nomine, Episcoporum Africanorum exulum scriptus. Opuscula omnia 1 libro de Trinitate ad Fælicem inclusivé enumerata, una cum quinque posterioribus Epistolis primus in lucem edidit Jac. Sirmond. Parif. 1612. De Proflestinatione & gratia liber, qui Augu-flino etiam inscriptus, inter Opera ejus haberi folet.Nonuulli cum non minus Fulgentio quant Augustino indignum consent: Theophilus Raynaudus è contra prolixà Differtatione Fulgentio vindicat:

Hessilia neva 1xxx. una cum Prafatione Fulgentii, quarum nonnulla inter Homilias S. Augustini reperiuntur. Primus eas edid: t Theophilus Raynaudus Lu-dani 1633. Spurias effe cenfent nuperi Fulgentii Operum Editores Parilienles,adeoque in Appendicem rejecerunt.

De Incernatione Christi, & de vilium ac noxiorum nuimalium procrentione; Liber ad Scari-Inm. 1; à Gulielmo Camerario Scoro inter alia Veteriim Patrum monumenta primum editus,

Pro fide Catholica ndvershi Pintum Arinnum. liber, à Chiffictio primum editus Deviene 1649. Verum Fulgenrii non effe fatis arguit craffa, que inibi deprehenditur , Grace lingue ignorantia. Iftiulmodi eqidem librum (criplit Ful-

fuppofitus eft. entius; cui, ut videtur, dependito iparius ifte Sermo de Circumcisione Domini.

Sermo de Paraficacione Virginis Maria , qui Fulgenzii zvo recentior videtur. Uterque è Bibliotheca Varicana descriptus in editione nupera Parificafi primum prodiit.

OPERA DEPERDITA.

DE Gratia Del & Libero Arbitrio adver-

De verente pradifinntionie & gratia contra Fabianum libri xix. Ex his decerpta I ragmenta vII. exhibet Theodulphus Aurelianenfis in Collectaneis fuis de processione Sp. S. ad Ludovicum Imp. & ex eo Raynaudus in calce editionis fuz. Alia aliquot corundem Fragmenta ex vetufto Codice dedit Jac. Sirmondus inter Opera Alcimi Aviti , Parif. 1643. Fragmenta denique ex illiem xxxxx ex perverulto Codice descripta

Sæculum Eutychianum.

SECY1 ab deferipta edidit inter alia quedam Vercum
An D.
Opurfoula Fr. Chiffletins, Divisor 1656.
De Proesifism Spiritin S. Isber, fore Commoniserum ad Abragilam prebiperum. Fragmenta
illius bina videre et apud Hinemarm libro 3,
adv. Objecta Gracorum ad Odonem BelloTAC.

274

Reficios ad Objetiones Arianorum à Trassnancio rege propositas, five, ut stidorus vocat, liber Altercationis cano Trassando, De Tennio er Orassane ad Probam Viroinem.

De fejaulo & Oratione ad Probam Virginem. Libri II. Epificia ad Carthoginenjes egregia, atque alia

plures.

Homilia plurima.

Homilia plurima.

Pro fide Catholicà advershe Pineam Epifeopum Ariannia liber, Carthigine anno 507. [cri-

pun deramus liber, Carthagine anno 507. leripeus. Fulgentio denique nostro tribuit Sig-ber-

Fulgentio denique nostro tribuit Sigrbertus * Mybbologianus libros 111. (qui Placiadis Fulgentii Grannatici funt, ac sub illius nomine lepiùs prodictunt) librum de abstrusti (erme

esthon, argine ailes inspirats quass cui talia in † In Man. delicis fiunt, apud Sigebertum & Mirzum † vinicia alan-deat.

Prodictrumt D. Fulgenrii Opera, Anguna. 105; Nariberga 1150. Gelmie 326. deimie à Joanne Ulimnerie cum Joannis Molani prolegomenis edita, Ausverps/174. Prodictrant au-

Joanu Ulimiteria cum Joannis Molani prolegomenia cidir, Auterrept, Prodicarna attea B. 181. 1616. 8: ab Henrico Jufto edita ibid. 187. dein al Jacobo Simondo Pergi (161. 4 Theophilo Raynaudo una cum Operibus S. Leonis, 8.c. Lugdari 1631. 1631. 1639. deiniq emeddara, apacia, 8. ad 1855. Codico recognita 7, Per ff. 1684. 4". Habentur etiam in Biblioth, Patr. Tom. 82. p. 1689.

TULIANUS, Halicarnassi urbis Cariz Throd-Left Episcopus, sectă Butychianus, claruit an. 510, Infligante Analtatio Imp. Schifmaticis Monachis le adjuncit, qui Macedonium Conftanti-Liberat-Brenopolis Epifcopum convictis & clamoribus in-Vist. C.17, cuffebant. Jullino rerum potito, & fe ix F sure-L mt de ledra inempe qui Synodum Chalcedouenfern S. Ct Acts approbaruat) profitente, anno 419, fede fuă 478. pullus una cum Severo Antiocheno Epifcopo Alexand-iam aufugit subi mota inter cos quaflion: de corporis Christi corruptibilitate, adversus gregalem fuum Severum actiter difputa. vit,& editis in earn libris refutavit; noveque Aphthartedocutarum five Phantaftaftarum fectz initium dedit. Scripfit inter alia Commentarium in Job. Præfationis partem, & plura hine inde fragmenta exhibet Catenz Gracz in Johum Autor, Lowlin 1637. Alius à nostro torsin non

Careu, Greec in Joannem cap.xvii.

Cafalore
Cafa

est,quem sib Julii nomine semel citat Autor

Calliodorus. Latino etiam fermone donavit

nis & in feptem Cannonicas Fpitholas, & S. Epuphmit Cyprii in Cantica forfan & aliaplura. Verian vertionas ifiz interierunt. Estat autem Feffis, quam Califodri judi adornavit, Cedesu moyalesi, feu Syntagmatti Epitholarum Synodalium ad Leonem Iupp pro definifene Concilli Chaledononfis Concil. Tom. Ivp. 891. Emendatiorem edidit Baluzius in Novă fud. Concilium Collectione Parif. 1683, Ed.

Didymi Commentarios in Proverbia Solomo. SÆC.VI/a

ANICIU S MANLIUS TORQUA-TUS SEVERINUS BOETHUS, fee Boetus, genre Rossanus, illuliriffinal totius Rosmi Emilia orus, patrembhasit Antieus Rosmi Emilia orus, patrembhasit Antieus nis Iteris inflituendus Arbenas militus ell ; ubi per colodecim amono degeno omeiam artium, ouralum dicipiliarum non modo elementa fed per colodecim agili tria pentale sinibiliti adolmonitari per la pentale sinibiliti adolmonitari per la pentale sinibiliti adolpris de la pentale del pentale del pentale del periti honoribis Risim cumaltans ell'Autricius factus, se in Senstum coopertus. Anno 487tus del pentale del pentale del pentale del pentale resultati del pentale del pentale del pentale del resultati del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del pentale del pentale del pentale del pentale del pentale del pentale pentale del
Patti cius affignent. Uxorem habuit dui Helpis nomen, qua & ipfa literis, inprimis Poefi excelluitle dicitur. Helpide defuncta, Rufticanam, Q. Aurelii Symmachi (qui Confulatum obiit anno 485.) filiam, uxorem duxit ; ex qua duos filios fuscepit , Patricium & Hypatium , utrumque Confularem dignitatem adeptos. Anno 500. Theodoricum Regem Romam ingressum Panegyrica oratione Scnatus nomine excepit. Mox à Theodorico fecretioribus confiliis admotus eft, & Magiftet Palatii atque Officiorum conflitutus. Au 510. (quo inprimis claruit) Confulatum iterum folus gessit. Anno 522. Conful tertium factus efticum tamen filiorum ejus alteri istum annum adjudicent nonnulli. Anno 523. cum Theodorici in pejora indies ruentis tyrannidem acrirer corripere non vereretur, regis inimicitias expertus est, &c mox à Trigilla, Congiasto & Cypriano, mortalium nequiffinis , proditionis tentata , & conspirationis cum Justino Imp.in Gothorum per-

niciem initæ accufatur : & quidem Boethium

clam literas ad Græcos milife, atque urbem & Senatum ex impiis Theodorici manibus eri-

pere , & Græcorum defensioni subdere cona-

tum, aperté tradit antiquus admodum Prolo-

gui lierie Saxonicis (criptus, libris de Conlotatione Philolopher permillis, a quem ex vetermun Codice filoliothece Anteoloma pade (molitosaeris eterte C. Mabilionus Hinz Ed., Conlopher C. Mabilionus Hinz Concondicis etelbas (philopher de la concondicis etelbas (philopher de la controlomatis etelbas (philopher de la conlomatis etelbas (philopher de la controlomatis etelbas (philopher de la conlomatis etelbas (philopher de la conportationa etelbas (philopher de la conlomatis etelbas (philopher de la conlomatis etelbas (philopher de la conlomatis ete

dium, Præter Philosophica enim aliquot Opol-

.

cula,

(ECVI-10 cula, libros de Confolatione Philofophia . & Trinitare, huic otio debemus. Anno (equenti, vel, ut alii, aliquanto ferius, crefcentibus una cum tyrannide Theodorici fulpicionibus, immisso carnifice in carcere decollatus est. Nugatur plane infra viri prudentis gravitatem, purpuraque fitz dignitatem Card. * Batonius, Adaptes. uum ex Boethii vita crudite, ut ait, à Julio

Marciano conferipta, tanquam rem fummoperè admirandam ferio refert, Bohetium, postquam Regius spicular or lethale vulnus intulifet, utraque manu divulfum caput fuftinuille, interrogatumque à quonant se percussium existimarer, ab Impiis respondisse, atque ita cum in vicinum templum venitler,& dexis genubus ante Altare Sacra percepitlet, post paululum expiraffe. Qui enim peritia literarum, inquit Cardinalis, Dionylio magno illo Areopagitæ Athenienfi, jure fuit abique invidia comparandus, & illud à Deo accepit, ut & genere more is, infuper & infignis operatione miraculi cidem fuerit exequandus. id operante Dei famma potentia, qui est dives in ennibus qui invocant eum Verum due Air De. De eximia Boethii doctrina fententiam terat Varia el-s Caffiodorus. Tu multà , inquit *, doilrinà faginaens. le paliatoram cheris mifraiffi togame, ut 1633. cum notis Renati Vallini ibidem 1656, Gracorum dogmata doctrinam fecerus effe Romanam : deducens ad Romaleos (enasores , quecoud

Cecrapida mundo fecerane fingulare, Travflutonibus onim eass Pychagoras maficus, Protomans astronomus , leguneur fints : Nicomeckas arithenericus, ere. - Et quascanque disciplinas vel arees forunda Gracia per fingulos viros edidis, to une auctore, parres fermone Roma fufcepie. Quee santà verboram incalentià reddidifit tlatos, tantà lingua profrierate conspicuos; ne potasfient & olli opus ruum praferre , fi utrumque didicifent. Ex recentioribus duos folummodo fub jungam, Julium Scaligerum, & Cl. Vollium. Boets Severiai incenture . inquit Scaliger *, eraditio are.

telapter fapienesa, facile provocat omnes autores ; five sili Graci fint, froe Lateni. Sacult barbarie eine pratio folum deterior inventer: at gan librat Indere in pecfi, depina fane funt. Nihil iller cultia, nibil gravius : negne denfitas fintentiarum venerem, neuse acumen abstulis candorem. Enaidem.

centes pauces cum illo comparari posti. HxcScaliger. Sic autem Voffius †. Beethias, vir Latine & Grace doctiffiums in omni disciplinarum genere excellent : quoque Roma à Varronts temporibus non habuerss underunque dottrorems. Omninà nthil in speli venalisas babast, velslind avum, vel erram and proxime anticeffit.

mes

OPERA.

N Perphyrium à Villerine translatum Diale-In Perphyrium à se Latine versum Libre

In Categorias Aristotelis libri 1v. In libram. Ariflocolie de Interpretatione , minorum Commentariorum libri II. Majoram Commentariorana lebra vi.

Analyticorum Ariflotelis, Boethio interprete, libri 14.

Introductio ad Catholicos Syllozifinos. De Syl-SEC VI. logifico categorico tibri 11. De Syllogifico I yco- As. D. therico libri 11. De Devilio ce liber. De Definition ue liber. Topicorum Ariffectelis, Boethio interprese, libri viti. Elenelorum Sopiiftscornongoodem interprese, libro 11. In Topica Ciceronis dibri vt.

De Deferencus Topicis tibri 1v. De Confolatione Philofoghi : libri v. folura pariter, ac firicia oratione compositi. De libris hifce hac habet vetuftiffmus ille Prologus, cujus fupra ex Mabillonio mentionem fecimus: Postquam à Rege rem Majestaris convictus est, jusfus off restrudi in Carcerem; su que repositue hos libres per Satyram edidie ; imitatue videlicet; Mareianum Felicem Capellam, qui primus libros de Nuprius Philologia & Mercuriseadem focia poemacie conscripscrat. Sed ifte longe nobiliore materia & facandia pracellis quippe nec Tallio impar fit , noc Virgilio in metro soferior floraits Prodierunt feorfim, cum annotationibus Badii Afcenfii Lugdum 1502: 40. additis etiam Thomz Aquinatis commentariis ibid. 1514-4°.cum Commentariis Joannis Murmellii Bafil. 1526. 8». cum Commentariis Josanis Bernarcii Autverp. 1607. 80. cum notis Bertii Lacduni Bat.

Advissius Energhen & Nestorian de dachue naturis & and Perford Christs liber, ad Joanness Esclefia Romana Diaconami

Quod Trinitas fit anas Dens , & non tres Diis ad Symnachum focerum. De anitate of une liber. Prodiit feorfim Le-

turn. 1633. 84. Verum Pater, Filins , & Spiritus S. de Divi-

nitate substantialiter praducentar, liber ad Joanнет Дъвсопин An omne qued oft, bonum fa.

De Arubmenca libri 11. De Musica libri v.

De Gromerria libri 11.

Do Defesplina scholarran liber , Boethii nomine, quòd prz fe fett, maxime indignus. A Dionylio Rixelio Carthuliano, qui anno 1471. obiit, scriptum effe prodit Labb.rus,

Fidei Confessio, sea brevit Institutio Religionus Christiana que à Ronato Vallino cum libris de Confolatione Philosophia primum calita est Lugdu-11 Bat. 1656

Prodierunt Opera Boethii, Venet. 1491. Bafil. 1546. cum variorum Commentariis ibidens

EUGYPPIUS, an Norico oriundus, incer+ tum: certé ibi aliquantisper en mmoratus, Lucullanentis in Italia prope Nespolim Abbas ; claruit anno 511 Scriptit ad Pafehafiam Diacetion Visam S. Severins , Novicorum Apoftoli. Edidit eam Surius ad diem viii. Januarii, fed mutilam. Marcus aurem Velferus, finceriorem nactus Codicem, integram, scholiisque suis il-Inftratam, evulgavit i in cujus proinde Operibus habetur, p. 629. Epistolam Eugyppii ad Paschasium primus extulit Henr. Canisus Antiq. Lect. Tom. v1.p. 453, inde in fecundam Surii editionem rranslata Vite's Severini hodie przfigitur. Scripfit etjam Eugyppius, tefte IfiSAC VI. 2h doro Hispalensi *, Regulam Monathis in Mona-An D. ferie S. Severiai degestibut, quam iildem mo-*De Scipt: riens testamenti vice reliquit, nune deperdicy. tam. Eugyppium nostrum cum alteto cognomine Abbate, de quo nos infra, Trithemius, aliique, temeré confundant; ut resté dudum observavit Nobiliff. Velferns.

MAGNUS FÆLIX ENNODIUS, 511. Patria Italus, ftirpe Gallus, domo Ligut, illuftri ac Proconfulari familià ortus, natus est eirca an. 473. Decimum fextum enim ætatis anm tune , cum Theodoricus Italiam ingreffus * In dict de eft, egitle iple * reftaturi adeò ut spissum erro-

rebus fiis- rem erravetit Labbaus, qui Epileopatum Ticinensem cum auno 490 obtinuisse scribit. Sub Theodorici adventum amitz, quz ipium aluerat, folatio orbatus, jacturam,ducta in uxorem nobilifimă ae pradivite virgine , refarcivit. În facram militiam à S-Epiphanio Ticinensi Episcopo afcriptus,& ad Diaconatús munus provecuis, comes ei vitæ ac itinerum individuus deinceps hæfit. Incrept a tamen ab incunte ætate Poetices ac Orato in ftudia nequaquam deferuit : tantà verò diligentià excoluit , ut maximum exinde fibi nomen compararet,& in utraque arte primas tenere jure videretur. Mortuo Epiphunio inter Ecclefiz Romanz Diaconos coopratus videtur. Anno certe 503, oblato in Synodo Romana libello Apologetico, Symmachi Pape & Synodi Palmatis anno fupetiore habita caufam contra utriusque obtrectatores egregiè defendit, tanto à Partibus Synodi favore exceptus, ut Libellus ejus in Acta Synodica locum obtinere communi deereto juberetur. Anno 511. vel paulo post Episcopus Ticinensis ordinatus eft. Anno 514. vel sequente, at que iterum anno 517, ab Hormifdå Papa fidei Orhodoxæ defendendæ gratiå ad Anallafium Imp, legatus eft. Utraque legatio fubdolă & velană Anaftafii pervicuciă incafsim eecidit: in ntraque tamen spectata Ennodit virtus enituit. Cum nullis crim five minis five pollicitationibus ad Imperatoris nutum flecti poterat ; catiofo navigio impoficus, exulis ad inflar, fummo cum ludibrio non tam dimiflus, quam ablegatus in Italiam eft. Domum teverius, paucis annis superfuit, vità defunctus anno 521, die xvi. Cal. Augusti.

OPER A

Fiftelarum ad diverfes libri 1x. E Panegyriem Theodorico Regi Offrogothorum didiu.

Libellan Acologetican pro Synodo Palmari , qui haberur eriam in Concil. Tom.iv. p.1340. Utta B. Epiphanii Episcopi Ticinensis. Vita B. Antonis Monachi Lirinensis. Encharifticon de vita fra ad Elpidium.

Parenelis Didalealica ad Ambrolinio et Bea-Praceptum de Cellulanis Episcoporum Petitorina, que abjaintus eff Gerontins. Benedictio Ceres Pafchalis 1. Benedittio Cerei Pafehalu Ite

Ditti ones Sacre VI.

Controverfie x. 4a D Dictiones Esheca V. Poemata, fen Carminum liber 1. Epigrammata, fen Carminum liber 11. Prodierunt Ennodii Opera, ex recensione Andrea Schotti , Termeri 1610, 8". cum notis Jacobi Sirmondi Parif. 1611.8". in Bibliotheca Patr. Tom. 1x. pag. 312. Pené omnia ejufdem Opera Bafileenfes olim inter Orthodoxogra-

Dictiones Scholaftica vita

pha ediderunt anno 1569. SEVERUS, Pifidiā oriundus, domo Sonepolitanus, primim quidem Canfidica nava- Engilio vit operam: quă relictă cum facrum Baptilmum 11-14-14fuscopiflet, vicam Monasticam inter Gazam & Colle Maiumam in Palzitina egit : fed cum bætefi Eurychianæ nimiùm faveret, monaftetio expulfus, Conftantinopoli Monachorum fuz fectz Apocrifiarium egit! nbi Anaftafii Imp.gratiam captavit. Ab anno 513, menfe Novembri in locum Flaviani Antiochia Antiftitis fede fui pulfi fubrogatus eft. Sedem Patriarchalem adeptus, Concilio Chalcedonenii anathema statim incuffit; & in impletatis partem miffis ubique literis Synodicis alios Episcopos qua minis qua precibus, pertrasit. Colmas verò Epiphania, & Severianus Arethufz, Epif. opi non modò ab ejus communione fele ableiderunt, fed & libellum depositionis ad ipsimmiserunt. Anno sroà Justino Aug. scdc Antiochen à dejectus. Alenandriam se recepit; ubi secta corrupticolarum contra Aphthattodocitas se ducem præbuit. Hinc Conftantinopolim petiit ; ubi Anthimo Partiatche fefte Entyhiane affecte petnasit, ut throno soo renunciaret. Tandem Juque anathemate percellitur, gravifimis fuppliciis in eos flatutis, qui illorum dogmata pradicarent.

Scripfit Epifiolas pene infinitas , Synodicas , Enthronificas, Familiares. Harum aliquot memoria superest, viz. Epistola ad Sorberienm, ad sives Antischenes, ad Theodofium Alexandrinum, ad Inftinianum & Theodoram Augg. Iftarum meminit Eurgrius. Que sequuntur, in Conciliiis eitantur, fragmentis exinde adductis : nempe Epiftola ad Eleufium, ad Sergium Grammaticum, ad Occumenium, prima, & Libellus adversus Joannem Episcopum Cafatem Palæstinæ, Concil. Tom.vi. pag. 315. Epistola ad Oceumenium Comitem fecunda, ad Paulum haretieum, 2d Anthimum, & 2d Theodolium, Concil. Tom.v1.pag. 834. 385. Ex Epiftola ad Joanneni Tribunum fragmentum exhibet Catena in Cantica Veteris Testamenti à Carasta ver-

Honilias etiam & Trallatus edidit of olurimos. Sermonis profphonetici in Daphne in Martyrio S. Euphemia habiti fragmentum habes Concil. Tom. vs. pag. 316. libri contra Grammaticum fragmenta apud Catenam in Cantiea Vet. Teft. ab Ant. Caraffa Latine verfam p. 257.

Commentaries denique in S. Scripeuram forifit plurimos. Commentarii ejus in Joannem, Lucam , & Job , in Catenis Grecis quivis ferè

5.6. VI.a.b foré pagina citantor. In Catenik Caraffe fupraas D. dictà adducuntur fragmenta ex Commentariis illius in Canttoum Mofis p. 245 in Canticum Anna p. 249 in Canticum Abacuc p. 298. in orartorem Edate p. 268. in orarionem Zachariz Luc. 11. p. 291. In Careni, in Pialmos à Dan-Barbaro, versi citatur, femel tambum, vir-

514-

Luc. 11. p. 291. În Carena în Pialmos à Dan-Barbaro versi citatur femel tantum , viz., us plahnuns s. p. 534. cum bis confer, quæ in Severiano Gabalenti (upra admonuimus-MARCUS AURELIUS CASSIODORUS, (quodque nonnulli futragante , ut videtur, verirate addunt) SENATOR dictus, gente Italus , Patria Lucanius five Bruttius, ftirpe Romanus , illustri ac Senatoria familia oriundus, natus est post annum 463. Post decuria fœlicirer lirerarum fradia, ac maximam tibi nominis famam eloquentia, prudentia, & funni morum gravitate comparatam, fub initia Theodorici regis imperii Siciliz præfeétus est; & rebelles ac jugi impatientes Siculorum animos non minus confiliis quam armis præclare ufus compefeuit. Virtute igitur ejus perspectà à Theodorico, circa an. 490. secretioribus contitiis adhibitus, conferibendis epiftolis prapofitas, in regiminis administrandi focietatem quali cooptatus, & immenlis hoporibus cumulatus eft. Primum enim Comes rerum privatarum, deinde facrarum Largitionum factus mox utriulque Sicilia, Bruttiorum & Lucaniz Corrector constitutus: Palatinz etiam Qualtura munere perfunctus, Magister Officiorum renunciatur; dein Przfectura Prztorii donatus. Patriciatus etiam dignitatem ante annuni 500. adeptus est; demum anno 514. ad Confulatús honorem quem folus eo anno geffit, evectos. Tantis ac tam præclaris officiis apud Theodoricum defunctus ; in illius, quandiu vixit, aula primas tenuit; post istius mortem ab Athalaricorege & matre Amalafuntha fupremis regni contiliis non tam admotus quamprzfectus, ab iis insuper anno 534. Præfectura Prætorii iterum honestatus. Anno 537. 4 Vitige rege exauthoratus, virz faculari tenunciavit; & otium meditatus, Monasterium Vivariense sive Castellense dictum prope civitatem Scyllitanam in extrema Calabria parte poluit & incoluit. Hic loci degens, pietati colendæ fe dedit, mechanicis artificiis & rebus Philofophis animum oblectavit, Veterum libros unque conquifitos congessit, alios ipse compofuit. Circa annum 556. libros de Divinis Lectionibus scripsit, certè post habitum Concilium Quintum, quod parum approbavit. Post eos librum de Orthographia edidit; in cujus proœ-

agere teflatur. Anno 562 Pafchalem computum conferipfit: cui operi quot annis fuperfuerit, non ilquet. Nefcio enim qua authoritate dacti fur, qui mortem ejus in annum 575, rejiciunt. S.C.R.I.P.T.A.G.E.N.U.I.N.A.

mio se nonagesimum tertium atatis annum

V Ariarma Epifolarum libri XII.quorum decem priores epifolas Theodorici & Athalarici tegum nomine, duo posteriores proptio Espasologiis, et in Donanno.

conferiptas complectantur. Prodierunt feorfim 5 & C.VI.ab Angalia. Vindel. 1573. & cum notis Broffei & For-An. D.

BETLI Andrei 1502. &

-megne-rinael.1533.& cum notis Broffei & Fornetti Lugdani,159.8°. Hifteria Ecclefisfica Triparina ex tribus Gracis auctoribus, vocaneno, vocrace,&Theo-

dorito, ab Epiphanio Scholaftico Latinè versis, à Cassindoro collecta & in compendium redacta, libri x11. Prodierunt scorsim Bassil. 1518, 1568. Francosur. 1588. Chronicon ad Theodoricum regen ab Ada-

mo ulque ad annum 519 : quod tunuma incurià Contextum effe , ac puram putam effe rerum Farraginem jure notat Voltus * Prodit reco * De Hiftfim cum commenzariis Joannis Culpiniani, Bafit. 1532. Hendelberg, 1588. Lund. Ban. 1672.5.

Conspuens Pafehalis, sen de Paschate, Indictione,

Conquant I afchain, fon de Pafchase, Indellione, Eputil & Cadoreniendi I Traltaun, De rebusgeflu Gesburus libre x11. quorum ipfe meminit in Prafatione Variarum, quofque Jornandes in Epitomen redegit. Extat Jornandis Epitome. Fufus Califodori Opus in-

teriit.

Exposicio sen Commentarius in Pfalmos Devidis,
ex Augustino serè desumptus. Prodiit seorsim

Bail. 1491. Parif. 1519.
Influence and Devenue Lediones libri 11.
Prodierunt feoriim Parif. 1575. Anverp.
1566.8.

De Orthographia liber, ex veteribus Grammaticis x11. confarcinatus Prodiit feoriim Hanev. 1605. Anneep. 179, 8°. The forem Definition and Grammatica Phase

De septem Disciplinis, viz Grammatica, Rhetorica, &c. liber. De Anima liber. Prodiit seorsim Paris.

De Orazione, & oito Parsibus Orazionis liber

SPURIA.

E Xpositio in Cantica Canticorum. in qua cita.
tur Gregorius Papa. Prodiit seorsim Friburgi 1518.
De Schematibus & Tropis , necnon quibus-

De Schematibul & Tropi , necnon quibul.
dam locis Rhetoricis S. Scripturz , quz pafiti im in Commentariis Caffodori in Pfalmos reperiuntur, liber; qui Bedæ potius afcribi debet.

De Amicisia verà liber nous, qui ab omnibus Caffiodoro jam abjudicatus, Petro Blefenfi vero authori vindicatur; inter cujus etiam Opera excufus ell Parif. 1519.

SS. Paphonii , Spiridanii , & alierum , Vi-16 , quz in Aloyfii Lippomanni Collectione habentur , Castiodoro nostro à nomullis attribuntur.

DEPERDITA.

A D Reges & Reginat Panegyrici nennufi, quorum ipse meminit in Przsatione Va-

Expejitio Epiftola ad Romanos ; de qua vide plura in Pelagio. Traitatus Grammatici aliquos de Schemanhu.

Etymologiis, & in Donasum.
Aa Liber

514-

Liber siculorum de S.Scriptura collettus , Me-S EC. VL rialis dictus. Breves Explanationes in Alia, & Epifiolas Apofiolorum, ac Apocalypin. Omnizifta Opera à

primo exclusive ipse à le scripta memotat pra-

fatione libri de Orthographia

Prodierunt Caffiodori Opera, cum notis Gul. Fornerii Parif. 1388. atque iterum ibid. 1600.2. vol.8'. cum notis Petri Broffei Geneva 1601. 4'. 1609.8 . & 1650.4 . denique omnia Caffiodori Opera collegit, recensus, emendavit, notis ac differtationibus illustravit, & in duos Tomos digefta edidit Joannes Garretus, Monachus Be-nediftinus Rethomasi 1679, fol. Habentur etiam (dempris Hitloria Tripartita,& Commentariis in Pfalmos & Cantica) Biblioth. Patr. I om.xx. p.1094.

HORMISDAS, Patria Campanus, civi-

tare Frufinas , Jufti filius , Ecclefiz Romanz Diaconus; & ab anno 514. die x111. Aprilis Episcopus Pontifica:um adeptus, de refarcienda Ecclesiam Occidentalem inter & Orientalem concordia confilium flatim init; variifque Epistolis apud Anastasium Imp. & Orientales Episcopos rempro virili agit; ipse vicisim ab Anastatio & Orientalibus variis artibus in tus. Utrobique tamen res eventn caruit. Utrique pristinam five constantiam five contum ciam immotam confervarunt. Analtafius & Orientales nulla mutatione facta, nulla cautione adhibita communionem iniri volucrunt. Hormifdas è contra Concilii Chalcedouenfis decreta,& Leonis Papæ ad FL. CP. Epistolam, Jesperatoris edičto , ac Ep feoporum fibleri-ptione comprobari ; Acacii etiam, Euphemii, Macedonii, aliorumque iftoru n caufir addicto-rum nomina Diptychis expungi voluit. Tam dutas & iniquas leges agrè talerunt Orientales. Pacis tamen concilianda vana spe lactatus Hormildas anno 515. arque iterum anno 517. Ennodium Ticinensem Episcopum una cum aliis quibuldam ad Anaftafium Imp.legavit. Verum o ram lust. Rejecte pacis conditiones, legati fumma cum contumetia dimifii. Anastasio de-

mum rebus humanis exempto, & Justino, qui Orthodoxam fidem fovebat, ad imperium eve-, legationem ad Orientales tertiam adornavir Hormifdas Anno igi.ur 519 millo Germano Epifcopo Capuano Synodi Chalcedonenfis confirmationem ab Imperatore Catholico hand zgre impetravit at Acacii verò aliorumque nomina Diptychis eximerentur haud ita facilè obtinnit. Obtinuit tamen Id paci dedit Impe-. raror; ut diuturnum schisma tandem aliquane confopiretur. Obiit Hormifdas die xxx. Aprilis anno 523. Extant Epulola 1xxx. & Decreta quædam Concil. Tom. 1v. Ex his 1°. ad Remigium Rhemenfem , qua vices sius ei in Gallia pera-gendas delegat, manisesto spucia est ; quippe in qua Hormisdas baptizarum nuper à Remigio Clodovzum regem (quem Ludovicum vocat) granularur. Baptizatus autem est Clodovzus anno 496-atque obiit anno 509. faltem 512. antequam Hormildas Pontificatum nancifcere-

tur. 22", ad Archimandritas & Presbyteros Syriz fecunda & 80°, ad Epiphanium Epifcopum

CP. habentur etiam Gr. Gr. Lat. Concil. Tom. v.p. 144. Inter Decreta locum habet celeberrim illud Gelasii de Libris Canonicis & Apochryphis Decretum, quod in quibuídam Codi-cibus MSS. Hormiídæ inferibitur, & fub illius nomine è Codice antiquo Jurenfi emendatum à Fr. Chiffletio editum elt ad calcem Vigilit Tapfenfis, Diviene 1664.

ÆGIDIUS, gente Gallus, Abbas Monasterii cujusdam in Gallia Narbonensi , claruit anno 514-quo libellum pro privilegiis Ecclefia Are-latenfis Symmacho Papa obtulit. Extat Libellus ifte una cum Symmachi ad Cafarium Arelatenfem responso Concil. Tom-1v.p.1310. Sed for an tanti non funt, ut in hoc Opere locum habere mercantur.

514

516,

517-

ORENTIUS, gente Hifpanus, domo Tarraconenfis, Epifcopus Eliberitanus, claruit anno 516.quo synodo Tarraconensi adiuit,& subscripfit. Scripfit Commenicarium fidelium metro Heroico , ut mulce ar legenrem funti Breviloquio, uti habet Sigebertus * Extat Commonitorium iftud, * Catalog 4 Martino Delrio cum notis editum Ant- 4714 verp. 1600. & cum notis itidem Salmantica 1644. 4'. ac in Bibliotheca Patt. Tom. vitt.

IOANNES, natione Cappadox, ab anno 517. Patriarcha Constantinopolitanus factus. Anno 518. mortuo Anaftafio , & evecto ad imperinm Jultino, à plebe Catholica in Eccle-fia Magna tumultuante, hand invitus tamen, coactus eft, ut Severum Antiochenum anathe-marizaret, Synodi Chalcedonensis Patres commemoratione folenni facta Diptychis infereret, & Euphemii ac Macedonii nomina iifdem restitueret.Mox mense Julio habita Constantinopoli x L. Epifcoporum Synodo, que popu-lus violentis precibus extorferat, legirimis detretis fancivit. Anno 519. fuadente & penè imperante Jultino Aug.ad unionem cum Ecclefia Romana refarciendam fefe accinxit : & conditiones ab Hormifda oblatas amplexus, Conci lii Chalcedonenfis obtrectatores anathemarizavit, Acacii, Euphemii, & Macedonii nomina Diptychis exemit, Leonis Pape, & Hormilda repoluit. Hac de caula Hormildas codem anno gratulatorias ad eum dedit literas , & ad procurandam Alexandring & Antiochena Ecclefiarum pacem hortatus eft. Extant Epofiola 111. ad Hormifdam Lat. Concil. Tom. 1v.p. 1486.1491. 1521. 2liz 11. breviusculz , altera ad Ioan nem Hierofelymitanum , ad Epiphanium Tyri Epifcopum altera , Gr. Lat. Concil. Tom. v. p.185.

THEODORUS, unde oriundus, non 518 fatis liquet. Sunt , que l'aphiagonem fuife arguere videntur, que ramen non tanti funt, no alfenfum impetrent. Erat Magne Ecclefia Confrantinopolirana Lector: claruitque circa annum 518. Quis verò rifum renere poteft, qui hac apud Anbertum Miraum * legit ? Vi. * Anthe xis Theodorus Anagnostes jub annum 1720. Ad. cap 427ditque fersylife Colleitunes Hiftoria Ecclefiaftica,

execr; to

may.

Me D. flertat, oportet, fame fuz ac veritatis fecurus, qui hec scribere potuit. Collegit Theodorus noster ex Socrate , Sozomeno & Theodorito Historiam Tripartitam duobus libris compre-hensam à viccimo Constantini anno usque ad imperium Juliani pertingentem. Extat hac Hiftoria etiam Grace MS in Bibliotheca Venetà D.Matci. Exemplar etiam habuit Leo Allatius ex quo variantes fuas Lectiones Hiftoriarum Socratis, Sozomeni, & Theodorini defumplit Henr. Valefius. Huic Operi poftea Theodorus duos alios Hifferia Ecclefiaffica libres addidit , proprio Marte conscriptos , & tempore, quo defiit Socrates, ad principatum ulque Justini fenioris , viz, ad annum (18. unde & quartum Historiæ ejus Ecclesiasticæ librum citat Damafcenus †. Ex postremis hisce libris † Liby.de ampliffima Collectanea excerpfit Nicephorus Calliflus; que folanobishodie superfunt. Extant Græce und çum cateris Historicis Græcis Ecclesiafticis , à Roberto Stephano edi-

1672. PROCOPIUS, GAZÆUS ab urbe, \$20. quam incoluit, dictus, professione Sophista, hot Cod. claruit circa an. 520. Jultino imperante , &

deinceps. Choricii Gazzi Sophiltz, qui Juffiniano tegnante floruit , & quem affectă iam grate icholg fuz fuccessorem vidit, magifter. De eo fic Photius *. Tire Alyss menλοί τε τρε πασαθαποί Φέρετται , άξειο ζόλο τρε με-μάτιος χρίμα — - η Φρώσις ζι αίτη τές τι άξεςτο άστετται , εί καὶ Εξηγείαις διατοπώσιος έχει το τ'ς κομα-Jones, Hujus libri multi , variaque doltrina. circumferuntur lectu at que imitatique dipui. Dittio ab eo est oprime quidem exculta ; sed comprior aliquanto, quan commentarii rudieremforman decer.

ta Parif. 1544. Gr. Lat. Geneva 1612. cum

verfione & notis Henrici Valefti Parif.

SCRIPTA.

Codane. Ommenturia feu (ut Photii * . qui en valde laudat , verbis ntar) ignyeme genni in Officenchum feue poeins Heptatenchum, ex-Orthodoxorum Patrum scriptis & Commentariis summo judicio excerpta, summa elegantia contexta. Latine folummodo extant, excusa Tiguri 1555. Contado Clusero inter-

> Scholia in libros quarum Regum, & duos Para-Liponenum Extant Gr. Lat. 4 Joanne Meurijo edita Lugd. Bat. 1610.4'.

Varierum in Esaiam Prophetam Commentario-rum Epitome , à Photio * landata, & à Joanne *Cod.107. Curterio Gt.Lat.edita Parif. 1180. Comment in Proverbia citat Turrianus Epift. Pontif. Defenf. 1.4.c.6.17.in Proverbia & Camica Jo. Curte rius, in Præfat, in Efai am, fed forfan ad-

huc MSS,delitefeunt. Epiffela alignot Procopii Sophiftz ad Philip-

pum fratrem, Hieronymum, Macarium, Sozomenum, Pancratium, Castorem, Zachariam, Eliam Episcopuni, &c. valde elegantes ab Aldo in volumine Gracarum Epiftolarum impreffa lacinia,

funt. Utrum Gazgo verò an Cafarienfi Proco- SEC VI ab pio ascribenda fint , haud ita certò dijucari potest : cum utrique Sophistz nomen convenerit. Gazari tamen potius effe non una ratio

perfuadet. Στιχων Όμης εκών ΜεταΦρών σες είς ποικίλας λίyou thine incurrent making, quas memorat & dilaudat Photius Cod. 160. qualque nos interiisse

dolemus. EPIPH ANIUS, Ecclefia Confrantinopolitanæ Ptesbytet , & Joannis Patriatchæ Syncellus, Anno 519, uná cum Licinio Comite, & Hormifdæ Papæ legatis Theffalonicam miffus eft; ut habita Epifcoporum Synodo, de Dorothei Episcopi Thestalonicensis, qui Episcopos Sufiraganeos communionem ipfius fugientes fedibus fuis exturbarat, causa Patriarchæ fui nomine judicium ferret. Anno 520. Joanne defuncto ad thronum Conftan; inopolitanum evectus eft; habităque confestim Episcoporum Synodo pacem Hormifdam inter decefforem fourn intram autoritate fuà ratam fecit: & Concilium Chalcedonense confirmavit. Obiit anno 535 Extant ab co scriptz Epiflela V.ad Hormsfdam Papan Latine Concil. Tom.iv. p.1535 1537-1545-1555-

PETRUS, gente Græcus, faltem Affaticus, dignitate Diaconus; anno 520. Scytharum Monachorum legatis Romam ex Oriente profectis fe adjunxit; & Monachorum caufam maximo animi fludio adjuvit : cui ut majotem autoritatem ex magnorum virorum fuffragiis conciliaret, codem anno, Romz agens, librum de Incarnatione & gratia D. N. Iesu Christi ad Fulgentium carerosque Carbelicos in Sardinià exulantes Epileopos fui ac fociorum nomine conferiplit; quo orthodoxam Scythatum Monachorum fidem in medium protulit, & prolatam argumentis confirmavit Epifcoporumque Africanorum fententiam de Controverfils iftis expifcatus eft. Extat Liber ifte inter Fulgentii Opera, Responsorio Tulgentii libro præligi folitus, & in Orthodoxogr. p.1241. ac Bibliotheca Patt. Tom. 1x. Vide plura in Maxentio.

ANONYMUS Auctor Christianerum libri à Photio memoratus Cod. 36, claruit circa an. 520. Sex enim priores libros Pamphilo cuidam qui fub Juftino Imp. floruit, nuncupavit. Opus istud nil aliud erax quam Ociateuchi Expositio in x11. libros disfiribuca, & ineptiis nu-gacissimis ac dogmatibus absurdis referta. Speciminis gratia, Nec cœlum nec terra orbiculati formă constare, istam verò a lteta parte longiotem extremis partibus cum coeli terminis copulari,illud terra fornicis vice fungi : Aftra ab affiftentibus Angelis moveti: Chriftum è terris ascendentem inter colum & firmamentum confediffe, ibique duntaxat coelorum effe reg-num. Interiit Opus iftud : excerpta tantum quadam breviulcula confervavit Photius loccit. Idem Auctot Cantica Canticorum Com mentario illustravit, cujus ne minima superest

> A2 2 POS.

510.

verò urbis incertum, ab Arianis ejectus, Conflantinopolin profectus eft,& contra Hareticos constanter dimicando Catholicam fidem plurimům confirmavit, claruit anno 520. Extat Epiftola cjus ad Hormifdam Papam Conftantinooli scripta, qua Pontificem consulit de Fausti Regiensis dogmatibus circa gratiam & liberum arbitrium:Habetur unà cum Hormisda: responso Concil.Tom.1v.p.1529 : quamvis non defint ex Janienii affectishaud infiniz fortis viri.qui : piitolam illam Responsoriam Hormista abjudicare non verentur.

JOANNES MAXENTIUS, gente, 510. ut volunt, Scytha, quin & Monachus & Presbyter Antiochenus ; non defunt , qui hunc eundem cum Joanne Antiocheno , de quo Gennadus cap. 93. fuific contendunt. Erar etiam, tefte Sophronio Hierofolymitan apud * Ced. 131. Photium *, Joannes quidem Antiftes Scythopolitanus, qui docte & piè de Synodo Chalce-

donenii icripiit; quale opus noitrum Joannem confecule fatis conftat. An vero nostrum delignaverit Sophronius, certò affirmare non aufim. Nofter tamen Scyth politanus & alibi à Photio †, & hodie vulgo appellatur. Claruit anno 520. Quo anno, faltem iuperiore exorsă inter Monachos quofdam Scythas(è quorum numero erat Maxentius, corumque ut videtur Archimandrita) & Victorem quendam Diaconum controversià de isto loquendi genere, Unus en Trinitate pre nobis crucifixm est, quod pium & Orthodoxum elle cenfebant Monachi, Victor è contra;& propalată în Oriente famă de Fausti Episcopi Gallicani libris Pelagianismum non obscure docentibus : Monachi ex suis quatuor delectos,& in his,fi Baronio fides, Maxentinm, Constantinopolin ad Germanum Capuanum aliosque legatos pon:ificios ibi tunc agentes ab Antiochia mittunt;ut Faufti libros damnari, fententiam verò fuam de uno ex Trinitate crucifixo a legatis confirmari efficerent. Utrumque recusărunt legati pontificii (quin potius Scytharum sententiam aperte damnarunt, Romam igitur pergentes Monachorum legati, ad Hormifdam Papamie conferunt. Verum ille à legatis fuis . & Poffeffore Africano per literas edoctus,legatorum fuorum fententiam ratam fa-cit: datăque ad Possessorem epistolă Monachorum fententiam tanquam hzreticam, & nefandum femen diaboli, damnat corumque legatos urbe expellit. Ilti quo minus fibi deellen: duodecim anathematifmos divulgant Nestorianz harefi oppositos, cui Hormisda sententia laram certé nimis straverat viam. Quinetiam Joannes Maxentius (criptà Apologia Scytha-rum fententiam tuetur, & Hormifd ad Poffefforem epiftolam acriter refutat, autorem illius five Hormifda (de co enim subdubitare videri Erudirivoluit) five alius quis fuerit, harreticum effe, & inimicum catholicz veritatis aperte clamans. Hanc quidem ob caulam Maxentius & Scriptoribus Pontificiis malè tractatur : quem nihilominus adversus Baronii, Binii, aliorumque calumnias fusé & crudité vindicat CL.

Forbefius Instruction, Histor, Theol.1.3.c. 21. De

flylo ejus fic Photius * . "En 5 + xiyor mois n & S.R.C.VI. is plow, ver of a mebrene in acresse imagunitiple. wie rais Mudicas im Leagle @ papareine , &c. Oratio e us clara eft , ac pura verbifque mitur hoflorico flylo accommedatis. Contra berefin pratorea neque languide pugnas meque S. Scriptura abutitus sellinoniu &cc.

OPERA QUÆ EXTANT.

Piftola ad Legatos Pontificis Romans Con-

Catholica de Chrifto profoffio in confoffione fide i Capitula five Anathematifini x11. contraNe-

fterianes. Alia profossio sidei brevier.

Ratio adunationu Verbi Dei ad propriam car-Responsum Apologericum ad Hormisda Esiste-

Libellus contra Acephales." Dialogorum contra Nelforianes libri 11. ad. Theophilum.

Opulcula ista omnia Latinè extant in Bibliotheca Patrum Tom.1x.p.533-Scholia in Dionyfu Arcoparita Opera, de quibus hac habet CL. Ufferius in Biblioth, Theol. M5." Joannes Scythopolitanus feriplit in Dio-" nyfium Areopagitam fcholia, pariter ac Maxi-" mus : Verum in libris Dionyfii ab anno 1562. " inclusive editis simul confusa sunt Joannis & " Maximi Scholia: que non in antiquioribus fo-" lùm, que Cyparifioti tempore ferebantur, edi-"tionibus fuerunt diftincta, fed etiam in utroqu " quo usus est ipse Morellius, Codice:in quorum " altero ad marginé appolita lunt (Joannis Sey-"thopolitani)fine nomineScholia in altero ve-"rò feorfira (post absolutum textum integrum "Dionyfii) Maximi nomine infignitas cholia co "bre viora, quòd ab amplioribus Joannis, cum " quibus ca conjunxit Morellius, separata fue-"rant Porrò vulgata illa Scythopolitani Scho-" lia, eadem illa ipía funt, que Dionyfio Alexan-" drino ab aliis funt attributa: quod ex fenten " tià à Cypariffioto ex Dionysis scholiss citatà "patet; que in Scholiis iftis totidem verbis " reperitur. Istam verò sententiam Scythopo-" litani, non Maximi, effe liquer ex Latina ver-"fione Scholiorum Scythopolitani à Roberto "Episcopo" incolniensi facta, & in Bibliothe-"caCollegi. orporis Christi apud Oxonieules "MS. affervara, in qua reperitur. Haccenus "Ufferius Utrum vero Scholiorum istorum autor faerit Maxentius noster, an Joannes Episcopus Scythopolitanus, cujus fupra mentionem cimus,fi modò is divertus à Maxentio fuerit, an Joannes quidam Scythopolitanus utroque unior, nos nequaquam decernimus: judicent

OPERA DEPERDITA.

A Duerius Ecclesia deservores , strue constra Eurychen , Deoscorum , ejustlemque setta affectas, libri x11. Juliano quodam Archiepi-leopo rogante conferipti, & à Photio laudati Cod 95. Habetur & agmentum fatis amplum ex

SACVI. libro viti desumptum Concil. Tom vi- p. a la D.

523.

D.7.5.9.

Epifiola fui ac Venerii Diaconi nomine ad Fulgensum, caterosque in Sardinia exules Episcopos Africanos feripta, qua fententiam eorum de Prædeftinatione & Gratia exquifivir:ac cui hpifcopi Africani epiftola Synodica (que inter Fulgenrii Opera extat) I-ulgentius verò tribus edi-

tis libris,responderunt. TRIFOLIUS, dignitate Presbyter, cu-520. julnam verò loci, quis nobis divinabir i Claruit anno 520. Quafivetat ab eo Faultus, Sena-tor Romanus & Prarorio Prafectus, fi quid in scriptis Parrum de doctrina Scytharum Monachorum reperiri pollet. Faulto respondit per Epistolam I tifolius ; qua ex quatuor Concilio-rum Generalium decretis contra Joannem Scytham, ejulque Monachos, qui Romam nu-per advenerant, agit. Hanc Epiltolam, in fine quidem mutilam.ex Schedis Sirmondianis etuit Labbeus, & in lucem emifit Concil, Tom, 1v. p. 1590.

tii tilius, anno ext.die vas. Maii Hormifdæ in Sede Romana fucceffit. Anno 525, à Theodorico rege Ravennam aecitus ad Justinum Imp. invitus legatus eft , ut Arianis Ecclefias , quas auferre iis in animo habuit Justinus , precibus fuis confervaret. Conftantinopoli agens Epi-phanio Patriarcha (Euphemio malè habet Ni-cephorus ') in Eccleia Magna ad latus affide-re recufavit; fublimiorem fibi thronum fupra Epiphanii sedem erigi postulans, de quo vide que in observationibus ad fragmentum Dorotheanum fupra notavimus. Re apud Imperatoreminfecta Romam reverfus, à Theodorico Ravennam abductus, & in cultodiam datus eft. Obiit in carcere anno 526, die xv111. Maii. Extant Epifiela 11. Concil. Tom. 1v. p. 1602, fed guas , quicquid fibi fomniat Binius , suppositi-

tias elle fatentur povissimi Conciliorum edi.

I O A N N E S, natione Tufcus, Conftan-

526. EPHR & MIUS, genere Syrus, postquam alias faculares dignitates obiiffet, à Jultino Imp. Comes Orientis tenuntiarus est. Anno 525. Antiochia incendiis & gravisimo terra-motu pene diruta , & Euphrasio Episcopo inter zdium ruinas obruto, cum Ephramius fumma diligentia ac pietate mifera plebis neceffi-tates fublevaret, à civibus Antiochenis Euphrahi foccessor experitus est. Anno igitur sequente Patriarcha Antiochenus ordinatur, ac commiffum fibi munus egregia pietate, & invida adversus hereticos constantia administravit, Anno 546. à Justiniano Imp. rogatus, aliquam-diu ramen reluctatus, tria Capitula damnavit, poftquam ei denunciaium eft , qued excludendus efict, nift faceret fni petsus honoris , quam veritatis difector invenus, inquit, qui infe tunc Constan-*Lib.4-c4- tinopoli aderat, * Facundus Hermiauenfis; nec fubfcriprioni fuz diu fupervixit, codem enim anno obiute videtur.

Scripfit mulea, que fequentur. P Ro Ecclefiaficies dogmanibus, & Synodo Chalcedonenfi libri in. Priores duos fuse deferibit , & ampliffima ex iis excerpta exhibet Photius Codd. 228. 329. De tertio penitus filet. Li-

brorum autem priorum Prinus continebat. 1'. Eviftelam ad Zenebium Scholasticum Emesenum Acephalorum hateli infectum prolixum, de Synodi Chalcedonenfis autoritate, Leonis Papa Epiffola ad Flavianum CP. Trifagit claufula a Fullone addita & in Ecclefiis Otientalibus deinceps usurpata, ac de duabus in Christo naturis. 2'. Ad 7uftimianum Imp. Existolas 111. 3. Epssiolans ad Anthuman Episcopaus CP, 4'. Epistelam ad Domiesanum. 5°. Epifiolam ad Syncleticum Tarfenfem contra Acephalorum dogmata. 6°. Epifolam ad Anthimum Epi/copnin adhuc Trapezuntennm. 7'. Epiftolam ad Brafen Perfam de varin Theologicis dermatibus. 8', Epiftelam ad Monaches quefdam fchifmatices, 9'. Epiftelam ad Callinici deferreres. 10'. Afta yneds ab Ephramioin causà Synchesici Tarfenfis Epifcops habita.11' Epiflolam ad Magnum Epifeogum Beroca de duabus in Christonaturis. 12. Epsitolam ad Euroimm monachum de corruscione & incorrusciore. 13. Panegyricas Orationes vs. in totidem feftos dies in-Ecclefia celebrnies, 1 4º. Oraziones 2. Catechericas ad Neophyses.

Secundus continchat. 1. Apologiam pro Cyrills epifesta ad Succensum, quam calumniia suis obtendere solebant haretici. 2". Responsanem ad Anatolii Scholaftici Quaftiones , de Chrifo in carne etiamana cognito ; quomodo Adam. fi compositum quid cteatus sit, immortalis este potuit; de Joanne Evangelista etiammum (uperftite ; quomodo, fi immortalis Adam est cognitus, quid ntile erat, ignoravit, & quid velit id dictum , Adam failns eft fiem nens & nobis. 3. Librum ad Joannem & Dommin. Cilices Monachos de Concilio Chalcedonenfi, duabus in Christo naturis, & Cyrilli sententia. 4' . Ad Orientis Monaches Theopaschisarum harefi mfectos.

FOELIX, natione Samnita, Castorii filius, Joanne Papa in carcere mortuo, à Theodorico rege Successor ejus nominatus est, ac proinde anno 526 die x11. Julii in fede Pontifi-cali collocatus. Virum fuiffe in Clero Romano probarifimum agnofcunt omnes : id folum ip@ vitio vertitur, quòd & Theodorico electus fit: qua occasione quam lugubres, quam tragicas in Theodoricum exclamationes effundat Baronius, vide fis Annales ejus ad an. 526. Obiit Fœlix die xxv.Septembris anno 530. Extant Epifle-le 111. Concil. Tom 1v. p. 1650. quarum duas priores supposititias esse faretur ipse Labbeus, & post eum Papebrochius; ac tes ipsa cla-

SIMEON, Stylites ab habitaculo, Junior ab ztate, qua vixit , Thanmafferim denique (L Emgr. 14. e. ber ru Dauparu ien) à vitz inftituto , dictus cajgente Syrus , à teneris unguiculis monafti-

51đ.

An. D. enituille ferunt : Puerum certe adhuc , quippe tequam dentes commutaffet, aut pardum à feli dignosceret, in columnam suam prope Antiochiam fitam anno 527. recepit, ac vita focium fibi delegit Eremita quidam fenex fanctiffimus. Ab eo tempore Simeon partim in illà, partim in alterà in montis vicini vertice polità columna vitam degit,orationibus,vigiliis,& fcverifimis dexenus cremitica inflitutis vacans-Acerrimus Eutychianorum & Nestorianorum hoftis, quos angue & cane pejus odit. Mira de co narrant Scriptores', mient Xuest @ ifmufre fuille feribit Evagrius ei optime notus; qui da-monas fugare, morbos fanafle, intimas hominum

Thid & L.s.

cogitationes rimatum effe , futura pradixiffe, ocularis utplurimum, uti præ fe fert, teftis prodit. Eadem post Enagrium miracula enarrat Nicephorus † 18. c. 14. Longé verò plura com-minifeitur, qui Simeonis Vitam fulfilme feripfit, Arcadius Cypri Archiepifcopus in Conci-lio Niczno II *.& a Damafceno † citatus. Obiit MA. Ocat-3. de Simeon anno 505, postquam in columna annos mig. 68. exegiflet. Scripfit Epiftolas plures. Quin-

D: non † Diatrib de Simcouum

riam tamen elle olim fulpicati funt & pluribus robare nituntur Carolus M.& Patres Francoartenfes *. Olim etiam Simeoni vindicavit Hadrianns Papa, ac post eum nuper Leo Allaimag 14 c f tius † Epiftolam Simeonis ad Juftinianum Imp. contra Eutychianos & Nestorianos memorat Script p. 10. Sophronius Hierofolymitanus apud Photium *. Fragmentum ejusdem de Imaginibus dabit Damascemus Orat. 3. de Imag. p. 789. Varios denique illius Tractatus hactenus ineditos in Bibliotheci Vaticani & alibi affervatos memorat Leo Allatius Diatrib-de Simeonum feriptis p. 21, 22, viz. 1'. Treparia in S. Demetrius Marryrem. 2. Orationem free precem ad Filium prorepellendu ob:urbantibus cogitationibus.3°.Orasionem ad Christum recitandam cum infuremot cogitationes fornicationis. 4. Orationem ad S. Dei-Param centra pravas cogimienes; quam recentioris avi effe fortum ipie titulus clamat.

Patres actione 5. Concil. Tom. v11.p. 349.5pu-

PL. JUSTINIANUS, gente Illyricus , Sabbatii & Biglinizz filius , Taurefii , hodic Achriduntis in Dardania natus est anno 482. Avuuculum habuit Juftinum Augustum, 4 quo in Caftel'o Bederiano fumma cura educatus eft,& in filium adoptatus Nondum Imperator Theodoram ortu Cypriam uxorem duxit, fæminam infolentem & Eutychianæ hærefi perdité addictam. Anno 529. à Justino Imp Magifter Militum factus eft ; & in Orientem cur exercitu miffiss, rem contra Perías bene geffit. Anno 521. Confulatum obiit; mox Patricius, deinde Nobiliffimus, ac tandem anno 527. Calendis Aprilibus Augustus, renunciatus, cum avinculo regnare ecepit; quo defuncto Calendis Augusti ciusdem anni imperium deinceps folus tenuit. Anno 528. edičtum promulgavit, quo Neftorianos & Entychianos tanquam Hareticos pœuis civilibus mulciandos dectevit,

S.E.C. VI.ab cam vitam coluit. Puerum adhuc miraculis 541. Origenem ipse edicto damnavit, & habita s.E.c. VI.ab mox fub Menna Synodo Constantinopoli il- As D. lum cum fectatoribus anathemate percutiendum curavir. Anno 545, edita constitutione tria Capitula damnavit : quod & exeunte fequente anno Synodus CP. Itidem fecit. Anno 553. Concilium Occumenicum Contlantinopoli habendum indixit:in quo à Patribus,ut tria Capitula damnarentur postulavit & obtinuir. Anno 563. fatiscentibus cum corpore ani Enzyl. mi viribus, ab Harcticis quibuídam deluíus, c.35edictum condidit, quo Chritti corpus parimodo ante ac post refurrectionem corruptionis & naturalium affectionum expers fuille docuit; utque feutenriz fuz onnes Epifcopi fublictiberent, mandavit. Episcopos Orientales ad Ana-Rasii Antiocheni sententiam provocantes graviffime afflixit; ipfam verò Anaftafiam, & Eutychium Patriarcham CP, constanter reluctantes fedibus fuls exturbavit, & in exilium deportari justit. Hujufmodi deliriis intentus, rebus humanis exemptus est anno 565, die 14-Novembris, dicruni, gloria, & triumphorum fatur. Non deerant oliminee defunt hodie,qui tam ad Julinum Imperatorem citant atque integram Gr. Lat. exhibent Concili Niczni II. in facratifimum principem, non minus doerina pietate, quam potentia & rerum geftarum gloria clarum, tota calumniarum & convitiorum plauftra exonerant. Nemo verò unquam iniquiori cenfura, & inverecundia longè infra fummi principis fortem, in augustissimos Justiniani manes debacchatus est, quam Card-Baronius, omnes in hoc eloquentia nervos intendens, ut ex Imperatore non hominem fed diabolum nobis exhibetet. Ut fidem faciam, Annalalas quadam lectori ob oculos ponam. Fais, in- 551.1081.34 quit , bomo penicus illiceratm ; adeent nec alpha. 121 nomit. bernm aliquando didiciffet. Sacrilegus Impera- 533 memator , qui non levem perfecutionem excimuti, furore percitus mente dimerus corrapius maligno spiritu , agimtus a Satana , quique omnem in Ecclefia diffolitit ordinem sfecisque ex regno calorum er-gaflulum inferorum. Infinitus essemsi omnia percurrerem. Non mihi in animo est, post Guinetum, Giphanium, Trivorium, Rivium nostratem, aliofque, egregii principis vindicias agere. De exinuis Justiniani virtutibus unicum aut alterum Vetetum testimonium proferam. De doctrina ejus & pictate hac Procopius * , in * DeBell Intinianum adhuc aquus, Solitum eum tum Gothli libros de rebus divinis agentes pervoluta. miif tukla re , tum de iifdem colloquia cum Epifcopis & Presbyteris in multam noctem pertrahere : in more ei femper fuiffe multis ante Pafcha dierum hebdomadibus corpus vigiliis & inediis plulquam asceticis macerare, semel in biduo cium caperc, vino, pane altifque cibariis penitus abstinuisse, herbis tantum fale & aceto conditis, atque aqua contentum. De egregio autem illius erga tidem Catholicam fludio audiamus Agathonem Papain ex Epifcoporum exxv. Synodo testimonium fereutem. Es pra omnibus, inquit, amulater vera Aj effetica fidei pia memerea Juftenianus Ang cupufides rettiendo , quentim pro fincerà confessione Des placuit , tantina rempublicam Christianam exaltavit : & usque ab omnibus gentibus con veligiofa memoria venecodem post quinquennium renovato. Anno ratione digna censetur: ensus sidei recititudo per augusti.

SEC. VLab augustifima ejus edille in soco orbe diffufa landa-As D. sur.

OPERA.

PRatter Corpus Jurus Civilis, (viz. Infliencieunm libres IV. Pandectarum feve Digefterum libros L. & Codicu (cui plurima de Religione admixta funt) libros x 11.) quod Triboniano, atque aliis adjutoribus ufus , anno 528. condere incoepit, anno 535. ad exitum perduxit : & Novella post annum 535. editas, quarum plurimæ fori funt Ecclefialtici, leorfun typis excufas Græce per Haloandrum Parif 1553.8 per Schringerum ib. 1518. Gr. Lat. Antverp. 1575. Scripfit Justinianus plurima ad rem Ecclesia-flicam spectantia : ex quibus hodie ex-

Conflicucio conera Anchimum, Severum, Petrum, & Zearam, anno 536 facta; que quidem ex Novellis desimpta.habetur Gr. Lat. Concil. Tom.

V-p.264-Epifola ad Parres Concilii V. Generalis, an-

no 553. scripta: extat Lat. Concil. Tom. V. Trailneus five Edilium adversus Origenem, & errores ejus , ad Mennam Patriarcham CP.

anno 541. milius: extat Concil. Tom. V. p. Epifiola ad Synodam CP. anno 541, 2 Menna habitam adversus Origenem & secatores

ejus: habetur Gr. Lat. Concil. Tom. V. p. Confessio rella sidei, (seve Edillum contra tria

Capitaia) anno.545.scripta:extat Gr. Lat. Concil.Tom.V.p. 684. Epifiela ad Patres Synedi CP.anno \$46.habi-

ta adverius tria Capitula: extat Gr.Lat. Concil. Tom.V.p. 724 In scriptis hisee concinnandis si modo Theo-

logorum fuorum confilio atque industria nius eft Justinianus; nec novum id, nec mirum cuiquam videri debe at nec minus ideircohze proprio Marte scripsife dicendus erit-

AGAPETUS, Magna Ecclefia Conftantinopolitana Diaconus claruit anno 527 quo ad fuffinianum purpura recens ornatum feriput Admenitiones quomodo fe in imperio gerere deberet, vere aureas, & fummo principe dignas, Capitaparametica LXX11.continentes.Extant Gr. Lat. Venet. 1509.8'. Bafil. 1518. 8'.per Marthaum Martiniam Herborna 1605.8'. cum non Stephani Schoningii Franckera 1608. St. Francefure. 1659-4'. Lipfia 1669. 8'. in Orthodoxogr.p. 180. in Auctuario Bibliothecz Patr. Duceano Tom-11.p.362.

PROCOPIUS, gente Palæstinus, domo 527. Procop de Bell Perí l Cafarienfis, professione Rhetor & Sophista, demum Scnator Constantinopolitanus; anno 527. 1411 13-13. Belifario militiz duci facto à Justiniano Imp. comes, notarius, ac confiliarius datus est. Ancas.DeVandal Lucita no 533. Belifarium Vandalos debellaturum in 14 15 Lac. Africam fecutus eft; & ab eo ex itinere Syra-14-De Gothcufas miffus imperatis fœliciter fatisfecit. A Belifario ad res post victoriam componendas

in Africa relictus , propter militum feditionem S.E.C.VI. in anno 536. ad illum in Sicilia agentem rediit; An. D. cumque codem anno contra Gothos arma moventem in Italian comitatus eft;ac claff's & rei annonariz curam sibi eommissamhabuit. Ante annum 542- eum Belifario Constantinopolin reverius, ibi demum reliquum vitz tempus confedisfe videtur. In vivis adhuc erat anno 562. quo Historiam Arcanam nondum clauserat. lura ejus Operibus infunt, quæ animum fidei Christianz minus zquum , & Gentilismo longe faventiorem oftendere videntur : 2deò ut non defint , qui illum superfictione Gentilium imbutum fuille pertinaciter contendunt. Vide inter alios Joannem Eichelium Prafat. in Procopii Auccdota num. 27, ad. 22, ubi pluribus ex iplius l'rocopii scriptis id agit. E contra non pauca fuadent Procopium a cultu Christiano, specie saltem, neutiquam abhorruisse: pracipue qua de Aditiciis Justiniani l. 5. c. 7, de Bello Persico L. s. e. 25. l. 2. c. 12. de Bello Vandalico I. 1. c. 21. alibique habet. Cerré quantum ex ipfius feriptis perspicere li-quet, veri non absimile mihi videtur, Procopium neque prorfus Gentilem fuiffe . prorfus Chriftianum; cum Gentilibus Chriftianam non veram & unicam effe religionem credidifle; cum Christianis Gentilium ritus & fuperfitiones ludibrio habuille : cum utrisoue fummum numen eceli terrzque conditorem agnovisie. Utnt res fit, crat faltem professione & nomine tenus, Christianus; utque Justiniani gratiameò faciliùs captaret, quicquid in pectore clam fovebat, palam Christianum/cultumpræ se tulit: cui proinde inter Scriptores Ecclefiafticos locum fuum hie dedimus. Scriplit deservite repulse n & series, inquit Evagrius * , varios Historiarum libros , qui fe- *Lacta-

quuntur.

De Beko Perfico tibri 11. rerum inter Romanos & Perfas ab anno 407.ad an. 549. geftarum hiftoriam complexi-

De Belle Vandalice libri 11. rerum inter Romanos & Vandalos in Africa ab anno 395. ad an. 545. gettarum hiftoriam exhiben-

De Bello Gothico libri IV.res bellicas ab Imperatoribus CP.contra Gothos in Italià ab anno 487.ad an.554-enarrantes.Hofce una cum libris de Belle l'andalice ex Manuscriptis auctiores, ac Latine a se versos dedit Hugo Grotius

Amfleled 16558". Prodierunt octo ifti libri Lat. Bafil.1831.1866. fol.Gr. 2 Davide Haschelio editi Augusta Vin-

del.1607. fol-'Arindo , five Hifteria Arcana , Juftiniani. Theodora, Auge. Belifaris, & Antonina flaritia describens, anno 549. incorpta, anno 562. ad umbilienm ducta. In ea Procopius summă non tam audacia dicam , quam mentiendi & calumniandi prurigine turpifima & inaudita hactenus (celera Jultiniano Imp. aliifque affin-git:adeò ut nullo aliofine e am (cripfife videatur, quâm ut optimi principis aulam , tanquam Diabolorum Lernam, orbi invifam redderet. Tanta quinetiam in ca ubique featet fortiter conviciandi libido, tanta mendaciorum invere-

A2 4 cundiz,

S.E.C. VI. ab An D.

527.

cundia, à solita Procopii gravitate alienissima, nt supposititium esse opus & Procopio falso inscriptum viri doctissimi opinati sint.In excusis exemplaribus paginæ nonnullæ horrendas Theodorz Aug. impudicirias & libidines narrantes omifiz funt. Integra verò Hifteria in Bibliotheca Vaticana reperitur. Prodiit Gr. Lat. cum prolixis Alemanni notis Lugduni 1624 fol. Colon.1669.fol.cum animadversionibus Eichelii

Heimflad. 1654-4" De Adificiis Infliniani Imp. libri vs. Prodierunt Gr. ab Hæschelio editi una cum octo prioribus Historiarum libru Augusta-Vindel. 1607. fol. Latine cum iiidem Bafil.

1576. Prodierunt auctiora omnia Procopii Opera Gr. Lat. cam vertione , variis lectionibus & emendationibus Maltreti Parsf. 1662fol.

NICETIUS, gente Gallus, primum Monachus, ac de inde Abbas, mexime lancitatis fama inclaruit / adeò is: Theodoricum Mediomatricum regem,& filium ejus Theodebertum vitiorum liberè coarguere non vercretur. Quapropter famma viri veneratione tactus Theodoricus anuo 527, eum Aprunculo Trevirenti Archiepiscopo defuncto successorem dari curavit. Anno 535. Concilio Arvernensi I. anno 549 Aurelianenfi V. & Arvernenfi II.anno 551-Parifienfi II. Nicerius interfuit. inflexe animi rigore in confervanda disciplina Ecclesiastica femper usus , Clotharium regem ob inceftas nuptias fapius excommunicavit. A Clothario eapropter in exilium miffus, demum anno 565. 4 Sigeberto Clotharii filio post patris mortem fedi suz restitutus est. Obiit anno 568. Nonis Decembris, vel ut alii volunt, Calendis Octo-

SCRIPTA.

D E Vieiliu Serverum Dei Trailaini. De Bono Pfalmedia Tradiams. Uterque diu Nicera Dacorum Episcopo tributus est. Eos verò Nicetionostro vindicavit Dacherius atque

edidit Spicileg. Tom 111. Epiflela ad Juftinianum Imp.qua cum in harefim (uti opinabatur) lapfum ab errore revoca-

re constur.

bris.

Epiftola ad Chlofnindam reginam Longobardernis; qua cam hortatur, ut maritum ad fidem Catholicam adducar. Utraque post annum 560. scripta eft, & habetur Concil. Tom. V. p. 832. DACIUS, Mediolanensis Ecclesiz Ar-

nices hactenus ineditumin Bibliotheca Medio-

527.

chiepiscopus, claruit anno 527. Imperante ad-huc Iustino seniore, dum fidei causa Constannopolim pergeret, quid ab eo Corusthi adversus Damonem hospitium quoddam desertum incolentem factum fit, narrabit tibi Gregorius Varias I. 11. M. Dialog I.3. c. 4. Extar adillum Epifiela Caffie. deri de annona in plebem famelicam diftriep.17. buenda circa an. 537. data. Obiit anno circiter 555. Tribuitur ci Rernes Medeolanenfiuse Chro-

lanenfi lervatum. Ut Chronici hujusce fidem & SÆC VI. autoritatem eò certiùs exploraret CL. Mabil-Ionius, mediante Claudio Castellano, quasita quædam Mediolanum mifit. Responsum tulit Analest ab Antonio Maria Pullula Ecclefia Metropoli- Vet. Total tanz Bibliothecario, Chronicon esse annorum P. S. C. fexcentorum,in Pergamena quidem,non tamen eadem manu, descriptum: praferre nomen Dacii Archiepifcopi Mediolanenfis verumritulum effe recentiorem:narrare Mediolanensis f.celefix res ab octavo faculo ufque ad tempus Alexandri II.Papæ & definere in anno 1067. & exinde luculenter fatis constare. Dacii nostri non effe: veros autem authores Landulphum Seniorem, qui primam, Arnulphum, qui secundam, Landulphum denique juniorem , qui tertiam partem (criplit, habuifle.

JUSTINIANUS, gente Hispanus, 529. Ecclesiz Valentinz Epsicopus, ex quaruor fra- 16dor de tribus & Episcopis , eadem matre progenizis, Seript c 14. unus claruit circa an 120. Scripfit iderum Reftenforum ad anendam Enflichm de interregatis quefisonibus quinque, viz. de Spirisu S. de Chrisis naenra contra Bonefiacos (jete Photianos * 4 Bo- *Gennulle noso Sardicz kpiścopo, ac Photini scetarore, Seript. 14. qui circa an.370. vixit , nomen (flud mutuatos) de bapeifme non iterando, de diffinitione bapeifini Joannie & Christi, de Filii pariter ac Patris envifibilitate. NE.

JUSTUS, Justiniani frater, Urgellensis five Orgellitanus in Catalaunia Episcopus, cla- Ifidos Hiftruit anno 529. anno 531. Concilio Tolerano II, de Sc. ipt. interfuit. Obiit circa an. 540. Scripfir Com- 6. 21. menurinm in Cantica Canticorum ; quem primus in lucem edidit Menradus Moltheths Hagenee 1529, exinde relatum in Orthodoxogr.p. 2038. & Biblioth Patr. Tom. 1x. p. 731. cun-dem pramifis duabus Jufti Epifiolis, una ad Sergium Papam (quam spuriam esse tirulus clamat) altera ad Instan Diacenno (quo hortante Commentarium confecerar) recudi fecit Georgius Roftius Hala Sax. 1617. Alias duas Justi Epistolas evulgavit Dacherius Spicileg. Tom.111. Porrò reliqui duo fratres, Nebridius (Episcopus Egarensis sive Agragensis, qui Coucilio Toletano II. fubscripsit) & Elpidius scripscrunt nonnulla ; que Itidori Hispalen-

fis , multo magis noftram , notitiam fuge-BONIFACIUS II. Patria Romanus, Sigisbaldi filius,anno 530-die xxxx. Septembris,in Bafilica Julii Pontifex Romanus ordinarus eft, Diofeuro Diacono codem tempore in Bafilica Constanziniana ab altera cleri Romani parte ordinato. Verúm Diofeuro paulò post è vivis fublato, Bonifacius fedem quiete tenuit, ac Diofcurum post mortem anathematizavit. Anno 531. ut Gotborum regum ambitioni in defignandis pontificibus viam przeluderet, habita Romz Synodo , Vigilium Diaconum fibi fuccefforem constituit ; & decretum ea de re Svnodicum totius cleri subscriptione confirmari fecit. Mox tamen ab Athalarico rege acriter eo nomine correptus, ac terrore petculius, reum le

SEC.VL ab majestaris confessus est; & constitutum Syno-An D. dicum in præfenrii orunium facerdorum , cleri, & Senatus, incendio confumplit. Obiit anno 512.die xx1v.octobris. Extant Epifole II. prima ad Enlatium Alexandremen Epifcopum,

quam spuriam elle omues agnoscunt , seennda ad Casarium Arciatensen , que Consules malè notatos habet. Habentur Concil. Tom. 1v. p.

BENEDICTUS, gente Italus, provin-530. cia Umber, domo Nurfinus, Euprepii & Abun-dantiz filius,ex vetultifimă & nobilifimă Aniciorum familia natus est anno 480. Exacta pueririà Romam à parentibus, bonis literis erudiendus, mittitur. Verum loci iftius mox perrafus, in Eremum Sublacensem secessit, anno 494. gratis fug 14.3c vitam Afcericam inire coepit. Hic loci per plures annos degens x11. Monasteria fundavit, ac in singulis rotidem Monachos collocavit. Tandem anno 528. relicto Sublaco ad montem Caffinum fe contulit, ubi exciso priùs luco Apollinis , Monasterium sibi condidit. Anno 531. a Bonisacio II. Romam

ad Synodum evocatus est, eò majorem Synodo autoritatem præfentiå ful conciliaturus / quod ex Bibliothecz Vaticanz Codice refert Antonius Scipio Monachus Caffinenfis *. Morti proximus in Oratorium S. Joannis Baptiftz fe deferri curavir : ubi facris integrus , ftans atque erectus animam coelo reddidit anno 542, vel 542-Qui virtutes & stupenda S.Benedicti miracula scire velit; adeat Gregorii M. Dialogorum lib.2, qui totus iis ad nauleam ulque enumerandis infamitur.

S C R I P T A.

R Egula Monacherum; que cum Commen-tariis Joannis de Turrecrematâ, & Smaragdi Abbatis, & aliis quibuldam aliorum Opulculis prodiit Colon. 1575.fol. Eandem edidit Lucas Holftenius in Codice Regularum , quem vol.3. Parif. 1662. emifit. Habetur etiam in Bibliotheca Patr. Tom.1x.p. 640. Longum effet cnumerare fingulas Regulæ iftius editiones ; cum *Lign Vitz" Arnoldus Wion* (qui superiore szculo scripsit)
plusquam centies suo zvo excusam suisse rese-

> De Ordine Menafterii , qualiter fratres ftudiose & religiose convertari, ac Domino mi-litare debeant, liber, ab Arnoldo Wion una cum Regula editus Venet.1593.16". Supposiritium elle boc opulculum plura funt in iplo libro que fatis arguent, fatente J. B. Maro Not ad Petrum Diac-p.4.

Epiftele ad Remigium Archiepiscopum Rhe-msem , quæ ad finem Chronici Castinensis extat p. 198. (edit. Venes. 1513.) & alibi fæpius tum excufa, tum MS. In Codicibus MSS.continetur epifiola Monacherum Rhemenfium ad Fratret in Monse Caffino conftitutor qua, de epiftolæ hujus occasione profixe agunt, nobili nempe puella Domonio obsesta, à S.Benedicto ad Remigium missa, ut ejus precibus liberaretur; sed tum Benedicti tum Rhemensium literz recentioris zvi fomnia manifestò sapiunt.Quin & res

tota ab ipio Baronio ad an. nvit. tanquam im. S.E.C. VI.sh poltura rejicitur, essi non defint; qui eam seriò

& strenue prop Epsfiela ad S.Manrum, cum ad Gallias tenderet;quæ in S. Mauri Vita habetur.

Serme in difeeffu S. Mauri; qui in Martyrologio Benedictino ad diem xiv. Januarii repe-

Serme in Paffiene S. Placids & Socierum; qui in Epittola Siculorum ad S. Benedictum in fine Chronici Casimensis fol. 199. inveni-

Sententia ejuidem nonnulla cirantur in libello cxiv. Sententiarum Patrum, Colen. 1531. 8".

Omnia S.Benedičti Opulcula in unum colle-&a habentur in Bibliotheca Patr. Tom. 1x. p.

JOBIUS, Monachus Orientalis, & Stors-Bicagi Derriere leguis abendin@- i abie, tefte Pho- "Cod.115. tio . Hune ego fexto huic faculo aferipferim, tum quod feriplit contra Severum non una vice Juliniano imperante dannatumitum quòd vixit, poltquam Plendo-Dionyfius palam orbi innotuerat, & pro germano Areopagira habe-ri corperat. Adeòque circa an 530. claruifie videtur. Scripfit librum adversus Severum herericum, cujus nulla hodie supersunt vestigia Item el busequence megypareine, fen de Incarnatione Domene , libros 1x. Ex quovis iftorum fere libro przelara eaque longe amplifima Excerpta defumplit Photius ; que apud eum extant Cod. 222. In tractandis controversiis, notante Photio, non ignobilis aut remiffus: non ita fœliciter tamen objectionum nodos diffolvit. In utroque opere fuo à plemys terréties, émys tui till. sar, legerer' ich abilman@., qui et quatron ic dinun @ regi ? F ieger yes our uerbreg in arnes. Es reita religionis eft, quod quidem observaverim, amans lande que dignus, & diligentia non contemda, atque in SS. Seripiurarum commensatione infigniter exercitatm.

TETRADIUS, fou Teridins, gente Gallus, S.Cafarii Arelacenfis nepos, dignitate Presbyter. Claruit anno 530. Scripfit ab ore S.Cafarai excerptam,& ad multa Galliarum Monafteria transmist, Monachorum Regulam; quz S.Cz-fario vulgo inscribitur , & in Bibliotheca Patr. Codice Regularum Holsteniano, atque alibi habetur.

COGITOS U S. natione Hibernus S. Brigidz,ut videtur.nepos,vixifie putatur circa an. 530.vel paulò polt scriptit Vitam S. Brigida,quz habetur apud Canifium Antiqu. Lect. Tom. V. par. 2. p. 625. & apud Surium & Bolandum, Febr.I.

MONTANUS, gente Hilpanus, post Cellum Toletanz Urbis Archiepilcopus, cla-ruit anno 531. quo Concilio Toletano przfuit; ac in eo decretum Synodicum fieti curavit; ut nullus deinceps Presbyter chrisma conf rer, aut Episcopus in aliena diecesi Ecclesias confecraret Episcopatum requit annis 1x. Euro

421.

Elog Ab-but Cuffi near p. 25.

lib.Lp.7.

* De Script. cj.

SEC VIab ob doctrinam , & vitz fanctitatem plurimum laudat Ildefonfus Toletanus *, quem confulat, cui plura de eo scire luber. Exrant Epifiela 11. prima ad fracres serviuoris Palentinis, altera ad Theoribiam Epifeopum Palentinum, Concil. Tom. 2v.p.173; Alius ab isto videtur Turibius Episcopus,quem ad Leonem Papam libros contra Pri-feillianistarum hæresin scripsisse memorat Montanus noster in epistola priore.

IOANNES II. cognomento Mercurim, patria Romanus, Projecti filius, Ecclefiz Ro-533. nanz titulo S. Clementis Presbyter,ad Ponti ficarum evectus anno 532. die xix. Decembris-A Jultiniano lup, miffis literis, & legatis Hypatio Ephelino, ac Demetrio Cziarcenfi, anno 533 rogatus , ut Phrasim istam , Unu de Trinitate paffin eft , fuffragio fuo confirmaret, & Acametas Monachos, qui Hormilda Papa decreto contra phrasim istam ante tredecim plus minus annis lato ad Neftoriana dogmara stabilienda ufi sunt , erepto iis ejusmodi argumento, damnaret; utrumque effecit: datăque ad Jultinianum Epiftolä phrafim istam iildem verbis , quibus eam olim tuebatur Maxentius, damnabat Hormifdas, a Justiniano propositam, Catholicam elle, ac recte ulurpari posse decrevit, anathemate in contraria docentes vibrato. Obiit anno 535. die xx1. Aprilis. Extant Epifiela vi. Concil. Tom. 1v. p. 1741. quarum prima , que est ad l'alcrium Episcopum, veluti adulterina , à Labbeo , aliifque rejicitur.

533-Scytha, Professione Monachus, & Abbas Roanus, Caffiodori familiaris, e jusque in dialeétică addiscendă condiscipulus. Claruit an 533. Obiit ante aunum 556. quo Caffiodorus li-brum de Divinis Lettionibus (cripfit) ac in eo Dionysium jamjam,uti ait, defunctum impensè landat. Generat bodieque, inquit *, Ecclefia Catholica vires illustres probabilium dogmarum deco-* Cap.13. re fulgentes. Futt enim neffres temporibus & Deonyfins monachus, -in ntraque lingua valde doctsffinns reddens actionibus fuu, quan in libris Domini legerat, aquitatem : qui ferspiurat divinat tantà eurofenze defenferat, atque intellexerat ; nt ---Fuet in ilo cum fapientia magna fimplicitat , cum doctrina bumilitar, cum facundia loquendi parcitas. - Totus Catholicus, totus paternis regulu perseveranter adjunctures quiequid possunt legen-tes per deversos quarere un illus scientià cognosce-

DIONYSIUS EXIGUUS, natione

OPERA.

batur poffe fulgere

Official five Codex Canonum Ecclefiaftico. rum, à Dionyfio; rogante Stephano Episcopo Salonitano, Latinė verius & compaginatus, conftans Canonibus Apottolicis prioribus 1. & Canonibus Conciliorum Niczni, Conftantinopolitani, Chalcedonenfis, Sardicenfis, & Africanorum quorundam. Extat in omnibus Conciliorum Collectionibus, & à Justello editus Parif. 2628.8 Ac in Bibliotheca Juris Canon. Tom.1. P.97-

Collectio Decresorum Ponsificum Romanorum SEC VI. à Siricio ad Anastasium II. quotquot reperiri poterant, una cum epifiela nuncupatoria ad ?u-Lianum Presbyterum Romanum qui Synodis Romz an.488. & 499.habitis subscriptir. Extat in unaquaque Conciliorum editione, & à Justello una cum Codice Canonum edita Parif. 1618-8.
& in Bibliotheca Juris Canon. Tom. p.

Epistola Synodica S.Cyrilli & Concilii Alexandrins, adversus Nefforium , Latine verfa. Extat tum alıbi , tum á Justello edita cum prioribus

Opulculis. Epiftola Pafehalu Proterii ad Leonem Latine verfa, und cum Epiftelis duabus ipfius Exigui Pafchalibus ad Petronium & Bonifacium; habetur in Appendice Petaviani Operis de Doctrin.

Vita S.Pachomis Abbatu, Latine verfa, & inter Vitas Patrum ab Heriberto Rosveydo edita Aurorrp.1615, 1628, fol.

Oracio Procti de landibus Deipara , (quam tamen uon ab Exiguo, fed a Mario Mercatore, verfam eile contendit Garnerius : ac proinde versionem inter istius Opera adjuncto textu Grzco edidit par.z.p.19.) Eviftola ejufdem de Fide ad Armenos, d' altera ad Dominim pro Athanasio Perrhenorum Episcopo, Latine versa, haben-tur in editione Procli Operum à Vinc. Riccar-

do adornată Rome 1630.4'. Gregorii Nysfem de Opisicio hominis liber in... dua devifus Homilias, Latine verfus. Extat verfio Bafil. 1562. Colon. 1572 fed fine Epistola Dionysii nuncupatoria ad Eugyppium Presbyterum,& vertione Prafationis Nyffeni; quas primus in lucem edidit Mabillonius Analect. Tom-

Hestoria inventionis Capitis S. Joannis Baptifa , a Marcello Abbate Grace conferipta , & ab Exiguo Larine verfa ; edita est & CL.Du Freine

ad calcem Historici Tractatús de Capite S. Joannis Bapt Parif. 1665.4". Cyclus Pafchalis annovam xcv11. abanno 527. initium ducens: cujus fragmentum habes in Mariani Scoti Chronico ad an. 527. In hoc Cyclo annos à Christi Incarnatione numeravit Diony-

hus: atque istam æram primus omnium annis suppurandis adhibuit. FULGENTIUS FERRANDUS, gente Afer, S. Fulgentii Ruspensis discipulus, si cu jus aufpiciis in Sardinia exulantis monafticamingreffus est egit vitam. In Africam tandem reverfus Ecclefiz Carthaginensis Diaconus factus est. Claruit anno 533.& deinceps.Eo cum anno ab Anatolio Romanz Ecclefiz Diacono, & Severo Scholaftico Conflantinopolitano per literas interrogatus, an anus ex Trinime paffur effe relle dici poffit ; data adutrumque epittolà veram ac catholicam effe dicendi formulam fententiam tulit. Anno 546. à Pelagio & Anatolio Diaconis Romanis de tribus Capitulis damnandis confultus, mortuorum dudum Scriptorum memoriam anathemate percuti nec pium effe,nec Ecclefiz utile,respondit:20 Episcopis Africanis à Justiniano Imp. ut capitula damnarent, per literas rogatis, au. or fuit, ut

535-

SCRIPTA.

Reviario Canenum Ecclefiaflicorum , qu B habita materiarum ratione in certas claffes,& propria capita redegit. Duplicem Baronii hac de re errorem Hinricus fuftellus,& Ge-· Hit furil rardus Mastrichtins * notarunt : primo quod Ecdpusy Ferrandi & Cresconii Breviarium confundit, & Ferrando recenta tribuat capitula (quot funt Crefconii) cum folum 232. scripferit. Secundò quod Cresconium faciat Ferrando aqualem, qui ferme duobus post eum faculis vixit. Ordinem Ferrandi multò spectabiliorem esse & accuratiorem, quam Cresconii, observarunt Justellus, ejulque eurepie Voellius, qui multa præterea ad hanc Breviationem spectantia congesserunt. Eam primus edidit cum Cresconii Breviario Petr. Pitheus Paris. 1588. Prodiit etiam cum Codice Canonum Ecclefia Romana à Dionysio Exiguo concinnato Paris, 1609. 8°.

& cum eodem à Iuitello edita Parif. 1628.8°. 20 in Bibliotheca Juris Canon. Tom. 1. p. 448, ubi 1 dex Breviationis ittius antiquus admodum adnetitur. Epiftola ad S. Falgentium de durbus queflionibu. fuper falute Athiopis moribundi.

Epifola ad envidem de quinque qualtioni-Epiftola ad Eug yppium Abbatem de Trinitate, & de duabas Chrifti naturis.

Vita S. Fulgentii Rufpenfis Epigcopi , que una cum tribus proximè memoratis Epiftolis inter

Fulgentii Opera haberi folet-Enflola ad Severum Scholaftionm CP. qued

unus de Trenitate paffas dice poffit Exiftela ad Anatolium R.E. Diaconum , ejuldem argumenti.

Paraneticus ad Reginum Cemitem, de 7. regulis

Epistola ad Pelagium & Anasolium R. E. Diacenes, pro tribus Capitulis. Prodierunt omnia Ferrandi Opera cura Fer

Chiffletii Diviene 1649. & exinde in Biblioth. Patr. Tom. 1x. p. 4. 171. 181. 480. 494-502.

MARCELLINUS, V. C. Comes Illyri-534 cianus, Justiani Imp. adhuc Patricii Cancellarius , claruit anno 534. quo Chrenicen fuum finivit, exorfus illud ab anno 379. (quo defiir Hieronymus) & ad quartum ulque Jultiniani Imp. Confulatum deducens Que enim deinceps fequantur ad finem usque Justiniani, ut re-Ché notat Sirmondus , ab alia manu profecta fant; adeoque in editione Sconhoviana omum prima desiderantur : quamvis postea d Panvinio primum, deinde ab aliis, nutto habito discrimine, pro Marcellinianis edita. Præter Antonii Sconhovii editionem prodiit Chroni. cen iftud Parif.1546.8".1575. Heidelberg .1588.&

Chronicon multo emendatius , tum Scriptoris SEC VI eb antiqui Appendicem longe auctiorem dedit Pa. An D. rif 1619.8'. exinde relatum in Biblioth. Patr. Tom 1s. p. 517. Scripfit præterea Marcellinus, tefle Caffiodoro * , libras iv de semperum quali- *Divin Led. taribus ej positionibus locorum , ac totidem alios **47,45* de urbibas Conftancinopole & Hierofolymis. Utrumque Opus jamdiu interiir.

ANTHIMUS, primò Trapezuntii in 535. Ponto Episcopus, dunde anno 535. Theodora Imp. gratia ad Patriarchatum Constantinopo litanum evectus, sub ticta pietatis & Orthodoe per omnia Apoliolicam fedem fequi pro-

xia larva latere voluit ; fe fancias quatuor Synodos venerari ealoge in Diptychis habere Jefeffus. Interim tamen virus Eutychianum fub pectore coxit: ideoque anno fequente oblato ab Archimandritis Orientalibus acculationis libello, ab Agapeto Papa cum duas in Christo naturas, a Severo seductus, confiteri recularet, fede CP-ac mox etiam Trapezuntina depositus eft:quam fententiam Synodus eodem anno sub Menna Constantinopoli habita ratam fecit, à Juftiniano Imp. Vigilio Papa, multifque Syno-dis, fapius poitea damnatus. Extant Fragmenta aliquot Sermenis Proffbanetici ad Inflinianum Imp.Concil.Tom.v1.p.831.306.907.Epiftelaram ejus ad Theodofium Alexandrinam meminis &vagrau 1.4.C.11. THEODOSIUS , Patria Alexandri-

nus, professione Rhetor , postea in Cierum Alexandrinum cooptatus, Severi post erepeam edem Antiochenam Alexandria degentis difcipulus, ac post eum sectar Corrupticolarus Alexandrinorum (qui ab eo Theodofiani vocati funt) princeps. Anno 535 defimêto Timotheo Episcopo , a Clero Alexandrino Patriarcha Alexandrinus electus , ac rité confliturus eff, Verum eodem tempore ab Aphthartodocitis five Phanrafialtis , (è quorum numero erang Monachorum & plebis pars longe maxima) Gaianus Archidiaconus , fecta illius dux , in Episcopatum evectus est : qui Theodosium sede vi deturbavir,& diebns 102 tenuit: quim à Narfere Comite juliu Jultiniani Imp. post acre cerramen cum plebe Alexandrina commissum & ipie expulsus Theodosio locum dedit. Anno sequente Theodosius Eutychianismi apud Imperatorem acculatus, poliquam fedem Alexandrinam fedecim menfibus tenuerat, Conftantinopolim evocatus eft; & Concilii Chalcedo. nenfis decretis fublcribere præfracte renuens, depositus est, & ad sextum extra Constantino. polim lapidem relegatus. In Thracia igitur degens, alteri Corrupticolarum fectar paulo post fe ducem prabuit. In duas enim factiones diffiluerunt Corrupticolz, circa humanam Chri-fil cognitionem digladiati. Christum vi natura: humanæ diem judicii scire negantibus Agnortentiam tuebatur Theodosius, & cum fectariis fuis collectas feorfim egit. In vivis ad ad calcem Chronici Eufebiani Lugd. Bat. 1606. huc erat , cum Breviarium fuum feripfit Libe-ac Anffeled. 1658. denique Jacobus Sirmon-ratus. Extant Fragmenta aliquot Libeli ad dus ex vetultiffmò codice Tiliano tum ipium Theoderam Ang. Concil. Tom. 1v. p. 320. 835 Scripfit S.E.C.VI.ab Scripfit ctiam Epifiolas ad Anthimum & Severum quarum mentio habetur apud Evagrium L 4.6.11

AGAPETUS, natione Romanus, Gor-535. diani Presbyreri filius, anno 535- die xx 1x. Aprilis Ecclefiz Romanz regimen fuscepir: ac ftarim in Ecclesia media Acta delignationis Vigilii in Pontificatum in Synodo Romana fub Bonifacio habita rescidir, & Dioscorum & Bonifacio post mortem condemnatum absolvit. Anno fequence à Theodato Gothorum rege ad Constantinopolim legationem suscipere coa-&us eftint Justiniani Imp.arma ab Italia precibus averteret. Verum id nequaquam impetravit. Res tameo majoris momenti gestit. Anthi-mum enim hæresi Eurychianæ addictum a sede CP. deposuit,& Mennam loco ejus subrogatum ordinavit. Obiit Constantinopoli die xvii. Aprilis, anno 536. Exitant Epifials VII. Concil. Tom. IV. p. 1789. Harum quiotam ; quæ eft ad Anthimum CP, fouriam effe fatis patet tum ex ipsa Epiftola, rum ex nota Confulum appofita. Et lanè integra ferè Epistola ex Leonis I. epistola 97. desumpra est. Extat etiam Epifiola ad Perrum Parriarcham Hierofolymitanum de Anthems depositione Gr.Lat.Concilii CP, fub Menna act, 1. Concil. Tom. V. D-47-

MENNAS, genere Alexandrinus, ex Przpolito Xenodochii majoris, quod Samplene vocabatur , post depositum Anthimum anno 536. à Clero civitatis Patriarcha Confranrinopolitanus electus est, & ab Agapeto Papa ordinatus. Habita flatim Synodo Anthimum, Severum, aliofque eorum fectarios, damnavit. Anno 541-à Justiniano Imp. rogatus ac tannim non coactus, habita Conftantinopoli Synodo Origenem damnavit ; ut & Tria Capitula anno 546. a Vigilio Papa eapropter, Constantinopolim anno (equente adveniente, communione libmotus, poli trimestre tameo spacium inita concordia in integrum restitutus. Obiie anno 552. Præter ea que in Synodo CP. in caufa Anthimipro re nata differuit, extat Gr. Lat. Epiflola ad Petrum Hierofolymerum Patriarcham de depojaione Anthoni,inter Acta Synodi Hicrofo-

lymitane Concil Tom-V.p.277-SYLVERIUS, Hormifdz Papz filius, Ecclefiz Romanz fubdiacoous, ac tandem an-536. no 536- die vz. Junii Theodati regis potentia nontifex facius. Excunre anno codem (non fequente, quod male habet Anastasius) Theo-dorz Ang. justu, & scelerata Vigilii ambitione, à Belifario Duce,ficto perduellionis crimine ei intentato,fede fua deturbatur, & Pataram Ly-- ciz urbem relegatur : ubi habita Epifcoporum aliquot amicorum Synodo Vigilium diris devovet, Dermm a Justiniano Imp. in Italiam remitfus,ut caufa e jus in Synodo ritè judicaretur,nimia Belifarii facilitate, Vigilii cuftodia traditus oft : qui cum in Palmariam infulam deportatum fame & ioedia diu maceravit,ac tandem anno 540, die ax. Junii immifis duobus ficariis è medio fultulit. Extant fub illius nomi-

ne Epiftola 11. attera ad Vegilium , ad Amare- SEC VI rem altera: Spurias autem effe tum ex notis chronologicis, tum ex (tyli barbarie, judicane Labbeus, Papebrochius, & quod magis mirandum, ipse Binius.

ZACHARIAS, SCHOLASTICUS à professione dictus, primò Alexandriz bouis literis incubuit, ubi Ammonium Philosophum condiscipulum habuit ; deinde Beryti Juris prudentiz ftudio operam deditstandem Ecclefiz Mirvlenenfis Metropolira factus. Claruit anna 536 quo interfuit Synodo CP. fub Menna habira : a qua una cum altis ad Anthimum nuper depotitum legatus eft; ut hominem moras nectentem in Synodum protraherer, oblato peroitentia libello fatisfacturum. Quo anno obierit,non conftat. Scripfit,dum Beryti a dhuc verfaretur , Diferiationen fine Dialoguis contra Philosophus , quimmedi aternitatem afferunt. bxtat Gr. Lat. cum Turtiani & Barthii no-Tom-1, p.331. & cum Origenis Philocelia Parif. 1619. 4. Scripfit etiam Difuintimem de. duobus principus adversus Manichaes, Extat Latine ex versione Turriani (Graca enim nondum edita funt) apud Canifium Antiqu-Lect. Tom. V. p. 143. Utrumque Opulculum habetur Latine in Bibliotheca Patr. Tom. ax.

NONNOSUS, Abraamii Presbyteri filius, a Justiniano Aug. au Caisum Saracenorum præfectum, deinde ad Elasbaam Auxumitarum regem, itemque ad Homeritas legatus miffus cft. Multis gentium, fer arumque periculis fu-peratis, re fœliciter confecta, falvus patriz fuz redditus est. Claruit an. 540. faltem Justiniano imperante, qui obiit anno 565. Scripfit Hifteriam Legationum, quas obtio. Habentur Excerpta apud Photium Cod. 3.

ARETHAS, Czfarcz Cappadociz Archiepiscopus, claruit, uti vult Coccius, & post eum alii (qui tamen incertis prorfus nitun-tur conjecturis) circa an 540. Longe verò recentrior, fi modò verum fit, quod vult Cafemirus Cudin, eundem scilicet fuitle nostrum cum Aretha Presbytero Cæfareenfi, qui circa an. 290. fcripfit Translationem Enthymu Patriarche CP. apud Leppemannum Tom. 111. repertam, Verum id gratis affirmat Oudinus : nec enim præsto ei est argumentum, quo sententiam suam confirmer : præfertim cum Translationis Euthymit authori, Presbyteri, nostro autem Archiepiscopi titulus semper apponatur. Utut sit, Scripsit Arethas Explicationem Apocalypfess ex Andrez Czefariensis Commentario defloratam. Extat Grace Verene 1532, 1568. fol. Gr. Lat. ad calcent Occumeoti Paraf. 1631, Habetur etiam Latine fub cjusdem nomine Oracie de SS. Marsyribus Samona, Caria, or Abibe, apud Surium Novembr. xv.

FACUNDUS, gente Afer, Hermianensis in Africa Episcopus. Trium Capitulorum De- * In Pialm. fenfor ftrenuus & accrrmus, & ut Calliodori * 138

verbis

S.R.C. VI. verbis utar , Harescorum penersabili fabrilleare ab to D. defiration claruit anno 540. Conftantinopoli utplurimum degit subi Africane Ecclesse res apud imperaeorem procuravit. Anno 146. à Menant Tria Capitula damnantis communione fe fe fubduxit, ac à plerisque Episcopis togarus operofam

Capitulerson Defentionem molitus cit. Anno fequene Concilio Exx. Epifcoporum Conftanti-nopoli à Vigilio Papa collecte interhite : not Capirulorum caufam fumna animi conftancia egit, & Vigilio fo riter obilitie. Paulo post Constitum, anno functiore intertum ad umbilicum perductum Justiniano Imp. obtulit. Quo anno obicrit , incertum cft : id certum cum fulcepro olim Capitalorum Patrocinio ad mortem utque constantissime persunctum este, ac Vigilii comminioni femel renunciatæ nunquam postea secostisle a denique Conflantinopoli discedentem in exilium millium etle; 'cripfit ad Justinianum Auguttumdum Conftantinopoli hzficana, px LVII. co ipto rempore quo illuc appulit Vigilius Papa, pro defenfime trium (- pitulorson libros x11. in leis præ aliis cantam agit 'I heodori Mopfuesteni, quam ab omni harretica pravitaris labe abfolvita in Acephalos & quos vocat Semi-Entychianos actiter invehicut sunum ex Trinitate pro nobis passium sensu exmen Catholico contendit: denique ue hoe obiger notem, lib.1x. cap. v. infigue haber de Sacra Euchariftia feltimonium , locum integrum hic profetam. Sacramentum adoptionis fufeivere dienams eft Christiu, & quando circumcifurest. & quando baprizarus ests & porest Sacramentum adoptionis adoptio nuncupari, Sicus Sacramentum corporis & Sangnines ofus, and oft in pone & poculo confectato , corput ejus & fanguinem diciwas, wan quad proprie Corpsu ejus fie panie, & poenlum fanguis ; fed quod in fe mysterium corporie eyen, fanguinifque contineant. Mine & spfe Damium bengdillum panem & calicem , quem difcipalis tradudit , eurpus de sanguinem sum vocavit. Quo-etrea sieus (brisilo sideles sacramentum corporis de fanguinis ejus accipientes , corpus & fanguinem Christi velle dicuntur accipere : Sie & ipfe Chri-Bus , facramentum adoptionis filiorum cum suscepiffer permit rette di i adoptionens filierens fufcepiffe: hune locum fenfu quidem fatis frigido, & ab autoris mente plane alieno, non faris pro ínlito candoresin notis explicat Jac. Sirmondus; nempe panem confectation panem non elle, panem timen appellari quia panis fruit. Et paris (peciem retiner, & quia fub tpecie panis & viui corpus (hrtfti & fanguis in Sacramento continentur. Verum huic interpretationi hand fidendum ratus, mox fubdir, "Cuod ii durius hie fortafie, vel obieuaius quipojam clocutus videatur a digmis eft ve-" nia, & qui à benigno interprete vicem officii ree cipiat, quod ipic aliis itudioie, quorum dicta " nocabanturmon femel exhibitit. Scriplit frem centra Aturianum Scholasticum Africanos Eniscopos ob denegaram Vigilio communiouem infectatumarcipsipotius coura l'agalam librum unicum. Utrumq, Opusanoris illuftatum, primus edidie Jac, Sirmondus Pari/,1620 8 .dcivde cura l'hilippi Priotii prodiit cum 'irmondi notis Optato Milevitano tubicctum Paraf. 1675. fol. Huic edi-

tioni accessit etiam Facundi Epiflola Carbelica fidei pro Defensione Trium Capitulorum, quam antea

ediderat Lucas Dacherius Spicites. Tom. (v.p. 106' 5 & C. V1; Habeneur Facundi Opera & in Bihliotheca Patt ab An. D. Tom. x. p. s. 109. 540

APRIGIUS, Ecclefia Pacentis in Hilpania Epitcopus, vir lingua difectus, & scientia erudi-Epiteopas, vir tingua que ano, se conquir lido-tus, elaruit chea ann, 540. Scriptie , inquir lido-quam veceres Ecclefishiei viri expotuitle videntur. Interiir Opus istud : Loaisa tamen in noris (nis ad Indori Caralogum terbarur fe in Hispania viditle sparingent manuscriptum in Aprealypsia, Gothicisliteris exaratrim, ex Victo ini, Ifidoti, ex Aprigii libris uti præ se tulit Ptæfatio, confarcinatum. Scriptie Aprigius, teste liidoro, & alia quardam: quorum nec nomina super-

VIGILIUS, Patria Romanus, Joannis Scythat, qui confularum anno 498. gellit, filius , Ecclefue Romanze Archidiaconus, à Bonificio Papa anno (3). in bynodo Romana fuccetlor tibi detignatus, mor tamen ab codem ifta fpe exclusius. Anno 535 ab Agapeto Apocrifizzius Conftantinopolini milius este arque anno tequence, mortuo Agapeto , nefaria ambitione l'ontificarum à Theodora Aug,mercatus ell; fe quamprimum fedem Romanam nachus effer, Anthimum fedi CP. reddirumm, cum Theodotio & Severo communionem initurum; ac Synodum Chalcedonens m damnaturum interposito juramento, ac dato chirographo pollicirus, acceptis infuper à Theodora in petilidise praemium anti feptenariis centum. * Lib. con-cerre * Fazundus Hermianeniis ipfi Chirogra-tra Mucian. phas prime ambitionis impulfu,cum fieri arderet p. 571. Epilcopus, postca venalitate patri alteri facta, li, quido objicir. Augustz igitur mandatis munis Romam properat, Belifarium in partes trahit, Silverium afficeo ei proditionis crimine in exilium ejici eura: promifis per liceras Imperatrici datas fatisfacit; Concilium Chalcedonenie damna; s. saacus Li-unicam in Chitto naturam confirctut repistolam foraces, Viramen fuam evulgari verat. Silverium postea in ctor Tunu-Italiam reductum à Belifario datis ducentis auri nenfis, & Fapondo obeinet , in Palmariam infulam relegat, fa- cundos Hécme & in dia macerat, ac tandemanno 540 immif-mianculis. fis ticariis occidit. Anno circiter 144. Inftiniano Imp. obsecutas Origenem damaavit. Verum dum anno 146. ab codem rogatus Tria Capitula damnare pixfracté recufaret , nec daram dudum Augustæ fidem de dumnanda Synodo Chalcedonenfi palam liberaser; infensam fibi Theodoram reddidit. Cujus blanditiis morus Juftinianus Contilium Confrantinopoli habendum Indicie, Vigilium Romà evocat. Tergiverfatur Vigilius; Vel invienm mitti Belifario in mandatis dat Imperator. Mente igitur Novembri iter inite cogitut, Romanorum civium (quos homicidiis & tyrannide fibi inimiciflimos reddidetar) diris & contumeliis operatus. Mense Decembri Siclliam appellit , ordinationes aliquot celebrat, datis ad Imperatorem literis, ut Synodus in Sicilià , non aurem Confuntinopoli habeatur , supplex petit. Rejectis ab ! Imperatore precibus, Confiantinopolim pergit , incurre anno fe-quento ingredicur , Origenem à Menna damna-

S # C VI. tum teperit, Memam communione fubmover.

ab An D. Occasionem fimultaris ishius arripit "heodora, ut de reflituendo Automo Vigilium interpelles. Relactatus Vigilias , & ut omnem Augustafpem adimeter, post mentes aliquoteum Mennà communionemunit. Quin & mente Marrio Synodum Lpifcopo um contrahit, & Trium Capitulorum caniam in caamen ducit, bevvente active intervances Concention placet, or mostsulque fenrentiam fuam te ipeo tradus. Factum id. amolum illud Judicatum conferibit Vigilius, ac unperarori offert, quo i ria (apitula anathemat percurit. Rei guftæ famá divulgará fr. mit Occidentalis Orbis; Cleaus ac pl. bs Romana Vigilii communioui retunciants (fiqua Papab ochii conjecturis fides adhibenda fit.) nomen ejus Diprychis expunguat, & Pelagium Diaconum l'orcificem conftituent. Afri, indictà yuodo, cum Synodalit.r à Carholicà communione, tel: rvato ramen pomiennia loco excludum. Tantis Uccid nealium motibus ten itus Vigilius fententiam fram revocat. Furir Justinianus & Fon-tificem contameliis lacessis. ille in Basilicam S. Euphemia fugie, & columnam alraris amplexatus. Ret ahitat inde imperatoris julius& immifio in collum fime per civitatem ci cumducitura ac in ca cerem conjectus, maximas arunmas paritu:. : Re omnia mira animi conttantia fubir, & ut vices rependar, I heodonim Cartari niem, qui

tune omnia apud Imperatorem poterat, allofque Epifeopos, una cum Clero Romano, factis inte dicit. Anno 55a, colt diffidium, liberatur Vigilius, Theodorns & Mennas oblato libello Veniam orant, Caufa erium Capitulotum Synodo Commenica dijudicanda integra permittitur. Conciliam initut Contantinopoli habendum indicit futtirianus; quod anno demum est. die V. Maii inchoarur. Cui ut interaffet Vigilius, nullis ar um precibus, nullis imperaroris monitis, adduci potoit. I andem fexto post incuspram Synodum menfe die vas. Decembris mutara fententià , & revocato quoad hanc par-tem priori Conflituto , ad Eutychium Conflantinopolitanum dedit lierras , & prolixius Confti-tutum mox edidit; quibus Tria Capitola anathemarizavic, Syncdique decreta confirmavit. Hoc facto placatus Iuftinianus hominem cum fuis Confta tinopoli dimitit, qui 'y acutas in Sicilia fe consulir : ubi calculi doloribus attrirus , obfir die vis. Mail, anno 555. Extant ib co feripea, Epifisle xviii. Concil. Tom. V. p. 311. Conflintum admodum prolixum acversus Tria Capitula anno 555 editum , ibid pag. 537. Epifisia Deercialis ad Ent. hima CP. proconfirmatione Quin-M Syndi Gr. Lat. (à Petto de Marca primum edica unà cum erudititlimà differtatione auno 1644.) ibid.p.596. Conflictuom denique priori ad-

editum in Novà Collect. Concil. Tom. 1. p.1551. Sci. i pitale 2. ed Inflicianno & Theodorum Monothelitis olim correpta, eoq; nomine à Synodo vi, repudiata , habeistur ibidaună cum Epi-Rola ad Provincerum Epiftopum Bracarenfem. GORDIANUS, natione Romanus, S. Benedicini discipulus, deiu S. Placidi comes,

hue prolixius adversus Tria Copunto auno 114.

datum, & ex Bibliotheca Colbertina nuperrimè

ejusque sub regimine aprid Messanam in Sicilia SACC VI. Monachus, Capto anno 530, una cum aliis ab ha B. Flacido à Mammucà Abdallæ Saraccuorum regis duce , & in vincula dato in carcere ministravie: ejusque ac sociorum marryrio coronato.um corpora sepultura tradidit. Anno fequente Contintinopolim autigit : nbi diu vixit, & Justiniani Imp. justu Placidi & Iociorum certamina Craec literis mandavit. Tandems relictà Confrantinopoli in Siciliam rediir: & paulò post diem obile. Extat l'azine Vita isla et Passio S. Placidi Martyris fed interpolata apud Mabillon, Sarcul. Benedict. I. p. 45. & apud Suzium Octobr. V.

ARATOR, natione Ligur, munere Advocatus, postea ab Atlalarico rege Domesticorum & Pri-vatorum Comes factus circa an 1514. Cla uit anno 544 quin & diu anrea infig. is quippe qui ante an-num 527, pro Dalmaris ad Theodoricum regem legatione functus fit, ac forliciter confecerit. Kelicta random aula, facris ordinibus initiatus eft , ac inter Subdi-conos i celefiz Romanz cooprarus Vigilio I aper apprime carus cui incunte ann. 544. Poemafuum nuncupavit. \ iris laudibus eloquen. Apad Cal tiam & facundiam cjus dependient / tralaricus in 1.8 to in fied Variat. Reieripto,quo Comiriva digniratem el largitura Genitores rus, inquit specundes of maribus adjungris ; cujus se cinquitum infirmere posnit, estamfilibrue veterum non vacaffer. Erat enim , ne femme, egreçie literis ernditus. O beattemmagifirum falici fimami que discipulum, qui affectnose didicre qued alies du-Horum terror exterfit. Romanum denique elequium

non futs regionibus inventific & ibi te Tullsana leftia diserium reddidis, ubi quondam Gallica lingua refonavis. Vbi finst , qui lueras Latinas Roma , non eriam alibi , afferunt effe difcendas-Soluta eff quappe visilla feneturia : mitris et Liguria Tullier fins. Vernim non modò eloquentia fed & Poetica facultate plusimum excelluit. In cujus carmine epreo de Allibus Apollelicis , Inquit CL. Borrichius *, pi. tatem meritò venetamur , & promptum eloquium. Sed à faccibus temporum quadam in venam ejus ir. epfife non ambiguum eft. In his tamen omnia cafta. Seripia carmin. Heroico Hiftorram Apoftelican , ex Luca expressan & duobus libris compreh.nfam. Prodiit illa Hifteria cum commentariis Arrii Mendolæ Salmantica 15161 & in Auctuario l'ignesno l'arif. 1624.p.681.ac in Bibliotheca Patr. 1 om.x.p.125. Scriptit & carmine Elegiaco Epistolam a d' armenian quo horrante carminibus pangendis se primum dederar & ad

VICTOR, Epifcopus Capuanus, vir Gracè & Latine doctus, climit circa an. 545. Seciplit Opuicula aliquot, qua fequintur. Ammonii et. rmn.s. Evange's a Latine verfa, pramitsa Prafatione , & fubnexis Canonibus

quem Hilleriam Apsilelican uner Gallos divul-

gandum miscrae, Eam primus edidit Sirmondus in

notis ad : modium prope finem. Exinde habetur in Bibliotheca Patt. Fom. x. p. 141.

Eufebiusis in ordinem meliorem redactis. Earn Tatiano malè afcripit Victor, Extat in omni ferè Bibliothecz l'arrum editione, & in Orthodo-

xogr. p. 780. Cycli Pajchaler, quibus Victorii Cononem Paf-

5441

Sæculum Eutychianum.

201

So.

SAC. VI. chalem impugnavie, & Paicha anni 455.non xvthat D. Cal. Maii , uti computavir Victorius , fed vis-Cal. Maii celebrandum fuiffe demonstravir, Hab. ntur fragmenta aliquot apud Bedam lib. de Temp. capit. 49. & de Aquinoct. vermii

leriptis confaccinita, que penès Fevard ne'um manuferiptis fiie : qui ex ca quedam l'olycarpi I ragmenta à Victore Lutine verfa in lutem edidite

de quibas nos supra in Polycarpo. 146.

CYPRIANUS; gente Gallus, S. Cæfaril Atelatenfis difeipulus; clarulecties an. 146. Serti-pfit; cogune Cæfarià S. Cæfarii forore; Pitem & res setus afarii usque ad aunum 130. libro unico: c:i , ipiomet hortanee , Meffanus Presbyter , & Stephanus Discouss , Carlarii iridem dicipuli, librum legundum de miraculis, virruitus arque sti a ejuldem addidenue, Editus eft Stophani liber in primă surii edition». Urramque evolgavit Vincentius Bartalis in Chronologiă Lirinenii Iureaue 1613 4 . Exinde ut rque l'abrtur in novillimi Surii edirione August.xxv11.& Mabillon.' acul. Benedict. I. p.650.

VERECUNDUS, fen Vergundos, Juni-confis in Syzacenà Africa Provincià Epifeopus, 546. clarift anno 146. Chrium Capitulorum defenfionem exul tactus obiir Chalcodone anno 552: "calplie tefte Autore Appendicis ad ifido-* Cap 6. tum , carmine dalivlice dues breves libellets premun de Refurrectione & Indicio, alterna de portirentia, in quo lamentabili carmine propria delicta deploravit. l'ofteriorem iftum fe in MS, Codice legitle prodit Garlias Loila-Vid. Minzum

in hune locum--MUTIANUS SCHOLASTICUS, Divin Lett. vii difertiffimus à Caffiodoro * dictus clamir circa ann. 550. Rogante (affiodoro Homilias xxxxv.5. (hytoftomi in Epiftolam ad Flebrans

150.

cap. I.

Latino fermone donavit. Verilo ifta extat Col 1550. excuta.Vide plara in Chryfoltomo. Scripfit adh-e Mutianus adverses Oces lemales Enfliopes , qui post damenta à Vigilio Tria Capirula communioni ejus fe fubdixerunt : cui operi peculiarem libium oppofuit l'acundus Hermiadenfis.

RELLATOR, dignitate Presbyter, Caf-550. fiodori amicus , claruit anno 550. Multer in S. Scripturan Commentarios feriolit. Librum enis Eithern libris vs. Tobin libris v. Juditha li-bris vss. apienrist libris vsss. ac Maccabaorum libris x. explicavit. Duas praterea Orige-nis in Ffram Hamilias , & totian alia quadam, Larine verrie. Ex tor scriptis nil hodie superest; nisi Huetii conjecturae fides sir adhibonda, ui versionem aliquor Origenis opniculorum

RUSTICUS, oru, ur videtur, Roma-5504 mus, Vigilio Papas affinisate junctus, ab eo Ecclefiz Romana Diaconus factus eft. Vigilium Confineinopolim proficerrem so mitatu scum sono 547. Vigilius habità Confineinopoli fuo-

tum Synodo Libellum adversite Tria Capitala S.E.C. VI. Memze Par iarche dediffer; ipfe una 'cum Sebaftiano Vigilii itidem Diacono ab Epifcopi fui communione refiliens anno fequenci /Herwa adversus Arephates ad Sebaltianum tesiplic in cajus tine actiter contra Vigilium dilputavit : & cam nullis Vigilii monitis ad obfequium revocaripoterat , an. demum 550. Vigilii fententii à

Diaconaris munere depositus est. Quid exinde ipti conrigetit, mihi non confer. Excut ejus Directato adversas Acebbales, fine mutila, in Auridoro contra Harrefes Bafil 1528 pagin.246. iu Harrefiologia ibid. 1550. Simleri notis illustrata cum aliis l'arrum scripris contra Eurychem & Nestorium Tigari 1571. p. 141. & in Bibliotheca Parr. Tom. x. p. 349.

PRIMASIUS, gente Afer, Adrumetiurbis quæ Intinianopolis ctiam dicht eft, in Provincii hyzacena Epifcopus, unus ex iis , qui ad res Ecclefiz africanz procurandas Conftantinopolim ci ca an 550. mi li fittt: ubi anno sequence Epilcoporo m conventul interfuit, quo Vigilius excommunicationis feutentiam in Theodorum Cæfarlenfem , Acephalorum ducem, jurorquebar. Anno 553. fapins licer advocatus Synodo Occumenica intereffe noluit; fed una cum aliis fubscripfit Vigilii Constituto pro tribus Capitibus, quod tempore Synodi l'apa Imperatori ob-

SCRIPTA

Ommentaria in Epiflolas S. Pauli, ex Hjei ronymi, Ambrofii, Augustini, aliorumque Vetetum feripris maximam pattern delibara. Multa exinde in Commençaria fua transtulit Haymos unde nonnulli hallucinati Primafii Commentataria Haymoni diberi censuerunt. Prodierunt feotlim Farif. 143 8's

Commentaria moltica e epolitionis in Appraisplia ad Catterium quinque libris diftincts. Prodierunt

fcortim Bafil. 1544 8°. Utraque Primani Jammentaria habentrarà Gagnzo edita Lusdani 1543. & in Bibliotheci Pa-

trum Tom, x De Harejons libri 3. ad Fortmann Epifro. Mon. 36 pam in quibus explicute quod olim Augustinus in libro Harrescou imperfectum reliquetar : in primo libro oft ad as, quid Hæreticum faciat,

in 2 . & 3 . quid Hæreticum demonstrer. Interile jamdadam Opus iftud. Extust hodic fub Pradefinari nomine editi, de Here/bin, pracipue Pradeftiu gorum hærefi, libeltres. Inprima parte agit Autor quisquis fit. de Hærefibus quibufcunq; numero xc. à Simone ufq; Mago ad Hærefir Prædeftinarianam,earumque autores , placira , mores breuiter recenfet. Secundam partem constituit liber de prz-i destinatione sub Augustini nomine olim confictus, in tertia parte libri haju ce Augustinia tal refucationem inflituit. Quis fuerit verus horum librorum parcus esudiris inter fe hand farle convenit; Filincinaro Remenfi fub Hygini nomine citameur ; errore fatis manifelto ; nec forfan aliunde orto-quam quod in indice Autotum Operi prafixo Hygini nomen repererat. Sirmon-

S.E.C. VI dus ob ftyli fenrentiarumque affinitarem Amobio juniori adjudic:ndos effe infpicatus ett : Nuper Piccinardos 1 heologus Brixienfis Vincentium quendam nescio quem Autorem statuit, illum ne mpe cujus xvi. objectionibus rotidem responfiones oppotuit Proteer Aquitanus. Quis vero fir lite Vincentius an Presbyter ille natione Gallus,qui in ! falmos enm mentatus effode quo Genmadius c.80. an Vincentius Victor advertus quem de origine animæ fe iplit Augustinus , hand faris novit; Lista ofem et im prosius sejicit : libeum fub Augustini no nine confi.tum Enodio Uszalenfi tribute, quem fuipic tor libello fuo hune ti-tulum penficille, Experie Dolleron Astrolius , indeque pro ipiius Augustini form habitum esses verum que de tocahac te habet l'iceinardus, adeo incerris & levibus nicuntur conjecturissut paucos fortalle infententiam pettrachunis fit. Longe potiori jure tribumii videntur Primatio noftrosidot fide verniti y odicis MS, ante annos ochingentos exacti, pem in sibliotheca Augienti vidit Cl.

* Irin Germin.p #g. Analect Tom .

. (abilloniss in quo comparult hic rirulus, dilutioni quidem art, amentofe iptus, fed artiqua ma-AU, OPYSSANCTI PRIMASIZOISCI-PVLI AVOVSTINE DE HÆRESIBVS NYMERO X .. Certe Autor non uno in loco fe Afrum effe innuere vider ir; fed or quod tufpicor libere proferam , qui quis hanc notalam Codici argioni appoinit forian halluci atus iit , & cum apud ifido um legerat Primalium tres de Haveithus lib os feriplifle, hosque tres Ano-nymos eperetat, mox Primalii nomen indidit Adde quod cum Autor noster nullata fere Hærefim Neftorison reconsionem memoravit « Frimafitts por exinde matas & dammaras harrefes hand pmillirus erat, 'edrotam hanc rem erudiris difcuricudam relinquimus. Primus hos libros ex Hinemari Rementis Codice extulit Iac. Sirmondus Paraf. 1644. 80, anno fequenci acrem fatis roriusope il centinam Gallica edidit Joan, Avvraus Theologus vorbonicus quá Autorem hominem fuitle Pelagianum contendit, eigue errores, harefesimendicia, tabulas , furdamque ignoranciam object, mox opus in Fiollandia reculum Anateto war, nitillor, 1645. 8" cui Avvrai centuram Latine verlam subjects editor Anno 1677. in Nibliotheca i attum Lugdonenti Toma xxvii. locum invenit. Demum Scraphinus Viccinaidus ex O.d. 1 radic, in Academia Paravina Theologus additis varili de / uto.e, Opere, totáque controversia differrationibus denuo ju lucem protulit Patan 1686. 4.

110.

TUNILIUS, Epifeopus Africarus, vixir circa an 150. Scripfit ad Frimafinus per modum Questionum & Responsionum de partitus Devi-na Legis lebros 2 qui typis excusi prodictius à Joanne Caftin editi Eafil. 1545 8". Francifarii ad Oderam 1603 8 . & in Bibliotheca Patt. Tom. x. p. 339, Cicumferuntur fub ejuidem nomine Comment arii in triapriora capita Genefeer, excufa Colors, 1535. 8 . Bofil. 1538 in Orthodoxogr.p.925. &inter Leda Opera, cujus revera cos elle omni bus jam notum eft.

552 lornind de

IORNANDES, five Tordanus, gente R. b.is Go. Gothus, Alanovvamuthis filius, primim qui-

dem Gothorum Notarius, deinde five ad Chri- 5 A.C. V. flimam five ad feve-fus view intimuum, conver- ab An D. fus demam Epifcopus Kavennas, feu potius Ravenue agens, Cothorum Epifeopus factus eft. Claruit anno 531, quo librum de Rebus Gericis feriplit. Fluca de eo non liquent. Extant bina ab eo conferipta Opercula s viz. De Rebus Gesicis Isorr , five Historia Gothorum ab iptis geneis incumbilis ad Vitigin re-gem à Laliflero devictum, qua firmmatim complectitur Tornandes, que libris xii. cjufdem argumenti fuse pertractarar Calliodorus. Prodiit fapiùs exculus , emendatior autem ex

P. Pithari exemplari M5: à l'orperio editus inter Open Calliodori Parif. 588. cum notis Lindenbrogii Handweg, 1611; & cum aliis confisnilis argumenti feriptoribus à Don. Vulcanio editis Lurd Eas. 1618 denique apud Grorium in Historia Cothorum Amfleted. 1655. 81.

De Regnerum er temperum fuccejjune, five de origine mandi , er allib es Romanorum : ceteraravaque genium, libre: in quo integram ferè Flori Filiforiam tacito ejus nomine exteripam De iEt.

effe notat Voffins *. Preditt Fravelure 1588. Little en Lugd. Bat. 1595 8 . Harebare. 1611. Utrumque Opus cum noris Jani Grateri edirum est Harren.

EUTYCHIUS, vit.e infliento Monachus, in Mo- Eus, t 1.4 nufterio Amalex usbis vierm egit; underanquam e st Epilcopi Amalenotum Apocritistius Conflantinopolim millus cft; & cum paulò ante quintani Synodam bita effet controversia , utrêm liceret morruos anothemati subjicere , ipie in Scripturis apprime exercitaros ex tacto foise regis illico nodum folvit. Viri folcriam admitarus Imperator, cum paulò post, Menni ex vivis sublatos incunte anno 553, ad Pontificalem Utbis Regist fedem promovit. Eodem anno Synodo CPa Occumenica praiedit. Anno 164. cum fultiniani Imp edicto de incorruptibilitate corporis Christi aure refurrectionem confentice noller, fode ital expulitis eth. & in Hofiæ Monafterium inclusus, ac substite to ci loaune cholastico-post octo dies à Concili bulo ouodam dipotitus, inde in infulum quandum l'rine po dictamae mox ad Monafterina fuum Amatenum, deportarus. Anno 578. à Tiberio Cefare (cui Imperium iple olim prædixerar) fedi fuæ reftirurus efte Obiit anno 585. atatis filz 73. Extatunica Fpiflora flarim post interprent Episcopatum ad Vigilium Fapan milla, quà ur I rium Capitulorum caufa in systodo ipio non invito difentiatur » potiular, & ed concordiam hortatur, Gr. Lar,inter Acta ynodi Quinez Concil. Tom. V.pag. 425. Scripfit Eutychius & Trallacum Their F in virus of telesger higher securities queculines hayeren mei renein cujus fragmentum adducit Euftratios CP. de Vità functorum ftatuc.14. tem librum de Refierrefiione Afereturane, in quo corpus nostrum in illa Refurrectionis glocias impalpabil-, ventis aereq; fubrilius elle futurum, docuit. Hune post longam dispurationem Eurychium inter & Cregorium L. Apocifiarium ruse Conttantinopoli agencem ha-

bitam , flammis adjudicavit Tiberius impera-

tor *, tefte internet Gregorio , fed repentina *Moral I

Eutychis 14.cm 15.

SEC VI. Entychii mors Edicii excentionem antevertit; et ab As- D fi non defint qui librum revera combustum esle Scribane.

559-

115.

518 18s.

* Divin-

EUGYPPIUS, dignitate Presbytet, & Abbas Africanus, vir, in suit Cassiodorus, *, non ufque adeo facularibus literis erudi-tus, fed Sc. ipeurarum divinatum Lectione ple-Led cap-13nilkmus, clasuit anno 553. Horretu Renditcis Neapolitani I piscopi , quartiones, fentenrias ac diversas res ex S. Augustini scriptis defloravit; & in unum corpus collecta in 318. ca-pirulis collocavit. Open lute Thefavri nomen indidit, & Ptobæ vieglui facræ nuncupavit.

Extat Thefaurm ifte Bafil. 15 4 1. fol. Vener. 1543-

FERREOLUS, gente Callus, Patril Nathonensis , nobilitate generis conspicuts, Parem habuit Ansbertum Senatorem mattem Blirildem Clothasii regis filiam, norus anno 521. Septennis adhue puer Nathona relicta Uccelum Vid. Autor-Vit. ejus ap. profectus, & Ruticii propanui ini curz le bo-Le Colune nis literis in buendum committe. Anno 553. Firad an gas. mino patreo in Epifcopera Uccciafi feffectus 128.556-555ctt: ubi P. Paull memoriæ magnificum remplum politit, & A onafterium à nomine fito Ferrielalacent dichum furdavit. Cum verò tudeisanimas corum lucrandi studio familiarites oteretur, in interpicios em retram novase m cudendatum apud Cl-ildebe.tum regem adductus, anno 555.l'acisios relegatus est, ubi taiennium in exilio degit, maxino tamen honore apud regem habitus. Anno 558. redite permiffus Uccciam fe contulir; & ur orenem fulpicionis anfam amolirerur; Judgos omnes, quos ad fidetn Christianam adducere non poruit , civitate luà expulir. Obiit ann. (81. Epifcorntus 28. Compolitit Regulam Monacharam. in usum Monafterii foi s que integra habetur in Codice Regularum ab Holstenio edito Parif. 1663. Cripit (tiam , tefte Gregorio Turonenfi *, Sidonium imitatus , libres aliquot Epiflela-* Hift. Le.c. ran, qui interierunt. An Ferreolo nostro de bean-

sur Senecutiz, que fub l'erreoli Presbyteri no-mine habentur in libello de Cfficio rectosis Ecclesiae Colon. 1551. 80. me planè larce.

LIBERATUS, Ecclefiz Cathoginenfis Archidiaconus, Trium Capitulorum defenfor acerrimus , anno 554, vel incurre fequente , à Synodo Africanorum Epifcoporum ccxv11. Carthaginensi ad consulendum de dubits quibuidam Joannem Japam Romam unà cum Caio & Petro Presbyteris missis est : licet ad Urbem ante mortem Joannis non pervenirer : lpfe * ramen fe vivente adhuc Joanne Romæ * Breviaregiffe trftarur : adeò ut bis Romam ante ancep. 10. num 556. profectus videatur. Clatuit imprimis anno 553- quo eirciter tempore, ante habitam tamen Synodum Quintam, Breviatium fuum claufir. Plutimas pro causa Trium Capitulo- 923-tum peregruntiones infeepit : & partim ex vizorum gravissimotum natrazione, partim ex Historiis, gestis Synodalibus, & Episcopo-rum epistolis lautam faris terum gestatum uotiriz Iupellectilem nactus; Controversatum Neflorium & Eurychianz Historium contexuit, quà

resper L. fere annos geffas ad hanc controverfiam S.E.C. VE pracipue spectantes & qua vix aliunde haberi ab An. D. acant, complexus eft, Stylo quidem humili & pedeftri, quique ob Autorum tum Grzeorum tum Latinorum , quos fequitur, vatieratem, inæqualis pene ubique incedit. Extat irevi-rion iftud, fic enim Hifteriam fuam appellari voluit, Concil: Tom.v. p. 740. & cum noris & differta-rionibus Camerii Parif 1675. 8% in editione primi Concilionum à P. Crabbe adornata reperitur Appendix ad Breviarium Liberari Tom. 2.2 p. 121; ad 128. quæ in noperis Conciliorum Tomis frbita quaritur-

VICTOR, gente Afer; Tununenfis (alifs Cemmensis & Cummenensis corrupte dictus) Victoria & in Africa Epéleopus, claruit anno 555. Trium neChronicle Capitulorum Patronns conftantifimus, ob quorum caufam propugnandam plurimas ac gravil fimas arumuas pertulit. Ex Africa enim à Justiniano Imp, unà cum altis quibufdam Epifcopis Constantinopolim accitus, cum Tria Capitula damnare noller, variis exiliis afflictus eft. Poft custodias namque & plagas, quas Sala & Valericis pericellus est, necnon iu Monaterio Mandra. in Egum Mauritania infulam temel arque iterum relegatus, Alexandriam exinde deportatus eft , & in carcerem Castelli Diocletiani conjeclus. Lo mox eductus carcere anno 157, post disputationes in Prævorio continuas dierum 15.ad aliam custodiam Monasterii Tabencesiotarum apud Canopum mittitur. Ann. 164.ex Ægypto iterum Conftantinopolim evocatus, cum coram Jufiniano imp. & Eurychio CP. Tria Capitula ad-huc defendere nequaquam vereretur, in Mona-flerio quodam Urbis Regiz in cuftodiam rutius datus eft: ubi post aunum 565 diem supremum obiit. Scripfit Chronicon rerum geffarum ab Otbe condito ufque ad annum 565, quo Juftinus junioc imperium aufpicarus eft. Hujus Chronici prima pars interiir: inpereft posterio: quæ ab anto 444. (quo desiit Prosper) exorfa ad amum 566. progreditur. Habetur à Canitio edita Ingeiflad. 1600 4 - emendatios antem in utraque Chronici Eule-biani editione Scaligeriană:

GERMANUS, gente Gallus, Eleutherit filius, in tetritorio Augustodunensi natus, ab Agrippino Augustodunculi Episcopo Diaconus anno 533, deinde Presbyter anno 536, ordinatus: à Nectario Agrippini (accessore Abbas S. Sym-phoriani constitutus , ac demum anno 535, Epifcopus Parificulis creatus. Anno 557. Concilio l'acificnfi e, subscripsit ; anno 560, ordinationi Singrii Augustodunensis Episcopi interfuit. Obiit octogenarius anno 576. Scripin anno 573. Epiflolam ad Brunrchildem reginam , ut Sigebettum tegem à confilio belli , quod Chilperico frarri illaturus erat , revocaret , postulans. Extat hate Epittola Concil. Tom. v. pagina

PELAGIUS, patrià Romanus, Joannis Vicaciani filius, Ecclefie Romanz Diaconus, Aga-555 peti , Silverii ac Vigilii Pontificum Apocrafiarius Constantinopoli apud Imperatorem agens, ab Agapeto primum milius anno 555-maximam à Ju-

ftiniano

5555

S.A.C. VI. ftinisno totique aulà Carlarel gratiam flarim ab An. D init. Anno 510. eiseker una eum Ephtemio Antiocheno, & l'etro Hierofolymitano Parriara chis à luttiniano imp. judex datus ett l'aulo Alexandria Parriarche, qui ob Diaconi cedem Gazam paulo ant arelegatus fuerat-Gazam igituz per antiochiam & Hierotolymam iter faciens Pelagins Paulum fede fui movie. Constantinopolitin reverius in vià offendit Monachos quoldam ratertinos fuftinianum adenates, ut On-1496.

genistarum enmuleumeinm audaciam impetraro edicto compeferent. Ab his exoratus, operam fuam in aula collocandam libenter pollicious eft : sprod quidem tam fueliciter effecit s ut anno 541. edictum Origeniftas damnans ab Imperatore obtinue it. Anno circiter 545. Komam rediscrive à Vivilio revocarus, five à fuftiniano remitlos, un Reardi pecuniar oncre fecum allato, Rome peris clitangi, quod fecit, inby:nirer. Anno 547.à civibus Romards ad Lotilam Gothorum regem legatus eft, ut lasbailtegis arma ab Urbe piec bus finis everterer. Voro onsdem hác in re excidir Pelacius, moreamen Urbe à l'orilà expugnatàs plu i morum civium vitas & libertatem fibi donari imperavie & codem anno à Fotilà Conflantinopolim legatus eft, ut pacem Gothos inter & Romanos finci et. nuo 553. Vigilii Papat Con-fituto prio i Ible defit, uti & poficio i , quo Synodus Quinta confirmata eft. Anno dimiim 555- (556. Jaxin Citalogam Anaftalianum) menfe Aprili I ontifex Romanus ordinants oft , postquam le int: un to libi illa at Vigilio motris crimine pur guffer, 1 and factors Syundum Quintam confirmavit : & even Epilcopis Occidentalibus. qui ob damnata à fede Nomana Tria Capitula in fehilma deleiverant, ad mortem ufone ftrennè decertavit. Chift anno 559. (561. juxta Anaftaflutn) menfe Marrio, Extant Epiffelexvi, Concil. fom. v. pag 788. Harum primam fpuriam ell- i-ti agno/cum editores: ultimas qua eft ad Childchertum egem , tubnetrinar Fidel Confaffio, quam ext emà parte auctiorem edidit Cl. O mucius in Differt, de Synodo v. Gen. Auctuar, Theodoriti prg. 659. Frater iftas Epiftolas , ha-ben ur pitata alia, fen vorius Epiftolarum Fragracota x11. à Luca I loid nio primim è tenebris cruta, Concil. 1 om. v. p. 805.

CYRILLUS, gente Polastinus, civitate 555-Scythopolitimus. in urbe l'arrià decimo fexto etaris anno a onalicam vitam profiteri copie, I often loca fa cha viter di fludio ductus, Hierofolymam p tii: ; & matris mandato Ioannis Silentia: ii regioniui tecommitit à quo demum, ad c li ber traum Laure \torratterium millis, & à Leorgio : bbate , qui Monafterii prefecturam mon 542. fiscopit, leter Monochos cooptatus fuit. Clavit anno 557, quo . I connis Silvniavii † ... - śc.ipiir. Quaado obicrit , non liquet. Scrip-Art : 14 . Furlymin Ablastis , qui oblit anno 472. Extat hac Vira , fed à Metaphtafte interpo-Etta Go. Lat. apud Coreler, Monument, Ecclef, xx. 'vent citam ab co feripta Vine S. Ieannie Si-

que adhire înter simeonis Metaphrafta Vitas S.E.C. 11 Grace delirefeit, Larine verò, ab co interpolatio ab An D apud Surium Decembe, v. habetur. Antiquam Vitz iftius à Meraphiafte nondum corrupta vertionem Latinam dedit Follandus ad xx. Januar, Intergum taudem ac fincerum textum Græcum nachus (I. Corelerius, addirà versione ac notis, edidit Monumeut. Tom. 3- p. 220.

PAULUS CYRUS FLORUS, Cyrifilius, nobilitate genetis illustris, bilemiarian à mancre, quod geffite dictus claruit citea an 5551 Facultare l'octica eminuit. M. nolano S. cohra nuper à Justiniano conditum prolixo carmine deteriptir. Primus id in lucem si race & Latine exculits &uberrimis amorationibus illuftravie c a olus Du Frefmis annotationables multicavit (2 ones 2 ones 1 one in nuss Party 1670, fol. ed calcem Historic v inna- * De tella mi. Scripfit criam , inquit Agarhas , alia leftinate mi. Scripfit criam , inquit Agarhas , alia leftina liber. quamplarima poemata, memoratu digna & lande. Videntur autem mihi, quæ de Templo feripit, tanto mujore & labore & feientia referta, quantò & a gumentum ipium est admitabigathin fucciole (1. Du Fecfains, qui deferiptionem ædis hophianætanti accuratione agg efform effe i aulum centet; ut univerlam illius itructuram, fingulaique partes, quitiquis hase legerit, flatim quocammodo oculis perinde acanimo comprehenda.

AGNILLUS, nobili loco narus, & condicione o relentus; mortal uxore ab l celefio Ravenuatum Archicpicopo, qui obiitanno 542. Discoms factus , Templo D. Agathæ pratectors eft. Demum post morrem Maximiani auto 555, Raventatum Archiepiscopus con-fituitur. Mediate Natiere Justinium duce, omnia Gothoum bont in Ravenmentis Ecclefix utum obrin sit, Templa ab Aslanis extructa, comunicotalitat, exampia ao rationas extuncias co-ramque factis inquintra, purgivit, & ad verum Dei cultum tradizit. Obiir Calendis Sextili-bus anno 556, avaris fuz 94. Non pauca de co haber Hieronyanus Rubeus Hitt. Ravennat. Iib.j. P.169. cripin Fridelam ad Armanium de Racione Feder, que habetur in Antidoco cortta Hæref. Refil 1528, in Herctiologià Brileenfi , & in Eloliothica rate. Tom. viii. p. 666.

EUSTRATIUS Magnar Feelefia: Constantinopolitané l'resbyter. De ejus ætate filent ferè omus sum vere es sum recentiores : de quà ne verbum quidem habet, qui hune Scriptorem primus ediale, Doctiff, Albaius. Ad versm igitur ejus attatem indagandam animadvetto, in i horio faill: assiquio.em , qui ipium ci- Cod 178 tat » nec de co tanquam nupero feriptore loquitur. 2 . Clarnit , postquam Opera l'feudo - Dionyiii Arcopagitæ, quem nou raró lau dat, in publicum prodicrant; quae nomifi incunte hoc faculo pulam innotefere corperune. 34. Chemitic viderar fub Eurychio Patriarchà CP. Sic enim de co loquitur : 'O µіуле Егтіхі В адхитенци В Кинчантина. Асыс , е нег пита тенів емі істи корали. Ма-Cr. i om-2-p. 220. Latine apud butium Januar, gniu Eurychiui Archiepifeepiu CP, venerandum mitis in comitive formanque court. Claruit igi-Lemen C. Lat. ab Henschenio & Papebro- tur circa annum 160. saltem non diu postea: chi > dir: ed diem stait xxxx. Larine apud Su- ac proinde fallitur Caliminus Oudiga qui exbreriam Maii xim. Scripie denique Pitans S.Saba, vi Labbei Chronologia illum pene integro fircula

Sxculum Eutychianum.

sec VI securo recunstrum and control de un bu-pan D. fadiernovitum au costefutaret, qui dicunt bu-manas animas fluim ac propriis corporibus fu-lura funt, non operari. Legit hune olim Pho-

od 172.

1604

\$600

tius, & ex eo quadam excerpit. I rimus autem èrenebris erutum . & venione Latina omatum. fine quidem mutilum , ev. lg wir Leo Allatins, libroque tuo de Cecidentalium atque Orientalium perperua in dogmat: l'a gatori confensione inferuit Acres 1655 8 , is pag. 319. ad 581. Errant verò Miraus, cjulque exfe iptor Oudinus, qui Fost arium nothrum Tractarus eres de Virà functorum animis feriplific ex l'horio affirmant; quàm nihil diud diear Fhorius, quàm Euftra-tium in hoc Opere tria potifimi mibi in aui mó babniff:; de quibus ibidem Lectorem mouer. De Relo cius hac Photius : Orare ul regan-Dug- internerie, doprepare f i din Jennic, en die I bligge. Or niere quidem ufm est minime tand.blls , fed arguments non admitim culpandis: di liotamenipi perform of Oubl verb Euftratio noftro Commentarios in posteciora Analyrum cherus.-Mirandum acumen ingesii en hoe tica Ariftorelis Venctiis Grace ditos amo 1534; excellentier. & in Ariftorelis Ethica Craceibid. 1516. a'cribae Cudinus, vel ex folo libeorum risulo dicere poterat cos de finfratii Nicea Metropolitamec ad nothrum pe tine:e. Ut non taceam, quod conjicit Generus, in nonnullis hujufnodi librorum titulfs pro Euftratio Euftathii nomen repoacadum

SIMPLICIUS S. Benedicti Discipulus

& mortuo Conftantino terrius Caenobii Cafi-

mentis Abbas constitutus est an pa x a pieraris omniumque Victurum exemplar lucui mum, objiran. n t x x v 1. Magiffri fui Regu-am omnibus Religioforum domiciliis paffim legendam custodiendamque tradidit, quin & ipie Poetica facultare nit us , majorem ejus promulgationent verfibus explicavir, edidit hæc Carmina Lucas Holftenius unà cum diversis Monachotum Regulis Parif 1664.

COLUMBA, gente Hibernus, claruit anno 560, quo Mouatterium Decemach in Mediterraδ Hatsicà Hibernia parre condidit. Auno ve ò sés, ue Eccl. Ly. c. 4di cuimen , quod capitifuo à Dermicio rege imminebat, d. clinaret, în Britaaniam e ajecie, & l iciis Septentrionalibus verbum Dei pradicavir; & in 'ona infula, 1/11 &T-Columb-k a di ta, Vanaferium inflicair, cui ipfe Abbas perfuie.Obiir V. Idus Junii auro 597. rezeis 77. in Leel. fii iui Huenfi fepulcus. 'cripta ejus horc in modum recenter (1. Wa mus * nempe Regul = n Monaflicam, De Script. que extat & vulgo Columb-bell dicitut : Hymnam Hibern Lt. in landem S Kieravi Abbatis ; tres alies Hommes, quorum primus incipit Alim Profeter. Alius 4 nostro erae Columbanus, & ipie Hibernus,qu

excunte hoe faculo ela uiede quo agemus infra-VENANTIUS HONORIUS CLEMEN-160. TIANUS FORTUNATUS, gente Italiis, in vico, Duplabili dicto, non longè ab urbe Tarvilini , natus, Ravenne verò bonarum literatura Rudiis inuutritus. Ante annum 560 B. Martini ope à gravislimis oculoram doloribus liberatus, utgrati animi indicium prodetet, lealià relichi

ske v L faculo recentorem facit. Seripfic librum de Vica Galliam profectus eft s ut S. Martini reliquias in S.E.C. yt. urbe i uronensi depositas inviscret. A Tutonibus in i ictavos transiir, arque ibi domicilium posuir, omnibus ob raras ingenii dotes , & aimiam theto ica ac portices telentium metito inspectus & cel bratus. Anno 565. igebetti regis, & Bruntchildis nuptiis carmine etegraca fuulta omnia apprecatus cit. in urbe demum 1 ichavienti Presby teraris honor m meruit, ac tandem in cadem Epiteoparûs culmen afeendir , quo tamen anno, incestum prorsús: mis quòd Labbeus id post annum 594. quo obiit Gregorius Turoneans, contigitic centest, his out opinor, ratione ductus; quod Gregorius , l'o:tunato inprimis familiaris, cum totic seum laudat , nullibi epitcopum appelict, in vivis adhuc exat anno 600, Multa confcripfit , partim Poetica , partim Hiftorica. Vim illius poeticam fie dilaudat Barthius." Maximi "Advertats ingenis vaces and cum, veluis ad Califopuna quendam, magistrom & cor phann Musicorum, modulaminum, respects omilian sequentium Posts-

authore fuit : etiam dollrina omnibus fere coacanade O.PERA.

) Oematum fibri xv. pramifia ad Gregorium. Turovenfem epiflola dedicatoria-De Vita S. Martini libri 1v. catmine Heroico. ad cundem Gregorium Ediri Parifio 47, 1 11. Hecaporicon ad Instituto juniorem Imp. &

Sophiam Augustim De Excidio Turingia ex perfona B. Radequadis, Carmen ad Armehen. Poemata alia nonnulla Fortunaro vulgò aferibuntut , que intet Tertulliani, Cypriani, &c. Opera habentut; ubi plura

Pormara Foremasi prodictunt in Corpore omomnium Porra um veterum Legdum 1603. 4 Tom. 2. in Appendice Bigneaud Parif. 1614. p. 752. & in Fibliorieca Parr. 1 om.x.p.520. icotium verò à Christophoro Brovvero edita Magane. 1605 1616.4 .

Exposusmes breves Oranonis Dominica , & Synboli Apollol rum , & Fpiflola aliquot ad Mumulcourn ; & alios » habenrut in Bibliothec3

Fatr. p. 520. & in Orthodoxogr.p. 1221. Extant Prateira à l'ortunato (cripta: plurium San Frem Vita : nempe : Hilarn Picturesfit lib: is duobus (Hilarii Operibus præfigi tolita) apud Surium. Januar: x111. S. Albins Andega-venjis Epifcapi ibid. Martii L. S. Germani Parifienfie Epifcopi ib. Mali xxv111: S. Radegundis regine ib. Angust: x111. S. Marcelli Parificafis Epifcopi ib. Novembe, 1. S. Amantii Rushenensis Epifi ib. Novembr. 1v: 5. Remign Rhemenfit Arebiepifieni ib: Octoba. Manitii Andegavensis Epifcopi ib. eptember. x111. S. Medardi Novi menfit Epifogrib. Jun. viii. An posteriores due Viter Fortunarum autosem habeant , justa est dubitandi ratlo : licer ejulmodi Vitas feripfife eum dabieuf nequest. Verumbæ g mainis , quæ inter rietune , fuppolitæ videntar.) itam 5. Meda di prosa scriptamedidie Dacherius Spicileg, Tomi

MAR

17.

SAC VI MARTINUS, gente Pannonius, juvenis adhuc ad vifetanda loca fancta. Hierofolymam 5600 petiit, Inde folvens Callæciam Fiifpanis: citerio-

ris provinci im appulir : ubi plurimis è Sucvorum gente ad : atholicam fidem converiis , varia condidir Monasteria; & ipse Dumiensi à se fundato pra fuir ofque ad amoum circiter 560, quo in Eceletiæ Braca en'is apiteoparum evectus eft. Anno 561. Concilio Bracarenti II. Interfuie: anno 5714 Bracarenti ill. præedir. Obiir juxta Baronium

*Hift.i. c. anno 584. Cum verò ex Grego:io Turonenti * confer cum fed m 30. plàs minis annis tenulil's necess et a marcerius Episcopus factus fuerirs aut vitam ulresius produxerit. Anno aut m 589-Panta dustoccasor ejus Concilio Tolerano IIIfubic ipig: ad. è ut aut Gregorius annotum numetá rotunde & laxo fest u fupputárile célendus fits aut Epileopatus Martini paulo arte annum 160repon.ndus. v ir erat fanè perquèm eruditus,quiqi adeò i lie ris imbuerat , reite Gregorio l'uromani cjus revacion at nelli fecundus fuis temporibus haberetut. La :d :s ejus Venanrio Fo.tu-

nato lib.5. ut. amque faciont paginam. OPERA.

superfluis, aures quidem penisus occlusas habait, Ollellis Caronton przeipuć ex Grzearum linguam vere quefi frant quadam comprimebat , ita partim eriam Occidatalium Synodo um ut er attenem rathe metiretur. & filentium erati era-Canonibus cont ata, in duas diffributa partes, Poma de perfonts & rebus Eccleficilies agit, freum da de iss, que Leites de lime. Integ um Opus Canoues L x x x v. In hie Collectione notarn non indignum est Carones Apostolicos à Martino non cirari. Prodiit ista Collectio in omni Concilionum edicione , in nupera verò forn. V. p. 503. & in Eibliotheca furis Canonici Justelliana rary. 1661. Toru. 1. in Append. p.7/

Sententie Patrinio e z e spriornos , quas à Graco quodam homus, collectas Latinas fecir Matrinus nother. Habentur Lag, apud Rolv, ydam de Vitis Part. Auture 1628.

termula bonejia Visa, feu , ut habet Ifidorus Hipakatis*, de Differentis quanto virsacun. "De Scriot. tion and Alicenten Surpersuraregem, Senoca falso t.ibutus. Extat in l'ibliothecà Patt. I om, x. p. 3c 2cor alias editiones jam mirram. Parferior

ad attronom edidis Dacherius Spicileg. Forn, x. ANASTASIUS, Sinaira à Monaffica, Evagel 4 quam in moore sinsi egit, viri dictus, anno 561, 6-40 ls-6-5 ad . a: iarchatús Anriucheni diguitatem promoras, doch inam urthodoxam (ticuné ac conflanter propugnabat, Justiniani autem 'mp. delicia de incorrup:ibilitate co.poris Christi fortifime Impugnavit. Qua nobrem Inflinianus lyfum in exilium mittere in animo habuit : quod quidem morre fubitaneà præreprus nequaquam præftare potuit, Tantas cettè tune in Anaftatio entroit religionis illibatz zelus pariter at fama, ur Epifcopi omucs Orientales à Tultiniano decreto (no haverico fubficib.re juffi , fe Analt:fii fenrenciam expectare, ejulque vestigiis inhaturos concordi voce responderent i ipie verò Anattalius nullis minis mullis precibas adduci potuit, ur fidem tantillàm proderet. Anno 570. Justinus Imp. Ana-

Encycliii CP, ledem inique arrepeam tepreheu- ab Au D. deter; ipfum de throno Antiocheno dejecitanonnifi post 23. demum annos mortuo Gregorio, qui in locum ejuslishitarus facrat , anno 591. fedi fuz restitutum. Obiit anno 599. Vir erat , inquit Evagrius *, m up Sux in marion rays . axes- *Lacas Ber j'tic teinur est the bianne. de ned tole slav Chair Girentres, set undaus & Chairie em Be-Bain nugelineau , parriyo & unigiour , mit die aure rb Sur arabigoudour , tum in dronnie litern admodum erudicus, eun in moribus & in vivendi ratione accuracificans, adec un res estam levissimas obforenree, nec a confinatia & firmitate unquam. defletteret , nedum in morni momenti rebut & qua ad Deum fechrene. Eximiam porto comiencem fumma monum gravitate temperabat , & 44 The emplaine in u.O. is no is to , sor the value on Time, Sidulation mic mirror Afai ion in finic muches your G offi arm rivers Sormicatore. The fly across

argue difotochat , in Sermanibus amena inepris at tione projection effet. OPERA

Russis imärening und f algerilys budgulged, sed

The mention agriculant blom nadoganas, Et in feriis quidem colloquiis , aures ei patentes & lingua pro-

fluenserat: & questiones propositas prudenter &

O Δεγλε five Dux etc. adversios Aceptales, Viderur iftud opus num ex variis ipfius Anaftafii, tum ex nonnullis Veterum, Opufculis confarcinatum; ut cuivis couft bit, qui quaruos priora prateirim ea ita attente perlegerit: nec id modò , fed & à recensione quadam manu hand levirer int. spolstum : ft. Caj ite enim 10. p. 198. meminit Eulogii . lexandrini jam mortui , qui nonniii anno 608, di m obiit. Cap. e. init. Seg Concilia Occumentea memorar : ted forfan menda cubor în numero , cûm in codem capite quinu : folummodò enum ret. Opus ceste nullà dilig:neii , nullo o dine confe ipeum effe ipfe Amitanus in rommio aguaicie : ubi venium à Lectoribus p. rit ob va ias co r. ctiones paffim adhibicas, & prop er moraneyine fapiles committage cum agricudinum f. equencia non ferebatsur in iis pro animituj f. nr neia verfarerut. Edidit hunc li-brum Gr. Lat. Jac. Greefettis /ngo/ftd. 1606. 4-.

Quaftones & A profumes de varies argum neu . Serepturem numero c L 1 v . Infinitum effet omnium de hoc Opere feurentias , objectiones, responsiones recensere. | aucis igitar me expediam. Vel Anaftalii nott i opus non eft, vel infigniter interpolators. Quantione enim 16. meminir Phoce ty anni i npe ium fibi arripientis; alibi etiam in eo citantur Maximus Monachus (vid. quælt. 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 18, 154.) Nicephorus Partiacha CP. (vid. quælt. 2, 57.) Olympiodorus , : ynodas Sexta f-u rullana (queft.64.) Joannes Motchus (quart. 60.) aliique Anaftaio nostro joniores, orro Quartion: 117. loca fancta Palattina Osthoduxos Christianos per 700. anftatio objectens, quod facram pecuniam in pro-nos tenuitie aftirmat Autor. Siveigitur anni ilità fanos ulus profuditifer e quod fibi conviciatus. Conftantini impetio (quod magis videtur) five 3 #C VI ab iplo Christo initium ducant; id param tefert. si to D. Anaftains certé Antiochenus ejufmodi calculo nti non potuir. Quicquid fit, videntur mihi hæ Quartiones effe Cento prim/m: b Anaftaño Inchoarus, deinde ab aliis variis locis ac temporibus auctus & absolutus. Hinc fit, ut in Codd. MSS, mirè varier quettionum numerusmec iple Geneianus Hervetus, qui cas primus edidit, plures quam x c 1 11. dederit, & ift is quidem Augthasio Nicano alcriptav. Integrum veto opus Gr. Lat. in locem emitit Jac. Greefents Logolflad.

> Anagogicarum Contemplátionum in Hexaemeren libri x1. 1 azine editi Parif. 1609. Librum diodecimum five exemplatium Manufcripeorum raritate, five Pontificiorum fraud: hactenus fuppreflum Gr. Lat. edendom curavit Cl. Alix Lon-

> HIM 1681. 4 . O assence dormatica V. viz. De S. Trinitate. De Incircumferipeo. De Incara sione divina. (Liber de Occonomo a Christ-extat Grace MS. in Bibliotheca Arundel'ana in Collegium Greshamiente jam transbra.) De Passione & Impasibilisate Cor sts. De ejufdem Refurrettione. Prodictunt Lat. God: Tilmanno interptate Parif. 1556. 8. & in Bibliotic l'att. Parif. 1575, 1589. Turriano interprete intolfind 1616. 4 . Opera omnia Ana-sta il hastenus enumerata habentur Lat.in l'ibliotnoca Patr. Tom. 1x. in fine.

> compendiarea fedei Inflicacio, quam cum quin-que Dialogis de Trinicate fub S. ethanafii nomine Gt. Lar. edidft Theodorus Eeza Vezeliacenfis 1570. 8 . Eadem fub Cyrilli nomine in nonnullis

Bibliothecz Parrum editionibus teperitur. In A. wiattonem B. Maria Homilia II.quas Grace edidit inter Varia Devina Jounnes Mettr-Gus Lugal. Bar. 1619. 4

De S. Synax , & de non judicando, Homilia. Gt. Lat. cum 'Oleye 1606. 4": In Finimum fexium Hamilia. Duz iftz Homi-

liz Prodierung Gr. Lat. Ingelflud. 1605. 4 : In cusdem Homiles alters In Transfigurationem D. N. J. C. Homilia, Sex

istæ Homi iæ habengut Gr. Lat. à Ft. Combesifio edine in Auchtar, Nov. 1648, Tom. 1; p.800. Trachuns de favilis cribus Quadr-g fin ,unde tas obiervati accepimus, quodque qui eas tranfgrediuntur s legem violent. Extit Gt. Lie. cum notis inter Cotelerii Monumenta Eccl: Grac. Tom. 111.p. 415.

Opeta 'Aristors

Dellioner 11. Si furie rerum potremun Indai, Infideles, F Heretici; an pro its orandumin Ecclefiai An Indai ance adventum Christi merrai fint anathematizandi. Archiepifcopum non fubeffe judicibus laicis fed

majori Archiepifespo. Narratio corum que in Synodo ab Orientalibus

Epifespis gefta funt in Perfide. Quaffioner & Reftonfioner II. I. In illud Pto. verb: Sapientia edificavet fibi domum. 1: De feptem Inchais Zacharia Propheta. De fide Redemprionis ad Ecclefiam que eff in:

Babylone.

In Spiritum blafthemia;

De vera adorasione. An quesidir connunicandum corpori Christi ab An. D. Optifeula ifta in Bibliotheca Regia Parificoli extare Manufeript, teltatur Labbeus Nov. Biblioris. MSS. par. 2. p. 81.

Serna in fratres fuat morte pragreffes.

Sermo de deverfis modis faluns & partientia. Sermones holce duos in Bibliothera Varicana MSS, extate refert l'off-vinus. Vetum ex Assellrost iftis quænam gennina , quænam ípuria hábendafiar , is folus turb judiente pot fla cui Co-dices Manuferipros inspiciendi adell copia.

OPERA DE PERDITA.

O Ratio ad Antischenes evenuarie. ., cum Justiniani mandatum de exilio suo accepiffet, is is donoise dynobie, inquit Evagrius *, i'm *L4 c.44 radounemes, En ja tio structur , T'n wording The inger partors, you to merciase of igneration

Orationd cofdem babita, chim Epifcopale menus aufficaretur. Ora io ad cofdem , cium ab exilio reversereur.

Utramque laudat Nicephorus Hift. Eccl. L. 4-Distriatio de Sabbato ad Simeonem Epifespum

Boffre, cujus fragmenta quædam inveniuntut in Concil. Nicien. il. Act. 4. Concil. Tom. vii. p.

Epiflola ad Scholaftissm quendam, qu1 telpondit queftioni, cujus initium erat , Es Ta piere Вичнических вофия вофия клужностия. Ехсепрей aliquot habentut ibid.

Liber no influentum Imp, adversiti dogma ab eo propofitum de incorruptibilitate corporis Christi , ab Evagrio memoratus locicit. Adversus reasures : historia librum Americal dillum, Opefenlum, cujus Excerprum à Turriano Latine verfiim dedit Gretferus in Præfatione ad

Obryby à feeditum: JOANNES SCHOLASTICUS; CLIMA-CUS à libro quem scripsit; & : ineire à moute quem ireoluit, dictus, clasuit circa ann. 164. Vitant Monalticam coluit, & fater printoces iftus zvi Afceras doctrinà & pietate entruit. Demum Abbas Monachotum in monte Siná diverfarrium factus, forfan & Comobiliquod ad montis redices posuit Justinianus 1mp; ad extremam fenedutem pervenit, (fique Gazcorum Menzo fides) persè centenarius obiit die xxx. Martif.

SCRIPTA

S Cata Paradifi , ad Toannem Abbarem Mona-fterii Raithu xxx. Captulis , quibus tanquam gradibus feu fealis ad perfectionis tellgiolæ apicem afcenditur, contans, Prodiit Lat. ex Ambrofii Camaldulenfis verfione Vener. 1521, 1569. colon 158; cum enarcationibus Dionviil Carthufiani Calan. 1540. Latine etiam ibid. 1601. 81 Denique eam, unà cum Scholiis Graco-Latinis Eliz Metropolitze Ctetenfis ; Gr. Lat, edidit Marthaus Kaderus Parif. 1633. fol

Liber ad Patterem, ex Amb.ofii Camaldulenfis verifione Latina farpius exculus , Gr. Lat. autem unt cum Elia Cretenfis Scholils als egdem Radero 164

564.

170.

5 & C. VI Radero datus ad Calcem Scalar Paradifi. Urrumque Opus in Graco-barbaram feu vidgarem lingoam vedum à Maximo Margunio Cicherorum Luicopo prodiit Vener. 1590.

> JOANNES SCHOLASTICUS, genere Syrus, ex Milmi Cyn:giez regionis in territor Antiocheno vico ostus, primo Presbyter Autiochenus , cjulque Ecclefiæ Apoctitiarii vice negotia Contantinopoli tractavit. Anno 564- depolito Eutschio "Utbis Regiz Patriarcha factus eft. Anno 178. panlò ante Eurychii reditum diem fupremum obut,

SCRIPT A.

Olleif e Canamam-in L. titulos habită folius materix ratione digetta. Huie Collectioni Canones apottolorum Lxxxv, inferuntur. Lam, dum Presbytet adhue effer Antiochenus, conficit foamies, sunt tamen, qui Theodorito ateribum one leviffima rationis umbra fulti

evenerarios, qui pratet Collectionis Canonum epitomen quandam leges e iviles canonibus concordes adnotat. Hitne Nomocanonem & Joanne jam Patriarchà compositum fuisle veri non abumileeft.

Capita Erelefiallica. Opukula istahabentur Gr. Lat. ab Henrico Inftello & Gulielmo Voellio primum edita in Eibliotheca Juris Canonici (Parsf. 1662.) Com. 11. 1. 499, 603, 660.

Scriptic practices Journes Oraclonem Carecheticam de fancta & contubitantiali Trinitate , à " Cod. : 5. Photio * memoratam , quam peculiari opere refutavit Joanues Philoponus. Oratio illa dudum

GREGORIUS, primim Monachus, deinde Abbas Byzantinus , portea Tuftino Impe-tante Monarte, io montis Surai præfectus, ac tandem depolito ab imperatore Apaltalio anno 170, ad s'ar ia charam antiochemum evectus. Anno 589 inceitús , aliotumque criminum à civibus quibutdam Antiochenis falsò accufatos, Con-Reatinopolim ad cautam in Synodo dicendam accitus est. & andica se absolutus. Paulo post reditum exercitum Romanum in Oriente tumultuantem, habità ad milites quibus admodòm gratiolis fuit , ocatione , compeleuit & in ordinem redegit. Obiir anno 592. Vir no youth you agethe Coxis was to war majered , not is tre is *L.c.6. pirent . GegermaGr. , inquit Evagilus *, qui laudes ejus fuse perfequitiu. Extat Oracio ad milires fedras for habita apud Evagt. 1.6. c. 11. & immutaris verbis, contervato autem plenunque lenfits ap ud Nicephor. I. 18. c. 15. Habetur criam fub

ejuidem nomine Homilia in Mulieres ferentes unguenta, Gr. Lat. apud Combefil. Auchtuar, Nov. Parf. 1648, Tom. 1. Denique in dependitis Evagrii Epistolarum, Relationum, Ocationum, &c. voluminibus duobus omnia ferè Opticula Gregorii nost I nomine conferipea esse ipie prodit Evagrius , L. 6. c. 24.

GEORGIUS FLORENTIUS GREGO-RIUS, Patrià Arvennus, nobili genere octus,

parre Florencio, merre Ambenealà S. Gregorii S.A.C. VI Lingonentis Episcopi aepti, natus cit anno 544. à Gallo Epifcopo Arvementi bonis literis intitu-tus; aino 566. in Turones fecestis; anno 569. Diaconus ordinatus, ac demum anno 5731 x. Cal. Septembr. Archiepiscopus Turonensis, ab Euphi onio Epife opo ante obitum successor sibi defignants. Amoteomenti Oratorium in urbe I uronenfi dieavit ; iu quo Sanctorum multorum re liquias repolitir. Anno 577. Concilio l'arificafi interfuit, & Pratextatum Khotomageniem Epifcopum à Chilperico rege accufatum fortiter defendit. Anno 580. apud Chilpericum falso delatus, quod Fredegundam reginam cum Bertherammo Epilcopo hurdegalenti commifeeri folitam eile dixerar s ad Synodum Brennacenfern citatus eft , & poftquam juramento fe purgaffet alsfolurus. In endem Synodo Chilpericum reger ad Sabellianitmum vergentem rationum vi ad fanam mentem reduxit. Lodem quineriam anno ab Agilane homine Atiano, Leuvigildi Gothorum in Hitpania regis ad Chilpericum legaro. provocatus disputationeminite, & Harretiei petulantiam egregiè retudir. Hand diffimile certamencum Oppila ejuidem regis legato Turones transconte auno 584, die Pascharis initiruit. Anno 585. Theodorum Lpsscopum Massiliters im 2 Guntheramno rege needs Chilperico illata fugillatum În Aurelia urbe confranter defendit. Anno 188. à Chilberto regead Guntheramnum Metas miffus eft; ur de va: iis negoriis tam civilibus quam Ecclefiatricis apud cum ageret. A tuto 590 cum quodam è l'resbyteris fuis , qui refurrectionem nega-vit , difputationem habuit , & homunculum errore petimo liberavit. Anno 594. Romam profectus eft, ut Gregorium i apam , & Apoltolorum limina inviterre. Domum reveilus , obise anno 595. x v. Cal. Decembr. zeseis fuz 52. Epilopards 11. Vicerat pro faculo , quo vixit. non incruditus : (ed in quo Judicium & acumen non immeritò defideres. Simpliciratem ejus notavit olim Hilduinus Abbas. Parcession eff , in-* Enift of quit * , jump v trats virs religiofs ; qui multa altier, * Epift id quamfe vers as habeat ; aftimans , non callidinate aftu ofed benignitatis ac fimplicitatis voto, literia commenda vita

OPERA, QUÆEXTANT.

H Istoria stve Austelium Francorum libri x. ab initio mundi adcorditam usque Francotum Monauchiam res gettas breviffimè percurrentes , deind: ad annum Christi 59t. copiosè enarrantes. Ope i huic immonnus Gregorius id in fine imperfection reliquit. Vulgara ejus exem-plaria infigniter elle depravatation modò fapitas comprecion, fed & infinitis exemplis probat, qui post Du-Ch. inium & Had. imum Valesium hosce libros ad quin jue melioris notæ Codices MSS. diligenter consulit Carolus Coincius Annal.Fran. Tom. 1. ad 20. 417. 544. 545. 567. 572. 576. 580. & alibi non 1270. Prodiit Hiltoria ifta Parif. 1552. B.fil. 1;68, So. Farif. 1610. 8 . ut verb quang emenditiffima prodice , infudavit Andreas Du-Cheine, qui cam cuiptorum Francorum Tome

1. Parg- 1636. inferuit Miraculerum libri vas. viz.

De

181

5 5 C. V L. & to D. IV. ante annum 190. inceptisanno demum 191. ab-

D. Gleria Marsyrton labri 11. cîrca annum 590. Scripti.

De Gueria Confesiorum liber anno 595. Scriptus. Prodicrunt libri ifti vas. Colon. 158;. 8". Inter de Vins Parme, seu de Vitis quorundam

Fælicioforum, anno circiter 590. inchoatus, 595. abtolurus. Exrat una cum i liftoria Parif 1522. Libellas de vita & morte feprem Dormanisma ad Snlp rium Bituriconfess Archiepifespum. Prodiit Paril. 1501, 1640.

Episone de rebie e fits Francornin , ante feripram Historiam diffusiorem concinnata , teste Sigeberto *. Habetur in Corpore veteris Hiftob De Sezipe

riæ Francorum anov-1613. Prodictunt omnia Gregorii Opera in Bibliothera i'arrum Tom. x1.p.707, 831,896,931,959.

DEPERDITA:

Ommentarius in Pfalmes, cuius bina Fragmenta exhibet Mabillon. Analect. Tom-1.

\$79-

130

De Curlibn: Ecclefiafficis liber. PELAGIUS II. nuione Romanus; Winigildi filita, Poncifex Romanus ordinatus eft anno 179, die xxv1. Novembris. Provinciam fortitus ett fine durillimam , innis Ecclefram depascente schismate, extus devastanțe baibarorum manu. Totam enim Italiam dicipiebant » atque adrò ipfam Romam arctà obfisione cingebant Longoburdi ; maximaque Occidentalium Epifcoporum pars ob dam: ara à Pontificibus Tria Capitula ab Ecclefiæ Romanæ communione fe diffociarant. Ut illos competerret y Gregorium Diaconum anno (34. ad Tiberium Imp. suppetias oranum legavit : ut hos reduceret ; argumentis primum & scriptis, deinde vi & armis, egit. Poftquam enim Eliam & Severum Aquileix , aliolque lifrix , Epiteopos etebris literis frustratentallet ; ad gladium civileni se contulit, & Smaragdum Ravennæ Exa.chum in partes trahens, anno circiter 186. Severum primocelonie Ifti a Epileopos armara manu comprehendis& ad communionem incundam adigi fecit. Anno 189, cum Joannes CP-habità incunto anno Contantinopoli synodo Patriarchæ Occumenici titulum fibi arreprum dicreto Synodico confirmari curaffer; infremuit i'clagius, millifque literis 'ynodi acta autoritate fuà callanda decrevit ; & Toanni, ni faftuoium titulum dimitteret, anathemacomminatuseft. Tabe inquinaria confectus obiit anno 100. die 1v. Februarii. Extunt fub illius nomine Epiffela x. & Decreta vi. (ex Gratiano defumpta) Concil. Tom. V: p. 931: Ex Epiftolis saw. quzett ad Benignum Archiep: saw. quz ad Epiteopos Italiz, 8.00. quz ad Patres Synodi Ci': fub Joanne habitz, & 5.00 quz ad

Episcopos Germania & Gallia, supposititias esse agnofcunt ipfi Conciliorum Editores.

De Firmilbus & Miraculis S. Martini libri dem cum Theophane Confessore (qui floruis \$.A.C. V I. auto 780;) fuille statuarius : quod parlim pro. 45 Aa. D. babile videtur. Scripfit res bello ge tos Romanos emer or Perfa ab anno 567. ad 573. Historiam litius temporis decem libeis complexus. Quin & rei gestas sub Instiniano & post, annum eriam 573aliis quibuldam Historia libris enarravir y quos l'hotius non vidit ; memoravit tamen. Ex decem verò supradictis libris Excerprà quadam nobis confe, vavit Photius Cod. 1 x 1 v . quat habentu etiam cum Labb. i noris fater Excerpta Legation num . ar.f. 1647. fot.

> MARIUS, fedis Aventicenfis apud Helvetios (que poftea Lautonnam trauflata cit) Epifcopus claruircirca annum 181. Synodo Marifconendi I I. anno 585, habitæ interfuir. Viginti annos & mentes octo in Epiteopatu exegit i obiitque zuno ztatis fuz 64. norante Calimiro Oudin; qui fuppreffo , ut foler, autoris nomine omnia quæ de hoc autore habet , ex Mirzo exteriplit. Contexuit Marius Chronices ab anno 455, quo defiit Profper; inque ad annum 581; Extar apod Andream Du-Chefne : c-ipeorum Francicorum Tom. 1:p.110.

EULOGIUS; Ecclefiz Amiocheuz Presbyter primarius, arque adis S. Deipara peafes, denium ab anno 5 1. l'arcia cha Alexandrinus , Hærericotum hottis acerrimus, ac Cacholicæ fidei vindex fortifimus. Obiit anno 608. Stripfe multa,

Hamiliam in Ramos palmarum, S. Cyrillo Alexandrino etiam eributam, extar Gr.Lat.cum noris apud Combefif. Auttuar Nov. Tom. 1. p. 652.

Centra Novarum Harefiarcham de administratione Ecclefinilică libres vi. quocum Excerpta dat Photius Cod. ctxxx11. & ccv111. Adversas Timerbeam & Severam Haretices li-

bres 11. in defensionem Epittolæ Leonis Papæ ad Flavianum CP. Ampliffirma corum Excerpta exhiber Photius Cod. ccxxv. Adversus Theadsline & Severam conviciis & talumuis S. Leonem infestantes librum, cujus

Excerpta habes apad Photium Cod. cexxv1. Adversas pacem inter Theodofianas & Guintta inition, tit ad actius Catholicos oppugnarent, Invectivam Otationem feu Aiyos Emonomos in tres partes divigum: Fragmenta fatis ampla extant apud Photium Cod. cexevit.

Epiflotam ad Eurychium "arriarcham CP. certitudinem pietaris & fidei Orthodoxæ continen tem, quam Presbyter adhue fee lpfit, & Opufculo proxime memorato inferule: De stylo Eulogii ejusmodi censuram profest Photius ". Eel niw Ocarete è more, om alle ine riche

fen, & perois mucher barlor treeBuplio. Som is cornifee, hypic measure F caroneforms
αφημίω. F j Him in durature. γομώπ
αλλα και δείχωι αυπος πεχεριβώ, πιθανός j, is to reason Degree, Marranale m, if again. Hominis ditte , ad verba qued attinet , fere mediocriter of accurata , anthrulliane vero nonlenge à selectione plerunque difint. Dev narum. THEOPHANES ; Partil Byzancius, ephinomia faiteirer & appifit adibbet. Per-charelle videur circa an. 20. li modo ca , qui finader iten , quantum fizie eju pattur , decei-Hiltorium finivit, apace vixetit; mit poriba cun-que an platti.

GILDAS;

GILD AS, cognomento Sapient , & ut à leta-historicum illorum Gildam fichili fermone S.E.C. VI. Gildà Albanio diftingu uur , Badonient , dictus, gente Pritamus , natus auto 520. ob prælitum Badonicum claro (inde ei nomena) lleuri Morganentis difcipulus, Monachus Bannochorenfissubi haustis prios bonaro m literarum elementis plebis docendegratia .) criguras studio se totum dedit. Ab Americo dein rege Hibernia (addit vitae illius Autor ex i loriacenti Bibliothecă à Joanne Bolco editus squi nothram cum Gilda Albario temeré confindere folet, & à S. Brigidà) missis legatis togatus. Hibe niam tran/meavit.&(fi- Autori dicto fides fit hab.nda) labalcemem eò loci fidem Christianam conversis Paganis convictis Hareticis & fundatis patim Monatteriis in integrum restiruit , ac pictari bonisque moribus restanrandis tam voce quam exemplo pezivit. Ab Hibernia demum tedux Cadoci Ventologii viri nobilitate generis ac morum fanctitate illustris Momafterium Lavea vang, ab co fundatum, invifir z ultofour dock i a claros ut idem facerent/exemplo tuo excita it. criptir anno 581, tefte Radul-*Infadic.de pho de Diecco - ne quanta a coma monagenation Baleo, &c. qui Bannocho i illum nonagenation obiile i rant: quamvisalii &iuhis Rev. Ufferius bibellum ejosadan 564. teferant, ipfum-

vis illaft. Claro o fino permit. † De Brican mord p 417. 9 5.

to de Dicero ", ne quid jam dicam de Polydo, o, que anno 570, obiitle volunt, Seriptit Epitto-Lim de Excidio Britannia, & Ordinis e celefiaftici Caftigationem , de quihus hæc ferè liabet Joannes Prifens in Hiftor, Pricana. Defens cap. ult. Non immeritò dobitati potle an Gildam autorem habeant, necné s parrim quòd Britannica vocabula malé teddat, partim quod reges Britannomm ceu uno ac codem tempore regnances fimulque fupe frites alloquitor; cum tamen istos fibi invicem facceifall; exhistorià liquidò confeet : pattim verò ob crassam quam ubique prodi: tetum Britannicarum ignorauriam. Nec enim c:edandum effe iliins effe Cildæ opus , qui res Biltamicas jofto volumine illuth/dle , fing ilos triam de legibus Molmutinis , de laudibus Autelii Ambrofii , de vitis nonnellorum divorum Prirannia: libros feriptiffe à verevibus paffim pradicatur: in itto enim, quem typis excutium habemus, libro, vix quantulamentque iftanım retum partem præftari , ac præterea quamplurima defi-derari , que à nonnullis hifto icis antiquioribus è Cildà citaneur. Fris adde affectaram hujuice lib. Ili cloquergiam, ac inanemfæpegari ulitatem å Gildà viro certè g a ithmo quam maxime alienam; tota quinctiam convitiorum plauftra fu Bikannicam gent, mubique exonerata pefilmam (criptoris malevolentiam prodere ; diffirmulari tamennequaquam polle nonnulla ex hoc libro fub Gildæ nomine tum à Bedà tum à Gaufredo, aliifque citari ; aroue Gildæ nomen hune libellum jam olim circumrulifle : His tamen non incommodé opponi potic infeitum quem omnes uno ote historici comprobant, Gilda animum, ob terpetratam, ab Årthuro tege fratris Hoeli five Hu lini c.ed. m , ac proposirum micum quidem, non inane tamen, Britamos viriis infames, quos pracceptis non poterat s resumfaltem malè gestarum pudore ad virturem revocate : quæ moras primo loco dificultates fi non tollatte , certe and parum Lvant. Er fanê (inquit Ufferius Biblioth. Theol.MS.p.113. Beda Britannorum fee- Canqueffus ipfine contra Reges, Principes & Sacer-

descriptific confirmati ex cuius eriam opere inte- ab Au-D-4 gras aliquando paginas hifto las fuse infernie. Unde & Prifers infe circa finem lib i citati tationem reddens cur'à Pedi praterirus fuit Arthurus, Ex hoc Gildi (inquir) id erroris hanferat , quando nihil ex Britannicis rebus ipte legific videretur. præter ea quæ ab hoc acceperit. Liber etiam hic Gildæ citatur ab Alcuino Epift. 1. ad Ædilhardøm Cantusrieniem Archi-pifcopum (tom.). Antiq. Leet. ab Henr. Canifio edit. p. 5.) vel ad Wlorenfes, urà Wilhelmo Malmsburienti allegatur l. r. degeftisreg. Angl. cap. 3. Gildas igirut à Po-lydoro editus fragmentum indubie est Gildæ veteris (inquit Lelandus) fedur ille addir, mancum, luxatum , & murilum ; ufque adeò ut fi iam vient restitueneur, viv formm agaofeent Farens. Hee Lelandus in Affectione Arturi fol. 12. poll 42. à l'olydori edicione annos incidit los l'oliclimus in duos veteres Gilda codices , quotum alter literrirum notis valde peregrinis & ab ufu nostro jamdinali nis (quippe amplius fexcentis hino annis scriptis) ad Bibliothecam Augustiscalem Caneuariz olim perrinuit ; alter quidem multo recentior & feripentânon asque deligenti (qui enm n minimum ab illo altero diferepabat) fuit nlim Glastonieniis t cenobil. Pos ut contulie cum Cildà à l'olydoro edito , reperit planè multa quæ deeraet in impretto Gilda tum corum que ium authoris propria, tum maxime facrorum teftimoniorum quar ab' ipto etiam authore ad correctionem fire: geneis hie addreuntur. Onafdam criam fententiarum particulas de fuo infetuitle Polydorum competit ; & facta Scripturatum teltimonia , quæ tetinuit , non omnia iiidem verbis , quibus repetit , repoluitle, fed ex his quædam locaffe defirmpta è vulgatà Seripturatum versione, cim Gildam veruttiore editioneufum etfe apparear. Iraque Jottelinus authotitate veterum exemplarium adjutus Gildam mendis fublaris ita cattigatum exhibuit anno 1568. 115 non folium verbas led & integras plane feneratias. atque aden integra folia luis locis reflituerit. Ipto quidem l'olydorus in Præfacione finz editionis agnoscit se nonnulla resecuisse, addiditse aurem mbil. Hackenus CL. Ufferius. Extant à Gildà toripea , Epistela de Excidio Brttannia , & Laftigario Ordiois Ecclefiaffici Inter Orthodoxogr. 487. in Fiblioth. Patt. Tom. 8. p. 707. 715 & inter 'criptores Brivanuia minores Heidelberge 1587. fol. Scorlim vero edidenus Polydotus Virgilius Londini 1525. 8 . & Bafil. 1541. 80. & Jo. Jolk linus, Vartharo Archiepiscopo Cantuarientiab i pittolis, ibid. 1568. 120. Novam hujus epittolæ editionem ex-optimæ notæ Codice M5. hackenus editis ionge finceriore meditarur Cl. Thomas Galeus , 'Cholm l'aulina Gymnafiarcha doctifirms squam unà cum abis antiquis Historia Britannica scriptoribus è Theatro Scheldonisno prodituram prop. diem expectamus. In Codicibus MSS, libers (non quod vulgo volune ipie Gildan) Querulus di :itur. Codex quidem MS. Cantabilgionis hunc habet titulum, Incipit Prafutio libri Queruli Santli Gilda fapientis de excidio Britannia; de Calamisasibus & Pravaricationibus eins Civium,ac Brisonum exulatione ; & dotes,

S. S.C. VI. dorer. Scripferadhuc Gildas Eprifolas placers qua- gorius M. mon ipie Portifex factus, quavis fe- a # C. V I. so to De rum Fragmenta plutima in venuño Canonum lib.o MS. Bibliothern Cottoniana exhibentury Consistentes mordensium libram , aliumque de Immerculsuste Anima, quos memorar Balcus. Carterèm-Gilde nothro aferibant Henricus Huntindoniento, Balcus, Prifrus, ac Codices MSS; non nghi Historiam de gestis Britonum, quam Nennii effe deprehensum effede quà vide plura infra in Neneto, Aliam à nostro fuille cenfet Lebadus Gildam Poetam, qui Porticum Merlini Sylvefleislibellum in carmen gedeginde libros aliquof Epopulation conferiple, judice Gyratdo, non inclogaures. Verticulos ejus plurimos primo Brirannica Historia libro incentit Galfridas Cambeestin vel ignoco vel sixperesso Authoris nomine. Non male fortan idem cente à poffer cum GIIdà Albanio,qui feriptis plurimis, arque inter ca Formatis inclarate incuner hor faculo, de que

agit Baleus Centur: t. cap. 50; EV ANTUS, feu Evancius primum Abbas deinde justà Christophorum Brovverum, aliofque (neque enim pro certo ego temerè illud afficmayerim) Viennentis in Gallia Epiteopus-claruit eireann 581. Certé pieterquam quòd Ado hoc ci citertempore Evantii Victorinis Epifeopi mentionem faciar , Lyantius ifte Concilio Matifeonenfi l. anno 581. Lugdamenti III. anno 581. Valentino II. anno (84. & Maricottenfi II. anno (81. interfuit. Exterlub i vesti Abbatis nomine Epiftola contra eos qui fanguisem animalium im-mundum eile judicaut, e cannem mundam effe dicunt, apud Canif. Antiqu. Left. Tom. V. par. a. pagin. 555. Biblioth. Patr. Tom: xr. pagina

JOANNES, natione Cappadox, à flu pendà , cui fe alluefecit, abitinentia Nestoris feu Jennator dichus ; primò quidem vitam egit privarem , & non inhonetto opincio dedit operam , poteca ob prattantes, quibus enituit, virtutes, dose district distriguer, (ut de co Sophrottius*) ad alriora promotusunde mortuo Eutychio CP, anno 585, in fede Patriarchali fubrogatus eft. Ann; 189. Itabità Constantinopoli in eausă Gregorii Antiocheni Syrodo-cui omnes l'atriatchæ Orientales vel per fe vel per legatos interevant, Joannes Occumentes Par iarchæ titulum fibi affumpfits frendente quidem & pené furente Pelagio Pontifi-ce Romano, qui miffis mox ad Orientales Epiticopos literis, hujus Conventiculi (fic enim Synodum appellari voluit) Acta vana ac caffata effe declaravir y Joannemque niti ambirionem firam citò correxerit , & ab hoc tam profano vocabulo abstineret , mox anathemati este sibijiciendum; atque Apocritiario ind Joannis communionem fugere in mandatis dedit. Et demus li-cetseum novifilmis Conciliorum editoribus fuppolititiam elle illam, que in Conciliorum Tomis extat, Pelagii Epitholam; Pelagium tamen bujulmodi deditle literas quibus \quadi Acta caffavit; & Joannem accerrime coarguit, quod super-bum & pestiferum Occumentei voc ibulum sibi *L4. ep. 16. luculentus Gregorius Magnus *. Nec minosi

re Epistola in nefandum , superbum , & Ancie b An. D. chruftianum hoc vocabulum pene ad ravimusone debacchaus. Quo non obitane Joannes L.4 ep 19; uturparum temel ritulum conflanter terimiti; & ur ex Gregorii ad labinianum epiftola conitar, in Actis de Joanne Presbytero Romam trant millis le pene quovis vettu Octumenicum Parriatcham nominavit. Obiit circa anno 196. &

à Græcis Sanctorum numero inferiptus eft. Striplit nonnulla, qua fequintura

DE Prenisencia , Consinencia , & Virginia-re Homilia (atls prolixa , seu posius; Epistola Paranetica ad Vurginem quandam Dee determent Extat Gr. Lat. inter Opera Chrysfostomi Tom. V. edit. Morell. Tom. vat. edit. Savila

De Pfeude prophetis & falfis Dolleribus Homilia, quæ Chrytoftomo vulgo aferipra inter Opera ejus habetur Tom. V. edit. Morell. Tom. vii. edir. Savil. Joannis tamen noftri ede centene Voffius & Pearfoners.

Libellia Parises thelis, five Ordo erga cos qui peccara confirement obtervandus, Gr. Lat. à Morino editas in Appendice ad lib. de Possirentia

Tratlarus for Sermo de Confessione & Parisentia, Gr. Lat.ibid.pag.91. de quo nonnilul dubirare videnir Morinus, an Joannis nostri revera fir, an potius ex ipiius l'œnitentiali exprefius. Codieis veiò MS.timbus Ioonnis Iejunateris nomen tulit : nec in eo justa deprehendi potuit; falsi suf-

Collegit etiam fbidem Morinus varia ex Joannis noftri Pornireveiali excerpta , quæ apud Veteres reperiuntut, ibid.p.98. Canon ejus de divertis perturbationibus , que polítim incidere, qui quidem l'œntentialis pars effe videtur, haborue Gr. MS. in Eiblioth. Augustana, Plut.2. Code 40. tefte Ant. Reifero in Indice Biblioth, August:

pag. 29. De Sacramento Laptificanti liber ad Leandrum Episcoum Hispalense», in quo Parrum semencias de trini metrione collegir. Interiir Opusculum t faperest ancinoria tauxim apud lisdorum de Script. c. 26:

LEANDER, gente Hilpanus, domo Carthagineitis, Severiani (cuius fororem anchiam in uxorem duxit Theodoricus Oftrogothorum rex)ac Turrura fijius, Ifidori Hispalensis frarer n ru major, post diututnam vitæ Monasticæ profes-sionem Hispolensis Ecclesæ Archiepiscopus faétus ett. Claruiranno 583, quo ab Hermenigildo Principe,quem ob fidei Catholicæ fludium armatâ manu perfecutus est Leuvigildus Parer Gothorum in hispania rex, ad Tiberium imp. Contantinopolim legatus est, ut supperias obtineret;quod quidem feelicites estecit; magnamque ibi cum Gregorio Diacono Pelagii Fapæ Apoctifiatio amicitiam iniit. In Hilponiam reverius an. (84. à Leuvigildo rege exilio mulchatus eft: qui ramen anno fequenti jam morri vicinus facti pernirentià ductus cit. & Reccaredum filium Leandri velaementia advessus Joanurm declamavit Grocura commendavit. Leander tannum dif-

10951

\$ Ap. P. Oc.

Cod. alla

ab An D. Hatefi primò eum, deinde illius ope Gothorum dir. Utrumque opus interiit. magnates, ac randem totam feed Gothorism genrem ad Carbulicam fidem convertit ; adeò ut cother om Apollolas dici metuetit, habitaque an. 589. Synodo Toletanà 111. cujus magna pars fuit. convertos à se Cothos in Ecclesse tinum admisits orthodoxamque fidem omnium fubliciptione confi marifi cit. Chiir anno 195. Vir eractette Ifi-

JOANNES, origine Gothus, Scalibi in Lufitanià natus, Adolcicos adjuse Conftantinopolim petite, ac per plutes annos bonarum literatum & striutque lingue studio operam navavir. Anno 584, in Hispaniam reversus, cum Ariana hæreli confenzire nollet, à Leuvigildo Barcinonam est relegarus , ubi integro decennio multas ab Arianis intidias & perfecutiones paffus eft. Pottea Monafterium Ficlarente ad Pyrenai monris radices condidit , arque ei præfuit. Demum Epifcopus Gerundentis factus incume faculo fepcimo vivere defiit. Scripfir Chronicon ab an 165. quo victor Tununeniis denit, ad an 190 & in Monufferii fui utum Regular, arque alia multa tefte

Ifidoto. Ex his extat folummodò Chronicon ab

doro fratte *, fuavis eloquio, ingenio præfemtiffimus, virà non minùs quam duct ilua clariffimus, Scripfit ad Hotenziam fototem Kegulana de Institutione vir i mus & contempte mondi; auam primus edidir Lucas Holftenius in Collectione Regularum Parif 1663, par.3.p. S9 exinde granflaram in Biolioth. c. 1 arr. 1 om.x11.p.g.990. Extat ejuidem Homilia in laudem Eccletae ob conversionem Gothorum Folcti post finicam Sy-Hen. Canifio primum editum una cum Victoria nodu n abica, concil. Tom. V.p.1018, Scripin Chronico Ingelfiad, 1600, deinde à Scaligero in pratereas ab 'tido o memorata', fed jam dependi-Chronico Eufebiano Luga Bar. 1605 & alibi. the & versus linee icorum dogman libres 2. Adper is cofficient delimorium Opusculum, Epistelas multas ad Gregorium Papam , de baptifico unam , alteram ad fratrem de incree non rimenda , ad cateros quoque Coepiicopos plurimas fimiliares Epifiel . "In Eccl-fiufticis denique Officiis, inquit Ifstorus a non parvo claboravir itudio. In toto enim l'Edectio duplici editione orationes reoneriplie. In factificii quoque laudibus acque Pfalmis mutra dulcitone compotuit. Ex hoc loco nonnulli nun male concludunt Leandrum nofrum Mife Mozar bica auctorem fuille. In Gothorum enim usim Lithurgiam compositis Leandrum etedi par estsque in Ecclesia deinceps Hitpanica per plusa facula ufurpara, Mille Mozarabamien poeins Mix-rabam appellari demum corpit; postspratu Christiani Arabibus Hispaniam ab initiu octavi faculi incolentibus immirti Mozarabum nomen accapitlent. Mitlim iftam à Leandro primum concinuatum. Ifidorus frater auxir.

COLUMBANUS, gente Hibernus, patria Lagenicutis, Congalli l'eanchorentis Como bii in Urieniali Hibernia (non Baunochorenia in Britannta, quod vult Palcus*) Abbatis dilcipules , pottquam in Britanniam trajiciens ibi aliquardin cummo atus effet anno 189, in Burgundiam fe contulir , ubi Comobiam Luxovienie posuit & gubernavit. El pottonam amos fermè viginti pratuitlet, à Theodorico Auftrafiorum regescò quod flupra ejus folito liberius reprehendeact, in exilium actus est. Peragrara igitur universă Gallia în Italiam se recepir; ubi ab Agilulpho Longobardorum rege locum oppurmumm naches Monaterium Bobienie prope Neapolim confirmit; cujus regimine poliquam annum unicum perfunctus effet, diem fupremum obiit 1x. Cal.Decembr. auso 616.

Habetur criam, led non integra, in Bibliotheca Patr. Com. xxvii.

SCRIPTA E JUS SEQUUNTUR.

LICINIANUS, Carthaginis Spattarize in Hispania Episcopus , clarnit anno 584, quo co fi-Series e so. dei catholica ftudium à Leuvigildo rege in exilium pulius, Conftantinopolim profectus eff: ubi demum veneno ab æmulis extinchus occubuiffe dicitur. Scripfit Fridales nonnullus, & in his de Sacramento Baptifmaris unam » & ad Eutropium Abbatom, postca Valentie Episcopum, orimas. Extar unica ad Gregorium Papam in libris Moralium. Aliastamen ejuidem Epiftolas MSS. habuit Gassias Louisa. Vide Mirxum not.

Proc. dente tempore vatiorum Epifcoporum ad-ditionibus mutata in Ecclefiis quibuf dam civitat is

Toletang hodienum ufurpatur. Eam è Cothorum

ruderibus fuscitatum, novilque characteribus ve-Ritum edidir Fr. Aimenes Cardinalis Toleri 1504.

Egula Mona-balis Monafteriis à se institutis R Egula Mona-mana or pana.

Perefe iora, & in Concilio Matifeomenti an 617. approbata. Prodiit ab Hen. Canifio primum cdira Antique Lect. Tom. 1. in Append.pagin. 3. mox à Melchiore Goldafto Infairf. 1604. 4 deinde à Thoma Meffinghamo in Floril g. Sanctorum Hibraix Parif 1614. f.p. 403. Pretatione Columbani auckam dedit Car. rengelius in Corona Lucida unita-Vindel 1621.8 .

ad Hidor, cap. 19.

i a mentiale fen Regula Carbiale, que habetut una cum Opulculo praeced ne in Collectione Regularum Flulftenii - arif. 1653 Par. 2 pegin.

SEVERUS, Malacitanus in Hilpania Epif-584. copus, claruit anno 584, quo ob fidem Catholi-Script.c.jo. cam à Leuvigildo rege exilio mulchatus est. Serspfit librum adversits Vincentium Catarangusta-

Fermata & Epifida aliquot, que apud Canif. Antiqu. Lcdt. Tom. 1. & v.aut apud is mond. Var. Opuic. 'arif. 1619 aut apud Meffingham. Florileg, aut denique apud Utferstiplit. Hibernic. Syllog, p. 7 extant

Sermones fen Institutiones Spirituales XVII. Quarum ultima l'antto Regionfi di betut. Homilias quidem Columbani x111. In Monafterio Bobienfi exfliciffe memorar Meffinghamus in Florikes, non rathen eas edidits (uri male habet VValatus*) num Epilcopum 3 qui à Catholicis in Arianorum ex ils enim quintam folummodò evulgavit-Omnia S. Columbani Operatupra cuumerata in P. 18.

* De Script. Hibern, L.

castra transferat. Compositit & alium de Virgini-

s t.c. vt. thum collegit Patricius Flemingus Hibernus Mias to D. norita, arque edi curavit I mani 1667. Exinde habengur in Bibliotheca Patr Tom. x11. p. 1. Scripfit pratterea Si Columbinus adhuc ado-

Icicens tibrum Pfalmerum elimato fermon: , à Sigeberro * mémorarum as hudarum. Alia adhuc VVargus ex Vità illius à Jonà discipulo conferipta enumerat. Commencaranon in fullerium, Libraro comera Arianos, quasque in Gallià adhuc extare ah deulato tefte accepit VVanzas, bines ad Bonifacium - apam Enflotu , & Apologram modeflam. Concilii Matifeoneofis Patribut shlatam . cum ob præpotleram Pafeharis observationem in judirium vocarus eller Morem enim Paicharts obiervandi Quarrodecimanum, quem in Britannia bauferat in exteris etiam regionibus conflutter retinuit Columbanus: Vis cerrè erat antiqui virtutes& primæva plane fimplieltate; quanta libertate, quam ingenti generofoque z lo, etiam Religionis Christiana proceses trackiverit a testatur vel unica ejuvad Boncifacium IV, Fapami Epiftolas qua adverals trium Capitulorum susceptionem disputats Pontificeme; hat de te seposta omni merennedia appreditur. Hujufmodi certè weite-Pise ægre ferrent hodierni Curiæ Romanæ mores.

LEONTIUS, Sen ortu seu munere, B y z A N-TINVS, primum Advocatus, deinde relictistieculatibus negotils , in Crenobio Laure in Paleftina Memelsus. Claruit anno 190. & deinceps. Doctiff.Vonio * idem videtur cum Leoncio Cyprio , de quo nos infra excunte hoc fatulo: nem-pe ut patria fuerir Pyzantius , ac primum profefone Advocatus, posteaque Episcopus Cyprius, Sane tempora non repugnant. Claruit Leontius Cyprius fuls Mauricio, & ad annum ufque 620, vitam protraxit: ac nostre non mo-do Eulogii Alexandrini , fed & Joannis Philoponi mentionem facit. Venlum hac in re mhil flatuo.

Gac.La

..

SCRIPÍA

D E Settis liber in X. alliones differibatos. Extar Gr. Lat.unà cum aliis Opulculis à Leunglavio editus Bafil. 1578. 80. & in Auctuario Biblioth. Patr. Parif. 1624. Tom. t. pagina 493-Cod. MS. catat penès CL. Voffium editis longè

Adversis Eurychianes & Nefterianes libri 3. Adversus fraudes Apollinariftarum 2.

Solutiones argumenterum Severi. Dubitationes hypothetica & definitiones contra ens, qui negans in Chrifto duas naturas, Opera ifta proxime enumerata habentur fo-

Immmodò Larinè ex Turriani verfione apud Camil. Antiq. Lect. Tom. rv. p. s. & in Bioliotheca Patr. Tom. 1x p . 7074 Oratio in mediam Pentecoften, & in cucun a nabiente, edita eft Gr. Lat.eum noris à Corabeh-

fio Auctuar. Nov. Tom. 1. p. 719. Nottri fostan eft, eti Leontio presbytero Constantinopolitano

Extare Porrò in Bibliorheca Cafarea Viennenfi Leondi librum de duplici Natura in Christo contra harefin Menophyficarum, & Diffmacion centra Philasophum Ariamum, nos docet (LLab-

beus *: à quo, ut hoc etiam obitet moneam, \$ A.C. VI. Imegrim idque bene longum, quod de hoc Seri. ab An D. prore haber, caput delumpir, ut alia lape folet, Toma-p-14. Calimirus Oudin , nec cirato Autore, nec verbus In ferè addito. Ven'm fi hoc non fit libros exscribere porius quam scribere, & plagio plane intolerando alienis plumis fe totum ocnare, judicet totus eruditotum cho.us.

Seripiule etiam Leontium duo Lorerum Comunium volumino . alterum ? Inim, alterum von · re Hie -9, weiew, prodit fr. Turrianus * 1 qui ex his polterius ad manus fuas pervenific reftatura nat.l.t. c. 15.

GREGORIUS I. M. egenet à tebus gestis dictus, onu Romanus, Fadicis I i I: Papa abnepos Gordiani & Silvin filius ; elemeneis gram- opp prat & maricis, dialecticis & retholicis in Juvereure ap- 10. Suc. prime imbutus, in forenti militia magna fui no- Martatt # minis fama mereri coepir. Virilem ingreffus 2ta-tem inter Senatores Urbis coopeatus eft. Anno 181. Urbanam Præfechuram geific. For honoribus cumulatus , rastam tühiləminis vitæ fanctitatem coluit , ut Monachorum fui avi clarifumis nequaquam cederer ; ipie viram Monafticam totus auhela.s, adeò ut dum fe rebas facularibus nondum extricare pofferstex in Sigilia, ac fepcintum intra Urbis mutos Monafteria tuis facultatibus condeter. Monasterio suo Urbano Valentium ex Monafterio S. Equitii in provincia Valeria accitum prafecit, atque iple tandem Monaferium ingrellus Valentii regimini le lubi cit. Exoptato autem otio diu frui non licuit. Anno enim 183. ex Mouafterio abstractum , Diaconum ordinavir Pelagius Papa, & ad Tiberium Imp. Apoeri-fiarum legavir. Anno 186. Confrantinopoll adhue ens disputationem eum Eurychio l'atriarcha CP. init; (qui in Origeniseriorem lapius corpus came palpabili indutum tefustectutum ne-gaverat) & refure chionis veritatem egregiè pro-pugnavit. Eodem anno mortuo Tiberio impa Gregorius postquam res Romanæ Ecclesiæ summà fide ac diligentià Confrantinopoli per etiennium procuraffet, plurimaque volumina ibi loci aut abfolvisfet, aut inchoastet, Romam severiss alio Apocrifinrio pro more ad Mauricium Imperatozem recens factum misso locum dedit, Ocium nactus, in Monafterium fuum Iterum feceffit; quæque Confluxinopoli aufpicæus erae scripta, ad umbilicum jam perdurit : alia quinetiam hortante Pelagio contra Epifeopos Oc-eidentales ab Ecclesia Romana communidate sejunctos condidit. Anno 590. post mortem Peligii conspirantibus bonorum omnium votis ad Porgincarum Romanum evectus eft , & poftquam ipte multas varialque nexuiffer moras, ac fugam iruftia molitus effet, tandem die 3. Septembris ordinarusti odem anno cum petti gravittima in Urbe Geviretseelebrem illam Septiformem Litaniam divini numinis placădi ergo infizuit. Pon-tifex factus, frequentibus synodis celebratis & literis ubiqi millis , profellionem fidei ederes labefacticas recelefia res reflamare, Clericos ac Monachos ad avitam diteiplina normam revocarce reluctances . & in his Laureneium Archidiacos num, in ordinem redigere, schisma in Occidente natum extinguere, contumaces Epicopor, & in his Demetrium Neapolitanum Epilcopum

ŧ ---

S.A.C. VI. invocato gladio facultal fedibus fais detarbate.fi-

eb An. D. dem Catholicam meni, & Havericos debellare, fummi ani mi conttantià , invicto religionis zelo aggretius est. Imprimis verà cura hobide ambitiolum Joannis CP. Occumenici titulum fibi arrogantis, faitum contundere; fuperbum . hesrericam, blafphemum, Antichrittianum, Diabolicum effe riealum ab co arreprum clamans, Anno 193, edictum Mauricii Imp. de militibus in Monateria non admittendis agenime tulies ne officio ramen fito & obfequio deeffets invirue admodům promulgavit. anno 594. liretis apud Mauriciam imp. Conftantinam dug. & Part chas Otientales strenuè egit de Joanne CP, in ordinem redigendo e cui interim communicare Sabintero . poc ifinio ino interdicit! habitaque codem auno Rome Synodo daminatum à Joanne ob Marcionitatum he efim Joannem Presbyrerum (hale donenfem absolvir i' ac de re Eccletiaffica Canones nonnullos fancivir. Anno 596 ex Angelica Anglocum captivorum forma omen ttahers, / nglurum genri ad fidem Christianam conve tendæ autmem edjecits miffis in Argli m eugeftico Monafterii fui Rumani praticeto, Mellito, allifque Monaclus; quos in vià despondentes literis confirtravir : incorptumque femel opus laudabile qua monitis qua authoritate fua fubinde promovere non deftitir; millis anno 601. Jufto, Paulino, Laurentio, aliitque, qui Augustino lubtidium ferrent , & fidem (huiftiavam lougé bréque pet Anglism propagarent. Anno 60s, daris ad l'hocam tyrangum literis imperium illi petlimis flagiriis arreptum gratulatus eft : quin & fi verum faceri fas fit , adeò tutpiter in hac re lapfus est Gregorius, ut scelestissimo parricidae excegiratissimis adulandi artibus blandici , & in piitlimi principis Mauricii min's acetime debucchari non erubifeerer. Chilt appo 604. dle x11. Martii. Vir crat pictate infignis a nec avi illius tarione habità doctrina incel b is: immò fi sfidorum Hispalenfem andire velimus , tanto per grations S. Spiritus feientia Imaine praditus, no non mode illi prafentium temparam quifqu:m dellerum, fed ner in pratereit quidemi la parfueria unqua. Sic quidem fudorus : cujus tamen hac in te verba cum grano falis accipienda effe meminerit Lector. 1 ictatis certe & crudicionis lans ei neuriquam eft der ganda, in hoc vero jute merito culpandus quodst ste l'oanne arisburienti, De Nug, Carial. 1.2.c.16. & 1.8.c. 19. non modo Mathefinab Anla tecedete joffit, fed quò major effer 5. cripture autoritas.& iu ea evolvenda diligenzia studiosor , intempestivo nimis ac plane flagranti Zelo nobilifima: Eibliothree Palacine, in cujus Archivis record: baneur tot veneranda vetuftatis monumenta, ignem admoverit, quo incendio perierunt

Scripta Palatinus quaennque tenebat Apollo.

In quibus, inquit Sarilburienfis, erans pracipua, que caleflium mensens & Superiorum Oracula videbansur bominibus revelare.

OPERA.

F Apolitimis in libram 1. Region, qui & Same

lis diciner, libri va Expeficionis im leb . for Meralium libri xxxv. Opus anno ces, inchoarum anno coo, abfolurum

Prodiit footfun primis rei 13 pogtaphica: incunabilis Rome 1475. Far. 1495. fol Exposuio va VII. : felmes Provitentiales. Sune qui centents lu ex reperiri plutima, quæ ad Henrici IV. Impaempora spectant; adeoque cam po-

tiùs Gregorio VII. poncifici adjudicandam effe, Expeluis in Cantea Cartegorum. Bajil. 1496.41 Par. 1498. Firmingrum in Executeten libri 2 anno circirer

\$95. Scripel.

De avversis ledisnibus Evangelii Hemilia XI. ad Secundinum Tautominitanum Epifcopumanno 502, abiologas,

Liber Pafferalts cura ad loannem Rapenne Frifespem , incubre Pontificaru scriptus , & ab Anallatiu pertea Antiocheno circa an-

no 601. iu Grzecim Sermonem vertius, Verfio ifta inrestit. Iple liber feorsim prodiit Argent, 1496. 1.27. 1498. 4. Dialogerian de vità & miraculis Patrum Italitermo, & de aser itate animarem . libri 4. anno citeiter 595. scripti. Litem his Dialogis intentant

Reformatorum hand panci. Strenge reclamontibus Romanie Ecclefie Scriptoribus, Varia utrinque profermitus argumentas pro negantibus facit primo ingens ftyli diferepantia, à Gregoriano compto faris, & aquali nec ineleganti immane abludencis; & fane iarendum est plutimas dictiones in his Dialogis utorpatas hominis effe in hugua Larina mediocairer vertari, ne quidgravius dicam. Secundo, aniles & incpræquæ ubivis occurrunt fabulæ Gregorio M. quin & quovis purdenti vito peniròs indigna: i quarum proinde autorem gravicer peritringit * Melchior Canus homo Pomificius, erudidon: & pierate cel bris, Tertio, reperiuntur in his Dialogis, quæ doctri-næ Grego, ianæ in operibus ejus indubitatis tradire liquidò advertaneur, quotum omuium non unum exemplum , profert Rob. Cocus Nottras, Centur. (c. lot. vet.pag. 209. Hine orta fulpicide hos Dialogos Cregorio II, Papæ, qui l'ontificatuminiiran. DCCX1 v.tribucudos effe , indeg ipfum Dialeci nomen traxiffe. Ex altera parte, 10, certiffine conflat, Gregorium noftrum bujulmodi opus in animo hab title , camque in rem relationes undi que conquisiviste, ut ex epistola ejus ad Maximianum Mracufanum lib. 2. cap. 89. pa-tet. 2. Joannes Diaconus qui claruit anno

DCCLXXV.& quatuor lib. os devita B. Gregorii feriplit diferte teflatur Gregorium M. hos quatuor Dialogorum lib: os compoluille, & Lachatiam Papam post annos ferme c 1 x x v.in Grzeam linguam convertificabi errorem in numero corrigit * Itaronius, dicens nonnifi annos fuitle * Ang ste CXLV 111. Accedit ipfins † l'hotii testimonium, " hos Dislogos Grego io nuttro adjudic mris,

quique ante, c 1 x v. annos feriptos fuille afferit , quam à Zacharià Papà Ciace verteren-tut. Perpenfis ex utrique patte nigri nensis refar, ut hi Dialogi faltem fint dubig fidei . A

Gregorio

S.EC.IVI. Gregorio M. ut videtus, feripti, à recentioribus Nov. pagin. 681. 701. Vita Joannis Electrofy. S.E.C. V II and R. inerpolati, Elus ergo effe hand iverim natificed à Metaphrafte interpolata, Lat. apid Su. ab Am D. auch & incorpolari. Ejus ergo effe hand iverim inficias. Interim in hoc opere concinnando nimiùm credulitari fuar indultitle, & in fabalas plùs quam par erat s propentiorem faiffe s ne mo qui acquo animo ac ptarjudicias libero id legerie, facilė negabit.

Prodierunt feorfim feplusi puta Ven. 1475. Parif. 1490 1 Vener 1561. Celen. 1610 & alibi. Eos

olim Grace vertit Zacharias i apa. Vertio prodiir Kemerson icd murils; defideraris ex libro tertio fex capiribus cum dimidio. Ea ex Codicibus MSS. reftiruit , ac in fucem edidir Carifius Anriq. Lett. Tom. 3. integra proinde exhibetur vertio in editione Gregorii Operum Parif 1640. Epitelarum tibri xit. quibus immifeencut fuppositite hand paucae. Privilegium fine Mosulterii 5. Medardi epiftolæ 77. libri 2. fubne-zum-& epiftolam 32. libri x 11. 2d | celicem Epif copum Meffine , fpuris effe fur urur ipfi Conciliorum edirores. Epistola 42 libri a deeft in feptem Codicibus MSS, qui hic în Angliar periantur : quorum unus ipfins Gregorii ztati ferè luppareit. Loca quadim dipravata la epittola 18. libri ty. epitoli 54. 64. libri vii. ex Codicibus MS note Cl. ametics nothres libro verniculo de corraptione + atrum par. at Quanta v. rò licentia in d scribendis praterrim Grego; ii libris graffiti funt olim Monachi, &in excudendis recomiores Pontificii , pi nius ottendit idem

Jamefius in Vindiciis Gregoriaus denva edhis 1625.4". Habensur Epiftolz Gregorii & in Concil. Ton. V.p. 1208. Antiphonories live Gradualis liber Ordinatus

per circulum anul. Liber Sacramenterum de circulo anni. Bina ifta Opulcula prodictum timul inter Pamelii Liturgica Tom. a. Colon. 1571 4'. posterius scorsim Parif. 1642. 4'. cum notis Menardia

Hymni allques. Concordia quorundam Tellimmiorum S. Serlp-Prodictum S. Gregorii Opera Parif: 1523 Ro-

tox 1188; 1501, 2, vol. Bafil. 1564. 2. Vol. Parif. 1571. Anrer p 1572. 1615: Parif. 1605. 1640. fol: Rome 1613 5. vol. 8.

Benedictionale , five Syntagma folennium Bene diffismm à S. Gregorio in rebus facris uficarasum, incditum, antearatus Lambreius, ex Codice Bibliotheca Viennensis integrum 'evulgavit Commone, l.2. c.5. p. 300. Vetùm errore m luum postea cotrevit, id à Menardo editum depreliendens Parif 1642. in Gregorii M. Libro Sacramentorum, non appendicis tamen aut peculiaris Operis loco , ted espectu remporis & argumenti fingulatum Benecictionum franîm inter-

tum & permixtum: LEONTIUS, Neapoleos in Cypeo Infulà Episcopus, claruit cirea an. 590. In vivis adhuc erat post ann. 616 Scripfit Apologiam pro Chri-Histors adversus Indees; cujus prolixa pars ha-betur Concil, Nican. 11. act. 4. Concil. Tom. v 1 1. pagina 236. Extant etiam ab codem serip-22, Hossilia 2. altera in Simesnem quando Do-minum ulnis suscepti , altera in Festum media Pentecoffer, Gr. Lat. apud Combefif. Auctuar. judiciis non occurcato liquidò patebit.

rium & Bollandum Januar, xx111. Vita 'imconis Sali five Stulti , ab codem Metaph: afte interpotara . Lat. apud Surium Julii 1. Se ipfit criam Encomia multa, & festivos Sermones, & in his precipuè O.ationem in Transfigurationem alvate ris nestri, & alia quardam, uti nos docume Synodi. Niczna II. Parres act. 4.

DYNAMIUS, Patricius Galliarum, redittum Romana Exclessa intra Gallias pro-ura-tor, ut ex Gregorii M. epistoli * ad ippium dată conflat. Claruit anno 593. Biennio post muncte fuo cedenzi fuffectus cit Candidus Presbyrer. Seciplit Dynamius Vitam S. Maximi Regiensis Epyleopi ad Urbicum Fausti (qui Maximi vices in Episcopatu excepit) successorem , qua habetur, stylo tamen Authoris à Surio emendato , apud Surium Novembr. xxvii. Extit triam ab codem Scripta Vita S. Martii Abbatit Bobacenfit , fed à

Monacho quodam abbreviara, apud Mabillon-Monacino quodam aborevinzi, apud ozzoniom. Sec. Benedick, 1,p.105, Meminir, filhas Viter Sige-b-rtus*, apud quem pro Marío Maximum le-gendum elle cender Caliminis Oudin, †46 Mario Fapute, Bobaccafi feu ut vocas Fodwenfi, hactenus G nthil legisse p ofetsus: & qui liter fieri potuit, cum Mi zus, quem hie, ne ilibi, verbatim exferibits ipfi hae in parte freemnon prætulit?

EVAGRIUS SCHOLASTICUS gente Vid. winn Syrus , ex urbe Epiphania ortus , natus eft anno Erare la co 536. vel 537. Quadriennis ad ue Grammaticorum 16. 19. l. scholas frequentare corpie; & à patentibus Apa- c. 18. 10. 1. 1meam duchuseft, ut pr. riofum crucis lignum à 18.1.6.6.7 Thoma Episcopo solenni Pompa ostenisim specharet. Relicitis Grammat corum scholis, Rhetoricas adlit ; cumque scientia ista pl ne imbutus fuillit, inter Advocatoscooptatus eft; & in foro Antiocheno :aufas agete incorpit : unde Scholaftici nomen t-axic. Maximam cum Gregorio Patria cha Autiocheno gratiam inite, cui in caufia dijudicandis affedit; in epiftolis & concionibus fc.tbendis inferviit. Quin & inter primarios Anriochena Urbis cives locum tenuille videtur: quippe cui rota civitas anno 192.cum fecunda jam vice nuprias initee, feriis actis, & folennibus lu-dis faulta apprecasa est. A Tiberio Aug. Quaesturæ, à Mauricio Præfecturæ honorariæ dignicatem meruit. Anno 589. Gregorium Autiochenum variis criminibus operarum, & ad dicendam caulam Conftantinopolim evocarum comitatus eft, ut Affetforis & Consiliarii munere ei fungeretur. Auno 194. quo imprimis claruit, Hiftoriam fuam claufit. Quot annis ei superfueritanon liquet. De ftylo eins fic Phorius ". Eri de rim Degien in den "Cod. 194 esc, is again afternisally inten dome in the # \$00. ypairus leBireri duesBir F dines panus lecende. Stylus bule non ingratus, tametfi interdum redundare quedammede videatur: certe in deltrina veritate caterie billori:it accuration off. Que quidem latts etfi ei nou fit denegands, in pluribus tamen factis reccusendis nimis faisse et dulum & in fa-

bulas pronio em ex iis que data quavis occasione cruce-reliquits, fictifq, mi.aculis, (que majori

in pretio jam habe.i caperant) refert, caivis pra-

306 Szculum Eutychianum.

SAC. VL ab An. D.

SCRIPTA H Ephelina live anno 431 initium ducentes & Islaria Ecclesiastica tibri vi. à Synodo

n duodecimo Mauricii Imp. aono Christi 594. Irerminari. Prodiir Hiftoria ifta Gr. 1 Roberto Stephano edita "arif. 1544, fol. Gr. Lar. Genevæ 1612. & cum nova vertione ac notis eruditiffimis

Hen. Valefii Parif. 1673. fol. Epistolarum, relationum, decretorum er ationum & disputationum quorum pleraque Gregorii Antiocheni nomine conscripti tunt, libri 2. qui inte-

Orario Panegyrica ad Mauricium Aug.ob nata-Ion Theodofii pueri nobilifimi, que dudum periir. Utrumque Opus memorat Evagrius in fine Hiforiz fuz-

\$95. ISI DORUS . Jamier , ut ab Hidoro Cordabenfi diftinguatur, dictus, gente Hifpanus, Severiani Carthaginis in Hifpania Præfecti, & Turturæ filius. Duos I piécopos fratres habuit, Fulgen-tium Ca thagisentem & Leasdrum Hifpalentem, cui ipie in fede Archiepiicopali anno 595, fuccelfir. Anno 610. Gunthemari regis edicto de Prærogativa fedis Toletanæ fubicripfit. Anno 619. Concilio Hilpalenfi 2. præfuir; in quo plurimos Canones rem Feelchafticam speckantes fasciri fecir; habitaque cum syro quodam Epif-Vid-Seff xu. copo, Acephalorum hæreti infe@to, difputtinone , hominem erroris prolaris affarim ex 5. cripturarestimoniis redarguit & ad fidem Catholi-

cam reduxit. Anno 633. Concilio Tolesano 11. Nationali præfedir, ubi Canonibus quampluri-mis latis laufum Ecclefiæ Hifpanioæ flagum restauravit. Anno 616. morti proximus, se in S. Vincentil templum deportari fecit; ubi die 3. Aprilis accepto viatico facto placide in Domino obdormivir. Ifidorum fummoperè laudant Concilli Tolerani VIII. Patres. Nollri, İnquiune, faculi dollar egregius, eestefia carbolica novessimum decus , pracedentibus atate pofiremus, dollrina comparatione non infirma, & qued major est, in faculorum fine dellifimus, atque cum reverentia neminandus Ifidorus.

OPERA, QUÆ EXTANT.

Hronicen ab inicio mundi ad quincum annum Suinthilani regis, Christi 626.

Hilloria Gerharum, Vandalerum, & Suet Prodiit Hamburgi 1611. & cum notis Bon. Vulcanii Lucd. Bat. 1597 8 philippam altera verò parre auctior ex M3. Codice Bibliotheca: 15. Voffü ab Hug. Grotio edita eft in Historia Gothoru Anstelodami 1655. p. 707. deindeex alio Codice à Phil. Labbeo Biblioth. Nov. MSS. Tom. 1.

Originum five Etymologiarum libri xx. Operi huic immortuus eft Isdorus. Braulio igitur Eplicopus Carlaraugustanus, quo rogante susceptum ett, imperfectum complevir, & in libros digestie.

Prodiit feorfim Venes. 1483 fol. Parif. 1509.cum scholiis Bon Vulcanii Basil. 1577. fol. De hâc *Liza-Vit. editione Lectorem monet Amoldus VVion *, Lara p. cavendam effe, urpote Haroticorum more ve-244

neno praviraris harceica respensam. Per istinamo 3 & C. vi. di admonitionem quid tibi veline Poneificii, ib A. R.

De Seriproribus Ecclefiallieu post Hictory ius ac prudens Lector facile intelligers complexus. Prodiir cum notis Suffridi Petri Coles, 1980. 8'. cum notis Mitari in Bibliotheca

Ecclef. Agreery, 16;9. fol. cum notis Schotti inter Scriptores Hispania Illustrata Tom. t. Francofurt. 1603 . De Vita & murte Santtorum nerinfque Tefta-

menti , five de oren & obien Patrum. Exftat una cum aliis Indori Opufculis Hagenes 1529. 4. in Orthodoxogr. p. 187.

De Divinte froe Eeclefiaftien Officia libri 1 ad Fulgentium fratrem circa an. 610. feripei. Prodictuur Parif. 1964 8". Onhodoxogr. pag. 1736. und eum exteris ejuselem argumenti Scriptori bus Rome 1591. fol. ac Parif. 1610 f. pagina 1824 Suppositium esse Opus ished ceuses Baronius Verum à Braulione & Ildefonto inter Opera ejus

recculetur; & à Bedi, Fulberro Carnotenfi, & Freculpho Léxovienfi citatur. De Differentiti feve proprietate verborum li-

Alim Differentiarum fen de proprietate Ser-

monum liber. Prodiir. Madriti 1599. Synonymornin five Soliloguterum libri II. De Consempra Mundi libellus.

Norma vivendi que nil nifi Cento eft ex libris Soliloquiorum & de Concemptu mundi confu-

Exhertatio ad Panisensiam, cum Confelatione ad animam de farme desporansem

Lamentum Particerria pro indulgentia peccas terams, verlibus Trochaicis compositum. Oracio de flendis femper pessatu ad correllionem

Oratio brevis contra infidia Diaboli. Epifiola ad Maffinens de lapfu & reparatione

Sacerdonic. De natura rerum five de Mundo liber Philofo-

phicm ad Sifeburum regem Liber Progmiorum ad libros strinfque Testamenti.

Commensaria in libras Hifloricas Veseris Tellamend ; quæ Quættionum librum, five Secretorum * De Seige Expolitiones Sacramentorum vocat Ildefonius * & ab Hidoro ex divertis Auctoribus collecta effe prodit. Ex his Commentaria in 1v. libros Regum Isidoro Cordabensi deberi plurimi arbi-

traneur. Vide qua fupra in co notavlmus. Allegeriarure quarundam S. Scriptura liber.

compendium quati Allegoriarum in Octateuchum ex varils Scriptoribus contextum compleétens. Contra nequisism Indaorum librs a ad Floren-

tinam fororem. t. De Nationate, Paffione . &c. Domini , 2. De Vocatione gentium. Prodictunt Hagenes 1529. 4' . Venet. 1584. Sententiarum five de Jammo Boro libri 3 ex Gregorii Papa Moralibus ferè excerpti. Eos

notis illustratos edidit Garcias Loavia Tearind

Rogula Monachorum in capita XXIV. diffributa Extat in Codice Regularum Holfteniano Parif. 1663. 4". Par. 1. p. 116.

44

ILC. VI. "Ad Ladifredum Epiftopum Cordubenfinn Epi- norem Æthelberei Doroberniam fen Cantuariam SAC. VI. BAL D. fiela de Sacordetma in Ecclefià Officie. Epificia aliquot, quarum ea qua est ad Reden m, meritò à Labbeo supposititia censetus. De Confillu Viciorum & Firenenns liber , qui

SS. Ambrofio & Augustino eriam ascriptus inter Opera corum haberi folet. Ifidori vetò effe & De Serlet, allunde, & ex Sigiberti " autorirare contint

Exposicio in Canticum Canticorum. Liber Glofferum Lannarum . ex libric Origium , us videsur , cuttelius. Prodiit cum nosis

Bon. Vulcanii Lugd. Bat. 1600. De Ordine Creaturarum liber ad Braulionem Carlarangustanum , à Luch Dazherio primum

editus Spicileg, Tom to De Colettone Consilierum & Decretalium Ific doro notho falsò inferiptà, non est, quòd Lectorem moneamus cam effe Indori Mercaroris, Interim certe conftst Hidotum noftrum Conciliorum & Decresation Collectionens contexuitle ; pui prates ea, que in Dionysii Collectione Imbentur, plutima Africa Concilia, Gallicanafque & Hispanicas : ynodos inferuit : Epittolas quoque l'ontificum Romanorum, qui post Damasum fedem tenuerunt, intexuit. Extat ista Collectio MS. in Bibliotheca Leclefia Urgellenfis in Provincia I arraconenti , tefte Baluzio Præfar. in Reginenem Prumienfern-

OPERA DEPERDITA

E Numeris five Arishmetica Liber. Demondribus Legis & Evangelier som liber. min forfan idem fit cum libro Procemiorum.

De Mysteriu Salvatoris liber. Prodierunt Opera S. Ifidori, studio Margarini Bignati Parif. 1580. f. auctiora cum variotum notis cura Joannis Crisli edita per Jacobum Breulium, Parif. 1601 denique Colon. 1617.

PHOTINUS, Presbytet Conflantinopt litanus , Ecclesia: Magnae defensor, claruit areto 196 Scripfit Vican to anna Tepanatoris Patriar-Fragmentum ejus prolixum exhibet Concil. Nican. I I. act. 4. Concil. Tom.v11. p. a72. ubi dramaticam quandam, eamque puridifiimam, fabulam viderceft; cujus ipic l'horinne pars magna fuir-

AUGUSTINUS, orru Romanus, infti-Iuro erat Monachus Gregorii M. Discipulus , ac Cornobit cujufdam ab eo in urbe Roma extructi Pemfechus : cum Gregorius Papa Gentis Anglo-Saxonica Conversionem in votis haberet, in animo volvetet, an. p xcv1. Augustinum adjunctis ei circiter x L. fociis hoc fine in Angliam mifit, ciufque jam in itinere posti fluctuantis animum confilio confirmavit , literis munivit. Appulit iu Infolam Tanctam Augustinus , & impetrata ab Æthelberto Cantii Kege venià, ad Evangelium prædicandum fe accluxit , plurimos ad fidem pettraxit , ipfomet etiam Æthelberto cum tota familia Cluifti religionem mox amplectente. Ann. DXCV111. in Galliam fc conculit, & ab Ætherio Eplicopo Arelatenfi in Anglorum Gentis Archicpifcopum confectatur, flatimque fedem Aschieosicopalem, quam Londinum canenam infula Metropolis fibi vendicavit , in he-

transfulit. Quo vero Saxonum conversio feli- ab Ast. D. ciùs promoveretur , Britanniz episcopos ad Hist. Ecel ad hanc mellem inviravit , inflicato cum iis in farlib. confiniis VVallie colleguio ; verum morum c. . ejus (aperbla offenti Britanni , & priecipue quod ab iis exigeret, ue relictis fuis in Romanos eranfirenz ritus , ribiil horum le facturos neque illum pro Archiepiscopo habituros effe respondebour : quibus Augustinus minicans pradixide fertur, 5i pacem cum Fratribus accipere nollent, bellum ab hostibus fore accepturos; & fi narioui Anglorum nofficer viam viral praedicare, per horum manus ulcionem mortis palluros effe t Nec fefellir eventus , quippe Æthelbertus Edilfridum Northumbrorum Regulum concitavit , qui coacto exercitti imma-nem p c c. Monachorum Bannochopenfium ftragem fecit squod quidem Augustino fundence & niftigante factum, vero quam fimillimum eft. Objiciunt quidam Augustnum priusquam hac fieret cædes, ipfomet Bedå teite , jam multo ante tempore ad coeleftia regna subhuum esse. Verum non defing melioris note ex noft; is historici hand pauci, & in his ipie Beds, qui vieam ejus ultra codem Barmochoreniem ad ann usqs D c c V 1 11. quin &ad a D C C X 1 V .protraliant, quod & alite rationibus firmari poterat : unde non levis oritur fitipicio locum illum de Augustini obitu Beda Historiæ olimfuisle adjectum; præfestim cum in Alfredi Regis versiones Saxonica , non ulti feiquifeculo post Bedæ mortem facta destr. Sed esto mortuus nondum perachi ftrage. Quis nescit illum dare contillum poruisle, quod non nin post ejus demum morrem ad exitumperductum fire Erat Augustiaus statură procesă & crectă, animo elatiori, moribus afperis, teligiofus potitis quam doctus, & superfittionis magis quam verze pietatis studosus. Exeant ab co scripta ad Gregorium Papam Interrogationes XI. mià cum Gregorii Refponfir, ad calcem epift. D. Gregorii, & cum verfio-ne Saxonica ap. Bed. Hift. Ecclef. lib. 1.c. 27. Scripfit etiam librum faile prolixum de Confervatione Novinorum, Incipit Voluntas tripliciter intellisis tur ; definit his verbis, Has de hominibus marie bufque , per Similiudines fue infertas loce diximm , que diuties memoria tencantur. Sicut enim. Nucless distint fervatur cum tellà, sis aliquid per simile diclum, diutius memoria tenetur; quia memorie recurris resentous. Habetur hic liber MS inter alia miscellanea in Bibliotheca publica Cantabrig, Class. 4. fig.5.8°. Monence, qui ipie Codicem tractavir & inspexit, D. VVharrong: & mirum plane videri debest non modo hactenus inedicum effe, fed nec veteres quod feiam nec tecentiores ejus meminisse: Refert quidem Baleus, Augustinum starim post ejus in Britanniam adventum ad ipium Gregorium per iuos nuncios Laurentium & Petrum ieripiuse, de fio fueceffu profeers lib. 1. Ecclefterum fuerum flatuta lib t que forsan nec ipse vidit Balcus, & an urlquam extiterint dubitari poteft , mii posterius opulculum idem cum libro de Convertatione Noviciorum fuiffe fuspicari licer.

ANASTASIUS, Sinaita à monte quem Monachus adhue incoluic, Innier, ut à decessore diftinguarar, dictus, Anastasio (miori succes

C6 4

Sæculúm Eutychianum.

ab An D.

quam fedem decennio ferè tenuillet anno 60%. faltem proximo incunte , ota immani Chri-ftianos intre & Judzes tumuliu, à Judzes, qui pugnă fuperiores fuerants throno detunbarus est, & fune pedibus illigato per Utbem tractus abi-ciffis eriam & in os ingettis indicae, ac tandem igni traditus , Mattyrii palmam retulit. Exitat Ut. Lat, fub illius nomine Compendiaria fidei Inflitatio in Bibliotheca Part. Tom. x1.quam tamenalii Anastasio Seniori tribuunt. Reveraneutri debetut, cum S. Maximi fortus fit. Vide plujra în Anastriio Seniore Ceterum Anastalium nostrum autorem habuit Versio Graca Gregoria M. libri de Cura Pailerali; quam landat iple Gregorius lib. 10. ep. 22. Venim illa ad nos non

EUTROPIUS, gente Hitpanus primum Abbas Monafterii Servitani, deinde Ecclefiz eripte 11. Valencina Epitcopus , claruit anno 599. Seriptit ad Licinsaum Carthaginis Epifcopum valde utilem, nune verò deperdienm, Epifolam quà de. Chrifmatu untliene baprizien infantibm concefia Licintanum confuluit, Scripfit & ad Petrum Epif-Soprem Inabicensem de Diritatione Monach rum falubrem & Mon chis valde necesfariam For-Rolan; quæ à Luca i lolftenio edita est in Codice

399 Script.c.33.

MAXIMUS, natione Hispanus; Callardoguste Episcopus, claruit anno 599, quo Conci-lio Barcinon nii fubieriptic. Anno 610, Concilio Toktano , anno 614. Egatenfi interfuit. Serifit brevi stylo Historian rerum à Geshit in Hi-fionia golarum, acque alia molta; quæ non ex-

Regulaum Parif. 1663. Apendap. 82.

Placet ad finem hujus Szeculi Scriptotes aliquot incerta prorfus auris , l'hotio tamen antioniotes deponere; donce veram, faltem probabilem, corum gracem aliunde expileari liecat.

ANDRONICIANUS, Philosophia admodum fludiofus. Scripfir adversis Euromianos libelles dues. in quibus promilir grandia, mediocita præftitit. Vid. Phot. Cod. x.v. NE.

LUCIUS CHARINUS, Hatericotum pelfimus fimal arque incpristimus, Opus condidir hoe titulo , Apathelarum Periodi , Acha Petris Joannis, Andrez, Thomas & Pauli complexum. Srylo ufus est inaquali & invenusto, dogmaribus verò timè portentofis. In isto enim libro inficetiffima l bionitatum , Mareionit trum. Valentinianorum, aliorumque pellimz notz Hzreticotum delicia in unum confluta Lectori propinabat; & 15bus ineptiffimis, puerilibus, inopinatis, malignouse confictis ac falis, immò thiltis & inter se pugnantibus, impils denique & derestancis, pussim teatebat. Vide i horium Cod. exiv. NE.

HERACLIANUS, Epifcopus Chalcedoneulis , vir piillimus fimul ac doctillimus. Scripfit ad Achilium quendam fermone perspicuo & degani contra Mani bess libres xx. in qui-bus impigatem cotum Validiffimè debellavit;

S.A.C. VI. fit in Panisrcharu Antiocheno anno 199. Post- libros Manichzorum decantutificmos; Evange- S.A.C. VI. gellum, Giganteum librum & Thefauros, confu- 1> An D. tavit; omniumque qui ante fe in cadem Palæffi'à deludirant , argumenta fortins regebat, firmiter stabilivit, prattermista piè supplevit. Vide Photium Cod. LXXXV. NE.

> LEONTIUS, Arabiffi Eplicopus, Scripfit Sermonem de Creatione , & Lizaro recidivo, cujus excerpta bene longa exhibet Phoeius Coda CCLXXIII

HESYCHIUS, Presbyter Constantinopolitanus, Scripfit in aneum Serpentem Mofit Tibras 14-000s memora & breviter deferibit Photius Cod. LII

SOPHRONIUS, feriplit eleganti & netvolo fermone librim pro Bajate adversus Ennemino; quo Theodorum Mopfuettenum, qui in eadem desudavit arena, eum post se reliquisse judicat Photius Cod. V.

METRODORUS & Calculum Pafchalium Fellerum ex novemdecen alibus evelis vivinti ollo invicem multiplicaris confecit. Quarrodechmanotum confitetudinem in figendis terminis Patchalibus fecutus eft; & à Diocletiano exorfus ealculum in DXXX111. a nos promovit, Unde fortan non malé co ijici postit > Metrodotum ifbam circa finem 'æculi tartif claruifle. Vetúni id parum certum. Vid. Phot. Cod. cxv.

ANONYMUS Auctor, qui de facro Pafchaus feste Volumina aliquot conscripie luculento fermone: La ils rettium ocho lib.is confens & Theodoro cuidam nuncupatum, perlegit Photiuse Plutima d: Hexaemero admitta funt ad Theologiam (pectantis; & in eo Metrodorus paffirm reprehenfus est. Vide plura apud Phot Cod. exvi

ANON Y MUS, Auctor libri cui tirulus erat, Diffucatio adverfiu Indess unuque fencientes Hærcticos, & Quartodecimanos; qui primo Hebrzoium menfe innehum Pafehaz festum non celebrant. Lacinias quaidam breviculas Openis lítius habet Photius Cod. cxv.

ANONY MI aliquot Scriptores, qui Piem aut Martyria Sanflerum quorundam literis mandirune , viz. Martyrium Septem Puererum Dorentism , qui Perfecucionem Decianam fuglentes fpeluncam prope Ephelum ingressi funt amo 250. & in fomnum conjecti experrecti funt demum anno 445. Excerpta fabular iftius habes apud Photium Cod. 153. Martyrum Timothei Apolloli, cujus frogmenta exhibet Phorius Cod. 254 Mar-syrium m. eni Maresen Demetrii; qui sub Maximianopallas estapud Photium Cod. 155. Vita SS. Patrus Methrophams & Alexandri, in quibus Fisa Conflantini M. fuse cournes eft. Excerpts admodum prolixa dabit Photius Cod. 156. Vita Pauli Epifepi CP. Confesiore: fragmenta ejus bene longa extant apud Phorium Cod. 267. deni-que Vita 5. 4thanaju, cujus excetpea valdė prolixa Suppediest Photius Cod. 158.

5400

PROCLUS, Diadechse, quia ex Platonica erat successione, dictus genere nobilis, rutus in urbe Byzantio, parentes habuit Particium & Marcellam, domo Lycios. Xanthum Lyciæ utbem à parentibus ductus, Grammaricis discipli-uis imbutus est. Inde Alexandriam missis Leonam Rhetotem , Orionem Grammaticum, Clympiodorum Philosophum, & Heronem Mathematicum audivit. Relictà Alexaudrià Athe-nas profectus eft, ubi in re Philosophicà Plutarchum juniorem, ac politilius mortem Syrianum, Priceptores nactus etc. Tandem Scholz: Platonice apud Atheniepies inequate loc Saeulo Rectorfactus, ibi lociconienuit, & 75. annos natus , e vivis excedir. Intermulta ac præclara quæ de Philosophia & Genrilium Theologia edidis volumina , leriplit on zeniane xviit. conra Civilli mo: lecundus à Porphyrio-Inquit Suidas", qui impuram fuam & contumeliotam linguam dversus Christianos exacuir. Adversus hunc ealamum feelicitet thrinxit Joannes Philoponus.

DAMASCIUS, Partia Damafcenus, secta Stoicus, aliis Peripateticus , clarair eirea an 540. In Rhetori. is Theorem , in dialecticis ludorum , in Geometricis & Arithmeticis Marinum , Procli in Schola Atheniensi successorem, in Philosophieis Zenodotum Marini successorem, in l'Intonicis & Mathematicis Ammonium Hermiz filium, audivit. Ipfe tandem post Theo-nem feholz Rhetorica pratuit annos novem; & post Itidorum feholam Philosophicam Athesieufem rexit. Quod ad religionem atriner , erat sie . asser harvier, inquit Photius fumme impius, & novis acque anilibus fabellis animum fimul ac & novis aque antitus i salettis animam tumu se litmonem teferum geten. Quare & findam fidem nofitam, rametitimide, rec'hque mide-volentis, non rato tumo in vita liñoui Prae-ceptoris fui allarra. Seripfer tum Damdelius, pravez alia queadam, Opera, Pitans Ifdemi Phili-ppia, quam fiticim delihar Phorias Cod. 183, amplifitima vezò ejus excerpta exhiber Cod.

Finis Saculi Sexti.

SÆCULUM

SÆCULUM MONOTHELETICUM

CONSPECTES SECULIA

S & C. VII.

Pason P. Ozeum by et ittolum P. Phoca tyrano, bjechum neguiffun, eði n. Þortificem propeitor, equi hinduser in Gyriasum Patriarcham C.P. animo, impertat Papa Bonifacius III. efre an. De V. I. non obliante quod nuper hune tietulum velu næmar sostum, hidiphomum, fönguler, innais gleiri tumerum, netum faperhum, faperhu, et cenfjindus matum, dubetie, inspastumi ventusem jagerhum finguler, innaisium, et se-

fandum clattonu vocabulum, primi Apollata inventionem, & Antuchrifti pracurforem, in ic.dis Constantinopolitana Episcopis diferte & palam damnaverat Bonifacii Pradecessor, Grererius Magnus. An. D C XXII. à quo incipir Mahumedanorum Hegira five Æra , orirur Muhammed, forrunatus non minus, quam vertipellis, Arabum impollor, certe hærefeen & diffidiorum inter Christianos grave flagellum : qui adjunctis sibi Sergio Monacho Neftoriano, Phineà Judico, & Abdallà Arabe, Alcoranum condidit, quem ranquam cceld fibi delapsum ubique venditavit. Hinc novus Propheta, hinc summus Princeps evasit, de cujus Ottu, Pseudo-prophetia, Dogmatibus, Hegira, præliis, successoribus, morte, deque toto Orientalium cultu & religione , prolixè prx aliis agit Cl. Horringerus in Hifferia Orientali. Harefis Monor H ELITARUM, unicam in Chtifto voluntatem affetentium, nova Eutychianorum Soboles, circa an, p C X X X, orta, opera Sergii Constantinopolitani, & Cyri Alexandrini Orientem pervadit, sparso eriam per Occidentem venenos pfo Honorio Papa hac labe maculato. An. DCXXXIX 129400 fuam promulgavit Heraclius Imperator, quà dogma Monotheleticum confirmavit, à Sergio, Cyro aliifque ftrenuè propugnatam, Roma veto, & ab occidentalibus damuatam. Crescente hine indies diffidiorum fegete, an. pcxLv111. Constantinus Augustus Typno feu edictumedidit, quo urrique parti de hac controversia silentium indixit. Tandem an. DCLXXX. & fequenti habirum est Constantinopoli Concilium generale vi. in quo ventilara est hæc quæftio, damnata hærefis, e jus fautoribus Paulo, Sergio, Cyro, cc. unà cum Honorio Papa anathemate percuffis. Post paucos annos Synodus Occumenica se Imperialis Palatif Trullo convocatur, à qua Canones est. condiri sunt, & cum sit duarum præcedentium veluti appendix & fupplementum, Dudiara, feu Quini-fexta vulgu audir, ejus tamen canones Ecclesia Romana ægre admittit. Fides Christiana hoc sæculo per varia Anglo-Sazonum regna longius latiulque propagatur, quin & ex hâc gente, ceu fonte perenni, plures amnes in exteras etiam nationes detivati. Hinc Suidberti, Wigberti, Wilfridi Wilkbrordl, aliorumque Anglorum laboribus, Frifones, Germani, aliique feptentrionales populi ad fidem Christi convertuntur.

SCRIPTORES

SCRIPTORES.

SEC. VIII. o to DC OANNES, PHILOPONUS à fludiorum affidultate dictus, genere Alexandrinus , acre Grammaricus, in Platonis juxta ac Arifto-telis Philosophia versatissimus: & ut Philosophi Hæretico:um ut

lutimum fuerant Patriarchæ , quod rectè

platimum fuerant vatriateur, quoa recte olim notavit Tertullianus; ita Joannes noster

ex Philotophorum Scholi prodeuns, in fidem

mox impegit , cum ad quartiones theologicas tractandas addixit animum. Claruit initio hu-Justicculi circa annum p c 1. etiam superiori fæculo iam clarus. Tempore enim Joannis Seholattici, qui ab anno DIXIV. ad DIXXVIII. l'ontificalem Regiz Urbis thronum tennit , hæreliminam evulgarat: quod tellanent Acta Difputationis inter Cononem & Eugenium Tritiseitas , ac Faulum & Stephanum Discrinomenos de Philopono anathematizando corâm Joanne l'atriarcha Indian à Fhorio memorata Cod. 14. Vitam ultra annum p c v 111. pro-tratit. Opus enim fuum in Hexaemeron Sergio Patriarchà CP. hortante foscepit , cique abtolutum nuncupavir. Dogmaca quamplurima à fidei veritare abiona propalavir. Cum in animo enim ejus Ariftor lica Philosephia imbuto fixum manereridem effehypoftalin ac naturam : lune primum unicam in Christo naturam esse asseruit; & Concilium Chalcedouenfe rejecit : deinde cum Catholici el objicerent tres effe in Trisiture hypoftafes, unicam tamen naturam; ur objectione ifta femet explicaret stres in Trinitate naturas five substantias existere docere non veritus est: tres tamen Doos vel deitates effe constantet femper negavit. Hinc Tritheiterson fectar autot & Antchguanus & olim & hodie habetur. Quin & l'hilofophicæ prunigini frænum nullibi ad-movens, defunctorum corporatam quoad materlam qu'am tormam interitura cile , aliaque à Deo in refutrectione corum loco formata judicio divino fiftenda effe docuit : unde à nonnullis tefurrectionem negatic dicitur. Ali os adhuc errores ia vulgus sparsit, qui aut è scriptis ejus, aut è scri-ptoribus coztancis peti possunt. De stylo ejus lic Photins *. isi 5 7 Dogen iuni@ lauru, endie n 38 ga elle punger ries i eineren . alibi t

2 Cod. 215-Tuhu 33 Engerüc neu natugu un dotted inn 4 plu-turya tij derjahi neu atlandurg Gegien naudurille-neu) tile Strompopunen 8 il pelvor artille adal neu niar endjes yet angrupes, & puis Smutania dar-meria 4 andriae (a bentia berndule Omzenen A 4 Constitue ordiousla. Dillionis genere fui fimi-Lis oft , perfficum feilicer , nibilque imenfian habent , aut grave. Verum argumentationis forma non impisu mado fed I puridus asque imbecillis est, no ne umbrazili quidem verstatis specie propria posueris colorare adverfus pies fophifmaOPERA QUÆ EXTANT. ab An DC.

N Hexaemeren liber , five Commentarius in. A HEXACOTEST IN PAIR PARTIA CP. dis

Difineacio de Pafehate. Bina ista Opuscula Ga Lat. edidit Balthalat Cordetius Vienna 1650. 40. De aternitate Mundi centra Preclum liber, Prodiit Græce Pener. 1535.

De Dialellicis Gracorum über , typis Gt. Lac. excufus Bafil. 1532. Parif. 1521. Venes. 1525. Commentarins in Ariflotelus Analytica. Extat

Gr. Venet. 1534. Comm. in librion de Generatione & Corruptione. Gr. Venet. 1527.

Comm. in libres de Anima. Prodiit Grace Vener. 1535 Comm. in librar V. de generatione Animalium,

Gr. Venet-1526 Comes, in librare primum Mescororum, Extit. Gr. Vener. 1551.

Comen in IV. prieres libros Phylicarum. Giace Comm in IV. prieres libros Acreamaticorum .. Gr. Vener. 1535. quæ quidem Commentaria huc non spectant. Vide quæ habet Jac. Gaddius de

Script. non Eccl. Tom. I. p. 101.

OPERA DEPERDITA.

D E Refurrellione Opus, à Photio memora-tum Cod. XXI.

Adversit Synadium Chalcedonensem liber . uem strictim attingit Photius Cod. LV. Liber adversit ea, que de S. Trinicate tradidie Inannes Sebstaffiens Archiepiscopus CP. in Ora-tione sua Catechetica. Eum breviter depingie

Photius Cod. LXXV. cujus fcopum fummatim exhibet Photius Cod. CCXV. Contra Iamblichi Opus de Simulachris liber,

Adversits Procli Opus contra Christianes liber, in quo Ptocli argumentis maximà lectorum omnium admiratione occutrens , ea præelatilimè refutavit ; cumque vel in iplis Graeis disciplinis, propter quas magnifice de le sentiebat, arque etle-tebatur, indoctum ac amentem esse demonstra vir. Sic Suidas in voce Thin ??

Centra Severam liber, cujus meminit Suidasia VOCC Inarre l years.

Liber de Unione, Auermein five Arbiter dichus, Sergio CP. rogante scriptus, de quo fusè agle Nicephorus Hilt. Eccl. 1.18, c. 47. ubi & lacinias ejus qualdam addocit.

JOANNES MALELA, Patril Autiochenus, claruit incunte hoc faculo circa aunu m D C 1. Ejus meminit , & ex eo quadam pro-Ent Joannes Tzetics Chiliad. 5. Hift. 19, 10.

sh An. DC. bus Collectanea fan de Virturibus & Viriis compilavir Configurinas Porphyrogenneta. Condidir Chronicas à Christo noto ad lua usque rempora 3 fabulis immané quantum deditus , in quo & judicium & fidem meritò desideramus: Exce pra Conftantiniana reliquis adjungere noluit Cl. Val. tius, uri in Præfacione lpfe nos docet, cò quòd prater tres quamorve fabulas de Minoes Antiopà, ac Eellerophonte, calque illepido fetmone textas, nihil bone fargis continerent. Vidimus Chronico Integrum, in Archivis Bibliothrea Bodkianz hodie (cryatum 1 quod Latinè tranifulir , & notis illuftrarum , prælo dudum Gr. Lar. excudendum paravit Edmundus Chilmead Ædis Christi Sac-Hanus , qui obiit auno 1653. Verùm rypis exprimare hacofque diftule-rust præli Sheldoniani Curatores a quòd luce publicà haud faris dignum judicàrint. Utinatsi mibilominus, ottale quale id demum fit, emditorum orbi non inviderent. Interim ex hoc Chronico nonnalla adducit Seldenus de Synede. L. 1. c. 8. alia i mire Uffe ius tum notis ad Ignatii Epittolam ad I hiladelphenos , tum in Appendice Ignathus p. 9. Guin & ex co defumpts elle , quæ de Tiberiano habet Suidas *, nullus dubito:

* In V. Trains. 6014

HESYCHIUS, five Hychius, Patriarcha t lierofolymitanus , vixitle puratur circa an-Der. utpote ad quem exert Gregorii Mr Epittola lib. 9. ep. 40. Plures cerre erant Hefychil turn apud Gracos turn apud Latinos ; de quibus a temprisque ils attributis varias variotum fententias acculate recentir Labbeus .*, & qui * Di/Tert. de Labbeo praivit , Ldm, Albertims †; quos Scipt Tom Lo. 615 - 54 la adeaux curioti. Lo. um enim obiervariones ex-

Addend 9 ic incre nec otium nobis eft , nec animus. \$13 Summa conjecturæ » (quæ quidem milii veri-† D. fact. fimiliana videtur ; frumetut alii judicio fuo) Ercadap. hue redit. Helychium dum Ecclefiz Hierofo 346 lymitance i resbyter adhise effet a multa ferioliffe , alia pottunam Patriarchalem iftius Ecclefiæ thronum alcondiffer; eotum denique nonnulla l'icfychium quendam , forfan Salonitanum illam juniorem , qui circa vel paulo post Gregorii M. rempora Viaille dicinir , multis de (uo asòlitis fu Latinam linguam transfulific. Deliofanè naratote hec res indiger ; neque aliud in retam obscurà , quam divluare , nobis fas

eft. Jam ad opera que sub Helychii nomine circumterantus accedantus. Explanatory in Leviticem libri VII. Latine prodictunt Hafi's 1517. & Partf. 1581. 8. De ithius openis autore , quot homines tor fententia. Hichio 'alonitano l'resbytero afcaibant Codiçes nounalli MSS. Antor verò Cloffie ordinaria in Leviticum ac Bottomus Buriantis (notage Uffe to Eiblioth. Theol. MS. p. 220.) Hyelio Hierotolymorum Epifcopo tribuunt. Unus autem (inquit ibidem Ufferius) tantum evarillius nominis Hierofolymorum Epifcopus, qui post Amos . annis sedem illam tennit (ut in Chronico (no haber Nicephorus) ab anno 601. quo eum Epileopatum nuper adeptum feribit Gregorius Papa, Ante quod etiam tempus horum Commentatiorum autorem non floruiffe illo praterea argumento colligit Bel- riores hafce duas reliqua Hefychii opera extant

SAC. VII. Unus etiam ex XIV. Historicis erat s ex qui- larminus s quod versionem Eleronymi expo. SAC. VII. rat tanquain communem & receptam in becle- ab An-DC. fil , cum faris confter cam non faitle ita communiter receptarn nift longo tempore pott ipins Hictonymi oblium. Et quidem editio quae hic exponitur , ita temperara est , ut cum LXX. conveniat , & à valgati Latini non discreper; quod ramen remperamentum an ab autore fit , an potiès à Latino e jus interprete, videndum eft. Alia enim que i letychio l'resbytero Hierofolymitano tribunatur feripta, Graco fermone habentur editas. Qui verò Cocmentaria in Leviticum affirmit , Latini hominis per-

fonam paffim atlumit , ut quando lib. r. ita Cribit : Quad nos baillum aicimus Grace d'elitur kapruua ; & in cap. 4. Hor LXX. In Grace fic edunt , ut ziunem & ziuniau dicunt offerre debere , gued Lutini ex eldem editione interpretati fum badum ex capres mefculum , & caprant de hades famellam. Et lib. 20: Fects Morfes na Dominiu imperatoras , tungrepainque anni mebà anse face , nis ; Qued Grace lingua in LXX, expressios reansanness, id cit , contensarae 4 emayayla. Hat Ufferius, Sand ut quod fentio , fummatim dicam. Vid.tur operis iffine author elle Helychius Hierofolymitains; cette tempus ac locus optimé congruunt: In co enim dato opere fape refurantur Nessorius & Entrythes , ideac ab a malario fi abano , Maures, aliitque ittius avi beniptoribus citatum videre eft. Quinetiam Hic. of olymis scriptum effe plurima inibi deprehenfa loca luculonter arguntut-Latinus tarnen mr. spres + quem Helychium etle Salonicatum libenter er derem , plurima immutavit , atque ad lidit , & inter alia va gerten verfes

nesa Commentariis littee adaptitle viderure Erignels live Katalana in XIII repliesas Minores , 6 I far. ... , Grace edidit una cum Adriani Hagoge David Hafehelins Augusta 1602. 4". & cum cadem habetur Critic, Sact. Tom. VIII

P. 26. 'Artiferina & Eintina, five Sentemiarum Cemsurielli ad Tresdulum de Temperantia & Virtute , quae docent quá ratione reluthandam fit affechibus & vitiis , ac ocassdum. Grace edita funt mix cum Marci Eremira opufculis, Parif. 1565. 8". & codem ann. ibidem Latine Journe lieo intesprere. Ac in Auchua io Parif. 1624. Tom. 1.p. 9.5 Cemario itiz plorimas featentias ex Matei Alceticis verbatim deferiotas habent , & notante Photio *, 1:b non vi... van Sauctorum S. Antonio * Cod 14.

continuerum clandebant. Sermores 11. de B ara Virgine, Habeneur Gr. Lat. in Andreasio 1614. Tom tt. p. 417.

Oratio demonstration in S. Andream Aposto-Ium. Extag Lat.in Bibliotheca Patr. Tom. att. p. 100. Hujus excerprise etle arbitratur Labbrus, quod haber l'hotius Cod.276. ubi Thomam pto Andrea à librariis milé pour cuivis locum intoiclenti facile patchit.

De Lefarelline Christi Hemilia , quam Gregorio Nysseno aferibum Codices nonnulli. Ona hora cravitie . of Denine dinas iftes Homilies edidit Fr. Combefifius in Anthorio 1648.

Tom.t. Caterum prater Erranio & Homilia poller Latinò sac VII. Latine in Bibliotheca Patr. Tom-xii DULLE Henry le resolution Phinempus Tomine de Jus.

view feu Introductio in Pfulmer fatis prolixa. Ejuldem Commenenrine in Pfalmer & Pfalm-7. ad 107. inclusive , & in Pfalm, 118. Habentur hac opera Grace MS, fol, in Bibliotheca publica Cantabrig. Class.3. Fig.3. Notandum verò eundem Commenurum, ibidem etiam sub Chryfostomi nomine haberi. Augustinus Lindsellus, poftea Epifcopus Petriburgenfis, adnexă notulă feribit, diversum esse ab illo Chrysostomi in cofdem Pfalmos Commentario qui typis excufus prodiit. Mericus verò Cafaubonus certifime elle Helychii affrmat.

OPERA, que non extant.

H Iferia Ecclefiafica, cujus fragmentum de Throdoro Mopfuelteno, ejulque Hzrefi exhibetur in Synodi quinta CP. Collatio-

Hamilia in Incobum fratrem Domini , et in-Devidem Ossaring altera; quarum excerpta exhibet Photius Cod . 275

In Caneicane Habacene, & Jona Tragmenta habentur in Caraffie Catenà in omnia utriulque

Testamenti Cantica. Conforantin Evangeliea, cujus fragmentum Gr Lar, dedit Combefifius Auchuar, nov. Tom. t. p. 773. & alterum inferius. Epitomen illius quandam, seu Questiones L. X. & Soluciones totidem ex ipio opere olim excerpt as Gr. Lat. cum notis evulgavit Gotelerius Monument. Ecclef. Grac. Tom. 111. p. 1

Commentarii in Epiftolum ad Hebraos, & in-Eckelem , quorum tellimoniis fabiade utitur

D. Thomas. for. DOROTHEUS, Archimandrita Paleftinus , Joannis Monachi celeberrimi, Prophera dicti, discipulus & minister, qui ex afflicta valetudine per plutes annos in lecto decumbenti inferviit. Fateor me veram ejus atatem ignorare ; conjectura tamen non prorfus improbabili ductus , existimo ipsium incunte hoc faculo claruiste. Cum enim Barsinuphii , qui †L 4 e.p. circa ann. 550. telte Evagrio † , floruit , Joannes ille fuerit discipulus; Joannis autem in extrema ztate jam politi Dorotheus noster minifter fuerit, non alio loco commodiùs reponi poterit. Plurima de se hinc inde habet Dorotheus, our tanti non funt, ut hue transferantur. Id tantum dicam, eum post Joannis mortem è Seridi Abbatis Monasterio excedentem, Conobium feorfim fibi fuifque posuisse ac gubernasse. Scripsit Dollrinas, De visa reile & piè infrimendà , five Disferrationes Ethicas & Afcesseas XXIV. & Epifolm qualdam breviculas ejuldem argumenti, Extant Dellrina

nexis ad inem Epifelis, Gr. Lat. in Orthodoxogr. pag. 195. & Auctuario Duccano Tom. 1. PATERIUS , Gregorii M. discipulus, Romanz Ecclesiz Notarius & Secundicerius. Claruit anno 601 & deinceps, tandem , fi Ar-

Pag. 7434

ifix (quarum ulrima Grzeo textu caret) fisb-

noldo Wion * fides , ob fummam eruditionis SEC VIII firmam Epifcopus Brixienfis creatus. Scripfit ab An. D.C. tres libros Euplanationum in obsentiora usrins- "Lign v que Testamenti leca, ex Gregorit M. operibus excerptos; seu, ut habet Sigebertus †; colligens † De Serviti omnia S. Scripturæ testimonia , per onæ Gre- c.41-gorius obscura suæ Exposizionis, disucidavit: Tres libros edidit, duos de Teflimenis ver. Inframenti , unum de Teftimoniis N. Teftimenti; ipiumque eodicem appellavit Isbrum Testimomieratos. Prodiit opus istud Paterii Reme 1552. fol. & inter opera S. Gregorii ibid. 1501. & fequentibus editionibus. Verum in impressis omnibus & nonnullis Manuscriptis ejus Codicibus deest liber secundus , quem cum reliquis duo-bus integrum se vidisse MS. in Bibliotheca Colestinorum Parifichfium prodit Cas. Oudinus Supplement. p. 156.

EUSEBIUS, Episcopus Theffalonicen-60Li fis; claruit anno 601. Ab Andreà quodam Monacho, gente Graco, Aphthartodocicarum Hærefi perdire addicto (codem forfan cum co qui Rome ad Basilicam Sanct. Pauli inclusus degit, & ob conficta sub Gregorii M. nomine feripta quadam in Concilio Romano anno 601. damnatus est ; quemque in Epistolá ad Eulebium nostrum Gregorius M. * exagitat) ab eo , inquim , per literas lacellitus , icripta 1 9 ep. 65 Responsione , Andrew nugas refutavit , ac dogmata Aplithartodicitan funditus evertit. Cum verò Andreas edito alio opere fententiam fuam majore molimine confirmatum iret; Eufebius decem conferiptis libris rem fulids, atque accuratius pertractavit, & Catholicam veri:atem egregie ftabilivit. Extant Excerpta utriusque operis apud Photium, Cod. CLXII.

CONON, primò Joannis Philoponi difcipulus, cujus parces firenne turatus est in difputatione, quamuna cum Eugenio habuit contra Paulum & Stephanum Eutychianos coram Joanne Patriarcha CP. Claruit circa ann. 601, Demum Philopono infensus factus, quòd tres, quas in Trinitate polisit, naturas five fubitantias per omnia zquales esse ac in nulla re variantes confiteri nollet , diversam ab eo sectam inflituit, cui nomen fuum impofuit, & Epifcopi vice præfuit: quin & Philoponi fcripta anathemate percusit , & adversus illius de Carnts Resurelliene deliramenta , Ornionem invectivam feripfit. Idem fecit & Eugenius, & ipfe Philoponi scetator olim ignobilis , qui in difputatione supradictă inclaruit. Utriusque opera perserunt. Prater Ormiones enim in ordevat . Acta diffutationis contra Pau-Imm & Szephnnum literis mandata funt,& à Photio prælecta. Vid. Cod. XXIII. XXIV.

THEODOSIUS, Monachus, claruit, tit videtur,circa ann.601. Scripfit Confumeionem fatis accuratam Teftimenierum que neuerins corporum Rejurrectionem à Joanne Philopono feu ex Sanct. Scripturis, feu ex Patrum fanctorum scriptis , adducta sunt. Liber iste & Photio Cod. X XII, memoratus, jam interiit. Dd Dogmata

50L

Szculum Monotheleticum.

5.EC VII. Dognata ejuldem Philoponi malefana d 48 An. DC So. Trinitate; Gregorius; è pipse le Ponapse "Labor, 44" (inquir (Nicephorus *) in libro ad Eugrium Monachum de Druinitate luculentifime refu-

Monachum de Druinisare luculentifime refutavit. NE.

THEMISTIUS, Calonimus cognomen-

6or, THE MISTIUS, Calenyama cognomento fibi additio dikus, (quem Nicephorus TL44-09 indopolopia, qui fibi Valente florui; Severianorum; Theopafchirarum; & Agnoctarum fefarius, Claruit anno 6o; Vir nou indoSus; † Cod. 101. inquit l'Protius F; qui perfpicuitatem fermonis

cuni argumentorum robore optime novit conjungere. Scripfit Orationem invectivam adversus Philoponi deliria de Refurrectione : pro Agnoctarum verò fectà composuit libela lum , cui tirulum dedit , Apologia pro S. Theophobio, quo in libro ipfum Severum perftringere non dubitavit. Itti libello volumen oppofuit Theodorus, cui ut vices rependeret Themittius, peculiare opus in Theodorum conferiprit. NE. Scripfit & alia quadam Themiftius, quorum memoria & fragmenta aliquot fuperfunt iu Actis Concilionum Lateranensis & CP. 111. viz. Libres nonntillos ad Theederam Impevatricem . Sermones alianot adversus Collathum. pro tomo Theodofii. Epiftolam pro Salamimum. Sermonem ad Charifium monachum. Librum ad Conftantium Epifcoj um Landucenum. Libros de fassifictione, to Agnosess, ad Marcellum. Presbyserum & Stephanum Diaconum, Concil-Tom. V I. p. 216, 220, denique contradictories libro: adversus Thredofis temme, ex quorum fe-

cundo fragmentum habes Concil Tom. V I.

Themfins, Theodorus tribus aliis in co-

dem argumento libris editis opera fui vindicias

561.
THEO DO RUS, Monachus AlexandriPleac.colus, Sever ianorum, a Theopathitatum, a a
146.
Theodofianorum harefun (ciraus, Clarini anno 60. Scripit Canfountament nertum repetits Themillu contra Patres temeratie inxamoneu abfirda contentionis, five libri illius Apologetici pro Agnocarum fectă.
Confusianie laia cium Refinafianem objectrat

p. 381.

egit.N.E.

Sol. NICIAS, Monachus, claruit eodem circiter, nt videtur, renpore, viz. anno 601.
Scripit esura Ekispun esqua VII. quomi pie l'bilopousu menimenta in aumori fino. Scriptis etiam Severum aggreffus el; E. Gertles libris doobus refraitavit. Vid. Photiam

601. FAUSTUS, gente Italias , feptennis adhac puer S. Benedicio bonis morbus inflitucados à parentibus comunilisto et, fudo jus regunine in Monatlerio Cafinenfi educa tusefi, & de co. S. Muzro in Gallias mildo coner datos. Mararma igitur in Gallias fecunso in tuse de la comunicació de la comunicació de la comunicació de la comunicació de la comunicació de finato de 4, amos exegit a de benino polítilus mortem, in Italian redus, Cafinum repetiti, who reganistass Monachia, presepor, judente Theodoro Abbate (Virum & rie gifus Santii S.60 %).

wifu war conferigit; a Banifaco III. amo & Ba De
605. munupavit. Extat bac vira, fed ab Odone Abbate Glannabilinii niteroplata; apud
Surium & Bollandum Jamear XV. & apud Mabillon. Yac. Benedict, 1, p. 137, 8-cippli item
Utram S. Severim Abbata; que habetur apud
Mabillon. bida, p. 638.

MARCUS, Ordinis Benedicinii Monsdous, S. Benedicii dicipoliu de turnituriu clatudi anno 6 de Frenses. Janeturii vicepoisi del anno 6 de Frenses. Janeturii vicepoisi delis carimire plane cleganii, de lispra faculi di genium vasuluo carastiri, also un tette estreta. Petro 9. Discono , de advensu fanctifimi in cale, Benedicii and Caliman de fini loci ostroli. Olion, que Carashii despunitimos vertina comrenses della compania della consistenti della contrata della compania della consistenti della contrata della consistenti della consistenti della contrata di la contrata di la contrata di la contrata di la consistenti della conla
19% edits, que Murco nollro tribuit Goétiatus Oleraira », ("on iloratio Ventum" à Man-Jan

Gartin Oleraira », ("on iloratio Ventum" à Man-Jan

Gartin Oleraira », ("on iloratio Ventum" à Man-Jan

Gartin Oleraira », ("on iloratio Ventum" à Man-Jan

Gartin Oleraira », ("on iloratio de l'archimota, deste

Bon NIFACUS IV. parria Valeriamota, deste

Gartin Oleraira », ("on iloratio del filta », ex

French Lora Escella fono Horotice electron poli

de set, Anguli ordanista, Fantissa Koma
man il bris ling», ("on ilorations, Fantissa Koma
man ilorations, ("on ilorations, Fantissa Koma
man iloration

go remode, hodie cleitury fictor decedire (site Boulesca), 110, conservation trainin and content conte

SERGIUS, ab muo 68. Pertirarda. Confluentespolitum, Amon 63. ob terection Import, anima daboi confluins muicam effe in Chrillo voluna armo. Postava mente daboi confluins muicam effe in Symodo decrevit ĉi seferipiri, virus in mente pardula latents tune privatine prodenta. Amon 637, armolia latents tune, reprivatine prodenta. Amon 637, armolia latenta funciona de la decreta confluencerar Symodos Alexandrias, quiem étic Orbodoxe disfendios pacem indiam Carlonicos inter de forçados armonistrat, nuteram etia in Ciris disconsidera de la decreta de la desta de la decreta de la decreta del decreta del decreta de la dec

M.C. VII. & codem diem fubremum obiit. Extant ab co win DC. (criptz Epifole III, altern ad Cyrmo Patriarcham Alexandrinum Gr. Lat. Concil. Tom. vt.

22. 176, altera ad Cwem Phalidit Epifest um. Gr. Lat. inter Concil. CP. 111. Acta Act. 12. Concil. Tom. vs. pag. 915. terrin ad Honorium Papan, Gr. Lat. ibid. pag. 918. Aila Synodi, quam pro confirmanda Ecabeli Imperatoris heretica anno 639. habuit , extant Gr. Lat. Concil. Lateran. Act. 2. Coucil. Tom. vi. pag. 201.

TIMOTHEUS, incertæ ætatis Scri-ptot. Magnæ Ecclefiæ CP. Presbyter, vaforum Templis. Deiparæ in Chalcopratiis cuftos, Phi-Kio. lopono, Conone,& Theodolio, quos memorat, junior, Monothelitis tamen, quorum nullam mentionem facit, videtur superior. Claruit itaque forlan circa annum 610. Scriplit ad Joannem Presbyserna CP. Epsfolam , feu libelben insignem with Mysteries van meterexendian ve Capenty quie nieu , seu de variis Harerieis, evramque dogmanbus diverfit , ac diverfit eo-randem in Ecclefina recipiendi formulis. Latinò extat in prioribus Bibliothecæ Patr editionibus , Grace inter Joan. Meuriti Varia Divina, Lugd. Bat. 1619. 4". Gt. Lat. apud Combetifi Auctuar. Nov. Tom. 11. Codicem denique ab editis hand parum diversum nactus Coteletius, non indignum duxit, quem Gt. Lat. cum notis evulgaret Monument. Ecclei. Grac. Tom. 111 pag. 377. Nil mirum enim, tantopere variare exemplaria MSS, illius libeli, qui in Ecclefiarum Ritualia receptus, prout uniuscujusqu

confuctudo ferebat, immutatus, auctus, aut di-

minutus fuit.

EUSTASIUS, five Euftathius, S. Co+ Fio. lumbani discipulus, cui in Monasterii Luxoviensis apud Burgundiones regimine anno 610. fuccessit. Anno 627. Synodum Matisconensem haberi curavit : in qua Reunlam à Sanct. Co-Jumbano Monachis datam, ab Agrestio autem ex Theodorici Francorum regis notario facto Monacho Luxoviensi temerė vellicatam strenuè defendit, homini importuno ejulque affeclis os compeícuit, & à Synodi patribus praclarum pictatis & doctring elogium meruit. Scripfit Itinerarium S. Columbani, quo ufus videtur Jonas in contexenda Coinmhani vità. quodque forfan alicubi adhuc ineditum deli-

61t. THEOPHYLACTUS, Simocatta dictus, genere Ægyptius, patrià verò Locrenfis, ex Sophifta, feu Scholaftico prafectus & Antigrapheus (id eft.forfan Cancellarius) claruit anno 611. Vizit poft annum 618. quo occifum ab Heraelio Cholroen Perfarum tegem memorat Hift. lib. VIII. cap.12. Sctiplit Manrieis Imp. res gefine libris V111. quos ante annum fuperiori tegens, cùm ad Mauricii cædem ven-Cod. 65. 65. non impossit, Deslylo ejus hrc Photius *, & fono & eratione compositit; & de.
Dd 2 invest-

H plim Order and the pli to payer to waln's S. R. C. VIII Ben Ten Tromitan Alfran yau d'altayaganas cerciae na. ab An D 🗨 meetic green els degesteries und est reacted amegenatziar Sonre). Son i uir alla gai f of youmedogine in de nauf megendien Cideripliae le affeteyn na merfin: mi 8 an a s le tie muner inge. Dithis illins alequid deners babes, nift quid fi wratis vocibns & allegoricis fenfibns puidenimis ac frequenter ad faticiarem nus,in frigiditatem quandam ac suveniles ineprise ditabatur. Vernnumen & femensiarum illa interjettio minis opportuna diligenziam arguit enriofam & supervacaneam , castra bonns , in reprehenfionem non in-

SCRIPTA.

H Iftoria rerum à Mattrieis gestarum tibrà VIII. ab anno 582. ad ann. 602. pcrtingentes, à Photio iu Epitomeu redacti Cod. L X V. Prodierunt integri Gr. Lat. una cum Photii Enitome cum Pontani versione & notis, Ingelflad. 1604. 4°. cum iildem & l'abroti Gloffario Graco-barbaro Parif. 1648. fol. Exverpra legationus non est quod morer ; quippe quz ex hiltorià istà desumuntut

Epiffola LXXXV. breviculæ vatil argumenti Gracè ab Aldo edita Vener. 1499. Gr. Lat. a Cujacio edita inter Epittolas Gracani-CAS Aurelia Allobrogum 1606. fol. Froblemara Physica. Prodierunt Grzcè à Vulcanio edita , una cum Epiftolis, Luga. Barr 1596. 8°. deinde Gr. Lat. cum iiidem, interprete Jac. Kimedoncio , Heidelberg. 1598. 80. auctiora curante Schotto Ausverp. 1599. 8º. denique à Rivino evulgata Lipfie 1653.

ANTIOCHUS, Monachus Palæstinus, in celeberrimo S. Sabæ Monasterio , Laura dicto, vitam egit, claruit anno Dexty, quo Hierofolyma à Perfis capta , pretiofum Crucis li gnum afportatum, Monachi Lauretani aut cafi aut fugati funt : & in his Antiochus mala fub it plurima. Superfuit anno Dexxix. In Homilia enim ultima prenfatam ab Athanafio Hzretico fedem Antiochenam indignatur. Scripfit, rogante Eustathio quodam , Pandellen devina Scriptura , leu Compendium totius religionis Christiane & SS. Scrippnrarum delirina. Honiliis CXXX. comprehenfum; quibus pramittitur Prafacio & Esoftola unnenpatoria ad Enstathium , subjungitur verò Examologesis ad Denn. Homelias istas Latine à se versas primus in lucem edidit Godefridus Tilmannus in Biblioth. Patr. Parif. 1575. Gracum textum dedit una eum Tilmani versione Fronto Duczus Auctuar. Parif. 1624. Tom. I. pag. 1021. Porrò Antiochi liber de Visiofis Cogimionibus extat Latine Petro Pantino interprete in Bibliotheca Patr. Colon. 1618. & alibi.

610. maxima ex parte composuit. Statim enim JOANNES, gente Hispanus, primum post obitum Phocz Historiam suam ex loco Monasterii cujusdam Abbas, deinde Ecclesia Cafaraugustanz post Maximum Przsiul factus parfont de tumellet , lachrymas populo adfranti excullit. citca ann. Dexv. Obiit anno circiter Dexxvii. Seript. c. 4. Operi tamen suo ante an. 629. coronidem Cod. In ecclesiasticis Officiis quadam eleganter

MAn. DC exaravit. NE.

S.E.C. VII. investigandis Paschalis festi calculis libellants confirmavitiConcil. Tom. VI. B. 954. (2.) Epi. S.E.C. VII. Rola III. ad Sergium Patriarcham CP. Concil, ab An DE Tom. V I. p. 207. 950. 952. GEORGIUS, Joanni Eleemofynario in

6300

BONIFACIUS V. gente Campana civitate Neapoliranus, Joannis filins, primò titulo S, Xylii Archipresbyter, deinde auno Dexx. X X V I I. Aprilis (juxta Catalogum Anafrafianum) Ecclefix Romanz culmen afcendit. Anno pexxiv. VIII. Cal. Maii , mortuo Mellito Julius Roffenfis Epifcopus in fede Cantuarienii fucceffit. Huic Pallium dono mifit Bouificius una cum literis, quibus Episcopos ordinandi potestatem ipli concessit sed quamnam authoritatem hie fibi fingit bonus l'ontifex?ouam neque Endbaldus rex , neque iple Juftus ab eo petivissent ; quamque an iquos Ecclefiz Canones cuivis Episcopo in Provincia fui olim concessisse luce meridiana clarius est. Obiit Bonifacius die XI. Martii anno Dexxvi. Extat Epistola ad Justum de Palisi usu , alia ad Eduvirum Norshumbrerum regem , qua cum ad fidem Chrithianam exhortatur , sereia ed Edil-burgam Eduvini conjugem qua fidem ei gratulatur , monetque ut marito fuo idem prællet beneficium. Habentur hz Epiftolz tum apud Baronium ad ann. DexvIII. Dexxv. tum Concil.

fede Alexandrina fucceffir circa annum Dexx. Obiit anno Dexxx. vel paulò feriùs. Seripfit Vitam Santli Joannis Chryfoftomi ; quam ex Cyrilli Alexandrini ejuldem argumenci libro eum delumpfife affrmat Gerardus Vollius * , an- "De Hiftthoritate fretus, ut opinor, Anonymi Scripto- G.4-2 c.22 ris Pica Chrysoftomi, quem Grace edidit Savi-lius ad calcem Chrysoftomi Operum. Cujufnam verò fidei , authoriratis , quin & zvi fuerit Anonymus ille , mihi plane est incompertum: nifi quòd post ann. Decect. storuerit: nee à Cyrillo Cheyloftomi res geftas literis man-datas este aliunde constat. Interim certifimè conftat ex Palladli Dialogo de Vita Chryioftomi Georgium fuz ut plurimum, fubulis plerumque in:ertextis , descripsife: quod & Phorius † dudum noravit. Caterum de Georgio , ejus- † Cod #6 que Historia, accurate agit Nobiliss. Savilius tractatu de Scriptoribus rerum Chryfoltomi fupra edito, quem nos primi in lucem prorulimus. De ftylo tamen ejus audiatur Photius, bei ufferen & Specier autane , pei in mulifie gulais mи каптороди. Ф. ней бы во пода пи усанияlexist nati Xilout, & the brounters you printers rise men heestusch . Dutie certe fimplex in buci-

MODESTUS, Patriarcha Hierofolymitanus , uti diferte à Photio * vocatur, claruit * Cod ave. anno Dexx. Post Zachariam Patriarcham à Perfis in cap ivitatem anno Dexv1. abductom fedem Hierofolymitanam rexit, dirutas Ecclefias restauravit, dilapsos fugă Monachos revocavit, & instituit; omnia denique Ecclesia Palæftinæ negotia fummå diligentiå curavit ufque ad annum Dexaviti, quo comigit Zacha-riz reditus. Scripfit Homilias 111, via. in Muheres unquenta ferentet , & in Occurfum Domini e-Simeonis (quarum Excerptadit Photius Cod. C C L X X V.) denique Encomina lo Obdormitionens Deipara Virginis ; quod benè longum, fed parùm utile, fuile notat Photius

Tom. V. p. 1658.

640.

IOANNES, Monachtis Antiochemus, claruit circa an. Dexx. Scripfit Hiftoriam Chronelogicam à Mundi inite ad fina ufque comporar que inedita in Bibliorhecarum forulis adhue delitescit. Ampliffima tamen ejns Excerpra Collollaness filis de Virene bus & Vieiss inferuit Constantinus Porphyrogenneta: qua notis illustrata ex Codice Peiresciano Gr. Lat. edidit Hen. Valctius Parif. 1624. 4".

tem admodium ft ylum delabitur; neque faltem quod

vel literatioribus in promptu, nominum, berborum.

que accuratum aditibes confirmitionem. Vimmi

istam primus edidit Latine Godefridus Tilman-

nus Parif. 1557. & exinde Surius Jan. XXVII.

Grzce verò cum notis Cl. Savilii prodiit inter

Opera Tom. VIII. Ampliffima Excerpta ha-

et Photius Cod. X C V L

CYRUS, Prímô Phafidis five Lazorran Episcopus ab anno circiter Dexx, deinde ab Heraclio Imp. cujus favorem apud Lazos anno DexxIII. hiemantis captarat, fedi Alexandrina prafectus anno Dexxx. Anno priore cum He-raclium, quid de duabus in Christo naturis fentiendum effer , incerrum, Sergium CP, confulnitle accepiffet; & ipfe dobitare præ fe fe-rens, quo Sergiam à Catholicà veritate facilius dimovere poffet , fibi utpote in re prorfus obscura facem ab illo praferri postolaverat-Anno DexxxIII. pacem Severianos inter & Catholicos refarciendam canfatus, Synodum Alexandria habuit ; in qua omnes unicam in Chriflo Dei virilem operationem non confitentes anathemati fubjecit. Anno ocxxxix. Heraclii Imp. Eclisefis subscriptione sua roboravit; atno fequenti obiit. Extant Gr. Lat. ab eo feripra,(1.) Libellus Satisfactionis in Synodo Alegandrina ann. DexxxIII. Theodofianis five Severianis in Ecclefiæ finum recipiendis fubferibi juffus, Capitulis IX. constans, quorum sepsimum harcfim Monotheleticam non obscure

NENNIUS, gente Britannus, Elvodogi, Probi , atque Beulani Presbyteri discipulus, Bannochorenfis Cœnobii primum Monachus, deinde Abbas. Claruit , juxta Baleum , Vof-fium, aliofque , circa ann. Dexx. Hune eundem fuife cum celebri illo Abbate Dinotho qui difputatione cum Augustino habirà anno Dexim. iclaruit , & lanienam Bannochorensem ægrè evafit, cenfent Baleus, aliique, an refté docti judicent. Sane temporum ratio ac rerum circumitauriz apprime congruent. Nennius enim doctrinam Evangelicam non modò per Cambrorum fines, fed & propinquas Scotorum infulas longe latéque pradicando propagatie fertur ; quod post casos Monachos, dirutumque Bannochorenfe Monasterium fecille jure merito credi pollet. Inter Scotos veriatus Finanum Episcopum Lindisfarnensem melio-

BAD DC missum habuit. Extat liber ab eo scriptus De geftis Briterum , five Breviarium feu Historia Brammarum, MS. in Bibliotheca Regia Wellmonasteriens, & in Bibliotheca Academia Cantabrigientis, ac in Cottoniana, alibique non uno inloco,in naunullis Cod cibus Gilda Hibernico aferiptus 1 de quo cum multa undique feitu non indigna collegerit Ufferius in Biblioth. Theol. Ms. nos guzdam inde delibabimus.40 * De Codice gundam perantiquo à se reperto "hujminodi habet Prifeus. Videtur libellus "ifte primum a Nennio compositus, at postea " à literatioribus aliquot , qui in eum incide-* rant, mirè depravatus. Starim enim post prineipium legitur. Ab Adam verò ufque ad paf-" fionem Damini nostri Jesu Christi anni sunt ¥ 5228. à passione autem Christi peraéti sunt "anni---Hic apparer lacuna, ubi veteri Scri-" peurá expuncta, novis characteribus hic nu-"merus suppletur 796, nempe ipio Litera o-"re temporis supputationem ad suam tem-" peffatem traducente, cum prius ad Autho-" ris denraxat zvum applicata faiffet. Deinde "In contextu Hifbeig ubi libelli Autor incolas hujus Infulz qui fuo tempore furrant, com-"memorat , hechibuit. Et in el habitant 4. "Gentes, Scoti, Picti, Saxones ac Britones. No-"vus hic feilicet Ariftarchus pro habitant] " prids habitabant scripsit 1 (quod noviter ad-" jectum effe præter veteris exemplaris con-"textum ex recentio-i tum characterum tum " atramenti specie liquidò conitat) nullà habi-" tå ratione temporis, quo superiora scripta " funt, fed fuz duntaxat tempeftatis. Ad cum-" que modum quamplurima ejus libelli loca "dum corrigere vellet , vitiavit & corrupit. « Quamvis autem aliqua ei a posterioribus " aliquot sciolis adjecta videantur, que Gil-« dæ tempestari minimè congruunt , ex Gildæ "tamen Commentariis hunc delumptum effe "facilé erediderim. Non enim novum est ve-44 terum Chronicis recentiora ut emetgant, rerum eventa addere , inscriptione tamen "primi Autoris minime abolità. Plura interpolati voluminis exempla ibidem profert "Prifens , additque ea quz Gulichnus Malms-"burienfis fe in geftis Britonum de Vorri-44 gerno legide ait, & que de Vortimero habet, 44 Arthurumque in obfidione Badonici montis " fretum imagine Dominica Matris stupenda " geffife feribit , hine detumpfife credendum er effe. Nam ca hoc in libello memotantur, ne-« que ea ex Gildà quem Polydorus evulgan-"dam curavit . funere potuit , quippe qui nec "Vortigeri quidem speciatim mentionem fa-« ciat,nedum Vortimeri aut Arthuri. Deinde " ex Gaufredo Monomutenti ea defumere non "potnit; nam Historiam Britannicam nondum " evulgaverat, quam Malmsburienfis fuam ede-" ret. Henricus etiam Huntingdonenlis integras " habet claufulas ex hoc libelio ad verbum de-«fizmptas in fua Britanniz deferiptione; cum "nondum videret Ganfreds Historiam. Sunt & " alii,inter quos Joannes Anglicus,qui quadam ex hoc libello citant fub Gildz nomine. Le-" landus Neunium nefcio quembujus libeili au-

*, tarris in Cymenn Continue quadam inde citat fub Nennii nomine: Camdenus verò Pfeudo-"Gildam vocat. Errant tamen, li qui putant hoc " esse opus nebuloois illius, qui paucis ante annis (ut refere Polydorus Virgilius Prafat. ad "Gildam) ex Gaufredi feriptis Bremarina. er compositerat , illudque Gilda Sapientis talso " Compradism inferipferat, feu Gildæ illius ficti-"tii quem blattis & tineis ad liidis vadum in " Bibliothecă Mertonenfi prædz expolitum di-" cit Lelandus in Affertione Arthuri. Hoc enim " de Opere Pfeudo-Gildæ Albani: (de quo iia " Centuriis Baleus) accipio non de nostri hujus 4 recentioris Nennium enimecui hoc à Lelando "opus tribuitur, ab eo fupra commendatum vi-" dere est, ejus demque nomine sententiam citat ipfe pariter ac Camdenus;quamex libello hoc "Gildz repetit Prifeus Haft. Brit. Defenf. p. 50. Hzc Ufferius, Plura adhac feriplit Negnius five Gildas Hibernsens (eundem enimbinis nominibus infigniri veri non est absimile Jex quibus se in Hibernia, inde fagientem reliquisse testatur Baleus in calce 13. Ceutur. De origine Britannerum Chronicon vetuftifimum,(MS. id haberi in Collegio S. Benedicti Cantabrig. scribit Pitfeus) Eulogimo Britannia, ac librum de Mirabilibri Britannia. Habetut hoc Eulerium MSS. in vetufto Codice in Coll. S. Benedict. vol 338. 40. fed progreditur ad annum ufque pecexs. Unde liquet vel Nennium noftrum duobus integris faculis recentiorem fuille, vel faltem Eulogium à recentiori manu continuatum effe. Extat eriam MS. in Bibliotheca Collegii S. Trinit. Cantabr. cum hoc titulo Eulegium Menachi Benedictini , cum adjecto libro de Mirabitibus, &c. In Centutia verò 1, cap. 74. alios Nennii libros memorat Baleus, viz. De Urbibus Br. tanпотиль, Apologiam quandam, Cefmographiam biftores munde . & Addresones Gilde; qui an alicubi adhuc lateant, non liquet. Notandum verò est vetultiorem quendam fuitie Neunium Luddi regis fratrem, de quo mira fabulantur, quique ex Bardorum cantionibus & Flaminum (ctiptis rerum Britannicarum hiftoriam Patrio fermone composuisse dicitur. Historiam ejus Nennius Bannochorensis Latine vereit, ac ad sua tempora narrationis filum deduxit.

" prodit Nennium autorem effe; & in Commen-

S ULP ITIUS, Pist didus, gente Gallus, in agro Bituricarti natus, anno Dxu facerdos ordinatus, paulo pot Abbas Calternis Ladus, demum anno Dexxiv.mortuo Aultregifio fedi Bituricenti prafectus eth. Azso Gournit Condito Rhemeni interfuite. Extant Epifela III. apud Canifum Antiqua Leck. Tom. V. inter Epifelas ad Defiderium Cadorcenticum.

VERUS, Rutinenfis in Gallià Epifeopus, claruit anno Dexxv. quo Concilio Rhementi adfuit. Extant ab co feripta Epifela 11. apud

Canifum Tom. V. ubi fupra.

HONORIUS,natione Campanus, Petro-

nii Viri Confularis filius, anno nexxva die 28. Septembris Pontifex Rommus ordinatus eft. ab An DC Anno DexxxIII. cum Cytus Alexandriaus uniex in Christo voluntatis confessionem decreto Synodico confirmáfict ; ac Sophronius Hierofolymorum Patriatcha Alexandria pratens Cy-

rum erroris palam argueret, & à communione ejus ableederet . Sergius CP. Honorium de re totà per literas certiorem fecit. Honorius dato responso, Cyri factum probavit, Sophronii improbavit: unicam cife in Christo voluntatem & operationem confeilus eff , & prolatis è 55. Scripturis & anthoticate Pateum argumentis probare annifus est. Eadem dogmata (criptis etiam aliis epiftolis plus una vice authoritate fua, quantum potuir, flabilivit. Latetem lavant, operam oleu-sque plané perdunt, quotquot Honorium ob harefia Monotheleticam à Sy 10do Genetali VI. diferte anathematizatun, a non uno Pontifice Romano pro Monothelita habitum, hae labe eximere allaborant. Estum congium acquinentis, feu frivolis potius atque inanibus effigi s , plenifime fatisfeeit Vir Cl. Britannia nostra Botealis decus eximium, Joannes Forbefins Indract. Hiftor, Theolog, lib. 5. ubi toto ferè libro hac de re accurate agir. Vid. quæ infrå in Libro Durino dicemus. Obiit Hono ius die 13. Septembris anno nexxxviti. Extant ab co feripte Epifola VIII. Concil. Tom. V. p. 1681. & Elseranema de Apostolis eb Christis ad cuelos ascenjum obsta-

21/1. 627. BRAULIO, foamis Epifcopi Cafarangustani fratet, cui in sede Epileopali saccesfit anno pexxvii. Anno pexxxiii. Concilio Tolet :no IV. : CXXXVI. Toletano V.DCXXXVIII. Toletano VI. interfuir. Anno pexava obiit. Scripfit Fram S. A. neliani Monachi, que extat apud M.billou. Secul. Benedict. L. pag. 205. Epiffelas II. ad Ifidorum Hispalensem, qua Inter Hidori Opera haberi folent. Eloguno Ifistore breve, quod apud Surium reperitur die 3. Aprilis, & Ifidori Operibus pletunque prafi-

pefcenisbus , in Bibliotheca Patr. Tom. 12. pag.

gitut. 629. SOPHRONIUS, orth Damafectus, Sophilia primum , deinde Monachus , Joannis Electrofenarii familiar s,demum anno nexxix, Parciarcha Hierofolymitamas, Indefessus Orthodoxe veritaris vindex; qui præfens Alexandriæ fačius anno pexxxiii. Cyrum fub obtentu pacis incunde herefin in Ecclefiam invexiste freme exclamatics communicameirenmciavit. Quin & lireris apud Setgium CP. egit, ut Capitulum Seprimum Lebelle Satisfactions & Cyro Severianis praferipti callaretur, ad Honorium verò Papan Stephanum legatum pro ead, mrc curanda mifit. Anno pexxxvi capta ab Haumare Satacenorum duce Hierofolyma, liberam religionis professionem Christianis concedendam pactus est; & codem anno vitam hnivit.

SCRIPTA, QUÆ SUPERSUNT. ab An DC

SÆC VII

F Piffola Encyclica, flatim post susceptum Episcopatum scripta ad Honoreum , Sergiame, forfan & reliquos Patriarchas. Prolixa îlla quiden, fi que alia, epiftola, adeò ut justi voluminis moleni exequare poffet. Ex:at Gr. Lat. Concil. CP. III. Act. XI. Concil. I om. VI.

Oraciones II. in Crucem, que habentur apud Gretferum de Cruce Tom. 11, prior Gr. Lat. pagina 1173, posterior Latiné tangum pagina 1401,

In Christi natalitia Honilia. SS. Archangelorum, Angelorum , caserarumq, Virtuam Encominso, Dux tila Homilia extanc

Lat. in Biblioth Patt. Tom. XII. De taboribus, certamunbus & peregrinationibus S. Pauli Fragmentum, quod fub Sophronii nostri nomine Latinè edidit Bienzus in sua Biblioth, Pat, exinde in alias Bibliothece Patrum editiones defumptum:

Vita Santia Maria Loggiaca, que à Paus lo Diacono Latine verfa, liabetur apud Sutium

Encomium SS. Cyri & Joannis , cuius fragmenta dao reperiuntut Concil. Tom. VII. pag-

Traitarus de Incarnatione uniu: ex Trinitate. Habetur Grzez Ms.in Bibliotheca Regia Parificnfi Cod. 2198. Vide Labb. Nov. Biblioth. MS.

Carerion Foannis Mofchi Limenarium fives Pratum Spirituale & a Damaforno Orat. L de Imag. & a Concilii Nicaui 11. Patribus Act. 4. fub Sophronii nomine citatur. Unde probabili fanc, que & aliunde confirmari potefi , coniechura ufus Cl. Vollius * opinatur Sophronium * De Hit. junciá cum Moscho operá Limonarso contexen- Grac. La do infudatic ; quia & ptimas in eo Opere pat- 6.15 tes tuliffe, licet gloriam illius amico fuo præ amore & modeftia cefferit.

DESIDERIUS, gente Gallus, in Albige oppido extrema Aquitania natus, Silvii & Herchenefrida filius. Anno citeiter nexiv. in Clotarii I I. regis aulă Thefautarii munere fifugebatur. Anno pexxix. Rutlico fratri à civibus turnultuan ibus interempto in Epifcopatu Cadurcenii fuffectus eft. Obiit anno petit. Epircopatus anno xxiii. Extant Epifelarum. Libra I I. quorum prior Defiderii ad amicos, posterior aliorum ad Desiderium, epistolas complectuntur, apud Canif. Antiqu. Lect. Tom. v. p. 526, & in Bibliotheca Patr. Tom. VIII. p.

JON A S, gente Hibernus, ati ipfe in Ptzfation: ad Vicun S. Columbani teffatur, Italum tamenfuille , hand procul à Placentia ottuni , locus in Vita Attala deprehensus haud obscure docet. Adeo ut sut diversus sit Autor huins ab Autore iffius Vice; aut verba in Prafatione Fica S. Columb. alio (quod forfan non incommodé fieri poste) fensu accipienda. Monatterii tum Bobientis tum Luxovientis aluni-

vit. NE

55C VII. ons, dermon Abbas Luxoricofis, dermi amos as DC circler perxa. & deinceps, Superini amos netwo, Scripfic Fisam S. Celanbasis, que habetur apud Sarium Novemb 8x1.8 Mabillon, Sec. Benedici. II. p.; Dinas Enfoñ; idibent Luxoricofi; apud Viruno, 3x1.8 Marti, Mabillon, bidi, p. 115 Young. Artel. & dibant Debergie in Attale fuecciliris apud burjur xx. Augusir, Attale fuecciliris apud burjur xx. Augusri, destaci fuecciliris apud burjur xx. Augus-

Accommentation of the management of the control of

£20. GALLUS, gente Hibernus, in ætate tenella S. Columbani curze à Parenzibus commiffus, fub eo Monalticam initituit vitam : una cumeo in Britauni un & exinde in Galliam transfectavit, in Cornobio Luxovicnii vita: &c Jaborum comes adigit. Amo circiter pex.Columbanum iter in Italiam parantem fecutus, julii illius in Rhatia fublicit, ut populares byangeiji luce perfunderetiquod & conditatibi scorsim cellà tirenuè effecir. Ad Episcopatum Confranticulem Præfulum vicinorum futtragiis defignatus, Joannem discipulum ei prætici curavit. Circa an. pexv. Monafterium celeberrimum à nomine suo dictum in Helvetia fundavit. Claruit præfertim anuo nexxx. atque annos 95. natus, febre correptus obiit an. nexxxv. inquit Warzus*, next. juxta Balzum 1, Ba-ronium, aliofque. Extat Sermo Conflantis in * Dr Script. Hi tral. C10 10

**Nacion Suprii Watzunt **, poeta, Jona Balamu *†, 18tunt troimin, alliquie; Extat Servas (ediganis au.

1938**Periph S. Surphani in Englecturine Haussi
**Epipho Galantini Indiana, apud Canil Antunta (edigantini Indiana, apud Canil An
Hiberine; Syllop p-1; S. Canil ali sylloholdimi

pidelim Epifolis pada Caniliam Tom V. pag.

pid. Scripti porto S. Gallus al Ganama Con
Hautistien Ecollis gehrenada fernama, R. Ale
dia falama al Wulmirum Proviverum (qua
Califore Bartini Canil Commentarii (inis ciditi

Estadgerii (edi.) 3; ** Libumu cinta noudam

Estadgerii (edi.) 3; ** Libumu cinta noudam

Estadgerii (edi.) 3; ** Libumu cinta noudam

630.

JOANNES, MOSCHUS five Eviraeur, aliis Everates, cognomento dictus, claruit anno pexxx. Vitam egit Monaficam.pri-mùm in Monafierio S. Theodofii, deinde in deserto prope Jordanem, & in nova S. Saba Laura. Pottea Monachorum illustrium vifendotum ergò in exteras regiones peregrinari cœpit , & Antiochiz oras , Alexandriam proxi-mamque eremum , & ad Oafin ufque delatus, Romam tandem, & ad Occidentales regiones profectus eft.Cùmque clariffimorum faculi iti. us Monachorum res præclarè geftas partim à fe spectatas, partim ab aliis auditu acceptas, undique conquifiverat. Of as hifterieum condidit, quod Sophronio Sophilta, postea verò Patriar-cha Hierofolymitano, individuo ferè itinerum fuorum comiti, & in Opere concinnando adjutori, nuncupavit. Extat Liber ifte Pratua Spirituale, Hortalat acoust, Lineaurian, & Firidarium dictus, ab Ambrofio Camaldulenfi Latine verfus inter View parram (quarum librum

K. confinit) A Roferydo editus Legdasi 167, 5.K. T.N. p. 647, K. albi, Gracom textum, frequenti-3-ba D.Y. bus tamen Iacunis mutilatum, ambroli ver-dusa tamen Iacunis mutilatum, ambroli ver-dusa tamen Iacunis mituratum, ambroli ver-dusa Iacunis Ilais x integri-ori Codicie ingolevier Corderina Monumenti, di Codicie ingolevier Corderina Monumenti, di vir varaningo d'ajas, kinga Samolion, radica de fundate de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera de la disconsidera del la discons

CONANTIUS, poll Murillar Palentioff,
must it High, all pifeopus, clarific an executi. Metode de
quo Concitio To piteo que que concitio To piteo de
polo Concitio To Toletano Vancassavin. Toletano VI. interfiir. Oblit pollujuan federa
Poutificalem cumilité annis xx. scriptio Oratennos debelos de suecimo proprietant Palabustennos debelos de suecimo proprietant Palabustennos de medosantive la passos muttos celidit

JUSTUS, feb Heltalio visi Monaflici 522.

Influmes, ei prinish in Monafleri Jaguteria Medide de prafritus, deinde in Toelcam (edin eignis, Swipe s. no, facefir, clamit inno nexus; un pon Goncilio Toletano IV. addiri. Sedem Bonnicalem
mais tribus tennis, deidus xu zane visiennis del mais tribus tennis, deidus xu zane visiennidum regem obiit anno nexus; scripic ad
Rebisiumes Abbart Agliniafon Espitus in
qua fulcepum femel gregem munquam retinquedam (elle neulonex è nervose demonita-

ANDREAS, Damafco oriundus, primò Monachus Hierofolymitanus, deinde ex Diacono & Orphanotropho Constantinopolitano Archiepiscopus Cretensis, claruit circa annum nexxxv. ac diu postea. Certè de illius grate inter eruditos non bene convenit. Alii cum ad annum DL vel DLXX. perperam referent. Alii. & in his Cafimirus Oudin,nescio tamen qua authreitate ducti , ad aunum Decxx. deprimunt. Verum ut annum ei Dexxxv. aff gnemus, facit Græcorum Triodii authoritas , in quo Sophronio Patriatche Hictofolymitano my serr@ fusife dicitur. Vitam tamen ultra ann. DCLXXX. eum protraxisse, patet ex Jambis Eucharisticis ad Agathonem Diaconum Concilii VI.scribam, pro fibi ad exferibendum commodatis Actis Synodalibus

OPERA, QUÆ EXTANT.

I Omilie XVII. viz. In Marie astalem., 1
I m. Anasotinineus, 1 u Circascifineus, 1 l'Irassignanius, 1 la Larumo quaridatem per la Russe Paluszus, 1 la Cracia Exaluszus, 1 la Maria derasitioneus II. (10, 11 la Julia II. 1). I la Maria derasitioneus III. la Pittasa in S. Gergano, 1 in S. Nicolamo, 1 la S. Pampino II. De vua humana di delicaliu.

aejuatus.
Triodia, fine I dinonta (cu Canones I X. viz.
in Canceptinoem S. Anna, in Maria natroimtens, Megans Canon Sophronio nuncupatus; ia Lazaram jin IV-feriai majoris Hebdomada; in medium Pentecoffen.

Dd 4 Idienela

S.E.C. VII. I dieseta quedam brevicula in varies dies cum advexit. Ex Antonii exemplari Apogra- S.E.C. VII. ab An. D.G. Feffes hinc inde collecta. phem descriptit Andreas Darmatius Cretensis ab An. Di

Omnia Opufcula fitpra enumerata in lucem eruit, & cum notis atque Omomaftico peculiari, Gr. Lat. edi curavit Fr. Combefifius , Parif. 164+ fol.

In S. Dzipara nativitatem Homilia II, quarum posteriorem ediderat Schottus sub nomine Germani Patriarcha CP, nonnulli vetò codices Joanni Damasceno ascribunt.

Indecollationem Santis Joannis Baptifta Ho-

Idiantelon in Follosa Annonitationis. Opufcula ista quaruor Gr. Lat. edidit idem Combefisius Auctuar. Nov. Parif. 1648. Tom. 1. pag.

hins Auctuar, Nov. Parif. 1648. 10th. 1. pag. 2289. 1327. Jawbi Eacharifies ad Agathenem Diaconam proconnuodatis fibi Synodi VI. actis ab co-

dem Gr. Lat. editi ib. Tom. II. p. 235-Семрика: "afchalis, à Petavio Gr. Lat.evulgatus Tom. III. de Doétr. Temp. p. 293.

garus Tom. H.L. de Doctr. Temp. p. 393.
Cæteràm quifquis illa Saucti Andrea opera
diligenter perkeperit, altrò mecum fatebitur;
quædam ex iis elle fulpe chæ fidei jurpote in quibus recentioris zvi velligia facilè deprehendet.

640. GEORGIUS PISIDES, Ecclefix Conftantinopolitanz Diaconus & Chartophylax; claruit circa m. 640. Scripfit plurima, exquibus quadam (uperfunt, plura interierunt.

Copiagiais, feu Cararer Paulices in Hexarmera... Sergio CP. dictum, quod verfibus 3000. olim conditiffe prodit Suidas, licet in co, quod nunc laborums, poemate virá don milita reperias. In co fob tecto Procil momine Joannes Philopouns arguitur, adeò ut idem june credipolic cun co poemate, equod d'Gorce gio utique delpus fame albu yearon, contra Philopouna carataum elle prodit Nicephe-

L. 18.c.48

De canizate vira kanama carmen Janbicum, in fine murilum. Urrumque poema, und cum fragmentis reliquis è Snidà & altimale collectits, proditi Gr. Lat. P. pr. 1788; 878. & in Appendice Bignema, Party 1624, folio, pagina

Historia rorum ab Heraclio gestarum, & bolli Persico.

*In voce rius.

*In voce rius.

*In voce oratione foluta conferipta 4 Georgio fuille monet Suidas †: ad nos verò non pervene-

erit Georgio nottro a pierifique tribui Fafir-Strataline Clarimiene Alexandrium, quo mundi tempora p-r o none e vun un fique ad deciment. Heratili conditament, i. e. ufique ad un Carifal, Alexandrium de la compositione de la compositione de quod in fronzifipicio MS. Codicia Vertus Alexandrons nota apportit illud commendirar. Chronicon iflud in vetufid qualdam sicilio Bibiolockaj prima resperi Hieroropuna Surita, primo in Italiana, di Vigonius x Omphrius con un fiant, alexandrium de control de control de un fiant, alexandrium de control de control de un fiant per de control de control de control de un fiant per de control de control de control de un fiant per de control de de control de control de control de control de control de control de control de control de control de co

Antequam Lectorem dimittamus monendus

phem deferipht Andreas Darmurius Cretenfis sha De Graculus, qui circa ann. 1973. Codicem timm ună cum quibufdam alisis MSS. aureis propet tecentis Hazoc Cafainbono vendidit. Cafai-bonus cum juliis cquaditionibus în Frederici Sylburgii manus configurais v. in Et Piplica da Bajili can Scaligeraus ipfe nos docet. Denique à 5yl-confett, burgo aureis (Giarbus) 35 erefemprem Da-violette.

burgio aureis folaribus 36. redemptim Da- 1/1 & 146.
vid Hæfchelius Bibliothecæ Augustanæ intulit. Ex co excerptum Confulum Romanorum indiculum , fab Fafteram Siculorum nomine. primus Grace edidit Sylburgius , & Romanæ Historiæ Scriptoribus Græcis præmisir, Onuphrii Fastis Capitolinis é regione appositis Francefare. 1590. Eclogas luculeutas, quas in ufum proprium excerpferat Cafaubonus. Scaliner Chronico luo Enfebiano inferuit. Tandem integrum Chronicon e Bibliotheca Appuftani descriptum Gr. Lat. edidit Matthaus Raderus Soc. Jefu Monachis 1615. 4". Verum autoris nomen nec in ipfo Codice, nee aliunde comparet i unde latus aperitur conjectandi campus; & quamvis cum Reverendiffimo Uferio aliifque, Georgio nostro id tribu-am, non tamen prorsus spernenda videtur Casimiri Oud:ni conjectura, Georgio Alexandrino, qui Chryfestenes vitam [criplit , illud afcribentis. Ut ita fentiret, hoc pracipuè argumen-to ductus, quòd res Alexandrinas maxime perfequatur, & ad hac ufque tempora excurrens, a Petro Georgii fucceffore commendetur. Quifquis tandem fit, autor cette est non contemnendus, qui non modò continuam Confulum feriem exhibet, fed & plures melio-ris purpuræ pannos operi fuo inrexuit, veneranda vetultaris monumenta, qua frultra alibi querantur.

ELIGIUS, gente Gallus, in vico Caralacensi prope urbem Lemovieum, patre Eucherio, matre Terrigia natus, in urbe Lemovică artem aurifabrinam aliquandiu exercuit. Anno 60e. legatus à Dagoberto rege in Britániam minorem missus inducias cum Cli piaco duce pepigit. Plurima dum Laicus adhue effet, Comobia ac Bafilicas condidit, ac tandem Episcopus Noviomensis ordinatus est anno 640. (nou uti vulgò imputari folet an-no 646.) quod demonitrat Corolus le Cointe Annal Franc. Tom 11. ad an. 640. num 20. &c. Epifcopus factus Eccletiiis extruendis , & imbuendis fide Christiana Flandris , Frifils , & Suevis , operam dedit. Anno 644. Concilio Cabilonenii III. interfuit. Anno 650. Monasterium virorum Tornaci, puellarum Noviomi condidit, Ecclesiam Cortracensem S. Martini memoria dicavit. Obiit Calendis Decembribus anno 659. juxta le Cointe; 665. ex vulgari calculo, secundum alios verò 663.

SCRIPTA.

S Erms, five Trastaus de restitudine Catholica conversationis, Augustino vulgò ascriptus, inter cujus opera habetur Tom. IX. p. 1143. SEC VII. Eum plurimis animadversionibus illustrat Le ab An DC. Cointe ad an 659. Epifola ad Defiderium Cadurcenfem inter aliorum ad eundem Epistolas apud Canifium

Homilia XVI. varil argumenti, Bibliotheca Patr. Tom XII. p. 300. Eas non immeritò in

dubium vocant eruditi , pracipue Albertinus , * Lib. s. de qui * oftendit octavam & decimamquintam non Subpess. modò ex antiquioribus, pitta Hilario, Auguftino, &c. fed etiam ex octavi & noni faculi Scriptoribus effe confarcinatas; cui quidem

hac in parte non contradicit Labbeus. Et certe si non Homiliz omnes, plerzque saltem Eligio nostro sunt abjudicanda. CUMMIANUS; seu Cumminus, cogno-mento Fota, seu Fada, i. c. Longus; Fiacnz 640

Jar-muman feu Occidentalis Momoniz regis lius, natus est anno 192. Demum monafticam vitam professis. Abbas , & ut alii, Episcopus in Hibernia factus est. Claruit anno 640. objit 661, vel feguente. Extat Epificial Pajehalis de controverija Pafchatis observandi ad Segienum Abbatem Hyeniem, in Epiftola-rum Hibernicarum Sylloge Ufferiana p. 14. Li-ter de Panitemtarum mensara, qui habetur in Bibliotheca Patr. Tom. x11. p. 411

640

In said

JOANNES IV. gente Dalmata, Venantii Scholastici filius , Ecclesia Romana Diaconus, & demum anno 640. ante diem II. Augusti Pontifex Romanus electus, post morrem Heraclii ordinatus die III. decembris, Habitå eodem anno Romz Synodo, Heraclii Eothefin, & Hærefim Mouotheleticam dannavit ; Honorii verò Papa e juidem Hareleos infimulati memoriam edità ad Conffantinum Imp. Apologia tutatus eft. Anno fequente milfis 'per Dalmatiam atque Istriam legatis plurimos à Sclavis in captivitatem abductos Christianos magnă pecuniz vi erogată în liberratem afferuit. Obiit anno 641. die XX. Septembris. Extant ab eo scripta, Epifiola ad Scobrando, & Harefi Pelagiana extirpanda, ab eo adhuc electo mila, Concil. Tom. V. p. 1757. Apologia pro Honorio Papa ad Conflantinum. Imp. ibid. 1768. Epifola ad Ifancem Syracufa-num Epifcopum., ut Monachis fuarum Eccle-

fiarum facerdotes inflituere liceat, ibidem pag-X773. THALASSIUS . Monasterii cujuldam in Libyz defertis Abbas, à nonnullis anno 640. non fine maxima verifimilitudinis specie ascribitur, quippe quem B. Maximus Epiftola compellat , ab aliis ad annum 465. refereur. Memi nir Suidas * Thalaifi cujuldam, qui Theophilo Epifcopo Eccletiarum celcherrimo admodum Onitial . familiaris fuit , & miraculum ejus quoddam literis confignavit. Verum an is Thalaffius nofter fuerit , pardm liquet. Scripfit Thalaffius ad Paulum Presbyterum de fincera Charitate, pita continentià , d' mentis regimine, Sententiarum Hecasontadas I V. que prodierunt Lat. ex Gecolampadii Augusta-Vindel. 1520. & cum

aliis veterum Theologorum opufculis ibid. 1511. SAC. VII. p. 106. in Orthodoxogr. p. 897. & in Bibliothe. 10 An. DG ca Patr: Tom. x11. p. 337. Grace verò fimul ac Latine habentur in Auctuario Duccano Tont. II. p. 1170

AUDOENUS, five Dade, gente Gallus, patria Suessionensis , Dagoberti Regis Referendarius , postea relicto seculo Clericatum ambiir. Anno 640, codem quo Eligius Noviomenfis dic, Archiepifcopus Rhotomagenfis ordinatus eft. Anno 644 Concillo Cabilonenfi III fubiciipfit. Anno 672. vitam Santti Eligii scripst. Anno 676. Romam Religionis ergo profectus eft, ann. fequente reverfus. Anno 683; poliquam paceminter Orientales & Occidentales Francos composnisset, apud Clippiacum villam febri correptus, nonagenarius ad Dominum migravit, Epifcopatús anno 44-Scripfit ad Robertum Parifiorum Epifcopum, visam S Eligii Novimenfis libris duobus ; tertium ille priorum compendame continentem addidita Priores duo habentur apud Surium Decembe. II. Lucas verò Dacherius meliorem nacius Codicem tres libros integros edidit Spicileg. Tom.v. Extat ejuidem Epifiola ad Defiderinos Cadureenfess inter Epifiolas cognomines apud Canifum Tom. v. p. 542. Scripit & virsus S.

Remigi, monente Mirao *, qui & manuferip*Notad Sitam eam apud Helvetios in Bibliothecâ Sancti
geberr. e.gr. Galli extare fidem facit. Scripfife eundem tibelium de Anima Daseberti regit , produnt Centuriatores Magdeburgenfes, Cent.VII.cap.

10.0.174 THEODORUS, urbis Pharan in Arabia Petrza prope Ægypti confinium , Epifcopus Eutychianorum & Monothelitarum harcfibus perditiffime addictus. Claruit anno 640. Scriplit librum ad Sergium Arfenoitarum Epifeopum de Operationibus Christi, cujus fragmenta V. extant Gr. Lat: Concil. Lateran, Act.2. Concil-Tom. vi. p. 164. Librum de interpretatione teffimeniorum è Patribus adductorum circa Operationes Christi , cujus fragmenta VI. habentur Gt. Lat. ibid. p. 165. Epistolam ad Panium haretitwo, qua anathematizavit Synodum Chalcedo-

nenfem & Tomum Leonis Papz. Fragmentum

ejus reperitur Concilii VI. actione X. Concil. Tom. vi. p. 839. THEODORUS; natione Grzcus; Theodori cujufdam Epifcopi Hierofolymis, ut videtur, oriundi filius, Ecclefiz Romanz Pontifex ordinatus die 3. Novembris anno 643. Anno fequenti Pauli Patriarcha CP. Synodica respondit Ecrhefin Heracisanum è medio tollendam, Pyrrhique caufam in Synodo examinandam, arguens illum, quòd Pyrrhi adhuc fu-perflitis & nondum damnati fedem occuparat. Eadem etiam de caufa cum civibus CP. & Epifcopis qui Paulum ordinaverant, cgit. Anno 64s. Pyrrhum ex Africa , ubi cum Maximo martyre disputatione inita, veritatem agnoverat, Romam advenientem,& in Synodo Romana Libelium Punitentia co Confessionis Orthodene offerentem, in communionem recepit

640

Szculum Monotheleticum.

quin & cum Conftante Imp. de illo in fedem SÆC. VII. ab An. DC. CP. restituendo egit. Anno 648, habita Roma Synodo Paulum Patriarcham CP bicunio atiam ante fe damnatum& Pyrrhum in errores priftinos relapium, anathemate percutit. Obiit die ax. Aprilis, anno 6.49. Extant Epifola Synodiea ad Paulum CP. Exemplar propoficionis Conflantinopolim transfinifia de Ecibefi anathemati-Zanda : Epifola ad Epifesper , qui Paulum confecrarant , inter Anaffaffi Collectanea d Sirmondo edica Parif. 1620. p. 47. exinde Concil. Tom. v. p. 1777-

PAULUS, Monothelitarum fectarius, an-6424 no 642. Pyrrho ob exulceratum Imperatoris animum in Africam fecedenti in Patriachatu Conftantinopolitano substitutus est. Anno 648, fraude edictum & Constante Imp. elicuit., quo filentium de controversià Monotheletica omnibus, tam unam quam duas in chrifto voluntates afferentibus, indictum est. Quo nomine à Theodoro papa codem anno in synodo Romana damnatus eft, à Martino Paba anno 640, in Concilio Lateranenfi anathemate iterum perculius. !pie, ut vices rependeret, fubdalis fuis apud Imperatorem commentis effecit, at Martinus Conftantinopolim anno 651. accitus, gravifimis malis affiigeretur. Obiit Paulus codem anno, facti Posnitentia ante mortem tactus: extat Erifiola ad Threderata payans anno 648, feripta de recipiendo Edicto Imperatorio Gr. Lat. Concil Lateran, actione 4-Concil. Tom.v1.p.221. & fragmentum Epifiele ad Theodorum Phoranitate Concilii va. actione 10. Concil. Tont. va.p.

645. prafix p.i.

MAXIMUS, patriž Conflantinopolita-Via 5 May hus, antiqua nobilitate ortus, natus ell anno Gr.Lat Opp. 4% Bulletten ortus difficulty transmit 580. Postquam omni disciplinarum genere egregie excultus effet, ab Heraclio Imp. in Aulam afcitus est, regiis Commentariis conferibendis operam dedit , Proto à secretis factus. Heraclio in harefim Monotheleticam demum lapio, ipie rem indignatus, nt tradit vitz ejus auctor de quo tamen vide que habet Fr. Combeñí, in notis) vel potius immento folitudinis amore ductus, Aulam deseruit, & in Monafterium Chrysopolim dictum prope Con-Rantinopolim (ccellt, cajus præfectutam fuf-cipere paulò post à Monachis coactus est. Cum verò heresim Monotheleticam in Oriente paffim triumphare corneret, & veritatem Catholican indies pellim ire ingemifceret : prætipuè verò Perfarum per omnia ferè Orientis Ante annum igitur 64% in Africam profectus,

Tomasp. 360.

Epift a ad loca graffantium metu * territus , in partes Joa Presbyt. Occidentales se subducere in animum induxit. Epifcopis Africanis, ut contra Monotheliras ftrenne decertarent, author fuit, iis & voce & exemplo praeuns. Anno 645. habita cum Pyrrho Expatriarcha CP. in Africa prefentibus Episcopis & Gregorio pratorii prafecto disputarione, hominem erroris convicit, ac duas in Christo voluntates dari folide demonstravit. Endem anno Romam contendit , Monothelitas ubique oppugnaturus. Anno 649. Mar-

tinum Papamieno familiariter ufus eft.ad Con- S.E.C.vif cilium Lateranense celebrandum impulit , & ab AnDC iple Concilio interfeit. Cum harttica igitur, qua laborabat Couftans Imp. labi adcó gnaviterrelifteret Maximus, anno 655, Roma militari manu Conftantinopolim abductus est una cum Anaftalio discipulo, & in carcerem conjectus. Post dies aliquot in patatium ductus est, vid Acas ur fictis quibufdam proditionis & calumnia Maximic. in Imperatorem, injurix in Pyrrhum, & Ori- &c Ore 1 geuifini criminibus reus ageretur ; que cum Tom I ili ille luculentifimé diluiflet , ediclo Cefarco hecidis anno 648. lato de filentio in controverfia Mo- mè num notheletica utrinque obsetvando fubscribere tura justus est. Id remiens Bizyam Thraciz oppidulum relegatur, ubi anno lequente habita eft calend. Septembris inter illum & Theodofium Cafarez Bithyniz Epifcopum disputatio. Verum cum iftiufinodi artificio ne hilum quidem rem fuam promovereut Maximi ad-

verfarri ; miffus est Paulus conful , qui eum ad Monafterium juxta Rhegium adduceret s tibi de eadem causa iterum disputatum est. Cum nullis autem dolis , nullis minis flecti poterat vir fanctiffimus , Imperatoris mandato Perbarim statim deportatur, ibi continuis vexationibus afiligendus. Inde auud 662, vs. Id. Jun. in Lazicorum regionem ablematus est & in cattrum Schemer in confinio Alanorum detrufus, ubi cum fibi mortem intra paucos dies obventuram prædixifiet, die xitt. Augusti animum tot malia exagitatam cœlo reddidit. De stylo ejus hæc habet l'hotius"; Eng & Coden gronnien raie alle Codent Buc, & garar carribanis tranna in ri ran welle. Aufe; Excessivity circ involution is & s if Ir airel to supposition dente & th distribution Marginet vi tenga ja line ien med majeda et denmaren d toger Carrianour, ed ibbe eines mredifer re niege & menteri meri & elfene and els re ganies e person reluier vericition, at erue dennie & amoune einem a Sanau Sarrau. Oratio eint comprehenfionibus continenter productive, gandetque hyperbatis circumdullimibus quoque invaleftens : esfi proprie logai minime fatagie. Unde per fermonem e no co objencion co difficultat paffim decur-

(quantam ad compositionem collationesque) sad in orazione fellatat int auditu quidem effe juenna dut fladet. Verboram infuper transfatto negaaquant ad gratiam conciliandam , lettoremone pelliciendum composita est, sed simpliciter arque in-

S C R P I T A.

carioieagumuur.

rit. Afteritarem dernde tumidiores dictionis

N locos Scripenra difficiles Quaftiones LXVa ad Thalassino Monachum, in hoc opera pene totus an eperior , pratermiffo fenfuliterah , in mystico ac spirituali ut plurimum haret. Opus istud fusè describit Photius Cod. exer.

Interrogationet & Responsiones diversorums dubierum I. X X I X. In folyendis his quaftienibus non candem áxel@mas , ac in prioribus adhibet S. Maximus, unde vel opus à Maximo inchoatum , ab aliis abiolutum , vel faltem haud

E AsDC.

sat VII. hand leviter interpolatum lubens fateur Cl. dornin Fresbyterum Combefifius. Expesirio in Psalmum LIX. in qua allegorico explicandi modo mordicus adhæret:

Expositio in Orationers Dominicam. Liber afceticus per interrogationem & responfionem de vica pie inflienenda dialogi forma comfirm. Editus eft Lat. und cum aliquot Chry-

fottomi & Batilii opufculis à Fl. Nobilio Rema

1578.

De perfecta charitate , & de atiis virtuibut Christianie ad Elvidenn Presbyterum Centuria IV. Prodicrunt Gr. Lat. Hagenes 1631. 8º. Huius editionis curator Vincentius Obiopens hac capita Maximo Taurinensi stolide attribuit : cum Antonii fententiis curà Conradi Gefneri , Tigmi 1546. in Microprisbyrico, Bafil. isss feorfin Helmfad. 1616.

D: Theologia, deque filii in carne diftenfatione Capita CC in quo opere codem fere modo ac in qualitionibus ad 1 halassum, sed paulò castigatius argumentum tractat. Has fententias memorat Photius Cod. 191

Capita diversa Theologica & Occonomica; deque virinte ac visio quingensa. Primus hec capita Gr. Lat. edidit Jo. Picus classum inquisitoriarum in fenatu Parificnfi Prafes, Parifigóo:

Ad Theopempram Scholastienm de judice iniquitatu. Alia Capita CCXIII. ex Vaticano codice

eprompta, capitibus de Cheritete perquans fimilia Ex opere LXIII. dubiorum exterpia. Maxi-

mo non indigna, etfi de lis filent veteres: Ad Marinum Presbyeerum Epiftola. Ad enndem ex tratian de operationibus &

beluntaribus cap 50. 6- 11-Ad Gregorinos Preib. de Christi mysterio.

Ad illud , Si poffibile eft tranfent à me Ca-Tomus dogmasicus , ad Marinum Diaconum in Sigiliam mi fut.

Ad Nicandrum Epifcopum de duabus in Chrife operationibus. Epiftola ad Sicilia Epifcopos, &cc.

Ad Marinum Prest. de Proceffione Spiritus Sanili

Defloratio ex Epifola ad Petrum illustrem de Pyrrho , Sephrenie , &c. Lat. Trattains de duabus Christi naturis, in Capita X. diffinilm. Eum Gr. Lat: edidit Fr. Combefif:

In Auduario 1648. Tom. 2.p. 443. quem quidem librum potius Timotheo Presbytero CP: ascribendum putat. Definitiones varia , Grace prodictunt Hel-

delberge 1561. 8". Gr. Lat: ab Hafchelio cum Myflagogia editz Augusta 1599.80; Tomus Dogmaricus adverfus Heraelii Elibe-

De duabus unius Christi voluntatibus liber.

Diffintlimum, quibus res derimuntur, definitio-Responsiones ad Theodorum , & Pauli quastio-

net ad Marinum Presbyterum. Tomas Dormaticus ad Marinum Presbyterum. De Qualicase, proprio, & differentia, ad Theo-

SÆC VII. De Substantia, fen Effentia & Natura, de Hy. ab An. DC. postasi er nainta.

N'an poffe dies unam in Chrifto voluntarem , ch de duplier Cirefte voluntare

ExQuestionibus à Theodoro Monacho elle propolitis.

SS. Parrum de duabas Christi operationibus; definitiones.

Acta disputationis de duabus Christi volunta. ribus case s'yrrho in Africa hebite, our humimiliore conferipta ette fiylo, & nec Dialectica leges, nedum Sermonis fincer itatem, fatis fervare olimnoravit Photius Cod. excv.quod quidem notariorum aéta dilputationis excipientium inscitiæ acceptum referri potest. Primus hanc disputationem Græce extulit adjuncta Turriani versione Card. Baronius in Appendice Tom. viii. Annalium Ecclefiafficorum , Exinde habetur Gr. Lat. Concil. Tom. V.p.1784.

Liber de Anima. Epifiela xLvi. quarum priores Sermenes five

tractatus integri meritò cenferi possint. Dielogi V. de S. Trininate, qui inter opera S; Athanafii haberi folent , quotque Theodorito viudicatos in auctuario operum ejus edidit Gamerius, plurimorum Codicum MSS. & eruditorum authoritare Maximo adjudicantur-

Maftagoria five Liturgia Expositio, à Davide Hafchalio Gr. Lat. edira, Au aft. Usidel. 1599: exinde in Auctuario Duceano Tom. I L pagina

Capita Theologica, five Sermones per excerpta ex diversis tum Christianorum, tuna Gentilium ac profanorum Scripiis. Has fententiat feu loces Communes und cum Antonii Meliffa Sermonibus Gr. Lat. edidit Conrad. Gefoeius Tigur. 1546. E. Prodierunt deinde ad calcem Stobas Francof. 1581. Aurelia Albrogum 1609. fol. De his editionibus in quibus Maximi & Antonii Sermones mixtim habentur, vide que in notis obfervavit Cl.Combefif.

Omnia fize S. Maximi opera partim prins edita, partim de novo ex Vatiis Bibliothecis Romanis, Italis, Gallis tune primum eruta, & undique conquisita, collegit, recensuit, Lating vertione notis Schollisque Gracis illustrata. Grzee & Latine I L Vol. in Jucem emilit Fr. Combefif. Parif. 1675. fol. qui etiam editioni fuz Vitam & Certamin S. Maximi , à Graco uodam conscriptum, Alla Collattonis cumi Principibut in Secretario , Diffurationem cum. Theodofio Cafarea Bithynia Epifcopo , Invectivam adverfus Cenfiantinopolitanos tro S. Mavia

sno, Duplex Ecclejia Graca pro S. Maximo Off. eisen, (ut alia quadam taceam) Gr.& Lat. cum notis pramifit. Cemputus Ecclefiaflicus libris II. comprehenfus, five enarratio Christiani Pafchatis cum brevi remperum suppuracione , à Dionys. Petavio Gr.

Lat.evulgata in Utanalogia Parif. 1630. f. S. Maximi ambigua, fen Scholia in Gregorii Theologi leess difficiles. Opus prolixum, quod maxima ex parte Latine olim vertit Joannes Scotus Erigena. Integrum opus unà cum ejufdem Scoti de divisione natura libris Gr. Lat. prodiit Oxenie 1681. fol;

Schalia

Sæculum Monotheleticum.

SEC VII. Dionysii opera Autverp. 1615. & Parif. 1653.

Expositio in Cantica Canticorum , quam ex S. Maxini, Gregnrii Nysseni,& Nili Commen-

tariis collegit Michael Piclius. Extat Gr. Lat. in Anthario Deceano , Tom. 11. p. 681. SERGIUS, Cypriorum Archiepiscopus, claruit anno 645. Scripfit epiffolaus ad Theodo-

rum Papam adversus Monnthelitas, que extat Gr. Lat. Concil. Tom. vi. p. 122. VICTOR, natione Afer, ab anno 646. 645. Episcopus Carthaginensis. Scripsit ad Theodo-

ram Papam flatim post Episcopatom fusceptum epifiolam , qui cam de creatione (an certiorem. reddidu, & Orthodoxam de duabus on Christo volungaribus fidem deslaravir. Extat Gr. Lat. Concil. Tom. v1.p. 151.

· Vindic.

324

THEODORUS, Presbyter in Monaflerio laurz Raithu dicto , S. Maximi Synchronus & familiaris, qui ad cum Epifiolam de volantaeibm & Operationibm in Chrifto fcripfit. Claruit anno pexavi, Scripfit Theodurus Raithu Commentariam de Incarnatione Christi adversus harefes Manesu , Apollinarii, Theodori Atopf. Neftorii, Emychu, Jalianii talicarnaffei. Severi, el alierano e quem Latine à se verium edidit Godefridus Tilmannus fub titulo Ifageges ad Astastasii Sixaisa Orassenes quinque dog maticas Parif. 1556. 8. Commentarium verd flum Theodorus Beza Latine vertit & Gr. Lat. edidit Geneva 1576. 40. exinde reculum inter Opera Bezz Theologica Vol. 3. p. 290. Prodiit postea Gr. Lat. a Rob. Balforeo ad calcem Gelafii Cyziceni editus Parif. 1599. 80. denique in Auctuario Duceano Tom. 1. p.319. Idem cum Theodoro nostro Cl. Pearsono * videtur Theo-Ignat. par.s. dorus ille Presbyter à Photio Cod. 1. memoratus, qui librum fingularem ex profuffo compoluir, ouo oftendere conatus est, licet infoeliciter fine dubio, ut Doctifimi Virl verbis utar, germanum effe S. Dionyfii Arcopagiræ

potuit, respondir. Argumenta numero quatnor

EUGENIUS, gente Hispanus, Ecclésia 646. Toletana Presbyter, Mortuo Eugenio priore in Tolctanz fedis Archiepifcopum defignatus, Czefaraugustam fugit ; & ad Martyrum scpulchra fe conferens, ut vitam monasticam exigere liceret, postulavit. Verum regis justu Toletum reductus Episcopus ordinatus est anno DCKLVI. Anno DCLV. Coucilio Toletano IX. anno pervi. Toletano X. præfuit , Episcopatum duodecim ferè annis tenuit; atque anno demum pervis defunctus , Ildefonfum fuccefforem habuit. Dtacontii libellos in Hexnemeron recensuit, auxit, & perpolivit, & addito de diei festimi Opere Carmine Heroico quod Dracontius imperfectum reliquerat supplevit Seri. Idibus Maii anno neuv. Obit exul codem plit etiam Esigrammata quadam ; qua cum anno die XVI, Septembris , in Ecclefia Beata

Scholia in Dienzsse Arcepagita erera, que Caregine supradicto edita sint à Jac. Sirmondo sac vn Grace extant Paris, 1562. 8°. Gr. Lat. inter Paris 1619. 8°. & habentur in Biblioth. Patr. 40 as D Parti, 1619. 80. & habentur in Biblioth. Patr. 4 As DC. Toni. XII. p. 344. Scripfit & libellurs de S. Triminute, qui interiit, & alia quadam tam vincià quain foluta oratione ; qua memorat Ildefonfus de Script. c. 14.

TAIO five Tage, cognomento Samuel, genre Hifpanus, Epifcopus Cafarauguitanus, claruit anno Dexi vi. quo jubenre rege Chiadaluindo, & approbante Synodo Toletana vis, Romam iter inscepit ; ur desideratos in Hispanià S. Gregorii Moralum libros compararet. Postquam ibi moram inutilem din fecisfet, & a Pontificious Romanis aliud agentibus ludificatus effet ; librns fruftra à fe aurea Romæ quæfiros, in Apoftolorum templo facta dormienti visione, reperisse dicitur. Visionis beneficio erutos è forulis libros à Martino Papil haud difficulter obtinuit,& in Hilpaniam redux f.cum detulit. Anno 653. Concilio Tolerano VIII. 655. Toletano I X. interfuit. Ex B. Gregorii libris collegit Sentenuaran libres V. fervatis ipiius Gregorii verbis , paucis ubi ea de≃ fluit, ex S. Augustino suppletis. Extant hadie inter Codices MSS. Thuaners fol. Vide Bibliothesa Thanna 7 om. II. p.424. Prafationem Operis iftius ad Quiricam Barcmonenfem und cum Quirici responso extulit Mabillonius Analect Tom. II. p. 68, Hibetur ctiam eins Epiffele ad Eugenium Toleranum apud Baluxium Mifcellan. Tom. IV. p. 397.

MARTINUS, Patria Tulcus, civitate Tudertinus, anno pextix, Pontifex Romanus electus est ante x 1 v. Maii , ordinatus die niv. Junii. Eodem anno 111. Nou. Cctobris infigne Concilium c v. Epifcoporum , Lateranenfe dictum , Romæ inchoavit; in quo Constantis Imp Typins anno priore editum, & Monothelirarum duces Sergium Pyrrhum ac Paulum Patriarchas CPP. Cyrum Alexandrinum, & Theodorum Pharanitanum, damnavit : fidem Catholicam de duabus in Christo voluntaribus Canonibus latis munivit , herefirm Monosheliticam anathemate perculit-Anno DCLI. Olympius Exarchus Imperatoris opus, & argumentis in contrarium allatis prout juffii Ravennà Romain venicus fruftra ci infidias apud Photium (aperfunt : folutiones corum detendit. Anno petatti. Calliopas, qui Olympin in exarchitu fuccefferat , exercitu Ravennatensi flipatus, Romam venit, & XIII. Cal. Jus Martinum armati manu prehendit, ac navi impositum post tres menses navigationi infumptos Naxum infulam deportavit : ubi per integrum annum commoratus & malé habitas Pontifex, die XVII. Septembr. anno Deliv. Confrantianpolim perductus est, & in custodiam datus. Post 93. dies ad tribunal judicum ductus ac multis criminibus oneratus, canfam agere coactus eft : fed cum neque Typass Imperatoris approbate, nec cum Patriarchá CP. communinnem inire, vellet; iterum in carcerem amandatur, vinculis onuflus, & diris suppliciis undique vexatus. Diebus 85. exactis Chersonam deportatur, quo pervenie Mariz,

ige vit. Marix, Blachernis dicta; prope Cherfonam a a DC depositus. Extant Epistola XVII. quarum XI. Grzco-Latinz habentur, Concil Tom.VI.p. 5.

449 MAURUS, Epilopopu Ruventatenfin, Laivita mon beatus Seripia Epilopou al Meritumo Papana centra Mendelina, quan in Comicio Lateranen fiecia aprobata e fi, atque tendido Activo Symodalhous inferi pilli i tabi jam rependido per peritumba e financia per peritumba e financia del peritumba e financia in pelifoperom Epilolas Graco-Intranse cure in Acti Conceilli i Acti Conceilli i atque delo Epilolas is Lindia Conceilli i, atque delo Epilolas is Lindia Conceilli i, atque delo Epilolas is Lindia conceila figura del pelifoperom polita conceida e figura del magnetizare.

ANASTASIUS, primò Monachus; deinde Abbas, natus anno pexviii. S. Maximi discipulus, it incrum, calamitatum, exi-Horumper integrum decennium comes individaus, claruit arino p.c.t. v. quo unà cum S. Maximo Imperatoris juin Romá Constantinopollin aforeratus eft. ibi in judicium tractus, ditis modis exagitatus, ac demum Perberim relegatus. Anno p c 1 x 11. Lazica cum B. Maximo deportatus est, ubl castello Scotori diéto Apfilix prope Abafgiam, deinde Suanenfi in-clufus, & tam ex tormentorum & verberum; que Byzintii inftinuerar, copià; quam en affictionibus & angustiis hoc in loco ipsi illatis, vix adhuc femivlvus die XXIV. Julii anno DCLXIV. in Domino obdormivit. Scripfit anno D CL v. ad Commune Monacherum apad Caralim conflitatorum Epificiam , que extat Lat-Inter Anastasii Collectanea & Sinnondo edita. Parif. 1620. 8°. p. 142. & inter Maximi opera

655.

Tom. I. p. 43 AN ASTASIUS , Ecclefiz Romanz Presbyter & Apocrifiarius, B. Maximi discipulus, ciaruit, anno DCL v. quo ob Maximi Praceptorls caufam, & Orthodoxe veriratis confeffionem Mefembriam Thracia urbem in exilium miffus eft, postea Traprzumem relegatus: Anno DCLXII. ună cum B. Maximo in Lazorumi teligionem deportatur: ubi à Maximo & Anaftatio cognomine, exilii fociis divulfus, in caftrum Buculum dictum in regione Mesimiana prope confinia Alanorum conjectus eft;poft paucos dies in castellum Thacyriz juxta Hiberiam, exinde verò castrum Plustas, mox Schemarin ablegatus, obiit anno neuxyi. V. Idus Octobris. Scripfit anno pcixv. exul e Lazică prolixam ad Theodofism Gangrenfem Pres-bysernsi Epifiolass, cui prater enarrata fisse fui ac B. Maximi & Analtafii C P. exilia, plutima de duabus Christi operationibus ex S.Hippolyti feriptis deprompta teftimonia intexuit; unde etiam & nos quedam fucem hisce rebus præferentia mutuati fumus. Extat hæc Epiftola Latine inter Anastasii Collectanea a Sirmondo edita Parif. 1620; pag. 193. & În Bi-bliothecă Patrum Tom. x11. p. 848. Operibus etiam S. Maximi non ita pridem à Combelifio editis przmiffa, p. 67:

IRUCTUOSUS, gente Hilpama, ex sife vinite pic Onforma Regime oras; Consult à she De Epicop Hactini discipilor, splerime condicipilor, plantini discipilor, splerime condicipilor, plantini discipilor, splerime condicipilor, plantini discipilor, splerime condicipilor, plantini e di ac demun anno necve Concilii Toktenii X. effectiva il Neumorimi dischipicilor, plantini discipilor, plantin

ILDEFONSUS, gente Hispanus, To-657 leti nobili genere Paste Stephano, matre Lucià natus : ubi etiamnum commonstrari z des illius natalibus nobiles prodit Mariana *, Ab * De rebug Eugenio Archiepiscopo Toletano primis lite- Hisp.L.4. rarum elettentis imbutus, Hi palim miffus eft 6-10. ab Isidoro Episcopo ulterius expoliendus. Quo facto spretis omnibus vitz facularis honoribus, quos ei pater propinarat, in Agalienfi Monasterio cuentlum induit , tantamque brevi tempore ob pietatem & dočtrinam eximiam nominis existimationem nactus est, ut Adeodato Abbate defuncto Comobii Przfecturam fidei fuz commendatam hibuerit. Quo tempore iu Przdio Debienfi fuà impensa Virginum Collegium fundavit; atque anno demum DCLVII. Eugenio in fede Toletana fuccessit. Rejicit id Barouius in ahnum perxil-Bpifcopus factus Pelagii & Helladii exolerum jamdiu Helvidli errorem refuscitare oitentium temeritatem multo labore comprellit , perpetuamque B. Mariz virginitatem enixè vindicavit. Obiitamo is c 1 x v 11. post completos ab Episcopatu suscepto annos 1x. meoses serè 24 Multis scriptis eousque post mortem inclarust, ut Chryfoilemus , atque Ancera fidel ab iis qui cum citarunt, fape appelletur.

Scripta, que extant.

L Iber de illibatà virginitate B. Virginis contra Infideles.

Liber contra est qui difputant de perpetua virginitate B. Maria, & de ejut parturitione. Duos holce libros à quibuldam Radulfo Flaviacenfi aferibi monet Boltonus Burienfis. Rectius Da-

cherius Paschasio Radberto adjudicat.

Homilia contra est qui mendote affirmant
Mariam Virginem contra logem Dominim pepe-

rife.

Sermones VI. de affamptione B. Maria, ex quibus a m, & 3 m, Ansberto Abbati Fontanellensi
tribult Bostonus.

Serme duplex in Nativitate B. Maria,

Serson de quisson Partification:
Tractiants holece delide Fr. Feuradentius Parif. 17,6. quos excepto unico libro de illibara
vif. 17,6. quos excepto unico libro de illibara
viginitare B. Viginis, tum ob litylum, tumo D
detrinam quarin ils continetur, suppositutios
effe contendit Joannes Poza in Elecidario
Defpars 1. 4. traca. 4. etap. 6. His adde, que
habent Fr. Combefis in Ribliotheca Concioritat. Tota. 7. & Lucas Dacherius Spicifes.

S.A.C. VII. Tom.I. p. 12. monente Cl. Oudino Supplement. p.g. 182, nempe non pauca in his Homiliis parim ex Homiliis D. Bernardi, partim ex Con mentario in Pfalmos Poenitentiales à quibufdam Gregorio VII. ab aliis Anfelmo Lucenfi tributo desumpta esse. Porrò isti tractatus habentur & in Bibliothec. Patr. Tom. X II.

Liber de Scripcoribne Ecclefiafficie XIV. feve Appendix ad librum Ifidori de Vicis Illufribn: peft Hieronymum & Gennadium. Editus est à Mirzo in Bibliothecà Ecclesiastica pag-93. Aneverp. 1639. cum notis , atque alibi (2-

Existede due as ud Dacherium Spicileg. Tom. I. pag. 208. Integrum Eriffelarum telumen-feripfiffe Ildefinfum testantut Trithemius & Pollevinus: quod an alicubi adhuc lateat, non

Scripfit præterez quæ non extant, Ildefonfus (modò Juliano Tolerano in Appendice ad librum ejus de Viris illustribus, fides sit habenda) Opulcula lequentia.

Profeços miana mabreillitaris propria. De propriemee Perfonarum Patris, Filis & So.S.

Annotationes in factis. Anveratumes attionis diurna. De cognitione bastifini.

De progreffe fperitualinen Epiflolarum librum Librum Miffarum, Hyantorum & Sermontum. Librum Epsenphiorum & Epsgrammacum.

Porrò Ildefonsus Isidori Historian de origine Getherum ab anno quinto Suinthilanis regis, in quo defiit Ifidotus,ufque ad annum xv111. Reccefunthi tegis produxit. Interiit opus istud. nisi quid in Lucz Tudensis Historia deliteat. Verilimiliter enim admodům conjicit Doctiff. Votifius Hilloricum istum, quicquid de că tem-poris, quam perfectus est lidefonsus, periodo prodit, ex hujusce Chronico paucis muraris exscriptisse.

VITALIANUS, Patrià Campanus, ci-657. vitate Signienfis, Anaftafii filius, Romana Ecclesia l'ontifix ordinatus anno pervat die X X X. Julii, Anno DCLXIII. Constantem Imp. Romam advenientem fummă demiffione & obfequio excepit. Anno circiter perxviii. Manrum Epifcopum Ravennatenfem, quòd Romam ad ciufani dicendam firpius vocatus adelle no-Juerit , excommunicavit, Brutum fulmen adeò infuper habuit Maurus, ut ipfe vice verså anathema Vitaliano excusserit; ac morti proximus Epifcopos Provincia fua juramento obstrinxe-, se Poneifici Romano nunquam cestiros, Obiit Vitalianus die X X X. Decembris anno DCLXXI. Extant Epiffels V I. Concil. Tom. V I. Pag. 445.

SYRICIUS, Epifcopus Barcelonenfis, 657. claruit anno DCLVII. Extant ab eo scriptæ Epifiele 11, quas primus edidit Lucas Dacherius Spicileg. Tom. I.

MARCULPHUS, Monachus, ni fallor, 660. Parifienfis, septuagenarius jam scripsit circa an. DCLE. Collegit Formularum Ecclefiallocarumlibros duos ; quos Landerico Parifientium Anti- S.E.C. VII. ftiti dedicavit. Hos primus è tenebris eruit, ab An De & notis doctiffimis illustratos edidit Hieronymus Bignonius Parif. 1613. 8. Auctior verò editio ab eruditissimo Bignonio adomata iterum proditt ibid. 1666. 40. Habentur etiam inter Capitalaria à Baluzio edita Tom. II. p. 369. qui Bignonianis suas etiam Notas adjecit 1 exinde etiam Biblioth, Patr. Tom. XII. pag. 767.

CUM MENEUS: Albut dictus, Patria Hibernus, alius à Cummiano de quo supra, Abbas Hyenfis factus anno pervii. Claruit anno DCLX. Obiit anno DCLXIX. Scripfit Vicam S. Columba primi Abbatu Hyenfu in Brimnnia. que habetur à Mabillonio edita Sec. Benedica, L p. 361

THEODOSIUS & THEODORUS Monachi Orientales, B. Maximi, Martini papa, & Anaftaforum familiares , claruerunt anno DCLXVIII. quo è Lazicà , quam SS. Confello-rum Maximi , &c. vifendorum gratia petierant reduces Anaftalii Apocrifiarii literarum de morte Maximi & Anaffatii alterius exemplum à Gragorio Monacho acceperunt. Scripierunt Scholon fore ilygonneflicum de Maximi , &c. præfertim vero Anafiafii Apserifiatsi, extise & seitusquod Latine inter Anailani Analecta edidit Jac. Sirmondus Farif. 1620. p. 252. Gr. Lat. verò prodiit in Apparatu Combefifiano ad Opera S. Maximi p. 80.

THEODORUS, natione Cilix, domo

Tarfenfis, S. Pauli popularis, inftituto Monachus , Rome dum ageret anno DCLXVIII. cum priùs more Romano tonfuram accepiffet . 4 Prids more Romano tomusam Cantua-Vitaliano Papa ad Archicpifcopatum Cantuariensem evectus cst , April I. ab ipso Pontifice confectatus. Dumiter in Angliam institueret, in Galliis din hefit , & pott octodecim demum menses Cantuariam venit. Prima ipsi cura fuit Ecclefiz Anglicanz faciem pulchriorem reddere, secunda meliores literas resuscitare: good & foeliciter factum eft. Eo enim fine Bibliothecam copiolam tam Gracis quam Latinis libris inflructam feeum in Augliam advexit:quorum nonnulli, inquit Autiquitatum Britannicarum Autor † , feu Parkerus ifte , feu † Anziq Joselinus , Graco idiomate conscripti apud Brit psinos manent , viz. Opera Homeri Graco charactere ita eximiè & exquifité descripta , ut librorum impressorum veritatem superent, volumen grande, charta etiam antiquior, Hemilia Clryfostomi folio pergamena , Pfalmi Davidici, Hypomneflicon Jojephi eadem lingua, Opera fane ob eximiam literarum Scripturam nostro faculo rara, & qua perpetua memoria famam obtinere mereantur. Quid mirum igitur, fi tam gravi Præfuli, tam erudito capiti, Ecclefia Anglicana fasces submitteret, & relicto veteri Pafchatis celebrandi more , in Romanos ritus ferè ubique haud agrè traufitet? Anno Del xx111. die XXIV. Septembris Synodum Herefordiz habuit ; in quâ ea que à Patribus

transmarinis Canonice funt attiquitus decreta,

12824

and DC. ejus Capitula apud Bedam videri poffunt I. 4. cap. 3. Anno DCLXXX. habita eft ab co fecunda Synodus Hethfeldæ in agro Cantiano; in qua ad declarandam Britannicarum Ecclefiarum fidem contra Eutychis & Monothelitarum hzrefes, quinque Occumenica Concilia fufcipiuntur. Vide fis Bedam l. 4. cap. 17: Obiit Theodorus die XIX Septembris anno pexe ztatis fux 88. ad quem, necultra, fe perventurum formio admonitus prædicere folebat. Scripfit Throdorus Panisensiale, opus fatis amplum, & omnibus pene Poznitentia cafibus accom-

niodatum : integri operis in Bibliotheca Benedicta apud Cantabrienfes fuo adhue tempore superstitis, titulos, sive summaria Capita numero LXXVIII. nobis exhibuit Clarifimus Spelmannus Concil. Angl. Tom. I. Quid exinde de eo factum fit, partim liquet; vereor ne alicubi apud nos reperiatur. Que enim in Bibliotheca Benedictina hodie reitant, que-

que Parifiis edita funt, ex prolixiori opere tantummodò funt excerpta. Optat Cal.* Oudin, ut Spelmannus integrum Penitentiale orbi Christiano obtulisset, nulla interim editionis Parisiensis mentione sacta. An foris tam acuatus, domi cœcus elle poterat? nescius scilicet, Theodori Pasttentiale omnibus , que reperiri poterant , capitulis , aliifque præclaris Ecclefiafticz disciplinz monumentis adauctum, uberrimifque Jacobi Petiti annotationibus otnatum Parifii produite ann. 1677. Tom. 11. 4. Fatetur quidem Petitus , se collectioni suz Panitentialis nomen indidiffe , non quafi integrum referat librum Pernitentialem, fed qula nihil eorum que precipua funt omittere videtur : interim de republici Christiani haud parum meritus, qui omnia que haberi poterant, laudando studio summaque diligentia undique conquitivit. Quoniam vero Codices MSS. qui-bus ulus fit, ubique crepat Petitus, corumque possessores uti parerat, deprædicat, audivi non semel Collegii Benedictini Cantab. Socios. Theodori Panssentialis Codicem vetuftifimum. qui in hujus Collegii Bibliotheca affervatur, fummà curà polchre describ; curaife, & descriptum Parifiostranimifile, quod tamen ingrato prorfus filentio suppressit editor. Integram quam edidit Peritus Collectionem, in duos dispessed in primo exhibentur Theo-do i Panisentiale XIV. Capita complectens; ejustem Capitala L.X. Capitala X. Synodo Herefordiensi oblata a Theodoro prasidente; alia capitala ex fragmentis à Dacherio editis alia ex Cacombus , ex libris Panisentialibus , ex Canonum Collectoribus, ex Codicibus quibuldam MSS. collecta; Treals libri Panisentialis à Spelmanno editi ; Parnitentiale Theodorianum cum quibuídam capitulis & Canonibus ex ipío excerptis collatum ; Canones Seletti ex antiquifima Canonum collectione Codicis Herowvallians de doctrina & Disciplina Ecclesiastica ; excerpra ex aliis Codicibus MSS. de quibuídam rebus precipuis , que in Panisemiels & Catitalis Theodori tractantur. Sequentur deinde quamplurima povelara Ecclefiziticz difciplinz Mo-Burnenta, undique conquitita, in varias claffes &

SEC VII. ab Anglis custodienda decernebantur. Decem articulos distributa. In Tomo 12. habetur 10. SEC VII. Differencie, qua Theodori Vigilantiam paftora- ab An. DC lem adversus calumniatores , Balaum nempe & Centuriatores Magdeburgéfes,ex veterum traditione patrumque tellimoniis ab Ignatio Antiocheno ad ipfius Theodori tempora longo agmine deductis defendit , cui observationes fuas in hec Vigilantia Paflotalis exempla fubnectit: 3. Diferentions, Theodori doctrinam de Paratentia adversus Joanna Morinum ab omni novitatis suspicione prolixè vindicat ; ultimo demum loco fequantur notz, quz, ut ipfius verbis utar tot funt quafi Differtationes, in quibos mendacia hominum maledicorum coarpuntur, qui fanctifimum atque doctifimum Ecclefie Cantuarienfis antifition, temeré audent appellare novella ac fuperflitiofa Religionis doctorem. Denique notandum est Theodorum noftrum qui hunc morem à Gracis fuis mutuarat, primum fusfe, qui Occidentalibus libellum poenitentialem præferipferit , quem alik polica amulati funt, adeoque omnium formularum Poenitentialium in Ecclesia Latina fons & origo, jure merito haberi debeat, Capitala Torodori Ecclefiaftica C X X. habentur etiam apud Dachetium Spicileg. Tom. 1x. & in Appendice ad Concil. Tom.vt p.1875. Extat etiam Epifiola Theodors ad Asbelredum Merciorum regem de amicitia interfe & Wilfridam, Epifenjum Eboratenfem , onem insulle depons curaveras Theodorus. reaintegrata, apud Willielm. Malmsbur de Geft. Pontif. lib. 3. fol. 151. & Concil. Tom. v1. paga

> ADEODATUS, natione Romanus, Joviniani filius , inflituto Monachus , demum ab-anno 671. die XIV. Martii Pontifex Romanus. Obiit die X V I I I. Măii anno 677 Scripfit ad univerfes Gallia Epiferpes Epifelam, qua privilegium Monasterio 5. Martini concessit. Extat Concil. Tom. vs. p. 523.

AGATHO, natione Siculus, ex Monacho Papa Romanus ordinatus die XXIX. Maii anno 679. Auno 685. indicto à Conftantino Imp. Conflantinopoli Concilio Occumenico, iple habită Roma Synodo rebus Occidenta-lis Eccleliz in Couclio CP. fediciter procurandis viam præmuniit.advocato enixis precibus ex Anglia Theodoro Cantuarienfi; quem tamen, quo minus Pontificis votis obsecundaret, gravis senectus impediit. Misit Agatho ex Romană Synodo ad Constantinopolim legatos Abundantium Paternenfem & Joannem Rhegitanum Episcopos, Theodorum & Georgium Presbyretos , Joannem Diaconum , & Conftantinum Subdiaco um , qui fuas vices In Concilio generali obirent. Obiit die I. Decembris anno 681. Extant ab co fcriptz Epifiels III. una, caque admodum prolixa, ad Conflantinum Imp, que habetur Gr. Lat. Synodi VI. actione 4. Concil. Tom.vi. p. 629. altera fui ac Synodi Romanz nomine ad Imperatorem & Concilium C P. de legatis ad Synodum miffit, ibid. pag. 678. tertia ad Ethelredum Merciorum regem , & alsos de collarà Abbais Medamfedenfi perefine quearsa, ibid p. 576.

Ec a ADAMAN. 5 / C. VII ab An D C 679.

gente Scoto-Hibernus, Monachus & Fresbyter , defuncto Failbeo anno 679. in regimine ecenobii Hyenfis fucceffit. Anno 701. ad Aldfridum Northumbrorum regem legatus à gente fuå missus Romanum Paschatis celebrandi institutum in Anglià didicit & approbavit; idque à fuis domum redeuns observari frustra fategit. Deinde in Hiberniam transeus, plurimos quin & penè omnes ad Anglicanam con-fuetudinem Pafchatis celebrandi adduxit. Tandem Hyam reversus , cum iterum Monachis fuis Romanæ Eccletiæ ritum irrito labore commendâffet, ante annum exaciumi è vità mi-gravit die XXIII. Octobris Anno nectiv. artatis fuz exxiv. velut alii , exxx. Eddit de Vua Smit. Columbe libras [II. qui extant apud Canifium Tom. v. par. a. pag. 562. & apud Surium IX. Junii. De locu Terra Sancia libros III. quos ex ore Arculphi Galliarum Epifcopi è Palæftină reducis excepit. Eos primus edidit Scrarius Ingelfind, 1619. deinde Joannes Mabillon fær. Benedict. 111. par. 2. pag. 502. Scripfiffe dicitur Adamamus librum ctiam de Pafchate legitimo, & Canones quoidam: de quibus vide Warzenn de Script, l. i. c. 3. p. 354

CEOLFRIDUS, gente Anglus, patria 680. Bernicius , post Benedictum Biscopium Wercmuthenfis & Gervvicentis Monafteriorum Abbas , Ven. B:dz przceptor , claruit anno 680/ Romam, quo verò anno haud fatis liquet, profectus est, unde plures secum libros detulit, quibus Bibliothecam , quam in ntroque Monasterio extruxit, ornavit, de quibus vide sis Bed. vit. Abbat. Wiremith. lib. 2. pag. 46. Miffisetiam Romain Monachis privilegium à Sergio Papi Monasterio suo impetravit , quod eoacta Synodo Anglicana, Elfridi, omniumque Episcoporum subbicriptione firmatum est. A Naitone Pictorum rege miffis legatis rogatus , ut cum de Paichatis celebrandi ratione , & Romană Clericorum tonfură plemus edoceret, feripfit prolixam de argumentis hisce E illolano, quam tanto cum gaudio ex-ecpit Nittou, ut de medio optimatum suorum surgens, genuaque in terram slectens. Deo gratias egerit, quòd tale munufculum de terra Anglorum accipere mereretur; & mox edicto præceperit, ut Romani in his rebus ritus per niverfas Pictorum provincias observarentur, Tandem fenio & laboribus pene fractus, magno fuorum dolore regimiai fuo renunciavit, feque ad alterum iter Roman fuscipiendum paravit. Verum Lingonas in Gallia Narbonensi perveniens morbo & senectute gravis naturz cellit , & in Monasterio Tergeminorum VII. Kil. Octobris obiit, ibidem iepultus, artat. ann. Lxxiv. Presbyteratus xLvii. regiminis monaftici 5º. Industrius per omnia Vir, acii:us ingenio, actu impiger, maturus animo, religionis zelo fervens, quod de magifiro fuo habet Beda loc. eit. pag. 47. Extat eius

ad Naitenem Epiffola de l'afchate & Tonfura

apud Bedam 1.5.c.22.& Concil.Tom.VI.p.1423. Alia c jus scripta, viz. Homelias folennes; Epiflolas

ADAMANNUS, Seu ADAMNANUS, ad Monaches, De Peregrinacione sua librum; Te- SEC VIL Classentum ad Hunibertum memorant Baleus & ab An DE Pitfeus.

A L D H EL M U S,natione Anglus, Kenredi filius. Ing Visi saxonum regis nepos, juvenis adhue Galliam & Italiam peragravit, tantoque animi ardore facris pariter ac humanis literis iucubuit , ut omnes fui temporis Theologos longé superaverit. Domum reversus, primum Monachus, deinde Abbas Bladunentis, five Malmsburientis factus ell anno 671. Claruit præcipue circa annum 680. Exaétis in regimine monaftico annis 34. anno 703. Schuburnenfis Ecelefia Antiftes confecratur. Obiit anno 709.die X X V. Mail. Dum Abbatis munere adhue fungeretur, feripfit jubente gentisfuz Synodo advetsus vicinos Britannos, quòd Quarto de cimanum Paschatis celebrandi morem mordicus retinerent. Primus ex Anglorum gente erat juxta Camdenum* , qui Latine feriplit , primnfque componendi carminis Latini rationem popu- in Wile p lates fines docuit. Fir, tefte Bedi +, mideeunque +Lien do:tiffimusmam & fermone nitidut, & Scripturarum sam liberalium quam Ecclefiasticarum erae eruditione mirandas. Pratet O; us Pafebale , jam dep rditum, feripfit, codem terte, librum de leude l'argimenti eximium, quem ad exemplum Sedulii & Veriibus Hexameti is & prosa compoluit. Extat liber ifte Parif. 1576. apud Cari-ium Toni. v. par. 2. pag .798. & in Bibliotheca Patr. Tom. xiti. p g. 1. Scriplit & alia nou-nulla, ex quibus extant, liber de oilo princi-

tibur . aliaque plurima , que a Balco & Pitico recensentur. APONIÚS, qui[quis fit, vir non indo-ctus;claruit, ex Labbei calculo; circa aun. 680. Beda certé antiquior, a quo * citarur. Extant ab co scripti ad Armen um Presbyserum Cam- "Con mentariorum in Cantica Canticorum libri VI. Cant. Lac qui prodicrunt Freburge 1558. & in Bibliotheca 15. Patr. Tom. xiv. p. 98.

palibu viciis, qui hab cur apud Canitium &

in Biblioth. Parre dictis locis; Enigmanno

verfue mile , que cum aliis Aldhelmi opu culte metricis edidit Martinus Delrio, Mogant. 1601.

8º. Tractatus ejus de Virginitate Profaieus ha-

betur in Orthodoxogr. p. 1677. Scripfit præ-

teres de Vica Monachorum , de lande Sanito-

rum , de Metrorum generibut , super Anigma-

MANSUETUS, Archiepifcopus Mediolanenfisiclaruit anno 68c. quo circiter tempore ex occasione indicit in Oriente 4 Constantino Imp. Concilii Occumenici Synodum Mediolani habmit; & ex ea feriptis ad Imperatorem literis, eum que è re fidei Catholice vifa fant, admonuit, ac duarum in Chaifto voluntatum fidem fibi cordi effe declaravit. Eodem anno Synodo Romanz interfuit, & literis Synonodicis legatos Conflantinopolim millos fpe-Ctantibus subscripfit. Extat Epifiola cjus ad Conflantimum Imp. de fide Catholica è Synodo Mediolanenti scripta , inter Acta Concilii V L. par. 1. cap. 3. Concil. Tom. v1. p. 601.

THE O-

S.R.C. VIL
THEODORUS, Campedonensis à celdala De lulă, în qua vitam monafficam primulm egit,
de discussione de lunguare de l

Magni Clarut anno 680, Seripit julii Tozzonis Epifcopi S. Magni praceptori Bir Fizam-, que extat apud Canilium Antiqu. Lect. Tom. v. pag. 911.

M. A. C. A. R. I. U. S., Patriarcha Antiochenus, hypericus Monochelits (Junii anno 69).

MACARIUS, Patriarcha Antiochenus, hareticus Monothelita; claruit anno 680. quo Concilio fexto Generali interfuit. Prater brevem fidei Confessionem, quam ore tenus in Concilio edidit, prolixiorem Etthefin five Confessionem scripto confignatam patribus obtulit ; sed deivirili operatione damnare recularet , fcque duas naturales voluntates, aut operationes in christo nunquam agniturum , etiamsi membratim discerperetur, & in mare mitterea tur, profiteretur. 4 Synodo damnarus. & ab Imperarore in exilium milius eft. Extat ejus Ex+ poficio feu Confessio Fodes utraque Concil. Tom-VI. pag. 742. Scripfit & bbrum ud Lucam. Monachum & Presbyeerum Africa, qui de nova herefi Maximianorum (cripicrat , & libellus mendanglassis ad Imperatorem , & alium quendan librum; quorum fragmenra habentur Concil. Tom. v1.p. 906.

PETRUS, Metropolita Nicomedienis, claruit auso edos. In Hareish Monotheletica fürjelranen addettus, Concilio (exto fe pracuem fürzi, adaltique Evanquis indem Oxton-feracem fürzi, adaltique Evanquis indem Oxton-festius eth., quam at oblazo confedionis libello finitia confirmixi. Exemplum pist feutil international pistopist custi international production and complete data, epidende meriminate our beautopist designed pistopist custi international confirmition of the confirmition of th

JULIANUS , POMERIUS ctiam gente Hispanus, civitate Toletanus, Eugenii IL Epifcopi Tolctani discipulus, anno 676. ab Ervigio rege rogatus , libros de Christi adventa adversas fudass scripsa. Anno 685. incunte post Quiricum Ecclesia Tolctame Archiepifcopus ordinatus eft. Anno 681. Concilio Toletano XII. 682, Toletano XIII, 684. Toletano XIV. 688. Toletano XV. præfuit. In postremå håc Synodo libri sui de eribus (abstantiis , quem in Italiam perlatum minus Orthodoxum censuerat Benedictus Papa , vindicias operosè egit , Benedicium tanuam stupidum quendam & è trivio petitum doctorem Concilii patribus deridendum propinans , ac frivolas indocti Pontificis cavillationes infuper habendas effe demonstrans. Obiit pridie Nonas Martii anno 690, Przelarum virturum ac doctring ejus encomium texit Forlix Toletanus in Appendice ad Ildefonf. de Script, quem confulat Lector. Nos scripta Juliani persequemur.

Ommensaria in Nuum Prophetämi.

SEC VIII
De demonstratione sexus ataeis, sive Christi als An. D Ge
udstrau adversis sudaos libri III. ud Ervigium
Nuum on the badaryus on Orthodoxon raphicase

udvenen, adverini Judess libri III. ud Eroigium regem, qui habentur in Orthodoxographis pag. 1967. III. Pragnofiverum futuri faculi, viz. de Ori-

giue mortis bumuna, de Respucalii unimarum, de Refurelline et extreno fudicio livi III. premilis Epifeli mucapareia ad Idalian Barrimentim Epifespun, de Oratone... ad Deum, prodierunt à Cochizo editi Lissa 1355.

"Mahadade five Comercions in Specien Inserman antique" If Special intellectual control of the control of the Special Control of the Control of the Control of the Control of the Control of the Control of the earth of the Control of the Control of the Control of the earth of the Control of the Control of the Control of the earth of the Control of the Control of the Control of the control of the Control of th

Scriptores Francicos Tom. I Expendix ed Illesonium de Scriptoribus

Ectelgastici, quix quidem unius Ildesons vitam
continet, & cum Hieronymi, Gennadii & Ildesons tons catalogis Scriptorum edisolet.

Scripft Julianus plutima, que nunc interieer runt, opulcula, 4 Fœlice Tolerano memorata,
viz. Librum Refponfonum ad Idalium in defenfioano Commune & Legum, quitus prohibenum
Christiana mancipia Dominis infidelibus deferol-

rs., Aphysecus de da Bresilius Pyrus principius districture de rique constitui de cipipi principius dimini dei rique constitui de cipibri immerità debitata Bresilius. (Diffrasiente litt politicum (piclien aggiunte) Tomos p. 1946. Libilius de renediti labbarione p. 1946. Libilius de renediti labbatis can dippliata di debiasan dibutan. Literna cenziana distriptum, Pymarena Pipinadistricture de la compania de la constitui del desau Di. (2-terna qui del aut certifiquis ? Lirera Saturatiana est celesta fi pisterna de Estipa del ligione per sensa circultura cui Correa e va qui facture de Estiplia pripassatar. Libran del ligione per sensa circultura auta Libran del ligione per sensa circultura del Libran del ligione per sensa circultura del Libran del ligione per sensa circultura cui Libran del ligione per sensa circultura del

AGATHO, magnz Ecclefiz CP, primò Lecher, poficia Bibliothecarius, Patriarchalla Protogotarius, & Cancellarius fecundus; claruir ab anno 680, quo , cum Lechoris gradum adhec fuffurert, jantze & occumenicz festze Sygodo Notarius fuit; omniaque qua ineă, E a 2028

Some residential

3.K. VII. Ada fant, ordine perfecutus, omnex Adordu Me An De Gonoriteris Excleditatics pure & native feripit, & exemplaria à de deferipe in quinque Pertraireabilisme fedium ultim tradidit. In vivis aduse eraz anno 711. quo Libelbes fire Bipitagua ferifiqie, in quo ca refere, que Philippicas ferifiqie, in quo ca refere, que Philippicas comenicam fectam Synodam adus et lex ta his Libelbus Gr. Lat. Concil. Tom. vi. pag.

624 LEO II. natione Siculus, Pauli filius, Pontifex Romanus anno 681. ante x. Januarii electus, port mentes demum novem ordinarus Anno 683 perlata à Contantinopoli synodi fexta Acia confirmavit, & corum exempiar in Hilpaniam transmist. Obiit anno 684. die 33. Maii. Extant fub ejus nomine Epifiola v. Concil. Tom. v1. pag. 1245, quas commentitias effe contendent Baronius, Binius, & novifimi Conciliorum editores. Sané prima, ad Conflantinum Aug. Gr. Lat. actione 18: Synodi fexte reperta, noc prefertim nomine à Pontificiis suppositiria censetur, quòd Honorium Papam in Monothelitarum haresi defunctum, adeòque justà anathematis s'ententià condemnatum effe feribat, ut iple Baronius non diffitetur. Sermonem in dee Ordinationis habitumo fub ejufdem nomine ex fehedis Holftenii edidit Daniel Papebrochius Conatus Chronologici ad catalogum Pentif. Roman pagina 107: qui quidem utrum ifte Sersos Leoni an Bene-dicto successori sit ascribendus, parum con-stare agnoscit, licet ipse in camporius propendeat fententiam sut Loonis nostri fætum elle cenicat.

644. BEN EDIC TUS 11. azione Romano. Joannia filiare, ad Ioutificationa 14. Maii amo 654. Jami amo 644. ordinaza 14. Maii amo 657. Si Anultsio date, addium a Copitativo Inndem Romano non espectato Principis madato overligio confecterare. Verin jus impetiale in confirmadis Frontici-bus ulteriale principis confecterare. Verin jus impetiale in confirmadis Frontici-bus ulteriale Rejudio contic. Onite Branciliana de se Marttiamo 666. Extuat Epilea 11. Concil. Tom. Vp. p. 127-7-yasa pid Fronticial Emportitus de filo-

58. S. R. O. I. U. 5. nazione Syreta, demo. Antichemes, T. Sterit qui Taxonni in Solida victe filius, Ecciclei Romane Pontific e ordinatus, de 22 in Novembria nano: 68. Anno fequence e Cendevallam Octoberalism Sanonam no 692a lubita el Confluenticopol Synodau Quini-feeta. cui interierenta Pontificia Jegata. e A synod decever infolieripieme. Ealem in demonstrate de la confluence de la conflue

Extat Epifela, non tamen integra, ad Ceelfri- S.R. vn. dam Abbares, de Belds Roman transpiriends, ab da OC Concil. Tom. vp. pagina 1344. da pud Gulielmam Malmsburienform de geltis Reg. Angl. Is p. 11.

A R CULP HUS, irrbis cijuldam in Galllä Epifopus claruit 450. Sulcepto Teligionic andia nofrettuen timere sa distritasi lonic andia nofrettuen timere sa distritasi lopolim. Alexandriam, aliaque loca adittat demam in Gallism redeams, vi teopelatisi in Occidentalia Pitramira littora delaras, & ab Adanamon Absate Hyndi holpito benigub exceptiva del Abilias ure exceptam peregitiva del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del transport del consultation del consultation del transport del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del consultation del controlor del consultation del consultation del consultation del controlor del consultation del consulta

mannus; rem voluminibus tribus complexus;

Extant hi Libri de fin Terra fancia inferipti , à

Serorio editi, Ingelfad. 1519. deinde & Mabil-

louio frc. Benedict. III. par. 2. pag. 501. nt in

Adamanno fuprà monuimus: CRESCONIUS, civitatis culufdam in Africa Episcopus ; claruit circa annum 690. Bina condidi: opera ad Ins Canonicum (pcctantia, numpe Breviarium Canenua, in quo Conciliorum Canones & Romanorum Pontilicum Decreta ciratis tautum locis quibus reperiri poffent; ad c c c; eapitula revocavit : & Cons cordinas , feu Horans Canennas , in tito at prioris operis brevitatem compenfaret, sub iildem titulis ipía Canonum & Decretorum verba recitavit : inicium autem Concordiz iftius ab alienă manu addirum esse monent novissimi e jus editores. Breviatium pfirms in lucem edidit Petrus Pithaus , Parif 1588. exiede reculiare curà Altafarani Augufloriti Pithaum 1630. cu-rà Francifci Chiffictii Divine 1649. & in Bibliotheca Juris Canonici Justelliana, addito indice antiquo , Tom. I. p. 456. Conterdiam. primi ediderunt ex Codice Bibliothecz Claromontanz & Thuanez, Justellus & Voellius ibidem in Appendice pag. 22. Porro Crefconius belle & outerias quas Joannes & Patricius à Leontio Imp. in Africam millis de Saracenis reportavit, hexametris verfibus descripfit : Ve-

F. D. E. I. X., gene Elifesten, primin Epipopu Higherlin, denba mon pol, Gaberto Orpou Higherlin, denba mon pol, Gaberto Orpou Higherlin, denba mon pol, denba de gene ligitant à vapono l'oterna tw. Idee feat ac dispitante depolito, & in perpetame exipositione de la companio de la composition et a. & popular gene en la composition et a. & provincia: Metropolitams, Concilio tili pratit. Obiti auso 70. Scripti. Prace fez Eleleit. Obiti auso 70. Scripti. Prace fez Elegitant Failum Epifopi Talema, quod Ildefundi gii folica.

rum opus Madinteriit.

A NGRADUS, Monachus Fontanellensis in Normannià; claruit circa annum 699. Scripsit ad Hilbertum Abbatem suum, qui obiit anno 700, Viam S. Anberts Archiepsessi

Rhatemagenfit ; qui obiit anno 695. Extat hac Santiti denis in discipulos effusis ; de frene-SEC-VI SEC. VII. a An DG. vita apud Surium Febr. IX.

ANONYMUS Audor, & Photio comemoratus, gente Thebanus, domo Panopolita , incerti quidem temporis sciptor; huic tamen faculo, ut videtur, afcribendus, quippe qui non diu post Heraclii rempora vixit, & Constantinopoli cum uxore & liberis hibitavit. Condidit apus mai 3,820 libris XV. in quibus testimonia , locaque integra ex Gentilium feriptis non modo Gracis, verumetiam Perficis, Thracicls Ægyptis, Babylonicis, Chaldaicis, quin & Italicis, in Christianz religionis gratiam & confirmationem collegit. Summa quadam rerum capita tangit Photius Cod CLXX. In his enim libris pracipue tra-Ctavit author de SS. Trinicare , de Verbi Incarnatione , Miraculis , Crucificione , Sepalenra ; Refurreitione , Afcenfione , & Spiritals

do Domini Adventu , merencrans refurrettione, ib An DC judicio , de fatura vera de universi fabrica providentra, Paradifo, de circuibat Christianorum proprist, & hujuscemodi aliis. Argumenta infirmto tuo convenientia non neglexit, historica ubi opus erat admiscuit, verbi gratia, ubinam lo-corum singuli Apostoli salutarem doctrinam prædicarint, quique ratione humanis curis ac laboribus fint defuncti. Ingens profecto opus, ncc minus utile , hoc fine ab autore elaboratum; ut oftenfo Christianorum docurinam in omnibus gentibus przmunciaram fuiffe,& ab cloquentiflimis quibulque in fingulis nationibus pradicatam, inexculabiles cos omnes inter Gentes elle convinceret , qui facra huic do-Oring non affentirentur. Interim etfi homininis zelum, pietatem , & industriam laudet Photius; judicium tamen in vo & eloquetitiam nort immeritò defiderare viderur.

Finis Saculi Septimis

E. 4 SECULUM

SÆCVLVM EICONOCLASTICVM.

CONSPECTVS SECVLI

SÆC. VIII.

HR 15T1 A N O S in Hilfanla graviter vexant Saraceni, in Italia Longobardi. In Oiente luctuola admodum creum facies, inclinats Imperii viribus omnia pende occupant Saraceni, irtbus Patriachis Barbarorum Tyrannidi fubjeclis, pofita etiam in loco fando abominacioni defondatone. Intra Ecclefam confula omnia, lites, dilificial, Herrefes,

schismata, superstitiones, clericorum ambitio, ignorantia luxus, Episcoperum jurgia & concentiones. Totus penè faculum exercet famofa de cultu Imagimim controversia. Uno vel altero saculo pracedentes S. Martyrum, illustrium Episcoporum, quandoque & Principum Sæcularium Picturæ & Imagines in templis, templorumoue vestibulis collocari conserant, ornatus vel Historia: causa, ut carum intuitu ad illorum gefta in memoriam revocanda, virtutefque imitandas hominum animi excirarentur, nullo adhuc interpolito, faltem ex communi Eccletia praxi, venerationis figno-Verum hoc circiter tempote ritus quidam facri adhibiti funt, viz. falutatio, genuflexio, cerei accenti thuris incentio , & illiufinodi alia : de quibus actiret mox digladiari coprum. Glaciem primus fregir Philippicus Imp. & cum eo Joannes Patriarcha CP, qui rejectis Sexti Concilii Pattibus aliitque qui Monotheletica, hifque affinia dogmata damnărant, imagines corum ex S. Sophiz templo exterminărunt, emifio hâc de re edicto An, p.c.c.x 111. Conftantino Papa interea omnia è contrario Roma: faciente, quin & Infum Philippicum Bardanem hanc ob caufam excommunicante. Anno pccxx111. Synodus Provincialis Nacoria, prafidente Theophilo Metropolita, cultum imaginum damnavit : idem fecit Leo HI I Ifaurus decimo imperli anno 4 vulgatà Constantinopoli anno pecanyt, de Imaginibus rollendis lege, à Gregorio I I I. Papa ideireò excommunicatus. Confrantinus Copronymus edicto Confrantinopoli promulgato anno DCCXLL. imagines fuffulir, exacto etiam à fubditis fuis juramento, ne quifquam imagines adoraret, Denique Synodus VII. Occumenica Constantinopoli in Æde D. Matiæ 900 in Blachernis habita eft ann. DCCLIV. in quà ex omnibus orientalis imperii partibus congregatifunt cccxxxviii. epifeopi, qui habito prius caufa: per fex fetè menfes examine. que ex Sacrà Scripturà , ratione, Sanctorumque Patrum testimoniis , tandem unanimi confensu decreverant imagines retraurieras causa non esse construendas, neque eo fine, nec in Eccletià, nec in Domo privatà collocandas ; quod quidem rem vanam & Algebraich perbien non fomel diferre vocant. Hujus Concilii Afta, utinam integra, 1L Nicznæ Synodi A lis infecuntur, quæ tamen excerpta potius adverfariorum quam Ada dicenda funt. Tandem anno DCCLXXXV.I. conjuge prius veneno fublato, & Conftantino filio adhuc impubere, Irene Imperatrix, imporens plane, ac effrænis fœmina, ne pejora dicam, în Imaginum cultum fătis prona , affampto în Confilium Taratio , ex faico nuper Patriarcha facto , Synodum Niczaz îndisir, în quam convenêrunt, fi Diis placer , Præfules ecct. trium Patriarcharum Orientalium marmetrai , mifelli utique Monachi , Patriarcharum nomina ac Personas splendide ementiti: spii enim Patriarchæ Saracenorum jugo opprili, de hae Synodo forian ne verbulo quidem, tune temporis inaudiverant. In hoc Concilio abolitis prioris Synodi C P. decretis statutum est, vivisicam ctucem, Christi, & B. Virginis, Angelorum, Sanctorumque imagines, in Ecclesiis & domibus effe proponendas, venerandas, colendas, cercis, fuffitu, alifoue attrustique fignis honorandas. Interim divinz naturz , vel SS. Trinitatis imagines fabricandas vel

adorandas

Sæculum Eiconoclasticum.

adorandas effe præfi acte negant, håe fältern in parte adhue fani, mox daturi progeniem vi- S.E.C. VI tioforem. Transmissis in Occidentem hujus Concilii Actis, Synodum CCC. Episcopo. abanDCC. rum Francofurti convocat Carolus M. anno peccety, qua decretum est, imagines non effe adorandas, quin & Alla Nicana Synodi damnara funt, refeiffa, & refutara, libris IV. Carolini eum in finem in lucem editis. Quo successu in aliis Occidentis partibus recepra fint Decreta Niczna; referant alii. De Anglia nostra hac habet Rogerus Hovedenus, inter Hiltorix nostra Principes haud postremus Annal. part. 1. fol. 242. Anno 792. Carolus Rex Francorum misit Synodalem librum ad Britanniam , sibi à Constantinopoli directum ; in quo libro (hen prob dolor) multa incunvenientia , & vera fidei contraria reperiebantur; maxime, quod pene omnium orientalium dollorum non minus quam trecentorum, vel to amplius episcoporum unanimă assertione confirmatum fuit, imagines adorari debere, quod omuino Ecclesia Dei execratur. Contra quod scripsit Albinus epittolam, ex authoritate divinarum Scripturarum mirabilitor affirmatam ; illamque cum codem libro ex persona episcoporum, ac Principum nostrorum Regi Francorum assulit. In eadem Synodo Francofurtensi Foelix Urgeliranus . & Elipandus Toleranus , Epifcopi Hifpani , qui Chriftum fecundim carnem, folummodo Filium effe Dei adoptivum docuerunt, Canonibus ad hanc remi conditis expresse damnantur. Denique mirè crescit hac attate Romanorum Pontificum faltus & potentia, pracipuè post occidentis imperium à Gracis ad Francos translatum, & extinctum Ravenna Exarchatum; qui ipforum ambitioni diu franum înje-

SCRIPTORES

SCRIPTORES.

abAn.DCC.

701.

OANNES, Carpathiorum infulz Episcopus, cujus mentionem facit Photius Cod. CCII. huic an fupctioni Saculo (it afcribendus , mihi planè non liquet. Rogatus ab Indix Monachis, scripit ad

illos Of a: Confelatorsa: n centum Capitibus, to-fle Photio, absolutum. Extant hodie Latine ex Jacobi Pontani versione Hortatoria Capita five Documenta Spiritualia XCVII. Bibliothec. Patr. Tom. XII.

BEDA, Venerabilis dictus , natione Anglus , natus est anno perxxii. in territorio Monafterii Ingytvenfis, in agro Dunelmenfi, non louge à Tiux fluminis ottio. Septennenis puer curi propinquorum datus est educandus Benedicio Monatterii S. Petti ad Weremuthun , & M malterii S. Pauli ad Ingytvum feu Girvicum Abbaei. Iu his Monasterits sub Benedičti ae poštrnodum Ceolfridi Abbatum regimine quinque plùs minus milliaribus in-vicem diffitis adoluit, vixit, & coufcnuit Beda. Anno atatis 19. Diaconatus anno xxx. Presbyteratus gradum fuscepit à Joanne Beverlacenfi, Epifcopo Hagulftadenfi, quo przceptore bonarum literarum olini infus fuerat. Anno neer, à Sergio Papà ad gravifimas religionis caufas tractandas & dijudicandas Romam literis evocatus est. Itet tamen Romam eum iniide nequaquam conftat: quin potius Monasterii sui limitibus nunquam exiisse paret. Anno cititer occu. Presbyter factus, & lautiffima jam omnifarix doctrinx supellectile, ac prnitiore striulque lingux, optimarumque fcieutiarum cognitione intructus, ad feribendum fe accinxit. Anno peexxxi. Hiffwia Ecclefiafice corouidem impofuit. Anno necexxxv. paulo aure festum Patchale leni quadam comelperia laborare corpit r qua quidem indies crefecute inter legendum, canendum, orandum, vitam ufoue ad diem XXVI. Maii, quo Dominice Alcentiouis memoriam co auno celebrari-contigit , protrahebat : tuncque abfolută jam cui maximopere încubuit Evangelii fefpiritum fedesbeatorum jamdiu anhelantem in manus Domini placide & piè reddidit. De anno illius ensortuali variat funt doctorum fentemiz. Nonnulli enim ponunt cum anno Decreux. alii Decrexi. alii Decrexii plurimi pecxxxvi. Quin non defunt, qui mortem ejus ad annum pecexus quidam etiam qui ad Declays, referent, Rectius multo Rogerus Hovedenus, Chronologia Saxonica Conditor, Bedæ Hiftorre Ecclefiallica fubiunctus . Simeon Dunelmenfis, Thomas Stubbius, qui auno pecxxxv. Bedam obiiife feribunt. His accedit Cu hberti qui Bedæ morti interfuit , eamque literis configuavit , testimonium. Iste enimprudit Bedam VII. Cal. Junii die Afcenfionis Dominicz obiiffe: quod & aliunde etiam shan DCC. conflat. Que quidem temporis nota anno pecessas, adamulim convenit, aliorum calculis nequaquam concordat. Sepultuseft Beda in Monasterio suo Girvicensi ; unde postea offa ejus Dunelmum tranflata iu eadem thecâ qua S. Cuthberti, funt recondita. De laudibus esus vel unicus audiatur Malmsburientis Vir inquit *, quesa minari facilius , quam digne * De gefür pradicare poffis ; qui in extremo natas Orbu angulo dictrina corajeo terras ounes perfirmxerus? paulo post, Deficis hie ingentro , face ambit eloquium, nescientis quid plus landeia librorum numerofitatem , an fermonum fobrietatem. Infaderat eum procaldabio non indigo haufta divina fapientia; ut aurafio vita spaciolo tanta elaborares vilanina. Et subditis Sergii Poutificis cum Romam accientis literis : Ita javo , inquit , celebrit erat famà, as in qui flionibus enodandis indigeres eo fablinicas Romana. Nec verò angann Gallicanns tumor invent in Angle , and argaeret sacriso: adeo Latinicas omnis ejas fidei & magisterio palmana dedit : Utplura que de erudi-

tione & fanctitate ejus ibidem accumulat, miifa OPERA, QUÆ EXTANT.

DE rerum navarà liber De temporum ratione.

iam faciam.

De fex acaribus munds liber , qui feorfien prodist Parif. 1507. 40. & a Joanne Bronchoritio continuatus ac fcholiis illustratus Colon. 1537. Luculentum Operis iftius fragmentum extat apud Muniterum lib. 2. Cofmographiz , quod in edirislibris non reperitur.

De temporibus ad intelligendum fuputationem temporum S. Scriptura.

De proverbiu.

Sententia ex Cicerone & Ariffosele. Defubitantia elementorum.

Photogophia libri 1V

De Pafchate five Lannollio liber , in quo appolitum exemplum anni necuxxvi. plurimum eruditis facellivit negotium , Baronium quidem induxit Bedz gratem ultra annum iflum protrahere, Ufferium verò Bedæ libellum abjudicare. Scrupulum fediciter exemit Maoii-lonius *, qui in veterrimo exemplari Biblio-thecæ Laubienfis exemplum iftud non compa-Toma p.14, tere prodit : adeò ut à librariis infertum fuille post Bide morten videatur

Estfola de divinatione mareis & vica.

De Area Not liber.

De liagnis gentiam liber. Oracula Sibylina.

Historia Ecclesiastica gentis Anglorum libri V. a Prime Julis Cajarii sa Britanniam advenen ad a man DCCXXXI. perringentes. Prodictunt feorfim Antverp. 1550. Heidelberg. 1587. Colon-1601. 80, una cum Alfredi regis Saxonica Pa-

rapheafi,

um CDC. Cantabrigia 1644 f. & cum notis Fr. Chiffictii but, Cephas & Johannes, qui videbaatur columaa Parif. 1681. 40. Vita S. Cubberri.

Vua SS. Falicu, Vedafti, Celumbani, Attala, Patricii Eustafit , Bercelfi , Araelphi, Burgundoers, quarum nonnulla Beda non funt & a nobis supra suis authoribus sunt adjudicate ; Vine

Patricii Probo debeturi

Carmen de Justini martyrie. Marsylogium, quale opus à Beda : compofitum fuiffe iple fidem facit in Appendice ad Historiam Eccl Verum id guod nunc circumfertur, crebris aliorum interpolationibus deturpatun elle multi dudum notârunt. De hoc marsyrologio videndi Molanus , Rosveydus , præcipue Bollandus , ejusque mongol præfat. ad Januar, c. a. & Prolog, ad Menfem Mart, Tom. II. S. V. & feqq. ubi genuinum Bedz Martyrologium (ita nos credere jubent) ex variis Codicibus MSS, fe exhibere profitentur, Prodiit interpolatum Beda Marsyrologiem etiam feorfim Amverp. 1564, 120.

De fun Hierufalem & locorum Santterum liber, ex Adamanni libris ejufdem argumenei decerptus.

Interpretationomiaum Hebraicorum & Gracorum in S. Scripturis occurrentium.

Excerpta & Cellellanea. Opus bedå indi-In Hensemeron, sou de creassone sex dierum

liber. Explanatio in Pentateuchum, & libros Region. In Samnelem Explanationum aliegoricarum

Libri IV. Explanationes in Esdram , Tobiana, Job, Proverbin, & Cantica.

De Tabernaculo ac vafis & veffibus ejus Libri II.

Commentaria ia quainor Evangelia: & Alta Apostolorum De nominibus locorum, qui in Allis Apoftalo-

runt legantur. Commentaria in Epiftolas Catholicas & Apoestress : locum quidem inter Bedz opera impresta habet Expositio in septem Canonicas Epi-Bolas, verum Prologo destituta, qui in antiquo admodum Codice MS. Bibliothecz Coll. Gonvil. & Caii apud Cantab. habetur expositioni præfixus, cur lucem hactenus non viderit, dicant alii, quin & ipfe prudens & zquus lector facile divinabit. Eum igitur ex prædicto Cod. MS. monente, manuque fuà describente D. Whartono hic fubliciam.

Incipit Prologus super septem Epistolas Canonicas.

Acobus, Perrus, Joannes Judas sepeem Epistolas ediderunt, quas Ecclefiaffica conferudo Cathon licas, h.c. univerfales cognominas. La quibus ideo prima Epittola Jacobi ponitar, quiaipfe Jerofolymorum revendam fufcopie Ecclefiam. In casalogo enim Azoftolorum priores folens nominari Pesrus Doeft , al pradicationis incipient * per orbem difinfu est Barojelyma univerfino. Cujus cathedra dignitatem etians Pau-

ur. VIII. rabhrasi , dodisoue Abrahami Wheloci notis Ius Apostolus in co nominande venerans ais, 7aco- SAC VIII Ecclesia; vel ceree quia spfe duodecim tribubus Ifrailis, que prima credidernat , fuam Epiftolam mifit, merito prima poni debuie , merito Petri fecunda, quia ipfe electu advenie, qui Grace dicun-

enr Projetyes, hoc est, en feripfie, qui de Genesti-tate ad Judaifmum, , de Judaifme ad electionis Evangelica gratiam, converft funt. Merito 70haants Epiftola terrio loco funt pofita, quia his feripfit ipfe , qui de Gentibus crediderunt , cum nec natura, acc professione extitifine. Demque multi Serspeorum Ecclefiafticorum, in quibut eft S. Athanafins Alexandrina Praful Ecclefia , primam ejus Esistelam scriptam ad Parthos esse teflamenr. Merito Inde pofita eft ultima, quia mavie martyrium. Petrus tricefino attavo, boc

quamvis & ipfe magnus est, tribus tamen pracedearrbus Apostolis minor oft ; bet quia prima ? feripea eft Epiftola, deinde Petri, poft eas, Johannis; ideo unue ufque ordinem quo feripta funs retinene. Conflat enten quia Beatus Jacobus tricesimo post passionem Domini auno sunm confumeft, ultime anne Neronis, paffus eft, & ipfe in fecunda fua ferufit Epiffola ; Certus fum', quia velox fit depolitum tabernaculi mei fecundum quod & Dominus nofter Jefus Christus significavit mihi per revelationem. Unde Parer , quia immineate Paffinae bane feriefie Epiftelam, cum multo ante l'acobus migravit ad Christum. Neque verò convenisbas ejus Epiftolas ab inveerm feparart, quas iifdem feripfu Ecclefits. Porrò I okaunts multo post tempore fuas Epistolas simul & Evaurelium feripfit, que post occisionem Domi-

nicam reverfus de exilio turbatam so abjente per barericos repperis Ecclefiam , ques in fais Epiftes lis percutiens sape cognominas Antichristus. Exblicit Prologus, Retraitationes & Queffiones in Alla Apofto-

lerum.

Commentaria ia omnes Epiftolas S. Pauli , ex S. Augustini operibus ut plurimum excerpta. De hoc opere Bed.: litem movet Baronius *,ac *Adamsiq Petro Abbati Tripolitano (de quo Cassiodorus Divin. Lect. c. 8.) afcribendum cenfet. Litem præclare diluit Cl. Mabillonius, qui Commenturia ifta nec B.dz , nec Petro , fed Floro Magiftro, deberi demonftrat differtatione peculiari Analed. Tom. 1. p 11. Verus interim Bedz Commentarius (S. Pauli enim Epiftolas ab co explicatas effe ipfe in indiculo fidem facit ejufque Collectaneum in Apostolum en operibus einguffini decerprum grandi fatis volumine penes se habuisse testatur Lupus Ferrariensis ad Hincmarum Epill. 76. p. 118.) penes Mabillo-nium manufcriptus delitefeit. Vide que habet

Baluzius Not. ad Lup. Ferrat. p. 405.

Homilis. de tempore... 1 Æfivales XXXIII.

Hymales XV. Quadragefimales XXII. de Sanliis Æfivales XXXII. Hyemales XVI. & Sermones ad populum varii. Prodicrunt feorfim Co-Ionia 1534

Liber de Muliere forti. De Officies tiber. Scintilla five loci communes. Fragmenta in libros Sapientiales , & Pfalieris

Ď٠

Sæculum Eiconaclasticum.

SMC VIII. De Templo Solomoniu Liber. whanDCC. Quefiones in Octavencham, & I V. Hbros Re-

336

na. Questinate varia.
Convecti aria i a Pfalmos
Vecabalerom Pfalerri: exposito.
De Dat, fabros colleito.
Servo in id. Dominu de culo prospexis.
Commenzarii in Boschii jibros de Triainses.
De signem verbu Christi.

Medicaciones paffionis Christi per septem diei horas. De remediis peccasorum

Canabaia Gr. unitatica artis Donati. De octo partibus Orationis liber.

De Arte Metrică liber. De Oribo raphia liber. Prodiit ună cum opulculo priore Hanovia 1605.

De Schematibas S. Scriptura liber. De Trapis S. Scriptura liber. Prodiit Parif. 1599: 4°. Uente. 1522.

De Aruhmencis anmeris liber. De computes & ratione calculi libri aliquot;

quorum quidam prodierunt Vener. 1525. 4%. Parif. 1614. 8%. De legastià per geft un digiseram. Prodiit cum prioribus opuiculus.

De Arsthaeticis nameris, & Propositionubus libri. De divisionibas temporum & namerorum Ll-

De rationt actionem libelius. Prodiit una cum libris de Couyato.

Opoticula Altionomica aliquot, vitz. De argunos ati Laus, E lessacti five Compunus milgavis. De Ebbeligheran artistus engenyem. Dezembeligheran artistus engenyem. Dezembeligher artistus engelis. 1 p. de Gregoria de Bolis. De Masodi cutifis. 1 n. offrighe conflictions. De Mulgica deserica. De Mulgica deserica. De Mulgica poshexañ (est men forta). Pe citratii spêres e p. Pello, De Plantarena, de

Signoraia culcifica o retione. De Aftrolabio, De Magistà dorologis. Prognofica temporum,

De Tonitrais libelius. De Narrotate infrastum.

De Minatione fangainis libellus. Hysasi alsquee. Prodictunt opera Bedse supra emmerata,

Parif. 1545. 111. Tomis. Bafil.1363, viti Tomis. Colm. 1642. Acta S. Cailberti carmine Heroico deferip.

ta fish Bodz nomine edidit Hen Canifus Antiqu. Lect. Tom. v. "Arifosels: Axionata enjofea, Extant Pa-

1616.
Epifiela abelegetica ad Plegovimam Menaéham, cim à Davide quodam Monacho coram VVIIfrido Epifeopo Eboracchi infe Beda infimulaceur, quali de atatibas faculi non reché fenfifer.

Epsfiela ad Egbertum Eboraceafem antifistem de Cariftini Prajulis Officio, paulo ante obitum

Vies quinque Abbatum priorum VVeremachenfiam & Girriaeufiam, libris duobus comprehenfz. Hiftoriz iftius meminit Gul. Malmsbu- SEC vn rienfis I. 1. c. z. Tria ifta opufcula primus edidu. & notis illuftravit Jacobus VVarzus Eques Auratus , Dabia. 1664. 8-.

Epifola ad Albinum, à Mabillonio edita Analect. Toman, p. 9. Marzyrologium carmine Heroico, fub Beder nomine à Dacherlo evulgatum Spicileg. Tom. X,

Opera 'Arinde ...

J N principium Geafu n'que ad mairoisearais i flacs, & flinactir reprodutement Libra 111; Extain M S N; Lambetine in Bioliothecia Archepi (copali, Eroum pars prior Expositional Copality), and the copality of the fluid Arizonica in Orthodomographic by prioribus Bioliotheca Partum editionibus produit.

In Casticam Unbacene Liber. Hujus duo exemplaria MSS. quorum alterum in fine mutilum) in diétà Bibliothecà Lambethana affervantur. Hi tres Codiccs optima nota, & manu fatis antiquà (cripti funt.

De fitu e mirabildus Britannia liber. Extat De fina e mirabildus Britannia liber. Extat MS. in Bibliotheca Collegii S. Benedicti Cantabriglis, Cod. 32, 173, 208.

Vita S. Jaisan. MS. in Bibliotheca Bodleia-

17:18 S. Gregorii Magni, MS. in Bibliotheck
Collegii Merconeni's.
De vud of virimibas S. Angafini Antorom.

A: offeii. M.S. in Bibliotheca Gualteri Copi. Relatio de S. Lawentio Anglorum Archiepifa cape. M.S. ibid.

Hossiliarata in S. Lacata libri II. M S. in Bibl. publica Cantabrigiensi cod. 25. Pembrochiana cod. 213.

Commentarius in Ecclefiaffen., MS. in Bibl. Baliouenfi Oxon. cod. 178. De Trianate liber, MS. in Bibl. Lumleians

Libellus de locis fanêlis. MS. in Bibl. G. Copi cod. 169.
De Imagiae Maadi Liber. MS. in Bibl. Collegii Gonvilii & Cali Cantab. cod. 169. & Mertoneni Oxon. cod. 42.

Honalia ia Evangelia. MSS. Oxonii in Bibl. Lincolnienfi cod. 18. Baliolenfi cod. 130. Mertonenfi cod. 227. De die jadicii Liber, MS. in Bibl. S. Benedia

&i Cant. cod. 184.

DEPERDITA.

Ommentaria: in Efaiam Prophetam. Epifolarma Liber.

Tractator de mansionibas sitiorum I frael. In illud Efziz, Et elandentur ibi ia careere y es post dies multos vostiabantur Epigrammatum liber.

Librais de vità & passione Anastassi male è Graco translatum, & pejus à quodam imperito emendatum Beda ad lensum correxit,

ACCA.

A C C A, natione Anglus , Bozie Archiepif- in fede Romana fucceffit. Anno 311. habita SEC. VIII EC VIII. MDCC. copi Eboracenfis, & S. VVilfildi, quocum Romam profectus eft, discipatus. Vitam monati-eam pro szculi sui more impense coloit, venerabili Bedæ admodum familiaris. Clarult anno 705. & deinceps, tandem Epifcopali infuli orna-tus. Etti enim in libris quibufdam impreffis Abbas tantum voceturerat thmen ; ut ex codice MS; Lamberhano liquet , Episcopus Hagulstadensis , fuamque fedem nobilissima Fibliocheca anxit & omavir. Bede fuperites obiir eirea annum 740. Plura ab eu scripta commemorant Baleus & Pir-feus , nempe de viris & passississis Santtorum, quorum reliquia în Ecclefia fua recondebantur; De Ecclefiaffices fui Cheri officio; Carmina varia Epifolm ad diverfor. Extat intet Bede opera Epillala eine ad Bedam, quà ipfum ad illustrandas facras

706-

JOANNES VII. natione Gracus, Platonis filtus, anno 705. die VIII. Februarii Pontifex Romanus ordinarus ett. Eodem anno à Justiniano Imp:rogatessut Concilii Quini-fexti Canones confirmaret; Synodum Rome habuitsin qua de Canonibus quidem nil flatuit, quos ad Imperardrem nee albo, nee nigro lavillo norseos remifir. VVilhidum verb Archiepiteopum Eboracenferd in Synodo præfentem criminibus el internacis ablovit. Chiit anto 707, die XXIV. Septembris. Exest unies Epistola ad Esbelredum Merclorum O Alfridam Deirorum reges, de VVilfridi Eburntenfis tanfa, Concil. Tom: VI. p. 13901

CONSTANTINUS; mirione Syrus, Joannis filius, Papa Romanius die IV. Martil an-no 708 confectatus. Anno fequente à Justiniano Imp. Roma evocarus; ut controvetia de Canonibus. Quini-Sexta Synodifisem Imposetet , Confantinopolim profectus eft, urbem der o 710 ingressus, ac magno honore à Justinia-no exceptus, te nihilominàs in medio relicta s ánno 711: Romam reverius eft. Obilt anno 715die XVIII. Marriis Exter uniea ejus Epillela ad Britmaldum Archiepifcopum Cantuarienfem; Concil. Tom, VI. p. 13971

JOANNES, Patriarcha Constantinopoli tanus à Philippico Pardane Imp. anno 712. con-fliturus , ei hærefim Monothel tieam fechanti, five animi studio sen timore affentatus: Eo fascibus spoliato , & ipsein ordinem redactus anno 715, sede Parriarchali exeids. Extat Epistala ad Conflantinum Papam ; post Bardanis mottem feri-pea, qua Monothelilmi seu studium, seu favotem in vim fibi à l'ardane illaram rejicir Gr.Lat. Coneil. Tom. vt. p. 1410.

GREGORIUS II, nacione Romanus, Marcelli filius , Sergii Papæ Subdiaconus & nus perveniens , Armilaufam , veftem quan. Sacellarius , Bibliotheca: Portificia euram ha- dam militarem ab humeris ad genua pertinbuit: deindead Disconstus ordinem promotus, cum Confluctino Pontifice Confluctinopolim profectus est, ubi in agizanda de Canonibus cent argenteaut quar orunia ante altare D. Pe-Conculii Quini-Setti controversia ingentum tri depositi. Obiti Gregorius die XVII. ejus funnoporet inclasus. Tandem anno 715. Januaria mmo Decaxan. Extant Episital XV. continuation of the Average Politica Ave

Rome Synodo plurimos de mapriu sticiris Canenes tulit. Anno 716. Led Imp. ut graffanei leonodulotam superstitioni obieem poneret, & pessimorum scandulorum pratextum Mahumetuals & Judnis eriperet , prudenti confilio in Concilio Episcopotum Constantinopoli convocacó decrevit , ut imagines ex Ecclesia tollerentur ; faltem in loca fublimiora extra conspectum moverençur. Decretum iftud in Italiam milliom Gregorii II. Pontificis authoritate confirmari voluit. Gregorius obfequii loco habith Rome Synddo auno 726, excunte ; vel 727. incunte (ld in aunum 730. rejicit. Baronius) Imperatorem : anathemati fublicie. Iconoclaftas dameur, euleum integinum Chrifti & Apostolorum praxi confeneaneum esse Scripturas pracipue Evangelium S: Lucz horradecemir: Quin & duris ublique literis Imp rarotem ratiquam impietatis reum , & Chri-titanorum hottem petilmis conviciis profeindit , Impetio indignum effe clamat , vectigalia ei perfolvi graviffinto interdicto vetati, lealorum defectioni elasseum canir , ac modis omnibus faver , imagines è templis deportari prohiber ; Interpratoris statuas fordiffimis ludibriis conculcari efficit. Paulam Particium & Exarchum à Leone missum, ut compreee extremin a concernment of compre-henium l'dutificem Conftantinopolim duce-ter, anathemate obtringit, Italorum & Bar-bardrum Italiam occupantium fidem oberfa-tur, auxilium follicitat, & in Imperatoris diciones ranquam in certifimam pradam involat; ac mitte in Galliant legatione fplendida una eum vinculis & clavibus S. Petri, Carolum dum vineans & ctavibus 5. Petris, Carolum Martellum obtefixur, ut labotanti Ecclefaz fuccurrat; & Italiam ab Imperatoris dominio eximerer, & armis tucatut. Ne quid tamen diffirmalem, nontrilli legationem iltam Gregorio III. non invita veritate afctibunt. De prioribus verò factis intet omnes, quibus tantillus frontis horos superest, constat, Exutam ab co Imperatori potestatem, adeb non pemegar, ut de eo quasi infigai facto glorietur Card. Baronius *. Ciem milis , inquit, verbis feripsifie. Gregorius Papa Imperatorem à capels poenit revocure i tempus jam advenife ratu, ne fecuris adra-dicem admoveretur arberis infalicie , Apollolica amboritate, Succidite cam, clamat. Que tonitru excitatt fideles Occidentales mex defcifcunt penitius à Leonts imperlo ; Apostolice Pontifici inherentet. Ste dignuin patteris idem Gregorius retiquit exemplum, ut in Ecclefia Christi regnare) fine-rensur baretici Principes, si sape maniti in errore perfiftere obstinato animo invenirentur: Luitprandium Longobardorum regent Romam cum exercies veniencem precibus adeo fregit, fero-cemque hominis animum emollivie, ut telte

Anatzaio, que fuerar indurus arma exuerer, vie mantum, feu breve palliobum non min ad ma-

deatrafum , nec non coronam auream , & cru-

genrem , Balteum , Spatium , atque

715.

S.M.C. VIII. Concil. Tom. VI. pag. 1417. Ex Ep-flotis dum ha-Ab An. DCC. bengur Gr. Lar. inter Acta Concilii Nicami II.

actione 24, Cou. Tom. VII. p. 824. & apud Barossum ad an. necxxv1. quas tainen Gregorio III. aferibendas censet Labbeus. Caterum Linergis Gergoii noftri , leu For-

wela Miffe, und cum Georgii Codini verfione Graca edira est à Morello Parif. 1595.exinde defumpra in Auctuarium Ducessum Tom.II. p. 125

LIBER DIURNUS, quo folentes literarum, aliarumque rerum Ecclesisficarum Formulæ à Pontificibus Romanis antiquitus ufurpari folice continentur novem Capita complectirur , quovis Capite plutes sub se rirulos continente. Juis fuerit, qui primus has Formulas collegir & digeffit , hactenus ignoratur. Liber ipf collectus videtur, ut non fine fummà verifimilirudine conjicit Gamerius, fub Gregotio I i. circa amum Decay, quod prater MS. Codicis nougentoram circiter annorum vetuftatem-multa in info libro fuadere vidétur. Orus din fuppreffum din dei derarum tadem ernit & noris. ur folet omnia doctifimis illustravir Joan Garperius Parif. 1680. 40. In hilos Farmalo duo præ exteris notari merentur. 1 . Octavo adhug faculo in more faiffe politum, ut defuncto Postifice ab lus quitedis Apostolica vicem servabane Exarchus Ravennae ca de re certior redderetur; & ue electo conveniencibus non Cleri modò, sed Optimatum ctiam & populi voris faceeffore telatio ad Imperatorem Ci', hetet, electionis approbacionem fubmiffe rogans'; millis etiam ad Optimares tum Kavenaz tum Conftantinopoli pofiros literis, pracipuè verò ad Exarchumen ele-Gionem vel nomine Principis confirmatet, vel confirmatidam curaret Nec nifi acceptà demum hac confirmatione l'ontificem ordinari fas erat. Que omnia ex ipis Formulis folectariora eks-ceicunt, 2". Pontificem jamja'n ordinandum ad corpus B. Peni folennem fidei professionem edere folirum, qua non modò fex facra Occumentca Corcilia diferté approbavit; venim autores noviberciici dogmatis , Sergium, Pyrrhum , Paudum, & Petrum CP. non com Henerie ani pravis erram affertionibus fomentum impendis (ipfus Formula verbis utor) anathemate condemnation nomination perculir. Unde munifestò constar fusile illud Baronii, Bellarmini & recentionum Hyperafoiftacum sent foyeres, qui Honorii nomen Actis Sexez Synodi à Graculo quodan fuille intratum abique vel levifilmà vertimilitadinis umbri comminicuntur. Alia Lectori antiquitatis Ecclefiaftica: curiofo nomen fané digniffica ipla Librs Dierni lectio suppeditabir. Vetustum hujus / ibri Dinrni Codicem ex Hilariane Ranearo Ciftercienti acceperat olim Leo Allatius,& exicriprum publicare in animo habuir 3 Verum imprefione prohibita, in lucem edere fas ei non erar: hunc iptum Codicem inspexer Cl. Mabillolonius & exinde plutima excerpfit, quæ fupple-menti vige ad editionem Garnerlanam nobis exhiber Afafei Ital. Tom. 1. p. 32. vide etiam quæ haber ir. Ital. Sect. at. p. 77.

ciorum natus , in Carnobio Croilandensi ab SEC vin Erhelbaldo rege in honorem S. Guthlac i Confre - Andre foris recens fundato viram Monatticam dunit. Claruit circa ann. Deexv. isser Synchronos fuos rhetor ao Poeta non ignobilis habieus. Scripla Vitam S. Guthlaci Anachereta Creilandenfit, quæ habetur apud Surium XI. April. & Mabil-lon. Sac. Benedick. III. par. 1. p. 263.

. G E Ř M A N U S, Tuftiniani Patricii à Constantino Pogonaro interfecti filius, & ipie ab cod.m Imperatore virilia exfectus. Primo Cyzici Epileopus, deinde anno Deexy, depolito Joanne ad Patriarchatum Contantinopolitanum evechus. Anno Decarvi, edicho Leonis Imp & decreris Synodi CP, detolle dis imaginibas præfra-Ctè restirit, seprem Seculorum authoritatem & exemplum intelle obeendens, ac fabulas de imagiaibus Deiparæà D. Lucà depictis, de Chrifti Pictura ad Abgarum regem missa, ejuldemque farine quiquilias alias contumação fue prarexens. Integro quadriennio viri pettinaciam parienrer tulir elementilimus Imperator: cum verò nullis monitis, nullis documentis ad fanam mestem , & ob: dientiam dieretis Carfareis ac Synodicis præftandam, adduci potfer; anno demum Decaux. Imbità Synodo fede l'arciarchali motus est: ac Plata sium in paternam do num secodere permittus fummà pace ac quiete fenecturem fuam exegir. Obiide dicitus die XII, Maii circa an. Decxi.

OPERA OUÆ EXTANT. F Pillola III, viz. ad Ioannem Epifcopum Syn-

nadensem, ad Constantinum Ep Scopum Nacolia, ad Themam Clautupolis Epifcepum , Gr. Lat. Concil. Nicam. II.act. 4. Concil. Tom. VII.p. 1894 Trail-tur de fex Synadir Oecumenicie, quem rimus edidir Srephanus le Moyne Gr. Lat. inter Varia Sasra Tom 1. p. 63.

Arramedermic i Arthures , five Apologia pro Gregorie Nyfeno epufque faripais Orizenifini perperam infimulatis . qua præter Nytfeni defeni nem Origenis etiam errores folide refutavit. Librum, quem injuria remporis nobis eripuir fusè laudat Phorius Cod. CCXXXIII, qui & de itylo Germani hæc habet : isi τῷ λίγω κα huệic n @ ha-Die, if mit de beignaet rentale Crigue ComBaint uhi B. L. L. uhi Gesen edusur sin sebilikuldus di Mele do zestra disensi di B. Taslandi ti mtoden s di zestra di hadis ne dipunisulara ni ti pih dinangular melle leufen mermanen ulle if Fafenter av bedenne naçoçus, bir mî; Tergeseppunets, bir mic isfyunquaen, Siylou ei purus ac clarus, verbernague tropos fus Uciter ufnipans, Phrast venustà & eleganti non ad frigidicatem vergens, proposte valide infillens. par estam in concentionibus fuscipiendis, nibilque citra necessitatem bamittens , niblique quad dillu fu neceffarina pratermittens, tum cenilrulione, tum enthymetatebal

Habentur etiam Gr. Lut.in Auctuario Ducezno, & apud Combef. Orig. CP. ac Lat. in Biblioth. Patr. fub Germani nomine Rerum Ecelefiallicerum Theoria , Orationet III. in Encomium, Nativitatem, & Dermitionem Deipara. Oratio in Encania veneranda Adis B. Maria, & in F. E.L.IX, gence Anglus, in Provincia Mer- faftias Demini, Fragmentum Orationis adversis DCC.

HEDDIUS, cognomentà Stephanus, gen-720. te Anchus, Presbyter & Monachus Cantrarienfis, claruit anno Decxx. Cam Musica & cartionis Ecclefishiez admodum peritus effet, à VViliri-do Archiepitcopo Eboracenti in Notumbrorum regnum evocatus est, ut provinciales Muficer ad id tempts ignacos doceret. Vir crat, inquit Baleus ", in actionibus literariiis , ut ex ejus Corr. to apparet orazione, fi rempora recte confideremus, 30-92tetse , nitide , & eleganter eruditus. Extat Vica Virafria: hortante Acca Epifcopo Hagulitadenfi scripea, în Archivis Ecclesse Sarisburiensis, & in vibliotheca Comment, ex qua defumptam evulgavit Ioannes Mabillonius aur. Benedich IV. par. 1. pagiu. 67t. Scripfit item Heddius Vitas Ent & l'auserri, aliaque plura; que an extreni

hodicumnon liquer.

BONIFACIUS, Winifridus Pairis lin-724 We Will guadictus , natione Anglus , Cridiodani in agre bit vir t. Devonienti hatus au. De a x xi Tredefin dan rum juvenis la Monatherium Exonfenie fecessir. boolf, apex quo post ain Monaste ium Nuiscellens migra-Sur Jengarvit. & wimb. stifive x igberti Abbatis disciplina fe guncum F. commilit , à quo politio i literatura infittutus inmedit M:- Ses primores avi fui erudiros locum tenuit. Triguestor & celimo cincirer ataris anuo Presbyrer ordinaris sh Oshloso cilium Nationale a Brichyvaldo Archiepifcopo Cantuarienfi habitum profecto comes adharire. Paulo post circa an Decay, pio evangelium inter eun not lip. leur rerum Ethnicas regiones prædicandi defiderio tactus; Mogant I; ægrè impertata ab Abbare venia , in Frifism eranfieravit ; & in agro Ultrajectenti aliquandiu commorarus » postquam param apud Ratbodum Frisonum Ducem Geneilibus supersticionibus perdirè addictum profecifice, in Angliam an no Decxvi. reverfus eft : & oblatam fibi à Monachis Cœnobii præfecturam treufavit, Anno circitet Decenville, commendaticiis Daniclis Episcopi Wintoniensis literis munitus, incesmifum pradicandi munus iterum repetiira & postquam Romam prosectus reliquias qualdam, & lireras mitforias à Gregorio Papa obtimiller, per Boistiam , Thuringiam aliotque Germaniæ fines Evangelii lucem longè lareque ropagavit. Audita dein Radbodi nece in Frifiam le contulit; & Willebrordo Frifonum Apoftolo per tricanium adhæfit, & infacto fuo munere obcundo egregias ei suppetias tulit. Post trien-nium in Germaniam teversus inter Hasslass Chri-Rissam fidem diffeminavit. Anno Decress. à Gregorio Papa Romam evocarus, pridie Cal. Décembr, Episcopus Germanorum ordinarus est, & deposito Winifridi nomine Bonifacius exin vocari corpit. In Germaniam tedux munus fibi demandatum fittenuè excoluit, multa Ethnicorum ad fidem emiveriorum millia facro lavacrotunit, Monafteria & Ec:lefias passim fundavit, fundatis præfectos dedit, plures ex Auglia Clericos in laboris & muneris tui partem vocavir, omnia & Apostoli & Epiicopi munia (edulò non infimum meterar locum Triodismileu Conperegit. Anne DocaxxII. Pallium Ar-

SAC VIII. Herefer, aliaque, de quibus agemus in Germa- thiepiftopale 1 Gregorio III, meruin Anno SAC. VIII Herefe, aliaque, de quibus agemus in rettina-ho juniore ad annum 1111. cui potibis tribuenda Decexviii. Romain tertibin pertexit, Grego- ib An-fum Papam de Ecclefie gravifilmis confujin. DCC. ms. Anno Decxxiii. Concilio Germanico, Decxxiii. Leptinenti prafuit: Frequentia adhue Concilia celebravit, Ecclessa à se piùs inflitutas vititavis , hærefes pullulantes compefcuit , & exorris subinde corrupt lis remedia diligenter excogiravit. Anno D c c t 1 v. commendata Ecclefiz Moguntina, quam hachemis rexerar , Lullo difcipulo fuo cura , in Frifiam contendir, ur relapiam in Pagani(mum gentem ad fidem reduceren Ar primo quidem res ei fæliciter/uccessis, multis hominum millibus baprizatis . & Lobano Trajecti Epifcope conflicture : mox autem ab irru: nribus rumultusria vi Paganis apud Doccomium Frifig olim Orientalis vicum interfectus, die V. Junii co dem anno Martyrii Palmamreponavit. Seripfie Vicam ! . Livini , & Epittelar plutes , quas pri mum in lucem eruit , & cum noris edidio Nec. Seraius Moguntiæ 1605. recufas ibidem. 1829 Fpi;tels quædam hinc inde habentus Concil. Tom. VIa omnes verò in Bibliotherà l'actum Tom.XIII pagin. 70. Visa S. Livini exta ctiam apud Mabillon. Sze. Benedick, II. pagin. 449. ab co fenfo: i cuidam Bonifacio, qui superiore szculo floruiffe dicitor , afctipta. Staguta quædam S. Bouifacii edidir Lucas Dacherius Spielleg Tom. IX. pagina 61. I lura alia feriofule ferrur Boni- « Ĉent L facius, que figillatim enumerant Balcus! *, cap 13. & Amoldus VVion †. Librum illiu de Fidei † Lign. Vica Visitate Ludat Zacharias Papa libr. 2. vitz , L5: p. 682. eap. to.

7291

I ON A S, gente Gallus, Monachus Fontanelleufis, elarair anno Deckers. Seriptit jubente Baino Abbare fuo Vican S. VValframni Senenenfis Eifespis qui obiit anno Decx. Extex hate Vica apud Surium X X, Martii, Mabillon. Sec.

COSMAS HIEROSOLYMITA-750: NU S, ut aliqui volunt , Hegispelites , dichus , Italià oriundus, via omni politioris literatura ge-nere excultifimus, claruit anno Deexx. A Saracenis puz donibus caprus, Damalcum abductus eft: & Joannis Damasceni Patre in domum re-Tandem Episcopus Maiuma factus ett. Scripta Hymnas XIII. so tracipus anni fellivitates, ca arte compositos, ut initiales litera omnium fententiarum a quibus unufquifque Hymnus conftabar, in unum Collecter , fenteuriant quandambreviusculam Hymno przfixam efformarent. Extant Latine folummodo ifti Hymni in Bignzi Appeu dice ad Biblioth. Parr. Parif. 1614. pagin: 716. & in Bibliothera Part. Tom. XII. pagina 7:44. Arie Covirar @ inquit Suidas, *, sai meine pure nles bour + is aquisses. Vir ingenissiffenses, & modu-lationem Musicam totas spirant. Testes sunt, pentter Hymnos supra memoratos, Ar paracel Kaslese, de quibus subdit Suidas, en natiam compararionem admittere, nec admiffures unquam. In his

ticum tribus Odu conflans quod habetur in Officio

DCC

fanctum recitari folito. Primam ejus patrem, bonus Exercu. XIII. num. 38. p. 305. tres inquam Odas , in figuram fancter & vivifica Trinitatis excogitavit Colmas nofter sin magnà fanctique Domini Hebdomade , appellatione fe-rè cujullibet diei per accoffichidas cantus continnus. Reliqua pro cetteris Hebdomadibus Theodorus & Josephus Studitæ addidetunt; ut ex Niccohori Callifti Synaxarse discimus. Poftea multis à Marco Monacho adjectis, Tetrasdiss appellari corpit. Quenam verò fuerint Cofme noftri , quenam aftorum , in hoc libro par-

tes , ex recentioribus Gracia Scriptoribus opeimè nos docer Leo Allarius Differe. 1. de libris Eccl. Græcorum p. 69. TOANNES, DAMASCENUS à 730. Partia, Chryforrhous ab eloquencia, & Manfur feu Manferen ab Azabibus dictus, natus eft Damalci Patre inter cives fuos primario, qui Saracenorum Principi à fecretioribus erat confilis. Ipfe Tornnes in l'aternà domo à Cofmà liberali-bus difeiplinis infrieurus, przedaram fibi doctrinz & eloquentia famambrevi comparavit De-functo Patre, à aracenorum Chalifa in aulam ad'citus in intimiori confessa locum paternunt obeinult. Anno circiter Decervini fervene controversià Iconoclatticà, ipse imaginum causa impense favens, epittolas contra Leonis Imp. moli-mina ad amicos quaquaversum dedit, ab iis palàm evulgandas, ac longé latéque difitaliendas, Hine commotus Leo Imp. confictà (ub Toannis somine Epiftola effecisse dicitur, ut Dama'ci Princeps de Joannis fide malèlenriter » ac dextram el amoutatet. Neve egregio itti Iconodulia-· Confessori destr miraculum; manus ei Deipatz intercessione in integrum restituta ferrur. Venim, ur rem dicam, tota ifta, quanta quanta eff, historia fabulum fapit puridiffmam, nec alium autorem habet, quam nugacisfunum illum Pita Danafere Seriptotem, Ioannem inquam Hiero-folymitanum, I abula rotius futilitatem & incpprias ubertime demonstrat Cl. Spanhemius, Hiff.Imag.Reifir. Sect. II.num. 13. Eodem circi-ter tempore miffionem à Chalifi ægtè impetrat Joannes, & Colmam inftitutiful ac itineris comirem nachus, divenditis prius & ineet pauperes diffributis racultatibus, Hierofolymam profetus eft: ubi Presbyterards dignitate inlignitur: teque exínde , vitam Monasticam jameliu medi-turus , in S. Saba Lautam secessie , ibi reliquium vitæ rempus honeito otio exacturus. Anno Decxxx. ad scribendum se consulir; & Orationes de Imaginibus in lucem emilit. Anno Deextix. Anaftafium S. Eurhymii Comobii Abbatem, ex-tinctam Petri Fullouis de Trifagio hattefim in lucem revocantem seriptis & voce oppugnavit. Anno circiter Dee L. diem supremum obiir. Doctring & cruditionis famam nemo, cui fanum finciput, el denegabit. Eximiam ejus Philofophiæ & Mathematicarum disciplinarum scientiam Joannes Hietofolymicanus maximopetè telebrar. Egregiam verò tel Theologica: peri-tiam omnes notune. In tebus tamen Historicis Immane quantilm erat credillus : unde candide fa-* Adan. u. tis notar Baronius * in multis eine feripris fidem

SEC. VIII. Gracorum facro, à Septuagefimà ad Sabbatum quod quidem non uno exemplo oftendit Cafan- SEC. VIII.

OPERA

D E Fide Orthodoxâ libri IV: Ptudicrune feoriim: Lat. Parif: 1507.4'. Gr. Verona 15314 4'. Gr. Lat. inter alia Damasceni Opera Basil. 1548.

Parallelorum Opes , fed Eclega five Collettanea ex S. Scriptura, fantifone Patribus depromptas & inlocos Communes digefta. Larine folummodò habentur inter Opera Damasceni, à Jacobo

Billio primum edita. Gravas verò textus in va-Billio primamedita. Gracia veco tertus in va-tils Galliz Bibliothecis impereth.

Liber de iu, qui in fide obdormierum qui ab omnibus ferè propet fabulas ineptifismas Da-maleno objudicaeut. Prodit Gr. una cum libris de Fide Orthodoxa Verona 1531. 4'. Gr. Lat. fcog-

fim Veneriis 1541. 80. & Inter cartera Damiscent Opera in utraque editione Bafileenfe De facris Imaginibus Orationes III. prodicture

feorim Gr. Rame 1553. 8'. Lat. Antverp. 1556, Gr.Lat. in editione Bafileenfi 1575. Lat. in reliquis editionibus. Oracio , quemodo ad imaginem Des creati su-

mm. Habetur Gr. Lat. in editione Baffleenfi.1575: De duebus Chrifti valuntatibus & altonibus, reliquifque naturalibus proprietutibus liber. Excui Gr. Laz. in editione Bafil. 1575.

De natura composica contra Acephalos beretico fen Monophysica. Extat Gr. Lat. in celt. Bafil.

Aliud Damefceni de codem argumento Opufeulum axiquaerLatine extulit Hen. Canifius Antiqu. Lcat. Tom. IV. Contra Neftersanes liber, ab codem Latine edi-

tus ibidem, Argumenta contra Nestorianos cum quellionibut & refunfisnibut de fide, à Joanne VV cgelino

Gt. Lat. cum notis evulgata Auguite - Vindele 1611.8 Epifisla de Trifagio: Habetut Gr. Lie. in editione Bafil. 15750

Adversus Manichees liber , feu Dialogue imer Orthodoxum & Manicheum de duchus rerum Principius. Prodiit Gr. Las. leorium Bafil. 1578.8'e Paravii 1572. 8". & in edit, Bafil. 1575.

De Harefibus liber, feu Catalogus Herefum quæ ad illins rempora exitirerum. Habetur Gr. in editione l'arific ji 1619. Pars post rior à Nestos tinus incipiens, quæ fola Damafeeno debetur. Pars cuim prior nil aliud eft, niu Epiphanii Anas cephelizofis. Integrum tamen opus dedit Gr. Lat. Cotelerius Monument. Ecclef. Gr. Tom. 14 P- 178.

Disceptatio Christ and & Saraceni , Latine folummodo hactenus excufa. Fraementum Sententiarum de allo Paffianibut , feu Vitis capitalibu ; Latine tantum excufum.

Gracus rextus extar in Bibliotheca Regia Parifienfi. De die judicii Homilia, seu er clasus brevis. Latine folim. Et Latini quidem cujufdam auto-

ris opus efficemer Labbeus. Epifiela ad Zachariam Dearcrum Epifcopum

vacillare, & compluribus ipfien featere mendacity de corpore & fanguine D. N. lefu Chrifti, und

5.8. VIII. cum alio prolixiori capitulo de câtem re, à Pe-ib to tro l'autino Gr. Lat, edita Antverp. 1601, & exin-DCC. de in editionem Parif. 16191 defumpt De Resurrellione & Paradife libellus, Prodile

Gr. Parif. 1641. 16 De Transfouracione Dominis Oracio, Extat Gn.

Lat. ineditionibus Parifirnfibus. Oracio de Sabbaro fanille , à Petro Pantino Gn.

Lat. edita Antverp. 1601. De Nativitate Deipara Oraciones III. à Jacobo Billio primum Gr.Lat. editæ in editione Pa-

rijien/s 1577. Ex iis due posteriores in nonnullis Codicibus MSS Andrea Cretenti inferibuntur. De Dormittone, five Asimptione B. Maria Oramose: I I. quarum posterior manifestò spuria est. Ibi enim citatur Euthymius, qui sub Alexio Imp. vixit. Extant Latinis tantum typis excula-

Gracis ve.ò textus in Bibliotheris Gallicanis Superett De Christi Nativitate, de ejufdens Epiphania. G de Festo Pensecoftes, Iambi Pensaliichi, ab Aldo Manurio primam Gr. Lar. editi una cum aliis

Poetis Christianis, Veneriis 1501. 40. & exinde in editionibus Damasceni operum fetè omni-Oracio ad Christum vertibus Anaereonticis composits. Extat Gr. Lat. in editionibus Parif.

Varia Cantica numeru feluta, de Aftenfiene Christi, de Transfiguratione, in Annunciations Derpara, Habentut Gr. Lat. in editione Bafileenfi

Orazinnenia quadam ad Dominum, Deip ram, & Archangelum, &c. Extant Latine; folum-

modò. Ouring @ , fen furu êxu , feu Ecclefiellica Graveron Cantica , que Ollefons inferibuntuts authoribus Damasceno, Metrophane Smyrngo, & aliis Leclefia Orientalis Doctoribus. Extant Latine in editionibus Parif. Grzeus textus in Bi-

bliothecis Gallicanis reperitur. De Dralellica liber ad afinem Mainma Epifnon. Extat Gr. in editione Bafil. 1575

De decretis, & platits prima leftimiones ad Joannem Epifcopum Landicenum, Habentur Gr.Lat.

inedicione Balil. 1575-Phyfica , fcu Avillatelica Philologia compenmu quoddam. Extat Latine (olummodo in edi-

tionibus Parifi Hifteria Indica, five vita & connerfacio SS. Barlacent & Iof phate , feu duorum militum Chris-Bi : Be quà duo inorimisfunt quetenda : Utrum vera an ficta fir Historia; fabulam elle, non veram Historiam multis ex iplo opere demonstrari potetat , nec ulii dubium effe poteft, qui ipfam Hi-Roriam attente perlegarit. Fuille forlan quenpam Parlaamum & Joiaphatum, & generalia quadam operis fundamenta, vero nou diffimile

eft, reliqua ex autoris ingenio ficta: Et in hane quidem fenrentiam miffis aliis defeendere video * Dr Orig-Cl. Huetium *; ea fabala , inquit, Romanenfis it. Rom. p. quidem eft, sed pis, de amore agis, sed divine; plurimum hic sanguints effusium est, sed marryrum; ad historia normam, & ex fabula Romanensis legibus, opus i'Ind elucubratum eft; nihilominus tamen esti verilimitisude ibi fasis accurate obfervata eft, tot tamen figmentorum prafert indicia , ut qui feria avion cogitatione opus legerit , is confictum effe nun-

quam fit intrus infeias. 2°. An Damafeeni fi: SAC VIII Peterequam enim quod Spisitam Sanctum à I i. 45 An. Ho procedere docest , in nonnullis Codicibus DCG. MSS, Joanni Simitz (viz. ut opinor, Joanni Climaco) inscribitur , quod quidem pluribus aperte faris refellir Jac. Billius Prafarione ad novam verfienem à se adornatam. Extat Latine ex vetuftà Monachi cu jufdam (non Gregorii Trape-zuntii , uti malèptæ fe fert titulus) veffione in editionibus l'afilcenfibm, & feorfim Calen. 1593 80. Antverp. 1602 80. ex Jacobi Billii versione in

editionibus Parifienfibus. Græce habetur MS. in Bibliotheca Regià Parifienfi. Vita Stephan Inniers, qui ob cultum imaginatm mortem opperiir, extremo ille supplicio à Constantino Copronymo affectus est anno 767. Adeò ut dicendum fit, aut hanc Viram Damaiceno suppositam esse, aut Damascenum ante annum 767. non obiitie. Habetur Latiue in editionibus Parif. & apud Surium XXVIII. Novem Gracol verò MS, in Bibliotheca Regià Pari-

Prodierunt opera Joannis Damasceni, partira Grzece, partim Latine, B. fil. 1539. 1548. 1575. & cutà Ja: obi Bilil Parif. 1577. 1603. 1619. f. la hoc verò Parifieraes longè superat editio Basileensis terria, quòd multò plures Damasceni tracta-

tus Gtace exhibeta Epittola de SS. Imaginibus sub Damisceni nomine Gt. Lat. edita eft à Ft. Combefisio Orig-CP. p. 110. quam tamen revera elle Epifesperson Orientalium Synodicans , diu post Damasceni morrem scriptam, luculemer probat Combefi-

fius ibid. Oratio demonstrativa de Sanclis & venerandie Imagicibus adversus Coprenymum Imp. Extat Gr. Lat. 1 Combehlio cum nous edita Anches Nova Tom. 2. p.663. Damasceni verò fortus haud videtur effe.

OPERA 'Avishora, que fuperfunts

H Omilia in Nativitatem Deipara, in Annun-clasionem ejufdensin Assumptionem ejufdens Encomium S. Ioannu Chryfoffomi ; Homilia in Fi-

cum arefallame Libellus orthodoxa fidei. De Virtute & Vitio. In Nativitatem Domini Sermo historicas, Definitiones

De Divinitate & incarnata aconomia D.N.I. C. contra execrandas Iacobicarum Superfliciones; Liber Ella Epifcopo diflam, &ab eo ad Petrum Metropolitam Damascepum missus. Contra Ne-Storianos liber, Testimonia SS.Patrum demonstrantla unicum effe Christum ex duabus naturis conftan-

tem. Opu Pafchales Lexicon Etymologicum. Paracletice in B. Virnem focundum octo Tonos Geneorum diftincha: Oracio in S. Barnabam. Homilia de Refurreilsone Christi, & de non judicando nec ulcifcendo. Narratio de S. Artemio ex Philostorgio: Canones varib in Santtorion folennitates. Troparia pene innumera.

Schulia in Categorias Ariffotelis. De Mensibus Macedonum. Collellio variarum Hypothefoun. De divinis Mandatis. De tribus anima Facultatibut. De Labero Arbitrio. Logica compendium. Coltellio Tellimoniorum an SS. Pairum feripiis

FE 5 .... de

S.E.C. VIII. de T initate, duabus in Chrifte naturie, ocanonia droina aliifque Ecclefusticis dogmaribus, in ca-DCC pita XLI, diftributa, que tamen un genuinum Damafetui fit opus, baud adeò fibi confare

agnofeit Labbeus

Alia tortalic plurima hine inde delitefeenția repetiti polfene. De ineditis verò Damafeeni s qui plura cognolecte velit , confular Co feellum monteni prana S. Damafeni , quem in lucem emifit Phili Labbeus Parif. 1652. 4 . quo tempo-re novam Damafeeni editionem in animo habuit; quod & aute ipium meditatus etat Joannes Aubertus, ad quem proinde plura Damasceni, alio-tumque hue spectantia, opera Graceè MSS, Codicibus eruta , quædam ctiam à se Latine verla transmiserat Leo Allatius, qui hoc criam nomine Labbeum plegii infimular , quod post Aubesti mostem felsedas fuas Koma millas expi-Luit. Operam , inquit . & steam perdidens. . & altenes labores farripient , fe graculus nefcie quis eirem vellit. Ut verb omnibus innotesterer , quid ipfe in Datra conum consultrit, catalogum Openen ad Aubectum transmissorum, See mu-H. rum fuorum calci fubra ctendem enravir pa-gina 445. Interim nova hare, & roties promif-la, edițio în hune utque diem unfquam prodiir.

ORDO ROMANUS, de divinis Off-750. eine & Antrifleriis per tonne anni errentan: Ctiptus videtur hoc faculo, adeoque Cl. Ufferium fecuti circa annum 730. collocamus. Certé re: de autore, nec de atarate hirjus operis fatis conftat. ple autor penirus ignoratur, etti tuific aliquem non infime noux ex Romana l'eclefia Clericis veri non abfirrile est. Quod anatem spe-Car, funt qui co circiter tempore fuiffe in Calliam millum volune, quo Carolo M. procurante Livina Cthicia cum Romano cantu in Galliam (one introducta. Verum ex ipfo opere depreh ndi postunt, que autorem Carolo M. antiquiorem fuiffi arguine. Interim imp obabile non eft Jibrum in Callias transmithim ab Aleuino auctum fuille & isterpolatum ; quin & non pauca obicivasi polisi t , quæ tempora ævum Carolinum fequestia manifeltò fapiunt. Quòd verò hune librum fuiffe Codicem Gelefacium. conficeret Melchier Filtrorpius, in co fanè roro erravit cœlo, ur ex ipto Celatiti codice nuper ediro primă facie liquidò confat. Extat-hic liber litter Seripteres de Divinis Officias à Melche Hittorpie editos Parts. t510. p. 1. & in quavis fere Libliotheca Farrum editione : alibi eriam à Caffandro, agque aliis editus.

GREGORIUS III. narione Syrus, Joann's filius, ex Presbytero Ecclefia Romana factus l'ontifex anno 731 die X XII. Echiuarii. Gregorii dec floris vestigiis sedulo inhasit; imaginum caulam firenné tutatus est , Iconoclatas etcheis anathematum fulminibus obtuit , Italiam à Gracorum Imperatorum regimine abfirahere perrexit, cheumpolitas Romz ditiones S. Petri nomine fi Diis placer, in Ecclefia Dominium vendicare & arripere curpit. Incunte starim Ponrificaru commonitorias ad Leonem Imp de imaginibus restituendis literas misir. Venim Gregorio nam aliquando evulgaretur. Et isla, & Gre-

Pre sbyrero, cui lirera erani commiffa, cas linge. SEC vin. ratori in manus date verito reseventu caruit. Re- ab An verfus igieur Romam Gregorius, in Synodo caufam agere coactus est, ac depositionis sententia agre clapsus, Constantinopolim secrum legatus eftsaliis ejus argumenti literis munitus. Verum Imperatoris justu in Sicilia comprehensus literia exuitor , in extlium amandatur. Re in urbem delatà , Gregorius l'apa collecta undique Epileoporum Italorum Synodo , fulminibus fævit , & imaginum inimicos dirisdevovet, lato ea de re infigni constituto. Millis ex Synodo Constantinus Defenior, qui commonitorias ad Imperatorem liseras deferrer, uti & anpo fequence Permis Defenfor, candem quam Gregorius Presbyter; fortunam experti furt. Anno 739. Roma à Luithprancio Longobardorum rege obleffa Gregorius l'apa subsidium à Carolo Martello supplex petiit, miffis in Galliam legatis, qui literas & clave vinculaque D. l'etti ad flectendum citiùs Caroli animum deferrent. Chiit anno 741 die X.Novembris. Extent Epifola VII. & Excerpta X X X II I. ex Patram dillis, Canonamque fenientiis, de diversis eriminibus & corum remediis, Concil. Tom. vs. p. 1468.

EGBERTUS, natione Anglus, regio Northun brorum Enguine octus, Ladbertiquis pe regis feater. Defuncto VVilítido anno 732. Archiepitcopus (non , quod hab.t Oudinus, Cantumientis, fed) Eboracentis factus eft. Frattis fui potentia & opibus fretus Ecclefium Eboracontem in illustriorem longe statum evexit; & cum clarioris ingenii vir fucrit , pallium à l'ontifice Komano feel fur imperravit. Virecat promovendis ftudiis narus, & ensditorum omnium Mecanas optimus; unde pobilifimam Bibliothream , tefte Mahmsburienti *, Eboraci confit- * Dr geli tuit, de qua pra Lite Alcuinus Epistola ad Cas Angli I p rolum M. Date mini, inquit, exquificioris erudi- 155. rienis febolafisca tibelles , quales in parria habiti per benam & det etifimam magiftei mei Egberti Archiepifcopi industriam ; Of placet, excellentie veftra reminam aliques ex pueris noftris, qui excipiant quaque necefaria , & revehant in Franciam flores Evitannia. Chiit Egbettus anno 767. Epilcopatus 36. Sc.ipfit Dia'egum de Ecclefiaffica Infinntione, quem ex Bibliotheca Comoniana primus in lucem protulit, & una cum Bedæ opufculis quibridam edidit Cl. VVaracus Dublina 1664. 8", exhale translatum in Concil. Tom. vi. pag. 1604. Excerped CXLIV. ex dichis & Canonibus SS. Paturm ab Egberro concinnaza, & ad-Ec. lefiattica: politia: confirmationem conducentia , extant ab Hen. Spelmanno primum edita Conciliorum Birtannicorum Torto! Londini 1639. exinde Conciliorum Tomo VI, paris-Ba 1586. Scripfit adhuc Egbertus Paniterit I. quatuor libris diftinctum, quod in plurimis Academiæ rum Cantabrigientis tum Cuonientis Bibliotheeis Manuferipeum hodie fervarus, libro fecundo Camper X X X V. edidit idem Spelmannus, qui habenrur eriam Coneil. Tom. VI. pagin. 1601. Ampliorem Partientiali por-tionem edidit Morinus in Appendice ad Libra ae Panisentia pagina ti. Integrum opus uti-

741

7415

SAC VIII. gorif III. Excerpta plurima habent communia porum ratio exigir, & pluribus proba Cl. Uffe. S.EC. VIII. peccatorem : Carcum notal velim hos Beda Canenes in editione Antonii Augustini Panisenriali Romano subjunctà Egberri Archiepiscopi ndmen præ se ferre.

FREDEGARIUS SCHOLASTICUS, ecnte , ur videtur, Gallus; claruit anno 7 40. Scripfit, jubente Childebrando Comite, Pipiui regis patruo, Hifteriam, feu Chronicon de geftse Francoram, ab aumo so6. quo defiit Gregorius Tino-

henlis, exorlus, & ad annum 759. progressis. Hifteria ifia Gregorio Turonenti Appendicis vice fiibn: ti foler, fiib Fredegarii verò nomine primum edita ett à Marquardo Frehero in corpore veterum Hiftericorum Francicorum , (qui & Appendicem Anonymi cujufdam ab anno 739. ad 763. pertusgentem annexuit) & exinde auction eb Andrea Quercetano Scripto: I rancie. Tom. 1. P-740. & in Bibliothech Parr. Tom. x1. p. 740. Scripfit & Hifterium Miftell m , feq Chre icorum libres V. ad exemplum Chronici Hictory miani, quibus totam ferè Grego:ii Historiam in compendium redegerar. Verum opus istud dudum interiit. Sin vero rectè conjicit Cl. Lambeeins*, torum extar. Haberur enim MS. in Biblioth: cà Cafarcà Chronicon Anonymum valde batbarum ab orb condito ad Relifer i mortem. Id Fredegariietle arbinatur Lambreins , (qui Prologum ejus & Epilogum exhibet) & tres priot. s operis memorari libros complecti vult ; adeò ut

continuat. CUTHBERTUS, gente Anglus, patril, ter viderur , Dunelmenfis , Cirvvicentis Camobii Monachus, vene abilis Ledz discipulus, sub quo În bouis literis mire profecit. Clasuit anno 740. Przecprosi suo extrema jam senecture laboranti à manu fuit, & ab co dictata calamo excepit; illi etjam morienti altitit, & extrema verba tedulb audivit. Scripfit ciorum de visa & obrin Bede Cuthyvino aquali fuo dicatumain quo Beda mortem VIII. Cal. Junii die Mercurii , qui Afcentionis diem proxime praecilia , contigille refeit. Habetur Tomo viss. openim Bede edit. Bafil. Vita Bede fine nomine authoris , uce non de obitu Beda Epstola. Verum vitam illam ex Petro Equilino Sanct. Catalog. 1. 5. c. 55. acceptam elle apparer; Epitolam aurem iftam de obiin Bed. (a Surio criam tel zam in Tomo vti. die X. Maii) Curhberti elle mihi(inquit Utlerius Biblieth, Three.p. 128.) perfuadeo. Nam praterquam qubd in plutimis Codd. MSS. ei difertim aferibatur , autor fele Beda morri interfuille reftatut. quæque ex Curhberri libro habet Florentius Wigomienfis in Chronico fuo ad an. 734 in hie Epi-Hola toridem verbis reperiantur. Ubi notandam

eft-quod iu Epiftoli male labetur [VII. I dui Maii]

ex l loreutio, ac Marthao i lorilego emendandum effe ac legendum [VII. Cal. Innii] quod & tem-

rius loc. cit. Sub Cuthberti nomine hahe Epito- ab An DCC, lam dedit Abrahamus Whelocus in vità Bedæ Historiz ejus Ec.l. præmisle Castabrig. 1644: * Scrip Porrò (cripir Curhbertus , tefte Balaro *, Epillo-Larum functior un librum atque plura, qua defi. Angi Centi detangur. Meminit "sroni lis ab co dietle Hifterie Beda Joannes Prifeus ;, quam & ponès fe ex- Defent cap, titille narrat. 12-P-114.

ANASTASIUS, Monafterii S. Euchymii in Palæftinā Abbas. Classit anno 741. Anno demum 749. cum de Trefação malê fentire inciperet, totum id ad Filium referens, occasionem dedit Joanni Damafceno Epiftolam de Trifario ad Jordanem Comobiarcham contra errorem ejus feribendi. Scripfit verò ipie Anaftafius Librum. centra Inder, qui à Canitio Antiqu. Lech. Tom. 111. primum editus Latine ex Turriani vertione. exinde habetur Bibliotheca: Part, I omo x 1111 Gracus rearus eriamnum superest M5: Roma &

ZACHARIAS; narione Syrus; Polythroni filius, professione Monachus, demum Pontifex Romanus anno 741, die XIX; Novembris , pacem cum Luithprando rege statim iniir, à quo criam anno fequente !nteramnam in finibus Spolerinis profectus quatuor urbes à Ducara Romano ante triennium abreptas teffitui precibus obeimit; uti & anno 743. Ticinum congendens patem Ravenuszenfibus dari ab eodem imquartus fit illa Chronici editi pars , que ex Grepetravit. Anno 741. habità Roma Synodo Congorii Turoneniis Historia excepta, ab imupriocilium Ponifacii Moguntini Germanicum rarum ne Hunnorum in Gallias ufque ad Chilperici ref.cit. Anno 745. collecto Rome epifcoporum gis mortem progreditur: quintus verò nil aliud Concilio Adelbertum & Clementem; anno 748, fit,quam reliqua Chronici editi pars, quæ Grego-rli Historiam ulque ad Cazoli Martelli mortem Sampsonum Scotum , infectos quoidam Harefiarchas , à Bouifacio pa ilò ante damnaros; anathemati fubjecit. Atino 750. Petutiam pro-fectus, Rachin Longobardoum regem ao unbis lítius obfidione prezibus de muneribus dimovit. Anno 752: regrum Francia à ftirpe Merovingica in Pipinum Caroli Martelli filium authoritare Apottolică tranttulisse, & Childerico regi faices abrogatle dicitur. Verèm rem rotam confiance pernegant Scriptores de translatione Imperii cordariores, quos confular Lector. Obite Zacharias die 111: Martii anno 752. Evtant Epiffola X VIII. Concil. Tom. vi. p. 1498. Epillela ad Theodorum Ep-scopum Ticinensens aprid Dacher Spicileg, Tom. v111. p. 120. & Baluz. Append. ad Keginonem p. 601. Habentur quinetiam ab eo Grace verfi S. Gregorii Dialogi , Latino rextu adjuncto, in editione operum Gregorii Rom, 1590. ubi defute VI. capira, supplenda ex Canif. Tom. 111.p. 14. At proinde in editione operum Gregoril Parificult 1640 A Verlie Greca linegia repetitur. Czercium & alla quzdam S, Gregorii opuf, ila Grace vertife Zacharlam Photius

* Cod. ici

CHRODOGANDUS; five Chrode-742 gangus, five Rodeganger; nurione Germanus., in Le Coince pago Hasbanienti natus s igrammi & Landa adm adan 742 filius, ex illustri primariz Francorum nobilitaris unua et &c. genere oross, in aulă majoris Caroli emuri-Diac de tus, ejudemque di inde Referendarius factus. Epife. Me, Ff 4 Mortuo tenf.

nobis auror effiquat non extant.

740

Lac s.p. sgc.

SEC. VIII Mortuo Sigebaldo , anno 742, die I. Octobe, ab An DCC Merentis Secletic antifes etcarus eft. Anno 749. Gorziense Monasterium condidit. 753. und cum Aurcha io Duce à l'ipino Romam milius est, ut Stephanum Papam in Gallias deducerets Anno 757. Diercelcos fua Clericis , quos Centobi-tarum ad inflar familiaritatem invicem colere voluit , Regulom præscripsit , ut præcepta ils præito effine , quibus intra vitæ f eclefiafticæ terminos fese optime continerent. Anno 764. Romamiretum periir, ut Sanctorum teliquias à comiteriis in urbem trauflatas à Pontifice impetratte, ac proinde SS Gotgonis, Nabotis , & Nazarii corpota fecum referens in Monafterio fuo Gorzienii repolitit. Obile pridie Cal. Mart. anoo 766. Vir e at , tefte Paulo * Diacono, undecunque clarissimus , forma decorns , eloquie facundifimus , tam parrio quam Latino fermone.

* De Er-

† De vitis

P. 162.

inbutus ,fervorum Dei unterttor , erphanorum vi duarunque non felim alter , fed & elementifimus tuter. Anctoritatis quinctiam Portificia ropugnaror thenaus, qui ur recte notat Hen-Pantaleon T. cerlibatum Sacerdottum , fponta-Blutt par. I neam paupettatem, vitam monaficam, jejunia, festa, millis, & aliacjulmodi supra modum ex-tulit. Extat ejus Kegula Clericis Metensibus praferiota , primò à Lucà Dacherio edita Spicileg. Tom. 1. vetùm admodum interpolata , & ad ommunem torius Ecclefiæ ufum immurata-Puram & genuinam extelit Labbaus Concil. Tom. v11. p. 1444. Alios adhuc finceriores Codices nactus Cl. Cointius utramque cum exemplari fuo edicionem contalit, & cuivis ferè capiri variantes lectiones & observationes suas addidir, Annal. Eccl. Franc. Tom. v. ad an. 757. Not. t etiam Lectot aliam criam Regulairex Chrodogan dosaliifque confarcinatam à Labbeo exhiberi, ubi fipta p. 1464.

Vit S.Will fib ar Capif. Act Lett. T. IV. D fur Pantal ce P- 161

WILLIBALDUS, gente Anglus, p trià Devonientis, ex illuttribus Anglotum familiis , &, at volunt oonnulli , regio genere ortus, S. Bonitacii discipulus & nepos, tub cujus regimine bonarum literatum studiis se totum deditvirill par a. Puer quinquenus Monafterio Waldheimenfi à parentibus datus est ab Egyivvaldo Abbate inftiruendus. Adultus factus, loca fancta vitendi studio ductus in exteras tegiones peregrinari cœpit: & Romam atque exinde Hictofolymam profectus, post sepecunium peregrisationi impenfum, in Monatterio Callineali confedit, Anno 738. Romam ircrum contendens, Bonifacio obviam fit, à quo mediante Papà exoratus ad opem fubfidiariam ei in Apostolatu Germanico ferendam se accinxit. Germaniam igitur ingressus Evangelio prædicando strume incubuit, & à Bonif.cio Epifcopus Eiftaeufis factus , anno 742. Concilio Germanico interfuit. Obije juxta Baleum anno 781. ætaris 77. Scripfit , rogance Lullo Archieolicopo Moguntino , Vitam S. Banifacil. quæ haberur apud Canit. Tom. 1v.par.11.p.141.& cum Bonifacii Epiftolis a Serario edita Migunt. 1605. apud butium criam die V. Junii, & Mabillon, See. Benedick, III. par. II. p. s. Scrip-fille dicitus & Vison S. V' apurga fororu fue, & Eplifolas aliquot ad Monachos, Verum an extant hodië , non liquet.

MARCUS, Epifcopus Hydruneinus; cla- SEC VIII. ruit, ut volune, anno 750. Scripfer Greece Hom- a. A. DOC. naw breviculum Acroftichum in Magnum Sabbarana, qui Latinè versus extat in Appendice Bigneanis p. 715. & in Bibliotheca l'arrum.

PRIMINIUS, Abbas, quin &, ut videtur, Epileopus seu Chosepistopus , cujufnam verò loci, mihi incompertum est. Claruit cirea annum 750. Scripfit Libellum de fingulus tibris Camenicis, cui etiam multa adversas pravos fui facu-li mores immifcuir. Exrat ifte Libellus à Mabil-

lonio editus Analect. Tom.1v.p.569.

754

756

7570

STEPHANUS II. patrià Romanus, Conflantini filius, în Laterauculi palatio educatus , Ecclefiz Romanz Diaconus , ac tandem anno 75a. die XIX. Marrii Pontifix ordinatus, Incume Pontificatu obiessi ab Aistulpho Longobardorum tege Urbe, cum precibus & literis de Pace conciliandi , & Exarchara Raventurenti S. Perri dicioni reddendo diu frustra egister, & Conftancium Imp. miffis legatis inito (uccellu fuppetias orafice; iple amo fequente ites in Gallius fulcepit, ut à l'ipino rege fubfidium imperanet. Millo igitur à l'ipino us Longobardos exercitus Aistulphus ad optatas à Sr. pinano pacis conditiones adactuseft : quas cum cellinee Gallicorum armotum metu arno 755, violave ir , & urbem Romam oblidione iterum cinterit , Stephagus auxilium à l'ipino iccardà vice peritt , excommunication.mci, ni Ecclefia Romana fitecurreret , interminatus. Advolante itaque enm exerciru in Italiam Pipino Aiftulphum obfidione relictà pacem inire, & Cavennarenfe territorium Romanze Urbis dirioni reftimere coegie. Obiie die XVI. Aprilis anno 757. Extane Epilole VI. aliaque Pracep. & Reifonfa Concil. Tom. VI. p. 1640.

MARCELLINUS , natione Anglus, Patril Briganeius, Presbyter & Monachus Lboracculis , claruit circa an. 755. etiam diu ante elarus , quippe unus ex duodecim Anglis erat, quos Egbertus pofica Archiepifeopus Ebonacenfis in Frifiam ad Evangelfi Iscem inter Ethnicam pleem propalandam milit; in quo opere 70. annis infudalle dicitut , & provinciæ Transilulanæ cu-ram ibi commillam habuit. Obiit fermè centenarius circa an. 770. Extant lub cjus nomine Acht feu Ven . Sunbern , primi Werd ofts Epifcopi, qui cofir anno 717, apud Sur. Mart. Ja fed prouthodic extant, aut Marcellino noftro Suppositation, ant insignites interpolata. Scripsit & From S. Wisebroods, quem ex Anglià in Frifram adolescens adhue comitatus fuerat. Vorumea defideratur.

PAULUS I. natione Romanus, Confiantini filius, stephani II. frater Germanus, Ecclefix Romanz Diaconus , anno 752- à Stephano frarre ad Aistulphum tegem legarus eft and Pacem pottulindam. Anno 757. die XXII. Maii frarri fuo in fede Romanà fuccessir. Crebris liceris & legarionibus Constantinum Imp. & Pipinum regem fatigavit , hune ut Ecclefiam

Remanam

tec vitt. Romanam contra Longobardorum injurias tue- Marsyrologium ifhad inb Bedie nomine , alid- sec. viti Obiit anno 767. die, XXI. Junii. Extant Epi-

fola X 11. Concil. Tom. V I. p. 1672. Ex iis de-cem, uti recte observar Pap. btochius, omui temporis notă carent, relique due eo iplo qubd illam habeau, tedduntur inspectareum una biennio, altera quadriennio , pottquam Paulus è vivis excefferat , data fir:

M aryratejum jihat um pecer nomme , atto- &EC. VIII-yum tamen, pariere ar Flori addiamentis locu- abaa DCS, pletatum, inter Bedes Opera, & alibi (apiha, Re-iqua quar Floro Martyrologo ale; ibunur Opuf-cula Floro L ugdunenti deberi centemus, ubi plura de ils fi-bnombimus:

768;

AMBROSIUS AUTHPERTUS, genie Gal-760.

lus, Cœnobii S.Vincentii in Samnio ad fonres Vulturni Monachus, ae demum Abbas - claruir mo D C C L x. tempore Pauli Pontificis. & Defiderii Longobardorum regis, ut ex iplius verbls in Calce Commenter, ad Appealypf. & aliunde etiam redè notes Cl. Labbeus. Non vero etars cut adeo miratetur Labbeus, quid in mentent venerit Trithemio Gefnero, Simlero, Possevino, Bellarmino, alifque, ut eum inter Sæculi noni Be Vir. Il. Scriptores referrent, cum * Petrus Diaconus & left cap. 11-† M. Antonius Scipio, ipium iub Lothario Imt Eloz. Abb. Cal p Sj.

STEPHANUS 111: notione Siculus , Olivi filius; S. Cacilia Presbyter, anno De CLXVII. electus; amio D c c L x v 111. die VII; Augusti Papa Romanus ordinatus, Anno nectata. accitis ex Gallià atque omni Italià Epifcopia Concilium Romz celebravit , quo Conftantinum Anripapam , qui post Pauli mortem in fedem Pontificalem vi involárat, atque anno integro tenuerat , damnavit , puguis & alapis in plend Parrum confessi cecidir. Clericos ab co ordinatos gradu dejevit, & decreta Conftantinopoli de imaginabus sollendis facta irrira elle juilir. Obije armo D C C L X X 11 die l I L. Februarii. Extant Epiflole III, & Decrets quedam Concil. Toma VI. p: 1714:

CAROLUS MAGNUS, Pipini regis Eginhard In filius; Ingelliemi prope Moguntiam natus est vit Carol. anno DCCXLVII. Przecptotes habitit viros M Avent.

peratore diferre ponants Scd ut quid de hac re untiam, libere dicam. Alius plane à notitro erat Authorius ille monachus, deinde ab anno DCCCXXXIV. Abbas Calinentis, qui imperante Lothario claruit , obileque an. Decexxxv 11. de quo agunt Sigebertus capi 91. Petrus Dia-conus , Aur. Scipio , &c: Composuit hie Authpertus seefle Petro Diacond , Sermmen in. landem S. Masshia Apostali , de Puristeatione. S. Dei Genericis , aliocuntoue Sancterum bemilias valde pulchras , quæ aut amplius non extang, aur in Bibliotheea Calmenti affervaneue. Obiit nofter anno pectxxv1111: Sci. Commentatiorum in Apicalypfin Ionnes libros X4 qui typis impressi in lucent prodierunt Colon. 1536: exinde telati in Biblioth. Part. Tom: XIII. p. 403. Sunt qui tibrum de Cenfililu viciorum & virinimo, inter Ambrolii & Augustini Opera tenerrum . & Sermenem in Alumpnonem B. Marie (oni 1815 est ineet Sermones Augustinianos de Sanctis) ac Sermouem de Lettione S. Evangelii, (qui ad calcem Operum S. Ambrofii in editionibus Parif. 1642. 1655. reperitur ; à Baluzio fub Alcuini nomine edita est Miscellana Tom. I Ia p. 382.) quila & alias nonnullas Homilias ; qua MISS: hine inde affervareut , ac Vitam SS. Paldenis , Turenis & Vafenis , una cum Hifterica Menafterii sui relatione, à Mabillonio editami Sac. Benedick. 111. par. 1. p. 423. ei afcribant. Verum ta omnia adeò incerta funt, ut uberiorem disquifitionem nequaquam meteantur. Cettè Authpertowel Ansberro cuidam juniori eribuenda videntuı.

avi illius clarifimos, in Grammaricis Petrum Ann Boior. Pilanum, in reliquis difeiplinis Alcuinum Anglum , vicum undecuncae doctifirmum. Hujus Saxon lib. L. imprimis labore omni politioris literatura: gene- Le Cointte egregié erudicus evalusnee minus pietare illu- Annal firis. Milla facientus ; quæ vitam ejus fæcularem, V,VI, VII; & resbello gestis spectanetea qua Ecclesiam tin-gunt, strichim notare contenti. Anno igicur 7472 DCCLXVIIII mortuo Pipine, divisum cum Carolomanno fratte Francorum Imperium fuscepittac defunção armo D c c 1, x x 1. Catolomanno regnum deinceps folus tenuit. Anno D C & LXXIV. expugnati Papri, & capto Defiderio Longobardorum rege Italie tet etiath votati corpit: & in dominii tefferam Romam profectus jus Roma-nos Pontifices eligendi ab Hadriano Papă obtimit. Anno D C C L X X V . Conventum Durlen-fem habuit, ubi Saxones Galliam usvadentes bello profequi flatuit, donce aut victi Christianat religioni subjicerenturiant funditus tollerenturiquod turliciter auso sequente effectum est pace devicted populo cà lege concessà , ut Christianam fidem amplecterentur. Anno De CLXX #11. Concilio l'aderborne celebrato muira Saxonum millia Baptizati euravit; & ad bellum contra Saracenos pro Christiani religione in Hispania gerendum se accinxit. Anno D c c L x x x . ad Albin ufque penetrans, Episcopos & Abbates ad erudiendos Sa-xones cum Selavis & Frisis mittendos curavira Anno pccixxxi. Romam iterum petensi renitorium Sabinende Ecclefia Romanz largitus eft. Anno DCCLXXX v.ad promovendam Saxonum convertionem, provinciam corum rurfue

adit proceres bapeitari curat, baplizaros muneribus afficit. Anno DCCLXXXVII. in urbe

Romà Palcha eclebrar, & Ecclefiam Apostolicam

novà donatione ditat. Anno p c c 1 x x x 1 x . uc Ordo Monattieus în Gallia juxta Regulam S.Be-

nedicti reformerur , strenue laborat. Anno

D C C X C 1. Romanorum Postificum Epittolas in

760:

FLORUS, Monichus S. Trudonis, Leodieensis dierceseos , congregarionis Gallicana, claruit circa an: D e c L x . Scripfit Gella & Paffiones Santlorum Marryrum, feu s ut habet Ufuar-Profee In dus *, breve & concifirm antea, Beds: Martyrologium fupplevit, auxit, & locupletavit. Tefta-Martyrol. rur idem & Ado Prarfie, ad Martyrologium fuuro, Mareyrologium, inquit, quod Venerabilis Flori fludio in labore Danies Beda accreverat. Vide qua buc de re notant novisfimi Allerum SS. edisores Prolog. ad Menicm Mart. Tom. 11. Extar Galliam lerigrassveruftate ferè deletas , referibit

sutavit.

asc. VIII. curavit. Anno n c c x c 1 t. Synodalem Gracoab An DCC rum Libellum de Imaginibus adorandis fibi ex Oriente transmillium in Britanniam milit ab Alcujno refutandum. Anno p c c x c 1 v . collecto ex toro Occidente Epilcoporum plufquam trecen-torum Concilio, cui ipfeimert sit, præfentibus etiam Hadriani Pontificislegatis, Elipandi Toletani , & Fælicis Orgelitani , qui Christum quod ad humanitatem spectats solo adoptionis jure Dei filium eile docuerare , harrefirm, quin , & Conciliabuli Nicani de adorandis imaginibus d. creta, tejici & damnari cutavit. Eodem anno Saxoplam repetens , plurimos aurhorirate fuà ac benefici is ad fidem adducit. Anno p c c x c v 1. millas à Leone Papa D. Petri (laves, & Urbis Roma · Vexillum obs quii >ymbola accepit; ac 1:gato in Italiam Angilberto Abbate populum Romanum in fidem fuam Sacramento adegir, Eodem anno Hunnorum convertionem molitut, & Theodonem eorum Dynasłam baptilmum suscipere documentis & muneribus effecit. Anno occycvis. Alcuing ad recognoscendam & explicandam S. Scripturam , & Paulo Diacono ad colligendum Homiliarium pro fingulis feftivitaribus , utus est. Anno o c c Romam iter faciens, \yn.sdam ibi convocavitate Leonam Papa mob varia crimina ante bienni im civitate eje cam-cognità ca isà innocentem declarate fedi fine reddit. Extente anno imperaror à Romanis acclamatus effsin Bafilicà S. l'etri iplo die Natali Domini à Leone Papà unchus ac coronatus. Anno o c c c v. Capitularia lua heelefiafti: « edere incorpit. Anno o cocix. Synodum Acufigran mem habuit, in qua ventilata est questio de l'rocellione Spiritifs 3. & contra Gracorum icurentiam roborata missis ex Synodo legatis ad Leonem l'apam, qui cum illo eû de re in rem con mun; m confulerent Anno occerit. pace cum Mich sele Imp. Cl'.inità Bunnsor à Gracis vocari cœpit : codemque anno per lireras encyclicas ab Archiepticopis responsionem po-Rulavit ad in erroga-iones de rorà Baptilmi admimistrandi ratione, de car emoniis, formulis, ritibus, ac lymbolis incerbaptizandum niurparis. Anno D C C C X 1 1 1. Conventu Aquifgrani indi to Synodos Epifcoporum Rhemis Mogantià, Arelate, Turonibus,& Cabilon seedem ci citet tempore habeti, se decreta Synodica ad eura referii , præ cepit.Factum idase habiro iterum menfe Septembri Aquifgrani Concilio, fingula um Synodorum Canones accurate apendio & ex ilis Canini are. concernit in XXVI. diftinctum Capitals. Oblic anno D c c c x 1 v. V. Cal. Februaril, granising 67. Aquilgizmi fepultus. Princips non tam título, quam revera mognus, meliori zvo , & longiori virà dignus ; dubium pietate an majefrate illa friorinbonis littris non infulicem progressium focerat, Grace Larineque doctus; adeò facundus, inquir Eginhardus , ut erfam didafcali munus fubi ille appareret. Arres liberales itudiofillimè coluit , commque doctores platimim vene atus, magnis afficiebat honoribus. In meliorum literarum fludium quicquid poteratsfui temporis redcmittadeò ut inter conandom difputatiunculas vel lectiones haberer. Legabantur ei ut plurimim Hittoriz & tegum anti quorum gesta : delectabapur S. Augustini lib is, pracipue iis quos de Civitate Dei inicciplis. Singulare verò eft , quod emm embibentià regni fui facerdorum hoc opus

de eo refert Egiuliardus, tam doctum principem S.E.C. VIII feribete nescriville. Tentabat , inquit, & feribere; ab An DOC tabulafque & codicilles ad bee in tellula fub cervicalibus circumferrefulebatsus ciam vacuum tempu effet manum effetandis literis affueficeret. Sed parion profere successi labor praposterus , ae ferò incheater.

OPERA

F Piffele plates , & Capitala de re Ecelefiafficat hine inde habengur Concil. Tom. VI. & VII.

que figiliatim enumerate longum effet. Libelins ad Alexinum de lacrificio Mille, & rasione rimum Feelefie à Wolfgango Lario unà cum aliis quibuídam ejuídem argumenti Opuículis

evulgatus Ansverp. 1560.80. Epsytola Encyclica de baptifino , ejufque vitibus ad Odilberrum Archiepifcopum Mediolanenfem, 4 Mabillonio evulgara Analect. Tom. 1-p.21.

Epillola de gracia feptiformis Spiritis, ab codem edita Analect. Tom. IV.p. 512. Prefacio in Honstrarium à Paulo Diacono

juilu ejus collectum , ab eodem in lucem emiila Analect. Tom. I. p. 15. De iplo Hamiliario vide plura in Paulo Codex Epiflolaria Carolivas , continens Ro-

manorum i ontificum , aliocumque Epittolas XCIX, ad Carolum Martellum, l'ipinum regem, & Carolum M. seriotas, Caroli M. juila & cura sono 791. collectus, prodiir à Gretle, o editus 19-go/fast. 1613. 4 . ex Bibliothecà Cadareà defesiptus. Veròm nimiù licentiù in locis pro lubitu pullim corrigendis & immunudis utum cik excriptorem co.squesitur Lambreius Comment-L 2. p. 322.

Capitalaria : maximant partent Ecclefiaftica, ab Ansegifo Abbare anno 817, ex Caroli M. & Ludovici Pii Capitulis collecta , & in quatuor librosdiffributa ; quibus postea eres alios libros addidit Benedichus Levita , ex Archivis Ecclefiarum, præfertim Mogantine, & antiquis Chartulnum feriniis extractos. Priores quarnor libros feorfien edendos caravir Petrus Pitherus Pari/ 1588.recufos Moguntia 1602 4".lintegri feptem libri prodictunt Veset. 1557. 8". cum Gloslatios & Caroli Calvi alioromopue Capitulis ad calcem additis Parif. 1603. 8 auctiones & emendationes ibid, 1640. 8", Denique fum nà curà à Bahizio recogniti, ac notis & differrationibus illuftrati inter ejus Capitalaria Parif. 1677. 1.vol.infol.

Capitalare prolixam, IV. libros continenta feu Libri, uti vulgo vocantur, Carolin, de nonadorandis Imaginas ... , contra Conftantini VII. Imp. CP. & ircues matris decretum , & Synodum Nicanam I I. Pfessdo - Septimam Occumenicam five Univerfalem, anno 794 in Concilio Francofordienfi ediri. Cujulcun pie demum opera in condendis hifee libris usus fit Caroling M. five Angelramui, vel Ingelramni, five Angilberti, five, quod longe v ritimilius videtur, (tefte eriam,ni fallor, cogero Hovakno) Alenini, parâm refere.Id modò confere paulò ante Synodum Francofureniem compositos estes & sedente jam Synodo Caroli M.nomine editos; qui in l'exfatione diferre telbatur,fe zele Dei & veritam fludio,

aggreffum

140 VIII. aggreffum elle. Et facè rem îpfant extra onine tionibus fru mandé dublium ponunt fad innus Papa ia Refjondo ad lum M. in the îpfant Opas paulo pot deco . Birenamus que midit à le proposition de la companie de la companie de la companie de Flo. Alphelmus Monchus ., Ado Vironenius tem fumno walativiala Strabo-Rucciónendo Monchus a un quamotarim

Walafridus Strabo, Engolifmenfis Monachus, ut alios longo agmine testes hue non advocem-Utramen istorum libtorum ichum declinarent, in qualcunque ferè formas le vertunt lessoulierine weiμαχαι: & quamvis corditiones Pontificii, vi veritatis adachi , manus dent ; uon defunt , qui முமார் ரத்தைகள் nou effe opus genuinum pertinaciter concendunt, coulque infaniæ progressis ut vel à Casoloftadio, vel à quovis also homine Lurherano feu Calviniano confictum elleafferere non embelcant, cum illud ex vetuftiffimo Codice primus in lucem extraxerit Foarmes Tilius ipie homo Pontificius , & Meldenfis in Galifa Epifcopus : cui per omnia refpondebat antiquum Bibliotnecz Vancanz exemplar , elegantibus & prilcis Longobardotum characteribus exaratums ne dieum dictionem ipfam ac ftylum librum fum fatis antiquitati vindicare. Adversas hos libros telo hoc planè plumbeo pugnat Potlevinus , Ca-zoli M. non etle , có quod contra illos ad Carolum feripferit Hadrianus Papa t ex quo perspicate intelligitut, inquit, libros iitos ab Haretico aliquo conscriptos, & à Carolo ad Pontificem misos, or iis respondetet. Quod quidem quam infirmum, immo quam falium fit, ex ipfius Hadriani responso abunde liquet. Carolo etiam abjudicae nuperus Annalium Ecel. Conditor Carolus Cointius, fed frigide nimis caufam agit vir cateradoctiffimus. Palmarium,quo ufus eft argumentum huc redit, Hodiernos libtos cum iis quæ apud Hinematum habeutur Excerptis haud bene convenire, quod ex unius Capituli collatione oftendere constur 1 unde nihil aliud extundi poteft , quàm duobus aut tribus verbis , vel potius verborum fyllabis divertis eundem fentum Comineri. Milerer me hominum, quibus adversals lucem meridianam apertis oculis disputandum fit. Consultius me judice agerent si silentio premerent, quod validioribus argumentis refuzare nequennt : Et quis adeò perfiichz frontis jam fit, ut hos libros rejiciat, quos Natalis Alexandet , & Ipie Maimburglus genuinos eile diffireri non aufifunt? Verum non opus est , ut pluribus de hisce libris agam, quos adversus omnia Pontificiorum tela accurare di fendit Joannes Dallens de Imag. ...4.c.3.cui non pauca nuper addidit Fred. Spankemius Hift. Imag. Sect. VII. Editi funt primum hi libri à Joanne Tilio Meldorum Epifcopo , suppresso quidem suo slub Eliphyli Christiato nomine, 'errf 1549.8" appoints nec anni me loci impressionis nota, deinde Colon. 1555, denique

à Goldalto 1608, 8 ...

#AD RI ANU S, Partia Romanus , nobili genere ortus. T heodori Corfolli se Ducis filius, à Paulo Papa Nearins Regionarius , à tephano 111. Diacouns fachus . Polt Sephasi motern Perdificalem felem obtimir asno 771: die D. derbe Longolaudoum greg qui Ravenauerfem Exechant inwafent, & agram Romanum ferro dammäne devallitar p. pacer repetits legen republis legen en perdificalem de devallitar p. pacer repetits legen.

rionibus frustra postulasset, legatos ad Caros SEC. Vitt. lum M. in Galliam mise supperits oratum: MADCO; quas missis stecum anno sequente legatis impetravit. Anno 77 4. Carolum Romam adventen-tem fummo obícquio & honore excepit 1 & quamplurimas Denderio crepeas civitates fedi Romanz ab co donari obrinuit. Anno 781. Carolum irerum inurbe Romà excepit , Fipinum filium baptilmare luftravit; eumque fimul ac Ludovicum frattem in regni confortium à Carolo Patre allimptos , in reges unxit. Anno 785. Tarafio ex Laico in Parriarchatum CP, evecto, Had ianus , ut daris pro more literis communicatoriis electionem comprobatet , rogatus, renuit, ni Tarafius advetshs iconoclastas acriter infurgeret, & corum hærefim Synodice damnari curaret t dark quinctiam ad Constantinum & Irenam impp. epiftola prolixà imaginum cau-fam pro viriti , puridifirmis tamen augumentis, egit, corrafis undique fibulis & ineptiis, ac deortis turpidime in rem fuam S. Scripture & Patrum teltimoniis. Anno 786. Collectionem Canonum LXXX, elaboratam dedir Ingilramno Mediomatricensi Episcopo, quibus cautam suam adverfus accufacores defenderet. Anno 787. Taffiloni Eavatin Duci sui Carolo M. moremgereret , excommunicationis fulmen interminatus eft. Anno 704, millis ad Epilcopos Hilpaniarum lire.is Elipandi Toletani errores damnavit : & dato ad Carolum Imp. libello Synodi Nicarna 11. & imaginum caufam tuebatur. Obiit die XXV. Decembe, anno 794. Extantab eo feripeas Epiflola XVIII. Concil. Tom. VI. p. 1761. Epitome Canonom Carolo M. anno 774. Roma oblata , ib. p. 1800. Capitula ex Gravit & Latinis Canonibus & Ponsificum decretis collecta in ufam. Ingilrammi Mediamatricum Episcopi ib. p. 1818. Epiftola fen Libellim Pofpenforins ad Carolina Me pro Synodo Nicana II. libris Carolinis oppositus. Concil. Tom. VII. p. 915. Alias plutes Eripfit Epiflolas injurià temporis dependiras, quarum ar-gumenta imperintor in Conciliorum Tomis, Epiitolis XVIII. praelisa.

P AULUS pene Longholand a change feet and 7,4 colors and 7,4 color

«sporligle. Ecquiedelumeto » monaclina edi fadiua Camobili Cafarenti. Halecuna Vollana. Refert Leo Olitenfis Chron. Cafinent lib. 1. c. y. Faulum âma à Carolo esprivua derinererua, nimii erga Defideriam amoris accofision edite contraser verò exipondis, le Domino fano fidelitimum fialia. dei nedem fediciare ad mortem ufque perfeveraneum : effutius in iram ext manus el pexicid juditi, fedi in 6 mmo revegtius 3 als el pexicid juditi, fedi in 6 mmo revegtius 3 als

SAC. VIII. Si manus tjus abscindinus , ubi tam elegantem. dao volumina difttibutæ, ex SS. Ambrodi , Au. SAC vin ab An DCC. Seriptorem reperiencus? Sundentibus igitur Pro-ceribus ut ei oculi eruccentur, ne alionas deinceps contra Regern literas scriberer ; &, Ubi , vel

quando, ait Rex,tam infignem Hiftoriographum aux Poeram invenire valebimus? mitfus est igitur in exilium, & post aliquor annos ad Ctenoblum Cafmente le recepit , ubi pie & religiosè bus vide que habet J. E. Marus Not. ad Petrum vitam traduxit , ac diu superstes in Seswerure Diae. e. 8. bonamon fine fumma Innocentie , humilitatis, ominiunque vittutum laide , vitum eum motte commutavit. Proximum eft ut libros ab co (cripros recenfeamas,

OPERA. D E historià Longobardorum tibri VI. Prodie-rum typis excusi Augusta Vindel 1515. Başil. 1522. I ned. Bat 1595. 8'. In his editionibus Opus in hec verba defit , Fr. morana , Avaranque paeditione Hamburg 1611. fragmentum attexnit luculentum 3 quod & Freherus inter Historicos Francicos Haussia 1613, exhibet, Extant denique ad MSS, Codicum fidem recogniti (defiderato tamen fiagmento dicto) ad calcem Historiæ Go-

thorum'à Grotio editat sinfieled 1655. 8". & in Biblioth Part, Tom-13-p-160 Hillorse Miftelle tibri XXIV. ex quibus; * Lee cit. inquie Votius *, primi und:cim libri iidem fune ac decem Entrophi: mii quòd aliqua fubinde de fino addar l'aulus , quod in en juliu Adeibergar

Arichis uxoris , Defideril filir , factum fuit, Exinde Eutropium continuat Paulus , cuius fum quinque libel fequentes. Reliqui ocho à Landulpho Sagace additi funt , imprimis ex Theophane , falem Anastafio Bibliothecario, qui Theophanem Larine vertit. Prodietunt Balil. 1660 & cum variantibus lectionibus Henrici Caniii Noviomagentis enrà Impellad. 1605. 8 : cum emendationibus & notis Jani Gruteri Hansvis 1611. cum observationibus Lindenbrogii Hamburg. 1611.

DeVita'S Gregorii Papa libri IV. à Joanne Mabillon, in lucem editi Sec. Benedick, L. p.

Vita live Paffio S. Cypriani , cujus Operibus præfigi toler.

Visa SS. Benedicli, Mauri, ac Scholaffica virgivistypis excula Rome 1590

I erja: de câdem S. Scholaffica , ab Arnoldo Wion editi in Ligno Vitæ ad X.Februar. feopis, fisgicante Angiltamno Epileopo feripta, à

Marq Freheto inter Hiftor Franc & Andrea Ducheino inter Hiftor.contan. Tom. II. edita. Habenrut & in Pibl.P. Tom. XIII.p. tag.

Pita S. Annuiphi Atetenfis Esifcopi , Intet Opera Bedæ & apud Smium ad diem 24. Augulti.

pit, Ur oweant laver, in Eccletik Romani hodicnum decantari folitus. Fyillolarum Fraymenta quadam ap. Baluz.

Atifed! Tom.I.p. 361. Hamiltorium, feu Hamilia . Lectiones & Postillar, uniculque torius anni tetto convenientes in

gaftini', Hieronymi, Origenis, Leonis, Gregorii,
Maximi & Bede: , alionumque Operibus defumpez. Prodiit Homiliarium istud Soira 14°2; fol. Colon. 1517. 1539. Parif. 1535. 1569 fol. Alia qua-dam Pauli nothri opulcula adlusc istedira in Bibliotheca Cafinenfi Itodienum fervantut de qui-

OPERA DEPERDITA.

F Xpofi io Regula S. Benedilli. Verfin de miraculis S. Benediti. Geltt Evil operum "opienfrem.

Carretum alius à nottro fuir Paulus Diaconus Eccletia Neapolitana qui vitam S. Maria «Egyprie à Sophionio Hicrofolymicano Epitcopo Grace teriptam Latine vertit. Vertio extat cum Prafazione ad Carolum Imp. apud Surium ad diem IX. Aprilis. Fa in prætazione refratur Pau-lus fe quædam alia vertifle , quæ nunc non ex-

776.

FAULINUS, gente quibufdam Auftriacus, arris Grammarica magister, ob infignem eruditionem à Catolo imp. amo 776, varils perdiis & polf-filonibus dountus cit.& ex-unte codemartar ad Patriarcharum Aquileien'em , feu Foro-julienem evectus. Anno 741. libellum de S. Trintrate Sarrifyllabrus dichum advernis hærcricas Elipandi Tolerani lireras edidir. Anno 794. Elipandum & Foelicem in Concilio Francofordienti praticus oppugnavit i Itabită que anno fequente Synodo Foro-julienti utrumque damnavit. Anno 707. adjutor m eum fibi dati ad oppognanda Fœlicis Orgelirani feripra & hærefun Alcuinus à Carolo Imp. potitulavit. Factum id: ac Paulinus ab Imperatore attonitus, rres libros adversas Forlic:m anno 798, conteripir & evul-gavit. Anno 803, Totannis Pattiarchæ Gradenirs à Joanne Ven-torith duce ex celtiffimà turre racipitati truculentà nece commotus , Conclhium Altinent: celebravit , ex quo lireras ad Carolum mp. dedit, rum horrendum feelus digno fupplicio coerceri petens. Obiit auto 804. I I I.

SCRIPTA.

Ibellus de fanttiffimâ Trînicase adversus Elipandam Toletanum & Foelicem Orgelita-Exerpte quadam de primis Metentium Epi- num, Sarrefyllabus dillus. Habetur Concil. Com-VII. p. 1011.

Libre III. adversus Falicem Orgelstamm, una cum Epistolà ad Carolum M.& Regulà fidei metro exarata. Quos primus in locem etuit, & cum libello Sacrofyllabo edidir Andreas Ducheinius ad calcem operum Alcuini, ". rif. 1617.

Foiffela ad Heiffulfoo qui uxorem adulterii Hymnus in houseon S.Io.comic Raptifla, qui inci- caush propeet unius teftimonium occiderat, tocrepareriasex Concilio Francofurenti data. Extat Concil Tom.v11.p. 1064.

Epidoland arolum M. ex Synodo Altinensi data. Habetur ib.p. 1187.

De falveribus Documentis liberyqui Augustino

falsò inferiprus inter opera illius haberi folet. Pauline

SEC. VIII. Paulino noftro ex fide Codicum MSS. vindicathe AnDEC. tus, fub illius nomine habetur excufus In nuperrimă operum S. Augustini editione Parisieni

Libri VII- adversor Faliceno, qui sub Paulini nomine in Biblioducis Patr. aliquoties prodie-

Fregueste quedam Paulini in lucem emilit Baluzius Mifcellus, Tom. 1, p. 362. Hossei Jeeri, quos Paulinum composiulie Dereb Ee prodit VValafidus Strabo, † interierum.

FLACCUS ALCUINUS, Vit-B Alcui A L BINUS, gente Anglus, ex agro Ebo-racenti, ut nomulli volunt, ut alii non procul mi ex vet cot. egal-Londino , otiundus , primum Bedæ, deinde Eg-berri Eboracenfis difeipulus Ecclefiæ Ebotacentis dem vit. à Duchef. per agno, dige-Diaconus, Comobli Canquatentis Abbas. Claruit na spir. anno 780. Anno 793. à Carolo M. evocatus-piada Le ut fibi I celicis Orgelitani Harrefim , & Pleu-Color An do Synodi Niczonz Canones oppugnauti p. z-nal. 14 an. 29) Tomor. Itò adeller, ac lubildium ferrer , in Galliam

transferavit; & in fummam Caroli amichiam reciptus, "chola: l'alatina prafectus eft. An-no fequinte Carolum ad Synodum Francofordientim comicatus est, & Canone 56. Synodo à raye commendatus, in Panum confortium & amichiam adicitus eft 1 ab codem Monaftetionum Fertaricufis, S. Jodoci, & S. Lupi, prafectura paulo post donaus. Anno 796. ab imperarore cubris pracibus enité peteis, ut facularibus noncium mittere fibi liceret ; repulfam tulit i Consobiorum tamen San-Martiniani & Corma lecrais regimine auctus eft. Anno 798. adversus Ferlicem Orgelitanum, quem blandis literis læpius antea irrito fuccessu compellarat, calamum flyinxit, ac teptem libris er tores ejus confutavit. Anno 799. à Carolo ad iter Romam fecum fufciviendum invitatus, in-furnitates & fenium eaufatus fe excufatum haberi petile. Anno 801. Casolo ex Italia redounti gratulatus, tandem totics repetitis precibus optatum exitum comparavit à abaulà de freula: ibus negotiis miflionem impetravit, Rudi donaus, in Comobium foum Si Marti-

ni Teronense secessit, ac teliquum vitæ tempus honesto orio, & instituendis in scholà Turonica ab iplo fundară rei literarize candidatis infumptit, crebris Imperatoris Epiftolis ad au-lam fruftra revocatus. Oblit Turonis anno non 700. ut male Pirseus, sed 804. XIV. Cal. Jun. ipso Perrecostes dic. Vir ubique pius, doctus, gravis, Theologorum fuz zearis, ut teche de 4 Cent 1co Balcus * , immò omnium Anglorum ab inirlo oft Bedam & Adhelmum longe erudititiffimus, pott Bedam & Aldreimum longe eruditititimus, Latinė, Gracė, & Hebraicė peritus, El quie-quid politionis literaturae ilto & fiquentibus faculis Callia oftenza , rorum acceptum referri debet. Ei Agademiz Parlientis , Turonentis, Fuldentis, Sueffionentis , alizque plutes , origi-

nem & incrementa debent; quibus ille, fi non pratens prafuit, aut fundamenta politit, faltem doctrină præluxit, exemplo præivit , & beneficiis à Carolo impetraris adauxit.

OPERA; QUÆ EXTANT

Necrogationes & Refonfienes, feuliber Qua-Bionum in Geneli

Dicta Super illud Genefeus, Faciamus hominem. ad imaginem noftram.

Enchiridium, seu Expositio pia brevis in VII. Psalmos panisentiales, in Psalmon CXVIII. & in falmer graduales ad Arnonem Archiepilcopum Salisburgienfem: Prodiit feorlim Parif 1547.8%

przfatione ramen mutilum, quam primus edidie Lucas Dacherius Spicileg. Tom. 1x De Pf.disarson ufit liber, cum varils peccandi

emulis ad res quotidianas accommodatis, ad Fredegilum discipulum.

Opicia per feria: 3 (cu Pialmi fecundum dies Hebdomadis fingulos dispositi , unà cum Oratio tionibus, Hymnis, Confessionibus, & Liraniis,

Epilola de illo Cantici Cantitorum loco . Sexaginta fum Regine, &c.

Commentaria in Ecclefiaffen, Prodicturg Ball. 1531. 8 %

Commitmentiorum in S. Joannis Evangelium li-

bri VII. Extant Argentine 1927.

Esigrammata de recegnitime & emendatione.

terins droine Seripsure ab Alcuino facta. De Fide SS. Trinitatis libri 111, ad Carolus M. cum invocacione ad S:Trinitatem & Symbolo

De Triminte ad Fridegifiam Quafitones XXVIII., feu Confessio, sive Dollrina de Deo.

De differentia aterni & sempeterni , immortalis & perpetui, faculi, avi , & tempotis , Epi-

De Anima varione liber ad Eulaliam Virginema Contra Folicem Orgelitamem Epifeopum libra VII. ann 798. Cripti. In Bibliothecis Patrum Pau-

lino Aquileienti malé tribuantur. Epifola nd Elipardum Tolermum Epifcopunt cohorestoria in Catholica fide. Epifola Elipands ad Alexinum , injuriis & ca-

lumniis tefertiffima , anno 799. fetiptas flylo admodum ba:baro. Contra Elio andi Fpiftotam tibelli II quibus evacuat pravas illius affertiones, anno 800. feripti. De Incarnatione Christi, & de duabus in co na-

turis, ac de unitate unius perfonze, contra eundem libri II. codem arno (cripti.

Epillola Elipandi ad Falicem' nuper conver-tum. Hærefim ifte abjuravit in Synodo Aquifgra-

nenfi exeunte anno 799 fede tamen fua depolitus. apud Lugdunum in perpenuum exilium relegatus efte Fecir id aliquanto ferius, & ipie Elipandus ab Alcuini libris convictus, piè mortuus est anno

Confessio Fidei Faticis Orgalitana fedis Epifeopi. ad Clerum & Populum Orgelitanum millapost ejuratam in Synodo Aquilgranensi hæ-Epistola ad Filsam in Christe cariffine

De Muinis Officies liber, five exposicio Romant Ordinis: Habetur fub Alcuini pomine inter aliqu Scriptores ejuldem argumenti læpiùs editus, iu editione verò operum Alcuini Du-Chefniana X I I. integris capitulis auchus. Alcuini autem non eile. & post annum 1000. seriptum esse cereb ecrtiàs conflu.

780

Coint

SAC VIII sh An DCC. esima Epistolai

De Baptifius earemondie ad Odvinum Presbyte-

rum Epistela. De iifdem caremonlis alia Epistola, quam Altuino rectè abjudicar Sirmondus; Amalarii enim Trevirentis eft.

De Confessione peccarerum ad pueros S. Martini Epithila. Sacramentorum liber. Prodist Colon.1571. Homilia III. 1. De Silentio, in que mifim ell IncarnationVerbion 2. In Nativitate F. Maria 3. In Fe ? Common anthornes. Spuria fung , ex Pauli Diaconi Homiliasio defumpra. Terria inter Augustinianos de Sanctis locum 27, ob-

riner. Vica Annebrilli ad Carolum Maenum

De Virtunbus & Vitts ad VVidonem Comitem liber De feptem Artibut liber imperfellus , Cuius duo tantum extant capitula, viz, de Grammarica & Rhetorica , cum transitione ad Diale-

Aicam. G. ammerica Prodit feotim Hanov, 1601. De Rheterica , & de Virtucibu: Dialoga. Pro-

diit P.orf. 1599- 4" Dialelly. . interlocutoribus Carolo M. & Alcuino. Prodiir unà cum Grammatica, Ingolstad.

Diputario Regelis & Nobiliffimi juvenis Pippini (poftca regis Italiæ) cum Albino Schola-

Serepuan de vita S. Marsini Turanenfis De Transien S. Martini Sermo.

Vita S. Vedaili Eplfcopi Atrebatenfis, anno 7950 Cripta. Prabeariffimi Richarii Presbyteri. Extat apud

Surjum die XXVI. Aprilis. De Vita S VVizerrard Trajellenfis Epifeopi libre II. alter folutà, alter vincha pratione compofiti , cum Homilia in cundem,& Eleginco cartoine. Extant spud Mabillon, ac. Benedick III. par. 1.p.601. & orium VII. Novembe.

1 of .... CXV. quarum LXVII. habeneur apud Canifium.

Parmata & Verfin de plu ibm Santtira Alii Verfut ex va. ils locis collecti, qui cum prioribus conficium Poemata CCLXXII, Proicrunt opera / lenini fupra enumerata cura Andrue Quercerani five Du-Cheine, /a if.1617. fol. Librigacius Carolini de Imegicibus , bos fub Caroli nomine scripsific tradit Rogerus Hovedemus; de iis fuse cgimus in Carolo M.quem autorem præferunt ac proinde inter Alcuini operation

sepeciantur. Confessio Fidei five Deflorationents ex Augustini, aliorumque l'arrum scriptis collecta , & in uatuor pastes divita, fub Alcumi nomine à Chiffletio colta eft "revore 1654- 4 - inter alia quedam alio um opuícula. Confessionem istam focum este lleulno suppositum probase conatus est Do-Cliff. Dallaus in 1 ractatu posthumo Kiwamagi anno 1675 edito. Eam hand minus fusè Alcuino vindigare nicitur Toannes Mabilionius Differtaeione prolixa, qua habetur Analect. Tom.1.pag. 278. &c. | x un lus partibus fer veritas ; judicent Eruditi, Notari tamen velim Mabillonium can-

De ratione Septuagejime, Sexagejime, & Quin- dide fatis fateri, forem hand adob confecille, quam SEC 170 probabilem reddidiffe. Connectarius brevit in Cantica Canticorum.

edirus à Patriclo Junio cum Commentario Gil-berti l'oliot Londini 1638. 4°.

Br. vi. rimn fidei a versus Arianes , quod inter Opulcula dogmatica Anooymum edidit Sirmondus o ar 1610. M.S.Codices Alcuino adiudicare testatur Chifflerius *.

testatur Chisticus ... Hemilia de Purificatione P. Maria Virginis, opera se que Ambrolio perperàm inferipeasad calcem illius operum haberi i slet. Alcuino afferirur à Ba-

lurio Milcellan. I om. 2. p. 382. Epifela II. & Sermo ad Jarolum M. ab codem edita Micellan. Tom. 1. p. 365.

Fpi-telas & / referie in Hive VI! ad Forlicem Orgelitanum (quæ in Codicibus impreffis deerat) ab codem editæ Mitcellan. I om. av. pag.

FriTole 111. à Dacherio in lucemprotrache Spicileg. Tom. 1x.

Epifola XXVI. à Mabillonio evulgata Annlect. Tom. 1v. p. 271. Carmen de veuls, alique duo poemara, ab

codem publicata Analedt. I om. s.p. 160. 1 om. z. pagin. 152. alia quædum à Baluzio Mifcell. I om. iv. Premata II. alterum Flerpieum breve, alterum

Elegiacum prolicum, accumque pracipué de argum nto librorum factorum turiulque Teftaentiredira funt à Lambreio Comment, de Bi-

blioth. Vindob. I.z. cap. 5.p. 403 Hymnar, & 'pier-mounta III. in S. Vedaftum, ale codem data, ibid p. 413. riemitia in die nateli S. Vedafi , & Bollando

primam in lucem emilla inter acta Sanctoum menfe Februar, p. 800. Denique Hemiliarius Pauli Disconi in plerifque codicibus Alcaino malé infecibitur, de inb

illius nomine typis excutum aliquoties prodifir : fish einidem fubinde nomine à nobis in hoc opere non ratò citatum.

OPERA DEPERDITA

Ommentarius in Proverbia: · Commenterius in IV. Epsilalas S. Pauli, viz. ad Ephefior, ad Titum, ad Philemonem, & ad Hebraose

De Critographia liber. De Mufica liber.

ETHERIUS, five HETERIUS, Azumen Vol. jo Min Hispania Episcopus de BEATU in Afturia tim de re provincia l'resbyter , dignitare quiden inferior, His 1. doctrina verò ac fidei zalo majoracha ueruoranu. c.s.o. 408. 783. quo circiter tempore pullulantem in Hilipa-nia Elipandi Toletani hærefira acriter oppugnare

corporant : ab Elipando datis runc ad Fidelem Abbatem literis , arrogantiz , fuperbiz , quin & harrieos eo nomine accufati. Versim fida ejulmodi criminatio nequaquam obstitit. quo mirùs Erherius & Bezros inceprum opue urgerent , qui com Elipandum nullis moni-tis ad fanam mentem revocasi polle animadverteters, edito justo volumine in duos libros diftincto, Elipandi errores confutarunt, & Catholi-

78%;

7921

SEC VIII. Carholleam fidem tutud funt. Extant hi Libri, de dus Iconomichie ; eò quòd Concilii CP, SEC. viti abad DCC. Adoptione Christi Filti Del inferipti ; à Petro occumentei anno 754, habiti dicretti fublicito. ab Aad DCG Stevartio ex Bibliotheca Toletana primam edi-ti in Auctuario Canifiano Ingelfiado 1604. 4°. pagina 19 deinde in Bibliotheca Patrum Tomum #111. pag. 353. relati. Habetur etiam libri alicujus ab Etherio & Beato contra Folmacum conferipti Fragmentum in dicto Auctuario Stevarriano

TARASIUS, patriz Confrancino polita-Taraf mis, illuftri genere ortus, Georgii praficti Uter Ignat bani; & Encratiz filius , Photif Proavanculus. Diac ap. Sur. In aulam adfeitus Imperatori à fecteris fuir s donce anno 785, vel exempe 784, peturbaco ab Igene Anguità feeminatum (celefiffinal Paulo Parriarcha viro fanctiffime , in Thronum CP: ex Laico (uffectus est, qui pietarem & religionis zelum prærexens, dignitatem i stam (e adire nolle timulavir , niti imagines teftituereneur, & Synodus moumenica ejus reigentia indiceretur. In-

dicta igleur eft Synodus in annum 785: ac feena inscrim à Tarafio quà vi, quà blandirils , apparatà. Inchoutà igirur anno 784. Cals Iul. Confuncinopoli Synodo , cum Iconoduliz adverfarios Epileopos (uperiores fore vereretur, tuanultum cierl , arque eo praetextu Syno-dum in annum fequentem rejiel , ac Nicæam urbem transferri-cutavir. Artno fequence rebus ex voto dispositis , V II 1, Cal Octobra Conciliabulo Niexno inirium dedit cui ipie , præfemibuslicet Hadriani Papæ legaris, præfuir; atque omnia pro fua ac Irenes Imp. libidine agitans Concilium CP, Generale VII.damna I Iconodaliam deereris Synodicis fanciri effecira Anno 795. Constantino imp. Mariam Aug.uxorem legitimam repudiare, & Theodoten Pellicem ducere la animo habenel animosè aliquandiu reflicis, excommunicationem, ni incorpto feelere fittis, egdomminicationem su incepțio lectere deliteres, interminatus. Mor tantru aimot tu-piter deficiens, nuprias fecleftas à Josepho Als-bare CP, confecrari, de Mariam tonfam Mona-ficio includi permifer. Obite tamo 80st die XXV, Februarii. Extant ab co feripea, Epifela Encyclica ad Parriarchas Orientales flatim poft fulceptum Epifcoparant miffa, Gr. Lat Concil. Tom. vii. pagina 1611 Epiffele II. ad Hadrianum Papara, Gr. Lat.ibidem. pagin. 614. Epillola ad Joannem Anachoretam Gr. Lat.ibid.p.637. Apaloge i us ad populum habitus, quo die ad Patriarchards diguitatem electus eft , Gt. Lat. ibid in. pag. 33. S. ren in B. Viginem, des mouralig 94 ce va rag rearifere , qui incipit, onles en mbelef@ & raises warrynger. Hab tur Grac. MS. in Bibliotheca Regis. Vid. Lab. Nov. Biblioth. MS.

EPIPHANIUS & Catanentis in Sicilia Diaconus; claruir anno 787, quo Thomas Sardorum Archi pilcopi vicem tenens, Synodo Nicense IL interfuit, Extat Sermo Landa orini fatis prolixus in cadem Synodo habitus, Latine tantum Concil. Tom. v11. p. 617.

BASILUS, Ancyræ Episcopus; clarust anne 787, que la Synode Nicamà II, reus fa- Signiamam la minore Myfra publica curavir.

decumentei anno 754. habiti dieretis subscrip-fisser, Libelium supplicem seu Confossionem obtulit, quo facti venlam postulavit, & anathema Iconomachis dixir, ac cultum imaginibus deberi confessus est. Exter hac confessio Gra Lat. inter Acta Conciliabuli Nicami s Contili Tom. v11. p. 16:

THEODOSIUS, Ammorii Epifcopus claruit anno 787. In Synodo Nicena , cand cum Bafilio caufam egit , Iconomachis favisse

acculatus. Oblato igitut haud disparis argumen-ti libelio, facti veniam & ipse impenavie, a Concilii Patribus in integrum reftitutus. Extat Libellus ifte Gt. Lar. Concil. Tom. vg. pa-ELIAS, Merropolita Cretenfis; clarait

suno 7871 quo Sysiodo Nacama II. interfuit. Scriptit Commentaria in Gregorii Nazianzeni Oraziones; que Larine habantut ex Jac. Billis vertione ad calcem operum Nazianzeni Parif. 1483. 1609. 1650. Seriplit ctiam Reftenfa ad Dios nysii Monachi Interrogata VIII. circh difficiles quoidam Confeientia (ut vocant) Calus. Ex-turt hate Responsa Gr. Lat. in Jure Gr. Rom I. 5. pag. 335. Ingens ejuidem & prægrandis Expossessi in Joannis Climaci Scalam Paradisi exter Grace MS, in Bibliothica Casarea, teste Landbecio, Comment. 1.4.p.194.

GEORGIUS, Monachus Conftantinopolitanus, Tarafiii Patriatelus Syncellus. Seripin anno 792. Enndern hune cum Georgio Harmarolo perpetam facit Vossius, & cum illo alii ; quem tamen diverfum fuitle conftat, ut in Grerges Hameresto oftenderut, Scripfit Chrosicen ab orbe condito usque ad Maximini tempota i quod integrum frte :x Chronico Eufebil. uem nihilominis data quavis o catione infechatut, delumpfir. Hinc fua Eulebio reddidit Josephus Scaliger; totum cuim quod de Chronico Eufebiano Grace protulit, forme ex Georgio nostro consarcinavir. Vide quæ de Geotgio habet Cl. Vossius de Hist. Gt. lib. 2, cap. 24. Ex. co (hoc folum excepto quod Hamartelum I Syurese diversum facit) sua pene verbarim defumple Mitmus, fits en Mirne pro more Ou-diuts. Georgii Chronicon Gt. Lat cum notis edidi: Jacobus Goar. Parif. 1612. tol.

THEOPHANES, If active a Patte , & Confesfor a malis que paffus eft dictus, Patria Conftan. Vit. tinopolitanus; Ifiacii Ægeopelagicarum perfe-di & Theodore filius; natus est anno 758. Patre Mariti et vivis sublato Turorem metus est Constanti-Merodore. mum Coprosymum Imp. Juvenis adhuc à Grac. co4 Leone Particio filiam ejus exorem decre, ad- diepulius eft: verum ille ipio nupriarum die futgulare pactum de continentia invicem oblesranda cum uxore istir. A Leone Imp. far aulam evocatus, Stratoris musière el fungebarura & ad castrum Cyzicenum millius adificia prope

Confine.

Thee

Principis Monafteeium prope CP, amandara, ipte Polychronium Monaftetium prope Sigrianam petiit , ac monasticam vitam deinceps coluita Ex Polychronio in Calonymum infulam difectfir, abi parerno pradio in Monatterium commetato fexennium exegit Inderegionem Sigrianam reperens , Prædism , quod Ager vocabaur , comparavir , acconfiracto. Monaferio ipie Abbaris vicem obiit. Anno 787. ad Conciliabulum Nicznum evocatus, Iconodulia: caufam ftrenuè agebas. - Post annum Say & Leone Armenio Imaginum cultum damante juilus, ac confunter abnuens, Conferminopolim, agerlicit, &clini-cus abanno 808, factus, vinculis etiam injectis adductus est; cúmque nullis argumentis, ut ima-ginum cultum defereret, vinci poterat ann. 815. vel incurre sequente, in carcerem conjectus eft, & post biennium ad Samothracem insulam relegatus : ubi post XXIII. dies exactos , zrumnis & miferus fractus, diem fupremum oblit, ab Iconodulia afficilis Confesiores ticulum, & Santhi honores post morrem confecurus. Scripfit Chrenographiam, res in Imperio CP, gestas ram eccle-sufticas quam civiles secundam amotum seriem dispositas complexam, ab anto I. Diocletiani Imp. Christi 285. ac primum Leonis Armenii , Christi 813. In eastocandum Theophanem Chronologiam Alexandrinam ulurpare, que in luppu-tandis Æræ Christianæ annis à recepto apud Latinos calculo octennio deficit. Ex ea etiam Latine verium in Historiam fram transtulit, quicquid ferè ab anno 28; ad ann. 844. habet Anaflatius Bibliothecarius, Condidit hanc Chronographism Theophases concifo quidem, fed Sry-lo almodum rudi & plebeio : repetitiones penitus inutiles , & renum gestarum Methateles , natrationes contradictorias, puridosque in digeren dis temporibus creores frequencer admirris Cl. Goat. Historica parti per annos digetta prafixe funt Tabula Chronologica , per loculos divila, i. e. anoi , Mundi , Chrifti , Impetatorum, quinque Parriarcharum, &c. Has mendotifime

rere, cuivis impicienti liquidò pater. Unde uon ab ipfo Theophane fed ab alia potius manu profectas effetupicantur Heinscheutus & Papebro-*Cap 1.5ch chins in * Exegefi in Theophanis Chronographiam , quam Actorum ad Martium Tomo III. praemitetune. Prodiit integra Theophanis Circnographia Gr.Lat.cum Jac. Goari & Fr. Combefili notis Parif. 1655. fol. Extat ejuidem Canon Epinicias in Deminician primam Quadracef-me, Odis IX. conflans, in Grzectum Triodio, & apud Baron Gr. Lat. inter Annal. Ecclef. ad an.

mond. Not. Le. Coint.

THEODULPHUS, genre Italus, apud Gallos Citalpinos natus , primum Abbas Floriacensis, Carolo M. chatus & familiaris; à quo circa an. 794. vel paulò asse, ad fedem Aurelianenfem promocus est. Sub Ludovico Pio Caro-784.756 &c li filio, mag nà in grazia apud Aulam floruir, à Ludovico milius , ut Stephanum Papam anno

S.R.C. VIII. Constantinopolium revenius , încer Spatharios 816. în Galliam advenientem înontrince excipe. S.R.C. VIII. Cooperaus. cit. Anno 780. conjuge în Iniula tet. Circa ann. \$18. ună cum Anfelmo Mediola. nensi & VVolfhaldo Cremonensi conjurationis cum Bernardo Italia: rege adversas Ludovieum Bernardi partuum inites acculatus, fede luà de-politus ell, & ad Monatherium Andegavenée amandatus. Tandem abfolutus crimus, cujus se reum effe constancer pernogavit, obiit circa an-

Scripta, quæ extant.

Apitula ad Presbyteros Parochia fua XLVI.quæ habentur eriam apud Baronium ad an. 835. & Concil. Tom. VII. p. 1257.

De Ordine & ratione rituum Baptifini liber ad Magnum Senoucuiem.

Defirita S.liber , feu veterum Parrum Teftimonia de Processione Spiritus S. tam ex Filio quam Patre us unum congesta-cum præsixo Carmine Nuncupatorio ad Carolum M

Carminus ad diverfes libri VL.

Hac Theodulphi Operactuit , & cum notis fitis edidie, cujus studio atque industria tot mediz stutis Scriptores debemus , Jac. Sirmondus Parif. 1646.8'. & in Biblioticc. PP. Tom. XIV.

c'ocmera X. quæ notis fuis illuftrata edidit Joannes Mabillonius Analect. Tom. I. p. 476. Biblia Sarra egregiis olim characteribus fibi deferibi fecesar I heodulphus, quibus ipie Carmina aliquot , & Przefationem przefixit. Extat hodicque Codex ifte Puzfarionem & verfus aureis characteribus exprettos in fronce gerens. Verfus edidit : is mondus inter alia Carmina lib.a. Prafationem in notis dedit p. 279.

Fragmenta duo Theodulphi edidie Lucas Dacherius Spicileg. Tom. V.

LEO III. Patrià Romanus , Afrippii fi-lius, Ecclefiæ Romanæ Presbyter, ac demum Pontifex auno 795 die XXVII. Decembr. ordinatus. Anno 796. Claves S. Petri, & Vexiliam Romanz Uzbis obsequii sui Symbolaad Carolum M. milit. Auno 799. ab invidis Hadriani Papæ nepotibus fordiffimis calumniis, mox & conferipris cife , farpe annis non fuis prafixas, plurimis hiase loculis , & portentofis annorum praferrim Paralarchalium Suppurationibus feainjurils exagitari corpit. In media enimeivitate. ac totius populi conspectu, arreptus, pugnis & fultibus carlus, an in carcerem conjectus eft. Mitto putidifimas fabulas , quas de oculis evulfis, & praecisă linguă ac de utrifque divinitàs reflituris , effutiunt Anaftafus , & Anaftafu fequaquaces nugivenduli. A pl. be Romani carcere ereptus, ad Carolum in Gallias fe contulit, turelam fisi & patrocinium petiturus. Milli à Carolo Romam legati Leonem in !taliam reducunt , co-guităque cansă criminibus abfolvunt , ac fedi luz restituunt; seditiotos verò Clericos in ordinem reductos exilio mulchast. Judicium istud in annum 800. rejicium nonnulli, & à Carolo M. Romæ præfence factum effe volune, Anno enim 800. Carolus Romam veniens, Synodo habità Leonis caulam feu intactum adhue dejudicavir » seu judicatam antea à legaria confirmavir : & à Leonie exeunte auno Populi Romani justa Coronam Imperatoriam accepit. Anno 804. Leo ad Carolum Imp, in Ger-

SEC VIII. maniam itetum excurrir. Anno 829. lirem Hif-ELDGC. pusis Epifcopis movir, quod Symbolo Niceno vocem FILIC QUE addidiffere, cam in Ecelefiis palàmi cantari prohibens :, utque perenne judicii ful monumentum posteris transmitterer, duas tabulas argenteas in Dasilica Si Petri affigi curavir; in quarum altera Symbolum Latine, in altera Grace scriptim legeretur , absque vocis litius FILIOQUE additamento. Obite die XI. Junii anno 816. Extant Epiflela XIII. Concil. Tom. VII, p. 1111.

LEIDRADUS; feu Leidrachus Gente Noricus, & ut nonnulli volute, Catoli M. Biblioth-carlus, anno 798. Adoni in Atchiepifcoparu Lugdunenfifuccellir. Ahno lequente à Caro-lo M. Urgellam in Hispania legatus elt, ut Fœlicem Epilcopum ab hærefi revocarer. Quod quidem ei fæliciect successit y Factice ad faniorem ameniem redtičto i qui anno proximo in Synodo Aquifgrinenti etrorem tisum abjuravit. igitut 800. Carolus eum in Hifpanlam iterum amandavit; addicis e doperariis quibuldam; ut fanam illie doctrinam Christianis Focicis errore abreptis prædicaret. Anno 811. Caroli Imp. Teframenco reftis adfuit & subscripsit, Anno 8131 Epifcoparu femet abdicavit, & Agobardo Cho-repifcopo lampada tradens, in Monafterium Sueffionenfe (ceeffir , ubi anno fequenti V: Cal-Lagurar, diem fupremum claufe, Scripfit librara de Sacramento Baptifini ad Carolum M.qui extat apud Mabillon. Amalcet.Tom.UI.pag.t:Epifolom ad eundem de risibus Espissmi, & abrensenciationibus in co fieri folsals: haberur ibid:pag.18.demique Epillolas alias II. quæ ad calcem Operum Agobardi investiumur ; in Bibliotheca Part. Tom:

XIV. p. 232. IESSE , feu Teffeut, feil Teffe, artno 7001 Epsicopus Ambianentis factus est: & codem anno à Carolo M. Leoni Papz in Italiam redeunti Confest datus eff comes, ut in Leonis causam inquireret, second & in fediciofos Romanos animadverteret. Anno 801. à Carolo Imp. Constantinopolim missus est tor-8 38. &c

ad Pacem cum Irene Aug. incurid im. Anno fe- SAC. VIII: quence ex Oriente reverfus Nicephori Imp.lega. ab An DCC. tos,viz comites, ad Carolum Moguntiam dedu-Rit. Anno esiciter. 808.4 Carolo ad res procurardes in Italiam millus . Leonis Papæ inimicirias fubiit. Anno 811. Caroli M. Teftamento teftis adfoit. Arino 811. ad Encyclicas Caroli M.de carremoniis Baptilini literas Responsum edidit. Anno 814. Concilio Noviomenfi, 829. Parificufi, interfuit. Anno 830. Lotharii caftra contra Ludovicum Imp. (ccuttls eft: in Conventu Noviomagensi co nomine mox jure depositus. Tertio post auno à Lothario per vim restitutus , unno 814, irerum fugatus est , & Lothario in Italiam fugienti se comitem dedit. Chile anno 836. Extat Epistolo faris prolina ad Disectletos suiz Presbyteros & plebem de Expesieine rienum Ecclesia, in Baprifmate prafettim ufurpatorum, quam edidle Joannes Cordefius enth Hinemari Opufculis Parif. 1615. 4". p.664. exitede in Bibliotheck Parr. Tom: XIV. p. 67.

DACRYANUS, Abbas Ordinis Benedi-Ctini , i Margarino Bigneo in Indice Chronologico , quem editioni fuz Bibliothecz Patrum præmifit, octavo huic Sæculo afcribitur. Extant fub illius nomine Speculum Monachoruma & Spiritalis vitze Documenta , Biblioth, Part, edit. Colov. Tom. V I (I. Veràmi nullum talem feriototem dari , neque unquam in terum natu! ra fuiffe Abbatem Dactianum contendit Theoph: Raynaudus * i neque alium hotum Opufeulorum suctorem eile , quam Ludovicum m Blosum Abbarem Læriensem, qui flotante Posfevino | obiir anno 1566, quique se Dacryanum, † Tomas p i. e. gementem & flentem nominavit : ut collip- 10. for corum, quos informatos rite volebat, mor minore cum invidià reftituerer. Et hinc fortaffe factum eft ur in noviffima Bibliothecz Patrum editione hic Scriptor non compareat : quem hanc folum ob caulam hie loci retinemus, ne cum apud Bignatum aliofque inveneriutain Ope-

re nostro frustra quezant , Studiose,

" De bien. 8 s.Erot.le.p.

Finis Libri Octavi.

SÆCULUM

SÆCULUM PHOTIANUM. CONSPECTUS SÆCULI

An DCCC.

LORESCIT hoc zwo magis magifque fub Aufpieits Caroli M., rec literatia, fundente ac promovene Alculon Anglo, Caroli F., eceptor, cujus confilis inditious funt Academia: Parlienfis, Tiel-nenfis, Bononfish, Ofnodrugenfis, His proximà acceffenut Canonicorum collegia, & in plurimis Monatèriis, ecian husmanarum Artium Schole celebriaves, in quibus adolf-fentes melioribus literia.

Hujulmodi fuère Comobia Italica, Callinenie, Ferrarienie; Germamica, Fuldense ; Sangallense , Augiense , Lobiense ; Gallica , Corbeiense , Rhemense , Orbarense , Floriacense ; Anglica , Albanense , Malmsburiense , Wie gorniense , Westmonasteriense , Glastoniense , &c. Quod Ecclesia Statum attinet, cultus Imaginum in Ecclesià Orientali iterum sublatus est à Leone Armenio ann. Decexiv. à Theophilo Augusto ann. Decexix. restitutus vero a Michaele III. an. De ce x L 11. In Occidente etiam Synodice damnatus, ut de Agobardo , Claudio Tautinenti , &c. nil dicam. An. Decexxiv. Michael Balbus Imperator CP. Legatos mitit ad Ludovicum Pium, una cum lireris quibus omnem imaginum venerarionem , & vefanam fuperfititionem diferte danmavir. Coneta est bac occasione celebriorum totius Galliz episcoporum Synodus, in ipsă Regià Parifils habita, în qua Doctifilmi & Sanctifilmi Przfules rejectis primo Iconoclastis, & tolerato Historico Picturarum usu, damnant cos, qui Indebus Superstitionti cultu , eas colunt , adorant , Sanifas nuncupant , & Sanifimoniam fe per tas adicaut fatentur; argumentis in contratium allatis prolixe respondent; que omnia, prolatis antiquorum Patrum & Conciliorum restimoniis, diserte astruunt. Edita funt Ada hujus Synodi ex Bibliotheea Petti Pithzi , à Melchiore Goldalto libro fuo de cultut imaginum inferta pagin. 623. Verum omnes alias controversias tandem submovit, ac pene abforplit caufa Photiana. Anno Decelviii. ejecto Ignatio, Photius in Patriarcham CP. evehitur, confirmat id Synodus, quam Graci vocant Occumenicam. ann. Decenni. Conftantinopoli congregata. Ann. Decennix. depolito Phorio. restituitur Ignarius, a Synodo vulgo octava dicta : Ignatio demum mortuo, Phorius fedi fuz restitutus est, qui Synodum CLXXXIII. episcoporum congregar, quam Octavam Occumenicam fuiffe Genei volunt, in quà omnia in Gratiam Photii starura funt, Tumultibus hifee Orientalis Ecclefix haud parum fe immifeuerunt Pontifices Romani. 'quandoque Photil caufe faventiores, ut plusimum vero Ignatii, in Photium ad taving ufque debacehantes : Unde orta immedicabilis Orientalem inter & Occidentalem Ecclesiam diffensio", extribus potifirmum causis nata, ur diversos utriusque tirus & extemonias jam raceam. I. ex folita Pontificum Romanoram dominandi libidine, qui ecclefiam orientalem Romanz fedis przerogativz velificari voluerant, quod przefra-& conflanter negarunt Photius, Photique Succeffores. 11. Exadditione ad Symbolum de proceilione Spiritus S. in voce FILIOQUE, à Larinis facta, à Gracis damnata. Hoc iplis objicit Photius epiff. encyclica, pagin. 51. arase xaxur xuguiba, quodque Sanctum & Sacrum Symbolum omnibus Occumenicorum Conciliorum calculis confirmatum εθνικλομεμού και παργορφίστου λόγος, quæ fumma fuit ipforum audacia.

adulterare conabantur , & rin re merge pingarajuaren i & Mathinationes Diabolicae , &c. S.E.C. 120 ubi plutibus hac de causa in Latinos acertime invehitur. Quin & non uno edi- DCGG. ro libro rem ipsam aggressus est. 111. Ex causa Bulgarorum, quos Jurisdi Qioni Pontificiæ afferere voluit Nicolaus Para , reclamante Photio & contendentibus Grzeis Bulgariam fuiffe Imperii Orientalis partem , gentem à Sacerdotibus Grzcis primo conversam ; seque Patriarchatui CP. sponte submisse. Quantas turbas excitaverit controversia hare Bulgariana , Historia hujus Saculi non prorsus ignaris , fatis constat. Hinc rupra deinceps penirus concordia ; natumque Schifma nullo forte Saculo extinguendum. Incunto hoc Saculo penes Imperatorem fectie aliqualis in urbem Romam & Pontificem potestas , paulatim vero procedence tempore remission facta, randem sub Joanne IX. Papa, circa An. becchxxv. jugum fere penitus excussum, Carolo Calvo jura Imperatoria in Romam, ejusque ditiones in Pontificem transferente. Quin & dehinc jus deligendi Imperatorem Papz fibi vendicărunt. Fervere corpit hot zvo de mutarione supernaturall in Euchariftia facta, controversia. Primus qui carnalem & corporalem Christi in Sacramento præsentiam publice proposere & audacter defendere ausus est, suit Paschasius Rathbertus Corbeiensis, qui edito libello asserer non erubuit, peracta consecratione substantiam panis & vini mutati in veram Christi carnem , verumque ejus fanguinem ; illam ipfam nempe carnem , quam de utero Virginis tulit Domisnus , quaque paffus est , & refurrexit. Huie se statim opposuerunt Rabanus Mautus, Bertramus, vel Ratramnus Corbeiensis, Johannes Scotus Erigena, ne de aliie dicars.

SCRIPTORES

李泰翰泰尔泰森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森森

SCRIPTORES.

SAC. IX DCCC. So1. Vid via el 25 A Smaragdo guiz cjus à Menardo prefix

lus , in Seprimania natus anno 751. origine tamen Gothus & Comitis Magalonetilis filius , in aula Pipini educarus , t incernic munus fortitus eft. Sub Carolo M. etiam aliquamdio militavit , donce anno 774. telicià vità 'aculari in Nomite, ium S. Sequani

in Burgundià (cecflit , Comobii Cellarius anno 7. factits. Ne vetò / bbas fieret , anno 780: in Septimuniam recedens , cellam prope fluvium Anianam libi poluir 3 in qua nountllos anuos magna retum omnium egeliste exegir. I olt annum 793. graffantem in Septimanià i celicis Orgelitani hatelim acertime impognavit. Anho 707, Monasterium 5, Salvatori prope Animum fluvium confirmit & confirmito Abbatis vice prafuit. Anno 799. cum Leidrado Lugdonenfi In Hilpaniam à Ca.olo M. legatus est, ut Feilicem ab errotibus revocaret : atque anno fequener in roldem remitius locos, cum Lidrado fanam illie doctrinam populo prædiestet. Incunte faculo nono , quo tempore prafertim chruft. multis Monafteriis partim condendis, partim reformandis , autorac dux fuit : l'Iurimis & iple fuccessive pratuit, l'oftquam und.cim enim Monasteria rexister, que longum estet enumetate standem anno 814. Comobium indenie regendum fulcepit : in quo leptusgenarius obiie 11 f. ld. Februat.anno 821.

SCRIPTA

Odex Regularum ettas SS, Patres Monachis & Virginibus bandtimonialibus fervandas praticipiere , in tres partes dittigetus Prima pars complectitut 55. Fatrum Orienta-lium Amonii, Haiz , Serapionis, Macarii , &c. Regulas ad Aonachos, Secunda SS, Parium Occidentalium, l'en dicti, celarit, l'erreoli , Columbani, & Regulas ad coldem. Terria S., Parcum Augustini, Casta fi, Aureliani, Leandri, &c. Regulas ad Virgines. Primus hunc Codice In lucem edidit Lucas Holftenius addicis noris Reme 1661. reculum mox ... 1664. 4".

Comerdia heavlarum, in qui 5. Benedichi Regula cum aliorum latrum XXV. Regelis committitut. Evulgavit eam Hugo Menadus Paril 1618.

Tiber ex SS. Patrum Sermonibus Parænceicis ad Monachos confarcin us , quem Holit nius edidit Appendicis ad inftar post Codicem Regu-

Are hu diverforum Parirentiarum à Benedicto nostro distinctus de Regula S. Benedicti Castinenfis, à Baluzio ad calcem Capitolarium Caro-kisorum editus, exinde apud Cointium Annal. ad au. 821. num. 16.

Epifloland Georgium Abbarem Anisnenfern.

ENEDICTUS, Patril Gal- aliaque ad Nebridium Archiepiscopum Narbo- SEC 1X aliaque ad Nebrietum Archiera opus Anne nentem quae apuel Ardonem in Vita Benedickl an Anne D.C.C.

habentur. NICEPHORUS, Chartophylax, clarust forfan circa an. 801. A tas er im ejus admodum incerta est. A Theodolio quodam Monacho Cotfichi recluio de arduis quidem Quattionibus, feu Calibus Confeientia , confeitus , feripfir ad tuth Solutionum Epificias I la qua extant Gr. Lat. in Juse Gr. Rom lib. V. p. 341. Latine verò in Bibliotheca Parr. Tom. X I t. Haberur Lut. in Orthodoxographis p. 74. Fragmentum Epittola cujufdam Niccelsori nothi ad cundem Throdofium s quod aut alteri ex dictis duzbus; aur alif ejuldem argumenti Epittolæ jam dependitæ i Proæmii vicem obiitle videtur.

LUDGERUS, Thindgrimi & Liafbur- Bons g. filius, natus eft Viromi prope Doccomium in citeriori Frifsi. Ultraj cham puter adhue mif- Cuara Mefus Gregorium Presbyterum Przeceptotem forei- tropazz Intus. Anno 760: in Monafterio Trajectenfi habi- e.j. p 12tum indait monaftieum. Amo 76 . in Angliam transmeans Diacours ab Athelberto Archiepiscopo Eboracenfi ordinatus est. Post annum Etajectum revenus eft, at que anno 769. ut Al. cuinum auditet, Anglian repetiit. Anno -73, ad Monafterium Trajectenie relicto Eboraco ie russus consulis, Anso 7 - ab Albrido Trajectenfi Episcopo Presbyter ordinarus ett.& Ecclesia: Fagi Oftergoz, in quo Ponifacius martyrio eoronatus fuerar , praspoficus ; în quadripartitum interim pro satione quatuor anni tempeftatum Monstetii Trajectensis regimen cooptatus. Anno 784. Wittelkindi Frifonum Duzis tavitia Oftergod expulsus, Roman profectus oft & exinde in Con-nobium Cassuense (ecclist. Anno 787. Wittekindo ad fidem jam converto , à Carolo M. in rifium remitius cft , & anno 796, Werthingule seu Werdense Monasterium condidit , cui ipse Abbatis vice pratnit. Anno Soz. Epifcopus Mi migardevordentis, & Abbas Luxofa à Carolo M. factus eft. Chiit die XXVI. Mastii , anno Sog. Scriplit Visan Praceptoris fui S. Gregorii Ultra-jecteniis Epileopisque à Christophoto Brovveru edita Morent. 1615.habetur apud Surium XXV. Augusti,& Mabillon, Szc. Penedick. III. par. a. p. 319. Epistolam ad Rixfridum Ultrajestensem Episcopum de Virà & Miraculis S.Suitberri Epi-icopi , que apud Surium & Bollandum exitat Cal. Martii, Venum ifta Epiftola Ludgero plu ibus argamentis abjudicatut à Carolo Cointe Annal. l ecl. Franc.ad an. 779. num. 31. ad an. 749. num. 51. & ad an. 754. num. 78. quem consulte Lector, qui plura velica

NICEPHORUS, Parria Conftaminopoliranus, Vit Nicepi Theodori, Constantini Coptonymi noratii, & ob ab Igaatio imaginum

SAC. IX. imaginum cultumbis in exilium pulfi , at Eudo - melino editatum Actis Synodi Epheline Hel- S. C. 1X. cia blius. Ingenium à natura nactus fublime , & Disc. con-feript Grac. Benere diligentet excoluir Inde Conftantino Augejulque matri l'renz à foccoris eratice anno 787, in Lat. ap. Heinlichenfecundi Synodo Nicena imaginum venerarioad Marr. 12 conf. Hich

DCCC

de Script

Brz p. 111.

* Cod 66.

nem themselpromovebativenim vita aulica-pertefusiad Monulticum institutum in Monulterium quoddam'ê regione Bolphori Thracii firum feceffir, Tandem anno 866, mortuo Tasalio , ipie April, XII.ad Parriarchalis diguitatis apicem eve-Cits oft Anno 811.ad Leonem HLP ontificem Romanum pro Ecclesianum moreliteras deditsquem morem Nicephotus Impoquoad vixit , intercidit, Anno 814 exeunte Leo Atmenius edicto publica imaginsmeultum prohibuit. Leoni hie in requantum in fe er: , reftirit Nicephorus Parriarchatquem com nullis monitis nullis confilis fle-Acre poterat Imperator , Patriarchali fede XIII. Alart anni fequentis depotitum, in exilium egit. Primo ad Monatterium quod ipie condiderar, ac Bessen vocaverar, se contulir; mox in aliud Momafterium à se itidem in Proconneso Propontidis

infula extiru chum deportarus estrubi ad extremum

usque obitus diem delituit qui ipti contingit die II. Jun amo 828 quamvis Latini die XIII. Martii memoriam ejus celebrare (oleant. De ftylo ejus en Phorii * judicium, in h + pogra axigarriem & empir, authoration or ear conding above in anavone re, der die water organisation, allegen unterplet #3-14th' den die Reference & figrogenbe de atteffer got gi de lag, milani einergement & m is i ini Bulen Amisternes any fleamentines of a grant New gar & day Glorg ninegrous duri ris Zdeste role hiyose. Nabil flylm habes supervacaneum ant ebseurum; verboyum delettu, oracionifque composicione, neque nímio diffolma neque contra mmis aftrictà, anxie est u/m; fed qualia adhiberes rhetor quivis, vel confimme siffunns orator. Vitat enim recens fichts , neque antiquitate usuque probata prateris. Incunditat adhec. eligratiam conciliat in dicendo, Addit denique fllum plerofque, qui antecefferunt, in confetiber di hittoria superando obsensare, nisi quòd nimià bievirate non videatur omnes venufiaria parres explevitie.

SCRIPT A.

P Revierism Hilleris, à cade Mauricli usque ad an. 769. deductum. Primus idin Incem truit,& cum versione fui & notis edidit Gt. Lat. Dionysius Petavius Parif 1616. 8". qui etiam Fragmentum de Conftantini Coptonymi Vità & Exiru, quod apud Theophanem in Codice Cardinalis foilie reperit, Gr. Lat. addidit: & quamvis ftylus Breviarii itylo diffimilis videarar, ejuldem tamen Autoris alterius licet Operis Amornae unher center i potest. Proditt iterum utrumque Opi Gr.Lat. Theophylacti Simocarta Historia lub junctum, Parij 1648, fol-

Chromotoria Triparci ... five Regum, Patriatcharum,&c. Habetut Larine ab Anastatio versa , & Hiltoriz fuz Intexta, Grzeè verò à Scaligero pri-mùm edita ad calcem Chronici Eufebiani , Gr. Lat.cum notis Tacobi Goaris, Syncelli Chaonico fabrica, Parif 1652.fol.

Forfiola prelixi fina ad Leonem Papare , Confesti onem fidei continens. Extant Gr. Lat. à Com-

delberg 1591 und cum Zonara Parif 1620 denique DC CG. Concil Tom. VII. p.tzoj.

Opufcula IV. adversus Iconomachos, Lat. à Canisio edira Antiqu. Lect. Tom. IV. p. 153. & Bi-

blioth.Patr.Tom.XIV Canones breviculi XVII. Extant Gt. Lat.in Jute Gt.Rom.lib.3.p.195.apad Zonacam, & Concils

om.VII.p. 1397 Canonel alii XXXVII. Gt. Lat.cum notis apud

oteler, Monument, Eccl. Grac. Tom. 111. p. 4450 Epifala Interrogationes de re Canonica XVIII ac totidem Responsiones couriners, Gt. Lat. ibidi

Engopergia len Indicalus tibrorum, Canonicorum, Ecclefiasticerum, & Apoeryphorum, appositis signe, feu verhaum numeto, quibus quilibet liber conftat. Eam tamen Nicephori noth i non effe inde probat a miss Pearfonus s, quod erfs Chronogra- vindo phiz Nicephorianz urplurimum advers fit , in Ignato pat ti nullo ramen Codice M5, nec ullo veterum teftimonio, Nitephoro diferte adjudicarur. Autoris tamen effe Nicephoro coavi vel inde parer, quod ab Auaffatio Romano in linguam Latinam verfa fit. Extat Grad calcem Chronographia in o mnibus edicionibus,

Arnifornio adversas Iconomachos libri II L. Opus Spistum ac profixum , cujus ampla faris Fragmenca Gr.Lar. edidir Fr. Combeñilus Auduat. Parafit648. viz. Vindicationem testimonii S. Afterii, ex libro 2. Tom.I.p. 267. aliud adversits Iconomachos ex libro 3. ibid.p. 277 aliud de Sex Synodis exlibto a.ib. I om. 11.p. 6030

JOSEPHUS, Theodori Studiese frater, & undem pro Iconodulia caufa studiorum & Laborum particeps inde criam Confesior dictus. Atchiepitcopus i hetfalonicensis aute annum 808. factus, eum fratrem imirarus fediriones Confrantinopoli moveret, & Niesphoro l'atriatcha communionem prorervè renunciarer, anno 809, fede fua motus eit. & in exilium miffus. Obiit poft annum 816. Extat Oratto in Exelmitanem veneranda & vivifica Cruess G.Lat.apud Gretfer.de Cruee Tom.11-p.1200.& Epiftols ad Simconem Monachura Lat.aprid Baronium ad an. 858. num. 22. Jambi contra lcouomachos ab eo e ompositi inscriegunt.

IGNATIUS, arte Grammaricus, Magnat Eccletiz Constantinopolicane Discouts & Secu-ophylax , Tazati Patriarche discipulus , demim Nicaenorum Metropolita. Claruit anno 810. Vixit faltem ad annum usque 828, quo Nicephoro Pa-triarchar funebri oratione parentavit, Scripfit Vitam Torafti Parria che , quet Latine extat apud Surium & Bollandum Februar, XXV Jimm crism Necepheri Parriarche, quat habetut Gr.Lat. apud Henschenium & Papebrochium cum notis utriufque Mart. XIII. Item tefte Suida Eleger Frilige. Bise, Tambos in I homam Entarten, epittolas aliaque plura , que interierunt.

S M A R A G D U S , Abbas S. Michaelis ad Mofam in Diecefi Virdonenfi , Hermengando Abbari fricceffit post amsum 805. ante annum verè 810. Non me later quidem sum valgò

8101

SAC 1X. ad annum 980. detrudi , & Smaragdi nostri Opera Smaragdo cuidam juniori S. Michaelis in Saxonia Abbati qui sub Orhonibus Impp: flotuic , afcribi. Verum præterquam quòd Smasagdum nostrum doctrină enituisfe , & libris condendisingabuille conflet, chm de Smaragdo Saxone nil certipateat, præterquam etiam quòd Smaragdlfcripta omnia Sæculi utius genium ac studia plane impiant: manifesto liquet Viam Regiana a Dacherio editam Smaragdo nostro de-besi stum quòd Ludovico tegi, postea Imperatori, unuscuperur, rum quod Codex MS. cujus meminir Holftenius inliteris ad Datherium ante Smaragdi Saxonis setatem exaratus fuerit. Tauta auteminter Veam Reciam , & Diadems Monachorum intercedit fimiliando styli, methodi, reaum, ac verborum ferè ; ur nerumque Opiis unius ejuld mque Autoris forum elle facilè pateat. Smaragdus noster anno 810. Romæ interfusit Collationi inter Leonem l'apan & legstos Cároli M. de Proceifion: Spiritis S, habitæ, cjufque Acta literis confignavit. Anno 814. una cum Frorhario Epileopo Tullenti , límundo Abbsel Medizlanenti & inimicis Monachis à Ludovico Imp. judez datas eft. Quando o'aierit , non li-

SCRIPTA Omnentarius (lot Postilla) in Evangelia & Epifolus in Divinis Officia per anni circu-lum legenda ex SS. Patribus collectus. Prodite

Argenierasi 1536. fol. Diadema Menacherson ex fementlis Patrum contextum. Prodiit Aniverp. 1540.

Commentarius en Regulatu S. Benedichi, Prodist

Via Kegia, Capitibus distincta XXXII. à Das cherio edita Tom. V. Epifisla Caroli M. ad Leonem I I I. Pápam de Processione Sp. S.à Smaragdo (cripta perhibetur.

Extat Concil, fom.VIII.p.1199 Alta Collariones Romana de Proceffione Sp. S. anno 810. Habentur ibid.p. 1194.

Granmarica Major , feu Commentationum in Donatum libri XIV, Extant MSS, in Bibliotheca Corbeirnii, Prologum videre est apud Le Coince ad an. 814-num. 75.

Zio. AMALARIUS, feu Amalharius, Forennam dictus, anno 810. Archiepiscoparum Trevireniem obtinuit. Anno 811. à Carolo Imp. ad inducedos fide Chrittiani Saxones Trantalbianos legarus eft; ubi fundatà Ecclefià Hamburgenfi, annofequenti in Gallias revertitut; & ad ency-elicas Catolide Baptilmo literas feripto libello refponfum dedit. Anno 813. Constantinopolim ad pacem eum Græsorum Imperatore confitmandam mislis eft. Anno 8:4. en Oriente reverfus , paulò post diem obiit. Extat inter Opera Alcumi Liber de varione rienne S. Baptifinatis, Alcuino falsò inferiptus , quippe integro often-nio post illius mortem , & ab Epifcopo quodam, feriprus ; quem quidem Amalarium fuiffe ex Codicis Peraviani authoritate conflat.

811. HATTO , natione Germanus , in Moussterio Augin majoris editariis , ejustemque S.A.C.12. Comobii Abbas randem Episcopus Batilorniis, ab A elaruir anno 811: quo ad Nicephorum Gracorum Imperatorem à Carolo M. una cum Hugone Turonenti , aliifque ; legatus , eum illo pacem fancivit , & certos limitea utriufque Imperii definivit. Anno 812, una eum legatis Michaelis Imp. ad Carolam in Occidencem rediir. Obiie anno 5:6. ipie tamen adhuc vivens, fenio gravatus , Huldrico Episcopatum tradidit. Extat Capitalore Presbyreris faz Diorcelcos præferipeum, docens quomodo plebem ipfis commiffam calle & juste regerent , Canones XXV. complexum apud Dachersum Spieileg, Tom. VI. & Concil. Tom. VII. p. 1511 Liber de Vificaibne . five de. Vità VVenici Monachi Augiculis , prodite , una cum Visionibus Hildegardis , & alionum Visionariorum, P.orif. 1513, fol. & apud Mabillon. Sec. Benedict. IV. par.1.p.163. Hadwooriens five Iringreview ab eo (criprum de Legacione fuà CP, dudum interiit

AMALARIUS, Mefenfis Diaconns,&, ut nonnulli voluut, Epifcopali infuli tandem donatus , rectius vero Merentis Chorepitcopus, Certé anno 815. Amalarius quidant incestar fedis Epifcopus, à Synedo Parificiti ad Ludovicum Imp. Aquifgranom mitfus eft a nt ad eum Colle-Giones ex Patrum fecipeis de Imaginibus defertet. Utur fit, Amalarius Diacouus ciaruit ab an, el circi 811. ulque ad an. 816. & forlan diutius. Post annum 817. à Ludovico Imp.ad Gregorium IV. l'apam legarus estrace de co quid amplica liquet.

SCRIPTA DE Divinis five Ecclefiasticis Officiis libri IV. ad Ludovicumi Imp. circa an. 817. certe post an. 819. scripei. De hoc Opere sic Bostonus Burienfis. 'Criptit Amalarius ad Ludovicum regem de Officiis Eccl.lib;os IV. quotum principlum [Gloriofishne] finis [Orasiones.] Unde li-quee postrema duo 41. libri capita adjectitis effe gicut nec i 1 Indice Capitulorum 4 - Iloro præfico ca comparent. Inde etiam paret alterius oujuidam elle affumentum prolixum illud Sup plementum, quod edidit Mabillonius Analect. Tom. II.p. 96. & in Biblioth. Patt. Tom. XIV. P-934. Hos Amalatii lib: os in compendium redegit Willielmus Malmsburienfis, cujus Abbreviatlo hodie MS. extats qui infine hanc de his libris centutam tulit : « Si de Compendio vis feite; es fignificationes Missie, legas versus Hildeberri " prius Cenomantrifis Epifcopi , pottra Turo-" mentis Archiepifcopi. Si fignificationes Sacra-44 rum Veftium & caterocum id genus, Sermo-" ues Ivonis Carnoccusis Episcopi: Hi enim vici "talia videntut intellexisse perspicacius , & te-"xuiffe pulchrius, Caterum de varietatibus 44 Officiorum , alium fruftra defiderabis qua 44 Amalarium: Fuerir fortallis aliquis qui scripte-

es rir difertius,nemo certe peritius. De Ordine An pis arri liber , post annum 817. Scriptus. Extat unà cum quatuor libris de Divinis Officiis, inter alios ejuldem argumenti Scriptores Parif. 1610. fol. p. 305. 504. & in S.EC. IX. Bibliotheci Patr. Tom. XIV.p. 10-1. Ecloga in Canonem Miffa, à Baluzio edica Ca-DCCC. pitular. Tom. II.p.1352. Epificia alignot ad Epificopes, à Dacherio evul-

gate Spicilog. Tom.VI. p.164. Regula fen Institutio . ano ricorum , Ludovici Imp. (qui & librorum copiam ci ex Palatio Aquifgranenfi (uppeditavit) juilu, ex vererum Patrum & Conciliorum (caiptis ac decretis collecta, & in nium Occidentalium Eccleinrum concinnerasin Concilio Aquifgrancufi atuto 817. lecta approbatas& Synodica authoritate confirmara. Condar Capitulis CX:II. quibas ipfi Partes

Vit. Treed. Studper Micharl. Mo-En Thiolno Bucon-Tom. IX patien.

Aquifgrancufes alia XXXII. addiderunt. Habetur Coucil. Tom. VII.p. 1313-THEODORUS, Studies & Monasterio, cui prafuit, dictus, Parrià Conftantinopolitanus, natus est auno 759. Anno 781. in Monasterium Saccudiorum in fuburbano CP, fitum feccdens, Platonis Abbatis disciplina se submisse. Anno 794 Platone fasces sponte deponente, Monafterii Prafecturam suscepir. Iconomania perdithli në addictus, i maginim caufam nulli pieraris erga Deum, aut oblequil erga Principes razione hibira firenue faragendo, maximum ibi in Urbe rerum novaum cupidà nomen, fummam apud Monachos Gracos bipedum co tempore procaciflimos , venerationem brevi comparavit. Hinc (uperbià inflatus, regimini ecclefiattico, ac rebus maximi momenti, filoris manibus, fete immiferre cospit : cúmque anno 795. Con-fluntino Imp. Mariam Aug. repudiante & pelli-Hintino Imp. Maltam Aug. repudante de pein-term (uperinducente , Tanafus l'attiarcha re-miffus agere videretur , iple Imperatori au-thematis falmeu incutere , de prob.is graviili-mis inceffere , aufus est : Tarasso quincriam communionem renunciavit, & horrendi schismaris in Ecclefià CP. excitandi fovendique Mohachis autor fuir. Anno iginir fequence à Con-Rautino Imp. Thefalonicam relegatus petulantiam exilio luit. Anno 797. Conftantino Imp. Irenes matris infidiis fublato, Theodorus Conflantinopolim folenni pompå reducitur; ac maximam inir gratiam apud Celeftiffimam mulierculam , cui ipie vir ad fœdiffimas affentationis arres totus compositus, modis omnibus blandiri , camque divinis propemodum elogiis evehere , non erubult. Anno 798. Monafterio Studio intra Urbem fito perfectus eft. Anno 806. Nicephoro ex forte Laicà in Patriarcharum CP. evecto, & Josepho Abbate, qui illicitis Constantini muptiis olim benedixerat , post novennium in pænitentiå exactum ad Ecclefia cummuniousm à Synodo CP, reftiruto, Theodotus intemperiis irerum actus, rem utramque dous intemperis urtim acros, sem unanspar caufatus, cedum tetrà miteule, Synodium, Partiarcham & Imperatorem Niesphorum, diris devoyit, fedicioni classicum ubique cecinie; & à Partiarcha communione se sejungens, septingentos ampliñs Monaclos fecum in schifma pertraxit : quin & à Leone Papa ob effranem animi imporenciam objurgarus , literas inperbiz & irarum plenas referipfit. De Papa quid ad nos , inquis . hoc , an illud , agar ? ubi Leonem nos , impuit . hoc , an illud , agaz : ubi Leonem rum imagines animum , quarum cultum in gravifimis dicteaiis insectari pergit. Tantos fu- cadem fidei Confessione facratissmis sidei

riarum aftus exilio coercendos effe cenfuir Nice- S & C-IX. phoras Imp. arque ado anno 809, eum, cum Josepho fratre , & Platone Abbate, in infulam quandum Byzantio ptoximam amaudavit. Anno 811. à Michaele Rangabè , postquam Nicepho-ro Patriarchæ in grariam redeuns morem gestiffet , careeris libertatera rachus eft. Anno 813. pro Iconodulia causà arumnas pari ; adróque gloriofo Confessoris titulo ab affectis infignitis coepit. Cum enim impiam Iconolatrarum iuperilitionem edicto publico competerrer Lea Armenius Imp. Theodonis flatim Monachia turbonibus ftipatus , omniz susque deque movere carpit , optimum Principem calumniari, Imaginum proceffiones in publico celebrare, Hymnos teomilatricos palàm in foro ae triviis edutare, Imperatori oblequium renunciarespopulum fubditis turbarum flabellis ad fedirionem ciere. Tanzum furorem folo exilio mulchavia elemerriffimus Imperator , cúmque hominis prorerviam nulli razione coercesi posse animadverterer , Melopam prope Apollonium eum in carcerem , lenem illum quidem , nec adeò arctum , duci justic. Hie loci positus , Encyclicas quafi ligeras contra Leonem Imp. minarum , conturnacia & dicarum plenas quaquaversum mittere non cellivit. Per varios igitur carectes hine inde deportatus , randem anno 819. Smymam ductus, arctiori custodiz mancipatus eft. Anno 821. à Michaele Balbo Imp. exilio folutus » ad Monasterii sui Præfecturam, & folitas infaniendi arres fe contulit. Annu 824. chm Michael Imp. nil favum contra Iconomachos spirarer , indignatus Theodorus , Thomas tyransocontra Imperatorem arma rebellia moventi apertéfavit : co autem in ordinem à Micharle prærer fpem redacto, Constantinopoli excedere necesse habuit. Postquam varia igitur loca exulis ad inftar elecumerratice, in Chalcite infulà tandem confedit : ubi demum anno 826. die XI. Novembr. diem supremum obiit, atatis anno 67. Vir erat fupra communem literatorum fortem eruditus , lu quovis fere scienciarum genere non mediocrirer vertarus : verum immodico planè erga Imaginum cultum zelo abteptus, in omnes Iconomachos , iplos criam Imperatotes ad ravim ulque d. bacchaeus eft. Mulra de co. ejulque certaminibus & miraculis refert inichael Monachus, qui fabulas fabulis nechere amar; ut ex iis quæ apud Baronium habentur, cuivis præ-

OPERA:

judiciis non occurcato abunde constat.

S Ermones Carecherici CXXXIV. prodic-runt Latine ex verifione Joannis Livineii Amverp. 1601. 8'. Habentur Grace MSS, inter Codices Baroccianos in Bibliotheca Bodleiana. & in Bibliothec's Paulin's Lipfienfi , (Repofitor Theolog. Ser.3.fol.num.31.) ermones Theodor Carchetiei CCXX.

Telmarmum ad Diffipules ; In co notabit prudens Lector vecordem hominis erga Sancto& factus venerandalque imagines, amplecti & adorare , Sanctorumque reliquias colere profiretur. Statum monafticum pro Sacull fui genio , ultra quam parest extollit. De cartero plurima pia documenta tradit omnibus , praci-puè Ordinis Afcetici Confectancis utilifima. arine olim transtulit Tac. Sirmondus, cuius versionem Annalibus suis infernit Baronius ad an. Decexxvi. prodile etiam ex Joannis Livincii veriione tual cum Sermativo A 16c1, exinde translatum in Biblioth, Parrum Tom. x i v. Extat penes me Gizcè ex MSS. Codice Liptienti descriptam , quod adjunctà Sirmondi verifone prato paratum hoc quidem loco edere fizitueiam. Verum cum opus, quod pra manibus habebam, in nimiam molem ex-

crefeere viderem , farius abstinendum duxi , præferrim cum Latinè locis citatis haberi possit, Sermo in Dominicam quartam Quadragefines

Fragmentum ex epistolà 11% ad Natteratium, de Harrefibus & Schismare agens. Lat. Fragmensum epiflele ad Gelafium ex Monafte-tio profugum. Habetur Lat. apud Tutrian. lib. 2. de votis Monaft. Opufcula hacterus emme-

rata reperiuntur Latine in Bibliothera Vatr. Fom-XIV. p. 830.

Canno fen Hymnu , Odis novem confrans, quicanitus in crectione \$5,1maginum. Ex Gracorum Triodio defumptum extat Gr. Lat. apud Baron, ad an. 842. & Larine in Bibliothrea Parrum p. 810. Venim Throdori non cile assumentona p. 450. Vetum i neodori non cile agrimen-to eft metcio libid, prehenla imaginum reflitura-rum, quod poft Theodori mort. m d. mum con-tigit, niti potius infpicemur hæc de Imaginibus reflicutis ab aliis defunctor jam Theodoro addita

fuific. Dehenore & aderatione SS. Imaginibus exhibenda, Prodiit una cum Damaiceni Orazionibus de codem argumento, Lat. Antverp 4556.Gr.

Rame 1555. Oracio in aderationem & exaltationem pretiose & vivisir errucis media Quadragelima habità.

Extre Gr. Lat. apud Greefer. Tom. 1. de Cruse Encomium de Vira & operibus S. Platonis Confessoris. Habetur Lat.apud Surium die XVI. De-

cembris. E comismo Bartholomei Apoftoli, à Dacherio Lat.editum Spicileg, Tom.3. Epifola ad Nancratium de digamie , habetur

Gr. Lar. apud L. Allarium de Confenfit l. j. c. Epillola ad Gregorium filium , Gr. Lat. ibid. Lz.

c. 16. 5. 10. Fragmentum Epiffols ad Arfenium , quo ob-

lectio adv. Concilium Nicanum 11. conti- lectori ob oculos ponum, ex quibus de carteris netur. Extat apud Baron. ad ann. 787. num. 91.

Fragmentsin Epiffola ad Petrath Nicenum SAC 18. Lat. ib. num.98. Epifola ad Stephanum Secretarium , Lat. ib. ad DCEC. an. 795. num.86.

Epificia ad Nicepherum Confebrinum , Lat. ib. num. 88.

Fpillela ad Stephanlen Lellerem, Lat. ib. ad an. 787. num. 91. Epifiola 11, ad Platonem de exilio fue, Lat. ad

an. 796. num. 5,6. Epiffola Paneg yrica ad Irenen. Aug. Lat.ad an. 801. num. 14.

Epillola ad Ni-epherson Imp. de fuccessore Tarafio Parriarcha fubilituendo , Lat. ad an. 806.

Epificia ad Nicephorum, Patriatcham, kat. ibi num. 18.

Epiflola ad fratres Monafleris Saccundionis, Lat.ad an. 808.num.4. Quamplurimas alias eius Epiftolas Annalibus fuis inferres Larine exhiber Baronius Annal. Tom, X ab anno 8c8, adan, 816.

Multa fine Opuicula , Homflias , Épifto-las , Poemaa & Tractanis a heodori enumerat Michael Monachus apud Paronium ad an. 798. qua cum neuriquam jam compareant, pro d-perdiris laiberi politist a niti quod fyillus taris Epittolatum Codex penes tratonium fuerit : ex quo Epittolas inpredictas à firmondo Larice verfas defumplit , & in Annalibus (uis exhibuir.

NAUCRATIUS Monachus Couftarifinopolitanus , Comobil Studientis Alumnus, Theodori Studitæ Difeipulus , Iconolara perditiffimus , claruit an. Decexiii. Ch fummum in afferendo imoginum cultu pervicaciam , non una vice in Care rem conjectule est , verbenbus allifoue malis affectus , de quibus apud Praceptorem fuum tæplus conquericur; à quo non unas Confolatorias accepit literas , quas apud Baronium reperite licet. Anno Decexvi. carceri adhue manciparus , exinde post triennium folurus est, quo tempore diem obierit , non cordiat. Certum eft ipfilm Theodoro fuperftit:m fuiffe. Scripfit ad Frarres Spirituales hine inde difperfos, Epiflelim fen Tractatum potlus fatis proli-

sum , in quo de perfecutionibus , quas parti finn Bosoolissa , agle , & fummas i heodori Studies recens defuncti landes , & longe fupra humane fortis caprum encomia , adnaufeam ufque fusé protequirur. Extar penes me M5. hic libellus ex codice Bibliothecæ Panline Lipscotis descriptus Integram Epistolam (neque cuim tanti cft) huic loco infe-rere fuperfedebo. Inicium duntaxat , & panca quædam inepeitlimi Encomii >pecimina Gr. I ar.

judicabit prudens lector.

Perfecurionem

SEC LXab

tor Monachus S.

SACICCO Perfecutionem proptet Dominum fultinenti- Tair di alegen dikayalow, 1921 warmezi diarac-bus , ac abique disperits , Spiritalibus Fratribus Partiroligie - Nancratus Pecca-

AL DCC C

H Actenus honoratiffini ac chariffimi fra-tres ac patres humiles vilesque distuli literas , diem ex die decurrens , ac meeum ipse tristitiam retinens : Id porro multis de caufis feci, quas neque puto, honoranda vestra Charitas, ignoraverit: In primis autem, quod non ferrem molesti vobis ac acerbi cassis, nuncius effe : nempe dormitionis beati ac præclari Patris nostri. At postquam , ut video, nonhic tantum, fed & longius politos, nova hee turbavit auditio; ut & plerifque difficile creditu videatur, ut vere Domini famulus ab humanis translatus sit; haud vero arbitror, ut quod;ipsi ex quadam reveteutia & metu fubticuimus ad vos non pervenerit; necessitate ad scribendum processijamplaniùs, quanquam nolens, tenunciaturus; quod utique ex alionum jam relatu audiftis : nec plane fine querulis lamentationibus , ac lachrymis. Quis enim, quanquam faxeo corde, non fer-yentes profundat lachrymas, communem Ecclesiz Dei jacturam reputans ? Quis vero usque adcò adamantinum pectus habeat, nisi omnino excessit natura fines, ut non inexpectata auditione percuffus faciat patiaturque quod humanum est ? Sed heu me milerum : in quale infælix tempus fervatus fum / Quidnam verò illud afflictz vitz mez, etat repolitum, ut e jus mortem ellem annunciaturus, qui non fibi vixisset, sed Christo ? Plane, veto, obdormivit Pater communis-Ille prorfus, & difcipulus Christi & imitator: Vas illud Ele-Ctionis; os illud Ecclefiz ; Sacerdotum decus ; fidei columen ; Regula Monachorum; Evangelicus Paftor ; Pectus Apostolicum ; eximus Confessor ; Martyt Proposito ; Sol fidei orthodoxa; othis Doctot; -----vocaliffimus ille veritatis Praco ; jugis doctrina featurigo; cui velut innumerabilis ad gubernationem in finem divini propositi esset intelledus ; admirabilis ille consiliarius, fidelis dispenfator Sacramentorum Dei; Civis cœlestis Jezufalem:mens purgata; auteus animus:pœnitentiz janua; fons dogmatum; bene modulata Spiritus lyra;beatæ ac principis Trinitaris Domicilium; ---- terreftris ille Angelus, & homo coeleftis; mundiffimum illnd virginitatis templum; multiplex ille ac multiformis volubili fa. ἐπαι, κ της ελαφιστίνης κείνη, ε ἀκειδρο pientia Spiritols intenfiffimus conjector; verus Christi famulus Corporis Christi pulchro super-λόγου έδος, καθ ἐπατογορίαν ευπέστα@. cilio oculus;patientiz pugil; harefilque Icono-machorum victor; justitiz armatuta; eleemolynæ fons;diligens Domini legum cuftos;thefauri virtutum penu; dulcis fermone, & ad falutandum facilis.

F or plif martill , aderals his alternation has пичет . вобайты и типой жирия iphogo it julege dietexiale@ , an nar ipar-Ter untiger to dunnels; um be bre nintuge bel reda, a, a tipa, se T numerem opia desert צמון שני ש ניין בינים בינים או מינים די פינים אותם אותם מותם אותם מותם wnere Propage gireden , sign di & upiperene S panagen gut aufipe murch funt. Ene de ich ben, i piter mi comobn , alba epi mi nijin dibirmaire mobalite & anieunte , ur que mie беттик ту подводу и аккориктут, истор по имбесе боспози убесби, с барух ресту в бе-Эгія в в поди Яружин; як біра ў, ра ў добе орай маталаўся ті паў фай агдзената-рами, аккурами білті уднаг агдзената-рами, аккурами білті уднага білот, арт бра corpister , was mi Burent & drayylaur to and maj trieur mennureirir , est Ere in borreier. sit abargen, Tie 38 de le 200 Aufterie Exas ? nagόταν τα δοτιταξεία δάκρου θερμόν ή προσό ζημίαν ή Ε θεν τουκλησίας ανακτριζίμεν ο ενώτου ή άδα-μασίους ψοχός κεκτριμό ο, δε καί με παστιλώτιξα T con promich is i mayorran zu ümerednien T denig , en m T hierus diarem ; and pio T bure Gracungiae , lie lier meningum dienere naubre ne burfor anium pu vi poxones Zug, Inium anappitam tu pa tautu linesto. and geneus na crue anabus unsipera t nante fluwe apor oruşu de, şirrebaş des röbenis öreşçeri fe, rirrika de aşışır, rirrika de deliririn çir 100 yılını de aşışır çirrik de arışır ili delike 100 yılını de arışını İstanı delike natura namo, i denggeling minir, i dongti. ne naglia, tin heatsyrin i ifaget (3), i ntea-prost pages, i i feldifiat flaget, i insuffy. nie didaenarite -- à uspaneparieme d' anutilia nigot, è aires o d'arrantes Brete, è pogieur if Inexitu uchtenien . & Impanie Beradi-go., & miste dinoripo T is Des porneiur, & rie immyneis legumanga modires , b nexadappi D rec, ή χευτιαδή ψυχή , ή της μετατείας δυος , ήτων δογμάτων πηγή , ή δυαχΦ δ πεύματΦ λύος, τὸ ἀκλαίτημα τ' μακαρίας και τέχυχης Τοιά-10- 1 Stiyne ayyere, to seein de Bound. b rie mae brine race undugerer @. 1 makagis na makundige ty manukagasha rodum en meinato, è Ornisyales eraeis, è primo genci Complus, è unachidano équante ra genci conatos, è ris Compani allanis, qui ris Emgrapantene diplotus murnic, in the Bunasoung omen, i tie idequaring upin, è aneshie të no einrouedinat, to beraujedunauer für mertur, i &

tur. Interimfiqua labra fimiles amant lactucas, explere poffint.

Hzc ineptifimus Encomiaftes. Quz fequun- ex hac Epiftola nuper à Ft. Combefif. Larinè tur ejuldem fete funt farina, indigna plane qua teddită, & a noviffunis Bibliothecz Patrum cu-Latine, multo magis Grzee in publicum edan-ratoribus inferta Tom.XIV. p. 903, famen fuam

> HЬ AGO.

uzdam manu (ua adnoratie videtur Agobardus,nos docet * M. billonius * an. DCCLXXIX. sediapes. an occaxxxii ex Hifpania in Galliam Narbonensem yenit. anno 813. Leidrado Archiepiscoo Lugdunenti feneciute gravato Coepiscopus fubstitutus est; coque paulò post in Monaste-

rium Sueffionense secedente An. Decexvi.thronum Lugdunensem deinceps solus tenuit. Anno circiter 8:8, reperto in er Fælicis Orgelitani, qui Lugduni in errorem relaplus obiit, tractatu haretico, eum ab omnibus reprehendendum divulgavir, editoque fimul libro ad Ludovicum Imp. Foelicianos errores & scriptum confuravit. Anno 822. Conventui Attiniacenfi interfuit , cum electioni Tructefindi Abbatis Anianenfis ac Gellonenfis in Septimania

incunte auno prius adfuisset. Anno 828. Judzorum, qui edictum ab Imperatore , ne man-eipium Judaicum abique domini ini voluntate baprizarentur, impetrarant, infolentiam feri-pto multiplici repressit: habitoque anno sequente Concilio Lugdunenti, Judizorum audaciam authorirate Imperatoria coerceri datis ad Ludovicum è Synodo literis enixè petiit. Anno 833. adversus Ludovicum Imperatorem impia movebant arma filii ejus Lotharius &

Pipinus patrem captum imperio submovent , & in Monafterium derrudunt. His inter alios fe comitem dedit Agobatdus, qui tanto ardore execrandam perduellionem fovebat, ut edita Apologia omnes ingenii facundizque nervos ad caufam hanc tutandam promovendamque intendebat. Viri quidem extera optimi factum petlimum , nulla arte , nullis meto-ricis pigmentis excufandum. Anno igitur fe-

quente Lothario ex Galliis à Patre ejecto fuga comitem fe adjungere est coastus. Anno 835. in Conventu apud Theodonis villam habito, cum ad caufam dicendam ter evocatus, comparere recufaret, Przfulatu fubmovetur, nullo camen in locum e jus subrogato, Anno 837. relicto Lotharii comiratu, in Galliam reverfus, in Ludovici Imp. gratiam receptusest , & sedem fuam recuperavit. Anno 840. Ludovicum ad ruendum littus Orientale Rheni fluminis profectum fecutus , VIII. Id. Junii apud

Sanctonas obiir. Acri erat ingenio, nec vulga-

ri eruditione, questionum Theologicarum peritifimus , discipling Ecclefialticg Canonumque antiquorum confultifilmus Judex , Vindex acerrimus. Sententia quam femel imbiberat tenacifimus, in caque afferenda conftans fortif-· Nor. In A- que, Vere de co C1.. * Baluzius , Canonum in gebatde 5. primit perpetunt & conftant difenfer , ni grarm;

adeous erians Romanos fas temporis gravater per. Gringer, qued Gall cames Camenes ob cam , fi juperis places, canfin comennerens, quid est nesterici Romani non condemnaverim, vel quod legan Roman nen interfactint in corum conflictione. Mirum, fi ver ità compositus non incurriffet inviduna

beneinus erers (ne. Huc vir,doctrina, an candore clarior, hand facile dicas.

S C R I P T A.

Gobardi Opera per aliquot retrò facula A tenchris sepulta jacuerunt, sic quidem in aternum manfura ; niti Papirius Matlonus in Bibliopegi cuiufdam Lugdunensis tubernam fortè ingressus, exemplar corum Manuscriptum, idque unicum,ut videtur, quod remporis injuria supererat, penes eum offendisset. Quod quidem ipse Bibliopegus tanti thesauri ignarus, mox dilacerandum fibi propoluiflet. Codicem arripuit Mationus-& in lucem emifit,

ordine sequenti. Adversits doema Falicis , ad Ludovicum

De instentia Indaorum , ad eundem. Indxi ui Imperatoris gratiă în Gallia pracipue Lugmi lares fixerant, infolentius advertus Chriflianos fe gerere corperunt, horum igitur audaeiam & impieratem, hoc & fequentibus aliquot opulculis, fortiter frangit deprimitque Agobardus.

De Indaicis superflieienibus. Liber de Bapufino Indaicorum Mancipio-

Epistola exhoratorsa ad Nibridism Episcopum Narbonensem, de cavendo convittu & Societate Indaica.

Liber adversits legem Gundebadi, ef impiacermmina qua per eam geruntur. Ad Bernardum Epsfeopum, de provilegio & ju-

re Sacerdetii. De Grandine & Teniernis liber , in quo infulfam & execrabilem vulgi fuperflirionem hac in re argumentis tum ex Sacra Scrip-

tură, tum ex natură rei petitis acriter coarguit Liber contra objettiones Fredigifi Abbasis, qui pravas & infulfas qualdam opiniones, de Chri-lto Domino aliifque nonnullis fidei Capitibus

vendir arat. Epiftola ad Proceres Palasii contra Praceptum impium de baptifmo Indaicorum mancipioruss. Judzi enim partim dolo partim pecu-nia, plura beneficia in Christianorum przjudieium à Cafare fibi impetrarant, atque illud inter alia, ne mancipia corum abique dominorum fuorum placiris in Christi sidem baptiza-

rentur; unde edicti impietatem meritò redarguit Existela ad Barthelemaum Episcopum Narbo. nenfem, De querundam inclusione fignorum, Occafione epidemicz cujufdam epilepiaz, aliorum-que infolirorum morborum tunc temporis graffantium, quorum canfam ex Agobardo petebat Bartholomaus Narbonensis.

Epiffela ad Matfredum Procerem Pala-tii, qua miserias istius temporis à Judzis in odium Christianz religionis motas, deplorat , depingit , remediumque ab Imperatore

petit. Epiftola ad Lugdunenfes, de modo regiminis Ecelefiafriei , occasione rixarum inter ecclefiz Lugduneniis Clericos de Ecclelia administranda exortarum,nata.

De Pitturis & Imaginibus Isber. Sudant hic

363

SECIX al & mirè se totquent Scriptores Pontificii ; ut As DCCC. Agobardum tanquam fibi faventiorem, faltem nou adversantem his in parte efficiant. Sed nullis qualitis coloribus, nullis verborum lenociniis offuscari potest, quod totics diserté afferit, imagines nullà veneratione, nullo cultu effe projequendas. Ingenue, ut folet, Papirius Mailonus Prafat. ad Agobard. Gracerum, inquit, errores de imaginibus & piliuru manifefte detegent, negat cu ader ari debere ; quam fentenssam omnes Catholici probamus, Gregoriique Magni restamonium de ellas sequimar. Cautius paulo in Notis Steph Baluzius, qui tamen aperta veritati non audet refragari, fateturque lubensnil aliud hic in re scripsiste Agobardum quam quod omnes tum in Gallia fentiebant. Multa hac de re

nartur) profert Carolus Cointius ad an. 842. n. 14. de Seatentià proprià ne 20. quidem addito. De Diffonfatione Ecolofiaficarmo Rennu Liber, quo de collapsà Ecclefia difciplinà in meditare neciditare neclefisticorum à laics direptionem, agit, camque ex primeva antiquitats ufa, requisique Santiquitats ufa, requisique Santiquitats ufa, requisique Santiquitats ufa, requisique Santiquitats profesionem, agit, camque ex primeva antiquitats ufa, requisique Santiquitats ufa ufa de la constitución

ex Theophilo Raynaudo, & Joan Mabillonio;

(qui longis ambagibus futilique explicatione

non tam difficultatem tollere, quam lenire co-

refellit.

Liber cours Indicium Dei , sive de divinis festeneis, cum brevissima advocazionebus , comera dannabilem opinionem puantum divini sudicio uerisasem iguevoel aqua vel consistin armorum

parefieri. Servo exhoreatorius ad ptebem, de fidei veritute, & totsus bomi inftitutrone.

& totsus bons inflitutione.

De Devisione Imperii Francorum inter filies

Ludovici Imperatorio, Flebilis Epifiola.

De Comparatione nerusfque resoninis Ecclosiafici & Politici & su quibus Ecclosia dignica prafulgeas Imperiorum majestas. Huic libello subjungitur epistala Gregorii IV-Papz ad Episcopos Regui Francorum.

Liber Apologeticus pro filisi Ludovici Pii Impevatoris adversus patrem.

Carrala perrella Lathario Augusto in Synodo Comprendicus, anno DCCCXXXII.Quam suo nomimine susque manu munitam (i di quod etiam reliqui episcopi suo quisque nomine præfiterunt) ad approbandam Ludovici Patris depositionem, Lothario Imperatori obtulit.

Epiftola ad Ebbonein Epifcopum Remeufem, De ibe, et timore.

Dedivina Pfalmodia liber, quo Ecclefiz Lugdunenfis in cantando morem, adveríus nuperas feioli cujufdam (quem Amalarium Diaconum fuifie vult Baluzius) objectiunculas erudité defendit.

De Correllione Antiphonarii liber, Contra quatuor libro: Amalarii, liber. Hunc librum ex veteri Codice MS. Petti Marnafii Senatoris Geatianopolitani, factà etiam cum Codice Chiffietiano collatione, primus è tenebtis

eruit, ediditque Baluzius. Peemata due, viz. Epitaphinu Caroli Magno Imperatores, & Do Translatione Reliquiarum SS. Martyrum Cyproani, Sperati, & G.

se Prodiction Opera Agobardi cura Papirii McC. Krab Malloni Parifico, Sr. Cum vero ini se dendis sa ab DCG, di ninda libertare ultra sileri Mallonus, a Codice Mixedom calligatini secentica addisi Scepharolomia C. nosis library it Parif. 1664, 3, and the control of the control

HILDUINUs, Waltoni Abbati in Præfe-Gura Monasterii San-Dionysiani circa an. 814. Vid. Le-Co-successir, postea Abhas S. Medardi prope Suel. int. ad an. fionem, & S. Germani prope, Lutetiam , fa- & legg-\$14-\$17.815 chus. Anno 818. Archicapellanus Palatii renunciatus eft. Anno 824. Lotharium Imp., Romam ad componend as civium feditiones profectum fecutus, anno fequente in Galliam rediit; ac corradendis undique Sanctorum reliquiis se totum dedit , missa Romam eius rei gratia legatione duplici. Maxima interim gratià in Aula apud Ludovicum Pium floruit, in regiminis ferè partem afeitus : cò majori poena dignus, quod tot vinculis obstrictus, inter conjuratos Ludovici hoites anno 830, nomen dare, & Lotharii rebellis partes fequi aufus fit. Abbatiis igitur & dignitatibus meritò spoliatus, in Saxoniam relegatus est. Anno tamen fequente Hinemari precibus in gratiam receptus, Abbatias San-Dieuysianam & San-Germanam, uti & biennio post Suessionensem, recuperavita Anno 835. Ludovici Imp. juliu Arcopagiticis scribendis se accinxit. Obiit in Monasterio Medardenficitca an 842 Scripfit Arespagitica feu de rebus geftis , Paffione , & Scripeis S. Dionylis Arespassasquæ prouthodie entant, hisce conflant partibus.

Epifela umempareria ad Ludevienne Jusp. (2tis ptolixa, qua de Authoribus agit, ex quibus Opus luum corrafit: Historia tocius fidem affereren nititur, 82 argumenta contraria, ut poster

diluit.

- Epstola brevis Prafasoria ad Lettoren ,
qua de Authoribus pracipuè Gracis & Latinis , unde sua hausetit , quadam adno-

tat.

Fise d' Pafirs' Disseyfii, ca: Gracorum & Latinorum nonamentis, ai tips fe fert titulus, & Hildusini fake, collectà & diegleth. Vertim haud tanti cli Hildusini authoritas. Liepsido enim conflat, Hildusini partecrusarung deb patidifii.

**mar fabalus audio habitoni odectica admitieri, & deguata reporti, unico Arcongisia actipificii, a multa defun, eaque haud melloris nora, excogistati & admiticia de desperante participati.

His accefferum, licet poft Hidduni morrem ference, Epifida Historowa Rensufu, acque alia Anallatii Bibliothecarii, de S. Dionyfio Arcopagita, Revelatie quintenum de codem Stephane III. Pape olim factapratino adhue toti Operi Refcripto Ludovici Imp. ad Hildunium de concinnandis Arcopagiticis.

Extant Arcopositica Colon. 1561. & apud Surium Octobr. IX. Caterum (cripfit etiam Hilduinus libros IV. de Vita S. Dionyfii oratione ligata, quos in Camobio Gembiacenfi adhuc

Hh 2 MSS

SECULAD MSS. fervari reflator Miraus not. ad Sigebert. oftendit Carolos Coincius ad an. 774. mm. 127. SECI 4 An DCCC cap.83.

Vid. igl. Eginh de Tranfl. SS. Marc. & Po rap Sac-Jun 1.

Carolo M. out obist anno 814. à fecretis, Imperatori fuo admodum charus , ac proinde nno 806. princeps Legationis Romam miffus eft, ut Caroli Testamentum, quod de parritione regni inter filios condiderat , inter alios ipfius etiam Leonis Pontificis manu fubferiberetur. Anno 816, facto inter illum & Emmam conjugem mutuo confensu, ut á thori confuerudine abstinerent, fit Abbas Fontanellenfis : illudque regimen per feptennium te-nuit. Anno 817 Ludovicus Imp. Lotharium filium dignitatis Imperatoria confortem ipfi erudiendum tradidit, ut tum de aliis, tum de moribus lapfis corrigendis, illum fedulò commoneret. Anno 819. Abbas Gandensis creatus est, ac Monasterium istud incendio miserè deformaturn primo itatim aditureftituit: Monachofouc hine inde dispersos revocavit. Anno 816. Reliquias Sanctorum in Monasterii fui ufum Roma impetravit : carumque tranflarionem & Miracula ipfe literis confignavit. Anno 819. conftructo Selingitadii Monaflerio, ipfe primus Abbatis munus obiit. Anno 836. Emmam conjugem amifit, cujus mortem acerbe deflevit ; ut ex consolatoriis Lupi Ferrarienfis ad ipfum literis clarè liquet : quo verò anno ipic obierit, nondum mihi comper-

EGINHARDUS, natione Germanus,

OPERA. V Ita Careli Magni, eleganti admodim & florido stylo scripta. Prodiit seorsim Lipfia 1616. 4'. & Argentina 1644. 4'. inter Scriptores Germanicos Reuberi Francofurt.

1584-fol.p. 1. Francicos Quercetani Tom. II. & De Translatione & Miraculis SS. Marcellini Perri Irbri IV. folută, & unicus vinctă, oratione conscripti. Extant apud Surium die II.

Imii. Annales rerma gestarum Pipini regis, Caroli M. Ludovice Pii ab anno 741. ad an. 829. Hos Eginhardo nostro tribuunt viri extra omnem controversiam eruditifimi, Petrus de Marca, Andreas du Chefne, & Petrus Lambecius, qui in Codice Viennenfi Vitæ Caroli M. adjunctos invenit. Editi funt curà Hermanni Nevenarii ună cum Vita Caroli M. Celen. 1521. 4". à Justo Reubero una cum aliis Francofurt. 1584- tol. p. 25.4 Pithro inter Scriptores Contaneos Franesfure. 1594. 80. denique à Duchelnio Scripto-rum Francic Tom IL

Epiffela LXII, à Duchefnio editæ in Appendiec ad Tom.II. Epiftela ad Lupum Abbarem Ferrarienfem.

que inter illas Lupi tertium locum renet. Libellus de adoranda Cruce , quem fibi ab Eginhardo nuncupatum fuille testatur Lupus Ferrarienfis * , interiit.

Chronicon Laurishamenfe Eginbardo ascribit Andreas Du Cheine. Li verò perperam rribui pheribus argumentis adversus Duchefnium &c.& ad an.793.num.3.

Denique Breviarium Chrenologicum ab Orbe condito ad an. 809. edidit Lambecius Comment.lib.z.cap.5.p.395.quod ab Eginhardo conscriptum effe contendit, nudis tamen conje-Auris ductus.

HETTIUS, feu Hette, five Hellm,poft administratam per decennium Cornobii Mediolacensis præsecturam, anno 814. Archie-piscopus Trevirensis factus est. Anno 821. Concilio apud Theodonis villam interfuit.Extant ab eo scriptæ Epiffele II. ad Frotharium Tullenfem Episcopum Concil. Tom. VII. p.1865.

FROTHARIUS, ex Abbate S. Apri. ante annum 817. Tullenfis Epifcopus fadus , idque fi calculum recte ponat Carolus le Cointe, anno 813. Anno 824. litem inter Monachos Mediolacenses , & Ifmundum Abbatem composuit. Obiit post annum 827. Scripfit librum Epifolarum ad varios Prafules, qui à Duchefnio editus habetur Scriptorum Francic. Tom. I.I. p.

719. EBBO, five Ebo, natione Germanus, Ludovici Imp. collactaneus & condiscipulus, Flotuni in Aula enutritus , Regio Fisco inserviit ; H.Renla postea facris ordinibus honestatus , Ludovi- capasas ci Sacellanus & Bibliorhecarius, deinde Abbas San - Remigianus, ac demum anno 816. Archiepifcopus Remenfis. Anno 821. Concilio apud Theodonis villam interfuit. Anno 832. Komam profectus licentiam Septentrio-nalibus populis Evangelium prædicandi a Palchale Papa impetravit; atque anno lequen-te ad Danorum ulque fines itinere suicepto , multa Paganorum millia ad fidem convertit, & baptismate lustravit. Excunte anno in Galliam recurrens, ut Conventui Compendienfi intereffet , mox in Septentrionem reversus, incaepto operi diligenter incubuit-Anno 829. Concilio Parificnfi , 83c. Conventui Aquifgranenfi , adfuit, Anno 813. 4 Ludovico Imp. ad Lotharium filium defecit & rebellibus Episcopis agmen duxit, Abbariam Veda linam à Lothario sceleris mercedem nactus, Post Lotharii sugam Abbatiâ spoliatus eft , & ad Fuldenic Monasterium ablegatus. Anno 835. ad Synodum apud Theodonis villans adductus, reum fefe læfæ majeftatis fallus eft ; & sede depositus , in Monaste. rio Fuldensi custodiendus remittitur. Mutato plus ună vice cuftodiz loco tandem anno 840. mortuo Ludovico , Lotharii juffu in Sy-nodo Ingelsheimenfi fedi reftitutus eft , quam tamen anno (equente Lothario à Carolo fratre Gallia fugato iterum amifit , eam Sergii Papæ ope recuperare incaffum postea conatus. Sedem tamen Hildesheimensem anno 844 adeptus est. Obiit anno 851. XIII. Cal. April. Extar Apologericus in Concilio Ingelsheimenfi oblatus Concil. Tom, VII.p.

HA-

818.

SEC.1X.ab 816.

817.

\$18-

HALITGARIUS, Episcopus Cameracensis & Atrebatensis anno 816. factos, anno 823, cum Ebbone Remenfi ad Danorum fines Evangelii prædicandi ergo profectus eft, eodemque anno mense Novembri Conventui Compendiensi interfitir. Anno 825. a Synodo Parificati ad Ludovicum Imp. miffus eft; ut Collectionem Sententiarum ex Patrum feriptis de Imaginibus in Synodo elaboratam deferrer. Anno 828. 4 Ludovico Imp. ad Michaelem Balbum Constantinopolim fuir legatus. Anno 829. Sanctorum reliquiis onuflus ex Oriente redrit: & Concilio Parifiensi præsens subscripfit. Obiit onno 821. Scripfit Opus de Vitius & Vireneibus, remediu peccasorum , & ordine vel judicis panisemia , fex tibris abfolucum Horum quinque priores ediderunt tum H. Canifius Tom. V. par. 1 p. 227. tum Bibliothecz Parum Caratores Tom, XIV, p. 906, Sexram verò , qui nil aliud est quam Ecclesiz Romana Liber Panisentials , ab Halitgario ex Ecclefiz iftius feriniis exferiptus, primus edidit Steuartius Supplement. Canif. p. 693. deinde Hugo Menardus in notis ad Gregorii Sacramentarium Parif. 1642. & Joannes Morinns in Appendice ad lib. de Poenitentià p. 5. Przfationem Halitgarii in hoc Pomitentiale Romanum apud Steuartium videre est , ibid-

ÆGIL five Eiril , Patril Noricus , Puer adhuc ante annum 759. Sturmioni abbati Fuldensi, consanguineo suo, bonis literis ac moribus inflituendus commitritur. Sub Sturmionis, ejulque faccellorum Baugulfi & Ratgaria regimine annos 50, in Monafterio Fuldenfi exegit. Anno demum 818. Ratgario Abbati ob provinciam malé administraram deposito suffocus eft : & in Aulam à Ludovico fmp. accitus, optima ab co monira & pracepta de Cornobio suo regendo percepit: quando etiam raro pietatis exemplo Imperatorem precibusfatigare prius non deflitir, quam ut Ratgarius, cujus inimicitias iple expertus erat gravifiimas, ab exilio revocaretur, obtinucrat. Obiit anno 822. Rabanum fuccessorem nactus. Scripfit Vienn Seurminionu Abbatis Fuldenfis & Praceptoris fui, qui obiit circa an. 779. Extar hac Vita à Christophoro Brovvero edita Ingelfiad, 1616.apud Surium ad diem XVII. Decemb. & Mabillon-Sæc.Benedi&t. IV. Par-1.p. 216. Ægilis Vitam conferip (it Candidus, discipulus ejus,& Monachus Fuldenfis, que habetur apud Mabillon.ibid.

D. 717. PASCHALIS, natione Romanus, Bonosi filius , Ecclesia Romana presbyter , & Abbas Monasterii S. Srephani juxta Ecclesiam B.Petri, thronum Pontihcalem obtinuit anno 817. die XXV. Januarii. Gracorum Monachorum I conomaniam pro virili fovit;acTheodorum imprimis eorum antefignannm fumm honore coluit ; adeò ut millos anno 817. à Theodoto Patriarchâ CP. Apocrifiarios Romam ingredi prohiberet ; & fequenti anno Monaiterium Romz apud S. Praxedem profugis Gracis Iconodulis poneret. Anno 823. ipio Pafchatis die Bafilica S. Petri Lothario Imp. diadena Imperiale impofuit ; eodemque an-no Ebbonem Archiepifcopum Rhementem & Halitgarium ed Danosfide Christiana imbuendos legavit. Obiit anno 814. die XI. Maii.Extant Epifiela III. Concil. Tom. VII. p. 1502.

THEODORUS, cognomento Grapeus, patria Palzitinus , artibus liberalibus prius im- Vit Theodbutus, juvenis adhue Monachis S. Saba infti - 2r-lat. ap tuendus à Parentibus datus est , & in Mona-Orig, CP.p. fterio tandem Presbyteratus digniratem ful- 101. Lat.ap cepit. Anno circiter 818. à Thomà Patriarchà sur. Decem-Hierofolymitano Constantinopolim mittitur, br. xxvint imaginum caufam tueretur. Quod quidem ille audacter fatis molitus eft , Leonem Armenum Imp. eoram procaciter coarguens, ab Imperatore co nomine flagellis cafits . & ad Ponti oftia relegatus. Leone è medio fublato, anno \$11. Constantinopolim reversus est, eandemque caufam apud Michaelem Imp. eodem fucceffu faregit, carceri mancipatus, ur-

SEDULIUS, natione Scotus, Author Colleituneorum feu Explanationis in Epiftolus S. Pauls, ex Patrum (criptis confarcinata, ab Hepidanno Monacho anno 818. claruisse dieitur, deòque à nobis in hunc locum reponitur. Verum id haud adeò certum. Id tamen conflat, eum post Bedam storuisse, vel saltem ejus fuiffe contemporaneum: atque ita quidem erat integro pene Sæculo hoc tempore antiquior, fi modo idem fuerit Sedulius Britannia Epifesou de genere Scotorum , qui una cum Fergusto Picto Scotiz Episcopo anno 721. Concilio Romano , sub Gregorio II. interfuit, & sub-feriplit. Vide que de co breviter adnotavimus in Sedulio Poetà, queque fusè disputat Labbaus Differt, de Scripe. Eccl. Tom. II. p. 324 Prodiit Collectaneum iftud Bafil, 1528. be ejectus, & in Softhenium amandatus. Anno 833. cum ineptire nondum defifteret , & Theophilo Imp. ilagris cafus, & in Infulam aphuliam deportari julius. Post biennium Conflantinopolim accitus, cum nullis monitis, nullis argumentis cederet, variis iterum tormentis ab iracundo Imperatore excruciatus, Apameam in Bithynia mittitur, ubi carceri inclufus diem supremum obiit, Scripto commissit Diffutationem de Imaginum cultu , quam cum Leone armeno Imp. habuit Nicephorus Patriarcha CP. circa an. 815. Edidit eam Gr. Lat. cum notis Fr. Combefil. Orig. CP. p. 159. Scripfit & Epiftolam ad I oannem Cyxicenum Epi-Copum de pornis & tormentis fibi fratrique à Theophilo Imp.illatis; que habetur Gr. Lat apud Vitæ ejus Authorem à Combeñilo editum ibid. p.204.Extat liber de Fide Orshedoxa contra I conomaches MS. Grzce in Bibliotheca Regia Parifienfi Cod.134. & 195. Ex hoc Fragmentum de Eucharistiz Symbolis, nobis Gr. Lat. dedit idem Combefifius ibid.p.211.

THEOPHANES, Theodori Grapti 818 Hh 3 frater

S.E.C.IX sb frater Germanus, ejusdem instituti, dogmatis, An. DCCC laborum & certaminum, ue unico quidem excepto, focius, claruit anno 818. Multis demum post fratris obitum annis, zru-uarum suarum fructum tulit, Metropolita Nicznus circa an. 845. factus. Extat Gr. ab eo scriptus Canon seu Hyanna IX. Odis constans, in Theodorum fratrem,in Menzo Grzcorum Decembr. XXVII. & exinde addită verfione Latină apud Combefif.Orig.CP.p.224.

810. t Cent. t.

GILDAS, quem hujus nominis quartum vocat Baleus †, origine Hiberuus, ortu Cambro-Britannus, professione Monachus, claruit anno 820. & deinceps. Scripfit librum de Computo, Capitulis X,CIX, constantem, qui in Bibliotheca Cottoniana Manuscriptus setvatut, Przefationem ad Rabanum Maurum adhuc Monachum extulit Ufferius Epift. Hibernic. p. 55. Alia ei tribuit Baleus , & in bis Hifforiam Britanmeam ; quam ramen a Nennio scriptam faule suo loco luculeuter often-

CLAUDIUS, natione, non quidem

82n. Vid.Jon.Aur:1Pixfad libb. de cult. lmay, &lib. Lunalonge d an \$18. N-13-64-

Scorus, fed Hispanus, Feelicis Orgelirani i pifcopi discipulus, circa annum 812. vel 813. vivente adiuc Carolo M. in aula Ludovica Regis Presbyteri munere functus est; nec modò concionandi vices in fe suscepit , fed & scri-Colet an an. bendis in S. Scripturas Commentariis per 811 Num 87 plures annos diligenret incubuit. Circa an. 821. à Ludovico Imp. ad Ecclefiz Taurinenfis Prafulatum promovebatur. Ad munus seitut iftud Paftorale fubeundum femet accingens, omni quo potuit studio rem Christianam inter suos auxit. Cum plurimos ideireò in Dicecefi fuà Sanctorum Imagines illicito plane honore profequentes deptehenderet; earum non modò cultum & venerationem difercè damnavit (id enim fecit hoc tempore tota Ecclefia Gallicana) verum eas omnesque cruces matetiales è cunctis Parochiz fuz Bafilicis , delendas, evertendas,& penitùs abdicandas effe animosé conrendit: quod & factum est. Hác occatione Theodemirus Ordinis Benedictini Abbas Gallicanus, quo hactenus familiariter ufus tuerar Claudius, acrem adversus illum Epiftolamemilit; cui respondit Claudius; & edità Apologià, non modò seipsum, sed & doctrinz Christiana puritatem strenue tutatus est. Quod verò refert Jonas Aurelianenfis, ipfum non modo Fœlicis Orgelitani, fed & Hærefeos Arianæ fectatorem fuille; id ego ex invidià aut disputationisæltu profectum crediderim. Certé se illud non ex propria (cientià, fed ex auditu tantum hautific ipie Jonas profitetur. Obiit Claudius circa an 839.

SCRIPTA.

Ommentarius in Epifielam ad Galatas, 211no 816 (criptus, ad Dructerannum Abbatem Sollemniacensem. Prodiir seorsim Parif. 1542.83. & in Bibliotheca Patrum Tom. XIV, p.134.

Commentariorum in Genefin libri III. anno

814. scripti , in Exedem libri IV. anno 821. SECIX is fctipti. An harc Opera alicubi delitefcant , An-UCCC me plane latet. Nondom certe prodierunt.

Commentaria in Levineum , anno 823.scripta. Ea penes se habet in MS. Codice Remigiano CL. Mabillonius, qui & prafatio-

nem & finem Operis extulit Analect, Tom. I. Commentarius in Evangelium S. Matthei ad

Justum Abbatem Carofeniem anno 815. scriptus, Exrat MS in Bibliorheta Ecclefia Landunenfis, tefte codem Mabillonio Prater Epiftolam ad Galatas , scripfit Com-

mentarios su reliquas B. Pauls Epsfelas, qui MSS. habentur in Bibliotheca Floriacensi. Prafationem in Epiftolam ad Ephelios ad Ludovicum Fiumedidit Mabillonius ibid.p.4-

Chronologia brews junta Hebraicam facrorum Codiente perivarem quam Claudii nottri effe non immetitò fulpicatus eft, qui primus in lucem prorutir, Phillippus Labbeus Biblioth. Nov-MSS. Tom. 1 p.309.

Apologeticus & Referiquem adversius Theadesairum Abbasom de cultu I maginum e Santtorum, anno 828. scriptum. Ex hoc libro Excerpta quzdam Ludovici Imp. juffu facta libris fuishinc inde inferuit Jonas Aurelianensis: que exinde in unum quas fasciculum collecta lectori exhibuir Melchior Goldaffus ad calcem Collection is fuzde cultu I maginum p. 764. Unde, quafi ex unque leonein , prudens & pius Lectot de toto opere judicare potest.

DUNGALUS, Monachus San-Dionysianus Parisiensis, dignitate Diaconus, claruit anno 821. Vixit uique ad annum 820. quando obierit, non liquet. Edidit circa an. 828. Librum Responsionum adversits Claudia Taurinousis sententias de cultu Imaginum ; qui habetut in Bibliotheca Patr. Tom. XIV. p. 196. Scripfit & Epiftelam ad Carolum M. de Ecliffi Solars , a Dacherio editam Spicileg. Tom.X.

I O N A S . Epifcopus Aurelianentis anno 821, factus, Anno 826, Sententias l'atrum de Imaginibus in Conventu Parificuli collectas Romamad Eugenium Papam miffus detulit. Apno 829. Concilio Parificati, 822. Senonenfi, 825. apud Theodonis villam interfuit. Anno 826. Monasterii Miciacensis regimen à Ludovico Imp.impetravit; atque anno sequente judex ab eo datus est seditiosis Monachis Carilefianis,& Conventui Carifiacenfi adfuit. Anno 819, Aquifgranenti placito fubicriptit. Anno 840. libros de Imagnibus Carolo regi obrulit. Anno 843,

S C R I P T A.

Dversus Claudii Taurmenfis Apologetia A Doersine Claudis Laurineuges of proofesses cum libri III. in quibus Claudii scriptum, feu potius (cripri Excerptum / integrum enine librum fe nunquam vidific teftatur) fatis acriter excipit. Interim in toto hoc Opere Imaginum caufam non alio animo tuetur Ionas,

81r.

811.

818.

SECIX ab quam quod non fint confringenda templique con Colon. 1539. fol. Heidelberg. 1597. 8. SECIX a AL DCCC ejiciende, contendens eas ad ornarum duntaxat , ad memorsom & erudicionem fidelium , in Ecclefus locandas effe , cultu verò aliquo neutiquam reverendas ; iftud [sperflitto]am, immò

perniciofam Imaginum adorationem emendacione dignam diferté vocat : ut non fine ratione "Adan Sas. Baronius ", Bellarminus , Petavius , Mabilloson 74nius, allique, Lectores fuos moncant Ionam nostrum cauté legendum esse, quippe qui esti pugnavit adversus Iconoclaitas, monu Baremins, non tamen è castris Ecclesia Orthodoxa, à qua errore priltino exparte diffensit, militavit. Atque ita quidem (ententiam ferre oportet ; nbi (uperflitionis, non ipflus veritatis, caufa agricur, Product Opus istud Colon, 1554. in Higrefiologià Bafil.1556. in Orthodoxogr. Tom.11.p. 1526.8c in Bibliorbeca Parr.edit. Parif. 24. Tom. IV.p.688. Notandum enim in novistima Bibliothece Patrum editione holce Jone libros fruitra

quari-De Inflitatione Laicorum libri III. 2 Dacherio ediri Spicilee, Tom.I. De Institutione regià liber , ab codem editus

Tom.V.p.57. ADALHARDUS, gente Gallus, re-811. gio stemmate ortus , Bernardi quippe Comi-tis , qui Pipini regis frater fuit , filius , Abbas Corbeienfis, claruit anno 823, quo Abbatia fuz restitutus est , postquam ob initam cum Bernardo rege adversus Ludovicum Pium conjurationem in Aquitaniam relegatus fue-

rat. Condidit Stainta Cerbesenfis Ecclefia , qua

apud Dacherium habentur Spicileg. Tom. EUGENIUS II. Boemundi filius Eccle-814fix Romanz Archipresbyter, & tandem Pon-tifex anno 824. die V. Junii ordinatus. Anno 826. Concilium LXIII. Epifcoporum Romz celebravit: in quo Canones XXXVIII. de re Ecclefiastică fanciti funt. Obiit anno 827. die XXVII. Augusti. Extant Epifiela II. Concil. Tom. VII. p. 1542. 1869. Decrets XI. (quo-rum aliqua Eugenio III. debentur) ib. p.

814.

teaz. FRECULFUS, ex Monacho Fuldenfi Episcopus Lexoviensis ante annum 824, factus; cum Romam ad Eugenium Papam & Ludovico Imp. legatus est ad impetrandam Collationis de Imaginibus instituendæ facultatem. Anno sequente legationis suz rationem in Conventu Parisiensi prasens reddidit. Anno 829. Concilio Parifienfi, 835. apud Theodonis villam, 837. Carifiacenfi, interfuit: quando & Ebbonem archiepifcopum Remeniem, perduellionis damnatum cultodiz fuz commil fum habuit. Anno 846. Concilio Parifienfi, 849. Turonenfi IV. adfuir. Obiit ante annum 853. Scripfit Chronscon, in duos Tomos divifum, prior VII, libris res ab Orbe condito usque ad Domini nostri nativitatem, persequitur. Posterior V. libros continens à Christo nato usque ad Bonifacium Papam Gregorii M. fuccessorem progreditur. Extat hoc Chroni-

in Bibliotheca Patr. Tom. XIV. p. 1061. Epi. An. DCCC. stola eius ad Rabanum Maurum eiusdem Rabani Commentariis in Genefin przfixa

GBEGORIUS IV. Joannis filins , S. Marci Confessoris titulo Presbyter , demum Pontifex Romanus die V. Januarii anno 828; postquam din multumque reluctatus effet, confecratus. Anno 830- in Galliam profectus. ut pacem inter Ludovicum Imp. & rebelles filios conciliaret , operam luit. Obiit aeno 844. die XI. Januarii. Varia ejus donaria, Monatteria etiam & Bafilicas ab eo constructa ad naufeam ufque recenfet Anastafius in Vita ejus-Extant Epifiela III. Concil. Tom. VII. p. 1571. 1870. & Epsflola de Monafterio Floriacensi apud Baluzium Miscellan. Tom. II.

ANSEGISUS, Anaftafii & Himilradz filius , in Monasterio Fontanellensi sub Gervoldo Abbate , confanguineo fuo educatus. In Aulam dein afcitus , Monafteriis S. Sixti Remenfi , & S.Memmii Catalaunico , & Carolo Imp. donatus est; atque anno 807. Monasterio Flaviacena auctus, Iapíam Conobli rem brevi restituit, Exactor quinetiam Operum Regalium in palatio Aquigranensi constitutus est, anno 817. Abbas Luxovienfis , 813. Fontanellellenfis , à Ludovico Imp. factus; anno 827. quo inprimis claruit, Ca-pitularia Caroli M. congessit; anno 831. morbo gravisimo decumbens, posessiones fuas Monasteriis elargitus est. Obiit anno 833. XIII. Cal. Augusti, in Comobio Fonta-

Capitularia Caroli M. de rebus prafertimo

nellenfi sepultus.

Scentur.

Ecclefufficu, collegit, & in IV-libros digeffit; quibus tamen aliquot Ludovici Pii incautus admifcuit. Prodicrunt & Pithzo editi Parif. 1888. Merunt, 1602. & Sirmondo Parif. 1640. & ut alias ediones taccam, à Baluzio recogn ta, ac notis illustrata Pares, 1677. 2. vol fol-De Baluzii tamen editione observare liceata cam cum prioribus parum convenire. Antiquis , inquit etiam Carolus Cointius * , cdi. * Adan. 827. tionibus novifimam adverfari non diffimulamus. Prater innumeras enim discrepantes lectiones, in editione Baluziana defunt Capitula 67.68.74-79.39-53-libri quæ primi;adduntur Capitula 89. & 90. tertii libri , uti & Capitula 76.77:quarti libri ,quz quidem eadem effe cum Capitulis 29. & 24. dudum obfervavit Cointius. Quatuor Capitularium libris adnectuntur in omnibus editionibus Appendices III. uarum prima in editionibus veteribus conflat Capitulis XXXIII. in Baluziana XXXV. fecunda in edit. vet. habet Capitula XXXVI. in Baluziana XXXVIII. tertia X. comple&itur Capitula; Appendicibus haudpauca etiam Lotharii, & Caroli Calvi Impp. Capitula admi-

SERGIUS, Historicus , multaob defen-n imaginum cultum passus , ideoque i Hh 4 Photio 818. fum imaginum cultum

SEC-IX-ab Photio Confessor dictus , claruit anno 828. Er-An DCCC. rant toto carlo, qui cundem fuife volunt cum Sergio Confetiore, cujus meminic Meuologium Grzcorum XIII. Maii, qui imaginum defentio-

nem excruciatus, & fortunis exu:us, iu exilio mortuus est sub Leone Manro anno circiter 735. Scripfic Sergius Historiam envenomes adversus Iconomachos, exoríus à Michaelis Balbi rebus geftis , viz. anno 821 & deinde ad Conftantini Copronymi tempora recurrens, ad octavam ufque demum Michaelis-amnum, Christi 818. Historia: filum perdusits: Stylo ulus est , judice Photio * , peripicuo atque elegantiflimo, adeò inaffectaro famen, ut extempore fusus illi sermo quodamento o videretur: ut verbo dicam, fermonenegui historico Ecclefia/lico maxime convenit suforpavit. Verum totius operis, utcusque egregii ac perpoliti, ne minima quidem hodie superest laci-

* Cod-67.

m.

THEO STERICTUS, Comobii Medi-N18. ciensis in Birhynia Monachus, Nicetæ Abbatis , & ob cultum Imaginum Contelloris , difcipulus , claruit anno 828. Scripfit Alagifire fui Niceta Vitam , five Orationem in enna Panegyricase, que habetur Latinè apud Su-rium, Gr. Lat. apud Henschenium April.

MICHAEL, SYNCELLUS Patriar-830. che, & Presbyter Ecclefie Hierofolymitane, deinde Coultantinopoli Monasterio ne xuese Præfectus , à Theodora Aug. Patriarcha C P. delignatus , dignitatem istam reculavit. Claruit anno 830. Multos pro imaginum causå labores & grumnas, viventibus adhue Theodoro Studită & Nicephoro Patriarchă , tule-rat ; uti ex Theodori ad illum epiftolă apud Barouium conftat : plures & majores post utriusque mortem sub Theophilo Imp. passus est circa an. 835. in carcerem conjectus, & tor-Ad no. Sec. MIIIS TO mentis excruciatus. Scriplit Encomismo S. Dionyfu Arespagite, quod extat Gr. Lat.inter Opera S. Dionyfii 1 om 11. p. 207. & encomium in San-

ller Dei Archangeles, & Angeles, quod habetur Gr.Lat.comnotis apud Combelii Auctuar Nov. Tom.l.p.1525.

ANSCHARIUS, natione Germanus, 810. novi Corbeiensis Monasterii in Saxonia alumnus. Circa an. 816. ad gentes Borcales . Da. nos, Succos , ad fidem convertendos adjecit anunum, idque per plures annos fedudo & fœliciter prattitit , inde Dangrum & Aguilenarium Apollolus dictus. Anno 830. (referunt id alii in annum 832.vel (equentem) Hamburga á Ludovico lmp. in Metropolimerectà, Anicharius in Conventu Aquifgranensi , primus Hambur-gentium archiepitcopus constituitur , ad majorem honoris eumulum à Drogone antiflite Metensi coosecratus. Paulo post pallium Româ impeteavit, ipse à Cregorio IV, Sedis apostolica io partibus Borealibus Legatus renunciatus. Post exactum namburgi Septennium à Juun Ramfolenic tribus ab Hamburgo milliari-

bus Monasterio, in eo vitam egit. Anno 846. SÆCTE vacante fede Bremeufi, illi etjam Ecclefig prg- An DCCC ficitur, post annos demum XII. Ecclesiarum Hamburgeofis & Bremenfis unione impetraçã. Aono 864. faltem sequenti , Episcopatus ini 34. diem supremum obiit. Scripsit Vuon S. Willihadi Bremenfis Epifcopi libris duobus comprehenfam. Extat apud Mabilion. Sac. Benedict.111.par.2.p.401. Extitit Alberti Krantzii * *Metrol-(qui de Anfehario toto libro primo pluribus e-12-p/) agit Jtempore Libellus five Pfalterium , Pfalmorum fummani compendio complectens, devotionis Anscharij breve, sed clariffinum,monumentum. Scripfit item Epifielas plures . quæ perierunt ; faltem nondum videruot lu-

L U P U S, cognomento Servarm, Natione Gallus, Provincia Lugdenenii quarta natus, Ordinis Benedictini Monachus Ferrarienfis, ab Aldrico Abbate (anno circiter 829. Archiepifcopo Senonen((facto)circa an-828.ad Rabanum Abbatem Fuldeniem jam Draconus milius eft; ut ab eo S.Scripturarum cognitionem hauriret-Post octennium ferè apud ruldenses exactum & pauxillum mora in Cornobio Selingstadiensi apud Eginhardum Abbatem amicum integerri mun , factum , à Ludovico lmp. in Aulam accitus est, & cum eo in Galliam anno 816, rediit. Anno 828. przpolitus Cellz 5. Indoci , & anno 842. X. Kal. Decemb. in locum Odonis ob atrocia flagitia dignitate submoti, Abbas, Ferrarientis ab Imperatore remunciatus. Odone verò neutiquam cedente, ipfum loco pellere, jubente etiam Imperatore , Lupus necesse habuit de quo ipfe prolixe agit epifiola XX. ad Jonam Aurelianensem, qua calumniam sibi exiode consiatam luculenter diluit. Exeunte anno 844. coacta est Episcoporum Synodus apud Vernum, Palatium Regium: praticus aderat Lupus nofter ; folusque ex omnibus ad condendos hujus Synodi Canones electus elt, qua de re ipie agit ad Hinemarum Epiftola XI.II.p. 83. lpii vero Canones epittolarum calci fubjiciuntur, Anno 852. Concilio Sucfionenfi interfuit. Ante annum 855, legationem ad Leonem Papamobiit. Post annum 861. è vivis excesfit; In vivis enim tunc temporis fuitie fidem nobibis facit Epifola CXNV. ad Folcricum Epitcopum Tricaffinum, cujus Prædeceiforem Prudentium non nifi anno 861, diem obiille Annales Bertinniani testantur. Plura de Lupo nottro ex Epittolis ejus non incommode, nec fine lectoris fructu peti pollunt. Fateor non deeffe, qui Lupun Servatinna Lupo Frrrarienfi divertum fuite feribant, Trithemii authoritate oixi,qui Lupum Servatum Presbyterum,ad quem Rabanus Maurus scripsit octo libros in Epistolam ad Romanos, anno 851. obitile tradit. Caterum cum unius Trithemii tellimonio id nitatur; neque Veterum ulli duos Lupos diferté diffinguautié extera omnia nostro Ferraricoli mire conveoiant ; facile fieri potuit, ut hac in parte , in re præfertim chrono logica, non minus quam io aliis , hallucinatus fuerit Barbaris fugatus, constructo apud prædium Trithemius: adeoque iis accedere mallem, qui unum eundemque fuiffe volunt, Certe CP, Ba-

luzius

SAC. IX.ab luzius tantam inter epistolas Lupinas, & tum An DCCC fibrum, rum Collettunens de tribus Quaffronibus flyli,phrafique fi ilitudinem intercedere notat, ut non ovum ovo elle fimilius pronunciare

non dubitavit.

SCRIPTA

Iber de tribus Quaffionibus, viz de Libero Arbitrio, de Pradeffinatione bonorum & matorum , & de fanguinis Christi superfina taxatione, fen redemptione ufque ad falucem impio-

Collectaneum de infdem tribus Quaftioni-Epiftola II, una ad Carolum Calvum , altera ad Hincmarum Remensem. Hac opuscula ex vetufto Bibliotheca Elnonenfis Codice MS. Antonius Grimbertus ejuldem Cornobii Monachus & Bibliothecarius anno 1602 ad prælum paraverat. Verum din suppressa, tandem studio Jacobi Sirmondi sub nomine Donati Candidi anno 1648. edita funt; anno 1650. alicubi in Hollandia, addita prafatione nova, recuia : habencur etiam inter IX. faculi Scriptores de Pradefinatione & Gratià, quos col-legit ediditque Gild. Mauguinus in suprema Monetarum Curià Prases, Tom. I. part. II. p.9. Verum Isbrum de cribus Questionibus Lopo cuidam Servato Moguntinenfi Presbytero. quem a nostro Ferrariensi diversum facit, tri-

Liber Epiflolarum C X X X. & Papirio Maf-fono primum editus, Parif. 1588. 8*. (Quam editionem utpote admodum vitiofam acriter fatis carpit Stephanus Baluzius) exinde Ducheluio Hiftoriconum Franciz , Tom-

Visa S. Wigherei Abbatis Pritiflarienfit, ad Bunonem Abbatem Hirsfeldenfem anno 836. Scripta.Eam cum Hincmari Epiftolis edidit Joannes

Bufzus, Mogunt. 160a. 4'. Vita S. Maximini Epifcopi Trevirenfu, anno 839, scripta. Habetur apud Surium Maii XXIX. In Præfatione se fabulosa omissurum esse profitetur, ne fidem cateris derogarent : promiffis tamen non fletit; tor enim fabulas infignes ut recte notat Baluzius huic libro addidir, or mirum valde fit virum eruditum in tam manifestos scopulos impegisse, nisi sicut conquirere fabulofa & fictis oblectare legentium animos, procul gravitare historici credide-rit, ita vulgatis traditifque deniere fidem au-fus non est. Pluribus ibidem adversus Sanctorum Acta fabulatorum deliriis commaculata jultă indignatione, & pro folito candore agit vir

Prodierum Lupi opera à Baluzio recognita, & cum notis edita. Parif. 1664. 8. & exinde in Bibliotheca Patr. Tom.XIV.p.s.

Habentur adhuc MSS. Sermones II. viz.Sermo ad Anglossuper incursu Dacorum, in Bibliotheca Collegii S. Benedicti Cantab. Cod. a84-num.19- Sermo in Festivitatem S. Jodoci in Bibliotheca Lumleiana, vol. 165. An. Lupi nofiri fint, videant quibus inspiciendi copia da-

ISIDORUS MERCATOR , icu SACIXab (ut in Codd. quibuídam MSS. juxta fequio. An DCCC. rum Saculorum morem vocatur) PECCA-TOR, Epiftolarum decretalium Confarcinator vixific videtur circa annum 830. fub Pontificum Romanorum nomine, à Clemen-

te Romano usque ad Deus-dedit qui l'ontificatum tenuit anno 614, pluíquam L X X X, Epistolas partim ab aliis compositas (quæ tamen pauce funt) partim à se compilatas , adjectis aliquot Epifcoporum Synodorumque literisin lucemprotrulit. Spurias effe, & non tam piå traude , quod vult Cardinalis Bona * , quam stupenda plane impoltura * Dereb Lit confictas longo argumentorum agmine , & rationibus invictis ex imis antiquitatis, Chronologia, criticesque facra fundamentis, adversus Turrianum demonstravit D. Blandellus in Pfeudo-Isidoro ; adeò ut aliquid hac de re addere , ellet post Homerum Iliadem scribere. Et ita quidem effe , uno ferè ore jam agnofcunt cordatiores Pontificii. Tethem dabo é multis unum Steph. Baluzium, ingens Ecclefia Gallicana ornamentum. Autiquo juri, qued per septingentes & amplius annos valueras , successis jus novum en supposttiis sanctissimorusa Romana urbis Episcorum Epifolis ab impudentiffino illo nebulone Pfeudo-Ifidere prolacis compatium , & ex novelles corum conflitutionibut , qui pof Caroli tempora federa Apoftolicam occuparum. -- Introductum seseur fust avo Carolo Ad agui favorabils videlices si unquam alsas sempore, ob magnam confusionem, qua in politiam Ecclesiasticam investa erat ex finpeuda ac wiferabili Episcoperum reliquerumque Clericorum infeitia , & veinftorum Canonum iquorantia. In hac iguur verum perembatione. emerière famofa illa ne nobiler Epiftola , que prifeis Poutificibus Romanis sribunntur. Perculerune illa omnium animos fud uovà antiquitate , & quie fanttissimerum Episcoperum nomina praferebane. Hine suborea in animis hominum religio, fas non effe dubitare de jure quod in his facris Antiquis turis monumentis continebatur. Hac ille . atque plura Prafat ad Ant. Augustin. de Emendarione Graziani 6.1. 2. Eademoue fore ante annotave. rat Prafat ad Reginon, de Ecclefiast, Diferolinia Quis verò fuerit primus Ifidoriana hujusce

5.3.8. collectionis architectus, quove tempore vixerit larvatus nebulo , iron omnium cadem est fententia. Sunt qui Ifidorum Epifcopum Hifpa-lenfem fuiffe volunt, virum quidem doctum, & in antiquitate Ecclefiaftica non indiligenter verfarum. Verum repugnat tempotis rario. cum quadam hujus farrraginis partes ex fcriptis Ilidoro Hispalensi integro faculo recentioribus defloratz fint. Quin nec gente fuiffe Hispanum verifimile est; etenim Hispan'a Saracenorum jugo tunc temporis prefia fermè penitus exularunt meliores litera; nec credere par est, Hispanum in communicendis tam veneranda vetultatis monumentis, non majorem patriz (uz curam habere voluisse , cum in totà Epiftolarum collectione quinque folummodò ad Hifpanos datz fine. Alii illas Riculpho Prafuli Moguntino, qui obiit An DCCC nem fuiffe Germano-Francum, ex Gallo-Francorum & Longobardorum idiotifnus recte notat Blondellus ; ex Ecclefiz verò Moguntinz ferinio , tdque Riculphi cura primum prodiile , diserté tellantur hojus ferè temporis Scriptores Benedictus Levita & Hincmarus Rhemensis , quorum hic de Hispania allatas fuille tefert , impoltoris , ut videçur , fraude hallucinatus. Verim ut integra collectio Riculpho tribuatur, iterum obitat temporis ratio; quippe quod in Urbani de Johannis tertii Epiftolis reperimtur loca ex Synodo Parifienfi auno 829. quindecim à Riculphi obitu aunis habita , defumpta. Unde conjicit CL. Blondellus Epiftolarum hanc congeriem Benedicto potius Levitze tribuendam effe , qui cum anno circitet 850, tres posteriotes Capien-Lavinus libros adjecerit, Epistolas hasce in truitula fectas, capitularibus fuis inferuit. Vero Berlan propius videtur , Epistolas à Riculpho vel confictas fuific, vel collectas, postea a Benedicto Levita recognitas, auctas, & in hanc ouam nune habemus , farraginem redactas; & cum Curix Poncificia fuerit affertor firenuus, co confilio opus videtur aggreffus, ut fub fucatis primava antiquitatis teftimonlis Romanz fedis auctoritatem (pecioliùs propuguaret. Quod Ilidori Metcatoris nomen fibi sumplerit impostor, nescio an proferendafit D. Blondelli coniectura, ingeniosa utique, fi fatis folida, nempe fuiffe Ilidorum quendam gente Hispanum , Eulogii Cordubensis fratrem, qui ob motus civiles patriz exul hoc ipio tempore Moguntiaci habitaverit, ubi mercaturam firenuè exercuit ; hujus , ut videtur, nomine abufus ett Epeftolaris Impoflor, ut scilicet crederent imperiti Epistolas de Hispaniis suite allatas à Mercarote nostro, qui pretaris caufa profugus pretiofillimum hune thelaurum barbaricz I bidani fubductum , fecum in Germaniam attulerit. Quicquid lit, mirari licet, cur ultra Deus-dedit Pontificis tempora , feu annum pexiv. Epiftolas fuas non produxerit compilator, quod duplici de caufa milu factum videtut; primò, ut speciofius collecte crederentur ab Ifidoro Hispalenfi, qui obiit anno 626. Secundo, ne fi ina propius tempora pertingeret , impoflura: larva facilius detraheretur. Denique notandum, integram l'idori collectionem prater Epiftolas l'ontificias, ordinent celebrandi Concilii, Apoftolicorum Canonum verfionem, & plurimarum Synodorum tum Græcarum tum Latinarum Decreta continere, que in omnibus feré Conciliorum editionibus reperiuntur-

ARDO, SMARAGDUS diâus. Or-816. dinis Benedictini Monachus Anianensis; claruit anno 836. Benedicti Anianensis discipulus, cui morienti adfuit, & a Monachis Indenfibus rogatus, Virane conferiplit. Oblic fexagenarius anno 843. Extant fish Smaragdi nomine opera plura, que huie an alteri fint tribuenda, multa inter etuditos lis est. Interim ad postrum omninò pettinere videtur

Vita S. Beneditti Anianenfii , quippe que ab SEC-1x is o culato Benedicti mortis tefte conictipta fue. An DCC. rit. Extat hæe Vita tum apud Menardum lib. a. Observationum ad Martyrolog. Benedict. tum apud Mabilion, fæc. Benedict. IV. par. 1.

837.

FLORUS, Magifer dictus; Diaconus Lugdunenfis; claruit anno 837, quo Coucilio Carifiacenfi interfuit, uti fe in antiquo Codice MS. legisse monet Margarinus Bignaus. Eum ob præclaram eruditionem , & indefeffam legendi scribendique assiduitatem , plurimum laudant Walafridus Strabo * , & Wandal-Agobard. bertus †: ifte verò addit illum Bibliothecam librorum numero & præftantia infignem con- Martyrogestille. Quin & tanta apud suos doctrinz fa- logma exceliuit, ut præ altis omnibus ab Leclefia Lugduncati electus fit, qui Joannis Scoti Pradefinationis spus refutaret; cò magis, ut clarifimo Manguino * videtur , ad id delectus, foreste quod in fermone quodam pridem emilio (cu- 154. jus meminit Hinemarus de Prædeftinat.cap.11.) docuring for de Praticioniia, & Pradeilinatione davinà, præclarum (pecimen edidislet.Scriplit hoc opus Ecclefiz tuz nomine circa an-

num 852. Quandia deinceps vaxerit, nondum S C R I P T A.

comperi.

Ommentarius un omnes S. Pauli Esiftolas. ex S. Augustini scriptis contextus. Habetut inter Bedzopera, ei falsò ascriptus. l'iori enim nostri esse ex pluribus Codicibus MSS. ad oculum demonstravit Joannes Mabillouius disquisitione hac de re scriptà Analest. Tomp. 1, p. 12, quá etiam oftendit genuinum commentarium aliud à vulgato opus elle, idque needum typis editum penes le habere, à se aliquando in lucem proserendum. Alibi tamen observat in tribus Bibliotheca Sau-Gallenfis Codicibus MSS. annorum DCCC hane ipfam Bedæ expositionent sub nomine I LORI PRESBYTERI contineri. Vide que hie de re notavit Analed. Tom 1v. p.030.

Commentarius fen Expeficio in Canosem Meffor Extat und cum aliis quibuidam Hori opufculis in Bibliotheca Pat. Iona xv.

p. 62. Poemasa IX. viz. Paraphrafes Pfulmorum XXII, XXVI. & XXVII. Hymnus trisin Puererum. Hymnus ad Michaelem Archangelum, de Cereo Paschals. Essitola ad Modumum Epifcogum Auguitodunenjem, ad Amscum quendam, C ad Wulfimme Grammattenes. Prodicrunt ifta Poemata jub Drepanii Flori nomine fapiuls, viz.in collectione Poetarum Christianorum Fabriciana, in Appendice Bigneana p. 727. & in Bibliotheca Patr, Tom. v111.p. 667. Porrò Drepanium Florum (qui ad annum 650, ali às perper ràm referri folet) cundem cum Floro Magiltro fuile arguit Epillola Exhortatoria ad Moduinum,qui fedi Augustodunenti hoc demum fæcu-

lo præfuit.

Permasa varia,numeto VI.cum notis primus

edidir

SACINAN edidit Joannes Mabillonius Analeêt. Tomat. p.

CHRISTIANUS DRUTH M.A. SACINAN
RUS, cognomento Grammanicus, patria Aqui. Ana. DECCG.
RUS, cognomento Grammanicus, patria Aqui. Ana. DECCG.

Liber de Pradeffinacione contra Joannis Scoti erroneas definissents , à Floro scriptus nomine totius Ecclefia Lugdonenfis. Ejus certe elle fidem nobis facium Mattheus Florilegus & pervetultus Codex MS. Corbeientis, in cuius tum initio, tum fine Floro noltro diferte adjudicatur. De isto opere sic Matthaus Westmonafterientis *. Scripfit contra Scotum Florus, qui *Flor Hifire ad \$34 O eint ferion depravande damanavit. Qua Matthei centura nil aliud intelligi, quam Florum Hit.Gate-Scoti fenium minus recte plerunque acceptife, optime monet Ulferius †. Librum edidit Gilbertus Mauguin 'Parif: 1650. Tom. I. Vindiciarum gratiz & prædeftinationis p. 575. Andreæ Duvalli Doctoris Sorbonici nota calci operis

Inbjiciumrur, Habetur in Bibliotheca Patr, ubi

Sermo de câdem materia, ab codem editus ibidem p. 23. Collectio ex Lege co Canonibus de Coercitione.

Judaorum, , o autoritrase ac firmitase judicii , & testimento Episcoperum. i Dacherio edita Spicileg. Tom. XII.p.48.

Collectio ex festensis antiquerum Patrus de Eletitoribus & Office Epifesporum. Habetur apud Agobardum, & exinde apud Baronium in Appendice ad Tom. X II. Annal. p.

920.
Commensarius in Epifedus S.Pauli ex XII.Patrum, (viz. Cypriani,Hilarii, Ambrofii, &c.) feriptis contextus. Extitit MS. penės Chiffetium & Dacherium, teste Mabillonio, ubi supra

p.20.

Commentarius in Pfalmes. Extare dicitur

M.S. in Monoflerio Affinementi in Flan

M S. in Monasterio Affligementi in Flandriå.

**De Marsyrologio, ejulque Autore, verba seci-

837.

mus ad annum 760.
Porro ut Ulicrii verbis ntar, A Floro noftro
feriptum Cossutanarius in Pfulteruss in Hafligemieni Comobio (inter Brustellam & Aloflam polito) MS extirific in Indice Manaferiptorum Codicum Belgii oltendir Journes
Bunderius: undei illid in Pfalmum LXXX,adversis Amalarium à Fabro citatum eft refimonium adversis TranibiAntaritonis dop-

THE G. N. W.S., natione Fences, virtuobilis & coloma. Amalasis & Hertii Igifopoma Tevetreinima Chorpeliogous & Sufficianeus. Clarati anno 875. Scripti, scele wellrido Serabone. Destroire quiden, & sectotion guant legals and an app. Hofe can am Walridel Perstone & Capitalis primus cidid Perus Pirkuss inter Aripoves Temicios contractor of the Sufficial Scription of the Sufficial Scription of Contractor of the Sufficial Scription of Contractor of the Sufficial Scription of Contractor of the Sufficial Scription of Contractor of the Sufficial Scription of Contractor of the Sufficial Scription of Contractor of the Sufficial Scription of the cidical Embedsia de Ballotho Visuabola. Scription of Contractor of the Sufficial Scription of the Sufficial Contractor of the Sufficial Scription of the Sufficial Scription of the Contractor of the Sufficial Scription of the Sufficial Scription of the Contractor of the Sufficial Scription of the Sufficial Scription of the Contractor of the Sufficial Scription of

tanns , Comobii Corbeignfis ex OrdinelBenedictino Monachus. Claruille videtur circa annum DCCCX L. faltem paulo post, quippe qui meminit Bulgarorum ad fidem Chri-Rianam convertionis, que anno DCCCXLV. contigit. Scripfit, tefte Sigeberto *, Com- *De Script mentarum in Evangelium S. Matthei, qui Cis- 6.74. ra Joannis Secerii prodiit Hagenos an. 1530 In hoc Commençario non unus est locus, qui hodiernz Transibitantiationis dogma adeò valide refellit, ut Scriptores Pontificii, Sixtus Senenfis, Cardinalis rerronius, Bigneus, aliique pené ad ravim debacchantur, clamane Secerium hominem Lutheranum Druthmarum corrupifie, idque ex fide Codicis MS. liquere. Tam effrænt calumniandi libidini, ut os in ætemum obstrucretur, simulouc ur editioni Secerianz fides , & integritas vindicare-tur, Edmundus Albertimus * editionem Ar. *DeSatura; genteratenfem anno MDXIV, triennio ante Esclurift, exortum Lutherum, cum privilegio Imperato- 115.19.914ris Maximiliani, & Leonis X-inlignibus primæ Videctiam paging adpositis, Jacobi Winphelingii cura ex que habet Codicibus MSS, erutam protulit; in qua juxta editionem Hagenoensem eadem loca ad ver-olig contre bum reperiuntur. Necdum tanien contentionis Ma finis. Philippus enim Labbeus * quo jam (e *Adderd ad. verteret nelcius,in Albertinum invehitur,quòd, Toma-de ubi editionem illam viderit a quave Bibliotheca eam deprehenderir, non addidit; fe nunquam hactenus in eam incidiffe, nec mirum, cum ea diligentibus Germanis, Gefnero, Simlero , Frifio , prater Mirzum aliofque recen-tiores fuerit ignota. Denique Albertini ho-

minis haretici, & å tide acreligione majorum luorum क्रिडिजर, fidem fibi valde lufoe-

ctamelle.Quo verò in posterum omnis hac de re dubitandi , vel calumniandi ansa tollatur,

monemus zquum lectorem hanc ipfam Win-

phelingii editionem extare penès eximium vi-

rum Thomam Tenifon Ecclefiz Anglicanz

Theologum celeberrimum, in cujus proinde inftructifirma Bibliotheca videri potest. Prærer

editiones memoratas habetur ifte Commenta-

rius in Biblioth.PP.Tom.XV.p.86. GOTTESCHALCUS, Fulgentins etiam dictus,natione Francus, quippe in Belgica fecunda, viderur, natus, in Monasterio Augia divitis sub Tatone Abbate melioribus literis institutus est, in quibts cousque excelluit,ut Fulgentii nomen inde traxille dicitur. Postea inis Benedictini Monachus factus Orbacensis, claruit anno 840. Vacante per Ebbonis depositionem sede Remensi, a Ricboldo Chorepiscopo Presbyter ordinatus est, ægrè id ferente ¡Rothado Snellionensi Episcopo , in cujus Diocefi Comobium Orbacense fitum erat.Ut invidiam declinaret Gotteschalcus,pcregrinandi studio ductus, anno 847. Romam fe contulit , Italiam , Dalmatiam , Pannoniam peragravit, anno lequenti in patriam reverius : redeuntem holpitio comiter excepit Eberardus Comes in Gallia Cifalpina, apud quem aliquandiu manfit;& jam que fub pectore premebat SAC-XI. premebat dogmata, apertius proferebat. Do-An DCCC. Aring S. Augustini studiofifimus erat , & primo quidem de modo videndi Deum in futura vità quaftiones movere capit. Qua de re frufira & Lupo Ferrarienfi advonitus, de Prædeftinatione,& absoluto Rep. ob tionis decreto, de gratia Dei , aliisque huc spectantibus'curiose nimis disputavit : unde graves de his dogmatibus eå tempeltate controversias movit ; toto ferè Doctorum Gallicanorum choro in diversas partes abeunte, hinc Remigio Lugdunens, Prudentio Trecassino, Ratramno Corbeiensi, Gotteschalcum defendentibus; illinc Hincmaro Remensi , Amalario Lugdu-nensi, Rabano Mauro , & Joanne Scoto, acer-

rime oppugnantibus. Sententiam quam de ge-mina Prædeftinatione aliifque ei annexis capitulis fovebat , propriis ipfius verbis , prout apud * Hincmarum habentur hictradam: Ego * De Pizdelle s.p.16 Gotefehulent erede & conficer , &c., qued genes na est Pradestinurio : sive Electorum ad requiem, five Reproborum ad mortem : quin ficut Deut incommeniabily, ante mundi confluentionem omnes Elector (nos incommutabiliser, per gratuitam gratiam funn pradeftinavis ad vinne acernam. Similiter omnino omnes Reprobos , qui in die judicii dannabuntur propter ipforum mala meritu, iden ipfe incommunabiist Deut, per juftum judi. cium funn incommunbiliter pradefismous ad mortem merito fempiternam. Latius hac poflea, non uno libello, non una edita confessione explicavit. Quin & durius adhuc & periculosius de his rebus locutus est, si Rabanum , Hincmarum aliofque hojus temporis Scriptores audiamus. In doctrina de Libero Arbitrio fe cum B. Augustino penitus fenti-"An Hinem, re * professus est : erreneas Gennadii Masiib.c. x.p. 118. lienfis opiniones , & infalicie Caffiani pernicio-

sum degres diserté damnans. De Voluntate † 1bid c.14. Dei ita † loquitur , Omnes , inquit , ques vuls p.149410. Dens fattes peri , fine dubitatione falvantur uec poffe futuni nifi quet vult Dens fattes fieri, nec est quisquate , quese Deut salvari velit , & non falverur : quia Dens nofter quacunque votuit fecit : ipfi emnes itaque fabli fimit , quos omnes outs falous fieri ; & non fablansur quos non outs Dens fabuari. Denique de morte

t Bid car, Christi hac habet to illes omnes impies & Pec-

p 211 Cano. Catoret , quoi proprio fujo funguine filius Dei redimere venit , hos omnipotens Desbonstas ad vitam pradeftinatos , irretraciabiliter falvaritunsummado velis -illes enmes impies & Peccaseres , pro quibus idem Dei filius nec corpus affumpfie, nec erusienem, nec, dice, funguinem fudir : neque pro eis ullo modo crucifixus fuis, quippe ques peffimes fuinres effe prafcivit , quefque justiffime in aterna pracipitandos termenta eer effe voluit falvutor , nullius Redemptor , & nullius Coronator. Excerpta funt hac ex libello, uem Gotteschaleus in Synodo Moguntina Rabano Mauro obtulit , qui in Tractain de Pra-

Raban Epift Synod. ad Hincan Annal. Feld.& Bertin an.

Chron Hir. definatione ad Nothingum Episcopum scripto ing ad an fenrentiam ejus nuper refutaverat. Igitur anno 848. circa Kal. Octobris habita eft Moguntiz Synodus, cui plurimi Galliarum Przelules. Abbates , Monachique celeberrimi interfue- SECTE ; runt : ab his damnatus Gotefchalcus , & ad An DCC. Hincmarum Remensem Archiepiscopum suum remifius, przftito prius juramento, fe posthac in Regnum Ludovici non rediturum. Anno 849. occasione placiti Regii habitus est apud Cariffacum complurium Epifcoporum conventus ; in quo inflituto de Gotefchalco, ejusque cause examine, Sententia Synodali decreverunt ipium Sacerdotali gradu effe de-ponendum, & ne latius fua dogmata pargeret , apud Altivillarenfis Comobii Monachos ergastulo includendum : denique juxta ordinis fui Regulam duriffimis verberibus caftigandum: quod & coufque factum est, donec ipfe propriis manibus flammis tradiderat. Anno 855, coacta est Synodus Valentina, cui præfidebant Remigius Lugdunenfis aliique plures. In hac conditi funt in Gratism Gotefchalci Canones , Synodi Carifiacenfis capi tibus oppositi. Interim ut Goteschalcum ad fauiorem mentem revocaret nullis non medis tentavit Huncmarus, fed fruftra fuit. Quippe in fententia fua vindicanda immotus perflitit Gozeschalcus: & quo speciosius innocentiam am oftentaret, juxta impium & perverfum istius Seculi morem, se ad Judicium Dei, quod vocabant, fubeundum, paratum effe ptofessus est † nempe se in quatuot serventis aqua, olei, †VACoo picisque ardentis dolia sigillatim esse introi. turum, fuolque adversarios ad idem examen ap Ulius subeundnm audaster provocavit. Obiit anno 870. faltem non diu supervixit : postquam XXL annis carceris angustias expertus

SCRIPTA.

Oufeffienes II. brevieruna , altera multò prelixier ; Has primus extulit , & Hiffe. ria fuz Goreschaleiune subject Rev. Ufferius Dublin. 1631. 4". Hanov. 1662. 8". Deinde CL. Mauguinus , Cellett. Scripi. I X. Sac. Tom-I. p. 7. uterque in Goteschalcum fatis pronus, de eo totâque ejus causa fuse & accurate

agit. Epiffola ad Ratramnum, Habetur apud Lud. Cellorium Hifl Goteschole. p. 415. Fragmentum metricz ejus epistolz ad eundem editum est & Sirmondo intet Hincmari opera, ad calcem libri de non Trinu Dessute Tom. Lp. 555. & ap. Mau-

guin.Tom.II.p 58. Libellus de Pradeffinatione Rabano Mauro anno 1648. oblatus : Ex hoc Fragmenta quadam nobis confervavit Hinemarus lib. de. Pradeitinat. que hinc inde collegit & ad fua capita revocavit Mauguin. Tom I. part. 2, P. 3. & Tom. 11. Differs. Historic. C. 14.

p. 62. Vita S. Lamberti à Goteschalco Clerico incultius scripta, teste Sigeberto, cap. 125. Eam una cum tribus aliis historicis homogeneis edidit Joan. Chapeavillus Rev. Leed. Tom.I. Leed. 1612. 4". Verum nostri non est , sed Coteschalei Canonici Leodicensis, qui claruit anno 770.

BER-

s AC-IX ab ALDCCC. 840. De co saffor spring Louis Ferr-Hincm-Flodored. Rriccen. nor. Man-

Offer alia

NUS, natione, ut videtur. Gallus, in veteri Monasterio Corbeiensi Monachus, & Presbyter, tandem favente Carolo Calvo Orbacenfis in Diocefi Sueffionenfi Connbii Prapolitus-Claruit anno 840, quo circiter tempure, vel paulo ante, ad scribendum se accinxit. Opus enim condidit de Vergine Dominim paruriente, cui Paschasius Radbertus libros duos opposuiso-C-flor. fe dicitur. Anno 849. fervente circa Gottefchalcum controversia , libros suos de Pradestinatione edidit : & paulò post decantatissmem illum de Eucharissa libellum in lucem emissis videtur. Anno 866. cum controversia Latinos inter & Grzeos glisceret , Ecclesiz Gallicanz Doctores à Nicolao Papa rogati, ut Occidentalium caufam adversus Gracos agerent ! & in his suadente Hincmaro suas etiam partes tenuit Retramnus noster , quas stremie & nervose obiit. In vivis adhuc erat anno 870. si modò idem fuerit Rathramnus ille , Presbyter nonagenarius, cujus Hinemarus Capirulorum ad Nepotem cap. 1. mentionem facit. Vir erat pius, modestus, & hand dubie eruditus , à doctiffimis quibusque fui Seculi viris magni habitus : quin & exceptă lite Euchariftica, ab ipfis Scriptoribus Pontificiis fummis e logiis ornatus.

S CRIPT A.

DE patt Virginis seu de Nativitate Christi, liber, à Dacherio editus Spicileg. Tom.

I.p. 218. De Pradestinatione libri II. Extant apud Gilb. Mauguinum in collect. Scriptor Grzciz, &c. Tom. I. p. 29.& in Bibliothicca Patr. Tom.

X V.p. 442. Contra Gracorum erreres libri I V. à Luca Da-

cherio primum editi Spicileg. Tom. II. pagi-De Corpore & Sangnine Domini liber , in quo tam aperté, quam diferté, de re Euchariflici agit, & Transubstantionis dogma, prout În scholis Pontificiis explicatur ; quâm dilucian ichois Pontincis explicatur, quam dituci-de refellir, norunt quotquot vel prima Theo-logiz tyrocinia poluetunt. Ut it aque Opulcu-lum ad Anticyras, vel ad Orcum potius, rele-garentPontificii, (quippe nigro dais carbone a Cenforibus Tridentinis, Lovanienfibus, Sixto Senenfi, Bellarmino, Genenebrardo, Poffevino, Gregorio de Valentia, Gretfero, &c. notatum) omnibus machinis aggressi funt. qui Authoris existimationem comminuere nituntur : Sunt , qui tanquam hareticum & frovandi cupidum, Monachum adversus superiores fuos recalcitrantem , calumniantur ; quibus manifefto fatis refragantur compositi hominis motes, & illibata per tot Secula fama. Alii opus effe corruptum & interpolatum clamant; adversus quos fidem faciunt tot vetufti Codices, & Ælfrici nostri , qui anno 960. floruit, Homilia Palchalis ex Ratrammi libello penè ad verbum defumpta. Denique alii vo-lunt non Ratramnum , fed Joannem Erigenam, Authorem effe. Quid inde? quafi Joanmes Scotus non effet & ztate & eruditione par.

BERTRAMUS , reclids RATRAM-US , natione , ut videtur. Gallus , in vete-billonii ** confessio , qui in vetus silimo Mona-** Ass. Sec. sterii Lobiensis octingentorum annorum Co-

dice MS, tum in initio, tum in fine, se Ratram- a. Prafa ned IV. pat ni nomen reperisse faterur, & quidem hujusce nam Bj. Codicis Lobiensis jam pridem mentionem secerat Antonius Sanderus Biblioth. Belg. MSS. part. 1. p. 301. næ verò nugas operole agunt viri catera graves atque eruditi, qui nu probandum in se receperuntRatramnum in hoc opulculo Ecclefiz Romanz de Euchariftiz dogmata favere , faltem non repugnare ; à quo ni hilominus tantopere abest quantum Oriens di-stat ab Occidente. Quid ferant tanto hiatu dignum hi promissores ? eant per me licet novi nostri transubstantiationis Hypetaspista Ratramnum in ipium Palchafium nobis transforment , haud difficilius quippe crediderim unam eandemque personam fuisse, quam Rateamnum eandem cum Pafchafio, & Eeclefia Rom hodiernå doctrinam hæc de re tenuisse.

Prodiit liber ifte Colon. 1532. Geneva 1541 80. in Micropresbytico Bafil. 1550. p. 513. una cum Palchafio Rathetto Colonia 1551. 80. inter Feuguerei Opulcula Lugdani Bat. 1579. 80. in Catalogo Teffinm veritatis , Geneva 1608 fol Latine & Gallice anno 1672. Denique ut verfionum Anglicanarum plurium editiones ta-ceam, nuperrime produit editio Anglico-La-tina Lindini 1686. 8°. cui Diffettationem patrio fermone pramifit editor, quo Ratram-num adversus omnes Pontificiorum objectiones & calumnias fusé atone crudité vindi-

Liber de Anima. Extat MS. in Bibliothecis Lambeth. Collegii S. Benedičti Cantab. Cod-301. num. 4. & Écelefiz Sarisburienfis,& penès

Mabillonium. Interiit liber 4 Ratramno feriptus pro defenfione Hymni confdam verufti. cui verficulum istum (Te Trina Deitas unaque postimns) Hincmarus expungi jufferat , Te fumma Deitar , deinceps in Ecclesia sua cantari przcipiers.

HAYMO, five Aimn, Alcuini difcipulus, Rabani Mauri condifcipulus, & amicus conjunctiffirms , primum Monachus Fuldenfis, deinde ab anno 839. Abbas Hersfeldenfis demum anno 841. Epifcopus Halberstadien-sis. Anno 848. Synodo Moguntinz interfuit. Obiit die xxvit. Martii anno 8ez.

OPERA.

Ommentarins in Pfalmet. Prodiit Fribur. J gi 1533-Commentaria: in Efaiam. Produit Colonia 1531. 3-.

Commentarins in Epifielas S. Panli. Prodiit fub Haymonis nomine Parif. 1556.84, fub Remigii Remensis nomine Roma 1598. Mornne. 1614. Vide de co plura in Remigio.

Commensarior in Apocalypfin Libri VII. Prodierunt Coiss. 1531 De omnibus hisce Commentariis notari meretur eos ex antiquioribus plerunque Scriptoribus defloratos effe.

Hiftoria

SÆC1X.ab Hilloria Ecclesiallica Breviariam, five De An DCCC Christianarum rerum memeria libri x. Prodiit Colon. 1531. 80. Rome 1564. cum Galefinii notis, deinda Celon.1572.160. Lugd. Bat. 1550.160. correctius atque emendatius curà Joachimi Maderi Helmstad 1671.

Homilia in Evangelia Dominicalia & de-Santin. Prodicrunt Colonia 1536. Parif. 1545.

De varietate librorum, scu de amore patria cwleffs, libri z. Prodierunt Parif. 1531. Trailanu de Corpore & Sangune Domini , & Dacherio editus Spicileg, Tonix11.p.27.

841.

AMULO, five Annlus, five Annlarins, Gente ut videtur Gallus, primini Diaconus Lugdunenfis, deinde, defuncto Agobardo, ejufdem Ecclefix Archiepiteopus ordinatus xv111. Kalend. Februarii anno Decex11. Confultus anno occestav. à Theoboldo Lingonensi Epifcopo fuper incertis Sanctorum reliquiis , fitperque prodigiis, qua illarum occasione dic. santur evenire , gravem ad ipium epidolam feripfit adversus temeritatim quorundam Monachorum, quos viles & negatus Leonateuler vocat, (verbis utor Cl. Baltazii) reliquias illes venditantium. Ab Hinemari partibusadvers às Gotefelisleum fletit, & in vivis erat a. neces. 11 Si modo iftoc anno contra Gotefchalcum feripferit, aliás de tempore morcis nil liquer. Certé les circiter tempore scripsisse vel inde colligi potest, tum quod p. 169. ait Goteschalcum pluribus jans annis à Corpore Ecclefia juffa Severitatu damenione pracifan, atque omni Bonorum consubernio , ae folatio defraudatues remarkile i tum quòd non longe ab epiftole initio inquere videtur nondum ad fe datas effe trium Epifcoporum, viz. Hinemari, Parduli & R bani epillolas , que tamen excunte ann 852. feripea funt.

SCRIPTA.

D Thesboldum Epifespum Lingonenfem. Epiffola, cujus occasionem supra retuli-

free Ad Gorefebalenon Epifiola, feripta , ut diximus, circa annum 852. quá quidem magná animi candore & lenitate cum miferabili hoe Monacho agit ; nihilominus non modò erroneas illins opiniones ftudiose refellit, sed & ipsum ob mores perversos & infolentes, atque obstinatam animi pervicaciam meritó corripit. Primus eam in lucem extelit Sirmondus.ex eo alii. & in his Cl. Manguinus Collect. Script. 1x. Szculi Tom. I I. qui in fectiones diffinction, no-tulifque fuis illustratam exhibet, Differt. Hiff. C. 27. p. 195,

Responsio ad interrogationem cujufdam de Prafesentia, vel Pradefinatione divina , & de libero arburio

De Genna & Prafeientia Dei, denne pradeflinatione, & libero arbitrio , de spe stom ae siducia falmind defenientia S. Augustini.

Scurentia B. Auguftini ex librit ejut de Prafaturcha fungta of in unamferrem diffirelis Capisulus ardinara. Notandum verò Lectori tria hac

Szculum Photianum.

postrema obuscula in Codice Trevirensi, ex quo SACIX.is ca defumpfit Sirmondus, anonyma faifle, Amu- An DCCC. lonis Epittola ad Gorefchalcum fubjecta; adeò ut incertum fuerit an ei fint aferibenda. Primum, fen Reftonfionen Flors Diaconi Lugdunensis de Pradesimatione sermenens este enm Clar. Manguing confent it Baluzius. Secundum, initio mutilum, nil aliud effe , quam Amulonis ad Hincmarum Entitolam, una cum epittola ad Goteschalcum missam, contendit Manguinus Differt. c. 22. p.159. An recité satis viderint alii. Tertium, feu Senrentiarum Colleilionem Amuloni nostro, sed ex conjectură tantum, tribuit,

qui primus edidit, Jac-Sirmondus. Edidit hæ Amulonis opera cum notis Stephan. Baluxius ad calcem Agobardi Tom. I L. p. 135. Exinde translata funt in Diblioth, Patr.

Tom, XIV. p.323.
Contra Judant Liber 1. ad Carolina Regent.
United to Balance ni Mauri nomine ună cum I algentii, & c. opufculis in Jucem emifit P. Chiriletius Diviene 16:6. perperam omniaò ; cùm Amuloni noftro diferte cum tribuat Trith mius *, cupus fenten- * De sein tiam Codices quidam MsS. liquidò confir- Eccl.fol jó, mant.

\$424

J O A N N E S , Patriarcha Hierofolymitanus, claruit circa an. 842. poliquam fc. Imagines in Eccletia Gracă demum reflitura fedes fixas,& non movendas amplins, obtinuisient; & Iconodulia apud omnes Gracos in pretio effe corpifet, Scripilt, scu potius Arabice feriptam Grace vertit , S. Josnas Danafeen Vitam, fabulis & incptiis immane quantum refertam. Exist hac Vita Lat. in ournibus force Damafeeni Operum editionabus & apud Su-

rium Maii vs. Græce Rome 1553. 8a. & in editione Damafeeni Bafileenfi 1575-GEORGIUS, Hamartolus dictus, Natione Gracus, dignitate Archinandrita. Claruit eirea annun 842. ad quem Hifferiam fuam perduxit. Hunc cum Georgio Syncello, fuperioris Saculi excustis feriptore , perperam confundunt viri extera doctifimi; qua de re crudité & prolixé agit Leo Allatins Distrib. de Georgiis corum que seripsis p. 323. Scripsit Geor-Cius nofter Chronicon ab orb: condito ad Michaelem Theeshili Interatorus fi inve, ex variis divertifque Chronographis, 8 interpretibus faeris contextum : re quidem Hillowich- quod no tat idem Allatius p. 220, non admodum opulentum sfed ad firmanda fidei capita differtationibus & S S. Patrum autoritatibus longiulculum. Pleraque funt in co, que in Cedreno, Theophane, Clyca, allifque, iifdem pene verbis ac fententiis, pauciffinis tamen exceptis , descripta. Ex hoc antemillos, velut è sonte, fua (cum posteriores tint) haufisse, nemo ambiget. Hiftoria ad alionum feriptorum loca obscura . & ardua explananda apprime necesfaria. Eveat hoc Chromeon Gr. MS. in variis Bibliothecis, Bavarica, Regia Parificnfi, pracipue Cafarea Vindobonenti; unde excerptum dedit Lambeeius Commentar, libro 2, ca-

pitey, pagina 588. Georgii etiam noffri est

Hemilia

SEC IX sh Homilia , five Fragmentum de inventa Cruce , tio fit Vexillorum Imperialium in formarii Cru- SECIX ell As DCCC. quod edidit Gretlerus de Cruce Tom. II. quippe ex hoc iplo Chronico desamptum

842.

METHODIUS, Homologera fen Confessor Vid. Grac. dictus, Natione Siculus, apud Siracufas pa-Menolog & rentibus nobilibus divitibusque ortus dome-Anonymap fica educatione perpolitus Conflantinopolim profectus est , ibique monasticum vivendi ge-Method.p. nus amplexus, in Chio Infula extructo monafterio iedem collocavit. Pofthæc Nicephori Expatriarche CP, apud Paschalem Papam, qui obiit anno 824. Apocrifiarius factus. Romæ positus, adulterii falsò accusatus est, & ostenfo palam natura vitio crimen diluit In Graciam reversus, a Michaele Balbo ob propuguatum Imaginum cultum ante annum 820 in Acritam carcerem datus eft. Anno 834. a Theophilo Imp. fediciones ab eo excitandas verito, fecum in exercitu contra Saracenos ductus ac post reditum intenebrosium carcerem conjectus. Anno 841. à Michaele III. Porphyrogenneta Patriarcha Constantinopolitanus facins , habita mox Synodo Imagia nes, earumque cultum, in Ecclefiam Grecam postli niniò reduxit : utque plebis superstitiose anunos id genus commentis devinciret archiùs, Theodori Studitz,& Nicephori Patriarche corpora Constantinopolim solenni pompă transferenda curavit. Obiit anno 847. die XIV. Junii, ut habent Acta Joannis Anachoretæ apud Mctaphraften:

SCRIPTA

Roomium S. Dianylii Areopagite. Prodiit feortim Gr. Florent 1516.8 Parif. 1562. 801 Gr. Lat. inter Opera Dyonysii Aneverp. 1634-Tom. 11. pagina 242. Que in hoc Encomio de Dionytio habet Methodius, ea omnia ex Hilduini Arcopagiticis mihi plane defumplifle videter : quippe qui ea Roma, ubi diu vixerat ; facile impetrare poterat: præfertim cum Hilduinus quo tempore Areopagitica undique collegit , in Rescripto ad Ludovicum Impa num 10. teftetur Scriptores Cracos de Dionyfii obitu nihil dixisfe, quia propter longinquita. tem terrarum transitus ipsius in Galliam iis pe-nitus suit incognitus. Nihilominus non levis est inter eruditos hac de re controversia. Ex Hildoini Collectaneis sua desumpsisse diferte affirmant, & longi argumentorum ferie demonfirant Sirmondus, Launoius, altique nafutiores Critici, neque id prafracte negare audet Leo Allatius Diatriba de Methodiorum Serspristetfi prolatis in utramque partem argumentis , in eam fententiam propendere videtur, que ftatuit Methodium & Syncellum fua non ex Areo-pagiticis Hildaini, fed ex vetuftioribus Grzcorum monumentis de prompfufe.

Oratio in cot , qui dicunt , Quid profuit Fili-Dei Grueifixus? Extat Gr. Lat. apud Gretfer. de Cruce Tom 2, p. 1667. Bina continet Frag-menta que ex Bibliotheca Augustana depromfit Gretferus, qui Methodio Seniori non elle tribuenda contendit co quod in iismenciscommutatorum : objectionem quidem fed An DC.C. frigide admodum folvere conatur L. Allatius Diatr. de Merbedierum Seripus, pag. 348. ubi

eriam terrium de Christo pasibili fragmentum ex eadem Bibliotheca Grzee & Latine exhi-

Orario de Occarfu Simeonia & Anna in Tem-

plo, & de Deipara. Oracie in Rames Palmarum. Extant he due Orationes Gr.Lat. inter opera Methodii Pata-

rensis a Combefisio edita Parif. 1644. fol. ubi de iis dictum eft. Encontino S. Agathe virginis & Martyris, Habetur Lat. in Bibliotheca SS. Patrism Con-

cionatoria Fr. Combefitii. Graca fed mutila penes se habuit Leo Allatius de Merhod. p. 365. integra Leonardus Pate Collegii Gracorum alumnus ,& Gracarum Literarum in Universitate Messancisi professor primarius ; an edita fint nondum didici

Canones Methodsi Pomitenziales habentur in Balfamonis Graco Canonum volumine, quod Latine versum edidit Gentianus Hervetus.Vide que de fis habet Baronius ad annum 842. num. 26. &c. Harmenopulus in Epit. Canon-Sect. Iv. citat fub nomine 2/3 no minus Methodii Junioris Patriarche effe contendit Arcudins , cui tamen hac in re meliori ratione duétus Leo Allatius infiragari nollet.

WALAFRIDUS, STRABO fen STRA-BUS dictus, ortu Germanus, vitæ instituto Monachus Benedictinus, Rabani Mauri Fuldenfis discipulus, Cœuobii S. Galli Decanits, tandem anno 842. Augiz majoris in Diocefi Con-Stantiensi Abbas creatus est. Obiit anno 849. Vir doctus & sapiens,& literarum scientia ante alios illustris ; ut Isonis Monachi Sangallensia

OPERA

de eo verbis utar.

E Officiis divinis , five de Exerdis & Increments rerum Ecclefinftscarum liber. Proditt inter alios argumenti fimilis Scriptores curà Joan. Cochini Moguntia 1549. Inter Scriptores de divinis Officiis cura Melch. Hittorpii, Parif. 1610.p.661. & in Bibliotheca Patra

Tom. x v. Vica & Miracula S. Gali Abbatit Librit II & comprehenia. Extat apud Surisim xvi. Octobr. Scripfit VValafridus ejufdem Viram carmine que extare MS. dicitur in Monafterio Sangal-

De Vita S. Othimari Abbatis liber. Habetur apud Surium xvz. Novembr. longé emendation ud Mabilion. Szc. Benecick. 111. par. 2. pagi-D3 152.

Vira S. Blairmaci, Extat apud Canifium Tom. vs. & Mabillon. ib. p.439. Extrema S. Manema, five Mamantie Moa nachi, apud Canifium ibid.

Fira S. Lendegarii, ibid Vifio S. VVerrini metro feripm, ibidem & apud

Mabillon. Sæc. Benedict. IV. Permana varia Extant apud Canifium Antique li z

SECTX ab Led. Tom. VI. p. 542. & in Bibliotheca Patr. An. DCCC. Tom- X V. p. 181.

Sermo fen Tractaens de everfiene Hierofolyma ad Capus XIX. S. Luca. Habetur apud Cani-

fium ibid. p. 331. Gloffa Ordinaria interlinearis in S. Scripru-

ram, ex antiquis Patribus collecta, & ab aliis postea aucta, Scraboni nostro vulgò ascribi-

Poeman quadam Walafridi anrea medita evulgavit Baluzius Mifcellan, Tom, IV.

NITHARDUS, Angilberti (Abbaris 842. postea Centulentis, qui x11. Kal. Martii anno 814. è feculo migravir) filius, Caroli M. ex Bertha filia pepos. Poltquam mulras in Aula legationes , in exercitu præfecturas , obiiflet , vită faculari abrenunciară, monasticam sectatus est, Abbas S. Richarii factus. Nithardi adventus ad Sylvacum, a Marcyvardo Abbare Pru-nienfi miffi, meminir Lupus Ferrarienfis Epith, 5. Hunc noftrum fuiffe Nirhardum non immeritò fuspicatur Cl. Baluzius, conjicit que illum in Monafterio Centulen i educarum, apud Marcyvardum Prumiensem aliquamdiu hospitem egiffe ; tandem ad fuos reverfum , Abbatem Centulensem in Diocesi Ambianensi fadum effe, Claruir anno 841, quo ferè tempore opus fuum condidir. Obiit , ut ferunt , anno 852. Scripfit libros IV. de Diffidio filiorum Ludovici Pii Imp. ab anno 814. exorfus, & ad anu. 843. progresse. Primus has edidir Petrus Pi-

844 SERGIUS II. Sergii filius, ortu nobilis , Romane Ecclefiz Archipresbyter , & ab anno 844 Pontifex; die xxv11. Januarii ordinatus. Incurre statim Pontificatu Ludovicus à Lorhario Imperat. parre missus Romam advolavir, Romanis praceprurus, ne electum Pontificem ordinare amplius auderent, antequam electionem comprobiffer imperator. Mox ipfe advenit Imperator, & Ludovicum filium in Longobardorum regem à Pontifice ungi fecit. Obiir Sergius die xxvtt. Januarii anno 847. Estat unica Epistola ad Episcopor Transalpinos de pralatione Drogonis Medionatrisconsis, Vicarii fedis Apoltoliex, Concil. Tom. VII.pagina 1799.

PASCHASIUS RADBERTUS,gen-844 te Gallus, natus est anno circiter 786, prima pietatis & doctring tyrocinia politi inter Monachos, qui majori Monialium Sueffionenfium cœrus i sfervichant. Adulrus factus Monachum induit in Monasterio veteri Corbeiensi sub Adelhardo Abbare. Anno 844. przfccturam Comobii Corbeiensis obtinuit. Synodo Carifiacenfi contra Gorefchalcum anno 848. interfuit. Obiir anno 851, die xxvs. Aprilis Vir quidem non indoctus, sed ingenii sui viribus nimium fretus. Priseus aucher , fatente ipsomet

* De Seript Bellarmino *, que ferio & copiese feripfie de veri-Beck pass, gare corporis d' fanguinis Demini in Euchariftia :

cui plane fuccinit, fatis ingenue, Jacobus Sir. SACIX de ondus : Genninum, inquit , Ecclefia Cathon An DCCC lica fenfum iea primut exclicuit , ne viam cateris apernerie, qui de cedem argumente multa pofica feriofere. Er ira quidem le rem habere fidem faciunt ipfiffima Pafchafii verba, & loquendi modi hactenus per omnia facula inauditi.Onnia , inquir † . quaen que volnie Deminus , fecre † De Corp. in ente d'in terrà ; & quia veluit , lie et in fin. ra panis & vini , hac fic effe , emnino nihil aliud quam earo Christi & fauguis post confectationem eredenda Unde ipfa vernas ad discipulos , Hac, inquis, care mea cft pro munds wisa: Out mirabilius loquar , non alsa plano quam que nata eft de Maria , & paffa in carne , & refarrexis è fepulchro. Hac , inquam , ipfa eft , & ideo Chrifts

eur , & eine digne percipieur , que mique en nobie aterna reparatur. Ex quibus dilucide faris conflat mens Paschafii , ut alia restimonia jami OPERA.

care oft , que pro mundi vica adhuc hodie offer-

miffa faciam-

Ommentariorum in Evancelium S. Matthe Libri XII. Exteficients in Pfalmum XIIV. Libri III. Expositionis in Tirenes Icremsa Libri Ve

Prodiciunt feorfim Bafiles 1502: Celents De Sacramento Corporis & Sanguinis D. N. J. C. ad Platidum liber, ex vulgari Doctorum theus inter Scriptores contaneos, Parg. 1588. calculo auno 818, scriptus; nili quod Carolus Coinrius post annum 836. & speciatim cir-80. Francofurs. 1994.80. p. 4:3. inter Scriptotes deinde Francicos Duchefnius Tom, I L p. ca an. 831. scriptum acrirer & pluribus contendat. Vide ipium hie dere ad annum 818, 826 . & 821. Num. X X X V I I I. de hoc libro lis exorea est apud erudiros , haud facilà concitianda. Plures cerrè Codices MSS. Rabano Mauro ipium diferte tribuont nempe unus in Bibliotheca Cell. S. Johan in Biliorheca Reseditina apud Cantabrigienfes alter , alibique alii. Sub eius nomine prodiit ad calcem Bertrami , Colonia anno 1551. Quin & ex iplo opere peti pollunt , que Paschasii non esse suadere videantur , pracipue que de rripartite Christi corpore habet, aliis Pafchafii locis haud fatis congrua ; è contra fiint antiqui admodem Codices manuferipti, qui Paschasio Radberto luculenter vindicant. Vetultifimum, & non longè post ztatem ipfins Paschasii scriptum, se nuper penès se habuiste, coram affrmavir Ctarist D. Alixius; sub Paschafit nomine, ni maté memini, citatur ab Odone Cluniaconfi , qui ad initium fequenris faculi clarnit: inter cius opera à Trithemio reponirur, & à longe potiore eruditorum gente pro ejus foeru linbetur i loca verò que de cerpere Christi tripareise pugnare vi-dentur, forfan non eodem ubique sensu intelligenda funt. Verum lirem hanc dirimendipartes in me non recipio; fateor nihilomi-nus in eam me propendere fententiam, librum Patchatio effe adjudicandum. Interim notare licet , Paichafium in hoc ipio opere non pauca tradere , que erm receptă Ecclesie Romane de Eucharistia do trină

845.

Hin. Ré-

An DCCC adhibere necesse habuit Jacobus Sirmondus, tina castata funt. Decreta Synodi Valentine An DCCC tanti viri & candore & ingenio parum digna. Prodiit feorim cură Joan.Galtii Hagense 1528. fub Rabani Mattri nomine Colon. 1551, 8º. vero aurhori restitutus , Letanii 1561. ac demum ad fidem Codicum MSS. cură Joannis Fuchtenii,

Heholted, 1616. De Corpore & Sanguine Domini ad Frudegardum Epiftola, cui fubnectitur Expeftie in itind;Canantibus autemiu, &c. ex Commentarila

in Mattheum. Vita S. Adethardi Abbatis Corbiensis. Habe-

tor apud Surium & Bollandum ad diem II. Ja-Paffie SS. Ruffini & Vaterii Mariyram,qua

fuo avo corruptam & depravatam comptiori Itylo perpolivit Pafchafius. Opera Pafchafu fupra enumerata in unun collegir Jac. Sirmondus, atque edi curavit

Parif. 1618. fol. exinde relata in Bibliothecam Patr. Tom. XIV. p. 356. Vita S. Wale Abbaen post Adelhardum fra-

trem Corbeientis, fub titulo, Esuaptii Arfeniis Pain primits edidit Jo. Mabillon. Sac. Benedict. 1 V. par. 1.p. 453.

De paren Virginio libri I I. qui Ildefonfo Toletano hactenus aferipti,& fub ejus nomine fapiùs evulgati , Palchallo demù:n Radberro ex Codicum MSS. fide à Lucà Dacherio vindica-

tifunt, ac fub illius nomine editi Spirileg. Tom, XII.p.r. HINCMARUS, nobili apud Gallos loco natus, a pueritià in Comobio Sanct. Didnyfii propè Parifios fub Hilduino Abbate edumera lib. p. catus eft , ubi tum literis tum pietate mirè bet eccentr profecit; & cum fielici & acuto ingenio pradirus effet , non mediocrem in aula apud Ludovicom Imp. gratiam inivit. Hilduinum anno 840: in Saxoniam relegatum, ipfe permittente Episcopo , in exilium comitarus est; eique exulanti non ingratas suppetias tulit. Deposito anno 835, ob petduellionis crimen, Ebbone , vacaverat jam ferè decennio fedes Rementis , quatra incunte anno 845. in Synodo Belvacenfi, concurrentibus tum cleri, tum populi votis , favente etiam Carolo rege , Remenfis Archiepifcopus Hinemarus ordinatur; enjus electionem anno fequenti Epifcopi in Conventa Parifienfi congregati fuffiagiis fuis iterum confirmarunt, reddi-tis tunc etiam a rege Carolo Ecclefiz Remenfis poffestionibus , quas vacante fede Pa-latini diripuerant. Anno 848, Synodo Carifiacenfi interfuit , & in decretis Syno-

Concil T. dicis contra Gotteschalcum ant hic , aut VIII. p 79. elibi factis , primas fere ubique partes tulit. Anno 853. habita est Synodus Suefionensis, habitam referat. In hic Synodo Hinemarus ordinationens fuam iterum confirmari , & eissimum virum , & merito reita fidei as sana Wulfidum, ceterosque Presbyteros ab Ebbo- professione ab assentia. Catholicis vice weneran-

ne polt depositionem anno 840. ordinatos didine vocat, qui ipium oprime novit, Rabanus
gnitate sua submoveri estecit. Anno 855. DeMaurus. Nobilitatem generositatis, inquit Lit- * Epit. 44. ne post depositionem anno 840, ordinatos dicreta in Concilio Carinacenti Hinemaro fa- pus Ferrarientis * , srnar eruditto falutarii, p.ta.

tina caffara funt. Decreta s nous valentine anno 859. confirmarunt Concilia Lingonense 671-674. & Tutlense; quorum Capitula Carolo regi oblata, à rege data funt Hinemaro confutanda-Præftitit id ille scripto opere infigni. Anno 860

Theurbergh fe com fratre Hucberto rem habuiffe, fett vi, feu veritate id contente confessa Patres cam Lothario regi abdicandim effe . & publice ponitentia addicendam decrevering; Praelaram id Hinemaro multa agendi feriben-

dique anfam fuppeditavit. Eodem anno Concilio Tullenfi 11. & fequente Aquifgranenfi III. fibscripfit. Anno 863, aderat Concilio Ibid + 766 Metenfi, in quo rata funthabita Lotharii regis nuprise cum VValdrada post repudiatam Theut-

bergam initz: Affind verò Conciliummox à Nitiolao Parra in Synodo Romana danmature eft. Eodem anno Hinematus impetrata privilegiorum Rementis Ecclefia confirmatione, Rothsdum Sueffionensem Epileopum cedere renitentem habito Concilio Silvanecteufi deponia alioque in elus locum fubrogato , in Monaftethum detradi, feelt; cumque fedem Apoftolicam appellaret ; (extat libellus Appellationie apud Baroni ad an 863 num. 81. & Concil. Tom. VIII. p. 785.) eum iterum damnavit. Intercedente quidem Nicolao Pontifice Rothadum & carcere dimifit, Romam verò ire,quo ad judicium inflaurandum eum mitti præceperat Pon-

tifex , neutiquam permifit. Nee terrio , quidem a Nicolao admonitus , propofito fuo abscedere voluit. Quamvis etiam quoridiana mine de liberis excomutanicatoriis Roma mittendis èi intentarentur ; omnibus tamen insuper habitis, Canonum authoritare fe tuebatur; ut ex Apologerica ipfuts ad Nicolaum Epistola abunde liquet. Anno 865, in Concilio Romano Rothadus fi:di fise restitutus est , rescisso duplici Hancmari judicio. Anno 868. Concillo Spellionenii 111. przfuit , in Contil into quo VVnlfadus 4 focilque Presbyteri Nicolai p.tot.teci Papæ jullu dignitatem ptillinam recoperarunt

Anno fenuente in Concilio Trecafino, cui præfedit, eandem caufam accuratiús expendit. anno 869. Hintmarum Episcopum Laudunenfern , nepotem fuum , criminum plurimorum accufatum in Synodo Vermerienfia ipfe illi præ exteris infentus calculo fno damnavit. Hinc graves patruum inter & nepo-tem inimicitiz i & larga magnarum rerum matetia; de quibus nos plura forfan in Hinemaro Laudunenfi. Anno 882, erumpentibus in Galliam Normannis , Hinematus defertis Remis, & ablato fecom Sancti Remigii corpore, filvellria loca trans fluvium Matrotram periits ubi in vilha Sparnaco X. Cal. Januarii diem uti ipfius Synodi Acta tellantur , etfi Flodoat - claufit extremum , in S. Remigii Monafterio dus anno Episcopatus Hinemariani septimo sepultus. Non menm est de tanto vito judicium ferre , quem reverendiffinum & defidera.

li 3

altiin-

SEC IX ab 4. & 75. quibus proinde son quadam parasas tagente sepremio ante lata in Syrtodo Valen- SECIX al daplici Synodo Aquifgranenfi adfuit , ubi Ibid a 696"

SAC IX ab altiendinem officis commendat religio professionis. An DCCC. In facultatibus Theologicis, concedente id

duerint plures de diversis questionibus ; in scientia Canonum eruditissimus, licet interdum nimis iis favens fuper Apostolicz fedis decreta cos extulerit. Et fant Ecclefiz leges & jura nemo melius intellexit, nemo animoniis defendit. Tandem ad ejus opera deveniamus, multi quidem eruditione, doctrina, pietate, referta; & que Ecclesia Gallicana Historiam mirè illustrant; de quibus recte Sirmondus, in ets untlum effe qued utilisate fuà careat, & in quo praftans autoris judicines enen feientea copià non eluceat.

OPERA

Postola ad Carolum M. quam priori trium. librorum contra Gotteschaleum relignosque Pradeffinationes operi anno 856. fermes prafaxes rat. Opus cnim iplum interiit.

Prafinio operu posteriores. Posterior de Pradestinatione Dei & Libero Arbitrio Differentio contra Goteefchalcum &

carere: Pradeftinatianes, anno 8:9. fcripta. Contra Go sefehaleum collectio ex SS. Scripta ris, & Orthodoxorum dittis de nud & non erind

Deseate, fantla fc. & infeparabiles Trinicatic unitate, anno 857. ficia.

De Divorcio Lotharii regit & regina Teusberge liber, anno 860. fcriptus Capitula XVII. Parochia Remenfu Presbyte-

ris data anno 8ca. Capitula XXVII. quibus de rebus Maristri &

Decani per fingula Ecclefia inquirere & Epifeoporenunciare debeant. Capunda I I 1. anno 12. Episcopatús superad-

dita. Capitala, V. in Synodo Remenfi data Presbyteris anno 874. Cavitula X 11 1. Archidiaconis er Presbyte-

ris data anno 877. Capitula ista omnia habentur Concil. Tom, VIII. p. 569-Forma Coronationis Careli regis anno 869. in

civitate Metis ab Hincmaro factar. Forma Coronations Ludovici II. ab Hincmaro anno 8 7 7. in Compendio palatio fa-

Forma Benedictionis ab Hinemare and Vermeriam an. 856. Indiche Caroli filia, cuia Ethelvoulphe Anglerum regi deibenfata est, date.

Forma Coronationis Herraintrudis regma uxoris Careli Regis ab Hincmaro anno 866, Snelfione factor. Enplanatio in Ferculum Solomonis ad Caro-

lum regem, oratione folută ; pars enim metrica, que 446, verlibus confiabat, interiit. Ad Carolina Calvum Remm Epifiola VI. Ad Ludovicano Germania Regem Epifiela

111. Ad Clericos palatii, ue bominum fuorum rapinas reprimane.

Ad Presbyseros Parechia (us , no excesses. micationem adversus depradatores denunciene. Ad Epifcopos & Proceres provincia Remen-

Ad Ludovicum Balbum regem , novi Regis SACIX di influutivad reitam regni administrationem. Ad Garolum III. Imperatorem.

Ad Ludovicum I I I. Regem, Balbi filium . Epiftolæ II.

Ad Proceres regni de inflituzione Carolomauni

Ad Episcopos regni admonisio pro Caroloman-Ad regem communi Epifcoporum numine de.

cocreendo rapen viduarum, puellarum & fanctimemialines. Ad Nicolaum Papam Epiftola IV.

Ad Episcopos Synodi Sueffionensu Epistola IV: de cau a Wulfade & focuerum

Ad Egilonem Archiepiscopum Senomensem Epifiola III. Ad Monaches Altivillarenfes de exhibenda Gottefchalco , modo enm puniteret , clemen-

Ad Hinemarn's Landaneufem Epiftola V. Ad Episcopes Provincia Lugduneusis de Ca-

relemanne ejufque complicibus excommunicandis. Opusculum LV. Capitulorum adversits Hine-

marum Laudunenfem Ad Redsephun & Frosarima Archiepiftoperi

Conventus Esiscoperum, de nxore Bosonis, qua birnos funo reliquiras.

Ad Hildegarium Epifcopum Meldenfem de judicio aon . Frigida. Ad Hildsboldum Episcopum Suessionensemig cui agrotanti & mifsà confessione suà absolu-

tionem facerdotalem postulanti abiens per literas impertiir. Ad Hadrianum Papam, aliaque Caroli Red

gis nomine ad eundem Ad Adventinum Epifcepura Metenfem.

Ad Episco; es de jure Metropolitanorum. Ad quendam Epifcopum , de translationibus Epifcoporum Qua exequi debe at Epifcopus, & qua eura eneri

res & facultates Ecclefiafistat. Ad Joannew VIII Papas Epiftola Caroli II. Imp. nemine.

De Presbyseris criminofis, de quibus approbatie nen eft. De causa Temfeidi Presbyieri.

De vifiene Berneldi Presbyeeri. Ad Chanem Esifeorum Bellovacenfem. Odoacri Bellovacensis Ecclesia unvasoris ex-

mmunicatio. Ad Toannem Epifeopum Cameracenfem. Godbaldi Presbycere de famina convicte depofi-

Fulcheri & Hardoifa ob incestat mupias ex-

Ad Enrilearium virum illuffrem. Ad Anglafium Abbatem. Responsio ad quorundam quastiones, car in qu

dam scripto pojnerit mysticam Nicanam Syno-Confilium de Paniceuria Pipini Regis. Gesta quemedo Hinemarus villam Novilliacum apud Carolina I I. Imperatoren impera-

Air

S.ECIX. ab Animadipersiones in taramencum. ALPACC. edere julius est apud Pontigonem anno 876.

Fragmensum Epiftela ad VViligifum & Monashos cateres S. Dienyfii, Fragmenton Epifola ad Ermingardim Augu-

Frammentum Eviftela ad Retrudem aliasent

Monaflerii S. Cracis Meniales. Fragmemum operis merries de Ferento Solo-

Opufcala ab Epiftolis ad Carelum Calvam inelujevi enamerata ; de gazvifimis agunt Regni & Eccletiz negotiis, nonnunquam de quellionibus Theologicis, inprimis verò de jure Ecdum libro 3: capite 20; Obist Prudentius anclefiaffico & Canonico; tam profixa adhuc, ut no 8611 que ad visionem usque Bernoldi Presbyteri tetenfentur, juftorum pierunque voluminum mo-

Icm exequent.

Omnia hactenus à nobis recensita Hinemari opera Tacobus Sirmondus in unum collegit a que edi euravit Parif. 1645. 2. vol. fol. Prodierant antea quadam Hinemari opufcula curà Joannis Bulzi Meganeia 1602, Plura à Johunne Cordefio funt edita : erif. 1615. 4". Verùm omnes longé vincit editio Sirmondia-

Libellas acensacionis prelixissimus, adversus Hinemarum nepotem in Concilio Duziacensi oblatus. Quaternienes Carole Regi pre Ecelefiaftica li-

berrare caenda oblati apud Pufar anno 867. in caufa Hinemari neporis nondum degene-

Rorula eblata eidem cam Quaterniones pramiffes legere differres.

Admonicio extemporalis ad regem babita, que cempera oblasa eft Rosmia. Epifista ad Carolum Regem de eadem can-

Quinque ifta Hinemarum Landanenfem Beflancia epulcula, una cum Concilio Duziacenfi.fuifque notis eruditis edidit Ludovicus Cellotius Parif. 1658. 4". que quidem ad innocentiam Hincmari noftri vindicandem plurimum conferent. Habentur etiam Concil. Tom.

VIII. p. 1552, 1732. Epifiela VIII. beste prolixa ad Histonarum Laudunenfem, ex Codice Vaticano descripta, in lucem edita funt (Concil. Tom. VIII. pagi-Ma. 1780.

Vica Romigii Remenfis Archiep. Extat apud urium fannar. XIII. Huic item vitæ fubjungitur Remigis Encessism ab codem Hinemare itidem ennicriptum. Certè Hinemarum de vita 5. Remigii (cripfiffe auctor eff & virtutibus Flodoardus Hift. Rom l. 3. c. 20. pagina 224. Vide etiam que habet Sigebertus de Scripter. c. XCIX.

Denique omium feré, que unquam feripferit Hincmarus, catalogum totis quindecim Capitibus figillatim recenfet Flodoardus, in quibus quam plurima funt, aut vetuftate confumpta, aut in tenebris adhuc fepulta: que melins apud ipfum Flodoardum petcutri poffunt, quam ut à me huic transferanter;

PRUDENS, five Pradential ; gente SAC.IX all Hispanus, Trecarum in Gallia Episcopus; cla- An DCCG. ruit anno 846. quo Synodo Parifienii interfuit. Anno 849. Concilio Turonenfi IV. adfuit, uti & Concilio Sueffionenfi II. anno 853, in quo VVulfadus aliique Presbyteri ab Ebbone post Synodicam depositionem ordinati munere suo exciderunt. Gotteschalei partes sovisse exinde conflat, quòd adversus Joannis Erigenz Capitula d: his ipfis questionibus (cripierit: unde minus mirum videri debeat præfentiam fuam cum fubtraxiffe, cum Hinemarus ipfum de flatu & compressione Gottelchalei consuleret. Qua de re conqueritut Hinchurus apud Flodoar-

SCRIPTA

Railaris de Pradeffinacione contra Toannem Scotum Erreenam ad VVenslenem Areblepifcepum Senonenjem (qui xix. Copitula ex Scoti libro excerpta ad ipfum transmiferat J anus 812. feriptus ; feu liber Joennet Sceri de. Fradefinatione ex tralatit veterum l'atrum Te-Himmii: refuemus & correctus. Primus hunc librum edidit Gilbertus Mauguin. Vindiciarum Gratin Tom. 11. pag. 191. ad p. 562. ejuldem Recapitularie ibid. p.563.

Collectaneau de tribus Epifielis ad Hinemarum Remenfem & Fardnium Landuneafem Egifesper, à Ludovico Cellor, editum ad calceni Hiflo iz fur Gotteschalci, Parif. 1645. fol. Epifel lam, feu Prafarienem ediderat Mauguinus 1 om-

I. part. 2. p.6. Trailateria Epifiela adversies quarter Capi-Inla Cenventus Carifiaceafis, 2 Mauguino edita,

ibid. p. 176. E. illola brevit ad enerdam Epifcoum frarrem faum, a Mabilionio edita Analect. Tom. IV. p. 524.

Habentur Prudentii opulcula in Bibliotheen Patrum Tom. XV.p.598, Confer quæ habet Cl. Ufferius Hift. Gotteschalci cap. 8. p. 130. e. 11. p. 247.

PARDULUS, ab anno 836. Abbas Dervensis; ab anno 840, Vicedominus Ecclesia Remenfis; demum ab anno circiter 847. Epifcopus Landenentis. Anno 848. Synodo Carifiacenfi 849. Parifiacenfi , 852. Vermerienfi , 853. Suctionenti, & Vermerienti II. interfuit-Obiit circs an. 856. Extat unica Epillolaf ad Hinemarum Remenfem inter Hinemari opera Tom. II.p. 838;

RABANUS MAURUS, gente Fran-847 cus, (etfi Riccobaldus Ferrarientis , Ptolo- Vickabar 3 maus Leuceniis, alique hand pauci , Anglum Rodulf Prefuife tradunt) patria Fuldenfis , natus eft anno soys opp-785. Alcuinum in re Theologica & disciplinis epis pratizfacularibus praceptorens habuit; quibus probè serar. Rec Imbutus, in Conobio Fuldensi monasticam vi-tam profiteri copit. Anno 8to, 2 Ratgario Abbate Scholæ Fuldenti præfectus eft ; quamtanca

erudicionis famà, ac nominis fui glorià rexitate immameri ex ea prodirent Episcopi & Abbates,

847

orimaria iffius ornamenta. Anno 815. ab Hai-An. DCCG. Hulpho Archiepifcopo Mogunriacenfi Presby-teratus gradu auctus elt. Anno 822. Abbas Fuldenfis factus. Anno circiter 830, Ludovici Imp. filiis in patrem conspirantibus, Rabanus, in tam periculofo rerum flaru adeo prudenter fe geffit, ut utrorumque benevolentiam fibi retineret, & exoptatum pacis inter patrem & filios fequeltrum ageret. Anno 814. Ebbonem Archiepifcopum Remenfem info majellatis damnatum custodiz fitz commissium habuit. Anno 835, Santtorum reliquias à Denidoni Diacono Ro nano Comobio Fuldensi donatus magnà religione ae folenni pompa excepit; nei & anno fequente reliquias à Sabbarino Laico Romano daras. Anno 838. Monacho-rum Fulden'ium quali Coloniam Erlafrido Comiti dedit ad Hifaurgiam Monafterium recens ab co fundatum deducendam; eodemque tempore que fludia facilitàs & imperturbitius urgeret , Monasterii regendi onus in Hattonem refudit. Iple Abbaris titulo con-tentus, libris legendis eribendifque fe totum dedit: Anno fequenti Monasterio à Monachia fediciofis ejectus eft , caufantibus, eum fludiis literariis nimis intentum rem Conobil comnunem minis fadiciter procurate, & Monafterii fundos negligentia fua tantum non decoquere. Ab ingratis Monachis expulsus, in Autam sceelisse tereur , ibique usque ad suiceptum Episcopstum, frustră sepis à Monachis revocatus, moram secisse. Utut sit, anno 8474 defuncto Organio Archiepiscopo , Rabanus ad fedem Moguntinam evectus est. Eodem anno habită Moguntiz Synodo, de refarciendis Ecclefiz Bonis & privilegiis Laicorum injuria direptis & conculcatis Coepifcopos confuluit. Anno 848. collectà iterum Moguntia Synodo Gotteschalcum præsenteminvictà rationum & argumentorum vi ad incitas redegit , ac refutavit damnatumque ad Hinema-rum Remensem careeri includendum remist. Einsdem errores variis paulò post in lucem editis opufculis firenue oppugnavit. Obiit vir fanctiffimus anno 856, die 1v. Februarii. Miffis que de pictate ejus, de modeftià, humilitare, liberalitate , aliifque virtutibus dici boterant, erat omni feientiarum genere inffru-Stiffimus, em me absque invilea loguar, inquit Trithemins , me Italia fundem , nee Germania peperse aqualess. Erat quidem in ipium paulò iniquior Willielmus Malmsburienfis notter, quod ex l'enfatione ejus ad Abbreviationem Amalarii liquet, quam ex Bibliotheca Lambethana neper extulir D. Alix. ad Joan. Parifienfem, qui non modò feurentiam illins de Euchariftia tauguam minus fanam, immo periculofam norat, fed & libros cjus veluti parům utiles tradecit; quin & infignis cujuldam plagii infimulat , quafi duns de Officiis Eculefialiscis libros ex Lidoro , Augustino , & Gregorii Paftorali ad verbum transcripsisset; alia quadam opnfenla ex l'idoro & Beda compilaffet: Fuit enim, inquit, vir se luve vitto prentiaritor affidam , quafi prorfin deiferaret leitores fuos mamoriam con habere, qua poffent e ne furea depre-Arndere ; que tamen non tam rei veritati quam

literatorum invidiz, & peculiari in Rabani fen. SEC IX. 6 tentiam odio funt ascribenda. Erat quippe An DCCA

Rabanus extra controversiam inter fæculi fui doctrinà claros facile princeps. Nec ipfe modo eruditifimus , fed folis inflar doctring radios undique sparsit. Extat sub eo Fuldense Monasterium publica virtute & eruditionis fchola CCLXX. Monachos habehat, quos non folium in SS. Scripturis, fed etiam facula-ribus literis erudivit. Confluxerunt etiam ad eum aliunde discipuli, adeò ut ex ejus Schola prodirent, qui mox ad fummas in Ecclefia & Republica dignitares evecti funt. In fuorum ufum Bibliothecam Fuldenfem primus condidit, librifque ornatam reddidit, quin & ipfe tot præclara scripsit volumina, que sola Bibliorhecam inflypere poffent : de quibus proxisme agendum eft.

OPERA.

X cerptio do arte Grammatica Prifeiani. E De Universo Libri XXII, sive Esymologia.

rum opus ad Ludovicum Regem De Landibas S. Cracio Libri II. partim profa. partim carmine, anno 843. conferipti. Prodicrunt fcorfim Phores 1501. Augusta-Vindel. 1605.

Commencariorum in Genelin Isbri 1 V. In Exeduse Libri IV

In Levineum Jibri VII. In Deuteronomium tibri IV.Commentarii ifti omnes Freculfo Lexovlenfi nuncupantur, &

prodictant finul Coles. 1532. 80. In librara Indicasa libri 11. ad Humbereum Esifestum: In labrum Ruth laber nuns.

In quarnot libros Regun libri IV. ad Hildulnum Abbatem. In dues libres Paralipomenun libri IV. ad Lu-

deticum regem In libruin Indich liber unus.

Intibrum Efther liber nuns ad Emmam Regia In Cantita qua ad Maintinas Landes per fe-

ninanam diemur Commentarius ad Ludovien Germaniare em.

In Proverbia Solomonis libri 111. In Library Sapientia libri 111. ad Organium. Archierifeogum Mogunumum, anno 827. scripti. In Ecclefinstiene Isbri X. ad eundem , codem tempore scripti. Prodierunt seorsim Parifi

1544 In Jeremiam Prophetam compreheufis eint Threnis libri XXX, circa an. 840, fcripri.Commentarius ifte in Threnos S. Hieronymo mald inscribi folet. Prodierunt seorfim Bafilea

1534. In Elechielem Prophemm libri XX. ad Letharium Imp. In Maccheberrun libres dust Commentarius

ad Ludovicum recem. Commenmeierum in Evangelium S. Marches

libri VIII. ad if aiftulphum Archiepifcopma. In X IV. Santis Pauls Epiftolas libri xxx. ad Samuelem Epifespum., quos rogante Lupo Ferrarienfi ex variis SS. Patrum floiculis con-

Hemilia

SACIT. ab Homilia faper Epifialas & Evangelia à asteaa DOCC. Il Domini sique ad vigilias Fafeha manere LXIad theifathpham Archiepifopum, quibus adnocuntur multe alia Homilia de Sanilia, & varis

ro XCI. ad Lethariam Imp.

an rangeupmun Arenepipeopum, quibus adnecuntur multe alix Homilia de Sanilia, e varisi Vireuribu. Homilia saper Epiflela: E Evangelia à vigilis Pacha nizae ad XV. Dominicam post Pentecostes, tam de Tempere, quam de Sanilis, nume-

Homilia de Evangelio, liber Generationis ?efachrifts.

De seprem signis Nativitatis Domini Trastatat brevis.

Allegoria ia aniverfam S. Scripe aram. De Clericorum Influmione & Ceremoniu Ectlefa Libri III. ad Haiftufum Archiepifeopuma. anno 819. (cripti.

De facris Ordiaibm, Sacramenen diviaie, & Vestimeneis Sacerdotalibm Isber ad Thioma-

De Difeiplina Ecclefiaftica libri III. ad Regimaldum.

Ad Benafam Abbatem libri III. viz. de videado Deo, de Puritate cordis, de modo Perajo teatia. De Quastionibus Canoaum Perajteatialium li-

bri III. ad Heribaldam. Prodicrunt à Steuartio editi in Auctuario Canifiano Ingelfind. 1616. p. 633. De Utisis & Utrintibus, de Peccatoram favisfallame & remediu fou Pasiseasiis libri III.

Sex ifti libri Halingario recitis funt adjudicandi, fub cujus etiam nomine extant apud Canifium, & in Bibliotheca Partum.

Paraternam libri wan ad Otgarium Archie-

pifernm, Capisalis XXIX. conflans, quem paulò post annum 841. scripsit Rabanus. Prodiit scorsim ab Antonio Augustino cum Notis editus Umet. 1544. 4.

Quesa graératione licitum fit marrimonium., Epificia ad Hambertum Epificopum. De Confenguiacorum nupitis, & Magorum. praftigiis liber unu ad Bonefum.

De Anima & Virtuibus ad Latharium Re-

De wer, vita, & meribat Antichrifti Traltame.

Martyrologiam à Canifio primum editum Antiqu. Lect. Tom. V I. prologus ejus unà cum verfibus ad Grimoldum Abbatem à Mabillo-

nio cditus habetur Asaleci, Tom IV. pagina 316.

Permata de diverfis, à Christophoro Brovvero cum notis edita Mosasia 1617. 4°.

to cumnotis edita Mogania 1617. 4". Cesamentarias la Regulam S. Benedilli, qui Smaragdo Abbati debetur.

Gloss Larias-barbarica de partibus bumant eseperis, à Gostaldo edit a Rerum Alamannicarum Tomo II. Francofart. 1606.

De Investione Linguerum ab Hebraa ufgae.

Ad Theodifeam liber, à Goldasto editus ibi-

Omnia Rabani opera hactenus enumerata, in unum collecta, & in fex Tomos diffributa, cura Georgii Colvencrii, Duacenfis Academiz Cancellarii, prodierunt Colonia 1627fol.

Formata quadam, à Baluzio evulgata Mif-SECIX da An DCCC;

De Pradofinatione Dei coatra Getteschaleum Epsstela III. viz. ad Hiacmerum Remensem, ad Notingma Ueroaensem, of ad Eberardum Comitem, à Jacobo Sirmondo editæ Paris, 1647.8°. Liber de Computo, à Baluzio editus Miscel.

lan Tom, I. p. 1.

Liber contra Indaes, fub Rabani nomine &
Chiffletio editus Diviene 1656. Amuloni Lug-

dunetio editus Doviene 1636. Amuloni Lugdunensi debetur.

Oposfeala II. mam de Chorepifespis, alternami de Reverentia filierana erea Parantes. A Baluzio.

de Revermia filierau erga Parente, à Baluzio ad calcem Operum Petri de Mateacdita Parif. 1660. f. Tom. I. p. 285. Epifisia ad Herbaidam Antifiodoreafem Epi-

Epifesia an Extradasia Matificadre dem Epifeopus, ann 833 (cirpta, ab codem edit a in fua Reginonis Appendice Parif, 16-11.8», pag. 465. Eamprits ediderat Steuartius fub titulo libri pentientialis. Epifesia ad Rezinbaldusa Cherepifcopum, efe

Opulcalum de Cherepifesperum Ordinationibus, edita funt Concil. I om. VIII. p. 1845.

OPERA INEDITA.

Commenturius in Alla Apostelorum, Extat M.S. in Bibliotheca Collegii Baliolensis Oxon, vol. 151.

De Vita S. Maria Maedalena liber. Habetur MS. in Collegio Magdalenenii Oxon. volum. 166. Expositio de Paschare co Agno Paschali. Ex-

tat MS. in Collegio S. Benedicti Cantab. vol. 11a., Glosariam Latino-Theorifean in tota Biblia fatra Veteris & Novi Teffameasi, cujus Exemplar MS. veneranda vetulatis in Germania

reperum Böllochece Ceftere i müllt Lanbeiu, ut i jür perü Comment. 1-a p.445.
Et forfan alsa allılı i de eşihbəs videndu Kadağını şune mühbel Serinin Korası Madoğun şune mühbel Serinin Korası Madici non üğerdine. 1921 Ecclife üllerindi o çiril Epplisi a de Equitam Abbasan Fadar-Jin şun veram. 8 orthodoxam Edukarlı i kanılı başını başını başını başını başını Gormay, şui in gaziam Palchali fenine. Gormay, şui in gaziam Palchali fenine. Gormay, şui in gaziam Palchali fenine. Vildorinan MS. delitecile; t. tele Albertino De Larmanus. Emelyi ilb. 3 p. p. 3.4. Del A Sexustrop irindan edito cap. 3,5 ed vetermoris ilpiria, vel hominum mişquiruze dudum porti silpiria, vel hominum mişquiruze dudum

EULOGIUS, gente Hifpanns, civitate \$4.77.

Cordabenis, dignatus Pretsyter, \$6. paid \$0.12. Equ. and moreme electric Archipelogous Toleta-1-pial, and man. Clariti anno \$4.5. Anno \$8.4. Archipelogous Toleta-1-pial, anno \$1.0. Archive the archive anno \$4.5. Archive the archive annotation, \$1. arc

SECIX ab Zoili Martyris reliquias ad VVilifindum Pam- menfe Januario, quo obiit Sergius, ordinatio- SECIX & no transmist. Eodem anno gravisima à Saracenis Cordubenfibus contra Christianos mota est persecutio : in quà Eulogius Martyribus fortiter aftitit, ad conflantiam monitis impu-& fcriptis confolatus est. Mox & iple Roman iter meditans, prehensus & in carcerem datus. In carcere polirus feriptis elucubrandis, Martyrum caniz adversus calumniatores d.f.ndendx, ac passonibus enarrandis deprædicandifque, fe totum dedit. Anno 859. cum Locritiam virginem Mahametanam fide Christiană îmbuisfer, în rabiem acti Saraceni Eulogium ad tribunal rapiunt, ubi in cum minis codere detrectantem, ac præclaram fidei confessionem edentem, gladio animadverti jubent. Martyrium obiit Vir sanctissmus V. Id. Martii, in Balilica S. Zoili à piis Christianis sepultus.

SCRIPTA.

M Emoriale Sanctorum , five libri 111. de Martyribus Cordubenfibus. Qui primus hos libros in lucem edidit Ambrofius Moralis, multa ex libro primo & fecundo de Muhammede ejusque dognatibus resecuits de quo meritò dudom conqueltus est Thomas Malvenda lib. 1. de Antichrifto cap. 24. Unde in editione libri huius Romana locus ifte Malvenda non comparet-

Apologesiens pro Marryribus adverfus calummiateret. Exherentio ad Martyrium, five Doeumentum

Marsyriale ad Floram & Marsam vergines Con-

feffores. Epificia aliquet ad VVilifordum Epiforpum Panpejonenfera , ad Alvarum , O alies. Opera En'egii fludio P. Poncii Leonis , & cum Schotifs Ambrofii Moralis prodierunt Compluti 1574. & inter Rerum Hispanic. Scriptores Tom, IV, p. 213, denique in Bibliotheca Patr.

Tom. X V. p. 242. ALVARUS , natione Hilpanus , domo 847. Cordubentis, S. Eulogii Cordubentis focius & amicus fammus : ut ex Vită ejus à fe conferipră patet. Claruit anno 847. Eulogio superfles Vitam & Martyvium literis consgnavit; vita hac habetur Eulogii Operibus prafixa tum in editione Complutenfi, tuns in Bibliotheta Patrum, & apud Surium XI, Martii. Scripfit & Epiftolas aliquot ad Eulogium, que inrer Eulogii Epiftolas locum habent , & iu Biblioth. Patrum reperiuntur Tom. X V. p. 89.303.306 Composuit etiam librum Scintillas Patrum didum,quo sententias Patrum collegit, & secundum communes virtutum vitiorumqve locos digeffit. Prodiit is Bafiles, fed mutilus & abf-· D: Hit. que nomine Authoris indicante Vollio *.

Lat I be 4 847.

LEO IV. natione Romanus, Rodoaldi filius, in Monasterio S. Martini educatus, à Gregorio IV. fubdiaconus, a Sergio II. Presbyter titulo SS. Quatuor Coronatorum, ordinatus, demum ad Pontificale culmen evectus anno 847, die XII. Aprilis, dilată fc. ab nfoue

An DCCC pelong Epifcopum, amicum integerrimum, do- ne, quod fine imperiali, ut habet Anaflafius, An DCCC authoritate Pontificem non audebant confecrare. Eodem anno, seu ut alii. anno 854-Etthelyvulohum Angliz regem Romam advenientem fummo honore excepit. Integrum firè Poutificatum Bafilicis, aliifq; publicis adificiis extruendis, civitati muris cingenda, & adversus Saracenorum impetus communicada, copiis militaribus & navalibus contra coldem Barbaros conferibendis, & auxiliis undecunque conquirendis, impendit. Anno tamen 852.habita Rome Fpifcoporum 12111. Synodo, lapfos Clericorum umres reformare fluduit propofitis ac decrero synodico fancitis in vita morumque normam Capitulis XLII, depofito quincriam Anaffafio Presbytero Cardinali, cò quòd Parochiam fuam per annos quinque contra Canonum inflituta deferuir, & in alienis commoratus est. Obiit anno 855, die xvita Julii. Extat Exploia ad Prudentium Tricallinum, alia ad Episcopos Presannia de Episcopis Simoniacis, altifque Regulis Ecciefiafricis ; Epi-Rolarum adhuc Fragmenta varia Concil. Tom-VIII. pag. 20. Homilia ad Presèpteros & Dia-eonos de cura Faflorals , pia plané & ele-gans Oratio, acfacerdotibus utilifima , ibid.

IGNATIUS, patria Commandor dicti, vialgan tanus, Michaelis Curopalata, Reneabu dicti, vialgan poli natrem et Nice imperio privatum , juliu Leonis Armeni evie-Gila Cé. Cis viriibus, in Principes infulas quatuorde-cii. Tona. cennis adhac puer relegatus, ibi loci Monachum induit, & per 30. plus minus annos egir, libell de Lector, Subdiaconus , Diaconus & Presbyter & custim Bafilio Parcorum Epifcopo procedente tem- Gr Lie in pore ordinatus & Monafterio satyri præfectus, Fasta-Anno 847. defuncto Methodio, ad Patriarchatum Confiantinopolitanum promotus eft, reclamante una cum aliis Gregorio Syracufarum Epifcopo : quem adrò contemplerat Ignarius, ut confecrationi fuz intereffe inhibuerit, Tunultuantem Gregorium habita nox Synodo in ordinem redegit, ac facerdotio in-dignum effe decrevit: fententiam ramen fuam d Leone & Benedicto Pontificibus Romanis confirmari f-ufra poflulavi-Graviores verò Ignatius cum Barda Michaelis Imp.avunculo inimicitias expertus eft; quem cum ob axorem inju-fte dimitiam, & confuetudinem cum nuru initam, reprehenderat, facrifoue fubmo verat, effufus' ille in iram, initaque cum .Gregorio Syrasufano factione , Ignatium veluti læfæ majeitatisreum anno 8;8. fede spoliari, & in Terchinthum infu'am relegari curavitmbi vinculis onuflus & arcta cuftodia derentus, fame & inedia torquebatur, de loco in locum deportatus, nbique male habitus. Anno 861. Photius, qui in Ignatii locum fubrogatus fucrat, coacta Confantinopoli Synodo, Iguatium præfentem fede fimul & gradu dejecit, mox in exilium remiffum. Anno 857 Bafilius arrepto imperio, Photio Patriarchatum abrogavit, & Ignatium abexilio revocatum fedi fuz reddidit : qui mox

collecta Synodo Photium Photianofque dam-

a DCCG. 878. Extat Latine Fpiffela ad Nicolana Papan anno 867. data, (cujus pars prior habetur Gr. Lat. inter Acta Concilii CP. IV. act. 3.) Concil. Tom. VIII. p. 1009. Serme fen Acclamario ad Synodum CP. IV. habetur Lat. ibid. p. 1097. denique Esistela ad Hadrianna Papam Lat. ibid. p. 1171.

B50. ERMENRICUS, Monachus Augienfis , claruit circa an. 850. Extet Libellin eins ad Grimoldus Archicaj ellusum , in quo de viris illuffribus Monafterii Sangallentis agit : apud Mabillon Analect. Tom. IV. p. 329.

WANDELBERTUS, Diaconus, & Monachus Prumienfis Ordinis Benedictini, claruit anno 850. Scripfit juliu Marquardi Abbatis librum menun de Vesa Santt. Goarit asque alterun de Miraculis ejafdem , quorum narrationem ad annum ufque 839. perduxit. Extat uter-que liber apud Surium VI. Julii, & Mabillou, Sac. Beneditt. 11. p. 275. Scripfit & Martyreleass carmine Haroico, quod Uluardi Martyrologio subjunctum prodit cura Joannis Molani Lovan, 1568, & habetur inter Opera Bedz Tom. I. fub titulo Ephemeredum Bedas

ÆNEAS, gente Gallus, facri Palatii notarius, eo nomine subscripsir Concilio Carifiacenti anno 849. & Sueffionenti anno 853. Anno, ut videtur, 854 vel paulo post Episco-pus Parisiensis factus est. Anno 859. Synodo Tullensi, 862. Pistensi I. 866. Suestionensi, 867. Tricaffine , 869.Piftenfi II. & Vermeriensi , intersuit. Ncc din supervixit. Extat ab en circa ann. 868. scriptus Liber adversits objectiones Gracorum, quem Dacherius edi-dit Spicileg. Tom. VII, pag. 1. Prologum illius exhibent Conciliorum Editores Tom.VIII. pag. 476. Habetur ejufdem Epiffola breviufcu-la ad Hinemarum Remenfem Concil. Tom-VIII.p. 18;8,

Bret. BENEDICTUS III. patrià Romanus, Petri filius, à Gregorio IV. Subdiaconus, à Leone IV. Presbyter titulo Sanct, Calliffi, ordinatus, demum Pontifex Romanus anno 844. die I. Septembris factus, fedem Pontificiam ab Anastasio Antipapă Ludovici Imp. favore fubnixo ægré extorfit ; postquam veltimentis pontificalibus exutus, verberibus cafus, & in earc.rcm conjectus fuiffet : verum ipfe tandem thronum Patriarchalem invicta populi Romani couftantia atque animi obstinatione obtinuit. Non longé post adep:um Pontificatum Syno-dum Suestionensem Hinemarianam confirmavit. Obiit anno 858. die X. Martii. Extant Epiflola IV. Concil. Tom, vIII. p. 232.

855. HERARDUS, gente Gallus, ab anno 855. Archicpifcopus Turonenfis , Anno 8594 in Concilio Tutlenfi 1. Weniloni Archiepifcopo Senonensi à Carolo Rege perduellionis aceufato datus est judex. Anno sequente Concilio Tullensi 11.862. Aquifgrancusi 111. anno 866. Concilio succionem 111, & Vermerienti, anno

ge IX ab navit & depoluit. Objit octogenarius anno 867. Tricalino, interfuit. Objit anno 871. Ex- SEC IX 40 eant Capitala CXL, ex corpore fanctorum Ca- An. DCCG, nonum excerpta, & Presbyteris fuis anno 858, in Synodo congregatis data, Concil. Tom.v111; pag. 637 & inter Baluzii Capitularia Toma. pag. 1285. Commonisorium ad Wenilonem Senonenfem in woodo Tullenfi datum Concil Torr VIII. patt. 634. Aununciario de VVntiadi cantà & Hermens utis regina coronarione in Concilio Surffienensi 3. facta, Concil. Tom. vitt. pag.

REMIGIUS, gente, ut videtur Gallus, fummus 'acri Palatii Lotharii Imperatoris Magifter, fen Capella Regia Prafes; ac Lotharii deinceps favore post Amulonis mortem Archiepifcopus Lugdunenlis ; quo tamen anno dignitarem istam obtinuerit , parum constat. Anno 855. Concilio Valentino prafuit , in quo laplam Gottefchalci canfam , quam magno femper fludio tuta us est, decretis Synodicia in integram restitui, & Concilii Garifiacensia Canones contra Gotteschaleum sexcennio ante latos damnari, effecit. Anno 809. Epifcoporum Synodo in Andemantingo Lingonum collecta prafeit, in qua Canones Valentinos comprobari,& Joannis Scoti Capitula X I X. damnari curavit. Decreta ifta Synodica post quindecim dies Remigius una cum Coepifcopis ad Concilium Tulkque ad Saponarias detulit & tribus regibus Carolo Calvo ejulque nepotibus Carolo & Lothario oblatos in Concilio relegiobrimit. Hinc grave ortum est jurgium Remigium inter & Hincmarum; qui Canones etiam Carifiacenfes relegi effecit. Nil synodică decretum; res in aliud Concilium rejecta. Remigius verò noster anno 866. Suestionenti,869: Vermerienfi, 870, Attinizcenfi, 871. Duxiacenfi, 873. Cabilonenfi I. 875. Cabilonenfi II. Conciliis interfuit. Obiit V. Kal. Novembris quo verò auno mihi non fatis elt compertum.

SCRPITA

Iber de tribus Epifcoporum Epiftolis, cu Re-I forf de triont Epigenper antique facila ad-genini il incinari, kabani, & Anonymi Epigenpi

Epiffolius. S. riptus circa annum 853 Labellus de tenenda immobiliter Sanit. Seri-Psura perisase, et SS, orthodoxorma Pasrma aushorttate fidetiter fetlanda , icu Cenfura Ecclefia Lugdunenfis Capitalis IV. Synodi Carefiaca oppefus, anno, ut videtur, 844, fcripta.

Absolutio en usuam Quastionis De generalis per Adam dammatione & speciali per Christiams ex cades eregione Etelorus, quam codem, quo liber de tribus Epifelis, tempore feriptam ella probabile eft. Opulcula illa habentur in Bibliotheca Patr. Tom. XV. & apud Gilb. Mauguinum collect. fcript. de Pradefinas. O Gratia Tom. 1. Part. 2. pag. 67. Subjects libro de III. Questionibus Audreal du Valhi no-

Caterum Remigio nostro ab Usferio ascribitur, & fub illius nomine in Bibliotheca prodiit Commentarius in Epifielas D. Pauli , qui Haymoni vulgò , ac potiori quidem jure tri-

an DCCC. rium in Epistolam ad Hebraos nec Remigii nec Haymonis effe , fed Primafio debe-

HINCMARUS, gente Gallus, in agro Bononienfi natus . Hincmari Remenfis ex forore nepos; avunculo bonis literis & moribus instituendus puer adhuc datus est. Postquam annis maturuit . admovetur ad negotia , ab avunculo ad regem , å rege in Gothiam, legatus. Anno circiter 856. defuncto Pardulo in fede Laudunensi avunculi gratia sissectus est , & in Eccleiia Remensi , utpote Metropolitană ordinatus. Episcopus factus primă quidem Hinemaro Remenfi , & ut avunculo; & ut metropolitano fuo , morem geffit ; eique in frequentibus Synodis contra Rothaam Sueflionensem habitis astitit : postea verò fuperbià & ambitione inflatus, nota Metropolitani jura el denegavit. Administrationem Palarii . & Abbatiam extra provinciam fitam, co inconfulto accepit : ad Synodos crebro evocatus venire renuit : ab avimento altifque Epifcopis excommunicatos in communionem recepit : aliorum Episcoporum subditos excommunicavit. Hinc ulterius graffatus , famam avunculi carpere ; ne przientem quidem falutare vel intueri; calumniis infectari; postulare ut sua ipse seripta concremaret ; illum degradatione dignum effe clamare, idque se essecturum minari; denique nihil non agere; quo avunculum divexare,& Metropolitani jugum excutere posset. Nec intra hosce limites stetit effrants audacia. Regi etiam înjurius fuit, cujus ille poteftatem ludibrio habuit ; defe-Ctionem etiam ad Lotharium nepotem meditatus. Arrepto quinetiam civili gladio, infana fua decreta armata manu exlequi folebat; quosque sacris submoverat, bonis spoliare. Verbo dicam : impotentifimum & in ecclefia & in tepublică tyrannum egit , belli fax,difidiorum praco. Tali ingchio vir praditus à turbis quiescere non potuit. Propiotem verò turba-rum ansam suppeditavit villa Pauliacum, à fede Laudanensi olim abreptum, à Carolo rege Hinemaro Epifeopatum incunti redditum, ab Hinemaro postea regi traditum,ut id Nortmanno cuidam Aulico in beneficium daret. Prædium iftud Vir levifimus anno 868. 4 Nortmanno repetiit : reddere abnuentem excommunicavit; & armată familia fuă non co folùm prædio, fed bonis omnibus direptum exuit. Nondam fatiatus, Nortmannum tanquam raptorem & facrilegum apud Pontificem accu-fat. Hine literas à Pontifice ad Remenfem Metropolitanum impetrat; quibus iste Nortmannum Comitem excommunicare jubetur. Abouit id, cui caufe injustitiam probe novit, Hincmarus Remenfis. Noluit id etiam fieri Carolus rex,in Nortmanni & justitiz partes propensior. Fremit Hinemarus Laudunensis; & avunculum fimul acregem facrilegii & contemptæ fedis Apoftolicæ apud Poutificem accufat. Eodem circiter tempore major accessit malorum feges. Hincmarus enim levi quâdam de caufa universos Dixeceseos sur Clericos ex-

sactx ab buitur. De eo monet Utlerius Commenta- communicat. Clerici Hincmarum Remenfem Sactx al Metropolitanum appellant. Ifte Clericos cen- An DECC fură folyit : & communioni ministeriorue suo restituit. Exardescit statim Laudanensis : inentes irarum moles verfat : minas ubique spargit. Tantas furias Synodo coercendas esfe centuit Carolus rex. Auno igitur 860, res ad Synodum defertur. Piftenfem indicit Carolusa Hinematum accerfit. Ire about præfracte Hincmarus : quin & regem multofque Epifeopos & magnates palam excommunicat. Li tamen a rege atque optimatibus in Colloquio Pistensi facti veniam authoritate fua impetrat avunculus i remque totam Syuodo judicandam committi obtinet. Indicitur Synodus Vermeriz habenda VIII. Gal. Maii. Adeft Hinemarus; cúmque crimina fibi objecta dilucre non poffet , appellatione ad Romam interpofità effugium quativit. Cenfuram quidem Synodi ea arte evafit : ipfe verò 2 rege veluti in carcere detenrus fuit prope Silvacum in parochia Laudunenfi. Anno fequente Synodus frequens elldem de caufa in Attiniaco palatio convenir. Adfiit I finemarus notter, (licet antea dupliel libello, infulfo uno, comptiori altero, appella tionem furm confirmare fuftra molitus effet) & å rege rebellionis, ab avanculo conturacia; à Nortmanuo injuria, à Clericis finis injustat excommunicationis, à laicis subditis tyrangidis : accufatus est. Rem quidem cum rege & avunculo transegit, præstito utrique novo fide i juramento, pro reliquis causis terminandis tres Episcopos ab avunculo designatos judices & ipfe admifit. Mox tameu judicium detrectans. pontificem Romanum iterum appellar. Summo interim animi ardore Hadrianus Papa ei apud regem & avunculum tam precibus quam minis patrocinatur, Anno 871, Carlomanni rebellia contra regem atma moventis partes non obfeure fectatus eft ; & excommunicationi cmatra eum ab avunculo lata fubicribere receifavit. Eodem anno habita est Synodus Duzia cenfissin qui acriter à Carolo rege & Hinema ro avunculo accufatus cit : & ad Synodum ad ductus , prafens interrogatus , auditus , convicius,& quantumvis Romam appellans & recu-fans judices, unanimi Epifcoporum Infragio damnatus fuit, & sede depositus. Sede ejechus , cum novis rebus indics fluderet ; anno circiter 876. à Carolo Calvo , Imperatore jam facto, in exilium e jectus eft, vinculis confiricus, in custodiam datus, & post biennium excocatus. Anno 878, post Caroli mortem & Joanne VIII. Pontifice in Galliam profector habito Trecis Concilio excommunicatione folutus eft , a d miffam canendam admiffus. & aliquà parte redituum Ecclefia Laudunenfis donatus. Obiit ante annum 88a fisperfiite adhuc avunculo. Hæc ferè omnia ad iliufrrandam hujus temporis historiam , partim ex Hinemari Rementis operibus, partim ex Opufculis à Lud.

Cellotio editis, non indiligenter collegimus. SCRIPTA.

Piftela VI. ad Hinemarum Remenfem. L 4 Jacobo Sirmondo inter Opera Hincmari Remensis SEC IX ab Remenfis edice Toth. II. p. 355:340. 341. 351. 608. five Continuon in fection lectron nivingue SEC IX it

Collectio altera ex Epiflelis Romanorum Pensificom pro appellatione fina ; Hinemaro Remenfi apud Gundulfi villam armo 870. milla per Wenilonem Archiepitcopum. Extat ibidem. pa-

Schedula Episcopis & per ess regi perrelle apud Pistas de appellazione à le adsedem Romanam

interpolità. Saufactio per Odonem Epifcopum ad Carolum

regem miffe. Bina ifta Opuscula notis illustrara una cum alifs edidit Ludovicus Cellotius Parif. 1618, 4", Ch.Labbeo Concil. Tom. viii. infeita Reclamario & Proclamatio in Concilio Tricaffino

11, anno 878, facta Extat Concil. Tom. 1x. pagin. 215.

ANGELOMUS Luxovieusis in Burgundia Comobii Monachus, Ordir is Benedictinisclaruit #nno 8;6.

SCRIPTA

Tremeta in libros IV. Regum, seu Commetitarii justu Drogenis Epiteopi ex veterum Patrum (citptis contexti.

Enarrament fen Stremata in Cantica Canticerun, juffa Lotharii Imp. colletta,

Prodierunt Angelomi Opera Color.1530. Rome 1565. & in Bibliotheca Pastum Tom.xv. p.307.

BERTHARIUS, natione Gallus, ex re-Chron Ca- gio Francorum genere cittus in Monafterio Ca-In Duc de que virruris fama excoluir y ur post Baffarii Và Caf. p morrem anno circirer 857, communi Monachorum tuffragio Abbas electus fir. Duram fanè pro-ILCal rap. sanscies vinciam nactus eff, Saraceus prædoubns Italiam Bis-Caf. ps ferro flammaque tune remporis devastantibus ; à quorum incurlu ut cutum praftatet Casinum ; ipse Monasterium muro cinxir ; ac rurribus & proagnaculis communivie: & ad montis Cafini ranuces Urbern S. Germani exfluxit. Sulcepto fæpius in Galliam irinere (supperias Italiæ contra Saracenos dati à Ludovico Imp, petiit & obeituit : femel etiam per literas evocatum in Mouafictio suo hospitio excepit, & in Apuliam adversus Saracenos aima moventem fecurus eft. Anno 879. Romam profectus a Landulpho Epifcopo Capuano à civious per fedicionem ejecto authoritate ful apud Josenem VIII. Pontificem patrocinatus eft, ne Italia: vires muruis diffidiis dittraheremar veritus. Anno 854. Sarateni Cafinum expugnatunt; & Bertharium Abbarem ad altare Millam facientem obtrunearune XI, Cal. Nevembr.

SCRIPTA

bita . De Medicina libri due . De Grammatica Tefte Matthew Florilego . in B. Laurentie Baplures. Metto imprimis multa atque elegantet silica humili quidem loco sepuleum est. Ubi conscriptit. Ex omnibus ejus sectiptis superest verò super ejus sepuleuram divinius cecidit ra-Opus prime leco memorandum, viz. Arvasapisur dius ignis Carlaftis, Menachi his sevelazionibus

Testamenti libri II. qui iub Juliani Tolerani no. An DCCC, mine in Bibliothecis Patrum habentur, & anonymi prodierunt Hafil. 1530. Colon. 1533. 81. 1 non-sullis criam Richardo Cluniacentis ab aliis Salviano Malfilienfi afcripti. Verum id tectius Betthatio noftso vindicar Joannes Baptifta Ma-Petr. Diac rus *, tum Léonis Officisis †, qui tale opus de vifis feripfiffe Bertharium prodit , authorizare fubrie luby. Cafe. xus , tum fide Codicis M . perverufti Longobardicis literis teripri in Bibliotheca Aniciana, qui Cafinalia di

Bertharii nomen prætulit. Verfin de Vitas obien, ac Miraculis S. Beneditti. aliique ad Angelbergam Augustam; quorum me-minit Petrus Diaconus Cap. 121 habentut inter Profp. Martinengi Poemara Rom. 1500, & apud Arnold. Wion ad Martyrol. Benedich Martif

Serma de S. Luca Évangelista , à Petro icem Diacono memorarus, in breviario Ord. S. Benedicki habetur.

Sermonum & Hamiliarum liber I. Servatue MS. In Biblioth. Cain. Num. 107. Indicasee J. B. Maro, Not. ad P. Diac. pagin. az. ubi eriam theminit Sermonis de S.M ushas Apoftolo, tive noti alterius de S. Romano Abbate, ubinam verò deliteleave non dicita

JOANNES, ERIGENA & SCOTUS dictur, quem alii Anglum apud Ergene in confinils Wallie natum , alii Seotum ex oppido Aire oriundum , slii Hiberniam Eri feu Erin olim dictam, naralem habuisse, contendunt † Matth. Claruit amo 858. Relicta * Patria in Galliam Weltm transit; & ob ingentem eraditionis famam à Flou.Hift.ad Carolo Calvo fumma dignatione susceptus est, inter familiares adlectus, & in rebus tam series an 18; p. 1516 quam ludiciis individues soenfe & cubilis fotius factus. Anno eliciter 850, fervente courroverfix Priedeftinatiana contra Gottefchalcum is se calamum seriter stringir; scripto de Prædestinatione libello ad Hinematum Remenfem & Pardulum Laudusersem, quem Prudentius Tricaffinus & Florus Lugdunchiis ftarim oppugnarunt. Dámitiato dogmate Gottefehaleiano magnam tamen & ipie Joannes invidiam paffus eft quam paradoxis urplurinsum dogmatibus Philolophi-cis immeniaque apud regem gratia, sibi urpluri-mim conflavit. Sive istam igitur defugiens, seu ab Alfredo rege ad reftsurandam in Anglia rem literariam evocatus, certe anno 877.post Caroli Calvi, Mecanaris optimi, mortem in Angliam transmeavit; & ab Alfredo rege in Academia Oxoniensi à se sive recens fundaza ; seu restituta, arrium liberalium , Geometrie imprimis & Aft onomiz , studio przefectus fuisfe dicieur. Post rei unium nara inter Academicos Ozonienses discordis Malmesbusium teceffit, & inceleberrimo illo Comobio ludum fiteracium aperuit; ubi demum anno 88t. (relieium id alii in 886.) à discip:lis , inflexam morum duritiem & Q Destinct in seramque Testamentum, Concio- gravienem aggé fercacibus, itylis , & graphiis net ad Monaches in Diverson Natalitius ha- confossus interits IV. Id Novembr. Cornus eine.

admentick

SEC IXab admoniti , in majorem Ecclefum transfulerant: & Ufferius in Epifolarum Hibernicarum Sylloge SEC IXab At DCCC ad finistram Alrasis pattern loco magis honorabi- Pag. 57. li condiderunt. Certè Martyribus & Sanctis post .

heu înfedix t ab ocularoribus Pontificiis Transubstauriationi contraria sensisse deprehensus, deleronomine eximeretur. Doctrinam ejus & pietatem egregiè deprædicat Anashasius Bibliothecarius in epistola ad Carolum Calvum. Mirandum eft, inquit, quomodo vir ille barbarm (qui in ficibus mundi pofitus, quanto ab hondoum converfatione same credi pomis cherius lingua dilbione, langinguni) talin (viz. Dionylii Opera) intellellu capere, in alianque linguam transferre voluerit. Ioannem incun Scottgenam virum , quem auditu comperiper ounis fanthum, Sed hac operatus of the artifex spiritut, qui hune ardentem pariter & lo-quentem fecti Nifi enim ex gratia ipsiu ione chari-

tatis flarratics, nequaquam denum linguis lequendi proculdubio suscepisset. SCRIPTA

D E Divisione Natura, seu de rerum Naturia libri V. De hoc opere hac olim noravit Rogerus Hovedenus * noster; cujus verba mutua-* Amal. ad. itis off Marthatis Wolftmonatherienfis *, «comm 1834 fol. «pofait librum , quem was Фолий» μερίσμα144 [7].

«τՖ., i.e. de Natura Divifione , intitulavit, *Locie "propter peoplexitatem quarundam quartio-num folvendatum, bene utilem : Si tamen « ignoteatur ei in quibuddam in quibus à brino-" rum tramite deviavit, dum in Gracos acriter "oculos intendir, unde & hærerieus à quibufer dam putatus est. Sunt enim revera in hoc li-"bro perplurima , quæ nifi diligenter dife cutiantur , à fide catholica abhorrentia vi-

« deantur. Ambigua S. Maximi , seu Scholis oper in disfei-les locos S. Gregorii Nazias (eni, Lutinè vesta Prodierunt fimul bina ifta Opera typis impressa

Oxor. 1681. fol.

D: Pradelliratione Dei courra Gattefchalcum. liber, à Gilberto Mauguin, editus Vindre, Prade-Amarianis & & Gratic Tom. I. pagin. 103. Ex hoc libro XIX, Capitulotum Summula, qua Locharii Imp. juffit olim collecta, ad Carolium fracem per Ebbonem Grarianopolitanum Epifcopum mille in Palario Vermerienti anno 853, tradita , & A l'endeurio I ricafino & l loro Lugdunenti poftea reforate funt; habentut in Hinorta Gottefeb. tei Ufferiana cap. 19. Opera .. Dienjii Arespegite quatuot , (viz.

De Calesti Hierarchia, de Ecclefiastica Hierarchia, de Dipreis Nomiciba, de Myfie i Threlogid) in Larinam Linguam conversa, versione Carolo Calvo Imp. nuncupata. Hanc Perforem nimia Graci semonis affectatione viriaram, adeóque Latinis haud fatis effe intelligibilem , dudum observavit prædictus Horslegus. Prodictunt ex his aliqua in edicione Operum S. Dionyhi Color. * Differt de 1536. C'muia verò , tefte Labbeo * in Bibliothe-Script Feel. ca Collegii occivatis lefu Bituricenfis MSS, ha-Tom 1.p 67. bentut, Praefationem vertionis iffius duplicem ad Carolum Calvum, metricam alteram breviorem salteram profaicam profixiorem edidit CL

Excerpta de Differentiis & focietatibus Graci li condiderunt. Cette Mattyttosa et amastrona mortem annimentants locum in Mattytologio. I atinque verbi, que inter Macrobil feripra fe-Romano per multatenuir (reula; donce taudem, tuntur , ex fiiloribus Macrobil feripris l'Osa-ha, infeliel a do cultateribus Poorificii. Tran-me nofte deflotata elle centent Ufferios & 13-

Liber de Corpore & Canqui se Domini imerite grem Caroli Calvi justu conferipsie , Rarramni ententix ubique contonum, atque eo nomine à 'ynodo Vercellenfi anno 1050, damnarumaur ex

Berengarii epistola ad Richardum à Dacherio † evulgata patet. Caterum multa alia Erigena opera recenfer Baleus, quæ au unquam ab co (cripta fuerint parum contrat ; minus adhuc an MSS. fortan alicubi deliteleant.

NICOLAUS, natione Romanus, Theodoci Regionarii filius , à Sergio Papa Subdiaconus à Leone Diaconus ordinaris Benedicto mormo anno 8,8, Ecclefiz Romanz Pontifex electus est. & prætente Ludovico Imp die xxv. Martii confeccatus. Anno fequente à Photio Fatriarchâ CP nuper facto literis interpellatus. anno 860, ad caniam ejus investig indam lega-

tos Conflartinopolim milit. Anno 861. Pho-tium, Conciliumque CP. ab co babitam, fugillare, & Ignatio palam purocinati corpit. Eodem anno habita Synodo Lateranenti Joannem Archiepiteopum Raventatem injuria & rapina à civibus fuis accufatum in judicium vocava: & venire abnuencem communione privavit, Mox etiam à Ravennarious exoratus , Ravennam profectus eft, & Joannem din licet tergiverfarum civibus farisfacere, consumacizque fuz paraitenziam agere , &veniam postulare coegir, paraitenzem communioni restituir. Anno 861. acriùs contra l'hotium infurecxit , habitaque Romæ Synodo pullulanrem tunc temporis Theopalchitatum hærefun damnavir. Eodem anno divortium Lotharii regis indignatus , & à Teuthergà reginà injustè un credi voluit «repudiarà appellatus , formma imis mifeuir , nihil mentatum relinquens, quo aut Teurberge caufam tutaretur, aut Lotharium regem à propofito abducerer, adeò uranuo fequente Synodum Meré-fem damnarer, & Theurgadum Trevirentem ac Guerharium Colonientem Archiepilcopos à Synodo ad Romam ligatos excommicatera Eodem anno 861, coll.cto Rome Concilio Phorium excommunicavit & damnavit ; & Rochsdum Epilcopum Sueffionencem ab Hincmaro Rementi depoteum fedi fuz reftitui & Romam judicandom remitti crebris literis mandavit. Anno 864. habità Roma Synodo, Rodoaldum Epicopum l'ottuentem, legatum fuum tum in Oriente tum in Gallia , lede & communion: fubmovit , aliamque Synodum de causă divortii Lorbarii regis rermbanda fraftra indixir. Anno 86s. convocara Rome Synodo, Kothadum præfenrem communioni reftimit , fedi suctionenti rettituendum decrevita

& in Galliam 'ynodico decreto ac literis fais

communitum diminir , anathema omnibus ei deinceps adverfantibus comminatus. Acrius

codem tempore courca Michaelem Imp. & Pho-

regi fidem Christianam nuper suscepram gratulatus est, questionibus evi. ab eo propositis tel-ponsio satisfecit, & ad fidem apud Bulgaros confirmandam Paulum Populonienem & Formolum Portueniem Epileopos legavir. Eodem anno Waldradum Teutbergæ pellicem excom-municavit , Wulfadum & focios in Concilio Sueffionensi depositos dignitati suæ reftimi jusfir; & 1 Phorio anathemate percusius est. Obiit antio 867. die x 11. Novembris. Extant Esiflole 12x. Concil. Tom. v111. pagin. 268. aliz xxiv. ibidem. pagin. 480. Fragmenta alinum Epiftolarum vs. ibidem. pagin. 514. Reftunfa ad Confulta Bulg.rorum Capitulis eva. conftentia, fbidem, pagin. 516. Decreta fen Keferipea de rebus variis in xx11. titulos dispertita, ibidem. pagin. 550. Apprendix E-titelarum fermida Epitoas 1v. complecteus, ibidem. pag. 563. Carterim

Nicolainoft i Epistola feorfira prodicture Rome 1542. fol. PHOTIUS, ortu, ut videtut Constantithat in F- nopolitamus, Taralii Patriarchae nepos parentes the suffirm habitit generis iplendote illustres, & quos marry-linea vite rium (forfan ob cautam imaghum) nobilitaverat. Genere, doctrina, virtuce, confpicuus, ad fummas reipublicæ dignit sees, quamprimum ma-Note de turuit, accendit; factus Protospatharius feu rein TemX. giorum fatellitum dax , Protofectrarius, man tet. man age.

Haren de & Senatus CP, princeps; adeoque Impera-sense. By toris nomine ad Ailyrios legatione functus. ans pass. Anno 8;8, dejecto ignazio, & oblato ab es, feu ipone, seu metu, abdicationis libello, cum de successore ageteur, Photium + is de-

chaele Monacho , canfæ Photianæ aliter minime favente magnopere reluctantem tum Aulici tum Clerici in Patrimchatum Conftantinopolitanum elevatore, ipio Domini die narali conteratum. Cotté ad hoc musus fuberendum, quicquid fingant Ignatiani, fe per vim quandam adactum effe spiemer non modò in Epistola ad Hadrianum Pa-We Photii parm, fed & privatis ad ipium Batdam literis, felift. pto riò conqueffus ett. Quo tamen non obstante, Igraziani in ade S. Irenes congregati l'horium ejulque lequaces darmaninti!Photianis mox in Sy-nodum collectis par parl tependentibus. An. 851, habita ett Constatinopoli Epileoporum eccxviti. Synodus, in qua folonni fentencia deponicur i gna-thus: cui aderare & confenierum legari Pontificii Rodoshdus Portuculis & Zacharias Anagninus

Anthen we your war a Demiliature fatente Mi-

Epilcopi. Etti posteniple Nicolaus Papa contenfum denegarit, p. ffima convicia miunque quoridie in Photium jacularus. His acc siit nova Nicola la Photium odii tatio casia nempe Bulgarosum quos miffis illue anno 866, pradicatoribus di Romanz actipere molitus erat. His forerim Phorius, utpote fedi fuz fabditos, cui fe nuper utrò libjecerane, fedi fun ttrennè vindicavit. Anno 867, ad imperium evectus Bafilius Masem Gram cedo , Photio uon leviter Infenius , quód ob Michaelis Imp. codem acriter ab co correp-tus fierat , & facra communione fuomorus, revocuto Ignio , Photism throno Parrist-

shali dejecit. Anno 869. convocato Constan-

sat IX the tium exacte, illiufque fériora flammis palam tinopoli Concilio Epifcoporum CIL e Occumenico vitta habent Pontificii, Pho-SAC. IX.A tium Phorianologe damnant & deponunt Ignatiani; & ur modo quodam infolenti resageretur , Synodali fententiz calamis non modo arre

menro, sed iplo sanguiue sacramentali tinctia sub'ertpserunt. Quo racto Phorius in exilium toit 97. id est actus, cognatis, familia, amicis, Omni de- Basil Imp. nique humano ministerio, & quos ipsà vità ca- p. 137. riores habuit, libris exutus Kanis rim (inquit) Leo and amountairs , it wis und inter Streetenaling in Chrononumeia, Choc certe napum & paradoxum recius gra h Iranin me exceptation supplicions Tandem Babilius ves Compand. tentus Joannem VIII. Romanum Poutificem illi reconciliavit. Phorium proinde Pontifex in com-

teris amicitir memor, cum Photio in gratiam Zonar. Am redite cospit, quem mortus puilo poli Igna-tio, auso 878, fedi fuz teffituir. Nec hoc conmunionem recepit omnia adversia eum rjufque fequaces decreta inita fecit; Paulum Auconiranum & Eugenium Ottieniem legaros Conttantinopolim milit; ubi collecto anno 879, lipitcoonim eccaxxiii. Concilio interfuerunt. Omniahic in Photii gratiam Cefferum, ipie pro legitimo Patriarcha ab omnibus agnitusatefeilla in contrarium decreta, antiqua fedis CP, privilegia confirmaça, condito feriam Canone ur omnes à Ioanne Pontifice Romano damuari à Phorio eriam damearentur; à Photio damnati, à !oanne etiam anathemati fubiicerentut. Hanc folummodò Synodum Photianam Occumenicam VIII. agnoleum Grzei , cajus Acha ex Journis Becci Patriarche CP codice execupes primus Gr. Lar. exculit Gulielmus Beveregius Pandell. Carenum Tom. 11. Anno 886. Phorius infidiatum una eum Theodoro Santabareno adversús Leonem Aug, Bafilii filium inicarum falsò infimularus, ab Imperatore mox fede pulfus, in Harmonianorum Monafterium relegarus eft ; tibi non die postea obiisse videtur , in Heremiz Monafterio ad Merdolagarem fepulrus. Vir , ur carrera ra-

thecam ejus vel femel inspexent, quin Histori-ticum fummum, Philologum instructissimum, Ctiticum perspicacissimum, statim deprehender. Testantus accuraram Juris peritiriam rot solertia ad interrogationes propolitas responsa; proden-tiam politicam libet de Office Principio, ut de rebus gestis nil dicam. Legantut ejus Epistole; videbis ipium Philolophiea, Medica, Mathemati ca, Theologica, ad a nuffim tenuiffe. Verum idapud annes in confesso est, & forte solus est Philippus Brictius ",qui hotium literis facularibus " Annal si elatum , divinarum faille ignatum affertavit , re- *** \$1858.

ceam, infinite lectionis, stupenda erudicionis,

omnium non fui modò, fed & omnium penèfiz-

culorum doctiffimus , librotum helluo vora-ciffimus , Cenfor Restracio D. Nemo Piblio-

clamante totà Dôttorum cavea, totque ejus feripris lummà faccarum literacum, & tei Theologi-cæ peritia refertifilmis. De ingenio ejus & icientia externa, andigue noicus Nicetas David t. tVit-Innati Photio dias non faris aquus. Tandem, inquit, "he- P. 1194. tinn Pacriarchem defignant: in fire o boing. Tür dyerer i en dranigum died en Tür Cyren &

vácea raj Scotacio: Homo eras fane minime obfin-rus Figosbili "fed clares & illufribus orindus natalibm,rerung,etvillumgrpelistearum ufu,prudessag;

Kk »

Vide Leapuphil, &

Hit com-Perd.

S.EC. IX.ab & feientiå omnium sune temporis elarissimus. Gram-An DCCC matica enim literatura C carminis pangendi , dicendique lande , quin & Philosophun , & Medi-

ena , O omnium prope liberalium disciplicarum externurum studio eggnitioneque tantopere storebat , ut and fut facile princeps buberetur , inone & cum vereribin cereare poffer Raid ja emitge-ger in' airg. i Bornbaime & Girae, i ennet, i maur D. di in war Bille. D tar aurer tife mara, maire 5 martur i f bigut leut, bi fe der gen vonret al mete well des desergeners inperior igreracere. Omnin quippe in illo concurrerant, npitiudo quadam & mnture visac falicitat , iludium, opes , quibm fibi librerum om lum maximum copiam comparabat : & quod praeuntlis, gloris inudifque cupido, quá incen-fus totas notics, us lettura affidui uncares, ducebas é fennes. Mitto recentiorum encomia, numero & pondete infinira; mesitiffimum præ aliis Elogium ipii tribuit, qui dehujulmodi rebus optime judicare novit, Dan. Heinius. Differe de. (rici al ererum, p. 166, quod ue nimius fim, hic nou transferam.

OPERA EDITA.

Teisasa, five Bibliothers , à Photio ad-M Tesis 2840, tive organization, and CCLNNN, bue Laico fe, ipra, in qua CCLNNN, Vererum opufcula letta excepti, & accuracy district. judicara continentur. Nobile , fi quod aliud, erudien veruftaris promptuarium; quo tot fecunde post naufragium ribulz , tot autea melioris zvi monumenta, ex parte faltem nobis confervantur. Opus , in quo ingenii acumen , judicii gravitatem , legentis industriam , an lectionis varietarem quis magis admirerur, haud facile dixerim. Interimuotasi meretur , hanc quam nos habemus Fibliothecam , longè majoris operis folummodò partem videri , ea fc. folummodò que abiente l'arafio fizire, rocitata fuerant, ur ipie Photius Epiftoli ad Tarafium Bibliothece præfixà non obscuré indicat. Legir urique & excerpse vie erudicissimus infinita alia alia semporibus præfente l'atalio recitata, unde nil mirum in hoc opere Ignatium, Papiam, Ariftidem, I hoophilum , Hegenppum , Athenagoram, Julium Africanum , Gregorium Thaumaturgum, Dionyfium Alexandrinum, Gregorium Naziauzenum, aliofque maximi nominis Scriptores, quà facros, quà profanos, nullum habere locum, in alia, ut videtur, Collectione recentitos, cujus fortalle Sonarasparas etang Eclogæ illæ Philottorgianæ, quas hoc demum fændo edidir Gothofredus. Primus hanc Bibliothecam Grace cum notis edidit David Hatchelius Augufin-Vindet, 1601. fol, Gr. Lat. deinde prodiit cum Hæichelii noris, schotti veriione & oris, Geneva 1613. fol. Kulberagi 1653. fol. Cartarum moneudus est lector , versionem Latinam his editionibus afixam, etti Andrez Schotti nomen præfetat, pravam effe, fallatem, & Schotti nomine prorfus indiguum.

Epitiele cextivite una cum Auctuario V. alfarum de rebus in jure Canonico Orientalium dublis, ex vertione & cum noris Richardi Monracutii nostratis Gr.Lat. prodierunt Londini 1651.

Episteln ad Archiepifcopum Aquileignfem inve-

nitur Gr.Lar.in Auctuatio noviffimo Combefifii SAC. IX is Parif. 1671. Lat. apud Baronium ad an. 884. Epistola ad Theophanem Monnchum, Gr. Lat. Prolegomenis fuis in Theopharis Ceramei Homilias infernit Fr. Scorfus Procem. 1.

Epificia ad Nicolaum Panam flatim post initum Parriarchatum scripta. & Confessionem fidei

fuz continens. Extat Lat. apud Baronium ad an. '59. num. 71.

Exifteln ad eundem triennio post scripes, Lat. apud Baronium ad an. 861-num-39-

Epificia Encyclica ad Patriarchas Orienteles Lat. apud Baronium adami.843. num. 41. Grace verò & l'atinè inter Epiftolas Photianas à Montacurio editas focundum locum obtinet.

Nonscaren, five Cananam Ecclej afficerum & Legum Imperialium de Ecclefissisch diffilplinn conciliario, in títulos xIV. diffiibuta. Prodiit cum Commencariis Theodori Baltamonistum Grace tum Latine à Christophoro Justello ex Bibliotheca Palarina primum edirus Pa-if. 1615.4°. deiude ad calcem Commencacionum Baliamonis + artif 1620. fol. post: emò in Justelli junioris Bibliorhe-

cà Jusis Canonici mif. 1652. Tom. 2.p.789. Hamilia in diem namlen B. Mneta Virginis. Extat Gr.Lat in Auchanio novo Combefilii Parif. 1648. Tom.1. p. 1583.

Deferipcio neva l' Noginti Ecclefie in Palnito à Bullio Macedone extracts . Gt.Lat.a Cl. Lambecio cruta . & Codino fubneza Parif. 1655. fol. & cum notis Combefitii Originum CP. pagina

De Voluntatibus, qua in Ch ifto dicuntur Gnomire liber, extat Latine ex vertione Tutriani in Auchiario Canini Steuarriano p. 457-Epifiela unic , & Trnelain: brevis , Gr. Lat. &

Cotelerio editafunt Monument. Ecclef Gr. Tom. 1. P 104 De Divinitute & Incarnatione Differtationes

vi. Habentur Latinè ex Turciani veriione apud Canifum Antiqu. Tom.v. p. 183 Argumenta Phuis adversus Latinos allegar & examinat Joannes Beccus Orar.l.de Unione Ec-

clesia p.154 Libellus de Synedis pories editus nihil alsud efb uampars Ephholz, quam feripht ad Michaelem Bulgatize principem de Officio Prentipe pac proinde inter Epiffolas i hodanas à Montacutio editas rimum locum obtuer. Habetur Græce in Bidiothecî Cl Vollii Suspjir Couriliorum Philite Verum non noft: i , fed Photii Tyrionim Epifco. pi , opus cit. Ex hac Synopfi fragmenrum pro-

fut Uffecius Difere de symbols p.23. OPERA A 'Avisbora.

Ommentarum in D. "nuli Fpifiolas , è que fua urplurimum desumplit Occumentus. Extar Grace MS, in Bibliotheca publica Cantabrigienii,claf. 4. fig. 9. fol. Codex quidem eft ad-modum anti quas led in principio & fine mutilus. certe deeft integet in Egiflelam ad Romanos Commentariu.

Questiones at Dubin ad Amphilochium Cyzici Merropolisane de variis S. Scriptura locis. Ex-

Szculum Photianum.

8;84

LECIXab rant MSS. grandi volumine, fed abique Photii As DCCC nomine in Cl. Seguierii Gallize Cancellarii Bia bliotheca, item in Bibliothecis Varicani, Barbarina, Bavarica, & forfan alibl. Hujus opetis fragmenta dao rdidit Combefitius , alterum ad calcom opetum Amphilochii pagin. 226. alresum in Auctuarii I omo I. Alia olim fragmentaprotulir Turrianus: ex codem opere defumpta elle, quat apud Auctorem Cater e in Joannem reperiuntur non infaliciter conficir Colomefius.

De Epij opis & Metropolitis Colleffie, extitit olim MS. in Bibliotheca Naudeana.

em M3- in pipiotheca Naudeans.

Opus coma Lutius; a ce quo fragmenem de
proc-fficine Spiritus Sancti Gr. Lar, profere Cl.
Ufficius Differt, de Symbolis pagina; fed non ex
pipo Photi i opore immediaze defumerum , verum
ex Eurhychii Zygabeni Codice MS. Panopl. tin 12. qui quidem locus in Latina Eurhychii verfione à Fr. Zino adomata confulto omiffus

Ode IX, extant MSS, in Bibliotheck Claro-

montană: Prophetarum liber cum exposicione. Extit MS. in Bibliothech Vaticanà, uti Possevinus nos exi un , volumen fatis eraffirm , hoc tempore

penès Marquardom Gudium Hamburgenfem M5. affeivatur. Oprimus fanê liber, & quem edi ere literaria effet ur Epiftolà ad Thoratonum olim notavir Tolephus Scaliger

In Caregorias Arifforelis liber habetur MS. imGallia regis Bibliotheca.

Horum Manuscriptorum noritiam ex parte debemus cura Cl. Colomesii , qui in Paralipomenis ad Carcophylacem Ecclefiafticum de iis

Scripfe etiam Photius, tefte Suidi *,adversus Leontium hætericum olim Epifcopum Antiochemum. Verum hoc opus dudum, interiisse vide-

In voc

deries

8;8.

THEOGNOSTUS, Monachus, Patriar-Ex Theogr. char GP. Exarchus five Legarus. Claruit anno 858. Tricunio post ignatium sede patriarchali in Synodo CP, depositum ægrè ferent, Romam lai-Ignat Nic-Pap Epilt #: cum indutus habitum dilaptus eft , ibique res Ignarii, fualque, apud Poatificem procuravit. A Michaele Imp. Conftantinopolini ad judicium fabeundum citarus , Nicolaum papam nou fo-lum parconum acerrimum , fed & Mecznarem liberalem nactuseft ; ab eo przefectură Monasteelorum vereris Rome , & Archimandrita titulo donarus, Ignatio fedi fuz reftituto , Theognoflus auto 868. Conflantinopolim rediit , Hadriani l'apæ literis munitus , quibus Balilio Imp. & Ignatio l'assiarche majorem in modum commendatus oft. Hegumenus igitur five Abbas Morafteril Fontis, & Scenophylax Ecclefix magne factus est; at que anno 870. à rege & patriarchà fuo ad Fladtianum remiffus, ur cum eo urriusque nomine de rebus Ecclesise gravissimistractaret, & Episcopis ac Clericis l'horianis ponitentia locum concedi obtinerer. Anno fequence Constantinopolim re infecta redist. Nec plura de eo conttant. eripfit Libellou de causà

Jenatii, quo miferias & injuias Ignatio partiar
Shar ab auto 8,8, ad ad 861, illatas historico flylo

repræfesitavit, & Nicolio Papæ spechandas obru- SEC TX an lit. Exrat ifte Libelles Gr.Lat. Conc. Tom. 8.p. 116]. An DGCC.

METROPHANES, patria Conflatti-hopolitanus, matte quidetti lublefar fama:, que piñ ad Mad Methodium patriarcham stupii olim accufavlt , suel Patr natus , factus est Smyrmeorum Metropolica an- Cone. CP, te annum 858. quo Ignacii CP, à Barda depoli- IV. act. III. ti panes, quantum potuir sutatus eft; Phodum 1197, YI gamen parriarcham admifit. Anno fequence, re-1175, cand fe un irresum sifficient Maria (1175) conditions iterum diffidio! Metrophanes con-

rumacior jam factus, in Synodo CP depolitus. Ignatio carceris focius datur. Anno 867. depo-, fico l'hotlo, ipfe fedem fuam recuperavir; & in Concilio CP, anno 870, inter primarios. Phorii persocutores enituit. Restituto Phorio. anno 878, Metrophanes cum pro parriarcha habere præfræcké recufavit ; & à Joanne licet Papa anno 879. Photio morem gerere admonitus fimul ac juffus contumaciam fuam mordi-dicus retinuite Quo nomine in Concilio CP4 Lieunte anno 880, tanquam obilinatus Sohifmaticus, Epitcoparu timul ac Communiose fubmotus eft. Scripfie Epistelam ad Manuelem Patriciam, qua res à Photio ab anno 858, ad ann. 870. gestas ordine narrat. Extat hac epiffe!a Lar. apud Baronium ad an. 870. num. 451.Gr. Lat. unà cum Adis Concilii CP. IV. Ingelstad. 1604. 4". &

Concil. Tom. vIII. p. 1385. PATRICIUS ARARSIUS , ignotx gentis, conditionis, zrazis, Scriptot, a me ideò in hune locum repofitus, quod Librili Symidici à Pappo ediri authore artriquior érata Aliter de co penitus filent num veteres num recentiores. Setiplit librum Oceanum dictnm : unde infigne fragmentum de Melerio & Ario profert dichi Synodici Author , pagin. 14. Et li et ungue , quod aium , Leonem metiri liecar proclaram ejus orazionem fuille oporret.

A D O, gente Gallus, anno 859. Atchiepifco. pns Vienneniis factus ett Anno 860. Concilio Tullenti, 874 Cabilonenti, 875. Conventui Cabilonenfi , incerfuit. Obiit 2010 871. & in Marryrologio Romano dic xvs. Decembris locum has bere meruit.

SCRIPTA

Maryrologium Santlorum per anni circu-ium. Prodiit ad calcem Manyrologii. veteris Romani cum notis Heriberti Rotvveydi

Antverp. 1613 fol. Parif 1645, fol. Breviarium Chr n corum de fex mundi asasin 644, à mundi inirio ad annum 874. perductum que aunum enim istum fequoreur ab aliena manu adjecta funt. Prodit feorfim Parif. 1522. cum Gregorio Tutonensi Parif. 1512. 1567.Basil. 1568. denique in Bibliotheca Parrum Tom. xvt.

pag. 768. Libellus de Festivitatibus SS. Apostolorum ac D'feipulorum, five Succesterum eorum. Extu ibid. p. 811. & und cum Martyrologio Antverp. 16114 Parif. 1645 .

Martyreum S. Defideris Vlennenfis . Epifospi. Has Kk j petor SAC IX-sh betur apud Canifium Antiqu. Lett. Tom. VI. & An. DCCC. Sqrium XI. Februarii.

Vita S. Theuderii Abbatis Viennenfis. Extat apud Mabillou, Sac, Benedick, I. p. 678.

ISAAC. Parduli Laudunensis Épiscopi Diacoms, anno 849. Concilio Casiliaco interfuit, diffe-& Lecletix Rementis Diaconus Sueffionenti auno 853. Demum Epilcopus Lingoneniis factus, anno 859. Concilio Tullerii, 862. Fiftenii, 866. Sueffionenfi, 869. Verme; tenfi, 875. Cabilouen-fi, 76. Pontigouenfi, 878. Tricafino inter-fult. Scripfit Epithalaus fatis prolixam de Canone Miffe & Dacherio editam Spicileg. Tom. 1. pag. 345. Hanc verò Epittolam non effe Ifraci Lingonentis, fed Ifraci cujufdem Abbatis Fictavienfis, ex Ordine Cittercienti, agnoleunt nim Baluzius , rum ipiemer Dacherius apicites. Tom. 2111. Vesum manum de tabulà, se estim in hifce recenfendis ulterius pergamus, prohibent Typo-theta um filii, extremas operis lineas jamjam ptementes. Extat ejufdem Collectio Cansoum, Generoum ad inflat Nomocanonum, ex antiquis Canonibus & Imperatorum Francorum Capin latibus contarcinata , à Sirmondo edica Concil. Gallic. l'om. III. à Baluzio Capitular. Tom. 2. denique Concil. Tom. 8. pagina 508.

Partel, de

ex illustri familia Comitum de Kilburg & Dillingen nurs . Hupaldi & Diapurga Sucvia Crim Fart Duciffæ fillus, nitus ell circa ann. 817, in Col-legio Vanningo S. Galli, deinde fub Adalberto Antifite Augustano, educatus, abisto Romam miffus. Eo verò futerea temposis defuncto in Epifcopum Augustanum tenunciarus suisser, mi gratem immatură caufatus effet. Tandé postfilltini mortem tum imperatoris tum Canonicorum confeniu Ecclesia: illius Antiftes factus est circa ann. 860. Ecclefiam fuam per XL, annos magnà cum laude gubernavit; & Romano Pontifici ceelibatus jugum (acetdotibus fuis imponenri anctoritare lua arque erudirione fortiter refticit. Oblit anno clicites 900. Scripfit ad Nicolaum. Papam Epifiolan de Continentie Clericorum, qui fllum cœlibatus l-gum rigidè nimis urgentem ex Scripturà & Ecclefualtica antiquitate liberè atque acriter coarguit. Epistolam istam in lucem edidit Joann: s V.Volifius Memorab. Leck. Tom. 1. pagin. 2 1. inter Orthodoxographa priùs excu-fam pagin. 481. & ap. 1 ox. Act. & Monum. Eccl. Tom.1. pagin. 416. & ad calcem Callixt, de Coujugio Clerico um. Magni quidem olim ifta à Conjugii Clericalis defenioribus habita est: adeò ut , telle Berroldo Confrantiensi *, Gregogius VII. auno 1079. coactà Roma Synodo istud Hulderici feriprom pominatim dannare necesse

HULDERICUS, notione Germanus,

* Append. ad Herman ad an. 1379. P- 149.

habuerit. Unde liquet falfos elle Epiftolæhujus Codices quottam MSS, in Anglia, qui Voluitani carthaginensis Episcopi nomeu præserunt, præcipue verustrum illum Marchæo Parkero Atchi:picopo Cantuar à Jo. Balzo dono datum, quem fe à Parkero accepille teffatur fo. Foxus Marryrologus nofter loco ciesto; ubi aliam haz de re fub Volutiani eriam nomine epiftolam planë eleguer madjunxit , quà Clerici uxorari Cau-fam fusm adverfus Nicolaum Papam ftresuè & num. 12.

nervosè agust. Animadrette autem Lector, SACIX a alium fuitle Udal icum five Hulricum Epifco. A DCCC. pum criam Augustanum, qui Epiteoparum iniir anno 914, obilit anno 973, vel paulò post; ut Ger-manorum Annales diferre testantur. Unde tul mirum hunc nostro pluces temetè confu-

WULFADUS, ab Ebbone Rement inter-Clericos cooptarus, Ecclesia Remensis Occonomus factus eft, coque nomine Concilio Cartifiacenti anno 849. & Sueftonenti anno 8 5. interfuir. Anno circitet 866. Catoli Calvi Imp. favore Archiepifcopatum Bituricenfem adeptus ett. Anno 867. Synodo Tricaffuz, 869 Vermerienti . 870. l'ittenti , 871. Duziaceuti adfiuit. Obile anno 875. VI. Non Octobe, Scripfie Epifolim Paffordem ad Parechos & Parechianes Diacefees fue, que extat apud Mabillon. Analect. Tom. IV. p. 602.

BASILIUS, MACEDO à patrià di- 867. chus , ex illustri Arfacidarum stemmate orrus , Maichis Arlacida nepos, mareruo verò genere per Con-Constantinum M. attingens. Puer adline a phys. ofic Bulgaris in captivitatem abductors, mukos in Bilgaria annos exigir. Libertatem demum 11. L. Alla. Chas, Theophili five Theophiliceis, Michaelis Spandel. Parall-pa Imp.confanguinci, comiratui fe adjecit, ab co Protoferator fibi defignatis : ab Imp. ratore mox inter Stratores fuos adlectus, & Protoftratoris, delade Accubitoris , demum Parricii , dignicam auchis. Anno 867, interfecto Barda Carlare impensiorem Michaelis Imp. favorem co facinore meruit, ab co Officionum Magister, filius adoptivus, ac postcemum ipso pentecostes die Cafar , renunciatus. Excunte anno Bafilius Michaelem immitis ficariis è medio tollendum cuta-vit ; coque fiblato Impetii fafees arripuit. Quicquid iu rebus Eccletiasticis gesferit , Photium pratertim spedar, adeòque supra à nobis in Photio enarratum est. Obiit anno 886, imperii administrati 18. inter opeimos Principes numerandus, niii quòd pessimo facinore ad imperi um graffarus fic.

SCRIPT A.

Apita Exhirtatoria LXVI, ad Leggen fi-J lium, Gr. Lat. 1 Morellio edita Parif. 1584. 4°. & cum noris Barnaba Damckii Hamburgenfir an. 1633.

Oraciones aliquot , ună cum Acels Synodi VIIIa. editz. Allocuriones III. ad Synodum di Sam extant.

Lar. Concil. Tom. VIII. p. 1151. Epiffola II. ad Nicolaum Papara, habentur apud

Baronium ad ann. 867. num. 105. ad anno 871. num. 7. Haram prior extar Lat. Concil. Tom. VIII, pagin. 1007. pars criam illius Gr. Lar.ibid. p.1295

Liber de jure , quem scribendum cutavit Basi-lius , interiir. Extant tamen Fragmenta IV de Nuprils agentia, Gr. Lac. in Leunclavii Jure Graco Romano lio. 2.p. 86. nuicum etiam de Patriarchali Lat. apud Baronium ad ann. 886.

Mensie-

SECIX.ab

Menderium Gracerum Scribendum, augendum, Ar-DCCC & imaginibus miniatis exornandum-, curaffe Ba-**Ad an. 84 inaggiptous miniats exormanum; cutair ca filium autoreft Baronius ; qui & Codicem juf-fu cjus conferiptum à févilium, lecturique effe prodit. Eurn in Bibliothéis Varieani erlamanum extare , fex ramen mentibus à Marrio ad Auguffum juclative defideratis, fidem fack Leo Al-+ De libe's larius †1 qui ramen illum potiis Bafilio juniocel Gere. ri, qui avno 977, imperium renuit, alcriben-Bilier r. f. qui aino 977, imprission dum conjicit Caretum ne quis incuria laba-tur, feiendum Menologium iftud non parlim diferepare ab aliis Generum Menologiis, five to quod Larine habetut apud Canifium, Tom, a pag 731 five eo quod in Menæis Græcórum inferrum reperitur, feu eo denique quod in fin-guam Grzeorum vernaculam à Maximo Margu-

pio Cytherorum Epilcopo verlum prodiit Veurtius 1129. 4°. \$67. HADRIANUS, narione Romanus, Talati postea Episcopi filius, à Gregorio IV. Subdisconus, ac demum Presbyter titulo S. Marci ordinatus. Auto 867, thronum Pontificalemfortirus est, die XIV. Decemb: Is confeccatus. Manam fibi primo limite conflavit invidiam Theurgaudo, Zacharii, & Anastasio Ecclesialticg communioni refficutis, quos Nicolaus Papa ad laicorum foreem redegerat. Anno etiam fe-quence Waldradam à Nicolao excommunicatam confuri abiolvie. His factis tantum aprid Occie dentales Episcopos , & exules Gracos Roma commorantes invidiam inlie, ut ab illis acrirer reprehensus, ab his communionem ejus fugientibus angue pe us exolus , utrosque demissifimie oblequiis & solemni Nicolai Papa encomiopacatiores reddere nedelle habiteiir Eod.m anno recepto ab Ignatio Photii Patriarcha CP, libello cottra Nicolaum & Ecclefiam Romanam, Rome Synodom habuit; ac Photium triplici anathemare percussic slibrumque ejus palara comburi juffit. Eodem circiter tempore Lotherio regi, quem ob adulteras VValdradæ nuptias Nicolaus anten facris fubmoverat , Romam profecto communionem indulfit. Anno 869. Donatum Officafem , & Stephanum Nepelinum Epileopos , ac Marinum Diaconum , Confturinopolim legatosad Concilium celebrandum milit, Anno 870. Carolo Calvo ob occupatum & divilum cum Ludovico frare Lotharii defuncti regnum, excommunicationem ni incepto defifteret, commimatus est; in Epi/copos etiam Gallos se præsentem gravitet animadverfurum jactitans, ni regem fuum propolito abducerent. Anno 871. refricată priftină de Bulgaris controverită de Ignario CP, graviter, Incallum tam n , conquestus est. Ignatius jura Patriarchitus CP. tueri certus; Epil: opos & Presbyteros Roma iu Bulgariam mitlos provincià ejecerat , eamne è Romanz fedis ditione ereptam Constantinopolitanz vindicinat. Obiit anno anno 871. dle X X V. Novembris. Extant Epiffale XXVI. Concil. Tom. VIII. pagina 896. quatum tres habentur Gr. Lat. inter Acta Synodi VIII.e. Al. In utiones III, ad Synodum Romanum anno 868. habitam, & Capita V. in co promuciata, 1:-

perluntur Gr. Lat. inter Acta Synodi VIII. actio-

ne 74 Concil. Tom. VIII. p. 1341.

THEODORUS, ABUCARA di-An DCCC+ ctus, Cariat Archiepiscopus, & 2 Photio Pa- Videus Pacet in vie. Videtis Nie triarcha CP, ad fedem Laodicenam fi nontranfla- 1; nat. Patus , saltem designatus. Claruit anno 867, quo triarche und cum Zacha id Chalcedonenti Metropolità à gaffan, Photio ad Ludovicum Occidentis Imperarorem legatus est; ut librum à se contra Nicolaum Paparn conferiprum deferret; & Ludovicum ad excuriendem Papale jugum incitatet. Veròm iret vixdum inietat , cûm à Bafilio Macedone, qui interfecto Michaele Imp. purpuram arripuerat, re-vocatus est, ac domi manere justus. Anno 869. in Concilio CP.libellum pænitentiz obtulit que vim fibi à Photio illatam causatus, seque dolis & insidiis in partes Photianas pertractum fuille præ se ferens, facti veniam postalavit & obtinuit; ab Ignatio Patriarchi in communionem & Concilii conceffirm admiffus.

SCRIPTA

D lalogue de V. immieir, à quibus Christus homo factiu nos liberavis. Explanatio vocum. quibm uturtur Philosophi, & confutatio haresis A ephalorum. Dialogue ratherinatione demonstrant Deum effe. Epiftola continent filem Orthodoxam juxta Synodum Chaleedonenf.m. Solutiones breves de Corpore Christe. De peccaso Adami. De Inflatione Chrifti cum Diabolo. Dialogus cum Arabe. Quettio ab Agarene proposica. Differtatio cum Indao. Dialogs aliquo: contra Nestorianum. Questiones ab infidell proposits. Contra Saracenoi. M chimerem non est ex Deo 3 quad fuerie bostis Dei , & Damone obfeffen. De confirmatione Chris-Hi mifmi. De pane mystico & corpore Christi. De Christo vero Des. De una Vxore. De filio turrein contra Saracenes. Quid pater femper generat, &c. Difoutatio de nomine Dei ; de Des & deirate ; F cum Neftoriano. Contra l'acobitem de eadem re. Quefito ab Origenifia propofica. Contra Saracents Theopyschitas. Dislogus cum Neiloriano. De Tempore. De Antire boni & mali ; & altarum aliques Queflienum felutiones ; que haud tanti funt , ur hue transferancur. Edita funt had omnia Gr. Lat. à Jacobo Gretiero unà cum Ana-ftalii shiya Ingolilad. 1606. 4°. & in Auctuario Duceano Parif. 1614. Tom 1. p 367.

De Vnione & Incarnatione Traffatur, quem ex Bibliothecæ Bodleianæ Cod. MS. primus in lucem exculit Andreas Atnoldus Gr.Lat.una cum S. Athanafii Syntagmate dollrina ad Clericos & Laires , Parif. 1684.80 .

THEODOSIUS, Patriarcha Hierofoly. mitamis, cliruit anno 869, quo Eliam Syncellum literi & reliquiis munitum ad Ignacium Parriarcham CD, Legavit ; ue Concilio Conft meinopoli recens Indicto fito nomine intereffet. Extat Epifiela ad Ignatium Lat. Co.cil. Tom. 8. p. 986.

MICHAEL, Patriascha Alexandsinus, claruit amo 869.quo Josephum Archidiaconum fimm ad Concilium CP, vices finas obirurum legavir, & Epiflolam ad Baillium imp. de Unitate Ecclefia Sæculum Photianum.

392 5.AC IX.1b Ecclefue conferipfit. Exta Epifola ifta Lat. Con-An-DCCC. cil. Tom. 8. poplu. 1111. Gr. Lot. (fed multò bre-vior, forfan à Gracis Concilii Accorum ediroribus in compendium redacta) ibid. p. 1361-

JOSEPHUS, vita inflituro Monachus, 869. & Ecclefix Alexandring Archidisconus , claruir ansso 869. quo Michaelis Parriarchæ vicarium in Concilio GP, locum tenuit. Extat Lat. Oratio

brives Panagyrica ad Synedium Concil. Tom. VIII. p. 1114

PETRUS SICULUS, vir doctus ad 870. nobilis circa ann. 870. à Bafilio Imp.ad Armenos puo permurandis invicem captivis legatus, rem fœliciter confecit; postquam apud Tibricam Armeniæ civitatem novimettre tpatium exegitier. Agunt de co ex recentioribus post Hatonium & Voilium Mirzus, ejufque execriptor Oudinus. Scripfit Petrus ad Bulgaria Archicpitcopum Hiffiriam de erin, progreffin, & oceasin Manicheorum; quam à Marco Velfero acceptam primus Gr. Lat. edidit Marthaus Raderus Soc. Jelu Ingolflad. 1604. 4'. Habetur criam Lat.in Biblio-rheca Patr. Tom. XVI.

MICHAEL PSELLUS, vir doctifi-\$70. mus , & Philosophus furnmus , diu in Antro infulà verfitus cit: à quo Leo Byzantius , cognomento Philotophus, uon tamen Imperator, liberalium disciplinarum elementa hause; Rhetoricam puta , Philotophiam , reliquatque scientias didicit. Charuir circa ann. 870. & deinceps. Cave tamen fis , ne male confundas hune (quod mulros fecific constat) cum altero illo Michaele Psello , Michaelis Duc# præceptore, undecimi Saculi feriptore; de quo ino loco. An aliquid feripto confignaverit notter, non faris liquet. Quoldam tamen Tractarus ab eo scriptos sub re-cenzioris Pselli nomine latere verisimile est, præcipue Paraphrafin in plerefque Aristoselis libros, Dialogum de operationibut Dem num, Traffatum de Damonibus nondum Græce editum , aliaque our nec tractandi ratione, nec inveniendi acun inc. neque ftylo. juniorem Pfellum fapiunt : de quibus confulas Leonem Allatium in Diarriba de Pfellis, pagin. 12. &c. & nos de iis alibi

STYLIANUS, cognomento Mapa, Neocalarea in Provincia Euphratelina Metropolica claruit a no 870, quo Concilio Confiancinopo litano IV, fubiccipiir. Partibus Ignarianis perdire addictus, multa sub Phorio passus est, sede sua submotus, & exisio mulchaus. Phorio demum fede Patriarchali dejecto , anno 886, fedem recuperavit; & codem anno, atque iterum anno 389. e recipiendis in communionem Phorianis Srephanum Papam per literas confuluir, multis urrobique contra Photium declamitans, Ecclefix camen pacem fect ariis e us pomitenriam agentibus indulgendam effe contendens. Post annum 899. Joannem I X. pontificem de eadem caufa consuluir: acque ipse interim cum Photianis communionem init. Exrass Epistela II. ad Stephonum Papam Gr. Lat. Concil. Tom. VIII. pagin, 1197. 1410. antea à Radero una cum Actis

Concilii Octavi Gr. Lat. cditæ Ingolflad 1604.40. SEC IX is Haberur Styliani eujufdam opus de Proprietari. An. DGGC. bus S. Trinitaris , Grac. MS. in Bibliotheea Res. già Parificuli , Teste Labbeo Nov. Biblioib.MS. pagin. 90, an verò nostri sit Styliani , dicunt nobis quibus Codicem MS. Jaspicete datum

ANASTASIUS, Abbas Romanus, Ec. 84d. clesse Romanæ Presbyrer & Biblioticcarius, clachis Coor à ruit anno 870. Anno pracedente cum Suppose fe veil 8
& Everhardo Comitibus à Ludovico Imp. Con- con palin flantinopolim ad conciliandas inter Ludovici fi- Tom X.

liam & Bafilii Maccdonis primogenitum nuprias legatus fuerat : quò pervenit lub exitu Concilii Picudo Octavi, atque ultima illius Actioni interfuit. Mox fabreoros à Romanis Legatis confcio Imperatore Libellos pomitentia à Photiania fedi Romanz oblatos teftitul impetravit : & in Occidentem reversus , Actorum Contiliabuli Ignatiani exemplar (ccum detulit; quod postea Latine vertit, Anno 871. ab Hadriano Papa Neapolim unà cum Cafario Abbate legatus eft; un Athansium Epilcopum Neapolitanum, à Ser-gio Neapolis Duce ac repore suo urbe ejectum, fedi fuz quovis modo reltitui curarer. Sedulă quidem id , irrita ramen opera , lategit Anaftafius : cúmque minas & monita l'ovelficia parim curarent Newpolitani; d.legaci fibi ab Hadriand authoritite utus, Clerum timul ac populam anathemare innodavit. Anno 876, Vitam S. Diony-fiii Areopagitæ Latinè à le verfam ad C. Folum Calvum Imp. mifit. Plura de eo non conftant. Nonnulli ramen illum ad umum ufque 836. vitam protraxifle volume. Vir erat pro avidui genio nequaquam indoctus; qui utomqui seculi vicis, uaquam inductus; qui urciulque lingue feien-Phorio ac Hinemaro, arctam faris amiciriam coluir.

OPERA.

CerConcilii Constantinopalitani 14. sct. Goneralis Picudo-Octivi an 869 habiri , partim Latine feriptas partim ex Graco Latine verfa multis de fuo addiris. Extant Concil. Tom. 8. P23.961.

Alla Concilii Niceni II. leu Generalis Pleudo-Septimi , anno 787, habiti , Latinè vetfa. Extant

Concil. Tom. 8. p. 29-Historia Eccl-facilica, five Chronographia Tri-partia, ex Nicephori Partia cha CP. Georgii Syncelli, & Theophanis Confetoris Chronicis maximum partem defumpta, & in Litiuum fer-monem converfa. Proditteum notis Fabtoti Parif. 1649.

Hiltoria de Vitis Romanorum Pentificum Seu Liber Pontificalis à S. Petro usque ad Nicolaum rtingens. Partem libri hujus priorem , que à S. Petro ad Liberium protenditur , Amstalium parentem non agnoléere inde probat Labbeus *, quod viderat M5, Codicem optima nota tempore Caroli M. exaratum, in quo Vitz illæ Damalo jam rum tribueb uttur, antequam aurnatus effet Anaftafius, aur faltem ex primis infamiz crepundiis emetliffet. Codicem hand diffimilem id Bibliotheca Cziarea haberi teftatur Lamb-cius

Comment.

ii Aisificati abundê fatis fupra în Damalo egfmus. Extar Hiftoria litain omni Coucillorum redirione, quin & Magamia edica 1600 & ad calcem Hiftoria Eccleialica cum Catoli Fabroti noris Parif. 1649. fol.

Collettanea de iis, que spellant ad Historiana.
Mesosbelitarum, seu farrago variotum Opuscus
lotum ab Anastasio partim conscripta, partim
Latine versapartim allunde inierta, viz.

Anglafii sebliosbecerii Epifela 11.

Isannis IV. Papa Apologia pro Henerio Papa.

S. Maxima Epificia V. Theodori Papa Epificia 111.

Marsini Papa Epiftola 111. Marsini Papa Epiftola 11.

· Commemoratso corum-qua S. Mattinus passus of Constantinopoli.

Relatio movimis stills in S. Maximum coram. Principibus in Secretario Anastasii Monachi Epistola ad Monachos Cara-

Anafasis Monachi Epistola ad Monachos Cara litanos.

Relatio Diffintationis inter S. Maximum 6 Theodofium Cafarcenfem.

Anastasta Apocrisiaris Epistota ad Theodosum. Gangransen.

Hyperaneflican de cestis SS. Maximi, surlusque Anchesii, Marteni &cc. Collectanea ista à Jac. Sirmondo edita pro-

dierune Parif. 1610. 8 .& exinde in Bibliothecâ Part. Tom.x11.p. 8;1.

Vuafen Pafio S. Demeiri Martyris. Extat apud Mabillon, Analect. Tom. 1.p. 65. Vita S. Dioryfii Arcepagius ex Methodio In

Latinum fermonem traufara interile , excepta Frafarione, que habetut apud Surium ad diem 111. Octobe.

Visa S. Ioannis Eleemofynarii, ex Leontio Latinè verfa aut interiir, aut adhut MS. delitefeit.

E P I P H A N I U S, Cypri Archieplicopus, claruir anno 870, quo circiter tempote refitartum figario Pariacharum (P., per litera gratularus eft. fc Synodi ab eo anno iuperiore habitata decrete a en aimo (iufeipere profetius. Extra here Epifota Gr. Lat. in Prolegomenis Synodi

V 111. Generalis, Concil. Tom. V 111.p. 1176. ALFREDUS, feu ÆLFRIDUS, feu ALUREDUS, Magnus à rebus gestis dictus, gente Anglus, Waddingrouz inagro Bercherienfi natus auno 849. Ethelyvolphi Occidentalium Saxonum regis & Osburgæ filius naru minimus. Anno atatis duodecimo adhuc nefzivit literas, fed Saxonica Poemara, quæ diu noctuque audivir, memorià fideli retinuit. Ætare provectior, rempus pucrile deperditum omni studio ac diligentia redemit; ad. but non infimum inter erudires faculi viros locum obrineret. Anno 8714 Anglig Monarchiam obtinnit , ac per triginta ferme annos tennit , frequentibus Danorum incutionibu, exercitatus, quos muleis prælils fuperavit, & ipfe ab iis ad iummas tape anguitias redactus, ac femel regno exurus. His verò omiffis adalla veniamus. Monafteria condidit,

Quin & tipe exemploto alla prairie, questite : 8. 8.1% min och homes legrodo, feribordo ; dichiras via da, do, & constant legrodo, feribordo ; dichiras via da, do, & constant legrodo, feribordo, dichiras via tipe do, dichiras ; del forat') non ipuchili hoheceura. Ohii cus & Pocat') non ipuchili hoheceura. Ohii via doclifilmas ; priprietifimas se pilifimas Princeps v 11. Cal. Novembr. ando 900. segni dilas. vitas ; si. no civine winoconstitu economica diras. Vitam ejas literis modostr difficus Menerentis jõus domiticus & familiarsique feped-

forem firm curiofus lector explere possie. S C R I P T A.

P Araptrafii Saxonica Historia Ecclesiastica Venerabilis Beda , quam cum Redæ Historià edendam curavir Abrahamus Whelocus Canta-

edendam curavir Abrahamus Whelocus Cantabrigia 1644. fol.

Leges quamplurime, quarum pars longe maxima ad Eccletium spectant. Exrain Larine & Saxonice ibid. in Append. p.15.

Tellamentum eur. Extat apud Afferium Menevenfem in Vità illius p. 22.

P. Bir-sla D. Gregorii Saxonice's venit. Edia eftveritonis ilitus Perfario Saxonice's Anglice's Averitonis ilitus Perfario Saxonice's Anglice's Cal-Latine bible p. 25, Exra tipia Pafavralis Venito in Bibliotricaca Collegii SS. 7-in. Consulery, Exemplas verò veraltifimma & quod Codex olim erar Piegmundi Archiepicopo qui floruis anno 890. cujuscharacter elegans » perpulcher». & verultifimus, abbezur in Bibliotrica Cansoniachi fub Tiberie B.11.N.1.alius item Codex ibid. fub Olimos B.N.N.

Pfalterium Davidis Liltem ex parte Saxonice convertit. Prodiir Versio una cuna textu Larino a Joanne Spelmanno Henrici filio edita Londini

1640.4°.

Paul Ornji Hilberian , five Hermeiltan in Saxonicam linguam tenelulir. Prafatio verionia habetur apud D. Hen I Spelmannum in Append. ad Vin. Repis Hilidi p. 20; 164 veth Traullatio Saxonica habetur MSS. in Biblioth. Coroniard lab Tiberia B.J.W. aff-Saxwei condidit, cujua fragmenae acura Saxonice & Latine ; ibid. p.

199.
Translatio Bostii per Alfredum regem Wost-Sazonnon , habetus in Bibliothera Costoniană sub
Othone. A. 6. N. 1. cujulman verto operist Bucriati vertio str, un de Consolatione Philosobie a un

m alecius cujulpiam, me plane later.

Interietura penicha Dialogi 1v. S. Gregorii ab

s. 65 Assarito verfi, aliaque plurima Opafinia, pare
iim translata, patrim proprio Matre elaborara,
c, quorum Indiculum exhibet Baleus Cent. 11s

i. cap. 16.

thus (fical) vicus locum obsticers. Anno 871.

Al M O IN U 5 partit Gallan Cordan Baselin Anglie Montchian bearers in the Anglie Montchian bearers in the Anglie Montchian bearers in the Anglie Montchian bearers in the Anglie Montchian de Carta and Fresh definity Montchian Cordan and Anglie Montchian and Anglie Montchian and Anglie Montchian and Fresh definity Montchian as a femal expo causa. His web that most top-certain perfect in Anglie Highlight and Anglie Montchian and Montchian and Montchian and Anglie

872

FAC. IX DCCCLXXII. regul veri Careli XXXII.-DCCC.

Aimoinus , Notarim & Monachus feripfie & fubferinfu prid. Nones Ollebr. In vivis adhuc erat anno 892 quo de Miraculis S. Germani icripiat. Alius à nostro Aimoinus ille Horizcenis , qui faculo undecimo vixit, ac libros de gestis Francorum scripitt; licet quamplutimi cos remere confundare, Quà de re vide Cl. Labbeum Differt.de cripr. I om. 1. p. 16. Extrar ab Aimoino

nostro scripta. De Inventione ac Translatione corporis B Vincentii Levita ac Martyris ex Hispania ad Monafterium Castri in Dicecia elbigensi anno 855. factà Libri 11. ad Bernonem Abbatem Mionafterii iftius scripri sună cum Epistolă cjusdem LX. verfibus confiance ad 1 heorgemum Monachum de codem a gumento. Primus hos edidir Jac. Breullius ad calcem Historiæ Aimolni - lociacenfis Parif 1603 fol. Habentur etiam apud Mabillon.

Sec.Benedict. 1v.par.1.p.643 De Miraculis S. Germani Enifcopi Parifienfis tibri 11. jubence Gozlino Abbate scripti. Extant apud Surium XXV. Julii, & Mabillon, Sac.

1v.Tom.2.P.45.

871.

Benedict. 111 par.s.p. 104. De translatione SS. Martyrum Georgii Mona-

ebi, Aurelii, & Natalia liber. De corundem Miraculis libri 11. Tres isti libri ediri funt à Joanne Mabillonio Sac. Benedick,

JOANNES viii. natione Romanus. Gundi filins , Ecclefiz Romanz Archidiaconus, & post Hassisni mostem anno 871. Fontifex, die x 1 v . Decembris ordinatus. Anno 873. Ludovicum Imp. Romam advenicutem à juran tis Adelaifo Beneventano Duci præftitis abfolvit. Anno 874. Veronam excurrir colloquium cum Ludovico Ge manie rege inimus. Anno 875. Carolum Calvum Romam accirum inunxir, & corona imperiali redimivir. Anno 876. Synodo Ticini celebratà , electionem Caroli confirmati, omneique iftius hoftes anathematizari effecit. Anno 877, Saracenis Italiam, arque ipium agrum Romasum devastantibus , supperias à Carolo Imp. ardeneitimis precibus oravie; & Neapoli-tanis , Beneventanis alii[que , qui cum Saratri fadus difolverent , communicationem, rei gratii & iple Trajectum propè Cajetam pro-fectus est. Vetum subsidiis ab Imperarore minimė suppediratis , colla sleckere , jugum subite, acque amuo reibuto pacem à Saracenis redimere coactus eft. Anno 878, miffis Paulo Anconitano & Eugenio Oftienti Episcopis ad Constantinopolim legatis, de recuperanda Romanæ fedi Bulga-ia apud Bafilium Imp. & Ignarium Patriatcham egir ; huicanathema ni provincià cederer , interminatas. Eodem anno

Roma à Lamberto Comite Spoktino direpris

iple in Galliam inportias impercaturus fugit, ubi habità Trecis generali Epilcoporum Gallicano-

rum Synodo, omnes Eccletiz Romanz hoftes

excommunicavir , & Hinemarum Landunen-

fem septennio ance depositum muneti Clericali retlicuie, atque in ipsa vnodo Lodevicum Imp. coronavit. Mox in Italiam à Bosone Comire

justu Imperatoris reductus, omnibus pro Ec-

cless Romani decertantibus, ac pugni moviru- S.E.C. IX. turis viram externam pollicitus est. Anno 879, ab An-audiră Ludovici Imp. motre, Synodum de novi Imperatoris electione Romz celebravit. Eodem anno Phorium Parriarcham CP. in communionem recepir, ac Gracos Photio communicare detrectantes excommunicavit. Aliam mense Maio Synodum Rome habuir , in qua Ansbertum Mediolanensem Episcopum, quod ad priorem Synodum vocatus non veniffet anathematizavit, ac fede deponendum decrevie Anno 830. lingui Sclavoucă , s. e. vernaculă Moravis facta peragere permitit. Anno 881. convocato Romæ Epilcoporum Concilio Athana-fium Aschiepilcopum Neapolitanum ob initam eum Saracenispacem etcommunicavir. Obiie anno 882, die XV. Decembris, Exrant Epiffela CCCXXVI. & Fragmenta quadata Concil. Tom. 1x. p. 2. Serme in elellione Caroli Calos Imp. seu porius in confirmatione ejusdem in Synodo Romana anno 877. habirus, ibid.p.201.

HARTMUTUS, perperàm à Canifio Hartmannu & Hartmundus appellatus, Rodul- Lambee phi Burgundiz regis confanguineus, Monafterii Comment. 5. Galli primum Monachus, dein Abbas ordine 1 F 456 14. post Grimoaldi morrem anno 872. electus Auro 883. Monaft rii regimine fele spoore abdi-cavit. Extant ab co scripta , C crasica aisques & Hymni, apud Canifium Antiqu. Lect. Tom. V. p.728, Vita S. Wiberada virginis & martyris , Reelaya Sangallenfit, fub ejuldem nomine habenir apud Henschenium ad 11. Maii & Mabillon. Sac. Benedict.V.p. 43.

JOANNES, Ecclefiz Romane Diaconus , Anaftafü Bibliothecaril familiaris; claruir citca an. 875. Scripfit Pisans S. Gregorii M. Pontificis Romani libris 1v. quos Joanni v 111. l'apæ nuncupavir. Exest here Vita apud Surium x 11. Marti , & in fronte omnium Gregorii M. editionum. Eund:m Clementis Paper gefta Gauderici Velirrenfis Epifcopi horraru lire-ris confignific author est Sig.berrus *, Ve-* De Script rum itta incerierunt. Caterum in Bibliotheca S. cap 106. Germani Parificulisextate MS. dicitur lub Joannis Diacopi nomine Commentarum, fen Expelicio breue in Hepareurbans, qui tamen an noftif re-

vera fit, inter eruditos non fatis convenit. USUARDUS, natione Galius, S. Germani Parificulis Monachus, & ur vulgò perhiberur , Abbas S. Salvatoris. Claruit circa an. 876. Martyrologiorum ab Hieronymo & Bedi concinnatorum brevitate offenlus , & Caroli Calvi Imp. justi animatus , fusius ipse Marsyralogium ex Flori altorumque ed genus feripiu con-texuit, & Catolo Imp. dicavit, Prodit Martytologium iftud Lovennii 1568. 8 . cum additionibus acque annocazionibus Joannis Molani , & centură lossuis Heilels de Legendis quibufdam Sanctorum recufum Antverp. 168, 8°, Verting editione Autverpienti omiffafunt, que Postificlis ditplicebase, cum integrà centura l'oanuis Heffels, ur in Bibliorh.ful Theolog.M>.p. 499. recte notavit Cl. Utlerius.

MICHAEL,

875

Szculum Photianum.

EC IX MICHAEL, MONACHUS à viez infituto dictus , Ecclefix CP. Presbyter , ac Igagii Patriarchæ Syncellus ; claruir anno 878. Scri-Plit Encomium Iona il Patriarche, quod mutilum extat Gr. Lat. à Radero editum una cum Actis Concilii v 111. Ingolfind, 1604, 4°. & exinde Concil, Tom. v 111, p. 1260. Scripfir item Viran Toeodori Studita, cujus excerpta quamplurima hine inde Lat. habeneur apud Baconium Annal. Tom. 1 x. Scriptor, pracipue in rebus Theodoripene ad ineptias fabuloius, & corco plane in imagines zelo & amore flagrans. Vide que de co nos supra in Theodoro Sendica obiter annotavimus.

pccc.

\$78.

880.

* Ad cal.

Ton L

Cere Or

thoiaxe.

\$3o.

88e.

395 Antifiodorentis Monachus Ordinis Benedictinis, 5 & C. 130 claruir anno 880, Post annum 881, à Frikone Archiepiscopa Rhemosevocatus eff , ut inflitato DCCG, ibi à se gymnasio literatio przesser s teste Flo-doardo * Errast , qui Remigium nostrum Epis-copum Remensem suise voiunt. Crassius adduc hallucinantur, qui eum cum Remigio Lugdunenti Epitcopo confundant, Sanè nolter Epitcopales iniulas nunquam adeptus viderun Cettè id tacent Flodoardus & Sigeberrus +, qui de eo vera + De Scalet ba faciunt. Obiit Remigius circa an 900,

NICETAS DAVID , Paphlago etiam di ctus, ortu Byzantinus, dignitate Philosophus, & fi recké conjecturam ponit Leo Allatius*, Dadybroum in Paphlagonia fub Metropolità Gangreafi Epifcopus, Claruit anno 882, Ignazio addictiffinus , at que adro in Photium ejulque

caufam nimis, quam par erar, iniquus, S C R I P T A.

V Ita S. Ignavii Patriarche CP. Extat Gr. Lut.unà cum Actis Concilii v 111. Ingelflad 1604. 4". & Concil. Tom. v111.p. 1179. Appliolorum XII. Encemia totidem. Oraris in Marcum Evangeliftim. Oratio in Narivitatem S. Maria

Orario in exaltationesa S. Crucit. Oracio in S. Gregorium Theologum. Orario Pance yricain S. Hyacinthum Amaftrenfem Marsyrens. Has omnes Orationes (ur dubias ab codem edicas mittam) in lucem cruit, ac Gr-Lat. evulgavit Fr. Combefil in Auchuario novil-

fimo Parif. 1672. Oracio Pance prica , leu Eucomium in inclytum Marryrem Entarhium , Agapium , Theopifium , O' Tweetiffom: Gr. Lat. hanc orationem cum notis edidit i.lem Combefil in illustrium Christi Martyrum triumphis Parif. 1660.8 .p. 45.

Liber pro Synodo Chalcedonenfi adversite Epifolan regis Armenia. Extat Gr. Lat. apud Ltonem Allatium Grac.Otthod.Tom.s.p.663.Nicetæ cuidam juniori deberi videtur. Commencarius in Gregorii Nazianzeni Terraflicha & Moneflicha Prodiit Lat. Imole 1988. 8 . Grace Venet. 1563. 40. fub Niceta noftri nomine. Niceta autem Serroni debeti conflat.

LIRELLUS SYNODICUS, cujus Auctor historium Concillorum omuium tum genera-Hamtum provincialism beevi compendio complectitus ; ac claruitic videtur circa an. 880. Defistrenim in Octava Synodo Occumentes super unione Photium inter & formem Papam Conftantinopoli asno 879. habita; & partibus Ignatianis nella veritaris , nulla frontis ratione habita favere deprehenditur. Hunc Libellan and cum versione ac notis primus Gr. Lat. extulit Joannes Pappus Argentoratentis , Argenterari 1601. 4. quem proinde novifirma fua Conciliorum editioni inferuit Ph. Labbeus.

OPERA

Ommentarius in omnes Davidis Pfalmes, ex Ambrolio , Augustino , & Cassiodoro maximam partem confarcinatus. Prodiit scorsim

Colon. 1536 Enarratio in pofferiores XI, mineres Prophetate proditunt cum Occumenii in Apostolum, & Atethæ in Apocalyplin Commentatiis Antverp.

Exposure Miffe SS. parritm sentenciis & auchoritazibus confirmata. Habetut cum pracedens tibus opusculis in Bibliotheca Patr. Tom. XVI.

Commentarius in Epifictus D. Pauli , [qui fub Remigii Rementis, & Haymonis Halberthrentis nominibus fæpiùs prodiit) noftri Remigii proculdubio eff. Cerrè cum J. B. Villalpando Remigio Remenii anno 533. mortuo vindicare , fumma effet dementia. Cum in eo Gregorius M. & Beda disette citenturs & Saracenorum (i. e. legis Mahometica Seetatorum) non femel mentio fiat. Rectiùs gitur Remigio nostro adjudicatur , sub enjus proinde nomine prodiit in Bibliotheca Parra Coloniensi 1618. Vide quæ de eo supra diximus in Remigiis , Rementi , & Lugdunenquarque habene Albertinus de Sacram. Euchar. 1. 2. p. 885. & Car. Le-Cointe ad an. 5334

ERRICUS, five HERRICUS, in agro Antifiodocenfi natus, in vico ab ipfius nomine dicto Herv, ab incuste ztate factus eft Monachus Autifiodorenfis Ordinis Benedictinis Haymonis Halberstatensis & Lupi Ferrariensis discipulus; claruit anno 850. Scripin Libres VI. carmenum de Vità S. Germani Antiffiedovensis ad Carolum Catoum Imp. Prodierupz (corfirm Parif. 154". 8 - Scripfit item Libres 11. Profaices de beus Biblioth. Nov. MSS. Tom. I. Homiliae quamphoricas , quarum aliquot in Alcuini five Pauli Disconi Homiliario locum habent , à posteriore mana inferez, viz. Homitia in illud, cum veneret l'araclesm. &c. In Mad Luca, Cien iret lefiuin lerufalem ; & terria in illud Matthais Nemo porest durbus dattinis fervire. Denique Collectureum variorum excerptorum ad mores præcipue spectantium ex veterum Scriptorum ac Patrum scriptis contexuits & Hildebaldo Antiffio-

dorenti Epiteopo nuncupavit. Extat Collectaneum iftud MS. in Bibliotheca S. Germani Pa-REMIGIUS, in Comoble S. Germani rificulis. Pratationem metricam ad Hildebaldurn \$804 T

396

\$\$0.

Szculum Photianum.

S.E.C. IX & initium operis exhibet Mabillonius Analect. DCCC. Tom. 1. p. 414.

ABBO, Cornus dictus , parria Neuftrius, S. Germani à Pratis Monachus ; claruit circa an-

880. ac obtidioni Luccia , qua à Normannis circa an. 887. factaett , interfuir; ejulque Hiftsri no rudi , icabro , & impoliro carraine cecinita libris tribus rem roram conficiens. Priores Carminis itius libros duos edidir P. Plthæus (qui tamen hunc cum Abbone Abbare Floriacenfa prope finem fequencis faculi florence confundere videtur) inter occiprores Hift. Franc. Tora. Il. & exinde delumpros Almoini Historiæ subjects Jacobus Excullius Parif. 1603. fol. Terrium librum ad Cler cosfiripium, quod ad Historiam nihil omnius pertineret , & supra modum ineptus eike , omittendam duxerunt. Extant orrò fub Abbonis nomine Sermones V. à Luca Dacherio primim editi spicileg. Tom. IX. p. 79.

880. GEORGIUS , Magnæ Ecclefie CP. Cartophylar d inde Archiepileopus Nicomedienfis relacuit circa an. 850. Phorti fumiliaris. quemplurimis ille Epistolis compellavit. Huic, ut videur , aferibenda fust Homilia , quas edi-di Combefifus , ac Georgio culdam , qui fub Heraelio floruille dicirur, adjudi, andas conjecit. Verum in co laplus videtur Combefinus, quòd Georgium Piridam cum Nicomedienti parum

Cauté confuderit.

\$\$ s.

SCRIPTA

N Conceptionem S. Deipera Homilia I L In Conceptionem S. Anna matrix Deipara Ho-

In S. Maria profentationem in Templo Homilia. In S.Dei geniericu ingrefum in Templum Orationer II.

In illud , Stabant juxta crucem lefu mater ejus,

In S. Marie affification in fepulchro , & grasiarum allio pro gloriosà Refurrellione. Oratio in SS. Cofman & Damianum.

Idiemela III. viz. in Festum præsentationis S. Mariz in S. Joannem Chryfoftomum , & in Patres Nicrenos.

Opuscula ista in lucem esuit & Gr. Lat. edidit Fr. Combehi. Auchan. Nov. Parif. 1648. Tom. 1. P-995-

HELIAS, Hierofolymorum patriarchasleu porius Theodofii patriarchæ Syncellus, cujus vices obiir in Conciliis Conflantinopolitanis, gna-tiano anno 869. & Phoriano 879. Clarute pracipucarno 881. reriplit Epifelam ad Gilles Porfiepor que Latine extat apud Dacherium Spicileg. Tom. II. Epipo a spidem Encycle : pro Malacens Epifcopo, habetur apud Mabillon. Analect. Tom.III.p. 454-

MARINUS, feusuraliis vocatur, MAR-\$81. TINU 5 !!. ratione Gallifanus, Alumbi Presbyresifilius, ecel fiz Romanz Disconus, anno :66. h icolao 'ani in Sulgy iam & Conftantinopo-Lim legatus eff, atque iterum anno .69.ab Hadriano Pana Confranciaopolim miffus Conciliabulo S.E.C. 12. Ignatiano interfuit ; à Joanne Papi Episcopus, ab au nullius tamen certe ledis, ordinatus, in partes Bul. DCCG, garorum ad convertendos Gentiles a deftinarus est; rerrià etiam vice Coustantinopolim milius. ubi Bafilil Imp.juffu careeri incluius eft. Tandem mortuo Joanne, Pontifex Romanus factus eff anno Sta. die XXIII. Decembe. Obiir die XXIII. Februar.anno 584. Extat Conflictuum de Pervile-

221.

nal.Tomp

C-14/0- Sh

Tom. IX. p. 3574 STEPHANUS V. natione Romanus, de regione Viilari, Hadriani filius, Ecclefie Romana Presbyter título SS, quatuor Coronatorum, Papa Romanus ordinarus die XXV, Julii amo 88 Eodemanno daris ad Bafilium Imp. literis Marinum decefforem fuum difenditi& ob illaras illi injurias Imperatorem objurgavit, Photium conviciis profeidie , & Juppetias contra Saracenos fibi da:i petile. Obile anno 891 die VII. Augusti. Extant Epifide 111. & alterius Fragmentum, Cop-

giis Monafterso Solemniacenfi concessis Concila

cil. Tom.IX.p.366. LEO, cognomento Phil-fishus & Saplens ortu Constantinopolitanus, Basilii Imp. ex Eudocla conjuge filius; tii non defint Historici Byzantinisqui illum Michaelis Porphyrog metz ex Vid.Co furtivo cum Endocià Babilio paulò post in con- star de Via jugium duca concubitu fuisi: tilium , inspisiones Basil. Mas. miciane. Praceptorem habuir Photium Patriarcham, magistrum viso principe dignissimum. Sub eo immeniam meliorum literatum feientiam haufit, Philosophia, Historia, & Juris peritifirmus; præ cæteris verò Aftrologiæ judica iæ addictiffipriz exertis vero articologia juncatura sadactura-mus. Juvenis adhuc à l'heodori Santabareno Euchaitarum Eplicopo, quem ob pellima facinora odio habuir, in infadiarum fulpichonem apad pa-serm adductus, in cuthodiam datus els i portea verò, orante Senatu, a Bafilio liberatus, qui acervo inter vensedum percutlus, eum harredem fuum & fucceflorem inflituir. Anno igitur 836. mortuo Bafilio, Calendis Martiis impetii gubernacula Inicepir. Imperium adeptus, Photium iede pa-triarchali fratira deturbavir, lubfiliuto ei Stephano francine & Episcopos à Phorio in exilium actos revocavit. Circa an 901. cum ex tribus prioribus uxoribus miliam prolem inicepific , quartam nomine Zoam, cognomento Carbinoplitam S. Epiphanii Magni Agri Abbaris fororem durie. lstas verò nupelas urpote Canouibus , & ipfius Leonis conflicucioni contrarias, Nicolaus Myfticus Patriarcha CP, nontolum benedicese recufavir, fed & Presbyterum, quí benedixit, depofuit, ipium verò Leonem facris interdixir : ob id , cùm à sententià recedere nollet , à Leone in Monafterium relegarus. Cærerům quod Patriarcha CP. noluit, fecit Sergius Papa, qui fatente Baronio, cum Imperatore hac in parte dispensavit. Obsir Leo anno 911. Mati, vel ut alii, 'ulii XI. Codinus XXVII, & VIII. menies regnafie tradit. Vid. Cl.

du Freise Famil, Byzam. p. 141-OPERA.

N Sepulcuram , Refurrellionem , & Afcenfienem Christi Oraciones III.

886.

889,

SÆC.IX.ab In Pentecoften , & Feftum Palmarum Ora-An DCCC. tienes I L.

In Afjumptionem, & Annunciationem B.Virginis Orationes II. In Decollationem S. Joannis Baptifta , & in

Omnes Santles Oraziones II.

Orationes istas IX. Gr. Lat. edidit Jac. Gre: ferus Ingelflad. 1600.

Fratio in Exaltationem S. Crucis, quam una cum duabus postremo loco memoratis Oratio-

nibus Gr. at. edidit idem Gretferus de Cruce Tom. 11. p. 1219. In Nativitatem, Prafentationem, & Purificationem B. Maria Orationes III. quas una cum

septem Orationibus primo loco recensitis Gr. Lat. edidit Fr. Combefif. Auctuar. Nov.Tom.L. p.1605.

Oratio de S. Nicolao Myrenfi Episcopo , Gr. Lat.edita à Petro Possino Telesa 1644. Oratio Panegyrica in S. Joannem Chryfisto-mnm. Extat Lat. apud Surium Januar. XXVII.

Gr. spud Savilium Opp.Chryfoftom.Tom.VIII. pag. 267. Oratio Paranetica seu Epistola Encyclica ad

omnes Christi fideles horsasoria ad bene vivendans. Latine earn edidit Baronius ad ann. 911. num. c Eisthola ad Omarum Saracenorum regem de

fides Chriftiana myfterits & veruate , Saracenorum aurem impierate & blafthemiis. Extat Lat. in Bibliotheca Patr. Tom. XVII-

Canticum Compunitionis ex medizatione extremi Indicii, à Jac. Pontano Latine editum Ingolfad. 1603.

Oracula & Vaticinia XVII. de futuro Conftansinopolis flara. Ex his ultimum Gr. Lat. prodiit ad calcem Conftantini Manassis Annalium Bafil. 1573. 8 . ptiora XVI. Gr. Lat. edita funt cum Rutgerfii notis inter varias ejus Lectiones Lugd. Bar. 1618. 40. Omnia denique XVII. Gr.

Lat. habentur ad calcem Codini Autiquitatum Parif. 1655, fol. Disposicio ordinis , quem tenere debeant throni Ecclessarum Patriarcharui CP. subjettarum , Gr. Lat. a Leunclavio edita Jur. Gr. Rom. lib. 2.

pag. 88. Holymes Nouncis , five Deletim Legum compendiarius, titulos LX. complectens. Titulos priores XXVIII. exhibet Gr. Lat. Leunclavius Jur. Gr. Rom. Tom. II. p.79. Ingens & immenfi laboris opus poltea molitus Leo, omnes Grzcorum Imperatorum Leges & Conftitutiones in unum corpus coadunari, & in LX. libros dibros distribui curavit , indito iis Basilicerum. & Egusern Siche titulo. Horum Ba filicorum Synopfin antiquam Gr. Lat. edidit Joannes Leunclavius Bafil. 1575. fol. Integrum opu in feptem Tomos divifum Gr. Lat. evulgavit C :rolus Annibal Fabrotus Parif.1647.fol. Novella Conflicaciones III. & Leone & Con-

stantino fratre Augg. latz , extant Gr. Lat. ad calcem Synopleos Leunclavianz pag. 32. &

Tallica, seu de re militari Opus,Lat.à Joanne Checo editum Bafil 1554- 12°. Gr. Lat. a Meurfio cum notis Luga. Bat. 1612. 40. deinde cum verfione & notis Sexti Arcerii ibid. 1613.

Czterum octodecim plus minus Leonis Imp. SAC. IX 46 Orarienes hactenus ineditas in Bibliotheca An DCCC. MSS. extare prodit Batonius ad an. 911. num.3. & indiculum carum texit.

WOLPHARD US, Presbyter, & Monachus Cornobii Hafenrietani; claruit anno 886, Scripfit juffu Erkenvvaldi Epifcopi Etyftetenfis libros IV. de Vità S. VValpurga , feu VValtpurgis Virginis. Ex his duo priores extant apud Canifium Antiqu.Lect.Tom. IV. integri IV. immutato tamen ítylo & refectis multis, apud Surium XXV, Februar. illibati denique apud Bollandum XXV. Febr. & Mabillon. Szc. Benedict.

III. par.2.p.287. HEREMBERTUS, five ERCHEMPERTUS, gente Longobardus, illustri stemmate ortus, genus nempee Ducibus Beneventanis fumens, Monachus & Diaconus Comobii Cassinensis; claruit anno 887, quo Romam ad Stephanum Papam ab Angelario Abbate Caffinenfi miffus eft; & privilegium Monafterio fuo à Pontifice concedi impetravit. Scripfit Chronison, five Historiam Longobardorum fusiotem, quam ad annum usque 888. deduxit. Epitomen. iftius ab ipio , uti creditur , Heremperto concinnatam ex Codice MSS. Vaticano eruit, & notis illustratam edidit Antonius Caracciolus Neapoli 1626. 4º. ună cum Lupi Protofpatz, Falconis Beneventani, & Anony-mi enjufdam, Chronicis. Compoluit item Carmen de Vita Landulphi episcopi Catnani , Acta translationis S. Matchei Apostoli , de destructiono & renovatione Caftrenfis Canobis, Hifteriam de Ifinaelizarum incursione de quibus vide sis Petrum Diaconum,cap.14. & J.B.Mari in cundem

RICULPHUS, Sueffiohenfis, Epifcopus, elaruit anno 889. Concilio Remenfi anno 900. interfuit. Extat Confitutio continens X X I L. Capitula de rebus ad e jus Dioccesin pertinencibus Concil. Torn.IX.pag.416. & cum Opufculis

Hincmari à Cordelio editis Parif,1615.p.685. ADREVALDUS, five ALBERTUS, Ordinis, Benedictini Monachus Floriacensis, claruit anno 890. Scripfit Hifteriam translatienis corporum SS. Benedilli & Scholaftica è ruinis Canobis Cafmenfis in Monafterium Floriacenfe. Primus cam edidit Joannes à Bofco Biblioth. Floriac pag.t. deinde Henschenius Mar. XXI. denique Mabillonius Szc. Benedict. IL. ag. 253. Scripfit item Librum de Miraculis Santt. Benedicti; cui Appendicis vice duo Capita addidit Adelarius , & tres alios libros Aimoinus, Monachi Floriacenfes. Extant integri IV. libri locis omnibus fupra citatis. Denique librum edidit De Corpore & Sanguine Domini contra Jeannis Scoti inepriae , qui habetur apud Dacherium Spicileg, Tom. XII.

ASSERIUS, natione Britannus, Patriå Menevensis, Asserii Menevensis, Archiepi-scopi affinis & Cancellarius, Joannis Scoti Erigenæ discipulus , claruit anno 890. Ab Hemydo gentis

S.E.C.IX as gentis fuz regulo multum exagitatus, & ab An D.C.C. Alfredo Angliz Monarcha evocatus, in aula

ejus aliquamdiu lares fixit, ab eo Coenobio-rum Ambresberieniis & Banvilleniis prafectură donatus. Tandem Epifcopatum Schi-reburnenfem adeptus est : & Alfredo regi autor fuit out academiam Oxoniensem influtueret, artiumque liberalium professores annuis falariis ditaret. Obiit an. 909. Scripfit Hifferian de reburgeftis Alfredi regu , que una cum aliis Angliz Historicis proditt Francofurt.1602at. f.p. 1. Tanta , judice Tvvyno * , fidei atque au-Oxon. 1 - P. thoritatis Scriptor, ut nemini unquam suspedus fuisse dignoscatur. Annales etiam Britan-

*Ant 890.

GULIELMUS, Ecclefiz Romanz Bibliothecarius, claruit anno 890. & deinceps, Scriplit Visas Romanorum Pontsficum à Nicolao Para, in quo detiit Anaftalius, ad Stephanum V. inclusive, viz. ab anno 857, ad an. 891. Extant ha Vitz cum Anaflafii Vitis editz Moguns. 1602. Parif. 1649. & in omni Conciliorum editione. Verum non defunt , in his Baronius , qui omnes illas Pontificum Vitas uni eidemque autori, feu Anastasio , seu alii cuidam , trinendas cenfent.

nia, Homiliai aliaque plura scripsisse à Baleo di-

8q1.

SOLOMON, gente Germanus, in Tergovil oppido ex nobili familil natus, in fehola S. Galli melioribus literis fub lione Monacho inflitutus, Ludovici Balbi Imp. Sacellanus & Consiliarius, creatus est primo Abbas Elvingenfis, deinde Campedonenfis, postea Pleffarenfis, inde Sangallenfis, tandem anno 801. Constantiensis ad Rhenum Episcopus. Vergen-te grate Romam profectus est à Joanne X. Papa humaniter & honorificè exceptus. Plurimas ande redeuns Sanftorum Conftantii & Pelagii, reliquias secum detulit, quas in Monasterris Sangallenti & Constantiensi deposuit s illie Conliantii, hic, Pelagii corpore deposito. O-biit anno 920. Episcopatiis sui 30. Extant Peemara varianpud Canifium Antiqu. Lect. Tom. I. in append. p. 15, & in Bibliotheca Patr. Tom. XVI. p. 1300. Memorat Henricus Pantaleon * elegans Dictionarium à Solomone adhuc jupara, paos, vene conferiptum, fua ztate in Pergumeno aoud Monasterium Sangallensse asservatum. An

* De Vicis Work Germ

hodienum extat me latet. FORMOSUS, natione Italus primò quidem Epifcopus Portuenfis , à Nicolao Papa ad Bulgaros fide Christiana erudiendos mistus, a oame VIII. depositus, à Marino restitutus. Tandem anno 891. die XIX.Septembris Ecclefix Romanz Poutifex ordinatus eft. Poftquam multas injurias à Romanis civibus, qui bus admodum invitus erat, fibi illaras passus effet, obiit anno 896. die 1v. Aprilis ; post mortem à Stephano fuccessore sepulchro extractus, & primò in fede Pontificali collocatus, deinde facris exutus veftimentis, tribufque abfeiffis digitis, in Tiberim projectus ; refeiffis etiam. quas ipfe contulerat, ordinationibus. Extant Epifola II. Concil. Tom. 1 X. p. 428. quarum posteriorem, Episcopis Angliz inscriptam, me- s.ec. tx. is rum elle faculi undecimi figmentum contendit An DCoc Papebrochins *. Epifolasa aliam de Monaste. Conera rio Gigniaccofi edidit Balufius Milcellan, Rem page Tom. IL p. 159. Plurimas ejufdem ad Falconem Archiepifeogum Remenfem , or Carolum, ac Otherem reges , Epiffelas recenfer Flodourdus Hiftor. Remenf. lib. 4. cap. 2-3- abi fummaria earum capita, atque argumenta compendio ex-

NICOLAUS, MYSTICUS cognomento diffus, quia ut nonnulli interpretantur, Zona de fecretioris Confilii Senator erat, circa annum 893. Ecclefiz Conftantinopolitanz Patriarcha creatus est. Novennio exacto Leo Imperator adhuc improles quartam uxorem duxit; quo facto offenius Nicolaus, ad Leonis pedes provolutus, ut abstineret, obnixè rogavit. Ei cum affentiri nollet Imperator, coacta ille Synodo anno 901. Imperatoris nuptias damnavit; Thomam Presbyterum, qui matrimonio ifti ritu Ecclefialtico benedixerat, depoluit ; infum lmperatorem facris prohibuit : & cummillispre-cibus à fententià fua dimoveri poffet ; anno 903. sede sua exactus, & navi impositus, ad Galacraneum Monasterium relegatur; nullo nec amico, nec famulo, nec libro quidem, cujus lectione se solari posset, exilium comitante. Quanta verò mala passus sit, ipse Epistola ad Papam suculenter exponit. Anno 911. Post Leonis mortem Alexander imperium adeptus, ejecto Euthimio, qui in Nicolai locum fubrogatus fuerat Nicolaum ab exilio revocatum fedi fuz restituit; cui deinceps annos 13. przfuit, mortuus anno 924. Extant Epifiele 1 Laltera ad Anastasium Papam ad Joannem X. alteras Lat. Concilis Tom. 1X. pagina 1264. Decre-tum de literis Patriarchalibus gratis concedendis extat Gr. Lat. in Jure Gr. Rom. lib. 4. p. 149. Epiftola ad Simeonem Bulgaria principem habetur Gr. Lat. apud Baronium ad an. 917, atque aliz V. ad Armenorum , Saracenoruni,Longobardorum,&Amalphitanorum principes, & ad Epifcopos extra communionem extftentes, Lat. ibid.

REGINO, natione Germanus, primò Monachus Prumienfis , deinde anno 892. 1-2raberto Abbate regimen abrenunciante unanimi Monachorum confeniu iucessor electus est. Verum præfecturam non din tennerat, com Monachorum quorundam amulorum invidia poft septennium cedere coactus est : quà de re hæc iple in Chronico fuo ad annum 899. Esdem. anno Richarius Prumienfis Abbas conflituitur: naliter anteinerga me allum fit , ideirco in boc loco notare diffuli , ne forte injurits provocasui, uitra quam Christiana passentia periotitit , perfecutionis mea caufas exaggeraffe viderer. Obiit circa annum 908. Scripfit ad Adalberonem primum Metenfem Epifcopum Chronicon & Chrifto nato ad annum 907. libris duobus, quibus res geltas Francorum præcipué & Teutonicorum complexus est. Appendix enim, que ab ann. 907. ad ann. 972. progreditur, a recentiore quodam feriptore adjecta eff. Prodiit hoc An DCCC Scriptores Francofure, 1583. una cum Urspergenti Argentorati 1609. f. Scripfit adhuc Rheino de Disciplinis Ecclesiasticis & Religione Christiana libros II. 900. ferme capitula continentes. In primo libro agit de rebus & perfonis Eccletiafticis, in fecundo de vità & converfatione Laicorum. Aggreffus est hoc Opus circa an. 906, hortante Rathbodo Archiepifcopo Trevirenfi, in ulum prafertim Dieceleos Trevirensis, ex antiquarum Synodorum Canonibus , l'ontificum Ronianorum Epistolis genuinis, SS. Parrum Sermonibus, Codice Theodofimo , & Imperatorum Francorum Capitularibus pracipue collectum. Primus id Appendice aliunde confarcinata auctum, in lucememifit Joachimus Hildebrandus Helmfrad. 1659 deinde Stephanus Baluzius recognitum, & appendice Helmfradienfi auctiore , novaque à fe addità, noris & prafatione doctiffimà, &

Parif. 1671.80. AUXILIUS, quis vel cujus fuerit, non liquet, claruir circa an. 894. Scripfit Libros II. de Ordinationibus Foranți Papa, feu contra intefinam diferraiam Romana Ecclefia , five ut Si-De Scelpe. Beberti * verbis utar, De Ordinarionibus, Exordicationibus, Superordinationibus Roman. Ponrificum. Primus hos librosin lucem edidic Joan-

Actorum veterum Appendice , ornatum edidit

nes Morinus ad calcem Operis fui de SS. Ordinationibus par. 2. p. 348, exinderclato in bibliothecam Patr. Tom. XVII. p. t. Alium ejuidem librum feu Dialogum fuper caufa & ne-gotio Formofi Pape exhibet Mabillonius Ana-lect. Tom. IV. p. 610.

NICEPHORUS, Philosophus & Orator 895.

Patriarche Constantinopolitani, claruit anno 835. Scripfit Orationem Panegyricam , feu Vitam Antonii Canlei Patriareba CP qui obiit anno 891. Extat Latine apud Surium, & Bollandum, ad diem XII, Februarii.

WALDRAMNUS, Episcopus Argentoratenfis , claruit anno occesev, quo Concilio Triburiens interfuit, in cnius Actis Baltrannus Strasburgenfis Epifoopus appellatur. Obiit anno 905. Scripfit Pormara nonnulla ad Solomonem Epifcopum Conftantienfem ; que extant apud Canifium Tom. LinAppend p. 31. & in Bibliotheca Patr. Tom. XVI. 1304.

STEPHANUS VI. natione Romanus, Joannis Presbyteri filius, anno 896, Bonifafacium, qui Formolo Pape fuffectus fuerat, vi & armis loco deturbans, fedem Pont ficalem invafit die II. Maii ordinatus. Habira flatim Rome Synodo Formofi Pape: Acta recidir, corpus tumulo extractum murilavit, & Clericos ab co ordinatos depoluit. Anno 897, ipie in carcerem detrufus, die 3. Augusti strangulatus

SEC IXab Chronicon inter alios rerum Germanicanum eff. Extent Epifolo II. Concil. Tom IX. p. 476. SEC. IX.

JOANNES IX. nationé Romanus, Tiburtinensis, Rampaldi filius, Pontif. x Romanus ordinatus eft anno 898, die X I I. Martii, Sub initium Pontificatus convocată Roma Synodo, de electione & Coronatione Berengarii & Lamberti Italiz Imperatorum egit ; & Syuodi Romanz à Stephano habitz Actarefeidit. Eodem anno, vel ineunte proximo, Concilium LXXIV. Epifcoporum præfente Lamberto Imp. Ravenna celebravit; quo Lamberto jus regium confirmavit, Stephanum VI, ac Conciliabulum ejus Romanum damnavit, Presbyteros ab eo depositos restituit, ab eo ordinatos deposult, Formos Papa memoria debitam venerationem reddidit. Obiit anno 900. die xxvs. Martij. Extant Epifiela zv.Concil. Tom. 1x. p. 483.

BENEDICTUS IV. natione Romanus, Mammoli filius , Panrificalem thronum obtinuit anno 900, die die VI. Aprilis ordinarus. Obiit anno 904. XX, Octobr. Exrant Epifiela II.de Argrino Lingonenti Epifcopo in Ecclofia fine jura restituendo . Concil. Tom. IX. p. 511. alia de Epifcopo Malaceno apud Mabillon. Anal Tom. III. p. 436.

HERVEUS, five HERIVEUS, gente Gallus, ortu nobilis, Huchaldi Comitis exforore nepos, post Fulconis necem anno 900, ex Aula regia ad Archiepiscopatum Remensem provectus est, pridie Nonas Julii ordinatus. Eodem die Concilio Remis, cui îpfe præfuir, inchoato, Fulconis decessoris intersectoribus anathema incuffit. Circa ann 905. Northmannis ad fidem Chriftlanam convertendis fedulam dedit operam. Anno 909, Synodum Provincialem Trofleii in agro Sueffionenficelebravit; in quâ collapfam Ecclefiæ difciplinam inflauravit; in pejora indies ruentem Monafteriorum ftatum reftituit ; Clericis mulierum confortium interdixit; & Gracorum fententiam de Processione Sp. S. damnavit. Anno 921. habità iterum Troffeji Synodo Erlebaldum Comitem ob injuste arreptos Ecclesia Remenfis fundos excomnunicavit. Obiit anno 9224 VI. Non Julii, tertio post coronationem Ro-berti regis die. Scripfit ad VVidonem Archies pifcopum Rothomagenfem Conflitutum ex fententiis Patrum & Canonibus excerptum, X X 11 L. Capitula complectens, qualis pomirentia debet injungi non baptizatis Gentilibus, & baptizatis, & rebaptizatis, & postea à Christiana side desicientibus. Extat Concil. Tom.IX p. 484. & in Bibliotheca Patr. Tom. XVII. p. 246. & inter Hincmari Opuscula à Cordesio edita p. 697. Ejus etiam duchu & confilio condita funt prolixa Synodi Trofleienfis anno 909. habir & Capitala X V. qua habentur Concil Tom-

Finn Seculi Noni.

SÆCULUM

SÆCULUM OBSCURUM. CONSPECTUS SÆCULI

S.E.C. X. ab A DCCCCC

Ugun REM Ecclefiz Christianz hoc Szculo Statum graphicè depingunt, quotquot res hujusce temporis mandarunt literis; arque anerrà faris resipfa clamat ; adeò confufa , luxara , turpia , pudenda omoia. Pauci hoc Saculum ornarunt Seriorores eruditi , milla perè Concilia memoratu digna; deformatunt detellanda Schifmara etiam in ipfo Romanæ fedis finu, turpillimæ Paparum vitæ, & abominanda flugitia, ist Republica Christiana hactenus inandita; UndelNFOELIX & OBSCURUM vulgo audit; farente ac dolente ipfo Baronio ad ann. 900. Num. 1. Novum , (inquit) inchoainr Seculum , quod fui afferitate, ac bont fterilitate ferreum , malique exundantis deformitate plumbeum, atque inovia Scriptorum appellari confucuit objectum. Num, i ait e Cuncta, que paffa eft Ecclefia firb Gentilibus Imperatoribus , velab hæreticis five (chifmaticis, allifque quibufeunque Perfecutoribus, horum comparatione lufus quoadmodo puerorum aftimanda effe, immò referenda in lucrum & emolumentum. Ad annum DCCCCX11. N. 14. Quam fadifima (inquit) Ecclefia Romana facies, cum Rome dominareutur potentifima aque ac fordidifima Meretrices ? quarum arbitrio mutarentur fedes a darentur Episcopi , & quod auditu horrendum & infandum eft , intruderentur in sedem Petra earum amalit Pleudo Pontifices, qui non funt nifi ad configuanda tantum tempora in Cataloge Romano Pontificum feripti. Quis enim à Scortt hujufmodi intrufos fine lege legitimos dicere poffet Romanos fuiffe Pontifices ? Hac ibi & multo pluta eminentifilmus & doctifitinus Cardinalis; & ad finem Seculi anno Milletimo, Nam. 22. mirandum effe ait , ipfarti Romanam Ecclesiam non casuram, & penitus interituram tot improbis, sceleratis, impudicis, prædonibus, invaforibus, fanguinariis & graffatoribus fedem Apoftolicam Invadentibus, camque depravatis motibus confput cantibus, tam vitiofo in primis ingreffue quam dereftando pravorum morum exemplo. Eadem fere, fed breviter Genebrardus, ad ingreffum Seculi X. pag. 552. Infulte duitur bot Saculum, exhaultum hominibus ingenio & doctrina claris , free etiam claru Principibus & Pontificibus, in que nibil fere dignum memovia Poileritatu veltum lit ; unde ferunt tunc repertum fuife queddam monftrum capite canino vateris membris humanis, quod flatum illius temporis mirifice referret ! & paulo post. Hoe quedem infalix, quod per annos fere 150. Ponsifices esteiter 50. à loanne scilices VIII, qui NEcolao & Adriano II. Sanctis Pontificibus faccefit, ad Leonem IX. ufque, qui primus à Des poratus velut alter Maron , antiquam Pontificum integrit tem è calo in sedem apostolicame revocavit, à virinte majorum profits defecerint, Apotaclici , Apostaticive, poilus quam Apoltolici. In his igitur malis Prora & Puppis crant Pontifices Romani, portentofa Ecelefire Carbolice capita; & fi in capite ita fe restrabuit, quenam, dices, malignitas pervafit membra ? Hine ut de Laicis nil dicam, Epifcoporum, Sacerdotum, omnifque Clericalis ordinis mores depravatifimi , collapía difeiplina , faftus , ambirio , avatitia , fraudes, perjuria, lexus, libido, toraque pene vitierem lerna. Nec mirum, fi tam corruptifimo Ecclefiz tlatu plures errores circa Sanctorum Canonizationem , Campanarum Baptifmum, Cœlibatum Sacerdotum, Sanctorum reliquias, visiones, apparitiones, examen per ferrum candens, affaque superstitionum portenta and il Johnson invelopment tur. Dormiebat tune plane (ut Baronii verbis utar ad Annum peccexii. Num. 14.) alte,

nt appares , sopore Christiu in navi , cum hisce flantibus validis ventu , navis ipsa fluttibus ope. SEC X d riretur. Dormiebat, inquam , qui ifta non videre difimulans , fineret fic fiert , dum non exurgeres vindex. Nihilominus non penitus deerant hae ipsa zeate, etiam in medio Paparu. qui tyrannidi Pontificia, Coelibarus Clericalis Jugo, doctrina de Scriptura Sacrifque lingua vulgari non habendis, de Purgarorio, Cultu Imaginum, Corporali in Eucharillia præfentia, &c. virilirer restiterunt, de quibus Catalogus Testium Veritatis, Mornaus &c. Heideggerus in Hiftoria Papatus, & quicunque ex Reformatis Hiftoriam Ecclefiafticam condiderunt. Quin, nec infœlici huic zvo deerant, barbararum quarundam Genrium ad Christi fidem conversiones, Normannorum, Rollone duce anno peccessi, sacro lavacto tindo; Ruthenorum feu Moschotum, circa annum neccelutix, mox Polonorum, Danorum, Hungarorum, aliorumque populorum Borealium, qui relicto Paganif. mo in Christi castra transierunt. Denique ad annum accecxevi, exeunte Szculo vulgo refertur Imperii à Francis ad Germanos translario , Ordinisque Electoralis inftitutio; recténe, an secus viderint quorum interest : affarim acerriméque hac de re certant longo fatis numero Scriptores de translatione Imperil , quorum lites hue non fper Chang.

SCRIPTORES

SCRIPTORES.

erc v a A.DCCCC ger. Mich. Piell. Paramin S Metaphraft Gr.Lat.ap. Script-Si-

IMEON, METAPHRASTES dictus, à scribendi, quo uius est, genere, Patria crat Constantinopolitanus , nobili atque illufiri genere ortus, vir ad bonas iteras infestici feculo promo-

tendas natus , ipie prattanti ingenio emnique mtonp.aar politiori literatura ornatus , unde fummos Reipublica honores facile confecutus eft. Factus est enim à Leone Imp. Proto-Secretarins, Patricius, Magnus, ut videtur, Logothe. ta, feu fummus, uti apud nos vocatne, Cancellarius ; certe Logntheta Dromi , denique Magifter Palatii, quod quidem munus inter ium-mas Aulæ CP. dignitates eminuit, renunciatus est. Claruit incunte hoc Seculo, circa annum oot. De ztate ouidem eius mirè variant eruditorum fententia, ab initio Saculi tertii, tique ad decimimquartum diverfistemporibus eum repouentium : quod eò magis mirum videri debeat cum amiffis aliunde indiciis, ipfemet ætatem fuam fatis aperté lignet , tum alibi, tum in Vità S. Theoliffe, quam feriplisse Metaphrasten diserte tradit Michael Piellus juniora In istă enim Vită non uno in 1000, se sub Leone Sapiente, ejusque filio Constantino vixisse testatur: Metaphraltes i ubi ptodit infuper se

Legatum à Leone Imp. ad Arabas in Cretam millum in comitatu Himerii Ducis, cui in rebus bellicis confiliarii vices prættitit , Parum

infulam adnavigaffe , ibique cum fene qundam Anachoreta colloquium habuiffe , feque ab co

ad feribendam Theeliffa Vitam incitatum. Hine patet (ut eos qui Metaphraftem Sæculo decimo antiquiorem faciunt mittam) inlignis illorum error , qui ipfum cum Simeone Logotheta juniore circa annum 1170, claro contun-*Genealog. dunt: quin & infe Blondellus * in Chronolo-Franc. plen. gicis alias fatis accuratus, non minus hallucinatur, qui eum post annum 1080. obiisse putat. Longius à vero aberrant Genebrardus † & Simlerus *, qui illumad 1200, referunt pejore Grin p 645 adhucerrore Volaterranns † ad annum 1300. TAnthrop! detrudit ; peffimo omnium Cafimirus Oudin*,

qui ab anno 1214, ad 1230, Metaphrastem claruisse scribit : idque se ex mente Leonis Allatii, ejulque argumentis convictum, afferere affirmat. In Opufculo ifto de Simeonibus, inquit, exenus accuraciffine comia, qua spectant ad fert-pia, acque ad asasem nofiri Simeonu Metaphrafia; quem tandem cerem argumenta aligat contra veterum omnium bujus Saculi Scriptorum fertentiam ad annum Christi 1314. cujus fententiam ob momenta rationno, quas affers, lubens amplector. Floruir itaque Metaphraftes ab anno circiter 1314. ad annus 1320. Obstupui fateor, dum hac legit, fummam viri negligentiam miratus, qui p:flimum errorem pejore accumulat. Ne-

que enim anno 1314. Metaphrastes claruit: ne- s.e.c. x. a que id digit Doctiff. Allarius, cum fole ipsirela- a DCCCC, rius fit , L. Allatium tum in Diatriba de Pfelie

p. 19: tum Differtatione de Semeonnen Serieris ; Simeonem nottrum ad Leonis Sapientis tempora referre, idone planibus argumentas extra omnem controverfiam probatum dare. Sed ut ad Simeonis res geltas redeamus, anno 904 ipfe Leonem Tripolitam Saracenorum Ducent Urbi Theffalonicenfi al fe recens expugnate excidium minantem sapienti & sagaci confilio emollivit, ac a proposito abduxit. Anno cir-citer 912, ad Vitas Sanctorum literis consguandas fe contulit, à Theoctiftà auspicatus-Quonfque vitam produxerit nondum didici; fub imperio tamen Conflamini Porphyrogennetz provectioris jam facti , fcripfule con-

Tempus, quod à negotiis publicis vacuum habuit Metaphraftes, literarum itudio impeudit : przcipue verò illustrandis Ecclesia antiquitatibus incubuit. Jubente enim Constantino Aug. Vitas Sanctorum ante fua tempora feriptas undique conquitivit; conquititas re-centuit: elegantiores tanquam Lectorum conpettu dignas, calculo fuo approbavit, neque ulla in re mutatas divulgavit : minus elegantes verò partim nitidiori flylo veftitas, partim novà formà & Methodo dispositas, in ordinem redegit ac digeffit : qualdam etiam ex superiorum traditione acceptas proprio Marte iple condidit. Vitarum, quas hoc modo conferiplit, numerus in immenfam comulam poltetorum negligentia aucius eft, obicuri chiofvisa Anonymique Scriptoris narrationcula Simeoni Metaphraftz mon aferipta. Genuinas itaque Metaphraftæ vitas ab afcititiis discernend? laborem in fe recepit eruditifimus Allatius, quod & accurate præftitit. Hujus ductum nos breviter sequemur, notatis insuper Vitis, qua vel Grzce , vel Latine typis excufz prodierunt. Confer etiam que laudanda plane dilia gentià notavit M. Hanckius de Scripseribat Byzantinii p. 436.

VITE GENUINE

M Artyrium SS. Zenobii, & Zenodiem xxx. Novembris. 2. Martyrima S. Elentherii , Lat. xviii. April. 3. Narratio de tranf-portatione reliquiarum S. Joannes Chryfoffoni. 4. Marryrium Saniterum X. in Creen infulae Lat xx:11. Decembr. 6. Vita S. Abramii , lat. xvs. Mart. 7. Mart yranm Sanili Jacobi Perfa. 8. Martyrum SS. Inde, Donna & Sociorum. Lat. Decemb.x x v 1. 9. S. Epimachi, Lat. xxxt. Octobr.

†Chrond.4. 19. p 707. · Supplem. P 192.

SECX & Octobrite Fie a SS. Cofina & Daniemi. 11. Com-rum Feder, Spei, & Charitait, Lat. Augusti. 76. SECX & DOCCC. mentarim in Danielem Prophetum; & SS. tres S. Xenophonis, & filorum Arcadii ac Janmis. 77. A DOCCC. Pueros, Anamam, Azaria, er Mifaclem.12. Marswinm SS. Enlampii er Enlampse, Lat. x. Octobr. 13. Vità S. Euphrojynes Alexandrina, Lat. Jan. 1.80 apad Bollandum x1. Februar. 14. S. Andrea Apa-Hols, 18. S. Georgii Cappadocis, 10, Martyrium. S, Ignaril. Lat. apud Surium ; & Bollandum 1. Febr. 17. S. Menna Lypnii, Lat. x1. Novembr. 18. Vita SS. Enitrafis , Anxentii , &c. Lat. XIII. Decembr. 19. Martyriam S. Pantelectaonis, 10. S. Catharina ; Lat. xxv. Decembt. 21. S. Blafis Episcopi. 22. Vita S. Pelagia Antiochena. 23. Maregrina S. Mercurii, Lat. xxiv. Novembr. 24. Alind marryrium S. Georgii , Lat. XXIII. April 25. SS. Probi, Jaradi, & Andrenici. 26. SS. Anary yearsm; Cofma, Damiani, &c.27.S. Explicmia, Lat. Septembr. xv1.48, Vita S. Anaftafia Romana verginis Lat. xxvIII. Octobt.29. S. Bafilii Episcopi Amasta. 30. Commencarius in S. Lucam, Lat.xviii.Octobr. Gr.Lat. ad calcem Commentarii Arethe in Apocalyp(in Parif. 1631, fol. 31. Murryrium SS. Acendyoni, Pegafis, &cc. Lat. 11. Novembr. 22. Visa S. Theolliffe Lasbia , Lat. x. Novembr. 33. Marsyriam S. Petri Alexandrini, 24. SS. XL. Marryrum, Lat. 1x. Mart. 25. S. Demearii. 26. S. Charitina. 27. SS. Acepfina, Tofepting Airbala, Lat. xx. April. Gt. Lat. apud Henfelienium Exit. April. 18. Vita S. Marcelli Abbatis, Lat. xxix. Decembr. 39.S. Hilarionis, 40. Martyrinn SS. Marryrii & Marriani , Lat. xxv. Octobr. 41:5. Aretha & fecierans , Lat. xxiv. Octobr. 42. Vua S. Theodora Alexandrina, Lat. Rt. Septembe. 47.S. Mashai A soffeli, Lat.xx1. Septembr. 44 S. Melania Romana, Lat. XXXI. Jamust. 45. S. Panis Homologera, 46.S. Stephani Junioris. 47. Abdla Prophets. 48. S. Hieronis & feeserme, Lat.vii. Novembr. 49. Maregrines S. Timerbri, Lat. xx11. Januar & apud Bollandum Exty. Januar. 50. S. Inliana. 51. Vita S. Joannit Chryfoftomi, Gr. apud Savillum Opp. Chryfoftomi Tom. VIII. Lat.apud Surium xxvri. Januar. 52. Martyrinm S. Bonifacti Romani, Gr. Lat. 1 Bigotio edita ad calcem Palladit , Lat. apud Sur.v. Jun. 53. Fira S. Amphilochei Leonsenfit.54. Marratio de Miraculo faito à Michaele Ar-Changelo apud Chen.u. 55. Vita S. Gregorii Agrigentini, Lat.xx111. Novembt.56.S. Alspii Stylita. 57. S. Engenia, & parentum illins, Lat. xxv. Debembr. 18. Marsyrum S. Seversani, Lat. Ix. Septembr.59.S. A nansa, Lat. 1. Octobr.60, S. Masnavin, Lat. xvii. Augusti. 61. S. Barbara, Lat. Iv. Decembr. 62. SS. Sergit & Bacchi , Lat. vii. Octobr. 63. S. Sozomis, Lat via Septembr: 64. S. Vari & fectoring, Lat. xix. Octobr. 65. S. Theodere tweenis . Lat. 1x. Novembris 66. Vita S. Spirilous Thanmainrys , Lat, x11. Decembris 67. Cornelis Centurionis, Lat. XIII. Septembr. 88. Martyrium SS. Carpi, l'apyle, & fociorum, Gr. Lat. apud Papebrochium x111. April. Lat. apud Sur XIII. April. 69 S. Clements Ancyrans, Lat.apud Bollandum in notis ad xx111. Januarii & Surium ad cundem diem, 70.5. Artenn, Lat. xx. Octobris 71. SS. Alena, Hermogenia & En. graphi, Lat. x. Decembris 72. S. Niceia Gothi, Lat. xv. Septembris 72. S. Longini Centarionis, Lat. Av. Mart. 7 4 S. Bubyla. 15. S. Soplar of files-

S. Xenophonii:, & filiorum Arcadii ac Joannii. 77. A. DCCCO De merce & assemptione B. Maria Verginii. 78, Encomium S. Bafilis Epifcopi Amafeni. 79. Vita S. Enfebia, Lat. xxv. Vanuarii. 80, S. Martimani. 81.S. Jeannis Apolloli, Lat. xxvii. Decembris Gr. Lat. ad calcem Aretha Paris, 1631. fol, 82. Martyriam SS. Guria, Sammona, & Abibi, Lat. xv. Novembris. 83. Vita S. Ambrofit A ediola. henfis. 84. Martyrium S. Anthini Etifcopi Nicomedienfis Lat. XXVII. Aprilis, 85.S. Platonic, Lat.xx11. Julii. 86. Vita S. Patápit Ercitica, Lat. viii. Decembris 87.S. Jacobi Apoftoli, 1. Maii. 88. S. Dienyfis Arcopagita, Lat. Ix. Octobe. Gr. Lat. inter opera Dionvili Tom. II. 80. S. Thoma Apefeli, Lataxi Decembr. 90. De tribus inventionibus capitis S. Joannis Baptiffe. 91. Vita Joannist propeer Christum pangersi. 92. S. Charisonis Hoopera, Lat.xxviii. Septembr. 93. Andrea Cresenfu, Latavit. Octobr. 94. Marryrium SS. Sebaffiani & jectorum, 95, SS. Trophinas, Sabbatis, C Dorymedonist, Lar.xix. Septembr. 99. Vita S. Lucians , Lat. vit. Jan. & apud Bollandum eum notis 97. S. Nicolai Myrenfis Epifeopi. 98. S. Joannis Elcerofynarii , Lat. xx111. Januar. & pud Bollandum eum notis- 99. SS. Cofme de Damiani. too. S. Joanieis Abbacis, Lat.IV. Novembr. 101. Martyrium S. Callifrati & fociorum. 102. S. Anastafu Perfa, Lat. xx11. Jan. 104. SS. Galactionis & Epistemes , Lat. v. Novembr. ios. S. Gregerii Armeni & forserum , Lat. xxx. Septembr. 106. SS. Thyrfi, Lucii, &c. Lat. xiv. Decembr. 107. Visa S. Timothei, 108. S. Cyriaci Anachoreta; Lat. xxix. Septembr. 109. S. Matrong Pergenfis, Lat.vIII. Novembr. 110. SS. Enflashis & Theopifles , & filwrum Agas is & Theo. pilis, Lat. 11. Novembr. 111. Martyrima SS. Eudonii, Romuli, Zenonii, &c. Lat. v. Septembr. 112. Vita S. Philippi of poffeli , Lat. 1. Mail 113. SS. Theodori Grapsi & Theophanis fratrum, Lat.xxvi Decembr. Gr. Lat. apud Combefil Orig. CP. p. 191. 114. S. Danielis Stylisa , Lat. x1. Decembr. 115. Theophanis Sygriani, Gr. Lat. apud Henschenium x11. Aprilis, 116. Martyrinin SS. Gurias Samona . et Abibi. 117. SS. Nazaris , Gervafii. Protafii , & Celfi. 118. Vita S. Abereii Hierapon İnani, Lat. 2x11. Octobr. 119. Marigrinis SS. Metrodora , Nymphodorat Menodora, Lat. x. Septembr. 120. S. Theela. 121. Visa, res geffa , ci-Mariyrium SSACypriani & Juffina, Lat. xxvi.

Septembr. 122. Vua S. Alexis. Vitas ptoximè numeratas CXXII. genuinos effe Simeonis Metaphraftz fortus argumentia tam ex flylo quam inferiptione ductis judicar Leo Allatius e rique tam editas, quam ineditas, in Bibliotireca Varicana atque alibi MSS, Graeè extare prodit , allatis singularum sententiis initialibus, Diattiba de Simeonum scriptis, Pag.24.

VITÆ SPURIÆ.

P Ratet iftas alias XCV. Vitas , qua Metaphraftis nomen in Codicibus MSS. falso præ fe ferunt , cuumerat appolitis etiam fingularum initias idem Altatius , ibid p. 119. Harum 11 4

404

the Y ah autem veri Authores nulla diligentia invelti-A.DCCCC. gari potuerunt.

Denique alias Santtorum Vitas , & Encomia Panegyrica CCCCXLIV. Metaphrassis nomen in nonnullis Codd. MSS. ementitas, appositis ordine Alphabetico uniuscujusque initiis, enu-

merat Allatius ibid. p. So. ac vetos fingularum. Authores defignate Notandum verò ex spuriis hisce vitis DXXXIX.

plurimas à Metaphraste re censeri potuisse, forlan & aliquas manum medicam expertas effeinon ideo tamen e jus cenferi potle , cum aut parum , ant nihit iis addiderit. Ex illis ctiam mamplurime post Metaphrasta mortem conferiptz funt.

OPUSCULA RELIQUA.

D Oemata IV. qua Grace edidit Allatius de Simeonibus Diatrib. p. 132,

Oracio de plantin B. Maria , cum exanime Christi corpus amplexaretur, Extat. Gr. Lat.

Epifiala 1x. habentur Gr.Lat.ibid.p.254. Oraziones XXIV. de Aforibas , ex S. Bafilii scriptis decerpta, Prodierunt scoriim Gr. Parif. 1556. 8". & tam Græce quam Latine inter

opera S. Bafitii. Preses aliquot & Hymni, à Metaphraste compositi extant in Gracorum libris Ritualibus & Tropariis, quos sigillatim enumetat Allatius

ibid. p. 111. Denique Oraziones ejusdom III. & Capitula pupusal CXXXI. recenfet, & MSS. extare prodit Allatius ibid.p.130.132.

V A L E R I U S, Archiptesbyter Afturicen-903, fis; claruit anno 9.2. Multas Parmes Orients-Lina Vital, longe diversas ab editis, in unum collegit volumen, quod Gothicis literis exaratum in Ecclefiz Toletaux Bibliotheca etianunum extare ex Rofsveydi fide refert Aubertus Miraus Auctuar. de Script. Eccl. cap. 279.

STEPHANUS, natione Germanus, Salmensis Comitis tilius: Cleticus Metensis, Abbas Lobienfis, & densum ab anno 903. Epifcopus Leodiceufis. Obiit anno 920. XIV. Cal. Jun. Scripfit vitam & Paffionem S. Lamberti, quam primus in lucem edidit Joannes Chapeavillas Tomo I. terum Leodicentium , Leodis 1612. Extat ctiam, flylo nonnihil mutato, apud

Surium XVII, Septembr-Scriptit adhuc Stepha-* De Scrip: mis,telle Sigeberto *, Cantieum de S. Trimitate, esp. 115. atque aliud de Inventiene Stepl ans Protemartyrus. Citat hac fub nomine Hafteriarum de S. Trinimee, & de inventione S. Stephans Protomartyrus, Durandus Rational lib.6.c.114. & quidem periisse videntur non tamaliotum incuria, quam quod à fede Romana damnata effent , ita enim bybet nota Codicis MS, in Biblioth, Lambethani. Stephanm Leodicenfis Officion Trinitatio ficur de Inventione S. Stephans composuife afferisur , que usraque ab Apoftolica fede responenter.

Quin & ad Robertum Metenfem Epifcopum

feripfit tibrum capitularem, in quo Capitula Re-

fponforia, Verfus, Collectas, per fingulas noctis

rum hoc opufculum amplius non extat. IOANNES , CAMENIATA co-904. gnomento dictus, patrià Theffalonicenfis, Clerici cujuidam filius, ipfe etfam Cleticus, ac vit uxoratus, Ecclefia Theffalonicenfis Lector, atque adium Imperatoriarum Cubuclefius , uti ex ipfius verbis * conftat. Scripfit anno 904. . De Etc quo expugnata à Saracenfis & direpta est Thes- die Thesa falonica. Ipfe tunc à Saraceuis caprivus du- sappa. ctus, navi impolitus, & de infula in infulam de-

& diei horas, per integrum annum digeffit, Ve- SEC x. A

latus, tandem Tarfum deductus eff, ubi loci degens Eliftoriam juam condidit. Scripfir enim rogatu Gregorii cululdan viri doétifluti , Hifloriam de excedio Teeffalonica , quà non modò miterm: & ingabrem capta urbis flatum, fed & fuam totiusque familia fortem , fuse atque eleganter exponit. Edidit hanc Gr. Lat. Leo Alla-

tius Symmiet. par. II. p.1804 CONSTANTINUS, Porphyrogennesa à nascendi sorre dictus, Leonis Sapientis ex Zoe, quartă ejus uxore, filius, patri- Byzantinus, septemis adhuc puer patri in imperiosuccellit anno 921, primum Alexandro patruo. deinde matre Zoe, imperium vice ipfius nondum aduiti ad.ninistrantibus. Anno 919. imperii habenas n fe fulcepit , Romano Lecapeno, cujus filiacu in uxorem duxit, in Imperii confortium assumpto. Anno 944 ejecto Tryphone Patriarcha Theophylactum Lecapeni Imp. filium in fedis CP, thronum everit. Anno fequenti fublato Lecapeno, imperium folus tenuit , & triennio post Romanum filium suum Cæfarem renunciavit, qui tandem ádultior factus , & diuturui regiminis paterni haud faris patiens, patrem, propinato ei hauftu lethali, e medio futulit. Obiit Conflantinus die IX. Novembris anno 959. imperii 49. atatis 55. De Elogio ejus audiatur Zonaras * , 'H, 3 *Anni Kurmerin en men Bin Criffe, en hiyan megr. Tom Uf RIGHTS , or in extraumber on suppressions 1550 ainet, and others and it others in , a too un were regular trailbarre who presentes and a greater recover and toos these areacherras. Fair Conflaneinm religioficerea Denm. & findin literarum dediem, qued ex feripeu & epiflolis ejus appares , qua heis ad artem oratoriam perpolita non junt tamen Rhesericu orname su & fignru quibufdam fen-tent. Operam quoque rythmu & omnu generu verfibm dedit; and in in jeripen cernient, quibns obt tuna conjuras fua deploravas. Is fom etsam Philofophia rationem habnit qua pene m oblivionem venerat, alearniaçue difei, imarnia, que docteribue ordinaris jam deficientes refocillavis. Hactenus Zonaras, qui in sequentibus ejus etiam vitia non diffimulavit. Certé artes liberales omni quo potuit fludio inflauravit Conflantinus, concuifitis undique optimis feientiarum Professoribus, iple literis, præfertim Historia, fummopetà deditus. Arithmetican enim, Muficam, Aittonomiam, Geometriam, Philosophiam, Medicinam, fed præ aliis omnibus Historiam apprime calluit ineque literas himaniores duntaxata fed & attes mechanicas dia neglectas fummo-

purè promovebat , ipfeque Pictoriz ita dedie

operam.

916

ECX sò operami i in fa magnopere excelluerit; Heriberel Comitis filium puerum quimquen-5ACX sò successivado ex la ferificans & Etuinen, and Archiepifeoparum Remenferm patris & DCCCG, diffificans du Freine Famil. 39/smr. p. 143.

SCRIPTA

N Arratio de Imagine Christi ab ipso Serva-sore ad Abgarno Edesse regem missa,e- ab Edefia Confrancinopolisa deporenta anno 944. Extat Gr. Lat. a Combefitio edita Orig. C P.

Vua Balilis Macedonis Imp. avi fiti, Gr. Lat. ab Allatio in lucem emitfa Symmics, par. I I.

De administrande imperio liber ad Romanum

Tadicorum liber.

De Thomassbus Imperii Orientalis libri 11. Novella Conflicturioner xv11. Optifcula ifta politica fuis & variorum notis illuftrata Gr. Lat. junctim edidit Joannes Meurins Lugd.

Bat. 1617.80. Pandella Hifforica et Politica, ex universo Historicorum corpore excerpta, & in titulos

LIII, redacte. Hujus preclari operis, & viro principe digniffimi duo folummodò hodie fuperfunt tituli , nempe XXVII as excerpta legationum continens', Grace editus à Davide Hæschelio Augusta-Vindel. 1603. 4°. Latine à Carolo Cantaclato cum notis ; Paris. 1609. 8°: & Las. Collectanea de virtutibus & vitiis ex Historicis XIV. vetustioribus excerpta complectens, quem notis illustratum ex Codice Peiresciano Grac. Lat, edidit Henricus Valesius Parif. 1634. 4'1

JOANNES, gente Italus, patria Capuanus, ex illustri principum Landulti primi , & Atenulphi I I. genere natus; primum Ecclefix patrix Archidiaconus , deinde Monachis Cafinenfibus nomen dedit ; tandem anno 915-Comobii Cafinenfis Abbas factus, Cafinates fuos à Saracenis propriis fedibus pulsos Capuam traduxit, obiit an: 634. Scripfit de Perfocutionibus Canobis Cafinenfis , & de miraculis de Chronico Cafinenti e usum testatur Leo Oftienfis, Præfar, fol. 2. Ineditum adhue extare dicitur. Sub Joannis nostri nomine (quod tamen in Autographo deerat) Chronican paffremorum Comirum Capus evulgavit Camillus Peregrinus , Hift. Princip. Longobard. fol. 122. tefte J. B. Maro, ad Pet. Diac. cap. 15.

JOANNES X. Joannis filius, Ecclefiz Ravenuntis Presbyter, fatagence Theodora fcorro libidino: limo , quacum coninevit , à Landone Papa primum Epifcopus Bononienfis, ac mox A-chiepiscopus Ravennas, factus eff. Mortuo Landon: enno 914. in Pontifica-Iem Ecclefiæ Romanæ fedem procurante id cådem Theodora, elevatus est, die x111. Aprilis ordinatus, ut în Vită Joannis * legimus. Eo-Tom IX-p. dem anno cum foederatis principibus in pralium contra Saracenos descendens infiguem victorium reportavit ; & Berengarium Italiz

Anno 928. Maroziz meretricis ; Theodora filiz, infidiis fede depositus, in carcerem conjectus eft, ac die I L Julii injecto foper os cervicali ftrangulatus. Extant Epifiele 111. Concil. Tom. 1X. p. 574.

HUBALDUS; five Huchaldus ; Cornobii S. Amandi Elnonenfis Monachus O.B. Milonis Monachi itidem Elnonenfis nepos, Bodulfi Abbatis Sithivensis przceptor, a quo ad Monafterium fuum aceitus eft, & variis fundis donatus; claruit anno 916, ante multos tamen anos, regnante adhue Carolo Calvo; non incelebris. Obiit anno 930.

SCRIPTA:

Ther trecenterum Carminum in landents Calvitis ad Carolina Calvan Imper. cujus fingulæ voces incipiunt à litera C. prodiit mu-tilus Bafil. 1516, 1546, integer à Barthio editus inter Adverfaria fua Francofart, 1624. pag:

Vita 5 Rittradis Abbatiffa Marchianenfis ad Stephanum Archiepiscopum Leodsoensema Extat and Surium (ftylo nonnihil immutato) & Bollandum ad XII. Maii , & Mabillon, firca Benedict. II. pag. 937. ad Codices MSS. refti-

Vim 5. Aldegondis Abbatiffa Malbodienfits Habetur apud Surium, & Bollendum ad XXX. Januar. & Mabillon. Szc. Benedict. II. pag.

Vam S. Lebvoini Prefayeeri , ad Atbricam fen Baldrieum Vitrajeitenfem Epifcopum. Extat apud Surium x11. Novemb Liber de Mufica, & Hymni in Santter, traos

ab eo conscriptos memorat Sigebertus *, in- * De Scripti terierunt. Ctol. Wita S. Brigida MSS, servatur in Monasterio Elnonenfi, telte Ant, Sanderd Biblioch. Bel-

gir. MSS. part. 1. p. 55. ODO, natione Francus, in aula Gulielmi Aquitaniz Ducis educatus. Decimo nono vit Odor attatis anno Turonis tonfus in Clerum transiit, per Joan dif-Muficus & Archicantor Ecclefiz Toronenfis factus anno 901. Ibique Grammatica elementa haufit ; postea Lutetiam prosectus , Musi-cam & Dialecticam a Remigio didicit ; inde Turones reverins, cella femet inclusit; & durioribus pictatis exercitiis totus incubult. An-no 912. Burgundiam petens , in Conobio Balmenfi à Bernone Abbate nuper fundato monaflicam vitam indult , Monafterii fcholz przpolitus. Anno ciretter 926: & Turpione epifeopo i emovicenti Presbyter ordinarus. Anno 917. poft Bernonis mortem Abbas electus eft e mox verò Monachorum quorundam invidià & improbi:ate divexatos, fafces depofuit ; & C'uniacum fecedens, coeptum à se pridem

Monafterium perfecit. Anno 926. Romam a Loone VII. Papă evocatus pacem inter Alberia Imperatorem inunxit. Anno 926. Hugonem cum Romanz civitatis principem,& Hugonem

S.E.C. X. ab regem conciliavit. Biennio post Romam ite-A-DCCCC rum profectos, Hugonem ab obsidione urbis que diem extremum obsit anno 973, vel fe- A DCCG precibus abduxit. Paulò ante mortem Abbas Floriacensis designatus, à Monachis rejectus est. Anno 942. Romam tertià vice Religionis ergo iter inscepit. Roma positus, acuto morbo laborare corpit. Festinato igitur in Galliam

reditu, Remis apud S. Martinum, cujus memoriam impense coluit, animam efflavit, quarto polt Martini festivitatem dic.

SCRIPT A. DE Vstû S. Geraldi Comicis Aurelianensis Librs IV. ad Aymonem Abbasem,

Tratimus de Reverfiene B. Martini Turonensis à Burguadià , cui præmittitur Epislola ad Fulconem Comitem Andegavensem.

Trailatm, quod B. Martinus par dicum Apoflelis. Tractatus itti duo una cum Salviano editi funt Parif. 1511.

Sermones IV. viz. in Carbedra S. Petri, de S. Maria Mardniena, de Benedicio Abbase, & De combustrone Basilien S. Mareini-

Colintiaumn fen Occupationum Libri III. Aurichean XII. de B. Marrine Turenenfl. Verins & Hynni de Sacramente Corporis & Sanguinu Demini, de B. Muria Mngdalena , &

ple B. Martino. Opufcula hactenus enumerata edidit An dreas Duchefnius in Bibliotheca Cluniacenfi

Parif. 1614. p. 65. Moralium in Job Libri xxxv. ex S. Gregorii Moralibus plerunque excerpti. Prodicrunt cu-

ra Martini Marrier Paris 1617.80. Onnia Odonis Opera habentur in Bibliotheci Patrum Tom. xvii. p. 252-355. Chrenicen fuccinilma ab Odone compositum

erat MS in Bibliotheca Collegii S. Benedicti Cantab. vol. 9. Scripfit etiam Odo Librum De Translatione S. Benedicle , alterum De Contempen mundi ; min & Sermones plutes, ac Hymnes; que om-

nia interierunt Caterum Odonis Finus tribus libris fine descripsit Joanues discipulus ejus, gente Italus; quem Rome repertum Odo ad Monasterium Clunizcense anno 942. amandavit; Monasterii Priorem demâm consitutum, Extat hæc Vim apud Surium xvIII. Novembr.ex quà plura de Odone peti poilunt.

RATHERIUS, Monachus Lobienfis, anno 9:8 in Italiom ad Hugonem regem profectus, ab eo Epifcopus Veronenfis conttitutus eft. Anno 954, prodicionis apud l'ugonem fal-sò infinulatus, fede (uà & Italia ejicitur, A Brunone itaque Archicpifcopo Colonienti in patrocinium faiceptus , ab co fedi l codienti tune vacanti præfectus eft. Verum ansteros il-Jus nores & rigidam disciplinam ægrè serente Clero Leodienfi , Episcopatu cedere coachus, in Brunonis clientelam iterum fe recepit. Mox Brunque fatagente, priftinam fedem Veronen-fem obtinuit; quà tamen rurfus excidit , Hugoni regi ob reprehenfos acriter mores illius pravos invitus. Tertia igitur vice jam exul,

in Monasterium suum Lobiense secessit; ibi- sec x :

SCRIPTA.

Pera ejus ex M S S. undique collegit ac edidit Lucas Dacherius Spicileg. Tom II. Fr Volumen Perpendiculorum, feu de Consempen Caneman parcer 11. ad Huberum Parmentens

Episcopum, p. 161 Qualitatie conjetturn enjufdam , feu Apologia

fur itfius p. 199. Defcordea inter ipfam C Clericos p.217.

Liber Apologeticus p.225. De nusiu cujufdam ilicito p.238. Epsfieln V.p. 241. Smedien nd Presbyeeres fues p. 256.

Itmerarium Rutherii Remain enntis p.265. Sermones II. de Quadragefima p. 281. Sermone: IV. de Pnfebate p. 308. Sermenes II. de Aftenfiene p. 324. Epiffola ad Prericium de Corpore & Sun nine

Domini, habetur apud cundem Tom. XII. pag-Vim S. Urfmari Labienfis , ab ipfo vel feripta vel aucta. Extat fed mutila ap. Sur. xviii.

Scripfit item refte Sigeberto cap. 127. Ejifolam ad Papara de armanis fins ; Phrenofin de feeundo fuo exilio , Librum cui titulus Ineffican garritus , item contra Harefin Anthrosomershitarum , Agenificen , feu Fralequierum tib. V L Confessionum tib. I. Sparadorfum , seu de arre Grammarica; quæ an adhuc fuperfint, non liquet, Chronovarhia ejus Manuferipta in Monafterio Gemblacenfi extare dicitur. Denique cum de reditu ad Monasterium Lobiense cogitaret, mist ad Abbatem librum, quem inscripfit, Confiellum duerum, fluctuans scilicet,utrumne reverti debeat an non, ut ex Fulcuino notat Miraus ad Sigebert, p.149.

GERARDUS, Monachus, & in videtur S. Medardi Comobii Suessionensis Decanus sive Prapolitus ab anno circiter 932. In vivis adhuc erat an. 910. Scripfit Viram S. Romani , turn metro , turn prosa. Eam , que flylo Oratorio feripta est, luce donavit Nic. Rigaltius (teste Mabillonio, qui tamen nec annum, nec locum editionis notat.) Prologum edidit ipfe Mabillonius Analect, Tom. I. p. 107.

HIPPOLYTUS, patriâ Thebanus, quem cum Hippolyto Portucusi male confundunt nonnulli ; claruit circa an. 933. certé Simeone Metaphrafte, quem citat, paulò junior. Extat Gr. Lat. Chronicon, seu potius Fragmentuma Chronici, apud Canifium Antiq. Lect. Tom. HI. P. 55. Huncetiam, ut videtur, authorem habet Indiculus de XII. Apoftolis , sub Hippolyti Senioris nomine Gr. Lat. a Combeniio editus Auctuar. Parif. 1648. Tom. 11. uti fupra in Hippolyto Portucnfiannotavimus, His addere licet , que me monuit P. Colomefius , teftari nempe Sirmondum notis ad Sidonium p. 57. in

928.

A. DCCCC

940.

SAC X ab collectaneis antiquis Sauarus urbis Conftana DCCCC tinopolitanz (Codini excerpta intellige)quz in multis Bibliothecis occurrunt, fe legisle, Constantinum Crispo filto à se intersecto, cum sacti errorisque dolore ictus esser, statuam argenteam auro superfusam, capite aureo, cum hoc titulo posulsse, ΗΔΙΚΗΜΕΝΟΣ ΤΙΟΣ MOT, Felius mens lafus. Cujus rei , inques , vindices landant Herodotum, atque Hippolytum Chronographos. Herodoti qui meminerit novi neminem. Hippolytum laudat Glycas in Annalibus, & Nicephorus Callitti Hift. Eccl. 1. 3. Pro Herodoto legendum existimat Lambecius Hewhar, quia nimirum Herodionem contaneum auctorem citat Anonymus in Collect. de Antiq. Conflantin. B. 202. Alia Hippo-

lyti fragmenta habes apud Corelerium ad Scri-

ptotes Apostolicos.

EUTYCHIUS, Batrici filins, Arabicè Said Ibn Barrick, dictus, natione Ægyptius, ex civitate Follat (quam veterem urbem Mufr Clin 3 par, fuiffe tradit Geographia Nubienfis Author, cui Shariful Edrifi nomen erat) oriundus, Medicus infignis, & ab anno 933. Patriarcha Alexandrinus , fedem tenuit annos xv11. menfes vi. atque obiit anno 950. Accidir ejus tempore diffidium magnum, & lis continua inter ipfum & gregem fuum, teste Ibin Abi Ofzibea in Vita ejus, quam Arabice & Latine libro Eutychiano pramifit Cl. Pocockius. Scripfir ad Ifam fratrem fuum Arabico Sermone Annales ab Orbe condito ad annum ufque 940. ex Lege & Evangelio (ut in Przfatione ait) czterif-que libris veteribus & novis collectos , quibus Contextionis Gemmarum titulum dedit. In his occurrent plura notatu dignifima, que fruftra alibi quarunrur : certé plurima anilibus fabulis fimillima, quæ fi non ex proprio cerebello finxerir, faltem ex futifibus Ecclefiz fuz monumentis haufit. Horum Annalium ionarar u anos notis illustratum sub titulo Originum Alexandrinarum Arabicè & Latinè edidit Cl. Seldenus Londini 1642. 4°. Integros Annales cum Seldeni Præfatione norifque Arabice & Latine in Incemprotulit Doctiffmus Pococx ius Oxonii 1659. 4". Abi Obseibea, seu Ahmed Ben Cafem in Visis Medicorum testatur Eutychium nostrum Syntagma compendissium scripsisse Netbus, in quibus de Notiria jejunii Christianorum, Paschatis corum, sestorum, Chalifarum, Patriarcharum, &cc. egit. Idem fuisse hoc opus

> colligit Horringerus. Prater hac , scripfit Eutychius librum de Rebu Sicilia, postquam à Saracenis capta est. Extat M.S. in Bibliotheca publicà Cantabri-giensi Annalium Codici subjunctus. Scripsit item Disputationem inter Heterodoxos & Chrifianes, Jacobitis oppositam, que habetur MS. uti & Medica quedam ejusdem Opuscula; de quibus vide que haber Cl. Horringerus Bibliothec. Orient. c. 2. p. 71, 84, & Hill. Ecclef. Szc. X. p. 37.

cum Annalibus ftatuit Seldenus , diverfum effe

tum ex libri titulo, tum ex rerum distributione

LEO VII. gente Romanus, ab ann. 926. S.EC. X. ab Pontifex die xiv. Februarii ordinatus. Eodem anno Odonem Abbatem Cluniacenfem Romam evocavit; ut lapfos Monachorum mores & disciplinam ejus ope restauraret. Obiit an-no 939. die xx111. Augusti. Extant Epifola III. Concil. Tom.1x.p.594.

FLODO ARDUS, Sigcherto Flanvaldus , Culminiacenfis Presbyter , & Canonicus Remenfis, claruit anno 940. Heribertus Comes, qui jura omnia Ecclefiaftica deprædatus, Hugonem filium puerum septennem in Archiepiscopatum Remensem ante aliquor annospromoveri fecerat, Hodoardam nostrum, utpote filii fui electioni adverfantem, Ecelefia Culminiacenii privavit . una cum terra beneficis , quam id modo, fed cum nonnulli cum infidiarum apud Comitem infimularent, in libera cuftodià lpfum detinuir ; post quinque menses dimiffus cit, eique postmodum Hugo Jam adultus factus Ecclefiam S. Mariz in Colrido fitam dedit ; terram , quam pater abstulerat , reddidit ; aliamque ir prædicià villà largirus est. Obiit anno 966, 18. Martii, atatis fua 73.

SCRIPTA.

Hronicon retum inter Francos goffarum ab an 919. ad ann ufque 966. Habetur inter Scriptores contancos a Pithno editos Parif. 1583.80. & Francofurt. 1594- 80. p. 109.

Historia Ecclesia Romensis Labri 1v. Prodierunt una cum Appendice Anonymi, antiqui tamen, à Sirmondo editi Parif. 1611. 8°. cum notis Colvenerii Dani; 1617. 8°. & in Biblioth.

Patr. Tom.xv11. p.500.

Joannes Bonderius in Indice Codicum MSS. per Bolgscam, ut Cl. Vollius * nos docet, refert * De Hill. Treviris in fummo Templo affervari Flodoar- Laclace 40. di Presbyteri de Triumphis Italicis Marsyrum & Confessorum libres xv. metro scriptos. De. Triumphis Christi & Santterum Palastina metrice libros III. Do Triumphis Christi, & Anrint, quibus Codices Manuscriptos inspiciendi copia datur.

GREGORIUS, Presbyter, forfan Cafarienfis , claruit circa annum 940. Scripfit Vitam S. Gregorii Nazianzani, ex ipfius Nazianzeni Jambis, quos de Vità (na condidit, & Orationibus ut plurimum concinnatam. Extat Gr. Lat. Operibus Nazianzeni przfixa. Scriplit etiam Oracionem Historicam in SS. cccxviit. Parres Concilis Niceni , & in Constantinum Magnum, que Latine habetur apud Surium x. Jul.Gr.Lat.apud Combefif, Auctuar. Nov. Tom. II.p. 547. cum notis.

WITIKINDUS , five Winduchindus, nte Saxo, Monachus Corbeiz Saxonicz ad Visurgim suvium O. B. claruit ab anno 940. Scripfit adhuc anno 973.

SCRI.

S.E.C. X. ab

S C R I P T A.

DE rebus Saxonum gestis, sive de Henries Ancapis & Othonis I. Imp. rebus gestis Libri III. ad Mathidam reginam, Othonis Augusti filiam. Prodierunt Zasl. 1832. Francosure. 1877. & Inter Scriptores Rerum Germanicarum

ibib. 1580.

Ver fise aliques, qui in Codice tv. Evangeliorum deferipti in Monaflerio Corbeienfi reperti funt, prodierunt curà Henrici Meibomii una
cum libris de rebus Saxonum, notis illustrati,
Francefara. 1621. fol. inter alios quoddam ejul-

dem Szculi Scriptores
Interierunt Pafio Thecla Uirginis metricè,
& Vita Pauli Erenisa tam profa quam metro, à
Witikindo Icripte, tefte Sigeberto de Script.

945. ATTO, Seemalus dictus, Aldegarii filius, ab anno 945. Epilcopus Vercelleniis. Obiit poft annum 960.

S C R I P T A.

Apitulare, (seu Canones & Statuta Ecclefic Vercestensi data,) è Conciliis, Epistolisque Decretalibus contextum, & in centum Ca-

pita distributum.

De Pressoria Ecclesiasticas Opus, in tres partes divisum, quartum prima agit De Indiciss
Episcoporum, scuunda De Ordinationibus corundem, terria De Faculatobus Ecclesiarum,

Epifola varia.

Opufcula ifta è Codice Vaticano, admopum mendofo quidem & plurimis lacunis hiante, curà Card. Bonz deferipta, in lucem emifit
Lucas Dacherius Spicileg Tom vitt.p.i.

Sermoner Attonis xvII. de variis argumentis, & Liber Polypticus feu Perpendiculum difus de noxiis redarguendis & honefits fanciendis, in eodem Codice Vaticano habebantur, fed tineis & tubigine adeò deformata, ut legi non polient.

46. ACA PETUS II. natione Romanus, Ecclefe Romane Pontific ordinates, amon 9,6, die sr. Augulit. Anno 947. Hugoni. cui defede Renenii Sadlis Epifocini sono Isi fineras, Epifooyatum confirmasi: Eundem nihlominus mano fenerue Epifocyo Cidi in Syrudomi de Companie Polici in Syrudomi de Companie Polici in Syrudomi de Companie Polici in Syrudomi de Companie Polici in Syrudomi de Companie Polici in Syrudomi de Companie Polici in Syrudomi de Companie Polici in Syrudoti Entra Epifel II. Concil. I com 18, pag. 618. Alia ad Cerhardum Archiepifoopun Lureathabetus gud Lambeicum Comment, I., pag. 618. habetus gud Lambeicum Comment, I., pag. 618.

946. Domo Papienfis, fi quidem Joan. Trithemio fides; Francifeas veto Bivarius in Cenfură Luitprandi operibus pramifa, conjeduris non penitus contemnendis contendit gente fuifle Hifpanum, domo Cordubenfem, faltem Barti-

cum, & und cum parentibus à Saracenis finga- SAC. X. is tum in Italia confedific.Quicquid fit , erat Ec- A.DCCCC clesia Ticinensis Diaconus, & an.946.a Berengario Italiz rege ad Confrantinum Imp. confirmanda utrinque amicitia caufa legatus est; & à Constant no perquam honorifice & humaniter exceptus, domum rever us Epifenpatu Cremonensi donatur, gnaviter administratæ legationis pramio: idque si in re obscuta conjicere fas fit , codem vel fequenti faltem,anno. Ante annum 963. (quo verò tempore hand fatis liuet) Berengario invifus, incertum qua forte . factus, fede fua ejectus eft. Inde igitur in Germaniam fe contulit, & Francofurtillares fixit ibique Hiftoriam fnam condidit, in qua præcipuè Berengarii Italia Regis tyrannidem ad vivum depingit, nee mala, quæ ipse ab illo, ejusque Conjuge Willa paffus est , reticet ; przsertim initio libri III. cui Antidofis five Antapodosis titulum fecit : " Tanta enim , inquis ,men-"daciorum jacula, tanta rapinarum dispendia, " tanta impietatis molimura in me, & domum " meam, enguationem & familiam gratis exer-" cuere, quanta nec lingua proferre, nec cala-"mus prævalet scribere; tic igitur eis præsens "pagina Antidofis, hoc est retributio dum "pro calamitatibus meis + des Bres corum, id eft impietatem, præfentibus futurifque moret talibus denudavero. Nec minus etiam faner chiffimis & fortunatis viris pro collatis in " me beneficiis Antidofis crit. Anun 462. Synodo Romanz interfuit, & Ochoni Imperat-Interpretis vicem præftitit ; que Saxonica enim lingua locutus est Imperator , ipse Latine Episcopis teddebat. Anno 968. ab Othone Constantinopolim ad Nicephorum Phocam legatus eft , nuptiarum Ottonis filium inter & Annam Romani Impetat. filiam , Nicephori ptiviginam , conciliandarum ergo. Verum 4 Nicephoro ludibrio habitus, concumeliis affečius, & innumeris injuriis exagiratus, domum re infectă rediit : plurimas etiam injurias ab Episcopis & Præfectis Græcis illatas in itinere remetiendo passus : quas ipie suse satis in Hifloria enarrat & exaggerat. Vixit adhuc anno 970. Tam rudi indoctoque Saculo vit plane non ineruditus, Grace pariter Latineque peritus, Poetica facultate infignis, cuius ut & reliquarum artium humaniorum veitigia in oneribus ejus ubivis deprehenduntur; unde eum Inculente & alterno figle scripfiffe affirmat Sigebertus de Script. c. 127.

OPERA.

Hörie serem is Ems. In tempore, pilsamen in Higania em a kiri, val Balamanian in Higania Epilcopan, ab Armalpho Imp. scorff, ski pajroc itá Legation CP. Gefineistes: que Legationem enim illam excipium; respolitero in Bidir Cett capita, Latigrandam epilam adjeda liute. Libro III. (non verò quod im exilimate sispebertus & sec o Trithemius toro operti Justidaji tive Antapodofiano operti Justidaji tive Antapodofiano del per a tedidimine.

Legatio

Szculum Obscurum.

400

S. & C. X. 7 Legario ad Nicephorum Phocam Imp. linno 968. DCCCC furcepta. Primus cam edidir Canifius Ingelitad. 1600. Cariefum plane feripeum, inquit Etycius

Pureasus, quano is imperfection. Liber de Ponsificum Remanorum gestis à S. Petro us que ad Formas ura Papam, ex Amatatio maximam partem excerptus. Supposititium esse opus ac Luiprando abjudicandum fatis conftat. Non in-*De Hiltor. vita veritate conjicit * Voffius (eui hac in parte Luda c.42 fuffragatur ? Philil. abbeus) id Germano cuidams De Seripe. ac Monacho quidem Corbeiensi vel Hirsfeldensis

qui sub finem superioris Szeculi floruerir, zseribendum effe. Prodiit una eum Anastalii Vleis eura Joannis Bulgi Moqueris 1602.

IL p. 35.

640.

Chronson Luteprando cuidam ficticio Ecclefia Toletanæ Subdiacono Infcriptam, fabulis anilibus & porrentofis mendaciis refertum. Hujusce Chronici laudes mirè deprædicat Fr.Bivarius, Cenform p. 48. Notavi , inque fingulas planuerung omnia. Opus ait, correspondere Autori, Phrafi, Aylo, rebus scriptis correspondere eruditioni ejus omnigenz , demum & Mecanati fuo Regimundo: uno verbo, effe Degrefani Chronici quafi comelementum. Et par certe utriufque Scriptoris fides, idem apud cruditos pondus, & artroritas. Nec iple diffimulant ander Bivarius, Autorem hunc Pfeudo-Turpino Rementila rebus Caroli M. aligramque plurium fidem prabuifle. Tanto denique hujus Chronici amore captus, ut istud commentariis uberrimis illustrarum in lucerri editurum promifit. Dignus plane homo nugivendulus, qui in hujufcemodi quifquiliis eventilandis operam arque oleum perderet

Adversiries ejuldem Autorissac faring, Entter in bu ; inquit idem Bivarius , Spiritus'ejufdem Luitavandi, utroque idiomates utroque figle femper arnatus , rerum feripia um gravitate d' varitate ubilibet gaudens: 👉 Lunprandus mefguam Luis-prando dissimilis. Verum โดงเอา รนักและ อาเลีย

milefone amant labra lactucas. Opera ista in unam collecta, aé nocis illustrata ediderung Hieronymus de la Higuera , & Laur, Ramirelias Auturp. 1640. fol. Huic criameditioni epiftolz ouorundam Ptæfulum Hitpartorum à Juliano Archi-presbytero collecte, e julque Scholiis & Ramirchii notis illustrata: , & Hi-

guerze Diotychon Toktanum , in quo de fedis utilus epifcopis fusè agitur, accefferum. 956.

JOANNES XII. natione Romanus, Alberici Patricii filius, ipfe Utbis Patricius & Clericius, poet mo tem Agapeti, favente populo Romano , Pontificalem fedem adeptus est anno 016, die XXIII, Martii ordinatus, cum decimum octavum seatis annum nondum explevisset. Octavianus aurea vocatus ella primulque fuita (fi Vita nequitia infamis , nil ambitioni aut libidini fuzi intensatum teliquie; flupris, adulteriis homici-

*Cvcil. ejus Scriptori *fides fit habenda) qui Po rifex Tem IX.p. factus, fibi nomen mutavit. Vir feeleribus & dits , & tyrannide Neroni vel Caligular merirò conferendus. Prodicionis infuper perfidir & perjurii criminib.ts Deo invitus, & Italiæ gravis factus · in Synodo Romana anno 963. ab Orhone Imp. adversus quem rebellia; atma moverat, nefandorum scelerum accusatus est, ac depositus,

substituto ei Leone. Iple tamas anno sequenti

fede ac potentia priftina recuperatis , collecto sate to Rome Concilio Leonem ejecit & excommunicavit. Obiit anuo 964. die XII, Maii, à diabolo in temporibus percuffus aé lethaliret vulneratus, dum le noche quadam cum cujuldam viri uxore extra Urbem oblecharer: uti ex Luitprandi fide narrar Baronius *s Exrat Epiftola ad Dunstanum

Arthiepilcopum Cantuarienfem de Pallio, & Rescriptum pro excommunicatione Isuardi & fofociorum , qui ob agros ad Cænobium S Symphotiani pertinentes injuste à le detentos à Synodo in finibus Burgundie anno 955, anuthemare icti fuetanti Concil. Tom. IX, p. 64ti

FRIDE GODUS, natione Anglus, Connobii S. Salvacoris Cancuarientis Monachus O. B. digniture Diaconus, Vir Grace fimul & Larine doctus claruit anno 960. Scripfit Vitas S. VVilfridi, & Audorni, rogatus ab Odone Archispitopo qui urindique corpora Cantuariam auno 9/6. tranflulerat. Et Visus quidem S. VVil-frais A rehispitopi Eboracentis verifibus heroi-cis poemate fatis politis compoliti. Eam pri-mus exrulit Mabillonius Sac. Benedich. HI, par, I. pag. 169. Vitam S. Audoeni folura oratione conferipta ab Anonymo quodam, hodie habes tur, quae Fridegodo ascripta à Surio apud istum extat ad diem XXIV. Augusti. Metrice quidem Audoeni Viram scripist Audoents, an votò prosì , planè incertum est. Alia memorat Balatus * , viz. de Percatrice in Evangelio , de

trifane Bearerum, Consemplationes varias: qua + De es periiste puto. De stylo ejus hoe notas Gullel-Pontif I mus Malmsburiensis + Seripsi versibus sun ita sol 114. improbandis ; nifi quod Latinuasem perofiu, Gracitatem amat, Graenia verba frequentat ! ut meritb

dillis ejus apretur illud Plantinion; Idas quidem prater Sibyllam leget neme. DUNSTANUS, gente Anglus, parta Sometferenis, Heritani & Kinedeide filius, Arhelmi Archiepifeopi Cantuatienis nepos, in Comobio Glaftonienii educatus, & bonis literis, Prafel imprimis verò calandi pingendique arre, imbu- Angl. p. 72 tus. In Athelitani regis aulam Athelmi Patrui gratia adductus, in famulatu regio diu vizit. Aula randemejectus, ad Elphegum VVintonien-fem Epileopum, iplius etiam avunculum, illiufque horrara ad Monafterium Glaftunienie se contulit, & cucullum induit. Abbas paulò post Gla-Ronienias factus. Crebrescenre sauctitaris fama ab Edvvardo rege aulicis ministeriis itetum admorus ett; ac lub duobus Principibus Edmunde & Eldredo omnia nutti fuo pro libitu rexit-Amo 955. circiter ab Edvvino tege auli depuifus ett , & in exilium actus. Port annuam iraque in Gallià moram ; ab Edgaro rege tevocatus , Eplicopatum VVigorniensem consecurue steque anno 961, ad Archiepifcopatum Cántua-riensem fuit evectus. Oblit anno 988, die X I X Maii. Ingens Monacilmi , & corlibatus Ckricorum in Anglia propugnator: maximam eo nomine apud Monachos gratiam iniit, qui mira de co fabulantur. Prater alia à Bales enumerata, que au hodienum superiur, non didiei, scripsicia usum Monachorum Sanctimo-

Mm pialiumque

*A4 in 96#

79. Godyej

S.R.C. X. mialiumque nationis Auglica Concordiam Regularam Capitula XII.continentem : quam Appendi-cis ad Difecptationem fuam historicam de Antiquirare Ordinis Benedictini in Anglia parti 31. p. 7). Inferuir Clemens Reinerus, Benedickinus Angins , Durei 1616.fol.

έġτ.

NICON, genere Armenus, in Ponto Polemuniaco parentibus honethifimis oriundus: puer adhuc ad Aurem Petra Monafterium in firibus Ponti & Paphlagonia from clam parentibus aufagit, ibique per plutes annos inflimmum monafticum diligenter excoluit. Claruit circa amum 961. quando ab Archimandrita fiso ad gentes convertendas , plebemque Christianam ad meliorem frugem revocandam mittas eft. Peregraris proinde Armenia variikate Orientis regionibus , in Cretam infulam nuper à Saracenorum jugo liberatam devenit, quam à fuperfititonis Saracenicz reliquis purgavit; incolaique ad Ecclefiam Catholicam reduxit. Anno Decectxxx1.Spares Corinehum evocatur , ut Bulgaros in Graciam irrames pretibus fuis propuliarer. Obile circa eu. Deceseveries ememoria in Tabulistum Grzcorum, tum Latinosum XXVI. Novembris eolitur. Res ejus gestas scripsir anno MCL. Abbas quidam patria Lacedamonius, quas Latine verrit Jac. Siemondus, ex quibus plutima, pracipué de miraculis ab eo perpetratis a decerpfat Baronius ad au. Decectx 1. Decectx 1x. DeccelxxxI. DeccelxxxII. DecedixxxVI. Deceneviii. Scripfit librum de peffimă religiose Armenerum, qui Latine in Bibliotheca PP. haberi foler.

969.

· IOANNES XIII. merione Romanus, Joannis Epilcopi filius, Epilcopus Namienfis ante anisim 963, quo Romam à Joanne XII, ad Orhonem Imp. legatus Synodo Romanæ interfuir, & Disconum à Jomne Papa in Rabulo otdinatum fe vidiffe teffatus eft. Anno 965. Pontifex Romanus electus eft, die 1. Octobr. ordinatus. Sedem haud din tenuerat, cum à Rotfredo Uibls Frasecto civitate ejectus elt, & in Campania carceri mancipaens. Carcere dilapius, à Pandulpho principe Capuzno hospitio cit exceptusi equo rogatus fedi Capuanze Archiepifcoparus jura Lugitus eft. Anno circiter 969, ab Othone Imp. fuit reftitutus. Anno 971. habito Rome ge-nerali Concilio , Puivilegia Comobio Glafiomienti ab Edgaro rege concetta, confirmavit. Obiir anno 971. die VI. Septembr. Extant Epittola IV. Concil. Tom.IX. p. 663.

5/55.

FULCUINUS, five Folgalmis primim Monachus Bertinianns, deinde Lobientes, defunto Alarramo, atate adhue juvenis Monafterii Lobienfis Abbas fachus est anno 965. Obiit an-80 990.

SCRIPTA

Hrenicon de rebus gestir Abbanem Laubienfir Canabii , a Dacherio editum Spicileg.

De Miraculis S.Vrfmari fiso tempore factis Opufeulum-Extat apud Firmichenia xviii. Apiilis.

Vita Folcaini Tarvemenfie Epifespi , qui obiir 5 E C X no 855. & in Monafterio S. Bernini fepulcus ett. DCCCC. Haberut apud Mabillon, Sec. Benediti. Iv. par. 1. pag. 611.

ABBO, gente Gallus, partia Aurelianensis, Lari & Ermengardis filius , tub VVilfaldo Abba- Va. Abba Latti & Ermeneardis filius , iub VVIIIaido Abba-per Almois te in Canobio I loriacenti educatus , & iu Aca-Mosseh ia demtis Parificatis Rementis de Aurelianean bonis Bibliots. literis imbutus, demum Monatterii Scholæpræ, Florise p. fectus eft. Ance annum 960, ab Oivvaldo Epif- 299. copo VVigornicni in Angliam accieus, Presbyteratus diguitare fuit honeitarus, & Cemobii Rametetentis à se nuper fundari Scholæ præpositus. l'oft biennium multis manetibus ditatus, t loriacum repetiir; ubi post Oylboldi mortem Abbas clectus eft. Claruit circa an 970. Poft annum 986. Romam proficifcebatur, se privilegia Monasterio suo ampliora à Joanne XVI. obtinerer. Post annum 996. Romam iterum petite, ut Atmal-pho Remenfi Archiepiúopo fede (na per infa-riam fpoliato apud Gregorium Va Peantificem patrocloaretut i utque Monasterium Floriacen-fe Episcoporum Aurelianensium dicione aurhontare Pontificia eximeretut , impetravit, Anno 2004: ad Monafterium Squits , hodië Regulam dictum, in Gualconiam trinere fuicepeo, ut res Comobil iftius i lorise mibus pritino jure fishjecti disponerer; otto uner comites suos, & Monachos Guateoues nimules, lancea ventrem transforatus, obiit !dibus Novembris; inter Martyres à fuis repofitus.

SCRIPTA

Pitome de Vitis Pontificam, ex Apalialio Bis E bliothecario excerpta. Prodit una cium Arasfisho cura Jounnis buliel Alegentis 1602. 4". Visa S. Edmundi Anglorum Orientalian regis, & Martyrit , quam dum in Anglia commoratus

est, à Dunstano rogatus, scripte. Extat apud Surium XX. Novembra Collellio , fen Epireme Canonem , à Mabillonid edita Analect. Tom. Il. p. 148.

Epiftola ad ad Abbatem Fuldenfem, & Balazio edita Miscellan, Torn. I. p. 4094 Apologesicus ad Hugonem Evancorum regem pro

immunitatibus Monoflevii Floriace fi .Extant Fras gmenta apud Aimoinum in vita Abbonis c.8.& q. Epitloia II. ad Bernardum bhatem Beiti's enfen quarum akera habetur integra, akera mutilaibid capato. Epifola ad Gregorium V. Extat fragmentum

flid, cap, 12. Epificia hexametris verfibus ad Othonem Imp.

feripea. Habetut fragmentum ibid. c. 13. Commentarius in Villoris Canonem Pafchalom. ineetlin, quo Cyclos annorum ab incamarione Dominica ad ina usque rempora juxta veracem Evangeliorum fidem correxir Abbo, & adamos eisciter MDXCV dilatavir. Libra Dictellia & Aftrasemici , quos ab Ab-

bone conferiptos effe prodit Aimoinus *, pariter *De Vis. 46ingerierunt. Caterum Epiffel a aliquor Abbonis in Biblio-

theca quadam Parlima MSS, nuper repertas effer † Supplem refert Oudinus †, que nondum prodierunt. PILGRI-

P- 319-

SEC X

PILCRIM U Safer redion Pergelaus Aschispicogus Lucraceufu in Generata da monDCCCC

Pil
to Man III. Papas qui Illuffini falei que confetio
contineure, Concil. Tom. IX pagin-16. SymboLow épis, inde exception redichaute nowiffini
liblioth cas incensores Tom. XVI pagin-16.

Codie: Wh. delit C. Lucraberts Tom. XVI pagincodie.

Codie: Wh. delit C. Lucraberts Tom. Availance delitate

Codie: Wh. delit C. Lucraberts Tom. Availance delitate

Codie: Wh. delit C. Lucraberts Commenced as-

c. 8. p. 641.

NOTGERUS, feu NOTKERUS, à Sigeberto Roperto dictus gente Germanus, Suevia Ducis filius, post Eurachi mottem Episopatum Localicofem anno 971, adequas est. Ottoni Junp, luprimis gratus. Obiit anno 1007, IV, Id.

S C R I P T A.

H Illuris Epifisorum Tinitlerium, feta Losdicentum (fecta cuim Tinitlerium). Losdium pottes translasa ett) epifimoli poss fetafillo Norgetum ex lipiticula Vivelirishi attabizem cerib contra. Verilim liqurod autor lasbizem triega (Albanis Lobistian cereal ett, fri 1-yaz-13 etm. Hiriga (Albanis Lobistian). Losigia (Lobistian). Lobistian (Lobistian). Losipiera (Lobistian). Lobistian (Lobistian). Losilitoria (Lobistian). Lobistian (Lobistian). Losifiloria (Lobistian). Lobistian (Lobistian). Lositian). Lositianis (Lobistian). Losilitoria (Lobistian). Losilitori

ttoria Leedin 1612.

Vita S. Laudoeldi Fetislis Remana Presbrieri,
libria duobus explicata ad Wormanum Abbatem
Gandenlem. Exta apud Susium ad XI X.

Matt.

Fita S. Remachi Epifcopi Trajelleufu ad PPoinfridmu Abbatem. Habetut apud Suthum ad III. Septembr.flylo hortidialculo à Sutio io gratiam lectoris immutaço.

De Miraculu S. Remacti libri II. qui condem prie fe ferense sunhorem , Vita Remacti librij ciureur apud Surtam libd. in compendium tamen, omilis suumplorimis miraculis , à Sunio redscii, vitandi taediigratis. Verlum Nosgerum Fricopum Loedinchen authorem habere uno politure, cum author fe Stabultanis Monafterii incensioni (que anno 88), comisgir i) Intervillai terletar, Ad Nosgerum fortan femorem non male acterii quesare.

Reterri quearts

Alias enim à Notgero Leodienfi fuit Notgerus Monachus San-Gallenfis, qui fuperiori faculo floruis acque obiti anno 912. Martivoloji, &
Separatica no. author. Extat Martyrolojium apud
Canifum Tom. 119, p. 761.

BENEDICTUS VI, Romanus, Hildernadifilius, ab mon yaz. MI, Seyenebe Ezcluir Romanu Postiria. A Romitaci Dutaron in cult-llum S. Angeli dernafasibi şarefarmyalıtus, diem Culting exture mene Maria. v. anya, Exaz Epit-le miles, v qui Epiteopis Salisburgenifisa vices Aposticas in Nofica de Pamonia coircuit. Coucil. Tom. IX. paglaz yırı

BENEDICTUS VII. natione Romanus, exnobili Albericocum familia ortas, Davidis filius primhm Suchuus Epifeopus, dainda alano 975. antiex Romanus die xix. Decembe codina-

trus. Auso Sąc, Jahira Rome Synodo Ciklari z A.C. X. Magda-bragonis Hopologo qui alginaterem tham 9 hos multi artibut ali Imperaroce lobinatras e cautim DGC Qui dijudicative. Oblit anno 934, olir. A julii. Exas Epidad and Gallos & Germanos qua Lauraccani e Eedilium Merropolicaman effici descennis-pida pida e la proposita e descennis-pida pida e la proposita e la p

samo plepromalguam chine; pia-pojat.

ETHELW REDUS, for Flymerley,
four ip for form Epithola al Mahridem codes
for fine the property of the pr

980 SUID AS, arte Grammaricus, virile videtur circa aun. 980, quippe qui in voce Alau di-verlas aunorum æras recentens, computationem fuam tetminet in obitu Joannis Zemilcis Imp. qui veneno sublatus est anno 976. Si quat fint . quæ lequiora apiunt tempora, fortalle à recentiote mana addita funt Interim miraberis mecum Lector, vel flupchis porius vix ferendam Mirai * Honori ofeitantiam, qui de Attico CP, hac Suida verba e. p. laudans, via. Qui sunc Sebailea in Philosophia excellebant , ex Enilathii sebata prodierant., quem Episcopum & Ducembujus loci Monacherum cognovimus; mox fubinfert, ex his Suida verbie viderur aru ipfus suida colligi posse; dicts enim. se cogovoisse Eustathium Schaftea Episcopum, Assici Magiftrum, qui Acreem fub annum Chrifti 425. vivere de ur. Cui coim vel puero notum est Suidum hoc loso non de propria , fed historica, scientia agere. Condidie Suidas Leviers prolixum , in quo quampluri na hib t ad rent Theologicam, & riftoriam Ecclefiafticam fpe-

Chantia, & nou pauca veteru n maginessa, ple-M m a runque

Szculum Obscurum.

4.12 SEC X. runque eriam ubi nomen aurhoris non apponi-ab An. tut. Prodiit Grace Medielari 1499. fol. Balil. DCCCC. 1544 fol. Lat. Interprete Henrico VVolfito Ba-[il. 1581, Gr. Lat. cum versione seu potius Parantali Æmilii Porti Creteniis ac notis ejuldem

1619. 2. vol. fol. 980. ROSVVIDA, feu Rosviris, natione Ger-

ana, in Cornobio Gandersheimenti monialis; Clatuit anno 980, pietate non minis quam gene-ris nobilitate infigais, maxime verò bonazum literatum feientia illustris, quas lupra commu-nem faculi fui fortem & fexis captum excoluit, Græce fimul & Latine docka, ptosa pariter ac metro pollens. Scripfit Ottonis II. Imp. & Ger-bergæ Abbatifæ juliu, Hilloriam feu Panegyricam degefite Otronit J. catmine Heroico. Carmine kem conferiple Hifterias facras VIII. viz. Paffionem S. Dionyjii martyris . Paffianem S. Pelagii martyris , &c. Prost vetò exaravit Comedias facras va. de variis argumentas, przecipue verb Sauctorum laudibus. Omnia ifthze opuleula collegie, & firmul edidit Conradus Celees, primus Germania: Poeta laureatus, Northerga 1501. Panegyricus Otronis Imp. habetur etiam inter Scriptores Germanicos à Reuberto editos.

ÆLFRICUS, five ALFRICUS, na-•Sotione Anglus, Æthelyvoldi Epifcopi VVintonienfis discipulus, cjusque in regimine Comobii Abendonicniis fuccellor (modò Balco fides adhibeatur.) Tette verò Gulielmo Malmsbu-

riensi *, ab Edgato rege Abbas Malmsburiensis *In Vit. Ald. factus est, quin & (si founni Capgravio fides) mus Monafterii S. Albani recens inflaurari ab belmi. Ofewaldo Epifcopo VVoiceffrenti Abbas conftitutus circa ann. 959. Habetur equidem anud † Di geftis Gul. Malsburientem † Edgari tegis charta Cerreg Anal I nobio Malmsburiensi concessa, quà se Ælfri-

cum, vitum in omnibus Ecclifusticum, Monasterio itti præfecisle reftatur anno regni fui 14. & incarnationis Dominica 974. Quamplurimi funt qui illum primò Epifcopum VVilronienfem (V Vellenfem vocat Paleus) deinde Cantuarientem Archiepifeoporum abanno 995.finitle volunt ; faco functum 1006 primo Abendonæ (epultum, deinde Cantuariam translatum. Verim aliamah Archiepiscopo Cantuariens fuisse Ælfriour noften m fundere videtur ipfeus ad VVulfstamum Eboracemem Epittola qualciplum folo abbatis título cohonellat; cum tamen ex Simeone Dunclmenfs Rogero Hovedeno, alifque liquent, Ælfsicum Canquasienfem fedem ilbam integro fe-zennio tenniffe, antequam VVulfitanus ad Eboracensem promovererar; nisi potius cum Gulicl-no Malmsburiensi & Marthao Florilego Ælfricum in fede Cantuarleufi ante Siricium collocemus, & tunc quidem tempora oprimé con-venient. Interim crandum non cit, quod tradunt nonquill Hiftorici, VVulfftanum notrante annum 2002. fedem Eboracenfem adeptum efficieso pofito, nullo modo fieri poteff, at Alfricus notter inter Archiepifcopor Cantuarienfes locum reneat. Alius quidem fuit VVulfitanus Eboracenfis Ar-

chiepiicopus. Veràm cum illum anno oce, ante

Edgari regis rempora o'oiitle confter , panim

is fortaffe in rem nostram conferre centendus S.E.C X. erir Litem tamen forfen dirimet doctiffima Ufferif in Riblioth. Thest. MS. conjectura quam DCCCG hic loci apponere noc gravabor : "Quid igitut,
"inquie, it has omnia in hunc modum inter fe " concilientur ? Ælfricus, 1", aute annum 956.

er (quo obiir prior ille VVulfitanus Eboracentia " Archiepifcopus ad quem Ælfrieus, posteaquam i jamin Æthe vvoldi schola literis operam dede-" rat Epistolam (cripierit) Comobioli alicujus "Abbas factus fuir, arque hoc tempore feriptil-" fe potuit ad VVulfitanum & VVulfinum lite-** 125. 2*. Post annum 963. (quo Æthelvvoldus in « Abendoniensi Abbatia (necessoré reliquit Ordgarum dicipulum faum) Ordgu o Condicipu lo ino in Abandonlenfis Comobii l'arfectura iuc-" cellit. 3". Circa 20.969. ab Ofvvaldo Vigornien-" fi Epilcopo Abbas > Albani coftinuus effs (quæ « quidem Abbatia major est illa Abendiouensi.) " 4 . Circa an. 974 ab Edgaro rege (ut charter iles li 18 verba habent) famotifismi conflicteus eft 44 Abbas Comobii Malinsburienfis. 5 .. ab an. 978. es ad an 981. Cridiatunentis apud Devonientes fuit " Epitcopus. Nam Alfricum Cridiatunentem E+ "pricopum prius Abbatem Malmsburiensem "fuitic.& vitum doctum habitum fuitic, libros-" que d ros,unum de rebus Carnobii fui, de re-" n.m natur is alterumsferipfule, tetlantur Fitto-"ilium cundem cum nostro fuille. 6'. Ab an-"no criam 990, ad 995. VVilconienfaum fine Epileopus post Siricium, ficur eriam Devo-"nienfium codem tempore post Sidemannum. "7°. Ab auno 995. ad 1006. (quo oblit) post "Siricium Cantuariensis suit Archiepiscopus. "Certé anno 1001, diplomati so Atheltedo rege " Monachis Septonicatibus concello (quod apud " Harpsfeildum habetur p.197.) Inbfcripfir Ælfti-" cus Cantuarienfis Archiepifcopus. Hadenus Cl. Ufferii conjectura. Et Alf. icum quidem hoc tempore federn Archiepticopalern tenuitle, fidern milu facia certifiimum privilegium fitud AEthel-redi regis Ecclefiz Christi Cantuarienti concelfurniqued Saxonice & Latine edidit H.Spelman-

nus Concil.Brit.Tom.1- p. 507- cui proxime post AErhelsedum loco subscribit AElfricus his verbis è Saxonico Luine verlis ; Alfricm Ecelefia Christi Archiev. bouthuju Regis munifermiam ligno crucis in ater non corroboravi : five ut in veteri exemplari Latino ibid edito p.509. habetur; Fre Eltricia Darbernicas Archi-proful hanc pravesationa tex "la far la confirmati. Co cellim eft hoc privilegium juxta vetuftum exemplar Latiuum ann.1006 in quo fallum effe numerum ex feriptoris virio non fine cauda fuspicatas Cl. Spelmannus, qui referendum potitis cenfer ad ann. 1001. Et cetté cum teftes interalios exhibet Godvvinam,qui federn Roefenfern adiit ann. 1001. & Volfitanim Epifcopum I ondinentem , qui juxta Faftos Savilianos obiit ann. 1003, vel fequenti, i. c. Ærhelredi 25. vel 26. hand alius onnus dari poteft. Vir certe erat Alf.icus noster fupus communem fui feculi fortem in I heologicis . prælettim veto in Grammuicis (Grammarieus Inde dichus) caudieus; castam exinda

apud populates luos famam adeptas - ut Ser-

mones ab eo feripei , vel Saxonice verfi in

Eccle-

. SCRIPTA

Thrallatin de Veirri at Novo Teflamente quo enumeraris figillatim urriufque voluminibusar rebus fub urrog fredere gelfis ordine enarraris, Hiftoriam fieram ufque ad Hierofolymam à Tito expugnatam deducte. Saxonicà.

Homalia Pefichalis de corpore & fanguine D.N. Iefu Christi, que quovis, Paschate ad populum recitari lato olim Canone justi est. In Homilià istà repens rune fortiun in Eccleliam Transubstanriarionis dogma Alfricus aggreditur s ac produ-Ris argumentis quamplutimis , ex Rattannii libro maximam partem defumptis, funditus convellit , adeb ut quienam Eccletiz Anglicanz lito evo de Encharittia fides fuerit a luculentiffimis exinde pareat indiciis Prodiir rypis impre#12 Ca-xonicis & Latinis à Jounne Dato Lourne 1566. quindecim Præfulum , aliorumque Magnatum, subscriptionibus municaseam ex Archivis Saxonicis adeliter descripeam esse testantium. Prefatio de Alhico cjulque scriptis à Reverendiffimo Mattheo Parkero Archiepitcopo Cantuarienti conteriora. Demum ab Abiahamo Wheloco adjuncta vertione Latina Saxonicè edita est in accuratifima fua Bed# Hifteria Ecclef.editione p.461.

rbásnes/m. alext of VI vilitiemas der i spicpen Eleverdere, ha his mider et Homilia Falghali De Fucharlitis, a ef pitiwali folummodo corporis & Gingolio i Chrili pracine i repruntur. Urrapar e pidola-jubone V vilitianash a 1-Eco plate in lexium fermorm: nenoveri eft. & Eco plate in lexium fermorm: primativa for Eco plate in lexium fermorm: proprieta in lexium fermorm: Lexium fermorm: proprieta fermorm: proprieta fermorm: proprieta fermorm: Christic se lexium fermorm: proprieta fermorm:

Fpistole II alterà ad V l'ulfinum Epifeopum Schi-

Cpufcula fupra enumerata ex Ecclefarum Exonicional-Hercod identinas Virgomiculis Archiviserulir, & adjeckl versione Anglicas baxonicie chidits, (except unici ad VVulfitanum Ebousceafem Epitolis, quam Latine firmul ac Saxonicie chicili vir ipecklolis Gulli-munz Lifte Londier i 633-1538. 8: Edita prida fuerane (Tractaru primo exexpo)Saxonici firmul ac Anglicic à Joanne I oxo,

alterna y Messawer Estei. Tom II. Lad an 1354. There Tevir statistist. Techticit Wyligomiczni Dim a Wroffiano Epicopo (qui finh Guilelmo Normanno flouri) doarust. 11 qua te pitiolaz dita biere allos Canones Losum fortaineur; afidre vasue estamana in fillalloches Collegii S. Stene dicti antib. Estente ciano con Sasonice quam mota a Londico Dipleccopo qui amo tospicolore ditant usuis Habenta illie illier in Fillaliotheci pu-Nico Oroniculi.

Frid Ia de Cavenibus ad VV ul finum Epifespum, Capítulis XXXV. conftans Habstur Las. Coneil. Tom. IX. p. 1003. INEDITA.

S Ermonum lingu · Saxonica LXXX, libri II. quos pattima (ciplo, pattim ab aliis , Latinè

min laborat collections: Sermonam Allifel OCCCQ

Nationicourus, aprilin in Aquili, parilin in Aquili, parilin in Aquili, parilin in Aquili, parilin in publicit libility in the control of

(Vis. De Amunisaine B. Maria, De Natroinete Dualin ; De Circuncifinet Donini; De Epiphania; De Parification B. Maria, Punitare prima in Quadragefina, Dunniea Palmaram; die Pafebates, &c. ; Epifela de confuendine Monarborum: Exta MS. in Collegio S. Benedic. Cantab. Epifela : "Querram onno-Circiaram nuo-

Posteriores ve 10 XII. propriis Festis alignantur

rias. Principium ejus exhiber Gul. L'ifle Prefatione in Hom. Paleltal.

Canones Concilei Nicani Saxonice verfi MSS in Collegio dille. Chronica Saxonica maxim; de Ecclefia Cantua-

rienfi, ab Alfrico anno atatis (uz. 23. Saxonică fetigra. MSS. ibidem. Paffoner & Vita Santlermo, translaza ex Lutino anoxonicum fermonem per Alfricum. Habeneur în Bislierlecă Coreniana (ub Iulio E. 7.

num. 1:

Vina faulti Gutblaci, Sixonizè ad Ælfvealdum!

Orientalium Anglorum regem feripea, MS.ibida
fub Vethasana D. 211 n. 2.

Linguz Latinz Grammatica, Saxorico-Latina przeba Przefarione Latinà MS, extra alicubi Plara coim eximée loca habet Gul. L'ille Przefar, in Homil. Pafch, immb (quod poftsa reperi) rypis excula prodiit (unà cum Gloffario ejudemi generis) Oxen. 1699.

Exerpta ex Prifciano minore, at Saxonica vería, plura MSS, Cantabrigia.

Dilismariam Latine
Saxonizma
Opera quadam Defit nati Saxonice verfa.
St. Calitabrigia: Se
Ji W. Saxonice verfa.
St. Gregorii M. Dido
St. Gregorii Jiana.

g IV. Saxomes very. Para-Eundem Æbeltvoold Preseptorit vitam conferipfilk prodit Gul. Malmsburientis in vieà Aldreimi MS: Verum an opus ittud fuperite, nontorfitat.

Ceccium Ælfrid : remour Latini injurit temports inciterum. Nec erim mis um et kipikopo a kantinacum fecuros , qui Tradioblantinonis dogma feri Feduri fune , nimio verienti si ils paffim doprehende iulgore offenfos , cos ce Eccletarum Cathedalium Archivis, ubi repolti erane , fablaros fupprefille, 'axonicos imerim Semones (lingua unipse pide spondi obbactos) inviolates iuperinide. Lingua unim Saxo-

Sæculum Obscurum.

S & C. X. nica post invasionem Normannicam mox peni-

2b An. this evanuit.

986.

OANNES XV. parione Romanus, Lconis Presbyteri filius , ab anno 986. Pontifex Romanus die XXV. Aprilis ordinatus. Sub initia Pontificatús à Crescencio Consule Roma expulfus, & in Tufciam fugarus, à Romanis mox revocatus est metu Othonis Imp, quem de fup-periis interpellatat Pontifex. Anno 989. habita Rome Synodo, Adelbertum Pragentem Epilcopum derelictam jam monalticz viez ftudio gregis sui curam repetere coegie. Anno 942. Acta Synodi Remensis in qua depositus suerat Arnulphus Eplicopus Remeulis, damnavir; millitque anno 995. in Galliam legaris. Amulphum fedi fuz reftituit. Obiit anuo 996, die XXX. Aprilis. Extant Epittolæ III. Concil. Tom. IX. pagin. 731.

HERIGERUS, five Harigerus, primum Monachus , dein Abbas Laubieniis, Fulcuino tifectus anno 990. Obiit anno 1097, die λΧΧΙ. Octobris.

SCRIPTA

H Istoria. sen Gesta Episcoporum Leodicensium. quæ Noegero vulgo ascribitur. Extat apud oannem Chapeaville in return Leodicentium Hiftoria Leedici 1612.

Liber de Corpore & Sanguine Demini . Anonymum edidit Ludovicus Cellorius ad cal-sem Historiæ Gottelchalci . arif: 1655. fol-De vità & Miraculit S.Vrfinari libri IV carmine rudi & inculto scripri. Apud Henschenium ad

diem XVIII. Aprilis. Primus hos libros evulga-vir Ægidius VV aulde anno 1628. intet alia Monasterii Laubiensis monumenta Vita S. Berlendis virginis, Haberut apud Bol-

landum ad III. Februarii, & Mabillon, Szc. Benedict. III. par. 1. p. 14.

Vita S. Landoddi , qua fub Norgeri nomine
exrat apud Surium ad XIX, Martii. Herigero non infirmis argumentis vindicaturà Mirzo Not.

ad Sigebert. p. 151. Dialogni de difforamià Ecclefie. Adelboldo Episcopo & Herigero interlocuroribus extat MS. Gemblaci, testa Miszo ibid.

Epittola ad Hugoness de quibuldam quattioni-* De Script bus à Sigeberto " memorata, interiit. cap. 117.

MOSES BAR-CEPHA , natione Sy-990. rus, Epileopus orbis Beth-Raman, Ecclefirum in partibus Babylonia Curator, vixit hoc faculo, sed quo rempore, prorsus incertum; ac proinde eu a labente (aculo circa an. 990.collocamus. Scripfit Syriace difror III. de Paradife, qui ab Andrea Malio Latine redditi prodients Antres. 1560 8 .. & in Bibliotheca Patt. Tom. xv11. pagin. 456.

OLYMPIODORUS, Monachus Gen-999 cus, &, urnonnulli hibent, Ecclelia Confrantinopolitanz , juxta alios vetò Alexandrinz , Diacomes. De getate ejus laborant eruditi , his illu m feculo quinto, aliis nono, aliis undocimo, collo-

lantibus. Nos eum hoc loco deponimus ad un. \$ & C. X.1 990-donce exargat, qui certiora docear. Extat

Commentarius in Eccleftoften, Gr. Lat. in Auctug. D CCCC. tio Patr. Ducesno Tom II.p. 602. Latine 1521. 4". Bju. 1536 1551. & in Bibliothica Patr. Tom. xv111 . Commentarius in Job habetut penè integer apud Auctorem Catenæ in Job, Latinè à l'aulo Comitolo edita Vener. 1587.4 . Graco-Latine à Parricio Iunio Landisi 1627, fol. Sunt qui inter Olympiodori opera recenfent Commentarium. in Threnos Hieremae, qui Latine prodiit uni cum Origenis Commentario Rome 1593. 4. Quam quidem editionem nondum vidi, Plutima Olympiodori fragmenta nobis exhibet Carena Ghilleriana in Jeremiam tot nempe, ut pene Commentarii vice effe poffint.

OECUMENIUS, Scriptor iridemadmodum incertæ ætatis, de quo altum apud veteres filentium; id modò confrat post annum 800.claruitle. Olympiodoro illum list adjungimusad an. 990 - donce veram ejus árestem explicari licent. Magnam Novi Testamenti partem ex Veterum Commentariis , przecipue ex Chryfoftomo , qui iph prora ac puppisjethelatë, dilucidë, & con-cisë explicavit; und. Novi Teltamenti Schelsa-fles Gracus yulgo haberi folet. Extanchodië,

Enerrationer in Alla Apollolorum Commencarii in Epifolas S. Pault.

Commentarii in Epifislam S. Iacobi, aliafque

Prodierunt Oecumenii opera Gruce Verena 1562. Lat. Venet. 1556 8 . Gt. Lat. Parif. 1631. 1.

SISINNIUS, Magifter dictus, post Nicolai Chrylob rgis morrem, Parriarcha Confrantinopolitanus factus est an.994.vel sequéte.Diffidia ob quartas impelas in Ecclesia Orientali jamdiu excitata compositie. Sedem tenuit annos tres. Exest ab co (criptus TraBasus de Nupriis Confe-brisorum, [cu Πες: Το μελ παιβάνου δύο άθαλφὸς [ξα-δίαφες δύο , in Leunclavii juto Gr. Rom. lib. 3.

P. 197. O DILO, gence Arvenns, ex equellri famili ortus , in vice Brivatenfi apud S. Julianum Clericus factus, & in Comobio Cluniacenti momafticum indutus habitum-post Maioli przceptoris (ui mostem Abbas confliturus eft anno 994à Maiolo adhuc vivente tucceffor fibi defignatus. Pietate , & charitate erga pauperes intignis , immeniam fibi apud Robertum Gallorum regem, & Henricum Germanorum Imperatorem gratiam & authoritatem conciliavit; adob ut ab Henrico corona fus aurea donatus fuerit, quam ille famis rempore pro akridis paupevibus una cum aliis Eccleliz true ornamentis diffratit. Anno circiter 1022-ad vilenda Apoftolorum limina,& Momelios Cafmentes in Italiam excurrit. Anno 1014. Archiepiscopus Lugdunensis electus, dignizatem istam repudiavit. Plutima in Gallis Monasteria reformavie; multa fundavit. Ifta dum invileret a anno 1048. aoud Silviniscum diem extremum obiir, Cal. Januar. eraris fuz 87. Ordinarionis 56. Primus ille Festum omnium Sanctorum inftituisse dicitur ; cum Monachis fuis praceperit ; ut po

S.E.C. X. Aridle Cal. Novembr. memoriam tomnium San-Corum celebrarent, exemplo ad alias mox Ecclefins transcunte, & authoriture Portificis Romani tandem comprobato.

SCRIPTA

Ita S. Maioti Abbacia decestoris fai, Habe-V. tur apud Surium XI, Maii, Hymni IV. in enndem.

Epiftola aliquot ad Fulbertum

Vita S. Adheleidis Imperatricis, Othonis I. Imp. exeris, que obile anno 900. Edita eft à Canillo

Tom.V.pat.2.p.199. Sermanes XIV. de Festis Demini, B. Virginie , ac

Santtorney

Statutum de defunctis Omnia ista opusculasimul collegit, atque edi curavit Duchesnius in Bibliotheca tua Cluniacensi Parif. 1614. exinde telaca in Bibliothes. Patr.

Tom.XVII.p.653

Epiflole, aliquor, à Dacherio evulgatæ Spicileg, Tom. 11. GREGORIUS V. Bravo ancea dictus, narione Germanus, Ottonis Marchionis Veronculis filius, Ottonis Impatepos fakem confanguateus , anno 206. Othonis Imp. porcutii Pottifex Romanus electus eftedie XVII. Maii ordinatus. Incune sta rim Pontificatu, à Crefcentio Confule urbe pulfus eft , & in Hetturiam primim , de inde in Germaniam fugatus; cum tamen pilit collecto Ticini Episcoporum Concilio Crescentium anathemate innodustic: Paulò pott ab Othone armate manu reduchus coronam imperialem ifti impoluit ; ha-bitàque Roma: >ynodo,collapia: Eccleia: difcipling inflaurandg operate navavit, & Adelberto Pragenti ad fedem fuam fe confert, intentato anathematis fulmine praceple. Anno 998. ab Abbone Floriacenti rogatus, roti Galliz reguo excommunicationem comminatus eft , ni Amalphus Rhemorum Archiepiscopus injuste olim depositus in ledem fuam remitteretur. Obiit, anoo 99 die XVIII. Februarii. Extant Epifloia IV. Concil. Tom.IX. p.752. & Epiffela de Privilegiis Abba-

rum Montes majoris, apud Baluzium Milcellan, BURCHARDUS, gente Germanus, patrià Haffus, Olberti, postea Abbatis Gemblacenfis discipulus, Monachus Lobienfis, tandem anno 996.Franconi fratti germano in fede Wormatienfi ucceffit. Anno 1011. Concilio Selegunftadienfi interfuit. Post 30. fere annos in Pattorali munere fideliter exactos diem extremum claufe anno 2005. faltem fequenti. Pluribus ante obitum aunis extracta fibi cella, & vicino Otazorio in fylva, duobus à Wormacia milliaribus diftante, ab on ni fir pitustegoriii que faculacibus procul remora, pietati & orio literatio se totum dedit. Et hoc quidem in loco horrante Brunickone prapolito Wormstienfi, & collaborante magistro ino Olberto,magnum illud Derreterma volumen aggrei fus eft in XX libros diftributum, quos è S. scri-

cideotalium regulis,ex Romanorum Pontificum

buildam Permirentialibus collegis, nec his conten- S.E.C. Xr tus, splendidas ex sputiis Pontificum Epistolis 36 quilquilias plena manu convalavit, quarum exemla pene innumera lectori ante oculos pout CL Blondellus Prolegom ad Pfeudo-Ifid.cap.18.p.98 prodiit hoc opus . elen 1548.fol.& Parif.1549.8%

SYLVESTER II. Gerberem antea dictat. harione Arvernus, patrià Autelianensis , non infimo loco natus, a puero ingenuis artibus przelate enutritus, in Philosophia verò & Aftrologia ftudio haud vulgariter verfatus. Monasticam vitam justa D. Benedichi institutum amplexus , paulo post Roberti Galliarum regis,cjulque filit Flugonis præceptor factus eft. Hac occasione cum aula plurimum poterat, anno 931. convocata Synodo Arnulpham Rémorum Archiepilcopum lede luà ejiciendum leque in locum ejus lubrogandum curavit. Verum à Jounne XX, Papil depositus, an. 995. favente Ottone Imperatore , & lustragante populo Ravennatum Archiepiscopus constitueus est:bucusque tedis Pontificia acertimusoppugnator, candem mortuo Gregorio Otto-nis III, patrocinio Romanz Ecclefiz l'orafez renunciatur, anno 999 die II. Aprilis Inthronizarus. Plurima Eccleire Komanz beneficia ac territoria ab Othone (mp.donari obrinuit, multafout Harefes in Ecclefià paulò ante exortas fœliciter confopivit. Obiit anno 100 ; die XII. Maii. Que de odo ejus per magicas nempe incantationes, ad fedem l'ontificiam perveniendi de pactà pro mer-cide diabolo asima, cique randem erepeà , tradie Cardinalis Benno sequencis saculi Scriptor, apud iplum Bennoné in vi: à Hildebrandi legi pollune.

SCRIPTA

E Piffele CLX. ab co'dum fedem adhue Re-menfem tenerersferiptersquas edidit Papirius Maffonus Parif. 1611. 40 & Duchefnius Scriptor. Francic Tom. 11.p. 787, exinde relate fune in Bi-blioth.Patr. Tom. XVII.p. 669. Epifiola III.poft Pontificarum fulceptum ferte

pra-Extant Concil. Tom.IX.p.777. Liber de Sphara. Sermo de informacione Epifcoporum. Uscumque Tractatum in lucemedidit Mabillonius Analecte

Tom.II.p. 212. Vita S. Adelberel Archiepifcopi Pragenfis , ale Abrahamo Bzovio edita Rosse , tefte Ludovice Jacob à S.Carolo Biblioth.Pontif.lib.1-p.214. Epigramma elegantiffimum in imaginem Sever

Bossischabetur apud Baron. Append. Tom. VII.p. 40 INEDIT A.

DE Arithmetica lou de Numeris ad Conftan-tinum Monachum Floriacentem, Exrabat MS.apud Joannem Mallouum Papirii fratrem. De Geometria liber MS, olim in Bibliotheca Fameliani. Alia ejus opuleula commemo antura Viz. Di alogus pulcherrienus inter spfum & Leonem pturà, ex Canonibus, qui dicumur, Apottolonuncium Apoltolleum; de Composicione Astrolabis rum.ex Synodorum tum Orientalium, tum Ocliber de Rhetorica lib.1. Orazio in ynodo Mofenia habita an. 995, que an alicubi adhue delirefeanta decreus, fanétorum Pacrum dictis, & libellis quinondum comperi.

Mm 4

Finit Saculi Decimi.

SECULUM

SÆCVLVM HILDEBRANDINVM.

CONSPECTVS SÆCVLI-

SAC XI

anno M.L. in Syriodis Romana, & Vercellenti, & Turonenti anno MLV. damnatus eft. An. M.L.I.X. in Synodo Romana ad opinionem revocandam compulfus , quod fecundà , & terrià vice an. MLXXVIII. & MLXXIX factum : præftito juramento in hae verba : Ego Berengarius corde credo , & oreconfiteor , panem & vinum , que ponuntur in aliari , per myflerium fantia orationis , & verbo nostri redemotoris, substantialiter converti in veram, & propriam, ac vivisicam carnem & fanguinem felu Christi Domini nostri ; & post confecrationem este verum Christi corpus , quod naturale est de Virgine , & quod pro salute mundi oblaium in cruce pependit , & quad fedet ad dextram patris ; & verum fanguinem Chrift . qui de latere ejus effusus est , non tantum per signum & virtuiem Sacramenti , sed in proprietate natura & veritate substantia, sicut in hoc Brevi continetur, & ego legi, & vos intelligitis. Sic credo, nec contra hanc sidem ulterius docebo. Sic me Deus adjavet , & hat landla Dei evangelia. Verom postea pomitentià ductus , ad priorem senrentiam rediffe dicitur. Actius contendit Henricus IV. Imperator cum Gregorio VII. Hildebrando dicto, circa Investituras, aliaque jura regalia. Had Imperatori extorquet Gregorius, & partim vi , partim confuris Ecclefialticis , & doctrina (que hine Hildebrandina andit) de fuprema fedis Apostolice in omnes « etiam Reges , austoritate , 20,000 vi xeemi ab co afferra , totifque viribus propuenatà , Romanze Cachedge prærogarivam longè fupra imperiale faltigium effert. Hind tumuffus undique in Henricum concitati ; infe , ciufque participes in Synode Romana an: M L X X V I. à Gregorio excommunicati , mox deposito Henrico , in ejus Jocum librogatut Rudolphus Suevia: Dux, ad quem Coronam auream his verbis infetiptam milit Gregorius.

Petra dedit Petro , Petrus Diadema Rudolpho.

Nee minore zelo inter Pontifice Romanos, s. Pariarchas Conflantiopopilianos de inter primate lifegaru. On detaim inter Archipficopos Cantandenicm & Estracacióm de fédis primar controverlà, ao. M.L.X.X.I. in grariam Labración neo Contracación adalación et del pois Seculi median referent confacilizars proprié défortum inflitudo : locans quidem autes in Ectivia Romana Cacilizates, in efect ri-ribbo (effect urbis eccietal extert final se rendair en en anombraces, effect ribbo (effective urbis eccietal extert final se rendair en en anombraces, effective en experimental external en en en experimental establication en en paya Comiticalii, se. Conjudices y Senatores Utols & Orbis, veri munici Ca direct effect, effective de la conference de la confe

Sæculum Hildebrandinum.

417

efficit , sidii fant. Exisde in immensium excreviente Cardinalium Petropaires, J&X X 3 donaso ils sa honocento i N. circas anum MCCXLIII. pilor atrova , figos ** Jah. 1, anum MCCXLIII. pilor atrova , figos ** Jah. 1, anum MCCXLIII. pilor atrova , figos ** Jah. 1, anum Accidente Marchael Anno MLXXIV. moste condistar fini turbe , tethe Ph. Beleixo, sob Cisricos coniggos X Conello Romano damantos , quot lacraniste, de impellima seriale most pelina. Satura Monachaita noras viere , & description vente boma [faita. Satura Monachaita noras viere , & description serial pelina seriale pelina seriale description de international pelina finita de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de international pelina seriale de considerational pelina seriale de que vere Ph. Beictius peup peut Maques, administrate Natigo , fastisficamentale de international pelina de la considerational pelina de la consideración

SCRIPTORES

****

SCRIPTORES.

An. M. 1901+

I M O I N U S , genre Aquitanus , O. B. Monichus Florizette fis , clauit anno 1001. juvenis adhue Monnehus factus, Oylholdo Comobil præfecturam tuseure.

Sub Abbone deinde & Gauzlino Abbatibus vitam egits acque illum auto 1004, ad Montferium Squits, comitarus eft, e jaique meci interfuit. Anno fequenti Abbanis vitam listria configuavir. Neo plura de co liquent.

SCRIPTA

If Iferia Francesum libri IV. ad Abbaneth-Abbatens Floracetyfins, ab excidio Troje ad Vipial regis insugurationem fire namum Chibi Vi 733. Que fequineur enim 5 at librum quintum, quintque parempoletriorem conditionare, à recentiore quodum Seriptore adjecta line. Exar hex Hilboria inter Seriptores Francicos Francfers, 1613, 8 Hilborios Franc A Duchethio celli

tos Parif. 1641. Tom. III.

De Mirasuli S. Benedilli libri II ad Gauzlinam Abbatem. Habratut apad Joannem à Bofco io Bibliothecà Floriacculi p. 79. Bollusdum ad

XXI. Martii, & Mabillon, Suc. Benedict. 1V.pag. 2. p. 366. Sersee in Festionaribus S. Benedisti, cui plusima Poemata, tam lui, quam aliotum imperia le-

guntur. Extat apud Jo. à Boico in Bibl. Floriac. P. 270.
Vita S. Abbouis Abbasis Floriacenfis ad Hervita Cericum Extat ibid.p. 259.
Poema Heroitum de prema fundatione Floria-

eenfit Canadai.

De Translation religationson experis S. Benediffi in Galison. Utrumque Opulculum edidit
Duchenius inter Historicos Franc. To n. H.,
potenius recudir Mabilionius Suc. Benedick. H.
p. 359.

602. G O D E H A R D U S. primò quidem Abbas Togernfertis, dein Epitic opus Filldensheimenfis, elaruit eitea au. 1002. Extant Epitheta V. apud Mabillon. Analect. Tom. IV. p. 349.

tooa.

COZBERTUS, abiutio Szculi hujulce
Abbas Tegendenfis. De obitu ejus nil liquet.
Extant Epijada IV. apud Mabillon. Analect. Tom.
IV. p. 347.

FULBERTUS, ante amun 100 a. Abbas
Fernationis, Wilhelmo Comid Fichavicui admondungualoius, a quo muuere Thaiattarain 3. HiLaif domaus tell-koberno ettam Francorum arginer priioos charas, ejulque (uri vulgò fertu)
Cancellarius. Anno 1007. Epiticopus Cameratonia faclus et E. Pujinem immodico plane

honore odniště řetnit, non folim entrudů in honorem Illius feleralist řetelritá Camoenolo, Caman Angloma nege tampas si od fappedacama Angloma nege tampas si od fappedapoticia primus etiam Načivtati e pia Fettum in calitis celebritá eticuta. Oza de B. Virgine ipísm mobo decamberem Vifrance, cumque perio la-kefuracetér-ume Golfenna Malinaboricetic alfaçue i in hapitmod tábaba timinam si matematika negeria de producent si postantina de jana Osle Palbersa amor o sal dec's, Avrilia.

SCRIPTA

Filiste, tum ejusztum quorundum aliotu m_g Emumero CXXXIV. Semones, Fannes, Fresle, H. mai, eje aliquot versjus Fuga. metun Semonio in Nosiritustan B. Marie habetut apud Ioamsem à Bolico in Bibliothe, à Ho inc.p., ide. Certe his Dermo fred a tver-

bumhab.tur in Tracharu de Nativirate B. Maria Hieronymo a hôto.
Fin S. Amberii Epifepi Comeracenfii Excar apud Surium XIII. Decembr.

Prodierung Fulberti Opera (excepta S. Amberri Pira) carà Caroli de Villiers Doctoris Theologi Parificulis Paraf 1608. & exinde in Eibliotheea Pattum Tom x v 1111, p. 1. Qualem in Operibus iltis edendis fidem prediterie Doctor ille Paritientis, vel unico hoc exemplo abundè pater: Fulberrus p. 168, verba ifthæc ex S. Augustito * defetibit. Viff mandaceverists, inquit, carnen ope polifilii hommit, o fanguinem biberitit , non habebirit Chillips visam in vobis. Facinus vel flagitium videtur jube- 16. re. Figura ergo est, pracipiens Passini Danini esse communicandum tension . &c., Hic loci micllus editor, tefutandis hartefibus hujus temporis (uti in editionis fronte gloriarut) intentus , post vo-ces illas, ' jewes erge est , glosiem istam, de it Hereiem, inicruerat. Tandem polt emiffim prælo librum, integram periodum in S. Augustini Openibus legi, & exinde à l'ulberto descriptum ell. admonitus, biaxsiftas voces, dicie Hareri-

eus, inter errata typographica etulit, eas prære Coulcis, quo utaselt, MS, fidem additas elle contribus. Epifolis Fulberti Carnorenfis de rebus Eerlefts religiotis & rause diffribuendis extas apud Dachet. Spiciles Tom 11,9,827.

AD ELBOLD U S. vit Nobilis. Henrici
Imp. Corilitarius. & exectionum dux. Cim
patim feiliciter el fuecedatem tess b. llier, abre
nunciaro fuculo. moutificum hubitum in. Casnublo Laudiorii diadis, anno dermum 1008, pod
Anfridi moxem Epilicopus Ultrajectatus fichas.
Obit anno 102-, die xxvv11. Novembris.
Exam. Libri III. de Pirà S. Henrici Imp. apad

Canifum

B.C. XI. Cardium Tom. vs. p. 88; Surthur ad xxiv 3 [ulii. & An M. Greeferum in Sanctis Bambergenthus. Psychiat. 1611. 47. In his editionibus Adelboldi nomen. Operi non prefigirur c cul tamen. M 55. quidam. Codicestribunun non de verò authoritae praditi, ur, sem extra omnem. controveritam ponere videasur.

ARNOLDUS, Episcopus Halberstatenfis e claruit circa an. 1011. Scriptit Epistalam de. inflitutione Episcopatiu Bambergensia, qua extar apud Baluzium Assection. Tomorv.p. 4551

BEN EDICTUS v 11.3 Journes auste diesen "Pauli Tocheuns "Gregori Combin-Tuccius filtus primom Inflormas Gregori Combin-Tuccius filtus primom Inflormas filtus primom Inflormas filtus primom Inflormas filtus produces and in the secondary filtus florades colorcus, who interior Production for experimental production filtus produces and in the secondary filtus produces filtus filtus produces filtus filtus produces filtus filtus produces filtus

ER CHINFRIDUS, Melicentis în Aufitii Abbas, claruit circaan. 1011. Scriptii Hilbarium de Martyrio & mirarulis S. Colmanni Seari, quae habetut apud Lambeetum de Bibl. Vindob. Tom. 11. p. 611.

loss.

LEO, ĞRAMMATICU Sdidus, Prefechus & dux Cibyarotraum 17(xxxbisus), est in noci Actonogyabia ejas spodrivo vocust. Sunqui jojum extrenis Conflaerdal Porphyrogeneteremporibus in Auli vialit Volunt. Utur fiseum nano 101/ciripfile conflar. Scripfit Chrossgraphian shama 81, 400 Thopharat delit, ad disuum 101/ciripfile conflar. Combridi notis illuftraza, in benplasi fulpica, pari/1655, fi

814. B. R. N.O. Moncheus S. Gall-Action About S. On the Commentaria and successive super Contraction and Rhemmediania uses one quote convoxation Hernicia. In page 1888 essential vol. 11. Page 1888 essential vol. 11.

apud Sunium Jul. 1 v :

Vita S. Meginradi Epifenji & Martyrie, apud
Mabillon. Sze. Benedičt. 1 v .par. a.p. 63. Alia ejus
feripra, quze quidem vei fuppolititia, vei deperdica
funsrecenter Simberus Bibliothee. p. 100.

HUGO, Archidiaconus Turonentis , claruit anno torc. Eatat Dialogue of Fulbertum. Carnotenfemelpi feopma apud Mabillon. Analect. Fom. 11.p.149.

ALEXUS Mountain Station Feels SEC 184.

ALEXUS Mountain Station Feels SEC 184.

The Stationary of Entirely mountain section of the Machine Control of the Machine Station of the Machine Stationary of t

JOANNES, Ichannelinus & statutz par-10ì8; vitate dictus, Monachus Benignianus, d.in Comobii Fileamneniis Prior à Willielmo Abbaro confliratus, postra eodem cod nte Abbas anno anno 1028. factus. Anno 1052. Abbasiam Esbreftenfem ab Henrico 1111 imp. dono accepte, Obiit anno 1978. Seri siit ad Agnesem Imperatricem Henrici uxerem Libellum Precum ex l'agrum feriptis collectum; quem una cum l'rologo, non integnum tamen, edidir Mabillonius Ana-teil. Tom. 1, p. 135: Scriptiralia multa, & in his Libellum de divina Contemplacione, eujus lacinias aliquotexhiberidem ibid.p. 151. Orationes five Preces pluriens , quarum a 1. videre est ibid. p. 153. Epiffolas aliquor, quarum 111, extantibid.p. 221. Librum de Inflimeione vidue , De Vita de Meriba Virginum , De eleemsfynarum difpenfariene, & fortan alia plurasquae non extrat. De co. ejusque scripcis, vide sis erudicistimas Cl. Ma-billonii Annotationes ibid.p.161.223.

w A R INU 5, Monachus Górzieudis, & Clericus Leudiruis, denum Abbas Meentis, chauit codem rempote, fe. anuo 1038, aut non diu pottea. Easte Epythal prolita ad Internet Fife-ammenfie de repetenda Brenditt Abmache Fife-ammenfie, qui ex Judeo Christianus, ex Motaferio Bideamuenti ad Meteretie transfugerar, apud Mabillon-Anuelo Tourn, par a

rojus ADEMARUS, Parria Cabannenfis, Raimundi, Turpionis Epife opi Letnovicentis abne-poris, & Aldeardis filius, primam Lemovicentis, dein S. Epare hii Engolitmentis Monachus, chatuig anno 1030. Scripfit Chronicon à Principio Monarchia Francorno, przecipuć vero ab anno 829. ufque ad annum 1029- quod ea Codice Thuanco à l'hilippo Labbeo primim editum est Bibiloth. Nov. MS: . Tom. 11. p. 151. In hoc Chronico etti Autor in temporibus supputandis sit panim accuratus; de rebus tamen Francicis , pracipuè Aquiranicis , haud vulgaria eahibet. Scripfie ctiam Commemorationem Abbatum Lemovicenin Bafilica S. Marrialle Apofleli , à Labbett itidem in lucem prolatam ibid. p. 271. Eundem Autorem habet Supplementum ad Amalarii Opus de Divinis Officias, de quo in Amalario meneionem injectmus.

HUGO, cognomicario de Britolo, natione Gallus,Partia Belvacentis, Gilduini Comirts filias,primium Monachus Chunacentis, de Clericus Carmontalis, subsider aprop esso. Epifcopus Lingo-

· I Lenigle

10281

ferre.

S.A.C. XI nemis à Roberto rege renunciatus. Anno 1049- à Leone 1 x in Concilio Rementi ob Simonia cuimen , & divenditum nummis Presbyterarus ordinem Epifeoparu fubmotus eft. Amifså dignitate In Monafterium Virdunente feceffit;ibique fub Waleranno Abbare fratre fuo confenuit. Scripfit Librum de Corpore & Sanguine Domini contra Berengarison quem primus in lucem edidir Lucas Dacherius in Appendice ad Laufranci Opera Parif. 1647. fol. exinde relatum in Biblioth. Patr. Tom.x v 111. p. 417.

BRUNO, Natione Germanus, Dux Carin-Jiol. thiz, Contadi 11. Imp. patruelis, post morrem Meinardi usunimi Clericorum confensu Preful Herbipolentis factus eft anno 1044. Ecclesiam fram S. Kiliano dicaram ex fundamentis reftituit, & matemo przedio quod în Saxonii habuit , locupleravir. Cum Henricum Imp. adversin Hungaios enercirum ducentem anno 1045, comitaretur, Poffonii fortuitò de altà domo cum alife cadens inceriir v 1. Cal. Junii. Ur Clerum finum bonis mo.ibus informatet, ex antiquis Pattum expolitionibus contexuit Commentaries in termina Piulterium, in Canica wanta Veteris & Novi Testamenti, & in Symbola Apostolorum, Ambrosii, aique Athanese. Prodictine omnes isti Commentarii elev.1494.3c in Bibliotheca Patr. Tom. x v ; 11. p. 65.

₩35-BI RENGARIUS , Natione Gallus , Patrià Turonenfis, Archidiacones Andegavenfis, classife azno 1533, quo fenrentiam fuam de Euchaziftià non modò Bertrami & Scoti fed rorius eriam veteris Eccle fia dogmati conforam venditure copita affereus nempe, l'anem & vinum in fac ificio Domini non verè nec effentialiter, fed figurare tantim, converti in corpus & fanguinem Dominicum. Betengarium ralia docentem mox acriter exceperane complares Monachi , alique doctrinæ camalis propugnatores; quibus non obstami-bus in sententia sua tum vocetum scripto confirmaudà pergebat Berengarius. Tandem anno 1010. (ut ex Hermanno Contracto liquet , non quod habet Durandus Trontnenfis lib. de Coro et Sent. Dimini, an. M L 1 11.) Leo 1 x. Papă în Synodo Romani Jechi ejus ad Lanfrancum Epiftolis, hominem haveleos damnavita & Eccletiz communione privavie: quod & codem anno in Synodo Vercetlenii factam eff : in qua non ipfe Be engagaius, sed duo ejus procutatores compatuerunt. Eodem circirer tempore Brione in Norman ia coram Guilielmo Duce , Parisis eriam absens licet con am Hentico Rege damnatus eft sur Durandus nos docet. Anno 1055, liabitum est adverfits cum Florentia concilium , codemque amo Victor Papa Hildsbrandum Sacellanum fuum in Galliam misir, qui coactà Turouis Synodo Berengarium ad Palinodiam adegit. Anno 1059. in Synodo Romana coram Nicolao Papa pro feneraria fuă dispuravitșeique cum nullus, referente Leone Hoftienfi *, valetet obfiftere; Albericus Diaconus Caffinentis, vir doctiffinus, ad Synodum evoca-tur; & com poit multos verborum confictus neurer cederer, diberiensunius Hebdomadis acceptis înduciis librum adversus Berengarium edi-

* Chron Caffaunf 1-3-5-31 dit. Ipie verò Berengazina minis territus , & injutiam fuam ejuravit, forma nempe illà notifima, ab Ax M. que fic incipit, Ego berengarme indigem Diaconm, &c. An. M L X 1111 Mauritius Archiepiscopus Rothomagenfis Synodum habuit, in our keiengarium ejulque lequares condemnavit, fidei conteffionem Dogmati Berenga-iano oppolitameondidit. Finjus Synodi Acta extulit (L.Mabillonius Analei. Tom. 1 149.457. An. M L x x v. Coache est aliaadverfus Berenga ium Pictavis Synodus perfidente Ciraudo l'ontificis legatojur en Chronico Maxentiano norat idem Mabillonius. An. M LXXVIII in felto omnium Sanctorum Conciliant Rome congregavit Gregorius v 11 in quo Be:engarius bieveni fidei confessionem edidita quam in lucem protulit Mabill. lo., cit. p. 487. Verum ut moram paulifper traheret , inducius ad proxime futuram synodum petilr, & impetravit, Habita eft Haque anno fequenti in Quadragelima altera Synodus, in qua proposità ei nova confeffionis formula , Est werengatem cerde erede, &c. subscripsir & confirmavir. Coactum id fecitle dubirari nequit. Certé ad priotem fententiam eum rediille ex multis Scriptorum ei convorum teftimoniis , Lanfranci , Anonymi Chifficriania aliotumque, evinci poteft. Er qued rem extra omnem dubitationem ponit , iptins Perengarit Tractaeum M5. fe legisl. facteur Mabillonius , in uo retriam islam fisci professionem penitis refeindit, plusimis que adductis argumentis convellir, funditque quema modum ad fubiciibendum ukimæ fidei proteftioni inductus fænimirum mera mo tis tibl co të imminentis ; quove fenfu eam afferverit . Berengarium quidem post-hae ad fassan : ut vocat , mentem tedisffe fideique Catholice ad extremum nique spirirum ad-hæsisse, non uno argum uro conresdir Mabillonius. An rem ul quequa que content sit , judicene alii. Ideettum eit , Berengarium Roma difeedenem, I monas veritle, & in 5.Cofmæ infolam civitari fuburbanam (coeffirle , ibique affumpto habitu monachali per Octensium militaffe. Obiir co loci die v 1. Januarii , An-MLXXXVIII. Vinum fulfic liberalium arrium & dialectica periti intignem, morum vita fanchicage illustrem, ipti non inficiantus advertinit. Illum ab humilitate, eleemotyn , modeftii, caflitate, relo , abilimenti . mire landar Gulielmus Malmsburiensis *; apud quem extat nobile Hil- *Dentit deb rei Epileopi (enomumentis , ipfius Beren, regisid garii difeipali , in landom ejus apicaphium : ex 49 quo, mifis careris , licear mihi pauca hue trans-

riarum perræfus, formulă ipit præ feriptă fenten- SAC 12

Quem facra fidei fisfligia funo a tenentem lani quium diei abilulis anfa nefa, Illa dies, damonfa di es O perfida saundo, Qua dolor O vernos fumma ruina fuis. Qua lum Ecclefia, qui gloria Cleri Qua cultor juris , jure ruente, ruit Quecquid I hely sphi, quicquid cecinire Poeta, Ingenio ceffit , elequieque fuo. Santlier of major saprensia majus adorm Implevis faerum pellus & era Dee,

Quem mode miratur, semper mirabitur erbis; Ille Berengarine non ebiturus ebis;

Dejuque

Szculum Hildebrandinum.

S.E.C. XI. ab Denique in fine; All M.

6.1j4-

Vir verè sapient, & parte beatut ab omui; Qui calos anima corpore ditat humum, Post obstant vivana fection, fection requirefeam:

Nec hat melier fors mea forte fua. Extant Epittola I L ad Afcelinum & Ricar-

duss ; una cum afceliui literis, primum a Dacherio intet Lanfranci Opera editz, deinde Conc.1.Tom.IX. p. 1056. Alian ad Ricardum Abbatem exhibet Dacherius Spieileg. Tom. II. Tres ejus fidei Formulas de Lacharofisă habet Mabillonius Analect. Tom, II.p. 486. MSS. Dispatationes cum Laufranco de prafentià Christs in Cuna affervantur in Bibliotheca Collegii Aneonas, apud Oxonienienies Cod. 4. num. 1. Plura ipfum Opu cula de re Eacharofica edidiffe autor nobis est sigebertus *. In Apecalypfin. feripfille testatur Bottonus Buriensis. Certé ejus * D: Scriptexpositio Apocalypsess, si modo ejus sir, habetur etiam hodie MS. in Collegio Gonvil & Caii Cantab. 4. Vereor autem ne Berengvviddi cuiuldam fit, cui exemplaria septem in diversis Anglia Bibliothecis larıtantia rribuit Thomas Jamefins cuique duo Codices MSS. qui in Bibliotheca Lambethana hodie extant, earn difertè adiudicant.

HERMANNUS, CONTRACTUS 1040. à membris contractis dictus, ortu nobilis; Wolferadi Comitis Veringensis, & Hiltrudis filius, in Monasterio Sangallensi educatus, dein Monachus Augist maioris , O. B. Claruit anno 1040. Omnibus ejus membris Paralyfi ita contractis, nthinc inde deportaretur; ftudiis tamen adeò fedulò incubuit, ut æquales fuos doctrină & ingenio facile superârit; quippe Latine , Grace , & Arabice doctus: Theologiz, Hiltoriz, Philosophiz, Attronomiz, Rhetorice, & Poetice peritifiums. Hac ratione pulchrè id quod natura in corpore negarar, virtutibus animi refarcivit, ut recte obsetvat *Devisisil- Hen. Pantaleon *. Obiit anno 1054. Scripfit linke Gez. Chronicon de fex mundi asatibus , ab initio pata-p-113mundi ad annum 1054. Prodiit Francefur. 1583. auctius atque emendatius ab Utilifio editum inter Scriptores German. ibid. 1585. 1670. Tom. I. p. 231 Aliam ejuidem operis à prio-ribus diveriam editionem dedit Canifus Antia Lect. Tom. I. p. 432. Extat etiam inter Scriptores Germanicos à Pistorio editos Tom. I. p. 83. & in Bibliothecà Patr. Tom. XVIII.

p. 348. EUGESIPPUS, quisquis sit, scripsit an-no 1040. Extat Tractatus de distantiu locoram Terra Santta apud L. Allatium Symmitt. pat. 1. p. 104-

· DOMINICUS, patrià, ut videtur, Venetus, Gradenfis five Venetus, & Aquileienfis Patriarcha; claruit anno 1040. & deinceps. Anno 1050. potestatem crucem ante se ge-ftandi à Leone IX. impetravit. Anno 1073. à Gregotio VII. ad Michaelem Imp. CP. ad componendum schisma Ecclesias Romanam in-

ter & Græcam vetuftum legatus eft. Extae Gr. S.E.C. XT.ab Lat. Epifola ad Petrum Patriarcham Antiochenum a Cotelerio edita Monument. Eccl. Gr. Tom.II. p.108.

PETRUS, Patriarcha Antiochemus, ætate 10.46. ar. Claruir anno 1040- quo anno Patriarchaiem dignitatem adeptus lit, non fatis liquet, faltens aute annum 1053 quo professionem fidei fuz ad Leonem IX. Papam mifit. Extat Gr. Lar. Epifiola responsoria satis prolina ad Dominiense Gradenjem, apud Cotelerium ibid.p.112-Epifiola II. ad Michaelens Cerulariam ibid. p.145. Harum unam fermé integram antea ediderat Leo Allatius de Centenfa Eccles Orient et Occideur. 1.3. c. 12. §. 4. qua Antioch: nusnofter in Latinorum mores & dogmata, pracipuè sa-หล่า จ. พ.ค.ตา พ.สะกระง, ur. vocat, additamentum illud,FILIOQUE,Symbolo adjectum,accerrimè invehitur. 1040.

THEOPHANES, cognomento Ceraмен , Tauromenii in Sicilia Archiepifcopus, claruille videtur eirca an. 1040. De atate ejus non una est omnium sententia. Franciscus quidem Scorfus eum intet annum 841. & 893. flotuisse contendit; & nos alibi illum ad annum 870- retulimus. Sed cum ex ipiius Homiliis Simeone Metaphraste, quem citat, fuisse juniotem luculentiffimè conflet ; & Homilia in diese Palmarum in innumetis ferè Manuscriptis præfente rege Rogerio habita dicatur, longe majori probabilitate cum Leone Allatio hoc circiter tempore claruifle existima mus; & levia plane funt , nnlliusque momenti. que ad elevandam harum imferiptionum auto-ritatem commentus est Franciscus Scotsus, nec tanti funt ut à me diligentiùs hoc loco excuterentur, præfertim cum cumulaté id præftitit Leo Allatius de Scripe. Simeon. p. 63. Efto Photii ad Theophanem Epistola: non statim ille Theophanes noster censendus erit, przfertim cum non ad Theophanem Cerameum Tautomenii Episcopum, sed solummodo ad Theophanem Monachum scripta dicarur. Quæ wel Ti tureBir Barthier non uno in loco habet Theophanes; ea omnia ad Rogerium Siciliæ regem commode fatis referri posse plutibus demonftrat doctiff. Allatius loco laudato. Cum Theophane Confeliore, Chronographia conditore, peffime hanc confundit Mirzus *, & ex + Aufhan-to eo Olearius t. Scripfit nofter Homilias LXIL 101 in Evaugelia Dominicalia , & Fefia totius an- † Abac Part. ni, quas cum notis & Prolegomenis amplifimis P 450. Gr. Lat. edidit Ft. Scorfus Parif. 1644 fol. Orationes duas in Dominica ante Exaleationem Crueit, Gr.Lat. ediderat Gretferus de Gruce Tom. II. p. 1207. In quibuídam, Codicibus MSS. Ho-

tnit binomigem fuille autorem, Theophanem

& Gregorium eundem Cerameum Tauromenia

Archiepiscopum, an satis solide, doctissmo editori litem hoc loco non movebo. In con-

cionando Theophanes noster methodo uti-

tur ad Historiam Evangelicam enucleandam

miliz hz Dominicales Gregorio Cerameo Archiepiscopo Tauromenitano tribuuntur, no-dum prolixe excutit Scorsus , tandemque sta-

S.E.C. XI.ab apez fatis & concinna , fenfum literalem prinam explicar, nec tamen allegoricum & moralem negligit, fylus e i non ingratus, non comptus quidem & phalerarus , fed fimplex, & ad

main expires, net canen anegorican o noralem negligit, fylius ci non ingratus, non comptus quidem & plaleratus, sed finplex, & adtermonis didaétici norman peripicus; sponteque Buens: net mitum fi hac inclinata linguar Greze ratate, ornamenta quadam ei define, qua a Bailio vel Chryfoltomo expectari poterant.

NILUS, cognomento Dexepatrini . Ec-1043. clefiæ Græcæ Archimandrita , unde oriundus, incertum; fi conjecturæ locus detur, putarem eum è Magna Gracia ortum effe ; certé Panormi in Sicilia aliquandiu vixisse ipse nobis teftis ed. Claruit anno 1043. Rogatus per literas d Rogerio Siciliz rege, scriptit brevitet de majerum Patriarcharum fedibut, quod postea anno nempe pradicto, fusiori opere profecutus est, in quo de quinque thronis l'atriarchalibus, ilíque subjectis Archiepiscopis , Metropolitanis, Epifcopis, de fedium Patriarchalium inftitutione, ordine, & propriis nominibus luculenter egit. Ex hac Patriarchatuum notitia, multa, ampliffima, ac præclara fane fragmenta exhibet Leo Allatius de Concord. Eccles. Orient. & Occident. 1. 1. C. 2. 8. 9. 10. 12. 14. 16. 17. 34 Integrum verò librum ex Codice recentiote manu anno 1611. descripto Gr. Lat. in lucem emifit Stephanus Moynius Varier. Sacr. Tom.I.

p.211. GLABER RADULPHUS, five Ro-1045. dulphus, Monachus primum S. Germani Antistodorensis, postea Cluniacensis, Claruit anno 1045. Scriptit ad Odilonem Abbatem Cluntacen/em Historiarum libres V. ab anno 900.ufque ad annum 1045, tametfi de faculo decimo perpauca hibeat. Prodiit ifta Francorum Hiftoria Francofursi 1596. & inter Scriptores Francicos à Duchefnio edita Parif. 1641. Scripfit ctiam Vitam S. Gulielmi Abbatis S. Benigni Devis enfit, qui obiit anno 1031. Extat ap Roverium in Historia Reomaentis Monasterii Parif. 1637. & Bollandum ad I. Januarii. Caterum de Glabro Radulpho hac habet Baro-*Adan 996, nius *: "Sed ficut in recenfenda Historia fiwam-ag-

Drüssenfin, qui obit anno 12-p. Extra gone forciro nui rilitoria Reomareita Mosalferii Romi, 1873. & Bolinatum ad J. Januari, Camin, 1873. & Bolinatum ad J. Januari, Canin, 1873. & Bolinatum ad J. Januari, Canin, 1874. & La La La La La La La La La La La La "delis ed, 1 iza in o valde hallociatus erravir; dam nihi volti a ilized Diseccif polic "perfuncer Romanum Pontificem pluiquaverteto Epilopos, quibas certis limiribus «elt definia Diseccifia, 2 carte julian nihi velt delisa deli periodi deli periodi deli periodi velta della periodi della della della della della della della della velta della della della della della della della della della della della velta della della della della della della della della della della della della velta della

DEO DUINUS, fire Theoduinus, Epilcopus Leodiculic, Ja anno 1045. ad 1074, quo
obiti, Script Epifledan, feu Lehitima at Heareasu Gallie reges da Cerpere e Sanguise Cirufis adversa de Terregerius e igipur lehiterus. Epianno 1045 de leinelis, mani le concistante differente
Baronius ad anoceta e Chapestinia in Highest
erran Leod. quin a Bibliothe er Patr. Curatorex Tona.VIII.94-94 leiterqua e vero antho-

ri tellitutam dedit Mabillonius Analoli. Tom. SACXIII IV.p.396.

CLEMENS II. Suideerns, (eu Sindies-

CLEMENS II. Sudgreu, feu Sindigreure anext défous, natione Germanue, politique autoritée de l'actione de l'actione de l'actione de l'actione de l'actione de l'actione

ADELD ANNUS, l'alterit Caroncentis diripping, herenqui condiciping, betta condiciping, betta de anno 1048. Betta della de anno 1048. Betta della de anno 1048. Betta della del

GISLEBERTUS, Monachus Antifiodorenfis; claruit anno 1048. Scripfit Viram S. Romani, que extat apud Mabillon. Sec. 1.

H U G O garril Burgundar, ortunolisti, Delbursti, Domain Sammetin, A. demburgis, Bulantsti, Domain Sammetin, A. demburgis, Bilius, natus efi anno 1013, Ilvenia adduc quantaceni initi e, Oditonem dobatem pracepto, en l'ortitur. Del aliques amos Monaferia mort fortitur. Del aliques amos Monaferia mortini della disposa amos Monaferia mortini dalidita. Anno 1014, Reman religionis er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoni er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti. Obita zimo 1018, fan ut aliji. engoli er gopetiti.

Tom, J.T.

LEO IX. Brues antez didus, natione Germans, Hagonis filius Conradi Imp. confobritus, ipée consci Daglurgeini, ex épicopo britus, ipée consci Daglurgeini, ex épicopo maits defiguais anno ough. Rome décius anno ough, de III. International de la conformation de III. International conformation de III. Internation conformation no babits Rome & Espir synodes Clementis II. decretum contra sinnes conformatis in cultilain et time accertamation profectus, ymodols Rementien & Monte Committee and Commi

1048.

1048

1049

1057.

SEC-XLab nonnullis, centra Simoniacos praferrim, Ecclefiafticis, in illa dedicara nova S.Remigii Basilicà, ejusque translatis in eam reliquis. Anno 1050. Synodos Romanam & Vercellenfem coutra Betengarium coegit; & in hâc quidem Beneventanos eriam tebelles , & Humfredum Archiepiscopum Ravennatensem excommunicavit. Anno 1051. pollquam in Germaniam iter feeiffet, Concilio Roma celebrato, Gtegorium Episcopum Vercellensem propter adulterium excommunicavit. Anno fequente in Germaniam iterum iter facit, ut pacem inter Henricom Imp. & Andream Hungariz regem conciliaret. Anno 1042, exercitum contta Normannos ducens ab iis prælio victus elt, captus, ac mox dimiffus, anno 1054, legarionem Constantinopolim ad Constantinum Monomachum misit,ut pax inter Ecclesias Orientalem & Occidentalem iniretur , & ur Imperatoris animum adversus Michaelem Cerularium Patriarcham exacerbaret. Eodem anno diemobiit, XIX. aprilis. Extant Epiflela XIX-Concil Tops. IX.p. 949. quarum prima.quæ eft ad Michaelem Cerularium, quaque ejus & Leonis Acridani artogantiam, erroresque Gracorum vehementius coarguit, Tractatus potius quam Epistola, censendaest utpote XLL Capita complectens Extant ejusdem Hemilis seu Sermones plurimi editi Lovanii 1565. Colon. 1568. Antwerp. 1583.

ANSELMUS, Leodicenfis Canonicus 1049. & Scholasticus Ecclesia B. Lamberti, postea Decanus Namurcensi; claruit anno 1049. Ab Ida Abbatifsa Coloniensi rogatus, scriplit Historiam Episcoperum Leodicensium ab anno 666. ad 1048. citciter, quam primus in lucem edidit una cum aliis quatuot non diffimilis argumenti Scriptoribus Jo. Chapcavillus Leedii

1612.4°. NICETA PECTORATUS, feu Seethat w dictus, Monachus & Presbyter Conftantinopolitanus in Cenobio Studienti; elaruit circa an 1050. Latinorum hoftis capitalis, advetsus quem Humbertus, aliique Ecclefiz Romanz legati strenuè Constantinopoli disputarunt : quin & fi ipfi Humberto fides fit habenda Niceta legatorum argumentis cessit, scripta fuz incendit, omnefque Ecclefiz Romanz hoftes anathematizavit anno 1054. Quá quidem re vel focum pobis faciunt boni apocrifiarii, de fama fuà fatis folliciti, vel id tempori fer-viens fecie Pectoratus, ipfum cuim à Gracis ipfis defeciffe nufquam, quod fciam, vel leviter agnofcunt Scriptores Grzei. Extat Latine Liber adversus Latinos de Azyais , de Sabbaterum jejuniis , & nupriis Sacerdorum , a Canifio editus, Tom. VI.p. 4-8: d Baronio in Appendice ad Tom. XI. Fragmenta quadam huj ce libri habentur Gr. Lat. apud Allatium de. Mifia Prafantlif \$. 2. 16. Ex ejufdem Camene in S. Nicolaum quadam adducit idem Allatius libro adversits Hestinger.c.11.p.208.Traftatus ejus de Anima meminit, & ex capite 14. fragmentum profest idem libro de etlava Sanedo Photiana c.14.p. 545. Carmen ejas I ambienm in Symes. nem junierem præceptorem , Græce integrum S.E.C.XI. ab exhibet idem Distrib.de System. Seripe. p. 168. Ex Præfatione ejus in Symeonis librum de Divinis laudibus quadam adducit idem ibid. p. 152, 172,

MICHAEL PSELLUS, patria crat Constantinopolitanus, vetusta & nobili, con-

fulari utpote ac patricia profapia oriundus. Quinquenais praceptori traditus adeò in om ni literarum genete profecit ut fu:nmum faculi fui decus evaderet , redictio go F pitoripur oral@, uti ipium vocant Zonaras & Cedtenus, ut recentiorum encomia jam taceam. Claruit anna 1050. & deinceps , fummisque in repu-blica honoribus & officis functus est. Erat enim Senator CP. a Michaele Stratiotico una dum aliis principibus viris ad liacium Comnenum legatus miffus: ejufque pracipue opera in deponendo Michaele Cerulario ufus est idem Comnenus : Przcipue curz ejus commiffus est Michael Ducas , bonis literis , bonisque moribus imbuendus, quem proinde ad omne disciplinarum genus accurate formavit; immò ope ejus & confilio iple Ducas anno 1071. in Imperatorem evectus eft. At post sexennium exauctorato Michaele Duca iple quoque Pfel-lus dignitatibus exutus, abrafa coma habitum Monachalem induit ; & relicta urbe regia, non diu postea vitam cum morte commutatie videtur. Vir plane admirandus, & qui ormes fetè faculi fui eruditos dicendi copia, ingenit acumine, doctring profunditate, longo post se intervallo reliquir. Eum veluti in Ecclefiam Latinam iniquiorem, schismaticis, quos vocat, annumerat Josephus Episcopus Methonenfis *, ipfumque in exposirione fidei ad Mi- *Apolog. chaelem Ducam affirmatie Spiritum S. ex folo adv. M. Patre procedere non uno in loco fatetur iple Allatius. Scripfit penè infinita, Philosophica, Mathemarica, Medica, Historica, Theologica. Hic ergo Pfellus, ut doctrina præftantif-fimus, ita omnium monyeg Dorul @- fuit. Aufon dicere, neminem en , vel fubfequente atate, Cracè vel invenific acrius , vel erdinaffe aprius , vel locutum elequentius, vel profundius res perstattaffe. Wulla fuit feientia , quan ipfe vel notis noniluftraveris , vel compendio non tentuveris , vel oprimà methodo non expedierit , inquit Leo Allatius Discribà quam edidit de Pfellis corumque serspis p. 42, quamque in recensendis Pselli opetibus , præcipuè rais sinsibitus , non exiguem mihi lucem prætulifie lubens profiteot.

O P E R A typis excufa.

Armina, fen Paraphrafis metrice in Canti-Ca Cansicorum, ad Nicephorum Botoniatem Imp. Prodiit Lat. Vancs-1973. 4'. Ansverp. 1615.8". Grece cura Jo. Meurfit , Lugal Bat.

Commentarius in Cantica Canticorum ex tribus patribus, Grégorio Nysseno, Nilo, & Maximo, à Pfello, uti creditur, collectus. Produtfizpius Lat.intetTheodoreti opera,Gr.Lat.verò in Audinario Duceane Tom. II.p. 681.

Nn a

Szculum Hildebrandinum. Compendium in quinque voces Porphyrii AcAri. S.E.C. XLii 1542-

Capita quadam de Trinitate & Perfanà Christi S.E.C.XI.ab An. M., ad Michaelem Imp.Gr.Lat. cum Notis Woegelini Augusta 1608.8".

424

Jambs in vilia & virtues, & Anagoga in Tan-

mium & Circen, & Allegoria de Sphinge, Gr. Lat. Bafil. 1544.8.

De operatione Damenum Dialogne, Lat. Parif. 1577. Gr. Lat.cum noris Giberti Gaulmini, Parif. 1615. 8. Excerpta ejus à Marsilio Ficino collecta, & Latina facta, pluries prodicftana.

Expositio , fen Scholia in Oracula Chaldaica, a normullis Proclo Lydio afcribicur. Prodiit Gr. Lat. & Fr. Patricio in nova Philosophia Edita Vener. 1593.& una cum Oraculis Sibyllinis

Parif. 1599.8% Brevis degmatum Chaldaicerum declaratie, Gr.Lat. a Patricio edita Vener. 1593.

De facultatibus anima liber , Gt. La.cum Origenis i'hilocalia Parif. 1624-4'. Announciones in aliquet Gregorii Nazianzeni Isca, Lat. à Jac. Billio editz cum Gregorii Na-

zianzeni operibus. Oracio Panegyrica in Simconem Mecaphraflem, Lat. apud Surium XXVII. Novembr. Gr.

Lat. apud L. Allatium de Scriptis Simeen. p. Officium pro ejus commemoracione & Pfello compositum, Gr. Lat.ibid.p.226, Synopsis Legun versibus Jambicis & Peli-

ticis.

Carmina politica de Dogmate. Carmiaa de Nomocam Libellus de VII. facris Synodia Occumenicis.

Opulcula illa quatuor Gr.Lat.cum notis edidit Fr. Bofquetus Parif. 1612,8'. De Cibariorum facultate . utilitate , & noxa Syntagma, ex medicis libris collectum, cui pauca quadam addidit Simeon Sethus Magifter Antiochenus. Opus à Setho interpolatum fub iftins nomine Gr. Lat .prodiit Bafil.

1538. 8° . De Podagrà liber, ab Anonymo quodam tem-ore Michaelis Palarologi conscriptus, & sub

Pfelli nomine erronce editus Grace Parif-1558. 8".Latine fapius. De Lavidum virentibm libellus , Tolofa

1978.81. Commentaris in ollo libros Arifloselis de Phylica aufcalsatione,Lat. Venet.1554.fol.

The Xevermine, few De aurs conficiendir arione, ad Michielem Cerularium Patriarcham, Lat. una cumaliis ejuidem argumenti Scriptoribus, Patavii 1572.8.

Liber de quatuor Mathematicis feientiis, Arithmesica, Mafica, Geometria, & Aftronomia, Gt. Lat. Wittemberga 1560.& cum Xylandri annotationibus Bafil.1556.Grace Parif.1545.Lat. ibid. 1557.Turnous 1592.

Introductioin fex Philosophia modes, Gr. Parif. 1540.Lat.ibid.1541.

De viitus ratione , deque facultatibus , & ineci qualitate elementorum libri II. ad Con-Stantinum Imperatorem , Latine Bafil.1529-8'. Paraparafu in Ariftoselu librum ali Lebeeine , Gruce Vener. 1503. fol. Lat. Bajil. 1542.

blioth Varicana. De Theologico charactere ad Pothum Veftar-

. ricană.

Bibl. Vienneaf

Joannem Suzium

Viennenfi.

Nicolaam Monachum, in Ioannem Cruftalam Monachum, atque alix quam plurima, in Bi-Epiffola XXXIII.in Ribl.Bavarica cham Oracio,in Bibl. Vaticana.

Qua de Damonibas Gracs opiaentur, ibid Dollrina consifarsa Capitibus XCIV.compre-

forthis Pradicamenta, Gr. Parif. 1540. Lat. Bafil. M. M.

OPERA INEDITA.

Iber contra Europuam, in Bibliotheca Va-

Epitome librorum Moyfis , in Bibl. Calarea

Quaftiones Theologica cum Responsionibus ed Michaeltm Ducam in Bibli. Angu-

Opufenia quadam in Paffienem, Natalem, & fe-tisuram Christi, Paradifum & Antichristum, in

Explicatio in Pfalteriam Davidis. Erat apud

Encomaftica Orationes, in Tepotem funm , in.

beafa ad Michaelem Ducam, ibid. Exposites in illud, quod in folenas Christi Afcen-fionis die dicitur; Hodie fanlin Cundura, co cras

Afcenfe , ibid. Expositio in illud, Domiae Iefa Christe , Dent

nofter,miferere noftri. Amea,ibid La loca difficiliora Bajilis or Nazsanzeni Expositio,ibid

De fine Seculi, ibid. In Inferiprioner Pfalmorum, tam prosa, quam carmine ibid.

Carmina varia, ibid. Paraphrafis Carmine Jambice in Canenem S. Cofina Maiana Epifcopi , fantla & magna feria quiatà caxendum.

Multa alia Theologici , Philosophici,Rhe. torici , & Mathematici commatis Opulcula Pfelliana, in Bibliothecarum forulis adhuc delitescentia, enumerat Leo Allatius Diatriba dicta. Nos brevitati confulentes Theologicos Tractatus fummatim attingere fatis du-

MICHAEL CERULARIUS, ab anne 1051. juxta Freherum , rectius verò 1043juxta Baronium & Curopalatem , Patriarcha Conftantinopolitanus ; Latinorum ac Pontificum Romanorum, hoftis infentifirmus; qu ob fastum & ambitionem , ob jejunia Sal batorum,& Azyma in facris ufurpata,ob vocem Filippue Symbolo infertam, & arreptum totius orbis Christiani primatum, voce & scriptis exagitavit. Anno demum 1053 postquam literis conciliatricibus utrinq:miffs ipes pacis ineunda aliqualis illuxerat, Leo. IX. Papa Humbertum & Fredericum Cardinales & Perrum Archiepifcopum Amalphitanum ea de caufa Conftantinopolimlegavir. Post tenratas utrinq; irriro successu, concordiz incundz rationes, Hubertus Michaelem excommunicavit; Michael Potificis nomen Diptychis

1054-

SECXL ab Diptychis exemit; aliifque Patriarchis Orientalibus, ut idem facerent, autor fuit. Anno 1017, in Ifacii Comneni partes propenfior, Michaelem Stratioticum imperio cedere aftu perfualit. Anno fequente iple lfacio Imp. de rerum novarum fludio suspicione injectà exosus este. cœpit e cúmque de co in ordinem redigendo ac fede Patriarchali exuendo meditaretur Imperator, mortem oportunam obiit, anno Patriarchatus 15. Extat Docisio Synodica de nup-

titt in feprime grade Gr. Lat. in Jure Gr. Rom 1. 3. p. 206. Fragmenta aliquet de matrimonio Prebibite, ibid.l. 4. p. 263. Epiffela Had Petrum Antischenum Gr. Lat. apud Coteler. Menument. Tom. II. p. 125. Edicium Synodale adversus Latines de Patencia, seu de excommunicatione à Latinis Legatis in ipium, ab ipio in Legatos vibrată, anno 1954 die IX. Junii factum, Gr. Lat. apud L. Allatium de lebris Ecclefiaft. Gracorum P.161.

LEO, Archiepi(copus Achridia, Bulgaro-IdşI. rum Metropolitanus , claruit codem , quo Cerularius, tempore, corundem studiorum ac rerum gestarum socius. Anno 1053. una cum Cerulario Epifiolam acerrimam adversus Latines (cripfit ad I connem Tranenfem in Apulia Episcopum. Anno sequente ab Humberto Legato nominatim excommunicatus eft.Extat Epifiela ad Ioannem Transnfem Lat. apud Baronium ad an. 1553... Scripfit Leo & alias Epificias plures; ex quarum prima quadam adducit Leo Alla-tius do Confonfu Ecclof. Oriont. c) Occid. l. 3. c. 14.5.4.

SYMEON, Innier, Theologus, ut à Meta-1051. phraste, seu, ut alii.ut à Gregorio Nazianzeno Theologo, diftinguatur, dictus, Presbyter CP.S. Mamantis in Xerocerco prapolitus, claruit cirea an.1051. Nicetæ Pectorati æqualis, vel porius paulò (cnior, quippe cujus difcipulum fe fiiffe ipfe Nicetas profitetur: unde perperam alii integro faculorecentiorem faciunt.Parum de Symeone conflat ; nifi quod vergente atate multorum criminationibus fugillatus, in judicium vocatus, in carcerem conjectus fuerit, partim ob correptos liberius folutos Imperatoris mores , partim ob dogmata quadam minus fana: qualia fovifie Symeonem non vana est sufpicio.

S C R I P T A.

Rationes XXXIII. de Fide & moribus em Christianu aum Monasticus. · Liber divinerum Amorum fen de Landibus fa-

Capita Meralia , Praffica & Theologica, CCXXVIII.

Prodierunt Opuscula ista Latine ex Jacobi Pontani versione,& cum Gretseri notis, Inrelflad. 1603. Orationes LXIV.præter eas à Pontano editas, ab Allatio vife & enumerate, appositis unius-

cujulque argumentis,& initiis Diatrib.de Seriptu Simeen.p.153. Hymni de Laudibus divinis , fon Commenta-

tas, ab Allatio pari modo enumerata, ibid. Capita Prattica & Theologica varia, ab editis

diveria, ab Allario itidem vifa & recenfita, ibid.

Alia multa Simeonis nostri Opera in Bibliothecis, Antonii Augustini, Regià Parisien , Altempliana Rome, Regia S.Laurentii, & Verderiana, Manuscripta haberi ex aliorum fide refert Allatius ibidem, quem confulat Lector, qui ea figillatim feite avet

Cætcrùm , ut hoe obiter notem , minùs ad rem at endit Cafimirus Oudin : dum Symeonem nostrum cum Symeone Logotheta j niore, qui vixit citca an. 1170, temerè con-

JONNES, Euchaitarum Metropolita. elaruit circa au 1054. & deinceps. Scriplit Permata vertibus Tambicis in principalium feltorum pittas in rabulis bifferias atque alia varia Prodierunt ifia Carmina cura Marchai Bufti Ætonienfiscum notis doctifimis Grace edita Atona 1610.4'. Scripfit etiam Vienn S. Eufebia apud Euchaitas in magna veneratione habita, item. Vitam S. Dorother junioris in Chiliocomo: ex quibus Fragmenta quadam profert Leo Allatius libro de Confensu nerinfque Ecclesia in Dogmato de Purgaterie p.754.

HUMBERTUS, Monachus Tullenfis, O. B. & Leone IX. Papa ex Lotharingia Ro- Datric mam fecum adductus anno 1049. & inter Car- Hift Cardindinales cooptatus. Anno 1051. Monasterio Tom Lp-4-Sublacenti ab eodem præfectus eft. Anno 2053. Michaelis Cerularii & Leonis Acridenfis Epistolam ad Joannem Tranensem,ut Grz-corum insidias detegeret, Latine vertit. Eodem circiter tempore Epifcopus Sylvæ Candidz & Pontifice renunciatus videtur. Anno 1054. à Leone Constantinopolim legatus est, ut Schifma Orientale componeret. Excunte anno in Occidentem re infecta rediit : & in itinere dona que à Conftantino Imp. opima fatis acceperat, Trasimundi Comitis Theatini latrocinio perdidit. Anno 1057. 2 Victore II. Pontifice ad Monafterium Calimenie milius. ut de prapropera Petri Abbatis electione cognosceret , turnultuantibus Monachis vitæ discrimen adiit, Sedato tamen tumultu Petrum Abbatem dignitatem abdicare, & in locum eius Fredericum Cardinalem subrogari effecit.

anno 1059. Nicolai Papa & Synodi Romana ufiu, abjurationis feu Confessionis formulam à Berengario recitandam composait. Oblit post S C R I P T A.

annum 1064.

Iber adversus calumnias Michaelis Cerula-, rii, & Leonis Achredani de Azymo,& jeju. nie Sabbaterum, quem a Conftantino Monomacho rogatus Constantinopoli scripsit, titulo Disfintationis inter Romanum & Conffantinopolicanum.

Refutatio Trafficies editi contra Latinos à Ni-Nn 3 cens

426

405.415,

IX-p.1077.

1057.

LEC. XI ab cota Pollorato. Bina ifta Opufcula edidit Baronius in Appendice ad Tom. XI.

Commemoracio corum , qua contra Michaelem Cerularium gefferunt Apoerifiarii Apoftolica fedu anne 1054. Habetur apud Baronjum ad an-

Ejusdem & Conlegatorum Epistela ad emnes

Ecclesia Catholica files. Opu/cula omnia Humberti supra recensita extant anud Canifium Antiqu. Lett. Tom. VI.p. 114.& in Bibliotheca Patr. Tom. XVIII.p. 389.

VICTOR, Gebehardss antea dictus,gen-1055. te Noricus, Henrici Imp. Confiliarius, & Epi-ftopus Eiftetenfis, polt Leonis mottem ab Henrico Imp. quem languine proxime attingebat . fedi Romanz przefettus eft , die XIII. Aprilis anno 1055 in cathedra collocatus, Anno 1056, ab Henrico in Germaniam evocarus, ei morienti aftitit , & Henricum filium fibi à Patre commendatum in tutelam recepit. Auno fequente in Italiam reverfus, obiit Florentiz die XXVIII. Julii. Extat Epifiola ad Humbertum Sylva Candida Epifcapum, quà Ec-clefiz illius privilegia amplificat, Concil. Tom.

STEPHANUS IX. Innianus Fridericus

Geatele antea dictus , natione Lotharingus, Godefridi Lotharingia Ducis frater, Ecclefiz Romanz Archidiaconus , Bibliothecarius, Cancellarius, & Cardinalis titulo S. Chryfogoni. Anno 1054- à Leone IX. Constantinopolim una cum Humberto legatus eft,ubi Michaelem Patriarcham depoluit, & anathemate petculit. In Italiam reversus ob propugnatas Godefridifratrispartes, Henrici Imp. inimicitias expertus est; adeò ut in Monasterio Cassinensi positis honorum insigniis cucultum induere necesse haberet ; ubi anno 1057. Victoris Il.potentià Abbas renunciatur. Eodem anno Florentiam profectus , Pontificem confulturus , ab eo iterum Cardinalis Presbyter renunciatur, mox mortuo Victore Pontificatum Romanum adeptus eft, die III. Augusti consecratus, adeò invitus ae reluctans, ut per vim ex hospitio ad Basilican S. Petri ad vincula educendus erat. Frequentia egir Concilia, in quibus haud aliud majori studio egit, quam ut Clericis & Sacerdotibus conjugii licentiam eriperet. Incunte anno 1058. legationem ad Confirmation polimuniendarum Ecclefiarum er-

go adornavit, missis Desiderio Abbate Cas-sineus, Stephano Cardinale, alissque, qui in Orientem profecti operam luferunt. Iple Stephanus domirefidens de transferendo in Goefridum fratrem imperio cogitavit : idque ut * Conar-ad facilius efficeret, fi Papebrochio , ejulque Codici vetufto fides fit habenda , habità Roma Synodo Henricum Imp. propter Investituram Episcoporum sibi vindicatam Harreticum declaravir, mi Toque in Germaniam Hildebrando Diacono, denunciavit. Obut Florentia an no 1058. die XXIX. Martii. Extant Epifiela II. Coucil Tom. IX. p. 1088. Scripfit junctim

Domini adversus Michaelem Cornlarium, de S.E.C.XLah quo in Humberto agimus;alium item de cadem re adversus Monachum Conflantinopolitanum, testante Petro Diac, cap.17.

PETRUS DE HONESTIS, Damiani a fratris, " (quem Patris loco femper ha- Vir.Dum buit) nomine dictus, gente Italus, Patrià Ra. an per loss vennas, in Monaflerio S. Andrez ad Fontem Prafix Da-Avellanum vitam Monasticam profiteri co: tich Hist pit. Ob przelaram virtutis & doctring famam Cardiopost aliquot annos à Guidone Abbate Pompo- Tema-pat. liano ad Consobium fuum aceitus eft, ut Monachis Pomposianis virtute & doctrină exem-ple prziret, Postquamibi biennium exegisfet, Avellanam reversus, Monasterii Prior, ac tandem Abbas renunciatus eft. Abbas factus provinciam ibi commissam diligenter excoluit, Monasterii adificia ampliavit , Monachos ad pietatem & bonarum literarum studium ekemplo incitavit, fcriptis informavit: quodque meritorum cumulum apud Pontificios in nimenfum auget, primus omnium Officius B. Virginis Monachis fuis recitandum prafpapa Ecclefiz Romanz Cardinalis, & Oftsenis Epileopus, invitus creatus est. Anno 1059à Nicolao II. Pontifice Mediolanum legatur, ut Simoniam & Clericorum conjugium ex Ecclesia Mediolanensi eradicaret : eoque ob-tentu Mediolanensem Romanz sedi subjicoret. Duram fané provinciam fortitus est Pe-trus. Quo in Urbem adveniente tumultuaban. Vide Peri tur Clerici Mediolanenfes, fe fimoniaco crimi. Epitt aditi-ne penitus immunes effe clamabant ; impiam & & Jounean fiam Romanz jubiacere; nullam judicandi vel disponendi vim Romano Pontifici in illam se-

intolerandam effe corlibatús legem ; ante om- in Viel Denia verò indignum effe Ambrofianam Eccle- miani. dem competere; fortiter effe confervandam authoritatis aqualitatem à Progenitoribus acceptam; nec post cozvam Eccletiz libertatem subeundum elle jugum Papale. Nec verbis contenti Clerici, vimpararunt , & concursu facto Legatum in vitæ discrimen adduxerunt. Tantas nihilominus turbarum procellas mirà dexteritate compescuir Petrus, & attracto in partes Guidone Archiepifcopo, Clericos in ordinem redegit, rem confecit, Roma triumphum intulit. Anno 1061. folutos Clericorum Romanorum mores indigné ferens, cum, ut ipfius verbis utar, vivere nesciret cum eis , quibuscum adeò moribus diffentiret, Episcopatusemet abdicavit . & in folitudinem fecessit. Non diu autem quieti indulecre datum est. Anno enim sequente ab Alexandro II. Papa è solitudine Avellani abreptus, legationem in Galliam ad reformandum Monafterii Cluniacenfis statum obire coactus est. Anno 1603. Flerentiam ab eodem legatur, ut gravifimum schisma Petrum Episcopum inter, & cives nonachofque Florentinos enatum componeret. Anno 1069.ad Henricum Germanorum regem, qui Bertam conjugem repudiare in animo habuit, ab Alexandro missus, scelus id quà sa-

lutaribus documentis, qua invicta animi fortitudine impediit, Anno 1072, defuncto Henrico

Catal Pontif.par.t p. -192

EC. XI.ab Archievilcono Ravennate , qui ob denegatum alii Trailmim LII. viz. De Eleenofyra, De He- S.EC.XI.4. constanter Ecclesia Romana observium octennio ante ab Alexandro l'ontifice excommunicarus fucrat , Petrus ad Patriam urbem legatus eft, ut cives Rayconates Eccletia Romanæ reconciliaret , & anathematis vinculo folveret. Re confectă Faventiam abiit ; ubi febre correptus, in Comobio S.Mariæ die XXIII. l'ebruarii animam efflavit, anno atatis fua 66. Vir , inquit Brietine , plane pius , & qui religionem multorum animis ingeffit, Eccletiz vindex acerrimus, & huic præfici dignus, fi in meliora tempora incidifet. Nelcio an notari meretur, quod in non uno Comobii S. Edmundi Registro his verbis legitur. Obi (viz.in Ecclefia a Baldvoino Abbate fundata) inter Archiclericos erat Pesrus Damianus, cujus pulcherrisans liber , qui dicieny Dominus vobifeum, whose bodse ext.st. An hic fuerat nofter Damianus, disquirant alii: certè nemo, quod sciam, adventus ejus in Angliam meminit ; aliter temporum ratio fatis aprè convenit , cum Ecclesia illa Buriensis circa annum 1065, fundata erat.

OPERA.

Pilfolarum/ibri VIII. quorum I.ad Pontifi-E ces,II.ad Cardinales,III. ad Patriarchas & Archiepiscopos, IV.ad Episcopos, V.ad Clericos, VI.ad Abbates & Monachos, VII.ad faculares Principes , VIII.ad Laicos privatos. Prodieruntseorim com notis Constantini Gajetani Syraculani Parif. 16to.47/

Sermones juxta menfium'ordinem distributi; ex quibus illos de Naciourate Domini de S. Martino, de Rivis fluminse, de S. Stephano, de S. Andrea, & de S. Necelae , spurios effic notat Theophilus Raynaudus in Erotematis

Vim S. Odilonis Abbasis Clumacentis. Extat apud Surium & Bollandum ad I. Ja-

Visa S. Mauri Epifeopi Cafenaru, ibid. ad XX. Januarii Vita S. Romualdi inflitutorie Camaldulen-

fiem. Habetur apud Surium ad XIX. Junii. Vien S. Rodulfi Episcopi Eugubini, ibid. ad

XIV. Octobr. Passio SS. Virginum & Martyrum Flora &

Expositio visionum SS. Marryrum Mariani & facebi, Plurimz aliz Santtorum Vita à Damiano con-

scriptæ in Collectione Suriana reperiuntur; que tamen in Epiftolis ac Sermonibus e jus lo-cum habent ; adeóque fupra à nobis funt enumerata.

Opus de Fide Carbolica ad Ambrofiam. Antilogus contra Indaes.

Dialogus inter Indaum & Chriftia Discepturio Synodalis de elethione Principis

Allm Mediolanenfes. Liber, qui appellatur Gratiffimu

Liber Gemerrhianm.

De Parentela & cognationis gradibus , atque

ru Canenicis. Liber qui vocatur , Deminus vebifenm. Apologeticus de contempsu faculi. De perfettione Monachorum. De ordine Eremiarum , of facultaribus Erems Foniis Avellans.) fua Congregacionis inflituris. In Epifeopum Mouaches ad faculum revocantem. De Catibatu Sacerdorum. Contra Clericos intemperantes. De abdicatione Episcopaius. Apologoticus ob dinifficm Episcopaium. De juga di nitatum Ecclesiaficarum. Contra Clericos Aulicos. De Bremute vo. 16. Centra Clericos Regulares progressarios. De dignite Sacerdoni. Contrainfeitiam Clericorum, De communi vità Canonicorum. Apologerieus Mouacherum advereus Canonicos. De veli veffitu Ecclefiaflicorum. De Sacramentis per improbos administratii. Contra Philargyriam. De Quadragefima, & X LII. Hebraceum mansiemibus. Des bene fuffragioram , O varin miraculii. De carini miraculosi narrationibus. De Pitturis Principum Apostolorum. De Divina Omnipotentia. Pevarus facris questionibus. De Processione Sp. S Contra fedenses tempore Divini Officii. De frauanda trà. De tempore celebrandi nuptias. Deservanda fide Dee prastità. De lande flagellorum & disciplina. De decem Agypti Plags & Do. calogo. De fanità finplicitate. De ferenda aquanimuer correptione. De Caftitate. De Spiritualibus deliciis. De perfetta Monachi informatsone. Inftitucio Monialis. De vità Ercuiticà. De bono religiofi flasis, De Passentia in infectacione . smpreborum. De jejunio Sabbati. De celebrandis Vigiliis. De despiciendà mundi glaria. De Principer officies in coercusione improborum. De vora falicitate ac faprentià. De novillimis et Antichrifto. Expessio mystica libri Genesces.

Opera Damiani in unum collecta prodierunt cum notis & observationibus Constantine Cajetani Rome Tom III. annis 1606.1608.1615. quartum etiam Tomum Otationes, Carmina, & Rythmos continentem promifit Cajetanus. Recufa est editio Romana Lugduni 1623. Tom. III. fol. atque addito Tomo quarto Parif. 1642. 1663. In Tomis hifce locum non ha-

Liber de correctione Pape & Epifcopi, qui typis excusus prodiit Argenterati 1562. & Inter alia quadam Franceiere. 1614- 1621-& apud Goldastum Menerch, Tom IL

Sermones V. in Orationem Dominicam . 4 Dacherio editi Spiciles. Tom. VII. Idem tamen Dacherius in hne Prafationis Tom. VIII. Petro Ravennati five Cheyfologo adjudicat.

A L B E R I C U S . Natione for an Italus. Monachus & Diaconus Cafinenfis , Cardinalis titulo S. Quatuor Coronatorum, à Stephano I X. vel ut alii , ab Alexandro II. creatus, Claruit anno MLVII. Anno MLIX. habita est Romæ adversus Berengarium Synodus: ad hanc, faltem ad fequentem Synodum, Sub Gregorio VII. an. MLXXIX. habitam evocatur Albericus noster, ut contra Berengarium disputandi partes in se reciperet, quem proinde & voce & scriptis oppugnavit, elucubraso vix

Nn 4

SEC XI ab unius hebdomadis fratio fibre de Corpore Demini. Scriplit praterea, telte Petro Diacono, libram Dichaminum & Saincatiounm ; Hymnes su S. Nicolaum ; De Mufica Dealogum; De Viron ustate S. Maria; Contra Henrum Imp. de Elethone R. Pontificit; Hyanes de Pafchate:De Afcensione; Do Cruco ; De die Judicii ; De ponis inferns; De Gaudio Paradifi; De affirmptione B. Maria; De S. Paulo, De S. Apolinare; Paffionem S. Modefts, & S. Cafaroi , Vitam S. Dominici Abbasis; S.Scholaflica, & Homiliam in candem; De die Moreis ; De Monachis ; Do Aftyonomia; De Dialettica; oec non epificias plures. Cuncias Alberici lucubrationes MSS, haberi Florentiz in Bibliotheca Fratrum minorum S. Crucis teflatur J. B. Marus ad Pet. Diac. p. 43. Vita S. Deminici extat apud Bolland. Tom.II Januar. XXII. qui tamen Albericum nostrum , cum also Alberico Monacho itidem Catinenfi, qui claruit anno MCXXIII. Librumbre de Vijime (Má scripsit, temere confundit ; quod etiam faciunt Poffevious, Arnoldus Wioo, Ciaconius,

GEORGIUS CEDRENUS, Mona-

chus Gracus, claruit anno 1057. Scriptor obfcurz admodum famz, de quo nil omnino re-

1057.

nic.

alii,

ferunt , qui sequentium temporum Historiam tradidetunt. Scripfit Annales five Compending Historiarum ab Orbe condito usque ad 1(acii Comneni tempora , annumque Christi. 1057. Idioram fuife illini feripia clamant , in-* Animadquit Scaliger *. Historiz fuz farraginem ex vertin kapluribus congessir autoribus, quos ipse la Procefeli Chromio commemorat ; è quibus tres funt , quibus fua ferè debet omnia. Ab initio mundi ufque ad Diocletianum omnia ferè ex Chronographia Georgii Syncelli descripsit ; à Diocletiano usque ad Michaelem Curopalatem Theo-phanis Chronicon compilarit; indeverò usque ad Ifacium Comnenum (in quo Opus terminatur) omnia ferè ad verbum ex Historia Joannis Thracefii Scylitzæ descripfit. Ipse enim à Joanne, potius, quam ab eo Joannes, mutuatus, vide:ur : propterea quòd Joannis Proto-vestiarii cognomento Thracesii Historiam ipse Distribde in Procemio memoraverit. Leo Allatius † tale Georg &co. de illo judicium tulit. Opus è variu historiis,non fententiu folum , fed verbo tenus confercinatum

rom Scripe. P-114-

das ipfe, aque ac cornicula illa remaneres-Neferoqua fronte, que exferipfit , pro fais divendidit , adcout vix inman , alteranove periodum in sam vajis valamen Cedresi propriaso se legimamo reperiesigratia tamen ili agenda fam, qued anilores nobis pracepos , & rares fio ipfe farto

De Hill. esperavoi. De gius Hilloria hec CLV offus.

Gelació. In rebus Byzaninu Zenará paulo deligenter efi:

abjolvis. Qua fi ab auttoribus repeserensur , nu-

in tie autem , qua Constantinopolicanis Cafares

pracedunt , cedit Zonara : à que d'flyle vincitur , mi etiam à Nicera, & Grecora, & aliis. * Exercit. 1. Certe CL Cafaubono * nullius admedius judi-Con Mif. cii Scripeer & Veseris Historia imperitiffiant audit,nec minus J. Liptio † andrem fape fabucell, Eolft. 61 p. 466. rus. Indicio legatur samen , inquit , dabis qued

Primus hoc Cedreni Opus notis illuftratum S.EC. XI.ab Gr. Lat.edidit Gulielmus Xylandet Balil. 1566. An. M. £postea verò longè integrius prodiit cum notis & animadvetfionibus Xylandri, Caroli Fabroti , Jac Goaris, & Glotlatio mixo-barbaro Parif.1647. £

ALPHANUS, Patria ut videtut Italus, primo Cœnobii Cafioenfis alumnus, deinde Monafterii S. Benedicti Saleroi Abbas, tandemanno MLVII. Archiepifcopus Salernitanus factus, an. MLIX. jub Nicolao II. Synodo Beneventanz interfuit, cui secundo post ipium Nicolaum loco fubicripfit, obiit an MLXXXVI. Przfulatus fui XXIX. Scripfit quamplurima , metro ut plurimum composi-ta, qua recenset Petrus Diaconus cap. 19. viz-Paffinnem S. Chriftina, & Hymnas de cademida S. Benedicto: Verfus S. Sabina : S. Chriftina : S. Petrs Apostels : In landem Monachorum: Cafneufimm : 'De fitn, Conftruitume, ac renovatione. ejuidem Canobis; De S. Mauro; Hymnos de S. Mattheo: Dr S. Fortunato . Dr S. Nicolao, Confeffienera Metricam : De Ecclefia S. Joannu Bapessia in Casino : Denique Episaphia atque poe-mata alia quamplurima. Hac ferè omnia edidie Ferdinand. Ughellus in calce Tom.IL Isalia Sacra, teste J. B.Maro not. ad Petrum Diac. p. 8. alia edidit Prosper Martinengus Poem. Tom. III. Rom. 1589. 4. Verfus in landem Romualds Canfidici Salernitani !, & Sirifmund Monachi Cafinonfis in Bibliotheca Cafinenfi MSS.affervantur. Taffie SS. Martyrum XII fratrum Beneventanerum, metro heroico conferipta,extat apud Sur. Septemb. L. quam tamen longe auctiorem, omnibulque oumeris ablolu-

MCXXI, tribuit. NICOLAUS II. antea Gerardus dictus, natione Burgundus, ex Epifcopo Floreotino Pontifix Remanus post Stephani IX. martem ab Heurico tege fenex admodum defignatus est, deturbato Benedicto, qui fine justu re-gis & principum solis Cleri sufragiis nixus sacerdotium ufurpaverat. Nicolaus quidem Pontifex declaratus à rege est anno 1018, die IX. Septembr. inthronizatus verò Rome die XXI. Januarii anno 1059, cum & Benedictum Antipapam excommunicavit : mox tamen placatior factus ad laicam communionem admi-

tam, ad Cod. MSS. fidemcorrectam, fefe in lu-

cem emiflurum pollicetur pezdictus Marus

loc.citat ubi quatuor aliotom Alphani nostri opusculorum meminit, qua in Bibliotheci Ca-

finensi jam non amplius comparent. Denique

poemata pradicia non nofteo fed juniori Al-

phano Archiepiscopo Salernitano qui obiit an.

corrigit errorem Falconis in Chronico,

fit. Eodem anno Concilio Rome celebrato, Berengarium ad Palinodiam adegit; & Henrico Germaniz regi jus Pontifices Romanos eligendi a deceffotibus Imperatoribus acceptum decreto synodico confirmavit, intentato contra omnes decreti violatores anathemate & diris gravislimis. In eadem Synodo Petri Damiani rogatu Constitutionem contra Clericorum conjugium & concubinatum edidit.

Obiit

14C XLab Obiit Florentiz anno 1061. die XXIV. Junii. 1060.Scripfit Poemata nonnulla, viz. Quirinalia S.E.C. XI. to An M. Extant Epifiele VIII. Concil. Tom. IX. p. in landem S Querini Marteris metris Horatianis, arque Ecloyas alias X. Extant à Canifio edi-

1048. CONSTANTINUS LICHUDES five Lieudex, dignitate Protoveftiarins, post Michaelis Cerularii obitum anno 1058 vel fequente, ad Patriarchatum Constantinopolitanum provectus est. Obiit anno 1066. Extant Gr. Lat. Decreta II. Synodalia, viz. de servo criminali, & de facerdote cædis reo ac deposito, in Jure Gr. Rom.l.4. p.264-

MARIANUS, SCOTUS à Patrià dictus, in Hibernia quippe natus anno 1028. Venerabilis Bedæ linealiter confanguineus, *Florileg ad uti habet Marthaus Westmonasteriensis *.

Anno 1052. Marianus faculo relicto Monachum induit. Anno 1018. in Germaniam profectus eft, & in Comobio S. Martini Colonienfi per trieunium confedit. Anno 1059. Ful-dense Monasterium cum Sigfrido Abbate pro-fectus, Wirceburgi Presbyter ordinatus est III. Id. Mart.ac prid id. Maii Comobium Fuldenfe ingressus, decennium ibi loci inclusus exegit. Anno 1069, è Fuldensi reclusione ad Moguntinam juliu Archiepifcopi Moguntini transiit: & in ea non fine lanctitatis opinione decessit anno Christi 1086, ataris sue 18. in Conobio S.Martini fepultus. Sunt qui eum ante obitum Germaniam perlustrasse, & Reginoburgi in Bavaria mathematicas disciplinas docuiffe, ac SS. Scripturas interpretatum effe volunt. Scripfit Chromeen ab initio mundi ad an-num Christi 1083. Cassodorum imprimis secutus. Continuavit id postea ad annum usque diit Chronicon islud continuatum tum sepiùs alibi . tum inter Scriptores rerum Ger carum, ac imprimis Francefure. 1583. f. Codicem eius MS- edito duplò auctiorem in Bibliotheca Oxoniensi extare tellarur Brianus Tvvvnus t. Verum additiones ifte ab aliena forfan mann profects funt. Suspicionem injicit Codex MS.cum alterius additionibus interfertis quem *Eclog.L

in Bibliothecă Lumleiană exftitifie fidem facit Thomas Jamefius *. De aliis Mariani scriptis, viz. Concordià Evangelistarum, Univerfali Compuro, Emendacionibus Dienystans calculi, confulendi funt Balzus, Warzus , aliique. Epiftolas omnes D. Pauls , Marsans Scots manu exaratat anno 1079-& Annotationibus marginalibus ac interlinearibus ab codem illustratas in Bibliotheca Cafarea affervari monet Lambecius Comment.l.a. c.8-p. 749-

Lep. 67.

P-73-

OSMUNDUS, Episcopus Afturicenfis, claruit anno 1059. quo Ida Eustachii Comitis Bononienfis uxor Ecclefiam in honorem B.Viginis in Pago Lenlienfi construxit; cui ornandæ cum reliquia undique conquirerentar sferipfit Ofmundus ad I dan Comissifan Epifolam de Capilis B. Maria , que habetur apud Mabillon-Analect. Tom.I.p.187-

METELLUS, Tegerlenfis feu Tegerenfis in Germania Monachus O. B, claruit circa an.

ta in Appendice Tom.I.p.37.

GAUFERIUS, Benedictus etjam di-Iodo, Aus, Patria Salernitanus, Monachus Cafinenfis, Claruitan. MLX. Scripfit Homilias in Advent.d. Naivut. Domini; Epiphania; Septhagefima ; in Ramis Palmarum ; in Cana Domini ; Profienem S. Lucis Pape Vitam S. Secundini ad Trejanum Epifce; um ; Carmina varia, viz.in landem Pfalteris; de Miraculo ejus qui feipfum oceidit, &c. que omnia MSs. habenrur in Biblio-

theca Calinenti, Num. 180-ac penès CL. Virum. *Notin Pru J.B. Marum, qui se ca aliquando editurum pro- Diac p 52-

ALEXANDER II. Anfeimus antea 10бі. dichus , Patria Mediolanensis , anselmi filius, Episcopus Lucensis, anno 1059, à Nicolao II. ad Mediolananies una cum Petro Damiani legatus eft. Anno 1061. Pontifex Romanus electus eft, die XXX. Septembr. inthronizatus. anno 1063. Concilium Lateranenie C. Episcoporum celebravit in quo Canones con-tra Clericorum Simoniam & concubinatum edidit. Ipfe à Cadaloo antipapă , Episcopo Parmensi, Simoniz accusatus , anno 1064-indido Mantuz Concilio, coram Episcopis electionis fue caufam egit & Simonie crimine femet uramento purgavit. Romam reverius , Cadaloum toto biennio in Mole Hadriani obletium tandem devicit atque Urbe ejecit. Anno 1065. binas Synodos adversus Inceftuoforum harefin à Jurisconsnitis propugnatam coegit. Anno 1071-Petrum Epifcopum Anagninum ad Michaelem Ducam Imp. CP. irrito successu legavit. Obiit anno 2073. XX. Aprilis. Extant Epifiela XLV. & Fragmenta aliquot Concil. Tom. 1X. P.HIS.

BERTHOLDUS, natione Teutonicus. Presbyter Conftantienfis , & Pœnitentiarius Apostolicus, claruit anno 1066. Perditissimus Henrici IV. Principis fui hoftis , contra quem & gladium & calamum ftringere nequaquam dubitavit. Gregiori VII. enim partibus addictus, id muneris à Pontifice accepit, ut in Ecclesiz finum reciperet, quotquot à Cafareis ad Pontificias partes deficerent. Ipse etiam ! anno 1986. in prelio apud Oftrofrancos commissos contra Imperatorem dimicavit. In Historia verò sua Henricum mendaciis & calumniis nulla fidei, nulla pudoris ratione habitå , pellimè insectatur. Obiit anno circiter 1100. Scripfit Historian fui temperis ab anno 1053. ad an. 1100. & Appendicen annorum XI. viz. ab anno 1055. ad 1066. inclusive Herman-ni contracti Chronico adjecit. Utrumque opus edidit Chrift. Urftifius inter Scriptores opus ediant Chein. Ortinus inter scriptores. Rerum German. p. 141. 336. Scriptin & Opus-fenla manullapro Gregorio VII. à Jacobo Geet-fero una cum Defensione sua pro Card. Bel-larmino edita Ingessia. 1609. 101. Trachetum ejusdem de vitanda Excommunicatorum societate evulgavit, inter alia vetera pro Gregorio

P-440.

S.E.C. Xlab VII.monumenta Sebastianus Tenangelius Fo-An. M. golftad.1612.4".

1066. GUITMUNDUS, primam Ordinis Benedictini in Comobio S. Leufredi apud Normanniam Monachus, deinde Averlanus in Italià Archiepiscopus constitutus est, & ut quidam volunt, Cardinalis. Etti enim in Ludovici Dattichii Historia Cardinalium nomen ejus non compareat, tamen in Nomenclatore Cardinalium, quem suppresso suo nomine Lu-dovicus Castaignet Episcopus Pictaviensis edi-dit Parif1615, inter Cardinales recensetur, p.8. Claruit circa an. 1066. Obiit anno 1080. Extant ab co fcripta. De veritate Corpora er Sanguinus Chrifti in Enchariftia, libri 11 I. Confesfio de Trinitate , & humanitate Chrifti , corpo rifque ac fangumis Domini veritate. Oratio ad Gulielmum I. Anglia regem , cum Episcopatum recufaret. Bibliothec. Patr. Tom. XVIII.

1066. Zonar-Annal Tom-p P-11\$.

JONNES XIPHILINUS, patriâ Trapezuntius, non infime fortis homo, quip pe in principum Senatorum numerum relatus. Omnibus tamen (ponte relictis , comam abrasit , & intet montis Olympi monasteria vitam folitariam amplexus eft ; ubi teligionis exerciciis deditus din vixit, donec mortuo Constantino Lichude anno 1066, ad Patriarchalemurbis Constantinopolitanz sedem promovetur. Obiit anno 1078. Extat Gr. Lat. Oratio in Crucem , len in tertiam Iciunierum Hebdomadesa apud Gretfer.de Cruce Tom.H.p. 1449. Decreta II. de Sponsalibus , in jure Gr. Rom.l. 3.p. 181. Decretum de Nupriis probibitis, ibid.l.4.p.266.Haberi ctiam dicuntur MSS.Homelize jut in Evangelia Dominicalia teceno anni in Bibliothecis Bavarica, & Palatina, nunc in Vaticanam translata, que in lucem nondum

Communiseft, que inter omnes ferè do-

&os obtinet, opinio, Joannem Xiphilinum, qui

Dionis Cassii Historiam in Epitemen redegit,

prodicrunt.

fuific noftrum Patriarcham CP. & in hanc quidem fententiam manibus pedibufque eunt Andreas Schottus *, Baronius , ejulque abbre-* Professon ad Protis Bibl. * Ad an.

viatores Spondanus * & Bzovius † ; Ludovi-cus de la Cerda †, Philippus Brietius * , Christophorus Befoldus †, & quod magis adhuc mitere , cruditiff. Joannes Gerardus Volius, T Advert Sade Hist Grac. 1.2, c.26. immò ipfe Henricus Ste. phanus, Xiphilinum edidit, de priores editio-nes castigavit, vix vulgari sententiz refragari cecsp stu belennA* † Hid CP in audet. Tot tamen tantifque nominibus non ob-fiautibus, cetto certius est Joannem Epitomaonfrant Duc. torem non fuiffe Patriarcham, fed eiufdem nepotem Teftem profero ipfum Xiphilinum,cujus verba à nemine, quod feiam antea animadverfa, alibi à me prolata , hoc etiam loco describere non gravabor. In vita enim Augusti Casaris rationem reddens, quares res, quas ibi recitat, d sua jam memoria remotissimas esse dicat , hac de le verba habet : Alya 38 rum inin un i Alar o Housedon's Ohirs Edige and Assembly aireson's seer yerlauf. . ain' ein lemarre i ErDanie G. alten Di-

mat in lawns T narringys , Shi j Maxail aim-

urang mi dien the Should mirle etenrie. SEC 114 14.3 Verum hee ego non, dico Dionis Prafaenfis nemine que fuit Imperatorum Severi & Alexandritemperibus; fed ut foannes Xiphilinus Ioannis Parriarcha fratris filem , que tempere Michaelis

Imp.filis Duca, hanc Epitemen compesui. MANASSES, gente, ni fallor, Gallus, matre Adilhaidenatus, quamvis fint, qui spfum patrem Manafem Calvum Comitem de Rocceio,matrem Beatricem de Huinaco habuille tradunt, neceruditione, nec probitate admodum infignis, an. MLXVIII. malis artibus fedem Remensem Archiepiscopalem fibi atripuit, malis moribus plures annos tenuit.Certé objiciebatur ei Simoniaca intrufio, Eccleeleliz fuz fupellectilis direptio, Clericorum & Abbatiarum spoliatio, injusta in plerosque Excommunicationes. His accessit, quod mandata Pontificis neglexisset, nec Gregorii VII. litetis, de Philippo rege ob motes solutos increpando,& ai monicis cedetet, excommunicando, per triennium obtemperaflet. Anno igitur MLXXIX. ab Hugone Dienfi Epifeopo in Synodo Augustodunenti ob crimina damnatus eft, Ad fedem Apostolicam provocavit Manaffes, quo tamen non obitante , à legato in Concilium Lugdunense denno vocatus, in otdinem redacius eft; & Hagoni legato Apologeticum pro seipso obtulit. Extat Epistela ad Gregerium VILConcil.Tom.X.p.36 v. of poligie ad Hugenem & Concilium Lugdurenje miffa, Hanc ex Codice MS. Reginz Succiz naper extulit CL. Mabillonins Mufes Ital. Part. 1.p. 119. qu pramifsà Admenitione non pauca de Manatie dabit.

SIGIFRIDUS, Archiepiscopus Moguntinus, claruit anno 1069, quo Henrico tegi divortium à Bertà conjuge molienti voce & authoritate fui in in Synodo Moguntini præfto fait. Anno 1064 inferlicis ad Hierofolyman & loca fancta itineris septem millibus Germanorum dux fuerat. Anno 1074- Synodum Erfordiz, aliamque anno sequente Moguntiz convocavit, ut Presbytetos Direce-leos fuz vel ab axoribas diffociaret, vel ab altaris ministerio sibmovetet. In utrăque verò Synodo Presbyterorum argumentis devictus, & minis territus, manus dedit, atque incorpto destitir. Anno 1076. ob fidem Henrico Imperatori fuo præftitam à Gregorio VII. excommunicarus est. Ipse etiam anno sequen-te à fide desecit, & Rodulphum Sueviz ducem impetiali cotona Moguntiz redimivit.
Obiit anno 1084-Extant Epiplela III.ad Alexandrum II. Papam, Concil. Tom. IX. p. 1200.
1105. 1233. quarus ad Hildebrandum, ibid. p.

LANFRANCUS, natione Italus, patria Papienfis , ab incunto atate melioribus Anno Isl literis informatus. Relicta patrin in Notman. Godwin de niam adolescens adhuc venit , & in Beccensi Prafilhe. Cornobio Monachus factus, ad inopiam fuble- gl. vandam dialecticam accepto ftipendio docuit. A Gulielmo Duce ad facra Aula minifleria.

SEC.XL ab afcitus, Monasterii sui Prior, ac mox Abbas

renunciatus est. Tandem anno 1070- à Gulielmo, Anglia rege jam facto, ad Archiepifcopatús Cantuarientis dignitatem evectos eft, accedente non modò Clericorum Cantuarienfium, fed etiam procerum Aulicorum,totiufque populi confeniu. Magnæ ei cum Thomă Archiepifcopo Eboracenti de fedis fitz præcedentia (utivocant) & prærogativa controversie. Ipsc verò anno 1071. Romam pro pallio petendo profectus, & Thomz obviám ibi factus , caufam à Pontifice dijudicari', & Eccletiz Cantuarienfi primorem locum confirmari, obtinuit; cumque primatum ad Lan-franci fuccellotes extendendum non effe contenderet Thomas , habito in Angliz anno 1072, generali Concilio , Thomæ faftum is funditus contudit , & Ecclefiz fine jura Synodico decreto communiti fecit. Anno 1087. Gulielmi Rufi fraudibus & promiffis expugnatus, coronani ei regiam, vivente adbuc fratre majore Roberto , prater fas julque imposuir : eundem tamen postea ingramm expertus est. Obiit anno 1088, die IV. Junii.

OPERA.

Ommentatius in Epistelas D. Pauli. Commentarium comitarur Glossa Epistolarum legitur. interlinearis, ubi Lanfrancus textum continuò emendar, que tamen à Dacherio multis in locis mutatur, multis subticetur. Aliud opus in Epiftolas (nondum repertum) scripsific Lanfran-cum indigitare videntur loca quedam à Lombardo cirata, que in his Commentariis non in-

Libellus de Corpore & Sanguine Domini in Eu-

chariltia contra Berengarium. Annotatiuncula in nonnellas Ivannis Caffiani

Collationes Patrum. Decreta pro Ordine S. Benedicti , five flatura Monachis in Anglia Benedittinis prascripta , à Clemente Reynero primum edita in Apostolatu Benedictinorum Duari 1616. Ex ils vero nonnulla à confarcinatore quodam congelta effe

cenfet Dacherius.

Epifiola plurima partim ex Codicibus pervetnitis Bibliothecz Cottonianz, & Monafterii S. Stephani Cadomenfis , partim ex Lanfranci Vita , & Hadmeri Historia , deromptæ. Multæ è Lanfranci literis perierunt. Nulla enim ante acceptas infulas feripta extant.

Pericope Oracionis à Lanfranco in Londinensi Concilio dilla.

Libelius de celandà Confessione , quem flyli disparitas Lanfranco abjudicaret, nisi alia umenta eum authorem elle fuaderent. Prodierunt Lanfranci opera à Luca Dache-

rio cum noris edira, Parif. 1648. fol. Sermonem ejuidem antchae ineditum evulgavit idem Dacherius , Spiciley.

Alia scripst Lanfrancus, que interiisse vi-dentur, puta Commensarium in Pfalmes, Historiam Ecclefiefticam , & Vitam Gulselmi Conquefloris. Cerrè Eadmerus * Lanfrancium de rebus s.EC. Xt.alforis. Cerre Esamerus Lann. Beclefishicis que fao tempore gelle funt, vera. An M. Ecclefishicis que fao tempore gelle funt, vera. *History. cífimo & compendiolo calamo (cripfifle difertè refert.

DURANDUS, Monachus Fiscamnen-1070fis in Normannia, ac postea à Rogerio Comite Montgomericensi Comobio Troarneusi à se recens fundato primus Abbas datus. Claruit circa an. 1070. Scripfit Traliarum de Corpore & Sangnine Domini contra Berengarium. quem primus in lucem edidir Lucas Dacherius in Appendice ad Lantranci opera , Parif.

SAMUEL, natione Afer, patria Moro-1070 chianus, ex religione Judaica ad fidem Chrifti conversus; claruit anno 1070. Scriplit Arabice ad Rabbi Ifaac librum , frue Epiftolam de advenes Meffie, quem Judzi fruttra adhic expectant. Eum Latine transfulit Alphonfus Hilpanus Dominicanus. Prodiit M antes 1475. 8'. A neverp. 1486.Colon. 1536.8'. in Orthodogr. p. 1586. & Bibliotheca Patr. XVIII. p. 519. Iftum quidem libellum Joannes Hornbeckius * pro vero & genuino vix habet, * Prolegor nulla tamen fuipicionis fuz rarione reddita; ad lib de additque in Bibliotheca Ultrajectina paulo daissett. aliter le habere, quam in excusis exemplaribus

1070.

GUALDO, Monachus Corbeicnfis; claruit circa an. 1070. Scripfit metrice Uitam S. Anfgaris Hamburgenfis Epifcopi , c Rambertus antea profa expreserat. Edidir hanc Gualdonis Vitam Petrus Lambecius Rerum Hamburs. Tom. L. nomen authoris quod in Codice MS. deerat, ex iplo contextu collectum addidit. Falli vero hac in re doctifimum virum contendit Joannes Hallervordius Spiedeg, de Historieis Las. p. 77. authoremque co in loco folummodò afferere , fefe fuafu Gualdonis libellum iftum in chartam conjectific. Carerum Viram istam in collectionem suam transtulit Mabillonius Sec. Beneditt. IV. par. 2. p.

A M A T U S, Campania oriundus, Mo-nachus Cafinensis, & incerta sedis Episcopus; claruit anno MLXX. Scripfit metricè ad Gregorium VII. de sessis « possesorm Petri & Pauli libros IV. Historia Normannorum lib. VIII. qui MSS. in Bibliotheca Cafinenfi extare dicuntur. Verfus, quos fecit de lande Gregoris Papa, de duodecim Lapidibus , de civitate calessi Hiernsalem , an hodie superfint nondum

ANSELMUS, patria Mantuanus, no-bili profapia ortus, ab Alexandro II. Ponti-vid Greg. fice fibimetipli in Episcopatu Lucensi anno vIII.L. 1071. suffectus, & ad Henricum regem pro con- Epist. 11. E1firmatione imperranda milius, à quo invellitu- ron ad au, ram per annulum & baculum paltoralem ac- 1071cepit. Mox verò facti pomitentia ductus baculum deposuit, & abdicato Episcopatu, in

p.436.

SECULA Monderium Conducende Georffi; donce à
Congenio in Conducende Georffi; donce à
Congenio in Conducende Georffi; donce à
Congenio in Conducende Georffi; donce à
Epilopoje munus repetit. Mon 10 yr. à Creptio da Medioàmenies una cum Geraldo Epilopoje Olivienti
Jegune dei, ur con Eccleits Nomane uniter.
Court ai Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haioi
Georffi et Henticum Imp, furnuo anini Haio
Henticum Georffi et Georffi et Henticum Implementation indulenticate dei Control Control Control Control
Henticum Georffi et Henticum Implementation indulenticate dei Control Control Control
Henticum Georffi et Henticum Implementation IndulenControl Control Control Control Control
Henticum Control Control Control
Henticum Control Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Henticum Control
Hent

CONSTANTINUS, gente Afer, do-1072. mo Carthaginensis , Medicus & Philosophus claruit an. MLXXII. varia Orientis loca peragravit . & Babylone præfertim fubliftens omui Chaldxorum, Atabum, Perfarum, Saracenorum disciplina ingenium excoluit. Babylonia difcedens Indiam adiit , hinc Æthiopiam petiit, tandem Ægyptum, cujulvis gen-tis ipolia & thefauros fecum referens, exactis hoc modo in variarum gentium studiis linguisque edifcendis XL. propè annis domum rediit, que edirectuis A. Prope annis domin reduit, ubi infidiis zgrè elaplus ad Cafinenfe Cennobium fe recepit, ibique Monachum induit, de grandavus in Domino obdormivit. Partin feripfit , partim ex antiquorum Medicorum libris tranlulti varia , viz. De morbrous et guirsus et guirsus et curatique , lib. V I I. De Melanchotta lib. 11. De Anime & Spiritm diferimue, lib. I. aliaque plura edita Bafil. 1536. fol. Alia ibid. 1509. fol. que cum ad inflitutum nostrum parum spectent eis recensendis superfedemus; interim vide fis Pet. Diac. De Ver. illuftr. Cafin. c. 13. Simler. Epit. Gefnet. p 146. Vanderlinden de Script. Medic. lib. 1. p. 140.

5 A M O N A, Archicpitcopus Gazenfis, vitile creditur circa an. 1072. Scripfit Likellous for Diferçations cum Acharde Saraceao, qua probare nititur pasens & vitams in Saramense altaris in werns carpic formismes Pied Civifit communari. Extra Cr. Lat. in Anthrario Duceans Tom. III. p. 277.

5071. MICHAEL ATTALIATA, Juriconfultus Grexus/Proonful & Judes; Jearuit fub
Michael Duca Imp, circa an. 1071. Stripfit ad
Michael map. Programationa-ful Open de Iare,
titulos XCV.complectens; evi element in the Iare,
titulos XCV.complectens; evi element in the
caracteristics Comprehii foetimen Gr. 1.21. id
edidit Joannes Leunclavius in Jure Gr. Row.
Tom.Ilay.

GREGORIUS VII. Hildebrandus priès SEC. XI a dictus, natione Tufcus, patria Soanenfis, Bonixi, fabri ferrarii filius. Pusio achuc in officina patris, literas nesciens casu formavit ex ligni fegmentis hoc dictum Davidis, Deminabienr a mari ufque ad mare , telle Brietio ad an MLXXIII. Acri ingenio puet fuit. Laurentii Archiepiscopi Amalphitani magicis artibus infamis, & Gregorii VI. Papæ discipulus, & sub isto Ecclesiæ Romanæ Subdiaconus. Anno 1047. magiftrum fuum ab Henrico Imp.Pontificatu deturbatum , & in Germaniam abde-ctum fecutus est, ac in Galliam profectus apud Monachos Cluniacenfes confedit, abi Ptiot Monafterii brevi renunciatus est. Anno 1054. ooft Leonis IX, morrem a Clero Romano ad Henricum Imp. legatur, ut Pontificem Leonis loco ab eo substitui postularer. Anno 1055. 4 Victore II. in Galliam legatus Concilium Lugdunenie contra Simouiacos , & Turonenie contra Berengarium celebravit. Anno 1058. à Stephano X. ad Agneten Imperaticem legatione fungitur. Anno 1061. Ecclefiz Romanz janidin Archidiaconus , ab Alexandro I L. Cancellarius tenunciatus est. Tandem anno 1072. ad Pontificatum evchitur die XXX. Juuii confecratus, cum ab annis jam plus minus viginti potestatem penè supra papalem sibi arrogaffet, & in fede Romana omnia nutu fuo gubernaffet. Vir ingentis & praterocis animi, fastu & superbia totus tumens , vera sui faculi furia, & orbis Christiani tyrannus infolentidimus, qui nil nifi sceptta & diademata, infinitam clavium potentiam & regalia Petri fomniabat. His subjici reges principelque in votis habuit; id etiam tentare ptimus omnium Pontificum Romanorum aufus. Hinctot and thematum fulmina, & diræ Impetatorum car tibus incuffe, tot nefandæ strages & parricidia, tanta ac tam horrenda flagitia, que preterita deploravit ztas , & erubefeit aut admiratur prafens. Pauca ex his fummatim attingere contentus, pracipuas viti tes genas ordine breviifimo percurram. Anno igitur 1073. Philippo Gallix regi anathema, regnique fui jacturan Simoniz crimen caulatus, comminatus est. Auno 1074- frequentibus in Italia Synodis habitis, Clericis conjugium, feu (ut ipfius affects id vocare nou erubucrunt) concubinatum interdixit; iple interim veri concubi-natus cum Mathilde Comitifia commissi non uno nomine suspectus, ac passim accusatus Eodem anno Robertum Guifeatdum Normannorum principem , Apuliz & Calabriz ducem, ob injurias S. Petri tegalibus illatas excommunicat, atque armis adoritur. Miffis etiam ad Solomonem Hungariz regem literis. eum acritet corripuit,quod Hungariz tegnum. Ecclesiz Romanz proprium , & peculiarem S.Petri ditionem , à Germanorum Imperatore in feudum accipere aufus effet. Anno 1075. Henricum Imp. quod excommunicatos à Romano Pontifice recepiffet ac foviffet, ad caufam dicendam Romam evocavit; & contra detrectantem excitatis Saxonibus tebellionem movit. Eo nomine in Synodo Wormaticuli lede Pontificia depour julius, iple anno fequente,

Imp. excommunicavit, regno (poliandum decrevit, subditis obsequium ei præstare sub anathematis pozná interdixit i & Henricum Romam venire, ac Pontificis pedibus fe fuppilcem provolvere coactum, anathemate tandem folvere agré exoratus est regno tamen nequaquam reflitui voluit. Anno 1077. Rodolpho Sueviz Duci coronam imperialem mifit s

& Henricum vindictam parantem iterum anathemaxi subjecit. Anno 1084. ab Henrico Romå fugatus est , ac Salerni exnl obiit anno fequente , die XXV. Maii , in Ecclisa S. Matthei ibidem sepultus. Hee nos pauca ex tam multis, que de hoc decantatifimo Eccelefia Romanz Przfule dici poterant, cujus vitam moresque etsi fucatis coloribus oblinire solerter studeant recentiores Pontificii; aliter tamen hominem depingit, ut alios taceam a Benno Cardinalis, Gregorii coztaneus, quem adeanr curiofi: Alitet planè Senatus popu que Romanus, aliter totius pené Italia, Galka, & Germania Epifcopi apud Brixiam Boiariz urbem VII. Kal, Juli congregati. Pauca feli-En and gam; "Monachus defertor est, inquit * Sena-"tus confutum, novis dogmatibus facrofand Saint "ctam Philosophiam adulterat, concordiam "Collegii scindit, sacra, profana, divina, hu-1-7-969. "mana commiscet, ntrumque juxta polluit; "Teltis, Judex, Accufator , Inimicus idem eft ; " marit os ab uxoribus feparat ; fcorta, pudicia "conjugibus; ftupra, inceftus, adulteria, cafto es prafert connubio, populares adversus Sacer-"dotes, vulgum adversus Episcopos concitat; 44 nemineminitiatum ritè effe docet, nifi qui ab e eo facerdotium emendicavetit, atque ab e jus er aurifugis mercatus fuerit, in Senatulo mu-" liercularum de facratifimis religionis myfte-* riis pertractat "Supremi numinis legem, quali " idem quoque ligavit , folvit. In decreto Sy-

eagre, nodali * vocatur falfin Monachus , Mague ; Distinaculus , femniorum prodigierumone cenje-Hor, male de religione Christiana fensiens , ut infinita alia jam pratermittam. Extant Epiffola. russ libri X. Concil. Tom. X. p. 6. cum doplici Appendice p. 306.410. Expositio in VII. Pfalmot Panitentiales, que fub Gregorii M.nomine circumfereur, Gregorio nostro a nonnullis ascribibitur : de quà nos obiter fupra in Gregorio M. Expositio (Aper Matthewn, dum adhuc erat Hildebrandus , scripta ,extat MS. in Reverendiffimi Archiepifcopi Bibliotheca Lambethana, unde fragmentum protulit Cl. Alix. Prafas. ad Joann. Parifiensem p. 7.

WILLELMUS, Abbas Metenlis, Gregorio VII. familiaris, cui electionem ad Pontis ficatum dată Epiftolă gratulatus est anno 1073. Monasterii etiam S. Remigii apud Remos Abbas electus eft ; verùm munus iftud vir plane modestus subire refugit. Extant Epifiela VII. and cum Oratione in Festo Sancti Augustini recitandà, apud Mabillon. Analett. Tom. L.

> INGULPHUS, natione Anglus, domo Londinenie, patre qui in Aula Edvarde mili-

ger XI de fequente, Concilio Rome coacto , Henricum tavit , natus anno rogo, iple Edithe regine ob sac xt. doctrinam charus. Bonis literis primum in Gymnafio Westmonasteriensi; deinde in Academia Oxonienti fedulò incubuit , Aristotelem inprimis in Philosophicis, ac Tullium in Rhetoricis siti duces adhibens. Anno 1051-VVillielmo Nermanniz Duci, qui ad colloquium cum Edvardo Rege incundum in Angliam transmedrat, in notitiam venit, euroque in Normanniam conitatus eft; et ab Epiftolis accitus, & ad fismnam Aulz, fi non dignitatem,faltem potentian evectus; adeò ut omnia pro nutu regeret. Anno 1064. invidiam ex tanto principis favorcenatam veritus Germanis , Sigifrido Mogurrino duce ; loca fancia proficifcentibus comiten se adjunxit. Domum oft mille viz difcrimin, reverfus, in Conobium Fontanellense secesit , vitam monasticam deinocps acturus , Mstrafterii Prior brevi factus. Anno 1076. a VVitelmo rege in Angliam evocatus , Croylandessi Comobio prztectus eft. Post aliquot annos VVulkerulo decessori suo an. 1075, à rege deposito, & Glastoniam relegato i regiam enixi, precibus clementiam impetravit , eitmque Croylandiam fummo honore reduci curavit. hie Gulielmo regi & Lamfranco Archiepiscopo emper inter primos gratus,multa Monasterio sus beneficia ac privilegia concedi obtinuit; lapiun ejus statum restituit; & combusta adificia relauravit; Obiit anno 1109. Scripfit Historian Monaiteris Croylandenfu ab anno 664. ad annum circiter 1091. Prodit Historia ifta a nobilifimo Savilio inter V. Scriptores Anglicos edita Londist, 1596. 'foi, dein rerum Anglic: Scriptores Oxen. 1684.fol. que auctior longe ac melior editio, suppletis lacunis, & integra posteriori parte edita, que in editione baviliana dee-

> LAMBERTUS , Schafnaburgenfit & patrià, dictus, anno 1018. Monasterio Hirsfeldenfi fub Meginhero abbate vitam monafticam inivit, induto Idibus Martiis cucullo. Exeunte codem anno Presbyter à Lupoldo Archiepiscopo Moguntino ordinatus est , & peregrinationem Hicrofolymitanam flatim foscepit. Qui confecti ad Hirsfeldenfes fuos redite fulexitum anni fequentis. Scripfit anno 1077. quando obierit, non confrat, Scripfic Hilleries ab orbe condito ad annum tique 1077; qua res gestas ante annum circiter toso, ordine Chronologieo , eoque brevifimo , percurrie; deiuceps verò res Germanicas ad annum 1077. fulifime enzerat. De ftylo ejus audiatur magni Scaligeri judicium. Equidem miror, inquit*, in faculo tam barbaro tantam bominis & *De Eme in loquendo puritatem , & in temperum putatio... dat Temp ne felersiam fuifie , ut Chrenologis neftri temporis uderen aliquem exprimere poffer, fi aliquem fenum harum rerum haberene. Scaligero concinit Barthius * ; que, inquit , Seripter neme policial inter beteres ret Germania literis commifie. Prodirt Hifferia ifta feorfim Tubinga 1523.80. appd Piftorium Francefurs. 1583. fol. & inter alios

Scriptores Germanicos Argenterati 1609. E.

THECK

SEC XIAb An M. 1077.

THEOPHYLACTUS, patris Con-Stantinopolitanus, Achridia primaria Bulgarorum Eccleffe Archiepiscopus, daram fane provinciam fortitus, cujus miferias ac difficultates ipfe in Epiftolis fuis fæpiùs seflet. In vivis adhuc erat anno 1077; ante sliquot forfan annbs Archiepifcopus

OPERA

Ommentaria in IV. Evengelia, ex Chrylo-, ftomi ferè operibus uti & reliqua ejus Commentaria deflorata, Prodierunt Lat. Antwerp. 1564. 80. Gr. Rome 1542. 1568. Gr. Lat.

cum variis lectionibus Furif. 1631. f. Commentaria in All. Apostolorum , Gr. Lat. und cum quibufdam S. Patrum Orationibus

Colonia 1568. Commentaria in Biffolm S. Pauli, Lat. Roma 1469. Ansverp. 1564-80, Colon. 1531. Parif. 1552. Gr.Lat.cura Augusini Lynfelli Antistitis Petri-

burgenfis Landini 636. f. Commentarian IV. Mineres Prophetas, viz. Habaccuc, Joans, Nahum & Hofeam, Lat. Parif. 1549. 8". Idegra Theophylacti Commentaria in XII. Miaeres Freibetas Gruce enture

dicuntur in libliotheca Augustana.

Epifolel. X X V. Prodierunt Grace cum notis Joannis Meurfil Lugduni Bat. 1617. 4°. Lat. interprete Vincentio Marinerio Valentino, Cilon, 1622, & in Bibliotheca Patr. Tom.

Oratio in ederationem venerande Cincis medie fejunierum rempere ; Gr. Late apud Gretfer.

de Cruce Tom. II. p. 1499. Taffitueso regia ad Conftantinam Porphyrogea-netam Michaelis Duca filtura, Gr. Lat. 1 Petro Possino edita Parif. 1651. 4

Fragmeatam (Theophylacti alienjus incertum an noftri) de rifu, & cociferationibu in Feflis Santteram , & de Nicephoro Confesiore, Lat. in Bibliothec : Patr. Tom. XVIII.

Argamenta adversits Latines de Proceffione Spiritas Santii , habentur apud Joannem Beccum Orat. 1. de Unione Ecclefiarum, Gracia Orthodoxa Tom.I. p. 215. Colleguism Theophylacti, cum quodam de accufationibus Latinorum , & Orationem in Alexium Comnenum Imp. MSS. Grzce extare in Bibliothesa Bavarica refert Oudinus Supplem.p.345.

Prodierunt omnia Theophylacti Commencaria Lat. Parif. 1554. Bafil. 1570. & alibi.

NICETAS, SERRON cognomento dictus, magnz Ecclefiz CP. Diaconus & Magifter, poitea Heracleenfis Archiepifcopus, Theophylacii aqualis, cujus ad eum habetur Epiftola num.9. Claruit anno 1077. Male hunc cum Nicetà Davide Paphlagone in Codicibus quibufdam MSS. confundi prodit Leo Alla-

*Distrib de tius *. Scripfit Commentarium in Nazianzani Pfelks p 17. Orationes , Latine inter opera Nazianzeni editum. Contexuit etiam ex variis Patrum Gracorum Expositionibus Catenam in fob, que à Paulo Comitolo (cui potius Olympindoro afcribenda videtur) Latine edita eft , Vener. 1587. 4º. a Patricio Junio Gr. Lat. Lendini

1617. fol. Eundem Authorem habere videntur SECXL Catcha; qua extant in Lucam, Marthaum, &c. Commentarias ejus in Nazianzeni Terraftica . Mesofice & Epigrammata, prodiit Gracè sub Niceta Davidis Paplilagonis nomine Venes.

1071

HUGO, Dienfis Epifcopus; clatuit anno 1077, quo legatus constitutus est à Gregorio VII: ,2d cognoscendam Episcopi Dolensis in Britannià causam , & Synodo Lingonensi prafuit, in quâ Lalcorum investituras damnari curavit. Anno 1080, Concilto Lugdunensi præsedit. Eodem anno Archiepiscopus Lugdunensis factus : Concilia Avenionenie & Meldenie celebravit. Anno 2087, & Victore I I I. excommunicatus elt , ab Urbano I L in integrum restitutus, & legatione ornatus. Anno 1094. Philippum regem ob illegitimum matrimonium in Concilio Oftienti excommunicavit. Obiit post annum 1099. Extant Epistal II. ad Gregeriam VII. Concil. Tom. X. pagina 364; Acaria II. ad Mathildem Comitifam, ibidem Pag. 4142

MICROLOGUS, diem alii Bernonem Abbatem Augienfern, alii Guidonem S. Crucis Avellanæ Abbatem fuiffe volunt , utrique perperam; quifquis tandem fub hoc nomine lateat, vixit certé post ann 1080, immo scripsie defundto jam Gregorio VII. post annum 1085 quin & fi idem cum Vitæ Caroli M. Autore fuerit, erat adhuc integro fere faculo junior, utpote Frederici I.lmp. aqualis. Scripfit Librum, Merelegum dictum , de Ecclefiafiseis observationibus, fen de Miffarise celebranda. Extat ille Vener. 1872. 8*. inter Scriptores de Divinis Officiis Parif. 1619. f. & in Bibliotheca Patr. Tom. xvii. p. 469. Via Careli M. tribus libris com-prehenia, in plurimis Bibliothecis MS. extat i cujus Autor le Micrologum feripfiffe in Prolo-go teftatur: Prologum iftum edidit Bollandur

ad 18. Januarii. ADAMUS, Marifler dictus, Patril Mifenus, ab anno 1077. Ecclefiæ Bremenfis Ca- + Adamis nonicus, claruit anno 1080. Vir uti recte notat * Ph. Brietius, Sieceriffimus , & que vix veraciorem nom biftericum producere pereft Ec-elefia. Scripfit adbuc juvenis ad Liemarum Archiepifcopum Bremenfem Hafteria Ecelefiaftiea praferiim Bremenfis Isbros IV. quibus de relione Christiana per Diocceses Bremensem & Hammeburgensem adeoque per torum Septentrionem, propagatá ab ingreffu Willehadi ad Liemarum Archiepiscopum , seu à temporibus Caroli M. ad Henricum IV. Imp. agit. His Appendicis vice Libellum fabnexuit de fitu Daniz, & reliquarum que trans Daniam funt, reionum natură, moribus, & religione. Historiam istam und cum incerti Antoris Historia Regum Dania, & alterios Anonymi Historia Archiepiscoporum Bremensium, edidit Erpoldus Lindenbrogius Lucal. Bar. 1595. 4". Endem nuperrime cum notis in lucem emilla Helmflad. 1670. 4. Prodierat Hafris 1579. 4. Appendice destituta-

IOAN:

TOANMES SCYLITZES, & dignita-S.EC.XI.56 te CUROPALATES, dictus, patria Thracefius, feu de Afia minori juxta mare Ægeum oriundus , dignitate Protoveltiarius , dein magnus Drungerem Vigilum , ac tandem Curopalates. Claruit circa annum 1081. Seriplit Heftersam rerum in Oriente geftarum & Nicephori Logothetæ Imp. interitu ad Nicephori flotoniatz depolitionem, feu ab anno Christi 811. (quo circiter tempore desiit Theophanes) ad an 1081. Posteriorem Historia partem annos 34, complectentem , multis demum annis post priorem evulgatam conferipfir. Unde factum eft,ur priorem partem; viz. ad annum ufque 1057. integram in farraginem fuam Cedrenus transfulerir , paneis admodum omiffs. Reliqua Historia porcio, qua ab anoo 1057. ad 1081. progreditur, prodiit Gra Lar. cum l'abroti, & Goari notis Cedreno fubjuncta Parif. 1648 fol. Integra Historia proditt Larine interprete Joanne Baptitta Gabio Fener. 1070. fol. Extar equidem Suggestionad Alexium Commenum Imp. de ambiguitate quadam

A2. M.

1081.

1c85.

pag. Fcs. NICOLAUS, Grammaricas dicins, ex Monacho Patriarcha Constautinopolitanus renunciatus est anno 1084, seu ut habet Baronius , anno 1089, vir literarum non rudis , inquit Zonaras ; haud adoò peritus tamen. Obiit anno 1111. feu ex Baronii calculo i117. Extant Gr. Lar. Decreta Synodalia duo de Nurtiti putras attaneulive , in cunclavii Jure Gr. Rom. lib. 3. p. 215. aliud de Praffacione Canonicorum., lib. 4. pag. 269: Epifiela Synedalis prolixiffin:2 ad Alexium Comnenum Imp. probans ex faeris Canonibus & legibus non elle fas , ur Episcopatus á metropolibus auferantur ibidem pag. 371-

in Edicto de Sponfalibus recens promnigato

tollenda, in Leunclavii Inre Gr. Rom. Tom, I.

BENNO, natione, Germanus, Ecclefia Romanz Archi-presbyter & Cardinalis, & Clomente III. Antipapă in Gregorii VII. fententia Synodali depoliti locum a Concilio Brizienfi anno 1080, fubrogato, factus, claruit anno 1085. Clementis, Guiberti Ravennatis 211tea dicii narribus conflantifime adhæfit i Gregorio VII. hoftis infenfifimus , quo nomine plenis conviciorum ac calumoiarum plaufiris a Baronio , aliifque Scriptoribus Pontificiis ebruitur. Anno 1398. Concilio Romano inter alios Cardioales subscripsit. Quid illi exinde contigerit, non liquet. Scripfit de Vità chrebus geftis Hildebrandi de Papa libros II. Extaut apud Orthuinum Gratium in Fasciculo rerum expetendarum, & apud Illyricum in Catalogo Testium veritaris, pag. 220. Scoriim prodicrunt Francoforsi ad Viadrum 1581, denique inter Varia Opnfenla Anti-Gregoriana à Melchiore Golflado edita Hango. 1611.4".p.1.

1086. VICTOR III. Patrià Benevenramis, Beneventani Principis filius unicus , natus anno citciter MXXVII. dum vitam egit secularem

mine in Comobio Caffinensi vitam iniit Mo- S.EC. XI av nafticam-; atque Abbas electus cit anno 1016. Æratis 30. Anno fequenti à Stephano X. Apocrifiarins ad Michaelem Stratioticum Imp. defignatus est : verum Pontifice paulo post è vivis sublato; ex itinere Cassinum rediit, Anno 1059. à Nicolao IL Presbyter ordinatus; & Cardinalis renunciatus elt. Anno 1084. Gregorium VII. Roma fugientem in Monasterio suo honorifice excepit : & ab co anno fequenti in extremis agente fibi fuccessor defignatus est. A Clero iraque Romano anno 1086. die XXIV. Maii Pontifek electus, nullis tamen rationibus addnei poruit, ut Pontificatus onus fasciperet: sed Cassinum secedens, integ:o ferè anno ibi delituit, donce anno fequenti in Concilio Capuano enixis Epifcoporum precibus expugnatus ceffit, ac die IX. Maii ordinatus oft. Menfe Augusto Synodum Beneventi habuit;ubi Guibertiim Antipapam anathemate percufit, excompunicatorum confortium vitari pracepit; & Epifcopos Abbatéfque qui inveltiruras a Laicis acciperent, deponi decrevit. Menfe Septembri agrotans , Caffinum fe defetri jufft i ubi XVI: Cal. Octobre venend in calice inter facra mysteria propinato interiir. Scriplit exemplo Gregorii M. dei Miraculis à Santt. Benedicio , alufque Monaches Cafinenfibus gestis Dialogorum libros IV. in quibus hand panca reperies adeò abiurda,fabulofa , & Christiana religionis Majestare gravi tatéque indigna, ut quocunque demum animo fcripta fiut, emunctior is naris hominibus rifum movebuntucerté in iis & Scriptoris Iudichum,& retum gestarum fidem merico defiderabis. Libri tertli firlis totulque quartus, (tot enimferipfiffe Victorem ipfe nobis, & Petrus Diaconus Auctores funt) in autographo Vaticano deerant 3 an alicubi adhuc delirefeant non liquet; nec tanti res est ut curiosiùs investigemus. Tres hofce Dialogorum libros ex Codice Vaticano primus eruit,notifque additis Roma edidit J. B. Marus Deinde prodierunt cum ejuldem notis Parif. 1666. 8% inde apud Mabillon. Sac. Beneditt. IV. par. 2. pag. 425. apud Hensche-oium ad XXI. Martii , & in Bibliotheca Patr. Tom. XVIII. pag. 827. Oracio ejusdem ad Epi-Stopes in Synodo Beneventana habita repetitue apud Leouem Oftiensem Chron, Cassinens I. v.c. 71. & Baronium ad ad. 1087.

BRUNO, natione Germanus, domo Colonienfis, parentibus non obscuris natus, factus primò Canonicus Remenfis , & Scholarum magister; inde anno 1086. in Carthusize eremum fecessit / ibique Ordinem Carthusianorum Monachorum primus inflituit, ac inflitito prafuit. Que referent Scriptores quamplurimi de celebri quodam Doctore Parifienfia doctrina & vitæ probibate dudum claro , qui, dum cadaver in feretro jacerer , è mortuis revivifcens & in loculo refidens prima vice fe iufto Dei judicio accufatum, fequenti die fe judicatum, terria verò se justo Dei judicio damnatum effe clamaret , deque Brunone qui und cum aliis aderar , hac occasione tertio in ere-Danjerins dictus, poltea aliumpto Defideris no- mum figiente, patidam omninò oleat fabulam, SAC IX ab tameth olim in Breviario Romano locum habuerint. Et totam certé hujus fabula fcenam

erudite & candide, uti folet omnia, plenis testimoniorum & rationum momentis singulari libello refutavit Cl. Launoius Differt. de. wara causa scressus S. Brunenii in Eremum. Verum ad Brunouem nostrum redeamus. Exacto in hoc munere sexennio, ab Urbano IL Papi, ui eo olini przceptore ulus fuerat, anno 1092. Romam evocatus est ; ut in negotiis Ecelefiafticis ipsi à consiliis esset. Verum turbarum , morumque aulicorum brevi pertæfus, anno 1095, relictà curià Romanà , & repudiato Archiepifcopatu Rhegienfi, quemei Urba-hus obtulerat, in Calabriz eremum fe contolit ; ubi cùm Monachorum fodalitio per aliquot annos prafuifict, tandem ex hac vita deceffit anno 1101, die VI: Octobr. post mortem inter Sanctos relatus:

O P E R A.

E Xposicio in connes Psalmos Davidicos. Commentarini in omnes Epiftelas D.Pani b. Prodiit fcorfim Parif. 1509.

Liber de landibni Ecclefia. Liber de ornamentis Ecclefia.

Liber de Novis. De aliques pracipuis Festis Christi Salvatoris: In jelenantates B. Virginis.

Liber Sermennia de Marryribus. Liber Sermonum de Confessoribut.

Sermo de S. Michaele. Sermo de centempen divitiarum. Non defunc antem, essi Opulcula ishac omnia à Libro de laudibus Ecclesie inclusive enumerata Brunoni nostro abjudicant , & Astensi ascribenda esse

Epifiels II. ex eremo Calabriz feriptz, alteta ad Raduljum Viridem , Ecclefix Remenfis Przpolitum , altern ad Monaches [mos Carshufia eremnm in Delphinain prope Gratianopelim inco-

Prodierunt Bromonis Opera à Badio Afcensio edita Parif. 1524. dein studio Theodori Petrei Colon. 1611, III. Tom. fol Confessio fidei extat apud Mabillon. Analect.

Tom. 17. p. 400.

1087.

Cot paris

BRUNO, Patriå Longobardns, in villå Solerià apud Infubres ex illustri Astensium Chron Cafe. Profapia natus, Andrez & Willz filius, Pietaris perf Lac & fludiorum tyrocinia in Atlenti Monasterio 11f 117 Ant. point , inde in Hetruriam transiens inter Cain Elsg. nonicos Senenfes cooptatus est; hinc Romani venit,& corain Gregorii VII. adversus Berengarium in Synodo Romani anno 1079. disputavit, Episcopus Signiensis à Pontifice mox designatus : camque Pontifici vehementer ea in re reniteretur : piá quâdam f aude à Gregorio circumventus , onus impolitum fuscipere coactus est. Claruit pracipue etrea annum 1087. Anno 1096. Concilio Turonemi interfuir. Post plures in Episcopatu transactos annos, folitudinis defiderio victus, anno 1104. Cal finum aufugir. Enixis precibus Pontifici Pafchali oblatis Episcopum suum repetunt Signienfes. Ille Pontificis authoritate compulfus ad fe- sac xi d dem suam redist. Eodem anno legatus à Pontifice miffus est, primo ad Rogerium Apulia Comitem , deinde cum Boemundo Antiochia principe in Gallias ; ubi Concilium Turonense celebravit. Anno 1107. Callinum reversus, ejufdem Canobii Abbas eligitur , Pafchale Papa electionem comprobante, atque istud ei eloum reddente, dignifimum effe, cui fe vita uncto Christianz reipublicz gubernacula traderentur. Anno 1108. Pafchalem ad Synodum Beneventanam comitatus eft. Anno 1111, Pontificis juffu fefe Abbatis munere abdicavit : & ad Signienfes fuos reverfus anno demum 1125 Prid. Cal. Septembr. in Domino obdormivita Episcopatús anno 44.

OPERA.

Ommentaria in Pentateuchuni, J Commentarius in 906.

Commentarius in Pfalterium, Commentarius in Cansica Canticorum. Commentarins in Asscalypfin. Homilia fen Sermones C X L V. Euschid

Emeleno , aut Eucherio Ltigdunensi , aut allis adhuc veterum nominibus perperam af-Cripti. Trailatus in Canticum Zuchuris.

Trattaun de Incarnatione Domini. Argumentum de Sacrificie azymi.

De Sacramentit, Ecclefia mysteriit; atque Ecblefiaflicis ritibut confeulum. Vita S. Leonis IX. Papa.

Responsio ad Quifionent , cur corrupens Ecclefia ftatns?

Vica S. Petri Epifcopi Anagnini. Semenciarum libri VI. viz: De Inudibus Beclefia. De ornamentis Ecclefia. De novo mundo;

De Festivitatibus Festivitatum. De landibus B: Virginis. De Martyribus , Confesjoribus , &c. Opufcula ifta inter Brunonis etiam Carthufienis Opera habentur. Prodierune Brunonis Opera à Mauro Marchesio, Moracho Casinensi, in umm collecta,

autori fuo vindicata, & notis illustrata, Venera 1651. 11. Tom. fol. & exinde in Bibliotheca Patr. Tom. XX. p. 394. Opusculum Brunonis de Consecratione Ec-

elefia integrius edidit Lucas Dacherius Spicilege Tom. x11. p. 79.

URBANUS II. Otto antea dicins, natione Gallus, ex oppido Castellionis in Archiepifcopatu Remenfi , Ecclefia Romana Cardin, & Epilcopus Oftienfis ; anno 1083: à Grego-rio VII. ad Henricum Imp. in Italià agentem legatus, ab en captus & in custodiam misses est. Anno 1084- sententiam anathemaris contra Henricum ejulque fautores in Synodo Romana recens iteratam, undeq er Germaniam promulgavit. Anno 1085, habito in Germania Concilio Quintilinebur-genfi ex Episcopis Hildebrandinis collecto; Wecilonem electum Archiepiscopum Mogunti-num hæreseos damnavit;quod Principem à Pontifice excommunicatum non regno, fed com-

s munione foliumnodo, ecidere doculifia. An no alb's. A Vidore III. mocinere (textifo no alb's. A Vidore III. mocinere (textifo no alb's. A Vidore III. mocinere (textifo no alberta). The control of the

excommunicavit; tà Courzdom filium armi robella Parti intere sperialite, Anno 1255bertianos, Cericolque Simoniaco as conjugatos damastri. Sodem anno in Gilliam profichta Concilium Clierocontraum ectetura de la constanta de la constanta de la profica Concilium Clierocontraum excertum contra indiceles loca India Teonetestratema conducta. Anno 1256. In Concililiarment conducta. Anno 1256. In Concililiarment conducta. Anno 1256. In Concililiarment conducta. Anno 1257. In Concililiarment conducta de la concilia de la forta de la concilia de la concilia de la conte con Latinia Concilium Barente indicarta incipara del contra conciliam si contra contra tiparama C. Lettoro conculsimato istrum anatiparama C. Lettoro conculsimato istrum analii. Listum Confidence L. IX. Concil. No. X.

pag.422. & alia I V. ibid.p. 1839. Sermones I I.

ad Synedam Clarementanam ibid. p. 511. atque

aliz Epiliola II. apud Baluzium Mifeelian. Tom-

II.pag. 177. NICOLAUS, Metropolita Methonensis, claruisse videtur circa ann. 1090, quem tamen alii ad sequentis sæculi finem referunt : qua quidem in re nihil certi ftatuo. Scripfit Likellum de Corpore & Sanguine Christi adversus cos, qui dicunt confecratum panem & vinum non elle corpus & fanguinem Domini:in quo tamen funt, que cauté legenda effe monent ipfi editores Pontificii. Extat Gr. Lat. in Auctuario Duceano Tom. 11. pag. 372. Extant ejuldem Tratlatus III. de proceffione Spiritus Santl. adversus Latines , MSS. in Bibliotheca Vaticanà, quos se legisse testatut Leo Allatius de Con-Jenju Ecclef. I. 2. c. 10. S. 2. De tertio verò dubitate videtur, annon juniori cuidam Nicolao

Methocata tribuendos fit.

IV O, fet VV O, gente Gallus , Partii Belproscusis , Hugune de Altylo & Rifattenbergi
Portuguis , Hugune de Altylo & Rifattenbergi
Polit , de Hugune de Altylo & Rifattenbergi
Polit , de de Robert d

Isone iberatus. Anno 1104. Rorrèchim Comi- s. E tem Cenomanensem excommunicare à Pontifice Romano jussus, constanter remtit, meminem indicit causi excommunicandum esse contendens. Obiit anno 1115. die XXIII. Descembris.

OPERA

D Ecreroram liber , in XVII. partes distrizburus, maximam partem ex Burchardi collectione desumptus. Proditt Basil. 1499. 4. La-

sami 1973. 8. 6. cum Epillolis 1961. bl.
Farmara, up un Decretonum Etcleidiltiorum quali furma quedam et i, n VIII. partedriff. Soio equidom, non deefil piture; qui
fullo parte de la companio del la companio de

Epifela CCLXXXVII. Prodierunt cum notis Ftancifci Jureti, & Joannis Bapt. Soucheti Parff, 1587, 4°, & 1610, 8°. Ex his ultima, quacft ad Haymericum titulo libelli de Corpora. Dunnin in Bibliothecis Part. haberi folet.

Densim in Bibliothecis Patt. haberi folet.

Sernemes XXII. de Ecclefufficis Sacramentie
de Officiis, pracipuifque per annum Feftis: Extant
inter Scriptores de Divinis Officiis Calen. 1568,
Paris: 1610.

Breve Chronicon de Regibus Francerum 4
 Pharamundo uíque ad Philippum I. Francoroun, & Gnlichnum Rufum Anglorum, reges.
Quz enim de Henrico I. Angliz rege habentur, ab alienà manu addita funt.

Omnia ifftize Ivonis opera in unum collegit; & caftigata edidit Joannes Baptifia Souchetus, Parif. 1647. fol.

Parif. 1647. fol.

Epifisla ad Bernerium Abbatem Bena-valit;
atque alia quadam, edita funt 4 Dacherio in
Appendice ad Gnilberti Opeta pag. 664.
668.

In Moasterlo Elsoareni haberu Ivosia Crimotenia MS. Tellasus de textemmeniationaji casarian faririn, monito vistadis i temtrongi casarian faririn, monito vistadis i temtrongi casarian Etalifa, de do Ordinatiras an diguiusa
Saerona refusan, mosunte Ant. Sandro Dal
Saerona refusan, mosunte Ant. Sandro Dal
Saerona refusan, mosunte Ant. Sandro Dal
Saerona refusan, mosunte Ant. Sandro Dal
Saerona refusan, mosunte Ant. Sandro Dal
Saerona refusante i Desirato Deniaria, o Symbolis, de discussione del Saeron,
motables, no Ordinato Deniaria, o Symbolis, and
perfusante Internativa Saeronal Saerona
An Operio Derestali y ed Saronano giugia
propriate, dictara molis, quibas inificare conpartiti, citara molis, quiba inificare conpartiti, citara molis, quiba inificare conpartiti, citara molis, quiba inificare conpartiti, citara molis, quiba inificare con-

Caterum Chronicon istud amplum à Nino

Szculum Hildebrandinum.

nomine mutilum dedit I reherus Hanovia 1611. Hugoni Monacho Floriacenti debetur ; uti nos infra pluribus fubnotabimus-

1002. PETRUS, Magnæ Ecclefiæ CP. Diaconus, & Carrophylax, claruit anno 1692. Extant imfabrevia ad interrogata de deverfis cafibut Gr.Lar.in Jure Gr. Rom. L6-p.395.

1093 Antiq Bripril supay. Tom Hab CA.1093

ANSELMUS, patrià Burgundus, Augufix in Alpibus natus, parentes habuit genere tan. p 114. Vic. Anfelm. illustres Gundulphum patrem, Hemmeburgan per Ediner matrem Lanfranci fama excitatus ad Beccenfe ap .ur. A. Monafterium properavit, at que ordinem Benedictinum ingressus est anno atatis 27. Post 207. Baron. Lanfrancum primum Prior , deinde post quindecim annos Abbas Beccenfis constitutus, in ntroque munere illi fuccessit. Exactis in hie etiam provincia aliis annis quindecim, ab Hugone Comite Cestrienli in Angliam evocatur : cúmque negotii cujuldam conficiendi caula apud Gulielmum Rufum tunc ægrotantem ageret, eique fana confilia præfertim de tot fedibus Episcopalibus vacantibus subministraret, ipse inter alios Epifcopus delignatus, vehementer tame: fi diu relucta us , fedi Cantuarienfi a rege præfretus est, ab Episcopis, qui aderaut, inaugurarus die 14. Decembr. anno 1093. Crebræ atque ingenees ei lites ab inito ftatim Pontificatu ab iracundo nimis ferocique rege excitata funt, Primum de Pallio recipiendo difceptatum est; Anselmus id ab Urbano Papa expetiit. Noluit id Gulielmus , in Guiberti partes propentior. Initis tamen utcunque in-duciis, & recepto Cantuariz anno 1095. l'allios acrius paulò post erupit bellnos. Anselmus regem omnia foluta animi libidine agentem templa evertentem, Ecclesias devastantem, Deo pariter ac hominibus injurium, acriter corripuit. Rex Anfelmo juramentum de Papa neutiquam appellando fibi præftare justit. Neuter alteri cellit. Anfelmus anno 1097, in exteras oras exul abiit ; & Lugdanum secessit. Inde Romam ab Urbano Pontifice accitus, ingenti honore exceptus est : & in Concilio Barensi contra Gracos disputavit. Portificem verò anathema contra Gulielmum regem expedientem precibus fuis inhibuit. An. 1100. ab Henrico rege in Angliam revocatus rediit. Redountem alia flatim exceperant controversia, de homagio regi præftando,& ordinandis Epifcopis, quos ipfe Henricus, fraterque Gulielmus per annulum & baculum inveftierant. Urumque fieri pracipit Henricus, recufavit Anselmus, Anno 1102, habito Londini Generali Concilio laicas investituras, & conjugia Clericorum damnavit. Anno 1103. regis rogatu Romam prosectus est , Pontificem , cui rei integez cognitio ab utraque parte commifa erat , confulturus. Pafchale igitur Papa pro Anfelmo judicium ference , ifte in Angliam redire veritus , Lugduni fedecim menfibus confedit. Anno 1107. Henricus Adelæ fororis Co-

mitiffæ Blefenfis rogatu cum Anfelmo in gra-

*S.EC.XI.46 All'priorum rege ulque ad Ladovicum Pium tian reditit controlid utringue funcit 1, Res S.EC.XI.46
*All Imp. quod life Ironis nomine MS. extare prointerlituri Epifcopurum atque Abbatum cedir. As M.
Olitai.
**Ilique quodque life le piddem
**Archiepifcopus interlitets antea à Rege PrafiaLatitation promise medium desir between Management. les ordinavit. Cantuariam igitur reverfus, fedem quiere deinceps tenuit : & Clericorum

conjugio Ecclefià Anglicana eliminando firenuè incubuit. Obiit anno 1109. die xx1. Aprilis; atatis fuz 76. Archiepifcopatus 19. OPERA

E Piftolerum libri III. Monologium fen Solilognium, Profelogien fen Allequium.

Liber inceres Autoru pro infipiente adversito Aufelini Profetegien.

Liber contra infipientem, feu Apologettem ada verini librum pracedentem. Dialogus de Vericate.

Dialogue de Libero Arbitrio. Dialogue de cafa Diabeli. Diffritario Dialectica de Grammatica. Trallatus de Sacramento Altaris, fen de Cira pare & Sangaine Domini.

Liber de Fide, fen de Incarnatione Verbi. De nupriu confanguineerum. Libri II. contra Gentiles, Cur Denshomo.

De Proceffiene Spiritus S. centra Graces, De Concepta Virginals, activo, & peccate oris ginati.

Fragmenta varierum Anfelmi Traftatuum de Conceptu Virginali paffivo. De tribus VV aleranni quaftionibm, ac prafepa tim de Fermento & Azymo.

De Sacramenterum deverficate Concordia Prafcientia , Pradeftinationis , de ratia cum libercate. Liber de Volmanace Dei.

Medicationum libri X. viz. De humana conditione, de terrere Judicii, &c.

Liber de falute avina, Maunale dictum , Se Augustino perperàm tributum. Meditatio ad forerem de beneficiis Del.

Meditatio de Paffione Christi. Allequia caleftia, five Facula priorum affice

Hunn, erga Deum, Christum, Deiparam, & Calia Mantiffa A:editationum & Orationum in quinque partes tributa.

Hymni & Pfalterium in commemoratione Dela Liber de excelentia gloriosa Fireinis Maria, quem Bellatminus Antelmo abjudicat. Eum,

pariter ac fequentem librum , Eadmero vindicat , Gabr. Gerberonius. Leber de quatmer virene bur B. Marie dufe

que sublimitate. Paffie SS. Guigners free Fingaris, Pialac See

Liber exhertationum ad consemprum comperalium, & defiderium avernorum.

Admonicio pro moribundo. Paranefis ad Virginem lapfame Sermo fine Liber de Beassindine. Homelia in illud , Introise Jefin in queddant

Homilia in aliques Evangelia.

Carmen

OPERA SUPPOSITITIAL

Iber de Similitadinibus B. Anselmo adhiberi foliuss. Eadmeri eft. Quedam ditta milia, colletta ex dittis S. An-

films Liber de mensuratione Crucis. In eo eitatur

5. Bernardus. Dialogus de Paffione Domini.

Liber de veftiments, & membrit, & allibut Des attribuis , qui inter Hieronymi etiam & Augustini Opera reperiri solet.

Elucidarium , live Dialogus lummam totius Christiana religionis complectens: Opus An-felmo-indignum. Trithemius id Honorio Augustodunensi , Raynaudus , Balarus , Simlerus, aliique Gulielmo Coventrienti Carmelitano, Codices nonnulli Gniberto Novigentino Abbati vindicant.

De Imagiae Mnadi Libri I I. Honorio cnidam debentur, forfan Augustodunensi Hactenus edirio Luedunenfu 1630. Alia fub Anselmi nomine edidit Opera Joannes Piccar-dus Colon. 1612. viz. Explanationes in S. Mus-

thann, In Evangelia aliquet, In Cartica Canticorum , In Epiffolm S. Pauli , & ia Apocalysia, que aut Anielmo Laudenii, aut Herveo debentur : adeòque infrà locis fuis memorabuntur. Prodierunt Anselmi Opera Norimberga 1491. fol. Colon. 1573. Tom. 111. cum notis Joannis Piccardi Colon, 1812. Tom. IV. extraneis in S. Scripturam Commentariis exonerata cură Theophili Raynaudi Lugdum 16;0. Tom. 11t. denique ex recensione Gabrielis Gerberonis

Parif. 1675. Epifiela vts. Anselmi à Baluzio primum sunt edit & Mifechas, Tom. Iv. p. 471.

Alias Epifielas VIII. in Incem protraxit Da-

cherius Spiciles. Tom. IX. LAMBERTUS , natione ; ut opinor , Gallus, Atrebatensium Episcopus electus, sed cum Rainaldus Archiepifcopus Remenfis eum ordinare detrectaret , Romam profectus Lambertus iplius Urbani Papæ manibus confecratur anno 1094. XIV. Cal. April. Moleftias nitrilominus ei creare not deflitit Rainaldus; donec anno 1095, habità Synodo Claromontană recitatum est privilegium, quod Ecclefia Atrebatenfi nuper concefferat Pontifex, à toto mox Concilio collaudatum & confirmatum. Exrant Lamberti Epiffole II. Concil. Tom, X. p. 468, ubi etiam plures ad illum, & de illo Epillolz habentur. Alia ejuldem Epifisia ad Pafchaless Papass , dato anno 1105. de absolutione l'hilippi Francorum regis, habetur ibid. p. 7424

RAIMUNDUS DE ÁGELÉS, Canonicus Podienfis, & Comitis Tolofani (qui itidem Podienfis Episcopus) Capellanus , claruit anno 1095, quo pradictum Comitem exercitum in Terram Sanctam ducentem fecutus

eft. In hoc itinere dum hereret, ad facros or-

ASCAT. ab Carmen de Contempra mandi , ei alia Caidines promotus est; & Palassinam ingressius; s.e.c. XI. da Manda mina. terra effoderetur, prafens vidit : quin & în Obfidione Antiochena iple manibus tulit. Scripfic hortante Pontio Balonensi Historiam Hierofe-Immimmate; quares pracipue Comitis Tololani auspiciis per quinque nnium gestas persequitura nempe ab eo tempore quo Sclavoniam intravie Christianorum exercitus, usque ad victoriam de Ammirato Babylosio reportatam. Quam fincerà fide in hoc Opere egerir; ex folenni ipfius executione * dilcere possumus. Oroigi. * pig. 168. rur , inquit , & obsero omaes, qui har audituri sunt , ut credant hat ita finste. Qued si quicquant ego prater credita de vifa findeo referre, vel odio aticujus appofut , apponat miki Deus omaes inferni

> Historia in Collectione Bongarsiana De Gestis Dei per Frances Tom.1. p. 139. GOTSELINUS, fen Golcelinus, Mo- jo460 nachus O. B. primûm S. Bertini in Artefià, dein S. Augustini in Cantuarià, claruit anno 1096. Scripit Vimm S. Augustini primi Canrua-tieulis Archiepiscopi, duplici Opuseulo, susiori altero, altero breviori. Brevius in Appendice

plagas , or deleas me de libro visa. Exrat he o

Lanfranci Operum fine autoris nomine edidie Dacherlus Parif. 1648. Fufius Opns evalgavit Mabillonius Sat. Beaedill. L. pag. 498. Scripfit etiam ad Anfelmum Labres II. de Translatione. S. Augustini; qui MSS. penès Mabillonium ha-

HILDEBERTUS DE LAVAR-10072 DINO, Monachus Cluniacensis, dein Berengarii discipulus, ab anno 1097, seu ut alii ;

post annum 1099. Episcopus Cenomanensis: Injurius illi planè ell Baronius *, qui que de *Áda.roff. effrant Adalberti cujusdam Archidiaconi impudicitià habet Ivo Carnotenfis†, in Hilde-bertum refert. Anno circiter 1107. Hildebertus † Èpih's 7 \$2 Henrici Anglia regis, & Normannia Ducis injuriis divexatus , Romam perrexit , suppetias mum reversus; in carterem datus est; ac vario-

rum criminian acculatus, poltulante Henrico rege; ut innocentiam luani probatione per ignem demonstratam daret. Istiusmodi verò conditionem ab Ivone monitus nequaquam fubire voluit. Post annos 22 vel nt alii 29. ad Archiepiscopatian Turonensem translatus, fedem iftam fexennio circiter tenuit, atque obite

an, 1126, fecundum alios veto 1123, SCRIPTA.

F Piffele LXXXIII.

Liber fen Profa de Namili Domini. Verfu de myfictio & ordine Miffe, feu de Com cordia veteru e- nord Sacrificit:

Sermoin illud Ifaia XXXV. Tunt apertentur eculi cacerum. Sermo so illud Luca XII. Cul muleum dasuel

eff, mulium guaretur ab es, &c. Ad Pastores Sermo Synodicul

Opufenia haitenus recenfita babenturin Bibliga theea Pair. Tom. XXI. p. 119 Rita

Vossius de Hist. Lat. 1. 2. c. 47,

1099.

MEC. XLab

Vita S. Hugonis Abbasis Clumiacenfis; Prace- Clino apud Cenomanenfes MS. extare prodit SECXI. preris fui. Extat în Bibliothecă Cluniacenfi à Duchefnio edira Parif. 1614. p. 413.

Vim S. Maria Azyptiaca, metro scripta. Exemplar ejus MS extitit penès Heribertur Roivveydum, uti & nunc in Bibliotheca Paulina Lipficnfi.

Poema elegans , seu Epitaphium in Berenga-rium exhibet Gul. Malmsburiensis isb. 3. de gest. Reg. Angl. fol. 64.8: ex en Baronius ad an. 1088. Epiftola ad Reginoldum Monachum Cantua-

rienfem, edita eft a Mabillonio Analect. Tom.I. p. 297. Visa S. Radequidis regina extat MS. penès

eundem Mabillonium, qui Prologum ejus edidit, ibid. p. 196. Liber de querimenia & censtitlu spiritus &

earnis, p. 421. Liber de concerdià vetera de nova Teftamenti

meretricm, p. 441. Orasiones aliquot Theologica , fen Ryshmi fa-

eri ,p. 446. Liber elegiacia de exilio fuo , p. 453. Liber Metricus de Urbe Rema duabus con-

stans partibus, 1. de Roma diruta, 2. Roma reparata, p. 456. Alia Miscellanea Meretrica, viz. de Sacra-

meneis, de neraque parte Altaru', de tribm Atoffie in Natali Domini , &c. p. 459. Opufcula ista proxime enumerata in lucem protraxit, & cum notis edidit Jacobus Hommey Augustinianus in suo Patrum Supplemento Parif. 1484. 80. Denique varia Hildeberti nofiri Poemata & Hemilia inter Bibliothecarum Elnonenfis, Camberonenfis, Parcenfis (odices MSS, ab Ant. Sandero Bibliosbeca MSS. Belgica recenfentur; viderint quibus inspiciendi cultas datur. Confer etiam que habet Labbeus in Biblioth. Nov. MS. p. 59.

BALDERICUS, natione Belga, Gerar-1097. di I. qui Obiit anno 1049. B. Liedberti dein, & ab anno 1076. Gerardi II, Cameracenfium & Atrebatenfium Epifcoporum Secretarius & Sacellanus. Exinde Canonicus & Cantor Ecclefia Morinenfis Tandem Noviemenfis & Tornacenfis Epifeopus creatus est anno 1007. Obiit in urbe Tarvanensi Prid. Cal. Junti anno 1112. Scripfit Historian feu Chrem con Cameracenfis & Arrebasenfis Ecclefiarum libris 3.quos titulo Chronici Cameracentis in lucom edidit Georgius Colvenerius Dusci 1615. Chronicon Ecclefiz Morinentis feu Tarvanenfis ab codem conferiptum in Monasterio Benedi-

PASCHALIS II. Rainerim Teu Raeingeriss antea dictus, natione Tufcus ex provincia Flaminià oppido Bleda, Crefcentii & Alfatiz filius, in Monasterio Cluniacensi ad vicesimum ufoue atatis annum educatus: dein Romam profectus à Gregorio Papa Presbyter & Cardinalis titulo S. Clemento creatus eft. Abbas Monafterii SS. Laurentii & Stephani postea renunciatus. Post Urbani mortem anno 1000. ad Pontificatum Romanum evectus est, die 14-Augusti ordinatus. Anno 1101 Gerardum Archiepifcopum Lboracenfem , aliofoue Henrici Angliz regis Legatos excommunicavit, quod decreta sua de investituris laicis non admittendis callide diffimularant. Anno 1102. habito Roma generali Concilio Henricum Imperatorem ob rapiñas & facrilegia anathemate percellit. Anno 1106, in Galliam Cifalpinam profectus, Synodum Guaftaldenfem celebravit ; in qu'à Laicorum investituras damnavit, & conturbatum diuturuo bello Ecclefiz statum restituit. Anno sequente itinere in Galliam facto aliud contra laicas investituras Concilium Treeis Jabuit. Anno IV. cum principes Italiz in fidem fuam adigere aufus effet, & fepultura facra copiam Hentici IV. defuncti Imperat. exuvits præfracte denegaret, ab Henrico V. Romam fuscipiendæ imperialis co-ronæ gratia adveniente captivus factus, Sutrium abduetus eft. In ordinem itaque redactus Henrico investituras folenni juramento remifit, eumque Imperatorem inunxit. Post Hen-rici abitum celebrato Concilio Lateranensi anno III2, vim fibi adhibitam causatus concesfionem fuam revocavit; renovatoque anno 1116. Concilio ob remiffas Imperatori investi turas publicam egit pomitentiam; ac privilegium ei datum damnans, ipium fimul anathe-matizavit. Perfidum Pontificem armis perfocutus est Henricus, euroque, anno 1117- urbe eje-cit. Iste verò ingenti Normannorum exercitu

conflato rem firenue egit, plurimis in Campania

oppidis expugnatis; adeo fecurus victoria, ut

Henrico abiolutionem supliciter postulanti su-perbè denegaret. Obiit anno 1118. die x v 1 1 1.

Januarii, Extant Epifiela cvit. & Fragmenta plura Decretorum Conciliis Tom X. pag. 622.

alia Fpifiela VI.apud Baluzium Mifcellan. Tom-

a. Epifiela ad Norigaudum Epifcopum Augufrodunensem apud eund. in Append. ad Regi-

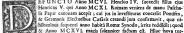
Finis Seculi Vndecimi.

nonem p. 65t.

SÆCULUM.

SÆCULUM VVALDENSE CONSPECTUS SÆCULI

EFUNCTO Alano MCVI. Henrico IV, fuccedit filius ejus see xit. Henricus V. qui Anno MCXI. Romam veniens de manu Pafcha- ab An MG lis Papæ coronam acepit ; cul jus in investituras concessit Pontifex, & Germanis Electoribus Czefaris creandi jura confirmavit, quz nihilominus fequenti anno habità Romz Synodo, irrita reddidit squod

barum feges, hinc Henricus anne MCXVII. anathemati fubjes. donee Anno MCXXII. injuriatum, & moleftiarum pertafus, in Synodo Wormatienfi coram legatis à Concilio Lateranenfi I. miffis, jus inveftitutæ ejuravit, obsequiumque Pontifici teddidie. Plutes expeditiones ex offini ferè Occidente per totum hoc Szeulum fiunt in terram fanctam; vario quidem successu, tandem inforlici exitu. Anno MCLXIII. magnas in Anglià, aliifque Regis fui ditionibus adversus Henricum II. turbas excitat Thomas Cantuatientis & com nullis contillis fle-Eti poterat, quin & Regis authoritatem, regnique consuetudines pervicacià planò intoleranda impugnare pergetet, communi sententia regni finibus exterminatur: finito sexennio sedi suz redditus à Sicariis ad ipsam Aram trucidatur anno MCLXX. Mox anno MCLXXIII. ab Alexandro 111. in Martyrum , Sanctorumque cenfum relatus. Circa annum MCLX. velut alii, MCLXX. inclarescere corperune Waldenses, Abioenses, Pasarini, Pauveres de Lueduno, seu quocunque demum alio nomine vocentur, hac oceasione orti. Contigit Lugduni in magna civium corona, pt ex iis quidam subita morte cotreptus sit ; tetriti sunt cæteti , sed præ aliis Petrus Waldius ex oppido Waldi in Marchia Galliæsito oriundus, qui statim bona divendidir, & pauperibus erogavit. Confluente igirut ad illum immensa multitudine, ipfe aliquantulum literatus Novum Testamentum lingua populari ipsis exposuit, & fanam fidel morumque doctrinam tradidit. Aucto mox in immensum discipulotum numero. Seda hae ubique pravalult, fittente ipio Reinetio, fuific qui affirmatent ipiam à Sylvestri, vel potius ab ipso Apostolorum tempore dutavisse, nec ullam fuisse tetram in qua non altas radices egerit. Quam sana, quam innoxia urplutimum suerint illotum dogmata, vita, moresque, liquido ex iis patet, que recenset Aneas Sylvius, postea Plus 11. Papa, Hift, Boheffic, c, 36. p. 103. & Enea antiquiof Reinetius Sachonus ipfe Inquisitor generalis, qui clatuit anno MCCLIV. & librum adversus Waldenfes seripfit, ubi capite quinto ertotes corum, & blafphemias, quas vocat, figillatim enumerat à que an tam execrabile nomen meteantur, legat primum, dein judicer aquus rerum ziftimator. Interim capite quarro fatetut hanc Sellam magnam habere feciem pietatu , co quod coram hominibus juite vivant , bene omnia de Deo credant , omne que articulos qui in Symbolo continentur, folummodo Romanam Ecclesiam Clernmque blashemare. Hinc totius mali labes, hinc omnes in eos procellarum fons & featurigo, quod recepta nimiròm Eceleliz Romanz dogmara reprobarunt, mores corruptos, superstitiones, atque tyrannidemagniter corriperent; hinc concitati adverfus illos Pratiati , Proceres, Reges, totaque репе 44

SAC XII penè Gallia in arma ruit. Anno MCLXXIX. fub Alexandro III. in Concilio 111 Lacceanensi diferre damnaci funt, fautoribus coram & receptoribus (ipsa Canonis verba refero, Can. X X V 11.) Excommunicationi subditis, prohibito sub aparhemate, ne anis cos in domibus, vel in terra sua tenere, vel sovere, vel negosiationem cum iis exercere prafamat. Exinde vi & armis ubique oppressi, in varias regiones se disfundere necesse habuctunt. Theologia Scholastica nova methodo tradita, & Juris Canonici professio in Ecclesiam introducuntut, sequenti seculo latiùs propaganda. Anno circirer MCXX. Ordo Præmonstratensis sub Regula D. Augustini autore S. Norberto in Diœcesi Laudunenti fundamenta fua pofuir; anno MCXXVI. Grandemontentis, Conditore Stephano Arverno, Anno MCXXVII. Ordinis S. Joannis Hictofolymitani equites inftitutum fuum Reictius colere, & ad arma pro Christiana fide adversus infideles felicius trastanda, fe componere coeperunt. Anno MCLXXXI. Carmelitarum Ordo initium habuit, auctore Americo Patriatcha Antiocheno, qui Monachos quofdam, ut à Saracenorum infultibus tuti effent, in monte Carmelo collocavir. Excurre faculo circa annum MCXCVIII. Teuronicorum Ordo , qui paulo antea coeperat , à Cœlestino III. confirmatus est, ut de Ordinibus Sancti Jacobi, Calatravz, SS. Trinitatis, aliifque nil dicam.

SCRIPTORES

₽30\$39\$

SCRIPTORES.

S.E.C. XIL

ILBERTUS, five Giflebertus, cognomento Crifpinus, patria, ut videtur Normannus, in Beccenfi Comobio; una cum Anfelmo, monafticam vitam e-

git ; 4 quo literis inftitutus ; tam in divina quam faculari cognitione egregiè doctus evafit. Claruit ineunte hoc faculo circa an. 1101. Post peracta sub Anselmo stu-dia, Romam peregrinatus est, ac inter te-deundum celebrem cum Judzo quodam Moguntiacenfi, viro magni inter fuos nominis, disputationem de Christianz religionis veritate instituit. Abbas demum V Vestmonasterienfis in Anglia factus, disputationem suam literis mandavit, & in Dialogi formam redactam An-felmo (quo hortante id laboris susceperat) nuncupavit, addito ei titulo, De Fide Ereleffe centra Judaes. Obiit anno 1117. vel ut Abbatum VVeftmonafterienfinm Hiftoria MS habet(notante Cl Ufferio Janno 1114. & in auftrali parte Claustri ad podes Abbatis Vitalis sepultus eft, hoc Epitaphio eohonestatus:

Hic pater insignic, gensu alenm, virgo seneng, Gisteberce jaces, luxivia, dunque inic. Mitu eras, juftus, prudent , fortu moderatus; Dollin quadrivio, nec minhs in trivis. Sic camen ornams , neve fexta luce Decembrit

Spiramen eule reddin, & offa folo: Prater tibrum centra Judaes (alium plant ab eo, qui inter Augustini opera haberi solet, hoc titulo , Alterearie Synagoga & Eerlefia ; quoedidit Josnnes Piccardus Colon. 1612. in notis ad lib. 2. Epift. 16. Anfelmi, totum verò opus Gabtiel Gerberon inter opera S. Anfelmi Parif: 1675. p. 512. prætet iftum, inquam, librum . extant MSS. Homilia in Cantica Solomonii in Bibliotheca S. Petri apnd Cantabrigien et item in Prologos S. Hieronymi fuper Biblia.ibid: Contra peccata cogitationis , locutionis , & operu; in Bibliothecă privată Gualteti Copi. Alia ejuidem Opuicula memorant Balzus Cent. 2: C. 63. Pitfeus ad ann. 1117, que an alicubi adbuc delitefcant , mihi plane incompertum eft. Quod verò habent de libro Epiftolarum, id inde natum videtur, quod in Ms. Codice E-piftolarum D Anfelmi Bibliotheca Cottoniana habetur unica, eaque fatis brevis Gilleberti ad Anselmum Cantuariensem Epistela cujus initium, Anfelmo Dei grassa Anglorum ; que ta-men Gilleberti eft Epifcopi Lumicentis, cujus etiam est Libelim de frace Ecclefia, quem iidem huic nostro attribuunt.

tria forfan dictus, primum Monachus, & Bi- sac vii. bliothecarins Comebii Cafinenfis, de in Eccles ab An MC fiæ Romanæ Cardinalis Diaconus à Paschali Pai II. anno 1101 creatus. Anno 1111. capto ab Palthali Pontifice, ipfe cum Joanne Episcopo Tusculano Romà ementito habitu elapsus. Italiam percurrit, Populumque obtestatus est ut arreptis armis injuriam Pontifici illatam nici scerentur. Obiit die XII. Maii, sed quo anno prorsus latet, certe post annum 1115. quo Bullæ Paschalis II. subcripsit. Scripsit Chronicon Monatteris Cafmenfis librit III. & compore S. Beneditli nique ad Defideriam Abbaren , qui postea Pontifex Romanus electus , Victor IL appellatus eft. Prodiit Chronicon istud feorlim Penes, 1513. und cum Aimoini Hiftoria Parif. 1602. cum notis Laureti Neapali 1616; 4º. cum annotationibus Augustini de Nuce , Parif. 1668, fol. In tenebris fortaffe adhuc latent alia ejus opuscula ; viz. Sermenes de Pafchare , & de Nativitate . Hiferia Peregrinorum , Vita S. Januaril , Vita & Converfacio S. Monnatis Confosferu, quam penès le MSS.fervat J. B. Marus, una cum Translatione Reliquiarum.et exalla Miraculerum narratione. & fe (ita enim pollicitus erat) fuo tempore evulgan-

dare. Alius etiam à nostro erat hec circiter tempote Leo , Monachus , Casinensis , & Ecclesia Romana Catdinalis Diaconus ercatus, ut volunt , anno 2105. à Pafchali II. ut alli verò , ab Urbano I L cujus Epiflelarum Regeftum fecit, & quamplures iple exaravir Epiflelar, quz MS1 fervantur in Bibliotheca Vaticana, nonnullis hinc inde editls. Hunc cum nostro Leone Oftienfi male confundunt Baronius, Polievinus, aliique. Vide Pet. Diac. de Vir. illuftr. Cal cap. 30. 31. & que ibidem habet ejus editor J.
B. Marus;

OUIBERTUS, five Gifbertus, gente Gallus, patrià Normannus, ortu nobilis, Gu-lielmi de Orantemerifielle frater, primàm Mo-nachus Flaviacentis, dein Abbas Monafterii S. Mariz Novigenti in pago Laudunenii; claruit an. 1101. Obirt anno 1124. die 1. Augusti.

OPERA

T Kallatus quomodo fermo fieri debeat. Moralium in Iob libri X, in Amol liber unus, & in Lamentaziones l'eremia liber unur. Traciarns de Incarnatione adversus Indaos. Epiftola prolina de bacecha fuda data & des peritate Dominici Corporis, De lande B. Maria liber.

LEO, gente Campanus , Marficann à pa-De Vergentrate Opufenlum:

1101,

iroit

Sæculum Waldense.

SEC. XII-De pignoribus Santlarum Ibri III. Gesta Dei per Frances , (cu Historia Hieroab An MC-Epifielas & Evangelia tetins anni. Prodierunt

folymicana libri IX, quibus belli facri Hiftoriam à primo Occidentalium in Palæftinam ingreffu ad Balduini I. regnum, & annum Christi 1100. pertexit. In condendà hác Historia ulus eft, ip'o farente , operosa verborum elegantià, ali: plane ab ež, quam in reliquis opufculis adhibuit. Extat in Collectione Bongar-

fiana Gestorum Dei per Frances Tom I.p.467. Vicasua, seu Monodiarum Libri III. Opera Guiberti hactenus recenfita colle-

git, è MSS eruit, & cum notis & observationies fuis, multifque additamentis primus edidit Lucas Dacherius Parif. 1651. fol.

Serme profixus in slind , Sapientia vincit malitiam, qui inter Bernardi opera habeti folet, d Guiberto fibimet ipfi vindicaturin vită fuă L L C. 16.

Commentaries Guiberti in Abdiam Prophes mm, in Janam, in Micheam, lib. 11. in Zachariam lib. 111. in Joelem, in Naum, in Abacene, & in Sophoniam, fe MSS. in Bibliothecis Vallis Clarz, & Igniaci Ordinis Ciftercensum vidisie prodit Czi Oudinus Supplem. p. 388.

Scripfiffe etiam Expositiones in Genesia, ipse fidem facit Guibertus Epistola ad Lysardum. Episcopum Sueffionensem Historiz Hierofolymitane prefixà, que quidem an supersint hodie, non liquet.

i iton.

ROBERTUS, natione Gallus, Monachas , S. Remigii in Diocefi Rhemenfi O. B. Claruit anno 1101. Concilio Claromontano intererat anno 1095, quo tempore prima in Ter-ram fandram expeditioni fe immifeuit. Redux factus, Bernardi Abbatis juffu conferiplit Hicap. 48, foria Hierofolymitana libres IX. feu ut alii mumerant, libras VIII. quibus tes gellas Franco-rum in Oriente ab anno 1095, enatrat usque ad victoriam ab Ammiravizo reportatam circa an. 1099. Stylum utpote impolitum, iple in Prafatione operis modeste satis excusat. Prodiit Historiz istius editio correcta ducentis ferè abhine annis, mullo nec loci, nec anni indicio appolito, dein editio depravatifima Bafil. 1573. rmum inter Scriptores Germ. Rubeti p. 217. & inter Geffa Dei per Frances Tom L. p. 10.

TIOL.

HUGO, ex Monacho Virdunenti, Flaviniacentis in Ducatu Burgundia Abbas; claruit anno 1101. Scripfit Chronicen Verdmenfe in duas partes distributum , primam à Chrifto nato ad annum usque 2002, secundam ab anno 1003, ad 1103. Opus istud Titefaurum undecimi præfertim fæculi incomparabilem vocat Labbens, qui illud ex ipfo authoris autographo in Bibliotheca Jefuitamm Claromontanorum affervato edidit Biblioth. Nov. MSS. Tom. I. p. 75. confultò interim feclufis è priore parte quamplurimis vulgaribus & inutifibus laciaiis altende transcriptis, quas, inquit, nemo cordatus arque industrius Historiz Ecclesiastiez indagator, merito unquam urre defiderabit.

RADULPHUS ARDENS, patriž Pičtavus, Gulielmi IV. Aquitaniz Ducis Eccle-

fialtes feu Concionator ; claruit anno not, SECXII. Scripfit Sermones de Tempore et Santis , feu in An. M.C. illi Parif. 1573. Tom. I I. in 8º. autea ibidem 1568. Anterp. 1576. 8º. Colonia 1604-2. Tom

THEODORICUS , Monachus priisci mum, dein Abbas Conobii S. Trudonis in Episcopatu Leodiensi, anno 1000, 2. Calenda Februar, confecratus, Claruit anno 11e1, Demum à Trudone Abbatiam deponere, & in exi-

lium ire coactus, in Monasterium S.Petri Gandense secont, ibique diem obiit anno 1107.VII. Calend. Maii.

S C R I P T A. 7 Isa S. Tradenis. Extat apud Striam ad xxIII. Novemb. Vita S. Bavenis Gandavensis , ibid. ad 1. O. ctob. & apud Mabilion. Sec. Benedict. II. page

Vita S. Landrada Virginis , apud Surinen ad vars. Julii Visa S. Rumoldi , Archiepifcopi Dublinienfis

& Martyris apud Surium ad 1. Julii. Sermo de translatione S. Trudonss , Prefrytere

& Confessoria , ibidem ad xx111. Novembris Vem S. Amalberge virginis. Extitit MS.pe-

nès Mirzum,& in Comobio Camerz juxta Brus Caterûm Theodovicus bifterias Veseris et Novi Tellaments versu heroico scripsific dicitur. Vide Vossium de Histor, Lat, libro 2-

SIGEBERTUS, patrià , ut videtur, Gallo-Brabantus , Monachus Gemblacenfis ; claruit anno 1101. In incunte adhuc in Monasterio Vincentiano apud Metenfes scholam aperuit , & Monachos Clericofone ad fe venientes melioribus literis imbuit. Poftea ad Gemblacum fuum rediit, & libris scribendis se pracipue addixit. Et cum serverent undique gravifime lites inter Henricum IV, Imperatorem ejufque filium Henricum V. & Gregorium VII. ejulque fuccefores Urbanum II. & Pafchalem Papas, Sigebertus noster Henticorum caufam conftanter tutatus eft, & a partibus Imperatoris adversus injusta & violenta Pontifia cis Romani molinina viriliter stetit; quin & Curiz Romanz decreta de conjugii Clericalis prohibitione aperté damaavit : acri subinde cenfurà à Baronio , Bellarmino alifone notatus, vel'convitiorum potitis planstris omfus, Obiit Sigebertus 111. Non. Octobris an. 1112.

de quo hac habet Fr. Syveertins Athen. Belgic.

pag. 674. Cum anner religiere pieg, atate grandes apud fues exegiffes , animam creasors sue red-

didu. Urmam ea aras tales mulsos culiffes ; certé

non tam mutilan haberemus illernin temperum.

Hifteriam , &c.

SCRIPTA

tial.

SCRIPTA

Hrenleen ab anno 38t. In quem definir Hieronymus, ufque ad ann. 1112. prodiir inter Scriptores Germanicos Francoluri, 158; fol.pag. 477. Tandem post alias omnes ediriones ad MS. Codicis fidem recognitum . & à Galfridi Monumerenfis quifquiliis repurgarum edidit Aubertus Mirzus Antverp. 1608. qui etiamii fuam edicionem folam effe genuinam, & à nugis liberam glorictur; non defunt ramen qui eaml veluti corruptam & depravaram criminentur. Sigeberti Chronicar continuarun alti. Anichmus Gemblacentis. &c. quos vide fuis locis.

De Seriptoribus Ecclesiallicis liber aliishdjulce commatis Scriprorious adjunctus cum noris Suffridi Petri Colon 1(80 81. deinde cum scholiis Mirgi in Biblioth, ejus Ecclefiaftica Anev. 1649:

Epistola pro Ecclefit; Leodienfi & Cameracenfi adverfus Epistolam Paichalis Papze. Habetur in Goldasti collectione Anti-gregoriana p:188. Ha-Mep. 1611. Vua Sigeberel Francorum regissapud Sur. Febr. 1.

Vita S. Gurberti Confessoris, Monasterii Gemblac. fundatoris, apud Sur. Maii XXIII. Vita S. Maclevii. Exter apud Sur. Novem

XV. Vua S. Thredardi huis adjuncta periisse vi-

INEDITA

S Erme in landem S. Lucia , servatut MS. Gem-blaci teste Fr. Syvertio loc. supra citato. Paglis Thebestion metrice lib-g-ext. in Monafterio Gemblae.

Vita S. Lamberti, irem ejufdem Translatio MS. hodiè superesse dicuntur. De Levusio Il', temperum ad Leedicenfer , MS:

extare testatur Syveettius. Alia à se scripta recenfet ipfe Sigebertus in calce libri de Scriptoribus Ecclefiafticis, ubi de operibus fuis accurate agir; qua aut tenebris adhue suppressa jacents aut per this interferunt. Sunr aurem Vita Theodorici Epifcopi , ejufdemquerranflatio ; Paffio S. Lucia ; Geila Abbatum Gemblacenfium ; Responsion ad Hildebrandi Papa Epiflolam, quam (criple in poteffatis regia calumniam; Apologia ad Henricum Imper. contra cos, qui calumniantur missas conjugatorum. Sacerdorum Ecclefiafter, literaliser, allegoricis mythelogiac, metro beroico descriptus.

ANSELMUS, Ecclefia Laudemenfis 1104 Scholafticus & Decarus, claruir circa ann. 1103. magni apud fuos nominis vir , plures curæ fuæ commiflos difcipulos habuit, & in his Petrum Abailardum, qui quidem hominem fama ejus longe inferiorem se comperitie reftatur. " Accel-*Hit Cala. " fi, inquis ", ad hunc, fourm, cut magis longzmr. fair c. « vusufus , quam ingemum vel memoria nomeri " comparaverat. Ad quem fi qu'is de aliqua quæ-"ftione pulfandum accederer incertas, redibar "Incertior. Mirabilis quidem erat in oculis aufentrantium, fed nullus in confpectu qua-

"Riouantium, Verborum ulum habebat mira-"bilem, sed sensu contempeibilem, & ratione

\$ 9.7.

vacuum. Cum ignem accenderer | domum S.E.C. XIII "fuam fumo implebat, non luce illustrabat. "Arborejus tota în foliis aspicientibus à longe es conspicua videbatur, sed propinquantibus, & ce diligentiùs intuentibus infructuosa reperiebaer rur. Congestis hinc inde ex Patrum Scriptis sententiis, torum Vetus ac Novum Tellamentum' interlineari marginalique Gloffa illuftravit-Extar Gloffa ifta interlinearis , unà cum Lyrania aliorumque addiramentis firpiùs edita, ex Gr. Lueduni 1528. Answerp. 1634 &cc. Potrò Commentarios in Marthaum , Lectiones , five Explanationest in varia loca Evangeliorum > & Commentarios in Epistolas D. Pauli, in Apocalypsin , & in Cantica Canticorum, sub Auselmi Cantuarienfis nomine edit. Colon. 1612. quamplurimi Codices MSS, nostro huic Laudunenti adjudicants uanquam non delune qui illa Gulielmo Parisien-sitta Herveo Monacho Dolestis, vindicent,

GALTERUS; gente forfin Gallus, Robeni Prapofiti Infulani confanguineus in. 1103. factus est Episcopus Magalonensis, & legatus Apottolicus. Obiir anno 1129. Extit Epiflela ad Robertum prædictum do Floribus Pfalmerum à Lierberro S. Rufi Abbate collectis apud Mabillon. Analest. Tom. L. p.2396

PHILIPPUS, SOLITARIUS, 1 vità forfan motastica, dictus, natione Gracus, quis vel cujas fuerit, non liquet- Claruit afino 1105.quo Diopiram fuam condidit. Scripfit enim ad Callinicum focium fuum opus Diopiram dicham, seu Regulam rei Christianæ libris seu sermonibus IV. in quibus animus & corpus difpu-tuar. Nocis id ac Przefazione addita illustrasse creditur Michael Pfellus. Prodiir Latine ex interpretatione Jacobi Pontani cum Præfatione & Noris Pielli Inveifiadii 1604.4°. & deinde in Bi-bliothrea Parr. Tom. XXI. p.555.

ÆLNOTHUS, origine Danus an Anglus, parùm conftat, cettè potiorem vitæ parrem in Dania exegit, ubi annos 24. commoratus cft; Monachus verò S. Augustini Cantuaciensis fuit. Claruit anno 1 109. Scripfit Viram & Paff nem S. Canusi regis Danie . ab Arnoldo Huitfeld primum editam 1602. deinde cum notis Joannis Meurfii ibid. 1631. 40.

O DO, primum Scholafticus Autelianenfis ; dein Abbas S. Martini Tomacentis ; demum Epilcopus Cameracenfis anno circlter 1105. fa-Aus. Cum investicuram Episcopalem ab Henri-co IV: Imp. atèipere nollet, sede suà pulsus, in Monasterium Aquicinctense prope Duacum se-cessir, ibique diem extremum obiir anno 1113. x 111. Cal. Julii. Scripfit brevem Expesicionema in Cananem Miffe divilam in quartor diffinctiones , quæ feorfim prodiit cnm Fr. Titelmanni libro ejuldem argumenti Antverp. 1530. &exi nde in hibliotheca Patr. Tom. x x 1. ubi habentur & alia ejuidem opulcula, viz. De Myflerio Dominica Incarnationu , Dialogus contra Leonem. Indam. Liber de peccato originali. Do blasphemià in Spiritum S. Homilia in Villicum iniquinate , Col-

Latiensen liber , 8cc.

ODO.

SEC. XII. 1106.

1106.

1109.

÷

ODO, Monachus Aftenfis O. B. claruit anab An MC- no 1106. Scripfit ad Brunonem Epifcopum Signicolem Expelitionem in Pfalmen per contemplationem exaratam, quæ habetut ad calcem Brunonis Signienfis operum, Vener. 1651.

PETRUS ALFONSUS, virilluftris, i106. Moferanteadictus, gente, ut videtur, Hilpanus, orru Judgus, ad fidem Christi conversus, baptino Ocensis civitatis Episcopo , anno Christi MCVI. Æræ Hispanicæ 1144. mente Julio , die notali Apostolorum Petri & Pauli susceptus è sacro fonce ab Alfonfo Imperatore Hifpanico, quem proinde pattern luum spiritualem appellat, unde & Alfanfi nomen traxit. Scripst sub nomine Petri & Molis Dialogu a adversio indase, in duodecim titulos feu partes diftributum, qui habetur in Bibliotheca Patr. Tom. XXI. pagin.

> ANONYMUS Author, qui scripsit Vitam Henri ilV. Inp. Claruit anno 1106, quo illustrissimus ille princeps vitam finivit. Historicus est antiquat fidei , & elogantis ingenii , quique ob finceram & illibat un in enarrandis Henrici rebus fidem invidia & perfecutionis metu nomen four occultate videtur. Prodiit in Fafciculo resum experendasum ab Orthuino Graçio editus, dein inter Scriprores alios terum Germa-nicatum à Julto Reubero evulgatos Francefurii 1584. Ex editione ifta liber qui penès me eft, erat olim fummi viri Hazci Cafauboni, qui in veitibulo voluminis hac proprià manu annotavir. Ex ownibus Scriptoribus, qui boc volumine continentur, nnilut cenferendut nila ex parte cumeo , qui vitam maximi Principit, Imp. Henrici IV. descriptio, Oni in trbello, and prins admirer nelcio; eleganziam fermonis illis temporibus flapendan, an fententiatum gravitatem, an pletatem., que parer fuiffe ingens in eo authore. Quem conidem fi falicioribus faculis vixifet , putem nemini vete-Two , aut Larinorum , aut Gracerum , postponendam ; nee illud opufentum poilpsfnerem Taciti libello de Vita Agricola. Hactenus Caulauboni nota M5º. Contratiam prosius de co fententiam tu-

lit Baronius ad an. 1106, Tom. XII p. 50. STEPHANUS HARDINGUS. nation: Anglus, iplendida familia natus, vitam monafticam in Comobio Sherbornenti amplexus eft; inde ad percentandum fe accingens, Scotiam, Galliam , Italiam, Romam ufque peragravit. In Burgundiam deput irer faciens, in Conobio Molefmenfi apud Lingosepfes inter Ordinis Benedictini Monnehos nomen dedit. His verò demum relictis ad Ordinem Ciftercienfem fe recepit, & clapis exinde annis decem? Abbas Ciftercieniis electus est anno 1109, post 13. Ordi-nis siti Moonsteria à se fundata , Cifterciensium suorum regimine se abdicavit anno 1133, obiseque anno sequenci dic XVII. aprilis. Congregato generali Cisterciensium capitulo anno 1116. atque frerum anno 1119. constitutiones qualdam pro unione monaferiorum Ciftercien-fium inter se promulgavit, quas vocari voluit Chartam Charstatis. Extat ifth Charta in Me-

hologio Cifterriensi Aurvery. 1655. ad diem S.E.Com V. Julii; & Annalium Ciftere. Angeli Manti- ab An lee quez Luganni 1642. Tom.l. ad annum 1119.Extunt ejustem Epittels II. inter Epittolas S. Bernardi ad Ludovicum Galliz regem. Exerdinm parvum Ordinis fai , in Bibliotheca Cifter-ciensi à Bentrando Tissier edita rer fai660. Serme habitus in obitu S. Alberici , apud Marriquez Tomo I. Annalium ad ann. 1109. Infignis ferme habitus anno 1113. cum SaBernardum cum 30. fociis venientem habitu Ordinis Ciflercienfis induit, apud Britum lib. 1.cap.12.monehre Carolo du Visch. Eiblisth. Seripi. Cistere. pag.301. Eidem vulgo aferibirur. Liber Usuna, sen Rinna Ordinis Cisterciensis, Parissu anuo 1648. atque alibi, editus.

PETRUS, GROSOLANUS Ru Chryfelanse dictus , primum minoris cujufdam urbis Præful, deinde Ecclefix Mediolanenfis Apchiepitopus; claruit anno 1110. A Paichali Papå ad Alexium Commenum Imp. Constantinoolim millus, fervente controversia de procespolim milius , tervence conne fione Spiritus S. strenue adversus Gracos tum voce rum scriptis dimicavit. Domum reverfus, orta illum inter & Jordmem de fede Mediolanensi lire anno 1116. Concilii Lateranenfis fenrentia ad priorem fedem abdic tro Archiepifcopath redire coactuseft. Extat Oratio ad Alexian Comnenum de Processione Spiritus S. Lat. apud Baronium ad an. 1116. Gr.Lat.apud L. Allanum Orthod. Grec. Tom. Lp. 379.

EUSTRATIUS, Metropolita Nicanus ; claruit circa ann. 1110. In iis erat, qui adversis Chryfolmum ftylum exacuerum. Auctor rerté gravis . & aliarum feripeionum laude apud Latinos ipios celebris , fatente Leone Allatio de Confeniu La cap. 10. Tale de eo elogium fere Anna Commena, reftis contemporanea; 'Avig rate bein copie qui va Diege Der novin Oni valle bian beier parter, i il alli tim siar i anadquiar colinere Barrer. Vir in rebus divinite externique apprime dellus , in concertationibus majorem fibi lecum vendicans , quim illi qui Stol & Academia exercita-bantur. Scripin adversiti Chryfolanum Opni de Processione Spring S. quod in Bibliotheca Vallicellans hodie MS. servatur. Quinque alios ejusdem argumenti Trastatus, quos ipte vidit recentet Leo Allatius loco supra citato. Caterim Enfiratii nofiri Commentaris in posteriora Analytica Aristotetelis Grace editi funt l'ener.1534. Commentarii ejaf. dem in Arifloselis Esbica Grace ibid.1536.Lat.Par rif. 1543.

NICETAS SEIDUS, feriptor Gracus, Latinorum adverfarius; claruit (fi in re obfcura recté conjicio) circa ann. 1110. Cum La-tinos dograra rituíque fuos ab Ecclefie Romanz astiquitate commendate animadverteret, edidit adversits cos opulculum hoc argumento, Non finpliciter antique novis venerabiliora, adeoque eque nova veins Roma, nec feder fede. Ex hoc Opere ampla quadam, nec contemnenda Fragmenta profest Leo Allacius de Confenfulib.1 cap. 14. 5.1.2. l.z. c.1. 5.2.l 4. c. 12. 5. 4.

GILLE, five GILLEBERTUS, ge-

DiaM.C. & Preful. NacadEo. Hicings.

11C XII. nere an genec Oftmannus? Episcopus in Hibernia chus, adhuc inchoavir, Abbas absolvir. Pro- S & e tac. Lunicensis sive Lumpicensis, seu Limiticensis (vide fis Warzum * & Ufferium †) claruit anno 1110, quo Synodum in Hibernia cel. bravit; in qua limites Episcoparuum Hibernicorum defini vir. Anno 1115. in Anglia vertarus Bernardi Epifcopi plenevenisi ordinationi Weltmonafteril p racte interfuir. Primus per totam Hiberviam Legarus Apostolicus factus est; cui muneri; annis jam gravis, morbis gravatus, anno 1139, renustciavit; & paulò post obiit. Extant Libellon de A.: tu Ecclefus, & Epifiola 1 1. alteta ad Epifcopos & Presbyteres Hibernie, alteta ad Anfelmam Cantuarienfem, apud Ufferii Epiflolarum Hibernic Syllegen. p. 77.

GODEFRIDUS; Parria Andegavenfis, nobili loco natus, prima attate Monachis Vindoeinenfibus fe adjunxit,& post aliquot annos novitius adhuc & juvenis, ac Disconus tantàm quintus ejuidem Cornobii Abbas creatus eftrab Ivonc Carnotensi inaugurațus, Anno 1095 in Italiam profectus, rei pecuniariæ fubfidium Urbano II. tunc t-uiberting factionis meta latitanti, tulit. Tanto bancficio devinchas Pontifex eum Presbyterum dedinavit, & Cardinalem titulo S. Prifez renunciavit. Anno 1095 ab Urbano accirus Convilio Claromos ano inverfuit; non Urbano folumifed & Pafehali eriam fuecetfori imprimis charuse quorum urrumquein Monatterio fuo Vindocinenti hotpitio excepir. Clarult ann. 1110. Strenuus Eccl. fize Romanz pugil, cujus authoritatem ut tueretut & ampliatet, Alpes duodecies transcendit, tet etiam à Pontificum adverfariis daptivus ductus. In vivis adhuc erat anno. 1129-

S C R I P T A.

E Piftolarum ad Ponsifices, Cardinales, Epifcopos, Abbases, Monachos; & Saculares, libri V: Opufcula numero XVIII. Sermones XV. in primarils anni fellivitatibut babiri.

Godefridi Opera eura Jacobi Sirmundi nori illustrata prodictunt Parif. 1610. & exisde in BL. bliothrea Patr. Tom. XXI.p. t.

BERENGOSUS, five Berengofius, Abpas S, Maximini extra muros Trevitentes 4 claruit circa an. 1110.

SCRIPTA

DE lands & inventione Crucis Dominica li-Liber de millerio Ligni Dominich , & de luce

visibili & invisibili , per quam antiqui Patres meruerum illustraria Sermones V: de Marsyribus, Confessoribus; Do-

dicariono Ecclefia, & Veneratione Roliquiaru Prodierum Opulcula ifta Colon. 1555. 8'. & in Bibliotheca Patrum Tom. XII, p. 349.

FRANCO, primim Scholafticus Leodienfis, dein Monachus, & post Fulgenrii mortem Abbas Affligemiensis O. B. Claruit anno 1111. Spriplit De Gratia Dei libret XII.quos Mona-

dierunt hi libri typis excusi Aneverp. 1565. Fri. ab An M Ca burgi 1620 & cum Epiftola de Monacho habitum tejiciente, in Bibliotheci Patt. Tom. XXI. pagina 193. Carenim Franco metrice etiam flatten Jurure gloria elegantet descriptit, teste Henrico Gandavenfi *. Vecum id Opus inrectir. Scripfic *De Scripe eriam ad Hermannum Coloniae Archiepifcopum Ecol.e. pelibrum de Quadratura ejreuli, aliunque de ratio-

ne Cempuri, jam deperditos; fi modò idem cum Affligemienti fit Franco ille Leodienfis, de quo verba facit Sigeberrus cap. 164. quod quidem hand its certo conflat.

RUPERTUS, Thirienfor dictus, primim Monachus S. Lausentii in Oesbrovic prope Leadicum tub Berengero five Berengario Abbate quo vivente Commentaries de Divinis Officiis conferipin anno 1111, A Berengario morjente Cunoni Abbati Sigebergenfi , commendatus, cujus Patrocinio à Peticeutione fallorum Frattum invidia tabefeentium, uti ipfe loquiest, libera-tus, (commensarios fines in S.Scripturam edute corpie anno 1117. Demum ob preclaram eruditionis tamam à Frederico Archiepilcopo Colonienti evocatus, Tuitiensis Comobii, è regione Cokoniz Agrippinz fiti s Abbas creatus eft. Obiit anno 1135. IV. Non. Marc. Quenam illius de Euchariftia fententis fuerit s ipfe explicabit Baro-la fine: nius *: In errorem, inquit, illum Impegit in- la fine: caute, que afferuir in facratiffimo Euchavittie Sacramento ita ineffe verè ipfum integrum cor-pus & fanguinem Christi, ne tamen fubstantia ippus & languinem Carinti, or commerce. Qui er-la panis & vini etiam inregea remanerer. Qui errordamnarus eft in Concilio Lucranenti fub Innocentio Papa IV. feu ut luculentius forfan Ruperti fententiam explicat Bellarminus † Erro † De ser inquit , Ruperti in eo first est , quiòd existimavie

ce la Rui nou converti panem in corpus Christisdum c nficirue Eucharutia, fed affumi à verbo divino, que-

luis

madmodum affampta eft humanitas: OPERA:

Ommentariorum de fanttiffima Trinitate de operibus ejus libri XLII. en nermmane Tollamensum, ad Custonem Abbatem Sigebergensem, viz. de Patris Operibus libei III. Filis XXX. Spig ritis S. IX: Commensariorum in XII. Prophesas Minores li-

bri XXXI. ad Fredericum Archiepifcopum Colomienfem. Prodictim foorfirm Noriberge 1524. Los vanii 1551: Commentariorum in Cantica Canticorum de Incarnatione Christi & laudibus Deipara Virginis

libri VIL: Commentariss in Isb , ex Gregorii M. scriptis

excerptus. Commentariorum in Ecclesiaston libri V. ad Gre-

De Gleria & honoro Filii Hominis super Mai-theum libri XIII. ad Cunonem ox Abbase Sigeberi enfi Epifcopum Karifponenfem. Prodicrum feorm Colon. 1533. De Glerificatione Trimitatis , & Proceffune

irius S. libri IX.quibus præmittumur Hymns ad Sp.S. Epiflola ad Romanum Possifi em, & rolo-

S.R.C.XII. gas ad Cummem Rasifianenfem. Prodictum und Librum de Sacramento Altaris , & ils que ad illud S.R.C. vin

ab An. MC. cum Opere pracedente Colon. 1555. entariorum in Evangelium S.Ioannis libri 60 XIV.

Commensariorum in Apocalypsin libri XII. ad Fredericum Archiepifospum Colonienfem. Prodic-

tuct Noriberga 1516. De Victoria verbi Dei libri XIII. ad Conorem.

Prodictunt feorfim Northerga 1523. De Divinu Officiu per anni circulum tibri XII. ad Cummem: quos nonnulli Valcamo feu Walera-

mo enidam . S. Anfelmi amico, luculentiffimo errore ascripserum. Habeneur inter Scriptores de

Divinis Officin Parif. 1610 & alibi. De incendio Thitiensis oppidi sua atate viso, in quo Corpu D. N. J. C. a samma circumsus a tataeathon remanfit, Liber.

De Medicatione mortis libri II. Prodictunt una tum Opniculo præcedente, & Ruperti Vita, Co-

Vita S. Heriberti Colonienfis Archiepifcepi,qui obiit anno 1121. ad Marcvvardum. Extat apud Surium ad XVI. Matr

De Passione S. Eliphii Marryris liber. Habeeur apud Surium ad XVI. Octobra

De voluntate Dei liber. De emnipotentia Del liber. Prodierum fimul bi-

na ifta Opulcula Noriberge 1524. In anedam Capitula Regula S. Benedicti Isbri IV. ad Cunonem Abbatem.

Do eadem re ex Hiftoria Abbaum S. Nicolai Brunvvilerenfium Epiftela. De lafiene virginitatit : & an poffit confervari

corrupta, liber. Prodierunt ista omnia Ruperti Opera Parif. 16:8 IJ. Tom. f. Prodierant antea Ruperti Opera

Celon. 1533. 1566. 1577. 1558. & 1602. Dialogorum inter Christianum d' Indenn libri III. quibus Anneli nomen dedit : in lucem edici font à Gabriele Gerberonio ad calcem Anfelmi

Operum Parif. 1675. p. 524.

Opus ex libru Kegun de gloriefo Rege David.

libris VIII. comprehendum fe feripfille memorar Rupertus in Foilista ad Curerem tieru De Divime Officia prafixa: quod quidem Gpus Frederici Coloniensis horracu olim susceptum nunc inteniff: viderur.

JOANNES, Archiepifcopus Lugdunen-fis, elaruit anno 1112, quo Synodum Epifcopo-TIES. rum fuff aganeorum indixit & invettituras laicorum damnavit. Ad hanc Synodum vocati Provincia: Senonenfis Epifcopi ire recufarant: quin quin & mifia ad Joannem Epiftola non folim licitas effe laicorum inveftituras, fed & in præfenti Ecclefia ftatu fieri debere declarant. Hos referipea epiffele acerbe perfirinxit Joannes , & fen-tentiam corum indubitatam effe hærefin concendie. Extat Epift /a itta una cum Senoncufium Episcoporum literis Concil. Tom, X. pagin.

STEPHANUS I. Ædnenfis five Augu-1115. ftodunentis Epileopus creatus eft anno 1113. Poft annum 1129. li pilcopali dignitate fe abdicavit, fub Petro Mauricio Monachus Cluniacenfis factus, coque altante diem claufit extremum. Scripfit enriefque Ecclefe minifrer pertiners , qui hab:tur ab an Michigin Bibliotheca Patr. Tom.xx, pul872. elter etar junior Stephanus Augustodonensis qui obiit ann.

BALDRICUS, Parria Aurelianensis, primum Monachus , dein Abbas Busgulienfis in Andegavis. Anno 1095. Concilio Claromontano interfuit. Anno 1114. Archiepitcopus Dolenfis in Aremorica factus eft. Obiir grandavus anno 1131. die XXVII. Januarii. Scripfit Historiam Hierofolymitanom libris IV. quibus Christianorum Occidentalium res gestas in Orience ab anno 1. fuscepez peregrinationis, Christi 1095.usque ad captam Hierofolymam & Godefiidi regis morrem anno 1100, veraciter descripsit & cleganter, judice Orderico Vitali *, qui plurima "Hate ex co depromplit. Extat Hilloria illa intet Geffa Dei per Frances Tom. I. pagin. 81, & inter Hiftoricos Francicos à Duchesaio editos Tom. IV. Alla scriptic Baldricus , viz. Vicam Hugons Ar. chiepifcop Keshemagenfu, que habetur apud Ar-turum du Mensticur iu Neustria t'ia. pagin. 182. fed in qua mulcta conficta & fabulofa nosat idem Monsticur cap. se prenti. Relationem ejustem prolixam de Monafterio Fiscamnensi ex Codice MS. Fifearmenfi edidit idem Monftieue ibid. pagin. 127. Visa S. Kobersi de Arbrifeliis Ordenis Fourig-Eb-r. Idi Fundanti à Boldileo feripea has betur apud Surium & Bollandum ad XXVI. For brust. Transatio kidem & Miracula capitis . Vatentini Martyris apud Rolland. XIV.Februarii. Vitam B. Samfonis, Epifcopi Delenfer ab codenti

informerum Manufer, in Eibliothesa Lamberhana haberur. EARNULPHUS, Narione Gallus, Connobii Bellov. censis Monachus, ubi viram dia egit; fed cum nonnella Monachorum facino infolentiz plena doleret, que nec emendare pofser ipse, nec pari vellet, de Monasterio relinquendo confilium infit. A Lanfranco etiam Cantuarienti, cui dicipulus olim fuerat, admonitus, ut ad fe veniret, inquit Gulielmus Malmiburienfis *, quia foi animam fuam falvate non posset, in * Devel Augliam transmeavit. Hie factus primam Mo-libasai

scripto signaram memorat Vossius de Hill, Lat-

lib. 3. par. a. cap. 6. Libellus ejus de Vificatione

nachus , deinde fub Anfelmo Prior Carroariz, ac randem Abbas Perriburgentis, demum Redulpho Cantuariam rezultaro anno 1115, die XXVI. Decembr. Roffensis Episcopus conflirutus eft. Plurima ubique Fieratis fux, munificentia, & probitatis monumenta reliquit. Obiit menie Marrio anno 1124 araris 84. Extant Tomellas five Epifola de incefiis conjugits , acque alia Epistola foluciones quafdam continons ad varias Lamberti Abbatis Bertiniani quaftiones, pracipuè de Corpore & Sanguane Domini, apud Dacherium Spiciley. Tom. 11.p. 420. 431. Extat etiam Tomel-lus ejus in Bibliotheca Lamberhana.

BERNARDUS, genre Gallus, Parria coorinat Burgundus, ortu nobilis, in Fontanenfi Cafto Bea usd-inxta Divionem assurjuxta Divionem natus anno 1901. Tecelmi Mill-Tom xutis & Aletha filius. Anno 1113. de faculo relin- an 1115. quendo

1115 Vit Ber mard liby ap. Sec. At

duendo tam liu medicários ad Secohantin Abbasem le conzulit, & inter Monachés Ciftercientes nomen dedir , focios inflituri fui plufquam 30. ficum adducent y quos lpfe faculo abrenunciare monitis indexerat. Anno 1116, gum pictare & doctrina interimonachos Ciffercientes communi omnium (uffragio Palmam rulerir; Stephani Abbatis juffu coloniam quafi Monachorum ad Clazavallum interritorio Lingonenti deduxit; ibique exerneto Monaterio Abbaris munus obiit ; à Gulielmo de Campellis Epifcopo Catalaunen-fi ordinatus. Adificato Claravellis Monaftes rio, ragaciolam fibi extra Comobii clautra poni precepit, ibique loci deposita omni Mona-Acrit regendi follicitudine, arctiori pictatis difeiplina; & otfo literario, totus vacabat. Anno 3127. à Marrha o Episcopo Albanens, Pontificis per Gallium legaro, Monafterii fui Ilmitibus ægrè abitractus , Concilium Trecense petiles ubi authoritate ; quam fibi piet is frupenda & truditirio raral apud omnes conciliarant, Templariorum Ordinem confirmati effecir, & Epitcoporum horraru Kegulam quandam ils observandam przsicripfit. Anno 1129. in Curia Romana inclarefeere copie; ae Bonorum caufæ patrocinari, licerifque deincepsad Pontifices datis totius ferè Occidentalls Ecclefia rebus confulere instituit. Anno 1140. Innocertil Papa caufam in Concilio Seampensi egit; eumque pro legitimo Pontifice habendum effe magna postes animi constantia contendit; quin & ad Willelmann Aquitanize Ducem pro ecdem legationem obiit. Anno 11311 Irnocentio Papæ in crebris per Galliam delebra-tis Conciliis affedit. Anno 114-enixis precibus à civibus Mediolanensibus accitus , & ab Innocentio legatus, Mediolanum profectus est; ubi ingenti veneratione exceptus , cives 'Ecclefue Romane reconciliavit, ilique autot fuit (me excussis Conradi habenis Lotharium Imperatorem sussiperent. Longum effer enumerate fingula S. Bernardi itineta & labores pro reftaurandis & ampliandis Ecclefia rebus fusceptos. Tee Alpes transcendit, saepiùs ad Principes Christianos legationes obiir; apud om nes teligionis & pietatis caula indefetto animi fludio literis & voce egit. Anno 11;8. Roma motam faciens , schisma inter binos Pontifices jamdist exorcum farlicher excincir tantúmente tationum vi aprid Victorem Anripapam valuitur exurisille vettibus Porzificalibus Innocentium Papam adiretspacem peteret , quam etiam obtinuit. Tanto begeficio devincti Romani triumphum quali Bernardo decerverant; eumq; in Gallias properantem ingenti pompa dimiterute , Patrem Patrie, de refineratore Ecclefie publica acclamazione agnoticentes, Anno 1140. Petri Abaillatdi ettores scriter oppugnavit, quem & viva voce & scriptis palam evulgaris confutavit Anno 1146. literis undequaque miffiss&fermo ilbusad Principes populumque habiris iugenti militum copiae conflande & in Terram Sanctam Christiano:um subsidio mittenda incubultstantà authoritate ufus,ur Conradum Romanorum Imperatorem , Ludovicum Francia regem, Theodoticum Flandria Comitem, & Henricum Blefenfem , aliofque Christia- Deipara, & Santherum per annum. Item de Deni Orbis magnates monitis fuis excitatos ipie dicasione Ecclefia VII. & unione in abian Humberth manu propria cruce fignatet. Anno 1147. Gille- Manachia

berrum Episcopum Pictaviensem divinitarem 1 Deo remeté (éparantem, aliaque absona de Triniture figmenta propalantem, argumentis fuis ad palinodiam adegit; hætefinque ejus in Conciliis Antifiodorensi , Parissensi , & Remensi damnasi curavit. Eodem anno ab Alberico Cardinali Oftienfi rogarus, ad Henricum Petri de Bruis discipulum , cjulque fecturios , Petrobrufianes dictos, in Ecclefia Romana finum reducendos fe accinxit; & Tolofam, Perrobruficourum naiale fohim, profectus, innumeram plebem prædicando, disputando, monendo ab Henrici partibus revo-cavit. In ordinem utcunque redactis Petrobrufiands , alius Bernardum excepit labor. Illiteratum quoddam tune temporis hominum genus speciolum Anglolicorum titulum gravissimis errorious obtendebant. Inter alia enim, que propugnabant, orthodoxa fatis dogmata, ineptias de vicandis penítus juramentis, & elu carnium admifeuerune. Hos adorfus Permardus , alios ab erroribus retraxit, aliis os obturavits Nec tamen ita foris perípicax Bernardus , ut cocuriret domis Vidit ille (& ingemuit) Ecclefiæ Romanet errores, corruptelas, & fordes, eaque, quantum porerat castigare nondubitavit. Vergente presentim grate lapiam Erclesig disciplinam reformaciscio fassir. Daris enim anno 1151 ad Cardinalem Oftienfem literitspottquam degenerem Ecclefit flutum. & fordos Legari cujuldam Pontificii mores defleviffer, hate fullinfit ; Legite bat literat Domino meo Ep 150 (Pontifici): ipfe viderit ; quid de tali bomine faclendum fer. Ipfe liberavi anemam meam. Dice tame v pra ipuarione, qua foles. Bomm est ei, fi purgen ipfe Curiam fuam. of fi liberet confidentiam fuam. Editis quincti un anno (equenti Libris de confideratione, tem candam fusius persequirut , az fortius urgebat. Obiit vir optimas XIII, Cal. Septembr. anno 1153. statis fusi 63. Postquam Monasteria 160. Cluniacentibus fuis erexerat. Vir plane finceras seque infacata Pieraris, infigni in Deum amore, ingenti adversis corruptos Christianorum mores zelo flagrans , multo melior futurus, fi temporain quibus fors ipfi vivendi contigit , non prohibuilfent Literis humanioribus non leviter tinctus. scientia Theologica inftrustissimus, longè supra espeum fæculi , quo vixir , elegans at etuditus. Christiane dollut, & lantle facundus, & per festions ut Erafmi de eo verbis utat. Addam quæ de eo D. Chytraus Grat.de Ph. Melanckhone p. 509. Bera nar lus, inquit , admirabili religionis findio, & facrarum literarum peri la,quarum verba d' fentensia dicentife fonce offerunt, in movendu etiam affe-Elibus pier, non fognis, nec inefficax, fimul tamen fefibus of jucundus off, ut Mellifind cognomen non immerità ipsi eriburum videasur; cum plerique alis,illà ciyyemi, recentiores Scholaftica theologia Scriptores , firgidi d' awabiic in dicendo , uman bos aganta ut Letterem deceante

OPERA GENUINA

E Pistola CCCLXVII. Sermones in Dominicas , & Festa Christi,

PPT

Saculum Waldense.

450 SECULUM

SEC. XII. In Pfalmon XC. Surmones XVII.
Surmones de Diverfis numero CXI. com allis
Surmonibus XVII. partis, f. Parabolis V.

Sermonibus XVII, parvis, & Parabolis V. Officiam de S. Victore, regan Guidenis Arre marensis compositum.

Confossionis privata Formula. Lubilus Ryshmicus de Amoro , Passione , & As-

eeufiene Iefu Christi. Sermones LXXXVI, in priora tria Capita Can-

tiei Caniscorum, quorum priores 23. ante nunum 1337. scripti sum. De Consideratione ad Engenium Papam libri V.

Ptodicrum feotim Colon. 1605. 8°.

De meribus & Officio Episcoperum Traslama,
qui in aliis editionibus locum inter Epistolassor-

situt.
Apologia de vità & meribra Relègioforum ad
Gulielmum Abhatem S. Theodories.

De Contemptu mundi Trallatus, scu Exhertatio de consempsu mundi ad Clericos. De dilegondo Doo ad Haymericum Cardinalem

Traîtatus.
De Gracia & libero arbitrio.
De precepto & dispensatione ad Monachos Carmotenses.

De gradibu bumilitatis & fuperbia, cum confură feu Retrallatione în ilium Trallatum. De nova Militia, ku Exbortatio ad Milites

Temple.

De Couverfione ad Clericos, seu Exbertatio de vita in melius conversenda.

Described Pers Abbeillardi in Syondo Senwegli damanis ad Inoversione Papam Trallans, qui in altis editionibus el Elpithola yeo. Trallans ad Hygonem de S. Villere de quiboqdem gasphienta de co prophistia ultis chitoribus Epithola 77. De Vita & robus gellis S. Malachia Hibernia

Archiep feopi cum Sermone de codem.

Opera Dubia, & Supposititia.

Ermone: XLVIII. in Cantici Canticerum partem posteriorem. Gilbetto de Hollandia. Anglo debrutur.
Trailanu de Vita feitaria, feu Epillola ad Fratres de Mones Dei Carlindansa. Guliclimi Ab-

butis S. Theodorici de Monte Auteo foetus est. Vitis myllica, seu Trallatus in illud, Ego fum

with vera.

Meditations: Pijfone XV, in illum fenensiam,
Nofe seiglon. Conficient vitimum librum Humusic X Vittore de Anime.

gouis à S. Victore de Anima.

De interiori demosfem de Confisentia adificanda, Liber. Tettius est lucer Hugonis libros de
Animi.

Seala: Claufiralima, feu De modo orandi ad Fratrem Geresafina Traffaria. Habitur inter Opera S. Augustini titulo Seala Paradifi, & Guigonem Carthufiz Majoris Priocem, qui obii anno 1177. authorem habit.

'De Amere Dei Jibri III. Gulielmi Abbatis S.

Theodorici opus.
Intitucio sacerdorii, seu de pracipuis mysteriis
nostra religionis Trallatus.

Sermones in quadant offa, Dominica anni.

Sermones X.I.(cu posius de Oneribus Unite. S.EC. XI.

Ekcoli Abbasis Rievellenius in Anglia fune.

Sermones 111. de Nativitate.

Sermo de S. Szephane Prosumarsyre.

Traflatus de puero lesu dundecenni. Ælredi ejuldem est.

Sermones XV. de Sermone Domini in Cama habite. Ogerio cuidam Abbati Cucedii Ordinis Cisterciensis à Labbeo tribuuntar.

Sergmant IX. viz. De daebus difribulis entribusi te Fomanna. De Excellentis familijam Sarvamani i si illud, Foman Angeleram. De Nativiamani i si illud, Foman Angeleram. De Nativiate d' Privilleçió S. Isaama Bapilla (qui lince Pocii Damiani Ogera haberus / la Parabolam detribie inspatactis. De B. Atarià, in illud, Supiratic wincis malitimos. Il Parabolam de decen Ulira is wincis malitimos. Il Parabolam de decen Ulira gisibus. De S. Andreà, in illud, Carde crebus. In Fife S. Nichala. Podictioned duo Settmonger.

inter Opera Petri Damiani reperiuntus.

Sermones IV., in Salve Regina, una euro Meditanone in eandem Antiphonem.

Ad Cleremin Concilio Rhemensi congregamen. Ad Passoros in Synodo congregatos.

Ad Pralasor in Concilio generali.
Do fuzienda cordu & corporus immunditia,
conto ex Partibus confuzienzona.
Sermones W. viz. De mifersa humana. De fep-

tem Gratie , icu donie Sp. S. Do dnodecim portie Ierufalem. In Canticum, Magnificat. Sermones parvi de Diverfis numero XIV.

De Confeiensia Trailatus.

De modo beno vivendi ad fororem; capitlous
LXXIII.

Liber Sententiarum.
Soliloquium, leu Oratio ad Deum, prefixa libro
de Amere Dei.

Diffutatio cup flam justi cum Deo.
Alind Soliloguture.
Formula honestavita, quam Becnardi Silvetta

eile alleit Raymandas. Infirullio, Quenodo possa homo in bono prosecros & placore Deo.

Varia & brevia documenta piè vivondi. Speeulum Monachorum. Dollrina B. Bernardi.

Otto puntta perfeitionis acquirenda. Epiflota de dottrina vita agenda. Tractasus in illud, Ad quid vemfii?

Lamentario B. Virginis Marte. Ex quamplurimis S. Bernardi Operum edição ribus, qua ounnes jus fermé accessiones habuerunt, fequences pracipue notamus , Venet. 1516. 1. vol. 4°. Parif. 1517. f. Lugdani 1530 f. 1544. 1558. Venet. 1549. Bafil. 2552. 1. vol. ibidem. 1566. Antverp. 1576. Parif. 1586. cum notis Picarti. Parif. 1609. Amberp. 1620. (cui pezter alia , quatuor Opufcula à Gretfero edira Ingolilad, 1617. 40. accellinant) dein cura Jacobi Merloni Hossiii ad MSS. Codices emendata, multis ance Bernardi inedicis , & extraneorum Operum appendice suchs Paref. 1645 V. Tom.f. quam quidem editionem nos in recentendis Operibus (ecuri firmus). denique prodierunt Parif. 1666 2. vol. f & 8. vol. in 80. Editionem iftam adornatunt Joannes Mabillonius, ejufque focii, Monachi Benedictini, qui non tantum eam exactam & correctam reddere consti funt , quin & plures has MC. bus depromptes tune priming in lucem edide- zenus , Dicorfinas Accopagicas, Chryfoftomus, as An. MC. zenus, Objervationes pro more fuo dochifimas Cyrillus Alexandrinus, 3. Maximus, Annafanas ous depromptos tanc primum in fucció cusa-runt. Observationes pro more suo doctissima addidit Mabillouius, Opera suppositità à genui-nis opelme discrevit, que nemo unquam certuis distincit, vel de sis doctiús judicavit.

Hymni IV. de Contemptu musdi habentur apud Carolum du Vifch in Bibliotheea Scriptorum Or-dius Ciffere, pagin. 45. qui plutima S. Betturdi Opera MSS, in lucem nondum edita recenfer

ibid.p. 39. &c. Epistela aliquot à Dacherio evalgate funt,

Spicileg. Tom. III. Expositionum Moralium partes II. Quarum prima expeliciones XIII. (ecunda IV. compie-

Atrur. Liber de Musica.

Parabola aliquos, fed manifefte fouria. Tractamo brevis de Corpore Domini. Commintariorum in Cavilea Canticorum co.

masie, Autore Abbate G. cujus nomen later. Epistola de Amore divino. Liber Metricus de laudibus Virginis , odis

XVIII. constans. Secundus sub S. Casimiri nomine sepe vulgatus est, verim omnes Differta-tiones permissas Bernardo vindicat Jac. Hommeius, qui & reliqua supradicta opuscula in sucem protulir in Supplemento Patr. Parsf. 16:4.

HERMANNUS, Genec Germanus, domo Colonieniis, ortu Judzus, tribu Levita, Davidis & Sephorz filius, tandem Egberti Epifopi Monafterienia Sermonibus, & Ruperri Abbatis Tuitienfis colloquio expugnatus, abdicato Judaismo Christo nomen dedit. Multis co nomine injusis à Judzis divexatus, ordinem Canonicum în Cœnobio Capembergenii tandem amplexus eft. Claruit circa annum 1116. velpaulo post, Ecmardo aqualis, & Ruperto Tuitiensi familiaris. Seripfit spufculum de converfione fui, quod ex Bibliotheca Paulina Lipfiensi erutum novissimæ Raymundi Pagionis editioni subjecit Benedict. Carpzovius Lipjus 1687. fol.

EUTHYMIUS ZIGABENUS, Monachus Gracus, clasuit anno 1116 vivente adhuc Alexio Commeno cui familiaris erat, cujusque singulatem in seturandis 5. Scripturis, rebusque i heologicis peritiam miris effert laudibus; quem bis adversas Ecclefie Grace ho-Res (Larinos opinor intelligit) ferliciter dispu-tantem se audivisse, ejus denique jusiu se Passpliam aggreffum elle, ipte in Præfazione nos doser. Que anno obierit, non liquet.

SCRIPT A.

O Ribodoxa fidei dogmatica Panoplia adver-ius omnes Harefes , exvatiis SS, Pattum feripris contexta, duas in partes divita, quarum dederat Alexius Imp. quas postea Eurhymius no- sint "arif. 1661. fol. Notas historitas & phi-Ber inordinem redactas, aprè & concinuè dispo- lologicas in coldem libros secipis Catolus firas, fuasin claffes digeffir. Parces verò, ex quocú du Frefne, de ad calcem Cinnami edidir Ibid. armamentario desumpta est Panoplia istadi sen- 1570. f.

AC XII. & plures Epifiolas & Tractatus e MSS. Codici- meliunt, Athanafius , Ballilus , Nyilemus, Nazian - S & C XII Sinaita, Leontius Cyp ius, Leontius Byzantinus, Damascenus; Phorius. Extat has Panoplia interprete Francisco Zino Latine Lugdanio 1556.8". Perif. 1556.8". Venet. 1575. Greca in van rlis Bibliothecis eriamnum fuperfunt. Infigne Sownaruarso, titulum nempe ultimum, Gr. Lit. ex Codice , olim Palatino , nune Varicano cum notis edidit Fredericus Sylburgius in Saracenicis à pagin. 1. ad pagin. 54 & exinde Fronto

Duczus in Anthurro fuo Tom. II.pog. 192-Commentaria in come: Pfalmos Davides, & X. S. Scriptura Cantica. Prodierune Gt. Perena 1530. Lat. interprete Philippo Saulio Parif. 1543. 8. 1547. 8. Venet. 1568. Præfationem in Pialmos admodòm prolixam Gr. Lar. primus erule Srephanus Moynius Var. Sacr. Tom. I. p. 150.

qua Autor de matura, origine, ufu, fcopo, multiplici Pfalmorum genere, oblitaritate, variifque versionibus Gracis accurace agit. Commentaria in quatur Evangelic. Prodlerune Lat. interprete Joanne Heatenio Istaviii 1544. 8 . Farif. 1544. 1560. 1602. Gr. Ferens

Commentarium eins in Catholicas Epillolas Gracè extare in Bibliotheca Sambuci prodie Sim-

Caterlin Etthymii Opera pratci Commen tarism novifirmė recenfeum omnia habentut Latine in Biolothera Part. Tom. XIX. pag. t. 135- 475-

NICEPHORUS BRYENNIUS, Paria Macedo, in Oreftiade civirate natus, Ni-cephori Bryernii, ob affectatum imperium ocu-Alex & Ilbi is privati junta Zonaram, filius natu maximus, palibique juxta verò Annam Comnenam uxorem fuam , paffim Zonepos Claruit anno 1118. Annam Comne. nan. Aunal nam, Alexii Comneni Imp. filiam , uxorem duxit; ac proinde à foceto fuo, qui novos ticuos , novalque dignirates indies producere folo- Clonin Io. bat, primò l'anhypeafchaftus, deinde Cæfat, erca. Comnen. p. tus eft. Anno 1095. dum Alexins Latinis Thra- 5.84. tus elt. Anno 1095. dum Alexins Lamins a ma-clam ingrellis obitaret. Nicephorus nother Con-finationopolis adversas Gorhöfrédum Ballio-naum defendit. Anno 1108. pacem inter Ale-zium & Boemundum Awiochiz Principem conciliavit. Ægrocante anno 1118. Alexio Comneno, Bryennii nutu omnia in Aulà gerebanturi & certe panim abfuit , quin Anne Comnenas, ejufque maris leenes contilis, post Alexii mortem imperium obtinuerit. Anno 1137. Joannem Commenum Imp. arma in Systam moventem co-micatus est, unde ab obsidione Antiochena ager redux factus, codem, ur videtur, anno diem claufit. Vir crat, tefte Zonara *, Aiyote * Annal. Is. neconsium . dollrina coregie inffruttus, cuius illustre monumentum reliquit Historiam à se con prior X I posterior XIII, tirulos continct. Ex ditam. Scripfit en Im rerna Byz outnamen Histo-Pascum (cripris has Eclogas collegerant prastan-riam libra IV. ab anno 1057, ad an. 1081. Produc tiffimi aliquor Theologi, quibus id in mandaris ca Gr. Lar. cum vertione & noris Petri Pof-

ANNA

Szculum Walden'e.

3318.

SAC XII. ANN A COMNEN A, Parria Constanti nata est anno 1803. Constantini Michaelis Ducæ filii conjugio primum deftiusta, co mostuo, Nicephorum Bryennium maritum habuit , clazuit przelpue anno 1118. marte primim, dein anno 1137, marito orbata, ex otio literario fibi do-

loris folseium quartivit. Scripfit anno 1148. Famina îngesti animo , nec minoti doctrină prædita ; que immeto fludio rer es abyus maibine arreixem (uti hibet Lonaras *) एक के अध्यानक व्यापन संस्कृत किंद्र संनारिकता , असे गरेन प्रस्तानिक प्रितृतिक क्षित्र Birment rauen de aurg meen fien Greue bermen & exist store from & rate BiBrone at region dellain. na i marieyus iquina ivalic. Maximi in fludiis de-Ebruarum operam pofuit, exquifiti Artheiffant, ing. tringspradica aentificos ad abstructificacaquasques seplarimer, eam facultatem parrim natura bonitate, partim industria confecuta, Afina onto eras libris & erndtorum confueindine band obiter niebatur. Scripfit Historierum libros XV. de rebus ab Alexie Patre gellis, quos Alexiada appellavit , quibus interceptum morte immatura mariti fui Opwe Historicum supplevit, & Alexii tes gestus ab an no 1069. ulque ad obitum anno 1118, fuliffimè fimul ac elegantifime enarrat. Prodierunt Hilleres istins libri VIII. prioces Gened cum Hafchelii notis Augusta-Verdel 1610. 42. omnes XV." Lat. cum Harfchelii notis , & Poffini gloffari Partf. 1611, f. Notas historicas & philologicas in eam conteriofit Carolus du l'refac , & Cinnami Historia fubjecit Parif. 1670.f.

G18.

De Hift.

JOANNES ZONARAS, ortu Confrancinopolitanus, dignitate, Magnus Drungarius Biglar, & Protoalecteris, claruit anno 1118. Po-fica ereptis ei morte repentina chariffimis conjuge fc. liberiique, vitam iniit Monarticum, & ur dolorem lenisce, curatque fordidas & inuriles ab animo pepellerer, rebus antiquorum temporum. Ecclefia przeerim , perferutandis percractandieque studiose incubuir.

SCRIPTA.

III. Primo agit de rebus Judzicis ab Orbe Condito ad Hierotolymotum excidium, Secunda de rebus Romanis ao Usbe condita ad Constantinum M. Dionem plerusque exferibens. Terrio de rebus Bizantinis à Constantino M, ad Alexii Comucui obinum , qui contigit anno Christi 1118. In cebus, præferrim fui temporis, majorem curam atque industriam in co defiderar CL Votlius *. De ítylo , quo in condendis Annali-Gels es, bus utuseft ipie † ita pronunciat, vel potius excutie, of of a nangarre of constant, and me di in a chance ico paris a valuation higgs of magine

om. 1 p.t. + Miger ainim , + + vors wange per Dillimen. effe variam, nec per omnia fui fimilem, nemo miretur, aut culpet or ationem, aut me autorem illias. Cum enimbiflorium en variis autoribus velusi Itipem colligere necesse habeam, in multis illorum de dillione & compositione utendum erit. Sicubi tameniple de mes aliquid interjecero, ac infernem;

tur. Annales iftos noris illuftrarios Gr. Latedidit \$ & C. TR Hicronymus Wol fins Bafil. 1557. f.Novam editio. 43 As. MC nem earn que plane clegantiffi mam nuper adonta-

vir vir Cl. & ad juvandas meliores literas notus Carolis Du Freine , qui Wolfium carpit quod Zonara Annales in tres Tostos diftribuerat cum sb ipio Autore in duos folummodo diffriburi fint, primo in Augusto Carlare definerae , fecuado deinceps ad Alexii Commeni exitum progredien-te; ipie nihilominus aliam rationem init; roto opere in libros xvIII. dishibuto. In præfatione Zonaram ab iniquis aliorum Criticorum centuris defendit, ad calcem notas Historicas, & differrationem de Hebdomo CP. adjuncis. Denique Anonymi cujuldam breve Chronicon ao orbe condito ad Alexium Communum à Petavio una um Nicephori Ereviario olim editum fubjecie.

Prodiithac editio Gr.Lat. Parif. 1686. a.vol. fol. Commentarii in Canones SS. Apoilolorane, Prodierunt feorum Lat. Parif. 155R.

Commentaris in Canonicas aliques Gracorum. Pasrum Foifislas. Editi funt Gt. Lin. ad calcem Gregorii Neocafariculis Operum Parifiseas.f. Commentarii in Gausser SS. Conciliorum, some Occume vicerum, quam Provincialium, Prodictupe

Lat. Mediolomi 1614 Editi fune fimul omnes ifti Commentarii Gr. Lot. Parif. 1618. & cum Cl. Beveregii Annotarionibus in Pandechis Canonum Over 1672 f. In

prafazione moner fe non sponre sed alterius perlualu, Manuelis forte Co.meni Imperatoris, opus istud aggretfum eife. Orasso de immunditie ob gonerrhaum, Gr. Lat.

in Jure Gr. Rom. L. 5. p.351

Canen.de S. Virgine, live Porma adversus amines Harefes. Habetur, in fine mutilum . Lat in Blbliotheca Patr. Tom. XXIII. integrum Gr. Lat. cum notis apud Cocder, Monumeur, Eccl. Gran. Tom. III. pagin. 469, Servasur in Bibliotheca Regia Parificult Zonara Karen in Firmyine Ses. Times, & d diesergle , TETATOE HEGE TETATOM MARKEI MENOX.

Processisses in Terraficha Gregorit Nalianaged. Prodiit Gr. Vener. 1563.

Trallatas de ramius Confebrinerum , editus Gto Lat. à Cotelerio Monumest. Tom. 11. p 4354 NucliumSen Compendii Historiarum Tom. Epiffeles ejudem aliquot edidit Bonaventura Vulcanius io notis ad librum 5, Gyrilli Alexadversus Anthropomorphicus Lugd. Bas. 1605.40. Jut gra eatum epiftolarum Collectio continet epistolas LVI, quanum seriem & argumenta desse cribir Cl. Lamoccius Comment, de Bibliothy Vindob. lib. 4. in Codd. M5S, quandoque Jounni Zona: z quandoque Michaeli Glycz afcribune tur, & fapinicole à L. Allario quandoque fub hasjus, quandoque fub illius nomine citantur, veròm Glyca porius tribuenda videntur.

'Arlabard,

E Egyere Til Araeluar narous tile til Anua were mentionem faciunt P. Lambecius de Biblioth Vindob. lib 3. p.39.L. Allat.in Catal. Opp. S. Damafe ad calcem Symmich.p 453-& Diarr. de fighus ad illius, quem fequer , auseris fermam ac-Georgium Criptis p.417. Frag menta quedam edir commodabium , ne Scriptura afefe diffidere videa-die Georgium Criptis p.417. Frag menta quedam edir

Oratio

Orario in aderarienem crucie , hujus meminit le SEC XIII. & MC. Allatius de Seript. Simeon p.95.

Vita S. Sylveffri ap eund.p.101 Oracio in occurfium Salvatorii ibidep. 100 Encomium in Sophranium Hierofolymicanum.

Poemara de proceffione Spiritur S. Mizque adversus Latinos composita hac à Genebrardo in Latinum fermonem verla effe fidem nobis facit Joan Pontanus Prafat. ad Cantacuzeni Historiam : ca à se diligenter undique conquista nec tamen reperta in Præfatione moner Cl. Du

Lexicon MS. Grace erat penès Hen. Stephanum, ejul que uluram à Calanbono enixe perit Joh Scaliger epift. 48.p. 171.

GELASIUS II. loomer antea dictus, Patrià Campanus, civitare Cajetanus, nobili g nere ottus, in Monafterio Calinenfifub Oderitio Abbate bonis literis & moribus insutritus, proces dente tempore ab Urbano II. Ecclefiæ Romanæ Cancellarius , à Paíchale II. Diaconus Cardinalis titulo 5. Marie in Colmedin creatur. Anno demum 1113. unanimi Cardinalium fuff;agio Pontifex eloftus eft Rome di: XXXI, Januarii , & Cajetæ ordinarus die XXIV. Februarii. Romæ enim à Cencio Frangipane, Hemilei Imp duces prehentus, in vincula conjectus, mox concurfu populi facto liberarus, ac statim ab ipso Imperatore Romamadveniente Urbe ejectus, Cajetam se receperat. Imperator Urbe pocitus Mauritium Burdinum, Archiepiscopum Bracarensem, sedi Pentificali præfecit; quem flatim Gelafius millis ubique literis anuthematizavit. Post Henrick abitum coeffato No mannorum & Capuanorum exerciru, Romam obiidione cinxit.Repulfam niteem patlus, in Galliam fugit; ubi anno fequente, die XXIX, Januarii in Monafterio Clumacenti diemobilt, Vicy ugu'e commer Steam fanchillimus & omni lande digniffimus, fi vitam continentiff mamsh moressi Jock inam fingularem, infpicias. Namconstancem & fanctæ mentis, in procellis humanatum perturbationum vita n duxit. Extant Epifiels VI. Concil. Tom.x.p.817. Paffee S. Erafmi, Rosse 2639. 4 . Visum ejus conferiplit Pandulfus Alerrinus, Hugonis de Alatros Cardinalis Presbyteri SS. Apoftolorum,nepos, & ipfius Gelafii fa-

par.a.p.g. FLORENTINUS , BRAVONIUS didus, rione Anglus , Monachus Wigornian Scripfit anno 111'. quo etiam obiit , aut faltemfequenti. Ingenium plané habuit , inquit Baleus *, ad quodeunque volchat , apertum & conspicuum , memoriam splendidam ac forlicem , tam ingenue à teneris annis inflicurus, & ita ad bene merendum propenius , ut nullam fineret præterise diem , quin aliquam du cerer lineam ad parrix tux fplendorem. Scripfst Chronicon ab oroe ro. diro u que a / ar. 1118. ex Mariano Scoto utplutimim difumptum. In

Annalibusad an. 1118. Int gram dedit Papebro

lium , altera focundum Dionyfium Exiguum , in- s & C. XII. tercedenre annorum 12. inter fe discrepantia Chre- ab An. MC. mem ittud ad annum 1141.continuavit Monachus quidam Wigomienfis Anonymus, Primus iftud. Chronicon in lucem protractum edidit nobiliffimus Vir Gulielmus Hovvardus, postca Comes Northamptonienfis , Loudini 159a. 4'. exinde eum Marchaeo Weltmonafterienli exculum Francofure. 1601. f. exipfit ctiam librum de Regali An-giarum Profapia , leu Regum Anglorum Genealogiu, i habetur ad calcem Chronici in edicione Lonqui hat dinenfi

CALLISTUS II. Guide antea dichne, partia Burgundus, Guillielmi Comiris filius, reges Germanis, Angliz., & Franciz confanguinitate attingens, Atchiepifcopus Viennensis, & fedis Apostolica legatus ante annum 1171. quo cele-brato Vienna Concilio, investituram Episco-patuum & Abbatiatum à Laicis receptam, hærefin elle flatuit , privilegium de inveftituris à Patchale Papa Henrico Imp. nuper concellum callavit, arque infum Imperatorem anathemate obstrinzis. Anno 1219, post montem Gelasis , à Cardinalibus qui in Calliam consugerant , Ponrifex Romanus electus est Cluniaci die IV. Februarii , & coronarus ibidem exeune menfe Martio. Menfe Novembri Concilium generale Remis celebravit in quo Henricum Imp. attathematizavir, Laicas investituras damnavit, & Clericis uxores interdixit. Anno 1120. in Italiam profectus eft , tanto ubique populi concurfu & plaufu exceptus, ut in terrorem actus Burdinus Anripapa Romà coderet, ac Sutrium fe reciperet. Anno sequente Callistus conscripeo, ope Willielmi Calabria & Apuliar Ducis, Normannorum exerciru Sutrium expugnavit, & captum Burdinum perpetuo cateere mulchavir. Anno 1122. Concilium Lateranense habuit, quo Burdini ordinationes irritas fesit, & pacem Cum Henrico Imp. petentibus id legatis Imperatoriis Incundam decrevit. Colit illa par in Conventu Wormaticuli, Imperatore investituras Episcoporum & Abbatum abrensaciante, Pontifice verò utrorumque electionem Imperatori concedentes Obiit anno 1124. die XII. Decembris. Extant Epifleta XXXV. Concil. Tom. X.p. 827. aliz Epifleta V. apud Baluz. Miscellan. Tom. 11. p. 1920 miliaris, cujus compendium exhibet Baronius in Sermones IV. in S. Incobum Apolleism habengur in Bibliotheca Patr. Toma XX. p. 1278. Viscon chius in Conatu Chron. Hilt. ad Caral. Pontif. ejus à Pandulfo Alettino conferiptam a mutilam dedit Batonios in annalibra a lutegram Papebrochius in Constu,par.a.p. 14.

PETRUS ABELARDUS, natione TIAD. Gallus * , Palatio in ingressu minoris Eritannia *Ab-1410. propè Ligerim fluvium in Diocefi Nannetenfi Calamfuaroppido orlundus , patrem habuit Berengarium 129-152-864, equirem , marrem Luciam , generis verustate nobiles , ipfe natus circa annum 1080. Pe-racta dometticz educationis curà , praceptores nactus est in Dialectica Rofalinum, in rhilofophicis Gulielmum Campalenfem Archidiaconum l'arifieniem , dein Canonicum Regularems denique Epikopum Catalaunensem , disponendi remposum razione, duplici Epocha cum in Academia Paristera non una ci illa à Chaisto nato usus set, una secundam Evange- fuit ; iu Theologicia Andalmam Esclesia Lau-

mt.

n:8,

Cent. s. CEP. 66.

S.E.C. XII. duneralis Decamum , ubi condifcipulos habuir ab Au MC. Albericum Rhemenlem , & Lorulphum Lombaidum, gloriz cjus zmules & famz perperuos

obtecharote. Parfios revelus, & Scholz
Philosophice jam techtará florens, incidit in
*lbid.6.7, amorem Helosfie * lechtifimz puelle , Fulbep. 10. fi Canonici Pasificnity nepets , ex quá finrivo concubitu filium suicepit , nomine Petrum Aftrelabium , mon verò tam marrem quam partum legitimo marilmonio honestavir : uxote nihilominas paulo post , ur domesticorum injurias & contumclias evitaret , inter Sanchimoniales in Comobio prope l'aritios Argenteolo dicto, in quo puellula olim educata fuerat , collocatà. Æg e hac omnia fetebase Heloifa confanguinei , qui noche quidam in Petricubiculum irrumpentes virilia ci execuotune; extemplò igitur in Monasterium S. Dio-

nyfui fe recepit , habitumque unduit , ubi fludis , & discipulorum , quos frequentes ha-buit , institutioni ardenter incubuit , & hoc circiter tempore librum de Theologia in lucem * * thide o emilie , in quo de SS. Trinirate & Univare dip. 10. vinà , argute nimis & subciliter differuit. Hinc magni in illum clamores excitati , nec unum *Bid.c. 10. Hærefeos impachum crimen. Hine anno 1120.

ad Synodam quantam in civitate Sueffionensi præfidence Conand Prameftino Episcopo , Pontificis tunc in Gallià legato vocatur , ubi nullius licer erroris convictus n: dum habiro canfe examine, librum nihilominus, idque proprils manibus , ulcricibus urendum flammis tradere compulsus est. Ad Monatterium Dionylianum rediens Adamum Abbatem aliofque Monachos fibi infentifiimos expertus est , co quod turpes illorum mores liberius coarguerat , infenfiores multò , quòd S. Dionyfium non modò iftius Cœnobii , fed torius Franciz divum tutelarem, celeberrimum illum Arcopagitam Athenientem fulfic negarer ; iraque Monafterium relinquens, în r. rritorium Trecense se contulir , ubi donară terrà , & confentiente Episcopo , adjunctis quibuldam Monachorum cellis y Oratolium cxtruxit , quod in nomine SS. Trinhaus fundatum , postea ob consolarionis grariam , Par elesson , five Para-lisson appellavir. Accidit

post hec , ut hominem foum partia sibi vendi-*Ubi supra caret , quippe qui in Abbatem S. Gildatii *, *.29. p. 32. fit Bricannia Aremorica , a Gilda nottrare , uti volunt , oilm conditi , electus fit , verum sterile folum , & gens pene barbara , & quod pejus adluc , terriores Monschonim (norum mores , eriam hic loci , pacern & folzeium de-negărunt, quin eo ufque efferbuir Monachorum odium, utlatrones conducerent qui ipium per viam transcuntem interciperent, venenum cibis ejus miscendum curărunt, quo sumpto, ipsomet calu abstinente » socius quidam Monzehus mox occubuit; & quod magis horrendum, in

ipio altaris facrificio , veneno facro calici im-milo , vitz ejus infalias firuere non verebantut. fidel confeiliu , qui mentem fuam perspi-cue explica , & hujusmodi objecta penitàs Deferro traque regimine Gildafano, in quem-Deferto traque regimine Giklafiano , sa quem-diluit; & Irvissima planèsum , & incaute potitis nam locum se recepetit , haud satis constat; & duriuscule, quam salsò aut h terodore dicta, ubicunque fuetir, ecce irrum procedla, irrum. que inoperibus ejus notant ipi ceníores l'an-mabo poi plusiano, semo matur vesta herefeos irrufat. Vesto dicam : in hoc maximò peocidis de proprieta de l'antique pod de l'antique

lenfern celeberrimi nominis tunci remporis in S.E.C. XII Gallià virum. Anno 1140. Synodus Senouis * 25 An MC celebratur , citatur Petrus , comparer tandem 6 . 55 Bernardus , in arenam descendit , scripta profett. 48 Guera ettoris capitula defignat. Sed cum Abelardus vi 5 Jes. bmnia ex adverfariorum feurentià agi , feque and lis , apud panim zouos judices caufun dichunge ... elle cemerct sad fedem Apostolicam provocavit. Finita Synodo , dum Romam verfus itet inflituit, Cluniacum venit, à Petro Mauricio Abbate , Venerabili dicto , humaniter exceptus. Huic mercem candide exponer Abelardus , fe- * Vid Bet que totam ejus judicio ful mittit , ab co in menafterium fuum afcitus , coque mediante redin-Bisc.in. regrata illum inter & S. Bernardum concordia, de 18-16-16 quin & imprima ipfius Pontificis abtolutio, 144l'andem valetudinis causa Cabilonem secodens, ùs monafterio S. Marcellini Ordinis Cluniaècnsis , non sine magna sanctitaris laude diem clanfir extremism April. XXI. an. 1141. attar. LXHI, Defuncticorpus, prout lpfe dum in vivis adhue erat per literat rogaverat, bleloiiz, conjugi traditum : ft. ab el in Comobio fuo Paracletico tepultum. Duplex el Epitaphium condidia Perrus Venerabilis, posterioris solummodo clau-

fulam hic adjiciam ; Est fatis in runcisto . Perrus hic jaces Abailardus, Cui foli patuis fcibile quicquid erat. Erar quidem acri admodum ingenio , esuditio-

ne fingulari, in Philosopais is princeps, in Logicls tummus, ob cyregiam disputanti peritiam Dialetticus dichus ; Dialettienrum , inquit * , rationum armaturam omnibus Phil.f. phia docu- . HA.CL menuts presuli; in Theologicis paucos habuit lameten. aquales. Ertores qui ipli objicicbanear, plures ou quidem etant, & li advetfarii ejas fint audiendi. periculolificai , quales funt , Qued Pater fu plenaposenta; Filini quidam potentia; Spiritus S. nulla potentia, neque de substantià effe Patris aut Filii : Christum nen affanopfife earnemen ut nos à pago Diaboli liberares ; Deum nes poffe, nec debere mala impedire; non peccavife qui Christum ignorantes crucifixerunt, nec in Christo finific Spiritum timoris Domini ; potestatem ligandi atone foliende Apollolis santono dasam effa , non-Successoribus; quad propier opera nee melior, nee pejor efficiatur home; qued nec oput ; nec voluntas, neque concupifeentia , neque delestutio , enm. moves cam , percasson fu ; nec debennus cam velle extingui: breviter hase de co Bernaidus *; Cum de Trinimie loquium, fapit Arum ; Cum de. Ad Gd. ? Gratia, fapit Pelagum; cum de Perfona Christi, dan Custo fapit Nefterium. Harc , hisque plura , el objecta Epifetsop funt, que quidem in homitem vel mediocris 1561ingenii , nullave religionis (cientia imburum , haud cadere poterant, quarque iple Petrus con-franter peruegavit. Ab his iplum liberant, ejus qui supersime libri , praecione apologia illa , seu

trida

SEC XII. & Infolentes quoddam Philofophid terminos, si is MC dogmara Theologica, & firmma quadum field Carholicz myfteria revocare fit conarus. Norandum denique, plura malefasa dogmara i pid alhèta, ex alionum libris hauta elle, quos i pie pre fuis punquam agnovir.

SCRIPTA

Pible ad Heisifem IV. que Tracheus potrius quam Epithola cenderi politure. In penultima de Otigine sanctimonialium, & religionis monatice crudici agir; in ultima intitucionem feu Regulam Helolit & Sanctimonialibus Paracliticis tradit. Epitha alia ad diversa VII.

Epifiela ad amicum five Historia calamisatum, fuarum, quam erudicis notis illustravit Andreas

Quercetinus.

Apologia, seu Confessio sidei.

Expositio Orationse Octobries. Expositio in Symbolum Apostolorum: Expositio in Symbolum Asbanasii.

Solutiones Problemanem Heloifa. Adversus Harefes liber. Commentariorum in Epiftolam ad Romanos libri

Joanne Cornubienti, iptius Lombardi dilcipulo, ap. Quercer. nor.ad abel.p.1159. Hac Abelardi opera undiquaque eruit, colle-

giacecnúsi, & vrzásionem Apblogeticam pro Petro Abelando przmíř F. Amborius Eques, Regis in fanéliore Conflitotio Conflitatius, edidir verò przíná Doctorum Partisentum centuri Andreas Quertecnas, przyfické, 1-, Fluic eriam editioni planes ad Abelandum & de co Epilala, Canfiliusases, Rejroja, & Caramas inferunturu

INEDITA

I lber Sementarum Sle & Non dictuta Extat M. M.S. in Bibliotheed. S. Benedick. Cantabrigatum. 1900. & in Bibliotheea publica ... od. 168.

Dialettic., seu / agi ..., quam pones se MS, servavir', & seorsim se editutum promitit Andreas

Querceranus in nor.p. 1160

Cherceaus noméps 1460 n. Gardenia, Ofateria, of territoria, of ter

Sandinnoulium couverant sinos 11%, Parales 5.8.C. Kitturum radius 30 terech sign datervensis, 30 das May can Abbasilian prafecti Abdraha, Chii ras-can abbasilian condus singuio degari sudda ma eximini monbus singuio degari sudda ma eximini monbus singuio degari sudda ma eximini monbus singuio degari sudda ma eximini monbus singuio degari sudda forma ma eximini monbus singuio degari sudda forma habasilian Dedorma Abdraha Thedunian figiliale 111, qua habasilian degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma singuio degari sudda forma degari s

GUIGO, îve Gnido , patră Delphinas, Ordinis Carthuliani Monaclus ș Carthulie majoris Piot quincus ; clautir circa an. 1120. vel paulo pott, certé zequalis S. Bernardi, cui familiaris crat. Oblit auro 1137. XXVII. Julii, atrais fux anno 50.Monaclusă 50. Priorațăs și

SCRIPTA

S Cala Clauftrainm, five Meditationet des modo erandi, ad fratras Gerosfom. Haberul finte opera S. Augulini, citudo Scale Pasaitif, inter opera etiam S. Bemardi, ci falsò fupponera denique vero authori refittura in editione Bentadi Parificifi 1666. & in Bibliothecè Patr. Toma XXII.p.1162.

Tracinius de quadripartito exercisio Celles. Extut in Bibliotheca Patt. Tom: XXIV. pa

Epificia III. is ad Haymericum Cardinalem, 2.
ad Hugenem S. Militia Priorem, 2. ad Innocentism
III-Papam Habentut in editionibus S. Bernardi
operum Paripenfibus 1645, 1666.
Epificia ad Durbuerafes France de Constituiri

Epifisia ad Durbeneafer Fratter de sappositicité

B. Hieronymi Episson, à Mabillonio evulgaza

Analect.Tom.i. p. 331.

Vita S. Hugone t.ps (copi Gratian:politani, apud Surium & Bollandum ad diem l: Aprilis. Sratnta Carthujianerum prima, edita olim Bafil:1510.

RODULPHUS, S. Toulonis propie Leodium Abbas (charit girea n. tura-polita Camebio s. Parasleosis Colonis prapojirus. Obitic circa n. 1983. «cipie Chemies Assusptarii Trataunifi librita Mili, quor edikir Luca Daberius Spieleg, Tom Mil. Propa. S. Lukerai E. Luca and Camera (Camera) (circa n. 1984). E. Luca and Camera (circa n. 1984). E. Luca and La Camera (circa n. 1984). E. Luca and Assusptantia (circa n. 1984). Tomasin Assusptantia, que und cum licrai Signberti ad Rodulphum haberus apud Mabillon Assasti. Tomalin-pasp.

ALBERTUS, five Alberticus, Ecclesia: Aquentis Canonicus, & cuftos sive adituus. Clatust anno 1130. Seriptic ex auditu & relatione alicoum, Historiam Hierofolymia na Expeditionis sab Guderiide Bullianus & aliis principilus, sibris

XII. quibus zes à Christianis in Oziente gestas

iiida

S.E.C. XII. accurate perfequitur ab anno 1095. ad feeundum to An.MC Baldwint II. annum Christi 1120: citciter. Hifloriam iftam titulo Chronici Hierofelymiani

anonymam primus edidir Reinerius Reineccius Helmind. 1584. dein authori fuo restirutam Bongatims inter Gefin Dei per Frances Tom. 1.p.184. GAUTERIUS, live Galterine, Cancellarine à di-1110. mirate dictus gente Gallus; claruk anarrao, Scrip-

lit Hilloriam bernm a Chriffi mir ad Antiechiam faficier, ann.1115.i.faliciter an. 1119.geftirum quibus ple interfuir,&coprivus ductusca cerem diu tuliteujusvi ingenium fibi hebetatum fuitle ipie * * P. 242. queritur, Exter Hilleria ifta Bellerum Antiochenermu inter Gejla Dei per Frances Tom.I.p. 441.

HUGO, Ordinis Benedickini Monachus 21201 Floriacentis i claruit anno 1120. Scripfit Chrosicon Ibbris VI, ad Junem Carnetenfem ;(cui à nonnullis perperàm id tribuitur) exorius à Nino Affytionam rege, & in Ludovici Pii Imp. morac, anno Christi 842. definens. Primus id cum noris edidit Bernardas Rott indorpius Monaft rii 16;8. mutilum tamen , prioce n nempe folummodò parrem ad tempo a Conftantini M. continens. Integrum extat in l'ibliotheel Carlarel. Epilogum ejus res geltas Ludovici l'ii comple-dentem , exhibit Lamberius Comment. l. a. c. 8: p. 857. Duo hujus Chronici fistegrá exemplaria extant MSS, hu Bibliotheek Lamberhani. Scripfit etiam Hugo libros II. de regia posefin e , & facerdotals digustate , ad Henricum Anglia Rogem. quos in lucem emitir Bakızius Mifeellan. Tom. IV. p. 9.

U20: MICHAEL GLYCAS, natione Siculus; clanit anno 1120. Scripfit multi, variique argamenri,quæ fequantur.

Annales Quadripartiti, opus non folim hiftoricum, fed etiam physicum & theologicum; prima parte de operibus fex dierum differir , fe-cunda res geltas ab orbe condito ad Christum natum enarrat ; testià à Christo nato ad Constantinum M. progreditut ; quartà res exinde gestas pettractat , & in Alexii Commeni morte , anno Christi 1118. definit. Prodierunt Larinè ex Joantus Leunclavii versione Best 1571.8 . drin Gr. Lar.cum versione & notis Philippi Labbei Paris.

Di pararimente I L Lar, editæ à Jacobo Pontano unà cum Philippi Solitacii Dieptra, Ingelfind.

Scripfit Glycas Epiffolas plates . ex quibus plurima, nec contempenda quidem, fragmença adducir Leo Allarius, non uno in loco, nempe De Confensu , 1.3. c. 13. 5. 4. cap. 14. 5. 15. cap. 16. \$.24.cap. 18. 5. 8. libro De Purgatorio , pag. 28, 49.789. libro adversus Hattingerum cap. 18. p. 314. ubi notandum aliquot ex his Epistolas sub nomine Zonara vel Glyca: ab co citari

Tra hoss aliquot laschenus ineditos recenfer Leo Allatius De Confensu lib. 2. cap. 18.5. 17. pempe Librum ad Maximum Smeristem de Procejlione Sp. 5. (fragmentum ejus habet idem 1.3.c.2.5.3.) Ad enview , an Christm Azymo in-Suprema casa ufas fis 2 . Ad Efaiam Monachum.

Szculum Waldense.

de animabus à corpore separacis ? Quardam etiam S.A.C. XIL Glycze in S. Seripturem Exegetica in Bibliotheca ab An MC Czelatea Viennensi extate prodit Possevinus Apparat. Sacr. Tom.II.p. 112-

NICETAS, civitate Bizantinus , vite instiruto Philosophus, i.e. (ni fallot) Monachus; claruitlo videtur circa an. 1120. Scripfie Tractaum Apologericum pro Synodo Chalcedonents adbersus Armenia principem. Extant fragmenta ejus apud Leonem Allarium De Confon/u lib. 1, Cap. 5. 5. 3. p. 72. & libro De Purgatorio Ecclef-Gracer. p.314.integra vetò habetur Gr. Lat. Graca Orthod. Tom.l p.663.

ROBERTUS, Resenenfis dictus, natione Anglus; clarult anno 1120. Cum prima literatum elementa lu patrià degustiffer , in exteras regiones se consulte, & peragratis Gallià, Italià, Dalmatià, Gracià, tandem in Syriam pervenir, ubi diu inter Saracenos verfarus , accuratam linguæ Arabicz cognitionem fibi comparavit: Domum tediens, in Hifpania confedit, ubi Attrologia: ftudiis incubuit & Pampelona: Archidiaconus creamseft. Obiie anno 1143. Mahmerit Alcorauam in compendium tedegit , & tedachum Latinè vertit. Prodiir ca o-rifo Normbersa 1542. R. 41. 1543 1550. fol. De hit Vettione conferam hanc fert Cl. Huctius *, Inepriffman eft , no fe- * De Clu. mel dicaso, bec Alcorani Interpretatio, fementiat Interprem fere subvertent , frigofa ad bac nonnunquam. P. 144 & exills , in miniam flatim molem affurgit , ut nemo inde Alcorani intelligentiam fibi fondere queat. Id quidem sperare possemu , il integra alterius hujus interpretis prediffet converfie, cujus Suratta prior cum Robertt , & Hermanni interpresatione edita estiqua an Ioannis Segobienfisi alteriufne fit, altorum efto judicium.

HUGO DE S. VICTORE, Didaf ealse, à nonnullis dictus, natione, ut volunt, Saxo, rectins partil Iprenfis , Canonicus , & (fi Trithemio * & Pantaleoni † fides) Abbas *De Sripi. Comobii S. Victoris Parificnfis , Ordinis S. Au. Ecclefid gustini; unde *Villorini* sive De S. Villore , not † De Visis men traxic. Clarust anno 1120. Vir , prout ævi illesti pletfui indolestulit , cruditus; in B. Augustini scri- p. 174 pris verfariffimus , quem proinde in lucubrarionibus tuis maximopere æmulaçus eft , adeo ur alter Augustinus, & lingua Augustini cognominarctur. Obiit anno 1140, die XI, Februarii, ecaris fue 44.

OPERA.

D E Sertpuris & Scripuribus facris pransus

Annotationes elucidatoria in Pentateuchum. Indices , Isbroi Regum , Pfalmos aliques , Toronas , leelemid Abdiam.

In Ecclefusten Hamilia XIX. Annotationes elucidatoria Allegoriarum in totum Teftamentum Vetus, exceptis Prophetts & li-

bris Sapientlalibus. Annetariones elucidatoria allegoriarum in quamer Evangelia.

Annetationes

lastico cuidam Scriptori attribuit Oudinus, Annotationes elucidatoria in Dionyfinas Ares-

pagitam.

Excerptionum priorum libri x. Celebre opus libroram xxiv. Excerptionans, sparfim habetur inter opera Hugonis nostri, viz. hie loci x. priores libri (quorum etiam quatuor primi inter opera Ri hardi Victorini extant in editione Rothomagenti 1650.) libri 1x. proximi ulque ad xx. exclusive iidem funt cum Annorationibus vincidatoriss Allegoriar am in totam Teff. Vez. fupra recensitis , liber xx. idem cum Caledines Homiliarum sn Ecclefiaften. , libri 1v. reliqui funt iidem cum Annotationibus elucidatoriis in quarter Evangelia. Caterum opus ifiad Excerprienum in nonnullis Codd. MSS. Richardi Victorini, in zliis Hugonis nostri, in plurimis nullius authoris , nomen præ (e fert. Nec Hugonem autem, nec Richardum authorem habere poteft, cum author in libro x. Philippi Augusti Gallia tegis (qui regnare corpit anno 1185.) meminerit, feque sub Philippo opus suum con-texuise prodat Huc sere redeunt, que de opere itto fuliffre despurat Oudinus Sapotem. pag.

403. Sec. Infliraciones in Decalogam. Expositio in Regulam S. Augustini.

De influetione novitieram De claufire Anima Libri IV. quos Hugoni de Folieto, Monacho Corbeienti, Hugonis Vi-

ctorini Synchrono, deberi communi omnium truditorum sententià receptum est. De Medicinà anima Liber

De napriis carnalibas & spiritualibas Libri 11. qui cum præcedente Opusculo eundem Hugonem de l'olieto autorem agnoscunt.

Bestiariam , five de proprietatibas animaliam er aliarais reram Libri I V. quorum duo priores de Avibas, ejuidem funt l'olieti. De Animà Libri IV. ex quibns primus & ter-

tius inter Bernardi, fecundus inter Augustini, Doeta habentur.

De Frattu carnis & spiritas liber, ab Hugonis Victorini ftylo alienus De vanstate mandi libri IV. Tractatas V. viz. De arrha anima , De laude

Charitatis. De modo orandi. De meditatione De Area myflica descriptione.

De Arca Nei bbrilV. Sermones C. de varisi argumentis. Sermo de Affinnpsione B. Maria. Didafeali Labri VII. quorum ültimus de.

Trimente, fex priores, de liberations artibas agunt.

De pateftare & volummie Dei libeltit. De quadruplici voluntate in Christo libellat: Dejapientia anima Christi libellus ad Gualtetam de Mauricama, Laudunensem postea Fpis-

De unione corporis & Spiritus libelius; De Verbs Des efficaera libeliur, Apologia de l'erbo Incarnato, & Disforationes

III.de codem. De perpetan virginitate B. Maria.

Micellaneorum priorum liber unicas , pofte-

SECXII. Annetationes literales & questiones in Epi-rioran libra V. Ea nonnulli non Hugoni , fed S.A.C. XII. a un MC. fielus S. Pantis, quas Hugoni abjudicatas Scho-difeipulo ejus cuidam, adjudicanda cenfene. De filia Jestie Trallaini.

Speculum de myfleriis Ecclefia. De Canone myflici libaminis, ejufque ordinibue

Libellas De Caremoniis, Sacramentis; & Officiis Ecelefiaflieis libri III. qui quidem una cum pracedente Opniculo debentur Roberto Paululo Presbyt. Ambianensi , qui claruit circa a.1170. Dizlogus de Sacramentis leges naturalis &

Summa Sententiarum festem Trallatibas comprchenfa, quorum 1. eft de Fide, Spe , &c. 11. de creatione & angelien natura. 111. de creatione ch bumana natura. IV. de Sacramentis in genere et pracepus divinis. V. de Sacramento Baptifini. VI.de Sacramentis Confirmationis , Exerarifica, Paritensia, & Extrema Victionis. VII. de Sacramento conjugii.

De Sacramentis Christiana filei libri 11.

Argent. 1465. f Prodierunt Hugonis Victorini Opera Parif. 1526. III. Tom. cura Thoma: Garzonii Vener. 1588. 111. Tom. Colon. 1617. Rethemaci 1648; 2.vol fol-

Accessit in editione Rothomag nsi prater alia quedam levioris note, L ber de findio legendo, cui decrat caput ultimum.ld aliunde hauftum dedit Mabillonius Analect Tom Lp. 324. Epiffola increpatoria ad Joannem Archiepifco.

pum Hispalensem , qui à fide Civistiana ad Arabes defecerat, extat apud Baronium ad an 1126. Scripfit adhuc Hugo nofter Chronicin ad anинт вјане 1128. jam deperditum. Id tamen tacito Hugonis nomine patim exferiplit Autor

Chronici magni Belgici à Piftorio editi. EAD MERUS ; five Edmerm , five Edineras, five Emundus, Natione Anglus, Monachas Cantuarientis O. B. Claruit anno 1121. Anfelmi Archiepiscopi discipulus, omnium-que ejus laborum & itinerum comes individous, quin & vitz fuz corrector ab Anfelmo petitus, ab Urbano II. datus. Tandem, tefte Simeone Dunelmenfi S. Andrewin Scotia Epifcopus factus est: quod verò illum Monasterri S. Albani Abbatem fuite tradunt Balcus, Pitfeus, allique eos fecuti , in eo plane hallucinantur : cum Eadmerus ille Comobiarcha Albanenfis plusquam inregro faculo antiquior nostro fuerit, & circa an. 983. è vivis excesserit. Caterům Eadmerus postquam in Scotià infulas adeptus eft, cdm Monastici magis obsequii, quo Ecclefia Cantuarienti devinctus erat , quant Episcopalis dignitatis memor ; ingentem sedis Cantuarientis authoritatem data quavis occafione jactitaret; eamque super ardus Ecclesia Scories negotiis confuli vellet ; apud Alexandrum regem male audire corpit; variifque injuriis eo nomine affectus est. Harum denuò pertafus Badmerus, feque Ecclefiz Santandreanz, defideraro favore regio ; nullatenus prodelle polle animadvertens, annulum ac bacu-Ium postoralem regi remisir, anno circiter 1124. Epilcopatu femet abdicavit , & Cantuariant reverius ; in Comphio priftino confenuit

SCRIPTA:

11112

ab An. MC

S CRIPTA

H Istoria noverum, sive sui saculi libri VI.
ab anno 1066. usque ad ann. 1122. Operis hujusce praftanriam tum à re ipsa, tum ab eximio autoris narrandi judicio, pari fide, & non contempendo fermonis nitore , plurimum commendar é miro Seldenus, quorum omnium non pornitenda specimina exhibet. * In ser-"mone verò, inque, nitor ejulmodi reperitur, " ut fi veteres rerum noftratium feriptores ad es unum omnes diligentius evolveris, bujus fiicerit incomparabilis. Stylum zquabilem fatis, " gravem , & historico , ut atas rulit , dignum præ fe fert, vocabula etiam ferè ubique pu-"ra. Cateri quos terimus, five contancos, five of priores, five recentiores, barbarie, fquallo-"re, & fordium congerie præ Eadmero ple-"runque derurpantur. Etiam Malmsburiensem "hic nofter ftylo faltem aquat , in cateris au-" tem longo planè intervallo supererat. Primus hanc Historiam ex Bibliotheca Cottonianå in lucem ernifir idem Seldenus cum notis doctiffimis . & Actorum ex publicis Archivis Spicilegio Loudini 1627. f. exinde recufa est ad calcem Anfelmi operum Parif. 1679 f.

De Visà S. Anselina Arzbieriscopi Cantua-rieusis Libri II. Habentur in edirionibus Operum Anfelmi Celen. 1612. Parif. 1630. 1675. & ap. Sur. Febr. xx1. Vita S. VViifridi Archiepiscopi Eberaconfit,

à Mabillonio edita Sac. Benedict, III. par. 1-De Excellentia B. Maria Virginis.

De quainor Virintibus, qua fuerum in B. Maria Virgine De Beatiendine culeftis parrie.

De Similiendinibu S. Anfelmi. Opufcula ifta quatuor, Anfelmo antea in fcripta, & inter Opera ejus delitescentia, Eadmero vindicavit , & fub illius nomine edidit Gabriel Gerberonius ad calcem Anfelmi Ope-

rum Parif. 1675. Prater hac extant adhuc Eadmeri opulcula varia . viz. Carmen de Santto Eduvardo Rece. & Martyre, Epiftola ad Edmerma de Matre S. Edwardi, Verum Eberacenfis Ecclefia Primainin Super Scotos habeat. De corpore S. Dunflani apud Glaifenienses posito. Vita S. VVilfridi Archie; ifcopi. Vara S.Odonis Archiepifcopi. Vita S. Du fani & quadam miracula ejus. De ordinatione B. Gregorii Pasa. De encellentia B. Maria Virginis, Visa S. Ofwaldi Archiep. Eber De beatstudine perennis Vita. Vita S. Bregovini Ar-

chiep, De conceptione S. Maria, Vita Petri prime

Abbatis Canobis S. Augustins Cant. Sentensia de memoria fantforum ques venerars deces. De commovendo super se manum S. Petri Apostoli. De. reliquiis S. Audoeni & aliorum santierum in Ecelesia Christi Cam. De Gabriele Archangele. Habentur hwe omnia MSS, in codice admodum antiquo Vol. 238. 4º. Coll. Corp.Christi Cant. Alia ejus scripta memorant Balzus, Pitseus,

alique, que bue transcribere è re minime vifiem eft.

PETRUS MAURICIUS, gente Gal- SAC XII lus, Patrià Arvernus, ex nobili Dominorum de 40 40. MC. Monte Buxerio stemmate prognatus, Mauricii & Rangardz filius ; postquam militiz glorio-& Rangardz films ; postquam minus gioco-fam per annos aliquot navarat operam , faculo redistrate. abrenunciato , Monachis Cluniacentibus fe ad- bloren junxit ; & post Hugonis junioris mortem , an- Chriscia no 1123 die Affumptæ in colum Virginis crea. Curtons tus eft Abbas Cluniacenfis, Abbas Venerabilis Parting. ob merum gravitatem vulgò dictus. Primo przfecturz fuz exordio , gravifimas a Pontio, Abbate olim Cluniacenfi, qui ante triennium Hierofolymam profecturus munere îno fefe abdicarat, abdicatum-redux reperierar, patius eft injurias : verûm iis opportuna Pontii mors mox finem fecit. Anno 1126. Petri de Bruis dogmata voce & scriptis oppugnare coepit. Anno 1140. Petrum Abailardim apud Cluniacenses fortuito divertentem ab erroribus ad faniorem mentem revocavit; & in Monafterio Cluniacensi seneciuti sur sedes ponere susceprà vità Monastica persuasit. Anno 1145, ab Eugenio Ponrifice in Italiam evocatus est ; us Tufciæ civitares implacabili inter fe bello di-

eft. Anno 1150 ad procuranda Ordinis Cluniacensis negotia Romam iter soscepit; ingenri honore ab Eugenio Papa, & Romanis civibus exceptus. Objit excurre anno 1156. 8. Cal. Ja-OPERA

nuarii.

gladiantes invicem conciliaret. Sedulo id qui-

dem conatus est Petrus : verum obstinata I usa

corun pervicacia pia illius findia ludificata

Piffolarum Libri VI. Prodierunt seorsist E Parif. 1522.

Epificia ad Perrum de S. Jeanne contra cos i dicunt , Christum nunquam se in Evangelie aperte Deum dixife.

Trailains adversits Indaorum inveseratame Epifiola ad S. Bernardum Abbatem Claravallensem , de translatione Alcorant ex Arabico

in Latinum , quam ipfe fieri procuravit anne Summula quadam brevis contra harefes & fe-

tham Diaboleca frandis Saracenerum, feve I finas-Epifiola five Trallarus adverius Petrobrufia-

De Transfiguratione D.N.J.C. Sermo. De Meraculus fui cemporis Libri Il.

Ryshmi, Profa, Verfin, & Hymni. Statuta Congregationis Cluntacenfis. Prodierunt Petri Cluniacensis Opera Incolad. 1546. in Bibliotheca Cluniacensi ab Andrea Duchefnio & Martino Marrier edita Parif-1614. denique in Bibliotheca Patr. Tom. xx11.

Epiffola 11. antea ineditz , 'habentur apud Mabilion. Analect. Tom. 3. p.481.

FULCHERIUS, Carnotenfis, Monachus, an Presbyter ? Robertum Normannise Ducem cum exercitu in Terram fanctam pro-

ficifcentem anno 1095, fecutus eft. Syriam

SAC XII. Syriam quamprimum venit , Baldvvini regis a MC. Godefridi Ducis Bullionzi fratris Sacellanum egit. Clarnit adhuc anno 1124. Scripfit Hifforiam, quam vocavit, Gefta Francorum Hierufatem peregrinantium ab anno 1095, ad annum. #fque 1124. primus qui mutilam edidit, inter Gesta Dei per Francos Tom.I. p.381. Jacobus Bongarfius tellatur fe integriori Codice olim ulum elle; in quo ipium Opus diftinctum erat in libros tres, lecundo libro incipiente à Baldvvino I. rege, tertio à Baldvvino I J. adeoque Historiam Fulcherianam integram edidit Andreas Duchefnius Script. Francie. Tom. I V. Parif. 1641. p. 816. De Fulcherii flylo modeftam fatis cenfuram fert Gulielmus Malmsburiensis . Scripfu style, inquit, non quidem agrefi, fed, ur dici folce , fine nicere & palaftra; & qui alies admenere posnie, us accuracius feribe-

• De gel

HONORIUS 11. antea Lamberens dictes, Patria Bononiensis, loco humili natus, à Paichali Papà Epifcopus Veletrenfis, & tan-dem Cardinalis Offienfis creatus eft. Anno 1124. deturbato Theodulpho Cardinali Presbytero S. Anastasiæ, qui post Callisli mor-tem Pontifex Canonice electus suerat ipse sedem Pontificalem arripuit die xvi. Decembris. # Clero Romano post dies aliquot (si Baronio tides) ritè confirmatus , & XXVIII. Decembr. vel IV. Januar. anni fequentis coronatus. Anno 1125 Fredericum & Conradum Imperatores Henrici V. nepotes post avunculi mortem imperium repetentes, & Lotharium regem armis perfecutos, excommunicavit: quin & anlelmum Archiepilcopum Mediolaneniem ob donatum Longobardiz coroni Couradum eidem fententiæ subjecit. Anno 1127. Rogerio Sicilia Comiti ob fisceptum abique sua authoritate Calabriz & Apuliz Ducatum bellum intulit, plenariam peccatorum remissionem omnibus in expeditione eå morituris affatim pollicitus. Anno fequente eundem Rogerium anathemate perculit ; quòd ducatum incon-fulta fede Romana arripuiffet , & Epifcopo Siciliz Romam ventitare vetuiffet. Obiit anno 1130. die XIV Februar. Extant*Epistola* X I. Concilis Tom. X. p. 908. duodecima ibid p.

1843. 1137. NORBERTUS, Patria Clivensis, Heri-Vit-Norberti & Hadevvigis filius, in anla Frederici bertpreHa-Archiepiscopi Coloniensis educatus, dein in on ap-Sur-Fur. aulam imperatoriam accitus eft, & in Monasterium denum Sigebergense secessit. Anno 1118. impetrata à Gelalio Papa facultate ad prædicandi munus fe contulit. Anno 1120, S. Augustini Regulam servandam suscipiens, Pramonstratensium Ordinem instituit : & quinquennio post Romam profectus Ordinem fuum ab Honorio Papa confirmari obtinuit. Anno 1126. ab Antverpientibus evocatus Tanchelinım quendam, Hærefiareham perditifimum, ftrenue oppugnavit. Anno 1127. Archiepifcopus Magdeburgenfis creatus eft. Anno 1131. Concilio Remeuli interfuit. Anno 1133. Innoccutio Papæ & Lothario regi ex Germania

Romam profectis comitem fe dedit. An. fequen- S & C. XII. te in Patriam reverfus, diem obiit. Extat Ser. ab An MC me Exhertaterias ad Fratres in Bibliotheca patrum Tom. XXI. p. 118.

DROGO, primo quidem Monasterii Ni-1118. cafiani apud Remenfes Prior, deinde Abbas Laudanenfis; denique ab Innocentio I I. Romam evocatus, Oltienfis Epifcopus confecratur, claruit anno 1128 quo Abbatiam adeptus

eft. Obiit circa an 1138. Scripfit Librum feve Sermenem de Sacramento Dominica Paffionis. Habetur in Orthodoxogr.

HERVEUS, gente Gallus; Patria Ce. 1130, nomanenfis, O. B. Monachus Dolenfis, claruit circa an. 1130, Scripfit Commentarium in Epiftelas D. Pauli quod Anfelmo falsò inferitum inter Opera ejus habetur in editione Coonienfi1612. Commentarium etiam pragrandem in Efsiam prophetans ad Josupen abbaten Dolen-fem, in Bibliotheca Claromoatana MS. affer-vatum, tefte Labbeo * ; denique Possisias breves Tom. p.

in Demeronamium, quas apud S. Germanum 415.
Parificulem extare prodit Oudinus †, epiftolam † Sopplem. encyclicam monachorum Burgidolenfium bu- P395jus Hervei vitam & scripta continentem edidit Dachemus Spicileg. Tomas.p.514.

1130.

HONORIUS, Augustodunensis Ecclefiæ in Burgundia Presbyter & Scholasticus, claruit anno 1130. Solitario etiam nomen geffiffe videtur: ita enim ejus Gemma anima annorum 500. exemplar in codice Ambroliano , Henerii Solitarii nomen præfert notante Mabillouio It. Ital. p. 14. Scripfit multa, variique argumenti, que fequentur.

OPERA

ther de Luminaribus Ecclesia , live de Scriproribus Ecclesiasticis, ex Hieronymo, Gennadio, Ifidoro, & Beda fere contextus. Prodiit cum notis Suffridi Petri Calon. 1580. 80, Eundem in quatuor libellos divifit, & in Bibliotheca sua Ecclesiastica notis illustratum edidit Aubertus Miraus Anverpie. 1639. fo-

lio Commenturii in libros eres Solomonis. Prodicrunt Celen. 1540. Inevitabile, five Dialogus de Pradeffination

d libero arbitrio. Prodiit Colonia 1572. inte Caffaudri Opera Parif. 1616. Amverpia 1620 Gemma anima, de Officio Miffe , ejufque care-

memis, in quatuor partes distributa. Prodite Lipfie 1514. & inter Scriptores de Divinis Offieiis Parif. 1610. p. 1179. Synopfis mundi "frise de l'magine mundi Libri III. Spra 1583. Duo priores libri inter Anfelmi

Opera haberi foloni

Elucidarium, Anfelmo etiam suppositum, inrer cujus proinde Opera reperitur. Libeliu de Harefibni. Bafil. 1544.

De Mundi Philosophia libri IV. De Solis affectibus liber.

Qq 2 Series

SEC XIL Series Remandrum Pentificum a S. Petro ad ab An. M.C. Innocentism II.

Opera ifta Honorii omnia junctim edita funt in Bibliotheca Patr. Tom. XX. pagina 963.

Alia quamplurima scripsir Honorius hactenus inedita. viz. Libellum Sermonum. De incominentia facerdotum.De emninodà historia &c. que in Apendice ad librum ejusde Scriptoribus figillatim enumerantur.

INNOCENTIVS IL Gregorini antea 1130. dictus, ex nobili familià Rome natus, Joannis filius, Monachus Lateranenfis, dein Abbas Monafterii SS. Nicolai & Benedicti propè locum Burranu n; postež ab Urbano II. Cardinalis Diaconus S. Angeli renuncia:us, anno 2118. Californ II. in Gallias fogientem fecutus : ac demum post Honorij II. mortem anno 1130. Pontifex Romanus ab altera Cardinalium parte electus est die XVII. Febr. die XXIII. ordinatus: Altera interim Cardinalium faério Petrum Cardinalem S. Maria, Anacleti II. nomine infignitum in Pontificali throng collocarunt. Innocentius ab Anaeleto ciectus & excommunicatus in Gallias fugit ; ubi à Gallis, Anglis, & Germanis pro legitimo Pontifice habetur , atque anno fequente in Concilio Rhemenfi confirmatur, Anno 1133, à Perrus Diac. Lothario Germania rege in fedem reftitutus, Chron Caf ei vicifim inneftituras temifir, atque eum Im-Lothario Germania rege in fedem restitutus,

fin l.4. c79. peratorem Romz, coronavit. Anno 1117. Lotharium Imp. in partes trahens Rogerio Siciliz Regi bellum intulit; eique Campaniam & Apuliam eripuit. Anno 1139. celebrato Rome mille circiter Episcoporum Concilio , Rogerium regem , & Anacleti biennio ante defuncti affecias excommunicavit, Clericorum conjugium damuavit, aliofque Canones Ecclefiafticos fancivit. Eodem anno contra Rogeriom exercitum ducens, re male gefta, ipfe ab hoftibus captus eft, & ad iniquas pacis conditiones adactus. Obiit anno 1142 die XXIV. Septembr. Extant Existeda XLIII. Concil. Tom X. p. 946. alia V. ibid. p. 1843. Epifiela II. 2-pud Baluzium Mifcellan. Tom. 2. p. 198 Anaeleti Antipapa Enflola XXXVIII. a Chriftiano Lupo editæ habentur ad calcem Epiftolarum Ephelmarum p. 491.

Ħ10. mia Oxonienfi educatus , ubi Philofophiam ac Theologiam docuit : deinde factus O. B. Monachus, & Przecntor Dunelmenfis; reliquias Bibliothecarum, quas mifere spoliarant Dani, diligenter excusit : & collecta undique

no 1130.

materia ad scribendum se accinxit. Claruit an-SCRIPTA.

SIMEON, Natione Anglus, in Acade-

H Isteria Ecelesia Duneliaensis , ex majorum amoritate scripta , ab Osvvaldo rege ad Gulielmi Episcopi obitum, viz. ab anno 635. ad 1006. Primus Hifteriam iftam in lucem extulit Cl. Tyvildenus intet X, Scriptores Anglicos Lindini 1652. p. i. Eam Turgoto, Prio- SAC XII. ri Dunelmenfi , vindicat , qui Differtationem ab An. MC. huic Collectaneo pramifit, Cl. Seldenus. Cerrè Tugoti Historiani, iildem penè verbis, pau-

cis admodum mutatis, descripsifie videtur Simeon hofter : unde Bibliothece Cottoniane Codex MS. Turgoti nomen in fronte prafert. Habetur Historia: hujus Continuario ab anno 1096. ad 1154. ibidem p. 50. à recentiore manu addita: Epiftola ad Hitgoriem Decamin Eboracensem

de Archiepiscopis Eberacensibus. Extat ibidem p. 75. & apud Labbeum Hibl. Nov. MSS.Tom: 1. p.322. ubi deeft Przfatio.

Narratinnenta de Obsidione Dunelmensi, apud Tvvffdenum, ubi fupra p. 79.

Historia de Regione Anglorum'& Dacorum's Libri 11. ab anno 731: (quo defiir Bedz Hiftoria) ad an. 1130. extrema fc. Henrici I. tempora. Omnia penè ex eo defumplit Rogerius Hovedenus. Extat ibid. p. 85. Hiftoriam hanc per xxv.annos continuavir Joannes de Hexama Prior Hagulstadensis, ejuidem temporis Scriptor, ibidem editus;

A LGERUS, Primum Eccleffer S. Bartholomzi Leodiensis Diaconus & Scholasticus; deinad Ecclesiam S. Lamberti ab Oberto Episcopo translatus, negotiis Ecclesiasticis per viginti feré annos níque ad obitnm Frederich Epifcopi operam dedit: postremum in Conobio Cluniacensi sub Petro Mauriclo Abbate inflitutum Monafticum amplexus eft. Clargie 2000 1130. Scipfit Libros III. de Sacramento Corporit & Sanguinis Domini adversits Berengarium , qui habentur in Bibliotheca Patr. Toma XXI. p. 251. Libres III. de Miferitordia & jufittid, quorum Præfationem edidit Mabillonius Analeil. Tom, I. p.307. Integri Operis editionem demo procurandam pollicitus. Librum de dignitute fen antiquitate Ecclefia Leodienfis, cujus unica superest memoria.

WILLIELMUS, Natione Anglus, Pa-1130 trià Somersetensis, inde Somerset dicus , Connobii Malmsburienfis Monachus O. B. Bibliothecarins & Præceptor, claruit circa ann. 1130. Obiit ann. 1143. De co lize Nobiliti. Savilius *, * Epit si Oblitann. 1143. De coltre Nobilli. Savillis *, cuo nemo melius judicare poterat. Inter veta. Elia Rejo. Collectio. Collectio. Collection for quantitative de la coltra del la coltra del la coltra del la coltra del la coltra del la coltra del la coltra del la coltra de la coltra de la coltra de la coltra de la coltra del la coltra fide & judieit matteritate Principem locum tener G. Gulielmu Malisfonriensit , homo , ne erant illa tempora , liserate dollm , qui septingentorum plus minus annorum res sama fide & diligentia peretxuit ; ur è nostru propè solus Histories muniu expleffe videaiur.

SCRIPTA.

Ibri V. de rebus gestis Regum Anglerum & .. prime Saxonum adveniu ad vicefimum ettaonm Henries I. Regi: annum , via. ab anno 449. ad an. 1127. ad Robertum Glocestriae Comitem, Henrici I, filiam no hum. Historia Nevella Libri II. ab anno 1127. ad 1143. postea additi, & eidem Roberto dica-

Du

SEC XII De rebut peftis Ponsificam Anglorum libri IV. ute MC. à prime Augustini adventu ad funn usque tem-Hifferias Iftas in unum collegit, atque edi

curavit Nobiliff Savilius Londini 1596. f. recufas Francefurti 1601-

Vita S. Aldbelmi Epifcopi Schirebargenfit , & Mabillonio edita Szc. Benedict. I. par. r. pag. 726.

De antionitatibus Glascomia Opus ad Henricam Epifcop am VVincontenfem , Stephani tegis Anglorum fratrem , extat MS. in Bibliotheca Collegii S. Benedicti Cantabrig. Cod.373.n.11.

Abbreviatio ex Gestis Haymenis de Imperaseriber, habetut MS. in Bibliotheca Baliolensi apud Oxonienses Cod. 108. num. 4-

Abbreviatio librerum Amalarii de Divinis Official Roberto duodam amico fuadente facta; eidemque nuncupata. Extat MS. in Bibliothecâ Lamberană N. 39. 40. Præfationem una cum duobus epilogis a Rev. Joan. Battely acces pramedidit Cl. D. Allix ad calcem prafationis ad Joan. Parifienfem, p. 81.

WASELINUS; cognomento Mona-lias, S. Laurentii apud Leodienses Abbas, claruit anno 1130. Obiit anno 1147. Scripfit Epifolam de concinencia conjugatornia anté Communionem, que à Mabillonio evulgata est Analecta Tom. L. p. 339, ubi de legibus continentiz con-jugalis, quam cettis diebus prascribunt Canones, plura, ut foiet, erudite observat Mabillo-

ji30. THEOBAUDUS, Bezuenfis in Borguhdià Comebii Monachus, claruiffe videtur citca an. 1120. Scripfit Libres IV. de Allis, Translatione, c Miraculis S. Prudentii Martyris; quos

uzi.

primus in lucem edidit Philippus Labbeus Bi-blisth, Nov. MSS. Tom. II. p. 605. GRATIANUS, Natione Tuscus, Patria Glufinas , Comobii S. Forticis in Bononià Monachus O. B. doctiffimus juris Ecclefiaftici interpres ; inde Magifter appellatus. Claruit ab anno 1131. Non defunt plurimi, qui Gratianum Petri Lombardi , Petrique Comestoris germanum fulffe volunt , matremque tergeminos hos fratres ex furtivo concubitu conceptos uno pattu edidife, quod quidem nullo fatis gravis autoris tellimonio fulcitur. Scripfit Gratianus circa aunum 1151: Decreterum Caneniceram Cellellanea , feut Concordantia diftordantima Canonam , ex 55. Patrum dictis, Synodorum Canonibus , spuriis Romanorum Pontificum Deeretalibus, aliifque Pfeudepigraphis, collectam, & a fe brevibus feholiis illultratam: Quamplurima ipium ex Ivone & Burchardo haufiffe omnibus fatis notum est: Totum Opus tribus partibus absolvitur. Prima complectitur Diffinitioner CI. secunda califas xxxvi. quelibet causa varias sub se questiones , questibet questio varia Capitula. Cause 33º questio 3. subsicitut amplus satis Trassaras de Panisenia, septem Distinctiones continens. Pars tertia

divila : ut de Paleis , aliffque huc fpectan- SAC XII, tibus nihil dicam. Opus iflud a Gratia- in Ko. MC no anno 1151, editum Eugenius I I I. Pontifex ftatim approbavit , & in Academiis publice legi infir: Varia de hos Opere e julque luiu eruditorum judicia dabit inter alios Gerardus Mastrichtius Hist. Jur. Eccles. num. 318. 319. Certe utut roties à Pontificiis purgatus, in plurimis tamen controversiis à Reformatorum partibus adhuc stat Geatianus; unde Romanæ Ecclefiz Theologis fzpe vapulat. Adutiliorent nutem Opetis Cratianzi intelligentiam nihib magis confert, quam Antonii Augustini de Emendatione Gratiani Libri II. prasertim cum Baluzii notis editi Paros. 1676: 80. Prlma Gratiani Decretorum editio prodiit absque vel Gratiani vel loci nomine 1472. E deinde Veneriis 1479. Parif. 1508: (cui prime Gratiani nomen appositum est) ex eo tempore innumeris locis & vicibus; in omni Juris Canonici editione, pracipul Rome 1580. Parif. 1612. L. Lugdun: 1661. II. Vol. 40. Addam folum quod habet Val Fosterus; Opus hoc in Æde Sancti Falicis fuific compilatum, cujus memoria ho- 2474 dienum confervatut Bononiz apud D. Petroninm ad Sacellum D. Sebastiani bac inferiptiones

11144

D. Q. M.

Ratiani Clafini Cafarei fur. & Pont. enni I cleatoris propè divini, qui Monachus in-marigram Felicis & Nabbris ade, absolutissimum ibidem opus Decretorum Anno Gratia MCL1. compilavit, monamentum; qued illi carie ruderibajque objordeverat, his magnifi-Beneins renovarum; Joannes Franciscus Aldobrandus Bonoaicifis I V. Dittator are publice reflauravit, Anno falatio MCCCCXCVIII. Idib. Janis Jeanne Bentivole II.P.P. Remp. feliciter pubernante.

figh, STEPHANUS, Episcopus Parisensis; claruit anno 1132, quadriennio post Ludovico Craffo Francorum tegi morienti aftitit ejulque confessionem excepit. Extant Epifiela ejus allquot apnd Dacherium Spieiteg. Tom. Ill.

MALACHIAS, gente Hibernis; Malmedele O'-Morgar Hibernice dictus ; in Aquilonari Hibernorum regione natus , Imari Abbatis Armachani , deinde Malchi Lifinorenfis Epifcopi discipulus, Monasterium Bangorense in Ultonia reftauravit; ac restaurato prafuit; mox Episcopus Comerensis, deinde an. 1134-Archiepiscopus Armachanus sactus est. Anno 1137: sede se sponte abdicavit , & Romam profectus ; à Pontifice Hibernia legatus reminciatur. Anno 1148. iteratà vice Ro-mam pergit; verum febri correptus, in Conobio Clarz-vallensi obiit eodem anno; die II. Novembris, perquam familiaris S. Betnardo qui viram ejus descripfit. Extat Prophetia da fasuris Ponnificibas Romanis , cum expositione Ciacconii apud Arnoldum Wion in Ligne, Fine 1.2.c. 40. De aliis Malachia feripeis; vide fis Clar. VVaraum libro t. de Serlpt. Hibern. agit de Confermient , in V. Distinctiones p. 55, qui cadem ferè habet Commentario de le Qq 3

SAC XII. Praful, Hibern. pag. 14. & Baleum Cent. XIV. nb An. MC. pag. 139.

1135. ODDO, S. Remigii apud Rhemos Abbas ; claruit anno 1135. Anno fequente ex Italià, quo profectus fuerat, rediit, & conftruende Montis-Dei Carthuise fundum dedit. Extat Epifola de Miraculo quedam Santi. Thema Aposteli apud Mabiston. Analest. Tom. 1.

1176. ULGERIUS, Andegavenfis Epifcopus; claruit anno 1136. Extat Relatio ejus ad Inne sentime II. Pontificem pro Monafterio Rotenfi, apud Baluzium Mifcellan. Tom. II. p. 200.

GEORGIUS, Metropolita Corcyren-1136. fis : claruit circa ann. 1136. Romam à Manuele Compeno Imp. ad Concilium celebrandum miffus eft; verûm infirmitate impeditus in itinere fubititit, Brundufii per fex menfes commoratus. Mox ab Imperatore revocatus, ut Synodo Patriarchali Conftantinopoli habitæ intereffet. De eo ejufque libris adversús 1.atinos uberiús agit Leo Allatius, tum Diatriba de Georgiss & corusa feripsis , pag. 339. tum de Confenin , lib. 2. cap. 11. §. 6. Scripfit enim Syntagina contra Latines de Purgaterio igne, cujus fragmentum adducitur ab eodem Allatio de libr. Eccles Gracor. II. pag. 134. Commentarinm etiam contra Latinos , que probare. nixus eft Asofteles & Ecclefiant primitivam. Panesa folmmuodo fermenmenm Eucharifia adhibnife. Urramque opus Gezce extat in Bibliotheca Barberina. Extat Monodia in obitum Nectarii Monasterii Casulorum Abbatis Lat. apad Baron, ad ann. 1180. Plures item feripfit Epiftolas,quas Latine vertit Fider. Mutius Thermularum Episcopus; ex his aliquot edidit Baronius Tom. x11. viz. 1176. 1178. 1179. 1180. 1188. quamplurimis suppressis, que proculdubio hujus faculi historiam non parâm illustra-

3136. PHILIPP US, Episcopus Tarentinus claruit anno 1126. Petri Leonis Antipapæ fummus erat fantor, ideircò Synodo Lateranensi anno 1139, habità depositus. Hinc in Galliam fe contulit , & in Monasterio Clargvallenfi ab ipfius Bernardi manibus acceptum habitum Monachalem induir. Anno 1150. ejufdem Comobii Prior factus , fexennio post Conventus de Eleemofynà, Ciftercienfium in Diesceli Carnotenfi Comobii Abbas conflituitur. Tandem fenio & laboribus grava-tus, regimen fium sponte dimisti, & ad-Monasterium Clara-vallense denuò se contulit , ubi obiit , quo verò anno mihi nondum conftat. Extant Epifiola XXV. quas edidit Carolus du Visch ad calcem libri de-Series. Ord. Ciftere. pag. 336. quafque Philippi nostri elle in censură iis przfixă longă argumentorum ferie probant Pr. Silvius, & prædiétus Vischius.

> PETRUS, patril Romanes, Ægidii filius, natus anno 1110. Quinquennis adhuc puer Mo-

1137.

nachorum Cafinenfium disciplinz commissios sac.vn est, & à Girardo Abbate, à quo religio ab A. M.
nis Benedictina habitum succeperat, per
octennium eruditus. Factus est deincept Ec. clesia Osliensia Diaconus , & Comobii Casi.

nenfis Bibliothecarius. Claruit anno 1137- quo a Lothario Imp. ad Monachos legatus eft, cos ut modelle se gererent , commonefactutus. Postea à Monachis Casinensibus ad Lotharium remiffus, ab eo in aulam cooptatus fuit , secretis adhibitus , Romani impeni imperii Capellanus facius . Logotheta quinetiam, exceptor & auditor eiuldem contitutus. Quo anno obierit, parum constat.

SCRIPTA

D E viris illustribus Monasteris Casmensa liber. Produt una cum supplemento Placidi Romani, itidem Monachi ac Diaconi Cafinenfis, cum notis Joan. Bapt. Mari, Ross 1655. & in Bibliotheca Patrum Tom- XXI. pag. 347-

Parif. 1666.8+. Liber quartus Chronici Cafinenfis , historiam Comobii Cafinenfis ab anno 1086. (quo defiit Leo Oftienfis) ad an. 1138. continens. Produit typis fapius excufus cumprioribus tribus Chronici libris.

De noru literarum Romanarum ad Contadnma Imperatorem liber , primum editus Vener. 1525. dein Hanovie inter antique Grammatice autores ab Elia Purichio editos.

Itmumera alia à se consecta opuscula recenfet Petrus c.68° libri 4. Chronici Cafinens viz. Miracula Cafinenfium Monachorum. De oren & vita infternm Monafterii Cafmenfit. Historiam, eversionis Cambis Santti Mauri. Sermones aliquos. Astronomia librum. Expostionis in Regulam Sanct. Reneditti libres IV. Scholia in Vetu: Testamentum. De generibus Lapidum precisserum. Epistolas aliques. Breviaria multa operata eltenerum. Altercationema inter fe & Canobii Cafinenfis Abbasem Adverfarmm. Verfience aliques librorum Gracorum. Hypnnos nonnullos. Chronica bina Hiltoria exerica. Tractams varios Theologicos. Homilias. Portentorum librum. Innerarium. Altercasionem. cum Conftanemopolstano quodata pre Ecclefia Romana babicam. De locu fanthis. Hiftoria defirmilio. nu co reftantationis Atina nebis. Historia XIV. de Vitit, affionibni Translationibus & Miraculis totidem fere Santterum. Hac & his longe plura recenset ipse Petrus , tum dicto Chronico , tum libre de veris ilinfir. Cafmenficus , cap. 47. quenam ex his superfint quæque, ut alia Petri opns-cula hactenns inedita, in Bibliotheca Cafinensi hodie fervantur, longa ferie te docebit J.B. Marus in notis. In genere funt vel Epiflela, vel Sermones Feffivales, vel l'ita, vel Scholia. Fafti Confulares, Imperatorum, Pontificum, &c. Liber de. Oren, & Vica justernia Cafmentinia, aliaque nonnonuulla que figillarim enumerat predicius Marus.

ARCHARDUS, Philosophus infignis, S. 1149 Theologus illufiris , Monachus Ciftercienfis, & fub S. Bernardo Novitiorum in Comobio

ASC XII. Clarz-vallenfi director; quod muneris ejuidem - tate; dictus; Abb as Bont Spei in Hannonia s &C XII. in MC. juffu in aliis hujufce Ordinis Monafteriis obiita Claruit anno 1140. Scripfit Vitam S. Gefeliai Eremita, 'quam in lucem protulit Arnoldus Raifius Duaci 1626. 12º Conciones ctiam gliquot breviores ad Novities fues scripsiffe dicitur; que an alicubi extent, non liquet-

-GUILHELMUS, primim Monachus Clare-vallenfis fub Betnardo Abbate (fi Henrico Gandaventi credendum fit) dein Abbas S. Theodorici prope Rhemos, ac postea S. Ni-casii Remensis. Claruit anno 1140. Anno 1153. postquam Abbatis munus novemnio gestistet, Bernardi, unici amici mortem destens, præse-turæ monasticæ renunciavit, & in Casaobio

Signiacensi Ordinem Cisterciensem induit. OPERA

Iber de vità felturià ad Fratres de Monte

Dei. Speculum Fidei.

Laigma Fidel. Meditationum liber.

De antarà e dignitute amoris divini liber , ui cum pracedente opuículo, & orationibus quibufdant, habetur in Biblioth Patr. Tom.xx11.

D. 1141. De contemplando Deo liber.

De agenra corporie & anima libri 11. Diffutatio contra Petram Abailardame De erroribm Galielmi de Coachis liber.

De Sacramento alsaris trailares. Exposure in Castica Canneerum, usque ad hze verba . Num quem diligis anima mea, vidi-Au t

Commentarius in Epificiam ad Romanos. Opera Gulielmi hactenus enumerata prodietunt in Bibliotheca Cifterciensi Tom. IV.

De Vità S. Bernardi liber , qui inter opera Bernardi haberi folet. Commentarius in Cantica Casticorum, qui ful Antonii Democharis nomine inter Ambrofii

opera reperitur in quamplurimis editioni-LUCAS, montis S. Cornelii prope Leo-1140. dium Abbas Ordinis Pramonstratensis; claruit

anno 1140. Obiit anno 1157. Scripfit ad Milenem Tarvaatafem, Epifcopum Commentariam in. Camica Canicoram ex Aponii Commentario defloratum. Extat is in Bibliotheck Patrum Tom. XIV. prodicrat antea Fribargi 1:38. GUERRICUS, S. Bernardi discipulus ,

ex Canonico Tornacenti , & Scholæ magistro , Abbas Monafterii Igniacensis in Diwcesi Remensi Ordinis Cisterciensis. Claruit an. 1140. Obilt anno 1157. die x1x. Augusti. Extant Sermanes ejus de Tempore per aanmo, Parif. 1539. Autorp. 1576. ad calcem Bernardi operum Paril. 1645. & in Bibliotheca Patr. Tom.xx111.

1140. PHILIPPUS HARVENGIUS. Eleemo Smarim, ab egregià erga pauperes, pioOrdinis Pramontiratentis. Claruit ann. 1140. ab An MG S Bernardo familiariter ufus eft, cui tamen non rarò litem movebat. Obiit polt annum 1180. Scripfit multa, quæ fequuntur.

E Pistola XXI. Commencariu mysticui în Cântiva Cantice

Meralitates in eadem Caarica.

De Semnio Nabachodoavzeres. De lapfu primi beminis. De dannatione Solomonis.

De Clericorum Dignotate , Scientia , Jaffisia; Continentia , Obedientia & Stientio , Traclatat

Vita S. Augustini Hipponensis. Vita S. Amandi Abbacis Taagrenfit.

Paffio SS. Cgriaci & Juliera. Paffie S. Salvii Martyris. Vita S. Forhasi.

Visa S. Gifteni Abbatit. Vita S. Landelim Abbatis.

Vita S. Oda Virginis Visa S. VValderradio virginis.

Paffio S. Agnetis virginis. Varia Carmina, Epicaphia, & Locoptophi. Opera ifta eruit, atque edi curavit Nacolates Chaniart Abbas Comobii Bonz Spei , Dunci

1620. fol. ANTONIUS, MELISSA 1 fermonibus dictus, Monachus Gracus, vixisse videtur circa an. 1140. certè Theophylacto, quem citat, posterior. Extant Libri II. locoram com-

munium, feu Sententiaram ex Patrom feriptis excerptatum , de Virtuibus & Vitiis , qui typis excusi , prodierunt Latine Paris. 1575. 1589. 80 in Bibliotheca Patr. Tom. V. edit. Parif. p. 878: Gr. Lat. Tiguri 1546. fol. à Gefnero editi, & ad calcem Stobzi Gegens 1609, fol.

GERARDUS à NAZARETH, patria Galilaus, Nazarethanus primum, deinde Antiochenus Eremita, tandem Epifcopus Laodicenfis. Claruit anno 1140. Scripta ejus rocenfet Simlerus in Biblioth. p. 237. & qui illum exferibit, Pollevinus Tom. I. p. 635, viz. De. Conversatione serveram Dei , Vitam Elia Abba-tis , De una Mandaleaa contra Graces , ad Anerflas Dei in Bethavia , Centra Salam Tomplarium. An edita sint opuscula ista, libenter als aliis edoceri vellem-

BERNARDUS Morlanensis , natione 11463 Anglus , si Pirsco * sides , Ordinis Cluniacen * De scripti fis lub Petro venerabili Abbate Monachus; Angl. p. 2019 claruit anno 1147. Scripfit verfibus Daciplicorythmicis ad Petrum Abbatem fuum tibrum III. de contempes Mundi. Prodiit opus istud Brema 1597. Rinsel. 1626. Luneburg. 1640. 120. Verfus eius de Mundo, & Colloquium Gabrielis ac Maria Virginis memorant Simlères p. 99. & ex eo Poffevinus Tom. L Pitfeus loco cita-

Qq 4

A FC YIL ab An MC. \$140.

ORDERICUS VITALIS, nationa Anglus, natus apud Attinges ham vicum super Sabrinam fluvium fitum an. 1075. 14. Cal.Mart. Odelerji Constantit Aurelianensis , qui Rogerio Comiri Scrobesburiensi à consiliis erat. filius, puer quinquennis Sivvardi nobilis Presbyteri disciplina à patre commissus est, undecennis in Normanniam ad Mainerium Uticenfis Comobii Abbatem ablegatus, & ab co inter Monachos relatus. Anno 1091, à Gifleberto Epifcopo Luxovienfi Subdiaconus ordinatus est Idibus Martii, deinde post biennium à Serlone Sagiensi Episcopo Diaconus , anno demum 1108. & & Gulielmo Archiepifcopo Rothomagensi Presbyter. Claruit anno 1140, & in Comobio Uticensi totam exegit vitam Seriplit Historia Ecelesiafica libres XIII. à Chrico nato ad annum 1142, quos in lucem protractos primus edidit Andreas Du-Cheinius inter Seriptores Normannicos Parif. 1619. fol. pagina

BARTHOLOMÆUS DE FUSNIACO. Episcopus Laudunensis sclaruitan 1140. Biennio post ob illeglrinum divortium inter Radulphum Verumanduorum Comitem & uxorem ab co confirmatum ab Ivone Cardinale Innocentii Penrificis legato ab Epifcopali munere suspensia est. Demum abrenunciaro Epifcopatu Monachis Ciftercientibus fe adjunzit, Extat Epistola Apologetica ad Synodam Remenfem, qua fe diffipati Eccleffallici patrimonii crimine purgar, Concil. Tom. X. p. 1184.

単41

Matt. Pari

Hift Ang

Pijt.

dichus, civitate Novarienfis , Magifter Sententiarum vulgò dictus, in Schola, S. Genovefæ Doctor Parifienfis, & Canonicus Carnotenfis. Claruit anno 1141. Ex Scholarum Parisiensium Præfide anno 1159. Epifcopus Parifienfis creatus eft; atque obiit anno 1164- die 20. Julii. Sepultus in Ecclesia S. Marcelli , ubi & Epitaphiumejus hodie legitur.

PETRUS, LOMBARDUS à patrià

Hic jaces Magifter Perrin Lombardin Parifienfit Efiscopm , qui consposuit librum Sententia. rum , Gleffas Pfalmorum , & Ejeftelarum , cmm obitus oft dies decimm terrius Cal. Ang.

Adversum illum , tanquam hereticum & infanum , libellum fcripfit Joachimus Abbas Florenfis, quafi in dogmate de SS. Trimirate, quedam minus fana tradidiffet. Certe inter alia, afferuit Ch iffum , fecundum qued eff bome ; nen effe aliquid; unde ex Coneilio Lateranensi anno merxxix. habito ad Willielmom Archiepiscopum Senonensem, literas dedit Alexan-* Extant my. der * Papa, ut convocatis Provincia fun Epifcopis in hanc Petri doctrinam diligenter inuireret, eamque penirus aboleri,& Christum ficut perfectum Deum, fic & perfectum hominem., ex animi & corpore confiltentem, 4 Magistris , Scholaribus Parisis in Theologia

fludentibus edocers curaret,

SCRIPTA.

Ententiarum Libri IV. quibus Theologia S Ententiarum Libri I V. quibus Theologie fumma ex Patrum scriptis collecta, & in methodum scholasticam digesta traditur. Prodierunt Northerg. 1474: Venet. 1480. fol, &c cum conclusionibus Hen. Gorichebiensis Basq. 1452. 1498. fol. Northerge 1478.1499. 1528. 80. Bafil. 1513. Parif. 1564. 80. Lavan. 1576. 40: Paref. 1577. 8º1 alibique sapissime. In condendo hoc Sensentiarus opere non leviter adjutum effe Lombardum Petri Abailardi Sententiarum libris, nobis auctor est Joannes Cornnbienfis, ipius Lombardi discipulus. Addunt alii, Lombardum magiftri enjufdam Bandini ; obfcuri & penè ignoti Theologi , scrinia infigniter compilaffe. Scripfit Bandinus Sententiarum Theeleglearson libros IV. qui cura Bened. Chelidonii prodierunt Vienna 1519: Non ovum ovo fimiius quam Bandiniano operi Lombardi Schtentia, nili quod prolixior multo Lombardus fit. Uter alterum exferipferit , incertum , nec lis est facile dirimenda, esti non defint, qua Lombardum fua ex Bandino deprompfifle fuadeant. Vide our hac de re diligenter collegie Cl. Iac. Thomasius de Plagio literario à Sect. 493 ulque ad 502

Gloffa, fen Commencarius en Pfalmes Davidies Parif. 1541. fol. Collectanca in owner D. Pauli Epiftolas , ex Ambrolio, Hieronymo, Angustino, aliisque Scriptoribus contexra, Farif. 1535. Prodierunt omnia ejus opera Noriberga 1 4 7.8. Bafilea

1486

ARNULPHUS . ex Archidiacono Sagiensi Luxoviensis in Normannia Episcopus, ab Vid. As anno 1141. Anno 1147. Ludovicum Gallize Re- nulyà Est gem in l'alæftinam exercitum ducentem comitatus eff. Anno 1160. ab Alexandro Pontifice 1118.116 \$ legatus Apollolicus per Angliam creatus ell. allis. Anno 1163. in Concilio Turonensi peroravit, & Episcopos ad constanter propugnandam 11bertatem Ecclesiasticam contra Henrici I L. Angliz regis molimina multis hortatus eft. Anno 1167, ab Henrico Rege ad Thomam Becketum Archiepiscopum Cantuariensem in Gallia exulantem milius eft, ut diras , quas Beckethe Anglia intentavir, precibus averteret. Anno 1173. ab codem ad Ludovicum Gallia Regem pro pace incunda legatus est. Anno 1177. fen ut alii, 1180. Henrico regi ob tutatas Becxeti partes suspectus, in Comobium S. Victoris prope Parifios (ccellit ibique obiit anno 1182, die 31. Augusti, Scriptir Conciones plures, Epifolas & Epigrammara, ab Odone Turnebo Hadriani filio primum edita Paref. 1585. 8. &c exinde in Bibliotheca Patr. Tom. XXII.p.1034. Tractatum ejujdem brevem ad Ganfridum Carnetenfem Epifequm de Schifmate inter Innecentimm II. C. Peirum Leenem Antipagam , edidit Dacherius Spicileg. Tom. II. Serme eins in Synede Turenensi, qua Victor Antipapa, illiusque

fautores excommunicati fuerunt, anno 1163habitus reperitur in €oucil. Tom. X. p. 1411-Epifiola cjuidem Hi. ad Arnoldum Abbatem

CALESTINUS II, antea Guido de Cafelle dictus, narione Tufcus, Ecclefiz Romanæ Presbyter Cardinalis titulo Sancti Marci. Anno 1140, ab Innoccetio II. in Gallias legatus est, ubi ob Parrocinium Arnoldo de Brixià henditur. Anno 1142. Pontifex Romanus cleetus est die XXVI. Septembr. Dominica pronimă confectatus. Obiit anno 1144, die IX. Martii. Extant Epifiele III. Concil. Tom X, D. 1031.

LUCIUS II. Gerardus antea dictus , Patrià Bononienfis, Alberti filius, ab Honorio II. Presbyter Cardinalis titulo S. Crucis in Hierufalem, & Ecclefiæ Romanæ Biblio hecarius, ab Innocentio II. Cancellarius creatus est. Anno 1127. atque iterum 1155. Egationem in Germaniam obiit. Anno 1133, Beneveuto urbi ab Innocentio II. præfectus; urbem contra bellicos Rogerii Sicilia regis impetus firenne propugnavit. Anno 1144. die X. Martii Pontifex electus eft, die XII. ordinatus. A Romanis civibus, qui Pontificale jugum penitus excuficrant, graviter divexatus, fobfidiariam opem à Conrado Imp. literis humillime experiit, Obiit anno 1145, die XIII. Februarii. Extant Epifiola X. Concil. Tom. X.p. 1035. alia II. apud Baluz, Mijcellan. Tom.11.p.218.

THOMAS, Abbas Maurigniacenfis, claruit anno 1144. Extat Epifiola cjus unica ad S. Bernardum apud Baluz. Mefcellan. Tom. IV. P. 459.

AMEDEUS, gente Allobrox, in castro Costă non longe à Vienna illustri familia natus, Comobii Ciftercienfium Altecombenfis Monachus, deinde Abbas. Anno 1144. Ecclefiz Laufanenfi Epitcopus datus eft,& & Frederico Imp. Imperii Cancellarius renunciatus. Obiit anno 1168. Extant Homilia VIII. de landibur A. Maria Deipara cura Richardi Gibboni editæ Andomari 1512, deinde ad calcem Sanct Leonis Operum Lugduni 1633. fol. ac denique in Bi-

bliotheca Parr. Tom. XX. p.1261. OTHO, five OTTO, Patria Austria-Ye Car de cus, Leop aldi Marchionis Austria, & Agnetis filiz Henrici IV. Imp. filius , Conradi III Imp. & Frederici Suevia Ducis frater uterinus, Leoferriest p poldi Bavaria, & Henrici Austria Ducum frater germanus. Frederici Ænobarbi Imp. Pa-Chromouf. truus. A Leopoldo patre Collegio Neoburgi & in & Rale recens extruéto prapolitus eft. Iple verò dekvic. Conpolita mox præfectura ad edifcenda überitis literarum elemen: a Lutetiam Parifiorum fe contulit. Mox in Ordinem Ciftereiensem cooptatus in Monasterio Burgundia Morimundensi primum Monachum, dein Abbatem egit. Anno 1138. à Conrado Imp. fratre suo in Germaniam revocatus, Epifcopus Frifingenfis in Bavaria creatus eft , Cancellarius infiner & feriniorum prafectus renunciatus. Clarust anno 1144. Anno

1144

Tich de

ser-lefius Drivon.

te Conrado exercitum inPalaflinam ducenti 36 Au MC comitem fe dedit.Post 2.1156. deposito munere Episcopali in Morimundense Comobium iterum secessit : ibique obiit anno 1158. die XXI. Septembr. Errat proinde Trithemius *, qui il- * De Seripe lum anno 1260. claruite tradit. Scripfit Chrenj - Eccl. f. 107 con rerum ab initio mundi ufque ad an. 1146. ge-Haretico concessum à Bernardo acriter repre- flarum libris VII. quibus octavum adnexuit de Fine At andi, Antichristi persecutione ; & mortuorum Refurrectione. Octo hofce libros primus edidit Joannes Cuspinianus Argentina 1515. Prodierunt deinceps Bafil. 1569. & quinquaginta ampliùs capitibus ex Ms. Codlee aucuores cura Christiani Urstissi inter Historicos Germanos Francofort. 1585. & 1670. Tom. 1. p. 1. una cum Continuatione ab Ottone de Blafid ad annum raro deduxit. Scripfit etiam Otho Labras II. de offis Friderici Berbaroffa Imp. nc-potis fui , ad calcem Chronici excudi folitosa Scriptiffe adduc dicitur Hifferian Auftriacass, penes Wolfgangum Lazium olim repertam, fed nondom in lucem protractam-

> ROBERTUS PULLEYNUS , alifs PULLUS, Natione Anglus, omni literarum scientia excultissimus; magniq; non modo apud fuos , fed & apud exteros nominis ; nec defune qui Ecclefiæ Roffenfis Archidiaconum fuide valunt, id quod rum ex Ecclefix Roffenfis Cartulario, tum ex Bernardi epiftola infra landanda certo colligit Rich Tilifleius * ipie Roffeusis Praf sald Archidiaconus, Flagrante in Anglia civili bel- de Decim lo nt strepitus militares Musis inimicos sugeret prope fin. 1 in Galliam fe contulit , & in Academia Pari- Auglice. fienfi bonarum literarum fludio din gnaviter incubuit; hac occasione in S. Bernardi amicitiam devenit † , qui miris laudibus hominem effert, † Epift 105 utque diutius Parifiis morarctur, datis ad Afce. P-1548. linum Epifcopum Roffenfem literis, enixe petiit. In patriam rediens Exoniam appulit , indepe venit Oxenfordians (verois utor *Anony- main or mi cujufdam qui Bedæ Chronicon continuavit) blioth Bodl. fol 275 vid. ibique Striptura devina , qua per idem tempus in lot 275 rtd.
> Anglia objolucrant , pra Scholasticu quippe negle- Oxon lib. Ela fuerant, per quinquennimo legit ; omnique die p. 49. dominico verbum Dei populo pradicavit, ex cujus doctrina plurimi profecerant. Claruit pracipue circa annum MCXLIV. Hnic enimatati, huicque tempori ipíum confranter aferibunt Seriptores nostrates tam editi quam manuscription quictuid in contrarium dicant Galli, qui illum ad fequentis Sæenli initium referunt, annoque MCCVIII.ad Archiepifcopatum Rothomagen fem promoveri , anno MCCIX, expeditioni ad Albigenies interfinife, demum ann. MCCXXI. obiitic tradunt. Verum ego Historicis nostris; de Rebus Virifque Anglicis , longè tutius quam exteris fidendum exillimo, ut de Bernardi teftimonic nil dicam. Aut igirur fomnia nobis narrant, aut quod probabilius duco, diverlus fit oportet Pullus ifte de quo pallim agunt. Interim duo è Gallis primarii viri * Lud. Caftanzus * Name Rupepofeus , & Joan. Morinus nostris futira- elat. Card gantur, & Pulleynum ad medium fere hojus (x- P.15culi referent? Ob ingentem ingenii & cruditio-

nis faroam ab ab lawocentio II. Pontifice tan-

dem

SAC. XII. dem Romam evocatur,& an. MCXLIV. 2 Co:-An MC lestino II. Innocentii successore , Cardinalis tit. Sanct. Eufebii dignitate exornatur. Addunt alii ipfum à Lucio II. Ecclefiz Romans Cancellarium factum effe: denique Academia fuz memorem haud pauca diplomata & privilegia, in Oxonien(is Universitatis tutelam simul

De Præful And part a P 161

ac ornamentum à Pontifice impetraffe. Quam diu vixerit incertum eft, circa an. MCL. deceffille scribit Fr. † Godyvinus;an recte mihi plane est incompertum. Scripfit Sententiarum de Trinimee libroi VIII. Extat Codex MS. eodem no vixit Autor faculo,id eft ante an- CCCCLferiptus in Bibliotheca S. Germani in fuburbio Parifienfi, ex quo plura ptotulit Joan. Morinus de Sacrament, Poenitent. lib-1-c.18.nu.q.5.7.8.9. to, Extitille etiam in privata Gualteri Copi Angli Bibliotheca nos docet Jamelius nostras Eclog. part. 2. p.52, tandem integrum opus una cum Petro Pictavienti edidit Hugo Mathout Benedictinus Parif. 1655, fol. Sermones e jus de communione Santlerum extare MS. in Codice Pureano, teftatur Phil, Labbeus in Nov. Biblioth-MS. p. 28. extant MSS. in Bibliotheca Lambethan's viginti citciter Sermones, hoe titulo, Sermones Roberts Pullani Cancellaris Roma, codex vetustiffimus est; nec diu post Auctoris atatem feriptus vid. tur. Alia a Balzo, Pitizo, & Rupepolico recenientur , quorum nudos titulos huc transferre jam non vacat.

445.

EUGENIUS III. Bernardm antea dictus, Patria Pifanus, Abbas Monafterii S. Ana-Staffi Trium Fontium Ordinis Cisterciensis . S. Bernardi Clarz-Vallenfis discipulus, Pontifex Romanus electus est anno 1145, die XIV. Februarii , in Monasterio Farsensi die XVIII. ordinatus. Electus enim à Romanis civibus imperium Pontificale exofis (quos Arnaldiffas vocarunt) starim Urbe ejectus sucrat. Excunte anno Urbem obtinuit, & Jordanem Romanorum Patticium excommunicavit. Mox tamen iterum ab Arnaldiftis fugatus, in Galliam fe recepit. Anno 1148, celebrato Remis Concilio Eonem Hareticum quendam delirum , & Gilberti Porretani errores damnavit. Eodem anno Stephanum Angliz tegem anathemate per-cuffit; quòd Theobaldum Cantuatiz Archiepifcopum ad Concilium Remenfe injuffu fuo profectum exagitaret. Anno 1152, inità cum Romanis concordià in Urbem revetsus est. Obiit Tibure anno 1153. die VIII. Julii Extant Epiflota LXXXIII. Concil. Tom. X. p.1046. alia V. ibid.p.1846. Epiflota union apud Baluz. Mifcellan. Tom.11. p.22?

GILBERTUS PORRETANUS

1145.

gente Aquitanus , domo Pictavienfis , clatuit anno 1145. Primò Scholæ Parifienfis Rector, & Canonicus Pictavienfis , deinde ab anuo 1141. urbis patriz rictavorum Episcopus, Philosophus enidem, & Theologus fummus confuetus vero, telle Otrone Frift. genfi *, ex ingenii fubtilis * Degeftis Frod-rici I. magnitudine ac tationum acumine multa præ-1.6.46. ter co-munem hominum morem dicere. Hinc in onventu quodam : lerieorum fuz Dioccefeos cum fermoni, quem habuit, qua dam de Trinitate dogmata minàs fana immiferet; à duo- sae un bus Archidiaconis fuis , Arnoldo ; & Calone, ab An MC tanouam contra Catholica Ecclefia doctrinam . . fentiens, interpofita appellatione, Romain delatus est. Eugenio vero Pontifice hoc ipio tempote in Gallias adveniente Synodus Parifienfia fuit celebrata:in quâ prafidente Eugenio Papi Gilbertus harefeos accufatus, cauta atque orthodoxal dictorum fuorum interpretatione cenfuram evafit, Anno fequente in Concilio Remensi eadem iterum agitata est causa. Rejecta Gilberti dogmata : ipic intactus manfit. Obiit anno 1154, Prid. Non. Septembr. Extat Epifiola ad Matthewa Abbatera S. Florentii apud Dacherium in Appendice ad Opera Guiberti pag. 564. Alia autem feripfit Gilbettus,viz. Glofficm fucer Ptalterium , que MS, Extat Oxouti in Bibliotheca Baliolenfi Cod. 35. In fine libri hae nota apponitur. Explicit eleff trara Magifiri Perretani fuper Pfalterium ; quam ipfe recimvie coram (no Masiltro Anfelmo in cerra Emerderenis, Commencarius adhuc breven in Etifolas D. Pauli atouc Opus de Trinsrase, que in Bibliothe-

GAUFREDUS, Monachus Clarg-vallenfis Ord. Ciftere, claruit anno 1148, quo Concilio Remenfi interfuit. Post multa annorum curricula à Cardinale Albanenfirogatus, feriplit ad cum Epifolam de rebus in Concilio Remenside cansa Gilberti Porretani allin quz habetur inter Acta Concilii Remenfis Concil. Tom,

cis Gallicis MSS, extare prodit Oudinus Sup-

X. p. 1121.

Supplem p. 421.

JOANNES BURGUNDIO, civis Pilanus, de quo plura nos lupra in Appendice ad Chryfoftomum. Claruit anno 1148. Anno 1180. Concilio Romano interfuit. Obiit anno 1194. Przterea, que dicto loco memoravimus feripta, anno 1150. è Graco in Latinum fermonem convertit Joannis Damafeeni Opus de Fide Orthodoxá. Extat ea versio in Bibliotheeå S. Benedičti Cantab. Cod. 135. Mertonenfi Oxon-Cod. 109. & Lambeth. Latine etjam transfulit Gregoris Emefens seu potius Nemefis de Philose-phia sive de Homine libros VIII. tam incleganter vero , judice Beato Rhenano , ut verfio ifta legi posit, intelligi nequeat. Ea tamen a Joanne none Norimbergenfi, & B. Rhenano incondita, qua fordebat, barbarie repurgata prodiit

Argenterati 1512. & alibi fapius. ANSELMUS, Havelbergensis in Marchionatu Brandeburgenfi Epifcopus, claruit circa an. 1149. Scripfit adversus Graces Dialoges III. quos in lucem edidit Lucas Dachetius Spi-

cileg. Tom. x111. GILBERTUS FOLIOTH, Natioee Anglus, ex Abbate Leicestrensi, ab an. 1149. Episcopus Hetefordiensis, deinde ab anno 1161-Londinentis. Anno 1162. mortuo Theobaldo Archiepiscopo Cantuariensi, ipse sedem Metropolitanam ambivit; cúmque prælato ei Becketo voto excideret, eanonicam obedientiam Besketo juramento spondere tenuit : quin & (fi

Joanni Sarisburiensi * in Becketi causam ni- 1596. fol. que exinde recusa est Francofure. 1601, S.E.C. XII. mis prono fides fit habenda Jprimatum Ad- Epiflolam Henrici five Libelium de Concempta ab ha MC gliz sedi Londonensi arripere tentavit , Ar- mandi evulgavit Dacherius Spicileg. Tom. viii. Brit.xix I, chiflaminis Londini olim positi dignitatem p. 178. Alia adhuc conscripsit Henricus , viz. fibi jure horeditario competere caufatus. Velitarionem istam gravior postea excepit pugna : cùm biennio post Becketus totum Clerum Anglicanum ab imperio regio eximere annifus eft, Gilbertus verò regiis partibus fum-mà fide & confrantià adhæfit. Excunte igitur anno ab Henrico rege Romam legatus, Becketum coram Alexandro Pontifice feditionis reum egit , regis fui caufam ftrenuè tutatus. Domum reversus Ecclesia Cantuariensis reditibus colligendis & dispensandis prafectus est. Quo nomine à Becketo statim excommunicatus ad Papam appellavit. Confirmată verò à Pontifice cenfură , neutrius fulmen curz habuit; & convocata Londini Synodo utriusque sententiam irritam effe declaravit. Ante annum verò 1170, præftico juramento à Legatis Pontificiis anathemate abiolutus est : cui mox iterum a Becketo innodatur, quòd Henrici regis junioris coronationi ab Archiepiscopo Eboracensi factz interfuisset. Ab eodem aliquanto post in Angliam adveniente Henrici regis pre- Natione Gracus, nec plura de eo constant. cibus absolutus ; cum consilii demum de nece Claruit anno 1150. Scripsit versibus politicis Becketo inferenda cum rege initi falso in- ad Irenam Manuelia Commeni Imp. farriam., fimularetur , post Becketi anathema Pontifi- Andronei unversa, Dioscho impeni, tive Compen. cium iterum expertus. Ante obitum tamen dium Hiffericum ab initio mundi ad initia absolutus diem clausit anno 1187. XVIII. Fe- Alexii Comneni Imp. annum Christi 1081. bruarii. Adjiciam folummodò elogium, quod Prodiit Chronicon, feu Compendison istud Latiei reddit Abbas Ramesiensis epistola ad Ale- ne ex Leunclavii versione Basil. 1573. 8°. Gr. zandrum Papam eo ipio tempore , quo ma- Lat. cum notis Joannis Meuriii Lued. Bat. zime fervebant in Anglia lites , conscripta, 1616. 40. cum Leunclavii, Meursii, Allatii, & Fa-Venerabilis Pater nefter Gileberius Londonen- brotinotis Gr. Lat. Parif. 1655. fol. fis Episcopus , vir meritis & nomine consticuus inter elettas terra unftra perfonas quadam Prarogativă virtuima infigniter elucefeit. Quippequi faculari lucraimra & lege devina ad unguem suffirment , fingulos fere cam Religionis, quam Ecclefiofici ordinis & dignitatis gradus attigife & confeendife dignoscitur. Pafferalifque thei (qui thronum Patriarchalem CP. ascen- De Sraedi euram regiminis fideliter prudenterque dispensans, digna fatis promotione de Monafterio trausouit ad Cathedram , prime Herefordenfem , dein Londonenfem , uramque vua paruer & dellrina illufrans & honorans. Scripfit Commentarium in. Camica Camicovam, qui cura Patricii Junii prodiit London 1638. 4 . Habentur ejuldem Epiffo-le VII. inter Epiftolas Tomæ Becketi å Chri-

fliano Lupo editas Bruxellu 1682. HENRICUS HUNTINDONIENSIS, gente Anglus , Nicolai , Presbyteri conjugati, filius , Albini Andegavii Canonici Lincolnienfis discipulus, ipse etlam Canonieus Lincolnienfis; ac demum ab Alexandro Epifcopo Lincolniensi , quem Romam usque comitatus fuerat , Archidiaconus Huntindoniensis factus. Claruit anno 1150. Quoulque vitam protraxerit , non liquet. Scriplit ad Alexandrum Lincolniensem Historiam Anglorum ab ipfis gentu primordiis ufque ad Stephani regis worrem, annum 1154. Isbru VIII. feu ut alii opus distribuunt,X. Historiam istam inter Scriptores Anglicos edidit Cl. Savilius Landini

Epiftolam ad VV arinum de regibus Britonum , & Osufenlum de Provinciis Britannia , in Bibliotheca publica Cantabrigiensi asservata Cod. 251.num.9.30 Librum de imagine mundi, in Collea gso S. Beneditio Cantab. God-367. num. 1. & in Magdalenensi Oxox. Cod. 17. num. 1. Trinitatis Oxon.Cod.7. num.2. Librum de Saultis Anglia, in Colleglo Societatis Jesu Antverpiensi , uti literis ad Pitfeum datis testatus est Heribertus Rofveydus. Alia ouzdam recenfent Balzus & Pitfeus , que an superfint hodie , non constat.

I O A N NES, ex Monacho in Oxia infula Patriarcha Antiochemis, claruit, judice Cotelerio , circa an. 1150. Extat Gr. Lat. Oratio in denationes Monafteriorum Laicis fallu, & Cotelerio edita Monument, Ecclef. Gr. Tom. 1.

CONSTANTINUS MANASSES.

CONSTANTINUS HARMENOPULUS, Sebastus , Nomophylax , & Judex Thesfalonicenfis, clarnit circa ann. 1150, non diu post exortam Bogomilorum harefin , ut ipfe teftatur *. Male igitur Seldenus * illum ad Philo- * De Sed &

dit anno 1362.) tempora revocat. S C R I P T A.

Licias.

eixener ripur, five Prompinarium Juris Civilis. Prodiit Grzec Parif. 1540. 4°. Lat. Lugal. 1556. Gr. Lat. cum notis Joannis Merceri & Dionyfii Gothofredi Geneva 1587. 40.

Epitome divinorum facrorumque Canonum. scholiis passim illustrata. Agit de Episcopis,Presbyceris, Diaconis, &c. de Monachis & Monaftersis, de Luicis, denique de soulieribus. Întegrum Opus fex abfolvitur fectionibus, quavis fectione plures sub se titulos habente; ut ratione magis compendiaria & dilucidiore, quod quari-tur, inveniri possit: uti in fine Prafationis ipse nos docet. Extat Gr. Lat. à Leunclavio edita

in fure Gr. Tom. I. p. 1-Liber de Sellis Haretieis , cui subjicitur Confessio de opinionibus Harceicorum, & de fide. Orthodoxá. Habetur Gr. Lat.ibid.p.547. in Au-Quario Duccano Tom I.p.533. & cum Theoriani Legatione Bafil. 1578. 80.

ISAAC,

no 1166.

ISAAC, Magna Armenia Catholicus, Obiit anno 1173. 6. Id. Mart. Poftquam Prio. S.M. vii SEC. XIL th An. MC. claruit (fi rem acu tetigir Combefis ; qui ta- tatus munete novennio perfunctus effet; 11501 men dubia admodum nititur conjectura) circa an. 1150. Extant Oraciones invectiva Il. ad-

verrit Armenes, idem enm Entychete, Diefenre, &c. fapienter : Gr. Lat. & Combeffio cum notis edit aucusar, Nov. Tom. II. p. 2172

\$150. AILREDUS, five Estredus, five Ælredus , Anglus , an Scotus? Anglus , opinor ; ortu, educatione Scotus, utpote una cum Henrico Davidis regis Scororum filio ab ipsa pene parcitia bonis literismoribulque innutritus. Ad justam ztatem cum pervenisset, oblatum fibi Episcopatum recusavit; & in Angliam reverfus, in Monasterio Rievallensi, vulgò Retraky dicto, in agro Lincolnienti, & provincia Cautuarienfi inter Monachos Ciftercienfes nomen dedit. Tandem folo virtutis nomine, inquit Lelandus, fecundus ejufdem Cornobii Ab-bas conflituitur. Claruit anno 1150. Obiit an-

SCRIPTA

Istoria de Vita & miraculu S. Edwardi Regis & Conf. forss , Extat inter X. Scriptores Anglicos à Tyvifdeno editos Londini 1652. p. 3/9. Habetur MS. etiam ab eo conferipta Visa S. Edovards Regis catmine Elegiaco ap-Laurenrium Abbatem VV elimonalietieniem in

Coll. Gonvil. & Caii. Cantab. 47 Genealogia Reguns Anglorum, in Collectione

Tvvildeniana ubi fupra p. 347-De Bello Stundardii tempore Stephani Regit anno 1138. ibid. p. 237.

Historia de Saailimeniali de VV atthun, ibid. p. 415.

Sermones de Tempore, ch de Santiis. In Ifaiam Prophetana Sermones XXXI.

Speculam charitatis libris III. cum Compendio ejuldem.

Trailment de puero Jefu duodecenni in illud Luc. II. Cam factus effet Jefus, &c. in cujufdam discipuli sui gratiam conscriptus. Editus est à Davide Camerario lib. 3. de Sectorum fortitudine cap. 41. Parif. 1621.

De Spiranali Amicisia Libri III.

Opulcula ista à Sermonibus de Tempore incluvè enumerata prodicrunt cum Richardi Gibboni Jefuira Duter 1631. exinde in Bibliotheen C.flercunfi Ton: V. p. 16. & in Bibliotheca Patr. Tom. XXIII. p. i.

Regula ad inclufas fen Moniales. Augustino erperâm aferipta inter opera ejus haberi folet, sub Ælredi verù nomine habetur in Colleétion: Regularum Holsteniana par. 3. p. 109-Tratains de Dominica infra ellavas Esipha

nia, & Sermones XI. de Oneribus Efasa inter S. Bernardi opera latete folcbant. Alia que non extant , aut nondum edita funt, à Balco & Pitfeo memotantur.

RICHARDUS, Natione Scotus, Cano-\$150.

nicus Regularis S. Victoris prope muros Parifienfes, ac demum Prior, S. Bernardi, & Hagonis Victorini familiaris. Claruit anno 1150-

OPERA.

D E exterminatione mals & promotione bons Tratianus

De farn intersoris bominis Traitains 111. De ernditione hominu interiores Libri III. De praparatione animi ad Contemplationems

Liber, Benjamin miner dictus. Produt fub titulo Libri, de 12. Parriarchis, vel de contemplationeminori, fed abique loci nomine 1494.8+. De gratia Contemplationes libri V. Benjamins

major dicti. Allegoria nonnulla Tabernatuli forderis. De Trinitate Libri VI.

De tribut appropriatis perfonit in Trinicate; ad D. Bernardun De Incarnatione Verbi liber ad enndem. De Emannele Libri II. contra Judans

Tractains Exceptionnm in libros IV.diffintins. De poseffare ligandi & folvendi Traitaini. De meditandis Plagis qua circa finem mundi

eventent. De judiciaria potestare in finali & univerfail

De spirieu blasphemea Trastains: De Gradibus chargratit. De anatuer Gradibu: violenta charitatit.

De gemino Pafehate Tra:taint. Declarationer nonnellarum difficultatum Saera Scriptura, ad D. Bernardum Quomodo Spiritus S.ell aner Patris et Filii.

De differentia peccati mortalit & venialis Tras De superexcellensi baptismo Christi-

Sermo ia die Pafcha,atque alins de miffiene Spiriths S. De comparatione Christi ad floremet Maria

ad virgani. Quemede Christus penisar in figuum pepulerum: De differenti à facrificio David & Abraha.

De differentia facrificis David & Abraha, de B. Maria Virginia Expositio difficultatum suborientium in deseria

prione Taberagente Faderit. De Templo Solomonis ad literam.

De concurdia temporum Regum conregnana timm faper Juaam & Ifrael, ad D. Bernardum. Myllica annotationes variorem lecorum in Pfalmis Davidu

Explanatio in Cantica Canticorum. De vifrone Exechielis.

De teuns le Exechicles. Decifio aliquer dubierum Apoftoli. In Apocalys fin S. Joannis libra VII.

Prodlerunt Richardi Victorini Opera Venele 1592. Colon. 1621. Rotiomagi 1650. 1 1. Tom. for Scripfit etiam Richardus explanationis my-

fica in totum Danielem Librum unum , cujus magnam partem compendio Allegoriarung in Danielem suo intexuit Godefridus Tilman-

AL A

SEC.XII Lis MC. 1754.

1151.

ALANUS DE INSULIS, patrià Gallo-I lander, civitate Infulanus, in Cornobio Clarz-vallensi vitam egit monasticam, mox Ripatorii Dicecelis Trecensis Comobii recens conditi Abbas. Anno 115t. Epifcopus Autifiodoreniis creatus est, verum laborum pertæfus fedi fuz renunciavit anno 1167. & ad Clarx-vallem rediens, obiit ibidem anno 1182. Scripfit compendio Vitam S. Bernardi, quam extulit, & editioni fuz operum Bernardi pramifit Joannes Mabillonius Parif. 1666. De alano Infulenti juniore agemus suo loco

GALFRIDUS, ARTHURUS cognomento dictus, patria Britannus, domo, ut videtur, Monomutenfis, certè ejufdem Eccletiz Archidiaconus. Anno 1151. Epifcous Afaphentis constitutus est. Turbatis Walliz rebus, ut tibi melius aliunde profpice-tet (fi modò idem fit Godefridus ille Epifeopus afaphentis , de quo loquitur Rogerius *Anal-par Hovedenus *, quod plane veritimillimum vipotiol, 311 detur) in Angliam feccilit, ab Henrico rege benigne susceptus, qui Monasterium abindoniense abbate tune viduum ei in custodiam tradidit. Anno 1175, habità Londini Synodo, Eccletia afaphentis Clerici ab archiepifcopo Cantuarienfi petierunt , ut vel Godefridus Ecclefiz fuz redderetur, vel alius in ejus locum subrogaretur. Dilemmate illo constri-ctus Galfridus, Episcopatum sponte resiguavit, sperans se Cœnobii sui regimen retenturum : feb utrumque perdidit. Sedem enim afaphensem accepit Magister adam, Comobium abindonienie Monacho cuidam datum eft. De certo mortis ejus rempore non conflar. Galfridi fidem in historicis vellicărunt olures tum veteres tum recentiores, & ceníura fatis iniqua premunt Multanobis incredebilia videntur, utpote à nostri temporibus longistime remota, & à faculi gentifque noltra moribus aliena; multa, que etfi fabulofa effe concedantur,non flatim ipfe tamen ex proprio ingenio confinxit, fed ex vetuftioribus rerum Britannicarum monumentis haufit. Scripfit ad Robertum Glocestriz ducem Historiam Britannia tibris XII. ab ipfis gent is primordiis ad fua uf-que tempora. Prodiit Historia ista Parif. 1517. 43. & inter Scriptores Britannia minores Heidelberga 1587. fol. Portò è Britannico fermone in Latinum transtulit , multis tamen de suo additis (si Gulielmo Neubrigensi sides) antiquat Merlini Britanni Prophetiat. Prodiir ca versio una cum explanationibus Alani de Infulis Francofure. 1603. 4'. Epiftela ad Alexandrum Lincolnienfem Prajulem , super Prophepus Merlini habetur MS. in Bibliotheca Cottoniana fub Cleopatra C.10. n. 2. Vita Merlini, verfu heroico non invenufto ad Robertum Lincolnienfem Epifcopum, ibid. MS. fub Ve-Ibaliano E. 4. n. 5. Alia adhuc Galfridi scripta memorat Baleus *, viz. Libram de exilio Ecelefiafricorum ; De corpore & fanenine Domini ; Carminum tibrum , &cc. que interiisse videntur.

POTHO, Comobii Prumientis in Dicece. S.EC. XII fi Trevirenfi Presbyter & Monachus O. B. cla. ab An. MC. ruit anno 1152. Extant libri V. de fleen demis Dei, atque unicus de deme Sapienna, editi Hagenes 1532. 8' & in Bibliotheca Patr. Tom. XXI.

NICOLAUS, Monachus Clara-vallenfis, Ordinis Ciftercienfis, quem ftyli elegantia S. Bernardo commendavit, ut ei ab Epiftolis effet; fed cum literas fub Bernardi nomine, e juíque figillo munitas, fuppofuiffe deprehenderetur, aliifque criminibus non immunis effet, ex Bernardi comitatu aufagit, & in Ita-liam fe contulit, ibi S. Bernardum accerrime oppugnare non crubuit. Claruit præcipué circa an. 1153. & diu postea vitam protraxisse dicitur. Scriplit Larram Epiffelarum, oui habetur in Bibliotheca Patr. Tom. X Vl. p. 517. &c Librum Sermenum Henrico Campania Comui dicatum, qui reperitur in Bibliothee. Coffere, Tom. III. p. 193. Epiflolas ejus binas, antea ineditas, dedit Baluzius Mescellen. Tom. II. P-234-

ANASTASIUS IV. Corradus antea dictus, patria Romanus, ex regione Saburtæ, Benedičti filius, Canonicus Regularis, & Comobii S. Anastasii in Dioccesi Veliterna Abbas , O. A. Cardinalis & Epifcopus Sabinensis ante annum 1130, quo Roma fugiens Innocentius Papa eum urbis Vicacium con-fituit. Anno 1153 die IX. Julii Pontifex Romanus electus est , die X I I. coronatus, Obiit anno sequente, die II. Decembr. Ex-tant Epifiola XIII. Concil. Tom. X. p. 1133.

đ¢ 1841. HADRIANUS IV. Nicolaus Breakfeare antea appellatus, natione Anglus, patria Hertfordiensis, Langliz non longe à D. Albani fano natus , Roberti Monachi & Sacerdotis filius. Adultus factus, in Monafterio S. Albani fibi locum dari petiit, verum a Ri-chardo Abbate repulsam tulit. Voto excidens, in Galliam se consulit, & Luteriz studiis bonarum literarum aliquamdiu incubuit. Postea in Comobio S. Rufi prope Valentiam urbem inter Augustianos Monachos nomen dedit , brevi Prior , ac demum Abbas Monafterii conflirutus Procedente tempore Ro-mam pro curandis Comobii rebus profectus, ab Eugenio III. Cardinalis, & Epifcopus Albanenfis creatus est. Anno 1148. legatus Apoltolicus in Norvwegia & Danis partes mifus, Ecclefiam Upfalensem Archiepiscopa-li jure infignivit. Anno 1154. die IV. Decembris Pontifex Romanus electus eft, die V. inthronizatus. Anno 1155. Arnaldiftas Romanos excommunicavit, atque urbe ejecit, ipfo Arnoldo Epifcopo Brixienti in crucem acto. & Willelmum Siciliæ regem Campaniæ fines vaftantem anathemate percufit, Eodem anno Frederico Romanorum regi-in Italiam advenienti occurrens , ofculum pacis ei dene-gavit , donec firatoris officium fibi de more exhiberet; illumque Romam mox deductum

Cent. a. p. 84.

Rr corona

corona imperiali induit. Anno 1156. 2 Wilth An-MC. lelmo rege in utbe Beneventana obsessus, iniquas pacis conditiones subire coactus est. Obiit anginz morbo, feu, ut alii, mufca

Court anginar moros, jeu , ita aiti, maica diffocatus, e Anegris anno 1159, die I. Septembr, pollquam Fredericum Imp. (fi Uripergenfi fides) recens excommanicarat. Moriensraro abtinentia exemplo matrem Ecclefiz Cantuarenfis elemofynis alendam companyation of the contraction of t * Chronic P-41L mendavit.Extant Epiflele XLILConcil.Tom.X. p.1143.1853. Epiflole II. apud Balluz. Mifeellan, Tom.II.p.213.

ELIZABETHA, natione Germans, Sanctimonialium prope Monalterium S. Flo-rini, cui prafuit Echertus Elizabetha frater, in Diocecii Trevirenti Abbatilla Schonhaugen-1154fis , O. B. revelationibus & visionibus infignis. Claruit anno 1154. Obiit die XVII. Junii anno Chrifti 1165. zvatis fur 36. Ex-tant Visionum feu Revelationum libri III. & Epiffolarum liber unus , typis impressi Colon. 1618.

ECBERTUS, ortu Germanus, pradi-1154. Ex Elizabethz frazer , O. B. Monachus & Presbyter Bonnensis, deinde S. Florini Sconhavienfis Abbas fecundus. Claruit anno 1154. & deinceps, forori superstes. Extant Sermones XIII. adversas Catheres cum excerpto de S. Augustino contra Manichaos in Bibliotheci l'atr. Tom. XXIII. p. 600. 631. Una, & sbiem Elizabethe fororis ab eo descriptus oræfigitur editioni opulculorum Elizabethæ Colon. 1628. Scripfit etiam Epifolus plures, ex quibus excerpta quedam habet Catalogus testium veritatis p. 393. Alia memorat Sim-lerus, que apud ipium videri poliunt p.

LUCAS, Chryfoberges cognomento dictus, ex Monacho Patriarcha Constantinopolitanus ab anno 1155. juxta successionem Freherianam, juxta Baronium verè ab anno 1148. Anno 1166. Synodum Conftantinopoli celebravit. Obiit anno fequente. Extant Gr. Lat. Decreta Synedalia XIII. viz. Ne fians nupria seprimi gradus co-gnatimu ; De Clevicu se immiscentibus saculari-tus usantii: Ne incigrandum irregulare service m negotiis; Ne jusjurandum irregulare fervetur; De infantibui captivis baptizandis; De Agarens, &c. in Leunclavii Inre Gr. Rem. lib. 2. p.

217. BASILIUS ACHRIDENUS. Me-1155. tropolita Theilalonicensis, claruit anno 1155quo Hadriano Papa ipfum per literas follicitante , ut abrenunciato Gracorum fchifmate fe Ecclefiæ Romanæ ditioni fubliceret, respondit, nec schismaticam esse Gracam, nec fuperiorem Romanam Ecclefiam. Extat Epiflola ejm ad Hadrianum (und cum literis Hadriani) Lat. apud Baronium ad an. 1155. Gr. Lat. in Jure Gr. Rom. l. 5. p. 307-Responsio ad interrogata de quibustam nupriit, Gr. Lat. ibid. p. 309. vide p. 408. ubi idem Reisonsuu, licet non iisuem prorsus verbis, habetur.

ANDRONICUS, CAMATERUS, SACYR Praticius urbis CP. & magnns Vigla Drun- sha garius, Sebastus , & ipsius Imperatoris Manuclis affinis , Davuaris avie , iplo fatente Vec-CO, is hoper to is welle Brankie in marrie. Vir admirandus , & egregio fermonno rebore pollens. Claruit circa annum 1156, unde nescio quid in mentem venerit Casmiro Oudino, qui eum ad annum 1330. det: udit , ipfumque contra Veccum scriptisse affirmat, cum è contra abunde satis pateat Joannem Veccum, qui anno demum 1274. claruit, adversus Andronicum nostrum scriptisse, deque eo tanquam semetipso longe antiquiore loqui. Scripfit librum adverins Lasines sub persona Manuelis Imp.seu potiùs Dialegum , interlocuteribus Manuele & Cardinalibus Romanis Constantinopols tunc commaratis de Processione Spiritus S. cui postea respondit Veccus , item diffurationem Imperatoria cum doctore Armenerum Petro,& tibellum de duabus in Christo naturis, at que aliis capitibus. Libri ifti extare MSS, dicuntur in Bibliotheca Bayarica Cod.120,

RADULPHUS NIGER, Monachus Flaviacensis, seu Flaicensis in territorio Bellovacenfi , O. B. claruit non faculo decimo. quod hactenus creditum, fed anno 1157, ut in differtatione fusiùs adversus Maresium probat Labbaus *. Scripfit Commentariorum in Levisi. *Ton. tė. Extant ifti in Bibliotheca Patr. Tom. XVII. Added p. 47. Commentaria in Cantica Canticorum D. 799 regorio perperam inscripta, Radulpho postlimio reftituit, & fub iffius nomine edidir Jac. Hommey in Supplemento Patrum Parif. 1684. Scripfiffe etiam dicitur Commentariorum in Epiftolas S.Pauli libros XIV. Hiftoriam Francerum, breve Chronicon, atque alia quadam, qua nulquam extant.

ZACHARIAS, Chryfopolitamus (ut volunt) Epifcopus, fin verò Alberico Mona-cho Trium Fontium * credendum fit, Mo-*closal nachus Præmonstratensis apud S. Martinum anus Laudunensem, Claruit anno 1157. Scr ipsit Commentariorum in Ammonii Alexandrini Meverioraper, five Evangelscans Concordians, libros IV. qui prodicrunt Colon 1535.fol. & in Bibliotheca Pa-

tr.Tom-XIX-p.732-ALXANDER III. Relandus antea dicus, natione Tufcus, patrià Senensis, Rainu-tii filius, primum Ecclesiz Pisanz Canonicus, deinde Romam ab Eugenio III. evocatus, & Cardinalis Diaconus titulo SS. Cofmæ & Damiani, mox Presbyter titulo S. Marci, & Apostolica sedis Cancellarius factus. Anno 1156. ab Hadriano ad Willelmum Siciliz regem Pontificis hoftem legatus, pacem utcune composuit. Anno 1157. ab eodem ad Fredericum Imp. miffus , ut infolentifimas defer-ret literas, vita diferimenadiit , & cum ignominiaest ablegatus. Anno 1150, die VII. Septembr. Pontifex Romanus electus eft, & ab Octaviano Cardinale, Ancipapà Filtere dicto, Roma ejectus ordinatur ad Nymphas die XX. ejuldem

S.E.C. XIL ejuldem; anathematis fulmine utrinque vibra-an MG to, & in Schifmata diffiliente orbe Christiano indictum est ab Imperatore pro causa dijudicandà anno 1160. Concilium Pifanum. In co communi Episcoporum consensu , consirmatus Victor , reprobatus Alexander & excommunicatus. Ipic vicifim Alexander & im-peratorem & Concilii Patres anathematizavit. Anno 1162. Italià à Frederico Imp. fugatus, in Galliam ab Henrico Anglia . & Ludovico Galliæ, regibus invitatus, feceffit;atque anno fequente Concilium Turonense celebravit. Anno 1:65. post Victoris mortem Romam reverius est, ab Imperatore 1167. iterum ejectus : anno fequente Romam rurfus obtinuit, & collecto Lateranensi Concilio Imperatorem iterato fulmine percuflit. Anno 1177. Imperatorem Venetorum ope ad iniquas pacis conditiones adegit, & centura abiolvit : impolitis tamen prius Carlaris humo sese provolventis cervici pedibus, additis. ue illis ex Pfalte vocibus; Soper aifidem & bafilifenm ambulabu , & conculcabis leonem ac draconem. Anno 1179. coacto Romæ Generali Concilio plenariam peccatorum remissionem Hareticorum perfecutoribus concedi decrevit. Obiit anno 1181 die XXV. Augusti. Extant Epi-fiela CCCXXXVII, Concil. Tom. X. p. 1188. alia IV. ibid. p. 1854. constitutiones ejus queras ibid.p.1135. Epistola IV.apud Baluz.Milcel-lan. Tom II. p.227. Epistola II. ibid. Tom.IV. p. 466. Epistola ad Athalaudum de Schismate ist ius temperis, in Bibliotheca Patr. Tom XXIV.

p. 1519. GERVASIUS, gente Anglus, domo Ciceffrienfis, dignitate Presbyter; claruit anno MCLX.vir suo tempore doctrinà celeberrimus magnam fibi famam etiam in Academia Parifiensi exeitavit, Thomam Becketum Archiepiscopum amicum & patronum habuit, qui co familiariter plus plus eft. Seripfit inter alia Commemarios in Malachiam, qui privatimin Bebliothecâ Lumleiană affervabantur, tefte Jamesio Eclog.lib.2-p.32.

ODO, natione Anglus, patril Cantianus 1160. Comobii Cantuariensis Prior , O. B. & (fi De Seripe. Pirfeo * fides) demum Monasterii de Bello Angl P.116 Abbas; clarait (non , ut Pitfeus , obiit) anno 1160. Extat Epifiola ad Adamum Igniacensem quendam fratrem Novitium (in qua abl da quadam , & tantum non blafphema habet de S. Benedicto ejusque instituto , illique tribuit , que de Christo in S. Scriptura Rexoe dicuntur) apud Mabillon. Analell. Tom. L.p. 349. Hujus, nt videtur, Odon:s funt Epifiele aliquot apud Dacher. Spiciley. Tom.

BERTRANDUS, Monachus, nt videtur, Cafe Dei in Montibus Arvernorum; claruit anno 1160.Extat liber tripartitus de vità,conversasione & miraculis S. Roberti Abbatu , primique fundatoris Cafa Dei apud Labbeum in Biblioth-Nov. Mas. Tom, II p. 637.

PETRUS BLÆSENSIS, i loco na - SÆC.XII tali dictus, natione Gallus, ex Canonico ab An. MC. Bituricenfi Bathonienfis , ac postea Londinenfis in Anglià Archidiaconus, & Cantuarienfis Archiepifcopi Cancellarius, ipfiufque regis Procancellarius; claruit ab anno 1160. Anno 1167. Scephano Comitis Perticensis filio in Siciliam proficifcenti itineris focium fe dedit, & in Angliam pollea reverius, obiitie videtur eirca annum 1200. Primus omnium fuit, qui in re Euchariftică Transishstantiationie vocabulum usurpåffe dicitur.

OPERA.

F Piffele CLXXXIII. Sermones de variss argumentis LXV.

Trailusm de Transfignratione Domini. Trattaem de Conversione S. Pauls. Compendium super Iob, seu Explanatio in duo

riora. o nisimma I obs capita. Tratlares de Hierofolymiuna peregrinatione.

celerandà. Instructio sidei , ad Soldanum Iconii anno 1169.ab Alexandro III.miffa.

Liber de Confessione [acramemali. Liber de Panicentià vel Satufattione à Sacer-

dote in inngenda. Canon Episcopalis sen Trallatus de Inflismiene Epifcopi.

Invellina contra Depravatores Tractatus de Amicitià Christianà , mutilus & imperfectus, qui Cassiodoro suppositus inter

opera etiam ejus haberi folez-Liber conera perfidiam Indeorum Traltarm de Amicitia Christiana inveger at

De charitate Dei. ch ditellione Proximi. Traclains de unititate tribulationum. Trattarn, quales funt,

Trattatus de Divisione & Scripsoribus facrorum tibrerum

Traclatus de Eucharistia metrice. Prodierunt Petri Blæfensis Opera Parif. 1519. cura Joannis Bufai Moruntia 1600.4 una cum appendice ab codem edita, ibid. 1605.8 demum fludio Petri de Guffinvillà collecta, & notis ac variantibus lectionibus illuftrata Parif. 1667. fol.exinde in Bibliotheca Patr. Tom. XXIV. p.

912. 1077. Continuatio historia Ingutphi Crotyandenfit usque ad annum 1118, cum Ingulphi Hiftoria primum edita est Oxen, 1684, fol. p.

Alia à se scripta memorat Petrus *, viz. vect.commisalogum ad Harrison Dialogum ad Henricum regem ; Opus novel- depensante lum de affertione fidei; libram de rebut gestis Henrici II. Angla regis; et libellum de prestigiis for-tune, que interiisse videntur, nisi quod opuleu-lum postremum se MS. vidisse prodat Cal. Ou-

JOA'NNES DE HEXAM, natione Anglus , Hexamiz in agro Northumbrorum natus , Ordinis Augustiniani Monachus , & Cœnobii Hagustadensis Przpositus , clarus anno 1160, In vultu feverus, in moribe

Rr 1

2160.

Szculum VValdense.

SÆC-XII

ab As MC. no Przlector eximius. Simeenis Dunelmenfis Hiforiem per XXV. annos continuavit ab anno 1130. ad an. 1154. Extat Continuatio ifta inter Scriptores X. Anglicos à Tyvildeno editos Londini 1652, p. 357. Alia Joannis feri-pta recenier Baleus *, viz. Librum de fi-gnis & Comeris. Defersprienem Scotiei belli. & Conciones aliquot , que hodie nusquam ex-*Cent p. cap.jt. tant.

FOLMARUS, Comobii, ut opinor, de 1160-Petra Stillante, seu Trieffensteinii in Franconia infra Herbipolim præpofitus ; claruit (fi fas fit in re obscura divinare) circa an. 1160. Communem Ecclefiz hoc Szculo doctinam de corpore & fanguine Domini oppugna-vit. Extat hac de re Epifiola ad Eberhardum Sulezburgenfein Episcopum; item alia qua opinionem fuam revocat, ună cum aliis aliquot ad Fol-marum, vel de illo datis, à Jac. Gretfero ediris ad calcem Scriptor.coztaneorum adv. Waldenf. Incolitad. 1613. 4'.

> A D A M U S , natione Scotus , Canoni-eus Regularis Ordinis Pramonstratensis ; claruit circa an. 1160. Obiiffe dicitur circa an-1180.

SCRIPTA

Ommentarisa in Regulam D. Auguffini. Trncineus de triplici Tabernaculo Mey

Liber de triplici genere contemplationis. Sermones X LVII varii argumenti. Prodierunt Opuscula ista Ansverp. 1659. fol. Prodierunt antea Tractatus duo medii,& Ser-

mones XIV. de ordine & habitu Ptzmonftratenfi Parif. 1518.fol. Sermones alios LIII.& Soliloquinm de Anima, apud Cœlestinos Meduntinos MSS. extare fidem facit Cal Oudinus iple Præmonstratensis,

Supplem.442. món. MICHAEL, patria Theffalonicensis, Magister Rhetorum , & magnz Ecclesiz Protecdicus; claruit circa an. 1160. damnatus ob Bogamilorum bærefim, eam fub vitæ finem abrenonciavit. Hærefis verò ilta Maffalianis ferè communis erat , nisi quòd plurimas ineptias & deliria adjecerit ; ex. gr. non nifi feptem S. Scripture libros recipiendos effe;abro-gandum effe Templorum, Eucharistie, Crucis , & Orationum (excepta unica illa , Pa-ter Nofter) ulum. Imperiectum effe Catholicorum bapcifma , fectar fuz affectas Deiparos vocari posse : Inequales esse S. Trinitatis pers , ipfifque videndas crebrò femeti exhibere. Extat Michaelis nostri Confessio brevis apud L. Allatium de Confeniu I. 2, c, 12, 6

IIdo. JOANNES, CINNAMUS cognomento dictus, Grammaticus, seu notarius Manuelis Imp.claruit anno 1160. Sub Mannele Compeno ab ipia adolescentia militia nomen

candidus, artium & historiarum in Monasterio dedit , variifque , quod de fe in Prafatione SAC xn testatur, tum in Europam, tum in Orientem ab An MC expeditionibus interfuit. In vivis adhuc erat anno 1183. cum Andronicus Comnenus, occifo Alexio, ad imperium graffatus, Lopadium in Bithynia oblideret. Post mortem Manuclis ad scribendum animum appulit, & Hiftoriam duorum Comnenorum , Jonnnis & Manuels filii condidit ; illius quidem res geftas breviter & fummatim, hujus verò fusè & prolixe enarrans, utriulque res gestas ab anno 1118. ad 1176. complexus. Author elegans , inquit Leo Allatius * , fi quis alins , formulis dicendi "Dimite peregrinis fapins neitur , figuris ex Sophifiarmin Sim'onite penu. Periodi illi concifa , plena , nifi cum com- Pcis papa positionis novitate niperantur & obscurantur. Totum fe, ut verbo extricem, ad Procepium componse. Et mirma eft inter tet alies pofisieris Saenli Scriptores tumultuario in dicendo fersbondoque delirantes , hunc ensens sapnisse. Noc aliter G. J. Voffus †; Dictie opus perior eff, corfe. † De Hill. erque, quam alierum effe Praeuleram felet : Im- Capite. me Kenephoneis ipsim , quem in Prafatione lau-dat, amulm eft. Vitio ipsi vertitur, quòd in laudando Manuele modum excesserit. Laudat quidem, fed intra modestiz limites, nec adulatur; certé adulationis suspicionem à se longissme semovet, dum ex insta animi indole , atque ipfo natura ductu fe ne verbum quidem ultrò autscientem , nisi vere perinde ac libere proferre posse profiteatur *. Historiam iftam in quatuor libros divifam ex Ifaaci C.L. Vossii apographo primus cum notis Gr. Lat. edidit Cornellius Tollius Trajelli ad Rhenum 1652. 4'. Eandem in fex libros diftributam cum versione, notisque historicis & philologicis , Carolus du Freine Parif. 1670.

> FASTREDUS, Abbas Clarge-vallenfist claruit anno 1161. quo Synodo Tolofanz in-terfuit, in qua rejecto Victore Antipaga, agnitus est Alexander. Extat Epifish ejus ad Omnibenum Episcepum Verenensem, qua Synodi Tolosanz acta describit, Concil. Tom. X. p. 1407.

JOANNES BELETHUS, Scholz . 1162. Theologica Parifientis Rector , claruific videtur circa an. 1162. Non defunt alii, nen Claudius Jolly Parifienfis Canonicus, & Ca-fimirus Oudin, qui ipfum ad annum 1328-revocant: quod quidem mirum videri debeat ; cum Henricus Gandavensis qui anno 1280- scripsit , eum inter primos Catalogi fui Scriptores recenfeat. Extat Rationale Divi-norum officiorum; editum Autorep. 1553.1570. 8°. Lugdum 1583. & cum Durando ibid. 1592. 8°. p.

ARNOLDUS, five Emaldus, Abbas Bongvallis O. B. in Dieccesi Carnotens, inde Carnetenfis dictus. Vixit adhuc anno 1162. Bernardi , dum in vivis adhuc erat , familiaris.

SCRI-

1164

1161

1162.

S C R I P T A.

T Raffatus de septem Verbis Domini in Cruce prolatis. Produt secosim cum scholiis br. Titelmanni Ausperp. 1532-8.

Tractasus de Operibus fex dierum, cută Dionyfii Perroueti editus Antifodori 1609.8°. Serma de landibus S.Maria Vireinii-Habentur

Serme de landibus S. Maria Virginia Habentur Opufcula ista tria in Bibliotheca Patr. Tom. XXII.p.12%0.

Trattans de Cardinalibus Christi Operibus, qui Cypriano sisppositus inter opera e jus locum habere solet.

cum habere folet.

Medizationes varia. Omnia hactenus enumerata Opera in unum collecta, & Autori fito refituta prodicrunt ad calcem S. Cypriani Ope-

rum Oxon, 1682 fol. Ex libris V.de Vità S. Bernardi, Operibus istius abjungi solitis, secundus Atnoldum nostrum au-

torem habet.
Commentariolus ejuldem in Pfalmum X LIV.
& Opnfeulum de feprem donis Spirisus S. ex-

tant MSS penès Joannem Mabillonium. THOMAS BECKET, gente An-glus, civitate Londonensis, Gilberti mercatoris & matris natione Syræ filius , Primis literarum elementis à Priore Mertonensi imbutus, primàm Oxonú, dein Lutetiæ stu-dia literaria ulterius urgebat. In Angliamreverfus inter Theobaldi Archiepifcopi Cantuariensis domesticos cooptatus est; ab Archiepiscopo Bononiam mox amandatus, ut ibi Jutis Canonici scientiam edisceret. Iterum reverfus Archidiaconatu Cantuarienfi positură Beverlacensi , Rectoriis de Bromfield, & Monte S. Mariz, Przbendis item duabus, una Paulina, Lincolnienti altera, donatur. Mox in Aulam ascitus , summus Angliz Cancellarius creatus est ; & post Theobaldi mortem ad thronum Cantuarienfem evectus anno 1162. ipío Pentecoftes die confecratus. Summam Ecclefiz Anglicanz dignitatem nactus vir ad miraculum ulque ambitiofus & protervus , nil nifi libertates Ecclefiafticas, & authoritatem fcdis Romanæ fomniavit ; adeò ut totum Clerum Anglicanum qualicunque Regis potestare exi-mere, & Pontifici subjicere omni studio eniteretur. Cum Clerici enim homicidia, aliane id genus flagiria paffim committerent, Rex antiquas regni confuetudines locum obtinere voluit : ut omnes cuiuscunque sortis rei à judicibus regiis coercerentur ac punirentur. Thomas è contra Clericos omni poteftate regià liberos effe, ac foli Pontifici Ro-mano subditos contendit. Indictà tamen anno fequenti Synodo Clarendunenfi, ipfe diu tergiversatus, tandem veritari cessit: & confuetudines regias fubícriotione fua ac figillo appenio confirmavit. Mox verò facti poenitens homo levifimus, absolutionem fibi tanquam gravifimo scelere impedito à Pontifice concedi impetravit ; & fugam meditarus eft. Ex fugă retractus, in Concilio Northamtunensi peculii, perjurii, ac proditionis accusatus; & ab Episcopis, quamvis ad Papampro. S.E.C. XII. vocaret damnatus. A Concilio dimifius, fu. ab As MGgam iterum molitus est; & in Belgium traji-

ciens, exinde ad Alexandrum Papam in Senonibus agentem se recepit : ubi in omnes Canonum Clarendonenfium observatores anathema, confettim vibravir. Longum effet omnia viri procaciffimi aufa nefaria commemorarea quories ille in Principis fui caput conjurarity quoties eundem apud Pontificem & exteros reges accularit : quoties denique Anglia Regem, Episcopos, Procercs & Clerum excommunicarit, abfolverit, abfolutosque iterum anathematizarit. Iple interim Innocentium Papam'& Ludovienm Galliz regem, potentifimos patronos nacius, in Gallia & Italia fecurus deliruit. Tandem anno 1170, pace utrinque comofita in Angliam reverfus fedem recuperavit. Verum cum homo inquietus turbas nectere non cessaret , Regi iterum regnoque gravis factus, a fatelliribus quatuor regiis, injuliu tamen regio, Canruaria interfectus est exeunte eodem anno die XXVIII. Decembr. anno gratis fuz 52. Extant Epifielerum librs VI. à Joanne Sarisberienfi olim collecti & digefti , admixtis etiam quamplurlmis aliorum ad Thomam, & de eo, Epiftolis.Collectionem iftam in lucem protraxit,& una cum Quadrilego, seu Vita Thoma ex quatuor Autoribus, viz. Hereberto ipfius Clerico, Wilhelmo Cantuarienfi, Alano Abbate Deoche,& Joanne Sarisberiensi, olim contexta edi curavit Christianus Lupus Bru-Arthis 1681, 4".

BONACURSUS, Patria Mediolanenfis, Carharorum Magister, claruit circa an. 1163. 1163. Extat Visa Catharorum Harcicerum ab co conscripta, apud Dacherium Spiciese, Tom.

H U G O, Francigena, Monachus Salvanienfis, claruit circa an. 1164. Exrat Narratio cjus de Conversione Ponti de Laratio apud Baluz, Migcellan Tom. Ili. p. 205.

XIII.

HELMOLDUS, Predyret Lubecen.

Ifs, & Canoniers proje Lubecan Robiers,

Ifs, & Canoniers proje Lubecan Robiers,

Ifs, & Canoniers prient Lubecenflum Epif.

Copy olificipalus, «Intent circa an. 164, Olisie

Article Copy of Intent Carlo an. 164, Olisie

Carol M. temporibus silque ad anunn 168, in

que de converinee Scharoum (aw Wadda
rum ad falem Chrillianum, regionumque ac

gropi de Copy of the Scharoum (aw Wadda
rum de Mello Christianum, sergionumque ac

gropi agui, Primus Illud in lucera cestife

premifi Melandhonis cpillola Sigifmundus

Sprochelius Faraneirus 196, 40, deinde Rei
nerus Keineckius Ibid-189, denage cum notius

169-9-4.

A L EX IUS A RISTENUS, dignitate Nomophylax, & Magne Ecclefic Conflantinopolitame Occonomus, quem winpue kesive sieve non uno in loco vocat Ballamon. Claruit anno 1666. quo synodo Conflantinopolitanz interfuit: & de Jure Canonico inibi Rr 2 conS.E.C.XII. confultus adversus Nicephorum Patriarcham ab An M.G. Hierofolymitanum Concilii Trullani Canonem 37^m. ptotulit. Extat Synopsis Сановым ab Aristeno nostro Scholiis illustrata : Synopsis nidem ipfa eo longé antiquiot videtur : Aridenus verò istam interpretatus est. Edita est Synapfis, Gr. Lat fed Scholiis destituta, sub Aristeni nomine à Christophoro Justello in Bibliotheca Juris Canon Tom. II.p. 673. Synopfi Scho-

Oxen.1672.f. MICHAEL ANCHIALUS, Patriar-1167. cha Constantinopolitanus ab anno circiter 2167. Vir doctus, & Balfamone judice, Philofophorum fummus. Latinorum autem hoflis acertimus. Sedem Parriarchalem tenuit annis octo. Extant Decreta Synodalia V. viz. Ne Lectores mundana oficia fufcipiant. Ne Clerici ex alsena Dracesi ordinestur, &c. Gr. Lat. in Jure Gr. Rom. lib. 3. p. 227. Scripsit etiam Dialogum , quem habuit cum Manuele Comneno Împ. quo tempore Pontificis Legati Con-ftantinopolin perveneruut, Ecclefiarum unionem procutaturi , nihil autem à Gtacis exposcentes quan, cessionem primatús ipsi l'apz, & appellationem permitti, & illius commemotationem intet facra fieri. Ex Dialogo isto quedam profert Leo Allatius de Consenfu lib.2.cap.3.\$.2.c.5. \$. 2. cap.9. \$. 3. qui etiam Epiftola cujuldam Michaelis convitiis, ut air,& calumniis in Romanam Ecclefiam tefertz me-

lia adjecit, notifque illustrata, utraque Gr. Lat.

dedit CL. Beveregius in Pandecte Canonum

minit. I O AN NES, Gente anglus, Patria Cot-3.870 nubiensis , inde Ioannes Cornubiensis dictus, claruit anno M Cl. X X. in Gallia przeceptorem habuit Petrum Lombardum, quo cunt multas postea lites exercuit; Roma diu studiis incubuit, Alexandro III. Papæ admodum cha-

Scripta inedita.

Ulogium ad Alexandrum Papam Seu Discus-E fio super Philosophia humana o baresibus, habetur in Biblioth Baliolenfi ap. Oxen. Vol. 58.

Num.2. Summa, qualiter fiat Sacramentum Altaru,per virtutem S. Crucu, & de septem Caussibus, vel Or-dinibus Missa, Cant. in Biblioth. Benedict. Vol.

178.Num.6

PETRUS DE RIGA, Natione Gal-1170lus , Ecclefiæ Rhemenfis Cantor & Canonieus, claruit circa an. 1170. vel paulo post. Am-brosius de altamura * cum ad an. 1263. te-* Biblioth. Domin fert, infumque ex provincia Francia modera-Cont.I-ad tore ad Ecclefiam aginnensem in aquitania an- 1161fub Metropolitana Butdegalenfi affumptum fuiffe (cribit ; eundem enim i'etrum Remenfem intelligi , ex scriptis liquet. Scripsit Petrus Heptateuchum, quem e Ameram vocavit, dues libres Regum, & IV. Evangelia metrice reddens. *De Script. Quo in opere, tefte * Henrico Gandavenfi. non folum hiftoricum fenfum, fed eriam alle-

goricum, in quantum potuit, breviter expref. S. A.C.XII. fit. Extat hat Aurora MS: in Bibliothecis ab A... MC. paffim, ad varios collatam MSS. Codd. fe editioni paratamhabere nuper testatns est Casim-† Supplem, Oudin † , quam utinam publico non invi-

1170. PETRUS COMESTOR, feu Manducator dictus, gente Gallus, Patria Trecenfis . S. Petri in urbe natali Presbyter & Decanus. Celebetrima viri fama excitati Parifienfes, hominem ad fe vocarunt, & Academiz Patifienfis Cancellarium constituerunt. Claruit Ann. 1170. Tandem folitudinis & quietis aman-

tior, ad Canicos S. Victoris in suburbio Parifienfi se contulit, & pietatis juxta ac literarum fludio toto animo incubuit, Obiit, ibidem sepultus, XII. Kal. Novembr. an. 1198. quod ex chartis commentarii(que domesticis probant Canonici Victorini. Unde patet Vincentii Bellovacenfis alioramque error, qui Petrum anno 1160, obiiffe scribunt. Vit erat pro faculo, quo vivit, non indoctus, nec qui ingruentes quotidiè Ecclefiz Romanz fupetft tiones & tyrannidem ufquequaque probavit. Certe memoratu dignum est, quod de eo tefert Gyraldus Cambrenfis iplius discipulus , in Gamma Ecclesiastica (quæ MS- in Bibliotheca Lambeth, hodie fetvatur) diftinct. II. cap. 6. his verbis.Hac autem Magistrum Petrum Manducatorem in audiontiatestus schola sua , qua tes & tantis viris literatiffinis referta fuit dicentem andivi, Qued nunquam boftis ille antiquus in alique articulo adeo Ecclefiam Dei circumvenis sicus in veri illus, fc. continentia facetdotum) emif-Scripfit ad Gulielmum Archiepifcepum Senoneusem inusum fratrum suorum tiestorea Scho-

laffica libros XVI. in quibus Hilloriam Sacram à principio Genefisusque ad finem Actuum Apostolicorum in compendium redegit, mul-tis incertis, si non fabulosis hinc inde interetfis; de kiftoriis quoque Ethnicotum quzdam incidentia pro tatione temporum inferuit, que invenerit, teplens , preterimere tamen, non cellat , ut ipfe in præfatione loquitur. Prodit primo an. 1473. Rutings ap. Guitherum Zainer : Argentina 1483. Bafil. 1486. f. Ludg. 1543. 8'. ut recentiores editiones ta-

Servantur in Cœnobio Victorensi Sermones ejus MSS. L X X X. quorum 50, fcripfit ad-huc Presbyter; alios 30, jam S Victoris Canonicus, ut ex MS. Victorino nos decet Claudius Hemeraus * X L I V. habentur Lambethar in *De Aca-Bibliotheca Archiepifcopali Num. 176. fol. dem Parife-Plures Cantabrigiz in Bibliotheca Pembrochiana Cod. 48. Num. 1. 2. & Cod. 76. N. I. quot vero numero fint, non dicit, qui Catalogum confecit, CL. Jamefius. CXIV.in Longipontensi Cistercientium monasterio extare dicuntur. Denique varios Sermones qui sub Petri Blzfenfis nomine editi funt, Petro noftro adjudicandos effe monet novifimus Pe-

ring alii.

tri Bizieniis operum editot : quam tecte vide-

1170,

THEORIANUS, Natione Gracus, Pa-& M. MC. trià forfan Conftantinopolitanus , Manuelis Comneni Imp. legatus ad Armenos ad dispu-tandum pto fide orthodoxà missus anno 1170-In Armeniam abi pervenetit , Domino Naufefi Catholico Imperatoris fui literas tradidit; & longam cum eo de variis fidei canitibus & conjuctudinibus Ecclefiafticis difputationem miir. Tandem colloquio itte contigit exitus. Catholicus Theoriani argumenris victus manus deditsfeque Episcoporum suorum Synodum coacturum elle pollicirus est, atque argumenta que protulerat Theorianus, iis propofiturum, feque in omnibus Ecclefia Catholice fententie accessurum, proque Gracis, immo pro veritate adversus Armenos differtaturum, denique se omnesque secum consentientes fidem orthodoxam (cripto comprehenfam, fuă & fuorum Episcoporum subscriptionibus firmatam, ad Imperatorem & Patriarcham CP. millirum effe, Dialogum istum cum Carholico Armeniorum habitum literis mandavit; in quo przcipuè id agit, ut SS. Patrum anthorirate Eutychianos & Monophylitas refellat, & doctrinam Catholicam de duabus in Christo naturis, Synodique Chalcedonensis authoritatem flabiliret, Edidit hunc Gr. Lat. Joannes Leunclavius Bafil-1578.8' exinde recufus est in Auctuario Duccano Parif. 1624. Tom I. p.

EUSTATHIUS, ortu Gtzcus, Archiepifcopus Theffaloniccnus, claruit sub Comnenis . Manuele , Alexio filio , & Andronico Patruele, circa annum 1170, quem ptoinde cum Eustathio magnæ Ecclesiæ Archipresbytero, qui Eulogio seu Sergio in sede, C.P. successit anno 1017, in Chronologia sui perperam confundit Marq. Freherus. Vir erat extra con-troversiam eruditissimus, scriptorque celeberrimus; an verò inter scriprores Ecclefiasticos reponendus fit, non immeritò dubitare licet Etsi enim Episcopus fuerit, & non infimis Elogiis à Nicetà Choniate plus una vice ornatus, (quod doctrina tam profanarum , quam fa-crarum literarum, का न कि कार में के का fuerit raditus, id quod vi cimierone intire & leienne re Xaegaries um nihil tamen Ecclefiaftici commatis, quod sciam, ab eo editum extat, imò an unquam editum sit, parum liquet, nisi quod Calp.Suicerus Thefaur. Ecclefiaft. Tom. II. in voce perceraeftr@ notat Euftathium Theffalonicensem, & Gregorium Corinthi Metropo-litam carmina quedam Jo. Damasceni in Pen-tecosten, que in Grecorum Pentecostario leguntur,exposuisse. Alia scripsit, que licet huc non proprié spectant , non tamen sunt pratereunda,viz. Commentaria in Homerum ; prodierunt Grace 4.vol. Rom. 1550. fol. & Bafd. 3. vol. 1560 f. Comment in Diengfii Periegefin, feu Orbie descriptionem Grzce Paris. 1577. de Ismenia & Ismenia amorthus libri 6, Gr. Lat. cum notis Gaulmini Paraf. 1647, 8', His quidem libris lis eo præfert m nomine movetut, quod codices sulli Eumathium quendam autorem præferant. Vide our hac de re habet CL. Vollins de Helf. Grac lib 4. Cap. 19.

SYMEON, Magister & Logotheca, Ale. S.E.C. XIL xio Arifteno fuppar , claruit circa an 1170, ab An MC. Extat Gr. Lat. Epitome Canenum ab Henrico Justello edita in Bibliotheca Jur. Canon. Tom. II. p. 710. Certe hac Synopsis Canonica tum Symcone , tum Aristeno , antiquior videtur , utrique passim ascripta ; quam quidem ordine paululum mutato descripsisse, & in nfum fuum accommodatfe videtur Symeon noster: & ut non inepté conjicit CL. Beveregius, Scholiis illustraverar, que dudum perierunt.O. pus Symeonis Magiftri & Logothetz in Mundi Oppleium ex Geneli & Chronicis per feriemcollectum penes CL. Du Freine du Cange & alibi MS.extare memorat Cai.Oudmus*.Quale verò, *Supples vel cujás fit opus,an Symcouis nostri,an Logo- P-413thete antiquioris; dicapt nobis, qui Codices MSS posident.

GODEFRIDUS, feu Gotefridus, Viserbiensu a Patrià dictus, natione Italus, dignitate Presbyter, tribus Imperatoribus, viz. Conrado III. Frederico I. Henrico VI. tum à facris , tum à fecretis. Claruit anno 1170. Quadraginta annos peregrinationi in externa regiones impendisse dicitut, unde domunt rediit variis observationibus, Bibliothecarum fpoliis, linguarum non Latinz modò, sed Graca, Hebraica , Chaldaica cognitione refertus. Obiit anno 1186. Scripfit ad Urbanum III. Papam Chronicen Universale, tum prosa. tum metro, quod ob diffulam terum , ztatum, entinmque historiam Pautheen agpellavit, ab Orbe condito ad annum uíque 1186. Extat hoc Chronicon inter Scriptores Retum German. 4 Danne Piftorio editos Francefart. 1584.p. 6. Extat ejuidem Sprenium Regum ; feu de Genealogià esensum Regum & Imperatorum à Dilnois tempere ad Henricum VI. Imp. 4 Chronico diverium, Ms. in Biblioth. Cafarea Vindobonenfi, teste Lambecio Comment. de Bibl Vindob. 1,2.c.8.

P-774-SAXO, GRAMMATICUS ob fivii. quo usus est , venustatem dictus , gente Danus , Patrià Selandus , equestri familià ortus , Cathedralis Ecclesia Roeschildensis prapositus. Claruit anno 1170. Novennio ante ab Abíalone Archiepiícopo Lundenfi, in cujus familia plerunque degit , & Sacellani vices obiit, Lutetiam ad Ecclefiam S. Genovefæ miffus fuerat : ut viros aliquot teligiofos exinde in Daniam adduceret. Anno circitet 1177. Abfalonis justu Patriis annalibus condendis femet accinxit. Obiit anno 1204. Scripfit ftylo quidem venulto, & supra faculi fortem florido ac eleganti Historia Danica libros XVI. ab ipfis gentis primordiis ufque ad an. 1186. Vividum ejus atque ardens ingenium, orationem nunquam remissam aut dormitantem, tum miram vetborum copiam, fententias crebtas, & figurarum admirabilem varieratem vehementer laudat Erafmus * ; ut fatis admirari ne. * In Ciceroqueam , inquit , unde illa ztate homini Da+ nianonotanta vis eloquendi suppetiverit : qua qui-dem omnes , quot sciam , eruditos suppetius habet. Certe quod flylum attinet, Valerius

SÆC-XII. ab An-MC- Maximum pra carceris ante oculos habaille detur : quad induiti spen exemplis oliendit CL Stephanius Produit Hubria illa, a Chriftiano Petri, Cannoito claudeni, primine edita Parifisti, 4. Joanne Bebetto Ballista, 48 Philippo Cunicerio & Joanne Fichardo Françoiru styf. denique longe integrior, è ampidirus Probephano Joanne Septanio Sara (April.). Atqua utinan dodifimi editoris diligentire nitidores typi accedificati.

1170. HENRICU S,Rhemensis Archiepticopus, claruit anno 1170. Extant Epifest. II. de saură Drogenis Nevienagensis apud Baluzium Miscellan. Tom.Il.p.:23

1170.

ta Abbatifsa, M. genhardi Comitis Spanheimensis sorore, octunnis induit : ipsa demum Abbatissa facta Monasterii 5 Ruperti in Mon-te ad Bingiam prope Rhenum sluvium. Claruit anno 1170. Raris animi dotibus prædita, & egregia erga Deum pietate, erga religionem zelo inlignis, visionibus divinitus concessis & prophetiis inclarescere quadragenaria jam cozpit. Cujus rei fama excitati Eugenius 11 I. Papa, & primores Gallia Germania que Epil. copi ac Abbates, & in his S. Bernardus, vifiones illius Propheticas anno 1148, acrioci examini subjecerunt , & infucatas deprehenderunt, & in Concilio Trevirenti confirmărunt. Eandem postea sententiam ratam habuerunt Anastatius IV. & Hadrianus IV. Pontifices: qui datis ad illam literis & feipfos & Eccle-fiam Romanam precibus ejus commendàrunt. Obiit Hildegardis anno 1180, die XVII. Septembris.

HILDEGARDIS, gente Germana, Pa-

triâ Spanheimensis , Hildeberti & Mechtildæ

filia, nata est anno 1038. A primis incunabu-

lis Deo devota, habitum Monialem sub Jut-

S C R I P T A.

S Civiss , feu Ussienum seve Revelusienum. Sibri III. Prodicrunt Paris. 1513. f. Celen. 1628.

Vita S. Roberts Confessoris Bingiquun Ducu. Epistola XXXVIII.

Unistiones varia.

Expositio Regula S. Benedichi. Prodicrunt
Opulcula ista Colon. 1566. & in Bibliothe-

Opuícula ista Colon. 1566. & in Bibliothecă Patr. (non omniatamen) Tom. X XII, l. P-535. Physicsrum, seu de verum Natură libri IV. quos Hildegardi nostra male nonnulli tri-

bunnt. Hildegardis enim de Pinguià opus effe *Biblinchee. nos docet Joi Simlerus *. Prodierunt Argenp 301. tiua 1533.

1172.

JOANNES, SARISBURIENSIS et.

a loco naralidičus, natione anglus, Petriti Wiltuneniis, genits & faculi fui decus ac ortamentum, Engenito III. & Hadriano IV. & Alexandro
III. Pourificibus. & Theobaldo Araliepiicopo
Cantuarienii (cui à facris fuir) eximi. charus: Polycrati
Thouse Becketo archiepiicopo fanilarifilms, praludit.

W aldenie. & ab anno 1163, totius exilii, omniumque mo- SEC. XII

leftiarum comes : farpe quidem ,ut Thomam de- ab Au. MC. screret , regique fidelitatem , & præltandam confuetudinibus regiis obedientiam juramento promitteret, follicitatus, in extlio manere maluit, quâm conditionibus illis pacem regifque gratiam promercari. Tanden Thoma confortium,non caufam, reliquit, ab eo femper in rebus dubiis præ aliis confultus. Post exactum in exilio septennium , impetratà à Pontifice venia, paceque cum Rege inirà, in angliani rediit, matremque fuam (cujus votis obtemperans iter susceperat) in extremis postam invenit. Anno 1172 mortuo jam Thoma in Galliam iterum profectus Epilcopus Carnotenfis in Provincia Senonenti constitutus est. Anno 1179. Goucilio Lateranensi interfuit. Obiit anno 1183. Plura de co memoratu fane digniffima, ex epiftolarum Thomæ Becketi Collectione, non fine lectoris commodo peti poffunt. Vir at at is fuz eloquentificous,& reconditionis cujulvis scientiz genere instructissimus. Morum feverifimus Ceulor, & fi quis alius, rigidi fervator honesti: in carpendis aliorum, etiamii Regum vel Postificum vitiis parem adhibuit facundiam & libertatem Nec amicis pepercit, nec inimicis. Quin nec ipfi Thomæ, domino fuo & familiari , obilinatum & pervicacem in Regem elementifirmum animum fapiùs objicere dubitavit.

OPERA

Polyreniem, five De Nogie Curialium & origini Philipipherus libri 1711. ad Trasbalam of reisipiphyma. In conton tili multos purpura pamos & fragmenta melioris 100-100. at raspoici planta Liplus - Trochit Farry Nocia traspoici planta Liplus - Trochit Farry Nocia Bart 100, 8 & an Balboth Fatt. Tom. Attack. XXIII.

Mesalegici libri IV:in quibus de omni re Logicà & Philologicà, Philolophicà quinetiam, acutè atque eruditè agit-Frodierunt cum Polycratico Parifi (610-Lugd. Bass 1639).

cratico Partyl-1015. Lugal. Bai. 1633.

Vita S. Thoma Archiepideyi Cammarienfiz.

Prodiit integra cum Epiflolis Sarisbericuiis.

Prodiit integra cum Epiflolis Sarisbericuiis.

Partyf-61; a.; Hacera & huluciani Quadrilogo de

Vita S. Thoma, ex quatuor Autoribus Gregorii X. Ljaffi olim conextro, qui typis imprelius.

Ed Partyf-1495-4. & cum S. Thoma: Epiflolis

Bruxell 1682.4*

Epiffele CCCIII. Extant in Bibliotheca Patr.
Tom. XXIII.

Epiffelarum aliarum liber. Prodiit. Parif.

Epifisis alia XCIII. Habentur in collectione Epiftolarum S. Thomæ á Chr. Lupo edită Brazellir 1682. 4'. An verò omnes hæ Epiftolæ fint penitùs diversæ, inquirant quibus plus otii

Commentarii in Epifelas D. Panli. Prodierunt Anfleledansi 1646.4. . Emberican metricum, cujus meminit Balzus. Poema meo quidem judicio elegantifimum.

Polycratico przfigitur, cui przfationis vice przludit. De SAC-XII. De aliis deperditis, faltem ineditis Joannis feriptis confule Baleum & Pitfeum.

GULIELMUS, patria feu Gallus, feu Germanus, feu quod verifinillimum eft, Syrus, & forraffe Hierofolymis natus, quin, ut quidem volunt, reges Hierofolymitanos propinquitate arrigit. Anno circiter 1167.rogante rege Amalrico, Archidiaconaru Ecclefia Tyrenis à Fredrico Archiepicopo donatus ett, at paulò post ad Imperatorem Constantino-politanum legarus, rem fediciter gestir. Cir-ca an. 1169. Archiepictopo suo subinfensior factus, in Occidentem sulcepit iter. Reduci Baldyvinus Amalrici regis filius bonis lireris & moribus informandis committitur. Mox å rege facri Palatii Cancellariatu cohonestatus est; atque anno demum 1174. menie Maio, Archiepiscopus Tyri electus, IV. Id Jun. confecratus. Anno 1178.ad Synodum Lateraneniem evocatus. Romam profectus elt, atque anno fequenti Concilio interfuit, cujus iple acta & Canones à reliquis Epilcopis rogatus scripto commist. Domum rediens Conftantinopoli apud Manuelem Imp. fepti-meltri spacio hasit , & ab eo commissam tibi ad Principem Patriarchamque Antiochenum legationem obiit. Post annum itaque ac de-cem menses Tyrum reversus est. Anno 1188. capta à Saracenis Hierofolyma , & desperatis Christianorum Orientalium rebus, ipse pro subsidis guerendis in Occidentem mittitur, & colloquio regum Angliz & Galliz inter Gifortium & Trie adfuit Tandem Heraclii Patriarchz Hierofolymitani electioni ftrenuè obnixus , dum ut fedem ei Patriarchalem obstrueret, Romam versus iter iniret, ab Heraclio veneno fublatus eft, quo verò anno non liquet. Scripfit libris XXIII. Hifterian belli à Principibus Occidentis Christianis in Palaftina, ac Oriente gesti , ab anne 1095. ad an-num 1180. Satis ex hoc opere liquet, ut magni Vossii * de co verbis utar, Scripturem effe me-Lul. 1. C.53. defium, prudentem, acris judicii, veri amantiffmum , & pro atate quà vixit , dollum atque elegantem. Prodiit Historia ifta primum cura Philippi Poiffenori Bafil. 1549. deinde stu-

remippe trotterant of the Syst Action of the Control of the Contro

HUGO ETHERIANUS, nazione Tufeus, Collarinopoini fish Mantele Impproficius, fammam fish gratima apud Impratorem conciliate; ca just profice patrocianio fattus, contra Grecos, & feripisă vocefrenad decentrul. Cimit iano mul 177; woi Ito ad Alexandrum III. Pontificem milit; & a
ab co literate colladatorias menti. Extunt Iber da asina cerput sună, feu de 1979 fisnarum, in Orthodosogi, p. 1975 de forfam
narum, in Orthodosogi, p. 1975 de forfam

Colon. 1540. De Harefibut, quas Graci in Latines S.R.C.XII, devokume, feu de Proesffiene Spirius: S.e. P. Arre ab An.M.C. & Filio, Adversis ervers Gracerum, libri III.qui cum pracedente opuiculo feorfim prodierum Bafil (143. & in Bibliotheca Patt. Tom. XXII. D.1176.

THEODORUS BALSAMON, pa-1180 tria Constantinopolitanus , magnæ Ecclesiæ CP. Diaconus, Nomophylax, & Cartophylax, five Sigilli Patriarchalis, ejulque archivorum cultos, primus etiam Blachernarum, five Ædis B. Virginis, quam extra urbis muros ad Blachernas prope mare condidit Pulcheria Augusta, Prapositus. Claruit anno 1180. Tandem Parriarcha Antiochenus factus , verum occupata dudum à Larinis Antiochia , fedem fuam nunquam vidit ; fed Conftantinopoli agens, res luas, quantum potnit, faragebar, Quin & ipfum ad rhronum CP, promovendi vana & fallaci fpe lactavit diu Ilacius Imperator ; qua de re non illepidam Historiam narrar Niceras Choniates *. Vixir usque ad annum 1203. quo capta est à Latinis Conflat. Græcorum fui temporis citra invidiam doctiffimus, Juris Orientalis Canonumque

and the control of th

OPERA.

Omnemerias in Canuses SS. «Applicanias ram. & SS. Oceanoscierus», de particularias ram. & SS. Oceanoscierus», de particulasia Manuella Imp. & Michaella Anchialis Paritariche, jablolivi verbi nom ini hin de Gorgio particulari particulari properti de la consecución particulari properti de la consecución de anno circiter 194- co faltem fedente recennias. Ilique deciderair. Prodifi tono opus Gr. Lat. Gel hinc inde mustlam. Peníj: 1610. folto-consecución de la consecución de la consecución de vereggi in Pandede Canoman Oron. Josevereggi in Pandede Canoman Oron. Jose-

Commentarius in Photis Nemecanonem.Prodiit Gr. Lat. à Christophoro Justello editus Parif. 1615. 4°. & in Bibliotheca Juris Canon. Tom. II. p. 280.

Tom II. p. 789.

Collellie Ecclefaftic arum Conflicuie unum, Farrassile à Leunclavio & aliis dista. Extat cum Leunclavii & Fabrotti notis in Justific in Bibliosbeca Inria Canen. Tom. II. p.

ber de animă corpere exuiă, scu de regressiu animarum, in Orthodoxogr. p. 1309 & scorum spesiumes, viz., de Episcopatumus in Merropoles vestiia.

Sæculum Waldense.

p.279.

S.A.C. XII. erellione. De elellis ad Ecclesias Orientales.De ab An MC. fore Clericorum. De fure Patriarchice in Menasteria. De Feriu, aliaque plura que habentur

passim. Gr. Lat. in Leunclavii Jure Gr. Rom. Responsa ad Interrogationes Marci Pa-

triarcha Alexandrini , Gt. Lat. ibid. 1. 5.p. Medimm, five refeafa ad varies cafus, Gt.Lat.

ibid.1.7.feté per totum Epiftela ad A asiecheaus de Iejuniif, à Coteletio Gr. Lat. edita Monument. Tom. II.

Eristola ad Theodofium Abbasem de Moaachis Rafopheris, sen rafe indutis, ab codem Gt. Lat.

evulgata Tom.III.p.473. RICHARDUS, natione Anglus, patriâ z180. Northambrius , Comobii Hagulftadentis ptimum Monachus dein Prior. Claruit anno 1180. Obiit anno 1190. Extant Historia de. farn & Epifcopu Hagulftadenfis Esclefia , & Hiftoria de geftis Regis Stephnai , & de bello Standardii anne 1135. ad an. 1139. a CL. Tvvifdeno editz inter Scriptores X. Anglicos Lou-dini 1652. p. 285. alia Richardi fetipta historica, viz Gesta Henrici II. Augliaregis, & Chro-nicen breve ab Adamo memorant Baleus, & ex eo Vossius, que quidem hodié non superfunt.

LUCIUS III. Humbaldm antea dictus, #181. natione Tufcus , patrià Lucenfis , ante annum 1167. Ecclefiz Romanz Cardinalis,& Epifcopus Oftiensis. Anno 1175. atque iterum 1177. ab Alexandro III. ad Fredericum Imp. legatus eft. Anno 1181. Pontifex Romanus cteatus est die XXIX. Angusti, postridie co-ronatus. Anno sequente Willelmum Scotiz regem & Rogero Atchiepiscopo Eboracensi dudum excommunicatum abfolvit, regnumque interdicto liberavit. Anno 1185. cum Frederico Imp. Veronz congressim habuit de schismaticis Clericis in integrum reflituendis. Obiit Verong codem anno die XXV. Novembr. Extant Epsfels II. & Decretum Concil. Tom. X. P. 1735.

PETRUS, natione Gallus, primum Monasterii Cellensis in suburbio Trecarum, dein S. Remigii apud Rhemenies Abbas; denique anno 1182. Joanni Sarisberienfi in Epifco-patu Carnotenfi fuffectus. Obiit IX. Kal. Mart. anno 1187.De eo Nicolaus Clarzvallenfis*; Abbas Cellenfis, vir reliesofus, ac simens Deum, homo bonus, or teffimonium boaum habeus à benis ; virà de Interatura confrienus , nobis quoque canta fami-Isaritate devinitus,ne non fit unus de cateres , fed DYA CALEFUL MINE.

1182.

* Ep.15.

OPERA.

D E panibus liber ad Ioanaem Sarisberien. Molaici Tabernaculi myftica expositionis libri II.

De Consciencia liber ad Aleberum Monn- Pours Cane. col. 1676. & Tract. pecul. de discord.

cham. Prodierunt fimul opuscula ista Paris. S.E.C.xn. 1600.80

Epiftelarum libri IX. 2 Jac. Sirmondo cum notis editi Parif. 1613.8". Opera hactenus emumerata habentur in Bibliotheca Patt. Tom-XXIII.p.636.

Liber de distiplina clanstrali ad Heuricum Campania Comizem.

Sermenes de sempore, & de Sanitornia Fefthui-Prodietunt omnia Petri Cellenfis opera fludio Monachi cuiufdam Benedictini Anonymi

Parif.1671. GAUFRIDUS, natione Gallus, Gaufredi & Luciz filius, primum Monachus Lemovicenfis Monasterii S. Martialis , deinde in eadem Diecefi Prior Volienfis. Anno 1167. in vigilia S. Matthæi Apolloli a Getaldo Epifcopo Cadurcensi apud Beneventum Presbyter ordinatus est. Scripsit anno 1183. nempè Chronicou condidit de rebus ia Gallia praferius gestis ab aune 996-ad an. 1.84. à Labbeo in lucem emiffum Biblioth, Nov. MSS. Tem. IL.

JOANNES PHOCAS, Ctetaotiundus, Matthei postca in Patmo infula posiço-79 filius , Presbyter uxoratus , unicum ex nxore filium fuscepit : fese aliquando sub Manucle Comneno Imp. militaile ipfe testatur. Tandem Monachus factus, Hierosolymaus adiit . & loca fancta invitit anno 1185. Domum tedux, omnia quz observavetat, brevitet. & accurate literis mandavit. Extat compensioria descripcio locorum ab urbe Antiochia usque ad Hierofolymam,nec non Syria & Phanicie, a Leone AllatioGr.Lat.editaSymuill.par.1.p.1.Colon. 1653.8%

1184 BALDUINUS, gente Anglus, patriâ Devonius, domo Exonienfis, tenuis conditionis parentibus natus , primò Ludi-magi ftrum egit, mox Archidiaconus factus; verum deferto hoc manere ad Ciftercicnfes fe contulit, creatus inde Abbas Fordenfis; anno MCL XXI. Wigorniensis Episcopus renunciatur : post triennium , vacante jam sede Cantua-tiensi,& de electione contendentibus,hine Monachis, illinc Epifcopis Suffraganeis, tandem communi fuffragio, confentiente etiam rege, Balduinus electus est, & XIV. Kal. Junii anno MCLXXXV, in fede Archiepifcopali collocatus;adeò ut tum tempore, tum fuccessionis or-dine etrat Oudinus , qui ipsum ab anno MCLXXI. Tgomz Becketo in fede Cantua- P453rienfi successife scribit; Thomas enim Richardum Ptiorem Dovorensem successorem habuit. Monachi etfi Balduini electioni affenfum dederant, in el nihilominùs neutiquam acquieverunt , quin ex Collegio Canonico-rum facularium Hacaintona ab Archiepifcopofundando occasionem captantes, (quà de re videndi Antiquitatum Britannicarum au-

ctor pag. 142, Godvvinus de Prajul. Anglia p.

115. przcipue Gervasius Dorobern in All.

1182.

118c

HIQQ.

1190,

EC. XII. inter Menach, Cant. p. 1303.) perpetuum ipfi un.MC. negotium facessere non destiterunt. Anno MCXC. Richardus L exercitum in Palaftinam ducens, Baldninum seeum detulit, ubi anno MCXCI. faltem fequenti in oblidione Ptolemaidis diem clansit extremum ; ingenio adeò miti, blandifque moribus, ut etiam lenitas ipfi vitio verteretur,& Urbanus Papa hune in modum ei fcriptifle dicitur , Monache ferventiffimo, Abbati calido, Epife epo tepido , Archiepifeope remifo.

SCRIPTA

Raclatus XVI.de diverfis argumentis, viz. T De delettione Dei , De duplici refurrette. ne, De requie , De efficacia divini elequis, De falutatione Angelica Sec.

De commendatione fidel. De Sacramento altaris, ad Bartholomaum Exeniensem Episcopum. Hze omnia co legit ediditque Bertrand. Tiffer Scripe. Bibliochec. Cifferciesf-Tom. V. anno 1662. Plura Balduini noftri opuscula MS5.delitescunt, longè plura à Baleo, Pitfeo & Carolo Vifchio Biblioth. Ciftere. p.31.

memorantur. 1185-URBANUS III. Lambereus antea dictus, natione Lombardus, patria Mediolanenfis, ex gente Cribellorum, ex Archiepifcopo Mediolanensi Pontifex Romanus creatus anno 1185, die XXVI. Nevembris, die VIII. Decembr.coronatus. Anno 1186. cum Frederi co Imp. de patrimonio Mathildis Comitilia decertans, anathema ei intentavit, sed Veronenfium precibus victus deftirit. Eodem anno Henrico I L Anglia rege petente , Henrico filio Hiberniz regnum confirmavit, & in confirmationis tefferam coronam de penna pavonis auro contextam dono ei mist. Obiit Ferraria anno 1187, die XX. Octobr, dolore ob res à Christianis in Oriente male gestas confedus. Extant Epifiela V. Concil. Tom. X.

P.1742-GREGORIUS VIII. Albertus Prids 1187. appellatus, patrià Beneventanus Ecclesia Romanz Presbyter Cardinalis titulo S. Laurentii . & Cancellarius. Anno 1172. ab Alexandro III. ad Henricum Anglia regem legatus, de Becketi nece inquisivit, & celebrato apud Abrincas in Normannia Concilio plurimos Canones Ecelefiafticos fancivit. Anno 1187. Pontifex Romanus creatus eft die XXI. Octobr. die XXV. confecratus. Plenariam statim peccatorum remissionem promist , & quin-quennale jejunium indixit pro tecuperanda Terra sancia à Saracenis super Christianis erepta. Obiit Pifis eodem anno, die XVII. Decembr. Extant Epillola III. Concil. Tom. X. p.1748.

CLEMENS III. Paulinus antea dictus, 1:87. patrià Romanus , Cardinalis , & Epifcopus Praneftinus , Pontitex Romanus creatus eft Pifis anno 1187. die XIX. Decembr. inauguratus ibidem anno fequente die VI. Januarii.Eq-

dem anno petente VVillelmo Scotorum rege S & C. XII. Ecclesiam Scoticam Archiepiscopi Eboracen. ab An. MC, fis ditione exemit, & foli fedi Apostolica de-inceps subjici justit. Obiit anno 1191. die V. Aprilis. Extant Epsitole VII. Concil. Tem.X.p. 1753.

NEOPHYTUS, Presbyter Grzeus, Monachus, & inclusus; claruit anno 1190.Extat Gr. Lat. Liber de calamitatibus Cypre ab Anglis anne 1191.capra, à Cotelerio editus Menument. Ecel. Gr.Tom.II. p. 457-

ELIAS de COXIDA, quippe Coxidâ territorii Furnensis in Flandria oppido otiundus, Monachus Ciftercienfis, & Canobii Dunensis Abbas; elaruit anno 1190. Eloquentia & authoritate sus plurimum apud Leopoldum Austriz ducempoterat; adeò ut eo mediante, plus verò pollente pecunià Anglicana, immenfo nempe redemptionis prerio . Richardus Angliz rex cuftodia liberatus fuerit. Obiit Elias die XVL Augusti anno 1203. Extant Sermenes II.fatis prolixi, in generali Cifterclenfium Capitulo habiti , viz. in slind ; Relievem se confi-enerune , noti exceli : & in ilind I can.XIV.Si quis diligit me , fermenem meum fervabie , &c. quos extulit Carolus Vifchius Biblioth, Ciffere. p. - Plures ejuidem Conciones olim in Dunenfi Bibliotheca fervabantur, que modo excide-

CELESTINUS III. Hyacinthus an-

tea dictus, natione Romanus, Petri Bobonis

filius, ab anno 1126. Ecclefig Romang Car-

dinalis Diaconus titulo S. Matiz in Colmedin. Anno 1158. ab Hadriane I I I. ad Fredericum Imp. miffus, initinere captus, & in carcerem conjectus eft, mox tamen liberatus. Anno 1177. ab Alexandro III. legatus, Fredericum ejulque magnates excommunicatione abfolvit. Anno 1191. die XII. April. Pontifex ele-Aus eft , die XIV. ordinatus. Eodem anno Henrico Germaniz regi Romam advenienti coronam Imperialem impofuit, & impofitam ealcibus incuffis statim dejecit; eo ritu fignificans , inquit Baronius *, quod iple poteffatem *Adan 1124, ejiciendi eum ab imperio haberet , fi ille demeruerit. Eodem infuper anno Adelfonfum Gallæciæ regem ob illicitum matrimonium cum toto regno excommunicavit quin & Joannem Moretonii Comitem , Richardi tegis fratrem, res novas in Anglia molitum anathemate percuffit. Anno 1193. Leopoldum Auftrig Ducem ob captum Richardum Apglig regem diris devovit, sententiamque biennio post renovavit, quo quidem tempore Henricum etiam Imperatorem cidem anathemati in-

Epistole unica apud Baluzium Miscellan. Tom-STEPHANUS, natione Gallus, patris Aurelianenfis, natus est anno MCXXXV. fe-liciter emenso humaniorum literarum curriculo, ad Theologia Jurisque Civilis studium

nodavit. Obiit anno 1198. die VIII, Januarii. Extant Epifiela XVII.Concil. Tom. X. p. 1768.

1192-

LXVIII.

Szculum Waldense.

13.54

SECXIL ab An. MG.

animum appulit : anno circitet MCLXV. Aurelig in Monasterio S. Eversii factus est Canonicus regularis , & post Roberti mortem ejuldem Cœnobii Abbas , viris quibulcun-que celeberrimis , apprime charus. Anno MCLXXVII. ad Monaiterii S. Genovefæ Parifienfis regimen a citus eft, quo in loco ptiva-tas inflituit scholas, in quibus sacris ordinibus oliminitiandi, literis fimul ac religione imbuerentut. anno MCXC. Philippo augusto expeditionem in Terram fanctam fuscipiente Gulielmus archiepiscopus Remensis, cui regni gubernacula rex tradiderat, Stephanum nostrum in cura partem vocavit, eumque mox Romam legatum ad Pontificem mifit. Anno MCXCII. Episcopus Tornacensis factus est, a Gulielmo Rhemenfi confectatus, renitente quidem Clero, nec bene ferente Caleftino Papà. Exacto nou fine magnæ diligentiæ & fide-litatis laude in hoc munete decennio , fracis viribus , & ztate gravis , obiit vir fanctiffmus Septembtis IX. anno MCC. atatis

SCRIPTA

F Piffols ab anno citciter 1163, usque ad obitum scriptz CCXXXVIII, primus eruit J. B. Mailonus Papyrsi frater, &, una com Epi-Itolis Gerberti & Joan. Sarisburienfis, edidit Parif. 1611. 4. Has nupet recensuit, & additis circiter XL. hactenus ineditis afterifco nogatis in lucem iterum emifit , notis illustravit, præmissa etiam autoris vita, Claudius du Molinet Canonicus Regularis, Parif. 1681.81

Sermones X X X I. in diebus festis utplurimum habiti, extant MSS. in Bibliotheca Totnacenfi S. Genovefæ, alibique. Hoc confulto suppressit Molinetus, ita enim, inquit, infipidi ac simplices, ne dicam pueriles, interdum apparent, ut luce publica nequaquam digni vin fine ; quippe qui nec eruditas S. Patrum Homilias , nec cotum in exponenda S. Scriptura lucem & felicitatem, nec gravem il-lam moralem doctrinam purifimis eloquentia coloribus perpolitam tedoleant. Plura habet in Ptafat ubi ipecimina exhibet , & Epiftolatum calci fermonem I. in Sydodo habitum subnectit, cui reliquorum Elenchum subtexuit.

Decretum , five potius Comment. in Decretum Gratiani , habetur MSS. spisso satis vo-Jomine in Bibliotheca S. Victoris Parifienfis. Verum cum hac Commentaria prolixiora fint. nec nifi trita nimirum & vulgaria continent, omittenda duxit Molinetus, contentus fo-Immodò (peciminis caufa Promissas lectori exhibere.

1193-

GEORGIUS XIPHILINUS, ex magno Sceuophylace post Dosithei exautho-rationem Patriarcha Constantinopolitanus creatus anno 1193. Obiit anno 1199. Extat Gr. Lat. Decrezum de juribus Territoriorum in Iure Gr. Ross. 1. 1. p. 282, duo ciufdem fynodalia fancita de Stawropsgiis le legisle to-

DEMETRIUS TORNICIUS, na. 1193. tione Gracus, quis cuialve fuetit mihi haétenus est incompertum ; claruit hoc circiter tempote citca annum 1193. Scripfit ex perfona lfanci lmp. ad Epifcopum quendam de Processio-ne Spiritus S. librum , qui in regis Gallin Bibliotheca habetur. Ejus meminit , & principium apponit Leo Allatius de Confensu l. 2. c.

ftatur Leo Allatius de Georgiis & corum feripeis, SAC. XII

JOANNES, Episcopus Lyddensis; claruit anno 1194. Extat Epillela cius ad Micharlem Patriarcham Hierefelymitanum ele-Ham apud Baluzium Mifcellam. Tom. IL. p. 242.

GULIELMUS . PARVUS cognomento dictus, natione Anglas, patria Eboracenfis, Bridlingtonz natus anno 1136. Post peractam domefficz educationis cutam, ad Monafterium Neubutgense prope sylvam Cuculinam (inde Neuburgenfu feu Neubrigenfu dictus) à parentibus mittitur, ut religionis fimul ac eruditionis elementa inde hauritet ; atque ita Canonicus Regularis Ordinis Augustiniani in codem Comobio factus est. Claruit anno 1195. Obiit, ut volunt nonnulli, anno 1208. ztatis 72. Stylus eft Gulielmo fatis Latinus, fatis nitidus, longe puriot quamquo Scriptores nostri contanci utifolebant. Ad Historiz ejus sidem non parum facit, quòd quæ tradit, aut iple fuis vidit oculis , ant a viris fide dignis accepit. Scripht de. rebus Austicis sui remporis libros V. ab anno 1066. ufque ad an. 1197. Prodiit Hifteria ifta Antverp. 1567.8'. Heidelberg. 1587. multis verè periodis, & integris XI. Capitulis auctior, optimique Joannis Picardi notis illuftrata Pa-ref. 1610-8".

RABULPHUS DE DICETO, gente Anglus , Ecclefiæ D. Fauli Londinenfis Decanus, crebris in exteras regiones petegrinationibus intignis, nec doctrina minus illufiris ; claruit anno 1197. Extant Abbreviationes Chronicorum ab initio mundi ufque ad an. 1198. (quamvis pars prior à condito mundo usque ad Gregorium M.Papam,cum nonnili vulgaria & é trivio petita contineret,in editis non compateat) & Imagines Historiarum ab anno 1148. ad annue 1200. inter Scriptores X. Anglicos à Tyvifdeno edit. Londini 1652. Ejufdem , ut & Joannis Lugduneniis Archiepilcopi , Epifiola extant MSS, in Bibliotheca Cottomana lub Faufine , A. 8, n. 28. Alia XIII. Radulphi opujen-4s,partim Hiltorica,partim Theologic a enumerat Baleus, quæ quidem in lucem nondum prodictunt.

IOANNES BROMPTON, natione Anglus , Monachus Ciftercientis , deinde Conobii Jornallensis (rectius Jorvallenfis) in agro Eboracensi Abbas ; claruisse videtur circa an 1108. (fi modo is auctor fu-

SEC XII. erit Chronici , & non id in usum folummodo mi p. 18.

& M. MC. Monasterii aliunde deleribi fecesir, quod non concernmenda conjectura opinatur Cl. Selde-*Differt. X. mus *). Extat (ub illius nomine Chronicon ab keipt. pan. anno 188. ad annum 1198. inter X. Scriptores Anglicos, p. 725

1198. ROGERUS DE HOVEDEN, ndtion: Anglus , patria Eboracenfis , illuftri familià ogus, Henrici I . Angliz regis domefticus, poftea primarius I heologiae professor in Academia Oxonicafi ; claruit anno 1198. Scripfit Annalism Anglacenorum librar II. ab anno 731. (quo desit Beda) usque ad anum 1202. Prodictune Annales isti à (l. Savilio Inter alios Histori-

Francefure 1601.

cos Anolicos ediri Landini 1595, fel, dein reguti

INNO CENTIUS III. Lotherius 201te appellatus, natione Campunus, patril Ana-gninus, Trafimundi, Comiris Signini, & Clarinx filius, prima juventure Lutetiam milius, ma-gnam ex doctrinà omnifaria gloriam comparavir. Domum revertus , Canonicus Anagninus factus eft . & mox à Clemente III. in Cardinalium album titulo SS: Sergii & Bacehi coopratirs. Anno 1198. die VIII. Januarii Pontifex Romanus electus cit, die XXII. Februarii confecratus annos natus 37. Eodem anno Philippi Galliæ regis filium ex Maria pollice (utceptum legitimum haberl decrevit; Philippum Sueviæ ducem . Hentiei Imp. nuper defunchi fratrem à principibus Germans regem Romasorum elechum excommunicavits ur coronæ imperiali ini-doneum redderer, principelque Christianos ad bellum saracenis in Afia , hæreticis in Europa inferendum, effusis larga manu indulgentiis , excitavit. Anno 1199 Metenlibus 5. Cipturatin linguam vernaculam cenveria lectionem interdixit, Marcobaldum Siciliz regem excommunicavir, & l'hilippo Su evo imperium Apo-ftolica authoritate abrogavit. Auto 1203. Henricum Dandulum Venetorum ducem, comires Flandria, Haumonia, S. Pauli, aliofque principes Christianos, cum toto Crucefignatorum exercitu ob captam laderam anathemate percuffit. Anno 1206. Joannem Angliz regem ob defenia confinuter jura regia stotumque pariter regnum excommunicavit. Anno 1208, ciucem contra Albigentes ubioue prædicari juthr. Anno 1209. Ottonem IV. quem iple l'hilippo Suevo olim febrogarat Roma Imperatorem intenxit, & mox cundem imperii juta rutantem anathemati innodavit. Anno 1210. Galliz, Angliz, Boomiz, Siciliz, Luftaniz, & Poloniz regibus, ni Ecclefia confestim (atisfacerent, idens intentavit fulmen. Anno 1211. Ottonem Imp. Persum Aragonia, & Joannem Anglia reges dicis devovit » regnumque Galliæ interdicto ful ccir. Anno 1214, Portugalliz regem, prin-

decrevit. Eodem anno SS. Dominici & Francisci S. E. C. XIII iuftirura monaftica, ineptifiimis quibufdam vi. 10 An MC fionibus incleatus, confirmavit. Obiit Perufii

anno 1216. die XVI. Julii. Plura de eo dici porerant , homine quidem non inetudito , fed immodici superbo, ingentis animi, qui dominant di libidine rorus pratichar, in imperazores, Reges, & Principes quoleunque arroganeia plane intolerabilis Sufficit quod de co haber Mathaus Paris nd an. MCCXIII: pag ±45. ubi de Joanne Angliz rege verbafaciens; Noverat, inquit; & muterplici didicerat experientia, quod Papa super emnes martalet ambistofus erat & fuperbut; pecul niaque ficitor infaciabilis : & ad omnia feelera pro pramiss dans vel premiffis sevem & proelivis.

OPER A:

S Ermanes de Tempere & Santiù , per sotum an-ni envriculum. Prodictunt Colon. 1578. 1606.

De Confectatione Pontificit Sermones IV. De Eleemofyna Aber.

De laude charitain. In feprem Pfulmes Panisentiales Commentaria. Prodictunt Ansverpse 1550. Venet. 1578: Colon-

1578. fol. D: Myfteriis Miffe libri VI: Extant scorfint

Lipfie 1514. Antverp. 1540. De contemptu mundi, fin miferia hominis librà 111. Extant Antverp. 1540. 12". Venet. 1568. 16'4

Parif. 1482. 1594. 12". Colon. 1681. Enconsium in Christiam & eque me Precationes de Paffiene Christis

De Sanftorum veneratione libri III. Hymnus in Christum O ejus Matrent. Conciones Caranesica II. ad Concilium Latera-

nenfe: Habentur Coneil. Tom.XI. p. 131. Epiffolarum libri : . in qudrum primo Epiffola fint DLVIII in focundo CCLXIV. Rome relief

Conflicationum decretalium libri V. Extant Co-Inn. 1606. Prodictunt Innocentii opera haftenus enumerata Colon. 1575 1. Tom. fol.

Epift, arum libri XI. (cum prafixo authore anonymo cozvo de geftis imsocentii Papa) quos Stephanus Baluzius in unum collegit, magnam partem primus edidit, reli juam emendavit, Parif. 1682 2. Tom. fol. Prio:es duos collectionis hujufce libros edidit Gulielmus Sirletus Roma 1544. qui deinceps prodierunt Celen 1575: Venet.
1578. & à Binio in (uos Conciliorum Tomos tranflati fune. Selectiores Epifola , praferrim hifteri ..., ex Collegii Fuxensis Codice emisti ; norifque illuftravit Paulus du May, in Burgundiz curia Confiliarius regius , Partf. 1625. 8°. Quatuor librar antea ineditos ex eodem Codice evulganit Franciscus Bol puetus Telofe 1655. Veràm omnes omnium curas longe superavit diligentia Baluziana , eui hoc nomine , & ob alia title Cett. Anno 1113 Fortugante vegetti, prin-tigettia puntaturat 3 cui note nomine, octo sitta cicelqua Germano Octoni timp, adhietenes, in tem Ect-fuilitati merita, graitum ab om-excommanticavit. Anno 1115, generale Conci. ribus etuditis reddi par eft. Certe quandim ad liam Lateramente cell'usavit, in quo montto- littorium Ecclefuilitam lojus temporis illusium Tradibilitati intoisis figurentum inter fidei flexasium, & ad lus Canonicome eccolendarii articulos repotuir, & principes quoleunque conferunt Innocentii Epiftolæ, nemo non vi-Chriftianos hareli vitiatos, vel Ecclefiz Roma- der. Plurima hanc in rem specimina amoranæ immorigeros dignitare lua deponendos elle rune dochilismi, de quibus multim planè debet

S.R.C. XII. respublicaliterarla, Actorum Lipsiensium editoab An MC res anno 1682, p. 1731. Epsificia pro Eccissia Athiensis, à Baluzio primum edita Micellan. Tom. IV. p. 467.

mium edita Missellan. Tom. IV. p. 467.

In Magistrum Sontentierum Commentaria,
Opusula de erudistane principum, de Socramento
Bespissia, De elassista anima. De Purgaturia, de
eccentre Ludovicus Jacob Biblioth. Portificio.
p. 188. que la variis Bibliothecis MSS. adhue

ublitefeer dicanum.

JOANNES CAMATERUS; et Disconde Charotlatio Partiacht Confluerinopolizmus; thanit anno 1199, opo data al annocentum Pagani Iterris, microti fe diches, quomo do Eccleix Romans Univerdiali Eccleix titulus dichi polite. Oblit nano 1106. Exte Gt. Ltt. "Deversum de napiti Conferenzama in Lunculvii Iner Gr. Ran. 118. 4, p. 38.)

4799.

G ALFRIDUS, fire GUALTERUS
VINES AUF, icu de Finiplates, filipe Notmamus, gente Anglus; clamus amo 1199, Ferado in paria fluidocum curricuload extreza Acadentalac corculti, noti figuori critam paus Romanos nominis, quippe lunocentro III. Pontifici finifiliaris e cui pormare quadam delizavis.

Servici del presente del present

Enova Poerria. Opus Hexametrum Innocentro III. nunxuparum, idem eft cum libro de Arte dicenti ; et il alli diversium faciant. Extat MS. in variis Bibliothecis , Baltonenii, Atundelienii, Cortoniana, Seldeniana ; ex quo

profited Prefix ad X, Scriptores quædam profete Cl. Seldetuis. Tratlaum de plantasisme Arboromojo' conferoatisme Fratlaum) a continera in fe-twister omeramodom inferenda arbora amaniates fyrilias conferoandi, viites O visia engrafetud; visia inverfa, fen deterior a feromondi & C. Habectut M.S.in Bifen deteriora reformandi & C. Habectut M.S.in Bi-

bliche, Convil. & Cail Curch. Cod. 74. Galfridin other idle carried in debtaset face (1984). Historia, five literaries Richards Anglerma (1984). Historia, five literaries Richards Canonico, vel Richards Divisiofi, aballis Roberto Moracho tributum audori apper ettinist dochilimus editor Ozoslivafi, qui Caffichia in del carried del carried del carried del ministratoria del carried del carried del ministratoria del carried del carried del carried del ministratoria del carried del carried del carried del richard del carried del carried del carried del carried del richard del carried del carried del carried del carried del ministratoria del carried del carr

ftorum D.i per Francos; insegra nuper inter Hiftoria: Anglicana Seriptores Oxen 1687. Tom.II. P. 247.

Psemata de gleriofo rece Richardo, ibid.p.450.
De aliis, que an fuperfine incertum, Baleum & Fifunus confule.

SÆCULUM

SÆCULUM SCHOLASTICUM CONSPECTUS SÆCULI

HEOLOGIA Scholastica, superiori zvo introducta, altas hoc abda MCS fxeulo tadices egit; de qua proinde, inflituti nostri ratione, paucis hoc loco agendum erit. Primis Ecclesix Sxeulis Apostoli, virique Apostolici doctrinam quam à Christo Domino puram ac simplicem acceperant, modo quodam facili & petípicuo, atque ad vulgi captum quam maxime accommodato posteris tradiderunt : nec ad perplexas &

Spinolas disputandi rationes unquam diverterunt, niti fidei adversus Gentiles & hæreticos vindicanda necellitas id exigebat. In catechumenis inflruendis infraenilus kipur confirmens (ut verbo Paulino urar) brevem quandam fidei profitendæ formulam, primaria doctrinæ evangelicæ capita complectentem, adhibuerunr; quam fermonibus ad catechumenos & comperentes habiris uberius explicarunt. Hujufmodi crant Cyrilli Hierofolymitani Casecheses ad illuminatos, & Gregorii Nicæni Sermones Catechesics: aliter in ordinariis ad populum homiliis, vel aliquem facra Scriptura librum, vel partem ex evangelio tune in Ecclesia relectam, vel denique doctrinam aliquam moralem sermone didactico exposuerunt. Ubi verò vetus hac simplexque Ecclesiastica tradendi methodus paulatim in desuctudinem abire ccepit, subtiliorem & sublimiorem explicandi rationem excogitarunt: id quod ex Dionysiii Pseudo - Areopagitæ operibus, seu quarto, seu quinto fextove demum faculo natis luculenter constar. Circa medium fere Sacult VIII. Joannes Damascenus primus inter Gracos, Theologiam ad accurationem methodum tevocavir, ejuíque dogmata in proprias classes distribuit, editis IV. de fide Orthodoxá libris ; quorum prime , De Deo Uno & Trino , ejufque Natura & proprietaribus fecundo. de Creatione, variifque rerum creatarum generibus; tertio, de Incarnatione Vetbi . & Naturarum unione hypoftatica , De Christi Vita , Morte , & ad inferos defcensu; quarto, De Christi Resurtectione & Ascensione, de fide, & de Sacramentis, de fanctorum reliquiis & Imaginibus, de lege Dei & peccati, de Sabbato, Circumcifione, de Antichristo & de camis resurrectione agir. In ecclesia Latina nemo hoc saxum volviffe deprehenditur ante Lanfrancum Cantuariensem Berengarii adversarium medio Szculo MC. clarum; qui novam Theologiz formam antiquiori fubflituifle dicitut, quod tamen ex ejus , quæ hodie supersunt , operibus ægrè colligi potest. Ad sequentis sæculf inirium Petrus Abailardus Intraductionis ad Theologiam libros III. edidit : primo, De Fide, Spe, Charitare, & Sacramentis, pracipue de fide circa Trinitatem , agir ; Secundo , ca que Trinitatem spedant latius pertradat ; Tertio , De Potentia, Sapientia , & Bonitate Dei. in quibus Trinitas confiftir, perfectius differit. Hujus operis subsidio egregiè instruetus Petrus Lombardus circa Saculi medium IV. Sentemiarum libros (unde Magifter Sententiarum vulgo audit) ex SS. Patrum, præcipuè D. Augustini, scriptis, compilavit. Er jam novam plane faciem induete corpit tes Theologica, ad formam Elencticam, dubifque in orbem recurrentibus infervientem redacta, ad Philosophicum & Acroamaticum dicendi genus reltrica, in quæltiones infinitas membratim difeerpra, rationibus in ntramque partem agitaris, curiosè nimis penè ufque ad ineptias ventilata; methodo nihilominus brevi, nec ufquequaque inconcinna, & ad fubtilem argutamque de quaftionibus Theologicis dispurandi rationem satis apre composira. Lombardum ducem longo denfoque agmine fecuti funt Alexander Hales , Thomas Aquinas , Bonaventura, Al-Sf 1 bertus

Sæculum Scholasticum.

S.E.C. XIII, bersus Magnus , Petrus de Tarentafia , Henricus Gandavenfis , Valricus de Argensina, Ga. ADAMICC lielmus Durantes, Augustinus Triumphus, Richardus de Mediavilla, Agidius Columna, Ioannes Scotus , Raymandus Lullius , Herveus Natalis , Francifcus de Mayronis , Ioannes de Nexpoli, Albertus Patavinus , Darandus à S. Porciano , Petrus Aureolus , Ioannes Baffolis , Ioannes Baconns , Gulielmus Ocham , Adamus Goddamus , ut fequiores pene infinitos mittam. Et, ut in his fieri folet, in diversas mox partes ac sectas abierunt. Hinc Otta Nominalium & Realum ; Thomiftaram & Scotiftarum ; Sententiarioram & Quodlibetariorum familiæ; mutuis inter se tixis utplurimum pugnantes. Tandem relicià simplici, ac putiori vetetum doctrina, in scholis Christianis pene unice tegnavir Scholastica Theologia: advocata in fublidium Atiftotelis Philofophia; caque non ex Gracis fontibus, fed ex turbidis Arabum lacunis, ex vertionibus male factis, male intellectis hausta. Nihilominus latè sua pomortia protendebat; quin & in ipsam Theologiam exercuit impetium; quo factum eft ut loco S. Pauli per aliquor fæcula carhedram pene folus tenuit Ariftoteles. Quantum ad plura Romana Ecclefia: placita ffabilienda contulctir nova hee Scholaitica Theologia, coecus fir oporter, qui non videt. Certe non minis quasa Majestaris Pontificix auctoritatem longe lateque promoverit Jus Canonicum eodem fere tempore natum, lisdemque incrementis auctum, Verum de his forfan plus facis and alia pergamus, Anno MCCIV, pridie Idus Aprilis, capta à Latinis Conftantinopoli . Gracorum respublica , simul & Ecclesia miserè diffipatur. Imperii & Patriarchatus sedes Nickam Birhyniz transfertur, Theodoro Lascare Imperii insignia arripiente. Eodem tempore Alexius Comnenus, Trapezuntem in imperii fedem elegit, Cappados ciam , Paphlagoniam , Pontum & Colchidem provincias nactus; unde imperium Trate-Zunzinum natales habuit. Nee fortunation Gracorum status ante annum MCCLX. quo urbe Regià Larinis creptà, in fedes fuas restituti funt. Initio hujus faculi Innocentius III. Papa furias agit, Philippum Augustum imperio privat, subditos Sacramento folvit, & ni parcant diris devovet, Joannem Anglorum Regem ob Sreph. Langonum in fedem Cantuariensem non admissum exauctorat, regnum interdicto subjicit eum randem fasces submittentem in Clientelam recipit:Ludovicum Philippi Francorum Regis primogenitum (cui Augliæ regnum tradiderat) Joanni negorium facefiere pergentem anathemate percutit. Anno MCCXV. habirum eft Romz Concilium Lareranenie, cui plufquam mille Pralati interfuiffe dicuntur, ab his Transubstantiationis dogma difertim stabilitur; Corpus scilicet, & Sangninem Christi in Sacramento Altaris sub speciebus Panis & Fins veraciter contineri , TRANSVBSTANTIATIS pane in Corpus , & Vine in Sanguinem , potestate divina. Damnantur Abbas Joachim, & Almeticus Carnotenfis Doctor Parifienfis, (& ipfe quidem noft morrem exhumatus & exuftus) aliaque in harericos & eorum fautores decernuntur, etiam fubditis corum à fidelitatis vinculo abfolutis, & ditionum jure in occucupantes translarojut Canones de Confessione Auriculati quotannis edenda, de Chrismaec & Hostia affervandis, de immunitato Ecclesia, de damnaris ab Ecclesia Romana morte plectendis, aliofque jam miffos faciam. Non defunt quidem caque non conremnenda atgumenta, que omnem hujus Synodi deeretis fidem atque authorirarem detrahunt : nee aliam Autoritatis Synodalis umbram habere videntut, quam quod ab Innocentio III.condita in Concilio duni axat proposita sint, nullo Patrum suffragio roborata; quà de re vide quæ post alios novissime dispuravit doctissmus Du Pin de Antiq Eccles disciplus. Differt. 7. \$ 4. Huic item Synodo adfuit Dominicus Hispanus, Ecclefix Ofmentis Canonicus regularis, non fine magno honore & reverentia a Pontifice receptus, à quo eriam Ordinis Prædicarorum a se recens fundati confirmationem impetravit; eo nempe conúlio, ut discipuli ex hac schola prodeuntes, in Albingentibus allisque hærericis convertendis perpetuò Jaborarent, Cum verò certò scirent harericos nudis sermonibus ad Ecclesia gremium haud facile effe reducendos, miffi funt adverfus illos Cruce fignati; & ut omnia tam pio propolito convenirent , institutum est Santia (quam vocant) Inquifuionis Officium ; graviffimum illud, & ab Orco petitum Christiana Kéligionis dedecus limul & flagellum, Confcientiatum Carnificina, fummæque tyrannidis & crudelitatis officina, quà

--- Sunti non invenère tyranni

 parentes protoplaftos, infidelitatis, harefis, blafphemiæ, idololatriæ reos in jus vocan- sac. xint tem, inque eos damnationis fententiam pro tribunali ferentem, nobisfilit: Et ne quid abAu-MCG tam jepida fabula deeffet, primos parentes poenitentiam jam agentes, veftis pelliceis; tanquam habitello, seu sacro Benedicto (quem Sanbenita Hispani vocant) indutos nobis exhibet : de quibus omnibus diligenter pro more, & prolixè agit. Sed jam non vacat operofas captare nugas, & Stulius labor est ineptiarum. Anno MCCLIII. Robertus de Sotbona natione Gallus, vir quidem humili loco narus, fed divitiis, & pietate conspicuus, pec literarum penitus rudis & ignarus, in ufum Theologia: Magiftrorum, Collegium Sorbonicum Parifiis condidir; quod per omnia deinceps facula vitorium magnà judicii a eruditionis, literarum, candorlíque famá præftantium hodienum florer. An. MCCLIV. faltem fequenti, ortà inter Academiam Parilienfem & Monachos Dominicanos & Francifcanos lite, Fratres Mendicantes librum quendam novum, quem Evangeliam aternum, feu Evangelium Spiritus S. vocabant à Joanne de Parma Minoritarum Generali, ut ferunt, De perie compositum, ediderunt: in quo (teste Gulielmo de S. Amore*, qui hoc ipso tempore porifice adverfus hos ipfos Monachos Parifiis librum in lucem emifit) docuerant, Evancelio Chriffi c.s.e. s. perfessins , & melins , & dignins fore Evangelium aternum , five Evangelium Spiritus S. quo adveniente evacuabitur evamelium Christi. Speciatim, ut ex Eymerico alilique conftat, liber iste blasphema hare dogmata inter alia continebat , Evangeliam aternum Dollrina Christi , & toto Vetert & Nova Tellamento praitanting effe : Evangelium Christi non effe Evangelium regni , ac per hoc nec Ecclefia adificatorium : Novum Teftamentum, fient & Vetus effe evacuandam : uee in wirtnte fut nift ad annam MCCLX. duraturam : deinceps omnes in flatu perfectorum fore ; ad instruendum homines de Biritualibus & aternis folos effe idoneos qui nudis pedibus incedunt : Christum Sanctofque espossolos non faifse perfectos in vita contemplantium; contemplativam vero vitam ab ipo toachim Abbate fructio feare capife, & amado in perfectis successorium ipsus perfectius mansuram. Hac ex multis pancula. Longe plura re docebunt Nicolaus Eymeticus director, Inquisic part. 2. Quart. 9. Sect. 4. Bulzus Hift. Universit. Parif. Tom. 111. Sect. 5. p. 330. Uffer. de Christ. Eccles. Succeff. c.9. Sect.19.20.21. &c. Tam execrandas Blasphemias indignati theologi Parisienfer, librum dammarunt, scriptis oppositis refurârunt, lectique sunt delegari, & ad Papam hac de re milli, qui agrè tandem à Pontifice impetrarunt, ut Evangelium aternam dam- Marth. Panaretur; fed fecreto, &, fi poffet fierl, fine fratrum feandalo combureretur adeò tenerè ris ad ann. necessarios suos, bipedum licer omnium nequissimos, & in Christianam religionem ad infaniam ufque debacchantes, tractavit Pontifex; qui tamen Gulielmi de S. Amore librum de periculis novisimorum temporum adversus hos Monachos hac de re scriptum, publicè tum Anagnix, tum Parifiis flammis nuper adjudicarar. Verum de his pro inftituto nostro plus fatis. Nutantibus in oriente imperii Constantinopolirani viribus, & undique arctiùs conftringentibus Muhammedanorum copils, auxilium à Latinis sperarur, coque fine concordia Gracos inter & Latinos renrata, Concilio Generali Lugdunenfi II. anno MCCLXXIV. habito, cui 1500, Præfules, Abbates, aliofque Prælatos interfuiffe volunt. Sex fessiones habuit, tandemque unio quadam Gracorum Larinis pracipue in dogmate de Spiritu Sancto inita eft : quam tamen finita mox Synodo rejiciunt Graci, nequicquam contranitente, & minis, verberibus, excecarionibus, exiliis in plerosque saviente Imperatore Michaele Palatologo, frustra etiam allaborante cum sociis suis Joanne Becco, in Patriarcham levato. Judzi ubique ferè infames & exosis ob pueros, ut dicirur , circumcifos , quin & erneifixos , aliaque nefanda feeleta ex piuribus Occidentis provinciis ejiciuntur, ex Anglia anno MCCXC, ex Gallià an. MCCXCV. ex aliquot Germaniz urbibus an MCCXCVIII. Denique tot expeditiones pro recuperanda terra fancta, per mutua Christianorum Principum disfidia frustra hastenus suscepra, tandem exeunre hoc faculo penirus definunt; lis iptis locis qua Dominus nofter natalikus, vita,miraculis, & fanguine confectaverar, barbaris & infensisimis Christiani nominis hostibus in hæreditatem deinceps quietà relictis.

f s SCRIPTORES.

SCRIPTORES.

s.A.C. VIII' abAn.MCC. 1200.

YLVESTER GYRALDUS, Cambrenfis à Patrià, Barrius à patre dictus, ortu utpote Cambro-Britannus, in auftrali Cambria parte, maitimifque Demeria finibus, non longe à Pembrocia

nnbus, non longe a l'embrocia urbe in castello de Mainarpu illustri genete natus. VVillelmi de Barti, & Angarethe, Refi Principis Sudvallie neptis, filius. Adultus factus, à Davide avuaculo. Episcopo Menevensi, Archidiaconus Brechinientis creates tus est: & ad pereguinandum le conferens , in Academia Parificuli literatum (tudia excoluie; arque integro triennio Theologiam in Anglonum Collegio pizelegie. Domum reverius in Henrici II, Regis aula plurimum valuie. Anno 1185. Joanni Moretorii Comiti, Henrici filio, in Hiberniam exercitum ducenti comes datus eft: & ab eo Epifcopatibus VV exfordienti & Lo-Chelinenti donarus, urtumque recutavit. Joanne fub anni exitum in Angliam redeunte, iple aliquamdiu in Hibernia morarus est, ut gentis & terum gestarum monumenta und conquirerer, regnique topographiam delinea-ret. Anno fequence in VValliam transferavira fbique per aliquot annos delitefeens , Hiftorize fuz condende & climanda fummo studio incubuit. Re ad umbilicum perductă, Oxonium perrexit, & contracto ingenti Doctorum, Scholarium , Oppidanorumque coru Hiltoriam fusm integro triduo recitavit. Lectione finita auditores convivlo excepit. Poftea Baldwino Archiepifcopo Cantuaricufi in loca fancta cunti feineris focium fe adjecit. Anno 1198. Epifcopus Meneveniis electus, mota de fede controerfia , Romam anno 1200, periit , Judicem Pontificem fortirurus; ubi cum exoleta dadum jura Metropolitica fedi Menevensi postliminio reddi pottularet, Huberti Archicpiicopi Cantuarientis pot utia rejectus eft, & Epifcopali munere peninis submorus. Vixir ultra teptuagefimum amum : quo verò anno obierit, non liquet.

S CRIPT A.

T Opographia Hibernia, seu De Mirabilibus Hibernia liber.

Expagnatio H thernia, fest Hifteria Vaticinalis de expagnata ab Anții Hibernia, cujus duplicem editionem adomavit Gyraldus, ac postetiorem Joanni Regi dicavit.

Itineraryum Candria librii II. comprehentium. Defripiis Cambria ed 'rephanom etr hiepiferpum Cambrinfore. Bina ith opufculcum notis fimal edidic David 'Dovvellus Landin' 1981. 8. Prodierum omnia ithac Opera intec Hiltoricos Anglio. Normannicos, Francejuri 160a f.p.

691. Epitola ad Gulielmum Verum Herefordenfem Epifopum brevis, ab Ufferio edita eft in Hibernie. SAC 112

Epift. Sylloge p. 114.

Gemma Excleft. ilica extat MS. in Bibliotheca
Lambethana & in illius calce epiftola, qux & Vitæ & Setiororum (norum rationeth reddic. diena

certe que lucem videret.

Dialogus de Esclejia At enevenfi.

Dialogus durrum a mandane (esmante incer-

Dialogue duerum musinger fermonts inter querentem & folventem libris 111. Vierene Dialogue habetur MS. in Collegio S. Benedikti Castabvol. 99. num. 3. 4-Liber de principia Infrastione, divisius la trea

diffic Chones, quartam duas impendic infectacioni principum Normannicerum, su proditorio pracezuu Religionis omnes Britansiarum siquia reducere il bub Mosarchiam Gilliconaru, siquia mydecium hodie operatur in peagmacies Hilpanorum; si luberot foce opus MA, in Bibliothea Cottoniana ilub Inties, B. 14, N. 2.

Difficultum hodie ilub inties audies michieli belocium in contra iluberot foce opus monte ilubici proditori di ilubicationi del III in cuntom michieli III III in cuntom michieli III in cuntom mich

Diffictions of their IV. in quibus merifice infeentur Vitam & Mores Monachorum ibid. MS, fub Tiberte B, 13. N. 1.

Difficilizars See , in quibus tractaturale moribus Villouum , & jute Meucyanis Eccleia; cum variis eiga labachtus initri in hat partecontea Eccleiam Cannarie (em. jibidem. M.). (ib Domicians, A., S., Numa, klem. ye visk cur, opin cum Dialogo de Eccl-fia Menezenfi, cujus iupză fermentoi, faltem Dialogus ille hu, us operiis pars est.

Alia Gyraldi (cripta penè infinita memorat Baleus Cent. 3. cap. 51. p. 529. GERVASIUS, natione Anglus, Fani 12

Servarods O. B. Monachus Canuaatentis, claruir anno 1101. Prae carcits bonatum artium (tuditis adventifora gentis fuz monumeraa inv-fliganda additit animum, puzcipuč quæ res B. iransicas & 2xaonicas foetdabnet i ingentique coruncio copià apud fe collectà ad ferib-endum temer acciunzir.

SCRIPTA

T Rallatus de Cumbnitione & reparatione Cantuarienfis Eccleficiates Scriptores X. Anglicos Londini 1652. f. p. 1289. Imagines de defendiss inter Monachos Cantua-

rienfes & Baldovinum Archiepifcopum, ibid.pag. 1303. Chrosicen rerum in Anglià geftarum ab anno 1111. ad an. 1109. ibid. p. 1514.

Alla live Vita Postifi um Eschefia Cantuarienfis ab Augustino of que ad Hubersum inclusive, ibid. p. 1629

HERVARDUS, Archidiaconus Leodicenfis, claruit circa annum 1201. Extra Epiflola de Guiberto Guublacenji & de ferivenda Vita

benda Vita S. Martini

12014

tac XIII. S. Marthi apad Mabillon. Analect. To ". II. threa Scriptorum Cifere B. 1921 MAN MCC. P. 516.

MATTHÆUS VINDOCINENSIS, de culus zeste non levis est apud ensditos controversia : alii cuim illum anno taoj. obiisse , alii anno 1215: florafife volunt i nonnalli Abbatem S. Dionyfii Paritieniem auno 1160. electum , anno 1286. die XXV. Septembre defunction elle contendunt. Porior videtur corum fententia , qui incurri huic (aculo illum accentent : quippe qui opus tuum Bartholomato Tutonenii ab anno 1175 ad 1206. Epitopo nuncupárit addunt Samarthrani Frattes Gulis Christiana Tomo L. p. 773. Matthaum nostrum , dum esset Abbas S. Dionysii , Turonensem Pontificatum recusaties Scripfit carmine elegiaço, pro ratione faculi non incl. gancis Tonalem , leu Hifteriam Tobia femierie G peneru ; quz typis excufa prodiit Lugduni 1505. cură Joannis Heroldi Sefil 1565.cură Joannis Heringii Breme 1644

JOACHIMUS, gente Calaber, Monachus Ordinis (iftercientis in Consobio Sambuccinchti Diocetios Anglonentis in Lucanitis dain Abbas Mozasterii de Curacio in Calabria ac demum fundator & Abbas primus Comobil Flo.entis, acque inflicuror Congregationis Florenfis. Claruit anno 1501. Undecennio ante ob immentam l'tophetiz ei divinitus concella famam à Richardo Anglia Rege Mellana in Si-cilia tunc agente accitus, Autichrittum in Urbe Rontl jam natum effe, & in fedem Apostolicam mox evehendum varicinatus est , alia ejuscemodi faring pluta nugarus. Obilt ante annum 1215: quo Liber ejus adversus quadam Petri Lombardi opiniones in Synodo Lateranenti damnatus eft-

Het.

SCRIPTA

L' concordià Vererie at Novi Teftomenti tibri

tis III. Pontificum clucubrati. Commentaria In Interemian Prophetam Entant Venetiu 1525.Colon.1577. 80.

Pfalterum decem chordarume

Commentaria in Ifaiam Prophetam. Commentaria in nonnulla Capita Naum , Abac-

enc, Zacharia, & Malachla Prophetarum Prodierune Opera hactenus recenina Venet-

Commentarius in Apocalgofin D. Isannis, exculus Venerais , 1519. Colonie , & alibi , testibus

Labbato & Mitao Varicinia de fummis Romanis Pontificibus XV. estrain , prodierunt cum nocis Paichalini Regilelmi Fener. 1589 dein cum notis Josephi Sea-ligeri non uno in loco , cum notis Joannis Adraldet Francofore. 1608. 211 Cliora apud Wol-

fium Memoris. Lect. Tom-1.p.444-In Cyrilirevelationem , in Erithream & Merlinum Commentaria, asque alia quadam vati inia. Ptodictunt Italicè cum Anfelmi Marticani atmo-

tationibus Venezio 15'9. Plurima alia Joachimi feripta recenfet, & MS i, extate referr , Carolus du Viich, in Biblio-

THOMAS, Ordinis Cifervientis Mohachus i claruir eirea annum 1201. Scripfir ad Pontium Claromonranum Episcopum Commentarios in Cantica Canticorum , typis exculos Parif.1521. Lugduni 1571: Verus horum Commentaniorum Antor eft Thomas nofter. Sunt tamen alii , quibustribuuntur : quà de re multa inter eruditos lis ett; quæ fi ranti fit; apud Cafe Oudimum * coperici poteit, qui quidem id fatis ope- * Suppleme rosè egie

P. 444. NICOLAUS , Parela Hydruminus , A quibufdam Magifter Hydruffe dictus , clatufe anno raos. Cum Benedichus Cardinalis ab Innocentio III. Papà ad refareiendam unionem Orientalem inter, & Occidentalem Eccicias Confrantinopolin milius effet; in omnibus difpu tationibus, qua tum in Utbe Regià, tum Thefia-lonica & Athenis habebantur , Nicolaus nostet inecepretis officio functus est. Scipia Grace Traciam varies adversus Latines, viz.10. De Procoffienc Sp.S.in que Hugenem Etherianum refellere conature Fragmenta ejuice libri habet Lee Allas tius de Confenful.1. C. 22. 5. 3. adverf. Hottinger. E2p.19.p. 241. 2". De pano fermentato à Christo in suprema cana Discipulis fuls readirectus fragtien-ta exhibet Leo Allacius advers. Hottinger. c. ş.: P.13. de Confinfu l. a. c. 13. 9. 4. 3. De lejunio Latinerum in Sabbaro , Coningio Sacerdorumes aliifque argumentis. Citatur ab Allacio logo prot xime laudato.

NICETAS Maronia, en Maguar Ecclefia CP. Chartophylace Archiepifcopus Thefaloni-censis, Lacinis paulo favencior, quippe qui unio-nem inter Ecclesias Gracam de Romanyan fieri unice exoptabat. Claruiranno 1201. Scriplit de Processione Spirith Santi Dialogorum libros PI. In quibus Gracum & Latinum interloquences inducit, & Hugonis Erheriani argumentis pro virili fatisfacit.Fragm.nta quedam ex illis profest Leo Allatius advert. Hortinger.cap.19.p. 467: Responsio 1715 dem ad interrogata Basilisi Monachi habetur Gr. Lat. in Ime Gr.Rom.1.5.p.145.

MICHAEL ACOMINATUS CHONIATA enatione Phryx, Niceta frater natu major , Athenatum Metropolita , cla-ruit auno 1204, jam tum fenez, fixtat Latine Oracio functris in mortem fratris Niceta , cum Operibus Nicetz edita Parif. 1966. Francofurt. 1968. f. & in Bibliocheca Patt. Tom. XXV. p. 180. Fragmenta exinde aliquot Gr. Lat. exhibet Leo Allarius adverf. Huninger. p. 197: Des Leto Allatus adver! Histoger: p. 197: Exta Tralitus ein de Creec MS. Grzec', Parif. in Bibliothec's Regis Cod. 143. tellane: Labbea Nov. Biblioth. MS. p. 74. item Sermo Athena-ram urbem maltam effe difficultem ab antiqua, ibid. Cod. 10 16. vid. Lab.p. 133.

NICETAS ACOMINATUS. CHONIATES à Parcià dichus , prædichi Michaelis frære. Novemis adhad Conftan-Sf 4 tinopoliti

SEC. You rinopolinad Michaelem frattem fe contulir, ab abaa MCC co moribus & doctrina infliturus. Tandem Aulæ Civ. miniftris accenterur , factus, Alexii Comment . & postea state: Ang-li Secremium dei ide Senator C. Magnus Logotheta secretorum, Inspector & Judex veli , Sacri Cubiculi Præfectus. Anno 1204. captà à Laxinis Comhantinopoli, ipie cum axore gravidà liberifque in

*Politic.La-6-9.5-12.

exilium abiir; & Niccam in Lithynia protectus. ibi Lucs fixit. Obiit Nicez post annum 1206. De Hitlerico ejus Opere ejufmodi cenfuram tulit Lipfius * Lun inter infinor quoque Gracos due fuet, ques nen conteneno. Prior eft Nicetas Chemiates, Is parism adher zoolgo norm , fateer , fed dienifirmus moritià : porum reclumque ingentum , fo alind ille ave. Seylne eine operefus , Poerse & Homerum sape resipiens : us res & narratio ipsa di-Bincin , composua, fine vanitate , fine incpriis , brewir , quad farte fit , & fida. Crebra apud eum & epperiume mounts : judicia non libera felium fed fana. Scripfit Nicctas Historiam de rebut gestu Increatories jui fewi Confirminosoliumornos, in libros XX', Opulcula X, diltributam. Incipit ab Al-xii Comn.ni morre, anno Christi 1118, defiult in H.n.ici Flanki incoitu , auno Christi 1206. Prodiic Historia lita Lat. Parif. 1566 Free cofare 1565. f. Gr. Lat. cum verfione & notis Histonymi Colfii #461. 1557. f. Genesa 1595 4". & cum fabroti Glotti io Greco-basbato amf 1647. f. Scripfe practices They arease. me descriptos Grace in Sibliorneca Bodhiana olim vidi. Ex his quinque priores vertit & Larinè edidit cum noris doctificais Percus Morellus Parif. 1530 Genetz 1592 8 . & in Sibliotheci Parr. Tom. XXV. p. 54. Fragmentum ex libro vicetimo, de ardi e qui observarur ab iis qui è Saturenica Superstitione ad Christianam fidem transcust , haberur Gr.Lat.tacito Niceta nomine, inter Sylbargii Saracenca \$595.8".p.74.

1104

OEL, Chronographus Gracus; quis, cujafye fiserit, ab aliis labens edoceri vellem. Clatuit 20.1204 Scriplit Xempyege/ur de euidenfive Corangerapoiam compendueramab Orbe Condito infque ad Alexii Ducæ Mirzuphli obirum, i.e. an. 1204. quo tempore capra eft à Latinis Constantiaopolis : Unde historiam finaro his claudir Verbis, del C rei et Reseneral Reseneral. Karmie Luches iderungana f bler, e un alle tren quae ce arenameria, è i anispeterré è pipor è è afi-Borris - Kurcarilo 214 mic ruavisc arcuryiac majel Gr mit 'Imitale. Hen nor iniferer ! & maxime cum finus Christiani , talia in Christianos machinamar. Es quanan ratione divious judi.lum. ter freiera laturmo effet , & non effet nos captivi-Lati . & interne ioni traditurum. Qued & fallum eff ; & petters fina urbe fonftantini ob fimilia faeinea , impierarefque Italis tradita eft. Ernit hanc Chra graphi an , & addita versione sua Gr. Lar, edidit Leo Allatius, unà cum Georgii Acropolice Historia, Typis Regiis Parif. 16;1. fol.

GULIELMUS DE SELIGNIACO, 1106. feu diligniaco, ab amo 1206. Epifeopus Au-tifiodorenisspotecasi fedem Partificióem translo-gus, obiir apud S. Clodoaldum ad Sequanam

anno 1223, die XXIII, Novembr. Extar ab co SAC XIII scripta samma Theologica , quæ typis excusa pro- abAn MCC. dir l'arif. 1500.

STEPHANUS LANGTONUS. Patrii Anglus , Lurcria verò educatus, ubi ma- Vid Pires Patrii Anglus , Lutetta vero enucaus , uni ma ximam fibi ex doctrini famam ac gratiam con-gratis, a ciliavir ; adeò ur Cancella ius Academia Paris, a Man, Weis tientis, Canonieus l'aritimités, & Ducanus Rhomentis crearctur. Romain tandem ab innocen- his Anim tio III. Pontifice accertitus, inter Cardinales Britan.y. Cooptatus eft; atque auno demum 1206, ortà de 154-

fude Cantuatienii controveriià , Huberto Archiepilcopo , invitis quidem Ioanue Rege & Monachis Canquarientibus , futfectus , & ab ipio Pontifice Viterbii confectatus die XVII. Junii. Confectato regni ingreffum confettim interdicit Joannes Rex. Reg.m ideireo excommunicari juber l'apa: quod & factum eft. Anno demum 1212. Rex incluchabilibus ditheuleatibus obstrithis Pontific! morem gerit, ci coronam refignats regnum angliæ tanquam Romanæfedis feudataaium ab co recipit , exphanum Archiepitcopum in Angliam vocat , & fedi let.omittit. Anno circiter 1215. Stephanus à Rege iterum exagitatus nefariam concivit rebellionem, procer-fque Angliz à Joanne deficere , & Ludovico Callia Regis filio fefe dedere pertusalt. Anno 12:8. post morrem Joannis pullis Gallis , ipfe prodicionis crimen ingenei pecuniar muletà redimere necetle habuit. Apno MCCXXII, in Ecelefia Ofiscienti Synodum generalem habist sin quâ de Ecclefià Anglicană virâque Monaffică reformandi agebatur, duoque facerrimi nebulones (quorum alter Androgymus fuitfe dicitur) qui de affumpea Christi pertona, & ementicis divini corporis vulneribus gloriabancu , damnati fune, & paulo poft cruci afrai , de quo vide quæ ha-bent Matthæus Paris , & Antiquitates Oxonienfee ad an. MCCXXII, Obiit apud prædium fuum de Slindon în Suffexiă anno 1118, die IX. Julii-Cantuariz fepulrus.

SCRIPTA.

Ibellus de Transfasione Corporis B. Thon L. Cantuariensis, ad calcem Epistolatum Thomz Brcket editus oraxellis 1632.40.p.885.

Epificia ad Io. noem Kegem , apud Dacherium Spicileg. Tom.III. Constitutions XLVIII, apud Lindvod. in

Provinciali Anglia. Can enteres in Otherschum, MS, in Piblio. rhecă S.Perri Caurab. Cod. 241. Moralis rjus Ex-potitio fuper Exodum habebatut MS. in Cod.

Nandrano , cujus meminit Labbeus Nep. MS. Bib/sitk.p.11 Commenceria in Tebian, Indish, Effer, Efdram. & Maccabaurum librog. MS.ibid. & in Collegio S. Benedicti Cod. 111.

Consucatoria in Ifaiam, MS. in Coll. S. Benedicti Cod.375. Conquentaria in Irremiam. Ezechielem. Efdram.

& Nebenian, MS.ibid.Cod.145. Commentaries in 1ch lubras XXXIII, MS, in Bi-

bliotheca Orialenti Oxon, Cod. 13. Tropologia five Moralia in XII. Frophetas Mino-

SAC XIII. 100, MS, in Bibliotheca publica Cantab. Cod. 1515 liotem fragem reductas, pieratis fradio fefe to SAC XIII. phAuMCC. S. Benedicti Cod. 148.

Commentaria super Evengelia & Epistolas de diebus Dominicis per anni circulum : hac unà cum

Commentariis in Ffram & Prophetas minores extant MSS.in Bibliotheca Lamberhana Comme stariss in Ecclefisftieum, MS, in Biblio-

threa publica Cantab. Cod. 60. S. Benedicki Cod. 150. Visa S. Thoma, Paffio ejus, ex variis Autori-

bus Contexte. MS. in Collegio S. Benedichi Cantab.Cod.75.

Extant hare Langtoni Opulcula MSS, in plu-rimis etiamaliis Anglia Bibliotheciside quibus ronfulas Jamefii Caralogum. Sermones varii habensus MSS, in Bibliotheca

Dunenfi ap. Sander. Biblioth. Belg. MSS. p. 183 Summe de diversie, cujus inirium De crimimbussin Biblioth.Comobii Camberon. ibi.p.365.
De B. Maria Sermones II. MSS. in Biblioth. Paulina Lipfienfi, Repolit. Theolog, Serie 5. S. N. 24. Vid. Felleri Caralog. Cod. MSS. p. 97.

Quamplurima alla cjuidem Opera enumerant Balcus, Pirfeus & Carolus da Viich; quos adeant, qui plura veline.

HUGOLINUS, Oftienfis & Velitrenfis Epilcopus, claruit anno 1207. Extat Epifiela ad Velurenfes , &c. proconferound's pace con Nymphanes, apud Baluzium Milcellan. Tom. II. p. 248.

4108.

2408.

RODERICUS XIMENIUS, gente Valco leu Navarrus , ab anno 1208. Archiepifcopus Toleranus. Anno 1215. Romam profedius, Concilio Larcianenti intertuir, & in confetti Patrum fumma eloquentiæ laude peroravit.Extremå iterum fenedute Innocentium IV. Pontificem Lugduni Concilium celebrantem adiit, ut litem fibi à Petro Tarraconenti de primatu totius Hifpaniæ intentatam illius judicio permitteret. Ince redeundum dum in Khodano fluvio navi develieretur , mortem obiit anno 1246, die I X, Au-

SCRIPTA

H Istoria Hispanica libri IX. à primo Her-culis in Hispaniam adventu ad annum Christi, 1243, ab andreà Schotto editi Hispania

Hluftratæ 1 om.11.p.16. Hilleria Oftrogotheram ab anno Christi Att.

adannum 555. ibid.p. 148. Historia Hunnerum, Vandalerum , &cc. à primà Illorum origine adan. 5 5. ibid.p. 151. Hiffers: Arabino, ab anno Chiiti 570. ad an-

num 1150.ibid.p. 161. Hifterla Romanerum, à Jano Rege ad annum

Urbis 708.ibid.p 194.

S. FRANCISCUS, gente Italus, Affifii În Umbril natus anno 1182. Petri L'ernardoni & Picæ filius. Adultà ztate mercarusz quzitum exercuit; quin &ti Waltinghamo fides fit habenda, effrænt lateiviæ din mancipatus fuit. Anno tao8. caprivirate, qua fibi contigit, & Sacri Codicis lectione feu virtute auchus, feu ad me-

turn dicavit, & Evangelicam paupertatem pro- abAnMGG fellus , novum vitz institutum excoluit. Dein erronisadintar rotum pervagatus Italiam; ingenti pieratis & humilitaris specie omnium in se ora oculolque corpie convertere. Pannis enim & iqualore obitus , erafio ac nodolo fune lubcinctus, & ad fordida quarque modò humilitaria peciem pax le ferrene , ministeria descendens, histrioniam in triviis & compieis passim agebar: nummorum insuper contachum mericulosè refugiens, & jejuniis ac vigiliis corpus macetans, vir vere Apostolicus haberi voluit : quin & variciniistemere effatitis Propheta nomen ambiin & humanam aspernatus sostem ex profuni , nec ridicula minus , tetum à Christo la terris gestarum imitacione divini alicujus , & plusquam hominis, perfonam induit. Ex hujufmodi inco priis apud alios admirationem fibi peperit s à maximi verò vulgi parte nomifi famis defeommaribus exceptus , plugls fæpenumerò probè mulchatus est: quas quidem ille adeò non refugit , at iummo honorl duceret ; arque omné modo lumbifragium ambirce. Tandem anno 1215. majores concepit animos , & contractis undique discipulis , novum Monschorum Ordinem intituit squos studia moresque saos sedulo æmulari voluit. Ipie Romam prof. čtus » fodalitium feu fraterniratem fuam (lie enim id appellati voluir) ab Innocentio III. confirmari obtimuit. Anno 1219. in Orientem fulcepir irer, ut locafancta inviferer : & aute redirum cum Soldano Saracenorum congreffus, eum ad fidem

OPERA.

Tom. I.

ac precipue Lucas Waddingus Annal. Miner. F. Piffela XVI. ad diverses, quarum nonnulla admodum prolixe funt. Admonisio ad omnes Frances Capitalie XXVII.

Christianam convertere consens est. Obiit anno

1226, IV. Non. Octobr. post mortem inter San-

Ctos relatus. Plura dabunt View ejus Scriptores.

Verba ad humilitatem , abedientiam , & Patientiam inducentia.

De Virturbiu S. Virginis , & faelle enjufque. Opufinlum de verà & perfella lecicia. Expositio in Orationem Dominicam.

Laus Domini Dei Alriffimi. Orationes, fen Precamones XI. Tejtamentum S. Francifei.

Regula IV. Monachus & Monialibos praferipsa. Collationes XXVIII. de varits argumentis. Officium Passionis Dominica.

Caricum Solis, asque alia due de Amore Divine, Apophihegmata, Familiaria Collegnia , Prophetia, Parabola & exempla, Beneditiones, Oracula & fententia communes. Sermones VI. Rationes totidem quare Dess Re-

ligionem Minorum fua concefferis Ecclefia, & Opufeulum X. prafellianum viri Religiofi, & Christiant, fouria à nonnullis cenfeneur.

Opera ista omnia collogir, atque edi euravis Jounnes de la Haye Parif. 164: f

ARNOLDUS, prime Foclesia: Hildeshei-1109.

mentis

Szculum Scholasticum.

8/8C. XIII menfis Priepolitus, deinde Abbas Lubecensis, ab An-MGC claruit anno 1209. Helmsldi Chronicon supplevit ab anno 1171, ad annum ufque 1209. In rebus Selavicis purcipuè meretur fidem , notante Cl.

· D: Hift. Voffio *: in cæretis haud parùm diligentiæ præ-Lat. La.C. 55. ftitit. Extat here Continuatio cum Helmoldi Chronico , pravipuè Henrici Basgetti notis illustenta , Lubeca 1659. 4°. In primà Helmoldi editione Francofurs. 1556. nonnis IX. priora Capita habebantur. Alia Capita aliis editionibus accofferent. Tandem IV. ultima capita unà cum

Epilogo ex MS. Codice edita funt inter Fenriet Meibomii Opulcula Hiltorica, Helsofted. 1660. 4 . p. 568. GERVASIUS TILBERIENSIS 1110. Natione Anglus , Patrià Effexiculis , Tilberia adlittus Thamefinum navus ; Henrici I I. Angliæ Regis nepos , ab co tandem ditionis Arclatentis in Gallia Marefeallus factus : non modò Regl fiso, fed & Ottoni IV. Imp. apprime charus, Classifianno 1210. Editus est à CL Madero suno

1674 Gervalii nottri Commentarius de Imperate-Tum Kemanurum , Gotherum , Lembarderum, Britomen , Francerum . Asglorumque regnis, * Not. ad tefte Christophoro Sandio *. Editionem enim Voll-de Hiệt Las p. hactenus non vidi. An idem fit Opus cum 347. Ottornes Imperialises libris III. qui in Bibliotheca S. Benedicti Cantab. Cod. 277. num. 1.

MSS. habereur , viderint , quibas utrumque opus conferendi facultas datur. Extat Gervafii nottri liber de descripcione mundi ad Ottonem. Imperatorem in Bibliotheca Cottoniana, fub Verbafiano E. 1. N. 1. idem opinor cum libro de Mirabilibis Mundi , qui in Bibliotheca Benedictina loco cirato reperitur. Dialogus ejus de Scaccarri puribus & confuerudinibus extat MS. inter Archiva Regni Fifcalia , & in Collegio Gonvilli & Cali Cantalo, Alia Gervalii teripea Historica , viz. Illustrationes Galfrids, Historian. Terrasantla.Trirolumnium Angliascie. recentent

INO. GUALTHERUS MAPES, gente Anglus, Henrici II, Regis Cacellanus, ex Canonico, ut volunt, Sarisburienfi Lincolnienfis Pracentor , tandemque Archidiaconus Oxonienfisa claruit anno 1210. Pendente lite Intet Galfridum

Baleus , Pirfeus, alii.

Monumetensem & Hubertum Archiepitcopum Roma: aderat; quo tempote Romanz curiz vi-tia & execífus accurate notavir. Vit admodúm fettivi ingenii: qui lapios l'ontificum Cardinalium, Episcoporum, Clericorum, & Monacho-rum mo es moidacifale acriter perfricuit : unde pormara firafub fichis titulis & alieno nomine venditare tolebar.

S C R I P T A.

Pecal pfir Gelia Pantifi ir. à Joanne Wolf A fio edita Memorab. Lect. Tom. I. Cene-Ad impost Pralates liber, ibid.p.417. Ad moles Pafferes , ibid.p. 459 Ad Christi Sacerdores, ibid. 4

Sermo ad cofdem : relator imoros, ibid.p. 441.

De malie Romana urre ibid.p. 142. Alia forfan faccsi hujufee Poeta Opnfenta in variis Anglia: Bibliothecis delirefeunt i quo SAC XIII. tum tituli apud Baleum & Pitfeum reperius- abAn.MCC,

GUNTHERUS , primo Scholaficus; dein Comobii Parifientis In Dioceti Bafilienti Monachus Ordinis Ciftetelenfis, Clarnit anno tato. Seripfit ex ore Mastini cujufdam Abbatis, qui rebus gestis interfuerat Historiam capta à Latinis Conjustinopolee . Eam extulit Fleorieus Caniius Anigu. Leil. Tom. V.p.358. Eundem, ut videtur (neque enim id diferte statuo) Guntherum autorem haber Carmen Hersiems fanê non inclegans de rebus à Frederice Barbarefià Imp.in Itaisa ac prafertim Ligaria geftis , libris X. comprehenfum , & Ligariano dictum ; quod inter Seriprores Germanicos cum notis Jac. Spiegelfi evulgavit Justus Kenberus Francofurt. 1584. f.p. 275. Prodierat ancea feorfim Bafil. 1569. & cum Jaci Spiegelii notis Argent. 1531. f. imo jam anno 1500. folio : in hoc poemate meminir alterius à fe feripti de Bello Sacro, qued Solsmarium vocate Cerre Cuntherum hunc, quifquis tandem fuctits tanquam Poetam Spiritus & ingenii haud vulgaris . immo ut ilio avo mitandum, prope barbari faculi captu perelegantem, nobis commendant * Lipfius (Cataubonus +, Votfius & , Deus bone! * Polyen ! Quales! Indices : Quin & res fuo zivo domil fo- chet.lia : tique fortiter & lapienter gestas (inquit, qui hune † In Polyb. Scriptorem edistit, Cont. Rittershuius) Casmine p. 171.

Scriprorem edidit, Conr. Ettrersmunts, Cartaine p. 171. fupra quam fæulum fuum ferat, elegante bono 100 Hit. Earl-segs P-438.

1210

1210:

A'BSOLOM e primum Canonicus S. Vi-Crosis Parisiensis, dein Abbas Spincherbacensis in Diecefe Trevirenti, Claruit anno 1210. Hujus meminit Cufaius Heifterbacenis Miracul. fui temporis lib.4 cap. 89. Extant Sermener Festivales L.I. curà Danichis Schillingi impressi Colonize 1534. fr

ROBERTUS DE MONTE, feu Robertus de Torins.io, genre Normannus, Abbas >. Michaelis de Monte în Diorcefe Abrincenfi , chruit amo 1210. uti vulgò perhibeturiquip e cum Sigebe el Continuario illi aferipra ad hunc annum deducatur. Rectiùs tamen alij forfan Robertum nothum ex Priore Beccenii Abbatem S. Michaelis creatum effe , at que anno demum 1 8 6. obiille traduntadeò ut à posteriore quodam seriptore Sigeberti Chronicon ab anno 1158. quo defiit Robertussid an. 1210. continuatum fuerit. Cettè in Catalogo Abbatum S. Michaelis, Neufria quem exl:iber Monitieur*, non alius hoc tem-

SCRIPTA

pore occurrit Robertus.

incdita

Ontinuatio Chronici Sigeberti Gemblocentis ab anno 1112, ad 1210, cujus non alia forian pats genuina eft-quam suar ad annum 1158. faltemadan. 11 2. definit Extat cum Siecberta Chronico edita Antverp 1608. & izpiù salibi: Epifida una, Prelogus su aboreviationes Epiflolarum Apofloli (ecundum Auguflinum, Appendix germana ad Sigebertum , antea

Trailatue

1215.

CEC XIII. Trafficem de immutationibus Monacherum , de MAMCC.

leais 1613. 87.

12174

edità.

nu

tarc.

Abbasibus & Abbasiis Normannerum, & adificaseribus & desasoribas corum Opulcula ifta omnia edidir Lucas Dacherius in Appendice ad Guiberri Opera Parif. 1651. p.

Hilloriam Meaasterii S. Michaelie de Monte à Roberto conferioram edidir idem Dacherius in

Spicilegic fue. WILLIBRANDUS ab OLDENBURG, natione Germanus, Canonicus Hildesheimenfis, claruit anno 1211. quo iter in Palæstinam suscepits ue loca faucta inviteret. Domum reverfus Irinerarium Terra Santia conferiplit, quod primus

evulgavit Leo Allatius Symmett. par.1.p. 104. Co-HELINANDUS; mrione Gallus, dein pott vitam allquamdiu fatis diffoluté actam-quod ipie ingenue fatetur, Monachus Ordinis Ciftercientis in Casuobio Montis Frigidi in Direcefi Bellovacenfi , claruit anno 1212. Obiit anno

SCRIPTA

Hrenices ab Orke condite ad annum 1104. . libris XLVIII. Edidit id non ita pridem in Bibliotheralina Coffernicati Bertrandus Tifficrius. De hoc Chronico notatu non indignum eft quod tradit Journes Timmouth in historia ful nondum

Chronicum ab initio mundi usque ad tempus farm ia maximo quodam volumine digeffie : or hee ga dem opus im dissipatum est & dispersam ut nasgnam termm reperiatar ; fertur enin quod idem Helinandus caidam familiari [se Garino Sylvameltenfi Epificpo quofdam ejafdem operie quasernos accommodaverit , seque per ebitvionem seve negli-

Sermones aliques ab codem editi ibid.

Martyrium SS. Gerennu & Securam eine, Extat

apud Suriumad diem X. Octobr. Versin Gallici de Merie, qui publice legi & cantari foldbant. Hos edidit Antonius Loitellius anno 1594-qui notat Helinandi stylum ubique effe ornatum valde & figuratum; orationem plenamafestentiolama& moralem:tythmos verò ejus tam cruditos & fluido sut mullis antiquis aut modernis quicquam debeant. Hoc me docuit Carolon Viichius qui plura Helinandi teripta MSS, adline d.litelcentia cummerat biblioth Cylere. p. 140.

CONRADUS A LICHTENAU, gente Germanus, o: tu nobilis, anno 1202 Presbyter factus, dein anno 1207. Monachus Ordinis Præmonftrærenfis, & demum Abbas Cornobii Utspergensis ad Nindulam in Augustanà Dioscesi ab auto 1215 ad annum 1240, quo diera obilit. Ex Variis aliorum Historiis contexuit Circurcan a Belo Affrieram Rege ad annua Christi 1229. De. Heltoria Germant: a optime meritus eft; quippe qui de Imperatoribus mofires multa findices colleger. Praterea soutionem temporu , alterum Historia eculam, reliquis diligentius adbibuis , inquit ch

ipså Apologià , quam pro Ottone Imp. ad SAC XIII. versas Contadi noitri cenfuram feripfit , Henri aban MCC. cus Meibomius *. Prodiit istud Chronicon Ar. * Opulc. genterati 1540.1609. E. History.

ALEXANDER NECKAM, Gente Anglus, Parria Harrfordientis, ad famm S. Albani natus , optimis literis domi apprime excultus . pro more faculi Gallia: Italiaque Academias petite , & luthravit. In patriam tedux in S. Albani Comobio fibi federa pouere voluite fed levi de caufa indignants. Exceftriam fe transtulit, & in cadem accelesia S. Augustini Caronicus Regularis, & ab auno MCCXV, Abbas fachus eft. Obiit anno MCCXXVII. Wigorniae in Ituiere positus, in Claustro Monachorum ibi-

dem sepultus, hac inscriptione omatus, quam ex Boftono Burienfi profest Balens,

Eclipfin paritur Sapientia, Sol fepeliture Cui fi par wans , minus effer flebile funus. Vir bene diferetus , & in comi more facetus. Dillus erat Negaam, vitam duxis tumen.

SCRIPT A.

ent. Super quatuor Evängelia. Extat MS.in Bibliothre, Lincolnient, Oxon, Volum. 21.

Expefitio saper Ecclesiastem, MS, in Bibliotheca Contoniana fub Tiberio A. 12. N. 1. Expositie faper Cantiea, MS, Oxon in Biblioth: Coll: Novi. Cod. 185. In Biblioth. Baliolenfi.

Cod. 38. Cantabrig. in Biblioth. publicà Cod. 122. & in l'embrochianà Cod. 152. Laudes divina fapientia olim in Bibliotheca Lumicimi Vol.33.

De Naturis rerum , in Bibliotheca G. Copi nobilis Angli vol. 61. Elucidas ima Bibliotheca. Incipia, De fingulis Bibliethera librit , tefte Balco. Extat MS. 12 . fed abique Autoris nomine , in Bibliothec. Collegii Gonvil & Cail Cantab manu fat antiqua. Continet liber explicationem Variorum 3, Scriptura locorum di licilium, inter alia ad celebrem illum locum Joan. 6. Signis manducaveris , &c. hæc habet verba notatu non indigna. Si quis munducaveris ex bec pane vives in sternen, bec of , quecunque perseveraveris in namase Ecclesinstica, qua esi res Sacramenti esus, quod est curpus Domini. Panis enim dicisur care Christi, stem panis ipse Chriftus , qui fues bit reficis foriunticer ; refellurus est aternaliter in Gloria: Quienngae verb maaducaverit ex boc paae, qui eft Christus, id efts delectures fueris in fide, in operibus , in amore ! Christi. Mandacare enim fepe pro deletteri accipisur Nifi Manducaverit, ic. interpretative enime manducat carnem Chrifti, qui in unitate Ecclefia eft, que, at dest, revest illine Sagramenel. Codex MS, definit his verbis , excellearierem effe Ame'ies. Alexandri nottri opuseffe fumma eft dementia dubitate. Locum exicripfit , acque Autorem indicavit D. Whattomus, "lara" alia que post se reliquit monuments coum faltem titulos exhibent Salcus & Pitteus, ab ipfis, fi nudis Nomini-

bus delectentur, es perant ftudiofi. ALANUS

Szculum Scholasticum.

AC. XIII 1215.

obiiile.

Ab A MCC Flander, ob eximiam diffusifimamque erudicionem Delter Univerfalis dichus, Theologus Parifierdis, ejuldemque Academia Moderator, Tandem Ordinis Cifterciensis Conversus, seu Frater Laicus factus eft. Claruit anno 1215, quo adversils Almerici Carnoteniis discipulos in Concilio Lateranensi solertissamè disputavit. De Alani nostri atare lis est Inter Scriptores haud facilè concilianda. In Commentariis enim in Merlinl Propherias p. 198.ait le puerum fuifle,cum Theodoricus in Flandriz Comitem electus est : quod contigit circa an. 1128. In Epitaphio ejus apud Clauftrum Cifterciense anno 1294. obiiste dicitur. Priori reponi posse censer Carolus Vischius Com-mentaria in Meslinum alterius esse autoris , Estos at quid fiet de Epitaphio? Certé dicendumerit aut mendam in Epitaphio cubare, aut Alanum no-

SCRIPTA

Omnterarius in Cantica Canticorsin ad Iaudem B. Virginis. Prodiit Parif. 15 40. 8.

Summa de arte predicandi Pamisentiale, Correttor dichus Opus de Parabelu , live deltrinale minus. Pròdit Daventria 1491. Lipfia 1499. fol. 1416. 4".

Lugduni 1536.80. Liber Sententiarum & dillorum memorabilium. Ann-Claudianus lett de Viro optimo, & in conti virius perfello, libri XI. carmine. Extar hoc

opus Bafil.1536. Antorrp. 1611. De plantin nasura contra Sodomia visiumi Contra Albigenses & Waldenses libri II. Sermones XI. de variu argumentu.

Liber de sex alis Cherubim, qui Bonsventura falsò inferiptus inter opera ejus haberi folce. Rythmm de Christi incarnatione , 250uc atins de ragilitare humana natura.

Omnia ista Alani opera collegit & junctim edidir Carolus Du Visch Assverp.1653-fol Commentaria in Prophetias Merlini Angli. Ex-

tant Francefurt. 1608. Dich de Lapide Philosophico, Prodictum Luga.

BAI. 1600. Denique posteriores duos libres quadripare veris adverius Aibegenfes, Waldenfes , Indees & Pagamer, in lucem emilic Carolus Vilchius in Bibloebeca Scriptor, "iftere. Celen. 1656. 4".p. 411-qu & quamphirima alia Alani feripta adhue inedi

recenter p. 13. Infigue ejuldem Opur leu lummam Quor modis appellatam ad Hermengaldum S. Ægidii Abbain Bibliotheca Regalis Montis Ordinis Cistercienses MS.extare prodit Cal. Oudinus Sup-

plem- p. 564. HONORIUS III. Centius Sabellius anrea 1116.

dictus natione Romanus Haymerici filius à Conleftino III. Diaconus Cardinalis, & Camerarius, Pontifex Romanus electus eft Perufii anno 1216. Genarorum copiis Saracenos in Afia, & Albigen- annum 1218. continuat. Prodiit Hifleria

ALANUS DEINSULIS, nationé genfes în Gallia opprimere. Quod auidem tarca sac xit. animi impetu urgebar,ut Frederico Imp. exerci- sban MCC. tum conflue,& in Orientem ducere, sub anathemaris poetà femel iterumque manditit, moralque nechentem tandem anno 1226. excommunicatit. Anno 1217. Carmelitarum religionem recens in ftitutam confirmavit. Obiit anno 1227. die XVIII. Martii. Extant Epiffele VI. Concil. Tom. XI. p 242. Alia III. apud Baluzium Mifcellan. Tom. II. P. 252. Alia VII. apud Waddingum Annal Miner. Fort. I. ad an. 1219. &c. Alsa III. ibid. Regefto

1116

Pout if. p. 1. SIMON, Tomacensis, dignitate Presbyter, & Magister Pacifiensis, doctrinà arque em-ditione inter primaria. Academia: Paristensis hamina infignis relacuir circa an. 1216. Extant ab co feripta, Summa quaffirmm in Seasonia. MS. in iotheca Baliolenii Oxon. Cod. 18, & 1/8, ftrum centenarium, fi non centenario majorem Instructiones in facram paginam MoS, in Collegio Mertonensi Oxon. Cod. 36. num. 2. Alia cjuldem tecenice Simierus " in Symbolum Atha- "Biblioth nafir lietum; in Borthium de Trinitate librum.; p. 611. Letheras Scholafticas , que quidem an alicubi MSS. delitefeant , non liquet. Quefficues ejus vatiz, & Experitio in symbolum S. A hanafir ha-bentur in Cod. MS. S. Victoris , tefte Labbro Nov. Biblioth. MS p. 25. Caterum Simonem iftum Anglum fuill: , patria Comubicalem cognomine Thervalum, contendit Baleus T, cumqu. randem ex nimià do d'inx fuz fidacià coutta legem divinam intumeleentem , omni feientià divinie)s privatum & clinguem effe factum refere, ac fuliorem infuper opulculorum ejus exhibre Caralogu m.

JACOBUS DE VITRIACO, gente Gallus, è vico Argentolii propè Parifios otrus, in Academià Parificuli educacus , primò in oppi-do nacali Presbyterum egit. Relicto verò munereparochiali , Comobii B. Mariat Ogniacenfis in Diesceli Namurcenti Canonicus Regularis factus eft , inde in agrum Tolofanum profectus, valide adversits Albigentes declamavit; nec minori zelo adversàs Saracenos ductus, in Palæftinam transit, sedis Aconensis, (qua clim Prolemais) Episcopus constitutus. Claruit anno 1210. Tandem ab Honorio III, Romam evocarus, Epifcopus & Cardinalis Tulculanus renunciatur, & jam gationis l'ontificir authoritate munitus, in Galliam & vicinas regiones ad crucem prædicandam, & Albingenies profligandos mislius est. Romam revertus,vitam pace transegit usque ad an. 1244. quo obificorpore in Basbartiam delato , & in Comobio Ogniscenti depotito. Vide qua de co habet Ludovicus Dattichius Hill. Cardinal. Tom.I.p.289.

SCRIPTA

H Ifteria Orientalis & Occidentalis libri III. In primo res Orientis describit, mores poab Innocencio III. Presbyeer Cardinalis factus, pulorum & num regionum, historiam suc à Maumedis tempore ad annum 1210 pertexit. Secundie XVIII. Julii die XXIV.confecratus, Summa do res O.cidentales sui temporis enarrat. Terrio ei vocorum ac studiorum fuite validis Cruce- ad Orientem regressius historiam suam ad

493

fiani Tom, II. p. 1047. Et hæc quidem editio rum, anno 1455. Bongarsiana Duacensi in multis auctior &

emendation oft. Etifiela ad Familiaret fuet in Latherineia de

capra Damiasa apud Bongarfium ibidem pag-1146. Epiftela ad Honorium III. Papam, apud Da-

cherium Spicileg. Tom. VIII. p. 373. Concienes in Evangelia . & Epikolas cotins anni. Prodierunt Amverpia 1575, fol. Deeft verò harum Concionum pars quinta & fexta, quæ M S S, in variis Bibliothecis extare dici-

Fita B. Maria Omiacenfis libris 11. Habetur apud Surium ad diem XXIII. Junii. Confer quæ habet Anton, Sander, Biblioth, Belg. part, 1. P. 93.

ANTONIUS DE PADUA, stente Lusitanus, civitate Olyssiponensis, pottea in Italiam migrans , Patavii lares fixit , & Minorum Ordini à Francisco nuper instituto nostren dans , ingentem fibs apud fuos existimationem peperit , priosafque omnium Minorum Theologiz professionis munus obsisse dicitur. Claruit anno 1220 biennio poil Presbyter ordinatus, à Francisco ad Monaste. tium Vercellense mittitur bonis adhuc literis erudiendus. Anno 1227, cum strenue ineptiendo magis magisque inclarescere corpillet, Romam vocatus, à Pontifice & Cardinalibus maximo honore exceptus est. Obiit Patavii die 23. Junii anno 1221.

SCRIPTA

Ermones Dominicales, Adventus, Quadragefinales, alsique de Tempere. Sermones de Sanctis. Prodierunt S. Antonii

Sermon: 5 Parif. 1521. Venet. 1575. Interpretatio, five expositio mystica in S. Seripieras.

Concordanciarum moralium in S. Biblia Li- 1427. bri V. Opufcula ifta collegit, & cum S. Francisci

operibus edidit Joannes de la Haye Parif. 1641. 64 Sermones alis de Sanitis in parciculari & de diverfu, quos supplementi vice evulgavit An-

tonius Pagi Avenue 1684.8". Sermones hos omnimodo simplices & jejunos efferecté norat Caf. Oudinus. Certe claultro Monachali, quam publica erudicorum luce longe digniores.

1323.

·Hift.Rom.

11.2-15.

GERMANUS 11. Anaplo Propontidis oriundus, vita inflituto Monachus, arte rustice, estapari Chiya + Biar sarairet, inquit Nicephorus Gragoras * , ab anno circiter 1222. Parriarcha Conflantinopolitanus, Nicex lares fixit , quo translatus farrat Patriarchatus CP.

quamdiu urbs regia à Latinis teneretur ; fede depositus anno 1240, iterumque restitutus anno 1254- obiit eodem , faltem sequente , anno. Certé fedes Pattiarchalis per mortem ejus eo

sac xIII. ifta Dasei 1597.80. & omisso libro secundo, in tempore vacavit, quo Theodorus Lascaris ju sac. xit. ML MCC collectione Gefferna Dei per Frances Bongar- niorad imperium pervenit, i. c. juxta Frene- & A MCQ

S C R I P T A.

🕽 Ratio in Eucania veneranda adis B. Maz rea, cir ia Fascias Domini nostri. Extat Gt. Lat. apnd Combenf. Orig. CP. p. 231.

Revum Ecclefiafticarum theoria five Expositio in Litergiam, Gr. Lat. in ancinario Duceano Tom IL p. 131. Hanc Theoriese, prout jam edita habetur, adeo miferè interpolatam effe conqueritur . P. Simonius *, ut nihil in ch *Not se prifez faciei appareat, vixque dignofci possit quid a Germano, & quid ab interpolatoribus profectum fuerit. Subdit se longe interiorem Codicem (S. quidem Bafilii Hittoria Ecclefiafticz titulo prznotatum) n ctum effe . Nicetz Heracleeniis Caienz in Joannem fub-

jectum cumque le aliquando publici juris facturum effe Orationes III. vit. in Encomina, Nativitatem, & Dermittonem B. Virginit Gr. Lat. ibid. p. 450. Ex his fecunda, que est in B. Virginia marricarem , & incipit el merenina ye, noftri, ut videcur, non est ; reclamant enim Codices an-

tiquillimi, ftylus, & modus, & Georgio Ni-comedicufi, feu Chartophylaci afferunt, tefte Leone Allatio Diatrib. de Georgies & serum feriptis, p. 313 Motaslie V. vit. in Decollationem S. Ibannis Bapeiffa,in Prajentationem S.Maria, in eju/dem Dermitionem II. C in Dominiei corporis fegul-

suram, Gr. Lat. apud Combefil Audtuar Nova Parif. 1694. Tom I. p. 1464. I diemelen in Festina Annunciationis, Gr. Late

Oratio in exaltationem veneranda Crucis , &

adversus Begemiles. Habetur Grac. Lat. apud Gretfer. de Cruce Tom. II. p. 1247. Oracio in vivificam Crucem Deminica 3. fe-

junioru a, ibid. p. 1413. Oracio altera cempore medii jejunii, ibid. paga

Oracio in primam leiunierum Deminicam, et in S. Imaginum refficmienem, ibid. p. 1224. Vixit enim 1 arum Homiliarum author non modò oft natam Bogomilorum herefin , fed & post

Schisma exortum inter Gracos & Latinos, & post bella inter Italos & Imperatores CP. orta, ut redte notat Gretferus *. Fragmentum quoddam ex Orations contra

Harefes ad Auchineum, apud Canifium, & in omni feré Bibliotheca Patrum habetur.

Epiffola 11. ad Cyprios Grzc. Lat. à Coteletio editz Mounment. Ecclef. Grat. Tom. 11, p. 462

Epiftola II. ad Gregorium IX. Papam & Cardinales, Lat. apud Matthaum Parif ad an. 1137. & Concil. Tom. XI. p. 318. Decreta III. pracipue de Monafteriis Paeriarchalibas, habentur Gr. Lat. apud Leunclay.

fur. Gr. Rem. 1. 3. p. 232.

Scripfit praterea Germanus Opus de Prêtefue Spercias S. adversus Latines, Patrum tam Latinorum quam Gracorum teltimoniis fedulò

con-

5.6. XII. conquidits referrant, Erffeeljeuws Symsterae ejas configurari, ferfeetijeu ad Sadamum Sa-1842, pp. 48-880C. ad diegase Fearer Mismera eja daus Oparatori Berrari, er da missel produci Berjanjeus eja diegas e

JORDANUS, natione Saxo, ex oppido do sterege in sheetid Magnarias, erite andru, api batenismo lonhardig provincialis,
de poli Dominici mortem circa amos 125;
de poli Dominici mortem circa amos 125;
destrumentos, obblic circa amos 125;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblic circa amos 126;
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, obblicación destrumentos,
destrumentos, destrumentos, destrumentos,
destrumentos, destrumentos, destrumentos,
destrumentos, destrumentos, destrumentos,
destrumentos, destrumentos, destrumentos, destrumentos,
destrumentos, destrumentos, destrumentos, destrumentos, destrumentos,
destrumentos, d

CÆSARIUS, natione Germanus, anno 1193. Comobii Heifterbacensis in Diocessi Colonienti Monachus factus Ordinis Circacien'is , deinde Novitiorum in codem Comobio magiller, tandem Monafterii Vallis S. Pe-tri peopre Bonnam Prior. Claruir anno 1225. Extant de Miraculis & Usfinsibus fui se aporis, in Germania potistimum factis libri feu dialezi XII, in quibus condendis vir nimiùm credulus nugas plane agit, & fabulas undecunque corradit. Productunt Colonia 1591. 8'. Dita S. Engelberei Archiepifcopi Colomirnsis (qui obiit anno 1225.) ad Henricum Engelberti fuccessorem libris III. conscripta anno 1227. Prodiit feorlim cum notis Ægid i G:lenii & Auctuario Colon. 1631. & apad Surium ad VII. N wembr. Hemilia, fen Concienes worrale: fuper onnes Dominicat & Feftatotius anni, in quatuor purtes distribute , quas sub-titulo Fassiculi Moraltanii edidit Andreas Coppeniteinius Colos. 1615. 4', Verum opera, que fo iplit Ceferius plurima, perquam diligenter recenfet iple E iffoli fafeiculo Morali-tatispress f a execunde exiibet Carolus Vifchius Biblioth. Cuffere. p. 57. au verò extant ho-

die, quzrant alii, 1217 GREGORIUS IV. Veolina: antea appellatus, natione Campanus, patria Anaguinus, ex Comitibus Sigainis oriundus, lunocentii III. nepos, ab eo inter Cardinales cooptatus, anno 1227. Postitex Romanus clectus eft die X1 V. Murtii, die XXI. ordinatus. Sub-initia Pontificatus Frederico Imp. exerciturn in Afian ducere fub anathematis peena mandwit, & moratum paululum, donoc ex morbo convalesceret, excommunicavit. Fredericus morbo liberatus haud petita prius a Postifice abfolutione , in Palaftinam abit-Ab-naris diciones in Lomburdia & Iralia invadi: Gregorius, fibique arripit, quin & victoristen ab Imperatore in Oriente reportatarum invidia dazus, cum Templariis in necem racenorum literis , eum ut Fredericum ad #4.800 Jordanum fluvium improvisò opprimeret, hor-tatus eft. Tanram perfidiam exhorrescens Soldanus , literas pontificias Imperatori tradidit. Fredericus in Occidentem reverfus , & Gregorio abiolvi anno 1230. folo armorum terrore meruit. Anno 1239. Gregorius I redericum iterum anathematizavit, filioque Henrico ut arma contra patrem arriperet confilium dedit. Mox tamen ab Imperatore pratio devictus, aquas pacis conditiones inire coactus est. Abeunte verò Frederico, à pactis starim refilit,illum excommunicavit, & fubditos ejus 4 fidelitatis facramenro folvit. Cim tamen res bellica Imperatori fœliciter cederent, & Epifcopi Germani Papæ nullum effe in Germania jus clamantes, Fredericum anathemate abfolverent, Gregorius metrore confectus, obiit anno 1241. die XXI. Augusti,

SCRIPTA.

Fifiela XXXI. Concil. Tom, XI. p. 310.
Fragmenta Decretorium CXCI. ibid. p. 368.
Epifiela II. ibid. p. 2345.
Epifiela XI.III. apud Waddingum Annal.

Epipeia XIIII. apud Waddingum Annal. Miner Tom. 1. ad an. 1228-8c. Epipeia XCVII. ibid. in Regefto Pentif. p. 3. Decretales Epifeia, productunt Bald. 1511.

Decretales Epistola , prodictunt Bajil. 1511. Paris: 1541. Venet. 1591. 4". Londini 1572. 1606. Paris: 1601. s. Constituie pro Benediciinis. Extat Venes. 1500. Paris: 1619.

Prodidrunt Opera ejus omnia cum Jacobi Pamelli notis Anverp, 1572. Epifela pro Canonzatione B. Elizabetha cdita elt à Lambecio Comment. 1. 2 p 880.

JOANNES ALGRINUS na 1960 CAIRA GOMO ARRONALISMO CAIRA GOMO ARRONALISMO IN ACADEMIC PAPIGE OF PRINCIPLE AND ARRONALISMO CAIRA GOME ARRONALISMO CAIRA CAIRA GOME ARRONALISMO CAIRA GOME ARRONALISMO CAIRA CAIRA GOME ARRONALISMO CAIRA CAI

GULLELMUS, gente Gallan, Passish Arrenas, viro mani liceram genter in-firvátifimus, fiuntums Theologus non minas quam Philofophus, 6 Mathematicus: albec e-ximiámorum pletate illufiris. Anno 1358. Parliefinis Epifoposa; ceraus eliv-codempe anno afunepti foli Doctoribus aliquot preductifilmis disputationen eceberrimantistriuit i in disputationen eceberrimantistriuit i in dominifieria ficara tenere polit, quorum albernum anno codig to librar Parlicings valeret.

Szculum Scholasticum:

SEC XIII. Anno 1240. dogmata quorundam Theologoan MGC. rum Orthodoxe fidei minus confona damnavit. Obist anno 1249. 3. Cal. April.

OPERA.

DE Fide Liber. De Legibus liber. De Virturibus liber.

De Maribus liber. De l'uiis & Peccaris.

De Tentationibut er refilientis. De Meritis liber,

De Retributioniba: Sanftorum. De Immertalitate anima. De Rheterica Divina.

De Sacramentis in cenere. De Baptifino.

De Confirmatione De Sanctiffima Encharifita.

De Pantentia Satramente. De Ordine

De Extrema unitione & Sacramentalibut. De caufis, Cur Dens Home. De Panitentia novns Trailaint.

De Universo Prima Partis Principalis Partes iri. De Universo Secunda Partis Principalis Par-

se: [1]. Hactenus editio Operum Gulielmi Parifienfis, cura Joannis Dominici Trajani Neapolita-

ni adornata, Venez. 1591. f. De Trinitate & Attributu divinis Trallatus.

De Anima liber. Supplementum novi Tradatus de Panitentik De Pluralitate & Collatione Beneficiornm Ec-

elefiaficernis Traitaini II. Prodictunt foorfim Argentina 1507 Sermones de Tempore, & de Santis. Prodic-

runt feorfim Parif. 1494.8+, auctiores Tabinga 1499. 4". Lugdam 1567. Colon. 1629. 4°, multo demum auctiores Parif. 1638. f.

Opera omnia Gultelmi "Parifienfis hactenus umerata in unum collegit, atque edi curav Bartholomaus Ferronius, Anrelia 1674 II. Tom. fol-

Cenfura deteftabilinen aliques errorum contra Cathelicans veruatens falls anno 1240 in Biblio-

theeis Patrum haberi folet. Dialognon de VII. Sacramentis, qui fub Gufielmi Parifiensis nomine prodist Lipsia 1512. & Lugduni 1567. Arverni nostri non este, sed Gulielmi Parifienfis junioris ex Ordine Pradi-

*De bon & eatorum recte notat Theophilus Raynaudus *. rul libris Certè flylus ejus à nostri stylo abhorret ; & in Eron m X. calce Operis Thomam Aquinatem, & Petrum 2-141de Tarentalia , Gulielmo nostro juniores ci-

Conamentarium in S. Matthai Evangelium, guod inter Opera S. Anselmi in editione Colonienfi habetur. Gulielmo nostro deberi conrendit Oud: ms * : qui & prolixa ejuidem Commentarta in Cantica Canticornid, & in Ecclefiaftem. fe MSS. vidiffe testatur.

RAYMUNDUS DE PENNA-

F O R.T I , feu de RopesForti , matione Cata-

launus, Patria Barcinonenfis, ex antiquo Re- SAC, xmr gum Aragonum , & Comitum Barcinonenfium ab A. MCGs commate ortus, natus anno 1175. In Gymna-

fio Bononiensi Jus Canonicum doenit, Canonicos demum & Archidiaconus Barcinonenfis, atque Ordinis Dominicani Monachus factus Claruit anno 1228. Gregorio I X. Pontifici & confessione & facris adhibitus, anno 1238, in Conventu Bonogiensi Ordinis sui Generalis constitutus est. Exacto verò in hoc munere Biennio se abdicavit ; & Archiepiscopatum Tarraconenfem referente Ambrolio de Alta-mura *, à Gregorio Papa oblatum , Bragensem * Pag. 41; in Lufitaniă, denique Barcinonensem in patriă fuå, confrantiffime recufavit. Obiit centenatius

SCRIPTA.

anno 1275. die 6. Januarii.

Collectione.

S Omma de Casibin Panisentialibus libris IV. S (eu Summa de Panisentia & Massimonie. Prodiit cum Glossis Joannis de Friburgo 1603. in compendium redacta, Colon. 1502.

Libri V. Decretalium, Extravaçantium dicte. rum, ex Antiquis Romanorum Pontificum Deeralium Collectionibus, multis hine inde redis, contexti , & à Gregorio IX. approbati anno 1230. Prodierunt in omni Juris Pontificil

ALEXANDER DE HALES. natione Anglus , Patria Glocestriensis , juvenis ad Academlam Parificnfem fe contulit. & Theologiz Scholasticz , Jurisque Cano-niei studio operam dedit : in utroque tandem celeberrimus evalit ; adeò ut Deller Ir-refragabilis vulgò dictus fuerit. Claruit anno 1230. Minoritarum Ordinem ante octennium mplexus. Obiit Parifiis anno 1145 die XXVII. Augusti , inter Franciscanos suos fe pultus.

OPERA.

Ommentarius in Pfalmos Davidis, que nonnullis Bonaventura, ab aliis Hugoni de S. Caro adjudicantur. Prodierunt Vene-

siis 1496. f. Commentaria in Apocalypfin. Prodierunt curå Joannis de la Haye Parif. 1647. f. Summia univerfa Theologia , in IV. partes di-

ftributa. Prodiit Bafil. 1501. Nerimberg. 1482 fol. Venet. 1576. Colen. 1621. Quaftiones , fen Condmentaria in quatner tibras Sententiarum. Prodierum Lugduni 1515. Tom. IV. Alexandro verò abjudicanda viden-

tur. Nec enim alia fcripfit is Commentaria in libros Sententiarum, quam Samusam Theologia; que in nonnullis Codd. MSS, iftum præ fe fere titulum. Snuma de Virracibas, ex qua multa in Spe-

culum fisum transcripfit Vincentius. Prodiit Parif. 1509. Commentaria in Memphysican Ariftetelis.

Extant Venet. 1572. Commentaria in Ariflet. Libres 111. de Anima. Tt 2 Prointo!

TAC XIII Prodierunt typis impressa Oxenii 1481. fi locum A. MCC. & rempus recté fignat, qui Catalogum Bibliotheca Oxoniensis condidit, Vir Cl. Thomas

Hyde Protobibliorhecarius-Destructurium victorum, quod prodiit Nuremberes 1496. f. & Venez. 1582. Alexandro Alensi constanti Codicum MsS. fide ascribitur. Malunt Tamen id illi abjudicare nonnulli; eò quòd in fine edirionis Nurembergensis legatur , Opus istud con positum fuille à quodam Fabri Lignarii filio , qui ob humilitatem nomen fuum latere voluit. Vid. plura ad an.

Mariale extat MS. in Bibliotheca Lambe-

thaná. Carerum Commentaria Alexandri Alenfis in omnes Prophetas , Evangelia , & S. Pauli Epi-ftolas, MSS partim in Bibliotheca Ambrofiana, partim in Bodleiana extare dicuntur.

PHILIPPUS GREVIUS , Acade-1230. min Parisien'is Cancellarius, elaruir circa an-no 1230. Exrant Sermones CCCXXX. in Pialmos Davidis, typis editi Parij. 1523, 8-. Brixia 1600. Commentari nin Evangelia MS. in Collegio D. Petri Canrab. Cod. 103. Commenrarini in 706. MS. in Bibliotheca Ecclefie Ca thedralis Cameracenfis.

CONRADUS DE MARBURCH, 1230. natione Germanus , Theologia Magister , & Prædicator infiguis , Ordinis Dominica-ni Monachus , & D. Elizabethe Thoringia Landgraviæ à facris confessionibus , claruit anno 1270.cxtat Liber de Vica & Miraculu ejufdem Elizabetha (quem Gregorio IX. anno 1272. obtulit) apud Leonem Allarium in Systmidle part 1.p. 209.

PETRUS DE VINEIS, vulgò 1320. Germanus , rectius forraffe Italus , & domo Capuanus, Cancellarius Imperatoris Frederici II. (cujus jura adversus Pontificis Romani usurpariones strenuè propugnavir), cla-ruit circa au. 1330. Anno 1239. Patavii in publico Imperii conventu adversus Gregorii Papæ ambitionem & tyrannidem declamavit. Anno 1245. 4 Frederico ad Concilium Lugdunente, ut partes fuas tucretur, missus est. Verù n anno fequente proditionis ab invidis falsò infimularus, oculis privarus, & iu carcerem Capux conjectus est: ubi padore & fame cruciarus, morrem fibi ipfi conscivit anno 1249. Extant Epiflelarum Hiftericarum libri VI. de gestus Frederici Imp. & aliit, à Simone Schardio primum editi Basil. 1565. & dein Amberga 1509, 80. Dictamina M. Petri de Uiwis extant MaS, in Collegio S. Benedich Cantab. Cod 331.

1131. MAURICIUS, Archiepiscopus Rothomagentis , claruir anno 1 21. Excant Epiffela V. apud Dacherium Spieileg. Tom. II.

EDMUNDUS RICH, genre An-2614. glus , dono Abingtoneniis , Edwardi Rich mercaroris & Mahelia filius, in Collegio Universitatis apud Oxonienses, ut volunt e- SEC. XIII. ducatus, Theologus & Concionator celeberri- ab A MCC. mus. Scholas ibidem propriis fumptibus inftituir, in quibus plures in Theologia atque Philosophia graris erudivit, inter alia Aristorelis elenchos explicuir, quos primus omnium (norante Antiquiratum Oxonienfium Collectore ad annum Mccxxvi.) in hic Academia enucleisse sertur. Ex ejus proinde schola haud pauci celeberrimi nominis disciputi prodierunt. Factus deinde eft Ecclefig Sarisburienfis Thefaurarius, ac randem anno 1234. rogante Gregorio Papa a Monachis Cantuarientibus Archiepiscopus electus, die 2. Aprilis consecratus. Acer corruptelarum Ecclefiam tunc pellime fordantium correptor, ac firenuus collapfæ disciplinæ restaurator. Quo nomine & ab Henrico III. Angliz Rege, & ab Orhone Ponrificis in Anglia Legato, variis injuriis exagitatus , Romam petiir : ubi cum corruptos Ecclefiz Romanz mores objurgare non dubitaret, Pontifici invifus elle corpit; & grandi pecunia mulctatus, in Angliam remifius est. Tor injuriis fractus Edmundus , volunrarium tandem fibi exilium indixit, & in Galliamprofectus Pontiniaci confedit. Inde anno 1242. Soyfeyam migravit, ubi febre & morrore confectus obiit die XVI. Novembris à Calliflo demum I I I. anno circiter 1 456, inter Sancios relatus. Extat Speeulum Ecclefin its Bibliotheca Patrnm Tom xxv. pag. 316. Cenfittitiones XII. apud Lindvodi Provinciale An-ROBERTUS : GROSTHEAD

feu (aprie dictus , Natione Anglus , patris Suffolcientis in vico Stradbrook narus : cum per ten pus aliquod in Academià Oxonienfi itudiis incubuisset, in Parisiensem se contulit. Domum reversus, fit primò Archidiaconus Leicestrensis, dein anno 1235. Junii X. Lincol-niensis Episcopus ordinatus. Ut immodieam Curiz Romanz in Anglia tyrannidem , illicitafque provisiones & refervationes quas zerè admodum tulit, fortius comprimeret, iple Ro-mam profectuselt, caufam iftam apud Pontificem acturus. Summa comirate dimiffus, re tamen inf. ctà , domum rediit : unde acrem fatis & mordacem Epiftolam hac de re referi-Qui conspecia , in farorem actus est Ponrifex, fumniam in eum concepit iram, minafque eručtavit. Verům represla paululům Pontincis rabic Cardinales, Non expedires, Demine, inquiunt, ut aliquid durum adversus Epifeogum fatuereinnt. De enim vera fateamur, vera funt qua dicit. Non pofineus eum condemnare , Catholicus eff , immo & jan liff mus ; nobis religiosor , nobis janttior , & excellentioris vita; ita ut non credatur enter connet Tralates majorem , mamo uce parem aliquem habere Orbem Christianum. Er esto quidem , quod ramen volunt nonnulli , à Poutifice non fit excommunicatus, erat tamenab eo non uno moleftiarum genere vexatus. Nihilominus in redarguendă Pontificis tyrannide & avaritià. immoto atque imperterrito animo perrexit.

Obiit Bugdenz die 9. Octobris an. 1253. non

tec XIII. fine inlight fanctitatis opinione i etfi in Eccle-MA MCC fiz Romanz censum non fit telatus. De illo, prætet Historicos nostros hujus temporis, agit Francisc. Godvvinus de Prasul. Anglia in Epifc Lincolnienf. p. 348. Vit plane erat , (ut pietatem, vita fanctimoniam, reliqualque virtutes Christiano Prasule dignas pratermittam,) ingentis animi, acris îngenii, in re literaria, quantum ea ferebant tempora, ad fummum pene apicem evectus, totum encyclopadia cir-

culum emenfus, in literis facris pariter ac prophanis, in linguarum Hebree, Grace, Latina Icientia, in Altronomia, & universa Philososobil adoò funrà communem doctorum fortein cruditus, ut artis magica, & execrandi cum Cacadamone confortil apud (ciolorum vulgus reus perageretur : quod in tam rudi barbaroq. faculo minime mirandum eft.

OPERA

O Pafcula tiaria, in lucem emiffa , Venes.

Compendines Sphera mundi. Vence. 1508;

is. Venet, 1504. 1537, 1552. Epiftola ad Innocentium IV. Pentificem. Ex apud Marthaum Paris ad ann. 1252, ubi ethe differtationes ejufdem morituri lugubres adversus opprefiones Ecclefiz à Romano Ponti-

fice illatas teperiontut. Teftamenium XII. Partiarcharum, ab eo Laeine versum. Prodiit Parif. 1549-12" & in Or-

thodoxogr. p. 861. ac Bibliot. Patt. Tom. II. Liber de Ceffatione Legalium. Prodiit Lon-

dins 1652. 4. Commenturius en Dionysii Arcopagica librum de myliscà Theologia. I rodiit inter Opeta Diomyfii Argentina 1502. f. Porrò in omuia Dionyhi Opera, exceptis Epiflolis, commentatus eft Robertus, verfionemque eorum Latinam ex omnibus Interpretibus fimul collatis confarcinavit. Extant & Commentarism & Verfie MSS. in Collegio Corporis Christi Oxoniensi.

Serme proposium coram Papa Innecentie IV. Cardinalibin Lugduni, A.D.1150.

Sermond Clerum, Super Sapient. 6. 26. Rex Papieni eft ft abilimenium populi fai. Serme alim ad Clerum, fiper S. Johno. 11. Eco June Paffer benne. Monitio & perfuafio palto-

Aim: ad Clerum contra Pallores et Pralatos maler, fuper Ezec. 14.2.1.4. Va Pafferibus Ifrail.

que pafcebant ferofor, e c. Alius ad Saverderes in Synedo de hoc verbo, Point fella in frinamento cali, Gen. 1.17. Alius in cel:bratione ordinais de hoc verbo,

Sins tumbi weltri pracinili, Luc, 12, 39. Atius de bono Judice, fuper Pfalm. 57.1 Relle miscare filis bomunno.

Tractains de Prophecis veru & faifit. Ains de Gratia & Juftificatione.

Aline de fide er ejus artientu. Alun de Oratione Alio de Superbra , derrellatione & bumilitate,

Estitola aliques nune recens edita.

øc.

Omhia hac Opulcula a Sermone coram Papa SAC. Xirl iclusive hactenus inedita, in nova editione ab'A. MCC. Fasciculi verum expetendarum & fugiendarum.

Tom. II. propediem prodituri func De Cenfessione liber, & alirs de Cenjagio. Extant MSS, in Bibliotheca publica Cantabtigienfi. Cod. 133. Extiterunt faltem lamefil

tempore. De eura l'afterati liber , & ulius de Compute Ecclesiaitice. Extant MSS. in Collegio S. Be-

nedicti Cantab. Cod.123-227-De Poteffate fen eura Pafforali in Bibliotheca

Coll. S. Trinitatis & S. Johannis ibid. Univerficates Panicentia ; fen Capitula vel

Confisusiones quadam de Parisentsa : Oculus Moralis ; Dottrona Cordis ; habentur hac tria MS. in Biblioth. S. Johannis ibid. Epifiela MS. in Biblioth. S. Benedicti vol.

\$27. 8". & alibi non femel.

Tractaens de Confessione : Ixem de Medicario. ne; de Aresents fides; de Pracepsu Decalogi has bentur MS. in Viri cujuldam Doctifimi Biblio-

theca privata. De X. Practoris liber. Meralinates fuper IV. Commentarius in libros Posteriorum Ariffort- Evangelia, De Panis Purgatorii. De Fanuenera. Scala volutraru, Summa justiria. Templant Domini. De lingua & corde meraliter. De Venenss meraliter, Ditta. Extant MSS. in Bibliothes

ca publica Cantabrigienfi. Sermenes denique habentur MSS: Oxonii apud Mertonenies & Lincolnienies.

Alia plura Roberti Opera MSS. recenfet [amelius in Ecloga, quam consulat Lector. Quadam etiam ejus adhuc inedita penes se habet Vir tever. Johannes Batteleys

LUCAS, gente Hispanus, Patria Legionenfis , poffquam varias Italiz , Graciz , Palafling regiones peragraverat, & Gregorio IX. Pontifici se plurimum commendirat ; ex Diacono Tudenti ejufdem Ecclefiz Epifcopus factus est. Claruit anno 1226. Scriptit de altera vien, fideigne controverfies adderens Albingenfium errores tibres III. quos primus in lucem emilit Joannes Mariana Ingelfiadis 1612. 40. exinde cum notis Marianz, Gretfeti, & Schotti in Bibliothecam Patr. relati funt Tom. XXV. p. 188. Juffu quinetiam Berengaria Regina Diaconus adhuc S. Ifideri Unam & Miracula jufto volumine descripsit. Extat id apud Maillon. Szc. Benedict. I I. & Bollandum ad IV. Aprilis. Denique S. Isidors Chronicon multis additis locupletavit, & 2d ztatem fuam deduxit, anno Christi 1236, definens. Habetut id ab Andrea Schotto editum Hiffania illuftrata Tom, IV.

GODEFRIDUS, natione Germanus, Monachus Comobii S. Pantaleonis intra urbem Coloniam. Claritit an. 1217. Scripfit Annaies ab anno 1162 ad ann. 1237, quos primus in lucem edidit Marquardus Freherus inter Scriptores Germanicos Tom L p. 239:

GEORGIUS ELMACINUS Abnol - Amdi & Ibnol - Ambda dictus , genere Arabs, Abuliafiri Alamidi feriba filius, T: 3 claruig 12:\$;

trem fibi morte abreptum fuille profitetur. latam effe opinantium ex Codicibus optima Christianum fuisse aperté fatis suadent no-men, diligens rerum Christianarum subnocatio, ingens reverentia in citandis S.Scriprura libris adhibita, Oraculorum Propheticorum ad Christum Dominum applicatio luculenta; ut alia taccam, que ex ipío Opete peti poífunt. Fatendum fane eft eum non raro de Muhammede, ejuíque lege benigne nimis lo-qui : quod fane prudentiz vel tumori hominis inter Muhammedanos feribentis verfantifque condonari debeat. Scripfit Hifteriam Saracenicam a primo Mahumetis orin ad initium impersi Atabacai per X LIX. Imperatorum juccoffienem, infertis etiam paffim Christianorum re bus, in Orientis Eccletiis codem tempore potiffimum geftis. Prodiit Hifterse itta ex versione Thomas Erpenii Latine parites ac Arabice Lugdunt Bat. 1625. 40. Hiftorian fram ab ipio Mun di initio exorius facrat Elmacinus. Priorejus pars à mundo condito ad Mahumeti fugam extitic MS, penes Hattingetum; qui exen plar e-justem MS. Syriacis literis descriptum se in Bi-bliothecapublica Catabrigiensi vidissetstatur,

Bib. sech. [riens. c. 2. p. 75. MANUEL CARITOPULUS, Phi-1240. lofopius dictus, post depulsum Germanum Patriarchatum Constantinopolitanum tenuisse videtur ab anno 1240, modò Æræ Decreto illius de Translatione Episcoporum affixæ fides fit adhibenda. Datum enim id decretum dicitur anno Mundi 6758, qui ex Gtæcorum calculo in annum Christi 1350, incidit. Obiit forfan, faltem fede fubmotus eft , ante ann. 1254. Extant Gt. Lat. Solutiones quarundam quaftionum, in Leunclavii Jure Gr. Rom. 1-3. p. 238. Decreum de Tranfaume Epifeperum, ibidem p. 240. Decreum de Jure Patronaine, ibidem

p. 242.

MATTHÆUS PARIS, gente An-1240. glus , Ordinis Benedictini Monachus , anno 1217. in Comobio S. Albani ad vetus Vernlaminm fito Religionis fine habitum fuscepit, Claruit anno 1240. Ex egregià doctrinà, morumque fanciitate tantam libi famam conciliavit, ut anno 1248. à Norvvegis ad reformandos Monachos Holmenses nominatim petitus, ab Innocentio Papa eò demandatus fit:ubi Ordinis Benedictini institutum ad pristinam puritatem revocavit. In patriam reverfus , non modò a fuis benigne excepens, fed & Henrico III. Regi apprimè charus : a quo quanta fit g-atia in mensa, in palatio, in thalamo, ubique denique , babitus , ipfe non uno in loco teflatur. Obije vir vere magnus anno \$259. Inter omnes Hiftoriz noftra scriptores tum fide tum prudenti liberaque terum tractatione palmam facile praripit, quo nemo vixit unquam (judice Cafaubono *) neque Pa-* Prolegom. pifmi fuperflitionibus addictior , neque rapinarum, horribilium, quas Pape in Anglia exercuerunt , fidelior teftis & expositor. Sic ditis obsequium illi præstare sub anathemaris

S.A.C. XIII. claruit circa ann. 1218. Anno enim Hegira: Baronii & Bellarmini conjecturas Historiam S.A.C. XII aba. MCC. DCXXXVI. feu Christi MCCXXXVIII. Pa- Matthzi à Reformatis corruptam & interpo- & 4c. MG not# MSS, invicté diluit.

SCRIPTA.

Historia Major , seu Rerum Anglica:::pu Historia à Gulielms Conquestoris advensa ad annum 43". Henrici III. Angis: Regis, viz. ab an Christi 1066. ad an 1259. Historia nujus partem priorem ad annum ufque 1935. Matthaus ex Rogeri de Wendover (Monachi S. Albani , & Prioris Gellæ de Bealvair in agro Lincolnienfi , anno 1327. defuncti) Chronico , pancis excisis, nonnullis additis, verbatim fere descripfit. Appendix ab anno 1260, ad 1273. que ad calcem Historia reperiuntur, Gulielmo Rishangero, S. Albani itidem Monacho , & Edwardi I. Regis Historico, debe ur.

Vita duorum Offarum , Mercia Regum, Canobis S. Albans Fundacerum Vita XXIII, Abbaims S Albani, qui Cornobium a prima eius fundatione ad Marthæi Paritientis tempora rexerunt.

Additionmenta ad Historiam Majorom , ca omnia complexa, quz ad plenioceu enartationis alicujus elucidarionem in Historia aut citautur, aut evocantur. Additamenta ista cum Vitis pracedentibus in unum compegit Matthrus, & fecundi voluminis vicem implere vo-

Prodiit Matthel Historia Major Londini 1571. Tiguri 1606. & cum View Offerum, Abbatumque S. Albani , & Addu amentis , cura Guliclmi VVatßi (qui Glosfarium, notas & varias Lectiones appoluit) Landens 1640. f. &c fecundă vice 1684, f editio verò anni 1640, non

parum prattat.

Historia Miner, ab anno 1066: ad 1250. qua
breviter & succincit percurit, qua in Historia Majote fufiùs enarrat:plurima tamen (citu non indigna ei admifcentur, que in Majori Hillo-tia fruftra queruntur. Extat MS. in Bibliotheca Arandeliana, & in Collegio S. Benedicti Cantah.

Historia etiam ab Adamo ad inicia Gulielmi Conquefferis à Mattheo Paris elaborata fuit , quam integram fetè in priotem Florilegii fui partem transcripfit Mattheus VVeilmonafte-

INNOCENTIUS IV. Stribaldus 20- 1142tea appellatos ; Patria Gemeniis, ex gente Flifcana & Comitibus Lavaniz oriundus, Cardinalis Presbyter titulo S. Lautentii in Lucina, Pontifex Romanus electus est anno 1242. die xxiv. Junii, die xxix. confectatus. Nil antiquins habuit, quam decessorum odia adversus Fredeticum Imp. internecina fovere. In Galliam igitur anno 1244, profectus Concilium generale Lugduni anno fequente habendum indixit. In Concilio Imperatorem palam excommunicavit, imperium ei abrogavit, fub-Cafaubonus; qui in fequentibus ineptifimas porni intendixit, Crucem contra illumrubique

ad Exercit.

SEC XIII- per Orbem Christanum prædicari justit, plenaat MCC ria peccatorum remissione ofmibus contra ilhim militant bus concessa. Anno 1246. Jacobum Aragoniz Regem totumque regnum fa-

cris interdixit. Anno 1251 moreno Frederico Imp. Conradum & Manfredum filios pellimo odio profecutus ett, jufque hereditarium repetentes conilato Crucelignatorum exercitu oppugnavit i cúmque parúm procederent arma; anathema in utru-nque ftrinxit. Obiit anno 1254- die 7. Decembris. Tanta autoritate & *HA Jan veneratione pollebat (* tefte Foftero) ut à Calib J.C. muleis Juris utriufque peritifimis Pater & or-147 482 ganum veritaris appellatus fit, Primus Cardinalibus rubrum Galerum dignitatis infigne & ornamentum addidiffe dicitur. Natalem B. Virginis Octonis diebus celebrari justit, Bono-

> Extat Commentarias in V. libros Decretalium, Vener. 1570. 1578. Tridins 1611. Lugduni 1578. E. Epiftola XX. Concil. Tom. XI. p. 598. Epiftola de Tranflatione Corperts B. Elizabeth à Lambecio edita est Comment. l. 2. p. 883, alia Epifield x Lvs. apud Waddingum Annal, Minor. Tom. I. ad ann. 1247 &c. alia LXI. ibid.in Regesto Pontif. p. 55. alia xv111. in Regesto Appendicis Tom. L. p. 10. Liber Apilogeness de pocestare Ecclefinstien , & jurisdictione Imperis conera Porrum de Vincu , & alia plura Opnicula MSS, in Bibliotheca Varicana, vid. Lud. Jacob.

niam findio privavit, & Patavium transfulit-

4 S. Carolo Biblioth. Pentif. p. 121. JOANNES DE S. GEMINIANO, 1144. Ordinis Dominicani Monachus, claruit circa annum 1244. quem tamen alii anno 1310. vel 1319. ascribunt. Summus Theologus & Concionator, Thoma Aguinati cumprimis familiaris; quem à matre & Frattibus in carcere de-

tentum, ut à Religione Dominicana arceretur, aftu cripuise dicitur. A Gregorio IX. ad prædicandam intra partes Neapolitanas Crucem contra Fredericum Imp. legatus eft. Extant ab eo scripta, Samma de Exemplis & Rerum Similitudini-

but libris X. Prodiit Bafil. 1499. Venes. 1497.40. 1577. 1582. Antverp. 1583. 8+. 1599. Lugd. 1585. Celen. 1670, 40.

Oraziones Funcbres. Lugdani 1510, 4º. Parif. #61L8*.

Sermones Quadragefimales. Venet. 1584. 8., Colon. 1612.8-

Alia Joannis de S. Geminiano scripta recenfet Ambrofius de Altanura Biblisch, Pradi-

car. Cent. r. p. 10. VINCENTIUS, BELLOVACEN-S1S vulgo dictus, natione Gallus, Patria Burundus, ex Ordine Fratrum Pradicatorum, Episcopus, ut nonnulli volunt, sed minus reéte, Bellovacensis; reipsà antem non alià de causa Bellovacenfis nomen habuit, quam quod apud Bellovaços lares fixerit. Clarult anno 2244. Obiit anno 1256. vel ut alii, (rectiùs forian) 1364. Scripfit Speculuse quadruplen. Hiftericum tractans Historias ab orbe condito ad annum 1254. Prodiit scorsin Normberg. 1473. Mognet. 1474. Naturale Libris XXII.

de herbis , mibus , e.c. Morale Libris 111, S.E.C.XII de affeitibus normi ; Normberg, 1485, Fener, ab A. MCQ 1493. Doitrinale Libris X VII. de frientis; in quovis ferè genere, Nersmberg. 1486. Prodiit Opus istud ingens & prolixum Basilea 1481. Dener. 1484. 1591. fol. Duari 1614. fol. Plura de Vincentio , cjulque Speculo habet Ambrofius de Altamura *; accuratione verò judicio de utroque agit Philippus Labbeus, qui Pradica quadam alia Vincentii Opulcula ; viz. Con- P-44 folasorium de Morte amici , Libros IV. de gratia Dei , Librum de geftit & vità B. Muria, Librum de eruditione puerorum regalium, pro-diille Bafil. 1481 memorat, editionem tamen à se visam non esse agnoscita

HUGO DE S. CARO, fett de Sans 4245 eto Theodorico, Patria Delphinas, in valle quadam, cui Barchisonera nomen; natus, in Academiá Parifienfi studio bonarum literarum incubuit, & Doctoratus infignia meruit, paulo post à B. Jordano in Prædicatorum Ordinem coopeatus. A Gregorio 1X Conftanti-nopolin milius est ; ut Ecclesiarum unionem rocuraret. Domum reverfus, à Fratribus Gallia Provincialis electus est. Anno 1345, ab Ingocentio IV. Ecclefiz Romana Cardinalis titulo S. S.bine renunciatus est in Concilio Lugdunenfi ; variifque deinceps legationibus adhibitus ; imprimis anno 1251, quo in Germaniam miffus Conradi partes firenue oppugna-vit. Poftea legatum Pontificium in regione Leodienfi agens, Juliane cujuldam, fuperstitiofifime muliercule nugacibus visionibus excitatus , primus on nium Festum Corporis Christi instituit : deinceps in totă ferè Occidentali Ecclefià paulatim receptum. Obiit an-no 1260, die xiv Calend. April Lugduni apud ptædicatores sepultus.

OPERA

P Ofille, fen Commentariola junta quadruplia cem fenfum in torum Verm at No um Teftamentum (Commentarium mmen in Pfalmes plurimi Alexandro Halenti adjudicant) prodierunt in septem Tomos divisa Bafilea 1504.
Parif. 1548. Venet. 1600. Editioni Venetz accellit octavus I omus novi Indicis locupletiffi-

Sermones de Tempore & Santhi, Svoodis 1479. editi in 40. Speculum Saterdooum of Ecclefia', Lugdunt

Concerdantia major Latinorum Bibliorum. pro omnibus vocibus declinabilibus in rorâ S.Scriprarà reperris. Voces enim indeclinabiles ad-

didir Conradus Halberstadius circa ann. 1290: Concordantia ifta plutics prodiit, & ubique fer proftat TOANNES de DEO, natione Hispa-

nus, Decretorum Doctor, & Ecclesia Bononienfis Canonicus; claruit,ut iple in fine operis fui teftatur, MCCXLVII. Scripfit ad Episcopum & Capitulum Bononiense Librums T: 4 Pani-

1147

Szculum Scholasticum.

500 SAC. XIII. Panisonriariam, in quo generatim de vitiis cuab A MCC. julcunque starus & confessione, deinde de pœnitentia & confessione Prælatorumanempe summi Pontificis, Cardinalium, &copeciatim agite Extat MS. in Bibliotheca publica Cantabrig. vol.118.num.2. & Patavii in Bibliotheca Comobii S. Feannis in Viridario Plut. 10. ad Lavam. Vid. Ph. Thomasin Biblioth, Paravin, MS. p. 31-Habuit etiam penes fe D. Theronius, Doctor Sorbouicus, ex cuius Codice ampliffima fanè excerpta nobis exhibuit Iac. Petyt. ad calcem Pornicutialis Theodori Cantuar. Parif. 1677-Summa Judiento, & de Officio Advocatorum, item Cafus fuper Decresales ab eo compoliti fer-

mafin loc-citat. PETRUS , CASSIODORI filins, 1350. natione Anglus dignitate eques , claruit annò circiter 1250. Extat Enflola ad Ecclefiana Anglicanasa de excussenda syrannide Romani i ensficis in Anglia , in Catalogo teltium veritatis p. 36j. & spud Goldaft. Menerch. Tom. 1.p. 11.

vantur MS, in Bibliotheca Monasterii Dunen-

fis,tefte Sandero Biblioth. Bole. MS. par-1 pag-277. Ejuidem, ni fallor, est Traclaine de Encom-

municationsbus cum Expositione metro ap. Tho-

THEOBALDUS STAMPENSTS 1250. natione Anglus, facerdos facularis; claruit quidem, ex meute Dacherii anno 1108. juxta verò Baleum anno 1250, Rectiùs omnino, fiquidem Roberti Grothcad aqualis fuerit eique Librum de quibu dam in divina pagina tisubantibut dedis caour , uti fidem facit Balcus. *. Extant Epiffole * Cent. X. V. apud Dachetium Spieileg. Tom. III. Interim P 4L taccre non debenus quod refert Brianus Tvvy-

nus * , & ex eo nuperus Historia Oxonicalis * Apol. lib. conditor t . Theobaldum noffrum libelless sen-1-Sett-175. tra Regulares edidifie , quem Thurstano Archi-† Adan episcopo Eboracensi , qui sedem hanc ab anno 3339.p.48. MCXIX. ufque ad an. MCXL. tenuit , nuncupavit. Utrum a I vvyni an Balei partibus stet temporis ratio, judicer peritus lector; mihi fatis est monuille.

176

1250,

DAVID. DE AUGUSTA dicusquia Auguil a Vindelicorum natus, Ordinis Minorum Monachus; claruit circa an. 1250.in urbe natali fepultus, quo anno non liquet. Scrip'it Fermulam Novettormo de reformazione exterioris beminis, Fermulam metrierie bominis, & Speculum de VII. proressibus religios. Duo priora opuscula producint scoriim dugusta Vindel. 1593. posterius verò sub Bonaventura nomine Antverp. 1591. Omnia Davidi , vero authori, restituta habenrur in Bibliotheca Patr. Tom-XXV. p. 867.

LOANNES SEMECA, natione, Ger-125e. manus, inde Tentenieus etiam appellatus, Azonis, discipulus, Jurisconsultus consummarisfimus, Ecclefiz S. Stephani Halberstarensis Prapositus; claruit anno 1250. Anno 1265. Clemente IV. Papi decimas à Clero in redemptionem Terra fancta per Germaniam & Galliam exigente, Clerum expilari, Germaniam exhauriri , & corrafam iniquis artibus pecuniam in

pravos ults converti indignatus , Pontificis SAC XIII avaritiz appellatione interpolità fele fortiter aba Mic oppoluit. Quo nomine a Clemente excommunicatus, ac prapofitură Halberstatenfi exutus fuit. Obiit anno 1267. Scripfit Gloffam sa. Decretum Gratiani , una cum Decreto izpiùs impreffam.

1375

GERTRUDIS, natione Germana, ortu nobilis, ordinis Benedictini Monialis, in Cordobio Rodalfdorfensi viram egit, cjusdem Cœnobii anno M C C L I. abbatitia facta, anno vero sequenti monialibas in Heldelfense sacrarum virginum Monafierium translatis, illuc quoque Gertrudis abiit , ubi Mechtildem fororem fociam habust. Obiit anno MCCXC. Scripfit Germanice opulcula, feu Exercitia fbiritualia, que Latine verfa,una cum fororis fue opulculis, de quibus infra, edita tunt.

ROBERTUS, DE SORBONA à vico natali dictus , Sanct. Ludovici Gal-liz regis poenitentiarius , faltem facellanus, Canonicus primum sucfionenfis, ae dein S. Mariæ Parificufis; claruit anno 1352, quo Collegii Sorbonici iu Academia Parificnii fundamenta jecit. Obiit polt annum 1271. Scriplit Opufenta III. pia ac devota , viz. De Canfeien-11a,De Confessione, Lier Paradistique repuriuntur in Bibliothuca patr. Tom. XXV.

GULIELMUS DE S. AMORE , ex Man, hal oppido cognomine in comitatu Burgundia ad an 100 oriundus, Doctor Parificalis; claruit anno 1253, 1257. Ne Ordinum Przedicatorum & Minorum acerrimus Triveral calligator. Cum utrique enimfpretis Canoni—sa michi bus & regulis Ecclefiasticis confessionis exci-piendz & pradicationis munus inconfultis Epi-Tom situ Scopis fibi passim arriperent , & voluntariam fat adon paupertatem diviriarumque odium profess, Galiles nulli interim labori manum admoverent , fed Amos use

agyrtarum ad infter circumvagati fucata pictatis specie popellum pecunia emungerent; ad-hac scholas in Academia juventuti aperientes statuta tamen Academica observare nollenn id zerê ferens Academia Parifientis duce Gue lielmo nostro procacibus Fraterculorum aufis obviam ivit, colque proterve reluctantes fehola Parifienfi ejecit. Obstrepunt Fraterculi: res ad Pontificem defertur. Datis ille anno 1256. literis Académicos , nominatim verò Gulielmum, acriter corripit; cumque Academici corptis înharerent Gulielmum cum tribus allis Doctoribus gradu doctorali omnibulque beneficiis Eccletialticis privari, ac regno ejici jufit. Tot injuriis irritatus Gulielmus , mordacem contra Fraterculos libellum in lucem emifir , quo eorum præftigias & nequirias omnium oculis spectandas lubjecir, & immodicam Pontificis authoritatem vellicavit. Librum cum authore fuo herefeos statim accusant Fraterculi ac Romani delatum à Pontifice eodemanno damnari, pu blicaque sententià cremari efficiunt. Non tamen territus conquievit Gulielmus, aeri vero fale Fraterculos constanter, quoad vixit, perfricuit ; & nec stipem ostiatim mendicari à validis & robultis Monachis apud Deum effe mer iterium.

1354

1114

SEC XIII, torium , nec ex temerè ulurpato prædicandi DAMCC. confessionisque audienda munere injuriam facerdotibus parochialibus faciendam effe animosé contendit. Quapropter ab Alexandro IV. Papa anno 1257, toto Gallia regno fe fubducere, & docendi scribendique munere deinceps abilinere, fub anathematis gravifimi pozná justus est. Obiit post aliquot annos, à Fratereulis post mortem inter Hareticos relatus, & calumniis convitiisque probe mactatus ; memoriam verò ejus contra dicaculorum istorum ineptias egregie tutatus est Laurentius Anglicus Abbas & Magister Parisiensis qui Gulielmo de S. Amore faccedaneus , Fraterculos feriptis fuis acriter castigavit. Vid. plura de eo in Com-Beilu hujus Saculi.

OPERA.

Ommensariss in Pfalmum primum

Concio de Publicano & Pharifao. De ferseulis novifficarnia tempa un adve mendicantes Ordines liber, ab Alexandro IV.anno 1255, damnatus

Queftio unica de quantitate Eleemofyna utrum lierat linami dare quicquid habet , ita ut fibi utbei retineat & mendicet.

Quaffio unica de valedo men licante, urriem debemus dare Eleemofynau valido mendicanti, fi fit

Cafus & Articuli , super quibus accusatus est Magifter Gulielmus de S. Amere à Fratribut

Przdicatoribus. Collectiones Catholica & Canonica ad Clementens IV. furnoum Poutificem anno 1266. delatz, ad defensionem Ecclesiasticz Hierarchiz, & ad inftructionem & przparacionem fimplicium Christifidelium coutra pericula im-minentia Ecclesia Universali per Hypocritas, Pleudo-prædicatores,& penetrantes domos,&

ociolos, & curiolos, & gyrogravos. Tabula de signis per qua Psendo pradicatores

diferrus poffient a veru. Series in die SS. Apoftolorum Jacobi & Phi-

Prodierunt opera ista Conflancia ad Rhenum (uti præ se fert titulus , reverá autem Parisis) 1632. 40. quamquidem editionem nondum videram , cum Carsochylacess meum anno 1685, in lucememili, mox ea de re certior ab amico factus.

REINERIUS SACHONUS, patrià 2354. Placentinus, Philosophus & Theologus peritiffimus, primo Waldenfium antelignanus, dein iis defertis in Prædicatorum Fratrum familiam fe dedit, Hareticorum inquilitor generalis factus. Claruit anno 1254. Verum cuni castrum Gathense, Waldensium municipium, demolierat, eorumque plures igni adjudicarat, ex urbe Mediolanensi ejectus anno 1219, in exilio obiit, Extat fromme de Catharis & Leoniflis,à Claudio Coufford Parif. 1548. edita. Maguam libri partem ediderat Flaccius Illyricus in Catal. Test. Verit.p. 421. Tandem Isbrum sucegrum Rainerii adversus VV aldenfes X. capita complectentem (in quibus de causis hæresium , de sectis anti-

quorum & modernorum Harreticorum, corum- 5Ac. with que notis, moribus, examine, & punitione agit) ** A MCQ; cum amplifimis Prolegomenis & variantibus Lectionibus in lucem de dit Jac. Gretferus Ingolflad. 1613. 4". exinde relatus est in Bibliotheca Patr. Tom. XXV. p. 262 Calci subjicitut Appendicis de Hypsericis ; qui nuncupantur Sierezer , in qui variorum Hareticorum deliramenta continentur, quam Gretferus nullă ratione probà instructus, Reinerii non esse con-

ALEXANDER IV. ante Raynaldus vel Rolandus dictus, patria Campanus, de Castro Gennæ in Dioccesi Anagnina, ex Comitibus Siguiz oriundus, l'hilippi Anagnini filius, Gregorii IX. nepos , Ecclefiz Romanz Cardinalis, gorii IX. nepos, eccusia de la Pontifex Episcopus Officns & Velitrenss. Pontifex Romanus electus est ipso natali Dominico anno 1254. biduo post coronatus. Anno 1255. Manfredum Sicilia & Apulia regem anathematizavit, regno deponendum decrevit, armis imperiit, crucemque contra eum ubique prædicari julit. Anno 1256. Conrardinum Frederici Imp. nepotem Imperatorem eligi vetuit . & electores in partes ejus propendentes excomnunicavit. Eodem anno à Manfredo in anguflias redactus , Henrico III. Angliz regi cum fublidiario exercitu die præflituto in siciliam advolare sub anathematis poená przecepit , Alphófumq; Lufirania: regem cum toto regno diris devovit. Anno 1258, Florentinos & Genuenfes fœdus cum Manfredo olim initum violare recufantes anathemate percuffit. Obiir Viterbil anno 1261: die XXV. Maii. Extant Epifis/a III. Concil. Tom. XI. p. 716. aliz Epiffole Ll. apud Waddingi Annales Minerum ad an. 1256. &c. alia CXXIV. ibid. Tom. 11. in Regelto Pontif. pag. 18. Cenflitutio Cypria , Concil. Tom. XL. p. 1352.

HUMBERTUS DE ROMANIS. natione Burgundus, in vico de Romains natus, Parifiis dum fludiis incubuit, S. Dominici familia nomen dedit anno 1234. Anno 1254. Ordinis fui Magifler Generalis factus eft. Digni-

tati sellit anno 1262. Obiit anno 1274. OPERA

Nstitutionum Spiritualium libri VI. five Speculum Religioforum Prodierunt Lovanii 15754 Parif. 1622.

Expositio, sen Commentarius in Reculam Sante. An ullimi. Prodiit Comi 1605. 80. Montibus

Sermones pro omni materia CC. Venes. 1503.40. Visa Frairwis, fi non ab Humberto, faltem & Gerardo Fracheto Lemovicenfi O.D. Humbert justu composite Lugdani 1585. Ingolfied. 1591-Epifiela de tribus cotis fubflantialibus reli-Prodit una cum Sermonibus Hagenes 1508. fol. & Vener. 150; 4". De erndersone Concronatorum libri II. Pro-

erunt Vincentia 16e 4. Barcinene 1607. 4. Habentur ferè omnia Humberti opera in Bibliotheca Patr. Tem. XXV.p.414.567.653.665

THE O.

MS. p. 96.

*ÆĆ XIII-

THEODORUS LAS CARIS, Panior, A MCC. Ducar etiam dictus, ortu Nicanus, Theodori fenioris (qui captà à Latinis Confrantinopoli imperii fedem Nicaam transtolerat Jex Irene filia nepos , Joannis Ducz Irenes conjugis & Theodori successoris filius natu major, patri in imperio fuccessit anno MCCLV. Rem adverfus Bulgaros, Theffalos, aliofque imperii bofics fere per triennium fæliciter egit , verum înfirmă valetudine morbifque fractus, habitum

* Xumb ud Dos Long.p. Ani.

Monachalem induit, & in Sydandronum Mon#flerium,ut nos docet Dorotheus * Monembafienfis (in Magnefia id fitum erat) feceffit . ibique breve quod vita remanfit, tempus confummanda pomitentia, & otio pio ac li crario confecravit. Regnavit annos III. defunctus anno MCCLIX. atatis 36. Princeps omnmò erudi-tus,meliori forte freuloque dignus. Certé fummum e jus tum in pictatem, tum in rem literariam fludium ex iplius nummis, imperiique infignibus luculenter confrat, in quibus dextra crucem , finistra volumen tenens describirur. Vid. Cl. & literis non minus quam dignitate illustrem D. du Fresie Famil. Byzant. pag 223. Scripfit jam Monachus ad Joannem Epifeopum Coronenfent prolixum fati Traclatum advet us Latinos de processione Spiritus Santis. Extat MS. fed mendosé exaratus, & in fine mutilus in Bibliotheca Coll. Gonv. & Caii Cantab. Titulum & Prologum, quos in ufum meum deferipfit D. VVhartonus, Græce hie fubjungam.

Outling peraxi & Advance sty & Sontogeleite trek mir Bienovor Kuguires navel rur Ires ur , eyer mare tur Antieur all 7 mid junt @. & dylu,

Forte

E The Distriction Carend Com à Bacinea pui crete et, L'Isaarien Emicaere Kaçines , Sonneyle ausgrif Ваетлыя миличес в аучителя в Особ мереля скилиoin i note Corney Pour Boynari (note of concessione हैं बंदुरंद कार्य प्रवास कि नहां प्रमाणका विश्व करेंद्र की हैं है कि कार्य कर के कि कि कार्य कर कि कि कि कि कि Brue * morras well the connections tol dyla med. par @. ic i uine in & murtic ign rin dumleden. dinie and one Till Somnovellen mai it Bannala uf. ile. й хаЭ' фил буштать ¥ Өлй раубол спасней», someni sustrutus air no melany macin sucitus שליים ליץ ישלים שמקיינושים בפל ונפושי למציצונושים, re median re dyer ou F marche ent mire ourceptede Auf a Bren i Buentain per emeripue, re er word. Sure insuitely, Asystem & on the mirroun Stine and wer. Kunter 38 on Gin't argiedt i gat tie Gebraia. windy "Oner of the o majorner or tool when de iuis. Pergit deinceps illustrissmus autor varia facræ Scripturæ loca , plurimaque SS. Patrum tellimoniaptoferre, que quidem acuté fatis urgere folet. Præter ea quæ scripsit de processione Spiri-

tus S. quæque duabus orationibus complexus eft , plures adhuc Oraziones Theologicas memo-4 Dr Conrat leo Allatus *, in quibus tractat de Uno , & feul lib.s.c. Deitare , Unus efe Tria , De divinis nominibut, 24 5-4 P. De fantliffima Triade , & de Incarnatione Chri. 714 fi. Librum ejus de Communicatione naturali,

interprete Cl. Alberio, extare dicit Freherus in S.E.C. xitt. Chronologiá, fed needum vidi.

Trallatus eins de Trinitate de Vireme; de Jeinmio; Ethicoram Epiteme; Sapient ia Encominmun S. Embymium , &c. Extant MS. in Bibliotheck regià Patr. Cod. 1031. ap. Labbé Biblioth. Nov.

NICEPHORUS BLEMMIDA. Presbyter & Monachus Monasterii in Emathiis juvenis adhec factos, ubi vitam egit verè afceticam & Philosopho Christiano dignam; afpera victus & exercitationis ratione fefe in-

dies macerans. Templum fumptibus fuis cxrruxit; & extracto prafuit, qubd cum Marchefina, Joannis Duce Imp. amafia, religionis ergo frequentare vellet, Nicephorus eam e fo-ribus pracipitem dedit. Nefas enim judica-bat divinus ille vir (inquit Gregoras) nefariam illam & impudicam mulierculam profanis & confecteratis pedibus facrum pavimentum calcare. Tandem anno 1255, mortuo Germano, Theodorus Lafcaris Ioannis Ducz fucceffor, Nicephorum nottrum, quem præceptos rem hobuerar in Patriarcham (P. promovere voluit. Verum oblatam ille dignitatem constanter recusavit. Quo anno obierit, non liquet, 'Aris I. ir@ (ait Gregoras *) wanae "Hilli: Bernulio , imielu to Enlieur vuries madie, Kai briefer al the und' spine bunderine mesercus berant ife furtien achtener meinnen. Ernt is multis virtuibui infignis, & fapientia varia infrucini . tum ea que apud Gentes in precio eff. tum ea quam Ecclefie amiffites & oratores in nofram neilienem prodiderunt. Latinis plurimum favebat, corumque dogmara, etiam adversus fuos propugnavir. Interim etiam hodie fuperfunt opulcula quædam , in quibus adversus fententiam Latinorum, pracipue de processonn Spiritus Sauct, forriter disputat. Nodum lifum folvere constur Leo Allatius de Confenfn l.2-cap.14-§.4-dicendo vel Blemmidam nondum dilcuffa caufa hac juvenem effutiiffe , & re polica diligentiùs examinata revocaffe, vel potins hae fuile Schifmaticorum commenta fub Nicephori nomine protrufa; cum neque rerum pondera, neque doctrinam, neque flyli rarionem eandem in iis , quam in exteris ejus opulculis, observare liceat. Quam recté hace viderint quibus Codices MSS. inspicere datum

S C R I P T A.

D E Processione Spiritis Sanil. Libri II. al ter ad Throdorum Lascarim , ad Jacobum Bulgariz Archiepifenpum alter. Editi funt Gr. I.at. ab Oderico Raynaldo Annal. Ecelef. Tom. Lin Append. & a Leone Allatio inter Orthodoxa Graca Serifteres Tom.I.p.1

Epifiela ad plurimes data, postquam Marchefinam remplo ejecerat. Extat Gr. Lat. apud L. Allarium de Confensa l. s. cap. 14.

Epitome Lorica et Phylica, Prodiit Gr. I at. Augnfla Vindel. 1605.80.

Епсетина

Encomium in Joannem Evangeliftam , Oracio at MCC. de Anima , alia de corpore; Enarrationes in aliquos Pfalmes, & epufcula de Fide, de Virente, & Religione , in Bibliotheca Bavarica & Vaticanà extare MSS. dicuntur. Oratio ejus de Fide cum opuículo Sanct. Thomz Ordinis Przdicatorum de processione Spiritus Sanct. & excerptis de diversis quastionibus habetur MS. in Biblioth regis Parifienfi, testante Labbeo Bib. Nov. MSS. p. 88 .

Bina fub ciufdem nomine Opufeula contra Latinerum doma de Proceffiene Spiritus Santt. fe MSS. vidific prodit Leo Allatius loco citato. De Blemmidz opufculis vide etiam ouz habet idem Allatius not. ad Georg. Acropolit.

ARSENIUS, Autorianus dictus, patria Constantinopolitanus, Monasterii cui Niczni alumnus, cui etiam prafectus est. Postmodum abdicato hoc munere, privatam magis vitam in Apolloniadis Afceteriis exco-uit; & ut videtur, etiam in Monte Atho monasticam vitam degit. Tandem circa annum 1255. Nicephoro Blemmida id muncris recufante, à Theodoro Lascare Imp. juniore imperii recens potito ad Patriarchatam Conflantinopolitanum evccus eft. Anno 1259-Theodorus Imp. moriens, Arfenium una cum Georgio Muzalone Josuni filio tutorem dedit. Arfenius verò Muzalonis proditionem & infidias regio puero intentatas agrè ferens, Patriarchatu fese abdicavit , & in Monasterium secosit. Anno 1621, recuperatà à Grzcis , duce Michaele Palzologo , Conftantinopoli , ad urbem regiam evocatus est, ut dignitatem priftinam , & cum dignitate fedem plufquam femilizculo Grzcis Patriarchis defideratam reciperet. Anno 1262. Michael Imp. Joannem Theodori Lascaris filium decennem , & Arfenii Patriarche pupillum oculis privavit. Tam nefarium facinus Ecclefiafticis cenfuris vindicavit Arfenius , ac Michaelem facris interdixit. Irarum plenus Imperator Episcoporum Concilium indicit, Arienium fictis criminibus onerat, Patriarchatu deponendam curat, & in Proconnesum relegat. Multos annos exilio superfuit Arsenius,quando tamen obierit , non liquet. De HAD 4. CO GC Gregoras *; ha new is to the second in the control of the dynamics of the second in the Sons.coming. O., ele de menyuntur muego est mo-Aurente disinger & mirin (at starts) vier bort oragemaine och & doge amabantieren bonbemieb. . Nam qued ad virtueem & pietatis cultum atti-nebat, ille vir parum à summit aberat, sed usu verum & Imperis administratione ne cum feffer quidem conferendos. Scripfit adhuc Monachus Sycopfin devinorum Canonum, ex Patribus Synodorumque flatutis collectam , & in titulos

Gr.Tom.11.p.168.

THOMAS AQUINAS , Deller An- SAC. XII Fellew , gente Italus , ex nobilifimo Comitum ab A. MCC. Aquinatum', Regumque Siciliz & Aragoniz Comment. no , anno 1224. Puer adhuc quinquennis 10con de Monschorum Cafinentium discipling com- Vir. B Themiffus eft , ubi cum przelara ingenii ac prz- ma inter maturz indolis documenta edidifet , ad opule pon Academiam Neapolitanam miffus est a ibi- Maracin que in Dialecticis Petrum Hibernum, in hu- Biblioth. manioribus literis Martinum , przeceptores Marian Al-fortitus. Anno 1241. inito cum Joanne de tamur Bi-blioth De-Sanct. Geminiano confilio in Cornobio Neapin p. 14politano Ordinis Dominicani habitum clam Brov. al an parentibus suscepit. Re audita, obsupuit ma- 1174. N. 114 ter ejus, nullumque non lapidem movit, ut 20-illum 2 proposito revocaret. Hujus ut insi-dias elucerent sodales Dominicani, Thomam

Taracinam , inde Anagniam , tandem Ro-mam transmiserunt. Mater filium ubivis fecuta ,'ut an confpectum ejus admitteretur, nequaquam à Cornobitis impetrare potuit. Illa lgitut mox tribus majoribus filiis in fubfidium vocatis, Thomam Lutetiam Parisiorum. à foladibus missum in itinere comprehendit, & in arce sua tutò custodiri fecit. Thomas carocri inclusus, SS. Scripturarum lectioni se tosum dedit , & repetitis matris , fra-trum, & sororis precibns , lachrymis atque obteflationibus la effitus, ut à succepto vita instituto recederet, nullis blanditiis, nullis unquam minis expugnari potuit. Post biennium carcere per fenestram clapsus , Neaatque inde Romam petiitpolin 1244 à Joanne Teutonici Ordinis Magistro Lutetiam ductus est. Lutetia parum moratus, Coloniam adist , ut Albertum M.ibi loci docentem audiret. Colonia Parifios iterúm accitus est,ut libros sententiarum publice interpretaretur, quod quidem cum ingenti nominis fui fama, & mirando Studioforum concurfii przflitit. Claruit anno 1255, quo Theologia Do-ctor in facultate Parificnii eadem cum Bonaventura die creatus eft. Ante annum 1262 in Italiam reversus. Ordinis sui Definitor in Provincia Romana conflituitur, coque nomine anno 1262. Generali totius Ordinis conventui Londini habito interfuit, Munus interim scholasticum nequaquam deservit. In primariis enim Italiz Academiis, Bononiz, Rome, Fundis, Fogiis in Apulia ac Pilis Theologiam publice docuit. Ultimo loco Neapoli confedit, ubi Caroli regis stipendio honeflatus, reliquum vitz tempus doceudo exegit; rerum mundanatum curz adeò non deditus, ut ad Neapolitanum Archiepiscopatum à Clemente IV. vocatus , munus oblatum recufarer. Anno demum 1274. à Gregorio X. Papa ad Concilium Lugdunenfe II. evocatus, ut Isbrum adversus Gracorum errores , jubente Urbano IV. a fe compositum in Concilio CXLI. digeftam , capicibus quibufam legum prælegeret, Neapoli difcessit; & in itinere non procul a Tarracina in Comobio Fosimperialium cuivis titulo adjectis. Extat Gr. Lat. ab Henrico Jufiello edita Biblioth. Jur. Canon. Tom.H.p.749. Testamentum Arienii Gr. Lar.extulit C. Cotelerius Monument. Eccles. fæ Novædiem føpremum obiit Nonis Martii, anno atatis fun 50. In extremis agens, fareptu-

rus * Eucharittiam , Dominum Jelum flendo Volsterde rogitabat, ut ils que de iphus mysteriis, deque 11. p. 752. univerfa

p. 35.8/c.

AC XIII universa Ecclesia 3. Spiritu instigante scriab A MCC pristet, si minus recha fuisient, veniam tribueret, eague omnia Ecclesia judicio sacrosancto

a Biblioth I. Beni B-P; es ésa f gne

ret , eaque omnia Ecclefiz judicio facrofancto permifit. De eo hec inter alia Sixtus Sepenfis * : In facrit fincerioris Theologia fludis era sagientessimo Augustino proximus incessit, atque ita mentem eins , de omnes recondicos fenfus entroffexis, exhaufique, ut juxta Pythagora Mesempfychofin commun omnium doliffmorum adagrojactarnin fit Augustini animim migrasse in Thomam. The uz ouidem doctring in Scholis Pontriciis magni semper ab omnibus habita est, non tanta tamen autoritatis out ad illius normam dogmara Theologica exigerentur, quin liberé de qualtionibus ab eo determinaris judicare licet , ejulque doctrinam impuguare , quod pluribus adversus Bzovium contendit Dermicius Thadd ei in Nicela Francisc. Relig.

OPERA.

X Ippins in Aribustis libras Periberasai.

Lat explexionas Assignierum, in oli libras
Spiferum, since libras de cale Atmos de
Spiferum, since libras de cale Atmos de
Spiferum, since libras de cale Atmos de
Spiferum de Grantasion explexionas de corresponse, in measur
Spiferum de Spiferum, a in tres libras de consense, in
serie libras que fueros e Namendia demonto in
serie libras que fuero e Namendia demonto in
serie libras que de Angelycierum, a merchian
demontion libras de Angelycierum, a merchian
demontion libras de libras de
Aribido de Consense de Co

Commentaria in IV. Libros Sementarum Magifirs Petri Lombardi. Prodictunt scorsim Basil. 1492. Paris. 1574. 8". Venes. 1481.

1490. fol.

Onessent disfinesa X. de Petentra Dei , Argent 350. XVI. de Malo. De sprantibus Cranwin. De Anima. De Unione Verbi. De Vertunibus in Communi. De Charitate. De Correctione frateria De Spe. De Urrinibus Cardona ibus. XXI.s. de Verisate.

Qn. stones Quadibessee XII. Colon. 1471. 1485, 1491. tolio. Norsberge 1474. Ulma 1475. Summa Catholica sidei contra Gensiles in libros

Summa Catholice fidei contra Gensiles in libros IV. diffributa. Prodiit Roma 1476. Venes. 1480. fol. feorlim etiam cum ubertimis Feuncifei de Sylvestris Commentariis Lu dimi 1466. f.

Expesitio in libram B. Dronysu de Devinit Nominibut.

Somma Theologic in parter III. Avolga (Questioner) Districts NMD-Lait/Continuous.
Prodiiti (certim Calous (Ces.), Daean(1)44, dens.
Prodiiti (certim Calous (Ces.), Daean(1)44, dens.
note 1344, cam Commentaritis (Capron), Caytetan
note 1344, cam Commentaritis (Capron), Caytetan
note 1344, cam Commentaritis (Capron), Caytetan
note 1346, cam Commentaritis (Capron), Caytetan
note 1346, cam (1)47, participation (Central Capron)
per participation (1)47, participation (Central Capron), participation (1)47, participation (Central Capron), participation (1)47, participation (1)48, dens.
1443, tertita participation (1)47, participation (1)47

Expedito in prisonn Quanquagenam Pfalmorum Davidus.

Exposite in Castienm Casticerus, quam S. Thomas murti proximus in lecto decumbens Monachis Fosse Nove dictavit. Proditt scor-

Expositio in Estatus Prophes and

Expositio in Jereman Prophesam

Expositio in Threnos Jeremia, Tres hasee Expositiones a nonnullis Thomas Anglico adjudi-

Expositio in Evangelium S. Mathai, Suppositia ell, ac Petrum scaligerum Dominicanum Veronensem episcopum authorem habet.

Expositio in Econopelium S. Joannis.
Gasena aurea in IV. Evangelia, ad Urbarum
IV. P. pann, extententiis 18. Pattum miro artificio convexta Prodici feorifor Lundum 1820, 8%.

1481 fol.

Sermines pro Dominicis derbus, & Sunflurum
fojannisasibni. Prodierunt feoriim Roma 1571.

Opnicula LXXIII. viz. Consta errores Gracorum. Compendirm Treologia ad Reginaldum frarrem (quod quidem non Thome, ied Ulrici de Argentina fortus effe videtur) Declaratto querundam articulorum contra Gracot , Armenos, & Saracenos. De dnobus pracepsis Cha-risais & decem legis pracepsis. De Arrientes fi-dei & Sacramensis Ecclefia. Expassio Symboli Apostolorum. Expositeo Orationis Donarnica, Expositio Salmationu Angelica. De Articulu CVIII. sumptis ex opere Petri de Tarentasia. Responsio ad Joannesa Vercellensera. Responsio de Articulis XL11. ad eundem. Refponfio de Arsteulis XXXVI, ad lectorens Venetum. Resbanfio de Articulu VI. at lellorem Bifinsinum. Do differentia Verbi divini & bumani. De natura & origine verbs inselletins. De fubitantiis feparaiss , seu de Angelornos naistra. De vanisase succleilus. Contra pefisferam dollrinam ratras hentium baraines à religionis ingressu. De perfen lione visa spirisualis. Contra impromantes Des entenm & religionem adversus Gulselmum de Santto Amore, De Regimme Principum Libra IV. (quos plurimi fu pectos habent.) De regio mine Judgerum. De Forms absoluciones. Expofitto prima decretalis. Extofuto fecunda decretalie. De Sorisbut. De aftvorum judiciu. De eservitate mundi centra mornamantes. De Faso. Tra-Starn: Logici & Philosophics XXVI. De eruditione Principula libri VII. Officiente de Fefto cero peris Cirifis, Urb. ni IV. juliu compositum. Opus de venerabils Sacramento altaris (quod à nonnullis Alberto M. tribuitur) De Sacramento Euchariftia ad modum X. Pradicamentorum. De. kumanısate Jefu 'hresti. De deletisone Christi et Proxues. De devents moribus. De Beasitudine De modo confuendo de paritate confcientia. De Officio Sacerdosis. Expositio Milla. De emprione & vendstione ad sempus. Ejiftola brevis exhorm toria ad cuendam. De vitits & virtusibus numera onsternario procedent. De Concordantitis diclinno. De Vjieru. (Opulcula ifta XJV, proximè recenfita dubia funt fidei.) Expositio in libram Boethis de Hebdomadibni, Practora Quattiones Juper Isbrum Decelia de Trinipare. Ex opusculis hisce

LXXIII,

18C XIII LXXIII. prodierum feorfim XLIX. 1488.f.quam cujus ille prime fessioni interera. Obiie Lugdu- S.E.C. XIII. MCC. edicionem penes me habeo. Pluta Venes. 15 47. & 1596.

Omnia S. Thomæ opera hacterius enumerara prodierunt in XVII. Tomos divila Rosse 1570 Vener. 1594. Antverp. 1612. Editionibus Venetz & Antverpienti decimus octavus accellit Tomus opera le quentia complectens.

Commentarius in Genefin. Prodiit fcorfim Lugdnni 1573. 8v.

Commentarius in libres Maccabarrem , Parif. Commentarius in omnes Epiftolas Canonicas, Pa-

rif. 1543. 80. 1550. Lugdani 1556. Antverp. 1692.

Commentariou in Appealyfin Commentarism in Danielem Prophetam.

Commentarius in Boethil libros de confelatio Philisophia. Prodit feorim Lovania 1487. fol. Lued. 1514. 4"

De operibus hisce una cademque ferenda est fentenria, ca feilicet I homæ Aquinati abjudiçanda effe , & Thomæ Anglico maximam partem deberi.

Frima operum S. Thomæ edirio prodiit Tomis XVII. Venez. 1490. Neriberg. 1496. fol.

BONAVENTURA, Isanner, feu ut itt. Wad. alii , Fer m Fid erz, in baptlitio dichus, à Grædes Azes cis veto Enllachin & .. neychine . appellatus. Do-El - Sercohi ne gente Italus, patria I tilcus, apud Most ad Balneoregi im Hetturiæ urbem honeftis paren-26 131E-1111- 1243tibus patre Joanne, Ritella matre; natus anno met 13.06. 1221, Anno circiter 1243. Fratrum Minotum 1160 114g. Ordini nomen d dit , & Alexandrum Alenfem , ETT 1174uri perhibent, præceptorem nactus, studiis Theologicis in Academia Patistensi incubuit. Tam sælici id successo præstitit, ut post septénium & slike dignus hiberetue, qui cutentiarum libros publice perelegeret & explicatet. Anno 1255. Do-ctoratus intiguibus cohoneftatus eft. Anno fesiente post foannis l'armentis mortem totins Ordinis I rancife ni I ræfecturam feu Generalatum unanimi omnium Fratrum fuffragio accepit, Generalis factus , labafecutem Minorum dif.iphisam correxit: totumque Ordinem adversus Ciraldum de / bbatis-villas & Gulielmum de 5. Amore egregiè defendit. mmodico planè & superfittioso affectu 3. Maria: Virginis cultui

manciparus, congregato Pifis generali Ordinis fiti Capitulo inter alia flatuir, Ut i ratres Mino-tes plebem in concionibus pafiim hortarentut ad cam . figno campana , que post complectorium sulfatur, audito , orandam & venerandam; Quin Cherubim. De fex alis Serabhim. & primus omnium religiofas Laicorum fodalitates five Confragentitates in Orbem Christianum induxir , inflirera Komæ anno 1270. Confrarernitate, quam vocant : enfalente. Anno 1271. cum post diuturuum Interpontificium de Pontifice eligendo inter Cardinales non conveniret : Bonacontura communi omnium calculo arbiter eft tu fuo nominatet. Potestate igitut accepta, Theobaldum Archidiaconum Leodiensem, Gre-

Theobaldum Archidiaconum Leodieniem, üre-noves predicens: De pasporsate Chrifti. Qued gerinos N. postea dictum, Pontificem designavits: Chriftia of Applials nadis pedibus incedepons. A quo infervisitim ausoi 1274. Eccletis: Romas Apsiejos Evangilica pasportasis. Centra estamone Cardinalis , & Epilcopus Albanentis crea- niatorem Regnia Franciscana. Apologeticus in rus eft, paule ante Concilium Lugdunenie II. est ; qui Ordini Minerum adversanter: De men

ni anrefinitum Concilium annoli 274, die xv. Ju- abAn MCQ lii , atatis fua 53, honorificentifilmo functe elatus, tota nempe Synodo exequias fummo fludio celebrante.

OPERA.

P Rincipium S. Scriptura. Expositio fen Sermones XXIII. in Hexac-

Expositio in Pfatterium , in Ecciesiaften , in Sapientiam, & in Threnas Hieremia.

Expessio in capus VI. S. Matthei, & in Evangelium S. Luca.

Postilla in Evangelium S. Icannii, & Collationes in eundem. Sermenes de Tempore, & de Santia. Sevolta

1479. fol. Hageme 1496. Commentaria IV. libros Sententlarum, a. Vol.

Norimberg. 1491. fol. Opufcula XIII. viz. De reductione arrison ad

Treologiam. Brevilequina, Centilequium, Pharetra, Declaratio terminorum Theelogia. Principium compendiofun in libros Semensiarum. Quatuor libri Sententiarum carmine digefti. De quatue Virentibus Cardinalibus. De septem denu Sp. S. De tribus ternariis peccatorum. De resurrestime ad gratiam. Di ata falmit (que cum precedente Opulculo feorfin prodit Parif. 1523. 8'.) De Ecclefiaflica Hierarchia.

Opnfenla alia XVII. viz. Soliloquium: De Meditatione Vite D. N. John Christi, Libellus meditationum. De feptem gradibus contemplationis, De quiaque festivitacione pueri Iesu. Officium de Pas-sione Dominica: De S: Cruce landais: Lignum Vita. Speculum de laudibus B. Maria , Argent. 1476. De Corena B: Marie, De compassione esufdem. Philometa Paffioni Domini aprata per fep-

tem bor as.De feptem verbis Domini in Cruce. Pfalterium B. Maria majus. Pfalterium B. Maria minuriln Saluranem Angelicam. In Salve Regina. Opnfeula alla XX, viz. De inflirucione vita Christiana: De regimine anima: Speculum anime.

De X: Pracepiis. De gradibni virinium. Itinerarium mentis in Deum. De septem itineribus aternttatis. Stimulus divini amoris. Parvum benum five incendeum ameris. Amaterius. Exercitierum. fbiritualium libellus : Fascicularius. Epistola XXV; memorialla completiens. Confessionale. De ratione conficendi. De paritate confcientia. De praparationa Sacerdoris ad Millam, Expolito Milla. De fex alia

Opufenla alia XXIII. viz. De triplici flata Reigioforum. Speeulum disciplina in usum Novitiori quod cum Epiftola memoralifim feotlim prodist Antverp. 1600.8".) Vigina paffus Nevisiorum: In regulam Newiriorum. De proceffe Religionis. De contempto Saculi. De reformatione mentis. Alphabezum parvum boni Menachi; De perfectione vizilhibitus, qui Pontificem eligendum pro lubi- sa ad Sorores. Declaratio Regula Minorum. Quafliones circa eandem Regulam: Quare Fraires Mi-

Sæculum Scholasticum. 106

SEC. XIII. free ad Fratres Tolofates (de quo ambigitur). De reformandis Frairibus , ad ministres Provinciales. Compendium Theologia. De effentia , invisibilitate, & immensitate Dei. De moffica Theologia.

Prodierunt S. Bonaventurat Opera hactenus enumerata, in VIII. Tomos digefta, ome 1588, f.

1155-THOMAS , Canripratenfir dictus , natione Barbantus, în vico Leuvis propè Bruxellam nobili genere natus , p imò quidem Canonicus in Cantipeato propè Cameragum, dein ad Prædicator in cultra transiens Albertum fire state, locum bebeent. Magnum Coloniz docentem audivit , Thomam Aquinatem condifcipulum nactus , clatuit anno 1255. Demum Subprior ac Lector in Conventu Fratrum Ordinis fui Lovanienti fa-Que, tandem Episcopus Lusentinus confecratus fuffraganeam Episcopo Cameraccusi navavie operam. Obiitle dicitur anno 1163, die X V.

5 CRIPT A.

B Onum Univerfale do Apibus, ad Humber-tum Ordinis Prædicatorum Generalem.Prodie Duri 1597. 1605 & cum notis Georgii Colvenerii ibid. 1617. 8

Vita B. Christana, dicta Mirabilis in Hasha mia. Exrat apud Surium die XXIII. Funif. Vua B. Maria Ogniacensis , apud Surium fbid.

Vita B. I negardo Monialis de Aqueria , apud Surium XVI. Junii. Vita B. Margarita Iprensis , quæ oblit anno

1237. Prodiit Dusci 16:8. Interiit Liber operafin de Naturis rerum à The-

ma Cantipratenti labore quindecenni scriptus, 1456. ALBERTUS, natione, set opinor, Germanus , quamvis alii Italum faciant Cœnobii Stadenfis in Archiepifcopatu Bremenfi Monachus . & ab anno 1232. Abbas . Ordinis Benediftini. Anno 12;6. Romam profectus, bullum à Gregorio ponrifice imperravir s ur Monafterium Stadense develicto Ordine Benedictino in Ci-Rerciensem transirer. Cum tamen constanter reniterentur Monachi , Albertus moleftiarum perexfus, przefectura, Comobilemerabdicavir ann. 1140. & Frazibus Misoritis nomen dedit: Generalis demum torius Ordinis Franciscani Magister factus. Clamir anno 1256. Scripfie Chromicon . b Orbe candito ad annum (brifti 1156. Quo tum verustioium temporum Historia, tum vezò przcipuè res Cermanicæ illastrantur. In Opero practipue res e emanica iliatriantur. In Ope-re fane contexendo melioris nova Autores fequi-tur, quorum varis inbivis ferè retiner; quaeque haud alibi facile o riuneur, inretierit, millis urplutimium Morachorum formilis, nuglique quas feculi fui Scriptores venditare folent. Trimus iffud i bronicon è Bibliotheca Sazoviana una cum noris & Appendice Genealogica edidir Reinerus Redireccius Helmitad. 1587. 4 . recutum Vi itteberga 1608. 40.

1160. TOANNES GUALLENSIS feu Wallis, geure Anglus, Ordinis Minorum No- ta studiorum infælic/rare, de desperato donachus Wigomieniis, Oxonii l'hilosophiam ac Atrine profectu, & meditata ideireo fuga, de

entandis quaftionibus. Collarismum libellus Theologiam didicit; Patifiis docuit; Arber Va. SEC XII to ob eximiam doctrinam paffim appellatus, abanaco Claruir anno 1260. Quando obietir nor conflat. Mortuus oft Luteria, & apud Franciscanos

Sepultus. En erat , ut tum ferebant tempora (inscpultus. Ea erat , ut tuen ferebant tempora (m. † Collect quit de co † Lelandus nostee) facundià, cà inge- Mi. Tong. nii premptitudine , acrimonia , felicitate eriam , ut p. 131-14, de quacunque re non dicam arnate , eloquenter , Anii, Q. Blendide , fed acue, graviter, delle poeuers diff. 2002 : rere. Qua virence si plem capacoran adim, non video quin inter elaquemia sures quamon ad couraculum varios, finam , & merito quiden vel hac no-

S CRIPTA.

O Rdinarium, sive Alphabetum vita religiosa, in ties patte divisum, viz. Dietarium, Lacarium, or leinerarium

Breviloquium de Philosophia dignicate ejufque abuful Brevilognium de 4. Cardinalibus Virentibus an-

tiquorum Philosophorum o Principum Compensitoquium de Visis illustrium Philosophe-

Margarita Dollorum . fen Communes loci ad omnium generum argumenta, five Summa de regimio ne vi a homane Prodictune Opuscula isthate omnia Lugdani

1011.F. Co lectio Epistolarum Decretalium Romanorum Pennsseum, ab Antonio Augustino una cum mibus aliis suciquis Collectionibus edita Herde

1576. E. recufa artf. 1609. Summa Cullationum. Prodist Parif. 1516.40. dr 1561. Expositioner fen Meralitates Fabularum Ovi-

dii. Parif. 1505 Alia plura Joannis VVallentis Opera hactesius inedita recenier Baleus Cent. 4 cap. 28.

BONAVENTURA BROCARDUS. Patria Argentocatenfis, Monachus Montis Sion Ordinis Prædicatorum, claruk anno 1260. Ambrofius de Altamura refere illum ad ann. 1238. aitque eum anno 1218 habitum Induisse, & in Terram Sanctam aute annum 1227. miffium diuturnam ibi moram fecilie. Extat Deferiptio locorum Terra Santia Ingelflad. 1604. 4". Colon. 1614. 8º. & alibi.

ALBERTUS, MAGNUS cognomento dictus (quin & tefte † Jovio , defere- † Elog Ded. bat MAXIMI cognomentum Gymnafio- P-15 rum omnium confenius , niú publico voro Christiana verecundia reftiriste) Natione Germanus, Parria Suevus, domo Lavingenfis, ex nobiliffima Dynaftanım holftstenfium ftirpe oriundus, natus est anno 1205. Juvenis adhue Paravium à parencibus missus, ur bonislireris institueretui ; anno 1221. Fratribus Prædicatoribus fe adjunxir,& ab info tordano Dominicanorum Generali Ordinis h-birum fulcepit. Mitto. quæ de innera animi hebetudine, & exinde or-

memoria

ab A. MCC.

SEC XIII. memoria de logenio el la B. Virgine, ne fugerer d'autr). De Animalibus libri XVI. rumtriennio ante mortem ablato, & mutato de-

Til Beer

Same.

pente ex Afino in Philotophum, ex Philotopho in Afinum Alberto nugantur Dominicani, Id certò conflat Albertum tantam & tam, forlicem plants. in omni literatum feientia operampoluisse, ut fummus iui faculi I heologus, Philosophus, ac Bel 1160. Mathematicus haberetur. Tantum præfertim in Mathematicis potuit, ut ab indoct a plebe miranda ejus actificia obstupescente Magicz pussim in-

fimularetur. Anno 1236 mortuo Jordano Generali Dominicanorum Magistro , Albertus totum Ordinem bicanio Vicarius rexit. Anno 1258. in Capitulo Ordinis generali Bononiæ hap.35. in Capitalio Ordanis generali bonome na-bito ipie cum Hugone de S. Caro ad Generali-tem petitus ett. Uterque tameu dignitate exci-dit. Provincialis autem Ordinis fui per Germa-niam factus, Coloniz lates politic, ibique Theologiam publicè prælegit , magno auditorum concurfu famul ac plaufu celebrarus. Ex illa enim schola prodicrunt Thomas Aquinas, Ambrofius senenius, I homas Cantiprateniis, aliique longo agmine primores hujuice faculi viria incurre anno 1260. Albertus ab Alexandro IV. Pontifice Ratifpo enlis ad Danabium Epilcopus tenunciatus ett , & quamvis invito animo, pro-

vinciam suscipere coachus. Anno verò 1263. oneris Episcopalis perratius, dignitate sua sete abdicavit i & in Monafterium Colonienie revertus tenecturem fuam ocio literario oblectavir Obiit anno 1180, die XV. Novembr. atatis fua LXXV, feu, ut alii volunt LXXXVII, De co thi lapra P. Jovius T , docendo Scribendoque , theologia philosophraque totius locos omnes , miris celfifimi senii luminibus illuftravit. In dicendo vero, in-* Lett. An- quit Rhodiginus *, Gothicum fapit & Barbarum;

ig: pill eratione fquarrofa prorfus & ilepida.

OPERA

O Pera Dialectica VIII. viz. De Pradicabili-bus. De X. Pradicamentis. De fex Principiis. De interpretatione libri II. De Syllogifme stempliciser seu priorum Analysico rum libri II. Do demonstratione seu Posteriorum Analysicorum libri 11. Topicorum libri VIII. De Sophisticis Elenchia

libri 11. Opera Physica XXVIII. viz. De Physico audiin libri VIII. De Cale & Mundo libri IV: De Generatione & Corruptione libri II. De Meteoris libri IV. De Mineralibu Ilbri V De Anima libri III. Metaphysicorum libri XIII. Ethicorum Niesmachierum libri X. Polsticorum libri VIII. De Jenfu & fenfato liber De memoria & reminificentia liber, De famno & vieilla liber: De moribas Animalium libri II. De asase five de juventute & fene-Elute liber. De ifiritu & reiftratione libri Il. De Morte & Vita liber. De nutrimento & nutribili liber. De nasura y origine anime liber. De unitaie Intellecins contra Averroen ilber. De Intellollu & intelligibili libri II. De natura locorum liber. De canfii proprietatum liber. De Paffionibus aéris liber. Do Vegetabilibus & Plansis libriVII. De Principiis matus progressivi liber. De processi Uni versitatis a Causa Prima liber. Speculum Astrononeceson (in quo de libris licitis & illicitis pertra- Eclipfi coram Jounne imp cum Nicolao Me-

Commentarii in Threnos Jeremia. Commentarii in Baruch.

Commentarii in Danielem. Commentarii in XII. Prophetas Mineres. Prodicrunt Colon. 1534.

Commentarii in IV. Evanselia. Commentarii in Apocalypfin. Prodictunt Bafit. 1006.

Sermonei de Tempore. Oraciones Super Evangelia Dominicalia torim

Sermones de Sanilie. Sermones XXXII. de Sacramento Euchariffie.

Predictunt Alberti Sermones feorfim Moguntia 1615. 8a. Liber de Muliere fores,

Commencarii in Dionysima Arcopagicam Compendium Theologica veritatu librit *11: digestum. Prodlit Vener.1485.1588.801 Commentarius in 14. libros Sententiarus

Summa Theologia in dues parces divifq. Summe de creaturis, in duas partes divifa, qua rum primacit le quesser esevis secunda de Ho-

mine: Venet. 1498. 1519 Mariale five Quaffioner Cxxx. Super Evangeum, quad incipit, Miffin ell. Mediolanis 489;

De Landibon B. Virginis libri x 1 1. quos nalutiores Critici Alberto abjudicant , & Richardo à S. Laurento, Pomitentiario corhomagenistribuunt. Prodictum Argent. 1493. Fol. Duaci 1615.4 Biblia Mariana, ju quibus omnia ferè que in

S. Scriptura continentur B. Deiparz Virgini breviter adaptangur. Prodictung Colon, 1615.8 De Apprehensione & apprehensionis modis liber.

Londini 1515.8" Philosophia pamperum, five Isagoge in varies Arifletelis libros. Venet. 1496.

De Sacrificio Miffe liber De Sacramento Encharistia liber. Paradifin anima, five de Virinibin libellui.Co-

lon. 1498. 4°. De adherendo Deo libellus. Prodiit scottim una eum przecedenie Opusculo Antverp.15°1.8«.ibid. 1601.8 :Iterumque ibid.anu. 1611. und cum vira Illius per Petrum de Pruffia compiluta

De Alchymia libellus. Prodiit fcorfitt Bafili 1561. Vrfellir 1601 8': Opera omnia Alberri Magni hackenus enume ratacollogir , & in XXI. Tomos diftributa edi

enravit Petrus Jammy , Ordinis Prædicatorum Theologus, Lugdani 1651. Alium Alberti Operum Tomum penès Editores prælo paratum fuitle fidem facit Ambrofius

de Altamura Biblioth. Praditar. p.55. GEORGIUS, Acropoliza dlatas, Patria Constantinopolitanus. Liberalibus disciplinis in Grammaticorum scholis jam probe instructus.

post annum 1118. à Patre suo in Joannis Ducz Imp. apud Niczam agentis aulam adolef ceus adhue datus eft. Anno zearis 17. ex aulà dimiffus, Mathemata, Poeticum & Cheroricam & Theodoro Exaprerygo , Logicam à Nicephoro Blemmida didicit. Annos natus 11. de Solis SAC XIII. dico erudite disparavit. Demum magnus Impe- quam G. Douza primus edidit ; aliam prodi- SAC xit. aba: MCC. ratoris Logocheta factus claruit anno 1261. Cre- xam ac diffulam, et omnibus numeris perfectam, ab A MCC. bras pro Imperatoribus CP, legariones obiit; arque regni negotiis adhibitus fuir à Joanne

Duc's ad Michaelem Despotam pro pace confirmanda Lariffim millus; ab eodem Michaeli Comneno infidiarum futpecto judex datus: 3 Theodoto Lucari Jounnis filio, quem in Logi-tis erudiverat, omnibus Occidentalium provinciatum Præfectis præpotitus, citea ann. 1253. contra Michaelem Angelum Delpotam à Theodoro deficientem thressiè belligeratuseft : don:c tandem in Prilapo mbe obleflus, post fortiffi mam propagnationem proditione captus fuit, & per provinciam in vinculis ci:cumductus. Anno 1260. à Michaele Falxologo Imp. libetatus, & ad Constantinum Bulgatorum Princi-pem legatus est. Anno 1267. cum Ecclesia Rhethoi juventutem Ecclesiasticambonis literis ac moribus per plures annos inftiruitier, oneris percefus, Holobolum fucceflorem accepit. Anno 1272 Synodo ad dijudicandam Joannis Vecel l'agrinche CP, caulam collecta Georgius inter Politicos Ecclefiníticis additos jud a præfedit. Anno fequente à Michaele Impad Gregotium X. Pontificem und cum aliis quibuidam legatus, pacem Eccl-fiulticam Gracos inter & Lutinosconciliavit. Anno 1274- ad Concilium Lugdanenfe II profectus, pacem nuper initam Engoniente il perecetas pacera naperantam Imperatoris vice juramento coram Patribus furi ecpro confirmavit. Anno 1183a ad Jounnem Bulgarorum principem millus est; ac domum reverius, obiti codem anno. Gregorius Cyprius , Parria cha CP, encomio Georgii nofiti Historia: pramisso , immodicis illum laudibue effert : quali unus ille effet , qui omne disciplinarum pariter conjunxerar genus, & in omnibus renebat primas, de de ubul nebe ublied & bigeden fer: immo qui ipium Ariftorclem la Philotophicis, Hatonem in Theologia atque Atrica venustare pari pastu sequebatur. Venam plus fatis erit, sidimidiam hujus encomii partem ei largiamur, 'it licet doctus , diligens , prudens, ac falclis 'criptor: hujulmodi ramen encomia in hujus faculi homines effunkre, eft omnes modettia & veritatis limites landando transilire, Certè Ephramius in Chronico MS. à L. Allatio citato , vocat Acropolitam nostrum degerm Martus gol meletes. Condidit Georgius Acropolites Hiftoriamica Chroni-o e Conflantinopolitanom à capta per Latinos Urbe, nique ad receptam per Michaelem Palxologum, viz. ab auno 1205. ad ad 1261. Earn Peter reportam & à Georgio Cantacuzeuo redemp'am Constantinopuli densiir Georgius Douza; Latine vertit, norifque illuftratam Gr. Lar. edidit Theodorus Georgii frater Lugal. Bat. 1614. 8'. anno fequenti Geneventes eam Gr. Lat fed abique notis, Laonico Chilcoeam Gr. Lar fed ablque notis Laonico Chilco- quidem Advocatus infiguls , & Regis Fran-condylar fubjunxeunt (feneva 1611, f. luregrior clar Confillarius ; quando & uxorem duxir, multo dernum ex vettione, & cum notis Leonis ex qua deas fillar fukepit. Pofi uxoris mo-Allatii, fiibjecta ad calcem proliva ejutdem tem (aculo renunciavit, & ob inorum fanctiga-Dixelba de Georgiis & corom feripsis, prodife tatem primo Episcopus Podientis, dein Archie-Gr. Lat. Parif. 1651. f. Interim norandum L. Al- piscopus Nathunemis , tandem Cardinalis ac

quam à le Larine reddiram Parifientes Typographi in lucem emilicunt. Denique ejus Forma de fide, de virime . Fr anna . În Biblioth. Aut. Au. gustini habebatur; item Expositio in Gr. Naziara zenifemeni a in Palatina; XIII. ad Deum preeartener, post Constantinopolim à Gracistecuperaram ulurpate, quatum iple in Historia fua meministicm Orac de recuperata CP, ad Michael lem Imp de quain fine Historia fina mentionem injicit.

URBANUS IV. Incobus Pantaleon ange dictus, genre Gallas, in Tricaffibus lumili loco natus, futoris quippe vereramentarii filius, pri-mim Canonicus i ricaffinus, dein Landonentis Archidiacouss, postea Verdunensis Episcopus, Alexandri iV. in Pomerania, Prussia, Livonia, univerfaque Germania legarus , mox Patriarcha Hierofolymitanus, ac randem anno 1261, Pontifex Romanus electus Viterbii die XXIX. Auguiti, coronatus IV. Septembris. Anno 1262. Manfredum regem anathematizavic, peecatorum remissionem ornaibus contra eum milirancibus pollicitus, Anno 1264. Fellum Corporis Christi in Ecclefia defricops celebrari Inflicate. Obile Perufil eodem anno die 11. Octubr. De eo hac habet foannes Stella-"Hie etfi humili locungus. " prættanti tamen & elegantilingua fuit a qui ali-" quando lacellitus , quod vili patre ottus effets telpondit: Nobilem virum non nafer, fed fieri poren tutis est arque Nobilitatis. Excust Epifole II. Concil. Tom. XLp.817 Mereph-sfu ejus in Pfalmen I haberur in Bibliotheca Patt. Tom. XXV. p.335. Epittola alia XI. apud Waddingum Annal, Minorana ad an. 1261.800. alia XIII. ibid. Tom. IL in Regefto Penuf.p. \$6.

HENRICUS DE SEGUSIO, nation ne Gallus, Patria Seguinus , in Subalpinis natus anre amum 1258. Eocodunensis in Gallia Narbonenfi Epifcopa - factus est. Ann. 1262, Eccleii - Romante Cardinalis, & Epitcopus Hostienfis. Gulielmum Durandam apeculatoren, inter alios difeipulum habuie: tautam in utroque Jure scientiam adepeus,ut Font & Splender Inre demominatus fit, Obiit anno 1271- quem tamen ali: ad aonum 1281, visitie volunt. Scripfit Samuela surinfque Inris , que vulgo dicitur duren Sumon Holling . Prodiit ifta cum annotarionibus Guarini Bafil 1557. 1573.f. Lugdavi 1588. 1597. Cripfit crium Exposiginem in fex librar Decretalisms typis impreffime Reme , ut videtur . \$470.1473. Venet. 1498. f. 1581.

CLEMENS IV. Guido Falcodii, feu Guido Groffus auxea appellatus, gence Gallus, primum Lefum duplicem hajufce Chronici isilora, five Sabinonfis Epifcopus factus eft. Ab Urbano IV, editionem facere : unam breviocem , quampluri- in Angliam legatus , post Urbani mortem mis ab aliquo refectis, & hanc iplam esse, Pontifez Romanus à Catdinalibus absens ele-

\$165

tum contemptus mundi fignum edidir. Uttivis 1555. enim filiarum datis nomini triginta libris Turo-nemibas, alteram plebeio homini uxorem locavit, alteram Monafterio commiste quin & fororis filio tres Canonicatus obrinenti optionem dedit; ut quem vellet, ex his retineret; duos illicò, dimittetet. Eudem anno Sicilia reguum Carolo Andegaventi , Ludovici Gallia: Regis fiatti, Manfredo ob contumaciam feilicet abalienatum , Apostolico jute donavir: Crucem contra Manfredum prædicari, & pro fum-pribus belli fublevandis Ecclefufficorum omnium tediruum decimas persolvi justit. Anno 1167. Concadinum Regem Frederici Imp. filium jus avitum in Italia perioquentem, omacique ci-vitates ei adhætentes attathemate percusia, & Petrum Aragonia Regem divis devotum regno fiso anthoritate postolica exuendam decievit. Obije Viterbii anno 1263. die XXIX.Novembris, Extant Epifole III. Concil. Tem. XI. pagina 840. alex Epifole & Cofficusiones V.1.apud Grovium Annal. ad 2011 1266. 1267. 1338. alis Epiftele XIII. apud Waddingum Amat. Minorum ad ann. 1265. &c. elie XXXIII. ibidem, Tom. II. in Regello Parisf. p. 100. alias aliquot dabunt Albertius de Eucheriflie p.973. Cl. Jollius inter Olicili opulcula p. 690. 691. Plura ilius feripta inedita recenfer Lud. Jacobatius Biblioth. Pantif. p. 48, Catterum turpitlime hallucinament, qui ingentia Opera Inriducalia Clementi nofteo aferibunt puta Decifiones , Francolurs, 1575, f. Lellarum auresm super Decretales Lugiuni 1/17. Francosure. 1180. f. De Appellationibus Traflation, Colons 1574 ... ommertariorum in Pandeilas, Confiliorum ve-

GILBERTUS, five Guibertus, Wibertus ab Henrico Gandaventi dictus , Patrià Tomaernfis, Ordinis Franciscani Monachus, S. Theologiz in Academià Pasilienfi Profellor , claruit anno 1270. Extat Trollarus de Officio Episcopi de Ecelojia carez miis, alius De pace & tranquilita-te mimi, uterque in Bibliotheca Patri Tomi XXV. pagina 378. Vita S. Elentherit primi Tornacensina Apostoli, apud Bollandum ad XX. Februarii. Sermones de Tempsee, & de Santlis, editi Parif. 1518.8 Scripfit & Hodaporicon pri-mae profectionis S. Ludovici Regis in Orien-*De Seript, tem , tefte Henrico Gandaven *; quod in Belgi-

eis Biblothecis MS, extate dicipite.

Inmira III, &c. I fraculm omnia debengue Guidoni

cognomento Papas, Confuli Delphipari, qui cla-

tuit ab anno 1417.2d 1484.

£ 54. 1270.

NICOLAUS HANAPUS, autione Gallus, in vico cognomine Diocesis Rhemenfis natus, Ordinis Dominicani Monachus, Sedis Apostolice in Romana Urbe Frententiatius, clatuit circa ann. 1270. Dum munete suo fumma cum laude fungeretut , anno 1281. à Martino Papa Patriarcha Hierofolymitanus renunciatut , primus eriam in Syria & Palæftina fid.i Cenfor à Nicolao III. antea constitutus. Obiit Ptol: maide anno 1288. Extant Liblia Pamperum Capitulis gxxx1 v. (Bonavonturz falsò tribu-

ste XIII Chuseft unt 1285, cut electioni affenfum ipfe pent ta) five l'ireunum virlorimque exempla ex uni SEC XIII. MACC. buit Perulii die VI. Februarii, die XXII.co. verso utriusque legis promptuario decerpra. Veronatus. Primo statim Pontificarus ingressu ca- net 1537. 16". Tubinge 1533. Parif. 1547. 8". Başil.

> GREGORIUS X. Throbaldus autea di-Aus, gente Italus , Patria Placentinus , Archidiscours Leodicentis, anno 1279. Edwardo Wallin Principi in Palæstinam exercitum ducenei comitem se adjunxit : ubi dum moram faceret , Pontifex Romanus à Cardinalibus electus est Virerbii anno 1271, die 1. Septembe, elechioni affenium prabuit, die xxv11. Octobratque anno sequence, die xxvis. Martii Romæ coronatus eft. Anno 1274. Concilio Lugdonenti II, præfedir; in quo cum Ecelefia Græca pacem init; nullas non conditiones amplectente Michaele Imp. ut ab imperio ino adhue nutante Occidentalium arma averteret; & Baldyvino purpuram authoritat: Synodica abroga i obrineret. Anno 1275. in Italiam reversus, Florentinos anorhea mati subjecit. Obiit anuo 1276, X. Januarii, Aretii sepultus. Extant Epifista 1x. Concil. Tom; xt. pagina 929. aliz Epiffole X. aptid Wad-

dingum Amal. Minsrum ad ann. 1272. &cc;

alra vi. ibid. Tom. I Lin Regefts Pontif. pagii6.

11723

ROBERTUS KILWARBIUS Natione Anglus , poliquam Oxonii Studiis incubuerat , in Academiam Parificulem fe recepit, ibique gradum Magistetil in Atribus confecutus est; domum rediens S. Francisc! fodalitio fe festrem dedit, ordinis fui paulo post Provincialis factus. Anno MotaxxIII. à Gregorio x. in Archiepitcopum Centuaritmem promovetut, quem, ut jura fuarueri videreutur Monacha Cantuarientes (etti Gulielmum Chillindem Subpriorem fuum nuper elegerant) fuffragiis fuislegitime electum effe declararunt : ac proinde Feb. xxvi. confectatus est. Anno sequenti Thoma Cautelupo, in Vesperiis Comitiorum Oxoni nfiom gradum fülcipiente, Disputationis Prafidem & Moderatorem agere , † tefte Wallinghamo, Archiepifcopus licet, non dedignibutut. Anno Mcc exxvit. à Nicolao ill. Romam acceditus, Epileopus Portuentis, & S. Ruffine Cardisalis tenunciatur, quo tempote Archiepifco-patu fe abdicavie, & Viterbium fecedens, non tine suspicione Veneni oblit III. Idus Septem-

bris anno Mccaxxx, apud Franciscacos se-SCRIPTA.

pultus:

Iber de Paffione Chriffi. Extua MS. in Bis bliothica Benedictina Cantab. vol. 394. Oneflio de Mendicitate, ibid. cod. vol.

Tabula in libros Augustine, in Bibliothec. S.Pos tri ibid. vol. 172. 173: 177. Liber de e in amnimo Scientiarum, MS. in Bibliorh. Dunensis Monafterii in Flandria , apud

Sander. Biblioth. Belg. MS. p 188, Server errorum ab ipfoin Anglia condemnate: rum, ibid. De divisione Scientiarum, Oxon, in Bibliothi

Ballionenf. vol. 2.

De Natura Relationis, ibid.

Ín

Szculum Scholasticum.

SEC. XIII. In Profedian Priftiani, In Bibliotheca Perrina aban MCC. Caresb. vol. 32.

In Donatum de Viciofis Sermonibus ibidem

vol. 52. Alia apud Baleum & Pitfeum quætantur.

GULIEL MUS PERALDUS, five de Perra alea, natione Gallus, Provincia Vien-

de Perez aula a, narione Gallas, Provincia Viener meris, abricum Omniticam Gottinia Sa (eginal de Gidecepit amo 1145). Calvelli amo 1171, quo de Gidecepit amo 1145. Calvelli amo 1171, quo de Gidecepit amo 1145. Calvelli amo 1171, quo de Gidecepit amo 1145. Calvelli amo 1171, latar morti fatti Lugalmentini fatti Calpinnentini curam (fatti Lugalmentini fatti Calpinnentini curam (fatti Lugalmentini fatti mon 1171, latar momentini Carlo della Calvelli amo 1171, latar momentini Carlo della Calvelli amo 1171, latar momentini Carlo della Calvelli amo 1171, latar momentini Carlo della Calvelli amo 1171, latar della Calve

INNOCENTIUS V. ante Perm de Tarentafia appellatus, natione Burgundus, Tafentalia prope vallem Modemannarus, Anno Orbitan Dominianum ratios desenta

fentaliz prope vallem Moriensamuarus y Anno 1225. Ordinem Dominicanum puer decennis fullepit: & in Academia Parificuli Studiis Theologicis incubnit; ubi randem ob raram doctrinam Cathedex Theologicz pozeffementic. Anno 1161, in Capitulo Dominicanorum generali Lugduni celebrato Vicarias Ordinis Generalis, & Gallie Provincialis renunciatur. Anno 1271-Archiepilcorus Lugdun niis creams eft, anno fe-quente ad Ecclefiam Taxentalieniem & Epilcopatum Offienfern ac Velicernum translatus. Cardicalis egiam factus. Anno 1273. Feclefiz Ronama Previtentiarius major constituitute, ac se-quente auno Concilio Lugdanensi interfuit. Anno 1276. Fontifex Romanus electus est Aretif die xxi. Januarii, die xxiii. Februarii Roma corourus. Florentinos à decelloribus excommunicatos eà lege abtolvir, ut Gibellinos ompes civitate ejicerent. Obiit post quinque menfes die xxti. Tunii. Extat Compendium Theelegia Parif. 1551.11 . Commintarius in quatuor libros Sementiarum , Tolofe 1652. Complura alia ejuldem seriora saris crasta molis recenter Ambrofius de Alcamura Beblioth, radicar.p. 43-444

TOANNES BECCUS five VECCUSigenere 476. Gracus, Magna: Ecclefin CP. Chartophylax, vir fui remporis & ingenio & erudicione cel becrimus , primò quidem Michaeli Imp. unionem cum Latinis meditanti fleenne adverlabatur: nem adeò imperator omni pacto lenire , impue das partes pettrahere tum per fetum per allos conatus eft. Verum cum nullis id confilis efficere posset , hominem unà cam suls intererrimum exreerem conjecit , cíque Nicephort Blemmidz (c:ipta milir : quibus per ocium perlectis, perpen ique Parrum dictis, & re tota diligentius confiderata, fencentium mutavit Beccus , & pro Imperatore at Latinis adversals Gracos fectir. Unde anno 1274. juxta Freherum, d.potito Josepho Galesso, ipie thronum patriarchalem Michaelis favore alcendit; & ut Nice-

phori Gregora verbis pergam , mara hi dirij rij pannit, z yniria, e znie, e nanapie nappa- p

rius Roggidu, & siyur, & secour, & RoyuniZun S. E.c. XIII. Imperatori unu fuit omnia , & liogua , & manu, abanMCC acuri Scriptorii calamur, & dicendo , & feribende & degmata flatuende. Poftquare Patriatchatum octennio tennifict, mortuo Michaele Imp. ne à plebe discerpererue veritus , sede clàm relicta, in l'anachranti Monafterium confugit anno circiter 1284 futiceto irerum Josepho. 1 oft Josephi mortem anno ci citer 1284. Georgius Cyprius Paniarchamm ad:prus Beccum ad Olympi montis radices relegati effecit. Chim verò de injuria fibi illuta acerbe quereretur Beceus, Contiantinopolim reductus caufam in confiftorio facro agese juffuseit Magno id quidem acumine ac facundia prastirit, fed cum Latinorum partes acriter tuest pergerer, in Birhyniam una cum Meliteniota & Metoci-ira abiegatus est, in castello S. Georgii costodize mancipan-

of his calcide S. Georgii cardollic muchandas, bid mades mounts of michili films. *IELLy with a single plant of the calcider of the calciderwith a single plant of the calcider of the calciderwing for the calcider of the calcider of the power, but his single pass white cardinal suggests power, but his single pass white cardinal suggests power, but his single pass white the cardinal suggests of the calcider of the calcider of the calcider of the general single pass of the calcider of t

SCRIPTA

D E unione Eccleftarum veteris & nova Roma

De Precessione Spiritus S. Capita XII. Epistola ad Alexinon Agastianom de eddem re.

Sentencia Symodalie.

Tellomentum. Omnia ithrac opulcula Gr.Lat.
cdidir.Loo Allarius Grac. Orthod. Tom. I. 2 p.61.
da p. 379.

Be avenibus fuls libris & SS. Patrum confensione aminustresso, ab codem Allutio edita Grac. Orthodox. Tom. II. p. 2.

De insulina quampafus est throno proprio ejethus, ibid. p. 11.

Aratio Apalogetica de injusticia , &c. ibid. pa-

gin. 36.

gin. 36.

Apologia nullo modo noftras confuesudines deHrui si Ecclelia accentamas unhanem . Re ihid

e Hrul, si Ecclessa acceptamus unionem , &c. ibid.

p. 84.

d Theodorum Sugden Epistepum libri III. de.

Pracessimus Spiritus : ibidem, pagin 95. Hos abid Allatio &coptos Lutine und cum aliis quibul-

dam ediderar Nihufius Mogore, 1655 8. Tertiam ex his librum Gr. & Lat. dedit idem Allarius ad calcemilib. I e Pargaronio, Roma 1612. 8. Ad Conilaminum libri IV. de cadem re Gr.lbi. Tom. II. p. 149. In Town Cateria. Stranger civillem berefer

In Tonum Cypris . & novas ejufdem harefes Orationes extemp. II. ibid. p. 215.

Refutationes Andronici Canacteri Animadversonm de Processione Sp.S. ibid p. 187.

Epi+

Sæculum Scholasticum.

1276

SEC. XIII. ahta MCC. & Seventia SS. Parram a fe collecta de Proceffine Sp. S. p.522. Hzc omnia habeneur Gree. Orshadex. Tom. II. Alia quadam Vecci scripta commemorat Allatius de Confenf.l.2. \$.15. c. 8. an verò ex iis fint, quæ ab hactenus recenfitis diverfa funt, norme, quibus Bibliotheca Varicana Ac-

chiva patent. De unione Ecclefiarum veteris & nova Roma, fcandalique ex difficio navi abfurditate, libri II. ex quorum secundo amplissima olim excerpra, Concillium CP. Photianum (pectancia , collegir Matthaus Blaffares ; quæ Gr. Lat. edidir Gul.

Bcv eregius l'andcet. Canon. Tom. 11.p. 2731 1176. GEORGIUS METHOCHITA, magnæ Ecclefiæ CP. Diaconus Becci Symmifta, & omnium ferè que fub Andronico Imp.perpeffus ett. malorum (ocius claruit anno 1276. Unionem cum Latinis incundam iummoperè promovebat; & cum à fententia neutiquam dimoveri pollet lapiùs in carcerem conjectus est. Obiit exul, quo tamen anno, nondum comperi certè * De Con-Vecco superites Dillio es, judice Allario *, Beat havens.

60

in omnibus dura, composicio aspera, multo suco, nullo lenocinio mollita, fentencia graves, argumensa ad probandum id qued volui firma , fed closutime & impelitione nomanum berrita & confragefa. Hac Allarius, qui cadem ferè repetit Diatriba de Georgiis eorumque feripsis, pagin. 345. verobique autem Opulculo Metochitz, viz. de Processione Spiritus S. opus in V. pattes, seu orationes difteibatum, De unione Eeclestarum, Adversits Maximum Planndem , Manuelem Nepstem, & Gregorium Cyprium enumerat. Ex his extam refutatio trium capitum Maximi Planudit. ab codem Allatio Gr. Lat. edita Grac. Orthodox, Tom. II. pagina 922. Refuratio Manuelu Cretenfis Nepreis , toid:m. pagin. 959. Fragmencum fizis amplum ex libro V. de Processime Sp. S. Gr. Lar. exhiber idem Allatius lib. de Purgaserio pag. 668. Fragmeneum ex oratione historica de Visione Ecelefterum, lib. adversies Housinger. pagin. 429-Fragmenta bina ex oracione historica de Dificiis Feelesterum, ibidem. pagin. 458 462. aliud ek libro V. de Processione Sp. S. Fragmentum ibid. pagin. 31t. Fragmentum libri IV. de Processione Sp. S. de Epift la S. Maximii agens, Gr. Lat. edidir Fr. Combefil. Author. Nov. Tom. II. pagina

CONSTANTINUS MELITENIOTA, Joannis Becci Patriarchæ Archidiaconus , & Metochitæ focius, Latinorum fautor, eodem tempore, quo Beccus & Metochira, clamit, eademque cum iis palfas eft. Obiit exul in quodam oppidalo Birhynix , & in Plaza infula tumuleuario funcre fepultus. Scripfit Trallation de Ecelefiaitica uvinne Latinorum & Gracorum. & alium fatis prolixum de Processione Sp. S. qui Gr. & Lar. à Leone Allatio ediri funt Gracia Orshedex Tom. II. p. 642.765.

1176. GEORGIUS MOSCHAMPER, Magnæ Ecclefiæ CP, Charthophylax; claruircir-ca am. 1276. Latinis infentillimus, quos palam redarguir, & scriptis refutavir. Plutibus ejus

Epigraphé, five Praftriptiones XIII. in Dilla adversib, Latinos Eciptis respondit Joannes Vec.
Severeila S. Parama é f. collècta de Prosefe cous sui ex spins Vecci opsiculis liques de far aban MCG
w 5.9. S., SLA-HEO comis laborous Gross. Onnem copen Mochampasti cityes a serve Vecci
adex. Tom. II. Alia quardam Vecci ficipea comtelepontiones visitife factors. Leo Allatius de Confenf. lib.s.c.tt. 6. 12. & Diarrib. de Georgiis cornenque ferip. p. 349. ubi de co, cjulque opulculis fufais agit.

SIMON, genere, ut viderur, Conftantino. politanus, ortu Crereniis, Hicromonachus, ex parte Latinorum, quin & ex Ordine Pradicatorum. Claruit, quantum conjicio, circa ann. 1276. & deinceps , Oloboli Rheroris amicus; quòd fi hoc rempore vixerit, vel idem cum Simone Jacumzo, primum Gyratii, mox Thebarum Epifcopo non fuir, (uri credere videtur *De Con-Leo Allarius*) vel erravit Sixtus Senenfis †, fenta l. s. quando Jacumzum anno 1400. claruisle feribit. † Baltonit. Extat Gr. Lat. proliza Epitiala (non tamen inte- l. 4-p.30h. gra) ad learnem Nomsphylacem de Concilies que processionem Sp.S. a Felia definiverune, apatd Allatium lib. adv. Honinger, pagin. 324. Duos alies ejuidem ferè argumenti Tractatus, alternm ad Manuelem Olebolum, altetum ad Suphonism, le vidille prodit idem Allatius de Confenfu 1. a.c. 15.

JOANNES XXI. aliis XIX. Petrus Inliani dictus, Ulyiponia in Lufitania natus eft, omni fcientiarum genere clarus, medicinæ præ-cipue operam dedir, qua tandem abdicatasfactos in le fulcepit ordines, factus Cardinalis & Epifcopus Tufcularias. Mortuo verò Adriano V. Septembr, XX, MCCLXXVI, Pontifex Roma. Marr. Polon nus renunciarur. Erlam in fummo Pontificalis circ. fin. sift digultaris cul nine à literis non abhorruit, pau-frid Ept. I peribulque fublevandis , præfertim fi quos amo- 2. re literarum ductos cemeret , quos ad Ecclefiaflicas dignitures promovebat. Artis Aftrologica & Generaliacæ præcepeis delufus, vitam fibi longam prædixerar; cum fubirè nova camera quam in Palario Viterbiensi extruxerar, in ipfum corruit, quo cafu, miferè contrirus, ani-mam egit X V I. Maii an. MCCLXXXVIII. moribundus (zpiùs exclamavir » Quid fies de libello mes ! Quis complebis libellum menm ! de libro, scilicet, quam de vità magis sollicina.

SCRIPTA

E Piftola ad Edvardum I. Anglia regem de non gravanda Hibernia , Concil. Tom. X. pasts 1. p. 1030.

Epiflela ad Francerum regem ab Oldoino ad Ciacconium edita. Epsitola ad Philippum Minoritam herefees in

Marchia Tarvicina inquistrorem, ap. VVadding. Annal. Minor. Tom, Il. ad an. 1277. Epillola III. fold. in Append. icu Regift, Pontif;

Summela Logicales , cum expolitione Verloris Paritienlis, Parif. 1487 fol. Venet. 1572. 4 . Parva logicalia in partes ac capita diffinita, Vener. 1591. 4'.

Tratlaur logicaler fex , cum clucidatis magiftrorum Coloniemium, Colon. 1503. Thefaurus Pauperum, feu de medendis humani

Vu 4 corparis

aban MCC. ex omni genere auctorum , & experientia propria congestus , Lug. 1525. cum additionibus Jozna. Sciapionis , Parif 1977, 15 . Francefore 1376-1378. 8. Alia, fed medica & philosophica tum editas tum MSS, recenfer Lud. Jacob. Biblioth. Pontif. lib. 1.p. 537. Vide Vanderlinden de Stript. Medien lib. 1. p. 526.

MARTINUS, POLONUS gente, pa-

A177.

terno nomine Streman dictus, ex nobili, nempe Stremporum , familia oriundus , patria Cathila-nus. In juventute humaniores literas apprimè didicit , przecirim verò in furis Czesrei & Pontificii feienza, in I liftoriz & Theologiz findio excelluit. Ordinis Dominicani Monachis fe focium dedir, etfi Ciftercientibus post collevinum & Jongelinum vindicate constit, fed parlim fielieiter, Carolus Vitchius. Tandem Romann profectus , à Nicolao III. anno MCCLXXVII. Cappellinus Apottolicus, majorque Pœnitentiarius conflitutus eft. Anno fequenti vacante fede Grafuerii în Polonia orraque de electione controversia, Capituli, Foleflai ducis aliorumque precibus inductus Pontifex Martinum nofrum in Archiepilcopum Gnefneulem promovebat, immaneerat, ut in aliis, ita hac in parte Carolus Vilchius *, qui iptum Archi pilcopum Confestisum in regno Neapolitano facit, plarefque Martinos Polonos nobis confinxerit. Ad

* Riblioch." eript Cl.

noftrum redeo. Dum fret in l'oloniam inftituerer , Bononia in mo.bam incidir , ex quo brevi post extinctus est, in Templo D. Dominici, auxe aram majorem , fecus freellum D. Thoma feoultus; hoe fepulchrali Epitaphio omanus quod fito adhue rempore se legisle testatur Abr. Bzovius adan. 1178. n. 11.

Hic jacet Frat. Martinus Polonus Ord. Prad. Archiepifcions Gnefnenfis.

SCRIPT A.

Hronicon Martinicoum dictam, Childo nato, primum ad an MCCLXXI. deinde ad ann MCCLXXVII. perduxit; quæ enim fequuntur ofque ad ann. MCCLXXXV, ab alis monu accrefferent. In hoe Chronico res geftas Impentonam & Pontificum , difrofitis attinque colomnis, haviter perfequieur, Nihil verò illud magis famolum reddidir, quem docuntatifima illa de Joanna Papiffa, feu fabula , fen na cariuncula. Sane fabulam effe, & ferrim cum in plestique veruftis Codicibus MSS. minit Leo Allacius Confue. f. b. de Ioan. Pap, n. 7. ut alios taceam; certe Martini Chronicon nou

E. S. p. \$69.

Martini Chronico intrufam nullus dubito, pradefideretur. in IV. Codicibus MSS. Bibliotheex Cafaren defiderari , intotidem etjam re-periri ing/miè fretur Cl. Lambecius*. Deetat etiam in antiquissimo Codice, quem Bibliothe-/indob.l.z. cæ Varicanæ donavit Urbanus VIII. cujus memam interpolationem paffum effe etudiri dodum observamme. Editum est hoc Chrevices Bafil.1559. în magna potentia ac auctoritate vivere. definde cum nocis Petri Suffiidi, Antverp.1574.8'. Denique è veruttifimo MS, & ipfi Scriocori, nel terunt penè contanco, fumma fide & diligentia

SEC XIII corporis marbis per experimenta, liber Empiricus exprelium, in lucem emilit Josunes Fabricius SEC NIII Cafar, Monachus Pramonft atentis, "elev., 616, abAnMCG fol. in qua editione Hilloria de Joanna Papida

non comparet. Sermanum de Tempore & de Santiis , libri II:

Argentorat. 1486-1488. Alia quadam, qua an fuperfint, incerrum eft, memorant Ambroll de Altamura Fiblioth. Dominican. Cent. r. p. 48. Carolus Viíchius de Serrys. Cisterc. p. 239.

JOANNES PECKAMUS, nations 1278. Anglas, patria Suffexionis, exiufim Ripe apud Ciceftrienfes natus ; post peracta prima educacionis tyrocinia, ad Academiam Oxonieniem amasdatur, ubi semfuam feelicitet promov.bat , & Franciscanorum sodalitio nomen d'dit, Ordinis finidemum Provincialis creatus, quod tamen poftea factum cft. Videns even, inquit Lelandus *, Toma and id quad frequentius culture fales , pancos in 112. Acros fue parria infres , essans simerita acerdunt, mul. Ocon. 7.7 tor vero fores ewn per literas , som per alimpirentes plurimas clarifinos fuife, faufto fydere Luse-

tiam Parifurum periti ; ibi tam din fludiis , que in Anglia relle inconverat, inflitebat, donec a dollie & haberetur & effet magnus Philispoline, juxta ne Theologue, Rediens in Anglism in Academia Oxonii. non fine rotius Academiz ap daufu atque admiracione publice p alegebat. Verum non din apudinos manie; Paritios enim accerticus, ur hanc eriam Academiam omaret, illuc profeduseft. Deferta Luteria Lugdurum se contulir : quò Juris Civilis & Pontificii studio opportuniùs vacarer. In hac Ecclefia Canonicarum nodus est, quem nun quam postea dimittere voluit, fed ufque ad mo rem tenuit. Augefeente indica homiuis fama Iraliam petiti, tandem Romam. Pontifici rotique cutiz Romanz gratus , adrò ut in iplo Pontificis palutio caufatum auditor constituentur. Interim accidit ut Robertus

Killyvarbeius Archieps/copus Canquarientis munerefro fe abdicaret, dignitatem mox in Peckamum noftrum contalit i ontifee, qui proinde die VI. Marrii an. MCCLXXVIII. Rome confecrauseft. In Angliam reverius vix cathedram occupatar, cum per literas ingentem 4000. Mar-carum firmmam ab eo exegir capa, minatus ni fol-veret, ipfum in Eccleria fua Cathedrali, quavig die Dominica folennibus carte nonils excommunicandum eile. Omni quo potuit modo ictum declinate constuseft Peckamus : fruftes folvere enimeoachus eft. Multa ei lis cum Gitfaido Archiepifcopo I botacenfi intercellit, qui in provincia Camparlenficrucem auream in foblime aree fe gestari permitit. Indignatus Camusricusis, om-ni cum I boracenti cintque fociis commercio per toram provinciam fub anathematis fulmine interdixit. Adoù ut hospitio, omnibusque necessariis defiteurus Eboracenfis , erucem deponere neceffe habuit. Obiit Peckamus circa an. MCCXCL admodum locuples, confecto ditiffimo Collegio, & confinguincisadeo ditatis, at corum po-

equeftri dignitare florentes, & diviriis affluentes 143.

SCRIP-

SCRIPTA

Olle lanes Bibliorum, Parif. 1514: Colom. J 1541.

Confirmienes XLVII. de variis argumentis; viz, de Summa Trinitate , O fide Catholica; De facra Unitiones De Sacramento iserando, &c. que apud Lindwoodum in Provinciali habeneur. Perfectiva communisedita cum figuris per L. Gaurieum (refte Pitteo)emendara & diftincha.

INEDITA

D E fanilis Trinitate liber, quem in Biblio-theca Lumiciana olim extitule nobis autor est Jametius.

Collationes de omnibus Dominicis per annus MSS, in Bibliotheea Pembrochiana Cantab.Cod. Meditatio de corpore Christi , MS. in Biblioth.

S. Benedick Cantab. Cod. 392. n. 34. ubi hæc note additut, in hoc habetur open Alcuini Angli, Beda discipuli, epus rarum

Disputationer S. Thoma & Peckami, MS. in Bibllother, Merrouenfi Oxon, Cod. 12.

Tractaim de myflica interpretatione nu in facra Scriptura, habetur MS, in Bibliothece Lincolnienti Oxon. Cod. 16. m. 9. Verum an Journis nottri fit , dubitate licer , tum quod à Balco inter Peckami opera non recentratut , tum quod in Codice Lincolnienti autor ex Ordine Prædicarorum fuitfe dicitur. Alia plura memorant Balcus & Pinfeus , que an fuperfine , non

conflor. ROGERTIS BACONUS , Deller mirabilis vulgo dictus , gente Anglus , patria Somerfeteniis , lleeftriz (quz Prolomzo Ijealis est) splendida faris familia natus. Oxonii positus immenios in Grammatica ac Logica, dein & in total hilosophia progressus ficit , Edmundum Richium postea Archiepiscopum Cantualiensem, & Ricardum Fifaerium præceptores nactus. His fubfidiis infructus (ur Anglis ruuc in more postum erat) Lutetiam advolabat, ubi linguarum cognitionem , Hiftoria , Jurisprudentia , Mathematica & Medicina (cientiam , denique fam-mam rerum Theologicarum peritium addidit , & do Coratus infignia reportavit. In patriam revetfits , Oxonii itudiorum fimul ac vita fedes pofuit, & fuadence, ut videtur, Roberto Lincolnicufi habitum Franciscanum in se suscepit. Clatuit præcipuè circa ausum MCCLXXVIII.quin & jam aure plutes annos inclarefeere corpetat, etiam anno MCCLIX, coram Henrico III, Oxo-nij rune agente, concionem habuit, qua regem oh Pictavienses aliosque exteros , quorum con-siliis penè unicè agebatut , non modò in aulam admillos, fed & fummis reipublicz muneribus adhibitos, libetè coarguebat. Verum thudiis Philo(ophicis immerlits, abditarum rerum ditquititioni fe totum dedit , reconditos natura recellus penetravie curiola queque rimatus est, latentes remm cantas indegavir , & mirabiles quoidam

line fummà ingenii folestià exceptratis. Hinc SAC XI torics illi impactum Mage nomen , torics obje- abhuMCG ctum cland ftinicum malignis spiritibus confortii crimen, idque non apud pleb: m modò, fed & apud Pontificem Clementem IV, cuius referiprum ad Rogerum noftrum habes ap. Wadding. ad an. MCCLXVI, n. 15. att verò ad liane calumniam spectat, hand faris liquer Id certurn est Baconum anno sequenti 3 Joannem Londinenfem discipulum funm cum libeliis apologeticis & instrumentis mathematicis à se compositis, Romam militle. * Anno MCCLXAVIII., renovata Vid.Wade tft adverfus illum criminario apud Hieronymum dingari ar de Efculo Ordinis Minorum Generalems iu Cal- 1576-n-16. lià rusc agentem ; qui Baconi dochinam con-

demnavit, fluique, ne libros ejus legerent, inrerdixit, iplumque auctorem carceri mancipandum decrevit. Cerrè aliquo falrem rempore in carcerem conjectum effe , idque mandante ipfomer Poetifice Nicolao IV, ferè omnes coulentiunt : an verò ibidem ad morrem ufque duraverit, mihi planè ignorum est. Obin: vir profundiffima sclentia, acutiffimo ingenio, seculo ma-

jorsan. MCCLXXXIV.zetatis circles LXXVIII; in templo Franciscanorum apud Oxonientes for

SCRIPTA EDITA. Piffola nocis illustratz , Hamburg, 1618. 8. Specula marbemarica & perfelliva, Fran-

cofurt. 1614. 4°1 De resardandis senellutis accidentibus, & sensi-bus confirmandis, Oxen. 1590. 8 Speculum Alchemia, Norimberg. 1581. 4n. Ba-

fd. 1561. Orfellir 1601. 8". Scripta de Arte Chemia , seu fanieris Medicina de Arte Chemia liber, cum aliis opulculis Fran-

cofurt. 1603, 1610.8 1 De mirabili posetlase Artis & Natura, & nulltate Magia , Parif. 1542. 4". Bafil. 1593. 8": Hamburg. 1608, 1618. 8 .. & cum notis in Vol.5. Theatri Chemici , Argentorat. 1622. 84 etiam Gallic Parif. 1612. 8".

INEDITA

Ompendium fludii Theologici lib. V. Excitie MS. 2. Vol. in Bibliotheca Lumleiana Cod. 252. Grammatica, MS. in Collegio S. Petri Cantab. Cod. v. Liber de sun erbis in Bibliotheca Benedictina , Cod. 192. Germancia in Bibliotheca Lumiciana , Cod. 132. Rogerina Majer & Minor MS. Cantabeig. in Archivis n. 24. & ap. G. Co-pum Cod. 3. Liber de militate Scientiarum, que agir de quaruor veritatis offendiculis. Extar MS.in Bibliotheca Cottonian. , lub Intio , D.s.N. 4. De Speculis comburentibus , ibid. fub Tiberio. B.g. N.s. De Impedimentis Saprente; in quo tractaru agitut etiam de Grammaticis Grace lingua rudimentis, ibid M5. lub Galba, A.8 N.1. Infinitus eifem , it inquia rec nierem , que enumerant Baleus Cant 4.c.55. Plefeus ætar.13. p. 367. quæ cum Grammatica , Philotophica , Mathematica up effectus longètupra communem hominum capplurimim fint corum titulos huc transferre pa tum , protulit ; adhibitis ad id machinis , non tum refere. Fusè de Batono nostro per aliis agit diligentifimus

2478.

SAC XIII. diligentifilmus Antiquitatum Oxonienfum col-BARMCC. lector p. 136. & feqq. Pauculactiam in genere de

feripeis ejus notat s à me hoe loco compendio exhibenda I. Sulpicari licer, librorum, quos pertexuit,omulum,ne titulos quidem fupereffe,eorú quoqi qui supersunt exemplacia, non fine summà disficultate effe conquirenda. Ea enim quæ M5S, latent, possetioră aut învidiă aut ignorantia supprimuntur, II. Quæ in cholarium paffim teruntur manibus Baconi opera multis in locis deficinnes aut crium redundant, quod & de illis Ipfis dicendum, que perfecta existimaneur ; incertum an id Monachorum incuria , ande induftria factum fit. DI. Libtorum , quotum ille vulgò pro autore habetur , aliquot , aliis occiptoribus tribuuntur; e.gr. Liber de fluxu & refluxu marit Britamiet, Gualtero Burlio ; Liber de stilitate Astronamia Guliel no Botonero , Rogerina Mayor & Miner innominato cuidam autori adjudicantur. IV. Nec corum omnium centendus est autor, quæ ipfi addicumnity, Sic Traitmen (uper Platterium, & Vita S. Edmundi Archiep. Cantuarierfit , que Rogero noftro trib sir Lelandus , ad Robertum Baconum teverà spectant ; cui etiam Syncatagoremata ascripta sunt. Sic ctiam Traffarus de Magneto à

plerifque Petro Peregrino tributus eft.

\$278.

RAYMUNDUS MARTINI, five Des Atergins, gente Catalannus, domo Subiratenfis , (Barcinonentem alii perperam fuitle volune) ex Ordine Pradicato: um Monachus celeberrimus. Claruit anno MCCLXXVIII. Linguarum Orientalius a callentiffimus, ut viam faciliotem Judzorum & Saraceuorum (qui frequentes rune temporis in Hilpania erant) conversioni sterneret , suaderne Raymundo de Penna forti Ordinis fui magitho generali, feriplit Paçio-nem fidei, in tres partes divifum, que ex Imis Judaica gentis monumentis crufam adversas Judros & Mauros firliciter egit; ex hoc opere fua penè omnia depromptit Potcherus Salvaticus, libro Villaria adversus Indaes dicto, at ex Potcheto Petrus Galatinus de Arranu Carbelica veritate lib. 12. in hoc verò different, quod Porchetus mutuum grato animo agnolcie, Galatinus portentalo quidem plagio Raymundi , seu potius Fotcheti ferinia egregiè compilavit , nullà vel hujus , vel illius mentione factà. Tandem ipium Raymundum opus cum doctifimis observarionibus facobi de voiún Presbyteri & Exfematoris Burdegalentis in lucem prodite Part/ 1651. fol. & cum introductione Benedicti Caspzovii, addito etiam Appendicis vise Hermanni è Judato Christiani opusento , Livia 1687. fol. Hunc librum Raymundon Grace patiter ac Larine edidit, qui MS. extat in conventu S. Dominici de Neapoli , fi quidem Ambrofio de Altamura fides fit habearla , Riblioth Dominic, ad an. MCCLXXXIII. Scripfit etiam Capiffrum Indecrum , & ammas co era Alcoranum Saracenarun, que tamen interiffe videntut.

1180.

HENRICUS cognomento Geethals, five Bonicollius, genre Flander, GANDAVENSIS à din in Collegio Surbonico Philosophiam & S.E.C. XIII Theologiam docuit, tanta cirm laude,ut rotius *bAn-MCG Academiz Parificulis (uffragio D ver folenome appellari meruit. Factus tandem Ecclefia cenfis Archidiaconus , obiit Tomaci ipio \$5. Pe-

S C R I P T A

Umma Theologia . leu Questiones ordinaria

tri & Pauli feito, anno MCCXCIII:

S Badio Afcentio edica Parif. 1510. Quidlibera Theologica in libro 1 V. Sententia-

rum, Parif. 1518. fol. 8c 1. vol. Vener. 1615; De Viris stinfirebut, teu de Script ribut Ecclefiafficis liber, ex quo desur Sigebertus Gemblacenfis , ad lisa ulque compora deductus , unà cùm alifs ejuide nargamenti Scriptoribus, cam noris Petri Suffridi editus Colon 1580.8 . & cum Schon liis Anberti Mingi in Biblioth. Ecclefingl. Antverp.

16to, fol. Habentut MSS. Iber de Virginitate fervans da, de l'avisentia liber ; Quedlibera de variu materiis ordine Alphabetico dicefin ; Quedlibetum de merchaniis & negeriationibus ; Sermones varii; Vita S. Eleuthersi Tornacensium Episcopi ; de quibus, ut & Commentariis quibufdamis Arifloreten, vide fis Val: timm Andream heffiblimbeca Belgleas & Fr. Svyett.in Athen. Belg p. 318.

UDALRICUS, ULRICUS de Ar-1220 gentinà , natione Germanus , parrià Argentinenits , Alberri Magni andiror & difcipulus , Monachus Dominicanus. Clamir anno MCCLXXX Parifus literarum famā infignis , ubi magifterii gradum noudum adeptus motte przematura erepeus eft. Compendium Theologia , quod inter Thome Aquinaris opera habetur , potioti jure Udaltico nostro ab aliis tribuitur. Scripie item de Foro Confciencia , & de Cafibas Inris ; Comment, in IV, libros Sententiarum; item Summann, Tucologia , & de Anima , ut Comment in Metaphysica & Meseora Arifloselis taccam, del quibus agunt de Altamuta, Miræus, Simlerus p. 675. Verum an editafint, nos nou docent-

GEORGIUS PACHYMERES, orf. VH.Pacha gine Constantinopolitanus, o tu Nicamus, anno Historia M C C X L I L natus oft. Tum facris , thm facularibus literis egregie eruditus in Cleti Conflantinopolitusi numerum cooptatus eft , mox houoribus auctus , factus nempė Patriaschæ Constantinopolitani Protecdicus , feu caufarum forenfium judex , & Hieromnemon , qui Parilarchæ aditans O:dinationis, a Euchologii , alionimque que ad Patriacham immediate spectabant officia curabat; Diexophylax etiam impetialis constitutus, cam quidem judicii & imegritatis famam obrinuit, ut auno MCCLXVII. ab Imperatore & ynodo Constantinopolitani , ad examinandam Atlenti Parciarchatu ob lafa majeftatis crimen labmori caniam , nnà cum tribus alits judex datus fit , mitfulque hoc fine in Infulam quandam ubi exul tunc temporis degebat partidilčius, Mudam propė Gandavum vieum Asfenius. Judices non modo Patriarcham ab-natelim nactus, unde & Hominus Madamus i Golvenum; fed & Imperatoris gratiam firmi patridique vocatur. Charit samo MCCLXXX, as manificaciais si Cocciliazum. Totam

hujules

1281.

*Indic. 3-

febacx.

SAC XIII- hujusce rei Historiam ipse nobis fuse enarrat MAN.MCC. Pachymeres lib. 4.c. 15, 16. Anno MCCLXXIII. nem cum Ecclefia Larina meditarerur , ut als Herefis labe Lerinos absolverer , libellum hund in finem conferipeum ad Partiarcham mint, eui aliud volumen opponendum curavit Patriatcha, in quo componendo Georgium noftrum primas partes renuific ipie non diffretur lib. 5. c. 14. Erat enim i celefiz Romanz dogmatum acris admodum oppugnator. Claruit puzcipuè circa annum Meclexxx. Vitam egit disturnam, quam, fi calculum recte ponat Cl. * Lambe-cius, proeravit ad annum circiter MCCCXL. de Bblio h. obitque ferè (entenaries » cette post annum Vi elib. 3. Mcccv111 obiiffeconflat. Vir nou infimi inter Grzcos fui e imporis fubiellii, tacrà pariter ac profanà eruditione fatis celebris. Seylut, Judice L. Allatio , accuratus , ad antiquum foccum co

> debarchari sapero erat , mollis ac prudens. Auctor , dum veritatis Sectator videri cupit, (inquit id.m Allatius) in Ecclefiafticos , & praecipue Latini nominis faurores, Graeis fuis tumis propentior linguam acuir. SCRIPTA

> fanguinem efformatus , & preter historia captum tumidior , & perplexa maninum connextone. ambiguus , & coscurus ; pro illo samen avo quo

H Istoria rerum Constantimpolitanarum sub Michaele & Andronico Palaologis ab anno Mcctviii, nique ad an. Mcccviii, per x 11 x, annos gettarase , lib. x 111. Singulotum librorum excerpta quædam brevinscula, ad calcem Nicephori Gregora Larin, edidit Hieron. Wolfius Rafil. 1562. Fragmenta quædam Nice-phori Breviario Græcè fubjunxit Dion Petavlus Parif 1616. 80, randem integra Hiftwis , cum Versione , Glosskrio , Noris & Chronologia Petri Possii Grac. Lat. prodiit , Tom. 11. Prior quidem Rama 1666. Posterior ibidem 1669.

Paraphrelis in opera S. Dionylii Arcopagisa inter Dionysii opera locum habet, Grace Parif. 1961. 8 . Gr. Lat. ibid. 1615. fol. Ansverp. 1641. Parif. 1644. fol. Libellus de procefficae Spiritus Santhi, quem in

lucem extulit Leo Allatius Gr. Lat Grec. Orthodox. Tom.l.p.190.

Epitome Logices Ariflorelis Gence Parif. 1548. Latine B # 1560. Gr. Lat. Oxes 1666.80. Scripfit infinite pene in Rhetoricis monumenta, que in Regis Gallie bibliotheca affervan-

tur , quorum prolixum fatis indicem exhibet Leo Allatius in diarribà fupra citatà. MECHTILDIS, natione Germana, ex nobili & folendida familia orta , Instituti Benedictini Monialis , in Helfendenfi Monafterio vitam egir. Claruit aono Mccexxx. obiit

unte amum Mccxc. Scripfit Revelationem. feu Spirituale gratia libros V. qui unà cum allis ejutdam facinze opusculis editi sune Parif: 1513. Seorfim Col. 1536 & alibi non femel. Norandum hos libros Germanice primim conferiptos postea in Latinum Sermonem conversos esse.

Alias ediciones que tum Latine, tum Italice SEC. XIII prodictum te docthie Possevinus Apparat. Tom. abAnMCU.

MARTINUS IV. Simon de Bria aptea dictus, gente Gallus, Parria Monpifius, Cano-nicus Turonenfis, ab Urbano IV. ad dignitatera Cardinaliriam titulo S. Cacilla: Presbyreti pro-morus, ab eo deinde in Galliam milius, per plutes amos Legari Pontificii munus gelis. Mortuo Nicolao III. anno MccaxxxI. x x 11. Februaii Vireibii în Pontificem electus est , qui tamen relicto Viterbio in Urbe veteti confectati voluit, quod & x x 1 11. Martii fa-chum est. Carolum Siciliz Regem ad le venientem humaniter excepit, strenue fovit, clque digni-tatem Senatoriam in urbe Roma, qua exciderat, restituit. Michaelem Palæologum imperatorem, quòd paétis de unione cum Latinis refarciendà nou fteriffet , & Perrum Arragoniæ Regem Sicie. liæ regnum occupantem, Carologue reddete reenfantem anathemari subjecit. Obiir Perusii, quò, ob rumultus Guelfos inter & Gibellinos exortos fe contulerat xxvIII. Martii.an. Mcccxxxv. Ata laujus Pontificis à Jordano quodam Au-Corc convo conferiptasin lucem protalir Dan. Papels ochius Caral. Pomrf. Part. 2. p. 61. Extant Martini epifiole V. Concil. Tom.ll. part. 1. p. 1143. ententia prelixa in Petrum Arragonia Regem. ibid p. 1187. Epiflete III. appud Wading. ad an. Mc. Lxxxr. Mcclxxxv. alie X. ibid. in Appendice p. 151.

GUIDO BAIFIUS, Patria Regienfis, Civis & Archidiaconus Bononientis, & Jurisconfulrus eximius. Claruit anno M c c t x x x 111. Scripfit Commentariorum , Referii titulo , librer III. & in Deeronil, lib. V. Prodictunt cum notis Nicolai Superantii & Petri Tretil , Vener. 1580.

GREGORIUS ABULPHARAIUS, IBN HAKIMA dictus , Aaronis Medici Malatienfis , vulgò Ibn Koph vocati , filius , ipfe professione Medicus, Secta Jacobitasceu Melchita. Scripfit circa annum Hægiræ Dc t x x x 111. Æræ Christianæ Mccaxxxiv. que Historiam fuam terminavit. In variis fui operia exemplaribus , (notance * Cl. Hortingere) fequentibus elogiis omatut: Dominut nofter Pater Sanilus, extmiss dollring, or eruditione infignis, dollerson Rex, excellentium excellentiffimou , temperum fuorum. exemplar , Sacuti Phanix , Sapienum gloria , Dollor divina ope fuffulius Corona virorum vir-inte prastamium, dubiorum in Theologicis occultorum Haniret , Christianorum Princeps primarine, Sella lacobitica medulla , Mar Gregorius Demi am Pater . unicum avi decau , & Saculi Phanix. Quin & ab ipiis Scriptoribus Muhammedanis egregiè commendatur, tanquam vir multæ lectionis , varilique scientiis instructus , & penitus imbutus , przecipue autem Medicina gloriz feculo fuo clarus , adeo ut ad eum è plagis occidentalibus frequentes contenderent i à quo multos etiam Moselmannorum eximte doctorum plura didicisse fatentur. Quod vetò addint ipsum morti vicinum à side Chissiana

descivisse, calumniam esse ex Christianorum odio

1181,

conflatatite

SAC XIII. conflicate , & strentz fama virum fibimetiplis britum renovavit; Ladellaum Hungaria: Regem S.E.C. XIII abas MCC acrogarens nemini dubium elle poreft. Condidit in fide Christinut antem excommunicari & depo- abas MCC compendi in Dynastiarum X. Dynastiis absolutumez variis variatum gentium monumentis deemprum , quod Arabicè & Latinè edidit Cl. Pocockius nofters Oxen. 1663-4".

1284. Niceph. Greg-Hift L 6.p. 116.

GREGORIUS, Georgius antea vocatus, Latinis parenribus in Cypro natus, ac proinde inter Romane Ecclefia cultores ad vicefimum usque gratis annum educatus , ab lis lectoris gradum confecurus eft. Poftes Conftantinopolimie contulit, ubi versis velis ad Gracorum mores & dogmarafe compositir , habirum mo-nasticum iuduir, quin & Clero Palatino ascisprus eft. Anno Mecixxxiv, morno Jopho Patria cha Gregorius notter , futfragunte, & non fine aliqua difficultate id fatagente imperatore , in l'atriarchale folkum evenitur, in quo muncre Veccum non modo oppugnavit , fed & vehementer perfecutus est. Laborabat hác tempeftate Arfeniatarum , & Josephitarum fa-Ctionibus Ecclefia confturinopolitana; unde nil mitum fi in Gregorium malevoli conspirabone. Accusatur quod Latinorum instituta probatet, phemie , & impieraris intimularur. Juturgunt in illum episcopi , clientem deterit imperator , his igitur malis undique divexatus , circa annum Mcclxxxix. patriarchatu cellir, & primum in Monasterium's. Deipace Hodegorum dictar se contulit; deinde in D. Andrea Momaterium feceshr, ubi paulò pott moritur, post-quam fedem l'atriaschalem per quinquennium tenulfict. Acris erat Latinorum advertarius, ; de quo nihilominus L. Allatius , Vir tau acerrini ungenii, facuncius, elequent, & pene dixerim. loco cituto , drig de Adyese Phir su De. Se ? de must yesta: tryot of traite populary affections you arus , &cc. Infigni vir facundià , qui eleganses Grase literatura numeros . & Atticam illam linguam. longo sam tempore oblivionis gurgice demerfam. ingenii dexteritate ac fingulari findio in lucem. produxit, ac velus ab inferis revocavit. Serioliffe dura advertus Latinos, præcipuè contra Brecum Eve Veccum, firmmun Latinorum fautorem, teshantur Nicephorus Gregoras libro 6. Pachymenes lib. 8. c. 1. præcipue I omnon Symetenm, quem propter fidei dogmata in cofincerè tradita , Cotumnam Orchonoxia nuncupavit. Sermones ejus contra Blashbemias Vecco MSS, in Fibliothica Imperiali Viennenfi , (refte Geinero in Epitome) affervantur. Vide quæ habet L. Allatius de Confenf. lib a.cap.p.n.12. Escouria ejus varia, praciac in S. Georgium & Dionylium Arcovagiram habentur M .in Pibliothec. Regis Gallie , Cod. 16. 1911. & alibi. Vide Labbeum Nov. Biblioth. MS. p. 73, 74.

1295.

HONORIUS IV. Iacobni de Sabello prius dichus , parla Romanus , ex illustri Savelorum familia ottus , & ut nonnulli volunt S. Marize iu Colmedin Disconus Cardinalis. Martino IV. in Pontificatu faccoffit , Perafii I V. Nouas Aprilis an. Mccaxxx . electus. Rome XX, Mail coronitus- Anathematis falmen à pradecellère in Petrum Arragonia Regem vini mandavir; Ordinem Caimelitarum a plutibus oppugnatum confirmavit , noviíque privilegiis munivit. l'odagra, & chiragra adeò afflictus crat, wroon nife inftrumentis ad id affabre compositis fuffulrus facra celebrare poruitatandem continuis dolocibus attritus , in monte Aventino debitum natura periolvir, April III. an. M c c 1 x x x y 11. in Varicano sepultus, Extras epiflole II. apud Bzoviumadan. Mccexxxv.Mccexxxvi.

Epifeds IV. apud Wading. Torn. II.ad coldem annos XV.alix ibid.in Appendice p. 556, Epifela-rum Palumen MS. in Pibliotheca Vaticana; Telussentum irem in Barberina affervatum memorat Lud. Jacob. Biblioth. Jostif lib. 1 p. 113. GULIELMUS DURANTES, Spe-

eulator dictus . natione Gallus , Patria Narbonenfis , in Podiomiffione , quod Provinciae oppidumelt, (tefte Mirzo †) nobili graere muus. Adolek ensadhue Juris civilis & canonici itudio operam dedit , quà quidem in te Bemardum Compostellanum , & Henricum Segusianum, pofica Cardinalem Hoftiensem 3 duces & magi-ficos habuit : prima studiorum 1910cinia Bono+ uiz poluit , ubi doctoratus lauream adeptus, primum ibi , deinde Muting publice docuira adeoque in excieitatione for all excelluir , ar Pares Pralling vocasetur, A Clemente IV. Gertili fuo Capellanus , & Palarii Apoftolici anditor generalis conftitutus eft; factus etiam Canenicus Bellovacentis, Narbouenfis , & Decanus Carnotenfis, Anno Mccaxxiv. à Gregorio X. ad I I. Concilium Lugduninfe generale miffus elt , in quo Pontificis Proturatorem egit, ejusque nomine plures constitutiones promul-gavit. A Nicolas I I I. Beati Perd patrimonio przficitur, Rectoris & Comitis patrimonii ritulo Infignitus mec Marti minàs quam Mercurio natus in staliz dirionibus Romana: fedi fubdiris Dux militlæ Generalis conftituitur, & non una vice bellis adverfus Romandiolæ, Flaminiæ, & Forolivii civitates contra fed:m Apostolicam rebellantes præfectus, reminam bene & fæliciter gellir. Anno Mccixxxvr. factus eft Mimatenfis in Gallia Aquitanica epifcopus ; & cum poltea Bonifacius VIII. Archiepifcopatum Ravennateniem ei obtulir , conftanti animo recu-Gvit. Anno Mc cxcv1. a Ponifacio ad Saracenorum Sultanum legatus, Nicotiz , que Cypri metropolis ett, pridie nonas Julii diem obiit. Corpus Romam relatum in Ade Minervæ in Capellà Omnium Sanctorum, magno cum honore sepelitur. Plutibus de Gulielmo nostro agune Simon Maiolus in Vua Durandi, Commentario ejus in Concil. Lugdun. 1569. præmitså ; Fichardus in vitts juris-confedierson Amb. de Altamura Biblioth. Dominic. pag. 71. & in Append. p. 462. Eruditionem affecutus est pro tempore , quo vixir, hand vulgarem, eximiam Theologia ac Sacrarum literarum Scienciam , przeipuć accuratam Juris peritiam. Ejus de re Sacramentaria + Forfer

celebris hac ferrur † fententia.

Hift Ju VERBUMP +31WERBUM AUDIMUS. MOTUM SENTIMUS, MODUM NESCIMUS, PRÆSENTIAM CREDIMUS.

SCRIPTA

S Peculum Iuris in tria volumina diftinctum, feriptum anno 1161. & Cardinali Othobonodedicatum, Prodiit Bafd. 1574. Francefurt.

Repersorium Juris ex speculo fere decerptum , quocum prodiit Francefure. 1592 Lugdun. 1516. 1551. excusum oft etiam Venes. 1496.

Razionale divinorum officiorum in libros VIII. diffributum , anno 1286. absolutum. Vide lib. 8. cap. 9. Extat cum Speculo & Repertorio Lugdun, 1516. 1551. Scorfim Mogani. 145). Rueling. 1473. Venez. 1485. Argent. 1486. Bafil. 1488. Norumberg. 1493. f. Venes. 1519. Lugdun. 1565. 1568. 1584. 1592. 8'. Ansverp.

Commentarius un Canones Concilis Lugdunen. fir prodiit cum Vità ejus à Simone Maio lo editus Fani 1569.4".

Breviarium Gloffarum & textuum Iuris Canonici , Parif. 1519. 8. Scripfit item in Decre tales Gregoris IX. Nicolai III. & in Gratiani Decretum; Verum aut hi Commentarii perierunt, aut cum blattis & tineis in tenebris adhuc

Inchantur.

P-14-

4288.

Alins à nostro suit (quod pridem notavir † Phil. Thomasinus) Gulielmus Durantus † Biblioth-Pauvan-MS- epifcopus etiam Mimatenfis, noftri nempé Neos & in Sede successor, qui Concilio Viennens fub Clemen e V.anno MCCCXI interfuit, in quo libellum edidit de Reformatione Ecclefia, Extat Parif 1545 Lugdun. 1635.4°. & cum quibufdam Clemangis, & P.de Alliaco opulculis.Pa-

rif.1671.8. NICOLAUS IV. Hieronyams antea di-dus, Patria Picenus, domo Afculanus, Patrem Arminitaum Tineum, honestz conditionis virum, habuit, ex Monacho Franciscano factus est episcopus Prznestinus, & S. Sabinz Presbyter Cardinalis: post Honorii mortem creatus est Ecclesia Romana Pontifex , electus XXII. coronatus XXV. Februarii anno MCCLXXXVIII. Coortis Romz feditionibus Reate profectus est , rebus verò mox fedatis Romani rediit, pacemque inter Arragoniz & Neapolis Reges conciliavit. De religione Chrifliana inter Barbaros propaganda admodum erat follicitus; eodem quo factus est Pontifex anno, nuncios à Rege quodam Tartarorum, ejusque Regina accepit, quorum conversioni congratulatus est. Quin & magnum Tartariz Chamum ad fidem Christi ampletendam hortari non destitit. Anno sequenti de eadem re ad Armenos corumque Regem , nee non ad Æthiopiz Imperatorem fcripfit. Caufam Christianorum in Syria apud Principes Chriftianos vehementer follicitavit. Quin & ad tuendam Ptolemaida multos milites ipfe pro-

prio zre transmist. Obiit Rome XIV. Apri. S.E.C. XIII. lis, an. MCCXCII. ad S. Mariam Majorem abha.MCC.

fepultus. Epitaphium rudi & inconcinno carmine feriptum hibet Wading ad an-Meexen. N. 6. Sixtus verò Quintus adhuc Cardinalis longe magnificentius Maufoleum et condidit, & nobiliori inferipcione honestavit, que itidem loco cirato habetur. Hzc de eo Joannes Stella: Ver quiden literarum divinarum buma. narumque egregiè doilus ; ac prater doilrinain multa bonitatu ac integritatis Pontifex fuit , omues paritor ainando ; qui non plura affinibui aut coguatis fe debere, ant conferre quam alus bonis arburabaner : de propierea de comit fere religione. urbem Romanam sulcherrimis adificiis exer-BAUN.

S C R I P T A.

mostismio pro Benedellinis, Paris. 1519.8. Epifiola, quarum tria volumina in Bibliotheca Vaticana affervari dicuntur. Ex his XVIII. exhibet Bzovius ad an. MCCLEXXVIII. MCCX e11. quamplurimas Wadingus ad an. MCCXXXVIII. & fequentibus annis. In Appendicé verò ad Tom. II. p. 168. alias 1xviii. evulgavit.

Commentaria in aliquot libros S. Scriptura; in Magifrum Sententiarum lib. IV. Sermones de Sanitis & de Tempore ; Conftirmiones ecclefiaflica adverfus baresices, & alia quadam à Lud. Jacob Biblioth. Pontif. p. 165. memorantur, verum an edita fint, imò an supersint hodie, non

THEODERICUS DE APOL-1180. DIA, Patria Thuringus, Erfordii natus, inter Monachos Dominicanos educatus eft, iifque fe fociavir. Claruit anno necexxxxxx. jam Sexagenario major. Seripfu de Uita & rebne goftis S. Elizabethe , Andrea Rogu Hungarorum filia , & Ludovici Langravii Thuringravidile libras VIII. Extant apud Canif. An-

tiq. Lett. part. 2. p. 147. Hos quidem † CL. † De Hift. Vofius alio Theoderico Thuringo nostri coztaneo tribuendos cenfet : Sed cum mullum profententià fuà argumentum profert, nostro non abjudicandos existimo. Condidit etiam de Visa S. Dominici ordinis Fundatoris libros VII. quos Surius ad August. V. fed stylo passim correcto edidit.

AUGUSTINUS TRIUMPHUS, Patria Anconitanus, Ordinis Augustiniani eremita , claruit anno мсскс. Junior adhuc an. мсськич. Concilio Lugdunenti interfuit. Vixit aliquamdiu in Academia Parifienti, plures verò annos Venetiis in S. Mariz de Nazareth Ordinis fui loco, ubi nonnulla in laudem B.Virginis opuscula elucubravit, pracipuè verò Neapoli lares habuit, Carolo & Roberto Regibus porimè charus. Obist ibidem anno m cecumytty. Atatis LXXXV.

> XK SCRL

1190

S.E.C. XIII SO A MCC

1190-

SCRIPT A.

notavit D. Allixius ptafatione mex ciranda ab A.MCC

S Umma de Potestate Ecclestafica , ad Joan-nem XXII, Papam , Augusta Vind. 1473. fol. Roma, 1479.40.1582.fol. Commentarius in Orationem Dominicam:Sala

meinnem Angelicamio Canticum B.Firoinis, Rom4 1590.1592.4". In Carriemo Deipara feorlim ibid. 1603. In Orat.Domin.cod. loc.1587.

Mileloquium ex Scriptis S. Augustini, od imperfectum reliquit Triumphus, abfolvit Bartholomæus Urbinas , ejuldem ordinis Theologus, Prodiit Lugduni 1555. & forfan

INEDITA.

X. Chordis: De introitu terra premefficnis; De cognitione & potentiis anima : Theoreman de Rejurreilione morsuorum ; Expositio in Exechiclem: et in ennes novi Teftaments libros , quibufdam. eriam duplici exposizione addică ; Sermones Dominicales : item de Sanitis ad Clerum : Tabula Seu Index Super Moralia S. Gregorii; Hzc , ut & Connectuaria quadam in Ariffordom recentet, quibulque in locis delitefeunt oftendit, Joseph. Pamphilus, episcopus Signinus, Chron. Eremir. S. August. p. 46. ubi eriam refert, omnia Augustini nostri opera Civium Anconitanorum fumptibus ab Archetypis transcripta, Roma in Bibliotheca Varicana magnis & pulcherrimis voluminibus affervati. FOANNES DE PARISIIS, 6ve ortir, five educatione Parificulis, inter Ordinis Dominicani Monachos, & Theologos Parifienfes maxime entuit. Claruit anno MCCXC. Orta inter Bonifacium VIII. & Philippum Pulchrum Francorum Regem dif-cordia, Regis fui caufam in fe fuscepit? & jura Regia adversus Pontificem strenuè tuebatura Conventus Dominicanos concionando, Scholas Theologicas prælegendo egregiè ornavit : fed dum novam quandam propofitio-nem de modo Corporis Christi in Eucharistia ventilaret, nempe, Possibile hoc esse per af-

ptionem fubitantiz panis , vel paneitatis in Verbo, idque magis effe rationabile , & veri-

tati Sacramenti congruum, mox Magistros Pa-

rifienses in se vehementer irritavit; præcipuè Gulielmum Parisiensem, Ægidium Bituricen-sem,Bertrandum Aurelianensem,& Gulielmum Albianensem episcopos, qui hominem in exa-men vocarunt, & cum dogma suum retractare nollet, condito facultatis Theologica

decreto, fententiam ejus damnarunt, eique tum prædicandi, tum prælegendi munere lub

SCRIPTA.

T Rallisms de Regia Perefiare ej Papati , in gratiam Regis fui adversus Bonifacium Papam scriptus. Prodiit cum aliquot Dominicanorum opulculis Parif. 1506, 4'. & apud

tione Chronici Guil. de Nangis, aliifque de eo 5 &C. xm.

Goldaft. Monarch.Tom.Il.p.107. Determinatio de medo existendi Corpus Chrifi in Sacramento Alteris, also, quam fit she quem renes Ecclesia. Hancnuper ex Ms. Codice S. Viétoris Parif. eruit, & pramifsă prolixă, fed & erudită plane disfertatione historica, de degmate Transubstantiationis edidit Vir CL.D. P.Allix Landon,1686.8

Correctorium Doltrina S.Thoma, Agidio Co-S Uper Sententias lib. IV. De Spiritu S. conlumnæ tributum ejulque nomine evulgatum,

Vener.1501. Colon. 1624.8 Deserminacio de Sella Christiana per sestimonia Generlium ; aliaque de Confessionibus Frasruss : Habentur MS. (uti fidemnobis facit 12mefius) in Bibliotheca Lincolnienfi ap. Oxonienf. Cod. 16. N. 1. 2. Scripfiffe etiam dicitur de Unitare Effe & effentia in Deo; Do adventu Christi , seu contra Amichristum ; Apologeticum contra Henricum Gandavenfem ; & Philosophi-64 quadam, que an adhac fuperfint, non

Plures erant hoe circiter tempore Joannes Parificules, & in his Joannes Parifius Anglus, S. Victoris Parificulis Canonicus regularis, cujus Memeriale feu Flores Historiarum extant M5S , tum; alibi tum Bibliothec. Benedictina. Cantab.Cod. 20. Ex his plura fe in Chronicum foum Belgicum transtulisse, fatetur Miraus Aulinar.cap.403.

RADULPHUS DE COLUMNA. Canonicus Carnotenfis. Claruit anno MCCXC. Scripfit ad Lamberenm de Caffello Tractarum de Translatione Imperii à Gracus ad Launes, qui habetur apud Goldastum, Monarch Tom. II. p. 88. neque de illo plura que dicam habeo.

JACOBUS DE VORAGINE, rectius de Firagine, Urbe Ligurum mariti-ma oriundus, S. Dominici familiz nomen dedit, ejulque in Lombardia Provincialis, deinde totius ordinis Generalis , denique aeinae cotius ordinis Generalis , denique Archiepifcopus Genueufis factus , 4 Cardi-nale Urfino Epifcopo Hoftienfi (vacante tum fede Romana) confectatus, Impera-toris partibus favillé dictur , unde cum die Cinerum Bonifacius V I I I. Sententiam illam pro more in eum ad pedes fuos provolutum proferre debuiffet , Cinis es , et in-Cisterens reverserss , conjectis in oculos ciexcommunicationis point interdixerunt. Agrè neribus , hæc ei dixiffe fertur , Gibellinus es, hac ferens Joannes nofter, à Decreto Paritien. & cum Gibellinis emis ad nibilum reverseris. fi ad fedem Apoftolicam provocavit : cau-Et ita quidem habent Blondus & Philippus fam igitur acturus Romam perrexit, ubi pau- Bergomas, quotum tamen fides hac in parte lò post, vitam cum morte commutavit anno vacillare videtur, cum potius Porcheto Sucsirciter MCCCIV. Confer que ex Continua. seffori tribuendum fit, Claruit anno MCCXC

1290

Tom.X1.

1300.

1290.

*De cauf.

29-96

SEC. XIII. Obiit anno MCCXCVIII. etfi fint qui vitam MAR.MCC. ejus ad annum ufque MCCCXIV. protrahant. Vir quidem in Deam devotus, in pauperes munificus, in quos integros fere epifcopatus fui tedditus distribuit, pius magis quam doctus, etíi Auguttini opera fedulò legobat, ejulque pene omnia memortà tenuille dicitur. In rebus Historicis, præfertim que de Vitis Sanctorum congessit, nimium credulus, & in fabulis undique convafandis ad ludibrium ineptus.

SCRIPTA.

H Ifteria Lembardica , seu Legenda aurea de visis Saniterum. Legenda quidem aurea ab homine eris ferrei , cordis plumbei feripta, ut acuté de ea Ludovicus Vives *. Quid farcorrup art.1. dius (ita pergit) dici pereft ille librol quam pu-dendum est nobis Christianis, non este prastansisfinn noftrorum divorum actiu versus & accuratint memoria mandater , fres ad eognitionem, †Loc. com- &c. Vivem fecutus eth Melchior Canus †; in must like ille, inquit, miraeulerum menstra sapius quam vera miracula legas. Hans [legendam suream] Vid Thoun. at majes.p. Homo feripfit ferres oris , planabei cordis , an mi errie parum feveri ac prudentis. Idem planè judicium tulit CL. Espenczus, idque pro coneione publica, adeo ut fententiam firam publicèrecantare coactus fit. Opus quidem Hiftoriis Christianis accenfendum, an porius ad fabulas Romanenses ablegandum; à cordatioribus eriam Pontificiis (ut videmus) non fine gravi stomacho damnatum. Certe nugis nngaciffmis, fictis, ineptiffmifque narrationibus refertiflimum, que non fine immenlo Christianz religionis feandalo legi, multò magis defendi poffunt. Prodiit hac Hifteria Norimberg. 1478. 1492. Davent. 1479. 1482. Venet. 1483. Bafil. 1486-A reentina 1496. Lurdnus 1510. A reenti-na 1518. In editione que penes me est, Areen-rina 1496. Jacobi nostri Legenda definit in capite CLXXVII. Que sequentur asque ad finem li-bri capita XXXVIII-continentia, ab aliis addita funt. Hac Legenda etiam abbreviata prodiit

Vener.1478. fol. Quadragesimale Venez.1575. 1579.1601.4". Sermones de Plancin B. Maria Virginis,

ibid, 1602. Sermones pulcherrimi de sempore per sosum an-

ni circulum Venes. 1544.4". Sermones de Santtes per anni torius erbitam,

Papia 1500. Venet. 1602-4" Mariale aurenm , de laudibne Matris Dei,alphabetico ordine digeftum, & in CLX. Sermones diftributum, Vener. 1497. Parif. 1503. Mogant.

Chronicon I annenfis civitatis, emfque Pafforum à fundatione nfque ad annum 1213.

Librum de Opufentu S. Augustini ; Defensionem fni Ordinis centra impugnatores , qued nos viverent fecundum A postelit am Regulam ; item fummamVitiorum & Virtuinm memorat, sed an extent non dicit Amb.de Altamuta ad an. 1290. Denique Sacro-fantis Biblia in linguam Italieam primus transfulifie, annoque 1270.evulgatie dicitur. Inter scripta ejus à nonnullis recensetur

opus Carbolicon dictum sen Grammatica & Di- SAC. XIII. ctionarium, Venet, 1482, an recte, judicent, qui ab A. MCC. videtint.

GULIELMUS MAJOR, natione Gallus , Ecclefiæ Andegavenfis pænitentiarius, & ab anno MCCXC. ejuidem Ecclefia episcopus, anno M. CCXI. Concilio Viennenti generali fub Clemente V. celebtato, in quo de extirpandis Templariis agebatur, in-terfuit & inbicripfit, Obiit anno MCCCXIV. Scripfit Episcopaisu fai gesta, à tempore quo fictus est episcopus usque ad annum MCCCXIII. à Dacherio primum in lucem prolata , Spierleg. 10m. X. p. 247. Sta-

RICHARDUS DE MEDIAVIL LA , feu MIDLETON , Decler folialus & copiejus , fundateffinnes cliam & authoratus dictus, natione Auglus, Ordinis Minoritarum Theologus; quod vero illum Archiepiscopum Remensem fuille scribit Marianus, parum apud eruditos fidei metetur. Claruit anno MC.,XC. Poftquam in Academià Oxo-nienfi Philofophia. Jurifprudentia , praci-pue Theologia Scholaftica band vulgarem icientiam affecutus effet , juxta morem apud Anglos his temporibus receptum , Luteriam fe transtulir, ubi celebre fibi nomen comparavit. Anno MCCLXXXII. † Petrus Joannes † Vid. Wa-Olivi Minotita acculatus est , quòd scripsis- dingadan. fet nonnulla harefi & errotibus plena; reveta 1181 N.L. nulla alia de causă quam quod molles & col- 1297-Nat. lapios fuorum mores publice corripuisset ; &c. quod tam superioris quam inferioris otdinis fratres molliter viventes , quin & delicatulos nimis Ecclefiz Przlatos magno zelo tam voce quam scriptis lacelliviffet. Hinc elamores in illum & tumultus exeitati, caufæque ejus examen anno fequenti a Bonagratia Ordinis Generali , Richardo nostro Theologia tunc Baccalaureo,& quibuídam aliis commifum eft. Verbo dicam. Propolitiones qualdamexejus feriptis excerptas tanquam periculofas & male fonantes centura notarunt : quin & mortuus jam pro heretico damnatus est . eiusque libri prohibiti. Addit Baleus cadaver ejus effoffum effe , & Clementis Pape juffu combustum. Petri hujus vindicias adversus Bzovium fiisè agit Dermicius Thaddei, ipfe Minorita, Nisela Francife, Relig. p. 331.&c. Vetum tedeo. Richardus noster in Patriam reverfus, teliquum vitz tempus Oxonii in publico docendi munere, non fine fumma erudirionis fama, transegit. Obiit circa annum MCCC. SCRIPTA.

Vaftionem in Magistrum Sencenciarum lib. IV. Venes. 1509. Brixia 1591. Quedibers Theologica LXXX. qualtiones tinentia, Commentatiis ejus in fententias

De Commentariis in Evangelia & Epiftolas

SEC XIII. Pauli; lib.de Conceptione Maria; Trail. contra aban.MCC. Petrain Joannes, altifque Baleus Cent. 4. p.359-Pitfeus de Serier. Angl. p. 386. videri poffunt.

GUIDO, natione Burgundus, Villà de Mimo, in Diocesi Eduenti, nobili genere 1290. oriundus, ad vitam Monasticam in Comobio Auriffiodotensi fiib Joanne Jofaual Abbate confanguineo (uo formatus, (ut ex Appendice opufculo ejus fubnexă liquet,) in Academiis Aurelianenti & Parifienti , Theologia , & Juri Canonico per novennium non indiligentem operam navavit. Claruit anno MCCXC. Domum teversus varia obivit munera, factus Eleemofynarius in Monafterio in Pufeia, ejuidemque Vice-Prior, Decanus de Recognito, deinde Conobii Autifiodorenfis Prior. Anno MCCLXXVII. mortuo Joanne , in Monasterii siii abbatem electus est. Sed coorta mox sactione altetius partis Monachi Joannem quendam de Thyengiis An-glum Abbatem fibi asciverunt. Diu hae duravit lis, Guidone bis Romam proficifcente, necnifi post occensium in Guidonis nostri gratiam definita eft. anno MCCCIX, regimine fuo fe abdicavit , & in Cellam quandam privatam fecedens, objit VI. Kal. Martii an MCCCXIII. poliquam monasterium suum per integros ferme XXIV. annos gubernaflet. Plura te docebit aymo de Bordis , ejuídem comobii Monachus, eå quam modò citavimus appendice. Scripfit Guido de geffis Abbatum S. Germa-

CONRADUS, Natione Germanus, Mo-1290. nachus Dominicanus , fuique Ordinis Provincialis. Claruit citca annum MCCXC. Scripfit de Refario Beatiffima Virginis. Proditt Co. den. 1603. 123. Huic etiam Legendam de Visa, obien, & Miraculis S. Dominici ex omnibus qui ante se scripsetant compilatam tribuit de Altamuta p. 65. que an edita fit , quetant

I.p 570.

ni Autifiodorenfit, ab anno MCLXXXIX. ufque

ad annum MCCLXXVII. Primus in lucem pro-

traxit Philip. Labbeus Biblioth. Nov. MS. 7 om.

HENRICUS, aliis AMANDUS 1290. S U S O , Natione Suevus, ex nobili Comitum Monteufium genere natus, Ordinis Przdicatotum Theologus in ignis, Lector Conflantienfis. Claruit circa annum MCCXC exeunte hoc Seculo obiitle videtur', vel , ut alii , anno Biblioth didit † Amb de Altamuta Sulonem nottrum una Domin.p 77 cum D. Thoma Aquitate (qui in Divorum cen-fum relatus est an DCCCXXIII.) fummo Pon-

MCCCVI.Sunt quidem iique non intimi nominis viri qui obitum e jus ad annum MCCCLXV. vel MCCCLXVI. referent, quod nullo pacto ftare potest, signidem vetum sit quod nobis tratifici propolitum fuille, ut in Sanctorum numerum cooptaretur. Corpus ejus in Conventu UImenfi provincia Alemannia ante Altare S.Petri conditumeft.

SCRIPTA.

H Orologium Sapientia, l'enet. 1492.1539. Neapoli 1658.12°. & alibi sepius. Medimines C. de Paffione Domini , cum tecidem peritionibus ad eundem.

Liber de novem rupibus. Sermones de Tempore; de Santhis; & Quadragefmale. Dialorus veritario.

Epiftola Varia eruditione, fantlitate spirituque referra, Opulcula hac Laurentius Surius ex linguà Germanicà in Latinam traduxit, & Colonia edidit 1588. 5*.

Officium quesidianum de acerna fapientia, pluries editum annis tamen & locis mihi non compertis,nifi forfan Parif. 1578-8".

BONIFACIUS VIII. antea Benedi-Elus Caretanus vocatus, natione Campanus, patria Anognimus , SS. Sylveftri & Marimi in Montibus Presbyter Cardinalis, in locum Coz. leftini V. (cujus fimplicitate , dolo perquam infigni abujus fuerat , dum voce ficta noctu quati cœlitus demiffa ei Pontificatum deponereperfualit) Neapoli femet in l'ontificent cligi curavit, Decemb. xxiv. an. 1294. Coronatus Rome Janutii xx111. an. 1295. In cjus folenui inauguratione duo mala omina † accide- †/Valing runt, que turbulentum hominis ingenium moresque seroces pranunciare videbantut. Pri- N.8 Son. mun, quòd dum procedetet ad Coronationem, supervenerint densissimz tenebrz, ortaque vehementissima tempestas cereos ac lampades in Ecclefia extinxetit : Alterum , quod dum templo egrederetur, orta in populo fe-ditione, amplius XL homines occili fint. Primo Pontificatus anno Clericos à facularibus tributis exemit, Urbevetanos loca quadam, que ipfe Ecclefie (vindicavit , reftituere reculantes anathemate perculit, facrifque om-nibus interdixit. Occasione Abbatiz Apameenfis in Gallia, arcta que ei cum Philippo Francorum Rege necellitudo intercellit, pene collapía eft; levis quidem diflenfio, fed que post paucos amos accedentibus aliis caulis in maforen crupit flammam. Anno MCCXCVI. Clericos iu Gallia criminibus infames , vel emendari vel deponi cutavit, firicia etiam in Clericorum dittolutorum fautores exconniunication's centura. Jacobum& Petrum Cardinales Columnenses, tanquam Cœlestini partibus addictos, & Gibellinorum factioni faventiores, fibique, clam infidiantes, habito Romæ epilcoporum conventu purpura exutos, & muncribus omnibus (poliatos anathemati fubjecit , annoque fequenti urbem Pranellinam, in poenam violate à Columnen bus Majeffatis dirui ptacepit, Anno MCCXCVII, Iacobo Arragonia Regi, ut in Fredericum fra trem , jus fuum in Siciliz tegnom mordieus tuentem, arma moveret, fuperciliosè manda-

vit: & post triennium cum nec l'tedericus nec

Sicilia proceres arma deponerent, ipfos diris devovit, totamque Siciliz regnum interdido fubdidit. Et cum Pontificibus Romanis

folenne

20 An MCC. rum facris officiis, & Sacrameutis Interdice-

re, anno MCCXCVIII. Conflitutionem Declaratoriam emifit, quomodò tempore interdi-&i tam Clerici quam fa culares fefe habere debeant. Anno MCCC. Annumfacrum five Jubileum Christianum Rome anno quovis centelimo celebrandum primus inffituir, quo confluente immensa hominum multirudine , prima quidem die, (fiquidem vera nobis referat rantur. post crantzium Uspergensis Chronici + Conciuator) veltimentis i onrificiis indutus populo benedixit. Sequenti die Imperiali habitu

†P.161.

1397.

Corona ornatus in Publicum prodiit ; diffrico gladio fibi pralato , fedensque alto loco, Ecce inquit, due gladii hic! l'ides, O Peere, (inquiunt, ad tam immanen arrogentiam obstupetcentes, qui hec referunt histori ci) Succefirem tuum , C. Tu faluesfer Chrifte,cerue enum Vicarium : vide quead afcendie supere bia servi serverum enerum. Anno MCCCIII. crescente indies discordia infirm inter & Philippum Galliæ Regem, qui lisis nuper interdixerat ne ad Curbun Romanam liberé irent, vel pecuniam illuc mitterent, habitâ Synodo anathematis fulmen in Philippum vibravit , fubditos à fidelitatis juramento abfolvit , regnumque Alberto Imperatori fubjecit. Sed facta mox cum quibuldam factionis Gibelling Cardinalibus conspiratione, milli sunt trecenti equites, qui Ponrincem tunc Anagniz agentem captivum tenent ; verum & Civibus Anagninis ejus causa atma arripientibus,post triduum cu-stodia liberatur. Romam rediens trigesimo quinto post die animi mortore confectus mi-fere obiit, Octob. XI. an. MCCCIII. Vit supramodum ambitiolus & arrogans, inquit Vitz ejus * Scriptor. Joanni Stellz, l'ir cerie calli-* Concil. du, ingratifficanfque , pro arbitrio animi postus ad Tom-XI.p. terrorem, quam ad amerem omnia agent , ab omnibus arrogantifficons & improbus adjudicatus. Quam impotenti insolentique dominandi, & promovendæ Majestatis Pontiticiæ libidine te-

neretur teftis ett vel unica illa Decretalis claufula † Tit. de Majorir.& obedient. Perre fu-Extravag. beffe Romano Pontefici ouni humana creatura declaramus , dicimus , definimus , & pronunciafib. . Tit. 8. mus omnino effe de uccessitute salutis. Certé ob immedicam ambitionem , fallum , fraudes, tyrannidem , de eo in proverbium abiit, Intravit ut Vulpes, regnavit ut Lee, merznus eft ut Canis.

SCRIPTA.

Piffela: Habentut II. Conciliorum Tom. E XI.part.2. p.1398. Epiffola & Conflicaciones XXIV.anud Bzovium ad an. 1294. & fegg. annis. apud Wading.ad an. 1296. 1297. XLVII.ibid.in Rogost . Poursf. XXII. apud eundem Tom. III.

Rescriptum de indulgentiis anni Iubitai, Julii Rofz Scholiis illustrarum. Confliences de privilegiis Dollorum, & Sindentium Alma Urbis , habetur in Collectione Confirst Areft.Romz 1579. p.2.

Decresalum liber Soxtus , feu Imis Penti-

S.E.C.XIII. folenne erat, ob delicta Principum, regnis eo- ficii Cedex, quem à tribus doctifimis Viris, ex S.E.C.XIII. quibufdam novis Decretis à se editis compila- «bAn-MCC ri, & in Gymnasiis publice legi mandavit, li-

cet adhuc in Gallia receptus non sit ; prodiit Parif. 1503. 1541. Vener, 1591. 8". cum Glof. lis Lurduni 1581. fol. Francofurz. 1586. 8. 80 in quavis fere Juris Canonici editione. Paucula quardam inedita enumerat Lud. Jacob. Biblioth. Postif. p. 32. que apud ipium que-

ÆGIDIUS DE COLUMNA. Deller fundatifimus vocatus, Patria Romanus, ex íplendida & illustri stirpe, nobili quipe Columnenfium familia, oriundus. In urbe Patria prima fludiorum tytociuia pofuit, que postea aliis in locis summopere excoluit. In Philosophicis, ac Theologicis Thoman Aquinatem Praceptorem habuit , in cujus doctrina tantos fecit progreffus , eique tam mordicus adharebat, ut ejus functique Bonaventurz defensionem adversus Gulielmum S Theologiz Profesiorem Oxoniensem in se sufceperit, editis hune in finem geminis libellis, quorum alterum D. Thoma Reprobenjorium, alterum D. Benaventura Defenferium nuncapavit. Ordinis Augustiniani fratribus Eremitis se socium dedit, quo vitz instituto haud vulgarem fibi nominis famam doctrina morumque gravi tate conciliavit. A variis Academiis, virifque Principibus expetitus , in Galliam conceffit, a Philippo Audace ad Philippum filium, cognomento Pulchrum, bonis literis ac moribus imbuendum evocatus: unde in Academia Parificafi Philofophiam & Theologiam per plures annos fumma cum laude docuit. Anno MCCXCII. plenis Ordinis fui comitiis Roma habitis, ejuldem Ordinis Prior generalis communi fuffragio tenunciatus elt, quo tamen munere post triennium sponte se abdicavit. An-110 MCCXCVI. à Bonifacio VIII. (cui admodum carus etat, cujulque electionem ad Poutificatum edită Apologia de Ronnsciaționo Papa tutatus est) Bituriconsum Archiepiscopus & Aquitaniz Primas conflituitur; fatagente id etiam Philippo Rege , tum ob celeberrimam viri famam, tum quod ipfum olim proceptorem habuerat. Cardinalitiaetiam infulaoro natum effe plerique tradunt ; intetcedente vero i ontificis morte, in vulgus minime renunciatum : & quò numus id præffiterit Clemens. Bonifacii faccostor, in causa erant Philippus, Gallizque Proceres, Ægidii commentario in gratiam Bonifacii scripto, haud levizet offenfi Sunt tamen, qui Cardinalem fuisse præfra-Gè negant. Argumenta in utramque partem expendit, & pto Cardinalatu ejus sententiam fert doctifimus Lud. Dattichius Hill. Cardin. Tom-Lp.272. Obiit Avenione x1. Kal. Jan. anno. MCCCXVI. atatis LXIX. Moriens fupremis tabulis vafa & ornamenta ad Dei cultum fpe-&antia, Ordinis fui Ecclefiis , Romanz. & Bituricenfi; libros verò fuos Monafterio Parifienfi legavit. Corpus Paritios translatum, in ade Auguilinianotum conditum eft , lapidi (epulchrali

hoc inferipto Epitaphio:

Xx 3

S.E.C.XIII AbAn-MCC.

Hic jaces aula mos rum , vita munditia , Archi. philosophia Arifterelis perspicacissimu Commeninter, Clavu & Dotter facra Theologia, lux in lucem reducens dubin , frater Egidin de Roma, Ordinu Fratrum Eremnarum S. Augustini, Archiepiscopus Bunriccufis qui obsis nino Domini M.CCCXVI. die XXII menfis Decembris.

Egregias ei laudes tribuit Abr. Bzovius ad an-MCCCXVI. num. XVI. quas an ufquequa merucrit , non disquiro. Erat certe pro facu lo quo vixit, non indoctus, in Philosophia Ariftotelică, & Theologia Scholastică przcipuc exercitatus : unde & Theolororum Princepa appellatus est:quin & jam anno MCCLXXXVII. in comitiis generalibus Florentiz congte tis , Eremitz Augustiniani decreverunt fratris Ægidii doctrinam (que mundum , ut ipforum verbis utar , nuiverfum illuftrat) ab omnibus Ordinis fui lectoribus & fludentibus elle recipiendan, & inviolabiliter observandam. Stylo minus eleganti, id quod ipfemet faterur Bzovius, neque ex Ciceroniano ornatu ulus eft, tum quod ulus ejus Scholz talis effet, rum quod meminifict illius vulgaris, ornarires spfa negnt , consente doceri; tum quod optime feiret, res ex fuà natura intellectu difficiles, non posse verborum lenociniis explicari. Scrip(it quamplurima, tum Philosophica, tum Theologica, magnam partem adhac tenebris sepulta, alia variis locis, formis, annis-

que edita; typis excuforum indicem se editu-* De Script. rum promisit Ph. Labbeus * , verùm an pro-Tom 1. p.13. mullis steecrie, nondum comperi. Nos qualem affequi potuimus, Catalogum hoc loco texe-

SCRIPTA.

Onflie in meramque parcem disputata, de ... Pereflute Regin & Pensificin, occcasione diffidii inter Philippum Pulchrum , & Bonifacium Papam nata; pramittitur Bonifacii Epi-ftola, una cum Philippi Responso. Edidit hac Melchior Goldaffus Monarch Tom. 11p.95.

Defenferium , fca Correllerium librorum S. Thomn contra Gulselmi Lamerenfis Thoma-Mafligis Corruptorium , una cum aliu , Venet. 1501. &c cura H. Streveldorfii, Colon. 1624-8". Hoc quidem opus nonnulli Joanni Patilienli tribuunt, ut lupra notavimus. Certè nihil obstat quo minus ambo librum de codem argumento codemque titulo edere potuerint.

Elucubrationes in IV. libros Sementiarum Lambardi , Bufil. 1513. Comment. & Quaftiones in III. ibrus Sententiarus prodicrunt Roma 1623.

De Peccaro originali, Oxon. 1479.4. De Subjetto Theologia , una cum aliis opufculis Vener. 1501. Theoreman de Sacramento Corporis Christi.

Hoc opulculum e jus effe negare videtur Bellarminus de Script.p.359.

De regimine Principum , Roma 1482. Venet. 1598.

De Effe & Effentin, De Menfurn & Cognitione S.E.C. XIII Angelerum, Venet. 1598, una cum Comment. cius abAn. MCC. in priera Analys Ariffotelu.

Quaftiones in 11". librum Sententiarum , com Comment. Angeli Rocche , II. Tom. Venee.

Trailmem de Erreribus Philosophorum, ibid. codem anno.

Quaftiones Mesaphylica & Quadliberica, Venet.1501.

Comment, in Aristotelis libros de Anima ad Edvvardum Anglia Regens, ibid.

Expositio super libros Elenchorum Aristo-selis , una cum Aug. de Biella Trait. de medie Demonstrationis in defensionem Agidis , Ve-Met. 500.

Versio & Expositio in Rhetoricam Aristot cum Declaratione Alpharabit, Venes. 1515. Comment.in Phylan Arifferely Yenes 1502.

Comment, in lib, de Generatione et Corruptio-

ne, 1526. Comment. in Alpharnbium de Causis, Ve-#et.1550,

Commensationes Physics & Memphysics , Urfellis 1614.8° Commentarius in lib. I'm. Sententinrum, Ve-

nes.1571.fol. Comment. in Hexaemeron lib. I I. Venes-

1521.4". Plura alia Theologica impressa esse affirmat

Bellarminus loc. citat. viz. In Cantien Canticorum leiliones XIX. Leit. in Epiflolma ad Ro. manot. Exposu in Caput, Firmiter; & in Cnput, Al artha ; in Orntionem Dominicum, & Salutationem Angelicam, de hac tamén expositione subdubitat. De Renunciatione Pape; De Clerico minus sufficienter ad Subdiaconatum promoto; Quomodo Reges poffint bonn regni Ecclefits elargirs , Trnilas. contra exemptos ; De Divina Influentin in beator, De Inudibus Divina Sapientia ; De Defectu malorum culpn De Pradeftinntione , Praferentin, Paradifo & Inferno: De materin Cali De Formatione corporit humani ; De motu Augelovam. Quibisfdam verò in locis hæc omnia im-

preffa funt utinam nobis Bellarminus indicaffer. Præter hæc, plurima alja Ægidii opufcula recenser, variifque in Bibliotheeis delitescere dicit Joseph Pamphilus Chronic. Ordin. Eremis.S. Angust .p.42. &c. Denique monemus lectorem non deelle, qui omnia Ægidii Romani opera Ægidio Corboliensi medico Gallo ascribunta qua de re uspote veri perquam ablimili, & futili prorfus opinione, conqueritur Theoph.Raynaudus de bonis & malis libris part. 1. Erotem. 10. p. 12 2.

ARMANDUS DE BELLOVISU. natione Italus, patria Bononicusis, Ordinis Domin cani Monachus, facri palatii Apostolici magister.Claruit circa annum 1296. alii multò recentiorem faciunt, & ad annum acccencys. revocant. Ambrofius de Altamura tres Armandos de Bellovisu nobis sistir:primum Bononienfemnostrum, secundam Hispanum, anno 1235. clarum,mortuum circa annum 1340. Verum fibi

parum constans eadem fere opera utrique tribuit;denique tertium natione etiam Hilpanum, Mo-

1196.

S.E.C. XIII. Monachum Barcinonensem, & in Academia

& A. MCC. Bononienfi apud Dominicanos Regentem, qui claruit anno 1530. cuique Tradiuma de Concep. sione B. Firginis afcribit. Verum Nicolaus Antonius in nupera fua Scripterme Helpania Bibliesbeca de ullo hujus nominis Scriptore penitus filet. Fateor me veram Atmandi atatem ignorare. Extant ab co Scripta, Pofilla in Pfalmos, Medisationes, preces, Mogunt. 1503. Sermones Brixin 1610.4'. explicatio terminorum difficilium tam in philosophia, quam Theologia, Ven. 1586: Wittemberg, 1623.8°.

ENGELBERTUS, natione Teutonicus, 1107. Ordinis Benedictini Monachus, & ab anno мескечи. Admontentis Comobii in Styria Abbas,etiam anno MCCL XXIII.clarus, ut paulò feriùs quam par crat, Possevinus illum ad annum 1340-referat. Extat liber ejus de oren , progressio, & fine Imperis Romani , cui Philosophica quedam hine inde immifcuit, à Gaspare Bruschie editus, Bafil. 1553.8'. & cum aliis Scriptoribus homogeneis, Joach, Clutenii cuta, Offenbachii 1610. 8'. & in Bibliotheca Patrum Tom. xxv.

Carmen Hereicum Seu Paneg yris in cerenatio-

in quavis ferè Historicorum Germanicorum aban MCC. collectione reperitur. 11997

THOMAS WICKE, five WICCIUS, gente Anglus, Monachus Augustinianus, sive Ordinis sancti Augustini, in Comobio Ofneiensi Canonicus Regularis. Claruit anno nececix-Bonis artibus a pueriția imbutus, & Academia Oxoniensis vicinitate fretus, haud mediocrem fibi famam in literis comparavit ; præcipuè Hiftoriz patriz illustranda studio addixit, animum. Scripfit Chronison Anglie ab adventu Conquestoris, id est, ab anno MIXVI. ad suam usque fenecutem,& Edvvardi Löbitum, ann. Mccei In quo opere Galielmum Novoburgènsem fibi imitandum propofnit. Hos annales nuper e tenebris cruit, vir doctifimus, & de te literaria bene meritus T.Gr.ediditoue inter Historia Anelicana Scriptores Tom. II, Oxon, 1687. fol. Condidit. item Wiccius librum de Abbacibus Ofneienfibus 2 Comobii fundatione,id eft, ab anno acxxix.ufque ad annum MCCKC. Extitit Balei tempore, qui meminit etiam Poematum eius de commendatione Vini, & de increpatione Guia; an verò adhuc superfint, mihi eft incompertum,

Saculi decimitertii Finis.

APPENDIX AD HISTORIAM LITERARIAM

Ab Anno MCCC. ad Annum MDXVII.

APPENDIX

A D

HISTORIAM LITERARIAM

CLARISSIMI VIRI

GUILIELMI CAVE.

N QVA

DE SCRIPTORIBUS

Ab Anno MCCC. ad Annum MDXVII, pari Methodo agitur,

AVTHORE

HENRICO WHARTON, A.M.

R. in Christo Patri, ac D. Archiepiscopo CANTUARIENSI

EDITIO NOVA ab ipfo AUTHORE Corrella & Autla.

GENEVE,
Sumptibus SAMUELIS DE TOURNES.

M. DC. XCIII.

SÆCULUM WICKLEVIANUM

CONSPECTVS SÆCVLI.

piri posser. Soli ferè Mendicantium Ordini rerum divinarum studium excolendi glo-

Append.

A U D infeelicius à Christo nato , si decimum excipias , Sz. SEC. XIV. culum experta est Ecclesia. Neglectum meliorum literarum MCC c. studium, conculcata pictas; & hinc effreni Ordinum Mendicantium incomperie, illine futilibus controversiis, discissus Christianus Orbis, Ab Ecclesia jamdiu exularat castioris Theologia: studium, & salebrosis Scholatum nugis locum cesserar, Istas quinetiam è Clero pauci excoluerunt. Sacerdoribus enim facularibus Juris Canonici ae Civilis scientia inprimis in votis fuit; quà ad fummas Ecclesiae dignitates compendio perve-

ria relicta est. Isti verò immensam exinde apud vulgus autoritatem obtinuisse nequaquam contenti, in Academiarum Cathedras avidi involarunt, & antiqua Sacularium munera ruptis Disciplinæ Ecclesiasticæ repagulis sibimetipsis artipuerunt. Hine natum ferale Szcularium & Fraterculorum odium. Illi temere à Mendicantibus ufurpara concionandi confessionesque excipiendi munera gerrimè tulcrunta isti perfectiorem vitæ statum plebi credulæ ostentantes, Sæcularlum ordinem Ecclesiæ gravem atque inutilem effe prædicarunt. Summo urrinque partium studio ea lis toto fere Sæculo agitataest, hine Clero pro veritatis causa & antiquis privilegiis decertante, illine Mendicantibus fedis Romanæ favore munitis, cujus ipti affeclæ factunt utplurihum juratifiimi. Neque ipiis tamen Mendicantibus ad amuffim inter fe convenir, Sub initium enim Seculi exortus est Petrus Joannis de Oliva", Ordinis Franciscani, qui divinitus semet inspiratum jactitans, docuit Spiritualem statum nuper Orbl Chri-Dite stiano à Francisco invectum esse; cui Novi Testamenti leges utpote minus persectæ, quisi cedere debeant; Christi & Apostolorum Evangelium nullum ad perfectionem ducere, adeóque abolendum effe, introductà Francisci Regulà ; eliminandum Cleri Sæcularis ordinem, arque ordini cuidam Religiofo Eccletiz regimen committendum, Evangelicam paupertatem ram religiosè ab omnibus colendam effe, ut neque proprium aliquid, neque in communi possidere liceat. Hujusmodi ferè dogmatibus in vulgus effusis, Petrus Joannis ingentem Franciscanorum turbam in parres suas traxit; quibus Spiritualium nomen inditum fuit. Spiritualibus accerrime fe oppofuit Joannes xxII. alique sequentes Pontifices; qui dogmata illorum damnarunt, & sectariis anathema dixerunt. Verum parum id eurarunt Michael Carfanas, Occamus, caterique Spirituales ; qui innumeras Pontificum Bullis harrefes ineffe palam prædicarunt. Sprcra Bullarum autoritate, Pontifices rem Fidei Inquifitoribus ferro ac flammis agendam commiserunt. Isti Spirituales, qui Begvardi, Begvini & Fratricelli jamdudum appellari eceperant, rogo passim addixerunt, nonnunquam & copiis miliraribus oppugnarunt; fectam autem conrumacem adeo expugnare non puterant; ut ad inchoatam ufque

NEC. XIV. Reformationem reliquize eius non contemnendæ fuper. flent. Haftenus de Mendicantium jurgiis. Incunte Saculo Clemens V. fedem Pontificiam Aveoionem transfulerar. ut Philippo Pulchro Gallix Regi, cujus autoritate Paparum a leptus fuciat . giatiam rependeret. Eadem fere de causa habitum ett Concilium Vionnense anno 1311. quod quidem indixir Clemens, ut fidem de condemuandis Bonifacii VIII. harrefibus Philippo datam cà ratione cludetet. In hoc Concilio fublatus est Equitum Templariorum Ordo, ipli flammis damnati, illotumque bona Equitibus Holpitalariis donara; confirmatum Corporis Christi Festum, & declarata S. Francisci Regula. Ablată enim Concilio libertate, omnia pro libidine decrevit Papa, Patrum fuffi agia nec iogans nec expedians. Caterum fedis Romana translatione hand parium imminuta est majestas Pontificia : quæ ab illo rempore fentim labalcere Loepit , & Regibus rerrori effe defiit: Poltquam Ludovicus Bavatus Imp. anathema fbi y Joanne xx11 incuffem tam forliciter diffliffet; & doctiffimotum virotum calautos in fubfidium vocando, Principes alios docuiffet, quà potifimum ratione Pontificum fulmina expellenda effent. Lorige graviorem autem plagam tulit fedis Romane autoritas a diuturno fehifmate, quod post Gregorii xi, obitum anno 13-8, inchoatum quinquaginta plus minus annis perduravit : Schisma a leò difficile, ut è quanam parte stater veritas scitu setè impossibile esse non ignobiles iftius a vi Scriptores conquerantur. Divifo autem inter plures Paparu, factum ed, ut fingulis nihil non concedere, quo fequacium fuorum favorem demercrentur. as tandem Concilii Generalis arbitrio fasces Pontificios demittere necesse fuerit. Post medium Saeculi Wielefus Ecclefiæ Romanæ errores voce ac feriptis ftrenuè impugnavir : adfeitifque fibl innumeris per Angliam , Bohemiam exterasque gentes difei doctrinam fuam longe lateque propagavit. Quod ad Gracos attinet; illi quicquid otil ab inteltinis feditionibus fuperfuit, futilibus de lana caprina controversiis impenderunt. Adulto enim Saculo quaftio inter Barlaaminas ac Palaminas de lumine Thaberitico exerca est; quæ Synodis, anathematismis, ac libellis mordacibus agitata est tanto pirinque animorum æftu; ac si de primariis fidei articulis certandum esset, totiusque religionis prora ac puppis in ejusmodi nugis staret-

SCRIPTORES

SCRIPTORES.

MCCC.

OANNES DUNS, cognomenro SCOTUS, Doclor Subrilis dictus , nation't Anglus , Dunttonz in Pa-rochia Emildonenii propè Almyricum in Nottumbria natus, fecund m alios verò gente Scoms, ex vico Duns, octo mille paffibus ab Anglia diftance, oriendus; ex Waddingi denique aliorumque fententià Hibernus, utpore

Duni in Ultonia natus. Illum enim genti fuz tam Scoti quam Hiberni præfracté vendicant, nulla ramen ratione fulci. Piæterquam enim, quod omnes, qui de illo mentionem injiciunt, anre Saculum xv1. Scriptores, & in his Bartho-* Conforlomeus Albicius *, eum Anglis annumetent ; mit.5- 1 rat. - affervantur ettamnum nonnalli operum ejas Codices MSS, paulò post gratem fuam e atati, in quibus nomen, Patria, ac locus natalis afcripta reperiuntur. Juvenis adh te Minoritis Novocaftrentibus nomen dedit, & ab ils O onium milfus, in Collegio Merconenti, cujus de mum Socius fuit , penitiurem literarum cognitionem hautit ; in Theologià Scholaftica omnium fui zvi facile princeps, in Jure Civili pariter ac Canonico veriatifirmus, Logices, Physices, Meeaphylices, Mathematica, Aftronomia callen-tiffimus. Claruit anno 1301, quo circiter rempore evocato ex Academia Oxonienti ad Pari-ticulem Gulielmo Varrone, illius Praceptore, in Cachedram Theologicam fuffethus est; quan rane) fui nominis glocia moderabatur, ut triginta plutijuam Scholarium millia ejus audiendi grafia Oxonium undique confluxide perhibeantur, Post prælectas Oxonii Sentencias, anno circiter 1304. à Symmiftis tuis Franciscanis Lutetiam accirus, primum Baccalaureatûs, dein Doctorarûs infignibus cohoneftatus, demum à fuis in Comitiis Tolofanis anno 1307. Regens ereatus eft : & in Academia Paritienti Scholas Theologicas regendas fascepit. Quo primum tempore inauditum antea in Ecclefii dogma de Immaculati Beatæ Virginis Concepcione propalare cœpit , idque folenni habità difputatione ducentis ordine prolatis argumentis demonstratum ivit, Tantum fanè apud Academicos Parifienses potuit Viti doctissimi fama ; ut in tententiam ejus manibus prelibulque transitent; Feitum Immaculate conceptionis inflituerent, neve quis, nifi ejuídem opinionis fectarius, ad gradus Scholafticos admitteretur, edicto caverent. Anno 1308. Scotus à Gondifalvo Minoritarum Generali Coloniam fe transferre julius, Luteria ditceffit, & ab universă civirate Colonienfi obviâm procedente folenni Pompà receptus est. In Conventu satem Franciscanorum brevi post spoplexià correprus, & festimato nimis, ut volunt, funete elstus, obiit codem anno die vitt. Novembris, ætatis fue 43. feu , ut alii habent , 34. Innumera fe-Append.

rè ingenii fui monumenta reliquit, in quibus S.E.C. And M.C.C.C. SS. Thomas & Bonaventura definitiones accu- 402. que diveriam , in nonnullis contrariam, init viam. Hinc hatz Thomiflarum & Soviflarum five Realism Sectae; quae Scholarum fubicilia affiduis jurgiis & rixons clamoribus per plura Secula impleverunt ; & etiamnum, ubi ejusmodi tricis; ne dicam nugis, locus datut, implent.

OPERA.

Rammarica Speculativa , à nonnullis Al-I berto de Saxonia Augustiniano falso as-

Quaftiones uberrima in univerfam Logicam cum Muticii a Portu Hibernici , Archiepticoof Tuamentis Expositione. Prodierunt scorsim

Vencs. 1.11. 1600. 8 Commencaria in vIII. libros Phylicarum Aristotelit , à Waddingo Joanni noftro abjudicata. Prodierunt feoriim Vener. 1104. 41. 1597. Edirio Lugdaveniu Franciici de Pitigianis Aretini anno-

tationes appoluit, Questiones in libros Aristotelis de Anima imrefelle, cum Scholiis & Supplemento Hogonia Cavelli Pleudo-Archiepifcopi Armachani,

Traffatsu de rerum Principie. Traffacus de primo Principio, cum Scholiis Ca-

velli & Mauricii. Traffatus Theoremanum Exitt. cum conundenz

Collariones XXIII. Phylico-Thrologies, cum Scholiis Cavelli.

Collamones al a 1v. Tratturus de cognitione Det.

Questiones Miscellanea de Formalitatibus imperfella. Prodierunt Vener. 1;14.Parif. 1;84. 80. Meteorologicorum libri Iv. in quibus citatur Tiomas Bradwardinus Scoto junior, Expelitio in Metaphylicam Ariftotelis, cum no

ris Cavelli. Prodiit Parif. 1920. & cutta nocis Mauricii Venet. 1:01.

Canelufiones Metaphyfica , cum notis Ca-

Questiones in Meraphysicam, cum notis Manricli & Cavelli, Extant Vener. 1407, 1601. Quadlibeta & Commentaria in libros IV. Sentenriarum, cum noris Cavelli, Lycheti, Joannis Poncii, & Antonii Hiquzi. Opus ingens ac fubtiliffimum , Anglicanum , & Oxoniense vulgò dicham, quòd Ozonii elucubratum fuerit, Prodiit feorfim Fener. 1 6. 1597. Amverp. 1610. &

alibi, Reportatorum Paristensium libri tv.) qui quasi compendium tude funt Operis Anglicani) cum notis Cavelli & Waddingi. Prodicrant feorfun Partf. 1519. Venes. 1597. Parif. 1600.84.

Quaftiones

Quashiones Quadliberales xxx. leu, ne alii divi-dant, xxx111. cam nocis Cavelli, & Lycheti. SÆG, XIV. MCCC. Prodiction Parif. 519.

Opera iithee Scoti omnia collegit, noris fete perpetu s illuftravit, & in x11. Tomos d fiributa edidit Lucas Waddingus Lugduni 163). f. placima eius Opera olim Imprimenda curaverant

Angli Franciscani, Patavii 1474-Alia eius Opera, & in his Commemaria in Genefer , Evangelia , & Epsilolas Pauls , Sermones de Tempore & Santis, & Trallarum de Perfettion * Cent. 1V. ne Mainum enumerant Ti theftiss , Bileus * , & cap. \$2. † De Serip Waddinger † ; quæ nondam lucem alpexerunt.

nor. p. 203. R.L

1301.

ANDREAS NOVOCASTRENSIS gente Anglus, O din's Dominican Monachus, & Theologie Doctor, clamit anno 1301. Extar ab co (c. iprus Commentarius in librum promam Senien Larum , Parif. 1514. f. Commentaviam in Borbi Hiram de Cerfolatione Philofophie ab en teriorum effe prodit Baleus cent, x.

RAYNERIUS, gente Italus, Parili Pifunus, Ordinis Dominicani Montehus, Theo'ogus ac Juriteonfultus contummar flimus, Scriptor incerta admodum æratis, quippe grem alii ad annum 1322, ad annum tato, alii referunt, Nos cum Trichemio cum circa annum 1301. depositions , donec certior lux affulgent. Extat Pantheologia , seu Surmas universa Theologia , Alphabetice disposita; quam multis additis; multis detenucatis; & thylo ubique immu-tato edidit Jacobus Florentinus Minorita Norimberga : 473. Corruptum illum editionem exprederant Denesi 1486. Lugdunenfes 1519.f. Brixienfes : 580.1. vol.4" Parificafes hand kap.i-

dem vol. f. THEODORUS METHOCHITA. natione Grazus, Mignus Logothera Dromi, atque Ipli Andronico Imp. attinitue junctus ; Jounnis quippe Panhynerfebatti , And onici neporis , tocer, Exeunce Seculo pottremo una cum Joanne Glyca in Occidentem legatus, Matiam Germani Imperatoris fororem Michaeli Imp. Andronici primogenito despossaram Constantinopolin adduxerat. Clainle anno 1301. Anno citciter 1314. Logo-hera generalis factus, omn a apud Impeintorem poterat ; ac res Imperii pro lubitu, fummi tamen fide ac diligentià, moderatus est. Anno circiter 1318. And unicus Senior ab Andronico Juniore, rebelli Nepore, bello victas eft; capraque mbs Conftantinopolis. Metochites itaque, qui invicti semper fide avi putes ropognitat, Didymorichum, markimum Bithoniz oppidum, relegatus elt; & magninez iplius ædes, direpris pri s opibus, à furente plebe folo geratz. Post ali mantulum temporis, Turcis Bithani vn populantibus Constantinopolin re uitus eft , & in monafterio Chora, anod a 'aftiniano Imp. olim fundamm , & ruinis peffindrum, ipie infrantitat, degere permiffis; gravi tamen interdicto , Andtonici Senioris , quem animi cariorem habuit , colloquio vel dis animum adjecit. Dein in montem fecedans, qualicunqui literatum commercio privatas. Obite precibus & contemplationi per feprem menfes

morte n dichus : à Nicephoro Gregori, discipulo 5/EC. XIV. worten dichts: a receptoro Gregori, accipante de Andreas de Andrea qui diener Cumen wer signe , & samein weis p. 190. more. E cereme i perior un na neglemen, artice arriver ete to destates enders .... BiBanfran & lie igelo-De irie, so f friedem mogeet Curis. Lingur Eldern. Vir cominen , ques fol minerar. delliffmus ; qui facundia naturali & tolerantia luberson , & memeria proflantia funnson courts eruditionis fastigium conscenderat .-- Viva Bibliashera ; C corum , que feire velles , eraculum. tanto intervallo mores cosfiperabat, qui unquam in fluciis verfan fant. Imenati procitis errore hunc cum Georg'o Me ochite, Becci focio, confundit Cl. Vollas *, arque ade infigni Para- * De 18th chronifino Beccum & Meliteniocen Theodoro Gr.L. C. 18. Metochitæ exilii comites adjungit,

S C R I P T A.

Ompendison Historie Romana à Julio Czlate ad Constantinum Magnum, a Joanne Meutio cum vertione fin ac no.is editum Gr. Lat. Ingdust Bar. 16:8. 4" Sed non ali on effe hanc Historiam onem Glyca Avnatisms librara tertiam demonttrai Throphilus Raymudus *, cui proin-

maldi papi de non immerico vapular Alcustius. Paraphrafic in ollo libros Physicorma, & parva Naturalia Arifotelis; que à Gentiano Herveto

Latine verfa proditt Ball. 1559. 40 Historia Sacra labri 1.8 Historia CP. Aber uniess, exititerant Grace M.S. penes Mentium. Capira Cxx, Philosophica & Historica , MSS, in Biblioth, Augustana *, Alia alibi,

* laks MSS. BO Angult 974 1304

RAYMUNDUS LULLIUS, fee LULLUS, ente Catalannos, Raymundi Lulli & matris ex Illustri Herilium iamilia tillus, in tatula Majoriea apud Bealcares in vico S. Michaelis natus anno 1236. Claruit anno 1301. Juvenis mercaturam coluit spe quartus ; seus ut alis hibent in Majorca Regis auli mittavit , Senetchallus Jacobo Regi factu ; libidine & infanis 2010 ibus infamis; donec tandem inopinato quodam calu nd meliorem friigem converte ctur. Aulă igitut relictă, quadragefimo atatis anto Fratrilius Minoritis fe adjunxit, toeus pierarem spirare curpit, ingenti defiderio Miliumetanos ad fidem Chritti convertendi flagraviti ad oos literatum fludiis, our olim Rocei teceret, diligenter incubuit. Penitiora imprimis Medicinæ ac Chemiæ arcana perfecutari & edificere in votis habuir : licer Wardingus *, & *Annal Mcum co alii, comun actis Chemica: ftudium non ad nor. Ton a softrum, fed adjuniorem quendam Raymundum de Terraga, & Neophytum dictum è Judzis ad Christianos convertum spectare contendant. Utor fit, Lullus primis Latina Ling ue elementis Lutetia imbutus, & ab empticio quodam fervo Mahumerano (à quo mox prinde vuine aus fammum vice discrimen addir / Arabicum fermonem edochis, innumeris fete libris, Hitpana , Latina , & Arabica Lingua evulgananno 1373, die xua. Martii , xxx. post Andronici totus vacavit , ibique novuro scientie lumen

divinitàs

MCCC

SEC XIV. divinitàs infufum accepiffe dicitur. Mox Romam ad Honotium IV. profectus ut Canobia,in quibus studia linguarum orientalium vigerent, ab co ubique retratum erigi juberentur, postulavir anno circitet 1187. Ejuidem rei pro-movendæ gratia Parisios , Montem Pessulanum & Genuam ordine petit; ac ubique locorum Airem fuam Generalem, quam Inventivam appellavir , tummo fludio edocuit. Anno fequence, at condem fibi Rome prategere ficeret , frustra postulavit. Genoam igitut reverfus, ad meditatum diu opus Evangelii inter Mahumeranos przedicandi se accinxit. Tunetum îtaque in Africa trajicens, disputatione cum Saracenis inità grave capitàs periculum adiit, facerdotis cujuidam Arabis precibus ægrê liberatus, lege tamen latà, ut in Africam reverso mors irrogaretur. Ex Africa Neapolim venit; ibique artem fuam uíque ad annum 1290, pralegit. Postmudo ur Romz eam doceret, a Bonitacio visit, petens repul'am tulit. Mox Genuam protectus, multos exacavit libros; Majorcam, Regem invite; Luteriam, attentuam iterum prælegir , rurius Mayorcam , cum Judaris & Saracenis dilputavit, Cyprum, Jacobipellans , rejcous eft. Deiu Lugdumm , mox re, doct ma, libris tuissime agir , Lucas Wad-Majorcam concedens, inde in Atricam ad Bun- dingus Annal. Minor ad an. 1175, 1287, 1290, gi Regiam transfreravit, ac fidem Chrifti pra- 1295, 1295, præfertim veie ad ann, 1,15, ferè per dicare corpit. A Saracenis vetò lapidibus appe- totum. titus, & ab Alfalcino corum Sacerdote rationem fidei suz postulatus, cum Philo'ophicis atgumentis eam demonstracum iret, in squaltidum cucesem conjectus eft, Tandem Genuenitum Mercatorum precibus liberatus, ex Africa folvit; & amiisa naufragio rotà librorum iupelle-Gile , Pilam appulit. Nonnulli tamen iter iltud Bogienfe in annum 1,1; circiter tejicium. Dein recuperanda Terra Sancta animum adjiciens, bellum factum firenue apud omnes hortari cœpir ; ejusque suscipiendi seu animo seu ptatextu ingentem nummotum vim à mattonis Italis corraint. Avenionem itaque ad Clementem v. profectus , ut Sacrum Bellum decemeretut, petiit. A Postritice ludibrio habitus, Luteriam feccifit, arrique fue edocende incubuit ufque ad Concilium Viennense anno 1311. Apud Concilii enim Patres omni modo faregar, ut Studia linguarum ubique extruereotur, ut ex omnibus ordinibus militaribus unicus conflatetur, ut Saerum Bellum indiceretut, ut averrois feripia damnarentur; nil tamen obtinuit. A Concilio rejectus, ad Reges Christianos fe contulit; quos ad Sacrum Bellum firscipicadum follicitare non defiit. Aulas iraque Regias Gallin & Hilpeniapam circumvagatus, tandem in Angliam devenir, ibique attem Chemicam exercuit. Parom tamen fidei meretur, quod Joannes Imperialis *, ipie etiam dubitabundus, ex aliotum autoritate · MuS. Hirefert, pilas quafdam aneas hu us operà in auri †Annal-Mi fubflumium verfas ad lice u/que tempera in Regis Annal-Mi-Britanni atrio affervari. Vet m iter ifted Anglicum, multis a gumentis in medium prolatis, da-

1314. Raymuridus derelichà uxore (uxoratus enim SÆC. XIV. fuit) rertiarium Franciscanorum ordinem soice- ab A pit; & immenso Martyril desiderso zituans, pro MCCC Christo occumbere certum habuit, Aliquantulum igitur in Sicilià & Majorca commoratus, in Africam denuò trajecir; ubi poltquam nonsullos ad fidem Christi perduxiflet, Tuneri, scu, w aifi, Bogue, in carcerem conjectus, & gravillimis vulneribus ac tormentis à Satacenis excruciatus est. Semianimis à Genuensibus Merostoribus eductus, & in navem delatus; in conspectu patrix Infalæ animam efflavit die xxix. Junii anno 1315. ztatis fuz 80. Ingens de co apud Scriptores est Controversia. Alsi enim , & in his Brovius, cum hareticis, histrionibus, & circumforancis nugivendulis annumerant; infanum Chomiz (tudium , aroge auri conficiendi fe im exprobrant; & quingentos ferè errores ex libris ejus defimptos à Gregorio x1. Avenione anno 1 72, anathemate notatos elle produnt. Alii è contra eum in Sanctorum & Martyrum album reponents Pictatem, zelum & doctrinam deptædicant : totam illam librorum Chemicorum & Medicorum farraginem Raymundo Neo shyto deberi volunt; Lul+ lium denique adeo in ejutinodi nugis non ineptas & Nestorianos voce oppegnavir, ac propitifile, nr in Scriptis genuinis Alchymistarum stulhatum ab iis ven num agre evafit. Genuam ac ritiam lapitlime irrideat, contendunt. Hujufarodi Parifios reverius , actem tuam edocuir ; de ca- fere argumentis Lulifi partes operosè tutatut, qui dem verò Rome docendo Clementem v. inter- de illo ejulque peregrinarionibus, morte, ag-

SCRIPTA

D Robath Articulorum Fidel & Legis Christiana. Colon. 1509

Liber Natalis Pueri Isfu, anno 1310. feriptus. Parif. 1499.

Liber Blauquerna dictus, de quinque flasibon Perfenerans, viz. de Uxoratis, Religious, Pralatis, Card nal bus . & Pontaficibus, In linguana Valentinam convertus prodi t Valentia 1521.

Liber de oraciszibni & contemplationibni intel-Inthis. Ibid De Meditationibus totius anni, leu de Amico

6 Amazo, Pari/. 1505. De laudibus B. Virginis Marie, seu Ars In-

ventionum, Parif. 1499 Clericus, feu Liber pro Clericis. Ibid. Phantafticus, anno 1211. feriptus, quo Phantaftici nomest fibi vulgo impolitum amolitur, fui-

que Apologiam text. Ibid. Philifophia ameris, an. 1198. feripes. Parif. 1516. Liber Proverbiorum. Ibid. Commensaria in Primordiale Evangelium Inan-

mr, feu in 1, caput Jonnis, Ambianis 1511. Arbor Scientia, Venet. 1514. Lugduni 1515. De Demonstratione per aquiparantsam liber, an-

1304. Scriptus Valentie 1510. De fubflancia & Accidente liber, quo Trinitatem probandam fumit : anno 1313. fcriptus. Valeasie 152 :

Difuntația Raymundi Lulii & Homerii Saraceni.prim - Bugiz habita Sermone Atabico, dein Labium reddit Lucas Waddingus †. Auno circitet tsucă Lullo conuerfa anno 1308. Valentia 1510. Diffratatio

Append.

for y- 13.

ad anathre.

num-3-

TAC XIV. Di/mantio an ab An 1194. feripia. Valentia 1520. MCCG Quefliones Super sv. libros Sentemiarum, attno 1298. teripte. Lugdavi 1491. Panormi.

Questiones Magistri Thoma Acrebatenti feluse fecurdim ereem , suno 1299. fcripta. ibid.

De Anima rationali liber, anno 1204, feriptus. Complui 1 19. Logica parva. Complari 1418, & cum Com-

ntariis Antonio Belver, Majerica 1084. Lagica nova , anno 153. feripta. Valentia

Ars brevis , que dicitut , Ars univerfalia PMA , 20100 1307. feripta ; pluribufque Opufrulis, quibus totidem funt tituli, comptehenfa. Proditt Argentina 1617.80. Valentia 1515. f.

Francefure 1396. Prattica compondiofa arris. Lugduni 1525 40. Ars generalis mitima , anno 1508. finita, Materica 1645

Liber Correlativerum innaterum, 2000 1309 feripius, Valentia 1912.

Ars intentiva veritaris. Valentia 1021. Tabula generalis ad omnes Scientias aplica-

bilis, anno 1293, concinnata. ibid. Art Expessione, seu Lellura super dues pixcedentes libros. Ibid.

Liber de afcenfu & defcenfu invellellas , anno 1104. Eriptus. Valentia 1,19.

Dialogus de immaculatà B. Virginis Conesprione. Prodiit Hispanice & Latine Bravellis, Testamentum duobus libris universam acreen Chymicam complectons, anno 1332, feriptum, Prodiit Colon. 1566, 1173. 80

De Secretis Natura , leu quinta effentia libel-Im , cum Epificia ad Robertum Resem de lavide Philosopherian. Angula - Vindel. 1518. 40 Venet. 1514 s 1521. 4" Argentine 1541. 8. Colon.

1:67.80 Secreta Secretorum Lullii & Hermette Philo-Sepherum. Color. 1592. 8"

Cluvicula & Apertorium Alchymia , item Magia naturalis. Noriberg. 1546.40 Colon. odicious, seu Compendium arris Chymica. Co len. 1572. 80. Rethomaci 1651.80

"Apertorium de veri lapidis compositione, Basil. 1561. f. Argenterati 1613.80 Ars involletiiva faper lapidem Philosophurum, C Prailica Lepidie, ibid.

Compendition anima transmutationis Theoria & Praelica, atque alia varia Opuscula. Basil. 1561. Argentina 1614. Francofurt. 150. 4". Liber de Afereurile, anno 1333. conferipeus,

Wid. & Scotlin Colon. 1567.. 8" Praxis netverfalis mayas Operis , inter alia Opulcula Chymica Bafil. 1561. Argent. 1613. Vrfelie 1601.8.

Repersorium, ad intelligendum Testamentum, Codicillum, alioique Raymundi libros perusile. Ibid. Varii Traftarus Chymici. Bafil. 1572, 16:0. 8.

Art operativa Medica. Bafil. 1597. 8. Epiffole Medice, Noriberes 1624, 4" De confervatione vita Trallans , cum libro Se-

me. Arbentereri 1616. 8" Caterine place quain quatuor voluminum mil. ab A. lia conferipiiffe Raymundus dicitur, Operum

SÆC XIV.

MCCC. ramen ejus excuforum nullus quod feiam Caralogum contexnit accuratum. In indiculo notho defune cerro cerrius quamplurims; quin & fortaile Theologica pleraque que maxime notari meruerant. Scripfic enim Lullius. Pfatterium, feu Librum de contros nominibus Deig Trallation de Confessione ; Libros de Contemplatione plures : De crusum fignis & disminsibin Del: Exposiziones binus Orationes Dominica; Traffamu de Oratione tomplures : De Confeientia, De confolatione gremitica : Arten Pradicandi majeren ac maioren: De 14. fenfibus S. Seripoura: Librum Lit. Sermanune. contra connes ineredules : De Amiehrifto: De Arrienlu fideis De Des ienors & munde ignore : De Trimaie in Vnitate, five de effemta Des: De Spiritu

S. contra Gracos: Adversis Indeed: De made conversendi Infideles : Libros de Astributis five Propriesatibus Dei quamp'urimos : De Predefination ne & Libero Arbierio: De natura Angelica: De Invicatione Demonium librum (qui timen pocius Raymundo Neophyto debetur) De seprem donis Sp. J. & cornen effelibre Ms.in Bibliotheck Mertonensi Ovun cod.170.) atque alia ferè initoinera que longo ordine recenier Luczs Waddinges de Scriptor, Ordaninor, p. 196.

GULIELMUS DE NANGIACO. feu de Naneir, natione Gallus, Ordinis Benedictini Monachus in Comobio S. Dionylii Paritiensi , claruit anno 1301. Scripfit Hifferiam. ab orbe condito ad annum 1501. juxta annorum feriem : quam ad annum 1368, continua-runt bini ejuklem Cornobii Monachi, Franmentum cfus ab anno 977, ad 990, edidit P. P. thaus inter Scriptores Courantos Francofurt. 1594. p. 207. Integram dedit Dacherius Spicileg. Tom. x1.p. . os Scripfit adhuc Gulielmus Chrom emm Region Francis ad annum ufque 1301. à Pithæs inter alios Scriptores Francicos evulgatum Franeefurt. 1996. quin & Gesta S. Ludovici Franco-rum Regis, filiotumque ejus Philippi Andacis

apud Andr. Querectanum Hift. Franc. Tom.v. GULIELMUS MANDAGOTUS, gente Gallus, ex Atcludiacono Nemaufenti & Uticenfi l'omincis Romani Capellanus, & Ecclefie To-Iofanz Prapolitus. Anno 1295. Ebreduneniis Archiepifcopus à Bonifacio va. 1. creatus eff. Claruit anno 1501, enno 1512. Ecclefix Romanz Cardinalis & Episcopus Pranetlinus à Clemen-te v. die xiv. Decemb. renunclatus eft. Obite Avenione anno 13 1. feu, ut alii , 324. Prætet operam quam Bonifacii v111. juliu fexto Decretalism libro condendu navavit scripie Traffasem de

ac Roberti. Prodierum shidem à Pithro cdita , &

Elellionibus novorum Prelatorum, qui typ's exculus prodiit Celes, 15-3, 8" cum additionibus Boerii, HENRICUS STERO, Nations Genmanus , Comobii Altaicheniis inferioris Monachus Ordinis Benedictini , Heimanni Abbatis Capellanus , ac demum , ut non-nulli volunt , Abbas Fiburgenfis , claruft anne 1 je t. Scripfit Annales ib anno pri-

5.6.C. Ans mo Frederici Barbaroffe Imp. ad primum Re-MCCC. dulphi Habspurgensis, seu ab anno Christi 1112. 48 ad 1273. Annales sistos primus edidir Marquardus

sal 117, Annales (floo primus etallit Mirquaetha Frichrus intera ilso Sciiptores, Germalico; 120ditiers dedit Henricou Canilius Anziq, Leci Tom., p. 215, Sciipti etaim Serve Highelmepolitico (120) (12

DINUS MUGELLANUS, Grase lalas, 2 Magello agri l'Iorentini vico osimalesa, prist aminipue considerimesa, 4 quel Bosspara de la compania de la compania de la considera de A Bonificio vu Casidvalusta polificazione Renama acciura; fedalumi illi nonosimo ficuso Decreasismi libro operum pratitati, Pontificio Decreasismi libro operum pratitati, Pontificio tamon peridali mercolo estodis. Cardinatinia della compania della considera della considera della considera della considera adula cini venerali sipiciono.

SCRIPTA.

Commenturius in Regulas Iuris Ponsificit. Celon. 1569. 1594. 8'.& cum additionibus

Nicolai Bortii. Celon. 1617. 80.
Commentarius in Tisulum Institutionum de Alliemion. Logdani : 563. Francofurt. 1563. 8.
Tracturus do Preferipionibus focundum anno-

vam, menstum, of dierum numerum. Celon. 1568.8°. 1576. 8°. Venet. 1584. Celon. 1594. 8°. De Glossis contrariis Iuris Civilis. Francofurt.

1596. Venec. 1584. De Successione ab Intestato, & de Interesse. Con lon. 1592. Venet. 1584.

Commentarius in librum fextum Decretalium, Bonifacii vin. juffu clucubiatus, Coofila, aliaque jus urramque ipecantia nondum typis prodisile videntur.

IACOBUS DE BENEDICTIS, lacoponist genrem ini conremptum dictus, natione Italus , Patrià Tudertinus , nobili loco natus. Relicto faculo , familia Francifcanze fe adjunzet ; & eximià vitæ fanctitate (prout fila ferebant tem pora) spectabilis, clasuis anuo 1:0. Præ carteris autem pieratis officiis mitabili fui ipfius contemptu enituit, Francisci enim Patriatche vestigiis qu'un proxime infritendum , ratus, ludibrium fibitnet infecendum fummopere ambivir ; id maxime meritorium , & supremum perfectionis Christiane gradum esse arbitratus. Nec voto quidem excidit. Dum arrepto enim fibi munere Prophetico inconditas Revelationes in vulgus jactaret, & Bonifacii Pontificis (cui nondum ad Papatum evecto familiaris fuerat) motes factaque redargueret , ludibrium tulit , à Bonifacio in vineula conjectus in urbe Praneftină. Utut novum illud pietatis oftentande artificium illiulmodi titulum tumulo ejus inscriptum metuit,

Append:

tier.

OSSA B. JACOPONI DE BENEDICTIE, SAC AL TUOSATINI FR. OROINIS MINORUM, MCGC.

Qui Stultus PROPTER CHRISTUM, 1904. Noya Mundum ARTS DELUST, ET COELUM RAPUIT.

OBBORNIVIT IN DOMINO DIE XXV. DECEMBRIS, ANNO MCCCVI.

Sorijah (Ingari niki Tailick Aylam & Franch madin 1980) and Girakh Tailick Laba 18, 1861a, Nospalitan, Inda 1994 april ngarinda kata 1861a, Nospalitan, Inda 1994 april ngarinda 1842 at Ledouber Inda 1986 and Ninorin iti in fapren libera 1842 at Ledouber Inda 1985 at 1842 at 184

IO ANNES FRIBURGENS IS, a nonmiliti leaser at Crivinge dillin. o geogenessos & myle, a natione Germana, friburgo in Briligoi oriudas, a crivingen formana, friburgo in Briligoi Luttal anno is, 1 in conceinsima attoroma, ac tandem lipitopur Olfanonfis in Hunguiti, actual monto is, 1 in conceinsima attro postera, actual monto is, 1 in conceinsima to submitte actual monto is, 1 in conceinsima in utilation invalutation and the contraction of the contraction of the contraction of the contraction of the contraction of the contraction of the contraction of the contraction of the disputation of the contraction of the contraction of the contraction of the disputation of the contraction of the c

SCRIPTA.

Summa Pradicacorum. Prodiit Rentlinga 1487.
Summa major, (cu Confessiorum, în tv.;
pattes diftributa Lucduni (18.

Partes ditterbuta. Lugduni (18. Glofa in Summan Raymundi Pennaforsis des Pantientia & Marrimonio. Prodictant una cum

Summ's Rome 1603. 4*.
Commentaria ejus in libros Sententiarion, Gloffacin Decretino, , Epiflolas, , at que alia quadam'
memorat Ambroljus de Altamura Biblioth. Pezdicat, p. 91. 468.

PTOLOMÆUS LUCENSIS , gente Italus, ex civitate Luci, S. Thoma: Aquinatis discipulus, Oidin's Pixdicatorum Monachus, claruit anno 1404. Tandem Joanni xxil. Pontifici a facris Confessionibus fuit ; atque anno 14 8. Episcoous Torcellenfis in ditione Venera creatus, obiit anno 1321. Scripfit Annales rerum tum fa crarum tum civilium ab anno 1069, ad annum 1404. gestatum : item Chronicon Pontificum atqu Imperatorson, Prodiit uttumque Opus Lugdani 1619. Annales habentur in Bibliotheci Patrum Tom, xxv. p. 949. Scripfitetram ad Gulielmum, Perri Godivum, postea Cardinalem, Historiam. Ecclesiaflicam libris axiv. que affervatur MS. in Bibliothecis Vaticanà, Barberinà, Colbertinà, & Navatrenii. Habetur excerptum ejus de Genealegica Roberni Guifcardi Tom. 111. Hifpaniz illu-1 4

S.B.C. XIV. Reates. Aliud de Genealogia & posseritane Caroli Vaticani MSS. asservata th'An ... Biellie Regir in Collectanco Hill. Franc. Tom. v. MCCC. ... & THOMAS JOR

FB ER ARD US, nations Germanus, Comobil Alusheafu Monacha Ordinis Benedicini, Kedelar Euffenensiti Archidikeroma ychimic tano) 16, Scipfic Amatet di Davibas Andria, Eurotta, 65 Saratio Banon 1314, Quo dellis Hornicus Sero) 24 att. 190; Seconis interim Annales continuare pae fe recent, quildre Hillotian de Rodalpho Imp., cpregle compilarit. Estan 4 sealtri Eberhaldi 290. Ganilum Antie.

Lcd. Tum. 1. p. 307. CLEMENS. V. Bertrandus Gotto antes appellarus, natione Vafco, ex vico Villendrant în Diceceli B ndepalenți oriandus , Bertrandi filins , ex milite Clericus , primim Epifco us Convenzenti, dein abno 1299. Archiepifcopus Burdeg lenfis à Borlfacio v.n. creatus , randem anno 1505. Pontifex Romanus abfens elechis eft Perutif die v. Jun'i, coronarus Lugduni die xiv. Novembr, Pontificatum adeptus, fedem ab urbe Roma in Galliam transfulit; modò Logduni, modò Bardegalis , poriffimam verò Avenione commogarns : & in grati animi tefferam regno Gallie millum es Bonifacii vitt. Bulla , Unam Sanifam Catholicam Feelesiam , penjudicium effe factum declaravit. Anno 1507. Andronicum Grzcorum Imp. ob Schilinatis etimen excommunicavit i in toque cuin Angliz ac Gall z Reg bus confil o omnes un's eldemque noche comprehend! , & in carcerem m'tt fec t Templar.os ; quorum opulenti red tus invid am ils eccitarant ; & idololatræ blafphemiæque crim'nationes induscrant. Anno 1509. Venetos ob occupatam Ferrar am anathemate percuffit i & perfonas ac res corum occupare volentibus donavit, Eandem paulò poft centuram Florent'n s & Lucentibus irrogavit. Anno -nt. menfe Novembri, habito Vienna Genetali Cone lo Francifeanorum Ordinem confirmay't ; & Templar'os hærefeos damnari , proferibi , ac ben s exui effec t. H ne ad supplicia paffim capti flammis inter erunt Templatis: bona comm Hulp talatiis data. Anno 1314. Henricum wil. Junp. qui Romain ad coronam accipiendam profectus, Card nal bus Pont fic's v'caris fidelitar's Sacramentum præftare denegarat, & jura fita arinis reciiperarum ivit, è med o tollendum cirravit; venenata hostia à Bernardo Pol tiano Domin'cano Confessore tuo, ad id subornaro, ei dum Florent'am oblideret , trad ta. Obiir Clemens Rocce-Mauri tisper Rhodanum anno 1314, die ax. Aprilis. Extant , Epiffele & Decreta Xviii. Concil. Tom. x1. p. 1499. Alta xv1. apud Bzowium Atsual, ad an, 1307. &c. alla xt. apud Waddingum Attnal, Minor, Tom. 3 ad an. 1 of. &c. alia stvi. ib d. In Regefto Pont f. p. 18. Conflient tiones Clementina , fen Decrettilism liber feprimus, Clementis v. juffu ex vari s far & Cone la Vientienfis Conflitution bus collectus in I bros v. diftributus, & post mottem ejus à Joanne xxii. anno 1117. divulgams, Prodiit Parif. 1517. 120.ibid. 1(41. Ro.homagi 1:19. 120. Venet. 1591. 8'. Lug-

duni 1584. f. Francofirt 1586. 8". Denique Epifle-

larum Regeffi volumina ix. in- Bibl orbeca

THOMAS JORSIUS, five JOYCE, Anglicus, & Gualentis dictus, gente Anglus, Patria Lond nenfis , origine forlan Cambro Britannus , Alberti M. Dicipulus , Ordinis Dominican: Monachus , Do Aorarus laurea infignins. Theologiath Parifais , Lond ni atque alibi docuit: postea Dominicanorum in Anglia per septennium Provincialis : & Edwardo Regi à confeifionibus . & fecret s Confilirs afcitus, Claruit anno 1:05, quo Card nal s & Epileopus Sabinenfis à Clemente v. remunciatus eft de aviil. Decembr. d gnitatem tham grands pecuniæ fummà mercatus , fiBalæo fides. Non defunt equidem, & in his Trithem us & Oud hus, qui Thomam nostrum ad annum 1400. referunt. Quin & lepido torfus commento Ambrolius de Altamura, ut Scriptorum Dominicanorum Caralogum per fas & nefas augear eum data opera in quaruor beriptores diffeent, ac per toridem Saculi hajusce parres d fhibuit : quos ticer iple diversos fuiffé credi velir ; unum tamen eundemque elle ex fctipris ils attributis primà fronte pater. Anno demum 1;11. Thomas notter a Clemente ad Henr's cum vii. Imp legatus, Lugduni in itinere obi t. Corpus Oxonium delatum apud Dominicanos fepultum est, Non levem fanê Thoma nostro Anglico Propinquitas nominis cum Thoma Angelico injuriam fecit : quim factum exinde fuerit, ut Anglici Operum pars longe maxima Angelico aferibantur, & inter opera ejus collocentur ; viz. Commenteria in Genefin, in Ifaiam., in Ieremiam , in Danielem , in libros Maccabasrum , in Threnes , in Epiftolas Canonicas , in Apoealypfin, & in Borthium de Confolatione Philofephia, at finoma terim Logica Arifletelu ; que Thomae Anglico deberi cenfentur, uti loco fuo fupra monuimus, Carerom fub Thomas nottri flomine extat Opin aureum in xxvii. Pfalmos, Vener, 1611. f. Interpretatio Metamorphofeos Ovidiana fecundum fenfius moralem , Parif. 1509. Commentarius in Octatenehum.MS. in Bibliotheca Collegii Novi Ovon. Cod.90. Magdalenenti code 47. Mettonenti cod. 200. Commencarins Super dues mellutus Pfulmorum MS.in Bibl.E. onienti Oxon. cod. 25 Pembrochiana Cantab. cod. 46. De 914tuor Pradicabilibus ad omne genus humanum, MS. in Bibl. S. Petti (untab. cod. 87. De theoria pradicande, MS, ibid, cod. 99. & in Bibl. Lincolnienfi Oxon. cod. 20. De instantibus & momention & de videndo faciem Dei post Referreitimem. MSS, in Bibl, Publica Cantab, cod, 179. Articuls Herericales comera enm ; & Refpenfa , MSS. ib de Commenturius în libros D. Augustini de Civituse Dei, MSS, in Bibl. Menonenti Oxon. cod. 169. Baliolenfi cod. 70. qui qu dem excusus est, Tolofa 1488.

GULIEİ.MUS PARISIENSIS, gette Gallar, Ordinis Predicatorum, Monacipis, & Generalis fidel per Gilliam Centro anno 131-4. Clemente V., contiturus, Anno 11:8. ejaldeup Pontificis Judia Templatiorum cuntam & crimina una cumaliis Predicatoribus recognovir. Illum, ut viderus, Gulicimum autorem Inbene Dialogi vii, de Sast mauris, Gulicimo Avercus Patiliemi

1316

SEC XIV. falso tributi , & fub ejus nomine , Lipfie 1512. Parif. 1587. editi : de quious paulò futi s supra MCCC. egimus,

PHILIPPUS EYSTETENSIS, na-1995. tione Germanns , Patria Allants , S. Theologia Doctor, Abbis Camobii Cisterciensium Parificulis, clamit anno 1205, quo Romam ab Alberto Austriaco Imp. millis , Epi.copus Eystereniis five Aichftadianus ordine xvx1x. à Clemente v. creatus eft. Obiit anno 1321. die, xxv. Februarii. Scriptit rogau Annæ, Hungariæ Regina, Albetti Imp. filix . Vizam S. Walpm.yu , Abbatifiz Heidenheimenfis ; quam ex festioribus Wolfhardi commemariis feiè contexuit. Extat apud Cani-

fium Antiqu. Lect. Tom. Iv. p. 160. SIFFRIDUS, natione Germanus, Mif-1507. nentis Ecclefix in Sa onia Profisser clarnit anno 1307. quem cum Sifrido , Ordinis Prædicarorum, Epitcopo Cyrenenti, & Archiepitcopi Mogutttini Suff aganeo circa an. 1470. nonnulli perperam confundant. Scripfit Suridus notter Chronirest ab Oche Condito ad annum 1107, quod tominia priore parte ad annum ulque Christi 457. & refectis inteliqua pludinis periochis inutilibus, evulgavit Georgius Fabricius Chemniemfis, & Historia for Saxonier calci fubjunxit, Lipsie 1660. Jene 1698 f. inde à Pittorio inter Seriptores fuos Germanicos collatum , Francofure. 1,82. Tom. 1.

1;07.

p. 17.

HAIT ONUS, five AIT ONUS gente Armenus, Haitonis Armenia Regis nepos, & exignzenjuldam Provincia in Georgia regulas, pollquam factis fub Airone Patruo tipendiis Sacræ militiæ egreglam operam navaliet ; & diuturnum Saracenis Falæftinam tenensibus bellum intulifier; depositotingulo cocullam induit, ordinis Præmonstratensis Monachus in Cypro factus anno circiter 1290.011 iple indicat Habotix fuz eap. 46. Illum fanéfamiliz Dominicanz intulit *Biblioch Ambrotius Altamuta * 3 quo nomine liium furti injuria: , qu n & mortalis peccasi reum agie Cal. Did Præd-Oudinus , ipie Ordinis Præmonstratentis Socius. Haitones, accepto Anton i nomine, vitam de nceps otio am egit , p ctate non minus, quam olim natalibus infiguis. Claru t anno 1507, quo Picta-vii agens, Clement s V. Pontificis juffu H ftoriam de Tarraris corumque moribus ac geftis di-étavit, rebus à le fortiter geftis nequaquam diffimulatis. Hiftoriam ab illo Gallice dictatam ejuldem Pontificis mandato Latine transfulir Nicolaus Falconius Pictaviensis, stylo, prour etas ista tulit, minimè eleganti uius. Operi titulum indi-dit, Isinerarium & flos Hifloriarum Orlensis, cujus calci adnect tur Paffagium Terra Sastia. Prodiit Hagema 1529. 4". inter Novi Orbis Scriprotes Belil, 1944, f. à Reinero Reineccio ed.tum Helmflad. :585. Italice autem Vener. 1553.

ANTONIUS AND REAS, gente ito\$. Hilpanus , Patria Aragonius , Doller Duleifins appellatus, Jounnis Duns Seori Discipulus, Ordinis Minoritarum fodalis , claruir anno 1308. oblitle dicitur anno 1310.

SCRIPT A. MCCC

Ommentaria in w. libros Magistri Senten J tiarum. Prodierunt cura Conftant ni Cardi-

nalis Samani Penes. 1575. 1,84. Super libram vs. Principiorum Gilberti Porre-

tans. Venes. 15 2, 1;17. Queflienes Super XX. libras Mesaphysicorum.

Partf. 149: Venet. 513, f. 1543, Iltas Joanni Duns Scoto codices ac Scriptores nonnulli adjudicant. Tria Principia rerum naturalium Venet. 1517. Commentaria in Artem veterem Ariffotelis, viz

in Hagogen I orphyrii , Prædicamenta , & post Prædicamenta Ariffotelis. In libros Peribermenias Aristoselis.

In Inbrum divifienum Beethii. Prodictunt opera ifta postremam recensita , Venet. 1480, 1509. f. Qualiones in Artem veterem , & in Divisiones

Boethii. Vener. 1517. Questiones Mercuriales, Sca Commentarius fu-

per kegni si luru. Rethemegi 1509. 4". Atque alia forian, quibus immorari operat haud pretium erit.

NICOLAUS TRIVETHUS, fee Trivettus, natione Anglus, Patria Norfolclenfis, il-Infhi genere ortus, Thoma Triveti, equitis aurati & Justiciarli regii filius, Londini à poeriria imer Dominicanos verfatus, corumque instituta sectatus. Jacta Londini doctrina fundamenta, Oxonium profectus, ad eulmen perduvit; doctoratis Pileo ibi infignitus. Postca Luteriam pergens,majorem fibi & fcientiam & famum peperit. Demun Londinum reversus . Dominicanorum Comobii Prafes feu Prior electus est. Claruit anno 1310, Obiit ferè septungenarius anno 1,28. apud Dominicanos fepulius,

SCRIPTA.

Hronican, seu Annales Anglie ab anno 1135. ad 13:7. à Luca Dacherio editum Spicileg.

Tom. viit. Commentaria in S. Augustini tibros de Civitate Dei,in qui us elucubrandis Thomam Anglicum focium & adjutorem habuit. Prodictum fub ntriuf-

que nomine Tholofe 1488. Venet. 1429 De geftu Imperatorius, Apoliolorum & Regum. MS. in Bibl. Magdalenenti O.on. cod. 138. Commentaria in Boethimm de Confelatione MS.

in Bibl. publicà Cantab. cod. a 6. Flores Sieper S. Augustini Regulamo MS. in Bibli

Lumleiana cod. 10 Ordo Milla, feu Speenlom Sacerdorale, MS, iti

Biblioth Metronenti O on. cod.147.num.1.Eun dem elle arbitror, quem in Bibliotheca Archiepifcopi Cantumientis Lambethana M6. infpeci, Tra-Ctatum de Officio Miffa, in fol, autore Trivero.Ex literis enim initialibus Capitulorum ejus iste ti-tulus conticitut. Frater Nicolans Trivet de Ordine Fratrum Pradicatorum hune Trailutum compilavit ad honorem Dei. Plurima alia Theologica, Historica , Philolo-

gica, recenient Baleus , Pitteus , Altamura , quos

MALACHIAS, gence Hibernus, Ordinis Mioorum Monachus , Theologus Oxonienits, Edvyardo

5.f.C. xIV. Edwardo II. Anglik Regi à facrit conciouibant ab A.

clarul anno 110. & fi reché conjicti Warant *

bu Scolpt, Polic Neppolim migravit. Pri soure infiguieret
Bilistratu, fai Ordinis preceret housersom (inquit Balsus †)

p 6:

1 Cont. L. Comparable Extra Liber de Venne Peccaterom

1 Cont. L. comparable Extra Liber de Venne Peccaterom

1441 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1441 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1441 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1442 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1443 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1444 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1445 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1445 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1445 merchine deur vennehilisterium, Peccaterom

1445 merchine deur vennehilisterium (Peccaterom)

magnam ab cruditione laudem domi furique fibicumparatri. Extr. Liber de Venne Peccarermnorralium de que remediu fiprum, Pralo Henrici Scephani cmidius Parificia Contraum volumen, quoda be o conferipeum memorat Baleus, nondum tercheris emeriti.

1311. GULIELMUS DURANTUS, gene Gillus, Durandi Specularoris Nepos, & in fede Minarenti fuccellor, Epiteopar ejus unominis 12. Sub failficibus patral aufpleits egregiam bonis literis operam unavarat, & infigrem admodam Thomas Ministeria Delitarola de Ministeria del mental parta

Thrologie, Philosophie, p. zier im verò Juris Pomiticii fcicurium retulerat : Ecclefie Mimatenfis Canonicus ac tandem Archidiaconus ab eo.lem factus, Defuncto Partuo, Bonifacii vari. Pontificis mandato faccessor illi datus est anno 1296, arque anno fequente, confentiente Canonico. um Mimatentium Cap tulo decrevit neminem inter Canonicos adicificendam , cupas affines aut contanguinei ad terriam ufque generationem Eceletiam Mimateniem quomodolibet divexalent. Claruir anno 1411, quo Clementis V. Pontificis Concilium propediem celebraturi mandato Trachatum, De modo celebrandi Generalis Concilii, & con uptelis in Ecclefia reformandis conferiplit. & in Confilio Viennenfi recitavit, Anno 1311, expulfis ex urbe Mimatenfi Judzels , dirucilo e illorum ædibus , Collegium omnistm Sinchorum ibidem extrusit. Anno 1816. à Philippo Roge ad Robertum Flandrix Comitem Pacis componenda ergo legatus eft. Obijt circa annum 1:18. Extat Trailnues de modo celebrandi Generalie Concillis quo omnia tingulorum Ecclefia Ordinum vitia deplugit, inprimis autem pudosdam Sacerdotum ac Monachomm ignavirm, fordes,ac luxuriam ubertim intectitut, citamque corruptis illorum moribus medelam adhiberi monet, Primus itlum edidit Philippus Probus , J. C. Biruricenfis Parif. 1141, fub D.trandi Speculatoris nomine. Specula

veto :eili utus Par f. :610. 4" & inter alia quadam haud d'flimilis a gumenti Parif. 167 . 80. MARINUS SANUTUS, seu Samudo, 1312. cognomento Torfellou , Patricius Venetus , Marci filis; in Parochia Severi, civitate Rivoalti, Veneriis natus ; familiaris & domicellus Richardi Cardinalis Disconi S. Euftachii, Germani cujufdam artificis operaulus, Organa illa Pneamatica, que hodie uturpantut , Italice Torfellor dicta, primas omnium in Ecclefiam Induxit : inde datum el Terfelli nomen, Claruit anno 1312. Negotio Terre Sancte ab infantia intentus, totam ferè ætatem in exteris regionibus perluftrandis exegit, Salushii in hoc diligentiam emulatus at Opu-, quod meditatus eft, accuratius daret. Quinquies enim ultra mate transfretavit in Cyprum, Armeniam, Alexandriam, Rhudum, Palæftinam. Abfoluro opere in aulis Imperatoris, Pomificis, Regis Gullie, allo umque Principium multum diuque verlatus elt. Obiit post anuum 1329. Scripsit Secre-

totem enim cum repore fito cognomine plutimi perperata confundant. Prodite e inde authori

ta Fidtlium Crucia faper terra Santla recuperatio— S.E.C. XIV. ne & conferenciame, libris ter, quorum primo Sa- ab Anraçunos debilikandi & in ordium red gendi me- M.C.C.C. diaproponit: Secundo ordinem quem Christian

ed perjodici Section o oliente gene. Antitutati of the deliberation of the deliberatio

ALEXANDER DE S. ELPIDIO, genté Italus, ex opido cognomine in Umbria oriundus, S. Theologia Doctor, è Provincia Picena Ordinis Augustiniani izromita, claruit anno 11-2, 900 post Jacobi Orrani obicum Ordinis fui Prior Generalis in Comitiis Viterbienfibus electus cit, Anno 1514. in conventu Ordinis fui Paravii habito Magiftatus (ili in aliudtri-nuium ptorogatus efta uin & anno -318, in Comitiis Ariminentibus tettia, Taurifinis anuo 1341. quarta, Moncepethilanis anno 1314. quinta vice, Generalis conflicutus fuit. Anno 1325. Ravenna Archiepitcopus creatus eft. Quaudu obierit, incertum eft. Scripfit Joannis xx11. pontificis juliu Traitmum de Iurifdithime Imperii & authoritate famoi Pontificit , in duos libros diffributum, qui typis exculus prodist Luganni 1498. Arimini 16:4. Ejuldem De Pauperinte Evangelica, & Ecclefiafica unitate libros, & Commemaria in Aristotelu seripta quadau MS. in Conventu Eremitatum Augustinianorum Bononienti affervata memorat Joi. Pamphilus Chron. Oid. Erem. p. 46.

VITALIS E FURNO, gene, Aspiranta, domo Valentio, Nedo gier for Gibert, Ordinis Minocitatum foolulis , & Frov říce, Aspanis, parfectus, Isman nou 10.1, ou Cardinis S. Sybetini & Alantini & Cleminir V. remucliara transportation for the statistical de Cleminis S. Sybetini & Alantini & Cleminir V. remucliara transportation for formation of the construction of the statistical formation for the statistical formation of the s

SCRIPTA.

S Peculion Morale testim S. Scriptor e, quo cuncha S fere urt utque Tellamenti loca myltico testia explicantus, Proditt Lugdumi 153, 4" Venetiu 1945 160 . Opus istud anno 1501, ab Authore elucubratum est.

Commentaria in Proverbia Solomonia,
 Expositio in quatuor Evangelia,

Commentaria in Apocalypfin. Prodictum ifthac Opera Venesiie cura Catdinalis Satnani. SEC. XIV. De menda fanicate & remediis merberum di-MCCC.

greffia. Typis excula prodit Megumia. Cemmentaria in tv. libros Sententiarum. MSS. in Bibliotheca Vaticana.

HIL.

Alia quadam illius scripta recenset Lucas Waddingas de Scriptor. Ord. Minor. p. 331.

HERVÆUS NATALIS, natione Brito Aremoricus, în Academia Parificuli Theologir Doctor Regens, Ordinis Pardicatorum primum in Conventu Montis Relati prope Pari hos Monachus, dein in Provincia Provincia Moderator, postea Vicarius generalis, ac demum in Comitiis totius Ordinis Lugduni anno 1318: habitis Generalis creatus. Claruit anno 131a. Obiir Narbone anno 1317, die x. Augusti.

SCRIPTA.

mentaria in 1v. libros Sententiarion.Prodicrunt Venetius 1,05. 4. vol. f. Parif.1547. Quedlibeta majera IV. Venet. 1486.

medibera minera XXIV. Vener. 1513. Trailatus de Poteftate Papa. Parif. 1647. Cum Commentariis

Desenserium contra impugnantes Fratres Pradistores, good vivant feeundian Apoftolicam vitam. Fenet, 1516. 80 Trattains de Verbo. De Voluntate. Qualiones de

peccate originali. Do aternitate Mundi. De cognitione primi princepii. De Beatitudine Queftioner v. De Virentibus moralibus. De ordine fecunda ententionis ad primam. Do secundis insentionibus Traflaim 2. De pauperente Christi & Apostolorum... Trallatus de Sacramentis. De mraque Potestate... Papali & Regali. De materia Culi Quaffinnes IX. De Relationibus Qualliones v. De unitate formarum Quaftiener xviii. De unitate forma in hon m. De motu Angeli. Opuscula ista proximè recensira prodicrunt simul Venet. 1511. f

Commentarius in Epiflolas S. Pauli, qui fub Aufelmi nomine circumfertur, & Hervzo ne ftro a quamplurimis afcribitur , Hervaro Dolenfi debetut : uti fupra fuo loco notatum eft

Summa Legica Artificelis , que inter Aquinatis Opera haberut , å nonnullis Hervæo Natali adjudicatura

1211 HUGO PRATENSIS, feu de Praro Florido, gente Italus, Praris prope Florentiam na-rus, Ordinis Dominicani Monachus. Ecclerattes celebratiffimus clarult anno 1313, obiit anno 1323. Extant Sermones Dominicales Super Evangelia & Epiftolas terim anni , Lugduni 1 28. 4" Sermones de Santlit torius anni ibid. 528. 8" Quadragefimales Sermones, Venet. 1578. 80 1584. 80

PORCHETUS SALVATICUS, trig. natione Italias, Patria Genmentis, exilluftri Salvaricosum gente natus, Ordinis Carchufiani Monucleus, incertæ admodum ætaris Scriptor, cujus nullus, quod iciam, ante Augustinum Justinianum meminit. Neque ipiemet Justinianus, qui feripia ejus in lucem protraxit, zeratem illius in-dicavit. Illum equidem ad annum 1512, in Carthophylace fuo retulerat Vir Cl. Gul. Cive, non alia tamen, uti ipfe mihi coram agenti affirmavit, ratione motus, quan quod Liber ejus contra

Judeos paucis post annis prato exierit. Sane pa- S.E.C. XIVI rum credibile videtur , Petrum Galatinum , cujus opus anno 1518. in lucem primum prodift ; Porcheti scripta adeò intigniter expilare aut poruisse aut autum esse; modo ipse Porchetus paucuits amea annis scripferit, forian & in vivis adhuc ellet, qui ingrati hominis plagium deregogerer: prefertim cum ante Seculi xv.exitum Galatinu: Opas fuum concinnatie videatur. Quin & Angustinus Justinianus, urcunque cerram Poicheti etatem nequaquam indicet de co tanquam . De Ser fuperioris avi scriptore verba facit. Miraus , tor ser neicio qui astoritate motus, illum anno 1514. xiv.p.13. vixille p:odit. Certè veti non abfimilis ifte calculus videtur, modò Scriptoris alicujus vetuttioris authoritas accederer. Ipie Porcherus haud vulgari lingue Hebraice tcientia inftructus, & in t-chraotum (criptis verfaciffinas , feripfit infigne Opus adversus Judnos, cui Villoria titulum dedit, ad Indaican perfidian subvertendam & us prasantius veritas subscar sidei Christiana, uti ipse in Prafatione loquitur. In opere ishoc condendo quamplurima ex Raymundi Mattini Pagione fidei exferiplit, adeo autem non ingratus, ut al illo se sumplisse hujus tibelli materiam in pierifque campilandi licence og o cat. Illud demum tonebris eductum Augustinus Justinianus, Episco-

pus Nebieniis, & ipie return Hebraicarum pe-

ritifimus , recognovir , auxit, & Paraf, 1/20. f. in lucem dedir præmitsa ad Gulielmum parvum,

Episcopum Trecensem, Epistola nuncupatoria,

qua locis ex Hebraorum monumentis à Ray-

mundo & Porcheto prolatis fidem, facit, fe ma-

ximom illerum parrem in ilidem libris, quos fer-

me omnes fibi comparaverar, legiffe reftatus. FRANCISCUS MAYRONIUS. natione Gallus, Dignæ in Provincia natus, Deeler Illuminarus & Acutes dictus, Joannis Duns Scoti Discipulus, Ordinis Minorum sodalis, in Academia Parisiensi Theologia Biccalaureus, Roberto Sicilia Regi admod in charus, claruit anno 1.15, quo circuer tempore Actum Sorbonicum primus omnium Academiz invexit; que fingulis diebus Veneris, aftivo tempore, ab ortu Solis ad occasium fine ullà requie, sine ullo pattu aut potu, fine ullo Præfidis auxilio ab unico quodam Respondente contra multos opponentes disputatur. Anno 1324. Joannis x x : 1, literarum ad Cancellarium Parificatem beneficio Doctoraria leu Migisterii pileo donatus est, & Theologiam docendi potestatem accepit. Obiit Placentia anno 1125, à Pontificiis quibustam recentioribus activer vellicasus; quòd in av. Sentent, libr. dift. 19. qu. a. Supereffluentem Christi ac Sanctorum meritorum Theliarum in dubium revocaverit.

OPERA.

Ommentaria in v. libros Sententia De Formalitatibus liber. Dundlibera varia.

De primo Principie. De expositione divinorum no De unspecarione enris. Prodictunt Opera ifta Venet. 1, 20, 156, 567. f. Pro lie runt antes, excep-

ris Commentariis & Quodliberis, ibid.1517.

tur

S.EC. XIV. MCCC.

\$314.

Sermones Quadragefimales , Vener. 1891. Sermones de Santitis , Vener. 1403. Pafil. 1598. De Pamperiate Chrifte & Apoiloforum.

De virtuibus & vivis capitalibus. De articalis fidei.

De Baptifins De Humiliare. De Indulgentiis.

De Corpore Christi. De Amelia De Suffragiis defunctiones.

De panitentia. De lesunio. De mirimo indicion

De feptem denis Sp. S.

Super Pater nofter , & Mognificat. Prodierum Opera ista à conclonibut inclusive enumerata

Bafil. t 108. De decem Pracepus Explicatio, Parif. 619. Commentarea cjus in Genefin MSS. in Bibliotheca Minocitatum Leodientium; & Reportate in quartum Sententiarum , de Virtuibas & Vitiis envitalibas : Questiones M.n. de variis locis S.Scrit poure, & dabus Theologieis; ae demum Interreguiones circa varin difficilefque materia; MSS.pe-

nes fe affervata effe prodit Lucas Waddingers; qui & alia plura Francisci opera nondum in lucem edita recenfet, de Scriptor. Ord. Minor. p. 124. Theologica versiates in S. Angustinum de Civitase Dei, Extant cum Thoma Anglici Commenta-

riis in eundem Toloft 1488 Venet. 1489. Commentarii fuper Vniverfalia & Pradicamen ta Arithmelia Commentarii in van libros Phylicorum einfdem. Prodierunt una cum præcedente Opere & For-

malitatibus , Vener. 1517. UBERTINUS, DE CASSALIS, & de Ilia appellatus, natione Italias, Patria Cafalentis, Ordinis Minoritarum Monachus, clarnit anno 1515. Exorta gravi inter Franciscanus de lana caprina controvertia, & exinde ichilmare, hine Spiritualibue , Christum & Apostolus nil nec p. oprium nee in communi habuitle contendentibus, illing Frattyculis de communicare dictis cos nil quidem proprium, aliquid tamen in commum poffediffe affer entibus. Ubertinus Spiritaalibus fe ducem prabuit : quorum partes animosé tutarus ett, donec anno 1312. Joannam Papam adverfactum fortiens causaccertift. Indignatione igitur commorus, or fibi cum fuis frparatim vivere liceres, à l'omince postulavit, Repul am passus, turbas molitus eft. Graviorem idei.cò pro:ellam veritus , anno 1319, relictis Minoritis ad Benedi-Cipos tras feundi poreffstem periit & obsinuit; affignato fibi, in quod recederet, Monafferio S. Peni Genblacenti in Brabancia. Tandem verò ad Carth figno, feceffille dicitur Anno r,ar.à Joanne Pourince de vexa:iffi ná illa e ite a paupertatem Christiquestione consultus , Christum aliquid progrimm aut in communi modo mundano posfedicle is received etle fententium, cum verò aliquid in communi mo lo spirituali Inbuitie faris Orthodoxè dici potfi definivir. Mitè Pontifici &

Joanne xet . aprel Avenionem in Confiftorio fa- S.E.C. XIV. Cta, contraction apud Waddingum Annal, Minor, ab An-Tom, e, ad ann, 321, integrior universit artibulis MCCC. à fratte Bonngratià adversus cum addnôtis , aoud Balez, Miscellan, Tom. 1. p. 291, 1. 7. Opus pro-

lixum Abber Fire Cracifica interiptum, cypis exunium est l'ener. 1485. 40 Oper de Seprem flaribus Ecclefie, Vener. 1816. 400 Carterum non defant, qui libro nm v. de Imit tatione Christi tres priores Uberrino nottro debe-

JOANNES DE NEAPOLI, gente Italias, civitate Neapolitanus, ex nobilitima ftirpe Sicol: oriendas, Ordinis Paedic norala Theoogus , S. Thoma Aquinaris flud-otus letto: & ftiennus afferior, Academia Parlifenis Deffer felennis, claruit anno 1015. In thudio S. Dominiel Neapolitano, Regentis officio tunctus, Cachedram magistralem multis annis immua cum lausde moderatus eft. Obiir poit annum 152;. Batant Questiones varia Philosophica & Theologica, mumeto xi ir. Paritifs disputate, a Dominico Gravină în lucem edice Nespeti 1618, f. Altacjus fcripta, viz. Super Iv. libros : ententiarum. Quodlibera XIII. Sermones de Tempore, de Sanclis, ac-Morrare, &c memorat Ambrotius de Altamura

Biblioth parallean p. 103. JOANNES xx rt. anteà Lacobra Offa feu Deafa appellatus, gente Gallins, Patria Aquitanus, civitate Cadurcentis, Arnoldi de Ofsi, furoris vereramentarii filius, ex Caroli Sicilia Regis Cancellatio, Roberti Vicecancellatio, primuni Episcopus Forolivientis, dein Archiepitcopus Avenionensis, mor Cardinalis Episcopus Portnenfis, ac demum Pontife. Rominus Lugduni electus anno 316, die vit, Augusti , coronaus ib'dem v. Septeinbr. quòm pri s Cardinalibus, qui fedem Romanam à Cle:nence v. Avenionem translatam ægrè tulerunt, jurejurando confirmalfet, se nunquam equum vel musum conscensurum, quin Roman accederer. Anno 1417. Ludovicum Episcopum Tolofanum, 1:20, Thomam Epifcopum He for denfem, 1123. Thomam Aquinatem Sancturum Catalogo intulit. Sub initio Pontificatús à Ludovico Bayaro & Frederico Austriaco, quo dilco des Electores in Imperatoriam dignitatem firmul evexerant, de coronà Imperii accipiend: interpellarus , atrumque rejecie; anno verò 1220, cum Lisdovicus instuum armis repeteret, Fredericum confirmavit, & fllum Ludoviei armis oppositit. Victo Frederico, Ludovicum publico te ipro ciravit, ut Avenione le felteret , facti fui entionem redditurus , jureran verò imperium deponerer. Remit id Imperator, & ad Concilium provocat. Indigné id fest Joannes & Ludovicum anno 1122, excommuni cat, imperio deponit, & Electoribus alium eligere p.w.epir. Imperatoris quineriam hyperafpittas fidiffimos . Muth rum Vicecomitein Mediolancufem, & Mufillium Paravinum anathe-mati fibjecit, Ludovicus à Romanis, qui Pontificis reditum fruitra poitularam, accertirus Italiam Cardinalibus placuit Ubertini fententia, & rem intrat anno 1327. Rome coronam imperjalent acuterig the vifa eft. Extat Responsio circa questio- accipit, hab'toque Cardinalium Concilio Jounnem de Paspertate (briffi & Apofiolorum coram nem citat : comparere renuemem tanquam Anti-

1315.

SEC. XIV, theffum, Sathanam, & Herefiarcham demme. Pontificatu deturbat , & imagine ejus coram NCCC:

combusta anno 13 18. Nicolaum v. anrea Petrum Corbacium dictum, Antipapam constituir. Securus interim Avenione delireicir Ioannes, & Ludovici minas & moliriones rider; ac Pilanorum auxilio ulus, anno 1555. Antipapam in ocdinon redogir. Sed ut ad alia transcamus, acris Ioanni cum Franciscanis duplici nomine mota est controversia. Isti enim Christum & Apoflolos nil aut proprium aut in communi pof-feditie, Christumque nudum in cruce peperdiffe docuerant : ac rerum quarumounque non Dominium, fed ujum folummodo, ad fe pariter ac Chiftianos quollibet perfectos fpectare gloriati funt , contratiam Sententiam havefeos intimulantes. Ioannes, qui pecuniam ani-ma carlorem habuit, ejufque immentam vim in foculis concervatam mortuus reliquir, Domi nicanos in partes advocans, utrumque Minoritacum articulum ranquam vanum, fishum , & heteticum damnavit, Christum eorona, putpura , iplendidaque veste indurira in cruce pe diffe, rerumque usum a dominio separari non posse definivit : Franciscanos sibi adversantes excommunicavit; & Fratriceller vocans, ex lis complutes flammis combuffit. Noge he: verum majoris momenej doctrina ilta, quam an-no circiter 13:1. aperte docuit & pradicavir loannes, damnavit Sorbona, refutation tanquam herefin graviffimam plurimi : nempe animas defunctorum fidelium ad bearem visionem Dei ance Refuned onem non admirri. Obiir Idannes Ave-

nione anno 1314, die 1v. Decembr. SCRIPT A

Pillele vi. Concil, xt. p. 1619. Epistola alia LXIII. apud Bzovium Annal. ad an. 1517, &cc.

Epistole alie Lxxv. apud Waddingum Annal. Minor ad an, 1417, &cc.

Epifola alia cexcet, ibid. Tom. 3, in Regelto Pontif. p. 52.

Conflitutionei xx. Apollolica; quas Extravaofo Ioanne, nec ab ullo alio Pontifice, vulgate aur probate funt, fed privata authoritate col lecke anno circiter 1340. Prodierunt Rathamari 1519. 12º Francofurs. 1586. 8º Venet. 1591. 8 'cuin Gloffis Lugduni 1584 f.

Alla Inquificionis adversus Petrum de Palude; & Epistola unica , qui Fr. Michaeli Minoritz committir caulam quorundam Minoritarum malè de fide fententium, apud Baluz, Milcellan, Tom. 1. p. 165.

Epitlolarum Regeilum in v. partes divifum MS. n Bibliothecis Vaticana, Batherina, &c. Singulatum Epittolatum argumenta & initia habentut Concil, Tom. 11. p. 1643. Sermones 2.in illud, Mementote Operum Patri

na secerum in generationibus fuis. MSS. in Bibl. publica Canrab. Cod. 179. num. 1, 1.

Retrallatio questionis , num anima Santtorum Append.

Biblioth, Pontif. lib. 1. p. 119.

Libellus de Centemptu Mundi, an typis prodiit nondum comperi. Lucubrationes Spirituales in hunc libellum medicatum elle Parricium Fattorium Turritanum restatur Leo Allatius in

Apibus Urban. p. 209. Art Metallorum transfentatoria. Ex Latino iu Gallicum fermonem conversa prodist Lugduni

ALBERTUS PATAVINUS, natione Italus, Eremita Augustinianus, Ægidii Romani discipulusiin Academia Parisiensi Doctoratus gradum affecutus, SS. Scripturas publice, ac magna discipulorum frequentia inverpretatus eft. Ciafuit anno 1316. Obiit Luteriæ anno 1118, feu, ut alli, 1323. ztatis fuz 46. iu conventu Augustanianorum fepultus. Erecta ei est post morrem in Practorio Patavino supra fores septentrionales mannorea statua , hoc elogio literis inscupto. Super statuam. Alberto Eremitarum paers fingulariffimo , vita continentiffime , patria Patavino , findiorum alumno , & reipublica Christians ficume flenders. Sub statua. Albertus liberalium artium ac urbis nostra plender, in Ordine Eremitarum regulam professus, continentissima vita fuit : is clarnit ingenio, fish celeberri-no Egidio Romano ejustlem Ordinss literis apprimè îmbutm fumptă Parijus înfulă magifirale, tam clarut evafet, ut Paulion Apaftolum, Moyfem , Etrangelia , ac librum Sententiarum expolitione splendissima referaveris : idemque ante emnes sua araris vires facundiffimus pradicator; immortali memorie hie optimo jure datur. Scripfit quam plutima ; ex quibus typis impsessi prodictunt Sermo-nes de Tempores de Santis ; & Quadrage simales ; Parif. 154461552. 8 Venet. 1584. Expositio Evangeliorum Dominicalium torius anni prodiit. Venet. 1476. f. MSS. extant Commentaria in Pentatenchom, in Evangelia quatuor, in Epificias D. Panli, in Magistrum Sententiarum , Patavii etiamnumi affervata, teite Josepho Pamphilo Chron. Ord. Eremit: S. Aug. p. 45.

MICHAEL CASANAS, natione Italus , S. Theologiz Doctor , Ordinis Minoritarum focius, Provincia Bononienfis alumnus, Ordinis sui Generalis electus est in Comitiis Neapolitanis anno 1316, pridic Cal. Junii statimque ad reftaurandam Franciscanorum disciplinam thremsè se accinxir. Anno 1324, fervente inter Pontificem & Minoritas controvessi de pampertate Chritti, & ufu ac dorainio recum , Capitulum generale Ordinis (ul Perufii celebravit, & Minoritarum fententiam harefeos noti , quar inufferar Toannes Papa, immunem effe declaravit. Glifcente acriùs lite, Michael Ludovici Imp pattibus le adjunxit : quo nomine Avenionem 2 Pontifice ad dicendam caufam ann.1327. evocatus, in cultodiam datus est. Anno sequenci ex Petri Corbatil Minoritæ furrogatione in Antipaparat toti Minoritatum ordini iniquior factus Ponti-fex, Michaelem hærefeos ob definitionem Perufinam accufar ; judices affiguat , caulam agi juber, Michael à Pontificis sententià appellat; & un fruantur Dei visione ante Iudicium extre- eventum veritus , Avenione clam fugit. Fu-Extat apud Ioann, Villanum Hift Flo- gientem excommunicat Ioannes, ac gradu desent. lib. 1. cap. 19. monente L. L. v S. Carolo ponis , commissa Bertrando Cardinali Francis-Canorum

SEC XIT MCCC

1316

ijı¢;

#AC XIV. canorum Prefectura. Michael ad Concilium MCCC.

provocat , & Ludovicum Imp, Nicolaum Papam, Occamum, potioremque sui Ordinis pat-tem sibi adjungens, rem suam fortiter agit, & Pontificis minas ridet, Anno 13 a 9. Bertrandus convocatis Francificanis Pontificis fequacibus apud Luteriam menie Junio Michaelem Generalatu Ordinis submovit, & Gerardum Odópis loco ejus liubitiruit. Michael nihilominus Imperatoris favore fubnicus nequaquam ceffic; Joannem autein herricos palam acculavit. Quaproprer ipse anno 1530. à Pontifice diris ite-rum devotus est 3 & à Gerardo si Conventi Franciscinorum Perpinianeus ating 1331, h.erefeus damanns. Obiit Montchil in Bavaria anne t 141. în vigilià S. Andrex , Genetalathe titulo ad extremum ulque spiritum mordirus retento. Extant Traffatus :, contra varios errorts & barefes Ioannis XXII. Papa , piacipue vetò de milli dominio bonermo Ecclefiaflicerum, & abdicatione rerum temporalism in perfectione flaue Moracherson & Clericorson , apud Goldaftum Mourich. Tom. 2. p. 1236. Epiftsla apud Waddingum Annal. Mintr. ad ann. 15:7alie 1. ad an. . 11. Litere ejus ac Protestationes contra leannem xx11, prodictunt Lugdavi 1495. Porco Commentar at in Exchielem Prophetam, In 1v. libros Sementiarion ; & Sermones de Tempore, ae de Santlis à Michaele elucubra os effe refert Lucas Waddingus de Seriptor. Ord. Minor. p. 149.

£117.

ASTESANUS , five Aftenfis , gente Italus , ex Affà Subalpinorum urbe oriundus; Ordinis Minoritarum fodulis , Provincia Ianuenfis alumnus, elacuit anno 1317. Oblit cit-"ea an. 1330. Scripfit; hortante Iounhe Cajerand Urfino Cardinale S. Theudori , Samusam de Carfibra Confeientie, yulgo Aftefanem dictart, libris viri. que curà Bellari & Gomerii prodiir Norimberge 1481, f. Postea à Battholomeo de Bellatis Feitrensi & Gometio Vlysipponensi , Minoritis, recognita & in lucem edita , Venet, 1519. f. Ex hie Canenes Panitenriales excerptit, & potis illuftratos una cum aliis edidit Antonius Augusti-

1317

mits , Vener. 1,84. 4" IACOBVS DE LAVSANNA, nationé Gallus, Ordinis prædicarorum fodalis, & Academiæ Parifientis Theologus, claruit anno 13174 quo Licentistiis gradum accepit, pileo doctorali sulò post donatus. l'ostquam Theologiam Luteria din publice docuiffet, Ordinis Provineialis per Galliam rotum constitutus est, sedi randem Lautannenii regende admotus. Innumera ferè coulcripfit, imprimis verò plutes S. Serips tura libros Commentariis fulifirmis illuftravit. Ex his in lucem prodiit ingens Moralitation Opm , in xit. libros diftributum , Lemovicis : 528. Sermones de Tempore . Santlis & Quadragefina ; prælo bis eclerunt , ab Alphonio de Cultro po-Riemi vice evulgari. Fræclarum illi in Præfatiose elogium polisit Alphonfus ; id verò præfertim notat lacobum in Parabolis admod in frequenrem elle, ur Salvato:em ipium, qui parabolice ad ludeos verba facere folebat , datà operà imitari vicleacur. Carera illius scripta dabunt Polsevinus

Apparat. Tom. 1. p. 787. & Altamura Biblioth, S.EC. XIV. predicat, p. 111. MCCC.

BERTRANDVS DE TVRRE, patril Aquitanus, Camboli in Cadurcenfi Dioccfi natus, Dether Fammfin vulgo appellatus, Ordinis Franctica-ni focius, & Provincia: Aquitania: Minister, Clairuit anno 1119, quo ad Archiepi copatum Salerniranum evectus ett. Anno sequente inter Cardinales cooptatus, Episcoparum Tusculanum demum obeinnie. Plurimas ante & post sustepum Galerum pro Pontificibus Romanis Legationes obiic, acque anuo 1;28, tottus ordinis Franciscant Administrator à lessure xx11. constitutus fuir; ulque dum Michael Catenas in ordinem redigeretur , aut d'gustate febinoveretur. Factum id 3 Berrando anno fequente; cum habitis Luteria Franciscasorum Papæ sequacium Comitiis Cæsenati faices abrogatifunt. Obiit Bertrandus citca an, 1314. Scriptit Sermones Epsilolares , feu iri Epiftolas inter Miffam habendam legi folitas : imprellos Argentina 1501. Sermones de Tempure ab Adven: u nique ad Pajiha; Serumes de Santhe, Dominicales, Onsaragefunales, & Feriales: Commentaria in 14. libros Sententiarion: In Frangelin & Epifolas torins anni : MSS, in Bibliothe-pauperense Christi & Apostolorum, & Collaismes non pro-Theologicaes milla factam:

DVRANDVS A S.PORCIANO, na- 1340. tione Gallus, in oppido, quod 25. Portiano Abbate dicitur, Avernorum Boils proximo natus, Dollor refelurifimus ditta ;Ordinis prædicarorum Theologus eximius, claruit anno ;10. leptennie ante Doctor Parifus retunciatus. In Italiam pofica profectus, S. Palatii Apoltolici Magifter anno 131 : à loanue xx11. continuns est ; arque ibi ficeas literas aliquamdiu explicuit. Anno 1:16. die x111. Ianuar. Meldensis Episcopus à Pontifice creares elt, anno fequente ad federa Anicientem fen Podienfem provectus. Obiit anno 133 . die x1112 Septembr, Meklis in Ecclessa principe sepulrus, Extint Commentaria Super libros tv. Sensentiarum; (que juvenis inchoavir, fenex abfolvir) neh una vice edita , przecipue veco , Vener. 1571. f. Liber de Origine Invifdillianum , fen de Ecclefiaflien Inrifdillione & Trallarus de legibus , typis evulgat Parif. 1506. Plura alia ejuldem lecipta adhue inedira recenfet Altamura Biblioth, prædicat, p.109; Nugas rgupt, qui nostrum cum Durandis Troats nenti, Leodienti, & Speculatore confundant, atque illi Epifolam Deoduini ad Henricum Regenti de Corpore Domini contra Brunonem afcribunt.

THOMAS MORVS, feu de la Atori gente Anglus, Eques Auratus, & Edwardi II. Anglia Regis famulus. Sub iftins suspiciis ac ductu contra Scoros Ripendia fecit ; caufamque ejus postea throno injurià depulsi summà, quà potuit, fide ac conflamia turatus eft. Claruit anno 1110. Scripfit Edwoardi 11. Vltam at Res geff.se ab anno 1307, quo regimes finam au picanas eft, ad annum : 216. quo à nefariis Parricidis interemprus fuit. Gallice Hiftoriam fuam Mons confcripfit, quam idcircò postulante illo Latinè vereit Gualterus Baker Canonicus Ofneienfis. Extat

SEG. XIV. Latine inter Scriptores Anglicos Normannicos de Mil.

MCLUG. Anderso ampletis Reverendiffuni Pratialis Manthei Parkeri Architepifcopi Camaus cufis
edito. Loudris 574. F. Francifors. 1601. f.

NICOLAUS DE LYRA, for lyram, Tribinio & Block Appler, redi Lyram, Tribinio & Block Appler, redi Lyram, Tribinio & Block Appler, redi Lyram, Deller Plet on Crailid Glitts. Parence Indexos hibui; atque inter Rabbinos Judicios prima literatum funduments positir. Poteta ad fidem Chriftiansm convertus, Minositratum bab vam in Cambolo Vermiolenia ad Cultidatan Northean Company.

Bircarum fund-menn posit. Potes al Sámo Christiana nocervita, Mionistraum hab'um man cun fectaure amo circiert 3 p. Indies received principal de la compania del compania del c

SCRIPTA.

Octobr.

D Ofille perpetus, feu brois Consonnesia in motivafa Bille libra 1222. Opin stamma & crabilum, amo 103. Indexiam a

Possilla masores, seu Enarrationes in Epistelas & Evangelia Dominicalia totim anni. Venes 15,6,

Trallatus de sdonce minifirante d'fuscipiente. SS. Altarus Sacramentum. Prodiit una com S. Thoma libello epitdem argamenti in Germanià

iu 4" abique loci vel temporis mentione facti.

Diffuento contra perficiem Indestrum , que
una cum chiletem Fraceproto Lordoni 3. Parifito
edita fuitk à Miteo dicitus. Cercè prodiit Vemeite 1433 and calcem Pofitillarum in omnes uniuf-

neriu :483.ad calcem Poftillarum in omnes utriufque Teitamenti libros. Trallarus contra Indaum guendam, ex ipfis Evangelii verbis Christum ejutquo dockinum im-

pugnantem, Prodiit una cum pixeedeute Opufculo ad calcem Poltiliz Lugdoni 1329. Contemplatio de vitá & peffii S. Francisci, à Luci Waddingo una cum Opusculis S. Francisci

edita Ausverp. 16.3. 4. *
Alia aliquot Lyzzai icripta enumerat Bellarminus de Script. Ecclef, pag. 569. plura Baleus Cent. v. cap. 12. nonnulla Wadditgus de Script. Ord. Minor, p. 266. qui loca ; quibus Trachatus illius quidam M.S. allervanuu; indicat.

ALBERTINVS MVSSATVS, natione Italis, Patrià Patavinus, Pocta & Hitlori-Append.

cus pro ratione avi fait non incelebris, Obbit cac. Xive avin Clodid i and rota. in the vero partia fee 3th comparing to the partia Schipfat Librar viv. de Gglit Herriti vii. M CC Ca Germanorum Imperatoris, Friejan, Echimon. Libram de Fase, seque alia quechun, que aum notis de Emendationibus Lauentii Figmotii, Otii, av Villani prodictume exenti Figmotii, Otii, av Villani prodictume exenti Figmotii.

ANDREAS HORNE, natione An- 1210. glus , pătria , ni male conjecerit Balons *, Glo- c-41ceftrentis, for s Municipalis Angl cani ftodiofiffimus. Claruit anno 1320. Ætarem quidem ejus fibi incompertam eile Baleus agnofe t ; neque alind de illo tradit , quam quod n Hit'o ia versitifimus, comparatis binc inde Historiarum Floribus , Claudicerfiria Chronican condiderit. Chronicon quidem jamptidem petitt. Aliud aurem, quod Baleum penitus fugle, inpereft Opulculum: unde Autoris atas certo definiti queat, Scripfit enim Andreas Inris Forentis Auglicani Summans , quam Speedson Infiritationsm at pellasi volnir, lingua Gallicana, que in Foro Anglicano more verufto ufurpari folet. La illo paret Autorem id fub Edwardo II. Roge, ance annum tamen 1324. conferipfitle. Obiit post annum 134 . quo Abhatis Waithan entis ciufam in foro egit; uti teltisconium ex Archivis fo enfibus depromptum atque operi pramificm de-monfliat. Vir facturum literatum non minis quàm lucifprodentia callentifimus , nullas in foro Anglicano leges uturpari voluir; miti que S. Scriptura: & just naterali confentance effent; adroque poftiemi. Operis parte confuerudines Anglicas attivis contrarias tigillarim enumerat & aboleri fuadet. Prodit Speculum Inilacharierum Gallice Landini 1642. 80 Anglice converlum I endini 1646. 8" Catter, m nou immerità in Catalogo noftro locum obrinet Andreas, non folum quod S, Scripturam unicam lurifprudentiæ normam ponat; fed & illustre Ecclesiz Arglicanz fidei de libris Scriptutz Canonicis Testimonium exhibuerit : quod quidem, c m libet exteris ignotus, no tratibus etiam (fi jurifconfultos excipias) parum notus fit, integrum apponere Lectori non ingratum to.c arbitror. Pollquam igitur univerfam Legem to cutem in S. Scriptura funditamelfe ptarfacus fuiffit; roramque s'eripturam in Vetus ac Novum Teftamentum diffribuiffet ; xx11; Veteris Teltamenti libros ex mence Hebraccum recenter; ac dein inbjungit * : Et outre ceux font * In Purfac auere livres en l' viel Testament , tout lost P.4ne foient elles authorifes Canon, ficeme, Tobie, Indech, Maccabes, Ecclefialticus. Et prater iftes alii simt Veteris Testamenti libri, quammis anthorisase divisa careans , neque in Canonem recipiantur ; ex.gr. Tobias , Indish;

PETRVS AVREOLVS, genre Gallou, Verne iz feu Verborie ad Liaam fluvium naus, Deller Faceadus oppellants, Ordinem Mino-facums ingerflin, Michaelis Ceienatis electionis in Generalem annos 126, in Combitist Nepolitants (tienale obstitit, annos 18. licentiam publicé docentis in Academia Pasificeti mandato Pontificio accepir, Magillerit B 2 apice

Maccabeorum libri, Ecclefiefliens.

,,--

MCCC

tiaium legit, donec anno 221, tet. Cal. Martii, ad Archiepitcopatom Aquentem in Gallia eveheretur. Obiit die xxv... April. fed quo anno, non conflat: cette post annum 1345 quo Breeum Cardinalium albo inferibunt : nec min s fo:fan , qui Joann's Duns Scoti discipulum fuisse volunt.

SCRIPTA

Ommentaria in librot 1V. Seutentiarum quorum que in primum, edita lunt cura Card. Sarnani Rema 1595. f. quæ in 1m 3m & 4m libros prod'crunt ibid. 1505.f.

Quedlibera varia, cum Tomo 20. Comment. Rome 16.5.

Breviarism Bibliorum , (en Epitome uniner, S. Seripiura juxta literalem fenfum. Prodiit Vener. 1507. Argentina 1514. Parif. 1565. Venet. 1571. cura Stephani Novelleti Parif.

2 (8 4. Traffaius de immacularà Conceptione B. Firginis, qui Tholofe 1514. prodiffe dicitur

Librum ejuidem , qui inscribitur, Refe Diffinthous: Sermones de tempere , & Traffarme des passperiate & ufu passpere rerum. MSS. in Conventu Sagienti Normannico extare refert Lucas Waddingus de Script. Ord. Minor. p. 176-

B11.

JOANNES BASSOLIS, natione, ut fertur , Scotus , Doiler Ordinaiffimus dichue, Ordinis Minoritarum focius , Josunis Duns Sceti Discipulus, illi præ cæteris ob ingenium dilectus, adro ur co unico prefente Scorus fufficiens auditorium adeffe diceret. Anno 1311. Rhemis, 1322, quo præcipuè claruit, Mechliniæ in Magiftrum Sententiarum prælegit, Quando obierit , non liquet. Extant Commentaria fen Le-Elura in 1 v. libror Sententiarum , cura Orontil Finel Delfinatis edita Parif. 1517. f. Mifcellanea cjutitem Philosophica & Medica ibidem prodietunt.

BERNARDUS GUIDO, gente Gallus , Patrià Lemovicentis , ex vico Roerià prope Rupem - Apis oriundus, humili loco natus est anno 1251. Anno 1280. Prædicatorum Ordini fe adjunxit, anno 1294. ex Lectore Comobii Albientis Prior factus, auno 1297. Carcallone, 1299. Cuftrenis , 1501. Lemovicentis Prior conflitutus. Anno 1505. Inquititor contra Albigentes Tolofanos renunciarus est , Ordinis sui Procurator in Curia Rumana anno 1311 electus, Quadriennio port à Joanne xxi1, pro pace inter civirates conci-lianda & confirmanda in Italiam millus ett. Anno 1523. Tislentein Epitcopatum in Gallicia diuturnæ militiæ præmium tulit; anno fequenti ad fedem Lodoveniem in Gallia Narbonensi trauslaeus. Obiie anno 1,31.die x 111. Novembr. apud Dominicanos Lemovicentes tepulrus.

S.CRIPTA

E Fundatione Ordinum Grandimontenfis & Articia, & Monafterii S. Augustini Lano- Montemaltum ann. 1318. medio Septembri. E. iant

TAC. XIV. apice donatus. In Magistrum itaque Senten- vienssis Historia brever ad annum 1515, deducta 5.6.0 XIV Extat apud Labbzum Biblioth.Nov.MSS.Tom.1, ab An.

Gesta Comisson Tholofavorum, à Catello edita Thelefa 1613. f.

Vita S. Fulchranni Epofcopi Lodovenfis. Habetur apud Bollandum ad x111. Februar Vita S. Glodefindis virginos, à Bernardo quo-

dam Abbate, forlan noftio ; confesipta habetut apud Surium ad xxv. Julii.

Speenlam Sanflorale ad Joanness xx11, in quo de Christi , Sanctorumque ounium ac Marry um visis agicur libris, seu porius voluminibus sv.Evrat Mo, in Bibliothees Predicatorum Avenionenfutm. Epificlane cous mucupanorium & Prefarienem dedit Labbeus ibid. p. 511. qui nomina & geile Epifesporum Lemovicenfum , & S. Martiali nique ad an. 1273, inde excepta exhiber pag. 265. Historiam de S. Thoma Cantuaricofi, p. 517. ali-quet Santhrum Visas spaciem elibi. Inde eriam excerpras edidit Fr. Bolquetus Clemeniis v. & leannie xx. Pontificum Vitas ., alies alti.

Speculum Hillericum Romanorum Pontificum asque Impererorum d' Regum Gallie ufque ad an. 1311. Berengarii Generalis lui juliu conic iptum , & Joanni xx11. dicatum. Extat. Mb. in Bibliotheca Colbertina & apud l'rædicatores Avenionenles.

Alla omnium generalium Capitulorum Dominicans Ordinis als Ordine condito ad fina ufque temora, Aymerici Generalis justu collecta & digesta, Habentur MSS. ap. Dominicanos Tolofanos.

Prattica Inquiprionis. MS. ibidem. Trallasm brevis de temporibus & annis generalium & particularium Conciliorum. Traffarus de Officio Mifia, De Pracepsis Decalege, De Apoilelis & LXXII. Discipulis. De Episcopis Tolosanis. Dibla SS. Parrum & Dollorum de peceaso originali. De Articulis fides & Sacramentis Ecclefia , seque alia ardam, MSS. in Biblio-heca Colbertina, tefte

Cl. Oudino Supplem. p. 595. MARSILIUS PATAVINUS, MENAN- 1944 DRINUS dictus, natione Italus, civitate Paduanus, in Aurelianenti Academia Jugisprudentia elementis imbutus, uti de fripio prodit * . l·lu- * Defențelofnphus & Ierisconfultus fui semporis celeber. eis la est. timus, Ludovici B. ari Imp. Confiliarius, claruis anno 1314, quo M jeltatem Imperatoriam à l'on-

tificia tyranuide conculeatam indignatus, infigne illud Opus, Defenforens Pacis, evolgavit; in to Imperatorem Pontifici ade nonfubelle, ut Pontifex Imperatori non folium in remporalibus, fed etiam in tyfritualibus quo ad e .ternam Ecclefin Difcip imm nioderandam firbjici debeat, acuré & esudi è probet ; aula Romana faftum, ambitionem & luxuriam luculenter depingit; Pontifici Romano ne minimam quidem fupea teliquos Epifcopos poteflatis aut præeminentiz Przeogativam jure divino competere fusè demonstrat. Tanta Macidii fiducia in tabiem actus Ionnes.xx 1 t. anno 1127. prolixum edidit Decretum, quo cum diris devover, ipfiufque argumenta utcunque vellicar. Unde nil mirans eum in Indice Librorum Romeno Authoribus dammaris adhuc accenferi. Obiir Marfilius apud

LEC XIV. Defenfor Pacis, Scu de re Imperatorià & Pontifie a adversius ufurparam Romani Ponsificis jurifdi-MCCC. Chonem libri 3. Bafil. 1922. f. Francofurt. :612.

161; 80 & apad Goldaftam Monarch. Tom. 2. p3g. 14. De Inrifatilione Imperiali in causti Ma-trimomialibut, ibid. p. 1381. De Transfatione Im-perii Traslatut, ibid. p. 14. & in Antilogià Papæ à Weitlemburgio edita Bafil. 1555. 800 quam iu, Appendice too ad Falciculum Return Expetendatum recudi fecit Vit doctiffimus mihique amicifimus Edoardes Broven Landini 1688. f. pag. ss.

tres.

PETRUS BERTRANDUS, gente Gallus, Annonæensis oppidl in Vivarienti ditione eivis, Marthai Bettiandi filius , Gulielmi Noviomentis Epi copi frater , Juris Pontifieti ac Catarei in Academiis Avenionenti, Monspellulani , Autelianemi , & Parifienti profettor , Contifairius Regius , & Ioanne Francorum Regina Caneellarius , ex Decano Anicientis Eccletia primim Epilcopus Nivernenfis, dein anno 1325 Æduenlis fine Augustodunenlis factus eft. An. 1 19. cum Gulielmo Archiepitcopo Senonenti , cæ-terifque Prælatis , pro immunitate Ecclesistică adversus Petrum Cuner um Advocatum Regium toram l'hilippo Valetio Rege strenue decerravit. Anno 100 die xx. Decembr. Ecclefiz Romanze Cardinalis titulo S. Clementis à Toanne xxxx. rennneistus eft; Anno 1:41, Collegium Auguflodimense zie suo fundavit. Obiit Avenione anno 1149, die xxiv. Junii Extat Libellin deserifdillione Ecelefiaflica, feu Alla defruationis adversals Petrum de Cugneriis pro Ecclefiæ Gallicang libertate , feotim Paris, 1491. 40 apud Goldastum Monatch. Tom. 2. p. 1361. Trastatus de origine & non Inrifdictionem, seu de firrinali & temperali Iurifattlione, inter alios Tradatus Juris editus Venet. 1584. Tom. xtt. pag. 408. Uttumque Opus habetur in Bibliotheca Patt. Tom. xxvr.

PETRUS DE DUSBURG, Patria, ut 1326. viderur, Dusburgensis, Ordinis Teuronici frater & Sacerdos, claruit anno 1326. quo Hiftoriam fuam femet absolvisse testatur in Epistola nuncupatorià ad Wernerum de Orfelen Teuronicotum Equitum Magistrum, qui electus anno 1425, occisius est anno 13:0. Turpissimè igitut hallocinatur Oadinus , qui Petrum ad aunum 1425. refett. Scripfit Petrus Chronicon Pruffia, five Historiam Ordinis Tensonici à prima ejus inflirutione anno 1190, usque ad annum 1326, ab ittcerto quodam Authore ad annum 1435, continuatam. Primos cam è tenebris eruit, nocis illuftra vit, differentionibus xix, de Antiquitatibus Pruffieis auxit , & in lucem emitit Christophorus

Harnochius Iene 1679. 49

1727.

ANDRONICUS, Patria Conftantinopolitanus, ex Imperatorià Comnemorum profapià oriundus , claruit eirea an. 1:27. Extat Dialogus adversus Indees Latine ex Joannis Livineii verlione in Sevarrii Auchurrio adCanifium Ingol-Rad. 1616. 40 & in Bibliotheca Patt. Tom. xxv1. p. 38. Eundem Andronieum autorem habere vi-dentut, Dialogus adversus Latinos de Processione Append.

Sp. S. Differentie Imperatoris ewo Dollore Arme- SEC. XIV. miorum Perro de duabus in Christo naturis, & aliis ab Az Capitibus, & Scriptum contra Icannem Veccum, que MSS, in Bibliotheca Bavarica Cod, 120, affervantut, tette Polfevino in Catalogo p. 62.

JOANNES BACONUS; feu Baconthorpius, natione Anglus, ez Baconthorpà vili pago agri Nordovolgientis oriundus, Doller Redutus dictus. Incunte mate Carmelitis Cornooii Nigeriensis seu Blaenciensis prope Walsinghamiam fe adjunxit; & ab its Oxonium primum dein Luteriam millus, Juris utriufque & S. Theologize laureas adeptus est, tantam insuper famam confecutus , ut Averroiftarum Princeps vulgo hiberetur. Domum revetlus, post aliquot annos Provincialis Carmelitatum iu Anglia ordine duodecimus in Conventu Frattum generali Londini habito anno 1319, electus ett, Post quadriennium Romana evocatus, ut super gravifiimis de Matrimonio questionibus sengentiam proferret, cum nimium authoritari Pontificia circa enervandas dif entationibus leges de matrimonio divinas inter disputandum tribuillet; fibilis exceptus eft. Erroris admonitus Bacconus, rei veritatem diligentius inveftigavit, vitium agnovit; Palinodiam modefte ceeinir; Pontificem in gradibus confinguinitaris legedivina prohibiris difpenfare non polle contendit ; & Sophifticem tanquam perniciosissimam fidei Chalitiana pesterni deinceps dereftari copit. Obiit anno 1546. Londini fepultus.

SCRIPT A

Ommentaria, fen Quaftiones super iv. libros Sementiarum. Prodierunt Medioland 15to, 1611.& curà Joannis Chryfoftomi Marafes Cremona 1618. Tom. 1. bis Parifiis femel Ve-

Compendium Legis Chriftl, & Quedlibera. Venetus 1517. f edita, Quadibeta prodictunt una cum Commentariis in Senreturias Cremone 1618. Trailains 1. de Regula Ordivis Carmelitani, O Compendium Hifteriarum ac Iurium pro defensione cynfdem Ordinis , nelcio an adhuc in lucem

exictint. Incditorum Bacont Operum longum fatis Catalogum texir Baleus, ex eo Pitfeus, aliique. In maxime notari merentut Commentaria in omnes utrenfque Testamenti libros , en S. Augustinum de Civitate Del. Traflatits varit adversits Indeed. Trallatus adversus Ioannem Ponsificem de Beatorum vifiane. Sermones varis, &cc.

GERARDUS ODONIS, natione Gallus, Patria Ruthenensis, de Castro Rodulshi oriundus , Declor Moralis dictus. Ordinis Minoritatum fodalis, ac demum anno 1329. Minister Generalis , in Comitiis Parisiensibus Mi-chaeli Castenati substitutus. Factum id favore Joannis XXII. Pontificis, cui perquam familiaris fult. Ur plutimas enim legationes, in Siciliam binas, unicam in Angliam, atome alteram in Bofnam Croariz, illi a Pontifice commiffas taccame Pieudo-Patriarcha Antiochenus, & perpenuus Ecclefiz Cataneniis in Sicillà Administrator

1319.

contendit.

SAC. XIV. ab illo demum conflitutus eft." Obiit Catana anno 1349. Extant Commentarii in libres v. Ethico-MCCC. corum Ariffatelit, Vennt. 1500. Officium de fliemaeibus S. Francisco, à Franciscanis hedienum recitatum. Traffatus de figuris Bibliorum, Ms. in Comobio Mitapicenti. Quaftiones 11. Philosophi-ca de Lumine, & divifibilitate materia, MSS, in Bibliotheca Vaticana; Commentariain libros 14. Sententiarum ; O' in varies S. Seripinra libres; atque alla quedam, reste Waddingo, Biblioth.Ord,

Minor. p. 145. JOANNES CANON, alis Canni-1319. ens appellatus , genre Anglus, Ordinis Franciscani Socius, Rei Theologica peritiflimus,nec luris Pontificii ignacus Claruit auno 1519. Poliris Oxonii primis Theologia rudimentis, Lutetiam fe contulituat contextancum fuum Joannem Dans Scotum magna gloria ibi docentem audirer. Pileum Migistralem adeptus, Parisis Theologiam aliquandin, in Angliam verò redux, Oxomi ufque ad obitum pralogit. Scriplit, Commentaria in Magiltrum Sementiarum; Leilurm Magiltrater ; Queilliones difforatm ; is in Aristotelis Phy-Gen librer vin. Prodictunt Vener. 1401 & Francisci Montis Feretti Philosophiæ apud Minoritas

Venetos Profelloris curà ibid. 1516.

8;0.

GVLIELMVS OCHAM, fire OCCAM, gente Anglus, in vice cognomine agui Sucreienlis nams , Deller Singulares , & Venerabilis Ineepear appellatus, Ordinis Minoritatum, inter Maxima & portentofa ingenta referendus, inquit Jacobus Guddius *, Joannis Duns Scoti disci-* De Script. non-Eccles pulus, postea tamen ejusdem impugnitor, adeò Tom 1 pag- at diversam ab co sectam, Nominalino di cham, feu inflitueret, feu restauraret. Clatuit anno 1310. diu tamen antea scriptis celebris. Incunte enim faculo cathedram Theologicam in Academia Parificuli tenuir ; & Philippi Pulchti Gallia Re-gis partes adversús Bonitacium Papara edito de Poreflate ecclessaftică & saculati libro egregiè propugnavit. Minoritarum in Anglia Provincia-lis factus, anno 1311. Conventui Ordinis ful generali Perufiji habito interfuit ; ubi uttamini Francifeanorum fiiff.agio definitum eft , Chrifrom & Apostolos nil aut proprium aut in communi postediste afferere harericum non este (prom credi voluit Joannes Papa) sed fanum & orthodoxum, Eandem doch idam foluto Conventu ubivis locorum , & inprimis Bonouiz prædicavit Occamus, donec anno fequente à Joanne Pontifice fub anathematis prena id filentium adigererut. In Galliam igitur fecedens, ibi fecurus delituit ufque ad annum citeiter 1:28. 910 calamum adversits Pontificem pro Ludovico Bavato Imp. ftrinxit; Petri Corbarii Antipape partes fovit ; Joannis saut, ambitionem & tyrannidem feripris acriter oppugnavit ;& imperatorem nulli, nifi dco, in temporalibus fubeffe palàm edocuit. His oominibus anathematis fulmine à Joanne anno 1:30, percussus, ad Ludovicum Bavarum Imp. confugit; à quo beni-guiffime acceptus, & fecterioribus confiliis ad-hibitus, in auli Illius confenuit; partefque e_{pas},

foleret : Tu me defender gladie ; & ego it de SAC XII. fendam calano. Obiite fertur anno 1347, die ib An X. Aprilis , Monachii lo Conventu Ordinis ful MCCC fepultus. Waddingus vero eum ante annum 1350. non deceffitle, & Capua potius termelatum elle

OPER A

Vallenes fuper IV. libros Sententlarum , & in Centilognium Theologicum. Prodictunt Lugduni 1495. f.

Commentaries in primum librum Sententiarum, loco innominato 1483. f.

Expelicio aurea fisper totam Artem veterem, viz. in Porphyrit Prædicabilia , in Ariftorelis Pradicamenta, & in libros duos all leganina. Prodift studioMarciBeneventaniBenevie : 496.tol. Summa torius Logica, Venez. 1508. 40 1 101, 401

O.von. 1675. 800 Majer Summa Logica. Venet. 1571.

Qualtiones in libras Vin. Phylicorna. Argenti-## 1491. 1906. Philosophia Namealis, sen Summidain libron

Phylicornus. Venet. 1506. 40. Rome 1617. 40. 2 Bonaventură Teulo Veliterno evulgat: Diffuratio de porestate ecclefiastica & feenlari,

finb form Dialogi in.er Clerienm & Militem. Parif.1598.& apud Goldaftum Monarch Tom. . p. 15. De Iurifdillime Imperato is in eaufis Matrimonialibus Traclasus, anno 1742, scriptus. Ibid. p. 14. Queilionum viii. decifioner finper potelfate &

dignitate Summi Pentificis. Lugduni 1496. & apud Goldaftum Tom. 1. p. 513. Centiloquium Theologicum, ennem ferme Theologiam frentarivam sub centum conclusionibus sub-

tiliffime complettens. Lugduni 1496. Dealogue inter Magistrum d' Discipulum , in tres partes distributus. Prims pars constat libris Via. & agit de poteftate definiendi quænam fint alfertiones entholica, quantum haverica; de puniendis herericis, de infallibilitate Papæ, de po testate Concilii Generalis, &c. Secunda dividitur in duo: Tractans, & oppognar Joannis X X I I. harefim de beatorum animabus viñonem Dei anre reintrectionem non admiffis. Tertia dividitur in Tractatus ex. quorum quiliber in plures libros sub lividitur. Agit de primatu Ponrificis Romani. an à Cluifto inditutus, an Orbi Christiano conveniat ; de astoritate Concilia Generalis , superioritate Imperatoris, de fideiatticulis definiendis, poteffatis ecclefialtica & izcularis limitibus

Compendism errorum Ioannie xxt1, in quo ersores & hierefes 1 x x v 11. à Pontifice eductos & prædicatos fuitle O.chamus contendit.

Opus renceiras dierum, de utili deminio rerum Ecclesiaiticarum , & abdicatione benorium temporalism in perfectione starits Monachorum. & Clericorum adversus errores Icanus Papa: quo Joannis XXII, Conftitutiones adversus Michaelem Cælenatem & Franciscanos latas impugnata ratinnes ejus dilnit , Minoritatum fententiam de paoperrate Christi & usu ac dominio rerum susè confirmat. Prodictint fimul Opera illa tria Insquoad vixit, non minus erudité quam conduni 1491.& hibentur apud Goldaftum Monarch ftanter egit , aden ut Imperatorem fic affati Tom. 11. p. 198.

Quedlibeta

SÆC. XIV. Quadlibera vit. Parif. 1487. Argenterati 1491. Traitzem de Sacramento Altaris. Prodiit una MCCC cum Quadlibette , Parif. 1487. Venet. 1516. Parif. 1414. 8

De corpore Christi liber. Argentorati 1491. Istudenim Opufculum Lucas Waddingus * 1 fu-* De Scri-Periote d flinzit. Ego tamen unaut un alla Masor p. 155 Opus fubdubitarem. Viderint id, qui urrafque edi-

Traitam, quid Benedictim XII. Papa nonnutlas Harefes Ioannis XXII. amplexus eft & defendit.

Epifista ad Fraires Minores in Capitalo apud Affifion congregatos anno 1334. Utrumque Opulcolum extat MS. in Bibliotheca Colbertina, refte Oudino Supplem. p. 6:7. Alia pluta illius feripta en-sed enumerat Baleus & Waddingus *, que nondum viderunt lucem. Minor-p-155

1550.

PETRUS PALUDANUS, natione Burgundas Gerardi Varembonii Toparche in Breffig filies, Ordinis Dominicanorum Monachus , Theologie & Jetis Canonici teientia infignis , S. Thome doctrine pugil forriffinus. Anno 131 s. Li centiatús diguiratem in Academià Parificuli mentit. Anno 1325. à Joanna Franciae zius *, Trailmum de perfellione Vita MS. in Bi-Reginà Testamento suo procurando inter alios præfectus eft, Claruit anno 1210, quo citciter tempore Patriarcha Hierotolymitanus constitutus eft. Objit, anno 13 4a, die ultimo Januaris Parifais, feq , at alii, in infula Cypso , Parifios poft mortem deportatus.

OPERA.

Ommenturia in 3m. & 4m. libres Magifiri C Sententiarum. Prodictunt Parif. 1530. 1; Tom, fol. Prodierat antes Commencarius in 4th. librum ibid. 1514. f. in 3. librum ibid. 1517. f. Lacunas in Commentariis hifce antea deprehanfas ex MSS. Codicibus Supplevit Vincentius Harletnius.

Thefaurminoun . fen Sermones de Tempore. per recom annum, in ties partes diviti , hyemalem , zitivalem, & Quadragefimalem. Antverp. 1.71. Vener. 1:84. 8 . Colon. 1608. 80.

Traituus de causa immediata Ecclefiaftica poteitres, in fex partes divisus, viz. de Porestate S. Petri , Apostolorum , Dicipulorum , Papas Episcoporum , Cararorum , cum Decisione acticuli cujutdam circa materiam Confessionum.

Prodiit Parif. 1:06. Qued Frates Pradicatore poffent habers poffefmes & reditus , Trachum , impreffus alienbi

in 80. Cammentaria in universes S. Scriptura libres. Extant MSS, in Convents Dominicanorum Pa-Commentaria in primum & fecundam librum.

Sententiarum extiterunt MSS, penès Damianum Zenarium Typographum Venetum, qui editionem corum medicabatur. Trachatus de paspertate Christi & Apostolorum

mira Michaelem de Cafena , MSS. in Bibliothrei Colbertina Opera omnia l'aludani Parifis Impressa fnisse

cura Mag. Fratris Joannis Primaril Regentis Pacificnits prodit Ambrofius de Altamura Bi- Edwardi III. à Gualtero noîtro conferipta; a num. 19, Append.

blioth. Prædicat, p. 110.

SEC XIVE GUIDO DE PERPINIANO, feu de MCCC. Terrenti, gente Catalagnus, ex Reficinonenti Co-1330.

mitatu oriundus, Ordinis B. Marie de Monte Carmelo Monachus , Isuream Doctorards in Academia Parisienti metuit, inde Dellor Parisienfit vulgò appellatus. Anno 1118. Ordinis fui Generalis nunero decimus reitius Burdegalis electus eft, & inquisitor generalis fidei a Pontifice cenuniatus. Anno 1321. Majoricensis Episcopus in infulis Balearibus à Joanne Pontifice tactus eft, postea ad Einensem sedem translatus. Clarust anno 13:0. Objit Avenione die xx1. Augusti, apud Carmelitanos suos Perpioianenses sepustus, sed quo anno incertum: licét id hoc ipio anno 1516. contiguile velit Antonius Alegre * Extant Sussing de Harefibus omnibus & earum confirmientbus ad Gancellinum Cardinalem Albaneniem , edită Parif. 1528, fol. Celon. 1651. Concordia IV. Evangeliffarum cumperpennis Commentariis, Colon. 1635. una cum præcedeure Opere impeella. Commentarium ejuldem in Decretum Graniani MS, in Bibliotheca Regis Galliae extate memorat Balu-

* Paraditi atas 14c-M

* Not. in.

1230.

Gratian

bliotheca Colbertina Oudinus p. 1974 p. 641. ADAMUS GODDAMUS, five Woddheam , natione Anglus , inde amous lape Anglis eser diches , patrià , ut videtur, Norviceniis . (maximam enim vitæ patem Norvvici degir) Ordia nis Minoritatum tocius, S. Theologia Doctor, & Profellor Oxonientis , Gulielmi Occami ditcipulus , ciaruit anno 1330. Obiit anno 1353. Babyvela Le prope Burgum S. Edmandi fepultus. Scriptit Commentaria in IV. libres Petri Lombardi Magifirt Sententiarum, que typis excusa prodicrent Parts. 1512. Alia pluta recenier Balæus Cent. V. cap. 98. qua adhuc inedita delitefcunt.

GUALTERUS HEMINGFORDUS, grate Anglus , Gifburnenfis Camobii prope Cliviana in agro Eboracenti Canonicus Regul tris Ordinis Augustiniani, Clatelit anno 1433, Obiat Gifburthe anno 1147. in Cornobio fuo fepultus. Sclipfit Historiam de Gestus Regum Anglia a Gulielmo Baflardo ad Edwardi II. Regis tempora , viz. ab * Cent. f. anno 1066, ad annum 1208. ti Balco * ac Voffio † fides Curtiore exemplari utus eft Cl. Galeus, qui The Hift in annotariuncula Hittorix isti ab ipso nuper evulgate peziaxa nonnisi ad annum 1500: Histo-Lat. 1-2-C. 65. riam à Gualtero productam eile meminit. Aliud autemejuldem exemplat MS. vidi Cantabrigiæ in Collegio Corporis Chrifti, quod ad annum qu que 1313 progreditur , & in his verbis definit. Terra filnit & quievit. Ibidem MS. extat ejufdem Hifteria Edveardi 11, que tameo, ni male memini, hand aliudest quam postrema Historia præditte pars , quæ ad anninn 1111. progreffa res primo Erivardi I I. fexennio geftas enartat. Cætetam Hitlor z illius pattem priorem , viz. ab anne so65, ad 1273, unter Historie Auglicanz

Scripcores Quinque Oxonie 1687, fol. evulgandain curavit Cl. Galeus; reliquain se propediem editurum poll citus. Prater Annales Iftos ha- "Sub effig bestur MSS, in Biblio-heca Cottoniana * Gesta Neronis D.

Vcr.m

SMEC XIV. Verbim ut priores duntaxat Edwardi III. annos là da attiggat necessie et, com trigina circiter avenue notifi (expeis confundi oleco , ut querum al da noti MCCC. Regon annis Gaulterus obierie.

HO.

LUD OL PHUS SAXO, à quibadéant
Landajbun diétus, antione Saxo, peti practor
in profetione Dominicana as, rel ps. annos, Cathutinais in Moganitro Camebie nomes dedit,
potles, Prior Carthodianorum Augentientium
factus, clauvienno 130, Sciptoro verè pius , de
fapra faculi fui fortem elegani, Quo anno objerit
increum.

SCRIPTA.

V Ita Domini nefri Iefa Chrefti, ez quatusor Evangeliis, aliifque Scriptor bus Ecclefiaficis conflata, cum Commenzatis precibulque ad fingula cupita inferte. Prodiit Argentina 1481. Parif. 1559. Frant. 1566, 1564, 1572, 1578. (cui celitioni accelii: Vin S. Anne & B. Isachimi, B. Vir-

ginis parentimo) Patil. 1,89.

Commentaria la Pfalmo: Davidicot , justa ffirimalem percipue fonfom, ex Hictonymi , Augufini , Calliodott , & Petri Lombardi fententiis accursta. Prodicturus Parif. 1306. Venet. 1511. Parif. 1783. Lugduni 1400.

. MONALDUS, natione Dalmara, civita-1310. te Iustinopolitanus, Ordine Minorita', ac tandem Archiepilcopus Beneventanus vulgo habitus, alius à Monaldo Anconitano Minoriti, qui Arzengae à Saracenis marryrio cotonatus est anno 1288, vel 1259, die 11. Martii. Ve.um ab atroque divertum fuitle Monaldum feriptorem demonstrat Arturus da Montier in Martyrologio Franciscano, Claruit Monaldus noster auno et co-Obiit circa an, 1332, die 12. Novembris, Nec plura de eo conftant. Extat Summa Cafmin Confeien-Ha , Aurea , & Menaldina dicta , edita Lugduni 1716, 8", Scripliffe etiam dicitur Summan Inrie Cartenici (M). in Bibliotheca Vaticana.) Quafliones in 1v. libros Sententiarna, & Sermones werier; que nondum in lucem prodierunt,

igji,

BARTHOLOMÆUS à S. CONCORDIA,

maione faulus, cévitate Pifonus, OnGolos Pasedicanotam Monachas, claunit annos 1 n. Obbit

annos 4 n. Canté diffinguandus a Bartholomaco
Albico Mhoughis, Parti, anilitier Pifonu , de

quo pluta Infra. Exaz Somusa Cellinos Confire
tis, Pifonis de Un Magifirate di Citta, quan annos

3 8. abbolvit i y & Sermones Quadragfinalis ;
Lagdom intend el ci 119, 8 ?

332 THO MAS W ALLIES, Coulong to design out the control of the country of the cou

4 4

spaciolis mon stat. capies trained ficiliza la Son 3 etc.; occidi ficipica confined folore, set sugarma al son contribicação, construi folore, set sugarma al son folore per superior

RICHARDUS BURIENSIS,cognomento Aungervillea , natione Anglus , Patris Suffolcientis, in Burgo S. Edmundi uates, , Richardi Angervilli, equitis anrati filius. In Academià Osoniensi educatus s doctrinà adeb infignis evalitjut digunshaberetur, qui regende Edyvardi Wallie Principis, postea Anglie Reg , juventuti oraficeretur. Discipulum ab Habella matre in Galliam abductum iccutus, Quartoris ei munere in Valconia partibus fungebatur. Edvvardo demum anno 1526, rerum porito , furamas Aule dignitates obeliauit, primum Coferarius; deia Thefauraries Garderobe, ac mox Privari Sigilli Cuftos conflicutus, bis ctiam aute annum 141. ad Pontificemlegatus. Incunte anno 1313. Decanus Welleniis, excunte anno Epitopus Dun Imen-fis renunciatus eft, die xxx. Decembr. ab Adamo Epilcopo Wintonienii Cherticia confectatus. Anno fequenti Maguus Auglia Cancellarius,poft biennium Thefanrarius factus eft. Obiir Auklandia, anno 1345, diexxiv. Aprilis, arraris faz 59, Vir plane doctiffimus , (ardenni ingenii virum. appellar Petratcha , qui * præclatam ejus men. *Bilds. tionem feelt) munificentifimus , motumque fan. wilds. ctimonia celeberrimus, inprimis verò immeofo ?+ erga líteras & literatos fludio intignis, quos tanto amore pro ecutus est, ut unious etuditorum fui faculi Mecanas merità habiererur ; & primarios Anglist Pratules , Doctore que familia fua emitteret. Fundata Oxonii Biblio:heca pulcherrima, scripsit anno 1244 Philobiblen leu librum de amore librorum & Biblisthecarum infliturione , qui typis exculus prodiit Spira 148; Parif. 1500. 4. Oxen, à Cl. Jameiso editus 1599 40. & cum Epiftolis Philologicis à Coldafte editis Francefure. 1610.8°. p. 4004

NICEPHORUS CALLISTUS, Callifti 1985 Xanrhopuli filins , classit anno 1881. Monachus fuille videtur, & in S. Sophia Afceterio vitam egitle. Se certé propé infignem Bibliothecam in S. Sophiæ templo repolitam per plutes annos ftudis incubuitle ipie reftatur *. Annum etatis nec- *Hit Sah dum tricefimum fextum egtellus, Hifforiam Ec- Lup is. elefiaflicam ex Eulebii , Socratis , Sozomeol, Throdoretl, Evagrii , aliocumque Scriptorum Ecclefinfticorum monumentis contexere cœpi quam quidem ordine non incommodo, & fiylo pro ratione avi non iovenatto condidit , fabulis verò putidiffimis & quifquillis ubique ferè intere textis cam adrò v tiavit ; ut judice Cafaubono, non pluris , quam folia furfitre , factenda fet. Libris mun, conflirit Opus istud, & bistoriam a Christo

MCCC.

1135.

Tom. 1

2335-

S.EC. XIV. nate ad Leonis Philosophi mortem anno 911. dedutit , Andronico feniori Palzeologo Imp. nuncupatum. Exrant hodienum libri priores xviii. qui a nato Christo usque ad Phocz Imp. interitum anno zex Dionyfianz 616. progredientur. Unicum Hiftoriz hujufce, quod in Orbe Chriffiano supererat ; exemplar à Turco quodam militeex Matth & Corvini Hungaria: Regis Biblioth cca Budenii ereptum in fe o CP, vanlit : à Christiano quodam redemptum post multas vicifficudines in Bibliothecam Calarcam Vindobonenfem devenit; ub: nune affervatur. Verfionem ejus Latinam elucubravit Joannes Langius, typis exculum Bafil. 1552. Answerp. 1560. Parif. 1562. adjectis Langii scholiis ibid. 1575. Francofurt. 1588. Prodiit demum Grace Latine cuta Frontonis Duczi Parif. 6;0. 1. vol. f. Czterům Nicephori Catalogum metricum Imperatorum Confinntinopolitorum , & Seriem Patriarcharum CP. otatione folura fusius conscriptam evulgavit Phil. Labbeus în Protreptico de Scriptoribus Byzantinis Parif. 1648. p. 14. Prod it ejuidem Synopfir totian Seripeura l'ambieu trimetru digefta , una cum Orarione ad Deum deprecatoria, Grace Bafil. 15;6. 8.

MATTHÆUS BLASTARES , Jurisperirus Gracus & Hieromonachus, five Monachus facerdos , claruit anno 1111. quo Alphabetteum. Cavanum Syntagma compilavit. Prodiit Syntagma istud , seu Synopsis alphaberica rerum que in facrie Cananibus comprehenduntur , à Cl. Beveregio Gt. Lat. cum nocis edirum in Pandectis Cana Oxen. 1671. Tom. 11. par. 1. p. 1. Extar ejuldem Opusculum de Causis sen Quastionibus Marrimomi , Gr. Lat. in Leunclavii Jure Gr. Rom. 1. 8.p. 478. Graca etiam versie Donationis Confiantini M. ab codem elucubrata pradiit alicubi in 4. unà cum Balfamonis verlione, Blaftaremnostrum adversus Arcudium defendit J.B. Catumfyritus, & ipfe Italo-Grecus, lib. de Sacrament. Concord. p. 15 . Antequam verò Lectorem dimittam, licent mihi errorem notare viri eruditi , Ludovici Ellies du Pin, qui in Bibliothech nova Scriptenum Ecclefiasticorum , Gallico idiomate nuper edità *, Blastaris Syntagma Canonum typis non-

4 Peri/1686. \$0 p. 87. dum exculum elle affirmat. BENEDICTUS XII. antea Incolou Furnerius appellatus, Savarduni ad Aurigam amnem prope Pirenzos in provincià Tololana natus, Gulielmi molitoris filius , Theologiz Doctor Parifienis , vitam Monafticam apud Ciftercienfes professus in Bolbona Monasterio Diorcesis Mirapicensis, dein Abbas Montis Frigidi iu Dicecen Narbonenfi , hinc Episcopus Apamientis , & Mirapiceniis, postea Presbyter Cardinalis titulo S. Prifer ab avunculo fuo Joanne XXII. anno izry. creatus , & post mortem ejus Pontifex Romanus Avenione electus anno 1514. xx. Decembris, inauguratus anno 1555. die vist. Januarii. incunte Pontificatu quinquaginta quinque Hare-feos, uti vocavit, capita de paupertate Christi & perfectione flatus, Monachi & Clerici à Francifcanis propagata damnavit. Anno 1336. Beatorum animas ad visionem Dei starim post obitum admitti definivit , damnata Joannis decefforis fententia. Anno 1317. Jounnem Boemiz tegem ab

violatam immunitatem ecclefiafticam excommu- s.E.C. XIV nicavit : & Ludovico Bavaro Imp. absolutionem al enixè sepius petenti non solum denegavit, sed & MCCG Joann's XXII. cenfuras roboravir. Vice-Comites ineriam, aliofque civitarum & Provinciarum Przfectos ab Imperatoribus in Italia conflitutos, excutfo Principis jugo fusm unumquemque pro-vinciam fibs arripere, de propriis deinceps aufpi-ciis gubernare fundet atque efficit. Senatum denique Populumque Romanum hortarus eft, ur fenatoriam dignitatem, quam imperatorio nomine ac vice hactenus gefferant , fuis tandem auspiciis & Ecclefiz administrarent. Tot injurits commotus Imperator anno 1218, Francofurti Conventum habuit prziente Edwardo III. Anglia Rege, ubi ex communi principum & Epifcoporum confilio diploma edidit ; in que Papam cum fuis Pharios , perdirifimos Antichriftes , in Templa Dei inftar Dei sedences appellavit. Obiit Benedi-Que Avenione anno 1141, die xxv. Aprilis. Ex-

tant Epifole feu Conflienciones its. fatis prolixe, Coucil. Tom. x. p. 1791, alie V. apud Bzovium ad an. 13,6. &c. alie xxix. apud Waddingum Annal. Minor. Tom. 111. ad an. 1333. &c. alie IL11. fbid. in Regesto Pontificio p. 141. Epiflola de pravis meribus Clericorum Narbenensium, apud Baluz. Mitcellan, Tom.u.p. 161. Extravaganium & Conflicutionum libri it. editi Parif. 1(17. 4°. ex its nonnullæ in Collectione Romana 1579. Pradictunt. Conflitutio de reformatione Benediffinerum Parif. 1919. 8". Epiflola ad Abbatem Ciftereienfem apud Vischium B. blio. h. Ciftere.p. 17. Fim S. Ioannu Gualbersi , Ordinis Vallis Umbiolie Fundatori, que habetur apad Surfum ad x 1. Julii, eidem à Ludovico Jacob, à S. Carolo * alcribitur. Extant denique Traffirm alique de fain avimarun ante generale judicium , Servones per p. 14. omnes anni filivitates , & Registrum Episolarum. ac Conflicutionum Tomis 1x.comprehentum, MSS, in Bibliotheca Vaticana.

1335

SIMON FIDATUS DE CASSIA; gente Italus, à Caffia natali in Hem cis vico cognomen cratit, Ordinis S. Augustini Eremita, vita fanctirare & concionandi facundia intignis. Clamit anno 1335. Æd ficato Florent'æ ad montern S. Cail ante quinquennium Cornobio S. Catha-rinæ, nob liffimis marron s & virg nibus, fanctimonial bus Ordin's fu ,id replevit ; & ad mortem ufque gubernavit. Obiit anno 1148, d e 11. Februarii. Vir (judice doctiffimo Cardinali Bona *) ad- " Noticia meduna pim & fervent; cuym est insigne Opus de Auctorum Gestus Demini. Extant enim L bri xv. Enarratio. Palmod. num Evangelica Veritatis , leu de Geffis Domina Salvateria ad Thomam Corfinium Florentinum Jurisconsultum, editi Colov. 1540. fol. Liber de. B. Virgine , Bafil. 1517. Scripfit etiam Librum de.

B. Prigne, nagu. 117, 34 pm. peculo Crucis, Libraes Epiflolarum ad diverfor, & al'a tam vernaculo, quam Latino fermone; quotum indiculum exhibet Jof, Pamph.lus Chron.Ord.Erein.S. Aug.p.;1. JOANNES ANDREAS, natione Itslus patria Muzellanus Toannis Prefbyteri filius. à que par ter ac Bon fac o Bergamenti literis inftitutus, Bonon'am venir, ib'que operam Juri Pontificio tam furlicem navavit, ut Jurisconsultorum

1336

1337

5.5C XIV. fai feculi celebertimus haberetur. Martini de Salanenis dicipalus. Clarid auno 133. Polimico Mecco gamba Bononie 45, amis docuilit; sobit ce pelle in celem urbe an 1348 die vii. Judi; Filiam habuit Bonicottum, Judi confluent erinimus qui pultquam (cipiti sofiullis egregium fibi faman peperiile. Immanuri moure erinitetts amp sutrem obitic.

S CRIPTA.

N Ovella, feu Commentaria ia V. libres Decretalisma. Producina Venet. 1881. Gloffa Mercariales in fexicon lérrom & in Clemonstion, libidom, & Lugdoni 1972.

Qualiones Fendales, uri & de Matrimoniu, & Interdillis locorum. Fenet. 5:4.

Arbor Confanguinitaen, Affontatis, & Cogaatious san filmen Lis town legalis Boff. 157. Tratlaen de Sponfalbin & Marimonio. & de confanguinitae & Affontate y habentus in Tra-

Haruma vol. 6, f. 2.54.
Additions of Specaless Gulielus Durandi Epifcopi Minuscopi Ak Liber de lau libas S. Hieronyms, ciden a lecibuntus e que quidem nondum, ut
opinor, in lucemprodierunt.

BATTER OF THE STATE OF THE S

ARNALDUS CESCOMES, Archicpifcopus Tarraconenfis, claruit anno 337. Scripfit Epifo au dassi de Saracenis ab Hispanid pollendis; que habencur apud Baluz, Mitcellan.

Tom, 2. p. 167. 1337. GUALTERUS BURLÆUS, gente Anglus , Dollor Planus & Perspicuus dictus , facerdos facularis, ex nonnullorum tamen fenteuria , Ordinis Franciscani socius. Collegii Mertoneniis in AcademiaOxonienii alumnus,poftea Lutetiam profectus, Magifterii dignita.em non fine fummà doctrine buile confecutus ett. Joannem Dans Scotum & Oxonii & Parifils docentens milivit : ejus tamen doctrinam Oxonium redux acerrime impugmvit. Ob infignem doctrine fanan invictifimo Principi Edvardo 111. p-aceptor datus, Claruit, feu , ut alii, eblit anno 1257. Certè co adhuc anno libris scribendis incubuit, annos natus 62. Scripfit Commentarios in Sententia, & Philosophica innumera ; ex quibus aliquot lucem videtunt, viz. Expensio in libras Eshi orma Ariffoselis , Venet. 1501. In Ifacopen Porphyrii , Gilberton Porretamm , O A riem veterem , Vener. 1491. 509. De kerenfiene & remifiene Fermarum , Vener. 1519. Commencaria in libros Posterierum Aristotelis, Oxen, 1.17. 4' Venet. 1551, 1504. 107. Traffatur de Materia & Forma, & de Relativis. Oxon. 1500. 4" De l'uis Philosopherum, ---- 1472. 4" Cztera dabi: Balaus Cent. V. cap. 41. Pitfeus, p. 435.

4338. JOANNES DE JANDUNO, sive de Gandavo, partià quippe Gandaviensis, DoGot Petulinus, Theologus & Philofochau non 186 20. [gpoblis, Lubowick limp, parts of network Jone 186 20. [gpoblis, Lubowick limp, parts of network Jone 186 20. [gpoblis, Lubowick limp, parts of nonline unit can Martil De Partshop of positive excommunicatus ch. Clasuit anno 1 S. quo Libelleus per figureleitate Imperatoris confector, fit. Extat Trailmens life ton Information & Niell. [linter Petulinus Joseph Construction of Niell.]

III. Extat Tratianus IIII. (cu Informatio de Nullinate Procefficum Ioannis XXII. Papa contra Ludsvicana Iusp. pro faperioristate Imperatoris in Temperatibus, apod Goldafiam Monatch. Tom. 1.p. 18. Quadithenum cjuldam a Matilio Ficino

evulgatim, R. Commerciaria în libro Fortentorom le leglik tellarus Goldsfin ". Ego finê Prafa, edifonis locum & tenques melli diligentis re Tona, pericie posti. Extant pericere în librofishica ple taque, vite. Quaffinier în Plufica Ariffachia, Cont. 1501-344. Florentis (34). Commercial in Metaphyfica epifdon. Fenet. 1515. Quaffinier in rest libros de Ariela A. Frencies (34).

in rer libre de Ariado A Praemie 1400. Frant 1497, 150. in libre de Carlo Cadado , Cris 1497, 150. in libre de Carlo Cadado , Cris A Serverso de Subbando Orbi, A Praen, 1433, Jose & alia fordan, que minos in momenti fun. BARLAAM, gene Calaber, ce urbe Sominetti oriendos, Jodnito S. Balidi Monachos, vivo omni librerum (central esculibri mas, valong, n 150; gas via valorien (Lyvinedo) incontrollo, ce de la Praemie Carlo Seculibrio (150).

vit omni literarum (cientià excultiffrmus , voing . m ihre , nor ra renfiren ihryfendig inarafmis. E TO EXEMPLE & APPENDED DE TRANSPORTE Aeriene. E Madier . mes ravm &, inquit, inquit Cantacazettus *. Inter Lutinos prim in *Halls educatus, cum Latinis contra Gracos fenfit. Poffeg e p ad Gracorum cultra transeuras , Lucinos teriotis fortiler appugnav t, Græcis tamen interim graviffimar lie's aniam dedis. Theffalonicam enim primò delatus in Graco um Mona hotum, corum præferrim, qui fe invxnis nuncupabant, mores, inflitura, & dogmata inquirere corpit : cumque quardam minus orthodoxa ab iis foveri deprelundiflet, Contantinopolim accurrit, à Joanne (antacuzeno ho/picio excipitur , Mounchos hereicos apud Joannem Patriarcham accufat , Gregorium Acyndynum fibi Paraftatem a der. Monachi Gregorium Palamam ducem fociti reinfiram firence agunt, & hereleos ctimen in Barlaamum rejiciumt. Barlaamus interim phuismis contra Lutinus feriptis editis Andronici Imp. favorem demercrut ; & Monafterii S. Salvaspris CP. Abbas constituitur. Synodus taudem indiciour , anno circiter 1327. scriptis & argumentis utrinque concurritur. Palamas lumen in monte Thabor Chailto circumfulum, increatem aliquid, & naturale ac con-ternum Dei lumen faille contendit; Barlaam è contra lunen illud neque ex divina etlemia emanatfe, nec divinam efferniam fuiffe affernit; & praterea co porcos oculos per nullam diviniorem potentiam ancò elevati polle, ut deitatem confeiciant. Synodus nil in utramque pattem definivit ; Barlaami samm procacitatem & in disputando petulantiam acri fuis censurà notavit : Palame autem non minis quam Ba-laamo filentium indix't. Bulaarnas injuram fibi faclam clamat ; & Imperatoris favore fubnixus, adverfacios impugnare nequaquam celfat. Auno 1359. ab Alexio Jup. nt videtur , legans , fuscepto Avenionem itinere, coram Joanne Pontifice in Confiftorio Cardinalium multis perotavit,

23 SEC XIV

SEC XIV. ut Synodum Generalem pro disceptandis utrinque controversiiis indici suaderet. Surdis ille MCCC. cecinit. Pontifex pacem noluit, niñ Ecclefia Græca penitàs fuccumberer. Conftantinopolim

igitur reverius Barlaamus , ad confuera fe contulit fludia. Clargir anno 1140. Anno fequento mortuo Andronico Imp. & Palamitis , qui Cantacuzenum in partes traxerant, omnia pro lubitu agentibus, Conftantinopoli fete clain lubduzit, Lepi a, & in frequentibus Synodis, pott abitum damnatus & excommunicatus. Iple interim in Occidense politus, ad Latinorum partes defecir, & Gracorum dogmata scriptis acritet oppugnavir, Epi copus Gyracentis in regno Nespolitano brevi pott constitutus. Quo anno obierir, non constat. Nugas agunt, qui cam ob rerum gettarum ignorantiam contraria Barlaami fetipta conciliare ne queant, eum in binos scriptores, alterum Monachum Gracum, alterum Epilcopum Hleracensem, dillecant,

SCRIPTA

Iber sentra Primation Papa, à Joanne Luido primum Gr. Lit. edijus Oxenii 1592. 400 prodiit dein cum Salmalii adhuc pueri noris Hanov. 1608. 8" sh co tandem state provection libri de Primaru Papæ calci inbrierus Lugd. Bas.

Acquerie, froe Arithmetica Algebraica libri VI. Gr. Lat. Argentina 1572. 80 Parif. 1600. 40. Epislela 11. ad amicos in Gracia conflicuos de

Primam Ecolofia Romana, Lat, apud Bzovium ad in. 1421. 5. 13. Epistola ad Alexium Caloeberum pro Latinis ante Episcopatum scripta, ibid. ad an. 1330

5.59 Responsio ad Demetrii Thossalonicensu Episto-Lam de Processione S. S. ibid. ad ann. 133a.

Probatio per Scripturas, quod Spiritus S. procodat à Flie, ibid, ad an. 1731. 5. 2. Orationes pro uniono Gracerum cum Ecclesia emena ad Benedictam xII. Papam Avenione ha-

bitæ , ibid. ad an. 1319. \$. 15. Ethica fecundiam Stoices libri 2. Prodictunt una cum Epittolis & Orarionibus prædictis, Eat. apad Canifium Tom. vr. p. 4. & in Bibliotheca Patt. Tom. xxvi.

Traffatut ejufdem zvett. de Proceffione Sp. S. adversus Laures, dues de uniene Ecelefiaru ac totidem de Primain Papa le perlegille teltatur Leo Allatius de Conteniu lib. 1. c. 17. 5. 1.

MAXIMUS PLANUDES, Monachus Grzeus , vir utraque lingua eruditus , & omnifarii dochini excultus , Andronico Imp. feniori apprime charm, à quo ante annum 1327, unà cum Leone Orphanotropho Aquilciam legatus eft, ut Venetos Gracis subiratos placaret, Claruit anno 1340. Scripfit adhuc anno 1351. Doctrinam eius arque etuditionem ipfi deprædicant adverfatii. Sic enim illum jam diu Bisarebin, am frucia, am Ald mirtur phi pa puis oriofam egit. Extat Carmen lambicum de here-

Tur their nor @ , todenquer nor @ 8 ce armes, weit bi MCC C. To Ethick non the Autieur granteur its anger igneunifice. Non enim de te, vir eprime asque fapicuiffine , male fentirem, qui in sumi disciplinarum exercitacione verfatus es, &cc.

SCRIPTA

D E Processiame Spirithe Santh contra Lating Leber fon Capita. Prodite Gt, Latund cum Responsionibus Bessationis, & not sa Petro Atcudio inter Opulcula autea edita Rome 1630. 4%.

Oratio in Sepulturam Christi . & B. Virginis Lamentarienem, ab Axonio Latine edita Parif. 16:9. Quardum illius Grace exhibet L. Allatius de lib. Ecclefialt. Grac. differt. 1. p. 157

Homilia axiones in SS. Petrum & Paulum., quam fub Gregorii Nylfeni nomine Gr. Lu. feparatim edidir Gretfetus Ingolilad 1620. 2 Cl. Lambecio * autoritate Codicum MSS, Planudi adju- *Comme 1-4-p.16dicatur.

Epigrammatum Gracerum libri vit. qui Gt.prodierunt Parif. 1566. 40 Gr. Lat.per Lubinum-1603. 40 & cum Scholiis variorum Francesersi 1600. Planudem nostrum autorem, seu porius col-

lectorem, habere vulgo cententur. S. Angastini de Trinicate libri xv. à Planude Grace verfi. Verfionis iftius Capita nonnulla Grace edita funt Rome 1650. Gr. Lat. per Leun-clavium Bafil. 1578. 80 Integra extar MS.in Bibliotheca Cafarea Lindobonensi, teste Lambecio

Comment. I. 4. p. 159; Dionyfii Casonis Pracepta moralia, & Difficha, ab codem Grace translata, & expessione interti-neari slinstrata, prodictunt Augusta Vindel. 1513. 8" Lund, Bar, 1598-8"

Scholia in Diophanti prieres dues libres, à Gul. Nylandro unà cum Diophanto edita Bafil.1575. Afopi Fabulatoris Vita & Apologia, Gt. Vener. 1521. & innumeris altis in locis

Epistela exxtt. Comparatio veris & hyemis, Oratio in S. Martyrom Diemedem , & Argumentationes 111, contra Larines de Proceffino Sp. S. extmir Gr. MSS. ju Bibliotheca Cufarea tefte Lambecto Comment. pag. 17, 318. Carera cjus

feriota enumerat Simletus p. 448. Dialogne cjus de Grammatica, & Traftatus de Syman extant MSS. in Bibliocheci Augustani, Vid. Indicemejus p. 15.

GREGORIUS ACINDYNUS, Monachus Gracus, Barlasmi Sectator, Palama & Monachorum Hely hiftarum, quin & Larinorum hoilis acercimias. Claruir anno 1240. Triennio circirer ante Barlaamo contra Palamam in Synodo CP, agenti aftirerat, & una cum eo gravem Synodi centuram expertus eft. Ipie nihilominus , inquieti ingenii vir , Palamitas harefeos palam accusare non dubitavir. Quaproprer à lo-(epho Patriarchà in judicium vocatus an Synodo CP. Silentium sub anathematis pomi observate suffus est. Anno 1147. Cantacuzeno defunctum alloquitur Beffario Cardinalis 'Ov 38 rerum porito', & liido:o ad Patriarchatum CP. is, ton er ind an acre un robulen raderpoientre evelto, in frequentibus Syuodis damnatus & minus iferauchien arabian, iru di Ageβεβουίτ @ is excommunicatus, vitam deinceps obleuram &

Sæculum Wicklevianum.

5.6C. XIV. fibur Gregorii Palame , Gr. spud L. Allation ab An. Gree, Orthood, Torn. 14 pag 756 ad 770. Frey W CC ... trait. 14. G. Let a apped cannel me Confeniu I. a. e. 16. 5. e. Habemen evian Graze MSS. in biblioheed Bavariei Acindyni Ithri 1. (fed mutili) de affenii dr operatione Dei adversus Pala-

24

1. c. (p. 3.). Trademic ciam Grace as 3.5. in bilocheci Bavarici Acidoni libri 1. c/ Gel murili) de offensia de operatione Dei advettus Palamum, Gregoram, & Philochecim; quorum capitum Petiochas Jee, Gretferus fuis in Cantacareli Hillocham notis inferuir, indeque Bavoius Annalibus fuis ad an. 197. 5. 8. Integram Opus demum edidi Gretferus, Inpifida. 1616. 4.

NILUS CABASILAS, Archiepifco-1540. ous Theifalonicensis, eaufæ Græcorum propugrator freenus. Claruit anno 1340. Extant Libri 1. alter de caufu divisionum in Ecclesià . alter de Primaen Papa, editi Græce Londini in 4º fed abique anni vel Typographi noti, Gr. Lat. Bafil. 3:41-4" Francoferri 1555. 8" cum notis Salmatii Havev. 16:8.8' & 3d calcem operis fui de Primats Pape Lord. Bat. 1645. 4" In postremis hiles duabus ed tionibus accellerunt Loca nonmilla ad idem arg imentum (pectantia, ex variis Nili scriptis execepta. Cerer im scripsisse Nilus dicitus Libros xt. x. de Proceffione So. S. adversite Latinas. Platima ejas contra Ecclefium Lutinam. Opufcula Manufcripta recenfet Leo Allatius Differt. de Nilis cap. 14. p. 49.

1940. RICHARDUS HAMPOLUS, à monsilir Aespiranu mult appellatus vero commilir Aespiranu mult appellatus vero commilir Aespiranu mult appellatus vero commilir Aespiranu multi appellatus de l'accessification de l'accessifi

fortius videtut. Habetut enim MS. in Biblio-*Sab riligie thec's Compniana * Officium S. Richard*Ham-Tiserii A.j., pole Eremitæ3 in quo de virà & miraculis ejus agitut.

SCRIPTA

D E emendatione peceasoris , & de regulà bone ovenendi liber. Peodiix Parif. 1510. 4°. Enarratio compendisfa & pia in Pfatterium. Enarratio in Camica Ves. Teftamenti in Ectle-

fiafticis Officis nfurpata.

Commentariu ficcialis in Pfalmom xx.

Commentarius in Orationesa Diminicam, Symbolum Apostatirum, & Symbolum Athavashi.
Commentarii in nounalla loca Cantiel Cantierena.
Commentarius brevis in Threnes Ieremia.

Enstratio brevit in alignost capita lobi.
Alia quedom Oppfula facra, que unà cum
fupra recensiti omnibus prodievum Colon. 1336.
6. de la Bibliotheca Patr. Tom. xvv. p. 609. Annetariore e più si Assocalyfin, de Trallatus de sinda libia de rentemplativa, extant MSS. in Bibliotheca Coronalnai loc. efi.

Stimulm confeientia, opus verfu Anglico concinnatum & in vii. partes diftributum. Prima agit de natura humana, 2º de mundo, 3º de mor-

te. 4º de l'urgatorio, p de die judicii, 6º de persis s.ac. xn. inferni, 7º de gandiis eusli, 1d MS, vidi in Bi. a. sa. bliotheca Archiepiteopi, Cantuarienfis Lambe. MCCC dani in 4º.

Pfalcerium illum in linguam Anglicanam tranllulife, & in vertium illum Davidis [ne aafera de ore me o verbum veritatis infouequașue] jadicium fium di necelliare Scripturaum vernacularum propofuille ex MS, quodam Codice teftatur RR. Üferini in Hilloriz Degranicz Controverliamm Sperimier MS.

Carrera, qua nondum funt edita, à Baleo & Pitfeo longo agraine recenfeatur, Manuferipra à Jameiro Eelog, p.r. 2, p. 35.

ROBERTUS HOLKOT, gente Anglus, Northamphoniæ natus, Ordinis Dominicani Monchus, Thrologiæ & Profello in Academii Ozonienii, Claruir anno 1340. Oblir in urbe patria anno 1440. poile extinchus, dura Ecclefathic libo explicando incum-erre

SCRIPTA.

Ommentaria , seu Qualitones in 1v. libros Magistri Sementiarum. Prodictunt Logdoni 1497. f. 1510. 40° 1518.

m 1497. 1. 310. 4° 318.

Moralitates putches Historiarum in usam Pradesarum, quibus annectitus Tabula annea D.

Thoma saper Evançolia & Epistolas totius anni.

Venes. 150; Parif. 1510. 8°

Lelliones Cocsistin librum Sapieusia Solomonis.

quas nonnulli Reginaldo de Atua Otdinis Ciflercientis adjudicant. Extant Spira 1483. Remblioga 1489 Venet. 1509, 1586. f. . Lellure in Canticam Canticarum, cfr in feptem.

priora Ecclessassita Capita. Venet. 1509.
Commentarius in Proverbia Solomonia, quem
quidem alii Thoma Gualenti ascribunt. Prodiit

Parif. 1515.
Trattatus de imputabilitate precasi, sonferenia guadam super sententias, & alix aliquot. Quellianet. Lugduni 1477. f. 1518.

Commentarius in vii. Prophetae Minores. Extra MS. in Bibliotheci Baliolenfi Oxon. cod. as. Quodlibeta. MSS. in Bibliotheci Pembrochiatà Cautab. cod. 108.

Allegoria urrin/que Testamenti. MSS, in Bibl, S. Petti Cant. cod. -7.4. Sermones per sossum annum. MSS, ibid. cod.

107.

Alia Holcori Opera inedita dabir Altamura
Biblioth, Prædicar, p. 126. & in Append, pog. 179.
Baleus Cenr. V. cap. 84. Pitfeus zr. x1v. p. 46j.

PHLIPPUS DE MONTE CALERIO, fin de Janai, repiore Soluțino ciundus (). Gent de Janai, repiore Soluțino ciundus (). Gent de Janai, repiore Soluțino ciundus (). Gent ce le construitore profesi per le construitore profesi per le construitore profesi per le construitore profesi renta anti, que a la justifica Canister Diministra renta anti, que a la justifica Canister Diministra renta antique cu final de primeiro. Quadraginist. Construitor la final de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la commenta de la canada (la ca

AC. XIV. Evangelia Dominicalia ab codem anno 1352, con Scripta habetur MS, in Biblioth, Pembrochiana MCC C

Cantab, cod. 51.

HENRICUS DE URIMARIA ; fea Frimaria, natione Germanus, patria Thuringus; Ordinis Augustiniani Eremira, Saera Scriptura & Philosophia Aristotelica studiosissimus, & in Academia Paritienti Theologiz Doctor, Claruit anno 1340. Efficiam fram ejus erga pauperes benevolentiam, erga Deum pietarem iofigni elegio cohonestant ex Jerdano Jos. Pamphilus * Orl Erem & Pollevinus 7: qui charitatis quidem fue egregium proferunt indiciam ; pietatem verò ejulcedyarate modi dipingunt ut corbustaticum attquia ut dyarate modi dipingunt ut corbustaticum attquia ve-toni.p.713 xide non pofitmus non fulpicari. Utcunque ve-modre um illi io vira & in motte miramlorum gloriam adingir. Oblit grandevus, postquam romanes renum ac velica dalores

F Chron.

iennio tulifict. SCRIPTA

A Dditiones ad librei Sententlarum. Prodie-tunt una cum Ægidil Rotaani Commença-

tiis Colon. 1513. De quadruplici inflinilu liber. Venet. 1498. 21eri cuidam Henrico Ordinis Dominicani malè

inferiprus. Sermones de Passione Domini & de Santiis. Hagenes 1513. & cum præcedente libro Parif.

Preceptarisms, quod fub Nicohi Lynni osmi oe fapius exculum produit, ifti à nonnullis adju-

Alia ejus Opera MSS, quamplurima en rant Jof. Pamphilus, & ex co Ant. Policvinus locis citatia.

LUPOLD US BEBEMBURGIUS, Gve BA benbergias, à noonuilles Ludelphus & Lintolfus di-dus, natione Germanus, ex nobili familià de Bebemburche, Juris utriusque Professor, & in Academià Bononienn Joannis Andrez auditor, ec Canonico Moguntino, Herbipolenfi, & Babemburgenti Epitopus Bambergentis factus est anno cir-*Devicis II. Citer 1:40.Sic Trithemius & Pantalcon * Sust talet. G:cm. men qui Episcopalem apicem Lupoldo prorius para.p.jas. denegat. Extat Liber ad Rudolfum Saxeniz Ducom De zele veterum Regum Gallia & Germania Principum, to Bibliotheca Patr. Tom. xxvi. p.88. item Liber de Iuribus Regni & Imperii ad Baldvinum Trevirensem Archiepiscopum, Argenina 1508. 40. Prodiit uterque simul Tractatus Parif. 15 40. Colon. 1564. 80; Bafil. 1497, 1566. Argentina 1607, 1609.

> ALVARUS PELAGIUS, feu inverfo ordine Pelagias Alvarus, natione Hilpanus, Pareià Gallecus, natalibus non infimis folum, fed & pudendis, ex Compostellanz Diocceseos Clerico, & Decretorum Doctore Bonooienfi, Minoritarum todalis anno 1304. In generali Capitulo Affitti hibito factus. Dein Pifis operam Theologie de die: & Laterlam profectus, Ioan-nem Duns Scotum do-cuttem audivit. Anno cit-Die tut. Maii ab Indoor Pariatoka CP, queta otiet 1149. Donais XXII. Poolificis parete ad-iett 1149. Donais XXII. Poolificis parete ad-Append.

versus Michaelem Celenatem entatus , Pomiten- SAC XIV tiarius Apoltolicus renunciatur. Anno 1332. xvi. Cal. Iulii. Coronensis in Achaia , ante annum MCCC 1:40. Silveniis in Lustania Episcopus constitutus est. Quando obierit , parum constat. Ex-tant de Planslu Ecclesia ad Petrum Gomesium Franciscoporum Geografem libri 2. quos ante decennium conferipeos Alvarus Compostella correxit anno 1:40. Prodictunt Phas 1474. Lugduns 1:17. Vener. 1560. Summa Theologia , 1474. Collyrium Fidei adversies Harefes, MS. in Bibliochecis Vaticana & Colbertina. Sermo prolixus de visione animarum coram loanne XXIII Pontifice habitus, quo Ioannis fententiam tuetur. MS.in Bibliotheca Tolerana. Alia ejus feripta receniet Waddingus de Scriptor. Ord. Minor.

Pag. 16 IOANNES CANTACVZENVS, 1142 patria Byzantinus, illustrissima Cantacuzenorum profapia oriundus , patrem habuit Prafecham Peloponnesi, quemas aooos natum puer adhue emilit, mattern Theodoram Palzologinam, Ic-Ctiffimam forioinam, eui Michael I. Palzologus Imp. ayunculus erat magnes. Pottquam juventurem literis & militaris discipline scientiaband vulgarirer imbuillet, rebus Imperii fummis tra-ctandis admotus, in anlà & urbe caitere corpit, Vaorem duxit Itenem Androniei Afanis, Magni Ducis, filiam, Andronici fenioris Imp. ex forote neptim ; & ex ea liberos fex , tres mares , totidem forminas suscepit. Principio ab Andro-nico seniore Imp. Sacro Cubiculo Prafectus; cum Andronici junioris , quo cum fingularem ab unguiculis amicitiam coluerat, partibus deprehenderetur addichus circa 1320. Imperatoris gratism amilit : & ab Andronico junie-re Magnus Domesticus , ac Thraciz Przfe-Chis conflitutus est. Arrepris tandem Imperti. Andronicus funior Cantacuzenum honoribus atque opibus cumulavir; toti militiæ præfecit;lm-perii collegam fibi experivir, fed reluctanteni non obtinuir; nil unquam eo inconfuito aut refragante egit ; morieos deoique anno 1341. Ioannis Paleologi fil i fui , pueri novennis , fimul ac Impetii tutelam ei commifit. Strenoè con mi-nus quam fideliter provinciam fibi demandaram obiit Cantacuzeous; donec disfidia excitantibus Anna Imperatrice, Ioannis Imp. mare, Ioanne Patriarcha aliifque proceribus CPP-excunte codem anno Aula relicta in Macedoniam fecetferit, perduellis flarim ab Anna renunciatus. Îngens procerum ac militum numerus ad Cantacuzenum confestim accurrunt; eun que , diu reluctantem , purpuram Didymorichi indutre compellunt. Annu lequeore die xx 1. Maii , à Lazaro Patriarcha Hierofolymitano

Imperator Hadrianopoli solenni pompa coro-

natur.Bello per quinquennium gesto, Cantacuze-

nus victor evalit, capraque incunte anno 1347. Constantinopoli, Isanni Palzologo nen ioi-

quas pacis leges dedit; ut uterque Imperium, difpari ramen, donec ad maturam statem per-

MCCC.

chi olim deiponista fuerat uxorem dedit. Parvo fané tempore concordia inter Imperii collegas illibata manfit. Sulpicionibus in inimicitias uttin sue exace batis , iterum ad arma deventum eft. Victor Ioannes Conftantinopolim anno 1555. In porestarem redegit. Quarro post die Cantacazenns, qui abdicationem Imperii dudum cogitaverat, & bellam civile diutius protrahere noiuit, cui nondum etiam ita irritæ erant vices , ut mila resistendi copia datetur, in Monasterio Manganenti prope Constantinopolim sele ultrò ac lubens inclusit; mutato Joannis in Joalaphi fen Jofaphati nomen, comam recondit, & Monachafem vestem induit; beslum usque adeb dereftatus, ut Martheum filium Peloponneli Defpotam cum Joanne Palacelogo armis de Imperió ecitantem autoritare paterna incorptis abduceret, & fulcep.o in Peloponnelom irinere Joanni ld Monafterium redur, conciliaret. & firemam ftudio te rorum dedit , & historia ntettem oblectavit. Quot amis depolitæ purpara fupetfatti: , param liquét ; plures tamen superfulife courtar. Sunt qui ad announ tifque Nilo, & affirmpto fibi Christoduli nomine fi-Cirio, eleganti non minus quam diffuso stylo Historiam rerum ab Andrensen duchus Impp. & feipso gestarum ab anno 1320, ad ann. 1337. libris IV. pramitsa Historiarum Operi Genealogra Imperacotum Andronicos antecedentium ab anno 1195.ad 1320. Verè de illo entditiffimus Cardinalis Bona * . Eximin Hufferlem , fed res funt ni-

* Noticia Autor Wale mod. prz-

minm extellens. Suimet Iplius enim gefta magni-Divis. Hal- fi.è utplintimum depingit, & in proprias laudes aliquoties excurrete non erubelcit. Prodit Hiftoria lita Larinè ex Jac. Pontani versione una cum iplius & Gretferi notis Ingelflad. 1603. fol. Gr. Lat. cum utiluique notis Parif. 1645.1. Tom E Extant ejuldem Oranenes 3. O Apologia fen Affersiones 1v. pro fide Christiana adversin Saracemer & Alteratum , Gr. Lat. carà Rodolphi Gual; eti edita Beff., 154", fol. & cum Alcorano ibid. 1,55. Hisbentur etiam illius Avrifferna, feu Contradili et adversits Procherum Cydenium., MSS, in Bibliotheca Baticana-

CLEMENS VI. Perrus Rogerlus antes appellatus, natione Gallus, pattià Lemovicen-, ex oppido Monstilo, sen, ur alii, Monte Malo ociundus, Gulielmi filius, primum Mo-II42. nachus, dein Abbas Comobii Caix Dei in Arvernis Ordinis Benedictini ; postea Lutetiam Audiorum Theologicorum ergo profectus, Joanni xx11. Pontinci innotuit, à quo Priot S.Bailii Nemauleniis, Abbas Filcaneniis in Normannia; Episcopus Atrebatensis, Archiepiscopus Senenensis, ac dein anno 1330. Rothonagensis succeffive factus oft, a Benedicto xxr. Presbyrer Cardinalis titulo SS. Nerei & Achillel anno 1317. Post mortem Benedicti anno 1441. renunciatus. die v t. Mali Pontifex Romanus Avenione ele-& is eft, die xiv. coronatus. Incunte Pontificatu , ut Rommo: digrutta Pontificum absentia friction demulcerer, Jubilizum ab anno centenasio ad quinquagefimnm reduxit: & Ludovi-

SEC. XIV post dies aliquot Helenam filiam Joanni Imp. cum Imp. fus in Italia armis persequencem hare- SEC. XX ricum eile declaravie , de anathemare devinxit. ab As. Sxpias à Ludovico poltra de absolutione inter-MCCC peilarus, nullà alia lege cam concedere voluir, nin Ludovicus Oceamum dedetet, acha contra Pontifices cuffaret; edicto fanciret Imperium effe fedis Romana beneficium, fele harecieum effe conficeretur, Imperium deponeret nec mile Papa volente refumeret. Tam iniquas conditiones reculantem Ludovicum anno 1346. Iterato anathemati innodavit ; & Electoribus alium fibi Imperarorem brevi eligere pracepit; ni malimi a Pontifice fibi regem dari. Anno 1348. Avenionem civitatem à toanni Neapolis & Sicilia Regiră emit; camque paulò post excommunicavit Obiit Avenione anno 1552, die vz. Decembr, Extat Epiffola Encyclica adversits Haretiers flagellantes Concil. Tom. xx. pag. 1876. alia de Epifo-para Oftiensi apud Baluz. Miscellan. Tom. iv. pag. 508. atsa x, apud Bzovium ad an. 1142. &c: wise xxx. apud Waddingum Annal, Miner. Tom. s. ad ann. 1142. 8cc; alia cexts fbid. in Regelte Pontif. p. 263. alia xvit. apud cundem Tom.iv ad ann. 1;51: 1332. alia xxxxx: ibidem. in Regefto Pontif. pag. 1. Epiflolarum & Decretalium ejus volumina plura cultant MSS, in Bibliotheca Vaticani , Propolisones ejus adlusc Archiepiscopi Rothomagentis coram Papi & Cardinalibus in Consistorio factar MSS, in Bibliotheca Pembrochiana Cantab.cod. 89. num.s. Cattera dabit Lud;

Iacub à S. Carolo Biblioth. Pontif. p. 551 BARTHOLOMÆUS DE URBINO. gente Italus , Patrià Usbinas , Augustini Trium phi discipulus, Ordinis Eremitarum Augustinianorum fodalis at Bononia in febolis T cis verfatus ; Inter clasifimos faculi fui Scriptores nomen tulit. Claruit anno 1141, quo circiter tempore Epileppus Urbinas à Clemente V4. Papa constitutus est. Autoritatis enim Pontificia, quam icriped advertus Ludovici Imp.fequaces propugnavit, pugil fortifilmus fumor apud Pontifices Romanos gratiam meruit. Obiit anno 1550. Augustini & Ambrosiii Operum affichtus Lector, urrinfque fententias maxime infignes excerpfie, & in Alphaberi ordinem dige-itis Milleloquli nomen indidit. Prodile Milleloquinn S. Angulini (ab Augustino quidem preceptore ejus inchoatum, à Bartholomeo al lutum) Lugduni 1555. Millelaquium S. Ambrelii ; Lugdard 15:6. Trallains contra errores qui inventi fuerunt tempere Ludovici Ducis Bavaria, MS. haberur in Conventu Augustinianorum Romano Erroris illum Occamum; Mariilium, aliofqu justi Principum in temporalibus supremaris alfertores notate athiror. Scripfit adhuc Tra-Hatum de quatuer donis. De bello spirimali libros 2. Exposicionem Evargetiorum Quadrages-malium, & Compendium libri Ægidis Romani de regimine principum; que nondum, qued feiam renebris emericrunt.

NICEPHORUS GREGORAS, fee potius Gregora filius , patrià Byzantinus , anno citciter 1291. natus , Iuvenis adhuc Ioanne Glycy Patriarcha familiariffime utebatut, & ab eo eloquentie scientiam haust, Provectior factus

Theodori

MCCC.

SAC XIV Theodori Metochite amichtom coluit, Altronomiam ab so didicit, sique filii ad inftar charus fuit, Annos axvii, natus Andronici Imp.gratiam ambite ccepit; habitâque in laudem cjus oratione Panegyrica, Charto hylax Ecclefiafticus creatus ett. Anno 1315, ab Imperatore ad Cralen Triballorum feu Serviorum principem legatus, multis difficultatibus ac periculis foperatis , rem tandem fœliciter geffit, Anno 1127. Andronico feniore à nepote 140 devicto , Gregoras qui avi partibns conitanter achæferat, in calamicaris partem venit; arque ei post quinrennium morienti adfuit ; morruo patentavir, Theodorum eriam Metochitam post paucos dies defunctum funchti oratione laudavit, Morrue fewlore, in junioris Andronici auta verlatus eft. Atino 1314 Legatis Jounnis X X 11. Pontificis Constantinopolim appellentibus, & colloquium de religione postulantibus, Gregoras qui ob eximiam doctrinsm dispuratoribus Theologis adjungendus erat, disputationem omni modo declimandem effe fugit & obtinuit. Anno circiter 1; 8. Batlaamum lites In Ecclefià Gezca ferentem autoritate ini oppugnavit. Anno 1341. Anelronicum juniorem Imp. de unchum è nostris force exequits landavir. Claruit anno 1745, quo circier tempore ad Historiam condendam se accinxir; & Gregorii Acindyni partes adversus Palamam fortiter turatus ett. Habir itaque à Gal-Jiftraro Patriarcha Synodo una cum reliquis Acindynistis damnatus, & ad filentium fub anathematis punà adichis eft. Sententiam ille indignatus , in Chritti Monasterium (ecessit; & emilfis ubique procacibus (criptis Imperatorem ac Parriarcham injuria, Eccletiam Gracum corruptelz, Monachos ignavia ; luxuria , & harefeos ecufare non defiit. Quapropter' à Camacuzeno Imp. in Monasterio Christi manere justas , qualecunque colloquii ae literatum commercium nterdictum habuit, Anno 355. Cantacuzenus, mperlo depofico, controverfias Theologicas, & Gregora etiminationes Synodi judicio fubjecit; & præfentem honinem calumnia & mendacii convicit, Quamdiu certamini huic superfucrit Gregoras, non coultat,

SCRIPTA.

H Ifteria Byzantina libri xt. à capti per La-tinos Conftantinopoli ufque ad Andronici juniorls obitum, feu ab anno 1204, ad 134 . De *Politic Lt. ea tale fert judicium Lipfius *. Seripfie Hillo-6.9-5-12 viam pariter ac Nicetas Choniates , fed nequaquam pari entligatione aut induftrià , & vicia plura traxit fici avi. Superfinis aut evagatur; & res erationesque propriat miscee indecore , immò inepie: judicia tamen ejm crebra , & plerungu rella : eaufa eventum curiotepofica : pietas inculcara . & multa opportune ad primam illam canfam relegata , id oft , ad Denm. Sani providentiam pont rengame a nega sa nerom. Sone providentima of fatom son alias freigere affernis magis. Ma-gnam fibi ac Andronico p-nioti Imp. Injuriam à Gregori factom elle , veritatemente serum gefta-rum mendecits pletumque ac calumnitis oftolica-tum accebé fatis conquerieur Cantacuacious. Cerch corco sifediu amis i andronicio. Certè cœco affectu eum in Andronici fenio- bat. Accutatem firrul ac p olixam utriulque

feit, multaque illum de fo parim depre tocutum S.E.C. XIV. effe jure merito notat Cl. Card Bona " Ea que a An.
à Michaele Palzologo ufque ad Catelanocum ab MCCC.
" Notion effe jure merito notar Cl. Card. Bona " Ea que s' Andromico feniore defectionem libils 4",50,60.8c Andromin y feriplit , ex Georgiz Pachymeris Hilloria in de Divia. compendium redactà ferè mutuatum elle Grego- Pfalmod re Historia Lar. interprete Hierouymo Wolho, premific Parif. 1567. f. Francofurii 1568, 1587. f. Gt. Lat. com Wolfii notis Bafil. 1562. f. Geneva 1615. f. Fragmenta quædam, quæ editis exemplaribas libro octavo decrant, Gr. Lat. ad calcem Breviarit Nicephori Patriarchæ CP. edidit Dion. Peravius

Parif. 1616.80. Oratio in obisum Theodori Metochica , pendilt Gr. Lat, ad calcem Metochitz Lugd. Bat. 1618. ad talcem Glycz Parif. 1660,

Commentarius feu Scholia in Synelium de Inmorise. Prodictunt cum Synelii Operibus Gr.

Parif. 1553. Gr. Lat. ibad. 161;. Paffio Cordari Comethii, alierumque Martyram Acheerson, Gr. Lat. ab Henschenio & Papebrochio cum notis edita inter Acta Sancio-

rum, Martii x. Disputatio contra Palamam presente Imperato-re Ioanne Palaclogo habita MS in Bibliotheca Au-

guttană. Vid. Indicem ejus anno 1675. editum, p. 44 Terbnologia Grammatica , aique Orationes II. MSS, ibid p. 64. Contra Symdism, qua pro Palama contra Bar-

leamum & Acudymon sementiam tulit, libri L. quotum Excerpes exstate MSS. in Bibliocheck Vaticana nocat Gefnerus.

Demonstratio de emendando tempere Pascharis. MS. în Bibliotheca Bavarica. Summa ejus haberur libro 80. Hiftoriæ. Alia ejus Opuscula Manuscripta quamplurima ex Bibliotheca Vaticand recenfet Ant. Pollevinus ad calcem Appatat, fact, p. 12. Traffarum illius de Construction Globi in Bibliotheca Regis noftri MS, vidi.

THOMAS DE ARGENTINA, natione Germanus, partia Argentoratensia, unde nomen traxit, Theologus Parifienlis, Ordinis S. Augustini Eremira , claruit anno 1345. quo prior Generalis Ordinis în triennium more co in Conventu Parifiis lubito electus eft V. Id. Julii.Anno 1348.in Capitulo Papienti, atque Icerum 1351.in Bafileenti magificatus eiin alia triennia prorogatus eft, uti & in Conventu Perufino an. 1554. Oblit Vienne anno 1357. Extant Commentaria in tv. libres Magifire Sontentiarum . Argentene 1490. Vener. 1504. Genne 158c & alibi edita Cater am alius à nostre fuit Thomas de Argentinà Ordinis Prædicatorum ; qui claruit anno 1495. & Scripfit Sermones, Medicariones , Epifialas , & Quellienes: de quibus Trithemius & Simlerus. Es quidem nondum edita fuille arbitrot,

THEOPHANES, natione Gracus, Aschiepifcopus Nicanus, clatuit anno 1347. Gto-gorii acindyni aqualis. Scripfit infigue Opus adverfin Indaer, in duos Tomos divilum, & Concordiam Veteris at Novi Testamenti advetsia eoldem: quibus fidei Christiane veritatem fuse aftruit, & Meiliam jarodiu advenisse invicte prosis passim abreptum esse partes mulius non agrio- Operis Analysin exhiber Posterinus Apparat.

G z Tom,

447

SAC XIV. Tom. 1. pag. 470. Habentur MSS. in Collegio mini Armachani super declaratione de illà en SAC ye Societatis Jein Komano à Fr. Turriano donata. Ejuldem Poemara quadam à Gentalvo Poucie Larine verfa funt arque evulgara Roma 590. 800 Epificia doctrinatis ad Sacerdotes fue provincia, quodnam fir Sacerdoeis munus, & offi dens; atque altera ad Nikenes de Christiani mutere, ibi Acindynistatum zone ac Judzorum confortium fugieudum elle docer, allervantur MiS. in Biblio heca Vaticana tefte Policvino

Append ad Apparat, Sacr. p. 16. RICHARDUS FITZ-RALPH.feu Richardus Radulphus , gente Hibernus , Patrià Dundzikeniis, aliis tamen Anglus, Theologia Profetlor in Academia Oxonienti, Ioanni Bacombospii discipulus , Esvardo III. Anglia Regi fummo in precio hibitus, à quo primum Decanus Lycheleldentis, dein anno 1.13. Cancellarlus Oxoniculis confficurus eft. Anno 1147. Archlepitcopus Armachanas in Hibernia à Clemente va. Papa jure Provisionis renanciatus esta Exoniz à foause Grandisono Episcopo vi 1. Id. Jul, confecratus, Capitales ei & aute & poit fulceptum Epifcopatum cum Fraterculis Mendicantibus inimicirie intercellerunt; quotum vanam ac superbam panperratom Oxonii in lecturis Theologicis false vellicate folebat, Epifeopus verò tachas acriori calamo confinit. Quin & in Angliam anno 1516. trajiciens, habitis Londini concionibus, novem contra cos conclutiones evulgavit, Fraterculi eum hærefeos apud Pourifibem confestim accufant, & Avenionem citari curant. Illuc profectus, per triennium hefit; ibique

nobdom finità lite deceffit anno 1360. xvz. Cal. SCRIPTA.

S Ermones 14. ad Crucem Londonien fem ann. 1356. habiti, asque alii de landibus S Deipara. Summa , fen libri x1x. adversus errores Arms-

morum. Parif. 1613.

Decembiis.

Defecto Guratorum adversus Fratres Mendihenter, feu Orario coram Papa & Cardinalibus Avenione anno 13 7. habita. Prodiit Parif. 1496, 3625. 8 1633. & cum Rogerii de Convvay defentione Mendicantium adversus Armachanum apad Goldastum Menarch Tom.2.p 1392, Prodictune omnia timul ista Opufcula curà Joannis Sudoris Parif. in. Exceptis illis de laudibut Deipare, & Defenferio Curatorum , à fe dicit Sudorius, Propretes quod antea imprehim fuerit, Sermonen Liber. MS, extitit penes Cl. Warzum

nt. . & in Bibliotheck Collegii Novi Oxon. vol. de Praful. 82. Codex Warmanus penès Cl. Tenifouum Mibern-p-11 47.544

nune ailervatur, continerque innumeros ferè Sermones de Tempore & Sanctis, abanno 1345. ad 150. hibitot. Voluminis calci adnectuntur, practer oracionem præcedentem , Propolitio ex arte Regis Angliz in Confitorio pro graria Jubilgi Anglis obtinenda anno 1144 mente Auguito, Propositio ex parte Pralatorum & omnium Cnratorum totius Ecclefix coram Papa in Mendicantium. Informationes & merius. Do- fe Junio ante confectaționem defuncto , à

travagante Joannina , Vas Elettionis. Commencavius in Sententias. MS. in Bibl. MCCQ. Orialensi Oxon. vol. 6.

Novuum Chifti Testamentum Hibernick

converium ab Asmachano in quodam Ecclefix fux muro paulo ante mortem occultatum ac tandem anno 1510, repertum elle mente rat Balcus †, qui verinonem ab ipiomet Arma- †Cee. u, chamo confessam elle non male conjicit. Inco- cap. 7. grum enim Bibliotum Codicem ab codem Hibernice convertum in Hibernia faculo poltres mo (aperfuiffe fidem facit Joannes Foxas * Marya. Plutimaque hujulmodi Bibliotum fragmenta in 100 Asia. Hibernia patlim tarace prodit diguiffimus At-Tomisk machani fuccesfor Cl. Utlerius in Historia Dogmarice Controversiarum inter Orthodoxos & Pontificios Specimine MS. quod Reverendiffimi in Christo Parris ac Domini , Gulielmi Archiepifeopi Cantuatienlis favore penès me aller-

Pluta alia recenfent Warzus *, & Baleus †, * De Sein Manuscripta, qua extant, dabir Jamesius Eclog 6.16 par. 1, p. 9. † Con-ra

1948.

14- Cox 4 OANNES HONSEMITS, aliis Gp # HOXSEM: US, natione Belga, Hutgardie in Provincia Lendiensi natus , I hitosophia & Jurispeudenciae (ciencias , quas in Academiis Gallicis hauferat, in Patria publice profetfus eft, Ecclefia Leodienfis 5. Lamberti Canonicus & Scholatticus factus. Claruit anno 1;48. protuendi Ecclefie fue ditione ad Pontificem Romanum, Gallie Regem, & Brabantie Docem Expiùs legatus. Hifloriam & resgeitas Epifcope rum Leodicensium, ab Ægidio Auren Vallis Monacho Cittere enfi fuperioris faculi literis confignaram , ipie ab anno 1247. quo defiit Ægidius, ad annum 13 4 8. ptodu st. Utriulque Hiltoriam inter eju'dem argumenti Scriptotes alies evulgavit Joannes Chapillus Leodii

THOMAS BRADWARDINUS, natione Auglus , Hatfeldig in agre Suffolciennatione Angles, resources in agre surfocces; Con-fi (in Convinus) + Hartfeldix in Diocedi (Ci-) Con-celtienti (in Bileus *, cui poribi affentiem) *refessali natus . Doller Profamala appellatus . Oxonii *Cors; In Collegio Mertouneuti educatus, ubi Procara-ces . toris munere anno 132-fungebatut, postea Theologie Doctoratu iolignius. In aulam à Joanne Strat-fordo Archiepitcopo Cantuacienti accirus Edvardi. 11 I. Regis confessionibus prafectus est. Canonicatu Lincolnienii, & Cancellariatu Ecclefiz Cathodralis Paulinz Londinenfis donatus. Confessionibus regils admotus, Regemper Galliam arma vi Aricia circumferencem tecurus eft;vitæ fanctimonia & purkate adeo ubiq a conspicuus; ut non defucrint , qui infignes Edvardi victozias hujus porius precibus ac pietati, quam mili-tum fortitudini & ducis folestiz acceptas referant. Anno 1148. moreno Stratfordo Archiepit copus Cantuarientis à Capitulo Cantuarienti electuseft; Reg: tamen ac Pontifice Joinnem Confiferio anno 1550, die v. Julii adversits Or- Utfordum prayponentibus , dignitate quidem dines Mend cantes. Responso ad objectiones tunc temporis excidit : Utfordo verò men-

Capitule

MCCC.

SAC. XIV. Capitulo iterum electus eft , à Rege fimul so quadraginta diebus confectationi fuz fuper-ftes Londini obiit, Cantuariz nondum închronizaros.

SCRIPTA

E Canta Dei & de veritate Canfarm De Canta Des O ac quos ex Pexicôtio-nibus Ozonii hibitis Metroocniium togatu Cancellarius jam Londineniis digeffit. Prodicrone cura Cl. Henrici Savilii Londius 16.8. f. Gemetrica Speculativa, Parif 1530. Arithmetisa Speculariva Parif. 1502. utraque firmal; Parif.

Traffacus Proportionum. Venes. 1505. Plura al a Bradyvardini Opera inedita recenfet Baleus Cent. v. cap. 87, & Altamata Biblioth. Prædicar , pag. 133 , 489. qui cum Dominicanum

fuific femni

FRANCISCANUS PETRARCHA; genre Italus, Aretii in Tuicià , vel , ut alii habent, ancifæ agri Florent ni , majorum Petrarche tedis, Patre Florentino exule natus anno 1304. die ax Julii. Avenione & Carpentorati in Gallia liberalibus disciplinis infliturus est , Dante Aligerio Praceptore ufus. Juris studio per quinacunium Montifpelfalan , per triennium Bononie incubuit. Anno 1327, lublato è viv s Patre, qui ad juris scientiam excolendam illum ferè Invitum adeg tat , Bononià Avenionem rediit; A Joanne Cardinale Columna Incer domefticos ascitus Galliam & Italiam peragravit. anicenami quandam Gallie vallen quam inco læ Claufum vocant; decimo quinto lapide ab Aveniene remotam, studiis suis tedem delegit. Sede privarà delirefcens , fami tamen nequaquam delituit vir ingenio, eloquentia, facultate Poetica, & ignota tot facults Lating linguz elegantià faculi fui Princeps : nec minùs p'us quam doctus, qui folutos avi fu ,& inprimis aula Romana, mores acri calamo flagellavir.Nondum annes .6. natus, Romaus & Luccianiuno codemnoe die ad lauteam accipiendam evocătus est. Romam profectus, anno 1341. die Refurrectionis Dominica, Id. April. in Capitolio aditante Senatu ingentique procesus Romanorum & adve-natum caterva ab Urío Senatore laurea redimitus eft : Claufam repetiturus Eccletist Parmenfis Archidioconstum dono accepit. Latibulo demum Gallico egrelfus, ac p'ura loca circum-vagatus, jami fenex Paravinum Canonicum egit, Cardinalis eriam a Benedicto xii. ereandus , nife foreris fuz, virginis elegantifilma, Pontifici denegatiet : fint licet , qui Petrarche nullam fuille forerem contendant. Claruit anno 1350. Summis Orb's Christiani Tincipibus, qui ab eloquenti Petratche Musa celebrari certatum ambiebant, præcharifilmus, Arquaræ in agro Pa-tavino confenuit, ibique tandem apopletià cor-teptus obiit anno 1574, d e x.v. Julii teptuagenafo unico d e minor; intigni pompi ciatus, & magnifico fepulchro conditus. Unicum de co Append:

quie, * , eloquentia Princept apud Itales vide- SRC. XIV Capitalo iterum etectus ett. j. 2 rege tunnet. Perinde Capitalo iterum etectus ett. si Acceptanti ett. Bertunde Cardinale tur fuilg Francifus Petrarcho , fui anne ett. si Acceptanti ett. MCCG.
Avenione confectatus. In Angliam redux, viz bris ac magnus : more viz eft in manibus : in-Cicer genium ardens, mayna verum cognisso; nec me-nisa, discris ologuendi vis. Est samen in co ubi desideros lingua Latina peritiam , & tota dictio relipit fafaculi prioris borrorem.

OPERA.

E Vità Selitarià libri I I. Do Remediis utrifque fortune libri II. os antequam caftrentur, legi proluber Index Romanus. Prodictunt (corfim Lagdani 1577. 800 De etic Relige forum libri I I.

De verà sapienii Dealegerum libri I L. De contempte mudi froe Secretorum Dialogi, III. Pfalmi Ponitentiales vii. Do republica optime administranda liber.

De officio & virmibus Imperatorie liber. Rerion memorandson libri 1v. Epitense vitarion virerion illustrium. Proditt

cum præcedente Opere Bafil. 1565. Do parificanda Italia exhortacio. Ad veteres Rom. reip. defenfores erasio.

De libertato capeffenda bornetoria. De obedientia o fide nxoria. De Avaritia vitanda Orație. Itinerarison Syriacum

De rebus familiaribus Epiflolarum libri vitt. Epiftolarum ad quofdam ex veteribus illuftrioran liber.

Epistelarum fine situle liber. Do vebus fenilibus & familiaribus Epiflolarum libri xv1.

Epifiolarum variarum liber. Ex Epifiolis Potrarche ; xv. que de Juribus Imperii Romani. contra Papam agunt , habentur apud Goldastura Monarch. Tom. 1. p. 1545. & feorism prodierunt

Argentina 1555. 4" De fui ipfins & ulierum ignerantia liber.Prodiit feotlim Geneva 1609. 180

Apologia contra Gallum. Involtivarum contra Medicum quendam libri tv. De laurea fumenda confolatoria Epifiola libra V. Bucolicorum Eclopa XII. Bafil. 1546. 80. Africa, five de Bello Punico libri 1v. 1570. 400

Epofislarum metricarum libri 111. Teflamentu

Poemera plusima lingua Thufea, que ob amo-tem Laure juvenis adhuc lufit. Vener. 1515, 1545. 4 15534 4" 1596. 80 Prodierunt omnia Petrarchæ Opera in 1v. To-

mos diftineta Bafil. 1554', 1581. Prodierunt antea ex ils multa sbid. 1496. f. Itinerarium ad fepulchrum Domini. MS. In Biblietheca Collegii Novi Ozon, cod. 181, num. 1

Trallatus de Florencia, MS. in Bibl. Magdalenenfi O on. cod. 152. De Gualtere Marchione & Gry filda ejus axere liber, MS. in Bibliotheca S. Benedicti Cuntab. cod. 4. 85 Liber de Viris Cafarum & Ponsificum Romanorum

usque ad sus tempora arque alius de Horenlum nu-mero, habentur MSS, in Bibliotheca Vaticana. Prior produt Italice Venes. 1134. 80.
Liber de Cafibus vivorum illustrioun, & Epi-

Eraini clogium apponum. Referescente , in- Bilarum familiarium libri xv. nondum editi, ex

&AC. XIV. rant MSS. în Bibliotheca Colbertina, refte Ouab An dino Supplem, p. 610. MCCC

Ars Puntluandi, MS. in Bibliothera Augu-Index MSS. Bill August, stana.

Plura de Petrarcha, ejuíque feriptia, Lecto-P. 50. rem afatim edocebir (ac. Philippus Thomalinus, Epifcopus Amouienfis , in Petrarcha redivivo, Paravii iccunda vice edito 1650.

I O A N N E S BECANUS, five de BERA, natione Belga , Ecclefia Ultrajectina Canonicus, clasuit anno 1810. Scriplit, ad Gulielmum Hollandix Comitem , (bronicon Ecclefie & Epifcoporum Plerajeitenfium , Comitmuque Hollandie, a remporibus S. Willibrordi, primi Epiteopii ufque ad annum 1346. Continuavit id ad annum 1524. Gulielmus Hedam, Decanus Harlementis, & Prapolicus Arnhemienfis. Prodije cum Hedami Continuatione, & Bernardi Furmerii notis, Francekera 1611. 40. fed multis mendis featerhate editio. Auctior ac longe emendation oft, qua cum Arnoldi Buchellji noris hittoricis, & duplici Appendice Lamb, Horrenfii & Suffridi Petri, prodit Virasili 164: f.

ALBERICUS DE ROSATE . five 2350. Rexiati, à patrià Bergemenfis vulgo appellatus, Juris Pontificii Doctor, Claruit anno 1:50. Extat Commencarius in Harum fextum Decretalisms, & de flatutis libri 1v. inter Tractatus illufteium Jurisconsultorum Venes. 1584, irem Dillionarium Juris Civilis & Canonics , Venet. 1573, 1601. Trallarm de Teffibm in Tractatu Tractatum

vol. 5. f. 176. & alter de Praposicionibne ibid. vol. L. f. 334.

NICOLAUS CABASILAS, NII Bjo. Cabatile Theffalonicenfis, aliorumque duorum Archiepiscoporum ex sorore nepos , primim quidem Sacellii Curator; quo munere perfun-gens, mislis est à Joanne Patriarcha Cl. anno circiter 1:46 ad Cantacuzenum Imp. or imperium diponere ei periuaderet. Anno 1347. à Cantacuzeno Confiancino olim recens espugnatam ing cilo ad Annam Imperatricem in Pa-Litium legatus eft ; ut pacis conditiones ei à victore latas proponerer. Mortuo demum Nilo patruo, ei in fede Thelfalonicenti fucceilit. Claruit anno 1:50. Scriptor fanè doctiffimus , Latinorum verò hostis acercimus. De tempore obitús filent Autores.

SCRIPTA.

Irurgia Expositio, seu Compendiosa interpresacio in Divinum Officium. Extar Gr. Lat. in In Auctoario Patrum Parif. 1624. Tom. a.pagin. 200, Latine prodicrat Venet. 1545. Anwerp. 1160.

De Vità in Christo tibri vz. in quibus pracisuè agitus de vi & virtute trium Sacramen: otum Bastitini , Confirmationis & Eucharith z. Latine eos vertir, & cum Philippi Solitarii Dioptra , & Gretterl notes edidir Jac. Pontanus Ingelitud. 1600.40.

Oracio coura Feneratores, Lat. à Pontano adita ibidem. Prodiit endem Gence, mutila Au-

gulle Vindel. intrgra cum Oratione S. Epiphanii S.#C. XIV. in fepulturum Chillis, Samofrii 1604, 40.7

Habentar Omnia Nicolai Opera hactenus te. MCCe.

censita Larne Bibliotheca Patrum Tom. xxvI. Encomium S. Theodora vidue, Gr. Lat, apod

Hentchenium April, v. Commentarini in librum terrium magna Con-Bruthisnis Pulomai, Proditt Bafil. 15 0. Schemara quadam Aftrologica habentur MSS.

Riol Appel in B bliotheca Augustana. Observationum in visionem tv. animalin chielis liber , extat Gr. MS. in Bibliotheca Vati-

Librum Nicolai de Processione So. S. adversio Latines , alimoque ciuldem argumenti centra Thomsen Aquinarem memorar Leo Allatius de Confentu lib. 2. cap. 18. 5. 9. qui plura alia ejusdem Opuicula MSS, recenter Differt de Nilla pag. 55.

\$100

JOANNES THAULERUS, nations Germanus, Ordinis Dominicani in Conventu Coloniensi Monachus, Vizir cırca an. 1350. & Argentoniti parker as Coloniz concionibus in-elaruit, Scripfit vernaculo fermone Opuicula complura, pietati & devotioni intervientia : difficillimis feurentiarum ambagibus & obscuro flylo , recepto myfticorum Incologorum more , mus. Scriptorum illius pratcipua ex Germano idiomate in Latinum vertit Laurentius Surius, atque edidit ordine fequenti.

Concienes de tempire Conciones de Santiis. Utrasque fimul prodice runt Lugdoni 1517.

De veris virtuelbus , & inflitutionibus divinis, ftorfim Colon, 1187. Epifola pia. Prophesia de plages neferi temporie.

Camica firitualia anima Deum amanels De nevem rapibus , five gradibus Christiana perfellionis.

Speenlum lucidiffimum, & exemplar D. N. lefu Christi.

Corrivism M. Ethardi jucundum & pinm. Colloquium Theologi & Mendici.

Oracio fidelis praparatoria ad mortem. Praparationes V. metabiles ad mortem fulicem. De X. encitatibus , & xIV. divini amoris 740 dicibus libellus.

Que quidem omnia , exceptis Sermonibus, noncam i huderi funt Opera, quam ex Thuderi aliorumque feriptis contexta. Urcunque fui Thauleri nomine prodictuut, Calan. 1548. 8-2603. 4°. 1572.

ROGERUS CONNOVIUS, Gu de Computy, gente Anglus, Patria Cambro-britannut , e. Comovio antiquissimo oppido litrorali originem & cognomen fortitus. Juvenis adhuc in Familiam Francylcanam adicinus, ad Acade-miam Oxonieniem à confodalibus Minoriris mifius eft. 7 hrologiam ac Philosophiam Scholaftica n prehé edoctus, infulas Doctorales & egregiam endicionis famam retulie. Quonomine primarius Theologia professor, ac demum totius Angliæ Minister Provincialis à suis constizutus eit. Claruit anno 1550. Ingens tune temMCCC.

4354

SEC. XIV. pacis inter Cleium Secularem atque Ordines Mendicantes exardelcebat controvella de Confesfionibus audiendis, all'Ique Paftoris munerious obeundis, que Mendicantes concelcarl Canonum autoriture fibi paffim arripuerunt. Cleri canfam egir Richardus Archiepilcopus Armachanus, Pro Mendicantibus in arenam detcendir Rogerus nofter, qui de Confessionibus per Kondares audiendis contra informationes Armachani librum edidit. Proditt is unk cum Armachani opere Parif. \$496; 1511. & apud Goldsfram Monarch ·Tom. 2. pagin. 1592. Ejuidem Queftiener 3. de de Christi paspertate & dominio temperali MSS, penès Wasdingum exriterum. Reliqua illius feripra enumerant Balcus Cent, vs. cap. 7. & Waddingus de Scriproe, Ord. Minor. pagin. 152. Caterum Rogerus Londini oblir anno 1560. in Carpobio Minoritarum (epultus.

INNOCENTIUS VI. Strabasse an-1352 tea appellatus; gente Gallas, Patria Lemovicentis Albert filius, Jusis atriatque Doctor, primum custatum Auditor in Palatio Apoltolico, dein Noviedunensis, postea Ciaromontanus Epifcopus , Pornitentiarius major & Cardina-lis Epifcopus Oftienfis , demum anno 1;52 Pontifex Romanus Avenione electus die xviii. coronatus axx. Decembe. Anno 1:56. Carolum 14. Imp. Italiam cum exercito ingressum Roma à Cardinalibus coronari permifit, cà ramen lege, ut Urbem pedes intracet, daroque furamento promitterer, Italiam fefe mox detertarum, nec rediturum deinorps donec à Pontifice accessivetur. Conditiones non aspernatus est vectors Imperator , furamentum p:zelti:it , & ambitioni pontificia Imperii majeftarem fubmifit. Anne 1359. Innocentius primus omnium Pontificu à Romanis impetravit ; ut fibi Senatu em ipfis praticere liceret. Obiit Avenione anno 36a, die XII. Septembr. Villanova apud Carthufianos fea xiii. Septembr. Viliniova apua Carmaninos te-pultats. Extant Epifela a. de celebrandis Feltis S. Augustini & S. Edwardii Regis in Anglia, Concil. Tom. xi. pag. 1930. alia xxiii. apud Bzo-vium ad ab. 3351, &cc. alia xxx. apud Waddingum Annal. Minor. ad an. 1153, Sec. alia exxx. ibid. in Regelto Pontif. pag. 27. Epiftelarum volumina av alils xix. in Bibliotheca Vaticana MSS. af-

fervari dicuntur. CREGORIUS PALAMAS, genere Afianus, in aula imperatoria educatus; port-quam maturuit, spectis Palatii honoribus, di-venditisque & in Pauperes distriburis facultatibus , cam duobus fratribus ad montem Atho fe contulit, ubi decennium platiquam Monaftiez vitz impendit; quin & al ud decennium in Benhaz Scere exegir. Morbo candem debilitatus , ut vires repararet , Theilalonicam petitr , eo circiter rempore , que Barlaamus Monachos lacoffere incorpir. Monachis ducern arque advocatum fefe præbuir Palamas , Barlaamum hæ-refeos & calumniæ accufar , ipfe & fosse ab altero infimulatus, Res ad Synodum defertur. Vrtique filentium imponitur. Mox tamen tetum furma ad Cantacuzenum delata, Palamas qui eo familiatifimé utebatur, Barlaamum cibris in unum volumen redegit, de quibris omni-Synodi, condemnati, neutiquam verò fenten bus vide que habet Cl.L. Allarjus diatr. de. Append.

riam propriam de lumine Thaborities confir- SAG XIV; mati obtinuit. Anno circirer 1347, fervente ab Auinrer Cantaenzenum & Paleologium Impp. bello Joannes Patriarcha Palama, quem throno ino intidiari infoicatus eft . Cantacuzenum anathemarizate juffit ; recufantem communione ejecit, & carceri inclusit. Capta à Cantaenzeno Constancinopols Palamas ab Anna Imperatrico carcere eductus eft, & ad Victorem legious, ur itas ejus adversus Palzogoram gentem monitis leniret. Ioanne Pattiarcha ejecto, ac ftarim defuncto, ipie à Canta uzeno Patriarcha designatur , Epilcopis ramen Ilido:um po las optantibus, dignitate excidir: quo quidem tempore à Clo-ricis quibutdam CPP. Joannis Patriar he sectaziis confectus viderur Tomus ille qui apud Leonem Allatium de Conieniu lib. 1, cap. 14.5.4 Gr. Lat., legitur , quo Itidorus pariter se Palamas anathematizantur. Politea Archiepiicop is TheG fialoninicensis ab Isidoro Parriacena Cantacuzeni Imp. juffu confectatus oft, circa annum (fi recte conjicio) 1:54: fed à Prafectis Urbis non admiffus , fedem ming ram obtinuit. In Lemnum igitur fecedens, pingui ocio Imperato is

ben ficio fruebatur, Paulo post à Cantacuzeno & Callifto Parriarchi evocatus contra Barlanmitas & Acindynistas in Synodo CP. frenue disputavit; & etrosque Synodica fententia damnati effecit. Quando obietit non liquet. Vir, tefte Cantacureno *, # dous, ii shiyat uloss, do.d. na ra mi mir Jeanlyan web bui dedoyulin ilennen Buniem Appoliser; qui non in dicendo folum exi-mius, fed etiam Theologicis literis pra alius erudiriffimus fast.

SCRIPT A.

O Rationes demonstrativa 2. de processione : Spiritus Suntil coursa Latinos, Prodictune Gt. Londini absque anni notatione in 40. Resustatio Exposicionum sen Epigrapharum loan-

nis Vecei. Extat Gr. Lat. apud P. Arcudium inreg Opufcula autez Rome 1530. 400 Profepopaia ; five Orariones 3. judiciales men-

tis corpus accufunite; & corporte fefe defendentie, una cum Indicum fensenza, Proditt Grace à Tute nebo edita Parif. 15:3 40. Oraziones a. in Transfeurationem Domini-Habentur ună cum i rolopoporiă Larine

in Bibliotheca Patr. Tom xxvs. Confiderate plenier in Transfigurationem Do. Index Bibli mini, & Epiflola. MSS. Gr. in Biblio heca Au-August p.27e guitani. Expositio Fidei Orshodoxa: MS. ibidem.

GEORGIVS LECAPENVS. inftituto , ur videtur , montchus, diu in Theffalia vixit, Gregorio Palama familiaris: claruit circa ann. 1354. Extat I bez de confruttione verberion giace Vener. 1526. 80 & codem anno eadernque forma Florencia. Scripfit eciam Entfielse plures , MSS, in Biblioth, Bavarioù ac Regis Galliz, irem de Artifeio grammatico, de verboram figuificationibus, MS in Bibliothesa Augustusi Historiam, Carmina Iambica, Libanii Epifiel et eleganieres mumero conxiv. felegit , &

Georgia

S.A.C. XIV Georgiu & corum feripris ping. 161.

MCC C. CALLIST V S, montis Arko Monachus, 1354

Comob i Iberorum fodaiis; fervente adhuc inter Palgologum & Cantacuzenum bello , à Monachis legatus est Coustancinopolim, ut pacem uade, et , ubi ab Anna Imperatrice & loanné Patriarchi male habitus eft. Anno circitet 1314. Patriarcha Conftautinopolitanus à Cantacuzene Imp. renunciasus est. M. Frehetus quidem in Chronologia sua Patriarchatum à Callisto inphoatum ad annum 1;60. refert : verum errore minifetto. Przeregeam enim quid Calliftus à Cantacuzeno adhac Impetii clavum tenente Pastriarcha constitutus fit , obiit ille post exactum ah e-aurhoratione Cantacuzeni / que contigit anno 1455. J annu n integrum, fedem CP. biennio circirer moderatus. Incunte, ut videtur, an-

Cantacut. Het. I.4:c. no 1 .c. 2 Cantacazeno Imp. at Matheum filium 24,500 imperiali corona inducret, rogatus, obsequium denegavit, & in Xamantis Monafterium feceifitt cum que ad musus Parriarchale redire rennitler, Patria casta 'abmotus est , inbitituto Philo:heo. Ioanne Palcologo piutò post rerum potito, fedi fuz refticutus cit i arque anno fequence ad Elizaberham Cralis Serviz Principls viduum pacis confirmande gratia legacus; ub. apud Paeras Serviorum met opolim diem lupremum obiit. Exta Gr. Lat. Homilia in exaltationem pretiofa &

vivifics cruess , Gretfer. de Cruce Tom. 1. pagin. 4547. Idem Freherus meminit alrerius Callifti Parriarche CP, anno 1435. Hujus an fuperioris fit ifta Homilia . viderint eruditi ; uti & Oracie in Dormicionem Deipara, atque alia in Decolletion m S. Ionums Baptifla; que Gr. MSS. extant in Biblio heca Cetarea, refte Lambecio Comment. I. 4. p.g. 6 . Iunioris Callifti elle vi-detut Opsu de Vira Monaffica, quod habetur Grzee MS. in Biblio heca Barbarina , tefte Alla-

tio in Confensa 1. a. c. 18. 9. 13. PETRVS DE COLVMBARIO. 4 nnullis dichus Perrus Bertrandus juvier, Ecclefix Romana Cardinalis, Epiticopus Oftientis & Velirrenfis. Claruit anno 1155, quo miffus est

ab Avenione Romam ab Innocentio VI, Pontifice, ut Carolum IV. Imperatorem inungeret & coronaret; quod quidem fecit ipio die Patchatis ejuidem anni. Extat Hifteria itineris iliius, & ad Aventonem reditus, titulo Itineris Romani, apad Labbeum Biblioth. Nov. MSS. Tom. 1.pa-

gin. 354.

1355-

NICOLAVS EYMERICVS, Gente Caralaunus, Parela Gerundensis, ordinis prædicatorum Inquitiror generalis religionis per toeam Regis Aragoniz dicionem ab Innocentio VI. Pontifice anno 1416, conftitutus eft. Anno 2171. Capellanns, & fummus caufarum Iudex d Gregorio X I. Avenione creatus. Anno 1275. multa Raymundi Lulli dogmata ab eodem Pongue editum, Venet. 1595. f. Rome 1578, 1587.Bar- Sacr. Tom. 1. pagin. 418. atque alifs , memer cione antes anno 1505, excufum, Complum tantur,

alia Eymerlei feripea adhue inedica, enumerar SAC XIV. Ambrotius de Altamura Biblioth Predicat pagin. 25 Ab-141. Oudines Supplem. p. 667.

DEMETRIVS CYDONIVS, five £357. Cydo Patria Byzancinus , Raph. Volaterrano Thefalonenies, Cantacuzeni Imp. Aulieus inter primos conspicuus, & præ aliis charus quippe Rerum privacacum Comes , & iecretarum Co filiarius. Cum Cantacuzenus biennio circites ance purpuram depolitam tecellium & vitam Monafticam meditaretur; Demetrius & Nicolaus Cabafilas rem candem in animo habuerune, uces-Cabanias rem canacimin annual in invaguation sy Careson errie de est legres Outerspierre, est è michain Bise, Claruit nofter anno 1557. Monafterium una cum Cantacuzeno Imp. Ingressus. Deierta Patria, Mediolani larinis literis, & Theologiz operam dedit. Tandem erogatis în pauperes bonis , in Carnobio quedam Crecenfi vitam traduzit , &

SCRIPTA.

cum morte commuravit.

DE execrandis Dogmasibus Gregorii Palama liber, in quo omnes illius hercies ex letiptis ejus excerptas receniet.

De Processione Spruits S. liber in Capita x:114 distributus. Prodift uterque a Petro Areudio inter Opuicula aurea Gr. Lat. cum nocis editus

Rome t630 Orasio deliberativa ad Graces de non redden da Callipoli. Gr. Lat. cum notis apud Combefic

Auctuar. Nov. Tom. 2. p. 1222 Oratio deliberativa ad cofdem de non reddendi Callipole postulante Amurate Turcorum Rege. Gt. Lat. ibid. p. 1281.

Oracio pia de merse cons endâ . que fub Cydonii cujufdam nomine Gr. Lat. una cum Hermin Ausrujus prodiit Befil. 1552. & intet alia efuidem argumenti Opnicula, ib d. 1559. eum Wolfii Schoiiis 177 , 186. Demetrii noftri elle

non male center, possit, Habentur enim MSS. Bibl.Augus. in Bibliotheca Augustana Orationes Demetrii Cydonii plures de codem argumento.

Epifola ad Barlassum centra Proceffionem Sp. ex Filie. Extat Let. apud Canifium Tom.vi. p. 4. & in Bibliothec. Par. Tom. xxvi.

Richardi five Ricoldi, Monachi Dominicania Confinacio Alcorani, à Demetrio Grace verfa, prodiit unà cum Alcotano Bafil. 1543, 1555. F.

Liber de Centempeu Mundi, S. Thoma Aquinatit finnens adveries Genies, & Smune Theologica partes prima se fecunda, quin & S. Anfelmi C'an tuarienfit Liber de Proceffiene Spiritus S.e Epiflola de tribus quaftsonibus ad Valerianum Num burgenfem Enifcopum , Grace verfa ; De Precelliene Sp. S. lib ri a. alter Apologeticus pre S. The-mì adversus Nicolai Cabalilæ Elenches, alter ad amicum quendam, qui id ab eo perquifierat, tifice haveleos dainnari effecit. Obiit Gerundæ Liber de Vica, dellrina, of mirarniss D. Thoma, in Conventu S. Dominici die sv. Ianuarii anno aliaque plura Opuicula , à Leone Allatio de 1309. Extat Direttrium Inquifiterum in tres par- Conteniu lib.a. cap. 8, 5, 5, R. Volaterran, Comtes divitum , cum Commentariis Francisci Pe- ment. libr. 15. pagin, 517. Possevin Apparat,

RANVL-

SEC. XIV. MCCC 25374

RANULPHUS HIGDENUS, feu Hibeden, vulgo CESTRIENSIS dictus, natione Anglus, in Occidentali Infulæ regione natus, Ordinis Benedictini Monachus In Curtob.o Cettrienii, clatuit anno 1517. Obiit grandævas anno 1361. fexagetimo quarto Monachatús ful anno. Cum ingentem Hiltoricotum , pixe ferrim verò Anglicoum , supelloctilem congesfiffer, iple Hittoriz ab Orbe condito ftr bendz animum adjecit. Illamitaque ex variis Historicis eleganter admodum concinnavit, integras as prolixis illorum lacinias intexens, appolitis tamen lingulotum, à quibus tunt accepta nominibus, adjuncta que ab Abrahami remporibus marginali as norum suppotatione; adeò ut vix aliam quam Compilatoris glorium meruerit, nifi quòd libro ultimo multa è tuo penu inferuerit. Compilatoris tamen munus tam egregie præftirit, ut pauci admodum è nostratibus Hittorici fide, graitate ac judicio cum vo fint conferendi. Opeti ino Polychroneci nomen ind.die ; cotumque in feptem libros junta numetum at atum mundi, ac dierum quibas orbis creatus est, dittribuit. Primus liber nonnifi topographicam Orbis descriptionem exhibet. Secundus ab Orbe condito ad Captivitatem Judzorum Babylonicam progreditur. Tertius a transmigratione Babylouica ad Christi adventam. Quartus à Christo nato ad Saxonum in Anglism adventum. Quintus à Saxonum appulin ad adventum Danottin, Sextus ad irruptionem Narmannorum. Septimus ad sua usque tempéra, annum verò 1557. Quod fi nonnulli Codices Historiam ulterials producant quales mihi nonnunquam in manns incidenunt, id ab aliena manu acceffife centerdum est; Ipie enim Ranul phas in præfatione totius Openis fe ad iftum annom Historiam deducturum elle pollicetur; & in illo definit Vettio Operis Anglicana paulo post Ranulphi obitum confecta. Ex quamplutimis, quos vidi, Hiftoriz iftins Codicibus MSS. longè pulcherrimus ett, qui in Collegin Gonvilii & Call (enjus iplemer alumnus fui) allervatut, Ranulphi Polychronicon julia nobilis viti Thomæ de Barkeley Anglice vertit Joannes de Trevila, Sacerdos Cornubientis, ac Vicarius, de Barkely ; qui & multis ali-s scriptis, inptimis verò integra mrinique Testamenti versione Anglica, inclaruit. Polychronici versioni ipie nonnulla, appolita tamen temper diffinctionis nota, de luo inrexuit, prateriim contra Monailici Ordinis petulantiam ac superfititiones quas sapius exagitare folet. Verlionem ad finem perduxit, uni ex mora calci adnexa pater anno 1387, die 80. Apri-Jist adrò ut palàm lapius fit feu incuria feu errate Typographico Caxtonus, qui in fine verfionis à se typis imprestir adnocavit cam finisam elle anno 1357. Illam enim immutato paulalum Anglica lingua Archailmo, & a feipio ad annum uique 1460. Edwardi IV. Regisprimum, continuaram typis impreilim evulgivir Londini 4782. f. Gulielmus Cartonus, qui inb Edvvardo Rege dicto clatuit, primuíque omnium ar-tem typographycam Anglia: intulit, lufamet autem Joannis de Tievila Verlio, à Castono nondum perpolita estat MS, in inftructiffima RR. Viti Tho. Tenifoni, Theologi noftratis doctif. fimi , Bibliotheca, Cateriam pratter Polychioni- rif. 1615. 4" à Justello filio in Biblio. heca Turis

con supra memoratum, Ranulphus, quem alii SACAXIV; Radulphom vocant, nofter confernit Dioffin- ab Ac-tioner Theologia; Speculum Coraserum, quod MS. in Bibliotheca Collegii Baliolenis Oxon. cod 69. Exposurem super leb , In Cantica Canricarum, Sermanes per annum, atque alia quadam. que à Baleo * recenientus. Ut id * Cent. 6. C. etiam obitet notem, Joannis Treville verfionem Bibliotum Anglicam , quam Domini lui Thomæ de Baikeley mandato confecir, etiam-num MS, extare veri pon est abtimile. Cl. enim Lametius † tria vertionis tórius Biblie Anglica - † Corrupno næ i Wieleviana longo diverfæ esemplatia MSS, acapas-in Oxonitniis Academiæ Bibliothecis affetvati

GEORGIUS DE ARIMINO, cente 1357. Italus, civitate Ariminensis, Doctor Theologia Patificnfis, Ordinis Augustiniani Eremita & post Thomas de Argentina mortem Prior Generalis, în Comitiis Montispellulani habitis anno 1517. die xxxv. Maii electus. Oblit Viennae anno lequente, communem cum Thoma Argenrinensi tumulum fortitus, Extant Commentaria in libres primum & focundum Sententsarum, Valentis 1500. Venetiis 1504 edita. Additiones in Scriptum ejus Super Sententias , Venet. 1512. Commentaria in Epifistas S. Panti, & S. Incobi Cananicam, & Liber de Vfuris, Arimini 1522. Librum de Formis , Trallacum de maribus Veneto-rum , & alium de condissonibus Florentinorum , memorat Jol. Pamphilus Chron, Ord. Etem. p. 18. Sermones de Tempore, & Sanctis accenient Simlerus, aliique,

ALPHONSUS VARGAS, nations 1258. Hispanus , Patria Toleranus , Ordinis Augusti-niani Etemita, Philosophiam ac Theologiam in Academia Parilicali per decennium profettus, primò Uffamenfis , dein Pacenfis Epifcopus , tandem Archiepitcopus Hispalentis factus eft. Claruit anno 1358. Obiit Hifpall anno 1559. die x111. Octobr. fea , ut alii volunt, anno 1366. die 221. Decembr. Extant Commentaria in librum primum Magifire Sententiarum , (discipules di-Clara Luteria anno 1145. J Venetiis 1490. CICUla. Questiones in Aristotelis libros tres de Anima,

Vincentie 1608. Venet, 1566. NILUS, Metropolita Rodius, Luino-#26n. rum hostis acertimus , Gregorii Palamæ sectatius , vixit fotian (neque enim certam ejus atatem indigare potui) circa an, 1160. Batlasmo & Acindyno fi non attate par , faltem non diu posterior : definit enim in Synado CP. ab Ilidoro Patriarcha habità , (quam quidem Nonam appellar) quæ Barlaamum condemnavit. An idem sit Nilus , qui juxta Freheri Chrono-logiam anno 1578, factus est Patriatcha CP, dicere uon habeo. Ex parte corum fictit, qui Barlaamitas damnarunt tanquam mentientes , modilque omnibus infanientes , qui des Sorrae pas-AN T dans diperion, nei ipie loquirur. Extat tum Grace tum Latine Enarratio Symptica de Sanitis & Occumentois Synodis 1x. à Justello patre edita ad calcem Nomocanonis Thoriani Pa-

SEC. XIV. Camonici ibid. 1661. f. Tom. 2. p. 1155. Orano nos gratico. Spid malos invidual inicit. MCCC.

THOMAS STUBBS, five STOBEUS, natione Angles, Patrià Eboracenfis, Ordinis Dominicani Monachus, S. Theologia Doctor, Claruit anno 136's. Oblit post annum 137 s. Scriplit Vitas seu Chronicos Archiepifcaporum Eboraceuliam, a S. Paulino ad Joannis Thoresbeil obitum , teu à prima fedis fundatione ufque ad annum 1575. Extat illud Chronicon inret z. Scriptores Anglia à Cl. Tyvitdeno editos Inndini 1612, f. pagin, 1683. Quamphrima ejuldem feripta Theologica , adhue inedita, recentent Baleus Cent. vi. cap. 56. Pitfeus gt. Rtv. pagin, 512. Alramuta Biblioth. Prædicat.pagin, 25.

IOANNES WICLEFUS, narlone 1460, Anglus, in seprentrionali Insulæ parte natus, O unii în Collegio Merronensi educatus, cu-Jus primum Scholaris, dein Socius fuit, Col-legii Cantuarientis ac Baliocentis prafocture tandem admotas ; Philotophus intignis, Theologus omnibus numeris Contummatiftimus 1 nec minus vitz 'anclimonii & morum cafticare, quam doctrini eximius. Theologiam Scholasticam ad unguem cdockus, inprimis vetò Occami, Lincolnientis, aroue Armachani fludiofus lector i postquam Doctorarus intignia rulisser, Theologiam în Academia Oxonienti publice protetlus est; demum Ecclesiz de Lutterworth in Provincià Lecestrenti Rector factus. Chruir anno 1360, quo citcitet tempore ingravescentes avisupetititiones, immanem, Ecclefia ramen famdiu inolitam , Romani Pontificis tyrannidem , erronea fidei dogmata în Scholis passim recepta, & turpisffirmam victorum labem ab omnibus admitlare, à plerisque etiam defensam, voce ac scripris acriter oppugnare curpit, prafertim verò Regie poreftatis atque Ordinis Ecclefialtici jura contra immanes Pontificis Romani & Frattum Mendicantium ufarpationes conflanter pariter ac erudité propugnavir. Eò impudentiar enim tunc temporis commenta dolebant Fraterculi; quin & ipium piedevenerat arrogantia Pontificia, ut Regi in Eceletiafficis rebus nulla, in facularibus nonniti dimidiata, authoritas confervaretur; pluiquam emolumenti ex Arglià reciperet cutia Romana quan Regia. Receptam autem Eccletiz dilcipli- nienfes przectura illum Simon Langhamus Atnam omniaque Cleri fina penitus everterunt importuna Fraterenlorum Mendicantium colluvies, qui Ecclefias circumvagati in Presbyterorum Pa- Prefe Aus lecundum fixuura à Simone Iffir Archierochialium munera involunut; & Episcopali regimini, priffinitve Ecclefia canonibus fubitel nolucium. Tam infanam Pontificis & Fraterculorum ambirionem ac tyrannidem fummå, què pollebar, facundià oppugnavit Wiclefus, & dam in prafechuram futbore fummo fludio urramque ex Ecclefià eliminandam elle docuit, conrendatunt, Procaces Monachos Wiclefus & Adhæc Christianæ fidei dogmata nativa atque Socii feculares Collegio ejecerunt. Monachoinficară fui fimplicitate induta plebi tradidit j & tum custam futcepit Langhamus : & Wickelman fabularum & nugarum loco, quibus hadenus fe- praireduta acelere marchivi , fabrituro in locum et efeculii politenis infectai fuerau Chilifaiani ejus Henrico Wodehalli Monaches, Nolenre id rudiores, S. Scriptura oracula paffim pradicavit, Wiclefo, Collegii redi:us fequeltervit. Wiclefus & linguaque vernaculà populo legenda dedir. Haud fucili ad Urhan un V. Pontificem provocant. Is rem mirum itaque, fi ingentem exisate apud bonos Andruyao Cardinali judicandam comunite. 1fle

"Spirid sention invidents injerit. S.E.C. IN e-iundam Gt. Bat. à Leone Allatio evulgi- ges illum chariffimum habaetunt ; quotum ille M CCQ Wielefum in exteras regiones legatum mifit, ifte facris domefticis admovit ; uterque autem în tutandis Regiæ porestaris juribus doctrinam ejus ac confiljum in fubfidium vocarunt, Sanè Wiclefi autorirate as favore apud lummos Regni procetes fachum eft, ut plures atque acriores adversos Pontificis Romani niurpationes ac Fratrum Mendicantium perulantiam leges tub hifce dirohus Regibus fancitæ fuertney quam à Gulielmi Normanni tempotibus ad excusium ufque penitus fub Henrico VIII. Papale jugum. Nec minùs apud plebem quam tupremos Regni Ordines potuit Wielefers ; adebeir Diffeipales tius multiplicares effe nimis , & impleviffe ubique orbem regni ; quin & in contion in fine laboriofis dogmaribus prevalvife, quod mediam partem populi, ant majorem partem fue felte adquificrant, conquetatur Henricus Knyghrou * Historia. * De Em runi, conqueratur Henricus Knyghton Phittori-Cus coceus. Fuffits id peticquitur Waltinghamas P. 164. † ; qui Villas ac Civitares iplamque Academiam † Hidago. Oxonieniem doctrink eius infectas elle dolet, 18121600 Longe laseque, inquit, per pasrias populum maenlando fuam pradicassonem dilatavit, ita utpene majeres Provinciarum escum fequerentur errorem. - Vifus eft eft absorbere lord anem , & omnes Christianes mertere in Abyform. Dixis por blice & pradicavit, Rethribus Ecclefiarum non valentibus eum probibere ob favorem popularem , que Hibenriffime eum andiebant ; & fe periculo nolebant exponere, amequam vel prohiberetur pradicare. Quin & iplemet Wiclefus in Contellionis de Sacramento Altaris Anglica calce tefert plus ter- Anglis in tlam Cleti partem è partihus fuis stare, doctri- acsium namque sum summo Capitis discrimine tueri Operus paratos effe. Mitto propenium Oconieniis Aca- Tomas

> ad Concilii ufque Conftantiantis tempora in Scholis publicis & Collegifs communi decreto

> legerentue, ac fingulis academia gremialibus

pervolvendi more recepto tradetentur. Authorita-

Pontifices Romani, larvam fibi erepram & detecta

tatis ac veritatis incrementum malis invidiam

commovit; adcò ut innumera undequaque mala in w clefi caput cufa elle neutiquam mirum videatur.

Prim's itaque Collegii Cantuarientis apud Oxo-

chiepileopus Cantnarienfis ac Cardinalis anno

circiter 1437.injuria fabravit, Wiclefus Collegii

pifcopo ej is fundatore pancis antea annis data à

Sociis facularibus tité electus fuerat, Id agrè uslernat Monachi quidam turbones, qui Collegio

pedem nuper intulerant, & gregalem è fuis quen-

em fuam in Anglia labefactari ægrè rulerune

Victor demiz in Wiclefum animum ; adeb ut libri ipsius 1031104.

SEC. XIV. random fentenriam rulit, folos Monachos fecularibus exclusis (ollegium possidere debere, Wielefum fociolque expeliendos elle, factà priùs Monachis injur arum compensatione, Cardinalis sententiam darâ ann. 1370, Bulia racam habuit Urbamus Papa, Integer litis ithius (uti vocant) procesfas in B bliothece Ardhiepifcopalis Lam archivis MS. affervatur. Hattenus Wielefum cuniculis aggreffi funt adverfarii. Sub extremis autem Edvvardi Regis, fenjo jam debilis ac ferè deliri, remporibus, Synodum Londini habuit Simon Sudbarius Archiepiicopus Cantuarientis auno 1,77, mente Februario, ut à Wiciefo dochina

> Lancastriz Docis, partibus suis addictissimi, aliorumque proceram, qui pratentes illi aftirerunt, fubfidio Epitoporum ictus ac infidias falvus eva-A. Post Edwardi morrem, allatis in Angliam quas ad Epifcopos contra Wiclefum dedetat Grepotius XI. Papa, literis,nova Synodus coacta est Lamberha menie l'unio einfilem anni : ouzeamen Procerum populique minis deterrita tententiam definitivam contra Wielefum pententem ferye auta non eft. Ipie veritatis cautam in foro, in

fine rationem , forfan & poenas, exigeret. Adfuit

Wiclefus, caufamque ogit intrepide, & Joannis

Academiis & în Templis, voce, scriptis, ac concionibas tutari pergebat. Tandem verò turbatit regni rebus, & Josnihe Lancastrensi ab aula recedence, Episcopi crebris Gregorii Papae literis incitati ; postquam Richardam I I. imbellem Regem , in partes traxiffent ; Wichen doctrinum melieribus auf-piciis eradicatum ibant. Hab ta anno 1382; Lond ni Synedo , articulos feu dogmeta ab illo propugnata ix. herefeds, xiv. erroris damnarunt : secturios ejus aut ad Palinodiam adegerunt ; aut in carcerem contectos bonts muletirunt; in Ipium denique acrist snimmdverten-dum effe decreverunt. Neque enim se præsentem fiftere voltit Wiclefus , de infidiis fibi à przefulibus in itinere politis certior ab amicis reddicus. Abtentis tamen caufam egecunt Academiz Oxenlentis Cancellatius, Procuratores bini ; ue Senaths pars longe major ; qui milsa ad 'ynodum Epittola publico Academiz figillo munita praclarum doctrina: ejus, pietaes ac fiile: Gribodoxa elogium reddiderum, post latam à Synodo fententiam folita concionandi ac feribendi munia Luttervorthæ adhuc obiit Wiclefus. neoue unquamante morrem intermitit ; feu re-

erudeleenre Richardi Regis favore fachum, ieu vici fame nominisque auroritati datum id sit, seu denique aliquali dogmaria palinodia inimicorum rabiem elulerit Wicicfus; Habetur etenim apud Lipséer. Knyghtonum * Declaratio ejus brevis de Sacramento Altaris vernaculo fermone, quam terrore morris adactum Synodo illum obtulific refert Hiftoricus. Ifta tamen Trantubstantiationis dogmati tevetà ulque adeò non favet, ut contragiam fententism hand obscure doceat. Sunt eriam , qui Wiciefum in Bohemiam fecessisse, inventaque ibi ampla fimul ac focunda discipulo-rum mefie, doctrinam fuam longe latéque propogasse volunt. Verim id parum certum. Ithad demum eft certiffirmum, Wiclefum Luttervvorthe ex paralyli, qua integro ferè biennio lahoraverat , anno 1387, die ultimo Decembris

pultum. Vit erat , quo majorem non tulit po- ab An, fremis hifee freculis Christianus Orbis 3 qui- M & C G que non minus iupra laudem quam invidiam positus videtur. Omnifaria retum Theologica-rum scientia instructissimus, legum municipalium impendiò peritus, rara morum gravitate præditus, inprimis verò immenso erga Deum zelo, erga proximum charicare flagrans. Hinc neta puriterly prifting in ecclefiam reducenda cupido's uam tamen limites usque adeò egredi non permilit, utomnia d'fc plinz Ecclefiafticz jura illibata confervare religioni haberet. Eximiam ejus pictatem ne pellimi quidem adverlarii in dubiumunquam vocare funt aufi ; præclaram cerre doctrinem abundt refteri funt ex iis quampluri-mi. Potens eras, inquit Knyghronus , & vali-"Lyp.1664 dus in dispinationibus super cateres, & in argumentis until eredebatur fectordus: quique primus illi in scholastica cerramina venit, Joannes Kylynghamus Carmelita , medefte tanen egte (fi a Ziran fale Waldeno * fides), admiratus en co dollrina excel- cic. MS. 22. lemian. Sanè in omnibus ferè, que hodienum Balean extant, fuis feriptis accuratam Theologie noti. Cuit de la tiam & elimatum judicium prodit VViciefus, Preise ubique & acute disputat, egregiam spirat pietatem, Sacramautem Scripturam lumma perofculture ac folertia interpretari folet. Nil in co puerile aut otiofum (Scriptoribus iftius zvi fo-lenne vitium) deprehendi potelt; omnia gravia, fubacta; atque elimata. Is denique eft, cui nihil ad conformmatam erudicionem defuit, nifi Secuinm fælicius. Diffimulari tamen non potest, diversa sape, ac contraria nonnunquam dogmara in illius libris reperiri polle : quod V Viclefo adeò non derrahit , ur în laudem illi potius codere de beat. Neque enim præfervido qu'edam animi imperu abreptus , fed maturo judicio ac ratione dudus Ecclesia Romana ecroies oppognavie; quos unico ictu eum non detexisse nii mirum est. Ur alios enimarticulos taceum, in expositionibus Orarionis Dominica, Symboli Apostolici , & Decalogi , quas perlegi , MSS. Purgarotiom seperiumeto admittit; (in Tractatu aurem de Spirituali Prelio MS, dilucide ac prolixè docet;) Preces Sanctis offert, ut ipii pro nobit Deum interpellent , moner ; Septem Sacramenta enumerat ; animalque in Purgatorio politas Ec-clefae militancis precibus javari predicat. Iftiuf-

modi tamen opiniones illum postmodum abre-

nuticiatie confrat. Certe feptem Sacramento-

norum eum hodierna Ecclesia Anglicana doctrină concordiam fusê demonstravir prolixă Wiclefi

Apologia Anglico fermone edita Oxonii 1608.400

Vit doctiffinus Th. laméfius; qui Parloni alforuq;

abiurdas opiniones Wiclefo furnma injuria atfuen-

tium, calumnias invicte dilait. Post clarissimi

tum doctrinam VViclefistas improbasse sidem facit Æneas Sylvius * : quo nomine eriam à Conci- "Histor Boy lio Conftantienfi damnatus fuit. Purgatorium à

V Viclefistia è medio sublatum esse, precesque pre mottuis lodibito habitas idem refert : quin & VValdentis † VViclefum Sanctos invocare pro- Tom- 1-Pi

Confelleris

Londini anno 1396. Synodo, harcefeos damnaries mifro avo feiu dignifima perféringis. Prodiceunt Thomas Arandetius Archiepifeopus Cantuaries- hi Dialogi, ifiboc titulo inigniti, iliquiedis faits fis, iliprofusualillus omnes combuti judii. Sita characteribus alicubi in Germanii imprefii anno licer argumenta, que Synodom iftam ed annum 1410: referendam elfe fundeant , non conteremenda Impeimis verò Cancellarii esciufque Academiz brigienfes. Oxontenfis teftimonium folenni decreto anno 1406. Wiclefo redditum; quod ad calcem Operum Joannis Huffi reperleut. Poftquam enimyraclarum probitatis ac pieratis elogium illi reddiditier , fortemque fides ath'ettom fingules mendicitues Bonnea Christi religionem blafficmantes S. Seripeura sententiis carbelle e exprenantem appellaffet; have subinfiert. Nee suevat pradistin Doctor pro

harcilea pravime consillus, ale per noftres Pralatos poff eine bumarionem traditios incendiis. Abfit emm , qued meltri pralati tama probitatis virum. pro Haverico condemnifent ; qui in Logicalibre, Philosophicie, & Theologicie, ac Moralibus & Speentation inter comes nofire Univerficatis , ut credimus , feripferat fine pari. Conclusiones ejuidem 46. partim harefeos , partim erroris damnavit Concilium Conflantiente; libros flammis combuti, offique fepulchro educta ignibus ctemati decrevit, Decretuin Concilii ex mandato Martini V exequitus elt Richardus Flemyng Lincolnienfis Epifcupus anno 1428. Acribs randem in Wiclefi memorian nuper invectus eft Varlilafius, Historiographus Gallus; qui pristinas calumnias zenovavit, novas fubinde excogitavitide utralque in Hifteria fua Hærefis in lucem dedit. Verum tam infelse ne plerimam calumniatus Hithoricus ille mendaciffimus , adeo omnem retum geltarum Chronologiam perturbavit, ram ctalio, pariter ac ineptos errores admitir ; ut putid fimum Impoltorem ubique produt , & ritu potius quim

refuratione excipi mercatur.
Junumera fere Wielefus Latino pariter ac vulgari idiomate conferipht, non vulgari lane eruditione recondita, fi Waldenum ipium, hoftem Wiclefi juratifirmum, teitem adhibeamus : qur in Epifiola quadam ad Martinum V. fe Wicleh allertionum acumen, autotitatum copiam, tationum vehementian fapra modom ob stupuisle profitetut. Ducentaplulquam illius Operum volumina, pulche rime confedera, bullis aureis tegumentique preriofis ornara, à Subincone Lepote, Archiepilcopo Pragenfi, paulo ante Concilium Conftantienie publice concremata esse narrat Æneas

bem.cap 35- rum , quotum partem longe maximam iple oculis ufurnarat recenfet Balcus Cent.vs.cap. t. Omnia Wielefi teripia in Anglià adhue deliteteere, & ex Biblio:hecis nostris qua publicis qui privatis in lucem erul poile, lubenter crede.em, Plutima ipiemet vidi , pattim imprella , pattum manufcripta; quotum Indiculum proxime fubnectum.

SCRIPT A.

D lalogorum librl sv. querum primus Divini-tatem & Ideas traffus; Secundus Universarum creationem complettiour ; Tertius de Virtuibue witiifque ipfis contrariis copiofifinsi loquitur:Quar-

S.E.C. XIV. Confessorie obitum in functiffimos ejits manes sur Romana Ecclofic Sacramonta, ofus possiforame S.E.C. XIV. maxima infanta debacchati funt Pontificii. Con- vuntionem , Antichrifti regium, Fratrum franduclusiones 18. ex Trialogo ejus defumptas , habita dentam originem atque corum bypocrifin, variaque.

1:24. 40. foliis 175. Habetut exemplat unicum in Bibliotheci Collegii SS. Trinitatis apud Canta-

Offielum Wielefi, fen Tractatus Anglicus de Sacramento Altaris , quo Transubstantiationem petitis tam è l'hilotophia quam Scriptura argumentis nervose oppugnat. Norimberge 1546. 805 Oxonii 1612. 4. Hallucinatus autem eft , quilquis libelli titulo appoluit , cum anno 1:91. feriptum elle. Ante feptennium enim objerat Wiclefus, -

Trailmus II. adversus Fraires Atendicantes. Istorum prior est Supplicatio ad Richardum tr.& regul Ordines, ut Fraterculos ustra jus fusque omne fele efferences inordinem redigant. Putter mina to idem capitulis impugnat. Prodierunt Anglice à Gl Jamelio editi Oxenii :608. 4".

Aphorifui fen Ardenli Wieleviani , à Joanne Foro in lucem editi Argentine 1554.8. Iftos quidem nondam vidi.

Conclusioner xix. è letiptis ejus excerpta , & à Gregorio XI, dannata, extant Concil. Tom. xi. p. 1041. Con Infines XIIV. in Synodo Londinenti anno 1881, damnatæ, ibid. p. 2053. Conclusiones xv 11. cx Trialogo ejus defumptæ, & in Synodo Londinensi anno 1396. damnatæ 4 ibid. p. 2080. Armenti xz,v, in Concilio Confrantienfi anno 1 411. damnati, ibid. p. 41. Conclusiones & Arti-culi omnes predicti habentur in Fasciculo Rerum

Expetend. Colon, 1135, ft p. 91, 135. Confossio Fidel , teu Conclusiones XVIII, in Synodo Lamberhana anno 1377; exhibita; in quibus de Eecle, reditibus & clavium ufu praferrim

ogit sasud Ferium in Commear, rerum Ecclefe Bafil. 1463. f. par. 1. p. 8. Epificia ad Urbanum VI. Papam milla anne 1384. ibid, p. 16.

Refrontam ad R chardum H. Regem de Jure Regis & Papa , anno 1377. Datum, ibid. Deelaracio fidel fuz , apnd Waltinghami Hi-ftoriam ad annum : 178. & Conelationer ciufdem plures ibid. & ad annos fequences. Anglica torius S. Scriptura versio, quam ex vul-

gua l'lieronymi versione concinuavir anno :184. rout Codex MS. In Collegio Emanuelis Cantaba affervatus în fronte afer prum habet. Habetur exenim itta Verfiu MS, în Bibliothecă dicti Collegii pulcherrime exarata, uri & in Bibliotheca Cortoniana fub e rigie Claudii E.z. & in Bibliotheca Regis nostri Jacobza, uz & in Lambethana & Collegii Sionentis Londinaris. Porrè estat MS. id Bibliotheca publica Academia Cantab. Versio Novi Testamenti, codem autore, Glatf. 4. num. 4. cui prefigitur prolixa admodum Introductio de autorisate atque ufu 5. Seriptura. Sub istius initium enumeraris ex Judzorum ac Reformatorum fententia libris Scriptura Canenicis , religues omy-s Apocryphos effe & ameritase fidei carero afferit.

Exposizio in omner Epistolas Dominicales turius anni, Anglice, qua dogmara ac curruptelas Ponti-

SEC. XIV. ficiorum acerrimè Impugnat. MS, ibid. Claff. 4-

MCCC.

Commentarius in Epifolas & Etangelia Dominicalia tefini anti , habetur MS. in principio tamen ac fine murilus , in Collegio M. Joannis Cantab. C. 8. fol.

Tractains varil contra Clericos & alies flains, Anglice MS. in Collegio Corporis Christi Cancab. Num. 361, 40, Codicis margini nora ist-hec interibitur. In itto volumine habentur collecti Tractariis omnes mordaces de erroribiis ac comprionibus; que fuo zvo Joannes Wiclefus deprehendit, prafertim aurem in Clero, In Monachis, & in mundi ordinibus. Queftonei ejuldem varia contra Clerum Anglice extant MSS: in Bibliotheca Lambethana in 120

Traflatus Prolixus de allubus anima, MS.ibid. inter volumina Miscellanea lit, K. fol. à p; 47: ad 83.

Determinatio contra Ioannem Kylyngham Carmelitane. MS. ibid a p. 419. ad 426

Determinatio contra Monachum quendam de (ivili Deminio, Latine, qua adversus Monachum probat refignarisnem corona & vectigalis folvendi (ponsionem à Joanne Anglia Rege Pontifici Romano alim factore in prajudicium regni Anglia: cedere non debere, neque regem imprafentiarum obligare. MS. in Bibliotheca Lambethaná in 8 '.

Commentarius in Pfalmos, aliofque S.Seripsura ne Liturgla Ecclefiafica Hymnes. MS, in Collegio S. Tonitaris Cantab. f. Commentarius in priores 2xxxxx, Pfalmos habetur MS; in Bibliotheca Lam-

bethanà.

Harmonia Evangelica, à Clemente Presbyte-ro Lanthoniensi (claruit is anno 1170. & prolinum in septem Canonicas Epistolas Commenta-rium scripsit, MS. in Bibliotheca Lambethana affervarum) Latino fermone contexta , à Wiclefe Anglice conversa, MS. penès Richardson Chisvell

Bibliopolam Londinensem, 40. mentarius in feletta S: Scriptura loca , Att-

glice. MS. 40. apud eundem Pamper rufficus, feu Milcellanei Trachitus varii, Anglice; qui pauperes fine multorom libro-sum ope totam Christianam religionem edocent. viz. Expeficio Symboli A pellolici , Decalogi , & Orationis Dominica , Paranefes varia bomines ad defiderium culefte excitantes , Confilium. Chrifti , De Patientia bona , De tensarione , Diploma culi , De Spirituali pralio , De nomine lefn , De amore lefu, De verà manfuerndine , De affellu humana voluntatis , De vità alliva & contemplativa; Speculum Callitatis; quod putldiffi mis fabulis repletum Wiclefo camprimis indi-gnum videtur. Habetut iste Codex Miscellaneus. MS. penès eruditiffimum mihique amicifimum virum M. Joannem Laughton Academia Cantabrigiensis Prorobibliorhecarium, 120. quin & in Bibliotheca Cantabrigiensi publica 120. & in Collegio D. Joannis , ubi Codex MS. Carechifind Wieleviani titulum præfert.

Alia Mifcellancorum Collettio via. Exposicio Decaligi , prioce multo breviot , De 7. precatie Ecelofiallico Venet. 1584. Commentaria ejufdem murtalibus , De 7. fenfibus corporeis ac sosidem fa- in libros Decretalium , Decifiones, aliaque plutu enleatibus anima. De 7. virtusibus friritualibus, scripta Jus utrumque specantia, recenser Simle-Bey, donit Spirishe S. De 7. Sacramentis ; De 12. cus Biblioth, p. 350. Append.

împedimentie erationis , De natură fidei ; De di- SAC. XIV. versis gradibus charitatis , Expositio Orationis ab An. Dominica , à pracedence diversa & în errores MCC Pontificios oppognando longê acrior , Speculum Pecesterum , Diploma eals (quod quidem unicum recedenti Collectione commune haber) Tres Sagina. Extat ifta Collectio M5. 18°, penes RR. Virum mihique multis nominibus suspiciendum. Th. Tenifonum, Theologum noftrarem. Ne vorò plures ac diversos ejuldem argumenti Tra-Catus Wicfefo ascriptos miremur; plures illum Decalogi Expositiones ac Dialogi ediciones evalgisse prodit, qui in scriptis ejus versatissi-mus fuit Joannes Husses *, Terriam adhuc Miscellaneocum Wicles Collectionem vidi MS. in Bibliotheca Lamberhana; in qua prærer Tractatus supra memoraros habentur Opuscula, ejus Tom i de desiderio lefn , de spirituali & carnali amore, Equefiris apparatus & armatura celi. Forfan &

alie alibi habentur.

Præter hosce ; quos ipse vidi, Codices MSS. alios à fe vitos fapenamerò citat Jamelius in Apologia Wieleft fupra laudata , vin Librum. de veritate S. Scriptura ; Traffatum alium de 2. peccasis morsalibus; Libellum mifcellaneum; De Civili Dominso (MS. in Bibliotheci publicà Oxonienii) De Blasphemia ; Confessiones binas de Sacramento Munis , Lat-nam alteram; alteram Anglicam; Sermones 111. in Domini Sermonem in monte habitum ; De vità Sacerdorum ; De Regulà S. Francisci ; De Fundamentia Legum Anglia Commentarium vernaculo Sermone ; Expositionem denique Decalogi Latinam; Wiclefi Opus magnum de decem praceptis , una cum Trialogo ejus, & 23. aliis traslatibus se ex Hibernia fugientem reliquisse memorat Baleus. Plurima Trialogi excerpta exhibet Gul. Wodefor-

dus in illius, quam elucubravit, Refutatione. Habentut adnuc MSS, in Bibliotheca Cortoniana Poliilla Wiclefi Super Dominicarum & Feriarum Evangetiis, Sub efficie Claudit D. S. Serma in Fefto omnium Santterum , Trallatus de modo orandi , Alius de virentibus ac viriis, Anglice am-

nia; fub effigie Titi D. 19. num. 16, 17, 18. Traffatus de Incarnatione Verbs e.tabat MS. in Bibliothrea Lumleiana, Cd. 297. Speculum Sacularium Dominorum MS. in Bibliotheca Regis Westmonestarjensi;

Opus de Absoninarione in Loco Santto affervatue MS. In Bibliotheca Catatea Vindobenenfi, tefte Lambecio Comment, l.a. p. 777. JOANNES CALDERINUS, patria

Bononienlis , Jurisconsultus celeberrimus ; & Joanne Andrea post Boniconti obitum in filium adoptatus, elatuit anno 1360. Obiit Bononiz, apud Dominicanos fepultus. Extat Tabula continent authoritates & fententiat Bibliorum, prout in Decretalibus citantur, ordine Alphabetico disposita, Spira 1481. Consilia sive Responsa Inris , Vener. 1582. & admixtis Gafparis filii Confilis, Lugduni 1596. Repetitiones varia in lure a civili , Lugduni 1587. Trallatus de Interdicio Ecclesiastico, Venet. 1584. Commentaria ejustem

* Replic Io : Stokes foliation.

1160

PETRUS

- Szeulum Wicklevianum.

PETRUS BERCHORIUS, gente SEC. XIV. Gallus, Patria Pictavieniis, Ordinis Benedicki-ni Monachus, Prior Monafierii S. Eligii Pari-MECC fienfis, claruit anno 1360. Obiit ann. 1362, in Conobio firo sepultus. Scripsit ad Joannem de Pratis, Epifcopum Praneft num, Dillienarium fen Repertersum merale Biblicum, Alphabetice dispositum, in quo dictiones pracipuas ad inftat locorum communium tractat, & ad mores accommodat : item Rellorium morale utriufque Toftamenti dibrienty, în que 10:a ferê Scriptura tropolog ce exponitur, intermixtis plerunque Allegoriis: denique Indulterium morale, in ties partes divilium. Prodiction: firmil tria ifthree Opera Bafil. 1515.Parif. 15:1. 4. vol. f. Fores. 1584. 1589. 4. vol. f. Co-lon. 1620. 3. Tom. f.

TOANNES SAPIENS , CYPAL RISSIOTA cognomento dictus, natione Gracus, de cujus atate haud bene constat. Mihi tamen circa an. 1060. vixille videtur, certe Gregorio Palama fippar. Extit Expeficie meteriaria cornos, que de Deo à Theologu dicumer, 10 z. Decides diftributa; qui quidem abdita consinentur myfleria moflica & Cymbolica Theologia; censente Card. Bona †. Prodist Latine à Fra † Notitia Turriano edita &west 158 . 40. & in Bibliotheca Pate. Tom xx1. pagin. 177. Habentur ejuf-dem Sermones II. Pala sicaram Transg estonum ,

1360

Autor.

Gr. Lat. apud Combefif. Auctum. Novill. Partf. 1674. . 1160. MANUEL CALECA, fen Calecas, natione Gracus , Ord n s , uti volunt , Domi

nicapi Monachus , claruit anno, non -250, quod plutes volunt, fed 1160. quippe qui contra Palamitas scripserir. Fucum itaque Lectori faeit Petrus Galetinius *, dum Calecam Concilio * Vis. 5, Bo-MAYCUL. Lugdunena II. anno 1274. interfuille feribit non magis hác in re audiendus , quâm cum Michaelem Imp. CP. eidem Concilio adfuitle predit.

SCRIPTA

Ibri 1 v. adversus Gracorum errores de Pro-Camaldaneniis juliu Martini V. Pontincis Latine vestit, verfos edidit Petrus Stevartius cum notis Ingo/flud. 16:8. 16:6.40. exinde recufos in Bibliotheca Patt. Tom. xxvt.

Liber de essenia & operatione Dei adversits Palamitas, illorumque Pscudo-Synodum, sub Joanne Cantacuzeno habitam.

De principiis Fidei Christiana fecundum tradieionem S. Scriptura & Dollorum Catholicorum liber in x. Capita distributus. Utrumque Opusculum Gr. Lat. in Jucem extulir Fr. Combefifius Achust, Novill. Parif. 1672. f.

De SS. Trinieate Traffatum Calcox opulentiffirmem à se visum effe testatur L. Allarius de Confentu I. a. c. 18. 9. 4.

BARTHOLOMÆUS DE GLAN-2,60. VILLA, Anglicus à Patrià cognomento dictus, ex illustrissimo Comitum Sudovolgiorum fanguine orlundus, Ordinis Franciscani Mona-

chus. Claruit anno 1619. Przedara rei Theolo- S.EC. XIV. gicz & Philosophicz quas Oxonii , Luteriz ac 26 An. demum Romz fummo fludio coluctat , noticià M CCC. inftructus, S. Scripturz Allegoriis atque znigma-

ribus,que fub naturalium return proprieratibus & figuris plerunque obvelantut, explicandis animun adjecirs] & ex centum plus minus Scriproribus, quorum iple pott præfationem nomina recenier prolixum concinnavit Opus de Proprietatibus versus, in libros x1x. diliciburum : quorum primus de Deo, fecundas de Angelis bonis ac malis, tertius de anima rationali, quartus de substantia corporea , reliqui de carteris rebus creatis agunt. Prodiit Argentina 1488. 1505. 4°. Noremberga, 1492. & titulo of llegoriarum at Tropologiarum in ntrumque Teffamentum Parif. 1074 Libris hitce x x x accedere foler vieefimus de verma accidentibus viz. De monerat menfus ris , ponderibus O' finis , & in editione Parifienfi 1574. Liber de proprietatibus Apum. Ejuldenb Sermonum liber produt Argentine 1491. Librum centra Laurentium Vallam MS. in Collegie Baliolenfi, & Practice librum MS. in Bibliotheca publica O onii, atque alia quadam memorat Piticus pagin. 495. & ex illo Waddingus de Scriptor. Ord. Minor.pag. 50. Pofillar Scriptararam ab eodem concinnatos elle piodit Baleus Cent. 6. cap. 15. Vidi equidem in Bibliotheci Regis nottri Wellmonafterienti Pottillas MSS, iri Evangelia SS. Matthei & Matci binis codicibus quorum alter nonoisi Postillam in Matthæum appofito Authoris nomine, alter Postillas in urrumque Evangelium tacito Authore, continebant. Ei-dem verb Authori utrumq; Codicem deberi communis, que in ureque habebatut, in Mattheunt Postilla demonstravit. Ithe tamets Josumis cujusdam de Glanvillà nomen præ fe ferrent ; Barrholomeo fortan noftro non immeritò aferibi poffent. Neque enim ulbus, quod sciam, Scriptor Joannis de Glanvillà meminit ; & Autorum nomina in Codicibus MSS, perperam collocari haud adeo iofuerum est ; ut gratem Codicis MS. Bartholomei avo , quantum conjectari licuit, optime convenientem raceam. Utut fit a binas, quas exinde descripsi de eucharistia lacinias apponere Lecto i forfan non ingrarum erit. In postilla itaque in S. Martheum Autor ad illa verba, Huc eit corpus meum, & Hic est fanguis meus , iltiuta.odi glotfam dedit : Maffice hoe ad corpus, illud ad fanguinem Christi refertur. In Postilla autem in S. Marcum, ad eadem ve ba . hac habet. Iefus accepis panem , fe. figurant corpus from in pane , qued off : Ecclefia ! Prafenfque accipitur in fide , benedicieur in numero, franzieur in paffienibus, datur exemplis , finnitur dollrinis.

TOANNES RUYSBROKIUS, gente Belga, in vico cognomine ad Senman fluvium inter Bruxellarn & Hallas natus . De-Her Divinst dictus , & à Dionylio Carthuliano alter Dionytius Arcopagita appellatus, Ecclefiæ majoris Bruxelleniis Presbyter, & Ecclefiæ S.Gudule Vicarius; pottea Canoniconum Regularium Ordiois S. Augultini Comobii Viridis Vallis in filvà Sonià terrio à Bruxellà lapide recons fundaci primus Prior anno ataris lua

fexagefimo

2160.

EC. KIV. fexagefimo confliturus eft. Claruit anno 1360. Obijt die 2. Decembe, anno 1381. zetatis fuz 88. CEC. hereicos polt morrem à Joanne Geriono accufatus, à Surio defenfus. Scripfit idiomate mater-

no Opufcula compluta, pietatem & amorem Dei redolentia, myftica Theologia & obfeuro fatis flylo ufas, Pleudo-Dionytium Accopagitam utrinque emulatus, litorum precipua quevis Lario mavit, atque ordine sequenti edi curavit Lau-Lentius Surius.

Summa totim vita Biritualir.

Speculum falmis arerna. Commentaria in Tabernaculum Mosts, & ad id

percinencia, interprete, fordano Trallarus de pracipilis quibusdam virsuibm. De fide & judicio Libell

De quatuor Tentation bis. De seprem custodius Schola Spirirnalis , fino feris De feprem gradibus Ameris , interprete Gerar-

do Magno. De napiii firimalibus libri III interprete Gulielmo Jordano.

De calcule, five, perfellime filierum Dei, interprete Gal. Jordano

1611

Regnum amantium Deum De verà contemplatione Opus infigne: Epiffele XII, miliffime.

Canrienes 11. friemaler. Samuel, five, de airà contemplatione Oracio brevis. Prodicrunt Opuscula ifthac

bmnia Color, 1552, f. 1609. 4%. NICOLAUS ORESMIUS, five OREM, gente Callus, Patrià Normannus, Theologorum, Philosophotum, & Mathematicorum in Academia Parifianti coryphaus; A Joanne itaque Gallie Rege delectus, qui Carolum filium, Sapientem pottea dictum, bonis lireris moribulque informater. Post adeptam Doctorarus lauresm. Navarcente Gymnatium anno 1356. regendum suscepit ; ubi Theologiam ex officio docult; & Catoli Rog's juliu Gallice S. Bibliorum versioni incubuir. Anno 1561, quo pracipuè clatuit, regiz Palatii Capellz Thelaurarius, & Desanus Rothomogenfis factus, przefectura Navarrenfi cellit. Anno 1861. Orationem coram U:bano V. & Cardinalibus Avenione acrem habuit ; quà auditoribus fuis totique Clero exirium hand its procul imminere contellatus eft; & prædictionis fue argumenta ex cotum feeleribus defimpea palam expoluit. Anno 1170. Caroli Regis mandatis obsecutus, veterum seriptis Gallice vertendis operam dedir ; & septennio circiter expleto Epifcopatum Lexovientem mercedem accepit, Chiit citca an. 1;844

SCRIPTA.

S Erme in illud Ifaie , Juxta est falus mei,&c. Flaccio Illyrico editus habetur in Catalogo Teflium Veritatis p. 512. à Solomone Geinero feorfim reculus Witteberga :604.

thees Patrum Tom. xxvi. p. 216.

Append.

Politica , asque Ethica Ariffotolis, libri aliques SAC XIV. Ciceronie, d' Petrarcha de remediis suriufque, ab An. fortuna liber, ab co Gallice verfi, & Loueria M.C.C. 1486. 1488. 1554. excusi, in censum venire hand merentur.

Quamplurima alia Orefinii scripta , & in bis Sermones ctv. in Bibliothecis Navarrenti, Vaticana, & Augustinianorum Parisiensium MSS. affotvatà recentet Jo. Launoius Hift. Gymnaf, Navacr. Tom. I L p. 4;8.

URBANUS V. paterno nomine Culielmu Grifant appellatus , natione Gallus, Patria Lemovicensis, Jutis Canonici Doctor, & Ordinis Benedictini Monachus , Comobii S.Victoris apud Massiliam Abbas, sedis Apostolica in regno Siciliz & Neapolis Legatus, Pontifex Romanus Avenione abiens elektus est anno 1162. die 22111. Septembr. electionem ratam habuit die 22111. Octobr. Avenione inthronizatus die xxxx. ejuidem, confecratus & coronatus die va. Novembris. Sub Initia Pontificarús excommynicato Bernabove Vice comite Mediolanensi res Italia: tutbatus pro Inbitu composuit. Anno 1364. Petrum Castella: Regem anathemate percusfir; regno ejici mandavit; Henricum, fratrem Petri naturalem, legitimum baberi, & Petri loco regemetle juffit. Mox levi quadam offenså irritatus Petrum Arragonia Regem diris devovir, & Sardiniz lac Corficz regno mulctandum decrevir. Anno 1367. Romam iter suscepit; rebusque in Italia ex animi fententia compositis, ubique triumphavit. Anno 178. Carolum I V. Imp. post peractas fibl stratoris vices Roma excepit. Anno sequente Joannem Palzologum Imp. CP, vana subsidii contra Turcas impetrandi spe la-datum Romam accersivit , stratocis munere dignatus eft, & in qualcumque oblequii fideique formulas jurantem anno 1170, dimilit. Obiit codem anno, Avenionem pri is redux, die x1x. Do-cembr. Maffiliæ adad S. Victorem fepultus. Extant Epiffela 111. Concil. Tom. xi. pagin. 1957. 2032. Confliracio contra pluralitarem beneficiorum. ibid. pag. 19:6. Epiflola alia vitt. de unione Ecclefiarum Grace & Romane, apud Brovium ad ann. Tom. 1v. ad anno 1363, & alia L v 1 1. ibidem, in Regelto Pontif, pag. 71. Verfiu de Agno Dei, apud Victorellum, addition, ad Ciacconium de Vicis Pentif. Rome 16:0. Epiftelarum Volumen , MS. in Bibliotheca Vaticana. Expelicionem eine in Apocalyfor MS. ex Hibernia fugiens post se reliquit Balcus,

HAINRICUS, natione Germanus, Mohachas Rehelorhenfis, elaruir anno 1:62, Scripit Annales terum ab Imperatoribus Adolfo. Alberro , Frederico III. Ludovico Bavaso & Carolo I V. gestarum, ab anno 1195. ad 2nn. 1165. Anuales isles in lucem edidit Marquardus Freherus inter Historicos Germania Francefurt. 1600, Tom. 1. p. 411.

PHILOTHEUS, natione Gracus, vi-De mutatione moneta Liber. Extat in Biblio- tam Monasticam ab ipsis fei è incumabulis sumca Patrum Tom. xxv., p. 116. mà virrute ac pierate exceduit, poiltea Modera-Traflatm de Spherà, Gallicè editus Parfrigas. toe facta: Laura in monte Atho, & ante an-

1161.

SMC. XIV. num 1514. Metropolita Heracleensis ennstitutti. est. Incunte, ut videtur, anno 1556. Didymoris MCCC.

chum à Cantacuzeno Imp. legitus est ; ut pacem inter Matthaum filium & Palæogum generum conciliaret. Eodem anno , depolito Callifto, Parriarcha Confrantinopolitanus electus pacem inter Cantacazenum & Palzologum iummo animi findio promovit, Palzologo mox Contrantinopolis urois por to , Callitto Patriarchatum ceffit, & populi metu in latebras fele dedit, Anno se prente Gallisto è vivis fublato, sedi CP. à Joanne Imp. lterum reftitutus eft, fummoque deincep favore cohonestants. Claruit anno 1362. Oblic, portqua n l'arriarchatum quindecim anno electer 1 71. Vit , judice Cantacuzeno *, gai Blu gai klyn nis lein ablageur år erbe alligob

*Hid.1.4 vita fantlitatem F eloquentiam venerabilis. c-12

SCRIPTA.

Iturgia & Ordo inflimendi Diaconum. Ex-, tat i.at. in Bibliotheci Patr. Tom. xxvi. pagin. 200. Sermo Encominflicus in tres Hierarchat,

Bafil um, Gregorium Theologum, & Ioannem Chryfosoum. Lu. ibidem. Gr. Lat. à Jacob. Pontano unà cum Dioperà Philippi Solitarii editus Intelfad. 1604 40.8 à Frontone Duczo in Auchiario Patrum Parif. 1624. Tom, 2. p. 212. Oracio de Cruce. Ge. Lat. apud Gretler, de

Cruce Tom. 2. p. 1255. Oracio in terriam sepaniorum Dominicam. Gr. La. ib d. p. 14-7.

Refrance Anathematificorum ab Harmemondo Seriptorwa, Extat Gt. Ltt. apud Leunclavium Jur.

Gr. Rum. I. 4. p. 283. De divină fubfiantă, operatione, potentiă , & lunite in monte Thebor libraxv. pro Gregorio Palami, contra libros x. Nicephori Gregora. Extant M65, in Bibliothecis Bayaricà & Vaticani. Fragmentum cotum Latine; exhibet Brovius ad um. 1.57. bina Græce L. Allatius, alterum lib. de Pargatorio p.770. alterum lib, de libris Ecelef, Gree p. 218.

Serwines dormariei adversits Barlaamites & Aciadosifi - habentur MSS, in Bibliotheca Au-Index Biblioch-Anfluis. Annon idem entre pracedente opus cou-Ainent, videant Emditiguft. p. 17.

Confesso Fidel, MSS, ibidem. Hemilie in Evengelia & Santles techus anni. MSS, in Bibliotheea Bayanic's

Hentlis in ennes Sanctes, MS, in Bibliotheca Compendant de economia hominis Christe, & Encominus S. Demerrii. MSS. in Bibliotheca Vati-

BERNARDUS, DAPIFER cogno-1362. mento d chus , Molicensis in Austria Monachus, claruit anno 1362. Scripfit Hifteriam de B.Gothalme, S. Colomanni Cellurio, quam primus in lucem edidir Cl. Lambecius Comment, de Biblioth,

Vindob. Tom. 1. p. 618.

canà.

S. BRIGITTA, gente Sueca, regio fan-guine prognata, Birgeti & Sigridis filia, Wulfonis Neile z principis mor, pieratis ac vituris Scientis, Jacobi & Lappætilia, nua eft 1:47.

findio ab unquientis innueries, nec vificanm di 150 m. rinatuer ab ipris, ari ferrar, incumbul's ignara, ab Anvitum monafricata conjugita peropeate cupit. Postquam igitur maritum tecum in Hilpaniam ad S. Jacohum religion's ergo peregrinari indu-

xillet : reducem primum perpenuam vovere continentiam, dein Monasterium ingredi persuair. Annuit ille , septem tamen liberis ab usore priùs fulceptis, Ciftercientibus nomen dedie; & in Monalterio Alvastra haud ita diu post vita decessit. Be gitta conjugio toluta pictati excolen-da tese totam desit; novum Oldinem Mona-Ricum, quem 5. Salvatoris vocant, inflituit; & visionibus crebris inclamit anno circiter 162. Postquam biennium in cellis prope Alvastram Monafterium fitis commorata effet, divinitus admonita Rome propeer condonationes & indulgentias, quas promeruere \aucti, à Pontifice dispensatas compendio veniri ad curlum, illus iter aure annum 1350, fuscepit, et loca fancta vafitando plures contrivit annos. Tandem polt lustrata Sanctorum apud Neapolim & Siciliam monumenta , Hierofolymam proticifei divi-na vitione justa est : Post annum redeuns morbo in frincie correpta est; & Romam deducta, brevi post animum Corlo reddidir anno 1373. die xxxxx. Julii , primim apud Monafte-

ad Comobium Wafthenz translata. Earn in \anétarum album rerulir Bonifacius 1X, anno 1101 Canonizationem confirmavit Concilium Con-SCRIPTA

flantienic anno 1415.

tium S. Laurentii depolita, dein anno fequence

R Evelationem libris VIII. Prologum iss pra-mitir Mathias de Suecià, Canonicus Lin-Evelationum libris vist. Prologum iis pracopenfis, qui Glossis in universam S. Seripturam eximias concinnalfe dicitur. Revelationes autem Alphonius Epitcopus Gyenneulis in ordinem redegille ac in libros diftribuitle Christo jubente ferrur.

Regula S. Salvacoris data divinitus ab ere lefu Christi devena ifoofa fua li. Brigitta , Capitibus xxx . comprehenta.

Serno Angelica: de excellentia B. Maria Vireinisquem Angelus Brigiera coram adfitans dictavit, Oraziones IV, divinitàs revelata.

Revelationer Extravagantes, quas in primi Revelationem Collectione peatermitis Petrus Alvaftri Prior collectione teorim d'ipofuit. Prodierunt S. Brigitte Opera Lubera 1492. Norimberga 1921. Rome 1957. f. (quam quidem

editionen nos fecuti fumus) Antverpie 1611. f. cura Jounnis Cardinalis de Turrecremara recognica, & Gonfalvi Duranti nocis illustrata, Rome & Colonia 16 2 8. Tom. 11. f. Monachin 680 f. Orationes zv., de Paffione Domini typis exculz --- 1730. 8-

C.eterum tacendum non eft, quod Autor Vitz ejes prodit apud Sur'um *.illam nimirum S.Scri- *Missas pturam Gorlico idiomate fibi describendam cu raffe; ne divina oracula vulgari linguà perlegendi facultas deeffer.

S. CATHARINA, natione Itala, Paris 149-Octavum

MCCC

Prædicatorum habitu paulo port induta. Mit-to , quæ miraculis & frequentibus visionibus , de familiari oculorum & oris commercio, quin & nuptils cum Chilto Deo O. M initis, fabulantur Monachi nugacidimi, Utcunque verò Gnetiffime virginis famam pettenrolis ineptils, ne dicam blafpheniis, fine fronte, fine corde affutis onerent, & inficiant gersones putidiffimi; ipia certe meliori fato digna, fincerà erga Deum pietate, illibatà vitæ caltimonia, & flagtanti in pauperes charitate, in Ecclefiam Zelo, claruit circa annum 1367. Anreannum 1376. Avenionem profecta, Gregorium XI. Pontificem Florentinis tratum precibus fuls placavit, & jubente mox Pontifice, quem ciebris antea literis de reditu ad Urbem Romam randem suscipiendo follicitatat , in Cardinalium confessi contra Pentificis Romani à sede sui Episcopali abfenriam adeò e heacires differuit , ut valis conclamatis , omnes Avenienem detelinquendum cenferent. Anno 1376. Gregorium Papam in Ital am fecuta, post illius mortem Urbani VI. partious contra Clementem Papam pertinacites adheir. Ob it prid. Cal. Maii anne 380. gratis fuz 11. à P e I I. Pon: fice anno 1461, inter Sanftos relata.

SCRIPTA

D lalogi de Providentià Del, fex Teachatibus comprehensi. Prodierunt Ingelflad.1583.Colen. 1601. Venet. 1611. 80.

Epufisha CCCLRIV. graves & pietaris plena ad varios Ponrifices, Cardinales, Reges, Principes, & alios lingua vernacula conferipta. Prodierunt Italice Fener. 1506. f. Gallice Pa-

71 1644-4° Oracio in Annunciationem Deipara , atque alia

plarer, à Raymundo de Vineis Capuano, O. D. Catharing Confessario, ex Italico in Latinum fermonen converfie. Extant Ingolfind. 158; Divina Dollrina data per Perfonan aterni Pa-

bris intellellui loquentis, in pluces Tractatus & Otationes divifa: quam Latine vertit, vel forfan Carbarina nomine conferiplit Raymundus. Pro-

diit Colon. 1511. f.

Append.

Circ Colon. 15(1). T.

Circeum haud alia elle, quam fumofi cere-bri deliria, decantatas Carharina pariter ac Brigitta Revelationes, millus, cui fanum fin-ciput, facile dubitabit. Utcunque enim Brigittæ Revelationes à Cardinalibus Romanis qui-bus illas Gregorius X I. anno 11-7. Urbanus VI. anno 1579, examinandas commiferant, & à Boni-* inter Bri- facio I X. in Bullà * Canonizationis ejus , ac tanginz Opera dem à Conc lio Basilcensi approbazz fuerint, & casus,ipsi à facris domesticis & consilis secretioom 2 August parameter personal access to extensive august a same operation of confine feeting with a Spiritus proceeding internative parameter donum Propheticum & divine Revelationatem donum Propheticum & divine Revelationatem access and the propheticum & divine Revelationatem access and the propheticum of the proph anna an an eur; mira verborum fimplicitas , inanis fenten- lit à Gregorio XI. Pontifice cui perquam cha-*April xxx- tiatum ftrepitus, incondita garruliras, abfurda rus fult. Obiit Trajecti anno 1:86. die viii. Iu-

gre XIV. Ofterum rearts annum ingress, perpetuz virgi-ab An-nitatis voto se obstrinvit, totam Christo dica-tinz tevelata fuerie; Verum nos essignem mu-ab Anvir, & Dominicanz religioni animum adjecir: liescularum intempetiem patim moramur. VI- MCCQ. derit, cujà soli refert, Ecclesia Romana,

> PHILIPPUS RIBOTUS; natione Hispanus, patrià Catalaunus, Ordinis Carme-litani in Comobio Getundensi Monachus, ac demura Ordinis sui in Catalaunia Provincialis, claruit auno 1:68. Obřit Petrelatz in Comobio suo anno 1:91. Scripfit Speculum Carmelitarum, seu libros x. de institutione, progressis, privilegiis, & rebus gestis Ordinis sui. Proditi privilegus, oc reous geurs vrouns tan. «coun-Venes. 1577. Amerep. 1656. f. Ribol 5 Fermense & Epillolus typis olim exculos effe fidem facil Poffevinus ** editionam ramen annos de loca *Apparas.* \ nullatenas invenire potui. Habetur MS. in Bi. Ster Tom-si-klichter! ** editionam facility MS. in Bi. Ster Tom-sibliotheca Lambethana in fol. Riboti Speedium P. 1804 Carmeli:arum, quod calci fubjectam habet in-tegram versionem Anglicam autiquam faris. Istam Thoma: Scropo five Bradlare, Episcope Dromo:enfi (circa annum 1414.) deberi mihi

2618

demonstravit Vis docissimus, Joannes Battele-ius, Archidisconus Cantuariensis. L. COLUCCIUS PIERUS SALUTATUS DE STIGNANO, Parria Florentinus, omni literarum humaniorum genere excultifilmus , & post Petrascham Poeta Laureatus. Claruit anne 1368.ab Utbano V. & Gregorio XI. Pontificibus ob dockring & prudentig famam à secretis asci-tus; & à Republica Florentina ad idem postea munus & Cancellariatus dignetatem evocatus, Galeatio Mediolanenfium Duci, qui Florentinia bellum intulerat, tam ftrenue repugnavit; ut Galeacius plus fibi obelle Collucii feripra qu'am mille Florentinorum equires agnofeeret, Obile Collucius Florentin IV, ld. Maii, anuo 1406, Extant Epifole 1, apud Baluzium Miscellan Tom. v. pag. 310. Scriptit verò præter has Coluccius Li-bres 2, de verà Religiere. Diffusationem de praflantia Iurisprudentie supra Medicinam , Librum de Fortuna & Faso in Tractatus v.divilum. Fpifolarum librum , & Opusculum Localum nothis inferiprum : que in Biblio hecis Florantinis MSS, adhuc affervari reftatut Michael Poccianctits in Catalogo Script, Florentin. p. 41. Epiffo-læ ejus habentut MSS, in Bibliotheca Cottoniatha fub ettig. Caligula A. 16.

PHILIPPUS DE LEIDIS, panil Hollandus , Lugduni Bataverum ex equeftit familià oriundus, Juris utriufq;lauream Doctoralem Aurelia accepit. Canonicum verò Parifiis anno citciter 1369 publice professis est, Ecclesia S. Maria Condatenfis Canonicatu donatus, Tandem à Gulielmo Bavaro Hollandie Comite in Patriam revodogmars, pellimnique, quo ubique festent, En nil , in urbe Patrià femilus. Scriptit Traffe-th usalmus, impoltaram manifeth produnt. Quid a me de Respositie card & fore principantons , à quide fibi invicem repuyent. & immaculast B. Joanne Severine editum Lengt Bas. 1516. & Le-

1160

MCCC

S.A.C. XIV. Eluram in fibram 3. Decretalism. Omnia Philippi Opera à Joanne Franconie erudita priefatione illustrara & in lucem edita fuiffe fidem 'facit Fr. Syveertius Athen, Belgic, pagina 644- editionis tamen nec annum nec locum

indicat.

GERARDUS MAGNUS, patria lin-170. gua Greet dictus , natione Belga, civitate Daventrientis , Lutetiz studilis Theologicis ranto fuccella incubuit, ut anno, ztatis 18, ad magiiterium promoveretut. Domam reverlus Canoni-cus Ultrajedtinus & Aquifgranensis creatus est. Demum ad Joannem Rusbrochium Priorem Viridis Vallis visendum & audiendum profectus, Canonicorum Regularium ibi loci degentium vita genus adamare corpit, Abdicato itaque utroque Canonicatu, Clericos feu Fratres Vine Communis, Daventriz in patrià, Emiteinii prope Dordracum, Windefemil prope Svollam, al ifque in locis plurimis inftituit ; qui juventutem bonis literis moribulque inflituerent. Claruit anno 1370. Obiir anno 1 84. die xx. Augusti, atatis fua 44. Extant Opulcula 111. viz. Proteffatio de veridica Pradicatione ; Concinfa & Propofita ; Trallarm de findio facrorum librorum; cum Operibus Tho-mæ a Kempis edi folita. Viginti plos minos alia Gerardi Opuscula , in Bibliothecis B Igicis MSS. allervata, enumerant Miraus Auctuar.cap. 444-& Fr. Syveertius Athen.Belgic. p.180. ur de Ruf-brochii feriptis à Gerardo Latine vetits nil

PHILOTHEUS ACHILLINUS, 1370. natione Gallus, & Caroli V. Regis Confiliarius, claruit anno 1170. Quifnam verò lub ementito Philothei Achillini nomine deliteicat, incertum eft. Goldaftus non inani procfus confectură du-Que fuspicatur Philippum fuitle Maderium feu de Mazeriis , Equirem , qui primum Cypri Regni Cancellarius , dein Gregorii X I. Papz Confiliarius, ac postremò Caroli V. Francorum Regis Domesticus & ra warra fuit ; ac viginti qui que ante obi:um annis aulà derelictà in Corle-ftino:um Parificolium Monafterium fecessit, ibique vitana pio fimul ac literato otio exegir, à Casolo tamen adhue de rebus regni fui gravissimis affiduò confultus. Quilquis demum fuerit; feriplit Philotheus-adversits iniquam Pontificis Romani ambitionem & tyraunidem Opus infigne , Semuinon Vividarii dictum, feu Librer 1. de poteflate Regià & Sacerdotali , Dialogi inter Cle-

GALLUS, natione Germanus, Aula

ad diem xxix. Januarii.

trgrum vero & emendatum , apud Goldattum

morum fanctitatem , infigni elogio deprædicat s.e.c. xre. Trishemius * claruit anno 1:70. Scripfit ad ab An-Frateum fuorum instructionem prolixum (atis MCCC. opus Malogramatum dictum; terma Dialogi f 140. inter Patrem & Filium. Opus ju tres libros distribuitur, quorum primus agit de statu In-cipientium, secundus de statu persectorum. Produt in Germania, tacito tamen loci nomitte, excusum 1481, 4°, atque iteram 1487. f. Potro Sermenum ad Frattes librum ab illo

conferiptum memorant, quotquot de co verba

faciunt , Authores. GREGORIUS XI. Bellifertis antea vocatus, natione Gallus, patria Lemovicen-fis, Gulielmi Comitis Belfortii filius, Clementis VI. ex Jeanna Rogeria ferote nepos, Annum gratis agens 17. Cardinalis Diaconus ritulo S. Marig Novg ab avunculo creatus eft. & ad Baldum tune temporis Perusi legentem miffas, ut juris scientia institueretur. Anno ztatis 15. Christi 1570. Pontifex Romanus ele-Que eft, die xxx. Decembr. confectatus & coronatus die V. Januarii ann. fequenti. Anno 1575. Joannam Sitilia & Neapolis Reginam , quod intercellioni fire proditoris cujufdam crimen non condonater, anathemate percuffit. Anno fequente Florentinos in Ecclefie libettatem injurios fummo excommunicationis genere, feu anathemate maranatha devinx t. Itti nihilominùs Pontificis fulmina flocci facientes, propofita capitis prena Clericos officia ecclefiaftica exequi coegerunt. Eodem anno Gregorius fedem Pontificiam ab Avenione Romam postliminio retulit , incredibili lazitia & tri-umpho à Romanis exceptus. Objit Roma anno 1378. die xxv 11. Martii. Extant, Epifiela v. Concil. Tom. x I. pagina 2037. alia x. apud Bzovium ad anno 1371 , &c. alia zczvii. apud Waddingum Annal, Minor, Tom, Iv. ad anno 1:71, &cc. alia ex11. ibid. in Regesto Pon-

tif. p. 103. BARTHOLOMÆUS ALBICIUS. gente Italus, patria Pilanus, ex Rivano in Tufcia oriundus , Ordinis Mino.um Monachus , claruit anno 1371. Anno 1199 ad Capitulum generale Oedinis iui Affiii habitum profectus, libram fuum de Conformitatibus obtulit, quem concordi omnium futfragio probatom retulit & in laboris pramium integro, quo utebatur olim S.Franciscus, habitu donatus eft. Obiit ricum & Milium ferma compositos. Prodist Opus istud, sed valde mendolum, Parif. 1516. Ingrandzvus in Conventu Pijano die x. Dacembr. unno 1401. Eximit Conformitates S. Francifel com vità D. N. lesu Christi, Mediclami 1510. f. emendatz & auche à Jeremia Brucchio Or-dinis Franciscani, Bonnia 1590, f. Confermita-Monarch. Tom. 1. p. 58. Cater im Philippus ille Mazerius fei ipfit Vitam S.Thoma Cresenfit Archiepifceps , feu Petri Themafii, qui obiit incunte anno tes B. Maria Firginis cum D. N. lefu Chrille, 1:66 libris 1. Extat here Vita apud Bollandum feu Libri va. de Vità & laudibus B. Maria Virginis , Vener. 1996.f. Sermones Quadrarelimales de Contemptu Mundi , feve de triplici Mundo . anno 119v. fcripci , Mediolani 1488 40. Venete Regie Cemebii (jura Pragum Bohemie me- 1501; Sermones alii Quad apfinales qui calium reopolim) Ordinis Cifercientis Abbas, quem conficentie refoluzionem free [peclant, Lundamo ob factarum literatum peritam , diffulam ve- mi 159, 3° l'im 8. Gerarda Luisiamo 144, de- annolable. terum Lectionem , profundam serum divina- functi ; quam ab Albicio anno 114". conferip- non al se rum contemplationem , ingenii acumen & tam MS. penès le habuit L. Waddingus . Alia 1545 men ga

SEC. XIV. quedam à Bartholomeo elucubrata memorat so An. Idem de Scriptor. Ord. Minor.p.48. MCCC.

\$3734

477-

p. 67.

1377-

1 SAACUS ARGYRUS, Monachus Græcus, claruit anoo 1373, que Nicephorum Gregoram fecntus, Computem fuum edidit, Andronico urbis Eni pratecto inferiocum, Gr. Lat. à Jacobo Christmanno primim evulgatum Hei-delberg, 1611. 4°. Deinde versione sua ac notis illustrarum edidit Dion, Peravius ide Doctrina Temp. Tom. 111. p. 1(9, omitlo tamen Epilogo, qui in Christmannied tione habetur. Computus alter, qui ejuldem quoque Argyri fu ile videtne, ab coem Peravio editus eft ex Bibliotheca Regis Galliz , ibid. p. 384.

BONAVENTURA BADUARIUS. à PERA-GA, genre Italus, civitare Patavinus, illustri ge-nere ortus. Theologiz Doctor in Academ a Parifienti, postquam ibi plures annos studis impen-dister, creatus Ocdinis Aug-stiniani Eremita, Ordinis sui Generali . in Comitiis Veronensibus anno 1377, electus eft. Prefbyter Cardinalis titulo 5. Cacilia ab Urbano VI. Ponnifice anno 1478. meoie Septembri renunciatus, varias pro sede Romana legat.ones obiit. Tandem dum iniquis Franc sci Carraciensis Patavinorum Reguli aulis quanta anims poterat conftantes oblitteret, immilis ab eo ficaciis Rome occilius est anno 1386. leuut alii, anno 1:89. lecundom al es 1396. ex aliorum fenteotia 1199. Extant Speculum B. Mavia, Augusta 1476. Tomi IV. in libras IV. Semennarum, alicubi in Germania excufi; Meditariones in vum Christi, itidem impretiz,teftibus Mitzos

* & Jos. Pamphilo ; Commentaria adhuc in Ca-nonica SS. Incobi & Ioannis Epistolas, & Sermones * Andre CSP-441de Tempere , de Santie, & ad Clerum, Cripfule Ba-Ord Ecemduarium prodit Joi, Pamphilus los. cit.

> MATTHÆUS, FLORILEGUS vulgo dichus, Westmonasteriensis Monachus Ordin s Benedictini , clatuit anno 1377. Scripfit Hiftoriarum Flores, feu Annales ab Orbe condito ad antum Christi 1107, ex Marihao Par f. quoad partem priorem ferè deser pros. Extant Flores ifti in duos libros distributi, cura Reverendissimi Marthai Parkeri editi Landini 1567, f. reculi Francofurt. 1601. f. Annales hoice w'que ad aonum 137". produxille Florilegum, quin & Chronica Monaficriorum. Westmonasteriensis, & S. Edmundi contexuiste, fidem facit Baleus Cent. xt. cap.g. Nondum vero Continuat o ilta, multò minus Chronica lucem alpexerunt.

URBANUS VI. Barsholomans antea appel-478, latus , gente Italus , Patr a Neapol tanus, Archiepi copus Bareniis, dum post mortem Gregorii XI. Gardinalibus in Conclav: coact s fedulo famularetur, & concordiam funderet, Pont fex Romanus inopinatò electus eftRomz anno 1378. die vist, Aprilis, coronatus die xv.11. ipio Palchar:s fello: diffentientibus tamen acriter Cardinalibus Callis, qui cum numero pravalerent, Gallum Pontificem percoprabant; atque adeò Roma recedentes Ro-bertum Catdinalem , Comitem Gebenneniem, Papam Fundis menie Septembri elegerunt, eique Appende

grave & d uturnum in Orbe Christiano fch ima: 5/EC. XIV 3 grave & dutumum in Oroc Catationno Los ano, ab Au-qued militum gladies illo avo , feriptorum cala-M C C C. thos noftro etiam exercet. Nec coim de vero Pontifice inter Poorificios convenit : fed prout olim Ecclesiaum Occidentalium regimen inter Urbanum & Clementem, corumque fuccetfores divifum extit.t; fic & nunc ferme Auchores Popularium (norum studiis obsecur, in parces dissilium. Urbanus Roma, Clemens Avenione fedit, Illi Iralia . Germania,& Pannonia ; huic reliquus Orbia Occidentalis ceffit. Obiit Urbanus , postquam gravia cum Clemente Antipapa armis pon minda temporalibus quim spiritualibus bella integro decennio geffillet , captivitatem plus una vice patfus, & affiduis pericults jactatus : Roma anno 1189. die xv. Ociobris, Extant Epiflola Iv. Concil. Tom.xx.p.2045. Constitutio in violatores libertatis Ecclefiaftice, apud Brevium ad an. 1:81. Epifola alsa 111. apud Waddingum Annal, Minor. Tom. 1v. in Regelto Pontif, p. 165, 171, 176, ubi Clementis vu. Epithola xx reperiuntur. Bullan ejus de fide Harericie non fernandasen Bibliotheca Cotroniana edidit Richardus Crack nel orpius nofter, Apol. pro Eccl. Anglican advertus Spala-tenicas. Pocco Utbani Formula precum , ona cum Indulgentite ab co concessis, vulgari idiomate prodictuit Dilinga 1567. Conflicursones quadam, Ecclefiaffice in Collectione Rome 1579, editi, Lisera feu Bulla places Apostolica io Lacriii Cherabini Bullarie Magne Rema 1617. 1618.

A LBERTUS DE ARGENTINA, gente Germanus , civitate Argentoratenfis, Magifter fea Doctor, & forraffis Prefbyter, Episcopi Argen-tinensis familiaris, à quo Avenionem legatus fuir, ut fe Pontified excusaret , & Ludovici Impe decretum contra ambitionem Pontificiam defertet. Claruit anno 1378. Scripiet Chronicon ab initiis Rodulphi Habipurgeniis Imp. ad Caroli IV. mettem, icu ab anno Chr.fti 1279, ad 1278, Mutilum id edidit Culpinianus cum Confulibus Romanis, Bafil. 1551. 1569. (que quidem edicio in Indice Expurgatorio nominatim prohibetur quin & integrum Alberti Chronicon legi interdicitur, antequam pro Inqu atorum arbitrio expurgetur) integrum Christianus Urftisius inter Scriptorer Germanices , Francefurs. 1,8; 1670; Tom. 11. p. 97. Scripfit erium Albertus Vuam Bertheldi & Buchecke, Epilopi Argentinentis, & Spirentis ab anno 1418. ad 1553. Earn ad Chronici calcent edidit Veftifias ibid p.167.

GVLIELMVS THORN; natione Anglus, Comobii S. Augustini Cantuarientis Monachus Benedictinus , claruit circa an. 1380, Scriplit Chronicon de Gestu Abbatum S. Augustini Cantuariensium, ab spio S. Augustini in Britanniam ingrestu usque ad an. 1397, summa quidem fide ac diligentià ubivis utus; priorem verò Chronici partem usque ad annum 1372, ex Thomse Spotti Historia, pauculis quibuldam refectis mu-tuatus. Prodiit illud Chronicon inter Scriptores 1. Hilloriz Anglicanz Londini 1652. f. p. 1757. Alia quædam fcripfitfe dicitur Gulielmus , viz. Historian Region Cantianorum, Vitas quorundam Santterum , & Chronica de Comitaribne Epifero a-Clementis vii, nomen indiderunt, Hinc natum tibm, & Abbatili per retam Angliam que quidert

11781

: 4

1:802

1280.

1381.

serc XIV. nondamtypis edita funt Extat Opus postremum

Ms. in Bibliotheci S. Benedicti Cantab. cod. 67.

BALDVS VBALDVS, gente Italus, dome Perutinus, ex illustri Vbaldorum familià oriundos , Petri de Vhaldis, Dofteris Perntini filins , Jucis urriutque Doctor, Barroli de Saxoferrate auditor, primamis civitate patris , dein à Galeacio Vicecomite Mediolanenti evocatus, Ticini maximo auditorum concurtu & applautu jus utrumque docuir. Claruit anno 1:80, quo circiter tempore de electione Pontificum Vrbani VI. &Clementis vii, tchilmatică à lummis reipubliez Chriftianz viris confultus, pro Vrbano fententiam tulit. Tandem à caniculă fui, quem alebat , in labro leviter mortus , quarto deinceps menfe rabiem concepit, ac diem obiit anno ætaris fug 7. Christi 1400, die xvv.11. Aprilis, seu , ut alii, anno 1423. mente Julio. Habitu S. Francisci amichus (racus id y lucimum ad anima falutem conducere tepelici voluit.Factomid Ticini in Con-

SCRIPT A.

ventu Frattum Minorum.

Oumentarius in libros Decretalium, Venetiis 1951. Conflitarum volumina v. Francofutt. 1589-fex-1880/Yenc. 1600.

Communicarius in Codicem , Fenda , Digeflum. povom ac verus , &c. Lugduni 1545.

Tenchetes pluces, viz. de Tabelhonibus, de Patits, de Conftiento, de Subfitinto, de Addiristo extra inventorio, de Syndicara Oficialismo, de carceribus, de questione & terenza, de jure Presentjos I, de, date ju Tracksu Trackstutum repertuntur.

Alia plura Baldi Opera Jus Civile spectantia imumeris sei in iocis typis imprella prodierunt. Omnia compensitio enumerat Boislardus Icon. illustr, vir. Par. 1. p. 102.

MICHAEL ANCRIANVS, fed Aignanus , gente Italus Parti Bononienfis , fint licer, qui ex Lombardia oriundum velint, Ordinem cerré Catraclitanum in Cœnobio Bononienfi proteffus eft, Theologia laurea in Academià Paritienti poltea intignitus, Chruit anno 1381, quo totius Ordinis ini Generalis numero decimus nones in Capitulo Vetonenti confliturus eft. Vicaril Generalis munus illi antea demandarat Urbanus VI. Pontifex, Summum Otdinis fui magifirstum quinquennio administravit. Obiit Bononie anno 1416. Calendis Decembrihus ', ex Sixti Senenfis autem calculo anno 1396. In Conventu Carmelitario ance fummum altare fepultus. Seriplit Commentariorum in Pfalmos libros v. quibus universum Prilterium methodo Scholastica , non Infælici tamen, explicat. Prodiit Opus istud sub Incorniti Anthoris nomine Compluti 1524. Lundani 1885, Lurdnei 1602. f. Authoridemum tuo refliturum Fener. 1604 Lugdavi 1652. 1674. Commenterium eias in libros Sensensinrum Mediolani excutum effe prodit Simlerus Biblioth. p. \$03. qui plma alia Michaelis scripta , & in his insigne Opus de parissimà Conceptione Virginis Maria, recense: ; alia Amonius Alegre paradil. Carmelit. p. 3 6.

RAYMUNDUS JORDANUS ; qui die S.C. XXI. upperdo îuo , îub Lătea nomine Iruni, R. Szcull il ha no estavi aut nomi antiquitarem pre fe rulle; c.Com. M. C.C. nieus crat Regularis Ordinis Augustiniani, primă Uticensii sirve Uzeciensii in Galla Natbonendi e Prapositus, dein Cellensis în Diecceli Birunicendi Abbas. Claranti ab anne 1,81.

OPERA

Ostemplasiumu libri vi. de miferakili curfu virius profensirle insuenzia predicita de curriure profensirle insuenzia predicita de curriure per sili. napide cana lifericaliti radicioni sure ori-more de camera, i de conquiliti adjidan lutre ori-more de camera, i de conquiliti adjidan lutre ori-more de camera, i de fejerum danis 3,50 c castra curriure. Consultati de predicioni sure comissa, cil de scriti e par cipe lambora affenta per deli predicioni litro per deli predicioni litro della productioni litro della productioni litro per di producti di productioni litro per di productioni litro per di productioni litro per di productioni litro per di productioni litro per di productioni litro per di per di productioni litro per di productioni l

Tractario plena de B. Virgino.

De flauretifeige überi ist.
Opus de Orale Spiriusdi-icu Otuluz Myßicus.
Prodiit,muclium camen siub Raymundi nomine
i Rynaudo cidium Ingadus isd. Verum id
Joann Guallenfi edecti Waddinguademoultusele.
Prodicta ancatüb nomine cupidam Magiliti P.
Lacepierz integrum Fenze. 1496. Italieć a Theophilo Roumno Ord. Erem. Angust. Caprectium.

Regula Chriftianam vitam completlentes. Paraphrafi in Pfalumon xv. quam unà cum praordente Oputculo Joanni Pico Mirandulano deberi conjicit Labbeus.

Opera ith omnia; in quavis ferè Bibliotheca Patrum editione (ub Idioca nomine haberi iolita; Raymundo vindicavit, additifque Caftigationibus (uis edi curavit Theoph Raymundas Part): 1654.4.*.

JOANNES TAMBACUS, nutions Truncisco, print Agentientis, Quild Agentientis, Quild Agentientis, Quild Agentientis, Quild Agentientis, Quild Monchut, deit such in Paccia for imme Rectar, as demus Saci relasii Magilier ab Urbaso V. pp. pp. pain no 1,64. cannos. Clanic anao 1,64. Obit delegatisti nai joi, quo tamenano, non ilquetta: yenerale activata: (in al ecoligatione. Teologia tini xx. Parif. 149). Cales. 12.4. No-Cales 12.

carqua de quilma di coalta.

MA R. S. ILLUS S. R. INGEN N. fea Inglueira pper Germanas. Tribémite insense de la glorida proce Germanas. Tribémite insense de la glorida per del glorida per del glorida per de la glorida per del glorid

EMANUEL

1389

SEC. XIV. sh An HCCC. 1;84.

EMANUEL II. Palzologus, Joannis V. Palæologi Imp. filius natu tertius , Imperium rata erga patrem pietate meruit. Cum Joannes enim pater anno circiter 1150, pigfecto Conftantinopoli Andronico tilio natu maximo, in Occidentemptolicifecteur , ut fublidia à Christianis Principibus adversus ingravescentes Turcorum vires conquireret : & inter redeundum Venerais à mercatoribus ob uiucariam pecuniam nondum exfoluram derineretur ; Andronicus de Imperio Court patris captivitatem in finu rifit : Emanuel vetò corratis è præfectura ina l'heffalonicenti pecuniis, Venerias properavit, & expunctis mercatorum tabulis Fairem redemit. Andronici feelere incarceratus, Emanuelis pierare liberarus Joannes Imp. illum cum Joanne filio exheredavir, iftum Imperii faceeflorem fibi mortuo defignavir , focium tibi vivo afcivit anno circiter 1,84. Andronicus su modi ignominia in rabiem actus ad Bajazerem Turcomm Regem connight; & copils illius auxiliatibus adjutus Conitautinopolim expugnat, patrem fraeremque carceri maucipat, & Imperium invadit. Exacto in excere trienuio Toannes & Emanuel filius falvi evadant , & Bajazeris tyraoni, Andronico jamdudum infentioris facti, ravore & auxiliis ufi, Imperium recuperant; & Andromeum in carcetem perpetuum abdiscendum Turcis committunt. Anno 1391, defuncto Joanne Parre, Emanuel folus deinceps regnare curpit : cumque Imperli majetiatem adversas Bajazetis ferociam conflanter tueretur, decennalem ftarim Regize Vebis oblidionem palias eft. Ipte Vrbis cura defentioneque Joanni Andronici fratris filio committa, in Occidentem paterno exemplo subtidia à Latinis imperraturus navigat; paterno criam infortunio ulus.Poltquam enim Italiam, Galliam , Angliam, Germaniam , & Pannoniam peragratier; Constancinopolim demum re infecta rediit. Desperatis ferè rebus Constantinopolitanis aliunde cluvit falus, Tamerlane enimTartarorum principe ad suppetias Emanueli setendas cum ingenti exercitu advolante , Bajazetes anno 14 1, oblidioneur folvit 1 & committo anno fequenti cum Tatatis prælio vincitur , ac captivus abducitur. Emannel extincto tyrauno perpetuam cum Mahometo ejus filio pacem iniit: & imperium deinexps fecurus tenuit. Obritati volunt, anno 1418, rectius verò 1415, postquam senio de-

Prodierunt Opuscula ifta omnia curà Joannis- S.E.C. XIV. Leunclavii Gr. Lat. Bafil. 578. 80. MCCC Oracio funebris admodum prolixa in Fratrem

Theodorum Palzologum Despotam Gr. Lat. a Combeñño cum nons edita Auctuar. Nov. Parif. 1648. Tom.11.p. 1045.

JOANNES DE BURGO, natione An-1385. glus, Theologie Doctor, Academie Cantabrigiensis Cancellarius , necnon Ecclesia de Colinghun in agro Nottinghaniensi Rector , claruit anno 138. quo Pupillum Oculi compilavit. Scripfit enim librum, cui rirulus , Papilla Ocali, omnibus Sacerderibus, tam Curatis quam non Curatis , fimme necessaria; in qua tractatur de septem Sacramentorum administratione , de decem praecpiis Decalogi . & de reliquis Ecclefiafticorum. oficies, que opertes facerdotem rice infliturum non... ignorare. Pradiit Parif. 15.0 Argentina 1514. Rothomogi 1516.4°. Quanți olim habebatur liber iste, ex innumeris ejus MSS, pater. Homilios qualdum ab codem Scriptas memorat Baleus Cent. 6.

MANUEL CHRYSOLORAS, origine Romanus, patria Byzantinus, nobiliffima profapia oriundus, claruit anno 1389, quo circiter rempore in Occidentem à Joanne Palatologo fe-niore Imp. legarus, ut fublidia adversus Turcas à Christianis Regibus postularet ; postquam apud Angliz Rogem , aliofque principes munus fibi demandatum fumma diligentia,ittito tamen fuecetfit, ob iffet, in Italià confedit : ubi Gracarum literarum ftodism (eptingentis pluiquam annis in Occidente neglectum, quin & ignotum ferè, primus omnium relateiravit; ac primum Venetiis mox Florentia, poftea Roma, tandem Ticini docuit ; Leonardum Brunum Arerinum , Francifcos Barbarum, Philelphum, & Poggium, Bapriftam Guarinum, aliotque primarios faculi vi-tos difeipulos nacha. Anno circiter 1397, ab Emanuele Imp. in Occidentem profecto Florentià evocatus, Mediolanum fe contulir. Post Emanuelis verò abitum ad folfta docendi munia se socopit, Anno 1414. Conftantiam petiit , Concilii Generalis spectator cu sidus : ubi auno tequenci die xv. Aprilis vicam finivit , apud Dominicanos Constancientes sepultus. Epitaphium et posuit Aneas Sylvius , Poeta Laurentus', quod fic incipit į

bilis Imperii lampadem Joanni filio anno 1419. SCRIPTA

P Recepts C. Educationis Regia ad Ioannems

Oraciones VII. de virtutibus ac vitiu , & bonarum literarumfludio, ad cundem. Oracio propitii principie ad benevolot subdites

in atatic flore conflictuos. Preces ad Deum maintine (prolixe fat's) It. Capita Compunitionis feu Confessionis ad Deums metrice.

Imago Verisin Aulas textili Operis Phrygii. Oracio ficia Tamerlane ad Bajazetem a fe cap-

Pfalmus Eucharificus ad Deum pro captivite-

te Bajazeris.

tradiditlet.

Ille egs, qui Latike prifeat imitarier driets Explosis docui sermanum ambagibus, & qui Elequism magni Demofthenis & Cicerense In lucem retuli, Chryfeleras nomine notus, Hie fin post vinn . & percerina in fede.

Extant , Epificia itr. de Comparatione Veteris & Neve Reme, prima admodum prolica ad Joannem Palzologum Imp. fecunda ad Joannem Chrysoloram terria ad Demetrium Chrysoloram, multo breviores. Prodictunt Grace, prima etiam Gr. Lat. interprete Petro Lambecio, Ad calcem Codini de Antiquitatibus CPP. Parif. 1655. f. Queflieres ejuidem Grammaricales prodierung Grace alicubi in 80.

BONL

Szculum Wicklevianum.

S.F.C. XIV. BONIFACIUS IX. Perrus Thomacellina ancea appellatus, patrià Neopolitamus, ab Urbano MCCC. VI. primam Acolythus & Protonotarius Apo-2389

ftolicus, deinde Diaconns Cardinalis S. Georgii in Velabro, postremo Presbyrer Cardinalis ticulo S. Analtaia: conftitutus. Post Vrbani mortem

Pontifex Romanus electus est anno 1389, die 11. Novembris , confectatos die xt. coconatus die xiv. cjuidem , xtaris fox anno 34. feu, et alii , 45. Anno 1390. anathema Carolo Sicilia Regi, totique ejus posterirari ab Vrbano decessore incussum abrogavit : & Fettum Amunciationis B. Virginis ab Urbano paulò ante mortem inltitutum confirmavit. Anno 1391, vir nummi, quo affines diparet , cupidiffimus , Annararum onus Ecclefez primus invex't, ut primi anni fructus Bencheiorum Eccletiasticorum, primitiarum Judascarum ad inftar, grario Apollolico folyetentur, fanciens. Anno 1894, feditionibus nuperis in Urbe feditis, ut fibi magistratus pro lubitu constituere, vectigalfa imponere , ac rem militarem disponere li-

*Ad an 1304 rion Postificino, inquit Brovins *, omnem populi Romani vim feftalife , ac serdem Urbis fiammun. imperium obrinniffe vifiat eft. Anno 1400, ex, Affifo ubi multis annis moram fecerat, Roman ingretlus Jubilaum celebravir. Obiit anno 1404. die 1. OStobris. Exrant Epifola & Conflictionet tv. spud Brovium ad an. 1 9:,139, 140; alia vi. spud Waddingum Annal, Minor, Tom. tv. ad an. 119:, 1304, 1399 alie XL 1. ibid. in Regelto Pon-

tit. p. 177. alie plures apud eundem Tom. v. JOSEPHUS, ALSHAHER BILTABIB di-Chit, Al-muchum Al-mathiki Altagi filius, natione Ægyptins, civitate Alexandrinus, Præpofitus Eceletiz Carholica B. Virginis anno 1900 coult rutus. Presbyrer annu 1008. ordinatus, lite oranes ferè Canones in Ecclefia Grzea receptos Arabico fermone paraphraftice interpretatus eft. Extent Integra perfo M5. in Bibliotheca Bo-

dleiani. E. ca exertptus priernos IV. Conciliorum. Generalism Canones Arabicò & Latino evulgavit Cl. Beveregius in Pandectis Canonum Oxen. 1071. Tem.11.p. 681. PETRUS HERENTALIUS, feu de Heren-1395. salis, gente Belga, Patri i Biabantus, ex opp'do cognomine originem duxit, Canonieus, ac trior Cambbi Flore aentis O dinis Premoufterentis,

· mittioth.

p. 558.

clatuit anno 1390. Oblit post annum 1416. modu calculos recte pionat Simle:us *, qui Carenam Illius in Pialmos ifto circires anno concinentain prodit, Ex variis cuim Fatrum a Doctorum Commentariis prolinam Pfalmerum Expofinanem Petrus composuirs que erypis excust prodift. Colon. 1487. f. Rentlinge 1498. Rathemet 150 s. 40. Co-Ion. 1554. Commentarium ejuidem lo tv. Evangelia fufifumen , uti & Chronican ab orbe condite ad anmon 1:85, se MSS, in Bioliothree Florefflensi vidiffe teftatur Ondinus Supplem p.6-7. Chronicon habetur etlam in Bibliotatea Colbertina Cod. 751. Alia quadam illius feripra recenfet Fr. Svyeertius Athen Belgie p.611.

RADULPHUS DE RIVO, natione Belga, Patria Biabantus, domo Bredanus, Deca- Doctor Oxonientis ac demum Professor S.

nos Tangtenfis, antiquarum Ecclefiz confirm S.EC. XIV. dinum peritifirmus firmul ac tenaciffirmus , claruit ab An anno 190. Obiit Rome anno 140% die 11. Novetribris , feu, ut affi anno 1403, die x. April15.Extat Calendarium Ecclefiesticum, ico de Cananum. observania Propositiones xxiit. Iconlim editz Lovanii 1568. & in Bibliotheca Patr. recntie Tom. XXVI. P. 189. Hifloria de rebus geftis trium Pontiç ficum Leadiensum, Engelberti à Maskà, Joannis de Arkel & Arnoldi de Hotu, ab anno 1147. ad an. 1386. Quamprimus in lucem edidit Joannes Chapeaville Resum Lood, Hift, Lordis 1616. 40. Tom. Itt. p. h

GERARDUS, ZUTPHANIENSIS & clvickte partia dictus, unus è primis Clericis Regularibus Ordinis S. Hieronymi , seu Fratifius Vita Communis à Gerardo Magne apud Daventrientes institutis, pierate eximia, & rar a auchrina infignis , claruit anno 1 9:1 Obiit die 1v. Decembris, anno 1:98. ætstis firæ 3 . Extant Opuleula 11. Alcetica , altetum De Reformatione interiori . fem virium Anime; altetuta De Spirstnalibut Afcenfanibus, Parifiis & Colonia 15:9, Expiùs incet Opera Thoma a Kempis , & in Bibliotheca Parra Tom. xxv1. p. 234.

WILHELMYS WODFORDYS, ali:s Wilfordas , natione Anglas , Waddingo *, tamen (cui Scriptores Anglicos fu s conterranels annumerare folenne eft Hibernus , ac civirate Waterfordientis, Ordinis Francifcani Monachus , clasuit anno 119e. Sexennio post in Synodo Lond nensi à Thoma Atondelio Archiepi eopo Cantuacientis totoque Clero Anglicano, delectus est, qui Joannis Wiclen Trialogum Icripto refutaret, Obiit, nti vulgo fertne, Colceft læ anno 1397. Sin autern verum fit quod vult Waddingus *, Wodefor- * Anat. dum ne-rpe Opateulum de Religione anno 143. Misse. feripeum juliano Cardinali nuncupalle, necette Ton-rs al an.199.5. 1eft illum din tupervixitle. Extat Liber ad Thomans Archiepiscopum Cantuariensem adverius Articu les xv.11. ex Wielefi Trialego excerptos , & in Concilio Londinenti anno 1396. (ex communi Scriprocum calculo) damnatos ; in Falciculo Recum

experendatum Colon. 1.35. f. p. 96. Determinano contra Harefes Io. Wiclefe , MS. in Bibliothees Coll. Novi Oxon, cod. 87. Merrouenfi cod. 221. Defenforium contra Armachanum in libello de mendicitate Christis, Ms, in Biblioth, Magdalenenti Ozon. cod. 62. Extrallio errorum Armachani, MS. in Biblioth, Col. Novr Oven. cod. 168, Seper caufis condenceacionis Arriculorum Ioannis Wieleft , MS. in Biblioth, Merconenfi cod 110. quod quidem Opus nequaquam divertum à no viderur.) De Sasyamento Altarir . MS. in Biblioth, Exonienti Oxon, cod. 11. Summen ejus de virtuibut, quam perfecit Walterus Prior à medio ufque in hnem, MS, vidi in Coll, Gonvil. & Caii apud Cantab, fol, Alia adhuc plusima re-cenfent Baleus Cent, v11, c. 3. & Waddingus de Script, Ord Minor, p. 1-8.

JOANNES BROMIARDVS, gente Anglus, saria Herefordientis , Ordinis Frædica:orum Monachus, Thrologus ac Turtic onfultus fummus,

Thrologia

MCCC.

1394-

do Londinenti anno 1282, acrirer oppugnavir, c reiter 950, ad an. 1195, quorum primo tes à Sa-Claruir anno 1390, fint licet , qui ad annum 1290. errore manifelto eum referant. Obliffe dicitus post annum 1+19. Estat Summa Pradicaterum. in duas partes distributa, qua præcipuos Disciplina Ecclefialtica locos & fentus ordine Alphabetico e plicat, Norimberga 1485. Venet. 1586.40. Dicin de missarum celebratione, MSS. in Bibliotheca Mertonensi Oxon, cod, ato. Exhortariones, MSS. in Biblioth, publica Cantab. cod. 108. Tracineus Iuris Civilis & Canonici ad moralem. fenfum applienti secundum ordinem Alphaberi, MS. in Biblioth, Pembrochiana Cantab. cod. 121. in Biblioth Coll. Novi Oxon Cod. 142, & in Bibliotheca Lamethana, Alia enumerant Baleus Cent. v 12. cap. 4. Altamut a Biblioth. prædicat.p. 63.

S.E.C. XIV. Pheologia Cantabrigienfis , Wiclefum in Syno- Chronicon de Eventibus Anglia libris v. ab anno SEC. XIV xonicis Regibus ulque ad an. 1066. geftas breviter percurrit: tres sequentes, qui ad annum usque 1377. pertingunt , ex Ranulphi Higdeni Ceftren-fis Polychronico ferè verbatum exicripiat. Literis pi zterea commitit Historiam Depositions Richardi II. Angliz Regis anno 1399. factz. Extar utrumque Opus intet x. Hiftorix Anglicanz à Cl. Tvviideno editos Landini 1612 p. 2311,2743.

1196.

BENEDICT VS XIII. Petrus de Lund antea nominatus, natione Hispanus, nobilissimo inter Aragonius loco natus. Diaconus Cardinalis S. Marie in Coimedin à Gregorio XI, creatus, post mortemillius Clementis VII. partibus ad-hæsit, ab isto in Hipaniam anto 1381. legatus. Post Clement's mortem Poutifex Romanus Avenione electus eft ann.1; 94. die xxv1/1. Septembr. confectatus & coronatus xi. Octobr. accepto pelus juramento fe, cedente Bonifacio IX. Pontiicaru cellurum. De pace in Eccleliam revocanda à Chriftianis Principibus & Episcopis sape interpellarus nullas non tricas nexuit, & aftutias comsentus eft, ut fibi Pontificatum confervaret aliis fucum faceret. A Carolo igitur Galliz Regeanno 1;98. Avenione obieilus , captus, & in cultodiam datus eft. Anno 1403. cattere elapius ad confuetas fallendi arres rediit, Papatum abdicare le paratum elle nunquam non professus, eundem tamen Interim rerinere per fas & nefas contendeus. Anne 14 8. diev. à Concilio Pitano depositus,in Catalauniam aufugit , atque anno 14:8. Conciliabuium affeclarum fuorum Perpiniani coegit:& mox Barcinoue politus Pontifices amulos, corumque fequaces, ac Patres Pitanos diris devovit,& Conbilni Pilani acta abtogavit. Anno 1417. die axvi-Julii , Concilii Conftantiensis decreto Papatu firmul ac communione fubmetus eft. Ipie nihilomin is ab omnibus defertus, ad extremum ulque fpicitum titulum malė ulurpatum pertinax teti-nuit, Oblit t'anifoole, Regni Valentini arce, anno 1413. die xens. Maii. Extant Epiffole v. Concil. Tom. xi. p. 1086, 2115, 2157, 2165. Bulla, qua Reges ac Principes omnes ab obedientia lua recedentes anathematizat, & trincipat bus exuendos decemit , Concil. Tom.xx1. p. 1812, Reffenfes ad Sigifmundum Imp. apud Bzovium ad an. 1415. num.19. Edillus contra Indaes , ibid.num. 35. alia plures Epifiola apud Theodoricum à Niem. Liber de porestare fummi Ponnificis & Concilii. MS. in Bibliotheca Vaticana. Vita humane adversus emnes cafus Confolationson liber Hilpanice evulga-

PETRUS DE ALLIACO, natione Gallus, Compendii ad Itaram fluvium tenuisfimze fottis parentibus anno 1350. natus , liberalibus disciplinis probe institutus, Collegium Navatrente in Academià Patifienti anno 172, ingtetfin est ; inter sodales Candidatorum Theologiz, quos Burtarios appellant , receptus. Anno 1376. Ma-gistri Seutentias in Collegio suo prælegere , & ad populum in Ecclefià concionati cœpit : & ad Synodum Amb aneniem evocatus , Subdiaconus adhuc ad prefbyteros concionem habuit. Anno 1380. 111. Id. April, Doctoris intignia retulit 1 atque anno tequente hibità coram Andegaventi Duce oratione, Concilio Generali ad tollendum ichilma opus elle Academ'z Parilientis nomine declaravit, Canonicus Noviodunenfis code m anno factus. Anno 1384. Colleg o Navarrense præfectus est jubi Joannem Gerfonem, Nicolaum Clemanginm , aliosque doctiffimos viros , discipulos habuit. Anno circiter 1187, cotam Clemente VII. Pontifice anud Avenionem fedente Facultatis Theologica Parificulis caulam oravit adversus Joannem Montelonum , Dominicanum, Conceptu publice docentem nupet damnarant, renunciatus est, & Carolo VI. Regi à facris lar-git onibus, & Confessionibus adhibitus. Anno 1394. Capellæ regiæ ápud Parisios Thefautarius conflitu tur. Eodem anno 1 Carolo Rege ad Bemedichum XIII. qui Clementi VII. fuccefferat, miffins eft,de (chilimate tollendo in medium confulturus. Anno 130j. Anielensis seu Vellavensis, 1196. Cameracensis Episcopus renunciatur. Anno 1305. Genuz versatus, habità coram Benedicto Pontifice concione, ei,ut Festum Trinitatis celebrandum decemeret, perfinsit / quòd quidem a paucis ancea Ecclefiis celebratum fiserat; deinceps verò duce & aurore Cameracenti ubique obtervati ccepit. Anno 1409. Concilio Pitano interfuir. Anno 1411, v.t. Id Junias à Joanne XXIII. Papi in Cardinalium cortum titulo S. Chrylogoni allectus eft; & poft triennium in Germaniam legatus, Excume an. 1314. ad Confrantiente profectus est Concilium ; cujus terrix session prafuir , & per integrum trienn um pars magna tu't, Excunte anno 1417, quo finita est Synodus , crebras ad Pa-tres conciones habuit. Obiit anno 1:25. Cametaci in Ecclesia Cathedrali sepultus; Aquila Francia, & mallem à veritate aberrantium indefessus appelfart folitus.

OPERA:

HENRICUS KNIGHTON, nation Augles , Canonicus Regulatis Monasterii Leiceltreufis , claruit circa annum 1505. Melioris note Hittoricus;quo non alius res Anglicas maori-fide ac diligentia perfecutus elt. Scripfit

SEC. XIV. ab An MECC

OPER A.

Ommentarii breves in libros Lv. Sentensia-_ rum. Scorlim-1500. 40.

Quaftiones fen Principia in quatuer libras Sen-

Resonanendatio S. Scriptura.

Evangelium S. Marci. Queftio Veferiarum, Veram Petri Ecclefia lege tie, Coloniz anno 1418. ict ptz.

regulerur Qualtio de refumpia, Viriem Petri Ecelefia Rege whernesur , lege regulesur fide confirmesur , & jure

dominener. Prodictunt fimul Opera ifta, dempto primo, Argentina 149 . f. Speculum Confiderations XII. Capitibus con-

Compendium Conreseplations in tres Tractatus

De IV. gradibus feate Pirimalis es dictis B. Bernardi.

Epitome onsdruplicis exercitii firitualit. De Oracione Deminica Trachains 11. Salutationis Angelica Expositio devota-Verbum abbreviatum (nor libros Pfalms

Medicationes 11. in Pfalman xxx. In te Domini Peravi

Meditatio in Pfalmana, Indica me Deut. Meditationes in VII. Pfalmos Parestentiales. Habentur una cum tribus prioribus Aiedita: onibus inter Orthodo .ographa p. 1085. Meditationes in Cansica, Magnificat , Benedi-Eur. er Nune dimittir.

Expositio in Cantica Canticorum Solomonis, Duodecon honores S. lofephi penfi Virginis. Prodicrunt fimul Opulcula ilta xv 11. a Speculo Confi derationis inclutive enumerata Ducci 1614.8°. Trailness de anima. Produt feotiem Parif.

1494.8". 1505. Sermones varii argumenti XX.

Modus , Sen forma eligendi fummum Pontifi-Questiones in Spheram Mundi loamis de Sacro-

Bofco. Paril 1498. Vener.1508. Lebellus de emendacione Ecclefie. Conc lii Con-Rantientis Patribus anno 1411. oblatus. Prodiit in

Faic culo Return expetend. Colon. 1515. p. 205, & apud Wol.num Lect.Memorab.Tom. . p.756. De Ecclesia & Cardinalina amboritate Lebelles, Extat inter Gerianis Opera Parif. 1606. Tom. 1. p. 895.

Laber de Concordia Aftrologia & Theologia. Habetut in Appendice operum Gerlonis Trachunginger libres Meseerorum Ariflmelie

de impressionibus acris, ac de iis, quato it, 21, 80 it regionibus aeris funt. Argentinz 1504. Viennæ

Sacramentale, Lovan'i 1487. Vita S l'etri de Moreno , l'ontificis Romani, dicti Coelettini V. Prodiit feortim à Dionylio Fabro Pr'ore Paritienfi-m Coelettinorum in lucem edita Parif. 1539. 4". & habetut apud Surium die

rev. Maii. Traffatus de Imagine Mundi. Epilogn: Mappa Mundi.

De Legibus & Sellis.

De Correctione Calendarii. De vero Cyclo Lune. Cofmographia Trailmens 11. Viginiiloquium de Concordantia Aftron sitc xm

MCCC

veriencis cum Theologia De Concurdia Attronomica veritatis & narra-

mir Hiftorica Trallarus Elucidarius Aftronomica Concordia

Principium sa curfum Bibliorum , precipirin cum Theologia & Historia. Apologetica Defentiones It. Allronomica verita-

Trallatus de Concordin difeordantinos Aftronomornes Prodierunt fimul Opulcula itta à Tractatu de Imagine Mundi inclutive alicabi in folio, non expecifis loci, temporis, aur Typographi

Prodierunt etiam alicubi Liber de Concilio Generali; Liber Queffionum in Hexaemeron; Concepins & expanibilia ; Traffains de Imerditto; Trailatus de permusatione Beneficiorum; & Refpon fio contra Fr. Matthei Conclusionet pro fella Pla-

gellantiam. Verum edit.onum tempora & locos invenire non potui.

Caterium plusima Cameracenias Opuicula ine-dita MSS. affervantut; viz. Quețiio nerum turesi-cum fispro docendi licensia peraniam dare vel recipere ; Qualtio de reprehenjione Petra à Panto falla; Trallains 11. de faifis Prophetis | Trallains 111contra Fratrem loannem de Montefono ; Sermones aliquos ; & al a in Bibliotheca Colleg i Navatrensis , a Launoio sigillatim enumerata Hist-Gymnas, Navatt, Tom. 11. p. 479.

ANTONIUS DE BUTRIO, genté Italus , patria Bononientis , Junis utriulque Doctor, & in Academi's Bononienfi ac Ferrarienfi rofelfor, Joannis de Imola & Gemin ani magifter.Claruit enno 1393. Obi t Bononia: anno 1408. Hift Ja. Non. Octobr. (fil orftero fides) ad S. Michaelem in monte Sepultus. Habetur tamen in Bi- Bibl-noch bliotheca Augustina Codex MS. secundam Le- p. st Quez ejus fuper 2. Decretalism partem comple- 1945 dens , qui Locturam iftam anno 1439. feriptam effe præfe fert. Quam parum autem infæriptioni-bus hitee Codicum MSS, tribuendum fit, vel , vel exinde conftar, quòd in eadem Bibl-oaheca Codex

MS. habeatur , qui Zabatelle fuper Clementinas Lecturam anno 14.6. compotitam effe prodit; cum tamen Aurftorem anno 1417, obiitle certo certius conflet. Extat Antonii Cammentarius inquinque libros Decresalism, Venet, 1578. Tom. v 1. Commentarius in fextum Decresalium librum, Venet. 1375. Confilia five Refronfa I uris, Venet. 1382. Traffatus de jure Patronaius , Francofurt. 1581. Speculum de Confessione ; Lovani -- f. Reportatoria ano, alterum Juris Canonici, Juris Civilis altetumpl is una vice edita:& alia quadam, qua ad hunc locum minus spectant.

NICOLAUS DE GORHAM , quem nonnulli Gallum fu'fle volunt , rect us verò natione Anglus, in vice cognomine Provincia Harriordientis natus , Ozonii in Collegio Mestonenti bonis literis innutritus , & Magifteri grada cohonestatus. Tandem Dominicanis se adjuntit ; & Luteriam profectus , doctring as

pierate

1400.

IBC XIV. please inclusint, Ocdinis ful Provincialis in facris literis, adversits one, and controlicious SAC XIV, is ha.

Gallla factus. Eundem tamen Franciscanis VVsd- S. Spirison son ex patre procedure, s fed ex Pa- set An
NCC. dingra - annumerat. Visit furfair excurne hoc tree-fills, 8 Trailean II. alternum de Danasfo MCCC.

dingra - annumerat. De Scripe Ord Minor p. 164+ o cuidam Galliarum regi à facris Confessionibus fuitle produnt.

OPERA

Ommentaria in IV. Evangelistas. Prodiernint J Colon. 1537. f.

Commencaria in Acia Apoficiore Commencaria in omnes Epifolis S. Pauli. Hagenor 1501. Parif. 1521. f. Commencaria in Epifiolas Canonicas. Sub

Thoma VVallentis nomine faptus edita. Commentaria in Apocalypfin. Sermones de Tempere de Santlis per tétins anni

circulum. Prodierunt una cum Comment in Ep. S. Pauli Hagenga & Parifus. Omnia Gorrami Opera collegit, & in duos

Tomos dittribura edi curavit Joannes Keerberg Antorrp. 1617. & 16.0. 1. vol. fol. Commentaria Thoma Wallenfis in Bortliff

Confolationem Philosophia in nonnullis Cod MSS. Gorramo alcribnniur. Reliqua Gorrami Opera intelita recenient Ba-leus Cent. v11, c. 21, Almatura Biblioth. Prædicat, pagin. 71: & Simlerus Biblioth; Tigurin, pa-

gin. 519.

JACOBUS MAGNI gente Hilpanus, attil Toleranus, Ordinis Augustiniani Etemita, infign! S. Scripture periritià, & affiduà veterum Theologorum lectione egregium fibi no-men tulit. Clardit anno 1400. poliquam Paravii men tulit. Clardit anno 1400, poliquam Paravii Theologiam ac Philosophiam publice professis effer; Carolo VII. Francorum Regi a (ecretis confessionibus adscitus; Archiepiscopstum But-degalensem fibi oblatum tepudiavit. Obiit Luteciz apud Augustinianos lepultus. Scripsit infigne Opus de Sermone & Inquisitione divine fapienese, cui Sophologium nomen dedit , libris x. diftinchum , quod ex veterum Philosophorum, Poctarum atque Oratorum Scriptis ab ipfo con-farcinatum elle in Prafatione prodit. Prodlit id tharacteribus vetuftiffimis impreffum Lugdini 1491. 8°. & cum Joannis de S. Geminiano ope-te de Similiudinibus & exemplia. Lugduni 1881. f. Alia Illum elacubratile, & in Itis Quafiones in libros Arifloselis de Anoma luculentas , & neriufque Philosophia tam naturalis quam super-naturalis Compendami in Michaelem Episcopum Autifio Jorentem, prodit Jol. Pamphilus Chron, Ord. Erem. p. 73-

NILUS DAMYLA, patrià Italias, Hieromonachus in Monasterio Hierz Petrz Carcasinorum in Creta infinia, claruit anno 1400. adv. Holtinger. cap. 19. p. 44. Colletlanes infuper elecubravit ad Maximum Monachuar est ficis obiturus vices : quas fumma prudentia, Append:

(zenlo , circa astrum 1400. Als illum ad ann. Papá & fide auriqua Rome , alterum de Spuidis 1350. alii eriam ad ann. 1296, referunt; & Philip- duabus Photsault : MSS. in Bibliotheca Regis Gallia. Ex postreme Tractatu Fragmentum Gr. Lat. profert L. Allarius lib. de Synodo I hotisa cap. 9, pag. 179. aliud lib, de confenfu l.a. cap 18. 5. 10. aliud è penultimo Tractatu habet in Addendis pogin. 1:75, aliud ex fecundo opere ibid. l. 2. c.p. 18. 5. 7. Alia Fragmenta vid.apud eundem de Confeniu 1. 2. cap. 9. 5. 5. & 1. 3. c.

> MAXIMUS, Monschus Gracus, Dam læ σύγχους, quem l'eris tentavit, fententiæ autem fuit adverfatium fenfit, claruit circa anhum 1400. Scripfit acriter pro Latinotum dog-mate adversus Gracos , miffis undequaque , inprimis verò ad Coustanrinopolitanos, hac de re Epifolis. Ejus scripra haud adhuc supereste ar-

bitror. FRANCISCUS XIMENIUS, natione Hispanus, patrià Catalauhus, domo Ge-rundensis, Episcopus Elnensis, & Picudo - Pa-triarcha Hierosolymitanus. Claruit circa antitalica circiosissimi infigium de Natura num 1400. Scripiti Librum infigium de Natura Angelica, Complui 3527, exculum. Trallatum do Scala Dei, Barcinone 1501. Passorale pro instru-Sione Episcoporum & Supernarum , Barcinone 1495. F. De Vita Christiana libros Iv. Valentia 1484. Granata 1496. Alia ejus opera quamplurima, lingua parrià conscripra, in Bibliothe-ca Comobil S. Marie de Jesu prope Barcinonem

Ord. Minor. p: 146. FRANCISCUS ZABARELLA feu de Zabarellis , gente Italus , domo Paravinua, Juria ntrissique Doctor, quod à Joanne Lignano, Baldo, & Saliceto acceptum tum in Gymnalio patrió tum Florentlæ docuit , Nicolai Abbasis Panormitani magister. Tansam apud concives Paravinos egregia nominis fama ac vitæ probitate aurhoritatem iniit, ur extinca Carearienfinm familia, illi patriz civirat s clavea defetendi, dedition sque Venetis facienda provinciam committerent. Ecclefie Carhedralis Paraviria jamdiu Archipresbyter, tandem Epif-copus i Canonicis electus est: concivium vetò fuqrum voluntari morem gerens, oblaram dignitatem refug't; & ab ils viciflim opulentiffimam S. Mariz de Praralea Abbatiam pletaris erga patriam infignis pramium tulit. Claruit anno 1400. Epilcopus Florentinus à Populo electus dignitate tamen ufque ad annum 1411, caruit: com à Joanne XXII. Papa in Cardinalium costum titulo SS. Coline & Damiani cooptatus, fedem etiam fuam ab eo confirmatam rerulit, Litinorum hoftis infentifilmus. Scripfit Opus Polt biennium à Pont fice ad Sigilmundum Imp. de Ordine in divina Triade , & de Processione, mittitur de Concilio Generali Indicendo & Spiritur S. MS. in Bibliotheca Vaticana. Frag- schismatibus tellendis acturus. Concilium mentum ejus Gr. Lar. ethibet L. Allatius lib. utriusque consensu Constantiz convocatur: ad

MSS. affervari teftatur VVaddingus de Scriptor;

408;

1400:

Szculum Wicklevianum.

MCCC.

50

S.A.C. XIV. fide, ac diligentia triennio fère administravit; Hieronymum Progensem capitis domnatum in carcere invilere & ad Palinodiam horrari non dedignatus. Obiit Constantia dievt. Novembr. anno 1417, acatis fine 78, honorifice admodum elatus, tota Sync Jo, ipioque Imperatore, fu-beris pompam cohonellantibus, & Poggio Florentino laudes illius è foggefto recitante. Corpus postea Patavium translatum est , & illustri à civi-bus ornatum Epitaphio, quod apud J. Phil. Tho-

* Mofte vi- mafinum * videre cft. tor. dog. p.

SCRIPT A.

Ommentarius in v. librus Decretalium Clementinas. Prodlit Vener. 16:2. Commencarius in Clementmas Icorlim prodiit

Venet, 1481, Tom. 1V.

Cenfilla Iseris, Venet. 1581. Varia Legum Repensiones. Venet. 187. De Schifmaribin authoriste Imperatoris to dis Liber , inter alia quedam editus Baffi. 1587. Argentina 1609, 1618. Illum Indices Romani ,

antequam expurgetur, legi prohibene. Alia illius feripra enumerat Thornaimus †, viz. † Ibid. ; Commentarios in Naturalem & Moralem Philofo-

S.EC. XIV. MECC.

phiam ; Trailatum de Horis Canonices ; Hiftsriam fui temporis ; De Fulicitate libros III. Complentaria in Verus & Novum Tollamemuni; Opufenta de Artibus tiberalibus ; De Natura revum diverfarum) Alla in Concilius Pifano & Constantienfi. Volumen Orationum, & Epiffelarum : que quidem nondum in lucum prodiifit puro.

Fmis Seculi decimi quarti.

SÆCULUM

SÆCULUM SYNODALE. CONSPECTUS SÆCULI

12

OST Inculam tot Szculorum batbatiem, & tam diututoum lite. \$\frac{3}{2}\times \text{Acc. Nri.}\$

atom figulations, tandem advenie exopratum illud Szeudum, quo doMCCCQ.

citrina fugatis ignorantze tenebris quali ab inferis emergeret, & bonarum artium linguarumque fludium Orbi Chitifiano polifiminio teddetectu. Duplich fire id educit acceptum terferi debt.; capta 2 Tur-

cis Constantinopoli, & inventa arti Typographica. Expugnară enim anno 1453. Gracorum metropoli , doctiffimi quique gentis iftius viti Paupereare & barbarici jugi duririe coacti, in occidentales partes, prafertiniverò Italiam fefe con-tulerunt; & non folum Graca lingua fed & omnis ferè meliotis literatura feientiam Latio fecum invexerunt; faltem Latinis, ut aliquid fupra nodofam Scholarum difqiplinam sapere contenderent, incitamento fuerunt. Dein paucis anrea annis reperta ars evpographica, seu Batavis seu Germanis id laudis debeatur, antiqua Etuditorum monumenta in lucem protraxit, recentiora mirà celeritate propalavit. Ifte literarum starus : Sin res ecclesiasticas spectemus ; haud ullum à quarro usque Saculum Synodorum feracius inveniemus. Ur minoris enim nota Concilia & Conciliabula taccam; anno 1409, ut diutumum Pontificum Romanorum (chifma è medio tolletur, habita est Synodus Pifana, que Benedictum XIII. & Gregorium XII. Paparu (ubmovendos decrevit; & Alexandrum V. fedi Romanæ præfecit. Cum vero id Schifma adeò non extingueret, ur adaugeret porius, & Triumviratus Pontificius Ecclefix intolerabilis vidererur, Concilium Constantiense anno 1313, curante Sigismundo Imp. constum est, cuius Autoritate, cum quifnam è tribus verus effet Pontifex dignosci non posser, singulie fasces abrogati sunr; illorumque loco Martinus V. ad Pontificatum evectus. Summa enim constantia Concilii istius Patres Synodi Oecumenicæ superioritatem supra Papam aftruxerunt , ne hiscere quidem auss, qui interfuerunt, Pontificibus Romanis, earnque decreto folenni, tanquam indubitatum fidei articulum, confirmarunt. Nondum tamen finitum Schifma: Papatum ad extremum ufque vitæ actum mordieus retinuit Benedictus XIII. Gravioris momenti, qua Concillo Contantienfi cum Huffitis fuit, controversia. Isti veritatis & primævæ fidei renaces eucharistiam Christianis fub utraque specie administrandam esse ptædicarunt; salrem, ut ipsis utraque species concederetur, postulabant. Hussum data side publica Constantiam advocarunt Patres; advenientem violatà fide ad rogum damnarunt ; urque ora Hustiris ærernum occluderent . Seffione x:11. decreverunt , quod lices Christus poli canam inflituerit , er fuis difeipulis adminisfraveris sub urrăque specie panis & vini venerabile sucramentum, tamen boc non ob-flante, Calix Laicis auserendus estet. Definitam Constantiz superioriratem Concilii; Synodus Occumenica Balilcenlis anno 1411, roboravir ac fortiffimè affetuit, Illam indixerar Eugenius IV, Papa, ut Sigifmundo Imp. & Concilii Constantiensis decreto de fiequentibus Synodis habendis, morem gererer: yerum quamprimum Bifileenfes fuperiotitatem Concilii supra Papam afferere animadverrerer, Synodum diffolyi ac Bononiam transferri juffir. Pontificis audacia: confranter refragarunt Concilii Patres; & Papatu illum, ni mandatum revocarer, fubmovendum effe decreverunt. Post innumeras tergiversariones Eugenius, Pontificum à Concilio Constantiensi haud ita pridem depositosprend.

SÆC XV. rum exemplum veritus, fastum demisit; & Synodi jutilis obsecurus, acta illius omnia MCCCC. confi mavit. Sublaro autem è vivis, cujus autoriratem maximè reveritus est, Sigifmundo Imp. ad confueras fallendi arres rediir. & Concilium Ferrariz anno 1418, celebravit, Florentiam anno sequente translatum; ut habetet, quod Basilconsium decretis opponeret. Hue vanà auxilii contra Turcos impetrandi foe allectus Ioannes Imperator CP. Episcoporum Gt.corum turbam adduxit. Disputatum est aliquamdiu de procesfione Sp. S. de Primatu Papa, de Purgatotio, aliifque Religionis capitibus, tandem Unionis formula excogitatur, cui aut Imperatoris minis adducti, aut Pontificis auto corrupti, subscripserunt è Gracis quamplurimi. Concilium interim Basileense Sessiones fuas producit; & deposito Eugenio, dignitarem Pontificiam Fœlici V. donat. Cæterum nullum non ex supra memoratis Concilium Occumenici titulum arque autoritarem fibi vendicavit; fingula à fede Romana aliquoties confirmari metuerunt, & indubiam definitionibus suis fidem à Christianis omnibus adhiberi jubent. Quin ex frequenti ac diururnă Conciliorum ifto faculo habitorum Scilioue, & acertimă, qua fecuta est de singulorum autoritate, controversià, factum non malè censeri posser; quòd Conciliorum Generalium infallibiliras, à passeis antea recepta, ferè universalem in Ecclesià Romană fidem obtinuctit. Excunte Szculo Pragmatica S. Ludovici Sanctio, qua anno 1168, condita fuerat, in ufum revocata est: qua sedes Pontificia intra Gallias gravem poreflatis ja luram fecit. Conciliorum enim Conflantienfis ac Bafileenfis decreta Ecelefia Gallica ja religiosè fibi observandasumpist; nec ultra limites à Canonibus Ecclefiasticis positos autoriratem Pontificiam evagati passa est. Concilium interim Florentinum, quod nihil non Pontificum libidini permitit, in Italia aliifque occidentis patribus obtinuit, ita tamen ut augescente indies bonarum literarum & antiquæ Theologiæ sludio, recepta olim Apostolica: plenitudinis opinio paulatim evanescetet; & omniporentia Pontificia moles nutaret.

SCRIPTORES

SCRIPTORES.

OANNES HUSSUS, gener Bohemus, in Pago Huffenitz cognominaro natus, in Academta. Pragenti bonis literis intitutus, ubi Artium liberalium Baccalaureus anno 1593. Magifter i-hilofolo6. Sacerdos & Concionaro

hiz anno 1196. Sacerdos & Concionator Templi Bethlehemirici anno 1400 creatus eft. Claruit anno 140 . Vir , ipfis fatentibus adver-fariis doctrina illustris , pietare conspicuus. Dum factarum lirerarum & castioris Theologia Rudia depotitis prejudicits ac fincero veritaris zelo argerer, & Wielen fi non fer ones prz-fens audirer , falrem feripta diligenter pervolveret; furdiffimos nec diutius tolerandos Ecclefix Romanz errores & corruptelus facile agriovit : agnotos qua concionando qua feribendo fortillime oppoguavit : ftudiorum ac laboris focium & paraltatem nactus Hizronymum PRAGENSAM , gente pariter Bohemum , in utbe Praga natum , Lutetie Parifiotum & in præ:ipuis Gallie ac Germanie Academiis studiis Theologicis inqutritum, & ob raramae divinam plane in concionando eloquentiam apud populares suos celeberrimum. Utriusque do-Reinam arcectis auribus exceptrunt Bohemi; conciones rumatim frequentatunt; & ertores foolitos agnoverure fimal & oderunt. Frigef-tenre iraque apud Bohemos indulgentianum mercaturà, actum de religione clamabant Pontificii; ni Joinnis & Hieronymi aufis properè obviarecur. In atrumque igitur inturgir Subinto Lepus, Archiep scopus Pragentis anno circiter 1408. Synoduin cogit , Academicos accertit, Wiclefi dogmata & sectatores damnat , librosque comburit, Joanni & Hieronymo conconaudi munus interdicit; atque Urbe mor excedere compellit. Subineone verò paulo post è vivis fublato, ad confireta redeunt docendi munia. Annis fequentibus ad Gregorium XII. & Joar hem X X I I I. Pontifices harefcos delatus Huffus mojus discrimen adit. Pontifices rem totam Cardinali Columne committunt. Ille Joanni diem dicit , qua Rome se judicandum sitteret. Mitrit ifte procuratores fues qui innocentiam firmiffimis rationibus probent : mittle & VVencellans Ren legatos qui Joannis causam tuerentur. Nullam defentionem admifie Cardinalis; verum Jonnem contumacem effe hæreticum pronunciavit, Anno 1413, increbrefcentibus inter Bohemes ob religionis caufam fedicionibus, Hudis à VVencesso Rege ex civitare Proga ejestus, apud vicanos concionari corpir, donec fedatis paululum tutbis, redeundi copia daretur. Anno 1414 inchoato Conftantienti Coneil o Hullus Sigilmundi 1mp. literis, quibus faluti fine publica Imperii fide cautum est, Ger-manice fimul ac Latine feripris munitus, à nobilibus aliquot Bohemis die 3. Novembris Appenda

O ANNES HUSSUS, gence Bohemus, in Pago Huffenitz
cognomiatro natus, in Academa conductus vocane, Nit rangen fieldet tam for
located back littles between

Anni delicitation for the conductus vocane, Nit rangen field tam for
located back littles between

Little for the conductus vocane, Nit rangen field tam for
located back little for the conductus vocane, Nit rangen field tam for
located back little for the conductus vocane, Nit rangen field tam for
located back little for the conductus vocane, Nit rangen field tam for
located back little for the conductus vocane

AND LOCATED TO LOCATED

fenni religione datae authoricas & reverentia petuit, quo minàs, Hullus reclamantibus Sigilmundo & Germanis; vicetimo fevro post ingreffum die in fordiffimum carcerem daretur. Integris fex mentibus variis carceribus, inediis & tormentis exagitatus , randem in Concilio hærefeos abfens & inauditus damnatur præcipné ob Eucharistiam in utraque sp cie administratum. Verum cum id inique ad-modum ferrer Sigismundus Imp. disputandi ac semet desendendi copia Husso conceditur. Die igitur quinto atque iterum septimo Junii iste in medium additeitur , & certamen instituitur. Verum ornnia strepitu & clamoribus aguntur-Hulfus conviciis & vociferacionibus obrutus no verbum quidem facere permittitur , nifi palinodiam agere veller, Constanter id recusat ille, & in carcerem amandatur. Die vs. Julii carcere iterum eductus Concilio fiftitut, herefeos damnatur, flammis addicitur, vestibus facet-dotalibus exuitur, gradibus Academicis deprivatur, de papyracea corona eacédemonibus de-pidra redimitus, ad supplieium perducitur. Summa ille animi constanria & fortitudine mortem oppetiit, vivicomburio extinctus in patenti prato carra muros urbis. Menfe Aprili ejuldem anni Hieronymus Constantiam venerat accepta prius à Concilio natò veniendi , non tameu redeundi (id commenti enim boni Patres (celeftiffima perfidia pratexebant) poteftate, & in parcerem datus dirity; tormentis excruciarus fuerat.Post Huss morrem abjuracionis formulam sibi datam ex scripto recitare supplicis terrore ada-dus suit. In carcerem nihilominus remitsus turpiffima ignavia pomitentia duci corpit; & excufis vetemo veritatem iterum profierri non dubitavit. Anno igitut 1416. die xxv. Maii in Temlum Cathedrale adductus tanta animi præfentia & invicto argumentorum robore differuir, ut adverfarios fues ad filentium adegerit. Ad rogum itaque damnatus 111. Cal. Junii par Huffo certai men bbiit, parem triumphum reportavit.

OPERA.

E Aplicacio Symboli, Decalogi, & Oraclenis Do-

Trachains de peccato morsali, de Matrimonie, de Cognitione d'alicitione Dei , de tribus loghimus bominis de foçues peccatai mentalibus . de Secramento corporis de fangúinis Daminis, Conflictigit.

De fanguine Christi fab Gecle whit à Laici fa-

mendo Quaffio.

De fuficientia legis Christi ad regenda Ecclesium.

De sufficiente legis Christi ad regenda Ecclesiam.

Servis de fidei fina elucidacione.

E 3 Serme

Sæculum Synodale.

54 Serme in ille

S.E.C. XV. Sermo in illud., Pax hule domai , & aiim de.

ab An.

MCCCC

Epiflela LXVIII. Huffi aliorumque fub tempus

Concilii Conftanzienis feziptæ.

Narratio de iniciis & progrefis certaminum Ioannis Haji cum fallione Pantificia. Appellacio ab Archienstopo Pragenfi ad Papam.

Epificia feripte que tempere Haffin per excommunicationem Prasa abierat. Replica contra Anglicum Ioannem Stobes Wi-

elefi calumnaarorom. Defensu quorundam articulorum Ioannir@icless.

De ablatione bourum temporalism à Clericis. Habetus apud Goldastum Monarch Tom. 1.p. 232. De Decimis.

Replica contra occuleum adverfarium. Replica coutra Pradicatorem Plenenfem.

Qualis de arciendo Clero pro Concione. De quanque Officis Socerdeiis. Determinano Qualtionis cum fuo Trattatalo de

fautuine Chrissi glorificato. Trallatus de Corpore Christi. Trallatus de tribus dubits faitis in Holomatz.

Quastio de Credere. De libris Harcicorum legendis. Altus pro defensione libri Ioannis Wiclest de.

Trinitate. Quastio de Indulgentiis 3 five de Cruciatà Papa

Joannis XXIII.

Contra Ballam à Joanne XXIII. editam de erellione Crucis contra Ladiflaum Apalia Regem-

Opuscalum de sex erroribus, compilarem & parietions Bethlehemiticis inscripram. Traslatus de Ecclesis, ptonunciatus publice in

aivitate Pragensi. Responsio ad Scripta M. Stephant Paletz. Theolo-

gia Dolloris, Responso ad seripta M. Stanislas de Znoyma T. D. Resa: atto seripti ello Dollorum Theologia.

Liber de Amichrifto, & membrorum ejus Anatema. Liber de regno, populo, vita, & maribus Anti-

ehrifti. De Sacerdosum & Monachorum abhorrenda Mominatione in Ecclefia Christi.

ominatione in Ecclefia C brifts. De abslendis feltis & tradicionibus humianm, De pernicle tradicionum humanarum. De Vintuse Ecclefia, & Schifmate. Psodist feor-

fim Bafil. 15:0. De Evangelica perfettione.

De myflerio iniquiacis fragmentum, De Revelatione Christi & Antichristi fragmen-

De Revelaume Christi & Antichristi fragmentum.

Alia quedam Fragmenta. Opuscula ista à Libro de Antichristo inclusive recensita prodieraux

bro de Áneichtillo Ínclusivè recensita prodienus simul Argeassrasi cum Appendice Othonis Brunselfii.

Historia gestoram Christi ex quassor Evaagelissi in noum collella, Or ferundiem tres annos pradica-

tionis epus diseffa.

Concioner Synodica.

Sermoner xxv111.

Explicatio in vii. priora Capita prima Epifiola S. Pauli ad Corinthios.

Commentarii in Epifolas v.1. Cammicas. Enarrato Pfalmi c.1.x. & novem fequentim Pfalmorum. De Corpore (hvisti in Sacrameato Altaris , quid S.A.C. XV. m crecinr, aeque incipiat esse: contra érassos Papis no An. MCCCG.

flarim errores.

De Adorationes Geontra Imaginum adorationem.

Carmen de Cana Demári.

Opera lita ormala una cum plotimis mouuments Hiloticis, literis & Trackaribas aliotum,
Bullis Pontificis, &c. Hilotiam Hufti, Hictorymi, & Wielefi spechntibus prodictunt. Norimbera
ge 15.8. 2. Tom. fol.

Epillola cjus cam Ptafarione M Lutheri excufa funt VVittemberga 15:7.80. Commentarius in Apacalyfin fine Autoria nomi-

ne editus VVistemberga 1528.
Refpunfines Herranymi Prasenfis ad Articulas
ta causă fidei habentus Concil. Tom. 211. p.1551.

PAULUS, ANGLICUS à nacione didus, Decretorum Doctor , clasuit amto 1404. quo Opusculum suum elucubravit, decimo quinto Bonifacii IX. anno , uti ipie in fine dilette teflatur: adeò ut menda typograpica in num. 1444. lateat, necelle fit, qui in oram libelli apud Gol. dailtum irrepfit. Scripfit Paulus / wrenen Specalass, feu Dialogum inter Petrum & Paulum, in tres divitum. Operis fui scopum ac materiam ipie his verbis in Præfatione deplogit. Pramoerrores gravissimos Cures Romana desegam , ciren probliones beneficiorum . & indulgensiarum concessiones , desellasque eliminando cum Simetriacis & corum parcicipibas condemnabo, Secando feripia minis Casholice feribeatium quadamy pue tame definitions ecclefinitien canfam praftage videbantur aat occasionem, tanqaam bareisea clarissimè reprobabo : & ibi fandamenium enervabe illius destrationis de Symoniacis que probibiris . & de prehibitts qua Simoniacis; qua multes etians communiter peritos videntar ponere in erroremterrio totam Komanam Curiam erroneam, er in flasu damnationis laborantem, ex verlifimis fundamentis declarabo, necnoa omnes qui à pare cons uni per exorbitantes gratias beneficia Ecclefiafireasium adepti, Papa plenisudinem potestaris per-tratlando. Es secuadios hoc tres erums partes, quas Istlori faadeo toto fludio perlegere. Extat Speculum istud Au.eum apud Goldastum Monarch, Tom, I I. p. 15 7-

OANNES CHARLIERIUS DE GER-SON, gente Gallus , à vico cognomine , Diœcefeos Rhemenfis lu Campania oriundus , Dollor Chriftianiffimm appellatus; natus eft anno 1361. xix, Cal. Januar. Arnulplu & Elizabetha filius. Anno 1377. Lutetiam Parifierum à parent bus milius, Artifiatum Socius in Collegio Navarrenfi factus est. Anno 1381, in Theologorum Societatem receptus, postquam Petrum Alliacum septennio, Ægidium Campaneniem triennio docentes audivillet, anno 1.92. Collegii Mag ster defignatus eft. Exin paucis post annis Cancellarii Pat fientis munus obrinuit , quod quidem tanta prudentii & honote gessit , ut Cancellarias xar' ilizzlu hodienum appellari foleat. Claruit anno 1404. Hallucinantur plane, qui Joannem postrum Ordinis Colestinorum Monachum, eorundemque deinceps Lugdunensis Comobil Priorem fuisie volunt: in

and Land

1404

S.A.C. XV. hoc lapfis quod nofter fratres duos Joannem & MCCCe. Nicolaum Curleftinis afcripces haburrit. Anno

1407. Joannis Parvi , qui Ludovici Autelianensis Ducis interfectionem lieitam effe affirmarat , affertiones concionibus ac feriptis oppugnavit , & à Facultate Parificali acri censura notari effecit. Anno :408. in Concilio Paritienti ; quod ob canfam Schismanis collendi coegerat Carolus Ren utrique Papæ, Bened &o XIII. & Gregorio XII. obedientium denegari , donec alter alterutri cederer, pertitatir; & apud Benedichim Tarafconze femelarque fterum, & rertiò Maffiliz concionibus egit , ut Pontificatu depolite pacem Ecelelia duret. Anno 1409. depolitis in Concilio Pitano Benedicto ac Gregorio , & electo Alexandro V. c mi adeò non finiretar , ut adaugeretur, fchile Gerio candem pacis rationem , quam Benedi cto antea fualerat; ab Alexandro initi volut. Verum merque arreptum femel Pontificarum mordicus retinuit. Anno 14-3. e.orta gravi inter Parifienles feditione, Gerio cum tumultuanti populo obviamitet , ad necem vel careerem quaritus eft. Fuga elle fibi confaluir, & inter superiores ædis S. Marie fornices per aliquor dies delituit; dome interim à plebe expilara & fapellectile direpta-Anno 1414, Regis Gallorum & Senonenilis Provincia Legatus ad Concilium Conftanticule mittitur : ubi nullum non movit lapidem , ut Schiling tolleretur : Ecclefie Pax firmal & puritas pest tueretur, relectis erroribus , & deterfis maculiss totus denique Christianus Orbis & in Capité & in membris instaurareur i cumque exopeata reformationi Pontifices abelle compererit, Commentai um do Anferibilicate Papa ab Ecclefia conscripsit, à Concilii quidem Patribus approbatum, minimè ramen executioni mandatum. Sanè cantam fibi Gerfo eximia doctring & pic tatis fama autoritatem in Synodo conciliavit, ut in omnibus Doctorum virorum congressibus principatum facile reneret : & unanimi Patrum juliu Concilii Decreta ac Definitiones componeret. Qu'n & Zabarella Cardinalis hand aliud , quod Huffitis opponeret, prærer Gerfortis autoritatem habuit. Cancellarium , inquit , Parifiensem ditiris vobis suspellum existere; qui tamen usque adee superexcellens Dollar oft, qualis in tota Christianitate vix prperiri quest. Dum Ecclefiz verò emendanda fedulo incumberet Gerio , ingens ei cordolium pepererunt Burgundiones. A Concilio enim poflularunt , ut affertionum Joannis Parvi centuta à Facultate Parifienti ante ochennium lata, pro qua Ger oftenne decertaverat, examini denuo fubjiceretur. Factum id, repognante Gerfone atque alifs, qui à partibus ejus stabant s resque selectis jud'eibus à Concilio commissa. Centuram Pariscentem Illi abrogant. Getle ad Concilium provocat. Iudicum fenrentiam Patres confirmant. Pellime id Gerioni ceffic: Post Concilium enim anno 1418. folutum nequaquam illi liberum fuit Lutetiam reverti, ut Cancellatii munere defungetetut. Urbern enim nuper occupatat Joannes Burgundize Dux, qui Autelianentem Ducem immiffi. olim ficaciis interfic endum curarat. Gerio itaque ur adv refariorum rabiem effugerer, per montola Bavatic locate varias Helvetic plagas Logdunum se recepit ; ubi asylum illi apud Archiepiscopum & Joannemfrattem Goleftinorum Priorem pa-Append.

ratum fair. Religioum ibl vice ten pus libris con- S.E.C. XX scribendis , & parvulis in ade D. Pauli carechi- ab s zandis impendir, comque mortem fibi imminere MCCC 4 persentisceret, adductis in Ecclesiam parvulis suis discipulis Deum pro se orare quotidie & orando exclamate juffit, Dem mens, Creator mens, mifevere pemperrimi famuli mi Ioannis Gerfonis. Obiit vir feculi fui Princeps, fubità inte re extinctus, anno 419. 1v. Idas Julii, in Bafilica S. Pauli sepultus, ubi verba hac , Panisemini & credite Evangelie, ab illo inter concionandum fapifiimė uturpata, Epicaphium rumulo fuo interiptum habuit,

DPER A.

ther de lande Seripeorses ad Coleftinos, anno 1421, feriptus.

Monocofferon , fen Harmonia ox quatuor Evangeliis De posestase Ecclosiastica , sca de origine Iuris &

Legans liber Constantiat tempore Concilii feri-Sermo pro viagio Regis Romanorum ad Petrum

de Lund, anno 1415. habitus. Libellus de auferibilisase Papa ab Ecclofia. Sensentia de modo habendi fe tempore Schifma-

De flatu Ecclefia in V. & N. Teffamento Tra-Elatur, Gerioni alcriscus De Unitate Ecclefiaftica liber , anne citclier 1408. (cuptus;

De flatsbus Ecclefiafficis De mode vivends emnison fidelium. Prodiit Ans

erp. \$511. 4". Sermo de cribulacionibus ex defelluefe Ecclefiafilesrum regimune adhuc Ecclesia pervensuris, & de signis carundem, in Concilio Constantiensi ha-

Declaratie compendiofa defellum virorum Ec-

clesialticorum. De Schifmate Traclatus 11:

Tradatus de Concelio generali unius Obedientia. Docretum Concilii Conftantienfis fuper freques traione Conciliorum Universalium, anno 14 7. cdi-

Sermo de Pralatorum Officio, in die Citcumeifionis Domini Tarascone coram Benedicto Papa habitun

Confiderationes tv. de Pace & unitate Eccle e, coram eodem ibidem prædicatæ. Epifiola ad Ducem Aurelianenfens pro uniane. Ecclosia

Epifola ad Perrum Cameracenfem Epifeopum. Serme fallus in die Afcentionis ceram Alexandro v. Papa. Sermo habitus Massilia coram Benedicio XIII. anno 1403, die 1x. Novembris , pre pace & unione

Ecclesia. Propositio falla Parisiis anno 1408. ex paries Universitatis Parisiensis coram Anglis Episcopis euntibus ad Concilium Pelanum.

Trilogus in material Schismatis. Epifiola Regis Francia justificacion substrattionis à Petro de Lusa anno 407. Sermo coram Conflantienfi Concilio anno 1417.

habitus , in illud: Nupria falla funt in Cana. Traffains

Sæculum Synodale.

56 F.C. XV. Traftame demoriis Christich Ecclefia, in quo folvit quaftiones motas in pracedenti Sermone.

-MCCCC. . Sermones & Trallatus IV. de erroribus circa Pracepum, Non occides. Sermo in festo Purificarionis de posestare ordena-

via Episcopornos Serme in Concilio Conflantiensi anno 1415, habient, postquam tommes X X III. recossit i Conci-

Propositio ex parte Regis Francia contra proposieinsem quam Airebatenfis Epifcopus ex parce Ducis Burgundia fecis pro, condemnatione Cenelufionent.

M. Iomnis Parvi. Declaratio veritation , qua creftenda funt ex

necessituce faluis. Propositiones corollaria de oadem materia in-Concilio Confl. edita,

Traflam de Proteffarions circa materiam fidei coura Harefes diversas, in Concilio Constanno

1415. recitatus. Confiderationes & figna XII. quibus aliquis compinei fotes de barefi. Quemodo, O un licent in emple fides à finnent

Ponsifice appellare of pudicism eyes declinare. Das Libella Arrenterson Theologicorum & Scholafticorum temera errores & perrinacem harefun Petri de Luna

Difenffio illius affereionis ; Sementia Paltoris, eriam injufts, timenda eft.

Epificia de susceptione bumanituris Christi alles gorica & tropologica. Epifola contra lo. Rufbrochii librum de ornatu

iritualium uuptiarum Epiffola, qua loannis de Schoenhavia Defensio ejufdem libri refntnur.

Lelliones 11. in Evangelium S. Marci. Propositiones de sensa literali S. Seriptura , &

de emili errantion Tractuent contra barefin de Communione La vam fieb urraque feele, in Concilio Conft. anno

1417. editus, Trachum de probatione Spiritmen, in Concilio Conft. anno 1415, editus.

Traituus de examinatione dellrinarum, anno 1414. Scriptus

Epiflola land ans mellifinam & igneam S. Bonaventura dollrinam Epiftola ad Ofwaldum Carrhufenfem Epificiand fludenses Navarrenfes, quid & que

Bier findere debeat novus Theologia auditor. . Epiflola ad cofdem de regenda difesplina. Refronfeva ad Carehufianum querentem an lite o exercitio spirituali Conventum & prolixitatem

Divini Officis deferere. Administo de casse legendis quorundam libris

ner errores occultos. De diffinttione verarum Vifienum à falfir. Trilogium Aftrologia moralizata, ad Delphinum

Regis filium anno 1419. scriptum. Contra superfitiosam dierum observationem. Prodic una cum pracedente opulculo Lugdari

Desculptura & fibricatione idololatrica imagi-

mon Affrelogicarum contra Medicum Monspe-liensem. Proditi cum prioribus sbidem. 'De erroribus eirca artem Magicam

Proposiziones in Concilio Conft. fulla contra af- finmentum.

Sertiones Fr. Matthei Grabon Dominicani de flura S A.C. XV. perfellients Religionis Christiana & Religioforum. Tractum contra Seftom Flagellantium in Con-MCGCG cilio (onft. anno 1417. editus. Prodiit una cum

præcedente Opulculo & Tractatu de defectibus Clericorum, Erfordia 1616. Epifola de cadero Solta ad M. Vincentium Do-

Trachuus contra Propriemries Regula B. Augu-

Aini, Gertoni alcripcus Result Morales Compendium Theologie, Gerfoni aferiprum

Opufculson tripartition, de Praceptis Decalogio de Confossione , & de uree moriendi ; à Gerione Gallice teriptum, & à Semidocho quodam Latine vertum, Mellus fanè fatum meruit Opus istud decamariffimum, quod rantam apud Gallos exifrimationem obtinuit, ut Synodorum xv11. decroto a Prefbyteris & Ostatis in exponendo Decald go, excipiendis Confessionibus, & vititandis

ægrotis adhiberi jobeatur : quin & in Ecclesiarum xx. libros Rituales transferatur. Synodorum decreta, & Eccletiarum nomina tigillatim recenfer Launoius Hift, Gymnai Navarr.par.a.l. a. c. t.

Tractusus de differentia peccatorum venialiumo. & mormlison. Gallice à Gersone scriptus , & alio quodam Latio donatus.

De arte andiendi Confessiones. De confessione mollicies De remedus centra residionen percett Refrenfio de finento Ordinis Cartufienfium, quod Confessarii nen absolvant a mortuli certo, sed confe-

sensem remissane ad Superiorem fuum Avifamentum per medum confessionis in religionibus non lapfes andienda.

De modo excommunicationum & irregularitas, & absolutions ab iifdem Nombile de forma abfalutionis à peccatis, Alind notabile de primis mecibus & confenfu.

Opufculum super absolutione Confessionis Sacras De forma absolvendi defunctos Carinsiensobut

De puestase absolvendi & peccasorum reservas Epiftola ad Epifcopum quendam fuper moderata

fuum refervatione Dialogus de posestate ligandi & folvendi. Propositiones VIII. de cademmateria. Tracturus de cordes induracione. Traiterus de Indulgentilis.

De Suffrageis que funs pro vivis & defunitis. Refolutiones L. totidem Questionum fen Cafunt Confeientia. De duptiel peceaso veniali.

De correllione proximi. De pareulis ad (briftum trabendis. Decemerallibus , vendisione & emptione liber anno 1410, ferretus, Traffusus de Simonia.

Propositiones XII. de cademre. De folisiendine Ecclefiaflicorum, fen de intentione dantis & accipientis temporalia pro fulfragito & officiis Ecclefiaflicis.

Considerationes XII. pro volentibus condere Te-

Epificla

SEC XV.

Epistola super resumense librarum surum , anno 1418. feripta.

Epifoia, qua postulat à Carthustenie, ut suffra-gia que illi pollicebantur post abitum, sic anticipent, quatenus à Deo impetres, us în gratia Des moria-

Testimentum Gersonis per formam orationus que-Vidiana.

Pormam varia de nativitite , patria, vita, findiis , & Tellamente Gerfenis. Epiftela confelatoria ad leaunem fratrem super

marse Nicelai fratris. De praparatione ad Miffem , & polinciose no

Darná De pollurione diurnà.

Dialogue de certibaen & caffitate Ecclefiaficorum, anno 1423, feripens

Carmen de pulchrisudine corporis , que multis filt eccasio ruma. Contra impognantes Ordinem Carthofiensum, ind panen inter eas reperimens miracula, Tracta-

rus Gertoni tuppolitus; qui Bonifacium Ferre giam Cardenfianum, S. Vincentil Ferrerii Ordimis prædicatorum fratrem, autorem habet.

Drindijpenfabili carnis abstinentia Carthufia-An liceat gravatum debitis admittere ad voven-

dam Religionem. De remperantik in eibis ; porn, & veftibus Prala-

Carmen contra Superbiam , & alind de voluntarià pamperiare.

Seron de vità Clericornon, ad Clerum habitat. Sermones 1v. in Cana Demini. Serme de Christi Resurrettione in die Pascha

Serme de officio Pallerum, in Concilio Rementi anno 1408, habitus. Trailmin de visitatione pralatorum, & cura Cu-

PATOTION. Sermones x v. quorum ille de Conceptione Virginis dubius eft.

Carmen su crefcant Lilia Gallia. De mere & difficulture oficii Cancellariaths , & tur es fe abdicare volueris.

Recommendatio Licentiandorum in Decretis. Trachans de Nobilime. De saufiderationibus, ques debet habere Prin-

Dialogus inter Francion & Anglum, de belle

Gallia ab Anglis injuffe illato. Opnfenium de Puella Aurellanenfi , Gersoni afcriptum.

De confelatione Theologia libri IV. metro & profi. Dialogus Apologeticus pro condemnatione Pro-

Pofitionum M. Ioannis Parvi. Varia Poemata.

losephina, sen Vita B. lesephiconjugis B. Marle; tarmine decantara. Poematia aliquot de Divâ Virgîne. Sermo de Nativituse Virginis Maria.

Profa in Circumcisione Domini. Centilogism de Conceptibus. Liber de Vità firituali anima ad Episcopum.

Cameracenfem.

Centilogium de impulsibus.

Confiderationes de myfica Theologia, Lugduni

anno 1410, feriore.

Carmen de parificatione fenfuum inferi MCCCC Opufentum Epifiolare de Religionis perfettione anno 1422. (criprum.

De Consiliis Evangelicis, & stun perfestionis. Dialogus de perfestione cordis , anno 1423. scti-

De Medimione cordie. Auguste Vindel.1483.4". De simplificatione & mundificatione cordis. De direllime feu rellieudine cordis.

De illuminatione cordis ; fen de una pretiofa Marganita

De ocule sejus objette & allione. De remediis contra publicarimizatem & serupu-losisatem Trastatus ab iplo Gallice conscriptus, ab

alio Latine verfus De diversis Diabeli tentmienibus Tralinius Gallice pariter feriptus

Tracheus centra Profeffin inshedientem , anne 1426. Scriptus, Trathins de zelo & fervore Novitiatus.

Decumentum netabile de Sacramente Altaris. Augusta Vindel. 1488. 40.

Infirmilio pro devetis fimplicibus , Gallice pri-mum à Gestone composites. Epifiela VIII. ad diverfor varis arguments.

Tractasus de Pafficoibus Anima, anno 1409. Cci-Carmen , Vitam effe fommium , ad Petrson de

Alliaco Cameracenfem. Tracineus de monte contemplationis , Gallice pelmum conferiptus.

Epiffola 11t. quibns fe aliquamdin agretaffe De mendicitate firituali partes 11.

Epiftola ad foreres (nas docens de quibus per fingules dies cogitare debens Appellatio Peccatoris à divina juffitia ad divi-

em misericerdiane Trallatus de Oratione, & valere ejas. Expesitio Orationis Dominica.

Trallatus de triplici Cantico, senfuali, merali, & rationals: Varia Permania.

Collellorium , fen Trallarus xxi. Super Magnifi-Anagogierom, de verbo & hymno, Gloria in excelfis Des, Parri, & Filis, & Sp. S.

Epithalamium myfticum Theologi & Theologia verlibus decantatum.

Traffarus fiper Cantica Canticorum, triduo De elevatione mentis ad Deum, fen Alphabetum divini ameris, Gerfoni afcriprum.

Expesitio & meditario super septem Pfalmes Pamitentialer. Denatels moralinarus.

Sermenes x, varii argumenti. Confilium, ne posthabitis recentioribus Auttori-

bus antiqui legantur. Epiffela 11. Confelatoria ad Petruin Epifeopum

Indiculus allquorum Dollorum , qui de Contemplatione locutifunt. De eficio Pralatorum , durante prafertim fub-

Propositiones miles pro exterminatione schifmatis.

Arbor de origine Iuris & Legum

Epiflola ad Canonicum Remenfem de diffintito MCCCC. ne vifunion. Explicatio quorundam terminorum ad S. Scri-

piuram y Theologiam intelligendam necefarierum. Tracturus de paffionibus anima. De diffinitione precasorum, ex Alberto. Addieamentum ad Trattarum de Schifmare.

Epifiola de S. Dienyfio ad Abbasem S. Dionyffi, anno 1408. feripta. Alla Super dimurnisare Schismaris , & de:

Scholmate rollendo. Lettieners, in illud S. Marci , Panitemini &

wredite Evangelia. An licent Christianoinisia reram observare ex earlefison Werum refeells

Epifole 11. de Ecfle B. lefephi celebrando Of clam faceum in Feilo B. lofeplis dicondunt Supplementum Sermonts de Parifications Be

Marie in . oncilio Confinnienfi. Trailmens de illuminatione cordit Propositioner 111. Super ofti carnium Religioforum

S. Benedicli, antio 418. fcripta. Opusculum contra ent, qui diennt, Que die quis Misam audivit, non subitanca morte periturum.

Instructiones ad Pracepturem Delphini , anno 1419. data. Sermo de reddendo debiso, in Synodo Lugda-

nensi anno 1422, habitus. Opnfeulum contra quendam docentem , Puerules eriam non bapir aies ance rationis ufum innecenses

De fignis benis & malis peccatori Contra cos,qui beatitudinibus, & allibus Hie-

varchicis privatorum devoterum erationes praferunt , Tractatus anno :418 feriptus. Sermo de Sp. S. in feris 20. Pentecoftes anno

140; hibitus. Scheinla de regimine cujufdam Reclufi in monte

Procebuio falla in Comins Fatultaris Theologica contra Schifmata. Epistela Brugis anne 1400. feripra , qua deflet

flarum Ecricfia tempore Schifmatit. Prop-ficience aliques pro reformatione difeiptina Facultaris To elegica.

Epillola ad Previncialem Ordinis Caleftin rum , explicans quid , & ques medis erux Christis ferauer.

Centilogium de caufa finali. Propositiones L. de modes significandi. Propositiones L. de concerdia Metaphysica enne.

Lorica , anno 1 126. fcripte. Sermones XLVI. à Joanne Brifgoico Theologo ex ore Gerionis Gallice concionantis excepti, & in Latinum fermenem verfi.

Trallum de Confelatione in mortem amicor Traffirme de Confelacione in mortem par entum Solennis Oranio coram Carolo VI. Rege habita; de visa Principle nameati, firituali, & politica.

Considerationes x. contra Adulatores Princi-Propositiones pro Pace ceram Rege anno 1408.

fa@z. Sermo ad Regem pro justicia.

Expositio Passionie Domini , è Gallico in Latimam verfa.

Traifum contra Romantium de Rosa. S.EC XV. Conclusiones V. contra Indiam stutteram Exherusio de celebrando Fejio B. lofephi ad Du-MCCCC cem Birur æ anno 1413. facts

Meditariones devota in Ascensionem Domini. Ratio qua quis potest spiritualiter peregrinari Roman in anno Inbilci.

Remedia refrenanda lingua. Quomodo puer lefus concipi , nafei , & edmari poffit in une quoque neftrim.

Speculum bone vice. Sermo coram Rege in commendationem Hofital-

his Parificulis. Considerationes v - contra percutum blashhemia. Quercla defuntturum in une purgatorio detenti-

Moralis administio pro Santhmenialibus Perfettiones xv. nes effaria volenti Des fervire, Dialogus fex Magistrorum de Tribulassons. Opuf culum cenera nimis fixiciano é: [crupulofam

tenfcientiam. Considerationes 211: no bomo exandiatur à Dea. Trallains contrafadam sentationem, ans fori-

trom blajbhemia. Colloquium quoque senfum & conscientia. Prodlerunt Geribnis Opera cura Joannis Geil-

leri Argeneina 1488. t. Tom. 1.99. 4. Tom Colon. 1485. vol. 14. f. Bafil, 1518. 4. Tom. Parif. 1521. auctions Parif. 1606. 4. Tom. quam quidem editionem nos in Indicalo nostro ordine repræsen-

Caterum nondefunt, qui tibres Iv. de Imitatione Ch-Hiti Geripoi nostro adjudicent: led de iis

nos plura inferius. GREGORIUS XII. Angelus Corarius antea appellatus , Patriarcha CP, titulo tenus , & ab Innocentio VII. Presbyter Cardinalis título S. Marci renunciatus , Pont fex Romanus electus est Roma anno 1406- d'e xxx. Novembr. coronatus die v. Decembr, anno atatis fuz 8-, ta tamen lege, ut l'ontificarum adeptus Benedictum Anripapam ad fefe invicem Papara abdicandos literis invitarer. Feelt id quidem ille: oec conditionem reculavit Bened dus. Nil tamen utrinque actum. Aliud in fronte, aliud in corde gerunt boni l'onrifices satque alter alteri fuaviter colludint. Indi Co igitur anno 14 9. à Cardinalibus Concilio Pitano aterque deponitur , & electus Alexander V. fedi Romana praficitur. Gregorius ad Concilium vocatus , responder 3 non Cardinalium fed ipfins elle Concilium convocare ; ar que adeò judicium iptorum ridet & declinar. Idem facit & Benedictus. Alexandro electo, ille Aziminum, iste in Caraloniam fugit. Uterque novos Cardinales creat, & pro vero l'ontifice haberi contendit. Greorius insuper collecto Foro juliensi Concilie Parrer Pilanos , Alexandrum , Benedictum , corumque fequaces anathemate percuffit. Anno demum 1415, cùmapud omnes jamdudum vilefee-ret, in Concilio Confrantienti per Procuratorem fuum Carolum Malatestam die iv. Junii Papatu femet abdicavir: Card nalis Tufculanus & perpetuus Piceni Legatus deinceps factus. Obiit Rocineti anno 1417. die 1v. Julii,in Cathedrali Ecelefia sepultus. Extat Epiffola ad Petrum de Luna Anripapam Concil, Tom.x1. p. 1084, Reftonfie ad appellatioSAC. XV. appellarionem Cardinalium , qui ab illo defetve-S An rine, ibid. p. 226; Epifola alia V. ibid. p. 2273, MCCCC. 2286 alia Epifola five Bulla 111. Concil. Tom.

1406.

x11. p. tos. alia Epifola & Refponfiones V. apod Baovium ad ann. 1406, 1408, 1409. alie plores apud Waddingum Annal. Minor. Tom. V. & Theodoricu:n a Niem.I. 14 3, & 4.

JOANNES LAT FEBURIUS (Lathbertani minus reche vocat Baleus *) narione Anglus Or-* Cens.7.C. dinis Franciscani in Conventu Redingenti Monachus , in Academià Oxonienfi facris literis Innutritus, eximinm inter iffius zvi Theologos locum enlit. Clarnit anno 1406, quo Commentarium in Threnos ad umbilicum perduxir. Scripite enim Libram Moralium fuper Threnos Ieremia, opero um & prolisum valde, Capitibus cxv. Ptodilt ittetypis exculus anno 1481, f. alia ejuldem forista recenfer Baleus , viz. Diffinitiones Theologia , & Alphabernos Morale , MSS. in Collegio S. Petri Cantab. Commentarios in Ieremians, in Aim Apolistorum , & in Pfalmas , Lettiones Sertturarum, & Conciones varias ; quæ quidem interiiffe videntur, certe oondum in lucem prodierunt.

RICHARDUS ULLERSTON , natione 1408. Anglus, to Ducatu Lancastrenti natus, uri ipiemet in Prætatione ad Tractatum de Officio militari prodit, Sacræ Theologiæ apud Oxonienfes Protesfor, Richardum Correnay, Henrici Wallia principis Clericum & coolanguineum, præceptorem habuit. Roberto Halamo, Epilcopo Saris-burieníi & Eccletiz Romanz Cardinali, fummî familiaritate junctus. Claruit anno 1408. quo ab Halamo provocatus Trachteum de Reformatione Excletiz Oxonii edidir, Diuturni enim Schifmaris tædium, & increbrescens Concilii Generalis quam citiflime habendi fama complutes excitarat Præiules , gravissimanım , que in Ecclesia jamdiu obtinuerant corrupteiarum confcios, & Retormationis tandem aliquando inflituenda cupientifimos; ut abulus vitiaque, que maximè reiormari meruerunt, l'eriptis mandarent Concilio mox proponenda. In his eluxir Robertus Cardinalis, qui Conciliis Pilino, & Constancienti interfult, & opus reformation's tantopere exopra-num promovere certus, Richardo notito id operadedit, ut elucubrato es de re commentario abufus maxime tollendos notatet. Summa fide ác prudentia provinciam fibi demandatam Richardus obiit ; urpote band vulgatiter literatus ; & ingenti dilciplina eccletiallica denno inflauranda defider o tackas. In concinnando ifthoc opere Roberti Lincolnieniis ductum prze aliis fecutus eft; quem studiorum ac Theologiz magistrum sibi adnibuiste videtur : cerrè io scriptis ejus verfatifimus fuir , illumque rantopere admiratus est ; ut pro tenspore suo lucem or lucernam bujus mendi fuille prædicarit. Exitat iste Commentarius

Perit, quad titulo Petitionum quaid Reformationem Ecclefia Reform.Ec. Militaness , MS. Cantabrigin in Bibliotheca SS. Trinitatis in foi, dignissimus qui lucem aliquando erdent ; præferrim cum inter tot iftius ævi de corrapto Leclesia staru Tractatus, nullus adhuc in lucem prodierit ab Anglo confeript is Authore, niù quem Adverfarii hatteieum fuille clament. Nos iraque Prologum , quo totius Operis ratio S.E.C. XV; luculenta redditut , & excerpta quedam , et ab An. Codice MS. pradicto descripta , in Lectoris MCGCG; gratiam hie locs fubjiciemus,

Incipis Praficio in Tractassom , qui instalarter, Petitiones Ricardi quand reformationem Ecolofia milicantic

R Everendo in Christo Patri ae Domino suo Roberto Saram Epiticopo suus supplex Orator & fervus , & ad familiaritatem acceptus , Ri-cardus Ullerston , facta: Pagina: Professor minimus, reverentias & honores debitas tanto patri. Venerandifime Pater, quim à tempore jam tranfacto perpendens xelum veitrum non remiffum fed prægrandem ad ecclefiæ unkratem, feiens iterum quòd ex voto vestro erat , quòd exilitas mes inter cateros ad unitatem eccleise contendences aliquid oper s impertiret ; quatinus cum viduà pauperculà minutum offereus laudem reportem pro voto, de quanto locupletiores in Scripturia perme oblatis tint ad proteciendum in iftà materia animati. Hinc est quòd in hac materia quedam feribere destinavi; quibus esfectual, ter execu-tis crederem certè per Dei grariam , quòd ecclesia jam vacillans esferad stabilem unstatem reformata. Nam & lub ista figura videtur mihi procedendum, videlicet que d'eoncionatoris more in pertona Eccletia Anglicana, feu pocius univertalis Eccleize, proponam, que mihi videntut propo-nenda, tanquaso iu medium me provincialiter ex-ponemus cotam Concilio Generali. Quapropeer & xvs. articulos suihi proposui tangen modum peticionum generali Synodo dirigendo rationes , quare debeant adimpleri , subnectens, canonica auctoritate, ut æstimo, roborarast tinus non habito respestu ad petentemaled ad Ecclefix, cujus formam indue, rationem, tationi pareant; que efus veritati innititur, qui con potest fallere neque falli ; executionique demandare tatagant , que ram vivax ratio pollulavit, jux-ra votum icribemis, immò pocius juxta nutum iplius ad feribendum impellentis : quatinus per hoc eccielia jam militans ad folidam unitarem reformente, Verim quia non pro certo conflar; quid vel Eccleiia Universalis, vel Anglicana quoad per me perenda diffinier ; hinc eft , quod fi vitum tuerit dominacioni veltræ, ceolui prælens opu:culum talitet nominare : Pesitioner Ricardi quoad refermationem Ecclefie militantis. lo quibus quidem peticlonibus tic procedam; scilicet quòd primus Articulus erit de Summi Pontificis ordinata electione : Secundus crit de Symoniæ declinatione : Terrius verò crit de legis Christi exaltatione. Sed quartus erit contra anormalam ecclefiarum appropriationem. Er quintus proprer ydoocorum perfectionem. Sexus contra exemyaoucorum pertectionem. Sexuas contra exem-ptiones Septimus contra dipenfaciones. Octavus contra beneficiorum pluralisates. Nosius contra appellationes. Decimus contra privilegiorum abufiones. Undecimus contra privilegiorum ufiones. Undecimuscontra apoltafiam Clericorum fele fecularibus negociis immilcentium. Duodecimos cootra prærogativam Cantorum & Officialium io curiis Dominorum refidentium, Terrius decimus contra extornoces univerfaliter.

Quartus docissus erit cootra luperfluum & nimis

fumptuolum

S.R.C. XV. fumptuofum & inordinatum apparatum in Clericis & corum familia. Quintus decimus crit pro MCCCC cultu divino fructuossus ampliando. Es fextus decimus erit pro pace inter regna Chaiftiana fummo opere procuranda.

> Sub calcom Arriculi fecundi hat haben Ifta quidem tanto diserim pro co , quòd nulla gens fub corlo fidelis estadeò notata de execranda & infatiabili avaricia; quemadmodument Romana Curia. Adeò quòd ubique terrarum in vulgatum proverbium vettitur; videlicet quòd, Curia Romana non quarit overa fine lana.

Arrie, 3. Terri im perimus , quòd Cheisti vicarius hie in terris nullam aliam legem tantum reputer, tant m'exalter, tantum promovest quemadmodum legem Christi. Probatur hujus petitionis rationabilitas perhoc , quòd aliter iple pon effet verus Circifti vicarius , nec etiam Ciriftus optimus legiflator i quod protectò audire abhorreur omnium Christianorum aures. Chri-Aus enim nou perfecit penitus; ut autoritas Evangelii fui effe definerer , aut quos legem majoris auctoritatis statuetet, aut quod ejus Evangelium in minorem honorem eller peraliqua facta Succellotum 4 cum ab initio promulgatum eis fuetat. Ex quo lequitur , que d Domini precepto qui que ad launc finem laborater; quod magis rimerent Christiani ejulce transgreffionem , quam cujuslibet alterius ordinationis fen flatuti. Cujus cujum set auctus originarious en inauti. Cujus oppositum tam diu experifiquit Chriftiani 3 quod modò fi contingat de legibus loqui, flatim de legi-bus hamanis intelligimus , & nequaquam de Evangelio; quod certé modò in Ecclesia non piùs reputatur , quam verius Catonis , aut Senecæ proverbia ; nili iorté hoc folum diétum Petro & ints Soccelloribus , Quodeunque ligaveris fupra torram, &c., Quodutinam quòd verso allegan-tes, non camen ex toto intelligentes, non allegarear in contumeliam legis Christi. Adeò quòd procetlum eil & deventum eilt mode ad verstatem variciuii Ytaiz ! l'opulus iste ore 100 & labiis fuis glorificat me ; cor autem ejus longé est à me , & timuctunt me mandato hominum & do-

Arne. 13, Nec valet hie confuetudinem contra bonos mores allegare, prziertim cum malum, qu's diurinius , co prius .- Aliter enim tota congeries peccatorum poffet faciliter e culari , disendo, quod fic confuevit fieri , & fic freerunt boni viri , & rarium quod talia memoriam hominum transferunt , non interim impetita ; & iterum quòd nonnulli , qui videbantur aliqui effe in Ecclefia, talia tam fo iptis quam factis approbarunt : & ablit , quòd omnes talia facientes essent in perditionis perienlo. Veram multiplicare inconveniencia non est tolvere. Et ut volunt Philolophi cum Scriptura; Nullum violentum menum. Non superest aliud pro salute, nisi quòd emendemus in mel us, quæ vel sejencer vel ignoganter peccavimus in præmiffis.

Habetur in codem Codice MS, ciufdem Autoris Trachum de Officio militari , præceptoris iui Richardi Correnay precibus conferiorus , & Henrico Wallie Principi , postea invictissimo

Angliz Regi, nuncuparus. Alia adhuc Ullerfroni 5:AC. xv. feripta enquirerat Baleus *, viz. Defenferium demtions Ecclefie a Confirmation facts: Commentaries M CCCC in Pfaleerum; Super Cantica Ecclofie; Lelliones 85. Ordinarias: & inligne Opus de Symbolo Ecclefia anno 1409. elucubratum ; quod Joannes Stanberius Epitcopus Herefordentis anno 1463, in la-

cem revocatum Commentariis illustraffe dicitur. THEODORICUS DE NIEM , feu Niemu , natione Germanus , Pontificum Romanorum scriba ab anno utque 1372, saltem à Gregoria XI. obitu. Ecclefiz Lucenfis Chericus ; fique Galpari Brufchio & Gabrieli Bucelmo * fides, ab anno 1390. Verdentis Epitcopus , eaque fede post pauculos annos refignata Cameracentis Epitcopus à Bonifacio ixa conflicutus. Claruit anno 1408. Scripfit Hifterian ae fchifmate fui temporis graviffime inter Papa & Antipapa librie itt. 2 Gregorii XI morre ad Alexandri V. electionem, feu ab anno Chriftl 1378. ad 1410. admixtà etiam affim luculentă fatis return eivilius historia, Prodiit Norimberge 132. Bafil, 1560. Libris hifce tribus quartum addidit Theodoricus . in Tractatus ve. divitum, cui Nemmo Unioni nomen dedit: In co agit de modis collendi Schifmatis à Regibus Christianis ulurpatis, de technis à Gregorio XII. & Benedicto xiji ut omnia pacis contilia profiarent, adhibitis deque utriulque depolitione in Concilio Pilano: quin monumenta, Epiftolas atque Bullas Pontificum , Catdinalium , & aliorum rem præ manibus ípectauria paílim profesta & Historiæ íuæ admifect. Prodictunt integri iv: libri Bafit. 1566. f. Novimberga 1592. Argenterais 1608. 8°. &cum Francisci Zabarella & Joannis Marii Belga commentariis de eodem Schismate, ibid. 16:9. 8º. Extat ejuldeth Hifteria de Vied Icannis XXIII. Papa, fiib Jeannis Niemii nomi ne ab Henrico Meibomio edita Francefurti 1620: Episcopatum & Abbatiarum, restitum à Papis; Imperatoribus Romanis, inter alia quatiam typis

imprella Bafil. 15:7. Argenierais 16:9. 16:8. Exhortzio ad Rupertum Regem Romanorum , ut à diuturno lomno excitatus , Pontificum fchifina ex Ecclesia extirpet, & Imperii jura reformet; apud Goldailum Monarch. Tom. 11. p. 1381. THOMAS NETTERUS, WALDENSISE natali loco appellatus, natione Anglus, ex vico Walden in agro Esfexienti oriundus , Joannis Netteri & Machildis filius , Oxonii bonis literis institutus, & Magisterii pilco donatus; Londini Carmelitanam religionem ingeeilus eft; claruit anno 1409. quo ab Henrico IV. Angliz Rege ad Concilium Pilanum legatus eft ; ubi pro schismate tollendo streme distensis : & adversos Gregorit & Benedicki Antipaparum partes fortites dif

tavir. Domum revertus, Ordists fui Prior Provincial's numeto viccimus tert'us anne 1414. ereatus eft; & contra Wiclevistas fumme animi fervore decertavit : tanco fanê partium findio abreprus, at Henricum V. Regem focordize in puniendis Hereticis acriter pro concione increpara non vereretur. Hinc tanquam un cus fidei pugil spectatus, Henrico Regi à sacris Confessionibus

SAC. XV. anno 1415. miffus ; ut advertus Huffstas decla-MAN Marce. Anno 1419. ad Uladiflaum Polooiz Regem, & Michaelem Teuron ci Ordinis Mag-frum paeis componende giaria legatus est, luter legationem iftam obcundam, Wicoldum Lithuaniz Ducem, ferociffimum torius Orbist tyranoum, ad fidem Christianam convertir. Dein Henricum V. victricis per Galliam arma circumferentem fecurus, anno 1423. ultimos invictifiimi Principis spiritus vitales in smum ipsius efflatos excepir. Henrico VI. Regi à conjessionibus pariter & fecreris adicitus , at que illum in Gal-liam , ut cotonam regui Luteria inducret , profectum 2800 :450. comitatus, Rothomagi in Normannia obiit die 3. Novembris, in Conventu Carmeliratum suorum honotifice sepultus. Innumera fere scripsit, è quibus unicum typis excufun habetut Dellrinale Antequitatum fidei Eccloha Catholica , adversus Wicheviras & Huffiras , Opus ingens ac prolixum, in tres Tomos distributum, ac Martino Postifici ouncupatum. Primo Tomo de D. o, Christo, Petro, Ecclesia, & Relig'osis; secundo de Sacramentis; terrio de Sacra-mentalibus agit. Prodiit apud Badium Asccofium Parif. 1532.f. dejo Salmandea 1556. f. ac brevibus Joan Bapt. Rubei Elucidarionibus illuftratum Venes, 1371. f. & alib . Reliqua Wal-Mensis Opera recenser Baleus Cent. v 11. cap. 84-Fascientus Zizaniorum ejus MS. penes Baleum extitit ; qui Fragmenta quadam illius io Opere de Scriptoribus Anglicis repratentat. Aliud ejusdem exemplat MS, penes Cl. Usfertum fuit , uti ipfemet in Hiftorie Dograntice Controversiarum Specimine MS. gdem facit.

SIMFON, natioot Grecus, ex Mona-14101 cho Archiepiscopus Thessalonicensis, claruit shno 1410. Califti Patriarchæ CP. qui citea anno 1406, thronum teouir, equalis, Craffo tamen latis errore Policvinus & Mirzus eum ante annos fexcentos flotuille afferunt. Acertimus Graca Ecclefia adversus Larinos, reipublica adversus Turcos vindex & affector, illos feriptis oppugnavit ; hocum impetus fummi animi pratentia fustentavit. Obsessa enim anno 2418. ab Amurathe tyranno Theifalonica, nullis nec præmiis nee minis induci poterat, ut Græcos ejectis Larinis in Turcorum deditionem concedere permitterer. Oblit anno 429. mente Septembei , fex mentibus ante Theifalonicam ab Amuratho kerum expugnatam Laudes ejus ubertim profequint Eugenius Nomophylax in Synodico Domioica Orthodoxia in Eccleia Theffalonicensi regirati folita; de rë rec turbe re ne τάς ατευματικής συφίας πλάρες ύπερθυση γετομένη, κάν τη άνκετειή έττ δε άγγελική άγωγς τι καί πολιτώς Μηπείλαντώ, καί ζεντίν έις άκρει καenbonit . , &c. qui externa & firitualis fapientie super humanum captum repletus, in Afcetico , fror potint Angelico inflituto , & vita ratione excellut, earnque cum fumma virtue. tarim de divino Temple, de ejus Minifris, de facris corum Voftibus, de Sacrofantis Myflagogia re mifia , ad pies quefdam Cretenfes : à Jacobo Pontano Latine verfus atque evulgatus Ingel-Appende

Rad.1601.4" inde in Bibliothecampatrum transla- 5 & C. XW. tus Tom xxit. Verum Pontanus fraude apud Pon- ab A tificios non infrequenti ufvs , plurima Commen- MCCCQ tatii loca resciderar, plura mutilărat; adeóque nil mitum, fi Graca suppresserit. Gracum igitus rexum adjuncta vertione Latioa fidelioti, in RItuali fuo Gracorum Parif. 1647. f. pag. 112, dedit vir candidioris animi Jacobus Goar; qui nimions, uti vocat, Pontani zelum castigat ; & Simconem nostrum modè Ecclesia Romana conjunctus fuillet, antiquis Patribus annumerandum elle non diffitetur. Scripfit adhuc Simeon Ecclefiallseum Dialogum adversies omnes Harefes, de folà D.N. Jefu Chrifti fide , facris Sacrificiis , & myfterlis omnibus Ecclefia , ex S. Scripturis & parribus collectum; qui Grzee MS, habetut io BibliothecisVaticanà & Carlarel; pius d' dollor, judice Allatio *, dignufque qui aliquando Incem videas, fed manudailm à Carbelice. En hominis caure-ficipe page lam, Utinam dent tamen, modò Catholico isti non adlit Pontani zelus. Infignemex ifto opete Differtationem seu Dialogum de Pomitentia ex-cerplit, & Gr. Lat. edidir Joan Morinus Append, ad Lib.de Pernitent.pag.115. Quamplutima ejuidem Fragmenta habet Turrianus Annotat, in Constitut. Apostolicas : Petrus Arcudius Lib.de Concordia Ecclel, Orient & Occident, Allatius de Synodo Photiana pagio, 164, advetí. Hottingcr.pagio, .8, 120, 135. 178. lib. de confenfu lib. 2cap. 3. 5. 4. Extant præteren ejuldem Reffenfinnes LXXXV. ad Interrogata Gabrielts Metropolita Pentapelitani , MSS. in Bibliotheca Vatjcana. Infigne carum Fragmentum Gr. Lat. exhibet idem Allatius Lib. adverf. Hottinger. pag. 78. Liber de Sacerdorio ad Monachum quendam, Expositio compandiofa Symbols Orthodoxa & inculpasa mestra Fidei Christianerum. Expositio necessaria sensentiarum S. Symboli, ande colletta funt & adversist ques dillaca. Capita XII. que folam Christianorum fidem Ten articulos emnes Esdei continent, & qued Symbelum apolielicum cor ventineat . denne Virtutibou camprebenfivis . Libellande in circa qua Lasini innevant, MSS in Bibitotheci Vaticana, Profizim

nonduro accepi, PETRUS ANCHARANUS, five de Ancharane, gente Italus, patrià Bononien-fis, ex illustri Farnessorum familià oriundus, Jurisconsultus celebetrimus, oec infimæ sortis Philosophus : Baldl auditot, claruisse dicirque anno 1410, quanquam ad anouns vique 1487, vizific à nomullis perhibeatur. Id tamen parum Index MSE credibile; Coder quippe MS. Lecturz ejus fa- Bibl August, per Clementinis & Reteriptis, qui in B bliothe- P. 18. ca Angultana alfervatur , eam Bononia anno 1397. conferiptam effe præ fe fert : occoon alius Codex MS. Lectura illius super secundo Decretalium libro, ibidem repettus, iftam Venetiis anno 1592, completam elle prodit, Oblit Bononin , in Templo S. Benedicti fepultus . ubi Epitaphium tumulo ejus inscriptum, intet

Simeonis Opus MS. Grace penes doctiffinam

Virum H. Covellum S. T. P. Eccletia Eboracen-

fis Cancellarium allervari audio. Aftius operis

pars fatis exigua est, qui primo memorarus est

loco, Commentarius. Quenam alia è supra re-

centiris Opulcula in codero locum obriocant,

Distrib.de

S.E.C. X V. alia, bina ifta habet Difticha?

MCCCC

Canonis hie fpeculum, Civilie & Anchora Inria Hie jacet : aternas ment tenet alta donor. Quis superavit eum virtute micante? quit ife Confitiis bominion elarior ante fuit?

Extantabeo feripta, Commentaria in Decretales & Clementinas , Lugdani 1549 , 1555. f. Esmonia 1581. f. Confilia, five Inris Refponfa Venes. 1568, 1535, 1589, 1599. Selette Queffienes emrium praftantiffmorum lurifconfelterum , in eres Tomos digefla, Francefurt. 1,81.

BOSTONUS BURIENSIS, nario-1410. ne Auglus, Ordin s Benedictini Menachus in Carachio S, Edmundi Batienfi. Vir induftrius firmal ac eruditus, clarait anno 1410. Que melius rem literariam promoverer; univerla ferè

Anglia Mouafteria & Collegia perluftravir , Bibliothecas rimatus eft, libros conquitivit, Scriproces ordine Alphabetico digeffit, grarem eurum se vitam adjecit, quibulque in Bibliothecis monumenta illo um invenirentur no:avita Extitit Catalogus ifte Se-iptorum Ecclofic ficenim Opus fourn appellati voltat) MS. olim penès Cl. Utlerium, nunc verò penès ductifimum virum Thomam Gale , S. Theol. Profestiqui illum fuo tempore, ita vovemos, publici juris faciets fairem ex illo Lelandum nostrum à se edendum Illustrabit, Scripfille purterea Bostomum Specu-

Lm Cornebitarum, & Monallerii fini Chrangeon, author est Baleus * : quæ quidem interiisse videntur.

JO ANNES xx:11. feu ut alii numerant, 1410. xxiv. Balchafar Coffa antea appellatus , patria Neapolicanus , juvenis Juri Civili & Pontificio Bononia operam dedit, Doctoratus gradu infignicus. Dein Romam profectus à Bonifacio IX, inter cubicularios afcitos est, mor Archidiaconus Bononientis, pottes Pro onotarius Apostolicus, inde Diaconus Cardinalis S. Euflachii, & Legatus Flaminiae conflitutus, Bo-noniam, magnanque Flaminiae pattem in Ecelefiz potestatem redegit, Anno 1409. Concilio Pilano interfuit. Anno 1416, veneuo priùs Alexandro V. deceffo: i propinato , & comptis partim largitionibus partimarmorum terrore Cardinalibus, Pont-fex Romanus ele-Aus est Bononiae die xv11, Mali, coconstus die axv. Incance Pontificatu Lad flaven Neapolis Regem anathemat zavit, & Cruciatam contra illum pradicati justit, plenam peccatorum remif-fiouem omnibus pro fede Romana militantibua abunde pollicitus. Anno 1413. à Sigifmundo

Imp · intentato defectionis metu coactus Concilium Generale Conftantiæ habendum indixit; & Ponrificatu fe coffurnm, modo Benedictus & Gregorius Antipapæ idem facetent , fpopondit. Iple anno lequente v. Cal. Novembr. Constantiam ingreffus , paucis post d ebus Concilio int-tium de tir. De Papatu verò abdicando à Con-1160. ellii Patribus inverpellatus, moras nectit; & graviora verirus mense Martio anni -415 abjectis infignibus Pontifici s, ex urbe Conftantia clam no-, étu fugit, & Schafusan , Auftriæ Dacis oppidum

fe fubducit. Fugi elspius quadraginea criminum, SAC. XX & in his Harricos , negatæ teilicet animarum ab An-immortalitatis , athelini , Simoniæ , homicidii, MCCCC, veneficii, alea, adulterii, Sodemiz, stupri, in Concilio reus agitur; & ad comparendum frufira fiepiùs citatus, convinciene ac damnatur s adeóque die xiv. Mail Synodali decreto Pontificaru deponitur. Mox Helvetiorum ope ex fuga retractus, & Manhemii in carcere detus, 12para femet abdicare, & Concilii acta confirmare coactus est. Lecta itaque in Syundo cellio-nis schedula, majori solemnitare sentencia depolitionis die xxx1. Maii ab Epilcopo Atrebatenli pronunciata est. Joannes dein Ludovico Bavariæ Duci cuftodiendus committitur, & in caftro Hedelbergensi carceri triennali mancipatur. Tandem anno 1418. liberarus , ubiit Flos rentize anno fequente die XXII. Decembris. Extat Bulla compogationis Concilii Conflantienfit Concil. Tem. x11, pag. 11. Spenfis de abdicande Papara, ibid. p. 16. Epifiela que dam apud Binium in Concilio Conft. Tom. v. t. Epsfield 11. apud

Bzovium ad an. 1415, 1414-I OANNES GROSSIUS, feu Groffing natione Gallus , patrià Tolofanus , Ordinis Carmelitani Mon chus , claruit anno 1411, quo Ordinis fui Generalis numero vicetimus fecunt dus în Conventu Bononienti creatus eft; atque eo nomine Confilio Pifano codem anno inrerfirit, Annia antea 21. ejuldem Ordinis Genetalis à Carmelitis quotquot Gregorio VII. Antipape adheferunt, in Capitulo Perpinianensi el dus suerat. Ur collapsam Carmelitarum disciplinam restaurarer, tria Ordinis Comitia Generalia, Balneolense anno 1416. Montepesfulanum anno 1420. & Apameenie anno 14151 celebravir. Anno demum 1424, fenio jum gravis, præfectura cessit postquam decem Comobile ac binis Provinciis Ordinem auxiffer, codemue anno vità excessit, Scripsit Viridarium Ordirie Carmelitani libri 3. quibus Ordinis sui institutionem progressium , & illustrea seu do-Arina, feu pierace viros, fuse describit, Prodir una cum Philippi Ribori Specule, allifque ejufdem argumenti Scriptoribus à Baptifta Cathanco editis Venre. 107, f. & in Specule Carmelitarum quod Daniel à Virgine Maria Carme-lita edendum curavit Antverp. 1680. tv. Tom. f.

HIERONYMUS à S. FIDE, natione, ut videtur, Hilpanus, ex Judzo Chriftianus, Benedicti X 1 1 l. Papa Medicus, claruir anno 1412, Scriptit libram de refellendis Iudeerum erreribus, alimmque adversus Talmurb Indairame ex quo um recitatione quinque amplica Judgorum millig ad fidem Christianam dicuntur converfa, Prodiic uterque substitulo Hebras-ma-fligis Francesuri 1602. 8°. & habetur in Bibliotheca Patr. Tom. vxv1. p.528. Pofterior Tracticus prodierat amea Tigari 1552.

VINCENTIUS FERRERIUS, natione Hilpanus, Proviocia Valentinus, Ordi-nis Dominicani Monachus, Beuediéto XIII. à factis Confessionibus , & Sacri Palatii Magister , claruit anno 1414. Concionator avi fui celeber-

Ġί

SEC. XV,

MCCCC

1415,

igly,

1416

SAC. XV. rimus, qui triginta annorum fpatio Hifpaniam, Francefurii 1620. 8º. Italiam , & Galliam concionando perluftrarus , MECCC maximum fibi eloquemia & fanctiratis famam,

auditoribus Pieraris & prenitentiz frucbum peperit. Mita de co fabulaneur Dominicani , & I ontificii, quibulcunque minus est aut cordis aut frontis: illum nempe corcis vitiem, claudis grellism, mortuis vitam reddidiffe, omne genus mo:borum verbo fanasse, 150:0. Judzos & 8 200. Saracenos ad fidem Christianam convertitle ; & centum millia hominum perditorum ad meliocem frogem reduxifie : quin & Patrio , id eft, Cathalauuico diomate abivis gentium concionantem ab omnibus, cujufcunque fuerint nationis, andito:ibu: intellectum effe. Anno 1418. Concilio Confrancienti interfuit : quam electo à Concilii Patribur V. à Benedicto XIII. à cujus partibus hactenus stererat, defecit, eumque deinceps in concionibus acriter oppognavir. Obtit anno 1419, die v. Aprilis in urbe Venerenti apud Armoricos Britónes , in Sanchorum album à Callifte 111. anno 1455, afcriptus.

OPERA.

· Rallacoo de vieâ fiirituali , live de interiori Thomine. Prodiit Magdeburgi 149 ; Venet. 15-0. & frpius cum Meditationibus S. Augustini

& S. Bernardi. Traclains confolatorins in fidei mutationibas. Epistola ad Benediftum XIII. Antipapam.

Epifola ad Ioannem de Podio Nucis Ord. Pradicat. Generalem Fragmensum Epistola ad Penifacium Carenta-

norum Generalem Fraementum Epiflela ad Ioannem Gerfonemi. Epsitela II. ad Infantem Martinum Petri IV. Aragonia Regis filium, postea Regem : ex Hispanico in Latinum Sermontm ab Antiftio con-

Epificia ad Ferdinandum 1. Aragonia Regem. Opulcula ifta omnia collegit, & Schol-is illu-

ftrata edidit Vincentius Justinianus Antlitius Valentia (101. Conciones de Tempore ; & de Sanclis ; & Vincentii Discipulis , ut videtur , collecta,

& in tres Tomos digefta. Vima 1475, Colon. 1485. Argentina 1493, 1503. Lugduni 1517.80. Vener. 1606. 80. Commentarius in Orationem Dominicam Prodiit

and com Concidnibus Anteerp. 157; So. Lugdami 1:11. 40. Liber de Fine Mundi, feu de rund vite firitualis, Ecclefiaffica dignitatis,& fidei Carbolica,ac de duplici Antichrifti adventu, Neapeli in 40. cxcufus, & Germanice alicubi 1582. 4%.

HERMANNUS DE LERBEKE, nat414. tione Germannus, Ordinis Pezdicarorum in Comobio S. Pauli apud Mindenies iodalis, clazuit anno 1414. Scripfit Hilborium feu Chroni-ton Comisum Scharvenburgenfimm ab Adolpho Comitum iftorum primo ad Othquis Schavvenburgensis obitum, feu ab anno 1006, ad an-

Append.

JOANNES CAPREOLUS. Gallus, ex oppido Ratinensi Dieccescos Tolofante óriundus, Ordinis Prædicatorum Monathus, & in Academia Tolofana Theologia Profesfor, doctring D. Thomas vinder accerrimus. Claruit anno 1 4 15. Interfuille dicitus Confilio Balileensi anno 1411. Quando obferit, incectum. Extant Commentaria is iv. libres Magiftri Sensentiarum Venet. 1484 , 1:14, 1588. Defensiones Theologica S. Thoma Aquinaris, ibid. 1484. f. fi forfan a præcedente Opus fit divetfum. Elogium ei poluit Ambrolius de Altamura Biblioth, Prædicat, p. 158,

PAULUS CARTHAGENA 1 S. M ARIA, natione Hispanus, Burgensis à patria dictus, aliis tamen ex oppido S. Mariz or-tus , fecta, Judans , & gentilium fuorum nobil tate, doctrina, op bus facile Princeps, postes verù ad fidem (haitianam lectione Operum D. Thomæ convertus, primum Trèvigni Archidia-conus , dein Carthaginensis Epileopus , mox Burgenlis creatus elt; Scrinio regio prafectus, Regnorum Castelle & Legionis Archicancellarius, ac demum Pattiarcha Aquileiz conftitutus. Claruit anno 1415. Tres ante fidem accep-tum filios fusceperat; Alfonsum, Gonsalvum, & Alvarum Gartiam; quotum illum fui în fede Burgenfi facorfforem, iftum Placentinum Epifcopum, hunc familia propagatorem post se reliquit. Obiife fertur anno 1455 die xxix. Augulti. Extant Additioner norabiler ad Postillas Nicolai de Lyra in istam Scripturam, una cum Postillis Lyrani Lugduni 1500. & alibi sepith imprelle. Scrutinum Scripturerum libri z. quod anno Christi 1414. etatis sue 81. absolvit. Prodiit Mantne 1474. f. Burgis 1591. f. Queilienes XII. de Namine Tetragrammate; cum nocis Jo. Drufii Franchera 1604. 8+.

NICOLAVS DE CLEMANGIIS Nicolal filins, gene Gallus, in vico Clemange Provincia Catalaunenfis natus, Deller Theologus à recentionibus dichis. Avunculum habuit Petrum Clemangium, Medicum celeberrimum, fratrem Stephanum, Collegil Navarrenfis Provisorem. Ipse duodecimo atatis anno Lutetiam millis, in Collegium Navarrense receptus est, ubi præteptores habult Petrum Noogentinum Gerardum Michetum, polica Caftrentem Epifcopum, & Joannem Gerfonem. Præclaros iraqi in Theologia profectus fecit: eloquentiz verò ac Poricos studio præ aliis incubuit. Anno circiter 1898, ab Académia Parificníi Rector creatus ett, & scribendis i pistolis adhibitus. Comparata fibi per Epifiolas elegantifilmo fiilo exacatas fami, à Benedicto XIII. in Curiam Avenionenfem evocatus est , & a secretis sibi adesse justus. Paulo post Ecclesia Lingonensia Thesaurariam dignitatem obtinuit. Anno citciter 1408.c am Benedictus XIII. Galliz regno, quo I edicto regio obedientiam ei nuper lubtraxerat ; facra inter dixiffet; Clemangias in scripti interdicti suf-picionem laplus immerito (tribus enim annum 1414. Primus id in lucem esuit ac notis illuftrarum evulgavit Henricus Meibomlus te promulgatum anathèmita mensibus Curis Romani

An. MCCCC. Its itaque profunde Monafterium apud Carthulianos, ac dein Fontem in Bosco lecedens, P.incipis iram deprecari, ac crimina millis quaquaverium literis diluere necesse habute. Distipatis culumniis; ad Lingones faos fe contulit, Thefauraciatus monus obiturus. Anno 1415. à Benedicto XIII. ut in aulam fuam redicet, multis tegatus, otium ac tuguriolum fuum, quo tunc apud Fontem delituit, Curiz Pontificiz honoribus prapoinit. Sub id remports abdicara dignitare Lingonenfi, Briocenfis Ecclefia Cantor con-Rituitur, Ettant, qui Archidiaconum Baiocentem fuille volunt. Claruit anno 1416. fammis feculi viris, Gerioni, Alliaco, Ferratio, aliffone famisliaris ac charits. Oblit ante annum 1446. in Sacello Collegii Navarrenfis fub lampade coram altari magno è tholo pendente sepultasso brevi-culum istud Epitaphium sepulchro inscriptum haber ; Qui lamp u fuis Ecelefia , fub lampade jaers Virce te fincera animi pietate præditus, ac fivlo fupra faculi fui fortem eleganti ufus : intrepidus principum malotum centor & objurgators qui pentificum schifmata, ambirionem & vitia, Ecclefiziticorum forde: & avaritiam, Monachonon ignaviam, luxuriam, & libidioem; omnium

OPERA

Iber de corrupte Ecclefic flate, annu circiter 1414. Kriptus. Prodiit leortim cuta Joannis Fuchienii Helmitadii 1620. Depleratio enlametatis Ecclefiaflica per Schifma

nefandifficum, eum exhertatione Pomificum ad ejas exclepationem, heroicis verlibus deferipta. Liber de lapin d' reparatione justicia : ad Philippum Burgundig Ducem , anno 1421. feriptus.

Prodiit Vienna 1481. 44. Disfiniatio com quadros Parificusi Stholastico de Cencilso Generali, anno 1409. icripta. Vienna

1482. 47. Collatto duplex ad enndem Scholasticum de aadem materià

Liber de Annatis non felvendis , seu Refenfie Gallicana nationis Cardinalibus appellantibus ab ojufdem voto, conclusiono , & deliberaciono Conflancia factis de Annarie ampline non folvendir. Librum istum Clemanglo prima fronte abjudicat flyli barbaries i prodiii ramen fub Clemangii ne-mine, una cum duobus præcedentibus Opniculis, In Fasciculo Rerum Expetend, Colon. 1515. f. p. 189. Traflatus in Parabolam de filio prodige

De fruiln Eremi liber, circa an. 1413. elucu-

De fruiln fen profferitate rerum adverfarum liber, codem citciter rempore conscriptus. De novis festroitatibne non instituendis liber, anno 14 3. Scriptus.

De Praficibus Simenlacis liber, anno circiret \$411. fcripeus. Oracio ad Gallia Principes, quà cos à bello ci-

vill dehoctatur. Epificia ad Gerardum Machetum, quid tam cor-

pore e Babylone fit furiendum, quam mente. Epsilola III. ad Gregorium XII. scriptæ nomine ter Ecclesias refarciendam in Occidencem venire

SAC XV. Romana egreffus Genuam fe receperat) maxi- Benedičti XII. pro extirpatione Schifmatis, & S.E.C. XV. unione Ecclenia. Scripta quedam nomine Vniverstaris Parificusts.

Epistola CXXXVII. Fragmentum descripcionis vita Tyrannica emm

detellarime ac reprebenfiene , verfibus heroicis comprehense.

Liber de Antichristo, & ermejm, vita, meribus dr operibus.

Opera ifta Clemngil omnia in unum colletit, Analectis & Glottario Larino-Barbaro illu-Atravit, atque edi curavit Joanu, Marrious Lydius Lugdari Bataverum 1611. 4. Opulcula Clemangii aliquet prodierant ances Parif. 1521. à Margarino Bigneo et am in prima Bibliothecz pattum

editione repratemata. Liber de Studio Theologia, à Dacherio primima in lucem editus Spicileg. Tom, v11. 2 Clemangie

anno circirer 14 9. fcciprus. Epittola aliquot antea inedite habentur apud

cundem Tom, v1. Carman de Vita russica fulicitate extat apud Phil.Camerarium Meditat, Historic. Tom. 3. Opufcula quzdam Chemangii MSS. viz. Defiprionem rei mirabille , que in Gallite accidife ferebaine ; Epillolas IX. nomine Univerfitatis Parifierfis feripeas; Sermonens de SS. Innocentibus; deoig;Ordină mores folutes acri calamo flagellat. Oraciones fen Preces x. Commentaries in Ifetano nfque ad fexagefimum capus, Deferiptionem metri-cam urbis Genua, Epillolas alias x s. Exhortationem ad resiliendum Mahametanis : in Bibliothecis Gallie privatis exftate prodit Launoius *. Epiffela ejuldem MSS.aliquot extant in Bibliotheca Lambethana, & penes Cl.virum Joannem Battely, S.

* Hit.G. a. naf. Nava Theol. Profet EArchidiscooum Cantuarienfern 14161

JOSEPHVS, natione Grecus, Epheli Arachiepiscopus, ac tandem anno 1416. Patriarcha Conflantinopolitames in Synodo CP, electus, Alii quidem & in his Frecherus . Patriarcha-* Chrond log and turn à Josepho anno 14.4. fusceptum elle vo-Leuncaria

Verum tem extra dubium pofuit Sgutopulus † ; qui Josephum in Concilio Florentino. † Hith Conc. ekachis 25, in muntie Patriatchali annis ac 20, Flos. diebus , obiiile natrat, Difficilem , fi quis alins , provinciam oathus est Josephus ; & ipse tanto oneri funcundo, feu natura indolem, feu ingeub vires ipectes, looge impat, "Sie en m res Gracorum à Turcis arteine ea grate ferebant ; ut Luinorum amiciriam & suppetias quovis modo ambire, & Ecclefle liberratem Reipublicz faluri postponere, ils necesse fuerit. De unione Grecon inter & Latinos incunds jamdiu agitatum fuerat, ac rebus CPP indies in deterios vergentibus, Jonnes Imp. incorprum facinus feftinacò urges bat. Princip'o quidem Josephus Ecclefix fun dignitatem conitanierallituit, & iter à Grzcis Epilicopis ad Occidentale Concilium foscipiendum maxime improbay t , id in Gracorum opnabrium cetlumm effe prædicans ; urque Concilium Constantinopoli posi s indiceretur, atque illuc evoca entur Latini , mul-is fuafit. Mox verò Imperaroris blanditiis expugnatus ceffir ; miffil-que anno 1455 ad Conciliuto Bafileenie Legais Synodi ifiius acha rara liabuit, atque iterum anno

1436. missa Bulla plumbea se ad unionem inpatatum

S.E.C. XV. paratum effe præ fe tulit ; & Concilii Generalis el de re h bendi locum as rempus definiri pollulavir. Post bjennium imminuta Eugenii Pontificis fraudibus ConciliiBasileensis autoritute, ad Engenis arres fese contriberum Graci, & Concilium ab illo Ferraria indidum adire decreverunt. Itinmis ducem fele dedit Joiephus , hand adeo ramen de tuenda Gracosom fide , quam de confervanda Patriarchatis CP, dignitate follicitus. Insurperas enim externonias ventofits homo excogitarat, ut in primo cum Eugenio Pontifice congressi sele illi parem ac nequaquam interio-rem esse demonstrarer. Incassum verò. Et Gracenim enim infortunium & Latinorum faftus infeeljeem Parriarcham fe demittere coegerunt. Disputatione de dubiis fidei artificulis anzinque inita, iple unionem quavis lege confar-

einandim ellearbiteatus eft; atque adeb cedendum elle Latinis, etiamii veritas penès Gracos ftarer, ur eo modo auxilium contra Turcos obtinetent, palam prædicate non etubust. Si ex viginei quaemer emm , inquit ; religionis capitibus mum tantum Latinorum tibiding demus; rellique viginei erta nomu defeltum fupplere fatts valeburt. Re ad exitum spectance, ipse gravi morbo decubuir , & Parrum fententias rebus definiendis audice voluir. Illas ei clam perlegit Beffarion ; fed fide peffima curtatas ac pro lubitu motatas; istitismodi anificio pariterac innata animi levitare inductus, Lacinorum dogmaribus subscripsits aliologie autoritate for Epi.copo: ad fabicribendum impulit. Cum verò Latinos à fidri articolis and vellicandam Ecclefia Graca disciplinam procedere videret, fubicriptionis data gravi punitentia ductus est; & post octiduum mærare simul ac morbo confectus obiit die x. Junil anne 1419, Extant Lat. Epifiola ad Concilium Bafileenfe, Concil. Tom. xit. pagin. 545. Bulla plumbea ad idem , ibid. pag. 157. Gt. Lat. Oratio ad Synsdum, CP. iter in Occidentem fulcipendum dilloa-

dins, apud Spiropulum Hift. Concil. Florent: Sect. 2.cap.18. Alia ejufdem argumenti Oracio, ibid.

cap.14. Or ario exheriateria ad Gracos Eplicopos

Italiam fecum profecturos, ut conftanter fe ge-

tant, ibid. Sect. 4. eap. 16. MARTINUS V. aliis III, Ode Co-\$417. Istoria antea dictus , patrià Romanus , ex illufiriffima Columnentium fanguine oriundus, Juris Pontificii studiis Perusii innutritus, ab Utbano V L Referendarius, ab Innocentio VII. Diaconus Cardinalis S. Georgii in Velabro factus, anno 1414. ad Concilium Conftanticute profedepositis tribus Antipapis, & electione novi Pon-tificis Cardinalibus in Concilio pratentibus, & triginta delegatis ex quinque nationibus pari nu-meto felectis commitsà , ipfe unanimi omnium confeniu Papa electus est die x1. Novembr. S. Mattini memoria facro, Presbyter ordinans die xit. Episcopus die x111. Pontificià corona indutus die x x s. Postifex creatus , nil antiquius habuit , quim Concilium folvere, & toties pròmifam ac tanto, ere à vigilmundo Imp. & principibus Christianis effligitatam Ecclesiæ reformationem elndere, Factum id sem in futurum Concilium Licentiatus in Academia Parificuli

Append.

piciendo. Urcunque igiter reclamantibus Impr- SEC XV. ratore & Epilcopia Germanis, anno fequence die xxxx. Aprilis Concilium claudit , & Ita- MCCCC fia turbas pratencià fuà componendas caufatus xv11. Cal. Junii Constantia difcedit. Anno 1416. Cruciacam contra Bohemos Huffi fecturores indirit, plenaro peccatorum remiffionem vexilha facræ militiæ fequentibus largitus. 1413. mente Augusto Concilium Generale Senis coegit ; cum verò mentio de Eccletia refor-manda in Synodò injiceretur ; cam in fe fabam cudi probe sciens, Concilium propere abrupit, de in annum septimum Basilez habendum rejecit. Anno 1419. Alphonii Aragoniz Regis amilio ufus, Ægidium Sancii Munionis Benedicto XIII. ence quinquennium à Cardinalibus Schilmaticis titule Clemencis VIII. fuffechum, Papam femet abdicare, & Cardinales illius sequaces în partes finar concedere adegit : adeoque tandem aliquando Schilmari gravifirmo in Ecclefia Romana pet 51. annos graffito finem impoluir. Obiit die x x. Februarii, anno 1431. atatis fut 63. Extant Epistola , Bulla, & Confirmiones xv. Conc I. Tom. kit. pagin. 151 , &c. alia Epifiela & Conftituciones zvii. apun Bzovium ad anu. 1419. &c. alis plures in Magno Bullario Lacrii Cherubini Tom. 1. Sermo de Translatione B. Monica S. Augustini mairis ab Offic ad Roman, in Historia Augustiniana Tolofa 1941. Approbatio Regula Monachorum. Hieronymiana, inter Hieronymi Opera Tom.1v. Leges pro Cardinalibus, in Vita ejus à Cotelorio edita.

GOBELINUS PERSONA, natione Germanus, in antiqua Saxonia, que nune Weltphalia di-citur, anno 1558. natus. Postquam Italiam ferè universam lustrarat, & in Curia Romana din haferat; anno 1;26. facerdotio initiatus eft, tribnmo post Rector Capella S. Trinitaris in Urbe Paderbornenti factus. Cum verò adversus Edi-Pontificiis & Imperatoriis fanctionibus contrarium pen concione declamare non dubitarer; laco fue excidit, & Epifcopi Vicarius feu offic'alis conflicutus eft. Monacherum psulò post Ordinis Benedictini invidiam experius . & veneno tentatus , Paderborna relicta , Bilefeldam fe contulit ; ubi Ecclefia Cathedralis Decanus brevi remunciatus eft. Clatuit anno 1418. Taudem negoriorum pertafus, cucullam induit; & fe cagenario major è vivis excessit. Scriplit Chronicon ab Orbe condite usque ad annum Christi 1418. Cosmodramium dictum; quodante annum 1404 incheatum anno demum 1418 abiolvit. Prodiit cum notis & Appendice Henrici Meibomil Francofurs, 1599 f. Eidem tribnunt Molanus & & Surius Vitum S. Meinulphi , Paderbornenfis Diaconi, & Confessoris, quem ex fonte facto suscepit Carolus Magnus. Eam interpolatem, ac stylo immurato deformem dedit Surlus ad v. Octobe, finceram, omifsi tamen miraculorum fartagint,, Christophorus Brovverus Moguntia 1616;

HENRICUS DE HASSIA, feu de Langenstein , narione Germanus , S. Theologia Ordinis qued propediem fe coacturum spopondit, re- Carthusiani Monachus; & Comobii S. Mariz

1418

MCCCC.

Szculum Synodale:

În Geldria prope Arnheimium Prior : & si reche F.EC. XV. conficit Trithemius , Ecclefiae VVocanationis MCCCC. Canonicus, Viennam tandem evocatus, ut Academicis Theologiam prælegetet. Clatuit anne

14.5. Obiit anno. 1428. Scriptot prolicus admodim & operofus; qui cum plutes annos Genela pro cathedra explicanda impendifet, via quatrum libri caput attigir, ac totidem complevir vo lumina

SCRIPTA

R Egula ad differentendum morsale peccatum Opere de enditione Confeliorum Menaninga

1483 Liber de Contrastibus , & ordine Cenfuns Habetus in Appendice Operum Ioannis Gerfonis,

Seereta serre orum Daventria 1501, edita De Anima conditionibus Soliloquium. Extat apud Ortholoxogr. Tom. 1. p. 1. 07.

Contra dijerptationes & contrarias pradicationes Fratrum Mendicantium super Conceptione Ma-ria Virginis, & corra maculam S. Bernbardo mendecirer im afr.ms. Mediol mi 148 >.

Trailatus de Confessione , De Nobilitate Ani-Inder Bibl. Augrit 0-41, ne, Epifela Investion contra emulus (feri , De me, De Oracione Dominica, & Angelica Salmariomundi contemptu, Anima Speenlum, De eruditione Sacerdonus, MSS. in Bibliotheca Augustana.

Alia plura Henrici Opeta, adhuc inedita, recensent Trishemius de Script, Eccles, p. 146. Bellarminus p. :81. Simlerus p. :78.

AUGUSTINUS DE ROMA, de 2410. Favaronibus cognominatus, gente Italus, patrià Romanus, Ordinis Augustiniani Etemita, & ab anno 1419. Prior Generalis in Cometiis Aftenfibus x11, Cal, Septembr, electus. Postquam Ordinem fu im duodecim annis revillet, ad Episcopa. tum Carlenatem anno 1431, affumptus est, tandem Nazarenus in ditione Neapolitana Atch epifcopus factus. Obiit anno 1443, feu, ut alii, 1445. Pratis in Trifcia apud Augustinianos fepultus. Multa scripsir; è qu bus nulla typis impressa reperire po ui. Perlum tamen aliquandu fubiille conjicerem Librum de Sacramente unitatis Chrifi & Ecclefie, Librum de Chrifto capite & ejus inelyto principatu, at Librum de Charltate Christi

eirea elellos, F de ej u infiniso amore: cò quòd * De Script. 'n Indice Romano, tefte Bellarmino *, prohi-Eccles p. 388 beancur, Eosdern antea Augustini libro: tanquam non fanam & erroneam in fide dockrinam continentes damnavir & teprobavir Concilium Balileenle †. Commentaria Augustini nostri in † S:1 12

onnes D. Panli Epifloles, in Epiflolas Canmicas, & & in Apecalypia; fele apud Eremitas Paravinos Minuscripta vidisfe prodit Pollevinus †. Reliqua ejus seripea enumerant Pollevinus loc.cit. & Jose-* Apparat. plaus Pamphilus Chron, Ord, Erem. p. 79. fact. p. 135.

JOSEPHUS BRYENNIUS, panii 1410. Confintinopolitanus , vice inflituto Monacius, concionibus ad Populum habendis præfectus , clarut anno 1420, quem in Otatione 8º, de Trinitate ab Allatio citata ipfe defiguat. Multa feripfit adversiis Latinos : præfettim verò adversiis dograz eorum de Processione Spiritus S. Ora-

er xviti, quas iple miel rer timeelle rpeil@. S.E.C. XV. de divinifica erinicate interiplie, MSS. in Biblio- al checa Vaticana atlervatas. Singulatum titulos, MCCCC argumenta, initia, & loca, in quibus funr habira , ordine recenfet Leo Allarius de Confenfa 1.2.c.18.5.14. qui & Fragmenta III. ex iis G. Lac. adducit ibid.alta ibid.c., ...cap 1,5,7.1.j. v. 1.5.j. lib. adverf. Hottinger.pag. 115, 318. Orationes ejufdem dum de futuro Indicio er fempiterna beatitudine idem citat Allatius, & exceptas exinde la-cinias Gr. Lat. exhibet lib. de libris Ecclesiast. Grzcor. pag. 156, 143. 559. lib. de Purgaterio pag. 7,,141,715. Ejuldem Dialogi de Processione Spiritus S. Diffunacio de Orchedoxà Ecclefia; asque alia de Fade habentur MSS, in Bibliotheca Ambrofiana.

1419.

LEONARDUS BRUNUS ARETI-NUS, natione Italus, Arctium urbem, unde cognomen traxit, natalem habuit; Humanioram literarmu studio ao ipsis incunabulis sangtiitus , Luini fermonis elegantia , venustate dictionis & ingenti acumine inter clariffimos freuli fui Hiftoricos, Oratores & Philosophos nomen tulir. Grace autem lingua icientiam ab Emaouale Chryfolora acceptara primum omnium Latinorum crexit & restituit. Ingentem esuditionis famam apud Italos adeptus, ab Innocencio VII. potrifice in aulam Romanam accertitus & Epiftolis scribendis advoctus fuit anno circiter 1404. codem criam muncre apud tres fequentes Pontifices Gregorium XII. Alexandrum V. & Joannem XXIII. perfunctus. Tandem in He-truriam à Senatu Florentino revocatus, fummus civitaris Cancellarius concordi Patrum fuffragio constitutus est. Claruit anno 1420, Pingui otid donatus , Historiis , alilique quibus de re literaria præclarè mergit, lucubrationibus conscribendis animum appulit , nec minus tamen divitits coacervandis intentus, quo nomine turpitlime avaritie ab Hiltoricis notatur, & abut de vapulat. Obiit Florentiz , dierum & glotiz fatut vis.Id.Martii anno 1441. ztatis fuz 74.In tem plo S. Crucis fepultus, mignificum nactus eft tepulchrum , nec minus glorio am in etipcionem , hilce verbis conceptam : Possquam Leonardus è vità migravit , Historia luget, eloquentia muta est ; feriurque Mufu tum Gracu tum Latinas Inchrymas tenere non possiffe. Sane cloquentia: ubersimiq; ingenii laudem nullus Arctino facilè denegobit; atq: adeò Ænsas Sylvius * ilium He- *Epiñ.sk traria splendorem , que neme pest Laclantiam Cice-

gius Florentinus † Interim tameo diffimulati non potest, illum plurimis consummeri Scriptoris doribus destitui ; utque Erasini † de co verbis utat, + Cierre Facilitate dillimis ac perfilentrate fatts accedit ad tim Ciceronem , fed ne vis aliifque virentibu diquet destinitur : alicubi vin tuciur Romani ferme-

nie castimonium, alioqui vir dollou junta ac probus. His adde, quà major viro erudi-ro inuti non porett labes, plagii literarii ctimine teneri Arctinuso. Gochicam enim Procopii Historiam Latine versam , suppresso verd amoris nomine, fibi inscriptam evulgavit. Pesfime Acetino id furti cessir. Paucis enim

roni proximier fuit, vocat: virumque delliffimum.

as que emmino elequenti finam fuitle prædicat Pog-

€ & € XV. post obitum illius anuis Historium Procopio giore annos in Curis Romani militaifet , quadra- S & C XV. an A ... possilimin o vendicav t Christophorus Persona; MCCCC. & detecto plagio Aterini pudendo fraudem ejus orbi erudito deridendam propinavit.

SCRIPTA.

Ontra Impocritas Libellus. Proditt in Fasciculo Return Espetend. Colon. 1535 f.1:4. Hijleria Floressina librs x11. quibus fuse enarratis exteris Florentinorum beilis, inteltinas ieditiones, concivium offenfam veritus, plerumque tacet l'rodierunt à Sixto Brunone editi Argentine 1610.

De Bello Italice adversits Gethos libre IV. quos Procopio fubiuratus eft. Bafil. 1531. Parif. 1534.

8°. Bellovisis 1607.4°.

De Bello Punico libri 111. quibus illa que in Livio , ob amilian i littoriz Decadem fecundam, desiderment, supplere præte fert, Omnia autem ferè ex l'olybio dela apile, utennque se nudura interpretem egitle vis ingratus in prestatione neget, Prodictnut Augusta Vindel. 1557. & fub Polybii no-

mine à Bidio Alcentio Parifir editi, Epistolurum libri vt 11. Argentina 1521. Bafel.

Dialogus de moribus. Parif. 1516.

Verfio x. librorum Ethicorum Arifforelis. ibid. Græca fæliciter admodum vettir Arctinus, quipoc qui non folum flyinm luculencum tatis adhibest , fed & Graci fermouis fenium fine ulla ferè unquam verbotum paraphrafi famma fide red-

Commentarius de rebus suo tempore in Italica gefter , a Schilmatis Romani faperiore faculo inchoati exordiis ad annum ulque 1440.

Commentarius de rebus Gracis, à Calliceatide & Thrafybuli temporibus ad Epaminonde obiturn, ad Angelum Acciolum equitem Florencinum Prodiit uterque Commentarius una cum H.Storia Florentina Argentina 1610. potterjor

Lugduni :5:9. Commentarisa in libros Ariftoselis Occonomicas; & Introduction ejufdem Meralia. Venet. 1550. Hiftoria de erndelt ameris exisu Guifguards &

Tancredi Salermannorum principis filia. Entat inter Ænez Sylv:i Epiftolas num. 410

Libellus de diffuentionnes exencisationifque fludierum ufu. Bafil. 1536. Partf. 1642. 8. Catera Arctini Seripta ; & in his versiones

Scriptotum Gracoium, Ariftotelis puta, Platonis , Plutarchi , Demosthenis , Ælchinis , &c. uamplurimas recentet Simierus Biblioch. p. 449. Bofflirdus Icon, par. 1. p. 125. Historica quardam Vollius oc Hift. Lat. 1. 3. c. 5.

JOANNES FRANCISCUS POGGIUS, BRANDOLINUS dichus, Patrià Flurentinus, ex Terranova agri Aretini oppido or undus, linguarum & humaniotum literatum felentil probè excultus, Grace ab Emanuele Chrylolorà edoctus, octo Poutificum Romanorum Secretarius feu Scriniocum Præfectus, claeuit anno 1420: In Concil o Conftantienfi partes non intimas egit, ibique defunctum Zabarellam Cardinalem funchi Otatione anne 1417. laudavit. Pett Ni-Append:

1420.

ginca fere Secretarii munus obiifler ; annos jam natus 72. Florentiam evocatus eft,ut Reipublica MCCCC Patriz à lecret is effer. Oblit grandzous anno 1459. Florentiz lopultus. Vir fane non ineruditus, fed

rixoti, fi quis alius, & lateres ingenii. Illi namera faris erat , judice braimo ", artis & eruditionis . Ciccionon it a multum; interim impure fermonis flux unfus, alan. a Laurentie Valla eredinus. Graviosem longe Poggii centurum alibi profert Erafmus *, qui * Epiñ La poltquam effranem ejus in Laureutium Vallam, tpiomet centuplò doctiorem, itacundiam caffigaffet , hæc lubinfit ; Pog ginsrabula ades indelius, ut etianfi vacaret obfemitate, tamen indigint effet qui legereiur ; adeo autem obficenus ; se etianfe

OPERA

DEScriptio ruinarum Urbis Roma. Descripcio obiens & Supplicia Hieronymi Pragenfir ad Leonardum Aterinum, Proditt in Faiciculo Rerum Experend. Colon. 1555. p. 152. & inter Hulli Opera Norinsberge 1588.

dettoffmus fuiffet , tamen effet à bonis viris rejicien-

Oratio functivis in Franciscum Zabarellam Cardinalem Oracio functiris in Nicolaum Albergasum Carnelemanno 1443. defunctum. Habetur inter

alios Scriptures Vita Albergati Colon. 16:8. 4. Oracio funebris in Laurentium Medicaumprincipem Florentinum Oracio de visa Nicolai Nicoli civis Florentini.

Facetiarum liber , qui fputcitiis & fordiffimis obscemitatibus totus scatet, ad flammas, vel ad orcum potius relegandus. Prodiit mutilus T#binge 1550. 8". integer Normberge 1485. f. Veneriis 1513. S.

De fien regionis India liber. De officio Principse ad Iniium 11, De varietate fortuna ad Nuclama V. libri 1v.

De amberiente & potefinte Pontificis & Concilii. De nabilitate liber.

De noferia conditionis humana. Historia Florentina libris VIII. Difeepratio , sarum profinntier fit Medient an

Imperious. Investiva in Falicem Antipapar

Historia Disceptativa de avaritia Historia controles tres.

Epiflolarum volumen. Invellivarios in Laurentium V allam libri 11. Invelliva u. pre Nicelas Nicholo in Francis-

tum Phile tohum Oraziones complures. Prodictunt Poggii Opera Argentine 1511. & 1614. f. Bafil. 15:8. 1

De infaliciate Principum libellus ; ab Elia Elingero editus Frameofure. 1629. 80

Oratio in fanere Leonardi Aretini, apud Baluz; licellan. Tom. 111.p.248. Vim Dimmici Capranica Cardinalis; ibid. p.

Dialogus adversus Hipscrifim, quem è Bibliotheca Florentina in lucem extulit, arque una cum Leonards Arerini Orarione advertiss Hypocritas colai V. morrem anuo 1455, postquam quinqua- edendum curavie Hieronymus Sincerus Losha-

ab An-MCCCC ad Falciculum Return Experend. Lagdaui 1688. f. Latine adhuc transtulit Xenophontis Cyropædiam , & Diodori Siculi Historiam. Utraque ver-

fo typis excuta prodfit. Ut de Quintiliano, Afco-nio , Valerio Flacco, & Silio Italico ab eo in lucem protractis nihil dicam-

1420.

MACARIUS MACRES, natione Gtzcus , Mont a Atho Hieromonachus , Georgii Phranzæ amicus cum pr mis familiarifimus; quo fatagente, Constantinopolim profectus, Regii Monafte ii Pantocratoris H. guinenus contiturus eft, pottes Protofyncellus Magnus renunciatus. Claruit anno 42 - Latinorum hoftis infeniifiimus, quo nomine à Patriarch : CP. qui eum La-tinis tune fenir, inter Hæreticos habitus, multis exagitatus est malis. Ante unnum 1450. à Joanne Palzologo Imp. ad Martinum V. Pontificem Roenanum unà c im Marco Tagro , Migno Duce, legatus, anno :43t. Inter redeundum die va . Jamunii e vivis excellit : and deselle navays hoper no aprile voi overer , fi Phrancamandiamus , Vir C elequentia , & virinte animi , de intelligentià lange preftantifimm. Scriptie Opm de Proceffione Spiritus S. a Filio, id dogmain neque necoffa tum. effe , fed innovationem fides , probare annifus. Totidem id verbis memorat, & in decem Capita divitum etle prodit Leo Allatius de Confeniu 1,2. C. 18. 5.10.

NICOLAUS DINCKELSPULIUS . na-L410. tione Germanus, Patri , Sucrus, Gymnalii Viennenfis Rector, clatuit anno 1410. Superiu t anno 14:1. quo ab Academia Viennensi delegarus Cone lie Batilcenfi interfuit.

OPERA.

De Dilellione Dei & proximi Sermones XI. De praceptu Decalogi De Oratione Dominica

De tribus Partibus Penistatia. De ofto Bearindinibus. De feptem Peccatie mortalibut.

Confessionale Peccasorum De quinque Seufibus. Prodictunt ifthec fimul

Opulcula Argentine 15:6. f. Tracinius de Donis Spiritus S. De Gratitudine & Ingratitudine , De Communione Sacramentiti, extant MSS, in Bibliotheca Augustana, Plurandhuc Nicolai feripta enumerat Simletus Biblioth. Tigurin, p. 5 8. quique Simlerum tacito nomine folet exteribere , Pollevinus Apparat. Sast. Tom. 11. p. 147.

1410. THEODORICUS ENGELHUSIUS , natione Germanus, Ecclelia Hildesheimenlis Ca nunicus, claruit anno 1410. Scripfit Chravicas. Chranicerum ten Chronicon Universale return in Eccleira & republic: gestarum ab Orbe con-

dito ad aunum 420. Primus id è tenebris eruit, & publici juris fecit Joachimus Joannes Maderas Helmitadii 1671. CULIEUMUS LINDWOOD,gence An-

1433. gius , rară Juris l'entificii scientia celebratissi-

S.E.C. XV. ringus Landami 1679. 8°. reculum in Appendice mus, p. imim quidem Aulz Gonvilii in Acade S.E.C. XV. mia Cantabrigionii alumnus ; postea verò Oxo- BAnium transcutts, Doctorarus infignia ibi loci tulit. Rebus agendis admotus, tātam brevi nominis famam fibi concilfavit,ut ab Henrico Chichleio

Archiepitcopo Cantuatiensi Decanus de Arcu-bus, five summus sedas Metropolitana Cantellarius; ab Henrico V. Rege privati Sigilli Cultos constitueretur, Claruit anno 1411, quo millius à Rege ad Hitpania & Lustrania Reges legationem obije. In Galliam excunte anno revertus, Regem

apud Staltum Vincenmrum nuper defunctum deprehendit , & dolore animi compultus , Aula secedit, in Angliam redit, & ad icribendum fe accingit , polt annum 1434. Epi co us Menevenlis tactus. Obi t anno 1446, apud Cinonicos Eccleliz 5. Stephani Wgibmonalterienfistepultus Quod enim habet l'itteus *, eum anno 1425 è vita deceffire ; mendam typographicam in numero cne Angla ca. bare lu-picarer. Praterquam enim quod Lindvodus fe hoc ipio anno Provinciale foum inchessife, anneone demnin 14 to ad finem perducific in Prafatione allerat ; ipie l'itleus id non obleure probat , dum Lindvodum scribit tantum processo temporis apud Henricum VI. graphem ini fie , ut tedi Menevensi ab eo præficeretur. Scripsit Provinciale sen Consilientenes Anglie libris V. ad Henricum Chichleium, Mecanatem fram ; in quibas Conftitutiones Arabicpiscoporum Cantuarienium x.v. à Stephano Langeono ad Henricum Chichleium inclutive collegie, & fultifimis Commencariis explicatas dedit, Prodiir Badii Afcentif typis imprettion Parif. 1504. f. dein Lendini 15 7. 80. Oxot. 1679. f. & recifis annorationibus , que ad Jus Canonicum minus spectabants cura Roberti Shattock LL. D. Oxon, 1662, 80. Eidem alcribit l'itleus Camlegum querundate Ara shiepifcoporum Cantuarentism , non alia forfati ratione, quam quod una cum Provinciali Londini 1557. prodierit. Cette non alia de cauta Lindvodo adjudicavit Collettionem Confistutionum Orbonis & Othobous , & amplifima in cos Commentaria, qua Joanni de Athona qui exeunte Szculo XIII, flo-

pellarsenem contra Pontificum Romanorum faftum & attogantian , Regenque nullum io tertis tibi in tempocalibus superiorem agnoscere prædicatic, Appellationem illam ab omnibus Conciliotum Editoribus huculque fumma fraude omiffam conqueritut Jamefius Tractaru de Coccuprione Patr. p. 201. IOANNES CANANUS, nations Gracus , Hittoricus Byzantinus , claruit anuo

ruit , debeti omnes notunt ; quam quòd in omni-

bus editionibus P.ovinciali fubnecti folcant,

Summan achuse Canfarum , & Commentarium.
in Pfalmos quofdam teripfille Lindvodus dicitute

que nondum in lucem prodictunt, Caterum ta

ceri non debet Lindvodum ad Concilium Bafe-

leente ab Henrico VI. Roge legatum , Infignem

Regio nomine Concilii Fatribus obtulife Ap-

1432 Scriplit Hifteri.on Obfidienis Urbis Conflentinopolimes, ab Amurate II. Turcorum Res anno :411 die x. Junis inchostæ, die xx sv. Aug siti folutæ. Extat Hiltoria ilia Gr. Lat interprete Leone Allatio, ad calcem Georgii Actopolita Parif.

GEORGIUS

SEC XV.

nus, narus est anno 1401, die 2022. Augusti, non ignobili genere ortus,urpore Gregorio Palarologo Marnonz , Magno Monembatiz Duci , artinitate junchis. Utrolque parentes pefte e tinctos hnno 417, amilit. Iple anno fequenti; die xvit. Martit, inter Cubicularios ab Emanuele Imp. coopeatus eft. Clarnir anno 1424, que preis ineunda gratia ad Amerarem Torcorum Regem cam duobus aliis Legatis millus rem bene gettie. Affico 1421. Manuelis Imp. cui ante biennium ab Epittolis adhibitus fuerar, fato jam vicini Tettaentum literis contignavit; & inter Caracoces locum obrinuit ; Paulo post à Manuele moriture Joanni Imp. filso de meliore notà commendatus, Post Manuelis mortem à Constantino Palzologo Delporà inter Cubicularios & amicos chariftimos, agrè id concedence Joanne Imp. fiarre, nicitus , cum in Peloponnele prafecturam menle Novembri tecurus cit. Anno 1418. moto inter Conflantinum Despotam & Carolum Dynastum bello s Phranza copiis militaribus præfectus, Glarenezam urbem expugnavir. Anno lequenti dum Constantino Patras oblidenti Consiliatius adeliet; & ex lubiri præfidiarlorum cruptione periclicantem corpore fuo regerer, in duram admodum capt viratem à Parrentibus abduchts eft: mos,pactis arrinque induciis , liberarus. Belto fterum refutcitato, eg egiam ille Constantino operampeaftirit; in pralio fortis; in confilio prudens : lapèturmis militaribus pratechus; lape ad exeros trincipes barbaros pariret ae Chri-ftianos legiros ; plús una vice ab inimicis captus; & pretio venditus. Anno i 431: espugnatis à Con-Stantino Patris przeiuit. Anno 1432. ad Joannem Imp: millies. Protovefriarildienicatem rulic. Anno 1436. Conitantinum Peloponnen regimine ceden: tem ad Urbem Regiam comfeatuseit, Anno 14:8. Helenam Alexii Palzologi filiam , fibi uxotem duxit s multiplici prole auctus. Anno 1440. Constantino Peloponnelum repetenti comitem se dedir cab co rebus maximis præ aliis adhibleus, Sclybria urbis, & Sparrana provincia pratectutà donarus, & octennio sequenti pluiquam toridem legaconibus intignitus. Anno .448. Constantino post Joannis frattis obitum ad Imperium evecto, majori deinceps dignitate augeri corpie. Postquam enim Trapezuntem & Iberlam legatus, Iberia Regis filiam Conftantino Imp. desponsarat; Byzantium reverius Magnus Logotheta renunciatus eft. Anno 1453, die x:1x. Mail, expugnata à Turcis Constantinopoli, Phranza in fervirurem raptus oft, venditus, & Spastam in Peloponnelum abductus ; uxore pariter liberilque venditis atque alio depotratis. Anno excunte IIbertatem nactus, ad Thomam Peloponneli Delpotam , Constantini Imp. fratrem se recepit ; à quo fater Domesticos allectus , & Certezà oppido donarus fuit. Anno 45.0x01em è fervitute redemit; & ad Venetos legationem obiit. Anno 1460. attritis bello inteltino frattum Palgologorum opibus , & Turcis Peloponnelism longè latéque devastantibus , Phranza Thomam Despotam en p. Chrit. In porestatem à Turcis redactà Pelo-, sit & obtinuit; Regemque à juramenti vinculo pomielo, anno 1466. Gracia longum vale dixit: ab.olvir. Peffimo Christiana Reipublica illa ceffe

GEORGIUS PHR ANZA; Patria Byzanti- &pofiquamItalii peragrata Viterbium, Roman SECX Anconam, & Venerias inviferat ; Corcyce fub MCCCC, exitum anni confedit : abi depelito Georgii ; & affirmpto Gregori nomine; vitam Monafticam indult ; & ad Historiam fui remporis feribendam fe accimelt. Eam demum abfolvit anno 1477, die xxix, Martif. Quamdia abiologic fuperfuerit; non liquet. Scripit Hefteriam rerum Bylantinarum ab anno 1160. ulque ad an. 14-6. libr s 1v. res ance se natum gettas leviter delibans, deincepa verò Historiam grandiori rela pertexens. Latine cam convertit, amoutatis digreffionibus crebiis in tres fibros contraxit, & adjectis ubique notis Theophylacto Simocarra fubiuncham edidit 12cobus Pentanus Ingelfind. 1604. 40.

JOANNES DE IMOLA, patría Bo-nonientis, parentibus qui ab Imola Bononiam olim transmigrarant, natus; Baldi fenis auditor, Juris utriufque Doctor in urbe parria non incelebris. Clareit anno 1415, Oblit Bononia: anno 1456. die zvitt: Februarii ; in Periftylio Templi 5. Benedicti fepultus. Extant Commentaria in. tres libros Decretalium, in fexium Decretalium & in Clementina, Venetits edita anno 1575. 11. vol. f. & juris Canonici Profesioribus faris nota, Commentarini in primam & fecundam Infortiats , Dipeftique novi parrer , Bonunia 1580. Confiliermon. volumen, Venet. 1581. Alia alibi.

JULIANUS CÆSARINUS; Patria Romanus ; illustri lo co natus , Juris utrinique Doctor ; & in Academies Italicis Profetior , egregiz doctrine fama aditum fibl ad fummos Curiz Romana honores fecit ; Protonntatius Apolto-licus ; Referendarius , Rota Auditor, & Cameræ Apostolice Clericus ordine constitutus. Tandem Cardinalis Diaconus rirulo S. Angeli anno 1416, die xxtv. Mali, feutur alli habent , 1410, h Martino V. renunciarus est:mox Presbyter Cardinalis titulis S. Sabine, & Epilicopus Grofferanus at Tufculands creatus. Purpuram adeptus ; ac Huffitas debellandos in Germaniam cum exercita legatus eft: Verim ab Huffiris probe carius & in fugam conjectus ludibt um retullt. Anno 1431. ab Eugenio IV. Basileam milliss, Pontificis vices tenuit, & Concilio Generali ibi lect inchoato præfuit, Cam verò Patres Iuperioritatem Concilit supra Papam forriter afferereut , Eugenius data ad Julianum exeunte anno Epistola , illi Concilium disfolvere jubet. Noluit id Julianus; referiptifque ad Eugenium duabus Epistolis cum acertime objurgavir, graviffimitque argumentis à contilio abducere conatus. Pontificem caufami febifmatis & infinitorum malorum,ni confilium mutaverit , fururum effe obteftatus cit: Summa quinetiam constantia arque eruditionis fama Concilit autoritatem tutatus cit; & przefidis locum renuit; donec anno circtter t 4.8. vela fle teret ; & in Eugenii partes transit one facta, contra Marcomi Epiteitum in Concilio Florencino ftrenuè dispuraret. Soluta Synodo Florentina, ad Uladifbure Hungariz ac Poloniz Regem legarus , pacem & Monafterium quoddum Macedonia confugien- Chritianis cum Amuratus Tucorum Rege fantem fecunus, recumerentum ibi loci politus er- chiffime nuper interni tumma periidia violati fua-

14162

perfidir.

S.R.C. XX. petidis. Commilio enim spati Variam anno Aquille in Vetilini de tr. Maii anno 1444, kta. 5.R.C. XX. petidis. Commilio enim spati Variam anno Aquille in Vetilini de tr. Maii anno 1444, kta. 5.R.C. XX. petidis. Vetilini della enima petidis. Vetilini della enima petidis. Vetilini della enima petidis. Vetilini della enima petidis. Vetili della enima ora, comita pati associa della enima petidis. Vetili della enima ora, comita petidis. Vetili della enima petidis. Vetili della enima petidis. Vetili della enima vetili

Cum copia deletze tuat z judega Julianus, qui perlas. Curce Christiani, in pagam preivit, vulneribus conicchus intentit, sumo zeatis ina de Exama Epplica et al. dega differente ilio abdacter conautis, in Esticulo Rerum Expetend. Cristo, 137, p. 27, Orasis hobeis et Cernitis Baßlerafi munita Eriffic Carbifica de resoveramcion balonus, andora puellas babento Contell. dem Johanus, andora puellas babento Contell. Cilia habita si Valencei parifin repetre eth. Ada de la contenta de la contenta de la contenta de cilia habita si Valencei parifin repetre eth. Ada de ligazzionis in Concilio Florenteno conta Ger-

don Roberts i, Stande In positive Lancius Control.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Loc. 1855.

Lo

BERNARDINUS , SENENSIS à patrià di-1426. ctus, ex nobjit Albizetchorum tamilia or undus, patre senenti in Mattanà Hetruriae oppido natus ett anno 1380. die vt. 1. Septembr. Tolli & Neræ filius. Matrem trimulus , patrem feptennis amitit. Anno .391. Senas a propinqu s accitus, Onupht um in Grammaticis , Joannem Spoleranum in Pisilolophicis præceptores habu t. Anno 1496 Confraternitati Disciplinatorum B. Mariz Virgi-nis se adjunzit: & in Domo hospirali de la Scalacui prafuir Tobia coniobrina, fedes poluit; crebris corporis flagellationibus , utrica & cilicio cami in remedium libidinis adhibitis , per aliis inlignis. Anno 1400 lavillimà per Italiam graffance pette , ledulam tovendis agrocia , qui ad Hospitale de la Scala memarim confluxerunt, operam navando egregiam fibi pietatis ac charitatis famam comparavit. Anno 404. Franciscanorum religioni nomen dedit ; & post brevem in Comobio Senensi moram (actam, orium sectarus, ad Conventum Columbatii Urbe procul in medio nemore fitumfe contul r. Sacridorio poliliac invitatus , concionibus admodum inclarefeere curpit. Hierofolymam dein ab Ordinis fui Genegale millis, locis Sanctis Guardiani vice prefuit ; tocialque Terræ Sanche Committatium egi. In Italiam reverius, fummà nominis fama, ac populi planfu urbes concionando peragravit, In fermonibu id præcipuè egit ; ut auditores ad eximiam Jeiu Christi nominis reverentiam excitatet. Nomen itaque facrolanchum istud in centro Solis cheino circumteripri depictum circumgeflare foli us , id inter concionandum fape oftentavit , populumque ad nominis adorationem multis horrarus eft. Exinde autem rerum novarum studii suipectus , apud Martinum V. Pontificom ligrescon accusatur 1 & Romain accirus , crimen quidem diluir , more ramen ulurpato deinceps abstinere julius est. Claruit anno 1426. Ab Eugenio IV. Ponrifice Epi copus Ferrariensis, Senensis, & Urbinas ordine delignatus, & à popu-lo avide expetitus, dignitates codatas confranter recuravit, Frattibus verò de Observantia (quos ipie anno citciter 14.2, inflituerat) Citmontanis

Aquille in Veilhiri, die xx. Mail anno 14,44, exc., titus 64, a Nicola vol. Fruet Sandona sklippan samo 145; Mits planie zoge immuneta de co me-ganta fabalunce Poorlickie, modern quodumque veibalo difflavos, mortuno reliquirama ejan beneficio vite erilituros, Graze lingue écientan ei penitis sud, coma Gracei tamen conclonati ei penitis sud, coma Gracei tamen conclonati mod, olivinitas inipiiratum, Chrilliumgue as B. Dolparam figura termencianati capar viderti foli-fication de la companya de la conclonati capar viderti foli-fication processa, que freen basal, richeste trail.

OPERA.

Vadragefinale de Religi oneChristiana , in plutes Trackaus divitum.

Quadragefinate de Evangelio atorno, quod plutes Itachatus complectitue, & in his infiguem de ajuris.

Adventadia is. viz. de vitâ Christi , & des Insprationibus.

Quadragesimale daplex, unum de Pugna spirèenais, altecum Serapima diliumicu de Amere. Sermones de Quatur novissimis, & alii Exereerdinarii dichi, nume o xxv.

amarie acci, inimieto XV. Tractario de Confessione. De Speenlo peccareron, De Pracepsis Regula Minormo. De Pracepsis Religiosi.

De Pracepus Kengugu. Epiflola ad France Familia Ultramentane: De Afferationibus quoidianis ad Deum. Dialogus de Obedientiâ.

Sermones de Christo Domino, augustissimo Eust charista Sucramento a Despará Virgine, de Tempore, o de Suntis. Sermones de Essiviatibus gleriesa Virginis per annum prodictant. Nerimberça

149;. Commentarii in Apocalypfin B. Ioannis Evan-

Prodictunt S, Bernatdini Opera cura Petri Rodulfii, Epilcopi Senogallentis, Venet. 159. 4. Tom. in 4. auctiora veto studio Joannis de la Hye. Franci-Canis, Parff. 1636. Tom. V. f.

NICOLAUS TUDESCHUS, Paname vulgò dictus, gente Siculus, Patrià Catanentis , Ordinis Benedictini Monachus , & Comobii S. Agatha Abbas , Monacensis Abbas Trithemio atque aliis dictus ; dein Archiepircopus Panormitanus , claruit anno 1428. Justiconsultus tui facuil longé celehetrimus, adeò ut ob eximiam Jusis utrlu que teientiam Lucerna Jutis communi voce appellaretur. Francisci Zabarella & Antonii Buti ii di.cipulus. Postquam Jus. Canonicum in gymnatio Senenfi , & ab auno 1425. Parmæ aliquamdin docuiffet; Romam eyocatuse caufarum tota And tor conflitutus eft. Anno \$431.ab Aragonia: Rege ad Concilium Balilcenfe legatus, dicendi copia, verborum gravitate, re-condità Jusis Canonici feiencià, de nominis authoritate principem inter ownes locum remain. Concilii caufam edito contra Eugenium Papam commentario fortifime tutarus eff; ejufque fuperjuritatem supra Poutificem Romanum invictis argumentis astruit ; Eugenium tamen Concilii præjechus, rrecenta ampliùs Monafteria aut col-lapfa reflauravit, aut é fundamentis ereşit. Oblit Ferrariæ celebrantem, hærefeos eo nomine damS.A.C. XV. nazi no luit : quin Patres anathema Pontifici communi futfragio parantes confilio abduxit ; & MCCCC Prefbytetis acque Abbatibus non loca fol am, fed & dennitivas fenteutias in Synodo ambientibus oem decollavit ; atque antiquam Epilenporum przerogativam fortiter afferbit. Anno circiter 1440. Cardinalitiam purpuram à Fœlice V. Papi virtutis ac laborum pramium accepit. Obiit pette

correptus anno 1445. lcu, nt alii habent, 1445. OPERA.

Ommentaria fuissima in quinque libros Deeretalium, P. odierum Vener, 1401. Landani 1586. in tres priotes libros, ibid. 1514. Commentaria in Clementinas , & carum Gloffer. Confilia numero Civit.

Queflienes fubesliffma vis. Prodietunt una cum Comiliis Lugdani 18 1, 1,86. Repetitio in caput, Pet tuas, do Arbitrit.

Practica in comibus fere curits observari folita. Thefaurus fingularium in Inre Canonico detifio-

Trailaine de Superioritato Concilii supra Papam , leu Defenfio Concilii Bafileenfis adversis Engenium Papa m. Ejulmodi libtum a Panormitano conteriptum effe Bellarmino * param credibil videtur, qui contrarium planè rationibus quibufdam ftraminei» innixus innuit , feque illum in varlis Panoemitani Operum editionibus fruftra qualivitle afferit. Vet im invita hec omnia veritate . forfan & confcientia. Librum enim antiquis tharacteribus anno circiter 1500, exculum ad calcem reliquorum Panormitani Operum penès se haberi mihimet indicavit Præful omni laude mafor , Reverendus in Christo Pater ac Dominus Gulielmus Epilcopus Afapheniis.
Prodierunt Panormitani Opera Lugdani 1547.

b De Serie

\$419.

1430-

P 135

9. vol. f. Veneriis 1992. 8. Tom, f. wid. 1617. 9. Tom. f.

ALEXANDER CARPENTARIUS, natione Anglus, claruit anno 14:9. quo Destructorium vitiorum condere in caspit. Illi enim debetut Opus illud , quad l'enetiis 1582. 40. Novimberge 1496. & alibi Expius, fine Authoris cognomiue, Alexandro Anglo inicriptum, proditir. Sic enim ad talcem Codicis MS. in Bibliotheca Paliolenti Oxon, notatum legitur. Auferen anguftiat tonebrarum enjufdam fabri lignarii filius has necabilia Supradiiin ex SS. Doctorum fententiis , & S. Seripiura documentis collegit; & ad honorem Dei fersbere ad Ecclefie militarem decrevit , &c. Codex ver's in fronte Alexandri nostri nomen fest. Hac divilarise CLUfferius in Bibliotheca fua Theologica MS, prodit. Potro Deftsuctorium illud haetut etiam MS, ub Alexandri nostri nomine in Bibliotheca S. Petri Cantab. cod. 115.

RAYMUNDUS DE SABUNDE, five SEBEYDE, gente Hispanus, Artium & Medicing Doctor, in facultate etiam Philosophica, quin & Theologica intignis. Plurimam tibi in Gymnalio Tolo ino / quod regendum demum finicepit) docendo & feribendo ramam confecutus eft, Claruft anno :450. Extat Theologia naturalis , de Homine & Creaturis , leu Thefaurus di-

virarum Confiderationum, quem Tolofe inchoz- S.A.C. XV., vit anno 1414, ad finem perduxit anno 1416, im- ab Asi 1509. Lugduni 1540. 8'. Francf. 1631. 80. Venet. 1581. 80. Prologus in Indice Romano Clementis VIII. prohibetur. Nec mirum quidem. Omnes enim veritates revelatas in S. Scriptura contineriatque unico illo medio Chtiftianis à Deo propofitas elle clare docet. Habetur etiam ejuidem Diatogus Viola Asima in criptus, qui R synundum & Dominicum Scuriniverbium de hominis natura, de cognitione fui, Dei, & proximi , deque omni debiro, quo Deo & proximo obitringimur, colluquentes repræfentat; noc al ud fere est quana Liber de Theologia naturali ab ipiomet autore in Dialogi formam reductus, Prodikt ifte Dialogus Colonia 1501. 40. Lugd. 1568. 120.

DEMETRIUS CHRYSOLORAS, natione Gracus , domo, ur viderur , Theililonicenfis, fammus Ph Iotophus ac Aftronomus , Emanueli Imp. admodim chirus ; à quo aliquindo , don prandentiaditaret, rogans, reference Sguropule , num er altronum (cientia certò aliquid tuttirum pronunciase poiler; telpoudit fe ex fidetum Seet se &. concurla repetitle teptimum Palzologum Initurum concordiam cum Larinis & unionem Ecclefiarum maxime perniciolam, & Christianis omuibus detefrandam. Cúmque id Imperator in Joans-nem confobrinum fuum rejiceter; Demetrius Joannem filium ab attris defrinari attirmavit. Claruit circa annum 1430. Scripfit adversus Latinos Oranenem Synopticam ex iis, qua Nilus Theffalonicenfis differents : Dialonim anod fas non fis Orthodoxis alies Orthodoxes de re aliqua accufare , Dialogum denique contra Orationem , quam feripsis Demetrius Cydonius adversus Nilson Cabafilam Theffalenicenfent. Peltremi iftius Dislogi Fragmentum Gr. Lat. exhiber Allatius lib. adveri Hottinger, p. 49. Singula Demetrji Opulcula MSS, affervantur in Bibliotheca Vaticana,

MACARIUS, gente pariter Gracus, Metropolita Aucyranus , claruitle videtut circa annum 14,0. vel paulò ante ; in Latinos actiter invectus. Extat Opus ineditum contra pravas Latinorum epiniones , & in fine eriam contra Barlasmun, Acindynum, corumque alleclas, Capitibus exx. confrans. Memorat Id, at que acriter pertiringit Leo Atlatius de Confentu I. 1.c. 18.5.16

ESAIAS, pattla Cyprius, Latinorum amicus & fectarius , claruit , fi tecte conjiciam, (neque essim certain cjus ztatem hackenus inveft gare potuerim) chea an. 143 . Cette Nicolai Sciengia aqualis, cujus librum de Processione Sp. S. adversus Latinos datis ad illum literis oppugnavit; quibus-pium inepriarum arque imp tatis arguit 3 Sp ritum S. verò a Filio aque ac Patre procedere multis argumentis probate correndit. Extat Epiffela ifin Gt. Lat. apud Leonem Allatium de Consenía l.2.c.18.5.16.& G.zc, Orthod; Tom. 1. p. 196.

JOANNES , ANAGNOSTA Theffilenidis , urbi patrix ab Amurare II, Torcorum Priuc pe anno 1430, expugnata pratiens adfuit, laborum

*Hift Con

1410

14;02

1430

1410.

S.A.C. XV. laborum & calamitatum particeps. Ipfe victoris
ah An pollicitationibus è fugê revocatus, priftinas in
M.C.C.C. Urbe fedes interalios concives incolere percents.

Orbe tecks inter since conceves incotere percent. A vyrance verb poth binnium revent to bonis excursi utilituit condilli paraltentiam egit. Scripti Narrationem de Extremo Excidis Tieffaloniceoff, cul Menadiom five Threnum Profairuma. Inbecanit. Utraque Gr. Lat. ab Allatio edita eft 15 ymmité. Part. 11: p. 948. 73.

1430. PETR US JEREMIAS, natione Siculas, dome Fanominans, Odifin Dominicatus,
Monacius , Conclonator în primi fraundus,
destri citera at, açu. Bonomis primim intere
Pezelictores coopetus, potte Indulam putrium
repetit; a Monufarti du Ordinii putra authoritare ini reformație Bononium demun regretfius , obiir cui ere pirapholi ligurel amo pățar.
V. Non. Murtii, juxta Altamuram verb anno
1414.

SCRIPTA.

S Ermones de Tempore , & de Sandlis per sosson annom.

Expositio Orationu Dominica. Expositio decem Praceptorum. Tractatus de Passiane Domini.

Trælmin de Fide.
Prodierum Opera Petri Hieremiæ modò recenfuta Hagemas 154. Alia quædam recenfer Altamura Biblioch, Prædicat. p. 173. quæ nondum in lucem edita vjetntur.

NICOLUS AUXMANNIS PICENS_{per} Children Schrift Moorthum feldlis, Bernadino Sortetti Imiliaris, chimi feldlis, Bernadino Sortetti Imiliaris, chimi per Orden buyerin, nei mobdu apietem Multa pro Orden buyerin, varianyes obbit museru, bernadino buyerin da produce huge della museru frazza State pariedusta fingebaun. Hiero ulyuniz cada obbit in scannolo Arts-culli. Accession in Supplementura di Somman Fatte, State pariedusta fingebaun. Hiero ulyuniz cada obbit in Scannolo Arts-culli. Light certain in Supplementura di Somman Fatte (Somman Fatters) Miller (Somman Sortia) (So

143. JOANNES NIDE R, meine Genne nus panis kwen denhi Penderaom Theologus fummus, Dunish Frederacum Billenden fundament, Dunish Frederacum Billenden fundament, Frederacum Billenden der General fundament, Dunish Frederacum Billenden den fundament fundame

S C R I P T A.

SAC. XV

Onfolatorium stuorata Confedentia. Prodiit Roma 1604. 8°. Parifiis 1494. 16°. antea im-

prettum.
Fermicarius, seu Dialogus ad vitum Chrestianam exemplo canditionum Formica incitativus, historius Germania refettissimus. Parif. 15:9. 4°. Duaci 160a. 5°.

Praceporium, seu Tractatus de decem Præceptis. Paris. 1507. 4°. 1515. 4°. Duari 1612. 8°. Alphabeums divini Ameris. Habetur inter Ope-

ra Gerionis Parif. 6. 6. ful.

De muse Parif. 16. 6. ful.

De muse de la Companya

Bernardi ad Sorotem 4 editus Parif. 1494. 16%. Rensa 1604. 5%. De Refermationt Religiaforum libri 111. Ant-

De Reformatione Religiaforum libri 111. Ansverp. 1611. 80. De Contrallibro Meréasorum liber. Habetus in

Collectione Tractatuum Juris , Venet. 1584. Tom. v1. p. 179. & inter alia Opuscula Lugduni 159; p. 615.

Sermones totius anni de Tempore & Sandlis eson Quadragefimali. Prodictunt allcubi in So. Epifolia 11. incunte anno 1431. ad Bolsmos fecipex. Habentut Concil. Tom. x11. p. 848. alia ad

Concilium Bafileenfe, ibid.p.969.
Aliapluta Nideri Opera incefita recenfer Am-

brofius de Altamurà Biblioth. Frædicar.p. 170. EUGENIUS IV. Gabriel Condelmerins antea oominatus , Patria V coetus, illustri fangui ne oriuodus, Gregorii XII. ex forore Nepos. Angeli Condelmerii filius. Adolescens adhuc Canonicis Creleftini habitús Congregationis S. Grorgii in Alga nomen dedit. Excitatà fauctitatis opinione, Roman ab avunculo accitus eft, & Epitopus Senensis, Clericus Camere, Thefauratius , ac Prefbyter Cardinalis titulo S. Clementis, ordine conftiturus, Sub Martino V. Piceni primum, dein Bononia Legatus, rem utrobique bene geffit, I oft Martini obitum Pontifex Romanus electus eit anno 1431. 11. Nonas Martii, coronatus die x1. ejuidem mentis. Incunte Pontificatu, een divana bemanagne omnia permeba-ree, inquit Joannes Stella*, populum Romanum ad arms concitavit ; qui tumultu facto Eugenium cucullo arrepro Urbe (e proripere compellunt fugienrem telis & fagittis inlequentur ; Magistra-

met vomitient less de production de la constitución

Concilio intra tres menies comparere jubet , ui

"VioPeedi Ball 1927.

1431.

eamen illi tizoiùs ampliar ufque ad initinm anni MCCCC. s414. com Eugenins Parrum minis territus, Concitio cedit, acta illins omnia confirmat, edickr fua revocar, & Legatos, qui in omnibus Concilio morem gerantyremittit. Post triennium vego Gegeis in Occidentem adventuris, ut unionem cum Larinis fancirent, de Conventus loco decertatur. Eugenius Concilium Ferrariam moverl mandat, l'atres è coutra Balilcenie, Eugenium Simonia,perjurii,aliotumq; criminum reum agunt, & Bailen fe judicandum fiftere jubent parere nolearem fessione xxv 1. c. die . Octobe, anni 427. concumarem declarant ; anno lequence tellione 31. ab authoritate Poutificia tisfpendunt ; anno 14'9, feilione 34. penitus deprivant : Conciliorum Ferrarienas & Florencial acta irrira ac ichif-. matica effe decernunt ; & exeunte anno die xvist Novembr, ferlione .g. Amedeum Sabaudia Comicem, fibi Pontincem titulo Farlicis V. eligun:. Eugenius interim in Bafiloenfium capità hand parce tulminat; & allectis in Italiam Grascis Concilium fuum celebrare pergit. Inchoatum id Ferraria anno 1418. & ferpente ibl lue Epidemies Florentiam fub initiam anni tequenris reanflarum. Acriter Gazcos inter & Latinos aliquamdiu disputatur, tandem tamen uttinque convenit. Joannes enim Palzologus Imp.G?. ad incitas à Turcis ism dudum redactus , in Concilio prafens, tubtidia fibi adversus barbatos ferri pacifcitur; carera de rebus fidei & Eceleliz fez libertate par m folicitus, Epi fcopos Graces in Latinorum partes cedere authoritare fua compellir. Utcunque igitur reclamantibus Marco Ephelino , arque aliis antique fidei tenacibus, communi fuffiagio definitur, urgarotium effe , Papam Ecclefiz caput effe, Spiritum S. a Patre& Firio procedere, azyma in Euchariftia celebrandà usurpat: polle. Re confecta Coucilium folvitur; Palzologus Imp. inanibus premitlis, Epifcopi Graci dolore & ignominia onusti domum redeunt. Eugenius verò Romam se confert in Fulicem ac Batileenies tunat ance illi minus actirer anathema in Eugenium rejicium. Convictis, quin & armis, tes utrinque agitus : donec tandem anno :441. die xv11. Cal. Junii Patres Buileenies, indicto pri s Lugdani pott eriennium Concilio, Synodum claudunt, à Nicolae V. Papa anuo demum 1449. confirmatum, Objit Eugenius die zvitt. Februarii , anno 1447. eratis fue 64. Extant Epiffoia & Builaxxiv. Concil. Tom. x11. pogin. 469, 9:1, &c. alia Epificia EXXI:1. (quarum aliquæ Gr. Lit.) Concil Tom. x111.pag 2 , &c.alia x.apud Baovium Aunal, Tom. av. als a plures apud Waddingum Aunal. Minor. Tom. v. & in Bullacio Latgiji Cherubini Rosse 16:7, 1648.

> LAURENTIUS JUSTINIANUS, patrià Venetus , dignitate Patricius , Bernardi Juftiniani & Quirinz filius , Canonicus Regulatis Ordinis S. Augustini Congregationis S. Georgii in Alga. Triginta annis in Regula-Georgii in Alga. Triginta annis in Regula-ri vità exactis , Venetiarum Episcopus ab Eugenio I V. anno circiter 1451. feu ut alii habent , 1435. constitutus est ; postquam nullas non preces, nullas nou artes, ut onus impoli-Append

eum excuterer,adhibuiffer. Vir ipfiscata erga Deum S.A.C. XV pictate, prodigă in pauperes charitate, & ingenti religion s Zelo, merito celebrandos. Anno 1450. Patriarcha título ac digniture à Nicolao V. Pontifice auchas est, primulq apicem Patria civilem ur-bi patria intulit. Obiit die vira. Januarii, anne Christi 1455 zearis finz 74. à Clemence VII anna 1514. in Sanctorum album relatur.

OPERA.

Ignum vita, anno 1419. feriptum De Desciplina & perienali perfeilione. De cafte commbio Verbi & ani

Fasciculus amoras De triumphali agene Christi. De inseriori Confiilla.

De complantin Christiana perfettionis. Sermones de Festis Christi, Deipara, & Santie rum, & de Encharistià

De wird feliceria Oom.

De centempen mundi. Opera omnia, hactenus cuumcrata, a fustiniano ante fulceptas infulas Episcopales ordine funt conteripta. Que sequantur, post admitium Pi ztulatum funt elucubrata.

De firi nali interitu anima liber. De emfdem Refurrettiene Spirimali, que per

mediatorem Dei & bominum Chriftum lejum fit, gratia ipfine multipliciter operante, libri 11. De regimine & infliencione Pralaterum.

De stedienia

14:8. 5. 8.

De bomilisate. De gradibm perfellienis.

Epillela varia De incendo divini Americ Tractame, in edicio-

ne Venera primum editus, Prodictunt omnia Lautencii Justiniani Opera Bafil. 1560. f. Lugduni 1568. f. Feneziis 1606.f.

ANDREAS DE PETRA, Colossirum, seu, ut gropulo passim audit, Rhodi Archiepiscopus; inter Grzeos natus, educatus, & Epi copali dignitate infignitus, tandem ad Latinos defecit. Ciaruit anno 141a. quo ad Confilium Batileen'e ab Eugenio Papå legatus, Patres, ut Eugenio morem gerrrent ; & schisma ab Ecclesia averruncarent ; prolixà oratione die xv 1. Augusti habiea per-fundere conatus est. Mox à Concilio legatus ad Græco» concordie inrunde gratià delignatus Ip e munus istud olim obierar; an verò Provinciam fibi recens concreditum adierit, haud fatis patet. Anno 1418. contra Marcum Ephelium & Bellirionem de pro cessione Sp. S. in Concilio Ferrariensi strenuè disputavir. E est Oratie in Synude Bastleens babita Concil. Tom, Xrt. pagin, 87 t. & apud Bzovium ad anno 14.1. \$ 37. Affertienes in Concilio Ferrariensi adversis Graces proposisa, ibidem. ad ann.

JOANNES, Archiepiscopus Tarentinus, claruit anno 1412, quo iple paritet Engenio ad Coulilium Bafileenie milius, pro Pomince in Synodo peroravit. Anno 1414, pace inter Eugonium & Concilium relaccità, ab illo Iterum

143家

vembris.

3.AC. XV. legatus eft 3 ut cum aliis Concello fra vice præ-ab Az. effet. Anno 1458. derelictis Bafilcentibus, ad Eu-M CCCC genium fe contulie : & Concilio Ferrarienti interfult. Extat Orano in Synodo Rafileensi habita Concil. Tom. x11.p.884. & apud Bzevium ad annum 1432. 5. 51.

ÆGIDIUS CARLERIUS, natione 1433 Belga, ortu Cameracenfis, Collegii Navarrenfis in Academia Parificuli focius , & Theologiz Professor, Postquam prælectionibus in Senten:iarum l bros, & concionibus ad populum non vulgreen fibi nominis tamam comparafferjanno (41). v. Id. Octobr. Eccletia Cameracentis Decanus erentus eft. Claruit anno 1431 quo Concilio Balileenfi adinit. & in reducendis ad f colefiam Huffitis strenuam navavit operam.Pragam enim à Concilio legatus nullum non labo em impendir, ne Bohemos in Ecclifiz finum revocaret, falrem ad Concilium adducerer. Bafileam reverlus, contra Nicolaum Taboriram , Hufficarum pugilem in Synodo per quatriduum diiputavit, Obiit

grandzvus anno 1473, die XXIII. No-SCRIPT A.

S Rorea Fragmenterum; în qua habentur Tra-diztus, De conferencione bonorum Ecclefia; Defenforium Ecclefia; De perpenua virginitate B. Maria , Contra Iconomachos ; Pro Catibata , proferrim Ecclefiniheorum.

Sportula Fragmentorum, que continer Tractatus, De elellione Inda proditoris ; De Hierarchia Ecelefistica : De reduibus ad vitamo De Deimin De Indulgemin; De integritate Confessionis; De non ofu carnin a apud Benediftines : Centra con-Summani faculi calculatores; De elaufura Religio-

farum Ordinu S. Dominici. Prodictunt Sporta arque Sportula ista, titulo Diverfarum Cafinon Confultationum , Bruxellis

14 8. .. vol. f. Oracio, qua respondis per dies quatuor in Concilio Basileensi ad articulum secundum Bohemorum , de corrigendis peccasis publicis , quem propofuis per biduma Nicolaus Taberisa, Extat Concil. Tom.xii, pag. 1159, usque ad pag. 1248, apud Bzovium ad m.14,4, & 19 . & apud Canifium Antiqu. Lect. Tom. 3. pag. 189.

Commentarii in .v. libros Scutentsarum, Serm nes xx.111. & Traflatus de rebus diversis quamplurimi, MSS, in Biblio heca Collegii Navarrentis affervantor. Singulorum ritulos & argumenta exhiber Launoius Hift. Gymnaf. Navarr. pat. 2. c. 4. P. 581.

IOANNES RAGUSÆUS, seu de Ragaja, natione Dalmara, Ordinis Praedicatorum Monachus , & Procurator Generalis. Quo nomine ad Concilium Bafileenfe legatus, incunte anno 1411. adversús Ioannem de Rogkyzana, Finfliarum Advocatum, integro ect duo diffe-ruit. Anno fequenti à Concilio Contrarrinopol'immiffuseft; ut Grecos pacis & fublidit spe ad Syno lum invitatet. Anno 1418. derelietis Patrum Batileenfiam partibus, in Eugenii Pontificis caftra reansiir, & Concilio Ferrariensi interfuit, Au-

no :44 . Episcopatu Argentinensi, seu ut alii ha- SAC. XV. bent, Aigensi, a Pontince ante bicunium dons- ab Ai tus , Constantinopolim ad Joannem Imp, lega- MCCCC tus eft. Sunt qui Ragufæum in Cardinalium ne merum titulo S. Sixri postea coopeatum fuisfe tradunt. Extat Oracio que refemdis per elle dies in Coscetto Bafileenfi ad Articulum primum Bobemornen, de Communione fub urraque specie, à Ioanne Rogkyzana propositum ; Concil. Tom, x11. p. 1013. víque nà p. 1159. apud Bzovium ad annum 1433. 5.99. & Canifium Antiqu. Leck. Tom.3. pat.

GERARDUS LANDRIANUS. Epileopus Laudentis, claruit anno 1413, quo circiter tempore à Concilio Bafilcenti ad Henricum Vi. Angliz Regem legatus, in contessu Ordinum Angliz orationem ad Regem habuit; & Oratores ac Epileopos reliquorum regnorum exemplo ex Anglia Concilium mltti, pacemque afflictis Gallix rebus concedi multis rogavit. Extat Oranis iffa Concil, Tom. x11. p. 867.

JORDANUS BRIXIUS, natione Gallus , dignitare Miles, professione Jurisconsultus, Confistorii Regii Advocatus, & Provincia Galliarum Iudex major clatuit anno 1453. Scripfit Trallatum pro Engenio IV. Pontifice adversiu Con-cilium Bafileenfe 3, quem primus in lucem edidit Baluzius Mifcellan, Tom. 3. p. 363.

HENRICUS DE KALTEISEN, natione Germanus , patria Confluentinus, Frig dum Ferrum vulguri cognomento dictus. In patria Urbe educatus Dominicanis fe adjunxit t & Do-Aoratus laurea in Academia Colonienti infignitus , Cruciatæ contra Boliemos pezedleandæ provine'am fibi à Possifice demandazam fulcepie. Anno 1433 in Concilio Basileensi contra Udalricum Huffirarum Patronum întegro triduo dilputavir. Anno 1420. Sacri Palatii Migister creatus eft, & Harerica pravitaris per totam Germaniam Inquificor conflicutus; cum prius Inquititor fidei apud Colonienses fuitlet. Anno 1412.III. Cal. Mart. duarum in Notveg a Provinciarum, Nydrofiensis & Carfariensis , Archiepiscopus a Nicolao V. Papa confecratus eft. Obiit anno 1465. v1. Cal. Octobris, in Conventu Confluentino fepultus. Extat Oratio, qua in Concilio Bafileensi per eres dies refusavis terrium Articulum Bobemarum, de libera pradicatione verbi Dei . quem propositit per bidum Udatricus Presbyeer Orphanerum: Concil. Tom. x11. pag.1149-tifque ad pag. 1364. apud Bzovium ad ann. 1415. 5. 154-& Caniform Antiqu. Left, Tom. 1v.par. 1.p.1. Reliqua ejus scripta, adhuc inedita, recentent Trithemius fol. 17; & Altamura p. 187.

JOANNES DE POLEMAR, Archidiaconus Barcinonentis, Apottolici Palaril Audicor , Iuris Pontificii Destoria Gymnafio Viene nenfi, à Iuliano Cardinale anno 145, ad Conciliam Batileenie inchoundam pramiffus, in Synodo deinceps præctare tem geffit. Præcipue verà in colloquiis de concordià ineunda cum Huffitis anno 1431. inftirntis inclaruit. Incunte enim ann.à Concilio Pragam ad Bohemos legatus

1411

1433

cicbrae

1433.

RECCO

SEC. XV. crebras de page apud Ordines Regni oratio habuit (eolque Otarores fuos ac Theologos ad Synodum mittere perinafit. Bafileam deduchis Huffiris , & disputatione utrinque inità , ipie Petri Rayne , Angli , qui ultimus omnium pto Bohemis perorarat, argumenta triduana differtatione oppugnavit. Mox ad Bohemos, qui Balilea proditionis metu properè e cefferant, remilius, sacem exoptatam Concihi jullu compoluit . & Hushiris politulata concessit. Utrinque enim convenit,ut Enchariftia fish utraque specie Laicis daretur, ut enormia crimina acri censura ab Ecclefiafficis afficerentur; ur Presbyteris Dei verbum libere prædicare liceret ; utque facerdotes rerum civil um dominio tefe amplies non immiteerem. Extat Polemarii Oratio , quâ in Concil o Batileehli per tres dies refutavit quartum articulum Bocmotum de civili deminio Clericorum , quem ropolult per triduum Petrus Rayne (rectius Payne dicendus) Anglus : Concil. Tom.x11.psg. 1364 usque ad pag. 419 apud Bzovium ad ann. 14 5. 5. 338. & Canifium Antiqu. Lect. Tom. 19. par. 1. pag. 129. Liber de abstinentia carninm. Sermones, & Quaftiones, à Trithemio memotata, adhoe latent.

ALPHONSUS TOSTATUS, gen te Hispanus , in oppide Madrigali apud Vacexos tiatus , prima etate in Academia Salmanticensi bonis literis operam dedit , dein in Collegiam Bartholomzi ad Laurum Salmaticente adicitus , facros Presbyteratus otdipes fuscepit, Annos nondum 12. natus, totum lisermum, quà late paret, ftadium tam fœlici cutfu permenius fuetat, ut nulla humana feientie matetia ipfi inaccella videretus. Triplici itaque ftipendio è publico conductus, sullas ferè non artes liberales in Academia Salmanticenti dos euit. Clasuit anno 1414, quo citciter tempote Concilio Bafileenti intertuitle dicitur. Episcopas demum Abulentis factus, Regi à fecretioribus confiliis adhibitus , & major Hilpaniarum Refe-tendatius creatus. Obiit gloriæ magis quam dierum fatur , anno Christi 1454, quadragenario hand major, in Ecclesia Abulensi (epultus; atque istinsmod elogio ab Hispanis donatus ; Hie fluper eft mundi, que ferbile difentis omne. Vit fane flupende memorie, incredibilis diligentie ac tati plane judicii; qui non modo intima Theologie adyta penetrata; fed & reconditio-tem exteratum disciplinarum, Philosophia, Mathematice, Geographie, Historie, acturis utriulque scientium toto , quodaiunt, pectore ex beperat. Nec tamen pietare minus ac religiosis aclo, quam doctrina intignis ; jejuniis, vigiliis, & orazionibus perquam deditus ; adeò ut defuncti memotia apud populares suos esimia veneratio-ne coleretur. Dil gentiam verò quòd attinet, & indefessum legendi scribendique studium: certè omnium non lui modù , fed cunctorum feculonum mentyestaral@- fuit : qui 11, annetum ipatio phira icriplit, quam integra ferè etate aliquis attente perlegere possir; ur in hoc decantato illi Dydimo Alexandrino conferri soleat: quem admitanda etiam memoriz fælicitate ita exequavit , ut nil unquam femel perlectum oblitus fesatur. Sane ut immenfa, que typis excufa cis-Append.

nferuntur, taceam volumina, quadtingenti pluf. SAC. XV. quam illius libri, dum ex Hispaniis in Italiam prælo deftinati advenerentur, naufragio interiisse d cuntur. Ne tantas tamen dores labe aliqua immunes cenfeamus, nonnulli in eo debutam erga SS. Trinitatis mytterium venerationem, plutes majorem erga Patres reverenciam, omnes thyli ni-torem atq; eleganciam deliderant;ut Pontificiorum criminariones mittam, qui illum nimio placita fua à Card. Turrecremata impugnata, & ab Eugenio Pentifice notata, defendendi itudio abreptum ip-

fam Papalem authoritatem haud obscuré impu-OPERA.

Ommentariorum in Genefin liber, anno 1416. s feriptus, cui premittitus Commentarius in Epifiolam S. Hieronymi ad Paulinum, & in Prafa-

tionem ejufdem in Pentateuchum. Commentariorum in Exedum libri 11.

In Levisicom liber In Numeros libri 11.

gnaile conqueruntur.

In Desceronemium liber. In Iofue libri 11.

In Indices & Ruch liber. In primum librum Regum libri 11.

In tres sequences libras Regum libri socidemo rorum ultimus fcriptus est anno 1440.

In libros Paralipomenon libri II. Commentariorum in Evangetium S. Matthei li-bri vii, anno 1449, ad umbilicum perducti.

Defenserium trium Conclusionum . anno 1446. scriptum. Liber de quinque figuratis Paradoxie. Prodist

feorfim Dneci 1611. 8 Libello de fanttifima Trinitate.

Traflasse in illud, Ecce Vergo concipiet, &c. Contra Sacerdotes publicos concubinarios.

De flata A nimarum pell mortem. De optimi Politia. Prodierunt omnia ista Tostari Opera Francisci

Ximenii Cardinalis sumptibus Vener. 1550. (qua quidem editio in Indice Romanenssum Expurgatorio iniquam fatis cenfutam palla est, arque adeò præ atiis sincera est habenda) ibid.1596. & Colon. 1612. Tom. xxv11. f. quotum ulti ni duo Tomi non-nifi Indicem complectantur, studio Francisci Fonrani, Canonici Complutentis, compilatum. Cenfura Colloquii Rasubenenfu. Prodiit alicubi

Commentarius five Expositio in tibros Chronico-rom Enfebis, in V. Pattes distributa, quam patria lingua conferiplit Tottatus. Prodiit Hilpanice Sa-

Lamanrica 1506. Ouestiones xiv. quarum quatuot priutes uni-versam ferè S. Scripturam compendio repræsen-tant ; reliquæ de stirpe ac successione Deorum Gentilium agunt. Prodietunt Hilpanico idiomate exculæ Anroerp. 1551.

Czterum Toftatus universos S. Scripturz libros Commentariis explicavit; atque innumeta diversi argumenti Opulcula conferipite. Horum, uotquot oblivioni supersunt, titulos exhibet Ant. Policvinus Apparat. Sact. Tom.1.p.47.

JOANNES, titule tends Patriarelia, Antie-G a chenus

Traflatum de Superioritate Concilli, contra Papam ACCC compoluit; in quo id pracipue agit, ut Coucilii fuperioritarem argumentis è lure Canonico pro-latis aftruit. Pottquam libellum fuum in Conventu Frattum Minorum publice recitaffet, Con- Populo esceptus est: & Latinos sétipti: oppugnacilii patribus legendum obtulit. Extat ille Con- te pergens, ut unio tanto retum apparatu, tanto cil. Tom. x11. p. 912.

\$434.

ISAIAS, & ipfe etiam titulo tenis Patriarcha Hicrofolymitanus, forfan aliquis ex Minoritis, qui Millionem tune temporis in pattibus Orientalibus objerunt, cui Armenorum Ecclefix Romana conciliandorum cura committà eft, & augustus iste titulus à l'ontifice collarus. Noque enim ouus ei impolitum, nec lubmilli verbarum humilitas, quá Pontificem affatut, vero Patr arche conveniunt. Claruit anno 1434, fub carjus e-itum data ex Urbe Constantinopoli Epistola brevicula, Armenorum unionem fibi curz fore promifit. Extat Epiflola ifla Concil. Tom.xiii.

1456.

MARCUS EUGENICUS, natione Gracus, primòm quidem ludo aperto puerla edocendis & orarionibus conferibendis operam dedit; dein paratà à Joanne Imp.in Occidentem piotectione, ob ratam doctrinam arque eloquentiam electus qui pro Gracorum dogmatibus contra Latinos inter primipilares decertaret. Ar-chiepiicopatu Ephelino polt Josephi Mettopolitæ obitum donatus eft anno circitet 14:6. Anno 14:8. a Joanne Imp. ad Concilium Ferrarienfe ductus, principem intet Gracos post Pa-trinicham CP. locum tenuit, tum ob doctrinze famam , tum quòd Patriarcharum Antiocheni & Hierofolymitani vices fibi demandatas obirer, Sub initiem Concilii gravifimam Imperatoris fram fublit; cò quò vocem Filio Q v i è Symbolo expungi, & azyma in Euchariftia nonamplius mintpati, à Latinis oblato libello poftu-lans, Eugenii Pontific s animum exacerbaffet. Justirura atrinque disputatione Matco communi ret, & advetsariorum ichus repelleret simul ac repensaret. Provinciam ille sibi demandatam întrepidă animi confrantlă & immente fervore egit; Latinonim utpote horis jutatifimus, & effeni e ga Ecclefia Graca dignitatem zelo ductus. Primo quidem certamine infra concep-tam de se opinionem, & fuliani Cardinalis, Latinerum Antelignani , acumen fubfedit; Scho-lafticis quippe diputandi formulis in Occidente receptis infurtus; & caufe, quam agebat, (de processione enim Sp. S. agebatur) veritate destitutus. Postea verò Bessationem sibi para-Ratam nactus, tanta dicendi copia, tam invi-No argumentandi acumine diferuit , ut onines in fui fluporem raperer: tam immoderato interim animi ardore u'us , ut Latini , quos Hare:icos vocare nequaquam dubitavit, eum in-

S.E.C. XV. chenus, claruit anno 1434, quo Bafileze politus logo imp juffis, folus ominimi conflanter re- S.E.C. XV. cutavir; neque ullis min s , ullis promiffis adduci ponnt, ut Eccleiae Grece libertarem MCCCC, product. Post conciliam igitur folutum Constantinopolim revertus, divinis ferè honoribus à

threpitu composita, in nihilum recideret, effecit, SCRIPTA.

F Piftela de Synodo Florensinà ad omnes Chris fianos, quos multis horratur, ne Synodum Florentinam fuscipiant; Geneotum fubicript ones partim precio patrimteriore à Latinis furre-pras elle docens. Extat Gr. Lit.unà cum Josephi Methonenis Responsione, Concil. To.x111.p.6774

Epifola circularis ad omnes ublemque terrarion degentes, de eadem re. Extat Gr. Lat.cum Gregorii Protofyncelli Relponsione, ibid. p. 740 Traffains, quid Divina Dona faullificantur non

folium à verbis Deminicis, verion étiam à confequentibu eratione & benedillione Sacerdoju , vira two Sp. S. Hahetut Grace inter Liturgias Parif. Professio Fidei. Fragmentum ejus Gt. Lat ex-hibet Leo Allacius de Conseniu I. 3. c.s. § 4.

Epificla ad learnem Palaelogum Imp. cujus la ciniam dabit Idem lib. de synndo octava c. 144 p. 5444

Ecobrafis animam agentis. Excerptum ejus ha-bet Idem ibid. Capita Syllogistica contra Latinos de Processione Spiruit S.

Epiffola ad Georgiam Scholarlum contra vitua & facrificia Romana Ecclefia. Habetur MS uti & quatuor przeedencia Opulcula, in Bibliotheca Vaticana. Orationes de purgatorio Ferratiz ad Cardinales habita ; Responsiones ad Quellimes (ardinalium & de confecratione Corporis Dominio el. Seluite duarum quaffionum à Rege propuficarum. Epifiele adverfie Latines. Openeyin The Justiuma intrinque disputatione Matco communi égées messes Florenias facts, & alia quædam in omnium suffragio primas partes à Græcis sunt Bibliotheca Regis Gallia MS. Gr. asservantus. # mandata; ut aciem instructet , copias educe- Teste Ph. Labbeo, nov. Biblioth. MSS. p. 2.5, 2. pag. 88.

BESSARION. gente Gracus, patria Trapezuntinus, Ordinis S. Baiilii, Monachus, anno circitet 14:6. Monasterio post 21. annos inibi exactos eductus, & adhonores cadem de causa, ob quam Marcus Eugenicus, evectus eft, Ar-chiepi copus Nicenus constitucus, Anno 1418. ad Concilia Ferrariense & Florentinum profeclus, latum eloquentia & doctrina explicanda campum nactus eft. Marco in disputando socius datus, pexclare tem geffit; Litinorum argumenta acute diffolvit, & Generousm causam netvosè admodian tutatus est. Farnæ sibi exinde comparatæ (neque enim alfud verfipellis homo egit) fatur, molliós deinceps pedem Latinis commifit , ita ut in iftorum partes pedetentim propeusanire sicto rumote in vulgus diseterent; & dere, & Poutificis gratium aucupati, mani-ab ipso Bessatione, laboris socio, Cacode- sestis indiciis deptchenderetur; acritet à Marco monis titulo notatetur. Re demam ad exitum co nomine încrepitus, & Sparita, seçue Eccle-frechane, & Epifcopi Gracid Ponifici morem fize parție proditor appellatus. Sub Conci-gerere, & Concilii detereii sibbfenbere à Palaci. Eli înemderatăo velo ad Lairos paritus defeci-

MCCCC.

S.E.C. XV. corum canfam firenae promovit; & Josepho & An. Patriarchæ CP. moribundo Concilii definițio nes liableripeione fua confirmare perfualit. So luto Coneil.o, in Graciam reverius, Parriarcha CP. à Joanne Imp.& Latinorum sectutoribus defignatus eft, verom Gracis, quotquot Florentia fidem non decoverant , aviram religionem motdicus retinentibus, & Latinorum amicos cane & angue pejus deteltatis; dignitate Parriaschali cedere negetic habuit, In Italiam iraque se recipiens, divitiis fimul ac honoribus ab Eugenio Pontifi-Ce cumulatus eft, & inter Cardinales cooptatus. A Nicolao V. Eugenii faccessore Episcopus Tulculanus, & Legatus Bononia constitutus est ; quam quidem provinciam tanta prudentia quinquennio administravit ; ut perperuus Patronus ac Protedut a Dominicanis paritet ac Franciscanis Sodalibus delignaretur. Post Nicolai mortem anno A455-parum abfuit quin Summus Pontifex à Cardinalibus eligeretur, Post annum 14:8. Pio IL: Papæ belli contra Turcos fufcipiendi author fuiti & ad Frederieum Imp. ac Germaniæ principes, & Venetorum Rempublicam legarione pertunclus, omnes flagrantiffimis precibus ad facrum bellum concitavit, Apadillos quidem furdis cocinit , his verò facundo termone id animi addidit, at exercitum haud contempendum confesibeient, Verum Pii mors repentina rantos belli appararus diffavic, Anno citcirer 1,464. à Paulo Pontifice in Hidioti Cardinalis, titularis Patriarcha CP. defuncht , locum intfechus eft, & post Paul obitum anno 1471.omnium votis ad Paparum exper tus , farali quedum casa dignitate escidit. A Saxto Pontifice in Galliam legatus, sub reditu Tautini morbum, Ravenna morrem incurrir anno 14724 mearis fun 77. Rome in Bafilies SS. Apostolorum sepultus, Vit, judice Chalcocondy-*, guriem ra ra im doring, redier bi ? big gen Champiorer Edwar paris polich &, sa reiner ri id's, m de gerem , neang@- Inter gerichn, ud 3 to replan, the ER frue to you Pupanier, illeres bol-71/2- quin & non modo omni literarum genete excultifimus, ted & fummus literatorum Mccanas; adeò ut familia ejus artium liberalium o ticina videretur ; & ipie Gracis libris magno fumptu in Italiam transvectis Bibliotheeam lecupletifimam Venetiis erigeret; cui Mucum Ant, Sabellicum Romi lauto Stipendio accium

præfecit; eamque moriens Ventræ Reipublicæ S C R I P T A.

Iber de Sacramento Euchariftia , & quibus verbis Christi conficiator : Extat Lat, in Bibliotheca Patr. Tom. xv1. Gr. Lat. inter SS. Patrum Liturgias Parif. 1560. Oratio dogmatica in Synodo Florentina habita de causis schismanis. Habetat Gr. Lat. Concil. Tom.

dono dedit.

X111. p. ;91. Alla Oracio de Vnione mounda, lestione prima Concilii Ferrariensis habita. Gt. Lat. ibid.p.36. Epiilola prelixissima ad Alexium Lascarin Phi-

lanbropenum, Antidetus dicks, de successu Sy-nodi Florentinz & Processione Sp. S. Extat. Lat. Concil. Tom. xti1. p. 1218. Epifola ad cundem de processione Sp.S.

Append.

Apologia pro Vesco , leu Confuzacio C Epifiola generalis ad omnes, qui fedi Patriar

li CP. fubfunt. Quam iple poltea Betlirio Lui-Responsio ad quature argumenta Maximi Pla-

undis de Proceffiene Sp. S. ex fele Patre. Opulcucula illa quatuor edita funt Gt. Lat. à Perco Arcudio in aureà fui Opulculorum Theologicorum collectione,quam Rome emifit anno 1630.40. Epificia ad Padacogum filierum Thoma Palaolo-

gi, quomodo preunia iis à Pontifice affignata per lingulos menles diftribuenda lit, & dicti filis in omni pietare & obedientià erga fedem Roma-nam inflituendi. Grace edidit Iac. Pontanus in notis luis ad Gr. Phranza Hiltoriam Ingelitad. 1604. 4°. Gr. Lat.cum notis lo. Meurius Lugd. Bat. 1611. 80.

Epifola ad Senarum Venerum in Bibliotheca (na. quam iis in æde S. Marci locandam donaverar. Habetur Lar, inter Epistolas Philologicas à Melch, Goldafto editas Francefurs, 1610, pagina

Oracio, five Confilium de belle mevende contra Turces. Prodiit Ifichii 160 t.

Monodia in obitum Manuelis Palaelogi Imp. Lat. apud Bzovium ad an 1472.5.56.

In calumniacorem Platonis libri 14. Correllio librorum Platonis in Legibus. De natura & arte contra Trapezuntium.

Translatio XIV. librorum Afetaphyficerum Ari-Motelis, & union Metaphylicorum Theophrafti. Pcodierunt fimal Opera ifta Philosophica Vener. 1503.

GEORGIUS SCHOLARIUS, na-1418. tione Gracus & was Lann rd sie erdiar Chousen. inquit Chaleocondylas *, mier Graces delliffi-* Hift.1 6 mas, Marci Ephelii fummus fectaror & amicus', Latinorum hoftis virulentificuus, claruit anno 1438. Tandem viram Monasticam amplexus, do-

polito Georgii, Gennadii nomen alfumplit, & Monasterii cujuidam in monte Atho præfecturam fuscepit. Hactenns res patet. In reliquis hæret aqua. Eodem esim tempore in Otiente floruit Georgius quidam Scholarius, qui loanni Imp. in-ter familiares habitus, Concilio Florentino interfait, ac tandem capta Constantinopoli laicus adhuc in thronum Parriarchalem CP, evedus eft : cui pott quinquennium renuncians, in Monafterium ie recepit, allumpto Gennadii nomine, multaque pro Lacinis scriplit. An unus idemque cum priore Georgius iste sucrit, vel quanam cuique partes fint affiguandæ haud fatis paret. In eam le feutentiam Matthæus Caryophilus, Iconien-fis Epilcopus *, ut existimet duos faisse Scholarios , alterum Latinorum amicum, qui Concilio Florentino adfuit, & ante capram Conftantinopolim laicus obiir ; alterum corundem hoftem ,

ui osptæ urbis Patriarchatum obtinuit, Verum fententia itta multis nominibus damnanda ve nit. Plutibus eam oppugnat, alianque à le confictam profett † Leo Allatius ; Georgium †De Con-nemee Matci amicum , motho impeditum elle, tesful.p.c.; nempe Marci amicum , motho impeditum ene, and Diatib, quo minus Concilio interellet; & ante captam de Georgia extremum usque spreitum fovisse, Georgium è

6 3

quam ponunt. Hallucinatur quidem Caryophilus; fed quid fiunicum illo ficulo floruife Scholarium dicames; qui primum patriam Ecclesiam contanter propagnats , polten ad Latinos defecerit , & thronum l'arriarchalem confeenderir. Ce te difertis id affirmant verbis Phranza " (feripro: cox-* Hiệ.La. vus , & in Gracorrum republica verfatifismus; C-10.

fola cujus autotiras mille argumentis praryonderare debet) Historia Civilis CP Monnel Mala-THR. Ecc., xus 7, allique, ut de Latinis taceam. Sanc mutaffe fementiam Scholarium haud adeò mirantur, qui verfipelle Gracomm ingenium norunt; praterquam quod Scholarium, quifquis ille demum fuerit, qui Concilio Florentino interfuit, Latinis aded non receffitte, ut Marci Ephefii amulus tubicriptionem conftantiffime denegarit ; totidem verbis predant I hranza , & Rhacendyta and I lufiadenum, at Chalcocondylam imp xfemiaium mittam. Utut fit, id dectiffin.i Allatii amo:iratl, & aliqu li faltem a: gumentonum veri-fimilitudini damus; ut Scholarium b fecemus, & Patriarcham infra fuo loco exhibramus, Scripfit Scholarius, Lat notum adverfatius, Syntagma, Oplibifu naratiquer di Sum , adverius Synedian Florenzinana , in partes feu libros vers. d'itributum. Proditt Grace Londini in 40. fed absque au-ni 1.012, editum. Epiflelas ejustem aliquot ad Notaram , Megnum ducem & imperatoris gene-

attentată nevitate , idem fe MSS. legitle prodit de Confenin c. 6. 5 4. JOANNES EUGENICUS, Ma-14:8. enus Eccleria Patriarchalis CP. Nomo hylax, Marci Ephelii fraser germanus; eni in oppognan-dis Latinis opem fublidiatiem, in Concilio Florentino anno 1438, præfens tuli: : cumque mo-ras de die in diem à Pontifice Romano necti animadverteret; & fubrimidum Imperatoris ful animum odio haberer, fugam molitus cit, Marcum etiam fratrem in confilii partem trahens. Veròm è fugà retractus, incceptum facinus pudort luit. Scriplit Antircheticum adversits Synodum Floren-

> bet L. Allatius lib. de Purgatorio pagin. 61, 120. 241, 265. ISIDORUS, RVTHENVS à fede fui Epicopali dictus, gente Gracus, partia, at widerut , Thefsalonicentis , Ordinis S. Bulilii Monschus, & Monzsterii S. Demetrii apud Conftantinopolim Abbas, Anno circiter 14", a Joanne imp.ad Concilium Bafileense una cum Demetrio Palacologo, Magno Duce, legatus, Impereio em funn cum Epifeopis Gracis , rejecto mo femper fludio excolui; & de reconditiotibus Eugenio Papi , ad Confilium profecturos efse ejus mysteriis feripea quamplucina iu lucem edipactus elt; modo ipli Patres conventa fervarent; dit. Hioc arrepta occasione, magis tamen fa Pleton & e in unionis refferam Millim Bafilez: celebravit. mz invidia morus, Grego ius Trapezuntius † eum Arift. ca. Paulo polt redirum, Metropolita Kiovieniis, to- à Christiana fide tandem ad Ethnicitinum ut.

Szculum Synodale

riulipoe Roffie Patriorcha creatus eff. Anno 1438. SAC. X V. Dorother etiam Parriarcha Ant ocheni una cum ab An.
Marco Ephelio vicem obeun., Concilio Flo. MCCC C. rentino interfuit ; & pro Gracis adversus Latinos crudité aliquamdia disputavit. Postes verè vela flechens in Larinorum partes manibus pe-dibufque transivit : adeo ut tub finem Concilii, Bellis ionem fectarium nactus, anarhema Marco Ephelio fublicribere recu:mri à Concilio incutiendum effe acriter, fruftratamen, contenderet. Falluntut itaque Gemifius & Amyrutzius,qui Ifidorum decretis Synodi Florentine neutiquam consensisse volunt. Soluro Concilio, in Italia fishftinit : atque anno 1439. ab Eugenio Papa Presbyrer Cardinalis titulo 5, I etti & Marcellini, renunciams cit. Mox in Russiam seversus, A Ruffis unionem cum Eccicia Romana juicam exofis captus, bonis exutuside in careerem conjedus, firga agre demum evalir. Dein à Nicolao V. titulari Conftantir opolis Patriarchatuini tus,& in Orientem legarus, mifertime Urbis Regia cladi anno 1452, adfuit. Turcorum manibus aftu quodam ciaptus, Italiam repetiit ; & Epifcopus Sabinenfis.ac Cardinalium Collegi Decamus anftirurus, obiic demum Rome anno :46 .. cripfit Epiffolam Ingubrem de capta à Turcis Canftanisnepeli,ex Pera anno / non 14/2. quod error eft nuneristed) 1453, datam; que habetur inter Epiftolas Turcias à Reuinero editas 1.4.p.104.

GEORGIUS GEMISTUS, PLE-THO ob Plaronis amorem, ut nonnulli volunt, cognominates, genere Conflantinopolita-nas, qui tamen in Peloponnelo seplatimem vitam rum, MSS. citat, & existle fragmenta profett Allatius de Confeniu lib. 1. cap. 5.6. 3. Diatrib.de Georgiis pag. 379, 198. & fingularum initia exhidegir, Pillosophus nobiliffirms à espis à Sguropulo passim appellatus, quo post Platonem & Aribet ibid. p. 409. Otationem etiam Deinaninva-Stotelemesdumen an fourn i En ac,aded ut Platotionali er incomposità circa fidem , permissione Dei, nis anima in Gemisti corpus transmigralle videretur, inquit Bellirio Cardinalis in Epistola ad Demecrium & And on cum Gen ifti fillos. Acer le chiais Latinorum adverfarius, ade sur ab Imperatore cir-Ca anno 426. de proposito suo Concilium Occidentale adeundi interrogatus ; id omnino improbaret , in Ecclefig i irmen dedecus & fervirutem rem ceffurametle varicinatus. Anno tamen 14:8 in Concilium Florentinum à Gravis adductus elt; ut haberent, quem Scholathicis Larinosum argutiis opponerent. Nec fine ille conceptam de se opinionem fefellir : nodota Latinorum argumenta acumine fingulari diluit ; & Gracorum caulara fummo pariter verborum robore atque eloqueninem , cujus Fragmenta quedam Gr. Lat. exhitia egit i tanto etiam zelo, invidaque animi con-Stancia ulus, ut postfiabiro Imperatoris Latinorumque favore, partes fulceptas neutiquam defereret; nee ad finem usque Concilis disputandi ardotem semittetet. Obiit centenarius in Graciam redux, quo verò anno non liquet. Miss solo-Enah mary piperer luci @ deje ingale Bellinion ?, † Loe de pepas abre ubru@ eie i inorm neiere Bertine. Megumm ifte vir Gratia decue fuit : magno ili in pafterum ernamente erit. Philosophia antiqua, inprimis Platonice, admodém deditus fuit; illam maxi-

penitis

5 E.C. XV. penítàs defeiviffe ; precefque Soli extremà attate à An- obtulife calumnistut. Doctrina autem famam HCC C C. illi adeò non audet denegate; at Plasene nen mineem, eloquentia non inferiorem feientia faitle libenter agnolest.

SCRIPTA

D E Proceffione Spiritus 8. Demonstratio , Sp. S. ex Patrefolo procedere neque inde aliqued chfierdum fequi : in qua Gracorum lententiam i hilotopiac s ut plutimum rationibus demonthrare faragit.

Alind de codem argumento Opus uberius , & bles MSS. rationibus abundantius, Utrumque MS, à le vipilangult fum effe prodit L. Allatius de Coulenfu I. 3. c. 3.

guftana. Libri 11. de geflie Gracerum post pugnam ad Mattiteam, Prodierunt Lut, ex Marci Ant, Antimachi veriione Beli'. 1540. trrece ad calcem

Xenopliontis Fenet. 1503. ex Aldi othena , & Bafil 1157.

De rebus Pelopannefiacu conflirmendis Orationes 11. 64. Lat. Aneverp. 1775. f. De virrutibut Libellut. Gt. ibid. 1574. f. Gt.

Lat. Bafil. 15:2.8°. A uverp. 575. f. lene 119 3. 80. De differentia Philosophia Ariflotelis & Plate-nis. Grace Parif. 15 1. 8. Lat. Bafil. 1574. Scholiaun Zereaffris Oracula. Gt. Lat. Parif. 15:8, 1599 8°. Inedita, que precipue fun: hiftu-

rica , therories , philosophics, longs terie recen-fer Leo Allarius diate. de Georgiis corumque feripris p. 18,, &c. que ab co perat Lector curiolus; loler MSS. Trachatus illius de Fato , &c. estat MS. in Bicheregraphicam ejuldem (quz quidem Allatii notitiam fugit) in Bibliotheca Regis noitri MS:

p. \$1,90.

2428.

SILVESTER SGUROPULUS ; feu ut ipfe in Concilii Actis subscribit, Syropulus , Parris Gracus , Diaconus CP. Magnus Ecclefiarcha , & Diczophylax; & unus è quinque Crucigeris Parriarcha CP. feu ex its , qui è tota Grac a delechi , ut Patriarche in rebus Ecclesiaticis à fanthioribus effent conciliis; Crucis figuram ornamenti & diftinctionis honoraria ergo veftibus adiutam gestabant. Claruit anno 1438, quo Patriarchem tourn ad Concil a Fetrariente & Florentinum fecutus, rebus omnibus geitis aut accitus eft , aut se immitcuit. Summus Latinorum hoftis , & acercimus Gracal berratis vindex:inter fex tamen pugiles delectus qui pto Gracorum dogmatibus adversus Latinos decertarent, munus arduum fubire noluit; leque disputantium numero eximi obtinuit. Ip e ninilo ninus tam præfracto zelo i celefiz fuz carlam nutantem data quavis occasione suttentavit; ut Imperatoris, Patriatche, & Betfarionis icam experiretut, Sub Concilii exitum fubicribere juffu , inoumeras nexuit moras, diuque tergiverlatus est ; donce Imperatoriis minis territus, morem gefferit, fe vi coactum & invitum subscribere prius protestatus. Domum reversus, cum ob subscriptionem Florentinum

Append.

ancians, adres in Concilio gestas seripro con- s & C. XV fignandas le contolit. Extat Hifleria Unionis men ab Ar vera inter Graces & Latines , fen Concilii Floren- MCCCC. rini , à doctifimo viro , Roberto Creygh 000, postea Ep scopo Bathoniensi ac Weliensi, in lucem protracta , & cum notis edita Gt. Lat. Haga-Camiris 1660. f.

CATHARINA BONONIENSIS, oxtione 1438, Itala, patria Bononienfis, fint licet qui Vetone natam, Ferrariz educatam affirment ; ex boocita Vigrorum familia, Patre Josune Fettaviensi , matre Benevenuta Bononienfi , originem duxit. In Ordinem S. Clarz, quem Ferrariz proteffa eft, ad cira, Bononiam translata est; ut recens exflructo ejuidem instituti Corporis Christi Monaflerio ræeffer. Claruit anno 1438, quo Revelationes faas feripto confignavit. Vana etenim pletatis specie delufa , revelationes fibi divinitus factas esse, crebrasque mensis illuminationes coelitàs indulgeri fomniavit. Obiit anno 1461, die 1x. Martil. Innumeris ferè illius, que circumferuntur, Revelationibus hand pauciora post obitum ejus miracula Pontificii affinxerunt. Eam divino Officio coli permifit Clemens VII. Papa; Marryrologio tabulifque Ecclefiafticis intulit Clemens VIII. Quin & de Canonizarione ejus Contilium Cape injum fuit. Extat Liber de Revelacionibus fibi fullis Bononiz 1511, 1336. Venet. 1:83. Prater Illum , Refarium merricum de myfleriis Paffinnis Christi Domini , & de Vità B. Marie Virginii; Latine : & Libellum de Seprem armels necessariis ad Pugnam firiguatem, Italice : ab cadem conteripra memorat Waddingus *. Neicio , an in lucem * De Seriprodictine.

Minor p. 12 or.O.d. 1439.

JOANNES DE TURRECREMATA, gente Hilpanus, ab oppido natali Torquemado vulgari idiomne dicto , Dierceleos Palentine , nomen ortiras; Ordinis Deminicaoi Monachus in Conventu S. Pauli Vallifoletani. Ad Academiam Parifienfem miffus , Theologiz & Juris Pontificil laureas tulit, & utriufque (cientiam per pluies annos docuit. In Hilpaniam tedeuns Monafteriix S. Pauli Vallifolerano, & S. Petri Tolerano pexfectus eft: Anno circiter (44', ab Eugenio l'apa in Curiam Romanam accitus, & S. Palatii Magifterio donatus, ad Concilium Bafilecofe miffus est : ubi contra Huffitas fortiffimè dimicabat . & Pootificis partes thenue turabatut : a Concilio etiam S. Brigitta Revelationib is fevero examine discutiendis prapositus. Anno circiter 14:7. à Postifice ad Basilcenses iterum legatus est ; & mox ad Concilium Florentinum revocatus, contra Marcum Ephelium erudité dispuravit. Anno Late. Presbyter Cardinalis titulo 5, Sixti ab Eugenio creatus et: & in Galliam millis , Synode Bituricenti præfuit. Plutimas pro autoritate fedis Romana alferenda legationes obiit : in quibus omnibus fi non votuin, faltem farnam tulit, fumma prudentia ac dochina ulus, & rata vitze fan-Citate conspicuus. Anno 1410, ad Episcopatum Orenfanentem in Gallæcia evectus, eum mox d'mifit , a Nicolao Papa ad Albanum io Ital a translatus. Anno 1464. Pii II. favore Albanam fe ab omnibus odio haberi animadverteret; Ma-Sabinenti fede commuravit; & illustri Fidei Degiftratum abdicavit; & negotiis Ecclessatticls re- fenforis ac Protelloris titulo à Pontifice infignitus

S.A.C. XV. eft, Obilt oclogenarius anno 1468. die xxvl. Seprembris. Rome in Comobio 5. Marie fuper Minervam, qued iple vivus construxerat , & moriens centics mille aureis ditaverat, fopultus.

OPERA.

N Decreum Gratiani Commenturiorum Tomi v. prodicrunt cum noris ac fummis Nicolai Borrii , prætidis Burdegaleniis , Lugduni 1555. Ve-

Met. 1573. Summa de Ecclefià & ejus anteritare librit 14.

Lugdunt 1496. Vener. 161. De Pontificis Maximi Conciliione Generalis amerimie ad Basileensem Oracorem Responsio, in Concil o Florentino recitara. Prodi e leo: lim Vemes. 1963. 4". & habetur Concil. Fom. x111.p.1661.

uique ad p. 1719 Meditationes in figures , quas Rome in Tem-

plo S. Matie de Minerva iple poni curavit. Rome 1467/1477. 1. Expositio omnium D. Pauli Epistolarum, Basil

249 .

Qualiberica, Argentina 1490. Commentarius in Platterium Davidis. Moguni

tix . 171. Venet. 1 485. f. ibid. 1521. Sermenes de Tempere & de Sanflis. Lugduni

Trailatus de Aqua benedilla contra Percum Anglicum. Rome 1559.

Tractatus in XII . patres divilus. Reme 1547 . 40 Commentaria in Regulato S. Benedicit. Parif. 1494. Colon. 1575. Expensio Regula S. Brigina. Colon. 1628. Ejuldem Defensorium Super Rovelationes Calcites S.

Brigitta prodiit inter Brigitta Opera Roma 1557. f. Salus Anima , fen Stabilinsensum Fides Catholice. Londini 1509.

Trailisms contra principales errores Mahamedanorum, Paril. 1465.80. Colletteo consinto Questienno D. Thoma de Summi Pantificis autortiate, Augusta 1496. Venet.

1562. Lugduni 1496. Defertatio contra Gracos in Concilio Flerentino, demonstrans arymu & fermentatum ind ferenter în Eucharittia adhiberi poste : quin & Christum Do:ninum azymo potins confectalle; item verbis

Transubstantiationem, Extat Concil, Tom, x111. Prodietune Tutrecrematze Opera Angufta 147 . Tom, vos. Alia quedam adhuc medica re

center Ambrotius de Altamura Biblioth. Prædi-Cat. 1e1.

JOANNES DE LYDGATE, gente Anglus, Parria Suffolcientes, Ordinis Benedictini ac in Conobio Burlenti Monachus. Post perlustraras exteratum timul ac patriz regionum Academias , huminio es literas in Comobio suo profetfus est, & edocendis magnatum liberis operam dedit. Anglicorum (no tempore poetarum princeps, multa patrio idiomate Poemata componendo, multa ex Gallies & Italica linguis vertendo, maximum fibi famam : pad populares fuos confecutus clt. Inge-nium yariis metrosum generibus exercuit : & ele-Gr. Lat. cum Simocatta & Phranza a Jacobo.

gant a fermouls invigilant , Anglicum linguam 3 & C. XV. gant a termonis inveginant , augiteen hand pa- 26 An-inculta , qua olim iqualichat , barbarie hand pa- 26 Anrum detercavit. Claruit fezagenarius anno 1440. & Burie tandem detunctus,inter Cemebitas fues tepulchrum renuir. Exrant Anglice Libri ix. de-Calibra virerum illustrum ab Adamo ulque ad Joannem Francia Regem ab Anglis in Pictavia captum, seu ad annum Christi 1150, quos ex Joanne Boccatio , alinque transfulit , Londini 1:27, 1554. Hilleria Belli Thebani carmine Anglico conferipta. Londini ad calcem Chauceti Operum 1687. to Poemarion de beno consilio , ib dem p. 169. Habentur MSS, in Bibliotheca Lambethana Opuscula cjusdem varia versu Anglico conscripta, viz. Quomodo andienda fie Milla. Litania, Benum. Confilium , Oratio ad B. Virginem. Alia ad Deum oratio & Vim B. Virginis Maria libris 1v. Vim S. Edmunds Regis ac Martyris , carmine Anglico, MS, penes Reverendiffimum Primatem, Archiepileopuin Cantuarieniem, Liber de falin Machabra , Londini 1554. Vim & res gefta Heileria , Londini 16-4. Liber merricus in landem B. Virgiras Maria: atque alia quadam typis Anglicis excufa Multa etiam Latine teripist, Historica, Theologica, Mosalia, Omnium utriulque linguar Opticulorum Indiculum exhibet Baleus Cent. Vitt. c. 7. illiufque pro more exfer prot Pitfeus P. 642.

GEORGIUS, TRAPEZUNTINUS quidem origine, in infula tamen Creta oatus 2100 1396. De vertrate Conceptionis B. Virginis Maria. Post Issultan domi praeclaram literatum feienriam Romam profectus ett; & agerto ludo, Graez Linguz arilumque liberalium feientiam fummà cum laude docu t. Stogulati doctrina famà excitatus Eugen us Pontifex eum in Aulam evocavit, fibique ab Epiftolis admovit. Claruit anno 1440. Post Eugenii mortem Alphonius Rex eum Neapollm accertivit & lauro admodum ftipendio honcitavit. Auno 1465, è Cretà Confiantinopolim adnavigans , Andrew Chil ob Christ ang fidel confelisonem à Ture s nuper interfecti Martyrium à nautis Byzantinis fibi natratum accepits & post biennium Komam redux literis mandavit, Ingravelcente atate, acuso morbo aillichas, postcueto convaluir , literarum omnium adeò oblitus tuitle dicitur; ut nec scribere , nec legere potuiffet. Quod tainen alii ex fummo animi dolore Salvatoris tangunm forosa, & non aliis , fieri illi contigifle ter-bunt. Cam ingenii enim fui monumenta, multonun annorum vigiliis elaborata, lautum sliquod præmium fe acceptutum tutus, l'ontifici obsulislet ; mi ellam centum ducatorum mercedem retulir. Spei gitur frustraux dolore & avaritize Papalis Indignatione extra le politus Trasezuntinus deinceps deliratie dicitur , & pecuniam in 1 yberis alveum abjecitle, addită exclamatione , Perieve inbores , perent & ingrata mer ces, Obilt nonagenatius anno 1486. Filium reliquit Andream Trapezuntium; qui Paeris Defentio-

nem adversus Theodorum Gazam conferipfit, SCRIPT A.

F Piffola ad Isamem Palastogum Romanerum. Imp. qui eum hortatur , ut spretis Basileen-

Pontano

EC XV. Pontano edita Ingelflad. 1604. 4%.

Liber de Processione Sp. S. comra Graces ad HCCC C. Jeannem Cuboclefinm. Epithola ad Hieromonachor Cretenfes & Sacer

deres de eademre ; & de nua fantta & catholica Ecclosia. Habetus atrumque Opulculum Gr.Lat, apad L. Allat, Grac, Orthod. Tom .. p. 469. Expeficie in illud , Si volo enm manere, &c. qui

probate offitut S. Joannem nondum obiille. Prodie lat. Bafil. 1543. 8º. & in Orthodoxogr. P.

Martyrium Andrea Chienfis , anno 1461. à Ture s ob constantem fidei Christianæ protestie nem morte multati, Extat Lat. apud Surium Maii

De vis: parsibus Oracionis Compendium. Pro-diit Augusta 1537. 81. Dialellica brevis , Colon. 1530. & Joannis Noviousgi ac Battholomzi Latomi Scholiis illu-

Acata, ibid. 1144. 89. Comparatio Plannis & Ariffetelis, Vener,

Rhetaricar um tibri V. Venet. 1523. Bafil. 1522. 4. Parif. . 5 8.8". Cur Aftrologorum sudicea ut plurimum fint falfa.

Parif. 1,49. 8". & com Commentatio in Centiloquium Ptolomzi Colon. 1544. S". Interpremito in Ciceronis Oracionem pro Liga-

ris Patif. 1520. in aliquet alias Ciceronis Orariones , Balil. 1551. in Centiloquium Prolomes Balil.

Cateràm Trapeauntinus è Grace in Latinum fermonem translulit S. Cyrilli Commentarios in-Evantelium S. Ioannis , & de Trinitate libros XIV. inter Cyrilli Opera fæpiùs editos , & scorsim Parif. 1514: f. Plures Homilias Chryfoftomi in Masebenm; Gregorii N'feni de vità Most librum.s inter Opera Nylleni Vienna 1517. Bafil. 1562. Bafitii libros contra Eustermum , inter Opera Bafilii Anverp. 1570. Eufebii de Praparatime Evangeliea libros x . v. Tarvifu 148 . f. Rherericorum Ari-Roeelts librer 171. later Atiftetellis Opera Bafil. 1, 8. Vener. 1:60. Almagefti Prolemei librot XIII. Bafil. apad Henricum Petri in fol. Que veto intei Damasceni Opera Basil. 1 45. sub Trapezuntii nomine prodiit Historia S. Barlaami & Jofaphati versio, antiquioris reverà interpreris cujuldam fætus eft. Petiima autem fide in vertionibus conficiendis usus est Trapezuntius, multa de fiço addere, nounulla detruncare, plurima in aliam fenrentiam mutare, folirus

Tractutum ejuidem de Elermifyna, de verimte fidei Christiana, &cc. MSS. memorat Leo Allatius Diattibi de Goorgiis p 1951 &c.

JOSEPHUS , Episcopus Methonenius, gente, faltem fecki, Latinus , à Toquana Emirac-*Hith Con- #@- apud Methonenics, reste Sguropulo *, liil Horenz cet Patriarchæ C. Methourn,dum Italiam anno 1436. navigaret, appellenti allentatus, se à Græcorum partibus stare finxerir. Clatuit anno 1440. Scriplit Apologeticum libelium pro Synodo Florentina adversus Marcum Ephefium Extat Gt. Lat. Coucil, Tom. x-1 .p. 67". In libello ithe Josephus fe pro quinque Capitibus Synudi Florentina Apologiam Cripisfe memorat, Verum ista nusquam hodic comparet.

JOANNES, Jacobirarum in Ægypto Pa- 5 & C. XV2 triatcha, claruit anno 1440, quo receptis ab Eu- ab An-genio Papa literis & munufculis, Epiftolam Pon- M CCC G tifici referipfit îneprisfimis assentationibus, Orientalium more ; tefertam ; & Andream S. Antonii

NICODEMUS, gente Æthiops, & Abbas Æthiopum Monachorum Hiero: olymis at Sepulcheum Domini degentium, claruit anno 1440. quo ab Eugen o Pontifice de obsequio tedi Romanz przefiando interpellatus, Epstrolam ex-cogitatiffimis blanditiis cumulatam mi-lo oratore sa Pontificem deflinavit : fe tamen rem tanti momenti inconiulto Regefuo facete non poffe præ se tulit. Extat Latine Epistola itta Cuncil. Tom. MIII. p. 1214.

GREGORIUS MELISSENUS , Manunes 14 440 dictus, natione Grzeus, Hieromonachus, Ecclefia CP. Poenitentiarius, & Joanni Imp. à facris Confessionibus. Anno 1418. ad Concilium Florentinum protectus eft , vicarias Patriarcha Alexandrini partes gerens. Ac primum quidem adeò contra Latinos excanduit; ut ne Christum qu dem Dominum in corum templis adorare vellet. Postea verò Pontificis auro corruptus, quod nec ipie diffirmulavit *, maximus Unionis procu- *Vid Sguesi denda arrifex evalit; Protofyncellus feu Primice- pulum Sect. rius ab Imperarore, apud quem flagranti gratia poliebat , in Concilio renunciatus, Anno 1440. deposito Metrophane Patriarchi CP, qui Beffarioni anno præcedente fabiliturus , ob fabicriptionem Florentinam à Patriarchis Orientalibus collecta Synodo anathematizatus fuerat ; Gregorius ad thionum Patriarchalem evectus est : pustuam triginta annos in vita monaft ca exegifet. Me quidem nequaquam later virum minune incruditum † contendere, Metrophanemante captam †Rob-Crey urbem fede motum non elle, nee Gregorium Pa-ghronus * authoritas mille conjecturis hic in re pravalet; qui difertis verbis & Metrophanis depositionem » Hill.l.s. & Gregorii evectionem readit. Addir Phranza Gregorium post annos aliquot patriaechatum ab-dicasse, & Constantinoposti anno 1451, exulis initar, disceffille. Qui se contuleit, haud itapatet. Sunt qui Romam perlitle, ibique tandem tepultum miraculis inclaru fle volunt, Sanè Gre-gorium Patriarcharul non tam ceilisle, quan à Gracis , tanquam Ecclefia in Concilio Florentino proditorem , cjectum elle funder Nicolal Pontificis Epittola ad Confrantium Imp. quá jup-petias oranti przecipit ; ut Gregor um ad fo/em

fuam revocet, illique revetentiam l'ontificali au-

thoritati debitam à populo esh beri effic at , nec

tanquam abjectum facerdotem ludibeio effe per-

mirtat. Extant à Gregorio scripta , Apologia pre

Synodo Florentina advertus Marci Ephelii Epilio-

Concil. Tom. x111. p. 739. Oratio fen Epifiela ad

Alexium Commenum Imp. Trapezuminum de Pro-

ceffiene Sp. S. demonstrans , additione illa ad Symbolum , FILLO QUE , nil innovatum eiles Gr. Lat. apud L. Allatium Gr.ec. Orthod. Tom. 1. p. 4.9. Alia pro defensione Synodi Floremina

amencycl cam, ieu Refutario iftius, Gr. Lat.

Opufinia

1440:

Abbatem Romam legavit. Extat Epiflola ista Latine Concil. Tom, x111.p. 1201.

1440

1440.

SRC XV. Opufcula fe scripfiffe memocat Gregorius ; que

nondum in lucem prodictunt, MCCCC.

THOMAS WALSINGHAMUS, nations Anglus, Patris Norfolcienfis, oppido cogno-mine non incelebri oriundus, Ordinis Benedictini Monachus in Carnobio S. Albani , cui Pracentoris munus geffit. Clarnit anno 1440. Scripfit de Rebia Anglicia Historias binas , breviorem unam, prolixiorem alteram. Illa ab anno 117:. in tium iumens . uique ad an. 1421, progreditur. Ista, cui :itulus est H)podigma Nenfiria ab itruption: Normanuotum anno 1066, ufque ad fextum Henciel V. Regis annum, Christi verò 1417 res geft is ordine en irrat. Utraque à Cl. Gambdes no inter Scriptores Anglicos Normannicos edita funt Londini 174. f. reculæ Francofurt. 1602. f. Pracet iftline (cripfit Wallinghamus Auflnarium Polyeirranici Ranulphi Higdeni ; quad quidem (fi Balco * fides habes rareffmu Hifterias , & a nullo atio feripias. Exordium ducir sita Conti-

· Cent. 7. Cap. IS. nuacio ab anno 1142. & ad annum 1417. pertingit. Unieum yas Exemplat MS. vidi,in Bibliotheca Collegii Gonvilii & Caji, quod tamen in fine muritum ultra annum 1308, non progreditur. Denique Herrici V. Anglia Regis, cujus temporis bus vixit , Gefts literis confignatic dicitur.

JOANNES DE ANANIA, Archi-I440. diaconio vulgo dicus, gente Italias , civitate Bononientis , Jaris Pontificii Doctor celeberrimus, Patrix Urbis Archidiaconus & Profellor, Claruir anno 1440. Obiit anno 1455. Extant Commemoria in Decretalism libres Mediolan. 1492, 1497. Lugdani 1546. & alibi. Questioner Invedice Lugduni 1572. Cansilsorum volsomen, Lugduni 1540. Traita-

tus de Inre Patronatus. Francofutt.1581. JOANNES CAPISTRANUS, natione Ita-1440. lus, Aprutii prope Aquilam Marforum urbem natus, ex nobili Chiolorum (litpe oriundus, annum 138; natalem habust, Betnærdini Senensis di cipulus & necellarius , Minoritarum Regularis Objevantia in Conventu Florentino (odalis, atque Ordinis fui in patribus Citmontanis bis Vicarius Generalis. Maximam fibi coneionibus , & eximià vita fanchimonià fantam concivit : adeò ur quaruor Pontificibus fummis , Martino V. Euenio IV Nicolao V. & Callifto 111. gratifimus lub retur. Clarint anno 1440, Inquisiror fidei & Legatus Apostolice Sedis primum in Italiam, dein in Germaniam millus, de re Fontificia praclaie meruit. Per civitates enim & oppida eircumioranci ad inftar agyrta: obetrans, in foris & triviis conciones ad plebem habuit ; quibus facram adversus fedis, Romana advertarios milir'am capcilere perfunfit. Apud Germanos veria exterasque nationes , Italici idiomatis ignaros, incond tis geiliculationibus verborum loco uius. auditorum animos miris modis deliuitife dicitur. Conflato iraque Cruciatorum quos vocant, exercitui le ducem prabuit ; & ad harcricos ferro flammique exicindendos perrexit. In Campania etenim octoginta fex Fratricellocum oppiduía combuffit, Dein in Germaniam transcuns, Hutitis grave intulit bellum , & etfeanis affeelatum fuorum zeli beneficio ut plutimum potiora tulit, tificie affeclis ad fiammas rogatus est. Id tupplicii

Profligaris Bohemis , communi deinceps Chri- S.A.C. XV. et anne respublicat bono operam dedit. Confesi- ab An. pt senim pluíquam centum millibus Cruciatorum , Tautuno , municifiame Hungaria urbi , A Mahomete Turco:um imperatore obieilæ, anne 1456. supperias rulit : ubi non folum milites verbis atque orat unibus animavit } fed ipfe etiam Crucem vezilli loco Christianis praferens , in primi scie fortisime tem gessit; & insignem Tutcorum ftragem edidir. Obiit Willaci in Dioceti Quinqueecclefienfidie 111. Octobris, anno 1416. teraris fue 71. a Gregorio XV, Bestorum numero afcriptus.

SCRIPTA

Rectarus de Papa & Concilli feve Ecclefia entheritate , advers a concilium Balileenica Extar inter Tractarus Juijs Veneriis editos 1,841 Tom. xiti, patr.i.p. 124 Speculum Clericorum , Jen Serms ad Clerum in

Tridentina Synodo Diecefana anno 1419. habitus. Prodiit feorfim cum precedenti Trachatu Ve-Her. 1:80. 40. De instructione seu direttione sumplichem Sacer-

Defensorium Tertis Ordinis à S. Francisco infliflines. Tres iftos Tractatus imprimi curavit An-

tonius Amicius Aprutiu. Venes. 1,80. Speculum Confeiencia. Habetur inter Traftarus Juris Tom.s.p. 323.

Tracintus de Canone Panisentials : ibid. Tom. v. p. 191-Traitum de Excommunicatione: ibid.p. 188

De Matrimanio , per medion Canfelii; ibid. Tom Reperitiones aliquot in Iure Civili; Venet. 1587. De Indicio miverfali, & Antichrillo . ac Belle

Birituali , Venet. 1578. De ufuris & Contrallibus. Venet. 1583. Alia plura icripist Capiftranus, adhuc imedicas quorum Indiculum exhiber Pollevinus Apparata Saer, Tom. .p.833. & Bellarm nus de Script. Eccl. p. 191. præ aliis vero Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. p. 195.

LAURENTIUS VALLA, Patricius Romanus, anno circiter 1-15. natus, S. Theologiæ Doctor , & Eccletie S. Joannis Lateranentis Cas nonleus. Claruit anno 1440. Vit omui humanioris literatura genere probe lubactus ; acris verò ac supramodum mordacis ingenti; qui omnibus minas Latine loquentibus dieam feriplit : nee Theologos fui faculi vanis dogmaribus & iocpris argutiis dedicos acuto calamo perfuiugere dubitavit. Cenforia illiusirodi libertate innumeros fibi inimicos conciliavit; & in his Joannem Fr. Poggium, quocum ferale bellum feripiis commifir. Romi tandem feu fponte , feu Pontificis juffa digressus anno circiter 1445. Neapolita se contulit ad Alphousium V. Ausgonia: Regem; cui quinquagenario Larinz linguz elementa tradidit. Tantum tamen patronum nactus vix regum , cui à fidei Inquistoribus addicebatur, evitare ponit,

Cum plutimas enim Ecelefix Romanze traditiones erroris damnare non vereretur; ab aulæ Pon

babnis.

An tamen in furo extus crimen fuum luere conclus est. Romam denuò reversas, quotundam amicorum ope Pontitieem tibi propitium reddidit ; & acceptà docendi potettue , lauto intoper ftipenæritis fun 50. De ranco Critico judicium ferat libo-Bp.s. Erafinus * 8 neurmarung. Er quir tum exigui,

dio donatus est. Obiir anno 1 465, Calend Sextil, inquit, animi eft, enque pectus cantis invidia angufile concindiner; ut Vallam non & magnifice lan-der, & amre quan maxime : qui tama industreà, santo itudio, tantis Indoribus batbarorom inspira refellit, literat pene fepultat ab interun vindicavit , prifco eloquentia iblendori reddidis Italiam: dellis eriam id prailitti, us polihae circumpellins logui coganiur.

OPER A.

F Legandarum lingua Latina libri ve. Lugduni

194 .. 8º. Cantabrigia 1657. 8 . Libellus de reciprocassone Sui & Suus. ibid. Antidoti in Pog gime Florentiman libri .v. Apologus @ allus feenieus in eundem.

Alius in emiden Liber. In Antonium Randenfem Annotationum Hibylins.

Venet, 1481, f. Epifiala Apologerica ad Alphonfum Regem , adversus Tirum Levium de duobus Tarquinis Innellinarum feve recriminationon in Benedi-

Elum Merandum Benmienfem libri t1. In Barthelemann Facines Ligurens & Anton Panarmittanen Recriminationnu libri .v.

In Barroll de infigniis & armis tibelbon ad Can didum Decembrem Epifola.

De Dialettica tibri 111. Paril 1550. Venete 1499. f. De ementità Constantini donatione Declamatio ad Papam. Prodiit in Fasciculo rerum Expercod.

Colon. 1551. f. 66. & inter Scriptores de Poteftare imperiali . &c. à Simone Schardio ediros Bafil. 1,66. f. Argenterari 1618. f. leorfira verò Lugdi Bal. 1620, 4%

Apologia profe & contra calumniatores ad Engenium Papan

Annemienes in Novem Testamentum ex diverforum utriufque linguz codicum collacione, Parif. 1505. Bafil. 1541. & cum notis Jacobi Revii

Amfielodami. 1631. 80. De velaptate & veto bene libri 111. Bafil.

De Libero Arbitrio ad Garfiam Epifcopum Her-

denfem. Prodierunt umnia Valla: Opera, hactenus enumerata, Henrici Petri typis excuta Bafit.15 .o.f. De myflerio Enchariftia Sermo. Argentina

De geftis Fordinandi Caftella & Aragonia Regis libra 111, ab anno 1410. ad annum 141, Prodicrunt Rome 1520. f. Vranslavia 1546. 8. inter Scriptores Hispanicos à Roberto Belo editos Francofurr. 1579. f. Toma ab Andrea Schotto

editos shed. 1603. f. Tom.1.p.727. Mitto Commentaria in Saluftium, Emendatio-

nes in Livium, Commentaria in Quintiliani Infli-tuciones, versiones Homeri Iliadis, Herodosi & Thucydidis Historiarum , & Afopi Fabularum.

AC XV. quidem Alphonfi precibus evalu Valla ; scopis Letinas , aliaque ejusmodi , una plus vice s. E.C. XV. prælo emiffa Via Ariflidis ab co conferipta MS. habetur MCC & io Bibliotheca Augustana.

FLAVIUS BLONDUS, feu reclius 1440

inverte ordine Blendn: Flavins , genre lialus , patria Forolivieniis , natus elt anuo 1388. Humaniorum literarum fludio , prout It :lorum iftius zvi ingenia ferebant , operam non infulfeem navavit. Romam profectus , Cardinalium quorundam favore in aulam Pontificiam accitus tuits & Eugenio IV. ab Epittolis scribendis admotus-& ab to ad Venetos una cum Recanatenfi Epifcopo mox legarus. Claruit anno 1140, feurention eriam Pontificum Secretarius ulque ad trium II. sub quo Rome pauper admodum , ur Philosopium decuit, diem obsit anoo 1463. die 1v. Junit, etatis ine 75. relictis quinque filiis de meliorinota literatis; quos ex Margania, illustris inter Romanos fanguinis fæmina , fulceperas Talem de co ceolinam fert Joannes Gobelinus Comment * Procul Blendus ab elequensia prifea fnis; negne pii it pont, faiu diligenier, que seripju, examinavit : non. Lu.

nim vera, fed quam multe feriberes, enrama

SCRIPTA

H Isteriarum Decader 111. (quatum tamen ultima libros x1. complectitur) de rebus in Occidente gellis ab Imperii Romani inclinatione utique ad estatem foam, feu ab anno Christi 410. usque ad an. 1440. Historiam iltam (qued in Blondi laudem hand parim cedit) in compendium redegir Pius II. Pontifez, Prodiit Scortim, Venet, 1484. f.

Rome influences libri 151, ad Eugenium Papami quibus qualis suo tempore esset Roma, post erebras devaltationes reftituta, deferibit.

Italia illuftrata libri vitt, qu'bus Italiz in avass. Provincias divite urbes & regiones, reique fequioris evi maxime notabiles commemorat.

De Venerorum erigine d' geflis liber , à jaQia Reipublica fundamentis utque ad capram à Saracenis Prolemaidem, feu ab anno Christi 4561 ad 1191 Roma triumphantis libri x. quibus de veterum

Romanurum rebus , religione , Reipublica administratione , militià , mor bus , & triumphis

Prodierant omnia Blondi Opera Bafil.1559.f.

AMBROSIUS CAMALDULENSIS, gente Italus , patriam habuit Perticum Flaminia: oppidum noo procul à Florentia tirum. Decimum quartum graris anuum agens , Monacborum Camaldulenfum qui eremum quandam inter Apenninos montes Incolactunt, Ordini initiatus est. Vir pro freuli fui capru erudirislimus, quodque illa grace paucis contigle , urtiulque lingua peritus. In Grzeis Emanuelem Chry'oloram Venetiis docentem audivit į tantoque tiudio (strecarum literatum (cientiam excoluit, ut à Sguropulo † inter omnes Latinos & the series madent ida- † Hift Conpering@ Inberetur. Tandem Ordinis ful Abbas Seltsz. esp. Generalis conflicarus , claruit auno 1440. Euge- sa

14402

MCCCC ram tepe designatus, dignitate seu sponte sen fatali quadam forre excidit. Ab Eugenio ad Concilium Basileente legarus, partes Pontificias egregiè p:opugnavit : nee minus fedulam in Conciliis Fertariculi & Florentino operam aavavit: in quibus contra Graccorum dogmata aericer differuit; & coram Impératore & Epileopis Graeis plus una vice Giaco perotavit Ex Concilio FerrarienfiFlorentian ab Eugenio millus, ut (oncilium Isthuc transferre liceret à Florentina republica obtinuit : quin & eleemotynæ Papali dil dæ præfectus eft , qui nummulos efurientibus oud Concilium Graceis minutatim erogares. Pacta randem meunque inter Gracos & Latinos concordia, spectura Ambrosis e uditioni datum eft . m Unionis incunda formulam componeret! der manif. @ will red marries @ ut de co Suuropu-I Sect 7. c. s. lus + reigner d'in afranich & dirabiles, in auc-The ra of your business digues marbillet, agained fluores

wich ar D. Ver vereratorins & callidus , infignis fantlicates finalator , nee lingus nee difeiplinarum Gracarum penitus ignarus , & Papa fideliffmus. Obiit valde grandevus, non fine fanctituris opipione in Eremo fuà Camaldulenti, vel , ut alii habent , Constantia. Vitam ejus fuliffime descriplit Augustinus Florentinus Historiarum Camaldulentium libro 5. à psg. 321, usque ad finem. Errat verò Labbeus *, cum Augultinum tr bus libris vitam illius descriplisse ait. Scriplit quidem * Differt. Tom-1 p.45. Augustinus de Historià i amaldulenti libros tres: Ambrofti verò vita folummodò in Appendice ad

librum sertium continetur.

SCRIPTA.

Odaperican , feu descriptio itineris Engenii Paper auctoritate anno 1411. afe per Italiam fuscepti, ut corruptos Momchorum & Virgina claustralium mores emendares, Proditi eura Nicolai Bartholini Florentia at Luca 1681, 40

Unions formula inter Ecclefias Gracam & Romanam, leu Definitio Synsdi Florentina. Extat Ge. Lat.Concil. Tom.x111. p.(10.

Palladii Visa S. Chryfoftoni , è Graco Sermone in Latinum verfa. Prodiir verko Venet, 1934.

Ionmis Mafchi Pratum firituate. Lugduni 1617. & cum Graco textu in Auctuario Duceano Tom. 11.p.1017

Ionnis Scholaftsei Climax. Venes. 1511. Mannelis Caleca libri Iv. contra errores Graco-

ram. Ingolftad, 1608. S. Ephrand Syri Sermones XIX. Argentine 1509. Extant in Bibliotheca Catlatea Sermones xx1. S. Ephrami ab Ambrolio olim Latine verfi , & Colmo Medici (fimmo iplius Macenati nuneupari. Prafusionem ad Cofamo, fané eleguntifimam, exhiber Lambecius Comment, de Biolioth, Vindob. Tom. 1. p. 1.9. Non vertionem folum, fed Præfationem eriam,tacito Ambrofii nomine,

expilavit Gerardus Voffins Tungrentis Alia multa veterum Patrum scripta Latio donavit Ambrofius , & in lais S. Dienzfii Areepapira com de Calefi Hierarchia ; S. Bafilii librum de Virgoniate ; S. Athanafi cantra nes agnolecret & micharetur. Lollardis quineriam

3 A.C. XV. n'o IV. & Nicolao V. fummis Pontificibus in- Genter , S. Chryfoftoni libres tres ad Sugirisma, S.A.C. X Manachum , Hamiliae in Maitheann, O' XVIII. BECCI alia Opujeula diversi argumenti ; Vitas Monaplura ; que quidem feré omnia diversis locis ac temporibus in lucem prodictunts

Cererum non contemnenda etiam ingenii fui monumenta proprio Matte Ambtolius compofuit , viz. Epiffelarum libres xv1. MSS. in Biblietheca S. Marci Flotentina ; Chromeon Mentis Caffini; Commentariorum de rebus à fe , dum Generatis effes Camaldulenfines , geffis libros 11. Vitas Santterum atiques | Traclasma de Sacramento admirabiti Corporis Christi; Traffatum contra Gratos de Processione Sp. S. Oraziones nonnullas ad Conceliorum Ferrarienfis & Florentini Patres ba biras; quodque nee Bellarminus, nec Pocciancius enumeravit, Opus contra vituperatores Monallica vita, MS. în Bibliothrea S. Justine Patavina atfervarum, teste J. Tomasino lib.de Biblioth, Patavinus p.46.

MEFFRETHUS, natione Germanus, Eeclelig Milienlis Preibyrer, etaruitanno 1,45. quo Horrulum tuum te inche ife tettarar , Joanne Epilicopo Dioceseos Milnensis clavum teneme. Seriplit Horistum Regine , sen Sermones de Sanctis, & Dominierie, per totum annum in partes Æftivalem & Hyemalem diftributos, Fredierunt Norimberga 1,87. f. Refilee 1,88. 2. vol. f. Urramque editionem in Bibliotheca Lambethana inipexi. Caterum Meffrethus antiquos Doctores fecurus, in Sermonibus de Conceptione B. Virginis cam originals labe immunem non fuiffe aufus est docere. Ægrè id tulerunt Operis fui Editores ; atque adeò in priore editione bre-vis Typographi Admonitio , in polictiore prolixa Fr. Joannis de Lapide , Carrindiani , Doctoris Parificulis, concion bus iftis præmittitur Pramonitio ; qua Methethi tententia & allertiones refurantut , & lizareleos arguuntur. Sententiam enim de maculată B. Virginis Conceptione autiquitus quidem obtinuitle non dithtetur Carrhulianus; verum pott evulgatam ab Academià Parifienti , à Concilio Bafilienti , & à Sixto IV. Postifice definitionem contrariam , puram puram esse harrefun à Catholicis omnibus repu-

diandam fitenue contendir. REGINALDUS PAVO, Anglice Peneck, natione Anglus, tatrii Cambrobritannus, in Collegio Oriale si apud Oxonienses educatus, Doctoratús intiguia randem accepir. Vir fummi rel Theologica periti ac morum probitate confpicuus quo nomine magno illi Pietatis ac melioris literatura Mecenari Humphredo Gloceitria Duci facile in notitiam devenit. Illius favore Epifeopatum Alapheniem obtinuit anno 1444, ad Cicettrentem transfirus anne 1450. Summo animi fludio Wiclevillis, ques vulgo Lellardes voca-runt, lu Ecclefia Romana: finum reducendis incubuit; cui operi ad extremam ulque zestem intentus plurimos ram vernaculo quam Latino fer-mone libios edidis. Haud ita tamen partibus Pontificiis addictus quin gravifimos in Ecelefia Romanà tune pailim receptos errores ac fuperitirio-

adto

probaret, mitioribus argumentis & ratione fold controversiam dislimendam este ratus. Ecclesia Representativæ, seu Papæ, seu Concilii Generalis, infallibilizatem, quæ quidem post habita isto zvo concilia Constantiente & Basilcense in Scholis paffim venditari cooperat , acriter fortptis oppugnavit ; Ecclefiamque fidei Atticulos definientem & errare poste & revera fæpius erraffe contendit. Alias adhuc opiniones Vir fupra communem faculi fui focrem eruditus ab egregia antiquitaris cognitione hanferat, qua tune temporis quidem patum note, ab omnibus verò jam recepte , hærefeos futpicionem illi apad Indoctos arque amulos pratules moverunt. Post Hum hredi Itaque Ducis interitum ad Synodom Lamethanam anno 1457, citatus, à Thoma Bourchlero Arch epifcopo Caninarienfi, epifcopis Wintonieufi, Lincolnienfi, Roffenfi, ac viginti quatuor inferiora fabiellii Theologis hereteos accufatus est, errorefque aliquos partim er feripris ejus collectos , partim inimicorum traude confictos , abrenunciase julfits. Palinodiam egir in Templo D. Pauli Londi+ menfi die 1v. Decembris ejuldem anni, Quid illl exinde consigerit, parum coultat. Tradunt nonnulli eum in carcere nece clandestina sublasum elle, alii in ædibus Epifcopalibus ad morrem ufque incarceratum, plures verà in Cœnobium quoddam (eceftiffe,daro illi ex reditibus Epifcupalibus exiguo admodum ftipendio. Utcunque pasvo illum sempore dignitari fuz superfuiste, inter omnes convenir. Næ verh ludibrium debent nuperi Indicis * Librarum prohibitorum & expurgandorum Hilpanici Authores qui Peacocum noftrum Ciceftriensem Pieudo-episcopum vocant . & Professorem Oxoniensem Lutheranum fuitle fomniant. Certè non alius iftius avi Scriptor Ecclefiæ Romanæ caufam majori acumine arque cruditione contra Wielevithas eginutcunqu is fuerit, qui pessimas morum ac discipling corruprelas in eccletium invectas effe diffimulare noller; & craffiulculas, que tuné pallim vigebana,

SCRIPT A.

fuperstitiones improbares.

D E Fide libri 11, forma Dialogi inter Pa-tiem & Filium, Anglice conici pri, quotum priore fidem Argumentis duntaxat probabilibus , non demonstrativis , niti probat ; pofteriore S. Scripturam unicam elle fides Regulam acure fatis dilputas. Liber iste posterior, una cum Excerpsis ex priore nonnullis, prolixà Editoris Præfacione illustrarus, in Jucem emitfus est Landini 1658. 40. Integrum extat Opus MS. in Collegio SS. Triniza s Cantab. Paucis admodium ante obitum atque actum Palinodiam annis Opes ifted Peacocus composuit, Siguidem non folum Reprefforis (quem anno 1449, evulgavit) a le antehac conferipti inibi mentionem facit; verum etiam compiutes, quos fete conferiptutum elle in Repressere promiserar, libros veluti jamdiu iu Incemeditos commemoras.

Repressiv nimia Cleri reprehensianis , Opus inprimis prolixum, ac fummo, ut videtur, itu-Append.

SEC XV. sdeb non Iniquis, ur vivicomburium illis à Cle.

dio elimatum ; quo recepta Ecclefia Ròmana S.AC. XV.

di Anterio Anglicano (ape inflictum whemener im dogmara activas adversals wiciertificum objection for CC.) ctiones Author vulgari idiomate fuse attruit. Incegrum Opus in v. partes diffiibuitus ; quantm

prima impugnatos a Wiclevistis titus generali argumento propugnat ; relique fingulos ord ne tuentur. Prima itaque parte Palmarian Wicieviftaram, qui nil five dogmatum five Caremoniatum, nili a S. Scriptura express approbatum, recipi valuetunt, objectionem aggreditur: idque inprimis probandem fumit; nequaquam in id nobis datam effe S. Scripturam, ur illa, qua naturalis ingenii viribus dignosci possent, revelaren adeoque innumera Christianis umnibus necessario facienda ac credenda effe, de quibus ne verbum quidem habet S. Scriptum Immo porforem fidei arque officii Christiani parrem è ratione naturali petendam elle. Christianam enim religionem (li Sacramenta excipias) nihil penirus addi-dide legi mocali ; adeoque totam (li Sacramenta demas) non in S. Scripturà , fed in ratione naturali primari , fundari. Hinc fequi ; quòd begis & rationis naturalis dictatis obteinperandum tellet; eriamli Christus & Apostoli allquid ipits contracium prædicaverint. S, antem Scripturam unicam esse veritatum revelatarum normam ac menfuram, tanquam indubitatum & ab omnibus receptum dogma ubivis supponit; quin & feacentis ferè locis luculenter afferia. Parte fecundà Imaginum ulum, & Peregrinationes religionis causă fulcepras defendit; acute quidem fatis neque inerudite; adeò invità tamen veritate; ut abfurdas fapenumero fententias tueri neceife habeat. Ut alia enim ejuscemodi taceam; Judeotum ac Gentilium idololatria originem & naturam explicans, tantum paulò ante Christum natum Philosophia indies augescentis beneficio veritatis jubar eluxifie prædicat *; ut omnes à Christo nato Gentiles (fi pauculos obscuri nominis excipias) idololatria crimine penitus immunes fuerint. Inter agendam verò imaginum cautam cultum i s exhiberi orutiquam probar; idque duntavat licere contendit, ut commemorativa Dei beneficiorumque ejus ac Sanctorum. nequaquam repræfentativa, figna in Ecclefiis afferventur. Patre terria fundos asque ampla patrimonia poffidere Sacerdoribus Christianis licere p. obar; & ministranzis culpam jus ministerio debrum non auferre, neque Laicis decimas illi debitas fabtraliendi porellatem conferre, contra Lollardos afferit. Conftantini luterim donarionem , quam Sylvestro Papæ olim factam effe Pourificii craffiores fabulantur, uberrimis validifque argumentis impognat †. Parte quarra diversos fa- +Par t. said cerdorii gradus in Ecclefia necelsariò admittendos 13else & à Chrifto inflitutos fuilse demonfirat contra Lollardos, qui paritatem omnium facerdorum

praropiarunt; neque alios, prarer Presbyteros ac Diaconos, ord nes admitri voluerunt. Capite quarto, Petri, ejulque fuccelsorum, Pontincum Romano-um, primatum aftruit : & fequentibus, Leges ab Eccletia prafulibus circa res indifferen-tes recté condi & homines ad eafdem fervandss licitè cogi pelse disputas. Nimiam tamen tituum ac caremoniarum farraginem in Ecclefiam faindiu finvectam else non illubenter agnofeit; & ionumera, que exinde orra funt ; mala

S.E.C. XV. dolet s quin & librum eà de re se scriptutum esse vovet *, utque voto Deus annust , precatur. Par-MCCCC te ukims fingulares & à vulgo Christimo dis-*Par 4.0 5 cretas Religioforum Ordinum vivendi formalas , peculiarem habitum, megnifica adincia, aliasque consuetudines tuetur : & Capite terrio, varias Hærericorum fectas , quæ autiquam Ecclefiam divexatunt, eatumque dogmata, recenfens, politemo loco Waldenies & Wicleviftas aponit, Hactenus fex Ecclefia confuetudints à Lollardis impognatus defenderat. Quinque alize pari modo propugnanda reftabant, via i, i'reecs Sanctivoblate & communicatio meritorum à Saceidotibus & Monachis passim vendicara. 11. Nimia valum pretioforum in Eccletiis afa fervatorum multicudo, que divendi & in egenos distribui meltus possent; & wonor imaginibus ae reliquiis San Cloum datos. I I I. Assidues Sacramentorum uliss, maxime verò divinus, qui Euchariftiz element s exhibetat, cultus, sv. Juramentorum uius à Clere uturpatus & aliis impositus. v. Pomarum capitalium & belli uius ab Ecelefia approbatus. Quin verò capita ifta aliis in libiis fané pertrachast; amplias de lis differe-re life loci noluit. Integrum Opus MS, per-volvi in Bibliotheca publica Cantab. Claff, 4. fig. j. in fol. E quamplurimis, que notari meructunt, locis bina præ aliis felegi; alterum de Canonicis S. Scripturz libris , de Sacerdorum nuptiis alterum , que Latine verfa in Lectorum

gratiam (ub)icerem Pat. 1. cap. 19. Parro in ful defenfionem Hiftoriam Sufarun adverfarii producere non debent; Danielii xiit. cap. Ifte entin locus & Hifteria aca ell S. Scriptara partio , fed upocryphu. Verm ansem Dunielu liber , quantus quantus ef S. Scriptura , su duadecimo espico serminator , se Hisronyrom imerpres teffarar. Atque iterum par. a.cap. 7. cum ientencia de Idololatria origine ab ipio prolata Haterieus objiceret locum Sapientia x .v. Authorem iftius libri hallueinatum eile affinnat ; ac dein fubdit : Ifte toear Sapiearia xtv. fuifin of ; nique ita credam , integrum mabs eff. Liber enim Saprencia noa eff S. Seriptura liber ; nu laque affirmatio ejufce Hbri Sapientia authorii Seriptor fue, cui nomen erat Philo, nequaquam paremmeretur fidem , negne tantum habes ponderit quantum S. Scriptures atque ur jumenta superius à me vie de re prolata. - Atque itu quidem mihi viderar fidem unv. eapiti Saprentia neutrquam. in bae re udbibendam effe. Si eui rudioris ingenie mirnen vedeniur, dillum Supientla librum tam eximount in Biblise bedierns tempere locum obtineres pain & pari , neque alies S. Seriptura lebres ; fequin (7 part , neque a: 100 50 50. fic respondes. Sub lennitate in Bibliu collocare; illi fic respondes. Sub Ecclesia primordili punto poil Christi pussionem. Scripta bamines ad Suntilitatem incitantia, raru admodum of panea crant , fi libris epofdem argument ab illo semporo conferiptis conferuntur. Poilmodum, cum Chrestewii maximo piorma librorum iludio usficerentur, copia untem deflumerentur ; ob devetionem & aviduaiem , que preimales deltrina homines une temperis exceperunt, in Biblia fua deferipferum & Philonis librum, que Sapienna appellutur, & lefu filii Strach libeum, qui voemar Ecclefiaitiens; aliofque plares,ob mognam devenionem , qui Christiant canta pierum librarum caritatis tempe-

rein ejufcemedi libras ferebantur; quamun fasie S.E.C. XV. norms delles bofce tibres & S. Seriptura non effe ; ab A qued Hierenyems ultique clarius telluntur libres MCCC& ufter S. Serepenra purtem nen effe. Prifen vere ifta

deveno dictor libror in Biblin collegardi ab em ni tempore, quo Biblin à privatu descriptapa, fim babebantur, in bure ufque diem non ceffevit. Exinde tarmen efformen lebrorum uneboritas nen alrius , quan elim , atrolitur ; nec exempli gratia co ufque exinde amplinti poteff; ne arenmentu nada illerum affirmatione majoribus pra-

ponenda fir Pat. III. cap. 15. Quaneunque allianem Apr Holus ulequis ant Scripinea eyas in morali facerdoeis conversanone usurpari perhibes : istam alliesemi facerdate fromentari rationi non repuonan-Aliter enten Apopolat & Scriptura ejan quiddam rationi contrarium perhiberet; quod nequafacerdore aus ulio queleber Christiume munta ciborum genera , quantum sufficit, actis Des gracius, uccipi Seripenru fatte upprobet, mi patet ex t. Tim.e.ap. IV... Pari mode ifta attie, ut facerdes ex emnième virginibm fibi nxerem pro Inbita elient & accipias (mode auptim flatim post prima uxeru ebitum non incae) urque liberas gignat, poffefiones teneat, familiam labout , liberes atas & educes, uxorem poffeffienes & liberes gubernet, asque tilis profpiciat ; tita inquam allio a Paulo ac pari argumento à case-TH Apellolts.comprehatar.De l'ando res patet ex en qued feripeum eft . Cor.v 11.cap.in initto, ubi ad om nes generalicer Corintes Christianes, atque adec ad fucer dates non minis quam ulies verbafacit: 1. Tim. 3- cap. Tir.s. cap. fieo fenfu accipiantur, que Pauli semporibus, C' n Pauli ave all i une nfque diem per univerfan Graciaminsellella funtias Ecclefa iftim praxis demonstras : quin & fecandiam insellellum, queus verbis illis uppafuls Feclofia Occidentalis à Petri ac Panli diebnt ad Angaftini nfque tempus mi facerdeine in Ecclefia Occidentuli confuerude Aagustini evo recepta demonstratuna cum Historia Tripartità abi de Concilio Nicano verba factinaque ipfo Augustino , qui Sacerdoeum fue tempere uxeraserum mentionem , fecit. Negari tamen non parelli Paulum Timorheo Ep. 1. cup. v. confillum dediffe, no femeripfien caffen; fervares.

Carerum Operis ittius conferipti tempus ex codem certifirme definiri potelt, l'atre e.iam V. cap. 6. annos ab inchoato inter Anglos & Gallon bello 14. efficiale fapius diest, adcout ann. 14 190 Ceriptum elle necelle lit.

Preter libres supra recensiros scripsis Peacocus alios à semetiplo in iildem memoratos, viz. Inflam Dollorum affimationem Latine, Inflam S.Scripturu affinationem tribus partibus comprehenfam Anglice: De religione Christiana; De matrimonie, de implendis IV. Tabalis Traflarum, cusus terria pars de ufura cuit. De Extensione IV. Tabularum: De Sacerdorio; De Christinaa fidei regula; Librum de fide, stque alium de Saeram:nlis Latine: Donatum in religionem Christianam dullurum ; Donati fequaetro feu Appendicem : Provocutorem Chri-Stianorum , De Evangelieis Confiliis ; Demonfirarionem Christiana fides , De Baprifias, De Euchariilin; Praconem: De fignu in Ecclefia, scu de cul-tu; De Dostrina; De Ecclefia Latine. Porro Par. s. Reprelluris capit. 13. fefe librum de. MCGCC.

SAC. XV. fabilis Legendarum scripturum elle in se recipit Par. 4. cap. 1. libros de Raprifino , & Panitentia, Latine; Par. t. cap. a. Logicam lingua vulgati in Laicorum ufum : ac demum Par. 5. cap.6.fe La-Shonon è cathedra Academica habitarum volumen editutum este pollicetur.

* Cent. 8. cap. 17.

Alios adique recenfer Balcus *. Puta, Defenfetom , Declarazorium , Symbolum, Ad Godbardum Mineritans , Epifielam , (quem M), in privata Gualteri Copi Bibliorbeca extitife prodit Jame-Eclog. hus † Divinnm Officiam , Enchridian, De Providentia Des, De liberrate Evangelii, De facularium Mb par s. poteffate , De aqualitate ministrorum , De legibus Or destrinis, benirum , De commumone fub uraque shecie , Contra mendicitatem impiam , De fua Palinodia. Vetům praver Opera bina primo loco recenita vix alia exflate putem. Edidit quidem Joannes To .us, una cum Articulis feu Aphozitinis Wiclevianis, Collectanes quedamex Peacoci scriptis Argentina 15.4.80. Libellum autem iftum mili nondam videre contigir,

1444-

LÉONARDUS DE UTINO , aliis Bellanenfis, monnullis Micenfis di Clus, gente Italus, Ordinis t'tardicatorum focius, Gymnafii Bouonientis Rogens ac Profetfor, Eugenio IV. Pontifici i lac.is Conc-onibus , & Dominicanorum in Lombardia Provincialis, claruit anno 1444. Nee plura de co constant-

SCRIPTA

T Ermones floridi de Dominicis , & quibufdam S Ermener floridi de Domanicas , & quarmy num Festie, quos Florentia prædicavit anno 1415. & Vencciis. Prodierunt Lugdum 1496. 1614.1516. 4. Tom. 40, lidem focian funt Sermanes Aurei Utinz 1466. nelcto anuon & Sermenes Quadragefinales & Dominicales , Ulma 1478. Lugduni 1496, excufi.

Sermones de Sanitts, qui sub ipsa actis Typographica incutabula esculi prodierunt ann. 1 446. que loci mentione, Vinse 1475. Spira 1479. Lagdun 1-19: 40.

Traflam de locis con munibus Centionaterum.

Ulmz 1478. De Legibus Opus fatis craste molis. Prodlit Venetiis 1471.f.

1444

BETRYS DE PILICHDORF, natione, ut videtur, Germanus, S. Theologia: Profeilor, clatuit, fi ex norî ad finem libri appoint conjicere liceat , anno 1444. Scriplit Librum centra Setlam Waldenfiem, qui cum Reinerii Sachoni Opere ejuldem argumenti ja Gretlero editus elb Ingelflad. 1911. p. 1.1. ubi & pate Trellaties contra panperes de Lugdano repetitur. p. 2-9. Habetur utramque Opulculum in Bibliotheca Patr. Tom. EXV.

1446.

ANTONINVS, veto nomine Antonias, ob stillam verò flaturam Antonione dictus , gente putillam veto trauram Amenene dictus, gente Italus, patri Florentinus, Nicolai & Thomafiæ filius, tutus eft anno 1389. Prima ætate Juri Canonico Fæfulis operamdedit. Sedesennis Pradicatorum Otdini se adjunxit ; & in Conventu Corronenti cuculium induit, Lurentium Ripa-Append.

com doctring & pietatis fama enirere corpetit, S.E.C. XV. Comobiis Dominicanorum Cortonensi, Roma ab An-no S. Petri Nespolitano, S. Marci Florentino, MCCC Co

Senenfi , Cajetano , Suellino , & Feefulano otdine præfectus est. Piures Reipublicæ Fioreneinz nomine legationes adhae Fraterculus ad diversos principes, maxime verò ad Martinum V. & Eugentum Pontifics , obiit. Tandem Vicarius General:s Congregationis Neapolitanæ conflicutus, anno demum 1446. tv. Id Februar. Archiepifcopus Neapolitanus ab Eugenio Paux invitus admodum renunciatus eft. Anno 1447. arque frerum 1455. Romam à l'opulo Neapolitane legatus eft; ut Nicolao V. & Cailifio II I. ad Pontificatum evectis faulta precaretur. Obiit die a. Maii anno 1459. setatis lue 7 . in Eccletia S. Marci ingenti Pompa fepultus, Pius enim II, Papa

Florentiz tunc pratens tuncris curandi onus in se suscepit ; omnibusque cadaver ejus, antequam terra mundaretur, oiculatis plenariam feptemannotum ac toridem Quadragenarum indulgentiam concessit. Neque enim fine insigni fanctitatis famà decessis Antoninus : quin mira de illius pierate, vigiliis, humilitate, acicharitate nareant vita esus Scriptores miracula verò fine fine, fine fronte accumulant. Tantam quin etiam vivus adhue de le excitaverat fanctimonia opinionem Antoninus ; ut Nicolaus V. Papa de eo dicere foletet, Antoninum non mitths vivam, quam Bernardinum Seneulem mortuum in Sanctorum album referri meruitie. Id tandem in votis habuit Leo X. sed morte præreptus rem Hadriano fuccellori absolvendam reliquit ; qui Antoninum Calendario intulit anno 15231 Pietaris certe famam Antonino denegare haud aquum erit; id tamen dicere veritas sogit, eum nullius judicii, scriptorem fuisse, qui aniles ac puridifimas fabu-. las undequaque convalare folet.

S C Ř I P T A.

S Umma Historialis, seu Chronicon Triparolex plutibus Historicis (ques iple in Prafatione recenfer / confarcinatum, Prima pars ab Orbe condito ad Constantinum M. f. cunda exinde ad annum 1314. tettia exin ad fur usque tempora pro-ducitut.Prodiit Vener.148 . Norimberge 1484-Bafil. 1491.& cum notis P. Maturi Lugduni 1586. 3. Tom.f.

Summa Theologica,in IV. partes diftributa. Pradit Memmings 148; Argentine 1496.4.vol. f. Venet. 1591.

Summa Confessionalis, Argentinz 1491,1499. 4". Paril. 15.6.8 . Lugduni 1564. 8., Venet, 1572. 160. Annetationes de Donatione Conflantini M. Habentut inter alios aliorum Tractatus Colon, 1535. Trialogue de Discipulis Emmaunticis, una cum Autoris vità, ante annum 1500, alicubi typis im-

prellus De virtnibns liber , Notibergæ 1471. Traltams de Excommunicacione , De Interditte Ecclefiaflico, De I regularitate, De Sufrenfiane, & De Vfirte, repetiuntut inter Tractatus Jutis Vene-

tiis 1.84. editos. Opera Antonini inedita dabunt Altamura fractam præceptorem fertitus. Adultier faceus, Biblioth Pradicat, pagina 183. & Michael Poc-H & ciancius S.E.C. X.V. cianc'us Caralog, Script, Florentin, p. 13-

MCCCC. NICOLAUS V. Thomas Sargenas antea 1447. dictus , patria Genuenfis , vel ex Plating mente, Lucenfis, humila loco natus, Bartholomæi Chiturgici filius , bonarum literarum studio Nicolai Albergati Cardinalis beneficio Bononia incubuit. Dein in Curiam Romanam accitus , postquam in Disputationibus Ferratia & Florentia habitis doctrina ac prudentia famam fibi conci-liasfet; ab Eugenio Pontifice in Germaniam le-

garus est, ut Frederleum Imp.& Imperii Principes a Concilii Bafilcenfis partibus ad Romanæ fedis obsequium revocaret. Fecit id Thomas, & partim eliterris oracionibus, parrim effulis reformationis propediem fecutura promifionibus Germanorum animos flexis & fchilma fuftulit. Romam an. 1446. reverius, Cardinalitium galetum,& Episcopatum Bononiensem laboris mercedem tulir. Anno 2447. Post Eugenit morrem Pontifex Remanus · electus est die v . coronatus die xix. Martif Anno 1449. Feelicem Antipapamà Concilio Balileenst Eugenio deposito ante decennium subrogatum , Frederica linp. potentià atque armis ulus, Papatu femet abdicare coegit. Abdicanti locum in Cardinalium concellu dedit ; & perperum Germaniæ legatum constituit. Ceterum civilibus tralia bellis fe immiscens, rebus Ecclesiaflicis parum vacavit. Obiit anno 1455 die xxiv. Martif. Summus literarum ac literatorum Patrous; qui quidem omnes ferè facult fui visos do-Orina intignes Arpendiis ditavir ; innumera ferè veterum Seriptorum monumenta toto orbe conquifira fumptu fuo exteribi & in Bibliotheca Vaticana reponi fecit primufque omnium artes liberales è Gracia in Italiam liberalitate fuil postiminiò invexisse visus est. Extant Epistela VI.& Avifamenta Orateribn: fuis data pro exringuendo Sebifmare , Concil. Tom.x121.pig.1121.

1448.

Romano.

tande Superavit.

Patrià Laudeniis, Martini V. Poutificis Datarius; feu Libellorum fupplicum Mygifter, Canonicus Romanus , poeta atque Otator infignis, elaruit anno :448. Obiit auno 14:8, apud Augufilmianos fepultus in Sacello S. Monica, cujus corpus ex oltiis Tibertris Romam transferendum olim curarat. Vir amuniorum literatum *Eloz.VI- fctentià, Poefi præfettim, infignis; qui, Jovio * judice , heroico ifirum Maronem faliciter analatus, omnes ferè a mille annis illustres Postas, nec excepto quidem' Petrarcha Laureato, praclará cum

SCRIPTA.

D E perseverantia in religione libri viti De educatione liberorum, & claru en moribus libri vt. prodierunt feotfim Bafil.1541. ") Diffmatio Terra, Solu , & Auri de Praitantia

Dialegue de miferia & futicitate. Prodietunt fimui omnia ifta Opulcula Parif. 1511.

Dialorm Philasbes dillus five Veriem tovifa & decant.

exulanı. Lipfix 1499. Antonia, seu de Virà S. Antonii Anachoretz de An-libit ev. versu scripti. Antorp. 1559.

S.E.C. XV.

1448

De quarner bominu nevifimis Traffarm. Paraphrafis in v.t. Pfalmos Penisensiales vetfa Elegiaco.

Opera omnia Vegii hactenus recensita habentut in Bibliotheca Patrum Tom. xxv1. pagina

Officium Ecclefiafticum S. Monica. Extat inter Officia Ecclefiz Romanz.

Liber de fignificacione verborum in lure Civili. icentia 1477 Eneides Virgiliana liber decimus tertim , Cum Virgilio tapius excufus.

NICOLAUS CUSANUS, à vice natali Cusa ad Mofellæ ripas in Trevirenti Diocceli fico. drctus, pauperculi cujuidam pilcatoris filius, S. Theologia & Decretorum Doctor. Primum quidem, ut neunulli volunt, Canonicorum Regularium juxta Pennorum fodalis , & Monafterii Wotohergenfis Prapolitus; dein Archidiscorus Leedicules, & Decanus S. Florini Confrantienfis- Ab anno raji, Coneflii Batileentis authoritatem forriter propagnavit, editoque Opere de Concordantia Cataul ca Papam Concilio inferiorem elle demonstratum ivir; neque ipsas Pieudo-Isidori Decretales , quibus tor retro facults Orbi Christiano fucum recerant Pontifices, conveilere ac falsi arguere veritus. Postmodům verò ad Eugenii Partes anno circiter 1417 deficiense a Pontifice in Germanium legatus eff, ut Confeifiones quorumcunque audiendo, & à cafibus majort eriam Pornitontiario refervatis abiolvendo nummis Germanos ensungeret. Anno 1441. Numcius Apostolicus ad Conventum Imperii Moguntinum milius est , at Imperatorem ac principes à Confilii Bafrlecusis obtequio abstraherer; puri in Galliam legatione hand its din post perfunctus. alie plures Epifiele apud Beovium ad an. 1447,&c. Waddingum Annal, Minor, Tom. V.& in Bullatio Anno 1448. die xx. Decembris Cardinalirism dignitatem titulo 5, Petri ad Vincula à Nicolao V. obtinuit; mox ad Germaniam remitlus, ut Mona-MAPHÆUS VEGIUS, gente Italus, fteria reformater, Imperii principes ad bellum contra Turcas (ulcipiendum cieret , & Jubilarum Roma brevi celeb andum praedicaret. Eain Epife copus Brixincutis in Comitatu Titolenfi à Nicolao confifratus, diutumam cum Sigifmundo Auffrix Duce rivam init. Notuir enim Sigifmundus Cardinales Episcopatus în dirione sua jure commendatitio poliidere. Cufanus ad Calliftum Pontificem, qui Nicolao fuceefferat, provocat. Papa Sigilmundum excommunicat; & regioni ejus iaera interdicit. Culanus anno circitet 1459. Bri-xinum proficile tur ; & a Sigitmundo obletica captuíque, grandi auri pondere foluco & remiffie Ecclefiæ fox privilegiis liberratem redemit. Si-gifmandum quidem t'ius papa iterato anathemate ulcifeitur r Cufanus rumen fede fui privatus ltaliam repetere necetle habet. Obiit Tuderti in Umbria pridie Idils Angulti anno 1464, atatis fine 67. (o pus Roman delatum apud S. Petrum ad Vincula depositum suit. Vit erat ceusente "Nocida Catd. Bonà " presunde sciente & subritissina Autorilide exercitatione limate. Etuditionem quidem ejus Divin Palnullus facilè negabit , constantiam omnes desi- modera-

OPERA.

1449.

OPERA.

E dollà ignerantià libri 11 h Apelogia della ignerantia. De Conjelluris libri 11. De filiarione Dei. De Genefi Idiesa tibri tv. De visione Dei De pace Dei Diale

De ludo globi libri I L De Formul. Compendium fen direllie veritatis.

De Peffeft, five de Principio reri Trialogas. De Beryllo. De date Patris luminum. De querendo Deum. De veneratione fapientia. De apice Theerie. De Des abscondite Dialogs De Annunciamene. Dialogue

Excitationum tibri 1.

De aqualitate. De Catholica Concordantia labri III. Ex Opere ifto excerptus est Traffatus de Denatione Confiansini M. qui in Fasticulo Rerum Experendarum

pto liit Colen. 1515. p. 79 Epittetarum liber. Cribrationum Alcerant lebri III. Prodic una cum Alcocano Bafil. 1550. f. & inter alia ad-

verfus Alcocanum Opera ibid. 1543. f. De novifimo die. De Geometricis transmusationibus, De Arithmeticis complementis. De Marhematicie complementis: De Quadraines circulis De Sinibus & cherdis De una relli curvique menfura.

Complementum Theologicum. De Mathematica perfectiones Reparatio Kalendarii. Correctso Tabularum Alphonfi.

Prodierunt omnia Culaus Opera Parif: 1514. Baft. 1565 3. Tom. f. Dialogue de Staticis experimentis. Argentina

1,50.40. MATTHÆUS PALMERIUS, natione Italus, patria Florentinus; Poeta, Orator & gravio (cripta. Historicus inlignis. Claruit anno 1449 quoulque Chronicon fuum perduxit. In Concilio tamen Florencino partes non infimas rulit. Dancis Aligerii zmulus librum de Angelis Italico verlu confetiplit; in quo eum de rebus divinis parlum caute locutus deptchenderetur, in hætelis Arianæ faspicionem incidit; cumque errores suos revocase nollet, temeritarem capite luit, apud Cornam civitatem flammis exuftus : quod tamen alii factum negant. Scriplit Chrenican ab Orbe condito usque ad annum 1449, quod cum Eusebii & Prospeti Chronicis subjangi soleat, nou nisi mutilum hacternus lucem vidit, eafe, pars, que Prospe-frum petii : ubi poêt eachum fub fratte ger-rf Chronicou ab anuo 444-quo ipfe deiit, ad an-muno Joanne Monasterii Priore tyrocinii quins num 1449 continuet. Integrum interim Palmerii quennium anno 14.6.h ibitum induit, post aliquot Ch. onicon penès Luccatium Pignocium Patavi- annos Monafecti Procunator & Superior factus.

Append.

mMS, extitiffe fidem facit Voffius *. Prodiit S.EC. X V. Chronicon dictum una cum Eulebii & aliorum ab An. Chronicis Bafil. 1336. & alibi. Eatat etiam Vica . De Hift Nicolai Acriaceli ab codem Italice conferipts, Fi- Lu.L.1.4.7. renze 1538.4". Alia quedam ab co;partim Latino, partim patrio fermone elucubrata commen.ocat Mich.Pocciancius †, viz. Librus 1v. Me Vica eivili Scriveor. Much.Pocciancius †, viz.Libros 1v. de Vita civils Scriptor. ad Alexandrum de Alexandris, Historian Pifa- Florentin. nam, Epillolu & Orathnes compleres, & Porma de P. 114. Angeles : que quidem, quod frium, trendum pre-

JOANNES CAPGRAVIUS, gente Anglus, atria Cantianus, Ordinis Augustiniani in Cornobio Cantuariensi Monachus , & post adeptum Oxonii Dectorarus gradum, provincialis , Humfrede Gloceftriz Duci à facris Confessionibus, ac fumme familiaris. Claruit anno 1410. & inter Theologos zvi fui Anglos principem locum te-nuir, in folutos Eccleficitico um mores acriter de-

tonare folitus. Obiit Linnz apud Nordovolgios die x11. Augusti, anno 1464. Edvardo IV. retum petito, & spud Augustinianos (epultus est. Sic qui-dem Balwas & Jolephus Pamphilus, Pitíwus veròcui fuffregantut Vollius & Miraus, illum fub Ri-thatdo demum tettio, anno 1484, obiile prodit. Scripht Catalogum live Legendam Sanilotum Angliz, que typis excula prodist Landins 15.6. f. Hi-ftoriam iftam expilafic dicitur Capgravius ex ingenti ac pulchro admodum volumine ejuidem argumenti i quod in Bibliotheca Cottoniana MS. sifervatur. Alia etiam quamplurima partim Hifto-tica, partim Theologica, ingenii fui monumenta plane mon contemnenda, post fe reliquit. Inpeimis verb in totam S. Stripturam commentatus ef-

fe dicitur. Amplum fatis fcriptorum illius Catalogum texit Balaus Cent. van. cap. 1. & ex co Pitfeus p.671 ac Jof.Pamphilus Chron, Ord.Erem.p. 82.Ex his extant MSS. Commencarise in Genefin, in Bibliotheca Orialenfi Ozon.Cod.20.in Alla Appfoler see, it Bibl. Baliolenfi Oxon. Cod. 171. De. Symbole, ibid.Cod. 172. Historiam de inclysis Henracis ciunibus, Regibus, Imperatoribus, Scripcocibus, aliisque, ad Henricum VI Anglie Regem, MS, in Bibliotheca Colleg. S. Benedict feu Curp. Christi Cantab, N. 296. vidi, Habetur endens, tacito tames Capptavii nomine, in Bibliotheck Cuttoniani lub chigie Tiberli A.vol.8. Eatat ibid. MS. fub ethigie Vitellii D.15.num. 4 Fira S. Gilberti autoris Ordinis Sempringhamli Anglice à Cap-

THOMAS & KEMPIS, cognomento Hammerlein five Malledon, ex oppidule cogne-mine Kempis five Campis Dieceleus Colonienfis oriundus , Joannis & Gettrudis filius , natus eft circa an. 138 .. Tredeceunis puer Daventriam fludiorum ergò à parentibus mittas eft ; ubi Florent um , Frattum Clericorum Prafectum, praceptotem fortitus ett. Post septennium anno 1:99. Monafterium Canonicorum Regularium S. Augustini Congregationis Windelimentis in Monte S. Agnetis prope Syvollensem civitatem

1450

1450

Szculum Synodale.

Enthuafiaftam ege e, & tantum non delirare diffimelari nequit. De cò Sandtorum cortui inferendo in Ecclesis Romana modò cogirari innuit * Contt. Papebrochius *, qui corpus ejus non fine pro-Chionol ai digiis anno 1682, die xun. Augusti repertum effe

Cital. Fon nattat ; & nevelegiofo enlen enm ali guando venetif par 1. p. ravi liceat, sperandum elle lubdit. OPERA.

> Francies XXX. ad Novisios Regulares. Sermones IX. ad Fraires.

Villifona Contiones & Meditationes fen Oraciones de Pellione Domini , numero XXXVI. De Imiratione Christis Hibri Opus non tam mole. quàm tríu & famà magnum : cujus admirandum,

venustum tamen , dictionum zelum , fentenciaturn pondus , & iguess pietatis scintillas multi multis depredicarunt. Mihi fatis egir infigne De Seriet. Magni Bellarmini * elogium apponere. Fgocer-Eccl. p 12. te, inquit, ab adolefcentia, O nfque fenellum boc opoficilion fanificae volvi & revevi : & femper mibi novam apparais , & must etiam mirifice cerds mee fapir. Libi i dignitatem nullus non agnotcit: de Authore verò ferali odio invicem digiadiantut Scriptores. Ego fanè memet hisce turbis nen

immisco , nec nothrum est tantas componere lites, Alforum tamen fententias breviter notate Lectori nun ingratum fore arbittor. Commune ferè ifaque Codicum pariter ac Typographorum fuffregium Thoma nofteo Kempenti Opus ittud adjudicat. Receptæ ifti fententie favet Codex ipsà Thoma manu descriptus , qui ejusmodi notam in calce repratentat. Finital & completes anno Domini 1441. per manus Fraeris Thomas Kemp, in monte S. Agner, prope Zwell. His accedit flyli fimiiltudo , & fpcctata Ken tas. Verum inclustabiles è contra difficultares militant.Præterquamenim quòd notula dichi Conice, Gallice, Italice, Hilpanice, Bohemice, Hungarice, Arab ce, Turcice, Grace autem

dicis calci fubjecta Thomam Operis hand tam Antorem quam descriptorem argust ; quodq * Collat 7. Bonaventura * ex hoc Autore partem Capitis ulad Frattes timi libti ad verbum citavetit, & illa devoti cu-Tolofatesinfdam libelli de imitatione Christi verba effe dixerit : afférvatut in Comobio Gerardimontensis Codex fine apposito Autoris nomine ante annum

1400. feriptus : aliusque adhuc antiquior Codex, cui Joannis de Gersen, sive de Gessen, Abhatia Vetcellenfis (clatuit ifte ab anno 12.0. ad 1245.) nomen præfigitur, in Monasterio Aronensi al-*De Seript. fervari dicitne, enjus meminit Bellarminus, * Eccl. p.386. aligs in Kempensem pronus : quin & editionis Veneta: anno 1501. Curatores, com Joannis Ab-

baels nomen præfixetint, ad Codicem ipså Abbatis manu scriptum provocant. Posterior quidem difficultas (modò iftiulmodi Codices revera extent) nequaquam expugnari poteft, Prio-rem autem enervarunt Kempenfis fectarii; dum Collationes fispra memoratas Bonaventura perperam aferibi contendant iftà inprimis ratione nizi , quòd Ubertinus de Cafalis , Bonaventurà

junior, in illis citatus reperiatur. Hinc ab incunte ufque feculo ingens intet Benedictinos, & Canonicos Regulares , à quorum partibus

SAC XV. Claruit anno 1450. Oblit grandavus anno 1471. Stant Jessiez nata est controversia : illi peo Joan- SAC XV. ADA CC C Retaris fuz 22. Vir, fi quis alius, pius & devocus; ne, ifti pro Thoma , urrique ne canti Operis conf. ab An quem ramennonnullibe, quati extra se raptum, cripti meritum Ordini sue arripiant, tanquam MCCCC. pro aris & focis pugnant. Pro Benedictinis in

in arenam defeendit Confrantinus Cactanus : pro Canonicis Heribertus Roiveydus, & Henricus Sommalius. His ucrinque successerunt ingens gladiatorum numerus , qui Apologiis, Vindiciis, Refurationibus rem egerunt. Noc intra modeflie fines cerramen fletit, conviciis quin & fraude nerinque agitur : illi, abralos & immutaros Cudicum MSS, titulos conqueruntar i ilti effoffum Thoma Operum Indiculum rident. Haud tumen ira fors torcunde iftius controversie tulits ur intra Thomam Kempenfem & Joannem Vercelleniem claudatur. Fuere enim, qui, cam Joannem de Gerien , obscurum Scriptorem, parum norint , nominis affinicate decepti. Ooul. culum iitud Joanni Gerfoni , Cancellatio Parifienti , adjudicarunt. Veròm ea fententia dudum apud erudicos exulavie. Aliam mir viam nuperus Conjecture , Rome anno 1667. edite, autori qui expensis utrinque argumentis, non unum sed plutes Operis istius autores suisse opinatura ita ut Thoma quidem Kempeufi Compilatoris gloriam relinquat; quarrum verò librum Joanni. Gersoni indubitanter ascribat, de reliquis autem tribus dubirez, finene aferibendi Juanni Vercellenti , an Ubertino de Ilià Cafalenti , an Petro Corbarienti: (qui Pourificarum Romanum, affuropro Nicolai V. nomine, anno 1318, uturpavit, & peit bicunium abdicavit) a & allato demum Mariani cujuldum Florentini (quem anno 1430. floruille purat) cestimonio , in Petri partes propender, Argumenta verò eius diluita ac Marianum integro taculo juniocem esse des monstrat Daniel Papebrochins in Constu sud Chron, Hift, ad Catal. Pontif. par. 1. pag.82. Hacienus de Autore Operis de Imitarione Christi; refeat ut od tiones aliquot subnectam. Prodist igitur innumeris ferè vicibus exculum , & in

flelodami 1679. 12". Parif. 164 . f. Beliloquium anime. Horiulus Rofarumi Vallis liliarum: De tribus Tabernaenlis. De disciplina Clanfiration, De fideli Diftenfatere. Hospitale passperum.

Dialogus Noviciorum. Spiritualia Exercitia Religioforum duplicia: Deltring Inventors. De verà cordis compuntiione.

omnes fere linguas convertum, Anglice, Gérma-

Augusta-Vindel. 1615. Latine-1485. 80. Vener.

1501. Ancverp. 1569. 120. cum Her berti Rofveydi

Vindiciis , Anterp.: 621. 80. ibid. 1664. 140. An

De folitudine & filentie. De recognitione propria fragilitatis. Epitachium fen Enchiridion Monacherum Manuale parenterum. De elevatione mentis ad inquirendum su

Alphabetum parvum Monachi in Schola Christi.

S.A.C. XV. Seu Alphaberum Religioforum. Prodite Bonaventura accriptum Argentine 1495. Trithemius , Pof-MCCCC. ferinus, Syveentius, & editiones nonnulle id

Kempenli aleribunt. Kempenlis caufam agit Rol-• De Seriveydas, Bonaveniurz Waddingus *, qui tamen Opulculum prologo fimul ac Epilogo a Kem-Minor-7-76

penfi antium effe non illabens concedit. Confolatio punperum & infirmerson. Oraciones plurima admedicapia acque deveta.

De mortificatione fus ipfint. De Humilitate

De Vua bona & pacifica.

Vitaboni Monachi rythmice. Hymni & Cantica valde pia & firitualia.

De Visa Christi ac de Beneficiis ejus Meditario mer in rv. partes dittributa. Prodierunt feorfich

Colon. :616. 80. Vita S. Lide vina leu Lidervigi: Virginis, que

diem obiir anno 143: Vita Ven Magg. Gerardi Magnis D.Flarenvii ; qui Ordinem Fratrum Clericorum, instirue-

Vita Dife pulorum utriufque, D. Ioannis Gran de. D. Joannes Bronch: rinche , D. Luberti Berneri, D. Henries Brane , D. Gerardi Zuphanienfi: , D. Aurelii Burenfis , D. lacobi de Frana , loanis,

Lacabi valgo Cercleci , & Arneldi Schoonhove. Epiftola vi. admedum miles & religiofe. Prodictunt Thomas Kempenlis Opera Neriberge 1494. f. Parif. 1520. 1570. f. Venet. 1565. 1:69. Antverp. 1:74. 1480. 80. Cura Henrici Som-

malii in tres Tomos digelta Anverp. 1607. 40. 1615, 80. Dueri 1631. 80. Chronicon Monafterii S. Agnetis, à Rofveydo

editum Anverp. 1615, 1621. 8+. ANTONIUS DE ROSELLIS, natione 1450. Tufcus , Patrià Arctinus, utriulque Juris Doctor & in Gymnalio Paravino interpres, Engenii IV. Postificis Orator ad Concilium Basileense mil

fits , postea verò Frederico III. Imp. à secretis Confilis, Claruft anno 1450. Obitr fenecture vegeta Patavii 1467. Scripfit infigne Opus, Moarchiam dictum , de potestate Imperatoris & Papæ, in v. partes divitum, quod tub Eugen o Papa ante annum 1440, elucubratum, sub Frederico Imp. post annum 1457. auxit & recensivit. In quo adductis ex S. Scriptura , patrum fcriptis, ratione, & utroque Jure argumentis probate niri-tur Pontificem Rumanum in temporalibus non later præeife; neque ullam gladii civilis authoritarem, quin nec ullam supra reliquos Episcopos superioricatem habere. Prodiir Opus istud Venet. 435, 1587. & habetur apud Goldsibirn Monatch, Tom. 1.p. 351. ufque ad p. 556. in Indice Romanentium Evpurgatorio legi prohibitum. Extant ejuidem

ralibm , De Vfurit , & De Indulgeniis ; in Tea-Charu Trachatuum. DIONYSIUS à RICKEL, cognomente de Leevols, natione Belga, in oppidulo Ryckel, quod Hafbinia manicipium elt in Diescen Leo-

1450.

dicenti , honeftis parentibus natus , Deller Eestssiem dichus. In Academia Coloniensi bonis lite-Aspendi

nterritus , & Magifter Artium creatus , anno S & C. XV. eratis fue 21. Carthulianis Comobii Ruremun ab An. denks Monachis nomen dedit. Claruit anno 1450. Cardinalis Curani amicus & necetiarius fummus.

Obiit anno 1471, die x11. Martii , gtatis fue 69feu , ut alii habent , 77. Vir in divinis Scripiu-ris , inquit Trichemius *, fludiofifimus ; & Eccl. p. 171

continua exercitatione peritus : faenlaris quoque Philefophia non ignarus ; ingenio fubtilis, fermone scholasticus; vita & conversatione singulariter devams ; adeb m etiam divinis revelucionibus dienus baberener. Tos ac santa scripfie ; ne numero Opniculerum prater Augnifinum apud Latinos parem habuerit neminem

OPERA.

Ommentaril in univerfet S. Scriptura libras. Prodictum Colon. 1533. vis. vol. f. (in Evangelia Vener, 1569. Lugduni 1579.)

Enarratio in Hymnos aliques veteres Ecclefiaffices. Ibid. ad calcem Commentariorus

Commentarius in libros ev. Magistri Sontentiarum. Venet. 1:84. 4. rom. f. Colon, 1535. Commentarius in S. Dionyfii Arespagite Opera.

Colon, 196. f. Summa Flari Orthodoxa. Antverp. 1569. Venet. 571. 11. Tom. 160.

Dialegion de Fide Carbolica libris VIII. Venet,

De dollrina & regulis vita Christiana libri 11. Colos. 1577. Amepanten , feu Liber ex omnibus Epifto-

lis S. Pall fecundum argumenta digettus. Lugduni 1547. 16. Paref. 1551, 1631. 80. Liber de w. hominis Novifimis, viz. de Morte,

Judicio , Infeni punis , & Gaudiis Corli : in quo docer Aninas Purgatorii hand certas elle de îpiorum falure : 910 nomine Pontificiis vapulate & in Indice Experiencio gravi centura notatur. Delabis 1487. 4".

Colleguium de partiulari judicio Animarum. Prodiit und cum præcecente Opere. Celen. 139 à

Paraphraftica redditio eliques Operum Caffia-#i. Colon. 1640; Enarraziones in foannis icholastici Climacem.

ibid. Inflammatorium divini amera, Colon. 1605. De arita via faluris & concepen mundi Tra-

Speculum amaterium mundi. De gravitate & enermitate peccal. De Conversione peccatoris Speculum, Bifuntil

1488. 40: De fonte Lucis & femita Vita. Devotum Pracordiale.

Dialogis Patroni ad Canonicum. Prodierunt fi-Teathans De Legitimatione , de fucceffiore ab inmul Opuicula illa teptem Lovanii 1577 refinio, de indiciis & toriura, de Conciliis gene-Speculum bears vies : er himana vita. No.1berg# 149 . 4%

Scala Religioferum Pentateuchus. Antverp. in6. 160. Coura Alceranim & Section Mahamericam.

libri v. Colon. 1515-80. De instruendo Bello contra Turcos, de Generali Concilio celebrando , & contra vicia Superfittionun. ibld.

H 4

\$450.

Devita Sucerdinali relle inflimenda, - 614.80 S.E.C. XV. Antverp. 15;1. Ab Au MCCCC De mustum Ordinam ac faraam Infliratunes

Prolapfiane, " Reformacione. Colon. 15 9. Sermanes de Tempo e, & de Santhis. Colon. - f. Indiculus Operum a fe feripiorum , apud Bzo-

vium ad an. :47 . 5. 13. Revelationes ipfi a Domino falla, ibid. \$. 21, &c.

Hacterus Dionylii Carthuliani Opera, qua ad notifiam notifiam pervenerunt. Prolixum fatis feriptorum ejus Catalogum à seipso conciunatum compendio exhibet Trithemius de Script. Eccl. p. 176. Simlens Biblioth. Tigurin.p.171. Potlevinus Apparat. Sact. To u. . p. 476. longe amplio-tem ve: o Fr. Syveettius Athen. Belgie p. 215.

IOANNES CANALES, gente Italus, 1410. O dinis Francifcani Monaclus iu Conventu ferrationii, S. Theologie Doctor factatum juxta ac profanau n literatum fejent à , inprimis verò elimata Pitilo ophia: Platonica: notitià, infiguis, Claute anno 1450. Bortoni primo Ferraricumum Duci perquan acceptus ; a quo ad plurimo, ltalin Principes abiogens res maximi momenti geilit, Scripin libros , de Culeftiviel, De natura anime, ejuf gaeinnorralitate, De Paradife, & anima falicitate; De Inferno, & anima crucistu. Prodic,unt fimul Vener, 149 1, f.

> GULIELMUS VORILONGUS, nation Gallus, Ordinis Minoritarum Iodalis, Convertus Dinani alumnus , clarust anno 1450. Tant: erudicionis fama en com accrrima inter Francicanos & Do n nicanos controversia de Sanguire Christi jamdiu mora vigeret ; Romam accitu-furrit, qui Ordinis fui partes coram Pio 11. Postifice tueretur. Obiit Rome anno 1464, ad Aumoreli fepultus. Extant ab illo teripta , Comestarias in .v. libros Semensiarum. Lugduni 1484. Patif. 1503. Venet. 1519. & Vade mecum, fin Repertoriam proposicionum, que sam centra scotum, fine Collectorema quefilonum .v. librorym Sententiarum , Atgenting 1 01.

JOANNES, PLUMADENUS cognomen-1410. to dictus, Sacerdorum Primarius, five Archiprelbyter, claruit pelt Synodum Florentinam, cica annum , ut vict ut, 14.0. Eundem cum Josepho Merhonensielse suspicatur Allatius lib. de Contental s.c.s.s. e. quòd Jo ephi Libelius pro Synodo Florenna adversos Marcun Ephenum in Codice MS. Bibliotheca: Ambrotisme Joannis Pluftudesi nomen in fronte gerat : idque penè p:o cetto labet epilog, ad G. rc. Otthod, Tom, . Sane Gracis lequioris avi murato vita initituto nomen etiam commutate adecinon infrequens erat ; ut idem qui ante Epiteopatum Joannes, pottinicepras infulas Josephus fuille non incom-modè centeri postit. Veràm si is, quem de Epiteopo Methonenii ex Sguropulo fupra adduximus, locus de Josepho accipiendus sit (quod quidem videtur) ifte Latinus erit , & à Joanne noftro longe alius, Scripfit Plufiadenus Dialogum five Disceptationem pro Synodo Florearina; quam Gr. Lar. edidit Leo Allatius intet Scriptores Gracia Orthod. Tom. 1. p. j83.

HILARIO, Monachus Grircus , Larino- S &C. XV. rum pariter lectatius, clatuit circa an. 1410. Seri- ab An pin, poit Synodum Florentinam, Dialetticam Ora- MCCCC tionem de pane mylico Gracerum, & Latinerum. 1450. ezymecquam Gr. inter Varia fua Divina emilit Jo. Mentius Lugd. Bat. 1619. 4". Gt. Lat. Leo Allatius Grac. Orthod. Tom. . p. 655.

1419

IOANNES ARGYROPULUS . Patrià Bygantinus, elaruir anno 145. & deinceps. Capta à Tureis Conttantinopoli , l'attia exul in Italiam transit : & ob raram , qua enituit , cruditionem oud Colmum Medicem , Florencia Principem fummo in honore fuit ; adeò ur Petro filio & Laurention epoti przeceptor datus, parentis loco habererur; & juventuri Plorentine Gracas litecas enzerarer. Pelte demum Hetrusiam devaltante , Romam concessit ; & Aristutelem publice explicando, amplum tatis tibi ftipendium concivit. Obiit vergente feculo septuagenarius. Vit præter immodicam ingluviem & bibacitatum, quibus perçuam malé audit , nimia fui opinioue inflatus, & alieni contemptor meriji : adeò ut Cicerostin Gracus nelcivitle literas Illoto ore jactiene auderer. Prætet verfiener Latina & Engrattenes Hererum Ariffmelis, que typis fapies cummilia lunt; scripfit ad Colmum Ducem abrum de Pracejione Spiritus S. & Concilis Florearini decrete; a Leone Allario Gr. Lat. editum Gree, Orthod. Tom ... p. 403, Ejufdem Menodia de leavne Imp. CP. Confolusio ad Imperatorem. CP. Liber de Regno , & Comparatio inter Principer antiqui & nevi Imperii , extant MSS. in Bibliotheca Regis Galliarum.

MATTHÆUS CAMARIOTA, Patria Con-2451 flantinopol tanus, aliis Theilalonicenfis, Sacerdotis cujuldam Graci, qui in clade CP. occubuit, filius Philosophus & Rhetor eximins sclaru r Confantinopoli anno 1411 quo capta: Urbi praticos incerfuit. Estat proling Epifiele de capia Confintimpeli portio infignts , (à Theodoro Zygomaia in Epistolam tuam de Constantinopolitanis periculis & clodibus nanteripta) Gr. Lat. apud Crucli Turcograciam lib.s.p.76.Ejuldem Epinenen in Hermogenem , & Rhesorica librum, MSS. extato memo at Jol. Simlerus Biblioth. Tigurin. p. 491. Synopfis equi Rhesorica habetut Mo-in Bibliotheca Augustana, Scriptit erlam Commenturies in Synesis Epistelas qui olim penes Johannem Zygottalum crant , telle Crucio Turco-Grac. p. 187. Encemium in tret Hierarchae, Bafilium, Gregorium & Chryfostomam: habetur græce in Bibliotheca Regis Gallie, & fortan atibi. Mattheo adhuc noitto deberi videntur Tractatus duo, qui in Bibliothree Augustana Grace Manuteripti extunt, his August pap. titulis intigniti : Manhal Meaachi & Freshyters Theffalenteeafis de Divina Grasia & Lumine advertus cos que creasaram dixere; & Ejufdem Traêmins de iis qui fineia & aliena docens in Ecolofiis. Prior, forfan & potterior , Tractatus Barlaamitas oppugnavit;qui Lutten Thaboriticum increatum aliquid elle negarant.

DUCAS, cujus prænomen laret, patria By-rantius, ex Imperatoria Ducarum familia

S.C. XV. oriundus, Michaelis Ducze nepos claruit anno adde Phranze, & Rhacendyre authoritarem, S.E.C. XV. 35 AnWCCC 145, post expugnatam's Turcis Constantinopoqui Scholarium in Synode Florentin Latinis 36
WCCC 1im, Lesbum Iululam concessir. & in Dotini nettiquam accessissic affirmant: & argumenta, MC Gateluxi, Principis Lesbii, Christiani quidem, Torcorum vera tributarii, aula militavit. Anno 1455, a Gareluzo ad Hamzam Turcicæ classis Dicem, ist munera deferrer, millis, pacem & amicirium à Burbaco Lesbiis impetravit. Eo lem anno à Dominico Gareluzo Dorini nuper demortul fuccellore Adrianopolim legarus effjut cribută Mihomen Turcorum Imp. numeraret, Annis fe-quentibus alias binas ad Turcorum Tyrannum legationes obi t; ac Lesbo à Tuteis anno 1461. mmı pertidia expugnate superfuit. Scripsit Historium Byzantinum de postremis Imperii Con-ftantinopolitani rebus gettis, ab Andronici Pa-Leologi junior s morre usque ad capram à Turcis Lesbum Intulam . feu ab anno Christi 1141, ad 1461 præmiffis etiam annorum Summis ab Orbe condito ufque ad Andronici obitum. Prodift Hiflorizifla Gr. Lut, cum verfione ac notis limaclis

Bullialdi, Parif. 1649. f. GEORGIUS SCHOLARIUS, qui & GENN (DIU . a natione Gracus, patrià forfan Confrancinopolicanus, omni literatura genere hand vulgarirer initirutus ; Marshai Camationa, ii Maximo Marguniofides , difcipulus; vir (ju-dice Catel. Bon. *) lingua misidus & ingenio acer. Author lib Pluribus ante Synodum Florentinam annis in Didafcalorum Collegia Constantinopoli conscriptus; hand levem apud Joannem Imp. grathan init; secretionibus Consistorii Imperialis confiliis , omnibulque de unione cum Latinis Incundà Senatûs Epilcoporum confultis adhibi-tus. Auno 1438 in Italiam ab Imperatore duchus quafnam in Concilio Florentino partes egcrit, hand fatis patet. Circumferuntur quidem fub illius nomine Orationes aliquot ad Synodem Florentinam; que Latinorum partibus non folum favent, fed data eriam opera eas propugnant. Verim iftas à maleferiato quodam Latino confictas & Gennadii nomini imppositas elfe contendent Riverus * & Creyghtonus †. Sand * Critic, Satt. La e 15, effufa Ecclefiz Romanz adulatio, & Gracz con-Praire ad temptus , quibus fcatent Orationes ifte; longe in-Sguropulum fra ipectatam Scholarii prudentiam & gravita-

14/3

* Notitia

de Divin.

Pülmod.

tem subsidunt. Quin nec imbellem prorsus Chalcocondyla authoritatem, qui pugnavit Rivetus, Allatius reddidit. Sic enim Chalcocondylas *. Eugenius Papa (paulò post solutam Synodum Florentinam) Constantinopolim misit Hith.Le. viros quoldam doctos les 24 afer doctos des reis Tim Et grave codelic at a merclare the protection other er Evreder mera the Iraniar, Marne et va Epira de-Read all the dexter reliable to the hariour dirpare to Danas, ed Lychaelu to tin mae Ebeer mi in erdiar Compuert i ufe ter mirem dereie iler, &c. Quamvis , inquam , Rivenss' Interpretis Luini errore deceptus, verba ifta: ili zlu' arxlui Toluisu to tar Autieur Bynati 13 abatus, quali de Scholario pariter ac Marco dicta male acceperit : quod tantundem tamen ell priotem petiodum , vife En wur es Dar; ef & meseles-To the promision opin Everter nave the Mariar, Scholario non minàs quàm Marco apponendam effe ne ipie quidem Allatius negabit. His

que unicum fuille Georgium Scholarium fuzdent : cette oprima noble aderit Orationes iflas fi non abjiciendi , faltem de iis dubitandi ra-Urett fit , Scholarium cum Latinis pottea fenfille faris firperque conftat. Auno 1451, caprà à Turcis Conftantinopoli ; in thronum Parriarchalem Urbis tune vacantem, Luicus adhue, à Mahomete Imp. evechus eft; & inuficatis pland honoribus cumularus. Illum fub primis Patriarcharus aufpicits à Palatio ad Patriarchalem domum pedes deduxit Tyrannus ; & de rebus facris differentem non illubenter postea audivit. Quinquennium ille fedi CP. mutato Geo gii in Gennadium nomine præfuit ; còm regiminis pertafus, feu quod perrinar Gracurum adversus Latinos odium doleret; feu quòd de Mahomere ad fidem Christianam producendo ampliàs sperare delifteret; onns depoluit, Patriarchicu femer abdicavit; & in Monasterium concessir; anno circlter 1460: fato defunctus,

SCRIPTA.

F Pifiela fen Oracio adbertatoria de unione cum Latinis incunda ad Epifcopos Orientales in Synodo Florenzina: in ipio cujus exordio non leve plane rie rebilas argumentum prima fronte patet. Authot enim fibi veniam præfatur , quod huic negotio fele non vocasus immifcere audeatt cam ex Sguropulo Sole clarius confter Scholarium, etiam antequam à Conftantinopoli folveretur, omnibus Imperatoris ae Episcoporum de unione pangenda confultationibus admotum

Oraziones alla III. admodim prolizz, ad emner Synodi Florentina Patres. Extant Oraciones ifte Iv. Gr. Lat. interprete Mattheo Caryophilo. ad calcem Actonim Concilii Florentini , Concil.

Tom. x111. p. 544. Expositio, seu Apologia pro fantlà d'Occument-cà Synodo Florentinà, & Defensio quinque Capitum in Concilio contra Gracos definiterum, viz. de Peocessione Sp. S. de Sacrificio in Azymo, de Purgatorio, de Fruitione Sanctorum, & de Primaru Papz. Genuinum elle Gennadil Opus negant sententiamque suam multis argumentis confirmant Percus Arcudins & Matthaus Caryophilus, ambe partibus Pontificiis addictiffimi, Rationes istorum aggreditut, & Gennad'o Opus prolixè vindicat Leo Allatius de confenía l.3. cap.6. 5. 2. Prodiit Lat. Dilinga 1:81. 80. Gr. Roma 1577. & linguà Gracorum vulgari cum vertione Latini Ro-884 1618. 4°.

Oraclo ad Ivannem Imp. in Synado Florensina. com fententiam ejus de unione e xquireret Imperator, Habetur Gr. Lat. Concil. Tom, xtil. p.

Oratio brevienta ad enadem Constantinopoli factacum de unione ab illo confulererur. Gr. Lac. apud Sguropulum Sect. 3. c.1 p.6. Cenfessio, scu Sermecinatio babita cum Mabe-

mete Turcorum Imp. de rella Christianorum fide. a quam in Mahometis gratiam lingui Turcarabica donavit Achmetes Berthoca Prator, Extat Græçè

Sæculum Synodale.

S & C. XV. Grzece, Latine, & Turcarabice în Crusii Tutab A.A. co-Grzeja lib. 2-p. 110. Gr. Lat. april D. Chy-M CC CC ergum Orac. de flatu Ecclefiarum in Grzeja, &c-

Francefart. 158 .. 80. p. 174. Libellus de Arriculus fidet ad enndem Mahomesem, son Dislogus de via falutis humane, intetrogante Turco & l'atriatchà respondente. Habetut Gr. Lat. in H.etcfologia Baid. 1516. p. 797. & feorfim a Fuchtenio editus Helmhidii 1611. 8*.

Trailiteus de Pradeflinatione ad Infephum Me machum Theffalonteenfem. Grace'a D. Haichelie editus Augusta Vindel. 1591. 40. Gt. Lat. à Fred. Mosello post Appendicem Operum S. Basilit Parif. 618. demum à Carolo Libertino Soc. Jesus nov : vertione & Commencaciie illustratus Gr.

Lat. Vrariflavia 1681. 40. Oracio in namm in naturi, & triaum in Perfinis Demu. Gr. Lat. ab Aldo Manutio excuta una cum

Damafeeni & aliotum Hymnis Fenet. 1501. 40. Exeme omnia ista Gennad-i Opera (præter Oraționes binas ad Joannem Imp. Latine în Biblio:hec: Pattum Tom.xxvi.

Exposuro literarum in sepulchro Constantini M. excefarum de excidio Urbis CP. & Turcerum. insperie. Habetur Gruce ad calcem Chronici Detoilici Monunbaite Metropolite, & Synopfeos Historiacum Matthæi Cigilæ, utriusque cacusi Venez. 16.7. 40.

Scriptit pratterea Gennadius Respensionem ad argumenta Marci Ephefii de Proceffiane Sp. S. quam quidem imperfectam ab illo morre præ-repto relictam alius quis absolvir : (Bestarion is Cardinalis fuit , fi Caryophilo fides) & Refpenmem ad argumentum Graceram. Utrumque Opus MS, extate memorat Leo Allarius de Contenfu 1.1.c.6.5.5 qui & alia quadamà Gennadio conferipra, & MSS, etiamonm variis in B bliothecis atlervara memorat Diatrib. de Georgiis p. 400 &c. puta Libran de Anima; De iaani , abfurda & incomposità innovatione sidei ; Canonem in Gregarinon Palamans Archiepifcopum Thefalenicenfem.

&c. or multa è Latino in Gracum fermonem ab codem converfa taceam. CALLISTUS III. Alphonfus Bergia antea vocatus, gente Hilpanus, partià Catalau-nus, Joannis filius. In Gymnafio Ilerdenfi bonis literis institutus , Juris usriutque Doctoratum meruit. Mox Alphonio Aragon z Regi à fecretis & Epittolis aceitus; anno :4:9. Epitcopus Va-lentiuus a Martino V. Pontifice, ab Eugenio IV. Cardinalis titulo S5. Quatuur Coronatorum anno circiter 1440, creatus eft, Anno 1455, Pontifex Romanus electus est die vara coronatus die ax. Aprilis , decrepira jun atate gravis. Pontificaru inito, Turcis statim bellum indiair, missis ubique Legatis Christianos Principes excitavit, Indulgentias amplifilmas militaturis conceilit : & ur Christianos animaret Fettum Transfigurationis D. N. Jefu Cheifti inftituir ac celebrari juffit. Infe armeris triremibus xun. Turcontm oras devattavit : & motions centum & quinquaginta millia numnúm aureoram facro bello impendenda legavit. Obiit anno 1458, die v1. Augusti. Extant Epifola 11 . Concil. Tom. xitt. p. 1391. alia 1x. intet & nex Sylvii Epiftolas : & Officiam Transferrationis inter alia Ecclefiz Romanze

NIGOLAUS DE ORBELLIS, feu Derbellus narione Gallus , patria Andegaveusis , Ordinis Minoritarum Provincia Turonenfis fodalis Theolog z & Philotophiz Scholafticz in Gymna-fio Pictavienti Pinteflor, Scott vindez fortifimus , claruir lub Callitto 1 s, circa annum 1416.

De obitu cjus nil conftat. SCRIPTA.

S.E.C. XV.

M C C CC

1456.

1417

Ommentarius (cu Compendium in tv. libro; Searcamarum, focundum Doctrinam Joan. nis Scoti. Hageme 150;. 4º. Parif. 1511, 1517. 50 1/20, 80,

Sermines ia omnes Epificias Quadragefimales, Lugduni :491.

De feienria Mathematica liber ; Bononiz 148;. Commencariorumia libros Phylicorum Arifloselit tibri vin. De Carlo & Mundo libri in. De Genorassone & Corruptione libri 11. In libros Meteoro-rum libri 111. in libros Memphylicorum libri 111. in libres Ethicerum libri x. Prodictunt una cum præ-

cedenti Opulculo Bafil. 1503 Commentarius la libres Aviflerelle de Anima. Bafil. 1542.

Logica, len Commentarius in aliquot ejufdem libres, Vener, 1516. Super Formula Petri Hispani libri v11. Venet.

1516.40 Expositio Logica secundum Scoti subtilis deltriem, l'arme 1.81.

Physican , & Ethican secundum ejusdem opinionem se in juventutis ulum campilasse prodit ipiemer Dorbellus præfat, in Comment, faper libros Sentenciarum GVLIELMYS HOVPELANDYS.

gente Gallus . Bononia in Morinis natus, Theologia Magitterio in Academia Paritienti doratus est anno 1457. Dein Paritiis Archipretbyter S. Severini Parochiam regendam fulcepit, mox Ecclefue D. Maria Canonicus, & Archid aconus Brienas. Tandem Facultotis Theologicae Decanus, obiit anno 1492. die 11. Augusti, Scripfit Librum. de Immortalituse Anima, & plant e us post mortem, variis antiquorum Pattum, sive Philatophorum, ave Poerarum, & Doctorum Catholicorum , & fanctorum virorum fententiis refertifumum. Predift ilte Parif. 1499. 8".

JACOBUS DE PARADISO, nacione ut videtur , Germanus , Ordinis Carthuliani Monachus , Doctor Erfordiculis, Claruit anno 1457. Scripfit multa; ec quibus impretfa prodicrunts Collettum de feprem flatibus Ecclefie in Apocatypf myflice deferipus, o de austrime Ecelefia, & de ejus reformatione in Ancilogia Papz Bafil. 1555.80. p. 462. apud Goldaftum Monarch. Tom 12. p. 1567. & in Appendice ad Fafriculum Return Experend Londim 1658. f. Trailpins 111, viz. de arte curandi visia, de plantin peccatoris, & de Statu ac officio Eceleficficarum Perfonerum , Anttelodami t617. Traitums de Animabus a corpore exuris , Balil ...... 4. Liber de verime dicenda am cacenda Balil .f. tefte Simlero Biblioth. Tigurin.p. 141.

PIUS

SEC. XV. PIUS II. . Enem Sylving antea dichas, gente Italus, ortu Seneniis, ex illustri Piccolomingo MCCCC rum profapia oriundus, Sylvii & Victoria filius Confesions natus off anno 40;. In oppido natali Grammaticam didicit ; rei interim familiaris anguffiis adro conftrictus, ut omnia rucis officia ob anopism tubire fit coactus. Anno :425, amicorum fabridio ulas, Gymnafium Senente fe contulit: abi poeras imprimis & oratores audivit & periegit ; ac Poemara tam Larina quam Hetruica lingua brevi edidir. Delo Juri Civili operam dedica anno verò 1411, exorto inter cives gravi bello patria receffit : & in Dominici Captanoica Catdinalis comitatu Concilium Balilecule profectus est: & apud Parres summo in honore ob raram doct nam habitus ; ipfe viciffim Coocilii partes întegro decennio voce ac feriptis firenue propugnavit. Scriba en m Synodi constitotus, Clericus ceremoniarum , literarum abbreviator , & unus et Duodecimviris (qui magistratus illic quali crassorius habebatus) tape in Concilio peroravit s repe inter Collatores Beneficiorum pentuit : crebras legationes obile , Teideptum te nei miffus, Constantiam secundo, Frankfordiam femel , in Sabaudiam iterum, Argentinam tertio tubi crimen admitit, quod ipic adeo non defiet, ut datis ad patrem literis * raotum non jactiret. Anno circiter 1427, flagrante inter Euge-

nium & Basilcenses aperto ichiumate, & Pontince rem fulminibus ae deprivationibus agente ; cum alis metu ciam dilaberentur, alii palam deficerent, Eness Synodo conftanter adhierendum elle ratus est. Nos , inquie +, ein nibil baberenins ; qued nobis anserri posses, perseverandum pumvimus: ne partem, qua verier nobit apparebat, relinquentes; derrimentum anima faceremus: Aund 1419. à Forlice Papa fecreris admoras est ; & paulo post ad Fredericum Imp. legatus laurea poetica ab Imperatore donari , & inter amicos acciri meruit; Anno 1442, à Frederico Bafileà accirus, io aulant Imperatoriam transist ; & Protonocarius fest Secretarius Imperii fictus, & În Senatorium Orthorm cooptatus ; necdum ramen Baulcenfes dimnare autus cit i nec Eugenii partibus pesutus accellit , led neutralibus adhalit. Senlim verò in Eugenii partes trahicunte Frederico, ipie etiam Mineas fencentiam pedetentim mutavit; & postquam in Conventu Ratalponenii , abi de Schifmate tollendo agebatut, Catareas vices tenuitlet, duplicique ad Eugenium logatione perfunctus effer; tandem à Thoma Sarzano, Apoltolico in Germanià Legato perfualus, iple Eugenio collum (tibmitit ; & excunte anno 1446, vel incunte 1447: a Frederico Roman millus, nationis German ce obed ereism Apostolice fedi detalit. Post Engenii obitum , à Cardinalibus delectus eft, qui durante interpontificio conclavi praeifet. Epitcopatu Tergettino a Nicolao Papa domitus, Germaniam repetiit; & ab Imperatore inter Confiliarios allectus, gravitlima linper i negotia proguravir. Post quadriconium Epilicopatu Senenti auctus, anno 1411. Fredericum Roman, ut coremam imperialem fulciperer , profectum fecurus, Legatus Bohemiz omniumque Austriz regionum fuser redemdum conflicuus elt. Anno circler 1456. in Italiam ab imperatore mitlus, ut de bello Turcis inferendo cum Pontifice altifune

Principibus confuleret , Cardinalitiam purpu- \$ & C. XW. ram à Callifto III. retulit. Post Callisti mortem, ab An.

anno 1458. Poneifex Romanus electus cft die xix. Augusti , coronatus die 114. Septembris. Multa de en spes concepta fuerat, doctis ab crudicione illius, & aberrimis promifionibus argumentis , Ecclesism denuò aufpiciis ipsius reformandam fore. Verùm ille spein conceptara plurimum fefelift; edită Retractationis Bulla, ca que lo Concilio contra Eugenium Papam ogeras, revocavit; Rogelque & principes inobedienres aperrà vi ad Apostolica sedis obsequium redacturum effe palam præ fe tulir; Conciliom Papæ fubelle debere declaravit : emissique Bulla a Ponrifice ad Concilium appellari fub anathematis poena prohibule ; utque Platine & Stelle de co verbis utat ; Non Reger , non Ducer, nen popules , nensyrannes i a fe ant Ecclofialiscum quemoiam delinguonees; bello, confurio, interdiffu , execrationibm persequi prins destrit, quam cos ad fanisatem rediffe cognoverit. Extrema ferè Pontificatus rempora bello contra Turcos Indies ad majora graficnes parando impendit ; cúmque ingentem Craciatorum militumque fublidiariorum exercitom conflatfet ; & Ancone classi imponendum deduxifier; lenta febre thi correptus obiit anno 1464. dic xtv. Augusti. Romam relatus, in Va-

OPER A.

ticano fepultus ett.

B Ulla Retrachezionia consilien ab coolins contra Eugenium Papam in Contilio Bafileenfo geftoram. Extat Concil. Tom.s11.p. 1407. Commenturiorum de gostis Concilii Basileensis libri 11. Prodierunt lo Falciculo setum experen-

darum Colon. 1535. feorfim Rafil. 1577.80. Do Coronatione Falleis V. Pontificis Maxima

De oriu, regione, ae gestis Bobemorum . sed Hittoria Behemica à prima gentis origine usque adannum 14:8. Prodiit feoriim Rome 1475. f. Balil. 1541, 1675. Huney, 16 . L. E. Salingraci 1518; Ambergal 9 . 40.

A bbreviationum Flavii Blandi Hillerigrame ab inclinatione Imperit ufque ad tempora Ioannis xx111, Papa libri ac. Hibentut una cum Blondi Hiftorià Venet. 1484. feorfim Bafil, 1535.

Cosmographia : Icu Historiarum de mundo univerfe , liber primes , in quo de Afia minori agit, Parif. 1554. 8. Colon. 1575.

Envopa , seu Cosmographia liber secundur , itt uo sui remporis varias historias complectitur. Parif. 1:43. 8". Colon. 1573. 8" & apud Freherum Script, Griman. Hanev. 16 2. Tom. 11. p. 37.

In Antonii Panermita Poeta de dilles ac fallis memorabilibus Alphonfi Aragonum Regis libros 14. Commentaria, Hanov. 16 1. 40. Witteberge 1585; 4°. cum commentațiis Jacobi Spirgelil : & Rollochii 159 . 4". ftudio Davidis Chytral. In Trismphone Alphonfi Regis. In Alphonfum Aragenia Regem Oratio.

Epifelarum liber, continens Epitholas coccurv. ante Pontificatum fere adepium feripras ; quarum nonnulle justi Tractarus liaberi potlune ; &c inter Opulcula ligillation à plutimis recenfentura viz. Epistola c.11. que est Triplicis problematis

pofointis:

S.A.C. XV. refelutio. Cutis. Summism de Fortuna. CXI. De. Poesica landibus. CKIV. Historia de Euryado & MCCC Lucretia fe amouribut (produt feotim Lovani 1479. 4° . , CXXX. Dialogus contra Taboritas & Bobemes de facrà communione fub una frecie y anno 1411. icriptus. CXXXI. Orario de clade CP. & belle centra Turcas sussipiendo. CLXII. Do tlade univerfalis Ecclefia. CLXV. Deferiprio Urbis Viennen-B. CLAVI. De Curialium miferiis, CLXXXV. I. De. rebus afe coffis. CLXXXVIII. De Papa officio & esus Officialibus, CCCLX-X. Excufatio contra murmur gravaminis nationis Garmanica, Councy. Retrallario libelis de duobus fo amantibusacecces. Do fidea Christanerum ad Mahometem Turcerum Regemas & de vanizate fella M. hometica. eccxev. 1. Oratio Pii Papa it.in Con ilio Manguano anno 1419; babita. CCC.CVII. Bulla de projellione in Tureau. COLECTIAL Oracio ad Callifism Papam offerendo obedientiam Imperatoris cocce to Orario coramo Frederico Inp. in Confessa Cardination habita ad euminducendum ad believe centra Turcas, ccccx. De crudelt amorts exitu Guifguardi & Sigifmunda Tancredi Principis Salernimnorum filia, Tracinius, ex vulgari in Lacinson linguam ab Ænca Sylvio convertus, coccus. De umdilla illara violentra, quam de se extersit Lucretia Speculum Romana pulicitia. Prodictunt omoes timul Æneæ Sylvii Epiftola , numero coccurati. Noriberga 1481. & Lugd. 1497. Epiftola & Otationes Lovanii

In Salvatoris nostri Passienem Carmen Sapphi-

De Liberorum educatione ad Ladiflaum Hungarsa & Bohemin Regem. De Grammatica ad eunden

De arte Rhetorica & Epiffolarum partibut ad Archicpifcopum Trevirenfem. Deferipcio de rien , firm, movibus, & conditione Germania ad Antonium S. Chryfogeni Cardina-

Irm. Rome 1:84. Pro-ilerust omnia ista Pii I I. Opera ex Officina Henricopettina Rafil. 15 1. f Traclains de orin & augorituse Imperis Romani

ad Fredericum Imp. Habetut apud Goldaltum Monarch, Tom. 11-p. 1558. Reference ad Oracionem Oracorum Gallia in-Covvenin Manmano. Extat apud Dacherium Spt-

cilcg. Tem. vt11. & Concil. Tom. x111. p. Alia ad coldem Responsio sive Oracio. Concil.

Tom, x111.p. 1765 Bulla contra Appellationes à sede Apostoites ad Concilium , & Decreta 11. de bello Tureis inferendo , in codem Coucilio promulgata. Inveniun-

tut ibid. p. 80t. Him contra Venerous ex Homero, Latine, Londini 1509. cum Prafatione in laudem Hometi.

Depravis mulieribus libellus. Argentorati 1507. Conflitmioner Ecclefinflien varia , que haben-

tur in Collectione Rome 1579, edita. Sermo primus , dum effet Paftor fallus, ad popu-Isas. MS, in Bibliotheca Augustana.

Historian de rebus à se gestis , que sub Joan-nis Gobelini , Secretatif lui , nomine prodiit, scriptisse creditur. Ulura alia Pii II. Opuscula adhiic înedita recenfet Ludovicus Jacob à S. Carolo Biblioch, Pontif. p.187.quem vide fis.

Scripfille Dialogum adversus falfam denatio- S.A.C. XI nem Confinnini Imp. produnt Hieronymus, Occalus Catalanus , Joannes Fel nus , & Balbus M C G C Epilcopus , & Labbeo citati Differt, de Script.

Eccl. Tom. 11. p. 2: 8.

JOANNES GOBELINUS, Vicarius Bonnenfis, & Pio 11. Pontifici à fecretis, Claruit anno 14 8. Vereranus, ut videtur, Curiz Romanz aulicus : Martinum enim V. Eugenium IV. Nicolaum V. & Calliftum 111. ie vidiffe ceftatur. Pio Papæ superfuit. Extant sub illius nomine Commentarroramo de rebu- a Pio II. Papa, feu potiùs de rebus omnibus (ub Pii Pontificatu ab anno 1458. ad 1464. tota Europa geltis libri att. Quittiam ittorum Auror tuerit , haud faris integ eruditos coovenit. Multi in eam propendent fententiam, iptum Pium cos lub al eno nomine edidiffe. Pium fané autorem fuiffe parum dubitos Mihi potiot tameo videtur fententia, Hiftoriam istam a Pio morte abrepto imperfectam fuille re-lictam; & à Joanne Cobelino suppletam, revi-sam, ac publici juis factam. Hec enim Platina de P.o habet. Scripfit etiantrerum fui temperis in Italia gesterum libres xxx, qued opus nendum abfolneum cum vita finivit , verneique publicari, nifi emendareum. Quitquis demum fuetit, Author ab origine domus Piccolonium e exotdium fumit; & fidem tibi hite verbis præfatur ; Tuvere, que bee aliquando legeris , in demun boni confuie , ut mentientinibil ignefem. Proditt cuta Francisci Bandini Piccolominzi , Atchiepifcopi Senenfis, Rense 1584. 4". & 1539. cum Commentariis Jacobi Piccolominai Francofure. 1614. f.

ALPHONSUS SPINA, natione Hilliesnus , ex Judgo Christianns , Ordinis Franciscani Monachus ; & Academia: Salmanticenfis Rector. Claruit anno 1419. Fidei Inquifitoris munus objille ipie fidem facit ; cum Alfonfum Debeiar , facerdorem Vallifoleranum à se hæreseos ad Fetrum Eni. copum Palentinum delarum effe. & ad Palinodiam adactum referat *; uon alia fane *Forult,] de ratione , quam quod peccatorum confeilio-Fidei I s. nes facetdoti l'atochiali potius quam Religiofis Hara fal. Mendicantibus faciendas elle pradicaret. Tan- 61. dem Epilcopatum Orinopolitanum Alfonius nofter obtinuitse dicitur. 1 rodiit tuppretso Autoris nomine Formitium Fidelcontra Indees, Saraco-

nos , alsofque Christiana fidei introices , Notimberge 149 + 4 . & Gul elmi To:ani , Ordinis Pradicatorum, cuta Lugdani 1511. Editionis Norimbergentis titulus id per quendam Doctorem eximium Ordinis Minorum anno 14 9. in partibus Occidentis confereptum elle prodit. Iptemer verò Auror † fesc Operi condendo n villa Vallis †Loc ris Oleranz anuo 4:3. incubuitle narrat. Autorio demum nomeo indicavit Jonnes Mariana *, qui Alvari Lunz, tostidoniz Reguli , a Castella Tomulai Regeanno 1453. capite plexi impplicium entre cappie rans, morienti adfuille refert Alfonfum Sp nam, is qui Formitium Fidei editis , felendide titule, vice barbara , erudirum Opur , er divinarum rerum cognitione prastines. Hallucinantur itaque qui Thomas Parriarchae Barbarienti Opus iftud tribuunt ; necminàs , qui Gulielmo Totano id alcribunt, non alia fottan ratione fulti , quàm

S.EC. XV. * he4. c g.

quòd id Toranus przle iterum excudendum curaverit. Ejulmodi iane Opus elt, & communi MCCCC. Eruditorum notirià adeò non indignume ne feopum ac materiam etus fummatim exh bere Lechori non integratum fore arbitrer. Integram enim Religion ., qualis tune temporis in Eselefia Romani obsinuit, Historium tubministrat; quibus as germensis Eccletiz dogmata, feu Romane adicinicação Christiana genoina, Haroriel ac Judei impognation, Inquisiones afferuering, docer ; quenam dogmata inter necessarins fidei articulos lo cum obrinere centerentut, indicat; qualifque effet fidei Romanæ flaterajantequam graffiora sogmara nuperorum Methodillarum fraude fureum inductent , demonthret. Primd itaque libro agit de (piritualibus tidelium (htiftianotum,manime vero Pez-diestorum, armiss de optima cone quandi merbodo, cujus unicum, pariter ae tetius fider fundamentum S. Scripturas ponit ": * Coofd: 1. de nobilitate & præltantia fidei Carholicæjquami Judaica lege antiquiorem, nobiliorem, atque utiliprem elle fuse probat ; & prolatis Vereris Tellamenti de futuro Mellia oraculis , omnia in Christo ad anutsim implera elle demonstrat. A liis tames qua adferre folent Christiani, argumentis puridiffimas admifcer nugas, & ex ipio lefu nomine, quod decantatum illud Tetragrammaton, & Judeis ante Christum natus penieus incognitum fuitle formiat, centena fere argumenta excudir, fleaminea fane, iptifque farfari foliis inániora i que ramen demonitrariva elle ja-Gitat. Neve patum nugacem existimts ; se xx 1. Sermones de mirls nominis less proprietatibus composuitle restarur. Libro secundo Has reticos aggreditur ; & de Hereicos definitione, naturà ac origine multa præfatus, hætefes 14. faculo demum fuo pullulantes enumerat arque ordine oppognat. Ex his part ferè media circa Confessionem& Absolutionem sacerdotalem verfatur. Decima indulgentlas Episcoporum iuntiles elle docet. Undecima oraziones pro defunctis ab existensibus in mortali perente sallas prodeste negat. Doodecima Purgatorium tollit. Integra ubique Harrericorum argumenta in medium adducuntur; quibus frigidialculas folutiones Alphonius fübnectere folet. De Confessionis faeerdotalis necessitate verba faciens, cam rempore Ambrosii nondum in Ecclesià receptam esle agnoscie; illorumque sementiam, qui confessiones excipiendi musus Clera Parochiali poti s quam Ordinibus Mendicantibus cumpetere censuerunt , tanquam hæresin gravisfimam impuguat. De Pargacorio difputans, id à Christi exemplo probate nititur. Animam enim ejus à corpôte folutam in Pargatorio usque ad Refurrectionem triduo incarceratam fuitle contendit : quodque Porgatorium febter terrà fitum se, incolasque animas parnà sensus excruciee, certiffimum etle fidei articulum docet. Ultimo loto de Hærelis pæni, & Inquificionis faciende ratione agit; ac sandon propolità illiulmodi qua-Stione, An in aliono cafu Hareriei fing rolerandi? decernit quòd in pæna hærelis reia (pectati polfint ; gravitas criminis, ecclefiz corrigentis charitas , & fidelium utilitas, Quoad primum;Haretici quamptimum dep cheufi lunt, maes interficien-

di essent, qu'em insendiaris aut fulfaris. Quond le-

cunditm , non flatin traduitur exterminio, fed fer- S.E.C. XY. vato ordine correctionis fraterna femel aut ite. ab An rum admonentur. Sin monita respuant; nequa. MCCGC,

quam diutius tolerandi funt. Quoad tertium, fi Hererici errorem fuum palam defendant . & in couven icula fecedant; rune abfque alia dilarione vel inquisitione exterminandi funt. Terrio libro Judgorum argumenta contra fidem Christianam exhiber. Horum plurima genginis Christianz religionis atticulis adverfautur, in fortiora autem contra peculiares Eccletiz Romanz articulos militant. Vicelimo quarto enim argumento centendis Indam probare , quid Christiani funs pholatres mesa adorani facramenium altaris, & propier vonerationem maginum. Dicunt onim Indai , qued Christiani fint pessimi ydelatra, adorantes Christian purum bominem tanguam Dennis & guod pejui esto helfeant de framento ab eis formasam & collant aderant ficus Demn , qued oft derifibile ; & polica comedure , good oil borribile. A dorant estam. imagines opera manuam hominum. Illud autum eli contra legent Dei, Deut, v. &c., Confideratione fextà quampturima impossibilia in Christiana lege doceri Judaus contendit. Decimers Impofibile oft , qued in factamento altaris eft verson corpus Christi ; eum tecnent fit Christm fignative , & non realiter, dicens, hos est corpus messe. xt. Impossibiele est, anod corpus Christi fit in facramente alsaris per miraculum, eum ad sculum um apparet. xxx. Imp: flibèle oft; quad verpus Christe incipiat offe in altari; quia necper meson localem nee per conververfionem alterim in ipfumx.ets. Impofficite off; quid corpus Christi fit integrum, & quick euro & fanpur manens in locie Ceparatic fub Speckebus panis O' vini. xiv. Impossibile oft, quid corpus Christi in sum parva boftia continuaror, com mains in miueri nen capiatur. Xv. Impossibile est, quid unieum corpus Christi sit simul in diversit altaribut; eum non possie unum corpus simul esse in diversie locis, xvi. Impossible eft, quid care Christi et fanguie fine fub l'peciebus panis & vini; eum fit im-possibile due corpor a simul este in codem loce; se, sub-Hantiam ponis & vini eum carne & fanguine Chris Ai; vim illa accidentia, ut dienne, non fint per fes nec in aere, nec in earne & fanguine Christi, fed fubjetteve in fubflausia pams & wind. xv n. Impofibile oft, quad in facramento altaris fit Corpus Christs incorruptibile; elus posset putresieri d' à muribus comedi. kviti. Impefibile est, quod cerpus Christi fit in facromento; cum illud frangatur in partes namnift fubftantia antem f. angi possite. x1x. Impossibile. eit qued iftud facramentum fumatur & nen emfumatur. 12. Impossibile est, quid qui manducas partem bottia iftiut facramenti , manducet totum. Christian; can manu Pars miner fit toto. XXI. Inspossibile est, quid aliquando accidso, quid una Pari isline sacramenti manet in altari, & altera kades in terram & pedibus conculeatur. Id antem de Deo diel eft impeffibile; ein Dens nen poffie eadere nec pedibus conculcari. xx1. Impeffibile eft, quid fi effet Deut ille Christus vester, qui est in Sacramento, eim cadit in terram clevares fe., E non dematteres estam fe à malu & immundis facerdosibus traîlari. xxxxx. Impossibile oft , quid in illo facramento fit verus Dens, ideo and defeend at in flomachum & ad loca digestionis , cium fuminer. XXIV. Impefibite oft, quid in ille facramente

puirus.

Finse Judgus tingula Impotibilia roridem capi-MCCCC tulis perfequitur; quibus ficulnam aliquam refpontionem Alfonius arplurimum adnechie: non raro aurem contrarias Judzorum ac Hæreticotum responsiones apponir; quibus ipse ne verbulum quidem foler fubjungere. Reliquus ifte liber de Judentum Cevitia arque odio in Chri- ruit. Obiit Bononia apud S. Petronium teflianos, de variis corundem facultatibus, infortuniis, excidio Hierorolymitano, Judzorum è Prov neilis Christianis-espulsione; pænis, futora convertione , & Antichritti adventu agita Quarter liber Milnomets originem, weam, fethun , & nugecem doctrinam depingit varifque argamencis impognat , & inftituta fidei Chri-Riang at Mahometica collatione atrialque conconfiam ac discordiam demonstrat. Othwa Confideratione Sarotemus contra fidem Christiamam disputare fingitur : & inter alia,nonum argumentum contrà imaginer, que habenter in ecclebir. profect. Sarastri enim cun Inlais infultantes contra nos . dicum bac nobis non licere , qued faciones contra dévision praceptano, Exod. xx. Deut.xxv111. & Levit, xxv . Deridens eriam Christianas , quid effigions Denn , &cc. Reliquo libro de Mahometanorum ac Christianorum bellis à Mahometi more: ad fin usque temposa Historiam contaxuit, Quiocuriibet , frivolum fais argumenrum naclus , de Demonum cientia , ordine , differentia, regim ne, fetali coutra fiden Christianam odio,

pratigits, potestate , habitatione , & tormentis

1460. JACOBUS PICCOLOMINÆUS, gente Iralus , pania Lucentis , Caroli & Leonardi Arctinorum in parleos ac eloquentia fludio dilcia ulus. Poftquan animum fireris probè excoluffjet , Romam venit , & Cardinali Firmano ab epiftolis inferviit, Nicolao V. thronum Pontificalem.tenente, Post obitom Nicolai Callisto III. à secretis suir; codemque munere apud Pium 11. gentilem funm pettonetus eft, eni imprimis dileet.15 & familiaris crat, Clatuit aono 1 60. que Epircopus Papientis à Pio creatus ett, & vigetimo pult mente in Cardinallum numerum titulo S. Chry ogoni allectus. Anno 1487. Presbyrer Cardin siis defiit, & Epsicopus Tulculanus audire rospit. Oblit apud Cryptas Laurentianas lacus Tultinieufis , III. Id.Septembe anno :489. attaris fore 17. Rome april Augustinianos sepultus. Scripfit Commentariorum de rebus toto O be per aningmennium geitis libres v.s. Fos exord tur à Pi ii. contra Tutcos profecturi ad Anconam itinere; & in Joannis Catvagiali , Cardinalis S. Arrecli morte finit; advoque ab anno 1464. ad 1469, deductt. Prodictunt una cum Gobelini Commentarils Francoforts, 1614, f. Extant ejufdem Foillele DCCLXXXII, abanuo 1462, ad ann. 1480. evarata. Edita fine Mediolani 1121. Prodiit verò atrumque fimal Opus Mediolani 3406, f. & Francofurti 1614. f. Ex commentariotum Illius lib-o fe 10 edita hebetur Hillerica nar ravio de Hufficis, & Georgio Pogiebrachio Bohemia Rege, Hanoviz 16:1.

S.E.C.XV. Se person corpus Christi per miraculum quotidis. Siculas, civitate Mastanensis, Iuris utriusque S.E.C. XV. Profesior , Jounnis de Imola discipulus, & in ar- ab An-te sua celeberrimus; adeò ut Menarcha legum MCCCC pastim appellareiur. Claruir anno 1460. Decrepita attate jus Bononia edocere caspir, ubi cum procaci receptas opiniones convellendi studio abriperetur, Deirri Senis nomen me-

SCRIPTA

Ellura in Clementinas. Patif. 1517

Commentaria in tres prieres libros Decreias Hos. Venet. 1511. Consilierant polamena Iv. Venet. 1516.

Additiones ad Baldum Vialdum in Codicen Digestorum, Fenda, & Inferriarum Lugduni 1545. Deprastancia Cardination Tractains ad Car. natem Befferienem. Extat in Teactatu Trecharuum Vener. 1.84. Tom. x111. par. a. p. 61.

Traffetus de Cardinalibus & Legaris à latere. ibid.p. 131. Traflatus de sellibus. ibid.

Repetitiones varie. Papiz 1496. Lugduni 1553. Venet, 15874 GREGORIUS DE HEIMBURGA natione Germanus, Jutis utriulque Doctor, & Enea Sylvio * jud ce , inter Germanes fciencia ju-Enca Sylvio " jud ce , inter Germanes feientia ju-in dia n ris acfacundia facile princeps ; authoritatis Pon-fad Alind tificiae, fi quis unquam alius, hoffis junatiffimut. Reg. List. In Concil o Bafileenti præfens , Papæ primatum viriliter oppugnavit i fummunque cum Ænca Sylvio amicitiam contraxit, Mox Notibergam à civibus accitus, Syndicatus munere per triginta annos funma cum laude perfungebatur. Anno 1460. Sigilmundo Auftriz Duci à ponsifice recens excominunicato Advocati vices obiit : illiufque nomine ad proximum Concilium Ge-

nerale appellavit : nec his contentus ipfam Remanam todon è fundamentis convellero, editifa que libell s, Synagogam, Babylonem & Meretricem Babylonicam appellare nou veretur. Hine in rabiem actus Pius Fontifex, veteris amicirla o livitchur, & exemte anno Gregorium diris devove: : f riptaque ad Norimbergenfes epiftolas ipium civitate cjici, bonaque ejus in fifcum redigi jubet, Grego.ius à l'omifice ad Conciliam appellat ; & in Bohemiam te recipiens , Pit minas rider. Postea à Dithero Archiepiscopo Mogunti-no in Germaniam revocatus, diem in pace obiit;

1465.

illudque Paulinum * rumulo fuo inferibi juffit, SCRIPTA.

Non indicabit me humana dies.

Descritio de injustis usurpationibus Paparum Romanorum ad Imperatorem, Reges, & Principes Christianes ; live Confutatio Primarke Papa Exest apud Goldaffum Monaech, To.1.p.557. Appellacio Sigifimendi Ducis ab excommunica tione Pis 15. Papa ad Concilium generale & liberum , cum filistiis in Pii 1 L. Breve de excommunicatione Sigifmundi , & fui : feu Sie gifmundi Ducis proceffus centra Papam. Toro, 2.

ANDREAS BARBATIUS, feu Barbasias, alias Andreas de Barthelemas, gente

Aspellario

5.5C X V. MCGCC. Apologia contra derraftationes & blafthemist

1460.

M60.

Theodori Lalii Feltranlis Epifcopi, ibidem pagin.

Investiva in Nicolaum Cufanum Cardinalem. Papa'is plemitudinis defenforem, ibid. p.1626. Prodierunt feorlim Opufcula ilta Francefart. 1608. 40. tria priora in Antilogia Papæ Baff.: 555. 80. & io Appendice ad Fasciculum Retum Expetend. Londini 1683. f. p. 1141

THEODORUS LÆLIUS, natione Italius, Referendarius Apoftolicus ; & Epilcopus Fel-trenfis , feu Tarvilinus. Clargir anno 1460. Ad Cardinalitiam dignitatem à Paulo I I: defignatus, Rome obiit anno 1464, antequampurpuram acciperet ; in Ecclena S. Maria Nova fepultus. Scripfic Replicam , icu Confucationem. Appellationie Gregorii Heindurg a Pii II; Bulla course fe emifia an Concilium generale, conviciis & dicheriis refertiffimem. Extat illa apud Goldaftum Monarch. Tom. 2.p 1595. & inter Heimbutgii Opuicula Francofure. 1608. 40. Orationer ejuldem dass fro Pio II: alteram ad Veneriarum Ducem, alteram ad Francotum Rogem, MSS. in Bibligthrea Card. Sirleti olim affervatas memoras Ladovicus Jacob. à S. Curolo Biblioth. Pontif.

par. 2. P. 443 HENRICUS GORCOMIUS, five Gorichemins, natione Belga, patria Hollandus, de vico natali cognomen traxit, Theologus & Philosophus infignis, Academlæ Colonientis Vice-Cancellarius, claruit anno 1460. Extat Traftarm de fuperferiofis quibufdam Cafibus fen Caremonia Ecclefiaficis; Coloniz t. o. 4º. Ingduni 621. 80. Opm de celebritate Festerum, ibid. Conclusiones & Conperdantia Bibliorum ac Canonum in libros Magistri Sementia um, additis Summariis erroribus Magittel Parifilis & in Anglia dammaris. Colon. 1502. Bafil.1512. Vonet.1506. Commentarius in libros Ariflorelle de (celo & Mundo , typis Quencelii anno 150: Qualitones Meraphylica de Ente & Effentia, ib d. 1. 1. Plurima ejuidem Opuicula inedita recentent Valerius Andreas Biblioth Belgie, p. 151.80 Fr. Svveertius Athen, Belgic.p. 3:8. Denique Petri Lombardi, & Aquinatis Sententias,additis titulis & conclusionibus, Gorcomius edi euravit Bafil.

1492. f. Argennne 1489: GEORGIUS, aliis GREGORITIS, HERMONY MUS five Charytoninus, Sparrista Monaclus , post expugnatam Constantinopolim în Galliam le recepit, & in Academia Pa-ellienii Gracas literas publice docuir annuo fijpendio co nomine donatus , claru't anno 1460. præcipuè vero lub Sixto IV. Pontifice, cui admodum familiaris erat , ab co in Angliam anno 1476. legatus, ut Archiepi copum Eboracen em ab Edwyardo Rege carceri incluium interceffione fuà liberater. Extat Gennadii Scholarii libellus detres Caluris bominum , ab co Larine verfus in Hærefiolog Bafil. 1556. f. p. 797. Mahomeris vita ab illo Lat. reddita unà cum aliis Bafil. 1541. 80. Demunftratio, Christum effo Felium Dei, & Deum,Gr. Let. cum Cyrilli , Damaforni , & Pfelli opulca-Append.

Appellaria ad Concilium generale à Bulla Pil lis Ampati. Vind. 1608.80. Manadia in abitum. S.R.C. XV; 11. Papa course fe emiffa. ibid. p. 159.16 Georgii Genistii in Bibliotheca Augustana MS. 26. ab An. fervatur. Vid. Indicem Codicum MSS. Bibliothe- MCCCC cariftius p. 90.

> GEORGIUS CODINUS , marione Graeus , Carepalarer dichus ; id verò an officii fui, ao familia: nomen, prorfits incercum est. Nec incerra minàs illius acas , Miraus illum ad annum 108: refert, crufo finê unore : chm Codinus " Andronici Palasologi junioris , & Joannis CP, cap. a. * De Offici Cantacareni Impp, dilerte meminerit. Propiùs veritatem arrigit Gretierus a qui Codinum Can-tacuzeno Imp. imparem facit. Ifte tamen inte-gro faltem faculo aborravit. Post expuguatam enim à Turels Constantinopolisa scripfic Codinus; quippe qui Urbem fub Constantino Palzologo imp. ab impiis Agarenis anno Mundi 6061. (viz. Chrifti 1453.) capram elle ; acque Imperaeorem gloriosa morre occubuille narrat f. Anno Lings GPE. igitar 1415, Superior non fuit; neque, ut videtur, inferior multos adeóque circa annum 1460. jure

1460.

SCRIPTA

deponi poslic.

DE Curia & Ecclesia Constantinopolitana Official & Officialibus liber. Prodit Ge. Lat. cum versione & noris Fr. Junii / qui sub Hebraicis Nadabi Agmouii vocabulis comen occulture voluit) Francofurs. 1988. 80. dein au-Ctior ab codem editus Heidelberg. 1596. 80. Gr. Lat. iorerprete Gretlero , cum tribus observationum & emendationum libris Parif. 1615. f. denique cum iildem Jac. Gouri notis ampliffimis Pa-

rif. 1648: f. De Originibis Conflantinopolisanis liker , ex antiquo quedam Chronico excerptus , Gr. Lat. primus tvulgavit Georgius Douza Heidelberg. 1596. 80. cum Joannis Meutii notis reculum Genera 1607. 80. Verfione emendată & notis doctiffimis superadditis Cl. L'ambecius denub edi Curavit Parif. 1611.

De forma Urbis Constantinopolitana Hbollus. Prodiit Gr. Lat. una cum pracedente Opusculo . & eruditiffimis Lambecii animadverfionibus, Parif. 16:5.f.

Liber de fignis , flamas , & alies fellaru dignis Conftentinepelis. Prodiit Gr. Lat. mutilus cum versione Douzz,& Mensili notis,Geneva :607.8" integer cum Lambecil verlione & animadverlionibus Parif. 1655. f

Leber de adificiis Constanzinopolicanis. Habe-tur Gr. Lat. ex Lambecii versione , ejusdemque notis illuftratus , inter priors Opulcula Parif. 1655. f.

Liber de Ilruftura Templi S. Sephia CP. Gt. Lat. cum Meuriii notis Geneva 1607. 8°, cum Lambecii animadversionibus Parif. 1655. f.

Liber de Imperatoribus Constantinopolitante! There are imperatured to conduct of the continuous of the confinence of the confinen 1655 f. Gregorii Papa, Dielegi dicti, Miffan in linguam Grzeam convertit, quam Grz-cè edidit Morellus Parif. 1595 Gr. Lat. Fr. 1 4 Duceus MCCCC

Barberina Cod. 75. Emmanueli tamen Chryfolesæ tributam, moner. Leo Allatius Diattade Georgiss & corum feripiis p. 361.

£464.

PAULUS II. Perrus Barbus anrea diches. patria Venerus, Nicolai & Polyxenæ filius Eug nii IV, ex forore nepos. Mercatura exercenda innutritus, poliquam avunculus thronum Pontificalem adeprus eft, literatum fludio fe dedit, præceptore ulus Jacobo Ricionio : & mox ab Eugenio in aulum accitus, Archidiaconus Bonomia, Episcopus Cervia, Protonotatius Apostolicus, & Gardinalistitulo S. Marci, otdine creatus eft, Anno 1464, Pontifex Romanus electus est die xxx. Augusti,coronatus die 1x. Septembr. Pontificatu lafeepro nil antiquiùs habuit, quam Pri deceffori. acra abrogate, de amicos injuriis afficere authoritatemque l'ontificiam armis & intidiis aug.: e. Anno 1466, Georgium Pogebrachium. Bolicinke Regein , Huffitis addictum, lata in Confederio fententia havefees damnavir, anathemate percuffit, regno exuendum decrevit; idque Fiederico Imp. ac illo munus oblatum renuente, Marshie Hungar e Regi aurhoritate Apostolica donavit : quin & leguo in Bohemiam Laurentio Roverella, Episcopo Ferrarienti, Georgii subditos ad rebellionem movendam incicavit. Primus omnium galeri coccinei ulum Cardinalibus proprium fecit. Obiit apoplexia correptus anno 1471. die xxve. Julii, matis fine 13. Ertant Epillele 2. Concil. Tom. x111. p. 1434. alia plures in Colle-Ctione Roma 1579, edita, & in Cherubini Bullario

1466.

* Lib. de

Acad & doct viris

Hifpan.

taigno Ibid. 1638. RODERICUS SANCIUS DE AREVALO. natione Hilpanus , illuttri leco natus, poftquam Vid Prolos. Jutis fundio in Academia Salmanticenti per dea i Seculairi connium infudifice , utriufque Juris & Artium Hom. Vita: Profetior; creatus eft. Dein Henrici IV, Caftellæ Regis Sacellanus, Anditor, & Confiliarius, Referendarius Apostolicus, Episcopus primum Ovarensis, dein Palentinus, demum Caligurritanus, clatuit anno 1466. Castro S. Augeli in Urbe Roma à Paulo II. Pontifice pratechas. Scripir , jubente Henrico Rege , Hilleriam Hi-Banicam libres tv. à prima gentis origine usque ad annum 1469. De eo fimul ac Luca Tudenti & Roderico Ximenio , tale fert judicum Alfonfus Gartias Matamorus*, Cam non ad veluptatem aurium , fed ad memo-rium, & judicium Posteritatis scripserint, cum à deliciis lengissime, tuna ab inepriis & mendaeis procul abfuerunt. Prodiit Historia ista in Italia feorfim excufa, dein Francofortt 1603. Hilpanie Illustrate Tom. 1. pagin. 121. Extant ejuidem Trailant 3, de Appellatione à Sententia Papa, de Synodis Generalibus, de remedits afficila Ecclefie militantis adversits Turcas, MSS.Patavii fu Bibliotheca S. Joannis in Viridario, indicante Tomatino lib. de Biblioth Patavinis pag. 12. Num editi fint , me latet. Ejuldem etiam Epillolom Ingubrem final & confelatoriam de expurgatione infule Nigroponiis per Turcas, memorat Simlerus Biblioth. Tiguiu. pagin. 609. Caterum Rome 1468. f. Perif. 1473. f. & Bifmeli 1488. 80. typis

ouni fistu vitx temporalis; fecundas de fista & vita spirituali. Ecclehaftica & regulari. Opus Pauto Il Pontifici infetibitur , omnibulque omnium vitz ordinum ac conditionum commodis & incommodis figillatim enarrandis infomitur.

ALEXANDER DE IMOLA; TARTA: GNUs cognomento diches, gente Italus, Imola feu Fo:o. ornelii patus, Juris utriufque confultus celeberrimus, Joannis de Imela & Joannis Ananientis discipulus; Papiæ, Ferrariæ; & Bo-noniæ per triginta ferè annès Juris scientiam pablice profetius eft. Clatuit anno 1467, tanta eruditionis fami eximius; at quicunque il lum docentem non audiverar, vix inter do los Italia Inrifcontultos illo avo numetati potfer. Obiit an-no 1487. ataris fue 54. professionis 30. Bononiæ apud S. Dominicum tepultus. Extant Cammen-Confilier um libri vii. Venet. 1571. 1597. f. Commentaria in Digeftum venus , Codicem , Digestum. novam, & Inferciatum, Lugdani 1558. Additioner ad Baldum Vbaldum in Codicem, Digeftum, & Infortherson, Logdoni 1145.

HENRICUS HARPHIUS, natione Belga, exvico De Hetp. feu De Erp. Campinia Brabanrica, Ordin's Minoritarum Regularis observantia Theologus & Provincialis, ac demum, Conventus Mechlinientis Guardianus. Claruit anno 1468. Obiir Mechlinia anno 1478, in medio chori apud Franciscanos suos sepultus; Mystica Theologia Magister dollus, methodicus, singularis, ut Card. Bonze * verbis ucar.

· Nethia Auctor led

OPERA.

D ETheologia myflica, tum freculativa, tumi affelitiva libri s. quotum primus vocatur Epithalamium , fecundus Direflerium anreum centemplativerum, tertius Eden five Paradifiu consamplariverus. Prodicrum Colon. 1518, 1555. etro:ibus & facibus fedis Apottolice juliu repurgari cura Petri Pauli Philippi, Ord. Pradicat. Roma 1681.Brixle 1601.8c | elen. 611. 4°. In Indice enira Romano cavetur, ne deinceps imprimantur, nife fecundum exemplar Romanum anni 1585. adulrerati. Pars fecunda Germanice ab Harphio confcripta fuerat. Earn itaque Latine vertit & introdu-Gione pramisa illustravir Petrus Blomovenna Carthufianus Leydenfis.

Speculum ourewn in x. pretepta decalogi. Nori-berg z 1481. Bafil. 496. Argentinz 1510. 40.

Speculum perfectionis. Venet. 1524. Collaginer 11 I. de perfelliene vita , live Compendium Direlloris. Colon. 13:6.

Sermones de Tempere & Santlis. Hagenon 1509.f. Liber de tribut Panisemia partibus, ibid. Traftatus de triplici adventa Christi. rum Harphius Opera tua Belgico ferè fermone elucubravit, ab aliis postea in Latinum tran-

LAONICUS CHALCOCONDY-LAS, for Chalcordylar, (funt qui inverso noMCCCC

1468:

mod gen-mida

1474

S.E.C. XV. mine pro Laonico Nicolaum vocant) natione do An. Gracus , patrià Athenieniis , illustri geoere acccc orignelus. Claruit anno circiter 1468. Vitam

produziffe dicitur ad annum utque 1490. Scripht Historiam de arigine & rebus gestis Turcarum libre x ab Ottomanno Otthogulis filio nique ad adultum Mahometis II. regnum, feu ab anno Chrifti 120 ., ad 146;. Prodift Latine er verfione Conradi Clauferi Parif. 1550. Bafil. 1536,1561. Gt. Lat. Geneva 1615. f. Parif. 1650. f.

JACOBUS PEREZIUS, gente Hispanus , parria Valentinus ; domo Alorenlis , ex Ordinis Augustiniani Eremirà Episcopus Christopolicanus seu Chryfopolicanus anno 14/81 Calendis Octobris creatus , & Suffiaganeus Roderici Borgie, Cardinalis Valentini, Epileopi Portuenfis& Carthaginenfis. Obist anno 1491. in Eccletia S. Augustini (epultus.

SCRIPT A.

Ommentaria in omnes Pfalmos Devidis Al-· legerica & Anagegica.

Expositio in Camica Of salia , viz. Benedictus. Mognificat, Nune dimittis, Gloria in exceltis, Te Deum, & Quicunque vult 1 ad Rodeticum Bo giam Cardinalem.

Trailarm contra Indees de Christo reparatore seneris humani. Prodierunt Opeta itta Parifi apud Alcentium Lundani 1512. Vener. 1565. 4 .

Expositio in Cantica Canticorum. Quastionu finalu discussio, Verion folus Chriflu ju merrum O' menfura, & larelter emnium bonerum, & reparator humana natura. Prodiit una cum Expositione pracedenti , Parif. apud Ascenfium 1498. Lugdavil 1513.

\$4701

1470.

Saculi ava-

£20. 23.

PETRUS NATALIS, feu de Natalibus, patria Venetus ex Parocho SS. Apostolorum in Diwcefi Caftellanenfi Epifcopus Equilinus Gradenlis Provinciae. Claruit anno 1470. Superfuit anno 1481, quo Caralogo fuo ultimam manum adhibint. Scripfit Hifle lam, five Caralogum Marsyrum & Sanflorum, quo Vitas , Mitacula & Patsiones corundem enzerat , brevitaris quidem ac veritatis Jacobo de Voragine studiotior, hand majori ramen judicio utos. Prætetquam enim uod à communi Marty: ologorum virio, effizini fabulandi libidine , immuois non fit ; Prifcillianum Hartefiarchim, rjuique fectatorem Latroci nimum Murryribus anoumeravit : ut alios mittam. Prodijt ifte Caralogus Argentina 1501. I agduri 542. Ejuldem Catalogus Veneterrem Senaterum of gesterum corum prodiit Vicentia 1493-

GABRIEL BARLETA, gente Italias, patrià Apulus, ex oppido Barulo natales & noneo traxit, Ordinis Dominicani Theologusinfignis. Claruit anno 1470. Scripfit adhuc post annum 480. Hydrunti enim à Turcis capti meminit. Extant Sermonnes Tomi 1. quorum prior Sermones Quadragefimales, alter Sermones de tempore Adventus, Afcentionis, Pentecoftes, & de nonnullis Sanctis continet .--- 1 47 % Vener. 1571 , 1535. 80. Notandum verò ett, quod * De Script. Leander Albertus à Mirgo * citatus prodit : fe. Decreta 111 Concil. Tom. x111, pogioz 144: alia Append.

Conciones liftas ab homine quodam imperiro, S.E.C. XV. fibi in adolescenti: noto , fabricatas fuitle, qui ut iplendorem operi inepriffimo quaretet , falso MCCCC Gibrielis Barlettæ nomen prætexuit. Cærerùm alius à notho, ætate tamen par , fuit Gabriel Bareletus , Ordinis quidem Dominicani Theologus & Concionaror infiguis , patriá verò Aquinas, ab Ambrofio de Altamura f ad annam 1486.

relatus. Hujus e taut Sermones per annum , Hagene 1518. (in qui editione appellatut Stephanne) P. 110. Venet. 1577. 80.

SIXTUS IV. Franciscou à Revere antes vocatus, natione Italus, patrià Lignt, civitate Savoneniis, ex nobiliffima gente Raverea oriun-dus, Leonardi & Lucinz filius, natus est anuo 1414. Novennis puer Franciscanis nomen dedit; & Cornobium ingressus, Joannem Pinacolium Prareprocess in Grammaricis fortitus eft. Adultion factus, Cherii Dialecticam, Bononiz Philo'ophiam & Theologiam didicit. Patavil demum Magisterii gradu cohonestatus în primutiis Italia Academiis Theologism & Philo ophiam prategit, Emditionis & eloquentiz famam non vulgarem adeptus, à familià Franciscan primum Jacobo Sarguellæ Ministro Generali , senectute gravato, adjinor datus eft; de n Liguriæ Provincialis, mox Ordinis fui in Romana curia Procurator , & rotius Italia Vicarius Generalis, demum cedente Sarguella Minister Generalis in Capituto Perufino constitutus. Aono 1467. Presbyter Cardinalis titulo S. Petri ad Vincula à Paulo Il renunciatus est. Post Pauli obitum anno 1471. Pontifex Romanus electus eft die ax. coronatus die xxv. Augusti. Anno 1476. Festum Immaculatze B. Virginis Conceptionis ioftituit : & post biennium confirmatà Rolarii Sodalitate, 11000. annorum Indulgentiam omnibus B. Virginem brevicula quidam Salutatione compellantibus concetfir. Vid. Breviarium Venet. 1022, exculum , & Hippolytum Maraccium lib.de Pontif. Marianis, Rome 1642, Cap. 76, Anno 1478, Laurentium Medicem & Florent nos ob Franciscum Salvianum s Archiepifcopum Pifanum, feeleftiffimum per-duellem, merita peena mulchatum, eccommunia eavit & arm's perfecutus eft. Paulo post Venetorum potentiam in Italia crefcere ægre ferens , to:am Rempublicam facris interdixit : & Helve-tios , millo vexillo facro , ad bellum iis inferendum concitavit, plenariam peccatorum te-mithonem omnibus sub vexillo ilto militaturis pollicitus. Anno 148;, promulgara Bulla Francifcanos & Dominicanos ob controvertiam de B. Virginis conceptione motam harefees notam fihimet invicem inurences , ab istiulmodi contumeliis in posterum abstinere sub anathematis puna mandavit. Obiitanno 1484, die x11. Auguiti. Vir quidem & iple supra communem Pontificum fortem eruditus , quique Biblio: hecam Vaticanam advectis ex Enropa undequaque libris inftituit , moribus tamen feediffimis infamis & libidinībus tam impuris mancipatus, ut eas puedere Scriptores pudeat. Certe primus om-nium publicis lupanatību, Roma aditum & licentism fecit i & ex annuo fcortorum vectig ili Apostolicum gracium ditavit. Extant

Epificla

- 5 E C XV Epittele & Decreta XVI. apred Browlum ad ann. M CCCC Saulian , apud treher. Sctipt. Cerman. Tom. 2. ong. 161. Epitlola ad (arolum Burgundum, apud

pag. 161. Epistota az carrenn Bainz, Mitcellan, Tom. 1v. pagin. 517. Baile G Conilitutiones quamplurime in Bullariis & Conflitutionibus Romanis. Ceterum scripsit Six-tus, dum inter Card nales adhue subsilterer, Librum de Christi Sanguine ; & de perentia Des Commentaria contra erroret cuinfdam Carmelita Remontenfit , affremantu Demo fina amnipotentia dawnatum beninem salvare nun pale. Uterque Tractatus prodiit Roma 1-7.. Ejuldem Expliearie in N colai Richardi Trachatum super declaratione indulg minum pro animabus in Purgato lo concella um, una cum dicho Nicelai opere excuia cit------ 87. Trailatus de futuris Conti gen'ibnt , & de Conceptione Beatiffma Virgimy, in Italicis Bibliothecis MSS, affervarimemorant Luras VV addingus de Scriptor, Ord Minor, p. 17. & Lad. Jacob a S. Carolo Biblioth. Pontif. p. :04

\$473

MARTINUS, MAGISTER cognomento di-Ctus, natione Gallus, patria Tutenenlis, intimo loco natus, urpore Lanii cujuldan blius. in Collegiom Navarsenie receptus, an. 469. Baccalaurea-tus, anno 147. Magilterii gradum magna cum lande tul't. Postea in Collegium S. Barbara tecedens,id non modò gubernavit, fed & incrementis non contemnendis auxit; tanti que celebritare Philosophiam Moralem perlegit; ut paulò ante mortem accerfiretur, qui Ludovico X I. Regi à facris Confessionibus & Eleemosynis adelles, Obsit quingagenatius anno 1481. Extant Libera feu Onefliones Morales de Forstudine, Paril 1,89. f. Liber de Temperantia; Patil.1490 Expositio perutills & necessaria super libro Pradicabilium Porphyrit, Parill 1499. Traffisms Confequentiarum in verà divinague Nominalium via, PaciCapud Antonium Denidelum. Queilio de Fato, peztixa Com-pendio Alberti M. in otto Physicotum libros, Parif. apud Dionysium Roccum.

RUDOLPHUS AGRICOLA, gente Frifo, 1474. in pago Balion tuxta Groningan natus anno citciter 1442. Poltquam Gioninga prima literarum fundamenta fueliciter potniilet, ad Academiam Lovanienfem se contulit; ubi in Gymnasio Falconenfi Philosophia artiumque liberalium ftudio incubuir. Lureà donatus I hilosophicà, in Galliam feceffit, ut politioris literatura feientiam, quem inprimis ambiit, ad immum perfeétionis culmen perducetet. Reliétà Gallià, Ita-liam petiit : ut Theodorum Gazam Gracas literas l'emrie migna nominis gloria enarrantem audiret. Voti compos factus, Hebraicz etiam lingue scientiam seculo isti fetè ignotam adjecit. Tot tantisque animi dotibus initructus, in patriam rediit : & Respublica Groningensis Syndicumaliquor annis egit. Claruit anno 1474. A civibus fuis ob negotia publica procutanda legatus, in Maximiliani Carlaris aula femeltri spatio hefit : ubi patrie fue canfam fodiciter procu-

ravit, commeni tamen magnotum virotum fato,

minime gratos expertus est cives. Domum reverfus; cum ab Antverpientibus alfilque ad icholas regendas ample flipendio depoteereur , à 5.8 c. xv. nocellano luo, cui Gracas literas olim prale- ab An gerat, Joanne Dalburgio prafule VVormatienfi

atno 1482, evocatus , in Illius comitatu reliquam vitam exegit, modò VVotmatiz, modò Heidelbergæ degens. Utrobique literas humaniores publice edocuit, quin & Gymnafii Heidelbergeniis pratecturan getlit. Illam ipfi contulerat l'hilippus Princeps Palatinus, qui Agricolam non foliani liberati tripendio ornavit, fed de rebus maximi momenti consuluit. Integ o triennio Academia Heidelbergenfi totique Germania ad meliorum literatum tludium facem prætulits ipfe pezeter accuratam triom linguatum notitiam, onnii ścieniarum genere excultiffimus; Philo-fophus iummus, Rhetor difertus, Theologus infignis, Mufice, p.cu.e, alianumque arcium moiliorum itudiofillimus, Obiit Heidelberge, immaturà motte peareptus , dum Dionysii Areo-pagita libris Latine vertendis incumberer , die #xv111. Octobris , anno 1435. gracis fuz 41 apud Minoritas in Franciscani habitu (fic cum voluctat) sepultus. Tumulum ei posuit Hermolaus Barbarus ; jutta periolvir Joannes Reuchli-nus. De Agricolæ tiylo fententiam ferat Erafi

mus *. Var divini pelloris; inquit, eraditionis * Con recondisa , Pylo minimė vulgari , folidus , nerve- tisus Jus , elaboratus , cumpofins ; fed qui nomibil refiplat & Quintilianum in eloquendo, & Ifocratem in orationis firmilura, niveque tamen inblimier, Onintiliano etiam fusior ac dilucidior. Es buic tamen ad famoum landemeins alia quadam obflitere, tim. pracipue regionis ac temporis infulicitat; -- In Italia fummus effe peteras , nifi Germaniam prasuliffer. Taceo magnificum illius Encemium, quod in Adagio, quid cani cum balneo! el reddidie Eralmus; cum non tam Critici Cenforis, quam Panegyriftz pattes ifto in loco Vit Maximus egille videatur. Fusè illic in Agricolæ laudes ex-currir; nihil illo unquam Cifalpinum orbent produziffe omnibus literariis dotibus abfolurine atletit, confummaram ejus elo quenciam, diffufam linguatum peritiam, atque elimatam Philo ophie telentian prediest; meximum denique

teftatur. Tam intigne Rudolphi elogium ægtê tulerunt inquifitores librorum l'ontificii; adrà ut in editione Eralmi Adagio um Manutiana nufquam appareat. Neque enim diffimulari porcfi Rudolphum nostrum manifestas Ecclesia Romamæ cortuptelas tam fériptis quam fermonibus activer fatis lepc impugnisse.

Italia pariter ac Germania ornamentum fuille

OPERA.

- D E Inventione Dialellica libri 3. Prodierunt feorfim cum scholiis Joannis Match. Phriffemii Parif. 15.3.
- De univerfulibus Quaftiones aliques fingulares. Prope deumasum dealetica invensionis Opufenin. Scholia is Orationem Ciceronis pro lege Atamilia. Apthori Sophifta Progymnasmata, ab Agricola Latine converfa.
- Prisciani Casariensu Praenercitamenta en Hermogene translata. Commentariola in aliquet L. Ann. Seneca De-
- clemattones. Balil. 1,29. 80. .

Oracia

MCXV.

Orario de nativimo Domini. Oracio in laudem Philosophia & reliquarum. MCCCC artium, Ferraria anno :476. habita Oracio gratulatoria ad Innogentism VIII. Pen-

Epifola de fludio formando Januó 1484.fci pez

Heidelberg 1621. 8v. Epifole alie VII.

Paranefis I focratu ad Demonicum , Eynfdem de regno libellus , Luciani libellus de non credendis delationibus , Eyefdem Micyllus five Gallus , Platenu Axiochus de contempenda morte, ab Agricola Latino fermone donari,

Carmina & Epi aphia. Antverp. 1:11. 4. Prodictun: omnia ifta Agricola Opera, in duos

To nos digetta, cutà Alardi Amitelredami Colon.

Commentaria in Boeshii libros de Confelatione Philofophia. Colon.1515.Bafil.1570 Orano in landem Matthia Richili, typis Joan.

Soreri 1519. 81. Alia quadam conferipfir Rodolphus , puta, Epitomen Hiftoricam juliu Philippi Principis Pa-

Litini , Vienn Francif i Petrarche . Carmen de S. Anna, &c. que nondhin in fuce a edita viden-

BARTHOLOMÆUS PLATINA, Paterno \$174. no nine Sacchus dictus (atii Bapriftum vocant; Bartholom.eum aucem , qui illum probe novit, Richardus Flemyngus) gente Italus , Patria bunbeat-Cremonenfis , nonnullis tamen Veronenfis , ex Tiburtia. vico patrio cognomen datit. Humili loco & obscuris parentibus natus, juventutem militiz dedit. Annis provectiot, operam literis non inforficem præftitit, claruit anno 1474. Calixto III: imperante in utbem venit, & à Bellarione Carle inter Domesticos adicitus est. Mox à Pio 11. Pontifice Abbreviator Apostolicus factus, non exigui fano pretii facerdoria dono accepit. Post Piimortem à Paulo I I. loco motus est , & bonis omnibus spoliatus , non alio nomine, quam quòd apud Pium in honore suisser. Ægrè

admodum id tulit Platina, & Palatium continuis viginti diebus obtidens , càm ad Pontificis colloqu um ucutiquam admitteretut ; mifsà Epiftolà fe ad Reges Principe que dilapturum minabatut, eolque adhorraturum,ur Concilium Ipli indicent, in quo facti rat onem roddere cogeretui, Platinæ petulantiam carcere duriffimo & compedibns cattigavit l'anlus ; Exacto in carcere quadeimestri ipatio , Pauli Gonzagz Card-nalis Mantuani precibus liberatus,in Cardinalis clientelam transit. Post reiennium Paulus illum iterum comprehendijuber , læiæ majestatis reum :git, negantem equuleo imponit & gravillimis tormentis exeruciar : cum verò uulla arre ; nulla fevirià criminis contellionem extorquere police; milellum huminem harcfeos accutavir ; ideo icilicet quod de immorralitare anima disputate soleret, & Platonis aliorumque Philotophosom (cripta reveret Bellarionis demum & Gonzage Cardina-Blum precibus farigatus Pontifex Plainam ext-

cere post annuam moram eduxit , & biennio se-

quenti d'guitatis reftituendæ vana ipe lactavit,

Paulo è vivis sublato suffectus est Sixtus I V. qui

Append.

feiens, euminter Contubernales allegit, opibus S.E.C. X.V. auxit, zedibus in Quirinali donavit, & Biblio ab Anthece Vaticana przefecit. Obiit ille Roma, peste MCCCC, extinctus, auno 148 . attatis sue 60. in Templo S. Mariæ Majoris fepultus. Vir fanê non metuditus , quique , judice Exalmo *, m bifleria valita- * Cleerorus erat finalim fuifet argumentum fuliciu. In mineprimo cive , & Panes yrreo nonnihil accedit ad Ciceronis imaginem, fed tanto intervallo, se hoc nomen non promereasur eruditorum calculus: aliequi vir dollus , facundus , & ni faller , bonns. Illustic illi elogium poluit Richardus Flemyngus in Lu-

cubrationibus Tiburtinis lib. t. In Pontificum autem vitis describendis pariem veracem elle norat Card. Bona în Notit. Auter. lib. de Divina Pfalmod, pramitsk.

SCRIPTA.

H Isteria de Vitis Pentificum Remansrum à Christo naro ad Pauli II. obitum, seu ad annum: 471. Sixto IV. Pontifici nuncupata Prodiit Bafil. 1479. Nariberga 1481. f. cum Onuphril Panvinii Continuatione usque ad an. 1565. Levanii 1572. Colon. 1600. & 1611. 4. De namis rerum liber.

Epificiarum ad diversos liber. De honefta velupmee & valetudine libri x. Bo-

noniæ 1498. 4°. De falfo & vero beno Dialogi att.

Centra amores Dialogus. Dialogus de vera Nobilitare.

Dialogi it. de oprimo cive.

Panegyricus in tandem Beffarienis Cardinalis Nicen

Orario ad Panlson 11. Papam de pace Italia uponenda, & bello Turcis indicendo.

Prodictunt omnia ifta Plating Opera Colon-1519. Lovanii 1571. Colon. 1574. f.

Dialogus de flosenlis lingue Latina. Venet. De ratione villas , O mede vivendi , leu de. tnenda valeradine : Item de Natura rerum , G

Arte coquendi sivo popina scientia libri x. Colon. 1529. 8". Parif. 1530. 8". Rafil. 1. 41. 4". Historiarum de rebus Orbis Mansua, & familia Genzagarum librer t i. Platina confciipfit. Horum edicionem meditatum etie Joannem Opo tinum, typographum Basilceniem reitis eft Simletus *. on præftirerir , hand invenio.

* Biblioth Tigurin p. 1476

IOANNES DE CIRCYO, natione Gallus, Parria Divionente , Ordinis Ciftercientis , ex Abbate Bulernensi ad Cistercii præfechuram anno 1476. atlumptus: Insocentio VIII. Pontifici ob fingulares animi doces eximie chanas. Acriter contra Commendas Monasteriorum di putavit in Synodo Anrelianenti anno 1477. Tutonenti 1478. & in Romana Curia cotam Innocentio Papi , à quo multa Ordini suo privilegia Impetravit, Anno 503, fenio gravatus dignitati fua rentuciavir, & excunte codem anno diem claufit. Extant Compendium Santlorum Ordinis Ciftercienfis; & Cellellio Privilegiorum à diverfis Pentificibus , Regibus , & Principibus eiden Ordini concellocum; fimul impreila Diviene .49 . P. edist Platinz innocentiamismul ac doctrinam probe posterius Opus iterum Ansverp. 1630. Illi adjun-

S.E.C. XV. gitus Exbertatio ad Monather Ordinis Ciffereienlie: quam transtulir Carolus du Vitch in Biblio-MCC CC titecam fuam Scriptor, Ord. Ciffere. p. 201.

1476. M. JOANNES WESSELUS HERMANNI, qui & B A 51 L 1 U 5, cognomento Ganifertian gente Friio, civitare Groningenfis, Rodolphi Agricola conterraneus de amicus fummos , ob

eximian pictarem & doctrinam I.ax mandi vulgo dictus : jurat firmus Pontifieiæ aurocitatis & fuerstitionis advertarius. Post haufta domi prima l terarum fundamenta, ad Luretiam & celeb. rrimas tot us Europæ Academias fe contulit; & nativå ingen i fælicitate pariter ac immani diligentia immum literatum spicem confeendille vitus eft : Rhetor, Poeta, Idlo ophus , & Tiscologue Intignis ; Hebtaice , Gence , & Latine petitus. Clatuit an o 14-6. 1 hoologia: Iautea infignitus, Parities, Colonia, Field lberga, Roma, & praferrim Hathe (ubi Reachlinum discipulum habuit) frequenti auditorio docuit. Alius ab hoc, vir tamen minime inernditus , fuit Joannes de Weislin; qui in Germania inferiori eo circirer remote inclaust maximamque Theologie runc receptar litem intentavit , Pontificis autoritatem, & Ipurias Eccletia Romana traditiones , neutiquant locorum oppugnare veritus : quodque prolerarios tune temporis Theologos non minus pupugit , Arittorel s dogmata Phitotophica , in Eceleitz non minus quam Scholarum utum jamdiu recepta, palàin oppugnavit, Platonicam Philo-fophiam veriorem ac Christiane fidei propiotem elle ratus. Ad hac D. Thoma: autoritatem (ape

in disputando floccifecit, folique Scripturz fidem indabiam ad libendam elle prædicavit. Habentur fane in Fatciculo Rerum Expetendarum* (Moewnie priùs anno 1470, excufa) l'aradoxa aliquot, uti tunc videbantur, illius dogmata, ex iptius ore and Wormariam conclenantis à Thomittis quibufdam excerpea 4 quibus infallibilem Eccletiz Doctoribus in explicand, S. Scriptura aut tradendis fidei atticulis autoritatem effe negat: divinam tettorum ac jejuniorum inflicutionem in dabium vocat, Roman peregrinantes stultitiz infimulat , & mandata Eccletiz non ligare ad peccarum docet; ut alios minoris momenti articulos taceam. Tam immanes erro es gravi poma plectendos elle cenfuerunt inquitirores , Geratdus Eltenius & Jacobus Sprengerus, Ordinis Prædi-eatorum. His fuadentibus , ac penè cogentibus, Archiepi-copus Moguntinus epitola ad Academianum Heidelbergenits & Colonientis Doctores anno :479. data jullit, nt Welleli dogmata Hærefeos finipecta è I bris ejus excerperent, & examini fubjicerent. Factum id folenni apparatu, multique è scriptis illius excespri errores in medium funt prolati : de regula fidei , Nihil enim ctedendum elle voluit, quod in S. Scripturà non habeatur; de Sacramento Euchariftiz, in quo fubflantiam pauis manere eredidit; de Indulgentiis, quas parim approbavit ; de Concilii Generalis autoritate, quam fallibilem elle docuir ; de Processione Spiritus S. quam Filio requê ac Patri deberi negavit ; deque aliis Theologiz placitis quamplutimis. Holee primimtuebatut Weifelus;

cum ve ò ignem ab Inquifitoribus intentari fen-

euit Ti.cologis non obscuti nominis quibusdum 5 . C. XV. Academicis; qui cum tanto viro tam pracipitan- ab An ter actum elle doluerunt , nimis actem & inanem M C C C C. Thom statum simultarem insemulabant; emme nen Exames verekaniur afferere multos articules ejus et majo- cius procedente Parcem puffe fuffineri. Quod Wellelum Bait- culo, fol. lium artinet; is pott Academias plures perhiftra- refe tas , Ingrave cente atute domum repetiit ; & in patrià civitate l'acras literas expoluit t donec lenecture nimia gravatus in Conventum Spiritualium Virginum Groningentem (ecellerit , & deinceps privato ocio ac precibus torus vacaverir. Obiit teptuagenarin major anno 1489, apud Frans eiscanos fi pultus.

OPERA

DE Dei providentia liber.

De canfis Incarnattems, & de magnitudint at amerindine Deminica Paffienu libri 11. P104 dierunt Antverp .- 8 .

Traitanu de dignime Ecclefiaftica , de vera de rella obedientes , & quantum obligent fubdites mandata & flutata Preleterum, Exitatiapitel Goldatium Moustell. Font. pf. 6;4

De Sacramento Punisentia, & qua fint clavet Ecclefia, feve De porejinte ligandi O folvendi. Quafu vera communic Sancterum.

De shefauro Ecclefia , & de participatione at dispensatione ejus Prapositiones XXXII. Habentus apud Coldatumibid. p. 17; De fintermitatibus , &c.

De purgatorio , & justu animarum poft hanc vis

Trailmens contra posellatem Pontificus Romani in Indnigenius. Extat apred Goldaftum ibid.p. 176. Epifiola plures.

De Sacramente Enchariftia & andrenda Mifia De Induigeniis liber. De Oranine & mode erandi.

Oputenla Wetleif omnia, adliuc recenfita, edita funt , titulo Farragina rerum Theologicarne. Batil. 1521.t. & cura M. Lutheri Baful. 1525. 404 Auctiora accusante Petro Pappo Greninge an. 16:4. Denique cura The odori Strackti Marpargi 1617.

Scala Mediturunis, in editione Groningenis De moribus veserum Hereticorum liber. Lipliz

Alia quædam (criptit Wetfelus , via. De Inflife eations per Civifines librum , &c. que an typia adbuc excuta fuerint, nondum comperi. Caterum omnia ejus (cripta in Indicibus Romanis prohibentur; ipieque autoribus damnaris annumeratur.

ROBERTUS I LEMYNGUS , ustione Anglas , illuttri loco narus , Richardi Flemyngi, Lincolnientis Epitcopi, contanguincus. Politis Ozonti in Collegio Lincolnienti , quod Richardus Epileopus recens fundaverat , primis literatura fundamentis, in Italiam te contulit, & Baptiffam Guannum Veronentens Ferrariae docentem audivit ; utriutque lingue clegantiatum , inprimie verò poetices , itudiotus. Romam delatus , l'rotonotarii Apostolici dignitatem obtimit. Claruit anno 1477. In patriam denum redux , Lincoltiret, ad l'alinodiam defoendit. Maxime id ditpli- nientis Eccletic Decums confirmus eff. Obiir.

* Fol. 161.

5.E.C. XV. Lincolniz, in facello propé Richardum confinguineum fepultus. Dum in Italià adhuc ageret, HCCCC. & Tiburti in fecessi anno 1477, motam faceret,

fcriptir heroico carmine magnificum Sixti IV. Pontificis Encomium libris 11. quibus Lucubra-tianum Tiburingrum titulum dedit. Priore libto Sixti profipiam, vitam, tes geftas ac vittates celebrar ; potterinre calumnias illi affictas diluit, & illustre parentelle ejus elogium ponit ; ub que autem pudenda adulatione usus immensis laudibus Pontificem jamerentem cumular: vix alio nomine notandus. Hand adeò fælicem enim nactus est venam i versusque scabros fatis atque impolitos dedit. Prodiit Rome codem, at videtut, anno excusum in 8°. Unicum ejus exemplar vidi penes R. V. Gul. Cave, Alia ejus scripta, & in his 'Di-Elionarium Graco-latinum memorat Baleus Cent.

\$. cap. 21. IOANNES RAULINUS, patril Tullentis, præclar s & opulentis parentibus natus. In Collegio Navarrenii Academia: Parilienfis bonarum ticerarum studits innutritus, anno 14-9. Theologia: lauteam accepit. Anno 1481. Gulielmo Caltrotorrio in Collegii Navarrenfia regimine infectus; quod quidem tumma probitat s & prudentiæ opinione administravit. Anno citci (11497. abdicato magistratu , Cluniacensibus Monachiste adjunxit; & inter fitos non mimus pierate, quam olimintet Academicos doctima eluxit. Aimo 1501, Ordinis Benedictini refor-mandi Provinciam fibi à Cardinali Ambaliano Legato commiffam obiit. In vivis effe defait Lu-

14-0-

tetia in Cluniacenti Collegio vata Id. Februanno

Icta, atatis fuz 71.

SCRIPTA.

T Ermones de Advensu Domini. Prodictint Parif.1516. ibid. 15:9. 80. Venet. 1584. 40.

Sermones Quadraresimales in duas Partes di-litibuti. Parif. 1323. Venet. 1584. Sermones de Festivitatibns Santtorum totius

anne, in duas itidem Partes d gelti. Parificia 4. Itinerarism Paradifi, seu Sermones de Posnitentil. Parif. 1514. Decirinale de triplici morte, Naturali , Culpa,

& Gehenne , Parif. 1520. & eum Itineratio Paradifi Venet 1;85. 40.

Sermones xiv. de Eucharistia. Paris, apud Joannem Parvum. Velumen Epiflelarum Lv. quibus accesserunt

Collacio in Fefto S. Ludovici per thema : Domino, in virtues tua lambitur Rex ; & Collatio habitu in Conventa Clumiacenfi de perfettà Religione S. Benedilli, Parif. 1520. 40. Oracio de Reformaciono Cleri ad Capitulum.

generale, Balil. 1498. Prodictunt Opera Ranlini Theologica Antverp. 1612. 6. vol. 4". Sermones Parif. 1642. 2. vol. 8 .

flordis. Parif. 15on. AUGUSTINUS PATRICIUS, gente Italius,

Ecclefia Senenfis Canonicus, Francisci Piccolomine Cardinalis Senentis Secretarius , claruir

mo 1480. Novemio ante Cardinalem Seneniem S.E.C. XV. à Paulo II, ad Conventum Germanotum Rarif. ab A. poneniem pro iubiidiis contra Turcas postulandis missium comitatus fuerat : & Romam reversus, return in Conventu gestatum historiam literia confignirat, Scripfit etiam ifto anno 1480. juffu Domini lui , Hesteriam Cencilterum Basileensu & Florentini , przeierrim verò illius , ex Codicibus duobus in Ecclesia Basileensi, ut ipse tefert, asservaits, maxima parte exteripeam. Habetur Historia ista Concil. Tom.x.11.p.1488.usque ad p.1616. Extat etiam Historia Convenius Racistonansis inrer Scriptores Germanicos à Frehero editos Franesfurt. 1602. Tom.11.p.143.

MATTHÆUS MARESCHALCUS DE BAPPENHEIM, natione Germanus, nobiliffimă familia oriundus , Udaltici Marefchalei, Castellani Ducis Bavaria, & Anna a Schwabsperg filius , literarum fludio in Academiis exteris plurimos annos impendit, & utriulque Juris Doctoratum meruit. Domum reverius , Canonicatu Ecclefix Augustanz, aliifque beneficiis Ecclefiafricis cumulatus eft. Claruit anno (48). Extat Chronicon Anfrale dictum, quod tes tota Europi gestas ab anno 812, ad 1317. brevissime secundum annnrum feriem percurrit, apud Freherum Script, German, Tom. 1.p. 311 Ejuldem Chronici pars plepior, que res geftas ab anno 1276. ad 1301. uberiùs enatrat, ibid. p. 317. Chronicon Augustanum. ab anno 973. ad annum 1104. ibid.p.345. Chranican Elovangense ab anno 1:9: ad annum 1477. ibid. p. 451. Carterum Chronica ista omnia nonnisi Excerpta funt ex amplioribus Chronicis (Austra-li , Augustensi & Elvvangensi) à Matthro de-

GABRIEL BIEL, Patria Helverus, aliis men Spirenlis', Colletter dictus, S. Theologia Boctot , & in Academia Tubingensi profesior publicus, ab Eberhardo Comite Wittembergensi, qui Academiam iltam anno 1477, fundavit, evocatus, ut Theologiam & Philatophiam accepto Ripendio edocerer. Claruit anno 148 .. Eberhardo Principi admodùm charus , & fummo in precio habitus. Pottquamplures annos carhedram Tubingensem rexister; Clericorum Vitæ communis ordinem fuscepit, obiitque juxta nonnallos auno 1495. fint licet , qui illumusque ad annum 1520. vitam produxiste velint ; quod minos quidem ve-risimile videtur , cum Trithemius illum anno 1494. provecta jam zetate apud Tubingenles egille prodat.

SCRIPTA.

Ommenturia in libros 14. Magiffri Sensenstarum. Prodictunt Bafil 15:2. Brixis 174.4 Expeficio Canenis Miffe , que reverà elt Eggo-

lingi Brunivicentis , paucis à Bielio omitis, non-Commentatios in omnes Logicos libros Atinullis additis aut mutatis : quod quidem ipie in calce Operis ingenue fatis agnoscit. Prodite Lugduni 1541. Venet. 1,76. Brixia 1,80. Bergemi

Sermonet de Tempere, Deipara , & Sanllie per retum annum:-- 1499 f. Brixia 1583.40 Bafil.15 9.

14804

S.E.C. XV. Sermones medicinales conera peftem & mercie MCCCC. " Defensorium obedienus ponificis, ad Ecclesiams

Hilleria Dominica Pallienis. Prodiit una cum Defensorio & Sermonibus cunctis , Hagema

Traffitten de Monetterum potefitte fimul & neilitate. Norimberga 1542. 4". Colon. 1574. Lugduni

Epitome feripti Gulielmi de Oceam , & Collectovium irea v. libres Sententiarum , in Academia Tubingenti editum, Vid. Indicem MSS. Bibl. Auguitana p. 102.

1480. HERMOLAUS BARBARUS , Patricius Venetus, natus est anno 1454, die xx1. Mali, Francisci Barbari , viri erudirislimi , qui summo prusimum in Patrià civitare locum tenebat , fi-lius : viend bonarum literarum gloriam in Italià

• Cicere dian.

resuscitandam natus , Grace & Latine impense doctus, & utrinique lingue elegantiatum icientillimus ; verè magnu ac divinu bano , inquie Eculous , qui rara literatura castificmos moret ad muxit ; ne: minis vita innocentia, quim delèrine praftantia enimit. Claruit anno 1480, quadriennio antè scribere exorlis, A Republica Venera ad Romanum Pontificem legatus, ab Innocentio VIII. anno 1491. Patriarcha Aquileiensis inscio Senatu constitutus est. Cum verò Legati Reipublic . , qui Romz apud Pontificem ageirant , lege Patrià vetatentus ne inconfulto Senatu facetdotium acciperent, aut in Clerum transirent, ausum id contra civitatis leges gravitet tuletunt Venetia darifque ad illum literis mandatunt, ut morà omni fublata Patriarchatum abdicaret ; aliter patrem fuum magiftratu iubmovendum , bumaque ejus filco addicenda fore. Fruitra cergiveriatus est Hermolaus civiumque icacundiam metà lenici polle (peravit, Pater magifteatu exuitur , & incallium tentaris rebus omnibus dolore animi abfumitur. Ipie Hermolaus bouis spoliatur, civium albo eximitur , & perpetuo exilio mulctatur. Tam infulici fortung ictu opprellus, mellori cer-te fato dignus, vir dochifimus inopem Romge vicam traduzio mitella Alexandri Pontificis tporenii aliquandiu fultentatus ; donec anno 1494. morbo plebeio extinctus interiit , anno ataris fuz (o. funeris etiam honore defraudatus. Etaimi de eo judicium lupra audivimus. Ver m jejunum id nimis, si ejuldem elogio, quod al bi occurrit, conferatur. In Adagio enim , quid eani cum batneo i hac de Hermolao habet. Is vir erat , qui non foliom Italiam fuam , verion essam omne faculum hoc nestrum illustraris : enjeu tanta est apud omnes eruditos authoritas , ut impudentifinum fit ab ille diffentire : tum ingratifiums in reflimendie literis neilitat ; ne à literis omnibus alleni fimus, aut certe ingratifimme habeatur , apud quem Hermelas temoria non fit fact of anche.

SCRIPT A.

O Ratio gratulatoria ad Fredericum Imp. Brit-gis (486, 4°, Bafil.1520, 4°. Compendium ferensia naturalis. 1579.80.

Sæculum Synodale.

Cafligationes Pliniana ad Alexandrum VI, S.E.C. XV. Rome 1492. f. & castigationes ibid. 1493. f. Ve. 3b An. 4 MA 1497.

Orariones, Pralettiones , &c. Patif. 1494.40. Epifiela varia, & Prefuimes inter Angeli Politani Epistolas. Bafil. 1553. lib.1,9, & 12 Verfiones Latina aliques Arifletelu librorum.

Bafil. 15:31 Castigariones in Pomponium Melam ; Cerellarium ad Diosceridis quinque tibres prieres de ma-teria Medica ; Versientes Latina Diosceridis tibrerum , Themifis Orationum , & aliquet Plutarchi Opafeulerum, variis locis ac remporibus in lucem prodictunt.

Caterino prater lithac fupra recenfita feripfit Hermolaus De Calibain libres 11. Contra barbares Philosophes librum, De re nxeria Porma, Que-Airnes Geometricas , Convenientiam aftrorum & medicina , Pracepta historia conferibenda ad M. Ant. Sabellicum , Oranones & Epifielas multipliees, Carminum plusquam 11000. librum, Compen-dium Galeni, Versienes Gracorum aliquos librorum, Or in his Reffonfienis Gennadti Patriarche CP. de fide Catholica ad Mahmetem Turcarum. Imp. Omnium Illius Operum editionem factam British effe memorat Simlerus : quæ tamen à me nulla Tiguin p diligentià inveniri potuit.

Conclorum facrarum volumen extare dicitus MS. Patavii apud Auguttinianos Eremitas.

BAPTISTA SALVIS, five de Salis, natione Italus patrià Ligur, Ordinis Franciscani focius, Provinciat Januenfis alumnus. Claruft anno 1480: Obiit post annum 1494. Scripsit Summem Cafinum Confeientia , que ab Authore nomen ducens, Bapristiana appellati foler.Prodiit Parif. 1499.

PACIFICUS, genre Italus, parrià Nova-rienfis, Ordinis Minorum frater. Claruit anno 1480. Scripfit Summem Cafunn Confeientia , ab Amhoris nomine Parificum dictam ; quam Fr. Tarvifinus Carmelira Italice vertir, veriamque edicuravit Venera 1,74, 1580.

ANGELUS DE CLAVASIO, natione lta-lus, patrià Ligur, ex oppidulo cognomine oriundus, Ordinis Minoritarum fodalis, & familize Observantium Vicarius Generalis. Theologus & Jurisconseitus intignis , claruit sumo 1480. Sixto IV. aliilque Romanis Pontificibus gratiffimus ; a quibus Nuncii Apoltolici ritulo infigni tus pio corradenda contra Turcas pecunia tubifdiaria legarus eft. Obiir Cunii in Camobio S. Mariæ de Angelia anno 1495. Scriplit Summan. Cafuum Conscientia , Angelicam vulgo dictam; qua post vitiolas aliquot editiones, ipsomet Au-thore curante, typis excula prodiit Venes. 1490. emendatiot ibid. 1569, 1178, t. 81. Argentina 1513. Normberga 1498, 1588. t. Alia quadam compo-fuit, viz. Traitmem de Relieutionibm ; Trailation inscriptum , Arcamfides , &c. que prele exierum Complui 1562. 40.

BAPTISTA TROVAMALA, aliis Nevamela dictus, patrià it dem Ligur, & Ordinis Francifcani Monachus, claruit Loyanii ab anuo 1480. Scripfit.

2480.

1480.

t480.

Prodit ifta Venes. 499. 4". Parif. 1515. 8". Ar- 1512. 8". peneina 11.6. f.

BERNARDINUS AQUILANUS, natione Italus , Foisa Apratii oppido oriendus , Ordinis Minor tarum fodalis & în Curia Romana Procurator; Jusis utriulque pasitet ac factarum literarum peritiffimus : quo nomine in Curlam Romanam accitus, Concionatoris muncte fungebatur, Claruiranno 1480. Ob it anno 1503. in Conventu S. Juliani prope civitatem Aquilanam, atatis fue 81. Anno demum 1515. reliquiz eius exinde tranflatz ad Comobium S. Angeli intra Foffan & Ocram ; ubi fubrus altate condite inligni veneratione hodienum coluntut. Extant ab illo ictipta, Funerale, Venet. 1,72. Trallaem de nubere volentium doffrina , inter Tracurus Tur.s Vener. 1584. Tom. 1 .. Administrate vita Spiretaalis, (anno 491, elucubratz) Italice , Venet. 1572. Historia brevis de Canchiis & illustribus viris provincia S. Bernardini ; Quadliberum Scholufticum: Quadragefimales, Centuria in memnium Passionis Christi, Peregrions; seu de Christo sub Peregrini specie Discipulis Emmaun:em profie icentibus apparente : Sermonum libri aliquot, Vita S. Rernardins Senenfis, & S. Phillopi Aquilami, Italice. Ex his pleraque MSS. attervantur in (cenobio S. Angeli practicto ; tefte Waddingo tle Scriptor. N. Ord. Minor. p. 54.

ANTONIUS DE BALOCHO, aliis Antonins de Vereellis di Cus, gente Italus, Balocho Dicetefis Vercellenfis pogo natus, Otdinis Francifcani Socius, è familia Regularis Observantia, ac Pro-vincia: Genuensis. Claruit anno 1480. Pradicator tora Itali i celeberrimus. Scripfit Quadrageffmale de x11. excellentiis Christiana fides ; Venet: 1,91. & Lugdunii;94. exculum. Trachtum de Virtutibut , Hagenoz 1514. 4°. Quadragefimale alterum de aternis fructibus Spiritus Santti ; in xv 1. Tractatus diffributum. Singulorum titulos exhibet, torumque Opus penès le MS. extitille produ Lucas Waddingus de Scriptor. Ord. Minor.

BERNARDINUS TOMITANUS, natione Italus, patrià Felttenfis , Parvar à brevi flatutà cognomento dictus, Ordinis Minoritatum, Sixto IV. & Innocentio VIII. Pontificibus Romanis acceptifilmus, quibus operam in rebus gravifilmis obenndis locavit, Claruit anno 148... Vir rarà motum caltitate, & eximia concionandi facondià ayed conterraneos fitos celebratifficeus. Innumera ferè mitacula illi a finxerum Historici è Minoritis fequiores ; quin & cozvus illi Bernar-Rofer.par. dinus de Bultis *, plutes in aere Angelos , quam in 4- Ser. J. terrá homines illi Viocentiz concionanti aftitille refett. Vetùm illa ad popellum. Certius id pictatis indiciom, quòd Christianos intolerandis judmorum ulucis afflichos dolens , Montem Pieserie multis in locis erigi curaverir ; ut verporum nummulatiorum tyrannidi occurreret. Obije Ticini die xxv.m. Septembris anno 1494.

immena veneratione à vicina plebe etiamnum

5.EC. XV. Scripfit, ad militarem funglicium Confesorum., cultus Scripfit Traitanium de mode confisendi, 5.E.C. XV.
25 Av. Summant Cafano Confesentia, que Rofella dici Britain 42.2-25. coltum 3.C. Contines quafdam, 26 Av.
MCCCE follor, focunding Alphabeti ordinem digitam. Indicat de Perfestiva Via Christiana, y Vence. MCCCC

BERNARDINUS DE BUSTIS, gente Iralus, oppido cognomane in Dacatu Mediolanenfioriundus, Familia Franciscana foralis ; rei Theologica, 1h losophica ac Jutilprudentia fciencia, pro ratione avi , hand vulgaritet instructus, Michaelis de Carcano discipulus a claru t anno 1,85, quo Officium de Immaculata Con-ceptioce B. Virguis , quod ipfe concinnara , à Sixto IV. Papa diplomate Apoltolico confirmari obtinuit. Vis praclara eloquenria fama, & pracftanti concionandi arre inter primarios Ordinis fui proceres numerandus : adro ur com recepto illa attateapud Italos more illuftriores è Minoriris Concionarores à celebrioribus Italia: civicatibus mitla ad Generalem legatione quocaunit depoteerenter; Bernardinus tingulis fere ab ep. so primum florere coepit, rempore anois ad totidem Prin. ipes aut intignes Urbes com à Generale depoteentes destinatus fuerit. Qualicunque verò dicendi gi nere enituit ; certè judicio.patum valuit, adinanes superfliciones & nugas pronus. Ut effizere n enim eius B. Maria fine fronte fine corde affentandi libid nem raceam ; ut infanas laudes, ne dicam bla phonias, quibus Lectori naufeam, Beatiffim z Virgini injuriam facit, mittam ; tantà in nudum felu nomen , quod novo Bernardini Senensis commento divino hocore nuper in Italia coli corperat , devotione ferebaturjut id die anniversatio rituque solenni per univerfam Ecclefiam celebrari ardenriffimis preci bus ab Innocencio VIII, postularer. Obiit post annum 1500;

SCRIPT A:

M Ariale, seu Sermones de B. Virgine Ma-ria, ejusque excellennis, non tolum pec fingulas ejus feltivitates , verdin criam per ormita totius anui Sabbaca. Prodiit Medielani 1494. 40. Argentina 1496.

Quadragefinale. Argentinz 1496. Reference Sermonum per Quadragefimam, cun-Unfque tetim anni mm Domini ales , quim feftes, dies ; necum de unaquaque muteria pradicabili. Prodiit in duos Tomos distributum Hagenes 1500. Lugduni 1507, 1525. 4°. & cum Mariali Brixin 1585. Tom. 4.

Pro defensione Montium Pietatis Traitam 11. ad Bertrardinum de Carvaialo Cardinalem, auno 1497. Sctipti. Mediolani 1503. f. & cum Rolario Hagema is 8.1. vol. f.

Officium de Conceptione B. Virginis. Oficium nominu Iesu. Utrumque a Minoritis hodienum recitatur;iftud die xiv. Januarii , illud die viti. Decembris.

ROBERTUS CARACCIOLUS, natione Italus , Lycii in regno Neapolitano natus , illino Robertus de Licie cognominatos , Ordinis Minotum Socius, ac demum ord ne Epileopus, Aqui mas , Licienfts , arque (ut nonnuili volunt) Aquilanus

Saculum Synodale.

S.E.C. XV. Aquilanus in Marforum provincia. Clateit anno ab An. 1480. Summa apud plutumos Pontifices & uni-M.C.C.C. vertim Italorum gentem gratia florebat ; id

108

veriam Ludaum gistem gusta flowbr, i alhonosis rare oudernali besteme ze kraličane natlas, spa tamopose eccellere credebarus y un terspos spad omne olego forsavia Paular spellateaur. Egegiot inne (prose. Es ferciona data; spilateaur. Egegiot inne (prose. Es ferciona data; spilateaur. Egegiot inne (prose. Es ferciona data; spilateaur. Barbara filateaur. Barbara sentre ponilit ferrur s quispue folitors fernificum & Cardinalium Poupsum, arci calamo filateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Estateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Spilateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Spilateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Barbara filateaur. Spilateaur. Barbara filateaur. e Robertus bic est Christi , quo prafule svatum Di emo post Paulum clarior erbe fuit.

SCRIPTA

S Ermones de Christo, B. Virgine, ac Sanclis.
Prodicum Veneziis 1489, & 1490.
Sermones de Tempors, de leudibus Sancliorum.
Neupoli 1489- Enfl. 1490.

Quadragefinale de Peccasis Balil. 1475. Venet. 1485. So. Licii 1490. Quadragefinale de Pantesmià. Venet. 1472.4°.

Argentine 1497. f.

Sermones de Anunclatione Virginis Maria, de. Pradestinatoromo de Danmatormo numero, de estenis peccasormo, de spe burà, de Iud cio pessilentia. Prodietunt ilti una cum pencedente opese secun-

da vice excuso ibidem.

Sermones de Advensu , cir Quadragessina. Ve-

net. 1,96,8%.
Sermoner de timore Iudiciorum Del.de inamartalitate amina , de eterna bratistelius. Excusi lunt
apud Gregoslum Arivabenium Penesiti in 4%.
Sermones per Soleminates tocisa amii , Domini
Subnotbyc Itatifima Figilis Venet. 479,1496.

De lommits formatione liber. Notibergie 1470, ad Joannem Augustum Ferdinandi Regis Stellue filium quibus mythice exponuntur vesto S. Joannis: Fall alterum Angelum volantem, &c. Neapoli 1472.

Speculum Fidei Christiana, Venet, 1955. Prodiesunt pleraque ex antedictis Opera uno vol mine, Lugduni 1503, tr.bus tomis , Venet.

voi ittane, Luganus 1505, tr.bus tomis, Vene

De Serlprot Ord. Minor. p.

36L

MICHAEL DE MEDOLANO, gente Iralus, patria Mediolanenfis, Ordinis Francifeni Regularis Oblievauriz: Infignis Concionano; Claruit anno 1485. Eundem fails, ac Michaelen McCarrano no non male conjett Waddingus v. Certé ucerque Mediolanum patriam habuit; userque in familia Francifesna militavit; & utrispae cadem feeé Opera aferibantur.

S C R I P T A.

Onfessionale, seu methodus confitendi. Venet. 1512, 80. Quade-ngestonale de quantor capitalibus visiis, Gulá, Irá, Invidia, Acedia. Venet. 1476. 40. S.A.C. XV.

Quadragefinale alterum duplicatum de Pani- 20 Arsentia & ejus partibus. Venet. 1498. 4°. Sermanes de Adveniu. Venet. 148. 4°.

Sermones X1. more febolaffico in Decalogum. Sermones de Santlis. Sermones de Tempore.

Sermones de Tempore.

Sermones de Punssensia ad dies Quadrages fina.

De Pecentis yeneracim.
De tribus pracipuis pecentis, Superbià, Avaritià, Luxuria.

De quatur reliquis peccasis capitalibus » & earum filiabus. De fide Christiana liber.

Prodictum illa à Sermonibus in Decalogum inclutive enumerara Opufcula, Michaeli de Carcano inferipta, Bafil. 1479.

STEPHANUS BRULIFER, statione Gallus, parti Atmoticus; domo Maclovienis; Ortdinis Minoritarum, Doctor Partineus; Gublmi Vortlougt ditipulus. Thrologis Acholattice jura Scoti Intentatian apad Mogantinos & Metrolica Profetfor, Claruit anno 1455. Obbit in Couverns Bernonis Frovincia Britannia; post annum, uti videux; 1,00.

S C R I P T A.

R Eportum in Iv. libros Sententiarum S. Bonavennera. Prodictum feotium Bafil. 1501. Venet. 1104. Parif. 1507. Liber de Sanliifund Trininte, quo Pictores

infultis imaginibus S. Trinitatem depingentes active entigat.

Sermones de passpertate Christi & Apostulerano.

Patil. 1500.

Apologetiens adversitis quendam Episcopum Minorium, Fratres Regularis Observantia damian-

ten,quied alio se nomine appellarins , quam Regula expressivis. Tractanas de timore servisi, & de denis Dei. Tractanas de Fornaditatibus ad mentem Scotk.

Producting tess this Tracketts Venezalich.

Declaratio identification & difficilientes versus
festionism venum. B till 1507.8° ad calcom Reportatorium.

Concio de valure Miffarim, in Synodo Mogun-

tinî habîta. Prodierant Brulifeti Opera Parif: 1499. arque Wid. 1500. 8°.

AND R.R. & S., primbun-quidem Oralinis Pradictions in Testry, delis Carportinishre Camenia, Cardinalist cuto S. S. Stati, vi fringfi frontinishre Cardinalist cuto S. Sati, vi fringfi frontinish cacinish iris indictives merine electronalus. Clatron tron 4,46. Internito ipteritis. Re eligiosis montante eligiosis del cardinalistico del Romana deloriam n. de corruptore, Ecclefishecoum, prefettivo vedo Sixt Paneifich, cross quatoriam productivo del cardinalistico del composito del cardinalistico del cardinalistico del free y certa del cardinalistico del cardinalistico del ferre y certain precipita del cardinalistico del Sixtum Papum privatin. de la nobilico Cardinatico confide egita cundid caldetara sociemativo del cardinalistico confide egita cundid caldetara sociemativo

Longie

unguiculis pieraris artiumque liberalium fludio SACXV.

MCCCC.

FAC. XV. tandem aliquando inchoaretut. A Pontifice & Cardinalibus fibilo & fannis , exceptus, all's fe vertit : acceptaque (uti præ le tulir) à Frederico Imp. Porcitate, Bafileam uebem se contulit; & iu Ecclesià Cathedrali anno 148a, die xxv. Martii . Concilium Generale ibi loci quam citiffime habendum indixit, ad fidei | atholica(ut iplius verbis utas) reformationem, mornes correctionem , feeterum victorumque extirparismem , & parem univerfalem in populo Christiano procurandam. Informule Sixtus te andira , da l'que ad Basileenses literis Andream compedibus vinctum fibi mitti juffit. Ifte à Pontifice ad Concilium provocat, & Concilii indictionem renovat. Sixtus legato in Helvetiam Angelo Epilcopo Sucianenti Andream fub anathemat's perni tradi mandat; & detrectannes Basileentes diris devovet : cumque anachema paràm entarent Helverii, Iodocum Præfulem Sedunentem ad Fredericum Imp. mittit, qui Cafarem inv tum perquam ac diu renuentem. eò tandem deduxit ; ut Balilcenfibus Andrram custodie mancipare sub perduellionis poena præcepetit. Factum id e eunte anno 1481. & Andreas , mentibus aliquot in curcere eractis, tandem clandeftinis infidiis firangulatus interiit.

SCRIPTA.

E Pillela Encyclica : quà inflituri fui de Con-vocando tationem teddit ; milerum Ecclefia Ratum, & Papæ Apostasiam describit, resque in Concilio tractandas propuoit-

1480.

Vita cjus

Appellacio à Papali sententia, qui actiter In Sixtum IV. invehitur, pessima illius seelera depingir, & exaggerat; to:amque Pentificiam authoricarem ab iniis fundamentis convellit.

Rejponsio ad Epistolam Henrici Instituris Dominicani, Appellacionis fue refutatoriam, quà Pontificum authoritatem prolixè impugnat; cialfamque torius Ordinis Prædicarorum inscitism & hypocritin detegir & perffringit.

Exhoreatio de reformandis moribus & Ecclesia ad mores Christianss. Enifola ad Fredericum Imp. out. Illum cnixè

rogat, ur incorptis fuis opiruletui Oracio defensoria ad Antonsmo Gratiam-Del,

iudicem Catareanum Epiflelam ad Carbarum Epifcopum Bafileenform, qui cum, ut instituto suo obsceunder, multis

hortatur. Opulcula ifta omnia collegit , & Scholiis il-Inftravit , qui Andrea Secretarii & procutatoris vice præfto fuit, Ferrus Numagen, Treviren-fis, Norarius & Sacellanus Ecclefiz Tigarinz. addita Gefforum Andrea Hilloria brevicula. Collectionem iftam ex Biblio:heca Ecclefia Tigutime in lucem protravit Ioannes Henr. Hostinge-rus, & Historiz fuz Ecclefishicz inferuit Szc. zv. Tiguri 1654, 80. Append. ad Sect. 1. à p.355. ad p. 605.

HIEROMYMUS SAVONAROLA, Jo-Fr.Picus natione Italus, patrià Ferraticolis, origine ra-Missed in men Patavinus, nobili familià oriundus, Append.

futomà diligencià incubuit ; ita ut adoleicens ab An adhuc præclasum inter eruditos nomen obtineret. Anno 1474. Bononiam infultis parentibus profechis, Dominicanz familia le adjunzit; & impolicam fibi Philo.ophie ac Metaphyfice perdocende provinciam fulcepit. Postes facro muneri initiatus, crebcis ad populumconcionibas in folutos faculi mores detonire carpir; tautà eloquentià, tam fælici fuccetfir ufus, ut audito um animos quo vellet perfusios flectoret, & perditiffimis qui ulcunque homuncio oibus pietatis & religionis Zelum incuteret, tanto patim populi confinu celebratus, ut am-pl flima templa auditorum multirudinem nequaquam caperent. Claruit 148:. Vir ad religionem promovendam natus, qui fumma vitz austeritate & illibată morum fanctimonia omnium in se admirationem rapuir ; & cerrissimis quibuídam rerum furucarum praedictionibus ",di. " Vid. Phivini ferè hominis opinionem fibi coociliavit, Tanca pietaris & eloquentiz fama instructus, mitum fanè, quam immanem apud Italos authoritatem fibi comparaverit; adeò ut tota Italia à dicentis ore pendere vidererut. Frequentibus ille concionibus oppidatim habitis, in id folim incubuit; ut deplocatam avi malitism castigaret, collapfam Ponthicum incurià religionem restitueret, pietatem, charitatem, & jultitiam in Chriftianurum animos revocaret; folutofque omnium mores corrigeret. Inprimis verò id cura liabuit; ut Pontincum, Ecclefiasticorum, & Principum qualiumcunque vitia detegetet , & acri fatyrà flagellaret. Anno 1489. Florentjam le contulie ; tantamque concionibus difertis,Pto-phreicis praductionibus , & motum gravitate potestarem tibi brevi conciliavit; ut in Republică Florentină omnia deinceps pro nutu ageret. Anno 1494, à Florentinis ad Carolum Gallia Regem victricia per Italiam arma circumferen-tem legatus, victoris iram authoritate fua compefcuir, & civibus pacem impettavit. Jamque Curiz Romanz rorique Ecclefiafticorum Ordini invitus elle corperat Hieronymus , tam quod Ecclesiam reformandam , & Babylone (Roman innuens) excedendum effe clamaret s quam quòd si galotum vitla palam notate & acerbe perft ingere neutiquam vereretur. Pixfertim veco Alexandrum V I. Pontificem . monthrum illud viriocum , & Ch: iftianz teligionis

prius anathemate percullum, armata manu in templo invadunt, ferro & flammis fibi aditum patefacium : ab Hieronymianis tamen post acre eerramen repelluntur. Mox verò à Senatu , datà fide publicà , ut incolumis ad Comobium reverreretut, accertitus, patuit; & Ecclefià egrellis, furmià perfidit carceti manejoarus men Patavinus, nobili familia oriundus, Hie- elt; (avistimisque rormentis exeruciatus), ut ronymi Savonarolæ & Helenæ Bonacorsiæ fi- Propherias suas salsas elle contreri cogeretur. lius, natus anno 1452. x1. Cal. Octob. A tenetis Ceilie cormentis Hieronymus, & nimia doloris

p.opudium, in rabiem egerat, feelera illius

dergendo, & pro concionibus exuggerando.

Anno igirar 14. 8. Alexandet fubmiffs Domi-

nicanis quibuldam fraterculis , qui Hieronymi concionibus adverfarentut ; primotes aliquot

in partes trahit. & inimicam factionem fus-

cirarl curar. Ifti Hieronymum , à Pontifice

Quamprim in Hierosymum in vincula ductum MCCCC effe novit Alexander Papa , Romam eum mitti politulavit ; cum verò id à Florentinis obtinere on police, binos illi fidei Inquificores judices dedit, & Florentiam legavit, Isti Hieronymum tormentis jam feminecem hærefeos reum agant, habitoque judicio tumultuario, mortem in craftinum indicust. Summa animi fortitudine eam opperiit Hieronymus , in fore Florentino ftrangulatus & flammis combuttus die x x 111. Mail anno 1498. ztatis luz 46. Defuncti memoriam ingenti honore fecturores fui colnerunt, eumque inter Mattyres repoluerunt. Quod ad erimen certe illi impactum attinet; illi hattelis, fuit (ur Flarentinotum ad Alexandrum VI. Epi-Role verba adhibeain) decere emnes juftiriam. borrari cives aquall quodam jure usi; infidras connium în Rempublicana desegereznes pasi cuntra jur civitatu plura aliquem fibi occupare: docere paremes eprimam filiorum educationem & eruditionem, ut digni Christiane nomine evadant; perfuedere maniteribut, deposite emni ornatu, fequi Christum, puerernibil mogir neffe quangefta Chrift & Sautiermo : aliaque hinuimodi agere, que bonorum amorem, malorum odium facile permovere polfent Migno utrinque animotum zitu anno circiter 1556. fub Pauli IV Pontificatu decertatum est in Curia Romana de comprobandis aut prohibendis Hieronymi fecipeis. Vicir tandem Dominicano: um fedulitas. & pro Hieronymo fententiam ferti obtiquit, ita tamen, ut panci aliquot qui in indicem priùs chari fuetant, libr ex illo nequaquam eximerentur : non quidem Hæretici aut erroaci labendi, fed inter fufpenfer (fic enim lequi voluerunt Judices heponendi.

OPERA

Riumphon Crucis , seu de fidei Christiana ve-T Riumpon Craco , na na 1497. Scripci, & Floren-tiz editi , dein Venet. 1517. Parif. 1524. 8. Venet. 1540. Logd. Bat. 1633.8°. Hos libros MSS. editis longe auctiotes penes fe habuit Joann. Cordefius Lemovicentis , tefte Illufte. Grotio in apolog, Rivet, difcussione Libri 1v. caput 7. lo to motum in Collectione fui feriptorum contra Malsometanos edidir Theodorus Bibliander Bafu. 1.43. f. titulo Commentationenla Mahume-

sanorum fellam enmi ratione earere demonstrantis. Desimplicitate vitaChriftlane libri V. Florentie 1496. Venet. 1507. S'. Colon. 1550. Parif. 1511 8". Lugdani Bat. 1633, 12". Gratianopoli 1667-

Contra Aftrologiam divinatricem libri t. ex Joannis Pici Mirandulani difpurationibus colle-Qi. Iralice ab Hicronymo conferiptos Latine vertit , & scholtis illustravit Thomas Boninsignius Florenisa 1581, 8". Vener. 1586, Italice prodierune Florentia 1495.

Expessite quadruplex in Orationem Dominicam. Lughuni. 15:6. Ingolitad. 1543. 16*. 1556. Vener. 1518. Lugd. Bar. 1631. 12'. Gratianopoli 1660. 11°.

Alia Oracionis Dominica Expessio, que singulis cionibus fingulas Oraciones fubriexas habet, fub Hicronymi nomine impresta est. Parif.

vehementil animo abalietanus , morem geffit. 1538, 16°. Gratianophi 1669, 12°. Verum an genuis S.E.C. XV.
Osamprim im Hictorymum in vincula ductum nus fit Hieronymi fostus jure meetito dubitati ab A.G.

Expessio Salutationis Angelica , Aus Maria, Italice, Vener. 158.8"

De Humilitate Trallatat, Italice , Venet. 158. 8. Parif. 1617.11

De Ameri Chrifti liber, Italied , Florentia 1929. 4. Venes. 1588. 8. Parif. 1617

De Vita Viduali liber, Italice cum priore Flaremia 1495. 4". Parif. 1617.12". Lanentatio Christi Spensa adversits Pfendape Roles, five Exhortatio ad fideles ut precentur Domis num pre renevatione Erelefia, Venet, 1537. & cum Vità Savonatola: Parif: 1674. 8". Tom. 1. pigi-

na 381. Dialegi vit. Spiritus & anima interlocuterum, quibus titulus , Salatinm itineris mei, Grana 1536. 12', Vener. 1537. 16'. Lugd. Bar. Curl Joannis Baleidenii 1633-12'. & Gracionopoli

1663. t. Dialogi alii 111. Rationis & Sensus inverlocu-

totum, quibus idem eft titulus, Solatium itineris mei, Venet, 1537. 16*. De exatione libri 2. Italice, Venes. 1538.8. ibid.

1547. 80. Regula x. or andi eribulationis rempore , Italich

Regula bene vivendi, ad discipulos suos, Itali-Reynla vivendi Christiani , in careere anno 1498. Italice conferipte, & Florentie 1498. 4". edite.

Expesino Decalogt , Italice Florentia 1495. 4". Venes. 1538. 1547. 8

De facrificio Miffe & myfleriis ejm , Italice, ibid. & Parif. 1617. 12". Epistola de frequenzi Communione, Italice,Flo-

rentia 149% 4 De Beneficiis in Christianes collacis per Crucht myflerium & fignaculum, Paril. 1610, 14

De mode bene vivendi & rendendi in Deum. Italice, Vener. 1538. 1547.8". Epistela ad Nicolaum Patrem de suscepto à se

Dominicanorum habitu, Italice, Venet, 15 47. 8. & cum Vita ejus Parif. 1674. 8". Tom. 1. p. 70. De perfettione status religiofi, Italice , Florenta

1495. 4'. Vener 1518. 1548. Regula de diferere & erdinare mede vivendi la Religione , Italice, Vener. 1538. 1547. Epitlola plures ad Fratres fuos Congregationis

S. Marci, Italice, ibid. De Lettione Spirituals Epifiola ad Serves tertis

ordinis S. Dominici, Italice, ibid. Oratio, quammores addithus ad facrum Christi corpsuhabuit, Italice, Florentia 1498. 4.

Trallains gradum aftendends ad perfettioner wita firitualit , anno 1497. fctiptus , Florentia 1497. 4. Venes. 1537. 16. Italice , ibidem 1538. 1547.8 Regula VII. Religiofis emmibus observano

da , Latine Venes. 1557. 16'. Italice ibidem. 1557. Orario, (cu Meditario in Pfalmum , Dilegam te

Demine, Venet, 1537, 161. Traclater de mofterio crucis, & oficium ejuf

dem, Venet, 1537.16". Expositio, sen Meditatio in Pfalman xxx. In to Domine S. S. C. XV. Domine for and : quam paulo ante mortem com MCCCC. poluit. Fener. 1507. 80

Meditario in Pfalmam , Mifere mei Dent : nam inter vincula itidem & carceris anguitias dichavit. Extat com pracodente Meditatione, &

Triumpho Crucis, Vener. 1540. Meditano i Pfalman xxx. In te Demine feravi. Meditario in Pfalmons LXXIX. Qui regis Ifrael,

èntende, Lugd. Bat. 16:3. Habentut Meditationes cum Expol, in Orat.

Domini. Lugduni 151% Expositio sive Meditationes in plures Pfalmes. Parif. 1124. 8.

Meditariones quadam. Paril. 15:8. 16". Manuale Confessionum , item Recollettorium

Rudimentorum Theologia, Venet, 1, 43, 8°. Erudisorium Confeserum, Patif. 517. 8°. Venet. 114:, 80, Lugd. Bat, 1540.

Sermones XXX de tempoye & Sanclis, ann.1495. habi.i. Kalice Florentis 1496. 40. Venes. 1517,1520. 4º, 1562, 8º, Concio testia in Indice Romano prohibetur.

Conciones Quadragefimales XLVIII.anno 1496habite, Italiec, Fiorentia 1497. 4". Venez. 1.14.15 9. 4º 1 9, 1141, So. Concio 11', in Indice Romano espurgari jabetur.

Coreiones xx x. in Ruth & Micham , codem anno habitæ Italice , Florentse 1497. 4. Venet. 151.) 1520. 0. 154". 80. Latine Salmanrica . 556.40. Concionem terriam damnavir Index Romanus, Concio 23. Traffatus de arce bene moriendi à nonnula lis interibitur.

Conciones xL. x. in Exechielem , & unicus in Pfalm vii. anno 1497. habita, Italice, Venet. 1175 1510. 40 1541. 8+. Ex his Conciones 21.320. & 404. io Indice Romano notantur.

Conciones xxx., in Exedum & Pfalmes, anno 149 8. habitz, Italice, Florentia 1498. 4. Venet. I(2), 40, Venet, 1,40. 8, 1the pre aliis omnibus concionibus Ecclefiz & Aulz Romanz corrupteias exagitant 3 adcoque ex 1is Conciones, 1,2,1s 6, 10, 11. & 10. in Indice Romano legi prohiben-

Conciones at 1. per Adventum, & aliantes. per Quadragefinan, fuper Arcam Nov. Venet. 1516. 8 . à Bernardino Stagnino de Tridino Latine

Conciones XXIII. Super Agraum Propheram & Pfalmer anno 1+9 + habite. Italice, Vener. 1544. So. Conciones XLV 1. in Iob, per Quadragelimam anno 1:95, liabite , Italice, Vener 154. So. Ex his concionem 4. Indem Romanus expurgari

Epiflola quadam Apologetica, Florentiz anno 1497. Scripter, Italice , Florentia 1497. 4° Vener. 1537, 1548. 80.

sencentiam excommunicationis contra se nuper înjustê latamstralicê & Latinê. Florentia 1497.40. Sermoner XL.in Amor, & XX. in Zachari.on Propheram , ab Hieronymi prædicantis (ut & reliqui ferè omnes Sermones) ore excepti, de ab altis Latine verfi, Venet. 1514, 1519. 40. . Serme in vigilia nativitatis Domini , Italice,

Parificer 8º Involitad, v.6. Grazianapali 1669.12º. Alla einfdem argumenti . Italice . Venet. 4548.80.

Sermenes xxv. in Pfalmann LXXII. Quim bernes S.A.C. XV. Dens Ifrael, anno 149, habiti, kalice, Venes, a' An-1525. 4. 1544. 80. Sermones quampiurimi in Pfalmus , Italice.

Venet. 1500. 4. vol. 44. ibid. 151 . 44 De amore divino concio, in illud Threo. 1,

Egovir videns Sons 1541, 84. Sermones xix. in primin Epiftelam S. Icannits aliofque Scripenra locus, Italice, Venes. 1556.

Oraculum seu prophesia de ronovamme Ecclefie, Italice, Vener. 1,60. 80. Medicationes fen Concience in Cantica & alia

Scriptura loca. Venet. 1556. 80 Conciones brevicula 1x. in Threnes Ieremia.

Brevu Expositio in librum Esther. ibid. Compendium terim Philosophia , tam naturali quam moralis, libris xv. Vener. 1542. 8". Wittember-

ga 1596. 8°. Opus de divisione, ordine, & militare omnison Scienciarum, libris IV. Exhis liber quartus de re

poctică agit. Compandium Logices , libris x. Prodierunt tria ista Opuscula una cum Compendio Philosophia,

Venez. 1542. 8. Margarita Shilesephica, lou rationalis & moralu Philifophia Principia, ab Orontio Finzo aucta

& caftigita. Bafil. 1535. 8*. Apologia, five Epillola III. ad Alexandrum VI. Papane, 2000 1457. date. Extant apud Bzos vium ad ann. 1. 97. Serme prolixus Apologenene

Florencia in Fello Annuociationis habitus, ibid. adan. '495. \$. 14. De Veritate Prophetică libri feu Dialogi 12.

qui in Indice Romano proh bentut » Florentse 1497. 4' Vener. 144.8'. Compendium Revelationum. Prodiit Parif. 14961

. & und cum Vica Savonarola Parif. 1674. 8. Tom. 1, p. 216. Apologeticas Fratrum Congregationis S. March Florentia Ordinis Pradicatorum, à scipso instituta advetfus Alexandrum VI. Papam, Ibid . Tom. a.

pagin. 74. Tolofa 1612. 12. ". antes excufus. Sermo Apologeticus in illud Pfalmi VII. Domino Deur mem in se speravi, Florentiz anno 1497. in. die Afcentionis Domini hableus, Italice, ibidem.

Epiftola plures, ibid, ipariim.

Epifiela Spirituales & Afeerice , quas in unum volumen collegie, ex Etrufcà linguà Latiné convertte, atque unà cum Savonarolæ Vità, ibid, Tom a. Mantille vice edendas cutavit Jacobus Querif Ord Przdicat. Plura adhuc ab Hieronymo conscripta mem

rat Jo. Fr. Picus, Comes Mirandulanus, in Vita cjus , viz. Commendationet in Hexaemeron , & Epifiela ad quendam N. Fratrem, adversos alia plura Genefees loca ; In partem Levisici ; In Pfalterium Davidicum: In Solomonie Cantica, In Hieremia Threnes, Interpretationem Evangeliorum imperfellam; Conclusiones perbreves in Decreta Pomificia; Admonisionem ad Sacer dotes & Clericon His accenter Bzovius", Libra de regimino Reionbli- "Ad son? ca Florentine; Ambrolius de Altamura T. Librer de 1497-1.19cambiis, De Ufuris, De Simonia, De defenfione pro- † Bibliothi zimi , De furto notabili ; & Commentaria in vate p. 16.

Pfalmos Panitentiales, Ex his forfan aliqua in lucem prodietunt, quorum editiones me

Append.

Apologia, in qua de Medicina, Aftrologia, Vi. MCCCC. ta Mandi , & de Magis Chriftum falutantibus agitur. Venet. 1498.

Quid neceffaria fit ad vitam fecuritat, tranquitlitalone animi Antiderus Epidemiarum, tutelam bonz valetu-

dinis continens, à Ficino Italice conteripea, ab Hieronymo Riccio Latine verfa. Epifielarum librs X11. iu quibus vatii Tta@atus habentur, viz. Dialogus inser Deum & ani-mam. De divisos farore. De Falscisate. Oratio ad Deum Theologica. Qualitones v. de Mente. Com-pendium Platonica Theologia. Dialogut unter Paulum d' Animem , quod ad Deum non afcendatur fine Dec. Exhercacio all bellum contra Barbaros. De oficiis. Oracio de laudibus Philosophia, Oratio de laudibut Medicina. De Philosophia Platonica. De Vita Platonit Philosophi. Apologia de moribus Platenis. Difputarle consta judicia Aftrologorum. De infliratione Principis. Oratio Christiani gregis ad Pafforem Sixtum sv. Pontificem. Oraculum Alfenfi Regi: ad Ferdinandum Regem. Orphica comparathe Solis ad Denmaique deelaratio idearum. Philosophica principis influentio. De Christiana legis divinitate. De Platonicorum contemplationibut. Oratio de Charitate habita ad Populson. De advratione Divina virtuits. Apologia de voluptate. Excerpta ex Proclo in Rempublicam Platents. Apologia in librum faum de Sole & lumine. Oracio ad Carolum Gallerum Regem. De providentia, vaticinite, remedifque malorum. Prodic-, aune Ficini Epiftolz feorfim Nerimberger 197.4".

Vener, 1496 f. De Sole liber allegorieus Fanagogieus, Venet, 1498 De Lumine liber. ibid.

De Voluptate liber. Dionyfii Arcopagha stanslatio cii suis argumitiss In Platonem Epitoma few Argumenta Commensarsa, Collettanea, & Annuali

In Plorini lebros Liv in fex Enneadas difiribaset Argumenta, quibus totam ejus l'hilosophiam fummarim complectitue.

Exposicio in Theophrastum de sensu, phantastas & intellection

Mercurii Trifmegifii Pamander , & Afelepius, Latine verfi. Athenosora Atheniëlis De refurrellime Excerpta.

Lamblishus de Myfleriis Ægyptierum, Chaldesrum, arque Aftyriorum. Procli in Alcibiadem Platonicum de amma at

demone Excerpta Procins de facrificio . & Magia. Venet. 1497. Porphyrius de Occasionibus, tive causis ad intel-

ligibilia nos ducentebus. Ex Perphyrii libris sv. de Abstinentia Excerpta-Ex Pfello de Demanibus. Alcinous de dollrina : latenis. Venet. 1497.

Spenfippus de definicionibus Matonis. Xenocratis de Morte libri 2.

Synefius de formiis. Fysh-gara aurea verba & Symbola.

Prodierum Maridii Ficini Opera, Vener. 1516. Bafil. 1561, 1,76.1. Tom. f. carif. 1641. 1. Tom. f. Excerpia ex variis Amboribus, Venet. 1497. f. Versie Operum Platenis , Venet, 1491. Lugdani

S.E.C. XV. plane foglunt. Caterum de Hieronymi vità, renus geftis, impelicio, innocentii, doctrina, ac MCCCC feriptis fuliffime egit nuperus Vitze cius Ed tor, Parif. 1674. 11. Tom. 80. teu Jacobus Quetif fen quitquam alius is fuerit; Vir cette minime in-doctus, cul nus in texendo Hieronymi operum

Caralogo plurimum debemus, MARSILIUS FICINUS, gence Ita-1480. lus , patrià Florentinus , Ficini Chirutgici filius, natus elt anno 1431, die x1x. Octobr. Literis excultus famptu Laurencii Medicis Florentinorum Principis , Lucam Gyminianeniem , & Commodum præceptores habut. Polt decuria fæliciter literatum ítadra, cúm in omni Philofophiz genere verfatifimus, Theologus ac Medicus celebertimas, Grace verò ac Latine peritidimus haberetur; fummaapud Laurentium & Colinum Medices graria valuit; & ab ils honeftis adibus, Sacerdotio , Erclefiz Cathedralis Florenting Canonicatus annuisque stipendis donstus est. Tanto um Mecanatum favore et um nachus ad juvandam tem literariim fe accinxit ; cumque alii Aristorelis volumina certatim verretent, ip-

te Placonis ferinta Latine transferenda fufcepie;

Platonicam Puilo ophiam ingenti studio excoluit, primatique omnium in Occidente inftau-

tavit. Placonicornos Princeps , inquit Card. Bo-134 , qui fere folm ex Platonicie inoffenfo pede

* Notitia Aut os. lib de Divin. miffa

percerri pereft. Clarait anno 1480. Rei philo-tophica nimiùm deditus, religionis & pietatis Pfalm. per- cutam polthabuille dicitur ; donec Savonarola Florentiam advenientis eloquentiam admiratus, concionibus ejus audiendis animum adjecit i d mque fioleulis Rhetorices inhiavit, pieraris igniculos recepit. Reliquam dein vitam teligionis o liciis impendit; & pro Savonarola erudiriffimam Apologiam feripht. Obiit in villa Coregiana pro è Florentiam anno 1499 in Tem-plo S. Mariz fepultus. Statim post obitum Michaeli Mercato Miniatensi se vilendum prout viwas promiferat, obtulife, queque antea de ani-marum im nottalitate diffetuerat e pertum jam confirmatie, ex probotum / uti ipie ait) & erudiriffimorum teftium fide narrat Baronius ad ann. 411. propè finem.

OPERA.

D E Religione (hriftiana , & fidoi pierate li-ber, ad Lautencium Medicem. Parif; 1559. 60. cum notis Lud.Crocii, Breme 1617. 80. De immertalitate animerum ae eterna fullcita-

re libri xvett. Theologia Platonica, ad euudem. In Epiflolas S. Pault Commentarius, & Afeenfus in services earlies ad Paulum intelligendum. Quicquid ver stiruli Opus ithad in fronte gerat, nonnife Epiftolam ad Romanos explica-

stam dat Conciones habita ad Fratres . viz. De que panibus. De dusbus Descipulis cuntibus ad Emmaur. In illnd, Si co-farrexeftis. De Paffione Dome si. De Leberibus & arumnis D.Pauli. De fiella Magorum. De Canelco Simeonis ac vera fidelium

pace. De erentime rerum. De vita libri 3. ad Laurentium Medicem, quosum primus agir de studiolorum fanitate tuenda,

M.C. XV. Lugdani 1190. Francofurt. 1602. Verfle Operam. MCGCC. Pleini, Baiil. 1587. Scripta ejus paucula aduac incidita, enumera: Michael Pocciancius Catalog. Scriptor, Florentin. p. 123.

WERNERUS ROLLWINCK DE LAER. patria Wellphalus , ex oppidulo Diœcefeos Monafterienfis orundus, Ordinis Carthulianorum Monachus in Comobio S. Barbaræ Colonjenti, Claruit anno 1480. Obiit anno 1502. ataris tium

OPERA.

77. conversionis sc.

F Afeiculus Temperum, omnium Antiquorum Chronica complecteus, per fex Exates digeftus, ab Orbe condito ad fua ulque tempora. Triplicem Operis iftius editionem Wernerus, Prima * De Hift. în anno 1470. defitt. Evempla: ejus MS. penês Let 1.3. c. 6. Volfium extirit. Secunda ad annum 1474. pertigit: & exinde Appendic feu Continuario Joannis Linturii, Hostenis in Voitlandia paftoris, initium furnit, & usque ad annum 1514. progreditur. Prodite chicio ifta Levanii 1476. Terria editio ad Hydramum à Tutois expugnatum, five annum 1480. deducitur ; & Anzufie 1481. prodiit , at-que una cum Linturii Appendice labetur inter Scriptorer Germanicos Piftorii Francefurt, 1584

Tom. 2. p. 580. De Westphalia sun & landibm , . & Westphalorum fen antiquerum Saxonnm moribus, &c. libet,

Paradifu Consciencia, & Questiones xxx. pro S: Theologia studiosis. Colon. 1475. 40. De Sacramento Encharifia, & frulla Miffarum.

Colon. 1535. Sermo pratixm de S. Benediflo, typis impreffus ante annum 1494. tefte Trithemio : quo verò an-

no aut loco, me latet. Alia plura conferipfe VVernerus, viz. Calendarium ac Marsyrologium, Librum de origine Frifonum, Op.u grande super omnet Epistolat S. Pauli, Labros v. 1. de Visa S. Pauli. Librum de regimine. principum, &c. quotum Indiculum fatis fougum, abipio VVernero acceptum, exhiber Trithemius lib. de Viris Illustr. Germania.

1481. MATTHIAS PALMERIVS, gence Italus, civitare Pilanes, Simleto tamen Vincentinus, claruit anno 1481. Matthei Palmerii Florentini Chronicen continuavit ab anno 1449. (quo desitt iste) ulque ad annum 148r. Prodiit Explus ifta Contimarie, Matthei Chronico fubnecti folira Latine etiam vertir, fatis infæliciter quidem, Arifteæ Hi-Rorian de Lxxu, Interpretibus, Verfie typis excuia eft Bafil. 1556, 1551, 1481.

JOANNES TRITHEMIUS, five Tristenheimiss, natione Germanus, in vico cognomine ad Mofellam fluvium non longe à Trevitis natus anno 1462 die 1, Februarii , parensibus quidem honeftls, mediocris tamen fortung. Ioinnis de Monte & Elizabetha de Longovico fi-In Academiis Trevirensi & Heidelbergenfi bonis lireris infliratus, anno gratis Append.

fine 11. die Parificationis B. Virginis ; Ordinis S.C. XV. Benedictine Monachus in S. Martini comobio ab An-Spanheimensi factus est. Juvenis adhuc & Novitius rantam fibi apud fodales rata etuditione &

pierate eximia autoritatem conciliavit; Philofophus, Mathematicus; Poeta, Historicus & Theo-logus infignis; ut altero conversionis sue auno, Christi 1483, communi Monachorum fuffogio Abbas eligeretur. Hine provinciam non tine fumma laude per 12, annos administravir 5 cum Nicolai Remitii Prioris (uti vocant) fui, aliorumque quorundam monachorum (quos Cymnererum nomine in Epistolis fais passim traducit factione diu multumque vexatus, cò quod Philippi principis Palatini partes adversus Hassorum Comirem taccetur, monafterio fuo exivit April. 1. 1505. & apud Joschimum Marchionem Bran-deburgensem, Colonia Agripina tunc agentem, aliquantifper substitit ; quocum etiam in Marchiam Bandeburgensem profectus ett, ubique ab có clementer & perquam honocifice exceptus. Post interstirium 18. mensium, vigente adhuc munachorů fact one, regimin! Spanheimenti renunelavit, & Laurentii Herbipolenfis Antiftitis literis evocatus, tomobio S. Iacobi Majoris in Suburbano Herbipolenti Octob. 15, 1506. prafe Cus est ; ubé ocio abundans , & dictoris turbulentiorifque monafterif enris vacous, totum deinceps ad literas profequendas animum appulit, ufque ab obitum, qui pli contigit Decembr. 2111. anno 15:8. vel ut alli, 1519. ztat. an. 17. Homo quidem impense eruditus, quique inter fui faculi dochrina clasos paucos habuit aquales, viz ullusn superiorem. Nec sulgares modo trivit semitas, fed & intigia reconditionis eruditionis penetralia referavit, & forfan curiofe nimis ri-

matus eft : unde , ipfomet eonquerente ", vulgo Epid. 42. pro Mago habebatur ; nec deerant , qui ipfum tui- 101. citalle mortuos, evocalle ab inferis demones, pradiaitle futura, fures latronesque carminthus ligafe clamitarent. Ficta quidem hac, & ementi en, se tamen libros magorum plerosque legisse non diffiretur, quod & theganographie opus abunde teffatur. Nec sibi solum Musique cecinit, fed & plures discipulos in camobio suo melioribus literis inftituit; adeo ut ad illum confluerenz non folum ec Germania tota viri doctiffimi arque spechabiles multi, sed ex Italia quoque & triparti:a Gallia plures, ut iple nos docer †., în monafe- † L. z. Eșilo rii Spanheimentis utum fimul & ornamentum i P 1951 egregiam plane bibliothecam plufquam 2000,melioris note Codicum MSS. in quavis fere lingua; Hebraica, Graca, Latina, Chaldaica, Arabica, Indiana , Ruthenica. Tattarica (ur alias ticeam) ingenri are crezit. De hic Bibliotheca pluribus iple agit, tum alibi, tum præfertim lib.t. pift. 32. lib.t. Epift. 46. Quin & proprio marte scripsit, quæ vel sola ad mediocrem bibliochecam

fufficere possint, quorum proinde catalogum hic OPERA.

exhibemus.

Hronologia myflica de secundis seve Imelligeneite erbet poft Deum moventibue ab Mazimilianum Imp. Colon. 1567- 8+

Sæculum

Compredium, five Breviarium primi Voluminis Chromersum de origine geniss O' Regum Francorum per annoa 1189, à Marcomiro) viz, ante Chri-thum 445.) ufque ad Papinum R. gem. Opus cum primis fabulotum, & ex mendaciflimis Scriptoribus collectum. Alia etiam duo volumina fecipierat Trithemius, quibus Hiftoriam Fran-corum à Pipino ad 19th Maximiliani Cæfaris

annum, Chaifti 1514. pertexuit. Prodiit iftias primi volumints Compendium Parif. 15.9. f. De origine gentis Francorum fiber, ex putidiffi-mis iputii Hunsbaldi Figmentis confaccinatus. Prodiir una cum pracedente Opere Bafil, 1547.86

habetur apud Schatdium Retum German, Tomas

SEC XV.

Chronican fucceffinnis Ducum Bavaries & Coenirum Palatenerum. Francofutt. 1544: 1549. 4". Catalogue Wufiriam virorum Germaniam fult ingenits of Incubrationibus emnifariam exeruanmantium: ad Jacobum Wimphelingium.

Cotalogus Scriptorum Ecelefichicerum , Septennalilabore compositors, & anuo demum 1404. testio emendants as completus. In eo Scriptorum DCCCCLXX. circler vita: breviter describuntur. elogia texuntur, & scripta enumerantur, Prodiit Mogamiel 1494. cum Anonymi cujuldam Apprendice Parif. 15:2. 4". cum intigni Balthazaris v. e:lini Appendice Colon. 15:1,1546. 4", Ba-

BL. 194. Chronicon Canobii Hirfingiensis in Diecesii Spirensi, ab anno 810. ad sunum 1570. à Trithcmio emendatum & auctum. Id rurius Trithemius anno 1544, ad incudem revocavit & ita demum adauxir, ut quadruplum primæ editionis conficeret. Nonniii prior tamen editio typis excufa in lucem prodiit (Bafil. 1559. f. &alibi evulgata.) Ex posteriore ampium satis Excerptum, quod Vitam & res gestas Frederici Comitis Palatini Victorioli dicti completitur, scorfun edidit

Marquardus Frehrrus Heidelberge 16-2. 40. Chronicon Menafterii S. Maruni Spanheis fu in Diocesi Moguntina, ab anno 1044, ad 1511, ad annum ulque 1526, continuarum ab Auonymo quodan, qui Trithemii etiam Opus non

ta ò interpolavit. Epufola familiares ab excello de Coenobio

Spanh:imenfi feriptæ & hiftoriis iflius fæculi refeite, libris a quorum primus Epiftolas axxix, feçundus Lx1, continet 1516. 40.

Opera Trithemii Hiftorica, fc. omnia hactenus enumerata, edi curavit Marquardus Freherus

Francisfurt. 1601. 2. Tom. f. Chronicon Monafirris S. Iacobi Majoris in

Diœcefi Herhipolicana. De virts illustribus Ordines S. Beneditli libri w. Prodierunt forfise Colen. 1575. 4" Commentarius in Rogalam S. Benedilli, Valen-

cenis 16, 8, e. Sermanum vel Exbertationum nd Monachos libri 2. Argemunn 1486. f. Ansperp. 1574. 8". Flo-

rentie 1577: 4". De triplici regione Clanstralium. Modiu & forma quetidiani exercitii Menacho-

Compendium Spiritualis exerciti. De religioferum tentationis libri 2.

De visio proprietniis Monachurum liber.

Synodale.

De lande Scriptorum manualin De vice Sacerdaenlie inflicatione. De vanitme & miferin humane vise. Liber Pensbicus, fen lugubris , de flaen & ru

Ordinis S. Benedelli, Florentiz 1,77. 40. Oracioner in ausno Abbarum Burffeldenfis Congregationis convents babito

SEC XX

MCCCC

Epificiarum nd fimiliares laber. Modus & forma celebrandi Capisalum Provin-

ciale in Previncia Meganita. De visitatione Monaciorum liber.

Conflitutiones, Provincialium Capatulorum per provinciam Mogantinam & Diacefin Bambergen-Sem celebratera De Mirneulie B. Marie Virginis in Ecclefia no-

un prope Dinelbach, Francia Orientalis oppidum, libri 2. De Miraculis in Priceto junto Heidelbrum nam, Wurtzburgensis Dlucefeet oppidum ad Invo-

cationem B. Verginis fallis, libri Opera omnia à Chronico Monafterii S. Jacobi incluive recentita collegit atque evulgavis Joannes Bulieus Mogantie 1624. f.

Antipulus maleficiorum librus tv. Curioficat Regia, feu Quettiones viu. Theologica à Maximiliano Imp. propolite, & à Tritho-mio foluta: Oppenheimii 1515. Francefort. 1550. 8".

Dusci 161 . 8. De landibus Ordinis Fratrum Carmelis arm

Flotent # 1 93. 4' Lugduni 16.9-De landibus S. Anna marris S. Marin Vir-

Curfus Horarum, Officione divini pro fefte S. Ann, O S. leachtm. Opaciones & Seguensia varia in honorem Chri-Al & Santlerum.

Curnlegue Grucorum Codicum in Bibliotheea Trithemiann Spanheimenfi.

Opera proxime annumerata ab Antipalo ma leficiorum inclutive fimul edidit titulo Paralibemenun Trithemii idem Bulatus Mogustia 1605. 8'. Colon. 1624. 8'.

Vim S. Maximini Archiepilico d'Trevirenfis. Habetur ahud Surium die xvi. Novembris. Vir S. Marion, Episcopi Moguntini. Exta. ibid, dic xv:11. Novembr.

Epifiola ad Petrum Abbntem Amerbnebienfem, antea iuedira, habetut apud Lumbecium Comment, de Biblioth, Vindob, Tom, J. Append.pag., Polygraphie tibri v., ad Maximilianum Cafarem, quibus infinitos feribendi, animique nostri

arcana quavis ferè lingus tutè erunciandi modos mit and a fubrilitate accurate explicat. Prodictant, unà cum clave iuo ......: 118, f. Calen. 1:71. 80. Stegansgraphin , seu de ratione occulté seribendi. Prodiit cum clave fuo Francofurt. 1606. 4'.magnum usi iple vocat) & numis ardume. Dues priores jam ann. 1:01. ad fincin perduxe-rat, reliquos diutius suppressir, rationes verò cur ita fecerit , ipie nobis enarrat lib.a.Epift.43.

pag, 303. Librum istum multi apette damnant, & Magie accusant. Alii illum teciptis propugnammt, & in his Jo. Caramuel Lobko citz, qui Vindicias Steganographiæ Thrithemianæ edidit Colon. 1635. 40. & Illustrifficuus Princeps Augs

Cipptographia (quod into motor) opus istud ab omni suspicionis Magicæ labe purgare ni-

> Traflatus de Providentia Del. Altorili 1611. 80. Historia belli Bavarici anno 15:4. gesti. Extat In Collectione Scripcorum German, Freheriana

Tractains Chymica. Prodlit ---- 16:11 8. Argentina 1613. 8". Liber de Veneficis. Germanicè

exculis Ingelflad. 1555-4" Alia quamplutima Trithemii Opera, nondum typis impreffi, longo latis agmine recenfer Jol. Sunlerus Biblioth. Tigutin. pag. 41t. & Hierobymus Ghilinus in Theatro virorum literarorum pag. 13. De libris verò propriis, quo tem-

pote, qua occasione scriptis ad annum usque 1506, exeuntem, deque its, que deinceps seribere meditatus erat , accurate agit ipic Trithemius Epittol. lib. a. Ep. 50.

1483.

1480

1484.

AUGUSTINUS PATRICIUS, alfus ab Augustino Patric o Sentusi de quo tupra, primo sub nnocemio VIII. Geremoniarum Magifter, dein ab ann. 1483. Epilcopus Poientinus, scripfit ad Bartholomaum Paganuccium Visaos Fabiani Bencis Politianenfit S. Canonum Profetforis, Deferiptionem adventus Frederici III. Imp. ad Pan Iton Capam II. Hac duo opulcula primus e.uit, & in lucem dedit Joan, Mabillonius Mutei Ital. Tom. 1. par. 2. pag. 25t. qui & aliud ejuidem Au-gustani opus de Ruibsu Ecclepia Romana penès se habere restatur , quod in Collectione Ritualium Romanorum à se propedièm in lucem edenda publici juris fe facturum pollicetur.

JACOBUS GRUYTRODIUS , nations Germanus, Ordinis Carthuliani Monachus, & Cornobii SS. Apoltolorum propè Leadium Prior. Vit in divine Serspearis, inqui: Trithemius , findiofus & erudinus , wira & converfacione devenu, ingenio praitant, & dulcis eloquio. Clatuir anno 148. Obsir anno 1492, prid. Id. Februarias. Scriptit Spaculum Quintuplex , Pra-Latorum , Subditorum, Sacerdotum, Sacularium bominutes, d' Senane: quod Dionylio Carthaliano falso inscriptum prodiit. Multa alia Gruttodii Opufcula enungerat Trithemius de Script. Eccl. pag. 179. plura adhue Sisolerus Biblioch. Tigurin. p. 416,

INNOCENTIUS VIII. Isanses Bapilla antes appellatus, patria Genucufis, origine tamen Grzeus, Aatonis protegis Neupolitant fi-lius, io Alfonii & Ferdinandi Regum Neapolitanorum , & Philippi Calandrini , Cardinalis Bomientis, contubernio educatus : à Paulo II. Pontifice Episcopus primim Savonensis , moz Melfitentis, dein Datarius, ac demum au 00 1473. Presbyter Cardinalis titulo S. Balbing conflitutus, Anno 1484. Pontifex Romanus electus eft die xx 1x. Augusti, cotonatus die x 11. Septembris, Anno 1485. Venetos à Sixto decessore anathematizatos abiolvic & in Ecclesiam recepit. Anno 1437. acque iterum 1489. Ferdiuando Nea-cio quo livore duchas, libelli Quadionam le-solis Regi, tribucum à Sixto Pontifici telazatum. Gione interdizis, spemque omnem disputationis Append.

IC. XV. flus Brunfvicenfusm Dux, qui in Systemare suo Ecclesiz reddere recusanti, anathema incustit, s.e.c. xik culum abrogavit. Anno 1491. Norvvegis, ut fine MCCCC vino facram Synaxin celebrate policii , indultir. Obiit fexagenarius anno 1492, die xxv. Julii. Ex-

tat Epistola ad Henricum VII. Anglia Regen de Clericis in faculare forum non trahendis. Concil. Tom, x 1 . pag. 1467. Epiflela & Conflicationes VIII. apudilizovium ad ann. :484, &c. pieres io Bullariis, aliifque Constitutionum Poutit, Collectionibus; sonnalle inter Angeli Politiani Epiftolas. Epiffolarum velumen, M., in Bibliotheck Catarea. Regule MSS, in Bibliocheca Co.lettino-

rum Avenionentium. 1454 TOANNESPICUS, Micandula & Concordiz Princeps, Phanix dichas, natione Iralus, partia Mirandulanns, Jonnais Franc-fei Pici comitis Mirandulani & Juliz filius, natus eft

anno 451, Puer adhue, fummis animi corporife docibus ad miraculum utique ornatus, dum lub ferula agerer noo infimum inter Poetas & Oratores lucum obtinust, Decimo quarto esaris anno, Juris Pon:ific ii difeendi causa Booonium se contulit. Id cum biennio deguitatier, Decretalium fanalorem atque nugas exofus, juvenis ad majora natus, altiora meditare corpit ; & return abditiffimatum (peculation), ac Philosophiz tum hamanæ tum divinæ tladio fe sourm dedit-Perluftratis igitut primariis Galliæ & Italiæ Aca-demiis , erudiciffimos utriufque Philofophiæ Ptofeffores ubivis conquitivit; Pallofuphocum ferè omuiam (cripta pervolvir, remque fuam ram indefesso animi studio agrbat ; ut Theologus simul ac Philosophus omnibus numeris abtolutus, imberbis adimic juvenis haberetur. Quòd ad smollioses verò literas attinet, is fanè erat, qui fermonis elegantia, facetiis, & gratia; eloquentiz viribus, disputandi subtilitate, & diffuta linguarum (cientia omnibus fui faculi viris palmam pozripuit. Accurate enim linguatum Grace & atina noticia: Hebraam , Chaldaicam , & Arabicam adjecerat dialectos, Italia antes ne fama uidan nudicas. Claruit anuo 1484, Septennio in Academiis pervifendis exacto, glorix ac famae cupidus Romam percexit: ubi publice difpurandas proposait nongentas qualtiones de rebus Dialecticis, Metaphylicis, & Marhematicis, ex reconditis Latinocum & Grzecorum feciniis, perobfcurà Hebratorum Cabala, & abditiffim s'veterum I hilosophorum mysteriis preiras. Questiones iftas in scholis & compitis ubique locorum per Europam totam affigi curavit, se itineris intuper impentas omnibus erudiris Romam disputandi ergò advol incibus tolurneum politicitus. Tanti certaminis & triumphi gloriam Mirandulano abitulit myleferistorum quorundam invidia 3 qui universa Theologia ac Philotophia myfteria juveni patere, & in valgus difceptati ægrè ferences , quælliones eju- ftrophis primem ac cuniculis aggressi tunt : mox tredecim ex iis feligentes erroris & harefeus accusatum. Mirandulanus edità starim Apologià, questionum verturem propugnavit , & adverfaciorum, ca-lumnias diluit. Innocentius tamen Papa , nefS.A.C. XV. peniths futulit, Provokior at are factus Miranab An dulanus ingentem illum difputasidi pritritum M.C.C.C. odio habere cospit: 8c miffo Ph lofophia, ar-

tiumque exremuum cultu , cuftio i Theologia torus incubuit ; facros Codices diligenter pervolvit; versiones Latinam & Græcum cum Hebraicis fontibus fedulò contulit ; Christianæ religionis veritarem adversals Judeos & Muhammedanos tutandam fulcepit ; præfertim verò impiam nou minàs quàm ineptam. Attrologorum gentem aggreffus fundiris debellavit. Anno 1491deposito Principatus Mirandulani & Concordientis regimine, maximum thefauri partem in pauperes diftribuit ; & in peramonam agri Ferrationsis villam secodens . Deo & Musis solus vacavit, p erate & effusă în egenos charitate non minos illustris , quam doctrina olim confp caus. Quin & paulo ante morrera tauto Christi & religionis amore e artir, ur reliquas opes pauperibas elargiri, & folo Crucifixo munitus, nudatis pedibus orbem peragrate,& pet urbes,pet oppida, per vicos Chaitianum fidem prædicare in animo haberer, Oblir Florenriæ (ubi Martilli Ficini, & Angeli Politiani confueradine delectatus, moramagere folebar) gravidimi febre correptus , xv. Cal, Decembr, anno 1404. gtaris fue 32 in Templo S, Marci fepulrus in habitu Fratrum prædicatorum, quem fuicepturum pridem voverat, & ioduerat. Vit plane portentoli ingcuii, ĉe pro atate etuditionis laude nulli feemodus. Audiamus Epiraphium tumulo ejus inferiptum.

Iomnos jaces hie Mirandula;cetera nêrant Es Tagus, & Ganges, forfan & Ausipades. Indales planê dêvîna, (înquit Etaleuss) * & îngentum ad omnia faîtum : fed buyus quaque di-

diovem nancibil viriavet linguarum ac Philosophia arque etians Theologia cura. O P E R A.

H Epmplus, feu in Hexameton libri vii.
Questioner occcc. Rome ad diffurandunts.
proposite. Rome 1486. f. Notimberge 1532. Colon, 1619. 8".
Apolosia adversitis Questionum sucram calum-

niatores. De ente & uno Opus,

De Hovarnis dignitate. Regula fen Pracepta XII. ad Christiana vita institutionem.

Cicero-

sies

Commentarius in Pfalmum XV. Conferva me.

Domine.

De brisli resneyo vanisase hujus mundi.

De brijli resse, & canitate bajas mundi. Expositi in Orasionen Dominicano. Epifelarum aurearum & sumiliarum liber, à Christophoro Cellario cum notis editus Iena

2681. 84. In Apologiann Disputationum libri. x11.

In Platonis Convivium libri 111. Elejia ad Florentiam, in laudem Hieronymi

Benyeent.
Prodictunt omnia Pici Opera Vener. 1498.
Argentina 1504. Bafil. 1573. Mirandula 1596.
Bafil. 1601. f.

Alia Pici feripta enumerat Jus Comes Mirandulanus, nepos arqu Vira illins , viz. Librum de verus Hieronymi adversus Hebraerum fenfanem Lxx. Interpretum, quan attinet , adversit tofdem. Libelinn porum supputatione. Commentaria : mensum. Opus adversits feprem Ecc Atheos, Ethnicos , Judros , M Christianos herericos, Christiano thoderos, Chrittianos impios fin cos.) Libres XII. advetins divine giam. Protomei Centiloquis verfiont nem. Opera conera omnes Harerica. merberum De concerdià Platenis Peemara Latina & Herrnfea ling nondum in lucem prodictung.

GAROLUS FERNANDUS, si geate Belga, civirare Brugenis chem vira primordiis coccus, hand men doctus; Oracor, thilocophus, eiomare insignis 1 publicus rum in Academia Paelfensi Proanno 1486-061ea cueallum indu cutetiano apud Cemomatons Gene falinum dicitor. Monachis Benejamit. Obiit anno 1496.

SCRIPTA

De animi tranqualitate libri 11.
De immaculata B. Firginis
dibri 11. savetsus Vincentium de
Ord. Pradicat.
Collatorum Manaficarum libri 1

Speculum Disciplina Monastica.

De observatione Regula Benedisli
Prodictum Opuscula ista quinque
nis impecsia, priora eria Parisébid, 1515. quintum 1516.
Præter ista scriptiste dicitur Fern

lurius libras 11. Orazionum & Espi bras 112. Landes Ordinis Carmetsum in landem Christi libras 1v. Elegiae mundis, Orazionem ile S. Catharpid, del Conceptione ad Carthusfanas; qui delitefecuse.

ALIUS ANTONIUS NEBI vernacula lingua de Lebriza dict Hitpanus, ex cognomine oppido Bæris fluvii fito oriundus , natus eft Joannis Martinez de Cala , & C Xarana filius. Poftquam in patria C & Dialectices elementa hauferat ; midus, Appollonium in Mathemarilem de Aranda in Phyticis, Petrum In Ethicis quinquennio audivit. Ar Italiam profectus, cunctas fere Acadi vit; intigniores actium Profetfores f. & uberrimum Theologia , Juris uni dicing , linguarum Lating , Grace , & notitiam confecutus eft. Anno 1474.1 Fonteca, Epitcopo Hiipaleufi, in pat catus, primus omnium humaniorus scientiam postliminio intulit Histori

Lawrence Lawrence

†Lik de

profecutum effe.

MC XV. circiter tomis Vandalorum & Arabum armis of prefit Larinz linguz (plendore & elegantia acccc caruerat. Antonius in Epitcopi familiam allectus, Indum literarium Hispali aperuit , & triennio rexit. Anno circiter 1476. post patroni fui obitum, Salmanticam fe contuit; & duplici ftipeudio honestatus , duas carhedras (quod netraini antea contigit) Grammatica alteram , alteram Portice , regendas fulcepit. In boc stadio literario , barbariei , qua tor laculis iqualuerant Hilpanorum ingenia, expugnanda rotus incubuit; duram fane provinciam nactus. Morofæ enim Scholafticorum genti una cum fermonis virtis inoleverat & vitiorum amor. Acriter illi adversàs An ronium decerrarant, rerum novacum dieam illi Inscripserme, & tantum non hateleos occusarant. Istifell cet erant, quos Antonio , antiquas fermonis fordes repurganti , victoria: erat inftar, perfuadere, ut ianari vellent. Clatuit anno 1483. quo liberali stipendio invitarus ; in Joannis Stunice fummi Alcantatenfis militiz prafecti, faniliam transiit : ubi ocium opportunum nactus , Dictionarium finem, aliaque ad Grammaricam illustrandim ficientia scripta confecit. Primario interim trofellore Salmanticenti è viv a fublato, Antonius defuncto fuffectus eft , & Salmanticam repetiit. Anno 150 t. à Ferdinando Rege , cui funmo in hono e fuir, in animu accertirus eft; ut rerum ab ipfo gestacum histor am secipto confignarer, Anno circiter 150%, egregiam Ximenio Cardinali trilinguem Bibliorum edicionem mo-Lenti operam præftjeir. Anno 1513. neicio qua ignominia ab ingratis Academicis affectus , Sal-

mantica receffit, & in Ximenii clientelam fe dedit. Ab eo lauro stipendio donatus , & primus Academiz Complutentis Profettor factus, ibi loci rem literariam feriptis & perlectionibus pro virlli auxit. Obiit Compluti , apoplexia extinctus, die 11. Julif , anno 1(21, graris iux 77: Magnus Hispania Ariforchus, praclarus Oracor, multa & varia lellionis, calestis acconingenis & eminents dellrine vir , Romane toga gloria : uti illum vocat Alphoufits Matamotus ; qui tamen · Apologealibi †agnoscir Historiam , quam de gestis à Ferdinando Rege conicripfit , Autonium tenui ae dejecto quidem flylo , parámque diligenter

OPER A.

P Araphrafii la Sedulii Puema de miraculii Christi, Proditt Camplust 1524. 40. A notationes in Hymnes & Pfichomachiam. Murelii Prudentii. Lucronii 15:21 40. Antverp.

1540. 80. Hanov. 1611. So. Quinquagena locorum S. Scripinra non vulgariur energatorum , five Critica Responsio ad totidem Quaftiones Biblicas, Rafil. 1541. 8°. Parif.

1520. 4 . Antverp. 1600. 8 . & inter Criticos Sa-cros Landini 166). Tom. x111. p. 1-65. Dum all m Quinquagenas scripserat Antonius : Verum istas extortit , & xternis tenebris damnavit Fidei Inquilicorum injuria. Scholia in Segmenta ex Epifiolis SS. Paali, Ia-

cobi , Petri, & Iowinis , necron & Prophetis, que in re divina legunsar per anni circalius. Granatz 15454

Anneationes in Oraciones , qua in univerfali S.E.C. XV. Ecclefia decantanene per totum annum. Edita funt ab A: MCCCG alicubi 1149.

Expositio in Hymnos in Ecclesia decantatos. Prodiit una cum daubus præcedentibas Operibus

Granata 1(41, 4". Homilia diverserum Authorum in Evangelia, que diebus Dominicis leguntur , ex collatione variorum exemplatiam caltigate, & addita expoli-

t one illuftrata. Ibid. & Granate. 1549. Alla Santlerson, feu Vitz nounulle, olim descripte, cum additionibus marginalibus. La-

crenii 1527. Homelia 211. de vinca frirituali nostra mentis & Sepientie. Habeurer inter Orthodoxogt. p.

De Robm à Ferdinando & Elizabetha Hifpamarun Regibus nique ad annum 1509, geflu Hiftoriarum Decades ti. quibus præmitticut Geographien quadam Hifteniarum descriptio. Sunt qui Historium istam à Ferdinando quodam P. Igare Hispanice compositam esse volunt , & Antonio nonnili vertionis Liting glociam rel nquunt, Utut it , interierunt hodi, prioris Decadis tres postremi libri, posterioris pars quarti & sex sequentes. Quod suptrest prodiit Granara 1545, f. Francefore, 1579. f. & Hispania Islatts. Tom. 1. p.

De Bello Navarrensi , à Ferdinando Rege contra Joannein Navaria Regemanno 1512. gefto Historiatum libri 11. Prodierunt ubique ad caleem præcedentis Hitloriæ

Lexicon Invu Civilis contra quoldum infignes Accuriii errotes. Antverp. 1,17. 80. Lagdani 1,37.
Parif: 1594. Veatt. 1686. 80.

Lexicon arris Medicamentaria. Compluti-

Dillionarium quadruplex , vlz. Latino-Hifpanicum, & Hilpanico-Latinum. Nominum propridrum , & Latino-Hilpanico-Theologicum-Complui 1552. f. Antwerp. 15-1. Granata 1554s 158. Antiquaria 1600. Hifadi 1612. Lugduni

Introductiones in Latinam Grammaticam , feu Commentariorum de fermone Latino libri Va Barcinone 1523. f. Complui 1524.Lugdavi 1541.Antiquaria 160 . 8º. Reperisio feu Prælectio de vi & potestate litera-

rum Salmantica 1507. Repetitio de Accenta Latino. Hispali 1914. 4". Lexican fou Vocabularium paroum, in quo res zire est vocabula Scholasticis maxime necessaria.

Barcinene 1523. f. Repetitiones 1.t. viz. De Menfuris, De Penderibus , & De Numeris. Prodierunt fimul Complais

1529.

De Degitorum supputationi. Gtanatz 1515.

Introduction in Cosmographia libros Patil.—

Collationes Antiquitateum. Hifhali edita. Ecphrafes in Virgilii Opera. Granata 1546. 40. Annetusiones in Auli Perfit Sasyras, Lucronii

1/29.80. De profectione Regum ad Compostellam Carmen. Salutationes alique ad patrium metrica. Epithalamism in nupriis Alphonfi & FliZabethe Lufuaria Principum.

Vafte

Szculum Synodale.

S.A.C. XV. Vafre dichs Philesephorum carminibus Latinis Mecce reddin

Prodictunt firmal Poemata ifta Granata 1534-

4º. & cum notis Antiquaria 1577. Alia quadam Nebriilenfis Opera, Philologica ferè aut Grammatica, recenier Nicolaus Antonius Biblioth Hilpan. Tom. 1. p. 107. quæ & typis nondum impreili fune , & ad hune locum minùs focebant.

1458. AURELIUS BRANDOLINUS , Lippus cognomento dictus , patrià Florentinus, The olo-gus difertus , Musica & Rhetorica peritifirmos, Poeta ve ò confuramatillimus, adrò promptus & facilis in pangendis vertibus, ur quiequid diéturus erat, verius vel invito excideret. Claruit anno 1,85. A Matthia Corvino Rege in Hungarizin accitus , Rhetoricam Budæ & Strigonii per plu-res annos docuit. In Italiam redax, Ordini Eremitarum Angustiniano nomen dedit, in Monafterio Florentino Inbitum indutus; & factis demun Ordinibus iniciatus, inter clariffirros fæculi fui Concionarores nomen tulir. Obiit Romæ, pelle correpcus, anno 1498.

SCRIPTA

D Aradoxa Christiana libris st.

De ratione scribendi libri 111. Colon.1172.80 De humana vica condicione & toleranda corpo vis agricudine Dialogus ad Mathiam Corvinum Hung wix Regem.

i rodierunt fimul tria tita Opera Basil. 1498,

Carmina de morte Platine, Habentut in calcé Opernm Plating. Nondum senebris exiertint, Hifteria muses Vet. Teffamenti elegant are figle reddita, Historia San-

tlerum multa, Urranique Teftimentum metro enerratum . Commentaria in Emflolas S. Panlis & Orationes plurime: que Brandolinus feripfille dici-

PETRUS SCHOTTUS, gente Ger-£488. minus , patrià Argentoratenfis , anno città 1419. præclatis parentibus natus. A Joanne Mullero Gimnmarica primitque literarum elementis imburus, Luteriam una cum praceptore fno fe contulit; ubi plures annos motasus nil in omni scientiarum genere intentatum reliquit. Post ostam ibi maxamam nominis fui farnam apud erudiros omnes excitallet , & Baccalaureatus gradum tuliflet : patitam repetiit. Salutatis obitet amicis, Bononiamie contulir; & Poerica, Rhetorice, ac Graçarum literarum studio se dedit, in his praceptore in nactus Antonium Britonienies Jus verò Canonicum pariter ac Civile Inprimis coluit ; & utrituique Doctoratum meruit. Clatuit anno 1488. In patriam redut , Eccleliz S. Petri Canonicus conflitutus fiuit. Oblit medio atratis curiu fatis immatutis abreptus anno 1491. attatis * De Script. fux 11. refte Trithemio *. Extant Vita SSS. Jeannma Baprifia , Evangelifia, & Chryfofinni, Carmine elegiaco: & Landes loaunis Gerfanis metro itidem

del liptz : item Epifole alienes , & Queftiones varia de rebus ad conscienciam percinencibus. As-

ARNOLDUS BOSTIUS , feu Bef. SMC. XV ur, natione Germanus, Ordinis Carmelitani ab An-MCCCC Monachus in Monasterio Gandaventi , clasuit anno 1480. Trirhemie , Hermolao Barbare , Gasguino, alifique reipublica hteraria primoribus

£489.

1480.

admodům familiasis. Obiit Gandavi prěd. Non. April. anno t 409. Extant Libri 11. de Viru illuffribus Ordinis Carthufiani , Colon. 1609, 80, Care. ra illius feripta recenfet Trithemius de Script, Eccl. p. 104. & in his Libram terrium de Illufiribus Ordinis Carmeltoni Viris , quem Mechliniz MS, allervari prodit Micrus Auctuar. cap. 494. Cettè penès Baltum olim fu t , necnon alius

citifdem Antoris De Patraneta Marie. HENRICUS BEEELIUS, natione Germanus, Jultingæ in Suevia natus, infimæ quidem fortis parentibus, honeftis tamen, Vir otini melloris literaturae genere apprime inftructus; quique politioris doctrina fludium & Latina lingux eloquentlam Germania inter primos intulir. Poeticen verò maximè excoluit, tam abetem carminis venam nactus, ut à Maximiliano Carire laurea Poet ca donaretut. Claruit anno 1489. In Tubingenfem Academiam anno 1497. evocarus , Poreas , Historicos arque Ormores prificos publice explicandos fufcepir. Obiir post aknum 1506.

S C R I P T A.

F Acestarkos libri sec, in quibus nonnulla pie-tati & honcitis autibus injutia notati potiante Argentisa 1603. 80, & cum aliotum facetiis Francofurt.1590.85 Oratio ad Maximilianum 1. Cefarem de ejus

& Germanie laudibur. Exflut inter Scriptores Rerum Germanicarum à Schardio editos Tom. 1. P. 95. Demanstratio Germans: esse diving Science, ibid.

Apologia pro defensione Imperatorum centra Leo-

nardum Inflinianum & alses, qui nomen Imperatorum externant , emfque coronationem ridenta ibid. p. 109.

Trailatus , good Imperator Christianorum jure Christianifimus fis dicendus, thid. p. 116. De lande , antiquitue, imperio, villariis, rebuf-

que geftis veternos Germanovum ibid p. 127 Epiteme landum Sueverum , & Ulrici principis Wirtemburgici. ibid. 135. Apophehermasa alsques Imperatorum Remano-

rum, per Æncam Sylvium & Bebelium noftrum confignata, prodicrunt inter alia quadam Colle-Chanca Francofure. 1602. f.p. 175 Ecloga trimophalis de villerià Maximiliani

Imp. contra Behemor. ibid.p. 251. Ars condenderum Carminum , & Racemationes in carmine observanda. Tubinga 1515.

Inflitutio paerorum, ibid. Triumphus Veneris , ibid. Commentarius de Epificiis conferibendis. De abusione lingua Latina apud Germanos, & de

oprienzibus ejufdem liber. Vecabularium epitmarum dictionum.

De Magistratibus Romansrum.

De

P. 190

gentinæ 1493.

SEC XV. Denominibus artificum , & morberum corporis humani Gracis at Latinis. MCCCC.

De naminibus Sanctorum cum eurum interpreta-

Duarundam Quaftionum exposiciones. De pagis Surverum & Neccaro furis. Apolog a cum Commentariis. Retrachationes.

Instructio bene scribendi.

De nominibus officierum apud Principes. De accentibus Hebraicis. Opulcula omnia à Commentazio de conferibendis Epiftolis inclufive enumerata, uno volumine impretfa funt Argentine 15t3.

De Proditione Ducis Medialavensis , De mendaciis querundam H fericerum , arque alia quedam, que ex Simlero peri pollint.

GAUFRIDUS BOUSARDUS,natione Gallus, nobili apud Cenornmos loco ortus, anno 14:6. in Collegium Navariense receptus, Pailofophiam & hum miores ares excoluit. Earuadem feientiam hand vulgarem confecutus, camedra Philotophicz apud Navatteules przeccus est, Anno 1478, studiis Theologicis, abd cará Philosophiz cutà, se torum dedit : atque anno 1489. quo demumelaruit, Doctoratus intignia fulceple, Anno circiter 510. Romam profectus , & Romi Bononiam coram Julio I I. Pontifice de nomine Jesu cone onem habuit. Anno 15 1. Synodo Pifanz adfuir ; & Concilii juiti Cajetani libium de Auctorirate Papæ & Concilii , Parifios fecum retulit, ut responsionem à Theologis Gallis procudi obtinerer, Eodem anno Academia Parifientis Cancellarius, & paulò post Theologorum De-Sanus creatus eft. Anno 1518. Cancellariatum Parificulem Au.imenti apud Canomannos Eccletià permutavit. Obit Cornomannis anno 1520. 212tis lux 81. io Templo S. Vincentii fepultus;

SGRIPTA

O Pou de Consinencia Sacerdorum fub hac qua-fisone : De Papa poffet difpenfare com Sacerdote ne nxorem ducat ? Proditt Parif. t,o. 8. De divinissimo Missa Sacrificio compendiosa & brevis Expositio. Patil. 1511. 1520. 40.

Nova & frallnoca Interpretatio in vis. Pfalmee Paraitemialer. Paril. 15:9. So.

Oracio pia de prolixa ad Christum, qui omnia vita ina gella enstent. Præfigitut Interpretarioni in Pialmos Parnitentiales; & habetur ettam apud Lumoium Hist. Gymnaf. Navarr. par, 1. p. 617.

DONATUS BOSSIUS, gente Italus, Parria Mediolanensis , natus anno 1436. Claru t anno 1489. Scripin Chranicon, feu Conditionem. O morniemum humanarum Historiam ab inicio Mundi ad fus ufque tempora ; item Chronicon. de Epifcopis & Archiepifcopis Mediolanenfibus ad annun ufque 1,89.Prodiit utrumque fimul Chronicon Medielavi 1491. f.

SABELLICUS, natione Italus . Patria bros, refectis fabulofis , in epiromen redegit.

Varronis in vià Valerià natus , patrem habuit SAC XV fabrum ferrarium , bonis literis excultus , lu-MGCCC dum literatium primum apud Tibuttius aperuit : dein alriora meditatus Romam transitt; & in Pomponii Læri amicitiam ac fodalitium receptus uberiotem eloquentia Latina scientiam hausit : & solenni Pompà in Quirinali monte faurea coronatus , Sabellici nomen tulit, Clatuit anno 1490. Roma digreffus , Urini prope Aquileiam nobiles pucros literis inflituit ; mox verò duplicato ftipendio à Vicentinis evocatus, ut juventuti urbanz przesser , illuc se transtulir. Augescente indies dockrinz famă , à Senstu Veneto accitus elt, ur Reipublicæ res gestas literia mandaret , & liberales artes publice edoceret; trecentorum aureorum falario donatus , & à Cardinale Bestarione Bibliothecz ab ipso apud S. Marcum fundatæ præfechis. Obi-t teptuage-narius anno 1506-x-v. Cal. Maias , ine Gallica confectus, quam ex impuri scorri amore delirus

lenex contraxerat, Vir natura facundut , nee a Ciceno arm expers , inquir Eralmus *, quique non infa- nin.p.474. liciter rheioricatur imerdum : in historia fat filendide verfatut , fed in hac tantim, qua fram dicendi genns defideras.

OPERA.

R Apfedia Historiarum ab Orbe cendite Afque ad annum 1504. Enneades XI. Binz enim ores editiones -1470. f. Venes. 1498. ultimam Sabellici manum non fubicrunt

De rebu geflu Veneterum ab Urbe condità ad num circiter 1487. Historiarum libri xexiti:

Venee. 1487. f. Exemplorumlibri z. Prodictunt scotlim Bafil:

De Aquiteia antiquiture libri vu De Venera urbis fin libri 111. De Veneris magistracibus liber. De Praseris efficie liber.

De Officio Scriba Dialogus. De Lasina lingua reparatione Dialogus: Epiftelarum familiarum librix11.

Orazioner XIL Pormats varia.

Prodierune omnia Sabellici Opera hactenus recenius Bafil. 1560. Tom. 1v.f. omnia ab Exemplonun libris exclutivé enumerata Venes. 1505. Annotationes in Horacium , Bafil, 1080, in Suc-

tenium, Venet. 1490. f. Patil. 1610. in Plinium. Francofurt. 1602, 80, Venetils 10: 8. in Livium. ibid. & Pacif: 1574. Oracio in Livium de laudibus Hifteria, ibid. Andonneses in Valerium Maximum, Lucanum, Papinium, Casullum, Ciceronem, & Valerium Flaccom, à Bidio una cum Annormio. nibus in Plinium, Livium, & Succonfum imprette funt fimal Parifiist.

PONTICUS VIR UN NIUS, feu Pirmo-1490 nins , natione Italus , Patrià Tarvilinus , claruit anno 1490, quo circiter tempore in gratiam Ba-doerz, clariffima Venetorum familia, qua ex MARCUS ANTONIUS COCCIUS

Beitannis o iginem duxerar, fex prioces Galiridi
Monumerenfis de rebus Anglicis Historiz li-Squicolenfis , feu ut alii habent , ad vicum Prodit ifta Epiteme , qui à Bruti rempore ad Arturumi

& A.C. XV. Arrurum Regets, andum verb Chriffi 128. res Bricannice libris vo, enarrantur , Anguita 1514.8". M.CCCC. Jandin 18 .8". & inter Remm Britannicarum Scriptores ab Hieronymo Commelino editos Lugdon 187. f. p. 93. Scripfit a this Ponticus Commentaria in Virgilium , Ovidii Metamora photin, Statii Achilleida; Claudianum, & Joannis Sacrobolci Sphzeam; De obseniu autorum. lucis & corruptis nominibus libros 111. De miferia licerarms libres 1. Elegiarum & Epigrammatum. Librans at l'erfienes Gracorum aliquot Scriptorum Latinas, aliaque Opufcula à Simleso p. 555. enumerara raceam.

1490.

BONIFACIUS SIMONETA, gente Italius, civitate Mediolaneniis, ortu nobilis, Joannis Simonera hiftorici parmus, Ordinis Cittercientis Monachus, ac demum Abbas Monafterii S. Scephani de Comminteg oue Placentina. Clatuit. anno 490. Scripfit ad Carolum VIII. Galliz Regom , Commencarios de Perfecusionibus Christianis, & Pontificum Inflorie à S. Petro usque ad Innocen jum VIII. Commentario: holce continuo narrecionis filo non concentir, fed nova planè methe le Epiffelatum lib is vs. comprehendit. His Orariones nonnulla inferentur ; fingalifque Fpi-Rolis, numero ceaxvix, Anaromica, Medica, Geographica , Aftronomica ac Mathematica admitceri folent, Prodiir Opus istud Medieleni 1492. & Hicro wmi Emferi cura Bafil. 1509. PETRUS APOLLONIUS COLLATIUS,

Prefbyter Novariensis, clasuit, ex Vothi + senten-

tiá, (que quidem porior videtur) citca annum

1493. à Bignao ver Mirao , aliifque ad feprimi

1400 De Hift. Lat I coar. 2-6-10-

faculi finem refertur. Eundem elle conjicit Volfius cum Apollonio Collatio, Fastorum conditore, quem inter Autores vergentis iftius fieculi Poetic.Le. recenser Carlar Scaliget †; & frigidinfeulumfniffe Poetam, & cum difeedit ab elegiaco, etiam infalicem , prodit, Scripfit Apollomus noster carmine heroteo Libres IV. de Excidio Hierofolymorum à T to expugnatorum. Prodierunt isti, curà Joannis Gagnei Luccia 106, emendationes studio Adriani Vander-Burchii Antverpia ex othicina Cusitlophori Plantini, in Appendice Poetarum Christianorum Bignean: p -3:. & in Biblio heca Patium Tom x11, Extat etian MS, penes reveren-* It Ital-p. dan Patrem * Mabillonium (quod inter alia à Cl. Magliabecchio dono acceperat / Apollonii nostri Carmen Hersicum de Davide & Golia ad Laurentium Medicem ex quo hoc ipium tempore

1491-

124

flotuitle luce clarius ett. ALEXANDER VI. Redericus, live, Theederica: Rergie antea dictus natione Hitpanus, patria V lent nus es nobilifilma Borgiarum familia oriundus, Calliffi III. ex fratre nepos, à Califfio patruo Eccletiz Romanz Cardinalis , Archidiacongs, & Vicceancellatins creatus, tandem Epifco. pus Portuentis & facti Collegii Decanus evalit. Post Innocentii VIII, obitum anno 1402. Pontifor Romanus electus eft die xx. Augusti , coronatus die xxvs. id dignitaris mercatus , partim pecania partim opimis facetdotiis, officiis, quin & fedis Roman e fundis & castellis , inter primo es Cardinales distributis. In rebus Eccle- viz. Orazionem ad Sixono 14.67 Cardinales in dia

fiathiels nil memoratu dignum geffir : alia 5 & C. XV. prorius ille cure habuir; ut divenditis paffim, al An-nulla juris, nulla puroris tarione lubita, di-MCCCC spentationibus pecuniam undequaque corraderet. Hinc Ludovico Gallie Regi anno 1 198. poteftatem fecit Joannam uxorem dimittendi, nullo alio nomine , quam quod sterilis & siwenusta estet. Id verò iuprimis egit, omnique eura molitus est ; iit læcul rem Principatum Cæfari Borgiæ, filio notho, per fas & nefas compararet , Petrique patrimonium in Borgiz harreditatem commutatet. Sand increpto titi nec paternec filius delu r. life conjeripto paterna ope exercitu tlaminia & Umbria Kegulos civitatibus tuis tumma injuria ejecit s ille filium utriulque Provincia Ducem , & Eccleliaftica ditionis Principem autoritate Apoltolicà creavit, Verum facrilegis autis fara obilitêre. Obiit enim Alexander anno 1:03, die xvtti. Augusti, farali pinterna errore veneno estinclus , quod opulentioribus iple aliquo: Cardinalibus , quorum divities inhighat, ad comam vocatis propinandam paraverar. Moces cons fordiffamos , immentam ambitionem , avaittam turpiffimam, derettandam færitiam , nefandam libidinem , & iuceftos cum Lucretia filia concubitus ubertim *De rebu deologunt Historici atiu. z.i , tanicci ardinus *, Ital lisa centioribus taceam ; adai ut criminibu, hiice an 1491,

Clacconius , aliiques ut Brictinu † aliofque è re- † Annal al Illum eximere fruits abover Brovius 4, Extat 1495,150). Bulls fuper Canonizatione Anfelmi Archiepiferpi Annu Tom xent. Canmarlenfis , Concil. Tom. xitt.p. 1476. Epi-Role & Conflimmiones Eccleficflice xot. apud Bzovium ad an. 1401, &cc. Plures in Collectione Romani, & Bullatio Laertli Chetubini, Epiftole aligast ad Franciscum Ximenium Archiepiscopum Tolemmun in Vita Ximenii. Clopeus defenfioni fidel S. Romana Ecclefia , Argentocati . 497. editus. Liber de Cardinalium excelentia & officio Vicecancellarii. & Gloffa in Regulas Cancellaria ad

1492

Card. Sirleti. BERNARDINUS DE CARAVAIAL, gente Hitpanus , antiquà & nobili familia ex uche Cazeres in provincia Extramadura: prognatus; Afturicentis, Pacentis, Carthaginentis, ae Seguntinus Epileopus, & Ferdinaudi Hispania Regis ad Innocentium VIII. Orator , demum Cardinalis ab Alexandro VI. factus, claruit anno 1492 Anno : 511. c :m Julius Pontifex fidem Cardinalibusolim datam de labendo Concilio Oecumenico turpitlimé violaret Bernardinus adiunetis fibi aliis quibufdam Cardinalibus Concilium Generale Pifis habendam indixit , & Calendis Septembribus celebravit, Espropret a Inlio depofitus dignitate Cardinalicia excidit. A Leone x. restitutus, Dec:ni vices in tacro Cardinalium Collegio tul-t. & Epifcopatum Tufculanum obtinuit , Patriarchatu Histololymitano titulo tenus aurea cohonestatus. Obiir Rome in Monasterio S. Crucis Hierofolymitanædie xux. Decembris anno 1512. Extat Orario ad Cardinales anno 1492. habita de eligendo Summo Pontifices Rosse 1492. excuía. Alia ejuídem commemorat Nicolaus -Antonius Biblioth, Hilpan. Tors 1, p. 168. Circumcifusu

Innocentium V III, MSS, olim in Bibliotheck

1.5.C. XV. Circameifinis Demènica 2010 1.5.5. Heatsilomis
2.5. Evaluation on S. Consis corum Maximillaro Impa
CCC Mechilia amos 195. Cecitatumi Stranson al
Cardinaleria commonwatione villeria Bazelfysi
Cardinaleria commonwatione villeria Bazelfysi
Cardinaleria commonwatione villeria Bazelfysi
Cardinaleria Commonwatione villeria Bazelfysi
Lavia Stranson Regional Advicandone III.
Singala ili Quincilana Celita in luccun elli fidem

1494-

2494.

facit Antonius; fed nec locum nee rempus edicionis indicar. HIERONYMUS DONATUS; Patricius Venetus, claruir anno 1494. Cretz infulz aliquanditi præfectus, fummifque in Parria fua honoribus cumulatus, à Republica Veneta ad Julium I I. Pontificem anno 1510. legatus pacem affliche civitari impetravit s ac paulo post Rome diem tipremum obilt, annos circiter 53. natus. Scripin Apologeticum ad Gracos de Principara Remane fedir , excusum Rome 1515. & in Apparatu ad Concilia Labbrano Tom. 1. par. 1.pag. 27. Grace Tractatum istum dum in Creta ageret con scripfit, ac postes dum quartum Roma legationis munere fungeretur, Latimm feeir. Scriptit adhi Epifiolas varius , quatum aliquot habentur in fe-cundo & quinto libro Epiftolatum Angeli Politiani. E Graco vero in Latinam fermonem comperrit S. Dionytii Areopagica librum de Diviuis No-mialbus,& Ep ítolis ; S. Joannis Damasceni tra-Chrum de Immaculatis Mytheriis; & Alexandrini Aphrodicei Opus de Anima, Trallatur, quem de Proceffione Sp. S. conferiplin, Liber de Terra moin Infala Crees & Oracio ad Luficania Resem, non-

tieß Parti Ibrum de proceifiones Spirius Autres of George quite outen au Acteuri de die Vielle.

NICOLAUS BARLANUS, suellene Islamia Monchen, Todies Angellie aus mehr Parentines Onder Hermita Monchen, Thoologie & Justi Postnielle conditiones, Thereira and sepa, Nex tener Cangallanianos & Hilmerta de Pracectorile jure convenient destinates, Charles and sepa, Nex tener Cangallanianos & Hilmerta de Pracectorile jure convenient destinates, Augustura politocal para de la convenienta destinate, Arguntura politocal ministrativa de la convenienta destinate, Arguntura politocal ministrativa de la convenienta destinate para de la convenienta destinate para de la convenienta destinate para de la convenienta de la co

1994. ROBENTUS CACUINUS, gare Bisig, et elec Califa in Article finido at Illian Base vium oriundas. Internet affuz exate Montification Niceptale quad Meriton gireffus, Ordini ST. Trializata de Redemptione captivorum non deloi. Legista de Redemptione captivorum non deloi. Legista de Redemptione captivorum control deloi per la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta de la lacenta del la lacenta de la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del la lacenta del lacenta del la lacenta del lacenta de

non minda, quinte mo chine fina ha siligra, mulcon minda, quinte mo chine fina ha siligra, mulcolo VIII, de Ludoriro XII. Gallie Regibus,
molo VIII, de Ludoriro XII. Gallie Regibus,
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale vi denante et, de Bhileichez
proposale et denante et, de Bhileichez
proposale
proposale et denante et, de Bhileichez
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
proposale
p

SCRIPTA

quenses reciperente.

A Nuales rerom Gallicarum libris xi. ab anua Christi 300.u/que ad ann.1500. Prodictunt Parif.1511.& eum (upplemento Huberti Vellerii ufq ad ann.1510. Francofurii 1777. 1530. Librr de immaculata & Maria Firgini (encep-

cione contra Vincentium de Novo-Caftro Dominicanum. Parif. 1598. Alia Decertatio metro feripea de cadem re contra cunden ad Arnoldum Bollum Carmelitam.

Prodiit alicubi in 40.

Poemata de Passione S. Richardi Marsyris, Devarius in Ecclosa Ordinibus , De miferia humana
conditionis , Dialegus in desides di ignavos.
Paris, 1598. cum libro de Conceptione B.

dam, quod filo, in hecrit professus i claim turnen Martie.

Philippu Domanus Hirtoryum fantis filian fi Epit.

De entre sources militeria, Philoscope (1955)
filian fi Epit.

Epit entre Oranias, & Epithalo (1955)
filian la Clementem VII mancupatoria, Apologos.

Epit entre Oranias, & Epithalo (1955)
filian de Principsus (Romans Seide prestos, cicius. Egit feste funtar Labbus "1900 Orânias Clemes"
filia del Principsus (1958)
filian de procedinos Spiritus Sadrees. emab es condicipsum memoras Trichendus (1958)
filian del Principsus marchas and Lorania (1967)
filian (1967)
filian del Principsus del Principsus (1968)
filian del Principsus del Principsus (1968)
filian del Principsus (1968)
filian filian del Principsus (1968)
filian filian del Principsus (1968)
filian fi

teguite celtatur Lubbeus *: arque Ordinis Chronis **
Daten
sens ab co conficiprum memocat Trithemius †: 10ms.ptut Verfioores & Opufcula vernaculo idiomate ab † De Series
illo elocubrata taceam:

FELINUS SANDEUS, natione Iralus,

1494-

FELINUS SANDEUS, nutous Inlaus paris Fernicalis, ex nobilitima Sunderom familia oriendara. Juris unriduça Docher, clima tuno 1940. Nodum vicelimus meris anoma epetida Filia Dicerculium libera de lamo, man epetida Filia Dicerculium libera de lamo, paraging. Limo de informe pairi fecindara Resiman de lamocendo VIII. evocasan, Rose justifica per Hadrinsonia de Pintendia contintra, monte, educationa de la compania de vivis filiabas anos 1945. In estado de vivis filiabas anos 1945. In estado de la vivis filiabas anos 1945. In estado

OPERA.

Ommenterius v. libros Decretalism. Ved. 1587. Conflia, De Conflimitismbus v. De Referiptio, De Officio Ordinarii, De Majoritate & Obedientia, De Trenga & Pace v. De lite conseflata, De PreVenet. 1,70.

1494-

BEC. XV. battenibus , De reftibus, De reftibus cognaris, De. ab An. fide infirmmenterum, De Prajumptionibus, De lu-MCCGC. reparando, De Exceptionibus, De Prafcriptionidus, De Sensenesa & rejudicara, De Appellarionibus, De accufacionibus & inquaficionibus. Verect.

1582. Lugduni 1589. Additiones in Decretum Additiones ad initiatum ab Abbare Pamermica

ne Opas.

De jure Patrosami Trallame. De Indulgentià plenarià Serme, in illud , Hodie mecum eririn l'aradife , inter alios Tractatus Venet. 1584.

Hestoriarum Epirome de Regibne Sicilia & Apusie , nomination de Alphonio Aragonie: Rege. Hanevia 1611. 40.

Quemedo puniasur conasus, quando lisera Apo-Rolica noceans Patronis Ecclefiarum Prodictint omnia Felini Sandei Opera, Bafilea ab Episcopiis aliquot volumenibus impressa, &

JOANNES GEILERUS, Kayferber pins five Cafarribergius à loco natali dictus ; patria enim Aliatus in Monte Cataris oppido impetiali natus eft anno 1445. die xv., Martii; Joannis Geilen & Annæ Zuberæ filius. Poft prima lirezatum tyrocinix , ad Friburgeniem Academiam milius, Magifterii lauteam adeptus eft. Moc (acris iniciatus , Bafileam fe contulir , ut Theologig studio vacaret. Ezasto ibi quinquen-nio, Dostoranis infignia obtinult. Com infi-gnem igitat confummatar return Theologicarum (cientiz famam retuliffet ; Friburgum primò , mox Herbipolim accitus est , ut con-tionandi munus obiret. Anno demum circiter 2478. amplioti flipendio, & importunis civium precibus invitarus , Argentoratum conceffir ; ubi per triginta tres annos in primario Templolumma facundia, & auditorum concurfu pariter ac plaufu concionatus eft. Claruit anno 1494. Effusă in egenos liberalitate, in petegrinos holpitalitate, & invicto pietatis zelo infignis, fammam fibi apud Germanos authoritatem conciliavit: Maximiliano injuper Calari admodem charus; a quo perfape in aulam evocatus, maximoque honore habitus fuit. Epikopis veib & Monachis parim gratus, quo um pudendam literarum infeitiam, & deplotaram morum corruptelam aeritet ille icriptis & fermonibus corripuit. Obiit anno 1510, die x. Mactif, Argentoraci in majori Templo prope fuggeftum fepultus.

SCRIPTA.

Iber Sermemen , De arbere humana. De arbere Crneifixi, De x 1. Sp. S.donir, De morte gratia, De xx 111. mortis conditionibus, De diffelitione ad falicem mortem , De morte virtualifice. gratia, iterum. Argentina 1514. 1519. Mavicula fatuerum, Argentina 1510. Orationes varia ad Clera

Navicula Pantientia. Peregrinane. Expositio Oracienie Deminica. Fragmenta Pafficeis.

De comunicades lete, qui uleime supplicie afficiarur. mania Hebraicas & Gracas literas; Latinasque

De muovendis Concubinis, etimfi uterque carsi- S &C. XV Quad queri non fon infligandi ad Religiones in MCCCC

ibus Regula non fervatur Centra flaturum, que tefiementum facere cives whitemen.

De seprem peccaris mornalibus,

Epificia plures. Tropi , hvc Såles.

Opera Geileri omnfa adhuc ennmerata varils annis, viz. 1509. 1510. 1518. Argentus apud Joan-nem Gruningerum excula fuille fidem facit Polle-

vimis Apparat. Sacr. Tom. 1. p. 380. Oracio in Synodo Argentinenfi habita. Argentime 148:. Sermones plurimi de Infilae, anno 1500. habi-

ei, in illud Levitici xxv. anne Iubilai redibunt mes ad poffessiones fues. Argentina 1513. apud Matthiam Schurerium. Condones in Evangelia, Germanice Argentena

JOANNES REUCHLINUS, Car me di Aus, natione Germanus, parria Suevus, apud Phorcen Marchionatus Badeni's oppidum natus anno 1454. v. Cal. Januarii. In acare tenera pueris Symplioniacis, qui în Ecclesia Oppidi noralis it, allectus; cum voce admodum valeret, in Marchionis Badentis aulam accitus fuir: uhi Grammaticam edochus, chim courtancos adolesis centes ingenii vitibus ac præclara indole longè anteverreret Juveni Marchioni Badenfi Comes das tus eft, comque illo ad Academiam Parifieniem millis. Hic loci præter hand vulgarem, quam nathus eft , Larina Lingua ac Logica fcientiam, Garcas literas à Grutgio Hermonymo Spattiata accepit. Eudem praceptore ufus, & literalas pulchrè pingendi artem addidicit i qua deinpatente pingenoi arcein anniocit; vasa ortas-ceps peculium fibi comparavit, de multorum be-nevolentium metuit. Anno 1474, Bafileam fe-contulit; ubi Magitti Philolophioi dignicate au-ctus, Carcam fittual ac Latinam linguam edocere corpit. Juris Cefarei ftudium ibidem aufpicacus, Aurelia demum ad ficem perdurit, & Doctoratus infignia anno 1481 accepit. In Garmaniam redux, ab Eberhardo Comitte Wittembergenfi in aulam accirus, Romam primum in comitacu eius ductus ett., & post reditum ad Fredericum Imp. legatus, Legationem in Aula obeunti Medicus quidam Judarus Jehiel Louns Hebraica linguat elementa tradidit, quan Romum postea legatus Capnio ab Abdia quodam accurationalidicita-cui pro fingulis horis fingulos auteos Miner-val dedit. Romam millas fuerat à Philippo Comite Palatino; in cujus aulam concelletat , poftquam turbaris tebus Wittembergenfibus Tubinga exulate coadus effet. Compoliris domi rebus , Tubingam rediit , & inter Qua-motviros Provincia: Suevicas Iudices allectus , lingue Hebree in Orbe Christiano propulande otium fuum dicavit, Clatuit percipue ab anno 149 s. quo Caralogum finum feripfit Trithemius. Divinsrum juxta hac humanarum literarum peritifimus ; inprimis accuraciffima

lirgunrum Latine , Grace , Hebraice , & Chaldaice feientia instructus , primus in Ger-

elegantias'

5.60. XV. elegantias resuscitavit. Factum id frementibe ab an Monachis, & Theologis Scholathicis, qui ex MCCC 6. revocatis linguatum icientià & elegantiz fludio

nodo z faz ac barbarz Theologiz ruinam facilè sugarati funt. Duce igitur Joanne Hechtrato Ord. Paed. Academiz Colonientis Decano, in Reuchlinum infurgum, harefeos acculant, feripta ejus comburent, Judzis illumplus justo favere clamanth ibitque cum Poeris Ethnicis commercii, tanquam capitali, delicti reum agunt. Ne sue intra hoice fines (tetir injuria : Pontifices Romanos adeunt, & importusis elamoribus postulant; ut Reuchlinus diris , libri ejus flammis , devovenneur; liceræque Hebraicæ è republicà Chrifliana eliminentur. Iftius enim lingue fludium à Christianis coli agrè tulerunt Inquisitores; & ab Imperatore Edictum famma atturia impetraverant, ut omnes Judaocum libri, prater Satta Biblis, firmmis com surerentur : co lane confilio ut ipli grandem pecunia vim à Judais libros fuos quam libentet redimentibus corrogarent. Imperator Reuchlinum e i de re confuluir : fte mitiotem tulit Sententiam, ac Judzorum libros fidem Christianam opougnantes comburi , reliquos conferrarl voluit. Hine naturn eft acre Inquisi. totum omnium que Monachorum odium. Cucul. fati gregis malitiam & perulantiam acerrimis fatyris (neque enim gravioris thyle refutari merucrunt inept ffimi tenebriones) ultus eft Reuchlinus, inprimis veto edito Obscurorum Virorum Epiftolarum volumine, admirabili lepote ac faceriis condito, quibus ad excitaudom rifum rudis & ridiculus Monachorum & Scholastico-rum Latine (cribentium stylus exprimitur, Liber ifte avide ab omnibus exceptus & evalgatus mirim quam pupugiccucul latorum animos ; Hoca firatum verò actò fauciavit ; ut tanquam lethali percuffus dolore interierit. Reliqui conjurationis focli à Leone X. Papa demiffis tandem preci-bus obtinueunt; ut Epiffulz ifiz Apuffolica edicho legi divendive vetarentur. Edicum lepido commento elufit Reuchlinus. Secundum enin einlem fating Epittolarum volumen,pridri tamen longe aculearius, tanquam ex titulo miri esmen tonge actucatus, tanquan evante in find interdictum, inprimi curavit. Veròm ifind leve admodàm jungium præ capitali illå, quam fupta memoravi, controversia. Delegatis ista primam à Pontisce Judicibus committa eftiqui cum penes Reachlinum fententiam ferrent, Monachi ad Pontificem appellatunt. Reuchlino supperias tulerunt Erafmis & Hutrenus; ques co nomine variis calumniis , nugacibus picturis & futitibus argumentis Monachi incellebant. Motà demum in Germania Lutherum inter & Indulgentianum przeones lite, contentio illa graviori locum de-dit, ac paulatim conquievit. Hifce turbis levatus Reuchlinus Græcas pariter & Hebræas litetas in Academia Ingolftadiensi extremà ætate distuitt donec morbo leterico opprellus rei literaria: curam abd care necesse haberet. Obiit Srutgardiæ prid Cal. Sextil. anno 1521. etatis fize 67. Dignat "De script profello , inquit Trithemius " , qui folis liseris, Eul. i. 101- mon etiam perstrepenti envie populari incumberet. Nulum enim nobis non medo Italia.sed nec faculum

OPERA DE Arse Cabalifică libri 11 I. ad Leanem XI. Prodierunț feorium Hagensa 15.7. înter Seriptores de arte Cabalifica Bafil. 1587. f. v. cum

cum Petri Galatini Arcanis Cathol. Ver. ibid.1550. f. & Francofurt. 1612. De Verbe mirifice libri 111. ad Episcopum

Vangionum Cameratium Dalburgi Dialogi forma conferipti ; quibus Philotophia Graca , Hebraice , & Chriftianz fecreta referantur. Vener. 1486. f. Spira 1494. f. Lugdani 1532. 80, & cum przeodenti Opere Bajil. 1.87. Utrumque Opus in Indicibus Romanis prohiberut.

Pfalmerum vii. Panitentialium verfie ex He-

bras falla, & in cofilem Commencarielas, Tubing & 1512. 8m De arre Concionandi Libelliu , cum aliis ciufdem argumenti libris exculus Bafil.1540. Londini

1570. 8 Defensis contra calumniatores fues Colonia editas Dialogus an Indaorum Talmad fit Suppriment

dam? Colon, 1518. 40. Breviloquium, feu Dictionarium fingulas voces Latinas breviter explicans per ordinem Alpha-

beti , Frattum Amerbachiorum precibus concinnatum, & ab iis impresiom, Bafil. 1480. Lexicon Hebraicum , & in Hebraerum Gram-

naticam Commentarins Balil. 15:7. 1554. F Lingua Hebraica Rudinanta. Photox 1506. De Accentibus & Orthographia Lingua Hebrai-

ce libri III. ad Hadrignum Cardinalem Harenes Tabulaxe. Influssiamen in Linguam Santlam & Exercis dillionum in Pfalmos vi, Bafil,

Observerum Viverum ad Orminum Gratism Epiflolarum fibri I I. Francofurt. 1624.80. Illuftrium Virosum ad Reuchlinum Epistelz pre-

dierunt libris II. taciro loco arque anno, in 4º. Protymafinata lambis trimetris (cripta ; que tum Commentacio Georgii Simitri edita funt Pherce 1108, 40. Orațio de Palatini & nobilifima familia Du-

cum Babaria reterentia erra Ecclessam , cotam l'ontifice habita, typis Aldinis excusa est. Ceterum Reuchlinus plurima alia conscripse Opulcula, plura Gracorum Pattum feripta Latine vertit. Singula dabie Sinletus Biblioth. Ti-gutin. pag. 152. Epitomen historicam rerum Affriarum : Perficarum Gracarum, & Romanarum ab eudem in gratiam Philippi principis Palatini ierlp-tam themorat Voilius de Hill. Lat. lib. 3. ca-

pit, to.

IACOBUS WIMPHELINGIUS natione iridem Germanus, patria Alfatus, civitate Slerftarentis, natus eft anno 1449 In Ishola patria Seleftadienti bonis literis inflitutus, ad Academias Feiburgeniem, Bailleeniem, Erfor-dieniem, as Heidelbergeniem ordite ie contu-llt; ut Theologia as Jutis Pontificii icientiam haurirer, utriulque demum Licentiatus Academico more fachus. Inter difertiffinds iftius zvi Congionaro: es habirus, Spiram an 1464, evecatus eft ut Sociefiathe mantee thi fungeretur. Feit id

£ 2

Append.

nellrum, buic tanto viro parem objicereta

vembe.

SRC XV. annis aliquot , non fine infigni pieratis & erudi-

tionis laude. Demann faculi pertælus, dignitari MCC CC ti fue Ecclefisftice renunciavit : & Heidelbergum profectus, in Gymnafio urbis literario facros augores, ac in his Hieronymum enarrandos fuicepit : quoque magis humani generis commodis intervirer, pædsgog am agere non gravatus eft; plurimotique optime ipei adolescentes ; & in his Jacobum Sturmium Argentinensem, literis bonlique moribus Informavir, Ipfe meliori liceraturà instructus, cum Monachorum inscitiam & arsogantiam agrèferret, di Alique mordacibus convelleret; hercleos à Menschis Augustinianis apud Inlium I L Papam delatus ett ; quod alicubi icriphilet S. Augustinum non fuille Monachum: aut certe non tatem, quales jam habentur Augustinenfes, neg; Ordinis ab co difti hodicrauto habitum tuliffe. Pontifex re audità Wimpheling um fui ipfius voce ab importunis Monachorum elamoribas ab olvie , & calumnimoribus filentium indi-Foil inchostam à Luthero Reformationem, fehlima Ecclefia invectum dolens ; à Gymnatio Heidelberg mit receffit 3: & Seleftaditin redibus Magdalene to o is vitam deinceps oriolam egit. Obili pene octogenatius anno 1528 die zvi. No-

SCRIPTA

F Pisone Imperatorum, ac rerum in Germania geffarum, Batil 1532 . una cum Winchindi Hiftoria, & inter Scriptores German. Schardii Tom.

h P-170 Liber de vità d' moribus Epifcopseum Argentinensison, alterumque Principum & pralaterum. Atgentina 1512, 1661.

Adalestentia. Opus anno 1500, scriptum,quo precepta ad mores ingenue formandos readuntur.

Argentina 15:4. Orario, five Confilium de bello movendo con

Turcas, Itleb i 1601 De Germanica nationis gravaminibus contra Sedem of Curian Romanon ad Maximilianum Imp. Habetur aprid Ficherum Script, German Tom. 2.

P. 71. ron integer ramen. Replica Seper codem argumento contra Anca Sylvii Tractatures, ibid. p. 81.

Serve ad juvenes, que facris ininanear. Bafil. Libellus Grammancalis. Argentina 1497. 4".

Rheterica pro pueris. Asgentinæ 15:5. Philippica, fen Dialigi vi. pro infliantione filio rum Philippi Eletlerls Palatini. Argentina 14:8. De Niescio Angelico Carmen Hersicum, alind ad Philippum Comitem Palatimon , & Elegia ad Ludovicum ejus primegenisum ; excufa anno 1494,

& 1499. Selilonnium propace Christianerum. Opus me-tricum ad Bertholdum Atchiepiscopum Moguntinum de reiptici candere. In landem D.Maria liber. De landibns Spirenfis Ecclefie liber. De Spirita S. Oratio. Ad Regens Francia Oratio. De arte Poetiea liber, Pormata varia. De Hymnerum & Sequenfiarum antoribis Traffatus. Opuleula ifta typis împreila extate fidem facit Simlerus Biblioth. Ti-

girin, p. 126. At Rengubiicam Argentinenfem libri 2.quocum

priore Argentinam careralq; Rheni civitates nun- S.E.C X1 quam Gallie feille tubjectas probat: fecuodo reip. ab Aninstituenda pracopta tradit. Argentine-40. Orario de Annunciacione Dominica, Arcentina

itidem ercufa, Scripta Wimphelingi inedita recenfet Simlerus

loc. cír. OLIVERIUS MAILLARDUS, patrii Armo-

ricus, aliis camen Parifientis, Ordinis Minorum Regularis Observantia Provincialis, ac demum Vicarius Generalis; apud Paritientes & Nannetenfes, & in aula Gallica ac Burgundica Concionator noo incelebris. Clatuit anno 14: 4. Obiit Toloia enno 15:2.

SCRIPTA.

Ontemplacio in Salntationem Evangelicamo proliza. Parif. 107. undragefimalia 11.

Sermones de Advente, Parifits anno 1494, habiri. Parif, 15.6

Sermones de Tempore. Lugduni 1408. 4. Sermoner de Sanitie , & communi Saniterum. Lugdani 1507. Aigentinz 15:4.

De peccasi flipendio, & gratic pramio. Prodietunt Maillatdi Opera, una cum pulcherrimis I seris questionsbur, ad quemliber Sermonem & Tractatum addiris , iplomet curante , I ugdani 1499.recula Arsemina spud Tounnem Parvum.

MICHAEL FRANCISCUS, gente Gallo-Flander, patri : Intulentis, Ordinis Dominicani Monachus, & Theologie Doctor Colonientis, Philippo L Auttriaco à facris Confettionibus, Concionibus, & Confiliis, Episcopus Salubtienfis paulò ante obirum crentus. Clatuit ann. 1494. Obiit Infulis in parrià lui anno 1502. Rofatii B. Virginis cultor, ii quis alius, superstitiosissimus, pluribus scripeis Confratemitatis sue merita deprædicavit; & Beat-flime Virginis majeftatem fupra jus fafque extulit.

S C R I P T A.

Vodliberica decisiones de v11. Deloribus B. Maria Masris Des. Ansverpia typis Theodoti Aloftentis.

Quadlibetica decisiones de Confraternitate San-Hiffmi Rofarii B. Maria. Prodictunt und cum pracedrote Opere Colon. 476. Parif.1518. 8 Confraternitas Delorana B. Maria, à Philippet Auftriaco ercéca. Antverpia typis Theodori Alo-

Clavis Cellarii divina & humana fapiensia, 2 Gulielmo Oonfelio Dominicano edita. De Abufibus Anteerrom, feu de Vanitate fegs tissu Curian liber. MS. apud Dominicanos Iniu-

lenics, tefte Mirgo *. * De Ser Commencarins in Antiphenam, Salve Regina: Suc xes qui quidem an typis adhuc exculus fuerit, condum comperi.

ANTONIVS BONFINIVS, natione Italus, Patria Apulus, domo Aiculanus, & Recineteofis, Graeis Latinisque literis apprime excultus. Claruit anno 1495. Summo apud Mat1494

1494

SEC. XY.

MECCS

1495

SEC. XV. rhiam Corvinum Hungariz regem honore habitus , bortatu ejus res hungaricas (cripco configrandas suscepit. Fecit id; style non incleganti ulus ; ac Rerum Hungaricarum Hifteriam ab iplis gentis primordi's ulque ad annum 1495. libris xav. in quatuor Decades cum dimidia diftributis complexus, ad Ladislaum Hungariz Regem anno 1425. dono miút, Prodierunt tres priores Devades curà Mattini Breoneri Bafil 1541. integra Hiftoria cum additionibus & emendationibus Joannis Sambuci Bafil, 1668, f. Frantefurt, 1681. f. Hanso, 1606. f. Ejuldem Sympolism Beatricis, sea Dialogi III. de Virginitate & fide conjugali ex Sambuci Bibliotheca prodietunt Bafil. 1571. 8°. reculi-1621. 8. Caterum Graconum libros à Bonfinio Latine versos enumeras Simlenas Bibl. Tigutin.p.48. Ex his Hermogenis de rhetevicâ libri , & Aphibenii Sophiila Progymnafmata

typis impreite funt Lugdavi 1538: JOANNES JOVIANUS PONTANUS, te Italus, Cereto Umbriz appido oriundus. Patre , quem noo ignobilem habuit , à feditions civlbus inscrempto, Neapolin juvenis & egenus profugit : ubi Antonit Panormitani , Regioram Scriniorum Magiltri , ope, in Ferdinandi tegis aulam fimul ac favorem receptus , Alphonie Juniori, filio Regis primogenito, przecpior da-tus eft : ac mortuo demum Panormitano, in loeum ejus suffectus Epistolis conscribendis præfuit. Clatuit anno 1495. Inter primores faculi Historicos , Poeras , & Oratores habitus ; mot-dael tamen stylo & subagresti supercilio plurimom odium & invidiam concitavit. Hinc nate forfan calumia, quæ ipfo adhuc vivente in vul-gus fparfa erat, illom volumina quædam Ciceronis, in verufta Monasterii Cassinaris Biblipthrea reperta, paulum immutata nomine fuo evalgatie. Obiit menfe Augusto, anno 1503. atatis fuz 78. Nespoli conditor o sepultus, quod si-bi, unori, ac liberis construxerat. De stylo ejus & ingenio hee habet Etalmus ". Non fam vel

sam hebes , vel sam invidus , ut non fatear Pontanum multis egregiu ungenii desibus birum fuifico funnam. Ac no quoque rapis placido quodam-orasionis lapfu : verborton dulce quiddam resonantium amorno tinnien demudees aures : demum. Olendore quadam perstringis dignicae ac majestae prationis .- Local vero communes fie trallat ; ne agrè possis agnoscere Christianus fuerts necne.-Vir extra controversiam in literis inter pracipuss

OPERA.

D E Obedienelâ libri v.

De Fertiendine libri 11. De principis efficits ad Alphonfum Calabrin Ducem.

De liberalitate De Beneficenti.

De Magnificentia

De flendere , & Blendidi hominis fupelleltite, ernamentis, 8cc.

De Consiventia De Prudentia libri v.

De Magnimitate libri 11.

Appende

De Fertuna libri 111. De Immanitate & partibus ejus liber.

De Asbiracione libri 11.

Dialogi aliques, Charen, Antonius, Allius, (leu de Historia) Egidius, qui in x. Colloquia distributtur, Colleguia XI. titulo of fini , contra ingcatum quendam.

De Sermone libri VI.

De Belle Neapellsane, quod Fetdinandus Rex Neapolitanus contra Joannem Andegaveniem Ducem geffit, Historiatum libri vs. Prodierunt Hagenea 15 to Dordraes 1618. 80

Contam Profemai fentennia in Latinum ferme-

m converfæ,& commentariis illuftratæ, Opera ifta omnia in tres Tomos dig:fta præle dedit Cratandet Bafil. 1538. 3. Tom. 8

Pormata, viz. De Stellis libris v. Meseerers tiber. De berris Hefperidum, feu de cultu malerunt ourcorum libri vt. Lepidina, scu Pafterales Pompa VII. Ecloga Bucollea (. A moram libri 2. De amo-re conjugali libri 3. Tumulorum librs 2. De divinu landibm liber . Henderafyllaberum fen Bajarum. libri 2. (und cum Tumulis , Argentina 1515.) l'ambi de obien Lucii filil. V'erfus Lyrici de rebus traris. Eridari libri 1. Prodictunt Poemata leotfim ab Aldo excufa Vener. 1513. 8". 1533. 8".

Dialogus ; quasenus credendum fit Aftrologia-Celon, 1,44. Prodictunt omnia Pontani Opeta Venet, 1519. 1. vol. 4". ex Aldi, officini , & Bafil. 1556. 4:

NICOLAUS SIMONIS, natione Batavus

feu Hollandes , Pattis Harlemenfis , Ordinis Carmelitani in Comobio Harlementi Monachus, ae demum in inferiori Germania provincialis, pris mariufque Theologia inter gregales fuos inter-pres. Claruit anno 1495. Obiit Hatlemii grandavus anno 1511.

SCRIPT A.

S Ermones de Tempere et Santils , ques Vade : Mesan inferiplit. Typis alicubi excufos fuille arbitror : locum verò & annum nondum com-

Repetitiones & Diffusationes, Venet. 1497.Ptodierat feorfim Disputatio, qua maxime inclaruit; unim, Ibid. 1487.

Commentarius in librum 2. Decretalium, Modiolani 1505, 1510. De peteflate Papa, Imperatorit, & Concili IIbri tv. Medielani ad calcem Opetis praceden-

tis ediri. Plarima ejuidem Opalcula, tam Historica quam Theologica, nondum in lucem protracta. zecenient Simletus Bibl. Tigutin, pagin., 525. Fr. Svveettius Athen. Belgic. pagin. 821. & Ant. Ale-grius Paradii, Carmelic. decor. Szc. xv I. ca-

JACOBUS SPRENGERUS, nazione Germaaus, domo, at videtur, Colonienfis; Ordinis Doioleaní Monachus , ac demum Prior Provincialis. Claruit anno 1495. Poft reportatam Magi-

pit. 350.

sterii lauream, Haurica pravitaris Inquistor ge-peralis una cum Henrico Institore ejuidem Ordinis

4495-

1495.

The xv. Ordinis Theologo ab Innocence VIII, feu, we An. alii volunt, Sixto iv. per Germaniam confli-acccc tutus eft. Scripfir à collega adjutus opus infigne

contra maleficas mulieres, tribus libris diftin-Quanquod Malleum Maleficarum inferiplit. Proeliit illud Venet. 1576.80. Francofurti 1580.80. Lugduri 1620,60. Volumen autem, quod de Infittut ne , Approbatione , Miraculis & indulgentiis SS. Rofaru B. Virginis , composuit , adhuc ineditum videtur. Catetum Henricus ille Institutis Librum confcriplit de Poteffate Papa contra Monarchiam Antonii Rofelli JC. Paravini , Venenis 1499. editum, atque alia nonnulla nondum vulgita , que recenier Ambr. de Altamura Biblioth. pradicat. p. 115.

1456.

VINCENTIUS BANDELLUS, gente Italits, patrià Lombardus, ex Caftro Novo Diescefeos Terdoneniis oriundus: Ordinis Dominicani focius , & apud illos in Academia Bononienst Theologiz professor, ac Scholz: Academica fapiùs Regens, demum Ordinis fui bis Prior Bononiculis, ac totics V carius Generalis Congregationis Lombardiz, seu Prior Mediolanensis. Cla-Tandem in Capitule generali ruit anno 1496. Tandem in Capitulo generali Rome auno 1501.habito torius Ordinis Generalis electus eft. Ohiit septuagenatius in Conventu Mouris Alti in Calabria anno 1506. Nespoli apud S. Dominicum (epultus:

SCRIPTA

D E Conceptione B. Utrginis in petcato origina-ls libri 3. quibus D. Thoma fententia de Conceptione ec SS. Patrum & Theologonum Scholafticorum autoritate comprobatur. Benenia 1481. Mediolani 1575.

Declaratio Super (millimiones Ordinis Sui ex Actis Capitulorum Generalium collecta. Medie-Lani 1505. 40.

Expesicio la Constituciones Santhimonialium Or-

dinis Dominicani Regula & Privilegia Fratrum & Soverums De Panisentia Ordinis S. Dominici. Inftrullio Officialism Frattum Ordinis fui. Formularium Elettionum G' Confirman

Modus celebrands Generalia & Provincialia Capitula.

Opuícula ista omnia (dempto illo de Coneeptione) fimul edita funt Lugduni 1515-

1496.

JOANNES PALÆONYDORUS, ferteteragninar, natione Batavus, apud Aquas Veteres, Ultrajectina dicionis oppidum, natus ; Ordinis Carmelitani in Conventu Machlinienti Monachus, & S. Theologia Doctor. Claruit anno 1507. ztatls fuz 74. Habentur ab ille feripta, Fasciculm Temperum reipartitus, seu Liber, uti ipse insexipite, erimerestus anaphoricus paneg yri-em de origine, statu & progressu Ordinis sui Carmelitani typis Mogantinis imprellus : Manuale ejustem Ordinis , Moguntie und cum Fafciculo editum, Propugnatuculum Carmelliarum, scu de antiquitate de fand monia Eremitatum montis Carmeli liber , Veneriu 15-0. 4°. exculus. Scripta Incilita recenfent Simletus Bibl. Tigutin. pagin.

401. Fr. Syvertius Athen. Belgic, p. 189. Ant. de S. E.C. XV Alegre.Paradif. Catmel. p.370.Epifiela ejus plures 45 An. MC C C penes Balcum extiterunt.

1496.

TOANNES BLÆRUS , gente Brabantus, patrià Diethemius, Prior Comobii S. Jacobi Ordinis Benedictini intra muros Urbis Leodicenfis. Claruit anno 1496 Scripfie Hifteriam Revelacionis B. Julianz Sanctimoniali Leodicenti anno 1240, divinitus factar de inflitutione Festi Corporis Christi. Prodit illa in Magno Speculo Exemplorum Duari 1603. & haberut apud Butvium Annal, Eccl, ad an. 1250, num.:6.

OANNES NAUCLERUS, fei For-

new natione Germannus , patril Suevus, nobili loco uarus , Joannis Vergehaus, equeficit dignitaris viri , & Ludovici Comitis Wirrembergenfis auliel ; filius , Juris utriulque Dector, & Canonici Professor in Academia Tubingenfi: cujus Rector primus ab Everardo Comire-Wirtembergenfi , fundature , anno 1477.000ft tutus eft; Ithius of m adoletcentie regenda præfe-Chus fuerar, pellimi tamen Indoctorum Aulicorum invidia impeditus, quò thin. s Principem eura fua commifium Latinz l'ignz elementis imbueres. Ab Aulà ad Ecclefiamfe receperat Nauclerus, & Ecclefie Collegiatz apud Surgardianos anno Eircitet 1460. prapolitus, ab Ulrico Comite Wirtemburgensi ad Carolum Burgundiz Ducem post septennium legatus fuerat. Postquam supremum Academiz magiltarum aliquandiu öbitilet, Ec-clefiz etiam Tubingenfis præfecturam accepit. Claruit anno 1 00. Utramque provinciam eximià fant laude obiit , plutimosque magni nominis viros , & in his Jounnem Reuchlinum, è Schola l'ubingensi literis hand vulgariter imbutos emifit. Scripfit Chronicon Vniverfale fuccincte com-prehendens tes memorabiles fixculòtum bennium ac gentium ab Othe Condito usque ad annum 1500. Prodiit primum Tubinga 1515. dein (2 Phi-lippo Melancthoue auctum & perpolirum) und eum Nicolai Bifelii Monachi Hirfangienfis Apa pendice ad annum 1614. al aque Conradi Tigermanni & Bartholomzi Laurenris,res geftas ab anno 1515. ad \$544. curlim memorante , Colon.15444 f, dein cum Lautentii Surii Appendice ab anne 1501. ad 1564. Celon. 1564. 3. vol. f. denique ibid. 1579.f.

AUGUSTINUS, genre Italias , civitare Ticinensis, saltem Cauonicus Regulatis Tic nenfis, Congregationis Lateranentis. Claruit anno 1500. Obiit post annum 1520.

SCRIPTA.

Ita B. Monica , S. Augustini marris. Elucidarium Christianarum Religionum five Religioforum Ordinum: in quo fuse agitur de Ordine Augustiniano um, de S.Augustioi viri, moribus, & doctrini, quódque Eremitz Augustiniani Canon ci, Regularibus sint posteriores Regula Santhfind Parris Angustini in qua conelnetur de S. Guarini, Episcopi Pranestini ac Car-dinalis, Vita, Istam à Regula divultam reperire est apud Sutium ad v1, Februarii.

Prod cruck

LAC XV.

Prodictunt Opera ifta tria Brixia 1511. Porrè scripsie Angustinus nostes Compes NECC C. Speculi Cracu , Expositionem in Pfalm. Dem in. romine tuo faloum me fite , & Traclatum de della ignorantia : que quidem an Brixle una cum pre-mifis Operibus evulgata fuerine , hand fatis feio. Unit fit , Medielani 1605, excufa prodie-Caterian Chronicon Magnamy ab illo com-

politum, adhuc incditum deliteleje. MANUEL, natione Gracus, patria Pelo-

Latinos firinxit. Scripfit enim Apole- 8 f. C. XV. gian , feu Refuntionem z. Capitum Fr. Francisci ab An-Ord. Priedicat. de processione Sp. S. de Azymo, M C C C G. de Purgatorio, de primatu Papa, &c. Fragmen-ta quadam exinde profert Leo Allarius lib. de Purgatorio p. 81, 165, 772, 959. Integrum ferè Tractatum (paucis fiquidem in fine delideratis) Gr. Laz. in Jucom extulit Vir. Cl. Sceob. le Moyne inter Varia Sacra p. 170. Scripfit adhuc Manuel Librum contra Plethonss Opnfeulum de Precessione Spiritus S. quo reprehendit Pletho-nem, quod non ex principlis Theologicis fed exponoficiale s. Alto de la materiale de dicipalia s. doctrina Gentificiale intercepcio non l'ecologici nel cer-ponoficiale s. Altorità Camininote dicipalia s. doctrina Gentificiale imaginaretra fina de procedio-Magna Eccleire Confunciopoliciane Riveros ne Sp. 5. durciti. Fragmentum cribbet L. Allatini de renderande se divinizioni processor del manueli Ma-de Confenii, 1. p. c. 4. G. dilui di n. Diarrib. de lato dicipale di confuncio del confuncio del confenii s. p. c. 4. C. d. dilui di n. Diarrib. de lato dicipale di confuncio del confuncio d

Finis Saculi decimi quinti

SÆCULUM

SÆCULUM REFORMATUM. CONSPECTUS SÆCULI

S.EC. XVI. ab An. MD.

U B. inklum Szeuli julius II. vir projektiffmi in omne feelus anlen, ad Pontificatum evelus, inter historiaam etelloinem daat fide feelus elitim toecitim Generale intra bienaium eoakurum effe fandiffime in fe recepi niplayrum adeptus de fide liberatural parimo folicitus, nonnifi copita ilitrativa conferibeadis, opprimendz urbium Iralicatum lib. trati, de ampliandis Ecclefatifice dirionis pomertiis, anlomum adjectir, repudiatig

firmmo faitu Cardinalium, quibus Synodus in votis fuit, precibus. Viri intemperiem tandem caftizavit Ludovicus X I I. Galliæ Rex, qui a Pontifice bello laceflirus , Concilium T. r menfe anno 1510. haberi juffit. Plura adversus authoritarem Pontificiam moliti aufa est illa Synodus; & in his Christi Vicarium plus nimis serocientem armis jure oppugnari posse, Pragmaticam sanctionem in usum esse tevocandam, & legaros ad Julium, qui de Concilio indicendo eum compellarent, mirtendos esse, decrevit. Concilium indicere Julius prafractè reculavit; adeoque Cardinales quamplurimi Ludovici Regis & Maximiliani Imp. patrocinio fulti Concilium Pitis anno 1811, celebrárunt. Inchoatá Synodo Iulium adesse jubent , nefarix perfidix & violatx fidei reum agunt , nil in Christiana republica deterint, nil perniciolius expeltari polle, anam iplum Christi Vicarium pradicant, ac prolato in medium longo criminum Julianorum indiculo, lpfum dignitate Papali fufpendendum decernant, Julius interim, ne caufe fue deeffet, ex adverso Concilium Rome in Ecclesia Lateranensi anno 1512, celebrari curar ; Patresque Pisanos harescos damnari & diris devoveri efficit. Gallicis atmis parunt prospere in Italia cedentibus, brevi post tempore diffoluta eft Synodus Pifana; & preclara Leoni X. qui Julio Concilii Lateranentis Seffione v. intermortuo anno 1513. fuccefferat, triumphandi materia relicta eft. Concilium ille diutius produxit, reique pro lubitu geffir; Synodum Pifanam irerato anathematizari, Pragmaticam Sanctionem aboleri , Pontificis fupra Concilium fuperioriratem definiti, & adverfa Conciliorum Conftantienfis ac Bafficenfis decreta caffari effecit. Rebus Gallicis in deterius vergentibus, Franciscus cum Lenne Papa famosam Concorderam anno 1515. iniiti&c Clerum Gallicanum fe Conventui Pifano renunciare & Concilio Lateranenfi adherere folenni decreto protestati adegle ; quamvis hodie Ecclesia Gallicana Concilium Lateranense repudiet . & Occumenicorum numero eximat. Sanè ifti Concilio vix fexaginta Epifcopi interfoerunt ; ifti etiam maximam pattem Itali, viliffima fedis Romanz mancipia. Anno 1517. Terzelius, aliique Ordinis Dominicani gregales, venales Indulgentias per Germsniam circumtulcrunt; à Leone Papa immissi, qui credula plebe pecuniam emungerent. Horum audacia fesc obvium dedit Lutherus, & in impias Dominicanorum conciones invectus, infiguiotes Ecelefiz Romanz errores paulatim aggressus est ; atque adeò tamdiuexoptatam, totics frultra tentaram Reformationem feeliciter aufpicatus eft; que fummă alactitate & applaufu à maximis Szculi vitis excepta, per poriorem Ecclefiz Occidentalis partem brevi diffusa ett; incassum frementibus inferis & tingente sede Romană.

SCRIPTORES

SCRIPTORES.

OANNES LUDOVICUS inter Ciceronianas humaretar. VIVES, gente Hilpanus, patrià Valentinus ; domi Grammatica, Lutetiz Dialectica operam dedit,

ram infælicemfaue, nt præcepto-res Sophistarum ac Scholafticogum negis & incultæ barbariei perdité addictos nactus . humaniores literas adeò non hauritet, ut etiam feriptis uppugnater. Invecto enim Hifpa-nia: 2b Antonio Nebriffenfi politioris literatura: fludio, cua Doctores Scholattici, quibus rudis ille termonis qualor in deliciis erat, tam laudabili incepto manibus pedibuique obviam itent. Ludovicus noster Theologo cuidam Valentino Antenium impagnanti manum commodatic dicitur. Tandem ve ò Lovanii Gracis Latinique literis supra vulgarem suctem esuditus, coeuo emerfit; quoque mog's à recta etud t onis femità deflexetat , eò actiore suimi contentione uttiuique linguæ elegantils testantandis incu-bnit. Claruitanno 1501, In Academia Lovaniensi publico, ut viderut, stipendio conductus, liberales scientias juventuti Academica prælegir; ubi adolescentem pobilissimum Gulielmum Croium, psulò pòst ad sedem Toleranam eve-Gum discipulum habuir. Interca temporis magnus ille dostrinz & antiquz Theologiz in-frantator Erafinus, tem przedaram aulus, vete-tum Pattum Latinorum icripta è fitu diututno excutienda, mendis & foedibus repurganda, ac in lucem edenda fulceperat. Ab isto in Confilii partem vocatus Vives, Celebertimum S, Auguitini Opus de Civitate Dei recognoscendum, & Commentariis eluc'dandum futcepit. Quanto id fucceffu præftigerig, nogung egudig, norunt quorquot bonas literas curz habent. Opus tuum anno 1522, absolutum, data ex Lovanio Epistola Henrico VIII. Angliz Regi inferipfit. Regi ea nomine graviffmus, mox in Aulam Anglicam accitus ett; ut Maria Principis, filia Regis uni-ca, intlitutioni praetlet. Eo munere aliquot annis perfunctus, tandem ob improbatum Henrici divo tium , auli regnoque excedere necesse habuir: quiu & iram regiam expertus est, în custodia libera sex mentes detentus, atque ægrè de-mum liberatus. Hinc in Belgium secessione sacta, Brugis deinceps fedes poluit; & uxore ducta pro-li fulcipiende: ac libris feribendis operam dedit. Obiit Brugis anno 1537. feu, ut alti, 154. Vir in come disciplinarum genere exercitatissimus, inquit Jovius, & de bonne literis optime meritusque decedense declier neme in Hiffania superfuit. Equiden nec ingenium (hac Eralmas *) nec eraditionem , nec memoriam in illo desidero. Adell illi parata fententiarum ac verborum copia, quimque fueris misio durinfentus, indies magis ac ma gis in ille maturefeit eloquentia : quem fi nec vita nec fludium deflieneris , bona fes eit fote, no

OPERA.

D E ratione fludii puerilis Epifola I l. Prodici runc feot fam Lugduni 1552, Bafil. 1557. Tigurl

Exercitatio lingua Latina, seu Dialogi. Colon, 1494.4°. Norimberga 1571. 80. 1622.12" Venet. 1580. 8 . 1612. 8º De conferibendis ! palie libelim. Colon, 1016.

1574. 80. De Rarione dicendi libri 111. Bafil. 1557. De Confultatione liber , cum præmilio Opere,

Declamationes vi. de prafenti flata Europa, & belle Turcice. Bafil. 15:8.

Pompeiss fugens. Fabrila de Homine. Liber in Pfcudo-Dialellicos. Pralelliones IV. in Varia.

Ades legum Horrais Orationes II. viz Arespagithea & Nieles, Latine verlæ. Bafil. 1538.

De Corruptis Artibus & tradendis Disciplinis, libri x x. Antverp. 1531. Colon. 1532. Lingdung 1551.80. Pralettie in Georgica Virgilii, & in Sactenium

Interpretatio Allegorica in Bucolica Virgilii, Mediolani 15:9.80.

De iniriu , feilu , & Landibus Philofophia Anima Senis, seu prælectio in Cicetonis librum de Senectute.

De Semus & vigilià , feu prælectio in Somhium Scipionis Bafil. 1(11,

Introductio ad Sapientiam. Satellitium animi, tive Symbola , Principum inflictationi porifimum delignata. Proditi cum pracedente Opulculo Lagdani 1532. Bafil. 1537.

Lugdini 1056. 80. Liplie 1600. 80. Genethliacon lefu Ch-ifti , ieu de tempore que natus eft Chriftus De Virinte facatà.

Clopes Christi descriptio. lein Christi Triumphus. Virginia Deipara Oracio

In Pfalmes Panisensiales VII. Meditationes De Paffiene Christi Medicatio, in Pfalmumi

XXXV I. Exercitationes animi in Deum. Basil. 1543, 16% Commentarite in Oracioness Dominicam.

Precationes & Meditationes quotidiana ac gemerales, ibid.

De Sudore lefn Christi facrum diserna

Szculum Reformatum.

Regis Gallie.

pis 1,07. Lugduni 1545.

Coveia de neftre & Christi fudore. De Veritare Fidei Christiana libri v qued qui-

SAC XVI.

2501.

ob An MD. dem Opus ultima omnium laco confeciplit.Prodist Bafil. 1544, 80, Colon. 1564.

De Amma & visa Libri 3. Lugduni 15:8, 2555. So.

De Oficio Marsii Liber. Brugis 1518. 80, De Inflitutione Famina Christiana libri v. julfu Catharing Anglorum Reging compositi. Pro-

dierunt Baff. 1486. De Concordià et discordià in humano genere libri 1v. ad Carolum V. Imp. Antverp. 1519. 2. Lugduni Cu. Se.

De Purificatione Liber. ibid.

De Christianarum vità miferrima fub Turch. De Subventione Pauperam, five de Humanis

necessitations Libri 2. Parts. 1530. Lugdant De Commercione rerum , ad Germanos infe-

rio:es De Europa diffidin, & Belle Turcice, Dialogue. Bafil, r. 8.

Epifiele varia. Harum feloftiores editæ fint Aniverpie 1571, 572, 80. 1577. nonnullæ sixes incoine habenque inter Eralmi Epittolas , Londimi 1642 fol. in calce voluminis froundi.

Prodierant Opera Vivis omnia fupra enumerata Bafil. 155. 2. Tom. f. Prodierum anrea Opuicula Vatia soid. 1119. 40

Commentarius en S. Augustine lebres de Civitate Det. Haberi folet inter S. Augustini Opera To n. v. leodim veto Babl. 1511. Parif. 155. Notari verò non indignum est, in editione S. Augu-. Rini, quam conarunt Lovanientes, Opus ittud à Centoribus Romanis vitiatum elle ; plurimolque illeus locos , l'ontificiis minàs gratos ,

cximi Descripcio Temperum d' revum Romanarum, fub Tounnis Warfenii no mine Levenis 1534. edita, eidem à nonnuille tribuitur.

Opticula aliquot nedita recenfet Nic. Antonius Biblioth Hitpan, Tom. 1. P. 551-

TOANNES LUDOVICUS VIVALDUS. patria Pedemontanus, è Monte Regali Ligaria oppido ariundus, Ordinis Prædicatorum Thealogus , claruit anuo 1101. Demum à Cardinali de Valle in Contiturio Romano anno 1419. Epitcopus Arborentis in Sclavonta fish Metropolitanu Jadrenfi defignatus, calumniam ab emulis quibuidam pallas est ; quai verò Neophyrns el-les, & infideli langulue prognatus. Re s ardinalide S. Cruce commitisa, portquam illum Chri-Rianis parem bus ortum elle compertum fuitlet, fedem turn Episcopalein adeundi & pro munere gubernandi porestatem tulit. Scripfir Libtum inliguem, quod Opus Regale interiptie. In co Opulcuia tequentia continentut.

Epificia de repellendis crificia caufis.

De officio presaris erga defanillos. Traitant de pugna partu fenfuita cum inselle

Epiflola ad Vladijlason Bohemia & Hungaria

Regen.

Liber de laudibus trium Lilierum intiguium

Traitans de cognisione elellorum & reprobo-

De Rit, perfecutionibni Esclefia Des. De Magnificentes gloris Solomonis , numma fal-

Calvus on downsame fueris. De causa concrisiones liber. Prodiit Lugduni

SÆC XV.

ecor.

AP AN

De veritate contritioni; liber alter. Paril, 1519. Prodictunt Vivaldi Opulcula Theologica Pa-

BAPTISTA MANTUANUS, SOM nelus, feu Hilpanielus cognomento dictus, gente

Italus, Patria Mantuanus, ex Hilpano Cel to parte, matre Itala, futtivo concubitu (ii Jo- 4Elog. vio * iides) natus est anno 1448. die xv11. Apri- Dock, Vice. Ordinis Carmelirani in Conventu Mantua- 1100 c-61. ne Monachus. Poeta eximius, & Theologus non incelebris; quippe qui peniciori Latine lingua icientia Hebraicas liceras adjecerat ; & Poeticam venam cebus lateivis aut prophanis impendere pisculum duxir. Claruit anno 1501. Poftqu'un lexies à l'ong egatione lua Vicarius Generalis electus tuirfer ; demum anno 1113. Rome in fiequencitlino Carmelirarum Capitulo torius Ordinis Generalis confi tutus eft. I'oli triennium verò, le tanto one i imparem fenticus dignitati fuz ultroneus cetlit ; ur Deo ac facris ftudiis faciliàs vacarer. Pauxillo fatté tempore id illi contigit, Obiit Mantue x., Cal. Apr. lis anno 15:6. Rearis fue 63. Mortuo Fredericus Mancua Princeps statuam marmoream, laurea corona-tam, ju arcu triumphali juxta Virgilii Maronis fimulachrum poluit. Vir certè & ingenio dicendi abertate plurimum pollens ; quique Poeta op-timus liaberi pollet ; nifi in illa inciditlet tempora, quibus nullus mediocribus Poetis locus erat. Carminum urcunque numero nulli inferiors utoce qui plusquam quinqui gies quinquies mil-

lenos verius à le feripeos reliquerit. Hos quidem duriufeula cenfura Scabiofos elle , & isa ruri neduriulcuta centura Seanoge, ene., O. 116 rori no-tes, ne nibil fapiant se banon., judicat Scaliger †. * Dialog de Micius paulo Lilius Gyraldas *. Invenis, inquit, Poctis inc. landabiliar poeta fuit. Cum voro ei defedet caler lui. elle Oferver juvenite: tanguam annis fine obice extra repas fordide defluent, correeri nen potuit. vix ente ea legera possumus, que langius illa asate provellus earmina scripsis. Sanc Mantuanus id ntorranti habu t; ut iu extremo fere vicz acha Criticorum ichis feripta fua confedientium edira defensione repellere cogeretur.

OPERA.

P Salmi v 11 Bononio anno 1482, editi, cùm cie vitas gravi pelte premercrut. Apologeticus in Landem Peefeus & Poeterum

contra calligatores Operum luotum. De herum temperum calamitatibus , seu de vis.

precatis mortalib "Benenie 1475. 40. Parif. 1505. 40. Eurolicerum libri 3. live adolescentia Eclopa x

Cours Poetas impudice feribences. Paril. 1505-40. Epigrammatum ad Falconem liber. De norte contempenda Carmen.

Nama

SEC. XVI.

Nania aliener, feà Confolutiones in mo MAN. MD Colla Afenlani , Petri Nebularii Carmelica, Frederici Hitpanioli , Joannis Soreth Carmelitarum Generalis , Alexandri Correfii , & filii Toannis Schadini.

Exbermio ad Principes Christianes , de armis wonera Infideles femper capiendis.

Uter fu prafts vitor , Orazer, an Poetal De sufcepio Magifterio Theologico Carme. Contra Amerem Carmen , asque alind de

ma Amejr. De vità S. Blafti Epifcopi & Martyris thei 11. De Vitá B. Nicolai Tolencial libri 111. De Belle Venere liber.

Exharmio ad Infabres. Augelarurum libri vz. ad Gonfalvum Ferrandum Agelacium.

e Cupidine marmoreo dormiente Carmen Parthenice Hereidum & virginum fantliffin m, viz. de D. Maria libri 111, de S. Cacharina libri sss. de SS. Margareta, Agatha, Lucia, Apollonia, & Cacilia libri lingali. Benenia 1487. 4". Dav:neria 1497. 4" . Venes. 1499.

De vità B. Dionyfit Areopagua libri 111. De visa S. Georgii tiber.

De vita B. Ludovici Morbieli Benonienfu liber. In landem B. Ivannis Bapsifia Carmon. In B. Albertum ' armelitam Siculum Carma Fafferum libri x11, fecundum x11, anni menfes digelti. Argentina 1520. 40.

Vita fue Epiteme ad posteritarem. Alphonfus, seu de Granata à Ferdinando & Isabella Hispania: Regibus anno 1492, expugnata libri vı.

Tropham is libri V. omn Gonzaga, seu de Gallis ex Italia pul-De fermena Francifei Gonzaga Carm

Carmen Paneg yricum in Robertsum Sunfess rem. Venet. 1499. Sameium Romanum de endem

Carmen Panegyricum in Brixiam civi In Villam 10. B.ps. Refrigerij Carmen. De Queren Inlia Carmen.

Sylvarum libri IV. Cours derrafteres Dialogus.

Contra talumniatores Epifiola Trachem de parte corporis B. Marie In qua conrepenseft lefus Christim.

Redemptoris mundi matris Ecclefia Lauretana Hiftoria.

De variis inserpresationibus S. Scripsura. Apologia pro Carmelicis. Pro Io. Trichemii libro de landibus Ordinis

Carmelitary Pro que dem libro de Viris illustribus ejus dem.

Ordinis. De Parlentia libri 111. Patif. 1498. 40. ibid. 1505.40

De Vita Beata Dialogus jocundi fimus. Prodictunt omnia Baptitta Mantuani Opera, studio Labrentii Cuperi Bruxellensium Carmelitarum Prioris , Antorrp. 1576. 4. Tom. 80. plutima Colon. 1565. ferè omnia Parif. 1513.

PETRUS MARTYR ANGLERIUS, nacione Italus, domo Mediolanensis, apud lacum en-

men Verbanum in Gallia Gifalpina natus , Proto-

norarius Apoltolicus, claruit anno for. Patriz SAC XVI. difcordiam atque inteffina bella deteffatus , anno ab An. M th. 1487. Tendillæ Comitem, Hispaniæ Rogis loga-tum, în Hispaniam secutus est; & a Ferdinando Rege in aufam accerus, variis digniratibus auchus, rebufque gravifimis admorus tuit, Prior euien pilcopatus Granstenfis conftitutus , & feereris Recum Indicarum Confil is adhibitus

excuste and 1501. ad Campionem Gautum Ægypti Sultanum à Catholicis Regibus legatus eft. Obiir post annum 1525. Hittorica contcriptie plurima; in quibus , fudice Gomecie *, firli rn- "De reb diratem rerum à fe traditarum fide egregie com- gett. penfas.

SCRIPT A.

D E nevigacione Oceani , feu de Infulis à Christophroro Columbo nuper inventis, libri xxx. anno 1502. féripti. Prodictunt feorum

Parif. 1,87. 80. De Legatione fun Babyloulea librt 111. Edits fune unà cum praemitio Opere Bafil. 1533. Colon.

1574-80. Epifleharum Libri xxxv111, quibus inregra ferè rum in Europa per toridem annos (ab auno fc. 1486. ad 1525.) gestarum Historia Epistolis Deceziii. comprehenia exhibetur. Puodiit Opus iftud Complaci 15:0. Anteledami 1670. f.

FRANCISCUS GEORGIUS, Patril Venetus , Ordinis Manoram fodalis ; Platonica Philofopluz & Talmudicis commentis impense deditus, plurimos erravit errotes, quos cum Origene ferè communes habuir. Ex his magime notari Incretur fententia ejus de Paradilo terrettris eujus integram Historiam, Philonem & Origenem fecutus, în Allegoricum fenfum detorquet. Claruit anno 1501. Obiit anno 1510. Scripiit Problemation in S. Seripturam Tomes V1. Venezius 1536. Parif. 1574. 40. tditos:& Cantica 111, de Harmenid

ndis Venet. 1525. Parifia 1525. f. imprella. ANTONIUS TROMBETA, nonsullis Tabem dichus , natione Italus, Patrià Patavinus , Ordinis Minoritarum , Provincia S. Antonii Mi-niller , & in Academia Paravina Metaphylica profesor, eximius Scoti sectator. Illam quidem provinciam annis 21. iftam 42. geffir. Claruie anno 1501. Inter legendam Patavli Metaphylicam, Monasterii S. Leonards de Muchemauro Ordinis S. Benedicti, Commenda titulo , à Julio 11. Pourince donatus ett. Summà in docendo , feribendo , se disputando affiduitate , torius fere Curia Romana, maxime verò Petri Bembi Car-dinalis doctifina , favorem as necefficudinens obtinuit. Taudem Archiepifcopus Athenatum ti-tularis ,ac dein Epifcopus Urbinas factus, à Julid I 1. ad Concilium Lateranense evocatus est. Obise in urbe Parris anno 1,18, mtatis fum 81, in #de D. Anconii fepultus. Seripfit Exposiciones in Ifarorieat Formalime: ad Scott Theologiam ; quas Antos nius Syrrectus , Minorita , paulo ante evolgi-rat. Prodicture Syrrecti Formalitates Parif. 1,88, 160;. Tromberz Expolitio ad calcem earundem Venes. 15:8. Caterien Queffienes in Memphyficam : @ Tracineus de fusuris consingentibus : que

Accipitition

icos:

• D · Scri

S.F.C. XVI. Scripfille Trombetam audiot oft Waddingus *, ex dolbrink Dolloris Subrills , & D. Bonavennero, S.F.C. XVI. ab An MD. nondum uti arbitrot , prælo exierent. Egufdern veto Traftum contra Averreifins de Animarum. Minos p.38. humanarum purificatione typis exculus est Venes. 1498.f.

BONIFACIUS DE CEVA, gente Italias, Patrià Ligut, Marchionis de Cevà filius, Saxonis Ducum contangaineus, Juris atriulque Doctor. Post navatam diu Foro operam, Ordini Franciscano fe adjunzir, & în Conventu Rubei Montis Provincia S. Bonaveutura habitum futerpit. Claruit anno 15:1. Ob intignem , qui polluit, prudentiam, terumque ageudarum dexter ratem, pacis Sequefter inter tumultuantes Gallie principes plus femel 'adhibitus est. A contodalibus verò iuis Provincia: Francia: Minister & Commitlarius , & Provinciarum Turonentis ac S. Bopaventura, & magni Conventus Parifientis Reformator factus, (ugulas novis ab ipforner editis Constitutionibus ad meliorem disc plinam revocavie. Obiie Lucet a anno 1512. Aprilis die XII-Scripit , pratet Conflicationes prædichas, Minoritis fatis noras, Opus hand exigui laboris, quod ioic iplit , Viatica Excursiones , do varies homesum viriis, ad Joannem Epiteopum Taurinentem. Prodiit Parif. 15 \$. Traffrimo de Perfettione Chrifliava Patil. 1 17. Quadragefimale , & Sermones Pafebales , ibid. Tractuum de feiensià , & arte bene morierdi , & Reffonjanem ad quandam. Apologiam contra fe factan : de quibus Waddingus de Scriptor, Otd. Minot. p. 85.

ANTONIUS BONITUS, natione Italia, patria Cuccharanus, Ordinis' Minoritarum Soclus , & Provincia Terra Laboris Prafectus, clacuit anno 1501. Reginze Joanna matri, & Josnme áliz de Aragonia operam distumam in Sacello Palatii regendo pratititit. Dein Regi Ferdinando ab eleemolynis atcitus, Ecclefium Montis Maraui regendam tulcepit, ad Acemenicas denuò translatos : tauta ubique erga paupetes benevo-Ientia uius , ut Pater Pamperum vulgo appella-retur. Objit circa annum 1910. Extat Elucidarium de Concepcione immacularà Virginis ploriofa: typis imprellum Neapoli , 150 . Manuale , autem , quod fetiplit , amniem fere definitionum & diferentimum cafitum confemutia, nondum prelo editum videtur.

JOANNES DE ARGAMANES, gente Hill 1501." papars, Ordinis Franciscani, Provincia S. Jacobi. Claruit anno 1501. Scripfit Speeulum Fratrum Minerum, quo graviffunas, que in Minoritarum Regula deprehendi pollent, difficultates ca-plicat. Prodiiriu Enchiridio (eu M-anali Fraerum Minorum anno 15'5, Italice *Tarvifi*i 1593. Ejaldem Traffarm de valore Indulgentiarum, exculus eft Haftali 1548, 1622, Clypens facrarum Menia-Hum extat in Enchiridio Fractum Minorum.

PELBARTUS OSVALDUS, natione Hungatus , civitate Temelyvarientis , Ordinis Minoritarum Concionaror eximins. Clatuic anno 101. Scripfit Volumen fatis craffin , cui citulum ded t , Aureum S. Theologie Refarium. Juxta quarner, Sensentiarum libres quadriparsisum

atque alierum facrerum Dellerum. Quartum ex ab AteMD. hilce quatuot librum à l'etharto morte pratepte nondum absolutum supplevit Osvaldus à Lasco, Pelbarti discipulus. Prodiit integrum Opus Haenee 1504. 1508. 2. vol. f. Feneriis 1586, 1589. Tom IV. Brixia 1594. Extant praterea ab codem conferipta, Sermones de Tempero Deminicales, ac de Santitie , Paril, apud Franciscum Regrunt : Due dragefimale eriplex , vin.de poznitentia , vitiis, & exceptis Decalogi ; & Stellarium B. Vitginis. Unioum Opus exhilce reibus confici foler; quod Pomarium Sermonum inscriptum, prodiit Hagenes 1475, 1498. Venet. 1586. 40. Quineciam ejuldem Stellarium Corona gloriofiffima Verginis impressum eft Venes.1587.Commentaria in Pfalmes , Higenoz

JOANNES MEDER, natione Germahus, Ordinis Franciteaul Regularis Observantia Theologus, nec ignobilis apud Basilernses Coneionaror, Claruit anno 1501, Scriptit Parabelam. filii Prodigi, feu integrum Setmonum torius anul volumen de eidem Patabola, quibus Poenitentia otiginem , progreilim & effectus fuse explicat. Prodit Bafiles -510. Parifig:1. 80.

MAURITIUS DE PORTU FILD.EUS. Patria lingua Ophibilla dictus , gente Hibernus, Flor Mundi vulgo appellatus , Ordinis Francifcani focius, erer Fratres Conventuales in Italia ab unquículis ferè acque adeò quadraginta plàs minus annis verlatus. Claruit ame 1501. In Academiam Paravinam evocatus Theologiam dia p. rlegit. Taudem verò à Julio II. Pontifice Archiepitespus Tuamentis renunciatus - Concilio Lateranenti anno itt. interfait ; primifque dusbus Seffionibus fubicripfit. In Pattiam tedux, maxima à conterrancis luis veneratione exceptus eft;nos folum ob ingentem eruditionis & pietatis famam , verum etiam ob plenatias Indulgencias concedendi facultarem, quam à l'ontifice adeptus Hibernia fecum iorolit. Objit Gallovidia ante quinquagefimura acatis annum vivi. Cal. Junil anno 15 3. feu,ut alsi volune , 1514. Vir în rebus Theologicis ac Philosophicis justa ductinam Scoti,ti quis alius verfat firmus; quibus excolendis totam ferè vitam impendit,

S C R I P T A.

Heeremata de meme Sceri: Prodictum Venet. 1514. 80.

Annerationes in cjufdem Qualiones in Porphyrium, Univerfamque Logicam, Venez. 1500. f. Caftigationes in libras 1v. Sententiarum feripel Oxenienfis. Lugdani 1.10.

Repertata ejufdem recognita. Patil. 1018. Epicomata in Formalitates Scott. Paril. _ 20. Nota & Possilla in universa ferè Scon opera. Habentur in postrema Scoti Operum editions Lug-

Dillienarium S. Scriptura : quod quidem ultra literam E non progreditur. Pradtit Venet. 1603.

Enchiridism fider. Vener. 1891. 4 Liber diffinitionum, MS.in Bibliot

is Framum Conventus

SEC XVI. Conventualium Ravenne & Affifii. alia nonnulla ejusdem Opera recenset Litcas Waddingus de Scriptor. Ord. Minor. pag-

zot.

NICOLAUS DIONYSII, aliis de Nyle dictus, narione Gallus, Ordints Minoritarum Theologus non obfemi nominis, Conventús Rothomagentis l'repolitus, Frovincia Francia Vicarius, mox Minister Provincialis. Clamit anno 1501. Obiit Rothomagi anno 1509. die xviii. Maii, in aula Capitulait auto altare Icpukas.

SCRIPTA

R Efolutio Theologorum . Scu Commentari in 14. libros Sensentiarum. Venet. 1568.1574. Summer, five Genma Pradicantum, feu Se

mes plures. Prodierum Bafe's 1503. Brazia 1585. Sermones afteri & hyemule Sermones de Advenin duplices.

Sermones de Quadragelona. Ptodierunt omnes ifti postremim recensiti Sermones Korbennege 1508. Argentina 15to.

Sermones de Tempere à Diminiea 2. post Paf-Paril. 1518.
Paril. 1518.
Paril. 1518.

ACOBUS ALMAINUS, gente Gallus , parria Schoneniis, Theologus magui Inter Scholafticos nominis, doctrinz Scoti, Occami , & Bielis addictiffimus; Collegii Navatsenfis in Academia Pacificuti alummus, & Joannis Majoris auditot. Claufe anno 1502. Quamprimàm a reium Magisterium tulisfer, Dial-éticam & Philosophiam naturalem publicé docuit , suafque de utraque difeiplina lucubrationes ab anno 1505. ad 1508. typis dedit. Anno 1508. in Theologico Navarræ Sodalitio locum obtinuit satque anno demum 1511. laurcam Theologicam tulin Anno sequenti Sententias in Collegio suo prelegit , & commentarijs illustravit. Eodem eiseiter tempore à Facultate Theologica electus eft; Thoma Cajerani librum de l'ontificis supra Concilium auctoritate, à Concilio Filano ad Parifienfes transmissium, edita responsione resutaret. Summo id acumine ac doctrinà prastitite; librumque fuum, in frequentissimo omnium Theologorum conventu recitarum , cunctorum fuffragiis comprobatum retulit. Obiit anno 1515. imtrutura moste abreptus.

OPERA.

M Oralia, in quibus quatuor habeutur Tra-datus viz. De allumo & habituum essentia corumque impedimentis; de tribm virtutibus Threlegicus , Fide , Spe, & Charitate ; de humanis tirtuibu ; de earundem virtuum oppositis. Prodierunt fimul Parif. 1510.1511.

Qualtio in Veferiti h. bica de Daminio natura-liviviti, S ecelefissico. Habetut ibid. & inter Getfonis Opera Tom. r p. 688.

Leffura in 111, Lineum Sententiarum imperfe-Cas, feu de Poenitentia & Marrimonio, à diftin-Append

Ctione 14. ad 17. Exftat ibid.

SEC XVI Leflarain t. Librum Senientiarum completa. ab As. Mix Prodiit ibid. &teorfim Lugduni 1527 8.

Exposicio in Quastiones seu Decisiones Gulielus Oceanu de Potestate Ectlesiostica & seculari. Ha-betut apud Goldastum Monarch. Tom. r. p. 588. inter Gerionis Opeta Tom.1.p. 751. fre-fina verd Parif. 1526 8. de cum libris permillis ibidem.

Liber de aussritate Ecelefia & Conciliorum adversits Thomam de Vio Cajeranum: Extrat soud Gestonem Tom. s. pagin. 705. & feorfim Celen.

Dichara super Sententsas M. Roberti, Holket de allibus fides & insellellus, de allibus fides, y de Ha

bertate volumaris. Paril. 1512 & 1526. 8'. Embanunasa Physicalia. Parif. 1505 Trafferus V. Confequentiarum. Parif.1508. Prodiennit Opera Almaini (nescio tamena im omnia) Parif 1516.

FINUS HADRIANUS, batione Itslus domo Ferra lenfis, Scripturarum (ut vocant) Ducalis Fifei Magisters vivebat fenex anno 1503uri in Procemio Operis fui testatur. Scripfit F/agellum afversus ludges , in libros 1x.diftriburums quod typis excustan prodiit Vener. 1538. 47.

ALBERTUS CRANTZIUS, gente Germanus, ex honesta familia Hamburgi natus, Juris Cononici & Theologia Doctor, postquam multas Acad miss invisities, anno circutet 1490. creatus. Anno 1482. Academia Roftochiana Rector factus Theologiam & Jus Canonicum ibi aliquandiu docuir. Postea in urbem parciam revetins, Hamburgeniis Ecclefiæ Canonicus ciearus est; & Professoris Theologici munere honestatus , tandem Canonicotum Collegii Decarus evalir. Claust anno 1504. Eccleire quidem reformationem, priftinamque puritarem fummis ap-precatus est voris: Luthero tamen opus exopratum aggredienti , quafi desperans , dicere solc batt Frater, frater , abi m cellem , & diciso ; Miferere mei Deus. Obiit Hamburgi anno 1517. vit. Id. Decembris, in comitterio templi majoras fepultus,

SCRIPT A.

M Erropolis, seu Historia Ecclesiatica de Ec-clesiis in Germania, maxime verò Saxonia. Catoli M. atate fundaris vel inflautatis, ab anne Christi 780. usque ad ann. 1504. libris x11. comprehenfa. Prodiir Bafil. 1548. Colon. 1574.80. Franedurti 1576, 1590.

Hifteria Saxenica libri x 1 1 . Colon. 1520.Franrefurt. t5751 Hiltoria Vandalica libri x 1 v. Francufurt. 1575.

Chronicon aliarum gentum Septentrionalium, viz. Daniž i Succiae, & Norvegiae. Argentina 1546. & cum additione per J. Wolfium France-fure. 1575. Singulas basice Historias à Caroli M. getate orditur Cranezius, & id anno 1504. finit, Omnia ista Crantzii Opera, antequam exputgentut , legi interdicunt Indices Rom

De Officio Miffe libeline , Roftochii 1505. ex-

IOANNES STELLA, civitare Vene-

8 & c XVI tus , D. Mariz formoliz Sacerdos , ferlpfie anno ab An. MD. 1505. Quando obierie, panim conftat. Scriplit.

vereri itylo ac fimplicitate ulus, Commentarin-e. de Vica ac meribus l'entificam Kemanorus. à S. Petrousque ad secundum Julii 111 annum , qui Christi fuit 1505. Interim multa fe, novidimis præfertim temporibus, quæ literis tuto committi non polícur, præterminle iple in Epiftola ad Antonium Suttianum , Patriatcham Venetum , non different. Sand ipso tacente illum novistimis Pontificibus, & in his Alexandro VI. & Julio II. omnium non folism l'ontificum fed & vicorum pellimis , turpitlimè adblandici quivis facilè agnotect. Prodit Opus ithid Vere . 1507. dein Best. 1570. Postremo-1650. 240. Stripfit adhue Stella Libeum Anguettlen dictum av Imperateribus Romanis: Prodite ifte Vener. 1503.

DAMIANUS CRASSUS, nárione No6.

Italiis, ex Ripola, oppido in Subalpinis fupra Augustam Taurinorum seo, oriundus; Ordicis Dominicani Monschus, ac d. mum in Lombardia Provincialis 1 S. luterim Theologia Magitter , Collegio S. Thomg in Acidemia Ticineufi Regens datus ett. Clarait anno 1506. Obiit anno 1316. Scriple Communication tails prolixum in his sarque aono 1506, edendum curavit cum aliis aliquos Tractatibus; in quibus locum habre Liber & naffermante : . wome Franceliffe. Durh Collegio enim D. Thome pravilet Diminus, dispresado allemit propositionem items, S. Joannem trute Confuguineum Christi , Confanguineum Dei , & molt is alias , contra Toannem de Callivis O'd.) finor. Ithat post a in libram dige-

ftas luce publica domvit. FRANCISCUS XIMENIUS ; pente Ho6. Hillyanus . Cifneris , municipio regai Legionen-fis non ignobili , natus . ex illult iflimi Clinetiorum familià ortum duxit. l'attem habait Alphonfam Nimenfum Cifuerfum , metrem Mariam. Gonzalus à facro fonte dictus , l'rancitei postea nomen cuni cucullo induit. Sacerdorio ab incumbulis deftinatus , tummà curà literis inflirens oft Complete Grammaticam, almontlea Fhilotophiam, I heologiam, ac fus urnumque didicit. Hine Comum ad e utias a Eitendas profectus, audità l'atris morte, la patriam redite; expedigives, quas vocam, Poneificis literis municus. Lifs feeras Archipresbyteratum Uzeda oppidi anne forre vacuum occupavit i ab Alphonfo Carillo Archiepileopo Tolorino eo nomine captus, & in vinculis diu deteutus. Tandem liberarus Archipresbyrerarum fanun Capellanià (quamappellant) maxima Leelefia Segunting commutavi: Segunda potans, affeito fibi Hirbrico praeciprore , linguarum Hebraica ac Chaldulex elementa haufit; & Joanni Lupo Mediscussintintende e cademie autor fule. L gregià viri famà permotus i etrus Gonialvus Mendelzius Cardinalis - Epileopus 'seguntions, vientam universe dieserleos administrationem illi detulit, & facerdoriis cum opiniis auxit, l'auxillo d'hine tempor, clapio renim minduiarum petarlio, & fee flum medianis , faccidoria & dignitat s ebdicavir : & in Cornobio i olitano) onachis Francifeanis te adjunxit. Loci tamen celebritate Teftamenti libris peater Greenm rexuma quam

offentus; fecretiorem adluce fecethem cogient ; & SAC XVI. enixis precibus imperravies ut in angust un quan- 25 An M3. dam perpancorum todalium domunculam, Caft metim dictam, amandaretur, pa ilo post haud

diffimili Salzeda Monaferiolo prafectus. Anno 1492. Ifabella Regina à factis Confessionibus admorus ett, & gregalium fuorum Provincialis per urranque Caft llam factus. Anno 1495-Mendozio Cardinali , Archicpilcopo Tolerano fucceffor datus off; arque adio tidis ture june totius Hilpania Primas & Archicascellatius (vafit. Ann. 1500. Acaden in Completentis fundam p ta politit. Claruit auno 1506. Quadrimuio ante perclatum illad opus accuratam >>. Piblio.um edirionem eriplici lingua. Completti adoctratam exoftus fuera: accieis undequa; maximo fump-tu, p. zcipuè verò ex bibliotecà varicana quam emenda illimis Codicibus MSS & Ingenti filpen-

dio conductis viris ecudirifirmis, Alphon'o Zamora, Iplianto medico Completenti, & Saula Cotonello tearm Hebraicarum peritifimis , Demercio Creretti , Autonio Nebriff nfi , Lopide Aftuniga, & i erdinando Pictiano Gazcarum Latiaarumque literarum confultifimis. Duravit opera egregio iffi incurpto data quindecim plus refirais anuos, a teò ne celicio finem pene cum Ximed nil morte tulcrit , polipson illi quingragi qu milibus auroo um , & amplian confliiff t. Eodemei electrempot: Mozar-buml in igiatno (# in universa t cel sia l'ol restato stidosi rempo ibus, & post expregnatum a vinuris Tolerum in fee Eccleties, quas Christianis Barbari permitetant, morpata fortat i post recupitataun verò ab Alfonso VI, sub fiaem und cimi facali Urb, m in defuerudinem paulurian abierat ; fex illis Ecclefiis pottliminio intulte; atque auno 1504 Mclchiori Guarizio Genuruli Tokai impalmendam dedit. Anno 1506, rurbatis post febella Regine mortem Caftelle rebus, .. imenius Joanne Region ture delirancis Cuftos, Carolique pueri Provector ab octimatibus Caftellanis unanimi fuffragio electro elt. Anno 1507, dignitate Cardinalitia à Iulio II. Pontifice donness fuit : Inquiritor Fidel Ceneralis per universiam Caffella regium mox coultitutus. Post Ferdinandi demum Regis morrom, ab anno 1515, universami Hitpanium, abiline Carolo vicaria autoritate biennio rexit. Ohiit Vir verè magnus , & literis juvandi, neus , Pincia VI. Id. Novembr. cond 1517-ar. ris fun 80. circie te Toleti in I celefia l'rimaria fepultus, Magnificam , uri fup.a dici mus-S. l'iblionim editionem , fimpeu quin & dictamino proprio, à viris doctiffimis adornari f. cir. 'n ca Veteri, Teltamenti libri tribus columelis per fingulas paginas fune dittincti. Atarum prima textum Hebraicum, teconda vulga em Latinume tertia Gracum Lax, but spectum, Latinacriam vertione inte lineari addita illustratum, exhibent, His, in i cutateuchi lib. is, in margine inferiori fubjicher Chaldaica Paraphretis, em riamtranflatio Lufus care rise: fiche oppositur. In libris non Canotticis (Contonem cuim Sc ipratarium ex Hisbogomaia mente inflituit Nimenius) prater Gracam ris i, versionem habamir dag Lating, vulguis alt ta, ale ra intellinearis de verbo ad verbain. În Novi

Ros.

SEC XVI. emendaciffimum unica habetur vulgatis versio hine Romanis in rebus gravissimis procurandis so An MD. Latina. Acceffit volumine postremo Hebrato- operam usque ad obitum dedit. Roma è vivis

\$106.

1507-

patum, Compiner executum anno 1515, praelo folio : quorum postremum anno 1515, praelo exist. A acteum Epistelarum 2 Ximenio scriptarum volumen in Ecclefix Toleranz archivis MS. triptis, cum ptiore exenti: & Varia Repetitioner extare prodit Alvarus Gomecius *, qui & panen-* De Virà Ximenli,t. . las aliquot în Vità ejus repræfeneat:

ALPHONSUS ZAMORA, natione Hispanus, orru tamen Judzus, Judzis parenti-bus in urbe Zamora natus est. Hebraicis literis ac mysteriis eruditissimus, publicas inter Judzos, antequam fidem Christianam susciperet, scholas moderatus. Demum baptifino initiatus, clasuit anno 1506. Ob infignem return Hebraicarum peritiam ampliffimo ftipendio a Cardinali Ximenio invitarus . nobilifilmz illi Bibliorum Com- 8 . & 1 cm. 12.pars 1*. Lugdmi 1610. 80, platenfium editioni adomande quindebeinem fetë operam locavit.

S CRIPTA.

Ocabularium Chaldaicum asque Hebraicum

Vet. Teftamenti. Interpretationes Hebrammi, Chaldaerum; & Gracorum neminum serinfque Teflamenti. Catalogus corum; que in nireque Teffamente ali-

ter scripta sunt vitio Scriptorum, quam in Hebras & G-a-c, & in quibnsdam Bibliu antiquis. Introdulliones Artis Grammatica Hebraica, Opera ifthee postremum Bibliorum Complu-

tententium volumen conficiunt; in ouibus confcribendis Alphonius nofter parres primas , in fequentibus folas tulir. Introductiones Artis Grammatica Hebraica; feu Grammatica aliapriori brevier, facilier, & lucidior, (uti iple in Parlatione loquitur) ad Al-

phoninm Foniccam, præfulem Toleranum, Ximenii fuccetforem. Vocabularium breve omnium ferè primitivo-

rum Hebraicorum. Brevis Traileius de Orthographia Hebraica Sen

Epistola ex Hispania ad Hebrass Roma degentes milla ad reprebendendum eas in fua persinacia. Extat Hebraice & cum vertione Latina interli-

Opuscula ista quaruor proximè enumerara prodicrunt timul Complari 1516. 4"

Compendium naiverforum Legis veteris preerprorum----4"

ANTONIUS DE BURGOS, Hifpanus, civitate Salmanticentis, Juris uniutque Doctor Bononienlis , & S. Clementis Hifpanorum Collegii, ab Ægidio Cardinali Albomozio exftructi , fodalis; Jus Pontificium in Academia Bononienti per 10. annos honefta faris condigione professus est. Claruit anno 1507. Eximiam dora Referendarius factus est; & Poptificibus de- festigrest; ubi unici filià Patricio Senensi collo-Append.

rum, Chaldrorum, & Gracorum vocabulo- exceffir feptuagenarius anno 1725. die x. Decemrum Onomafticon copiolafimum. Predit Opus Beis, Extant , Commentarius fuper utili & quetiillud pulcherimum, Leoni X. Poneifici nuncudiano Titudo de Emprisone & Fenditione in Decretaparum, Complusi exculum fex voluminibus in libus. Ticini 1311. Parmæ 1374. Venet. 1571, 8** Lugduni 1575. f. Commentaris in alies Decretalin Tienter bines, viz. de Constitutionibus, & de Refen Iure Civili, Venetiis 1587. edita.

> BERNARDUS BASINUS, Hifpaijo/2 hus, Theologia Doctor Parificniis, Ecclefia Cztarauguttanz Canonicus, claruit anno 1507. ab anno ramen inde 1491 non incelebris, cum Romz in Templo S. Mariz supra Minervam, die S. Thoma: Aquinaris coram xix. Cardinalibus fumma cum laude peroravit. Scripfit Librum de Artibut magiris, O magorum maleficiis ; qui typis impreffis produr parif. 1506.80. Francefurs. 1580.

PHILIPPUS DECIUS, gente Italus, patria Mediolanenfis , Triftani de Dexio filiussanno ataris decimo leptimo Ticinum millus, Lancelotum frattem, Jalonem Maynum, & Joannem Putcum Jus intumque docentes audivit. Dein Lauceiotum frattem à Hotentinis l'ilas evocatum (ecutus, Baldo Novello, Philippo Comeo, & Hieronymo Zanetino difcipulum fe dedit. Anno ataris 11. Doctoratus inignia metuit; & Inftitutionum prækcetionem fibi à Pilanis demandaram accepit. Claruit anno 1508. Munus Professorium tanto acumine, eloquencia, & dicendi ubertate exornavir, ut Auditores ad carhedram fuam conferelm eraherer, aliorumque Professorm invidiam excitaret. Hinc Bartholozus Socius, Juris Cafatei us codem Gymnafio Professor, cum se discipulis viduatum dolerer; aur femetiplum aut Philippum munere (uo di-mitti petiit. Fifani itaque Philippo Juris Pontifi ii professionem injunguer , & Felino Sandeo comitem dant. Amplioris triumphi materiam id Philipoo dedit. Felinusenim extemplò cathedram fuam auditorum frequencia spoliatam indignarus, & Philippi confortio fefe imparem feigie Romam se contulie ; & calumniis effecit , nt Philippus se docendi munere abdicare cogesetur. Is, l ilis relictis, Senentibus operam obtulit; à qui-bus liber riffimé exceptus est. Paulò post turbata re Senenfi , l'ifas revocatus , Jus Ganonicum docuit , Dein Ticinum transitt, opimis stipendiis à Gallo præside invitatus, Dum Cathedram Ticinenfem regetetal Concilio Pifano an 1511 fenten rentiam rogatus de Synodi indicenda: jure (quod ad unicam (pectare fedemRomanam Julius Papa cotendit) pro Concilii authoritate contra l'ontificem teriplit. Ejectis itaque è T feino Gallis Matthaus Cardinalis Sedunentis unicam Philippi domum militibus deripiendam dedit. Ifte in Galliam se recepie; ubi Jus Pontificium apud Bituricenses bienuio fermé edocuit. Tandem à Florentinis mille quingentorum auteoru ftipendio Provincian Remanam aceptus, a Leone X. in Italiam revocatus, priffinam diguitatem ac in Cu-iam Romanam aceitus, uniufque Signato-Provinciam Pifis obtinuit. Poftremò Senis pro-

rin. p. 475.

S.E.c.XVI. cara oftogenario major obiit anno 1535 die x11. ab An MD- Octobris: Pifas delatus, & in monumento, quod fibi vivus pefuerat, reconditus.

SCRIPTA

Onfilium pro Ecclefia authoritate fapra Papess in causa Synodi Pifanz auno 1511. habitum. Extat apud Goldastum Monarch Tom.

 p. 1667.
 Sermo de eddem materià pre juffifeatione Conetiti i ifani. Habetur ibid.p. 1677. & cum pracedente Opulculo apud Richetium Hifts Concil. Gener. Ili 4. par. 1c. 22. 22. 167.

Confrien as repropations Inframent. Venet. 1546. Spitz 1590. S Componentia in Decretalia, Digeflum vetus, &

Codicon Lugduni 155t. f. Commentarius de Regulis Iuris. Colon. 1569. f.

1619. 8: Additioner in Estdam Ubaldum ad Codicem., Digifum, 5 Inforitation. Lugdum 1545. Coefilierum Towi 2. purgati per N. Ant. Gra-

Confilierum Toni a. punguli per N. Ant. Gravarium. Vener. 1381.

gro. IAOMAS RADNUS - TOPISCHUS d'âtus nacione claus évinces l'Écuterations Octubre disti Dominical 18 to dogue tibrilitations « ce la Philadyshus - & Orace vicinité o quodque fine par ce pois à ope adeptit. Chairt anno 1912. eccipie di Marialimanu Imp. Liberan de Palchemoine Anima, quent Calviguétian nominative, Artefaire qui readiona, allunc citéralus, Artefaire de Palchemonia Anima, quent Calviguétian nominative, Artefaire qui readiona, allunc citéralus, Artefaire de Palchemonia Anima, que de Orace de Palchemonia Anima (para l'actività de l'actività d

iști.

CYPRIANUS BENETUS, (cu Benedillus, gente Higamus, partia Aragonius ; Ordinis Dominicani Iodalis, & Theologia Doctor Patifira-fis. Claudramo 1511. tam doctrina quam pietate infignis. Obiie polt annum 1521.

SCRIPTA.

Raftens de prima Orbis fede.
De Concilie.
De Ecclefisfica posefiase.
De Fessifici Maximaniboritete.
Octobril Terdonne. Islie II & Land

Quatuor ifti Trachaeus, Julio II.& Leoni X. Papis unncupati, in lucem prodictunt Rome 1512. 4°. Dialogus de excellentia & utilitato Thoologia.

De Caroli Hispaniarum Regis praeminentic, de elementis s &c. Proditt cum Dialogo pramislo Reme 1518. 4". Oratio Hertatoria vehenaens ad Hadrianum VI.

Papam ad accelerandum iter. Prodite alicubi in 4°. Traflacion de non mutando Pafebase sub Cyprimi Veneti, Doctoris, nomine excusum memo-

primi Veneti, Dockoris, nomine exculum memorar Simlerus Biblioth. Tiguin, p. 152-qui & Venerum iftom cundem cum Beneto nottro fuite, non male fortan, conjicit. lus, patria Ligut, domo Savonenis, Ordinis Mi., S.E.C. XVI. norman Monachus, pracepeorem labuit Fran. ab Am MD. citicum Roboreum civem as (ordaten funn, qui pottea ad tedem Fontificalem Sixti IV nomine evectus ett. Poftquam Hologiam Paravil & in

potes ad tedem Fourificalem Sixri IV-nom evectus est. Postquam Theologiam Paravii & in Sapientiz Romanz Gymnasio dia przegistie Epitcopus Senogallientis factus est, dein intet Ecclefie Romane Cardinales allectus, & & Eyifopatu Przucitino auctus. Claruit anno 512. quo Concilio Lateranensi à Julio II. Poneifice evocatus interfuit. Ohiit septuagenarius anno 1516. Calcudis Junii. Exstant ab co icripta Decaeberdum christianum de pracionis Incarnati Verbi myflerius, Fani 1507. Antverp. 1616. Lucubratio de excellentia Infirmmemoran Dominica Palliente. Rome 1512. Utrumque fimul Opus prodite . Lagenos 1517. Parif. 1517 . Tomus alter ne Vita , page nes Morte , Refurrettione , & Inframentis Pafmis D. N. lefu Christis 1stc una cum præmistis Operibus impreffuseft Duaci 1607. 2. Tom. Applogiam adhuc pro Julio Papa adversis I ifanum Conciliabulum ab eo conferipram effe prodit Postevinus Apparat. Sac. Tom. 1. pag.61. Distogum etiem de todendis abufibus Ecc'efte ab codem compositum memorat Simlerus Biblioth. I lgu-

IOANNES AVENTINUS, Turmoria cognomento dictus, gente Boius, ex Abufina feu Abentperge , superioris Bavariæ oppidulo , oriundus; narus cit mmo 1466. Patrem ractus loannem) urmaier, ejuidem oppidi Pandocheum. Post finica lievarum tyrocinia, Ingolfladium à pareuribus millus eft; se Philosophiam artesque liberales ediferrer. Dein Luteriam migravit, abi post annos places in omni studiorum genere exactos artium Magisterium consecutus ett. Claruit anno 1512. Philologus Mathetharicus, & Historicus infignis. In Germaniam redux Viennam petile; ubi libros oratorios & poeticos auditoribus ti lectis diu puelegit. Dein Cra-coviam profectus, Gracas literas publice profeifus eft. Mox in patriam revocatusanno (100 Somnium Scipionis, & Rhetoricam Ciceronis ad Herennium jumma cum laude ingolitadif enarrare incorpit. Anno 1512. Monacum aceitus, Ludovico & Ernefto Bavaniz Principibus praceptor darus eft; & post annos aliquor Exectto in Ira-Ham perogrimanti comitem fe dedit. Præceptoris Officio defunctus, Annalibus Boiorum conferibrudis fe accinxit, Pavarize Principibus fumptus liberalitate maxima suppoditantibus. Post perluftraras itaque uni erfas torius provinciæ Biblicthecas, & Monafteriorum tabularia, modò in parria lua, modò Hatilponz apud amicum integerrimum Eralmum Brimfium confedie; arque operi incupro diligenter incubuit. A noo 1551. dacta ante ericusiem uxore singolitadii feder pofuit s à Nobilitimo Vivo Leonardo Eckio accerficus, ur Ofevaldum filium bonis literis inftitueret. Sub finem anni dum ab Ingolftadio Ratisponam vchiculo iter facerets gravislimocorreptus morbo Ratispone decubuit; & ingravelcente indics morbo diem obiit v. Id.lanua.

anno 1814. at itis fina 68. Karifpona in ade S. Hay-

metami fepulius.

in.

SCRIPTA.

Nuales Boierum libris vit. ab iplis gentie A primordiis ad annum Christi 1460. Prodie-runt Ingellad. 1554. f. & à Nicolao Citnero recogniti aucti Baju. 1580. f. Verum primas obti-ner Editio Ingolfadieniis. Annales iftos , antequam expurgentur , legi prohibent Indices Romani.

Rudimenta Grammatica de octo patribus O rationis & conftructiones de Gracorum declinationc, &cc. Augusta-Vindel. 1519.

Explicacio veterum conjuctudinis numerandi per digires manufque. Rarispone 1531.

Opera inedita enumerant Simlerus Biblioth. Tigurin. p. 339. quique illum exicripir, Boiffardus Icon. illuft. virurum par. 2. p. 224-

ALEXIUS, Episcopus in Italia Melfitanus , claruit anno 1512. quo Julii I . Pontificis jutlu concionem ad Concilii Lateranensis Patres, schonem rerriam III. Nonas Decembr.celebraruros , habuit, de ratione Synodorum habendarum oprima, & concordia necefficaer. Extat ifta, und cum Epiflole, qua Julium muneris peracti cerciorem facit, Concil. Tom.xiv.p. 83.

TO ANNES MARIA DE MONTE 1512. · Archiepiscopus Sipontinus , clarult anașis, quo Concilio Lateranenii adfuit ; & ante inchoatam die xv1. I ebruarii Seffionem quinram ad Parres è fuggefto concionatus eft. Exitat ifte Serme, de in-Bitutione Conciliorum, Julii Pontificis landibus, reflicuenda justicia, unitare ac pace, agens, Concil. Tom.x1v.p. 121.

LEO X. Ioannes Medices autea appellarus, patria Florentinus, ex amplifilma Mediceorum familia oriundus, Laurentii Medices & Claricis Utime filius; Angelum Politianum, & Bettardum Michelotium præceptotes nactus, Græcis fimul ac Larinis literis inftitutus eft. Eum infantem setè adhuc in Laurentii patris gratiam Ludovicus XI, Galliz Rex infigni Archiepifcopatu donavir , puerum tredecemem Innocentius VIII. Papa in Cardinalium cortum titulo S. Mariæ in Dominica cooptavit. Mediceis à Carolo VIII, Galliz rege oppreffis, & rerum Florentinarum fummà dejectis, ipie Roma pulsus inter exteras gentes diu exulavit. Anno circiter 1503. Romam reverius, magnam apud Julium Papam grati im iniit, & Legatus Bononia constitutus , anno 1511 in prælio apud Ravennam à Gallis capeus eft, & Mediolasum ductus Concilium Pitanum illuc à Cardinalibus translatum przeentia ac constantia fuarutbavit & labefactavit. Mox Gallorum manibus aftu quodam elaplus, in Provinciam fuam fe recepit. Anno 1513. atarisfuz 7. Pontifex Romanus à junioribus Cardinalibus cledus eti die x1. cisinferendo, Exta life seriore, una cum Epilital coronatus die x1x, Marti. Concilium Latera-a de Bernadioum de Frangopanibus dedicatoria, nente à Julio decelhor anno fuperiore iuchoasum Concil. Tom, x1v. o integro quadriennio continuavin ut haberet quod Concilio Pilmo opponetet; & unde orbi Christiano reformationem votis calidifimis exopeanti fucum faceret. Omniahic ad Pontificis nurum ge- Gallæcos Mindonienfis, Archidiaconus Celenaappend.

tienus decreta , proferata funditus Conciliorum S.E.C. XVI-majellas , & un impremum authoritaris culmen ab An. Mis, evecta fedes Pontificia. Maxime verò Seffionexa. mo 1516. habí á pragmarica Sanctio , à S. Ludovico Gallia Rege olim lara, totius Concilii fuffragiis, ranquam Schilmarica, nefaria & authoritati Papali injuria, damuata & abolita est quamvis à Concilio Batilecuti a probatam elle Santtionem. ominação co contentacipli Patres totidem verbis ignofeant. 'n eadem revocatæSanétionis Bulla definitam eft, illum in Ecclefia effe non poffe; qui Romani Pourificis cathedram deferit, Christum S.Petti fuccessores ita vicarios fitos instituisse, un qui illisnon obedietit, motte moriatut; quodque maximi momenti erat. Pontificem Romanum protépore existentem, tanquam auctoritatem super omniaConcilia habenrem,tamConciliorum indivendorum, qu'am transferendorum ac dissolvendorum plenum jus & potestatem haberesid que ex S. Scriptura testimonio, dictis SS. Patrum, Canonum detretis, propriaque Conciliorum con-fessione manifestò constate. Carrerum Leo, purus putus, fi quis unquam, Atheus, cui vitam geniglirer agere unica erat religio ; fub initio Pontificatus, post-quam bellum contra Ludovicum XII. Galliz Krgem , à decellore suo excommunicatum, paròm prosperè succedere animadverrerer, rupto lumma perfidia fudere cum Maximiliano Carlare & Helveriis olim inito, in Galli partes reunfiir, iftique Imperium Confrantinopolicanum authoritate Apostolica dono dedit. Anno circitet 1515. Tezelium Monachum Dominicasum in Germaniam, alios alibi, amandayst immeniam pecuniz vim ex indulgențiarum ven-

ditione corrafuros. Factum id impierate atque impudentia fumma ; dum efficentes Indulgentificio *) passim praedicarent, tum vivos tum «Onus Eccli mortuos per plenarias indulgentias paffim abique Colon 1514 omni delettu ab univertis poesis parirer ac culpa f. esp. 16. folvi, ftatimque falvari; --- ufque adeo ut fi contingeres peccasorem plenas venias affecusum mori , mox in calum evolures abfque alia fatisfallione. temporali sen purgatoria. Obiit Leo non fine veneul suspicione anno 1521, die 1. Decembris, Extant Epiflola & Conflicuciones XXIII. Concil. Tom. xiv. pagin. rag. &c. alia x L vIII. apud Bzovium Annal Eccl. ad ann. 1513. &c. (ex his verò x L 14 habentur apud Bembum) alie plures in Laertii. Cherubini Bullario Magno; denique Epillolarum libri xv1. à Petto Bembo (qui ipitab Epiftolis fuit) nomine illius setiptis, Başii,1556.8 .editi.

SIMON BENIGNIUS, Modrufiz in Ctoatia Epilcopus, claruit anno 1513 quo Concilii Lateranenfis Patribus Seffionem fextam die xxvis. Aprilis celebraturis verba fecir de schismatibus feculi postremi, promisfatories (in ipsius

BALTHASAR DEL RIO, gente Hifpanus, civitate Palentinus, Scholasticus apud fta: abrogata Synodorum Baileceniis & Coultan- teniis, Leonis X. Cubiculatius, Protonoracius M 3 Apostolicus 1914.

S.E.C. XVI. Apostolicus , & Cardinalis Alborensis Secretaob An. MD. gius și claruit anno 1513, quo Concilii Loteranennensis Sessionem septimam Sermone de expeditione contra Turcas incunda recitato, in illud Marthael xv11. Nihil impossibile eris vobse , die xv11. Junii auspicatus est. Habetur ille Serms, præfixa Epiflola ad Ferdinandum Hilpaniarum Regem nuncupatoria, Concil. Tom.xxv. p.165.& Corfim excula Roma 1513. 4%

JOANNES BAPTISTA GARCHA 2513. natione Italus, patria Seneniis, Eques Hierololymitanus , claruit anno 1513, quando ad Synodi Lateranenfis Patres Sellionem octavam die xvii-Decembris lubituros è facris rostris peroravita de bello contra Turcas futelpiendo . & fubfidiis Rhodo infulæ ferendis Extat Or-to ifta, cum Epollol.: ad Fabricium Carretum Hierofolymitani Ordinis Magistratum praemisa, Tom. xiv. pag.

> ANTONIUS PUCCIUS, domo Romanus , Camera Apotholica Clericus, Patris fuis eo in munere faccetfor, clatuit anno 1514. eum Leonis X. justa Concilii Lateranensis Sest ni nong die V. Maii celebratæ Sermone de Ecclefix majettate ac privil gits, paccque ac pictate la Christianam rempublicam reducendis hibito pixlufu. Turpiffinè verò Leoni Papæ, in Sytodo tune præfenci , adulatur ; eni verba Pfalm. LXXII. 1. Orange reges terre adarabunt eum, & fervient ei, tribuere non crubcscit. Extat ille Serme, cum Epitlete ad Leonem Consiscem Concil. Tom. x1v. p. 131.

STEPHANUS, Torcellanus in ditione 2515. Veneta Episcopus; & Archiapiscopus Parracenfis , classic auno 1515, quo coram Pontifice & Epilcopis Concilii Lateranenfis Seffionem decimam die 1v. Maii habituris de necettaria ac defideratiffima torius Ecclefie reformatione,& Apoftolicæ fedis auroritæe, feptuagenarius concionatus est. Immani fané erga l'outificem adulatione usus, cui daram elle omnem potestatem in corlo &interra prædicar, ira ur ipie roti imperaret mundo & foli Deo unicè obeditet, tautamque obedientiam à fubditis exigeret, quantam iple Deo prattaret, Haberur ille Serme Concil. Tom.

XIV. p. 161. PETRUS GALATINUS, Paria, ut videtur, Italus, faltem in Conventu Barensi 2516. Provinciæ Apulæ vitam egit, ex Iudzo Chri-itianus, Ordinis Franciforni Monachus, Arrium ac Theologia Doctor; L. Pucii SS. Quatuor Coronarorum Cardinalis necessarius, ac demum Pomitentiarius Apostolicus. Clarult anno 1516. Obiir post aunum 1532. Rerum Hebraicatum Caris peritus , Maximiliani Imp. & Leouis Papæ hortatu, ut Judzorum interias Talmudicas & Cabalifticas, Christiane autem fidei veritatem demonstrater; & Toanuis Reuchlini famum à Theologis' cholafticis vellicatamtuccetur; Di dogi inter Galarinum , Capaionem , & Hoettra-ram habici focină compositit Opus de Arenus Carbelica Veritaris. in libros x11. digeftum: quod quidem pene integrum, paneulis de (no additis,

portentolo plagio (ut à Joanne Morino * me. S.EC. XVI. tito vocatur) ex Raymundi Martini Poglione... ab An. MD. faltem Porcheti Salvatici Villor a. compilavit., Bibl.ccap. a. ilidem ferè verbis , fententils, vertionibus, exem- p. 16. plis,& auctorum locis ubique fervaris, Porcheto tamen , unde sua plena manu transcripterat, ne se-mel quidem nominato. Proditi Galatini Opus primum Orthone-mart 1518. (multistamen auteprimi m Orthone-more 1510 (managed 1561, 1561, 1661) rif.1602. Francefort. 1612. f. 1672. f. Alizadine Cripfit Galatinus, puta Summa o Theologia , Commentarium in Apoentypfus fufullimum, Trattarum, de rella S. Scripiura interpretatione. Opus fingulare de Ecclefia inflituta , defficuta & reflituta: Traffarum de Sanitifino Encharifia Sacramentes De anima inteltelliva ; De homane ; De feptem Ecclefia temporibas & flatibut ; De connescendis peffilentibus hominibut ; De Angelies Paftore ; Expofitionem cuinfdam varicuit Romani subebfenri ; De varierniis Methodii, S. Caraldi , & R. Cyrilli ; De optimi principis Diademate. Ista ex antographo Vaticano deferipea MSS, penès se extitife tetta-tur Waddingus ; qui eadem in lucem se datunim

elle recepit, datam autem fidem nunquamp: zeitirir.

MARTINUS LUTHERUS, natione Germanus, patria Saxo, Ift bii Mansfeld ralis ditionis o pidi natus est anno 1483 die x. Novem bels. Pattern habuit Joannem Lutherum, qui Mansfeldiz: magifturum aliquando gessi: marrem Margaretam Lindemannam. Anno artaris decimo quareo Magd. burgum , anno fequente Henacum millus eft;ut polica domi liverarum tyrociula penitioni scienzia cumularet. Exacto apud Isenacum quadriennio, an 1501 în Academiă Herfordienfem se contulit; ubi Magisterii l'hilosophici grada anno 1503, honestatus , l'hilosophiam docere co-

plt. Mox verò parentum confilio ingenium ad omnia factum ad Jurisprudentia: studium deslexir. Anno 1504, violenta condiicipuli cujuldam morte territus, Ordinis Augustiniani Monachis in Comobio Erfordienfi, Infeiis amleis nomen dedit, & S. Seripturz lectioni (hic loci enim in . obscuro quodam Bibliothecz angulo Latinos Bibliotum Codices el primim videre contigit) & pervolvendis S. Augustini ac Scholafticorum scriptis sedulò incubuit. Anno 1507. cucullum induit; & factisinitiatus, Millam cantare incorpit. Anno 1508. ab Exphordia ad Academiam Wittebergenfem à Joanne Stampicio traductuseft;

ubi Logicam & Physicam Aristotelis tricunio explicavit. Auno 1512. Romam Conventus fui nomine legarus , corruptos aula Romana mo-res vidit & ingemuit. VVittebergam reverius, anno 1513. Theologia Doctor creatus eft, Frederico Saxoniæ Duce, qui concionibus illius admodum delectabatur, lumptus suppeditante. Lauream adeptus, Green Hebinanque linguarum studio se d.die; & Epittolam ad Komanosè cathedra enarrandam futciplens , justificacionis dogma in icholis & concionibus passim receptum refutavir. Claruit anno 1517, quo, faven-te numine , Religioni reformande fe ducem & Auteligranum prabuit. Tune primamenim immani Tecclii ac fociorum indulgentias venales per Germmiam circumferentium audacia, & impiis dogmatibus offenfus, propolitiones \$5C. XVI. fuas contra Indulgentias Pontificias Templo aban MD. Wittembergensi attixit. Furtum Tecellius & artificatores socii , Lutherum harteseos damiane, & ad flammas rogant. Inde nata Luthero aufa uberiùs & accuratiùs controversiam tractandi. Tanta tamen id modeftià præfticit, ut filentium fimul promitterer, modò id adverfariis indicereeur ; teripeaque fua Epifeopi , & provincialis fui, quin & Leonis Papæ eenfuræ fubmitteret ; nee aliud poftularer, quam ur alia predicandi forma Indulgentiatum pezconibus imponeretue. Denfa interim inimicorum acies in Lutherum infurgunt, Joannes Eckius, Sylvester Priessas, Jacobus Hoeftrarus, allique qui illum conviriis & calumniis profeindune; Pontificem , ut in eura flammis animadverteret , exhortari. Ægerrimè id rulit Lutherus, vir fervidiorisanimi , & minimè ad injurias ferendas naços; majoraque aufus iplam oppugnare fedem Pontificiam non dubitavit. Certiora emim indies edochus vit S. Seilprinte & SS, Parrum fluctionifismus, Ecclefie Romana errores magis magisque agnovit , agnicofque scriptis edicis refutare non delist. Auno 1518. ab Augustinianis fuis ad Capitulum Heidelbergenic citatus , co profectus ett; habitaque ditputatione dogmacum fuorum veriratem demonReavit. Exeunte anno Augustam petilt s ut coram Cajetano legato s cui tem dijudicandam Pontifex committerat , caufam ageret. Cajeranus el fententiam fuam revocare jubet. Ille meliora è S. Seri-pturaedocerepetie; feque nihil pertinaciter adferere & in omnibus Ecclefia judicio stare paratum effe professus, ad Papam provocat. Domum reversus, ne ruibas in i celesia aut republica excience , secolium cogitavit , & in Gallias abirum molitusest. Verum explorato consilio à Frederico principe Witteberge manere justins est, & à Pontifice ad Concilium Generale appellavit. Anno 1519. Lipfiam profectus , prolixam cum Jo. Eckio de Pontificis autoritute , Purgatorio, & Indulgentis difourationem inflituit. Anno trap, à Leone Papà damnatus & anathemate percuffus . internecinum ab eo tempore bellum autoritari Pontificia indixit , publice statius Wit-temberga combustis Jure Pontificio , & Leonis bulla. Apuso 1521. à Carolo Imp. ad Comiria Wormatienfia dati fide publică evocatus, învictă animi conftantii fidem à se literis proditam con-Effus eft; nec ut libros (uos damnaret, ullis mimis adduci potnit. Mox à Catare proferiprus, Frederici Principis juffu in arce Wartenburgenfr integro fermè anno delituit Anno 1522, latibulo egreflus Wittebergam infelo Frederico fe contulir; & religionis caufam deinceps palam egin Anno 1524. cucullum monaficum depotuir, miffamgoc in Ecclejia cathedrali Wittembergenti abrogari obtinuit. Anno 15a5. Catharinam Botam, virginem nobilem, antea monialem, uxorem duxit; nupriis forfan haud opportunis, quas tamennumen multiplici prole ratas fecir. Anno 1529. fatageure Philippo Haffar Landgravio colloquium Marpingi habuit cum Theologis Zuinglii & Caroloftsdii fequacibus de pace incundi. Verim laudabili Principis voto obilitit uimia utrotumque Theologorum pertinacia. Anno 1514. Biblia facra Germanice à le oli m per partes vería editaque , abíoluta demum & in

Append.

unum compacta corpus cypls commlite. Obiit, SEC XVI vir verè maximus, illebii in folo natali , quo à 10 An-Mili Comitibus Mansfeldicis diffidii componendi causa accirus venerat ; anno 1546, die x VIII. Februarii, anno graris fug climacterico , Wittem bergæ honorifieé tepultus Ingenium nachus est a natura (192x 120re, præfervidum), ad magna mævis aggredienda factum, vir, si quis alius, invicti atque Impertettiti animi. Quoties veritatis agebatut caula, nec amorem cuiufvis curabarn.c odium ; Pontificis fulmina , Imperatoris edicta, non minus quam plebis convicia insuper habuit , & fortier contempfit. Interim haud iverim inficias , Lucherum affectibus liberius quam par erat , fapius indultific , arque criam in majorum gentium principes impotenti animo Rrinxilli calamum. Verum quitque fuor patiener prout ea ferebant tempora » haud mediocriter eruditus. In indagandis S. Scripeuræ fenibus fludium præcipuè posuit » ejusque bene maguam parrem commentadis explicavit. Theologiam à multis retro faculis corruptam ad priftinam integricatem pro virili revocavit. Qua quidem in re ti minus forfan alieubi distantino videatur, virio non tam iph y quam temporis , que vivita conditioni vertendum est, nec miram, fi maculas qualdam contraherer , qui Augie stabalum tepurgare aggredicut. Primævæ antiquicaris normam ante oculos habuir , & certé (ut in Epifiola * ad Cardinalem Albertum, recte olim notavit * Epit. 1-46. Erafmus) multain libris Lutheri damnanur ut haterica, que in Bernarda Augustinique libris ut o thodoxa, immò ut pia leguntur s addirques Lucherum multa improdentee magis quam impie scripsiste. Nee præteriri debet guod in Lutheri vita refert M. Adamus † Eralmum Pontificis Oratoribus ipium ad Lutherum oppugnandum incitantibus respondisse, Major est Lucherus, quam ut in illum feribam : tmo tantm , ne ex Lutheri unică pagella perlella plus erudiar , quam ex Thoma rore. Style usus est fane duriusculo , rari quippe adhuc erant Eraími, Politiani, Longo-lii, Bembi, Sadoleti, qui cum Cicerone, Livio, Terentio familiariret verlabantus. Uccumque vero incompta & incluborata fir, genuissam certe pietatem , & ingemem ubique Zelum ipitat vivia da Lurheri dictio, nec tam verba, quam res fundere videtut. Multa, variique argumenti , conferiplir Lutherus; que diversis annis Wirterntembergærypis excuía prodierant , in v 11. Tomos digefta. Horam indiculum nos Lectori propedièm tiftimus.

OPERA

Omne I. Wittemberga 1582. F. contineos feripta ab anno 1517, ad annum 1520. Decem Pracepts ante controversiam de Indul-

gentiis motam Wittemberg z przedicata. Propositiones de Panisentia & Indulgentiis , & quedam alie diffuentiones initio caulæ propolita,

Concienes x 11. de Indulgentiis, de Panitentils Epificia ad Albertum Cardinalem & Archiep. Mogunts num.

Enfloid

Szculum Reformatum.

SEC. XVI. Epifola ad Histonymum Epifopum Brandeab An. M.D. burgenfem.

Epifola ad Ioannem Stampicium Angultiniano-

140

Epiflola ad Ioannem Seampicium Augustinianorum Vicarium.

Epiflola ad Lesnem Poniticem Refolutionibm

pramifa. 1518.
Refolutiones Disputationum de virtuse Indulgentiarum.

gentarum. Probasiones Conclusionum, quas disputachi in-Capisulo Heidelbergensi. Asteristi adversus Obelistos Eccio.

Asterici adverriti como Sylvefiris Prieriatis.
Protefacio Lucheri brevis.
Epifola ad Lefterem contra lac. Hoeftrate-

more.

Quod Influs etiam inter bene operandum pec-

tet.
Infructia pro confessione peccatorum abbreviandă.

Epifisla ad pium Leltorem. Altz Lusberi apud Legatum Apofloticum Cajetunum Angufta. Epifisla ad Melanilhonem. Epifisla 11. ad Cajetunum Cardinalem.

Appellatio prima a Cajenno ad Papam. Epiplola ad Fredericom Saxonia Electrera. Appellatio fecunda à Papà ad Conscitiom. Aita Lusheri com Carolo Milisio. 1519. Epifola ad Leonem Papam. Epifola ad Monachos Inscribecenfes.

Epiplota ad Monacosi interoveració. Despuso espera eriminationes Eccil. Dispuscio Espico. Sciens Espico pradicasus. Refoluciones super propositionibus suis Espico.

viljentais. Epifola Refolutionibus pramisse. Additio ad Ægucerosem Emiseranum. Episola ad Eccisum. Desenso contra malignum Eccii judicium.

Articuli heretici Ioannie Eccii.
Diffutationes ab amo 1519. ad 1545.
Leci dolirina Chriftiana pracipm.
Tomus 11. Witteberga 1546. Continens (cripta

ab anno 1510. ad annum 1527. Epiflola ad Leonem x. De Laberiae Chriftiană liber. Teffaradeesa confolatoria ad Fredericum Ele-

Beren. Confirendi ratio. Responsio ad Schedulans inhibitismis.

Responsion ad Schedulars inhibitions.
Responsion ad condemnationem doctrina sua per
quosdam Magistros Levanienses & Colonienses.
Epistela ad Carolum sup.

Free (latin.
Epiflol and Cardinalem Megantinum.
Epiflol and Epifeopum Meriburgenfem.
Appellatio à Papa and Concilium.
De Capirichate Babylovicà.
Adversis Antichrift Bullam.
Alleris Articularum (permo per Bullam danm.
Alleris Articularum (permo per Bullam danm.

porum.
Alla exuftionis Antichriftianarum Decretalium.
Reftonfo ad librum Catharini 1321.
Epifiala ad Fredericum Elell. de Conventu.
Wermatienfi.

Alia in Conventu Warmetienfi.

Epiflola ad Carolum Imp. & alia ad Principes S.E.C. XVI.

Responsso extemporalis ad articulos. Ludau Lutheri a stolida Sorbuna danmati. Defenso ad Fredericum Eletterem. Constituio rationis Lutomiana. De abroganda Missa privata.

De Votis Monaficis. 1522. Epifola ad I. Brifmannum. Epifola ad Captionem. Epifola ad Senatum Pragenfem. Adversus falto nominatum Ordinem Epifcapo-

Epifisla ad Fredericson Elellorem. Contra Henricson Anglia Regem. Contra calumniatores Edilli Cefarei, 1523. De infismendis Minifiris Ecclefia.

Quid Ecclefie fit posefles judicandi de quavis dollerna. De dollrinis hominum vitandis, Referacio marmodum fortenterum ano ves com-

Refusario quarundam sontentearum qua pro cu funtium delerinarum humanarum allegantur. Furmala Miss pre Eccliss Vittembergens, De pits exercumiti in Ecclissi servandis, De abominatum Miss proposata. 1525. Amer. Interpretatio Memachovimii, 523.

Interpretatio Menachevinsi, 1521.
Extraphor Testings of delitros, Papilica. 1521.
Adversis armano virum Cuchiano. 1521.
Indiction de Erofico. 1524.
De forwarbitris ad Erafono. 1528.
Epifita de Erafono.
Epifita de Erafono.
Epifita de Gregino Duem Saxonia.
Epifita de Henricon Refor Anglia. 1525.
Reflocifica de intum naclaciós fregios Reya Am-

glia 1525.

Digraziones aliquos.

Caterum in binis hifce Lutheri Operum To-

mis habentur & alionum Epittole, Tradeuts, Dispurationes, & Narrationes multar, qua ret à Lurhero integro ab incompti reformatione decennio genta sitiupative spectaux; tiporimis verè Metal aucthonis. Ulrici de ributen , ambdorffii, & Frederici Electoris è Lutheranis; Caroli verò Imp. Leonis Papas, Cajetani, & Eccii è Pontificiis.

Tomus III. VVineberga 1549. Prafatte in Vetta Testamentum, 2000 1524. Scil-

pta. Quemodo libri Most sint lezendi. 1524. Enerratio pracationis, qua benedictur populo

Num. v t. 1532. Deuteronomium ex Hebrao caftigatum cum Annot attanbu. 1524. Enarcatis ultimorum verborum Davidu. 1543.

Orationes in Pfalmos x x 11. priores.
Argumenta Pfalmorum omusum.
Prakeliones in x v. Pfalmos Graduum. 1540.
Tomus IV. Wisteberga 1574.
Annatationes five Commontaria in Ecclefaßen.

1526. 1532.

Commentariain Cantica Canticorum. 1538. Scholia in Efaiam. 1534. Argumenta bina in Ezechielem. Asmatasiones in Danielem. 1530.

scienes in Danielem. 1550.
Annasationes

Sæculum Reformatum.

141

SEC XVI. Ametationes in X11. Minores Prophetation and M. (exceptis Haggeo & Zacharia) 1526. 1534. 1536. 1542-1545.

1542. 1545.

Argunenium Concisnum Propheta Haggei.1526.

Tomas V. VVisteberga 554.

Annotationer in altquot Capita Matthei. 1928. 1938. Commentarius in Magnificat.

Commentarius in Magnificat.

Prafatie mesbodica seisus Scripeura in Epificlam
ad Romanso.

Exegefis in Caput V 1 1. Prima Epificla ad Co-

rinthies.

Sermo de Matrimenio 1524.

Duorum Thomasum de Marimonio Analytica. 2524. Enervatio in capsu x v. Epifola x. ad Corin-

thios. 1554.
Eneracio in capatx v 14 1. S. Ioannii. 1539.
Commentarini provi in Epifolam ad Galacta.

Commonarius posterior in Epistelam ad Galatas 1556.

Eurrationes in dua Epistolas S. Petri. 1524.
Eurration in Epistolam S. Inde. 1524.
Commonarius in Zatharium prophetam.518.
Debous operibus Libellus. 1555.
Catechis sum majer. 1520.

Tom. VI. VVIsseberga 1557.
Entrationes in V. V. 2. G. V. 1. Capita S. Agatthai. 1532.
Entratio Orations Deminica. 1510.
Enths idion parvone Precationum. 1539.
Brevit Expeditio Deachois. 1515.

Brevie Expositio Decalogi. 1555, Explicatio Symboli Apostalici. 1555, Brevie Explicatio Orationi Dominica. Simplex orandi medus. 1554, Tria Symbola Christiana fidei. Annotationi

Tria Symbola Christiana sidei Am illustrata. 1538.

Catechifmin minor. 1520.

Note vere Ecclefie 1939. S.R.C. XVI.
Precatio contra Turcam, 1541.
De lefu Christo vero Iudao & Semine Abraba.

1523.
De Indais, & corum mendaciis. 1543. Prodiit
Francofuri codem anno.

Epifela contra Sabbatharies, 1538. Do Mifià privatà, & unitione Sacerdotum.) 1533. Concientula quedam cuidam amico préferipta.

Concurrenta que dam cui dem amico prejeripia,
Sermones x v 1. de variis rebus.
Homelie de l'aprifino. 335.
Defenfo verborum Carna Dominica contra Sagramantario. 327.

De ufură tax.ondă Commonefallie. 1540. De conflimendis Scholts. 1514. Adversus Papatuw Romanum à Satană fundă

Adversis Papasan Romanum à Sasana fundam. 1545. Farrago Epifolarum 1534.

Enarrationtula Pfalmi xxx v v. Commentarius in Pfalmina c x v 11 v. Supputatio annorum Mundi. 1541.

Tomus VII. Witteberge. 1580. Commentarion in Genefin. 15441-

SOLI DEO GLORIA

FINIS

INDEX

INDEX SCRIPTORUM

ALPHABETICO-CHRONOLOGICVS

SCRIPTORES GENTILES PRAMISSO HOC SIGNO + denotantur. Litera A Appendicem notat,

JESUS CHRISTUS	Dominus no- Pagina s		
A:			
C	lat. on.	Pag:	
A Bbo Floriacenfit	970	410	
Abbo Parificulis	38o	196	
Abdias Babylonius	59	12	
Abercius Hierapolit.	164	29	
Abfolon	1110	490	
Acacius Berceenfis	450	232	
Acacius Cafarientis	340	116	
Acacius CP.	471	158	
Acaclus Meliten.	431	235	
A 'ca HagulitadenC	705	337	
Actuiz i resbyteri	59	12	
Achardus Clasevallent.	1140	461	
† Acta Filati	_ 33	18	
A dalardus	811	367	
Adamannus Scotus	679	3+8	
Adamits Bromenlis	1080	414	
Adamus Goddamus	1330	19 A2	
Adamus Præmonthær	4160	472	
Adelboldus	1008	418	
Adelmannus	1048	422	
Ademarus	2030	419	
Adeodagus Papa	671	327	
Ado Vienneniis	659	389	
Adrevaldus Floriaca	890	397	
Adrianus	.433	157	
Adio	980	411	
Agidius Charlerius	1433	74 A.	
Agidius Romanus	1196	521	
A gidius Abbas	818	178	
Agil :		365	
A liricus	980	411	
A Inorhus	487	445	
Americas Garante		164	
Ancas Parifient.	859	384	
Ancas Sylvius , vid. Pius II.			
Aérius Harreti are	359	119	

-	Clar. an.
Agapetus CP.	\$17-
Agapetus I. Papa	535
II, l'apa	946
Agaperus Rhodien(:	457
Agatho Biblioth CP:	650
Agatho Papa	679
Agnellus	555
Agobardus	Sig
Agrippa Caffor	132
Ailredus Rievallens	tigei
Aimoinus Ho:iac.	1001
Aimoinus Parifienf)	871
Alanus de Infulis	1151
Alter junior	1215
Albericus Bergoment	1350
Albericus Catinentis	1057
Albertinus Mulfatus	1310
Albertus Aquentis	1110
Albertus de Argentina	1378
Albertus Crantzius	1504
Albertus Magnus	1160
Albertus Patavinus	1316
Albertus Stadenis	1116
Albinus Alcuinus	780
Alähelmus	Ro
Alexander Alexandrinus	315 -
Alexander Carpentarius	1429
Alexander Cæfarient.	212
Alexander de S. Elpidio	1312.
Alexander de Hales	1130
Alexander Herapolit.	431
Alexand. de linola Tarti	,1467 1
Alexander Neckam	1215
Alexander II. Papa	1061
III. Papa	1159
IV. Papa	1254
VI. Papa	1491
Alexius Ariftenus	1166
Alexius Melhranus	1512
Alexius Studita	1015
Alfonius Spina	1459

Clar. ani

Index Scriptorum.

	Inde	X 3	criptorum.		
	Glar. att.	Pag.		Clar. an.	Pag.
Alfonius Toftatus	1434	75 A.	Anfelmus Leod.	1049	423
Alfonius Vargas	1358	33 A.	Antelmus Lucenfi	1071	431
· Alfonius de Zamora		135 A.	Anthron Arfin.	- 484	261
Alfredus Rex	871	393	Anthimus CP, Antiochus Monach.	614	187
Algeras Leodienf.	1150	450	Antiochus Ptolemaitanus	401	315
Alphanus Salemitanus	1057	428	Antipater Boffreni.	460	203
Alvarus Cordubent.	847	15 A.	† - stoninus Imperate	161	155 45
Alvarus Pelagius	3340		Amonius Abhas	310	137
Alypius Presbyt.	430 812	233 358	Angonius Andreas	1408	0 A.
Amalarius Metenlis Amalarius Trevirent	\$10	358	Angonius de Balocho		107 A.
Amarus Cafinentis	2070	431	Anronius Bonfinius	1495	
Ambronus Alexand	250	61	ontonius Bonicus	101	141 A.
Ambrofius Alexand. jun.	392	167	Antonius de Burgos	1507	135 A.
Ambrofius Autometus	760	345	Antonius de Bunio	1398	48 A.
Ambrofius Autpertus Ambrofius Camalduleuf.	. 1440	83 A.	Antonius i lorent.	1446	87 A.
Ambrofius Mediolag.	374	148	Autonius Hoporatus	437	240
Amedous	1144	465	Antonius Meliffa	1140	463
† Ammianus Marcellinus	380	199	Autonius Nebrislens.	4483	116 A.
Ammon Abbas	530	1.7	Automus de Padna	1110	493
Ammonius Alexand.	110	52	Antonius Precius	2514	138 A.
Amphilochius Iconient	370	142	Antonius de Rofellis Antonius Trombeta	1450	91 A.
Amulo Lugd.	841	374	Allroi lus I roinbeta	188	231 A.
Anaftafia Romana	301	80	Apolles Hærceicus Apollinaris Hierapolits	170	38
Anastatius Abbas	741	343	Apollinarius senior	161	32 825
Anastains Biolioth:carins	. 870		Apollimrius Iunior	370	141
Anaftafres Monachus	198	325 175	Apollonius	191	38
Anaftafus I. Papa I I. Papa	496	167	Aponius	680	318
IV. Papa	1153	469	e ppton	106	44
Anaftafins Presbyr.	655	325	Aprigius	540	189
Anaftalius Sinaica	151	2.96	Aquila Ponticus	118	14
Anaftalius >inaita jum.	1599	307	Aquilius Severus	\$60	114
Anatolius Alexand.	170	71	Arabianus	196	- 44
Anatolius CP	449	252	Atator	544	290
Andreas Barbatius	1462	98 A.	Archardus	1140	461
Andreas Craynenfar	1480		Archelaus	178	. 71
Andreas Catavientes	500	168	Arculphus	690	330
Andreas Crerentis	615	319	Ardo mazagous	\$36	37e
Andreas Home	. 1310	ty A'.	Aterhas Cariar.	540	178
Andreas Novocastrensis	1301		Arifides Arhenicus	115	2.4
Andreas de Petra	1431	73 A.	Arius Hærericus	\$15	25
Andreas Samolatest. Andronleianus	431	255	Atmandus de bello vifu	1106	522
Andronicus Camiterus	1156	3u8 479	Arnaldus Tarracon-	1337	11 A.
Andronicus CP.	1117	17 A.	Amobius Afer	303	80
Ancelus de Clavalio	1480	196 A.	Amobius Jun.	461	255
Angelomus	356		Amoldus Bottius	1489	118 A.
Angradus	699	110	Amoldus Carnoteni.	1162	474
Anianus	491	201	Arnoldus Halberft u.	loit	419
Anianus	507	171	Arnoldus Lubecenf.	1109	489
Aniants Celedenfis	415	216	Ansulphus Luxovienf.	1141	464
Anonymus de Act. Felia.	101	43	† Accianus Philolophus	147	44
Alter de rebapciza. Harrer,	153	67	Arlenius CP.	. 1255	495.
Alter Chronicographus	5-1	171	Alclepiades Trallent.	484	262
Alger Panopolita	700	331	Atclepius Afer	440	246
Alter, Author Christ. lib.	510	279	Afferius Menevens	890	317
Alii plures incertar ataris		308	Afterius Amaienus	401	101
† Anonymus Nicomedient.		198	Afterius Arianus Afterius Urbanus	133	107
Anon. Henr. IV. vit. feript	. поб	445	A Recisits U (Danies	133	14 A.
Anna Comnena	1118	451	A tecianitis A chanalius A lexandr.	317	14 100
Anfearius Bremenf.	3:0	368	Athanaius Presbyr. Alex-	451	3 2
Antegitus Lobient. Antelmus Contuar.	1093		Athenagoras	177	16
Antilmus Havelberg.	1149	466	Athenogenes	196	44
Anfelmus Laudun	4101	445	Atticus CP.	1 406	109
- Sections Education	,	77)	.1		Atte

Index Scriptorum

	Index Sc	riptorum.	
	Clar. at. Pag.	1	Cla. as. Pag.
Arro Vercellens	245 408	Bernardus Dapifer	1362 40 AL
Audenrius	360 124	Bernardus Guido .	1324 16 A.
Audocuus	640 311	Bernardus Morlanenfat	1140 468
August Triumph, Ancon:	1190 517	Bemo ingients .	1014 419
Augustinus Cantuáriensis	596 507	Berzharius	857 385
Augustinus de Roma	1419 66 A.	Bertholdus Conftant.	1066 419
Augustinus Hipponensis	196 163	Bertramus, five Rarramanis	840 573
Augustin, Parric, Poient.	1485 115 AL	Bertrandus de Cafa-del Bertrandus de Turre	1160 47E
August. Patricius Senensis	1480 105 A.	Beryllus Boftren.	1319 14 A.
Augustinus Ticinensis Avieus Viennensis		Beffarion Cardin.	230 62
Aurelius Brandolinus	490 163 1488 118 A.	Boerhius	1436 76 A. 510 274
Auxilius	894 599	Bonacurius Mediol.	1163 475
Autains	*94 777	Banavennura Brocard:	1260 506
B:		Bonaventura Cardin.	1255 505
		Bonaventura Patavinus	1377 43 A.
1 Achiarius	440 242	Bonifacius de Ceva	tjot 151 A.
Bacchylus Corinch.	196 43	Bonifacius Mogunti	74 319
Baldericus Tomac.	1097 443	Bonifacius L Papa	418 217
Baldricus Dolentis	1114 448	II. Papa	530 284
Baldus Ubaldus	1380 44 A.	IV. Papa	606 314
Baldyvinus Cantuar:	1:85 478	V. Papa	610 \$16
Baltafar del Rio	1513 137 A.	VII. vulgo VIII.	1194 520
Baprifta Manruan	1501 130 A1 1480 106 Ai	IX. Papa Bonifacius Simonera	1389 46 A. 1490 110 A.
Baptifta Salvis	1480 106 A.	Bostomus Burientis	1490 110 A:
Baprifta Trovamah	1 2 35	Braulio Cafarang.	da7 518
Bardefanes Syrus Barlaam Calaber	1340 11 Ai	Brigitta	1363 40 A.:
Barnabas Apoftolus	34 9	Bruno Aftentis	1086 416
Bartholomaus Albieius	1372 42 A.	Bruno Carrhufiin:	1086 435
Barrholomæus de Fuínisca	1140 464	Bruno Herbipolit.	to33 426
Bartholom. à S. Concord.	1531 10 A1	Burchardus Wormat:	996 415
Barthol.de Glanvillà	1360 38 A.		
Barthol. Platina	1474 105 A.	Ct	
Barthol. de Urbino	1343 26 A.		
Bafilides, Gnofticus	111 12	- ai al : a	e 175
Befilius Achidenus	1155 4-0	C Æleftinus I: Papa II. Papa	415 117
Bafilius Ancyranus	547 114	III, Papa	1141 465
Ancycanus alter	787 351 497 \$67	Carleftius Harreticus	1191 479 407 109
Bahlius Cilix	867 396	Cariarius Asclat.	(OI 17E
Bailius Matedo Imp.	370 46	Cafarius Naz. frarer:	362 14E
Bafilius Magnus Bafilius Sebuscientis	448 151	Cæfarius Heifterbac.	f115 494
Ballianus Ephel.	448 151	Caius Presbyter	110 47
Boda Venerab.	701 \$34	Calliftus CP.	3554 51 A.
Bellator	550 291	Calliftus II. Papa	itig 45\$
Benedictus Abbas Ariari.,	801 556	III, Papat	1455 94 A.
Benedict. Abbas Calment	550 285	Candidus	196 44
Benedictus II. Papa	684 330	Candidus Aglamus	364 118
HI. Papa	855 384	Candidus Ifaurus	497 167
IV. Papa	900 199	Capreolus Carthagi Catolus Fernandus	431 135 1436 116 A.
VI. Papa	972 411	Carolus Fernindus Carolus Magnus	768 \$45
VII. Papa	975 411	Caffiodorus	514 277
VIII. Papa	1012 419 1345 21 A:	Carharina Bononicefis	1438 79 A.
XI. vulgò XII. Papa	1594 47 A:	Catharina Senentis	1167 40 A.
XIII. Papa Benno Cardinalis	1081 431	f Celfus	
Berno Cardinans Berengarius	1055 410	Ceolfoldes Abbas	630 45
Berengolus .	zito 447	Cercalis adulent.	487 162
Bernardinus Aquilanus	1480 107 A.	Ceriathus Higger.	80 17
Bernardinus de Buítis	1480 107 A:	Chalcidius	530 106
Betnardinus de Caravaial.	1491 120 A.	Charifius Presbytet	411 213
Bernardinus Senentis	1416 70 A.	Christianus Druthmarus	840 371
Bernardigus Tomitanus	1480 107 A.	Chrodogandus	741 348
Bernardus Balinus	1507 135 A.	Chromatius Chrysippus Presbyt:	401 105
			455 255
Bernardus Clarevalt.	III5 448	Can in particular N	Chudiartes

Index Scriptorum.

	Inac	, J	criptorum		
	Cher. en.	Pag		Clar. ari	Pag.
Claudianus Mamertus	462	256	Dionyfins Papa	259	70
Claudius Seorus	810	366	Dominicus Gradenfis Donatus Afer	1040	425
Clemens Alexand.	192	40	Donatus Ater Donatus Boffius	729 1489	119 A.
Clemens Romanus	to 46	411	Dorothests Archimandra	601	323
II. Papa	1157	479	Dorotheus Marcianop.	431	233
III, Papa	1165	508	Dorotheus Tyrius	401	84
IV. Papa V. Papa	5406	8 A.	Dricontius	440	242
VI. Papa	1341	16 A	Drogo	1128	459
Controlus	\$30	285	Ducas	1453	92 A.
Cogirolus Columba	560	295	Dungalus	821	366
Columbanus	189	302	Duntanus Cantuari	961	409
Commodianus	316	105	Durandus à S. Portiand	1320	14 A.
Conantius	633	319	Durandus Troatnensis	1070	431
Conon	go1	313	Dynamius Panicius	593	3:25
Conradus de Marburelu	\$130	495	E E		
Contadus Monachus	1190	510			
Con adus Uripergent	1071	491	E Admerus Cantuar:	mi	457
Conflantinus Calmentis Conflant, Hermenop.	1360	457	Farmulohus	3115	448
Constantinus Lichudes	1058	429	Ebbo Remendis	816	164
Conftantinus M. Imp.	316	95	Eberhardus Aleahenfis	1305	8 A.
Conflarrinus Manalics	1150	467	Echerrus Eborac.	7 1	741
Conftant. Meliteniot.	1176	511	Echertus Schonhaug.	1354	476
Conftantinus Papa	708	337	Ecclesia Vien. & Lugdun.	177	37
Conftant Porphyrogeni	911	404	Edmundus Rách	1134	496
Constancius Lugdun	440	246	Eginhardus	814	364
Cornelius i'apa	2)1	65	Elias de Coxida Elias Cretenfis	1190	479
Colmas Hierolol.	730	330		787	351
Crefconius Afer Cummencus Albus	690 660	330 816	Eligius Lemovicentis Elizabeth Schonhauga	640 1154	470
Cumminus	640	311	Emanuel Imp, CP.	1384	45 Az
Curliberrus	740	343	Engelberrus	1997	513
Cyptianus Benetus	1(11	116 A.	Emodius	\$11	876
Cyprianus Carthag.		63	Emphrem Syrus	370	114
Cyprianus Carthag. Cypr. view Catar. Script.	1546	191	Ephræmius Antiochenus	526	281
Cyrillus Alexandrinus	411	214	Epiphanes Harcricus	Itd	23
Cyrillus Hicrofolyma	. 350	114	Epiphanius CP.	\$20	279
Cyrillus Scythopol.	555	394	Epiphanius Caranenfis	787	351
Cyrus Alexandrinus	460	255	Epiphanius Confrancientis	363	130
Cyrus Alexandr. alter	610	316	Epiphanius Cyprius Epiphanius Scholasticus	870	393
D ₄			Erchinfridus Abbas	510 1011	274
Di.			Eumenricus	850	419 186
Acius Mediolana	127	184	Eiaias Abbas	371	144
Dacrinus	3-7	353	Etherius feu Hererius	783	350
† Damascius	540	109	Ethelyverdus	980	411
Damalus l'apa	366	119	Biaias Cyprius	1430	71 Å.
Damianus Craffus	5506	134 A	Erricus Anriffiod	880	391
David de Augusta	1250	500	Evagrius Antiocha	385	164
Demetrius Chryfolore	1430	71 A.	Evagrius Ponticus	380	158
Demetrius Cydonius	1357	32 A.	Evagrius Scholafticus	594	305
Demercius Tomicius	1193	480	Evagrius alter	430	231
Deodvinus Leodieniis	1045	411	Evantus	181	301
Defiderius Cadurcenfis	619	318	Eucherius Lugdunens	434	138
Diadochus Photica Didymus Alexanda	450	252	Eudocia Augusta Eugenius Centhag	411	111
Dinus Mugellanus	370 1301	7 Å.	Eugenius II. Papa	480	167
Diodorus resbyt.	178	71	IIL Paps	.814 1145	466
Diodorus Tarlenis	578	351	IV. Papa	1431	72 A.
Dionyfius Alexandrina	254	68	Eugenius Tolcranus	646	124
Dionyfius Areopagits	50	11	Eugefippus	1040	423
Paudo-Dionyfius	362	125	Eugippias Africanus	553	295
Dionylius Carthulianus	1450	91 A.	Eugippius Lucullan.	511	255
Dionyfias Corinchius	170	32	Eulogius Alexandr.	18 1	209
Dionysius Exiguus	533	286	Eulogius Cordubentis	847	181
				# Fr	terenina.

	Inde	ex 30	criptorum.			
	Clar. an		1	Clar. an.	Pag	
† Eurrapius Sardianus	380	199	Franco Abbas Afflig.	tiri	447	
Eunomius hareticus	360	110	Freculphus	840	367	
Euodius Uzalenfis	410		Fredegarius Scholaft.	740	343	
Eufebius Alexandrinus Eufebius Pamphilus Czfañ	155		Fridegodus Cantuar. Fructuolus	960	429	
Etifebius Dorilgent.	44	250	Fulberrus Carnotent	656	325	
Eufebius Emifenus	340	in	Fulcherius Carnoreni.	1114	418	
Eusebius alter	401	201	Fulcuinus Lobiera.	965	410	
Eulebius Nicomed.	314	. 98	Fulgentius Ferrandus	533	186	
Eufebids Vercellenf.	354	118	Falgentius Ruspensis	507	172	
Eufeblus Thetfalonic.	610		G.			
Euftathius Antioch.	325	3í5 93	G.			
Euftarhius Epiphan.	496	267	Abriel Barletta	1470	ioi A:	
Euftachlus Baid, Ingerpres	440	241	Gabriel Bicl	1480	105 A.	
Enftachlus Theifalonic.	1170	475	Galfridas Monumerent.	2151	469	
Euftracius CP.	360	194	Galfridus Vinefauf.	1199	482	
Euftrarius Nicanus	ino	446	Gallus Abbas Gallus Ciftercientis	230	319	
Entropius Presbyt: Entropius Valent.	430 599	108	Galterus Magalon.	1370	41 A.	
Eurhalius	396	175	Gzudentius Erizientis	187	164	
Eutherius	431	154	Gauferitus Cafinentis	1060	419	
Euthymius Zigabenut	1116	451	Gaufredus Clarevall.	2148	466	
Euryches Presbyt.	448	150	Gaufridus Boufardus	1489	Ito A.	
Eutychius Alexandr.	933	407	Gaufridus Volient.	1183	478	
Eurychius CP. Euzoius Arianus	366	292	Gauterius , Cancellari Gelafius Catlarienfia	Itto	456	
Ezcki l Tragicus	190	130 38	Gelafius Cyzicenus	476	158	
	.,,0	, ,	Gelatius Papa	491	259 264	
F:		1	· IL Papa	tu\$	453	
		1	Geminus Antioch	131	62	
Acundus Hermissens.	\$40	133	Gennadius CP.	458	254	
Faftidius Prifcus Faftredus Clarevall.	410	472	Gennadius alter CP: Gennadius Maffiliena	2453	93 A.	
Faultinus Diaconus	384	161	Georgius Aeropolita	1161	166	
Fanftus Apollon.	484	161	Georgius Atrander.	620	116	
Faultus Callinenlis	606	314	Georgida de arimino	2357	. 33	
Faultus Reientis	472	259	Georgius Cedrenus	1057	418	
Felinus Sarideus	1494	121 A.	Georgius Corcyrent	1136	462	
Felix Croilandenfit	715 481	338 16i	Georgius Codinus Georgius Elmacinus	1460	99 A.	
Felix III. Papa IV. Papa	516	181	Georg, Gemitt. Pletho	1138	78 A.	
Felix Tolermus	691	30	Georgius Hamartolus	1438 842	574	
Fetreolus	553	191	Geor, Hermonym. Charit:	1460	99 A.	
Finus Hadriahus	,1503	133 A.	Georg, Laodiceaus	340	112	
Firmiliames	133	62	Georgius Lecapenus	1354	31 A.	
Flavianus Antiochi: Flavianus CP.	381	160	Georg, Metochita	1276	512	
Flaceus Alcuinus	780	349	Georg, Moschamper Georg, Nicomedicusis	1176 880	512	
Floris Monachus	760	345	Geor, Pachymeres	1180	396	
Flavius Blondus	\$440	81 A.	Geor, Phranza	1414	69 A.	
Flavius Derter	188	164	Georgius Pifides	640	110	
Flodoardus	940	407	Georg, Scholarius	1438	77 A.	
Florencius of igonations.	1118	453	Geot. Scholar, Patr. CP.	1453	93 A.	
Florus Magister Folmarus Abbas	837 116d	37d	Georgius Syneellus Georgius Trapezunt.	791	351	
Formolus Papa	801	393	Georgius Xiphilinus	1440	80 A.	
Fortunarianus Afet	140	350	Gerardus Landrianus	1433	74 A.	
Franciscus Aliffias	1108	489	Getardus Magnus	1370	41 A.	
Franciscus Georgius	1501	ın A.	Gerardus Odonis	1319	17 A.	
Franciscus Maytonius	1315	n A.	Gerardus à Nazareth	1140	465	
Franciscus Petrarcha	1550	19 A.	Gerardus Suestion.	931	406	
Francisc, Ximenius Card. Francisc, Ximen, Elnens.	1506	134 A. 49 A.	Gerardus Zurphan. Gerbertus , vid. Silvest. II.	1;90	46 A.	
Frotherius	814	364	Germanis CP.	715	338	
Franciscus Zabarella	1400	49 A.	CP. iuo.	1111	491	
			N	a Gé	manus	

	HILL.	A OC	riptorum.		
	Clar. as.	Par.	1.	Clar. m.	Pag
Germanus Parifient.	555	293	Guilielmus Durantes	12.6	516
Gertrudis Monialis	1252	500	Guilidmus Derantus jun.	1311	ı⊳ A.
Gervafius Cantuar.	1201	466	Guilielmus Houpelandus	1457	94 A.
Gervalius Cicettrienlis	1159	471	Guilielmus Lindvvood	1422	68 A.
Gervains Tilberienis	1210	490	Guillelmus Major	1190	
Gilbertus Folioth	1149	466	Guilichnus Mandagotus Guilichnus Malmspurient.	1301	6 A.
Gilbertus Potretanus Gilbertus Tomacentis	1145	509	vid. 3 illelmus		
Gildas Badonicus	181	100	Guilielmus de Nangiaco	1401	6 A.
Gildas alter	810	166	Guilielmus Neub igentis	1195	480
Gilleberrus Westmonast.	1101	4.43	Guilidmus Ocham	1110	18 4.
Gillebertus Limiccof.	HIO	446	Guilielmus Parificulis	1218	494
Giraldus Cambreniis, vid.			Parificulis jun-	1496	8 A.
Sylvefter			Guilielmus Petaldus	1272	510
Giflepettus	1048	412	Guilielmus de Seligniaco	1206	448
Glaber Rodulphus	1045	411	Guilielmus Tyrius	177- 1174	477
Gobelinus J'erfona	14:8	65 A.	Guilielmus Thorn	1380	
God, tridus Colon.	1137	497	Guilichnus Vorilongus	1450	92 A.
Godehardus Godef.idus Vindocin.	1001	418	Guitmundus Guntherus Monachus	1066	430
Godef.igus Viterbienfis	1110 1170	447		1110	490
Gordianus	\$40	475	H.		
Gotfelinus	1096	439	H Adrianus I. Papa II. Papa	772	
Gotteschaleus	840	171	II. Papa	867	347
Gozbertus	1001	418	IV. Papa	1154	391 469
Gratianus	1131	461	Haironus	1507	20
Gregarius	470	257	Halirgatius	816	365
Gregorius Abulphar,	1284	505	Hartmarus Monachus	872	394
Gregorius Acindynus	1340	23 A.	Harro Bafilientis	811	358
Gregorius Antiochenus	570	298	Haymo Haymo Halberitat.	841	573
Gregorius Arlminent. Gregorius Bericus	4357	33 A.	Hectus five Herro Hiddius	814	364
Gregorius Cafar. Presbyr.	570 940	407	Hegefippus	720 170	339
Greg. Cyprius Patr. CP.	1184	316	Heyelinous alter	374	33
Gregor, de Heimburg	1460	98 A.	Hegelippus alter Helias Hierofolym.	881	151 396
Gregorius Meliflenus	1440	81 A.	Helinandus Monachus	1212	491
Gregorius Nazianzen.	370	139	Heliodorus Antiochenus	440	241
Gregorius Neocatlar.	254	67	Heliodorus Fresbyrer	340	111
Gregorius Nyffenus	370	132	Helladius Cariatientis	378	153
Gregorius I. Papa II. Papa	590	303	Helladius Tarientis	431	234
III. Papa	715	337	Helmoldus Helvidius	1165	473
IV. Papa	731 818	341 367	Henricus Bebelius	382	161
V. Papa	996	415	Henricus de Gandavo	1489	118
VII. Papa	1073	431	Henricus Gorcomius	1460	- 314
VIII. Papa	1187	479	Henricus Harphius		59 A. 100 A.
IX. Fapa	12.17	494	Henricus de Haffra	1418	65 A.
X, Papa	1271	509	Henricus Huntingdon.	1150	467
XI. Papa	1370	42 A.	Henricus de Kaltheilem	143)	74 4.
XII. Papa	1406	58 A.	Henticus Knigheon	1595	47 A.
Gregorius Palamas Gregorius Tutoneniis	1354	31 A.	Henricus Repdorf	1361	39 A.
Giuldo Corbeitufis	573	198	Henricus Remenfis	1170	476
Gualterus Burlæus	1,70	431 22 A.	Henricus de Seguño Henricus Stero	1162	508
Gualter, Hemingford.	1337 1310	10 A.	Henricus Sufo	1301	6 A.
Gualterus Mapes	1210	490	Henricus de Urimaria	1190	510
Guerijous Abbas	1140	468	Herardus Furonentis	1,40	25 A.
Guiberrus Abbas	1011	443	Heraclianus	. 855	383
Guido Abbas	1290	520	Heraclides	401	200
Guido Baifius	1183	515	Heraclitus	196	44
Guido de Perpiniano	1330	19 A.	Herembertus	887	397
Guido Carrhul	1110	455	Herigerus Lobienf.	990	414
Guiliclmus Abbas Rhem.	1140	463	Hermannus Contractus	1040	411
Guilielmus de S. Amore Guilielmus de Baldenfel	1253	500	Hermannus de Leibeke	1414	63 A.
Guilielmus Bibliothecar.	1337 890	22 A. 398	Herman ex Judro Christ. Hermas Pastor	1116	451
- Indidited	ėyo	130	1 winter Lator	65	15
				н	ermes

	1110		ciptorair.		
Marson Parking	Clar. en.	Pag.	1	Clar. at.	Pag.
Hermes Presbyter Hermes Trimegiftus	136	25	Jacobus de Laufanna	1317	14 A.
Hermias.			Jacobus Magni	1400	49 A.
Hermolaus Barbarus	177	106 A.	Jacobus Ninbenus	325	100
Hervardus Leod.	1480	486	Jacobus de Paradifo	1457	94 A.
Herveus Dolenis	1110		Jacobus Picolomineus Jacobus de Vitriaco	2460	98 A.
Herveus Natalis	1110	459 U.A.	Jacobus Perezius	1310	491
Herveus Rementis	900			1468	101 A.
Helychius Ægyprius	296	399	Jacobus Sprengerus Jacobus de Voragine	1495	125 A.
Hetychius Ci'.	*90	77 398	Jacobus Wimfelingius	1190	513
Hetychius Hierofolym	601	112	Ibas Edeficious	1494	113 A.
Helychius Salonit.	418	218	Idarius Clarus	436	140
Heterius Unamenfis, vid. Es	herius	2.0	Idarius Lemicenf.	385	162
Herrius	814	564	Jeffe Ambianentis	445	249
Hieracas Hærericus	301	60	Ignatius Diacourus CP	790 810	353
† Hierocles	301	198	Ignatius Martyr	101	357
Hieronymus Donarus	1494	m A.	Ignarius Patr. CP.	847	381
Hieronymus de S. Fide	1442	61 A.	Hdefonfus	67	385
Hieronymus Pragent.	1490	33 A.	Ingulphus	8076	
Hieronymus Savonarola	1480	109 A.	Innocentius I Papa	402	206
Hieronymus Stridonesiis	378	163	II. Papa	1110	460
Filirio Monachus	1450	91 A.	III. Papa	1193	4SI
Hilation	197	175	IV. Papa		498
Hilarius Arelatenfis	430	231	V. Papa vid. Pet.	1143	490
Hilarius Diaconus	354	Ito	de Tarantalia		
Hilarius Pictavientis	35.4	216	Vi. Papa	lega	tt A.
Hilarius Fapa	461	255	VII, Papa	1484	us A.
Hildeberrus de Lavardo	1097	439	Joachimus Calaber	1201	487
Hildegardis	1170	476	Joannes Ægcates	485	161
Hilduinas	814	364	Algrinus	1117	494
† Himerius	361	199	Auagnosta	1430	71 A.
Hin: marus Laudun	856	384	Joannes Anausenfis	1440	\$1 A.
Hinemarus Rementis	845	577	Andreas	1336	21 A:
Hippolytus Portuentis	110	48	Antiochenus	417	119
Hippolyrus Thebanus	933	406	Alter	477	160
Honoratus Maffil.	490	263	Alter	1 620	316
Honorius Augustodun	IHO	459	Airea	nto	467
Honorius I. Papa	616	317	Alter	1434	7 5 As
II, Papa	1124	459	Apottolus	31	,,,,,,
III. Papa	1116	498	de Argamanes	1011	112 A.
Honorius IV. Papa	128g	516	Argyropulus	1450	92 A,
Hormidas Papa	514	278	Aventinus	1(12	16 A.
Holius Cordubentis	316	97	Joannes Baconus	1129	17 A.
Hubaldus	916	405	Bapt. Gargha	1011	118 A.
Hugo de S. Caro	12.45	499	Baffolius	1422	16 A.
Hugo Cluniacensis	1045	411	Beccus five Vecei	1176	510
Hugo Dientis	1077	414	de Beka	1350	50 A.
Hugo Etherianus	1177	477	Beleth	1162	472
Hugo Flaviniue.	1101	444	Blarus	1496	116 A.
Hugo Floriac.	1120	456	Bromiardus	1390	46 A.
Hugo Lingonens	1010	419	Biompton	1198	480
Hugo Ptatenfis	1313	nt A.	de Burgo	1485	45 A:
Hugo Salvaniculis	1164	463	Burgundio	1148	465
Hugo Turoneniu	DIOLO	419	Joannes Cefaraugust.	6:5	315
Hugo de S. Victore	H10	456	Calderinus	1360	37 A.
Hugolinus Oftientis Huldericus	1107	489	Cameniata	904	404
Huldericus	86a	390	Camiterus	1199	482
Humberrus Cardin.	1054	425	Canales	1450	91 A.
Humbertus de Romanis	1154	501	Cananus	1411	68 A.
			Canon	1329	48 A.
I.			Castacuzenus	2342	25 A.
			Capiftranus	1440	82 A.
Acobus Almainus	1502	133 A.	Capgravius	1450	89 As
Jacobus Apostolus	31	.7	Capnio, vid. Reus	hlinus	
Jacobus de Benedichis	1,01	7 A.	Capreolus	1415	63 A.
Jacobus Gruyttodius	1483	ng A.	Carpathius	701	114
			. N		dinne

		Inae	x oc	aptorum.		
		Clar. an.	Pag.	1 -	Clar. an.	Pag.
	Caffianus	414	217	Parificolis	1190	518
	Cafmentis	915	405	Peachamus	1278	512
	Chryloftomus	398	175	Picus Mirandul.	1484	ns A.
	de Circyo	1160	103 A.	Plufiadenos de Polemar	1450	91 A.
	Cinnamus		472	Poggius	1433	74 A. 67 A.
	Climacus CP.	\$64 \$17	197	Parr. Angioch.	1150	457
	CP. alter	712	337	Joannes de Rayro, vid. Joan	,,,	407
	Comubienfis	1170	474	Climac.	-	
1	oannes Damalcenus	730	540	Raguizeus	1453	74 A.
	oannes de Deo	1147	499	Raulinus	1479	tor A.
	oannes Diaconus Rom.	875	394	Reachlinus	1494	112 A.
-	Duns Scotus	1301	3 A.	Raysbrokint	1360	38 A.
3	oannes Erigena	858	385	Joannes Sapiens Cyparidl	1360	38 A.
-	Euchairenfis	1014	415	Sariaburientis	CU	476
	oannes Eugenieus	1438	78 A.	Scholafticus, vid. Jos Alter CP. :		
Į.	oannes Filcammentis	1018	419	Scylitzes	564 1081	198
- 4	oànnes Friburgenfis	1301	7 A.	Semeca	1350	435
3	Oanues Geilerus Gerfon	1494 1404		Stella	1505	334 A.
	Genon Genundenfis five	14.74	54 A.	Joannes Talaia	477	160
	Piclarentis nve	184	301	Tambacus	1384	44 A.
7.	onnide S. Geminiano	1244	499	Tarentinus	1431	73 A.
	oan, Gualleniis	1160	506	Taulerus	\$350	30 A.
	oan, Gobelinus	1418	95 A.	Trichemius	1483	TIL A.
	pannes Groffius	1411	61 A.	de Turrecrem.	1419	79 A.
ħ	names de Hexam	1160	471	W cifelus	1476	104 A.
	oan Hicrofolymitmus	386	162	Wiclefus	1360	34 A .
3.	oannes Hierolol, alter	841	37.4	Xiphilinus	1066	450
	Honicmius	1348	28 A.	Zonaras	1113	452
_	Huís	1401	53 A.	Jobius Monachus	1104	255
J	oannes Jejunator	585	301 81 Å.	Joel Chronographus Ionas Aurelianensis	811	488
	Jacobit. Patt.	1440	21 A.	Tonas Hibernus	61e	366 318
	de Janduno Jovian, Pontanus	1495	125 A.	Ponas Fontellanentis	719	119
	de Imola	1415	60 A.	Tordanus Brixfus	1433	74 Å.
T.	parases Latteburius	1406	59 A.	Fordanes de Saxonia	1223	494
	pannes Lydgstus	1440	So A.	Tornandes	512	198
•	Lud. Vivaldus	1071	130 A.	Josephus Arabicus	1390	46 A.
	Lud. Vives	1501	129 A.	Josephus Bryennius	1410	66 A.
	Lugdunenfis	1112	448	Josephus Alexand inus	869	394
- 1	Lyddenlis	1194	430	Josephus Confesior	808	357
J.	ogenes Malela	601	312	Josephus Judeus Josephus Merhonensis	67	16
	Maria de Monte	, 510	137 A	Josephus Part, CP.	119	8: A.
	Maxentius Meder	1501	111 A.	Irenzus Lugd.	167	61 V*
	Moschus	610	319	Irenzus Tvijus	444	148
	Nauclerus		116 A.	Ifaac	450	175
	de Neupoli	1315	12 A.	Hiacus Argyrus	1,73	41 4.
	Nider	1431	72 A.	Hage your	440	346
Te	sannes Palæonydorus	1496	126 A.	Ifase Atments	Itso	468
	Philoponus	601	311	Hac Lingonenfit	859	390
	Phocas	1185	478	Ifaias Hicrofol.	1434	76 A.
30	pannes I, Papa	523	181	Ifchysion Alexand	451	152
	H, Papa	552	286	Midorus Cordub.	410	211
	IV. Papa	640	521	Ifidorus Cnothicus Ifidorus Hilpalenfis	130	25
	VII. Papa	705 871	357 394	Ifidorus Mercator	\$95 810	306 - 169
	VIII. Papa IX, Papa	898	399	Hidorus Pelufiora	412	- 309
	X. Papa	915	401	Ifidous Ruthenus	1418	78 A.
	XII. Papa	956	409	Judas Apostolus	31	8
	XIII, Papa	966	410	Judas Theologus	101	47
	XV. Papa	986	414	Julianus Catarinus	1416	69 A.
	XIX, Papa	1176	511	Julianus Cocufis	457	254
	XX, Papa	1316	12 A.	Iulianus Hærreicus	410	219
	XXIII. Papa	1410	62 A.	Iulianus Halicarnati.	510	. 274
					11	ulimus

	Inde	x Sc	nptorum.		
	Clar. an.	Pag.		Clar. an.	Pag.
† Julianus Rup.	36r	199	Lucius Arfantis	371	144
Tulianus Pomerius	498	168	Lucius Charinus		30-6
Julianus Toletan	680	319	Lucius II. Papa	7 1144	469
Julius Africanus	410	55	III. Papa	1181	478
Julius Caffianus	174	- 35	Lucius de Stignano	1368	41 A.
Julius Firmicus	340	110	Lungerus	602	356
Julius I, Papa	337	109	Lupoldus five Ludolphus		
Junilius	510	191	Bamberg.	1340	25 A.
Justinianus Imp.	527.	181	Lindolphiis Saxo	1350	10 Ap
Inftinianus Valent.	529	184	Lugdun & Vienn. Feelenk Luitprandus Cremon.	946	408
Justinus Marryt	140	2.7	Lupus Servatus Abbas	810	363
Juftinus Siculus	484	484	Lupus Tricaffinus	426	210
Justus Orgellitanus Justus à Tiberiade	519	17	2000 ticalinius	#10	219
Justus à l'iberiade Justus Toleranus	90	\$19	М.		
Ivo	633 1092	417			
Juvenalis Histofol.		435	A Acadus Agypt.	373	149
Juveneus Presbysen	431 530	tof	Macazius Alexand.	373	stide
Ju veneus r tespyten	330	100	Macarius alter	373	148
L		1	Macacius Romania	401	101
L.			Macarius Ancyranus	1430	71 A.
T Actantius	101	\$1	Macarius Aucioch.	680	319
Lambertus Arrebat.	1094	439	Macarins Macres	1410	68 A.
Lambirtus Schafnab.	1077	433	Macrobius Afer	344	114
Lanfrancus Cantuar.	1070	430	Magnes	350	114
Laonicus Chalcondylas	1463	100	Malachias Hibernas	1134	461
Laurent. Juffinianus	1411	71 A.	Malachias Hib.alter	1310	9 A.
Laurent, Novalleufis	107	171	Malchion Antioch	170	71
Laurentius Valla	1440	81 A.	Malchus Sophista	496	169
Leander Hitpalens	585	301	Martaffes Resnew.	850€	439
Leidradus	798	353	Manes Harreticus	177	71
Leo I. Papa	440	243	Maninerus Mediol.	680	318
II. Papa	681	330	Manuel Calrea	1140	38 A.
III. Papa	791	252	Manuel Charicopulus Manuel Chryfoloras	1189	498
I V. Papa	847	381	Manuel Rhetor CP.		45 A.
V11. Paps	916	407	Maphaus Vegius		88 A.
IX. Papa	1049	137 A.	Marcellinus Comes	534	287
X. Papa	1513		Marcellinus Eborac	755	344
Leo Achridenus	3051	425	Marcellinus Presbyter,	384	161
Leo Bituricensis Leo Grammaricus	453	419	Marcellus Ancyranus	330	108
Leo Oftientis	1101	443	Marcellus S. Petri Difelpi	50	12
Leo Sapiens Imp.	886	396	Marcion Hareticus	140	16
Leonardus Arctinus	1410	66 A.	Marculphus	660	316
Leonardus de Utino	1444	87	Marcus Ant. Sabell.	1490	119 A.
Leontius Arabidi		108	Marcus Benedictings	606	314
Leoneius Artlar.	461	255	Marcus Ephefius	346	76 A.
Leontins Byzant.	190	303	Marcus Eremira	401	101
Leontins Cyptius	190	105	Marcus Evangelifts	40	-11.
Leporius	420	221	Marcus Gazenfis	401	105
† Libanius	560	198	Marcus Hydruntinus	750	344
Liberarus Diaconus	553	293	Marcus Vigerius	1512	136 A.
Liber Diamus	715	3;8	Marianus Scorus	1059	419
Libellus Synodicus	880	195	Marinus Papa	881	
Liberius Papa	352	116	Ma.inus Sanutus	1311	
Licinianus	184	301	Marius Aventiceffis. Marius Mercator	581 148	
Linus Papa	64	13.			111 A.
Lucas Evangelifta	49	11.	Marfilius Ficinus Marfilius ab Ingen-		4 44 A.
Luc. Legion, five Tudent.	, 1236	497	Maridius ab ingen. Maridius Patavinus		
Lucas abbas	1140	463	Martilus Patavinus Martilis Lemovit.	142.	
Lucas Chryfoberges	1155	470	Martinus Braccarent	70 160	
Lucianus Antioc.	194	76	Martinus Lutherus	ler	
Lucianus Byzent.	457	254	Marrinus Magister		101 A.
† Lucianus Epicuraus	415	116	Martinus I. l'apa	649	
Luciavas Presbyter			IV, Papa	118	
Luciter Caureau	. 354	***	l N	4	V. Papa
1,				•	-1-

	inde	x oc	nptorum.		
	Clar.an.	Par-		Clare an.	Pag.
V. Papa	1417	65Å.	Mutianus Sholafticus	550	191
Martinus Polonus	1177	512	1	.,	
Martinus Turonentis	375	152	N.		
Marryres Lugdanessics	177	37			
Matronianus	385	161	N Aueracius Nectarius CP,	813	160
Matthaus Apostolus	31	6	Nectarius CP,	381	160
Matth. de Bappenheim	1480	sos A.	Nemefius Emilenus	480	159
Matthaeus Blaftares	1335	21 A.	Nemius	610	316
Marthæus Camariota Marthæus Palmerius	1453	91 A.	Neophyrus Presbyr. Nepos Ægyptius	1190	479
Marthaus Paris	1449	89 A.	Neftorius Harreticus	418	219
Marthaus Vindocin.	1101	487	Niceas	410	219
Mattheus VVcftmonaft.	1377	43 A.	Nicephorus Blemmida	1155	507
Matthias Palmerius	1481	n; A.	Nicephorus Bryennius	1118	454
Mauririus de portu Fild.	1501	131 A.	Nicephorus Calliftus	1333	lo A.
Mauricius Rothom.	1241	496	Niceph-Chartophylax	801	356
Maurus Ravennar.	649	326	Niceph-CP.	806	396
Maximinianus CP,	431	214	Niceph CP, alter	895	399
Maximinus Anizarb.	431	214	Niceph- Gregoras	1345	116 A.
Maximus	196	44	Nicetas Byzant.	1120	456
Maximus Alexandr.	380	159	Nicetas Choniates	1205	487
Maximus Confellor	645	311	Niceras Maronita	1201	487
Maximus Catarang.	599	308	Nicetas Paphlago	88 ₀	395
Maximus Monachus	1400	49 A.	Nicetas Pectoratus	1050	- 413
Maximus Planudes	1340	23 A.	Nicetas Scidus	tno	446
Maximus Rhegiculis	453	137	Nicetas Serron Heracl. Nicetius Trevirent.	1077	454
Maximus Tautinenfis Mechtildis Monialis	411 1180	111	Nicias Monachus	527 601	284
Meffeethus	144;	84 A.	Nicodemus		314
Meletius Antioch.	360	124	Nicodemus Abbas	34 1440	8, 4
Melerius Mopfueft.	418	241	Nicol. Avximanus Picer G	1430	71 A.
Melito Sardentis	170	31	Nicolaus Barianus	1494	121 A.
Memnon Ephelin.	431	133	Nicolaus Cabafilas	1350	30 A.
Mennas CP.	536	288	Nicolaus Clarevall.	11(1	469.
Metellus Tegerenfis	1060	419	Nicolaus de Clemanglis	1416	61 14
Methodius CP.	841	375	Nicolaus de Cuía	1448	88 A.
Methodius Tyrius	190	75	Ni col. Dincheliphulius	1410	68 A.
Metrodorus		308	Nicolaus Dionyiii	1501	133 A.
Metrophanes Smyrn,	858	389	Nicolaus Eymericus	1356	32 A.
Michael Alexandr.	869	391	Nicolaus de Gorham	- 1400	48 A.
Michael Anchialus	1167	474	Nicolaus Grammaricus	1084	. 435
Michael Angrianus Michael Attaliara	1381	44 A.	Nicolaus Hanapus Nicolaus Hydrung,	1270	1509
Michael Carlenas	1071	432	Nicolaus Lytanus	1101	487
Michael Cerularins	316	13 A.	Nicolaus Methoneral	1910	15 A.
Michael Choniaga	1104	424	Nicolaus Myfricus	891	437
Michael Francitcus	1494	124 A.	Nicolaus de Orbellis	1456	398 94 A.
Michael Giveas	1110	416	Nicolaus Orem	1361	19 A.
Michael de Mediolano	1480	108 A.	Ni. Panormiranus, vid. Nic.		,,
Michael Monachus CP.	878	395	Nicolaus I. Papa	8,8	186
Michael Pfellus	870	591	I I. Papa	1058	418
Michael Pfellus jun.	2050	423	I V. Papa	1288	07
Michael Syncellus	830	368	V. Papa	1447	88 A.
Michael Theffalon.	1160	471	Nicolans Simonis	1495	125 A.
Micrologus	1080	434	Nicolaus Triverhus	1310	9.4.
Militades Rhetor	180	37	Nicolaus Tudefehus	1418	70 A.
Minutius Felix Modultus	110	48	Nicon Armenus	961	410
Modestus Modestus Hierofol.	176 619	36	Nilus Abbas Nilus Cabafilas	440	241
Montanus Hæreticus	919 171	316	Nilus Cabablas Nilus Damyla	1340	24 A.
Montanus Fraeteticus Montanus Toletan	171 531	185	Nilus Doxopatrius	1400	49 A.
Monaldus Beneventanus	1330	10 A.	Nilus Rhodius	1360	411
Molchimus	457	154	Nithardus	841	33 A.
Mofes Barcepha	990	414	Nomoúus	540	188
Mufame	176	36	Nonuus	410	214
Musicus Maffilient.	458	155	Norbestus Magdeb.	1117	459
	.,-	- 27	1		tgcrus
					-

	Inde		cipiorum.		
	Clar. an.	Pag-	, -	Clar. an.	Pag
Norgerus Leodientis	971	411	Pelagius I. Papa	- 555	19
Novatianus Harcticus.	251	66	I I. Papa	\$79	199
0.			Pelbartus Ofvaldus	1501	132 A
0,			Perpetuus Turonenf. Peregrinus Laureac.	461	250
O Dilo	994	414	Petronius Bononicul.	971	41
Oddo Remenús	1135	464	Perrus Abailardus	440	146
Odericus Vitalis	7140	464	Alexandrinus	101	45
Odo Aftenfis	1106	446	Afexand. jun.	371	80
Odo Cameracení.	Hof	445	de Alliaco	1396	144 47 A
Odo Cantuar.	\$160	471	Alphonins	1106	. 446
Odo Chmisc.	926	405	de Ancharano	1410	61 A
Oliverius Maillardus	1494	124 A.	Antiochenus	\$040	411
Occumentus	990	414	Apollon. Collarius	1400	120 A
† Olympiodonis	425	163	Apostolus	31	3
Olympiodorus Olympius	990	414	Aureolus	1521	15 A.
Opratus Afer	430	231	Petrus Berchorius	#36o	;8 A.
Ordo Romanus	368	131	Bertrandus Bletienfis	1325	17 A.
Orentius Eliberit.	730	342	Petrus Cameracenfis, vid.Pe	1160	474
Oreficiis	516 344	178	Culienfis	ac Allinio	
Origenes	344		Caffinentia	1182	478
Orolins	416	54 216	Castiodori	1157 1150	461
Ofmundus Afturie.	2019	419	Chryiolanus	1110	500
Otho Frifingeni.	1144	465	Chryfologus	433	446
-			Chuniacentis	1122	458
P.			de Columbario	1355	32 Å
			Comeftor	1170	474
D Achemius	340	112	Petrus Damiani	1017	416
Pacianns	370	112	Diacous	120	279
Pacificus Novar.		106 A.	Flaconus CP.	1091	438
Palladius Galata	401	204	de Dusburg	\$316	17 A
Pamphilus Abyden. Pamphilus Cafar.	484	262	Edeffenus	450	252
Panudorus	194	76	Galacinus Herentalius	2516	138 A.
Pantenus	401	201	Jeremiz .	1390	46 A.
Papias	IIO	37	Lombardus	#430	71 A.
Pardulus	847	379	Martyr	1141	10 A
Pafchalis I. Papa	817	355	Mongus	977	160
I L Papa	1099	440	Natalis	1470	101 A
Pafchafinus Lilybæranus	443	246	Nicomedientis	680	329
Pafchafius Diaconus	101	271	Paludanus	1330	19 A.
Pafchafius Radbettus	844	376	de l'ilichdorf	1444	87 A.
Paftor	418	255	de Riga	1170	474
Paterius	601	313	Schottus	1488	118 A
Patri ius Hibernus	432	136	Sebaftenus	370	139
Patricius Ararfius		389	Siculus Tarenzafientis	870	392
Paulinus Aquilcientis Faulinus Eirerrent	776	348	de Vincis	127.6	510
Paulinus Nolanus	410	167	Philastrius	1230	496
Paulinus Petricorius	393 4×1	216	Phileas Thempir.	380	159
Paulinus Presbycer	410	111	Philippus Eyftetenfis	196 \$307	9 A
Paulinus Anglicus	1404	54 A.	Philippus Decius	1408	135 A.
Paulus Apostolus	140.4	,,	Philippus Gorrynenf.	171	33
Paulus Burgentis	1415	61 A.	Philippus Grevius	1210	496
Paulus - yeus Florus	555	194	Philippus Harvengius	1140	461
Paulus CP.	641	312	Philippus de Leidis	1369	41 A.
Paulus Diaconus	757	344	Philip. de Monte Calerio	\$340	24 A.
Paulus Emifenus	431	234	Philippus Preshyter	440	146
Paulus Epitcopus	401	202	Philippus Ribotus	363	41 Å.
Paulus Pannonius	430	251	Philippus Sidera	418	218
Paulus I. Papa I I. Papa	737	344	Philippus Solitarius Philippus Tarent	1105	445
Paulus Samoiatenus	1464		Philo Carnabius	1136	462
Paulus Varnefridus		73	Philo Carpathius Philo Diaconus & Agath.	401	. 101
Pelagius Harmicus	774	347	Phile Judnus	107	21
	70)	207		Philoft	10

Index	Scriptorum.
HILLOR	ochpiorum.

	LILLIC		iptorum.		
	Clar. an.	Pag.	•	Clar. an.	Pag.
Philoftorgius	415		Raymundus de Sabundo	1430	71 Å.
Philotheus Achillinus	1370	41 A.	Raynerius Pilanus	1301	4 A.
Philorheus CP.	1362	39 A.	Reginaldus Peacock	7444	84 A. 39 8
Pharbadius	359	119	Regino rumien.	891	
Photinus CP.	596	307	Reincrius Sachenus	88a	502
Photinus Harericus	344	113	Remigius Antiffied.		395 383
Photius CP.	8,8	387	Remigius Lugdunentis	855	195
Phorius Tyrius	182	151	Remigius Rementis	471	89
Pierius Alexand.	103	71	Rheticius Augustodun	313	
Pilgrinus vid. "eregrinus			Rheginus Conftant,	189	234 38
Pinyrus Creteniis	171	- 53	Rhodon Richardus Armachanus		18 Á.
Pirminius'	750	344		1347	10 A.
Plus I. Papa	158	19	Richardas Burientis Richardus Hagaritad.	1180	478
† Plinius Secundus	1458	95 A.	Richardus Hampolus	1340	24 A.
Polemius	100	110	Richardus de Mediavilla	1190	519
P-1-1:	448	206	Richardus de S. Victore	1150	468
Polybius	401		Richardus Ullerston	1408	59 A:
Polycarpus Polycarpus		21	Riculphus Sueffionentis	889	397
Polycrates Ephelius Polychronius	196	43	Robertus Caracciolus, vid		,,,
Ponticus Virunnius	\$10 1890	119 A.	Robertum de Licio		
Pontius Diaconus		66	Robertus Flemyngus	1477	104 A:
Porcherits Salvarieus	151	11 A.	Robertus Gaguinus	1494	121 A.
† Posphyrius	1315		Robertus Grofthead	1235	496
Poffetfor Afer	170	277	Robertus Holkor	11342	24 A.
Poffidius Calam.	510 410	211	Robertus kilvvaibius	1175	509
Portio			Robertus de Licio		107 A.
Poramius Odyffip.	1152	469	Robertus Montentis	1110	491
Primafius	357	101	Robertus Pullenus	1144	465
Priminids	110		Robertus de Remigio	1101	444
Prifcillianus	759	344 160	Robertus Retinentis	1120	416
Proba Falconia	371		Robeitus de Sorbona	1252	500
Prochoms	70	145	Rodericus de Arevalo		100 A.
Procins CP.	414	217	Rodericus Ximenius	1105	489
† Proclus Diadochus	100	109	Rodulphus Trudon.	1110	455
Procopius Cafarient.	1527	183	Rogerus Baconus	1178	54
Procopius Gazzus	510	279	Rogerus Comovius	1450	30 A.
Proculus	110	48	Rogerus de Hoveden	1198	481
Profeer Aquitanus	444	147	Rojvvida	980	411
Proterius alexandr.	451	252	Rudolphus Agricols	1474	101 A.
Prudencius	401	106	Ruffinus Aquileient.	190	1/14
Prudens Tricallinus	846	379	Ruperrus Tuirientis	1111	447
Prolomzus Harcticus	150	19	Ruricius	470	257
Ptolomaus Lucenfis.	1303	7 Å.	Rufticus	454	255
	, ,		Rufticus Diaconus	350	291
Qi ,			Rufticus Epifcopus	454	252
~ .			Rufticus Elpidius	498	368
Uadratus Athenieniis	113	24		.,	
Quincianus Afculan.	484	i61 -	·s.		
R,			S Abbasins Sabinus Hexacleenfis	440	242
- 4			Sabinus Heracleenfis	415	118
D Abanus Maurus	847	379	Salonius	453	251
R Abanus Maurus Rabbulas	431	. 235	Salvianus	440	245
Kadulphus Ardens	1101	444	Samona	1071	431
Radulphusde Columna	1190	513	Samuel Edeffenus	463	257
Radulphus de Diceto	1197	480	Samuel Marochimus	1070	431
Radulphus Haviscent	1157	470	Saxo Grammaticus	1170	475
Radulphus de Rivo	1390	46 A.	Sedulius Presbyter	434	239
Ranulphus Higden	1357	35 A.	Sedulius Scours	212	355
Ratherius Veronen.	918	406	Secapion Ægyptina	347	114
Raymundus de Agiles	1099	419	Seration Antioch.	190	38
Raymundus fordanus	1581	44 A.	Sergius CP.	608	314
Raymundus Lullius	1301	4 A.	Sergius Cyprius	645	32.4
Raymundus Mareini	1178	514	Sergius Historicus	¥18	367 -
Raymund de Pennaforri	1118	495	Sergius I. Papa	€88	11.Paga

index scriptorum.						
.*	Clar, an.	Pag.	1	Clar. an.	Pag.	
II. Papa	844	376	Symmachus Ebionita	107	47	
Servus Dei	467	257	Symmachus Papa	498	168	
Severianus	401	103	Synchus	410	215	
Severus Antioch.	413	176	Syricius Barcelon.	617	126	
Severus Balear.	418	218				
Severus Malaciranus	584	302	T/			
Severus Milevitanus	410	211	4			
Severus Sulpitius Sextus	401	201	7 Acirus	itoo	44	
Sibyllina Ocacula	196	44	Taio Carfarang. Tarafins CP.	646	614	
Sidonius Apollinaris	130 472	25	Tatianus Syrus	785	35 E	
Siffridge	1507	9 A.	Terrullianus	172	34	
Sigeborus Gemblacenfis	tion	444	Testament, XII. Partiarch.	192 190	18	
Sigifridas Moguat.	2069	410	Tetradius	530	185	
Simcon de Caffia	1335	21 A.	Thalaffius	840	311	
Simeon Duncimentis	1130	460	Theganus	857	375	
Simcon Metaphraftes	901	401	Themiton Hareticus	172	34	
Sinn. Logothera junior	1170	475	Themiftius	601	314	
Simeon 5. Mammeis	10;1	425	The obaldus Stampenfia	1150	500	
Simon Stylites Icn.	448	249	Theobaugus Bezuenf.	1150	461	
Simeon Stylites jun. Simeon Thellilonic.	527	281 61 A.	Theodosicus Engelhuf. Theodosicus de Niem.	1410	68 A.	
Simon Benignius	\$410 1513	147 A:	Theodoricus Trudon.	1408	60 A.	
Simon Hieromonachus	1176	137 73.	Theo. Thuring de Apold.	1131	4+4	
Simon Magus	35	10	Theoderitus	411	517	
Simon Tornacculis	1116	491	Theodorus Abucara	867	115 391	
Simpli é mus Mediol:	197	175	Thro. Alexand. Monachus	601	314	
Simplicius Monachus	560	195	Theodorae Balfamon	1180	477	
Simplicius Papa	467	257	Theodorus Cantuar.	668	316	
Stricius Papa	385	162	Throdor, Campedonenfis	68g	319	
Sifinnius CP.	99+	414	Theodorus Diaconus Alexi	451	252	
Sixtus III, Papa IV, Papa	2471	336 101 Å.	Theodorus Graptus Theodorus Heracleens,	818	365	
Smaragdus Verdunent.	- Sto	347	Theodorus Lelius	334	109	
Smymenfis Ecclefia	147	1397	Theodorus Lector	1460	99 A.J	
Socrates Scholafticus		11240	Theodorus Lefcharis	int's	178	
Solomen Conflanticut.	891	398	Theodones Metochita	1391	44.	
Sophronius	490	161	Theodonis)	-,	4 - 94	
Sophronius Hierotolyma	619	- 318	& Monachi	663	316	
Sophronius siter		308	Theodolius)			
Sorer Papa	164	19	Theodorus Mopfueltenus	407	110	
Sozomenus	440	24t	Theodorus Papa Theodorus Pharan.	641	322	
Stephanus Æddenfis Stephanus Brulifer	1113	448 108 A	Theodorus Presbyrer	640	315	
Seephanus Hardingus	2100		Theodorus de Rhayru	344	312	
Stephanus Langtonus	1106	446	Theodorus Studites	646 813	314	
Stephanus Leodinali	901	404	Theodofius Alexander	. 535	187	
Stephanus I. Fapa	253	66	Theodolius Ammor.	787	352	
Stephanus II. Papa	712	344	Throdoffus Hierofol.	. 869	392	
II . Pápa	768	345	Theodofius Monachus	801	318	
V. Papa	885	396	Theodorion Pontious	175	35	
VI. Papa	896	399	Theodorus Ancyranus	- 430	251	
IX. Papa	1057	416	Thodorus Harreticus	. 191	39	
Stephanus Parificulis	,1131	461	Theodulphus Aurelian; Theodulus Paesbyrer	- 794	352	
Stephanus Torcellanus Stephanus Tornacentis	1515	138 A.	Theognoftus Alexande.	480	261	
Stylianus Mapa	1191 870	479	Theognoftus CP.	853	384	
† Discronins	111	44	Theophines Byzantius	130		
Stidas Grammaticus	980	411	Theophanes Cerameus	1040	411	
Sulpitius Biruric.	614	317	Theophanes Confessor	791	351	
Syngrius	437	140	Theophanes Graprus	813	365	
Sylverius Papz	536	188	Theophius Alexads	1347	27 A.	
Sylvester II, l'apa	999	415	Theophilus Alexaedr.	;35	161	
Sylveftes Giraldus	1100	486	Theophilus Antioch.	168	31	
Sylvester Sguropulus † Symmachus	1413	79 A.	Theophilus Catariera. Theophylactus	192	39	
1 statementing	384	199	a ne opnyractus	1977	T1-114	
					Thee-	

	4				
	Clar. an.	Pag-		Clar. an.	Pag
Theophylactus Simocatta	611	315	Victorinus Afer	362	11.8
Theorianus	1170	475	Victorinus Mallillen	434	238
Theofterictus	818	- 368	Victorinus Petavioneni.	190	73
Theotimus Scytha	391	167	Victorius Aquitanus	457	254
Alter Scytha	417	254	Vigilabeius	406	209
Thomas Aquinas	1255	491	Vigilius Afer	484	162
Thomas de Argentina	1345	17 A.	Vigilius Diaconus	410	221
Thomas de Becker	1162	471	Vigitius Papa	140	289
Thomas Brabantius five		****	Vigilius Trident.	190	164
Cangiprateni.	1255	168	Vincentius Bandellus	1496	116 A.
Thomas Bradyvardinus	1148	28 A.	Vincentius Bellovacenfis	1244	499
Thomas Clitercientis	1101	487	Vincentius Ferrerius	1414	62 A.
Thom, Jorfius, five Joifius		8 A.	Vincentias Licinentis	434	214
Thomas à Kemois	450	89 A.	Vitalianus Papa	617	126
Thomas Maurieniaca	1144	465	Vitalis è Furno	1112	10 A.
	1110	14 A;	Vicchius Afer	344	111
Thomas Morus		136 As	Ulgerius Andegavi	2136	461
Thomas Radinus	1160		Ulphilas Gothus	361	118
Thomas Stubbs	1400	60 A.	† Ulpianes	120	77
Thomas Waldenfis			Veconius	460	
Thomas Walleis	2352	20 A.			155
Thomas Walfinghamus	2440	Si A.	Uranius Presbyter	431 3087	230
Thomas Wiccius	1199	523	Urbanus II. Papa		456
Tiberianus Bacicus	385	162	III. Papa	1135	479
Ticonius Afer	390	164	I V _i Papa	1261	108
Timotheus Alexandra	380	158	V. Papa	1362	39 A:
Timothens Ælurus	457	255	V I. Papa	1378	43 A.
Timotheus alter	1615	215	Urfinits	440	2.42
Timocheus CP.	610	315	Ufuzrdus	876	394
Titus Bostrensis	362	127			
Trifolius Presbytes	520	. 181	W.		
Triphon .	235	61			
Triphyllius Cyprias	- 140	tir	A Alafridus Strabo	842	375
Turcius Rufus Afterius	494	166	Waldraninus	891	399
			Wandelberrus	850	181
ν.			Warinus	1018	419
			Walelinus Momalius	Itto	46t
T / Alentinus Hareticus	116	21	Wernerus Rollvvinck	1480	tu A.
V Valer tipus Philippe	457	254	Willelmus Malmsburiene	Dito	460
Valerianus Cemelieni.	439	140	Willelmus Merenfis	1071	411
Valerius Afturies	901	404	Willelmus Woodford	1190	46 Az
Uberrinus de Caffali	1415	п А.	Willibaldus	742	344
Udalricus de Argento	1180	114	Willibrand, Oldenb.	22.25	491
Venantius Fortunatus	160	7.0¢	Wirtikindus Corbeien	940	427
	1546		Wolfhadus	866	100
Verecundus Juncenius	1 624	19t	Wolfhardus	384	197
Verus Rurinentis			a or man	***	227
Victor Antiochems	. 401	201	2.		
Victor Capuanus	545	190	1		
Victor Cartennenia	460	±55	Acharlas Chrysopol.	4.0	434
Victor Carthagin.	646	524	nenarius Chrysopol.	#157	470
Victor I. Papa	191	39	Zachatias Papa	741	343
11. Papa	1055	416	Zacharias Scholasticus	536	138
III. Papa	1086	435	Zeno Veronentis	360	114
Victor Tonunculis	555	293	† Zofimus Hiftoricus	415	263
Victor Victoris	484	161	Zofimus Paya	417	277
			•		

INDEX

RERVM MEMORABILIVM OU & IN HOC OPERE CONTINENTUR.

Monendus eft LECTOR, in hunc Indicem (miffis que ad fingulos Scriptores proprie fectant) ea tantummodo referri , que quasi obiter notata , prima statim fronte suis locis non ita commode repertri possent.

Pr. Prolegomena, A. Appendicem notar. Ubi plures simul numeri Appendicem respiclunt, Uncis includentur.

71

ERCIUS Marcellus, rotus Bafilidianorum quid bgati Epifola ad Chriftum, Christiane Reforderia : carum fides aftru Arguments in contrarium felountur ;

Accemente Monachi ; gut & unde ita dilli, 200. Nesterianu favebant, Acta rerum apud se gestarum Romam transmitte-re solebant Provinciarum Restores; 18 ACa Pilati de Christo que, Ibid. Acta SS. Martyrum; 47 Academin & Sobola celebriores fub Carelo Ma-

gno florences, Academia Complutenfu fundatai 134 A. Heidelbergenfis; 44 A. Tubingenfis; 105 A. 126 A. Adda Hereticus

Adimintus Manichen Albingenies, vid. Waldenies. Andreas Trapezuntius, Angli Ecclefiaftica antiquitatis fludio infignes, Pr. 21. Anglia Epifcopes ordinandi perefias à Ponsifice

sample arregates \$16 Anglo Saxones ad fidem Christs conversi, 170 Annatarum onsu Ecclefia invellum; 46 A. Antiochenfium fedicie adverfus Imperatoris STATUTE

Antiquitaris Ecclefiaftica negletim falso Prote-Hentibus objellus, Pr. 15 Arkiquitaris Ecclefiaftica findlum commendation, Pr. 12.

Antonius Syrrectus, Appellationes ad fedem Rom. a Pentifice Rom. inin/le vendicara, Ab Ecclefiie Africanis damana & probiblia, ibid. C 217

Apocrificatil fedis Rom. apud Aulam Imp Apollonius Martyr fub Commede an Scriptor Ecclefiafficus Apollonius Tyanzus Christo Domino a G.

bus comparasu; Apostoli quandin in Indea remanserine quan ad Gentes abirent,

Apostolonum Series & Alla juxta Doren Architenfis Ecelefia jura ab Hilaris adverfus,

Leenem Papam defenfas Atlana Harefis, 79. ojugue Sella varia, bid.unde primiem erta. 89, 40 Asiani S: Scripturam corruperunt; 156 Asiani sistin deposits Chrysoftoni locum quo tempore Subrogatus; 192: quamdin fedem fuam tennit,

Aftrologia vana à veteri Ecclefià damnata, 14 S. Augustinus nonquam fuit Menachus, 114 A. Augustinus Justinianus; 11 A.

B Abylon in prima S: Petri Epiftola, quem la Banchorenfairn Monacherum frages ad Augustsusen Cant. referenda, De Baptilmo Harericorum controversia, 46.61;

Baronii laus, Pr. 17. de ejus Annalibus judiciuma

Barcabas & Parchot Gnofficerain Propheta, 19 Bardelartes Babylonini i an edem cum Bardefane Bardelianista quenam docuerunto Barlaamitæ. (1, 11, 17, 15192 A.)

Baldidis dogmaca que, Balilicarum dedicariones in publicio fiden. ficri folita: Balilius amicus Chryfeftomi neque Cafarienfie . neque Selencientes 175-251

Begvardi

Index Rerum.

Regulated fen Degums	Papa legatus, 97
Benedictious Ordo, quando fundatur, 270, 135 Biblia Complutenfia, (134, 135 A.)	Concilium Onini-Sextenna 320
Biblia Complutenfia, (134-135 A.) Bibliotheca Hierofolymitana a quebus extructa	Concilium rifannos L. (51+58 A.
	Concilium Pifanum II. (120, 118, 135 A.
Bogomikoum berefit que, 48,76	Concilium Senenfe; 65 A
Bolatil que tempere converfis	Concilium Turenenfe (anne 1510.) 118 A
Bonicontus 7. C. 11 A.	Concedera Callicia
Bonifacius Ferrerius 57 A.	
Byzantina feder a que fundata, 83	Concerdia inter Latines & Graces in Contilio
Casalogue, feries & fucceffit Epifcaporum By .	
zantinorum uf que ad tempora Constantini M	Confessio Sacerdotalis primis Ecelesia faculis ne
84, 85, 89. Controversia inter fedem C. P. cr	Confirmacio Epifeeperson felorum manus, 67
Rom, de pracedentia , unde orta, 86. ab Origi-	Con-Luciani fiz qui.
ne fua pralixius repetita,88. Privilegia Byzan-	Constantini Donatio a Pontificist Impugnata , (8)
tina fedi concessa, 88, 100,143	85,87,89, 95 A.
and the state of t	Conveneus Francefurtenfle fab Ludovico Bavare
c.	Imp. (21 A.)
	Corporis Christi Festion à que & quando insti-
Alix Laicis interdellus, 55 A.	rneum, 499-108
Tria Capitula qua, 170. a Synodo 5. Grne-	Cracigeri Patriarchales quinam, 79 A
rali damanur, 190	Cyprianus Epifeopus Antiochenius alius a Cypria-
Controversia de hit à que primien mota, ibid.	no Cartagmenfi, 69
Cavitatis miranda exemplum infigne, 167	1.0
Cardinalium institutio, dignicae, infignica, 416 Carolini libri de non adorandu imaginibusa quo	D.
conditis 146. corum fides & authorizat vindica-	
tur, 349. cornen junes & amuerina vontina	Incurium qui, 16
Caralogus librerum V. Teit, à Melicone confellus,	Adarxanian apad veteres varia , 21,22,51
31. quanam in co observanda, ibid.	Disputationes in Consilio Nicano habita fabulo
Caxtomus (Gul.) Historicus, (33. A.)	
Cerinthi barefu qualis, 17	Dogmata Scriptori alicui affilia, vera ejus 20liri-
Chilisimi spinio ab antiquis quibnidam Scripto-	ne centraria , feriptum illud fjurium effe often-
riburrecepta, 22, 29, 62, 73, her opiniquide	duni, Pr. S
AC THO ANIOTC, 11	Dominicanorum Orde à que primien institutui
Christiani ob herarias fub Trajana accufasi, 19.	O quando confirmarus, 484
Trajatade in fententie, ibid.	Donatiftæ, quid de sis allion, 100
Circumcilio nonnungnam iterato, 47	Dorothei Monembassensis de Athanasii exilio er-
Christiana Religionis professio publice fieri de-	7073
bet, 118	
Chronicon Alexandrinum cur ita , dillum, 310.	E,
ubireversum, & a que sandem editum , ibid.	
Chronologiz Ecclefiaflica Scriptores qui , Vr.19	E Bionis Herefis, 1347 Ecclesium Orientalem inter & Occidente
Claudius Saturnipus, 43 Cleobius Haretune, 10	
Clerici vica communic inflicaci, 41 A.	lem do canta Acacii pax falla, 278
Clericorum conjugium veceribus licitum, 77;	Ecliplis Solis tempore paffienis Christi, 12
116, 152,167,202, 213, 219, 23\$, 86 A.	Ediciones S. Patrum quibus regulis feligende,
Calibatus jagum non impunendum, 35	Ono vetultiores, co fideliores, ibid.
Ceremonias Eestefie vereris quinam descripfes	
re, Pr. 19	Pt. 19
Conciliorum Editores infigniores, Pr. 18	Edicio Chryfostomi Savilsana car negletta;
Concilium Bafileenfes(51552569571573574.95 1.)	Pr. 12
Concilium Conftantienfe, (49.51.53.55,58, 62,	Eggelingus Brunfvicenfit, 105 A.
6r A.)	Lieutherus Papa At ontanifmo infellus, 37
Concilium C. P. Generale VI. 310	Encuation, 34
Concilium Antischenion adversus Paulum Sa-	Enthululmus diverson Pentificierum, (7,41-79,
mofatemm, 62, 67, 63, 70, 71	82, 90 A.)
Concilium Ephelinum que tempore , qua eccajione	Episcopi duo codem tempore in oadem fede, 48,
habitum, 214,210	169, 162
Concilium Ferrarienfe & Florentinum, (51, 64;	Epiftola Catholica S. Jacobi cur B. Petri Epiflofat
65, 73, 76, 77, 78, 79, 81, 84 A.)	prepanatur, 235
Concilium Lateranenfe fub Innocentio 111. 484	Epistole Honorii & Innocentoi Papa in cama
De Caronibus ejufdem quid fentiendu., ibid.	Chrifostomi post ojus mortem feripta, fp.
oncilium Lateranenso ultimum, (118, 137)	Fuiltale decreases awards the same confile (to
117 A.7	Epiftola decreealer quanda de a ana confeta. Con

Concilium Hierofolymitanum I.

370 Evangelia

Index Rerum.

oprison

Evangelia varia fub Apoftolorum nome	olibus con-
ficta.	Pr. 6
Evangelium feendum Hebreet,	5,6,7
Evangelium S. Matthei à Pantane in	
persum.	17
Proto - Evangelium admodum fabulo f	idel 99
Evangelium ETERNUM quando	de la qui-
bus conditum,	486
blasphema dogmata in co contenta,	ibid.
agre à Papa damnatum,	ibid.
Eucharistiam fieb niragne ifecie recip	ere Leanis
1. cempore folebat Rom. Ecclefia,	245264
Pocution Eucharificum recufare nos.	Mani-
chai.	ibid.
Eucharistiz fine vino celebranda permi	Sie ab In-
nocemio VIII. Nervoegis falla,	115 A.

pectus celebratas Eudoxiz Aug. in Chryfoftonum ira qua ex cansas d' que tempere erta, 191 mortis ejus tempus accurate definitury 192 far.12) Euromii in Christum blafbhemie, 175-122 Eulebii Calirienfis fides & authoritas, Eusebiani ande ditte, 98 Emychius scriptor ig sebilis, 11 Eurychianonim Selle varias 270

Euchavillia à Luciano mariyre faper p

F Abulz inanes în libris vet. Patribus attribu-tes suppositionis argumentum, Pt. 7 8 Feftum Annunciationis B. Virginis inflieutum, 46 A. Feftum dumaculata conceptions inflitutum , (31 101 A.) Festum Transfeurationis D. N. 7. C. influnrues. 94 A. Feltum SS: Trinitaris inflitarum 47 A. Vex Filioque Symbolo addita, a Pontifice Rom. damenta, 353.Gracerum eum Lurinis hac de re contriversia Fortalitium Fidei eninam Authori debea-

96 A. Franciscani Ordinis institutio, Franciscanorum difidia, (1,11, 11, 13,14,20 A.) Fratricelli-(1, 12, 14 A. Frobenii (Joannis) Typographi encemium, Pt. 111 Mors & Epitaphism, Officina ejus Tygogragbica laure ibid:

Abriel Barelerus soi A. Galeri coccinei ufus Cardinalibus appropristur, 100 . A. Vid. in Cardinales. Guidentius Epifiopus Donasifia alius à Gandentio Brixiane, 164 Gelafiii Decretumde libris Apocryphis in Synedo Romana latum, spurium esse variu arguwenis demonstraine, 164 Genzilium falus possibilis an à Serspooribus anti quis credita sueris, Gentilium Schola à Julieno Christianie interdi-115, 139, 199. (far. z.) Geneilium eulens à Intiano reffirmens, 199. (fac 1.)

Centilium adversus fidem Christianam feripea a Christianis Impp. abolita. & quare,

Geographiz fare antique Scriptores varies Pr. 19. Gnoffici. 19, 11, 13, 16, 19, 31,38 Gothi in Hispania ab Arianismo a quo converfi. Gracz lingue fludium apud primes Typeg

Grece lingua findium in Occidente refuscita-('45151,66 A.) Gracorum querundam opiniones aniles de vira functorum animis,

H Exercici junta Pontificies negnagnam tele-97 Ai De Harrenbus veteris Ecelefia Scriptores opti-

Pr.18 Hebraz litera in Occidente refufcirate, 121 A. Hegemonius Scriptor. Henricus Infliter, поне А. Heracleon firiptor Hereticals Hefychifta Monachi, 21 A. Hexapla Tetrapla : Ollapla, Origenis tia, 19,60,64 0 87

Hierocles due, 94 viri delliff. bac de re er-Hieronymas Pragenfis, (53.54 A.) Hicrofolymorum everfu,

Hippolytus marryr, de que Prudensias, alins ab Hippolyto Portuenfi, 44 Hillorici Ecclefiattici celebriore Pr.17 Honorius Papa Menschelefini rens danname , 48 Homancionifii Haraici qui, HE

Hydroparastasa, Hyumu, Te Deum dillus ; à que d' quando composites, iço. Hymneram alternacim decantatoram origo Hyparia Philosopha cades Cyrillo Alex. falsi af-

fixu.

Anfalmus Canova, 24 A. Jalon quis , 26. ejus com Popifeo disputati ibid. Idiota scriptor, Ignatii Epistolarum oppugnatores , & Hyperafii-

26 Imagines que fine in templis primi pefira, 114 Eurom cultus quando publice in Ecclefiam introductus, ibid. a guibus fublatus, & a quibus restitutus faculo VIII. ibid. damnatus à Synodo Francofursensi, 333. ab Ecclesis Gallieana, 363, 356, 366, 367 , 354, ab Ecelefil An-

Immaculata B. Virginis conceptio a que mum excegitatas Imperatorum in urbem Roman peteftat qualu faculo 9'. Imperatores : Reges ac Principes à Pontifici-bus Reshanss excommunicaté d' regus propa-

ri juffi , (8, 12, 21, 25, 39, 42, 54, 61, 88, 06, 100, 101, 115:151 A.) Incices librorum prohibitorum quando primimi caperint, Pr. 14

Indicum Expurgateriorum erigo & progressios ; ő i

Index Regim

Index	ACCIUITI.
fold Opera S. Patram vert expurgari inhens, ib. & loqq. Gresseri inepsia hite de re resustana, ibid. Sec.	Meretricium volligal à Sixto IV. exceptorum Metitoruth thefameu Pontificeus à Fr. Meyre
Indulgentia autorum 110001 tot A.	
indulgentiarum turpiffma mercatura ; (128,	Michael de Carcano, to8
titatio A V	Mills Mazarabica à que composite, jos séines
S. Inquisitionis Officium quando et qua occasione	
inflitue.com, . 486	
Joannes de Athona, 68. A.	
Joannes Bapcifta qualie antiquie Patribm babi-	Moniex de Angustini filis faluce pia fellicime
Journice qui , 176. feviria quamin ess excree-	
	Monthelicz Hereriei qui, O quando orri,
	PROTECTS JACTA PUBLICA ISTORA (MIL TIPPROTEIL
Joannes de Glanvilla, 38 Au Joannes Hochtani enm Renchline certamen.	
	Muhamed Arabum imposter quando orrus, in
Joannes de Lapides - (123 A.)	, , ,
	N ₄
Joannes Trevila , Historiems 45 A.	N Arciffus Hierofolymitanus Epifcopus
Joannes Marcus. 11	1 de la companya del la companya de
Joannes Warfenius, to A	Namez s five tierus , vox que fenfu à Cyrile
Ingratitudinis peffime exemplants 119.204	
Josephus Go ionides, Scriptor infulfue of fibu-	Nero Romam incendio tenfumpfit quo anno; 4
10/10,	Hac occusione primus in Christianos perfecuis-
Jubilzum Christianum , fen Romanum , à que	nem movis,
primim inflitution, [21	Nicolana Refetina
Jubileus ab anno centefimo ad quinquatelimum.	Nidou lib-i quid Eufebio fignificent, 126.4.
reduction, v6 A.	Nomen D. N. I. C. circula primum depillus,
Judzi ex variis Occidentis regionibus pulfi,	70 A. cultu supersticiose affectium, in deserva A

48;

158

18

(97 A.)

118 A.

tra Transubstantiationem & Imaginum cultum,

guid, 152

Judzeorum & Mihametanorum sojelliones con-

uraturismos Etangelil sangendis

ulius It. Papas

Justinus Siculus

Ecclefiaftich Pr. 19 Liturgiz varia Apoflelis affeiles 5.7 Ne 19 ab antiquit Patribut que fenfu ufurpatut

M

Anuferipti Codices à Poutificie Pt. 16 riptorum Codicum camlogos quinam doderini Pr. 12 Mareionicien Harofeus principla que 26 Marcus Prifeilliant Pracaptors Marianus Florentinus, 40 A Matthias de Succiá. 40 A. Mediohneniis Ecclefia adhue facule ti. feds Romana non Subjecta, Mendicantium Ordinun inteffina diffidia, (1.12. 13. 14, 18 A.) Mendicantium Ordinum & facularu Cleri diffi dia, (t. 26. 34, 34, 96, 97 A.)

Nomen D. N. I. C. circulo primum depillana, 70 A. cultu superfliciefe affettum, ib. & 107 A. Nominales Scholaffici Theologi, 18 A.

Nuprim fecunda ab Hierenymo dure ni 0

154

Elecvantes Fratres inflitutio 50 A Occumenici Epifcopi cirulus à mum introductus, 301. à Palagio Papa, à Gregorio M. acerrime damnatus; Ogdons Gnoflicerum quid fuerit, 310 Ordinum Monaflicorum incrementa, 416,442 Organa Pneumatica à quenam prim Ecclefin invelta, 10.A Origenes Philosophus Gentilis, Olvaklus à Lafco, 153. A.

Ρ,

P Alamita, (2/25/31 1.) Papz nomen è Dipsychis C. P. excustum. S. Patrum opera à Pontificiis detroncas Pr. 14 Patriarchatus Venerus fundasus, 75 A.

Patchalis controverfia, 19.21.30,32.39.41.67.68 Paulus Apolloius nd Occidentis terminum ufque venit, S. Pauli flylus ab Hieronyma protervė & infolenter nimis notatut, 154 Perfecueio prima fub Nevent, 1,4 Secunda Sub Demiriane,

Terria fub Trajane, . Quarta sub Adriano & Antonino Pie, 19124. 27-12-17-Quinta, aliis faxta fub Severe, 30,47.00 Seviria, 42, 46. unde orea, ibid.

Index Rerum.

	Inde
Saxia fub Maximins, Septima fub Decia,	46.63
Ollava fub Valcriane,	46, 63, 68
Nona sub Aureliano, Decima sub Doctetiano, ejusque su	itla, 79
Perfecutiones Ecclefie primiriva quin-	Pr 18
Petri Ioannis de Oliva dogmata, Petrus Numagen,	I. A. 109. A.
Philander (Gul.) an Autor Amator	iorum fub 36
Philippus de Mazetiis; Philippus de Mazetiis;	42 4.
Plagium literarium, (27,41.47,66,68,	80,84,89,
Ex Platonica Schola veteras plura de	15, 138.A.) Ognasen in
Ex Platonica Schola veteres plura de Christianam Theologiam induxerum Pentificiotum in supprimenda Chry Cefarium Epstela, frans,	fostomi ad
FOREVINE Zint.) as opere imperject	th triate
Pontificum Rom, elellio ab Imp. con	firmari fo-
Pontifices Pom. herefeus à Pensificiis au	138 cutate (1.
22 13. ibid. 18.19. 29 A.) a Pontific nati , 21. A. ii Conciliis,	ibus dam- 61 A.
Porcificis Kom primatus imprenatus, 23.34.45.55.70.72.75, 8 , 91.98	(16 18 22.
Porxificiorum în edendis Prirrum, nl feripus fraudes, (61,68 10	125 A.)
feripus frandes, (61,68 10	o, 130 A.)
De Pontificibus Romanis Scriptore. Prædictio Abrologica eventum fertita	Pr. 18.
Pragmatica Santho, (52.1 Presbyteris locus in Concilio denegam	18.117 A:)
Provicani , fon al & Hounday ; qui,	48
Prophetille Montanifica que, Pfalmi a Paulo Samofatenoin propria	m landem
Publius Opracianus Perphyrim Poesas	70
Q	
O Undratus Apologista non alim a	ub Episcopo
Athenienfi, Quintilla h cretica;	14
Řı	
R Aymundus Neophytus , fee a	e Terraga
Raymundus de Vincis,	(45 6.A.) 41.A.
Reales Scholashiri Theologi; De Rebaptizandio Hareticis contros	4-A
Reformationis inflimenda necessisa	61. 63
100.1	nid 122 A.)
Reformatio à Luthero inclunta, (1 Regulæ ad jpuria 5S. Patrum opera diferenteda necessaria, Pt.	à genuini, 6: et lega
ruita,	Hianu non
Roberti Lincolnienfis Epifespi laus, Romant urbs ab Imperatoribus deficie	tu.A
primino Pontifici f.sfees desulis, [2 Romanz Curia avaritia,	1 31 46.A.] 60. A
	JJ. 73

Romanorum Pounificam primorum fuecessis administrata, medium interta, Romanocum Romanorum Romanorum catalogi varii quo tempore consoliti, 129 Rosacii solulusus confermatas, 101 A.

S Abellii Herofie, 35.66.68. Sactantecuaria controver fin in pas tempere fervere capie, 357 renevata quando, 416. Sanchii [Christopheri] ofitantia sverumque Ecclifafticam imperitus, 25. Sapientiz liber apud antiquas Striptores Proverbia Selemun definat,

vorreia Seemona despents, 3a.
Satan mode derivatum,
Scalinge [Isfaphus] in Engebii Chronico hand fatus eternatum.
Schillma Anisochenum à quo & quanda exisothum,
Schillma in Ecclofià Corinthiatà quo tempere faSchillma in Ecclofià Corinthiatà quo tempere fa-

tium, Schifmara Ecclefia Romana, 66. [13,58,73,73,88,109 A.]
S8, 109 A.] Schifmara for Ecclef. Orientalem of Occidentalem emily avaria, 54. Schifma dismensionier Pomisee Roma de Marine Schifma dismensionier Pomisee Roma de Marine Palement, (2,4), bild, 47,51,58,62,63,A.) Schola Carchelia Alexandrina,

Schola Catecusta Mexandriaa,
Scholaticoum Theologram adium melioris listrasra,
[17, 13], ibid. 14, 119 A.]
Scholatica Theologia. Vid. in Theologia.
Scychianus Harestonu,
Scychianus Harestonu,
agant, Pt. 20, quinam ex profisso di in partiagant, Pt. 20, quinam ex profisso di in parti-

culari, ibid. 11
Scriptorem vel genüinam effe, vel fappofitisium, prodit ipfut auch
Er. 6.
Scripta Peterum ab Haveticis cirrapia, \$1.056
alia fab Peterum nomine confitta. Pr. 6.

alin fab Veserum nomine conficts,
Scipsa Patrum gennina in finesis guamode difernenda,
Pr. G. dec.
Scriptura S.in vulgarem thouan traductada, 119
Scriptura S. versiones vernacula, [28,37:39,40.

Scripture S. apad Pantificias contempts, [60,

5cipcurz Cononica placeaim, [13.8A.]
Scipcurz Cononica placeaim, [13.86A.]
Scipcurz S. Juffeiennia, [71.85, 97.104. A.]
Smcultum Offeneam em ira dichum, 400. reibje, fima sune Excepta facien, 400. reibje, fima sune Excepta facien, 400. Smcultum Hildebrandiumn irade fic dillum, 416.
Smcultum Hildebrandiumn irade fic dillum, 416.
Symbolum Abanafamnu quem Aisterem ha-

beat,
De Symbolis veteris Ecclesia quinam ecerim.
Pe. 18.
Sedes Pontificia Avenienem translata, 8.A.

Romam velata,

A2.A.

Spiritushes Francifiand, [3, 12, 13, 14, 21.A.]

Spiritushes an immode Christi in Eucharoftia prafentialist.

Spiritushes an immode Christi in Eucharoftia prafentia.

Sputia scripta Apostolorum & Apostolicorum A rorum nomant olim circumlata, 4.5 O 3 Stephani

Index Rerum.

Stephnul Papa esim alli Epifepis liter, (1.65,67) S. Stephnul relipin desir yandud inventa 116, part a esim ad O toja in Hilpaniam delata, 118 Stephnul [Rebert]] delirina, C. vet ippyrajduca esira ateumata. Prico Editiones ejun quanti fatienda Prico Stylus Scripterum Provincialisma minist accurativi.

117 Stylus Scripterum ved Spurium esse vet genuium

tui, sylvis Seripterum vel spurium este vel geminum estendit.
Pr. 7
Sufana Historia è Iulio Africano imparatos.
Symmachus ab Epiphanio Theodesium prophists.
nute, 47
Symmachus, 1916.

T.

Alcodrugitz,

Templatiorum Ordo extintlus, [2,8 A.]
Theun the Avenue, in S. Clementis Epiflola,

quid, 3.

Tchamcurum XII, Patriarcharmon quid, 3.

Theodolij junioris Ang, luur, & in rem literariam fludium, 100 Codex Theodofunus quaetacordius, ibid.

Theodogis Ecclefusfica qualis elims 43;

Theologia Scholafilea origo, progreffus, methodus, ibid. abufus, 484 Scriptores illius elari, ibid. Theotimus Scytharum Epifcopus Origenis nonci-

ni amicus, Therapeuta Egyptii, Thomas Scropus, al. Bradlens, 41 A Translubstantiationis desma qua Synadoprimedefinisma, 484. vocabulum à quo primim ufurpatum, 471

Trapezuntinuth imperium quo tempere natum, 484 Magna Tribulatio in Herma visione quarta, anid,

Tryphon, Rabbi Isideus,
Typographi isidem fimal & Profesiores,
Typographiz ari Anglia primium involtu 33 A.
Typographia Vasicana fraudis merlie fuspelta,
Pr. 14

.

V Alentinus Harcitous qua docuis, 13 Vulctius Diacenus, 666 Vocabula osvanovi novata fignificationis, veteris, alicujus Scriptoris fignoficiotem argumes, 12.7 Utlerii Bibliotheca quality,

w.

W Aldensum arigo, progressus, perfecutiones, mes, 441
Innoxii corumnores & dogmasa, sestants us topis adverfarits, bid.

2.

Z Ofimi de Innocentio Papa calumnia, 206 Apologia Leunclavio pro Zofimo ingeniofa mogis quam prudens & folida, 269

FINIS

57

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA

LITERARIA.

GUILIELMI CAVE

SS. TH. PR. CANONICI WINDESOR.

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORVM HISTORIA LITERARIA.

Facili & perspicua Methodo digesta.

PARS ALTERA:

QUA PLUS QUAM DC. SCRIPTORES NOVI, EDITI, MSS.

Deperditi recensentur, Prioribus plurima adduntur; breviter aus

obscurè dicta illustrantur; rectè asserta vindicantur.

Accedit ad finem cujusque Saculi

CONCILIORUM OMNIUM

Tùm Generalium, tùm Particularium,

HISTORICA NOTITIA

Ad calcem veri Operis DISSERTATIONES TRES

- 1. De SCRIPTORIBUS ECCLESIASTICIS incerta Atatio.
- 11. De Libris & Officiis Ecclefiasticis GRECORUM.
- III. De Eusebli Cafariensis Arianismo adversus Joannem Clericum.

Adjeli fant Indices ntilifami Scriptofum & Conciliorum Alphabetico Chranelogici, &c., Editio Novissima, à mendis que in priori irreplerant repurgata, & Additamentis suo loco insertis exornata,

GENEVÆ,

Apud FRATRES DE TOVRNES.

M. DC. XCIX.

MAXIME REVERENDO

in Christo Patri ac Domino

D. THOMÆ,

Divinâ Providentiâ

ARCHIEPISC. CANTVARIENSI, Totius Angliæ PRIMATI, & METROPOLITANO, Regiæ

Majestati à Sanctioribus Consiliis.

ILLVSTRISSIME PRÆSVL.

RAVES sant & molestæ faits Victorum principum occupationes, curæ longè difficillimæ. Eriam ipfum otium, sicubi detur, negoti plenum, su effringenda sint ei omnia, penè pudoris & reverentiz claustra, qui se-cesus corum severiores intempessivà temeritate velit interpellare. Quocirca diu mecum hessitavi, num is ego sim, privati laris homo, & rutis planè agrestis colonus, qui horas taus, si quæ sint, subsectivas perturbate au-

sím, & hoc, quicquid eft., Operis Nomini too utique, lubens licet meritóque, dedicarem. Fecit tandem ut id auderem fingulare tuum. in has literas Studium., Judeicium grave., Candor eximius, & si hod etiam addere sis sir, constans olim & disturant tecum consustudo. Ialea siner, Te fusdente, prima instituti meid Seriptoniba Ecclifapsitic fundamenta. Te subveniente accrevitopus, nutanti sepisis & vacilland animo novas Tu vires addidstit. Non pauca ex tua distissima Bibliotheca, quazdam & ex feriniis tuis deprompta. Quid igitur mirum si ad Teredit Opus jam absolutum, tuumque ambit judeicum pariter & patrocinium ? Habes hic longo stati agmine venerandos Rejubliz. Ettristinium?

EPISTOLA DEDICATORIA.

stianæ Proceres , nomina æternitati consecrata. Habes veteris Feclesiæ Bibliothecam, aureis & quantivis pretii monumentis instructissimaen. Habes denique solemnes fanctorum Prasulum Consessus, Acta, Decreta, quæ & ad fidem spectant , & disciplinam. Cum his , DOMINE , frequenter Tu versari soles, in his (si per negotia liceret) atatem tererevoluisti. Et recte quidem. Quid enim dulcius , quid suavius , quid præclarius ? Omnia hic fancta, honesta, pulchra, pierate & canitie veneranda; pacifica hic & tranquilla omnia, à perversis & importunis contentioli hujus sæculi clamoribus longissimè remota. Iuvat hîc quotidie contemplari genuinam Ecclesiæ primitivæ faciem, ad quam Anglicana nostra se in solidum componir, nec soeda Novaturientium rusticitate desormis, nec sucatis Pontificiorum lenociniis & superstitionibus maculata. Media nos incedimus via , & ab utrisque damnati, ad zquum Catholicæ antiquitatis judicium constanter & intrepide provocamus, Voto finiam. Redeat, Te Ecclesia nostra gubernacula sub auspiciis Regiis administrante, prisca majorum pietas, mores antiqui: Custodiatur fides pura, primæva, Apostolica; publicus Divini Numinis cultus integer & illibatus ; Ecclesia jura sarta tecta conservata : τα αρχαία εθη κρατείτω, in omne ævum duratura : floreat vigeatque res literaria, ad summum. persectionis apicem sub tuo patrocinio evecta: Reddantur literatis præmia, in Eruditionis, diligentia, & Virtutis stimulum & honestamentum à majoribus olim piè constituta : Sacerdotibus suus constet honor & pretium : fint doctrina fani, disciplinis exculti, moribus graves, casti, candidi, & inculpati, ubique conversationis, charitatis, fidei & puritatis exemplaria: fit denique quod hactennis , Stupor mundi Cierus Britannus. lea vovet, ita ex animo precatur

Maxime Reverendi Nominis tui

Cultor Observantissimus,
GUILIELMUS CAVE.

PRÆFATIO.

On postrema temporum nostrorum scelicitas jure meritò censeri debet , quod meliorum lireratum , putioris præsertim Antiquitatis studium tam faulto successu ubique reflorescar. Depulsis ignorantiz tenebris . quas forda Gorhorum , Vandalorumque barbaries , mox Monachorum inscitia, Scholasticorúmque tricz & quisquiliz orbi Europzo obduxerant, novam plane faciem induit res literaria, pristinúmque decus ae majestarem postiliminiò tecuperavit. Præluxerant quidem, etiam in mediis tenebris, Viti aliquot cordatiores, renascentium literatum Phosphori, qui omni , qua poterant , contentione barbariem faculi fui profligare fategerunt; inter Gracos, Maximus Planudes, Demetrius Cydonius, Ma-

nuel Chryfoloras, Constantinus Lascaris, Georgius Gemistus Pletho, Georgius Trapezuntius, Cardinalis Besfarion; apud Iralos, Fr. Perrarcha, Leon. Aretinus, Fr. Poggius, Æneas Sylvius, Fr. Philelphus, Hermolaus Barbarus, Laurentius Valla; in Gallia, Nicolaus Orefmius, Petrus de Alliaco, Joannes Gerson, Nicolaus Clemangius, Ægidius Carlerius; apud Hispanos, Raimundus Lullius, Alvarus Pelagius, Fr. Ximenius, Alphonfus Toftatus, Joannes de Turre-crematà, Petrus Cirvelus, Ferdinandus Pintianus; in Germanià, Joannes de Janduno, Joannes Nider, Nicolaus Cuíanus, Dion. Carthufianus, Rudolphus Agricola. Ex Anglis nostris, unicum tantummodò exemplum dabo , fed πλλών ωπέξων άλλων, Virum melioribus literis pro forte fæculi haud vulgariter imbutum, egregium planè literarum & literatorum Partonum ; Richardum intelligo Butienfem , quem nobilis & opulenta fedes Dunelmenfis olim tulit Eplfcopum, utinam fic femper talem. Vixit is regnante Edvardo Terrio Regum nostrorum fœlicissimo, (cujus puetiriam rexerat, & ad mores Principo dignos formaverat) magnis & Ecclefiz & Reipublicz muneribus functus; erat quippe, ut alia mittam, fummus Angliz Cancellarius, magousque zrarii Regli Thefaurarius: quam flagranti verò, & ut ipfius verbo urar, exflatice in literis promovendis, ferebatur animo, in libello fuo, quem idelreò Philobiblion, sive de amore libroram inscripsit, ipse † nos docet. Ab incunte zetate viros doctrinà + via Phi-claros familiares habuit, suavissimà corum consuctudine mirificè delectatus; quos postea estam in lob.capp.a. dignizate positus socios sibi ascivit, in hospitio commensales, in itinere comites, in omni fortuna Edit Gold. fodales. Impetrată facultate Regià, omnes Regni Bibliotheeas, tum publicas, tum privaras perluftravir, & diligentet excuffit. Ab iis, quos maximis devinxetat beneficiis, nullum gratius artidus en offerri potuit, quam i pulverulenti quaterniones, & decrepiti codices donarentur. In plurimis, quas apud exteros Principes Legationibus in Gallia, Italia, Germania, obiit, nunquam non ei curæ fuit, supellectilem librariam augere. Quocunque pedem moveret, omnia librorum armamentaria solertèr invisir, & quicquid rhesauri literarii reperlt, munifică liberalitate redemit. Nec tabernas librarias neglexir, fi quid in rem fuam inde reportaret. Ex ordinibus Monasticis, præcipuè Prædicatoribus, & Minoriris, Monachos felectiores habuit, quos in omnem literati orbis angu-

lum mist, ut melioris noræ codices vel prece vel pretio sibi compararent. In atriis suls ingens semper aderat Antiquariotum , Scriptotum , Colligatotum , Correctorum , & Illuminatorum multisudo, qui libros fuà quisque facultate eurarent. Et quoniam probè sciret, linguarum cognitionem unicam effe ad referanda felentiarum penetralia clavem, Grammaticam Gracam, ut & Hebrzam adornari curavit, adiunctis allis, que in his Linguis excolendis studiorum unbus infervirent. Antiquos eodices emendavit , voces vetuftate nimià caligantes congruis interpretationibus elucidavit, veterúmque Grammaticorum Otthographiam, Profodiam, Etymologiam, &c Diasynthefin inconcussà sedulitate instauravit. Denique, nè quid deesset, apud se starult, Aulam

publicam in Academia Oxonienti fundare, reditibus ditare, inque ca Bibliothecam, quam habuit nstructiffimam, in communem Academicorum usum collocare : ut plures certè libros , quam omnes simul istius temporis Angliz Episcopi , possedisse dictrur. Utrumque przesitisse, Collegium nempe Dunelmense à Monachis antea inchoatum perfecisse, przdissque locuplerasse, & Bibliorbecam fuam inibi reposuisse, diferre tradunt Annales Oxonienses, H.zc Buriensis noster, cujus exemplum haud pari licer passu securi sunt alii, ex meliore luto habenres przeordia, qui de bonarn m arrium studiis his temporibus optime meriri funt. Sed pauci crant , & rari nantes in gurgite valle. Plenifima optimatum disciplinarum lux ? + Jugliuotus unem expectabat. Er quidem inchoata femel Religionis reformatione, in omnes mox angulos iplendoris fui radios diffundere corpit melior, & reconditior literatura. Fugaris barbarifmis & folcecifmis, quibus dudum featebant omnia, caput extulit purior Lariniras, & Romanz linguz niror & venuftas vigebat indies. Artes & difcipling liberates spinis & veptibus diù obsita, ex umbra randem in solem proferuntur, nitori suo in integrum reflitutz. Exauctorato, qui hactenus in scholis tyrannidem exercuerat, Atistotele, in libergarem fefe vindicavit nobilior Philosophia, ex ipfis natura penetralibus haufta, ad recta rationis trutinam librara. Sordes deposuit Theologia, ad facta scripturz magisterium, ad primzvz antiquitatis normam exacta & expensa. Ecclesiz anriquitates à tot retrò saculis suis quasi ruderibus sepulta, effodiuntur, éque ruinis suis emerserunt. Patres Grzei, Latinique in obscuris Bibliothecarum forulis hucusque vincti, catenulis eximuntur, sua quisque lingua nobiscum libere conversantes. Hittoriam Ecclesiasticam diligenter excolere coeperunt sacræ vetustaris candidati, qui genulnam Ecclesiæ Catholicæ faciem delinearunt, ejufque doctrinam, politiam, disciplinam, rirus, morésque, cœrus Synodales, Sanctorum Martyrum certamina & aid pagathina a, Schifmatum & hærefens ortus & incrementa, Scriptorum Ecclesiasticorum occasiones & progressus, ab ipsis rei Christianz incunabalis velut in speculo nobis ob oculos posuerunt. Et jam referantur abique Ecclesiatum scrinia, Monasteriorum Archiva, Bibliothecarum arcana, Principum Chartophylacia: Unde mox in lucem producta antiquotum Parrum monumenta, Conciliorum decreta, Martyrum, Sanctorumque Acta, Imperarorum Edicta, Regum, Principumque Diplomata, quibus jura Ecclefiastica & fancita primum, & farta techa confervara : Ubetrima Historia Ecclesiastica seges futura.

Primi, ni fallor, qui superiori seculo singulare quidpiam hac in paste sunt aggressi, erant Centariarum Maedeburgensium conditotes, Joannes Wigandus, Matthaus Judex, Basilius Faber, quique torius instituti prota quafi ac puppis erat, Matthias Flacius, patrià llivricus, qui abjecto vita, quam animo destinaverat, Monasticz studio, in Germaniam abiit, & fixis tandem Magdeburgi laribus, focios fibi & owner of afcivit ; qui, partitis inter fe laboriolifimi on confine Curis , operi fe fedulò

accinxerent.

Quò verò res fœliciùs cederet, miffi funt in diverfas Europæ provincias, que pulverulentos, Bibliothecarnm angulos exenterent, abditos antiquitatis thefauros extraherent, codices manu t Vit Fl.IIexaratos describerent; imo ipse Flacius, reste M. Adamo †, assumpto Monachi habitu & persona, celebriores aliquot in Germania Monasteriorum Bibliothecas perlustravit, & quos commode posses historicos clam secum abstulit; quibus adminiculis, præsettim Catalogum testium veritatis postez confecifie dicitur. Omnibus jam ritè præparatis, univerfum Opus in XIII. Cemaria, , five fæcula diftribuerunt (neque enim ulteriùs progreffi funt) qu'avis Centurià XV. primaria capita complectente, quibus de Ecclefiz propagatione, de statu tranquillo vel-turbato, de doctrina sanà vel corrupta, de Conciliis, de Episcopis, Doctoribus, Virisque illustribus, de Haresibus, Martyribus, &c. prolixè actum cft. Et in has quidem classes, tanquam totidem alvearia, quicquid uspiam ex antiquitate congeri poterat , magnà fide & diligentià reposuetunt. Facili methodo , & indagantium ufui satis accommodarà. Certè propriè loquendo, non ram Historia Ecclesiastica dici debet, quim rerum Ecclefiasticarum quovis saculo memorabilium ditissimum, amplissimumque penu & promptuarium; undesua Historici Ecclesiastici, sua Theologi, Dogmarici, Elenctici, Rituales, sua denique fidei Chtiftianz adversus tum Gentiles, tum hateticos propugnatores piena meffe perere & reportare poffint. Opus immenfi laboris, quantivis pretii. Ineffe labes & nævos, multa omiffa, peccara multa, deprehendi etiam quandoque in ipsis Conditoribus nimiam affectuum indulgentiam. & durreiar of diboluie, nec negari poteft, nec debet diffimulari. Sed homines erant, & humanis proinde erroribos & infirmitatibus obnoxii ; vià incedebant minimè trita , idque in ipfo penè renascentium literarum diluculo: ratiotes adhuc etant sanctorum Patrum editiones , ratiora multo Græcorum exemplaria, quorum versionibus, issque haud saris sidis, plerumque urendum erat. Non pauca, que cos latuerunt, ex co tempore lucem viderunt. Opus jam editum ad fecundas curas tevocare nunquam licuit. Nihil fimul inchoatum & perfectum. " Fatentur " ingenue, qu'à etant "modeftià, se potius delineationem Historiz Ecclesiasticz qualemcunque renrasse, quam inregram " & omnibus numeris absolutam scriptionem ; occasionem se aliis præbere voluisse, qui perfectius &

*Præf ge-

lyr.p.475.

[&]quot; melius quiddam gignere vel volent, vel poterunt. . Obstupuic plane eruditorum orbis , & merito quidem , cum viderer pauculos quosdam in obfcure

obleuro Germaniz loco latitantes, nullius anrea nominis, nulla cruditionis faina celebres, vix ullis librorum subsidiis munitos, nullo zre publico fustentatos, nullius auspiciis, nullo precunte exemplo, ex fradis, disjectifque collapfæ veruftaris ruderibushine inde conquititis & convafara tam fpiendidam, tam (tupendam Hiftorix Ecclefiafticx molem condidiffe. Prima Centuria edita eft Bafilia anno MDLIX. Reliqua fequentibus annis, partim ibi, partim alibi elaborara. Omnes tandem recognovit Ludovicus Lucius Profeffor Basiliensis, junctimque edidit Basil. MDCXXXIV. V1. Tom. Fol. Has Centurlas, sed non servato codem ordine, nec pari felicitate, in compendium redeglt Lucas Offander Notimbergenfis, addira continnatione ad annum ufque MDCI. Hoc Offandri opus prodiit Tubings 410- ab anno MDXCI, ad an, MDCIII, Vix dum publici juris facta funt priores Centuriarum partes cum rora commovebatur Roma, & tanquam Hannibal ad portus, tota contremuir. Videbant aulæ Romanæ procetes, Ecclesiæ snæ fraudes & imposturas, superstitiones & corruprelas, nova plaelta proantiquis venditaia, in hoe opere ubique detegi,& denudari, nullique jam non constare, præfenrem Ecclefie Romang faciem tantum a primgya illa & Apostolica distare, done dom de Sir ming Communi igitur fuffragio bellum decernitur, dispetdenda etant Magdeburgenfium agunina, & quibufcunque machinis delenda Carthago. Primus in hane arenam descendit Onupbtius Panvinius, Eremira Augustinianus, vir in Antiquiratibns facris & profanis egregie exercitatus, qui Canales Ecclesiaftices aggressus est, neque levem in ils progressum fecir, verum affectos tantum post se teliquit ; quorum ingentes aliquot tomi MSS. in Bibliotheca Vaticana hodie affervantur. Nec alia ut videtur , est Historia Ecclesiastica MS. de dignitate sedis Apostolica , & de potestate summi Pontificis adversus Centuriatores , cujus meminit L. Jacob. à S. Catolo , Bibliotheca Pontificia con eif, ilb. ditor. Sed è vivis migrante Panvinio anno Christi MDLXVIII. ztatis xxxix. ad Cxfarem Baro- p. 409. nium res devoluta est. Erar is Congregationis Otatorii à Philippo Nereo tecens Instituti prefbyter, cui in mandatis dedit Philippus, ut ad cunscribendam Historiam Ecclesiasticam omni, puo poterat, studio animum appelleret. Vehementiùs renitebatur Czefar, multa in soam excufacionem protulit, caufatus inter alia, hoc ipfo tempore Onuphrium Panvinium, hominem longe do&iffimum, magnum hoc ipfum opus moliri. Inftante nihilominus Philippo, graviter fluctua-

bat Baronii animus cum accidir, referente Hieron. Barnabeo †, quod omnem ei ferupulum exe- tvis, Barone. mir. Vifus est fibi per somnum cum Onuphrio Panvinio bâc de re colloqui; rogare, ut opus Lacolop 420 Ecclesiafticz Historia à se jam pridem inchoatum absolveret & persiceret ; abnuere Onupbrium, arque aures oculosque pariter avertere. Urgente adhue Baronio : extemplò vox audita est, quam

Philippi effe cognovit quiesce Baroni, ne quid ultrà loquere, Annales insemet scribes. Victus jam collum fubmilir, gravifimoque oneti, humerum fuppofuit. Erat in co, notante I. Niclo Erythteo , antequam opus aggrederetur, doctrina mediocris, cruditio vulgaris, Latine feribendi ufus a pinacot topemodum nuilus; quas tamen difficultates labore improbo & indefessa diligentia superavit, 1041-184. Inter Oratorii instituta erat & illud laude plane dignum ut ex quatuor, qui de tebus Divinis verba facerent, unus Historiam Eccletialticam auditoribus prælegeret. Hane provinclam fibi à Philippo demandatam strenuè executus ost Baronius; omnia veterum monumenta, edita, inedita, legit, excuffit, examinavir; quiequid fe obtulit, excetpfit, & in ufus fuos fepofuit; fingulis ferè quadrienniis integrum Historie Ecclesiasticz cutsum absolvit; finito curriculo, idem rediit labor actus in orbem; adeo ut , ipfomet tefte, trigenta annotum fpatio integram te-

sum gestatum seriem septies in oratotio repetivetit. Erant in urbe viri doctrina & eruditione conspicui, quibuscum consilia sua communicavit, & à quibus impetravit, auxilium ; exteros per liseras confuluit; parebant indiès nobiliores Roma Bibliotheca, prafettim Vaticana receffus intimis Ita instructus, post triginta demum annos ad consetibendos Annales se contulit : collectanea de totius orbis Christiani statu, que ex omni antiquitate ingenti copia sibi conquisiverat, in sua

facula digeffit, eujufvis faculi memorabilia ad fuos quaque annos tedegit; quo pacto integra reipublica Christiana Historia a Christo nato ad annum usque MCXCVIII. continuà annorum ferie feliciter decurrebat: optima quidem methodo atque operi Historico apprime congrua, magno sum legentium fructu, fed majore fibi difficultate, & labore propemodum infinito. Multa aurez vetustatis monumenta eruit, atternis aliter tenebris forte damnanda, allis plurimam affudit lucem, omnia inscripționibus & numismatibus antiquis ornavir simul & illustravit. Accedit ad laudis cumulum, justámque omnibus admirationem movet quod unius auctoris opus est, folius Baronii ftudio & inchoatum & absolutum, quodque integri XII. tomi propria Auctoris manu semel iterumque exarati fint. Unde rogante magno quodam Antiftite, cui collectiones fuas oftenderat. quotnam Amanuenfium opera uteretur, jubridens propheticum illud ufurpavit (an ca, qua in Christum par erat, reverentià vidutent alii) torcular calcavi folus, Adhue, elaboravit hee omnia inter quoridianas Ecclefix parochialis euras, confessionibus excipiendis, Missis celebrandis, horatiis precibus recitandis, fermonibus alternis prope diebus ad populum habendis fedulò intentus. Nec levites distrabebant hominem alias occupatishimum, maximatum, quas suttinuit, dignitatum

munera, Præterquim enim quod Bibliothecæ Vaticanæ cura ei commiffa fit, Clementi VIII. 3 confessionibus andiendis erat. Deponente przfecturam Philippo, congregationis suz Przpofieus eligirus, Protonotarius etiam Apoltolicus constitutus, randémque in Purpuratorum collegium cooptatus. Quibus non obstantibus, in percexendis Annalibus gnavirer pertexit, & ad umbilicum perduxir: quos tamen nè omnibus numeris abfolutos daret, obitabant plura, de quibus viri cordati dudum conquesti sunt. Nos tria breviter notabimus. Primò, in causa fuir crassa linguz Guzez ignorantia, unde factum eft,ut in veteris Ecclefiz hiftoria magna ex parte hospes fuetir & peregrinus ; cum Patribus Gracis quibuscum pracipue ei res erat, non nifi per interpretem colloqui potuit. & vertionum auctores malefidos (zpenumero viz duces in folidum fequi necesse habuir, ur nihil mirum, si turpes lapsus & hallucinationes ubique reperiantur. Secundo defectus Chronologia, quarre primarium Historiz oculum meritò dixeris. Nondum fatis excusiz erant, rationes Chronologia: a nondum tirè dispositi, & accurate repurgati Fasti Consulates; nec satis illustratæ celebriotes Epo chr,& Olympiadum perlodi, nondum certo definita Imperatorum tempora, Pontificum & Epifeoporum successiones. Hinc tot parachtonismi & metachtonismi ubivis obvii, de quibus præ aliis confulendus eruditifirmus Pagine in Critica Historico Chronologica in Baronii Annales. Tertium, idque longè gravissimum, immoderatum partium studium, quo fit, ur quocunque ferè moveret pedem veritati offuciæ tanquam foli nebulæ obliciendæ erant. Luce ipså clarius eft Baronium, cum ad feribendum primo animum appulit, id fibi folum negorii dari credidific, ur Ecclefiz Romanz traditiones. mores & placita, superstitiones dentissimis seculorum tenebris naras, venerande antiquitaris nomine *Gast. Ad. incrustarer, sedis Pontificie dignitatem, auctoritatem, majestatem, monarchiam, ac penè omnipo-*Gest. Act.
ad Ph. Ner, tentiam flatuminaret. Centurias Magdeburgenses, quas Centurias Satana alicubi appellat *,oppugnaprefix T tet, profiternerer, profligatet. Non obseute id profitetur ipsemet Baronius †, disertius affirmat vi-

VIII. + Epit Ded. te ejus auctor * diferre Pagius † primarius, inquit, ac pracipum, quem fibi propojuerat, scopus erat, confusixt. V. tatio Cemuriarum Magdeburgensium , in quibus anttores cumulárant quacunque adversus santitatem T.I. Bubiliog. Ecclefia Romana, autloritatem fummorum Pontificum, omniaque religionis Catholica dogmata ad-L.t. 18.19. verfari fibi videbantur. Hinc tot veterum, tum Patrum, tum Conciliorum loca divulfa, & fictis t Prefi at fucatifque interpretationibus à genuina auctorum mente detorta, alia suppressa vel interpolata; hine feripta apocrypha & supposititia toriès in testimonium adducta, dubia, incerta, fi-&a, fabulofa, ad partes vocata, & pro antiquis, & genuinis venditata; hinc tot veritatis teftes sue quisque tempore damnati & rejecti ; hinc Regum & Imperatorum , qui iniquis Romanorum Pontificum usurpationibus vitilitèr se opposucrunt, auctoritas imminuta, & non Diademata modò, sed & colla protetvè conculcata. Hac hisque similia utramque faciunt pae ginam, omnibus qui Baronium vel à limine falutărunt, fatis nota. Quid multa? In Annalibue Baronianis ingenium, dexteritatem, gravitatem, eruditlonem, & diligentiam fuspicimus & przdicamus ; judicium , fidem , Integritarem , fimplicitarem , candotem merirò defideramus Prodiit primus Annalium tomus Romz ex Typographià Vaticanà ann. MDLXXXVIII. fequentes fequentibus annis; exindè Veneris, Antwerpientibus, Colonientibus, Moguntinis typis expreffi, Habent verò hoc singulare editiones posteriores, nempè que ab incunte seculo evulgate sunt, ut que secundis curis addenda vel emendanda censuit illustrissimus auctor, vel suis locis inserta fint, vel fingulorum calci, saltem ad Tomi decimi finem adjiciantur. Præter XII. tomos editos, *Vir. Bar. J. extare tres MSS. teftis eft H. Barnabeus, Congregationis oratorii Presbyrer *, Tres, inquit , alies qui de duedecim alteru post ejus obitum reperiri petuerunt, not ipfi affervamm in nofira Vallicelland Bibliotheca, und cum annotationibus ad Martyrologium Romanum, aliifque opufculis nondum in lucem editis. Cur verò supprimantur, urlnam nobis indicaffer. De operis Baroniani epitomis & continuationibus, nempe Bzovii, Rainoldi, & Spondani, de ejusdem elogiis, vindiciis, nævis, censuris, animadversionibus, versionibus, editionibus; denique de inferioris subsellia Hiltoriz Ecclefialticz (criptoribus , Pontificils , Lutheranis , Reformatis multa congefferunt

1, 6, 19

instituto nostro Prolegam Hifl. Lis. Part. I. Sell. VI. Jam ad institutum nostrum proprius accedamus. Poltqu'am artes & (cientiz ad fummum penè perfectionis fuz fastiglum jam pervenissent, non tam deelle videbantur libri novi in quocunque literarum genere elucubrandi , quam Parascevastici & Manuductorii , qui hactenus editorum notiriam in vulgus propagatent , usum & utilitatem oftenderent, ipfosauctores describerent, Criticasque quasdam regulastraderent, quibus vera à falis, genuina à suppositifis discernerentur. Id ut in aliis facultatious, sic præcious in re Historico-Ecclesiastica factum videmus. Hinc tot Ecclesiz Bibliothecaris, przelara vererum monumenta in proprias classes reponentes; tot Critici facri, de scriptis adespotis, obscuris, dubiis, spuriis, de Auctorum stylo & zetate sententiam & judicium ferentes; tot fanctorum Patrum Catalogi & Nomenclatores; por introductiones ad lectionem Patrum; por Scripto-

Cal. Sagittatius. Introduct. in Historiam Ecclefiasticam capp. 14, 15, &c. Jo. Frid. Mayerus Theologus Hamburgenus celeberrimus libello de fide Baronii nuper edito, & nos breviter pro

PRÆFATIO:

res de Setiptotibus Ecclefialticis, déque corum vità, fectis, degmatibus, feriptis dec. quorum amplum fatis Caralogum alibi pertexuimus. Et hoc quidem Saxum ab iptis feie studiorum Theologicoum primordiis (præfifelne id , & absque jastantia dicam) me volvissentateor. Ur vitas SS. Apoltolorum, Partilinque Primitivorum, qui quatuor prioribus Eccleix (xculis inclatue-runt, aliaque nonnulla à me partio fermone olim conferipta prætermitram, line nara mihi 74bula Ecclifiafica , venerandum fanctorum Patrum chornm uno intuiru exhibentes. Has fecutus est Cartophylax Ecclesiasticus, majoris & amplioris operis Prodomus. Cartophylacem excepit Scriptorum Ecclefissticorum Historia Literaria, que prodiit Londini anno MDCLXXXVIII.& Gemena anno MDCXCIII. Effluxerunt jam bina annurum luftra ex quo Opus iftud rypis mandavi ; & hoc labore defunctus, fperabam futurum deinceps, ut his felutus curis in angulu eum libello quierè politica latitarem. Verum juenndiffimum illud, quod mihi fuaviter fomojaram otium . amici inviderunt , ad confuctos labores me , obtorto quidem collu, terraliere faragentes, Monebant, tantz molis opus secundas cutas non admittere modo, sed exigere; superesse plarima, que diligentiam meam hactenus etfugerant, alia forte, que manum emendatricem expectarent, non pauca veterum opulcula ex eo tempore in lucem emiffa, nuvas quotidie prodire editiones, casque longe accuratiores, plura adhibert posse subtidia, que antea denegata sue rant. In his, similibusque amicorum moniris acquievi tandem, parum cautus, in quem curarum & difficultatum gergitem memer kerum præcipitarem; unde non fine fummå moleftia. mihique, f.actis jam corporis animique viribus, agre ferenda, eluctandum erat. Sed jacta erat alea, nee pedem retralicre licult. In novo loc molimine duo imprimis ob oculos habui, primount excutis denno vererum monumentis, Scriptores mihi antehae incognitos, aut prateritos, è tenebris erucrem & in lucem publicam revocarem, quorum plures Centuria in hos opere repetiuntur. Alterum, ut que in Scriptoribus à me olim recenitits deeffe videbantur, fupplerem, novifque accellionibus & observationibus illustrarem , quod pro operis instituto, mexine facultatis tenuitare, aliqua faltem ex parte, me præfitiffe fpero. Scriptores Ecclefiaflici non funt unius generis; funt quippe Exegetici, Dogmarici, Elenchici, Hiftorici, Executiei, qui scripturas sacras scholils & commentariis suis, sape & homiliis ad populum habitis exposucrunt, Dogmatics, qui sidei Catholica doctrinam à majoribus acceptam tradiderunt. Elenther, qui controveriras fao rempure agiraras excufferunt, & Ecclefia Christiana caufam adversus Judzes , Gentiles , Heretigos feliciter propugnarunt. Hifloriei , qui genuinum Eeclelie flatum, ortum, progreffum, & corruptionem literis contignatum, Hique iterum in quatuor claffes dilpertiuntur ; funt erim vel Hilloriei Ecclesistici proprie tic dieli, qui res in Ecclesia gestas , & enjoique faculi memorabilia vel compendio, vel zara a Aur pofferorum memoria commendarunt; vel Cronographs, qui habità firicliori temporis tatione, gefta qualibet ad certas periodos , vel ad fingulos annos redegerunt ; vel Harefologe , qui veterum harefor originem , încrementa, exitum, dogmara, & deliramenta delinearunt; vel denique Biographi, qui viras fanctorum, aliorumque doctrina & pierare illustrium in Ilreras miserunt, nobisque in exemplum pofuerunt. Quò verò atate funt sequiores hi seriptores, eò viliori pretio funt aftimandi. Otiosi quippe Monachi, przserrim à Szeulo octavo & deincèps majorum fuorum acta posterirati tradere voluerunt, res corem, non prout gesta fuerant, describere contenti, fabulosis nariariunculis, fi-Rifque miraculis augere, arque exotnare fluducrunt; idque en mente, ur majorem corum admitationem in animis huminum excitatent, miferique popelli ad ipforum altaria supplicantis crumenas fuavius emuigerent. Quo pacto in immenfum mox excrevit Biographorum numerus, ut fub hoc onere generet plane jes Ecclefialtica. Sequifaculum eft, ex quo virl etudiri in colligendis faucturum viris fedulò defudatunt, Lippomannus, Sutius, Mofander, Mombritius, Haraus, Lippelous, D'acherius, Mabillonius, & qui omnibus palmam longe praripuerint, Bollandiani, qui incredibili labore, nec mediocri doctrina appararu A X, ir gentia volumina jam evulgarunt; & tamen paulò plus quam primum Semeftre aofolyerunt. Vathum hoc & planè ftupendum opus parcius artigi, partim quod non oblque ad manum effet, partim quod oxisare a montal 300 (ut Clementis Romani verbo utar) videbarur; & quis tàm profundo, tàm immenio mari fe temerè committeret è quis tot voluminibus recenfendis incumberet, quibus legendis (modò ad umbilicum perducantut) vix unius hominis vira sufficerer? nec parum detettebant plena, quibus undique (catenr, fabularum & nugarum plaultra, ut operofa iftiufmodi recenfio forsan ab emunche naris viris centerur itultus labor ineptiarum. Interim negari nequit , plures in his feriptoribus nec contemnendas, sui piesettim tempotis Hiltorias oceutrere, que vix aliunde peti possunt; ut in ipso Ennii stereore aurum quandoque repetire licce, si quis cadium istud devoraverlt. Cum verò nemo majori enrà, meliuri fide, actioti judicio in recenfendis Sanctorum actis verfatus fit quam Joannes Mavillonius, ideireò ejus Alla Beredillinorum paulo diligentiùs excutienda cenfui; ut que in tem meam facerent, inde feligerem. ## 2

Scriptoribus

Seriororibus Apparante, quos in priore hujus Operis parte neglexeram, in hac locum dedi , Vossii, alioromque exemplum fecutus; nec pauci cette funt , lique melioris nora Scriptores, quorum nomina celavit favidiofa veruftas. Non ediros modò, fed & Manuferintes, quorum faltem ad me notitia pervenerit, exhibui, quotum ingens thefaurus, & auto contrà not carus in Bibliothecarum Archivis delitefeit. Verum caute pede bac in parre progrediendum erar : fallunt quippe nos non raro codicum Manuscriptorum tituli , & à recto tramite nos ducunt. ur nui inspectis membranis, sapè de ipso opere judicare, haud facile sir. Quo nomine equiores mihi fore lectores spero, si librorum inscripcioolbus deceptus, alicubi lapsus fuerim. Nihilominus fummopetè mihi cutz fuit, non nift przitantiores Manuscriptorum Catalogos in subfidium vocare, quales funt Bibliothecz Bodleianz, Cotronianz, Lugduno-Batavz, Regiz Parificulis, &c. & qui hactenus editos longe antecellit, Cafatea Vindobonentis. Augustissimagus hanc & verè incomparabilem Gazam, fæde antehac neglectam, repurgate, atque in ordinem redigere aggreffus eft Perus Lambecius, Crefarce Maieffatis Confiliatius, & Bibliothecz prafe-Aus, qui Commentariorum Tomos VIII. evulgavit, & tamen non nili DCXXI. Codices MSS. Grzens recensuit; Latinus penè dullos, paucis exceptis, qui Tomo secundo continentut : decem ferè mille, partim Gracos, partim Latinos intactos post se reliquir. Dan, Nesselius, Lambecii in hac arena fueceffor, condem Jahorem, fed hand pari felicitate continuavir. Imperatoris juffu opus Lambeciauum, fervatis vechis, fed murato ordine, in compendium redegit. Philologos aliquor , & Hiltoricos profanos , Codicelque Orientales de fuo addidit , reliduis majori otio referracis. Nihilomious caralogus est uriliffianas, quique aliis exemplo esse porest. Ugroque hoc caralogo, rum Lambeciano, rum Netfeliano in fequenti opere ulus fum. Seriptoribus Gracis & Latinis Orientales nonnullos adjunxi , Syros , Arabes , Armenos; fed parce , relictà pleniori melle lis , qui povam Scriptorum Orientalium Bibliothecam adotnaturi funt.

Ad tractandi rationem quod attinet, eundem, quem in priote parte, modum tenui . ità ne de Scriptoribus neque nihil neque tamen omnia dicerem; quod fatis est prudenti lectori facille contentus. In longiores Sermones ratius excurri, & non nifi ubi resipta politulare videbatur. Proliniores Differrationes ad Seciptores Ecclefialticos qui defiderant , adeant il Policyinum, Soultetum, Natalem Alexandrom, Dupinium, Noorium, Tentzelium, &, qui magna de se promisgere foler, Calimurum Oudinum, qui Epiftolà de ratione fludiorum fuorum, Amffelodami pauch abbine annis edità, magnificum hune operis à se mox evulgandi titulum exhibet. Commentarius de Scriptoribus Ecclefie, wel feriptie antiquis, tam imprefies, qu'un manuferiptis, adbire in celebrioribus Europa Ribliothecis exfantibus , ab Antonio Poffevino , Roberto Bellarmino , Gultelmo Cavo , er alita amifis ad annum M. D. X. vel ad artem sprographicam inventam, cum accessore Ducenterum & amplius Authorum , de quibus apud omnes fere filentium , quorum Opera , quibus lateaut in Bibliothecis , quoque Codice lattent, aperitur. Multis boc opus iple laudibus effete, mira de co prædicas ac pollicetur; in co se acturum de Scriptorum ortu, pattia, natione, genete, ingenio, profestione, officils, forcurà, morre, & aliis, varias Differrationes de quorumdam scriptorum opulculis latius arque accuratius discuriendis se aggressurum, quasque veretur, ne quandam ob sui nimicra: em lectoribus nau feam pariant : in his argumentis vel mihil, vel pauca à fe omitta effe. Decique in his locum habitures amplistimas, atque votum ultre fium, & ed naufeam pralities Differentiones (que ipfius verba fuor) de Thome Aquinaris, deque Bonaventure ferioris Nom que, inquie, de his Dolloribus Cavus babet, ità jejuns atque arida, ut lectionem vix mergantur. Er habet, quidem Cavum, fi ira velit, cooficentem seum. Tamerli enim, fervarà justa opce sis proportione, oos pauca de his etlam Doctoribus dixerim; nihilomiaus fœces temporum minus milu curz fuiffe, ingenue facor; de prioribus Ecclelia faculis maxime fui follicirus, in quibus omucm, quam potui, przekiei diligentiam, ut tum in przefatione ad Cartophylagem, tilm Prolegomenis ad Hifteriam Literariam diferte monui. Habeat fibi Oudinus fuum Thomam . Bonaventuram fuum, & fiqua fequioris freuli rectementa: in his fe totum exerceat , omnesque ingenii asque emdicionis nervos experiarur; dummodò integrum mini fuezir versati cum Philone Judzo, Josep'io, Justino Marryte, Origene, Eusepio, Epiphanio, Chryfoltomo, reliquique aurez verultaris monumentis. Sed aliud forrafsè crat, quod hominem propius probat. In supplemente Bellerminiene suno recons edito notaveram forte (folo justim tiz & veritatis amore ductus, nullo certe obtrectandi, nullo infurgendi animo; notaveram inquam) ex infinitis paucule, que Auctor ex Mirare, Vollio, Labbeo; aliifque per integras quandoque paginas in opus fuum compilaverar, ne levillimà quidem cotum, è quibus defumplesar, mentione factà, vel de quo in præfetione ne verbulo quidem lectorem monuerar. Hæc, ut videzur , moleite tulis , ac proinde in prædicia Epiftela me , quem faco functum existimavis , accenter iis quibus contro fe expostulantibus furdus obduruis. Neque aliam hujufce rei rationem

reddere

reddere diparatas eft. Cateras farer Cavum plaribas la brit contin me in Billiotis. Evipporius Rechigals, verma i vilengemen et ataines cerest i qui fi vervett mans, mei spien finenziam mais studient auri, nepa temeri, que mofinist, rendemaners. Verbin cium est lipi loquitur quod negat mequit, a vinime dodorum fe ingenoma candida magis descere confello, na doutum fe perime. Blentium videnti lipie, etualiti indicent, immo quemvis cedo astirum. Sed homini paraca, quem defertis Pomificiorum calità sa Reformanos ramificis andio, cuinque candorum fe diligentium albi luduri Irevimpus laudou suque labores, quosi in perinditandis Bibliothecis informpieria, la Refojublica. Eletraise econdumentum codant magnoprede cuopro.

Absolutis Scriptoribus, mihique quieris portum jam ingressuro, ecce amici aurem iterum veilla eatunt, Heus tu, inquiunt, nescisse Concilia poriorem à potentiorem esse Antiquitatis Ecclesiasti-ez partem, corumque Acta, Canones & Decreta primum inter scripta Ecclesiastica locum sibi vindicare ? Fateor quod res eft, olim mihi in animo fuiffe aliqualem Synodorum (ynopfin câdem, qua scriprores, methodo concinnare, ut in praefatione rum ad Cartophylacem, tum ad Hilloriam Literariam declaravi. Sed quoties ad id animum appulerim, toties return difficultate deterritus confilium depoful. Oblatà tandem hâc occasione, & accedentibus amicotum votis, malui qualemeunque Conciliorum notitiam exhibere, quam rem, penitus intactam relinquere. Et fam novus mihi nascirur labor: petscrutanda etane Ecclesiarum Cartophylacia, evolvendi Conciliorum Tomi, Historici suo quisque zvo consulendi. Concilia ad quatuor capita reducungur, Diocefana, Merropolitica, Patriarchalia, & Occumenica. Diacefana, (juxta hodiernum vocabeli ufum) feu mavis Epifcopalia, que ab Epifcopo una cum Clero fuo habita funt. Et horum Decretorum vis intrà iftius Epifcoparus benites coercebatur. Metropolitica, que à totlus Provincia Episcopis, pratidente Metropolitano, celebrantur. Patriarchalia, qua ab uno ex quinque majoribus Patriarchis cum Episcopis & Metropolitis suis congregata sunt. Sub hoc genere monere fas fit, fuiffe Synodos quafdam Erdanione, à Patriarchis Conflantinopolitanis ut plutimùm celebrari folitas, quandò, re ita exigente, Pattiarcha Epifeopos, qui tùm fortè in urbe Regià versabantur, pro re nara in Synodum coegie, quatum apud Historicos Byzantinos frequent occurrie mentio. Denlque Oerumenica, quando Imperatoris mandato, miffis undequaque Divallbus Sacris (uti vocare mos erat) Episcopi ex omni orbe Romano evocati convenire, de gravioribus Eccleliz Catholicz negotiis acturi. Tria priora genera pro ratione instituti leviori digito expedivi, Synodi cujusque locum, tempus, occasionem, Episcoporum, Canonumque ab iis conditorum numerom tribus quali verbis noraffe contentus, quid in ca gestum sit, quid superfit , & ubinam repetite licet. Cúmque fingulos Canones enumerare non licuir, fub generali Fidei vel Disciplina Ecclesifica titulo complexus sum. Conciliorum verò Occumenicorum altorumque, que ad Antiquitatis Ecclefialtice notitiam plutimum confette videbantur, Hifloriam, ex ipiis Actis ut plurimum concinnaram, fusius exposui, Canones quandoque illus stravi, & ubi opus erat, à Pontificiorum objectionibus vindicavi. In disponendis Conciliorum remporibus editionem Labbro-Coffarsianam, omnium utpore ampliffimam accutariffimamque, fecutus fum,niti ubi manifella ratio me ab ca recedere coegit. Nec vulgatos modo Conciliorum Tomos, sed & eujusque gentis Collectanea Synodica consului, Armenica Clementis Galani, Britannica Spelmanni , Gallica Sirmondi , Hifbanica Louifz , Ferdinandi Mendozz , &c. Sed omnium Hifpanorum diligentiam longishmo intervallo post se teliquir Josephus de Aguirre S. Balbinz Cardinalis qui Collectionem maximam Conciliorum omnium Hifpania, & novi Orbis, notis & differtationibus illustraram , nuper in lucem emist Rom. MDCXCIV. IV. Vol. Fol. Premiferat in-regram valti hujus operis Notitiam Salmanica an. MDCLXXXVI. 800. qua primò quidem fum ufus; potica beneficio Viri nullis non nominibus mihi zitimandi , Ottonis Menkcenil, in Academia Lipfienti Profestoris publici, incertum eruditione an humanitate præstangioris , ipfa Concilia nactus fum. In hac Collectione illustrissimo auctori visum est, plura veterum Hispanorum opuscula , & longe majorem Dissertationum Ecclesiasticarum pattem . aliáque quædam, quæ in ipla notitia promiferat, penitus omittere, Tomo primo maximam para em occupato in adfituenda & vindicanda Epiftolarum pfeudo-Ifidorlanarum causa, quas damnarmat tot criam Romanz communionis vivi cordatiores, & ad orcum relegatunt. Magno quidem id agit eruditionis apparatu, sed conjectutis potius quam argumentis,& levissimis szpe obje-Ationum folutionibus, que magis Auctoris ingenium, & propenfum in hanc caufam studium, quant caufz ipfius bonitatem oftendere videntut, Quid , quod ipfe eruditiffimus Cardinalis caufz, quam agebat, non nimium confifus, iltarum Epiftolatum yrasionem ufquequaque defendere aufus non eft, aquam fibi hac in parte hærere professus, séque cum desecut tantum vindicare, ut ex Differt. 1.& IV. & cx Prefatione tum ad Tom.I. num. 11. 111. IV. VII. tum ad Tom.III. num. VI. amplius videre liceta Na is cectius & famz fuz, & Reipublica Ecclessaftica commodo consuluisset, fi, miss his, varias, ff i

quas meditatus erat, Differrationes de rhibus & difciplinà Ecclefialticà Collectioni fuz addidiffe. Ab info Opere ad Appendicem venio. Duo postrema facula tecognoscere, & addiris nominiils augere apud fe ftatuerat H. Whattonus. Verum priufquam huic labori manum admovere potuire magno Relpublica Literatia damno bumanis ereptus est III. Non. Mart. an. MDCXCIV. atat XXXI. Mortoo Whattono, alter fubilituendus erat. Et,me quidem rogante,hane provinciam in fe recepit clariffimus, mihique conjunctiffimus Roberrus Gerius, magni illius Roberti Sanderfoni Lincolnienfium Antiffiris ex matre nepos. Quo successo id prastiterit, dicere meum non est, lorgon de perconsciones doctiores quippe, & in his exercitati rire judicabunt. Cette cujufvis non eft, post exquistam aliorum diligentiam ram amplum colligere fpicilegium. Ad calcem operls tres Differnationes adjeci, Prima agit de Scriptoribus Beclefiafficis incerta atatir; quam quidem opeliam frab initio deftinaffem , plures, qui in ipfo Opere,tenni fatis conjectura, iocum habent ad hanc ciaffom relegatiem. Secunda agir de-Libris & Officiis Ecclefiattica Gracorum; quæ mulris,ptæfertim junioribus minus nora funt. Ex his libris Rituatibus nonnuil veneranda funr antiquitatis, & priorum faculorum aratem pra fe ferunt, adeéune ad Scriptores Ecclefiafticos merito funt referendi. Terrie, de Eufebit Cafarionir Arianifma occafionem dedit liber fub Juannis Cleviel nomine anno fuperiori apud nos editus, ex vitis quas ipfe Gallicò (cripfit, defumptus, quo gravem Eufebio,nee levem mihi eà occasione dicam impiogit. Sed occique immerito, ut in ipsa Differtatione pluribus oftendi. Oprandum certe effet, ut vir cortera doctiffimus,& in quovis ferè literarum genere non indiligenter verfatus,à ràm liberis, ram iniquis & temerariis cenfurts, quales porifirmum Tomo decimo Bibliothecz univertalis reperluntur, magis remperaflet.

Vogler, in-168.8cc.

Addit, ad de quo celeberrimus hujus faculi Polyhiftor, Henricus Melbomius anre fexemium ipfum grayiter admonuit. Denique fi in hoc libro quadam lerrori occurrant, qua heri demum contigiffe videntur, sciar hoc opus biennium inter Typotherarum hæsisse manus: id solum commodi exinde evenit, ut, dum moras fubinde nederer Typographus, nata mihi fub manum fint Paralipomena nonnuila, forfan non contemmendi commatis, que die 412002 dote non fore ingrara spero. In his de harrelis Manichaica orru, & Pra decefforibus, déque Manetis veterámque Manichaorum forioris panilo lafiùs differul, urpotè quod antiquiratis Ecclefiaftica: partem fatis obsessam haud parum illustrare poreft. Paucula eriam, partim à me, partim ab amicis notata, que in priori Parte emendanda, vel ilhistranda videbantut, his Addendis subnexus. Restarer jam, ur Coronidis loco juniores Theologos ad antiquitatis Ecclesiastica studium excita-

tem. Verum in Prolegomenia ad priorem partem fatis id, fupérque factum eft: tametti nova nobis non defint atgumenta, przefettim ab infausta illa ingeniorum nostri temporis in zasad obias prusigine. que torantiquas harefes, Ecclefia Catholica judicio confranter damnatas, ab orco revocavit.Pomærla fua longè laréque nuper apud nos dilatarum famofilimi Hæretiarchæ Alexandrini difcinuli... feu Puotini potitis gregales & affectæ; qui citm videant pro veteris Ecclefia tribunali fe caufam fuam fuilinere non poffe, in ipfam infurgunt antiquitatem, & venerando primeve Fidei teftes lacerane. conculcant, execrantur, Perpetua his hominibus fudes in oculis Nicena Fides, cujus hyperafpiftas, Athanafium, Hijarium, &c. cane pejus & angue traducunt edlo. Habent quidem fuam, quam jacitcant, antiquithtem, fed antiqui illius Serpentis progeniem. Suos habent Parres fed ones? Ebionem-

Cerimbum, Symmachum, Theodorionem, Paulum Samofarenum, Phorinum, alios.

His venditant pracuefores suos; his fidel parentibus Univaria nostri gioriantur. Catholicos aut apertè reliciont, aut corum testimonia sophisticis argutis eludunt, aut, quod caput est, in suas sapenumerò parces pettrahere nituntur, Evigilandum ignur studiosa juventuri, totisque viribus seriptie veterum gnaviter incumbendum,ut his armis muniti, adverfatiorum tela retundant, fophismata folreministe vant . & Ecclefix Catholice, ac proindé Anglicante, caufam falicitet propugnent. State faper viat a d videte, di interrogate de femitis antiquis, qua fit via bona, d'ambulate in el Hzc nobis Serpentum laribula monftrabit, hac ad infiffimum veritaris foncem nos rectà ducer. Claudam hac octimis Terent-* De Protliani verbis. * Si hac ita fant, conflat immem dellrinam, qua cam Ecclefin Apoflolici, matricibus & origiret. c. at- p. nalibut fidei conspiret, veritati deputandum, fine dubio tenemem quod Ecclesia ab Apostolis, Apostoli à Chris-Ho, Christim à Deo accepit ; omnem verò dollerinam de mendacio prajudicandam , qua (apiat contrà verita-† ibid. cap. sem Ecclestarum, & Apostolorum, & Christi & Dei - † Age jam,qui voles curioficatem melins oner-36. p. 245. cère in negotio falutis tua, percurre Ecclefias Apoftolicas , apud quas ipfa adhiic Cathedra Apoftolorum fuis locis prafident apadquas ipfa Authentica litera corum recitantur, fonantes vocem, & reprafentantes faciem * AdverC mainscujusque " Alibique, In summâ, si constat id verius qued prius id prius qued & ab initio id ab initio Marcion. lib. iv-cap. c. quod ab Apoflolie ; partier utique conflabit, ed effe ab Apoflolis traditum, qued apud Ecclefias Apoflolorum P.415. füerit facrofanctum.

E Colleg Windefor v. Kalend, Decemb. Ann. MDCXCVII.

ELENCH US

ELENCHUS AVCTORVM, SCRIPTORVMQVE

RECENTIORUM, in hoc Opere citatorum., omiffis iis, qui Primæ Parti præmissi sunc.

A

A CTA Eruditorum ab anno 1688. Lipfie. 4th.
Elianm.
Historia varia Grac. Lat. Geneva, 1630. 12d.

Losephus d'Aguirre Cardinalis.
Coliccito maxima Conciliorem ostonium His-

Collectio maxima Concilioreth ownium Hupanie, & novi otbis, Rom. 1693. 4. Vol. fol. Notita Concilioruth Hifpania & novi otbis, Salmantica, 1686, 870. Synopsis Gollectionis maxima conciliorum,

Rom. 1'695. 8vo.

Notz in Procepii Anecdora, Par. 1665. fol.

Natalis Alexander. Seiecta Hiftorix Ecclefiaftica capita, Tom. I. Par.

1676- 870.
Petrus Alixius Theologus Gallus.

Differtario de Trilagii origine, Rothom.1674. 800. Leo Allatim. De Nills & cotum Scriptis Diatriba S. Nill Af-

cete Epiltolis fubjuncts, Roma, 1668./d/.
In Rob. Greightoni Apparatum, Verfionem, &
Notas ad Hiftoriam Conell. Florentini Exetcitationes XXXI. Rom. 1674. 4¹⁰¹

Almachinus, sive Elmacinus.
Historia Saracenica edita per Erpen, L. Bat.

1625. 410.
Antiquitates Ecclesia Orientalis, five Differtationes
Epistolicx, Lond. 1682. 876.

Petrus Arcadius , Corcytenfis.

De concotdià Eccicia: Orientalis & Occidentalis in Sacramemorum administratione Par.

Andreas Basius.

ralis in Sacramentorum administratione 1 av 1671. 4to. Paulus Aringhius

Roma fubrerranca noviffima, cum fig. Rom. 1651. 2. Vol. fel.

Arnas Magnass Islandus, Edidit Anonymi Chronicon Danieum, cum notis, Lipita, 1695. 870.

Andreat Arusidus.

Edidir Syntagma Athanasis ad Ciericos, &c.,

Grze, Lar, cum notis, Par. 1685, 8vo.

Leonardon Augustinus, Senensis.

Gemmz & Sculpturz antique, Amstel.

1685, 4100

Lud. Bail.
Summa Concillorum omnium, 1. Vol.
Parif. 1659. fol.

Behnstaus Balbinus.
Miscellanea Historiz tegni Bohemiz; Vol. Pra-

Ħ

ga, 1679. & log. fol. loannes Balem.

Coilectanca de feriptoribus Carmelticis , 24 Vol. 410 MS. Stephanus Bala Çins.

Notæ in Vincentium Litinenfetin, Par. 1669. 8^{rol} Concilia Calilia: Natbonenfis, Par. 1668. 8^{rol} Edidit Vitas Paparum Avenionenfium cum ampiifiimis Commentariis & Adorum verrum

collectione 2. Vol. Parif. 1693. 41th. Hieronjman Barnabam, Presb. Oracorii.

Vita Cafaris Baronii Cardinalis, Rom. 1841. 462 Vincentius Barralis. Chronologia Litinensis, cum notis, Lugd. 1814.

Panine Banidri, Edidit Lactantium de mortibas perfecatorum, cum omnium notis, Trajell. ad Rhen. 1691. S.

Robertus Bellerminus. Card. Controverliz, 3. Voi. Parif. 1608, fel.

Laurensine Bochellus.

Decreta Eccieliz Gallicanz edidit; lib. 8, Parif.
1609. fol. 1

Bellandians (octi.

Vire Sanctorum, per menfes fingulos, datviert, ab #n. 1643. Andreas Bajias. Exercisationes Hiftotico-crisica la perioch, Jo-

Exercitationes Hittorico-criticz in periochi Jofephi de Jefu Christo.

Sobedislipa de norità Scriptorum Ecclel tena.

Isanues de Benrdien, Gaffus, Differtario Historica de Thebea legione, Anglia ce, Lond. 1696. 870.

1671. 4td.

Christoph. Brownerm.
Vice Sanctorum illustrium Germaniz, Mog. 1616.
Edwardus Browns
Edidir falciculum retum experendarum &

fugiendatum , com infigni auctuatio ; Land. 1690. 2. Vol. fel.

Company Grand

Georgius Bullus, S. T.P. Defensio fidei Niezna, Oxon. 1681, 4 to. Richardus Burienfis , Dunelm. Epifc. Philobiblion, ad calc. Epitt. Philolog.edit.à Goldaft. Franc. 1610. 800

Mattham Buffus Etonenfis. Edidir Joannis Euchairenfis carmina Grace, cum Conflantinus Porphyrogenneta, Imp.

notis, Etona, 1610. 4to.

donilantinus Cajetanus, Abbas, Edidit vitam Gelafii II. Papæ cum notis, Rom. 16:8.

Nicolaus Camufactus Trecenfis Edidit Historiam Albingensium Petri Galli,

Trecif. 1614. Toannes Cantacutenns, Eximp.

Historiarum libri 4. Græc. Lat, cum notis Pontani , Parif. 1645. 3. Vol. fel. Icannes Capgravius.

Legenda Sanctorum Anglia, Lond. 1516. M. Ant. Cappellus.

Differtatio de Appellationibus Ecclefiz Africanz ad Rominam fedem, Par. 1611. 870. I. Bapt. Cafalius , Romanus.

De veteribus facris Christianorum Ritibus, Rom. 16+7. fol.

MSS, in Anglia, Oxonii, &c. Oxon. 2. Vol. fal. nondum abfolutus. MSS, Bibliothecæ Cottonianæ pet

T. Smithum , Oxon, 1696. fel. Centuria Magdeburgenfes, five Historia Eccletiastica, Raf. 1624. 6 Vol. fel.

P. Fr. Chiffletins S. 1. Differtationes tres de uno Dionysio, &c. Par.

1676. 810. Alphonfus Ciacconius. Vicz & resgeltæ Pontificum Romanorum, 4

Vol. Roma, 1677. fol. Joannes Ciampinus, Romanus Magister Brevium. Vetera monumenta Muliva, cum fig. Rom.

1690. fel. Synoplis Historiea de facris adificiis Conflantitini M. cum fig. Rom. 1693. fol.

De perpetuo Azymorum ufu in Ecclefià Latina, Rom. 1688. 4to.

Examen libri Pontificalis, Rom. 1688. 400. M. T. Cicero.

Opera, Lond. 1681, 2 Vol. fol. leannes Clericus.

Vitz 4. vi7. Clementis Alexand Eufebii,&c.ex Gallico Anglice , Lond. 16:6. 800. De causis incredulitatis, Anglice, Londini

1697. 8vo. Pr. Combefifius.

Acta Marryrum antiqua, Gree, Lat. cum not.

Par. 1660. 870.

Edidit Scriptores post Theophanem, Gr. Lat. Par. 1685. fol. Hermanns Contingius.

De antiquitatibus Academicis cum supplemento, Helmftadt. 1674. 4to. Epiftola, Helmft. 1694. 4to.

Opera Grac. Lat. cum notis Meurhi, L. Bat. 1617. 8vo.

Martinu Cromerus. Chronicon de origine & rebus gestis Polones rum, Baf.1582.

Oannes Dallaus De imaginibus, L. Bat. 1642. 800 De ufu Patrum, Genev. 1616. 4te.

De Scriptis Dionylii & Ignatii, Genev. 1666. 416. Damafcius, Philosophus. Vua Ifidori Philosophi, apud Suid. in voce omil,

Hen. Dodvvellas.

Differrationes in Irenzum Oxon. 1689. 800-Fronto Ducami.

Edidit Bibliothecz Patrum Auctuatiom, Grze. Lat. Parif. 2 Vol. fel. item not. in Bafilium , &c. Gulielmus Dugdalius, Eq. Aut. Monasticon Anglicanum. Lond. 1682. 3. Vol. fel.

Carolus Dufrefaint. D. Ducange. Gloffarium medie & infime Latinitatis , Par.

1678. 2 Vol. fel. Gloffarium media & infinitz Gracitatis, Logd. 1688. 2. Vol. fel.

Edidir item Chronicon Pafchale, cum notis, Pari 1689. ful. I. Steph. Durantus.

De Riribus Ecelefiz Catholica, Par. 16;t. 800 L. Ell. Dupin. Nova Bibliotheca Auctorum Ecclefiafficorum. ex versione Latina, Amstel.1691.3 Vol. 4to.

Brahamus Ecchellenfis, Maronita.

Eurychius vindicatus, Rom. 1661. 400 typis Congreg, de propagandà fide. Note in Caralog. Ebed-Jefu, Mogum 1655. 800. Concilii Nicani Canones Arbicae, cum not

Conc. Tom. 2. Antonius Eparchus, Index librorum Gracotum, MS. apud le Moin var. facr. Tom. 1. p. 517-

Ephremius CP. Chronicon Patriarcharum CP. apud L. Allat. de Confenf. 1. 2.

Ianus Nicius Erythraus. Pinacotheca imaginum illustrium virorum, Cal. 1645. 800.

Tanaguil

Anaguil. Faber.
Diatriba de Josephi restimonio de Christo,
1655. 870.

Offerines Falcantrius.
Inferipriones Arbieriez, cum poris Rom. 1668. 4.

loannes Fellus, Epife. Oxon. Edidik Clements Epiftolam , Athenagoram, Theophilum, &c., Grzeè & Latinè , 12°.

Leidir Elfrici fermonem Pafchaiem in A.S. &c.

Monument. Tom. 2.

Ricolaus Fullerus , Anglus.

Miscellanca Theologico, Cris. Secr. Tom. 8.

Bapt. Gabint

Edidit Latinè Joan. Cutopalatæ Historiam

Byzant. Venes. 1570, fel.

Clemens Galanus, familià Thess. Cleric. regul. &

ex Million, Apolt.

Conciliatio Ecclefix Armenx cum Romanà, Armenicà & Latinà, Rom. 1650. 3 Vol. fol. spis

Congreg. de prop. fide,
Thomas Galess, Decanus Ebprac.
Historiz Anglicana Scriptores,0xan 1687. 1691.

fel. Plura etiam ex fetiniis ejus MSS. deprompre.

Georgius Galopinus, Monachus, Edidit vitam S. Veroni eura Scholiis, Atomibus, 1616.

Ant. Petrus Gariellus.
Series Ptacfulum Magalonenfium & Monspelienfium, Talef. 1852. fel. auction ibid. 1665. 2

Vol. fel.

Sarfist Leaife, Hifpanus.
Tractarus de primatu Ecclefiz Toletanz Conc.

Tom. 5.

Edmandus Gibfonns, Coll. Regin. Socius.

Chronicum Saxonicum, Saxonic & Latine,

cum notis, Oxon. 1692. 410.

Syl. Giraldus, Cambrenfis.

Hibernia expugnata, inter Anglica, 82c. Camb-

Hibernia expugnata, mer Anglica, sze. Camodenl, p. 755. Francof. 1602. fol. Melbior Goldafius. Retum Alemannicarum Scriptores vetufti,

Françof, 1606. fol. Iscobar Galus. Grammatica Arabica Erpenii, cum auctuatio, Arabice & Latine, L. Bol. 1656. 4¹⁰

Locabus Gathofredut.
Codex Theodosianus, cum commentatiis, Logd.

1665. 4 Vol. fol. Ricephoene Gregores. Historia Romana Grego. Lat. Genev. 1615. fol.

Jacobus Greiferus, S. J.

130 det alleus, feu Pedilavium, de mote lavandi,

800 . Ingolft. 1612. 400.

Fullo Redivivus, seu Tractatus de Trifagio, Ingelff. 1608. 400. Edidit A unotationes in Joan. Cantacuzeni bi-

floriam.

Georgius Gualterius, Mcffangnfis.

Siciliz antique rabuie, cum notis, Meffana;

1615, 410.

Merg. Gudiur, Hamburgensis, Edidit Grace Hippolyti Demonstrationem de Antichristo, Persf. 1661, 8vd.

Saar Haberins, Doctor Sorbonicus,
Pontificale Ecelcliz Grace, Gr. Lat. cum

notis & observationibus, Par. 16#3, fel.

Ioannes Halefins, Etonomis.

Notæ in Chryso(tomum, Edst. Savil.

Bibliotheca curiofa, Franc. 1676. 4to.

Massinus Hankius.

De terum Romanarum Scriptoribus, Lipte 1 1666, 1679. 3 Vol. 410.

leannes Hardninas, S. J.
De nummis Harodiadum, Par. 1693. 400.
Herodianus.

Historia Romana Grze. Lat.cum notis, Lugd.

Humpredus Hodius, S. T. P.

Joan. Malalæ Hiftoria Chronica Gr. Lat. cum
notis, &c. Oxen. 1691, 819.

Refurrectionis ejufdem corporis demonstrario, Anglicè, Lond. 1694. \$*0. Redargutio novi schismatis Anglicani, sive Ano-

nymi tractatus de Epifeopis injusté depositis, Gt.Lat. Oxon. 1691. 410. De fedibus Epifeoporum pet iniquam deptivationem vacantibus, Anglicé, Lond. 1693. 404.

Lucas Halftenius.
Collectio Romana bipartira, Rom. 1662. 874.
10. Henr. Hotingerus.

Differentionum Milerllanearum néiles, Tigarl,
1654, 810.

1.

M. Flaties Hyricus
Edition Communication

IVI Edidit Ottridi Evangelia Theorifea, 862 fil. 1571. 800. Thomas Issigius, Lipfiensis.

Prolegomena ampliffima ad nuperam Josephil edicionem,

Appendix ad Differt. de Hzteliarchis, Lipfia, 1696. 410. Hadrianus Inniut, Belga,

Edidit Helychium de Viris clatis Græc. Lat, Par. 1523, 810.

Vita Guii. Somneti, libto de portubus Romanis pramissa, Anglicà, Orania 1693. 870.

Philippus

P Hilippus Labbeus, S. J.
Protrepticon ad Scriptotes Hilloria: Byzantina, Parif. 1648. fol.
Guilidmus Lambardus, Anglus.
'Apparouseda, live de prifeis Anglorum legibus,

Saxonice & Latine, Cantab. 1649. fol. Itinerarium Cantii, Anglice, Lond, 1646. 8vd.

Matthens' Lorroquanus.

Observationes in Ignatianas Vindicias (sed abseque authoris nomine) Rothom. 1774. 800. Advertatia facta, L. Bat. 1688.800.

Dan. Larroquann F.

Præta io ad Patris fui Adverfaria.

Toannes Launoius , Constantiensis.

De verà causà secessus Brononis in eremum Dif-

De verà causà fecessus Britanis i fertatio, Par. 1662, 870. Ioannes Lelandus, Antiquatios.

Cygnea Cantio, cum commentario, Lond. 16, 8.8.

Galielmas Lifeus, Anglus,
Antiqua baxonica m numenta, Saxonicè & An-

glice, Lond, 1638 410.

Lucianus Samofatentis.

Opera Grac. Lat. Salmar. 1619.2 Vol. 870.

De regno Dalmatix , Amflel. 1667. fol.

Iob Ludolphus.

Hiltoria Æthiopica , com fig. Francef. 1681 fol.

Commentatius Æthiopicus, cum fig. Francof. 1691. fol. Luirorandus Ticineniis.

Opera, Cantoverp. 1840. fel.

Jesu. Maderus
Edidir Chronicon Ditmari, &c. HelmH.1677.4.
Bernardus Mallinerotius,

Paralipomena ad Vossium de Historicis Græck,

Perm de March, Archiep, Par,
Diatriba de rempore Synodi Sirmiensis, inter a

opufenia , Par. 1631. 870.
Differratio de Epitt. Vigilii , &c. Par. 1669. 870.
Marca Hispania, Par. 1688. fol.

Marca Filipania, Par. 1688. fol.

Guillelmus Narlot.

Metropolis Rhemenfis hiltoria; 2 Vol. Imfulis,
1666—79. fd.

Papirius Maffanus.

De Epifcopis Urbis qui Romanam Ecclefiam recernnt, reinffane gethis comma libri fex.

rexerunt, reinfique gellis corum libri fex, Parif. 1986. 400. Floravani. Martinellus, Romanus. Roma ex Ethnicà lacra, apud Ciampin.de libro

Pentif. p. 27.

1. Frid. Majerne, Hamburgenfis,
De fide Baronii ipiis Pontificiis ambiguâ,

flel 1697, 800. I. Henric, Mestomins

Edidit rerum Germanicarum Seriptores, cum

notis & differentionibus, Helmil, 1688.2 Vol. f.
Additamenta ad Vogleri Introduct, univerf.
Helmilii691, 410

G.Theod. Neierus.

Kelasio Historica de collectionibus Canonum,
al Cod Can. Ecclef. univers. Helmit. 1663. 410.

Paulus Merula, Belga.

Edidit Willeramum de Nuptiis Christi & Eccleiix, L. Bat. 1598 870.

Iedocus MetZlerus, Monachus S, Galli. Epiftola ad Goldastum, inter Epift. Goldast.

Epitola ad Goldaltom, inter Epitt. Goldalt Franc. 1688, 410. Ioannes Mearfins.

Gloffarium Gr.co-barbarum, L. Bat. 1614. 410. Hefychius de viris claris, Gr. Lat. cum noti s, L. Bat. 1613. 810.

Matthias Michovius.
Chronica Polonorum, Baf. 1582.

Aubertus Miraus.

Origo & Inciementa ordinis Carmelitani, Col.
1644, 870.

Richardus Montacutius, Epifc. Norvic.

Analecta Ecclesiaft, exercitationum in Baro-

nium, Lond 1611. fol. Norx in Eufebium de Ecclef. Theol.

Fredericus Morellus Edidir Jo, Geometra hortum Epigrammatum,

Gr. Lar. Par. 1595, 800.

Dan. Geo. Mothefins.

Polyhifter, five de nontia Auctorum, &cc. Le-

ber: 1688. 410.

leannes Merinus, Congr. Orar.

Commentarius Hilloricus de pernitentia, Antwurp, 1682. fal. De Sa-ris Leclefix ordinationibus, Antwurp, 1695. fal.

N.

Faullus Naironias, Maronita, lingua: Syrias z in Gymnatio Romano Przieckor. Differratio de origine, nomine, ac religione Ma-

ronitarum, Rom. 1679. 8 vo. Euoplia fidei Catholicæ Romanæ Hiftorkodogmatica, Rom. 1694. 8 vo. Typis congreg.

de crop. fide.

Dan. Nesselius , Bibliothecarius Carla eux.

Breviarium , & supplementum commentario-

rum Lambectanorum de Bibliothecă Vindoboneni , cum fig. Franza 16-20. z Vol. fol. Gulielmus Nichalfonus , Archidia onus Carleol. Anglorum Bibliotheca Hillorica , Lond. 1696.

S⁸⁰ Anglice.

Henricas Naris, Cardinalis.

Hithorica Differratio de uno ex Trinitate carne
paffo, Penet, 1695, 87%.

Edidir Theodulum, Onhodoxam Confessio-

hem, &c.

Abrahamus

A Brahamus Orielius, Antwerpientis,
Thefautus Geographicus, Antwerp. 1987. f.
Hieronymus Oforius, Luftranus.
De Rebus Emmanuelis, Cal. 1976. 870.

Casimirm Oudinm.

Opuscula facra vererum aliquor Gallia & Belgii Scriptorum, L. Bat. 1692, 870, absque auctoris nomine.

Epistoia ad Mayerum Hamburg, de ratione sudiorum suorum, L. Bas. 1692. 4¹⁰⁵

Ntonius Papi, ordinis Minorum.

A Riemas Page, ordinis Minorum.
Critita Hiltorico-chronologica in Annales Baronii, Parif. 1689. fed.
Das. Papebrochius, S. J.

Conatus Chronico-historicus ad catalogum Roman.Pontificum,cum fig. Auswurp. 1685 f.

Mat. Parkersu Archiep. Cant. Edidir Saxonice & Anglice Ælfrici fermonem

Pa(chalem, Lond, 1567, 12mo)
De Antiquitatibus Ecclefix Britannicx, & privilegiis Ecclefix Cantuarienfis hillotia. Hamov. 1604, fel.

Penfaniae.
Descriptio Genetiz, Gt., Lat. Hanov. 1613, folDionysius Petavius, S. J.

Dogmata Theologica, Par. 1645. 5. Vol. fel.
Philo-Byblins.

Fragmentum de Phoenieum Theologià ap. Eufeb. de praparat. Evang. Georgius Phranes Protovethatius. Chronicon de ultimis orientalis Imperil tempo-

zibus, ex verfione & cum notis Pontani, Îngolfi. 1604, 4¹⁰. C. Plinius Secundus.

Naturalis Hiltoria, cum notis variorum, L. Bat. Iofephus Scaliger
1689, 3 Vol. 870.

C. Plinius Cacilius.

Epistoles, L. Bas. 1653, txmoPolydorus Vergilius.

Anglica Hiltoria, Bafil. 1555. fel. Placidus Parcheron, Benedict,

Edidit Anonymi Ravennatis de Geographia libros 5. cumnotis , Par. 1688. 800.

Petrus Possinus.

Epithola Chronologica tres ad Papebrochlum,
prafixa Conatui cjus de vitis Pontif.

Thesaurus Asceticus, sive syntagma opusculo-

tum, &c. Gt. Lat. Par. 1684. 4 to.

Bretepias GaZess.

Scolia in libros Regum, & Paralipomenam, Gr.
Lat. L. Bat. 1620. 4 to.

Procopius Cafarienfis.

De beilo Perioo, &cc. Gr. Lat. Par. 1662. fal.
Claudius Ptalemaus.

Geographia Grac. Lat. Amitel. 1618. fol.

F Rancifens Quarefenius.
Elucidatio terra fancta Theologica, &co.
daiveerp. 1639. 2. Vol.

Antwoerp, 1639. 2. Vol.
R.
Doricus Raynaldus

Annales Ecolefiaftici, five Continuatio Baronii ad finem Conc. Trident, 10. Vol. Rom, 1646, & feq. fol. Octo priora volumina in unum redigit ibid. 1677. fol.

Beinerm Reineccim.

Edidit Brochardum de tetrà fanêtà, Magdeburg.

1387. 4100

Nicolam Rigaltius, Edidit Commodiani instructiones, cum notis

Tuli Lene, 1650, 4to.

Tannes Roberti S. J.

Historia S. Hubertl , cum notis, & Paralipomenis , Luxemb. 1621. 410. Eugenius Roblesius, Hispanus

Scripfir Hispanice de virà & gultis Card.Ximes nii, Tolos, 1604. Theodorus Rainarus Benedict.

Acta primorum Marryrum fincera & felecta , cum notis & observationibus, P. ar. 1689. 400.

G Afrar. Sagittarius. Introductib in historiam Ecclesiasticam, 1694. 410.

1694. 410.
Temnius SalaZar, Hispanus
Edidit Marryrologium Hispanicum, à Cardina-

le d'Aguirrenon femel citatum.

Claudius Salmafius.

Exercitationes Plinianz, Par. 1619. 2 Vol. ful.

Icannes Sambucus

Edidit Latinè fragmentum Hyppolyti de geneslogià Chrifti, Patev. 1516. 8***

L Isfephus Scaliger
Edidit Hippolitti Canonem Paschalem, &c.
Emmansel, Schelliras, Bibliothecarius Vaticanus.

Acta Constantiensis Concilii cum differtatione edidit Auswurp, 1683, 414. Tractatus de sensi de auctoritate Decretorum Conc.Const.circapotestatem Ecclesiasticam,

Rome, 1686. 4¹⁰. Antiquitas Ecclefix, five opus Chronologicum, Rom. 1692. fol. typis congreg.dc ptop. fide. Ecclefia Africana fub Primate Carthagininfi s

Par. 1679. 410.
Sactum Antiochenum Coneilium cum commentario, Antwerp. 1681. 410.
Teamer Seldense.

Præfatio ad histor. Anglic. Scriptores X. De Dis Syris, Lipfie, 1662. 800.

Huga Sempilius.
De Disciplinis Mathematicis, libri 12. ans.
everp. 1655. fol.
Richardus Simon.

Fides

Fides Ecclefiz Orientalis de transubstantiatione, Parif. 1687. 120. Gallicè.

Richardus Simanius.

Historia Critica pracipuorum commentatorum in N. Teft. Rasered 1692. 4to Gallice. Historia Cririca de religione & moribusorientalium , ex Gallico Anglice , Loud 1685.8vo. Thomas Smith S. T. P.

Miscellanea, Lond. 1686. 8vo.

Arnolden Serbinus

Gallicè reddidit historiam Albingenfium Petri de valle Sarnenfi, Par. 1569.

Henricus Spelmannus Eq. Aur. Concilia Brirannica, Scotica, Hibernica, &c. cum

notis , Land. 1639, 1664. 2. Vol. fal. Henricus Spondanus. Continuatio Annalium Ecclefiasticorum Baro- Marcus Velferus.

nii, 2 Vol. Lugd. 1678. fel. Simon Staravolfem.

Epirome omnium Conciliorum, Roma. 1612. fol. Caralus Stengelius. Vita S. Wilhelmi Hitfaug. & Gellonensis. Aug.

Vind. 1611. 4to. Icannes Stouv. Descriptio civitatis Londinensis, Anglicè. Lond.

Strabe.

· Geographia, Gt. Lat. cum notis Cafaub. Par. 1620. fel.

Guilielmus Samnerus , Cantuarienfis Edidir Africi Grammaticam , & Gloffarium

Saxonicum, Oxen. 1619. fel. Anew Sylvin.

Opera omnia; Bafil. 1551. fel. Symeon Theffalonicenfis. Liber de facris Grzcorum ordinationibus, Gr.

Lar. ap. Morin. de otdinat. p. 404. W. Exercitationes felecta, Lipf. 1692. 4to.

1. Bapt. Timaguinus, Venetus. Hiftoria Monothelitarum, Par. 1678. 800-

Bertrondus Tifierius. Bibliorheca Ciftercienfis tom. 6. Bono-Fonte, 1660. &c.

Lacobus Tullius. Infignia irinerarii Italici, five antiquitates facra, wiz. Carmina Gr. Naz. &c. cum not. Vitra-

iell. 1696. 4to. Ioannes Trithemius.

Chronicon Hirfanglenfe, Francof. 2 Vol. fel. De orm, progressu, & viris illustribus ordinis

Carmelerici, Col.143. 840. Franciscus Turrianus, S. I.

Constitutiones Apostolicæ, cum scholiis & obfervationibus, Antwerp. 1578.

For Vaillaintins. Numifmara zrea Imperatorum in coloniis, &c. Parif. 1695. fol.

I. Mich. Vanslebius , Monachus Dominicanus. Brevis relatio de rebellionibus, & cruenris bellis in Æthiopia tempore Patrum focietaris excitatis.ex MS.Lar. Anglice reddira, Lond. 1679.

Scripfit eriam Gallice hifteriam Ecclefia Alexandring in fermonem Anglicum traductarn.

Edidle item Ludolphi Lexicon, & Opusc. Ærhiop. Lond. 1661.

Opera Historica, &c. Norimb. 1682. fol. Ferdinand Vghellus, Florenrinus. Italia facra, five de Episcopis Italia, &cc. Rom.

1643. & feqq. 9 Vol. fal. Daniel à Virgine Otario.

Speculum Carmeliranum, Autvv. 1680.4 Tom.f. 1. Ger. Vofius. Historia Pelagiana, Amft. 1655. 4to. Ifaccus Voffins.

Observationes ad Pomponium Melam, Hag-1655. 4to.

Epiftolz duz ad Riverum , à Peirsono edicz. Hriftianus VVagnerus, Lipfienfis,

Prafario hiltorica praliminaris ad Genefium, MS. penès hæredes. Brienus Valtonus, Epifc. Ceftr. Biblia Polyglotta , Lond. 1657. 6 Vol. fol.

lacabus V Varous , Eq. Aur. De Hibernia, & antiquitaribus ejus, Land. 16;8.8°. Andr. V Vengerscius. Historia Ecclesiastica Sclavonica, Amflel 1679.40.

Henricus VV hortonus. Anglia facra, five collectio historiarum, &c. Lond. 1691, 2 Vol. fol.

Historia de Episcopis & Decanis Londinens & Affavenf. Land. 1695. 870. Auctuarium ad Ufferii hiftoriam Dogmaticam de Scripturis , Lond. 1690. 4to.

Antonius & V Vood. Historia & antiquitares Universitatis Oxonien-

fis, Oxon. 1674. fol. R. Ximenes, Card.

Edidit officium Mozarabicum, Toles. 1500. Alios Scriptores in ipso Opere citatos repetiet Lector quos hic

forte præterivimus.

SÆCULUM APOSTOLICUM SCRIPTORES.

SEC L Vide Part. L.

ESUS CHRISTUS, Do- Matthei Evangeliftæ, de Infantia Salvaterit, qui S.E.C. L. eoulque confiderationem metetur, quod con. ACHR.N. minus noffer matus eft Anno tinet responsionem, sed paramper interpola-Æræ vulgaris 4004. Pletáque apocrypha (ub Christi Domini cinfque Apoftolorum nomine circumferti olim folita, alibi notavimus, Præ-

ter Epillolas quas de magicis artibus, ad Petrum & Paulum, Dominum noftrum fctipfiffe , Augustini adbuc zvo ctepabant Harctici , Hyunam Demini in fcriptis fuis apocryphis circumfetebant Prifeillianiflat illum nempe, quem Dominus post cornam sumptam, secreté dixit Apostolis suis. Cui Divinam tribuebant autoritatem , & quod fceleftids est, canonicis scripturis præferebant. In canone verò non esse positum affirmabant proptet cos , qui fecundum fe fentiunt , & non fecundum fpiritum , & veritatem Dei ; ed quod fcriptum cft, Sacramentum Regis bennm eft abfcende-Te, opera autem Dei revelure bonorificum eft. Hac ex isidem apocryphis refert Augustinus Epist, ad Ceretium Episcopum Edit.novisi. 137.vnlgar. 253. ubi nonnullas hujus hymni particulas ver-batim exhibet, & folide refellit. Epifola etiam Jesu Christi que de colo cecidit , & que pet Michaelem Archangelum inventa est ad portam Ephrem, quam confinxit Adelbertus Epifcopus hareticus, lecta est in synodo Romană Anno 745 habită Act.11. Conc.T.VI p.1560. ubi ejus initium habetur. Plura ejuldem furfuris in Decreto Pícudo. Gelariano recenfenturmempe,ut alia mittam, Liber de nativirate Salvateris, & de Maria & obflerrice; Liber de Infantia : al-Oters C.13 p.26. Hbi in Scholio ad locum quendam Melitonis Sardicensis notat Ta Aryunga madena Saouarn Te Nesen, que vocantur puerilia Christi miracula, Indi ioni vai Smiliara falfa & Suppeficial effe. Idem,ut videtur, opusculum quod & hodie superest , fed in fine mutilum, & Thomå Ifračlitå, fi Diis placet, fcriptum (Thomam apostolum, ut opinor, defignat fabulator) hoc titulo : Acy@- wera wachen we us-PRACTION THE KNOW AND EMTREMO GUAR INTE XOURS, Liber de pueritià & miraculis Domini & Saboasoris neffri Jefu Chrifti. Opus quale quale fit, cum versione sua ex codice Regio edidit CL Cotelerius, Not, ad Patres Apostol, pag.274. ubi etiam mentionem facit Libelli cujutdam PARS IL

magiffrum fuum fe interrogantem; quam etiam όκτων ζουπρόφων και νέθαν γραφών, σκ supposititiis nempe Valentiuianorum Evangeliis refert Irenzus, I.1. cap. 17.p. 104. Denique habetur Li-turgia Ethiopica D. N. Jefu Christo afcripta,

tam, Christi adhuc pueri literas discentis, ad

ouam I. Mich. Vanflebius, Ordinis Dominicani mouachus, ex oriente redux fecum detulit, & und cum aliis operibus Æhiopicis Parifiis fe editurum esfe promisit. An præstiterit, mihi nondum est compertum. Quicquid ve-rò ptæ se ferat Vanslebius, vix sieri potuit ut crederet eam pro Liturgia à Domino nostro composită venditati 3 ipsa enim lectio talem opinionem mox revincetet. Teftatur quidem eruditifimus Ludolfus, * inter Li-turgias Æthlopicas cettls diebus festis legi so- * Hilb. &., litas, haberi Lunrgiam Domini noffri; fubdit verd, thiopli iftiufmedi inferipriones fefettiffe doctos quof- 11h ondam viros, qui cas ceu apocryphas, vel planè pseudepigraphas infamaverunt : non enim ab auctoribus sic dictas suisse satis oftendit ipse textus , quandoque & auctoris nomen titulo adjectum,ut allato specimine manifestum facit. Et in Commentario Ethiosico ubi hic de re fufius agit ad lib.III. cap. 4. mm.xxxx. p.341. ipiam. Liturgiam fubriculo Oraciones Encharoftica Domini d' Salvareris neffri fefn Chriffi Achiopice & Latine exhibet, antea quidem una cum Novo Testamento Æthiopico, sed mendosè, editam p.168. f.x cujus contestu vel primo flatim intuitu patet, nil zliud elle quamorationem ad Dominum noltrum factam. Et nam, fequenti p. 346 hanc prater alias notat caufam, cur ha Lie turgiæ ita inferiberentur, non quòd auctorum nomina defignarent, fed ut in torum festis recitarentur, ac propterea non statim mendacit vel fraudis arguendz. Unde Vanslebium graviter arguit , qui in hâc infană, uti vocat , opinione fuife videtur , fextam illam Liturgiam Domino nostro Jesu Christo tanquam auctori inscribis Plura habet eò loci vir insigniter eruditus, & in tebus Æthiopicis exercitatifi-

S. PETRUS Apostolorum Princeps , pri- Vide Pare 3. mufque , ut fettur , Romz Epifcopus , claruit à 23 fulcepto

SEC I. fuicepto Apoftolatu , anno Chrifti 31. Penuiffe, cum toto antiquorum cortu intrepidé affirmanus. Teffes damus omni exceptione majores, ex ultima antiquitate petitos; Ignatium |Anriochiz Episcopum , S. Petri discipudum, certe in fede Antiochena firecellorem , in epiftolå ad Romanos; Papiam Hierapolitanum, S. Joannis Evangeliftz, lakem Presbyreti, auditorem, ap. Euleb.lib. 1-cap.15.p.53. Irenzum Lugdenensem, virum Apostolicorum tempo-rum, S.Polycarpi discipulum, advers. Hares I.3. cap. 1. p. 219. cap. j. p. 221. Dionyfium Corinthium ap. Euleb. 1.2.cap.25. p.68. Clementem Alexandrinum ap. Euleb. 1.2.cap.25. Tertullianum de Præferip. eap. 16. p.215. de Baptilin. c. 4.pag.115. Scorpiac. eap.ultim. p.5:0. Caium yterum Romanum , magui nominis vitum Ecclefiasticum, ap. Euseb. 1.2. p. 25. 67. Origenem T. III. in Genes, ap. Euseb. 1.3. cap. 1. p. 71. confer,ibid.l. 6. cap.14-p.316. Horum omnium testimonia adversus Cl. Spanhemii exceptio-

*Append.ad mihi vertir Dan.Larroquanua quòd cum Spar-vir.S.Petri, tam hancex ptofello adornandam fulceperim, P.19. Tirefad Patrisfoi

fum. Immeritò:eum in hac ipsa differtatione Ajyuf jer. lectorem monui, teftes à me in hac causa, non ultra Origenis tempora effe producendos, ac proinde Cyprianum, Arnobium, Lactantium, ofebium, Athanafium, Epiphanium, Ambrofum , Optatum, Hietonymum, Augustinum aliófque plures fciens lubenfque pratermifi. Quòd verò eandem dicam impingit Ch Pearfono, egregié fallitur, fummoque viro injuriam facit, qui in Differe de Serie Reman. Passificam, cap.7.num 4.teftimonium illud Laftantii difertè citat. Igirur post tot veneranda nomina, tam clara prima vetuftatis monumenta, quis rein tam perspicue, tam constanter traditam, in dubium revocabit ? Cerrè fi tam denfa teflium nubes , tam concors veterum fenrentia pro cujulvis ingenii pruriru fit vellicanda, actum erit penitus de primorum faculotum memoria: nec cuiquam ultra fuam gratem (apere licebit.

nes alibi olim vindicavimus. Virio quidem

illustrem illum Lactanrii locum in libro de

mortibus Perfecutorum mihimet excidere paffus

II. Erjamfi verò cum antiquis Perrum Ro-ar fuille, & iltius Ecclefiar fundamenta pofuiffe faeile concedimus ; ipfum tamen hanc Carhedram, per XXV. annos renuisfe, adversús recentiores Majestaris Pontificia propuguatores constanter pernegamus.Repugnat Hi-storia Apostolica, repugnant Epistola Paulina, totiulq; vit x S.Petri curlus; repugnant mille, que ex antiquitate oriuntur, difficultates, nullis lophilmarum fucis folvenda; repugnant denique veterum testimonia , Otigenis przeipuè & La-Mantii, asserentium , Petrum sub vitz demum finem , & imperante jam Nerone Romamvenisle,& languine fuo nobilitàile. Loca in priore bujus operis parte prorutimus. His addi poreft Petrus Episcopus Alexandrinus, sub Diocletiani perfecutione martyrio clarus, Epiftol. Canon, Can. 9. 'O reinear @ Tim' Artigidas Hirror mendene ermed Beite gei Dobmen Bier, nei arrum Bele betier to Twan tenopady, Petrus Apollolorum primus fape gemprehenfus er cuffedia traditus , igno-

minique affellus , pofreme Roma erasificm eft. S.E.C. 'S."
Quid multa / ex antiquitate res tam clarè eln- aCHR. Nect,ur vi veritaris adacti, eaufam hanc Ecclefix fuz aperte descructune, Valefius, Henschenius,

Papebrochius, Baluzius, Norifius, Pagius, Toinardus , in re chronologico-ecclefiattică viri principes. III, Nihilominus,ur difficultaribus, quz communem Eceleliz Romana fententiam premunt, melius occurreret, aliam annorom Christi chronoraxin ab aliis olim excogitaram recoxit,pleribuite auxit nuperus Bibliotheen Vaticana enftos, Emanuel Schelftratins, in opere chronologica Rome 1691 edito.Summa hzc eft.D.N.J.Chtiflum in diebus Herodis regis natum effe,Herodis mortem Ætam vulgarem quadtiennio præcedere.adcoque Domini nativitatem vulgarem Epocham inregro quinquennio anteverteres quibus it a pofitis, commodè fluere XII, annorum (parium , ab afeenfione Christi numerandum, juxta rraditionem Apollonii, cujus memi- +1, t,c, nit Eusebius, † Dominum scilicer Apostolis 156, fuls præcepiste,ne intra duodecimannos Hiere folymis excedetent:optime eriam cum hac fuppuratione confiftere Perri Romam adventum Claudii anno 11, nec ulli alii convenire. Non eft hujus loci chronotaxin Schelftratianam fcrupulosa lance expendere. Id unicum norarelliceat, incerto & infirmo tibicine fulciri: cum primarium ad earn astruendam argumentum ex anno mortis Herodiana defumatur, Infrium quippe regni Herodis à duplici Epochâ numerari Antonio, a Senatu Romano regnum Judza eft oteft, vel ab anno Juliano VI. quo, mediante confecutus: vel ab Hierofolymis post triencontectutes: vet an Hierotolymis point reci-nium captis, & occifo Antigono, quando Judză in integrum potitus eff. Si à priori, regnavit an-nos X X VII. fi à politetiori XX X IV.cal-culum ponent Jofepho Antiquit. 1,17. cap. to-p. 599. Verum Jofephus, quo auctore imprimi is nititur, fibi hac in re hand bene conflat : Etenim Antig.I.14.cap.17 p. 482, diferte refert Hcrodem post prælium Actiacum, quo tempote Galilæz Præsectura ei commissa est, non niss quindecim annos natum effe ; libro verò 7cap.8. p. 195. Herodem jam morti vicinum fertuagenarium decessile; quod cum prioti computo per integrum decennium conciliarinequit. Nodum quem folvere non potuir, fecat Schelfiratius", affirmans textum Josephi corruptum . Op. Cho. effe , decemque annorum errorem irrepfife , & difen, . . . vel pro XV. legendum XXV. vel quod rectius aricum, purar, pro LXX. L X. reponendum: Etfi inge- 44nue fateatur , pro hac correctione textus Jofephi fe nullam antiquorum codicum lectionem, nullum antiqui autoris testimonium repet riffe. Joanu Hatdinns, in hifce literis vir magni nominis, lib. de Nummis Herediadum, haud ita pridem edito,& post suppressam editionem Parifiensem Lipsia nuper recuso, p.34. sententiam fuam de anno Christi natali se mutasse profitetur, zramque nunc illam, quz vulgò recepta eft, verifimam effe atbitrari, idque fe alibi oftenfurum elfa. Fidem Josephi data quavis occasione convellit, omnemque ei auctoritatem abrogat, &, quod magis adhuc mireris , fabulofum, falfum, fpurium, & recentioris zvi fetiptorem vocat. Sed inauditam novi luijus cenforis teSEC. I ICHR N

L196.4-P.

614

meritarem alijs castigandam relinquimus Interim communem Dominica nativicatis mortifque Epocham magnà diligentià , nec minori rei Chronologica perittà defendit , & objectiones in contrarium allaras feliciter foirit P. Poffinus, S. J. tribus epiftolis ad Papebrochium datis, que operi Papebrochiano de Vitis Pontshous præmifie funt

I V. Sed millis que ad Ærz volgaris caufam spectant, ad excutiondum primum Petri in orbem adventum progediamur. Hunc ad annum II. Claudii, Ærz vulgaris X L II. communiter referunt (criptores l'ontificii, ad primum Schelstratius. Neutro id tieri posle manifestum est. Cum enim ipte Claudius non ante Februar. 1. renunciatus fit Imperator; in cam turbato rerum flatu, nutantibus Imperii Romani fatis, multa crant in luam, multa in Reipublica falutem disponenda, antoquam de Herode Agrippă in regnum Judze reponende cogitaret. Quid quòd Edictum in Judzorum * gratiam per universum orbem mhum, non nis jam Consul I. designatus *Ap. Joseph promulgavit Claudius. Quod etfi eodem anno fieri poterat, vix nisi excunte factum esse verisimile est : Ut ante anunm proximum, licet fellinaret, in patriam agre redire potuir Herodes. Multa erant ei cum Cafare, multa cum amicis, quibuícum dià Rome vixerat, transigenda multa tam longinquo itineri necellaria , paranda : haud modicum temporis fpatium in conficiendo itinere infumendum: multa in Judzam , multa Hierofolyma venienti primiique regni curis incumbenci ordinanda (de quibus lo(cphos cap.c.) priulquam ad periequendos Christianos , Jacobum capite plectendum , Petrúmque carceri mancipandum , animum appellere potuit. Et hzc quidem omnia paucis menfibus, certe ante Feflum Paschale peragi potuisse, quis credet ? In

Ifs cuft adia, content ientibus penè omnibus magni nominis chronologis. V. Petrus ministrante Angelo vineulis folutus, profectus eft, inquit San&. Lucas, in alium tecum, i e. Romam, ut uno pene ore Interpretes Romani. Efto ; fed neque hoc modo X X V. aunorum ratio conftabit, cum & Claudii II I. ad Neronis X I. ann. Chrifli LXV. quo Petrum Martyrium fubiiifle ene certum cft , non intercedant nifi anni XXI, cum aliquot menfibus. Quod verò de hoc Romam adventu fomniant , gratis omnino dictum eft. Alsum de eo apud veteres filentium, Silet imprimis Historia Apo-Rolica , quæ de hoc aliove adventu ne verbulum haber. Non omnes res à Petro ge-Ras profecutum eile Lucam Evangeliftam Bam.14.n. ronio † facile largimur. Verum tam egrestrana.19.] gium & nobile Petri factum, fi quid unquam aliud memotatu dignum , qua facie , qua fi-de pratermitti potuic ? Res longe minoris nenti à B. Petro geltas accurate recenfet Lucas; Profectionem Samaritanam Act, VIII. 14. ad Samaritanos in fide confirmandos, Philippi ministerio super converios ; Lyddeniem, ad Ancam faluti fuz restituendum; Joppeniom,

annum itáque lequentem, Claudii III. Herodis

ultinium, rejicienda videtur Petri ante-pafcha-

ad Tabitham & mortuis refufeitandam; non ta. SAC. I citurus utique profectionem Romanam ad fundandam nobiliffimam in totius orbis Metropoli licclefiam, que omnium Ecclefiarum Mater & veriex fatura crat , & in qui recognofcenda omnium mortalium verteretur falus, fi hoc tempore contigifiet. Petrum igitur libertati feddituni Antiochiam potius, vel aliqua Orieneis loca concellide arbittor, ut Gentilibus fuis, αις έν τη Δέρσακορ, iple circumcifionis Apoltolus pradicaret.

VI. Anno XLVII. Convertionis for

circiter X I V. Paulus Hierofolyma repetens. Petrum ibi convenit, Galat, II. 1, 9, occasione, ut videtur, Concilii Aportolici de rituum Mofaicorum oblervautia cò info anno Hierofolymis habiti, cujus Petrus pars magna fuit. Non diu post finitam syundum Petrus Antiochiam petiit; ubi aliquandiu moratus eft, cum Paulo congrellus , qui ei in faciem reftitits Galat. I I. 11. Hujus Concilii tempus mité confundit Baronius , † ut occasione Edicti Clau- † Vidad en diani Judnos urbe pellenris , Petrum Roma ad 19.0.15 an hane Synodum venifle fingat : com ex Orofio * slib.744 certum fit, idque iple Oronus Jotephi authori- fal. sa7.

tare firmat , Claudium non nifi nono regni fui anno, Chrifli X LIX. poft hanc fynodum tertio, Judzos Edicto fuo Roma pepulific. Anno LIV. pro calculo noftro Paulus atl Romanos scripfit Epiftolam, cujus capite XVI. penè integro perplutes fide & pictate Christiana ad-modum illustres, Roma tum consistentes, nominacim falutat, debitifque ornat præconfis: De Petro ne levissima mentio. Anno LVII, infe Paulus Romam-caprivus ducitor. Occurrunt ei fratres ad Appii Forum. Couveniunt Ro-mz Judzorum Primores, at his Petrus nuf-quam comparet. Durante biennali capeivitate Paulus inde scripsit quatuot vel quinque Epiftolas, ad Coloffentes, Ephelios, Philippenfes, & Plulemonem, in quibus nulla nota, nulla indicia, undè vel divinando quis affequi poffit , Petrum Rome vel tunc cffe, vel unquam fuille; immò non pauca, que contrarium plane innuere videntur. In epittola ad Colonienfes, cap. IV. qui fecum erant Romæ focios recenfet , ex circuncifione verò folos Ariftarchum, Marcum, & Juftum, qui feli fibi erant adju-

ciam operam denegatic, vel Paulum illud filen--eredat Judans Apolla,

tio tegere voluiffe.

In posteriori ad Timotheum, quam hoc etiam tempore scriptam effe maxime oft probabile. in prima fua defenftone neminem fibi adfuife. fed owner fe defermine, , diferte nos docers quod de Petro vel sufficari religio est. Car-ecre Romano liberatus , dum adhue in Italia hxeeret, scripsit epistolam ad Hebrzos ; sub cuius finem meminit Timothei vinculis folutis jecumque ad illos venturi, non omifiurus hac occasione Petri labores, curas, erumnas, fiquas Rome, vel in Occidente, Christi caus pertulifet. Adcò ut tota Hiftoriz Apoftolica feries Petrum hact: nus Rome non fuife, fuade re videatur,

Pars II.

VII. Vi-

SEC L. VII. Vidium quarunt , qui Petrum anno CHR. N. facra prafidium quarunt , qui Petrum anno Vimus jam an ex Antiquirate eccleliaftica

2.50.

res Illis forlicius cedat. Et primò quidem ad Athanafium & Leonem M. nos remittit †Difference, Scheldrarius † hunc quinti, illum quarti fægant.4.0.3. cult fcriptorem , rerum in iplis rei Chri-Aiang incunabilis gestarum tettes hand fatis idoneos. Sed utrumque frustra. Inspiciantur loca . & nifi quidlibet ex quolibet exculpatur, citius aquam è pumice, quam dupli-cem Petri Rosam adventum, ex iis elicias. Athanafus Apolog, de fug. fua, pag.554. Ili-Hannes & Amigues is raspain Rasactai est Od-yar, andruseus, in Paulas de Opies passerona. En arcasteus & Nordhular , Raborne of painter darager, soit plui in mehr rie ibier oudden, igerporo etalipito, i j val napiora rio nacior i naviwhere, alla god cameyare higher, ign to the existopas, esi è xapie d'avadireis pu ibires. Petrus quoque qui ob mesum Juderrum in lase-bris se habnie , & Panius Apostelus in sportà demissus, & ita sugiens, cum audisseus eportere. fe Rema martyrina fabire , nen abjecerunt eam profellionom , fed posins cum gandio abierunt , & alter eriam anten quem Judaes fugeres, gellichas fo mallari , alter werd prafens tempus nen exborruit , sed gloriabatur dicens , Ego enim jam delibor , & tempus refeluzionis men inilat. Decepit hominem parum in Gracis exercitatum Latina P. Nannii verfio. Non fum nescius endicem Anglicanum habere , à plu er 3, rue lefionem fuam concionavit Nannius. Sed aliter legant omnes codices , ram editi quam MSS. & certum ell , Athanasium de una eadémque Petri fugă loqui. Leo M. Sem. LXXX. in natal. Apoltol. Petri & Pauli , cap. 3,4.pag. 336. Cam duodecian Apoftali acceptà per Spirium Santium ennium locucione linguarum, imbuendum evangelie mundum , diffributes fibi terrarum partibus , fufcepiffent ; Beatiffimus Petrus princeps Apiftolici ordinis ad arcem Romans deftinatur Imperii- zec mundi Dominam times Romans ; qui in Caiașka deuse expatieras facerdoiis ancillam ; nunquid ans judicio Pilan , au fevitia Inderrum muter erat vel in Claudio potestas , vel in Nerone crudolitas? Soli ex Imperatoribus Romanis in Christianos hactenus favierant Claudius & Nere, quorum proinde potestatem & crudelitatem parvi pendere poruit Petrus, etfi Rome fub Claudio nunquam fuerat. Hoc quippe lo-co non Historici munere fungitur Leo, sed Otatoris, ad magni faciendam Petri fortitudinem , omnes ingenii & eloquentiz nervos in-

endentis. VIII. Post Athanasium & Leonem , ad Enfebium in Chronico provocat Schelftra-tins , ubi ad annum Domini X L I l l. hzc habentur. Petrus Apoflelus cum primus Anthischenam Ecclefiam fundoffet , Remem mittitur , nbi Evangelium pradicaus X X V. aunit, ejufdem urbis Epifcapus perfeverat. Sed cum in excerptis Eulebianis que Grece hodie luperfaut, nihil hujulmodi reperitur, incertum planè eft, hacne ad Eufebium, an ad Hieronymum SACI. L. ejus interpretem, qui Chronicon Eusebian multis in locis interpollavit , referenda fint. Differe Ipfius Euschii elle existimat Dodvvellus "no fine de fue-lier, & Euschium hac in parte receptos ante cel Roma fua tempora calculos fecutum , juxta quos Pose, e-j. Dominum nolirum Ærz vulgaris anno XXIX. P. 15-Tiberii XV. Rubellio & Fulio Geminis Cotl. passum esse, & in corlos ascendisse crediderunt Veteres, & ab eodem anno Petri episcopasum, veluti Romanz fuccethonis originem numerare folebant. Et ita quidem, ni alios taceam, Catalorus Bucherianus, à Cufpiniano primum, dein a Bucherio, Henschenio, Papebrochio, & Schelstratio editus , Pajus oft Deminus nofler Pefus Chriften duebns Geneius Ciff. VIII. Cal. Aprilis . & post afcenfum ojus Boarificom Porrus Episcoparum suscepte. Numerantes igitur Petri Epitcoparum ab anno Christi XXIX. Marryrium ejus post X X V. annos ad initium Imperii Neroniani anno LIV. collocarunt, omne illud intervallum ab afcenfione Christi uíque ad Lini electionem , Romano Petri Episcopatui deputantes. Cum verò videret Eulebius hae cum Hiftorià Evangeticà neguaquam convenire , fed post General Confules, festa quædam Paschalia ad expleudam Historiam Dominicam tupereife , nec tamen certò sciret quo Neronis anno Petrus martyrium pasfus fit , in annum Neronis XIII. reverá nitimum, illud rejecit; atque ita retrò numerando, primum XXV. aquorum Petri in annum 11. Claudii reponebat. Hec, ni fallor, exmente viri clarifimi; Acutè quidem, quam folide judicent alsi. Certé ut suspicer Eusebium hac chronico suo minime inseruisse, non sevitet me movet , quod in Historia Ecclesiafti-, quam absoluto 12m chronico accuratè scripsit , nil tale habet i nulla ibi aunorum Petri , nulla de episcopatu succepto , martyriive anno vel die mentio i inimò nec piam Petrum Romanum Episcopum difertè dicat. Auftor quidem est lib. 2. cap. 13. 14. Petrum ad occurrendum Simonis Magi præftigiis Romam fub Claudio venifle. Rem refert, anssm non exprimit. Fucum bono viro secisse videtur decaptatiffima de Petri cum Simone congressu fabula , nescio ex qua incerta & infulsa traditione haulta : non aliunde forfan , quâm quòd Simonem Rome fub Claudio fuiffe , & ob artes magicas magno in honore habitum referant . Juftinus * Martyr , & Irenaus ; , qui tamen de *Apol. 14 Petro ejuíve cum Simone Romz congreffu, 69.91. ne verbum habent : certifilmo mihi argu- Harlas. mento , nondum natam effe hanc fabulam 10-0-11 cujus primus , quod fciam , incunte facus * Adveta lo I V. meminit Arnobius *. Ad Hierony. Genela. mum itaque interpretem Eufebianum res re. P. ag. dit, qui tum in chronici versione, tum catal. de script. Eccles, cap a. diserre tradit. Pe-

trum anno 1. Claudii ad expugnandum Simo-

nem magnum Romam perrexiste, ibique XXV. annis eathedram sacerdotalem tenuiste. Que

unde hauferit Hieronymus, an ex vulgari tradi-

tione , an ex male intellecto Lactantii loco,

referentis Apostolos Evangelium per annos

XXV.ufq; ad principium Neroniani imperii per

CHR.N.

omnes Provincias prædicatle, (nti non infeitè conjicit Baluzius) hand fatis liquet. 1 X. Poftremo Schelftrarius ad caralogos Romanorum Pontificum confugit , qui quidem uno ore & longo faris agmine teftantur, Petrum cathedram Romani Epifcopatůs XXV. annis habuisse. Verum quanta sit horum catalogorum fides , nemo nefcit ; qui varias & varits additiones , & interpolationes , fuo quisque tempore, passi funr ; unusque ex altero commentis novis ínbinde additis , exfcribi folet, Sed omnium antiquiffimus , & Liberii Papa tempore concinnatus, Bucherianus dictus, hac habet : Petrus annie XXV. menfe 1. diebns 9. At hunc eriam mendis vitisique infignites scatere manifeftum eft. Fædiflimis librariorum erroribus depravatus eft. Quod fatis oftendit exemplarium etiam editorum diferepantia. Multa habet fecum pugnantia; multa vetuftioribus Pootificum Romanorum Fastis , prout apud Iraneum, Epiphanium, Oprarum, Augustinum, aliof-que istorum temporum scriptores estant, contraria ; non pauca ex chronici Eufebiani versione deprompta. Prater annos, menses etiam , diefque Pontificum emortuales adifcit, antiquioribus ignoros, & vix ante fextum faculum nfurpari folitos: Cletum, eumque ab Anacleto diverium , reclaman e pene omni veterum authoritate , inferit ; eique annos , menles , diéfque fuos tribnit, quos nullos habuit : Et hos quidem alios a mensibus, diebusque Anacleti, quos ab anti-quioribus, qui Cletum alium ab Anacleto

† Differt. observat Cl. Dodyvellus † , qui ctiam hujus tecc. 3.0.2-c. catalogi auctorem zvo Liberiano recentiopassing, remeile, & ad fextum faculum relegandom # alio pat talogi circa annum D X X X. fub Jultiniano conditi , quemque ex Christina Regina codice primus edidit Hentchenius , abbreviatorem : qui affumpro sibi Damasi nomine , catalogum in contractiorem formam redegit, & in Liberio definebat, ne Pontifices Damafo posteriores commemoraret ; Et hunc primum libri Pontificalis fontem effe , Damaso valgò tributi. Hanc conjecturam pluribus, iffque minimé protritis observationibus & exemplis illustrat fimul & confirmat vir eruditifimus , que lectoribus poneguin difeutienda telinquimus. Utut fit, catalogum Bucherianum atatem quam præ se fert Liberianam habere, necullis scatere mendis concederemus: fatendum tamen erit, fententiam de Petri annis X X V. million habere teftem aono

non agnoscunt , habere non potuit ; ut recté

X. Restat Lactantii testimonium, quod verè crucem illi figit , Schelstratio diluendum. Huic nihil alud reponit . quameo loco Lactantium non negare Petrum sub Clau-*Miffert.t. dio Romam venisse, aut ibi X X V. annis sediffe : fed folum dicere , Apoltolos à morte Christi, usque ad principium Neroniani Imperii, per annos X X V. przdicase coangelium.

D. morte Ain' vero ? Audiatur ipfemet Lactantius ;Difperferme. perfe fant per omnem terram ad evangelium pra-PART IL \$ p.15.

dicandum , fient illis magifter Deminus impera- SAC. 1 verat, & per annet X X V. ufque ad principium & CHR.N. Neroriani Imperii , per omnes Provincias & Con vitates Ecelepa fundamenta miferant. Cumque jam Nere imperaret, Petrus Romam advenit, et edicis quibuídam miraculu, qua vorcuce ipfino Des dará fibs ab en poseflate fatrebas, convertu multos ad inferiam: qua re ad Neronem delaia -- primms ommum perfecutus Dei fervos, Peerum cruce adfixet, & Paulum interfecit. Ex quibus verbis mente lafus fit oportet , qui alium fenfum extundere queat , quam post Christi in Colos Afcenfum X I I. Apollolos per varias orbis terrarum provincias & civirates Evangelium per XXV. annos prædicafle: Cú-rque Noro jam Imperii gubernacula teneret, Petrum demum Romam venitle,& fundată ibi Eccleffă crucem fue biille.Quod enim fuggerit Schelstratius potuiffe Petrum, falvo Lactantii testimonio, sub Claudio etiam in urbe fuiffe , fallum plane oft : nec ullis fidiculis ex his verbis extorqueri poteft: Immò

apertifimè repugnant.

X J. Ut huic differtatiunculæ finem tandem faciamus:non immeritò dubitari poteft, an prorie loquendo, l'etrus Roma epilcopus dici debeat Laxiori quidem fenfii Romanum episcopum dici polle, quatenni hujus ecclefiz fundamenta posuit, eamque martyrio suo illustrem reddidit,mecum opinor fatebuntur omnes tam veteres, qu'im recentiores. Romana verò Ca thedræ tanquam peculiarem Episcopum affixum effe, agré patitur muneris Apoftolici ratio; neculla nos docent prime verufiatis monumenta. Irenaus *qui Pontificum Romanorum * Advert fuccessionem primus tradidit, ita habet ; 3:44. Harelles Assenter or you becomenent of manager Sorigeres sp Euleb L The land roles Aing the of Stream of Anthopies longel- 1.c. sp. 170. erras, Fundata jam & adificata ecclefia beatiffini a Apoftoli epofcopariis officium Lino tradiderant. Nec aliter Eu/chius *; Poft Pauli Petrique martyrium mail@- + Populia cauteriae utegirae + Direnaufui Ali O., Propose Ecclefia Romana Epifcongrum fufcepis Linus. Ouin ex veteribus qui Romanum episcopatum Petro adjudicant lociam etiam Pauli operam, & commune miniflerium agnoscunt , eique ejusdem dignitatis prarogativam, eandem cum Petro curam , ium in fundanda, tum in regenda Ecclefia Romana constanter tribuunt. Loquatur pro omnibus Epiphanius*, qui Ecclefiarum Archiva non in- † Advert, tilligenter rimatus eft, E Page & profeser men Carpotese, Tos Direg- voi Dano el Amigatos delel noi Emer. Harefan, Remes, fort No @ , Koma premi omnimm Petrus & a.j.p. 1079 Paulus Apolloli pariser aique Episcopi fueruns in-de Linus, & C. Et mox , "H vin en Popus Omeninus Andexi Girly Ixe Y dranging Hiry sai Hain A.G. , Nie G. ; Remanor son Pentificum ifta successio

eff: Perrus & Panins, Linus, &c. Eadem & alii, fi

modo iis recenfendis immorari vellem, Kal Gi-

THE MIT OF THE THE PARTY OF THE PARTY AND THE PARTY OF TH

riquitatis amore,longiùs me traxit opus Schel-

Aratianum.Urceum inflitui,currenterota exist

S. JUDAS, Josephi, qui B. Virginis sponsus crat , ex priori conjugio juxta veteres filius, Vide Part.L. Jacobi minoris frater germanus, claruit ab ini- P& to

amphora.

CCCLIV.vetuftiorem.

C.c.att.4-R.

SÆC. I à CHR.N.

ro Apostolatu anno Christi XXXI. Jacobi fratrem non alio animo in fronte Epiftola fe vocat , quam quòd Jacobus, tùm propter loci, cui tune præfidebat, præeminentiam, (primus, utique Hierofolymorum Antifles;) tum propter martyrii , quod non ita pridem fubierat, pratogativam, fummamque totius vita fanctiomnibus admodum gratus acceptulque fuerat, ab iplis ctiam Judais magno in honore habitus, Vita inflituto, ante fusceptum Apostolatum, Agricolam fuille Judam, non obscure te-flatur Constitutionum Apostolicarum compilator, lib.ll.c.63. p. 303. Certé Hegesippus apud Eusebium, lib. 111. c.20.p.89. de Judæ nostri nepotibus diferte refert , quòd apud Domitianum delati , quasi ex Regia Davidis stirpe prognati estent , ab eoque interrogati , quantas possessiones, quantumve pecunia haberent, responderunt; facultates se nequaquam in argento habere, fed folummodo in aftimatione agrotum i novem scilicet ac triginta jugeium; ex quorum fructibus,& tributa perfolverent, & fibi ipfis, non fine proprio labore, victum compararent. Quo tempore catholicam fuam epi-flolam feriplit Judas nofter, non certo liquet. Non defunt qui eum circa annum LX1. martyrio coronatum effe volunt, ut alibi monuinius Verum id nulla ratione stare potest. Scripfide post B. Petri mortem , faltem post secredam ejus epistolam , manifestissemmes i adem male-feriatos homines depirese. Les ause de sis verba penè ubique retinet quos in l'eclefià exorituros Petrus pradizerar, que actu exortos fuiffe tradit. Subiner verant, inovit, veri. 4 que dan bonines deelie, Dr. nofes gratiam transferemes in luxure and formen Dominatorem Denne, Demintinque regirent jefun Chrofum abnegantes. Verus, elicarnem anidem maeulant, dominacionem antem fernunt,majeftaten bia; bemant. Verl. 10. Hi antem quacunque iguerant , blajibemant, quecumque autem naturaliter tanquam muta animalia nerune, in his corrumpontur. Vaillu quia in via Cain abierunt, &c. Ovrel dente Fayawas the omnates and whiles the fine timere femeripfos pafcentes, nubes fine aqua, &c. Verf. 16. Murmuratores querulafo, fecundiam defideria fua ambulantes, & es coram lequitur superbamirantes perfenas queffus cansa. Verl. 19. Hi funt qui fegregant femetipfos, animales , Spiritum non babenses. Monétque fuos , Verl. 17.18. Ut memores fins verborum qua pradifla fuerum ab Apostolie Domini nostri Tesu Christo,qui dicebant ets quentam in noveffime compore venient illafores fecundum desideria sua ambulantes in impiesatibus. Quod difertum eft B. Petri monitum , idque ipfiffimis illius verbis 2.Epifl.cap.III. verf. 2. 3. Hâc de-feriptione Apoltolum noftrum Ebionitas præcipue delignare, nullus dubito, perditiffimum hominum genus, qui Christianis tunc temporis Pella degentibus fe immiscentes, Christi Religionem impijs dogmatibus, & moribus turpiffimis corrumpere fatagebant. Quicquid enim, horrendum, perniciolum, abominabile, informe, odiòque plenum ex fingulis fectiscorradere poterant, nempe à Samaritanis , Judeis, Olaris, Nozarais Cerinthianis, Carpocratiaderent , & Christianotum nomen habere voluc-

runt, Unde Ebionem manuacidos rusque vo- S.CC. I cat Epiphanius , cumque multicipitis Hydre a CHR.N. ferpentariam formam in femetiplo expreshile dicit. Ut igitur Christianos tunc Pella versan- 1 tes opportuné moneret, & petilentem hanc harefin in herba comprimerer, Apostolus Judas Epiftolam hanc scripfiffe videtur, novisque his monftris, è regione circa Pellam erumpentibus . oppoluitle: Ut proclive fit cum Cl. Dodvvello * conjicere , cam anno LXXI. vel *Didental faltem fequenti scriptam effe. Christiani quip- Irean.16 pe Domini oraculo premoniti, ante urbem à Pu-Romanis obletiam, Pellam Regionis Decapolitanæ civitatem prope Baranæam confugerant. Expugnata elt à Tito & excisa Urbs Hiorofolymitaux anno Chrilli LXX. Sequenti ipie Titus Romam rediit. Eo profecto, Christiani, ut videtur anno LXXII. in u-bem reverfi funt; id quod in Annalibus fuis diferté refert Eurychius Patriarcha, Medio igitur tempore, circa ansum LXXI. certè ante reditum ex Pellà, Judas Epistolam suam scripsiste confendus est. Si enim teritis id factum fusset, Symconis germani fui, paulò post in sedem Hierosolymitananı fubrogati, non minus quam Jacobi, in Inscriptione meminisser, Catholicam Juda Epittolam ex veteribus citat Clemens Alexandrinus Pædag, lib. 111. cap. 8,p.239. qui & eandem scholiis breviusculis illustravit. Hanc Clementis expositionem, ut & in reliquas Epiftolas canonicas , in Latinum fermonem tran ferri olim fecit Caffiodorus, ipfomet tefte de Divin.Inftitut.cap.8. p.454. fed ita , ut exclufe quibuflam effendiculis (que scilicer incauté locutus erat) purificata dollrina eins fecurior poffer hauriri. Latine extant hodie hate Clementis fcholia, tum in Bibliotheca Patrum, tum ad calcem fermonis Clement, de Divire-

sus, que vertit Cassiodotus, pro certo non aufin affirmare. S. BARNABAS Apostolus claruit ab anno Christi XXXIV, Catholicam ipsius vid bank Epistolam post exterminium Templi Hiero- p.s. folymitani , i. c. post annum Domini LXX. fcriptam ese , ipsc satus aperte prodit cap. 16. quo de Templo agit , Edit. Oxon. p. 94. Ut plane concidit toties repetita Cl. Le Moinij objectio, quamque invictum argumentum vocat , Barnabam non effe hujus Epiftolæ auctorem, eò quòd obiesit multò antequam Templum Hierofolymitanum funditus everteretur , sub Nerone utique , in Cypro , Martyrio coronatus. Et hanc communem fententiam esse dicit. At quenam amabò fuerit hec tram ene utert. At quenam ambo faerit hac communis fententia? qui vecterun autoritate nixa? Quum nec ipfe ullum pro hâc fententià teflem profert. Et que gratis dică funç gratis rejicutur. De hâc Epiflolà albi egimus, camque adversus Le Moinii exceptiunculas fusè vindicavimus : Paucula tamen etiam hoc loco Lectorem monuiffe non erit fupervacaneum. Allegoriis plena est, & mystagogica: Fateor, fed eo nomine doctrine quam à teneris unguiculis imbiberat , & contributium fuorum indeli & institutis,magis congrus. Neque in ipfis Novi Testamenti libris allego-

(ervande , Edit. Oxon, p. 127, an cadem pror-

rica de Agar , Melchifedec , Befliz Romanz nomine omeque, aliaque hujus commatis pluta defiderantut. Quod de imminente rerum fine haber, cum ommbus ferè Apollolis idem fentir. Si qua occutrunt de atate mundi , de Chiliade forlici, five mundi fabbato, de mundo fex millibus annorum duraturo, tandemque in feptimo millenario feu Sabbatico defiente, per creationis Hextemeron, & Sabbati five feptimz diei gaudium & festivitatem quando Deus quievit ab omnibus operibus fuis) admibrato ; cadem fere habent Petrus & Joannes, Collegii Apostolici columnz; eadem primorum fæculorum Partes , qui fepti-mæ rerum chialidis fub adventu Christi Domini fœlicia & planè fabbatica gaudia ubime depradicant : tradit id diferté & luculenter Lactantius , lib. VII. cap. 14. tra-dit Iraneus , libro V. capit. 23. ut de allis, multò magis de Judzis gentiúmque Philosophis , nil dicam. Neque invitus id fatetur ipsemet Le Moinius *. Hec fuit, inquit, fen-*Not ad Eptentia omnium ferè Patrum, ad quem Platonici & Pythagoras proxime videbaneur acerdere;

fram vere iftam delirinam ab ipfic Hebrais banfife , nullus eft paule bumanier , & literatura In-

daica & Cabaliflica imbutus , qui kor facile non

fibi perfuadent. Vide que ex Veteribus con-

geffir eruditiffmus Cotelerius , Not. in S. Barnab. pag. 31, 32, &c. Certé cum hie fen-

2.148.

P.56.

tentià Epocha Josephi & Ecclesiz Grzcz , Æ-gyptiotum, Chaldzorum , aliorumque Orientalium, quin & pforum Sinenfium chronica non male convenium. Verum, his miss, ad alia pergamus. Singularis est forsan, ingeniola tamen , etuditifimi Dodvvelli * conje-*Differt-t.in dura', polletiorem epillolz Batnabez par-tem, ejus adazla', fuile a reliquo adazla Iren-nu-51corpore divultam: idque colligi poffe ex his verbis unde incipit , Memellieb f eat Bir iniego years est AIAAXH'N. Ecquis cft quin videat , quam apté locum habete potuit in iplo Aday a corpore has transitio? Hasut rectius intelligantur , sciendum est, sublatis de medio Apoltolis , Balilidianos, Valcutinianos, aliófque focundi feculi hareticos, quò malas fuas merces mifero popello specioliùs venditarent, fictas quaidam traditiones quali ab Apoftoiis acceptas, in vulgus profeminalle. His ut fe ftatim opponerent Catholici , veras & genuinas Adazae za resoyuma , que prime fuccellionis feniores, qui cum Apoltolis verfati fuerant , fibi tradidiftent , in medium profetebant , & quisque prout poterar hujus vel illius viri Apoliolici fermones & prædicationes

colligebat. Hinc Aday, ic & Adamaniae Tim

A'x:riber Roughid , l'yralis , Habonigur , Hass

plie i L'eus. frequens in flichometriis men-

tio. Hinc traditiones feniotum five Presby-

terorum, qui iplos Apoltolos viderant & au-

dierant, toties ab Irenzo allegatz; quem

etiam θείδεξο Α΄ ποπλικά κυίγμα @- contexuiffe memorat Eulebius . Has Adage figillatim * Hift Eccl. collectas in unum tandem corpus redegit, lib 1, c. 16. additis fubinde aliis laciniis aliundé corrafis, Conflitutionum Apostolicarum compilator, quarum in ipsis, quas habemus hodić, Apo-Rolorum Constitutionibus manifesta vestigia PARS II.

cernuntur. In hic collectione locum fuum ha- SÆC. I bere poterat politerior Epillola Barnabea pars, &GHR-N. admores Christianorum rite formandos apprime utilis : Quidni etiam Clementis Homiliz, five ut vulgo vocetur, Epiftolz fecundz, quòd etiamnum superest fragmentum / Conflat enim etiam ex hodiernis Aufgane , non folum myftica, folisque Episcopis & Doctoribus communicanda, ted & plurima fimpli-cioribus, qui primis fidei elementis imbuendi , & ad vitam vetė Christianam formandi etaut, impettienda contineri. Est aliud de hác Barnabæ Epiftolá notsudum. In more apud veretes politum erat , ut Polycarpi , Barnabæ , & Ignatii Epiflolæ in codem codice, quandoque nulla interpolità diltinctione, defetibetentur. Inde forfan evenit, ut Hieronymus unam pro alteră citavetit, Dial. adver!, Pelag, l. 111, pag. 297. Ignasius pir Apoltoliens & Martyr feribit andaller; elegit Dominus Apollolos qui super aunes homines peccasores erant. Que verba non in Ignatianis, fed in Barnabæ Epiftola hodie reporiuntur, cap. 5. pag.21. 'On 3 Stur Hac A'me-SEARC MELACOTES REGION TO LURY TRACE RIVE ISE Alban , berne unie maine apagrine arqueriques Tune Apoliolos (nos , qui incipiebans predicare Evangelium fuum elegie, qui erant juper conne-precesum preceseres. Simili plané errore de-ceptus elt nnn ita pridem D. Rullaus Concionator Batavus, qui cum in vetufium Bi-bliothecz Medicez codicem incidifet, in quo continua ferie exatata crant Polycatoi & Barnabæ Epiftolæ, eáfque in fuum ufum descripsillet, inæftimabilem fe thefaurum postidere ubique crepabar , Polycarpi nempe epi-ftolam editis duplo auctiorem. Verum infpedo penitiùs codice , mox deprehenium est, nihil aliud continere prater Polycarpi & Barnabæ epiftolas , hanc principio , illam fine mutilant, nullă adhibită diftinctione descriptas , folo Polycarpi nomine fronti codicia prafixo. Cujus rei historiam prolixe & ad naufcam ufque recenfet Steph Le Moinius Prolegom ad Vatia Sacra; qui proinde has Epistolas eodem tenore exhibuit. Primum erroris fontem exinde natum effe verifimile fit, quod quaternione ex medio primavi alicus jus codicis, Librarii culpă, vel temporis injuria amillo, omnia que ex co codice deinceps descripta funt exemplaria codem defecu laboratent. Unde factum eft, ut in nonnullis codicibus MSS. Polycarpi Epiftola in fine Barnabæ in initio deficit; & , ut in codice Mediceo videre est, utrăque ne lineă quidem abruptà arctitime conjuncta. Notare hoc loco liceat Grace extare Biblioth. Vindob. Cod. Theol.CCCII.num.3.fol.354,anonymi cujuldam interpretationem nominum Hebraicorum, qua in Epiftola S. Barnabæ Apoftoli occurrunt, tefte Neifelio Catal.part.l p. 407, Novam hujus Epiflolar editionem, hactenus editis longe accuratiorem V.V.CLL.Dodyvelli annotationibus, & Bernardi curis illustratam, diu expectavimus, Parata eft prælo , & ni fallor , penes D. Mil-lium latet. Ne tenebris diutiùs dannetur, ora-

PHILO

mus omnes,

SEC 1 CHR.N. P.10. Hist.Nb.1. 6.4 9.41-6 Prapar-Evang.L.7. 412-9-5124

PHILO, Judzus ortu,patria Alexandtinns, claruit anno Christi XL. Inter veteres nemo Philonem illustriori ornavit elogio, quam Eusebius*, quem refere in patriis disciplinis maximopere elaboralle, in Platonica & Pythagorica philosophia omnes sui temporis susetalle, in dicendo copiosum, in sententiis cupletem, in Diving scripturg intelligentiå fublimem, atque excelfum. Alibique † mi batia mureidu anesdiren , qui ret fua gentis à majeribus acceptat, accurate ac deligenter expendis. Mira quidem dicendi vi ac venuftate pollere nemo unquam negaverit , ut dictionis Attice puritate cum ipio Platone certare videbatur ; quo nomine tritum illud ei tribucrunt Veteres, and Plate PhiloniCat , ant Phile Platoni (at. Linguz interim Majorum & Hebraifmi prorsus ignarus, Myftes potius, quam Theologus, Philosophus non Sacerdos. am Alexandriz natus educatúfque fucrit, Scholz Platonicz doctrinam & ingenium penitius imbibit, mordicus retinuit, omnia ferè obtorto licét collo huctrahens. Hincnata ei vie caturaquale , & myftica Philosophandi ratio , reconditz & supercorlestes speculationes : Hiac Platonis placita Mofaicis immix-Deique dogmata ad Academiæ fenfum explicata: Hinc nove & subtiles rationculæ folerter excogitate, undique conquisite, à fummi Legislatoris mente quam maxime alie-næ: Hinc inepoz ac pueriles allegoriæ, abfurdæ longiúfque petitæ allufiones utramvis faciunt paginam; Compta, arguta, detorta interpretamenta, quibus divina eloquia, totámque legis Mosaicæ faciem fordè inquina-vit. Vidit hæc olim, & in opprobtium ver-tit Celsus, Judaicæ pariter ac Christianæ Re-ligionis hostis acerrimus. Habentur ejus verba apud Originem, lib. IV.contr. Celf.p.198.11 yer decien all durar danyagian yayest has , wand sunfen ingeniumen in bei geigen melin mir partauis domestriau derapha , Inspare nel est шантишен быльбер ингер спаттием. Оне egitur de his allegeria conferipta funt , multo surpiores funt quam ipfa fabula , asque abjurdieres etiam , mirà finlissià coaptare conances que nulle mede coberent. Qu'à censura Phi-Ionem notati non diffitetur Otigenes , ipic licet Philonis , in ineptà hic interpretandi ratione , fedulus imitatot, Certé ex hoc fonte (Philonis feripta intellige) omnis allegoricus exponendi modus , notante Photio, in Ecclefiam Christi promanavit. Objecit, idem Christianis Porphyrius † , Celfo ztate fuppar , malitià zqualis , cos nem-Rian an Eu. pe ad expolitiones qualdam , despetation, to

\$ Lib. 1. a4. ctf. Chri

quam , inquit , ea qua à Mofe apereiffime dilla fune figuras quafilam , arque adumbra-en imagines esse juliarune , ac velus oracula arcanis plena myfleriis , Divino quedam culen profecuis funt , bujufcemedi vantratis praftigils mentis acie quodammode fafetuatà , exposeiones fues deinceps proferant. Quo nomine Origenem acriùs carpit , quòd cum allegoricam in explicandis Gracorum mysteriis mo- 11, cap. 17. pag. 34, 35. Hankius de scriptor. dum didicisset, eum Judaicis scripturis adhi. Rom, lib. 1 L. part. I. cap. 8, numer. 36, &c. &c. &c.

buit. Commodum accidit ut meum bác in SACparte judicium , confirmaret vit clariffi nus à CHR. N. Edvardus Bernardus , Doctor Theologus , & Aftronomiz in Academia Oxonienfi Profesfot, haud ita pridem , Savilianus , Literis ad me dam hac fcriberem datis. " Philo Judaus, " inquit , Hebtailmi nimis ignarus adpates, "nomenclaturis folis contribulium fuorum " Hebrzo-Grzeis inftructus. Unde a verfio-"ne septuaginta Doctorum ne versum aut "verbum unicam in tintis commentatiis " unquam ditcedere potnit. Potnit tamen in ! "vocum Hebraicarum interpretamentis pue-"riliter ludere. Cultu ettam philosophia " idem Platone minor videtur , quam ata-"te. Nihil enim extra trivium, in illo com-" mentatore lego : dignum nihil Platonis dif-"cipulo, fi dogmata Mofis ipfins exceperis. "De Angelorum quidem officiis, ubi accu-"ratior elle voluit , vera miscet falsis , de in-" corruptibili mundo falfus plane , ac mtilis. "Vides tamen ex indice Eufebiano, hujus "Sopbide opera pleraque in noftrum rempus " perseverafie ; quali longa fomnia hominis " nimis otiosi, & cerebri sui , ceu mundi ip-"fius ideis , figmentifque fibi perplacentis.
"Ille ergo cunctis operibus fuis præter pau-" alle ergo cunctis operibus fuis præter pau-" cistima , in Pentateuchum Divini Molis " commentatus est , sententiis quidem nimi " repetitis., dictionis tamen flore admirabili. « dele@úque. Allegorias præterea quibus abun " dant ejus l'bri , partim à priscis commenta-" riis , quod fape lubens ille profitetur , par-" timque maximam pattem ab ingenio suo de-" rivavir : magno fane literatura facra & hi-" ftoriz veriffimz damno, nifi ls in plerifque " traductionibus , tidiculus fatis , nugarúm e que prodigus videretur. Mirum quidem Originem nostrum sequi potuisse tam va-" num doctorem. Sed facilitas fecit. Alle-"gorias caim spargere in plebem exiguus la-"bor. Virtotis tamen & pietatis erga Deum "fludium amorémque summum ubique ex-"plicat Philo, & quidem facundia vix imita-bili. Quamobrem allegoriarum nugas illi " faciliùs condonamus. Preterea Hierophan-" tarum Ægyptiorum vitam fobriam & fecre-"tam, quam Herodotus, Diodorus, & Pore phyrius diligenter describunt, imitabantur i simul & in melius reformabant annis ante * Chtistum natum CL. pars proba Judze-"rum Effeni , in Collegiis pietati operam "dantes. Apra quidem atis Ægyptus erat ta-" li politiz , imò fami tolerandz. Hanc adeò " fectam eadem in regione postea vicerunt " aufteritate vitz participes noftrz fidei, An-" ronius , Paulus & mille alii Afcetz , patréf-" que Afcetarum. Thetapeutas deníque Phi-"Ionis Christianos effe maluit Eusebins Cafarienfis , ut foler ferlptorum Veterum teftis " monia bonă maláque fide undique ad evan-"gelica sua comportare. De Therapeutis hisce quorum mores & inflituta depingit Philo, quoufque Chriftianimi cultores fuille conten-dunt, Eufebius, Hieronymus, alifque; prolixè agunt ptærer alios Valefius not. in Eufeb. lib.

CHR.N.

nos olim fuo loco. Extant in Philonis libros de Vità Mofir, in librum de Vita Poleski Patriarcha, five veri civilis, & de Visa Abrahami, five do legibus non feripres , Anonymi cujuldam, fed antiqui, authoris annotationes marginales Grace MSS. Biblioth, Vindob, end. Historia.LXXXI.

EUODIUS, primus post S. Petrum, Ecclefia Antiochene Epifeopus conditutus, juxta Eufebium , anno Chraiti X L I V, juxtá Syncellum anno X L. Cath-dram hanc tenuit ex Syncelli calculo , annos XXIX. fecundám Nicephorum CP, in Chronographia X X I I I. Et Martyr a multis obtille dicitur. Meminit Euodii, prater Eusebium & Hieronymum, Impostor Ignatianus Epist. ad Ande Pfendeprophetis, qua inter Chrysostomi opera habetur, T. VI, pag. 479. Ili Esigran Andry @ ; wer byratio , &c I'er Ene. deus ille bonus odor Ecclesia; & fantlorum Apo-ficiorum successor arque imitator? Ubi Ignistus, &c. Sic Nicephorus Calliffi Hiftor. Ecclef.lib. 11. cap. 3. 'O monde mi Gran Evidig- , run iegun & Auguna got ar @ Dinden Devines Enodiut, que vi jes santen es possente au diut, que vi jes santen es possente actor se control de la co tummodò propriis manihus baptizăfie : Petrum, porro Andream, filióique Zebedzia hos deinceps , reliquos Apostolos ; Petrum vero & Ioannem , LXX. discipulos ; aliáque plura de annis Christi & B. Virginis, &c. tradit. Verum falva Nicephori autorirate, fufpecti mihi vidantur hi commentarii, fuspecta hzc Epiftola , nee aliunde quâm ex recentiorum Grzculorum Officina, prodiiffe, In omnibus priorum (zculorum monumentis nè levissima mentio. Vix credibile est latere potuille Eufchium , qui omnium penè Bibliotheearum angulos diligenter excullt. Silent Hieronymns, Genadius, & reliqui longo agmine feriptores Ecclefiaftici. Quid , quod Baronius † femel iterúmque fatetur hane Euodii Epistolam nemini veterum innotuise, nee nu.71.0.11. unde eam acceperlt Nicephorus fe invenifie?

De iplo Euodio 1d monere visum, plures tum Græeorum tum Latinorum eundem facere eum Euodia cuius meminit D. Paulus, Philipp. I V. 2 Vide que congessit Cotelerius not. ad Pp. Apost.p. 198.

ACHAIÆ Presbyteri & Diaconi Epistolam encyclicam de Passione B. Andrew feripfiffe dicuntur. Hane ab omnibus penè damnatam, etiam à cordatioribus Pontificiis rejectam recoxit haud ita pridem , & tanquam Acta genuina , & fincera propugna-vit Natalls Alexander Hiftor Ecclef. Szcul. I. cap.10. Articul. 8. Verum res ei infæliciter gedir. Palmarium , quo utltur , argumen-

unte , vetuftiores : Etherjum Unamenfem an. S.C. ! no 789. Remiginm Anti-Todorensem anno & CHR. No. 830. Petrum Dantianum anno 1057, Lanfrancum Cantuarien'em anno 1070. S.Ber-

nardum anno 1115. Ivonem Cartoneniem anno 1092, bellos proculdubio & idoneos teftes, qui de re plusquam septingentis ; vel mille ante se natos annis gellà , sententiam dicant ! Sed in offielo S. Andrez (ut com Bellarmino & Natali pergam) Ecclefia hze Acta legit. Quali verò in Brevisrio Romanos etiam maximé correcto, nulla legerentur fabule , nulla feripta apocrypha & ipuria ufurparentur. Extitile olim Philallin tempore Andrew Acta , fed à Monichais forde corrupta , non nego ; verum ab hodiernis plane aliena. Cette que hodie extant , ab alique Medie etatis monacho confice videnture Sout quidem in ipsis Actis que Apostolicorum temporum Scriptoti minimė eonveniunci Ipía inferiptionis forma nova plane est, 80 fingularis , ab uneverles Ecclefite and fint in Oriente, & Occidente, & Meridiane, & Septembriene : cujus fimile exemplum hand alibi reperies. Ut alia mitram , quis creder Apostolica simplicitatis virum in orazione quam ad Pro - confulem habuit , tot comptas & concinnas Autshefrs de ligno pravarieationis, & de ligno Paronis, de terra ima maculata unde factus primus homo, & de virgine immaculară qua natus est Christus perf. Aus homo , aliifque huc fpectantibus habniffe ? vel tam elegantia & plane inepta ad erucem foam verba feciffe ? Quis credet immeniam penè totius Provincia multitudinemi

ad occidendum #geam , & Andream Apolto-

lum, fractis carceris januis, liberandum, Pad tras venisse ? Quis credet micislimum Apo-

folum, Æzeam Pro - confulem pro Tribunali

fedentem , filium moris, & fipulam eter-

nis paratam incendiis vocafie; eique palam im

pudenriam objecisse ? Ut de modo alligandi ad crucem, déque earnificibus, qui, jubente Ægeå, manus ad eruccm, ut inde Apofolum folverent , miserunt , frustra tentantibus , flupentibus comm brachiis quoticfeunque extenderentur, nil dicam. Denique quis non mirabitur in Prafatione tam accuratam & fubtilem SS. Trinitatis explicationem adhiaberi ? Et de processione Spiritus Sancti tam perspicue agi ? que non nisi sequioribus Ecclefite faculis agitarl corperunt. Baronius † + Ribliothe quidem hanc de Spiritu Sancto claufulum in Nov. P.A. 7: antiquis MSS haberi negat. At quis novit, av. Edit. Lat, inques Cl. du Pinius * an in nonnullis non fue. *Ad Mar-rint deleta potius hæc vocabula, quam in ez- Noresugo, teris addita ? Subditque pro candore quo pollet eximio, hanc Paffonem, faltem ut feri-

monachorum ingenium & aelum manifelto (a»

JOSEPHUS , genere Hebraus , do- 47: tum à Patrum Autoritate dueitur; nullos ve- mo Hierofolymitanus, dignitate facerdos, Vide Patr. I.
20 profett teffes faculo oftavo, còque exe- clarait anno Christi L XVII. Etiam à pues p. 16.

ptum dublum respiei debere ; quod , autore

Hieronymo, nulli probando fidei dogmati in-

fervire potest. Uno verbo 1 Tota horum Acto-

rum compages piam fraudem , & ineprum

S.E.C.1, ricià incumbers discrimin egrego.

CHR N ipfomet celle de vit. lui , pag. 98 9. Vifus incelleciu & memorià pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memoria pracellere; ira ut jam una
celleciu & memo quartumdecirrum agens annum, tantam lau-dem ex literarum itudiis confecutus fit, ut etiam à funmis Pontificibus, & utbis Primoribus de penitiori Legum fenfu confuleretur. Obiit excunte circiter hoc (eculo. Josephum ob egregia scripta à se edita , tésque , & in Ecclefià , & Republicà præclare geflas , tanto in houore non modo apad populares suos, verum apud Romanos retum dominos habitum effe tradit Eufebius * ut in urbe Roma, *1 ib.j. c.g. Statua donatus fit , e ju que libri in Bibliothe-

Lap. 1017.

P.104. Status donatus int, e jusque inter-tibe virtual, că publică fuerint collocati. Quin & ipfe † P.1046. nobis auctor est, fe libros fuos (quos opinor, de Bello Judaico conferiplit) non modò illustrioribus Romanis qui bello interfuerunt, fed & ipfis Vefpalianis Augustis obtuliffe, Titumque Imper. cofdem manu fuå fubfcriptos publicari pracepiffe. Ut mitum plane videri debeat , Josephi scripta tam benè curata , in tam publicà hominum Ince posita. omnium penè manibus quotidié trita, ad tam pauca exemplaria hodiè redacta effe , támque ratò in Bibliothecis Manuscripta reperiri, tam hiulca, mutila, obscura, & forde depravata ad nos pervenisse; ut plura fint loca, que vix fanum fundant fenfum. De quibus citius in-ter horologia, quam inter eruditos convenier. Infinitus etiem, fi fingula percurrerem. Uno, alterove exemplo manifestum fiet. Primum fit medageinger illud & vexatifimum de Jesu Christo testimonium, quod in editis fic ie habet : Antiq. lib. XVIII, cap.4. pag. 6:1. Therma 3 of rime & griese therit eacht and, one a dige along aires higher the 18 a Delite in your mourie, blairman, de disperse un itse gir antil de-Mauffice. Nat mother pol Induier, monder 5 Elesuns imprayers. O Xeagis ar @ ur. Kei done. &c. Ideft , interptere Ruffino , feu antiquo alio: Fuit autem eifden temperibnt fefur , faprent vir, fi tamen virum ein nominare fat eft. Erat enim mirabilium operum effetter , & doller haminum evrum , qui libenter que vera funt , andiunt. Et multer quidem Judgerum , muitor etiam ex Geneiben fibs adjanxit. Christus hic erat. Hinc, &c. Mitto reliqua utporè omnibus nota. Quantis objectimiculis, quam discrepantibus lectionibus , quoc Grammaticalibus minutiis & observationibus locum hanc vexăriut recentiores Critici, nôrunt omnes qui in literis Ecclefiasticis versantur. Non est hujus opc-ris, neque in animo mihi, genninam hujus tcflimonii autoritatem ex profesio vindicare, multò minus cum quoquam hac de re contendete; fruatur quisque judicio suo; paucula tantum, or is raile, notabo, que ad fummam rei pertinere videantur.

Josephum, magni nominis Historicum, res fui cemporis, gentifque fuz, literis mandantem, de CHRISTO JESU, Vito ob ottum, visam, miracula, mortem, refurrectionem, teligionem recens inflitutam, discipulos, per omnium ora celeberrimo, deque tebus ab eo reconti memoria gestis , nullam plane fecille mentionem , cum vel ipfi memineriat hujus semporis feriptores Gentiles , Tacitus, Sueto-

Plinius, &c. quis credet? Sed loco non fuo S&C 1 interpolitum eft hocelogium, nec cum iis co. a CHA H heret que precedunt, fequenturque; sublato hoc, reliqua apte coharere. Vettim gratis and omnia dicuntur, nec vere quidens. Priori en m capitis parte de rebus à Judais feb Pilato gefis agit : Unde apre fatis ad Domini notiri mentionem delabitur. Quin & que fequuntut multò minús ad Pilati hiltoriam pertinere videntur, quam hac de Domino noliro periocha. Certé in toto hoc canitz ea recenfere videton Josephus, que sub Pilati regimine, diversis licè: temporibus, contigerunt. Scd suppositum est Josepho hoc testimonium, ejusque operibus intrulum. At one antore, que tempore id factum? quo tefle, quo indicio id conflat? Josephi libri in omnium crant manibus, ab omnibus lecti.excuili, Judzis, Gentilibus, Christianis apprince Ut non citius ralem laciniam fuffercire noti. potuifee impollor, quiu flatim exclamaret orbis univerfus, & rumores de tam infigni sedia in omnes angulos (pargerentur. Primus qui hoc Josephi tel imonium citavit , crat Eulebius, circa annum CCCXXIV. quo terrore ne levil nia quidem fuspicionis umbra hapore né levil nia quatra naprese de la bebatur. Ubique ad manum erant Josephi exemplaria, & in Bibliothecis Romanis versfiiffima, ad our factic provocati poterat. Nec dubitandum cft, tum Judacos, tim Gentiles id facturos elle. Iple Eufebius, qui omnium pene Bibliothecarum forulos exculerat, & de rebus antiquifimis optimé judicare nôrat, nec facilé falli potuit , nec fallere voluit ; at nec , qui cum fecutus eff, Hicronymus. Quid verò faccienus iis†qui ipfummet Eufebium doli & impoftu- asia-

ræ quam fomniant Architectum fuiffe volunt? Itane verò ? an tam febleitz fidei , tam de tie pad ploratz famz facrit Vir omni avo Celeberti- *** form trus , ut polt candorem , & finceritatem nost-tot faculis probatam , in falli fraudifque crimen tandem veniret , & fides hactenals illibata , ab ingratà pofferitate , abique vel mi- Yan Fales nima justa uspicionis ratione, in dubium re. in Dan. vocetur ? Quin nec fi hoc facete voluifier Eu- max cen febius , facile putuit. In Evangelica Demon-Alisa vil fitationis opere , rei Christiana causam pra- 10,300a cipne advertos Judgos , idque allato hoc ipio exercid Josephi testimonio , luculenter agut. Si frau-hor Joseph dulenter suppossiblet ; quan male fidei . fa-tettan marque suz & cause quam agabat , consuluisfee, qui infpectis Josephi libris facile revinci poruit ? Apage tales fuspicionculas uulla prebubilitate nixas, viris ingenuisatque eruditis indignas, ex a quo ineptas & malitiofas! Quid, quòd omnes eriam vetultifimi, qui hodie fuperfunt, codices M S S. exaration habent eadem manu hoc tellimouism, & vix proterri potest antiquum aliquod exemplar in quo defideratur; adeò ut per XV. penè facula a nemine ufquam follicitatum fuerit , fed conflanter pro genuino habitum ? Sed hujus

¿ÇHŔ,N.

trahere, quibus fides Christiana niteretur: Et fi ipfis libris Sacris ubi de Christo agunt, manus violentas injicere non reformidarint, quid mirum fi Josepho non pepercerint? Nec vana est protsus hac suspicio. Audiamus qua hae de re rradit Gyraldus Cambrenfis, libro de inflitucione Principie , apud Cl. Galeum, nondum edito. Robertus (Canment dictus, qui clarnit circa annum 1170, de quo vide Baleum cent. z. cap. a. p. 212.) Prior S. Fridifevida apad Oxoniam. Hece doctus, in duobus exemplaribus Josephi Hebraice feripile invenit Testimonium de Christo, in aliis nuper erasum. Qued & Judais Oxonia degentibus estensum fuit. Dices Josephum testuri, se libros de bello Judaico primo quidem Hebraice scripsisse, ac Grace postea vertisse; de Antiquitaribus idem non affirmat. Fieri camen pocaicut, in contribulium fuorum gratiam, hos ctiam libros patrio fermone condiderit, etfi in opere Grzeo quod habemus ho-die, id non tradiderit. Vel fieri etiam potuir, ur ipfi Judzi cos Hebraice translulerint. Ac ide in omnibus exemplaribus our vel tub restate sua erant, vel à se descripta, hoc de Chrifto reftimonium , aut omiferint penitus, aut deleverint. Quicquid fit, certum eit in hodiernis Tolephi codicibus multa deelle, que à veteribus cirantur.Fragmenta bené longa Grzce MSS.apud fe fervari me monuic etuditifimus Galeus, que in vulgatis Josephi codicibus fru-fira que siveris. Plura profest Isaacus Vossus, & ex co Cl. Irtigius, Theologus Liptientis, in prolegomenis que nuperæ Josephi editioni pratuilic : quibus & alia non pauca addi pol-

memorià huic testimonio litem movere non contentus, dedirâ operà refutare aggreffus sit, erat Tanaquillus Faber, edità hac de re peculiari diatriba anno 1655. 800, quam deinde in primam Epiftolarum partem tranftulit, num 44. Levia plané videntur, nec cit-cico ejus acumine fatis digna, que hác in caus à objicie : Nectanti funt (fild jam agerem) omnia variorum argumenta, quorum fummum magnă quidem peripicuitate & judicio exhiber Andreas Bolius *, que illustre hoc Christiana antiquitatis monumentum studiosorum mani bus excutiant. Quod fortiùs firingit iliud est: Videri Jasephum lioc in loco D. Jesum pto vero Deo & Meffià agnoscere.ld enim verba illa innuere videntur, O Xerrie in@ in quod de Jolepho neutiquam credi potest. At quid si hac claufula Josephi non fuerit , fed à Christiano quodam in margine annotata, postea Librariorum incurid in textum irrepleric / fulpicatus eft hoc olim Montacutius nofter , in te Critico-ecclesiastică vir summus, qui de his verbis agens , Xestor at @ w, proculdabie, inquit * gloffe-Not lo lib. ma eft, & marginalis cujufdam Chriftiani lectoris adnotatio, lices habeatur in feripto codice. & in fo-Pole. Sulpicionem non leviter auger, quod hac verba in Josephi testimonio prouc apud Cedrenum * extat, defiderantur. Unde pronum eft conjicere Cedrenum in codice quo usus est, ea neutiquam reperiffe. Vetum fint ipfius Io-

Primos, ni fallar, faltem è primis, qui nostrà

forfan eft hee claufula, quêm ufitata apud Gra- s.g.", t, cos loqueudi farmula , ang-la, pro anyles, co, i CHEAN Hieronymus † vel in codice fito ira legit , vel filten intellexit, combine locum iran edildit, † De funte His credebane effe (brifins. Lt ita quidem ali- colors bi-Antiq. lib.20. cap.8. p.r 98. ipte Infeplius de Christo loquitur, ment wone fuam fat is sperte explicat l'uric e any luft D- Reserve, Jefus qui Cles-Our diction off: Ut falvo had not ret-imposite, and fit necette Josephum vel pro Christiano, v. l pro Christianz Religionis encomtalle habendum effe, Scripfir Pilatus fimer crucem Don ini. Ourse beie l'erge Buennie rue l'abnimequem ramen pro Christi discipulo , vel admiratore nen-o opinor unquam habnit. Er proinde concidir plane atgumentum, in ono ror triumphos agic Tanaquillus Faber * , ex O. igenis reflimonto D'arres. depromptum , Jusephum nempė Jeinm pro mera Christo non agnoville. Addam, coronidis lo-

co , Cl. Le Moine * hae de re fententism. * Noc. ad "Cum Josephus quadam in illo loco de Mellia vor.fact. " & Jefn injecifiet , & dixiffer quad ille effet "34" " Novided - Xuele, levi immutatione, & fraude "non improbanda , quidam Christianus ad " marginem feripferatile & Teseir cum seviel @ " minus dicere , quam par crat , exiftimar or " randem describentibus avrenuenfibus, excla-"vit textus iple, & glolla marginalis illius lo-cum occupavit Dixir Josephus quòd "ilto tempore ortus Jefus à Xersis hiyerde di-"esbatur Meffiu. Tale loquendi genus oc-" currit in lib. Soplerim citaute Galatino , sur " migas mens ingust, lefus Nazarerus videbe-"tur Meffin.Occurrit & apud ipfum Maimoni"dem, cap.it. Tractat.ultim. Lib. Ind. 1018 98 "nous mons , De ille qui Meffins " existimatur , vel qui existimabatur effe Christus. "Quod quadrar cum verbis Josephi , qui dicit

" Hzc hactenus.

Alter Josephi locus, perplexus fatis, & difficilis habetur de Bell, Iudaic lib.6 cap. (Grac.) 18. (Ler. 7.pag.921 ubi de Romana Legionis Ballittis Hicroiolymitanos jačtis lapidibus gravitet infelfantibus agens, refert objeflos (peeulatores in rurribus confiltuirle, qui quando impelleretur machina, faxumque ferretur, pramonerent patria lingua clavantes, à sièr legaeas, Filius venit. Hac verba incommodum firmdunt fenium, anmò planè nullum. Scio, modò id patiantur codices MSS, leviffimă quidem mutatione pro whe, legi pofic he miffile feu fagirta quod aprè quidem linie loco convenit. Quo minus verò in bac coniccora acquiefcam facir.pattim quodie verbum fit poeticum, Homero utplurimmi ufiratum; ptacipue verò quòd foeculatores non Graca, fed Hebraa feu Syro-Chaldaa lingua hacverba ediderunt. Liceat igitur mihi aliam conjecturam in medium roferre , cámque viri longe doctiffimi, Chtiftiani Wagneri, Liplienfis Theologi, mihique dum viveret amiciffimi, qui fententiam hac de re rogatus in hæc verba referiplit. " Equidem " non memini apud ullum Philologorum eå de " re quidquamnihi observatum, attamen cre-" ditu perfacile eft, nifi egregiè fallor, obfesios fephi vetba. Quis nobis fidem faciet ex fua, non " ad conspectium lapidis è longinquo advolant la ex aliorum mente Josephum loqui , remque " clamafie , me rean alea ate, lapis venit; " quod I lavius Josephus (vel potius maleferiatradidiffe, non quamille veram existimavit.fed que vulgari fama circumferebatur / Nec aliud "tus interpolator, qui Josephi vernaculis, Con

* Exercit, Hist, ett, la perioch. Jo-leph. de Jef. Christo,c., 6 17.8cc.p.

3.Eulebde Demonftr. Evang. ad P.114. Edit. Patif. p.196,

er ale, verlionem Gracam lubilituendam puta SEC. L SCHR. N.

es vit) interpretatus est ulle iggeras, (enfu fanè e incommodo ac infulfo. Caufa regregareise wnon aliunde arceffenda, quam quod rusandae pidem zque notat ac filmm-Prior vocis vis noer eiffima eit, ac vel à Danielis II. 35. V. 4,23. or patefeit. Altera paulò rarior, non tamen Hicer rofolymitanis innfitata. Liquet id non modo er ex Arabilmo (qui, equè ac Chaldailmns Joleof pho vernaculus, Ebraifmo ortnm debet J w & Ebraicis Rabbinorum Hispaniensum Ara-«búmque titulis, (lbi nempe abmn,heic tən « ficion fignificat) fed ex ipfo etiam Targum Proverbiorum, cap.XXIII. v. 17. ubi dicitur " MYOU PERSON THEY ER DEMAINT files finites. " Scilicet Man priori (colin ex Ebr. 12# posteriori ex ja cum a prostherico enascitur. Nec et 12# & 12n valde diffona funt à fe invicem, ut er credas clamaffe Judaos pan ma quod fcioer lus acceperit pro 12n pes. Sed Ebrata mater er pridem vulgi notitià fubducta erat. Ergò rabilis, longéque supra atatem eruditus, lingua-ram verò Orientaliam callentissmus, Literis ad me una alteravé septimani ante obitum datis, nempe 7. Idus Junias MDCXCIII. Incandem penè sententiam conjecturam suam obiter propolisit vir docitimus Steph. Le Moine Nor.in Epist.Barnab.pag. 573 Existimat Galcus nofter pro pereponendum elle Alde, totidem enim funt literae, totidem apices, fimiles literarum ductus în utrâque voce,unde facilis hic lapfus. Verum de hisce conjecturis judicent alii. Ex his aliifque infinitis que addi poterant perspicere licer , quam calidis , instilque votis novam & accuratam Josephi Editionem expetit & expediat gens literaria. Quantopete in hac arena defudarit Scephan, Le Moine, in prafatione ad Varia fua Sacra ipfe nos prolixe docet. Quam fœlicibns auspiciis incorpta foerit pulchertima & castigatistima Editin Oxonienfis, quonique procesierit, & quas tandem ob caulas in fumum abierit, dicantalii. De variis Josephi editionibus , que hactenis in lucem ptodierunt, uberrime agir amicus noster Thomas Ittigius , in Prolegomenis que Editioni Lipfiensi haud ita pridem pramissa sunt. Josephi ftylum egregie commendat Photius, nec immerito. Thucydidem dictione imitatur, Atricismi obsetvantissimus, acsi in ipso Athe-

narum finu natus , educatulque fuerat. In con- SAC L texendà hillorià , medià incedit vià inter à CRE N LXX. Interpretes, & codices Hebraicos, qui Rabbinis à faculo Aquila in viu fuctunt. No gligenter itaque facium à viris docus indocus que, qui editionem Interpretum Alexandrinorum Flavium nostrum secutum esse asseruerunt cum millies ab illis fenibus difcedit; ut me auper monuit optimus Betnardus notter , in quibulvis meliotis notz (criptoribus egregie versatus, in Josepho versatifimus. Addam for lummodò pauca de libello losephi de Macon bais, feu all arrangite & Loysepe, quem quartum Maccabzorum librum app. llant vereres Hunc Josepho nostro, post Eutebium & Hicronymum diterrè tribuit Philotloreius lib.l. can L. notarous Photius pai avris monusante, iplus etiam hác in re alis confentire. Nationimis an gennium fit Josephi opus justa est dubirandi ratio. Nec dictiu, nec phrafis Josephi efte imò ei in quibufdam auctor contradicit. Qui dam codices MSS, monente Galeo noftre Margrinm habent SS. Macrabarum en recl'avita bergeine. Unde liquet non a Josepho feripta, fed ex co efformata fuifle hac Maccabaica. Inde drama illud (cripfiffe aliquem ludgo Christianum center idem vir fummus; nec fententie fuz rationes deeffe monuit. Him wife Only celebrat, perinde ut auctor Epiftolæ ad Hebraos, cap.XL. Sed & illa verba in variantibus Icalonibus deridoges yayasiras vis vitting duas riat, ngi bin të niual@-, non obforre doctrin m Christianani representant. Huc etiam facit folennis illa ferè in omnibus Ecclefiafticorus fermonibus conclusio - Den i dige eie vie an sac [vie dieres] dulis. Dixerat S. Marthaus cap.X.v.a8. Me DiceOnes Lord view Lorententifler II raus, Maccabaicus ille, Mi Dellanderle de-Rails Sourchiver to come. Interim libenter edo ceri vellem, quid Erafmo in mentem venerie qui intto Vertionis fen Paraphrafeus for auctore a inducit allerentem , fe Maccabarorum agones ad exhortationem profapie fuz, Polybio Megalopolică id flagitante, tradere voluisse. Quorum in Gracis nec vola est , nec vestigium, Nodum solvant atii. Quin id pro ingenii lui pruritu fecerit Eralmus, dubitari nequit. Hunc libellum nnvå,eaque accurată,vefrednuarum, notis illustravit, ediditque Fr. Combefis Ault. Novif. Par, 1672.p.1.

SÆC. I.

Concilia boc Sæculo habita.

I EROSO LYM ITAN U M, Synodorum omnium proprie dictarum prima Hiero-ymis ab Apoltolis citca annum XLVII.celebrata. Occasionem dedit exorta nuper Antinchiz inter fideles Judeos, & é Gentibus controverfia, de circumcifionis, rituúmque Mofaicorum observantià ad salutem necessaria. Quis fuerit hujus controversiz status, Lector, paucis accipe. Judzi ad Christi sidem traducti, Legis

47-

fuz à tot retro-actis faculis recepta, toties divinitus confirmatz, amotem cultumque zgrè admodum deponere potuerunt. Ferebant in oculis Mofen finum ; Venerabantur Majorum inflituta, ritúsque à Deo traditos,maxime,qua Dei peculium cenfebantur, Circumcifionem Hac in Ecclefiam Christianam fecum inferre fatagebant, hac non minus quam Christi pracepta ad falutem necessaria ubique vendirabant. No-

Neque id modò, fed & Gentales qui rel Christianam amplectebantur, ad ea observanda cogere studgeront , scustra alloquin Christi eratiam in hac virà, & eternam forlicitatem in luturá expectatoros. Verum animose refliterunt Gentiles, neque gravissimo buie jugo colla subdere voluerunt. Hine nata Antiochia lis, ubi magna erat Judzorum frequentia, non levi contentioneutrinque agitata, neque Pauli & Barnabe sucuritate fopiri potuit. Ipfis igitut ab Ecclefia Antiochena Hicrofolyma miffis, ad Apostolos res devenit; qui Concilium fianc in rem mox corebant : Pracinuas in hão (vnodo partes fuftinebant , B. Petrus , & Jacobus Hierofolymorum Antifics. Sententiam primus dixit Perrus, inter Apoltolos fenior, Decretoriam Jacobus, utpore loci Episcopus; nempe Gentiles non aliis Legis ceremoniis teneri, quam ut ab iis our immolata funt famulachris, a fanguine, futbocato, & fcortatione abilineront. Extat Decretion & Epiftola Synodica ap. S. Lucam Act. cap. XV. Non obstance Decreto hoc Apoltolico, controversia penitus non deferbuit. Latitabant in augulis Pleudo-Apostoli, falfique doctores, qui fermentum boc Judai-

cum spargere non cellabant. His ut occurreret

S. Paulus, ei omuibus modis enitendum erat,

ne nate ei tot cure, iabores, moleftie i hine nova prædicandi feges, nempè ut oftendered non Legem Moss, sed Evangelium Christi, methodum efle falutis à Donauo inflitutatui neque Legis opera, fed fidem-Christi (r. e. vetum , fincerumque affenfum & oblequium oramillis, praceptifque Evangelii prattitum) ad falutem effenecestariam. Negue ad referandas plera'oue D. Pauli Epsitolas, przeertim ad Komanos, Corinthios, Galatas, aptior ella, re-ctiorre elavis adhiberi potelt. Vereim hac obiter. Plures allas Apostolorum synodos memorant ferintores Pontificii : nempo Hierofolymia tanam circà Elegionem Matthia Apostoli anno Christi 33 , paulo post Do-vini Nostri in Corlum afcenium; alteramitidem endem loco in Fesro Pentecostes habitam; ne de aliis dicam, quibus Conciliorum nomen improprié & namy/space tribuitur, que potius piorum Conventus, quam cortus Synodales haberi debent. De Canonibus & Constitutionibus, que Appa folorum nomine vulgo circumferuntur, quaque primis Ecclefia faculis condita, tandem in unam codicem collecta funt, agit Hiltoria Literaria Part I. inter S. Clementis opera ad

Finis Primi Saculi.

ann 65.

SÆCULUM GNOSTICUM SCRIPTORES

S.E.C. 11. An. C. Vide Part. L P. 31.

OLYCARPUS Smyrnenfis Epifcopus claruit anno CVIII. De bpiftola Polycarpiana, fatis pro instituti nosti ratione, in Historia Literaria Part. I, diximus.

Quoniam verò nondum penitus fopita fit de ejus autoritate controversia, non abs re forfan crit hanc tem paucis excutete. Veram acgenuinam elle Polycarpi Epiftolam istis arguit, quod omnes germanz antiquitatis notas præ fe fert. 'O Ruegelije rije nieuerant vo nie evyun rie day Hime , uti de ca Irenzus teftis pene riggers, ftyli fimplicitas & perfpicultas, totiulque orationis pietas, gravitas, dignitas etatem fpitant verè primevam, verè Apolto-licam. Antiquissimis SS. Patrum celtimoniis fulcitur; & loca que ex ea cirâtunt vetetes, in eå hodie teperiuntur ; plurima ex priore Petri Epiftola defumpta teftimonia inibi deprehenuntur, Quå nocå illam olim fignavit Eufe-Lib. LV. bius . Primi hanc Epiftolam in dubium vocae 14 p. 158, runt Centuriatores †, levisimis quidem de taufis an germana fit fubdubitantes. Farentur manifestum aliquem errorem non continere, inefic tamen que attento lectori infpicionem forte movere posiune ; optantes afhilominus, ut veroftiffuna exemplaria bonă fide inquirantur. Et quid mirum fi hac in parte minus rem acu

PARS IL

tangerent? cum ex denatimis tenebris vix dom s.kC. 11. emerferat res literaria ; cum controvetfiz Hi- ab Au,C. finrico-Ecclefiallicz parum effent excuitz, & ventilatz; & pauca SS. Patrum monumenta, Græca penè nulla, edita fuerint. Fecerunt quod pro tempore poterant diligentifimi historia Ecclesialtica eruderatores, ac proinde, si in quibuldam minus recte judicarint , merito condonandi. E Recentioribus quòd litem ei movetint, Dalteus, Albertinus, Larroquanus, è Neotericorum gente non postremi, in causat erat nobile illud restimonsum quod Polycarpus reddit Ignatif Epiffolis, que ex ultima anti-

quitate Episcopalis vargez ve veluti prora & puppis fant. Non obsente illud innuere videtur ip-femet Dallans * qui , post quasitas undique ob - » De serie jectiunculas, fateri tandem coactus eft, excep- ignat cap-tis que in ultimă Epiftole particulă continen. 51: 9: 446 in quibus locum habet hoc teltimonium nihilla Epittola occurrere, quod vel quenq offendere, vel Polycarpo indignum cenfeti debeat. Hoc illis ftomachum movet : hinc tante unimis cateffibus ira, omnésque ad subvertendum hune murum adhibitz maching. Et primé quidem, ut poltremam Epiftola partem exclu-deret, affirmat Dallaus veram Epiftolam in *1164-2-44

folconem illam periodum, que votum pro Phi-lippontibus continet, olim defiile, Dens assem

SEC. IL & CHR.N.

d' Pater Domini moftei Jofu Christi, ipfo fenpiter. mus Ponesfen . Dei Filins, Christus fofus adofices wes en fide co verisere , &c. ad illa uique verba, « ne firis in ille perfeiti. In hanc decentifimam, » inquis, ut comes vident, claululam, definebat "Epiftola; que fequunent; iftis minime cohe-" rent, amainòque videntur temerè & præter " Auctoris mentem, aliena manu affirta. Vis argumentationis, fiqua fit, but redit ; ita fuit, quia ita fieri debuit, Sed quis Dallaum Epiftofarum conscribendarum Arbitrum constituit? Immò quis ne cit quoties tales precandi forwante, & quas vocat Dalleus deconsifime clanfade in Epitola Clementis ad Corinthios, quin & in ipies Paulinis Epiftolis occurrant, ubi non dam Epiftolæ coronis imponitur & Apage tales exceptionenlas vitis eruditis & ingenuis indignas; & que non argumenti, fed ne conjecture quidem ambram præ (e ferunt ! Objicere pergunt, Dallaus ejulque interensis Matt. Larroquanus, nifi pofirema Epiftola para refecetur, Auctorem pugnantia (ecum loqui; dum uno loco Ignatium martyrio coronatum nobis fifit,und cum aliis qui ad locum fibi à Dee debitum pervenerum, a zoi emiliander, cui & comp ffi fant, five, ut reddit Valefius, quandoquidem & poffionum ejus participes extiterant ; alibi vero tanquamhorum ignarus, de Ignatio tanquam adbuc vivente loquitur. Deipie, inquit, Ignatio, ac de his qui cum es fant , qued certins agneveritis fignificate. Hinc omnibus, quibus pollunt, nervis fachrragædiant Cenfores noftri. Fieri profecto nonpoteft, inquie Dallaus, ut utrumque homo idem scripferit cui cerebtum quidem fa-

P. 670

aum effet ; omnium verò minime Polycarpus vir fapientiffimus, ac vera ciffimus. Nec aliter Observ.in Larroquanus *, faue unla unquam exceptiari pe-vind.lguat, suit major contradictio. Verum 1. Prior ille apud Polycarpum locus non de folo Ignatio , sed primò & pracipue de Mariyribus Philippenfibus , de ipfo Paulo, czterifue Apoltolis intelligendus elt; quibus meritò conjungi poterat Ignatius, qui non modò multa mala Christi causa pertulerat, sed & sub capitis fententia constitutus, ad cursum martyrii confummandum properaverat. 2. Demus Polycarpum existimasse, Ignatium reverà martyrii corona fuiffe rediminum , (quod quideus ex damnationis fententia in eum lata, ex itinete ad Romam cum in finem inflituto, ex obflinată & pettinaci advetlariorum favitia facilè colligi possit) quid vetat quo minus a Philippeusbus (qui Romz viciniores, qui-que, ut videtur, comites ad Ignatium deducendum milerant , unde facilitis que gefta erant , rescite poterant , ab his inquam) teret, fi quid de Ignatio ejulque posttema Romanæ peregrinationis parte, de ejus ad Romamadventu, de martyrii modo, fortitudine, patientià, rebúsque in hoc ultimo agone gestis, de lociis, aliilve circumstantiis acceperint, se certiorem facerent / Quanam amabò in his turpis & ridicula , quam toties & tantoperè abjectants dereneyia ? Immò quid non perípicuum, quid non l'olycarpo, Iguatio, & ipfirationi apprime congruum? In hac enim posteriore claufula de Ignatio in genere folum loanitur Polycarpus, quem neque mortuum, 44-

que vivum diferte dicit. Noviffimus in hine SAC: 12. arenam descendit Ern. Tentzelius ; qui epi- ache N Rolam hauc non quidem (puriam , & supposititiam; fed interpolatam , & adulteraram eife 41.44.45 contendit; idque ab interpolatore Ignatiano 47.48 factum: Improbaverat hane ejus fontentiam, 158.44 firmifque argumentis contrariam alleruerat pro ea, qua pollet, antiquiratis Ecclesiastica peritia, amicus nostet Thomas Irrigius. De Herefurch, Sect. 11. cap. 10. pag. 186. Hoc non obliante, secundis curis conjecturam fuam eccoquit, & interpolatorem Ignatianum reponere constur Tenteclius. Dixerat hoe iplum an- this figel te Tentaclium eruditifimus Dallaus 7 qui de p.u. interpolatore Polycarpiano agens, hac habets neque es lenge, us ese quidem arbeirer , querendue off, er enim proculdabio ipfe off, quem nos ballenus Ignacii nomen monitum epifolas fantliffino mar sgri à fe confictus subdidife , pluribus sisque firmiffimis documentis devonitravimus. Is us faciling fallere, deficilius amem argui & revinci poffit, à Poly:arpo fantliffime , annquiffime, & Ignatio fue paravit. Verum interpolatam elle epillolam unde liquer ? anullos proferunt codices MSS. quibus antiquam hujus epiftola faciem, ab hodierna diversam esse demonstrent ? an ulla Patrum loca qua aliter fe habent, quam hodierna exemplaria repræfentant ! Neuriquam fanè. Nudam proponunt conjecturam ; que cádem facilitate, codem jure quo affertur, rejicitur. Nullam hic deptavationem vidit Eufebius, millamEulebio Ecclefialtice critices petitior Photius. Siqua interpolatio intervenerit , Eufe bii tempora antevertiffe necesse est; cum sole clarius fit , eandem qua ille usus est Epistolam nostris et iam manibus hodie teri. A Polycarpi martyrio Anno C L X V I I. juxta Eufebium. CLXIX. juxta Ufferium, ufque ad fequentis Szeuli exitum, quo circiter Eufebius Ecclefiarum (crinia excutere corpit, anni ctant plus minus CXXX. Toto hoc tempore Polycarpa. Epillola in omnium manibus crat; & quod maus adhuc, in publicis Christianorum conventibus, non Eulebii folum, fed & Hictorymi atate legebatur. Die igitur qui fieri poterat , ne mutationem aliquam passa sit celeberrima hac Epiftola, quinfraudem subodoraret qui varios proculdubio codices infpexit Eulebius ? Quin & reclamaret totus pené orbis Christianus, Sed ab eodem maleferiato homine , qui Ignatii Epiftolas adulteravit, interpolata eft: Effo;falva Eufebii Epiftola, falva nobis erunt omnia. Interpolator Ignatianus non nifi fexto faculo coque excunte vivebat, ut ex co liquet, quod nemo ante Anastasium Antiochenum circa annum DXCV. ex his interpolatis epiftolis vel leviculum verbulum nominatim citaverit. Paulò apertiùs Chronici Alexandrini compilator circa annum D C X X X. Verum ubinam deprehenduntur vel tantillæ interpolationis veltigia: Extant Epiftola Ignatii interpolate; Extant & genuing. Quin & etiamfi nullus extaret genuinarum codex , interpolator , tanquam fotex , suo se prodit indicio; quorum neutrum de Polycarpi Epistolâ dici queat. Sed mutila est, inquies, & impersecta. An igitar mox ad apocryphorum & interpolatorum challem releSAC. TI.

ganda ? Clementis ad Corinthios Epistolæ in ipio Epiftolz corpore haud pauca defunt, & ad calcem integer quaternio; quam tamen finceram & genninam elle nemo unquam negaverit. At quid fi Epiftola Polycarpiana non fit imperfecta / In Grzco quidem textu quzdam defiderantur, vetus tamen versio Latina, integra videtur. Nec plus continent vetustissimi qui extant codices. De extremà ferè claufula, que in editione Halloixiana deeft, in Utferiana habetur, (crupulum iniicere videtur vir eruditus, an ex fide veterum MSS, exhibuerit Ufferius. Certè de suo ingenio addidiffe , a Sanctiffimi & Reverendiffimi Archiepiscopi moribus erat alienissimum; qui non modò Gracum textum accurate contulit, fed & varia vertionis Latinz exemplaria , przeipuè egregium illad Collegii Magdalenenfis, fe confulnille, non uno loco testatur. Grzci codicis defectus supplevisse Cotelerium ex Natali Alexandro colligit Cl. Tentzelins. Verum decepit eum Natalis, qui quidem inte-gram Polycarpi Epistolam Cotelerium exhi-buisse dicit, cum editionem Usserianam solummodò expressit, ne verbo quidem textui addito. Quin & in prafatione, se non cò foelicitatis processisse, at in exemplar Polycarpianæ Epistolæ incurreret , ingenuè faterur. Primus Polycarpi Epistolam cum Ignatii & Dionfii (criptis Latine edidit Jacobus Faber Stapuleniis , Parif. 1498. Prodiit cum iif. dem Argentan. 1502. Bafil. 1520. Dein Colon. 153 6. In Miere-Presbytico Bafilienfa anno 15 50. Novam à se adornatam versionem dedit Joac. Perionius Colod. 155 7. ut alias taceam. Grace & Latine ex Sirmonde apographo primus extulit Petr. Halloixius, Script, Orient, T. I. in vit. S. Polycarp. cap. 17. pag. 515. Duar. 1633. Cumnotis Jac. Ufferius Own. t 647. Maderus Helmflad. 1653. Inter Patres Apostolicos Cotelerius Parifient, 1672, In Varius fuis Sacris, fed admodum mutilam, Le Moinius L. Bat. 1685. Denique cum reliquis genuinis? Patrum Apostolicorum scriptis nuper Anglice pari fide ac elegantia reddidit vir Cl. Wilhelm, Wakins Ædis Christi apud Oxonienses Canonicus, qui versioni suz prolixam & eruditam przefarionem præmifit. Hæc dum Typographo traditurus eram ad manus meas venit à Cl. Auctore missa-Th. Ittigii Appendix Distertationls de Havefiarchis, ubi integro penè capite X. amlcam cum Ern. Tentzelio de hac controversià disceptationem instituit , suamque de Epistola Polycarpiana fincera utique minimeque interpolatà,lententiam strenue atque eruditè tuetur nec tamen que nofmet hac de re observavimus, inutilia reddit.

PAPIAS Hierapolitanus in Phrygia Epilcopus, claruit anno CX, Scripfit de Explanatione Oraculeram Deminicerum libros quinque. Extitiffe hos libros adhuc Trithemii tempore quis credet ? Et tamen Halloixinm , disertè id Novin Pet affirmat L. Du Pin *, vir catera doctifimus. Tom i.p. 20. Et ita quidem prima fronte sonare videntur ipfius Trithemii verba. Extat , inquit † , de Papia agens , opm infigue quinque Voluminibus PARS II.

tto.

Vid Part.L

*Biblioch,

P-11,

diffinilum, and pranstatit fie : Explanationem S.E.C. II. Sermonum Domini Lib.V. Alia qua feripfie non 25 Au.C1 vidions ; quali innnere voluiffet ie hoc vidide: ut vel falso alicujus non abfimilis operis titulo deceptus fit oportet Trithemius ; vel , quod verifimiliùs duco, nihil aliud innuere voluita quam tale futle opus a Papia (criptum , neque aliorum ejus operum fe vidiffe mentionem; ut certè milla vel ab Euschio, vel ab Hieronymo facta eft. Aliter vix credi potelt, tam pobile venerand antiquitatis monumentum tot ernditorum diligentiam fugifle, & Trithemii demim atate (qui scripfit excunte faculo X V & vixit usque ad annum 1516.) esque soli innotuille; & fi reverà innotuulet, famam cius per omnium ora ac (cripta non volitàfle. Novimus quidem Lafranții opulculum de mercibni Perfeemerum post Hieronymi tempora incoguitum, nostra demum memoria repertum esfe. Verum exignus libellus sub majoris volumis nis umbră facile latitare poterat ; at femel repertus mox in publicum protractus est, communi omnium eruditorum gaudio acceptus. Et idem ferè de Clementis ad Corinchios Foit flolà dici poteft. Quantò magis id de hoc Papiz opere cealendum erit ? Praterquâm enim quod ingens & spissum opus V. libros, five nt Hieronymus, Volumina, complexum, zgrè per tot facula occultari potuit; fi ipfum vidiffet &c tractaillet Trithemius, credi vix potest, quin flatim totum, quaqua patet, perionaret otbent eruditum, & è tenebris fuis in publicam lucem protraxisser, vel saltem nobis indicasset quò los ci invenerie , & in enjus Bibliothecz foralis lateret, opus scilicet calidissimis omnium ou-Augustus votis expetendum. Extitiffe etiam hos libros Grace ad Nicepbori Califti nique tempora, five ad ann. ufque Domini circiter MCCC, judicat Pet. Hallorsius*, non firmiori *Script G-innt argumento, qu'am qu'od ait Nicephorus, vit. Pap. 43. Papin libros Vigios Dominicorum fermovamex- p.444. planations inscripfit circumferti; non animadvertens fittilem illum & nullius judicii (criptorem has voces laxiori fenfu ufurpare, & hoc im loco Enfebii hac de re verba, pro more, fua facere. Quòd paucula quadam ab Eufebio non nemorata ex Papia citar int Andreas Cafarienfis, & Occumenius, exindé forfan quis inferre posse etiam tum extitisse. Verum incerta admodum est utriusque atas ; corumque citationes inter dubia & incerta reponit iple Halloixius. Et certe an ex ipfo Paplæ opere , an ex aliorum excerptis fua hauferint, parum liquet, Quin & dubitari potell , utrum hac scripta Hieronymus legerit, videritve. Cerre in vità Papiæ id non dicit, sed quicquid de eo haber, id totum ex Eusebio exscripsir. Verum de his plus fatis. Denique ulteria's monendus est Lesctor, haberi apud Irenzum L. IV. cap. 45. pag. 384. ampla quadam fragmenta, à Presbytero quodam, qui andierat ab iis qui Apostolos viderant, & ab iis didicerant , Irenzi familiari. defumpta, faltem ab ore ejus accepta; annon ex Papid nostro hec deprompserit Frenzus, eruditorum esto judicium; nihil certe probabilius videtnr:prasertim cum 1.5.cap.33. Papiam Joan-

nis auditorem facit, & Presbyteris accenfet, qui

Joannem discipulum Domini viderant, & cum

Sæculum Gnosticum. ιб

SEC II. ab An,C.

eo versati fuctant. Quidni & ejus fuerint celebres illi Iambi qui habentur ap. Irenzum lib.I. cap.12.& exinde ap.Epiphan. Haref-34. quos 6 Sille neufline an reget of danfrine, quod de co habet Irengue (cripfir in Matcum quendam huius faculi Harefiarcham megmenino qui magicis incantationibus, & præftigiis aftrologicis, mulierculas fequaces falcinare (olebat, & fua ubique miracula crepabat. Per hunc πεισβύτω defignari Pothinum Episcopum & Martyrem, iplins Iranei in fede Lugdunensi decessorem, contendit Cl. Dodvvellus Differs. in Iren. num. 3. p.293. quippè qui pro atate cum Apostolorum discipulis conversari . & Marcum etiam Herericum in Rhodanensi regione furentem Jambis perstringere poterat, sed com Presbyterumhunc non modo nese 36 rbs, fed & alibi + xes/mes quen vocet Irengus, ipium faltem aliquanto longius ab ztate Irenzi remotiotem fuiffe fubinnuit cum juxtà ipfins Dodvvelli calculum quo tempore palfus fit Pothinus, Ireneus vix XX. annis minor erat. Verum hac in re nil temere Ra-

110! Vide Part L P.15.

VALENTINUS Herefurcha claruit ann, CXX. Valentinum, ob negatum, quem spe devoraverat, Episcopatum, ab Ecclesia receffife , & in harelin proruife difertis verbis tradit Tertullianus advers. Vasentin. cap. 4. p. agt. Speraverat (inquit) Epifcepanum Valentinus, quin & ingenic poterat & elequio. Sed alium ex maregris praregativă loci poisium indiguatur, de Ecclesia anthentien regula abrupit (ni felent animi pro prioratu excies prufumptione ultienie atcende) ad expurnandam converfus veritatem. Inter alia Valen ini dogmata, ipium Legis & Prophetarum quædam imptoballe referr Auctor Appendicis ad Tertulliani librum de Præfcript, cap. 49.p. 212, id ell , addit , emnia improbut, dum gundam reprobat. Aliter verò habet ipfe Tertullianus cap., 8.p.azz.his verbis, Negue enim & Vulentinus integre softrumente uti videtur , non callediere ingenio, quam Marcion, manus intulit verieuri. Deficilius verò hæc conciliari queant, fi modo quod contendit Cl Dodvvellus'ipfeTer.

* DMG:re d,116.

sing de foe- tullianus hujus Appendicis Auctor ment. Cer-en.c.3, n.s. te aut idem elt, aut eodem circiter tempore scripsiste videtur.

118. Vid.Part.L. P.16.

regionis parte que Helenepontus dicebatur, Epifcopi Sinopentis hominis admodům Carholici filius, in harefin erupit anno CXXVIII. vel paulò pòft,quem alibi ad annum CXL.tejecimus, ferios paulo quampar erat. Certiflimum nippe est Marcionem imperante Hadriano doctrinæ fuæ venenum longe laréque diflemi-

YM.p.764.

patfe. Differtè id tradit Clemens Alexandrinus †, ubide hareticis qui sub Hadriano erant dil.morst Bafilide & Valentino agens lubjungit, Magalor \$3 39 4 derthi dillois inaine feigh &, is noter Bires reallous our form. Muresen enim eum natus effet endem qua ipfe atate, verfabatur ut Senen eum jupreriène. Ita quidem habent editiones omnes, ita forfan codices MSS. Nihilominùs mendum huic loco subesse, nemo non videt. Repugnat enim*omni rationi chtonologicæ Marcionem Baffilde & Valentino fuite feutorem. Et hic

aquam quidem mihi post atios did hæsist fa- S.EC. I L teor, donec faniorem lectrouem levi mutatione substituendam esse primus moneit Is. Vossius diegendum ratus, ac nercome rion, & roos ges Bivet, at f Epift, II, ad m , ut junier enm fenteribus cerfatus eit: Vollio calcem ricaccedunt l'earionus '& Dodyvellus †. Nec fa- dic le men, ne fine admiffa hac emendatione juns Clemenei constabit sen'us sua biltoria Ecclesiastica fides. Romam venit Marcion, refte Epiphanio * , 11.0 Nr. fede tune vacante post Hygini Papæ obitum thiden.t qui mortuus est , ex calculo l'earsoni , anno adiren a CXXVI Dodvelli CXXVII. Quod verò alibi zvin p.is. babet Epiphanius †post Aniceti Komani Ponti- XLH, a. ficis tempus id contigiffe, planum eft, nomen A. p. 101. niceti pro Hygino in hunc locum irrepfife; pra- † 164. p. fertim cum ipfum etiam hoc loco nonum Ro- 364. mæ Episcopum vocat , uti tecte animadvertit Peartonus*noster.Marcion Rome positus mox "De Socref. Part.lict. Ecclesià recessit, & ex ore Cerdonis magistri B.4.9-810. malefana fua dogmata haufic, cum Bafilide & Valentino ipie jamhæreticus vetlatus. Neclerius id commode fieri potuit, fiquidem Bafilides sub Hadriano circa ann. CXXXIV. diem clauferit extremum. Quid quòd Marcionis & Marcionistarum meminit ipse Celiust qui, teste † Apalo Origene', Hadriani tempore vixit. Sed ulque ad rig. Va Antonini majoris atatem pervenit Marcion,ut loco fupra citato auctor ell Clemens. Et recte a Com quidem. Etiamfi enim alras sub Hadriano radi. Cellibi ces egerit hærefis Marcionirica, altiores adbuc P.F. agebat fub Antonino. Maícule jam res gestit Harcharcha, auctoque discipulorum numero, scholam suam latius propagavit. Maresen, in-quit Irenzus*, illi (Cerdoni) faceedens invaluit « Likula; fub Anicere, qui Antonini tempore pontificatum +. 7-14. remuit, inde Anteninium Marcien Tertulliane † dictus,& alibi", Auteninianus haretient, fub Pre † Ad Mac impins. Ubi Psum Imperatorem non Pium Pon-cion lib, V. tihcem Romanum intelligere Tertullianum ma- c.18 p.484. nifeltom eft. Neque id negat Dodyvellus † id 19.9.174 modò contendit,erraffe Tertullianum,vetullio- † Addit al em aliquem auctorem, unde illa defumplitit, Pearl, de hac in parte fecutum, dum initium hærefis Mar- Pert Holl cionirica Pio Imperatori ascribit, quod revera Pii Romani Pontificis tempori fit rribuendum. Et quidem quicquid de sensu Terrulliani hoc

pofictiori loco fit in priori de incrementis hajus harefis logui videsur. Mox enim fubditue tun jam implevisse mandam. Quicquid fit, in vivis MARCION, gente Ponticus, ex e2 adhuc erat , vigebátque Marcion quo tempore priorem Apologiam Antonino Pio obtulit Jus + Apol III ftinus Mattyr ; ic got var ile bei diammer mie neide- p.70 Wine , qui estam ufque hodes difeipules fues decer. vilaper-Unde vel luce clarios liquet , Marcionem non modo sub Antonino, sed & dio ante ejus imperium pelliferi errosis fui virus propinaffe. De ztare hactenus; jam ad ea,quæ de scriptis ejus rellant notanda, veniamus. Scripferat Marcion Evengelison in fecta fuz ufum (de quo alibi,) nempe Lucz Evangelium, multis detractis, mui tis additis. Ut fidem fuam juxta hoc Evangelium magis confirmaret, contexuit opus quod Ausishefes nominavit, quo Vetus & Novum Teflamentum inter se commisse, pugnantia que sibi videbantur collegit & digeffit oftendere conatus alium elle Deum Veteris, alium Novi Infrumenti, Christumque non fuisse Creatoris filium,qui mundum condidit,quetnque Judzi fub

Vetere

MC. IL "

opus relutandum iq fe recepit Tertullianus, od integro libre anarto adversits Marcionem fælseiter præfittit, prolixè demonstrans, eun-demesse sub Evangelio Christum, qui otim in mundum venturus ellet, omnésque Veteris Testamentl hac de re pradictiones, sub Novo in Christo fuise perficte adimpletas. In Apostohee fuo decem folummodò ex Epiftolis Pauli, easque miserè truncatas & interpolatas, admifit Marcion, Ex harum numero erac illa ad Philemenem, ab eo intacta & incorrupta: ita quidem Tertullianua advers. Marcion. lib. V. cap. ult. Sali buic Epillala brevitat fua profnit, su falfaria manns Marcionis evaderes. Aliter plane Epiphanius in refutatione librorum Marcionis Haref. X L I I. p. 173. "Oune Son' Taires & weie Grafpore aller muge Diger fu. Ale et inog eren wirlin Machiput was wird windy. Caterum mint ex Epifola ad Philemonem admiravimus, gard apud illam emnine depravata legitur. Quem nodum aliis folvendum relinguo. Meminit Tertullianus de carne Christi cap-a.p.308. Epifiela cujul dam Marcionis , qua confessio oft fe à fide prieri excidife , refeindendo qued reere erediderer, Eandem etiam citat advers. Marcien, lib. 1 V. cap. 4. P.415. Cui verò inscripta fuerit, non liquet. In his atiifque fuia scriptis non modo Cerdonis placita expressit Marcion sed & omnia penè impia dogmata confarcinavit, recoxit, auxit, quibus ei præluferant Ebion , Cerinthus , Menander, altique prima successionis heretici, Ade.Marc. quos proinde Terrallianus o praceenes de aber-BN.c.S.P. sives quedamuede Marcienuas non infeite vo-

113. Vide Dage 1.4

A QUIL A Profelyta Judans, claruit circa mum CXXVIII. Quanti ejus Versionem, præfertim propter arctam & accuratam Hebraicz veritatis interpretationem, aflimarint Chrifliani veteres, non uno Hieronymi & Origenis testimonio ostendimus Hift, Luer. Part. L. p. 32. His addere licet egregium Origenis locum cx Respons ad African. p. 114. 174 3 Aniam duadlur tif EBoging aifer inflauer femie. Quantiness mrigoul D. a Da ledane fruerd. nion & gentles , & maron tendence et apresente 4 EBegin dabarm Leadan in mirror parter Brunnyaftin Sie enten Agaitas Hebraica di-Bioni ferviens edidit , quem Indai bonorifice pra aliu eredunt interpresatam effe feripimam , cajus verftoni maxime affuesi fant it que Hebraa diale-Ele ipfi nei nefeinnt , tanquam is emaine maxime fonfum affecuent faerit, Ad hunc Origenis locum non pauca notavit Cl. VVetstenius, variásque Veterum de Aquila versione sententias studiose collegit. Quicquid verò de accuratà e jus & literali Vertione dicl potest , minus tamen fidelem effe paffim conqueruntur Veteres. Eufebius in fragmento MS.ait Aquitam interpretationem non recto & fincero, fed iniquo iu Chriflianos animo edidifie Josephus Hypomnestici auctor ineditus cap. 141, affirmat Aquilam circa linguam Hebrzam multim laboráfie , & quoniam intellexit feptuaginta interpretes propter imperitiam Grace lingua minus accurate in ful vertione fe geffile was ? Extrer Curles dies for, iple accuratius interpretatus eft, Et PARS II.

Vetere Tellamento pro Deo habuerunt: Hoc . camen fraudes veletrores ejus ubique ferè no- SAC-IL; tantur in catenis Veterum, tum cditis, tum ob Ao. MSS. De co denique chronographus Gracus MS. apud Cl. Galeum Shi Advanto sirifici Asso-Ant , & + yesthis or Below triggers. Vixit 146 Adriana impini ille Aquela, que feripinram vertendo preverus. Exemplum habes Ita. 1X. 8. Done nas milis Alser ad Pacebam, inquinns LXX. Interpretes, hic Aquila jour trauttulit, fraude qui demmanifelta, ne de Chrillo Aéyu intelligetetur.

> SIBYLLINA ORACULA, quifquis Vice Part corum auctor fuerit, circa annum CXXX. certè ante annum C X L. condita & collecta videntur. Confinxit ea ex Vaticiniis, Hilloriisa Dogmatibus librorum (acrorum utriusque Teflamenti, infertis forfan hinc iade quibufdam ex veterrimis Oraculia, Christianus aliquis Alexandrinus, & Sibyllarum gomine vendiravit, eo quo nunc habemus corpore , licet non codem prorsus ordine. Pauca qui dem funt quæ post hac tempo: a addita videntur. Sibyllis had

appofuiffe Christianos objicichant olim l'agani, atate jam Lactantii. Her eerimoniie, inquit quidam, revitti , folent eo confugere , na asaat non effe en carmona Sibyllina fed a nofiris confilla atque compajire. De verà fapient. Lib. I V. cap. 15p.299. Ex libro Enochi, tacito licet nomine, in iuam Rhapiodiam non pauca translulit compilator. Ut videre est lib.l. p. 167, lib. l I.p. 203, poemate multo antiquior eft, & inter vetultulima Judzorum commenta locum habet. Certe Tertulliani zvo, licet a quibufdam nen receptus, nec in Armeriam Judaicam admifur , pro amiqua seriprara habebatur , & parum abfuit quin iple Tercullianus hunc librum pro canonica el devinitut inftirata ferspeura haberer. Vide lib. I. de euleu Famin, cap.3.p. 151. Anvaticinia fua: carmine semper tradidetint Sibylle, merità quari poteli: cum Jolephus Antiquitatum lib. I. cap.5.pag. 11. Sibyilam inducit de turri Babylonica loquentem his verbis , Harrer inc. Curur ferme rue ab Bemmer mupper mablungene mebr it was and in the sugar and Berinton it awate &c. Quadam huc spectantia habent hodiera næ fatraginis confarcinatores, lib. 111. p. 223. 124. qui ex verultioribus, chedis, tifque aliquando Grace scriptis, ea compilalle videntur. Exeadem cum Sibytlinis officina produite videntur Mercurii Formander , ejulque adb rentonet ad Tatt, filium, Certè vix alium præter Christianum aliquem ex Schola Alexandrina in dogmata Platonica admodum propenium auctorem agnoscunt. Ad hanc denique classem, & ad hac for an tempora referenda funt XII. Patriarcharum Tellamenta:que confinxit aliquia ex Judzo Christianus, quo utrámque veri Mesfiz conditionem, humilem nempe ac Regiams ex Veteri Testamento comprobaret, sin ulque. præcipuarum virtutum exempla in fingulis 12cobi Patriarchæ Liberis nobis ante oculos poneret. In decreto Pfende Gelafiane damuatue tanquamapochryphus, liber qui vocatur Teffa-mentum facob (alii codices habent f.b). Error forfan non aliunde profluxerit quam ex Latini Scriptoris imperitia qui ex Graco iftius Tefta

lum efformarit, Teffamentum Job, feu Jacob. pro Testamentum filiorem Jacob:quin opus fit cufufdam judaizantis Christiani dubitari nequit, cum omui fere pagină incpte fatis aliquid de Christo ingerit ; & Test. 1. diferte mentionem facit returner seisur Argenglus Xessu. Teltamenta hac Grace hactenus inedita funt. Verum ex codicibus MS5, fideliter descripta;diligenter collata, vertione,notifque illustrata, ab eruditi manu propediem expectamus.

Olympass. Sever, & Varo Co: Indict L Ann Christi 818-P.355-

ARISTO PELLÆUS, ex Judzo, ut viderur , Christianus , claruit ci Vide Part. CXXXVI. Meminit Chronici Alexandrini · Antor * Apellis , & Ariftonis', quet, inquit, landas Enfebius in Historia Ecclefiastica; cofque Apologiam pro Fide Christiana Adriano Imper, obtubise tradit. At vercor ne penitàs hallucinatus sit Chronici Auctor, & nomina Lis Novill Ariftidis & Ariftonis Pellzi , que apud Eule-bium occurrunt , temerè confundens , dnos hos Scriptores nobis procuderit. Vide, lector , annon hic fit Arifto ille , tertius Smyrnz Episcopus factus, cujus meminerunt Constitutionum Apottolicarum confarcinatores , lib. VII. cap.46. pag. 327. De Diffutatione Jafonis & Papifei quam Ariftooi noftro diferte tribuit S. Maximus, verba quadam ex Nicolao Fabro proferre videtur Rigalius ; unde colligere uis possit hac Acta etiam hodiè superesse. Sed reverà verba illa quæ habentur apud Rigaltium non funt Fabri, fed Hieronymi, q lib. 11. Comment, in Epift. ad Galat. cap.3.p. 175. ita fcribit , Memins me in Aliercatione Jafonis & Papifei , qua Graco fermone conference eft , ica reperisson de qui appensa est. Celli cujuldam Prafatio in hanc concertationem à se Latinè versam. ad Vigilium Ep'scopum , inter Cypriani opera

F-47.

; lib.13.cap.2.num.7. JUSTINUS, Philosophus & Martyr, Vide Part Je claruit anno CXL, & fub M. Aurelio circa annum CLXIV. martyrii palmam reportasse dicitur. De operibus ejus alībi a nobis recenītis id folummodo monendum reflat, feripfife ipļum librum adversus Euphrafium Sephifam, ele orgavoint yel mister, de Providentia & Fide, cujus hoc initium, A 2000 @ i Aiy@. Meminit hujus operis & ex co fragmenta quadam profert S. Maximus in Tomo Dogmatico Opule. Theol. & Polem. Tom. I Lpag. 154. aliud, fed breviusculum Euthymius Zigabenus Panopl.Dogm. Part.H. Tit, XV. C.17. De hoc libro filent Eufebius, Hieronymus & Photius , ubi de Juffini fcriptis luculenter agunt. Ex fragment is verò qua fuperfunt, num genuinus foerit Justini fortus haud facile quis judicare potest.

haberi folet : quæ etsi non sit Cypriani , perantiqua tamen eft , & erudita, ut recte judi-

F-10.

187. IRENÆUS, Epifcopus Lugdunenfis, claruit Vide Part, L. circa annum CLXVII. Fragmentum ex libro quinto adverf. Har.c. 18. de confummatione faculi Gracé exhibet Cotelerius ex codice Regio Not.in Barnah. p.34. ubi etiam duo Fragmenta. Autilyeum tria volumina. Duo przeipue objicit

menti titulo, viz. Ambien 18 'Innis, hunctitu- subjungit de computatione annerum quam diu du rasuras fu mundus, idque ex literis numeralibus vocum xessis mesis, que ad illustrandom illum freozi locum haud parûm faciunt. Excerpta plurima ex scrip is Irenzi, ex Cateois Veterum deprompta Grac. Lat. exhibet Fr. Combefifius Aud. Noviff. 1672.p. 208. Scripfit prateted Irenaus fermonem de Fide ad Demetrium Diaconum Viennenfem, cujus hoc erat initium, ziliar ? Gebr ann F Amil Alyort G. Qui Deum quaris.m di Davidon dicensem. Fragmentum ex hoc opulculo profert S. Maximus , Opufe. Theol. & Polem. Tom.11. p.152. Quod verò Irenzum nostrum S. Joannis Apostoli & Evangelitiz difeipulum vocat, laxiori fendu inrelligeudus elt. Erat quippe Irenaus discipulus Polycarpi,qui S. Joannis difcipulus & auditor fuerat.

THEOPHILUS Ecclefiz Antiochenz Epifcopus, clarute jaxeà Eufebium io Chronico anno Vide i CLXIX.De co cjuique atate admodom variant Poleruditorum fententia. Sunt qui illum ab iptis Apostolorum temporibus accersust. Circa hoc tempus collocant Scriptorum pars longé maxima. Cum Theophilo Chronographo, quem ali quoties citat Malela , eundem facit Rev. Pater o.Fellas Oxonientis. Alii divertum a nostro Theophilum Antiochenum faciunt, cui tres ad Autolycum libros tribuunt, quemque fub Perfecutione Severiana floruiffe volunt. Et in hac quidem sententia est Dodvvellus*noster. Quò *Differ. propiùs veritati accedamus, certa ab incertis ad Irma. fecernenda funt. Conftat igitur 1. fuiffe Theophilum quendam Antiochia Epifcopum. Hunc Postone nobis exhibet Eufebius hunc Hieronymus,hunc Secoulce omnes quotquot de rebus Ecclesiasticis agunt par-longo agmine Scriptores. a. Certum est noftrum non faiffe Theophilum illum Antiochenum,cui S. Lucas Evangelium fuum,& Acta Apoftolica nuncupavit, quem xeories vocat; españa-nais acipa ses aexeste irus, Theophyla dust; etti + Arema in ita olim fomniavit,cx Veterum, ut videtur, Am Lucaus, dicat Peravius , Dogm. Theel. Tom. 1 V. P. II. tiochenorum traditione, Gulielmus Tyri Archiepifcopus,fæculi XII. Scriptor.Repugnat penitus temporum ratio, annorum plus quam CL.

neque enim quo tempore scripfit Lucas, Theo-phylus Juvenis censendus est. 3. Certum est,

Theophilum fextum fuiffe in fede Antiochena

nos guz nide Olafas ovyzenunaru. Theophili verò

quem Antochina Ecclefia Episcopunifuise superius reculimus, tres supersunt ad Autolicum libre, sufis-

entionem fides concinentes. Nec'aliter Hierony-

mus polt verbafuprà citata ; Ferunsur ejus & ad

Epifcopum', Erotis fuccefforem, & fub Marco Aurelio claruille Difertis verbis id affirmat Eu-febius *; Turinnie d. Hit f Armychin leutering * Libty. Ousquage leng Son lin American bysingless: tame Cuoquat! temporis Antiochena Ecclefia Epofcopainen fexins ab Apostolia Theophilus gubernabas: Difertis Hietonymus ",Theophylus fextus Ecclefia Antiochen. " De Scriptfis Epifcopus fub Imperatore M . Antonino Vero lin Cappas brum contrà Mar etonem composuit. 4. Certum est Theophilum hunc fextum Antiochiz Epifcopum, trium librorum ad Autolycum Autorem elle Disertè id tradunt Eusebius & Hieronymus. Ti j Θεοφίλα, inquit Eufebius , & f Armoxlur Inunnelar Direnton debaninauly rein & men Avrins-

CLDodyvellus, que pondus & robur foum habere videntur, 1. I heophilum post Chryserotem Marci Aurelii libertum, quem citat, icripisie; Chrylerotem verò non nifi mottuo jam Vero anno CLXXX. Nomenclatorem fuum edidiffe. Este. Scribere potuit Chryseros Ipsomet Marci anno emortuali. Editum Chrylerotis opus fequents anno citare potuit Theophilus, præfer-

tim cum illud fub operis finem allegat; adeoque partes relique antea absolvi poterant. Nec outcquam vetat, quo minus credamus Theophilum eo ipío anno, vel faltem fequenti, diem fuum obiiffe. Certé cum Chronicon Eusebianum ilhum in ann. CLXIX. reponit, & tredecim ei annos tribuit in chronographia fua Nicephorus CP. hoe circiter tempore è vivis excellisse sufpicari licet. a. Objicit Theophilum ut ex ipfius operis calce liquet , scripfiffe cum magna persesutio in Christianos faviret, vii xab quiene, 290 eis vi 300 , vigente scilicet adhuc persecutione ; cum à Marco ad Severum nulla exciterit perfecutio ; adeóque Theophilum post ann. CCII. quo incepit perfecutio sub Severo, opus foum edidiffe. Verumetiamfi toto ilio tempo-

re nulla effet universalis persecutio ; poterant elle persecutiones amen & mesen , hinc inde excitate, quarum in Hilloria Ecclesiastica non pauca habentur exempla. Quin & fub iplo Commodi Imperio etti tranquilium Eccletiz flatum tantopere deprædicet Eufebius †, fatetur tamen infeftifimum Diabolum, varias adversus Christianos machinas excogitâsse; & in ipså urbe Romà Apollonium, dignitate & literis humanioribus eximium, apud Senatum, quòd Chri-Dianus effet, accufatum, capitali fupplicio à Senatu dampatum elle , circa annum CLXXXVI. Denique nihil obstat , quo min's Theophile loqui, non de hâc illave persecutione', sed @ ma. 9. & in genere, de folito constantique Gentilsum in Christianes odio intelligamustnempe ab ipfis Rei Christiane incunabules in hour ufque diem Gentiles diriffimis persecutionibus in Christianos sevire non destiffe. Quicquid sit, nolim cum viro doctifimo & smicifimo in certamen descendere. Fruatur ille sententià sua; Ego certé vulgari opinioni, a tot retrò faculis recepta, potius adherendum effe cenieo. Inter opera Theophili deperdita, erat liber comera Marcienem, qui Eulebii & Hieronymi tempore extitit, fed dudum interit; quà occasione apraj-

CL. APOLLINARIS, Ecclefiz Hicrapolitanz in Phrygia Episcopus, i bylic vin 'Am-galazin' zolom yayene, inquit Chronici Paschalis sive Alexandrini auctor, claruit sub M. Aurelio circa annum CLXX. Prætet opera quæ ex Eufebio Hieronymo,& Photio, suo loco memoravimus , (cripfit etiam, vigente jam Palchali controverfiå, librum de Pafebare.Ex quo duo Fragmenta breviuscula nobis conservavit, idéChromici Pafchalis conditor in Przfat.p.6. Edit. No-

mus pluperich de Joan-Danhavvero, in quod

aliud agendo olim lapfus fum, corrigere liceat.

Càm enîm Hieronymi de hoc libro verba, nor

diverso, ut in citationibus fieri folet, characte-

rum genere diftincta allegaverat; que Hieronymi erant , in Danhavverum incautus transcri-

wiff, hoc nempe argumento, On to is saugu i Kis. SAC. I es de lamber, in Topays is some in migu.

HERMOGENES Hatefiarcha hoc faculo infignis, unde ortus incertum, vita inflituto Pidor, quam artem pingendis Deorum Gentilium imulachris,jam Chrifliauus exercebat; claruit citca annum GLXX. Theophilo Antiocheno zqualis. Unde doctrinam ejus movellam vocas Tercullianus adverf. Hermog.c.i.p. 233.hominem que ad bodsernum in faculo faille refert, maiura beretteum eurbulentum. Subdit mox (ut hominia ingenium rectius depingerets) qui loquaritatem, facundram exiftenas; impudentiam, conflantiam deputatte maledicere fingulis, offi tum bona confeiem sia judicat: bono ad libidinem pronus. Quo nomine iplum mordaci tale perfricat Tertullianus loccitat. praterea pingit elisette unbit affidue, Legem Dei in libidinem defendit in artem contemute ; bie falfaring & cauterio & flylosesus aduler & pradicattonis & carnu ; fignidem & nubenreum contagio fwieriab Ecclesia ad Porticum , a Christiavis ad Stoises transsussorté non alià de causa, opinante Baronio, quam ut M. Autonino Imp, adularetura hanc sectam profitenti. Docuit Hermogenes quod ex fectă fui hauferat materiam Deo fuiffe coxternam, & ex hac non ex nihilo. Deum omnia creaffe; (unde fequaces ejus, materiaries baretises vocat idem Tertullianus, cap. 25.) corpus Domini nostri in sole depositum suisse, juxta illud Davidicum, in fole pofnit Tabernaculum faum, (tefte Clement Alex. in excerpt. Theodoti, p 808.) Diabolum - rem & Damones in materiam refundeu. .. Stylum in illum firinxit Theophilus Antiochenus, & posted Origenes, uti teltantur Eufebius, lib. IV. c. 24. & Theodorit. Hares. Fab. lib. I. cap. 19. p. 207. Libros nonnullos scripsitle Hermogenem quibus dogmata sua ropalavit,ac tuebatur,etfi nee libri ipfiinee litorum tituli ad nos pervenerint, nemo pollic dubitate,cum tot apud Veteres habeantur in-

hlasphema, piotum Zelus, & propria impietas, aternis renebris meritó damnavit, MELITO Afianus, Epifcopus Sardenfis, claruit anno CLXX. Inter opera Melitonis ab Eufebio recensita haherur liber wei trempara Ora. Quid hac voce intelligendum fit, haud flatim C.16.p.147. constat. Hieronymus † Grzcam Eusebii vocem retinuir, incertus, ut videtur, quid fibi voluit. Ruffinus vertit de Descerpore anduse, seu ut leques retur fortalse Tertullianus , rerperate. Valcfius redditibram de Intarnatione DeisChristophorfonus de Des incarnato, Et in hac quidem fententià me olim fuiffe fatcor. Ut verò aliter jam fentiam, facit Origenes", Melitoni at ate suppar, qui Melitonem its diferre accenfet, qui imaginem Del in corpore hominis confiftere affirmabant, aitqu

dicia. Quin & non unam ejus sententiam passim

citat Tertullianus. Verum feripta illa in Deum

iplum Comentarios reliquiffe me ' ratoraparas De dogra-erm ? Octo ,ide ce, qued Dens fe corporens pilas & Reel capiV, Ou isopalinga dimurre &c. Membraemm Dei Pt appellata eum reperiunt, &c. Quin & Gennadius
"Melitonem & Tertullianum, corporeum quid
in Trinitate credidife, tradit, Alius igitur ab hoc fuit Melitonis liber de Incarnatione , fi quim talem scripseritut scripsifie certum est, et fi Eufebius in Indice (no non memineris. Et plures

lib.17.c.16. *Ap Theods

Vide Part Is

De Serlet,

Hift. Eccl.

Lib.IV.

Ecc.in Me

PARS IL

chite ige

170.

quidem libros complectebatur hoc opus. Certè tertium Melitonis fibrum , wes ouenwood Xears, citat Anaftafius Sinaita Mey. C.13-p. 158. contra Marcionem scriptum, qui Divinam Christi incarnationem negavit, & Melitouis hic in parte doctrinam feripto edito oppugnaverat. Extat hujus operis Fragmentum ap. Anastas. bid. p. 260. quo de humane Christi natura verltate, affectionibos.& actionibus post Bapt ismom editis. Jucuculenter sgit. Fragmentum ipfum,cum fit quantivis pretii,nec à quoquam (quòd feiam) etiam diligentiffimo FIDET NICANA Defenfore, in medium prolatum, integrain hie deponamise site ula drayes mit res lavers, & in Bir Bammeund Respir Turate mesar mangic and downsom to-Nes more and & originate of rand' spine de portings ou-Stor. Ta 30 of m Bantlerum Over Carl Xessu megy-Die Je, wet pentrem me enquien, whi mire as nouse while in ound Other Saldeday and Phis ion to ale pur Orde 30 in dunn, i arbrom @ mare i aine mie bie aine binac Daguna in The phi Orimmaint Aff via musius Le vi revenia li parni la Bankerum, rini f As Deundreren aired to mis recurrent xelocos, wis med & Barrioudles. Er ist Me in Marinis and of in plant in all in the aired Oriviles. Kaires Oris droftis mesaumes intigyer. Non off nereffarium bis ques ratto non fagit ex a-Bionibus Chrifts poit Bapesfenun adftruere & demonfirare anima & corporis ems, & bumane natura mobifeum convenientis, veritarem, de ab omni fictione remerionem. N an que post Bapes finam à Christo etfla funt, (inquis Melito) maxime miracula, latentem ejus Devimtatem petifimien munde comprebabant & confirmabant. Cum enim idem Dem ficial & bomo perfellus effet, duas naturas ejus nobis patofecies Divinita em quideto por mir acula triennio illo poli Baptifmuno patratatemmanis atem verò fuano triginen illis annis Bapesfoura antegreffis , quebus carnis vilitas regobas & abfoondebas Divinitatts figna,tametf. Deut verus effet & fempiternus. Notent hac Eutychigni, duarum in Christo naturarum oppugnatores;notent Ariani, & qui Sociui de grege Dominum noftrum Deum verum & fempiter-

Vid. Part.L. 2.14-

num effe præfracte negare non verentur. TATIANUS, Justini M.discipulus ciaruit anno CLXXII. De ejus dogmatibus alibi egimus. His adjiciantur que habet Origenes Lib. de Orar in Exploxic weam. §.13.p.77.ubi de voce perafera, que in Oratione Dominica habetur, agens, hac de Tatiano feribit: Mi our din fo Tamarie si Postica i mirros somBainer si inmeri, int. 60 om eggi merentlenis derbienen breitade mil i eimiri@ Angere Dur , Oun de Chaufin unibar , unte megnicarne fundiam in Dur brei ur Derie benin G. a. Bing rolle, to orbru to & Belg. Non confiderant autem Tatianus i forgern non fomper opearite , fed aliquando etiam imperativo fenfu accipi, impiifimam bane de Dee epicierem fovebarallum nempe ciem dixern fiat lux optoffe potier qu'am imperage at fieverifiquidem inquit illo (qui eras anims atheifmus) Dens sune in teneb is evat. Eadem fere de Tatiano notat Clemens Alexandrinus in excerpt. Theodoti p 80% col. 1.

ATHENAGORAS. Celeberrimi hajos & anarid, tiquiffimi Apologitla nec Eufebium nec Hieronymum, etfi ex professo de Scriptoribus Ecclefiafficis agentes, meminisfe, in Charrophylace affirmaveram. Cum verò pro libelli illius inflitu-

so, tribus quali verbis agendum effet : Methodij SEC- II. Pararentis locum in quo aliqualis habetur athe- ab An. C. nagora mentio non adduxi, majori id operi refervans, Carpit hac obiter at que indirecte Ern. Tentaelius, Exercis, feleil, V.nu. XXX.p.100. Qui tamen nescire pon potuit,me in Historia Lucraria triennio pott Chartophylacom edità, Methodii locum, qui tum apud Epiphanium, tum apud Photium habet ur, difette citaile. Sed miffis tricis ad utiliora pergamus. Erat Athenagoras Philofophus Athenienfis. Gentilis adhue ad oppugnandam Christs fidem induxit stomum; dum verò s. scripturarum lectioni fedulo incumberet, quò propriis telis fortius Cly in imios sugrederetur , afpirante Divmi Spiritus gratia captus eft, fidem, quam subverrete meditabatur, amplexus.Relictis Athenis nifi potitis ad quite conven lionem contigiffe volumus : Alexandriam commigravit; ibiq: nou folum philotophiam Platonicam publice docurrated & fenola Carittanorum Catechetice and Alexandrinos prafuir, Christianam Religionem in spío quoque Pallio profestus. Flace on mia nos docet bragmentum e Philippi Sidete Historie Christiane Serm. XXIV. a Nicephoro Callillo, at videtur, excerptum, quod ex codice Barocciano in appendice Diff. fers.ad Ironeum edidit Cl. Dodvecilus in qu etiam Scholz hujus catecheticz Rectorum (uccellio hoc ordine nobis exhibetur, Athenagoras, Clemens Alexandrinus, Pantanus, Origenes, Heraclas, Dionyhus, Pierius, Theoeuoflus, Serapion, Petrus Martyr, Macarius Politicus, Didymus, Rhodon. Mitto quz ad hoc Fragmentum il lustrandum,erudite (ut folet) observavit Dodvvellus nofter, Id folum mihi norare lice at , Athenagoram postrum, primum Scholz catechetice Rectorem hie dici, Tu Alasmaniu & is Ans Energine will @ sygnals, Non quod aute illum uullos habuit hac Schola Rectoresterat enim moris longe Arhenagora antiquioris. Sed primus fortallis erat in Rhodonis catalogo memoratus;è cujus ore Philippus hare haufide videtur. Utcunque liticum primus nobis occurrat Athenageras , qui huie Schole prefuitic diferte traditur, non abs re forfan erit in Juniorum DiAngania gratiam , de Scholz hujus origine & initituto, paucula quadam boc loco apnotare. Conflat. certe Rem Christianam egregic hoc faculo promovine Scholas Ecclefiafticas non modo priva tas, quales in majoribus Ecclesiis haberi solebant, fed & publicas racris dogmatibus explicandis destinatas, iisque, tum adversus Gentiles , tum harcricos , vindicandis, fanctifimorum, doctiffimorumque virorum cura & fidei commiffas. In his principatum requit Alexandrina, que jam inde à prifcis remporibus, if appain 19us , inquit Eufebius *; in ca ci- * Hift. Rech vitate fuerat inflituta. Veterem vero hanc L.V.e.se.p. confuctudinem à Marco Evangelistà fuisse in- 17 troductam, diferte tradit Hieronymust Quod † Catalog,

ut dilucidius fiat , res paulò altius erit repe

mis temporibus Mulzum à Regibus Prolemzis

tenda. Erat quidem Alexandriz etiam ab ulti-

intra ipla Regiz pomoria extructum, porticibus & exedris ornatum, pecuniis & reditibus auctum, in quo, tefte Strabone ", hnjus Collegii + 18-17. confortes, is φιλέλογοι, ad communem meniam provelcebaneur, præfecto illis qui Sacrorum curam

percret Sacerdote, non nifi ab ipfis Regibus, ac posted à Cz!aribus Romanis , continuendo. Hisc tanguam ad publicam melioria literaturæ Emporium , ex omni orbis terrarum parte conflucbat literata juventus , quibus Grammaticz, Rhetoricz, Poeticz, Philofophiz, Aftronomiz, Muficz, Medicinz, aliarú nque artium & disciplinarum rudinienta à fuis quibusque Profesiorabus tradebantur. Florebant hic Schole Platonics junioris , ut & Ariftotelicz , Profesores , quorum successiones accurate notârunt Jonius , Vossus , alii. Situm erat hoc Mulzum in ea urbis regione our Bradies appellabatur ; Descarases , inquit Ammianus Marcellus , prestantium baniphi ztate , níque ad quintum vel fextum Christi fzculum perduravit. Quinimò occupaneibus penè omnia Orientis loca Saracenis , varia erant hic foci studiosorum Collegia, fiqua vera nobis refetant Benjaninus Tudilenfis, & Leo Africanus. Sed ur, undè digreffus fum, redeam. Ad hujus Gymnafii imitationem, ab ipiis nascentis Christia-nismi incunabulls Schola fidelium sacra a B, Matco Alexandriz est instituta , in quâ tudiores primis fidei elementis imbuerentur, adultiores reconditioribus fidei Christiana mysteriis erudirentur, constitutis ad id pra-Stantissimis magistris , qui , ut de Pantano Loquitur Eusebius , partim viva voce , partim fetiptis, Divinorum dogmatum thesauros auditoribus fuis exponerent , & hareticorum objectiones & sophismata refellerent. Et hac erat celeberrima illa Karagieras Schola Alexandrina, cujus frequens apud Scriptores Ecclefiasticos occurrit mentio. Cui prafuerunt , & doctrina, moribus , scriptisque otnarunt , tot Eccletia lumina , Athenagoras, Pantenus, Clemens Alexandrinus, alique fuprà recensiti. Sua quidem etate perseveraffe, & ab hominibus, tùm eloquentia, tùm divingrum literarum studio instructissimis obtiners, testatur Eusebius : quin & Constantis & Juliani Apostatz temporibus floruiste, Didymi czci Prziectura , referente Sozonie-no , nos docet. Nec dubium est , subsecutis aliquot Seculis, imminutà licet fame laude, duralle. Interim notatu dignum eft, & hactenus plane inauditum quòd pradictum Philippi Sidetz Fragmentum refert ; nempè Rhodonem qui Didymo successit, hanc Scholam in Siden Pamphyliz urbem, quz Philipi patria erat , transtulisse , idque Theodofii magni tempore contigifie Sed forfan nihil aliud voluit Philippus , quam Rhodonem Scholam in urbe Sida erexisse, firoilem plane ei , que à tot retro faculis Alexandria inflituta fuerat. Unicum adhae mihi notare liceat, Cl. Conringium † in ea elle opinione, duas fuiffe Alexandriz Scholas facras;& xarn-Asad,p.393. Xiesus Scholam à celeberrimo illo Paot ani Ludo (cui Dydimum przfuifle vult) fuifle diverfam.Quâ verò de causa hanc fententiam amplezus fit vit etuditus plane mihi non liquet. Certè Eufebins & Hieronymus unam candemque

Scholam diferté faciunt.

HERMIAS, fcripfit l'erifonem Gentilium

Philosophorum. Quad hanc Scriptorem huic fa. S.E.C. II. culo a cripterim cà de causă factument, quòd sò Anc. vide Part, teliquis hujus avi Christianz fidei Apologistis p. 17. merito accenfeudus videbatur. De eo altum filent omnes Veteres, & penè Recentiores. Tacent Raph Seilerus, & Con. Gefnerus, qui libel-

lu u primi ediderunt. Front. Ducaus,qui Ananario suo illum interuit , de Autore vel atate ne verbulum quidem habet. . L. Lambecius, Comment de Biblioth Findsbylib. VII.p.54.conjicit fuffe Hermiam Soaomenum, Hiftoriz Ecclefiafticz Scriptorem, qui faculo V.fub Theodofio juniore hornit; ductos (ut opinor) partim nominis id ntitate, partin locis quibuldam in Sozomeur Historia, ubi de Gentilibus, eorumque l'hilosophis agitur, vit. Lib. L. cap. 18. lib. 11. cap.5.1ib.111.cap 17.lib.V.cap.1. Hanc conjecturam amplexus est nuper Ern. len: zelius, Exereit. Selell. V.p. 228. & Addend in fin 456. Quò minus verò in hanc fententiam descenderim , obftant que sequenter argumenta. 1. In omnibus codicibus tum exculis Aum MSS Hermlas nofter Philosophi nomen sortitur. Εμία Εφιλονίφα. Quod qua ratione Sozomeno congruat, non video. Erat vitæ instituto Scholasticus, sive Advocatus, caulas publice egit, & cum ad 'cribendom nimum appulit, Hilloriz Ecclefiaftice fe totum dedit : Professionis verò philosophica nec volanec vestigium. Non sum ne cius severiores vitæ Afcetica cultores laxiori vocis fignificationo

quandoque philosophari dictos esse ; adeóque apud iplum Sozomenum*, Ecclefiaftici Philoft- * Litt. .. & phi vocantur. Sed, præterquâm quod Sozome. P.5834 num Monachum fuille nemo dixerit, nec de fe aliud habet † quâm quòd si@- 25 cum Senibus † Lib. 1.46 quibuldam Gazenlibus verlatus fit; Philosophi nomen hnc loco, firictiori & magis proprio fedfu accipi oportet, nec à Scriptoribus Ecclefiafticis tribui folet,nisi iis qui è Philosophorum Scholis ptodierint,& post conversionem, priftinum & nomen,& habitum retinebant. Quo fenfu Ariftidem, Juftinum, Pantanum Philosophos vocant Eufebius,& Hieronymus. Et Athenagoras in utriúfque fui operis inferiptione Philofophus Chrillianus appellatur. 2. Ex toto opulculi

cilmo, (criptum fuille, Hinc ad lubruenda magiftrorum subsellia.omnia in co-miro fanè artificio, aptè composita; binc pugnanti a Philosophorum placita,& advertantes opiniones eleganter inter se commissa; hinc de variis Philosophantium Sectis non aliter loquitur:acfi in Scholis & Academiis jam regnarent, & corum dogmata ubique obtinerent:quod de Soaomeni tempore dici non potest , quandò Gentilium soperititio Sylvas & Pagos quateret, & pauci qui fupererant Philosophi, in angulis latitarent, ut vix ulia hajulmodi opniculi necellitas elle poterat.

contextu constare videturi vigenre adhuc Ethni-

2. Si bujus libelli auctor effet Soaomenus, ferip. fit eum velante, vel postquam Historiam Ecclefiasticam condidir. Non ante: Qui enim fieri potuit,ut ubi de Gentilibus agit,& Philosophos arguit, huius opulculi non meminifict, Lectoreme que ad id non rémisset: Non posteà: Quia vix credi potell, hominem Christianum, Historiae Ecclefialtica, & quinti jam Saculi Scriptorem,

hujufmodi datà occasione, de Christianis cortiqu dogmatibus, statu, persecutione, Gentiliumque

*LIb.III. c,us.

2 Addend,

SEC. II.

TEC.

Philosophorum (prafertim sub Juliano) in cos calumniis , ne levissimam quidem feclile mentionem. Photii codicem X X X. cut citaverit Lambecius, nullus video. Loca quæ ad fitmandam conjecturam ex Sozomeni Historia adducit, parum, immò nihil ad rem conferunt nt vel primo intuita quivis videt. Quinimò fi exinde valetet argumentum, opufculum So-zomeno tribuendum effe, quod de Gentilibus, corúmque Philosophis, tribus quali vetbis pro re nată agit ; quanto potioti jure Socrati Scholaftico ascribi debet, qui non modo obirer id facit, verum lib. III. cap. 11. adversus Libanium, aliófque fub Juliani Imperio Gentilium Philosophos, fingulatem, eruditam, & Hermiz libellum tantum non mole exzquantem differtationem infetuit. 4. Denique flylus Sozomeni ab Hermiz ftylo plurimum tecedere videtut. Etsi enim Socrate in scribendo præftantiotem effe judicet Photius ; nihilominus ftylns ejus oft simplex, inclaboratus, & parum elegans; Hermiz verò concinnus, conci fus , argutus , falibus & dicteriis undique conf-

perfus, ut adeo dicendi genus toto corlo diffare videatur. LUCIUS, tedius LEUCIUS CHA-RINUS, pessime note hereticus, secta sive Marcionita, five Montanista, five ex utráque conflatus, circà annum DLXXX. vixille videtur; eertê post exortam Montani Hæresin, fi modò Cataphrygum antelignanus fuerit. Hunc ad finem Saculi VI, Part I, pag. 437, breviter recenfui, non quod eo tempore vixille erediderim, sed inter incertæ ætatis scriptores, Photio antiquiores, co loci depoluetam. Contexuit opus, tefte Photio cod. 114. Perisdi Aps-Holorum dictum, quo, ftylo inæquali & invenufto, Acta SS. Apostolorum, Petri, Joannis, Andtez . Thomz & Pauli complexus eft , infinitis narratiunculis, ftultis, abfurdis, & fecum invicem plane pugnantibus ubique refetta. His admilcuit plura dogmata, infulia, infana, puetilia, maligne conficta, falfa, impia denique & detestanda, ut ex iis, que tefett Photius, lucu-Ienter conflat, qui opus illud miese declesses miyer to murioge recte dici debere pronunciat, Quis fuerit hic Leucius Charinus , quandòve vixerit, haud facile quis divinabit : non alius fortalle (. quod me nuper monuit V. Cl. M. I. E. Grabius, Pruffus, qui Oxonii hoc tempore rei literariz promovendz studia sua graviter impendit) quam Leucius ifte, cujus meminit tum Augustinus de fide contra Manich.cap.38. sol. 581. & ibidem cap. ;. (ubi etfi in editis Zeontius perperam habetur, nihilominus in melioris nota codicibus MSS. Leucius rectè legitut) tura Pacianus EpiRola I. de nomine Ca-shelico ad Sympron. n. vi. quam una cum reliquis Paciani opufculis à fe recognitis & illufiratis inferuit Collection faz Concil. Hiffan. Card. d'Aguirre, Tom. 11. p. 8c. Certe Augustinus urroque loco citato , Leucium Acta & ex iis nonnulla profert. Turibius etiam A-Sturicensis in Hispania Episcopus circa ann, CCCCXLVII. Epift. ad Idatium & Ceponium Scot.V. ap. Aguirre ilidem p.113.) înter fabu- Gnostici, Carpocratiani, &c. ut ex Irenzo aliiflo (a Manichaorum (cripta recenfet Adur. S. An- que notifimum ell. Sed un causa imaginum per-

drea, & S. Joannis, ques farrilego Leucius ere con- S.EC. 11. feripfir. Addi pollunt, fi libet, deeretum Pfeudo- ab An C. Gelafianum de lib. Apveryph.quo damnantur libri omnes, ques fecis Lencens descipulus Diabeli ; & Innocentius I, Epif. ad Exuper, num. vii. qui Acta fub nomine Petri , & Joannis, &c.à quodam Leucio icripta fuille aftrmat. Etatem cius defignat Pacianus loe.cit.cum ait, ills ipfi Fkryges nobiliores , qui fe animates mensiuntar à Leucio, fe inflitutos à Prornto gloriantur. Jam votò Cataphrygum harefis orta cft juxta Eufeb. in Chron, anno Marci Aurelii XI. Chr. 172. fccundum verò Epiphanium Heref. XLVIII. num. i Antonini Pii anno XIX. Chr. 156. Periutbari ab Epiphanio temporis ordinem, in notis contendir Petavius ; Epiphanium defendir Pearfonus de facceff.Dillert. II. cap. 9.p. 253. Verum cum, dem calculum iterum exhibet Epiphanius, ibid. nu.ii. ubi å prædicatione Maximillæ ad Valentiniani annum XII. annos numerat CCXC.In numeris virium elle manifeltum ell-e faterut Petavius, adooque pro 2/grains contingenti, feribendum elle 2/gracia casonlive CCXX quod in annum Christi C L V Lexactè incidit. Forsan utriusque Chronologia conciliari poteff, fi dieamus Epiphanium de primo hærefis Monraniflicz ortu, cum clam ferpere corpit , Eufebium de amplioribus incrementis, cum palam & aperta fronte caput extulerit , intelligendum effe Etat & eodem circiter tempore Lucianus, quem fenierem vocat Epiphanius Heref. XLIII.nu.i p. 3 S.ut à juniore homine (nt dicitur) Ariano, di-Ringueretut. Marcionis exat lectator & difcipuilus, a quo pofica divulfus, privatum gregem fibi contraxit, & nove fecte factus eft conditor , à quo Lucianifta vetetes nomen acceperunt. Lucanum appellant Tettullianus de refurrell.cernii,c.2.p.227.& auctor appendicis ad lib de prafcrips.cap.51.p.223 Origenes com à Celf.l.2.p.77. l'hilastitius Heref. XLVI, p.21. An verò Lucius noster, producto nomine, idem suerit cum hoc Luciano, non andco flatim affirmare. Tempora uidem non multûm repugnant, quippe fi Marcion ultra medium hujus (zenli vitam ptotraxerit, ejus discipulus Lucius tacile fieti potuit. & polica, inclinante jam faculo, inter Caraplirygas nomen fuum profiteri. Dogmata vetò apprime conveniunt. Afferebat Lucianus juxta Epiphan alium effe creatorem,& judicem ac juflum;bonum alium, & alium malum. Afferebat 36 Leucius, alium effe Judzorum Deum, cumque malum, cujus Simon Magus minister fuit; alium rursum Christum, eumque bonum. Fingebat Leucius abfurdas & pucriles refurrectiones, non hominum modò, sed boum & jumentotum idem de suo Lucano habet Tertullianus soc.cit. In odium Creatoris nuprias damnavit Lucianus, castimoniam professus: rejecit & Leucius conjugia legitima, omnémque adeò generationem malam effe contendit,& å malo profectame ut alia jam mirtam. Quid veròfibi voluit Phe tius, dum ait, Leuciem in Actis B. Joannis videri fibi sal estimo mie einemuantes loyumilen, imagil num ufum eum I conomaches damnare, me ignotare fateor. Nulla his temporibus crat inter Catholieos de imaginibus controversia , vestigia nulla. Si qui ulurpabant , lixreticorum erant pellimi,

SEC. II. fpicaciffimus erat Photus, tautopes ICHE N. selo, at fiquid vel e longinquo cetneret, imaferre volui, non quafi certa & indubitata, fed tanquam probabilia, que doctioribus perpendenda relinguo. De Luciano, Lencio, Selenco, in decreto Gelafiano memoratis, vide que dixi-mus ad Prolegom.Part.I § 4.n.3 De juniore Luciano actumubid p.76.ubi col.a.l.49. notula,parentheli inclufa,nefcio quo cafu irrupferit, qua proinde ad calcem hujus operis , delendam elle

18t. Vide ! P-57+

PANT & NUS. Fuiffe Pantanum primo re, L. Civem & Philosophum Atheniensem , Secta Pithagoraum, deinde Gymnalii Alexandrini Przfectum, & quod magis adhuc mirum videri debeat, Clementis Alexandrini discipulum, diserte tradit Philippi Sidetz Fragmentum , cujus fapra in Athenagora meminimus. Eufebio hac in parec adverfari Philippum, rectè olimnotavit iplius excerptor, seu Nicephorus is fuerit, seu quis alius. Ad firmandum hoc Philippi testimeam multa congessit Cl. Dodvvellus, Suroma ferè huc redit: Eulebium ex Stromates a non diferte dicere Pantanum fuifle Clementis Praceptorem ; sed illud tantum è Clementis verbis, obicuris illis quidem, & Pantanum, nec de nomine , nec de notă aliquă propriă describencibus, fe colligere a At, in Hypotypofeun labris, tefte codem Eufebio, Pantæni, oc as Alaswalk, nominatim meminit Clemens: quod quidem non de inflitutione, sed de successione es Alternatio Anteropies intelligendum elle contendit Dodyvellus: Quòd verò in eclogis que fuperfunt, Pantanum nafram appellet Clemens, id non ad infficutionem, fed vel ad arctiorem

amiciriam, vel potius ad eandem fidei catholica

communionem , referendum effet Clementem

traditionibus à viris Apostolicis haustis, in scriptis fuis ut plurimum uti,ac proinde probabile effe.ipfum illis temporibus fuiffe paulo vicinioremilludq: Veteres denotare, cum illum Presyteri titulo toties ornentjut fuit potius atate Presbyter, quam gradu; quippè in illorum ter porum Scriptoribus nallus frequentior vocis il-lius ufus, quam de fenioribus traditionis Apo-Rolicz teftibus, qui primarios faltem traditionis telles, prime nimirum fuccessioms ab Apostolis, potuerint per atatem attigife. Quin etiam Clemente juniorem fuife in Scholz moderamine Panexuum , ex Origenis verbis * colligi posse, 4b, L. 6. ubi de suo in Gentilium literis studio agens, ait, JPP.331. fe in hoc exemplum fecutum thm Panteni iliius Fred iner, rum Heracla tune comporis Ecclefiz Alexandrinz Presbyteti ; hujus nempė tanquam immediati in munere extechetico fuccefforis,illius ut proximi decessoris: Neque enim aliter,ulla tatio fatis commoda dari potest cur Clementem Gentilium Litetis Celeberrimum, prætermiferit: Denique notat, Pantænum fenfu aliquo Clemente & ptiorem, & posterio tem fuif-fe, dici poste ; siquidem ex Euschio liquet ipsum bis Scholz catechetics przfuiffeprimo fub Ju-Jiano Episcopo, incunte Principatum Commodo, ante expeditionem Indicam ; cóque abíen-

te, Clementem in Schola fucceffife; poftea ex In-

dia reverfum fub vitz finem, nempe fub Severo

& Caracalla, hoc munere denuò functum effe.

Quod ctiam & nos ex Eufebio & Hieronymo,

: 23 tum in Historiz Literariz Part. Ltilmin Panteni SAC II vità ante plures annos patrio fermone feripta. olimobservavimus. Quod verò Pantanum Pythagorzum facit Philippus, quem ex Stoicorum disciplină prodiisse expresse dicune, Eusebius, Hieronymus, aliique; id hoc quidem fenfu inteligendum vult Dodvvellus; Pantzni tempore Scham Pythagoricam cum aliis, præfertim Stois cis, coaluille, & permifceri folitam, ut adeo

idem Philosophus, & Pythagoritus & Stoicus dici posiit; quod & aliis exemplis demonstrat. An ad subvertendam vulgarem & hacteruls re-ceptam de Pantano & Clemente sententiamfufficiat hae Philippi autoritas, quaque ad illam fulciendam adducit Dodyvellus noster, aliorum esto indicium. Ut libere dicam ingenue fateor me adhuc ab Eulebii partibus stare, qui omnia Veterum scrinia diligeuter excustit, qui Pantano state proximus erat, quique in Ægypto verfatus, Scholz catecheticz fucceffionem, propius ex iplo fonte haurire poterat: huic, inquara, potius fidendum existimo, quam Philippo Sideta, plus quam duobns integris faculis à Pantano remoto, qui, que hão de te habuit, ex Rhodone, ore tenus, accipiens, in Praceptorum Catecheticorum ordine & successione facile hallucinari potuit, denique qui tom Socratis, tim Photii testimonio, nullius judicii & parum accuratus Scriptor haberi debet: prælertim verò còm Eusebii sententiam confirmant, Pamphilus Martyr in Apologià pro Origene, Hieronymus, & Photius non uno loco, Maximus etiam in Scholiis fuls in Gregorium Nazianzenum (quæ prelo Oxoniensi expedivit commisite; Galeus no-

inquit anonymus Chronographus Galei, & 'Azecutus est Clemens Stromatcus, lunc Origenes. HARMONIUS, natione Syrus, domo, ni fallor, Edelienus , Bardefanis Syri filius , claruit circa ann, CXC. Poftquam ftediorum fuorum fundamenta in patria politiflet, Athenas, commune meliorum Literarum Emporium petiit , ubi linguam Gracam accurate didicit, cefte Theodorito * , malefana Patris fui dogmata amplexus; + Hare mulra non Græce modo, fed & lingnå Syriaca Fab. Lib Lei

fter)ubi fic aitripline j & el mel Harracer ? giripe

soo na Jope vin & commerciae mezana Karalit @, tec. fi-

militer & Pantanus qui fuit Praceptor magni Stro-

matei Clementis! Sub Severo floruit Pantenus,

composuit. In his erant Cantica Sacra, festis mar- aup, 1921 tyrum diebus cantari folita. In quibus pangendis, modorum fuavitati impietatem admifcens, audientium animos demulcebat, & ad exitium pertrahebat. Hujus igltur exemplo postea excitatus Ephraim Syrus, modorum compositionem ab illo mutuatus pietatem canticis permifcuit, ac fuaviffimum fimul & utilifimum medicamentum audientibus exhibuit. Atque hac Cantica fellos martyrum dles, latiores ac folendidiores etiamuum efficient,inquie alibi idem Theodoritus †; qui etiam priori loco fubdit, Ephramum + Hift, Eccl. utriusque errorem , Bardesaois nempe & Har- lib.4.c.19.

monii, strenue confutasse. p.891. T. FL. CLEMENS Alexandrinus claruit ab anno C X C I L Clementem Athenis natum Vide Part. I & educatum, indéque accitum, ad Scholam p.49, Alexandrinam translatum effe (inde enim etiam in antiquissimis temporibus Scholarum fuatum Moderatores petere folebaut Alexandrich)

290

mihi longë verifimile est. Id quidem innuere detur Epiphanius, cum ait † alios quidem ipium facere Alexandrinum, Athenieniem alios. Et totroq nomine dici poterat fi (quod suspicari fas) ortn erat Athenienfis; habitat ione,& professione Alexandrinus.Id quod de Ariftarcho Grammatico, celeberrimo illo Scriptore πιλωγεσίφω refert Suidas *, Anthudgeie Birm, rg & Diren Enpilegt : Viique gense trat Samothracini, Alexandrinus verò supose civitatis illius jus adeptur. Sic Herodotus, Teuring Apollonius, Rhedins. Philippus Sidetes in Fragmento à Dodvvello edito, Clementem noftrum, non folum Scholz Alexandring Przfectum , fed & Athenagora Difeipulum diferte facit,&,quod cum Eusebii,omnium que Vecerum autoritate pugnat, ipfius Pantani Praceptorem; qua de re, non pauca supra in Pantano diximus. De ordine & tempore librorum à se conditorum hac ipse nos docet ; Pro reprison ad Genrer ante Stramera feriptum elle, Stress I.VII.p.711. idem & de Padagego affirmat, 2.Vi.p.616.Stremata verò statim post Commodi Imp. Mortem eodem ut videtur anno, i.e. ex ejus calculo, anno Christi CXCIV, ut ipse non obfouré innuit, lib.l.pag.339.340. In hoc opere fe non pauco pertractaturum pollicetur, quorum neque vola, nec velligium hodie reperitur; ut vel opus imperfectum ad nos devenezit, vel juxra promifium fuum non absolverit. Liber octavus in argument i materia cum reliquis parum convenit;ut ejuidémne operis pars lit, multi dubitărunr. Siquis verò verba quibus libru VII. clandit Clemens, feriò perpenderit , Kai Di per & 1880 per rome quer Erpoparia, rom ibis du' alter nexte wiere unda ? rayer , Arque alto poll S.E.C. 11 bung feprimum tibrum Seramarum de eis qua deincops fogunatur, alind funamous exerdence : Nihil. inquam, mirabitur, fi libro fequente ad alsud argumentum transire videatur. Etsi & in huuslibri initio, quadam defiderars quivis facile videbit. Ampla fatis Clementis Expositio in Job I. 21, extar spud Nicet, Caten in Job, cap. XXI. pag. 59. Eadem expolitio & iiidem verbis, fed brevifima, reperleur, Strem.lib.1V. pag.538. Fragmentum verò apud Nicetam, unde defumptum, longé amplius ubertifique habe-tur. Undé concludas oportet, vel Clementem cundem locum alibi fufius pertractatie, velalium quempiam brevem ejus expositionem prolixiori oratione diduxifie : fed prius verifimilius existimo. Inrer eius deperdita recen sendus est Liber de Resurrestiene, quem se adversus Montaniftas compositurum non uno lo co pollicetur, nempe Padag. lib.I.c.6.p.104. lib 11.c.10.p.199. Sed vel fidem fuam non liberavit. vel opus temporis injuria nobis eripuit. In fet. mone de Divite falvande, num-26. le opus del dexin scripfisse innuit, in coque vera Theologiz expolitionem tradidific. An libros Gorne. morror intelligat, querant alii. Certe tale opes fe contexturum effe , ipfe in libris Strematum aliquoties pollicetur. Librum ejus de Providentia femel iterumque memorat S. Maximus, & bina ex eo fragmenta profert , Opuje. Theol. &c Polem. Tom, 1. p 144,152. Denique Eclogas Prophones ex Hypotypolesn libris & Theodore collectas, à fe Latine verfas, Grac, Latin, edidie Combefifius And Novil:1672-0.197.

SÆC. II.

Concilia boc Sæculo babita.

PERGAMENSE circa annum CL. fub Theodoto Pergamenfi , & feptem Epifcopis in causă Harefis Colorbafiana, celebratum. Prodierar ex Valentini Schola Colorbafus, Marci Herefiarche, (ut volunt nonnulli) dil-cipulus, ut alii (reciius opinor) magister; quippe Marcus fe unum pareger to code giver the Ke-Ang Barr myr fuiffe dicit, ut qui unigenitus ipfi effet,tefte Irenzo,lib.l.c.10. p.76. quin & dogmatis à Colorbaso excogitati se obstetricem fuiffe difette innuit. Præter cætera Colorbali monfirofa dogmata, de quibus Irenzus, Tertullianus, Epiphanius, Theodoritus, alii, docuit vitam omnium in septem Itellis else positam, cásque septem Ecclesias, & septem Candelabra aurea elle. Ad hunc expugnandum Theodotus Epifcopus Pergamentis Myliz Mediterranez Epifcopos congregavit, qui, habită Synodo, infani capitis hominem anathemati subjec Meminit hujus Synodi unus (quod feiam)libri de Harefi prediffinaciana Auctor, Primafius is fuerit, five alius, Haref XV. Idem Auctor cap.fequenti , omnium Siciliz Epifcoporum Coneimfub Enflathio Lilybzorum , & Theodoro Panormiorum Epifcopis , adversus Heracleo-mem hareticum coacum, nobis exhibet; qui-

ore Epicopo Harefinrok dopinsa Alexaidra Romano Pontifici ad exploratalme ignafrancia militar izati-lanc Nyodoulma di

noma Chelli CX XV. referi Bulatta; pretempora. Sipudam Alexander dime obist exmore responsa i proposa di

mente Parsoni amo C1; jazzi Dodretellam

mente Parsoni amo C1; jazzi Dodretellam

mente Parsoni amo C1; jazzi Dodretellam

controlo di

CX VI, refle catalogo Buderiano. Hera
colonis verè Herrica non ante Fili Papa tem
pora, laften in Occidente, immonit. Und boc
cincia spenia plema deri podint. p. Da
Dorien II, delle catalogo. Buderiano. Hera
cincia spenia plema deri podint. p. Da
Dorien II, delle Applanono Controlisiona

Figicopo, adversita Cerdonen habita musiana

Figicopo, adversita Cerdonen habita musiana

Figicopo, adversita Cerdonen habita musiana.

HIERAPOLITANUM circl annum CLXXIII ad Apollinario Hierapolis Epifeopo, alifique XXVI: Epifeopis celebratumigno Montanus & Maximilla pleudo-propheta, & Theodotus Coriarius excisi & condemnasi funt. P veranobis geferat Libelli Spoodies Audor, p. 4.

1975

get IL Certe fold hujus Autoris fide in re tam vetuftá vix agerem, nifi antiquua ille adversus Ca-BARC. taphrygas Scriptor apud Euleb. lib. V. c. 16. p. 181, dilerte tradidifiet , hoc circiter tempore fideles, qui in Afil erant , Expiùs & plutimis Aliz locis hujus rei causi conveniile, novamoue illam doctrinam examinatie, & prophanam arque impiam judicaffe; damnata verò harefi, cos ab Ecclefia, & fidelium communione expulfos faiife. Confer que notavit Baluzius, Cellell.

> CESARIENSE, Cafarea (ut videtur) Palatting,in Controverilà de Die Pafebais celebrando, à Victore Romano nuper excitatà, circa annum CXCVI, habitum. Ad annum CLXXXIX, revocat Cl. Dodvvellus. Przfidebant Theophilus Cafarienfis , & Narcillus Hierosolymorum Episcopi, qui pro Victore Roma-no sentenriam dixerunt: Palcha nempè non alio quam die Dominico effe celebrandum. Actorum uiua Synodi Fragmenta, vel potius ipla Acis integra confervavir Philippus, nefcio quis, in Epiltola que Latine habetur apud Bedam. lib. de Aguinock. Vern. Tom. IL in fin. & apud Bucher. de Dellr. Temp.p. 469.qui nomen Autoris ex MS,

EPHESINUM & Polycrate Epholi Me- s.E.C. II. tropolità, una cum aliis Aliz Pro-Confularis ab An Episcopis, codem tempore . & cadem de causa habitum. Hi juxtà morem fibi à Majoribus traditum, Pafcha 14 Luna in quemenaque demum diem inciderit, celebrandum effe, adversus Victorem acriter contendebane; in quos proinde anathematis fenrentiam temeré vibravir iratus Pontifex. Extar & Polycrate scriptæ epistolæ Synodalis Fragmentum aureum apud Eufeb. Isb. V.cap.24.p. 191.

LUGDUNENSE, ab Irenzo & Epifcopis Gallicanis eadem de causa celebratum , qui pro Victoris fententia stabanr ; nihilominde Victorem ob temere vibrarum excommunicationis fulmen, & raptam licclefiarum pacem, acrius perstringebant. Exrant Epistolz syno-dalis ab Irenzo scriptz Fragmenta auro non chara , apud Eufeb. lib. V. cap. 24. p. 192. Plures aliz Synodi codem tempore , & eadem de causa habitæ funt e nemré Rossa fub Victore ; in Pesse sub Palma : Ecclesiarum in Provincia Ofdroens : Carmehi sub Bacchyllo , de quibus vid. Eufeb. lib. V. cap. 19

Finis Secundi Seculi.

SÆCULUM NOVATIANUM. SCRIPTORES

MACC. щ.

GRIPPINUS gente forsån Afer, Episcopus Carthaginensis, circà annum CCXV, claruisse dicitur. Orta est e jua tempore de Baprifnio Hærcticorum controverfia,

quem nultum & igvalidum effe censuir magna Ecclesia Africana pars; ac proinde Hareticos ad Ecclesiam Catholicam redeuntes, novo Baprilmo elle initiandos. Apripinus igitur convocatis omnibus pene Airica & Numidiz Episcopis , numero LXX. hanc csusam sedulo excusit, & libraro Concilii conmuni examine firmavit. Querum fementeam , inquit Cypelanus, & religiojam & legitimam, & fa-lusarem, Fidei & Ecclefia Carbolica congruentem, nor etiam fermi fumm. Agunt hac de re, Cyprianus ad Quintum de Hares. Bapeix. Epift. LXXI, p.120. August de Bapeifm. contrà Donat. lib.II cap.8.Tom.VII.col.297. Vinc.Letin.adver(.Harescap.9. Habita eft hac Synodus, juxtá communem etiam recentiorum chronologorum fenteptiam, anno CCXV. Quod parum mihi probabile videtur ; præfertim cum diferte dicit Cyprianus ", multi jam anni , & longa atai,ex que fub Agrippine bona memoria Pire , convenienter in nomm Epifcopi plurimi boc flatuerint. Que verba plulquam XXX.aut XL annorum (pariu eccellatio designant, Scio Augustioum aliter

fentire, & non longum temporis fpatiam inter s.g.c. m. Agr. ppinum & Cyprianum facere, Verum Cy- ab AssCCe priano urporelonge antiquiori, & in prædecelforum suorum rebus accurativa versaro, po-tiva adharendum est. Agrippinum igirur cum

fua Synodo ad inclinantem superioris secula partem removendum effe cenfeo. Scripfiffe Agrippinum in causă Baptilmi Hareticorum colligi porest ex Augustini verbis Epist. XLVIII. ad Forcent. Tom. 11. col. 181. Noti ergo frater contra Divina tam malta , tam clara , tam indubitata totismoma collegere velle calumnea en Episcopo-rum scripiu seve nostrorum, scas Histarii sive antequam pare Donais feparareine, iffim netiain , fient Cyprian & Agrippini. Que verba non tam de Synodicis sub Agrippino Decretta, quam de propriis ipfins script is intelligenda funt.

HIPPOLYTUS, genere proculdubio vid.Parel.

Arabs, Patriam habuit optimarum artium & P 49. disciplinarum cultricem , Divinarum, humana. rumque literarum (cientia olim florentiflimam, Priulquam ad antiquiffimi hujus, rotóque Orienre parirer ac Occidente celebetrimi , Patria feripta descendamua , tria nobis breviter ex-cutienda sunt s. Locus in quo sedebat, s. Tempus quo vixerit, 3. Idemne fuerit cum Hippolyto Martyre Romano, cujus mominit Prudentius,

* A43a-LXXIII F.134.

S.S.C. 715, -1. Sedem quod attinet, eo diligentins investiab Ad. CC. guida ett.quod † Hieronymus te nefciviste fa-† Dr. Scaipt. ceartir, cujuinamusbis Epitcopus furt. Nondum igirur usta de Epifcopatu e jus Portucufi prope Nomam, traditio. Alia longè ci quarenda fed Aden nempe Perens Romanus in Atabia foelice celebetrimus. Etenim Aden Utbs erat ad Mare rabrum fita, alto monte citenndata, qui in Mare lingula procurrit, & uttinque fluctibus in finus teductis alluicur, ita ut Peniniula fiat : Civitas Emporetica, portu utriuíque Matis celebris, unde Naves in Sindam, Indiam, &c. lolvere, & merces inde reveliete folent, telles Geographo * Neubienfi. Floree etlamnum fplendidis

- Clim I. Page VL pmaj.

adificiis, frequenti mercatură, negotiatorum ex Æthiopiä, Indià, & Perfide concursu nobilis & manupus nata, e Pernae concenta nooms economical profixe defectibit Oforius derek.

Enamuel, libel X: fol. 250. Sed cam Veteribus nobis jamiceelt. Adauam urbem fuific, in mediterimea fuelicis Atabia patte, ex Uramediterimea fuelicis Atabia patte, ex Uramediterimea fuelicis nii Arabicorum lib. I 1 I. oftendit Stephanus *. * In voc. homito & Pinish influx Sedaris, in finu Arabico; ubi Adamun legendum effe tectic continuous and antique and a suppliera and a suppli

63-7-362

Weens. Scriptoribus Grzeis +à Papanels Eprieso , five Porius Romanus dicirur , ad exterio. remOceanum vergens, ob fitus commoditatem, & variam meteimoniotum copiani uon orientalibus modo, fed & Komani orbis incolis maxime frequentatus. Huc enim cundi que lebant, ut diferre nos docet Philotorgius illa. fed & tettoactis faculis factum eft. Quippe Athenodorus Philosophus, Strabonis in peregrinando focius, in patriam teverfus, cum admiratione narrare folebat, multos fe Romanos, aliófque petegrinos in finu Arabico invenide, tefte Strabone lib.XVI p.779. In his urbe quin fedem fuam habuerit Hippolytus, Porini Roma-ni Epifcopus, nulli dubitamus Unde ipfirm drabia Merrepolis Episcopum fuiffe scribit t Ub. dedn. Gelasius † Papa. Certe in Arabia 1 piscopum ab,Chinast faille,non obscure innumt ipfius Eusebii "vetbasii recte perpendantur,ubi de Beryllo & Hip-

morat ; ibi in margine notatur , Adm ainit

a lversus Lib,VL polyto agit. Friener 3. garge la (Bient @.) 3 6.10.9-111. Righar Argidur, Dravius of got Bracher De . I though Runa) avrie mornic enungine, Berguns, Baffrerum in Arabia Epofeopus erat ; fimiliter & ipfe Hippo-

Lyens alterius enjufdam (in eadem nempe Arabia) Ecclofia Epifcorus. Ex hoc Portu Romano nata est vulgatis fabula , Hippolytum Perine Remavi ad Oftia Tyburis, decimo fexto ab urbe lapide, Episcopum fuisse. Unde Pertnensis ej-Offiense vulgo audit. Relicta Arabia, (quà occatione incertum eft) Romans venific lubens fateor, cámque doftrinà patiter ac languine fuo nobilitaffe non nego Hine forfan Romeins, & Remanerum Episcopus, Scriptoribus Grzeispariter ac Latinis, non tato di tus. Quid quod faculo jam fexto Leontius * , dum Patres Ante-Nicanos recenfet, Clementem & Hippolytum Tours Emergence expresse vocat. Quin fi aliande delicerent argumenta, Hippolytum ibi Lares fixife & Martyriam fubrille , abunde

fatis fidem faceret marmorea illins Cathedra's AC. 111. in agro Verano, non procui ab Aide S. Lauren- ab Aa.CC. tii ad urbem, fuperiori aculo effoila Ubi etiam Cometetium erat B.Hippolyti juxta S.Laurentium, a primis temporibus eo loci conditum, quod vetuftate collapium, initauravit Hadrianus Papa e uti tellis eft libri Pontificalis Au-

Gor * iuVit.Hadrian I.z. Agendum Jam de tem. * Cone T. pore quo claruit Hippolytus. Et iplum qui- Vi col. 1750 dem ad Alexandri Manuneza Imperium , qui teguare corpit anno CCXXII communitir referunt Veteres, Eusebius, Hieronymus, Syncellus, alii ; ad Alexandri annum VI. Christi CCXXVIII. Eulebius in Chronico, Itenzi, qui vergente ad exitum superiore raculo, mortuus eft, discipulum facit Photius, tum in Bibliothera cod, CXXI tum tractaru świklini adversis Latinos, de proceffione Spirishs Sontis, Ves tuftiorem shi Hinc lambald. i natas . , cod A TOTERON SUTTO PROGRAM De dictus Cyrillo * Scy- * Vit. Euth. thupolitano, & qui Cyrillo antiquior erar, Palla- cap. to ..... dio † Quod laxioti quidemfeniu, de Successio Coreter.

Nonum T

ne apostolicà e i que se cundà, terriave, intelli- 11, p. 191 & gendum elt. Ipie Cyclum fuum Pafebalem ad Vit Sab.T. primum Alexandri annum perduxit, quousque III.p.104 veto vitam protelinit, non conflat. Non moror Thin Land viros, extera eruditos, qui illú anno CCXXXV. esp. 148 Alexandri ultimo, vel Maximini primo, vitam martyrio confummatie volunt. Quod gratis quidem dictem eft, nullo antiquitatis teitimonio nixum.Eufebius quippe & Hietonymus, qui foli ex yetuftioribus menunerunt, illum vixide duis dem & feripfile fub Alexandro, non Martytium

Subiiffe, tradunt Nee defunt qui Vitam ejus longe diutius producunt. Nobis fufficit, ipium imperante Alexandro floruiffe, Clementis Alexan drini, Otigenls,& Berylli Boffreni familiarem. 3. Inquirendum denique, idenine fuerit noster com Hippolyto Martyre Romano, cujus meminit Prudentins, cujulque Pallionem, Monumentum, & a diculam ex folido argento cincrese jus cor tinentem, altari tiper impofiram, in Catacambia Romanis vidit, atque elegantet, ut folet, deferiplit eEi 2mp. Hynni 10.p.516. Fuerat antea fect Novatianus, fed ad fidem catholicani rediii roque el ficenuè militavit,& doceudi munere, fumma com lande spannoca: fructu functus efta donec efflegitantibus Komanis, ad Judicis Tribunal rapitur, damnatúlque, ut equis judomitis

discerperetur. Quod & factum eft; piòque hoe voto beatam animam exhalavit. Dirima vox audita fenis venerabilis has eft. tili rapiant artut, tu rape Chrifte animam.

Tres Hippolytos, marrytio hoc faculo itluftres; nebis exhibet Martyrologium Romanum; Hippolyrum Presbyterum Antiochenam citca and num C CLV. Januar. xxx. Hippolyrum mili-tem Romanum circa annum CCLXI. Auguit, xiii. Et Epifcopum Portuenfem, August, xxii. De quibus diffincté agit Baronius, tum in Annalibus, tum in fuis ad Martyrologium notis. Alii aliter fentiunt , & Prudentium ex tribus Hippolytis unicum confliffe volunt. In bis eft Theod Roinartus, qui Acia primerum Martyrum fincera & felella (uti præle fert) nuper evn gavit, nec alium agnoleit " Hippolytum Pru- "p 155

" De Sed, AO III. B403.

IEC. III. dentianum prater Portuenfem, Martyrem celeberrimum, cui omnia que á Prudentio referuntur, optime competere contendir. Quo minus in hane fententiam delcenderim , duo pracipaè me retrahunt: primò , quòd Hippolytus Prudentianus , Presbyter folummodó dieatur, nulquam Epileopus; aili forsan per Presbytorum,non alium,quam atate feniorem,defignat, ut posted Hippolytum diferte fenierem vocat. Certe non defunt que iplum Epileopum fuife innuere videntur. Qualia funt, quod exclamarent Romani,

Ipfum Christicolis elle capus populis.

hoc fablato, omnes Romanos Diis fuis fe sponte fabriffaros. Alibi vocatur venerandus Sacerdoe, fanlim Magifler , gregis & ovilis Christi Paster fedulm, & alia quzdam , quz vix ulli quam Episcopo, hoc saltem saculo, eongruebant. s. Temporum rationes , hie in re , hand bene convenient. Câm enim Hippolytus Irenei fuerat discipnlus; quo tempore vigefimum faltem etatis annum attigiffe cenfendus eft, Irenaus verò pro rationibus Dodvvellianis, anno circiter CXC.diem obierir; clm non niff anno CCLL in schisma eruperit Novatus, quo recens emergente, vix hie labe starim infectus fir Htppolytus (immò diu ante martyrium id contigiffe innuere videtur Prudentius.

-Qui quendam febifma Novari.

Preebyter attigerat) cum denique Hippolytum, non mox fehifma illnd deferuisse verifimile fit, & renunciatione jam facta, die apud Romanos, docendi munere anchum effe , fieri non potuit , quin centenario longe major fit oportet , cum marryriumpateretur. Perpendat aquus rerum aftimator , & pro fuo arbitra:u fratuat. Utcunque fit , Hippolyti Portuenfis erat marmoreum illud monumentum quod in agro Verano, extra muros Ur-bis Romz, anno MOLL erurum eft. Cujus dexter laterculus marginem habuit in qui indieulus plurimorum operum & S. Hippolyto Gracè conscriptorum continebatur. Hanc inscriptionem . zri non ineleganter incifam , in primam hujus Operis partem retulimus, & pro modalo noftro illuftravimus. Veròm còm variz variorum de re obseura conjecturat fint, candem In-scriptionem, prout ipse cam diftinxit & explit.pro humanitate fui, Ozonii, ad me tranfmilit, meliorum Literarum flator, Edvardus Bernardus; quamin Lectoris gratiam, hic apponam.

> 'Amilione Kern lude Their normeyorla Er Ter Talum

"Ere that byfore jung Asyla Cario të nard 'Inderla wayferly and "Arremanifere The Xnerruntur Arterolini a billione.

Restude Elebr Ebistome Red were Illustrate Buel airles Ti weil@s

RARS IL

The Xers is rapide Araşdoro Her's dyading Didne zi zanie. (4) Aut all niope ournaint.

(a) De donis , hoc eft , Munecibus & Officita Ecclesiafticis. Liber enim ochavus Constitutionum Apostolicarum, Arabico huie Episcopo deberu

Meilenreic weie Liffigeringe

Auchora Xeines

Ti Iliga.

Kami ni to to rione

En duarus (e) vis yeitas.

(6) Hoc extat in Canifil collectaneis. (d) Claudit enim latus akerum fedentis Prafis lls in zre antiquo tabula Paíchalis valde elegant-(e) Aut of Anniel of miene the year ag.

Cam vero in his jam verfemur; En alterius viri plane Brudiriffimi Th. Galei, in celebratiffimi hujus Marmoris Inferiptionem , conjecusras, wie Pinagyains non ingratas futuras. IOYC) 'Amilete meh rie 'lubaire, Deme

Bratio adverius Judave. Edidit Pollevinus. Tres ludaise longe alsud fonat. NIAC) Ingl'Hysperiae De Regimine Hebed's efu meminit in fuo eatalogo. Videant erudită annon hoe fit illnd opus, quod locepho male ac-

tribuitur all denzegroed Aryeres Cette inicela bebatur etiam all igguniar. AAMOYC.) Est tois farmit. Exegeficta Pfali mer Ljus hypothesis apud me extat.

IFACTRIMTOON) 'Est hyperefunden' Meminit Hictonymus. De eodem argumente feripfit Methodius,

A THEP TOT KATA I .. ANH N HIANG dubie Ameroyin pro Apocalypis & Evang lie D. tounis. Agnoteit Hebed-jein, & Hieronymus.

HEPIXAPICMAT .. N) Opus aliundê ineognitum. Suspicor partem fuille, 'Artesusê duration, quas Hippolytus ex Oriente Romans attulit , que ctiam nune extant : Syneellus its notis Scaligeri ad Eulebiam p. 176. Hippolytum vocat 'Arvenser. Ego id ita aecipio nippol tus, mittenre Dionysio Alexandrino, attulit Romam and hierer Arrendunie. Vid. Eufeb, Hiffe Ece .1.VI.c.46.p.148.

AROCTOAIKH RAPAAOCIS) Rei entires francis laudat Syncellus, ibid.

XPONIKaN) Lege chm aliis Chronicon, nancaam & illud ferti possir. Meminit Petrus Alexandrinus in tractatu de Pajt base quem edidit Petavius in Vranelogia , & Nicephorus Chron.fub Severo Imperatore,

IIROC Lanar & ant Darum, i & aftra marrie N.L. C & TIRD

TIPOTPERTIROE OF Cocionras | Forte Theodoritus meminit. ANO AEIEIC Zehrur E maga, 2 mi lo vii al-

verba hec apud Labbe Bibl. M.S. T. I. p.305. Vi autem alicer oftendamus non tantum per tempora Regnm, fed ettam a que Pafcha fervatum off , & que ibi (equuneut (Efdras , Ezach. 90-Generates Chrifti , Paffio Chrifti , &c. que uidem & in Pinace habentur) is facile videbit hoc iplian opus Hippolyti delignari , fimul ctiam Hippolycum titius operis De Divifienibus & generationibus gentum , auctorem fuiffe; quod mihi (nondum inspecta Cl. Dufresnii præfatione ad Chron. Paschale) pridem videbatut probabile ; isamò pro certo nunc habeo. Syncellus : 'Isgarias, i 29 'Ingrip, survey, and it for your & o hele trained . Anonymus Labbei p. 305. leachim annie 3.8cc Adhuc; Syncellus Hippolyto tribuit ca que Eule-bius feribit ; iub anno XII. Nebucodonoforis p. 242. Errr. Xeirur. Atqui cadem in Ano-nimo Labbeano, paulo licet confusids, occurrent p.304 305. In aliis limbis hujus pinacis inferuntur , Genefie Chrifti , E Cochias , 70fias , Exedusfecandum Danielem, Efdras fee Dan. & in Eremo, Elschiat fecundum Dan. & leftat, Pafite Christi, lefat fec Dan. Exedus, ia Deferto, & f. dras Scaliger, inquit Bucherius putar etle lectiones itaras, vagaíque ex utroque Testamento, quarum crat uius co tempore, in Ecelefià ; immò Hippolytus per ilta vocabula defignat tempora in quibus, fecundum ejus rationes, Patcha olim celebrari contigerat. Primum Pafcha fer-Wabatur in Exitu Ifraelis ex Ægypto. Hoc denotatur voce Exedus. Secundum Joshua celebrabat, Id vocabulum lefes oftendit. Idem intelligitur per Ezerbin, lafin, Efdras, Porco, poft Efdram fervateris ufque generationem (pinem) Chri-fie popl acros DLXIII. Pafcha fit. A generatione. autem Christi post XXX aunum cion paffas oft Domims, Pafcha celebrabatur. Ipfe enimeras justum Pafcha, &cc. Com igitur hæc omnia breviter in Pinace Hippolyti ,latius in Labbeano Anonymo, fed concorditer utrobique ponantur, dubitari non potest, quin Hippolytus, utriusque seriptionis fit auctor Quod autem additur in Pinace fecandum Danielem, per hoc opinor, postumus inrelligere, Hippolytum in iftis locis, rationes Danielis secutum esse ls verò Daniel fuerat Apocryphus ille, quem Nicephorus C P.commetorat,& fub cujus nomine,multa olim circumferebantur. Sed hoc in dubio pono.

Δ' A 1 I C máras mis yeaças Intelligo Odas & carmina in omnes \$5. scripturz libros, qua-les multz nunc extant Grzce, przelpue în Evangelia,& Epistolas, & Pfalmos.

MEPI OT & meric airarariue.] Quadratarius in hoc marmore multa peccavit. Quare forte non OT fed Xers legamus , nam de landibus D. noftri , d' de resurrelliene opus Hippolyti fere-

lum/ Philosophi & Ecclesiaffici multum difeu- S.A.c. III. tărunt. Videatur Methodius , & Maxin us ab An. CC, apud Hieron. de Seriperebus. Observo cadem ferè argumenta Diodorum Antiochenum, Me-

thodium & Hippolytum tractalle. Illud addo, Hippolytum con ganffe tempera Pentificum Remanaram. Nota enun apud Bucherium de Dell. Tempr.illa vetba, Quu, quet annu prafais. Eadem habes in Anonymo Labbeano p.309. Bibl. MSS. T.L. Nomina Episcopernon Rome & guas quot anais prafait. Petor igitur pars illius laterculi fuit ab Hippolyto; icd ex co quod jam adduxi-mus opere defumpta. Hactenus Cl. Galeus, penes quem hibentur Grace MSS. fub Hippolyinomine hac opu cula; Oratio eie mi agen Orei-Caren. Pr. Thirty use xand agi xand sias, Argumentum, five hypothefu in Pfalmos. Sermo de Antikrife, in quo habeutur nonnulla, que etiam Auctor Tekanent. XI L Patriarcharum profert ex libro Euoch, quadam itidem qua apud Methodium legas. Demenfrationem de Antichrifte ur & expositionem in Sufanaan (utrumque genuinum i lippolyti opus) Grace primus extulit Marq. Gudius Hamburgenfis, eleganter plane exculam, Parif 1661 800. Recudit cum notis Gr.Lat Combetifius in Aut Noviff. Par. 167: p. 16. Trallasm de XII. Apoftolis. Fragmenta quadam [Hippol, ti Thebani ex Chronica Hilloria , multo auttiora quam apud Canisium habentur. Orano de Antichrifto; de ferundo Christi adventu & confum-mattene mu ds. Tria postrema oposcula edita funt, Juniori Hippolyro proculdubio tribuenda

Quotquot verò fuerint , que post se reliquie Hippolytus nolter , eruditionis & pietatis momenta, certum est ex genuinis & indubitaris S. hujus Patris scriptis paucula hodie integra superelle. Fragmenta plura tum in Catenisediris & alibi, tum in Codicibus MSS. hinc inde deliteicunt. Præter Canonem Paschalem, scriplit opus integrum de Pafchque (cui etiam Canonem annexuse) quod in plures libros di-visum crat. Ex libro I. Fragmensum exhiber Chronici Paschalis five Alexandrini compilatot Prafat. p. 6. Edit. Noviff. Aliud etiam ex libro adversits omnes hereles habetur ibidem. quo de Chritti Paschare agir-Fragmentum Commentarii in Cantiento Casticorno exhibet Anastasus Sinaita quait. XLI. p. 334. Prolixius adhuc lecruque dignum de libris Solomonia Lambecius Comment. lib. VIII p. 390. ubi plara de hậc re non incrudité congessit. Expesse nit in Danielem Fragmentum extat ap. Anaftal. Quaft. XLVIII. p. 350. Expefitse in Historium Safauna d Combelifio edita ejuldem operis pars effe videtur. Aliud ex ejuidem expolitionibus in dicta quædam S.Scripturæ habetur Bi-blioth Vindob. cod. Theol. CXCIX. num. I. Ibid. cod. Hill. VII.mm. 1. fol. 3. Autrages Tur agent Americandia turrators. Incipiunt aus mines cimaggeores quas el dadena y negra Antigotar, mis de mis deines cuis tenoniqueda diamifere mel naemis daadenacus remercuracisio inis, &c. Respicione Confinus count Applicherum lib. VIII. c. 4, 16,p. 457-& for fan nihit alind funt, quam Aderania illa ha' immaiora qua in Bibliotheca Bedleiana af-ΠΕΡΙ τ΄ αρ-95, ε΄ πέβου π' κακών] Unde ma-fervatur form αμορο Διλαχτολιαλυίκ Hippolytus for-

3.EC. III. forfan non à le compositam, sed ex vetustio-a CHR.N. rum, virorumque Apostolicorum sermonibus & traditionibus collectam; & qua forsan non alia fuerit quam Handberg illa 'Ameraksa', quam inter Hyppolyti opera recenfet marmorez Cathedra laterculus , eujus fupra meminimus. Palladius Hift. Lautiac. capp. 148, 149. p. 1049. ex libro quodam Hippolyti, qui fuit familiaris Apoltolorum, profert narrationem bene longam de Virgine Corinthiaca, que adversus Judicis gentilis nequitias, pudicitiam & caltitatem tuam fartam tectam confervavit, & quomodò mediante Magistriano, pio quodam adolescente, vestesque cum eo com-mutando, ex communi profitibulo, ad quod à judice amandat a fuerat, illafa evalit. Ex quo verò Hippolyti libro, decerpta fit hac Historia, Palladius non indicat. In Bibliotheca Bodleiana Claif, Il.cod.17. fol. 119.extant MSS, qua fequantur. 5. Hippolytus martyr in illud , Sapientea edificavit fibi domum. Quis fit feufus illorum, Ecclef 11.24. in δεν άγαθει δο άκδρίστη δε Φάγοθ & wis), and delen t duxer divis dyader to sime duri De dimensione Templi Selements: Quomodò intelligenda fint illa imme?) è ausquade de mie Sind primer avis got à alixar luxayeilas. De quibus utpote nondom vilis, fententiam ferre non audeo, Vide Catal, MSS, Biblioth, Bodleian, cod. GCLXIII. p. 16. In catalogo Homiliarum SS. Patrum quas edere conflituit Lucas Holstenius, erant Hippolyti Episcopi in S. Throphavia contra berefin Norit. Do Incarnatione. Fragmenta quadam referente Lamboido lib. I. p. 3. Neque præterenndum eft, quòd Anony-mi illus Chronici partem ab Adam ad Ale-xandri Imp.annum XIII. quam Canifius & Labbeus ediderunt sub titulo libri De divisionelun & generationibus gentium, quaque incipit Liber generationis ab ad dam,&c. Julio Africano à doctioribus tributam, Hippolyto nostro pluribes adferere conatur illustris & eruditiffimus Du Freinius Præfat ad Chron, Pafebal, mm, XVIII, XXV Quam bene hane caulam egerit judicent alismihi notale sufficit. Vide que hac de re su-

prå notavit Cl. Galcus. SEX. JUL. AFRICANUS, Chrono-graphus Christianns, Origenis familiaris, claruis circa annum CCXX.immo diu antea ipium collocat Anonymus Chronographus Gracus, mem MS.poffidet Cl. Galeus, nempe fub Ælio Pertinace qui imperavit ann. Chr.CXCIII. 32 Tills (inquit) is Appendice yearsyeade. Superest Grace MS.cjus Narratio de su que in Porfide contigerune per l'ucarnationem Christi, ex opere ejus chronographico desumpta: habet hung titulum & initium : Aufyren 'Appares wei van ce Maprile yeroulius did & and garrierus va Kupin & Son-The @ ouin lord Xperi. Le Mepril De byriche au' dirais a Xuele, idir 38 harlain rie is duri rememble, Vindob. cod. Theol. ex dispositione Lambes. CCCXXXIV.Nofef.XLVIILnum. 4. fol.26.p.a. usque ad fol. 18. p. a. Insigne aliud Fragment um ex chronographiæ lib. V. conservavit Eusebius, Eclog. propher.de Christolib. III. c. ult. inopere directors Biblioth. Vindob codice 29. Habetur & aliud de Genealogià Christi ax Epistola ejus ad è XII. Prophetis.L. V. p. 163. Commentarioruma PARS LL

Ariflidem, ut videtur , depromptum, quodque in SAC-111 ca parte quam nobis confervavit Eufebius.non i GHR, N reperitur : habetur ibid cod. LXXI. in Catena five Commentatio amplifimo in S. Lucam ex varils SS. Patrum , aliorúmque Veterum Scriptorum Ecclesiasticorum operibus colle-Co, abi fol. 251.p.2 his verbis incipit, in axposin plim mite kipure, est dicaine piperre à diapopa-avre rie insuaron califiquere ri & Smulia, rie langumen in berter in vin Bourterin , In den bie de naime à Xpere. legere ri à Barrenie peraper. &c. confer Lambec. Comment. L. I. p. 141. Quoniam verò præter ea que tum hic tum in prio ri hujusoperis parte, recensuimus, longe plura Africani fragmenta, maximam partem chronologica, exhibet Georgius Syncellus, ea que que, poriora l'altem, hoc loco indicabimus Occurrent igitur fragmenta Africani ap. Syncellum chronograph. Edit. Parif. De commentitia Ag yeierum, Chaldeerumque chronologia p. 17. De Egregoru p.19. De diluvio p.21. De dynastia V. p. 57. De XIII. p. 61. Alia chronologica p.83. 86. De Abraham p. 99. De Abrahamo & Lote p.100. De Jecebe p. 105, 106. 111. Chronologica alia P. 148, 149, 197. Do Hircano, Amigono, Herode , Augusto , &c. fragmentum fatis prolixum p.307. aliud bene longum De iu , que in falnears Christipaffione, & verifica Refurrattione contigerant, p. 322. His addi potest Africani lo-cus ex Athanasii orazione quadam MS. in interpretatione S. Matthzi de Herode , ejufque genere. Verum nihil ferè aliud continet quam que de cadem te , ex Africano citat Eufebius Hift, Eccl lib. 1. c.6. p. 18. Notandum denique Acta S. Symphorofz & seprem ejus filiorum qui Martyrium , imperante Hadriano.circa annum CXX. pafe funt , in MSS. codicibus Julio Africano tribui, Extant apud Surium tombritium, aliosque. Exhibet etiam in novà suà collectione Theodoricus Ruinartus p. 18. aitque fieri potuisse, ut in Africani libris de Chronographia inferta fuerint, cum in lis præcipuos eventus, qui ab orbe condito usoue ad Heliogabali Imp. tempora contigerant, retu-lerit, Verum ca Africano afferere non anders quamvis, inquis, de corum fincetitare nullus videatur dubitandi locus; quod doctioribos, & emuncie naris viris egre perfuadebit. Ya Kein opus una cum Herone Alexandrino aliifque Mechanicis & Mathematicis antiquis naper in lucem prodiit ex typographia Regia Par. 1591 fol, fed Coffi grace tantum , nec fatisemendate, ut ipfemet Editor non diffitetur. Interim African' nostri opus esse non videtur ; etsi aliter vifum Veteribus,& Recentiorum plurimis, qua de

ORIGENES ortu Alexandrinus, claruit anno CCXXX Post uberrimam Origenianorum Vid Pare le meffim, quam collegit vir etuditifimus Dan. p 54. Huetlus, & ea que nos ipfi pro modulo noftro. in prioti hujus Hiftorla parte de Origene, ejfil-que feripeis differulmus fruftră amplum à nobis fpleilegium expectandum etit. Unum igitur, alterumre notalie infficiat in opere contra Celfont Otigenes plurium librorum à le scriptotum lp. fe meminit. Nempe libro VII. p. 33. Commentan

Vid,Parr,L

S.R.C. III. in epifelem ad Remanes. L. II. p. 101. Ext-à CHR. N. genicin in L. ad Theffalunicus L. V. p. 244-operis de Reformerfelleme. Precer Commentation & Homilias, quas in Pfalmos edidit , brevibus Scholiis Pfalterium illustraffe testatur Hietonymus. Extant bac Sebelia Grace MSS. fingulis verfibus lubjnnota à Pf. I X. v. 10. ubi incipiunt his verbis : 'Os 78 16 dortar med curne typum, iri divret by experie marrier ; &c. habentur Protopfaltz Ecclefiz cujuldam Cretenfis manu de-feripea Biblioth. Vindob. cod. Theol. ex difpolitione Lambecii XVI. Neffelia CCCXI. Extat penes Cl. Galcum Grace MS. Garinagua 'Oeryirec sie duruse. Pr. 'O: taryeyequuine duru o'mis. &c. & ex Origenis commentarits alud Jongum Tusus, cui etfi Otigenis nomen non fit prælixum, ejus tamen effe ex Hieronymi spologia ad Ruffinum, perípicue colligitur.Perplurima etiam ex Origenis Scholiis in Catenis MSS,penes fe habet idem Vit eruditus, Ex libris eli 'Arxiv XXIV. Fragmenta Grace habentnt in Juftiniani Imp. Tract. Adverf.Orig. Errtves Concil. Tom. V.p. 672, &c. Quedam etiam in excerptis Methodianis all var yerrara, qua exhocopere desumpta videntur. Opus integrum quantivis pretii alicubi fotte apud nos la-Rere suspicatur Galeus, prafertim cum Nic.Ful-Jerus nostras hos libros MSS citet Mifeel, Sacr. lib.IV.c.13.vetcor tamen ne potius designet fragment a quædam hujusce operis alicubi MSS.latentia. Librum de erariene, Oxonii ante pancos annos editum,noris illustratum, nuper iterum in lucem emifit Cl. Wetstenius Professor Batilienfis Auftel \$695,410. Codicem MS, Holmienfem , quem tantoperè celebrat Huetlus , ab If. Vollio accepit Herbertus Thorndicius, a Thorndicio unà cum nonnallis aliis Origents Com. mentariis Galeus, qui illum repoluit in Archivis Bibliothecz SS. Trinit. Coll. ap. Cantabrigionfes,& exhoc codice fluxit Editio,tàm Oxonienfis thm Amffelodamenfis. In hoc opulculo,multis disputat Origenes de vi & fignificatione vo-

cis, Onie . que minis probat Galcus nofter, nullo modo substantialem panem in illa notari putans, fed potius ab im' & lie, iver, derivati cotendit. Eådem enim analogia qua dicimus y lewi, Partier, yagir Q., lair, lair, taires, laires; iblan, ibas wer, the will-, &c dici etiam poteft 'las, lieres luor@ : Aer@- ctgo inion@-cft panis superventens , affidum,quoridianm;ut bene & Latine vertit vul. gatus Interpres. Expeficio brevisima Orationis Dominice, quam sub Origenis nomine Grace edidit Motellus Parif. 1601. & que editionis Oxoniensis calci subjecta est , ipsius Origenis non elle videtut , pattim ob styli disetepan-tiam , partim quòd in ea quadam aliter explicantut, quam in tractatu fuo genumo exponit Origenes; nec quicquam Origenis libro de Orasione affine habet, wasersprußes que Otigeni fed falso tribuuntut, exciterunt Grace MSS. nuper ap. Luc Holstenium Bibliotheca Vaticanæ Præfectum, ut ex indice codd.MSS. Græco-

rum, quem ab amico acceperat, fidem facit Cl Morhofius, Pulybild I.c.7 quo de Manuferptis agit. Habuit corundem exemplar. Cl. Menagius.
Origenis Philocalism Gezeè MS. penes fe habet Galeus nofler, emendaram ex variis codicibus MSS.nováque verfione donatam, quam ut lis "Réc. 111. Intern emitrat ormule patro entiti mecam obs. 4 FHR. N. teflaburur. Denlque mutta Origenis opera nobis incognita, videl a pad Epitogoum quendam Grecom in Chio Initial vir evultius, fidu optimál jonger melliori fazo dispuns, Ft. Verinonius Anglus, ur Liette quas hie de re feripit a de Clasieum, peripicue teflamur.

DIONYSIUS Alexandrinus, factus eft 247. celeberrimz iftius civitaris Epifcopus anno Vide fact. CCXLVII Obiit anno CCLXV. Scripfille Dio- IL p. 48. nyfium adverfus Origenem exinde liquet,quòd Fragmentumptofert Austlalius Sinaira quift. 23. p. 266. on rur of Occapione, quo de fitu Paradifi agit. De hoc opere fileut Eufebius & Hieronymus Biblioth Vindob. cod. Theel. CXXXV. fol.121, ad calcem expositionis in Isbres Regamhabentut fub Dionytii nomine Epiflolz II. nondum ut volunt editz, quas Dionyfii nostri Alexandrini effe, absque hasitatione affirmat cruditiffimus Lambecius Prima fic incipit Autoris Erigan Gudoriu peringera. Ti Daudw Ce Jirany egrate - Transroum strett mi mojan Ave , wereg red savid yer where Tyrus Delinit wes-Ones mercaniless. Post-rior ad Urfanuphium Arayramor, cujus hoc initium O' mir ir Alexadair Binge er Det le's Belles dierele'de Binge , Bit und auftem vs excells malebe, &cc. In fine , bixes themper from. Has Epistolas ex codice Cziareo descriptas, cum primum legerim, olim suspicatus sum; flylus, dicendique genus hupus faculi non videntur. Certe ipfa vox μονάζων justam fatis fuspicionem injicit, & paulo sequiotis avi Scriptorem arguere viderur; cum monscharus,nec res , nec nomen , hoc tempore innotucrit. Mitot verò CI Lambecium diffuffimz lectionis. nec contemnendæ ernditionis virum fugiffe, has Epiftolas non Dionyfii Alexandrini , neque alicujus Dionyfii elle , fed Ifidori Pelu-fiota , inter cujus Epiftolas reperiuntur. Prior ad Theodofium lib. 1. Epift. XXXIX. p. 10. Potteriorad Urfinuphium lib.III. Frift CCXIX. p 300: Ad quem eriam habentur & alia, nem pe Lib. 11. Epift CCXL. Lib. IV. Epift LXXVIII. LXXX. Atque eò magis miranda est Lambecii acatia, quòd, ut ex ipfius commentariis liquet , plures Epistolarum Uidori codices MSS. evolvisset , & præsertim ad cod. Theol. CCXCL num 1. Epiftola ad Urfinuphium mentionem facit. Sed Betnardus non vides omnia.

STEPANUS Romann Epilopus clamaries PCLIII Ereit gridle kapan de Kr., val Jos.

Der Berner Germann der Stepan de Kr., val Jos.

Der Berner Germann der Stepan der Stepan der Germannen der Grenzen der Germannen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Grenzen der Florent Literation der germannen, von fehre Grenzen der Florent Literation der germannen, von fehre Grenzen der Gren

BASL

BASILIDES, gente, ut videtur, Ægy SEC III tibs , Pentapolis in Lybia Epitcopus , clare circa annum CCLVI, Dionysio Alexandrino 256. ætatepar, eique admodum charus & familiaris. Ad quem scripsit de tempore Dominica Resurrectionis, & qui hora illius diei jejunium Antepafchale folvendum erat. Perierunt Bafilidis Literz ; superfunt verò Dionysii Responsoriz, quibus hac de re accuraté agir, Grac. Lat. sum Commentariis Balfamonis & Zonarz , intec pera Balfamonis Par. 1610. & Pandell. Can. T. II. p. s. Meminit Eusebius † afterius ad Basilith, VII. dem Epistolz , in qui Dionysius Commenta-6,16-P-177 rium, in librum qui dicitut Ecclesiafter. fe com-positiste refert. Nec dabiam eft, quin longe

hunc Balilidem Epittolas scriptas reliquiste. DIONYSIUS, ex Monacho, Romanz Ecsig. DION 15105, ex mus eft , anno CCLIX. Obiit anno CCLXIX, Vitum fuiffe cruditiff mum & plane admirandum, fatis testatur, apud Eusebium,e Jusdem & nominis & temporis scriptor Dionysius Alexandrinus. Plura opuscula Dionysio noltro tribuit L. Jacob à S. Carolo Biblioth. Postf. lib. 11.p. 62 nempe Epiffelas II. apud Binium Concil. Tom.I. Sed fpor ias plane & ex Pfeudo Midori officink de-

lures ad Dionyfium Epistolas dedetir Basin

des, cum teftetur Eulebius, Dionyfium varias ad

promptas, ab iplis novistima Conciliorum editionis Curatoribus tejectas. Adversits Arison & Sabelliann Harafes Comferit, qui plufquam XL, annos ante exortum

Arium diem obierit. Adversus Paulum Samsfatenum beretieum. Hos opusculum sine dubio cum Dionysii Alexandrini adversus Paulum Samolatenum commentario, eíque falfo attributo, confunditut. Dionysii Alex. Epist. ad Basilidem cum Scho-

his extar apud Cl. Galeum. De Sun Orbie I.brum , ex Fragmentis Luitrandi Ticineasis. Et Luitptandus quidem in Advertariis , num 195, her habet ; Sant qui pucant Dronyfium Papan , fuiffe nations Africames Scrap orem libri de Sina Orbis. Sed nesciréne potuit vir alias nec indoctus, nec indiligens, Luitprandum fabuloium effe,& nullius judicii scriptorem, cumque hac non expropria, fed ex aliorumfententia tradere ? An nescivit,libti de Sisu O bis auctorem fuille Dionyfium Themy The Alexandriz prope Sinum Perficum natum, religione gentilem,& qui Augusti tempore vel(ut vult Scaliger in Animad in Euleb.) Severi floruit ? Sed Rul-us labor oftinepitarum : nec in re tantillà mihi jam vacat operam atque oleum perdere. Hze folum notalie volui, ne pudendus Ludovici Jacobi error incautis lectoribus fucum faceret,

PAVLVS, ortu Samofatenus, factus eft Antiochiz Epifcopus, anno CCLX.In Concilio Antiocheno, anno C C L X V. impii in Chri-Rum dogmaris rens perachus, fidem catholicam vafervime fimulando, falvus evafit, Verum in altera Synodo, anno CCLXX, celebrata, convictus elt , damatus. & episcopatu exutus. In que confiftebat Pauli sugia biga non omnes PARS IL

160.

idem fentinnt. Miffis Neotericis , audiamas s.E.c. 11 L quid hac de re Veteres. Patres Antiocheni in 1 CHR.N. Epiftola Synodica " rlas deseridess avra nazine Go lib. vocant , imprebildiem bominis Benie negariis, cijo.p. 2820 ajuntque iplum docuiffe Jelum Christum xare- 111. fir è terrà ortum effe , nec à colo descendire; Paulúmque prodito arque ejurato religionis

noftre Myfterio, in execrandam Artime five Artemonis . Christum Jakis gelpumes effe affirmantis, herrefin laplum elle. Er in alteta + ad † Cont. T.L. ipfum Paulum priufquâm deponeretur, fi de dogmatibus ejus, ex ils quæ contrà opposuerunt Patres , judicare fis fit, Filium Dei ante mundi conflitutionem fuiffe negavit . & non iela rel commien, fed folummodo actyrien, ante la cula Deum fuife ; adeòque Filium Dei Deumeile conficeri, nihil aliud elle qu'im duos Deospradicare. De co Eufebius * ; Contta Ecclefix do. * Ibid.c.sri ftrinam abjecte nimis & humifirer de Christo P. 177. fenriisse, quali is pihil supra communem hominumnaturam habuillet. Athanafius † dePau- † DeSynodli fententià, hac inter alia habet; Christumnon Arlm. p. 691. ante extitife quam ex Maria nafceretur , & ab Ota de Sal. eà initia fur effentir accepiffe ; ante frecula adven-

quidem fuille, fed ra resperus; & poft incarna- p.495. rionem demum, idque on mesentie, ex profectu virtutis Deum factum effe. Theodoritus , de fabilibili e prehenfus eft, inquit, Christum hominem dice- 1, 2316. re Bring xu'el B. Bimpepirlue ibmafire, Divina gratià infigniter ornatum, Ex Athanafio † quidem +De Synod. colligunt multi Samo(atenum v) equaries in 708 Christo agnovisse. Veramnon aliad co loco dicit Athanafius quam Paulum ex detotto Catholicorum vocabulo fophisticum argumentum

contra Christi Divinitatem excogitasse; neme nisi confiteremur Christum ex homine Deum factum effe, fequeretne ipfum Parri effe eposeno, ac proinde treseffe fubitantias, unam quidem primariam duas ex illa derivatas : enmainer enim & cratio feniu vocabulum accepit, nati in Effentia Divina, perinde ac in rebus corpotels ulu venit , ut ab una substantia, altera, caque diverfa, derivetur. Quoc rea ne hie voce haretici ulterius abuterentur, filentio Supprimendam censuerunt Patres Antiochenis non quòd Catholicum vocis fenfam damnaren: ted ut'omnem sophistice cavillandi occafionem harcricis prariperent, ut ex Athanafio, Basilio, aliisque, abunde liquet. Ex his manifestum est quanam fuerit Panti de Christo fententia; nempè ex virgine Maria narum, nullum ante incarnationem Effentiz fuz initium habuille, & exinde profectu quodam Deum fadum effe, Ec impia quidem hec dogmata eò lubentiùs amplexus ift, ut Zenobiz Reginz, que tune Syrie principatum obrinchat , mulier in Judgorum rites & dogmara nimium propenía, enjúsque ope ad Episcopatum suumpromotus fuerat, gratia fpeciofius demereretur,ne motus fuerat, grana i pecianus v., diferte affir. » Ad Solt; non obscure innuir Athanasius », diferte affir. » Ad Solt; mat Theodoritus †. Quz scripsit Paulus, ad p. 441. nos minime pervenerunt. Præter Pfalmos & Hymnos a fuis in Ecclefia cantari folitos, ferip. P. 335. fir & alia, & in his libros aliquot ad Sabeanum. Supereit fragmentum Gr MS. in für mele LaBourds Abyur, in collectione quadam telli-

nonmulti , quarque in Bibliotheca Collegii Cla-

moniorum, cap.36 quam Damafceno tribuunt

romontani

SAC. III romontani reperitur; uti nos docet Labbeus, publice proposită delinien exhibentur Conc. T.H: p.338. De ejus, Eunomii, &c. opniculis notat Vincentius Lirinensis * fuisse Sacrae pic.p. 356. Scripture testimoniis refertissima; ut nulla prope omittatur pagina que non Novi aut Veteris Teltamenti feutentiis fucara & colorata fit , id quod cernere licet in ejus X. quæftionibus, Dionyfio Alexandrino propofitis, quaque genuing jure haberi poterant , nisi Dionysii ad illum Epistola, quà continentur, suspecta effet, cum in Synodica fua diferte referant Patres Antiocheni . Dionylium , ad Ecclefiam folim Antiochenam, non ad ipium Paulum, dediffe

Paulum Literas interceffiffe. 26€ MAGNES, Presbyter Hierofolymitanus, Auctor longe vetultifimus, nec tamen ulli ex Veteribus (quod fciam) cognitus. Obfcuri hujus Scriptoris, & incerte hactenus atatis tempus tandem expifcari licuit. Germanus

enim Patriarcha C. P. in Dogmatico ad Anthimum MS. apud Cl.Galeum, ubi de Synodo An- tur plane fuille ex Schola Pythagorica, ut me tiochenà adversus Samo(atenum, agit , hze habet. Intererant, inquit , Concelto Antiochene contra Paulum Some arenum , Gregorius Thanmornsgns, Lee Tarfenfis, Maximus B firenfis, xoi tugo. BRADAUS Mayors in legals, you of querloss Kannedexine Dipercente & Savpino . Theoreonus, Photinus , Marcellus , &c. Claruit igitur anterève fequenti. Epifcopos enim hac occa- verl. V. fione of name dustine and working, in unum coiisse refert Eusebius, lib. VIL cap.: 8. pag 278. quod vel de diversis Synodis , vel de diversis ejusdem Synodi Sessionibus iutelligendum est, Quicquid fit, vix de alia Synodo quam que ann. C,C L X V. habita est, intelligi potest Germanus, cum boc circiter anno Gregorius Thaumaturgus obiisse dichtur. Cum igitur Sacerdos fuerit Hierofolymitanus Magnes noster, Hymenzum Episcopum suum ed comitatus eft. Plures enim Presbyteri & Diaconi huic Concilio interfuerunt. In his nominibus pro Asir, levi mutatione legendum eft Extro-, is enim erat hoc tempore Tarfenfis Episcopus, ut diserte habent , Eusebius, Syncel-Ins, & Nicephorus. Scripfit Magnes adversus Theoftinem, aliòfque gentiles qui Evangelia calumnisbantur, libros V, furpicari licet extare Grace MSS, tùm alicubi apud Gracos, tùm in Bibliotheca Venetà D. Marci, unde fragmenta protulit Fr. Turrianus in opere quod pro ca-nonibus Apostolorum & Epistolis decretali-

que diximus, Part, L ad ann, CCCL, ANATOLIUS Alexandrinus, Epifcopus Vid. Part. I Laodicenus, claruit anno CCLXX. Quod eundem hone cum Anatolio Jamblichi Philosophi praceptore facit Valefius, longé à ſcopo errare haud leviter permovebant. Iterată itaque yidetur. Nea tempora ſasis congruunt. Extat Commodiani lectione, paucula notabo, quæ

quidem Jamblichi'ad Anatolium fragmentum S.A.C. IIIacifa.N. Confreet.Damaí p.5; Non paucz Pauli Samo-fateni fententia: in Conteffatione Cleri C. P. 104. Extanteriam ad cum plures Libanti Epiflolz adhue ineditz. Verum is provinciz ali. cujus præfestus crat,nec religione Christianus. Scripsit noster Canenem Pafenalem, five Isbrum de Pafchate, qui Latine extat. Cnjufnam, fit antiqua versio, Russini, an alterius, non liquetioravacertè est, obscura, parúmque fida & accura-ta. Interim mirari subit Cl. Du Pinium * hujus * Tom, t in opusculi fidem vellicare, nullivatione reddita, Anst.p.300nullis codicibus MSS. Patrúnve teltimoniis in hanc rem adductis ; nec ad locum ab Eulebio citatum, aliud quod responderet, habet, quam facile fieri potuifie, ut aliquis impostor locum ab Eusebio allacum, cum facile potuit inveniri, literas, quem ne falutatione quidem dignatus operi fuo inferuerit-Videant vero Critice facra fit.: Nifi dicere velimus diu ante posteriorem migistri, quo tendat hae argumentandi ratio, Antiochiz Synodum, has Dionyfium inter & qua temel admifsa, actum erit de plerifque antiquoram monumentis, que hoc precipue ar-gumento, genuina esse demonstrari solent, quòd loca ex illis à Veteribus citata, in ils reperiuntur. Certè integrum Anatolii opusculum ejusdem commatis, & coloris est,& ab una eademque manu profectum effe videtur , Outoysples Arithmetica, ouz Anatolio tribuuntur. non produnt actorein fuum. Qui scriptit , vide-

COMMODIANVS, ortu Italus, an potius Afer , haud fatis liquet. Afrum fuiffe , Vid. Par fuadere videntur que ufurpat vocabula, Afris P. 105. Scriptoribus penè propria, Zabulm, Zacones, &c. Certe flylus, dicendique genus, notante anno CCLXV. quo habita eft , adversus Pau- Rigaltio , Africanz ferociz rulticitatem fapit. Ium, Antiochiz Synodus; faltem anno uno al- Gentilibus fe natum parentibus teltatur, Prafat,

Ipfo diù gentilie, creavit tempere multe.

monuit Cl. Galcus

Gens & ego fui , porversa monte morasus: Inftruct, X X V I. v. 24. De ele asa Jevanu , Inftr. LX L v. 1. & alibi fapilis , Inftr. LXXX. Ga-Laura fe vocat, non ab urbe aliqua, Gaza diffa: fed a gazo, feu Ecclefiz thefauro, ut a commodo Commedianus dicebatur. Hoc, nomen erat Gentilitium; illud, Christianus jam factus fibi indidit ; idque non alia forfan ratione , quam quòd post conversionem pauper factus, ex communi Ecclefia arario nutriretur. Unde & Mendicum Chrifts fe nominat. De etate , qua vixit, oritur difficultas haud facile folyenda, Vulgarem sententiam de tempore Sylvestri Pontificis Romani, à Rigaltio primum excogi tatam, olim fecuti, ipfum fub Conftantini M. Imperio ad ann. CCCXXVI collocavimus, Re verò jam accuratiùs perpensa, eum ad tertium potius faculum remittendum effe cenfeo. Nec defunt multa, qua illum anno circiter CCLXX. claruiffe, & Cypriano, fi non aqualem, suppa-rem saltem suite suadent. Observationes nonbus, adversus Magdeburgenses scripsit. Vide nullas hac de re, necdum tamen absolutas, in fehedas fuas conjecerat, mecumone pro fua humanitate communicavit V. C. & nanguam fin honoris præfatione nominandus , H. Dodyvellus, que me ad hanc rem denuò excutiendam,

SEC. 11 L ad firmandam hanc conjecturam, vero prose CC. firs non abfimilia videbuntur. Notandum igitur n Commodianum ducaner tantum a Chrifto annos numerare, Infitudi. VI. v. 2. Gentiles

ita alloquitur,

Et fi paroulisat fic fonfit sour annie ducentis Fniftu infancos? nunquid & fomper erstu? Farendum eft, ducentos hoc loco annos non ftrice elle intelligendos, quali non fucrint paulò plures. Yeteres enim nondum adinventà accurata xez Christianz Epochà, annos à Christonato ad fuamusque ztatem computantes . numero plerúmque rotundo loqui folent. & in fine faculi proxime elapli fubliftere , refe-Sto, plus minaive fuerit , quod excutrit tempore. Quandoque & ita fe explicant. Arnob. Lib. L. p. g. Trecente faus anni ferme , minite vol plus ued . ox quo ompimus effe Christiani. Nec alirer olim Ennius, Septemgenti funt, paulo plus ant minus, anni. Verum hoc nunquam ab iis fa-Qum eft, ubi qui suprà numerum excurrent anni, integrum iftius faculi spatium occupant; Multo minus, ubi alterum etiam comprehendunt. Eciamfi igitur nondum exacto faculo tertio, ducentos annos dicere potuit Commodianus, tamen ultra labentem currentis faculi partem, nullà ratione extendi queant. Invido plane argumento , nullòque fophilmate eludendo, Auctorem nostrum intra tettii faculi limites effe coercendum, a Scripfit Commodianus vel pace vixdum plene reddità , vel perfecutione mox-expedanda. Hinc pacem fabriolum vocat , laftr. LXVI. & perfecutionem inftare dicit ; agenta fume propingua. Instr. LIII, v. 10. Fideles monet at Martyribus affiftant , feu, ut ipfius verbo utar , udmariyrs-Zone , Initr. LVIII. v. 19. ubi etiam describit pugnam cum wilbitta, & pulmum que villeria donatur. Inftr. LXII. agit de iis qui martyrium affecture præ fe ferebant. Inftr.LXIX. v.s Poffer f confofin fuerit , id eft , interpretante Rigaltio, fi de nomine interrogatus, clare & con-Stanter respondetit , sum Christianus ; si thus acerra profanorum imponere julius, fortiter phonuendo clamaverit, non facio, geninavii ngenem. Et ne plura congeram, Cafarem granuns vocat, Inftr, XXIII. v. 14. Hac aliaque plura faculo tertio optime congruent, quando ceffante persegutione Deciana, pacem sub Gallieno redditam, infirmam quidem & inflabilem, Perfecutio sub Aureliano mox interrupit; Sylveftri verò temporibus convenire nequeunt, Constantino enim retum in Occidente potito, quieta ac tranquilla erant omnia : Nullus a Gentilibus perfecutionis metus. Vivebant fub ejus patrocinio tuti, legibus muniti, privilegiis ornati, divitiis & dignitatibus aucti, Magiftratus ubique, Imperatoris exemplo, pitios & benevolos experti. 3. Tota fcribendi ratio avi Cyprianici ingenium, mores, & disciplinam imitatur. Iildem pene cum Tertulliano & Cypriano loquendi modisnon rarò utitur, ut ubique observat Rigaltius. Novatifehifma carpere videtur, Inftr. XLII. Reprebenditeos, Infr-LXI. qui dum fratres adverfance munde , fub armis laborarent, ipfi farci opibm, nee pagnarent , nee pagnanti fe fifterent; &c sum niderent fratrem causi schimatis abiten,

tum, optabant nihilominus in caffris pacem, s & C. 116 indulgentiam nempe lapfis dandam, antequam ab A. CC. pax Ecclefiz redderetut, Inftr, LVII. discipli-nam non effe nimia indulgentia laxandam contendir. Inftr. LIL duo delertorum conflituis genera: ER alius nequam, qui scilicet facrificat idolo; alim inperio recedie, qui Prafidi offert libellum , concuffori pecuniam , ne in Capitolium facrificaturus pertrahatur. Respicit, inquit Rigaltius Thursficutor & Lebellatices ; &c hi quidem posteriorea vix alio quam zvo Cyprianico memorantur. Infinitus eilem, fi omnia recenferem, que de pomitentibus, de Martytil zelo, de fugă în petfecutione, de schismaticorum studiis, de pompà funerum, de filiis sub perfecutione defunctis non lugendis, de Judeis &c. cum Cyptizno communia habet. 4. Nulla, ne quidem levistima in toto hoc libello victo riz à Conflantino de Maxentio ouper reportatæ, nulla figni Crucis in cœlo miraculosé apparentis, nulla glotia & fælicitatis Conflantis ni,vel immunitatum Ecclefiz concessarum mentio, quod tamen ab homine im nenfo fuz religionis zelo flagrante, meritò expectari poterat. Argumentum fateor negativum, fed quod non levem , spud zquos rerum aftimatores,

vim atque authoritatem habet.
His itaque expolitis, rellat ut communem de tempote Sylvellit i page featentiam breviter excetiamus. Ejus unica quidem bafis & fundamentum est ipfius Commodiani locus, prout in editis habetur. Instr.XXXIII. v.g. ub Gentiles

ad Ecclefiam invitate

Inprato flubatis Sylveskel ad prusepe pafteris.
Verum hac non sunt ipsus Commodiani, sed
ingenii potida Rigaltiani commentum, & longe aliud ecspicere videntur. In codice Sirmondiano, ex quo descriptic Rigaltins, verba, ipsomer fatente, ita se habom.

Imerate Stabulit Sylvaffri ad prafepia tauri.

Alloquita nempe Gentiles, anquam belluin saminis, morbidope pradiots. Hine verifi mis aminis, morbidope pradiots. Hine verifi pracedenti , eeris fire o' exoperam for the control of the c

Inner Medal Sylveljni sarylijas Tans. Sylveljni planiamene pro Sylveljni sarvope cnim modo feribeban Veteren Herkerna, forfina plastini. Farendem eli spographem Sirmodilsmem, que utient Rigilisia, damichan filiki vitikuini, optandienque vertillifimum codi cem MS. recopisia, quem in dels A. Shauis appa Scomodinai filirelirione prima cuiti. ordique il libratica ciditani returni. Octique Illustrase cidipagintis y 700 delse (100 per dicirco).

S.C. 111 deinceps ad calcem operum S. Cypriani Perif. arcanorum particeps; iple etiam literatum fin. 5 & C. 111 to ab An, CC. 1666. & Biblioth. PP. T. XXVII. p.12. Claudam hac optimis Rigaltii verbis, Vfat & effencia debelle hujufes fueris , conflant & perpetuns amor Christe ; animus ad martyreum forcis ; piesat orga panperes maxima. Hos praterea feire , vitia , qua etiamnum Ecclefiam deboneftant , offe vernftiffi. ma : Infinitam femper fuiffe de rebns Divinis difintantium mulusudinem , panciffimos voro Chri-

MANES famolifimus Harefisrcha , claruit anno CCLXXVII. Impia Manetis degmata, aniles nanias, praceptores, discipulos, scripta, totumque vitz ejus curriculum Istè equitur Epiphanius Haref. LXVI. Et nos etiam alibi fectious fatis. Cum verò Manetis historism mire turbaverint tum veterum, tum recentiorum plures, neque eam nos alibi fatis dilucide exposuimus, non abs re erit illam paulò accuratiùs enstrare. Sciendum igiti tres fuiffe Sectiz Manichaica conditores fibimet invicem succedentes , Scythiannm , Tet-

" Syril. Hie. * Seychianus genere etat Saracenus, è gente zol. Carech, Arabum in confinio Palæftine educatns, Gra-¥ 1. p. 143. 'corum linguà ac literis egregiè inflitutus ; qui Bopph. Ha mercatura gratil in Indian profectus, rem sell XVI m. fram Grenne agebat, merces per mare rubrum 1. Lc. 11. p. Hifpelen Thebsidls in Ægypto oppidum ad-55 Per. sic, vehere folitus. Tsndem Alexandriam fe con-bid Manic, snlit, ubi Philosophia studio incubuit. Ægyp-

binthum five Buddam , & Cubricum feu Ma-

tiorum disciplinam edoctus, vitámque Aristo telicam imitatus. Camque otiq & divitiis abundaret homo acris & novaturientis ingenii, dog an aliquod paradoxum procudere in ani-mum induxit. Empedoclis igitur fententiam secutus, duo rerum principis conterna brillya to leiffere commentus elt, unum bonum, alterum malum, illud Deum ac lucem, hoc mate-Fiam ac tenebras sppellavit ; non paucs etiam ex Pythagora disciplina, alia aliunde, mutuatus. Neque bac folum volvebar animo , folum in vulgus projiciebat , fed & in fcripts redegir, compositis quatnor voluminibus; quorum primum Evangelium vocavit , non quòd aliqus Chriftl facta continetet , fed tantum nomine senus ita didum; alterum Capisa; tertium My. fleria , quartum Thefaures nuncupavit. His in fiructus Hierofolyms petiit, cum legis Mofai-ca Senioribus disputaturus; à quibus victus calm nihil proficetet, adhibitis libris magicis, quorum peritiam in India & Ægypto affecutus erat, præftigiis illudere constus eft. Quo fine, conicento domis tecto, vel à Deo percuffus cecidit, (vley Junifurae è nies . inquit Cyrillas,) vel mente alienstus fe pracipitem dedit. Moriens facultates & libros Terbintho reliquit. Hujus Scythiani tempus exacte statuere Quod Isxiori quidem feníu de faculo avum rent ejas difcipuli , prolongato vocabulo Me-Apostolicum proxime fecuto intelligendum niehenn vocarunt,quafi bei g paren xim dichum, est ; adeò ur vergente ad exitum faculo fecun- ac fi manna fundere videretur. Futilem hanc 40 diem fatalem obiiffe cenferi poteft.

dijs hand vulgarirer eruditus. Poliquam ali, sh Au GG: quandiu in Palaffina haferat, acceptis fecum opibus & scriptis, que testamento fibi legaverar Scythianus, in Perfidem aufogit, apud vid duamquandam hospirio acceptus; ubi ut tutius lateret, se Buddam appellavit. Frequentes cum Mithra Sacerdotibus disputationea habuit, à quibus turplifime convictos & depuifus, pra-ceptoris fui exemplosd Magia artes & praftigiss se convertir, ils efficere studens, nequia deinceps sibi contradicere auderet. Sed conscens ad id superiori domas parte, à damone percasus, & in sublime jactatus misere interita viduå, apud quam diverterar, librorum & divitiarum herede factă. Affirmat quidem 50crates hos libros ab ipio Terbintho, idque postquam in Persidem pervenit , conscriptos fuisse; ex quo for an id desumpsit Cl. Tollius . Not in for Verum Scythiano conftanter afctibunt vete- Ma res. Erat & Bussa five Buddar, cujus meminit Clemens Alexandrinus †, Philosophorum In- † Strom. Ll. diz praceptor, quem proptet infignem virtu. P. 10f. tem ut Deum honotarunt. Verum hie alius

Carofsi natus, genere erat Perís, quem com-Scythiano perperám confundit Theodoritus*, "Hates fab. Theodoritum fecurus est Suidas † , qui addit, p. 115. enere fuiffe Brachmanem,& Buddam feu Teriathumpraceptorem babuille. Que unde hau-Marat. ferit Suidss,me ignorare farcor. Nufquam fanè Manes in Indià fuiffe deprehenditur, nec. Terbintho praceptore uti poterat, qui forfan nondům asto Manete mortem obieratifici pris tantum , que à Scythisno acceperat Terbinthus, petitus eft. Hunc feptennem adlase fibi in mancipium emit vidua Terbinthi heres-Cumque eum libertate donaffet , & Perfarum disciplinis erudiendum curaffet , non multà post abijt è vità, moriénsore cunctas facultates, & libros quos spud fe depofuerat Terbiathus , restamento ei reliquit. His acceptia, Cubricus jam cristas erigere corpir, & ne prior vitz fors fervilie fibi in opprobeium cedereta depolito Cubrici, Manetis nomen libi affumo fir. Manes quippe Perfarum lingua, tefte Cyrillo † frmenem fen allocutionem fignificat . † Ibid. p. impostor enim insignem dialectices peritiam

omninò, & multò antiquior videtur.

Cubricus, qui & Manes, patre Patricio, matre

pra fe ferebat. Sed sliam vocis originem tradite Epiphanius †, nempe vocabulum linguà Baby - ib. numbi ionicà +) exc@, i.e. um exprimete. Et quidem apud Chaldros & Syros 100 en denotare, norunr qui in linguis Orientalibus vel leviter versatur; quasi scilicet ad inftar D. Pauli, fu vas Deo electum eife homo arrogans fignificare voluit. Graci veto quo aptiorem irridendà occasionem arriperent , illud à marie deducera folent, ut dum apud Perfss fe honorare putaret, was Ether parlat lauris twinvers na fijete, inquit hand facile eft. Tradit Epiphanius ipfum Hie- Cyrillus, apud Graces ab infema fe nomen trabe-rofolyma profectum eft ve Zeiner vor American. re demunciaren. Quem infamie notam ut vita-Etymologiam fe à Manicheo quodam accepti-Terbinibus Scythiani discipulus, seu setwus se teltis est Augustinus comra Fauff. lib. XIX. fait, forfan uterque, certé comes affiduus; & gap as, col. 353. Dogmats que spargebet htteSECTION. pes partimex faculentifimis veterum harefisecharma facunis, partien ex ineptifimis Orientalium nugis, partim ex abfordis gentilium philofophorum placitis, partim denique ex ipfius Christiana religionis intirutis perita funt Un-

de harefis ejus Enluiçus Xesquaseruis ; Gracandtiblicas, ens Chroftianifians, à Socrate " dicitur- In formanda Secta feti, id pra aliis fingulate, quòd fatitem quandam Domini nostri imitationem fibimet proposuisse visus est. Quod uno alterove exemplo manifellum erit. Elegit Dominus duodecim Apoliolos, nt fecum effent, & quibus Eccletix fux fundanda curam concrede-

ret : Duode cim habuit & Manes, quotum no-1364 p. 30. mina a Petro † Siculo recenfentur. Ex Apoltolis fuis tres primarios affamplit Dominus , nt fibi ellent tanquam comites fecretiores. Petrum mpe, Jacobum & Joannem. Ex fuis totidem elegit Manes, Thomam, Addam & Hermam, quos ad dogmata faa prædicanda mitteret , & quibus fuas cuique provincias affignavit. De ordine autem quo recensentur, & provinciis , non ita confentiunt Veteres. Apud Cyrillum & Epiphanium Thomas primum occupat locum; anud Archelaum vero in fragmento, & Theodoritum, Addaa, Archelans in fragmento, quod edidit Valeins, feribit Addam'in pattes Orientales eile midum, I homam in Syriam , Herman in Ægyprum. Epiphanius Addam in inperiorem regionem: Thomam in Judaam abinfe. Ubi pro rled Inficiar , legendum pittat Petavins, 4 tolian, Et ita quidem

babet Theodoritus, Thomam ad Indos mislum tlib.VI. effe. Cui consentit Nicephorus †. Quod fi ita 632- P. 422. fit, voluit fortalse importor Christum etiam hae in parte imitari, dun Thomam Apoliolem ad Evangelium foum pradicandum in Indiam de-Ainaret. Denique ut'alia præteream : habet Chriftiana doctrina fuam Perfonarum Trinicatem, Pattem , Jilium, & Spiritum Sanctuni. buam habuit & Manichaifmus, Seymianas enim feipfum Patrem nominavit | Terbinibus fen Buddas, fe Dei Patris Filium offe jactitavit, ex virgine natum, in montibus educatum; Masts verò se Spiritum Sanctum seu Paracletum abique pradicavit ; discree hac teferente Petro Siculo Hift, Manich. p. 22. Antequam verò in

vulgas prorueret Manes, afcitis fibi ditcipulis, Triphibid illos Hierofolyma * allegavit , ut facros Chri-Rianorum libros libi coemerent. Quo facto,librifque diligenter evolutis, cos mala fide depravavit, & ubicunque poterat, ad opinionis fue patrocipium violenter detorfit. Quatuor Scythiani volumina recoxit, interpolavit, proque fuls venditzvit. Unde natele ditteleu na-jibilentet na Erberungel G- mi natel Cyrillo † audit, fur

alienerum malerum, que fun fasiendo fibi ca mala vendienvis. Nec defuere libri quos iple preprio Marte confecipiit, de quibus eginus Parte I. p. 72. plura mox addituri. Fragmentum quoddam memorabile , faltem fenrentiam Manetis ore tradiram, refert Formula Cotelerianz, & Tollianç auctor; hie pag. 148. ille col. Ro magis elle milericordem . & coram hominibus fe abnegantes, fidemque pro falure mentientes, blande le bilareque effe receptu-

Antequam manum de tabulă, câm în his jam \$/IC 17: veriemue, opera pressum epit ad majorem hi- ** ftoriz: Manichatcz illustrazionem, & Manetin-& veteram Manichao:um ferspta, que in tormulis à Cotcherio, Toilio, & Goaro editis, alibive memorantury breviter excutere. A formula Geariana ex codice MS. Burbering deferin ta, que in Euchologio p. 889. veperitur / miri ducam, cò magis quòd anterpres ad quòdvia ferè verbum adco funde lapius itt, ut fica hon specimine effet judicandom jurares hominem, an Gracis alias praclate exercitatum, vel Grece neftiiffe, vel rem ipfan minime intellexifie. In hac igitur formula Manichaus convertus anathems dicit Maneti , cjulque dogmatibus ed min mit outedeire net onformbeier und eine, et mires refe weedenthing wind, yet leie, is meriene,

was white deadles called ties when bleams , 1. 0. interprete Goaro, & annabar ab es expejins , 🛷 cun ter es mirem errenzibne. O sis que, ut prafares fam , experier. Postrema ita cocinis reddenda funt , Et quinque libris ab effic , ut prafatus fum. impro exposius. Hi quinque libri fuo ordine foquantur, 1. T) (in Eunylister, into red responsible. Count Evan cleum qued or revera me uferom ette Ita formula Coreleriana & Tolliana auctore To responsed willis Evry trees dot for kaniers, is sotiferam serum Ewangelsum , and oround appele last. Et his longe antiquior Heraclianes Chalcedonenfis Epsicopus apud Phorium God LXXXV. col. 204. To ran Many som (in they il An memorat. Inter quatuor Scythiani I bross quos poffedit & recoxit Manes, unum finille Evargelium dichum, non femel fupra obfervas vimus. Condidir & Thomas primarius Manetie discipulus fuum Evangelium, quod vi 🧳 Bupair Evay laure & Manichais dichum eft 11, 0 04. rauser if Quer, brese bei Brenegbe Jurain , Thefan-Pas vita, . a revera merits est mefauras Non aince auctor Catelerianus & Tollianus , '4) hameele vil Insale , de Alyres Bermeje Cuie , Thefinear mortes, que maffe tref turum vera vecam. Endere habet Petrus Siculus Hifl. Manie p.20, Meininerent etiam Fleraclianus, Epiphomes, Cyrillus Hierafolymiranus, alii. Airerum hoc érác Scythiani opus i quod tibi arrogavit Manes , & places fub ic libros complettebatur. Ex libro teptimo Thejanes fragatutum Latine profere Augustinus de rat. bans cap. 44 Tom VI.col. 65. alibique cirat de All.cum Fel. lib.1. cap.14. cot. 505. Hac qua jam recensuimus Formula vertra cum pracedantibus connectit Goatus, atque hoc modo vertit, veestit ille vivens Evargelishe qued pomus eres thefineurs trucidat, & merits eff

sist were. Deus bane! quid hoc moultri eff?

SEC: 111. Epiftola, quam Fundameneum vocabant Mani as An, GC. chai, quam totics citat Augustinus de nat. buni c. 41.46.3c in Aths cum Felice, ubi fupra. Quin & contra eam integram librum feripiit, qui ex-Apollains Lefu Chrifts, providentia Des Patrisipariter ac altera illa ad Marcellum , que habetne

Latine in fragmentis Archelai , Grace apud Epiphanium Haref. LXVI. num. vl. immò omnes eins Epiftolas idem habuille exordium reflatur Augustinus comera Fauft. lib. XIII. cap. 4. col. a81. Certe magna veneratione hanc Epistolam projequebantur Manichai, tanquam univerfa tidei fuz promptuarium, adeo ut tefte Augustino lib.ess. cap.s. quories coram auditoribus leeta fuerit, capite inclinato dicere folebant Amen. IV. Sequitur apud Goarum, Kai vie 7in peopoglas, inc sois nois rie Pombel Islans airie arangemler & ripe ou lier ayent Heapelier. Anathemante of library myfleriorum ad everfionem Legu de fanttorum Prophetarum ab its fludinsi compefirum. Eodem modo & alterius formulz Au-

for, and the anapplies propries Billion, to armeton wegin at einer und metonet, lebrum orem stude myfterjornm in que Legem ac Prophe-Jus p. 20. Erat & hic unus ex Scythiani libris # Manete auctus & interpolatus ; immenium opus in XXII partes ordine alphabetico proliterarum, quibus Syri utuntur, numero difiributum , tefte Epiphanie num xiii, p. 629. Libros has Palmyreno & Syriaco fermone fuiffe feriptos affirmat Tollius p.141. Vorum id non diferte dicit Epiphanius, fed tantum pro corum more justa elementorum, quibus utun-rur, numerum, opus iuum diftinxiffe. V.K.ai rlai viii milue negypailiar, anatema tibro omnium acgotiatio vecase. Fefellit interpretem locus mendofus; legendum , the popular menyum-

line; hunc coim fuille verum hujus libri titu-

Jum teftis eft Timotheus CP, in nonnullis co-

dicibus MSS. (mirè enim variant tum editi. tum MSS.) libelli fui de defferencia cor-m qui accedune ad puram fidem . The populator BiBhas vocat Heraclianus apud Photium C+4. LXXXV. qui & opus istud refutare aggressus est. His quinque scriptis subnectitur apud Goarum Agapii inter Manetis discipulos non incelebris Amminoy@s Hujus mentionem faciunt P. Siculus pag 30. & formulz totics citatz. Erat & Agapius Manichaus , idem proculdubio qui varia scripsit, de quibus prolixè Photius Cod, CLXXIX. col. 401 & nos plura in tractatu de Scriptoribus Ecclefiaftiers meeria aratis, Poft formulam Goarianam pergamus ad eas quas Co-

currit liber of Arises on dictus, quo ut proba-

minerunt przdicz formulz. Quid verò hoc nulla certè Manichailmi vestigia in jis inve-Bine fuerit , aperit nobis Augustinus , testis niuntur. Interim supposititia elfe, & ab oriofia A Cont. Boitt. Ma- oculatus; fuiffe scilicet soleunem diei celebra- Monachis conficta satis demonstravimus p.q. mich, 19.8 tionem, quo Manes occifus est, quando posi- ad ann. LIX. Decima quinta ad Landicentes to tribuuali quinque gradibus instructo, & pre- Epittola. Manichai enim Epistolis XIV.D.Panmolis linteis adornato, magno honore a mile- li apocrypham ad Lasdicrafes Epiftulam, qua

ră plebeculă adorabstur, cujus icenz non alia SEC 111. mens erat, ut ab ils edoctus eft Anguitinus. quam hoc effe rectum Pafcha; folum quippe danetem verè passum esse , ejusque passionia diem effe celebrandum, Christian vero fimulata carne indutum, non nifi fimulatam paffio. nem pertulific, ac proinde Pafcha e jus nihili effe faciendum. Ut verò fentiam iftinsmodi ritus in hoc opere fuille contentos, facut quod post menrionem Beusi@ in formula noftra immediaté fequitur, damaanda effe omnia qua impiè ab illis in facris finns arque celebraneur , quaque Manichaicis fou praftigratoriis ipforum tibret consinemen. Proxime lequentur mo immunusedinas commensaril, uti paraphraffice reddit CL Tolius. Et recte opinor. Deinde BiBa@- yeles saiding

me Maneris dillorum father n naue memerabeleum "Ala, 2 Ahuer D. Adz opus Mohor dicebatur, de quo paulò inirà. Adimantus magni erat nominis inter Manetis discipulos . & pro doctore celeberrimo habebatur : iplias liber Auguftinum nactus eft antagoniftam, cujus tractatus contra Adim orium inter opera ejus reperitur Tom. VI. col. 174. Ex quo colligere licet in opere fue id unice fibi propofuiffe Adimantum, ut vetns Testamentum, libros præsertim Mofaicos, cum Evangeho committeret. Quo fine, loca que fibi videbantur pugnantia collegit. & fibimet invicem opposuit. Singula Augustinus in responsione sua scruppiose expendit, magnóque judicio & acumine refellit. Addit formela Tolliana, en en Marsus en var after meschelies Moyfifque & alternm pophetarum : rectius omnino Corcleriana , & Mursus sel rur daus gem odir, ad ca que precedent referenda, liber ab Ada, alinfque ab Adimento conferentus adversus Mofem prophetafque aties. Hunc enim unicum fuille iftius libri scopum ex Augustino supra observavimus. Postremum opusest Aristocriti, ex Manetis discipulis hand postremi, Osorae:a dictum, in quo oftendere conabatur Judenrum , Gentilium , Christianorum , & Manickei unam eandémque doctrinam effe; utque verifimilia dicere vide atur. Manetem tanquam malum hominem traducere non verebatur. His addi potlune que apud Timotheum CP, in libelloino repersuntur. Bigo a logar, procum fra ber, qui orationum & præftigtatum formulas continebat. Unde in formulis nostris pomitens Manichaus omnes corum libros, omnes preces, immò præftigias auathematizare jubetur. The diamer Sunyflaur, cujus etiammeminit tanquam & Manichais conficti Leontius de Sell.Aci. III. p. 431. & in Decreto Pfendu Go-Infiano Affins nowane Ph Lippi Aroffeliad Apocrytelerius & Tollius ediderunt, Hie primo oc- pha rejiciuntur. Regent Artein To Arcoing

Allus nomine Andrea Apoftoli in codem etiam bile off , reconditiones illorum ritus , prafti- decreto memorantur. Certe Manichaos apogir, & execranda religionis mysteria contine- crypha Ada beati Andrez Apostoli olim habantur ; & quorum dostrina non nifi myllis & buille teftantur Philaftrius † Veterámque alii. † Hand. nefandis eorum orgiis imbutis tradebatur. An eadem fint quæ Latine habemus hodie fub LXXXVII. Quale fuit a marindres anier anen, cujus me- nomine Presbyterorum Acheta, quarant alis, P. 40-

mam quitten addiderunt. Denique medici ri zugis. An forte eadem, quorum meminimus p. 1- duzque ex codice Regio Grace & Latine edidit Cotelerius Nos. un PP. April. pag 2743 idem, ut videtur , Opusculum ; quippé nugis & fabulistefertifignum, ut Manichaorii omnia Præter verò fuo loco recensita extat Gr. fragmentum ex Manetia Perfie Epistola ad Conda rum Agarenum in Collectione Testimoniorum fub Damafeeni nomine eap. 9. in Cod. Claromonr.ap. Labb. Canfett. Oper, Damafe. pag.52. Aliud tremex cjus Epiffola ad Zebenna nibid. cap. 36. Qui harefin hanc feriptis furs refutarunt hos accesset Epiphanius, Archelaum, Origenem, Eusebium Catarientem, Eusebium Ennjenson, Serapionem Throughfern, Athanafium Alexandrinum, Georgium Landiceuum, Apollinarium, & Titum Hallucinari verò hoe folebar. Rubricam cum paucis præcatiunculia loeo Epiphanium*, dûm Manichanini oppugnatoribus Origenem accenfet, vel luce elatiut liquet, cum pluíquam XX. annis ante uatam Manetis haretim diem fuum obierat Origenes, esz anno CCLIV. Neque tamen folus errorem huncerravit Epiphanius. In catena Graca in Isan, eap. H. ver i. p. 64 adducitur Origenis locus, ubi Manichzos arguendos effe docet, quod Mariam Christi matrem esse negarent. Verum vellocus iste, vel extrema saltem ejus claufula Origenis nomini falso supponitur. Certè Theodoritus, Epiphanio longe accutatior, co'dem-pené Manichaifmi oppugnatorea recenfens, Origenem penitus pratermilit, Interim ad Epiphanii exculationem urgeri poteft, ie id non confidenter, fed ex auditu tantum retulitle, Origin 7, or access. Verum & illud non levem incogitantiz & incuriz notam jourit. Mirum plane videri debeat , dogmaza abfurda & infulia , que non tantum Sacris Literis, fed & communi hominum fententiz, prima fronte adversari videbantur, ufoue adeo invaluille, & quod mireris adhuc, venenum non modò per Otientem, fed & pet Occidentem longe lareque terpfil. Ab hae impietatis Schola plurimi ad Leclefiam catholicam reversi funt ; in quorum conversione, at fraus omnis & valrities tolle-

nenfi Grace Latine nuper edidit , Notifque il-

RALS IL

retur, concepte funt folumes l'ormule, ab iis niurpaudz, qui hanc Harein ejurarent. Extat bujulmodi Formula , opulculum benè longum, hune habenstitulum, Owas xei mindapartieriy-Babes & ausen actes the you Mankains atterior אם דעמיום דע פוע הפל אבל אנון בשל אדסקנונו בעותונים Quemedo berefin fuew Scriptu operieue una bema tixare tos , qui e Manichais accedunt ad , anciam Dei Carbolicam & ApaRolicam Ecelefiam. Hos Anathematismos, uspose qui ad totius historia Maniehaica cognitionem, & dogwata dilertius explicandà apprime conferant, é codice MS. Bibliothecz Regiz extulit, notifque in Patrea Apostolicos Grace & Latine inferuit doctifimus Joann. Cotelerius pagin. 368. Similem plane, immò eandem potius formulam recigoende cor , que a Manicheorum O Panicianorum hareft , ad puram C verum noftram fidems Christianam convertantur, ex codice Vindobo-

SEC 111. april Veteres circumferebatur, tanquam deci juftravic Jacobus Tollius in Antiquitat, farrir S.S.C. III p. 126. Duabus conftat partibus. Prima, caque ab Au. 60 fatis amola, fed initio mutila, continet anathematifmos, quibus Manes, einfoue parenteapracurfores, discipuli, seguaces, omnésque cozum libri, dogmata, præfligiz, mysteria, ritus & mores damnantur, dirifque devoventur. Sed. hanc partem, camque integram ante annoa XXIV. ex cod. Regio Gr. L. cvulgaverat eruditiffimus Cotelerius Nov. ad PP. Apoli. pag. 16%. ut non opus erat Tollio laureolam fibi in Muflacio quaricare: niti forfan ipfum latuerit editio Coteleriana ut certé Lambecium latuille videtur. Eandem, fed longe contractiorem, excodice Barberino edidit Jac. Goar. Enchel page 88c. Altera pars complectitur officium jutegrum, paucis in tine defideratis ound in receptione converiorum Manicheorum recitari ex also eodice MS, antea extulerat Goarua shid, p.800.

> ADDAS, gente, ut viderur, Syrtis, unus 1777 ex tribus primariis Manetis discipulis, quem ad prædicandum impium illnd Evangelium in byriam milit fuediffinus Imposor, claruit anno CCLXXVII. Baddan vocat Cyrillus "Buda Pe- "Carech.vf. phaniust,& Nicephorus ",& rectius quide; quips + Hitt, Mas pe teftis omni exceptione major ipft Architaus, nie. p.ec. dui Acta disputationis cum Manete literis man fib, lis la davit, in fragmento quod superest, Addam confranter vocat, subditque discipulum habuisse +Har. hxyt Tyrbonem, quent Manes cum Epiftoli fua ad pur Marcellum , virum in Mcfopotamia claridimurp , legatum milit , quique moz ad fidem catholicam rediit. Non fum nesclus inter Ma-

netis discipulos ab auctore Coteleriano & Tolliano & Buddam & Adam, à Petro Siculo Puddam & Adantum numerari. Sed neut fit , certum eft, Addam , de quo agimos , ex tribus pracipuis Manetis discipulis much fuille, neque alium , quam cujus totics meminerunt Vetetes. Scripfit librum , quen Milior appellavita Meminit quiden Bleas of grapaphier "Ale aufor Tollianus p.14a Advertus hune librum fivhum firinxere Titus Boftrentis in Arabii Enifcopus , & Diodorna Tarfenfis in Ciliela antiflea, tefle Heracleano Epifeopo Chalcedopenfi apud Photium Cod, LXXXV. col. 104. Diverfis ab Adda nostro crat Adimanias ille, culus toties apud Augustinum occurrit mentio quemque iple peculiari opere refutavir. In catalogo enim discipulorum Manetis, tum apud Petrum Siculum, turn apud formulæ Coteleria. næ & Iollianæ auctorem diftincte recenfenturs etsi in alià sententià me olim fuiffe fateor; &c ne cum iplemet Augustinus, En iplius verba*, * Contra l'am thud alond quon en codem redice feribi cape. " Coaren

rat, Adimanii opin eft, illins diffipuls Manichais & Propher que proprio nomine Addas dilla eff. THEOGNOSTUS , vir tam ob do-

drinam, tum ob viræ fauctimoniam celeberri- Vld, Para, h mus Gymnalii Catechetica apud Alexandrinos p. 701 Præfectus erat. Unde in operum fuorum infcriptione (Esperie) feu Librorum facrorum interpres, dictus eff, voce huic muneri pene pro-

LXVI. mm,xxr

Sæculum Novatianum.

sac. HL pria, Origenis fuiffe discipulum nemo dubitaalt An. CC re potest, qui librorum ejus argumenta, que exhibet Phorius: fecum perpendet. Certe Ariants temporibus vetultiorem fuific , fatis arguit, mod adverfus Arianos teffis adducitur, quodque ipsum proxime post Origenem inter viros To Hillad.

refees, admerandes, eruderes, recenfer Athanafius *. Philippus Sidetes eum Pierio in Scholâ Quienn-Alexandrina fuccessisse dicit. Unde conjicere que dix, p. fas crit, Theegnoftum circa ann. CCLXXXII, 755, T.L. hanc Scholam remuille, ut in Pierio observavimus. Mirum cerre videri debet, tam celebris Theologi, fibique attate paris, Eufebium no

meminifle. Dolo quidem malo id ab Eufebio 9 Ad ann. factum fuspicatur Baronins †; Theogoofti feili-CIX-0.59. licet nomen atone feriora filentio obvoluta reliquisse, quod Consubstantialis nominis effet affertor. Vetum Eufebium ab hic fuspicione liberant phrases Theognosti duriotes, periculofe, & Arianis paulo faventiores; ipfa denique librorum argumenta, de quibus agit Photius cod CVL qui nihilomiuns Theognoltum in extrema operis fui parte, aliquantò piè magis, cum de aliis, tum præfertim de l ilio Dei , tradiffe notat.

281, " PIERIUS. De Pierio hac habet Eufebins Vide Part. I. † : # ali mi Dia Dempines and elappines , and # The result of infactoring therefore concemplations mique exposizione , C in ecclesiaficis concienibus epprime exercitatus fuit : paulo apereius Pho-

tius ", man Hampine dilarrance : Hilger To le 'Antardesia un derbe merraie ditarantie, Pamphili praceptor Pierim faut, ipje queque Schola Alexandrina magifter. Et cod fequenti, 199 TE nar Angindenar nyirada maddruein Schola Alexandrian Prafetlum fueffe feruns ; apereiffime Philippus Sidera in Fragmento , qui feptimum ei in Scholæ Catecheticæ successione locum tribuit. Quo tempore hoc munus fubierit, haud adeo certò liquer. Refert Hieronymus Catale,76. Pierium fab Caro & Diocletiano Principibus, epifcopum agente Theoni, populos florentiffimè docuille. Que, an ad munus catecheticum, an potius ad ordinarias concionandi ad populum vices, referenda fint, dubitari potest. Ego, de potteriori intelligenda malim : præfertim cum Eufebius ipfum fub Theona

Episcopo, Presbyterii honore decoratum, Ale-

xandriz claruifle scribit. Philippus eum Dionyfio Alexandrine in Schnla Carecherica fuc-

coffife tradit. Obiit verò Dionyfius anno 265. ut

adeo codem anno hoc munus in fe susceptife

Pierium neceffe eff | Pierii in Schola proximos 5.E.C. 111 fuccesfores recenset Philippus , Theognostum, ab An. CC. Serapionem, & Petrum Martyrem, qui epifcopua Alexandrinus factus anno CCC, obiit, nec-

dum finità in Oriente Perfecutione anno CCCXII. Unde conjicere proclive est, Pierium circa Theone episcopatus inicium, Catechista munus depolutile, ut tribus ejus Successoribus spatium fatis idoneum relinquatur. Ac proinde Cl Dndvellus Scholz Catecheticz, hoctempo re, fuccessionem hunc in modum disponendam centuit: nempe Dionyfium Epifcopatum fimul , & munus catecheticum administratle, nec nisi cum motte deposuisse; defuncto Dionyfio , fucci fille Pierium ; Pierium circa annum CCLXXXII. fub Cari initio, fuccessorem accepille Theognoftum; qu'à tatione octodecim annotum (patium tribus ejus fuccellori bus relinquetur Verum & hic nova oritur difficultas. Eusebius enim Achillam qui Petro martyri in fede Alexandrina foccessit, (quant tamen haud ultrà annum unum aut alterum tes nuit) Scholz Alexandrinz magistris, idque hoc ipio rempore , acceniet ; Cujus tamen nust piam meminit Philippus. Sub Theena, inquit Eusebius +, Achibas cedera, que Perrim, tempore, Presbyerii honore decoratm . Alexandria claruit. The lease wister to diductation byth mesonalists ens eitam Christiana fides inflituite commiffa erac Que verba si de munere carechetico intelli genda fint , ut omnino intelligi debent , en novum hrbengus Pierii fuccessorem; ac proinde tres reliqui intra paulò arctiores præfecturæ faæ terminos includendi funt. Hujus Schola fuccessio adhec erit magis turbata, fiverum fuerit, Arium Herefiarcham in ejus præfectura locum fuum habuiffe. Achillam enir Alexandriz episcopum, Arii fucis & fraudibus deceptum, ipfum Presbyterum ordinaffe, & Scholz Alexandrinz przfecisse, diserte testas tur Patricius Atarfius in libro quem Oceanant infcripht; cujus lucalentum Fragmentum cond fervavit Synodici Autor Haref. XXXII. p. 142 Quis verò fuerit hic Patricius, & qua atate vin erit , juxta eum ignarifimis me ignorare farcor. Quisquis sit , dolendum plane est, tam præclarum opus periifle. Sed ad Pierium

7 affirmat Picrium ad Constantii tempora vi- Not in F. feb. Eccl H. P.143.

SÆC. III.

Concilia boc Sæculo habita.

ARTHAGINENSE I. circa annum ats: CCXV. inb Agrippino Episcopo Carthaglnenfi, ab Africa & Numidia Episcopis, de rebaptizandis Hareticis habitum. Ad cujus fengentiam provocat Cypeianus Epifl.71. ad Quin-

tum, Edit. Oxen.p.196. Vide que de hoc Concilies e júsque tempore, diximus in Agrippino ad ann-CCXV. ALEXANDRINUM circa am CCXXX, fub Demetrio Alexandria Epifcopo,

redeo. Si Philippi hic de re ordini & fuc-

cellioni stare velimus, Pierius noster ab an-

no CCLXXXIII. quo in Historia Liesraria, Part. I, ipfam collocavimus, ad annum

CCLXV. revocandus erit. Interim Valefius

351,

naverat Demetrius; cum verò per l'alaftinam transiret , à Theoctifto, sive Theocteno Cariarienfi , & Alexandro Hierofolymirano Presbyter ordinatus ett. Factum improbavit Demetrius, hominem fibi lubditum, ab alienz Provincia Epitcopis ordusari. Hinc amor ei in odium vertitur , laudes in vicupétium ; & coa-61 mox Episcoporum & Presbyrerorum Synodo, decretum est, Alexandria quidem peilendum Origenem , neque in cà verfari, aut docere permittendom, Sacerdotii tamen dignitate nequaquam submovendum. Verum his non contentus Demetrius, habita paulo pottaliera Epifeoporum Ægyptiorum Synodo , ipfum quoque facerdotii honore exnendum decrevit. Et cum nihil haberet, cujus iplum accularet, facious illud quod adolescens olim patraverat, ealtrationem nempe, gravissme ei objecit. Nihilominus fententia Synodali torus pené orbis confensit. Refert hac Pamphilus marryt Apal. pro Orig. ap Phot. cod. CXVIII p.297-confer our habent Eufeb.lib.VI n 8. & 23. Hieron-L.H. in Rufin.C. 5 & De Script. C. 54. 63.

LAMBESITANUM, in Lambelitani Africe colonià, circa annum CCXL à XCIX, Episcopis, adversus Privatum Harcticum, celebratum. In quo Hereticus ifte ob multa & gravia delicta damnatus est, telle Cypriano Epiff. LIX. ad Gornel p.132.

BOSTRENUM, Boftra in Arabiâ, circa angum CCXLIII, habitum : In quo Berylli Boftrorum Episcopi sententia damnatur, af-ferentis Christun, antequam inter homines versaretur, non substitute in propria Persona differentia ,fed Paternam duntaxat Divinitarem in fe refidencemhabere. Magnas in hac Synodo partes agebat Origenea, qui adversus Beryllum difputavit , & ab errore reduxit. Extiterunt Eulebei rempore Synodi hujuice Ada & Monumenta, ut iple nos docet lib. VI, c. 33: pag. 131. Ex hac una , duas facit fynodos in doctus & incuriolus Synodici à Pappo edici compilator.

EPHESINU M, five alicubi in Afid.cirea angum CCX LV, in causa Noeti habitum. Noctus Epholi nriundus, ad infaniam ufoue delirus, non modo novas de Deo & Christo opiniones in vulgus projecit, fed ftupendå elatus arrogantià, fefe Mofen, fratrem verò fuum , Aaronem effe dixit , quocited ab ilfius regionis Presbyterio femel iterúmque

CARHAGINENSE II. Cyprisni I. co. piolo Epileoporum numero, in causa Lapfo- tor; cujus ductum in disponendis hisce Concirum, & adverfus Felicifimum fchifmaticum, liis Cyprianicis utplurimum fecus fumus. anno CCLI, menfe Maio habkum. De hac Sy nedo vide que habet Cyprianus Epift, XLIII. PARS IL

ROMANUM I. Eodem anno, meufe Oftobr. & in eadem causa, & Cornelio Pontifice coactum. Convenerunt Epilcopi LX, qui Synodi Carthaginensis Decreta de Lapsis ces cipiendis , fuffragio luo comprobarune. Isles

Cornelius, inquit Cyprimus, cam plaring Colpifcopir trabito Concello , in earden nobi cum fenatiam, para gravitate , & falubri moderanone confenfer. Epril LV. ad Anton. p. 101.

ANTIOCHENUM I. anno CCLIE menfe Martio à Fabiano Epifenpo convoca tum; fed eo interea mortuo, fub Demetriano Successore habitum, In qua Novatianus depufixus eft Confer Euleb. Lo.c.46, p.248,

CARTHAGINENSE 111 Cypriant 15th II. Idibus Maiis anno CCLII.congregatum. In quo pacem Lapfis, urgente necessitate, mox dandam esse decrererunt. Vid. Cyprian. Episte LIX. ad Cornel, pitga-

CARTHAGINENSE IV. Cyptiani III. no CCLIII, circa menfem Septembrem, & LXVI. Episcopis celebratum. In quo pracipuè de Baptiuno Parvulorum agebatur , Synodique nomine epiflolam hac de te ad Fidum numero LXIV. Cyptianus fcriplit.

CARTHAGINENSE V. Cypriani IV. anno CCLIV. paniò post Pascha, pro more, habitum. Ad banc Synodum venerunt Felix & Sabinus , Episcopi Hi pani, qui in locum Martialis & Balilidis , libellis idololatriz commaculatorum, nuper subrogati sucrant. Lectis in Synodo quas tulerunt Literis, Patres Basili-dem & Martialem juste depositos, Felicem & Sabinum rite fuiffe ordinatos, unanimi confenfu declarirunt. Extat epittola fynodalis ad Clerum & Plebes in Hifpania confilentea ap. Cyptian. Epitt. LXVII p. 170. & Conc. T.I. p. 747. De rebus Batilidis & Martialis integra differtatione agit Catdinalis D'Aguirre Come. Hill. Tom.I. Vid.ejus Nous. Conc. Hill. p.34.

CARTHAGINENSE VI CyprianiV. Fervente jam de Harreticotum Baptilmo controverfil, Cyptianus plurimorum Episcoporum & Presbyterorum Synodum convocavit: Qui decreverunt neminem baptizari extra ecelefiam poste, ideòque de errore & pravitate vo-nientibus, per oninia Divina gratia facramenta , unitatem & fidel veritatem dari deberi. Extat Epitola fynodica ad Numidia Epifco-Thus regions ac de cildem robust, pas de Cyprina. Epil LAA, p 187. a com-accertius, a de cildem robust, and cum dif. LXM. a Quantro ju qui Qrystoom blei pele cipuls sist damarus. a de Ecclei a polita et. de re cofoliurera; ac Conc. T.l. pag 961.Col-er pele color de las re docebi Epiphanius 160. lears hex Syndost & Bronis & Colorco da ann. CCLVI. Verba nano speriori habitum ann. CCLVI. Verba nano speriori habitum os ap. Cyprian. Epift LXX. p 189. & Epift. fuife pluribus contendit Ceffricnia nofter, eruditifimus Annalium Cyptianicorum condi-

> IGONIENSE fub Firmiliano Cafarea Cap D .

S.EC-111. padocum Epifcopo babitum. In cuo Haretishance, cos, non oifi novo adhibito Baptilmo, admittendos effe fancitum eft. Rejiciunt hanc Syno dum Baronius , Binius, &c. in ann. CCLVIII. in ann. CCLVI. noviffini Conciliorum editores. Quam quidem sententiam & nos olim amplexifumus. Verum re melius perpensa, ance plures annos habitam cife , tum ex testi nio Dionysii Alexandrini, apnd Euseb, lib. VII. C.7: p.253. tum ex ipfius Firmiliani ad Cyprianum Epistola claristime liquet : quare positis affentior Henrico Valefio Novad Enfeb. D.142. conjicienti sub extrema tempora Alexaodrini Severi, qui obiit incunte anno.CCXXXV.col-Je cham elle. Quo quidem tempore Fitmilianus ad Cafarientis Ecclefia Sacerdotium recens

promotus fuerat. Alia etiam Synodus eodem tempore, & in eandem fententiam apud Synmade, & forte alibi his in locis Annal. Baron. ad 270 ann. CCLV. Num-xiii, xiv.

415. CARTHAGINENSEVII, Cyprisni VI qui anno CCLVI. LXXI. Episcoporum Synodum ex Provincia Africa, & Numidia convo cayit, qui fententiam anteà latam de Hareticis rebaptizandis Decreto fuo confirmarunt. Habetur Epistola synodalis ad Stephanum Episcopum Romanum, apud Cyptian. Epift, LXXII. p.196. & Conc.T.I.p.740.

CARTH A GINENSE VIII, Cypriani VII. Cum Stephanus Papa prioris Synodi Deeretis oon acquiescerer, sed turbas excitaret, et verba minantia undique vibraret . Cyprianus longe majus & frequentius Concilium, codem. anno, Calendis Septembribus indixit. Præfentes erant præter Presbyteros. Diaconos, maximámque plebis partem, Episcopi LXXXVII. qui ounnes pro Hareticis rebaptizandis fententiam fuam figillarim dixerunt. Extant bujus Concilii Acta apud Cyprian.p.219-& Conc.T.I. pag. 786. Gr. Lat. cum Commentariis Zonarz, shid. p.797.

263. ROMANUMII. 4 Dionyfio Papa, in causå Dionyfii Alexandrini , Harefis Sabellianæ acculati, fed ab el in hic Synodo abfoluti, habitum; idque ut vult Baronius, anno CCLXIII. Quod tamen dubium elle in uovisfimà Conciliorum editione fatetur Labbeus. De hão Synodo vide Athanafii librum de fententia Dienyfii , p. 435. & de Synod. Arim. & Sel.

ANTIOCHENUM II. anno CCLXV. vel ut ahi , fequenti , Epifcopis ex Cappadocià, zant. loc.citat.

Ponto, Palæffinā, Arabiā, maximo fane nume- s.A.C. 111. ro convocatis, Prafidente Firmiliano, Cafaria do An. CC. Cappadocum Episcopo, adversus Paulum Samoletanum, Antiochia Antillitem, harelis accufatum , coactum. Sed post multas disputationes & qualtiones in unoquoque conleffu agitatas, cum vafer Hereticus fecretum animi fui virus diffimularet, & in quamyis formam (e verteret, delufis bonis Patribus, evafit. Vida Eufeb. lib. VII. c.28.p.:78.

170

ANTIOCHENUM III. innumerabifium ferè Episcoporum, ex omnibus Orientis Provinciis undique collectorum, contra Paulum Samofetanum, anno CCLXX iterum coactum. In quo verfipellis Samolatenus fallis coloribus nudatus, error)s fui manifeltiffime convictus eft . & ab omnique lub corlo eft , Ecclefià Catholicà, elimizatus. Priuiquam verò ad fententiam in Panlum ferendam procederent Patres, Epiflolam ad illum fcripfcrunt, qua fidem, quam ab initio acceperant, à beatis Apostolis traditam, in Ecclesia Catholica bu culque fervatam, in Lege, Prophetis, & Evangelio prædicatam , de Christi deirate & æter-na præexistentia dilucide exponunt , & innameris S. Scripturz testimouiis solide confirmant, & an eadem fecum fentiat doce átques feileitantur, Subscripferunt Episcopi sex, reliquorum, uz videtur, nomine. Hanc Epittolam priori Synodo fed falsò, tribuit Baronius,huic fecunda certiffi ne afcribendam. Primus eam eruit Fr. Turrianus, & habetur Gr. Lat. tùm alibi, tùm Conc. Tom. I. col. 843. Præcipuas disputandi inhac Synodo partes adversus Pau-lum, agebat Malchion, Rhetor & Presbyter Antiochenus, excipientibus cuncta notariis, qua vidit & legit Eufebius. Extirife hunc Dislogum Freculphi adhuc Lexovientis avo.ex ipfius Freculphi autoritate affirmat Matt. Larroquanus, Adverf. Sacr. lib. I. p.7. Verum hallucipatur vir eruditus, non animadvertens eo loco * Freculphum integram Hicronymi hac de * Chron. T. re periodum, suppresso licet nomine, ne verbo III.III. e.u. idem addito , luam facere. Interim extant 141. Latinè hujus Disputationis Fragmenta quadam apud Leont. Byzant. advers. Nester. lib. III. Bi-

blioth PP.Tom 1 X Synodicz, hujus Anrio-cheni Concilii Epiftolz ad Dionylium, Romaoum, ad Maximum Alexandrinum, reliquófque Ecclefiæ Catholicæ Epifcopos, longè majorem partem nobis confervavit Eufebius, lib. VII. c, o.p.179.& Conc. Tom Lp844 Alia quadam Fragmeota Latine habentut apud Leont. By-

Finis Tertii Saculi.

SÆCY-

SÆCULUM ARIANUM. SCRIPTORES

SEC. SV. eb An CCC. Vil. Part. Ip.20.

ETRUS Episcopus Alexandrinus constitutus est anno CCC. Obiit coronâ Martyrii redimitus anno CCCXI. Przter Canenes Pamizenziales, & librum de Dicinitate, scripfiffe etiam Perrum

Trafatum Pefihalem, alibi breviter monuimus. Testantur id our habemus hodie hujus Operis fragmenta. Quin forte ipfum Opus adhuc fupereft, Extitifle certe, tum in Bibliotheca Scorialenfi, tum in Bibliotheca Collegii Soc. Icfu Czfarauguflæ in Hilpania , Petri Alexandrini Sermonem alle vi Hage, age vie viere Calquarur fidem, nobis facit nobilifilmus Dufrefnius Præfat.ad Chron. Pafeb. n.vii. Dion Petavius in Uranelego fuo, P.ar. 1630. p 396. Diatribam quandam Pafchalem Grace edidit, hoc ei pramifio titulo, Direy Onesign Assendance on unervelle on autopic brugar ci Ellegia e il g a paris e Lecture luc Renemme vio ligorodopor. Verum Petri non ef-Le, houet vel pucris, qui nondum are lavantur, cum diferie in co citetur Athanaius , ut alia mittam; Petròque clare abjudicavit Petavius. Anonymi cujuidam eft fequioris zvi, (ejuidem forte qui Chronicon Paschale contexuit) qui Tabulas fuas Pafchales juxta Cyclum annorum DXXXII, digeffit , ut ex posteriore Fragmenti parte liquet: In priori, demonstrandom in se recepit , Don inum nostrum in comi novisima legale Pafcha non celebraile ; quod allatis aliquot antiquorum Patrum teftimoniis confirmare nititur , in his primo flat loco Petrus Alexandrinus , cuius proinde nomen toti tractatui datumeft, eaden ratione, ac Chronicon l'afchale Alexandronum dictum eff , co quod breviolculum Petri Alexandrini fragmentum in capite Codicis MS. invenitur. In Anonymo Petaviano tria Petri nostri fragmenta repetinntur, ex opere ejus Palchali, ut videtut , deprompta: producuntur fimiliter Hippolyti Porzuenfis, Apollinaris Hierapolitani, & c. ex libris de Pafchate tellimonia, que quidem omnia Chronici Pafchalis editioni novilime præfazionis vice 4 Cl. Dufrefnio premifia funt.

L. C. E. L. L. A. C. T. A. N. T. I. U. S. FIRM.claruit vid. Part. 1, ann. CCCIII. Inter omnia que post se reliquit opulcula , eminet Libelim de morniem Perfecutorum,mole quidem exiguus,pretio inæftimabil's Hunc migno omnium planfu exceptum, varia eruditis annotationibus elucidarunt, variafque editiones mox expertus eft. Ampliffimam, & plane elegantifimam editionem novifimus mnium adornavit Paulus Bauldrit Irrageli. 1692. \$10. In qua pratectuas, alionúmque hine inde, Sparkii, Gravii, Galei, &c.ad imum paging notas, omnes omnium annotationes uberiores PARS IL

collegit & exhibuit ; nempe Steph. Balufiii, S.A.C. I V. Gif. Cuperi, Joan. Columbi, Hen. Dodyvelli Differtationem de ripa Striga, Nic. Toinardi, cum Theod. Ruinarti Præjatione generali in Acis Martyruro,& Perfecutionum Chronologia, ex Dodyvello, Pagio, Baluzio, aliifque collectà, Utque ornatior prodirct editio, prater figuras,

& inferiptiones varias, pramilla eft numifmatum Imperatorum & August arum tabula A L E X A N D E R Epifcopus Atexandrinus, vid Poer le Achilla foccessor clarnit anno CCCXIII.Obiit CCCXXVI, Biblioth Vindob. cod. Theel II. B. 47.extat Alexandri nostri Epistola brevis ad Presbytaros & Discones Alexan rea & Marcosidis, qua Arium ejúlque focios depofitos effe. indicat. Hanc ex Bibliothecz Regiz codice MS Grace & Latine edidit Cotelerius in Not. ad Patres Apost. col. 117. Ut mirari liceat Cl. Lambecium hanc Epiftolam editam effe nefcjiffe. Porrò scripsit Alexander Epistolam con-tra Arienes ad Aiglonem Cynopolis Episcopum, ex quâ bina fragmenta adducit S. Maximus, Opufe, Theel. & Pelem. Tom. ILp. 153-155. EUSEBIUS PAMPHILI, Cafarienfis 315. Episcopus, clarust anno CCCXV. objit anno Vid. Part. CCCXL. Pancis hoc celeberrino antiquitatis Posts Ecclefiaflicz promocondo defungemur; cům de co ejúlque scriptis, suo loco sata superune diximus. Eclogarum prophericarum de Chriffe libri I V. hactenus inediti supersunt, Codex MS. acioan . eft,& prater titulum & indicem. prologus, caput primum & fecundi pars defi-derantur. Eufebii tamen effe manifeftis indiciis deprehenditur ; prafert in hoc inter alia, quod libro primo, ubi debenedittione Patriar-ha Inda agic, perfecurionem ultimam, tanquam ful temporis, & omnium que lub Romanis Imperatoribus hactenus foerant , longe gravilliman graphice depingit, monetque at Divinis facrif que Literls firmiter credamus, ut negüe animoturbemur, neque fidem noftram concut i fi namus cimo timo of naugie diaguare, nor matien & ENTET OTOE, Greg the nomen ochteliens RAO'HMON medgas & est nantis On-degaufen of ni ras dantenar, qui nante & and, true ire and postion, ire poly in adjationes Aexamo vic lumpirolors. Pergit in sequentibus eadem dicere, que vix ulli praterquam Eufebio competere possunt, quisub hie ipsi tem-pessate vixit, & in carcerem conjectus est, Episcopus Cafariensis anno CCCXV. factus. Quo tempore Licinius persecutionem vixdum Topitam iterum inflauravit, nec nifi eo oocifo, paulò ante Synodi Nicana conventum plenè extincta oft, Operis hujus liber primus dividus

est in capita XXV. quibus recensentur & ex-

103

plicantur

3.6.C. IV. plicantur telifmonia prophetica de Chriño, qua de so profignificata funt, in aliss Commentario 3.6.C. IV. libris. Incipit caput III. Horn a wayi parlier young & xrandicas tra Acrama. Lib. 11. continet capita XLV quibus recenientur & explicantut testimonia prophetica de Christo az extant in Pialmis , przmisio capitum indice. Hoc habet initium alegeadaries ras son Tor iroganin yentin all & Lutie & spin pafloplat, &c. Complectitur liber III. capita XLV. qui bus recensentur & explicantur reliqua Veteria Teltamenti tellimonia propherica de Christo ux extant in Proverbis Solomenis, Ecclefiae, & Camico Canticorum ; in libro fobi & apud Prophetas Hofeam , Amofum , &c. Princis am, Maril de rais lore rue Can pair canagar, &cc. In Indice premisio hechabentur, all & Oil xiye, in all regime, incular ipraires, 19 200 e airth bruc, agi and aired tier than Shrunks-Wet. Hinc Arinnifmi crimen Autori im gitur. Verum hæc, etfi duriusculè dicta, si en cum aliis Eusebii locis conferantur, de aserna Christi generatione, scu produthone a Papossunt. Capite ultimo, quo de septem Danielis Heidemedibm egicar, prolixus Africani locus Ex Chronographia lib.V. citator. Divifuseft liber IV. in capita XXXV. quibus recenfentur & explicantur tellimonia prophetica de Christo uz extant apud faiam. Incipit , Tac ion Ta brain meroplanie inchepie, &c. In fine promitrie utor fe aliud quoque opus! adversus herefee arbem editurum effe. Eclogus has propheticas aple Eulebius alibi defignare videtur; nempè Hiff. Eset. lib. I. cap. 2. his verbis, 'And & O.mien Gorminari ras all re Darro de inin lora Reign we primar entopic rususayirm, Londonlina meis m mi ati aire diniches, de ETE POI Souri parree, mie sienulione Thi To wastille ains dravius Que fic reddit Valefius , Sed eim Peapherarum Oracula de Domino nofiro Iefu Chriffe edis . in Peculiaribus ium Commentaria college rimm, & quacunque de illo tradantur , firmiffimie demonstrationibm alibi adstruxerimus , bis que dilla fine , in prefentia erimm contenti. Et in notis hunc Eufebii locum ad folos demen-Brutionie Evangelies libros referendum eff contendit. Verum ut acute atque erudite no-tat Cl. Lambecius, Comment. lib. VII. p. 640. Eufebius hoc loco , duo divería ejufdem argumenti Commentaria fua accurate à se invicem diftinguit; & primò quidem collocat ra nineia Somuriumra , Commentaria peculiaria, quibus collectionem propheticorum oraculorum de Christo przyle comprehendit. Et hze nihil allud funt quam Ecloya noftra prophetica , qua adhuc defederes fervantur. Deinde recenfet re trees compequales, alia Commensaria, in quibus jam memoratas eclegas propheticas de Christa five ampliori probatione demonstrativà adstruxit & illustravit 1 Quod in opere Demonfrationie Evangelica uberrimè per-fecit. Ac proindé locum Eufebianum hune in modum, vertendum censuit; As enimuere cha in pentiliribus Commenciali, sa quand Servate-tum martin, cifique Commenciali, sa quand Servate-tum martin, cifique Coriflem persisant prophetica tulli. Extant, cid à Metaphrafic, ut violetur, in-sterpus alligariemus, of playir demorphrating the terpolates. Lifth albit, from poud Bellandianoss.

adfractions, his que jan dille fant, sa pre sh Au.COC. ce MSS. Biblioth. Vindob. Cod. Theol. ex difpositione Lambee. L. V. Neffet: X X 1X: nume 1. 2 fol. 1. ad fol. 61. De hoc opere faris pro-lixè agit Lambecius Comment, lib. I. pag. 139, 140. &c. qui se hac opus in supplemento I diotheca SS. Patrum, quod molitus eff, d imi fide in lucem editurum pollicitus eft. Sed erc , aliaque viri doctifimi confilia pracla re inftituta, mors pramatura intercepir, Ibid. Cod. C L I I I. num. 3. fol. 260. habetur l ragientum de esguarione B. Virginis Despara, 3 S. Elizabeika, quod etiam extat apud Cl. Ga-leum, Cod. C L I X. habetur ejus interpretario Diapfatmaris in Pfalcerio, ut & combien d tre danade, five argumenta generalis & ffiction fra in omner & firegules Pfalmer, aliaque non-nulla in otteris & Novi Telluments Consied farra. Hyperbefer Pfalmerum ex MS. Alexan-drino Grace edidit vir admodum reverendus. & de Republies Ecclefiaftics optime meritus, B., VValtonus nofter Bibl. Polyglett. T VI. pag. 137. extrant cadem apud Cl. Galeum Cod. ibid. CLXXVII. Prefatiuncula in Cumidcum Mofis, Exod. cap.V. Cod. CXCIX.num Pragmenta Reiponsionum ex opere ad Mari-Evangelieram, und com prafixa ad Carpianami ronymi opera, & alibi apiùs, fed & Grace in eleganti Novi Testamenti edicione, quani in lucem emifit R. Stephanus , Parif.1530 f. Ha entur Grace MSS. aliquoties cum codicibus Evangeliorum in Bibliorheca Vindohonens præcipnè Cod. CLIV. Lemberio XXIX. ubi tin piltola, tum Canones, aureis literis exaráti une; & unde Epiftola lacinia quadam auger potell, quz in editis desideratur: extat ea-dem Epistola apud Cl. Galeum, cum IV. Evan-geliiis Gr. MSS. extant etiam apud cundem Galeum Imc Eufebii feripta Grace , De Loris Hibraicos. De Die Dominico. De Memoriis A folorum, Do Parab, Seminatorie, In Christi N. tivitutem. In Dibliotheea Bodleiana Cod. Bas rec. C X L V I I I. fol. 100. p. 2. extant fub Eu-febii nomine Homilia I X. in memoriam Sandorans, que incipient ; Mere wonet in Verum non effe Eufebil ex ipfo ftarim Proces mio patere monet, qui catalogum confecie Chronologin cujufdam Enfebiana, fed fpnris meminit Cl. Hodius Prafat. ad Malala Chro nographiam. Extat item fub Enfebil nomin Series quedam chranelogica Imperatorum fi calcem Historia Nicephori Patriarcha, qui edidit Petavius. Sed nihil aliud videtur, quam brevillima quadam epitome ex Eufebii Chroni-co collecta, & ad fequiora tempora perduda.

JOANNES, Presbyter Nicomedicalis claruit anno CCCXVI. Interfuit (fi fola eius fidenitendum fit) Certamini & Paffioni S. Bafilis Amafes in Ponto Epifcopi, qui fub Licia nio Imp.anno CCCXVI illustre marryrium conshan.COG- & feeg.

ATHANASIUS, Bpilcopus Alexandri-336. Vide Part.L pus conflitutus est anno CCCXXVI.obiit anno GCCLXXI. extat Gr. MS. Biblioth, Vindod, Cod. Theol. juxta Lamber. CCXLVIII. Neffel. GCCVII.num.3. fol. 38. ufque ad fol. 48. Atha-nafii, Archiepifcopi Alexandrini Diffmasio cum Zatebas fa terrais Nemodidafeals, que hoc mo-do incipit , Zazza@- ems. Ilrasacre si zestavel meiner, on roullen and i nigue Grie ilim, Bec. An genuina fit, hi foli recté judicare pofint, quibus codicem MS, inspicere datum fit. Certé que uitur ibid.num.5. Jud.zorum Disputatio cum Athanatio & Cyrillo de Aderatione Cracio, Sacrarum Imaginum, fraudem, vel prima atim fronte, olere manifeftum eft. Ibid. Cod. II. num. 18. ejuidem in Paffianem Salvatorie oratio habetur MS. Incipit , Tim pil di Squaren do, Ovrue de vie Resen miene Commendierera, Mirari fubit erudiros hujas Bibliothecz curatores quid fit hic fermo ignoralle, affirmante ipomet Lambecio Comment lib. 111 p. 80 illum Latine folum editum effe , ac proinde opera pregium fore, ut totius ille contextus Gracus ex Codice MS, Czfarco aliquando proferatur in ublicum; cum luce meridiana clarius fie, nou aliud illum este, quam mediam prolixa orationis in Pallienem er Crubers Demen partem, que nis in Pallimene & Crubero Demon parcen, que tim in Commeluniana, tim Parifició Editione Grace & Latine exhibetur, us cuivis infoichent mox ad oculum patebit. In eadem Bibliotheca Ced. Theel. L.X. num.; à fol. 1, ulque ad 51, habetur lub Athanafii nomine Sympfii accaratifima in Vesus Teffamensum , five Epis ome Historia Saere Vetern Teff ameari. Cujus principium, Ani ale aludi nestració Ottanom le Orice de congre obser-na A delegrap Orice. Orice amorge, e denggo, amulwestig. &c Diversamomnino eft opus & 5ymopfi sha S. Seripsura, que inter Athanasii opera haberi folet. Suppositicium nihilo minus esse censet Lambecins, ibid p.10a Apud Cl. Galeum fervantur hec Athanafii Opufcula Grace ferip-ta. In Pfalterium Fragm. Expositionis. Epistola ad Ammenem cum Schol, Epiltola de Feftis. Epi-Rola ad Refinianum. Eportereusires . & alia. In Chrifti Paffionem. In Hugd. Shrue ule amaren nor-

> nes fe habere monet Cl. Arnoldus Præfat. ad Systema Athanafii, ubi illorum initium ac fi-ELUSIUS, ex philosopho Diaconus, cl ruit anno CCCXXX, icripfit de rebus Conftan-

Riones. fapunda Athanafii in Pfalmor ab editis diverfa, ex Codice antiquissimo descripta,pe-

tini M. Altern que au truis Conlainingaire de la condainin de la condition de la condition de delicacionem (sectionem ac condition de dedicacionem (sectionem de la conditionem del conditionem de la conditionem

S.EC. IV. April. Exvi. Vide Baron.ad ann. CCCXVI.a.14. oculis luftrarunt. & feripcis accuract manda-S.EC. IV. nt. Reliqui funt Eutychianus Grammaticus de An.CCC Proto a secretis, Eutropius Sophista qui Julia-no Apostare in Perside simul adfuit, Constantious ab Epiftolis, Troilus Rhetor, & Helychius Notarius, quos proprerea pratermitto, quia omnes ferè Gentiles fuife, non Christianos, probabile ell. Quod verò Codinus duodecimo Imperii Conftant ni anno hac facta fuille tradit, meo longe falli necelle eft. Confrantinopolis mim vix ante annum CCCXXV. Conflantini XX.eumque ad exitum jum vergentem, rdificari cœpir, dedicata non nifi anno CCCXXX Constantini XXV. Quid quod iple Codinus verbis pantò supra positis, ait, jacta fuise fundamenta anno mundi 1837, (1834- legendum contendir CLPagius) die Semptembris xxvi.id eft. anno Chr.CCCXXVI.

> CRISPINUS, ortu Lampfacenus, S 3374 Parthenii discipulus , claruit circa annum CCCXXXVII. Misit in literas vitam & converlationem Parshenti , Urbis Lamplaci in Alia ad Hellespontum Episcopi , qui imperante Con-francino Magno floruit. Extat apud Surium & Bollandum.Febr.vii.fed Latine tantum. Habetur Grace Ms. Biblioth Vindob. Cod. H.f. XI. D.14 fol. 62.D.1.

EUSEBIUS, oren Edellenus, Episcopus Emise. us, claruit anno CCCXLI, De quo alibi fatis. Extat Grace MS. Oratio eint cours Indees, hoc Pets. principio; diame quis riuter aparetti Extis eledie ovjuBarlin urger von Indaine of va Kugin. 'Ansone 3 i Mailen To Kook sirly To. &c. Huins libelli meminir Hebed-jelu, Caral, lib. Chald. p. 22. Habetur Biblioth. Vindob. Cod. Theol. ex dilpoli-tione Lamberii CLXXVI. Neglelii CCLXXIV. 1.4.fol.82. Hemilia live Orasienes tree.1.De S. Joan nit Bapriffa,poft decollationem fann, defcenfa ad Inferes & pradicatione advenies Chrifti. Princi pium , Arayamo inte ist mare equest indearas miran motoris i lunyterspie & mestelus to Mac, & De prodissons ?nda; Principium , & Se Aunte of has apareled got well of a Subberine & leba, Bic. 3. In Diabelon & Infernan , post proditionear Christi per Judam, Lineum quir exustor don ment mi sielanda vi z die stepuliu abyu binesista dan, &c. Exrant ibid Cod. Theel, CCCVII. num m. Hep Adarmation. Fragm. ex interpr.in Mar. De Pfendoprophesis. In O interipar de grantes. In Agus Itagas. In magnam Sagandha. In Christi Matericaces. Alia Homilia de câdem Nario, Ital 4 fol.49, An genuinz fint hz Eufebii noftri Ho-milia, tum demum rectius judicabimus, cum publici juris fient. Interim vide Lambee. Com-Sulspine. Rapl Dunnglaufe. Ad Antiochum Quemene,lib.IV p.184,231,

> LEONTIUS, natione Phryx, primam 348; Presbyter, deinde ab anno CCCXLVIII. Epil copus Antiochenus Presbyter adhuc, mulieris idam, Euffelis nomine, contabernio impen- + Athan Asé delectabatur. Quo, ut liberiàs frueretur, pol. de fap omnémque criminis sufpicionem à se amolire. Esta tur, virilia sibimet ipsi prafeidit; quem proin-lie 7.400. de † Seisser egfratam, ubiqué vocat Athana - Socille, in fius, *. Nec tamen hoc modo vel fufpicio c, sé, ut; nem evalit vel poenam , Presbyteratus gradu, Thood Life hanc ob causam, depositus. Imperante Con84.
> frantio, Arianis omnia pro libitu disponentibus † , anno GCCXLVIII. deposito Stephano, e.g. 17.

Saculum Arianum.

Antiochie Ppilicopus confliturus eft. Oblir cir-' clefam Conflinopolitanam XIX. analysexifie 5.6. C. IV. caannum CCCLVIII. Eza, inquat Thoodoori mendum ju exxum irreplific necelle eft, & prophanacyC tus 3, 3 pripar weefvist, jusquin jabelen, quique base in manajanen legendu effe, at recci animadi mitalistatenem harettee gravirasis libemopti "criti CL Valefan. Certe Eudoximu undecim ab Au.CCC ca annum CCCLVIII. Erat, inquit Theodori-0,10.p.Si.

intuslatenrem haretiez gravitatislabem optithe occulrare novit; quem proindéfaxis in ma-rf latentibus comparat Theodoritus; alibique † ni unuludus diere not unuluger , frandulentians ejus & verfutiam norat. Arianis fuir addictiffimus, & tamen Orthodoxis aliquando tavere viderl voluir. Inrer alios , discipulum habuit Ærium Harcharcham, cui, notante PhiloRor-

gio ", Prophetat, maxime ECychielem explicavir. In tain fublimi loco politus, & feculo tam contentiolo, omniumque controverfiarum fer'acifimo, fieri non potuit quin multa feriberet. Ex quibus nil hodie superest prater Fragmen tum Oracionis in Paffionem 5. Babyla decessoria fui, quod nobis exhibet Chronici Paschalis sive Alexandrini auctor ad ann. M 5751.Chr. CCLIII. Indiel I. p. 270. Edit, Nevell. In ono Fragmento, hoc przeipne norata dignum, quòd utrumpie Philippam, Patrem nempe imperatorem Filiumque ejus Cafarem , diferte Cheiftianum

MARCUS, Diadochus five-fucceffer dictus Episcopus Ægyptius, is nempe qui fuit Zigrenz urbia prope Libyam, iakrem alrer ille Marcus Philaru urbis ad Nilum paulo tupra Cataractas minores, (utriufque enim meminit Athanafius Epillola ad Antiechenfes) Athanatio familiaris claruit anno CCCLVI. Que tempore Georgio Cappadoce fedem Alexandrinam pervim, tibi arripiente, & loca omnia fanguine, cadibus & deportationibus adimplente ipfe una cum aliis In exilium actus eft ; tefte Athanafio Apel de Jus p.548 & Epiff. ad Solit. p. 664. Extat Grace Oratio ejus centra Arianes, que hoc modo m-& Live Arginapiron + Live & Duskiy St styn & à T'Aguir pererient parler rigger in win on im i, &c. edita nuper Bafilez a Cl. Wetitento una cum Origenis libello de Orazione Dem Asiervatur MS. Biblioth. Vindob. Ced. Theel. juxta ordis nem Lambersamum LVII. Neffel. II. num. 36. fol: 241. Coufer Lambreium Comment. 110.3. p. 83. ubi Ortelii errorem in Thefaure Geographice de hoc Athansfii loco corrigit ; feque have

Marci Oracionem aliquando editutum esfe

EU DO XIUS, patria Armenns , Arab fo Armeniz minoris oppido oriundus, Patrem habuit Cafarium fub Maximiani perfecutione Philot LV martyrio illustrem. Claruit przespue anno c. 1.1 x.c.8 CCCLX primum Germaniciz, que Provinciz Suddia voc. Euphrarentis urbs erat in confinio Cilicia, Syriz, & Cappadociz fita, epifcopus; deinde mortuo Leontio anno CCCLVI. Ecclesiam Antiochenam paulò post invasir, Eunuchorum Palatinorum ope adjutus, in Synodo Scleucienti ab Acacianis depofitus. Anno CCCLIX. exeunte, vel incunte potius sequenti fanna, xxvij.in Syando LXXII. Epifesporum deposito Macedo. nio, fedem Constantinopolitanam Constantia Imp gratia affecutus eft. Obilt anno CCCLXX-dom Nicaz ut epifeopom illic ordinaret, ver-faretur, Quod verò habet Socrates; ipfum Ec-

rătumannis Regiz urbis épifcopatum tenuisie, diferte tradunt sozomenus & Nicephorus, Fidei dogmata quod attiner ;levis erat & inconftans, primo Arianns, deinde lectis Afterii Sophiltz epiftolis , Semi-Arianorum , gve Homoioulianorum fententiam amplexus eft. His relictis ad Anomeos transit, & Ætio fe adjungens, vi imperie dogma firenuè propugnavir, eriamfi data occasione, fape ipfis Atisuis fe inimicum prælitit Ingenium habuit naturá folers' & verfurum, vir non ineruditus , diccodi genere nius à panegyrich venustate alieno, obienrirate ac superfluitate verborum ac vocabuloro impurorum ufu, tumido, ad ingratum ac ridiculu & confulum characteré perriuére. Quod de illo parirer ac Eunomio, ex Philotlorgio notat Photius. Scripfit inter alia, Gratione de Incurnatione Dei Verbi, ex qui ampla fatis excerprahodie fuperfunt,& hoc modo incipiti", On al Agented eng-Mad Gran Alyxor wir Giter Acyce, alle an Lound george om ili dayle postile dinatione Com illy of the Die Giene, &c. hebentur MSS. Beblioth. Vindob. Cad. Three juxta Lomber LXXVII. NogH XL. n. 77. fol. 133.p. z. a. Farenr in Cod. MS. Eudoxil nomen impliciter abique additione poni. Verim argumenti, de quo agit , ratio alium à mofiro intelligi vetar. Ejufdem libri de Incarnations fragmentum habetor Grace anud Damafcen.in Collectione quadam Testimoniorum in Cod. MS. Claromontano, cap 9, ubi Eudoxius, Episcopus C. P. Arianus diserte dicitor. Vide Labbei Conffeel. Oper Damase p.50. Cod. Vin-dob. CLIX. in Commencario in Varia Ver. & Nou. Teftamenti Cantica facra ex pluriom Veterum Patrum operibns collecto y femel-irea rumque citatur Eudoxies Philosophus, quem cundem cum superiori iudicant Lambecius &

TITUS Bostrorum, in Arabis Episcopus, claruit anno CCCLXII. Extat Grac. Lat. fub ejufdem nomine Compogniarim on S. Lucam. Ver rum prout jans habemus, non unius Tsts opus eft, fed ex ejus, alrifque SS. Patrum comme tariis confarcinarum Patet id ex Inferiprione Codicis MS in Bibliotheca Regis Gallin, num #3:0. que ita habet, Tile nylos Harpe ques Ti To Proxima Bicpar, Canas agian Statiots towards ais ay Amair dyne bayyires. Ut mirari definas Gregorium Naxianzenum, Chryfostomum, Cyrillum Alexandrinum , aliöfque Tito nostro juniores in hoc opere citari Vide que habrt Rich. Simonius, Hift. Crit. de Comment, Novi Teftamenti, cap 30.

363 RUFINIANUS, Ecclefiz chiufdam in Ægypto Epilcopus, Athanafii amicus integer-rimus, claruit anno CCCLXIII Scripfit ad Athanafium, de iis qui fub nuperà Juliani perfecutione, lapfi effent , vel cum Hereticis commu micaffent, quidque de his in Synodis fancitum fucrar. Responder Athanasius & Concilii Ale- 10 100 xandrini, superiori anno, hac de re, inter alia, 142 / 1 habiti, sententiam exponlt, & in his Literis Rufinianum mirifice commendat, warres est wa-

+ lbid.c. 14p.196.

" L.III. Cap.

\$7,176

Sperd II. LIV-614.

ETAOE.

· Broomses

Szculum Arianum.

SEC. IV. Seniam vocat Epiftelan fibi agnitam c An.CCC in sorde, fitque ad le frequenter icribat, adhorratur;utpoce quod fibi maxime gratifimum futarumeifet. Extat Epifiela Athanafii responsoria Grac Lat. T.Il.p. 46. & cum Commentariis Balfamonis & Zonarz inter Epiftolas Canonicas, tum apud Balfamonem, tum Pandell. T, IL p. 44. Et MS. apud Tho. Ga-

EPIPHANIUS, Conflantientis in Cypro Epifcopus claruit ann sCCCLXVIII Extat onfculum e jus de LXXII. Prophets . & de Propheriffic fed quo prater nuda nomina haud aliud ntmetur. Ex Bibliotheca Regia Grace & Latine edidit CLCotelerius Nos.ad Lib. IV. onfi Apoll. p. 210. In ejustem Bibliotheca Cod. CXLILhabetur Grace MS. Expeliese Epiphenes in Nabam Prophetam : An veto nottra tit miliapedto codice MS. dicere non podamus. Codice item 1026. Libellus fub Epiphani Epico+ pi Cypri nomine all vier dyine sonelines, wi lane 50 carpies, &c. de fantiu Apostoles , nos que que que pradicavit, quomodo o ubs marens jini, quibufque en locis funtha cornon corpora fepeluniene. Ex hoe opufculo quadam hinc inde adducit Cotelerius, Net.ad PP, Apoll p 161, 397, 458. Spurium verò elle nemo, opmor, denegabit, Librum ejus le Oren Devine recenfet Hebed-yelu Garal, Inbrer. Chaider. cap 41 quo fortalse de Generares ne , vel Incarnatione Christs agit. In Bibliotheci Bodleiana Cod Bares. Cl. XXIV. fol.170 pa habetur ejus Encomena B. Vergenes Incipit , Tac Ejuldem opus de XXII speribus Deingue fecus in primes fex diebus Cujus initiú Te weary inter vie segric. An operum ejus editoru para fint, videat qui eodices MSS, cum editis conferre pollunt. Fragmencum Epiphanii su Evangelium Jeamie edidit Cobefifius Antl. Novifip 403. Intet Apophtbegmata Patrum qua evuigavit Cotelerius, Monament. Part.4. p. 416. habeutur apiphanu noftra XVII. Extant in Biblioth. Cl. Galei hee Epiphanii Opera : viz. Aiy@ overall via mielgrave, In Pfalmos quedam Higi denspirant Yakung. In Christe Sepalturans 1 habet etiam V. Nobe of doctus Georgius Wheeler. Multis locis Epiphaium emaculavit Joan. Croius: Multa correxit Joan Pearfonus Epife Ceftr. que tames vereor ut unonam lucem unt vilura,

PAPHNUTIUS, ortunt videtur, Egy-170. prius, magni no ninis Anachoceta, elaruit circa annum CCCLXX 'Arze miyac zen bodger@. inquit Palladius, qui de co ejulque miraculis prolize agit Hill. Lanfiac. Capp 62, 63, 64, 69, quem adeant quibus hec enre funt. Obiit Paphonties in regione circa Heraclestas Thebardis paulo antequam illuc vanires Palladius Scripfit Vitam & Conversationen S. Onyphris Anachoren ta celeberrimi, aliorimque querundam Parrim esdem sempore extenpel erempm folitarir incelentium ausbillium iofe familiariste gerfaim fuerat. Ediderunt hanc vitam Surius Juni xii Rolyveydus de vit.Patr.lib. 1.p.99. Extet Greek MS.Bitamen & Sym-Metaphrafte interpolatam effe,

Suspicari lices,

BASILIUS M. Cafarea Cappadocum S.c. IV. Epifcopus, claruit anno CCCLXX. De co ejuf- ab A-CCC que Scriptie, faits fupérque fuo loco diximus, 370 pancula hão vice subjicere contenti. Inter varia Sacra à Steph. Le Moine edica, p. 147. locum P. 1551 habet Bafilis Magns "Erderic wirter to ru Que non ipfius Bafilii videtur, fed ex illius Scriptis per modum interrogationis & responfionis, post Nestoriana & Eurychiana, tempora, collecta. Tom I. inter varus arguments Homilian XXXI.vicelima quinta elt es vius agan va Xere pinen, que Lovani anno 1537. Grace primin produtanihi quidem non uno nomine luspecta & vel Bafitii fortum non effe, vel quibufdam if lacis egreniè isterpolatum. Nos tam quòd voce Suring utitur, post exoctam demam Nestozii harena Patribus admodum familiari [etfi non negaverim Athanasium , lib. IV. advertig Areans, hanc vocem usurpisse] quam parcin quod affernaverit, dollrina presarir men efficere,fique existemaveris , Marian post parenn, tim demum meptialia spera viro fue non negaffe, Quod constanti Eccletia Catholica Sententia repugnat, Unde Antedico Marioni , & Holvidiani communi omnium faculorum fuffragio damnati, inter Hareticos relati funt Partim quòd pu tidam fabellam, ex traditione , atinquir , ad nos derivatam , certé ex fabuloso S. Jacobi Proto Evangelio haultam, profert, de Zachavia Pontifice , qui qued R. Mariam Deminum parientem citra verginitatiscorruptionem pradicarete à Inders inter Templum & Altare interfellur eft. Ipie certe Hieronymus *, acerrimus aliter Mariz Virginitatis defensor, banc traditionem, ad "Com in Apocryphorum fomnia relegat; fubditque, bet, Mat,c.xxIII, qua de feripaurit non habes autoritacem, vadero forsiliente contemnieur , que probotur. Aleas forfan

dubitandi rationes ipia Homilia attento Lectori suppeditabit ; quat jam millas facio. Precarronem quandam Befilm ex Cod MS. Endleigna Grace una cum vertione Anglica in Care hifme jus Fraties olim extulit Vir longe doctiffmus H Hammondus nofter. Hemiliam Arabicam fub Bafilis nothinomine in comment of actionem & Firgivis Maria in Bibliotheca fua , libris Oriencalibus refertiffimi , babuit Gib. Gaulminus, sujus exemplar in Intula Rhodo exaratum erat. Quadam ex hie Homilia de S. Petro Principa Apotheherum funno o que Ecclefia Catholica Sacera dore, ab ipfe Chrifte conttitue , altifque , profere Abr, Eccaellenfis, Earyth Vindie. Part 11.p.326. 246. Sed genuinam eff. (pondere non auden plemer Ecchellenfis Ibid p. 486. citat itidem Librum Mrabieum Demonfiracionis . S. Bafilios esulque duobus fratribus Gregorio & Petro

de Ecclefic traduionibus . Myitorois , Ministeriss Ecclefiaflices , aleifque pormuleis id genus. Afe fervatur Rome in Bibliotheca & Petri Montis Aurei, Veram feripta Gracorum Patrum , qua foli proferent Orientales . merité fuspicate neque temere iis fidem adhibendam elle cenfes mus ; ne dicam Ecchellenfem omnfum pend Morealium fuiffe 'immodicum Tradicionumett quilquiliarum ex oriente alfatarum amatorem,cultorem & defenforem egregium Excant

tributum & ex co nonnulla in defensionem

Transubstanciacionis, adducis. Opus, vocat, erudià

toffinnum Tractut de Unicate Dei,eju que Effencia

apud Cl. Galeum ista Bafilii Magni Scripta Grzce manu exarata. Reifenfiones Bafiles ad Entelum. Epiflola brevis ad Opeacum quendam. Excerptum ex Epifiela Bafilis M. ad Neapolitanos enm Seboliis. Bafilii M. multa , in Catenam in Ifaiam relata. Excerpia ex Bafilio M. in

Vide Part. I. Episcopus polica Constantinopolitanus, clarus anno CCCLXX Scriplit Epifielam ad Nellarises, foum in fede Conftantinopolitana Succeiforem; quam ounc primum Grace & Latine edidit Joan Cotelerius Nos in Barnas p. 28 lix tat (ut hoc obiter moneam) telle codemet Cotelerio, ibid pass in Bibliotheca Regis Gallie Greg. Nazianzeni codex Ms. optime nota, ac venerandz antiquitatis, octingentorum ferè morum feriptus magna arte, temporibus Leonis Imp,filii Bafilii Macedonis , & Eudocia Apgulta; quorum Icones principio exhiber, ut & Alexandri, fratris Leonis. Biblioth Vindob. Cod. Three, MS, juxca Lamber. Cl num. r. fol. 1. ufque ad fol. 115. continentur varia S. Gtegorii Naziazeni Carmina numero CXXVI.partim jamedita, partim nondian edita, de quibus omumo confulendus Cl. Lambecius Comment. lib. IV. p. 1. Ex hoc iplo codice carmina hac inedita nuperrimè extulit Jacobus Toltus. In interiptione Asha & Kinna Carmina Cyenes dicuntur, fortalse quia postrema erant, que vir magnus post fe reliquit ingenii & pietatis monumenta. Nume rofunt XX. Primum continet graviffsmam ouerelam de feipfo, & adversus hpifcopos, paulo polt depositans Sedis Constantinopolitane dignitatem . editam. Complectitur versus DCCCXXXVI. quibus varias calamitates & injurias, quas ab altis, pracipue fui ordinis viris, passus est, eleganter, sed acriter, nec fine fromacho depingit, ijique que posteà in lambis da with sua suitus de discressis expressit, presusible videtur. Secondo ctronine eandem pene mate-riam profequitur, feque adversus obtrectatores suos streuue tuetur : quo vetsus CIV. continentur. Reliqua longè breviota funt, & piissi ubique spirant suspiria. Hisc omnia crust, & addită versione Leunclaviana, subjectisque notis firis edidit Cl. Tollius inter informa umerare Italici , que haud ita pridem in lucem emifit. In Bibliotheca Bodletaga inter Codices Barosesans hac ejus arledo affervari dicuntur, nem pè Cad. XLVIII. p.40-Carmen inedium ad ani mam fuamitneipit, Yvxi Baider aru zberiar Brazi-Sw marrer. Cod.LVI p. 105. Carmina III. in Cafarium fratrem , & aliud in Nobilem degenerem, Cod.CXXVI Terraflicha aliquat, pleraque inedica. Cod. CXXXIII.p.158. Pormatia IV. minlo. ms. De quibus viderint qui Codices MSS, cum editis conferre poffint, Extant apud Cl.Galeum Gregorii Naz. Oraziones multæ cum Scholiis Nicetz Serrenfis, & tres fine Schol. Carmina de Libris SS.legendis. Carmina varia de diversis argumentis Trigo nor Atquiller. Episaphiam. en Cafarium fratrens. Erizu'Agxidixon Quaftiemes & Responsiones de Dee, Trinicate , &c. Carmine alia Heroica Multa denique Opera Nazianzeni servantur in Col. Sionis Lond.& apud Vitust Nob.Geo.Wheeler.

PETRUS, BASILII & NAZIAN SEC. IV ZENI frater , Epileopus Schaftenus , claruit aban.CCC. circa annum CCULXX. Breven/culans ejm Ept. 375 Bolans ad Gregorium fratrem, alibi memoravi. vide Par d. mus. Extatopus MS. fed Arabice feriptum At. P. 119. borhan, five Demonstratio, dictum. Ex cujos parte primi nonnulla in gratiam Transubflamnatioais profert Abr. Ecchellenfis Nor ad Caral. Hebedjefu,p 51. Quanti pretii,velan omnino fitgenuinum hoc opus, quod plasquam suspicari tas eft.dicant nobis quiharum Literarum peritiorea unt. Vide que de hoc ipfo opere, in S. Bafilio notavimus

AMPHILOCHIUS ex Monacho Iconii Epifeopus, ciarust anno CCCLXX, Amphi. Vid. Part.L lochii operibus à Combe fitio editis, equide ur. P.141 poté fortures , accenieri meretut Trattana de non desperando, quem Gr. Lat. evulgavit P. Poro finus Tiefeur. e feet. p.155. qui , opufculum hoc Amphuochii nofiri elle contendit , idque manifelte conftare dicit. Veròm, zgrè à me im petrare pollism ut islud credam. Multa continet tabulofa, pocrilia , ridicula, faclo Amphilochia no, fama ique, viri ingenio ac gravitate indigna. Voces adhibet fequioribus demnm Ecclesie feculis natas & nfurpatas. Quis enim Amphilochii zvo, dinavniciores pro eficie Caneteo recttando titus eft ! Quis 'hine necutital, pro Sacerdenibm facularibm , prout a Menachu di Binguancu: ? Apage nugas, gerris Siculis nugatiores / Verum ut opulcuit fut autoricatem tueatur Poffinus , provocat ad Amphilochii Homiliam de Paniencia, quid non fit desperan-dues, que inter opera ejus habetur , p 91 in qui, bine in hoc opulculo recitate narrationes, id que totidem verbis reperiuntur ; dignum plane patella operculum. Ut enim omnia que sub Amphilochii pourine extant, incerta admodum fides funt ; fic hzc Homilia, prima ftatim fronte, imposturam suam manifette prodic Scriptam effe poit exorras de cultu Imaginum controverfias, Sole clanus eft : Ubi venerabiliam Ima ginum oppugnatores, inter infigniores Hareticos reputantur : Meminit non temel imagini Christi in Temptis collocate i Introducit Christus B. Petro Principi suo & Coryphae mandata tradeus; Denique Historias luas, feu verius Fabulas ex libro de Vitu Santterum fe de prompfiile, diferretradit. Haccine avi Amphi-lochiani? Videant aqui & pruden: es rerum altimatores , qua fronte ejuimodi quiiquilia fub fanctifimorum & antiquisimorum Patrum nominibus nobis obtradantur. Certe utrumque opuiculum ex una cădemque officină prodiffe videtur. Nifi diccre malimus, posterioris au-corem ex Homitiă istă, paucis aliumde afcitis; opulculum luum confarcinaffe. Habentur apud Cl. Galeum ista Amphilochio adscripca. Dorgefis de Sylvefire PP. De Meraculis S. Bafilis. I mobs do SS. libris legendis. Extat apud Vitum Nob. Georgium VVheelerum Amphilochius in Marian Magdal.

EPHREM Syrus, Diaconus Edeffenus, claruit anno CCC LX X. obiit anno circiter vide Part. CCCLXXVIII. Com omnis agua, quò propiès p.115. ad fontem accedamus, purior multo fuaviorque

SEC. IV. existat, optaveram in priori hujus operis parto, DAn.CCC ut Ephremi opera Syriace, Grace fattem, ederentur. Probavithoc votum ratione Syriacorum,non autem Gracorum , Ern. Tentzelius, Exercis. Sel.7. num.13. p. 250. Sed com vix fperandom fit , tot weavyeder Scriptoris Opera Syriaco fermone luceni publicam else emittenda,vocum iterato repeto , bord cum Tentrelii venii, ut Grecis faltem fru cmur, que magnà fanè copid MSS, habentur, Ut vero ferat Tentzelias non mei folius esfe noc votum, en Virum eruditalimum Jo. Cotelerium mecum lise in parte facienrem Norde Monument, T 11. p 535. Innam, inquit, extarens Ephrenes Diacons Edeffeni Grasa fen Greca antiqua verfients, proui magno numero latens in Bibliothecus , cum pancaillins edita aus citata repersantur. Haberent fant Virs dolli,unde plurimum antiquitatem Ecclesiaflicam, partim su verbis partim in rebm, ilustrarent Milis, que in Bibliothecarum publicarum Archivis delitefennt, que ex Catalogis MSS. jam evulgari captis peri pollunt, habentur apud Ga-leum nostrum quamplurimi Ephtemi sermones, Homilia, & Tractetus Grace MSS. in doobus vetuftls codicibus. Prior continet LXVI. varia Opufcula five Homilias. Codex hic valde antiquus est, & membranaceus; alter Codex est charraceus CCXLanuoru.u.quo XVI Flomilia continentur. Sunt & apudeun lem Virum clariffmum Enhremi Hassersen accernic zar al. Da-Com , Oracio in Crucem, Oracio in Christi Sepulturen. Varia denique ex eodem eollectanea. Georgius et iam Wheelerus Baronettus, vir pietate, doctrini, generis claritudine, & Sacerdoril dignitate, venerandus, inter plurimos Gracos Seriptores manu exaratos, habet Ephremum De Confummatione Seculi , & quadam alia. Negari non poteft ex his opulculis, varian Volfio Latine elle edita , alia à l'hotto enumerata. Interim & illnd quoque certum eft, plura adbuc ab iildem non vila, inhis lupra adductis codicibus latere. De Canrieu Sprincia que Harmonio Bardefants Syri filio oppoluit Ephremus notler, diximus fuprà in Harmonio.

AMMONIUS, natione Ægyptius, Monachus Alexandrinus, elaruit, fiquid in his video,circa annuni CCC1.XXII. Monasticam difeiplinam in Canopo, haud procul ab Alexandrià, diu exeolult, donec favience ubique per-fecutorum malitià. Petróque Epifcopo latebras fubinde quaritante, ac fuga falutem redimente, relictă Ægypto,in Palzítinam ic eontulit, ubi Infratis locis fanctis, Montem Sinam petiti, ibique mileram Monachorum stragem, à Saracenis factam, fuis o culis aspexit, & que eodem tempore in Monachos Raithunos, juxta mare tubrum politos, feeerunt Blemmyes, ex aliorum relationes accepit. Tandem patriam repeteus, Lares prope Memphim fixit, & que de Monachis Sinaitis à Saraconis peremptis viderat, que que de Raithunis audierat, fermone Agyptiaco in Commentarios retulit. Hunc Ammonium sub Diocletiani persecutione vixisse, Petri Epifcopi Alexandrini Martyris familiarem, contendit Combeniius, non alium nempe quam Presbytetun: illum, oui , telle Eufebio *, una 1459-108. sum aliis, codem fere tempore Martyt io per-

functus eft. Cui quidem hae in parte nullo mo- S.E.C. IV. do affentiri potiumi nulla apud Ammoninm Pe- ab ApiCCO tri Martyris , nulla perfecutionis Diocletiani mentio, uulla Saracenorum hoc tempore apud Veteres oceurrit cruptio. Quin & in ipfo opere funt que reclamant. Pap. 19. Mentio fit Mofis cujuldam, qui à tenera jam atate Monachi inflicatum amplexus, annos tres suprà septuaginta & To survive Sin in Monte Ranhutradoxen rac. Quod cum inicio hujus faculi ftare non potelt,cum iplius vitz Monatticz institutio longe minorem atatem pra le fert. Conftat igitut Ammonium de quo agimus , alium non elle etta tvo quam cujus memunit Socrates † , ubi celebrio- 6.2,p.18. res in Agepti tolitudine Monachos recenfer, quem askey Savuares vocat, & una cum Athanatio Romam venule refert, potteáque dextram fibi aurem amputalle ne ad Epifcopatum traberetur. Petro Antinchie Epifcopo, qui Athanaflo fucceffit , runger 3- crat. Quo tempore, infestantibus omnia Agypti loca Arrans, & Monachos przeipne perlequent bus , i etro Episcopo in vincula eonjecto, & elapso tandem Romam fugicate, has occasione ulus Ammonius, in l'alæftmam recolit. Quin & hoc ipto tempore, Saraccuos, Phoraices ac Palefting urbes,omniaque versos orientem loca vaftaffe, +1ib iv referunt Socrates † & Sozon: snns *. Quod qui- caté p. atta dem co ipio rempore contigife differe tradit * Lib.VI. Ruffigus t, (ex quo fua lasterunt Socrares & 18-9 691 Sozomenus) quo Lucius, qui Petri fedem inva- Lib. He so ferat, gravissimam adversus illum , omnésque p. 146. Catholicos & Monachos in Ægypto, perfecutionem movit. Historicum ammonii nostri Commentarium, apud Senem quendam anochoretum,propè Naucratem repertum, Joannes quidam Presbyter ex lingua Ægypriaca in Græcam transtulir. Huse not is illustratum, Gr. Lat. edidit Fr. Combetitius inter aus Marsyrum ansigna, Parif. 1660. 800 p 88.

MACARIUS, cognomine Magnus, Ægyptius five Scetenlis , claruit circa annum Vide Part & CCCLXXIII. Præter Scripta , quæ el vulgò tri- PA451 bni folent, habentur Grzee Mos in Bibliotheca Vindobouenfi lub e jus nomine optifcula variga nempe Caps a Afcesica CLXX. Metaphrafi illuftrata a Simeone Logotheta Cod. Theel. CIV. Paranelis Afeetica, Cod. CXL num. 3. Capita Afcetica C. Cod.CLXXIX.num 8. De culledia Cordis, Capita XXX. Cod. CXCII. num. 15, Capita CLXX De Perfediene Spirituali, Cod. CXCII num. 16. Verum have omnia nihil ferè aliud continent quam VII. Illa Opufeula Afeerica,qua in Thefaure fue edidit P. Poffinus , Parif.1634. quaque tertio cuidam Macario tribuenda effe contendit, cette vel nostro, vel Maca-rio Alexandrino vendicanda, uti mox oftendemus.

MACARIUS Alexandrinus, Politica dicus, quòd non modò in folitudine inter Mo. Vid Part nachos veriaretur, fed & & to re mine . in urbed. P.1411 e. Alexandrià natus , magnam vitæ partem in publicà hominum luce transegie. Fuisse Schole Catechescur Alexandring Prasectum, testatur Philippus Sidetes. Quòd verè eum Petro Martyri in hoe munere fuccoffife feribit, vereor ut

372

illed com temporis ratione stare posit. Demus

ab AsCCC enim, Perrum, Scholam, una cum Episcoparu, ad vita ulque finem tennille, (quod ranien non constat, neque fails probabile videtur, com certum fit Petrum maximam Epifcopatos fui partem sub persecutione , & in catcere egif-(e), ut ut lir, oblir is Martyrio cotonatus anno CCCII Quotempore Macacium nostrum verè fuiffe juntorem, ac pene puerum necesse est. Quem Historiæ Ecclesiasticæ conditores magoi Antonii difcipulum facsunt , & Contlantii temporibus claruitle volunt, famò quocum, exeunce hoc faculo per trienninm in folitudine vixir Palladius * Aut igitur Juvenis adsoodom

WHA Lanmnnus hoc Scholasticu miit, aut post Pesri Mar-P.924. tyrium Schola vacaverit, aut, quod potiús fu-

picari licet, alius quis Scholæ Magister intervenerit à Philippo præteritus. Nullos en malios à Petri morte, prater Marcarium & Didymum, pet integrumpene hoc faculum hujus Schola praceptores exhibet. Esat & alter Macarius Ægyptius, Senier dictus, de quo nos alibi-Quin & tercium, Antonii eriam discipolum & comi-

tem, Amathe Socium, nobisexculpfit Petrus Proleg in Poffinus †, cui etiam L. Hemilias & Pico pri-Thef, Alcee mam editas & VIJ. Opnicula à fe in lucememiffa, adjudicanda cenfet. Et in hic quidem fententia me olim faifle fateor. Verum re melius perpensa, zgrè à me impetrare possum, ut credam, prater Ægyptium & Alexandrinum, tertium etiam fingendum effe Macarium, Antonii discipulum, Amathe collegam, Opetum Macarianovum auctorem. Certe non alios Macarios Antonii discipulos nobis exhibent Socrates, Sozomenus, Theodoritus, Nicephorus, &,

qui hoc iplo tempore, his iplis locis vixit, déque ils prolixè agit, infe Palladius. Ut Macarium fuum probet Pollinus , Atbanafium in vied Antory, , & Hieronymum in vied Panli , telles citat. Athanalius verò de Macario ne verbum quidem habet. Hieronymus Macarii & Amathe, Antonii discipulorum memi nit, & Amatham quidem Magestrum summ fepeliiffe docet; de Macario nilui habet. Quero igitur a Potino, cur ex nostris unus , Antonii discipulus, Amathæ Collega, opuiculorum pater cenleri non possit ? Nou Ægyptius , inquit, cum fexaginta annos in Scythica folitudine transenise dicitur. Ould vero ? An Stylitz ad inflar totis fexaginta annis in cellà (uà immobilis perstitir ? 'Quid solltariis illis familiarius quam armirane fuz fedes subinde mutare? Ut adeò loca quadam Antonio vicina, inhabitare facile poruit Macarius , eigne data occasione, præfertim vergense ad finem vità, præsto osfe, & defuncti corpus una cum Amatha (ep-lire. Nec enim plus de hacre testatur Cronius Prefbyter apud Palladium.c.: 5. Noque dicir Sozomenus Macarium in fola Seeri , fed & in rais igopase LX, fuos annes excgifie. Multo minus

id Alexandrino nostro negari potest, quem di-

versas habuiste cellas diferte te statur Palladius.

unam quidem in Sees , que est interior in foliendine, nnam in Libyi in Celleis, & unam in

Monte Nirriz, ut Antonio adelle, cique mini-

ftrare facile poterat, Nec validiora lunt argu-

menta, quibus prædicta opufcula horum nentri ascribenda effe probare nititur Possinus. Non

Ægyptio, quia refert Gennadius * ipfum unam 5 ÆG. IV Epitolam. Quid fi verò Gennadius de folis Ma.

Le seripticarii Epitolam. Quid fi verò Gennadius de folis Ma.

Le seripticarii Epitolis loquitur / Quid fi alia feripferit Ec.l. c. 20.

Macarius, que Gennadii diligentiam fugerint, cum non pauca scripra sin., que frustra apud Gennadium queri posiunt? Non denique Alexandrino nostro , quia scilicet inter multa que de eo habent Sozomenus, Socrates, & Nicephorus, mhil prors s referant, unde icriptifle quidquam eum quod in lucem ac farriam exterie pollit intelligi : Imbelle prorsus & piane ficulneum argumeurum. Quis enim neiest non id fibi volunte Socratem & Sozomenum', de Scriptoribus Ecclesiasticis ex profedo agere i Vicos quidem eruditione claros enumerare folent. feripra raro aut nunguam recentere. Adeo ut nihil obstat, nequicquaga reassept. Possino, onò minus prædicta opulcula Macattorum uoilrorum alterutri . & torian Alexandrino poffro. non insucrità tribuenda fint. Extat Grace MS. fub Macarri noffri Alexandrini nomine Fragmentum ex Qualtionibus ad mognum Enfebiums Epifcepum A. exandricum Bibliota Vindob. Cod. Threl. LXXXIV. quo Anonymi cujuldam Loca Communes Afcesiei de charactere vers Christianifmi ex variis SS. Patrum operibus collects continentut. Quis vero fuerit hic Maram Eufebine, hoc circiter tempnre Episcopus Alexandriaus, ad quem ha Qualtiones feripra funt, fateor me nec divinando affequi posse. Obiit Macarius an-

no CCCCIV. A M B R O S 1 U S, genere Romanus, ortu 374-Gallus, Mediolanentis Epifeopus, claruit anno Vide Pare I; CCCLXXIV. Primus , ni fallar, genuinus Am-P448. brolii fortus, qui artis typographica beneficio lucem viderit, erant Epiflela anno 1480. edita, f Primam operu editionem adornavit Maffellan Vensa Augustinianus sed absque Loci, Anni vel Typographi mentione. Illan fecuta eft Mediote præstauriores, suo loco tecensuimus. Farenom eft neminem;in toro fanctorum Patrum choro inveniri, qui in operum fuorum editioni bus infæliciorem fortem expertus eff, quam D. Ambrofius.Ipfa editio Romana anno 1585,taptopere licer jactara confusa est, truncata, viriis & erroribus mifere inquipata De quo Viri eruditi dudum conquelli funt. Opera pretiumigitur fe facturos existimarunt Monachi Benedi-Bini congregationis S. Manri, fi povam operum Ambrofianorum editionem fummă cură adornandam in fe fusciperent. Quod & placlare ptaftirerunt Tomis II. 1, Parif. 1686. 1, ibid.1690.f. Egregiam hanc editionem commendant chartar puritas,& typorum pulchritudo;librorumordo rire dispositus; materiz & temporis ratio accurate habita ; libri genuini a spuriis cririco acumine discreti; complures Codices MSS.inter fe,& cum aliis editionibus fideliter collati, neque fine horum autoritate quicquam in textum admiffum; præclara editorum fides, integritas,& diligentia; tractatupm in capita divio, capitumque fummaria collecta ; præmiffa cuivis Tractatui Admonitio, quà de libri veritate,occasione, argumento, tempore, alisique judicant, præter Notas quæ ad carcempaginæ adhiberi folent; ut de variis, utilifimil

S.EC. IV, dicibus nil dicam. Divifa cit editio in Tomos An,CCC. IL quorum primus Incubrations ejus in S. Scripturam; politerior reliqua cjus Opera comple-Cucur.

> TOM. I. hac continentur-N Hexaemeren libri VI. scripti anno CCCLXXXIX

De Paradife aber I.paulo post susceptum Epi-

fcopatum fcriptus. De Abel & Cam libri 11

De Nee & Arca, liber imperfectus.

De Abraham Patria châ libri II. De I fasc C Anima liber I.

De Bo to Mercis liber Lanno CCCLXXXVII. De Fuga faculi liber I. paulò post scriptus. De laceb & beara vitalibri 11.

De lofeph Patriarcha liber L De Benedicisembus Patriarcharum liber Lanno

CCCLXXXVII. De Elia co lejunio liber L.

De Nabuthe & Pauperibus (quem titulum habent codices MSS.) liber L. circa annum

De Tobia fon adversits Faneratores Jeber I an-NO CCCLXXXVI

ribus collectus.

De Interpellatione Job & Davidis libri IV. . Apologia propheta David, anno CCCLXXXV. De altera Davidis Apologia num genuna fit,

dubitant clatifilmi Editores Energationes in Pfalmer XII.ncmpc, 1.XXXV,

Exposuse in Pfalmum CXVIII. juxta Hebraros CXIX

Commentariorum in Evangelium fecundum Lucam libri X.anno CCCLXXXVI. Subjicitur huic Tomo Gulielmi Abbatis S. Theodorici qui floruit anno MXLII Commentarins in Cansica Cansicerum ex Ambrofii ope-

TOM, IL.

D & Officies, vel (ut habent Codices MSS) de Officies Ministrerum libri II. forfan eirca annum CCCXCI. fcriptl.

De Virginibus ad Marcellanam fororem, libri III.anno CCCLXXXVII Del'idnis liber 1. ab Ambrofie in Lucam citatus.

De Virginitate libelins , pro ultimi parte, libri Ill de Firginibus hactenus habitus-De Virginie influucione ad Eufebium fiber I feu

(ut habent Codices MSS.) Sermo de Virginitate perpena S. Marie, Exhortarie Virginitatis, Sermo Florentiz habi-

tus circa annum CCCXCIII. De Myfterit,five de iis qui Myfteriis initianer liber L. anno CCCLXXXVII, quem contra Bullingcrum, Cocum, &c. Ambrosio adferunt

Editotes. De Sacramentis libri VI Prolixè de hoc opere agunt clarifimi Editores. Argumenta in atráme partem accurate expendent. Nec tamen an Ambrofii fint certò definiant, relicto cuivis fuo

De Panitemià libri II, adversús Novatianos

circa an. CCCLXXXIV.

PARS IL

De Fide , vel , ut Codices nonnulli , De Fi- SEC, IV. de & Trinitate, ad Gratianus of ng. libri V. in- ab An.CCC choati anno CCCLXXVII, abfoluti anno CCCLXXIX.

De Spirsen Santle libri, HI. ex Didymi utplurimèm, Bafilii, aliorumque Gracorum Scriptis. Rylo humili & impolito decerpti, anno circitet

CCCLXXXI. Serme de Incarnationis Dominica Sacramente circa ann.CCCLXXXII.quo pracipuè Arianee & Apollowarifias perftringie. Ad calcem additue Ambrofii Fragmentum de Incarnatione ; quod

profert Theodoritus Dielego II Epifele XCII. in duas classes divifz, Prima cas continet, quarum annus cettò , vel magoå probabilitate deprehendi queat, queq: proinde fuas temporis notas affixas habent. Pofterior, que incipit ab Epifiela LXXVIII. cas qua incetti plane remporis funt , ade oque juxta argumenti ordinem disponantur; primum locum tenentibus, quibus loca aliqua facræ Scripturæ explicantur. In hunc Epiffolarum cenfom Alla Concilis Aquileienfis, Libella contra Relationema Symmachi , Sermones de Bafilieis & de Reliquist Gervefii & Protafii , Epifela Gratiani & Syricis

Papareferuntur. De Exerfin Fratrit Satyri libri I I. quotum a. tiber de Refurrettiene vulgo dicitur.

Confelucio de Obien Valencinsani an CCCXCIL habita. Orasio de Obica Theodofa Imp.habita,præsente

Honorio,anno CCCXCV Hymni XII. quos Ambrofio adjudicari poffe centent clatifimi editores, Veterum autoritată hac in parte nixi. Ab hoc cenfu relegant Hymnum TE DEUM LAUDAMUS, qui Ambrofil effc nullo idoneo teftimonio probari poteff, & fabulam pro origine habere vi-

IN APPENDICE.

/ Ita Ambrefii , cáque triplex. 1. d Paulino Diacono scripta. 2. Anonymi cujusdam, for an Metaphraftis Græce & Latme nunc primum edita.3. & Benedictinis noftris , ex ipfius Ambrofii operibus urplurimām colicēta, & juxta ordinem chronologicum magnă cură digefta. Has vitas fequintur Pfendepigrapha, quæ Ambro-fiano nomini supponi solent, hoc ordine:

Trallatus de XLII. Manfiembus filiorum Ifratt. Commentarius in Epificias Paulinas, quem non

tam proprium Scriptoris alicujus opus, quam ex variia Veterum Commentariis confarcinatum effe fufpic antur Editores. Traitatus in Symbolum Apoftelorum , feu , ut

habent Codices MSS. De Trimitate & Refurrefliene. Trallatus de Filii Del Divinitate & Confub-

l'antialisate, seu de Fide Orthodoxa contra Arianersquem Gregorii Bætici opus effe nonnulli opinantut. Libelius de Dignitate Sacerdesali , Gerberti

Philosophi, qui postea Papa Sylvester diches est-Traflaturad Virginem deveram, Monachi quiuf-

dam fortus,

SEC. IV

Sermone alique fuppinini, tales nempé, qui non alibi, quaim inter Ardreili opera habenune, exclusir seliquis. Subjunfits erlam III. «
IV. Epglate Ijurus, in quibus locum habet EpiBela anteha V. XXV. de Internise corporanagerusiu ép-tranjque pracer flyil direttiatem,
rem aliter tefert, quam genunus Ambrolii had
de re Sermo.

Presationes II. ad Missam praparatoria.

Exposicio in Apocaloppin. Que Berengandi est.

De Panitenta liber , Victori Tununenti tributus. Libellu de Spirita Santie.

Traffatun do concordià Matthai & Luca in Gemealogia Christi. Cujus zutor, alio inodo quam

Ambrolius, de hic re agit, Sermo de Deguisate conditionis humana, ut & Exercifone, quem Codex Vaticanus Ambrolio

adfcribit.

Designe animadjererundum eithererdilition om offente geliefen der generation spark motion splijd anders holoute, now hit fich sie elegent sieht time geminis endellie. Quals fam ist als elegent sieht time geminis endellie. Quals fam ist als elegent sieht generation of the generation of the special spark of the proposition of the special spec

Vid Part,L

T.I.M.O.T.H.E.U.S.Episcopus Alexandrinus in eà fede successit, anno circiter CCCLXXIX. Scripta ejus alibi recensuimus': Extat Grace MS. Sermo , five Natratio de Miracelu S. Mareyres Mena Pr. Existinged the modely & are-Bigara. Vide L. Allatiuni Diatr. de Sincon p. 86. Larine habetur apud Surium, Novemb. a. Scripfit item Tractatum de Harefi Mans. cheeren, in quo inter alia de Manichaorem Scriptis XIII. agit, in quibus duodecimum locum habuit Epiftola ad Laodicenfes. Extat hoc Opusculum Grace MS. penès Galeum ne firum Quari non immerito patest annon p res Timothei Canones apud Orientales hodiè afferventur. Certe F. Naironus Euspi. Part.IL p.252. quardam Syriace adducit ex respensione ad Quaft.XIV. que in Grecis hodie non necurrunt, & p. 153. citat rolfonf. ad Qual. XVIII. adeò ut vel diverlæ fint à responsis canonicis que habemus hodie, vel numero & copiá au-ctiores, vel quod magis fuspicari libet, sadem responsa à Syro quadam paraphrastice exposita,& forlan aucta.

Vide Part Paigle G ELAS IUS, Carace Patrilina Epifon-I, pur creator fianno CCLEXXX. Scriptic X-Infinitoria Funditure (I), ct qui fragmenta quadam profrinatur in Callectione Geral MST, Hussileram (Ish Domine Jo.D marferoi in Cod Claromonation capa, parts sede Labbeo Cmplett. Oper. Darmide, pag. parts sede Labbeo Cmplett. Oper. Darmide (Ish Caracita) in su societira Recincidim Ecclefam, ex cujus libro adragmentum addiction ibid. cs.15.

LETOIUS Melitenes, in Armenia Epi-

fiopus, citaria ano CCGIXXXII. Dumani 56C. W auque in Spando sidenti Meditianorum, fice when CC kadditumu Harri, quafriri Letoius quid die dilig falum liera. Ad quem promodé militum ell Synodicum de illia Decretum atque Sritertia. Unde ije mov varita adversa illos Epidolas (cripfit, ethe Theodorito Harre Fal. lib.Vt.q.p. 19.2, Ulb ipfium «weschogus Asvieu oçcat. Confer etiam Photium Cod. LIII: col 4.0.

.. ARSENIUS Patricins Romanus, dignitate illustris, Gracis Latinisque literis eradi tus, claruit anno GCCLXXXIII. A Theodolio magno in Anlam accitus eft, ut filiorum fuorum, Arcadii & Honoril, in Isteria instituendis curam gereret,quorum Pater dicins eft. Anno ztatis 40. Aulam reliquit , & vite Monaflicz gratià in Thebaidis deferta Scetim fe contulits Exectis ibi annis 40. Troen, superioris Babylo-nis versus Memphini locum, petiit. Poft annos to.& tres alios in Canopo Alexandria exactos, Troen rediit, abi & mortuns eft, annos XCV. natus, Extat eius Dellring & Adhertanie ad Monachos; breve quidem opulculum, led Spiritu verè monaffico & spirituali plenum à Combestfio editum Grac Lat. Auch Novill. Paril. 1672 p. tor. Inter apoplathegmata Sanctorum fenum, ex publici juris fecit Corelerius Afonnment Tom I.locum habent Arfenii nostri spophthegmata X LIV à variis Afcetis, qui com co familia eiter verlati funt, collecta, p. 357.

POLEMON, Apolinarii Harefarcha dicipatus, & in hab Serbi Succific Calmir, fil nab Serbi Succific Calmir, fil conjicrer fra fits; ticz annum CCLIXXXV. Sergick Sermonen Assiriasirias adversal (Assiria) Sergick Sermonen Assiriasirias adversal (Assiria) Sergick Sermonen Assiriasiriasi Assiriasi Sergick Se

THEOPHILUS, Epifcopus Alexandrinus, claruit anno CCCLXXXV. Extat Gracè MS. Biblioth. Vindob. Cod. Theol. LVIII. num- 16. fol. 1:5. fub Theophili Archiepifcop Alexandrini nomine , Orarie de cau à esis esfei & overum cempore jojunii , que încipie boc modo ; Ol 'Applical', yal puntas of 'Applicat', To Bured, to tilereit fir wente, imine, &c Verum ut libere quod fentio, dicam, hanc orationem vel Theophilo nostro suppositam elle suspicor. Extat ejus niy@- sic ? possalv bilwie Pr. Timerioner & without us proping Hip-&c. tefte L. Allatio Dietr. de Seripe, Simon p. 111. Grande Theophili fragmentom de Pafebere, Gr. MS, habuit olim Reverendiff. Ufferius,& forte inter ejus schedas, qua in Collegio Dublinensi ssiervantur, reperitur. Extant MS.apud Cl Galeum, Theophili Edillum, Hanna nefficen cum Scholies, Ejuldem wel van undaçar, & Epifiela cum Scholius. Eadem , opiCEC. IV. mor, que inter Canonica SS. Patrum Epifiolas & A.,CCG cum antiquorum Scholiis edita [habentur. Sermonem, sujus rei bono fimilis fis, quem sub Theo-phiir nostri nomine Gr. Lat, edidit Morellus

Par 1608. See. in plurimis Codd. MSS.Chri-flophoro cuidam Alexandrino tribui, monet Cotelerius , Not. ad Monument. Tom. 1L

HIERONYMUS, natione Dalmata, 386. Presbyter & Monachus , claruit fub Theodofio Magno circa annum CCCLXXXVI.certeTheodofio adhuc imperante , id eft, ante annum CCCXCV. ut iplemet teltatur, Condidit Hi-Bornam de Vitu Santtorum in Egypto. Extat Grace MS. inBibliotheca Cotherrina , Cod. Jas, Hanc, ferè vetbo tenus, exicripfit,& in Hsforiam fuem Lauficeam transfudit Palladius. Frequenter eam in Giofario Graco citat nobiliffimus Du Freine. Hunc librum proculdubio defignat Hebedjefu libr. Chald. cap. 54. ubi refert Palladium & Hieronymum confcripfife isbrum Paradifi , & colloquium fenierum cum Regibm, contentum tribus Tomis. Noftri etiam, ut videtut, eft Hieronymi illius, Grzei Theologi, Dialogus, Judzum inter & Christianum, de Trivitate , quem edidir Motellus Parif. 1612.800. Auctorem Sunsymiam, neque admodum recentem fuiffe, dicir, ipfumque Opulculum pium & Attico fermone fcriptum effe. Confer Combef. Not, ad Anonym. Demonfir. Chronogr.

AURELIUS, ex Ecclefiæ Carthaginenfis Diacono,post mortem Genethlii , creatus est Carrhaginenfis Episcopus anno CCCXC. Anno CCCXXVI: faltem (equenti , obriffe dicitur. Virprimi, inter Catholicos nominis, doctus, gravis, prudens, fides & pietatis cultor fin-cerus. Statuam Coeleftis (Dea) in amplo & fplendido Templo politam, totoque pene otbe celeberrimam, quam Aurelius Pontifex Gentilis olim dedicaverat, alter jam Aure-lius Pontifex Christianus destruxit, conversoque in Bafilicam Christianam Templo, in lo-co Catalis Simulach: Cathedram fuam colloetvit, & exinde populum docere cospitut ip-fe, qui adesat, tradit Profper, vel qui qui s fub hoc nomine latet, de Pexdic. Part III. cap 38. fol. 60.p.s. De Dei Caloffi Carthagine ad za multa congessit Baronins ad ann CCCXCII. p. 92. cujus (crinia non compilabo. Idem elle numen, quod fub Mithræ nomine colebant Perfr. fub Altartes Phornices, fub Cereris, Junonis, Dianz, Lunz & Reginz coli genres aliz, fidem faciont Lucianus, Herodianus, Apuleius, alii. Quan Cateftem Afri, Mithram Perfa,plarique Vemerem celunt,pre diversitate neminis, nen pre nu-minis varietate, inquit bac ipsi in re S.Ambto-*Cor.Sym. fius *. Inter Marmora Africana non multis ab-Tom. III.E- hinc annisex agro Tunetano Florentiam allata, pm. XXXI. & ab Octavio Falconerio† edita quartum hanc

tantin- habet inferiptionem.

CAFLESTI. AVG. SAC. Q. MA., TIUS PRIMUS AD AMPLIATIONEM TEMPLI ET GRADUS PARS IL

DONAVIT)-(. CXXV VOT. SOL. LIB. ANL

In basi lapidis Rome, cui superimposita erat Ceelettis ilatua, reperitur inscriptio INVICTA CAELESTI. Habetur apud Baronium. loc. citat. & Gruterum p. 59. num. iv. Carpit Gruterum Eman. Schelltratius *, mus Leonem, Differ, Leo quòd hanc inscripcionem inter Veneris Epithe ta collocavit, cum conftat , inquie , Coeleltem fuife Carthaginenfium numen pracipuum Quid verò / annon Venus fub Cœlettis nomine adorabatur / annon Afris etiam hoc nomine culta / Uttumque diferté tellantur Veteres , lo-quantur lapides. In antiquis Sicilia Tabulis, quas , Pag. 49. edidit G. Gualterus † , extat inscripcio in rui-nis Segeilæ eruta, qua Diodotus constituit Minyram fororem fuam 'I EP A TEO TEAN AND-

ALTAI OTPANIAI Sepini apud Gruterum loc. citat VENERI CAELESTI AU-Afculi in marmore *Inferler. GUSTAE SACR. apud Reinefium * VENERI CÆLESTL elaff.t. apud Reinebian v prent Cares Ace ecixxvil.
Tethis accedat Alianus f, Er movry rigur, Ace ecixxvil.
Nelso, Overrier dorini nativities, Canis (vicus floranima crat Ægypti) Venerous religiosè celust , quam. lib.X.0 17. Coleftem appellane. Eliano longe autiquior p. 404.
Plato *,ubi de gemina Venere, i ple 74 me, etc. "ympof εβυτίρε , εκὶ αμήτως, Ούρμου θυράτως , ω τη 19179. ξαι Ούρμοιαν ετουριάζουβο. Νοπο ma quadam antiquierel & fine matre Venut, Cule nata, quam Corlettem Venerem nunenpamus! Aprelims Overse viar ejuique templorumpiulquam temel iterumque meminit Paulanias † , meminit & Lucia- † Lib I, la nus *. Veneris Cœleftis , amplis alis orna- Attic.p. 17. ta,quafi coelum & aftra petitura , iconemex 11. II. Ia gemma in iculpturis antiquis exhibet Leonar-Corinal, la dus Augustinus Part. 1. Tab. CXV. Et Pauia-18. nias † Venetem Coelestem ita dictam cenfet 31 Lib, VI.in con sad nego di manago di

Venerem (ub nomine Caleftis fummoperè vene. † Lik IX, in rabantur Afri, pracipuè Carrhaginenses. Hero. Banta 416 dianus lib. V. p 213. Irbi de Veneris Uraniz fimulachro agens, Essisher den Garagovas Kapye-Berler ri t, rur A rin A file arfrierur. Dari & dirit Ailis vier Coincras Beiraitras , ore bis vier degranas Karzybina winer talore , Bierar natelepirar. Al-But all is dettie Oversier nation, beinne & Appe neylw brounders , restailer time Bisserse. Qued ferlicet Curthaginenfibus , omnique of frica incredibilem in modum venerabile , posium fuise à Phoenice Didone creditur , quo tempere antiquan Carthaginem diffello corio adificavit. Hanc Afri Caleftem vocant , Phanices Aftroarchem , Lunam effe affirmantes. Vox Aftrearche ab Affarte detorta videtur , que apud Sidonios Veneris erat fimnlachrum.quz & impoir@-dicebatur.Lu-

nam etiam denotans, quod & Lucianus † affr- † De Des mat. Hinc in nummo Julia Paula, Elagabali Syr p. 8-7 conjugis, apud Cl. Vaillantinm*, in aversi par- * Numifin. te, Affarte capite tadiato currui facro infidet, Colon his verbis circumscripeis, COL. AUR. PIA. METR. SID. Aftarten verò Venerem fuiffe Apod Eur uno ore confentiút Veteres. Philo Byblius† San- Ich. ray. E

contaction is interpres, de Phornicum Theologia, vanglis L. rio J. Aprelliw Colones vin Aprellium Bran Afren, etc. 18.

390.

Caterian banc ipfam Aftartem Phantes Venerem ab An CCC effe dienne, Nec aliter Suidas *, 'Araele i way "El-Aurn' Admire Atyoudin . Afterer apad Graces Aphredue diciene. Cicero + quatuor Veneres diftinguens, quarta, inquit, Syria, Tire; concepta;

que Aflarte vocatur . A Phoenicibus verò fnum Dez Coeleftis cultum Carthaginenses mutualfe, fuprà ex Herodiano notavirsus. Fidenter Seldenns * nofter, vir fummus. Carerium quin fuerie Ser Part, H. Aftaree ipfffima Panorum Caleftis Dea, vix aut no 0.1,9.147. pix quidem off ut dubites. Sed hac obiter, & forte plus fatis occasione statuz-quam Cerlesti dedicavit Aurelius Pontifex , cuius meminit supracitata inferiptio apud Baronium & Gruterum: unde etiam liquet Aurelium Onefinion fuiffe cognominatum. Jam, impetrată lectoris veniă, ad Aurelium redeamus, Anno CCCCXI. in Collatione Carthaginensi, una cum sex aliis Episcopis delectus est ut pro Catholicis contra Donatistas disputaret. Quod & strenue præstitit. Variis Conciliis Africanis, hoc & fequenti faculo habitis, interfuit, fimul ac præfuit. ejúlque plures Orariuncula ad Patres Africanos in Codice Ecclesia Africana, aliisque Conciliorum Africanorum collectionibus reperiuntur. Anno CCCCXIX feriofit Epiflolam Encyclicam de damnatione Pelagit & Calefiti , ad omnes Epilcopos per Byzacenam & Arzugitanam Provinciam constitutos, quam una cum Honorii Imp.ad Aurelium, hac de re, Literis,ex Collectione Crafemiana depromptam, Annalibus fuis infernit Baronius ad Ann. CCCCXIX p. 455. Exindè Conc. Tom.II. col. 1609. Extat etiam inter Pfeudo-Ifidori merces, Aurelii no-

ftri Epistola ad Damasum Papam, sed quam

commentitiam effe contendit ipsemet Baronius

ann.CCCLXXIV.p.365.certè plusquam integro

quindecennio scriptam, antequam ipse Aurelius Episcopus factus sit. SECUNDINUS, natione, ni fallor, Afer, fecta Manichaus , claruit circa annum CCCXC.certe post Augustini ad Ecclesiam re-ditum, & absolutos de libero arbitrio libros III. Magna illi cum Augustino intercesserat familiaritas, dum uterque in harefi Manichaica verfaretur. Sed Augustino ad fidem catholicam redeunte, ipium acri (at)s Epiftolà adoritur Secundinus ; quâ, laudată ejus eloquentiă defertum Manichailmum ei exprobat; objicit carnalem timorem alicujus incommoditatis, quam a Manichais metuchat, cupiditatem honoris, quem apud Catholicos confequeretur, Punica gentis perfidiam, doctrina Manichaica ignorantiam, quodque ab ea diaboli calliditate fedudus recefferat. In animum revocat quem fibi patronum olim habebit, cùm ante justum tribunal Judicis fiftetur, cum Perfa, quemincufave-Manctem intelligit) non aderit ; que excepto, inquit, qui te fleutem confolabiturt ques Pucum falvabis? Suader igitur & exhortatur , ut in viam veritatis , quam metu deseruerat , è veftielo reditet. Et in his omnia eloquentia fuz vela expandit. In libello responsorio Augu-Rinus obicctas fibi calumnias diluit, dogmata Manichaica, que tede infinuaverat Secundinus, diruit, omniúmque quas affert rationum momenta diligentet expendit. Extat hac Epi-

fiola cum Augustini responsione Tem VI. SEC. IV. col. 525. SISINNIUS, primum Agelii Novatianorum apud Constantinopolim, Epilcopi, Le. Sor, Lib. V.

305.

Gor, dein Presbyter, tandem anno CCCXCV. C. 10,111. mortuo Marciano, partis fuz Epifcopus factus 21,131. efi, ab Agelio ante obitum fuum Epifcopus & Sozon. Lib. defignatus,& ordinatus. Juvenis adhuc, a Maxi- VII.e. mo Philosopho, una cum Juliano Imperatore in Lib, VIII. Philotophia inflitutus fuerat, vir imprimis diter- c.t., tus, & magno rerum ufu præditus, faerarum Literarum callentiflimus , Gracorum quoque philosophiam egregiè tenuit : Dialectica pracipuè adeo peritus, ut Eunomius Harefiarcha ; qui dialecticis argutits præfertim excelluit , præifantiam e jus in arte differendi formidans, cum eo congredi fæpenumerò refugerit. In vità caflus & integer, etfi in victu & veltitu paulo delicatior, moribus jucundus, in congressibus suavis, lepido ingenio, quí que & jocari cum venuftate, & jocos patienter excipere optimé novit, Cujus generis multa facete & fettive dicta referunt Soctates & Sozomenus. Scripfisle Sifinnium plures libros diferté tradit Socrates, in iifque condendis nimium verborum elegantia studuitse, atque pocticas interdum dictiones inseruisse ait; Ut majorem in dicendo gloriamquam feribendo, adeptus est. Compos uit librum de Pantentia, adversus Joannem Chryfolionum, occasione celebris illius dicii, quod, cum Pœmtentia, a Synodo, semel duntaxat, iis qui post Baptismum peccassent, concella susset, pro-nunciare non dubitavit, lices mulies punuentians egeris, accede. Ob quam fententiam Sifinnius in co libro Joannem graviter exagitavit. Scripfit item quo tempore fuz partis Epifcopi ad confe-

laudat Cod Lll.col.40. HELICONIUS, Sophifta Byzantinus, 392 Chronographus Christianus, claruit (si modò vixcrit, quo tempore opus fuum terminavit) circa annum CCCXCV. Condidit zgonzloi Ummula, five Annalium Compendium, ab Adam's ulque ad Theodolium Magnum libris X. comprchenium. Hzc nos docet Suidas in voc. 'Euxiv. Extare hoc Compoudium Historicum MS. in Italia, fe accepiffe teftis eft Simlerus in Biblinh. p. 270. Quo vero auctore id tefert, nondicit.

crationem fuam peragendam Conftantinopoli

in Synodum coacti effent, Epitlolam Synodicam ad Berinianum, Amphilochium, ceter of que Pam-

phyliz Epifcopos, contra Mellalianos, cujus iu-feriptionem exhibet Photius & ex ea quadam

AUREL. AUGUSTINUS, gente vid.Pare Afer, factus Hipponensis Episcopus anno nate CCCXCVI. Obiit anno CCCCXXX.De Auguftino ejúsque Scriptis, Operúmque editionibus, in prima hujus Historiæ Literarse parte satis supérque actum est. Editiones quod attinet;plures recenfent clariffimi edilorum que Lipfie prodeunt Editores anno 1683. Menle Januar. p s. Ex co tempore absoluta est novissima . eaque omnium optima Parifienfis editiosquam Monachi Benediciini Congregationis S.Manri, homines ad juvandas has Literas magno

sec. IV. Reipublica Ecclefiaftica bono nati, duce & Ee-MAN, CCC Yekesen Cl. Mabillonio , hand ita pridem ador-nărunt, Opera pretium igitur me iacturum exi-Himavi, fi in Lectoris gratiam præftantifimam hanc editionem eà qui neri potest, brevitate recenfeam& in antecessum pauca de eà in genere notanda pramittam.

> I. Hanc editionem , omnes que hactenàs prodierunt chartz puritate, finmnoque typo-rum nitore, atque elegantia longifime inperare; ut pulchritudine & venultate fus legentium oculos parirer , atque animos , allicir fimul & oblectat.

I L Ex vetuftioribus & melioribus editlonibus,& optime notz codicibus M53. multo fludio & ingenti fumpeu , undique ennquifitis,& tim inter fe , tam cum libris editis , diligenter & fideliter collatis , expressa eft hac editio Hinc lacung supplets, dubia sublata, genuini librorum tituli eruti , verus ordo restitutus, quandoque & integra opulcula in lucemprotra-& Unde & cujulvis Tomi vel initio vel fini,codicum tum Mannscriptorum, tum editorum, quibus in recognnicendo eo Tomo ufi funt. ut lurimom etiam variantium lectionum Syllabur fubjicitur.

III. Libri genuini à fourie & suppossitié, judicio critico, magnique curà & diligentià di-feernuntur, rejectis in Tomi cujusvis appendicem supposition, que ad Tomi istius materiam pertinere videbantur. In quibns sedem suam habent aliquot opulcula que ab aliis pro genuinis hactenus habita funt. Argumenta verò quibus genuina Augustini opera, ab ei afficiis, recogno-scere folent, partim à librorum MSS. autorita-te, partim multis folidis, ac firmis rationibus, cx ejus ftylo admodům fingulari , atque ad agnof-cendum facili è du ûtrină, dicendi formulis, ufizatis confiderationibus, exordiis, claufulis, & recapitulariombus ipli propriis, fingularibus factis, adjunctis personarum, temporum, locorum, circumstantiis, que nemins nis eidem aprè conveniunt, ductis, petita funt : nt in Prafatione Temi V. ipfimet nos docent.

IV. Uniquique fere Tractatui præmiffum eft argumentum, admonitio, vel censura, qua sequentis opufculi ratio reddirur,& vel genuinum vel fuppolititium effe oftenditur , iubjectis ad imam cujulvis paginz parrem, notis breviulculis, oulbus vel variantes lectiones notantur, vel loca difficiliora illustrantur. Accedunt cuique Tomo Indices utilissimi opusculorum, rerum, Jocorum S. Scripturz, &c.

V. In disponendis S. Augustini operibus Tra-Clarus exegetici in S. Scripturam, qui in prioribus editionibus in diverfis Tomis hinc inde dispera fuerant , Me in Tomum III. collecti funt. Quod & de speribus ejus meralibus in Tomo VI. congestis, factum est.

VI. D. Augustini Epifiele , que operum ejus pars potior (unt, otdine chronolog.co j ata temporis, quo scripta sun, ratinnem exhiben-par, in IV classes distributa. L Classes cas conti-PARS IL

net, quas Augustinus nondum Episcopus scrip- S.EC. IV. fir ab ann Christi CCCLXXXVI ad CCCXCV, ab An.CCC IL Quas Augustinus jam Episcopus ante Gelles tionem Caribaginonfem enm Donatiflis habitam, & detectam in Africa Pel seit barefin, fceinfit ab annn CCCXCVI. ad annum CCCCX.iif.Quas Augustinus à tempore pradica Collationis, &c Harefis Pelagiana, adnbitum ulque foum feri fit ; nempe ab ann CCCCXI.ad CCCCXXX. IV. Quarum tempus minus compertum habetur, quas tamen omnes, ab Augustino jam Episcopo, scriptas elle certum est. Augustini. Epiftnlis antea vulgatis paucz hactenus ineditz in hac editione accesserunt. Nempe Augullini adbuc Presbyreri ad A lypium Epifco-pum T. ag aftenfem Epifela, Brevlores II. ad Panliann Nolanam : Proling and Marium &Mercaserem, Augustins familiarem His addi deber Evillela ad Maximum fragmentum, in Prinafis faper Apocalyolios Commentarius repertum ; quod in fine Tomi tertii, Part,IL exhiberut.

VII.Integra hujus editionis moles in Tomos X. ordine admodum commodo, divisa est. Qui Augustiui npera quantum fieri poterat bomogones, finguli complectantur, léque invicim op-time subsequentur. Prodire corpit opus anno 1679 subsequentibus demum annis absolutum. Ad has itaque Tomos recenfendos jam progredimur.

TOMUS PRIMUS.

F A continet Opulcula, que Augustinus juveniss & nondum Presbyter contexuit , pramillis Retralistianum & Confossionum tebris , que pravia cujusdam Introdullionis vices supplere poffint. Succedunt igitur hoe ordine.

Retraliationum libri II.scripti an.CCCCXXVI Confessionum libri XIII.annn circiter CCCC.

Contra Academicas libri III. exeunte anno CCCLXXXVI. De beara Vita liber I. exettnte ande CCCLXXXVI

De Ordine libri II. endem anno. Selllequierum libri II. anno CCCLXXXVII, De Immertalitate enime liber I. codem anno.

De Quantitate anima liber I, anno CCCLXXXVIII. De Musica lebri VI. anno CCCLXXXVII. CCCLXXXIX.

De Magufire liber Leires an. CCCLXXXIX. De Libero Arbitreo libri 111. anna CCCLXXXVIII, abfiliri CCCLXXXIX. De Meri-ni Ecclefia Camelica de Meribus Manichaerum libri II anno CCCLXXXVIII.

De verà Religione liber I. circa annum CCCXC. Reenla ad Serves Dei.

SUPPOSITITIA in APPENDICE

) E Grammatică liber. Categoria decem, Priveipia | betorica-Regula Clers.is tradita Fragment

Regul : fecunda. De Fus Eremenica ad Sereres SAC. TV.

TOMUS SECUNDUS. Omplectitut Epifolas numero CCLXX. justa ordinem ehronologicum, in IV.Claffer dispertitas, ut suprà observatum, Classis I. XXX. continet, II. XCIII. III. CVIII.IV. XXXXX Pramifi funt Indices aliquot, ad has Epistolas pertinentes ; practpue ordonovus

cum antea volgato comparatus, & antea vuigatus, ad novum reductus. IN APPENDICE.

D Bonifacium & è contrà Epiftola breviores XVI. Ad Demetriadem Pelagii Epiftola.

Ad Cyrillum , & e contrà de laudibu Hiero-Altercatie cum Pafcentie.

TOMUS TERTIUS.

I N duas partes divistas, Augustini in faeras Li-teras Lucubrasiones, anteteà in varios Tomos distractas, in unum collectas exhibet hoc ordinc. PARTE L

E Dollrina Christiana libri IV. inchoa-ti circa annum CCCXCVII. absoluti CCCCXXVI. De Genefi ad Literan liber imperfectus.

De Genefind Literam lib i XII inchoati circa annum CCCCI.abfol. CCCCXV. Locations libra VII.circa annum CCCCXIX.

Qualimum in Heptateuchum libri VILeodem Annetationum in fob liber I. circa annum CCCC. Speculum CCCCXXVII.

SUPPOSITITIA in APPENDICE hujus Partis.

E Mirabilibus S. Scriptura libri III. Angli cujuldam , vel Hiberni , ut videtur,opus.

De Benedictionibus Patriarche I acob, Opulcuhum,ex Hieronymo, Gregorio, aliifque, forfan ab Alcuino decerptum. Quaftignes l'eseris & Novi Teftamenti.

In Aperaly fin Ioannis Expelies , Tichonio valgò tributa, revera ex Victorini, Tichonii. Primalii , Bedz , aliorúmque Commentariis confercinata.

IN PARTE IL

E confensu Evangelistarum tibri IV. circa annum CCCC. De Sermone Domini in Monte libri II.circa anmim CCCCXCUI.

Quaffionma Evangeliorum libri II. codem circiter anno. Quaftionum XVII.in Mattheum liver L.

In learners Trailains CXXIV. circa annue In Epifolam Ionnis at Parthes Trallatus X.

circa an. CCCCXVI. Expositie quarundam propositionum ex Epistelà

ad Remanos circa annum CCCXCIV. Ex Epistola ad Romanos sucheasa Exposurio eo. ab An, CCC, dem circirer anno Exposusonis Epistela ad Galatas liber Leodem anno -

S & C. IV

TOMUS QUARTUS.

Continet Exarrationes in Pfalmos. Quo in opere fe non admodům commendat fanétifimus Pater, urpoté quòd non inficiantibus clariffimis Editoribus, levifimis allufionibus, inutilibus allegoriis, myfticis, fique frigidis obfervariouibus, ubivis fcatet, & in quo conciunando vertionem ex LXX Intertrement factam, conftanter sequitur-

TOMUS QUINTUS.

Omprehendit Sermones ad Populum CCCXIV, in Clasies V. diffributos I. ermones de Screpentis Vereris & Nove T. flamente. II. Sermones de Tempore. UI. sermones de Savelis. IV. Sermones de aiverfis. V. Sermenes dubies, qui feilicet , non eerri habendi videntur pro Auguftinianis. Er in hie claffe qui visi funt minis referre Augustinum, typis minutioribus exibentur. Sequintur Sermonum quercudam Fragmenta qua in colectaneu Engypeii , Bede , Flori, ac Jeanus Diaceni reperiontur. Pramittitur volumini horum omnium fermonum index , fccundum ordinem veterem, comparatum cum novo,

IN APPENDICE.

SErmones suppossibili CCCXVII. in V. etiam. Classes digesti. I. Continct Sermones in loca Veterie & Novi Teftamenti. II. Sermones

de Tempore, III. Sermones de Santlis, IV. Ser-mones de diversis. V. Sermones ad Frattes im ereme. Sermonibus his ipuriis , omnes Cafarii Arelacenfis fermones inletti funt.

TOMUS SEXTUS. Pufcula Moralia exhibet, inque hoc ordine. Ex diverfis Qualitanibus LXXXIII liber L'anno CCCLXXXVIII.

De diversit Quastionibus ad Simplicianum libri II.circa annum CCCXCVII. De VIII. Dulcisii Qualitenbus liber I. anno

CCCCXXII, aut CCCCXXV. De Fede & Symbolo liber Lanno CCCX CIII." De Fide & Operibus liber Lanno CCCCXIII.

Encheiridion ad Laurentium , seu de Fide . , & Charitate liber I. anno circiter CCCCXXI. De Agene Christiane liber L. circa annum

CCCXCVI De eatechizandis rudibus liber I. Circa ann

De Cătinentia liber Leirea annum CCCXCV. De bono Conjugali liber Leirea annum CCCCI. De fantla Verginitate liber. I. codem circiter

De Rone Viduitatie ad Inlianum, circa annum CCCCXIV.

De Conjugiis adulterinis ad Pellentium libri II. circa SEC, IV. citca an CCCCXIX.

Contra Alendacium ed Confintium liber 1.citca annum CCCCXX. De Opera Mouncherum tiber I. circa annum

De Divinazione Damenum liber I. inter ann.

CCCCVL CCCCXI. De Cura gerenda pro mertuit , ad Paulinum liber I. cit ca annum CCCCXXI.

De Patientia liber I, ante annu CCCCXVIII. De Symbolo ad Casechametot.

De Symbolo Sermener alis MI qui eruditis Editoribus, Augustini ingenium, eruditionem, & dicendi genus præferre, non videntut.

Sermo de Disciplina Christiana. De Cantico Nove ad Catechumenet.

Sermones de quaria Feria. De Cataelyfme, & de tempere Barberice , Editoribus dubii, vel potius fubdicitii, viden-

Sermo de Veilitato Iciunii. Serme De Urbis Exsidie.

SUPPOSITITIA in APPENDICE.

Iber Sententiarum XXI. ex Augustino, aliifque inepté compilatus.

Dialogus LXV. Queffrenum , inter Orefium & Augustinum; sed que nec Augustino conveniun;,ex Augustino aliifque hinc inde defloratæ. De Fide ad l'errum , five de Regula vera Fides.

Fulgentii Ruspensis eft. De Spirite, C. Annal liber I. Alcheri Monz-chi Clarevallensis videtut.

De Amicinia liber I. Aelredi Rhievallenfis in

Anglià Abbatis. De Subflantia dittellionis tiber 1, Hugonis Vi-Corini.

De diligendo Deo liber I. Soliloquierum Anima ad Deum liber 1. Medicacionum liber 1. ex Anfeimo , aliifque

confarcinatus. De Coursuone Cordistiber 1. ex codem Anfelmo collectus.

Manuale, liber I. ex Augustino, Anselmo, &c. excerptus.

Speculum five Manuale, Alcuini effe vide-Spreulum Peccatorie, ex Odone Cluniacenfi,

& Hugone Victorino pracipue, confarcinatum, De triplici Habatacule liber L Scala Paradifi, Guigonem Cartufiensem au-

forem habets De Cognitione vera vita liber I. Honorii Augustodunensis est.

De Pica Christiana liber L Faftidii Britanni

Liber Exhartationis , Cett de falutaribm doenmentis. Paulinum Foro - Juliensem parentem agnoscita

De duedecim Abufionum gradibm liber I. Stephani libri 11. Ebrardo cuidam à nonnullis tribuitur. Trait um de fer tem Vitinge- feptem Denis Spirithe famili liber. Qui cum fit Lugonis Victorini, ejusque inter Opera reperiatur, hoc loco omisfus elt , notatis folummodò variis Lectioni-PARS 11.

De Confillu Vitierum & Virtuium liber I.Am. S.E.C. IV. De Mindace Liber L.Circa anuum CCCXCV. brofiii Autparti effe creditug. abanccc, De Sobriciate & Cafficate liber L

De vera & falia Panitsnila liber L De Auti-Christo liber I. Alcaino tributus.

Pfalierines , quod Augustinus matri fuz compolitific fertur Cantici MAGNIFICAT Expelitio , ex

Hugone Victorino decerpta. De Affumprione B. Maria Virginis liber L

De l'iftaniene Infirmerum tibri II. De Confolatione Morinorum Sermenes II. ek Joanne Chryfottomo forfan decerpti.

De Rellitudine Carbelica Converjationis Tra-Aatm, ex Criarii Arelateufis Sermonibus, utplurimum contextus. Sermo de Symbole, ex Ruffino , Cafario , Gre-

gorio, &c. collectus. Sermo in Pervigite Pafche de Efu Agni , intet

appolititia Hieronymi repertus. Seriae in Pfalmina XLI. ad Nusbytes , Hieronymo quoque falsò tributus. Hunc fequuntur

Sermone: aliques alis ad Populum, previores quidem, & auctoribus vel incertis, vel longe recentioribus. Sermones LXXVI ad Fraires in Erems. Quos Exclamatoris cujufdam Gallo-Flandri, olim fuspicatus est Martinus Lipfius.

TOMUS SEPTIMUS.

Gregium opus, ad Marcellinum de Civitate Dei comera Paganos in libros XXII dige flum.Hos contexere incorpit anno CCCCXIII. abfolvit demum anno CCCCXXVI. nobile fiquid ahud Antiquisates Ecclefiaftica Monumentum. In quo omnibus nervis, magno ingenit acumine, ingenti etuditionis tum Ethnicz, tum Ecclesiastica appararu Rei Christiana causam adversus Gentilium objectiones agit. In pulcherrimà bác editione adornandà clarifimi Editores notis breviulculis contenti, immenfos L. Vivis, & L. Coquai commentaries, opcris cerre inutile pondus, tejecerunt. In Appendice Opulcula aliquot de Miraculis S. Stephanis de quibus agit Augustinus lib. XXII. cap.8. exhibentur ; nempe Aciri ad Paleonium Epifiela de reliquiu S. Siephani, & de Luciani Epiftela & fe è Græco in Latinum vetså

Luciari Epificia ad univerfam Ecclefiam de revelatione en-peris Stephani Marigrit , cujus duo exemplaria vetusta exhibentura

Anaft die ad Landulerum Capuanum Epificia de fubfequente Serspin à

Scripiura de alia desellione ac tranflatione S, itephani in Prbem Ryganuam , quam Anastasius Latinitate donavit. Severi Epifiola ad omnem Ecelefiam

De Virentibin in Minerseenft Infula fallie per Relianias S.Stephani

Enodii Uz alenfis (uti fertur) de Miraenlis S.

TOMUS OCTAVUS.

Ibros continet quos adversus Hareticos fcripfit, & Operum Polemecorum primus dici debeat. Etsi enim, opus de Civisare Dei,ad hane

S.E.C. IV. hanc ciassem revocent Editores, propriè tamen abaa CCC. Joquendo, ea Scripta Polemica vocamus, quibus ei lib. IV. circa ann. CCCCVI. adversus Hareticos disputatur. Proinde in hoc Tomo continentur.

Liber de Herefibm ad Quodvulrdeum, cum Appendice de Harefi Neffersaca, Eurychiana, Timotheana, scriptus anno CCCCXXVIII. Tractains contra Indaes.

Traitanu de Vuliran credeadi , CCCXCI. De daabm animabm liber 1.

Alla contra Fortagatum Manichaum €CCXCII.

Centra Adimantum liber I. anno CCCXCIV. Contra Epiftelan Fundamenti liber 1.

Centra Fanflum Manichanm diffutationet, fett libri XXXIII. circa annum CCCC De Allis cum Pelite Maniches libri II. anno

De Natara Beni advertas Manichest liber I,

Cours Epifolam Secundini Mantebas liber L. Contra Adverfarium Legis & Prophetarum li-Iri II. anno CCCCXX.

Centra Prifeitianifla & Origenifla liber I, circa annum CCCCXV. Cantra Sermenem Ariantrum liber I. circa an-

num CCCCXVIII. Collatio com Maximine Arianeram Epifcon Et Tradaint evera cundem , libri III. anno

CCCCXXVIII. De Trinitate libri XV. inchoati anno CCCC. abfoluti anno CCCCXVI.

SUPPOSITITIA in APPENDICE Dverint quiaque Harefes, fea coatra cain-

que hofti am geatra Trattaim Coarra Indass, Paganes ," & Arianes Sermo de

Symbole. De Alterearisas Ecclesia et Synasona, liber L. Jurisconsulti cujusdam Opus.

De Fide centra Man chaes ber L Euodio anno CCCCXIII. Uzalenfi adjudicant Codices MSS

Commenicarium de modo admiret adi Manichaes. Centra Falcentinm Arianum de Unitate Trinisais liber I. Vigilii Taplenfis eft.

Quaftiones de Trinisate & Genefi , ex Alcuino descripta. De lacarnations Verbi,ed Innuarium Shri II.

ex Origenis versione Ruffiniana delumpti. De Trimnate & Vairate, liber L. De Effencia Divinitatis liber 1. ex Eucherlo,

aliifque compilatos. De Unitate Trinitatis , ad Optatum, Dialogue,

five liber L. De Dematibu Eretefiefticis libre I. quem Gennadii Massiliensis esse nemo nescit.

TOMUS NONUS.

Omplectitur Opulcula Polomica contra Donatiftas, que hoc ordine sequentur. Pfalmu contra Donatifias.

Coatra Epifislam Parmeniani libri III. circa num CCCC.

De Bapcifino contra Denacifica libri VII. ter CCCC. er/ CCCCII.

Al Carbelices Epifiela centra Denatifiat, valgo de unicate Ecclefia lib. L.

Contra Crefcenium Grammaticum partis Dona SEC IV. ADAD.C.C. De Unico Baprifmo, contra Petilianum ad Cor

Bantinm liber I. forfan circa annum CCCCXI. Breviculus collacionum contra Denacifia tib.

III. anno CCCCXII.

Ad Denauflas, poft collationem Carthaginenfem liber I. anno CCCCXIII. Serme ad Cafarcerfis Ecclefia plebem , Emerica prafente habitat.

Sermo super essiss un Emerito Donarissa siber I. anno CCCCXIII, vel ut alii CCCCXVIII. Centra Gaudeatum Denatiflam libre II.anno

Subjicitur huic Tomo I adex sperum Angallini contra Denatifiat, que in reliquis Tomis reperiuntur.

SUPPOSITITIA in APPENDICE. Ontra Fulgentium Donatifiam, incerti aute-

a ris liber Serma de Rufficiano Sabdiacene à Denaviflia rebaptitate. Habetur quidem fub finem operum genuinorum, fed ad fpuria relegandus. In hane Appendicem congesta funt Opuscula plura , & excepta ex Optato , Eufebio, Augustino, Conciliis Africanis , & Imperatorum legibus driumpra , que ad Hifteriam Deansfaram illuftrandam apprime faciunt.

TOMUS DECIMITS.

Cripta Augustini contra Pelagianes exhibet. S In quo contineri dicuntur (nondum enim ofemet vidi)-De Mericu & Remiffione peccatorum , & de

parenterum Baptifine, ad Marcellinum libri III. anno CCCCXII De Spirera & Litera, ad Marcellinum liber I.

De Namach Gratia, ad Timafiam et lacebum

nera Pelagiam liber I. anno CCCCX Ad Epifcopus Verspinen & Panlom Epiftela fen liber de perfellione jufferia bominie. De Geftu Pelagii , ad Anrelium Epifcopum li-

ber I. anno CCCCXVI. vel fequ De Gratià Christi , & de pescate Originali libri, Il anno CCCCXVIII.

Epsilola od V alerium Comitem. De unpriis & coneupifcentia , ad Valeriam Comitem, libri II. exeunte anno CCCCXVIII. De Anima & ejus origine, libri IV.

Epiftela ad Clandium Epifeopum. Contra dnas epifiolas Pelagianerum ad Bonifacium Papam libri IV.circa annum CCCCXXIV. Contra Inlianum libri fex.

De Gracia & Libero arberto, ad Valenzinum & Monaches liber I. anno CCCCXXVII. De Correptione & gratia ad cofdem liber L.

De Pradeftinatione Santtorum ad Proferum & Hilariam liber I. anno CCCCXXIX De done Perfeverancia ad sofdem liber L co-

dem anno. Alterius operis contra Inlianum libri VI. Contra Literat Petiliani libri III. anno circi- opus imperfectum, circa anna CCCCXXVIII.

SUPPe.

SEC. IV. SUPPOSITITIA in APPENDICE.

H Tpomnesticon contra Pelagianos & Calosti-nos , vulgo Hypognosticon libri VI. Marii Mercatoris opm effe Benedictini fufficantur.

De Pradiffinatione & Gratia liber 1. Fulgentio, à Sirmondo afcriprus, inter cujus opera re-

De Pradeflinacione Dei libellus, ignoti autoris. Ad hanc pratered Appendicem pertinent, B. Proffers , pro defensione D. Augu ano , libra 1V. aliaque nonnulla que ad hanc caulam enucleandam spectare videntur Proinde ad calcem hujus Appendicis fubjicitur Pica S. duzuftori, autore Possidio Calamenti Episcopo, ipsius discipulo,una cum ejuidem indiculo /sbrerum,Tra-Matnum,& Epiffelarum, S. Augustini.

Atque ita nobiliffimam hanc editionem breviter absolvimus. Fama est accessurum Tomum XI. in quem Augustini vita, elogia,& in- LXXI. In ellad, viri cujusdam divitis. In Pfal-Verum, ut opinor, nondum prodiit,

10,8:45% nèque veretum, néque recentiorum Hilarionis

198. ex Presbytero Antiocheno, factus est Archie- de his verbis agit, Decis Domenus vines procuraedendifque S. Chryfoftomi operibus, adhibuir vir illuftriffimus H Savilius nofter, qui omnium pene Bibliothecarum Atchiva excuffit , arcana retexit, quid mirum si panca, & forte nulla genuina opulcula hodie avixlera fuperfint? Ex eo tempore pauca edidit Cocclerius, pauca alii. fed que vix eruditorun cenfuram ferre pollunt. In Thefaure Aferice quem Perrus Pollinus fe-fuire Grace & Latine evulgavit Parif. 1684. familia ducit Chryfoltomi , pullola ad Monachot, jan ubr ell una fabitancia? Que manifesto mihl quà potiora feverioris vita documenta, pra- respicere videntur Ariani cujuldam notam, au-

cipuè de fludio, modoque orandi Afcetis tra- S.E.C. 1 V. dit. Deprompea eft, ma cum aliia, ex Fr. Tur. abAn.CCC riani e dice MS. de re Afrenca, quem anno-rum plufquim D. effe, judicat Polinus. Verum in hoc opufculo defiderarur fuavis illa, &

nativa dicendi vena , nobile illud acumen , vividusque ipiritus que in Chryfoflomi feriptis fe ubique produnt. Langurdus eff,& fe quioria potius faculi opus. Quam tamen centuram erud-torum judicio lubens submitto. Extant apud Cl. Galcum fequentia Chryfoflomi opufcula five Homilia? Affer all the bien gor axian. Tar peragion. Hegias un narryanis rus inpic. In el-Ind, ablances at Laura west a clie. Est & Mangare-Bin. In ifta i, ei me mogre vere, fe David m In Pane lum. Thei perarries . est lie ba pres fruare Yakracia, no outstac. In Bud, Joannes audiens in carcere. On bir rie miele un Cier byen debie, &c. In Zacchaum & de Elecmolyva. In Platmum.

dices , fiqui reftant, generaliores , rejicientur, mun XXXVI . De cruce, XII. Homilia de variis argum, In decollactonem S. Ioannis. In fellum. υπατάντης. In Geronicum S. Macarii. Πιρί οθερε Q. JUL, HILARIO, clarnit, juxta vul- Sermer magas. De erstene, Ispanie, Elcem. De Vilevart I, garem fentenriam, circa annum CCCXCVII. Pantiemia & compunitione & qued Dem &c. Ex-Condidife dicitur libellum chronologicum de tant apud Georg. Wheeler Baronet tum ifta. In mundi duratione, ien ut in MS. Vindobonenfi di- Refurrettionem. In Thoman defidentem. In Paracitur de curfu temporum. Primus illum cvnigavit lyticum. In Mefopentecoilen, In Samericiden. In P.Pithaus , deinde Bibliotheca PP. curatores. Affumptionem. In Pentecollen. De Patientiach gr. Quncirca eum penitus omifir H. Canifius in uclione. In omnes Santies, In occurfam, De Icinaditione fua Collectantorum chronologicorum, Quz nie In Annunciationem. In Devitem & Lagarum, Gallus quidam (qui Fridegarius Scholafticus. In Prodigum. De Publicano, In feffum Palmafuiffe pururur) circa tempora Carpii M. digef- rum. In Frans aredam. In Indam produtorem. fit. In his quintum locum tenuir (fex enim & multe ex his homiliz bis habentur. Opus erant opufeula) Hilario nofter. In codice Vin- imperfection in Matthewn , ex Vetuftiorum dobonenfi.olim Ambrofiano , ritulus ita fe ha- Commentariis compilatum , quod Chryloftobet, I verpit , LIBER QUINTIJULI mi nomine passim circumferri foler , Scripto-ELARIANE DE CURSU TEMPO. ris cujufdam Latini effe, fun loco monuimus, RUM. Explicit LIBER QUINT JULI & jam fere confentiunt omnes. De Dogma-HELARIANI. Sufpicatur Chr. Sandius * tibus Ecclefiafficis, & Hareticorum ouz rung V.C. de 168. Lar. e. nou indiligens vererum lib orum indagaror, vigebant controverfiis, pugnătia (zpe loquitur, vocem Quent potius numerum denotare, quem ur vel infigniter interpolatum effe, vel autorem in codicibus MS. coffectaneermin, hic libellus oc- fibi haud bene conftare necesse fit, Mihi quidem cupavit;quin & nullum talem autorem, nullum verifimile videtur, autorem faille hominem Q. Julium Hilarionem fuille, fed Libram Quant. Catholicum; que verò Arianifmam fapiunt & Int. Elarcans, five Helarione corcupte dici pro ve quinere dogmati bellum indicunt , nihil liber quinem vel tiber Q. Iulis Africam. Certe aliud effe, quam Scriptoris cujuidam Ariani, Saudii conjecturz favere videtur, quòd nemo, gloffemata & animadverfiones, ad refurandum iplius autoris textum , qua primò quidem marnostri meminera. Vide que in Africano olim gini , prout occurrebant, apposite, poste à Lidiximus, quaque infra in Fridegario noravinus. brariorum fraude, vel incurià, in rextum intromiffæ funt. Poffem id plurimis exemplis de-FOANNES CHRYSOSTOMUS, monstrare, dabo. Hamil. XXXIII. p. 119, ubi pilcopus Conflatinopolitanus an CCCXCVIII. teri fue. Cue precurateri? Sine dubio Filini dicis Post tantam diligentiam quant in ernendis, Spiritus Santio, Et fe volueru concedo sibi, un Pater Felie dicat. Mox fequitur hac nota ; nen gnare nirum Felins fie Pairm Procurator, and Spiritus S. Felit; fed boe dice, quia procurator doma: & paierfamelias neo ejufdem Subftantia

poffunt effe , net una perfona effe , nev equalit di-

gnica : fi ergo alter paterfamilias , alter procuroser

parrufamiliar , quomedo locusa haber Ternicas quat

Si aucem ejufdem fubit angraifte eft , & eft miner . injuriam faces fubftantia; li vere non equalis digni-

397-

P.375-

Vvf. de

torem

torem dum legeret árguentis, & hac pro te nată objecienris. Sublată hắc periodo com-mode fluunt reliqua; ne dicam hac verba in quibu dan codicibus MSS.non reperiri.Quod,

& in aliis quibufdam locis ejufdens commatis notari poteft. Quicquid fir ; Auctor Theodofii M. state vixile videtur. De Photino, Eunomio, Macedonio, &c. tanquam fui avi hereticis, ubique loquitur; nec femel diferte diest Honel, XLIX p. 173. fe omner barefeis & mala fretenalia qua Ecclefiam infellabans a compare Conftantint , nfque ad tempie Theedefit, expornife; ulterius proculdubio progreffurus , ni hoc rempore vizisfet. Alirer , haud difficulter conjicerem, ipium ad fequiora Sacula, etiam ad Caroli Magni atatem effe revocandum , & forfan non alium à Fœlice Urgelitano , vel Elepando Toletano fuife , quiis Arianz harciis labes objecta est. Sed de hão conjectorá non contendam. An verò fuerit natione Gallus , & speciatim homo Aquitanus , (quind me nuper monuit Bernardus pofter) aliis discuriendum reliquo. Etfi Speeier blads, qua voce alicubi utitur, Forani lagides Homil. XL. p 144. Dignisofa avista Homil. XLII. p.151. & id genus alia, ab hac docissiomi viri conjectura, abladete non videntur: Pfairerium Remenna pon Gelliena ubique fequitur; quin & Vetus Teftamentum, non ex interpretatione Hieronymi , fed juxta Isalicam werfienem, femper cirat. Scriptis apocryphis non raro utitur : qualia funt , Seripinea Seib , Apocraphus Hezeiga, Petri I contrarium & Clemente ferip:um , Apollolicarum Confirmionnia Liber ollavin, ne de aliis dicam. Verum de his

plus fatis Exrat Grace MS. in Bibliotheca Volfiand, fub Chryfoltomi nomine, Symplis orseru Tellamean, led non elle genuinum Chryfostomi foetum, ipfe mibi olim confessus est Cl. Vostius. Obiter id mihi notașe liceat,haberi Biblioth, Vindob, vetuftiffimo and. Theal. CLVII.anogymi cujuldam expeluterem in Panli Esiftelm CX S. learnn Cheyfoftome Hyporbefebus & Homiliis in caldem Epistolas, compendiose excerptam. In quo codice, id prærer alia memoratu dignum , Epsilelas Paulseas dividi in Anangurere five tectioner, in Kobahasa, five catera, & in Sriger, five verfus. Exempli gratia, in fine Entitoir ad Romanes hac leguniur, 'Asayriorere e. Kadidana se. Magroglas på. Eriges ma. hoc eft , Leilimes V. Capita XVI. Tellime-

ma veteris Teffamenti XLIX, Verfut DCCCXX De Lunga Chryfoftomi breviter pro inftituto postro diximus P. J. p.179. Cum verò non paucæ laciniæ veteris illiùs liturgiæ, quà Chry-foftomi tempore usa est Ecclesia Orientalis, in indubitatis ipfius operibus reperiantur, quarum nulla in hodicraa liturgià deprehenduntur vestigia, haud abs re forian erit paucula hâc de re annotare. Notis Savilianis ad hanc liturgiam hac breviter pramiffa funt , De Lieurgiamsegram Theologu disceptazionem relinone, has tamenm admonnife contenens , miram effs in ferippis codicibus inconftanciam. Quid enum babens

fere fimite verfie Erafmi & eduie Aforelliana? deinde multa paffim in operibu Chrifoftoni ex Lieureia , qua enm niebatur Ecclefia Orientalis, recitari, que bie non reperientur, multe bie repe- " quod ait tubtica proxime perimena in sortium,

riri , qua vix illorum temporum effe videanenr. SEC. 1V. Nec verò his contentns Savilius, Joanni Ha- aban. GGG lefio, in ordinanda Editione Chryfoltomiani everywing doculiimo , hac ulterius excutiendi provinciam demandavir, Prættitit, quod mandatum erat, vir, fi quis alius, Græcarum literarum fesentiffimus, feripta Singiew, qua judicium fuum de hac Liturgia erudité atque eleganter exponic , quam propria manu feripram, inter laceras ejus (chedas MSS, nuperrime repertam, mecumoue amice enmnuniea-

ram, hoc loco fubjciam, certus 'rois Quaexaine rem gratiflimam me facturum. De Liturgiis que sub autiquorum auctorum nomine foleut circumferri, doctos ferè " omnes video in unam iide fententiam : re-"lictas quidem effe ab Antiquis precationis & ofynaxos ecicbrandz Formulas, ils verò " multa à posterioribus fuille admista, prout viet fæ funt Ecclefiæ temporumve rarionespoftulare. Quod ut verum elle facile non abnuerim, " ira in iftinfmodi (criptis cauté imprimis ver-" fandum cenfeo. Nam que illis conftat à poot fteritate recentius intermifta fuille, reliquis "autoritatem minuere eft necesse, nisi iis stabi "liendis aliunde ab indubitate fidei antiquier-tare accedant firmameura, Quod ad fcriptum "hoc,quod pre manibus ell, spectat, ut illo s'Apo-" cryphis & dubiis acocnieremus, he fecere-ra-"tionca. Primò, exemplarium inconftantia. "Quid enim habent fere fimile Versio Erasmi et & Editio Morelliana / Secundo, Plurima hic " reperientur, que quomodo illorum temporum effe pollent, meritiffimò poteft dubitaria quedam verò vel primo intuitu conftat 4 "Chryfostomo proficifci non potuisse Que sant "prioris ordinis, non attingam, è posterio-"re ferie unum afferam aut alterum. Nam " quod in titulo omnium primo legitur, facer-" dotem facra facturum effe debere menyapina " Euperoyaulier, fi de confessione , spud facer-" dotem faciendă intelligatur, ut plane evin-" cunt verba flatim fequentia pera ti magene res น องห์ประชุม ของเรียง มะเล่ะและ , Joannis nostri n elle non porest. Norunt enim omnes qui in " Sozomeno funt verfati , fublatam à Nectario 44 illam confessionis rationem , & à Joanne no-" stro nequaquam restitutam. Deinde ad finem " lirurgiz pag. 004 prope calcem , habet titu-" lus, Tim Alver to SonAvrines to Xenescius : Ex " quo apparet in hie liturgià illam Chryfofto-"mi citari. Nam Smaonus eft Oratio, quá fa-" cerdos post finita facra solet populum dimiztere. Monet ergo titulus illam Chryfostomi "orationem à facerdote proferendam, qua Pa-"ter is folebar conventum dimittere, Excipit " hunc titulum precula in laudem Chryfoftomi " concepta, ubi To Xeoros lus nomen, ut & alida "in hoc scripro, habetur, quod de Johanne "dici cœptum non est aliquot post ipsum Sæ-" culis. Nam Genrgius Alexandrinus ducenes tis,& quod excedir,annis,ab ejus ætare remo-"tus, cum omnes quibus ipfum compellet, "titulos ambitiose ferutetur, hujus tamen re nominis nulquam meminit , non omillurus "fi vel fui atate invaluiffet. Que ftatim fe-

" quuntur ejuldem funt faring. Nam in co

° T. VIIIp. 818.

BANCCO. " nis, nifi nortanor aliud quid fignificet quam, " Sereprum , tebellum , comum , qua fola fignifi-

"catione legisse me memini. Deinde succedit « Joannis nostri laudem concepta. Atque inter " alia multa , hec fuut perspicue que, Joanne " nostro conscio, in liturgiam venire nusquam " potuere. Sed enimbare ab Erafmo abfunt "omnia. Atque ut quod censeo , libere loquar, " illa Erasmi liturgia, cujus Gtzcum exemplat "librariis nostris omnes scrutantibus Bibliow thecas nulquam comparuit, vider i potest esse " Chryfoltomi, multò magis quam Motelliana. er Sed quæ tettio loco fumus addituti, etiam &

Pto Catechumenis intente oremus, teche ftemus, oremus. Ut misericotdissimus ac miserator Deus orationes exaudiat. Ut cordium ipfarum aures aperiat, ut audiant que oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis afcenderunt. Et instillet ipfis verbum veritatis, Ut timorem fuum in ipfis feminet, & confitmet fidem fuam in animis spforum.Ut justitiz Evangelium ipsis revelet. Ue det illis mentem Divinam, castam cogitationem, vitam cum vittute conjunctam, petpetuò que ipfius funt cogitare , que ipfius funt fapere , que ipfius funt meditari, in ipfius lege die ac nocte morari. Intentiùs adhuc pro ipfis rogemus, ut eripiat eos ab omni malo & abfurdo negotio, ab omni peccato diabolico, & omni obfidione advetíarii. Ut dignetur cos in tempore opportuno lavacro tegenerationis, & remissione peccatorum, indumento incorrupcionis; ut benedicat introitus & exitus eotum, omnem vitam ipforum, domos corum & habitationes, filios corum, ut cos augeat & benedicat, atque ad meniuram zratis perductos, ispientia infiruat, ut omnia que iplis propofita etant, ad utilitatam dirigat. Tum Carechumenes furgere jabes Sacerdes, deinde dreit, Angelum pacispetite , 6 Catechameni. Pacifica vobis omnia , que ptoponentur, pacificambane diem, atque omnes vitz vefttæ diea postulate. Christianos vestos fines. Vos iplos Deo viventi ac Christo iplius commendate.

4 Engradier fen Demoniscotum mentioor nem in hac habemus Liturgia. At Chryfoftoer mus Orat. III. eli madanjule, p.409.lin.4. & " Otat. 5. p. 415. lin. 41. docet à Diacono cos er inter precandum coram populo fifti folitos, " juffofque capita tantum inclinare , an To wangelint rat emplem Blaub's ur iraupe w et ile corporis gefla supplicare. Cujus confuetudi-"nis in hac Liturgia nullum eft veiligium. Of is ** parmole il crant, qui gravioris admitti crimi-rois confeii, lachrymis fe & penitentiz de-derunt. Eos criam hajipilu a Sacerdote pro-# hibitos docet Chryfoltomus, quod facrorum " non debent fieri participes, quinetiam con " munem formulam fæpe profert; qui cos fa-er cris intereffe vetuit Sacerdos. Hanc fi in hac " Liturgià quafivetis , frultrà eris. Chryfoltomus in Oratione weis rie lalagirlas , p. 371-

SEC. 1 V. O monet , recitandum aliquod scriptum Joan- "illam Etasmi suspectam reddent. Multa enim SEC 1V. "habuit Liturgia illa qua ulus est noster , que shancco. "non modò in hac, fed nec ufpiam in Græ-

" cis, que feruntur, liturgiis antiquioribus ha-" bentur, Triplex erat hominum genus,qui cum " à facris mysteriis arcerentur, in litutgià ta-" men partes habebant fuas; xarry solon, oneywa " popos, &c of co promotion Pro Catechumenis haer bentur orationes quædam, p. 992. Sed quibus " Chryfoltomus nius est, vix quicquam habent, " commune. Colligam in unum quæ Chryfosto... "mus latius dispetsit in Ethico homiliæ secun-

" de in 11, ad Corinth ot our hic funt, cum iis "que noftet labet, posset lector facilius com-" parare.

In citandis paginis Edit. Savil, sequitut Auctor. Versionem nosmet adjecimus.

Τπὸς τῶν κατυχυμβίων ἀκθινῶς ἐεςθῶμθο, κῶμθο nation, begraph. In a wanterput, up bertiput Gior imanion & deneror actior "lea descrie en ares Tur raphin autin, "Des arieras à tobarpie in ille. pai se un fauer , pai Ghi naollier air beiern an airiffiq. Kai kanggier autie ? kiyo if akaleias. In kanaανώμη τ' Φίβον αυτά το άυτος, κρά βεβαιώνη τ' πίεν άυτά το Τ' διανοίαις αυτών. Ινα Σοππαλύψη άυτώς διαίganes the decoupraine. It is dutile dely is to Dangen-Gern Loyuruir, un iragem medilene , dannemie पर्व बंधर है उन्हों , को बंधर है क्रिकार , को बंधर है महत्रही बेंह , देह rm ripu der a narmylred de iplege agi marie. Ere enteriores carie der m adjanationale, in létralas aurer bir marrie nemen ein amme megypar@. Lord marrie ajuagripuar@ diaBaten , esi miдот патте врадегратор вырамки , да ти-екс телитик ў активацій. "Інклатерногу ак-The to make smalless the & shirps traditionistic the apireur Tapaprier. f colipal @ ric aplageing,ire Carriers receivibre evres & mic tolles mares ? Clas durin, ret dixes durin , 200 mis dixerins , mi mure dirties, in different bedrying, and sit petrops stating ayayas retira, isa xald Ding acroit mares na men-xappen ele ni reportire. Tum Catechumenos lurgere jubet Sacerdos , deinde dicit , To aypadas rec eineser meremure ei umrnaufler. Liegenund upis marra ta memijaka , signinko tho magicar nulous, nyi márac rác histore réc (ciéc òpin alré-made. Xescará òpin ni rlin. Escrit rá (inn Och geir@ xerr@ eirre @ Dod i.S. Dein capita inclinare jubentur, clamantque omnes Amen.

* lin.21. 'Οιχ' ές ετι inquit, όλι το μυσφίου τι βιά « σωιχος ε διάκει», όλημούταια άλιένες. Ατque er certe in illà que Jacobi fertur, Liturgia, ha-"betur hec particula Bigrum andur. at verd o in hic noftra, as xi mu; Qood fi cùm primum « ad opus hoe access, przyidistem hoc mihi dastum iri negotium, facile magnam illorum 4 temporum Liturgia partem, ex unius Chry-« fostomi operibus expediissem. Nunc verd e ea tantum produxi, in quibus memoria fran-e di non fuit. Quamobrem fuerit hac Liturer gia illa, quà olim apud populares suos usus er eft Chryioftomus e cum tamen adempta effe rei multa, multa addita conflet, necesse est il-« lud scripto huic accidete, quod olim Navi "Thefei fetunt contigiffe, quam cum vellet fludiola posteritas confersare, partésque carie & putredine faifcentes, aliis fubinde tefarcizent, sell. IV. " farcirent, ita tandem eft immutata ,ut jure abAn.CCC. " meriro ourreretur, fueritne Navis illa qua "The feus Cretam petiit.

Hactenus Cl. Halelius, in fanctis Patribus diligenter versatus, in lectione Chrysoftomi versatissimus : qui urinam que in animo habuit de refarciendis Liturgiarum reliquiis, que hinc inde apad Chryfoftomum dispersa jacent, revera præftitiflet Vtinam faltem in ejus fuccedar locum, qui fractas, lacerá que vererum Liturgiarum tabulas, andique colligeret, & cum Litutgiis que supersunt hodie, accurate con-

AMMON, gente Ægyptins, è regione Thebaidis, orta, faltem Epiicopatu (erat enim iftius urbis Epiicopus) Adrianopolitanus: ipfum enim & nomen.& locus hic ortum elle clamant. Etfi enim plures erant Adrianopoles, quas homo famz & gloriz cupidus, in fui hono-rem condidit Adrianus I-sperator; cum tamen omninm hoc tempore famolifima erat Aninor, ab Adriano Imp in honorem Antinoi, amafii fui, in Thebaide condira, ab eòque eriam

De Vibin Adrianspolis vocata (telle Stephino) Am-85. par eft Quo tempore vixerit haud fat's certuin Lib de eft. Cyrillo Alexandrino, à quo citatur †, fe-de fid, ad niorem fuille fat's conflat ; Epiphanio verò

reft. fid. ad niorem fuiffe latis contra ; popular Refig. Re- qui opus fium de Herefilm, anno CCCLXXIV. gin. T. V. Elucubravit , posterior videtur; qui ipsum , non minus qui m Methodium in disfertatione adversite Origenem de Resurrezione, proculdubiò laudaffet, falrem meminisset. Medio igitur tempore claruiffe videtur; nimirûm excunte hoc faculo , circa annum CCCXCIX, fervente tune rempotis, & in Ægyto przeipue, 4e Origene ejafque degmatibm , controverlia. Et qu dem post annum CCCXCII. (cripfife, wel hiuc firmari potest conjectura; quòd Hieronymus in recensendis sui temporis Scriproribus Ecclefiasticis diligentissimus, quique hoc ipso auno catalogum suum claudebat, ipsius nullibi meminerit. Nec fatis mirari licet, virum non incelebrem, non modò ab Hieronymo, fed nec à Socrate, vel Sozomeno, nec, qui illis accuratiot & diligentior effe folet, Theodorito (ut alios Scriptores Ecclesiasticos, Cyrillo excepto, raceam) ufpiam, quod fciam, memorari. Plures erant Ammere qui hoc faculo floruerunt. Nemo verò huc, majori probabilitate pertinere videtur, quam Ammon ifte, cujuidamurbis (quida, Adrianopolis?) iu Thebaide Epitcopus ad quem exeat Theophili Alexandrini Cemponisorium, seu Epifola Canonica de su qui cum Arianis communicaverint, deane Bifte Presbytere Lycopolisano, que un'i cum Balfamonis Commensarie habetur Pandell. Canen. Tom 11.p.170 cerre & locus, & tempus, & fumma cum Theophilo, acerrimo Origenis, & Origenistarum adversario, familiaritas optimė congruunt. Edita eft a Bollandianis Man, Tom III. pag. 61. Ammonis Episcopi Elgarchia Epistola ad Theophilum Pantarcham Alexandrenum de vità & converfasione SS. Pachomis & Theodore. Ubinam verofita fuerat hac Elawebia an in Thebaide, vel alicubi in Ægypto, vel an locum indicent Editores Bellandeari, nondum didici. Viderint qui-

bus opus Bollandianum ad manu n eft. Opifonis 5xc. 111. tandem fir , for pfit Liver aligne advertor Ore- ab Art, CC. mem de Refurrettiene, telle S. Maximo Schol, se Dienyf.de Caleft dierarch. c.7.p.8 . Cujus operis në mica quidem hodlë superesse videtur, Fragmentum at & Our Aigs citat Cyrillus loco laudato An ex libro de Rejurrectiones, non conflat. Idem Maximus Seke', m t.b. de Feetel Hie. rarch. c.7. p. 421. Olympium quendam Adrianopolis in Lycil Episcopum, its accenset, qui Origenis dogmata de Re'merettreme Seripsia fais eppuguarum, his verbis , 'Anayon's Melodie misloeS., an 'Onumis 'Adelaramenting, Omening & Auxlac, Ta nat' sire in' airis all avarience yes-Dista , and Armines & Biguer Chening, Lete S. Methodia Maryess . O . ily po Adreampolisani , Epifenci Lycia , nocnon Anipure Beftrorum Epoleops tieres , ques in eum de Refurrettione co-fe-ipferant Hunc Olympium, eundem cum Ammone nostro, facit vir doctifimus H Hodius; live de Refuere :sens , Anglice nuper editor Non alia opinor ratione, quam uterque Adrianopolis Epifcopus, prerque adversus Origenem ferip ille dicitur. Sed plures erant Adrianopoles , in Tiracia , Ætolia, Pilidia, Bithyni Thebaide , in Syria (Thadm with), & forfan alibi. Diverfa plane funt utria me Scriptoris nomina, diverta & loca. Aumonem caim in Ægypto Epifcopum fuiffe, nemo temerè dubitabit. Olympium Scriptorem novi neminema nullam in Lycia Adrianopolim. Ut non femel firpicatos fim in S. Maximi verbis menda ele , locumous integrum ad Methodium effe referendum, hoc ferè modo; Lege S. Meshedil Marryes , & Olympii Adrianopolis Lycia Epifcepi lebrer ques , erc. & pro mi car affine (Methodii scilicer & Olympii) va cur aine legendum effe. Ersi vulgata lectio retinera priteit, dummodò & ad Methodium & Astipatrum Boftrensem referatur : quo sensuinterpretem intellexisse constat. Ut hanc conjecturam ab omni prorsus verifimilitudine non abhorrere demonstremus. Notandum s Olympum celeberrimam fuiffe Lyciz Urbem ex fex majoribus hujus Provincia civitatibu unam, 2. Methodium, Olympi Lyciæ fizil Episcopum , quod Hieronymus * & Suidas † * De Serbe. diferte teffautur. 2. Methodium fimplici Mar- can le tyris titulo hic infigniri, pulla, vel fedis, vel di. †Insulal, gnicatis Episcopalis, mentione facta, aliter quam à Veteribus citari folet, aliter quam in eodem textu Maximus alios citavit. Regeret huc forte quifpiam, fed quid fiet de voce Afunrereitue? Quid fi dicamus, in textum irrepfiffe / Vel quod rectius purem, Olympum etiam Adrianopolim dictum / Certé non pauca erant urbes, Adreauspoles, dictz. qua etiam vetus nomen foum fimul retingerunt, quales Stratonicza Macedoniz, Murfa Pannoniz, Neoczfarea Ponticz, Antinoe Thebaidis, ut de aliis non dicam. Quin fi concedamns Adrianopolim propriam & diftinctam fuiffe Lycia urbem.potnit & hoc modo Methodius noiter Adriano-

polis effe Epifcopus. Nondum enim exacta Epif-copatuum divifione ubique facta, qualis fe-quentibus temporibus obtinuit, & praefertim vigence jam perfecutione . Methodius plurium civitatum curam Episcopalem simul habe-

299

Distr, de Metroda

m & Olympi Lycize, & Patarotum Epifcopum fuific discret refert Suidas , (quod tamen miror negatie virum erud tiflimum mos nominandum) inde Veteribus vulgo Methodius Patarenfis dictus. Adjungam V. C. L. Allarii * reltimonium. Cum irfdem ipfis tollibus Olympi Lykeip. 2.304eia fuerit Epifcoput , que inter maximal Lycia urbes commemoratur , poenit effe codom ipfo tempero & Patarorum, & aliarum in Lycia mbium Epifespus. Si conjectura nostra erudito Lectori minua placuerit, aliam loci hujus S. Maximi le-Cionem fubliruendam proponit idem Alla-tindo, sat tinat; hudosiu s ajau parlugo, Sinedam Andar, and Odonamie Adonamie An verò talis fuerit

Olympius, meriro dubitat, idque fibi anxiè quarendam effe dicit. PETILIAN U S, Cirtenfis five Conflantinianenfia in Numidia Epifcopus, Donastitarum Dux atq; Antelignanus, claruit ann. CCCXCIX. In Collatione Carthaginensi anno CCCCX1, delectus est ut partis sux causam disputando fuffineret: homo audax & fui plenus in differendo promptio , quam eruditior. Scripfit librum de unice Bapesfine, non nifi verbornu ftrepien inflasum , & calumnistis criminationibus afterains , ut Augustinus Ioquitur; quem proinde Augustinus fingulari tractatu de unico Bapti/mo contra Potilianum, folide refutavit, Epiftolam et iam scripfit Encyclicam ad omnes partis fine Presbyteros & Diaconos per-diæcefin-conftitutos, qua Augnflinum & Catholicos firenue oppognat, causámque fuam convitiis potius quam argumentis agit. Huic femox opposuit Augustinus, tri-bus libris, fed non codem tempore course Lite-ras Paciliani Dinastita, (criptls, Libro primo do-Arinam Petiliani de Baptilmo in genere examinat Libro fecundo Petfliani Epiftolam @ wolse foquitur, ac penè integram differtationi iur interferit,& ad examen revocat.Libro tertio reliqua iplius Periliami Scripta perveria percurrie cipue Confes lib.V.cap. 15,6,7.

re potuit. Et ita quidem revera habuit, cum ip- & refellit. Hoc Augustini contra Petilianum SAC. IV. opus, ad annum CCCC, vel CCCCII, referent ab An. CCQ. Benedictini Paritienfes.

ANONY MUS Vita S. Martiniani conditor svygen@, exeunte hoc faculo, circa annui CCCXCIX. claruiffe videtur. Scripfit Vitam S. Martiniam, qui in monte quodam propè Cafaream in Palaitina sub Throdolio magno, ejufque hliis,viram egit eremiticam Exhibent bane was Latine Surius & Bollandiani Februar XIII. Extar Grace in Biblioth.Cafarea inter Hiffericos Ecclefiait.Cod.III.nn at.fol.109.tefte Neffelse Caral.Part. V.p.q.

F A UST US, gente Afer, civitate Melevitanua, Manichaorum in Africa Episcopus, claruit anno CCCC. vir eloquio luavis, ingenio callidus, loquax poriàs quam eloquens, fciolus magis quam folide doctus. Augnitino dubiis onnellis, dum eo in errore verfaretur, laboranti,hune tanquam Oraculum quoddam commendarunt Manichzi, quem Carthaginem venientem (apè convenit Augustinus , & frequentes cum co fermones ferebat. At præter vultum congruum & decorum eloquium nihii fere in eq reperit. Erat enim in rerum naturalism fcientia parum versatus, in religionis cognitione rudis & imperitus, quem tamen fama pervulgara præferebat, effe honestarum doctrinarum peritiffimum,& apprime disciplinis liberalibus eruditum. Scripfic volumen adverfus rectam Chriitianam fidem & Catholicam veritarem. Hoc rogantabus fratribus refutandum in fc fuscepit Augultinus, quod & magna curâ,nec minote judi-cio & eruditione prælitit, editis contra Fault Manichaum libris XXXIII. In quibus I auflum र्हे मधील lequitur, integrúmque jus librum in luum opus transcripsir. Extant hi libri una cum Fausta pere membratim discerpto Tom. VI. col. ass. De Fausto plura habet Augustinus lib.1.& pra-

SCRIPTORES GENTILES Religionis Christia. næ boc Sæculo Oppugnatores.

HIEROCLES, Philosophus, Bishyniz Vicarius, postca Prases, tandem Alexan-Præfectus, claruit anno CCCII Non modo Auctorem & Confiliarium faclende in Christia. nos perfecutionis Dioclefiano fuife, fed & feri-plife opus ad of dem, multo fale & acumine conperfim, teftis eft Lactantius, qui hoc iplo tem-pore Nicomedia vixit, Infli-lib.V. cap.a. pag. 461. Auctoris quidem nomen (upprimit ; alibi tamen profert , de Mers. Perfee, cap. 16.pag. 234. Eundem quidem elle extra omne dubium nit Eufebius in libro quem contra Hieroclem scripfit. Integrum Hieroclis opus duobus conftabar libris, quos alyur onanibus mek Kunavic vocavit, nen centra Christianes,ne inimice in-Gitari videretur , fed ad Christianos , ut humanê d' banigne confedere parareine . ut Lastantii bac

de te verba funt. In nefario hoc opere plurama effutivit de Scripturarum contrarietate, de Panli Petrique diffidio de Apottolorum frau dibus & imperitià, & quod omni majus blafphemia eft, de Christi Domini nostri latrociniis;cujus miracula, longè infra ea, qua ab Apol-Ionio Tyanzo, Magorum omnium famolifi patrata erant, fuiffe, oftendere conatus eft. Po-flerioria hujus operis partem de comparatio-ne Apollinii cum Christo, refutandam in fe fufcepit Eusebius libro contra Hieroclem; quod & fatis jejune præftitit, cum potius Philoftrati libros de Visa Apollonii in eo opusculo brevites percurrit & refellit, Quadam Hieroclis frag-menta, nondim edita, penes se habet Cl. Galaus, Meminit cujuldam Hieroclis Libanius in Ep ftolis aradine , qui & è numero Magilles

Szculum Arianum.

SAC.IV.

A CCC. cum nofter iplo hujus faculi initio , magni no minis , dignitaris , & atatis, imperante adhuc Dioclefiauo fuerit. Meminit & Hieroclis Suidas in voc. murers Ouquester. Sed is a nostro diversus plane mihi v.detur. Nec alius forte quam qui Hippiarrica conscriptir. De Hicrocle ejńsque Scripris, altisque qui ho. nomine infigniti fuerint, prolixe atque erudite agit, judicio & axessia qua folet omnia, Pearlonus noster, in prolegomenis que Hieroclis opulculis in unum collectis,pramifit,Lend.1654.81e.

LIBANIUS, Sophista Antiochenus, Phasganii filius, Diophanii discipulus, claruit anno CCCLX. & ad Theodofii Magni tempo-P-157

ra pervenit, tefte Smdå. Quin grandavus adodům decefferit, fi modò verum fit quod tra-De Inform dit Synefius * ei ztate feppar, (Libanium enim Nicephorus Gregoras) nempe ipium jam nonagenarium, in fictis argumentis declamitandis operam & studium poluisse. Præter Oraciones ejus & Declamationes Grace Latine editas Parif. 1606.II. Vol. fel. &: Orationes V. quas Gracè Latin, cum notis edidit Gothofredus Genev. 1631. 1634. 4ie. habentur Grace MSS apud Galeum nostrum plures Libanii Epistola necnon Orationes qua fequentur. I. Oracio cario 4 nμυρίας, Pr. Oux απάτεπ, &c. Il. Oracie πείς τές βακίν αίτλο καλίσειζε. Pr. Ως ή βαρίς, is ή mmy Dic. &c. III. Oracio ad Aussechenes. Pr. 'A soli tim's triance. Orațienie funebris in necent Juliani pars magna, que in editis defideratur. In håe Libanius ait Julianum noctes hyemales con'mmpfife in confutandis iis librit (facras Christianorum Scripturas intelligit) qui 7 os Hadaring and jouren , Guir en, egel Gud maiba maun, qui bominemiflum ex Paleitina erinm, Deum, Deique filimorfacions. Et in hoc conatu Julianum, ipfum Porphyrium (quem Tique yequem vocat) fuperaffe. Verum fi ex pede Herculemicx illius operis fragmentis ouz hodie apud Cyrilluni Alexandrinum reperiuntur, judicare liceat; nperamatque oleum perdidit Julianus , & malignum potids in Christianns animum, quam vel ingenii acumen, vel invictum aliquod argumentorum tobur oftendille,cenfendus erit.

D. MAGNUS AUSONIUS, natio-179ne Gallus, domo Burdigalenfis, Julii Aufonii Medici filius, primum in civitate patria Grammaticus & Rhetor, deinde in Aulam accirus, a Valentiniano Imp. Gratiani Augusti Proceptor confliturus eft. Ab eo jam ad Imperium evecto, factus est Conful, ejusene Infignia gestir, anno CCCLXXIX. Vir Grace Latineque peeitifimus, in Poefi fummus, cui non decrat ingenium lepidum, acutum, eruditio varia ex Veterum fontibus haufta. Haud bene conveniunt eroditi, Christianis, an Gentilibus sit annumerandus Christianum fuisse volunt , Elias Vinetus, Crinitus, Gyraldus, Bellarminus, qui illum hoc nomine Scriptoribus Ecclefiafficis accenfet. Gentilem J.G. Vollius de Poet, Lat. pag. 55. Ol. Borrichi is Differto A rad. de Poet.p. 73. Certe fi verfus Pafchales , & Orano que inferibirut

Mararina, genutua fint, fuiffe prima nota Chri-

fuisse videtur. Hic verò idem vix esse potuit, sliannm extra omne dubium res erit. Sed suspi. S & C. cari licet , faventibus etiam quibuldam MSS. ea porids Paulino, Aufonii discipnto, esse tribuenda. In operibus indubitatis more Gentilium Poetarum ubique loquitur , Paganz religionis ritus & antiquitates accurate depingir, tormulas retinet, - faurare pia numina devinente istiusmodi plura. Petulans & lasciva dicendi vena, à Christiano pectore plurimum abhorret, ut monfirs softar apud to effe ingenue fatetur Cl. Ritterslufius , Lominem Chritianum, o nt apparet, non nomine tantim, fed & pellore, marebus, adeo fapi lafeiva aique impreba feribere posmife. ne nife nomen Aufonis effer adferipeum , Belbetiranum Poetam te legere pater. Acrioricensura Ju-Tius Scaliger Poet lib.6, VI c.s. Scripfie nonnulla adeo fada , atque deseffanda, us neque Seripeore. neque Auditore digna, non in Spongsam inenubere merita fint, fed folis flammis expeats poffe videau:ur. Ut de arctà ejus atque intimà cum Symmacho Prafecto, Christiani nominis hoste intensissimo, amicitia, nll dicam., Fatcor in ejus genuinis occorrere mihi locum nnum, alterumve, qui primă. falrem facie , Christianam fidem fapere videtur. Ita Epift XXIV.ad Panlin.vcrf.112.obi de Pauli ni in patriam redito à se calidis votis exoptato agens, Deum Patrem, Filiumque agnofecte Videnne

> -serta est fiducia nebir Si geniter natufque Dei pia verba volentum Accipiat moftre, reddi se peffe, precain.

Quz forfan ad hominem, & in Paulini gratiam dica funt. Ita in carmine, quod Gryphus inferibitur, ubi de numero ternario agit, ad facram Trinitatem digitum intendere videtur , verl. LXXXVIII.

Tris numerus (uper emnia; Tris Deus unut, Verum in ishoc poemate, omnia penè obscura; & anigmatica funt. Onid multa/Quifquis Epi-Itolas, que iplum inter & Paulinum intercedunt. dingenter contulerit, cum à Christiana religione altenum effe, facile videbit. Hinc in Paulinum, qui, ut vitam arctiorem , & homine Christiano dignam amplectorerur, ad Montes Pyrenzos

confugerat, acrater invehitur, acfi infania morbo laboraret ; perinde ac de îni temporis Mo-Triffis, ogent, deferra celat, sacisufque pererres Alpam convexa jugi; cen dicitur elim Mentit inept, ains beminnm. e veffigia vitant, Avia perluftraffe wagus locas Bellerophentes.

nachis Rutilius, Epiff, XXV.in fine.

Ausonli opera melioris note ediderunt Jos. Scaliger, Elias Vinetus, & novifimè cum variornm notis fac. Tollius, Auftel. 1671.800.

CL. CLAUDIANUS, ortu Ægyptins, Tribunus & notarius, claruit anno CCCXCV.Comfulate Olybrii & Prebini, quem eleganti carmine celebravit. Cui ob egregia in Rem Literariam merita petente Senatu. Arcadius & Honorius Statuam in Foro D. Trajani polucrunt. In Inferiprione inter cateras ingentes artes, Poerarum pragieriofiffimas vocatur; a carmina ab code

MC. IV. feripta, ad memoriam manya.

Lacccc. cunturaddito hoc epigrammate Graco, feripes, ad memoriam fempiternam fufficere ti

Err bil Birperiose eler not paserar Opane

Braufiner Pour rei Burtier Gerus. Christianum fuisse affirmat Christoph Landinus inepté. A Christi nomine alienum esse diserté tradit ei tempore aqualis S. Augustinus de erv. Dei I.V.cap. 16. Edit. Par. p. 141. immb paganum pervicacifimna vocat P.Orofius I.VII.c.35. fol.332.p.a. Unde jure quis inferre possie, ipsus fcriptis editis fidem Christianam oppugnaffe, etiamli in ris que superfunt, oulla vestigia deprehenduntur. Carmen Pafthale , Lous Christe, Miracula Christi , que operibus ejus subjungi folent, juniori cuidam, & forfan Claudiano Mamerto, adjudicanda funt.

MAXIMUS gente Afer , civitate Madaurentis (Africa propria oppidum erat, inter Numidiam & Getuliam) professione Gram-maticus, S. Augustino familiaris, claruit excuste hoc feculo, circa annum CCCXCIX. Homo gentilis & religionis fuz zelo flagrans, fcripfir Epifelam ad Aguilinam, qui deorum worum cultum vindicat , aitque , fo, unam effe. Drum fannum , fene seites , fene prole natura confisars , ejafque virintes per mund anum opm daffufat multis vecabulis invocare. Ita fit, inquit , ut dum ajm quasi quadam membra carpsem variis suppli-Cationibus profequimur, totu colere profeite videamer. Deinde in Christianos iovehitur; partim quòd Deum quem quafi proprium fibi vendicasent, in locis abditis le videre affirmarent; partim quòd relictis Templis, & neglectis Majorum fuorum manibus , hominum mortuorum bufta Rulto frequentarent. Hinc Martyres quofdam Punicis vocabulis infignitos, ludibrio exponit, Mygdenem feu Megginem, Sanaem, Lucizam, & prz omnibus Arehmartyrem, Nampha-niosem. Per Namihanionem quis hic decotetur, haud facilis est conjectura, nec à quoquam id tentatum memini. Si in re obscurá conjectare fas erit , non alium quam Christum Dominum mostrum designari putem: partim quòd Archiri præ alits Martyribus, pro religione à se institută paffus eft partim quòd cum alii huic vel illi numini praferantur, bure, inquit, preb nefarldite X LIV.

immorealibus prasulerint Christiani; partim denle SAC.IV que quòd interprete Augustino in Literis relpontoriis, Namphanie lingua Punica nihil alind fignificet quam bous pedir hominem i.e. coms advearns affor at aliquid falsestatis feent felemus decore, fecunde pede intressfe, cujus susreicum prafterstas aliena ferma fit. Quod Domino noftro apprime convenit, qui optato pede in mundum venir, & obambulavit Capilia. De quo Propheticum illud imprimis dictum ett, quem pulchri faper mentes fant pedes pradicantis pacem, annunciantis beriam S. Namshamenis Martyris & Socierum auss

num , pradseantis falurem ? Nescius non sum in Marsyrelegio Ressam Julii IV.celebrari memoille roberavit ad pugnam, & ad corenem provenit. quique Madaurs sa Africa paffi funs. Verum hat omnia, ex his ipfis Epiftolis delumpta effe quie non videt? quin & in not is fuis diferte faretur illustristimus Baronius, Concludit Maximus, folenni formula, die ee fer vent per ques & cernes, atque cuniterum mercalium caronamem Patrem , univerfi mertales, ques terra fufliant, mille medes concerds defeorded generamor chr colimns. His refpondens Angultinus Epiftola fr quents homimem acerrimé peritringir , oftendirque fi ludiera agere vellet, se par pari referre posseshominem verò graviter moner, ut in noc argumento feriò versetur;paratum se fore, de his pro argumenti dignitate disceptaturum. Claudit Epistolam his verbis, as se bec lateat of in facrilega convicia imprudentem trabat , feias à Christianis Catholieite querum un veilro oppodo eriam ecclefia confistuta oft, autium coli morenerum , nibit denique ne quenen Aderari. and fit fallum elecandreum a Des Jed name infum Deum out fecis et condides omnia. De verbe pore quo scriptæ fint hæ Epistolæ non constar-Referent eas noviilimi editorea ad annum CCCXC.Cim fequentl,Idolorum cultus Imperatorum lege prohibitus fit. Sed oullum inde duci potest argumentum, com non hoc modo, fed & puovis ferè appo fementi. Configuetenes Imperiales hac de re late fintut in Codice Thees defiane videre eft, nempe ann. CCCXCI L. CCCXCVI, anno CCCXCIX, quatuor, quarum due ad Africam proprié fpeciant, irerumque anno, CCCCVIII ne ulterius pergam Habenturha Epiftola Edit. Novif. XVI. XVII. in valgaribus editionibus num.XLIII.

S Æ C. 1V.

Concilia hoc Seculo habita.

SEC IV.

LIBERITANUM, Elibert, que Hilpanla Bortica urbs eft, ad reftaurandam plan Ecclefie disciplinam morésque Chriflianorum reformandos, fervente jum perfeeu-tione anno CCCV. ex vulgari calculo / dibus Maiir congregatum. Aderant Episcopi XIX. (alii codices habent XLIII.)& in his Of lubenfis, Presbyteri XXVL alii XXXVL) ad ftantibus Diaconis, omnique plebe. Condide-

PARS IL

runt Canones LXXXI, feverioris discipling, & SAC, IV antique virtutis ac pietatis indices, qui cum notis Binii, ex Garfià Loaisà maximam partem defumptis, Gab. Albafplazi, & ampliffimis do Auffimilique Ferd.de Mendona Commentariis habentur Conc. Tom I.pag 967. His addi pol-funt XII b Differtationes illustrissimi Gardin. D'Aguirre, quas novissima fua Conciliaram Hif. Collectioni inferult, quibus historiam hu

Sæculum Arianum.

SEC.IV. Concitii.locum, annum, & plares ejus Canones ALCCC. mire illnstrar, Vid. eius Neir, p. 4t. Verum

prater primam , quá de tempore & anno hujus Synodi agit , quam circa menfem Maium anno CCCIII, celebraram fuitie conrendit,reliquas Differentiones penitus omifit , Ferdinandi de Mendoza Gonzales,&c. luo ique et ism ubi opus erat , commentarios exhibnific contentus, ut ex ipio Opere jam edito videre eft. Præterea de tempore hujus Concilii lirem haud ita pridem movst Gl. Baluzius, * qui illud post Ancyranum, & Neocafarienfe; alignanto ante

Mar.p. .... Nicanum, celebratum effe arbitratur, ca imprimis ratione ductus, quod Concilii Sardicentis Canone X I V. de laico per tres Dominicas in civitate commorante , nec conventum celebrante dicit Ofius, Memini autem faperiore Cencilio fratres nellres conflituife ut aliquis laicut,eye. que de Concilio Eliberitano intelligenda effe, contendit Baluzius, Ofiumque ad Illius Canonem-XXI. respectife, quo tale quid flatuitur. Sed 1. Potuir hujulmodi Canon in Synodo aliquá paulò ance Sardicenfem habità, ftatui, & cerce ex vi vocum istatum Superiore Concilio, aperte fatis ignuitur. Quo quidem rempore alia plane erat rum Ecclefiæ, tum Reip.facies, quam Synodi Eliberitana Decreta nobis reprafeugant: nec meliks cum ca congruunt, quam alta Hyemis tempestates , cum attivalis coli, folif-

que, calore, iplendore, serenitate , conveniunt. g Gan, XI, a. In textu Graco verba aliter fe habent † Mijaungenion, Recordement autem Patres nellres in sempore praterito judicioffe: Que Synodi Elibetitana tempori apte fatis congruunt. Textum verò Græcum fi non anthenticum & Originalem, ex eo faltem in Grecorum ufum immediarè fuele expressum omnibusque quas habemus hodic. Dionyfii exigui; & Ifidori Mercatoris verfionibus antiquiorem, nemo opinor temerè ne-

CIRTENSE (Cirta Nomidia erat Metropolis,polica Cenfiantina dicta) Dioclefiano & Maximiano purpuram deponentibus, IV. No-nas Maii, vel, ut alii, III. Nonas Martias anno CCCV.ab undecim Epifcopis (quorum feptem Traditores fuerant)Præfidence Secundo Tigifitano Primz Cathedrz Epileopo in domo Urbani Donati/Christianorum Baliticis nondum reflitutis) habirum. De anno fibi haud fatis constar Augustinus. Quippe lib. 111. contr. Crefe. C.17. coactum fuille ait Dioclesiano VIII. & Maximiano VII. Coff. feu anno CCCIII. Verumhoc tempore in Africa maxime fervebat perfecutio. Ur mendum in Actis apud Augustinam cubare necesse fit.Ac proinde in Brevic.Cellat. Ill.c.17. redius rejecit in annum post Consulatum Dioclefiani IX. Maximiani VIII. id eft.ann. CCCV. In hoc concilio primò de Traditoribus fub nuperà perfecutione inquifitum eft. & quitq: prout poterat, facti fui exculationem affert, omnelo tandem mutnis fuffragiis abfoluti funt. Deinde Silvanus fubdiaconus Circenfis, qui & ipfe Traditor fuerat in Pauli nupct defuncti locum Cirtentis Epitopus ordinatus eft. Qua superfunt Acta extant ap. August. coner. Crefcon. Grammat. lib III.cap.27. col.258. Hujus Concilii meminit Optatus, adejus Acta pròvocat, & quedago ex SEC IV. tis fummatim exhibet lib.I.p.16. Hujus Synodi ab An. CCC. auctoritatem rejecerunt poltea Donatilia, cjus Acta ficta effe contendentes, quibus os mox obturărunt Catholici,ut ex Breviculo Collationis

Carthaginensis abunde liquet. CARTHAGINENSE. I. Circa annum CCCVI. (vel ut alti rectius opinor CCCXI.) à LXX, Donatistarum Episcopis celebratum, In boc , Cacilianum Carrhaginensem Autistitem, tanquam Traditorem, damnarunt, eique Majorinum quendam substituerunt. Vid. Optarum tib.I. & August. Epift. CLXII, CLXIII. & Brever, Cell. eap.XVI. De Schlimare Donatistarum & conciliis ea occasione habitis agunt scriptores penè infiniti; post alios omnes hanc Historiz Ecclefiaftica partem diligentut non minus quam accurate excoluit vit plane erudirus Th. Ittigius Differt. I L. in Heptad. Differtationum Ecclefiaff.

mam nuperrime in Incem emifit Lipfia 1696. ALEXANDRINUM I. Circa annum CCCVIII. (ub Petro Alexandria epifcopo, in causa Meletii celebratum, quo, Meletius Epifcopus Lycopolitanus, multorum quidem criminum reus, imprimis quod idolis facrificaffet, rum Concilio depositus est, homine mox in apertum schisma erumpente; ut diferte tradit, oni rem geltam nescire non potuit, ipsemet Atha-nasius Apol II.p.603.Disput.2.contr. Arian.pag. 136. Confona habet Patricius Ararfius, feriptor quidem penitùs ignotus, leb. quem Oceanum co. nominavit, Ex quo Fragmentum adducit Libelli Synedici auctor p.14.

CARTHAGINENSE IL & CCLXX. artis Donatiftica Epifcopis , circa an CCCVIII. juxta Baronium, habitum. In quo post LXXV. dierum disputationem, commu confeniu decretum eft, nt Traditores , immenii quidem criminis rei, etiamfi baptizari nollent, ad Communionem nihilominus reciperentur. De hie Synodo vide que habet August. ad Vincent. Epift. XLVIII. De tempore huius Synodi & "De Schift." Baronio diffentium Valenus* & Pagius†, con-Desate rendentes, habitam fuiffe post inchoatum de- ad calc. En mum schisma Donatistarum , imò Donati Care sch.p. 191 thaginensis Epi/copi & Deuterii temporibus, †Crit. His

aliquot post Nicznum concilium annis Chron.ad an tol CARTHAGINENSE III. om, III. anno IV CCCX1.a Secundo Tigifitano, & LXX. partis Donariftica Epitcopis; in causa Caciliani congregatum, quo, procurante id maximé Lucillà, potentifimà & ditifimà moliere, Cacilianum Carthaginensem Episcopum, e jusque ordinaro-res damuárunt & deposuerum, substituto in e jus locum Majorino, qui Caciliani, adbne arch diaconi Lector fuerat. Plura habent Optatus L Lpag. 10. Angustinus ad Episcopes Donatist. Epist.

ROMANUM L. anno CCCXIII. in cansa Cæciliani, Præside Melchiade Papå, Constant ni M. literis convocatum. Convenerunt Epifcopi XIX. 6. New. Ollebr. in Laterano in Domum Fauftz ; a quibus Cacilianus abfolvitura

damnantur Donatifte. Tribus festionibus Sy-

SEC. IV. nodus absoluta eff. Sessiene I. Donatifiz,obla-MAACCC, to libello . Cacilianum multorum criminum accusarunt, Czciliano è contra Donattin accufante. Sell. II. alium adversis Cecilianum libellum obculerunt, Self, III. auditis omnibus, que dici porerant, & pleniùs examinaris, Donatus tanquam Schilmatis reus damuatur, Cz-cilianus a Donatistarum acculationibus, judicio Synodali absolvitur. Acta hujus Concilii extant sp.Optatum lib.Lpag.25. & Conc. Tom. I p. 1423 nbi etiam Anulini Proconfulis,& Confrantini M.de hac re Literz habentur. Vide Au-

guft, Epift.CLII.& Brev.Cell.cap.3. ARELATENSE I. Constantini Magni littis, eadem de re , anno CCCXIV. celebram. Interfuerunt Epitcopi Co.
mina, fed mendosè admodòm, hodie fubfcripta reperiuntur ; a quibus Czciliani caula ite-rum absolvitur, & innocentia ,vindicatur ; Canones XXII, ad Ecclesiz mores & disciplinam ectantes, conduntur. Extant, Sirmondi, Binii, Duczi, Albafpinzi, notis illustrati, una cum Epiflola Synodals, variifque Constantini Magni literis, tum aute tum post Synodum scriptis, Conc. T.I.p.1421 Ad calcom, Gestapurgationis Caciliani & Faliciaex Appendice Opeatiana fubiliciuntur. Arelatenfi huic Synodo intererant etiam ex Britannia nostra Episcopi tres, Eborius Episcopus Eboracenfis, Restitutus Londinenfis, Adelphius de civitate Colonia Londinentium, una cùm Sacerdote Presbytero, & Arminio diacono, quorum fubicriptiones hodie de prehendun-tur. Vide quæ habet Spelm, Cone. Brit. Tom. I. pag-39 ubi & hujus Concilii canones reperire licet.

ANCYRANUM L Ancyre in Galatia 31j. ab XVIII. Epifcopis, ex Afiâ minore, vicinifoue Provinciis congregatis, anno CCCXV.ex vulgari calculo coactum. Ut disciplina Ecclesiastica refarciretur,& lapfi ad pomirentiam rectios admitterentur Canoues XXIV condiderunt, qui habentur Gr.c.Lat. Conc.T.Lp 1455.

NEOCESARIENSE (apud Neocz-315. fariam ad Lycum il. quam alii in Ponto Polemoniaco, alii in Cappadociâ collocant) eodem ferè tempore,& cadem de causa, à variis Epifcopis, quorum XIX. nomina hodie subscripta reperimeter, habitum, Extant Canones XV. Gr. Lat.Conc.T.J.D.1473.

ALEXANDRINUM IL Sub Alexandro Alexandriz Antiftire, omnibú: que Epifcopis fedi Alexandrina fubditis e adversus Ariam hærefin fuam recens evomentem, circa ahnum CCCXV. juxta Baronium, habitum. Extat Alexandri hac de re Epifiela apud Theod.i. I. cap.4.pag.9.confer Epiphan. Haref. LXVIII.

CASARIENSE in Ponto, anno circi-316, ter CCCXVI. 4 XXIII. Episcopis, prafiden-te Vitalio.collectum. In quo, actum est de iis qui inperfecusione facrificatient, aut abjuraffent, aut idolothyta gustassent; constitutis careni eis correttemibus meje & habogge lie a byBarrus PARS II.

juxta gradum & differentiam peccati in quod quif- S.E.C., IV. que lapfus effer. Nititur hac Synodus tolius ag. ab Au CCC1 ctoris Synedics à l'appo editi, fide, Syned. p. 14. Verum cum Auctor afte negligentiam fuant ubique prodat, neque aliquem pro se tellem citare foler, plures Synodos ab eo memora: as confulto przterminmus.

ALEXANDRINUM IIL ab Alexandro, omnibulque Ægypti Epifcopis una cum Ofio Cordubenfi, cò à Confrantino M.cum literis misso,in causă Arii circa an. CCCXXIV. nou (quod vult Baronius) anno CCCXIX.habitum.In liac etiam Synodo, Collythus Presbyter Alexandrinus qui Épifcopale munus tibi arrogaverat, dignitate fua deturbatur. Vid. Athan. Apr. p. 614.616.

NICÆNUM OECUMENICUM

1. mandato Couftantini M. Epitcopis ex omni orbe Romano, ad ventilandam Arii caufam convocatis, XI. Calendas Junias, five rectius fortan XIII. Cal. Julias, anno C. CXAV.magna aula Palatii Imperialis,in Bithynia coactum, Prater ingentem, & pene incredibilem Presbyterorum, Diaconorum, Acolythorum multitudinem , adiucrent Epifcopi plures undiquáque congregati, gravitate, doctrina, pietate, canitie venerandi. Sed de Epilcoporum numero, magna est etiam inter veteres sententiarum diferepantia. Eufebius * Cafarienfis qui non Confl. lil. minimas in hae Synodo partes gefferit , tupra c.7.8.9.p. CCL. fuiffe dicit, có/que ex on nibus Europæ, 484. Afiæ, Africaque provinciis congregatos at non immeritò celeberrimum hunc conventum, cum cortu illo conferat , cujus meminit Hifleria Apollolica, in quo crant Parthi, Medi, Elamitæ, Mefopotamitæ,&c.in hoc quidem longe fuperforem quòd in cartu Hierosolymitano lasciin hoc non nifi Dei miniliri convenerunt. Eu†Ap-Theod.
flathius † Autiochenus, qui & ipfe huic ConciLi. S.p.a6. lio interfint , & pars magna foit , circitet CCLXX. faiffe ait ; verum ob ingentem conventus illius multitudinem, fe numerum certò teferre non potuitle, neque in eo se valde cutioum fuiffe faterur. Athanafus * pl/s minds * Epi8, ad CCC.recenfer. Sozomenus † circiter CCCXX. Batricides five Eutychius, qui Arabice Hiftoriam fuam condidit, & Ifruael Ibn. Alı (quem + Norian citat Seldenus * nofter) Scriptor Muhameda- Emrep.78. nus, non minus quam MMXLVIII. convenille tradunt:& ex iis Conftantinum M. CCCXVIII. felegisse volunt. Quod parúm probabile vide-tur. Dorotheus Monembassensis Metropolita, qui Historiam facram & civilem vulgari Græcorum idiomate conscripsit, integrum Episcoporum, Presbyterorum, Diaconorum, & Monachorum numerum, non nifi CCCXVIII. fuiffe refert †; nec plures convenife quia totidem à ! Zum Christo nato anni ad luijus Synodi tempus ef- dato.io fluxerint; quam pro ful numerandi tatione and porton. no CCCXVIII. habitam fuiffe tradit. Eius

verba, quia in paucorum manibus verfatur li-

ber, huc referre non pigebit . Kni al uit 'Appa-gift for an handrus resar(edia, al 3 ispit agi Dinacras

nei nuntigegen gener byfteineren Er fine vernnieren be-

nasella. Rai da li rores piece Marig Seme. "On

Sori ? naugio Tie cominu dinosopine vu Xgaçu, lor 4

" Epift.ad

African.

p. 718. T Fpist.an

Socr.LIV.

£ 11.p.115.

66 S.A.C. IV. navelo les rundle énelies et à géres bose. Et Episcopi shan, CCC- outdon : les Summi Sacredants trans CCXXXII. widem , frue Summi Sacerdores erant CCXXXII. Sicerdotes, feu Presbytert, Diacons & Monachi , LXXXVI. cunti finni CCCXVIII. Esquare totiden folummodo eletti funt ? Quia a Christi incarnati tempore, afque ad tempus bajus Synodi,

auni erant CCCXVIII. Que unde hauferit Dorotheus incertum eff : forfao non aliunde, quam ex vesuftà illà A florum Synodalium collettione. quam estat Cl. Seldenus, hujúfque compilatorem circà Concilii Chalcedoneufis tempora vixisse conjects, qui cadem sere habet. In nu-mero CCCXVIII. tandem contenserunt omnes. Quem quidem alibi * disertis verbis confirma iple , qui interfuit , Athanasius. Nec Mylterio caruille numerum cum synodo fua Oscidentali notat Liberius | Papa, eum codem militum monero flipatus B. Abraham, tet hofitum melia per fidem profiseavet. Verum de his, plus Ad hunc conventum venitle quoldam Philosophos, five Dialecticos, de rebus I heologicls subtiliter disputaturos , if que simplicem quendam ex ordine laicorum,os opprefilie,referunt Socrates, Sozomenus, & Rumnus; quorum projude folennes, prolixáfque cum SS. Patribus Disputationes in Hifleren jun Comerlii Nicani integro pene libro nobis exhibet Gelalius Cyziccnus, non aliunde quam ex proprio cerebello, ut videtur, confictas. Convenience Synodo post habitas per aliquot dies disceptariones qualdam proluforias , randem pleno Concilio fiftitur Arius; nefanda harefis circa Filii Dei Divinitatem accufatur; Dogmata ex libris ejus extracta examinantur, discuriuntur, & folenni execratione damnantur; Libri ejus publice exufti, ipsomet Ario anathemate percusfo , & in exilium miffo : Conditur Symbolum, communis l'idei reffera , qua Filius Patri elle eprerio- , gentius non fallus , verus Deus de Vere Dee, declaratur: Tollitur Schuma Meletianum, fervată ipfi Meletio Epifcopatus dignitate, om-ni verò poteitase & juridictione abrogată; ab co confecrati fanctiori ordinatione admirtendi : Sublata est vetus de Die Pascharis controverfia, communique Decrero fancirum, ubique illud, noo nife Die Dominico, ? udgerum Feffum roximè fequente, deinceps effe celebrandum: Denique constituti sunt Canones ad regimen & economiam Ecclefiafticam (pectantes numero XX. nugas enim agunt, qui cum Pifano, Tur-riano, Ecchellenfi, LXXX. vel LXXX V. ex Arabico versos nobis exhibent. In his Canonibus eminet præ aliis Canen VI. qui nobilem ubercimamque disputandi segetem, de Pismara Romani Pontificis , de Ecclesiis faburbicariis , de Patriarcharum origine, inflitute, & parifdillione, eruditis prabuir. De quibus ເລັນ 76 9 ເລັກເພ agunt hujus faculi Scriptotes, & nos fuo loco pro modulo nostro fusus differuimus. Certe Patriarcharum jura hoc canone fuodari, vel contineri, contendunt viri quidem doctiffimi, & in Ecclefiæ Antiquitatibus diligenter verfati. Verum natitioribus,& in re Ecclefiaftica exercitatis, confenium ægre unquam extorquebunt. Quid, quòd fi Patriarcha hoc tempote extitiffent, quineri potuit , ut veoerande hujus Synodi Patres, qui Can. IV.& VI. Metropoliranorum jura diferte statuerunt , de Patriarchis ne leviffimam quidem mentionem facerent, eo. SEC. IV runive jurisdictionem definirent / Quin nec aban, CCE iplum Patriarcharum nomen fenlu proprio, nifi post unum alte úmve faculum in Eccletia Chriftiană natum cft ? Ad hujus etiam Concilii hiftoriam (pe dant, Confrantini Magni cum Acetio, Novarianorum Episcopo, de dogmatis Novatiani feveritate colloquium, & Paphnurii Epifcopi Ægyprii & Confelloris celeberrimi inerepario & condemnatio illius Legis , quam Episcopi connulli in hoc Concilio inducere nitebantur, ut Episcopi, Presbyreri, & Diaconi, ab uxorum, quas, cum laici ellent , Matrimonii jure tibi fociaverant, concubitu abstinerent;vehementer contendente Paphnutio, grave hoc jugum Clericis & Sacerdotibus non effe imponendum; honorabiles quippe effe nuprias, de to- 4 rum immaculatum , caverentque ue ex nimia feverstate damoum porius inferrent Ecclefia, Cujus hac de re fermonibus universus Sacerdotum cottus affenfus eft. De his uberiùs agunt, Socrates lib-Leapp. 10,11.p.38 Sozom-lib-l-capp-

22,23.p.436. Et ita quidem post menses duos, & sex dies, die nempe Augusts xxv. celeberrimæ huic Synodo finis imponitur. Quammox excipiebant Conftantiui M. Vicennalia. Erfi enim juxta accuratam temporis rationem Vicennalia ejus in diem viii. Cal. Augusti incidebant , sedente tamen Synodo Constantinus ea in diem valla Septembris diem nempe fimilis denominationis cum co, quo imperium inierat, transfulit quod non rarò alibi factum eft, ut recte obiervat Cl. Pagius, Cru. Hifl. Chron.sn Annal. Bar. ad ann. CCC X X V. numer.iii. pag. 85. Extant Grac. Lat.h.jus Concilii Symbolam & Canones , una cum varus antiquorum versionibus, Conc. Tom, 11. pag.27. Canener cum notis Balfamonis, Zonarz, & Alexii Arifteni , Pandell. Can. Tom. L. pag.58. & in cos annorationes Beveregii , ibid. Tom. II. p. 42. Epifela Synedica ad Ecclefiam Alexandrinam, april Socr.lib. I. cap.9. pag. 17. Theod.lib.f.cap.6.p.30.Gelaf.Cyz.lib.11.cap.33. P-349. apud quos etiam varias Constantini M. de Synodo Epiftolas reperire licet. Subjiciuntur pag.103 Gelalii Cyziceni Hifloria Concilii Nicani lib. 111. Canones ex Arabico verfi LXXX. eum novà Abr. Ecchellenfis verfione ; adiecta etiam ejus de horum auctoritate differan-

ANTIOCHENUM I. anno CCXXX. contra Euffathium Antiochenum, Fidei Nicanæ acerrimuni defenforem, congregatum.Priocipes erant Eusebius Nicomediensis, & Theo. gnius Niczous, qui Eufebium Czefarienfem, Patrophilum Sc, thopolitanum, aliofque plures fecum adduxerunt;ut torus Epifcoporum numerus (fiqua Philoftorgio fides, lib. H.cap. 7.) erat CCL. In hoc Concilio acculatus est Eustathius à Cyro Berceensi Epil opo, quod Sabelliano dogmati faveret, referente Georgio Laodiceno apud Seer.lib.!.cap 14. p.53. Id ei objectum effe nequaquam agnofeit Socrates, aliasque causas fuile dicit,eafque(fi quoldam audiamus)minùs honeflas. Intelligit (opinor)fordæ libidinis erimen,& infamem mulierculam infantem in ulois gestantem,in Synodum introductam,facinus il-

334.

\$35

lad ei objicientem; de quo lat è Theodoritus, lib. Leap. 21. p.52. Memmit et iam Philoflorgius fore estate.Ut ut fit; Vitum fanctiffimum, fide, pietate,& canitie venerandum deposuetunt,& ut in Illyricum relegaretur ab Imperatore impetràrunt.De tebus etiam in hac Synodo gellis coufer que haber Sezemenm lib.11.c.19.p.469-

CÆSARIENSE in Palzítina, anno CCCXXXIV. julin Conftantini M.4 partis Eufebianz Epifcopis, przlidente Eufebio loci illius Episcopo, congregatem. Vetum Athanafius, cujus causa coacta eft hac Synodus, in ca utique judicandi, cum judices parum aquos fe experturum cile iufpicaretut, venire noluir, co nomine contumacia apud Imperatorem mox delatus, adeóque post moram bené longam,nibil in hac Synodo geftum eft. Vide Sezum lib. 11,cap.2, pag. 479. Theod. lib. 1.cap, 28.pag. 61. Mirun certe videri debeat Arhanafium in rebus fuis recenfendis alioqui fatis accuratum, hujus Synodi nufpiam meminifle, Interim norandum eit,hanc Synodum etsi hoc tempore habitam, diu antel indictam fiitfe. Cum difette tradit Sozomenus, Athanafium ad hanc synodum voeatum triginta circitet mentium patio profe-

TYRIUM anno CCCXXXV. Conflanti-

Gionem fuam diffulife

ni Mandato Tyrihabitum. Poliquam superioti anno Arianorum Concillabulum Carlarea Palattina frustrà habitum fuerat, Athanasio ibidem comparere regulante, convenerunt Tyri Epifcopi LX. quos Dionylius Ex-Confutaris, buc, ad ordinem inter Epifcopos confervandum,millus, ex variis Orientis locis congregavit, Aris quidem faventiores, certé in Aibanafiam quam par erat iniquiores, non alios utique quam quos Eufebiani, Imperatori commendaverant; fatente id Constantino in literis ad hanc Synodum datis, quibus eos ad pacem Ecclefix reddendam,omni quo poretant inodo, gravifime adhortabatut, Aderat & Athanafius, & un'a cum illo X 1111. ex Ægypto Episcopi,non quidem vocati, fed qui Metropolitam fuum ultrò comitati funt. Variorum gravifimorumque criminum falsò accufatur Athanafius, que ad duo præcipue capita revocari poffunt. Vel enim ne indivet mi care granted respiciobant. Sub prioti classe tria ipsi abjecta funt, Crudelitas, Adul-Sot3b,III. terium, & Hamserdiam. Crudelitatu * acculatur, (4) 479. quod Ischyram Presbyterum apud Higynum Præfectum falso calumniatus, in vinculis fæpè numero detimusset; quod Callinicum I'elusiii Episcopum ab eo depositum, militarem custodiam,tormenta & judicia fubire fecifict, quodque plures partis Meletiana Epifcopos verberibus affecillet. Verum hzc, aut aperte falla, aut nulla fufficienti probatione fulta , nudam tantum in Actis Synodi mentionem habent, nulla

tuas ingreffus, vim tibi intuli? Tam illa Timo-

de iis quaftione ulterius habita. Mox Adulteru accufatus †, quod virginem quandam vi confin-+ Soz. ibid. prållet, productà in (cenam infami muliercula, p.450. Theod.lib impudenter vocatetante, fe quidem virginitatem Deo vovisse, Athanasium verò quem hofpirio exceperat , vim fibi inrulifie , & invitam Feel, lib. Le. violaffe. Vetům Timotheus Presbyter, Athanafium le elle lingens, Egone, inquis, mulier in ades

Rufin, Hist 17 p.2301

theum-digito demonstrans immo Tu , inquin, SÆC,IV mihi virg uitatem eripuiti,tu me caffitate ipo- +ARCGE lifili, remporis fimul & loci mentione addit a, Judicibus fimal & Accufatoribus fummo pudore confusis. Denique objectum est & Homesdal crimen, quod Arlenium quendam, factionis Meletianz Epifcopum clam occidifiet, ableifsáque ejus manu, în Magicz artis meantamentis utea batur, productă in medium arca lignea, in quâ tepolita erat hominis cujuldam mortui manus, fale condita, quam ipfiffimam Arlenii manum effe affirmabant. At verò Athanaffus qui improba advetsariorum fuotum concilia optime nos verat, Artenium, multis Epifcopis cognitum, iu Synodem introduxit, & reducto ad alterum latus cius pallio primo quidem dextram mox interpolita mora, finistram quoque oftendit. En, inquit, Arienius ambas ut videtis, manus habet e deprehenditur, terria verò undenam excela fit, offendant nobis acculatores. Et itares in funium abiit, toto coru, vel in iram, vel in rifum, foluto. Pofterius accufationum caput duo praeipue continebat. I. Quid illicité fuiffet ordinaen: *, nec nest quarundam Episcoporum persurie ad " Soz.uh Epifceparum pertemifer. Sed cum onmes illius fopra. ordinationis circumflantia, in clara ac publica hominum suce pers@x fuerant , nulla de iis quastio amplius moveri poterat. Plus negotii faceffebat altera que fecuta est acentatio, Macarium nempė Athanaiii Presbyterum, iplomet mandante, in Ecclesiam ubi Sacerdotio fungebatur lichyras , venifle , & in Sacrarium 15tuentem, Menfam quidem subvertisse, Mysticum vetô Poculum confreglife.facrofque Codices concremáfic. Magna de his lis,multa disputatio, nec pauca allata, que omnia falfiffima effe fole clarius demonstrabant ; quin ipfum lichyram ad Sacerdotium nunquam fuiffc promotum, fed imposito sibimet Presbyteri non ine, Sacerdotis munus obiific. Pofica etiam infe Ifchyras , oblato fatisfactionis libello propria manu fubicripto , coram Athanafio, ejulque Presbyteris, hane calumniam revocavit; féque infrantibus Eufebianis, & Episcopatum ei promitten ibus , hac omnia ex proprio ingenio confinxiste, tellatus est. Decretum tandem ut Delegati , lique Athanafii hoftes infenfifimi , á Synodo in Mareo. ten mitterentur , qui abduéto fecum lfehytà, in iplo loco remonnem fub examen revocárent; ubi abhibità licet vi , omnibulque nequitiza & improbitatis confilits, nihil adversus Athanalium extorqueri potnir, ipfis advetfatiis Acta qua confecerant celantibus , & omni penè Mathotidis clerosferiptis tum ad Philogram Ægypti Præfectum, tom ad Synedam literis, Athanafium atota hae calumnia incutentifime purgante.His non obstantibus. Athanatius Synodali judicio,quo jure,quâve injuris,damnatus & depofitus eft qui, quid à tot iniquis Judicibus expectari poterat pravidens, clam fe Synodo fubduxerat, Conflantinopolim, ut Imperatorem coram conveniret, petitutus. Que in hac Synodo acia funt, ex Athanafii Apol. 11, Sorr. lib. 1.c. 28,204 Scc. Sezem.lib.II. cap.25. Theed. lib. I. cap.29.

30. Cene. Tom. II pag 437.colligi poffunt. De-

mum jubente Imperatore Synodus relicià Ty-

ro Hierofolymam fe contulit . ubi peractà fo-

B26.

\$39.

CONSTANTINOPOLITANUM
I. a paucia partis Edibiane Egicipoja , amo
CCCXXVI. mende circter Februares, lubitum. In hoc Concilibula coagolis novis in
Athandian calumnils , ab imperatore Egificatimu. In concellibula coagolis novis in
Athandian calumnils , ab imperatore Egificarelegatur i Matcellus Anoyre Egificopus , ob
dogustas male fans damnatus, fede fed éterrebente ylundos, refusandis. Vide Seer-lib. Legupoene ylundos, refusandis. Vide Seer-lib. Legumenfe continguarum fuite conicilic. Ci Pagias

Cristiffic Circusad an CCCXXXVI. na.6.

CONSTANTINO POLITA NII M
1 na. CCCXXXVIII. sh Eurishi Nicomediendi, silique Arines partis Riforoja, comra
Paulus Ancilitem (Ch. habitum. Eurishus Nicomediendi, vii fugar modum ambitions, Regir Urbas fed inhibate. Collecto igiut Epidquam fadicitionis adorem depodinic rifique feden arripait. Depofitus Paulus varia cultilio ca bishide expertus efficación Consistenti na
Armonia relegion. hidega 2 thilippo Tristo
habit. Leg. pd. 27 Tradentichilla. L. c. pp. 2.

hill. L. C. pd. 27 Tradentichilla. L. c. pp. 2.

ALEXANDRINUM IV. ab Athanasio, jam ab exilio reverfo, und cum Epicopis fuis numero fere Canno CCXXXIX. Abbatum. In quo caula Athanasii fuib examen revocaure, ejulique innocentia, adversias tum veteres, tem novas adverfariotum calumnias, plenisime vindicaure. Extra Epiplia Spouleare proliva a pud Athan. Aprilli. p. 561. & Conc. Tom. II p. 153.

GANGRENSE, occasione Euflathii 140. (Sebasteni, an alterius non liquet) haretici, Gangris in Paphlagonia, przfidente Dio (fiqua libalo Synodico fides) habitum circa annum (ut videtur) CCCAL. vel paulò antes. Fatendum enim est luius Concilii tempus nullă certă Veterum authoritate niti. Socrates quidem de eo agir post Synodum Ci'. anno CCCLX. habitam,lib.l. c.41.p.156. Sozorrenus verò, cui hác in parte potius adharendum cenfeo,lib.IV.cap. 24.pag.581. paulo ante Synodum Antiochenam (illam nempe in Encernis son CCC XLI. cele. bratam) collocat, & Euftathium paulò antè ab Eufebio Episcopo CP. (qui sedem hanc ab anno CCCXXXVIII. ad ann. CCCXLII.tenuit) depositum susse affirmat. Vide quæ habet Va-lesius not ad Socrat.p.37.Extant Græc.Lat. Epi-Hola Synodalie ad Armenta Epifcopes , & de Regulis & Confuerudinibus quibufdam Ecclefiallicis Cananas XXI. cotumque antiqua verfunes Conc. Tom.II. p.414.Cum Scholiis Balfamonis & Zomarz Pandell.Can. Tom.l. p.415. notifque Beveregii Tom. II.p. 183. Nuperis etiam notis illustravit fingulari differratione Sam-Schelgvigius Gedan. 1690. 410. Vide Socratem & Sozomenum locis citatis; qui Euftathium hanc Sebaftez in

ANTIOCHENUM II. occasione Enibidem celebratorum, anno CCCXL1.coacium. Aderant sub ductu Eusebii Nicomedientis, Epifcopi , teste Athanajio XC. Sezomeno XCVII. cx Cœlo-Syriâ, Phœnicià, Palættinà, Arabià, vicinilque regionibus collecti, quidam reverà Cathorici, reliqui specie Orthodoxi, verum in caulam Athanalianam param æqui. It primo quidem Athanalium ab exilio reverium, nullo Synodali De reto absolutum, depnsuerunt, e jusque in lo.um Gregorium quendam Cappadocem fubrogarunt. Condiderunt deinde Fides Formulam verbis generalioribus on eptam, Quam quidem, ante t on thum mitum a tolia Eusebianis compositam fuitic, contendit, nulla tamen idoneà ratione readità, Schelltratios, Hác, verò utpote jejuna i ir is, rejectà, aliam fubflituerunt , quan Lucian Marigeir manu olim lengtame e pra ie ferebant Tertiam dedit Theophronius episcopus Tyanensis, ui prompte omnes tubienbebane. Receflu ficto, chio poli men es aliquot iterún corret synodus quartam adhu compoiu runt, in omnibus his I dei Formulis extera videtur) fanis , & euspeis vo abu'um auiquam reperire licet, utpote a quo penit's abhorrebant. Habeotur quatuor he Formale Gr. Lat. apud Athan lib. at Synedis,p.687. & Conc. Tom. II.p.590. Duz priores apud Socral, II. cap. 10. p.26 Condide-runt etiam Canones XXV. ad Ecclefia politiam apprime utiles, qui una cum antiquis vertionius extant Gr.Lat.Conc.Tom. Il. p.559. Inferti funt etiam hi Canones cedici Canenum Ecclefia aniversa, ab Ecclesia Catholica omni tempore recepti, ac approbati. Integrum hoc Antiochenum Concilium ampliffimis Commentarits , variifque differtationibas illuftratum edidit Em-

man.Schelftratius Antoverp. 1681.410. ROMANUM II. à Julio Pontifice, una com pluíquam L. Episcopis , in Ecctosia Vounis Presbyters , congregatis , in causa Athanasii, qui eo se receperat , anno CCCXLII. habitum. Miserat hand ita pridem Julius in Orientem Legaros, qui paress Enfebiana Episcopos ad Synodum in Italia enngregandam, accirent, de criminibus que ipfi Athanatio intentarant, rationem Syundo reddituros. Verum Legatis post moram longiusculam, re insectă, redeuntibus, coactà hic Synodo, Athanafius ab omnibus calumniis luculentiflime vindicatus, fententia Synndali , una còm Marcello Ancyrano (qui sententia sua subdole explicata, Concilii Patribus fucum fe. it) Communioni reftituitur. Extat Epiffola Synodica ad Epifcopes erien-tales, à Julio Scripta, Gr.Lat.ap. Athan. Apol.de fug. p.575. & Conc. Tom. II.p. 493. Qui Symbolum, quod fub nomine Athanafii circumfertur, ab eo jam Romz agente compositnm esse somniant, cum Baronio, Binio, &c., delirare pergant.

ANTIOCHENUM 111. anno CCCXLV. ab Orientalibus celebratum. Post non unam Synodum haud ita pridem Antiochia habitam, 145

142.1

345

Szculum Arianum?

AC IV.

MASCCC. les iterem hoc anno Antiochiz convenerunt, Quando wise 24s maio yea Que no inquit Athanatius lib.de Synod, Arim.p.690.) fidem mulus verbis conferspram, compolueruut. Que massin-20 inde dicta eft , eaque Cl. Valefiii judicio, doctiffima & elegantifima. In qua doctrinam de sacrofancia Trinitate & Dei Filio , omlista folà è bussels mentione, fenfn fatia catholico exponunt; Filium nempe, non ex alta, praser Patrom prins existence bypostali, fed exfels Des. idque ayerne, vere genuum offe, Gier of Dien ri-Acces , agai silo 97, mal cressessor , hount corner linges Trem & merebe , von Beier on Ben , & Patre arroinrag no wan deal artweet general fuile. His oppolicos Panti Samefarens , Sabellis , M arcelli. Photini , aliorimque errores , & corum alfeclas anathemate percellunt. Addunt denique, fo bue fufius experieffe, à F & alertid Decomulas, non inani, ac inporfica ambitione impulso, fed ut finistram de se opinionem dilnant, atque Occidentales Orientalium de Christo doctrinam rectius cognoscerent. Missa est hac Formula per Eudoxinm Germanieiensem, Macedonium Mopfireftenum, aliò ique, ad Italia Epifcopos, qui forte tonc temporis in Synodo Mediolanenii eran: Veram vel quod Graci Sermonis ignari, eam minime intelligerent, vel quòd fab speciolis verbis venenum larere suspicarentur, illam recipere noluerunt, Nicanam Fidem infficere, nec quicquam amplitus curiosè inquirendum effe, affeverantes. Extat prolixs hac Fidei Confessio apud Athan, Loc.citat. & Socr.

LILC.19.p.97.Conc.T.11. p.6:8-MEDIOLANENSE L explurimis Oceidentis Episcopis, anno CCCXLVI. in causa Athanafii collectum, Ptolixam Fidei formulam, à Legatis Orientalium, huic Synodo oblatam, rejecerunt Patres, Nicamam Fidem (ut fupra dictum) fufficere , nec quicquam amplius euriofe inquirendum effe , affeveranres, In hâc etiam Synodo damnatur Photini barefis ; Urfacius & Valeus, porrecto Fidei fue 1ibello, in communionem recipiuntur. Vide Secr. I. II.cap.10.pag 101, Hilarin Fram.col.411,Liber. Epift. ad Conft, ibid.p. 456. Semel hoc loco monendus crit lectot graves de Synodia Mediolanenfibus & Sirmientibus inter eruditos intercedere lites , præcipne interPetavium & Sirmondum , quotum Diatribe extant , quas adeant curiofi. Id modò addam , Petrum de Marca (qui & ipfe diatribam de hae contro-versia edidit, quz inter ejus Opuscula pag. 155. teperitur) contendere , & rectius mea quident Sententia, prætet hanc, alteram fuiffe Synodum Mediolani exeunte anno sequenti habitam, biennio nempe antequam Synodus Romana fub Julio cogeretur. Et in hac non in illa ann. CCCXLVI. Photinum à Catholicis Epifcopis fuife damnatum , Valentem & Urfacium in Communionem receptos.

AGRIPPINENSE anno CCCXLVI. habitum; In quo Euphratas Colonia Agrippina Episcopus ob negatam Christi Deitatem damnatus, atque exauctoratus eft. Extant hujus Symodi Ada , ex Hifteria Servati Tungrenfit , &c

five ejufdem Synodi varios confessus, Orienta- Herigoro Abbase Lambiensi defumpta, Conc. T. SACAV. II.p. 6:4. Vide Sirmondi notas posthumas ad hang. whan GGQ Synodum ibidem ## Append.p. 1807, Verum non. una habetur conjectura, Synodum hane cjúlque Acta dobia faltem elle, fi non pentils supposititias præfertim com Euphratas, qui hic tanquam Hereticus damnatur, fequenti anno in Conci lio Sardicensi inter Catholicos Episcopos Jocum obtinct, uti recte notat CLDs fin. * oni plura ad fubvertendam hujus Synodi fidem argumentaadducit. Conice que habet Aut. Pagius ad bunc ann. Cris.Hift.Chren. Num. VI. pag.146.

> SARDICENSE, Sardice In Illyrico, & centum eireiter Occidentis Episcopis , Prælide Ofio Cordubenfi, anno CCCXLVII. collechum,LXXVI. ex Oriente Episcopis cum cateris coire recufantibus. Convenille ad lianc Synodum ex Occidentia quidem parribus Epil-copos circiter CCC diferre affirmant Socra-

test, Sozomenus, alique omnes qui corum thib, ire. tationes fecuti funt. Et ipfum Athanafium ex 100,101.

Apologia II. peo fe testem adducum. In his mi. Sor. iii. merantur Britanniarum Episcopi. Unde pro Vit Pauli eerro habent viri * quidam in antiquitate Eoelefiatica verfarifimi, Britannos noftros una cot ce Lvi cum aliis Epifcopis buie Concilio Interfuife. cologge. Et ita quidem habet Athanafii Versio Latina: Yii Athan. verum id non dieit ipse Athanasius † , neque liqueplare atind scribit , quam facto in Athanasii gratiam * Ulerde Synodi Decreto, Episcopos plusquam CCC, ex primeecl, varits quas ibi recenset Provincia, illud calculo fuo pofica comprobafic. Sed ad rem redeo. 196 In hac Synodo abfolyuntur Athanafius, Marcellus Ancyranns , Afclepas Gazenfis, & fedibus 111. Birt füis teltitumtur. Danmantur & deponuntur Commin Orientalism Anteligoani Balilius Ancyranus, Antonia. Quintianus Gazenfis, Theodoeus Heraelienfis, 140 II. &c. Conduntur Ecclefialtici regimiuis Camones XX. Extant Epiflola Syrodalis ad Julium Romanum Lat.aped Hilaran Fragm.col.406. Conc.T. II.p.660.Ad Ecclefiam Alexandrinam Grac.Lat. sp. Aiban. Apol. 11.p. 588. Conc. ibidem p. 663. Ad omnes Ecclofia Cathelica Epifcopes, ap. Athan. ibi-dem p. 591. Conc. ibidem p. 669. Latini, ex ipio nt videtur originali sp. Hilar. in Fragm. col.7. Canenes, corúmque verfiones veteres Grac. Lat. Con e. ibidem pag. 618. Canones hofee utpocè in causa particulati conditos, in gratiam nempe Romani Pontificis, ut certiori jure, de causa Athanafii ab Arianis oppressi pro re nată indiearet, pro univerfalis Ecclefia regulis nunquam habult Ecclefia Catholiea; quos proinde, non fue fed Concilii Nicari nomine eitaffe Zozimum Papam in lire, quæ ipfi cum Epifcopis Africanis intercedebat, notius est, quam ut ptobari de-beat. Interim Orientales Episcopi, qui Sardicam convenctant , separatis conventibus res fuas agebant. Mox telica Sardiea Philippopolim in Thracia fe contulerunt. Ubi habite conciliabulo, Synedi Sardicenfu nomen fibi acrogarunt , damakrunt & depofuerunt Athana-Bum.Marcellum, Afelepam, Ofium Corduben-fem.ipfius Synodi Præfidem , Maximinum Trea vireniem, aliòfque , pracipuè verò Julium Rosmanum; principem [quem vocant] & ducem maforum , qui primus jannam comm

* Biblioth

col.1411.8-

5.6c. V. fabruda jur Dirmin veterifyor alism ficio da dibb. 6.5c. fabruda jur Dirmin de Extra Lat Epillola Synodisia del Dirmin Carino, de Extra Lat Epillola Synodisia del Dirmin Carino, del Carino, fast de

Hith-Tom.I. & Norte, p. 44.

PAN CARTHAG INSE IN . & Greco Carthagenesis , plantinifigar Africe Epifonyia, organization plantinifigar Africe Epifonyia, affective transport of the control

ed de hae Synodo differuit d'Aguirre Cone.

ASO, ROMANUM III. anno CCCKIXI. feb
Jailo Portuice congregatum (Qu-bleanin) polity
produm Medicinemin Prioriti in territori in et
deprezentes, fe oblato fictafalienis libello, fedeprezentes, fe oblato fictafalienis libello, fedramatii communicom ampledis, casadroge (
Arbanatii communicom ampledis, casadroge (
Crientalum fe Atianomy paniete pinne posdentifi ficta (Eefert hipus Synodi gelda, libellumque feoplicem Hallaus Farga, el- Comiona tradi nipé. Athandha elphi elp

dedit emendationes & observationes Baluaius

Gettid, Nesp. 27.

\$18.M I ENSE I. 4 pimben occidentic
pletopia and revial photium Herricom-hapin
urbia piforojumai Synode rimi Mediclanenii,
tim Sectiocurii aete demantum anno
bercium kerind opponium Verindin reclamant
pitos, Sed fiai jam deutubari non porut Kynodin huju mendiosem falci Hilari. ar Faya-oci
di huju medicomen falci Hilari. ar Faya-oci
di pitoju medicomen falci Hilari. ar Faya-oci
di pitoju medicomen falci Hilari.
Fetavia a. fa intentina fiana evolutifilma Dic
feration propagnavii. Sed naliam hoe zamo
Synodem Simmirchem agnofch Burcolius, analtian traviariaman refunera aggrafica di, qua ad
tan braviariaman refunera aggrafica di, qua ad

cujus jam meminimus, diferre refert.

H IE R O S O L Y M IT A N U M, å Maximo Hierofolymorum Antilite, & XV. Epifcopis , præfente erism Athanafio Alexandriam jam redeunte, anno C CCI. Inhibitum. In quo Epifcopiqui fententiz in Athanafium olim fubfriegat, delifum fuum contrifi, fententiä Synoperate, delifum fuum contrifi, fententiä Synoperate, delifum fuum contrifi, fententiä Synoperate.

330-

calcem Opuic de Marca reperiri poliunt. Nullam denique P.de Marca qui res que in hac Symodo gella fuille dieuntue, ad Romanam illam, dali in Athanafii communionem recipiuntur.Ex- SÆC. 1\ tat Epitola Spoodea Ad «Esppit, & Libya Epif. ab An.CC copos & Clerum,Gr.Lat.apud Aiban.Apol.11 pag. 601& Conc.Tom.11-p.725.

SIRMIENSE II. a quibufdam tum ex Oriente, tum ex Occidente Episcopis, pracipue Semi-Arianis Conftantis mandato convocatis, anno CCCLI habitum. Ab his, Photinus Sabellii,& Pauli Samolatenlis dogmatum rens,deponitur & e jicituri& licet Photino adverfarios ad disputationem provocante, certarum est utrinque maxima verborum & rationum contencione , Balilio Ancyrano disputandi partes adversus Photinum fullinente, victus ramen Photinus, & condemnatus eft. Extat Fidei Expofice in his Synodo conferipta, quam à Marco Arethulio di-ctatam effe falso affirmar Socrates, Las apad Hilar.de Syned.col.418. Gras. Las. spud Socr.lib.[]. 6.30.p.122. Athan.de Syned. Arim.p. 693. Tempus hujus Concilii ad annum post consulatum Sergii & Nigriatari,id eft.ad anoum CCCLL,re@e refert Socrates. Quod vete Ofii lapfum in en contigific, & Georgium Alexandrinum adfuitse feribit, hallucinarum fuiffe manifeste liquer, hec uppe in Synodum Sirmiensem ann. CCCLVII. omniuò rejicienda funt.

ARELATENSE II. quod plares time at Oriente, time at Ociente, time at Ociente Epiti, opi Arelase, obi tune agridat Conflantius Imperat. anno CCCLIII.habberuns, prefente etiam Vincelta Elgazo. Sel clama per inarationem mote un grantenze de ride diferenza de redatamen Artis. Sel conflanticionem mote un grantenze eliqui ministi commissionem mote del propose del propose eliqui mote del propose eliqui mote del propose eliqui mote del propose eliqui mote del propose eliqui mote del propose eliqui mot

MEDIOLANENSE II. ad quod anno CCCLV.convenere pauci quidem ex Orien-te Episcopi, ex Occidente verò, si numerum cecté notent Socrates & Soaomenus,nec mendum in eo cuber, pluíquam CCC. Magna contentione id agebatue , nr Athanasius communi Suffragio condemnaretur, prafenre etiam Conflantio, minas quin & gladium Epifcopis inten-tante. Verum conflanter reclamarent Catholica ac proinde in exilium acti, Eufebius Vercellenfis Scythopolim , Lucifet Calaritanus in Palaftinam , Dionyfius Mediolanentis in Cappadociam. Vid.Hilar Ab. ad Confl.col. 305. & in Fragm. eol. 400. Athan, ad Selis. pag.666. Socr. lib. II. cap.36. pag. 130. Soz. lib. IV.cap.9. pag. 546. Extat Epifisia Synedica ad Eufebium Percellenjem Conc. Tom.Il.pag. 77; Visam S. Enfebis Verest-lenfis Epifespi edidit ted mendosé Ferd. Ughel-lus Isal. Sarr. Tom. IV. col.1030. quá Synodi huus Mediolanensis Acta uberius continentur. Hanc vitæ Eufebianæ partem ad codicem Calerrinum recognitum, nova fua collellioni inferuit Baluzius pag. 19.

BITERRENSE, à Saturaino Arclatenfi, & vicinis Epifcopis Imperatoris Mandato convocatis, Biterris in Dissecti, Arelatenti anno CCCLVI.

456.

LEC.IV. MADCCC.

CCCLVI-habitum. In hãe Syrtodo de damnatione Athanafiană iterum actum. Sed vehementer repugnarum Catholici, & in his pracipué Hilarius Pictavientis mox Imperiali Referioto in Phrygiam relegatus. Vide Hilar. ad Canflant. col. 306.de Synod.col.319.Hieron.de Seript. cap.100.

Sever.Sulp. lib, II.p. 15 ?.

ANTIOCHENUM IV. an. CCCLVI. 316. ab Arianis congregatom. Aderant Narciffus Cilix, Theodorus Thrax, Eugenius Nicznus, Patrophilus Scythopolites, Menophantus Ephefius , altique numero circiter XXX, qui Athanafium, quod in Synodo non priùs innocens declaratus , contra leges Ecclefia Alexandriam rediffet, iterum damnarunt, neque cum illo communicandum este decreverunt, e jusque loco Georgium Alexandriz Episcopum ordinârunt, déque his ad omnes ubique constitutos Episcopos literas dederunt, Agit de hac Synodo Soomenus lib.IV.c.8.p.546. verum tempore non fuo,ut sn Wass recte observavit Valesius quippe Constante adhue superstite, celebratam ese dicit.Certum enim elt, Georgium post Consolatum Arbathionis & Lollians , hoc eft , anno CCCLVI. Sedem Alexandrinam invalifie.

SIRMIENSE, III. ab Arianis anno CCCLVII. przfente Conftantio, habitum. In håc Synodo Novam Fidei Confessionem procuderunt, Laune quidem scriptam, dein Grace verfam, quá tum suceris, tum succeris, vocabula, partim quod in Divinis Scripturis non conti-

nentur, partim quod fuprà omnem humanum intellectum fout, non amplius effe ufurpanda decreverunt. Extat. Las. apud Hilar.de Synod. col. 227. Grac. Lat. apud Athan. de Sweed, p. 695. Socr. lib.II.cap.30.pag.124.Ad hanc Synodum à Conflantio accitus Olius Cordubentis, jam per annum exul, centenario major, & nimium Sepulchri fus amans, (ut Hilarii de eo verbis utar) adhibitis etiam non minis modò, fed & tormentis eeffit tandem, formulæ fubscripfit, & cum Arianis communicavit. Damnationi verò Athanafiana illum subscripsisse, quod pro certò habet Philo-Rorgius *, diferte negac ipfemet Athanasius

* Ub. IV. 419.49

357.

Epift.ad Selis.p.651. ANTIOCHENUM V. anno CCCLVII. cx mente Valefii , paulò post Sirmiensem Synodum, in qua Ofius impiam illam professionem fidei fuz ediderat, congregatum. Mortuo Leontio, Eudoxins suffragantibus Palatii Eunuchis, qui Ti despesis dogma ample@ebantur, Sedem Antiochevam arripuic, & voti compos factus, exindé illius opinionis patrociuium palám fufcepit, conventuoue Epifcor orum fuz partis (in quibus erant Acacius Cafarez Palaftina . & Uranius Tyri Epifcopi) Antiochiæ celebrato, & & succession of the succession vocabulu reject, caufatus Occidentales quoque Episcopos idem decreville, Ofius quippe unà cum quibufdam illarum partium Episcopis vi coactus, apud Sirmium confenierat neque confuel antialis, neque fimilia [ubflantia vocabula deinceps effe ufurpanda; quippe que nec in facris Literis ufquam re-perirentur, & curiofa Divine Substamia investigatio humanz mentis captum longè fuperaret.

Acceptis igitur ab Occidentalibus hão do re li- SÆC.IV teris, ipiltolam Synodicam referipfit Eudoxius, aban CCCgratias agens Valenci, Uríacio, atque Germinio, corumque Ministerio ascribens, quod Occidencales recte fentirent. Recenfet hac omnia 2020-

menus lib IV.c.12.p.553. SIRMIENSE IV. partim ex Orientalium Legatis, partim ex Episcopis qui in comitatu erant anno CCCLVill.congregatum, Ubi aliam Fidei formulam composucrunt, partins ex veteri illa Sirmii adversus Photinom facta, partim ex Antiochena anno CCCXLI. condità. couflatam. Huic Liberius Pontifex post exactum tricunii exilium lubicriplit, & cnm Arianis communionem coluit, fedi fuz inde restitutus. Extant Liberithác de re Epifiele III apud Hilar.in Fragm.col 416, Vide Athan. ad Salis. p. 631. Soz.

lib.1V.c.15.p.557 ANCYRANUM II. anno CCCLVIII. ab Episcopis Semi-Atianis, przsidente Basilio Ancyrano, paulò ante Palcha congregatom. Occatione dedicanda Bafilica à le constructa multos vicinarum Urbium Epileopos Basilius pro more Ancyram convocavit: Ubi habita Synodo Actianos & Eudoxianos damnárant, & Tr charaese dogma firenuè propugnarunt. Extat Grace Latine Epistola Synodalis admodum prolixa, XII.Epifcoporum fubfcriptionibus roborata ad Phoeniciæ reliquófque fuz partis Epifcopos, quá Semi-Arianorum fidem explicant pariter & confirmant apud Epiphan. Haref. LXXIII.pag. 846.Inferti funt hoic Epiftolz varii anathemarifmi, omnibus qui formulas Antiochenam & Sirmicnfemai.e.confessiouem Semi-Arianam non recipiebant, oppositi. Habentur etiam nec ijdem plane nee diverff,utpote nec numero , nee ordine convenientes , Latine una com fuis animadverfionibus apud Hilar Ith de Synod adverf. Arian.p. 28.4. Sedente Synodo, lecta funt Georgii Laodiceni ad Episcopos qui illuc convenerant literz, quibus eos adhortatus eftat unicis viribus adversus Actium, omnéfque vi mousée affertores contenderent, curarentque,ut Endoxius & Actium ipium Antiochia expellat, & difcipulos illius in Clericorum album relatos expungat. Scriptis igitur ad Imperatorem literis milli tunt à Synodo Legati Basilius Ancyranus, Euftathius Schaftenus, Eleufius Cyalcenus, & Leontius ex Imperatoris cubiculario Presbyter, postulaturi ab co, ut oucd communi conf fu totics in Confiliis definitum fuerat , Filium nempé Patri fimilem effe fecundum Substantiam, firmum ac stabile permaneret. Romann adveniences, rem apud Imperatorem mox confecerunt. Unde revocatis literis, quas Afphalio Presbytero , Ecclefie Antiochenz Legato, in gratiam Eudoxii & Actii dederat Conftantius Imp. carum loco alias ad Anciochenos feripfit, quibus Eudoxium & qui com illo erant expellà justit. Extant litera tum Georgii Laddiceni ad Episcopos Augyrz congregatos, tum Constantii Imp.ad Antiochenos apud Sozom. lib.IV. c.12.

SIRMIENSE V. anno CCCLIX.itetùm convenientibus Episcopis, præsente etiam Imperatore, habitum; coactam enim fuific hoe loco & tempore Synodum, clarifimè liquec ex povà adhuc Fidei Formulà ibidem condità . à Marco

14-P-554-

258;

35%;

SAC.IV ANACCC.

Marco Arethulo Grzeè dictata, non (quod habet Socrates) ex Latino Sermone , in Gracum conversă. Cui Imperatoris, & Confulum nomina, mensis, dicique nota, przfiguntur. In formula prætesmissa penitus solar voce , Filium Patri per omnia limilem effe afirmarent. Extat apud Athan de Synud.p. 674 qui ejus Conditores lepi-de fatis ludibrio exponit ibid. & 671. & apud Socr.lib.11.c.37.p.132.

359

ARIMINENSE, que Constantii Literis convocati convenerunt ex emm erbe Remane (ut Valentiniani jun. lex nos docet)pracipuè ex Occidente, Episcopi plusquam CCCC, anno CCCLIX. Ex primò quidem Fidem Nicanam Decreto suo confirmarunt, Ariana dogmata diferte damnarunt, Urfatium, Valentem, & alios quoidam depoiuerunt ; ad postremum verò parrim Uriacii & Valentis dolis circumventi, partim cultodiz fuz in urbe tanqu'am carcere pertafi, parrim Tauri Prafecti precibus, fraudibus, minis, & conquisitis undique vexationibus victi , in generalem quandam Fidei formulam, ab Arianis conscriptam, omitio penitus Subflantle vocabulo , volences holences fenterunt. Grata fuere hac, fi cui alii, Conftantio Imper qui nullum non movebat Iapidem, ut dorit.li.l1 c.21.p.101.Addit,alios metu compulcaula Ariana lupperias ferret. Quis & hujus Concilii decreta Valentiasus jun luala Juftina forming 'Agreements , lata anno CCCLXXXVI. lege confirmavit, & average manfara effe dicit, & Catholicos fidei jam expofitz confenfiffe, Cod. Theod. Tst. de Fide Carb. lib. JV. Verum meliora posteà docus , anno CCCXXXVIII hanc constitutionem revocavit. abid. Tit. de Hares, leg. XV. fi modo legem iftam recte interpretetur doctiffimus Gorhofredus. Extat Gr.Lat. Semenia Synodalis apud Arhan.de Sanod.p. 678, Definitio Catholica de Fide Niczna. Lat.apud Hilat.in Fragm.col.458. Damuatio bla-fihemarum Arii Lat.ibid.p.450. Epifiola Synodafir ad Cenflanium Gr.Lat.apud Athau.de Syued. p.676. Alia ad eundem Reflouseria apud Socrat. lib.H.cap.37.p.139 Hzc omnia.und.cum aliquot Conftantii ad Synodum literis habentur Cone. Tom.II.p 793. Vide qua habent Soc.lib.II.c.17. p.11.86 Sozom.lib.IV.c. 17.18,19.p. 16 .Sev. Sulp. lib.II.p.156, &c. Denique Actorum hujus Synodi Fragmenta quadam, veneranda fanè, ex publicis Eccleliarum (criniis , fervaris ipfius Concilii verbis, deprompta, nobls confervavit Hietonymus Deal. adverf. Lucifer. Tom. II. pag. 14 5 An quibus & veriutos Valentis Murceniis in quamcunque formam le vertentis dolos, & miram catholicorum Epifcoporum fimplicitatem perfpicere licet. Sonabant verba pieratem, inquit Hieronymus . er inter tanta illa praconia (feu ut vetus Editio juxta quosdam Codd manuscriptoshabet) mella pracenie neme penenna enforeum purabas. De Ufia vere nemine abjiciendo, III. incunte anno CCCLX, convenientibus in swerifamit: ratte prabebatar. Quia in Seripturis Urbe Regià L. Episcopis habitum. Et duz auchans non inventur, & multes simplicieres novita. etiam in his Synodo partes, Semi-Arianorum se fun feandaligas. Placuit auferrs. Nan erat cura uma,qui Filium Patri spunioses; Actianorum al-Epifcopis de vocabulo, diem fenfut effet in tuto. Ad. tera, qui Filium imeneres effe contendebant. Vidam i II ilia symbolico por ilia de Ecclefia - lio mulcatus : Damnatum e jus dogma : Deniq; rpm & Clericorum Privilegiis ediră à Patribus Fidei Formula , que Condulum nomina affica difpolitione, se juge que videnter ad Ecclefiam habuit,queq in Synodo Ariminenfi lecta fuerat.

percinere, à publicà functions cofferent, inquierudine SAC. IV. defifteme, i.e. ur etiam à folitis & ordinariis fun- aban. CCC. Ctionibus & tributis immunes effent. Quod ex Conftitutione Conftantis ad Taurum Prat. Præf. qui huic ipfi Concilio præfuit , anno CCCLX. darà abundo liquet, Cod. Theel. Tit. de

Epife. leg. XV. ubi etiam fubdit fe hanc Synodi politionem fanctione fui flatim republic. NICENSE five NICENUM, Thracia habitum, quando Concilii Arimine ad Confrantium Legati apud Nicen Thracia urbem itinere fuo aliquantifper inbiliterunt. Quibns in partes (uas subdole pertracris, Urfacius & Valeus Arianorum Primipuli habito ibid. an CCCLIX.vi.ld. Offebr. conciliabulo , primo fententiam Synodi Arelatenfis in fe latam reciderunt , dein Formulam Ariminensem Grace verfam fub fplendido Nicena Fideititulo,promulgarunt, Concilii illius cecumenici nomen fibi affumentes, quo fimplicioribus fucum attution facerent. Verim fraudemox detecta, omninm ludibrio expositi funt. Extant Lutine buinfce Synodi Acta, fed ex parte tantum apud Hilar, in Fragm.col. 452.ubi XIV. Legatorum nomina recententur. Vide Socr. lib. H.c.3 .. p. 568. Formula fidei quam promnigarunt hebetur apud Theo-

los , alios fraude inductos es fubicriptifie; quot-

ot verò confeneire recusarunt in ultimos orbis fines relegatos effe. SELEUCIENSE , Seleucia in Kauria aspera codem quo Ariminense tempore ann. CCCLIX.v.Cal Offeb.coactumpcui CLX. circiter Episcopi ex variis Orientis Provinciis congregati interfuerunt. In duas partes dirempta eft SynoduseUnam du e Acacio Cafarienfe,cut XXX///.alii adhaferunt,qui abrogată Formulå Niczna aliam fubfitituiere voluerunt;alteram fub Georgio Laudicano altifote qui omiffo folum ratussela Fidem Nicznam confervandam effe contendebant. Hi numero longe tuperiores, rejectis Acacianorum libello & Formula, Fidem Antiochiz anno CCCLXI, foripram, protulerunt,& subscriptione sus raram habnerunt,partilque Acaciana principes depoluerunt. Extant hujus Concilii A@a ex collectione Sabini per eompendium excerpta apud Socr.lib.11.c.39,40. pag.146. Et in his Acacianorum libellus & fidea formula Synodo oblata, que apud Epiphan. Here/LXXIII.qum.xxv.p.873.(ub)criptis X1.111. Epif oporum nominibus itidem habentur.Confer Soz lib. IV. ap. 14. p. 177. Sulp. Sev. lib. II.p. 158. imprimts verò Hilarium, qui huic Synodo prafens adfoit lib.comr.Conflant vet.defundl col.101. Locum, ex vetultiffimo codice Colbertino longè emendatiorem exhibet Baluzius Nov. Collett. col.67.

CONSTANTINOPOLITANUM in hac Synodo non de Fide modò actum cit Semi-Arianorum pars. Inde Actius mox exi-

paucis

352

S.B.C. TV- pancis additis confirmata. Extat Epificla Syne- burnes ibid. in Append. p., 1807. MARGCC dalu ad Georgium Alexandriz Epifcopum de

demnatione Actii, ejus Diaconi, Gracillat. apud Theod.lib.11, cap. at. p.114. & Cons. Torn. II. pag. \$35. Confer Soz. lib I V. cap. 14. pag 179. Edit a eft in hoc Concilio Formula Ariminensis nova Appendice auctà , nempe ut neque Subffantia, neque Hypeffajis de Deo diceretur. Extat apad Soctat lib. Il. cap: 41: pag. 153: qui etiam novem Arianorum formulas hactenus editas recenfer. In quibus hzc Conftantinopolitana ultimum locum occupat. Interfuit huic Synodo Ultilas Gothorum Épiscopus, ejúsque Fidei confesioni sub cripfit, qui aute illud tempus Nicznam Fidem amplexus fucrat.

ANTIO CHENUM VI. Antiochiz, in g50. ua tunc agebat Impetator exeunte anno CCCLX ab Atjauis congregatum; Ubi mutata in pejus fententiå , Filium Patri maslatar avipaner en if Tran frier factum effe decreverunt; inde Acemai & Exucentei dici. Meletium etiam Antiochia Epiicopum eo quod cum Cle-ricis ab Eudoxio depolicis communicisfet, reverà quod Catholicam ptofiterctur Fidem, fede fuß dejiciunt, Euzoio in ejus locum fubilituto. Wide Athan de Syned p.698. Theod.lib.H.c.31.p. 119. Soz. lib. I V. c. 19. p. 588. Anno fequenti , Constantii jusiu convenit iterum Antiochiz Synodus, in qua Eudoxii caufa,quem,quòd abfque communi confeniu Eunomium Cyzici Epifcopum constituisfet, aceusaverat Acacius, Sypodali judicio examinata eft. Vide Philoft.lib. ▼I. cap. 4.p. 50t. Cl. Pagiuts in priore Synodo Meletium à Sede Sebattena ad Antiochenam translatum esse contendit, in posteriori in exilium actum ; Cris. Hift. Chron. in Annal. Bar. ad angum CCCLX. num. s.p.174

ALEXANDRINUM V.an.CCCLXII. \$61. ab Athanasio, jam ab exilio reverso , plurimisque Episcopis ex Ægypto, Libyì, Arabiì, & Italia congregatis, habitum. In hic Synodo fancitum elt, Spiritum S Patti & Filio effe confubstantialem, Christum revera naturam noftram ex carne, & anima rationali conftantem in fe-recepiffe, voces iriar & curicary, que piorum mentes toties turbaverant, elle accuratè diffinguendas, & Nicani Symboli terminos potids usurpandos : Denique cum iis qui sub Constantii regno, cum Arianis incauté communicaverant mitiùs ageudum effe, & peracha pornitentia, fedibus fins effe reftituendos. Extat Græc.Lar. Epifinla Synodalis ab Athanafio, faltem fuo nomine, perferipta ad Antiochenos apud Athan Tom I p. 447.& Conc. Tom. II.pa 809. Confer Sort lib.111. cap.7.p.174 Soz lib.V. cap.12. p.612. Rufin.lib.I. cap. 18.19. p.136. His addi poffunt , que habet Autor Vita S. Eufebii Vercelleniis apud Ughel. Itali Sact. Tom.IV. Col. 1044

PARISIENSE anno CCCLXII. poft Hilarii reditum habitum. In quo Formula Fi-dei Arimini condita ab iplis Episcopis qui ei fublictiplerant , damnatur , & Saturninus Epil. copus Arelarenfis deponitur. Extat Epiftola Synodica apud Hilar. in Frag. p. 421. & Conc. Tem. II p 811. Vide Sirmondi Notas post- Epittele Synodice ad Liberium Pap PARS IL

bAn,CCC THEVESTINUM anno circiter CCCLX11 à Donatiftis in Africa habitum.Fachi ubique Hareticis per Rescriptum Juliana Imperatoris potellate, redietunt Donatifte, Catholicorum Balilicas invaferunt; & omnia pene loca carde & fanguine impleverunt. De, quo in hie Synodo apud Theveftinam civitatem. habità, quefeus est Primois Epi(copus Catholicus, tefle Optato centr. Parinen. lib.II. Nulla hujus Concilit memoria in vulgatis Conciliorum Tomis habetut. Confet Augustini Epist. CLXVI. contra Donas, quaque de iste Synodo notavit Emm, Scheiftratins Ecelef. Deffert. III. cap. 5. p 162;

* A LEX AND RINUM VI an. CCCLXIII. ab Athanafio & Epifcopis fuis habitum. In quo Fidem Catholicam Joviano losp accurate exponunt. Extat Grec Lat. Epifola Synodica de Fide ad Jovianum apud Athan. Tom. I.p. 398. Theod. lib. I.V. cap. 3. pagin. 132. Conc. Tom.II. p. 823. Singularis elt Cl. Valefii conjectura, Epistolam hanc ab Athanasio nou Alexandriz , red Antiochiz scriptam elle, quod neutiquam mihi probabile videtut; etfi illam in Synodo Alexandrina dictatam, ab Athanafio & coepifcopis Legatis Joviano Antiochize oblatam elle facile concellerim; quod iplina Epiftole titulus fatis indicat.

ANTIOCHENUM VIII,an, ECCLXIII. coactum. In quo Acaciani, qui (ut recte notat Socrates) ad nutum & fententiam corum qui serum potichautur, flectete le lemper foliti effent, versis velis re impieres amplenti, Fidem Nicompositum Imperatori obtulerunt. Cui XVII. nomina affixa sunt, Extat apud Socr. lib. III. cap. 15. p 103. Soz. lib. Vl. cap. 4 p. 641. Conc. Tom.IL p.817.

LAMPSACENUM apud Lampfacum

urbem, in angusto Hellesponti sinu positam, an-

no CCCLXV, anno pracedenti, nt ex Sozomeno contendit Pagius*, a Semi-Arianis praci- + Crit. Hift. puè celebratum. Postquam per bimestre spa- Chroada cium inter fe confultailent, decreverunt tan. CCCLXIV; dem, ut ve spieserie dogma ubique retineretur, n. 5- 20. ut Fides Antiochiæ in Encounis olim exposita, n. IV. confirmaretur , & Eudoxianorum in Synodo Conflantinopolitană Acta irrita redderentur, ut Episcopi item ab iis depositi, sedes suas postliminio recuperarent, Cumque Catholicos e strenue simularent, Legatos ad Occidentis Episcopos cum literis Synodicis miserunt, qui tamen non nifi poil annum unum , aut alterum, munus demandatum absolverunt. Vide de hác Synodo Socr. lib. I V. cap. 4, pag. 112. Soz. lib. VI. cap. 7, pag. 646, qui tamen in eo hallucinatur, quod Epifcopos in hac Synode congregatos, Catholicos fuille cenfet. Notandum est occasione hujus Concilii, plutes à Semi-Arianis Afia, Pamphyliz, Ifauria, & Lyfia Epif-

copis , Synodos collectas effe. In quibus Til businels dogma stabilire conati funt, quorum

lib.VI.cap 12. p.652.

BAC. IV. Legatos Lamplacenos misse funt. SINGEDUNENSE in Myfil ; anno 366.

CCCLXVI. ex Arianis collectum, ducibus Urfacio & Valente, qui Semi - Arianos in partes fuas pertrahere summoperè conabantur, ac proinde ad Germinium, Semi-Arianorum in his locis Antelignanum, hâc de re scripserunt. Extat Epistola Synodalis apud Hilar.in Fragmcol. 421, Conc. Tom. II. p.840,

ROMANUM IV. anno CCCLXVIL à 367: Damafo Papa &XXVIII Enicopis, & Pres-byteris XXV. coactum. Quo, Liberius post mortem damnatus eft. Refert hzc Auctor vi tz S. Eufebii Presbyteri Romani , a Baluzio editus Mifeellan, Tom.II.p.141. Quin & (fiqua XC. Epifcopis circa annum CCCLXX. habilibri Pensificalis Auctori in vita Damafifides)

vel in hae ipia Synodo, majori Epifcoporum numero auctă, vel alteră, eodem circiter tempore, przsentibus XLIV. Episcopis habită, Damafus adulterii invidiosè accufatus: legitime purgatus eft; Synodo Concordium & Cadixtum Diaconos, qui ipium acculaverant, dammante & de Eccleffa projiciente. Hæc Libet Pensif. Conc. T.IL p.859.

ILLYRICIANU M.Valentiniani mandato,in Illyrico, non anno CCCLXV. (quod voluit Baronius fed) anno CCCLXVII celebearum. Cum enim in Epistolæ Imperialis hie de re titulo, Gratianus Auguitus nuncupetur, ante annum CCCLXVII. quo Gratianus Angustus renunciatus est, id fieri non potuit. Quinimò non ante annum CCCLXXII. indictum effe contendit Pagius Cris. Hift. Chres. ad an. CCCLXV num. VIII, Aderant Episcopi, eul a Synodo Lampfacena in Occidentem legati fixerant. Unanimi confeufu decretum eft, tes componerent & Eccletiis paftoribus viduagati incrant. Unanum conctus uccessus. ut Fides Nicana ab omnibus fervaretur. Extat tis providerent. Accidit dum Nicopoli hareret Failbals Svandalit de Fide ad Orientales, una Bafilius, ut Eustathium Sebastenum, harectici incum Imperatoris hac de re literis, apud Theod. lib. IV. cap. 8. 9. p. 158. Couc. Tom. II. tione per diem unum alterumve babità, homi-D. 821.

LAODICENUM ad Lycam Fl. à Phrygiæ Pacatianæ vicinarumque Provinciarum Episcopis celebratum. Certum hujus Concilii tempus fratui nequit. Non infælici conjectura ulus Bereregius noster suspicatur illud proxime post Illyricianum habitum fuisse, non quidem quod ille voluit, anno CCCLXV. fed (ut fupra notavimus) anno CCCLXVII. In co pracipue id agebatur, ut collapía Ecclefia difeiplina refarciretur. Extant Grac Lat. de varlis Discipling Ecclesiasticg capitibus cano-T.I.p.1495. & cum commentariis Balfamonis,

Can. Tom.I. p.553 & II. p.193, 367. SICILIEN SE occasione Eustathii,& re-Honorum Synodi Lampfacenæ Legatorum, jam ex Occidente redcuntium, à Sicilia Episcopis, anno CCCLXVII. coactum. Legatis enim Con/ubilianziales Fidem coram illis cofessis, Concilii Niczni Fides ab utrifq comprobatur. Vid. Socr.lib IV.c.12.p.314.Soz.lib.VI, cap.12.p.612.

TYANENSE, Tyanis ad Radices Tauri SEC. 1 V. montis in Cappadocia, anno CCCLXVIII ha-abha.CCG. blum. Recitatis in hic Synodo, quas pertu-lerunt Legati Lampfaceni, Liberii, & Occidentalium literis, vi ipoele doctrinam retinendam elle communi Decreto fanciverunt. Vide Soz.

ANTIOCHENSE in Caria, Afix Provincià, à XXXIV. circiter Afiz Episcopis, anno CCCLXVIII , (ut videtur) collectum. Reje-éto Confubstantialis vocabulo , Fidem Antiochiz & Seleuciz promulgatam ratam effe voluerant. Vide Soz. llb.VI, cap. 12, p.612,

ROMANUM V. à Damaso Pontifice , & tum. Decretum eft in hac Synodo,ut Fides Nicana firma ac frabilis permaneret , & depotito Auxentio Mediolanensi , Të irregesis in Occidente allertorum primipulo, ipíum, ejú íque fequaces alienos elle à communione sui sanciverunt. Extat Epiflola Synodalis ad Illyrici Epifcopos Grzc.1.a. apud Soz.lib.VI. cap.25 p.667. & cum veteri verlione apud Theod. lib.II. c.11. p.102. Conc.Tom.II. p.889.

NICOPOLITANUM apud Nicopolim,minoris Armeniz in confinio Cappadociz urbem, à Thosdero ejusdem civitatis Episcopo circa annum CCCLXXII.congregatum. In quo probabile eft de Ecclefiarum Armeniz minoris flatu przcipuè actum effe. Ad hanc Synodum Basilium invitavit Theodotus, 'qui proinde admit : ipie etenim & Theodotus, acceptia à Terentio Comite literis , Regio julia conftituti funt,ut minorem Armeniam visit arent, quat confusa erant corrigerent, pacem inter diffidengenti hominem, conveniret, quócum disputanem ad fidem catholicam revocavit, quod ferip-

tà fidei confessione proprià manu fignatà, & Bafilio tradità teftatus eft Euftathius , ab eo mox in communionem receptus. Continuò hoc ad Theodoti aures delatum est, qui suspicatus Basilium cum haretico communicale, omne prorsus cum illo commercium abrupit, non amplius ipinm ad Synodum vocare dignatus,ut folus munus demandatum obire Bafilius necesse habuit. Quid verò in eo præstiterit, quidve illum inter & Theodotum intervenerit, ipse prolixè refert Epiff. CLXXXVII.ad Terentium Comitem p.200. Confer item Epiff. LXXVIII. nes LX. una cum antiquis versionibus Conc. p.137. CXCVI p.112. Hanc Armenia visitatio. nem Barthere ntienypale diferte tribuit Bafilius. Zonarz, Aristeni, notisque Beveregii Pandell. Quid verò? an Valenti impietatis Arianz fautori firenuo, quique in orthodoxos penè ad rabiem debacchatus est, catholici usque adeò cura erant, ut de fausto Ecclesiarum catholicarum flatn follicitus effet ? Nodum hunc non alia conjectură folvere possum, quam quòd Terentius Armenia dux, reique militaris comes, vir admodùm catholicus , fideíque zelo flagrans, pro ea qua valchat apud Imperatorem gratis, mandatum illud impetravit.

VALEN

SEC. 17. VALENTINUM apud Allobroges, fen dem Nicenam afferitur & confirmatur. Extat SEC. 19. th An, CCC, Pedemontaoos, in Gallia Narbonenfi, ad Rho- Grzc. Lat. fub Amphilochia nomine Epiftola abAn, danum fluvium anno CCCI.XXIV. IV. Idus Ju-

fias & XXX. eirciter Epilcopis, ad reformandoa Ecclefiz Gallicanz mores, coactum, Duplex erat hoc tempore Valentia; in Hispania l'ar-raconensi una, regni Valentini Mettopolis; in Gallià Narbonenfi altera, in quà habita est hae. Synodus. Extant Epiftola Synodica ad Galliarum Episcopos, Canones I V. quibus de machis & digamis pracipue agitur, & Epiftola ad clerum & plebem Foro-Juliensem Cone. Tom.II. p.934. Notas Sirmondi posthumas habes ibid. in Append. pag. 1807. Anno fequenti alicubi in Galiia habitam effe alteram Synodnm contendit Gothofredus, & ad hanc perti-nere Gratiani conflitutionem de Ecclesialicis , que babetur Cod. Theod. Tit. de Epsfe. I. X X I I 1, ubi vide que hac de re prolixè no-

ROMANUM VI. à Damafo Papi, & Episcopis XCIIL in causà Apollinarismi, & hzrefis Arianæ celebratum. Cui etiam Petrus Alexandriz Episcopus interfuit. Baronius quidem illud in annum CCCLXXIII. reponit. Verum ad annum CCCLXXVIII. potius refe-rendum cife contendir Cl. Valefius ***. ad So-You. pag. 143. Damnatur in hác Synodo Apol-finaris hærefis, & ab Ecclefia Catholica alie. na effe declaratur. Vide Soz. lib. VL cap. 15. pag. 671. Extat pars Epiftolæ Synodalis, five expositionis Fidei, ad Orientales transmifæ, cui & Orientales CLIII. subscripserunt, quam in Collettione fun Romana edidit L. Holftenius

Part.I.p. 16s. & Conc. Tom.ll. p.892.

PARS 11.

ANTIOCHENUM 1X. an. CCCLXXVIII. (in an. CCCLXXX. rejicit Pagius in Crinica) d CXLVI. Orientis Episcopis, habitum. Sublatum eft in hác Synodo diuturnum illud Ecclefiz Antiochenz ichilma, hac lege, ut cùm duo jam fuerint Antiochiz Epifcopi, uno è vivis fublato, fuperites integram Ecclefiam retineret, nec nifi unicus in posterum Episcopus eliretur. Deinde variz legationes ad vifitandas Orientis Ecclesias, calque in Fide carholica confirmandas, ad fedandas quas in Orieote excitaverant heretici rurbas, decrete. Vide Greg. Nyffeni, qui & iple Inrerfuit, Fpiff.de wità Macrine. p. 187. & Epif. de incum. Hierofi. Tom. II. p. 1036. Soz. lib. VII. cap. 3. pag. 706. In hac etiam Synodo facta est Fidei Catholicz expositio, additis anathematismis, adversus Apollinarls, aliorumque harefes. Denique receptaeft, & approbata Synodica Damafi Pape de tribus in nna Deitate Personis Episto-Ia, ad Synodum Antiochenam (cripta, & CLIII. Episcoporum Orientaliam subscriptionibus onfirmata; quam extulit I. Holftenius cellett. Rem. pag. 165. ut fupra notavimus. Ab hujus etiam Concilii Patribus , notante Valefin, feripta videtur Synodica illa ad Italiz. Galliz-LXIX. habet Tom.III.p. 108. Hoc circiter tem-

Synodica , quam ex Codice Regie primns edidir. Cotelerius Monument. Grac. Tom. H. p. 90 camque responsoriam elle conjicit Synodica Episcoporum alterlus Provincia, qui circa Macedonii hereûn de Spiritu Sancto fluctuabant & diffentichanti

CASARAU GUSTANUM apud Hit. panos, in Provincia Tarracononii ad Iberum flu. anno CCCLXXX. vel ut alii , anno (equenri, IV. nonas Octobris , contra Ptifcillianiftas . 4 XII. Epifcopis celebratum. Vide Sev. Sulp. ib. II pag. 166. Extant Difcipling Ecclefialticz Cannes VIII. Prifcillianistarum moribua orzcipuè oppositi, Conc. Tom. II. pag. 1009. Ex hoc Sulpitii loco aliud concilium Cafaraugustanum adversus Priscillianistas nobis exculpfit d'Aguirre Cone. Hip. T IL& ad an circiter GCCLXXXIII. refert Vid.ejus Naus.p.46.

CONSTANTINOPOLITANUM IV. Occumenicum11, anno C(CLXXXI Menfe Maio, Theodofii Magni litetis congregatnm Aderant ex Catholicis , Episcopi CL ex Macedonianls XXXVI. qui cum fententiam de ra buewein deponere notient, urbe difcette unt. Duo hujus Concilii conventus fuerunt. Prior quidem an CCCLXXXI, habitus: quo abrogato, quem fibi arrogaverat, Maximi Cynici Epifcopatu, Sedes CP. Gregorio Nazianzeno. quem Theodolius in ea nuper collocaverat, adjudicatur. Ægrè id ferchant Episcoporum nonnulli, præfertim janiores , qui æflu præfers vidi magnas exinde ciebant turbas, aliis alia objicientibus; pracipue poliquam advenifiet Timotheus Alexandrihus,& Episcopl Ægyptii; qui exardescente iam flamma oleum incendio addiderunt; (ubinfenfi utique , partim quód ipforum adventum Patres non expectaffent partim quod Maximum, a tribus Episcopis Ægyptiis, quos ad id Conftantinopolim milerat Petrus Timothei prædecessor, ordinatum; temere exclusifent, Crescente in dies tumultus Gregorius harum diffentionum pertælus,ut pax & concordia inter Episcopos refarcirerer, sede ful fe (ponte abdicavit , electo mox in ejus locum Nectario. Contigifie hac hoc quidem tempore cx lege * Threatefiar a an CCCLXXXI, * C84. Th; III.Cal. Aug.lata, clariffime liquet, qua Nectarii, lib. X V Ecelefia Conftantinopolitana Episcopi men-Tiret litt.

tio fit. Sedente adhuc Synodo, ad meliora transfit Meletius, venerandus Ecclesia Antiochena Praful, quem inter alios, Gregorius Nyffenus funcbri oratione cohoneftavit; dato ei in fuecefforem (etiamh non fine multa contentione) Flaviano. Accidifie illud ante Gregorii renuciationem, ex eo constat, quod multorum in Nazianzentim odium inde narum eft, quia Flaviani electionem, (uperfitte adhuc Panlino , minus probaret, ac proinde Occidentalium caule nimium favere videbatur. Denique confirmat& que Episcopos,que inter Epistalas Basilit locum Fide Nicena, damnarisque heresibus, Eunomianā. Eudoxianā, Semi-Arianā five Pneumatomapore, certe vivente adhuc Bafilio , habita eft in chorum, Sabelliani , Marcelliani , Photiniani loco incerto, sub Amphilo chio I coniensi Syno- Apollinariani , exeunte circiter mense Julio, dus, qui doctrina de Spiritu Sansto juxta Fi. Patres ad sua quisque rederunt. Ad Synodi

S.R.C. IV.

la fin.

when CCG confirmacingtin, finito mox Concilio codem, ipfo menfe ziv. Cal Aug. Constitutionem emifit Theodolius ad Clicherium Comitem Orientis, qua Eunomianis, Arianis , & Actianis fabricandarom Ecclefiarom jus & poteftatem omnem penitus ademit. Extat Cod. Tured. Tit.

de Harei. L. VIII. Posterior conventus anno sequenti est: quan. do ex iildem Epifcopis plutimi, Constantinopolim ad curanda quadam negotia Ecclefiatlica , Regiis literis iterum vocati funt. Theodolium quippe per literas obnixè roga. verant Occidentales, ut Orientales Episcopos ad Synodum generalem Rome habendam deftinaret; quò rides Confubftanrialis communi suffragio clarius ac disertius confirmaretur: Scripta etiam ad Patres Constantinopolitanos Epistoli, qui cos ad hanc Synodum invitarunt. Millis igitur Legatis, datifque ad Synodum Romanam, sub Damaso congregatam, literis, se quidem alitér paratos, ob gravisimas rationes ab hoc itinere suscipiendo excusiront, Ecclefiarum Orientalium hoc tempore statum, res à se in superiori conventu geltas, Fidémq fuam Catholicam & Orthodoxam de SS. Trinitate, & Domini nofiți Incarnatione, luculenter exponunt. Extar larc Epiftola Synodalis apud Throd. lib.V. cap.9.p.108 Conc.Tom.II.p.959. An Synodicus hic confetfus, alter ejuldem Synodi conventus habendus fit, an diversa à superiori Synodus , parum refert. Certum est , ex iifdem Epifcopis, etfi paulo minori numero, conflitifie, de rebus penè iifdem egiffe, & fub Concilii II. Generalis nomine apud Scriptores Ecclesiasticos constanter venire,

Ex Actis venerandi hujuice Concilii 'Oecumenici, præter Epifiolam Synodicam jam memoratam, non fuperfunt hodie nifi Symbo-Into & Canoner. Fidei Symbolum a Gregorio Nylleno (un' fertur T,) compositum, nihil fe-† Niccola. Ib.XILc.1 re aliud eft, quam Symbolum Nicznum paucis additis explicatum, pracipuè articulo de Deitate & Processione Spiritus Saucti, Macedonianis oppolito; & adversits Marcelli Ancyrani dogma hac claufula CUIUS REUNI NON ERITFINIS. Vix alirer à Nicano differt : unde & Nicanum vulgo andit.

Canones, prafixà ad Theodofium prafatio-ne, habentur numero VII ab Ecclefia Catholică semper recepti, & in codicem Canonum Ecclefiz universa relati. Eorum numerus apud Veteres hand ita certus est. Sunt qui tres tautùm, alii quatuor, vel quinque, quando que & fex recentent, fapè duos in mum compingentes, orta for an inde diversitate, quòd ob Canonem III. Sedi Pontificiæ maxime ingratum, Occidentalibus haud ita clatè innotuere. Que ordine, quove conventu fanciti fint, haud faris confrat, Admodum probabile eft, quatuor priores in primo, tres ultimos polteriori conventu, fuiffe conditos. In his Canonibus cum plura fint notatu digua, paucula que-

Can. II cùm Orientalis Imperii Provincia in quinque Direceses, plures sub se Provincias complectentes distribuerentur, nempe Orien-

exemplum; & Canonis primi in co conditi tem, Ægyptom, Afianam, Ponticam, Thraciam: S.E.C. 14. prafents Canone decretum eft intra hos limites aban CCC. mnia negotia Eccletiattica effe administranda, Cum enim sub-Valencis Imperio omnia turbasfent Ariani,nec Catholicis ubique fas cuet ordinationes fuas more folito perage: ej lepè evenit, ut Episcopi ex una Diocesi in aliam, non levi politiz Ecclesiafticz confusione , transrent-Quod in Maximi Cynici a tribus Ægypti Epifcopis à Petro Alexandrino miffis, & in Gregorii Nazianzeni a Meletio Antiocheno ad Sede Constantinopolitanam ordinatione nuper fa-Rum eft, Sanciverunt igitur Patres, nemini in posterum licere ultra Dioccesin suam ad Ordinationem, vel alism aliquam Administrationem transire, sed intra sue Diceceseur limites se continere jut Alexandriz Epifcopus Ægyptum fohim regat, nec in Orientis Diocelin fele ingerat,pariterq; in cateria; Segvatis interim cuiusque Provincie Synodo fuis juribus & privilegiis, Ethaétenus quidem Canon,nec ultra progreditur. Verim occasione hujus Canonis, Synodo mox foluta, Legem * edidit Theodosius, qua * Cod fedată jam perfecutione Ariana, primarios quof. Theod, L. dam Episcopos tanquam Catholica communionis Judices intra fingulas has Diorcefes conflituitinempe in Thracia Nectarium CP.in Ægypto Timotheum Alexandrinum, in Oriente Pelagiam Laodicennm, & Diodorum Tarfenfem . in Afiani Timotheum Iconieniem, & Optimum Antiochia Pifidiz, in Pontica Helladium Cafariensem, Otrorium Melitenum, & Gregorium Nytfenum; ut qui intra fingulas hasce Dioncefes Fidem Nicznam amplecterentur,& cum his Episcopis communionem haberent iis ntique Eccletiz ubique traderentur, Hanc constitutionem Theodo's snaro fatis supérgs mili constat, Socratem cum Decreto Synodico temere confudiffet, que Legis erant, Canoni tribuentem + Lib. v Eofdem quippe Episcopos in quavis Diorceft c.3. p. 64. recenier, inque funimam Ecclefiarum gubernationem a Concilio commissan esse tradit: additque divisione hac Provinciarum factà, Synodum Patriarchas constituisse. De Patriarchie proptié diétis hic loqui Socratem , vetat non+ duni natum hoc feniu Patriarcharum nomennedum res ipfa plené constituta. Et si negari non poteft, Canonem hunc CP.Dignitati Patriarchali etigenda viam straville. Adeòque cum Cl-Valefio " potius exiftimandum eft , Socratem * Not. ad per Patriarchai, non veros & ordinarios Pa- Sorrat, lib triarchas intelligere, fed extraordinarios Lega- V. S. p. 64. tos.qui Theodofii Lege ad rectam fidem ftabiliendam, per fingulas Provincias, fuerant deftinari. Mentémque fuam paulo post explicare videtur, dum Helladium Czfarienfem, Gregorium Nyffenum , & Otrosiam Melitenum. Pontice Dioceseos the Halesaggiar , Patriarchatwo fortitos effe ait. Quod quidem de vero Patriarchatu intelligi nequit. Rectiùs ita que pofi Socratem Sozomenus *, qui hac ad Legem Theodofii retulit.

Can.III. Ta mprecia rie ripie post Romanum Eniscopum . Antiftiti Conftantinopolese . ee anod for nova Roma decernuntur: id eft ut eådem honoris prarogativa, câdem supra reliquos Episcopos praeminentia, proximo post Roma-

18%

SMC IV. num Pontificem loco , frueretut. Et câm hod incertum fit, quid in literis fuis ad Confiantia S &C LY shan-CCC, norts primatus Epifcopo Romano fempet conceffus fit , quod in urbe Imperiali Sedes habe-

NOV. A ROMA&IMPERIICAPUT facta fit , Regiz hujus Urbis Episcopus proximum post Romanum honoris & dignitatis gradum oblineret. Adcoque in Conflitutione Theodofiana fupra memorata, mox post conditum Canonem lata, inter omnes Orientalis Imperi antiftires Nectarius Episcopus Constantinopolitanus primum locure obtinet, & Timotheo Alexandrino preponitor. Et in lege Theodoii jun. an. CCCCXXI. Cod. Tisted. lib XVI. Tit a.l. 45 privilegia quadam in Illyricum tefervantur cognitioni reverendeffine SS. f.rgis Antifitis Webis Conftantinopolitana y qua Roma Veters preregauta lasatur. Fateor nullum hoc Canone autoritatem, nullam jurifdictionem fedi CP, tribui. Nikilominus hujus Canonis autoritare muniti Prafules Constantinopolitani, caput efferte & jurifdictionens quandam in estcumvicinas Provincias exercendam , paulatim additis Beveregii Notis, Tom.11.p.89. fibi arripere corperunt,ut Eudoxii. Joan.Chryfostomi, aliorumque exemplis palam tit. Donec tandem fequenti Szculo, Concilii Chalcedonenfis Patres † fedi CP. raira nerelia, aquaita aum antique Roma Throne privitegia ; idque vi bajus Canonis, tribuenda effe decreveruut; neque ob aliam tarionem, quam quod nova, non minus ac vetus Roma, Imperio & Senatu honorata fit, eifdemque privilegiis gaudeat. Nec honorem modò, sed & jurisdictionem addiderunt, Ponticam, Aflanam, & Thraciam, & que in folo Barbarlco funt Diorcefes , Sedi CP. fubjicientes. Ex hoc fonte orta funt omnium, que Episcopos inter Romatum & Constantinopolitanum,intercedebant Simultatum,Odio rum, Diffidiorum Semina. Unde utriufque Concilil Canones agrè recepit Romana Ecclesia. D.roches Heff. Lis. Part. 1. Szc. 1V. pag. 88 . Fit. Greg. Nation, Szc. V. num. ix, pag. 318. & fingulari differtatione de Regimine veiers Ecclefin per Epifecpis , Meuopoliim , & Pairiarchai, bentut. e de iniques Pontif. Romanerum afurpitentim, patrio fermone olimedită, An. MDCLXXIII.

Can. V. Tomi Occidentalium mentio fit , &c Fidei que exiade Antiochiz exposita fuerat, de una Pattis , & Filii , & Spirinis fancti Deitate. Quis fuerir hic Occidentalium Tomus, variz funt Eruditorum fententie; quas penè omnes recenfet Beveregins nofter Not. ad hunc Canofiem , qui fuam subinde eaponit , nempe non aliud effe, quâm Synodicam Damafi , & Occidentalium ad Synodum CP. hoc anno miliam , quam luprà memoravimus. Et lubens quidem hanc feutentiam amplecterer, præfertim eum in monou setentiam name de trons unos, tratta-te Perfolia espliciar, i del fremienistra del menintra del manta si producti del francisco in Symodo Aminonio condicionale condici

nopolitanos perícripierint Occidentales, númve noAn, CCG Fidei de hie re Antiochiz expositz memine- Nor la ret 3 it a acquam er at , ut com Conftantinopolis rine, Cl. Valelio * porius allentiendum elle arbitror, qui per Town Occidentalium intelligit c. s. p. st. Synodicam Danafi, & Occidentalium Epifto- #9.P.44. lam, ad Synodů Antiochená an. CCGLXXVIII. milfam , & in eå lectam & approbatam , & CXLVI. Epifenporum Orlentalium fublicipa tionibus munitamsquam habes apud L.Holften, Collect, Rom. p. 166. Conc. Tom. 11. p 893. Nec fane video quorsum in hoc Canone Patres Constantinopolitani de Tomo Occidentalium loqueutes, proximé subjicerent, se etiam cos suscipere qui Antiochiz unam Patris. Filli,& Spititus Sancti Deitatem confitenter nifi libellum illum Occidentalium, quo hec l'ides in Synodo Antiochena exposita & suscepta suerat, designarent, Extant Grac, Lat. Concilii nostri CP. Casnones, corumque veteres Verhones Conc. Tom. 11 pag. 945. & cum Commeutariis Balfamonisa Zonara, & Arifteni Pandell. Can. Tom. 1.pag. 841

AQUILEIENSE, anno ecclxxxI Nouis Septembriba, adversus Palladium Arianorum Antelignanum, à XXXII. Episcopis, Italis, Gallis.Panuonicis, præfentibus Gallorum & Afrorum Legatis, habirum. Præcipuas In hie Synodo difoutandi vices fultinuit Ambrofiusa Landem damnantur Paltadius, Secundianus, &c Attalus Presbyter, eotumque dogmata anathemati fubdita Extant hujus Synodi Acia tum duabus Synodicis Epistolis, ad Gallia Episcopos una, ad Imperatores altera, Conc. Tom.II. p. 978. & inter Vigilii Taplenfis Opera & Chif-Actio edita pag. 485. qui quidem Acta hac iputia effe,& à Vigilio Tapfenti conficta, pluribus, fed infirmis . & levillimis conjecturis ductus contendit. In hac aliave hujus remporis Syno-Verum hic de re celmus alias, Nos.in Fragment. do Aquilcientisplura Acia funt de Urticino Romano, Timotheo Alexandrino, Nectario Confluntinopolitano, aliifque, & Epiftolx aliquot Synodales, que Conc. T. 11, pag. 998. exhi-

> ROMANUM VII. à Damafo, & quampluvimis Episcopis, prafente etiam Paulino Antiocheno, anno CCCLXXXII habitum Quid in hie Synodo geftum lit, non liquet; Acta enim interierunt, nifi quòd fufpicari licet, de Paulini causi & Concilio Conftantinopolicano actum effe. Vide Theod. lib. V. cap 8. p. 207. Scripta elt ab hic Synodo ad Orientales , hoc iplo anno Confrantinopoli congregatos, Epiftola quant refert Theodoritus, de qui in pafteriore Synodi GP. conventu, actum eft.

SIDENSE in Pamphylia, Afizminoris Provincia a XXXVI. Epilcopis, przefide Amphiresponsorià 1 Patres Constantinopolitani non lochio Iconii Episcopo, adversia Messallanos, modò sententiam suam de tribus in SS. Trinita- anno CCCLXXXIII. juxta Baronium, habitum.

CONSTANTINOPOLITANUM SEC IV. de An CCC. V. ann. CCCLXXXIII. mente / ulso habitum: Non obstance supero Synodi CP. adversus Harofcs Decreto, cum ubique admic Harctica

rumultus agerent, Theodolius, quo pan & concordia (fiquo modo id fieri poffet) Ecclefiis redderetur, hanc Synodum indixit. Ad quans exter Catholicos, omnium penè Sectarum qu tempore vigebant , Principes convocari justit.ratus,ex mutuo Episcoporum inter le col-loquio, futurum, ut una apad omnes,eadémque fentencia obtineret Etptimo quidem disputatione res crattranfigenda, Harcticis id fimmis goris experentibus, ad boc quippe certamen Dialecticorum argutiis fat's instructis. Cum verò inter fe nequaquam convenirent, veterumbue partum expositionibus Dogmata sua probare recufarent, juffit Imperator ut fingular Se-Ctz, Fidel fue Eormulam, feripto comprehenfam, fibi offerrent, Famoullimi Eanswii Fidel expofitionem, Theodolio hic occasione oblatam, Grace & Latine edidit H. Valefius Nor.in Socr. lib.V. cap 19.p. 61. Perlectis uniuscujusque dogmatistibellis , Imperator cam folam Fidei Formulam probavit, que Trinitatem confabil an-Halen afferebat, reliquas verò tanquam huie adverfantes damnavit, & discerpfit, lege etiam latà, ne Hæretici amplius collectas agerent, de Fide dozerent , Episcopos aliósve ordinarent.

Immo Concilio iam ad finem perducto duplieem adversus Harcticos conflitutionem ad Posthumianum PP. Orientis emisit Theodostus. Priorem viii. Cal. Aug. qu'à omnem ils cocundi potestatem abrogat, & nibil vel publice vel privatin , qued Carbelica Santlitais officere poffit , exercent. Pofteriorem iii. Non. Sept. qua vebrarent , domos, in quibus conventus fuos habuerint , fileo adjudicandas, ordinationes hareticorum prohibendas, qui alio commigrant docendi , vel mysteriorum suorum exercendorum caufa, ad proprias urbes effe remitten-dos, infliétà damnationis pornà Oficialibus judicum, urbiúmque Magistratibus, qui hujusmodi cetus non prohiberent. Habentur he due Leges Cod, Theod. Tit. de Haret, I. XI. & XII. ubi vide que notavit Cl. Gothofredus. In priori lege Eunomiani, Ariani, Macedoniani - Premmatemachi , Manichei , Encratita , Apotalitta, Sacceptorist Hydroparaftara nominatim recen-

morabile illnd Amphilochii Iconienfis factum erga Arcadium Theodofii primogenitum, relatum à Theodorito lib. V. cap. 16. pag. 218. *Biblioth. Cl. du Pin *, que tamen superiori anno, † & tio Cod. Thred. Tit. do Harre.leg. Lill. Nov.T.H. fub fecundo Concilii CP. conventu contigif-

Hujus ctiam Synodi tempore accidit me-

RURDIGALENSE in Bicorigious VASAC. 14 vifcorum an, CCCLXXXV. adversus Prilcillia- AAn.C niftas , habitum; In quo damnati & depoliti funt Profeillianus, koltantius, corumque alfeclas.Pri/cilliano ad Maximum Imp.provocante. Vide plura apud Seo.Sulp, lib.11.p.170.

286.

390

ROMANUM VIII. à Siricio & LXXX. Episcopis viii Idus I annoru, anno CCCLXXXVI. collectum. Plura in hic Synodo ad citus 60 confuetudines Ecclefiafticas spectauria couftitota funt, Extat Epiftola Synodalis ad Afrees Epif. opes intet Epift. Seriesi, num iv. Gonc. Tom. H. p. 1018.

TREVIRENSE (Belgica prima ad Mofellam B. Metropoliserat)an. CCCLXXXVI. 386prefente Martino Turonenti, habitum; In quo Ithacius ob animum ferum & fanguinelentum à Catholicis depositus absolvitur, & Felix Trevirorum Epifcopus ordinatur. Plutibus barc refert Sev. Sulp. Diat.111, c.15.p.318.

CAPUANUM, ad Valcarnow B. in Cam pania circa annum (ut videtue) CCCLXXXIX coactum. In quo, de Ecclelia Antiochena diffidio, & de causa Bonofi, illibatam B. Marin post partum virginitatem negantis. agebatur. Vide Ambrofii Epiff. LXXVIII LXXIX. & Baron, ad annum CCCLXXIX. num, lxvli, lxxii, &c. In hic etiam Synodo, ut ex codice Canonum Ecclefia Africana Can-XLVIII. liquet, Re-baptizationes, Re-ordinationer, Epifceperumque Tranflationes damnata funt. Eodem circiter tempore apud Nemaulum Episconorum Synodum habitam esse tefare Sev. Sulp. Dial. H. cap 15. p. 310. Quid verò in el geftun fit, non dicit,

MEDIOLANEN SE III. ab Ambrofio, vicinifque Epifcopis anno CCCXC, colle dum. In hoc Joviniani errorea a Siricio, ejulque Presbyterio nupera censura notati, de Virgonitate , Ciborum differentia,de Maria Deipara, cam fellicet post partum Virginem este defiide, De Christo veram carnem non affumente, alsá que dogmata damnantur ; de quibus Ambrofius, Hieronymus, Augustinus, alii, Extat Epiftola Synodalis ad Stricium Papam, una eum Siricii hac de retiteris, Conc. Tom. II. p. 1036. fentur. Prolixé de hoc Concilio agunt Socr. Ad ipium Jovinianum quod attinet, inhâc Sylib. V. c. 10. pag. 167. Sozom. lib. Vil. cap. 11. nodo damnatus, in Epitcopi Romani Diocesin profugir, & non procul ab urbe conventus turbulentos agebat, adeont ann. CCCCXII. Honorius lara lege ipium Plumbatis caium in Boam Dalmatie infulam relegari juffit , fociis éjus & participibus in alias pariter infulas inter Ad hanc Synodem, Synodicam illam Damali fedivifas dannatis, feveriorem fententiam eis Epiflolam ad Patres C.P. daram, corúmque comminatus, qui vetitos & damaatos fuos coad Synodum Romanam responsoriam resett tus repetierior. Extathac Honorii Constitu-

And the state of t ti pace dictum fit) res in tribus hifee Synoda. nomen in Acta vulgata male irrepfit) ad inftanlibus conventibus , Constancinopoli successive randos Ecclesia Africana mores ann CCCXC. habitis, geftas , mite permifeere & confundete coaftum. Extant post confessionem Carholice Fidei factam, Difcipline Ecclefiaftige Ca-

p. 718.

Tidetur.

S.E.C. IV. Money, five capitula XIII , cum Nocia Binii &c ab An.CCC Albafpinni Conc. Tom. II, pag. 1158. demim ab Holftenio ex vetufto exemplari Vaticano integritati fur testituta ibid. in Append. p. 1817. Utraque Editio , & vulgata , & Holsteniana, inter fe collata, habetur apud Schelftrat. Ecelef. Afr.Differt. III. cap. 4. p. 145, qui Canones, brevibus Scholiis illultravit.

ANGARIENSE, feu SANGARIEN. SE, juxta Helenopolien in Bithynia, circa annum CCCXCI. a Novatianis habitum. In quo Sabbatius Presbyter, ex Judzo Christianus, ob dogma de Paschate more Judzorum celebrando,damnatur. Vide Seer, lib. V. cap. 21.

HIPPONENSE, anno CCCXCIIL à 391quamplurimis Africa Epifcopis, ad corrigen-dam Difciplinam, habitum. In hoc Concilio, Augustinus adhuc Presbyter de Fide & Symbole Brenne disputavit, telte Politidio in Vis. Aug. 220-7-p.864. Huic Synodo afferipti funt Canssi, varieque auchi. Horum duplex habetur edicio ; altera integra , quam ex variis codieibus MSS. primus extulit Pafch. Queinellius Append. ad Lean. M. Differt. XII cap. 2 Utramque ociam exhibet Ernm. Schelitratius Ecelef. Afr. Differe. Ill. cap. 6 p. 171. qui plutimis argumentis Canones hos imposititios elle contendit, que apud ipium videri pollunt. Interimne nihil in hac Synodo statutum videntur , fex genuioos hujus Concilii Canones ex Fulgentio Ferrando , aliisque Canonum Collectoribus eruit.

CAVERNENSE ad Cavernas Sufis , non 394 rocul à Carthagine, anno CCCXCIV à X LIII. Donatistarum Episcopis coactum. In schifma em prolapfi crant Donatifta , his Primianum Carthagineniem Episcopum, aliis Maximanum ordinantibus. Maximianifix igitur col-Letto ad Cavernas Sufis partis (ua Concilio, Primianum judicio synodali damnărunt, secundă vice in Concilio Caberfussitano mox damuandum. Agit hac de re Augustinus in Pialus. XXXVI & comra Grefcon.lib.IV. capp 6:7. Tom.

VII.colags CABERSUSSITANUM apud Caber-394. fuffam.Provincia Byzacena,ut volunt nonnulli, in Africa urbem anno CCCXCIV. & LIII. Maximianistarum Episcopis contra Primianum celebratum. Majorem quidem Episcoporum numerum indigitare videtur Augustiaus , dùm lib.lv. centra Crefien. cap. 6. ait , a centum vel ampliàs Episcopis perfecte , plensusque dampatum effe Primianum; ut vel numerus in Epiftolà Synodali vitiofus, vel Synodicz jam con-ditz, plures posteà Episcopi suscriptiones suas derunt / Utut fit , Primianus Carthagimenfis Episcopus , variis Ecclefiis , viventibus admic propriis Epilcopis, alios subrogavegat , homines inceftoz ad communionem admiferat , Fortunatum Presbyterum, quòd agrozantibus bapcifmo fuccutriflet in cloacam mitti Becerat , multitudinem milerat que Chriftia-PART IL

norum domos everteret , Epifeopoa fimul & S.EC. IVI. Clericos oblideret, polica ab ejus Sarellitabug abanlapidatos , feniores in Balilica occiderat , cà quod indigné ferrent Claudianifias ad commus. nionem admitti. Ob hac aliaque crimina . cùm à Synodo citatus comparere nolmit, itetùm dannatus & depolitus eft; dannatis etiamomnibus ; qui deiucepa communionem eius ample cherentur, Extat de his oronibus Enittola Synodalis ad miverfor Africa Epifcapar , cul. tur apud August. Exervat , so Pfains XXXVI. Tom, Vill. col. 194, ham , cum fex veruftis codicibus collectioni infernit Baluaius col. 99-Scholinque fuis illuftrava Scholstratius Eceleft Afr. Differs, Ill. cap. 5. p. 163. qui pratenta contendst hanc Synodicam non Concilio huie Caberin/litano , ted Synodo Cavementi paulò suprà memorane tribucudam esse, Quem prounde refellit vir docustimus Ant. Pagius.

CONSTANTINGPOLITANUM 1940 VI. anno CCCXCIV. iii. Cal. Qilebris , have bitum. Aderant prater Nedarium., Thoophilus Alexandrinus, Flavianus Autiochenus Gree gorius Nyffenus , Amphilochius Iconientia, & plures alti. In co caula Bagadii & Agapii de Episcoparu Bostrensi contendentium i pracipuè agebatur. Synodus Bagadii depofitionems utpote a duobus , tantom Episcopis sactama improbavit , decrevirque Epileopum , non nifi a tribus ad minimum Epifcopis, deponi polse, quin & ubi fieri potell, omnes Provincia Epilcopos in hanc tem effe congregandos bas tant Grac. Lat. Ada hujus Concilu, feu Fragentum potius inter Opera Balfamonie , p. 76 In Jure Grace-Romano p. 147. & Conc. Tonalle p.1154.

ADRUMETINUM in Africa, anno CCCXCIV, celebratum. Ad quod Aurelius Carthagigenlis legationem milit. Quid in eq gettum fit , non fatis liquido conftat. Confule Baronium anno CCCXCIV, num. xxxvii.

BAGAIENSE in Numidià . 4 CCCX. Donatistarum Episcopis, sub Primiano Carchaginenfi anno CCCXCIV habitum In qup Maximianum adverfariz factionis Episcopum Catthaginenfem ejusque affectas, danmarunt, Extac Sententia Synodalis , apud Angustin. course (refeen. lib. 111. cap. 53. Tom. VII. col 173. & lib. IV. cap. 10. & alibi fapiùs. Integram edidir Cl-Baluzius, notatis in margine Augustini locis ubi hac de re agitur , Nov. Collect. sol. 97. Confer Schelltrat. Ecrlefin Afr. Differt. 111. cap 5.

CARTHAGINENSE VI. vulgo III. anno CCCXVII. Calendis Septembr. in Secra+ tario Balilica restituta , sub Autelio habituma Extant, que ad Disciplinam & Regimen Ecclefiz pracipue spectant , Capitula L.Conc. Tom, It p. 1195, non quidem omnia in hic Synode, (ed quadam in aliis Conciliis Carthaginens bus constituta, in his demim confirmat a Alba

C . fpinel

397a

398.

pingi criam notis illustrata. Hornen Canonum 5.MC. 1V. * AnCCC przcipuos Scholits fuis elucidavit EmmiSchele ratius Ecclof. Afr. Differs. Ill. cap. 7. p. 193. Non pauca eriam ad hujus Concilii, horumque Canonum illustrationem congessit vir doctrilimus Ant. Pagins Cris. Hift. Chron. ad ann. CCCXCVII num, xii, xiii & feqq. Duplicem Synodum Carchagine hoc anno habitam nobis fistir Dionytius Exignus: priorem vi.Cal.Iul.colebrstam, qui inter alia conftitutum erat, Ur mullus Episcoporum naviges fine formula Primatis; & hanc, de qua agirnus Cal. Septemb. Verum de hac re admodum probabilis mihi videtur Cl.de Marca fententia, unum idemque fuife concilium, in duos quali conventus distributum. Episcopi quidam diem Concilio definiram praveperant; cum bis vi, Cal. Jun. quadam tractavit Aurelius.Posted Legati ex omnibus Afr.cz ptovinciis advenerune, & jam in plenario Conci-

lio que in priori conventa tractata facrant, re-

lecta iunt,& communi fuffi agio definita, aliáque

addita. Unde fschum elt, ut Diony fius Exiguus,

fe Sepremb, habità tranfacta fint. Vide que notavit P. de Marca Differt, VIII. intet Opufe.

CARTHAGINENSE VII. vulgò IV. no CCCXCVIII. iv. Idus Nepemb. frequenti fatis Epifeoporum numero , Præfide Aurelio, habitum. In id præcipuè animum intendebant boni Patres, ut Disciplina Ecclesiaftica fade collapla in integrum restitueretur. Quem in finem, Capitala CIV. quedam jam condita, reliqua olim tradita . & nunc collecta , fratue runc. Excant cum Notis Binni. Albafpinzi,& variis lectionibus Ft. Duczi Couc. Tom. II. p. 1196. Canonem hujus Concilii CV. ex vetere Codice MS. Urgellenft , exhibet Baluzius Nev. Collett. col. 99. Vide que ad han: Synodum otsvic Emm. Schelftratins Ecclef. Afr. Diff. rt. 111 cap. 8. p. 210. Fatendum fanè est , hos Canones, neque in Codice Canonum Ecclelia Africana, ne que in Collectione, qua Constitum. Africanum vulgò dicitur, neq; in aliis quibufdam Canonnm Collectionibus, locum habere. Quod unde factum fit , rationem nobis reddant alii; mihi enim ipfi hac in re fatisfacete haud poffum.

CARTHAGIRENSE VIII, Vulgò, V. anno CCCXCVIII.vi.Calend . w+ii, 2 LXX/11. ipicopis , habitum. Ut Moribus , & Difci-lina melius adhne confuleretur , fancita funt Capitula XV. que Conc. Tom. 11, p. 1215. ha-

Loctor quivis facile videt hanc Synodum ante pracedentem collocandam effe, illam qui pe iv. Idus Novembr. hanc vi. Calend Innii habi tam. Actamen ita ponunt Conciliorum Edi-tores. Verùm necefic est ut vel turbatus sit ordo, vel Concilium hoc V, in alium annum repoendum erit. Certé de tempore hajus Synodi seet eruditos haud benè convenit. Ad hunc m annum refert Baronius , ad annum CCCCI Justellus & Cardinalis Perronius ; ad sausen GCCC Schelftratius, qui Canones III. XI.XV.Scholiis fais illuftravic Ecclef: Afr. Dif- SEC, IV fert. III. cap.g. p. 223. Satis etit Lectorem fe- sh An.CCC mel monuttle, in Conciliis Africanis hujus & fequentis Szculi miram elle confusionem , tutbato fapiùs temporis ordine, & permixtis Canonibus, qui in bac, illave Synodo conditi, alteri non tarò tribuuntur. Quod candidum pon minus, quam attentum & diligentem lectorem.

399.

exight. CARTHAGINENSE 1 X. anno CCCXCIX. v. Cal. Maiar in Sectetario Bafilica reftituta. congregatum. In bác Synodo decreta elt ad Honorium Imp. Legatio, ut autoritate fuà Ecclefix Africana necessitatibus subveniret, Epigonio & Vincentio Epifcopis ad hoc munus destinatis. Multa erant que pet hanc Legationemab Imperatore petenda elle statuerunt Patres Africaus, Primo, ut confugientes ad Ecclesiam, vi tode nè abtirahan ut , urque Clerici de Judicii fui cognitione in l'ublico Tellimonium dicete non eogantur. Vid Cod. Afr. Canquique illum lequantur, quædam prioti, quam factunt, Synodo ttibuant, quæ in hâc men-LIX. Huic petitions responder Honoris Lex de Fere Ecclepaftice,xiii Calend. Septembr.hoc anno edita, it quories de Religione agatur , Epi-Icopi judicare debent, Cod. Theod. Tit. de Relig. l. LSecundo, Ut Reliquiz Idolorum pet omnem. Africam aboleantur, & Templa ubique delleu-antur, Cod Afr. Can. LVIII. Respondet Honorius Lege, iii. Cal Septemé, hoc anno lata, Simulachra quidem & Sacrificia prohibenda, ipla verò Ædificia, rebushis illicitis vacua, non elle evertends, Cod Theod. Tit. do Pagan. I. XVIII. Tertio, Ut Paganorum Convivia, & que in his exerceti folebant, imposită pena, prohibean-tur utque Speciacula Thearrorum, exterorum-que ludorum Die Dominică vel exteris Sanctorum Festivitatibus minimė celebrentur, Cod. Afr.Can.LX.LXI. Ad has petitiones pertinet Honorii Lex, xiii. Cal. Seprembr. boc anno Profanos nempe Kisus effe fubmovendos, reitos verò Conventus Civium, & communem omnium latitiam, Ludos pempe & Convivis, effe permittenda, modó abíque Sacrificio, ullave Superititione damnabili exhibeantur, Cod. Thred. Tit. de Pagar.LXVII.Quarto, Ut Clerici ab Episcopis fuis damnati, à quolibet non protegantur ; ut Manumiffiones in Ecclefià celebrentur ; ut Hiftriones, qui Fidem Christianam ampiexi fint, ad eandem ludicram artem iterum exercendam non coganiut, Cod. ofr. Can. LXII, LXIII, IXIV. Extat quidem Honorii Lex, vii, Cal. Iul. hoc anno, ad Sapidianum Africa Vicarium data,quá Ecclefiarum & Clericorum privilegia & immunirates confirmantur, conflitută quinque librarum auti pœnà iis , quicunque ea temerè violavetint, Ced Theed Tit de Epife. L XXXIV. ubi dubium movet , levibus quidem, ut mihi videtut, de causis Gothofredus , utrum hæe Honorii Constitutio ad Patrum Africanorum petitionem te ferenda fic. Prætered Legatis Africanis hoc etiam in mandatis datum elt. nt Equitium Episcopum qui olim Episcopali judicio meritò dannatus fuerat, fi fortè il lis in partibus repererint, Ecelefin caufam adversus ipfum agerent, Ced. Afr. Can. LXV. Quid verò hac in par-te præftitum fit, non liquet. Nullam, faltem valdeobscuram bujus Synodi mentionem faciust

Sæculum Arianum.

400

Conciliorum Editores. Interim confer Conc. &An,CCC Tom.II. p.1081.Conc. Afric. I. ibid. p. 1111. Baron.ad ann.CCCXCIX.prope fin.przcipne Jac. Gothofredi Comment.ad Leg XVII. Ged. Thred.

399

399-

Tit.de Paganis. ALEXANDRINUM VII. anno CCCXCIX. velut Pagins, CCCCI, sub Throphilo habi-tum. In quo, Origenes ejúsque Discipuli, & Secatores damnati funt. Epittolæ Synodicæ hujus Concilii Fragmenta quadam non conremnenda habet Jultinianus Imp. Tratt.adverf. Orig. Errer. Conc. Tom. V. p. 660. Multis hac de re agunt Hieronymus , Palladius in Vua Chryfoftomi, Socrates, Sozomenus, & nos alibi

CONSTANTINOPOLITANUM VII. ann CCCXCIX à Chryfoltomo, & XXII. Afiz Episcopis habitum. In hoc, Antoninus Ephefi Episcopus, VII. gravislimorum criminum accofatus, cum Synodali judicio darmandus effer, mors illum ad supremum Judicium evo-cavit. Excunte hoc, vel incunte sequenti anno, Chryfoftomus Ephefum profectus, Synodum LXX Epi(coporum habuit ubi Heraclidem ad hanc fedem promovebat, & fex Afig Epifcopos depositt. Pluribus de his agunt Palladius in Fis. Chryfeff. cap 13-p.125. Socr.lib. VI. cap. 10.Soz. lib. VIII, cap. 6. & nos in Vità Chryfeft. alibi

CYPRIUM, anno CCCXCIX. juxta Pagium in Critica ann CCCCLiub Epiphanio Cypriorum Metropolità , ab onmibus illius In-lulz Episcopis , celebratum. Theophilus Alexandrinus, damnandis Origenis dogratibus hoc tempore unice intentus magno fibi emolumento fore putavit, fi Epiphanium, Conftantiz in Cypro Episcopum, virum ob virtutis, & do-Arine reverentiam, omnium fui temporis ciariffimum , (à quo tamen anteà diffenferat) participem & confortem confiliorum fuorum habe-

ret. Scriptis itaque ad illum literis , homi- sec. 1V nem , fumma morum fimplicitate praditum, aban GCG in suas partes facile pertraxit, qui, collecto Episcoporum totius Insulæ Concilio, Origenis libros omnino legi prohibur. Milit etiam tòm ad alios , tùm przcipuè ad Joannem Chry-foitomum litetas, quibus ea quz in Synodo decreta fuerant , ipli fignificavit , feultra hortatus, ut & ipie à legendis Origenis libris abitincret,& convocata Syuodo Episcorum suorum, idem fecum decernerer. Hac nobis referente Socr.lib. VI.cap. to. p.315. Sozom, lib. VIII. cap. 14-p.775 Extat Theophilibic dere ad Epipha-

Cellett col 101. TOLETANUM Lyulgo dictum, in Carperanis ad Tagam flovium & X/X. Epitcopis Prxsidence Patrono, ad mores, pracipue in Clero, reformandos anno CCCC vii. Idus Sepiemb habitum.Extent circa disciplinam Eccletiasticam, facrarum Personarum continentiam, Septenitentiam publicam ac folemnem Capitula XXI. cum Fragmentis, aliifque huc facientibus Conc. Tom.ll p.1212.

nime Epiflola ab Hieronymo Latine verfa, apud

Hieron Tom 11.p 3.9 ad vetuftum MS. Celberriwww,recognita & cmendata , apud Baluz. Nov.

TAURINENSE in Sub-Alpinis, (Tanrinum quippe caput est Principatus Pedemoutant) rogantibus Galliz Episcopis, conregatum x. Calend. Ollob. anno, nt videtur, CCC C. fi non paulò post , certe post mortem Martini Turonenlis, quem anno CCCC. mortem obiiffe, non contemnendes argumentis evincit P. Fr. Chiffletius Differs. de S.Mar- . rins temperum ratione. In hoc Concilio pracipue actum de Primatu Arelatenfu, & Viennenfir Loclefia, & Sedes Metropolitana in focunda Provincia Narbonensi Massiliensi adjudicata eft.Extant Canones VIII.Conc Tom. 11 pag, 1155 & Sirmondi nota posthuma ibid in Append.

HANGATATAK MEGANELAN KANGANELAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN MENANGAN

SÆCULUM NESTORIANUM.

SCRIPTORES.

Ann,CGCC 401. Vid.Part.J. P. 101,

ARCUS, arxive dictus, inter Monachos Nitrienfes celeberrimus.claruit circa annum CCCCI. Scripfit plurima, quorum multa temporis injuria perlesunt. Su-

perfunt non pauca. Extant apud Cl. Galeum fequentia Marci opufcula Grgcè MSS.1. De lejunical Capita of dyrrier, 800.3. Reparaen flund. 4. Hael boxin S. Capica Gueffica.6. Biel mifene vol Semplar und parment. 7. Oratio tie 4 Meagardie. 8. Andoya victorum & virtuiam. 9. Paranefis Afcenica Alphab. 10. Oratio en S. Crucem.Quonique hac coincidant cum opuculis illis,quz in Authorie fuo Tom. I. edidit

Fronto Ducaus, cum ipíos codices MSS, non- 5/EC.V.sb dom inspexerim, dicere nequeo.

VICTOR Presbyter Antiochenus, Chty- 401. follomo attate par, claruit anno circiter CCCC. Vid. Part, I. Pracer Commentarium in Evangelium S Mar. P. sos. ci, cujus & alibi meminimus , hac Victoris opuscula penes se MSS habet vir eruditissimus Sebastianus Feschins J. V. Profesor Basileensis, ur ex ipfius ad Cl. Galeum literis conflat,nempe Scholia in Epifielam S. Jacobi , in S. Petri ptimam cy fecundam in S. leannie 1,11, 111. in S. Inda Epiffelam Græce verò an Latine tantum, non

PALLA

SEC. Vist A-104

PALLADIUS Galata, Episcopus Hele-Ana,CCCC nopolitanus, claruit anno CCCCl. De eo il-Vide Parts I lad folummodo hoc tempore monere vifum eft,

Extare apud Galeum postrum Palladium de gentibus India & Braymanibus , hoc titulo ; Ti dere Hanalis all vie d'Isliet Doir gu lie Beayuanur. Hic ritulus indicat opus hoc in codice unde descriptus fuerat hic libellus , secutum fuiffe aliud ejufdem Paladii opus. His adde , in Epistolà Bragmanum & Indorum ad Alexandrum harc haberi verba p. 15. adati 30 6 . Add wer o for o innin, meiner is Drauflet. Button merriyar nels i t' ainthe made. Que totidem fere apicibus in dialogo Paliad i de Viså Chryfoftensi reperiuntur, cap. 4. p 37. Unde facilis oritur conjectura, unum & eundem futlfe utriusque operis conditorem. Quod perpendant eruditi. Hinc in Cod Colberteo 973. Post Palladii Hiftoriam Laufiacam proxime fequitur Historia Bragmanum, teste Dufreinio in Indice Auch Grac p 31.

CONSTANTINUS five CONSTAN-TIUS (eundem enim elle admodum fit ver-fimile) Episcopo Antiocheno primum ab Epi-Rolis , factus deinde Lector & diaconus , poflea Presbyter Antiochenus , claruit anno CCCCIV, Com fummă apud Antiochenes gratiå floreret, post mortem Flaviani,ut et in Epipatu fuccederet,omnium votis expetitus eft. Sed przyeniens illum Porphyrius, homo pellimus,& qui fedi Antiochenz inhiabat, imperratis ab Impetatore Arcadio literis, curavit, ut in Oasin tanquam populi perturbatot relegatetur. Qui statim, ubi hoc rescivit, amicorum ope, in Cyprum ausugiens, salvus evaste. Pluribus hec refert Palladius de Voi, Chryfoff. p. 144, 145. qui diferte Ipfum Confluctium vocat. Sed quamizpiulcule variant nomina in codicibus MSS. pre-fertin cum levi unius literulæ additione fit,nemo nefcit, Extant ad noftrum bing Chryfollomi Epiftolz, ex itinere dum Cucufum abduceretur, (criptz , quibus mirifice ipfum commen-dat, nempe Epitt. CCXXI, CCXXV. In editis quidem utrobique habetur Conflamii nomen. Veràm in pluribus codicibus, fatente Savi-lio, legitur Karpavina non Karpavia. Vir erat, fiquis alius, perficiax, acer ad intelligendum, fevioris vitæ cultor, mitis , milericors longanimis, liberalis, cuncilique virtutibus expolitus, Poft mortem Chryfottomi, explanationem ejus in Epistolam ad Hebraos, XXXIV. Homiliis comprehensam, 4 se collectam, dige-flam, & ordinatam, edidit. Liquet idex nota, que codicibus , ram imprefis , quam MSS, prefigi folet. To se apine marest view lugire Архитичник Кинушентинийлин ў Хенгоринацииsen is I well Esperies Officante , cumberen som oqueim , S + nolunen auru , whi Kureneine artie Briju Arruxtiac. Ubi hac verba, iandilea Sin enusion , vel cum Fr. Duczo reddenda funt , ex annotationibus & commentariu ipfius, vel rectius forfan , ex enarrationibus , quas per notas & figna, pro eà que tunc vigebat πιχυγεφφίας arte , ex iplius Chryfoftomi ore Prefar nor. exceperat Constantinus , sdira. Et ita qui-YILL rest. lins *; and expelor , inquit , bor of , at opiner,

otio quibusalam & scribendi componditi ; ani- 45.80. bus verba concionanses Chryfestonis subsecutus est, Ana. CCCC bofce , post splim morsem , edidie fermonos. & cum Editor nofter Prefbyter fuit Antiochenus, non male for an conjici poseft, Homilias hafce à Joanne adhuc Presbytero, Antiochia habitas fuille. An aliis scriptis de republica Christiana metuerit Conflantinus polter, non comperi. Interim non diffimulabo, haberi inter Chryfostomianas, Epistolas duas, Cucuso in Armenia (criptas; nempė CCXXXVII , CCXXXVIII. hoc ritulo , Κωνεπιντίω πεισβυτίοω (legendum fuaderem Κωναντία πεισβυτίου) απές 4 μετίσας & & dire men + abuton dire. Hec fic accipie Fr Ducrus , acfi Chryfoftomus has Epiftolas Constantio dictaverit, five eiusdem nomine miferit. Sed repugnat iple Epistolarum tenor. & ipfius Conflantii effe clariffire demonfirat. Et alius quidem à noîtro videtur hic Conflantius, qui relicta matre, domóque fua, Cucusum, ad Chrysoftomum feitinavit, ur exilii & arumnarum ejus comes, particéplque effet. Nofter vero, five Conftantinus, five Conftantius, post Porphyrii ad Sedem Antiochenam.

ordinationem, in Cyptum profugere necesse habuit. THEODORUS, natione Syrus, Epifcopus Mopfuellenus, claruit anno CCCCVII. De famolissimo hoc Theodoro, viro in Scriptoribus Ecclesiasticis, Actisque Conciliorum nominatiffimo, id folum monendum reftati extare Grzce MS, integrum eius commentarium. in XII. Propheras mineres , qui incipit hoc modo , Έρμνησα 'Ωτού δ΄ ανέφυτα, Έρς βλαγχοι τών αβασανίτως Θευβάθασο Τ΄ ανέφυταση Θευχαρώτων Owner, &c. Definit in Malachiam his verbis is de pi plereres Dit & denBeine DoBepas duri & παγετίας παραθώνη δη άφανεμώ παντιλεί τών μοχίτεων γινεμίνες. Αθέτνεταν MS. Biblioth, Vindob. Ced. Theel. LV. & CCXXIII. folio majora complectitur. Etiamfi verò in MS. Theodori Antiechem nomen habcatur, Mepfueflenum tamen delignari, extra omne dut ponit Photius qui Cod. XXXVIII. col. 24.
Theoderi Aniecheni expositionem in Genesius
recensens, hunc fuisse Theodorum Mapsuesia Episcopum diserte dicit. Fragmentum ex Episcopum diferte dicit. Fragmentum ex Episcopum fiela ad Domnum teperirut in collectione Testimoniorum sub nomine Damasceni. vid. Labb. Conspect.Oper. Damasc. p. 50. num. iii. Extat etiam apud Cl. Galeum Argumentum longum in Pfalmum XLV. in quo breviter percurrir Hiftoriam Judzorum a tempore captivitatis uf-que ad Antiochium, & Oniz fugam in Ægyptum, Sape citatur in Catena MS, in Pfalmos; & facile apparet, Theodorum valde diligentem fuile in conferendis veteribus verifionibus & exemplaribus, utilemque valde fuife ejus operam.

SYNESIUS, ex Philofopho Platonico Vide Paga I Prolemaidis in Ægypto Epifcopus, claruit an-no CCCCX. Non defunt qui Synefii librum de Pally. enfamniis, ab eo adhuc in Gentilitate posito scriptum fulse volunt. Sane negari non potest (Cl. Galei ad me verbis ntor) quin mirificè Chaldsorum teletas & Oracula , Agyptiorum

Myfteria

407

\$A.C.V.ab Myfteria feeretioréfque artes extollat, nonnul-Ann-CCCC latique amborum opiniones pracipuas ample-

étatur. Nihilominus ego in ea fum fententia, ut existimem jam tum ad castra Christianorum reanfiile Synctium, cim ista commentaretur Nam quòd Oracula Chaldaica, five malis, Zoroaftris, non tantum latenter toti illi-operi tanquam coltas intexuerit, verum etiam av n-Aufil & aperte laudaverit , non multumme movct. Hymnos Synesii nemo inticiabitur esfe opus Ciriftiani Myftæ; atqui istorum Hymnorum prora & puppis ex iltis Oraculis conficiuntur; cadem fane vocabula ex iiidem oracults deprompta, tim in hymnis, tim in libro de infomntis occurrunt. Voluit opinor Synefius transferre ad thefauros hominis Christiani quanturu poterat de gemmis Chaldzorum & Ægyptioru-n ; quod ipfum in præfarinneula ad librum de infomniss unigmatice in-

PHILIPPUS, patriâ Sidetes, post Chry-

418. put.

49.27.

vide Part.I, foltomum , Rhodonem Alexandrinum praceptorem habuit. Qui cum Scholz catechetica apud Alexandrinos præfectus fuerat , Theodofii Magni temporibus, excunte (ut videtur) illius Imperio, scholam illam in Seden Pamphyliz urbem , Philippi patriam , trandulit. cripfit Philippus circa annum CCCCXXVI. vel paulo post , Hillersam quam vocavit Chriflianen, opus in librer XXXVI. divifum, etfi Photius XXV. tantum numeret. Singuli libri XXIV. Sectiones contincbant; view vocat Socrates , Acyes Photius , pramisso cuivis fe-Atoni prolixulmo argumento. De hoc opere hujufmodi olim censuram tulit Socrates * Phi-· LIb. VII. lippi com aneus, tlas de revertiga de ac sie air ria, minm Bulium . , un artique i zen taufin Gibari-Our muldigiarur , &C. variam eruditienem in id opm congeffit , dum videri valt Philosophicarum disciplinarum bandquaquam expert. Proinde Geometricarum & Attronomicorum Theorematum, Arishmetiçur.un quaque ac Musicorum passim mentionemfast. Deferibit tem Infala & Montes, aique Arbores, o alia quedam , ar vi moments, unde opus laxum red lidi ac folarum, ac proinde dotitis parieer atque ind Ets at mile quidem videtur, inuille iffad effecie Subdit prætere å rerum geltarum tempora ab eo contundi. Poltquam enim Theodofii Imp res geftas commemoravit . ftaeim recurrit ad tempora Epileopi Athanalii. Idque ab illo (epenumerò fieri foler, Extar hujus Hiltorix Fragmentum de Sebole Castebriis en,que Alexandrie eras, fu ceffiene, à Nicephoro Callifti (inter cuyus quippe colletta ea , in codem codice reperitur) amanuenfi fuo, ut videenr, dictatum : Quod ex cedice Barecciane defumpfie, notifque ornatum & illustratum defertationibm fun ad Irenaum fubnexuit Henricus Dodvecllus Oxon, 1689. Ex quo quidem Philippum temporis ordinlique rationem non multum curale, quivis tacile deprehendet; quod in co recte notavir Socrates. Extat etiam Vienus in Imperatoris Bibliotheca Cod. Thest juxta ordinem Lambecianum CCXLVIII. Neffetiarum CCCVII. num viii. fol. 85. P 1moue ad fol. 92. aliud ampliffmum hujus Hiftorix Fragmencum, ubi de Chrifts Nativitate & de Magis agit Philippus ; continens Acia S.E.C. V. sb Diffusationes de Christe en Perfide inter Ciri. Ann.CCCC fianos Gentiles de Judeo babisa, cui ipic Philip. pus interfuit. Fragmentum talem prafert inscriptionem, ab alia, ut videtur, manu profectam , Ta ymhiera is Murite pelete Remaries Estimor ries 'thains, Ol' A HILLO E resessore FO TO Diguit @ gariner "Inders Actionica ни Кистетиниском в Кропесоми феврото бущеты at's Xessa of the payer, &cc. quod utinam publico non invideant nobilifimz iftius Bibliothecz Curatores Ibib. Cod. Ated. 11. num. XVII. fol. 107. iterúmque Cod. III. habetur Grace sub Philippi cujusdam nomine, Tindura aris Perfici , ut & Tinclura ferri Indici , quas ex Philippinostri vastissimo opere desumptas esse fuspicatur Lambecius. Vide cjus comment, lib.

JOSEPHUS (hoc enim nomine à Seldeno, Junio Dufrefinio & Cotelerio laudatur) ortine Judgus incertum, feriptor certe Chriftianus, claruit, fi in re omnium obscuriffmà hariolari fas fit , circa annum CCCCXX. De autore, ejusque atate admodum laboro, nec quò me vertam faris video. Sæpe olim fufpicatus fum , hunc non alium fuille quam Jolephum illum Tiberiadenfem , qui ex Judzorum Apoltolo feu Affellore Patriarchali factus eft Christianus, & a Constantino M. ad Comitis dignitatem evectus. De cujus conversione, &c egregiis erga Ecclesiam meritis, mira plane, eaque latis prolixè narrat Epiphanius , qui Advert.B. hominem optime novir, ejúloue zdibus holpi- Advert.Btio exceptus co familiariter ulus eft. Re- XXX, num,

fert quidem auctor notter fe (juxta Gracorum iv.v.vi.vii. Supputationem) sub Sexto Millennio vixiste, villace Meminit enim & wagerge to Kale zetralus nad mesor, quod zvo quidem Conflantiniano faris couvenit. Verum obstant alia, oux infum ab hoc faculo removent. Quo certiorem Phisques hie de re faciamus, gradatim & pedetentim procedendum erit. 1. Itaque conftat , auctorem noftrum post exortam Macedonierum harcfin vixifle quamutique penultimo loco pont Macedonius factus cit Epifcopus CP, circa annum GCCXLII. Obiit anno circiter CCCLX. Et etianfi vivus adhuc dogmata fua propalare conpit;post mortem tamen ejus pracipue invalescebant, anno CCCLXXXI. Concilii II Occumenici Decreto damnata Quo tempore, Josephum Tiberladenfem in vivis adhue superesse vix credi poteft; quippè qui anno CCCLV quo Eufebius Vercellentis Scythopolim in exilium miffus cft, quoque ad ipium in Josephi adibus habitantem invilendum accessit Epiphanius affectà & decrepità erat atate, LXX. plus minus annos natus. 2. Meminit barefis Anthropomorphitarum , in caque definit; que orta eft non nifi excunte hoc faculo, circa ann. CCCXCIX.

fervente tunc temporis apud monachos Ni-trienfes controverlia Anhropemorphises. De

quo agunt Socrates lib. VI. cap. 7. p. 309.

Sozonienus lib. VIII. cap. XI. p. 771. Unde

mox labrum adversus Anthrepemerphisas ex pro-

fesso scripsit Cyrillus Alexandrinus. 3. Admo-

dum probabile eft & pene certum, illum ante

exortam Nellerii Herefin florviffe , cujus ne-

E.E.C. V. sb que in Catalogo, neque alibi meminit. Neftoass CCCC rius ad Sedem CP. anno CCC CXX VIII. promotus eft, & vel eodem, vel anno fequentible of a five proposition, vel anno fequen-

promotus est, & vel eodem, vel anno sequen-ti, hærefin suam promulgavit, de quå në verbulum habet auctor nofter, non omiliarus utique Neftorianos & Emychanos , fileriùs vixiflet.Reflat igitur ut dicamus circa annum CCCCXX. vel faltem intermedio aliquo, inter hujus Szculi initium & Nestorium, tempore claruisse. Hæc de ejus ætate dicenda habui ; meliora meliores. Quilquis fit, contexuit Commentarium, quem compressor feu Commeniterium infcripfit. In quo id przcipuè agit, ut dubia breviter folvat, que rudiores Christiani minúsuse in facrà historià exercitati proponere poterant. Opus integrum in V.Libros, & Capita CLXVI. divifum eft. Etfi in ipfo opere libri tertii nulla habeantur vestigia. Titulus operis , ut & primi capitis Literis miniatis descriptus est. Turunguis Bicais A. lurium. Orm pryiners Loui & Abain, tue wie en Surie G. majurine gerent. Ipfum caput (prout in ulum meum illud descripfit V.C. Rob. Cannonus) hoc habet initium. A. Alau. E. Ded. F. Bros. A. Kariar E. Matebri Cur uni Porarliulo@. H. Madurata. G. Anμεχ. J. Nas. Out @ on το καθαλυσμό λασωζοrau de Augram per' dine marrie. Toile de dera y pirarr mailer. Dies. Xuju. Taiped. g de percaneyonari mahri. Ania. Ingili, ingili, q u yorung pan sirin kipanin kepanih pipel Nini ta Kipa runi-meras. In. Kipa. In. Aponiadi, Ir. Kakas In. Kip. Ir. dashir, dili trin sapaidha u ya. Inagiras 30 ini darba dini Adap ku] sir ilian ni njustu ta herin tu majuru ta kidi. Kipanih mahini ta herin tu majuru ta kidi. Kipaniha mahini Ad postrema hac autoris nostri verba clarius elucidanda, forfan non abs re erit pauca obiter annotare. Annorum numerus, qui in codice MS. desideratur , aliunde non incommodé suppleri potest. Ita igitur Helychius Orat. in Christi Natalem , 'Εν β το μο ίτω πο Berneles Avyore, man Assemblie et, inter s. den iching ter interer , i forthe o xver - tum 'leout Reseit in France on it agine mandles Maeine free & 'Arnoysie and unireme uorum for ? Lesco yarrareus un mogáreus s'. curageras 30 and Adam Luc Banin we Edio , I'm y'. use and banin Luc pe . true & Bannine Anyone i'm at. (lege C'36( ) zei samis rmangegiba é ruris mic sidia war Ire Ay. ie girabm auf Alaja for rie Xeisu previocus and muguerus tra s'. which. 'O pag Outle of the mesperatur Muries , it quies the NETH TE Relie THE Reserve Sindans at. Mam in XLII. anno Imperio Angusti , mensis Decembris xxv. die 6. hora 7. diei , natm eit Dominu noflor lefus Christus fecundum carnem . ex Maria Virgine , anno secundum Antischenes, à creatione mundi ufque ad Nasalem Christi , & Crucifixisnem 6000. celliguntur enim ab Adam , ufque. ad Phales filmin Heber, anni 3000. & à Pha-tec usque ad XLII. ammun regni Augusti, anni 2967. Es deinde conversatus eft Servator cum. bominibus annes XXXIII. adeo ut fint ab Adam., usque ad Natale n Christi , anni 6000. pleni. Phales enim ex Prophetra Mofie dicitur dimidium temperis Christi apparitionis. Paulo aliter Joannes Malela , (etil in fummå rei cum Hefychio convenit) ex cujus calculo numerantut ab Adam ad Phaleeum uique MMDXXXIII. 4

Phaleco verò ad Augusti annum X.1.1. anni s.g.c.v.ab MMDCCCCLXVII. in summi MMMMD.qui- Ann.CECE bus XXXIII. viz: Cirriti anni adjiciendi funt. O 38 trache iff risi crestopinatoi qualei Mu-

funt. O 38 bashe of the responded purile Merine to finer Abyeta të geire t jushires & Keirë wayering. Phaleens enim jecundum Al ofis Prophenam dimidium dientur temporis Christefunra advertis. His longe antiquior Julius Africanus medium tempus inter Adamum & Christum in atatem Phalegi rejicit, adeò ut ejus obitus iplo meditullio fexies mille annorum obtigit, Secundum enim Africani calculum, Diluvium contigit anno Mundi MMCCLX. Phalecus natus CCCCI, denatus CCCXXXIX. que fummam conficient annorum MMM. Nihil macks Veteribus tritum, quam fex mille annos mundi duraturi juxta fex dies Creationis numerandos effer ex mente, ut volunt, B. Petri Eviff, IL.can. iii.ver.8 Fuum bec ves um lateat charefime, quea unus dies apud Dominum ficus melle anni , & melle anni ficus dies unus. Quemadmodum enim Deus hominem die fexto formavit, qui mox in peccatum laplus est ; ita confentaneum omo videbatur, ut fexto etiam die millenario in terris appareret Dominus notter, Paffiene & Referreihere jua genus humanum falvaturus. Utcunque igitur inter Scriptores haud convenit, inquium Malela & Hefychius, de numero annorum adventus Domini, aliis plures pauciores aliis nun erantibus, Er 3 T# Etang warpere euudurum anartic Carrent tie niegen jen bec nibitominus conveniune omnes , fexto Mundi millonarie Desenum apparaife, Mitto que Clemens Theophilus , & Timotheus, of outsi Xgooryeg Que inquis Malela; ei Budinimm, ut de iis Helychius, Chronici Alexandrini auctor, aliique tum veteres tum recentiones tradiderunt. Ha ad illustrandum auctoris nostri locum dicta sufficiant. Pergamus iam cum Josepho nostro. Et quo pleniorem guitum Lectori erudito adhuc prabeamus, alia capitum quorundam lemmata subjungemus.

Cap. LXV. BiBA@- B. Tina içi ve Ibi viç puās Osimi@- a Davanularipipa. Cap. LXVI. Tina bi vei Ibi bankuli carvai-

Cap. LXVII. Ties TR is TELEBRIC CONSTRUME

BIBAOE & Cap. LXIX. The level obligates Marrie Survision and the about xaries and.

Cap. CII. BANG- E. Tires sirin at \$ Annal.

Cap. CXXV. Κιφάρων Τωτάππε ξημο. Twee
vo Σομείο δεις δα pibil aliud continet practer Fl.
Jolephi de 86to tudade libri VI caput at levatis pend ipfius verbis, compendio excerp-

tum,

Cap CXXXVI, Tumaker deßleie de Keen
Gap CXXXVI, Tumaker deßleie de Keen
se der unwiyner@-Neque allud el.quampars

illius Fragment leippolyt Theban quod

Canitos in Anispes fan Leibnishe dedlen edsleit

dei tillius prima kann fronte colligere quin

Theban tempora visiffe. Sed uon dubtart po
nett, hoc capart als interpolatore aligno, ipfo
met ferib fortale qui opur deferipfit, ob ma
tetti gaffatgeran galdium fluide, Gune eim vi
tetti gaffatgeran galdium fluide, Gune eim vi-

S.E.C. v. ab differ auctorem in duobus capitibus immedia-Ann, CCCC tel precedentibus de Apoflolis egifie, déque therms, omnia cadem manu deferipta. Neque As, CCCC tel precedentibus de Apoflolis egifie, déque therms, omnia cadem manu deferipta. Neque As, CCCC tel precedentibus de Apoflolis egifie, déque therms, omnia cadem manu deferipta. Neque As, CCCC nomine in Hiltoria Evangelica occurrent; non incongraum forte existimavit,ut hoc Hippolyti longvaruano ob argumenti fimilitudinem fubnecteretur. Et holpes sit oportet in anti-

quorum scriptis, qui nescire potett timilia additamenta hujulmodi collellancia non rarò interferi solere. Cap. CLXVI.& ultimum, As downum Tio Ailur Tier de va & Approlog Cien combustion. Definit in hec verba, duland, ulan drigiriem. dadegt.

SEATTHE ANY VIEW CONTROL In recenfendis veteris Testamenti libris, XXII. tantum enumerat, Caralogum etiam LXII-barefew intertexit; quarum ultimum locum occupit Authrepreserphia. Quin & in its classem suam habent (ut hzc obiter notem) five 'Operation lafervi, quos ab Origensflis, five Origenis Sectatoribus diferte diftinguit, de quibus fuse agit, corúmque abominandas turpitudines luculenter exponit Epiphyn. Heref. LXIII Ad calcom operis subjuncta eft hac exscriptoris nota;

Tiena elvantim infaifn'torienne, · Tas Southerers Tur wirm BiBhus igur. Hiper diduce to reading sixy; To sweet of the nation Old Zaill Τῷ συμπέρασμα δίνα μα λόγας γράφαν.

Είς αίναν ένχαμες κατά τὰ Λόγκ; In hoc Opere citat Heraclidem: Pythagoticum, Josephum bis , Clementem bis , Hegesippum, Porphyrinm, Hippolytum: Jolephum aliquan-do lequitur, non laudat tamen; rerlionem Scptuaginta . Gen. iv. 8. adducit , fed & aliam Esdern femel,& Aquilam Multa fumpfit ex Hippolyro & Africano; ab eo plurima Epiphanius; eirat Novum Tellamentum,& Actus Apoltolorum. De Ifaii "Dallerer commemorate Variat feriptionem nominum propriorum , ut laix & Lacia. Historias paulo alirer narrat , & Temlum réfque Templi alitèr describit quâm Jo-èphus. Quædam de Moss nomine Melchià è Josepho ponit , que nunc in co non inveniunur. Ulus eft Codd. Græcis Bibliorum vitiofis-Quot verò vel quoscunque tandem Auctores citat, tamen ex sosepho non minima operis pars defumpta est. Unde jure quis suspicari pos-fit, ipsum auctor em anonymum suisse; cum verò Isfephi nomen in fronte libri compareret , iterúmque cap. C X X V. nec pauca ex Operibus ejus excerpta fuerint, inde nomen 'efiphi illi adhæfiffe;& ob antiquo illo Judzo diftingueretur, å recentioribus ?ofephum Christianum dictum effe. Quam tamen conjecturam eruditis lectoriusexcutiendam relinquo. Codex MS. in Bibliotheca Publica Cantabrigiensi affervatur, und cum multisaliis à Mattheo Parkero Academia Cantabriglensi olim dono datus. Plusquam D. annorum atatem pea fe fert,in membranis feripeus, continétque paginas CLXXXIV, in 4te-quêvis paginà in duas columnas divisà. Ex his membranis Apographum descriptum habet Cl. Galeus, qui de hoc Opere non pauca me monuit.Præter Hypomaellicum, in eodem volumine continentut due libri Girenicerum, Leenie Impe-PARS IL

· ratoris Carmina 11. & Toftamenta XII. Patrict- SEC. V. dex, quem ex, Grzeià accepit, & quo in transferendo Patriarcharmo Testamenta usus est olim Robertus Grofthead Lincolnienfram Epifeopus: adeò accurate omnia cum autiquifimo verfio-

nis Groffbeadiana exemplati ad verbom conveniunt. " Refert quidem Mattheus Paris " Joan. "Adam " nem Bafinttokium Archidiaconum Leice ftrië. MCCLII " fem Roberto Gtoftheado nficiatie, fe cum afi- Pass Vide " quando Athenis fluduit, vidiffe quadam apud p. 1974 "Gracos Latinis incognita; intérqi ea XII.Pa-

"triarcharum,filiorum Jacob,Teftamenta,aJa-" dais per invidra propter manifestas de Chri-" llo prophetias suppressa, ac proinde Rober-"tum mifile in-Graciam, cumque ea habuif-"fet , de Graco in Latinum fermonetra " transtulisse, coadjuvante magistro Nicolao " Greco clerico Abbatis S. Albani. Addam denique extare hujus Hypomnoflici fragmentum in Bibliotheca Regia Parifienfi , nempe caput CLVIII. de Libris que in Sacra Scripinta tanguam extantes commemorantur, nec tamen repe-riantur, undo illud extuilt Cl. Cotelerius * Quod * Not, in Can, Apoli ouidem in codice Cantabrigienii CXX, caput. Can. Apo eft. Sunt autem, in univerfum, capita AC. .

NICAEAS Romatians five Aquilcis Epi- vide Part L fcopus, claruit anno CCCCXX.Libe flus quem p.asp. sctipsit ad Virginem lapsom, cujus memmit Gennadius de Seripe Ecel. C. 21.non alius effe videtur quam opufculum illud hoc nomine quod Ambroio, Hieronymo, quandoque & Augustino tribui folet ; inter quorum opera non fe-mel reperitut. Er in hac fententia confentientem habeo Cl. Cotelerium nor. in I. II. Conft. Apoll.

MARCUS Diaconus Gazenfis, Porphyril 421 Episcopi discipulus , quem alibi ad annum paos, CCCCII. retulimns, claruit anno CCCCXXI. quo Porphyrius diem extremum obiific videtur.Edita est Perphyrit vira à Marco conscripta, Latine quidem apud Surium emendata notifque illustrata, apud Bolland Februar, axvi. Habetut Grace Biblioth, Vindob, inter Hift, Eeslefieft. Cod.111.num.36.fol.334.

THEODOTUS, Antiochia Episcopus 452 claruit an. CCCCXXIII. obiit ann. CCCCXXVII. Vir fingulari mansuetudine, & exacta vivendi ratione confpicuus, adeo ut & σωφροτώριο μαραμίση Theodoriro * dicitur. *Hin Eccl, Scripfit ad Heraclidem opus & Evrennen, I. c. LV. Signan adversus Apollinarli sectatores, quos Synusiasias vocabant. Hos à fidelibus rogatus reliquo Ecelefia corpori aggregavit setfi multi eorum prifilni errorishaud obicuram notam retinuerint, Fragmentum hujnice Operis habetnr Græce MS, in Collettione quadam Teffimonlorum Damasceno ascripta cap. 5. que in Codice Claras montano reperitur. Vide Labb. (enifett. Opers Damaic. p.50.

4361 PAULUS gente Pería, Neftorii Epiícopi Constantinopolicani, harefiarcha,ut volunte discipulus & Diaconus, ao proinde cirea an-

SEC.V.sb num CCCCXXXVI. claruiffe cenferi poteft. mis refutavit, ut ex libro Synodico refert Pho- S.EC.V. ski Ann.CCCC. Scripfit librum ati zeirene, feu de judieie, quo tius Cod.LII.col.40.

Neftotii causam strenuè egit. Fragmentum adversus unam in Christo personam affert &. Maximus in Tomo Dogmerico contra Monothelitas inter Opnis. Theolog & Pelem Tom Il. p. 91. Habetur idem fragmentum Concil, Lateraneni. Act, V. Conc. Tom. VI.col. 240- ubi ut & in Tomo S. Maximi Nestorio proxime adjungitur, aliter ad hoc tempus ipfum vix retulificm. In Synodo enim Lateranenii folummodo Nerogenie , in Tomo Maximi Yd.Ishasor@- 4 Necogie punpu mime aigiorue dicitur. Scripfit item wei & in-TG- ajadifive de vere bene , faltem amplum hujus argumenti fragmentum habetur inter excerpra Mifeellanea ex diversis scriptoribus collecta Biblish, Vindeb, Cod, Hift, CXXVIII, fol. 104.

440. NILUS, S. Joannis Chryfostomi disci-Wide Part.I. pulus , ex Præfecto Constantinopolizano mo-244 nachus, claruit anno CCCCXL. Tetrafficha ei us paranetica versibiu Heroicii & Elegiacii extant Grzc. MSS. Biblioth, Vindob. Ced. Theel. CGLXXXIX- num.xxviii. fol. 77. Incipiunt hoc modo,

> A.Bruing & Balon & a von aylar Xoole beie Olyan ribing mingel a up at aper & line wes maditore, &c.

Adjuncta habent Anonymi cujuldam antiqua Scholia Graca , partim intertinearia , partim marginalia. Notet Lector , edita S. Nili opees à nobis alibi recensita , cum codicibus MSS qui in Bibliothera Cofarea satis frequentes habentur, non fine fructu conferri polie. Exgant MSS. apad Cl. Galeum, hac qua fequuntur Nili opuscula. 'Angaßer@- ad Monaches, Princ. 'Aparis F E. Hest genor, 'Aranyan, Hest at-TRILOTURE. Opie 'Azai Jur para Ceren. The Tar H. Asγωτμών. Περί στεντόχης. Ejuídem κεφ.γνωσικά-Ejuídem alia capita. Ejuídem alia capita metro έγωτλεγίω. Nill Epiflota αθέ Ensisus. Ejuídem expolitio in Cassica cassic. Ejuídem de sele Vissis. Qui verò de Nili scriptis tum editis tum avadone, rectius judicare velir , adear is accuratam L. Allatii Diatrib. de Nilis & eorum scriptis , quam Nili Epi-flolis à se Gt. Lat. editis. Rome 1668. fol. fubjecit.

ARCHELAUS Czſarez Capoadocia 640. Episcopus, claruit, si rem obscuram rectèconjectando affequi pollum, circa annum CCCCXL. Certum peneelt, ipfum post an.CCCLXXXIII. quo Sidensis Synodus Messalianos damnavit, sociale, e ante Concilium larrecinale Ephesinum anno CCCCXLIX quo tempore Thalaf-fius erat Cafarientis Epitcopus, quem excepit Alypius, de cujus xate diximus in Lampeio, ad ann CCCCLX. Verifimile igitur est Archelaum, non diu post Concilium I. Ephesinum, cir-ca annum CCCCXL, vixise; prasertim com Photius (criptores qui Mellalianos oppugnabant recenfens, illum concilio Ephefino proxime adjungit, Scripfit contra harefin Meffaliagorum, quorum capita XXIV. Anathematile HERACLIDAS, Nyste, que Arme-

Assa.CCCC

niz minoris urbs erat , Epileopus, claruit eodem circiter tempore circa annum CCCCXL. quippe quem Archelao accenfet Photius , & Alypio Cæfarienfi qui claruit circa annum CCCCLVIII. tempore fuille anteriorem difertè dicit. Compoluir adversus Melfalianos Epiftolas duas,, in quarum altera testimonium quoddam pro antiquitate Sacrarum Imaginum allatum erat.notante Photio, qui & ipie cultus Imaginum acerrimus defenfor erat. Cod. LII. col.41.

TURIBIUS, gente Hispanus, Asturicenfis in Hispania Tarraconensi Episcopus, claruit anno CCCCXLVII. quo Concilio Hispanico generali adversus Prifcillianiftas intererat, que pars magna fuit. Scripfit Epifielam ad Idaciúm & Ceponium Hilpanos Epileopos, in qua de non recipiendis Apoctyphis Scriptaris, déque damnatione sectar Priscillianistarum còm omnibus errotibus ab cà diffeminatis, agit. Hanc ex codice Ms. Tolerano descriptam, se in ingenti luâ Conciliotů Hispaniz collectione editurum,& differtationem de rebus S. Turibit contumne anierazionem ac recous S. Innovation in Monacurum, politicius ett Josephus d'Aquirre jam Cardinalis. Vide ejus Nesis Cons. Hijl. pp. 58. Et quod promifit, præflitir in ingenti fua Conciliorum Caleflaens, ubi Epiflolam Turibias nam, eleganti flylo feriptam, notis dočtifimis illustravit Cene. Hisp. Tom. II. p. 218. & genui-nam e jus auctoritatem adversus Steph Baluzium (qui litem huic Epiftolz intentârat Cellell Nov. in Præf.& p.949.) & Codicis MS. fexcentorum circiter annorum antiquitate, men branarum vetustate, charactere Gothico, alissque indiciis egregiè vindicat. Hanc Epiftolam anteà extule» rar Ambrofius de Morales Hill. Hif lib. II.c. 16. Inferuit item eam Annalibus fuis Baronius ad annum 447.p.43. Alios etiam libros ad Leonem I.Papam (cripfife Tutibium, quibus fordifimam Priscillianistarum baresim , tunc temporis in Hispania repullulantem, facatis coloribus denudavit, luculentérque depinxit, teffis est Montanus Episcopus Toletanus anno 517 Epistola 2d antifites & presbyteros territotii Palentini fub finem, tum ap d'Aguirre ibid. p. 270. tum Cencil. Tom.IV.col 1747. Quinam verò fuerint hi libti perspicue nos docet insemet Leo Epist. re-sponsoria ad Turibium nostrum in initio (habetut inter Leonis Epistolas nu. XV.Edit.Quefnel. Editionum vulgarium XCIII.) nempė Epiflela ad Leonem , Commenitorium XVI. Capitula complexum, quibus impia & blafphema Pri-fcillianiflarum dogmata liquidò expofuit , qui-bufque totidem Capitula antidoti vice in fuß Responsoriareposuit Leo, denique Libellas quo, ut viderur, hos Hareticos amplins depinxit & refutavit. Verum bac Turibii opuicula dudum

EUSTATHIUS, Berytenfis Episcopus; claruit an CCCCXLVIII. quo Synodum in caufa ler Episcopi Edeffeni Beryti babuit, cognitio-

460.

s#C V.sh ne hujufee rei ad infum & Photium-Tyrium a A. CCCC. Theodofio Imperatore relata, Concilio etiam Chalcedonenfi interfuit. Scripfit ad Timotheum

Alurum Alexandria Episcopum Apologiam pro S. Leonis Papæ Epiftola cujus fragmentum nobis confervavit Collectio quadam Teltimoniorum cap.15. quæ Gr. MS. habetur fub Damafceni nonune in Cod Collegii Claramoutani, ut fidem nobis facit Ph Labbeus Confeel. Operum Damaic. p.50.

CHRYSIPPUS, presbyter Hierofoly-455. mitanus, & S. Reiurrectionis adis Prafectus & Chartophylax, claruit circa annum CCCCLV. Scripfit Encominm in S. Ioannem Pracu-foreme & Baptiflam, Pt. Hy @ raktry & hier md-Manne, Extat Grace MS.apud Cl. Galcum, tot endicum MSS, melioris notæ Chartophylacem digniffmum, Confer etiam L.Allat. Diarr de Symren. p. 95. Supcrest etiam Chrysippi noliri oratio in S. Archiftrategnm Michaelem., Pt. Μιχαίλ ὁ τῶν ἀγγίλων Λεχιτούτης ὁ λόγα μοὶ E nagier @ Cartient. Vide cuadem Allat. ibid. p. 100.

IACOBUS Ecclefiz Heliopolitanz in 456. Phonicia Diaconus, claruit circa annum CCCCLVI. Dum Hierofolymis erat, & loca fancta luftratet, S. Pelagiam femel iteròmque invilit,quæ eo tempore vitam cum immortalitate commutavit. Misst in literas Vitam hujus Pelagia, que ex Meretriec pomitens facta, & à Nonno Episcopo Edelleno, qui à Concilio Chalcedonensi fede fuà exutus, Antiochiz tune temporis vivebat, ad meliorem frugem conversa est. Hunc Nonnum Episcopum Heliopelitanam vocat Jacobus noster, quem tamen Ni-cephorus, alique diserte Edellenum faciont, forte Episcoparu Edelleno exotus, Heliopolitano politra donarus ell, Hanc Pelagiz Vitam En-Rochius nescio quis Latine translulit; cujus verfionem-port Rofeveydum in Vis. Parr. lib.I. edi-

dit Surius Ociebr. villi.

458.

A M M O N I U S gente Ægyptius, Ecclefiz Alexandring Presbyter & Occonomus , claruit anno CCCCLvIII. Subscripfit Epifiola, quam Agyptiacz Diocefis Epitcopi & clerici , pro dejensione Concilii Chalcedonensia ad Leopem Imp miferunt , ut in codice Enezelie videre elt Conc Tom. IV.p. 897. Scripfit Ammonius opus contra Entycheiu & Diefeeri herefin. Extat MS. Grace Fragmentum contra Monophyfit.u., five de defferentia unter naturam & hypottafin Biblioth. Vindob Cod. Theel, juxta Lamber. XLVII, num xxvii. Ex cins etiam indurin Tie ntación, five exposicione in Alla Apostelorum. habetur Fragmentum, ibid. Cod. CCLI.fol. 21. Citatur etiam fub nomine Ammonii Junioris, in Niceta Catena in Pfalmes , & alibi non femel.

460-ANTIPATER Boffrensis in Arabia Epifcopus, claruit circa annum CCCCLX. Ejus Oratio in Zacharia erge & nativitatem Prodomi Ioannit, & falutationem Deipara, item Orario ejuldem in m ayun Stolanen extant Grace MSS. apud Galeum noftrum. PARS IL

ANTONIUS Monachus, S. Symco- 5/EC.V.ab nis Stylitz fenioris discipulus, claruit anno An-CCCC. CCCCLX. Commist literis vitam et conversationem fui magistri S. Symeonis Stylisa, quocum diu familiariter vetfatus fuerat; idem dubio procul omni le ros avrorras ympleso cujus neminit Evagrius , qui hommem viderde, & rehm abillo Ll.c.1; gefiu interfacrae, qui divina ejus miracula con Paros, icripit Nec femel inhoc opere de fe agit.Incipet luc vita, liner nei moralifer portem infere de Fipinger ipin Edita est Latine lib.l.de unu Parrum Grace Ms.in antiquissimo codice penes se habuille tell atur L. Allatius diatr. de jerspe Symees. p. 8. 101. Antonium nottrum Historicis Latinis perperam accenier Voilins lib. II. cap.

LAMPETIUS, fecta Meffalianus, five Euchita, Presbyter ab Alypio Cafarea apud Cappadocas Archepifcopo ordinatus, vixit circa annum CCCCLX. & forfan diu pofica. Ut cjus atas clarius cognoscatur , atas Alypii erit indaganda. Thalaffio igitur, qui Con-eilto Chalcedonenli anno CCCCLI interfuit, post paucos annos in fede Cxfarcenfi fuccessit Alypius. Liquet id ex literis quas anno CCCCLIII. Leo Imp ad illum deftinavit , sententiam ejus de Coneilio Chalcedonenfi , deque turbis Alexandriz ab Eutychianis nuper excitatis, exquisiturus. Convocatis itáque Provinciz (uz Episcopis, Epistolam Synodicam ad Leonem dedit, qua reperitur in Codice Empelie Concil. Chalced, Part, III. cap. 50. Conc. Tom. IV. col. 952. Vide & col. 891. Ab hoc Alypio Sacerdotii dignitatem furtim & per fraudem furripuit Lamperius, homo nequam , pravifque moribus , Bicham de and arrange ut ex libro Synodico notat Photius. Oblato proinde libello, gravisimorum criminum, a Geron:io Presbytero Monachorum in Glitide præfecto, apud Alypium acciasa tus est; quod lascive cum puellis se gestistet , jacialletque Hierofolymis cum Diaconifsa fe peccalle ; quod eos qui statis horis preces pfallerent irrifillet, illos tanquaus Legs adhuc infervientes convitiis infectatus. Objecta funt illi & alia id genus nefaria, que à Mallalianis & fiunc & dicuntur. Accepto libello accufationis eapita continente, Alypius rem ad Hormizam Comanes Episcopum excutiendam retulit. Lampetius, Hormiză judice, eaufam agente Geront io partim teftibus convictus, partim fua ipfe confessione reus, omnium calculis Sacerdotis dignitate submovetur, suffragium suum scrente Alypio,qui miferum illum (deceptus ipfe) Presbyterum ordinārat. Lampetium nihilomis nus, edită Apologia, defendit Alpheus Rhinocorurorum Epitcopus, quali nihil corum de quibus accufaretur aut dixiffet aut feeiffete Scripfit ipfe Lampetius librum quem Tellamenens nominavit, cui impietatis fuz dogmata quadam inspertit, teste Photio Cod. LIL col. 41.

ANONYMUS Andor vita S. Anxentii, 470 Auxentio atate par , claruit imperante Leone Thract, circa annum CCCCLXX, In literas milit vitam of miracula S. Anxonii, Presbyreric H a

Archi

SEC.V.sb Archimandrita in Birbynia , anno circlter Ann CCCC CCCLXX defuncti. Habetur Latine apud Sur.

& Bolland Fabruar.xiv. Grzce MS in Biblioth. Vindob inter Hi I terices Ecclesiast.Cod.III.num. xxii. fol. 121. p. 2. col. 1. telle Nelfelio Casal.

472. THEOCTISTUS, unde ortus incertum, S. Euthymii Archimandritz Palzitini focius familiariffimus, (reado hac ex conjectură Lambecianà) claruit circa ann. CCCCLXXII-Extant Grac. MSS. Biblioth. Vindob. Ced. Hift. juxta Lambecium XII. juxta Nofel. LX VI. Canones , five Cantica facra in Santies totins menfit Aprilis, opus valtum quodque folia CCL continct. Sub finem, Auctor nota hac miniata se prodit.

Ota ni Miner, ani OEOKT'I ETOT mir@-K araija diğa ti raßari Teradi.

Dei het deanm , Theollifti labor Hic quoque gloria veneranda Trinitati.

Ejnidem , nt videtur , funt Sententia paranetica ordine Alphabetico, que incipiunt hoc modo, 'Anneir più , &c, habentur ibid. (ed. Philefaph LXXXLnnm. ii. fol. 196. & Anibelogii Stabeani editionibus , tum Venera , tum Tigurina fubjuncte funt. Confer que habet Lambecius Comment. lib.VII.p.143. & lib. VIII.p.48,49.qui tamen dubium relinquit, ntrum nota fupraferipta auctorem, collectorem, an descriptorem denotet.

NESTORIANUS, Chronographus Grz-cus, claruit circa annum CCCCLXXIV. Scripfit 474vitas Romanorum Imperatorum, opúlque luum ulque ad Leonis Innieris exitum perdoxit. Semel iterumque à Joanne Malalà citatur, qui eum Tis reducerce yearsycades ubique appellat. Quod & & Chronici Pafebalis conditore , qui Malala Scrinia ftrenuè compilatle videtur, factum est. Huse, enndem cum Nestotio Paphlagonias in Ægypto Epilcopo, (cujus meminit Liberatus Diaconus Breviar.c.14.p.97.quique tum Actioni I Concilii Chalcedonensu, tum primus inter Ægyptiacs Diocesews Episcopos, Literis ad Leestem Imp.pro Synodo Chalcedonensi missis sub-(cripht,) facit Cl. Garnerius Praf. ad Liberas.nu. xi. quam reccè, viderint alii; mihi certè parûm verifimile videtur. Nullum adducit testem; & levissimæ planè sunt, nulliú que ponderis, quas affert conjecturæ Quòd verò ipsum in Ægypto fcripfise inde conjicit, quia à nemine, prate quam Alexandrinis, ejus mentio fit, longe fallitur vir eruditus, còm à Joan, Malalà Antiocheno (ut diximus fuprà) non femel circtur, in hoc tamen exculandus, quòd Malalam necdum edi-

480. NICEPHORUS, magnæ Ecclefiæ CP. d S. Saphia dicte Presbyter, claruit circa anum CCCCLXXX.vel paulò post. Scripsit prolixè Vitam & Conversationem S. Andrea , 24 Lesque enti volgò dicti, s. e. qui propter Chrifine , fe finhum finulavit , quique fub Zenone lfauro, ejusque decessore floruit, que sic

tum videre non potuit.

incipit, Bile i, mounta f iola marthe inav 'Ardyla S.E.C. V. ab & Ale Xessis and , suppose of the Nampies , Ann.CCCC &c. Extat Grace MS. Biblioth. Vindob.Cod. Hifter. CXXIII. num. i. fol. utque ad

SABAS, ex Musalafen vico apud Cappadocas (atis obfcuro, nobilioris conditionis Parentibus Joanne & Sophia ortus, claruir anno CCCCLXXXIV, natus est anno CCCCXXXIX, Puer adhuc inflitutum monafticum in patril ful amplexus , XVIII. annos narus in Palæftinam venit. Manfit in Cornobio annis XVII. Anno CCCCLXXXIV. atatis XLV. Presbyterii ordinem , & magne Lauræ Præfecturam in fe fufcepit. Obišt auno post Confielatum Lampadii & Oreftie fecundo , fufliniani VI, ztatis fuz XCII,non ut habet (yrillus XCIV. Anno Christi DXXXII. Historiam ejus contexust Cyrillus Scythopolitanus, qui res ab eo geftas, mores, totamque vivendi rationem plenissimè persequitur. Seripfit Sabas in usum Monatheriis sui Topienne, sive ordinen recitandi Officium Eceleficalienmo per toum annum, capita LIX. completientem, qui in omnibus Monalteriis Hierofolymitanis mox obtinuit. Barbarorum incursionibus depravatum, & penè deperditum, Joannes Damafcenus magno fludio poste a restituit & renovavit. Editum eft hoc Sabar Typicam intet alios Gracorum libros Ecclefiafticos ; cui fubjecta funt Marci Hieromonachi de dubin Typiese capita C. Habetur MS, tùm alibi fxpiùs , tâm Biblioth. Vindob. Cod. Theel. CCLXXXV. nam. i. ii. fol. i. p. 1. Fusè de co agit L. Allatius Differe. I. de lib. Ecclef. Grac. p.5. &c.

ZACHARIAS, professione Rhetor, cla-ruit circa ann CCCCXCI. Condidit Historiam Ecclesiaficam ab Exordio Marciani Imperatoris, ulque ad Principatum Analiafii, e ab anno CCCCL. ad annum ulque CCCCXCI. In quà condenda,non fincere atque moderate, ut Hiftoricum decet, se gessit, sed tanquam gratia atque odio corruptus, turas oci del lu neny-palisies evylest des uti ipium non femel perfirin-git Euagrius libro III. cap.7.p. 340. & libro II. cap. 3.p. 286. Eutychianum facit Baronius ad ann. CC, CCLXXVI. Quodtamen cum descriptione quam habet Eurychianorum apud Engy. lib. Ill. cap. 6. p. 339. minimè convenit, uti recte notat Valefins in Illum Euagrii locum. Certé non pauca in gratiam Nestorii re-fert, notante codem Euagrio lib. II. cap. 2, p. a86. apud quem varia hujus Historiz Fragmenta proferuntur lib. 111. cap. 5. p. 338. Citat etiam alibi fapiuls, nempe lib. II. cap. 8, lib. 111. capp.6,7,18. Extitit fuperiori faculo , hac Zachariz nestri Hystoria MS. Constantinopolia tům in Bibliotheca Constantini Varini , tům Joannis Suzi, fi nos non fallat Catalogus Verderranut, cui quidem hic in parte fides temere non habenda est. Id modò constat, inter Catalogos librorum Grzcotnm qui in Bibliothec& Czefarca affervantur, Constantini Varini, & Joannis Suai Catalogos recenseri, teste Nesselio Caral. Vindob. Part. V.p. 171-

AN.

S.E.C. V. ab ANDREAS, Cafarea Cappadocum Epi-Ann. CCCC feopus, claruiffe videtur circa annum D. Pra-500. Vid. Part,I, ter Commencarium in Apocalypfin, qui editus eft, Therapenticam Spiritnalem scriplit; ex cujus lip. 168. brofecundo, Fragmenta quadam habentur in

Ectogis nfeesicis Ioannis Putriereba Antiochemi, S.R. V. fol. 38. p. 2. ab his verbis, Ile at to Zai A ria on Ana, CGCC deuins To emunt@- aniggertus, &c. VideNeffel. Carnl. Vindeb. Part. L. Cod. CCLXXVI. num.r.

Gentilibus qui Religionem Christianam boc Sæculo Scriptis oppugnarunt accenseri meretur.

LAUDIUS RUTILIUS NUMA. TIANUS, natione Gallus, qui patrem Tulcia Confularem habuit. Relictà Gallià, Romam fe contulit, ubi maximes fub Honorio Aug, honores & dignitates adeptus est. Factos est enim vir Confularis, Prafectus urbis, Tribunus Militum , Prætorio-Præfectus. Claruit anno CCCCXVII. Neque tamen dignitatum quibus functus est splendor, comitantium turba, Fori negotia. Militiz strepitus impedi:bant, quo minus fibi etiam & Mufis vacaret. Poeta terfus, venultus,qui ubere ingenii venă, atque elegantid, penè cum optimis melioris zvi Poetis cer-tare potelt Scripfit ad Venerium Rufum in Prz-fecturi Urbani fuccessorem I imerarii libres II. in principio,præfertim verò in fine,mutilos,quibus iter fuum ex Romà in Galliam, reditúmque ex Gallia Romam, eleganter depingit. Religione erat Gentilis, ac proinde in Indaes pariter ac in Christianes acriter invehiturat com lub Christia. nis Imperatoribus, ipfam Religionem Christianamaperto Marte aggredi non fit aufus, in Monachos arctioris pietaris & discipling runo temporis cultores, animi fui virus evomit, Judeos,ac in iis tede Christianos virulenter lacellit verf. 182.

Nempe loci quereins, cur am Indans agebas Humanis nuimnt diffeciale cibis. Vexates fruices, pulfatas imputat nigas,

Danmague libata grandin clamas aqua. Reddimus obsenna convicin debita Genti,

Qua genicale capus propudiofu metit, Radin ilulitia, sui fregidu Sabbata cordi; Sed cor frigidius religione sua est. Beprisan queq; dies tarpi dammata Veterne,

Tanquim taffati mellir image Dei. Catera mendacis deliramenta catafin .

N es pueres omnes credere peffe reor. Atque utinam nunquam Indea fabatin fuifes

Pompeii bellis,imperiòque Teti. Latius excesa pestis coneagen serpunt, Villerefque fues Marie villa premit.

Monachos verò Christianos, mordaci (ale, & di-Acriis amarulentis, acerrime perfricult. En ipfius verba, ubi de Capraria maris Tyrtheni infulà agir, Monachis olim frequentata verf. 439.

Proceffupelagijam fe Caprarin sellet, Squalles lucifugis Infala plena viris.

Ipfife Menacher Grait cognomine dicunt, Qued fots mulle vivere selle velunt.

Munera fortuna metunnt, dum demmen Quifquam oft fente mifer ne mifer effe queatt Quanam perverfi rabies iam finlea cerebri,

Dummala formides non bona poffe pati? Sive fuarrepetunt ex fato ergaitula panus, Triftin feu nigre vifeera fille tument. Sie nimin bilis merbum affignavit Homerub

Bellerophenteie Sollicitudinibut. Nam juveni effenfo feve peft tela delorie Dicitor humanum difticuife genns.

Rutilii Itinerarium Nemeli primus edidit Pertrus Summontius i dein J. B Pius Benen. 1520. paulò emendatiùs, Commentariis fuis de Repub. Remand inferuit Onuphrius Panvinius, Pen. 1338-8w. Johias Simlerus Baf.1373. Pofted Rema Jofephus Callaleo. Denique cum notis Simleri, Caflaleonis, Pithei, Sirzmanni, Barthii, Gravii, fuoque Spicilegio Theodorus Janfonius Amfiela 1687.116.

SÆC. V.

Concilia boc Sæculo babita.

AR THA GIN ENSE I. A FRI- Medolstendem Legatol. De gerealis etiato CANUM II. vogó difum, somo bi Herario bipitatisti, sel Affeiram erár-croficia Eccleda finicame Necellarium quos, suit, alifuge ádum. Estant Dilicíplias Ex-expositia Eccleda finicame Necellarium victofisica espetialu XAZII. (oma sindicat contrata de la companio del companio de la companio del companio PARS IL

SAC. V.sb Grzc. Lat. in Cod. Can. Ecelef. edfr. à Can. Am, CGCC X X X I V. ulque ad LXV. inclusive Conc. Tom. II. p. 1067. Lat. in Collect. Can. ibid. à Can.l.ad XXX.I p.1643.

> CARTHAGINENSE II. AFRL CANUM vulgo III. anno CCCCI. Idibus Septem. generali quodam omnium Africa Provinciarum conventu, in Secretario Bafilicz Reitiento habitum. Lectis Anaftafii Papz literis, de Donatis, & unione cum ils facienda agitur. Extant capitula XX.Gtzc, Lat. in Cod. Can. Ecclef. Afr. 2 Can. LXVI, ufque ad Can. LX X X V. Conc. Tom. 11 p. 1089. Lat. in Collell. Can. à Cau. XXXII. ad LII. ibid p. 1651. Ex his Canonibus, quatur tantien prisres hujus Synodi funt, reliqui ex aliis (& przcipuè XI.) ex Concilli Carthag nenfis V Decretis defumpti funt.

MILEVITANUM I. (urbs erat Epi-401. fcopalis in Numidià, ad Ampfagam fl. (ita) anno CCCCII. vi. Cal. Septemor. habituni, in quo , post firmata præteritarum Synodorum quarundam decreta , variorum Africa Episcoporum causz Synodali judicio subji-ciuntur. Extant hujus Synodi Acta sive Conflituta Grac, Lat. Cod. Can. Ecclef. Afr. a num, lxxxv. ad xc. inclusive, Conc. Tom. 11. p. 1799. Lat in Coled. Can. ibid. P-1654-

403 CHALCEDONENSE I. five Synodns ad Quereum , Chalcedone in Rutini fuburbio , in causa Chryfollomi , a XLV. Episcopis, Przside Theophilo Alexandrino, anno CCCCIII. celebrata. Lecta funt in hac Synodo XXIX. acculationum in Chry fostomum capita, quibus alia XVII. postca addita unt. Damnarur ac deponitur Chryfoflomus, ac projude Imperatoris mandato in exilium mittus. Extant hujus Synodi Acta Grac. Lat. apud Phu. Ced. LIX. col: 14. iu Jur Gree, Rem. Tom. 1. lib. 1X. p. 554. Conc. Ton, II. p.1323. Mox tumultuante plebe, Chry- natiflat , Maviebest , & Prijellisniffat hoe fostomus revocatur, & in Synodo legitima re- anno viii. Cal Mart. & altera xvii. Cal. flituitur. Verum coacto ab advertariis ejus alio Conciliabulo , fecundà jam vice damnatur, Guculum in Armenia relegatus. De his omnibus vid. Socr. lib. VI. capp. 16, 17. &cp. 323. Soz. lib.VIII. capp. 17, 18, &c p. 780.Pallad. de Vu. Chryfett. cap. 9. p. 70., &c. & qui ex omnibus Conciliorum gelta diligenter collegit , Steph Baluzium Nev. Celleil. col.10;,

CARTHAGINENSE III. anno 103. CCCCIII. viii. Cal. Septembr. pro recenciliando Denauflis , in Balilica Regionis fe-cunda celebratum. Habentur hujus Synodi Acta Grac. Lar. Cod. Can. Ecclef. offr. mum. xc. Conc. Tom. II. p.1103. Lat. Collell. Can. ibid.1656.

CARTHAGINENSE IV. anno CCCCIV. 404 vi. Cal. Julias habitum. Rejecta a Donatiftis omni concordiz fpc , quin & armis in Catholicos fiamptis , decreta est ad Hono-

rium And, hâc de re legatio. Extat Grac. S.E.C.V. ab-Lat., Geneseniterium Synodieum ad Imperato. Ann.CCCC rem millum , Cod. Can. Ecclof. Afr nam.xciii. Conc. Tom. Il p. 1107. Lat. Collett. Can.ibid. 16;8. Hinc Honorii Imp. Edictum anno fequenti Prid. Id Feb. editum, quo Donastite, & und eum ils Manichai (qui etiam Africam hoc tempore przeipuė infestabant) repressi funt, fancirumque his verbis, Unica for Carbolica Veneratiopma Salue fiefTrmitatu par, fibi congruens, Santlitas experant. Cod. Theod. I it. de Hares.1 XXXVIII.

CARTHAGINENSE V. anno C.C.C.V. x. Cal. Seprembr. habitum ; quo Imperarorem de Douatiftis ad Eccleram Catholi-.cam reversis certiorem secerunt. Vid Cod. Can. Eccl. Afr. num. xciv. Conc. Tom. H. p. 1111 Collett. Can. ibid. p. 1660. Hinc & altera Honorii in Donatiftas lex Diotimo Proconf. vi. Id. Decembr. hoc anno data . ut ubicunque vel convicti, vel confitentes fuerint , debitam legis ¿wnem abíque dilatione perfolvant. Cod. Theed. Tit. do Hares, l. XXXIX.

405

TO L'E TANU Manno CCCCV. de ordinationibus perperam factis, coactum. Extat, ad hanc Synodom, hác de re, Innocentii I. Epifiela num. xxiii. Conc. Tom. 11. p. 1177. lutegrior ex Editione , & cum Notis Sirmendi ibid. p. 1279. Ad annum CCCCVII. referendum esse hoc Concilium contendit Card. d'Aguirre Conc. Hsif. Tom-li, vide ejus Notit.p. ss.

CARTHAGINENSE VI. vulgà AFRICANUM IV. anno CCCCVII. Ididus /aliis , habitum; quo Legati ad Imperatorem , pro defensione adversus Dennifia & Paganos , miffi funt. Extent Ada & Capitula Grac. Lat. Cod. Can. Eccl. ofr. num. xcv. Conc. Tom. Il. p. 1113. Lat. Collett. Can. bid. p. 166c. Honoris Imp. constitutio adversis De-Decembr. data , Cod. Thead. Tit. de Harel, 1. XL, XLL

CARTHAGINENSE VII. & VIII. vulgò AFRI CANUM V. & VI. anno. CCCCVIII. prius quidem Jan. xiv. posterius Odiobr. xii. habitum. Insurgentibus in Catholicos tòm Donatittis , tum Paganis Stiliconis fucceffu animatis, à duabus his Synodis Legatio ad Imperatorem decernitur. Vid. Cod. Can. Eecl. Afr. num. cvi. ihid. p. 1119. Neque bonis patribus, vel canfæ religionis defuit Honorais Imp. edită xvii. Cal. Decembr. lege, qua omnes priores Conflitutiones in Donatiftas . Manicheos , Prifcillianiftas & Gentiles; renovantur, confirmantur, & pleniffmam executionem habere jubentur Cod. Thead. Tit. do Hares. 1. XL,III. confer & lepem proximum, & quz ibi notavit Gotho-

CARTHAGINENSE IX. vulge AFRI4 , 409 CANUM

S.E.C., V, ab C A N U M VII.aunn CCCCIX.cnachum; quo An. CCCC. de cognitione Episcoporum agebatur. Videfis Cod.Can. Eccl. Afr. num. cvii. Conc. Tom. 11. p. 1119.

CARTH®AGINENSE X vulgò AFRICANUM VIII. anno CCCCX. ce-410. lebratum : In quo, Legati ad imperatorem, adversus Denseiffer acturi, mitti funt. Vide Cod. Can, Eccl. Afr, num. cvii, p. 1121. U. horum precibusfatisfaceret Imperator hoc ipio anno viii. Cal. Sept. legem tulit, Heracliano Comiti Africa inscriptam, qua hareticis, & in his pracipue Donatistis , omnem rituum suorum exercendorum publice que cocundi facultarem a dimir, pœna proferiptionis & fanguinis propofi-

ta. Cod. Theed, Tit, de Hares. I.L.I.

PTOLEMAIDENSE in Libya,anno CCCCX1 Przfide Syncfio Prolemaidis Epifcopo, adversus Andronicum Præfectum, congregatum. In quo Andronicus, ob nefanda facinora, quibus in fubditos ubique graffabatur, anathematis fententiz fubjicitur. In quem roinde acerrima oratione invectus est Synefius, qua homiuem nequifimum vivis plane coloribus depingit , Epsft. LUII. LVIII. p. 191. ubi etiam excommunicationis formula exhibetur. Verum Andronico culpam fuam deprecante, & meliora in policrum de sepolicito, Synodus excommunicationis fententiam non flacim publicandem effe cenfuit folo diffenricate Syucio, qui crudelem & ferocem hominis indolem optime noverat. Et quidem ita factum eft. Andronicus enim ad ingenium fuum, canuam canis ad vomitum, mox rediir. Unde & fenteuriam in eum laram tandem Synefius promulgavit; ut ex Epstiela LXXII. p.at8. qui hâc de re agir, colligi potest.

Eodemanno habita eft celeberrima illa Cellerie Caribassonifis, Catholicos inter & Donatiftas. coram Marcellino V.C Tribuno,& Norario, que triplici congrettu abfolvitur-

411.

Collat. L. Calendis Juniis in Secretario Thermarum, Gargillianarum habita, lecta funt Epifcoporum & Marcellini Prafecti Edicta de Episeoporum convocatione, deque modo & forma conveniendi, & Episcoporum utriusque partis ad fuos mandara. De his, multa contentione utrinque res agitur. Marcellini confilio acquieverunt Catholici, ut exclusis exteris, septem Episcopi ex utraque parte eligerentur, qui caufam fuam disputando agerent, alique, qui rebus geft's per notarios rite excipiendis prospicerent; contendent bus interim Donarittis , ut omnes Episcopi Collationi interetlent.

Collas II. iii. Nonas Innias pecierunt Dona-tiftz, ur fibijfas effet gefta fuperioris Collationis examinare, u que rempus ad id faciendum concedererur ; quod & tandem datum eft.

Cetar. III. iv. Idus Innias poliquam de qualirate litigantium, & accufantium disceptatum eft, Augustinus ad summam ret descendit. Nempe Ecclesiam Catholicam eam este, que testi-PARS IL

monils Scripturarum promiffa, toto orbe dif- s.rr. v. sh fula cit, omnibus nota, in monte, ficut ferip- An, CCCC.

tum eft, conflituca, ad quam veniunt omnes gentes; & ad hanc ecclessam se persinere s se elle perípicue demonstraturum. Câm hác controvertia premi fe viderent Donatifia, ad Acta in causa Caciliani & Donati confugerunt , & hanc caufam publice ite rûm examinandam, in medium proferre voluerunt. Hac occasione, oftendis Augustinus, Ecclesiam in hic vità ex bonis pariter ac malis confiftere : Neque ali-Bonis pariet at trans effe, negare nonpo-ter etiam in lus Ecclefis effe, negare nonpo-terant Donatiflæ; quin etiamfi concederetur Cecilianum hominem failfe malum, qualem

nempe illi ipii eum deseriberent , nullum exinde Eccleiiz Catholicz prajudicium nafci. Tandem auditis ommbus, ritéque perenfis , Marcellinus Prafes in gratiam Catholicorum fententiam dixit, Post Marcellini mortem, qui non diu post, tanquam Heraeliani Tyranni partibos faveret, occidos eft, Gefta hre irrita jam effe contendebant Donatifta, neque ullam amplius vim & auctoritatem retitinere. Unde coadus eft Honogius Imp. lege ad Julianum Africa Proconf an CCCCXIV. data Marcellini famam viridicare, Geflifque Collationis, que in publica monumenta translata foerant, foum robur, & perpetuam firmitatem adferere. Neque enim (inquit) morte. Cegniroru perire debet publica finer. Extat hac lex Ced. Theod. Tit. de Haret. 1. LV.

Gefla triplicis hujus Collationis, und cum Augultini, Polidii, Orofiii exceptis, primus in lucentedidit Papyrius Maffonus Parif. ann. 1589, 8us. Poftea à l'i-hro, cum MS collata & recognita, inferta deinde Conc. Tom.H. pag-1435. Sed cum mendosé prius tum a Maf-fono, tum a Pithizo, alifque, fuerant edita, Steph Baluzom . veneranda vetultatis codicent, unde prima profluxerit editio, nacius, omnes editiones cum line veteri exemplari contulit, priorum editionu n menda fuftulit. quæ decrant supplevit. Augustini qui huc pertinent fermones, & Honorii Imp. Coultitutiones addidit, opúlque integrum à le recenfitum, notí que fuis illuftratum, iterum edidir Nov. Collect. p. 117.

BRACARENSE aprid Bracaram, five Augustam Bracarum inter Durium Miniumque fluvios, anno ut volunt CCCCXLPrafide Pancratiano Bracarensi Episcopo, habitum. In quo Episcopi Fidem Catholicam , adversits Arianos & Gentiles per fingulos articulos profitentur. Extant Acia (fi modò genuina, de quo haud levis est dubitandi causa) Conc. Tom II. '5' 7. Confet Card.d'Aguirre Cone. Hift. Tom. II. & Neus. p.55.

CARTHAGINENSE XII. anno CCCCXII, faltem exeunte superiore , conrra Pelagianos habitum : quo Cœleftius Pelagti difcipulus, ob negaram de peccato Originali Ecclefiz Catholicz doctrinam, convictus & damnatus eft. Extant hujus Synodi Fragmenta quadam apud August, de Grat & Pec, Orig. lib.11. cap.143, 4. Tom.VII. col.789. Conc. Tom.II pag. 1510 Vide ctiam August. Epft. XC.

CIRe

416

415.

CIRTENSE; in Numidia, anno An. CCCC. CCCCXII. mense Junio , in causa Donatista-412. rum habitum ; ubi de communi modo actum est quo Donatistarum calumniis & mendaciis, pracipue de nupera Collations Carthaginenfi, ubique sparsis occurrerctur. Extat Epistola Sy-nodalis ab Augustino scripta inter e jus Episto-

las num. clii. & Conc. Tom. II. p. 1519. 415. HIEROSOLYMITANUM anno CCCCV. in causi Pelagii, Przfide Joanne Hierofolymorum Epifcopo, una elun Presby-teris fuis celebratum. Cui Orofius, ab Augultino ad Hieronymum milfus, interfuir. In hac collatione, ab Orosio accusatus est qui tum aderat Pelagius, quòd inter alia afferuerat hominem fine peccato posse vivere. Negavit id Pelagius. Verum Joannes, vel quod latine perorantem non satis intelligeret, vel quòd Pelagii fraudibus delusus esset, de ipsa causa judicare nolnit. Id folummodò inter ipfos conventum, ut de hac re litera ad Innocentium nam mitterentur. Extant hujus Conventis Acta, & in iis vafri Pelagii fraudes, apud Orof. Apel.pro lib. Arbier. Conc. Tom-IL 7-1525.

DIOSPOLITANUM, apud Diospolim Paleftinz urbem, Lyddau olim dictam, in causă itidem Pelagii , eodem anno CCCCXV. à XIV. Episcopis habitum. Obtulit huic Synodo libellum Orosius,quo Pelagii dogmata ex scriptis ejus excerpta continebantur. Præscns erat infemet Pelagius, qui vel errores fibi ob-jectos negando, vel Fidem Catholicam vafre mulando, bonis Patribus fucum fecit, ab iis proinde abfolutus. Extant Acta hujus Synodi compendio excerpta, apud August de Per. Orig. lib.H. cap.11 Tom. VII col. 752 longe verò fufiùs & integriùs apud cundem lebro de Geffes Pelagii, five de Geflu Palaftinu , Augusta Vindel. anno 16 5. primum ; deinde in fequentibus Augustini sassienibm , edito ; & apud Crefcen. In sua Canenum Collettens : Exinde Conc. Tom. II. pag. 1529. Baluz. Nov. solicit. col. 161. Vide Augustin. Epiff. CVI ad Panlin. Notan. Retrach. 16 II. cap. 47. Contr. Int. lib. I. cap. 5.
Confer etiam que habet Photius ex Aciis Occidentalium Epifedporum adversus Neftorianorum & Pelagianorum dogmata Cod. LIV. col. 45-

CARTHAGINENSE XIII.contra Pelagianos II. 4 LXVII. Epifcopis an. CCCCXVI. coacum. In co Pelagius & Cœlestius, non obstante quòd à Patribus Diospolitanis, qui-buscum fraudulentèt egislent, in communionem recepti fuerant, ob Hærefin damnati funt. Extat Epitlola Synodalis inter Aug. Epitl. XC. & Conc. Tom. II. p. 1433. & Reicriptum Innocentii ad hanc Synodum ibid. pag. 1183. & apud Aug. Epiff, XCI.

A16. MILEVITANUM II. à LX. aut phribus Epifcopis, contra Pelagium & Cœlei

nes hujus Synodi funt, imò vix alli, ad uni- s.£C. V. ab verfale magis Carthaginense Concilium anno AnCOCC CCCCXVIII. poriùs referendi. Habetur nihilominùs Epiftola Synodalis ad Innocentium Papani, de cohibendis Pelagianis, inter August. Epift. XCVII. & Conc. Tom.II. p. 1544. cum innocentii Referepre ibid.pag. 1287. & apud Aug. Epiff. XCIII. Epiftola etiam familiaris quinque

THUSDRITANUM, in Africa circa annum CCCCXVII. habitum; In quo Siricii Pape Epiftola recitata eft. Obscura est hujus Synodi apud veteres mentio. Meminit ejus ex Przfatione Concilii Telenlis Baluzins Nov.Col-14th. col. 365. Extant Canones II. de Episcopis in Synodis adesse recusantibus, in hoc conventu,ut videtur, coditi.in Ferrands Cellell. c.76,77.

Episcoporum , Anrelii, Augustini , &c. ad eun-

dem Papam, Conc. ibid p.1546.

CARTHAGINENSE XIV. anno CCCCXVIII, Cal. Main & CCXVII, Epifcopis celchratum. In quo Pelagii & Corleft ii dogmata jam iterum confolla funt, miffis hâc de re ad Zozimum Papam Decretis fuis , literifque quibus illum, ob temere nimis quam par erat fidem Coeleftio adhibitam , increparent. Extant Canones XVIII.in Collegions Canonum Afr.num. lxxvi. ulque ad xciv. inclusive, Conc. I om II. p. 1663.

418.

TELEPTENSE, rections Telenfe,in Provincia Byzacena, anno CCCCXVIII. vi. Cal. Meniar congregatum: Quid in his Synodo geflum fit nos fere latet , nifi quod Siricii Papa ad Episcopos Africanos litera in el recitata fint, & pauci quidem Canones, sub hujus Synodi nomine , in Ferrandi Cellellione habentur; c cap. 111, IV, VI, XVI. LXV, LXVIII. CXXX, CXXXVIII, CLXXIV, CCXVIII. Vide Conc. Tom. II. p. 1577. Monendus eff Le-Gor, viros quoídam eruditos, non levibus conjecturis ductos, huic Synodo ejúlque Canonibus litem nuper moviffe. Qui de re vide qua congestit Cl. Schelftratius Ecitef. Afr. deffers. 111. cap. 12. p. 154. Sed præcipue P. Quefnellus Dif-fert. XV. ad Oper. S. Leon. Tom. II. p. 731. ubi & Canones, & Epiftolam Siricii wisiac arguit, &c pluribus demonstrare conatur.

CARTHAGINENSE XV. volgò VI. ab omnium Africa Provinciarum Episcopis, præfidente Aurelio Carthaginenfi , anno CCCCXVIII. hac occasione habitum. Apíarius Siccenfis in Mauritania, Presbyter , ob illegitimam ordinationem, aliáque crimina graviora, ab Urbano Epifcopo, cujus fenten-tiam Synodus Provincialis confirmavit, gradu fuo dejectus, Romam ad Sedem Apostolicam provocaturus configerat, à Zozimo Papamox restitutus,missis etiam in Africam Legatis, qui illum in locum fuum reponendum curarent, & jus appellandi Sedem Pontificiam , & appellationes undin factas recipiendi, idque Concilii anno CCCXVI. ri. Cal. Soyansh. paulò polt Nicani (uti pra fe ferebant) autoritate confli-Carthaginenfe, celebratum; quo errores Pela-tutum/muni quo porterate modo farum tedum guani ferrim damanature. Examt Cansass XXVII. Conc. Tom. II. p. 1577. Sed non om3.6.C.V. ab numero quatuor, in Zozimi Commonitorio An CCCC contenta, (quod agrètandem Legati proferebant, phexcipuè que ad Apiarií caudam petrinebant, ad examen revocârunt. Et quoniam Canonum Nicznorum autoritatem pro fe allegaret Zozimus, duólque pro Appilla semblus Canones

baut Ad exame revoclant. Et qoontim Canonum Nitzonoma ustotitatem pro fe allegaret Zozimus, duofque pro Appila-tensius Canones fob hoc nomine protulificity lettes Africani, loss reyerà Cenat i Sardinenția Canones effe nefcientes, fece so coinque obfervaturos promifecunt Ajonec genuina Concili Nitzoni Acta examinari poterant, Zozimo de his pre literas certici facto, qui paulo poti diemfuum obiir. Primirbuus Vynodals conventols Acta interferum;

que non mili ex subsequentibus colligintur. Recedente post autumnum Synodo, scauenti anno viii. Calendas Invias, Episcopi Africani numero CCX111. Carthagine in Secretario Bafilicæ Fausti iterum convenerunt; sedentibus orimo quidem loco Aurelio Papâ una cum Valentino primæ Sodis Numidiæ Episcopo; post hos, Faustino Episcopo Potentino Pontificis Legato; denique Philippo & Afello Presbyteris Romanz Eccleliz it idem Legaris , post onmes Epifcopos,ult imum locum occupantibus. Recitaris que in superiori conventu gesta fuerant. lectoque iterum Zozimi Commonitorio, cum duo prolati Canones in iffis , quæ penes fe habebant, Niceni Concilii exemplaribus neutiquam invenirentur, miffi font in Orientem Legati qui genuina Concilii Niezni exemplaria exinde reportarent. Interim lecti funt in Synodo, Concilii Niczni, quos apud fe habebant, Canones X X. quibus X X X II. alios, ex diversis Africa Conciliis collectos subjunxerunt.In hic etiam Sessinne, petente id per literas Apiario, fancitum est ur de Siccensi Ecclesià penirus removeretur, alibi ubicunque vellet & poffct, Presbyterii muncre fungeretur, iii. Cal. Juniat iterum cocuntes, fex alios Canones prioribus addideront, & omnia que gesta fint subscriptione sua roborarunt, primo quidem Aurelius & Valentinus . dein Faullinus Legatus, ultimo denique loco Philippus & Afellus Presbyteri Legari postridie per Legatos Romanos literis

de his omnibus ad Bunifacium miffis. Anno circiter excunte, reverfi ex Oriente Legati,ună cum lireris Attici CP. & Cyrilli Alexandrini, vera & authentica Canonum Nicznnrum exemplaria fecum detulerunt. In quibus Canonum 4 Zozimo prolatorum,nec vola nec veiltigium reperiri potuit , quæ proindé per iplos Legatos qui ex Oriente redicrant, ad Bonifacium Papam vi. Calendas Decembras hoc ipfo anno missa funt. Er jam tota lis penitus dirempta videbasur. Verum mortuo mox Bonifacio, & Apiario hane camatinam iterum movente, Cœlestinus , qui Bonifacio successit , in ejus gratiam ad Africanos feriplit: Unde Patres Africani,vel corum faltem Legati, pratente etiam Fautlino Pontificis Legato, tertia jam vice convenerunt ; & quamvis Apiarius, vi propriz conscientiz convictus, culpam suam, & facinnra fponte confessus fit, acres tamen, & increpaturias ad Coelestinum dederunt lireras; quibus, post factam de Apiario relationem, admonent illum, nè deinceps hinc Romam venieures facile admittat, vel à se excommunicatos ad Communionem recipiat, utpote Eccle-

fialticis, pracipue Nicanis, constitutionibus s.EC.V. ak contrarium, que prudentiffime justiffime que pro- An, CCCC. viderunt,que cunq; negoria in fuis locis ubi orta funt finienda; nee unicuique Provincia defote gratiam Spiritûs Sančti ad idnecefferiam, nec (præter alia impedimenta) teltes idoneos tranimarinum judicium commode feoui poiles ut verò aliqui tanquam ab eius latere mittantur, (e nulla Patrum Synodo eonflicutum inveniffe , multo minus Canonibus Nicanis , qui à Zozimn Prædecesiore misli fuerant : Clericos ita que fuos ifliufino di mandatorum executores, quibuscunque petentibus, in posterum nè mittat, ce funefum cyphum facult in Ecclefiam Chrift., qua lucem bumilitacis , & fimplicitatis diem. Deum gedere engietibm prafere inducere videatur. Extant hujus Synodi Acta Epiftola,& Canones supra memorati, Cod.Can. Ecclesia Africana in initio , & ad finem Concel. (arch. V1, Conc. Tom.IL col.1580, & ibid. col.1603, 1670, Plurima etiam præcedentium Synodorum statuta. jam iterum lečta, & confirmata funt. Notet hoc loca prudens Lector, multa faiffe Decreta, in variis Africanis Conciliis condita, que compilator quidam haud fatis doctus in unum corpus ex CV. capitibus conflatum compegit, quodque sub nomine Cancilii Africani scu collectionis variorum Cannnum habetur Cone. Tom-II pag. 16.8. Er ita tandem celeberrimum hoe Concilium Carthaginense, seu V, VI, vel VII. demûm vocandum fit , tribus circiter conventibus abfolutum, expedivimus. Nihil morog M. Ant. Capellum ordinis Franciscani Monachum, qui edità Parif. 1622. Differtatione de Appellassonibus Ecclefia Africana at Romanam Sedem, nodam, quem folvere non potuit, secare fludet: dnm cap. IV. p. 118, omnia hnjus Senodi Acta . & Epiffolas una litura de let, falfa, & ab Impoltore aliquo conficta elle contendit, infœlici plane aufu, & futilibus ennjecturis, rifu porius, quam refuratione dignis , que nelevissimum quidem scrupulum eruditismnyere polfint. Ac proindé neminem deinceps habuir, nedum ullos Conciliorum Editores, qui sententiá tám abfurdá vel verbulo defendere aufi sút:

RAVENNATENSE, amo OCCCXIX, jabente Honerio I - peranter habitum : quo controveria fatter Bositicama Etaliatum, de tràm, difentiente se specialita de l'adalam, de tàm, difentiente Symodo, lis indecidir ermanifi; na talam las de reymodampo file Picha cogendam effe Honerius flatuit; quod tameanoa perfitti. Exzat Honorii Ciene vinicina ad Epitoppo congregato, alique feripe ad bane prompta, pad Baron, da ann CCCOXII.

CARTHAGINENSE XVI. inter annum CCCCXX, & CCCCXXIII habitum neque enim certum ejus tempus definiri quest. Ia hac Cancilio duorum Epifcopo um , de prims fedis hauore contradentium , cala przedpuż agabaru. Vide quez de Actis hajus Symdi ex Haifteni fehelu deprompta funt, Conc. I om. 11 p. 1405.

CILICIENSE, an. CCCCXXIII. à Ci-

a.Ci≁ 41, liciae

rat, ob fcripta & dogmata malcfana, anathemate dannatus est. Memoriam hujus Synodi nobis confervavit Matius Mercator, Prefat.ad Symbo-Ium Theodoti Mopfuesteni, Operum Part I. pag. 219 abi vide que no: avit clarifimus Garnetius.

CARTHAGINENSE XVII. circa an. 416. CCCCXXVI. przfidente Aurelio Carthaginenfi, habitum. Occafionem huic Synodo dedit Leporius Presbyter & Monachus Massiliensis,

qui Pelagianz, quà labotabat harcfi, Neftorianam adjunxetat. Quam ob caufam Maffilia ejecrus in Africam profugit, ibique ab Aurelio & Augustino meliota edoctus ab hæresi recessie, libellúmque emendacionis, five facisfattionis conferiplit, quo, facta priftini ertoris deteflatione, Fidem Catholicam, de Mysterio Incarnationis Christi profitetur, quem Synodo Carthaginenti obtulit cui etiam Aurelius & Auguflinus, altique fublicripletunt; atque his fublicriptionibus nunitum Carthagine in Gallias milit. Hunc primus in lucem protulit Jac. Si mondus inter Opufe ver dogmar, Paril 1650 pag. 1. Exinde habetut Conc Tom, I I. pag. 1678, ubi vide

quz Sirmondus & Labbeus observarent. HIPPONENSE, anno CCCCXXVI. 416. vi. Cal. Ollebr. ab Augustino & duobus alits. Episcopis, præsentibus VII. Presbyteris, stante clero & frequenti populo , habitum: In quo Heraclius Presbyter, ut Augustino in Lede Hipponensi succederet, electus est: utque intetim eum aliqua curarum parte fublevaret.

Extant celebris hujus conventus gefta, excipientibus omnia Notariis, apud Augustin Epsf. CX. Tom.II. col.514.

CONSTANTINOPOLITANUM 416. I. ann. CCCCXXVI. juliu Theodolii Imp. 4 Silinnio Constantinopolitano i Theodoto Antiocheno, plurimísque aliis Episcopis, congregatum : quo Sifinnius ad Sedem CP. nuper ele-cus otdinatur, & Maffaliani Haretici damnati funt : exclamante Neone Episcopo, fiquis post anathematismum, ullo tempore deprehenfus fucrit re aut verbo in suspicionem mala lmjus fectæ incidiste, nufquam postea locum tenere debete, ne fi millies quidem pomitentibus constitutas poenas luiturum se polliceatur. Extat Fragmentum Epidola Synodica ad Berinianum, Amphilochium, excerófque Pamphy lia Episcopos apud Phot. Cod. LII. col. 40. Lcca est eriam eadem Synodica , & universali confensu approbata , in Concilio Ephelino , Actione VII.

ROMANUM Lanno CCCCXXX. à Cor-430. Jestino Papă, in causă Nestorii, habitum. In quo cum hærefi fua danmatur Nestotius , & nisi refipifcat anathemati fubjicitur. Extant hic de re Epiftolz Neftorii & Cœleftini in A& Synod. Ephel. Conc. Tom 111. pag. 345. 349. 351. 353. Ut Coelestinum de hatesi nupet exorta cer-

SEC. V. ab liciz Episcopis habitum. In quo Theodorus confutabatur, Extat Grac. Lat., Cytilli Commo SEC. V. ab , AACCCG Mopfueltenus, pottquam ex Provincia difeeffe- missium Poffidonio datum cum Romam prop. As. CCCC. ter Nestorii negotium nuttetetur, quo Nestorii dogmata accurate expouir, ex Sirmondi schedis deptomptum, à Baluzio editum, Nov. Coled. col.377. Fragmentum hujus Synodi, pars nempe Orationis Corlellini , habitut apud Arnob. conflictiones Strapion. LILad cate. Irenat, p 54%.

ALEXANDRINUM, à Cytillo in causå itidem Neftorii anno CCCCXXX, habitum, Acceptis Cœleitini literis, & coatra Syuodo, Legati quatuor cum literis,& XII . Anathematitmis Conftantinopolim, pracipuè ad Neliorium, misti funt , præscripto ei decem dierum spatio quo hærelen suam ejuraret. Extant Epiftolz Synodicz cum Anathematifmis , Conc. Tom. III. p.195, 420.

430.

ROMANUM IL anno CCCCXXXI fub Cælestino Pontifice, congregatum; quo inspietate Nestoriană iterum damnată, decretum elt Legatos ad Synodum Ephelinam mittendos elle, delectis ad hoc munus Arcadio & Projedo Episcopis, & Philippo Presbytero Romano, qui Cœleltini & Occidentalium Episcoporum vices obitent. Celeftini : ommenterum Epifcopis & Presbytetis ad Orientem itutis datum, ex codicibus Vaticano & Colbertino haud ita ptidem deprompfit Baluzius Nov. Celtell, col-

EPHESINUM L Occumenicum IIL Theodolii Imp. jullu, & CC. circiter Episcopis, anno CCCCXXXI. proxime post Festum Pen-tecostes in Ecclesia B. Mariz, celebratum. Przfidebathuic Synodo Cyrillus Alexandrinus,idque jure fuo; cum enim ex communi Ecclefia Otientalis politià, prix us post Episcopum CP. przeminentiz gradus Antiliti Alexandrino concedendus erat, & Nestorius Constantinopolitanus pro fummo Ecclefia tribunali tanquam Harefiarcha fillendus eilet, proximum prafidendi jus ad Cyrillum devenit. Non iverim inficias, Coelestinum Papam Cyrillo vices suas in hắc Synodo demandatie. Verùm id , pro more in Conciliis ulitato, omnibus Epilcopis familiare fuit; quin & iple Cœleftinus paulò post roprios Legatos ad hanc Synodom milit. Caufa Concilii erat Nestotius Antistes CP. qui cum harein fuam (v.7. duas in Christo naturas, Divinam & Humanam, non caresvinar, fed folummodò gelinie uniri , & confequenter in Mediatote Guniguru binas admirti perfonas, adróq; B. Vitginein non Oserexer fed Xerreriser dicendam cile Japettius propalaret, nec ullis Sanctorum Episcoporum monicis cederet, quin & ad caufam in Synodo dicendam ter vocatus con parete recufaret, unanimi Patrum fententià

Extant Grac. Lat hujus Concilii Acta Conc Tom. III. que ttibus constant pattibus. Primã continentur ea que Synodum antecesserunts nempe Homilia Procli Cyziceni de Incarnatione Domini Constantinopoli præfente Neslorio tiorem faceret Cyrillus Alexandtinus; Possido- habita; Cyrilli Alexandrini de vellà in Chri-nium Diaconum suum Romam misit, commen- flum side liber ad religiossssman Regima; Oracio tariis inlituctum, quibus Nestorii impieras ad Reginas altera de retta fide: Varix Cyrilli,

damnatut & deponitur.

An CCCC fii Aug. aliorumque de bac causa Epificie. Ex cem referuntur. quibus omnibus facile peripicitur, quis fuerit

verus caufe Nestoriane hoe tempore starus, uibufque modis Neltorium tractaverint Cyrillus, Coleitinus, Joannes Antiochenus, alii, ut ipium à nefatii , quam propalaverat', doctrina ad faniorem mentem reducerent , nec nift post omnes fraterne charitatis methodos frustra tentatas, ab ejus communione le feparafle. Pars fecunda es continet quæ in Concilio acta funt, quæ VII. Seffionibus abfolvuntur.

Att. I. que x. Calend. Intis celebrata ell, exofità per Perrum Presbyterum Alexandriuum Notariorum Primicerium, Concilii jam congregati occasione, & Nestorio ter frustrà vocaro, lecta est Imperatoris de congreganda Synodo Epistola; tum Symbolum Nicznum, & Cyrilli ad Nestorium litera, earumque cum fide Nicena concordantia, fingulis Epifcoporum fententiis comprobata, recitata etiam Nestorii ad Cytillum Epiftola pari modo damnatur. Seur etiam Cœleftini Papæ, Synodique Alexandring ad Neftorium litera, prolatis in medium plurimis SS.Patrum testimoniis que recta fidem confirmabant, & Nestorii doctrinam feriebant. Dogmatibus tandem Neftorii tum ex propriis scriptis excerptis, tum adhibitis quorundam Epilcoporum tellimonlis, impia verba ex ore ejus referentium, depositionis & damnationis fententia in illum fertur, fingulorum Patrum subscriptionibus roborata. Nec citiàs hac in Neltorium (ententia in vulgus emanavit, uin fauftis acclamationibus, & universo populi applaulu excepta est; cujulvis ordinis hominibus Episcopos, folenni pompa, omnibusq; publice letitie fignis, per plateas deducentibus. Postremo scriptæ tum a Synodo ad Theodofium Imp & ad clerum, populámque CP, tum à Cyrillo ad clerum CP, ad clerum populámpue Alexandrinum,& ad Monachos Epiftolx; Regini Constantiensis.duzque Cyrilli de hicre Homiliæ Epheli habitæ. Neque intered caufæ omnino defuit , cum decem quos fecum habuit Episcopis, Neltorius. Quin relationem, de rebus in Synodo gellis, ad Imperatorem ferip. fit. Dum hæc aguntur , quinto polt inchoatum Concilium die, Ephelum venit cum fuis Orientalibus Ioannes Antiochenus qui offentus quod prafentiam ejus Patres non diutius expectafient, collecto ex fuis Orientalibus , decemque Neltotli Epifcopis, XLIII. Epifcoporum Conciliabulo, depositionis sententiam, in Cyrillum & Memnonem Ephefinum, tanquam omnium malorum architectos, intorquet, cateris ni refipitcant,& Anathematismos etiam Cyrilli dament,& rejiciant, Anathemati subjectis; quid verò à se hac in parte gestum sucrit, Synodo Ephefinz. Imperatori, Reginis, Clero, Senatui, Plebique Constantinopolitanz, Synodi nomine, per literas exponit. Nec fanc inter postremas nequitiz artes,quibus bono Imperatori fucum fecerant Oriencales, ponendum eft, quod affump-to fibi veneranda Synodi Ephelina nomine, ip-

SEC V ab Coleffini, Neftotii, Joan Antiocheni, Theodo- ce Pfeudo-Synodi Commentarii ad All. 1. cal. SEC. V. at All, It, vi. Idus Iulii celebrată appulfis jant

Romani Pontificis Legatis, Cœleftini Papæ ad Synodom, ad Theodofium Augustum, & ad Cyrillum Alexandrinum litera in Synodo recia tatz funr, & in Actorum commentarios relatz: Att. 111. Acta Synodalia de Nestorii depositione, prafentibus Legatis Romanis, per compendium lecta funt; quibus & fubscripferunt; & relatio de his rebus tum ad Imperatorem

tùm ad clernm, populumque CP, miffa eft. In utrăque verò, de Epifcopo urbis CP, in locum Nestorii ordinando agunt. Aŭ.I V. Oblato à Cyrillo & Memnone li-bello, que contra cos à Joanne ejitique fociis gesta fuerant rescindit Synodus, atque irrita

plane effe decernir, Joanne, ut ad caufam dicendam se Synodo fiiteret, ter frustra vocato. All. V. Poft terriam citationem a Synodo factam, chm Joannes comparere prafracté recularet, ejus in Cyrillum, & Memnonem fententiaabrogator, ipfeque, cum Epifcopis fibi adhærent ibus, damnatur & deponitur , finguliæ Epi(copis judicium Synodale manutua munientibus: pericriptis deinde tum ad Imperatorem, tum ad Coeleitinum Pontificem literis, quibne rerum à se in Synodo gestarum tationem reddunt. His factis, Cyrillus Orationem in Toannem Antiochenum publicè habuit.

All. VI. Lefta cit & approbat a Niczni Concilii Formula, & tellimonia SS, Patrum, que in damnatione Nestorii prolata suerant, secundă jam vice recitata. Charifii etiam Relatio de Quarre-decimanis locta & examinata; qui facta Fidei fuz expositione , propris subscriptione fignată, omnes fuos, pracipue Novarianorum, & Quattodecimanorum, errores fe ejurare profess funt, facto mox Synodali Decreto, nemini licere aliam præter Nicana Fider formulam conscribere , vel componere. Quo facto. Cycillus homiliam de Ferusudine Chri-Biana publice habuit , prinfquam a Comite comprehenius militibus affetyandus trade-

Rebus hunc in modum in Synodo geftis, pergit interea cum conciliabulo fuo Joannes Antiochenus , specioso quidem pratextu Fident Nicenam confirmandi, Cyrillique capita XII. tanquam ei opposita condemnandi, ipsique Apollinarismi, Arianismi, Eunomianismi, & quam non? hærefin impingens; impetratis etiam per Candidianum Comitem ab Imperatore ad Synodum literis, quibus cos admonuit, que in Synodo noper facta fuerant, utpote fludio partium gefta, de integro effe retractanda, nec cuiquam Episcopo fas esse vel ad se venire, vel urbe excedere,donec iple delegatos quoidam ad rem plenius examinandam eo de-ftinaret. Hinc cristas erigere Orientales,& plenacriminationsm & calbmniarum plaultra in Patres Ephefinos, Memnonem przeipuè & Cyrillum, conjicere; non nnå relatione tum ad Imperatorem, tum ad Præfectos mifsi; graviffum de Cyrillo & Memnone , Synodali Senten- fimas querelas de malis , que fe perpefios effé tià depolitis, certiorem reddiderint : quam ille. elamitarunt ubíque spargentes. Comes frenzus; prounde magnæ Synodi Ephelinæ fententiam ef- cui has, relationes perferendas tradiderants ie exittimans, firmam, ratamque habuit, Hujuf. caufam corum in Aula, omni qua poteran 5.E.C. V. ab diligentia, nullo tamen effecto, promovebat.

CCCC. Miffus demum Joannes Sacrarum largitionum
Comes, cum Theodofii ad Synodum Ephelian literis, ouibus eos ad pacem & concornam literis, ouibus eos ad pacem & concornam literis.

Comes, cum Theodofii ad Synodum Ephelimam literis , quibus eos ad pacem & concordiam adhortabatur, Joannes Ephelum veniens, utriúlque partis Epilcopos ad le accerlivit,concordiam inter illos relarcire fummopere conatus; fed fruftra. Vulnus infanabile videbarur, nec vel ulla arte leniri posse. Quin nec ipiz Im-peratoris literz, prz rumultuantium Episcoporum firepitu , legi poterant , ut Joanni net, non modò Neftorium, fed & Cyrillum, & Memnonem militari custodiz tradere. Epifcoposetiam plufquam femel iterúm-que ad pacem ineundam, fed irrito conatu, convocavit. Quo facto, Orientales Legatos os, Joannem nempe Antiochenum, Theodoritum Cyrensem, & sex alins commonitoriis inftructos Constantinopolim mittunt, qui Chal-cedone subsistentes Regiam urbem ingredi prohibiti funt, Theodorito interim & Joanne publice concionantibus, ur languescentes suorum animos fortius erigerent, & fustentarent. Nec nifi post tres supplices Libellos Theodosio oblatos, ipium adeundi conceila est facultas;ide Chalcedone in Rufinianis, quò Imperator ex utrâque parte Episcopos convocaverat.Certum est Orientales haud paucos iu Aula Proceres sibi plùs solito faventiores habuisle; prz-fertim Candidianum, Irenzum, & Joannem, magnificentifimos Comites qui res comm pro wirili faragebant : Necrarò literas & relationes, à Patribus Ephefinis ad Imperatorem miffas, clam interceperant : Ut nil mirum, fi Orientales de suo apud Imperatorem congressu, quasi victoriam ab adverfariis reportarant, ubique triumphum apud fuos agerent.

Interim neque cautam destituerent Patres Ephefini, miflis octo ex fuorum numero, & in his Philippo Cœleftini Romani Puntificis Legato, ilique literis Mandatariis probe munitis, qui ad Imperatoris præfentiam ægré licét pri-mò admifi funt, omni Clero populòque Constantinopolitano, Monachis, Anachoretis, Archimandritis longo agmine id efflagitantibus, & poliquam Ephelinorum ad Imperatorem litera illis, in Bafilica S. Mocii, lecta fuiffent, uni voce anathema Nellorio denunciantibus. Scriptæ funt etiam Epiftolæ & Relationes à Synodo, Cyrillo, Memnone, Legatis, eorúmque fautoribus, quibus verfutos Orientalium dolos egregie refutárunt. Tandem res eò devenit, ut detectis Orientalium fraudibus, Imperator Cyrillum & Memnonem carcere liberari & misso in exilium Nellorin, que Synodus hactenus gefferat rata haberi juffit, Hzc Conciliabuli Orientalium Acta in commentarios relata, necnon Catholicorum Epifiolz & Relationes Actioni VI. Synodi Ephelian lubjiciun-

All VII. Prid. Cal. Septemb. mortuo non ita pridem Trollo Conflantiz Cypriorum Metropolità, etim jus ordinandi inccellorem fibi arripere voluir Epifcopus Antiochenus, a proinde Excellesa Cypri Sed. Antiochenu fubjicere, oblatus età à Rhegino, a litique aliquot Cypri Epifcopis Synodo fupplex libellus, ut Cypri Epifcopis Synodo fupplex libellus, ut Cypriorum Ecclefia fia autocephalii,quam ab omnibus retrò Szculis, etiam ab Ipfis Apofto. SAC, v. ab lotum temporibus, femper inviolatam confer. An CCCC. vaverat, conflanter deinceps frueretur. Lettzque sont ad hanc rem pertinentes Dionysis Ducis Epistolæ 11. factumque tandem Synodi Decretum, Cyptiorum Ecclesis jus suum Epis-copos per seipso ordinandi D vic xuesus vin brier ranger, agi vier appaias covidence , intactum & inviolatum refervandum ette, omnibas que Ecclesiis in quaeunque Provincia, pura & inviolara , que jam inde ab initio habue-runt , sua jura esse servanda. His factis, Synodus Epifeopos Orientales , qui cum Joanne Antiocheno in Conciliabulo Ephefino convenerant, omni Sacerdotali functione, omnique Ecclefiaftica communione, privados effe flatuit. Conditique funr Canones VI.ad caufam Neftorianam przeipue spectantes, qui habentur ibid. pag. 803. & eum Commentariis Baliamonis, Zonarz , & Aristeni Pandell. Can. Tom.I. pag. 99. & in cos notz Beveregii Tom. Il. pag. 103. Post hae supplicante Eustathio Pamphylia hand ita pridem Metropolità , qui propter rurbas, curafque graviores; & quòd in rebus agendis exiguum admodum ufum haberet Epi copatufe abdicaverat, also in ejus locum fuffecto, fancitum ell Episcopale nomen, honorem , & communionem , abrogată ipli ordinan-di poteffate & functione Ministeriali , in nullă Ecclesia ex proprià auctoritate exercenda, fer-vanda esse. Petentibus post hac Valeriano & Amphiloeliio Pamphyliz Episcopis, definivit Synodus Meffalianos feu Euchetas effe conveniendos,& nisi harefin fiam anathematizent, fi clerici fint, à gradu & communione effe dejiciendos , fin laici, anathemati fubilciendos. Deníque oblato supplici Libello ab Eu Byzes & Arcadiopolis, & Cyrillo Corlenti Epifeopis, ut, quandoquidem in more politum lit quibuldam Europæ Epilcopatibus, plures fub le civitates habere, (ne vacuas has civitates invaderent Nestoriane partis Episcopi) prisci mores, & antiqua confuetudo hác in re euftodiantur. Statuir proinde fancta Synodus, nihli in his Europz eivitatibus innovandum effe , fed juxta veterem confuetudinem, ab Enifenpis, a quibus & olim, in posterum esse guber-

nandas. III Actorum parte continentur quæ Synodo adhuc fedente, vel ea jam folută, gefta funt. Et in his varia Cyrilli opulcula; nempe, aberier explicare XIL Arathmatismorum; Apologeneus pro eifdem adversus Orsentales; Defenfio corundem adversus Theodorisum : Scholion de Unigeniis incarnatione , Alind in incarnatione verbi : Homilia aliquo: Disserraio in fanctum Symbolum; Epistola plures ad causam Nestorianam porsi-nenses; scilicet ad Evoptum, ad Theodosium, ad Maximinianum II. ad Iuvenalem Hierefel.ad Isannem Antischenum II. ad Eulogium Preibycerum fuum CP, agentem ; ad Donatum Ntapelitanum; ad Valerianum : Acacsi Melicenfis Homislia; Theodoti Ancyrani Homilia III. Synodi Conflantinepolitana II. Maximiniani Epiffela ad Cyrillum ; Caleftini Papa Epifiola IV. ad Synodum. Theodofium , Maximianum, ad elerum Conftantinopolisanum; loannis Antiocheni Epiftola II. Libellu à Paulo Emifeno , Cyrillo oblaim ; Paulo

sec. V. ab Emifeni Homilia L. Alexandrice babitzi, Sizei Papa Epiffola II. Theodofis Imp. & prafellorum licera , & Edilla varia contra Nefferium deque ejut wours, & tibris non legendis, Subjectalunt, Procte Arcinep. CP. ad Armensi de Pide Epifiola, & Edillum Imperatoris de iss qui ad Ecclesiam confugravz. Ex his omnibus manifestum oft (uz alia pene infinita mitram) Nestorium à Synodo depolicim Edicto Regio in exilium actum elle, Mamimiano in efirs locum fubrogato: Cyrillem Alekandrimm revolum, fummo civium fuorum ganzão fuiffe exceptum y Orientales ab Impera-tore damnaros ad fua le sécepille, tandeinque mediante Imperatore & tantum non jubente, Carholicam de Christi Domini incarnatione Fidem Synodo Ephrina super confirmatam agnovide, & damnaro Nestorio, cum Cyrillo in grariam rediffe a miffo ad Alexandriam Paulo Emiteno, est Joannis & Orientalium nomine auathema Neftorio dixit, rectam de Marià Eseries doctrinum publice pundicavit, & obino Joannis Antiocheni libello confirmavit, illúmque fraternam cum Cyrillo communionem, & finceram amicitima colere y plaudente omni populo profes-

Actorum bajus Concilii verlionem arriguarii Accomm pages Concile Ventonera arraquam qui ab ipfis Epheliuz Synodi temponibus uta eft Occidentalis Ecclelia, in lucem protessit olim Ant. Contins, ted que deinceps in Conciliorum editionibus nullum locum habut. Hanc igitat admodèm mutilam & mendofam , ad tres vetuftos codices recognovit, subjectis notis variantes tectiones explicavit , Fragmenta, & Epistolas affonot ad hane Synodum pertinences, Grace & Latine subnexuit vit ad has literas juvandas na-

tus , Steph. Baluzius Nov. Collette cal. 484. Ur hair Concilio finem sandem imponamens; tel plenierem ejus intelligentian apprime conferent victorum Patrum Epittolæ, ad Conciliom Ephefinem pertinentes, quarum collectionem Latinam, abhomine Jultinianei faculi, & Trium espissiorem defentite factum, & ex codice Motufterii Acamesenfie, ut videtut, depromptam, ex codicibus MSS. Cafinenfi & Varicano descripeam, scholisque suis & observationibus illustraeam edidit Chriftian. Lupus Brazel, 1682. 410. Hane, anno fequente, in nova Concilsorum colletiene , (ed omiffis Lupl Scholiis , recudit Steph. Baluzius, uddico ci Synodici adverius eragadiem Frenes titulo , fisbjunctifque notis becviulculis: Terriò demòm Joan. Garnetius anno 1684. in Auftnario Theodorici , Differs. V. de Theodorici & Orientalium canta p. \$491

ROMANUM III. atme CCCCXXXIII. menic Decembre, à LV7. Episcopis habitum: It quo Sixtus Papa, qui apud Valentinianum Au-guitum criminarus fueræ, judicio Synodali pus-gatu & abiolvitur. Extant bujus Synodi Aéta ex rei pliei editione Conc. T. III. p. 1165. Ad ealcem habentut Acts de Synodall accufatione , & ex-purgatione Poly-bronil Hierefolywarum Episcopi Reme fich Sixte babira , fed que pro genainis ipfe Binius venditzte non audet.

AR MENUM, anno CCCCXXXV. ab Armenia Epileopis habitum; qui libros Neftosintorum impore limpieratis plenos condemnatunt PART IL

SÆC V. SE relatione ; hac de re ; ad Proclem Confrantine AL, CEGG! politanum factă. Vide Epift. Precl. ad Armen. en fin. & Liveras, Brev. cap. 10, p. 45. Notaisdurit est Throdofism hoc ipio anno ili. Non Aug. Edi. chum emilife, quo mandat Neftocii fectatores Simuniamos sibiq; & quavis occasione vocandos effe , neminiq; fas effe nefandi ifiius hurrefrarchae libros advertos Orthodoxam fidem & concilir Ephefini decteta feriptos habere , legese , aut deferibere, quos diligenti fusito requiri, ac pu-blice combuti decettit. Extat Cod. Theod. Tie: de Haret. I. LXVI. plenius verò Gr. Lat. Concil. Ephel. Part. III. cap. 45. p. 1209l.

REGENSE anno CCCCXXXIX: Asrull. xv. à X11. Epifcopis habitum. In quo , abroratir Armentarii Ebredunentis Epifcopi ordinationes utpoté à duobus tantum Episcopis ractà, Ganones viii. statuti funt, qui habentur Conc. Tom. III. p. 1184. Vid. Sitmondi notas posthumas in Append. ibid. p. 1491. Duos alios hujus Synodi Canones. 1904. p. 1491. Divis anos nujus synoai Caronics, mempe de his, que Ecclefis vol earni enlerièni; l. c. Sucredothu foditesfi exiterini, suque bie in unase Concilium agiteter, ex codice MS: Urgel-lense deptompst Baluzius Nov. Collest, col. 917:

EPHESINUM II. anno circite; CCCCXL, præficheure Bafilio Epifcopo Ephefino habitum, Mematon Ephefinus Baffianum; ad Sedem Ephefinam afpirantem, Evazotum Epifcopum ordinatar. Hule otdinationi nequaquam acquievit Baffianus, neque Evazorum civitatem unquam vidit. Balilius, qui Mentnom lucceffit, de causa Balliani cernor factus, habità Epikoporum fine Provincia: Synodo, alium in Evazorum civitate Epilcopum ordinavit, fervarà Balliano communione , & Epifcopards honore & digniture. Have nos docct iplemet Baffianus in tibello supplice ad Marcianum Imp. Coneil. Chalcodon. All: XI: col. 687.

ARAUSICANUM, in Gallia Narbonenfi , anno CCCCXLL vi. Id. Novembr à XVII. Epifcupis coactum: quo plurima ad juta & disciplinam Ecclesiaticam pertinentia Uncita funt. Extant Canones XXX. Sirmondi , Albaspinei, & Bail notis illustrati Conc. Tom. III. p. 1446. Ad calcem, Appendicula ex Gratiano, ali que addirur. Sitmondi notas polinumas ad hane Synodum vid. in Append. ibid: pag. 1494.

VASENSE, in Gallia Narbonensi , anno CCCCXLII. Idibut Novemby habitum, Ettant de disciplină Ecclefisstică Canones X. gnos Sitmondus, Binius, Albalpinaus notis fuis i luftrarunt, Conc. Tom. HI. p. 1496. Strmondi nota posthuma uberiores habenrar in Append. ibid. pag. 14991

ANTIOCHENUM L circa annum CCCCXLIII. à Domno Archiepiscopo & XXVII. Oticaris Epitcopis, in Porticu attivalis Secretarii , celebratum. Iu statuendo hujus Concilii tempore, fateor me non ufque adeò mihimet fatisfacere : cum enim in Actorum mitfo quedam defiderentne, annus cettò definiti nequit. Venim lub Domno Antiocheno, & viventi-bus adme Procto GP. & Cyrillo Alexandino,

SEC V.16 habitum effe manifesto liquet. Sedem Antioch: na n tortitus eft Domnus an CCCCX XXVI de poficus in Conciliabulo Ephelino an. CCCCXLIX. Obiit Proclus anno CCCCXLVI. Cyrillus anno CCCCXLIV, ut ferius anno CCCC (LIII. haberi non poruit, Scripferat ad Domnum tum Proclus, tum Cyrillus, in gratiam Athanuti Perthenorum Episcopi , qui fucum ip-lis fecerat , ut Sedi Perrhenli , quam clericorum fuorum accufationions oneratus tepudi wetat, testi uetetur. Collectà itaque Orientalium Synodo, Domnus hominein in ju-dicium vocavir. Cum verò adelle noluit (quod & bis antea reculaverat , à proptiis licee Metropolituais , Panolbio Hierapolitano , ejúlque (occeffore Joanne citatus) ut criminious à clericis fibi objectis responderet, unanimi Episcopotum fententià depositus est. Extant hujus Synodi Acta Consil. Chalcedon. Act. XIV. p. 417.

ubi plura de hão causa dicturi fumus. ROMANUM IV. ann. CCCCXLIV. à Leone Papa, ciulque Epifcopis & Presbytetis, adversus Manichæos hibitum, qua corum dogmata & nefanda facinora damnantur. Videfis Leonis Epift. II. ad Epifeopor Italia , & Serm V. de ?ejan. cap. 4. p. 131. & Conc. Tom. III. p. 1461. ubi alia quedam incerti loci Concilia habentut.

> nd , circa annum CCCC XLIV. à Stephano Metropolità ture, Provincia Epileopis, habitum. Adianalius Perrhenorum Episcopus in Concilio Antiocheno haid ita pridem depolitus fuerat; in cujus locum Sabinianus, in Concilio Provinciali tub Stephano habito, ordinatus ett; que n pofica depoluir Dioleotus, teftituto Athanalio, Anno CCCCLL, in Synodo Chalcedonenfi, tenovată Sebiniarum înter & Arhanatium lite . Sabinianus fententià Synodali in Sede Perrhenoram, faltem pro prætenti confirmatur. Fufids hæcomnia Concilii Chalcedoneufis AdianeXIV.continentur.

HIERAPOLITANUM in Phrygia Pacatia-

ASTURICENSE, in Gallecià auno CCCCXLVL collectum; in one Manichai qui dam latentes deteguntur & damnautur, Mem hujus Synodi Idacius in Chronice, p. 24. Etli verò Idacius Synodi diicrtam mentionem non facit; memorat tamen Geff's Epifeopolia adverfus Ma-nichess, seu Priteillianistas in Astuticensi urbe Gallacie hoc anno. Unde Concilium Alluricenfe metitò vocat Cl. Baluzius Neu. Cellell. col. 949. Confex Card, d'Aguirre Cene. Hift. T.11. p. 206.

rimam Romanorum apud Cassieneblanes in Bijtannià nostrà urbem, S. Albani Britannocum Proto-Mattyris mattyrio nobilem, anno CCCXLVL à magno Pertulum & Presbyterorum numero, adversus Pelagianam Hartefin, congregatum: cui etjam Germanus Altifiodorenfis, & Lupus Tricalinus è Gallià Episcopi, interforrunt. Damnutur, unanimi fuffragio, Pelagius, ejútque difeipulus Agricola, qui fidem Britonum feedà peste miculaverant. Vide Bed. Hist. Eccles. itb. I. cap. 17. p. 60. & Math VVestmonest. ad ann. CCCCXLVI, fol.114. Confer Spelman. Cane.

Brit. Tom. 1. p. 47. ANTIOCHENUM II. ann. circiter CCCCXLVII. (stique pott Flavianum Throne CP. admortine) à Domno Archirolicopo, & IX. S.E.C. V. ab Episcopis, in causi the Eduliai babiana V. An. CCCC. Epitcopis, in causa Ibst Edellini habitum, Variorum criminum acculaverant Ibam Epifcoputti fuum clerici aliquorEdellenisquos proinde excommunicationis lententia Indicertat. Oblatis libellis , appellarmit Clerici ad l'omnum Archic wcopum, qui Ibam ad Synodum proxime post Patcha habendam vocavit. Interim eleticos ob appropinquantem Festivitatem ab anathematis via culo liberari volnit. Habità mox Synodo , due tantum ex clericis accufatotibus companierum Causă rite expensă, Synodus Ibam ab objectio criminibus abtolvendum centuit. Extat Actorium hujus Synodi Fragmetituth Cone. Chalced. Act. X. p. 742. Plura, lector, de hâc causă , Synodi Tyciss & Beritensis anno sequenti, & Chalcedonensis anno CCCCLI. habita Acta te edocebunt,

HISPANICUM Generale, anno CCCCXL VII. quo verò loci non couttat, in causa Ptifcillianiftatum indichum : Extat Regula Fedes in fine Concilii Toletani I. Conc. Tom. II. p. 1237. De hac Synodo, & loco ubi habita fuerit, multis difputant Binius, Queinellius, d'Aguirre, qui tamen nihil certibac in parte Itauere audent. Adilis Card. d'Aguitte Cone. Haft. Tom. Il. p. 202.

CONSTANTINOPOLITÁNUM II. an. CCCCXLVIII. vi Idas Novembr. Prælide Flaviano Atchiepifcopo , & LVI . circiter Epitco-pis & Archimanduris , in Secretario Epitcopii eciebratum, que Entyches harrefis damnatus elt. Extant Grac. Lat. Synodi hujus Acts, Septem Sessiombus abioluta, in Actis Concilii Chalcadonentis, All. I. Conc. Tom. IV. p. 145.

All. I. Libellum (applicem Synodo obtulit Esfebius Docylai Fpifcopus, quo Eutychem harchs acculavit, petens ist ad respondendum ils que ipsi objicerer, in Synodum vocarrut : Quod & ia-Chum est : missis à Synodo qui Eulebii libellum ei perlegerent. Act. 11. Petente Enfebio Dorylarenfi, le fi a fina

Cyrilli Alexandrini ad Nettorium, & ad Jo nne u Antiochenum literx: & Doctina Carbolica or Incarnatione & duebut in Christo Nature exinde fulgens Synodali fuffiagio figillatim comprobatut. All. III Retulerunt ad Synodum qui ad Eurychem milli fuerant, se ipsum convenitie, sed ad 5ynodum venite penitus recusalle: confiteri, fc No cane & Ephefine I idei confentire, " Christum per-"teftum D.um & perfectum horninem naturn et cile; post incarnationem verò, unicam in Cluitto et naturam le edorare , nec catnem nobis confub-VEROLAMIENSE ad Verolamium, celeber-" stantialem splum habere, M'ffi mox Presbytesi dao, qui Epittolà Synodicà înstructi , ipium alterà jam vice ad Synodum vocarent. Relpondit, Faerant quirquid velint, fibi in avima flatarumefe de

Monoflerio fue non egredi, Tettib demom millio tribes aliis, scriptăque Epiftolă citarus eft. Ad. IV. Ingraffi fant Synodum Monachi ou dam ab Eutychete miffi, qui illum ægtitudine laborare, & medico indigere restati sunt, alia ab eo referre parari, fed quæ Synodus, nifi ipiomet præfente, audire noluit. AR. V. Terrià jam vice citatus Eutyches , pro-

mifit fe pott Septimanam adfuturum, fanctikque Patribus latisfactutum elle. Reversi funt intetim clerici, à Synodo ad monafteria nuper miffi, qui rerulciunt Entychem Tomm quendam de Fide ad

Au.CCCC.

4493

448.

MCCV ab Monafteria per nuncios fuos direxific, Monachis perfuadentes ut ei febicriberent

Att. VI. Facha eft Relatio Disputationis de dusbus in Chrafto Natures , que in secunda citatione inter Eutychem, & Mamam at Theaphilum Pref-byteros à Synodo millos , habita eft.

AD. VII. Accedit ad Synodum Eutyches, mae na Militum or Monachorum multitudine (tipatus, e parfente ex parte Imperatoris Florentio l'atritio , fidem furm paucis exponit , fed obscure , & Inb verborum involucris. Cameue mentem fuam de Christi Incurnatione, duabétque Naturis , clarè & fine ambagibus expeimere & confiteti noluit, Sententia Synodali pro Haretico habitus , omui munere Sacerdotali, Monaiterii fui regiunire, & fidelium communione privatus est. Quam tententiam finguli qui aderant Patres tubteriptione fuà

TYRIUM, in causa Ibe Epifcopi Edeffent. Hatch's Nefferiana acculutianno ECCCXLVIII. v. Cal. Mart. habitum. Extant Acta in Cont. Chalced. Act. 1X. Conc. Tom. IV. p. 266, Endem etiam anno, & eadem de re, habita est Synodius Bergranfis, cujus Acta habentur ibid. p. 614. Summa Actorum strindque Synodi huc redit. Acculaous fuerat Ibas Epileopus Edellenus ab aliquot Ecel six sux elericis , parsim quòd in Nestorii har-retin propensus de Fide minus recte sentirer , de non modo Cyrillum hæteticum vocádet, led & in ipinm Christum verba quadam blasphema protuliflet ; partim quod res & reditus Ecclefia Edelfeux vet in proprios cognitos etogállet, vel in luxuriam etudidet. Re igitur ab Imperatore ad Piotium, Eurtathium, aliosque relata, habitus eft Tyri conventus; abi inflituto lurjulce negotii examine, eum loas fe Fidei Gatholica penichs confentite declaraverat, reique Ecclefle luz deineeps per Occonomum ex cieto tuo eligendum admini steaturum eile i mediantibus Photio & Euftathio, concordia inter cos fancisa est, clericorum subfetiptionibus confirmata, Nihilominus, his non acquicicentes elerici , mandatum ab Imperatore imperratunt, ut üldem indicibus conftitutts, canfa tub examen iterim venirer; adcoque præfence, ur antea, D malcio Tribuno & Noracio Pratorianotum, cod m anno Cal. Seprembr. habitus eft Beryti in novo Epifcopio conventus alter, cut aderant & accufarores & reites, qui XVIII. Capitula Ibz objiciebant. Post multas hinc inde dilecptiones , confellis ett Ibas , aute factam cum Orientalibus pacem, le cum reliquis Orientis Epilcopis Cyrillum pro hattetico habitile, posteà communionum cum illo amice coluitle; impias yerò in Chrishum voces, quas ipsi objicichant, quasi olericis suis divisser, Non invideo Christo, fatto Deo, in quantum trim ipfe factus off ot ego fallou fem , fe ufquam emitife conftantet & fanetiffime pernegavir, leque decies millies potins le lecari paltum, qu'm ittintmodi verba unquam edidiffe. Quin & an hoc erimine ipfam diferte liberacunt ricorum Ecclefiz fuz testimonia, qui oblato huic Synodo libello, fe tale quid ab eo niquam audivisie firb tremendo anathemate negarunt , libellamque tuum pluiquam LX. Presbytetorum & Disconorum tubicuptionibus (numerafum quippe Clerum habin Ecclefia Edelfena) muniverunt: Nihilominus anno fequenti, machinante id Eury-

chere , in Conciliabulo Ephelino , ablens licet , à Diolecto depositus est, & custodia muncipatus, pluiquian viginti carceres expertus, ut iple de le non femel tellatur, Nonno etiam in locum ejus ordinato. De Iba e julque causa pluta diximus Hift. Luer, Part. I.S &C.V. pag. 140. Quid de co in ConvilioChalcedopenfi factum fit, fuo loco videbimus;

CONSTANTINOPOLITANUM III: ann CCCCXLIX, v. Id April, à XXX citeirer Epif copis , in causă Entychetis , în majore Portieu S. Ecclefia eclebratum, ubi, dolis undique conquifi-Conveniente Synodo, & intromillis Monachia

tis , pro Entychete achum est. Extant Act. in Concil. Chalced. All. I. Conc. Torn IV. p. 236. quibuldam Eurycheris Procuratoribus, intomet fec abientante, lectus est Precum libellus quem Imperarori obtulerat Eutyches, petens ut nuperæ Synodi Conftantinopolitanze Atta examini tubiicerentur, utpore in quibus noponila falfata effe ipfemet deprenenderit. Quod & factum est. Singuli qui netiam nuneii , qui à Synodo ad Eutychem muffi fuerant, penicilis examinati , Procuratoribus omma fulque deque verfantibut, fi quid extunderent quo probarent Acta phis minúlve quam opormit continere , & dieta quædam Eurychetis fis non fuitle inferta. Verum tacta longa & diffincta iuqui-

fitione, compettum est Acta onnia integra effe. v. Calend. Mais renovata eft Actio, prælentibus non paucis facri Palatii Proceribus; ubi lectus eft alter Precum libellus ab Eurychete Impetarori oblatus, ut qua de damnarione fua ex Flaviano audiverat Magnus Silentiarius, coram omnibns repeterentus. Teltatus pft deinde Magnus Silentiatius, chartulam quandam Eutychetis damnationern continentem, fibi ante habitam Synodum, à Flaviano, alia que ofteniam fuiffe; cujus, ut & Maccdonii Tribuni & Referendanii Profeffio geltis inferitut.

4496

EPHESINUM 111: Larracinale dichum; anno CCCCXLIX. iv. Id. Augusti, & CXXVIII. Epifcopis, prælidente, vel tyrannicam potsýs vim tetcente, Diofcoro Alexandrino, in Bafilen B. Maria congregatura; quo, absoluto Eutyche te, & hærefi ejus confirmata, Flavianus, altique Lpifcopi Catholiei dampantur : Omnia denique à Dioicoro, Militari iarcilirio fripato, per vim, vel fraudem acta. Extant hujus conciliabuli Acta, prour à Notarils Dioleori confecta fair, Concil. Chalced. Act. L. Conc. Tom. IV. q. 111: Et primò quidem lecta funt varia Imperatoris literas nempe ad Episcopes ad Synodum contocandes, Theodorito Cyreufi nombrarim exclufo; ad Di corum Alexandrinum II. ad Barfunan famofilisum Archimandritam , ut & ipte Synodo adeffets ad Elpsdamm facri confittorii Comitem; & ad Preelum Afiz Pro-Contalem ut & ipii Synodo przfto ellent : deutque de ad iplos Epileopos in Syno-do jata congregatos: Pote hac futroductus in Synodum Euryches, qui generalem quandam fidei fuz confuffionem juxta Nieznam tormulam edidits prætetmiffir assiculis qui dogmata fua propriè ferichent, annexo contefficmi tun libello. no de injuriis à Synodo (P. Inb Flaveino fibi quo de injunta a synode cita fubere illatis graviffime conqueltus ella fubere Synodo , Afta utriffque Synod CP. tub Flavigue habite tegitate funt: quibus finitis.

PARS. II.

BRITANNICUM anno CCCCXLIX, reagao clericoram à licioram nomero, preferre ciam S. Germano Auffhódocenín; celebratumquo harceira Pelajana incusi vice dammaur. Vid B.-d. Hyll. Eerl. 1. 1. c. 21. pp. 24. des-24. ann. CCCCXLIX, fol. 16. & Conc. Torn. III. p. 1/3-e.

paulò post, in Synodo Chalcedonensi, non fine lactymis confirentur.

449. ROMANUM V.anno CCCCXLIX. fib Leo-

ne M. coachum; quo acha Ephefini Conciliabali reprobaza funt. Vid. Leonis Epift, XXII, XXIV, XXVII, XXVIII. Liberat. Brev. c. 12. Theodosi Libel, Concil. Chalcel. Ach. III. Conc. Tom. IV. p. 52.

 CONSTANTINOPOLITANUM IV. anno CCCCL. celebratum. In quo, preficienbus Romuni Pontificis Legatis, Anazolius CP. aliique Epikopi Conteffionem Catholicam ediderme, Tiferinopolita del preficiente del preficiente atam labuctum. Extant Latiné hojiu Synodi Fragmenta aumunila Conc. Tom. III. p. 1473-

HIBERNICUM citea annum CCCCL-vel ut aili, DLV, Petride S, Particio, ciclebratum. Extant Discipline Ecclefulfice Canones xxxiv. apud Spelma. Cese. Brist. Tom. p. p. 8. Conc. Till. p. 4477. ubi citiam alia, ut & apud Spelmannum, S. Partici Synodus, se dinertu temporis, habeturi citiga extantibid. Canones xxxi.

MEDIOLANENSE anno CCCCLI, ab Zufebio Epifcopo habirum s quo doctrinam de Verbi incarnatione à Leone ad Flavianum fertpeum confermirum. Extat Epifola Synodalis ad Leonem Papara ad calcem Leonis Epifola LII, Cone.

451. Tom. III. p. 1334.

CHALCEDONENSE II. Occomenciava IV. Marchiani Imp. literis, in Erciclis S. Emphemia Martyris, anno CCCELL convocatum. Aderant Anntilites, a us everenna aurodrate conflat, DC. Etci minori quidem oamero indictipie treprianters. Verbim fabicityriories Conciliorum haud dique adeo certe innt. Aderat Xampillimus Senatus, & Palatif Processes, Jindice & Moderatores ab Imperaoce conflient. Synodis like pracipie de causi hoided set. Eusyches Presbyres X Actà-

mandre CP, dum fo Coucilio Ephofono obres s EC. V. as in Nethrium and coldid decrease; a proving a No. CCCG, sirbax in contrainm plane errorem delaptus of the contrainm plane errorem delaptus en failli pott incentacionem cantummodo minera failli pott incentacionem cantummodo minera failli pott incentacionem cantummodo micenta moderna del contrainmento del contrainmento en failli pott incentacione contrainmento celetre nollet, citanti a praccionidate quibufdam Sponda (contraine de damantus) in inc Oncumunicio viti. Man Oldor, inchantus failli potto commani voce damantus; failli potto coloniami voce damantus; failli potto commani voce damantus; failli potto contraine damantus; failli potto Las. hijos Concili, dala Conc. Tom V. Via new partes diffinitos.

1. Continer Epistolas de ils que Synodum præ-cellerunt. Et in his numero & gravitate primas tenent Leonis Papa Epiftola varia; (& in iis aliquot Synodica) nempe, ad Empehem; ad Flavranus Conftantinopelitanum res , ad Theedefium Aug. IV. ad Juleanum Coeffern; ad Fau flum ; ad Archimandricae Conftancinopolicanos; ad Fauftumiterum; ad Pulcheriam Aug III. ad Pfoude-Synedum Ephefinem; ad Pepulum & Clerum CP. Flaviani CP. ad Leonem; unà clim fidei est-posinone; dux; Petti Chryfologi Episcopi Ravennaterais of Eutycheu; Hilati Diaconi Romani ad Pulcheriam; Valentiniani Augusti ad Theodo-fium; Galla: Placidiat ad Theodosfium & Pulcheriam I L. Endoxix Augusta ad Theodofum. Agunt hæ Eputolæ vel de causa Eurychiana in genete, vel de rebos in co cili bulo Ephefino getris, vel de Synodo generali intra Italiam cele-branda. Vetum Theodofovs à Conciliabuli Ephefini fementia recedere, causamve Entychetis tetractari noluit. Sed eo demùm mortuo , Marcianus, qui in imperio facceffit , Synodam hac de te congregandum censuit, printo quidem Nicaz indictam, deinde Chalcedonem translatam, Quò verò remotis obitaculis res in Synodo fedicina procederent , Anatolius CP. Eutychetis impietatem publice deteftatus, Leonis Epifide fubliciofie; Corpus Flaviani , à Pfendo-Synodi Ephefus ficariis occifi, Conttantinopolim delatum, in Batilica Apottolorum honoritice sepelitur ; eique adhærentes Epifcopi ab exilio tevocantur. De his agunt Valentiniani & Marciani ad Looren Peam Marciani , ut & Pulcheria Aug. ad enndems Matciani ad Epifcopos ad Synodum convocandos; ad Anacolium CP. Pulcheriz ad Confularom Bi-

sbywia Strategum; Leonis Papa ad Synodam; Muciani ad Epifespus II. de Synodo à Nical ad Chalcedonem transferendà litera. Patte fecundà coutinentur ca quaz in Synodo gestation , XVI. Actionibus absoluta.

greli iun; XVI. Actionibus alchae, sposala.
All. Disbossus accieture; Acidae, della Coloria.
All. Disbossus accieture; Acidae, della Coloria.
All. Disbossus accieture; Acidae, della Coloria.
Acidae, della Coloria.
Acidae, della Coloria.
Acidae, della Coloria.
Acidae, della Coloria.
Acidae, della Coloria.
Acidae, Colorialismos, venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit, disar.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti indalit; disarria.
Cocclulinque; venil ceretti

LEC. V. ab

An. CCGC. Symbola Cyrilli duz, & ecleberra illa Leonis Papæ ad Flavianum de incarname Epiftolas qua nou modo Eurychetis errores inugnat, fed & Carholicam Fidem de utraque Crifti natora, eartimque unione & inconfusis properatibus exponit, fibjunctis pluribus SS. Purn testimoniis rectam Fidem bác in parte consmunibus, Hanc gridem Epittolam omnes Coellii Patres unanimi confenia approbament.InterinOrientales adversus Diofeorum vehementer excluarum, ut damnarus in exilium mitteretur. Ægypts & Hlyri-

cianis è cotra infrantibus or mitius cum ageretur. Att. HI. Oblato libello, Enfebiu Doryla I Epileopus Diofeonim injurianum in fe & in Flaviatium poffulavit; utque ad respondenem objetis fibi criminibus vocaretur, perilt. A proinde ter millis Episcopis, qui illum ad Synodin vocarent , more folemni citatus eft. Post teundam citationem , lib:llos supplices ob ulcrunt/thana-fius presbyter , Theodotus & Heliytion liaconi Alexandrini, & Sophronius laieus, quibe Diolcocum, de variis injuriis, fraudibus, vertionibus abienet tuifque illaris, graviter accubant, Verum ille, ter licer ad Synodum vocatus, idhac comparere derrectavit, nune arctam custodum & Magistrianorum in se potestatem, nunc Judium à Synodo shferriam, aliquando ingravelcarem fuum agritudinem, mox Juvenalem, Talaffium, &c. gestocum ejusdem Synodi secum partisipes codem acculationis libello non continel. eaufatus. Unde depositionis sentenna communibus suffragits in cum ferrar, quam & subscriptione sua finguli robotânint, & chanà comp henfam ad illum, eleticolque Alexandrinos Chalcedone confliruros milerunt, & in cadem civitate publice promulgărunt: scriptis tâm ad Marcia-

numimp.ram ad Pulcheria Aug.hac de re Epiteolis.

Alio V. in tres veluti fessiones divita est. I, avi. Cal. Novembr. habità, de Fide præcipud actum cit: Et admiffis ad fedes fins in Synodo. Juvenali Hierofolymitano, Thalaffio Catateenfi, Entebio Ancyrano, Enflathio Berytenfi, & Bafilio Seleucienii, qui ună câm Dioleoro convenmi Ephefino pramiffent , lectifque Nicano & Constantinopolitano Symbolis, cum his pentràs contenure Epiftol am L. onls Papæ ad Flavianum. adversus Eurychem Epifcopi figillatim judicărunt. Post has I chis est Episcoporum Ægyptiorum XIII. ad Imperatorem de Fide sus libellus. Et cum instarent Patres in Eurychem disette damnarene, & Leoni. Epiftolæ (abferiberent, poft lougam disceptation in Eutychett quidem anathema dixerunt , Leonis verò Epitlola fublcribere renuerunt, causati te ex veteri more, fine summo vitæ apad fuos diferemine, nihil håe in parte abfque Metropolitani fiui confeniu agere poste. Et infrante adauc Synodo, in tertam projecti mileri-cordiam à Patribus perietont. Confenium est tandem negotium iftud differendum effe, modò Civitate Regià ne exeant , prinfquam Alexandria Archiepitcopus ordinetur. His finitis, lectus ett Catofi, Dorothei, aliorumque Archimindritarum ex parte Entychetis ad Imperatorem (upplex libellus , ut ufque ad Synodi judicium tuti & lecuri maneant. Lectus est alter corum ad Synodum lib lhis, in Diofeotus, & qui cum co crant Epileopi, fedes fu s in Synodo reciperent, & PARS. H.

All. II. Leguntut Concilii Nicol & CP. I. nilihoc fieret, sevestes suas excustatos, & om- SEC. V. nem cim Synodo communionem renunciaturos audacter deuuncikrunt. His oppositus est alter libellus, quem Fauftus altique Archimand itæ Marciano Imp. obtulerant, ut prorervi hi mona-chi, qui inveresunde à Fid: recti recefferunt, in ordinem redigantur. Ucque hût de re feriò cogitarent , doorum , triúmv e dierum inducia lis cons cella funt. Sels, IL xili. Cal. Nopemb. celebrata iterum tractatur Caroli & Dorothel caula, ab imperatore ad Concilium telara. Et pott recitatos nac in parte Ecclefiafticos Canones, conceffum eft eis triginta dierum spatium, ut vel Synodi Decretis acquiescant, velse omni gradu, dignitate, & communione juxta Canones privatos effe fen-tiant, potestare freculari, ni id aliter fictet, coercendos, Seffione III. Eadem, ut videtur, die habità, agitata est causa inter Photium Tyriorum. & Euftarhhum Beryti Epi/copum. Tacodolius Impa Beryei civitatem in Metropolim nuper erexerat, undr Eustathius jus Metropoliticum sibi arrogarar, & fex civitates Provincia prima Phomices fedi fue vendicirat. Et quia în his Epifcopos aliquot conflituerat Photius, cos Enfathius in or-dinem Presbytetorum redepit i Er coactă Synodo comune Confratinopoli lab Austolio, Photium excommunicati curavit. Causà rite perpenså , statuit Synodus jura Metropolitica Tyriotum Antiftiti fervanda elle, nee Euftsthium è facto Pragmatico amplius aliquid fibi vendicare debete, quam reliqui ejusdem Provincia Epifcopi , as proinde Epilcopos à Phorio ordinatos, omni Epil-

copali dignitate & honore munitos effe-Att. V. xl. Cal. Nevembr. recitata est Fidel Definese, juxta formulam Nicamam & Constantinopolitanum tacta, pracipue dogmatibus Eutychanis opposits, Et cum instarent Legati Romuni, ur Definitioni Synodali Leonis Epittola infereretur , constanter reclamarum Epileopi , disentes Definitionem conditam abunde fibl fatis

elle's figui alicer fenerant; ipfi Romam ambulent. Attions VI. viii. Cal. Novembr. celebratze, und cům Pulcheria Augusta, interfuit Marcianus Imp. qui hibita ad Synodum oratione de unitate Fidei , & pace contervanda , Fidei l'efinitionem fupetioti Actione conditam perlegi juffit , quam & tuffcagio comprobavit, & Metropolitani aliquot qui auteà id non fecerant , subjeriptione sua roborarunt. Utque turbas & rumultus à monachis clericifone excitandos melius deinceps præveniret Imperator, ttia capitula de Monasteriis condendis, & ordinandis, de monachis & clericis propriis muncribus incumbendis, Synodo fancienda tradidit. Utque facro huie Concilio, & S. Euphemia Martyri honorem exhiberet , Ecclefium Chalcedonenfem , falva Metropolitæ Nicom dienti fuà diguitate & jurisdictione, tota

plaudence Synodo, in Mettopolim etexit. All. VII. vii. Cal. Novembr. lis que inter Maximum Antiochiæ, & Juvenalein Hierofoly-morum Epitcopos de Diocessus suarum simiribus exorta fuerat, mutuo confeniu dirempta est; nempe ut Autiochemis duas Phomicias & Arabiam, Hierofolymitauns tres Palzilinas subsua potestate Imbeat, Quod & totius Synodi judicio & decreto firmatum est.

All. VIII. Eidem die celebrath, Theodorid Cyronis cania agicata est; qui cum fidem fuam 8.00. W. h. cuchm Synodo exponere vellet. 60. è contra vedo. CCCC hem nere inflatent Episcopi., ut absque ambagibus Nestorium e jusque dogmata anathematizaret, tandem Nestorio omnibisque cume os idem sententientious anathema dixie, mox judicio Synodali

bus Neltosium e julque dogranta annimentaria rettandèm Neltorio omnibiolique cum co idem (enticniques nazhema dixie, moz judicio Symodali in ocum & Eccelefam inan repototra y. & Carbolicus judicatus, Pariere, & judente id Synodo, A Sopyronio Confinientini, Joanne Germanicicus, & Amplillo-hio Sidenti, Neltorio & En-

tycheti anathema dictum.

All, IX. Cusim fuam ad Concilium defers
lbas Epilcopus Edelfenus, unde Acka Synodi Tytiz lub Photio anno CCCCXLVIII. circa Ibam
habitar recenicatur.

ABA. Caida for Edifical ulertile examinatur. & Leide, Symodi Beryenia amo CCCXLVIII, fido Photo: & Enthatic habitoflat, echievatali bas ad Maint Peria Beptoflat, et andremare Merlovio, Eusyched, romaflat, et andremare Merlovio, Eusyched, romation of the Company of the Company of the distribution of the Company

All, XIII. ili. Cal. Neometr. Conqueltus et er tibellum fangische misuneisus Nicomedienis, para fan Merropolitica sh Antitafo Nicamo invasi et eff., opi Epichopanan Balilinopolitrami Sedi fan adierere voluit. Controvertia integele crami-nai, items para tersum Concolit Niceni Canonerus Atemit Synodian suempe Nicaman, farva on tanta in terma para tersum concolit Niceni Canonerus Atemit Synodian nicensis politica del Canonerus Atemit Synodian nicensis in terminal para tersus Antilitaf CP. privilegiis, que in Afaisa Directed Canoners et tribuctum.

All. XIV. Frid. Cal. Novembr. canfa Sabaniani, & Athanafii Perthenonum Epifcopi in medium al-Lita eft. Sedem Perthenorum fponte repudiaverat Athamfius, à cleticis fais accufatus, & coram, Metropolità fuo , Synodóque Provinciali compa-, tete tenuens. Posteà Ecclesiam suam recuperate voluit, impetratis per tubictiptionem à Cytillo Alexandrino, & Proclo CP. ad Domnum Antiochenum eo fine literis. Coachà Antiochiz Synodo, à Domno, aliifque Orientis Epitcopis damnatus & depolitus est, suffecto el Sabiniano posteà in Concilabula Ephetino, à Diofcoro fedi fuz reftitutus. Relectis igitur Synodi Antiochene Actis, defimvit Synodus, Sabinianum pro præfente in håc fede confirmandum, Athanafium amovendum; caufam verò ad ulteriorem Archiepiscopi Antiocheni, Syposique lub co intra octo mentes habenda cogra-

tionem "telendam effe. Et fi deprehensum fuerit s AC, V. al ver a die unz channifo objecta hung, non fojum Au cum ab Epicarson alternam effe, the die Legisms publicit fubjendam. Sin verb non convincatura Epicopassim in receiver debere, de Sableiansum fublitumm, flipicopalem digniturem recinegrem, ex Eccleiz Firberius facultariosa alendum effe,

All, XV.: XVL rduntur Canones XXX. ad Jura & Difclinam Ecclefiafticam pertineutes, ad Epifcoporumerò ambittonem & avathiam coercendam, ad lericorum, pracipuè Monachorum, andaciam, fociam, weavwegyperside retundersdam, apprise utiles. Habennut Grace & Latine tùm Conc. Tom. IV. p. 755. tùm Scholiis Balfamonis, Zouz, & Arifreni illustrati Pandell. Cane T. I. p. 1111dditis Beveregii noiis Tom. II. p.107. Horum (monum vicetimo octavo , affignatis Sedi CP, uis Provinciis, ejna Epticopo ni Ira meie Bile un Romano Pontifice decernuntar, es quod Coftantinopolis effer nova Roma, qui misse Burnales, Impelio & Senatu honorata, &c arqualibs cum antiquiffima Regina Roma privilegiis featut; frementibus quidem Romani Pon-tificis legatis, & Synodo hac vice intereffe reenfancius. Nihilominis decretum Synodale Alle XVI. 2 ultima relectum eft, & communi Patrum onfenta figillarim approbatum, & tum à Judicius , tum ab Imperatore confirmatum. De hoc Chone vide quæ diximus ad Can. III. Concilii (onfrantinopolitani I. sd anuú CCCLXXXI.

"U Chicedoninin injine Canoni Indonomi V Chicedoninin injine Canoni Indonomi V cryener Pakidimine Lovali Yapa Legama, jih Ianfetan Nicaras Syndol Carmoni alevilari diti. Jaka Indonomi Visioni Indonomi Visioni Indonomi Visioni Indonomi Visioni Indonomi Visioni Indonomi Visioni Visioni Indonomi Indonomi Ind

gio comprobatam. III. Actorum pars continet nonnulla ad Conciliam toecharia , & alia que eo jam finito gefta funt. Et ad hanc claffem spectant, Profitonericus Synodalis ad Marci mum Imp, in urbe CP, dichus, quo Fidem Catholicam juxta formulas Niczn. on & Conftantinopolitanum, & Leonis Papa Eriflolam ad Flaviarum adverins omnes bareles czpommit, fubjunctifque variis Sanctorum Patrum rettimoniis contirmint; Epistolo Synodalis ad Leconem Papam, qui ipium de rebus tum ante, tum in Synodo gestis, & przecipue de potesture & dignirate Sedi CP. à se tributà, certsorem faciunts Marciani Imperatoris Edilla; Icilicet Edictum quo disputationes de Fide coram vulgo prohioentura alind quo Synodi Chalcedonenfisgefta confirmantur; Ejusdem Epiflole varie; nempe ad Mosachor Alexandrines de Eutychetis condemnatione, &

Theodofii cujusdam Epilcopatum Hierofolymitanum vi fibi arrogantis facinoribus ac præftigiis; ad Arshunandritas & Monachos Palallinos adversis Conci-

SEC. V.

An. CCCC. Sediciones Hierotolymis motas, quin & cædes, ailique facinora, duce Theodosio nefanditimo Harcharcha, perpetrata, objurgatoria; ad Palladinm er reliques Prefectes de abrogatione Legis, à Theodofio juniore adversus Flavianum promulgata, prafixă ipiius Throdofii Lege; ad essdess de confirmatione Decretorum Synodi Chalcedonenas adversits Eurycherem, ofafque Monachos; ad Palladena Preterse-Prafellum contra Eutychiapiltes herefis Apollinariante fe chatores, deque pornis its infligendis; Palcheriz Augustz titera I. ad Buffam Monachurum in Hierofolymis Prafectam una, altera ad Archimandricas & Monaches ibidem consistentes, pro recta & orthodoxà fide à Synodo Chalcedonenti nuperrimè confirmatà i Leonis Pape Romani Epiliste III. ad Anatolium CP. ad Marcianum Imperatorem , & ad Pulchereas Anguffem; quibus id penè unicè agit bonus Papa, ut novam Sedis CP. dignitatem & przeminentiam, Canone Chalcedonenfi nuper fauctiam, damnet & disuat. In hoc totus eft; in hoc omnia eloqueutia tuz expandit vela, catpit, arguit, monet, hortatur, minatur, o'nni quo potest modo tem fuam agens; infirmis quidem argumentis,non contemnendà eloquençia. Frustrà omnia; dignitatom, quam nuper adepri fuerant Constantinopolitani, nunquam deinceps dimittere voluerunt. Quin & anno lequenti literas ad Leonem hac de re dedit Marcianus Imp. rogans voi riru ru pipu mondru, se hat ettam parte cateres concinat, & que fancha fynodus decreverat, ipie eie ni huvezie magaduna-Notices metente, in perference observande inbent. Sed cum Symodi decreta publicare adoue distulerit Leo, alreris literia proximo anno daris ab co stetum petist Marcianus, at Acta Synodi suo suffragio confirmaret. Priores litera Latine habentur Inter Leonis Epistolas, utrasque ex Códice Barocciano Gr. Lar. evulgavit Andr. Arnoldus ad calcem Syntagmatis Athanafinni, Paril. 1685. p. 54. Extas veens Actorum Perfor Larina, ipfius Concilii gestrs haud multum potterior. Quis illam primus concinnavit, an Julianus Coenfis Epifcopus Leoais Romani in Oriente Legatus, idque ipfius Leonis rogatu, (quod vult Queinellus) ; au juxta Baluzium Dionylius Exiguus, incertum elt. Id modò certum paulò post finiram Synodum confectam effe;quam proinde paulò ante Quintæ Synodi tempora ad codices Gracos recentuit Rusticus Diacomus, qui omnes varixiones, discrepantias, diffin-Cioues accurate annotavir Cum verò vei temporis injurià, vel Librariorum incurià, vel Typographorum negligentia, ha Ruftici nota vel printos omiffie fuerint, vel codices MSS, hand parum depravati, emendandi operam in fe folcepit Cl. Baluzius, veterum Actorum exemplaria undique conenifivit, conquifita immento ac penè incredibili Libore cum antiquis & novis editionibus (crupulose contulit,omnesque variantes lectiones in ordinem redactas, præmitså doctiffimå præfatione,novæ fixe collectioni internit col. 915. fubjunctà Appendice, quà variz Epittolz ad primum Actorum partem pertinentes, cum aurea Latine folummodo esturent, jam Grase & Latine, ex Corelerii Monumentorum Tom. 1. defumpte, continentur. Càm verò ex vetuftifimo codice Vaticano, beneficio Cardinalis Cafinata, Acta quardam Synodi Chalcedonentis, præcipuè que actionis quinta gesta continebit, nactus cliet, ca ctiam sub-PARS. IL

funxir , ibid. col. 1181. Post Synodi Chalcedonensis Acts lequinitis plu- As, CC Co rimotum Metropolitarum Epitholæ Synodicæ de Concilio Chalcedonenti, que codicis Encycles nomine valgò veniunt, quemque Caffiodori curà primus è Graco in Latinum fermonem convertit Epis phanius Scholafticus, teste infomet Castiodoro Dia vin Lest cap. xi. p. 458. Epittolas has Synodicas, circa annum CCC CLVIII. faltem fequenti , Leo Imp. in unum codicem compingi, & Te Eyroxxxa vocari juffit. Dux bujus codicis verfiones Latine olim fuitle videntur; una, quà ufi tent Facundus Hermianenfis, Iftrizes Epitcopi, ab en que hodià Superest hand parum diverta; Epiphanii Scholattio ci, quam & nunc habemus, altera, quæ X L. ciro citer Epistolas complectitur, omnes, anà alteràve exceptă, Synodicas : Ur przetet vulgò recensitas, totidem aliæ Synodi Provinciales hoc rempore habitæ fuetint, & in Conciliorum centum reterri poterant. Primus hunc codicem edidit L. Sutins and 110 1562. Ex quo tempore , in omnibus penè Conciliorum editionibus locum habuit. Post multas. ut fieri folet, mutationes & depravationes, Steph. Baluzins omnes Editiones hactenus in lucem emilfas, ad duo vetufta MSS. Exemplaria DCCC. annorum recognovit, & variantes lectiones, magnà curà & fumma diligentia, ubique annotavit ; quas nobis exhiber Nov. Collett. col. 1411. additis , Appendicis vice , Grace & Latine duabus Epiftolis, una Epileopotum Ægypti ad Leonem Imp. altera Leonis Augusti ad Anarollum CP.carcrófqueMetropolitas ubique confitutos, que antel Latinè tantum habebaneur. Ex hoc codice Encycle abunde liquet, quam infefti fuerint Ecclefiz paci, fidelque puritail, Timothens Ælurus Epicopus Alexandtinus, ejúlque gregales, nt vix ullus Orientis angulus tutus ellet. Cette quarras turbas, quales tragerdias, occasione Concilli hujus Chalcedone pu fis excitatum penè infinit a Hare, is Neftotiana & Entychiana propagines, norunt quotquot in quinto, fexto, feptimoque Ecclefiz feculis holpites non funt, & plena funt omnia Hiltoria: Ecclefiafricat Monumenta.

Antequam historiam hujus Concilii claudam, unicum adluc obtervandum reitar; primam in hac Synodo Codicis Canonum Ecclefia universa fiert mentionem, pempe Ad. IV, ubi ex codice religi jubeut Patres Regulam , quæ eft Concilii Antiocheni anon V. Ad. XI. Ex codem codice, relecta est Regulu XCV, XCVI, Denique Act, XIII. alin Regula quæ est Concilii Nicami Canen. IV.

De hoc antiquoCodice, data hac occasione, paucis agere non abs re erit,immò Historia Conciliotum, quam molimur, apprime congruum, Poli teceptos in Calum Apoltolos, vitólque Ourodisse, qui jure quodam extraordinario Ecclefiæ regende incubuerant, necesse erat, ut de publicis Ecclefix negotiis, pro re nata, iu commune confuleretur. Hine uatæ Synodi , & frequentes Epileoporum conventus, quò Fidei dogmata, proùt abApottolis acceperant pura & incorrupta confervarentur hærefes in herba comprimerétur schifmata & scandala tollerentur, pax & concordia stabilis permaneret, rupta retarciretur. Hinc nati Canones, & Conftitutiones Eccletisitie v , ad firmandam dilciplină, ad promovendam Ecclefiz politiam, ad mores hominum reformandos, ad ritus & confuetudia nes fratuendas imprimis necessaria. Neque minòs

6.8.C. V. ab recelle erat, ut que justi publici in Synodis fois 6. CCC hine inde finciverane Patters, in unum corpus colligerentur, quo, tronquam lege commant; Eca elefa sucrettar, Hine natus Golex Gaussum Efectufus autorefe; in ommibas traspricius Concillis in medio Concillis posi lolitus propolitis es una parte Sandis pel Evangelis; e a atreia confidence.

in medo Condellis posi folina, persopista et ana parte Sandit Del Evergolli, et a alexi candil per Condelli, et a alexi candil per Condellis, et alexi candil per Condellis que alexi candil per Condellis que del Condellis que del Condellis que del Condellis que del Condellis que conserva de Condellis que conserva de Condellis que conserva del Condellis que conserva que la condellis que conserva que la condellis que conserva que la condellis que con esta con esta condellis que con esta con es

confirm (ay) Here, & form. Treit-Scie; year en de logh Millicenter vice endatum. Ments the end of the second of the end o

rum nomina pro mote tolenni recitata, ex publicis Ecclefier Tabulis effectentur. Sed ad rem

Quo primim tempore conflatus fit bie coden, an flaim post Concilium Nicamum, un post Occumenicum II. non confest : certe exenste Szculo quarto, vel incunte proximo. Sæpè enim in Concilio riofito Chalcedonenfi allegatus eft Neque de co tanquam recens compilato loquuntur Patres , imò contratium potios innuere videntur. Citant enim buius vel illius Synodi Canones, non juxta propriam numerum, 1ed fecundum ordinem & dispositionem, quam in Ecclesia aniverfa codice habuerunt. Ita All, XI. Leontius Magnefize Epifcopus ex codice telegit Regula XCV.& XCVI. miz tamen Concilii Antiochteni Canones XVI. & XVII. fing. Aded at hoc tempore codex nofter Capones CLXXVIII, complexus effe videtur: nempe Concilii Nicani XX. Ancyrani XXV. Neocafariensis XIV. Laudicani LIX. Gangrensis XX. Antiocheni XXV. Constantinopolistani VII. Ephelimi VIII. quibus paulò post accetterant Chatkedenensis XXIX. omnes numero CCVII. Nec plates olim continebat, nec hodie continet vetuftus & germanus Cononum Ecclefse univerfe Codex, Fateor Concilii Quini-Sexts Patres and DCXCI, alium Canonum codicem efformitle, quique Ecclefie Orientalis codex haberi potest, Antique nempe collectioni, Canone, Aposto-Jorum LXXXV. Synodi Sardicenfis XX. Ecclefir Africanz codicem, & varias SS, Parrum, Dionylii & Petri Alexandrix Epilcoporum , Greorii Neocafarientis, Athanafii, Bafilii, &c. Épiftolas & responsa Canonica addiderunt. Ad exemplum antiqui codicis , cujuflibet fere gentis Eccletia fuum etiam codicem Canonum habuit : faum habuit Romana, faum Africana, Gallicana,

Britannica, Hiloanica, forlan & Germanica, Codierm Cananum Ecclefia Romana, quo ufa elt ance Dionyfi Exicul tempora, ex MSS, Cod. Oxos tienfi & Thuanco extulit P. Queinellus Oper, S. Leonis Tom. II. p. 2 de 910, cjus que variis ata-tibus & intrementis accutaté atque etudité agit Differt, XII. p. 6:8. Quin & privati Scriptores Canones in compendia redegerunt & ad certas claffes & capita revocarunt, Tales inter Gracos crant Joannes Antiochenus Scholatticus, Alexina Ariftenus, Conftantinus Hacmenopulus, Photius, Arlenius Monachus, Marthaus Bialtares, Simeon Logothera, alii. Inter Latinos, prater Diony-Sum Exiguum, Fulgentius Ferrandus, Marrinus Bracarentis , Crescomus Afer , Antegisus Abbass Benedictus Levita, Eurchardus, Anschmus Lucentis, Ivo Carnoteniis, Gratianus, ne ad ulreriota descendam. De quibus consulantur Valentii nus Forsterus, Gerardus Von Mastricht, alisque plures , qui de his ex professo agunt,

ARELATENSE I. apud Arclaten urbenti ad Rhodauum fi. circa annaum CCC CLII, habi-tum, Extans Canones I.VI. de durrisi Legipius de Coniocrudinibus Ecclefifficis, ex antecedentium Conciliorum Decretis urplatriama defounti; cum notis Sitmondii, Blini, Albaipinach, Conc. Tom. IV. p. 1010. Nota: Sitmondi polihumat ampitocs habicutu ibidi. in Appendi p. 13%.

415

455

ANDEGAVENSE in Galhà Lugdonenti, ad reformandam collapiam Eccleira diciplinam, in ordinatione 1-talati Epiticopi, anno CCCCLIII, iv. Nonas Ollob. celebratum. Extant Cauones XLL Cope. Tom. IV. p. 1020. Polibrama Sirmondili noras uberiotes vid. ibid. in Append. p. 1877.

ARELATENSE II. valgò III. in causă Fantii Abbutis Letinenfis & Epifcoporum, circa annum CCCCLV. collectum. Extant Epifola generalis & Synodi Ačta Cone. Tom. IV. p. 1233, Sirmosdi notz potthumu in Append. ibid. p. 1832.

CONSTANTINOPOLITANUM V. anno CCCCLIX. ab LXXXI. Epicopis is the Genta-dio Pattiarchi, a deversia Simoniaco celchratum. Extra biac de te, Gr. Lat. Epifela Symdiae atreat-lari Cont. Tom. IV-p. 1925. Epicoporum fiche. ciptiones ampliori aumero quàm in c dici s habeniatar, ex ventifidimo cocide Ma, Bibliothec Vindob. Grace & Latine exhiber Lambecius Cassmert. I V.III. p. 411.

TURONICUM (Metropolis erat provincia tertia: Lugdanenfis ad Ligerim fl.) anno CCCCL.Ki. xiv. Cal. Derembr. à X. Epitcopis coadeum. Extane Canones XIII. ad refarciendam Eccleire diciplinam, quam Barbaroum incursionei in Galia luberfadèant. Come. Tom. 149. pa049.

VENETICUM in Aremorică, five Britanniă minori, ad Marit vada circa annum CCCCLXV. ur videtur, eâdem de causă celebratum. Extrag Epithola Synodalis & Canones XVI. Conc. Tom. IV. p. 1054.

CAMBRICUM, apud Ordovices, circa annum CCCCLXV. in electione Aurelii Ambrofii Regis, 465

S.E.C. V. ab habitum, Meminit Muth, VVeitmonaft, eodem An. CCCC, anno p. 133. uioj & Merlini Prophetian de albe & water Desceniber, qui luvicien pugasar vii funt, prolite reiert, Sed forte boc Concilium politicum posità fuit, quaim Ecclefiaficum.

ROMANUM VI. à X LPTII. Epicopia, fab Hiltor Papà, de ordinationhus Epicopoum, an CCOCLEX. V. v. (c.). Dreas, roosum, transcesses V. Epicopoum Tarte conculum Epigetal I. Coor. (1, 1/4), p. 1056. Epithol. Sypardial confirm Epidolas in the properties of the confirm Epidolas in the properties of the bill Roman Bondificia sudovitate, a devertias moperos Callic partiles declarationem tuna Mar. Ett. 1636. edirect, so novit Corta of Aggiate Coes.

Hijb. Tom. I. Vid. Neits cjusp. 60.

A RELATEN SE III. 3 Looneio Epifonosa de condemnandum Praedelikaribnia ettorene, circ a man m CCCCLXXV. parti mibra X. Epijanosa de CCCLXXV. parti mibra X. Epijanosa de Lucidam Predsyretum, R. Lucid Birkira al Synodi Patres Conc. T. IV. p. 1046. Eodem tempore, & eldem de causia, babita: ed Synodia Lucidamentis, cuius in Epitolia d Levetima unua meminic Fauthus Releatis.

R O M A N U M VII. fab Fellee, anno CCCLXXXIV, à LXXVII. Epilopis celebratum; In quo damnatis VII.de & Micrao Pontificis Legalis quò de lan Acacio CP. & Petro Mogo communicialten, jule Petrus Alexandriano, & Fullo Antiochenus anathemati fabilicianus. Extra Epiphala Synodalis ad Orientate Locor. Tom. IV.

P. 11.4.
4.4. CARTHAGINENSE XVIII. anno CCCLYXXIV. Calend. Februer. Indivung quod pocitis conventus era: generalis Carboliconum Arice Epicoposum, quos Hamericas Res. Carthaglorm, atraitonem Fiele reddendum, convocavie. Estanchigus conventos Getta pod ViCa. Virtus de Perfense. Vandad. I. II. p. µ. & Conc. Tom. IIV. p. 1117.

87). ROMANUM VIII. sansa CCCCLXXXVII.

Bid Markarı Felicle 1994 son X XVIII. Epifcopi celebraum. In quo de ocipionă! Pariatembus, 194 inh partă Pericurione Afficiala
lapti vel baptizat fierant, achun eft. Extu Epifplat Syndalist, 194 fee Capitula contineatu.
Conc. Tom.IV. p. 11-50. & inter Epif. Felicis III.
Bid J. 1971.

2011. ONSTANTINOPOLITANUM VI. san-COCXCII de Euplemon Partincide habiemus que a Euplemine Partincide facilita, es d'authéil aentis Decreta coofirmavit, ettle Vilore Tunonorid ab hure anuam. Addit Systeid Audore, p. 6. Euplemium Acts Symoli Paper trasfinisife, cumper DeCelemates ut Orthodosum quidem reception de la Filice anuam partinosium quidem reception de la Filice anuam partinosium quidem reception de la Filice anuam properties de facil a Filicia in a consistence de la Filice anuam properties facil Tabulla in one delevillar.

ROMANUM IN. 1.E.F. pilcopi-, fib Ge - 4.6. v. aline Papi, anno CCCXXV. in vitoren, e.g. p. 4.0 C. Qbraum in quo libri Sacil , & Geispa Ecclessist.

4996 - canbrenia S, pensinia, ab paccypias M (propofilla Meleccurica, Eus & Porevasa tum dibi fafilla delicerum e. Eus & Porevasa tum dibi fafilla delicerum e. Eus & Porevasa tum dibi fafilla delicerum e. Eus & Porevasa tum dibi fafilla delicerum e. Eus & Porevasa tum
dibi fa Coccilium & D. etcum, Faz Es Es
dibi Metacurici Official primin prodific, millus
dibidolis. Invicibio Decreum siguamic condidi Landicilium P cusiones nother Franca. Ignos,
di Landicilium P cusiones nother Franca. Ignos
di Landicilium P cusiones nother Franca. Ignos
di Landicilium P cusiones nother Franca. Ignos
di Lindicilium P cusiones nother Franca.

ROMANUM X. à Gelafio & LP. Epifcopts, an. CCCCXCV. Ill. Idia Mait habitum: que Miceaux Leguação commanionem admo Orientalibus olim damazeus, perachá pemientia abiolitur, & ad communionem admidiu eft. Extanto yanoda Acha cim variantilus Fr. Ducat Lectie-

anhase Conc. Tons. IV.p. 1466.
CONSTANTINOPOLITAINUM VIII. an.
CCCCXCVI. I factions: Empelaine consequence
and up on reference Violent Tamontail, has the
minar Partition's proper Symod Can'd colon affect
minar Partition's proper Symod Can'd colon affect
minar Partition's proper Symod Can'd colon affect
minar Partition's proper Symod Can'd colon affect
trainchase Meccanina, and India in John Ton
trainchase Meccanina, and Andrea Meccanina,
Symody, 8 co. on pub. Notion in Empeloi
Symody, 8 co. on pub. Can'd affect and prop. Mocoholands Decrete spelletm Chilection in file injuscheolands Decrete spelletm Chilection in file injustion and the colon and the colon and india
Media Enter pub. Ton State and the colon and included
and the file of the colon and the colon and included
the colon and the colon and the colon and influence pub.

ROMATUM XI. LLTJI, Falfootis, in no CCCXXXIX. Calculatis Martin functions. Exono gravi Schimate in ordinatone Symmetric more concernition of the control of

CONSTANTINOPOLITANUM VIII and COCCXCKE, prefedentius Fixion Anticolono, & Philozono Hierapolitano, julia Anathafi
pap, congergatus que, fundente Imperatore,
Diodeum Fatestin, Tirodorus Mopiachtusa
daisea qui in Carlino das predictione anatras,
daisea qui in Carlino das predictione matras,
duique formas, quique non confirerence unum
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni Systoda,
son. & tjus Tess., unque Chalechouseni

Finis Quinti Saculi.

422

SÆCULUM EUTYCHIANUM. SCRIPTORES

SAC, VL

OR OTHEUS, Monachus Alexandrinus, classir fub Imperio Anastaffi anno DII. Scripfic inecus opus pro defentione Synois Chale ocdonenfis, quod Tragadiam, feu præfencis rerum ftatús propheriam,

nominavit. Hunc libeum Magna fratris Anaftain fponfa Catholicz fid-i formine, Anastasio Imperatori obtulit , tperans thee opere iptum à perfidià ful (crat cram narroles Entrychiana Fautor (ummus) dimoveri polie. Anaitafius perlecto libro, cum ilhun dogmati ino contratium animadverteret, & ipio opetis timlo offenderetur, librum flocci fe-tir & Dorothemn in Oafin relegavit, Hare nos flocetTheophanes Chroneg aph. ad ann.DII.p.su.

ANONYMUS Monachus Condutescensis, B. Eugendi discipalus, claruit tirca annum DX. Seripfie vitam Praceptores fui S. Engendi Iurenfis, in Provincià Maximà Sequanorum Abbatis, coi etiam morienti atticit. Habetur apud Surium & Bollaudum, Januar & apud Mabillonium Sac. Benedift. 1.p. 570. Committe criam literis Monachus noster biram S. Remans Abbaits fui , quim primus extulit Bollandus Februar: xxviii. item S. Lupiconi, ab codem Bollando in diem xxi. Mariii relatam.

93. TIMOTHEUS (quem uno many tretth. Fart.I. cetta zoris loniporem ad annum D.X. rettih. B. 1954 nns.) per ludibitum & Sarcatrum Aljusbews & nns.) per ludibitum fart. The retting in sugar dependent Korar dictus eft : And less inger rier input um depublic Inquit Theodorus L. ctor. Quid figniticet Artefair. Arc.com Cl. Du-Freleio,me ignorare faccor, Kilser five Kinur Cinadam, five hominem processes & & bidinefum denotat. Primo Presbyter este & Socvophilar Magne Ecclefar CP, deinde anno DXL Macrdenie Fatriascha Conftrutinopolitano, quod Synodom Chalcedonculem animosè defenderet, ab Imp. Analt: sio sede sua pulto, & Euchaida in existum acto, die sequenti Timotheus in ejus locommon acces ancientum a timostom in rijas iocom lindogenti. In Micedonium prategetelestorem
immedia in Micedonium prategetelestorem
immedia in mice instrustur odio, ut in quancinque feztim in Monadon Palettino delevit in quancinque feztim in Monadon Palettino delevit in quancinque
in delemin ingelieft international international international international international international international
international international international international international international
international tracte fuffent. Symbolum Nicenum in fingulis collectis recitari praccipit, in odismutique Ma-sectonii, quali iliud is non iniciperet, co quòd anteà femel tantum in anno, die feilicet Magna Parafcever feu Deminica Paffienis, recitari folelar. Supplicationes publicas, que die Paraleeves finne in Ecclefia Deipara que est in (balcaprassis, ipse primus excogicavit. Plura de eo habet Theod. Led. lib. II. p. 161 Meminetunr hujus Timothei, ejúsque literarum Synodicarum, Monachi Palz-Rini in Epistola ad Alcijonem apud Evagr. 1. III.

Honsinem ab erroribus revocare conatus eft Hormidas-Papa, feriptis ad illum hunc in finem literis anno DXVII. quo anno vel fequente è vi- S.E.C. # 1. wis execffife videtur. Scripfit dum Presbyter adhue ab Anne Bi esse (ejus cnim opus effe nullus dubito) ad Joan-nem Presbytetum & Scevophylacem S. Deipans in Chalcopratete librum de differentia corum qui accedure ad purifimam refiran Fidem. de vatits hujus libri chitiombus, Part. I p. 315. actum eft. Habetur Exemplar MS. ediths make auchius & integrius Biblioth. Vindob. Cod. Theel. CCCVI. ad quod novam editionem recognotei non abe re

toreta SEVER US, Acephalorum feit Manophyli-tarum dux, partium habuit Sozopolum Pifidiz ur. 12 bem. Juvenis in gentilium cultu-ducitus eft, Su- P. 374. perfti.ioni, Megicilque arribus deditus *. In Acs- nach. Conce demia Berycenti † caufidicinz operam dedit, quo lub Men demiá Berycent y cametrine operant neut, quo wo sele-tempore veneficus Molorum cultul ferviebar, Ab. V. col. Hanc calur nam fiol objedam ut repelleret, reli-te Jurijoudentier fialio , factum Baptimum (nf. 19, p.16). cepit, & m Monalt. rio inter Gazam & Maju-

mam posito Monalticum vivendi intiturum am plexus eft. Hie loci * Romanum & Marnum Ab * Liberae, bares in documetibus Entychianis magificos inibuit; Brev.cap.ay; & com de his fubrilius ditporarer ex Monaferior P 154.

ana cum affectis suis ej clus est. Max ganquim ... pro le findone legarionem obiturers , Conftantinopolius persexit; & in gratiam ac familiaritatem Imperatoris Anafralii lummi Eurychianotum fautoris lefe infinnavit. Anny DXIII. Flaviano Patriarchi Antiocheno ob Fidei (, atholice Jetenti.» nem fede jui pullo, Severus hune fibi Thronum artipuit;&in Enchronallien tem literis, tim formonibus, thatim fe Zenonis Henricum fulcipere, & Synodum Chalcedonentemanathematicare diterre profeilus cft. Unde Cotmas Epiphanicufis, & Severfunus Arechusientis Episcopi ab ejus commu Rione femet abrumpentes , Libellum Depoficionis ad committeenet. Er jum Patriarchali dignitate anthes, Imperiali potentil fretus, & ingenti Judgo-

ecupta, caribus & avibus laceranda expotuir : Ur ric Antioch-de excommunicationibus, exceribus, flagris, vin-Nicebon. culis, rapinis, altaribus diruris, facris valculis con- L XVL 44 fractis, direptis nil dicam. Mortuo Analtafio fucce- p. 707. die Lutrines Imp. Catholica Fidel defentor ftrenuns , qui Vitalianum Magiltemm militum mifir * Evag. L ne hominem comprehenderet, dato etiam mon- IV. e. dito Irenzo Comisi Orientis, ur linguam ejus † Liberat. blaiphemam abicinderet. Que eum † refel-ubifupia

ser Severus , relickà Antiochia , clam nochu defcepdir Seleucium, & confeeusa navi Alexandriem confugit, sie Cunte var ideur , rar fy Bear & nade-Active contractive inquit Annitasius "; Serpen "Obey c.6 tinn, hos eft , Catholica Ecclefia hoftium commune p. 90.

SEC. VI. Latebulum. Sedebat hic ale si fromm, ut habet & tan. D. Leontius", ionera forfan arbis regione ; ad La-* De Sed. brewes inquit Liberatus †, Lebronum vel Lebrenium legendum elle fuspicatus Garnerins ; & com the p. 136, Grzei Aufferier dieint quod wear eft, conji-

cit in Aasserie & creere fubaudiendum gina. Severumque non in aliqua Alexandrina urbis parte, sed ad sessum Niti oftent veraginefum lediste. Quam folide hare judicent alii, mihi quiden con-jectura intolens, & parum probabilis videtur. Cette Anaftafias, qui paulo post Severum Ale-Randniz verlatus eft, refert eum & vi internation nare 'Antendariae vixille, i.e. interprete Gretleto , in deceme ellave Alexandria vice. Et forfan nunc în hâc , tranc în aliâ urbis parte habiravir. Quicquid fit: die quadam Severum înterrogavir Gaianos Timothei Archiepitcopi Alexandrini Archidisconus, quomodo confitendum fit Chritti corpus , corruptiolie elle , an incorruptibile ? reondente Seveto fuife corruptibile ante triduanam a merrais Rejurrellienem, teceffionem ftatim ab ipio fecit Gaianns, ratus fiquis corpus Christi corruptibile aflerat , n cellario omnino duas in Clusifto naturas confitendas etfe. Paulo aliter hac referent Liberatus & Leontius , verum in fumma rei conveniunt. Creicente indies rumultu, Sevetus, vel metu adachus, vel canfam fuom fuorámque in urbe Regli acturus, Conftaminopolim profectus est. Ubi Anchimo Patriarchæ perfunfit , ut Eutychiania dogma-ta fæculati glonæ & Pontificali Cuhedtæ anteponeret, Sedemque fuam relinqueret, mani proculdio spe ductus semet potiturum esse. Et hic omnia iursim & deorium mifcuit, prava conventicula, & illegisima baptitusta, palàm & cum omni impudenti audacia, publice & priyatim introducere pratumens, ut in Libello Supplier Monachi Orientales plumbus restantur. Anno DXXXVI. tùm in Concilio fub Menna, rùm in Synodo Hierofolymitani, femel iterúmque damnatus eft. Quid de eo deinceps fit non liquer. Vir etat ingenio feroci & truculento, & ad surbas excitandas nato, etuditus, & ad disputandum promptus ac fubilis , in opimonibus fuis non femper fibi conftans. Primò Zenonis Henericum amplexus eft, Synodum verò Chile ... mentem damnare recutavira deinde hærefis Eurychi use fæces imbibit & veuditavit; nunc duas in Christo naturas usque ad Neltorium à SS. Patribus praedicatas effe, post N. frotium verò Chrittum in unam naturam confarum effe afferens. Unde iplum & Carlana Cafera scitè vocat Anafrasius †; quippe qui Christum lunz vicissitudini & variationi subjiciat , jam luce plenum jam deftitutum, modò duabets naturis modò unies confrantem. Quin nifi nos fallat Australius , docuir cum Osigene animas noticas ante corpora praexitere. Difeipuli ejus in quinque Sectas partiti funt; quas enu-

merat Nicephorus lib. X V 111. cap. 49. Præter Severi Opera de quibus alibi , hæc etiam ab eo feripta funt. 1. Liber Ginanifee didus, Joanni Catarienti Grammatico (vel ut alii Epilcopo), ut videtut oppositus, In hoc opere, ad refutanda SS. Patrum teltimonia, quæ

duabus naturis in unicà Chrifti perfonà indivitibiliter unitis allegari folebant, fe accinxit. Quotquot depravate potuit, en vetè Patrum elle con-

fellis eft; que corrumpere neguivit, tenquani sec. Vi. falla & adulterina rejecit. Supet aliis centuram & to Ann. Da derifionem edidit affirmans Joannem Cafatecna-fem, Apologia quam pro Fide & Synodo Chalcea donenfi composuerat a trigenta super ducentas fententias SS. Parum pervertifle, tiec opur quantivis pretii zitimabant Monephyfice , ubique pet Ægypt im & Orientemfpinfi , & divino S. Joans nis Evangelio prepoluciunt, n.c., nifi impecto priùs boc codice , allatum alicujus Patris teftimonium admittebant. Prolixè de hoc libro agir Anaftafus Oley, cap. 6. Pro hoc Opere Apole-giam etiam ictipitie videtur, ex qua citatur frag-mentum Gt. in Collectione Teltimoniorum int nomine Damaicem cap. 20. vid. Labb. Confeet. Oper. Damaic. p. 54. ubi etiam ex ipio филакари opere quardam fragmenta habentur cap. 7.36. Et octavus de duabus Naturis liber citatur cap. 2. IL. Ad Nephalium & Simplicium Traffacus five Epi-Hola iu dogmatis fui defestfiouem fetipta : Ex qua duo Fragmenta producit Anastasius Oley. cap. 6. p. 100 cap. 200, p. 312. Alia Fragmenta habet Anastasius, ex hoc an superiori opere incertum: nempe cap. 7. p. 110., 111. cap. 18. p. 308. III. Ref. tio fibi propofitas; quotum excerpia in Com-mentario Marginali Gr. MSS. habentur in Bio blioth, Vindob Cod. Theel. IV. Evergelierum incredibili elegantià, magnàque ex parte aureis li-teris scripto, vanissque picturis mirè exornato, juxta ordinem Lambee. XXIX. Nessel. CLIV. Hujus vel alectius non absimilis operis eft, Responsio illa Severi Antiocheni ad hanc quæltionem, Quemodointelligenda fit treduana Sepultura & Refur-rellio Christi. Extat apud Analtal. Sinait. Queft. CLIL p. 612. IV. Severo i em nottro adjudie andum cenico librum de ruibut Baptifmi & Synancus apud Cyres (briffianes receptis , quem Syriace & Latine edidit Guido Fabricius Boderianus Aurop. 1572. 410. Cette non delunt in hoc opere que au-Corem fecta fuille Eurychiauum , Petri Gnaphel Schatorem, arguunt, non pauca vel manifelle hareuca, vel aprocheypha, ut in indice chromelegi-co ad Biblioth, PP. dodum noravit Jo. Maria Briffchalanus Sacri Palarii Apostoliei Magister, Noti fum netcius, Fabricium hunc librum siib nomine Severi Patriateha: Alexandrini edidiffe, Verum in codice ipio Syriaco non aliter quam Mar Seve-MS. in Bibliotheca Cl. Hardii Parifi nis nomen Severi Patriarcha Antieckeni dilette præfett , toe fte , qui inspexit , Richardo Simonio oot. ad Gabriel. Philadelph Opitic. p. 290. Nec alia forfan Fabricio errandi occasio, quam quòd Severus nofter diu Alexandria vixetit , ibique pro Secta fuz Patriarchà fe gelletit. Ætatem quod attinct. ad Sæculum VII. communitée referent Bibliothes cæ Patrum curasores; ditertiùs alii ad annum DCXLVI. Veium Genebrardus *, quo folo nu * Chronog ctore hac in re nituntur , id non affirmat , fed Pa+ 1, III. p.477

eham abanno DCX Lufque ad annum DCL fediffe; quis verò potteà hanc fedem tenuerit, ob

Saracenorum tyrannidem plane incompettum

effe, tradit. V. Scripfit adversus Lampetium Sectar

triarchas Alexandsinos post hæc tempora recenfens , ait , Santium Severum boe Rienele Egyptite Christianis dealist. Quod videtur, inquit, conti-gille mox post Mahamessam sampas atem in capia-vorum tolatium. Petrum verò Alexandriz Patriar-

##8. & imer Novel, Jualii, vide Evage, lib. 181. & Germani l'atr. cum M > pe-

S.A.C. VI. Enchitarum Prasbyrerum, qui librum, queni Tejiamentum vocavit, in harelis lux defensionem compolarrat. Hunc Severus nofter Præstyter tune existens edito libro refutavit, teste Photio, Cod. LH. col. 4s. Hujus Operis mulia hodie superium vettigin. De Severe unum adhue moneudum restat : Post seotentiam damnationis ju iplum a Synodo (ab Menna auno DXXXVI.

†Extet Coc latam, Justinianum Imperat. Edictum | promul-lub Menn. "gâile, quo cavebat, ne Dicta & Scripta Seve-" ri penes a liquem Christi num mauerent, igne à " pollidentibus comburends; neque alicui fas effe " ea describese, tecus qui fecerit manum ei effe ampurandam. Plura denique Severi nottsi Fragmenta haberi in Cateois Veterum, tam ediris quim MSS, fun loco monui. Cerrè in Carenà MS. in Acta Apoftolorum , & partem Epiftolarues Carbeircarues DC, annorum acatem præ ie ference, que qui in Biblionreca Regis Gallier afnès Cl. Galervatur, Severus ister alsa lapins chatur, & pittiquam viginti vicibus Epitcopus feu Archiepifcopus Antiochenus cognominaturs ut notitum elle aul us debuat vit sellacie @ Rich, Simomins Hift. Crine pracipuoram Comment. in Not Tejian. cap. 31. Notandum denique quod tefert Nicephorus rib. VII. cap. 8. Eprilelas Severs ad Imperatoress fullistanum, & compremipfint Theodoram, ino adhae avo exilisfic. Extent april Cl. Galeum Ampla tragmenta Seveti Epite. Antiocheni ex termonibus ejus variis in Lineans. In fermone Cl. de Christo fic loquiner , "Or il crav-Beimmere den Ergeder um engluerer, fin futiurer, &c. Dicho ejus spiendida est, modus interpretandi anagogicus. Adteruntut ibidem pauca ex kpittola cjus ed Cefareno. Constat non pauca Severi noteri opera integra adhue in Orienta ium feriniis deliteleere. Quaia font Homilia , ex quarum II. csp. 9. locum Syriace profest Naironus Evopi. Part. 1.p. 17. Expositio juper Pfalmos tam folina quam tructa Oratione, refte Gregorio Ba-Teberco in Ethic. cap. 4. apud. cund. p. 52. Litur-gia, qua à Jacobitis celebratur, quamque An-dreas Malius Latiné reddidific dicitur, & forian alia plura. In magno enim honore apud Syros Severus est hodie, semperque erat, adeout teste Motino eref ad Ordin, Jacobit, or omnium do-Herage velgo spellerer.

P. 179.

PROCOPIUS GAZÆUS, clavnít círca an-Vid. Part I. mam DXX. Inter ejus ariodole locum habet Commentarius iu XII. Prophetas manores, qui apud Ichnitas Parificules in Bibliotheca, ni tallor, Collegii Clatomontani MS. Delitefeit. Hune, ut accepi, Latine vertit, preloque paratum post se reliquit Ioan, Garnetius, nobile illud focietaria Jesuitica ornamentum. Ut in lucem profesatur, boni omnes micim vehementer exopt binit Commentarium Procopii in Ochrenelsons Latine olim edidit Contadus Clauferus. Sed malà fide egit vir aliàs doctus & diligens , multa (uppreffit, ura non intellexit, fæde kepenumerò de turpiter lapfus, Codicem igitur Gracum nactus Gotfridus Olearius, celebertimi Concionatoris Lipfientis filius , vir præclati ingenii , & fingularis plane fuprà attatem erudicionis , integrum defetiplit, novam verlionem adornavit, notăfque addidu , omnia publici juris propediem fa-Aurus.

JOANNES, professione Rhetor, domo SAC. VI. Auciochenus ; classit anno DXXVI. Seriplir Ht. Bortam verson geffarum fub imperioT beadajij funio-526, ris, Marciavi, Leonis, Zenonis; &c. opuf-que finem claufir in minh Antiochim, que facta eff Judini Senioris anno IX. Incendia, & Terre motus toto ferè auno per vices recurrences , que co rempore Antiochis contigerunt abelota se Aiya aptielie inquit Evagrius, * wearadir fogubri , Lib # Ayle expositit. Citat ipium non femel Evagnius lib. c. 5. p. 1850 L. cap. to, lib. II, cap. tz. lib. III. capp. 10, 18. & alibi non uno loco. Venim opus ilian dadam poristle arbitroes

HESYCHIUS ILLUSTRIS, parril MI.

lefius elatuit anno DXXXVI. l'atrem habair Hefetus estruit anno DARAYL PALVE month. For hydridin profession for Cashdicum, narrem Sophism. Visit sub Imperaredbus Anattalio, Justino, Wisit sub Imperaredbus Anattalio, Justino, and & A Constitution * Post DeThem, no. & Justinos Justinos Procession, B. L. Caya. phyrogennetă historiois adjungitur, Procopio, p. 12. Agathise & Menaudro, qui historias fuas ad impenium ulque Juftiniani conferipferunt. Huftris non'à cognomine, fed à fummi quam gerebet dignitate dictus est. Hoc quippe titulo omati fole-bant Parfecti-Pratorio, Prafecti-Urbis &c. qua verò dignitate sub hoe ritulo gaudebat Hesyehins, non liquet. Diu mecum deliberavi , illumme inter Scriptores Ecelefisfticos reponerem; pracipuè quod dubi: tre vid tur Suidos † nerum fuerir † fo vides Christians. Veram in ejus qua etiam hodié (uerfunt teriptis non defunrangumenta, que iplum Christianum faille fatis evidenter innuum. In voce Sibylla † air , Chaldwam de Christo varicina † De vie. tam effe ; cujus fi verfus aliquot imperfecti & meni legibus parum convenientes invenientur, non ipiius id culpă, fed notariorum vitio accidife, qui vim ac flamen verborum calamo allequi nequiverum. De Triboniano, ii figni imperante Jufti-niano juticonfulto, agens*, addit, la § 5 Te∂a * pag. 18. masic Dalua qui à⊅e⊕, Erat vere Irefonianut pagannt & athans. Itime verd de gentili log seretut ipie homo gentilis ? Hypa: ie philosophæ Alexandeinæ cædemubi memorat †, ab Alexandrinis qui- † Pag 394 dem factum refert , (yrilli verò ejilque Cleri nic in re partes penitus filentio supprimit. Aliter plane Damascius ejustem temposis Scriptor gentilis, qui sn vità Ifidori MS. (cujus verba Latine profert Valefins*, Grace apud Suidam † reperiun. * Not In tur) Cyrillium Episcopum Alexandrinum tunefte Soc. 7- 26. hujus lauienz auctorem diferte facit. Commen- † la Txor. dat * Namenium, qui Platonem perfitinzis, quòd *pag 15. plagio inbripuerit è Moiaicis libris , que de Deo è mundo prodidit ; quodq se discrit , que d'alud eit Pla o quam Mofes Ameiffans? alibi † memi. 1 De seben nit redis marryris Menz., & Conflamini M. mu-Patt. CP., nificemian in condenda & omandà urbe Conflan-

tinopoli impente luada: *, quodque non balneis * itée. p. sp.

modò, fed & hear mure, facris nempè Christianorum Eccle fiis illustriorem feeit, ut alia huc

spectantia mittam. Nec obstat quod ait Suidass

chim e jus dubitatio mudà, eaque fatis inani conje-

étură nitatur; înfpicari nempe quempiam posse non fuisse Christianum, co quòd in libello de vi-

ris claris nullum Doctoris alicujus Ecclefiaftici

mentionem fecerit. At verò cui non faris conflut

unicum Helychii in hoc opulculo confilium fuille; de lolis philolophis, & του έξωθεν στορός agerca

ad exemplum Diogenis Lacreii , cujus ferinia

S.E.C. VI. compilavit , & in Epitomen redegit. Conab Ann. D. firmar fententiam nostram ingensola Cl.

Meurfii de Suida loco conjectura. Suida verba . funt "Lyou ber lespalencyes, & mienna von dewait a bequague. On Station to the or Be-Balos. Scripps nomenum engreationem , fice sabal un ac judiceno vererum ob eruditionen celebraterum , cuius compandium off , bi-liber. Lacunam elle in hoc loco prima ftati n facie apparet. Que enim pollerioris claufole cumpriore coherentia? Hoc igitur modo fupplendam cenfet Meuchus. Eyeadar Inqualaxiyur, mirana var is madiin issuagus, Amylelos & Amlemer muneraule @. , Donnus &c. Scripfir Helyehius hiltoriam chronicam annorum MCXC. quam Romanam & sunsgenam appellavit, à Belò Affyriorum rege ufque ad Anattatiii Imperatoris exitum. Distributum erat opus in fex Austipace, fen intervalle (quique vocar Photius) quorum quatuor priora compleciabanter res anie bellum Trojanum gestas, & à Trojæ expugnatione ad Julium Carlarem, Duo posteriora à Julis Carlaris imperio ulque ad Anafrafii mortem. Et in hac posteriori Annalium Parte quis dubirare pollit, auctorem multa de Christianze

religionis orru & incrementis, déque rebus fequentium (aculorum Ecclefiafticis permif unffe! Ex horum librorum quinto habetut fragmentum in Gloffis Bafilicorum cit.apud Meurfium in sec. p.111 alterum.ni fallor,ex codem libro confervavit Constantinua Porphyrogenne-De Them, tat, ubi Hefychius perridiculam de origine &c lib.H. esp. t. erymologia vocis Indellienis rationem affert. Meminerunt hujus operis Phorius Cod-LXIX. sel. 101.8 Suidas lec. contexuir & alterum opus historicum quodprioria quasi conrinuatio videbatur, a morte nempè Anastasiii, Justini Imp.resgeftas continens, & priores Jultiniani annos. Er in co pertexendo ulrerias progressurus erar, cum Joannis filii mors animum ejus ab iftufmodi commentariis feribendis revocavit. Huins unus meminit Photius. Extant hodië bina cins opnicula; Libellus de corse dell'ina elaru, quem com luis & H. Stephani notis Grac. Lat. edidit Hadr. Junius Pa offices. 800. Grac. Larine fed Separatim, additis etiam suis notis Joan, Meuritus Lug. Bat. 1613 800. Alter de rebus pairess Conflantinopolius, hunc notis etiam fuis illuffratu n ex Bibliotheca Palatina Grac. Lar.extulir Meurius, & priori opulculo lubnexuit. De Hefychii flylo ita Photins. "Ee 5 MOTHER OF HER REPRESENTATION OF MICHIGAN CO. erina negratur: en i ambire à liga d' lègar ab-To investigie, we estayin who makes Xaires. Conerfim eft aique diferim. Nam & dittione ufm fireida ac fienificante , & ipfa erationis ftructura pari ell rassono elaborasa , dim verberum. maximi gaades propriesare. Subdit verò, ficabi dichenem firmficantem ettan cum maxima Emphaft fellatur , ita fua tranflatione auditerem. obleilat, ut forie clarent rem ob ocales penat. quau fi null figera ulm fuiffet. Neque a ftylo modó commendandus Hefychius , fed quód refte Photio, se veritatis imprimis studiolum profeijus eit. Erat & Helychim, ejufdem fortè temporis Scriptor , Lexici , quod ufu quotidiano rerimus , Compilator. Chrillianum fuille ex infinitis indiciis conftat, que Schre- mare rubrum in Etiopia principe, victo&occifo.

P. 96.

velius in prafatione , & V. Cl. Joan Alb. Faber SAC. VI. Exercis, ne Lauris Grasis Sect. VIII. fed accu. ab.Aus. rate præ aliis Joan. Pricaus in Indice Anthrons collegerane. Eundem verò cum noftro fuffence affirmare audco,nee tamen penirus'negare.

EUTYCHTANUS, S. Ecclefig Adapterlis in Cilicia elericus, claruit fub Juftiniano Imp, anno DXXXVIII. Scripfic the grant panitentie e-convictions S. Throshiti Ecclefie Adanensis in Cilicià Tracheà sive secundà Geconomi , qui, cum ab Episcopo suo injuste abdicatus: ellet, ur priftinam digniratem recuperaret , abnegationem Christi ipliulig Matris propria manu subscriptam, ceraque obfignaram Cacodamomi tradidit. Perati verò pomitentia, & mifericordià B Virginis fapitime & inflantiffine implorată,nefandam in am fyngrapham á Cacodamone iterum recepit. In hujus TheophilP adibus fe natum, ejú que perpetsum familum & comirem faille, queque iple viderat & hidiverat scripfiffe, fub finem teltatur Butychianus. Extulerunt hanc Hiftoriam Latine Surius & Bollandiani Februar, iv. pag. 480 Extat Grace MS. Biblioth, Vindob. Cod. Hill XI. num. ix. fol 37.p.1. Ut hujus Hiftoriz fidem fuftentared Lambecius Commen-Jib. VIII. p. 76. plurimos ila lustres Scriptores, sed paulò recentiores, adducit, qui mirande hujus conversionis meminerunt incope Petrum Damianum , Bernardim J Bonaventuram , Albergarum Magnum , Fulher-tum Carnoteniem , &c., Viderint agui Judices Certeapod me haud parum laborat hujus Hi-Storie fides

GREGENTIUS, genere Arabs, Taphar, quæ Homeritaram erat Metropolis, Archiepiscopus, claruit ann circirer DXL, quem alibi atatis ejus hand fatis certus ad an CCCCLXX; collocavi. Vir gravis prudens & eruditus, Abramio Regi 4 facris & fecretiorfbus Conciliis. quippe cuius nutu omnia gerebantur. Prater # francesco cum Habano Judzo, de qua alibi, fcripfit lub nomine Abramii Regis Homeritarum Nausferiav, in titulos XXIII, divilam-I. agir elion, de hamicidio, & de impuro five. Sodonitico concubitu cam mafenlis. 11, Thed province , zu &cc. de incarratione, de falfo ceftimos mo & de fures, Il I. High mogning, de fornientione. IV The language, de adalteria : & endem modo reliqua Integrum opus hactenus didallo extat Grace Biblioth. Vindob. Cod. Theel, CCCVI. num, xxxiii, fol. 171. Homeritæ erant, non ifi @ 'Arbitras , ut ex Marciani Periplo affirmat Schephanus, fed Arabiæ fœlicis populi jaxta mare rubrum ad freti Arabici fauces fiti, ut Ptolomaus", Philofio: gius", uterq: Procopius "Lib. VI. & *, aliique tellanrur. Ad hos fplendidam lega- 7 tionem per Theophilum Episcopummist Con- †L. 18 4.4 flantius Imperator, qui cos ad Christi fidem De bella traduxit, de quo prolixe loco citato Philostor-Gazeni. CS. gius Hebrzi hane regionem frequenti numero metria L incolebant, & anre paucos annos Dungan or- Regtu & religione Judzus arreptî tyrannide fe Regem freit, gravifimisque persecutionibus Chriltianos afflixir, & ex omni ferè parte extinxit. Verùm eo ab Elesbaan, Auxumitarum trans

. PARS L

S.B.C. VI. in regem Homeritarum eligitur Abramius, vie ut videtur, Origeniana; ex quo Fragmentum S.E.C. VI. ALE D. admedum pius, qui Christianam religionem in- addacit istius temporis Scriptor Facundus & Ann. D. Actis Areta Martyris apud Surium Ollebr, xxiv. nam.xxix. xxx, &c. clarifime liquet. Abramio fucceffit Serdidus filius; fub cujus regni initiis Gregentius Decembr. xix. anno' DLH. magno fuorum luciu & desiderio vitam cum morte commutavit, in Cometerio magna fuz Ecclefix honorifice fepnltus. Vide Append. ad Difpat.com Herbane, & Nicephorum LXVII. c. 32. p.787. qui tamen Abramii non meminit.

ISAAC, natione Syrus Urbis Ninives Epif-\$40. copus, claruit circa annum DXL, Vitæ aufte-rioria amore ductus Epilicopatus (poute renunciavit, & in eremum discedens Anachoreta & Abbas factuseft, Pofteå in Italiam veniffe, & circa Spnletum vixifio, dicitur, (idem procul-dubio, de quo agit Gregorius Magnus Deal.lib. III c. 14.p.111.ubi mores ejus & miracula depingit ,) mihi certè in nullo magis memorabilis, quam quòd Monachos (nos spiam humiliter hnrrantes, urim ipfum Monafterii poffessiones que oblare erant acciperent, samplici hoctesponio refellit; Monachm qui interra poffeffieafenicer LXXXVII. quos Patricius & Abra-mius Abbates, in S. Sabz Laura prope Hierofolymam repererunt , Extant Grace MSS. Bi-blioth. Vindob Cod. Theel. CLXXIII, num.j. fol. z. iterúmque Cod CIV.num.vij. fol.118. & per partes alibi fapilis. Horum Sermonum Pars forfan est Marci Syri liber de regimine Newiserum , qui habecur inter codices Bareceianes mum. v. p.173. Incipit, Aura isis i riioper. Vide Caral. MSS. Biblisth, Bedleras, p. L. Variz cius Oranianes five Hamilia habentur Grace MSS. ibid. Ciaff. III, num. 207. Caral. pag. 4t. Ibid. num.116. Ifaac Syra Anachoretæ Homisa afersica XCIX. Cracè redditz ab Abramio & Ifagcio Monachis S. Sabz, Catal. p.44. Ex his fer-monibus, LIU. fed mutilin, confusos, & continua oratione fub zitulo Libre de contempte wurds Latine e diderent Magne Bibliothece PP. curatores Tom.XL edia. Note ff. In Biblioth. Vindob. ubi fupra Cod. CCCXXIV. num. vii. fol.172. habetur ex Ifaaci Syri Epiftola Fragmentum de Bapufease; quod incipit, 'làs 38 eleτο Βάπτισμα Ιωριάν συγχωρά, &c. Noftri effe vix dubitari poceft. De boc Isaaco Syro pluri-bus agit Cl. Lambecius Comment. Lib. V. p. 73. ubi etiam multorum errnrem notat, qui Ifaqcum noftrum Presbyterum Antinchenum vocant , cùm tamen ab Ifaaco Syro Antjochie Presbytero, cujus meminit Gennadius, longè diversus fuerit.

DOMITIANUS, Ancyre que Galatie

m.l. lines. Libellum au Vigilium Papam de conreveria, Maronitarum in urbe Roma, ex que nonmilla

flauravit, & Ecclessa ubique extruxit, sut ex Hermianensis iib, I. e. 2. & iiv, I.V. Cult. pag. 61-Iple liber dudum periit.

BARSANUPHIUS, genere Ægyptius, 548. feverinris vita Anochoreta , claruit imperan Justiniano circa annum DXLVIII.In Monafte. rio qundam juxta Gazam in Palæftina cellæ fuæ fe inclusit : ut per quinquaginta & am-plius annos nec à quoquam vilus est, nec terrenun quicquam deguliase dicitur. Que cum faifa effe crederer Euftochius Hieroful-Antiftes , & cellulam in qua vir Dei fese incluferat periodi juffiller ; ignis inde exiliena universos propernodum qui aderant combustic, fi modò vera nobis referat Euagrius hujus Szculi Scriptur I.IV. c.33. p. 408. Scripfit Barlanu-phius Quaffiones & Reffontiones afconcas varias, que , earum faltem pars maxima , habentur Grace MSS, Biblioth Vindob Cod. Theel. CIV. num.i. fol.1, p.a. hoc titulo 'Ex ras burreeren & iein nureie rume Ragenruchte. Leiernoue, Iling ione nations de to nerrio ; Aringless , Tè natione to to manle , &c Scripfit item Paranefin ; five Admanitionem ad proprium discipulum. Incipit Habetur Gr. MS. ibidem Cad. CCXXXIII. Part. I. pag. 184, 31. Habentur etiam Barfa-nuphii, ciufque difcipuli Jaannis Didafedia fiper variet quaftiembm menacherum in regio-ne Gaza, sive Epsstelanm aftericarum übri VI. in Bibliotheca Regia Parisiensi Godd. DCCCCXXXII.MDCX,MDCCLX.idem.proculdubiò cum prioribus opus,ut & doctrina illa Yoyadahie , quam Barfanuphius, ejufq; difcipulus Joannes, propter fratres ipfos confulentes. per qualtiones & responsiones ediderunt ; que extat Gr. MS. Biblioth Bedleien, Claff.III, num. zii.p. 61. Vide Catal. MSS. p.39.

JACOBUS, Baradem, cognomento etiam Zantalm, gente Syrus, Secta Eurychianus , claruit, fi quid video, circa annum DL, Severn Autiocheno , qui in vivis adhuc erat anno DXXXVI posteriorem fuisse testis est Nicephorus lib.XVIII cap. 52 p.881 & resipia loquitur, Severi quippe discipulus fuiffe dicitur. Et ta-men ante Anaftatium Sinaitam, qui Jacobitarum non femel meminit , finruiffe neceffe eft. Vie fuit obscurus & ignobilis, ideoque 2/9 + axes Erriemer inquit Nicephorus, propier famman. Baradam; cujus agnominis ex mente Orien-talium duplicem rationem reddit Naironna E sopi Part I pag. 41. vel à voce Arabicà Bardea, que clitellam fignificat , & pannofamatque lacerolum ejus vestitum denotat, vel ab urbe DUMITIANUS Angire que Casatta crosum ejus vetitom escosar, vel às unbe missorque actual production de l'actual de adroudor Center Appropriate a principo de la constitución de la consti S.EC. VI. profert Ecchellenfis En yeh. Pindie. Part. H. cap. Gus eft Patriarcha Antiochenns anno DLXI, S.EC. VI.

Sermo de landibus fides l'acobisarum , ex quo lo-Scriptores nonnulli Orientales eundem cum Jacobo Edesseno faciunt. Verum Jacobus ille Edrilenus, qui sar lEoxlu à Syris Dotter appellarur, nollro integro ferè faculo junior erat, cujus /fp-ani pallim in Syrorum Breviariis legontur. Opus etiam Mor-Lacobi Edeffens de Baprifme in Bibliotheca publica Tubingenfi fe MS.vidiffe testatur Hortingerus Biblioth Orient cap. 2. pag. 191, Tertius erat Jacobus Epifcopus Sarugensis (Sarug utbs est Mesopotamiz propè Harran five Carras) fide orthodoxus, Edeffeno 212te par, eujus Hymni antiqui aliaque opera eleganti Rylo composita iu Monasterio S. Maria de Cannubin in monte Cibano hodiè affervau-

tur. De his plura F. Naironus p.48, 49,50.199. Liturgia ejus, live Oranie Enchariffica extat apud Athiopes , telle Cl. Ludolfo Comment. Librop. lib,III. cap. 4, nam. xxxi. p. 140.

GORDIANUS, gente for (an Siculus, S. Benedicti discipulus, claruit circa annum DLV. Sancti Placidi Martyria focius & famulus ouem una cum Martyrii fociis, a Mamucha Agareno Barbarorum classis Præscuto occisum, sepulturæ mandavit, & mox Conflantinopolim perens, jubente Justiniano Imp. Friem as Passioneus B. Placed et XXX. focuseum Gtacis literis prolixò descripsit, Tandem in Siciliam rediens, apud Syracufas V.tam cum morte commutavit. Extar ejus commentarius in vetustissimo codice MS. Bibliothecz Vaticanz à Surio Latine edi-

\$60. p.196,

tus Odsør.v.

\$15.

MARTINUS ex Abbate Dumien & Bracarentis in Hispania Episcopus, clasuit anno DLX. Pratet alia alibi memorata, extante jus opulcula lequentia; nempe Liber de superbia & bumstnate; Liber de tra ad Wittimirum Epifcopum; Liber de Paschase; Epsstala ad Bonifacium Epsscopum de trinà mersione; Epsstala adversus fuperflitiones. Hzc omnia ex Cod MS. Ecclefiz Tolerano descripsit, seque, una cum Martini fermula vica benesta, cjuidemque fensennes Parrum · Etypriseum , ex codem codice correctis & emendatis, in collectione sua Conciliorum editutum effe promifit Card.d'Aguirre, teste iplomet None Gone, Hith. p.92.

160 Vide Part.I. P.235.

VENANTIUS FORTUNATUS Episcopus Piciaviensis claruit anno DLX. De e jus operibus, in Hifteria liuraria, Part.I.pag. 195, actum eft. In his etiam locum meret vita S. Paierni Epifcopi Abrineatenfis qui obiit anno DLX V. quippè quam & Cod. MS. infcriptio, & styli gravitas Fortunato nostro vindicant. Martiano Abbati , qui id muneris ei imposuerat , dedicavir, Hanc ex sikedit Herest alliant crutam nobis dedit Toann, Mabillonius ad calcem See. Beneatt. 11.p.1100.

101 PARS II.

sh Ann. D. 26.p.280. 131 plura Naironus lib.citat. p.28,19. Ob invictam in tuenda fide. Catholica con- 30 Anne D. 35 42 & Differt, de Marenien num, xv.p.18, num, frantiam , non pauca fub Juftiniano paffus Vide Part. nevi. pag. 38, 39. &c. Catechismo subnecți folet est, plura sub Justino ejus Successore, ab eo in exilium miffus; quo tempore, multas tum ja

non uno loco ipie non docet. Moruto demum Gregorio qui Sedem Autiochenam u'urpaverat, polt XXIII. annorum exilium Throno Patriar chali restituitur anno, ut volunt, DXCII. recitius incunte anno DXCIV Heraclii Imp. anno XI. Reverfus , Morius xxv. Feria quarra fanctæ Hebdomadis Orgtionem de Pace ad Antiochenos habuit Hanc fe legisse fatis innuit Nicephorus lib. IV. cap. 44. fed Anastafio juniori perperam tribuit. Nos eam inter deperdita Anaftafiana olim repoluimus : Sed extat Grace MS, in Biblioth Vindob, inter Codd. Philolog juxta Catalogum Nofictiones Cod. LXXIV. num. xvi. fol. 203. ufque ad fol 206, 8c hoc habet initium , "Lower , and maker Ergany , tol rears Emery , Topan of Testidos Esperas . Tare WANTER PORT, MOR TENTER FRATOR Broum , weit rolle de Deter rare bragerer dury met piefena meje emacilie, digaa proculdubio qua in communem lucem toducatur. Ibid. Cod. Threl. CCCV, fol. 193. habetur ejuldem Oratio de variis anima fal-, vanda . & paritentia agenda modis , que ita incipit Eugen ale the med Beaxles, in grainhan & Belg it ar Brite rai Clan Der gat Grainuper für arn Sport was it don't can perale pour De was it duti and Aupieus durielas byneinum reinus , &c. Cod. Theat. CCXXXIII. num. vii. 4 fol. 92. ufque ad fol. 101. Oracio de Fratribus in Chris As merinis, Incipit, Ti rum ofuten dament xime recensitas , in Bibliotheca etiam Vaticana affervari , teftis eft Poffevigus. Ibid. Cod. Theel. LX.num. iv. fol. 181. & Cod. CLXXXIV. num. xx. fol. 118. item Cod. Hift. LVI. num. xli. fol. 184. Demenftratie magnam & angelie am effe fumme Sacordoru dignitarem , nee Sacordorim judicari poffe à laico, fed tantiem ab alio majore facerdore , quemadmedin & Canones affirmeur. Principium, Er reconnentacione ineia อักลnare & Augus Riener & ne, Sec. Quis fueris

fticam condidit , vel quo tempore vixerit, me plane nescire fareor. Plura de eo inter scriptores incerta etatis fuo loco dicemus. Habetur eriam hac 'Artilege Anaftefiane in Bibliotheck Regiã Parificuli, tefte Labbeo Biblisth, Nov. MSS. Part. H.p. 82: Quod vetò inter Anaffafii opufcula endem codice contenta, recenfet Queffienes et Reforfisnes II 1.In illud Proverb. Sagrenna adificavis fibi domum 11. An centinae communicandum corperi Christi? viderint qui codicem MS.infpieere pollunt, annon prior eadem plane fit cum Qualt. X L/1. Editionis Gresferiane, pofterior cim Qualtione VII. Qualtionum & Responsionum opus à Gretfero editum , beneficio Cod. Vindob, Theel. CLXXXIV, num.xxii, non exi-

hic Philophilosophus, qui Historiam Ecclefia-

guosupplemento augeri potest; in quo nempe Qualtiones quadam Grace habentut, qua jam Latine tantum extant; & actorum quorundam ANASTASIUS ex Monacho Sinaira fa- nomina, ex quotum operibus quarftiones & refpoge 5.5.C. V. ab responsiones desumpte sunt, que in Gressoriaan CCCC. na editione sustra quaruntur. Codex etiam "Thou. X.L. num. Ixxiii. quo Obpis Anafrasii

continctur, & Greiferiene multum differt ; tam respectu ordinis, quam ratione variantium le-Orionum , & nonnullorum additamentorum. Quin & imago Christi crucifixi, quam à se delineatam operis fui cap.12. inferuit Analtafias, quamque omnea, qui opus fuum descripturi funt, per filium Dei objurat ne omirtat, à Gres-(ersand longe discrepat, cujus proinde ectypum ari eleganter incifum, ex antiquo illo codice Cafareo exhibet Lambecius Comment. lib. Il 1. p. 164. ubi illud observatu non indignum eft, quod Servator nofter cernitur cruci affixus non tribus , fed quaruor clavis. Denique Oratio in Transfigurationem Christi ; quam in fine mutilam edidit Combefifius, ex Cod. Czfareo inter Hifl. XLV, num. ss. suppleri porest; caque additamenta exhibet Lambecius Comment. lib. Vill. pag. 117. Inter Codices Baroccianos in Biblioth, Bodleiana Cod. CXCLVII, fol. 163. habetur Sermo Anastasii Patriarcha Antiocheni ali ri ner' sizire, i.e. ut arbitror, de illo quod bomo ad imaginem dei conditus fio. incipit, Ana je bei Dit r),&c. An noftri fit non liquet. \$64.

THEODORUS, Iconii Episcopus, claruit imperante Juftiniano, forte circa annum DLXIV, de anno enim non ita certò pronungiare aufim : Rogatus ab Epifcopo quodam cujus nomen reticet, quem quidem alis Zozimum, alii Zenonem fuille fabulantur, ur vera ac germana Cyrici & Julietz Martyrum , qui Iconii orti funt , Acta perveftigaret, id in fe recepit Theodorus, & perlectis que tunc pro-flabant Actis, ca falla, nugacia, & á Maoicheis plane conficta deprehendit, ac proinde ranquam ranarum, & graculorum auty pararejecit ; aliò igitur fe vertit, & diligenti inquifigione facti ab indigenis, viris patriciia, pri snaque inter l'auros generis claritate fulgentibus , & Julittæ afinitate junctis , per Marcianum várum religiolum, ac Justiniani Imp. Notariorum tribunum & cancellarium, ejulque alsessorem Zenogem, que hac de re disci poterant didicit , & Epiftolam proinde historicam ad Episcopum scripsit , qua Martyrium Julitta Matris& Ciryci puctuli triennis luculenter exonit, qui sub persecutione Dioclesiani xvii. Cal. Aug. Tarfi in Cilicia paffi funt. Hanc cruit & Grzec-Larine edidit Fr. Cowbennus inter Acta Martyrum antiqua Parif.1660,800.pag. 221. Epiftola brevis eft, ac genuina videtur, neque aliquid à gravitate & pietate Christiana alienum continet. Acts quorum meminit Theodorus ranquam à Manichais confecta, eadem proculdubio fuerunt qua in Decreto Pfeudo-Galefiano ut apocrypha damnantur. Intrrim notari meretur memorari à L. Allatio de Simeon, p. 91. Theodori Episcopi Martyrium SS. Martyrum Cityci & Julittæ & Theodori noftri historia , ur ex initio liquet , plane di-Frei meg rür naha onippare dubes verium. Pr. Thiomslyses & A deductions directly beise via Ciliana. Nec tamen idem cum Actis, que Latine ex Metaphrafte exhibet Surius Inn. xvi-

madre dicus, (quo nomine vocari folebant S.E.C. V L qui in Indiam, mercature exercende, vel fidei ab Ann, D. prædicandæ causa, navigabant) claruit fub Juftini persoris impetio, circa annum DLXXVI, Scripfit exp-fictonem Hiftericam & Anagogitextam, priemifså Preiheoria & Difqueftione. de Pfalmorum cenfirmient , alufque necel bue perunentibue, Extat Gruce MS. ni fallar, in codice Celberrine 1476. Vide Dufrein. Glef. fer. Gree. in voc. 'Irhmandene. Fragmentum habet Corderius Caren. Gree, in PS. XVI. verf, 14. Edita est etiam ejus Tepographia Chra-Biana, ejus faltem pars non contemnenda, 1 Nic. Thevenotio Bibliothecario Regio Parif. 1663. Extant Bibliotheca Vindob. Cod. Theel. juxta Lambersum IX. num. ii. & fol. 28, usque ad fol. 14. Cofina nofiri Differratio hactenus inedira, qua falso probare annittitur Co-lum non elle spharicum, sive rotundum, sed cam opinionem adverfari naturz rerum . &c ipiis facris literis , nec ullos elle Anipodar , qui in contrarià parte terra adversis vestigiis stent contra noftră vestigia. Titulus & principium ita fe habent ; Heis ros zesmani(m Burantins, an) Paretale tiras Alysenes & Legres, Korpa & Tedespo MASE. Della ple isi Bameiraene per ainis all \$ roment ginalo, at à buarde rum tien, on ule то фоги тов женунатия торвани , &c. Confer Lambec. Comment, I. III. pagin, 21. Extat presitio Colme Indicopleufte in Eugestium fernadum S. Lucam , unde conficere licet , commentarios in S.Lucam (cripfiffe Prin. ONG I ARREC & SEITH T EVRYSLASES & SENSIONE work The xerioraries drayed hady bearithen, and ca saelier web a starmater. Hige in oundam Tetraevangelio MS. reperit Cl. Galeus, 1d unicum adhuc monendum reftat, L. Allatium Cofmam nostrum Chronici Alexandrini Audorem facere Confeni de purgat. pagin-942. Qua verò ratione ductua id affirmar, plane nescio. Imò Chronici iftius compilator circa inclinantem impetii Heracliani partem au-

no circitery DCXXX, visit.

BU S T R A TUS, maguse Ecclefic CP.

77K.

(the Eurychio Partirarchi Preshyrer, clamic preViete Partir, client pregregal anno DLXXVIII, cell visit any made disciple Preprofite De City attention of the control of the profite Preprofite De City attention of the control of the profite Pretrained Partirarchic Again anno DLXIII ex MonBox epitima bib. Scrippin practice detrained Partirarchic Again anno DLXIII ex MonDLXIVII chie limpin Moderation, sit activities midia; relitions midia; relitions midia; relitions made DLXIVIII obbit anno midia; relitions non DLXIVIII obbit anno midia; relitions midia preprint profite Preprint preprint preprint preprint pre
relition of the pre
print pre
print pre
relition of the pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre
print pre

SEC. VI.

quam în laudem Entychii , quem miro amore th Aus. D. profequebafur, in magnà Ecclefià paulò post defunction Eutychium habuit Euftratius notict.

IOANNES Mare dictins, gente Syrus, Maronitarum dux atque antelignamus & ut vo-lunt nonnulli, partis fur Patriarcha Antioche-·80. nus claruit circa annum DLXXX. ad vergenzem quippe Szculi fexti partem ab Abr. Ecchellenfi relatus. Maronis nomen traxifie à Monaflerio S.Maronis ad Orontem fluvium prope Antiochiam, a vetuftiore quodam Marone Prefbytero & Monacho condito, cujus apud I heo-doritum in Hiff. Relig. Chryfoftomum, & in Actis Concilii CP.fub Menna frequens fit mentio; totàmqi gentem Maroniticam exinde denominatam effe, denique Joannem nostrum ho-minem Carholicum fuiffe, & pro fide Catholica adversus Nestorianos, Eutychianos, & e. fortiet fletiffe; contendunt tecentiores Maronitz, & ex Syrorum monumenris probare conatur Abr. Ecchellensis ipse Maronita Epist, ad Joan. Morin. inter Epp. Orient. Lond 1682 Ep. LXXXV.p. 450. Verum reclamant alii , & in his Joann. Morinus Prafat, ad Ordin. Syrer. pag. 312. qui Maronem nostrum Monothelitam fuuse, air, ne-

que ea que scripfit Catholicum effe demonstra-

te, cum certum fit hareles posterius natas cum

anteriotibus depugnare, & contra eas cum Catholicis fortiter stare. Certe Gulielmus Ty-* De Bell-S. rius *, qui penè inter Maronitas vixit , Maro-LXXII.cs. nem hareitarcham diferte vocat ejulq affectas ab eo Maronitas dictos D.annos in pertinacia fui perstitisse tradit, tandémque apud Aimericum tertium Latinorum Patriarcham Antiochenum errores suos deposuisse. Scripsit Joannes fermone Syro Commentarinm in Line graus S. laceri , ex quo aliqua Latine profert Ecciellenfis not. in Catal. Hebedjeje , num. ii. & iv. Doctiffimas etiam elncubrationes contra Neftorianos, Monophysitas, aliosque hareticos, uarum vetultifiimum exemplar Syriace & Arabice scriptum apud se habuiste testarur idem Ecchelleufis Epift. prædict. ad Morin.earúmque titulum Arabice& Latine exhibet ibid. p. 454. Ex prædicto Commentario non pauca citat Syriace & Lat. idem Ecchellenfis in Eurych. Findle, Part. I. cap. 6. p. 93 cap. 10. pag. 129. C. 11. pag. 170. Part. II. cap. 30. pag. 490. Addit, Maronem & propriam Liturgiam composuiste, uz & hodie Orientalibus in ufu est , seque eadem Commentaria brevi in lucem emislirum. Longè pluta ex hoc Maronis Commentario Syriace & Lat. profett Naironus Maronita Empl.p.118.149.161.175.229.260.319.328.331.361. 373. 377, 382 & Differt. de Marenirie pag. 41-41. lu hac Differtatione penè unice id agit , ut oftenderet Maronem ex Monacho Abbatem fide Orthodoxà fuiffe imbutum, magno in bonore ab Heraclio Imp. nondům Monothelizà habitum, & adversus Monophysitas & Monothelitas tum voce, tum feriptis valide decertalle;iplos verò Maronitas fempet fuife Catholicos, fideique Catholice vindlees acerrimos, quorum proinde adverfus Eutychium Alexan-

to hanc Naironi affertionem non leviter oppu- s.E.C. v f. guaret Rich. Simonius lib. de fide de morsbus Oceanalium cap. 14. Causam hanc defendendam. in se denuò recipit Naironus Emplia Part. I. p. 62. ulque ad p. 81. quin & fusiorem Responsionem ad R. Simonium fe editurum promisit pe 79. Ad atatem Maronis noftri quod attinet, fub Mauririo Imp. claruisse diferre testatur Eutychius Barticides Annal. Tom, II in Mauricio.

584 ANONYMUS, Comobii Reomaensis, A Reemas tivulo tractus Ternodoreniis in Burgundià dicti, Monachus, clarust circa annum DLXXX. Cum enim Joannes, de quo anir, obiit circa ann. DXXXIX. quæque de eo habet , fe num. x. ab Agrippino Diacono Agreftii (qui Joannem adhuc in vivis agentem viderat) filso haufille tradit , boc circiter tempore claruille neceffe eft. Scripfit vicam S. leannis Abbatis Remaerfit, que ex MS. Cod.S. Germans Praienfis habetur apud Mabillon, See, Benedid, I.p. 633,

THEODORUS primum Monachus, deinde Abbas / fi in re obseura consectare liceat) Palaftinus, Ledura @ Coberod @., rlei re Bries noi igulada descrapiras yeadla, Dollifimus Phitofophus, Drvints pariter, externifque literis erudi-144 , claruit circa annum DLXXX. Leontii Byzantini primum Advocati , deinde Monachi magistet erat. Ex cujus ore omnia pene sua de Settu & Herefibus haufit Leontius. Habentur Biblioth Vindob, Cod. Theel. CLXXXIII, num. isi. Scholia ex Theodori nostri ore excepta de diverfis contra S. Trinitatem harefibus, que fic incipiunt ; "Appere Tu Appir , o "Aen@- Tene Carerares lasys you reste direct, &cc. Hac an cadem fint cum its que in Leontii ediris labentut videant quibus codicem MS. inspicere fas fit. Scripfit porrò Theodorus Explicationem 🕬 Driver gai Bearrienier narefrer. Ex qui Excepta Grace MSS, extant codem Cod. Vindeb, num. vi. fol. 143.

GILD A S Britannus, Iltuti discipulus, Monachus Bannochorenfis, claruit ann.DLXXXI. VidePart.1 Hunc Epifcopatum annis aliquor fumma inter Apol. 218 Brirones cum laude tenuille affirmat D. Blon- Hicton dellus . Que quidé unde hauserit vir eruditus , Sechlle, 75; plane nescio i Neque enim ante eum quispiam id tradiderit. Fpissola & Historia Gilda nova editionis , ex finceriori codice à Cl. Galeo adornanda fpem in Hifteria Literaria Part I.fecimus. Præftitit id jam vir doctiffmus , & Gildam ex vetufto admodům codice Cantabrigiensi recudit, fordam & absurdam interpolationem in marginem rejecit, variantes lectiones bona fide exhibuit. Exrant hac Opufcula qualia ab eo edita Rev. Anglie. Serips. Tom. 111, p. 14 Willelm Malmesburienfis tibro de Autionita Eeclefia Glaftenienfis, & Galen inter Scriptores Britannicos haud ita priden edito. Tom: IH; p. 206. hoc de Gildi habet; Gildas neque infulfm: neque infaceim Historicm, cui Britanni de-bent siquid notitia iuter cateras genies habens, multim annorum ibi (Glastonik) exegis, tech fantlitudine capem. Ibique Anno Demini DXII, de medio fallus , in verufta Ecclefia , ante Altare, drinum, Gulielmum Tyrium, & Morinum vindi-Sc. pag. 67, 63, &c. pag. 87, 83, &c. Cum ye- εβ/εραίωι. Ubi in annum emortualem mendum Rass II.

48 au

Sæculum Eutychianum.

114 S.C. VI. irrepfiffe plulquam verifimile eft, cum Gildam fecunda Sancta & Magna Hebdomadis Princi- S.C. VI. ph Ass. D. non ante annum DXX. natum elle Scriptores pium, Ays le est reuseer dirayinguireer, &cc. Bj. ab Ann. D. noftri constanter tradant. lioth. Vindob. Cod. Thest. V. mum. visfolians p.

în Hispanis Episcopus, claruit ann. DLXXXIV. Extant Epiftolæ aliquot hactenus ineditæ;nempe s. Epifiela ad S Gregorium; Papam. 2. Ad Uxoren lobi , Feria quinta Magna Hebdoma-Epiphanium Diaconum iuo & Severi Epilcopi, ut videtur Malacitani nomine, in qui oftenditur Angelos effe totius corporis expertes. 3. contra quosdam qui credebant Epistolas de cœlo cecidife. Descripte funt he Epistole ex codice MS. Toletano, quas prelo patavit Card, d'Aguirre, ut) in metitie sua ipse nos docet pag-100. Et fidem quidem fuam hac in parte liberavit Eminentiff. Cardinalis, editis his tribus Epi-Rolis Conc. Hift. Tom. II. p. 427. Scripfit Licinianus & alia quadam, refte Isidoro Hispaten-& de Seripe. Ecelef. cap. 19. p. 89. & in iis praci-Eutropium Abbatem, postea Valentiz Episcopum, qui ab eo petierat, quare bapuicaus m-Epistola periiffe videtur. Subdit Ifidorus, Licinum Constantinopoli occubuide, veneno, ut ferunt , extinctum ab amulis. De Liciniani opuículis, & Picudo-Maximi in Chronico circă illa fingendi licentiă, non pauca notavit Cl. Antonius Bibl, Hift. ver. lib. IV. c. 2 p. 211. &c. Epi-

\$84.

190.

B-101.

2. II. In Ishum, Feria quarta Magne & Sancez LICINIANUS Carthaginis Spartariz: Hebdomadis Principium, Eucopes to via stagicili Hispanii Episcopus, elaruit ann. DLXXXIV. sectleise via 018 cealairtha 1160 Alyan, &c.ibid num. x. fol. 232. p 2. 111. In Proditionem Chriffi, & in dis , hoc initio, are zarie abgliffife il reiches rus ginus belynerus, &c. ibid.num.xi.fol. 216.p 2. IV. In Pofftonem Christi, et in labam , in Parafeeve Magnæ Hebdomadis. Incipit, Miya-And merdy in the xaciruala, 18c ibid. nuns. xiii. fol. 232. p. 2. Extant etiam in Bibliotheca Bodiciana Cod. Baroc. CXCIX. In omnibus his Sermonibus Leontius Presbyrer CP. infcribitur, arque idem cum Advocato, libri de Sectio compilatore, videtur. JOANNES, Epiphania que Syrie nrbs

erat oriendus, non ut Voffius, domo Antiochenus ; uude ipium iule re motirlu esi ergleriai vocat Euagrius *, ipie Epiphanientis, ejuidemque * Lib v. c, temporis Scriptor. Claruir Joannes an. DXCI. \$1.7.445. Scripfir Historiam rerum gestarum ab extremis Justiniani temporibus, usque ad Mauricii tempora : nempe ad Junioris Cofrhois Perfæ fugam ad Romanos & ejuidem reftitutionem per Narfetem Mauricii ducem, quod contigit anno DXCL Perperam hanc confundit cum Joanne Rhetore, de quo fapra Vossius ; uti De Hist. perfpicue oftendit Cl. Valefius annot. ad Eua- 610. 9. 478.

eruit edidito; Dacherius Spicites Tom.II.p.468. grium p. 61. AUGUSTINUS Romanus, primus Cantuarientium Archicpifcopus , claruit anno Vide Part J DXCVI. Pauca ab co scripta hodie superfunt, P.167. immò, si Interrogationes ad Gregorium misfas excipias, forfan nulla. Scriptis quidem ejus accentinimus librum fatis prolixum de conter fatiere Novisserum , qui in Bibliotheca Publica Cantabrigienfi MS. affervatur. Verum qui primus monuit . oculoque minus attento librum perluftraverat eruditiffimus H.VVhartonus,pofied deprehendit Augustini nostri illud opus non ese; nec notam fronti appositam [Liber S. Angustine Cant.] aliud sibi voluisse, quam codicem istum ad Bibliothecam Monasterii S. Auguftini Cantuarienfis olim pertinuife: Iftiufinodi enim notæ in Codicum MSS, fronte non rarò reperiuntur. Hec Lectorem nescire nolui, ade óque integram illam periodum ex Historia no-fira abeste jubemus.

Visan S. Conferia Virginis, & Conversionem B. Eucherii Lugdanensii Eziscopi, & Galle Veoris ejus. "Ubi num ii. se hac & SS, Fratribus Ura-" nio Presbytero, & Celfo Subdiacono, qui "Confortiz dum viveret adhæferunt necnon ** & Aureliano Presbytero, qui usque nunc, in-4 quis, ad fepulchrum ejus Deo fervit , referener tibus audiviffe teltatur. Eruit bane vitam ex MSS codicibus Cl. Mabillonius Sac. Benedill.1. P.148.

ftolam ad Gregorium Papam de libro Regularum

claruit circa annum DXC. In literas retulit

ANONY MUS visa S. Confertia autter,

AUCTOR ANONYMUS virz S. Se-190, quani circa ann.DXC. claruiffe videtur, utpoté ipfi Sequano atate par, quem miracula edentem se vidisse refere. Scripsit vitam S Sequani Abbatis in Eurgundia, quam edidit Petrus Roverius in Historia Reemacessis paulo emendatiorem ex codicibus MSS. Joan. Mabillonius Sac.

Benedill. 1 p.163. ANONYMUS vitz S. Eparchii auctor, elaruit Eparchii aqualis eodem tempore circa annum DXC, Mandavit literis vitam S. Eparchii Abbat is Inculifmenfis, quam experantiquo Codiee MS. edidit, fed flylum paffim immutavit Laur. Surius /w/. i. Magis genuinam Cl. Ma-

billonius Sec. Beneditt. Lp. 167. LEONTIUS BYZANTINUS Ad-

STEPHANUS Episcopus Hierapolitanus. claruit circa annum DXCVIII. Scripfit librum de Voia S. Golanducha martyris , que ex Magorum Perficorum genere , Almodocho Patre , & Myzucha Matre, prognata, ad Christianos tranfiit, à Magis proinde multis verberibus & tormentis graviter excruciata, diuturnum & labo riolum martyrium pertulit, tefte Enagrio , qui hoc ipfo vivebat tempore, lib.VI cap. 20. pag. 419- Cui uderve Cora dicitur, quòd poftmartyrium superftes , relica Perside in Romano-Vid. Part J. vocatus.deinde Presbyter, tandem Sancia: Sa- rum fines anfogit, Hierofolyma pet iit, tandémbæ prope Hierofolymam Monachus, claruit anque Hierapoli, relicto faculo, ad immortalem no DXC, Extant MSS, variz ejus Otationes, five vitam concessio, Stephano Episcopo funus Homiliz : nempe I. in lobum , habita Feria e jus fplendide & honorifice curaute Refert hae

aliáque,

S.EC. VI. aliaque, exiplius Stephani, ut videtur, Cor ab Ann. D. tario Nicephorus lib.XVIII.cap.15. p.\$40.Ejiif-

dem martyris meminit etiam Throphylacius Simocatta Hift. lib.V.cap.12.

LEONTIUS Neapoleos, five ut ipie vo-600. Vid. Part, L cat, Hagiopoleos, in Cypro Epifcopus, claruit alii D C X X X Varia ejus Opufcula ex Synodi Nicena II. Act, IV. in altera hujus operis parte enumeravimus. Addunt aurem Niezni Patres, ipfum & alia quædam foripfiffe,& Mauricii Imp. temporibus floruiffe. In his fine dubio crant Loci communes Theologici, ex Scriptis

SS. Patrum urplutimum contexti, in duo vo- s gc. vs. lumina digefti; quorum priori , var Brias titus ab Ann. 12, lum fecit, alteri , var artgurirer. Posterius ad manus fuas pervenisse, testis nobis est Francisc. Turrianus in opere quod scripin de Hierarchiess erdinationibus Ministrorum Ecclesia Catholica adverius febifmaticas vocationes, Edit. Diling. 1569. nempe lib.l.cap. 11. Quos etiam Locos commu-nes citat Sirmondus Not ad Facand. lib.lLcap. 4.p 18. Scripfit item historiam vitz 5. Since nu Abbatis, cognomine Stulii, quam Latine extulit Surius Julii I. Extat Grace MS. Biblioth, Vindob. Cod, Hift, juxta Lambee. XII Lnum i.

SÆC. VI.

Concilia hoc Sæculo habita.

- R OMANUM I. anno DI. x. Cal. Nogatum, qui apud Theodoricum Regem falsò accufatus, à Synodo hanc in rem coactà purgatur. Extant Synodi Acta , una cum Theodorici aliorumque, hic de re, Epittolis Cene. Tom. IV.p. 1323. Varias Actorum lectiones ex divertis codicibus MSS, dabic Baluzius , Nov. Collett. çol. 1463-
- ROMANUM II. PALM ARE dictum, 502ab LXXXI. Episcopis, anno DII. viii.ld Novembr. habitum, quo Symmachi electio a Schifmaticis fapiùs impetita iterum confirmatur, 80 Lex quam tulcrat Bafilius Pratorio Prafectus, tanquam Ecclesiastica libertati nimium repuguans, abrogatur. Extant hujus Synodi Capitula VIII Cone. Tom IV. p. 1333. Hanc Synodum ediro libello Apologetico defendit Ennodius Ticinensis,qui bibetur ràmintet Ennodii Opeza,tùm ubi fupră p. 1340.
- ROMANUM III. anno DIII. eådem de 503 causa habitum, quo Acta prioris Synodiconfirmantur, & Ennodii libellus in Syuodo recitatus communibus suffragiis comprobatur. Extant Acta Conc. Tom. IV.p.1364.
  - ROMANUM IV. à Symmacho & CIII. Episcopis anno DIV. Calend. Offsér. celebratum; quo bonorum Ecclefiafticorum invafores, etiamli facultate etiam à Rege impetrată, anathemati subjiciuntur. Extant Acta Conc. Tom. IV p. 1371-
- AGATHENSE in Provincia Narbonenfi à XXXV. Episcopis anno DVI. iii. Idus Sepsembr. vel ut alii, v. Cal. Seprembr. ad Difciplinam Ecclefiasticam pristino vigori testituen-dam, habitum. Extant hanc in rem Canones XLVIII. quibus XXV. alii postea accesserunt, Conc. Tom.IV.p.1381.
- BYZACENUM L in Provincia Africa Pars II.

- Confulari , à quampturimis Africe Episcopia anno DVII. celebratum ; quo , non obstante Thrafamundi Regis Edicto, decretum est omnibus Ecclefiis Pattoribus dellirutis novos Episcoposeile subrogandos. Vide Ferrand. Diac Vit-Fulgent.cap xvi.
- AURELIANENSE I. ad Ligerion fl. præfentibus Episcopis XXXII. anno DXL vi. Idus julius à Clodovaro Rege convocatum. In quo plurima ad Mores , Ritus , & Confuetudines Ecclefia utilia conflituta funt. Extant Canones XXXI. Conc. Tom. IV p. 1403. & cum notis fuis & Observarionibus apud Car. le Coint , Annal. Eccl. Franc. Tomo. L.
- p. 279-BRITANNICUM anno, ut volunt, fed Scriptores utplurimum recentiores , DXII habitum. In quo Dubricius Urbis Legeonum Archiepif-eopus constituitur, I heliao in fede Landavensi fuccellore facto Capgrav. in Fit. S. Patric. Bal. Cont. I. cap. 58. p. 55. Spelm. Cone. Bris. Tom.
- SIDONIENSE in Palæftina ab LXXX. Epifcopis Eutychianis ad damnandam Synodum Chalcedoneniem, Anastasii Imp. summi harefis Eurychianz fautoris juffu, anno DXII habitum. Videfis Marcellin, in Chron, ad hunc annump. 53. qui infament & irridendam Synodum. vocat, & Flavianum Antiochiz, & Joannem Palrenfium Epifcopos, quod cortum hunc facrilegum refellerant, in Callellum, quod Petra dicitur exules missos fuisse, ibique Flavianum in Domino requieville refert, Confer Euagr. lib. Ill. cap. 3a. Citatur etiam harc Synodus Conc. Nic.U.Act.I.
- ILLYRICIANUM I. anno DXV. à XL. Illyrici & Gracia Episcopis celebratum. Quo, occasione Thessalonicensis Episcopi ob metum Imperatoris cum Timotheo CP. communicantis, Epifcopi in unum convenientes per professionem in scriptis factam, ab co, proprie li-

513.

Sia

S.B.C. VI. cet Metropolitano", difcedunt , mifsifque Romam sabulis, fe cum Papa communicaturos effe io feriptis profess sunt. Vide Theophan. Chronegraph ad Austasti ann. XXV-p.:39.

4FE. ACAUNENSE in Integradiá no DXV. visit stronguli, Zinc. Specialistic, District, Cali, Maisi, A. L. Haisi, 6. TARRACONENSE in citeriori Ilipanil propie marca. X Epifeopia. samo Divisi. vinil 40 greath habitum. Extracted Disciplina Eccleratives Capitala XIII. oz. Epifeopa discciplina control of the Epifeopa discposition citane 11 and in the International provincialem canon-caret. Quo verò fenia di acetiligonalm et pluri buil diquirit Card. 44 puirre Gene, Esip. Leon. Li Differe. XL yid. Neste. vipu p. 62.

Pr. GERUNDENSE in Catalouil, anno DNVIII, till myses IVI. Bigiographic blotten. Errare que ad Dicipliana Ecclésitiona C. Lianariare deberacionen precipe detauminin hoc circlet tempore, red actio 8 loss & anno, synod caugladin Galliano, qui herrariota Arianu corian Remipo diviativi obmaciciona, ad indem Carboliano correction 8, loss de la compositiona del montre del compositiona del consistente del consistent

PAONENSE in Gallii Narbonenfi, in Provincia Viennenfi à XXV. Epifeopis auno DXVII Calend Older, celebratum. Extant ad refitmendran Difeiplinam Ecclefillicam Canones XL-prefix à Avit Viennenfis Trachori Jistimondi; Binji, Albafejinzi notts illulirati Conc. Tom IV-p. 4373.

LUG DUNENSE I. anno DXVII. ab XI.Epifcopis . adversus Stephanum quendam, inceftus crimine pollutum, habitum. Extant Canones VI.Conc.Tom.IV.p.1884.

giè. CONSTANTINOPOLITANUM
1. 4 XL. Epigorja, amo BXVIII. Indir x.
celebraum Que concili Chiecolomenia, Loni Pipar Jampenii & Macandin Grai Bique
celebraum Que concili Chiecolomenia, Loni Pipar Jampenii & Macandin Grai Bique
chi refilirut inat; yerenu, alique chiedon
Concilia seleriti indemati Estrai, GracLat,
spilat Systellat ad J Dan. Co. Clettoroma &
Monadroma Ecclife. Anicolome adversia
Severum, ad hane Synodom fiparilensi shid. p.
31. Monadroma finali Synodom julium jold,
p. 31. Monadrom finali Synodom julium jold,

p. 17. Joan. CP, aliorúmque aliquot Epiflela S.R.C. VI. de hác Synodo ibid. p. 186. Ex quibus hiquido 3º Ann.D. conflax, quanto Fider zelo, quanto oblitinata animi conflantiá, pro reddendá fio Synodo Chalcedonend figina stepno Severi. Petrika Zoarz, damnatione, apud Joannem Partiarcham laborarum Monachi, totifique Kegiz urbis popularios de la conflatina de la c

lus.Quod eft factum eft.

TYRIUM anno DXVIII. Septembr. xvi.habitam: QuojAcha legitima Coucilli CP confirmanuru-Extet Gr. Lat. Epifiela Synodalu ad Concilium CP.ubi (upra p.193)

R O M A N U M V, anno DXVIII. fab Hormidia Pontifice habitum. Quo , fancis came Ecclesii. CP, concordia , de Acacii, Euglierali, se decedonii nominibuse è Diptychis expusu. Se decedonii nominibuse è Diptychis expusu. Eugliera de la constitution de la constitut

CONSTANTINOPOLITANUM

II. ab Epiphanio Patriarchi, anno DXX. collecium. Extat Lat. Epiplala syrodica ad Hormufdam Papam, inter ejufdem Epiflolas Conc. Tom.IVp.1144. no

524

SARDINIE NŠE ab Epifoopis Africa.

su in Sardinii, fish perfectatione Tranfarmodi
vlandalorum Regie suulantibus , anno circiter
DNXI, in controverfia de Gratil Del, it Hamano Arbitrio celebratum. Extat Epifela 53seida refipoolis ad Joan Almestonium, jolique
Monakoo Orientales Conc. Tom. IV.p. 193. &
monator orientales Conc. Tom. IV.p. 193. &
dogasticam habes Card. d'Aguirre Conc. Hilp.
Tom. Little, Native jupp 67;

ILERDENSE in Hispania Tarracontofi ad Sicorim fluvium , ab VIII. Episcopis, samo DXXIV. viil. Idus Angosti babitum. Extant de Dicipilia Ecclesitici Canones XVI. cum Fragmentis aliis Conc. Tom. 1V. p.

VALENTINUM I. apud Hifpanos à VI. Epifcopis. anno DXXIV. ut vulgo vo. lout, si. Non. Detembr. coadam verum cum labitum fit. Ear Hifpania DLXXXIV, recitis ad annum Chriti DXIVI. erit referrendum. Exarq que ad regulas fectant et celefatilicas Capitula VI. Conc. Tom. 1 y. p. 1617.

A RELATENSE L. à XVI. circiter Epifeopis, anno DXXIV. viii. Id-Iuliu celebratum, In quo de Difeiplina i di ordinandis Clericia fervandà pracipule cavetur. Extant Canones IV. clm plurimis ex Gratiano Fragmentis Goac-Tom. IV. p. 1621.

JUNCENSE in Provincià Byzacenà anno DXXIV, mente Decembre habitum in causà Vincene

. . . Google

SEC. VI. Vincentii Girbitani , qui plebes Tamallu-Ann.D. mensis Ecclesis invaserat. Extat Episola Sysodolu Conc. Tom IV. p. 1617.

525.

27.

C A R T H A G I NE N S E I, fub Bonifacio Epifopo, & plurimarum Africa Provinciarum Epifopoja sumero L I X. sumo D X X V. Nonis Rebrasur collection. Quo Fiele Partura Carbolica confirmator , & Monafectis fua Privilegia alfernatur, Exxant hajus Concilii Ackae x veutilifimo Bibliothecte. o nim Patairans, Codice in lucem prolata Conc. Tom. IV. p. 1638.

CARPENTORACTENSE in Gallià Narboneni, à XYI-Epifcopis, an. DXXVII, viil.dasa Newseys-habitum. Ext at Canon nnicus, quantum ex bonis parochial Ecclefia ablaria Epicopo fumere liceati & Epifesta Symedati de Epifcopo ordinationes illegitimas faciente Conc. Tom.IV. p. 1669.

559. AR AUSIC ANUM è XIII. Epifcopis, anno DXXIX. v. Nonas "mana celebratum. Condita fund ed Gratia & Libero Arbitrio Capitula XXV. Notis Sirmondi, Labbel, Binii, illuftrata Conc. T.IV. p. 1666. De hajus Concilii tempore accurate agit Yofoxa Hiil. Pelog. 1. II.

VASENSE anno DXXIX.Nonis Nevembr. ab XI. Epifcopis habitum. Extant Regularum Ecclefiafticarum Canones V. Conc. Tom.IV. p.1679.

VALENTINUM, in Gallia Viennensis 410. ad Rhodanum fl. anno circiter DXXX,in causă Cafarii Arelatenfis congregatum. Annus quidem non ulque adeò conftat ; hoc tamen tempore fuille maxime fit probabile, fervente jam in Galliis controverfiade herefi Pelagiani, que superiori anno in Concilio Arauficano II. damnata fuerat. Acta bujus Synodi brevitet telara habentur apud Cyprianum , Cafarii diaconum, in Vira S. Cafarii num. xxx. ubi diferte tradit, Czfario dogmatis Pelagiani fuspicione apud quosdam laborante, Antifittes ultra apud quoidam raporante ; Haram confiftentes , Valentiz in Synodum hic de te convenide ; cui còm Cararius pet adverfam valetudinem interesse non potuit , per legatos suos, tum Episcopos , tum Presbyteros & Diaconos se purgavit , sententiámque Ca-tholicam de gratia Dei & libero arbitrio declaravit , quam S. Scripture , fanctorumque Pa-trum testimoniis validifime confirmavit. Paseisher monuetam in Cafarie Hift. Lit. Part. L. P. 17a. Gravitèr hoc nomine me arguit scriptor quidem Gallus, qui differrationem historicam non inecuditam de Thebas Legisse Anglicè Man. 1-0-17 nupet in lucem emist *, missoque Cypriano, me potius amandat ad evolvenda concilia Valentina, nempè primum ann. CCCLXXIV. ale serum an.DCLXXXIV. terrium an.DCCCLV. serum an JOLANANY. tertum an JOLOLEV, habitum, is quibus, inquit; a itali haijafmodi de S.Cafario, & Hareá Pelagiana teperitur. Nfail pland; quiped primum nondum natu. Cafario.duo podetriora pott ejus demum tempora habita funt. Unde Cyprianum manifeñò

hallucinari , méque e jus audro itate teroerèni - S.E.C. VI. mis niti, confidenter afferit. Summa argumes. » Ann.D. tationis e jus in hoc fita e fi, incertume nit Concilinm Valentinpun quia Cypriani audroritate nititur , inmo plane nullum, quia nulla e jus fa Conciliis ciditis habetut mentio. Verbm i.uni-

nititur, immò plane nullum, quia nulla e jus in Conciliis editis habetut mentio, Verum Louilà-ne fuerit Synodus Valentina præter tres ab ipfo enumeratas? Quis nifi hofpes in opetibus Veterum , nescit plura Concilla à scriptoribus Ecclefiafficis memorari, querum in editis Conciliotum Tomis nec vola datur, nec vestigiumf lmmò haud pauca exempla ex hâc ipsă notitia peti poffunt. Sed huc confugere non ett necesse; Recludat oculos, & inspiciat Labbeanam Conciliorum editionem, quam alias fapè citat, ibique videbit Concilium nostrum Valentinum pariter ac alia imm locum habete, Tom IV. eol. 16; 8. II. Sufficit ad firmandam hujus Synodi auctoritatem unius Cypriani teflimonium, cujns fides integra hactenus apud omnes atque illibata fletit. Vir gravis & eruditus, qui neque praceptotis fui tes geltas ignotate potuit, nec in iis enarrandis fucum nobis facere voluisse, censeri debeat. Quid quod ipsemet Cenfor † noller non differetur vitam hanc † thid pat. politam effe , maguóque judicio feriptam, nec discipuli S. Catarii nomine indiguam ? Ne tamen nihil omninò dicete videatut, ad mlferum illud merpiyerer fe te cipit, quid fi deger impostor aliquis Cypriani nomen hic inductit? Led demonstracione hac in parte opus erat, non levibus (ufpiciunculis, nudifque conjecturis. Verum retellendis istiulmodi exceptiuneulis jam immorari nolo, paucula hec, dum har ipiz scheda prelo subduntur, not asse contentus. Interim errat etiam toto colo Criticus nolletdum Cypeianum Cafarii diaconum, eundem facit cam Cypriano Episcopo Tholonensi , qui Concilio II. Arausicano subscripsit , quémque Cafarius ad Synodum noftram Valentinam legatum milit, quos tamen diversos fuiffe mafettum eft i quod ex ipså Cæfarii virá liquidò contat , & pluribus cum docete potetat Car. Cointius ad ann. DXLII. mem.xxx. Tom.L. p. 610.

ROMANUM VI. anno DXXXI. à Bonifacio habitum. Que Vigilium Diacoum fibil faccellorem delegit; fed coattà mox allà yynodo, Confittutum foum hác de re, urport contra Canones factum, altrogavit. Vide Anaflafin viné Benifacii , Conc. Tom. IV-p. s68a, & bid.p.t690.

CONSTANTINOPOLITANUM
IL na. D.XXXI. his Belghanio Perirarcha,
colledam, Stephanna Epifoqua Lariffenna, &
Thefalla Metropolita, à Provincia fina Belgiogia pure ordinatus. Seret. Com vero is
constante principal and provincia de la constante principal and constante princip

SEC. VI. manz judicium provocat, Hzc per compen-abanaD. dium; quz ex binis ipiius Stephani , aliifque-Thetfalorum-libellis Synodo Romanz fub Bonifacio II, excunte hoc anno habitz oblatis, Conc. Tom. 1 V. p. 169t. fufius diduci

ROMANUM VII. Sub Bonificio II. Pa-931 på , & IV. Episcopis, turse forte in urbe commorantibus . & XX/X, Presbyteris anoo DXXXI. vii. Idus Decembr. in Confitorio B. Andrez Apoftoli celebratum. Binas Seffiones habuit hac Synodus. In prima lecti funt dno Stephani Larifenfis in Thelfalia Metropotitz libelli ad Bonifacium Papam & Concilium

Romanum per Theodofium Epifeopum Echinicalem transmiti ; quibus de le , ob illicitam ordinationem, ab Epiphanio CP. fulpenio conqueftus, & ad Sedis Romane indicium fe confugere professus, longam calamitatis sua historiam texit. Sessione 11. recitatus est Elpidii, Stephani , & Timothei Theffalia Epifcoporum in eandem rem; & per cundem Theo-dofium obtarus Bonifacio libellus; affirmandomini outains bonated in the feeleffarum te pratered Theodolio , specialem ficelessarum Illycici gubernationem ad Sedem Romanam pertanere. Quem in finem prolata sunt plurium Pontificum Romanorum Epitholz , & · Rescripca Imperialia. Quid in hac causa velde Stephano Laritlenti, vel de juribus Romanæ Sedis in Ecclefias Illyrici definiverit Synodus , nou liquet , com Acta in fine mutila fint. Extant Acta ex Bibliotheca Barberini, a L. Holstenio primum prolata, notifque suis illustrata, una cum plurimis Epistolis que hue facere vi-dentur Colleit. Rom. Part.I. p. 1. Exinde Conc.

TOLETANUM I. anno DXXXI. xvi, Cal. Julias, ab VIII. Episcopis habitum. Extant Discipling Ecclefiafticg Capitula V.una cum Montani Toletani Epistolis //. Conc. Tom.IV. p.1734 ad annum DXXVII, & redius meà quidem fententia, banc Synodum regiest Card. d'Aguirre Conc. Hisp. To n. 11 cum Airà Hispanica DLX V. fub qui habita eft, anno Christi DXXVII.optime respondeat, Vide Nein ejus

Tom.IV.p.1691.

ad bunc annum.

P. 1763.

ROMANUM VIII. fub Joanne Papi II. anno DXXXII, habitum. Quo contra Monachos demeen definitum eft, Catholice dici offe, unum de Trinitate pallum effe; & quo fenfu Hormifdas Papa cam fententiam rejeccrit: De quibus consulas Baron, ad ann. DXIX, DXXXIII, DXXXIV. & Con. Tom. IV. P. p.1762. Anno sequenti habita est Constantino poli Cellatie Epilcoporum Catholicorum eum Severianis de rectà Fide & Concilio Chalcedonenfi, cujus Acta habentur Conc. Tom. IV.

AURELIANENSE II. & XXV7. Epi-933. fcopis & Presbyteris aliquot , anno DXXXIII. ix. Cal. Iulia juilu Childeberti Regis celebratum.Spectat heeSynodus ad mores & Difciplinam Ecclefia; de quibus extant Canones XXI. cum notis Sirmondi & Binii, Conc. Tom. IV p.

1779. Exhibet hos Canones cum notulishine SEC. VI. iode interspertis Car.Le Coint Aunal. Tom.I. ab Ann. D.

533+

535.

556;

CARTHAGINENSE II. anno circiter DXXXIII. 4 Reparato & CCXV. 1. Epifcopis habitum. Quo Ecclefiæ Africanæ libertas & disciplina longă servitute collarsa redintegratur Extat Epijoda Synodalus ad Joannem Pa-pam, quâ de dubiis quibuidam , pracipue de recipiendis Arianorum Sacerdotibus ad Fidem Catholicam revertentibus, de parvulis apud eos baptizatis, aliifque, fententiam ejus exquirunt, Cone. Toru, IV. p. 1755. Re-feriptum Agapeti Joannis Succefforis habetur ibid. p. 1791. Extut etiam bujus Syno-di Canon unicus de hotriaie Monaferierans ibid.p.1785.

ARVERNENSE Lapud Agaitanos anno DXXXV. vi Idus Nevembr. à XV Episcopis coactum , ut bona Ecclefia farta tecta confervarentur. Extant de variis Ecclefiæ Rebus & Confuetudinibus Canones XVI cum notis Sirmondi & Binii, & Epsfela Synodalu ad Theode-bertum Regem de Christerum possessionibus non mvadendii Lonc. Tom. IV. p. 1803. & apud Le-Coint Annal. Forn.I.p 439.

CONSTANTINOPOLITANUM IV. anno DXXXVI. vi. Nonas Main, adversus Anthimum, Severum, aliosque Acephalorum principos novas quotidie furbas excitantes, &c plusquam L.Episcopis, sub Menna Pattiarcha, es το Μιτάνλο το δυπιφ, in Medicullio Anla occiduo Ædis B Mariz, prope magnam Ecclesiam celebratum, Extant Grac, Latin, hujus Concilii Acta Conc. Tom. V p. 140 V. Seffiones five Actiones partita.

All. Hibelli H. quos Monachi Jeffiniano Imp. & Agapeto Papa pro depositione Anthimi (qui deserta sede sua Trapezuntina Patri archalem Regiz urbis dignitatem niurpaverat) & damnatione Severi, Zoarz, aliorumque obtulerant; libellas Orientalium Epsicorum adversus Anthimum, aliofque hareticos Agapeto oblatus Epifola Agaperi Encyclica de Anthimidepolitione & Menne lubrogatione recitantur. Miffretiam Epifcopi tres cum Presbyteris . &c Diaconis aliquot, qui Anthimum de rebus in Synodo gettis certiorem facerent, iplament ad Synodum citarent.

All. II. pridie Nonas Maia, & III. vi.ldus Maia , Anthimus cum nufquam reperiri poterar,miffi funt alii Epifcopi, Presbyteri, & Diaconi, qui fecundi vice ipium inquirerent; fed fruftra, terriò itaque miffi funt alli, qui idem munus demandarum persequerentur.

Ail. IV. xii. Cal. Iun. Anthimus latebrag

adhuc quarens, cum nullo modo etism tertio requifitus invenira poterat , proclamationa etiam Synodali per dies aliquot publice propofità, damnationis & depositionis tententia in sum fertur.

um & Monachorum ad Junian, varii Epifcopos li , Epistoiz plures & Relationes Synodales

contra .

S.E.C. VI. contra Severum, & Petrum Apammenferi ab Aso.D. que Acophalos exhiben: ur ; nompe ad Justinianum tibette It. prior à Paulo Apameuli , & fecunda Syria Episcopis, rectem Fidei iux confelliouem , & querelas adversos Severum , Petrum, & Zoarun continens ; posterior Monachorum & Archimandritarum ex Palæltinis & fecunda Syrid adversits coldem hareticos ad Mcanam ejálque Synodum ; Eorundem Monachorum libelim alter, quo coldem fuis colori-bus depictos, cædibus, flagitiis, impietatibus infames exhibent , & judicio Synodali damnari petunt; Horozifda Papa Epinale II. ad Monachos Orientales una , ad Epiphanium Epifco-pum CP, altera , quà ipium admonet & initruit quomodò fe erga hareticos gerere debeat/applicate Clericorum & Monachorum Antiochenorum contra Severum ad Synodum CP. anan DXVIIL Relatio Synodalis Concilii CP, anno DXVIII.ad Joannem Patriarcham de reformatione corum que ab Acephalis adverfus Synodum Chalcedonensem acta fuerāt; Monachorum ad eadem Synodum libellim de damnatione Acephalorú,& ut quatuor Synodi Oecumenica Micana Conftantinopolitana / Ephenna Ghaleedo senfir, Diptychis reftituantur, und cum Relatione acclamationum & corum que & populo & Monachis apud Joannem Parriarcham gefta funt ; annexis Joannis Patriarche ad Joannem Hierofolymitanum, & Epiphanium Tyriorum Episcopum, de eisdem rebus Epi-Rolls, eorú mane responsoriis . & Episcoporum secunda Syria ad Joannem Patriarcham literis, quibus Synodi CP. Acta approbarunt: Duplex of the formata coram Eutychiano Comite & Provincia Pratide contra Petrum Apameenfem Epifcopum, inter Acephalos virum primarlum, quà tota illius negotii tatio pleni is exponitur ; quibus accedit Monschorum Apa-mæenfium ad (ecuadæ Syriæ Epifcopos de ejudem Petri (celeribus libellat, & Epiphanii Patriarchæ CP. Synodique fub eo habicæ in eundem Petrum, Severum, & Zoaram damnationis fententia. Quibus omnibus relictis, Mennas Patriarcha in eolden Hærefiarchas, omnéique iis adherentes anathematis fententiam protulit; quam mox lege latà, additisetiam pornis facularibus , Justinianus imperator auxit se confirmavit.

\$36. HIEROSOLYMITANUM I. agno DXXXVI. xiii, Cal. Oiisbr. à XLV. Episcopis, præfidente Perro Patriarcha, habitum. Et priprænaente Perro Patriarena, naoitum et pri-mo recitantur que per Eliferum Diaconum & Notarium aliata fuot a nempe Judiniani Imp. Lex adversus Anthimum, Severium acce, fub finem Concilii CP. nuper lata; deinde Menna Petriarche ad Petrum Hierofolymita & hanc Synodum Leters ; deni que Conculu CP. fub Menna noper habiti gesta, Quibus ledis, Petrus Sygodi nomine primo in Authimpm. deinde in Severum, Potrum, & Zoaram hereticos,damnationis fententiam tulit. Extant Grac. Lat. Synodi hujus Acia Conc. Tom. Y. 275.

THEVINENSE in Majori Armenia aqno DXXXVI liabitum. Erat hoc tempore Armenia Catholicus Nierics Panctievantanus do-

rdárachenfia qui ab Aptylo quodam Syco S.E.C. VI Jacobita, ofulque locuis (qui ad impetrandam à ab asa Pa-Patriarcha Armeno ordinationem illus perveperant)in Acephalorum hatefim pertractus eft. Accedit quod Choiroes Rex Perfarum hoc tempore Armeniam in fuaro poteftarem redigere. coperar, adeoque hanc rem firenuè promovebar, ratus le hoc pacto Armenorum animos ab imperio Gracorum facilius effe abalien aturum. Ejus igitur julfa decem Episcoporum Synodum Thevini congregavit Nierfes Patriarcha, quorum suffragio Concilio Chalcedonensi anathema dictum est, decret umque, unicam in Christo Domino naturam agnoscendam esse; fest a dominicica nativitatis, ejúlque baptilmi, uno codémque die (nempé l'anuarii vi.) celebranda ; additronem illam (Qui crucifixm es pre mebil) à Petro Fullone primum adiaventam, Trifagio restituédam, Armenos à Gracis fegregandos; neque: ampliès ils licere Hierofolyma proficifci. Magna hæc erant turbarum & discordiarum semina, ut mox Georgiani & Siunienfes ab Armenorum communione recefferunt. Agunt de hic bynodo Auctor Hiff. Patriarch. Armenia C.10 apr Cl.Galanum (osciltas, Eccl, Armen. Part. I. p.85. Gregorius Sifenfis Patriarcha Epifl. ad Haytonem Armeniæ Regem ibid p. 86. præ aliis ipie Galanus Part. II. Tom. I. p. 120 De anno hujus Concilii exactè itatuendo planè desperatiem, nisi viam aperuisset Photius in Epistela ad Zachae riam Armenia Catholicum (quam MS penes fe habent Armeni) ubi alt inter Concilium Chalcedonense & Thevinense intercessife an LXXXIV.s e.ab anno Marciani II. usque ad Juftiniani X.6 e. Domini DXXXVI.ut mirari liceat Cl. Galanum accuratum bujus Synodi tempus videre non potniffe.

AURELIANENSE III.an DXXXVIII Nonis Man, 2 XXXVI. Epifcopis habitum: Ad reformandam Ecclefiz Difciplinam conditi funt Canones XXXIII qui cum not is Sirmondi & Bini: habentur Conc. Tom. V. p. 294. Notis etiam fois illuttratos dedit Car.le Coior Aprel, Tom,I.p.554-

BARCINONENSE L in Catalonia; circa annum DXL à V//. Epifcopis fub Sergio Metropolitano habitum. De Ditciplina Ecolefiaftica extant Canones X sum notis Albafpinçi Conc. Tom. V. p. 378. Canone ultimo Synodi Chalcedonensis constituta de Monachis observari pracipiuntur.

CONSTANTINOPOLITANUM V. fub Menni Patriarchi, circa annum DXLL in causa Origenillarum mandato Juftiniani congregatum. Supplicem Jultiniano libellum nuper obtuierant Monachi Hierofolymitani, Eulogius, Conon, Cyriacus, & Pancrati questi de dogmatibus Origenianis per O. rientem plenă melle repullulantibus, excerptia ex Origenis libris quibufdam capitulis que publica autoritate damnari pollularunt. Annuit Imperator, evulgato prolixo adversos Origenis errores Edicto. Evulgatum ad Vigilium Papam, reliquosque Orientis Patriarches misst, teste Liberato Breviar, cap. 23. p. 162. Nec hoc fecifie contenus, Spifcopus qui in urbe reporti funt, Sire, vis in Synodum coct juffa) qu'à lestis justinizat ad allunde professum opinor , qu'ant quod hojar 5 800 VI: abana D. hanc Synodum literis, qu'bus dogmata Origenis breviter perfiringit, excerpta à Monachis l'alæstinis capitula proposita exculta de damma: ta funt. Extat Jultiniani ad Synodom Epifola apud Cedren.in avnal ad ann. Jultiniau. XXV.exinde Conc. Tom. V.p. 680. & Actorum Fragmenta nonnulla apud cuage. H. f. E cel lib IV.c. 38.p. 414. qui tamen ca pariter ac Codrenus & Theophanes cum V. Synodi geftis mire permifeet & confundit, errore for an non aliunde orto, quảm quòd Acta hujus, ut & prioris anno DXXXVI & polictionis post paucos annos sub-Menna habite, in unum cum V. Synodo codicem compingi folebant i quod paulo post quinzam Synodum factum viderur , cum ipie Euagrius non plufquam XL annis poit Synodum quintam scriplerit Certé distinctam esse hanc à quintà Synodo non pauca fuadent . In hic , fola caufa Origeniana, in ilia, trium Capitulorum Caufa unice agitata eft, nec Origenis, vel Origenislarum mii capitulo XI. vel levilima men-Lio; multo minus causa ittius plenaria cognizio Immò differentiam non obscure agnofeit ipfe Eusgrius, co prafertim loco , quo teflatur Julinianum Synodum que congregata erat de controversia Otigeniana consuluate, fubjecto Epittolæ fuæ exemplati ejufdem libelli, (libellum intelligit à Monachis Hierofolymi-Rania oblatum) 'Arriy ani me mete Royano me iriwas bremt Win, Es in que ad Vigilium bis de rebus feripferas. Que fatis indicant Vigilium nondun Conflantinopolim venifie qui tamen tempore quintz Synodi, & antea quoque, in Regià urbe versabatur. Scio Garnerium hac verba aliter legere, mi mel Bryanie mei rittur, quali literas Vigilii de cildem rebus perferipeas in-

reliexuler Eurgrius, sed nullum refert codicem manuscriptum, nee alind conjecture fur fundamentum præter malelidam Christophotioni verflogem i ut hane audacem correctionem à tam candido & crudito capite prof. ctam mirarllicear Nec alia defuet argunenta, que hoc Concilium & quinto toto coelo dittare oftendunt. Que vide apud Valefium not in Eusgr.p. 116 (qui camenhahe Synodum in 2n. DXXXVIII. rejicit) & Garner. dillert. de V. Synodo (prafeetim prout ad ealcem Liberari habetur) c.1. & 6. De tempore verò hujus Synodi accurate agit ibid.cap. 1. Cum enim pendet tempusex Monachorum Hicrofolymitanorum Confrantinopolim adventu, neque cos sun post Zoslum ad Sedem Alexandrina-n ordinatum veoiffe diferté tradic Liberatus cap. 22. Zoilum non aute annum DXL, in håe Sede (uccessifie prolixè docet.

. In hoc denique fub Menna Concilio condi ti milievidentur Canones five Anathematifins illi XV-adversus Origenis & Origenistarum dogmata, novem iftis adversus Origeniftas Anaghematifinis, quos Edicto ino contra Origenem nuper inferuerat Justinianus Imp.& re,& verbis apprime confoni. Hos ex veruito codice Bibliotheca Vindobonensis Grace exhibit vir de Republică Literarii optime meritus Petrus Lambecius; Grace & Latine Steph Balusius Nuv. Colleil.col 1648 Quod verò in titulo Conflantinspilliana V. Synedi Canenes dicantur, id

Synodi Acta cum V Concilii geitis in unun co- 10 Ann. ... dicem Synodalem compacta, quinte utiam 5300+ di nomine venire folebant , ut modò ottendimus, Certè Photius de V.5 ynodi Actis agens ait; ouzdametiam ante eam de Zonara, Anthimo-CP-aliaque prætered gefta haffe, que camen tobhac ipsa Synodo comprehendebantur... Cod-XVIII col, iz.

544 BYZACENUM II. anno DXII. habitum. Quo Legatio ad fuftinianum Augmilia eft. Vide futtin. Refeript.prope tin. & Baron ad ann.DXt.Lnum. x.

AURELIANENSE IV. anno DXLI. 4 L'Episcopis vel per se, vel per vicarios, prasenbus seelebratum Quo plurima de Kitibus & Negotiis Eeclefinftiers fancisa funt. Extant Canoues XXXVIII.cum notis Syrmondi & Binii-Conc. Tom, V.p. 380. cum notis Cointii Annal; Tom.I.p.595.

544

CONSTANTINOPOLITANUM VI. anno DXLVII. a Vigilio Papa tune Conttantinopoli agente & XXX. Epifcopis habitum. Quo auditis que ex utraque patte de Trima Can pitulerum controverba dicebantur, decretum eft fententiam de Trium Capitulorum damnatione, ofque ad Occumenicum Concilium (na fpendendam effe,

Ut tota hac caufa rectios intelligatur, paus , lò altius repetenda est. Theodorus Cappadox. Cafarea Epifcopus, Origeniflarum hoc tempore primipilus, & acerrimus defenior, fummaque in Ania potentia fretus, com caucam Origenianam tum Imperiali fedictostum (ententià synodali ante paucos annos opprellam, videret, un . Imperatorisanimum ab hoc confilio avocarety perfustit ei ut Trium. Capitulorum damnatiouem in fe fu ciperet , & damnatis Theodoto Mopluciteno, I heodoriso, & Ibà Edelleno, facilius le Acephalos omnes ad fuam Communionem reducturum Ingenue id faffuseit. Domitianus arcanorum particeps apud Facundlib.l.cap. 2.p. 5. lib IV.eap.4 p.62. Idemque teftantur Liberatus cap. 24. p. 167. Enageins lib. 4 C. 18. p. 412. Perhap homint contenut credulus Ima: perator , edito mox adversos Trea : Capitan la Edicto. Et fi in re obscura hariolari liceat , congregată Constantinopoli hãe de re Synodo is liquery, anno ut videtur DXLVI, habità, Mennas Patriarcha , caterique in urbe; Regià Episcopi, inviti quidem primum, lasperatoris adversas Tria Capitula Edicium firmum ratumoue babuerant, Stomacharus eft hac andiens Vigitius Papz, qui in itinere Conftantinopolitano hoe tempore barebat, anathema illisni refiniferent , interminatus Conftantinopolim veniens , anno fequenti Concilium fuorum habuit, & paulo mitior factus, hanc controverfiam ad Concilii Generalis definitionem referendam effe flatuir. Pluribus hec tradunt, quihoc iplo tempore vixerunt, Facundus Hermianentis lib.l.cap.a,lib.lV.eapp. 3,4. & lib. contra Monuchirum Scholafticum p. 201. 203. Liberat, Breviar.cap.24 p.167.

AUREN

1.5.1-

550

c51.

\$584

SÆC. VI. 10 An. D. 549.

550.

vt. AURELIANENSE V. annoDXLIX.
D. v. Cal. Nevemér, à L. Epilcope & XXI.
Epilcoporum vicariis celebatum. Extant Cannone XXIV. quomu primò dannatri Nellorii & Eucytchis doguardhus, reliqui al Eccle fiz diciplinam [pečant, adjectis birnondi & Binii notis Conc. lonv. Vp., 20, Quedam ettam ad hos Cannonesnon indigna notavit Car. Cointius s. J. am. T. Con. 10, p. 74;

149. IARVERNENSE II. paulò post Aurelianense, codem ut videtur anno, AV. Fipi (cop) ac celoratum. Quo XV. pi (corores Canones Aurelianense i teruim promulgari sunt. Extrant Canones XVI.cum coroundem Bervairis (con. Con. V. pag. 4-31. Conster que habet le Coint. «A mad. Tom. 19-794.

TULLENSE in Lottaringià ad Mofellam fluvium anno circiter DL. Cal. Jenili, ad tedandos quorundam fedicioforum monus, qui à Nizatio Trevirenti ob incellas muptias excommunicati fuerant, labirum-Hujus Synodi nil luper-cili, prater unicam Mappinii Rennenfis ad Nicetium Egifoldam, quà fe exautis, quod ad Synodum tunien no potuti. Vide Conc. TV. p. 424. & Ic Colint ad June anum T. 1-p. 731.

550. MOPSUESTENUM, anno DL. à oanne Anacarbi , five Justinianopolis , secunde Cilicia Metropolità , & FIII. fuz Provinciæ Epifcopis juffu Juftiniani Imperat-ante xv. Calen. Inlias in Secretario Episcopii contregatum.præsentibus præter Presbyteros & Diaconos, Marthanio Comite Domesticorum, alissque viris clariffimis. Et primò reciratz funt duz Imperatoris litera, ad Joannem Metropolitanum una, ad Colmam Mopfuelliz Epifcopum altera, jubentes ut fieret inquifitio an I heodori Mop-fuelteni, qui ante centum annos defunctus fuerat, nomen facris illius Ecclefia Tabulis infcriptum, & in fandis Myfterils recitatum Inde lecta mox & inspecta Ecclesia Mor fuestenæ Diptyca ; in quibus Theodori nostri nomen neutiquam repertum. Deinde propofitis in medio fanctis Dei Evangeliis , & praflito super hac juramento; testimonia dixerunt plures; tum Ecclefiæ Mopfactienæ Presbyteri & Diaconi atate provectiores, tum clarioris & honeftoris conditionis viri , hujus civitatis incolæ; qui figillatim teflati funt, Theodori iftius nomen è lac is Diptychis nunquum fuiffe recitatum, & à Senioribus se accepiffe , loco ejus nomen Cyrilli Alexandrini repositum suisse, idque usque hodiè tecitari. Confectis, Super his, Actis, manuque Episcoporum munitis , literas tum ad Imperatorem tum ad Leonem Papam dederunt, quos pront julierat Imperator, de rebus à le gestis certiores fecerunt. Extant Ada Concilii Con-Rantinopolitani II. Collat. V.p. 491. Longè aliter hac refert Libelli Synodici Auctor pag. 69. Epifcopos nempe zelo frecenfos ad Synodum celebrandam Mopfuelliam fponte venific, teflésque ab iis interrogatos utràm Theodori nomen in facras Tabulas effet relatum, respondiffe,ita,neque iftud negalfe,& hæc ad Vigilium Papam transmissife. Unde quanta fuerit hominis

PARS IL

fides & diligentia perspicere lleer. Duas fuille SEC VI.
Synodos Mopfueltenas, unam vigilialiteram
Jufiniani mandato habitam , quarum bujus
meminerit Concilium V.illius, Libellus Synodicus, inanis ed Garnerii *coujectura,necque ullo fundamento nixa.

ILLYRICIANUM II. anno DL in causă Trism Capitulorum congregatum. Quo, ut audor cel Victor Tununculis in Chross.anno polt Balili Confulatum IX. Litera Spondiez in de fentionem Trism Capitulorum ad Jullinianam Augullum feripe tune, Re Generatus Prime Juliniane Civitatis Epificopus, qui cadem Capitula acrisis cariferat, condemnator.

AFRICANUM. Lamo DLI in radaem suisi shaimus, Openfie ondem Videorie Geografi, "Africani Anzilitere Vigilium Romanne faforomy quod Trie expusie dam-"nasite, Tjoudaliter à Carbolic Commonion-"nasite, Tjoudaliter à Carbolic Commonion-"nasite, Tjoudaliter à Carbolic Commonion-"nasite, Tjoudaliter à Carbolic Commonion-"nasite, Tjoudaliter à Carbolic Commonion-"pituloum literas faits idones I finitno Princip i, per Olympium Magilitiasum "nitture, in Ecclein Africana judicum, famment Ecclife Carbolic export (no longiament Postfichio) perseum de Teitus Capititui opi-Tourifical) perseum de Teitus Capititui opi-Postfichio perseum de Teitus Capititui opituitui de la commonio de la commonio de la commonio de Postfichio perseum de Teitus Capititui opituitui de la commonio de la commonio de la commonio de Postfichio de la commonio de la commonio de la commonio de Postfichio de la commonio de la commonio de la commonio de Postfichio de la commonio del la commonio de la commonio de la commonio de la commonio de la commonio de la commonio de la com

PARISIENSE L. samo circiter DLI, junta Car. Cointrili fententiam (cui magis hie in parce fidendum exiliano, quian Conciliorum August (conciliorum Conciliorum Conc

CONSTANTINOPOLITANUM II. Occumenicum V. Juftiniani Imperat. mandato congregatum, à GLXV. Episcopis, prafidente Eutychio Patriarcha in Secretario Patriarchali anno DL 111. 1v. rectiùs 111. Nonas Maias ad discutiendam Trium Capitalerum caufam toties nuper tantoque fludio exagitatam. celebratum. Inde confirmata IV.præcedentjum Conciliorum Fides Catholica; damnati Origenes, ejusque errores, pracipuè verò, & ante omnia, Tria Capitala, nempe de damnatione Theodori Mopfuefteni, Scriptorum Theodoritt dversus Cyrillum, & Epiffolâ ibæ ad Marim Perfam : vehementer interim renirente , & in qualcunque formas le vertente Vigilio Papas qui tum Conftantinopoli agebat , quin & Concilio intereffe recufante , antea quidem ex damnante, deinde sententiam revocante, postea judicium ufque ad Concilium Generale fufpendente quimque jam federet Concilium Occumenicum. Decreto hac de re Synodico fubscribere repuguante , illo jam finito duplici e dito Constituto. Decreta Synodi confirmante, & Tria Capitula diferto anathemate feriente, Unde mira hominis levitas, inconfrantia, perfidia elucent que nomini ejus maculam inurunt,

non omni Tyberis aquà elnendamiquicquid de prudentià ejus fingulari , æquo & maturo difenfarionis remperamento, fonmiant Baronius, de Marcà, alii. Ut midugional@ hac controversia melids intelligatur, de ea paucis hoc loco agendum

erir. Duo erant przcipuć hoc tempore Hareticorum genera , qui sibimet licer iuvicem eppofiti, arreptă ex Tribus Capitulis occafione, Concilii Chalcedoneniis honorem & diniratem deterere nitebantur , Nestoriani & Eutychiani. Neftoriani cum le Concilii Ephefini auctoritare prami undique viderent,neque amphis fibi fas elle impietatemtuam yvusexeeste profiteri ; per cuniculos rem agebant, feque Concilii Chalcedonenfis obtentu protegere studuerunt, Theodorum Mopsue tenum, Theodoritum Cyrensem, & Ibani Edessemm magnis laudibus ubique prædicanres ; Theodorum quidem quod libris editis caufa Neitorianæ favere videbatur; Theodoritum, quòd Synodum Ephelinam,& Cyrilli Capitula tirenue oppugnaffer, Ibam denique, quòd Epiftola ad Marim Perlam , Cyrillum perlirinxillet , Theodo-rum iaudallet, & quedam dogmatibus Neftorianis confona tradidifet. Et hæc eo speciosiàs, quod hos tres, corumque Scripta, Synodus Chalcedoneniis vel recepiiler, vel non improbatlet; adeòque celeberrimum illud Concilium in caufa fuz parrocinium, obtotto licer collo, pertrahere fatagebant. E contra Acephali, qui hærefis Eutychianæ pars erant, Concilium Chalpitula fe jam accingunt Patres. Et primò quicedonense ob causam Trium Capitulorum rejicirbant, quòd Theodoritum in communionem recipiendo, tham ejulque Epiftolam approbando, causam Nestorii fovere videhatur. Ur igitur damnarentur hæc Tria Capitula, fummo ftudio laborarunt Catholicorum plurimi, renuebant alii, veriri ne hoe modo Chalcedonensem Synodum damnare viderentur. Hinc mulra in O. iente lis, que primo Justiniani Imp. Edicto, deinde quesitis sigillatim Patriatchasum & Prefulum Orientalium fententiis, tandem Concilii nottri Occumenici Decretis sopira,& compresfaeft. In Occidente diutius viguit, vehementer reclamantibus Africa: & Italia: Epifcopis , prafertim duce Vigilio Papa, qui tandem ceffit, & manus dedit Nahilominus Ithriz, Venetiz, & Liguriz Epi(copi per unum alterúmve Sæculum, à Sedis Apostolica communione lioc nomine ab-Rinuerunt seque Trium Capitalorum damnatio-ni viriliter opposuerunt, Verum his missis, ad Concilium nothrum reverramur.

Extant Lazine, defideratis plerumque Gracis, hujus Concilii Acta Conc. Tom. V.p. 416. in VIII.Collationes divifa

Collat. L. 18. Nonas Maias, lectz funt Epiflole tres;nempe Juli iniani Imp ad Synodum, quâ hereles qualcunque à quatuor Occumenicis Conciliis damnatas recenset, Trium Capitulorum originem & progressum exponit, argumentifque, quibus corum hyperalpillæ uti io-lent, occurrere conatur; illorum denique examinationem Synodo commendat; Entychii CP. ad Vigilium Papam, quá Fidem Catholicam juxta quatuor Concilia Occumenica confiteturatque Trium Capitulorum cognitioni przeffe velit Vigilius, petit, Vigilii ad Eutychium

Reftonforia , quâ cadem fe amplecti,& fuscipere SAG. VIprofiretur. His lectis, milli funr Concilii nomine ab An. D. res Patriarcha, Constantinopoliranus, Aiexandrinus,& Anriochenus,& XVII. Episcopi ad Vigilium Papam,ur ıpfum ad Tria Capitula in Sy-

nodo ventilanda invirarent qui responsum suum in diem craftinum diffulit. Collet.11. vii:. Id. Maia,qui ad Vigilium & Synodo milli fuerant, hoc ab co respontant rulerunr, se paucis solummodo Occidentis Episcoois comitarum Synodo intereffe non poffe , verum fententiam mam de Tribus Capitalis ferioris comprehensam Imperatori rradirorum, Deinde miffi funt , rûm ab Imperatore illustres quidam Palatii Proceres , rum a synodo iidem penè Epifcopi,qui illum fecunda vice invitarent.Refpondir ur anrea, se privatim hac de re acturum, mentemque fuam Imperatori objaturum Polica alii à Synodo ad Episcopos Occidentales in urbe Regiâ constitutos directi sunt, ut Synodo intereffe, & fecum de hac controversià tractare velinr.Respenderunr quidam, se non nisi præsente Papa, alii non fine Archiepitcoporum fuorum confeniule adelle polle.

Cellar. 111. vit. Idus Maias generalem quandam Fidei fuz professionem juxta quatuor Conciliorum generalium definitiones edunt; qua fe omnia ab iis conttituta suscipere, emnia ab iis damnara condemnare profitentur; controverfis Trium Capitulorum in primam festionem re-Collat.IV. 1v.Id. Maias,ad discutionda tria Ca-

dem ex Theodori Mopfuelteni libris plurima excerpta lecta funt. Ex quibus manifeltum est iplum a communi SS, Patrum Regula & Tradirione recedere, & alio plane modo de Incarnatione,& duabus (hrifti naturis locutum effe.Inde dogmata e jus rotă exclamante Synodo mox reprobata.damnara, & anathemari fubjecta. Collat. V.111 Maias, proferuntur plurima ex libriseorum excerpta qui Theodorum Mopfue-ftenum oppugnarunt, Cyrilli, Procli, Rabbulz Edelleni, alsorumque, allegatis etiam Parrum quorundam (criptis , quihus ad fultinendam Theodori existimationem abus sunt ejus fautores. Et in his varizeerant Gregorii Nazianzeni ad Theodorum Epiftolz, quas tamen non ad Theodorum Mopfuestenum, sed ad Theodorum Tyaneniem ieriptas effe , rori fynodo palam fir. His factis, progressum est ad ventilandam celeberrinam illam onæstjonem, an Hæretici polt mortem condemnari pollint ? quod reche fier i polle allatis pluribus SS. Patrum diciis & factis demonstratur. Ledis item hunc in finem Synodi Morfueftenz ante triennium habita Actis, ex quibus apparuir, Theodori Mopfacttini nomen ex illius Ecclefie Diptychis nunquam fuiffe recitatum. Prolata denique ex Theodoriri operibus nonuulla, ex quibus ipium Neftorii dnematibus fuiffe faventiotem , & in Cyrillum iniquiorem conficere voluerunt.

Callar. V L. xiv. Cal. Juniar à Theodorito ad excutiendam ibæ Edelleni caufam pergit Synoous ; lecta mox ejns ad Marim Perlam Epistola, qua rum Nestorio vitio vertit, quòd Mariam Virginem 910-mixor effe negarer , tum Cyrillo , quòd dogma Apollinarii fequens,

SEC. VI. unam Naturam effe Deitatis & humanitatia Dan D. Domini nostri Jesu Christi affirmaret ; quin & Theodorum Mopfuestenum, tùm ob iummem vitz fanctimoniam, tùm ob diligentem Orthodoxz Fidel , & voce & fcriptis, przdicationem, magnis effert laudibus. Cerrum oft Ibam communi Orientalium in Cyrillum odio anre initam concordiam laboraffe; quod non femel candide confessus est. Quod verò Theodorum impensè adeó laudaverit, hinc illæ lacrymæ, hinc renovata ipli olim objecta crimina etfi totics ab co in Synodis , Tyria, Berytenfi, Chalcedonenfi, abluta; hinc tot excogitate machine, quibus probarent il-lum, anathema licet Nestorio diferte dicentem , & a Patribus Chalcedonenfibus abfolutum & pro Catholico habitum , nihilominua ob hanc Epiftolam , & fummum erga Theodorum fludium, Nestorianismi reum esse. Tandem post lectam magnam Conciliorum Ephesini & Chalcedonensis partem, hanc Iba Epistolam tanquam hareticam & blafphemam rejecerunt, & anathemate damnarunt. Interim farendum est, Theodorum Cappadocem, trésque ei adjunctos Epifcopoa, in exponendà lbz causà multa fludio fupprefiffe,qua ad ipfum,ejufque Epifto-lam vindicandam non param conferunt.

Collet. VII. VII. Cal. Junias , rectitis 111. transmist ad Synodum Imperator charias qualdam ad Trium Capitulorum cognitionem pertinentes, que & lecte funt; nempe tres Vigilii Papz Epiftolz quibus Tria Capitula damnaverat. Prima erat ad Rnsticum & Sebastianum Diaconos fuos, qua cos ob falfos de fe sparsos rumores, & Constituti fui exemplaria se inscio & repugnante publicata, & hinc inde miffa, feveriffime increpat, & objecto non levis ingratitudinis, superbiz , perfidiz & inobedienriz vitio, cos una cum aliis fibi adherentibus à Ministerio suo deponit. Alterz duz ad Valentinianum Tomitanum in Scythia Episcopum , & ad Aurelium Arclateniem. Item ex Actis Anriochenis nonnnlla per compendium relata, de honore quem Nestoriani quidam Theodoriti Imagini currui impositz in civitate Cyro habuerunt.

Collat. VIII. 1v. Non. Junias , edita eft prolixa Synodalis Definitio, qua, compendio recensitis que per totum Concilii decursum gesta sinr , Tria Capitula damnant ; Theodori Mopfuesteni scripta, Theodoriti adversus Cyrillum Capitula , & Ibz ad Marim Epistolam anathemate percellentes ; & additis denique XIV. Capitulis, five Anathematilinia, Neltorianis & Eusychianis erroribus præcipuè op fitis ; quibus non modò Tria Capitula , fed & quascunque hareses, ab Ecclesià Catholicà & fanctis quatuor Conciliis condemnatas, reprobant & rejiciunt ; Hærefiarchis, quos recen fent, Ario, Eunomio, Macedonio, Apolli-nario, &c. Origenem annumerantes. Antiquam horum Actorum versionem Latinampri mus edidit L. Surius anno MDLXVIL Hanc variis Editionibus vitiatam , cum duobus vetustissimis codicibus MSS, contulit CL Baluzius, varias lectiones inde excerpfit, lacunas non contemnendas supplevir, quin & insegram Collationem feptimam, camque fatis PARS IL

prolixam, editis longè ampliorem; ex codice Ma Parifienfi depromfit, & hac omnia una cum eruditifima prafatione nova fua Collection ni infernit col. 1475. Ad calcem horum Acqu rum , & Conciliorum Editoribus fubji: iuntur Grac, Latin. Fragmenta , & alia quadam ad hanç Synodum spectantia s nempe ex Syno-di V L Act. IV. Ex Concilio Florent. Self. V. Ex Eusgrio Scholaftico I. VI. cap 38. Ex Cedreno ad ann. X X V. Jultiniani Imper. è Man. Calecà de Spirit. Santi. l. I I. Et que pris mas tenet Vigilii CP. Epifiola decretalis ad Eutychianos polt fex mentes & Synodo fis nità, de confirmatione V. Synodi, quam erus ditiffimà differtatione ornatam Grac. Latina primus edidit P. de Marca Par. anno circitet 1643. reculam deinde ibiden cum aliis differrationibus anno 1660. Sue, exinde huc translatam. Longe verò prolixius Edillum adverrus Tria Capitala anno DLIV. Latine & Virgilio editum in Incem protulit Cl. Baluzins Nov.Collett, Conc.pag.1551. quo cujufque Capituli momenta operose expendit , Ibam Edellenum Catholicum effe agnoscit, atque ita 4 Synodo Chalcedonensi fuisse judicatum. Epistolam verò ejus ad Marim Perfam, levibus quibufdam conjecturis incredibili labore concinnatia , Iba reverà non esse , sed ab ejus adversariis confictam prolixè contendit. De Theodori Monfuesteni scriptia, primò notat Nestorianos, cum Magistri sui dogmata palam propalare ampliùs non anderent , fub Theodori nomine latniffe, qui in pace Ecclefiz mortuus fueratideinde varia ex eius feriptis loca percurrit, que perverfa & blasphema elle pronunciat. Theodoriri verò adveraus Cyrilli Capirula, & Synodum Ephelinam, pro Nestorii & Theodori defensione contra rectam Fidem fcripta, fine ulla ambage reficit & reprobat. Pro coronide Tria hac Ca-pitula anathemati subjicit, omnesque ea vel recipientes, vel defendentes , pari anathemate condemnat : quacunque verò vel fuo nomine. vel ab aliis quibuslibet , pro horum Capitulorum defensione edita fuerint, prasentis Constituti anctoritate evacuat, atque irrita facit. In condendo hoc Constituto ubique clucet fumma rerum agendarum cognitio, mira ingenii vis & acumen, immensus labor & diligentia, maena verborum copia, multa circumstantiarum varietas undique conquista. Quomodò verò hac cum priori ejus in hac zelo , tantique Ponsificis gravitate & constantia conciliari possint, viderint quorum interest. Noa ad inflitutum nostrum redeamus. Sequitur Pelagii Papz II.ad Episcopoa Istriz qui damnationi Trium Capitulorum non confentiebant Epiflela. five Tractatus fatis amplus, quo de Concilii Chalcedonensis anctoritate, & Trium Capitulorum damnarione copiosè agit. Post hac Gra Lat. Justiniani Imper. adversits Origenis erreret Traclama ann. DXLL editus, quo Origenem, ejúlque dogmara de SS. Trinitate, animarum natura & statu, præcipuè de animarum præexistentia, & peccatorum pœnis acriùs exagitat, & tùm argumentis, tum allatis SS. Patrum teftimoniis refellit; Ejusdem Literaad Synodum CP., anno DXLVL de Origene & Sectatoribus ejus ex Cedreno defumpta ; ejuldem Confesio

Sæculum Eutychianum.

5.E.C.VI. rella Fidei 7 qui Tria Capitula Iatè exponit de revincis fabora à guidem ad Synodum CP. de Theodore Mopfariften o tricliquis Epifula, que Laziné ettam habetur Cellas. L. pag. 419. Intra-

Latine etlam habetur Collas. 1. pag. 419. Infeftiffimus eft huic Synodo illuftriffimus Annafium parens, qui, ut Vigilium foum speciositis vindicaret , arreptà quavis occasione in east accrrime Invehitor, iniquis ubique premit calumniis, Acta ejus depravata, vitiata, trunca-24, & mutilata elle contendit, omnimodis quidem conjecturis, quas folers ingenium, multa lectio , diligens fludium excogitare poterant. Sed operam atque oleum perdit Cardinalis, Defiderari Grzca nemo non videt. Sed Ada qua superfunt Latina imperfecta effe, quis nobls demonstrabit ? Non plus continent verustissimi codices manuscripti, non plus ex eis citant istorum ferè temporum scriptores, Liberatus Dia: onus, Pelagius I, II. & Gregorius Magnus, Pontifices, &c. Sed defunt que in caufæ Origenianæ damnationem gefta funt : at unde confrat caufam hanc in hậc Synodo plenê fuifie pertredatam: Quod enim ex Euagrio & Cedreno colligitur incertum plané est, & ad aliam po-tius Synodum referendum. Origenes ejúsque dogmara,tum Justiniani Imp. Edito,tum in Synodo CP.fub Menna, paucis abhine annis damnata fiserant:unde faris habuerunt Patres Capiharum Synodorum AGa apud Spel. Conc. Bris. S.EC. VII.
Tom.I.p.63-& Conc. Tom.V.p.838.

563.

567.

167.

17%

572

573.

BRACARENSE I. In Hifpania Tarareconstincter Durbam , blindin-que floriosa nempe art Hifpanicia DVCLN. Cal. Ast dais is by VIII. Epifoopi habitam. Quo, havefes in Occidente, percipale Pricilliantaman , damatzi funt. Condita funt adversais barefin Pricillian funt. To Condita funt adversais barefin Pricillian anti-que de la condita funt adversais barefin Pricillianfont. Que de la condita funt adversais barefin Pricillianpaño & apud Card. d'Aguitre Gon. High. Tom. 11,983,6 & apud Card. d'Aguitre Gon. High. Tom.

SANTONENSE I. ad Carontonum fluvium, ad ann. DLXIII. faltem pracedegatem, labitum. In quo, amoto Emerico, qui contra Canones tierera tordinatus. Heraclusa Santonenfis Epifeopus creatus eft. Geffa hujus Synodi refere (Forg. Iuron.). IV. C., p. p. p. Vide que notat Le Coint ad ann. DLXII. num. 1111. dec. Tom. II. p. p. 111.

LUGDUNENSE II. anno DLXVII. ab VIII. Epicoposis & II. vierziis Epicopalibus, Guntramni kegis juffu, collecium. Extant de pace & libertate Ecclefafti. i Cannus VI. Conc.Tom. V.p. 847. & Le Coint Annal. Tom. II. p. 36. Vide Greg. Turon. LV.c. 20, 249.

TURONENSE anno DLXVII. xr. Cal. Dzeemb. 4 /X. Epifcopis in causa Dificipiina Ecclefalicie reformande celebratum. Extant Canners X X V I I. & Epiflale aliquot poft Synodum feriper. , cum notis Sirmondi & Binii Conc. Tom. V. pag. 8 /z. Exame teism Canners cim eruditis Caroli Cointii notis Tom. I.p. 67, mm

LUCENSE I. in Gallacià anno DLXVII. redius forfan DLXIX. i Theodomiro Rege congregatum. In quo post confirmatum Fidem Casholicam thipanias Sedium Metropolitanorum limites fluturente. Extant Ada caim notir G. Lozife, qui pierce Hilpmain de Gallia Epiticopatuum motirais exhibet Habentur Cont. Tom. y pag-3p4. Sepud d'Aguire Tom. III.

ii pag. 299. 1.

BRACARENSR II. anno DLXIII.

Cal. Jassii tibb Mirone Suevotum Rege a X11.
Epitlopis praidente Martino Dumienii Archeispicopo Bazearenii habitum. Exta nel edici.
ciplini Ecclefaltici Capitula X. Conc. Tom. V.

pag. 4 Hea. 1814 cup para a Archeispicopo Bazearenii habitum.
Com. 1145 c. 100 c. 10

LUCENSE II. anno DLXXII. pantò pot Bracarenfe habitum. Quid in hic Synodo gettum fit, non conflat. Miffa elt ad eam Martini. Bracarenfis Colletto Canonum & Capitulorum que Latina fecerat ; queque habentur. Conc. Tom.V.p.og.

ta eft eriam terifa ibidem Sprodus fub codem PARÍS ENSE III. anno DLXXIII. III. Oudozco, quá Guidnerth fiatrem in causă rei di. Sprembr. XXXIII. Epifcopis habitum. In gai interficiens, excommunicatus est. Extanç quo, deposito Promoto, Sedes Carnotensis. Papago.

HEROSOLYMITANUM IL ano no ULIH Paleline Edicepis habitum, Quo, milli ad Imperatorem Synodi V.Adis, Decreta Synodi confirmatur. Ex hiz Synod oquadam citat Cyrillus Scythopol. Fis. 8.5.84n nun. xc. p.3y-apud Cottler. Armament. Tom III. que exinde habent Conc. Nic.11. Patres Ad: 1. Conc. Tom. VIII. p.8.4.

tulo X L ea iterum breviter anathemati subii-

573-1 AQUILEIENSE anno DLIII. à Trium Capitulorum defenioribus habitum. Quo,quintam Synodum non effe recipiendam decrevetun. De hac Synodo vide Bed. bib de fex actue-

cerc.

ARELATENSE II. anno DLIV. III.
Cal. Julia à XIV. Epitopis partim per 6e, partim per vicarios celchratum. Extra dificiplina:
Ecclefialticz Canover VIII. câm notis Sirmondi
Conc. Tom. V.-p. 80. & apud Le Coint Tom. I.
PB8799.

FARISIENSE II. circa annum DLVII,

A IV. Epifcopis celebratum. Ut Ecclefin receffeathbuspoth bellum civile confidereur, condirf func Connett N. Sirmondi & Binii notis illufirati Conn. Com. V., 26, 14 Habentur etain ilpudle Coint ad hunc annum Tom. I. p. 31, cqui non
paux de Epifcopis, cqui interfiterum annotapaux de Epifcopis, cqui interfiterum annota-

LANDAVENSE in Britannië circa anman DLX-ab Ouderce Epifcopc.corvocatum,
Quo.Mouricus Rex Glamorganie ob perfidam
Cynatu interfectionem excommunicatur, mox
in aliä Synodo bidem costi abiolustu. Habita eft etiam terria ibidem Synodus fibe odem
Oudoczo-, qui Guidarent fratrem in causă re-

1

Tom.V.p.993.

187.

1374

5894

S.E.C. VI. polo adjudicatur. Extant Pappoli tibellur, &c ab Aa. D. Epifela Synodalis Conc. Tom. V. pag. 918. Vide qua de hão Synodo habet le Coint Tom. II. p.

79.

ARISIENSEIV. anno DIXXVII.4

TIF. Epifcopis coaktum. In quo Pertextaria
Rothomagenis Epifcopis Caktum. In quo Pertextaria
Rothomagenis Epifcopis, Achilperico Rege accufati, caufa dicufa eff. Phara de hujus Synodi
Achi tradit Greg. Taronolib. V.cap. 18, 1982, 197,
Vide etialm Conc. Tom. V. pag. 93, Fuse hujus
Synodi Ada perfequitur Car. Cointius Tom.

If p. 174.

A UTISSIOD OR ENSE circa and DIXXVII. (ad annum DIXXXVII. referendem center Castons Continus Jail ad annum DXC. Retroor adhut magis enormi ad annum DXC. Retroor adhut magis enormi ad annum DXC. We will be supplied to the property of the prope

Tom.11.p.308.

CABILONENSE anno DLXXIX.
habitum. Ju quo Salonius Ebredunenfis, & Sagirtarius Vapincenfis, læfæ majeflatis accufati,
depofiti, & in cuthodiam datifunt. Vide Greg.
Turon,lib.Vc.a;7p.146.

SANCTONENSE II. anno circiter
DLXXIX. habitum. In quo Nantinus Comes
Engolifmenife excommunicatus in gratiam recipitur. Vide Greg. Tur. lib. V.-c., 6-p. 356.

BRENNACENSE ad Vidalam fluvium in Gampaniá ann DLXXXI. coactum. In quo Leudates Comes, qui Gregorium Turoneniem apad Chilpericum fairò accubrari, extris IV. CAGO, 237, Confer. Come. Tom. V. pte. 96, Et que socravi Le Coine ad ann. DLXXX. Tom. II. pap. 6.

MATISCONENSE I. ad Aratim Rin Burgundi anno DLXXXII. Cal. Nerousky, persientibus XXI. Epilicopis, Gantramoi Regis juffu congregarum. Condui innet ad mores Ecclefin reformandos, for feranandos Judono Cassave XIX. qui cum notti Sirmondi de Biniti shabentur Conc. Tom V. pp. 66. De tempore hujus Symod concilendus et Car. Le Coint. Anno. Symod concilendus et Car. Le Coint. Anno. Le Coint. Car. Le Coint. Anno. Anno. Car. Le Coint. Anno. Car. L

383: LUGDUNENSE III. anno DLXXXIII. Menie Maio, ab 27/11. Epifcopis, & X/11. vicariis celebratum. Extagr qui ad diciplinam Ecclefialticam ipeciant Camera VI. Conc. Tom. Vy-py-y& Le Coint Tom.II. p. 24.

784. VALENTINUM II. anno DLXXXIV. x.Cal.fal. à XPII. Episcopis habitum. In quandomaferiis quibuladum privilegia fua & dotationes confirmantur. Extant Acta Conc. Tom.V. p.976. Videl & Coint. Annal. Tom.II.p. 279.
PARS 11.

CONSTANTINOPOLITANUM
SVIII.ann.CLXXXVII. habitum. In quo Gregoter Epifcopus Antiochenus, incellus criminis
acculatus,à calamnià abiolivitur, Videfis Euagr.

lib.VI.c.7.p.450.
ARVERNENSE III. anno DLXXXVII.
reftiùs forté fuperiori habitum: (alii ad ann.
DLXXXVIII. referunt.) In quo Parochiæ Cadurcius Sedi Ruthenenfi adjudicata fuur., Vide
Greg.Tur. lib.VI.c. 82. n.32.

TOLETANUM II. vulgo III. anno CLXXXIX. viii. Idus Maiar , à LXXVIII. Episcopis ex omni Hispaniz parte convocatis celebratum. In quo Gothi in Hilpania, abinrată herefi Ariană, Fidem Orthodoxam profitentur. Extant hnjus Synodi Acta, Confessio, Canones de Fide Catholica X X I I I. & Difciplinz Ecclefiafticz Capitala XXIII. cum potis Loaifæ & Binii Conc. Tom. V. pag. 997. & apud d'Aguirre Cone. Hillan. Tom. 11. pag. 318. ad Can. XI. & XII. hujus Concilii multa praclare differit Purpuratorum eruditiffimus idem ille Cardin. d'Aguerre Differe. hujus Tomi VII. VIII. IX. Prima in duos Excurfus; Secunda in quinque, Terria in tres dispettitur. In prima differit , quonam fenfu peccatoribus post pornitentiam lapsis in hoc Concilio negetur novus accessus ad poenitentiam, sive reconciliationem. Putâtque Canonem non de secretă & sacramentali poenitentia, sed de solenni exponendum effe. Secunda agit de inflauratione priscorum Canonum circa pomitentes, tum lapfos post Baptismum , tum relapsos post poeni-tentiam , præsertim in Hispania. Ubi ostendit quanam fuerit illa vetus disciplina, & quodnam tum pointentium, tum Confessionariorum officium. Tertia dissertacio agit de pornis relapsorum instauratis in hoc Concilio, & de vario genere aut modo pomitentia. Ubi omnia ex antiquis Canonibus , fanctifque Patribus fusè non minus quam eruditè illustrat & confirmat. Notet Lector habitum fuiffe in Gallia unum aut alterum Conventum, fen Synodum circa annum DLXXXIX.Sed quæ nullius ferè momenti funt. De quibus vide Greg. Turon.lib. IX. c. 17.p. 108. C.41.p.518

C.41.5-18.

NARBONENSE ad Atacem fl. anno
DLXXXIX. Cal. Novembr.ab VIII. Epifcopis
celebratum.Ut difciplinaEcclefiastica vim fuam
puclius haberet; conquiti funt Cament XV. qui

Lough

126 Sæculum Eutychianum.

S.E.C.VI. cum Notis Sirmondi & Binii extant Conc. at Ap.D. Tom.V.p.4g 10-17. & apud Aguirre Conc. Hisp. Tom.11.p.385.

ROMANUM 1X. anno DLXXXIX.habitum. In quo oda Prefarianno, quem inter miffarum folemaia. decantanda Romana Ecclefa hackenis habute. Germanis & Gallis traditos ell. Vide Petag. Tie. přil. IX. Conc., Tom. V., p. 93; Quam tamen i puriam elle, & ex. Jifdori Mercatoris officiarpordilité i pinter judicana control proporti official produlité pinter judicana control

mi Conciliorum Editores.

MI SPALENSE five SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPALENSE

SPA

dem c. 18.p. 583.

C.E.SAR AUGUSTANUM anno DXCII.
Cal. Novembr. à X. Epifcopis & 11. Vicariis haBitum. Extant de Sacet dotibus vel Epifcopis ab

Ariana hereft redeuntibus Cament 111. Gone. S.Ec. vs. Tom. V.pag. 1600. & apud Aguitre Tom. H.pag. 16 An D. 414.

AFRICANUM II. 1 Numidiz Epit.
copis circă annum DXCII habitum. Quo, cum
nonnulla Ecclefiz Romanz confuerudini contraria fancita effent, irrita ea quantum in fe crae,
fecit Gregorius Papa Vide Epift, ejus ad Gen-

nad Exarch lib. III. Epift. VII.

ROMANUM X. anno DXCV. habitum. In quo. Joannes Presbyter Chalcedonenis
hare fis acculatus abfolvitur. Vid. Greg. M. lib.
4V. Epift. XLIV. Cone. Tout. p. 1198.

T OLETANUM III. anno DXCVII.xvi; Cal. fsss. à XIII. Epifcopis habitum. Extant de calitate è moribus Epifcopronun Cassus; II. Conc. Tom.V pag. 160; A faguire Tom.Il. pag.

416.
O S C E N SE apud Ibergetes in Arragonia, anno DXCVIII. coactum. Extant de munere Epifcopali . & clericotum virá caña & pudica Camur Il.Conc. Tom. V.p. 160-4. & apud Aguir te

pag.417.

B AR CIN ON ENSE II.anno DXCIX.

B AR CIN ON ENSE III.anno DXCIX.

Cal. No ensiby à XII.Epi(copt), Prafide Affatico
Metropolitano Tarraconefic esterno. Estant adversià Simoniacas promotionamen. Estant adversià Simoniacas promotionamen. Estant adversià Simoniacas promotionamen. Estant adversià Simoniacas promotionamen.

V. Conc. Tom. V. p. 1669. Haid, Symodo Andr

d'Aguirre fabricult Jounnii Biclarenf. Chronicon i, Notis & Obfertationibus finis Illufartatum, alláque non pauca Conc. High. Tom.LIT.

pag. 411.

Finis Sexti Seculi.

SÆCULUM MONOTHELETICUM.

SCRIPTORES

SÆC.VII, ab An.DC, 601. Vide Part.1.

\$90.

OANNES PHILOPO.
NUS Grammaricus & Philofophus Alexandrinus, claruit
circa annum DCI. Czereris ejus
feriptis de quibus alibi, duo que
fecuontur MSS.addipoilune.Con-

tra Acephalos Capira XVII.loco liulio 1 segana f. 2 h Jayan & thir just 2 hope has pergen, & E. Eraz Bhiloth. Vidolob. Cod. Thesi justs & E. Eraz Bhiloth. Vidolob. Cod. Thesi justs opac com libro e just court a severam, objas memini Sualas force non fine maga verifimitiem die conjuje poetfal justim dilierationola de dosjojes vitima natione facultatum refecto quatura in inserue langliches vitoral letter wich hasputo view d bogist ristange mixal antica. See part de della mixal conjuga (opac just ausmic dictum inter deficieram nameramy, et al. Eraz del dama mixal los 1 pp. 1 opac just ausmic dictum inter deficieram nameramy, et al. ba tocarkous, laight polis opac que presentaaidalovex, lib.IV. c.7. MS. penes fe lubere haud s.#C. vII. Fa pridem me monait Cl. Gotfridus Ole arius ab.An.DC., l Lipienfis, miartique fe ait hoo Plinloponi opus à C.d.a Plinlo practemitti, neque id aliunde ortum, quam quod librili locur Cod. L. hate de re pelfine acceperie, quaeque de Philoponi Opere dicit Photosis, juje Niciae monachis libro malè

tribuit. Vide etiam que de hac ipla re nuper notarunt etuditifimi Actorum Lipliensem Edi-

tores Syptems Tom. II. S.X.p. 477.

J O ANN E S cognomento MALALA; δοι orru Antiochemus, claruit circa annum D C I. Vide Pauli Striplic it il the time the wake in libria N VIII. abov. Pythy and time the control of the property of the time of the time of the control of the con

lére excerpta quadam chronologica prafixit.

Latinèvertit , pratòque ante annos phalquam
XI na.

SAC.VIT,

X L. paravit Edmundus Chilmeadus Oxonienfis. Verbm co mortuo, opus diu neglecium jacut multorum votis expetitum, donce tandem manus obstetricantes admovit vir doctificuus, multique in paucis amiens. Humphredus Hodius S.T.P.que opus reconfuit, breves ad paging calcem notasidojecit, & amplifilma prolegomena, multo eruditionis & diffule lectionis apparatu adornata.præmifit,quibus de auctore, vice ejus conditione, atate, opere,interprete luculentet agit Produit her Chronographia, fubjonttà CL Bentlei ad Jo. Millium-differtarione Epiftolica Gtac. Lat. Oxon. 1691.810. Etatem quod attinct, femper in e à fui sententià. Malalaninon diu poli Justiniani obitum , saltem incunte hoc seculo, floruicie. Quem tamen ad fequiora fircula detrudit Editor, èt nono deman faculo vixifie, longo five argument orum five conjecturarum agmine contendit. Mei nowell neque operis neque otili fingula auxiè excurere verum pace viri humaniffimi . & incolumi fempet amicitià , ad altruendam quam hactenus amplexus fum fententiam, panca quam potero beeviffime, in medium proferam Advettet igitur Lector, primò, in MS.codice Barocciano, unde desumptum est Chilmeadi apogtaphum , pancas tantummodò (chedas in fine deelle. Unde jure colligere quis possit auctorem non diu ultra Justiniani obitum, Historiam (uam produxitie. Gratis quidem & precariò dicitar, neri potuific, ut hujus operis pars altera fuerit, que nescio quo casu periit. Hujusmodienim conjecture nullis testimoniis, pulla probabili ratione nixx, eadem facilitate rejici. qua offerri pollunt. Sccundò, In describendis Jufuniani temporibus Malala nolter tam copiosè & cumulare fingula persequitur, & quascunque rerum circumitantias tam diligentet & particulatim exponit, at jurares auctorem hoc circiter tempore vel feripfifie, vel vixifie. in celebtandis reliquorum Imperatorum geffis parcus 2dmodum eft,& levi pertractat digito,iu Juftinia. ni rebus illuftrandis longe aberius & copiofius agit, & cujulvis Indictionis, Anni Espissime, & Mentis Acts recenter, præfertim (quod notari velim)circa postrema Juttiniani tempora; forriori exinde conjectură cum vel his rebus interfuille. Neque enime à folum de cansa hoc factum eft,quod disturnum Jultiniani regnum(qui Imperiumperannos XXXVIII.tenuit)tantam fcrihendi materiam prabuit, Imperatunt quippe alii diutius, téique posterorum memoria dignas gefferunt ; in quibus nihilominus nufquam tanram pofuit diligentiam. Imperavit Augustus, quo regnante ing mes rerum viciflitudines palfus eft Romanns orbis annos LVL Conftantinus M.cujus tempore tacte funt nove terum mutationes, nova Leclefir, nova Reipublice facies, panto brevios, annos faltem XXXI. Theodolius Junior annos XL1i. Et tamen integram hotum omnium hiftoriam duplo fuperat unius Justiniani Imperium Fateor Malalam nufquam à fe vifa commemorare,nulquam de le,domôve luã mensionem injicere. Neque mitum. Quot enim infignes Historici res suo tempore gestas literis mandârunt, apud quos de fe , fuâve familià nec vola nec vestigium. Quòd ad Acta Civitatis publica femel provocet, non inde fequi'ur, rem parratam videre non potuifie, Quis enim rerum Paks 11.

apud nos durante tyrannide gestarum historiam S.A.C.VII. contextunus, etfi iple interfint, vel interelle po . shAn DC tuit, quaudoque tamen ex Reipublica Archivis fidem potisisfuam aftrucre non maluit ? Tertio, Haud parim apud me roboris habet, quòd anctor nofter dum in reliquis Historia fuz partibus Scriptores ante fua tempora claros, veluti teftes idoneos citare foiet per integrum Jufti niani Imperium vix unum isudet , & exceptà chronologorum quorundam in computandis annis ab orbe condito mentione obiter facia-(quod ad hanc rem nibil facit) nullum. Cujus hand alia ratio fatis commoda reddi queat, quam quod res vel ipie viderit , vel ex recenti memorià acceptas policris tradiderit. Qua de Legati ex India reverli (five Nonnolus is fuerit five alius) narratione habet nonneceffario ad scriptam Historiam, fed ad Orationem viva voce cotam Impetatore habitam commodè referri poffunt. Cum vox ffergionio ex zeno utrumque respicit ; nec alind in genere quam rem gestam referre, vel exponers muset. Quarto. Chronographia Malaliana a Joanne Damateeno qui circa annum DCCXXX. clarnit , difertiffime citatut Orat. III. de Imagio.p.m. 776. Otationem vetò hanc genumum elle Damalceni fortum uno ora agnofcunt or nes tum è Reformatis, tum Pontificiis Critici Ecclefiaftici. Nec immeritò; cuns & flylus,& res ipfa.hominis iffius omnium Mortalium berdessereits, & in cultum insaginum penè infanientis , doctrinam & Ingenium ad viyum exprimit. Sed Malala Scriptotes aliquot ab atate Juftiniani longe remotos non femel laudatinempe Clementem & Theophilum chronographos.htmc anno DCCLXXXV. illum faltem post annum DCLXXXV. clarum. At unde conflat Clementem post annum DCLXXXV. fcripfiffe? Scilicet, quia Anonymus Demonstratioним Chronographicarum auctor, quem in Origina Conflantsnopolitanarum manipulo edidit Combefifius, de ftatua quadam Theodofii M. agens refert Clementem dicete.fimiles,variaque forma marmoreas Statuas Conftanteni Conftantis filisaffe. Hunc Conftantinum de Conftantino Pogonato Contlantis filio, qui an DCLXXXV diem obift, intelligendum elle in notis contendit Combefifius. Mihi longė verifimilius videtur, ad Conflantinum M. Couffantii filium 1d potius effe refereudum. Ouis enim nescire potest Constantinun M.novam quam condiderat Romam,variis marmoreis Statuis fibimet ipfi politis, variis in urbis losis exotnaffe? Nec tacet id Malala, qui plutes recenfet, quas fuo tempote perdurafle, magnooue in honore habit as fuille tefert. Quid quod anud Demonstratorem nostrum Combefifiantim Conftantini M.ftatuz utramque faciant paginam ? Quas tot locis recenfet, toties cum aliorum flatuis confert, ut hoc penè unicum in animo habuille videatur. Immo ne toto, quod sciamopere, przter Constantinum M ejusque filium alicujus Constantini Imperatoris vel femel meminit. Sed Constantinum , Constantii filium vocat Chronographus Combefilianus Et ita quidem Magnum illum Conftantinum vocant Scriptores alii; Ita Theophanes ad annum CCLXXXVIII.p. 6, Kurmarin@- i vit & Karemrisiterúmque ad annum CCXC.p.7.sta ipfe Malala lib.XIII.p.1. O ibe Knopertin & Kanga Kanparti @ 4

AALDC.

plyar. Nec obstat quòd Constanrinum suum. Conflancii filium vocare non folet laudarus chroographus.Sufficit, quòd quandoque Constantii filium,quandoque funpliciter Conftanrinum,vel Constantinum Magnum appellet. Neque enim aliter Malala, qui femel tantum Constantii filium fapiùs Conflantinum Imperatorem, vel Magram vocar. Quod & 1 Theophane aliifque fafrum est. Theophilum quod artinet, meminit Abulpharaius Theophili cujufdam Chronographi qui exeunte Saculo VIII floruit. Ar quis fidem faciet hunc cum nostro eundem esse ? Plures erant Joannes Historici, (cosdem recensente Cl.Editore) cur non & plures Theophili chronographi effe poruerinr: Čerré Malala no modò plum cum antiquioribus conferre folet, led & femel Tatiano adjungit. Addam quod non patum notari mererur , Malalam nostrum , qui in prioribus operis fui partibus Theophilum (ziufcule laudare foler, post Neronis tempora, e.e.post D. Marci Anianum sibi successorem Alemandriz fubiriruentis obitum, in re historica nanguam citare. Quod vix fieri potult, fi paulò ante VIII Szculum absolutum vixerat,& hittoriam fuam ad Irenes Imperatricis tempora perduxifier.Ut non fpernenda mihi videtur Rev. & doctifimi Jo.Felli conjectura, flaruenris Theophilam chronographum non alium faise quam Theophilum Antiochenum qui in rebus chrono-

logicis apprimè versatus, librum de Temperibus *Lib, e st.p. (quo nomine laudat illum Lacrantius *) id eft, opus ad Aurelyeum scripserir. Nec obstat, quòd que ex Theophilo profert Malala, in ejus operibus hodië non reperiantur. Potuir alia feribere Theophilus, quorum notitia ad nos nonpervenerit, vel its ineffe poterunt, que perierunt, Sed Clementem citat Anonymus Combefifianusicerre obfeurus, ignobilis, nullius nominis, & fequioris avi Scriptor. Et quid fi concedatur fuifie Clemenrem Chronographum, qui Szculo IV.vel V.fcripferit/Certe nunquam probari potest ex Anonymo Combefifiano Clementein de quo loquirur, diu post Constantini M rempora floruisse. Er erat quidem Clemens Historicus, cuius meminir Suidas in voc. K. i u. qui Romanorum Regum & Imperarorum hiftoriam (cripfit, aliique opera, que Hieronymo cuidam deda cavir. Jam verò fi is fuerit (ut fuille fanè verifimillimum elt) Hieronymus ille Presbyrer Dalmata, qui Grace scripsit historiam SS. Parrum Ægypti, quique in Joanne Abbare fc lub Theodolio Magno vix ille restatur, de quo egimus ad ann-CCCLXXXVI. habemus Clementis noffri z tatem, cui proindé quod habet Demonstrator Combenfianus oprime congruit. Sed fabulofus eft Malala,& nugarum plenus.Efto,an flarim ad seguiora facula relegandus? In fabulas maximè propenti funt Euagrius Scholasticus, Thendorus Lector, Joannes Alexandrinus virz Chryfostomianz Scriptor, ut alios taceam,omnes circa hac tempora Scriptores Ecclefiaftici, an ideò fedibus fuis mox movendi ? Neque prærereun-* Lib. Angl. dum hoc loco eft, Cl.Ediroremalibi †ubi de fabulofis miraculis, quæ in vitā Eutychii CP. ab

Euftratio Presbyrero confirinta occurrunt, fermonem habet diferté affirmare, omnibus id râm

ex Cyrillo Scythopolitano, inquis, alifone SAC.VII. liquer; ipfos denique historicos Euagrium, Theo. ab An. DC. .. dorirum, &c. illiufmodi relarionibus refertos

effe. Quin roties laudatum Procopium fomnia & deliramenra rradiditle,& impudentes & plane portentofas.que que fub humanam fidem vix cadere pollunt,in Jultinianum, Theodoram Augultam, omnémque Aulam fabulas ex proprio cerebello confinxile, norunt quorquor vei primis labris 'Arixdore falutărint. Certe fi hac valeret argumentandi ratio de pobilifimis & vetufliffimis Gracia Scriptoribus Herodoro, Diodoro Siculo, aliifque actum erit. Sed flylus eius ab omni elegantia abhorrer. Et quis nescir Linguam Græcam hoc tempore à puritate suà longe recessifie, inque eam barbara & hirfura vocabula irrepfille, & Historiarum Scriptores pro loco, indole, educatione, cura, & studio, plus minuive elegantiz habuiile ? Mitto errores chronologicos, res ab eo vel omitlas, vel divertimode ab aliis relatas ; & siqua hujusmodi, qua ipsi cum aliis, ejufdem remporis Hiftoricis communia funt. Tellis fit iterum vel unus Procopius, iple licet Historicorum hujus remporis facile princeps, qui non modò refert, que omnium evygeomy teftimoniis deflituuntur, non modò fui remporis Historicis pugnantia tradit, sed & fapiffime fibimer ipfi contradicit, ut infinitis exemplis luculenter oftendit Cl. Eichelius Prelegem.in Procopii 'Avisd. nam.xxv111. ххх. ххха. XXXII.XXXVIII. Plura de Malala dici poterant. fed hac fufficiunt. Quicquid verò de atate ejus fir,laudanda est Cl. Editoris diligentia, prædi-canda eruditio; à quo alia ingenii & industriæ fuz monumenta expediamus. In quibus edendis ut fidem randem liberet fuam calidis votis ome nes apprecamur.

HESYCHIUS, five 18YCHIUS, five ISACIUS, primum Presbyter, deinde vide Publis Parriarcha Hierofolymiranus, claruit anno paro. DCi.Sentenriam nostram de Hesychio, e jusque zrare & Scripris olim prorulimus. Cujus necdum pæniter. Obiir anno DCIX. De eo enim hæc rradit Chronici Alexandrini auctor † ; Hoc anno (Phocz penultimo) = \$\phi_0 \chi_0 \chi \sim \text{mix} ac \text{Als-Endein must fine land - ber lepontager, est Edit Red priviles are and Zugueles Frzeer operablisme-morate. morata, extat fub ejus nomine vira S. Longini Ceturionis à Bollandianis edira Mart. xv. Oratie in Lezarum quarriduanum. Habetur Græcè MS. Biblioth Vindob.Cod. Hiff Eccl, LXII. n.xx. fol. 12 ε-qua hoc modo incipir Δεξανεν έμξε πελυτελές กลไลยุ@ อยุ่มบุรา เอโกราปิทยา. กรการา , เม ผักล่าได้ วิทยุนตรที่, กอกเลยวัด, พล่ กลมทอง วิทีละ , &c. Fragmenra in varia Veteris & Novi Tellamenti Cantica facra ibidem Cod. Theat. CLIX. Scripfig item Homiliam five Sermonem in Christi nacivitatem, ex quo Nobile Fragmentum de annis Mundi , déque anno Natalis Dominici , inrer Anastasii Niczni quastiones Latine edidit Gentianus Hervetus,& habetur Biblioth.Patr.Tom. XII. Græcèverò & Latinè Car. du Fresnius in Appendice ad Chren. Pafehale;& paulò post, Ettitionis tamen Freshianz ignarus , ex codice Barocciano CCVI clariffimus Hodius nofter Prebujus quam fequentium faculorum Biographis, Iegom.ad Malala Chron.num.xxxv.Qui bac aliaaliter proba nota (criptoribus, folenne elle , ut ve opufcula non nostro, sed junieri cuidam He-

de Sedib. Epide, per in:uit, lepel-VAL. VACABLE \$.40 P. 150.

614

SEC.VII. ab An DC.

fychio tribuenda effe , faltem tribui poffe, contendunt, rûm demûm affenfum ab æquis rerum æftimatoribus impetrabunt, cum Veterum auétoritate, vel codicum manuscriptorum fide id demonstrare poslunt. Erat quidem Hesychius Presbyter Hierofolymitanus, literarum dočtrină clarus, qui sub Theodosio juniore vixit, de to Theophaues adann.CCCCVII.p.71. verum

ille nostro longè antiquior erat.

BULGARANUS, flirpe Gothus, gene-610. re Hispanus, dignitate Comes, claruit anno DCX. quo, sub Gundemaro Gorborum Rege, Galliz Narbonenfis przfcctus erat. Extant ineditæ illius Epistolæ sex , partim ad Regem, partim ad illustres illius temporis Episcopos scripta, quibus plurima temporis istius gesta, non aliunde nota , cognofcuntur & illustrantur. Affervantur MSS, in Ecclefia Ovetenfis Codice; membranaceo ante 500 annos exarato,& in alio Ecclefiæ Complutenfis antiquiore referente qui tellis er at oculatus, Ambrolio de Morales Hift. I. XII.cap.; .: Confer.Cl. Antonium Biblioth. Hilfs.ver. Tom. L. 13.cap.5.nu. 218. pag. 174. Has Epiltolas , ex codice Ovetenfi descriptas, prelòque pararas, penes se habet il-lustrissimus Cardinalis d'Aguirre, qui eas suo tempore publici juris faciet Confer ejus Neire. Conc.p.104,105-

SISEBUTUS, origine Gothus, ortu Hispanus, fide Catholicus, Gothorum in Hispa-612. nia Rex, regnum auspicatus est A. C. 612. tenuitque annos VIII, cum dimidio, moriens anno 621. Armorum gloriz , eruditionis & eloquentiz decus addidit, quo nomine illum non uno elogio ornat iplius zqualis Ilidorus Hilpalenfis. Erat, inquit * Rodericus Toletanus, vir *De reb. Hip.l.II.c. fapient , & nimium literatura deditus , eloquio ni-17242 tidus , literarum fapientia dollus , m judiciis firenuns, praffantifiamus pietate, mente benignus , &c. Extant MSS. e jus Epifiolæ aliquot, parrim ad Epifcopos,partim ad alios hujus fæculi dignirate conspicuos data ; quas , una cum nonnullis Cafarei Patritii ad Silebutum Epiflolis,editioni parat Card.d'Aguirre, ipfomet indicante, No. tit.Cone. p. 109. Scripfit item Sifebutus ettam & marryrium S. Deliderii, Viennenfis in Gallia Epifcopi quem ao exilio revocarum lapidibus obrui fecit Theodericus Rex, Maii xx11. anno 612. Etiamfi enim hane vitam alterius Sifebuti opus effe exiftimare videtur Joann. Mariana; rectius tamen Sifebuto Regi aferibi debet,cui in Autographo Toletano diferté tribuitur, monente eodem Cardinale (qui cam una cum Epiftolis edere in animo habet) nota ad Antonia Biblioth. ver. Hip.I.s.c.s.p.175.

ANTIOCHUS Monachus Palæstinus, 614. Vide Part.L claruit anno DCXIV. Carreris ejus Scriptis P-515+ alibi recentitis, adjungi potelt narratio wia S. Enphrejoni, qui Laurz S.Sabz coquus Connobialis fucrat. Incipit, O. @ 1 & apiece storie quan Espeisme , &c. Extat MS in Biblioth. Vindob. inter Theologicos Cod. CCCXXXIII. juxta difofitionem Neffelianam num.1v.fol. 28. pag. 1. Vide que notavit Cl. Lambs cius Comment. lib. III.pag. 138. ubi S.Antiochum hujus vitæ ancto-

remeffe judicat; cujus proinde Pandecta pra- SEC.VII. fixa est. De hoc Euphrolyno filent penitus Mar- ab An-DC. tyrologi Latini.

- GEORGIUS, Elineim antea dictus, ex oppido Adigermaro, uti iplemet teltatur, oriundus; claruit ann DCXIV. Puer adhue Theodoro Siceorum in regione Galatarum Archimandritæ traditus eft,lub cujus eurā & tutelā diteiplina Monattica fe per XII. annos exercuit, esque iam defuncto in Monasterii fui przpositura succeffit. Scripfit Vitam S. Theodori Archimandrita & Epifcopi deinde Anaftafianopolitani , qui mortalitatem explevit tertio Heraclii Imperatoris anno, Chrifti DCXIII. Extat Latine apud Surium & iltiumodi Collectores die April. xx11.fcd Symeonis Metaphraftæ quifquiliis haud parúm conspurcata.

NENNIUS, natione Britannes, Elvodugi Vide Part I. Probi, & Beulani Presbyteri discipulus, Como bii Bannochorenfis Abbas, claruit ann. DCXX. P-116. Multos docuit,multa à Saxonibus passus. Scripfit Hiftoriam , cui titulum dedit Enlegime Britannia. Ex hoc opere fex diversos libros faciunt Baleus*, ejulque perpetuus exferiptor Pixleus†, Beit-Gent L, qui & feptimum addidit. Nennti librum Gildæ p.71. olim ascriptum elle , omnibus jam notum est. †De Script. Nennii Eulorium primus edidir, ex variis varie paos.

leus Ker. Anglie. Seript. Tom. 111. p.91. SOPHRONIUS, Patriarcha Hierofolymitanus, claruit anno DCXXIX, Fragmentum hujus Sophronii ex Encense Joannis Theologi P418.

& Evangelista de Sororibus, sive cognatis Domini Grace & Latine exhibet Cotelerius nor.in lib.111. Contt. Apoll. p. 200. Scripfit etiam Hypomnemara five Commentarios historicos , ex quibus Fragmentum de labotibus, certaminibus, & peregrinationibus SS. Apostolorum Latine exhibent Bibliothecz Patrum curatores Fragmentum de Bapissmare Ap-stolerum ex codice Vindobonenfi Grace & Latine P. Lambecius Commento lib.III.p. 52-in quo imprimis notandum venit, co reference, Dominum noftrum Jefum Chriftum folum S. Petrum propriis manibus baptizaife. Petrum deinde Andream &c Verum in hoc,nifi majori quam fua autoritate foltus, fidem a nafutioribus haud facile impetrabit. Simile fere Fragmentum sub nomine Euodii Antiocheni Apostolorum successoris habetur Nicephotum lib.11.c.3.de quo fuo loco actum est. 1bid.Cod. LIX.nu.xxxi fol.120.p.4. habenrur Grace Excerpta qua dam ex ejuidem Sophronii encomio in S. Joannem Evangelistam. Vide Lambec.p.100.

corruptis exemplaribus (quod ipie ingenuè fa-

tetur) quam fieri potult emendatum, Tho, Ga-

ANONYMUS Chronici Alexandrini, five ut jam vocatur Palebalu, compilator clarujt an- Vid.P. no DCXXX.De hoc opere ejusque auctore egi- P.110. mus olim in Georgio Pifide ad annum DCXI Sont & pauca hac etiam vice addenda. Incipit-Chronicon ab orbe condito, & per varia mundi facula decurrens ad Heraclii Imp.tempora perducitur, notat is temporum rationibus, præcipuè

juxta Festa Paichatis in Ecclesia tum Iudaica

tùm Christiana recurrentia, co forian fine, quòd

controversie , que de Paschalis Festivitatis die as An.DC. eelebraudo olim vigebant , Heraclii tempore recruduerunt. Binos auctores agnoscere videtur;unum;qui priorem operis partem contexuit, & ab initio mundi ad ann. Christi CCCLIV. Constantii Imp.XVII.deduxit.alterum,qui hune excepit,& ad Heraclii annum XX, continuavit; ut ex vetustissimo Holtlenii codice MS.ejusque in illum Notis oftendit Cl. du Frefnius. Certe non ultra XX. Imperii Heracliani annum procedere variis indiciis deprehenditur. Titulus codicis MS.id diferté tradit ; res geftas hujus temporis fusius describit auctor tempora accuratills notat; Epiflolas publicas inferit; quin & Heraclium & june Burnia vocat. Ut nulli dubium effe potett posterioris partis auctorem boc tempore vixific. In condendo hoc opere, quiiquis erat, nec magno judicio ufus eft, nec diligentia; habuit nihilominus ante oculos non pauca melioris vetuftatis làm facræ quam profanz monumenta, que dodum perierunt. Primus hoc Chronicon integrum extulit Matthaus Raderus S.I. Monach. to15. 410. Sed com omnia impressionis illius exemplaria pridem distracta fuerint , cumque iple textus non uno in loco mutilus fuerit, aut corruptus, nec versio Raderiana fida fatis & castigata , novæ editionis adornandæ curam in fe recepit nobile illud Galliarum Inmen, & Gracarum Litterarum ftator penè unicus, Carolus du Freinius; textum collatis quotquot reperiri poterant codicibus editis & MSS emendavit,la.unas supplevit,novam verfionem concinnavit, notas criticas & hostoricas addidit , amplistimam Præfationem pramifit, quå de auctore, opere, varifique Chronicorum , Cyclorumque Paschalium scriptoribus,tim Grzeis,tim Latinis affatim agit, & rejecto Chronici Alexandrini titulo, Pafebalis indidit. Certè levi de causa Alexandrinum ante à vocabatur: non alinnde, ut videtur, quám quòd Petri Alexandrini nomen in fronte gestit. Ex cujus libro de Paschale quatuor non contemnenda Fragmenta in ipio statim Præfationis limine reperiuntur. Nec magis Ecclefia Alexandring res perfequitur quam Antiocheng , vel Constantinopolitane. Ut proinde uttiusque nomen, zonali jure fibi vendicare poterat. Ting in-Aus itaque vocandum censuit du Fresnius, r.e. Chronicon feu Canonem de celebrando Palchare,eb quòd Pafchatis Judaici . & Christiani , & præcipuarum Festivitatum,quas Arewelinee, seu Deminicales vocarrus , que que à Paschatis die pendeant, indicem exhibet. Denique uberrimam appendicem attexuit Cl.Editor , felecia nempe antiquitatis Opulcula & Fragmenta, tom edita, rum MSS.qu.z vcl ad Chronici, vel ad gerum Paschalium illustrationem apprime facount. In his locum habet Pleudo-Dorothei Tyri Epricopi mileyna časkarnamio de LXX. Demini discipulis, ex duobus codicibus Reglis erutum'; anod & nos ipfi codem ferè tempore, vel paulo ante, in priori hujus Operis parie, Noris & Observationibus illustratum , ex codice Baroceiano Gracè & Latinè in lucem emilimus. Accedit huic editioni à charte puritate & amplitudine, lummăque typorum elegantiă decus eximium Prodift pulcherrimum hoc opusex Typographia Regia Parif 1689, felia.

AUCTOR vitz S. Anthrepifiti claruit cir. SEC.VII. ca an D C X X X. vel non diu postea, memorat ab An. DC quippe nounullos eo tempore viventes, quos Damonibus laborantes Austregisius laberailet, & fanitati fuz restituiffet. Scriptis mandavit visam S. Auftregifiti Epifcopi Bituricenfis , qui vitam finivit anno DCXXIV. Hunc edidit Ph Lab. beus in Patriarchio Bituricensi Biblioth. Nov. MSS.Tom.II, Exinde ad Codices MSS.refticutam Jo. Mabillonius Sac. Benedict, 11. p. 95. qui & ex eodem Labbeo alium de ejuidem Sancti miraculis librum (obnexuit, ab Anonymo auctore ferrptum, qui Szculo VIII, vixille videtne.

JONAS Hibernus, Monachus Bobienfis, claruit anno DCXXX.Præter opera quæ in Hiforia Literaria Part.l.memorantur, feripfit vitam S.Fara, seu Burgundofara Abbatista Eboracenfis prime, circa annum DCLV.demortuz;in quá de virtutibus ac rebus mirabilibus in Ebe racenfi Monafterio tempore Burgundofara factis pracipue agit. Extat post Surium ad MS Cod. Compendiensens recognita & restituta apud Mabilion. Sac. Beneditt. II. p. 439.

EUBULUS, Lygrorum Epifcopus(Urbs erat,nifallar, allcubi in Syria) clasuit imperante Heraclio eirca annum DCXXXL Dum anno imperii fui XX. Heraclius Hierapoli morarctur, convenit eum Athanasus Syrus, Severianorum Pseudoepiscopus, Jacobitarum Patriarcha, Berit are & xaxiey G. ver vafer & perniciofus, qui moris cum imperatore de fide fermonibus, libellum in fidei fuz caufa et obtulit. Huic librum opposuit Eubulus noster, ex quo fraementom Grace habetur in Collettions quadam Teflimoniorum cap. 21. que sub nomine Damasceni MS.reperitur in Codice Claromontano , indicante Labbeo in Confpell. Oper. Damafeen. 50. Confer que habet Theophanes Chronograph,

ad ann. Heraclii 20. p.274 GEORGIUS Rhetor & Cartophylax Magna Ecclefia Confrantinupolitana, deinde Me- Vide Part. tropolita five Archiepiscopus Nicomedicasis, p. 110claruit circa annum DCXL. Georgium nostrum male Wicediam vocat in Appendice Apparatus Sacri Poflevinus, exferiptoris forte vitio, qui Nicedium nobis pro Nicemediensi obtradit , un in Diatribă de Georgeis recité animadvertit Leo Allatius. Extat Grace MS. Homilia in Santlam & Magnam Parafeeven, & in Christis Crucifixion nem , five in illud Evangelit S. Joannis ; Asbans apud crucem Jeju Mater ipfins , & Sover Maires spfint; ut & en fepulinram Chrifti, habita in fantia Parafeeve, que ficincipit, . Hele od naminhu que aralequer's rive wherele', &c. Biblioth, Vindob. Cod. Threl. CXXI. num.v.fol. 147. iterumque Cod CCLVII. Hanc orationem in prædictă Diatribă Michaeli Piello tribuendam effe censuit Allatius, cujus conjecturam amplexus eff Cl. Lambecius Comment. I. I.p. 135. Verum repertà poste à hac Georgii Oratione, à Pfellia. na longe diversam esse vidit, uti ipse fatetur lib. IV. pag.11. Oracio in concepcionem foannis Baptifla, atque in Zachariam & Elizabetam ejus parentet Græce MS. ibidem Cud. Hiff, LVII, nnm.v.

fol-20-pag.2. In Bibliotheca Scorialenti habetur

SÆC.VII. MS. 1 sbAu-DC. Xanak P-314-F

pag 580.

650.

eço.

MS. Propia Kombolando e projecto de la projecto de Aprolando de Control de Querte Allatius de Gergio p. 31-milis certe non videtus funcion um plura extento opolecida partim falo Corogii Carthophy-Lacis, parcium fub Georgii Nicomedicellis nomine, dobirati protef au numu kilempa fit Georgius/Pod dadbom folvir Co-lex perantissus, abi Orarionis il a Perientationo Depirar vi fub instababe Trugyir Xuropianasio - 8 vivo pepared hargematica Nasapalona.

650.

A U C T O R vita S. Manimini, Monachus erat, ut videtur Miciacenfis, quem v. cap. 1,52-calo V 1,1 caruili e conjecti Mohllonus. A proinde nos ad medium hujus faculi retullings. Scripti vitam S. Advanismi Miciacini, apud Aurelianenfes, Abbaris, quam ex codicibus MS-sexulit Joan Mabillon-Sex. Brenditi. I.

FLORENTINUS, gente, ut videtur, Gallus, Eccleiia Tircialliseniis in Provincia Arclatenii Provincia Arclatenii Provincia Arclatenii Provincia Arclatenii Province Celia Abbatilis [cripit vissas S. Rgili-cia Abbatilis [cripit vissas S. Rgili-cia Abbatilis feritalenii, mortus circa a numa DCXXXII. Hane vitano, cujus Fragmenta quedame ciderat Andreas Du Cheinis Hill-Provincia Camendii Andreas Du Cheinis Hill-Provincia Camendii Andreas Du Cheinis Hill-Provincia Mabiliton. See Resuddii II. p. 318.

AN ON YMUS vita S. Arenth audor, monachus, claruit circa aninm D.C. I. na liretas treulit vitara A. Arnulf Meternáu Epifeopi, qui anno D.C.X. L. vitam cim morte commutarit. Hane polt Surium ex MS. Cod. Chefusano edidit. Mibillonius Ser. Braefilt II. pag. 149. qui etam appendieis vice ex Pauli Diaconi libro de Epifeopis Meternás Ecclefa: nonnulla fubber-pifeopis Meternás Ecclefa: nonnulla fubber-pifeopis Meternás Ecclefa: nonnulla fubber-

gs. JOAN N. S., some Symo. Daw. que Syria. Daw. que Syria. We test Astropolita a mis quien circa am. D. U. L. claruide videru. De éja state parim conveniur estam ficture mol restallant perimenta de la compania del compania del com

crepancià ego quidem ipfum ad medium hujus faculi referendum cenico. Non diu antea fiorunte feris arguit profundiffueum Patrum quarti, quinci, fextique fa culi de en alentium; eriam corum, quorum icripta ejus citalie maxime intererat, utpoté que caule quam agobant graviffimum pondus & nomenrum allere poruiffent. Quid quòd iple Dionysius Arcopagita, in quem commentarus ell, nondum incunte fexto faculo publicè notus erar ? In Collarione Catholicorum cum Severianis Conftantinopoli anno DXXX.juffu Juffiniani Imperaroris habita, cui plures Syri inte: fierunt, cum Severiani quidam tellimonia Dionyfii Ateopagitz protulifent, telpondit Carbotcorum nomine Hyparius Episcopus Ephesinus, hac Dionysii Areopagita esse offendi non polle, cum fi ita facrint, Athanafium

& Cyrillum latere non potuiffent:cumque nullus S.E.C. VII. ex antiquis corum fecerit mentionem, quòd il- so an DC lius finr, unde demonstrari potest/Cui objectioni Sevetiani në verbulum repoluerum, Fateor in libris quibuldan Cyrilli Alexandrini contra Theodorum & Diodorum anno CLCCXXXV. scriptis (quos tamen pro genuinis tunc non agnoverunt Carholici) continentur (ut habene vulgares Liberati editiones Breviar, c.10 |antiquorum Patrum incorrupta teftimonia,id eft. Felicis Papa Romani, Dionysii Arcopagita Corinth. Epitcopi &c. In cirando hoc loco voces Corintheorum Epifceri iupprimunt Baronius, Naralis Alexander, & forrallis alii. Qua mente ipfi viderint.Sed docriffin us Garnerius, in accurata fua Liberari editione, vocem Arecpagica meritò expunxir, legirque ut cerre legi debet, Diengfi Corinibiorum Epijcopi, i igirur vix dum Gracia innotuerit Dionyfius , fieri qui potuit,ut homa Syrus fcholia in infum ederet? Denique vix ultra hujus faculi medium atas ejus extendi queat, proprer fummum fermonis Syriaci, quo utitur. leporem & venustatem qui paulo post saracenia omnem penè Syriam occupantibus, a nativà & genuina puritate deflectere corpit, & in Arabicam barbariem degeneravit, ut reste obsetvat Naironus Empl.pag-115. Scripfit Joannes nofter Syro fermone prierer alia, an phillimos in Dienyfit Areopagua libros de hierarchia calefis & ecelefiafica commentaries, qui plures fub fe libros & tractatus complectuntur. Ex his varia proferung Ecchellenfis Earyeb. Vindie.p.91.161.190. Morinus not.in Syr. Ordin.p. 412-413, 424-413. Nairo-BUS Enept. p. 114 120. 140-147.218.220.229.217. \$74375. Denique p.398. citat notas ejus ad cap. XIII. Aprealyof. fed que commentariorum pars erle videntur. Horum commentariotum, ut & reliquorum ejus operum, exemplar antiquisimum in pergameno exaratum penès se habuit Abr. Ecchellenfis*,inter cujus libros hodienem * Not.ad careperitur. Ex nora codici buic M S. præfixa tal Hebed

cinitar, Abbatem quendam Syrum in Meio-pieçae, poramia biane libraru una cum allis plarinisis Bibliotheca (ni Monakerii anno Chrifti D. CCCXXXIII. emilia, neque e comporcut videtur, recens feriptum, ut forfan penë ad injum aucturis sestem affargete polific, hogographum lubbit Morieus Fr. Bofqueri Lutubenisi in Galilië Spiricoj ura Roma del riperam, ut non unno loco agnoficit ner. in Syr. Orelie, pag. 43-313.

AUCTOR eise S.Gersradis, Monachus Nivialenfis, claruit anno DCL in literas mifit vizam S.Gertradis Abbatilă Nivialenfis in Brabantia prime, cui mortenti fe adfuiffe dicit, Hanç primi cidieturu Bollandiani ad Maravatichinde Mabillonius Sac. Benedill, 11. pag. 44.

AU CTOR vies S. Sulpicia Comobii Sulpiciani Monachus, claruit circa annum DCLX, cecreò còm iis verfatus, qui fanchum virum familiarites de vità S. Sulpicii, cognomento Pi, fittiricciniò Epifcopi, qui obiit annu DCXLIV, libellos V. & Bollando primom editos I an syntaidende Mabillonio Sac. Bendiill. Liq. 167, 300 AS.

Sæculum Monotheleticum.

SÆC, VH. JONAS Columbani discipulus, Monasteair An. DC. rii cujuldam Abbas , claruit anno tertio Clota-664 rii Regis, Christi D CX L1 V. Scripsit horeatu Hunnz Abbatis, Fratrúmque Reomaensium, de vita & miracults S. Jeannes Abbatis Reomacnfis,libros II. In primo opus Anonymi alterius tantum interpolavit; In (coundo de miraculis ejus per modum dialogi agit. Hunc folum Aciis fuis inseruit Mabillonius Sec. Benedid . v. 627. qui tamen & alium Anonymumde translationibus & miraculis S. Jounnis Subnexuit.

ANONYMUS AUCTOR wire S. Amari , Monachus Habendenfis claruit citca annum DCLXX. Scripfit ad Clydonom Abbatem vitam S. Amati, primi Abbatis Habendensis, fato functi circa annum DCXXVII. Habetur apud Mabillon. Sec. Benedill. 11.pa; 119. Irem viram S. Romarici Abbatis fecundi, ibid. p.415. Denique vitan S. Adelphii ejuidem Comobii Abbatis, qui obiit circa ann. DCLXX Extat shidem p.602.

67D. AUCTOR Vita S. Battenis circa annu DCLXX. non longè post ipsus Bavonis mortem claruisse videtur. Sripsit vitam S.Bavonis Confessoris Candensis, fato suncti auno circitet DCL111. quam ex Codicibus MSS. extulit Joann. Mabilionius Ser. Be-meriā, 11. pag. 396. S. Bavouis gesta laudat Ado., Szenli IX. Scriptor ad Calend. Offebres. Addidit Mabillonius ex M S. codice Compendienfi Mitacula S. Bavonis, ttibus libris a Monacho Anonymo defetipta, qui Szeulo X. vixit.

ANONYMUS Vita S.W. ands egiftis 200-670 ctor , Monachus Romanensis , clamit circa annum DCLXX. qui plurima que iple viderat , refert. Vitam condidit S. Wandregifili . Abbatis Fontanellenfis primi , qui obiit anno D CLXVII. Hanc à Labbeo in Bibliotheca Nova Tom-L vulgatam, ex veterrimo codice MS-uncialibus literis exarato publici juris iterum fecit Joann, Mabillonius Sec. Benedid. 11. pag. 524. Sequitur apud Mabillonium alia S. Wandregifili vita Monacho Fontanellenfi, at itidem cozvo, fcripta, aliquot ja locis interpolata , à Surio primum edita. Denique Monachi cujuldam Fontanel-Iculis , qui vixit Seculo IX. opus de hujus Sancti miraculishabetur apud eundem Mabil-

BASILIUS, an Theffalonicenfis, ut atbitratus est olim Sambucus , an Cafariensis in Cappadocià Episcopus , claruit , si in re o'scurssimà divinare liceat , circa annum DCLXXV. Incertiffirmum eft hujus Bafilit tempus, ac proindè inter incertæ ztatis Scriptorcs à Lambecio reponitut. Què verò veritati , quantum licet , propius accedamus , notandom primò Basilium nostrum Elia Cretensi, qui claruit anno DCCLXXXVII. antiquiorem elle, quippe à quo in Commentarus fuis memoratur, neque de co tanquam de admodum recenti loquitur. Secundo , Scholia fua Conflantino cuidam Imperatori nun-

Ionium,p.547.

cupavit, ut ex ipså Epiftolå dedicatorià con- SEC, VII, flat , To Congress Berning Kurmering minnegers, aban DC. . Hunc non alium exiltimo effe quam Conflantinum Pogonatum, qui Patri in Imperio fucceffit anno DCLXVIII. Obiit anno DCLXXV. adcoque hoc electer tempore Basilius claruisse censendus est. In codicibus MSS. Czfarez Cappadociz Archiepifcopus non femel dicitur. Quo quidem titulo nostrum cum Bafilio M. Czfatez Cappadocum Archia episcopo ab imperitis Librariis perperam confundi, non fine magnà verifimilitudine conjicit. Cl.Lambecius Comment. lib, lil.pag. 101.nifi potiùs dicere malinus, fuiffe & alterum Bafilius Czefarez Cappadocom circa hze tempora Metropolitam. Quod fi verò Cafatienfis in Cappadocia Epi(copus fuerit Basilius noster, ante annum DCLXXXI. diem fuum obiiffe necetle est. Câm terrpore Concilii Occumenici VI. Philalethes quidam Cafarea Cappadocum Archiepiscopus fuit', ut ex istius Concilii Actis liquet. Scripfit, quisquis erat, Selielia in S. Gregorii Nazianzenii Orationes XVI Extant Grace MSS, Biblioth, Vindob. Cod. Theol. XCVIII. Habentur etiam Cod. XCIX, numer. 1. á fol. s. usque ad fol.144. ejusdem Sebolia inedita,editu dignissima, in Nazianzeni Orationes XXIX. à suprà memotatis diversa. Ced. C. numer, i. Scholie in Nazianzeni Orationes XV. que forfan cum præcedentibns eadem funt. Ibidem Ced.XCIX.num.11.fol.122. & Ced.C. num 11.fol. 96. habetur ejuldem Balilii Epilogus Apilogoricar Sholiorum fuorum in S. Gregorii Nazianacni Orationes, & przeipuć quidem in duas invellinai in Imperat, Julianum Apoltatam, qui incipit hocmodo, Makie nie derufzaulerun Dinamain, is you tree too me him anther ermeierer for No & me oute in beibe touneine brief egt mornine tiche wen tim Carrendown Coming &c.

AUCTOR vita S. For fei, claruit circa annum DCLXXX. certé à Beda laudatus & exferiptus Hift. Est. lib.111.c.19.p.209. Literis commendavit vitam & miracula S. Foriei Latiniacensis in Pago Briegio , ad Marronam fluvium , Abbatis primi, (obiit is anno circitet DCL.) libris II. a Surio & Pollando editis, & collatis codicibus

MSS-á Joan Mabillonio Sac. Benediff. 11.p. 229. ANONYMUS vita S. Apili auctor, cla-tuit forfan circa annum DCLXXX. Certé fe à Donato Vefontianensi Episcopo, qui non longe post medium bujus Szeuli obiit, quzdam se accepille testatur nun,v11. Quiequid sit, scripsit vitam S.Agili Abbatis Resbacensis primi qui annoDCL ex hão vita transist Hanc primus edidis P.F. Chifferins in Historia Tornurensisdeinde ex codicibus MSS. Jo. Mabillonius Sac. Benedill. ILp.315. qui in Observatione pravià nam.v. pau cula quadam notat qua hujus auctoris fidem vellicare videntur: quique libros II, lubjunxie ab Anonymis quibuldam (criptos de S. Agili miraculis que Seculis XI.& XII.patrata funt.

ANONYMUS vita S. Prajelli feriptot, clatuit circa annum DCLXXX. Conferiplit vitam S. Przjecti Arvernensis Episcopi, & Martyris, à turba l'aganorum apud Arvernos interfecti an.DCLXXIV.

10 7. VII. an. DCLXXIV. Eft & alia S. Pratjecti vira, ab Ananymo cozvo feripea. Ustanque edidit Boilindes ad lavaer, xxv. Utramque Mabillonius Sec.

Bent di El. 1]. p. 640.

AUCTOR vice S. Leodegarli S. Symphoriani Monsebus Auguitoduncaiis , claruit anno D LXXX. Jubence Ecmanario Augusted menti Eplicopo, cui etiamillam nuncupavit, mint in literas vitam S. Leodegarii Epilcopi Angultodunen-fli & Mittyris, anno DCLXXVIII. capite trun; ati. Extat apud Andream du Cycinium 1949. Franc, T. I. & Mabillonium Sac. Benedill. IL.

BAUDEMUNDUS, natione, itt viletitt, Getmanus, S. Amandi discipulus, Monachus Elno-nentis, claruit anno DCLXXX. Commilie liceris vitam Pezceptoris fui S. Amandi Epifcopi Te ijeetentis, qui anno DCLXXIX, ad vitam melio-rem transist. Habreut apud Surium, deinde apud Bollandum ad Februar, vi. Tom. L. D. nique apud Mibillon, Sac. Benediti. II. p. 709. Hine viez Milonis Monachi ac Sacerdoris Elnoneniis , qui cinca annum DCCCL, vixit, Supplementum , & Gilleberti Monachi itidem Elnonenfis, de S.Amandi , maculis Appendix ; denique S. Amandi Teflumentum, & Hifteria inventionis cotpotis ciusa anno MCCLXVII ab ocularo tefte feripta fubjungitut.

VALERIUS, natione Hilpanus, ex Aftutheenst Territorio oriundus, primlim Monachus, deinde Cautobii S. Petti de Montibus in Ga'neil Abbas , clatuit Anno DCLXXX. Obiit anno DCXCV. Literly mandavit vitam S. Fruchuofi Episcopi Bracarensis, anno DCLXX. denati, quam ex Scriptoribus Hilpanis exhibes Joan, Mabillonius Sec. Benedici. 11. p. 182. Plura icripfule dici-tiu, nempe vitar B. Eucheriz Sanctimoniulis; Hifteriam S. Abbatis Dodonets Hifteriam Revelationis , & Miracula SS, Maximi & Bonelli , & alia quedam în Bibliothecis Ecclefie Overenfis, & Cornobii Cutracedenfis affetyata, uti ex Prudentio Sandovalio notat idem Mahillonius in S. Valerii Elogio Historico ibid. p. 1043. Cum verò Valerii opera multò essuclearius recenfet Nic, Antonius Biblioth. Hisp. vet. (quam , auctore ante duodecim anuos vità functo, inis fumptibus nupet in lucem edi cutavit Card. d'Aguirte, Rom. 1696. z. Tom. fel.) l. 5. c. 7. p. 302. paste inde deliba-bimas. Estant igitut Valerii 100tri, que fequina-tu, fetipta) 1. Liber de oură feculi fapiensiă, în cujus fine multa de seipso prodit. Hunc MSS, penès se habet Card. d'Aguirre. 1. Epsitola, sive Tractatus de inflimelute neue vica. Ilidoto Hispalenti à quibusdam tributus, Manytologio tuo inscruit Jounnes Tamaius Feb. xxv. 3. Veca S. Frustans, unn inte Mibillonium ediderunt Sandovalius & Tamius, Valerii effe, non nife ex ftylo, & quo. eum iplins operibus conjungir folet, conjici polic fatetur Antonius. 4 De vica & peregrinariene S. Enchirla proliza Epiflela. 5. Hillwia brevis Abbatis Dena Dei. 6. De quibufd em miraculis & reorlationibus Maximi of Benelli, Hac tria politreguirre, fuo rempore lucem vifura. Valerii stiara PARS H

poesica quedam, & prologus in Pfalmes MSS, S.EC. VILexture dicument.

JOANNES, Atchiepiscogus Theffaloninodo Occumenicie interfuit, ejuque tum Decretis, then Epittola Synodicat ad Agathonem Papum, tanquim Apotholica: Sedis Romanas vicarits & leg tats fubicripit. Prater hunc Joan-nem Thefalonicentem invent neminem. Concilio Niczno II. (în cujus Act. V. titulo, Ti te ayine Harple eum citatut) antiquiorem effe , mamifeftiffimmen eft ; & à Nicephoro CP, in Amire sheriess, Inter cos commemorarut, qui pro 59-nodo Chalcedonenfi, se contra Eurychianos firea nue depugnaverunt; unde, inquit Combefifius, ejus fert sique et Epocha. Ipia Nicephan rerba non profett, ut de ejus teltimonio judicari pollite. Vesum fi id fini velit, Joannem ad ittlus Concilii tempora elle tefetendum , longe fallitus vie ernditus. Poruit pto hie Synodo decertate, & quidem commode fais, hoe ipio, de quo agle mus , tempete ; quippe Monothelitatum fecta, que En yenianismi propago quedam de appen-dicula fuit, hoe tempore fervebat maxime, ad quam damnaudam coafta est Sexta Synodius; ut p-oinde Monothelitz , qui illum omni quo poterant mode inbvertere consbantur; eadem opera Chalcedoneniem oppognac necesse inbuerung Et ita quidem rev. 12 fe rem habuille teltis eft, qui hoe ciiciter tempore vixit, Jounnes, inicio ferè lequentis Szenti factus Patriorcha CP, Epoff, Apel get, ad Conftantinum Papam (quam pri mus cruit Combefilius Aug. Nev. Tom. 11.) this de Monoch duis agens, qui fuh Philippici Bardanis patrocinio Sextam Synodum anathemati tubiccerunt, aft quoldam etiam jam febennire, +# to during the agree is Naturation Ervolter afrente But, is inter carefelder of the F dequator counts tele, un eles circis, avrile legione filar ri Be-Camera & eigenfine ayine inter Emile, Us fantla Chaltedonerfes Synedus abrogaretur ; sanguare prafail fantia fexia Synche, ab ca , pre dogma-tum utrinfque convenientia, pendeutes illangue vebut radicem at firmamentum habente. Quid mitum igitut fi Journes nofter, dum Eurychianos pariter ac Monothelitas oppugnaret , Concilia Cia'cedonenfis fidem ftrenne merettit. His adde, zochorem nottrum cultum imaginum propugnalfe ; que quidem controversia Chalcedonensia Systodi tempore nondum innotuit, excunte hoca & tequenti Saculo demum nata, Sed ad eius Scripta devenianus, Extat Oracio en mulieres Enguenea ferences, qui accutat è oftendit millam in factis Evangelittis citea Dominica Refutrectionis biftorism elle diffestionem & contrarieratem. Hanc, fed abariane primus Grace extulit, & inter Chrytottoni dubia Tom, V. repolair nobilifirms Savilius; and orem ac vero auchori reltima Grace. Lat. cum Notis edidit Combettinis Autt. Nov. Tom. I. p. 791. Hymnus ad Deum & ad glorsefun marrerem Demertium cum particulari narratione miraculerum ejus. Pt. Classic loyari gai higy, it diascine avel Du Guic. Vide L. Allat. Deart. de Symoen, p. 205. Hajus Hymni feagmentum edidit Com-behinus ad Scriptor. psfl Theoph. p. 314. Oratie in dermitionem S. Deipara. Pt. Te Juvung

Szculum Monotheleticum.

S.E.C. VII ed Carrentifu Hanayin Allas, foid p. 110. Hac tolt an DCLXXXV. Juliu Omotanii Episcopi S.E.C. VII Sprian Ocario est in Maria Affanoti betne in Bioliotheca Regia Parificuli, fed labulis mirefeutens, quam proinde descriptum edese nos huit Combenfius, Scripfit etiam Dialoguis Pagamun inter & Chriftianum, dujus fragmentum habettit Coneil. Niest II. Act. V. p. 352 In quo de pingendis de colendis Del , Christi , Angelosum, Sinctorumque imaginibus agin. In bor etiase fragmento obitet notandum , affirmate quant Angelos & saimas humanas non prorsus incorpora-les & invitivites elle, fed corpore fubrili, sereos & ignes præditas. Et in hac fus fengentia fe Bafiflum M. Athanafium , Mrthodium , maltofque

134

functorum Parrum spedifor habere. ANONYMUS one S. Balibildis auctor, pro-684. feffione , ut videtne , Monachus , claruis cisca annem DCLXXXV. Condidis vitam S. Balebildis , ottu Anglæ ex Regali prozenie : Quz capi-va in Francism adducta Clodoveo Regi nuplit, comque Monasterium Kalenie in Kala, agri Parifiaci ad Mattonam fluvium villa Regia, condidasat, ejufdem Sanchimonfalis facta eft; Obiitque eircs annum DCLXXX. Extat apud Bolla dum fan xxx, & Mabillonium Sac. Bengaift,

H. p. 775. ANASTASIUS, montis Sinai Monachus, 684. inde StNAITA noment, clarair circa aonas DCLXXXV. Scrippe astrationem compendiariam de Hurefibus so inirio Religiouis Christianæ, deque Concilife adversits es celebratig guam ad Concilium Occumenicum VI. Conftanrinopoli anno DCLXXX. & fequenti fub Imp. Contrarimo Poronaro copira Mostotis litas ces Cod. Hift. Eccl. XIIII. n. alv. fol. 187, p. 2, june to Nellel. Cod. VII. De has narratione notae Lambecius Comment, lib. Vill. p. 445, contincti es quadam fingularia & observatu digna, ad Concilia duo, Occumenicum V. & Orcumenia cum VI. pettinentia, que alibi via repetiuncut. Sequitar in codem codice ful. 191. Autonymi cujuldum auctoris Recenfie compendierie Conciliosum ab Orthodoxis & ab Hereticis celebrarorus in duas claffes diffincta, & circa annum DCLII. quo auctor vixir , defmens. Eam integram erhibuit CL Lambecius Comment. lib. VIII. p. 444. Subjungitut in eodem codice MS, fol, 194-& alia Anonymi cujuidam novina Sanctorum Conciliorum Generalium & Provincialium utque ad Concilium V. inclusive. Cujus initium, Eyburra eviche aci f is Name emile aira, &c. an verò tempore quintz Synodi circa annum DLIII, vixerit auctor, non liquet. An nofter, vel alius fuerit Analitalius Monachus, qui scriptit Autypress habiges all P ès Lug ayien manges cujus ex Cod. Colbernine MMMMDCCXXVI. meminis

Laudunceits , Auftradis Abbatilla , & Salaberga ab Ann, DG Sanctimomalis, condidit vitam S. Salaberge Abbuille Laudenenfis , mortue citra aprille DCLV. quam ex Editione Dathetinna, fed ad codiecs MSS cattigath reptatenta Mabillanius Sere Beneditt, IL p. 414

TRAJANUS, dignicate Patricius, (que dignitas erat à Confrancino M. pelmim adinven-ta, nec mit viris opcime de Republica merina defend folka) clasus imperanse Justiniano Rhi-notineto, circa annum DCXC, VII eras, selle Suidi, xespannia eras è sposepinito, Christiana pietare & Orthodora fidei puritare admodini confpictus. Scripfit Chronican compendiafum varu Insuarior, Inquit Suidas, maximi admirabile. Meminit hujus Chronici Theophanes ad annum CCCLXX. p. 56. Verum ne lauiniam quidem ejun hodië supresse arbittot.

URSINUS, natione Galler , Presbyeet an Monachus haud farls cestum, claruit cirea anmm DCXC. Perente Audulfo Monasterii S. Mae xentil Abbate, fer ipfit ad Anfoaldum Pidavenfer Epileopum viram S. Leodegarii Augustodunenies. Epitopi, qui ante paucos annos vitam matryrio. confurminverst. Exrat, fed interpolata, apid Surium, & Andream du Chefnium Miff France Tom I. Ad Codices MSS, Germanentem & compendieniem retituit, & Actis fuis interuit Joans Mabillonins Sec. Benedille II. p. 698, qui & differsarinnentam de tranflatione & reliquiis 9. Leodes garii , ejissque Epistolam consolatoriam ad ma-trem suam Sigradam , à Laboco ante publicatam Britist, Nov. Tom. I. fubnexuk.

BOBOLENUS, natione, ut videtur, Gremanus, dignitate Presbyter & Monachus, clarant circa amuum D. XC. utpote qui ea que tradi, ab iis qui viderant, le accepille tellatur. Scripfit vitam 5. Germant Grandivallentis in Diesceli Bafilectul Abbatis primi, qui circa anuam DCLXVI. M.v. tyrkum fubilt, à Bonifacio duce lancea transverberaus. Hane vitam, quam Auctor Deicolo Leu-dimundo, & Ingrefido Patilbus dedicava, pti-mus edidit Bollandus Februar. xxi. Tom. Hi. p. 265. Exinde Mabillonius Sec. Benedelt, IL p. (1.

ANONYMUS vita S. Aldreandly author claruit circa annum DCXC. Vitam (cripfit S. Alde-gundis Melbodienus in Hannonia ad Salaim figvium Abbreiffe prime , que morrus est circa ane DCLXXXIV. Hanc ex MS. codice Monafferil 5. Betmardi apud Parilios ergit a ediditque Joan. Mabillonius Sec. Benediil, II. p. 896,

AUCTOR Fite S. Philiberti , Monachus Gemmeticeufis, exeunte Szeulo V.I. citca annum DCXCVL claruille viderur. Julia Coichani Abbaris Germrericentis feriplit flylo quidous inculso vitam S. Pidlibetti Apbatis Gerameticen-fis & Hericulus primi, fato functi citea amuun DCLXXXIV. Exter apad Mabilionium Sec. Rev.

Cl. du Frein. in Gloffares Grace, viderint quibus, ANONYMUS visa S. Salabarga auchor, clas. medid. 11. p. 816.

codicem MS, inspicere licet,

686

SÆCU-

616]

SÆC. VII.

Concilia boc Seculo habita.

SRC. VII.

POMANUM I. amo DCI. lib Gregorio

Britâ fait MasquedSpelan Ceen Brit. Tom Lyair SRC. VII

Got.

Byteria laideum. In quo, inche alla, de Monathes

socum grirrifegia siglicii. Lexac Cofficianes Syre
XXIV: Prebyenis, 2000 DCVI. in Vaticano

dale Conc. Tom. V. p. 1607 WIGORNIENSE la Confinio Vellida rum & Occidentalium Saxonum, ad locum Auguilti's Ac live Auquitus's Dafe dichum a circa annum DCI, habitum, Iti quo Augustinus primus Cabtuatiensium Antistes Clero suo Romano (tip.tus cum VII. Beitannorum Episcopis aliifque Doctoribus bis congressus est, poscens ab iis ter Romane Ecclesia obedientiam prastarent, ejusotte morem in die Palcharis, & Baptilmo celebrando fequerentura Verum infolizam horninis Superbiam spermentes, postulatis e jus animos è tefitterunt Britanni, Dinorhi Abbatis Bannochorenfis concilio animati, respondentes ; se nec Papant agnoscere, nec Romanos titus observaturos. Quid

exinde fecutum fit , Monachorum nempe Baneanste textum it; Monacotum nempe Pan-hochtornform cedes pleno to referui Scrip-tores todri. Leganeti saerim baijas Synod Acta upud Bed. Hilli. Erel. Angl. lib. II. capa. 19. Ib. & exinde apud Spelman. Cene. Bis. Tom. I. p. 104. qui & Dinothi Abpatis ad Augustianus in hic Synodo. Refondim idomune Canbro-Bis-tanno cum dupkit versione; Lutinà & Anglica, versaria color. Memoria Canbro-Bistanno cum dupkit versione; Lutinà & Anglica, er veteri codice MS. protulit, & Nic. Trivethi de hoc colloquio locum è Cironico prisca Nor-mannorum dialecto scripto subjesi to

BYZACENUM, apud urbem iftius Provinciz Confulatis primariam in Africa propria , anno DCII. in causa Clementii five Clemeuritti provincia Byzaceuz Primaris habitum Hujusce Concilli memoriam confervavit Gregorius M. Epitholia ad Concili Byzaseni Epitopos data, ib. X. Epith. XXXVI. qua Clementi , gravisrumi eriminum accufati , caufam ipfis dijudicazdam committit, iple hoc tempore continuis Longobardotum incursionibus vexatus. Quznam verò fue-tint gravia hæc crimina, quidve sa hac causa egerint Epilcopi, non liquet.

CABILONENSE 1. anno DCIII. habitairo. Id quo Desiderus Viennensis , Brunnichilde Reginà infligante, depositus est, referente Fredegario Append. ad Greg. Turon. cap. 14. p. 10. Confer Car. le Coint, ad hune annum Tom. II. p. 556.

AFRICANUM à Numidia Episcopis, in caua Donadei Diaconi anno Circiter DCIII. celebestum, Vide Greg. M. lib, X. Epift. VIII.XXXI.

CANTUARIENSE, 20100 DCV. v. Id. 74nuar, ab Augustino suoque Clero pertente etians Rege Ethelbesto habitum. In quo Monafterium SS. Petri & Pauli ibi recens fundatum confirmasur. De hile re agit Thomas Sprot Anglus in Hi-PARS IL

relebratum. In quo decretum eft, quod non priùs de eligendo Pontificis foccellore ageretur, qu'un defunctus triduo-lepultus focit. Vide Analtal in vir. Benif. III. Conc. Tom. V. p. 1613.

ROMANUM III. anno DCX, iii.Cal, Mart. Sub Bonifacio IV. Papà, considente ibi Mellito primo Epilcopo Londinenti, in causa Ecclefiz Aubeang habitum. In quo etiam de vità & quiete Mon-chotum actum est. Vide Bed. lib, Il. cap. 4. p. 117. Extant Decresum & Epifiele Synodalis ad Echelbertum Regem, a Luc. Holftenio primim etnes Collett. Rom. Part. I. p. 141. exinde Conc. Tom: V. p. 1618.

TOLETANUM I. anno DCX. à XV. Epilcopis Provincia Carthaginensis de Primaru Eccle-lia: Toletanzi habitum, aliúdque eodem ferè tem-pore & de eadem re à XXV. circiter Episcopia condumnioridem faltem Decreto Gunthranni Regis hac de re edito subscribunt. Uninque statutum eft fedem Metropolitanam in Ecclefia Tolet inl olim collocatum de carero dignitatem hanc firmam & inconcussam tenere debere. Extant harung Synodorum Acta cum noris Garfiz Lozife Conc. Tom. V. p. 620. Subjicitut eruditus Garliz Tra-Charus de Primers Ecclefie Tolerane ibid. p. 1626, Garliz Ttactatui novam Appendicem ex Lud. Thomasimi Tom. I. de Beneficius lib. I. cap. 18. addidit Card. d'Aguirre Conc. Hill. Tom.II.p.453.

EGARENSE in Provincia Tattaconenfia atno DCXIV. Id. Januar. à XIV. Epicopis colle-chum. In quo præcipue de callimóns à Clesicorum agebann. Extant Alta brevicula Conc. Tom. V. p. 1645. addità ad calcem Cl. Baluzii de Epifespata Egarenfi differtatione. Badem apud Aguirre Tom. II. p. 454

PARISIENSE anno DCXV. xv. Cal. No. bembe, à LXXIX. Episcopis celebratum. Extant Ecclefishici commaris Cananes XV. & Edillum, feu conficucio Clotarii II. in hie Synodo data cum notis Sirmondi Cone. T. V. p. 1649. notis viam Caroli Cointii illustrati Annal. T. II. p. 667. Habereur ad calcert, incerti cujusdam loci, fed ejundent ferè temporis , Synodi Cavenes XV. De hâc interni temporis Synodo ejusque Canonibus, vide que habet Car. le Coint ad annum DCXVa Tom. 11. p. 6804

CANTIANUM à Laurentio Archiepis-600 copo alifque ann. DCXVII. habitum. In quo deererum ell, ut proprer Saxonum fevirlam & apo-frafiam, relicta Britannia, patriam quilque fuam repeteret, Vide Bed. lib. It. cap. 5. p. 119

S.R.C. VII. HISPALENSE, aftno DCXVII. vel ut ab Ann.DC. alii D XIX.Id Newmen. lib lighten Merropoli-617. tano alifique P/I. Epilcopis congregatum. Extranbijus Synodi ACa cum Capitulis de negonis Ecclefithicis, & advertus, Aceptalorum harrefun XIII. G. Losfig norta flutriata, Const. T., V.g.

XIII. G. Louise nots filletreas, Cons. T. V.p. 1664. & apud Card. d'Aguirre Cone. Heff. T. H. P. 463.

CHANN S.F., pop Curpus, Mit Transferjorius, menist Annike such unso circler D.XXII. celebaum: Edospie led was medicare D.XXII. celebaum: Edospie led quan relicure Historius de sindim iguanie quan relicure Historius de sindim iguanie Sandi Indonessa. Aggi el ferobe Incidentia, esproise est develuiga el tradicio de accesso de la companie de la companie de processo de la companie de la companie de la micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de la companie de micholo de la companie de la companie de la companie de la companie de micholo de la companie de la compani

fer. Tunden Armenia maint attribut, a merindi controlla finchiam eth. Coccilium Drivenside effe devogandine. Synodi Chilectonensia degarori recepitarda. Administration of the controllar detrollar devogandine. Synodi Chilectonensia degartic recepitarda. Administration of the controllar National Controllar devogandi Collection of the National Controllar devogandi Collection of the bandas. Asque fix par & concordia Gracoi inbandas. Asque fix par & concordia Gracoi interpation of the controllar devogandi Collection of the part of the controllar devogandi Collection of the part of the controllar devogandi Collection of the part of the controllar devogandi Collection of the part of the collection of the controllar devogandi market devogandi Collection of the controllar devogandi market devogandi Collection of the collection of the part of the collection of the collection of the collection of the collection of the collection of the collection of the part of the collection of the collection of the collection of the part of the collection

eodem Galano Part. II. Tom. I. p. 28.

R HE MENSE, anno circlee DCXXV. II.

F.C. Epifotopic celebratum. Exame Diciplina

Ecclefattire. Canasta XXV. ex duplic editione.

Cone. Tom. V. p. 1688. & cum Notis le Coing.

Tom. II p. 711.

MATISCONENSE, anne DCXXVII.

babitum. In vuo Regula B. Columburi, jab agreefini Theodorici Regis noradi calumnisi, sper Loeikifium Abbatem delenfi eff. Plaritam de baje Sysmodo habet Jonas Monachasis in Fin. Engla groum
vides pharima Carolius le Cosin, ad anna DCX XIII.
in quem came reponit Tom. II, pr. 739.

A L EX A N D R I N UM anno DCXXXIII.

à Cyro Partiarchi Monothelità coscium. In quo, fub freccio unionis pratexus al barreim Monotheleticam flabilicadam viam flavie. Estant Acta & Epifele Synodica, cum. IX. Capitalis, Concil. VI, Act. XIII. Conc. Tom. VI. p. 910.

TOLETANÚM II. vulgô IV. anno DCXXXIII.
 Decemb, ix. à LXII. Egalcopis provinciasum Hill

pania & Gailia, ptrafidente Ifdoro Hifpalendi, sac. v seel braum. Condituit phulma, ad fidem & dif. ad Am-D cipharun Erclefte stillfinna. Extans Gella & Capitala LXXV. cum Notis G. Loaife Conc. Toma V-p-1700. & 2004 Carda di Quitter Toma II-p-477.

TOLETANUM III. vulgo v. a XX. Epikopa . Praifide Eugerio Toletano . anno 11 D. XXXVI. habitum. Ettant de rebus Explefa. Micis Caprinia IX. cum notis G. Louffe Cong. Tom. V. p. 175. & Com. Hig. Tom. II. p. 507.

TO LETANUM IV. sulgo VI. ani. DCXXXVIII. v. volut aliv 14. ån MALV.vi ur aliv XIIII. Epideopis Hilpana & Gallin habitana. In quo, multa ad Eccleia afficipitana. & Regul incolamitatem continua funt. Extrate Capusia XIX. que Noda Illustrava C. Lonja Cone. Tom. V. p. 1740. & Cone. Hill. Tom. 11.

CONSTANTINOPOLITANUM I. anis DCXXXIX. à Sergio Parrimelà habitum. In quo Heracili Imp. Ethiefi de Fide Confirmata ett. Exrant Care. Lat. & the Synodilla, fina Adortum positis Fragmenta quachun, in Concil. Later, the Martino Serger. III. Conc. Tom. V.J. p. 420,

6194

ROMANUM IV. sinno DCXL. celebratum. Quo Edhefi, Herselli, & Monothelitauum havefis daupantur. Vide qua de hie Synodo hahent Theophanes & Batonius anno DCXL.

AURELIANENSE moo christer: DCXLY, behicum 1; no go berricher Mooschiffe 3 Salzis Epitespo (ingeraue. Vid Audeotum in 1946). Ellin, lib. L. e. 19, de que «vide haborate core, com. V. p. 88 e. Hine: Symadum ad anapolicitation of the control of the

TOLETANUM Wwoledvil, and p. D.C. LVI, & X. VII. 11. Epikopis, & X. Viznitis, habitum, yi Eccleira dicipline, Regiduse incommisti, selvetini translugar de exterfa regionebus de exclandas kédendes: redeunes, mellu profiberent. Latant Acta & Dicipline Eccleirifica. Capital AV. Lomo noti G. Londe Conc. Tom. V. p. 1836. hila non pauca addicit. Catel. d'Agussac-Gunt, Elizio Dum. Il. p. jai.

ROMANUM V. anno DCKLVIII. fub Theodoro Papa, Jubicum. In quo Pyrchus, qui ejurati Monochellarum barcen al vomirum furm mon redit, anathemire perculius eft. Meminie hujus Syuodi Anafal in Vis. Theodori Conc. Torq. V. p. 3774-

LATERANENSE Rome in Ecclesia Confiantitiana, anno DCXLIX. Mewo Others in Mannino Papa à Cyf. Eipfcopts, partim ex regionalina fuburbicatiis, partim ex Urbica, & Italica Decaecticopyregaris, celebratum. Ad condemnantum.

656

616.

647.

Monothelitarum hartefin , quam Edicho fen typo hanc in remedito, Conftans Imp. in Oriente nuet confirmaverat, ejulque duces & fautores, habita est hace Synodus. In qua proinde Cyrus, Sergius, Pyrthus, & Paulus anathemati lubji-tiuntur. Extant Grac. Lat. Acta hojus Concilii Conc. Tom. VI. p. 75. que V. Secretariis , five Actionibus conftant.

All. I. habita eft Martini Papa ad Synodum adversits Herefin Monotheleticam Otano, qui primipulorum Monochelitarum (culpta & dogmata recenfet, que huic Concilio occasionem dede-runt. Et lecta Mauri Ravennatis de câdem te, ad

Synodum Epistola , Actis inferra. All. II. oblati funt Synodo adversús Monothelitus tibelli II. unus Scephani Dorentes Epitcopi de in concilio Eccletiattico Hierofolymitano primi; alter Abbarum quotundam, Presbyterorum & Monachorum Palættinorum, qui ad declinandam Hz. eticorum (xvitiam Romam confugerant, Le-&x item de cadem te Epillela Sergil Cypriotum Epitcopi ad Theodorum Papam ; Trium Africa Conciderum dux, ad Theodorum una, ad Confrantinum Imp. altera ; Coucilii Africz Proconkılaris ad Paulum Parriarcham CP. Denique Victoris Epifcopi Carthaginensis ad Theodorum Pa-

pam Synodica. Atl. 111 recitata funt Excerpta ex scriptis Theodori Pharanita, & Themistii, de una voluntate & Operatione; Cyti Alexandrini Copitale IX. Sergii CP. Etthefes, nomine Heraclii Imp. edita; & ad hæc refutanda SS. Patrum testimonia prolata & vindicata,

All. IV. Pauli Contantinopolitani ad Theodotum Papam Epiftela , Constantis Imp. Typus & in corum condemnationem quinque priorum univertalium Concilionum Definitiones & Symbola

recitara funt. All. V. plutima ex SS, Patrum libris ad refutandam hang herefin afferuntur tellimonia; quin & ad conferendam hæreticorum novatorum clim vereft'oribus l'ententiam non pauca ex ipfis pezcedentium hæreticorum (criptis producta. Denique ad Fidem Catholicam præcipné adversus Monothelitas itabiliendam Caseres XX. adjecto fingulis (uo anathematifmo conditi funt. Habentus Conc. Tom. VI. p. 350. fequitur Epillela Encyelia Synodalis , ut & Martini ad Amandum Trajectentem Epiflola , ut Acta hujus Synodi à le mifla à Synodo Gallicanà contumari curaret. Acta hojus Concilii Grace fimul & Larine copolica four, non aliam opinor ob caufam quam quod de corroverfià in Ecclefiis Gracis agiratà actum eft, & ad Gracos ad rectam fidem reducendos, in eaque confirmundos, hac Synodus præcipué habita eft.

650. CABILONENSE IL circa annum DCL Cal. Novemb. à XXXVIII. Epilcopis, & VI. vicariis habitum. In quo plurima ad mores & difsiplinam Ecclefiæ confervandam utiliter fancies fant. Extant hanc in rem Canones XX. cum notis Sirmondi , & Epifteta Synodi ad Theodolium Arelatensem Couc. Tom. VI. p. 387. & calm no-tis breviculis interspets apud Car. le Coint Tom. III. ad ann. DCXLIV. ad quem hoc Concilium

61.

TOLETANUM VI. vulgò VIII. anno PARS. IL.

DCLIII. xvii. cal. Januar. 1 L11. Episcopis, pexa fente Recceivintho Rege , coacham. Non pasca * Ann DC, confitual ad fidem & disciplinam Ectlesia speétantia. Extant hujus Synodi Acta & Capitala XIII. G. Louis notis illustrate Conc. Tom. VL p. 194. & Cone. Hispan. Tom. II. p. 538. Capitulo XII. de Judais agitus; quorum Placisum Reccelvincho Regi oblarum in notis exhiber G. Losifa.

TOLETANUM VII. vulgè IX. anno DCLV: viii. Cal. Decembr. à XVI. Epilcopis fub Engenio Archiepiscopo celebratum. Extast disci-plinar Ecclesiatrica Capitala XVII. cum notis G. Lozifar Conc., Tom. VI. p. 451. & Conc. Hifb.

Tom, IL p. 573. TOLETANUM VIII. vuleò X. anno DCLVI. Cal. Decembr. à XX. Episcopis & V. Vicariis sub præsidio Eugenii Merropolitani collectum. De Disciplină Ecclesiastică agunt que ex-tant Capitala VII. G. Louise notis illustrata Conc. T. VI. p. 459. & apad Card. d'Aguirre Conc. Hifp. Torn.II. p. 574. qui Differtationem nom. X. multa eradizione refertifimam, ziii. Excurfus confinentem fabjectt de disciplina antique Ecclefie. speciarim Hilpanica, in boe & aliis conciliis circa lapios in peccatum carnis post Baptilmum, ne ordiscatur, nec administrent ordines jam susceptos.In hác differtatione varii cafus, præcipue Potamii Bracarensis Episcopi seipsum ob tornicatio-nis crimen sibimet soli notum sponte accusantis, accurate expendantur, & ex antiquitate illuftrantur.

SENONENSE aprid Gallos cirea atmum DCLVIL (Conciliarum editores ponunt circa ann. DCLXIX.) habitum. In quo subscriptum fuit Provilegous immunitatis Monafterio S. Petri Vivi concellulu. Vide Couc. Tom. VI. p. 534. & le Coint ad ann. DCLVII. num, av. Tom. III.

NANNETENSE ad Ligerim fl, in Britunnii faperiori, anno DCLVIIL ad Monasterii Altovillarensis constructionem firmandam * habitum. De quo vid. Flodourd. Hift. l. II. c. 7. fol. 110, p. 1, & Conc. Tom. VI. p. 486.

AUGUST ODUNENSE in Ducata Burgundienfi circa annum DCLXIII. fub S. Leodegario Augustodunensi Episcopo congregarum. De tempore haud satis convenit. Conciliorum enim Editores ad annum DCLXX. rejiciunt. Ex Canonibus, quos de Disciplinà Monatticà condidit hac Synodus, superfunt non nist I, V, VI, VIII, X, XV, & dao abique numeris; quibus & alium de Clerleis addidit Sirmondus. Habentur Conc. Torn. VI. p. 535. Canon X I V. haberur irs Appendice shid. p. 1887. Canones holed notis breviulculis illuftratos Annalibus (nis Ecclefiafticis inferuit CL Cointius ad ann. DCLXIII. Tom, III.

PHARENS Ein Monasterio Strenashalch. cui tune præfuit Hilda Abbariffa, apud villam in litore Eboracensi firam, hodic Mihithie appellatam, anno DCLXIV, habitum, In quo de rinı Paichatis celebrandi, de toniură Sacerdotum, MA

S.C. VII. aliifque , acerrime disputatum eft; contendentiat Ann.DC. bus ex patte Anglorum Alchfrido Regis filio Agilberto Occidentalium Saxonum Epilcopo, &c. Ex parte Britannorum Colmanno Lindisfarnensi Epilcopo, alitique. In hic controversià superiores ey detunt Anglo-Saxones. Prolite hujus Synodi Acta resenter Beda l. III. c. as. p. aas. & Spelm.

Conc. Brit. Tom. 1. p. 145. EMERITENSE aprid Lithranios anno DCLXVI, viti. 1d. Nevembr. à XII. Episcopis, ræfidente Proficuo Mettopolitano, habitum. Extant Symbolum, & Regula Ecclofiaftica XXIII. eum noris G. Louis Conc. Tom. VI. p. 497. & Conc. Help. Tom. II. p. 625. ubi etiam illuftriff. Cardinalis Pauli Diaconi Emetiteniis librum de viris Parrum Emericanjum à Thoma de Vargas primim editum tibrexait. Cap. s, quo de fidei in-filitatione agitur, prof. reur Symbolam CP, cum particula fila, F1L1OQUE,

ROMANUN VI. anno DCLXVII. habiturn. Iu 7110 Joannes Lappenfis in Cretà Epifcopus absolvirut. Vide hác de se Vitaliani ad Paulum Cacteniem Epittolam Conc. Tom. VI. p. 445.

HERUDFORDIENSE in agra Hertfordienti apid Anglo-Saxones, prefidence Theodoro Ar-chiepiteopo, anno D. LXXIII. mente Septembre, Indict. I. celebratum. In quo fancitum eft, canonica So. Parrum Decreta ao Anglis effe obfervanda. Interfuerunt huic Synodo prater Theodoium , Biti Otientalium Anglorum , Lutherius Occidentalium Saxonum , Winfridus Mereiorum Episcopi, Putra Roslenia, & per Legatos Wilfridas Eboracenfis, Extant bujus Syuodi Acta & Capstula X. opud Bedam 11/1. Ecol. l. IV. c. 5. p. 171. exinde ap. Spelm. Cove. Bris. Tom. I. p. 152.

TOLETANUM IX. valge XI. anno DCLXXV, vii. Id. Nove. b. a XIX. Epifcopis, & 11. Vicariis , & Abb tibus aliquot , partidante Quirico Metropolitano, habitum. In quo, post editam Fidei contessonem Capirala XVI, de te Ecclefiaftica flarumput: que habentut cum notis G. Louise Conc. Tom. VI. p. 519. & Cone. Hip. Tom. II. p. 660.

BRACARENSE I. valgo IV. cui præfuit Leo-075. cidifius Metropolisanus, anno D. LXXV. ab VIII. Episcopis habitum, Extant de Fide & Dilcipina Capitula IX. cum notis G. Louise Conc. Tom. VI. p. 16s. & Card. d'Aguirii Conc. Hop. Tom. II. p. 673.

MEDIOLANENSE anno DCLXXIX, fub 679. Manfueto Episcopo, in causa Mouotheliarum congregatum. Extat Epiflola Synodalis , unà com-Expossions files ad Confluctions Imp. Conc. Tom. VI. p. 601,

HEDTFELDENSE in Anglia, anno 680. DCLXXX.xv. Cal. Offstr. pratidente Theodo-to Atchiepifcopo Cantuarienti, celebratum. In 100 ad declarandam Britannicarum Ecclefiarum ndem contra Monothelitarum harrefm, SYNO-loco norandum efe, non id voluille Patres, ne-DORUM V. UNIVERSALIUM, Lateranen- que hoe loco, neque Ad. XII, XIV, fictor pro-fis sub Martino, aliorúmque SS. Patrum Consti- sus faisse tops Vigili libellos, & equinas Sympti

tutiones recipiuntut. Habentur Ach apud Bedam S.EC. VII. LIV. c. 17. p. 300. Ad hane cham Synodum (pc. ab Ann. BC. Cat EpiBele Dectetalis Agathonis Paper ad Ethele redum Regem : Theodotum Cantuatieniem, &ca quà Monattetii Medamiten s, posteà Perriburgenfis, immunitates & privilegia confirmat; Abgliam conflinit, & vora pro Romana peregrina-tione concepta, ad hoc Monaftenhum prz fiari polic ttatuir: quiz in bac Synodo rata habentur, Exrant hae omnia Saxonice & Latine, ex todice MS. Saxonioo Petributgenii eruza, apud Spelm Conc. Brit. Tom. I. p. 1634

ROMANUM VII. anno DCLXXX. Mente Ollibri, vel, ut alii, anno præcedente, in Baf lica Constantiniana sub Agathone Papa, a L. Epis copis de fatu Ecclesia Britanniea acturis cong gatum. In quo deeretum eft, dillentiones in Ees elefià Britannica tellendas elle, X//. Epilcopor hib Archiepitcopo Cantuarienti conftituendos , & alia quadam de rítibus Ecclesiafticis fancita. Extanı Actorum hujus Synodi Exemplaria duoşunum ex codice MS, alterum ex Malmesburienfi de gelle-Peneif. I. III. fol. 149. delumptum, apud Spelm, Cone. Bris. Tom. I. p. 157. & ex co Cone. Tom. VI. p.579.

ROMANUM VIII, anno DCLXXX, ab Agathose Papa, & CXXV. Epitecpis celebratum. Quo, confirmata fide Catbolica, Monothelitarum hactelis damnatur, & Legati Constantinos posim ad Synodum Occumenicam milli funt. Extat Grace. Lat. Epifiela Synodalis ad Conftantinum Imp. Concil. VI. A&. IV. Cone Tom. VI. P. 677.

CONSTANTINOPOLITANUM III.Occumenicum VI. Religiosifimi Principis Confirmini Pogonaci justu in S. P.datii Sceretario Tralle dicto, anno D. LXXX. congregaum; inchostum die vii Novembris, die veto zvi, Seprembris anno fequenti abfolutum. Aderant Agethonis Papæ Legati IV. Synodi Romana III. Patriateha Orientales, corumve vicarii, omnesa Epileopi CCLXXXIX, etfi totidein tubictipiale uon depiehendantur, qui Herefin Monorhelitatum, non obstantibus ipíotum in hac Synodo dolis, di-fertissime condemnarunt : Præsentibus etiam (onstancino Imp. & tratribus Augustis, pluribusque. Patriciis & Procetibus Palat nis.

Extant Grac. Lat. hujus concilii Acta Conc. Tom. VI. p. 595 in XVIII. Actiones diftributas premulis imperatoris ad Donum !- apam & ad Georgium CP. de Synodo congreganda . & Synodi Mediolanenfis ad iptum Epittolis.

Att. 1. Confilii Episcuni Acta reconfentur. All. 11. Synodi Chales donenfis Acta lecta fune. All. III. Recitantur Acta Synodi V. Occumenica; inventimque est Monothelisas, fictam fub nomine Mannx ad Vigilium Epifelam, negnon duos tub nomine Vigilis tebelles , ad Juitinianum Imp. unum, ad Theodoram Augustam alte-rum, (de quo Adlisse XII. & pracipue XIV. ite-rum actum ett.) his Actis infernisse. Verum hoc

tenit, quibus, conumque scriptis & hercfibus S.EC. VII; anathema dicit : Lecta item Macatii Antiocheai ab Ana. DC.

IRC. VII. Adis Infertos , fed co rancum in loco , ubide una & Ann. DC. Christi operatione mentio fit; à Monothelitis falfatos effe. Etenim ab inicio, in codicibus Gracis; qui in Eccleliz CP. ferinio Patriaechali affervabantur, extitiffe, vel ex Georgii Monachi relatione , que habetur Act: XIV. abunde liquet. Quid, quod ipte Instituturus Imp. Epistola ad quintum Synodum, Vigilium; postquam Conftantiropolim sevenistat, ittiafmodi libellos, quibus, Tria Capitula damnavit ; thim ad le then ad Theodorum conjugem scripsife, diterre testature De totà hic te copiosè agit Cl. Baluzius Prafat.

ad varias Lectiones Concil. V. Nev. Collect. Eol. 1477 Ail IV. profixe Agathonis Paper, & Synodi Romanz ad Constantinum Imp. Epulole legens tur. In priori Epittola, Agarho de duabus in Chrifto naturis , tum ex S. scriptura , tum ex SS. Pad trum teltimoniis adversus Monocheliaus fuse atque erudite disputsts la posteriori , Fidem Catholicam & Orthodoxam de hão controvestia Patres Synodici profitentut; omnes stempe Italiz Episcopi, Subscribit erlam Wilfrieles, Episcopus Epot acenfis, à totius Britannia Concilio ad Romanam hane Synodum Legarus millas; ut & Felix Arelatentis, nomine Synodi per Galliatum Provincias conftituta.

All, V. lechifung Macarli Antiocheni Codiera Il, quibas SS, Patrem teltimonia pro unich in Christo voluntate & Operatione continebancer, Aci. VI. plura Macarii tellimonia ex ejus esdicillo regitara tusto, docretúrnque est, ut cam libris authenticis in Patriatchio aftervatis confe-

All. VII. Legati Pontificii testimonia SS: Patrum, duas in Christo naturas & operationes alferentium, ex codice recitarunt, lectis etiam hareticosum pro contrarià fententià testimontis; Ad. VIII. collaris utrioque testimoniis, Geor-

gius CP, aliique ex parte Monothelitatum Epil copi , se fidem Catholicam recognoscete protesti funt : & reitimonia à Magano Antiocheno produ-Cta, detrunenta elle deprehenduntur; ipio Maeario, prolixam fidei fum confestionem, cartera (mam, eoram Synodo edente, duas verò in Chrito voluntates, diarque operationes, pott multam urrusque disputationem, agnotorse recu-

fante All. 1X, part publicant reftimoniorum Madarii examinacionem , manifestara eocum falficare, in ipium ejulque Monachum Stephanum damna-

tionis fentere ia fertur. All. X. teltimonia SS. Paerum, in Agathonia & Synodi Romanie Epittolis cicata, examinament, & genuina efte probaneur. Lecha item eft Petri Nicomedienis , aliorumque quorundam Epifco-porum , Clericorum , & Monachorum , Fidei Confessio, qui, prastito printa juramento, ve-tam ac Catholicam Fidem exponent, & damato Monotheliciffimo, uz genuinum ample-

AR. XL ledts oft Sophismii Patriarcha Hiero-Colymitani ad Sergium CP. Epistola Synodies, qua fidem trant , Catholicam plane acque Ortho-doxam , de SS. Trimente, de Christi Incarnacioac, Persona Guarfeire, danbusque naturis prolixè exponit ; Harteticorum penè omnium, à Sine Mago ad fira ufque tempora , saralogum PARS IL

Opuleula tria Imperatori oblata ; ex quibus im-pia quædam & blafpheina capitula excerpta Adia mieumur ; Mararii item & Stephani libelli à Sy-Aft. XII. Epiftolx Sergii CP. ad Cyrum Ale-

kaudruum & ad Hondrium Papam, & Honorii, ad Sergium lečtæ funt

Au. XIII legnitur Conciliabuli Alexandrini Capitala IX: five libellus Satufalltonis imet Cyrum Alexandrinum, & Theodofianos; & Cyris Pyrrhi, Sergii, Petri, Honotii, aliorumque Epistola & opulcula, mox Synodi judicio combutta. Sed ante omnia lata est damnationis sententia in Cysum, Sergium, Pyrthum, Paulum, Potrum, & Theodorum Pharanitam, qui, tanquam Monochelitismi duces & fautores, anathemati fubliciencur. This rome di runaftand ina cu d' ay to Dolgan, & projector Danas & neus Boriege Young &c. Cam bu veri prejici à Santia Des Ecclefia, fimilese enerhematizari pravidimus & Henriam, qui fuerat Papa antiqua Roma , &c. Fremunt hie loes, & ad rabiem usque debacchantur Seriptores Pontificii ; & quibus non pugnant to lis? Ligneis, an plumbeis parum interett, dummodo Cathedra Pondfieia honorem, & dignitatem fartam techam tucantur: Verum latetem lavant, dum Honorium abhae labe; ab hae damnationis sententià purgare student. Praterquam enim quòd ipsius Synodi Acta tot locis disentifime id teltautet i teftes date poflumus ipiius Agathom's Paper Legatos ; Leonis II. qui Agathoni fucceffit Epiftolas ; Concilia , Quini-Sextum, & Nieznum II . Photium in Libelio Synodico , ut alios mitram. Quid, quòd ex folenni profethonis Pontificia formula, ab its olim in contecratione edi folicà, vel fole clariùs constat , Honorium una cum Sergio, Pyriho, &c. harteticis, anathematis condemuatione percuti folerer ur ex libro diurno alibi * oftendimus. Ut mirati fubit Dan. Pape. Fart. L. S. brochium, hominem candidi pectoria verique VIII: p 33% amancem, affirenare (D. Jerr. XV. ad vis. Ponsif. Num 1x. p. 105.) Honorium hac in patte elle excutabilem, nec Carholieum quemquara elle becredideget ful facceffores: Veteremque can it can exemperat un inccentores: Veteremque canit can-tileram, Acta fuille corrupta, inletto Honorii nomine. Quod canquam gratis dichum docti om-fies dochim exploterant. Novillimus qui ist arenam d' scendit, Honotii eausam ex profelio actu-nus, cft J. B. Tamagninus, Venetus, edi à Monothelitarum Historia Parif. 1678. 8ve. In IV. poficrioribus fermithis eaulam Honorianam dedica operà pertractat ; Honorium à VI, Svnodo d'im-

natum agnoteit , pluribésque probat , & obje-Ciunculas in contrarium folvir, lapius ejus, nz-

vélque animadvertit, in omnem tamen le vertit formam, quò Honorium ab harretica labe putga-

zet, cámque in fide Catholicum & Orthodoxum fiftat. Athemat Honorii Epiftolas à Mouothelitis

corruptas effe, vel corrumpi possifie, & ctiami non fint, propositiones ejus tensu commodo ex-

plicari poste, ipium nempe, non de una cum Mo-nothelitis, sed de nova quadam in Cuisto volun-

tate logui. Concludit tandem , quòd etiamfi Ho-nocius ettaffet, in fide , pon in havelin lapium

Sæculum Monotheleticum.

SEC. VII. effe formalem, fed folummodò materialem i vi- DCLXXVIV. ab Epifeopis XVII. Vicariis X. & SEC. V I A Ano, DC. delicet, nullam in co interveniffe in dogmate fao tuendo pertinaciam, quiu eth errallet formaliter, non tamen infecille (edem Petri advetsus quam porte Inferi nunquam pravalebunt; Erravit Honotius ut perlora, doctorque privatus, non ut esput Ecclefiz. Sed mileret me hominum, que talia ngerdoperat quierere conchi funt.

140

Ad. XIV. recitantus & dannamus qui fab nomine M noz ad Vigilium & Vigilii ad Justinianum prolui fueran: libelli ; fermo item Athanafii Alexandrini ad probandum duas in Christo esse voluntates, ab Episcopis Cypriis in medium pro-

ductus, lettus ett. All. XV. Polychronius Presbytet ac Monaehus Monothelita, qui miragulo fe fententiam fuam p obacurum venditacat, feque mottuum, chartută fidei tuz înper illum polită, fuscitatunum, experimento in id, coram tota Synodo

emnique populo, pet horas aliquot fruftrà facto, tenquim harieticus & impoltot dammutut, & gradu de ficitue. Ad. XVI. Conftantinus Presbyter Monothelita, qui modum unionis inter Carholicos & Monothelitas ie invenille gloriabatur, explosa ejus ferceicia, damnatus & anathemusi fiibjectus ell.

Act. XVII. selecta proteffio fidei Osthodoxe à Synodo constitut a Atl. XVIII. Fidel definitio, superiori sefficare edica, itecum promulgatur, & communibus fuffragiis confirmatur. Et ita tandem Sermone profp'ionerico ad Imperatorem habito, & literis Synodalibus ad Agathonem Papam femptis, (pleritque tamen Epitcopis prius ad ina regreffit) veneranda huic Synodo finis imponitur. Scoumque Conflicationes temperiales, & Epifiale aliquot ad hane Synodum pertinentes; nempe Constantini Edillus promulgarorium, in quo de fide in hire Synodo itabilità fuse differit; Ejus ad Leonem Papun Agarhonis tuccefforem de bisc Synodo Epifida, & ad Synodum Romanam altera, Lee his Papar ad Confiantinum Imp. there quibus affentite le lis , que in Senodo gesta fuerant , e Ratur, Denique Justiniani Aug, Conftanciai filii Epiliola in confirmationem Sexta Synodi, ad Joannem Papara Romanum (cripta.

TOLETANUM X. vulgò XII. 21100 DCLXXXI. v. Id Januar. à XXXV. Epi'copis, Vicariis III. Abbatibus IV. plutimifque viris illuftribus Pelarinis habitum, præfidente Juliano Metropolitano, Extant Acta & Difcipling Ecclefialtice Capitula XIII. cum Notis G. Losife , & Etvigii Regis Lege pro confirmatione Synodi Conc. Tom. VI. p. 1221. & Conc. Hill. Tom. IL. P. 6\$1.

683. TOLETANUM XI volgò X III. anno DCLXXXIII prid. Non. Novembr. à X LVIII. Epilcopis, Vicariis XXVII. Abbatibus & vitis Ecclefiafticis VIII. & pluribus illustribus Palarinis, pratide Juliano Archiepiteopo, celebratum. In quo multa ad mores & disciplinam fahibetrima decerminatur. Extant Acha & Capitala XIII. onz Notis fuis elucidavit G. Loaifa Conc. T. VI. p. 13. & Conc. Hift. T. H. p. 604.

TOLETANUM XIL vulgò XIV. anno 58.40

Abbaris VI. tub Juliano Meuropolicano habitumi, ab Ana. DC In quo, miffis ad Ervigium Regem XI. Synodi Occumenica Actis, multa adharefin Monotheletic mipechantia itatura iunt. Extant hanc in rem Capitula XII. cum Notis G. Lozilz Conc, Tom. VI. p. 1279. & Cone, Hiff. Tom. 11. p. 717.

VILLAREGIENSE anno DCLXXXIV. habiturn. In quo Episcopi aliquot depositi sunt, & Leodegatius Augustodunensis capitali sententia damnatus. Vide Acta S. Leodegar. apud Sur. Ottobr. ii. &Sigebert. inChron. ann.DCLXXXV.

TWIFORDENSE juxta flavium Alnam apud Anglos, aeno DCLXXXV. inb Theodoro Archiepiscopo celebratum. In quo Cnthbertus invitus licet , Episcopus constituitur; & Egitidi Regis donationes our dam confirmantur. Extant Acts Moneff. Angl. Tom. L. p. 39,46. Conc. Tom. VI. p. 1874.

6872

MANASCHIERTENSE in Armenia, in confisubus Harcanz provincia, circa annum (fi tette conjicio) DCLXXXVII. vel forian iequentem, congregatum, Patriarchalem Armeniz Cathedram hoc tempore tenuit Joannes Oznientes, è provincia Datcerană oriundus , homo à fide Catholică alienus, qui Omaris Satacenotum Ducis juliu, & Caliphæ Bahylonis auxilio fretus, Synodum Mannchierti coegit, cui, una cum Armenis, sex è Svrià Episcopi interinerunt. In hoc Concilio definitum est, Acephalorum dogman admirtenda effe; nnam effe in Chrifto naruram, unam voluntarem, operationem unam; acetam & fermeneum in Encuarithia non amplius effe uferpanda, vino tantim , nullà admiftà aquà, utendum. Decrevir inisper l'atriarcha, in Sabbatis non magis quam Dominicis Quadragetime jepanandum effe,taeram Eucharittiam fetia quintă MajorisHeb domadis populo non effe tribuend m, in jejuniis à piscibus, alea, & vino abstinendum; denique Armenos & Syros à se invicem deinceps minquain elle separandos. Hæc omnia nos docit Andror Hiftoria Patriarcherum Armenia apud Cl. Ga-Linum Camilias, Eccl. Armen. Part. I. cap. 17. p. 20t. In d'spouendo hujus Concilis tempote Galamis hand bene file constate videtur. Loco enim citato, & in indice haic Parti præmifio, ad Concilii VI. Oecumentei rempora dilerte refert ; alibi verò, Part, II. T. L p. 29. illud ann. DCCXXVII. habitum effe dicit. Utro anno techius , non fiarim figuet. Ego ad ipium quem fistani annum porius teletendum cenfeo, tum quod fervebat maxime tunc temporis de Monoth litis controvetía in fextá Synodo paulò ante dimnata, túm quod Conciliun Quini-Scatum anno DCXCII. habitum antevertiffe videtur, cujus plures Canones hifce Arm. norū ritibus & placitis directe oppositi sunr, est est Can.XXXII. XXXIII. LVI. XCIX, abunde liquet; thm denique quod hoc tempus Armeniorum supputationi optime quadret. Si enim Elias Partiarchathronum ascendit anno Armenio sum CXII hoc eff, anno Domini DCLXIII, & poff anuos XXIV. Eliz foccessis Joannes Ozmenfia (ut dilerre tradit Parisrchatum Armeniz teries Historica) in hanc ferme annum incidemus, His adde, Omstem quendam egregium Saraceno-

LEC. VII. rum Ducern sub Caliphana Abdulmelici hoc inso à Ann. DC. anno ab Elmacino memorati tigit. Suracen, lib. &

TOLETANUM XIIL vulge XV. in. DCLXXXVIII. v. Id. Mart à LXI. Episcopis, vicariis V. Abbatibus aliquot, & illnstribus Palathus fob precidio Juliani Archiepilcopi congregaburn. Seriplesant Epistolum ad Benedick IL Hispanie Epikopi s qua tres in Christo substancias sirobant; offenio hic loquends formula Pontifice, babità has de to Synodo, mentem fram uberide explicant & confirmant, In fine ; de juramento Ervigio Rogi, in filintum fuorum autelum, prafito agunt, Extant Acta hujus Synodi cum Notis G. Louise Conc. Tom. VL p. 1294. Es Coner Hilp, Tom IL p. 715.

CASARAUGUSTANUM valgo 111. anne DCXC. talcon fequenti Cal. Nepembr. habitam. Estant Constitutionum Ecclessificarum Caricula V. Cooc. T. VL p. 1911 Et Conc. Hiff. Ti 1L p. 742.

640.

CONSTANTINOPOLITANUM IV: Out cumonicum (severà VII.) Jutiniani, cognomento Rimetrerei , mandato , auno DCXCL falcem DCXCH. enervocatum in Secretario Impetiali, quod Trallas appellatur, habitum; inde Trallerson dicham , Queni-Sexram chiam vocatum, eb quòd quintz fextæque Synodi quesi Appendix & Supplementum fuerir. Conciliis Occumenicis folenne erat, non modò difficiliora fidei capita explicate, hereies exentete, controverfias definite , led & Canones ad vitam moreique rectius ordinandos, componere. Quod cum quintà, sextàque Synodo tactum non set; sui id othcii elle hujus Concilii Patres centuerunt , Canones de maibus Epiécopotum, Clerisciam, Laicotup, & de ritibus, & difeiplink ficclefin fancire; adeòque que in duobus precedentibus Synodis defider wa funt supplere; ut in Sermone cosphoactico ad Imperatorem infunet teltantus, Unde & SexteSquede nomine non tarbeitari folés. Occumenteum fuille boeConcilium folide evineune , z. lpius Synodi anchericas , hanc fibi ticulum , pon tantum in Inscriptione, fed & in Prof. phonetico, & in iplis Canonibus, dilette vendicantis; a. Indichio legicima, Imp. nempe Juitimiani litera mandatatia, Epicopos ex omni parte in huse finem convecancis, ut Synodus Occu-

turnica haberetur, ut ex Profphotetics palam eff; quia & codem Imperatore Decrets Synodica con-firmare, de pro more pasmulgante, 3. Juftus & plenus Epikoponum numenas; nempe CCXXVII. jurta Baltamonen & Zonaram , immò juxta libelli Syno-fici auctocem CCXL certe corum , qui in 6 xta Synodo ante decennium convenerant, mas merum tertia parte excedentium. 4. Canonum in hic Synodo conditorum natura & rario. Non modo enim sex Generalia Concilia ante se habita confitmant , hateleique ils contrarias anathemate pescellunt, (ed & , que muiverff juris Ecclefm-Biel tune, deceration Regulas & Continuiones, pon h..ic Illive regioni, fed & orbi unwerfo fan cichtes , tiess & conferendines features , abrogant wel configurate, idque non felium in factles

fiis Orientalibus, fed & in exteris, non instim S.E.C. WIL in Africana , criam in ipsa Romana (has Diedes ab Aus DC. warm on you paker you to tires, at \$ F Population Bare animum , weber corrigenes quad ed de causa fie in Remana Ecclofia inquir Bullamon ad Can.XIII.) quin & in Ecclefits in Solo Barbarico, hoc est extra fines Romani Imperii confiitutis , ut ex Can. XII. XIII: XVIII. XXIX. XXX. XXXVII; XXXIX, LV, manifelto liquet. Quod perridiculum quidem & puerile tuitlet, niji Concilii unii verfalis auchoritate fe munitos elle centillime felreng. 5. Tellimonia Veterum, corum preferion qui bis cemporibus proxime accellerunt; mempe Concilii Nicaya II. Patres loco non uno; Tarafies * Patrischa CP. qui hujus Synodi, ejuique Canonum vindicias ex proieflo agit 3 Libelli † AA. II. Syneoici lub Phocio Anctor , qui sam Brian and p. St. Ingris Evenius vocat, & ab omni Greca , atque Judaicà, quin & Hatetica tradicione Esclefias pungatle dicits Hadrianus I. Gregorius II. Pointinces Romania un alios mirrarp. Sed pulla buic Concle lio inerant ex Occidente Epitcopi, nulli Legati, qui Paper Romani vices gererent, Effo : ideone pro Occumento non habenda n i Synodus Con-Itantinopolitans I. fab Theodofio Magno congregara, fetoper & ubique univertalis habita eft; cui tamen nulii incerfuerunt Occidentales , nulli Pontificis Legatl. Vesum quid fi in nostrà Constantinopolitană fueriot & O ceidentalium; & Paper locum renentes ? Dalerte quidem id tradit Theodorus Baltamon; * Patriarcha Amiochemus, Serni proadfinille tum Paper Legatos, tim Bafilium Gor- fphon, tynculium Metropolitum, & quendum Ravenna Epicopum cujus nomen non exprimit, torius SynomRomanz Ecclefiz vices gefisle feque ita in manageritus Nomocanonum codicibus repetific dicit; Cette in Subscriptionibus que etiam hodie faperfunt locum fuum habet Bafrlius hoc modo, naoines@ Eniorante ric, &c. Bafilius Epifospus Gorgeigram Merrepetis , Christe amabilis Cresa infule, & lecute cenens wint Synodi S. Ecclefie Romana, definiens subscripfi Quid multar Legatos Sedis Apostolica in hoc Concilio conveniste . & deceptos tubicupiste, discriftime teltatur iple Havir.Serg. Anatusus †, Bibliothecarius Romanus, piratifil. Conc. T. VI. mum alias Romanz Cana mancipium, Frivolgs p. 1590. alias, & frigidas Baronii exceptiunculas, ex numero Canonum , distantià temporis, ipsilque canombus petitas, feiens pratereo, tanto vito, nife quod carle tuz fervsendum eller, plane indignas, Vera quidem caula, cut Synodum hane rjuique

Canones agrè admettuna Pontificil, in prompra

est; quòd tot in ca constitut, fint , hodiernis Ec-

elefiz Romanz moribus, & placitis è diametto repuegnancia, Notarit olam Bahamon Italois & La-

tinos eam pro Occumenica nou agnovisse : cisi

The navious of majore Davids naving what indicates

qued ab bujus Synedi (avenibus opportune etti fue-

runs. Neque Romani Editores, qui tplendidam

his Canonibus Prafationem Grace & Latine pra-

milicrone, id differentur. Cette Canone I. Hostorius

Papa, ună cum reliquis Monothelitarum ducibus,

To T derideies de te condemnatur Can. Hantegroe

LXXXV. qui lab Apoltolocum nomine ve-

munt Canones , peater morem Latinorum , fto-

machante Batonio, admittendos elle fancium, &

quisara Conciliotore , fancturamque Pattura

Grannes.

ab Ann, DC. recipienti fint , declarant : quos noque abulterate, neque, prater eos . lios recipere, cuiocuam fas effe decernunt, excluses, it videtir, Canonibus, qui in Latinorum Synodis conditi fuetzut, In his C:nonthus a te recenticis, locum dant Canoni, à Cyptiano cjásque Synosti olim condiso vehementer ad hare indignance Baronio , qual Canon lite controverfiam de rebapeteandis hereticis, Cyprianum inter & Stephanum Papam scera nime agnaram, respicerees cum pratens Canon ne levillimam quidem bujusce rei mantionem faest. Can. VI. Presbyrerorum , Disconorum , alioramque Clericorum conjugia, anre ordinationem suscepta, permittant. Can. XIII. Contracium Ecclefia Romana morem, diterre reprobant Can. XXXVI. Sedi CP. zqualia cum Romana privilegia, juxza Synosii Conftantinopolitanz I. & Chalcedonenits Decrets, confirment, Can. LV. Jejunium Sabbari tempore Quadragefimili, in Romana Ecclefit ob'ervatum, idque ex Prascripto Canonis Apotholici L VII. quem keclelia Romana non recipit, abrogant. Can. LXXX. Christum Dominum tob forms agai pingi expecise prohibent. Hac ip ciminis gratis: longe plura ex ipiis Camonibus peti poffant. Ne mirces igitur , Lector , hanc Synodom elle Baro-nio , Binio , &c. Conciliabulu a , Pfeudofynodans, Syordam Erraticam, Conventum malegnavrium, Synagogam Diaboli, & fique alia op-probrii & maledicentiz vocabula excogitati queant. Interim mirari licear Binium hujus Concilii Patres non femel Monothelitas appellare; cum certificamen fit , illos Canone 1, (extra Synodi doet imm de darbes în Christo volucescibes, & duabus operationibus, diferris verbis confirmare. & contrarjam Monothelitatum femensiam, ejusque affertores & propugnatores, Theodorum Pharavisum , Cyrum , Houosiare , Sergium, &c. sperte damnare, & anathemari subjecte. Denique corrigendas est Baronit , Binisque error , que hine Synodom (ab Callinico Patriarcha habitam elle, chanque torins negorii architechum fuitle volunt : cum vel ex tub(cripcionibus liquet , Panlum Patriarcham buic Syrodo przeediffe , ejúsque Canonibus primo loco fubictipfule, Extant Grace Lat. bujus Concilli Sermo Praifbanetient ad Juttinianum Imp. & de negotiis Ecclefiafticis Carrents Cil. Conc. Tom. VI. p. 1132. illustrati Notis Binti, & Fr. Duczti, fbid. p. 1917. & cum Commentariis Bullimonis, Zonatz, & Alexii Arifteni Fandett, Can. Tom. I. p. 151. quibus acsuffere not# Beveregii ibid. Tom.IL p. 116.

ROTHOMAGENES ad Segnama fi, anob DXCII. sh Amberre Epicopa edifiger XF; Epi sopis, & FF. Abbailbar, labéram. In que endit beledific supplies of the second section of the second section for its Austral, outcome to facine ano addit, it dispud Monattri. Fontancles in Privilegium conferenter. Vide Conc. Tom. VI. p. 124.0-48 in DCLXXXVIII. collocat Carellos Cointina Tem. IV. p. 136. qui sessualli ad hanc Synodium anotavie,

TOLETANUM XIV. vulgò XVI. somo DCXCIII. vi. Non. Maisram, à LIX. Epicopis, III. Vicarlis, V. Abbacibus, studitique

Gat.

BECANCELDENSE vel BACCAN-CELDENSE, (pro quo , fi per codices MAS. Hectet, legerem BECCANFELD, nee aliud eile conjicerem quam BECCANHAM, agri Canciami hodie oppidam; à que acque iono, ne-que figuificatione multim ditta (apod Cantianot in Angisi, samo DCXCIV. habitum. Aderant Wienredus Rex Cantie , Brithv valdus Archiepifcopus, Tobias Episcopus Roffensis, Abbates, Abbatilia, & Procetum pluntoni, In his Synodo Ecclefiz ab omni tributo , & exactione faculari libera focte funt, enrimque tes à laiconni iniurits vindicantur. Decreto Synodies toberibunt, raque ante Presbyteros, Proceréique fecular Abbatille; exemplo plane movo, & hacten quòd Iciam inzudito. Extant hujus Synodi Acta in Chromeo Anglo-Sa conico ad ann. DCXCIV. p.48. prutit plemus apud Evidentiarum Eoelefia Chriffi Cant. collectorem , five W. Thorn is fuerit, five alius, cette Chronico W. Thorn inhjectus Hift. dag. Script. X. 001. 2208. Bina corum Exempla-ria ex variis codd. MSS. edidit Spelmanns Cone Brit, Tom. 1. p. 189. exisde Conc. T. VI. p. 1366.

TOLETANUM XV. vulgò XVII. añna DCXCIV. Id. Nevershv. coedhun. In qua porfisirmanus 5-irde Regultum, condita fun de diciplinis facelefinistic de pinia facelefinistic de pinia Vill. que com Notis G. Loulte. Coor. Tona. VII. 916. de Com. Hist. Tom II. p. 712. habentur Calef fublicitantus Mentalinia, que in vertebra Eremplaritibus Conciliorum non habentur, «prinale XXIII. ex valia Conciliorum Decretis escripa.

AUTISSIODORENSE ad Icatnam fluv, anno DCKCV, à Tetrico Epiticopo habitum. In quo
fitzutum cit, qualitét Abbates, vel Archypresbyteti in Eccletia S. Stephant divinum perfolvercut
Officiam, Expat Centitustie hic de re facta apod
Car. le Coint Annal. Extef. Tom. [Vm. 116.

TRAJECTENSE ad veterem Rheni alspum, ab DCK-VIII. ongegensam. In goad recream eft, not DCK-VIII. ongegensam. In goad recream eft, and the state of t

BER GHAMSTEDENSE apnd Anglos i Bertvaldo fire Birthevaldo Archiepiteopo alifique anno DCXVIII. habitam. In quo de morbus & dicipilisi Ecclesitici praciput curettu. Ettuar Comenc qui Julius IV birodi Rigin popellustru. XXVIII. Saxonici & Lanici apud Sp. dima. Cenv. 274; Tom. I. p. 194. Lat. Coox. Tom. VI, payry, Ad calcem habitante Capanie X. quannelsi danna de insuria farzi undustrut tilang por care proference and conservations. GAR, DC. 608.

AQUILEIENSE anno DCXCVIII. à Schif- tula; respupudam esse judicheunt. Muminetunt sec: VI maticis quiboldam Episcopis habitum, qui Syno- haijas Synodi Beda lib. de FI. asar. Paulus Diac. ab An. De. dam V. Qucumenicam, ob damnara Triz Capi- lib. V. cap. 14. altique.

Finis Septimi Saculi.

ANTONIO DE LA COMPANSIONA DEL COMPANSIONA DE LA

SÆCULUM EICONOCLASTICUM.

SCRIPTORES

ilda DCC Wid Part. L. P 194.

OANNES Carpathiorum Epif-copus , incunte hoc Saculo , circa annum DCCI zerate non ufque adeò cerea, claruifle videtur. Edita funt ejus capita paracleisea ad Industed ex centum non nifi LXXXII. & La-

tine tantum. Opus integrum extar Gezee MS. Biblioth, Vindob, Cod Theel, CXCII: num.i.fol.z. & alibi in eadem Bibliotheca non femel: Affervantur etiam in Bibliotheca Reg. Galliz Cod. MMCCCCLXVI. ubi telle Du Ftefnio, in capite ultimo habentite complutes nattationes de Egyptils Anachotetis, ezdem fetè que in Gerea. tice legantut. In codem codice Vindob. fol. 14: fequentur alia cujuldam Epilcopi Carpathii Capira Theologica & Gaefliea CXV. quorum nulla apud Photium mentio. Incipiunt , Kedunaire a. Kand Baja 9 a marm japaners, &c. Ejuidem Biblio-lhecz Cod Theol. C CCX V. mum. xvii. fol, 63. Inbentut eluidem Joannis Capitala Ethica LXXX. Principium Eton mari Xespana Ta igliac ministre, &c. numixa. fol. 84 ejuidem de Praxi & Theoria Spirituali Capitula centum & olle. Inc punt, Aragaic alas @ s she, &c. An & quorfque hac à extesis diverla fine, viderine quibus codices MSS, inspicere datum fit. In Bibliothice etiam Bodleiana Cod. Baroc. CXXXIII. fol. 189. habentus ejus Capita Moralla LXXIX. Ilne) Eu-xã: Capita CXI. (ol. 162. Capita yeuras feu in-tellestualia XXXII. fol. 163. De Operacione, & Centemplatteat Spirituali Capita CVIII. fol. 169.

ANONYMUS vite S. Geremari Anthony otos antiquiilimus , & ex Mabillonii conjectura fere zoualis, adob ut faltem ad hujus Szeuli judicandus. Scripție vitam S. Geremari Abbatis Elaviaceoss primi, qui diem extremum class circa annum DCLVIII. Earn ex Cod. MSS. & appendice ad Gniberti opera expressit Joan. Ma-billonius Sac, Bonodell, H.p. 475.

BEDA venerabilis, Presbyrer & Monachn# Vid, Part. L. Gitvicenfis , clamit anno DCCI: Cum tanta dodrine & pinatis fami comibus terro Seculis pet totum othern literarium elaruetit Beda nofter; camque tot egregii codices MSS, in Bibliotheca-rum noftraum forulis delire/cant, jue mirai, porerant Ondinus, Colomeilus, alii, rieminem hathendrin Anglii repetiti, qui auctiorem de cafligatiorem Reda; editionem, quam que in evolu-rorum monlun; ventetite, evulgaveris, Interim, ne nital omnino, bie in te nostrates egille videansur , opera quadam Theologica , nempe Expais-

flower in Gentfin ad Accam Epileopum librot III. S.A.C. VIII. item Expelizionem in Canticam Habascuc Prephe-sbAn,DCC; ta , ex codicibus MSS. etnit H. Whartonus ; & una cum Hiftoria Bode de vitis Abbatum VVire-

ubenfiam, & Giroviconfium, Epifistis II. & Egberei dielege de Ecclefiaflaca Inflaracione (que botis fuis illustrata ediderat Vir illustris Jacobus Warzus Dublin, 1664. Sue.) & Aldhelmi Epifeopi Schireburgenfis libeo de landibus virginitaris ad veneranda vetultais codicem emendato, typis mandavit Londini 1693, 429. Hifteriam Ecclefia flicam, Anglice verut, & Elizabethe Regine nuncupavit Thomas Stapletonus è Soc. Jef. edidieque typis elegantibus Amero. 1565. 41e. Argent. 1600. fel. Comunicaria in Epificiai S. Penli, Bedæ vulgo tributa , prodicrust à Gaufrido Baufac, do feotism edita anno 1499. fel. Param Cushbersia longe cmend niorem , in Saculis Benedictinis dedir Mabillonius. Certe inter exteros nemo de Bedà nostro meliùs meruit, quàm Joan: Mabillonius, qui Sac. III. Part. I. p. 559. amplum & accuratum Elogium historicum ei contexuit , quo, de ottu ejus , rempore , Monalticà profellone, exereitiis , Scripturarum fludio , preceptotibus , ut, dinatione', doctrina, teverentia erga Patres, von easione ad Rossam, discipules, fanchimoteia, mo, dettià, zelo, fide, & putitate moram, obitu, fe, pulchen, fancticate declaratà, teliquiis, elogiis, Venerabilis nomine, & scriptis fuse & diligentes agir. Et quoniam ingens & laboriofilimum opus in panegrum manibus verfette, muitaque ibi ha beat de Bedz fetiptis, tum editis, tum MSS. hand vulgatia, non abs te etit integrum ejus judinana vangaria, non aus ce eut integrata ejis studi-cium de feripits Bedz, paulò licte prolixius, buç transferre. Ita igitut cap. x. p. 555 Vit etnelitus, & de te Eeck fialica optimi meritus. His per quen-si dam excurium dichis, veniendum est ad quafei dam animadverfiones, que min inter evolven-e dum Bede (cripta ; tilm manu exarata, occut-"terum. Primim quidem de tempore scriptio-num agendum; posteà de operibus dubis & sup-

politis, potremò de relictis:

« Beda librum terrium in Samuelem aggreffing "cft; mercuo Ceolirido Abbate; i. e. anno of DCCXVI.ut ex prafatione lib. III. conftat. Ex-" planatiencula in Epiftolam Joannis , prima viet detur ex ipisus lucubratiombus in scripturam (a-" crami. Deunde Expositio in Apocalypsin quam et fragti Enfebio feu Hinesborge ; Abbati (no fatu-"to, nincupavit; mm binomiaem fuife Huet-" Eufebiam cognomientum, patet ex prafatione " lio III. in Samuelem. Posto Beda libtum Apoca-

5.5.6. viii. " lypicos, in Cipicula diffinair. Poff Apocalyshin, & Add DCC. "Commentatus ett librum de Artibus Apoldeleram, hortane Accia Epiticopo Haguittain " ulm etiam Luse Evangelum. & Qualitum triatation de libra Evangelum. & Qualitum tria-

es ginea de libris Regum explicavis, petente No-echelmo, tune Presbytero Londineufi, post Can-« tuttien.i Archlepheopo; quo adjutore, in Icri-« benda Eccletiatrica Hittoria, utus ett. Beda er Quaftiones in ntrumque Teffamentam, ex Anglia e petit Lupus Abbas Ferrarientis epitiolà LXII. "ad Al igifam Abbatem Eberacenfem. Poft es et oinnia, edidit Commentaria in Samuelem ; ex " quibus librum tertlum, ut jam diximus, angref-" fins eit anno DCCXVI. at verò Expefizionem in " Marcus evulgavis pest ances pinrimes quam " Inca Evangeliam explanavera Qge omnia ex " iplias Bide perfecionibus in coldem libros in-* telifguntut, l'extercà, Expefierenem in Epiffelm " Paare, itidenque in Epifelas Canenicas, ex die clis S. Augustini , magno studio contesuit : & " librum de jex erassber absolvit Leonis Itanici « anno IX Chriti DCCXXIV. His abfolisis, e culidit Historiam Ecclesiafticam gentis fuz ; "DUCXXXI. Nam in uptimo codice MS. qui 6 penes nos eft, prædicta Epitome ukralikum an-"num non excutric, ut luperitis montimus. In 4 ei dem Epitome Beda exhibet indicem Incubra-"tionum fuacum, in quo administratis Epifiola " de Againellio Verne parta Anauelum, Scripca " plam in ca Epittola Wichrede Presbytero dire-"ctà, adductum, de anne prajenti DCC LXXVI. « cft interpolação (criptoris amanuentis, iplo anno

« Epittolum exteribencis, qui Bede fencentiam,

" hippolito exemp.o, explicate volu r. Denique

" Kerrallationnes Ithrum in Acta Apoltolorum

" post autuun DCCXXXI. scripsit jun ienex "Pratet opera Beda in loo indice recentita, "Cepta Epsilela ad Egberram Ebotacensem Pon-" tihcem, icripea post annes eriginia à morse Al-41 frids, Regis Northanimbretum , boc eft , anno " Christi DCCXXXV. qui Bedæ supremus fuit. " Commencaria in Evangelium Jeannis , fiqui-"dem Bedam habent auchorem, post amann " DCCXXXI. ab eo funt edita, que veluti quo.:-*dim Augustiniana Expolutionis compendium " effe videntut, intestis hine indefententiis alio-" tum Patum; ut capite quarto agens de Regulo, "Verba Gregorii Magni adducit. Cette Junas "Epiteopus Autelianemis, Ludovici Fii zqualis, "in lib, I, de Inftitut, Leicali cap, 13-citat plutes a verlus ex Beda in Honilia Evangelis vigefima, " qui în pradictis Commentariis leguntur capite "1, unde suspicament legendam elle apud fon un "in Hemila Evange is fecunda. Ez quidem Al-" mis Evangelium, ex Hemeles beari Bela Pref-"byers , multa le adfumplife fatetur. Ells infupet "B.dr morbo (apremo decumbens, piurià lingat " reddid't Joannes Evangelium, teltante Cuthber-"to discipulo, in Epistolà quam de ipsus obitu e exacavit. In Duborano classem rejicienda sunt « Expositiones in Manhei Evangelinm , Comis mentarins in Pfalmes , Vita Santterum, (exa come Adis SS. Felicis . Cuthern . & Ana-

"fafis que B.da agnofcit ut fina); Libefins de SEC. VIS %. et Officit : Commentarin: in Boetel librum de Tri. what. DCC. el muast , Meditationets Pofficeis , Libre de Eleet mentis Philojophia, & Liber de Remediis perca-" spram i quem jam inter Suppositifia selegavie " Spelmannus Tom, I. Conc. Angl. tametii sa " Collectione Canonum Regino Parnitentialem er librum Theodore ten Beda citat in lib. 1. cap. 297. 4 Ivo etiam & Gratianut en Panisentale Bede es referent Capitulum de Sacerdoit Encharifian " tumente. Non tamen peatercam id, quod lu 44 Bedst Homilissio Thuanco vetustissimo legia " manu recention, ante annos quadringentos, " adictiptum ; Ego non pere tibrut Expositionis " Bedafaper Etangelia , fed pece librum Enpefia u tiones Beda fuper Pfalmos Pfolierei Apage Epi " felem de Devenetione mereis: que de hamenta " Epifida ad Herefridam Presbyterne, libello de "Zpinea au Heogridan Freisyerne, incello de "Tonitriis, à le Lutiné vetlo, prefiva. Is est "Herchidan Presbytet de Regne Alercienne de "quem extat S. Bonjiacii Mutyris Epistola X. "Auctor libri de Osiciis Divinis scribebat post " annum quam Paicha meidet at in vil. 1d. Apriles 4 ut patet ex cap dePatcha annotino:quod ab anno " DCCXXXI.ono Beda Indicem operum fuorum " confect, ante appum DCCLXXI, non acciditi " Scr'pfit quidem Peda Hemiliarum Evangelis de libres aues, ut ipie factue , len in Lellien ar de auniversarum , ut habet S. Bonifacis Epistola "IX. fupra mum axi. relata j ar quæmam ex chitis "a ad Bedam pettineant, quæmam fuppolitæ fini, "intereft diffinguere. Sie om/m explosibimus ce-« lebriotes dies , qui tum annivertaria solemnica-" te colebantur. In Bibliotheca Thuanea babener am duo vetufti codices , in quibus Pedx Homi-"Ex repetiantur. In primo, mum, caliv. anno. er octingentos exarato, Honelia XXXIX, contie nea ferie exhibentut; in alio num, xxxviii. qui er aunos lexcentos practers maistinguentes indicos "Thros , permitte ad usumque Capitulation bus, Hoc loco, harum Homilianum indicem exisbet Mabillouins, & uttustique apoptaphum in-terife confert. Quod cum tanti non itt, lic omit-tendum duxinnas. Pergit delude.] "Ex his ina telligimus Homilias in Dominico dies poll Trier mir arcus; item in Felter S. Stephani Proto-Maret egrit , S. Scholaftica , S. Maria Magdalenas " Transfeurations Domini, Adjungments B.Mo-" rie, S. Barthelemas, Nativitaris B. Piromis, S. " Michaelus, S. Luca, Prajentamon B. Marea, " & alise de commani Marryrum , & c. 220 lebeler titias effe , aut dubias , aut certé ex insceris Pe-« de Commettariis in Marcum & Lucam expres-« Ins. Certè Henalia de S. Seboloflica , S. Berta-« rio Abbaei Caffinenti errbritur in Caffinenti co-" dice MS. & Serme in Fefte emrium Santlerum " legi tolitus, adteribitut Rabano Manto in apoer graphis noneullis, neicio an bene. Illud movee " qubd Feffum omninm Sanctorum inflitutum ed « à Gregorio Papa III. ut probant veterrima Ufner ardi Exemplana, & Menardus nofter in librura " Sacramentorum S.Gregorii p. 184. Et Serino ifte " Bede ftylum fapit. Denique Setmo, Bide ades feripeus , in verlam Ptalmi , Demiens de Ca-" le prospexit super filies Leminum , &c. haudous-" quam ipfias Bedz eft; cum in co referatur tefti-

et moning

LEC. VIII. " monium petitum ex vità Gregorii Magni, DAn DCC " & Joanne Diacono feripta polt annos cen-

"tum & quinquaginta à morte Bedz Veneer rabilis.

"Sunt qui Bedæ Expolitiones in Pauli Epi-"Rolas, ex libris S. Augultini excerptas, euidam Floro, Monacho (ut Trithemius putat) I rudo-"niano tribuendas existimant. Sie enim pratere "egregium apographum Corbeiense, duobus " voluminibus distinutum, Exposiciones Epostola-" rum S.Pauli Apoftoli,ox libru S. Augufismi, Doet dern exemis,a quedam Flore colletta Er in fine, et Compositus ell iber ifte, i. e. scriptus , a Rube-" ro Sub-Priore et Joanne, suo seripeire Monocu-" lo, anno , quo restituta est Ecelefia S. Joannut " Corpoia , & Turonis eft fecunda fedes Komana " urbu (Alexandro Papa III. Tyronis Synodum. agente) anne MCLXIV. Ludovico Rege Franceor ram, Theodorico Epifcapo Ambianenji, Joanne 44 Corbeia Abbarg. Verum expositionea ultz,quz "duobus illis voluminibus continentur, ezdem ipfe, que in Bede operibus extant, funt verus " & genuinus Bedz foctus; rum quia iple in Syl-" labo operum fuorum meminit earum expoli-" tionum a tum quia alia reperitur Commença-"tio Flori nomine prædita, non tantum ex Auer gultini, fed & aliorú Patrum operibus contex-"ta; qualis penès Petrum Franciseum Chiffie-" tium Soe. Jefu , virum eruditifimum , manu er descripta habetur, ad eum modum, quo Class-"dius Scottus, posted Taurinensis Episcopus, " aliam in Pauli itidem Epitlolas , ex Augusti-" ni aliorumque Patrum fententiis defloravit. 41 Et eamen Ratbertus Monachus, in lib. de Cafi-" bus Monasterii S Galli c. 10. memorat Calleet thanea Flori Presbyseri de voluntinibus S. Augu & Ainiin Epifelam Pauli ad Romanes , & paulo es polt , Collellanea Flori in Epist.ad Corinib. fe-" sundam, & ad Hebram. Denique Lupus Abbas et Ferrarientis Collettansum Beas in Apofialum. " ex operibus Augustini , laudat in Epistola

"IXXVI "In editis Bed.: Operibus, defiderantur (ni " fallor) genuina ejus opera quzdam; Nempe " Explanatio in Canticam Hab, cene, que in apo-4' grapho nostro num, cclxxv. hoe praferr exor-" dium; Cantieum Propheta Habacous, quod tibi 41 expeni pesifte, dilettifima in Christe Serer Sacra-" menta Dominica Paffinis maxime prounnesat. "Unde ex consustudine fantla & universalis Ec-"clefia, fextà Sabbati , qua cadem Paffio comple. et ta eft , folet in laudibut matminit , per fingulat " Hebdomadu, folenneter repesi , &c. Item defias deracur Carmen de Divino Inciejo ad Accam " Epifceoum, editum à Simeone Dunelmenti « Monacho in libro de gestis Regum Angl. qui " Bedz eriam in MS. Cod. Thuanco adicribi-" turs Epiffola de fex-a Mundi atato ad Plegovi-46 pam que una cum Hiftoria Abbatum Monaftest rionan VV tremuchenfis & Girvucenfis , & Epiet fola ad Egberrum Eboracenfem Antifitem , à "Warzo puper vulgata eft. Sincerum Bedz " Marsyrelesium in Tom III. Martii Bollandiani " recens in lucem prodiit in quo tamen an Fe-44 flum emnium Santterms locum habere debeat, " dubium eft , cum Beda quatuor tantum annis

" vixetit post creationem Gregorii Papæ rertii,

a-logii verbade S-Lupo Tricaffino Episcopo ad- s.e.c., VIII et ducit Herrieus,noni Szculi auctor, in lib.l.de ab An. DCC " Mirac.S.Germani Epifc . Autifiod. c.15.Qui "dam eriam refert Amalarins I, H. de Divin, Ofes fie.cap 24. Qui suctor fallirur in libro IV.cap. " 39,8c 4t in cirando Bedz libro de Vità S.Cu-" tribertit ca enim verba que memorat, in neu-" ci,quam anonymus quidam Monachus Lin-distarnensis tribus libris, in Martio Bollandia-"no editis adornavit, reptriuntur. In peranti-" quo & optimo apographo nostro num. Dalvi, if in quo Bedie opus de Computo habetur, legunetur verfus Downs Beda ad composendum therea. " locium, hoc initios

Quas eursus folis jungant fun tempera menfer Carming nune Loller pancis adverse do che.

". Verum hi verfus.non Bedz, fed Wandalberto 4 Diacono Prumienti, tribuendi funt. In codem et Cod.Ms extant etiam plures Scriptiones de es Comparo, in hus, Excerpito vel Expolitio Compu-es is Herrici Monachi, illustrando Beda Com-" métario instituta. Cujus Prologus sie se habet; ** Cum quibuflam Fratribus nofires adoleficentulis, " quedam calculatoria arris rudimenta , communi " formone explicare capiffem, bujufie queque non te consemnenda (ut mults erbitrantur) dellrina et alequademperiirem, quoi in arce Grammanica, es pront Orvica auxiliata off munficentia, aliquatees mus intred xer au, nefcio que accenfe defederio ines flaro vebemeuser caperunt ghatenns sa qua vies va voce deprompferan , maltorum utilitats profuenra, qualitercunque feripea edetem; quibus se obnixing renisers, in quod offenderam superesse al labras de hac endem re . . pracipue venerabilis es veri Doreni Beda Presb. & c. Sub finem Expo-"firion's anchor feribere fe indient anno "DCCCLXXX.Indoft.VIII ut proinde alius fit " ab Herrico Monacho Autifiodorenti, qui in-" tegro Szculo fuit faperior An verò Helperi-" eus Carnobii S.Galli Monachus qui librum de " Computo scripsit , testante Trithemio lib.II. "de vir.Illuftr. Grd.S. Bened.cap. 77.lege Cares men de Pfelmo (XXILin Tomo VI. Antiq Lect. " Canifit p.619.Bedz veuerabili adfcriptum , fi er ranti eft

AUCTOR Visa S. Anfirmáis claruific videtur incunte hoe Szcolo eirea annum DCCX. à rebus de quibus agit at videtur non lorge remotus. Scripfit vicam S. Anstrudis Abbatista Laudunenfis, que viram finivit eirca annum DCLXXXVIII Ex Cod. MS.Monasterii Laudu» nenfis cam extulit Joan Mabillonius Sac. Bened. 11.p.975.

AUCTOR Vita S. Indaci , claruit circa annum DCCX utpote qui sceundum narrationum exempla à Monachis Judocensibus accep ta fe scripfile stadst. Vitam condidit S. Judoci. Presbyteri & Confessoris denati circa annum DCLXVIII. quam ex elegantissimo codice Gemmetscensi ante annos septingentos exarato, nobis exhibet Joan Mabillonius Sac Bened, H.p. 565.

" qui hujus Solenitatis auctor est. Istius martyro PARS IL

AUC.

Sæculum Eiconoclasticum.

SEC. VIII. A UGTOR Anonymus Fite S Firefulls, citdifficutioneur. Denique apod Mabillonium Set. SEC, VIII.
a) no DCC cannoum DCCC clarualic viderus. Literia con710. figurair Vidam V. Virgilli Epifooji Accidenta710. figurair Vidam V. Virgilli Epifooji Accidenta-

is, qui mortalitatem explevir anno circiter DCXVI.Quam primus edidit Vincentius Barralis in Chronologia Lerinens; deiude ex Cod.MS. emenda; am, Joan Mabillonius Sec. Secol & II.

SIVIARDUS,natione forfan Gallus,Monafterii Anifolentis apud Comomannos Abbas quintus, claruit inquate Saculo VIII. circa ano. DCCX. Pollerotum memoriz tradidit Vitam S. Carilefi Abbatis Antiolentis primi; quamex MSS.Codd. edidir Mabillosius Sec. Benedett.1. p.641. Qui fub secit miracola & Carilefi, ad iplius Sepulchrum facta, Soriptore Anogymo, qui ante S. Carilen Translationem Normannorum tempestare peractam vixisle videtur. Habetur apud Surium ad diem i. Julii Vita S. Carilefi ex perverultis Codd descripta, sed à Mabilloniana plane diversa.

ANONY MUS Androx Fire S. Beniti, claruit anno DCCXIL scripfigVitam & Tranflationem S. Boniti Arvernensis in Gallia Episcopi, quam Adelphio Abbati Magnilocenfi , qui Boniti in Romana Peregrinatione comes fuerat.& Etherio dedicavic. Habetur ex variis MS. Coddrecognita apud Mabillonium See. Benedid.101 Part.1. p.89.

AUCTOR Fire S. Bertile claruit circa 710. ann. DCCXX. Haud diu enim post S. Virginis obitum (obiit illa anno DCCII.) vixiste ex ipfius verbis colligi potest. Vitam scripfit S. Berrilæ Virginis & Abbatifiæ Kalensis primæ, editam ex Codd. MSS, Corbeiensis Monafterii à Joan Mabillogio Sec. Benedell III. Part.

780.

730

AUCTORES Via S. Auftreberra, Anonymi duo, hoc circiter tempore claruiffe videntur. Prior circa annum DCCXX. Posterior tempore suppar, for san circa annum DCCXXX. Scribit enim num, x. fe miraculum quoddam B Virginis ab adolefcentula, que apud cam fuerat educaca, accepiffe; que hue ufque, inquit , vivie in corpore. Extar utriufque Vita S. Austrebertz, Virginis & Abbarilla Pauliscenfis in Caletis , soud Mabillonium Sec. Benedist.111.Part.1 p 27.Priorem posteriore loco pofuit. Posterioris Auctor qui ptiorem interpola-vit, habetur etiam apud Surium ad Fobrase. x. Confir Bollandum codem die.

710. ' ANTENOR, quâ gente, vel flirpe ortus, incertum; dignirate Episcopus, claruisse videtur circa annum DCCXX. Scripfit Vitam S. Silvini apud Morinos in Gallia Episcopi, quem vivum impense coluerat. Hancpollea interpolavit& expolivit Anonymus quidam, qui vixir ante medium S.c. IX. Periit genuine Antenoris Opus. Extat interpolatum apud Catellum in Hifteria Epifcoperum Telefetium , Bollandum Februar.xvii. Tom-III. p. 14 & 157.ubi varia de genere Silvini , de patrià , episcoparu, adventum Belgium, objtu, & translationibus

EDDIUS Stephenw. Anglus, Monachus 729-Cancuarienfis, claruit anno DCCXX, Vitam S. Wilfridl Eboracensis Episcopi, authore Eddio, ex Bibliothecz Cottonianz codice, literis partim Saxonicis,partim Longobardicis, ante annos feptingentos exarato, Tho. Galci bebeficio, ut lipie agnościt, deścriptam, vulgavit Joan. Mabillonius Sec. Benedell. IV. Part. I p.671. Verum cum è codice Cotroniano capita quedam avulfa ellenr pollea beneficio Viri CI-Edoardi Bernardi Oxonienfis accepit capita duo cum duobus dimidiis, ex codice Sarisburienfiteftitura, que, una cuer variantibus totius vita lectionibus, nobis exhibet ibid Part. 11.p. 550-tandem Ecclefia Sarisburienfis codicem, eum nempe quo ulus el olim Reverendifimus Ufferus, nactus, hanc Vitam en ucularam & haud parum auctam edidit ipfe Galcus Hift, Angl. Scripter. T. III. Oxen-1691-p.40,

ANONY MUS Vita S VV alarici Scriptor, circa ann DCCXXV. claruiffe videtur, Scripferat Visam S. Walarici primi Leuconaenfium Abbatis, (obiit is anno DCXXII.) Rambertus, ejusdem Comobii Abbas Hanc utpotè proli xiorem, & fermone fimplici & impolito exara-tam, juliu Hugonis Rothomageniis Archiepifcopi, in compendium reducit Anonymus no & à se ornatam & expolitam Theodino Abbati nuncupavit, Extat apud Mabillon: Sac. Beneditt, U.p 76,

COSMAS HIEROSOLYMITAS NUS, claruit anno DCCXXX, Prater reliqua Vide Part. ejus Scripta, de quibus in priori hujus Operis P-139parte egimus, extat ejus integen, five Enerracie me.rssa fingulorum Pialmorum retius Pialterii Davidici carmine Jambico. Cujus hoc initium, Expenses deguereim ele ? Beier ge met peleciónne Andd Karus wants, Theolum.

715

Mirch physps Muchi en physic de mestical Ka ntuncurbenayayar, &c.

Habetur MS. Biblioth Vindob. Cod. Theel juxta ordinem Lambecianum CXCVII. Neifelianu Lill, De hoc Opere vide que habet Cl. Lan becius Comment lib.lli.p.103,227. Vide etiam Cod. LX.num.vi.

AUCTOR Fire S. Beralfi, natione ut videtur, Anglus, circa annum DCCXXX. vel non diu polles, claruille videtur. Refert enim num.x. fe ab his qui S. Botnlfi imbuti funt disciplina, quique e jus, dum viveret, uli funt præfentià, mi-racula ab eo patrata didiciffe. Scripfit Vitam S. Botulfi Abbas Ikanhoenfis in Anglia primi-Situm erat illud Monalterium, 4 S. Botulfo conditum, apud Anglo-Saxones, ad Withamam fluvium in agro Lincolnienfi prope Oppidum Boftonum five Botolf's Zown , ut Cambdenus noffer acuté conjicit. Vitam hanc integram & finceram ex Membranis Comobii Uticentis in Neuftria, primus edidit Joan, Mabillonius Sac. Beneditt. Ill. Part. L.p. 4.

AU.

750

759

714

7540

SEC. VIII. 730.

AUCTOR Vice S. Richmiri claruit circa & An.DCC annum DCCXXX.Vixit quippe fub Arrio, Richmiri anno circiter DCCX-defuncti fuecellore, adhuc in vivis agente, ut nam. xviii. ipie nos docet. Scripfit Vicam S.Richmiri, apod Como-mannos Abbatis. Habetur apud Bollandum ?anuar xvii & Mabillon, Sac, Banadict, III, Part.I.

p.228,

A U C T O R Fita S. Gearit, Comobii S.Goa-730. ris in Diecefi Trevirenti (ut credi par eft) Monachus, circa annum DCCXXX. claruitle videtur. Neque enim ipfius ztas certò flatui potest,nisi quod opus ejus Wandalberti Diaconi. l'rumienfis tempore, qui vixit & scripfit anno DCCCXXXIX, vecultum & perantic exemplar habebatur. Composuit Vitam S Goaeis Confelloris & Eremi: z circa an. DCXLIX. defunctiquam ex MS.Cod.Herouvalliano Actis fuis Benedictinis inferuit Joan. Mabillonius

Sec. 11.p.175.

P-345*

FREDEGARIUS SCHOLASTI 740. FREDEGARIUS SCHOLASTI-vide Part. I. CUS, gente Gallus, claruit anno DCCNL. De ferincis cius fno loco diximus. Circa Caroli M. ztatem, velpaulò antè , Gallus quidam ex variis vetutiorum opulculis , Collettameerum, Chronelegeerem opus contexuit in fex partes digeftum, L& Continet Anonymi cujuldam librum de Devifionsbut Generationebus Geneine qui tub Alexandro Severo scripsit, & African Chronographie pars elle putatur, Hanc accu-rate edidit Ph. Labbeus Bibliob. Nev. M.S. Tom.l. II Excerpta ex Idacio, aliifque comple-Citur. Itl. Alia iridem ex Idacio exhibet. IV. Ex Thoromacho, scu Taronico, i. e. Gregorio Turonensi defunitur. V. Q. Julii Hilarionis, ut volunt, de curiu temporuni libellum reprafeniat VI Plura ex Thoromacho feu Gregorio Turonenti excerpra continet Habeutur hec omnia codemordine in pervetulto cod ce MS.Bibltoch. Viudob. literis Gothicis ante DCCC.circiter annos exarato. Horum collectaneorum compilatorem fui de Fredegarium nostrum conjicir Cl.Lambecius Comment. lib. II.c. 8. p. 840. Cujus opinor conjecturæ doctiorum nemo refragabitur.prefertim cú iple Fredegarius in prefatione ad Hiltorian furm dilerte ait , fe , ad Exemplum Chronici Hieronymiani & corum qui illad auxere, quinque Ch. onicorum libros contexuide, Priorem hijus Operis partemen codice MS.extulit loco cirato Lambecius,& de reliquis collectionis partibus non indiligenter agir. Confer que de hisce Collectaneis congellit Chr. Sandius Notad Voll. de Hift. Lat. p. 179. Ubi editiones, Canifianam & Labbeanam, cum iis que Lambeeius protulit, sedulò & accuraté confeet.

IOANNES Monachus & Presbyter, po-744 flea.ut videtur. EubϾ Epifcopus, claruit circa annum DCCXLIV. Extat ejus Oratio Historica tis + tray wir pir tur ayin Inaint, leaching of Anna d'in Nativicatem Beatifima Verginis Deipara guz boc modo incipit , 'O wiyer 'Aniga @- Ilav-A.G., i rie utyane puregies ifryerer , &c. Allervatur MS. in Biblioth Vindob. Theal. CCXLVII. PARS IL

fie. Cod CXIV. num, i. fol., Leo Allatius de, SEC. VIII Script. Seissen. p. 102. alium Joannis nottri sb An.DCG Sermenem , tie & aylar & Xees yingen recenfer, hocinicio, currier m las intida ne ver conere suxus, quem à priori divertum effe nullus du-

* AUCTOR Anonymus Vise S. Hermenlandi, Monachus, cujus verò loci haud fatis certum, claruiffe videtur circa annum DCCL. Vitam scripsit S. Hermenlandi Antrensis in Aremorica Abbatis primi, qui in infula fluvii Ligeris . Aurre dicci , Monafterium condidie an. DCXCVI,& è virà deceffit circa ann. DCCXX. Extat, fed interpolata anud Surium Mercxxiv. Integriorem & genuinz lectioni reftitutamediderune, Bollandus Marz. xxiv. & Mabillonius Sec. Beneditt. Part I.p. 383.

ANONYMUS Fite S. Encherii auctor i claruit, Eucherio penè aqualis, circa annum DC 1. scripfit Vitam S. Eucherii Aurelianensis Episcopi, quam habes, stylo nonnihil mutato, apud Surium Februar.xx.integrioremapud Bollandum codem die . & Mabillonium Sec. Bene-

4.d.liLPart. Lp 594. ANASTASIUS, Monachus Cafinenfisi fub Stephano III, Poritifice Romanz Ecclefia Bibliothecarius, & quod volunt nonnulli, fed inani conjectura ducti, Cardinalis, claruit anno DCCL'V. Scriplit Hiltoriam de Translatione partis Reliquiarum S.Benedicti & Sororis ejus Scholafticz, que in Bibliotheca Cafinenti fervatur.Exemplar etiam MS. penès fè habuiffe teftacur Arnoldus Wion-Liga-Vis.lib.II. cap. 8.p.177. Hujus quidem Anaftafii nullus meminit Petrus Diaconus libro de viru sliuftribus Cafenenfibur.

ISIDORUS, gente Hilpanus, Pacenfis in Lutitania Epilcopus, claruit anno DCCLIV. Coudidit Chronicon Hisnania fuh Arabum imperio, ab anno Christi DCX. usque ad annum DCCLIV. Et Ifidori Hilpalenfis Chronicon continuaffe dici poreft. Opus est flylo Barbaro, & verè Gothico (criptum; fed & plagis aliundè inflictis magis adhuc fordatum. Primus eruit Prud:nrius Sandovalius, fed longe accuration rem editionem ex codicibus MSS. promifit Card d'Aguitre Natir. Cancil, p. 163, Perperam confundi hunc cum Ifidoro Hispalens à Pelagio Ovetenfi, alif que perspicue nos docet Cl. Anto-nius Biblioch. Hisp. ver. lib. VI. c.3. ubi etiam de feptem/fideris accurate agit.

ARIBO, CYRINUS etiam, necnon & HÆRES dictus, gente Germanus, Mona-chus Benedictinus, dein Cornobii S. Dionysii Schlechdorphientis Abbas , tandem Ecclefiz, Fresingentis Episcopus quartus factus anno DCCLX. Vitam cum morte commutavit anno DCCLXXXIII. In literas redegit Vitam S. Corbiniani, primi Fre fingenfis Epilcopi, quz habetur apud Surium Sept. viii. & Mabillon. Sec. Benedick III. Part I.p. 503, Eraretiam Aribo, cujus meminit Sigebertus Genblacentis *, * Capatel punxviii fol. 137 & inter Historicas Ecclafia - Moguntiz Archiepilcopus , qui feripfit in XV. 2.154

765.

1.EC. VIII. Pfalmes gradium, at que ex hac vità difectit anno.

760. ANONY MUS Fina S. Fardaiff auchor, Monachus, av videtue, Waractenfu. ("Canobium era ad foncen amis Vartange imm) claratt circa annum DCCLX. velpaulo poit Scriptiv Vitants Fardulfi Waractenfus in Lemonicibus Abbatis, quam lubes apud Mabelionium See. Sené-dill. III. Part. I. p. 727.

ATHANASIUS.quem poppulii Junioren vocant, claruit ex nience corum circa annum DCCLXV. Multum præ aliis laborat Cl. Lambecius Comment. lib. I. p. 124 ut talem nobis Athanafium cudat ; nullum ramen testempro se adducit, nullum tententiz suz fundamentum habet przez conjecturam, camque fatis inanem; nempe a Conftantino Couftantiz in Cypro Eplicopo, Synodi Niczne Il.Act. IV. non templicater & expresse vocari Athanafium, fed figurate, & fubobicure ? 4 Alsosoise transmer, hoc ett, cum qui ab immert sittare appellatienem fortitus fir De co entin, inquit , fic locutus cit Epitenpus ille Confrantinus ; nempe ne ptopter nominis fi nilitudiuem auctor iftius parrationis Athanafius, cum Athanafio Epifcopo Alexandrino confimderetur. Sed migas agit vir longé erudiriffimus. In info fermone qui un Synodo Nicanà lectus eft, è ce aying marie suor Almari G-appellatur ; immo ipiomit faiente Lambecio, in dupous codicibus MSS, Bibliothece Palating, & in tribus Biblioth.ce Czizez, Aibanafius Archiepifespus Alexandrinu diferte dieitur. Nec forfan also animo recentiotem Athanafium nobis procudere volueruir Baronius, Bellarminus , Lambecius , alii, quam ut Patres Nicznos ab intigni fraude in citandi tim fabulosi narratione inb Magni illius Athaualit nomine , có ipeciolics vindicareur. Quicquid lit, fi modò talis unquim extiteric Atnanatius, ci tribuenda (unt ferrota (uppolititia, que sub Athanasi nomine vulgo ventre tolent; qualia funt, et silorea de paffine Imageois D. Nofa Christiarucifice in Berges, in Concilio Nicano II.lecta & recitata; Quefiones ad Ausiochais CXXXVI Synoplie S Scripiura, Diffusio contra Artumin Synado No. era; & alia torfan, que emunctionis naris Critici Athanalio abjudie ant. Et ad caudem cluffen pertinet Synagua doitrins ad Clerices & Larces, ab Antold > anno 1685. ex Biblioth-ca Vollana Grace & Latine editum ; certè Athanaso cuidan Juniori tri-

bendem.

GODESCALCUS, mitienes richtene.

769. Gallo Belge, berdeit Lumiteren Unternen,
clarist ciras ammen DCLXSVII, faifs agglefield Epitory in ferreit Viran S. Laudbertzi,
fex Labbertz, Trajectemis ad Monta Epitorpi, a Maryris, amen DCCVIILIUS de ejudpia, Maryris, amen DCCVIILIUS de ejudpia, Maryris, amen DCCVIILIUS de ejudman, pr. Landbertz gield marsier infigiinira 4.
Theodowno, pipis delimite, & focus almodaint a millari, fe acceptive chemes Theo guidcomment. La post de la commentation de la commentat

Brandal III Part. 1. p. 66. Praret Godefal-sgc. vttt.
cam notium, Landberti Res gelist livris is And-CG
configurator 5-q-hant Epitopou Locidicaconfigurator 5-q-hant Epitopou Locidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicapetrolis loco crazo, & de in agr & Lishdelio
petrolis loco crazo, & de in agr & Lishdelio
petrolis petrolis 1-q-hant Epitopou Locidicapetrolis petrolis 1-q-hant Epitopou Locidicapetrolis loco crazo, & de in agr & Lishdelio
petrolis petrolis 1-q-hant Epitopou Locidicalocidicalocidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidicalocidicade Configurator 5-q-hant Epitopou Locidicalocidica-

AUCTOR invelling advertor Iconomachos claruit eirca annum DCCLoX, actatem ipie latis prodit, don l'eribere fe ait XLV. amis poit quentonem de imaginibus printo moturi, que circa aunum a Christi pathone teptingentetimum movers corpit, adeóque ad extrema fete Contantini Copronyna tempora vixit, cerre post Synodum sub Constantino ann-DCCLV. courra imagines celebratani ad quam contarandam to accusate. Consexuat Dialogum entaldrain O chonexerum, ad ees communeendes, qui paes & destrona fantior m & ertbatexeran Patrum contraria affermet. Edidet mane Invetricars Grac. Lat. Fr. Combehlius in Collectidne Seripieram pft Theophanem Parif. 108; pag 303.

TURENUS, art TILENNOS, calLaws. Despite proprietration Monactus, caltorio de Na éxecutudent archesprésques tempes,
crotes de Na éxecutudent archesprésques tempes,
por la contractus de la

11.eap.;2.p 1;8. ANSO gente Belga , Laubiensis in Belgio Abbas, Tucodulto su Monalterii (ui tegimine fucceffit anno D CC L X X V I. Obiit anno DCCC. Monachus adhue in tabulas retulit Vitam S. Urfmari Epifoopi & Abbatis Laubienfis,quam Theodnito præducetion fuo muncupavit Extat apud Mabillo. Sec. Besedill. III. Part.I. p. 146, qui in lioc auctore locos communes inconcinné redactos fe a iquoties refecalle ingenue faretur. Vitam etiam S.brmini. scu Ermanouis Episcopi & Abbatis Laubiensia Urimari discipuli & successoris scripfit Anfo notice, quz ex MS. Cod. Crifpeiensi habe-tur apud eundem Mabilionium shra. p. 564. De Rathero Epifeopo Veronensi , Fulcuino Abbate Laubieuti , qui obiit anno DCCCCXC. ejiisque successore Herigero, qui etiam S.Urfinati Res gelias literis tradiderunt adifis eun. dem Mabillonium in Observationibus pravia p.146,

FLA-

18.C. VIII. FLA CCU'S A LCU IN U.S., gente dada a DCC glus, civirate Eboraceniis, Abbas Camuarien-18. lis, citavit anno DCCLEXXX. Opera e jan om-VII. Patari, nia, hadenias cedita, Hybras Liuraria Patri.

ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, gente Angle
ANONYMUS, ge

fis, clarvit anno DCCLXXX. Opera ejus omnia, hadenha edita, Hifferia Elemenia Part. L.
recensiut. Seripit paraered Alculant Carmine
Heroico librom de Famigliand of Samilla Entifla Elementifi. Hoc Poerna vertius 10f3. Continettage 80d iclosub MSS. Remendi, 10. Theodotensing 80d iclosub MSS. Remendi, 10. Theodotensing million public juris fecit. Tho Gallena Rev.
Applia Seripi. Tom. III. p. 70; gut & Epifoliaa
aliquot Alcuini nondum publicatas penels fe
labere refattare.

786. D O N A T U S , gente, ni fallar , Germans , & Eccleia Metrealis Diacomas . darnit circa annum DCCL/XXX scripfer cold & fomplici flylo ad Angelramoun Mettrafem Archicpificopum Caroli Magul Archi – Capellanum, anno DCCC-mortum, quique idmuneria ab ci-potterar, Vitam S. Triodons consistions; qui Monaferium in vico Sarchinio ad Cifidralis Mevinum à fe conditume rext , oblinger metro.

circa annum DCXCVIII. Edidit eam ex MS.

Cod.Cheiniano Joan Mabilionius San Beardiff, S.E.C. VIII. L.D. 1069.

ANONYMUS, gente Anglus, Ælsefti Årchiepitie Botanemis dicipous, non infimi fåhleflis Poten, chamis circa am DCLXXV. sepple Efficient Arghiest carrine Heroico, goo de Eccleffe Postificions of Sandie primi ejed Eccleffe Postificions of Sandie primi ejed Romanism exta MS. in codice Monaltrii S. Theoderici propè Remos Expo partem bend longam catulit Mabilionius Sae. Brandill. (IL part.ll.p. 18.

A N O N Y M U S Annalism Frantmenconditior, clavit circa annum D C C X C V L Scripic Annales Francoum ab a DCC XX VI. ulgue 2d annum DC. XX VI. Hoc ex pervetufice codice S. Martini Marifoconeiis, exculte Ph. Labbean Habitat News. Tom. II, p. 732. Quibries of the control of the control of the control of the control of the control of the Burripibas ad Cyclorum in Marian methods infection, ab anno DCCXXXII. ad MXIII, pregnific.

SÆC. VIII.

Concilia boc Sæculo babita.

BRITANNICUM fib Alfrido Northumbrorum Rege an DCCL in causa will idi Archiepificopi Biotracenfishabitum Multe circa fanc remities; adeo ut intra quarum menfes LXX. Concilibabla coada finité dicuntur. Tandem ad Joannem Papum personare coaffus et willfridus, qui pro causa le qui enteneriam tulit. Eshibet Ada hujus synodi Malmesbarienfis de Gil-Purij, libilit ju s, is de rainde Cook.

Tom. VI p.13624 704 TOLETANUM, valgo XVIII.fub Witiza Rege, anno DCCI. techis DCCIV. habitum. Meminit Rod Toletanus I.III.c. 14.verum Acta non extant. Vide Buron ann. DCCI nu. xv. & d'Aguirre saue. Hisp. Tom. II. p. 763, Notabit lector antiquitatis facin findiolos per integrum hoc Szculum, hic anici Synodo exceptă, nulla Concilia in H lipania celebrata fuiffe. Ut igitur defectum aliquo modo refarciret etuditifimus Card. d'Aguirre, initio Tom. III. quamdlurima venetanda Vetultatis Hispanica onumenta, vel hactenus inedita, vel que non ubique occurrant in lacem emilit. In his primas tenent Index S.Canonum & Conciliorum , quibus Scelefia, praferim Hilpanica, regebarur ab incunte fexto faculo ufque ad intimum offavi, & libcos VL complectitur,p.: Catalogue Romanorum Pontifi & d tempore irruptionis Saracenorum in Hilpaniam an DCCXV.nfq; ad prafentem dlemp. 5 Catalogue R. gu Hithania, feb quibus Cancilia habita fant ab codem tempore p. 65. Prafalam Toles zazovanip. 67. Opuicula aliqua quorundam Patrum à G. Louisaprimo edita, aliaq plata, que

- ipfius voluminis infpectio lectori etudiro fifteti

R O M A NU M Libb Joanne VIL-k CXXV. Epifopis an. DCLV. habitum.In quo, petente Jultiniano Imp. ut fexte Synoid Canonei examuarentar, Imperatoris hic in te defiderio Pootifex annoter noluit. In hic irem Synoide Wilfridas Eboracenis denuò accufatus abfolutus eth. Vide Bed-Lib V. exp. asp.-44).

MER CIANUM circa annum DCCV.haibirum.in quo przeceptum est Aldhelmo Abbati Malmesburiensi, et adversas Britannorum in Paschate celebrando errorem scriberet. Vide Bed.lib.V.c 19.0 415

N LD D ENS E spud Northamithros anno DCCV Ababtum I ngu, moneute per literat
Doguese Papa, Wilridus in Idee ful a Eboacceall
Continuous Vide Malmid. 49 (pf. Peru) (b). II.
Septemani smo (pper roit). Abbit a feet claim fullial Reg Synodus, ngul Epicopusu OccidenLisimo saxonom in dua Farochia di divisir ell.
Vide Bed. lib V. cap. 19. P. 436. 8. H. Huntingd.
IshV. Vid. 1926. 11.

AL NENSE füb Berthevalde Cattitariens füß wilfinde bervaceni, or mithique Angie Epifcopis anno DCGIX est-braum. In quo, inter alia Donariones Monafterio Ereshanden ficultara confitmanter. Vide Godwin dr. Profit. angien Bpife. Prigera p. 30. a. Speim. Catt. Dpi. 100 ml. p. 13. Hoc circiter tempote

705

S.E.C. VIII. (vel ut ulii DCCXII.) Synodum quandam An-Ah An DGG glicanam habitam elfe volunt nonnulli, in qua ex pratensă Egyvini Wigornjenfis visione ima-

gines iu Templis ponendas & adorandas effe fancitum elt. Verum incerta omnia, quin & fafpecta 's & plane inpposititia. Vide que ha-bet Spelman. Cone. Brit. Tom. L.p. 208. Pracipuè shid p. 216. Sub Ini eriam, incerto & tempore & loco habitum est Concilium omnium Episcoporum, Principum, Procerum, &c. In quo, occasione nupriarum Inz cum Guala , Cadvvaladri Britonum Regis filia, de mutuis connubiis habendis inter Anglo-Saxones, Britones, & Scotos, tilm ad delendam fornicationem, & immunditiem, tum ad concordiam publicam romovendam,conventum est. Vide Acta spud Spelm ibid. p. 219 Hoc loco clm Inst Regis mentio fit, notare fas fit, ipfum plurimas fuafu & Instituto Episcoporum, Senatorumque suorum, in magna ferverum Dei frequentia Leges tulifle, quarum plures Ecclefiaftici commutis funt ; nempe de formulà vivendi Ministrorum Dei, de Infantibus baptizandis, de opere in Die Dominico, de Immunitate Templi, &c. Extans Saxonice & Latine apud Lambard Architectus,

712 CONSTANTINOPOLITANUM I. anno DCCXII, celebratum. Philippico Bardane Imperio per vim & cadem potito, & Joanne, homine Monothelità, in Cyri Pariarche exaudorati locum subregato, coatta est Synodus, que Synodum V. Occumenicam contra Monothelitas habitam penitàs damnavit. Extant, Grac. Lat. Agathonis Diaconi Libellus epilogus, quo refert que adversus Syno-skun sextam ausus est Bardanes; & Joannis CP. ad Confrantinum Papam Epifela apologetica Conc. Tom. VI. p. 1401. Confer etiam que hic de re habent Zonaras, Cedrenus, Theophanes,

p.r. Edit Cantab.

Jar. ROMANUM 11. fub Gregorio II. 4 XXXII. Episcopis anno DCCXVI. Nonis Ap lu adversus illicita conjugia habitum. Extant Acta & Cupitalabac de re XVII, Conc. Tom. VI. P. 1454-

744. ROMANUM III. anne DCCXXIV. in causa Corbiniani Frifingenfis Epifcopi habi-tum. Vide Aribon.ja Act. Corbin. apud Sur. Septembr. viii.

726. ROMANUM IV. anno DCCXXVI. habitnm. Quo Iconoclastarum (quam vocant) harefis damnatur, & cultus Imaginum confirmatu Vide Hadriani Papa hac de te Epiff. ad Carol. M.Conc.Tom.VII.p.915.

731. ROMANUM V. & VI. ann. DCCXXXL 732. DCCXXXII, habita. In utroque de culta Imaginuma@um est. Vide quz de utriusque Syno-di gestis habet Anastasius in Vit. Gregorii III. Conc. Tom, VI. pagin. 1463. Occasio utriusque Synodi erat Gregorius Presbyter , quem Pontifex cum literis ad Leonem Haurum mit rat, ut à violandis imaginibus abstineret. Vesum Gregorius meta territus literas Imperatozi tradere reformidavit, quem idcircò redetin- SAC. VnL tem Papa gradu dejicere volutt , sed interce- ab An, DCC denta pro co Synodo, abfolutus eft; & fecunda vice millis, à Leone in Sicilià detentus eft, & in exilium actus. Inde habita altera Synodus; in qui unicuique qui adversus facrarum imaginum venerationem aliquid attentaverit, anathema dictum est. Praterea que de duplici hic Synodo tradit libri Pontificalis compilator, extant etiam hodie in Cryptis Basilica Vaticana bina fragmenta marmorea, quibus utriulque Synodi Acta fed literis jampenè exesis inscripta funt-Prius preteraliquot Presbyterorum & Diaconorum pomina nibil nifi initium allocutionis Gregorii Papa ad Synodom continet, Poffering que infecundi Synodo gesta sunt, misere mutilata-Utramque inscriptionem, qualis qualis eft, exhibet Cl. Ciampinus lib. de S. o Edificiu Conflantini M.CSD. 4. Sect. XV. D. LOI-102.

CLOVESHOVIENSE 1, apud Anglo-Cantianos anno DCCXLILpræfidente Æthelbaldo Merciorum Rege, celebratum. In quo Withredi Regis privilegium de libertate Ecclefiarum Cantii producitur, & fub Anathemate confirmatur. Extant Synodi Acta apud Spelm. Cene. Brit. Tom.II. p. 220. & Conc. Tom, VA p. 1533.

GERMANICUM I. Ratisponz, àn Augusta Vindelicorum, Wormatia, vel ubicun-que alibi, loco sanè incerto, anno DCCXLIL. xi. Cal. Maii (in xi. Cal. April.anni fequentis rejicit Cointius) przfidente Bonifacio Archiepiícopo, celebrarum. In quo, ad reftituen-dam collapíam Religionis Christianz disciplinam conditi funt Canenes XIX. de Episcopis per civitates ordinandis, de Synodis per fingu-los annos celebrandis, Canonibus reflaurandis. Fraudatis pecuniis Ecclefiz restituendis, de Presbyteris adulteris, Clericifque in fornicationem laplis, alissque discipling capitibus faluberrimis. Extant apud Othlonum Presbyterum in Fu. S. Benefac. lib. Lcap. 42. apud Scrar. Rev. Mogant I, III. p. 364. & notis eruditis illustrati apud Car. le Coint. ad ann. DCCXLIII mam. xxxxy,xxxy,&c.Tom.V.p.92. qui tamen tria po-firema Capitula ab Othlono memorata prater-

LIPTINENSE propè Cameracum, fub Carlomanno Majore Domis, à Bonifacio alife Episcopis anno DCCXLIII.vel DCCXLIV, Cal. Marins congregatum.ln quo Haretici duo Adalbertus Gallus, & Clemens Scottis, damnat funt. Habentur de Disciplină Ecclesiastică Ca-nous IV.cum notis Labbei, Sirmondi & Binii Conc. Tom IV.p.1537. Ad calcem habentur, Abre nunciario Diaboli operímque ejus, & Superftitionum; Indicalus Superficienum Paganicarum.; Allocusients Sacerderum varia : Excerpta Synodica ex Bonifacii Epistola : denique Zacharia Papz ad Francos & Gallos Epifiela. Quz omnia notulis etiam fuis elucidavit Cointius ad ann. DCCXLIV.T. V.p.105.

ROMANUM VII.anno DCCXI.III.4 Zacharia Papa, & plurimis Episcopis & Presbyteris . cels-

744

74×

742

Szculum Eiconoclasticum.

S.E.C. VIII. celebratum. Extant Acta & Difcipling Eccle- Caroli Countil ad ann. DCCLIII. Tom. V. S.E.C. VIR. abAn.DCC, figfticz Capitala XV. Conc. Tom. VI. p.1545. pag-319abAn DCC.

S U E SSION ENSE ad Axonam floriom 744. in Picardia anno DCCX1 IV. v Nonas Martin 4 XXIII. Episcopis habitum. Extant de Difciplind Ecclefialtica Comenes X. quorum primo faneitur Fidem Nicanam, & antiquos Canones per universam Regionem esse promulgandos. Habentur una cum Sirmondi notis Conc. Tom. VI. p. 552. Plura ad hos Canones elucidandos notavit Car. Cointius ad annum DCCXLV. quo Synodum habitam effe vult, Tom.V. pagin. 118.

GERMANICUM II. fub Bonifacio 745 Pontificis Legato, an. DCCXLV congregatum. In quo damnatis Aldeberto & Clemente Hareticis , & Gervilione Episcopo Moguntino ob Homicidium deposito , Bonitacius (qui à Gregorio III.Papi, Metropolitica dignitate pridem exornatus Archiepiscop atum Regionarium per totam Germaniam , nulla certa Sede affignata, hactenus exercuerat), primus Archiepilcopus Moguntinus factus ell. Extant Acta Synodalia Conc.T.VI. p.1555

ROMANUM VIII. anno DCCXLV. menfe Ottobri à Zacharia Papa, multisque Epifcopis & Presbyteris, in Patriarchio Laterar fi celebratum. In quo Bonifacii fententia Synodalis de Aldeberto & Clemente harcticis, rolixè confirmatur. Extant hujus Synodi Gefla, tribus Actionibus abfoluta Conc. Tom.VI. p.1516. Calci fubjicitur Gemmuli Diaconi Romani ad Bonifacium, de actis in hác Synodo Epsilola Vide hac etiam apud Car. le Coint. Tom.V. p. 156. qui in annum fequentem banc Synodum conjicit.

CLOVESHOVIEN SEIL à Cuthberto 747-Canquarienfi, alifio: Episcopis,pratente Æthelbaldo Merciorum Rege , anno DCCXLVII. coactum. In quo de unitate Ecclesiz, de statu Christianz Religionis, de pace & concordia promovendis decernitur, przemissa Bonifacii Romanz Sedis Legati ad Æthelbaldum Regem Epistola, qua ipium ob repudium & adulterium acriter coarguit, aliâque ad Cuthbertum de corrigendis Anglorum vitiis, & Synodo convocanda. Habentur Discipling Ecclesiaftice Capisula XXX. Conc. Tom VI.pag. 1365. Adduntur ad calcem Egberti Eboracentis Cerft.tmienes Ecelefiafice CCXLV, ex Patribus & Conciliis collecte, Canenes pa iscentiales XXXV. Dialegu de Inflituriene Ec: lofiaftica; & Bedz Can ner de remediu precesseum. Vide que habentut apud Spelm. Cene. Bris. Tom.Lpag.131. przeiue pagin. 245: Malmi. de Gett. Poorif. lib. I. fol. 112. Ubi etiam Capitulorum Tituli exhibentur.

VERMERIENSE in Diecefi Sueffio-75% nensi in Palatio Regio przienze Pipino Rege anno circiter DCCLII, habitum. In quo de Incestu, Fornicatione , Adulterio pracipuè actum eft. Extant hanc in rem Canene: XXI. sum notis Sirmondi Conc. Tom. VI. p.1656-& buille quid mirum? Obedientiam fuam Impe-PARS II.

CONSTANTINOPOLITANUM

F54. V. Oecumenicum, pro nostra numerandi ratione) VIII. Constantini Coprouymi, & Leonis Augusti literis anno DCCLIV, congregatum: inchoatum iv. Idus Februarst , vi. Idus Argafte absolutum. Locus conventus erat Hictzon, Imperatoris in litore Afatico Palatium, è retione Byzantii ad fubfolanum fitum, & tin 4 Erejas mataria, inquit Cedrenus p. 463. in quo Ædes erat Deipara facea. Concilio ad finem vergente, Sellio ultima in Bafilica B. Mariz in Blachernis in urbe Regià habita cft. Quo tempore Confiantinus recens creatus Patriarcha, Synodo oblatus, ab omnibus recepitur. Convenific ex omnibus Imperii Orientalis Provincis Antiftites CCCXXXVIII. diferte tellantur Theophanes *, Cedrenus ; , alii; & quod *Chro majus est, ipsus Synodi Nicaraz Patres in * p.19.
Actis que hodie superfunt ; non negantibus id † Annul. in
Conf. Co-Nicenis, nec quod reponerent habentibus, proup-44; quam redonates (xoles + juryora, cam popula + Sen-Nice Jumbaberens Centilian , jatlant de multitudine II. Att. VI. glerianier. Hinc magne & universalis Synodi P-417. nitus Eumyoyia vocat Zonara †, Synodo alias † Tom. III. fatis infensis ; ut mitari liceat qua fronte vir * CP. Cheist. catera clarifimus Car. du Fress. * mendum in lib., IV. c. 15. Cedreno quodd numerum cubare, & TAN. pro nuli p. 176 As perpetam irrepfisse contendat, nullà tatio-ne reddità, nullà codicis MS, aliúsve testis side allegată. Nescius non sum posterioris partis Historiz mifcellz confarcinatorum + , Landul + Hist. Mifc. phum nempe Sagacem, qui Theophanem, feu lib, XXII. potids verfionem Anastalianam negligentet P. 459, exscripti, habere Episcopos sriginsa eco, Verum iniulium, & nullius jūdicii scriptorem, vir emunctz naris pro se testem adducere noluit; uin & ad Theophanis version&CCCXXXVIII. fubilituendum eile, in matgine monet iple Ba-ronius *. Przsedere Synodo duo celebres ex *An.Deeliv Oriente Metropolitz, I heodolius Prziul Ephe. mm. xxvil finus Orientis Exarchus , & Silinnius, cognomento Paffillar , Pergenfis Metropolita , Sede Constantinopolitana tunc temporis vacante. exterisque Patriarchis sub Saracenorum jung miferè gementibus.Ut non erat cur objicerent Niczni † Synodum hanc magnam & univerfa. † Att. VI.

Pontifex neque Orientis Patriarche, cum nefcire non porerant quo in statu essent hoc temore Sedes Orientales , quanta favitià , quali tyrannide à Saracenis vexate & oppresse ; nene ex corum abientia Synodi universalis anctoritati quicquam decedere, cum in fexta Sy-nodo, ab omnibus, et iam bis Nicenis, pro Occumenica habità , nulli effentex Oriente Patriatcha corumve Epilcopi, Ap 100 F paper onsegniar propter impiorum Arabum potentiam nec tamen exinde ullum Sancia Synodo adhæfille præjudicium ; ut recté potant, & validum exinde argumentum adstruunt Monachi Palæftini în literis Patriarchicis, în îpsâ Syng-do Niczna * lectis & approbatis. Romanum . Ac, III. Pontificem nullos in hac synodo Legatos ha - 16.

lem dici non posse, in qua neque Romanus esset P-396.

CALOCA

hoc tempore unice follicirus; de Gregorio II. Papa diferte testatur Theophanes ad ann, DCCXVII. pagin. 33 8. iterumque ann. DCCXXI. p. 342. Epiftolà decretali Iraliz ac Rome tributa ad Leonem Imp. hie de causi deferenda prohibuiffe, Románique cum universă Italià ad defecționem ab ejus Imperio concitaffe. Neque caufæ adverfus Imagines agitande, quas tanto studio promovebant Romani Ponrifices, vel per se, vel per Legatos, intereffe voluir. Quid quod perpaucos anre annos, cum Concilium hic de re universale in animo haberet Leo Ifaurus Conftantini Pater,

rem tanqu'am inutilem rejecit Gregorius II. te-

Tom, VIL 2:47.

* Ext. Conc. fte ipsomet in sua ad Leonem Epistola . Congregatà Synodo, causa Imaginum seda-lò excusta & venrilara est, & longo instituto examine, tandem S. Scripturz, Sanctorúmque Patrum auctorirare damnata & rejecta. Extant Grace & Latine, Synodi Nic, II. Actis inferta, Act. VI. hujus Concilii Acta, fen Fragmenra, certé in membra discerpra, & pro arbitrio miferè detruncara, qualia nempé conjurari hujus Synodi hoftes, ad posterorum notitiam rrans-

Tomos diffributa funt.

Tom. I. Originem Idololatriz à Diaboli invencione & seductione arcessunt, ad quam deftruendam, genúsque humanum ab Idolorum cultu liberandum, Cirriftus Dominus maffus eft.

Ton, II. Pergunt oftendere Diabotum Iconolarriam fub schemare Christianismi in Ecclefiam introducere allaboraffe, fed à pienriffmis Imperatoribus reprellam, convocato hunc in fimem Episcoporum CCCXXXVIII. Concilio, ui fex Universalium Synodorum Decrera suffragio fuo comprobant acamplectuntur, & adas professam ab its fidem Imagines in Ecelefiam introductas effe afferunt.

Tem. III. Ab indivisibili duarum in Christo natura rum unione arguunt cos, qui Imaginem Christi nobis exhibent. Cum enim Divina Christi Natura incomprehensibilis sit & incircumscripta, neque ullo modo ab humani sepa. rabilis, vel humanitas a Divinitare dividenda est, vel urique pingendum, quod nuità arre, nullis coloribus representari quear. Addunt Chri-fium Dominum S. Euchariftiam apud nos reliquille tanquam veram ac unicam sai Brow ba-Biles Imaginem vi Curatii Xqual@- avri ? corfpur, en relinguliur mearleufelm , vivifici cerperii

fni, qua preciese ac benerabiliter falla fic Tom, IV. 1.0ca guzdam S.Scripturz, quz contra Iconolatriam pugnant, in medium producuntur. Tom, V. Proferuntur SS. Patrum adversus

Imagines Testimonia,nempe Enschii Casarienfis, Athanafiii, Bafilii . Gregorii Nazianzeni , Amphilochii, Epiphanii, Chryfoltomi, & Theodoti Ancyrani, ex mulris, ur ajunt, pauca prop-ter infinitam multitudinem; nihilominus clara & diferta, nollis Nicenorum diftinctiunculis, nullo sophismate eludenda. His positis, senten-tiam Synodalem una voce in hac ediderunt 4 Perba Serifieler war auf aitaleine, auf ichtagutthe , on it tur Xgranio oux) print warm expa, on

s.Ec. vin, ratori Grientali subtrahere jam cosperat, de washine όλει κρί χρυμαθηγρασί του ζογχώψου κα S.E.C. VIII. 10 An.D.C. Exarchatu Ravennatensi sedi suz adserendo υπτεχνίας τεπισμέζου, επικευ επαχρικών έχ ομε- τολο,D.C. cunque materia, improba Pillorum arte fallam, ab Ecclefia (brillianerum rejeciendam , veluti alie-

Tem. VI. Primò Definiriones aliquot de Imaginibus edunt , przcipue non audere quencam ultra ftudere to reiere arefic pai avicus mradua,can feeleftum & impram findram,neg cnivis vel ex Clericali, vel ex Laicorum ordine farelle xalarad arau ciales à meranica, i sirai in bunnerius de ibalina ican, à nivem, Imeginem confratre, vel aderart, ant flarnere in Ecclefia. vel in privata Deme , fen occulture , id eft, absconditam penés fe rerinere, quam fecretò colat. Deinde hareticis quibufvis circa SS. Trinira-tem, & duas in Christo naturas errantibus, omnibulque Christi Domini Osasleura, San-Corumque imagines pingentibus, eartings formationi , tanquam palaia Ohnela , gel diad petibilas bigien, varia anathemara dicta funt, Denique Fide Carbolica confirmata, & acclamarionibus Imperatoribus pro more factis, & fingulari anathemate in Germanum CP. Georgium Cyprium , & Joannem Damascennm Iconolatria Triumviros , & acerrimos Propugnatores vibraro, Synodus foluta est.

mittere voluerunt. Prout jam extant, in fex Hanc Synodum & Oecumenicam dici posse, & reverà fuiffe, nemo, nifi Iconolatrarum præjudiciis excorcatus, dubirare queat, Certe fi legitima convocandi ratio, Imperatoris scilices auctoritas, & divalis Justio ad omnes Imperit partes transmissa; si Episcoporum hune in finem undique convocatorum plenarius numerus; fi rei tractanda digniras & momentum, cultus nempe Religionis foli Deo vindicandus; fi Ecclefiz Carbolicz doctrina & praxis, à fordi & immodici recentiorum temporum fuperstitiona reformanda; fi modus procedendi gravis, fo-lemnis, tótque venerandorum Præfulum confeffu dignus; & Decreta Synodica fummă cură, & accuraro judicii libramine expensa, cáque non panels diebus, ut in Concilio Nicano II. factum eft, fed integro Semestri spatio elaborata; fi denique Imperialis fubfcript io, confirmatio & promulgario publica Synodum faciant Occumenicam; quis Occumentes tirulum huic nostra jore denegabit? De absentià Pape & Patriarcharum Orientalium actum est supra,

> VERNENSE ad Senam flov. in Palatio Pipini Regis, anno DCCLV. v. Idus Inim coadum. Condiderunt multa Discipling Ecclefiasticæ apprime utilia; Canana nempe XXV. qui cum Notis Sirmondi habentut Conc, Tom. VI. pag. 1664 & Car. Coinrii Annal. Tom. V.

ANGLICANUM, przfidente Curhberto Canruarienfi circa annum DCCLVI.ex mer te Spelmanni habitum. In quo de Naraliriis S. Bonifacii, ejúlque fociorum Martyrum annu celebrandis , actum eft. Hnjus Synodi nibil extat. Vide Spelm, Conc. Brit. Tom. L. p. 284.

COMPENDIENSE apud Sueffionenfes , ad Ifaram fl. anno circirer DCCLVI. in Palatio Pipini Regis, celebratum, Extant Ca-

787

SEC, VIII, nenes de Gradibus Confanguinitatis, Coniugio. MANDEC. Fornicatione, &c.XVIII. cum Notis Sitmonda Conc. Torn. VI. pag. 1694. Vide etiamquz ad bos Canones habet Car. le Coint. Annal Tom V. p 537. In cadem Synodo Privilegium Grodegangi Metenfis Epilcopi Monafterio Gorzicocoffum confirmatur, varifique Episcoporum fubscriptionibus roboratur. Habetur ibid. 1608 Semel hoc loco Lectorem monuific p. 1698 Semes noc socio accomporta in Gal-fufficiar, plutes fuific circa hactemporta in Gallia & Germania, nullius ferè momenti, Conventus; nempe Germanicum in causi Othmari anno DCCLXI-Nivernenfens anno DCCLXIV-Atiniacenfem anno DCCLXV. Aurelianenfem auno DCCLXVI. De quibus vide quz .habent

dix ibid. p.1878.&c. A GENTILIACENSE ann. DCCLXVII. 757. m agro Patifiensi habitum, Ftequentesaderant totius Gallie Episcopi , presentibus eziam Pauli Pontificis Legatis. In hic Synodo de processione Spiritiis-Sancti , & de Sanctorum Imagiuibus fingendis, an pingendis in Ecclefiis, dif ceptatum est occasione nimirum Legationis a Constantino Imp. ex Oriente ad Pipinum misfz , & vocis FILIOQUE Symbolo additz. Si ex Ecclefiarum Gallicanarum fratu hoc tempore, conjecturam petere liceat,prob.bile eff damnatam effe in hae Synodo Imaginum tum ex Ecclesià ejectionem, tùm cultum. Vide de håc Synodo Theodulphum , & Althelmum in Annal. Adon. Vien. Regin. & Sigebert. in Chron. ad hunc annum. Confer Car. le Coint. ad ann. DCCLXVII. num.j.ii. Tom V.p.695.

novidimi Conciliorum Editores Tom. VI. pag-

1700. Plutes etiam ejuldem notz dabit Appen-

ROMANUM IX. 20210 DCCLXIX. in Bafilicà Salvatoris , juxta Latetauense Pala-tium , (ub Srephano IV. coactum. In quo. depotiro Constantino Auti-Papi, de modo eligendi Pontificis agitur , & cultus Imaginum ftabilis tur. Habentur luijus Synodi Acta apud Aua-Raf. in Vis., Suph. IV. Couc. Tom. VI. p 17:9. Actorum ctiam Fragmenta plura de electione & confectatione Poutificis, & de veneratione Sactarom Imagiumn, ab Holllenio edita, Col-Will. R. as. Part. I. p. 257. existe Conc. stid. pag. 1711

DINGOLVINGENSE ad Harz ripam in Boioaria, anno circiter DCCLXXI, p.30a. tempore Ducis Thaffilouis celebratum. In que ad reformandos mores & confuetudines Ecclefiafticas, & Regiminis publici confervarionem constituta funt Capitala XIII. que cum Actis habentur, Notis hinc inde additis, apud Cat.le Coint. Annal, Tom. V. p.770-

PADERBORNENSE Lanno DCCLXXVII. habitum. In quo dectetum est, ut Saxones ad Fidem nuper conversi juramento effe objetvaturos. Vide Conc. Tom. VI. pagia.

Z79.

nes moturo habitum. In quo de reforman- S.E.C. vitt dis fobditorum fuorum Moribus, & stabiliendis abAn DCC, Ecclefiz Ritibus actum eft. Vid. Annal. France anno DCCLXXIX. Eodem anno menfe Marue congregatis in unum Epifcopis, Abbatibus, & Viris illustribus , editum est Caroli M. Decretum, przeipuè de Rebus Ecclefiglicis, Extant Caparala XXIV. tum alibi , tum Conc-Tom. VI. p. 1824.

LIPPIENSE apud Germanos, anno 7804 DCCLXXX. habitum In quo Scdes Epifcopales in Saxonia erectz & conflitutz funt. Vide Grantzii Azerrep. lib.l, cap. 1. & Hoft. Saxon. Hb. 2. cap.7.

PADERBORNENSE II. anno DCCLXXXVI. ad diponendum Ecclefix Sazonicz frarum cougregatum. Dehâcre vide que ex Crautaio notant Conciliorum Editorea Tom.VI p.1860.

CALCHUTHENSE apud Anglos in Regno Merciorum, a Gregorio Officuli, & Theophylacto Tudertino, Hadriani Papa Legatis, anno DCCLXXXVII, habitum. In quo de Fide Niczna retinenda, variione nepotiis Ecclefialticis Regulz constitutz sunt. Extant Capitula XX. apud Spelm. Conc. Brit. Tom.I. p. 171. & Conc. Tom.VI. p. 1861. Hujus Synodi binæ føere Schones, diverfis locis habiræ. Prima lub Alfrvoldo , Northanhymbrorum Rege, cui interforunt Eanbaldus Eboracensis, czterique illius Provincia Epifcopi. Se. unda Cali chathz, in Regno Merciorum coram Offa Rege, przfentibus Lamberto Cautuarienfi, & reliquis fuz Provincia Epifcopis, synodi hujus Calchathentis meninit Chronicon Saxonicum ad ann. DCCLXXXV, ad onem eam collocati addirque Jambertum, feu Lambertum Archie pilcopum, aliquam Provincia fuz partem amiliffe: Intelligit nempe fex Scdes Epifcopales, Wigornicnsem, Legecestrensem, Sinasestrenfem, Herefordenfem, Elmanenfem. & Dommuceniem, quas, annuente Papi, Offa Sedi Cantuarienti iubtractas, Sedi Lichfeldenti jam in Archiepiscopatum promovenda subject : Eadulpho primo Archiepiscopo constituto, cui Adrianus Papa Pallium mitit. Hac Synodi noftrz Actaex codice S. Albani , & G. Malmesburienfi fusiùs liabentur apud Spelman, ubi fuptă.

NICENUM II. Gracis utplarimum & Romanis Occumenicum VII. fed fi pro Occumenico fit habendum, revera IX. Confrancini adhuc pueri, & Irenes Mattis mandato, fuadente hinc Tarafio , ex laico nuper Patriarchi facto. illinc inftigante Hadriano Papa, anno DCCLXXXVII. congregarum. Primò quidem Constantinopoli in Templo fanctorum Apoftolorum indicium ; veram tumultutaribus sc obstringerent, se Fidem Christianam semper Scholariis militaribos, aliisque civibus, quos pto fuo erga sizendentiar zelo rer caralirar ra hacitar vocat Cedrenus pag. 470. post unam vel alteram Sessionem dimission est, Anno sequente DURIENSE anno DCCLXXIX. in Vil- Niczam translatum, & in Æde S. Sophiz ha-12-Duria, a Carolo Magno anna in rebelles bitum est, juchoatum viii. Cal. Odistr. finitum

7871

SEC VIII. x. Cal. Novembr. Aderant , prater ArchimanabAn,DCC. dritas & Monachos ingenti plane nomero , Ilai τι μιταχικό πλήμμα, uti in Actis frpius vo-cantur, genus hominum, fi unquim alias siluhepavicares, aderant inquam, ex Orientalis Imperii Provinciis folummodò convocati Epifcopi CCCL. Adriani Papar Legati dno, Patriar-

charum Orientalium rerelegale Joannes & Thomas, hie Alexandriai, ille Antiocheni Patriarchz, Syncellus; qui literis Patriarchalibus instructi sedes ipsorum in Synodo occupărunt, corumque nomine Decretis Synodicis ubique subscripserunt. Sed cave credas,mi Lector, veros fuille hos & genuinos l'atriarcharum Legatos. Ficta hic & fucata omnia. Quod res erat raucis dicam. Miffifunt ab Irene & Taraño in Orientem Legati , qui Tarafii recens Patriarche facti Synodicam pro more deferrent, & Patriarchas ad Synodum invitarent. In Palzftinam venientes, Theodorum Hierofolymorum Patriareham in exilio haud ita pridem fato fimeium esse intellexerunt. Edocti verò quanto cum capitis discrimine Sedes Patriatchales adeunda effent (totum penè Orientem occupantibus Saracenis) neque fine fummo Christianorum penè omnium in his partibus periculo, fibi de hoc negocio agere fas effe, nutată fententiă, & inito cum Monachis quibuldam Palæftinis confilio , electi funt à Mona-

chis Joannes & Thomas, vitz Eremiticz cultores ultimi, idiotz & imperitl,& adtantam causaminsirmi & indocti , nti de se ingenue fatentur, qui Patriarchamm vices in Synodo gererent. Quos proinde literis à se scriptis mnniverunt; cum tamen iplos Patriarchas Legati neque viderunt unquam, neque Monachi ab iis vel verbainns receperunt. Quo non obstanre boni Monachi se pro Trium Patriarcharum Orientalium locum renentibus ubivis venditirunt,& fummo honore à Nicznis habiti.utramque in Actis paginam faciunt; & litera quas fecum detulerunt, tanquam à Patriarchis ad Synodum destinatz , unanimi consensu figillatim receptz & approbarzfunt. Quin & in illarum fronte vilifimi hi Monachi Paleltini. 'O. 4 Eine appresie, fummi Orientis Sacerdores, diferte dicuntur. Hinc jactatus toties universi or-

"Vide Frid. mante " & triumphante Synodo , quod , ingi-Sinod. Att. rante & cooperante Spirita Sandle, emmes cenfe. VIL p. 15. muerint , gued Orient, A.d. Occident, & Me ma & Apocrypha jam mittam, infra memorannifefté liquent. Quin legatur vel mus Baronius ad ann MCCLXXXV. num.lxxii.lxxiii. & feqq. & res fiet luce clarior. Verum ad Concilium redeo. Id unicè in hâc Synodo egerunt boni in Ecclesiis reponerent. Extant Grzce & Latinè ex verfione Anaftafiana hujus Concilii

Ada Conc. Tom. VII. in VII. Aftiones divisa; przmiffis Gregorii II Papz ad Leonem Haurum de Imaginibus Epiffelis II, Anastasii Bibliothecarii Prefariere; Constantini & Irenes ad Hadrianum Fpiftela, Tarafii ad populum Apelegesies autequam fieret Patrigrcha.

All. I. Perledis Imperatorum ad Synodum s.A.C. VIII lireris pro Episcopis qui in Synodo CP, VIII. abAn.DCC. pars fuerant, jam pomitentibus, pròque ils qui ab his ordinari fuerant, ad Communionem &

Synodum recipiendis, ex antiquis Canonibus & Scriptis Ecclefialticis disputatur. Ad. II. Hadriani Papa ad Conftantinum & Irenem, & altera ad Tarafium de cultu Imag num, Epiftolz recirantor, & approbantur. In utráque, przecipue priori, furitibus plane argu-mentis, tum ex S. Scriptură, tùm ex abfurde allegatis Patrum testimoniis, quin & ex fabulofiffimis S. Sylveftel Actis , pro facultate qua pollebat bonus Pontifex , Imaginum causan

All. III. Gregorio Neocafarienti ad honorem Synodalem recepto , Tarafii ad Patriarchas Orientales, corumque uti præ se serunt, ad infum litera, letta funt ; Fidesque Concilii Niczni confirmata ; fobnexă Theodori Hierofolymorum Patriarchz Synedică , pro more olim emifsă, quâ inter alia de Imaginibus agit; genuina fit, an ab ipfis Monachis conferipta, non una est suspicandi ratio.

Att. IV. S. Scripturz loca miserè detorta, & SS. Patrum, Scriptorúmque Ecclefiafticorum Testimonia, que pro imaginum cultufacere vi-debantur, sed vel mucilata, vel malé intellecia, vel ex Apocryphis hétique historicis uulla fide dignis haulta, prolaca funt, & Synodali fuf-

fragio comprobata.

42. V. Plura Patrum & Scriptorum Ecclefiafticorum Teltimonia, ejuldem plane cum rioribus commatis, & in eundem finem lecta ant. Pauca ouzdam advertos Imagines Testimonia, in Synodo CP. allata, rejecta & reprobata; codices nonoulli, ex quibus loca quedam de Imaginibus deleverant, vel reciderant Iconomachi, in medjum producti & oftenfiedenique Anathema omnibus Iconoclastis diétum, Telleshic & przcedente Actione pro Imagigibus longo fatis agmine adducti funt; Atbanafius, Cyrillus Hierofolymitanus, Gregorii duo Nazianzenus & Nyffenus , Bafilius, Chryfoftomus, Nilus , Cyrillus Alexandrinus , Afterius Amalenus, Theodoritus, Antipater Bostrensis, Leontius Cyprius, Analtalius Antiochepus, Sibis in causa Imaginum confenins, conclameon Stylita, Joannes Theffalonicenfis, Euagrius Historicus, Sophronius, Gregorius Magnus, Germanus CP.ur fcripta quædam Auonyfembria, in unam, candimque unionem concurre- da. De his tellibus, corumque in haccausa teriar. Hzc ferme omnia ex Nicznorum Adis, stimoniis, paucula guzdam notanda veniunt, & ipsis Monachorum Palzilinorum literis ma- quz bteviter expediam. 1. Nullam pro Imaginibus citari teltem quarto faculo anteriorem. Neque id mirum, cum Imagines in Chrifitanorum Ecclefitis politz, multo magis adorata, o uni puriori antiquitati penitus ignotz hi Patres, ad hoc parati, ut Actis CP. Synodi faerint; quicquid hon, Nicemi q 6 hactradi. 1 Ac. v VIII. irritis factis, Imagines earunque cultum tione, ab Apoliolotum pradicatione, & ab an. p. 464. nunciato Evangelio profe@i, à Patribus haufta

ab omni przecrito rempore a tot Sandisre-tenta, fibi fuavitet fomniant. 2. Non unom hic citari Tractatum, qui hujus vel illius Patris nomini falsò affingitur. Quales funt, Serme fub nomine Athanahi de Imagine Berysenfi, Athanafio prorsus indignus, ab omnibus jam prespurio habitus , per uno post Athanasium fa-

787.

782.

SEC VIII. culo confidus; Bafilii ad Julianum Apoltatam enimen effe tribnendam, exique ofculis incen. SEC VIII MADCC. Epifisia, à nullo Veterum memorata, à Bafilia fotum & luminum oblatione, effe honorandat, shanDCC. stylo & ingenio aliene; Chryfostomi sermo 44

quimelliflui Patris puritatem facilitatemq:parum fapit . à Fr. Duczo ad Chryfoftomi spuria relegatus; etfi non defint, qui hanc Homiliam genuinam, vel faltem dubiam etle contendant 4. In multis our hic citantur Testimoniis , nudam tantum fieri Imaginum mentionem ; iu paucis tanquam in Ecclefiis politas, in paucioribus tanguam ad r. cordationem, imitationem, vel affectum aliquem excitandumerectas memorari; de honore verò religiolo, cultúve aliquo iis exhibendo, ne yed quidem. banc classem revocari postunt que producuntur ex Chryfoftomi Hemilia in Meleunm pag. 200 Cyrilli Hierofol, Catech JI. p 348, Gregorii Nylleni fermone de Deitare Filis & Spiring Sanchi pag. 101. Nazianzeni de Pelament pag 205. Nili Eplitolà ad Heissterum pag. 134. & ad Olympioderum pag. 218. Cyrilli Alexandrini Epi-Stoli ad Acacium p. 204. Afteril Amaieni form ne in Euphemiam Mariyeem pag. 108. Theodorito de Vita Simeanis pag-165. Antipatri Boftrenfisfermone in Hamerrheiffen p. 108. & id genus alia. 4. Nonnulla horum Patrum loca Chriftianorum Fidem vel Praxim Imagines minimè respicere , sed solummodò ad illustran-dam de Divina Christi naturà doctrinam , quatenus eft Imago Patris, adhiberi. Cujulmod funt, que habent Athanasius sermone 4ra contra Arrame, Bafflins cap. xvii. de Spiritu Sancte, & fermone course Sabelianes, Arianas & Anomaco pag a61. Neque also fenfu intelligenda eft decantatiffima illa Balilii fententia, quan toties crepant Niceni, & Scriptores Pontificil. quod Imeginis becer ad primitivem transcat. 5. Plurima hic affara, & quz ad rem proxime faciant pro causa Imaginum teltimonia, ex Scriptis apocryphis & fabulofis, fictis falsifque Natzatiuncula, ad Christiani nominis ludibrium natis, que nulla fide nituntur, & prima flatim fronte vanitatem & abfurd tatem fuam manifeltò produnt, haulta e le anilibus fabellis, & futilibus Monachotum Graculorum commentis accenfenda. Hujus furfaris funt, quz ex Natratione & Mitaculis S. Anaftafis p. 217. ex Miraculis Cofina & Daniani p 256- & Vica Simeenis Stylitap. 265. Teannu lejunateri: pag.171. Marea Ergeia pag. 177. Ex Paffine S. Pracopii pag. 180. Vita Theodori pag 181. Enagrii lib.IV. de Imagine Edeffena p.377. Ex Actis S. Sylvestri

de Baptifino Conflantini p.101. Ex Limenario & Prata Spirituals pag. 381. & alibi proferuntur, Chaudam hac candidă & ingenua eruditidimi "Crit.Hilt Pagil * confessione ; Multa, inquit, Apacyphs-Cheon, in rum quifquetea , a feprima Symodi Paribus pro-Atoal Bar rum quifquitie , a jeptime Syrodi garibus pro-1. U. P. 47. cress

All. VI. Concilii Confrantinopolitani VIII. Acta, in membra discerpta lecta sunt, & perpetuo Elencho, nullo adhibito judicio, nulla mo-

deftiå refutata Ait.VII. Promulgara est Synodalis Definitio, qua post editam Fidei Confessionem, decernunt vivince cruci Christi, B. Virginis , Angelorum, Sanctorumque Imaginibus , medala att. non tamen vera illa latrit, que foli Divine naturz competit. His finitis, scriptz funt Epiftolæ Synodales II. ad Imperatores una, ad Catholicos ubique Episcopos altera.

Aŭ. VIII. (Quz quidem rum in Anastasii, tum in veteti vulgată Editione desideratur, queque Conftantinopoli habita est) lecta est coram Constantino & Irene Synodi Definitio. & melta anathemata Iconoclastis dicta, Quibus fubicinntar Canana XXII. ad Disciplinam Eccletiasticam pertinentes. Sequentur, Epiphanii Diaconi Catanensis forme Landererins ad Synodum habitus ; Tarafiii ad Hadrianum Epistola II.& ad Joannem Presbytetum & Anachoretam altera. Hz duz polleriotes de illicitis otdinationibus iucri causă factis pracipue agunt, fubneză ad Constantinum & Irenem Dissertatione,quameda incell gendum fe,Dei namen effe incommunicabile, or onnem Propheticam locationem qua invekt ar in Idela. Deinde Actoru hujus Concilii vetus veriso,& Hadriani ad Caroham M.prolixa admodem pro hic Synodo Epsfiela.

WORMATIENSE fub Carolo Manni DCCLXXXVII. habitum. In hic Synodo, aliae anno fequente, in Villa Ingilenheim coacta, (quà de re agit Anonymus de Vità Catoli Magni p. 253. de Talfilonis Baioariorum Ducis perhdia, & in Monagerium detrusione, agebatur. Vide quz hanc in rem ex Rheginone & Ademaro referent Conciliorum Editores Tom, VII.p.963.

FINCENHALLENSE L in Epifco. copatu Duncimenfi anno DCCLXXXVIII, fub Eanbaldo Ebotacenfi, iv. Non. Sepremér. congregatum. Meminere hujus Synodi H. Hu tingdon. Hift. lib. IV. foi. 197. & R. Hoveden. Part I. fol. 232. Quid verò in ca factum fit, non liquet. Interim confer que habet Spelmannus Conc. Brit. Tom. 1, p. 304. qui etiam ex Hovedeno & veteri codice MS. Cantobeig. Synodi cujuldam apud Acleam, eodem no & in codem Episcopatu Dunelmensi habitz, mentionem facit. De qua nil amplius

AQUISGRANENSE I. x. Cal. April. anno DCCLXXXIX, fub Carolo Magno, in Palatio Reglo habitum. Synodum enimeo io-co & tempore habitam fuille , dubitari non potest. Extant de Disciplină & Regimine Ecclefiz Capisala LXXXII. Caroli M. juffu condira fub Titulo Capitalaris Aguifgransofis Copt. Tom.VII, pag 966. Subjictuntut ad Monachos Capisala XVI codem loco & tempore facta, Alia XXI. de rebus partim Ecclesiasticis, partim Politicis, ibid p. 988.

NARBONENSE v. Calend. Iul. anno DCCXCL (non DCCLXXXVIII, ut Conciliorum Editotes,un' luculenter oftendit Ci. Cointius) à XXIV. Episcopis, & IV. Vicariis, præfer te Defiderio Pontificis Legato celebratum. In so Sedis Narboneulis limites constituti fi Habentur bujus Synodi Ada Conc. Tom. VII.

Sæculum Eiconoclasticum.

SAC VIII. P. 964. De lize in hic Synodo sgizati, déçue Elipandam Epiflula, exhibentur Cone. T. VII. 92C. VIII. de la liza proportion de pluribus post, l'Esc omnis, a lisique monumenta ad sha.DOC, agu Car. Coincius ad ann. DCCXCL Tom.VI. Casim Felicianam illustradam ipedratica

FOROTULIENSE anno DCCXCI. 4 Paulino Aquileiensi plurimisque aliis Episcopis congregatum. In quo de Processiones Spiritus Sancti, tum i Patre, tum i Filio adversus esse abrogandam; Acta Synodi Nicenz II. auc Grz cos, & de Incarnatione Domini contra Felicem & Elipandum , disceptatum & definitum eft. Extant hujus Synodi Acta & Capitala XIV. adversus Simoniam, Impudicitiam, & Ebrietatem Clericorum , Matrimonium intra affinitatis gradus contractum, &c.Conc.Tom.VII.p. 991.& le Coint.ad annum DCCXCV.Tom.VI. P. 540.

792 RATISPONENSE anno DCCXCU. præfence Carolo M.'coactum. Quo Fellcis Urgelitani harefis de Christo, Filio Dei adoptivo amnatur, ipio Felice Romam miffo, ubi coram Pontifice herefim fuam ejuravit, Pluribus de hac Synodo agunt Alcuinus lib. I. adverf. Elip. & Annales Franc. ad hunc annum. Vide Conc. Tom. VII. p. 1010. Eadem proculdubió eft hæc Synodus cum eå quam Reginoburgi habitam fuille ex Annalibus Laurishamienlibus tradit Car. Gointius Tom.VI. p.476.

VEROLAMIENSE I, apud Anglos, 795. anno DCCXCIII, menfe Augusto, sub Offi Merciorum Rege, ab Humberto Archiepisco-po Lichfeldensi, atrisque Episcopis habitum. Ia quo, reperto jam S. Albani Proto-martyris corpore , Conobium ea loci in ipfi riam fundandum effe decretum eft. In cuius nium Rex Offa varios reditus & patrimonia liberaliter concessit. Vide Mat. Parilin Vit. Offa II. p. 18. Multa etiam ad hanc rem spectantia igeffit Spelmannus nofter Cone. Bris. Tom. I. p. 309. Confer item Conc. Tom. VII. pag.

VEROLAMIENSE II-IN DCCXCIV. fub Offa Rege Merciorum, jam Roma reverso, habitum. In quo Offa plurima latifundia S. Albani Monastrio , & perpetuamitinerantibus hospitium concessit. Vide que ex Fila MS. S. Albani habet Spelmannus Cenc. Briz. Tom.L. p. 214. Meminit etiam alterius Synodi eodem ar no & câdem de re apud Chalchyth.habitz; fed abhic Verolamiena non aliam mille conjicit.

FRANCOFORDIENSE, quod totius 794 occidentis Universale dici poteft, coram Cazolo M.przfentibus Theophylacto & Stephano Hadriani Papæ Legatis, anno DCCXCIV. in Festo Paschatis à CCC. circiter Episcopis celebratum. Duo przecipuż in kác Synodo acta funt. Primò, Damnata iteròm Elipandi Toletani, & Felicis Urgelitani, Christum Filium Dei adop-tivum este asserntium baresis. Unde Hadriani Papz centra Elipandum Epiftola ; Libelim Episcoporum Italiz eidem de re, ad Przsules trum Testimonia a Nicanis allata, examinan-Milpania Synodi Decteto milius: Epiffela Symodica Episcoporum Galliz & Germania, ad discrimine, quam falfis ratiociniis causam suam Milpania Episcopos milia, & Caroli M. ad agant Niceni, fusè oftenditur.

profert Card.d' Aguirre Cone. Hill. Tom. III. p

91. Secundo, Caufa Imaginum fummi cura ventilata; conclusumque, in Ecclesiis quidem memoriz & ornamenti causà retineri posse, omnem verò cultum & adorationem penitus in parcibus Gracia, pro aderandu Imatinibus. folide , fire arreganter gefta eft (ut habet operis Carolini Inscriptio), post longum & diligens examen releiffa & reprobata; Tellimonia ex Patribus, Scriptisque Ecclefiafficis à Nicanis deprompta fedulo excussa, omniaque inforum Sophilmata & Argutiunculæ folide refutatæ, Unde Synodum Nicenam nec pro Occument ca, nec pro Septima, habtudam elle rité indicarunt. Nec aliter quam Pfrade-Synodus ab istius, temporis scriptoribus appellatur. Testis fit vel unus Annalium Francorum conditor, fequentis Szculi Scriptor ad ann. DCCXCIV. p. 13.ubi de Synodo Francofordiensi agens hac verha ; Pjeudo- Synodus Gracerum pro aderan die Imaginibm habita , & falso Sepisma veceta, ab Episcopis damna:ur. Quz verba repetit Auctor vitz Caroli Magni p. 156. Certe acia fuille hec in Synodo Francofordienfi, non modò diferte testantur illius & fequentium Szenlorum Scriptores penè omnes, Hadrianus, Synodus Parificulis, Hincmarus, Aimoinus, Ade Viennenfis, Strabus Fuldenfis, Monachus Engolifmenfis, Rhegino, cófque fecuti Urfpergenfis, Hermannus Contractus, Aventinus, aliit led & fidem facit ipfius Synodi Canon II. Et quod omni exceptione majus est (quicquid aliter formiant Baronius, Bellarminus, Binius,&co morum delitamenta hac de re, a cordationibus Fontificiis explosa sunt) ipsi libri Carolini IV. fi non proprià Caroli operà, ejns saltem consi lio & justu, ab Episcopis, qui hujus Synodi para erant, compositi, ab eo revisi, in Concilio lecti & approbati, tandémque à Carolo ad Hadrianum Papam nwill. Et fanè non incommode conjectari potest, haud aliud in hâc Synodo in causa imaginum factom effe, prater Opetis Carolini lectionem, examinationem, & approbationem. Unde videant aqui judices , qua fronte, etiam Novissimi Conciliorum Editores, in capite hujus Concilii hoc Lemma poluerunt; In que Harefis Felsciana terrio damnata eft, Alláque Concelsi Nocani II. in canta I maginum confirm mata. Cùm vetò mon aliunde quam ex hoc

opere, clarits constare possit, quid in hac Synodo gestum sit, quidve disputatum, quid denique illud contineat, tribus quali verbis expe-Lib.I.Post prefationem,& exceptiones qualdam ad Constantini & Irenes literas factas , S. Scriptura loca; quibus ad Imaginum cultum flabiliendum abutuntur Niceni Iconolatra, examini fubjiciuntur, eorumque interpreta-

menta vana & abfurda effe demonstrautur. Lib. II. Plura S. Scriptura loca, & SS. Patur, & facto inter cultum civilem & religiofum

Lib. III. Confessione Fidei Catholicz factl, Hovedeno & Weftmonasteriens kabentur SEC. VIII SEC. VIII. diversorum in Synodo Niczni Episcoporum Ma.DCC. periculofæ fententiæ & abfurda dicta , tam de Fide, præfertim de processione Spiritus Sancti, quam de Imaginibus, earúmque cultu, ad examen revocantur, & de Miraculis ad confir-

mandam adorationem knaginum productis Lib. IV. In eadem materia progressum est;

plures alix Accoum Nicznorum partes exeuriuntur, argumenris & objectionibus in eis hind inde factis respondetur, conclusionque tandem capite ultimo, frultra Synodum (uam weierr) tem Nicanos nominare, tum quod ab Ecclefia Universali non fit congregata, tum quod Ecclefiz Catholicz doctrina ac tradițio in el non fit fervara ac constituta. Hzc.est operis Carolini foroma. Unde mirum videri non debeat, illud neque in Tomis Conciliorum, neque inter Capitularia à Balusio edita , locum habuiffe. De co, ejusque auctore, varisque Editionibus, nos alibi diximus Hift. Lis. Part.L in Carolo M. S.c. VIII. pag. 346. Confer printer alios . Dallaum de Imeg. lib. IV. cap-4,5 p 439. Spanheim, Hift. Imag.reft. Sect. vi. vii. viii lx. p. 37a. Denique conditi funt in hac Francofordienfi Synodo Canoner LVI, przeipuè ad mores & disciplinam prrtineures qui habentue

alios, non leve libris Carolinia negotium facessere conatur, successu quidem parum fesici, cum facilius sit objicere, quam resutare. Inrerim ad magnam horum Canonum partem multa eruditè annotavit. AQUISGRANENSEILan.DCCXCVII. v.Cal. Novembr. à Carolo M.ejúlque Epilcopis, Abbatibus, & Comiribus habitum. Extat Cainlare de Rebus Regni & Peclefiz, Capitula XI. complexum, Conc. Tom. VII. pag. 1134-In codem Conventu, faltem codem anno editum

Conc. Tom. Vil. p. 1056. De hoc Concilio, Epi-

Rolis in causa Feliciana feriptis, & Canonibus in eo conditis, copiosè agit Cl. Cointius An-

nal. Eccl. Tom. VI. pag. 502. qui , post omnes

ett alind ejudem Gaptulare de partibus Sars-mia, quod XXXI-I. Capitula continct, ibid Pag-1832. Polt hæc fequitur Theodulfi Aurelianen-fis Capitulare ad Parochiæ fuz Sacerdotes, quo XLVI. documenta ad plebem inftruendam neceffaria Presbyteris tradunrur. In eadem etiam Synodo Aquilgranensi de Monasterio S. Pauli Romz construendo agebatur. Vide que habeneur ibid. in Append. p.1857-

EINCHALLENSE II. apud Anglos Boreales (in Episcopatu Dunelmens) sub Eanbaldo Eboracenfi , an. DCCXCVIII vel DCCXCIX. habitum. In quo, de Palchatis & Canonum observatione agitur, & Quinque Sygodi Occumenice recepte funt. Vide que ex

Conc. Tom, VIL p.1148. BACANCELDENSE apud Cantitnos, in Merciorum Regno, a Kenulfo Rege, & Æthelardo Cantuarienfi, anno DCCXCVIII. habitum. In quo decretum elt, ut Ecclefiz à Laicorum donunio liberæ fint. Extant Synodi Acta apud Spelm.Com. Brit.Tom.1.p.317.Ubi via de omnino notam, quam sub finem habet. Vide

ROMANUM X. à Leone III. Papi, & LVII. Episcopis adversus Felicem Urgellitanum , cinfouc contra Alcuinum Epiltolam an DCCXCIX. celebratum. Extant huius Synodi Acta, non tamen integra, Conc. Tom. VIL p. 1150.

etiam Conc. Tom. VII. p.1148.

AQUISGRANENSE HI. an. DCCXCIX. à Legato Pontificio, & LVII. Episcopis, in Palatio Regio coactum. In quo Alcuinus cum Felice in harefin relapio congrefius eft, qui hominem convictum ad Fidem Catholitam reduxit. De hic Synodo agir iple Alcuinus adperf. Elipsed. lib. I. Vide etiam Conc. Tom. VIL. p: 1151. Extat item Felicis Urgellitani Co-fifice Fishi, in his Synodo facta, seed. in Append. p. 1858. Synodi cujuldam Rarilponenia hoc circirer tempore habire, ex Caroli M. Gapitularibus meminir Ph. Labbeus. Vide ejus obiervationen ibid. p.1 52.

URGELLITANUM anno DCCXCIX præfentibus Leidrado Lugdunensi , Nefridio Narbonensi , & Benedicto Abbate , & Carolo M. ur Felicam Epifeopum ad Fidem Catholicam revocarer, huc millis, aliifque pluribus habitum. In quo Felix Urgelliranus Epifcopus iterum damnatur. Vide que de hac Synodo ex P.de Marca lib. III. Marca Hi/panica MS. ptotulit Cat. Cointius Tom. VI. p.691.

CLOVESHOVIENSE III, and Cantianos; fub Athellardo Archiepifcopo, anno DCCC, celebrarum. In oso polt Fidel Carbolice professionem, Monasterii de Cotham Pradia a Kenulfo Rege abrepta vindicantur. Exa tant Acta apud Spelman. Conc. Bris. Tom. I.p. 318. & exinde Conc.Tom.VIL p. 1153.

TURONENSE anno DCCC, tempore Quadragefimali habitum. In quo Carolus M. Regnum fuum inter filios partitus eft, Vide Conc. Tom, VII. in Append p. 1862.

ROMANUM XI, anno DCCC, habitum. In quo, præfente Carolo M.Leo III. Papa i eriminibus fibi objectis , præstito juramento , se pur-gavir. Videsis Anastas in Vis. Less. III. Cape, Tom. VII.p.1081.

PARS IL

798

rel

799.

SÆCY.

SÆCULUM PHOTIANUM. SCRIPTORES

SEC. IX.ab An DCCC, Sos.

2.15.

ERGIUS, home, ni fallor, Syrus, Manicharorum fuo temporedux & primipilus, claruit anno DCCCL Promore Manicharorum fe Pauli Discipulum jactitavit,Tychicam fe appellans, immò eo uf-

que impietaris procedir ut pro Paracleto fe gestir , seque à discipulis suis ut Spiritum Sanctum adorari patius est. Tandem in Monte rope Argeum in Cappadocia a Transone Nicopolitano captus, fecuri ex manu fuă extoria, inque eum impacta interfectus eft anno DCCCXII. Scripfit ad Colonienies, Leonem Montanum , aliósque Epistolas plures , tp.Sic.Hift. Bistrynie, marge variendmiae zai arthiae mere t Die intifas , emnifque foperbia & impieraru ple-#41. Ex quibus non pauca profert Petrus Siculus Hift. Manich p 66, 62, &c. qui de impietatibus ejus, flagitiis, or pefandis facinotibus plu-

- ANONYMUS Annalium Francerum As ctor, claruit fub Carelo M. anno DCCCIII. CondiditAnnales Francorum ab an DCCXCIV. ad annum DCCCIII. Codex MS. Cafareus in principio mutilus est; sed ipsius Caroli tempore,& propria auctoris manu exaratus. Hos Annales eruit , ediditque Cl, Lambeeius Comment. lib.II. cap.5. num.xxviii. p.377.

OLDIBERTUS five CDELPERTUS, cognomento Graffa , Mediolanenfium Archieopus circa annum DCCCIV. factus eft. Pipinum Caroli M. filium hospitso accepit, & norienti più ministravit: Bernardum in Italia Regem coronavit. Obiic anno DCCCXIV.Plura de so docebit Ferd. Ughellus Ital. Sacr. Tom. IV. p.106. Sententiam ejus, ut & plurium aliotum ilius temporis Epileoporum, de Baptilmo, per Epiftolam rogaverat Carolus Magnus. In cujus graciam librum de Baces no condidit Oldibertus nofter. Habetur MS. in Bibliothece Augientis codice , unde Epiltolam przfatoriam, & libri capitum xxii. lemmata extulit Joan. Mabilionius Analest. Tom.IV. p.217.

ANDREAS.Gente Italus, Patria Lucenfis, Gundualdi civis Lucensis ipsius Walfridi cognati & focii filius. Palatioli in Tufcià Abbas fersius : claruit circa annum DCCCVI. Scrit to confignavir vitam I. Walfridi , Palatioli i Tufcià Abbatis primi. Primus eruit Godefr. Henfehenius ad diem xv. Februar. & ex co Mabillonius Sac. Benedici, III. Part. II. p. 196.

STEPHANUS Byzantinus, Presbyter an Monachus incertum, claruit anno DCCCVI. Condidit Vitam & Startyrium S. Stephani, Junioris, qui elauftro in colle S Auxentii inchi LX.annos eo in loco exegerat. Quem, cum Con-Bastino Copronymo, in causa Imaginum vi-

tæque Monaflicz, fervide nimis fe opponeret, SEC.IX. st varie excrueiatum, neci eradidit Imperator an. An, DCCC, no DCCLXIV. ut diferre Cedrenus p.465. licet Theophanes id referat ad ann. DCCLVII. Ab bujus morte XLII. annos fe vixifie testatur Auctor noster, qui hue asque illuc circumiens, omnia que de Stephano Martyre à tenezis unguiculis usque ad obitum, ab ipfius parentibus, amicis, contanguineis, convivis, contubernalibus,& discipulis disci poterant, collegit, & fcripto mandavit. Incipit hac Vita, Ayafir and diagre, and mary role torstille. Vide omnino L. Allat. de Semeen. pag. 80. Erat etjam Stephanus Byzantinus libri & wisser auctor, quem, imperante Analtafio, in compendium redegit Hermolaus Grammaticus. Verum is longe antiquior fuit, & religione Gentilis.

ANONYMUS Fire Careli M. auctor, Cornobii Engolismensis S.Eparchil (ni fallor) Monachus, claruit circa annum DCCCXIV. Quod tamen ex conjecturà tantem trado, de auctoris atate aliter incertus. Vitam Caroli M.Francorum Regis & Imperatoris literis confignavit.que ex PithœiBibliotheca prodist inter Serspiores XII.coccement p.ago. Subjectum eft ipfius Caroli Teffamensum , ante annun DCCCX. ut videtur, conditum. Auctor nofter haud levem operis fui partem ex Annalibus Francorum , lub incersi Antleris nomine a Pithino publicaris, defumplie, iildem non rard verbis ufus. Eofdem et iam plebeio lieet & ru Ricano fermone compositos, se in Chronico ad ann. DCCCXIV. fecutum effe Rhegino Promientis non difficetur. Hanc Vitam longe integriorem ex pervetulto & optime note eodice Vindobonenii edi poffe liquidò oftendit Lam-becius Comment, lib.II.c.5. nom.xxii.p.343,

ANONYMUS Pin B. Alcuini Auttor, claruit circa annum DCCCXX. Aldrico Ferrarieufis Monasterii adhuc Abbate; qui anno DCCCXXIX. Episcopus Senonensis factus est. Scripfit, referente Sigulfo discipulo , Vitam B, Alcuini, nobilis Angli, patrià Eboracentis, deinde in variis Gallie Monasteriis Monachi & Abbatis. Quam ex antiquismo codice,& au-Goris atare exarato, primus edidir, & Alcuini operibus præfixit Andreas du Chefnius, exinde Surjus May xix, tandem Mabilionius Sat, Benedill. IV. Part. I. p. 145. qui auctorem tanquiam minus accuratum, & in rebus chronologicis przeipue hallucinatum, in przefatione notat, & przefarum admodum de Beato Alcuino ejusque vità ac scriptis , Elegium hiftericum subne-

ETHELWOLFUS, patril Bernicins, ex Anglo-Saxonum genere prognatus, Eadfridi polica Lindisfarnensis Ppiscopi , & Iglari Do-

833

\$:4.

8363

SEC IX. ab Ctoris celeberrimi discipulus, Comobii S.Petri M. DCCC, ad Orientale Berniciorum littus Monachus, claruit anno DCCCXX. Condidit carmen verfibusHeroicis, de Abbatibus & viris piis Conobii S. Petri in Infula Lindisfarneofi, quod Eg-

berto istius Sedis Episcopo nuncupavit. Poe-ma istud in tres libros dividit Baleus*, & ex " Cent. II. eo † Pitfeus †, ipfumque auctorem male ad ann. Central Co Pricture T, pointeque autored mane as and the first the Series Country of the

s. Quâ de re filent Baleus, Pitfeus, alii-BERTOLDUS, Miciacensis in Provintat. cià Lugdunenti quartà Monachus, vir pro car Szculi non iudoctus, claruit anno DCCCXXI. Mandavit literis Vitam S. Maximini , Abbatis Miciacenfis, quam , carmine præmifio , Jonz Aurelianenfi Epifcoponuncupavit. Ex Codicibus MSS, eruit & in Actis fuis Benedictinis edidit Cl. Mabillonius Sec. Lp.591.

JONAS, Aurelianensis Episcopus, claruit 823 Vide Part, Lanno DCCCXXI. Obiit anno DCCCXLIII. Cateris illius feripris in Hilleria Literaria Part. I. Memoraris, accenferi meretur Hifferia Tranflationis S. Hucberti Epifcopi Tungrenfis in Monafterium Andaginenfo quam.hortatu Wal-candi Leodicenfis Epifcopi, conferipfit Subjicirur Anonymi cujuldam Relatio de miraculis post prædictam translationem factis. Utrumque opulculum valgavit Joan. Roberti Soc. Jef. in Hifferia Hucherti, Ex qua In Acta fua transtulit Toan, Mabillonins Sac. Bensdiff. IV. Part. Ip. 203.

p.114.

CANDIDUS, patrio nomine BRUUN dictus, narione Germanus, Monachus Fuldenfis, Ægilis discipulus, eique , ipsomet testante, edmodum charus ac familiaris , claruit circa annum DCCCXXII. Mandavit literIs Vitam Ægilis Abbaris Fuldensis, & Præceptoris sui , Iibris duobus, hunc ligatà , illum solutà oratione contexeos. Hos primus edidit Christ. Brovverus in Santiu fuis , five Sideribm Germania, Mog.1616. Exinde Joan. Mabillonius Sec. Brnedial. IV. Part.I.p. 126. Scripfiffe eriam Candidum Vitam Baugolfi Fuldenfis Abbaris, num.ii. ip nos docet. Verim an extet hodië nodim didici-

MICHAEL , SYNCELLUS & Vide Part.I. PRESBYTER Thomas Patriarcha Hiero-P-968, folymitani.claruit anno DCCCXXX. Quzdam

ejus (cripta in priori hujus operis partefuo lo-co recenfuimus ; prater hac, Epistolam Thoma Hierofolymorum Patriarchz, ad Hareticos in Armenià, à Theodoro Abucarà Arabicè dictatam, in Gracum fermonem transfulit, ipseque ad Armenos detulit. Continet verò folam veramque fidem, in Concilio Chalcedonensi traditam, de Christo Domino ac Deo ooltro, Extat hac Epiftola Grace & Latine inter Theodori Abucarz opuscula ad calcem Anastasii Bey. à p.418.ufque ad pag.450.unde liquet Michaelem offrum, Theodori Abucarz (qui c'aruit anno DCCCLXVII.) familiarem, vitam diutiùs prograxific. Ejufdem Profeffie Fidei,five Libelia de Orthodoxa Fids habetur Grace MS. Biblioth PARS IL

Vindob.Cod Theel.XL. non-lay. fol. 144.P. 14c. S.AC.IX. of rumque ibid. Cod. CCCVII. num. xv. fol. 94. An. DCCC Vide Lamber. Commens. lib.111. p.163.

VULFINUS BOETIUS, gente Sarmara, sed literis humanioribus haud parum excultus,t andem Pictaviensis in Gallia Episcopus factus eft. Claruit circa annum DCCCXXX Scripfir Vitam S. Juniani, Abbatis Mariacenfis in Provincia Aquitanica Secunda, quam Godoleno Abbati Nobiliacensi dedicavit, Hanc ex codicibus MSS. S. Juniani Nobiliacenfia erutam Actis fuis Benedictinis inferuit Cl. Mabillonius Ser.I. p. 107. In hoc libello auctor, utpote a fiepe Romana peninis alenne, ut ipfius verbis utar, imperitiam fuam, ingenii tarditatem, & sermonem impolitum, magna anima modestia excusat. Scripsit præterea Hifterian Translationis Reliquiarum S. Juniani Matiacenfis in Nobiliacense Monasterium. Que habetnr apud eundem Mabillonium Sec, IV. Part, L p.430.

ANONYMUS Audor Chronici Fontenelii lerfu, Conobii Fontanellenfis Monachus, claruit sub Imperio Ludovici Pii, forsan circa annum DCCCXXXIII. quippe qui in Anfegifo Abbate definit, Condidit Ecclefiz fuz Chronicoo, iti quo Abbatum fuorum fuccessiones & res gestas pracipue refert. Chronicon istud edidit Lucas Dacherius Spicites. Tom. 111. Exhoc Chronico Vitam Benigni Abbatis deprompfit Mabilionius & in Acta sua Benedictina rejecit Sec. III. Part.I. p.439. Vitam S. Hugonis Roto: magenfis Episcopi ibid.p.495. Vitam S.Wandonis apud eundem Part. II. pag. 130. Auftrulfi stid. Pag. 133.

ERNOLDUS NIGELLUS Abban claruit fab Ludovico Imp. circa annum DCCCXXXIV. Ab Imperatore missus est in exilium, quâ de causă incertum. Ut vero Exilii fui impetraret remissionem,composuit de rebus gestis Imperatoris Ludovici libros IV. carmine Elegiaco, eòque plané non locleganti conscriptos. Extant MSS. Biblioth. Vindob.Cod. Hift. Let. CCXLIX. Procemium , principium & fioem dedit Lambecius Commens. lib. 11. cap. 5. sam. xxv. p. 395. qui totum opus fuo tempore destinavit.

CHRIST OPHORUS Patriarcha Alexandrique, claruit imperante Theophilo Iconomacho, circa ann. DCCCXXXVI, Scripfit Paranelin asceticam & parabolicam de Vita humana, τι εμειώται ε βίο είο, καὶ διε πεῖεν πί-A@- xamenion. locipit, Have ; piè ajanetel , rès MS. Biblioth, Vind.inter Hifferices Ecclefiath Cod.LXIII. num.xviii. fol. 121, apud Neffel, Catal. Part. V. p. 129. Immò noo alius est hic sermo, quam qui Grac.Lat.fub Theophili Alexanoomioe pridem editus eft Par. 1608, Confer Coteler Not ad Moment Tomll p.669,

AUCTOR Anonymus Translationis S. Vin 834 si, Nove Corbeiz Monachus, claruit anno DCCCXXXVI. Scripfit-Historiam Translatio-

Site ix is nis S. Viti Lucini Mirryris è Gallia in Saxo- Laviene didici , qui ei (Ludovico) ecerom & SEC. IX ab Origine Corbeit Nove agit. Hancprintes ex- fui rebus Palarmis, que welt & comperire possis, tulit , fed mutilam & mendis featentem , Hen. Rile couradids. Et p. 414 ubi de infolito quo-Methomias ad finem Annalium PV irichiadi, Ex eo du Chefnius Script.Franc.Tom-HI.Integrano sex MS. Cod. Gladbacensi Mabillonius Sec. Brned IV. Part. I. pag. 513. Audiorem bonz norm agnofcit Mabillonius, fed in aliquibus à vero -aberraffe non diffitetur.

339. ALTFRIDUS Mimigardefordenfis, feu et hodiè vocatur, Monasteriensis Episcopus, Gerfrido in eidem sede successit anno DCCCXXXIX. Obiit anno DCCCXLIX. Translationis Historiam ad an. DCCCXXXIII. Condidit de Vità S. Liudgeri Mimigardefor- Sac. IV. Part I. p. 448. densis apud Westphalos Episcopi primi , libros II. quos notis illustratos, (pramifis multis de Liudgeri Ortu, Baptilmo, Epilcopatu, Ærate & Obitu, variis Actis, ejúlque Scriptis & Mono-. chatu) ediderunt Bollandiani Mart xxvi. Tom. III p.616. Exinde Mabillonius Sec. Benedically. Part. I. p. 15. Endem etiam faculo post annum DCCCLXIV. vixit Anonymus Monachus Werthinenfis, quem Brovverus Othelgrimum Liudgeri focium fuile inspicatur, qui Vitam etiam S. Liudgeri duobus libris feriplit , vel potins Alfridi opus auxit & interpolavit. Hos primus extulit Chrift. Brovverus in Sanfin Germanie. Ex co postremz collectionis Serianz curatores Mari. xxvi. Denique Mabillonius ibid. p. 35.

ERMANRICUS natione Germa 840 Rudolfi Monachi Fuldenfis difcipulus, primi Monachus, deinde Comobii Elevrangeniis in diecefi Augustana Abbas, clarnit circa annum DCCCXL, Scripfit Vitam S. Soli, natione Angli, Monachi & Confessoris in Norico, qui obiit circa annum DCGXL. Edidit Manc Vitam Canifius Antiq. Lell. Tom. IV. Part. II. p. 544. 731. & exinde Mubillonius Sec. Beneditt. 11 L. Part.11. p.429. Ermanrico etiam tribuunt Vitam S. Magni interpolatam; quà de re agit idem Mabillonius Sec. II.ad ann DCLXV. Alius à nostro erat Ermanricus ille , Monachus 'Augienfis, hujus etiam temporis feriptor, quem in Historia Literaria Part. L. ad ann. DCCCL. retulimus. Cujus Epiftolam, feu potius Fragmentum, ex libro de Grammanca ad Grymolcodice Sangallenfi , auctoris ztate feripto, edidit idem Mabillonius Analell, Tom.IV.pag. 319. Cujus subnexam adnorationem Lector contulat.

\$40. bis p. 157. Qua feripfi nique ad tempora Imparii, ibid. p. 118. De his re ita Conft. Manaffes loc. Adiemars nebitifimi & deveriffini Monache re- Citat. p. 97.

dam Cometă agit, qui in Festo Paschali apparuit, Imperatorem fe, utpote rei Aftronomicz peritum, acciviffe ; & de hoc portento con-

fuluific refere. ANONY MUS Auctor Vine S. Ralshildia. claruit circa annum DCCCXL. Scripfit de VItá & Mitaculis S. Balthildis Reginz, dein Monachz Kalensis, sibellos dups. Vitam extulit Mabillonius Sar. Benedell. II. ad an. DCLXXX.

ALPHONSUSIII.cognomento Magnas, Ordoini regis Legioneniis filius , clarelcete ccepit ab anno DCCCXLI, quo juxta Vafauns, vix XIV. annos natus, patri in regno fuccessit, & imperii Hispaniz habenas XLVI annos moderatus est, eth alii regni ejus initium ab anno DCCCLXII, ducunt, & XLVIII annos regnif. fe volunt. Tam Marti quam Mercurio natus erat, pace belloque ex zquo clarus, domi literis excultus, foris Imperii iui jura contra Saracenos fæliciter propugnavit. Extat fub ejus nomine Chromeon Hispania, ab anno DCLXXII. usque ad annum DCCCLXVI. Sebaltiano Episcopo Salmanticensi a multis tribuitur, ic prafertim fide Pelagii Ovetenfis Episcopi, XII. inculi scriptoris; ac proinde sub Sebastiani nomine à Sandovalio in Collèctione fui Chronicorum Hispanorum editum est Pampilone 1685 fet & poste a strid 1634. Verum Alphonso nostro Brenue id vindicat Nicolans Antonius, putranctoritate ipfius Alphonfi in Epistola nuncupatoria ad Sebastianum quendam, huic Chronico oramisa, com aliis argumentis; qua apud ipam videri poliunt Biblioth, Hift.ver. lib. VI. c. 10. p. 362, 363. Meliorem hujus, aliorumque Hispaniz Chronicorum editionem à se expe-Stare nos juffit Card d'Aguirre No.st. Conc. 163. An fidem præftiturns fit vit eminoptiffimus, dies docebit.

METHODIUS Homologera, Patriarcha CP.claruit circa annum DCCCXLII. Prater vide Part opera ejus, de quibus aliba, scripsit Constitutio- p. 375nem de iss qui diverfo medi, & diversa atan , pell dum Abbatem & Archicapellanum ex vetufto abnegarianem coaftam, vel coluntariam , ad fidem Christianam reversuneur. Hanc notulis illuftratam Grace & Latine edidit Jac. Goar. Euchol. Gracer.p.876. Ejuldem tres verfus lambires 2d Theodorum & Theophanem Graptos, tribus illis, quos ad ipfum miferant, responsorios, ex ANONYMUS Auctor Pite Ludivici codice Czfarco evalgavit Cl. Lambecius Com-Pii.circaann.DCCCXL.velnon diu postea cla. ment lib.V.pag.115. Quin & extant apud Const. Partic videur. Scripit Vitam Ludovici Pii Imp. Manall Ches. Compand. Edit. Parf. p. 100. & Caroli M. iilii, qux iuter Scripiures XII. cseca- Cedrch. fib Theophilo Hill. p. 121. & Zonar. nes habetur p. 136. Ad calcem bina ejuidem Tom.III. p.fst. Hi dno fratres, Grapti ided di-Ludovici Praepta, five Concelliones Hilipanis cebantur (ut hoc obiter notem) quia cum in fache adjecte funt. Auctor noster, quilquis suc- causà Imaginum coram Theophilo Imp. prorit. non pauca ex Annalibus Francorum, quos terre fe gererent. Jambos XII. 4 fe conditos, primus edidit P. Pithœus , defumpfaffe videtur. corum frontibus inuri & inferibi julit. Haben-Ætatem finnil prodit, & fidem adftruithis ver- tur Jambi apud Cedren.ubi fupta, p. 321. Zonar,

AC IX. M.DCCC

"Ente val re utrum utyest aille iteins, Kai Turus caty angere aimir laußentiner. Oute ple or the sireres the Situationies. De rid@ uarmuneyager Alfnhammie idejur.

Zican vultu ad ipfa ufque fuperellin notis defermanit ; & verfie l'ambicet ipfis tempreffit ; quar illi notat fronti inuffat non alsièr geftabure , arque de his ante omnia videnda elt ipfius Theodori ad Joannem Episcopum Cyzicenum Epistole, Vica Manip. rerum CP. p. 106. Liber Methodii de Miruculis S. Nicolai Myrha Lyciz Episcopi, habetur Grzce MS, in Biblioth Colbert. Cod. MMCCCCXCIII. Principium, Kashi apac, i Juxur ar parus upsammi. Sed diverso 4 Patriarcha Methodio tribuit L. Allatius Diarr. de Merbed. p.383.

845 P.577.

HINCMARUS Remenfis Archiepifco-Vide Part I. pus, claruir anno DCCCXLV. Scripfit circa annum DCCCLIV. carmen de fouse view, ad Audradum Epifcopum. Cui Epiftolam metri-cam tepofint Andradus. Hac duo opufcula ex MS. codice Floreffenti eruit & evulgavit Caf. Ondin, fi modò is fit Editor , inter Veseram aliquot Opufenta Sacru L. Bat. 1692 8ve.

\$46.

ANONYMUS Auctor Translationis S. Gregenii claruit anno DCCCXLVI, Scripfit, qui rei gestæ interfuir, Auctor nofter Historiam Translationis Reliquiatum cujufdam Greonii Martyris, in Majus Monasterium in Gallia, quam ediderunt Bollandiani in menfe Marus, Inde defumpfit Mabillonius Sac. Benedid.IV. Part.I. p. 191. S AB AS Vitz instituto Monachus, quo ve-

rò loci vixerit , incertum, claruir circa annum

DCCCXLVI. Conferiplic historiam vitz, rerum gestarum , & miraculorum S. Isuavicii Anachoretz & Abbatis , qui ex Bithyniz pago Marycaro ad Borealem partem paludis Apolla-niadis fito, anno DCCLXXIX. oriundus erat. & anno DCCCXLVI. ztatis CXV. obiife dicitur. Extat Grac. MS. hac historia Biblioth. Vindeb, Cod. Hift. V. num. v. fol. 32. p.2. diverfa plane ab Actis illis & Simeone Metaphraste onscriptis , que Surius Novembr. iv. Latine edidit , & quorum Leo Allatius Diatr.de Scrips. Simeen, non femel meminit.

847. P-579-

RABANUS MAURUS gente Fran-Videpart I, cus, Archiepifcopus Moguntinus, elaruit anno DCCCXLVII. Epiftolam ejus ad Egilonem de Encherofia, tanquam depetditam, Hift. Liser. Part.I. p.380. meritò doluimus. Verum in vetufto codice Gemblacensi, inter varios de inchariftia Tractatus occurrit Anonymus fub boc titulo ; Dillu cujufdam Sapientie de Corpore & Sanguine Domini adverfu Rusbertum. In hoc Opulculo intendir (verbis utor Cl. Mabillo-nii) adversus Paschasium; unum, corpus Eumin) adverfus Pafchafum; unum, corpus Eu-charificiam non eife prorfus idem quod natum ex Virgine; alterum, Christium non toties pa-fachus anno DCCL Oblit an DCCLXXIV. ti quocies Miffarum Solennia celebrantur. Scripfit S. Faronia Epifcopi Meldenfis Vitarr PARS II.

Hunc libelium ex codice Gemblacensi nobis SEC IX al exhibet Mabillonius, Sac. Benedill. IV. Part. II. As. DCCC. p. 591. Nec alium ipie purat quam Epiftolam Ra-

bani ad Egilonem Abbatem , cujus in Epiftola ad Heribaldum Rabanus iple meminit. Rationes, quas pro fententia fua fundamento ponit, hac redeunt ; primo, quod Herigerus qui hunc librum legerar, de hac quaftione loquens, duos tantum adversarios, scilicet Rabanum & Ratramnum opponat Palchalio, Anonymum noftrum neutiquam pratermiffurus e fi atius à Rabano fuiffet. Secundo Anonymi ztas cum ztate Rabani apprime congruit; scripsit quippe fervente controversia Palchasiana, caque adhuc recens excitată de triplici Christi corpore, Terriò, Herigero fuiffe non pardm veruftiorem arguit, quòd ex co multa transfulit Herigerus in libellam fuum. Qui proinde in codice Gemblacensi , cum anonymo nostro conjungitur, Quartò, Scriplit Anonymus nofter anre Bulgarum conversionem, que Nicolao I. Pontifice facta eft; Rabanus verò iftius temporis aqualis, biennio decessit ante Nicolai I. Pontificatum. fub one Bulgares ad fidem Christi accellise confrat. Nec obitat good hoc Opufculum vulgaribus Epiftolarum formulis fir destitutum a com he fortalse 4 Librariis detracte fint, ut in aliis etiam evenit, immò etiam in ipfius Herigeri libello,qui tamen ab aliss Epifiela appellator. Hec pluribus diducit & confirmat tum in Adresamene pravia, tum in Prafacione generali ad hune Tomum, Ser. IV. com. lvii.lviii. lix. lx. Nihilominds fententiam fuam, hisce argumentis firmat am, eruditorum iudicio labens fubmittit vir apprime candidus atque eruditus Ac proinde nos rem in medio relinquimus, eruditorum judicio expendendam. Monendus est Lector inter Rabani opera haberi sub ejus nomine ampliffemos in Poururenchum Commentaries; nempe in Genefie I. IV. in Exedum I. IV. in Louisicum I.VII in Deuteronomium I. IV. Soli veto Commencerio in Genefia Rabani postri funt. Reliqui Walafrido Strabo Rabani discipulo potiùs tribuendi, qui in iis , que ex Preceptoris fui ore hauferat, proprias expositiones compilavit. Liquet id ex Cod. MS. in Bibliotheca Collegii Novi apud Oxonienfes, ubi Przfat. in Exodum hac habentur verba; In Genefin Cemmensarios edidio ipfe per fe,quu fequoutur Exposi-tiones in IV. libros Moysis proficifeumerà Strabo, eine difcipulo ani Mariffri fui diffu fideliger annosavir. Inde, in codice MS. Collegii Baliolenfis, habetut Rabawa faper Genefin fine Commenta-

AUCTOR Visa S. Remacli , Monachus Stabuleniis, clatuit imperante Lothario circa annum DCCCL Scriplit de Virà & Miraculis S. Remacli Epilcopi Trajecteniis, qui obiit circa annum DCLXIV. Opus illud primus evulgavit Joan. Mabillonius Sac. Benedill. II. pagin. 488.

riis in religuos Pentateuchi libros.

HILDEGARIUS natione Gallus, pri-

SR IX.ab CXXXI. Capitula continentem; quamex co- liquit Vitam S. Anfelmi Nonantulani in Italia SRC IX.ab An DCCC. dice MS. S. Faronis in Suburbio Meldonfi in . Abbatia primi, qui-Monasterium illud contidit An DCCC. lucem protraxit Joan, Mabiltonius Sas. Bent. anno DCCL in coque quinquaginta ferè annoa dia. II. p. 606.

AUCTOR Vice S. Chlodulf, circa annue DCCCL. claruisse videtur, eth nulla certatemporis nora ejus ztas fignari poceft. Literis con fignavit Vitam S. Chlodulfi Metrentis Episcopi, anno CCXCVI. demortui, quam ex MS. cod. Chefniano publici juris fecit Joan. Mabillonius Sac. Benedill. 11, p. 1043.

. AUCTOR Pite S. Marculf vixit , fiqu 850. conjectura locus dandus fit, circa medium hu jus Seculi , anno DCCCL, certè ante Caroli Simplicis atatem, ut recte notat Mabillon Scripfir is, quisquis fuit, Vitam S. Marculfi Abbatis Nantuenfia , (locus is erat apud Baiocenies, in Provincià Lugdanensi secundà, ubi iple Marculfus Monasterium condidit.) Extat hac Vita', sed stylo paulam immutato, apud Sur. Maii. i. Sed ex Codd MSS, stylo suo restitutam edidit Mabillonius A.C. Benedict. Sac.I.

ALMANNUS, Monachus Altovillarenfis, claruir circa annum DCCCL. In lireras mifit Vitam S. Sindulfi Confessoris apud Remos, ram ex MSS, codicibns Monafteriorum S. Theoderici Remenfis,& Altovillarenfis,primus extulir Joan. Mabillonius Sac. Benedict. Lp.368. Præter Sindulfi Vitam, ntemorar eriam Sige.
*De Serige. bertus * Gemblacenfis ab Almanso noftro

Reck. s. (cripta, Vitam S.N. vardi Archiepifcopi Remen-fis, Vitam Helena Regina , & Translationem ejufdem 4 Roma ad Comobium Alrovillarenfe, Et quia, inquit, fee tempere , Francia à Normannis vaffabatur, exemplo Hieremia Prophett, defolatienem Francia & fui Cambii , quadruplici planxis Alphabere.

RUDOLPHUS, natione Germanus, Con-\$50. nobii Fuldenfis Presbyter & Monachua, vir pro Saculi quo vixir statu admodum eruditus.Poeta & Historicus insignis , claruit circa annum DCCCL Obiit viii. Idus Mariii anno DCCCLXXV.vel fequente. Juffa Rabani Mau-ri Abbatis fui, compositit Vitam S Lioba Vitginis Bilchotheimentis in Germania Abbariffa, que extat apud Surium Sept. xxviii. & Mabillonium Sac. Benedia III. Part. II. p. 145. Vitam etiam Praceproris fui Babani Mauri , Abbatia Fuldenfis & Archiepifcopi Moguntini, qua Rabani operibus pramifia eft. Habetur irem apud Bollandum Febr. iv. Tom Lp.500 ubi multa de iplis Actis, de patrià, nominibus, studiorum loco, rempore, foclis, discipulis Episcopis & Abbatibus, atare & scriptis, conciliis, obina, & veneratione à doctifimis editoribus pra-mittuntur. Edidir denique Joan Mabillon. Sec. Beneditt. IV. Part.II. pag 1-

ANONYMUS Pise S. Asfelmi auctor, quòd à Scriptore Seculi IX. eitesur , esrca medium hujus Szculi , anno circiter DCCCL fi mum. i. fol. a. son paulò antea, claruide judicatur. Post se re-

vixit. Primus cam eruir Ferd Ughellus Ital, Sagr. Tom. IL col. 101. Fragments quadam Bol landiani Mart. Hi. integram ex Ughello Mabillonius Sac, Benedott. IV. Part, 111.

AUCTOR Anonymus Pire S. PVillelmi circa annum DCCCL, claruiffe videtur, Certe iplum, quem Auctorem fanè graveni vocat, non modò ante Szculom XI. vixille conficir Mabillonius, sed & verifimile effe, haud longe post Willelmi obitum , qui discelle eirca annum DCCCXII. cnjus res gestas quafi restis oenlatus commemorat, elaruiffe. Scripfit Vitam S. Willelmi, Dueis Gellonenfis in Gallia, Monachi & Confessoris , quam primos in lucem edidir Car. Scengelius Aug Find. 1611. deinde Mabillonius Sec. Beneditt. IV. Part. I. p. 70. Exhibet etism idem Mabillonius Anonymi eujusdam Monachi Gellonenfis Ilbellum de Miraculis S. Willelmi ibid. Part. II. pag. 556. an verò fit e justem auctoris, mihi haud fatis conflat.

AUCTOR Anonymus, Monachus Prumienfia, claruit anno DCCCLIII. Scripfit rei gefte teftis oculatos , Hiftoriam Translationis Reliquiarum SS. Martyrum Chryfanti & Darin, ex Urbe Roma in Galliam. Hanc , quam nonnulli Wandalberti elle fuspicantur, ex veterrimo codice Remigiano eruit Joan. Mabillonins Sat. Benediff. IV. Part.1. p. 611.

PHOTIUS, deposito Ignatio, Patriarcha CP. conflitutes eff anno DCCGLVIII. è vivis Vid Part. L excellit paulò post annum DCCCLXXXVL p. 137. Post tot de Photio scriptisque ejus alibi dica, pauca funt, cáque de Arixbirse, que notanda reftant.

Liber de Epifcopis & Metropolicis, alifque arftionibus contra Romanos., five Latinos, ex Scriptis Synodicis & Historicis collectus & decem questionibus diftinctus. Incipir hoe modo , Epiragest. Er mulus Quintilas menenyirm el Pagues a Dersyne, &c. Extat MN. Bi-blioth. Vind. Cod. 7 heel, XIX. sum. ii. fol. 214-P.2. God. CLXXXIV. num.ix fol.51. Hujus operis proculdubit pars off Interrogatio illa & Re-Benfingurbu Antificiba propier berefin danneeu, ili qui ab illu ordinati fuerant, nulum damnum paffi fiet, que habetur ibid. Cod. Hift. XXXIV. num. xxvii. fot, 358. Vide Lambec, Comm lid III p.105, 159, Idem opus, ni fallor, habetur Grace in Bibliotheca Bodleiana inter codicea Beret.ienes num. xci. & Cod. C X C V I. fol. 7. pag. 2-

Episeme Allerum Conciliorum VII, Generalinus. Cujus initium, Asuyudes in ulacerat inat yes Tuest. X 1 X. num. iii. fol. 116. diversum , ut videtur, ab co quod editum habemus Opu

. Liber de voluntazibm in Chrifto qua vocantu Monachus Nonantuleniis, tum ex flylo, tum guemica, Latine in Stuartii Anctuario editus, P-417. habetur Grace MS. ubi fuprá Ced. XXL Symagma Cassnam,fire Index Materiarti que

sac-tx.sb continentur LXXX. Canonibus illis qui dicun-An DCCC. rue SS. Apoltolorum. Principium, sanie a Rael

Zogormine Emerimus, ngl mora zogolovier Enleuswir. Majoris Operis pars videtur , a Nomocanone penitus diverfa. Extat Grzee MS. shid. Cod. Hift. VILnum Xi fol. 17. p. z. Cod. LVI. num.ii.fol.2.habentur Canones integri, anonymi cujuldam antiqui Scholializ Grzei annotationibus marginalibus & interlineacibus Illufirati. An verò hac Scholia Photium nostrum au-Gorem habeant, mihi non constat. Vide Lambec, Cemmen lib VIII p.471.

Symbolum fides, compositum pro iis qui ordi-pandi sunt Episcopi, files se ses Gair marien musinggings, &c. MS. shed. Cod. est. Vll. num; Exxiii, fol. 141

Annerano, live Tractatus brevis bifleriem de Patriarchis fede fina injufte putfer, MS. sbid. Ced. LXX.num.v.fol.31 p.1.alterius cujuldam operis forfan Smerraeuenne

Disputatio compendiaria de processione Spiritui S. A jolo Parre, capitularimenferipea, & ad quendamen Latinis miffa, Incipit, Tie inus araquile ? be Appareie Tedertur In & ayine Tual & die tira-yen airia, Tre più egi fine par & ? Rarios, Ta Thedual 9 frant + Tile , &c. Ms. ibid. Cod. Theod. CLXVIII.num. xxiii. fol. 15. p.a Eundem etiam Tractatum recenfet L. Ailatius de cesfenf, Orient, & Occident lib. Il-cap 6-num.vi. col. 175. In eidem Bibliotheci excerpta varia ex Photii scriptis hine inde desumpta habentury nempe Cod Thest. X L. nous lxiii fol. 138.p. 2. de Proceffione Spirities S. ex felo Patre, non aucem. etiam ex Filie ; num.lxxxi. adverfin leensmaches & Panliei anes ; Cod.C.CXXIV.num. v.fol.166. p.1. de differencia inter farras imagenes asque sáela.

Excerpta ex Historicis & Scriptoribus profanissiciens, lubens pratermitto. Notet Lettor, me hac loco in citandis illustritima Bibliothe cz Vindobonensis codicibus dispositionem Netfelianam ubique fequi.

Traitaum de Al anichau, cujus priores libri Manichzilmi hitloriam, posteriores refutatio-nem exhibent. Opus abiabers pends D.Hinckelmanuum,in Gymnafio Hamburgenfi Profefforem, qui, at Liplia ab amicis accepi , prelo illud parat, & Laxici etiam Photiani editionem meditatur. An verò Lexicon illud MS.in Bibliotheca Mart.Gudii unquam exititit (ut vulgari fumă totics accepimus) dubitare video erudi-tiflimos Actorum Lipfieni, Conditores ann. 1696.menle 7an. p. 38. Sed humanis nuper ereptus eft doctifimus Hinckelmannus, cum cujus morte vercor ne tractatuum Photianorum edi-

Traitaim de Proceffiene Sperieus S. & priori diversus. Principlum 'Es nellaic pir sirm el ba χει πολυείχεις terns pales: λίγους,&C. Extat MS. in codice Vacicano, olim Palatino,telle L. Allatio de confinf Orient & Occident lib. 11-cap. 6. nom. iv qui tradatam luculenriffimum vocat,iliumue Metrophani Smyrnenfi, Photio aquali, quandoque tribui dicit,vt in Metrophese infra nota-

Amphilechia fic dicta, non quod ab Amphilochio feripta funt, multo minis ex veteris Illius Amphilochil teonientis operibus (quod puta- DCGCLX. Condidit de Miraculis S. Richarit PARS' IL

vie Combelifius) collecta; fed quod responsa see IX.16 funt ad CCCXIII. dubia , que Amphilochius An. DCCC.

Metropolita Cyzicenns, botti amicus & fami. liaris, ei proposucrat. De hoc opere ita L.Allatins confe of Orient & Occadent. lib. 11. cap. 62 num.iv.col.576. Oper off varian , & untieptice. erndniene plenam, Theologis & Scriptura Eupefireribus maxime neceffariam , coque mager ampletiendum, qued uen olebi, quam en Varscana, nune pofiremiem ex libres Lollianit . fub Urbano VIII. invellum and opfe friem , exter. Additque fe fedula inquisitione per Italians & extra Italians, ubi libri MSS affervantur , illud indagaile; tamen alicui vel de nomine quidem notum, haud invenire potuille; capita quedam hinc inde roperiri,nufquam opus integrum. Sed falfos erat vir eruditus . & in his pracipue versatiffimus, cum in quibuldam Gallix Bibliothecis, luppreffo licet Photii nomine. Latinis auribus oculifque minesgrato, extare dicitur. Ex Amphilochiis cap-27 refponsiosem nempe ad hanc our ftionem, agram humanicas Christi Dissustan unita , eireumseripea fu, an incircumseripia ? Gene: Lat. profert Combefilius ad calcem operum Amphilochii p. 1216. falloque Amphilochio Iconiensi ascribit, alii alia. Et nullus aubito Epistolas Photii ad Amphilochium Cyzicenum, nempe Epift.CXXXVII.p.100 CLXII.p.111.CLXIII. p-119-& forfan ad alios alias, præftantiffini hujas operis partem elic.

Epolisia Photii at Zathariam Armenia Patriarebam, quà Concilii Chalcedonenfis canfam pluribus argumentis strenuè agit, exta: MS, apud Armenos, ex qua plura hinc liide profert Clem. Galanus Concelias. Berlef. Arm. Part. 11. Tom. 1. Quaff. 15. 4 p. 18. alia Quaff. 111. 6 METROPHANES Smyrngorum Me-

tropolisa, claruit circa annum DCCCLVIII. Vid. Part A Extat Opus el + f ayar Ibduar@ wingu- 1.142. year, de Sperien Santio disceptina er ana, ne evemadmedien Filine en felo Parre, sea & Spiritus Santtur ex fela , eademque caura procedit , decine tomen Filis effe, sangram qui ille confubfi antialis eft, of ab se minum. Principium, Es marit pie sien al largen monercus temperatus reput his sopre naturatus. Hoc opus Metrophani diferte tribnunt antiquiffinus codex MS. olim Palatinus nam ccavi. Vindobonensis Theel. CCXLIX, nom viii. fol. 79. Ubi amolum hajus libri sonume punns de processone Spiritus S.ex folo Parte habetur. Non defant interim alii codices MSS, qui illud Photio afctibunt; utri verò adjudicandum fit, la medio relinquit L'Allatius de confenf. Orient. & Occident. lib. Il. cap. 6. nam. iv. col. 575. In codem Codice Pa-latino num.ii.iii. iv. habenur cjuidem Metto-

phanis de recess exerci Manis berrene berre fi brenis & luculenta parratio t ex divertis cen-

tra enfdem Manichers bemiliu excerpia; cen-

era Manisbaerum reient prognatum errorem fe-cunda Editi- ad Antonium Metropolitam Cycl-

comm. Vide Poffevin in Append p.81,

ANONYMUS de Miraentie S. Richarit \$6m2 Scriptor, Mona hus Centulenfis, claruit anno 0 4

Sæculum Photianum.

SAC IX.ab Abbatis Centulealis, libros II, in quorum al An DCGC. fe ea tantim referre que ipfe viderat , diferte eradit. Hos ex codicibus MSS. Centulenfi & Compendiensi edidit in lucem Joan. Mabillonius Sac. Benedich 11 p.113.

164

ANONYMUS Monachus , Fine Lessfre-260. di auctor, claruit circa annum DCCCLX. In literas retulit Vitam & res geftas L. Leutfredi Madriacenfis in Nenftril Abbatis, qui deceffit circa ann.DCCXXXVIII. Extat hac Vita apud Surium / ss. xxi, & ad variòs codices MSS recognita apud Mabillonium Sec. Bened, III. Part.I.

ANONYMUS Fire S. Harlindis suftor, claruit post medium Sæculum I X. circa annum D C C C L X. etfi de verà ejas ætate haud adeò securi sumus. Scripsit Vitam SS. Hari dis,ejúsque fororis Reinulz, Eikenfiam in Belio Abbatiffarum, quam post Bollandum, edidit Joan Mabillonius Ser, Benediff, 111. Part. L. P. 654

ISO origine forfan Germanus, Comobii Sancti-Gallenfis Monachus, claruit circa annum DCCCLX Obiit anno DCCCLXXLScripfit de Translationibus & Miraculis S. Ormari libros duos,qui extant apud Goldaltum Seripe-Rer Ale-men Tom 11. & apud Mabillonium Sec. Benediti. IIL Part. II. p. 1610. Addit Goldaftus in Prafatione, compositife illum Lexites Latinum, ex veteribus Gloffariis collectum, quod in Biblioth-Cathedrali MS affervatur.

ERMENTARIUS Comobii Herienfis 63. in Infula Herio apud Piftones fiti, Abbas, claruit-circa annum DCCCLXIII Hiftoriam condidit, libris duobus . Tranflationis S.Filiberti Abbatis.ex Monasterio Heriensi, in varia subinde loca , ob frequentes Normannorum irtuptiones deportati.Quotum penè omnium Ermentarius tellis erat oculatus. Hos libellos, ad MSS.codices recognitos post Chiffletium in Historia Tre-nerchiensi, edidit Ioan. Mabillonius Sac, Benedid.IV.Part.Lp-537.

REMBERTUS, natione Germanus, no væ Corbeiæ Monachus, Anfcharii difcipulus, cui anno DCCCLXV, in fede Hammaburgenfi & Bremensi successit, obiit an. DCCCLXXXVII. Commist literis S. Anscharii , Hammaburgensis & Bremensis Archiepiscopi, Septentrionalsum regionum Apoltoll, cui admodim crat familiaris, Vitam, quam post Philippum Cafa-rem,& Joan Bollandom Fibruar, Ille ad MSS. ices Corbeiz veteris recognovit, & Actia fuis Benedictinis inferuit Joan. Mabillonius Sae, Renedict IV. Part II.p. 75. Cul etiam Gualdonis Monachi Corbeienfis, qui claruit anno ML. przfationem prolixam, & operis metrici de Vità Anscharii specimen subjecit , sed utrumque opus integrum pridem ediderat, notifque illuftraverat P. Lambecius ad calcem Originum Hamburgenf, Tom. I. Hamburg. 867.

Archiepiscopus , claruit anno DCCCLXVII. SEC.1X. Opusculum ejus XXV. de Filio inceria contra an DGCC. Saracenos, Latine tantum in vulgatis habetur, Grzcevero & Latine edidit Joan. Cotelerius Nes.ia lib.V. Cenit. Apoft.p.117.

O D O, natione Gallus, primim Monachus, 260. deinde Abbas Glannafolienfis & Folfatenfis, clarust anno DCCCLXIX.Historiam condidio de Translatione S, Mauri Abbatis in Fossatenfe Monafterium in agro Parificufi, Adelmono diacono dicaram. In quà etiam de everfione & instauratione Monasterii Glannatoliensis agitur.Hanc ediderunt Jacobus Brolius, Joan.Bollandus,demum Mabillonina Sec. Beneditt. IV. Part II pass.

ANASTASIUS, ortu, ut videtut, Romanus, certe in eadem urbe Presbyter & Biblio- Vide Part. L. thecarius , claruit ab anno DCLCLXX, Da p.lps. quo cum in priori hujus operis parte , ad anam DOCCLXX breviter nints, nec faths dictincte dictum fit, pleniùs jam atque accuratius agendum erst. Eruditis inter fe parum convenet, idémne fuerit Anattalius, Cardinalir qui dicitur,& Bibliothecarius, cujus tot egregia habemus monumenta. Què res hac clarior apertrorque fiat, videndum primò quifnam erat Anastaffes Cardinalis ; deinde utrum is idem erat oum Bibliothecario. Anaftafii Cardinalis res gestas ex Annalibus Bertinianis, Actisque Syno-di Romanz sub Leone IV. habitz, ab Hoste-nio primum publicatis, exinde in Labbeanam Conciliorum editionem translatis, compendio describemus. Pates ei eras Arsenius , ptopter opes & potentiam magni apud Romanos pominis , de quo Annales Bertiniani ad ann. DCCCLXVIIL Arfenius ad Ludevicum Imp.pergent in Benevencum infirmitate cerripitur, & thefaurum fumm in manus Ingelberga Imperacriess committent,dont dicebatur eum Demenibut cenfabulans fine communione abit in locum famm bratrem habuit Eleutherium, multis magnifque vitiisinfamem-qui Anaftafii * confilio, Leonis Pa- * Anast ub pæ antehåc uxorem, ejúsque filiam, quam alii Syn. Rom. desponsaram dolo deceperat & conflupraverat, apad Holft, interfecit. Unde anno DCCCLXVIII. petente Col H. Son. Leone Papa, a Judicibus, quos eo fine mifit Im- P. 145perator, ad mortem damnatus eft. Ipfe Anaftaus anno circiter DCCCXLVIILa Leone † IV. † Act, bid Presbyter titulo S. Marcelli ordinatus eft. Pres- P.10a, alib bycer, anquit, cardinis neftri, quem nes in Titule B.

Marcelle, Martyrie atque Pentificie, ordinafa est, ut in ea curanda, tanquam janua in cardine suo, continuò versaretur, inde vulgò Cardinalis dictos. Veròm cardinem fisum mox deferuit Anastasius,& relical Roma, in regione Aquileiensi per biennium latitabat † , & ad duo † Act. Bie etiamfi Concilia vocatus , comparere noluit, p-132 Auss Unde a Leone Papa, & Synodo LXXV. Epifco-porum anno CCCCL. Decembr. xvi. Rome habita, Communione privatus est. Anno DCCCLIII. Maii xxix,Leo tunc Ravenne * , in Ecclefii S. *AO,Ma; Vitalis Synodum habuit, ad quam Anaftafium, P.103,142ab Ecclefil ful jam integto quinquennio abfen-tem, iterum vocar Sed cum latebras adhuc flu-

diose quaretes, quin ace ipfius Imperatoris Le-

Vld, Partil THEQDORUS ABUCARA, Cariz

SEC IV as gari qui conc aderant, le homiaem invenire poldo. D. . C. to affirmarent, Leo answente Synodes anathema-

ris lententiani in jolum tulit. Meule James die nix.Romam rediit Pontifex, ibique in Ecclefià B.Petrisententiam in Anastasium latam publi-† 16.p.105.

eavit † tre que Episcopos ad illum jam Clusii commorantem destinavit .qui cum ad generalem Synodum Rome Novembe. x# habendam, tum coram, tum feriptis literis, citatent , Deamig,viii.Romz *, in civitate nova, Lessiani * Act ibid. P-101,500. dicti. in Ecclefia B. Petri , Synodus congregata eft In qu'à caufa Anastatiana plenissime agit atur,

& cum poit tot Synodales admonitiones , tot excommunicationes, neque ad vyuodum venire-negue ad Ecclefiam fuam post tot annorum absentiam redire voluit, proinde judicio Syundali ob stuteam sua audaciam merito deposicos estat omni Sacerdotali honore penitus privatus, Cui fentencia Epifcopi LXVII Presbyteri

1. XX. Diaconi VI. fubicripierunt. In Ecclefia ubi habitum eit hoc Concilium, imaginem hujus Synodi pingi fecit Leo, in cujus parte dextra Metallist feutentiam + quam in Analtatium in Synodo Romana anuo DCCCL tulerat, feribi julit; in pa18,8: parce finiftrà fententiam Synodalem, que hac joso muo Mai xxix,in enndem lata est. Deni-

que fipet valvas argenteas, fententiam in hic ipla Syando jam prolatam. Anno DCCCLV. Julis xvii. Leo diem elsufit extremum. Quo mortuo, Anaftaffus è tenebtis crumpens, & fzculari potentià annatus, in Ecclefiam B. Petri aulunefario, excommunicatus licet, intravit, & veneranda Synodi picturam etalic & deliruxit, Adversus quemeo quòd alcioca se petens inquis Adrianus Papa, quod fibi totiès interdictum fuerae temere ufurpavit, ac vetitum locum confcendit , fatis nostra Ecclesia murmaravit & murmurat. O.lobe.i. In federn Pontificalem evotus eft Benedictus qui Anaftafium, Sacerdotalibus veitiment is expoliatum, ad laicam communionem redegit Synodique picturam, quam site destruxerat, restaurayit. Ann.DCCCLVIII. Martis x. moritur Benedictus, cui Martis die xvi (occessit Nicolaus I, Iple Anastasium tecepille videtur *. Anno DCCCLXVII. Navembr.

xil, mortuo Nicalao, post dies octo electus est Adrianus II. qui max in exordio ordinationis fore (ut telerunt Annales B reiniani) Anaftafrom Romana Ecclefia Bibliothecarium con-Bituit, qui anno sequenti Adriani Epitolam XI. confermit, Sed gratiam, quam confecutus eft, non diu tennit. Quippe anno DCCCLXVIII. The 145 Ollobr.xii. coram Adriano † apud S. Praxedem politus, & renovatis prioribus, altifque longé gravissimes criminibus ei objectis, iple anà cum omnibus fautoribus, qui cum eo locutione, cibo, potáve communicaverint, anathemati fubjicitur, donec de omnibus quibus impetitur, coram Synodo rationem reddat His non obstantibus, in gratiam mox redittle viderur. Anno enim fequenti (fi modò idem se qui Bibliothecarius) und cum Suppone & Everhardo Comitibus, Ludovici Imp. Legaris, Coultantinopolim miffus eft, ibique Concilii (ut vocatur) Occumenici

VIII duabus ultimis Actionibus interfuit. Anno

DCCCLXXI.una cum Cafario Abbate, Neapo-

lim in causă Athanalii Epifcopi Neapolitani ab

Adriano Papi delegatut, abi clerum populum-

se contumacem excommunicationi fubjecit, S.E.C.IX.ab Mortno Adriano Neuxxv.anno DCCCLXXII, An DCCC,

die Decembrie xiv. Joannes VIII Papa ordinatus cit qui Anaftabum nottrum Bibliochecarii munere iterum cohonestavit, ejúsque oper à inseribendis Epiftolis ulus est. Unde Joannis Epiftola 314. Januar. v. anno DCCCLXXXVI. (cripta, alizque forfan ipfum auctorem agnofeunt. Hujus Joannis jufu, agno circiter DCCCLXXVII. Concilii VII. Occumenici Acta, que ex Orienteredux fecum detulerat, è Graco in Latinum sermonem transfulit,ut ex veteri codice MS.luculentèr oftendit CLPapebrochius †. Quousque † Catal.

post hzcvixerit, nou ulque adeo conflat;ad an. Rom.l'onnum tamen DCCCLXXXVII.vitam protraxific tif-p-144.

Notes Lector posteriora hac que de Anastasio retulimus Bibliothecario certo esfe tribuenda,zu Cardinali tub Judice tis eft.Reftat igitur ut paucis dilquiramos,nrmus Cardinalis & Bibliothecarius, unus idemque fuerit Analialius. Lundem cenfert Vollius *, Lan beeins +, Sagit. * De Hift. tarius ", alu.Diverfum faciont Labbeus, Ciam- Laclib. H.c. pinus, &c. Pto Vollio facit, quod uterque erat (Comment Ecclefiz Romanz Presbyter, uterque Biblio- i Vill.p.1.1 thecarius , oterque elidem tempellare vixit, & " Introd. in sildem Pontificibus ministravit. Vostom interim Hist Eccles. ejulque sequaces erroris arguit Labbeus † quòd capa n.iu, duos hos Anaflatios perperam confuderint. De Script, Quod gratis quidem sb eo dicitor, nulli ratio- Ecel. Tomne reddità, adducto nullo vetuffatts teftimo- 19.69, nio. Non alia litem hanc dirimendi commodiot mihi videtur ratio, quam fi paulisper investigemus quousque in describendis Pontificum Romanorum vitis procefferit Anastasius In Nicolao I definife communis fere eruditorum fententia,quam & ipic Volius amplectitur. Dociilfimus Ciampinus , quo nemo Libri Penuficalu examen accuratius instituit, postquam regulas qualdam criticas tradidifiet, quibus cettior de Scriptoris alscujus ítylo ceniura ferri posier, Pontificalts libes flylum fub examen revocat *, * Exam lib. iflumque diverfos ptæter Ansftafiam auctores Ponti Rom. habunic oftendie. Concludie † tandem , Anafla. 1681, 411. flummon nili Gregorii IV. Sergii II. Leonis IV. V. V. Benedicts 111.5: Nicolat I. vitas elucubride;cx. + Sed, XL teras, que Gregorium precedunt & Nicolaum 9 105, fequentur, ab altis anctoribus confectas fuille. Hæc fi fea fint, nultus dobito divertos fuitle Anastalios nostros, hoc pracipuè argamento ductus quod tum in vitá Leonis IV. tum Benedict. III. Depositionis Anastasiana historia differté traditur,illumque canonice fuiffe depositum liquido affirmatur, idque iiidem pene verbis que in ipfius Romanz Actis fub Leone IV. habentur. Quod omni prorsus probabilitate caret, Anzstafium Cardinalem de se referre voluisse. Et un

liberté dicamidiversom videtur utriusque inge-

num, mores diverh. Interim non est diffinip-

landam, non deesse vitos impense eruditos, qui

Anaflatium in condendis Pontificum vitis illas

parces tenuific negant. In his off Floray, Martinetlas, vir multz cruditionis, in Bibliotheci

Vaticani pluribus annis scriptoris muncre fun-

Gus, libro de Roma ex Ethnica facra p. 409.

Cujus decem vel undecim rationes p10 hic cau- *5ch, Tp1; Esrecenter Campinus *. Nec ab fac opinione †Deforce for abludit e was Ceffrients † notter , afferens te nani pas fidia

SECIX ab nihil quicquam hactenus vidiffe, quod Anafta-An.DCCC. fium hujus libri auctorem fuife doceat, prztet citulum in aliquibus MSS. & fanè pancis, inventum. Nec Bibliothecarium illum tale opus

edidiffe à quoquam ante Saculum XIV. vel XV. perhiberi. De quo viderint Eruditi. Ut ut fit, erat Anastalius Bibliothecarius fupra communem fui (zculi fortem eruditus, Grzce pariter ac Latine doctifimus, & Conftantinopoli diu verfatus, Grzcorum Bibliothecas fedulò excufferat , & monumenta undiqu conquilivit, in rebus agendis experientialimus, ingenio subdolus & subtilis, ad disputandum & scribendum promptus & paratus, Curiz Romanz, prout res ferebat, Advocatus dicam an Maneiprim? In cujus gratiam omnia trahebat. Cujus caufam nemo novit accu-

ratius, agebat fortius De scriptis Anastasii non opus estut jam agamus, cum de iis fatis fuo loco actum fit. Id uni cum monendum restat , quod Vita Joannis VIII. quam ex codice MS. protulit Papebro-chins, nos docet, Anastasium prater alia, S.Petri Alexandrini Archiepiscopi Vitam . & Pasfionem S.Acacii, fociorumque ejus, de Grzco in Latinum translulisse. An versiones ejus bodiè

fuperfint, non comperi,

A U C T O R Anonymus, S. Dionyfii Monachus, claruit fub Carolo Calvo circa annum DCCCLXX.Rogatu Samuelis Monachi Dionyfiani condidit de Virintibus & Miraculis S.: Dionyfii Arcopagita, Socierumque ojus libres tres, quos ex codicibus MSS.Dionyliano & Victorio extulir Joan Mabillonius Sec. Bomdell. 111. Part.Il. p.343-

OTFRIDUS,natione Germanus,Rabani \$7C

Mauri discipulus , Comobii Wissenburgensis ex ordine Benedictino Monachus , claruit anno DCCCLXX, Scripfit multa 12m metro, quam " De Stript prosi. De co hzc Trithemius " ; Exemple Carefolustieca li Imperatoris magni , conains eft barbariem lingue Tentonica advernia Grammaticales reducero Qued & exparto perfecit. Unde oa que patriofermone conferipfit , non facile moftra atate lege & ourellige pofinet essam ab homine quantum cunque Tentonica lingua perita. Scripfit volumen Evangeliorum. antiquis rhy: hmis Theotifcis compositum, & in quinque libros divilum, quod Lindberto Archiepiscopo Moguntino dedicavit. Edidit hoc opus, led ex codice mutilo & vitiolo, Flaccus IIlyricus Bahl, 1571. 800. Verum longe auctior & integrior est codex MS. Cafareus Cod. Theel. Lat. DXXIV. ex quo Prafationem Latinam benè longam, variáque iplius operis (pecimina, præsertim prolixum Fragmentum quod in Flacciana editione desidetatur, profert, & plurima de ipio opere congessit Lambecius Comm II.c.5.n.xxxiv.p.415 &c. Extant pretered in codice Cefareo etiam Orfrida Homilia Theorifeais Evangelia; Paraphrafis Theorife a in Camica Ifaia, E cenia erc.in Orationem Dominicam , in Canticum Zacharia, B Virginia, & in Symbolum S Athanafii.de quibus videndus Lambecius ibid p.460. qui Plalmi primi acque Orationis Dominica paraphrafin, prout in ipio codice contextui in-termixta eff, lubjungit.

MICHAEL Monachus ; Ecclefiz CP. SEC-IX.ab Presbyter, claruit anno DCCCLXXVIII. Ex- An, DCCC. tant hac ejus opuscula, hactenos inedita,t. Encomium in Angolicorum erdinum ductores, Michae-

lem & Gabrielem, Principium, Ti gius us frufa, rai citura matua, Oprio Antid, nigui reputer per sire. Recenfet hanc Orationem L. Allat. de Script. Simelle. p.112. 2. Encemium in gloriofum. Christi of postolum Philippum, Principium Ilaen uh martinen Kensu ribere son marryope. Idem ibid. p. 105, 3. Vica Toroderi Studica. Pr. Hinal μο τον άγου & 23στίου χώρου. idem ibid. p. 107. Fragmenta quadam habentut Latine apud Baron. ad ann. DCCXCV. num. lxxvi. & ad ann DCCXCVII, num, vj. vii. &c. & alibi fapius. Erat etiam Michael Archimandrita ui scripsit Vitam & Miracula S. Nicolai Principium, Oche@- juit Cambal 3. fortlist as Asuntar Jasparar ofergy Do eo vid. cund. Allar, ibid. p. 103. Verum is à nostro forsan di- 1

NICETAS DAVID, Paphlago etiam dictus, claruit anno DCCCLXXX, Plura Vid Part I. ejus opera alibi enumeravimus. Alia jam fe- P-3*5* quuntur. Carmen ad S. Angelma, cum Manuelis Moschopuli scholijs Gracis interlinearibus, Incipit ; Heurs Guer in Edinger Biller rinne &c. Hymnus in Beatifiman Vereinem Deiparam.

ejuldem Molchopuli scholiis Grzcis interlinearibus, & ampliffino Commentario Grammatico illustratus. Principium, Henre mellinese into tie whose, &c. Carmon ad S. Christophorum. Mercyrem. Principium, Σαμψων είγισαι το πιλώ s lgio., &c. Extant hec omnia MSS. Biblioth. Vind. Cod. Theel. CCIII. nu.xvi.fol.72.p. 2. Excerpta ex ejus Orationibus septem ; nempê is Novam Deminicam , in mediam Pontocoften, in Pensecuften, in Prophetae , de Jejnnio , in fecundam Christi adventum, & in S. Deminican Diem. Incipiunt, And Their + shar sugrande hige, & ibid. Cod. Philasoph. CCLXXIII. num. iii. fol.57.Lib. Lambec, Comment. lib, IV. p. 249, lib, V.

p. 247.

8842

ANONYMUS gefterum S. Convocionie Auctor, gente,ut videtur, Gallus, Comobii Sa Salvatoris Rotonenfis in Diocefi Venetenfi Monachus, çlatuit circa annum DCCCLXXX. Mandavit literis, de geftis SS. Rotonenfinm, Convoionis & aliorum, libros tres, lectu fand digniffimos, inquie Mabillonius, multifque refertos infignibus factis. In quibus, de constructione & dotatione Comobii Rotonenfis, de Vità & Conversatione Monacherum, Convocionis ejúsque sociorum ac discipulorum, aliisque plurimis, perípicue agitur. Hos, diu petquisitos, tandem ex MS. codice Rotonenfi annorum DCC. eruit idem Mabillonius Sec. Bemdill. IV. Part. II.p. 193. Quibus præmilit Attonymis cnjuldam, Szculi ut vidctur XI, Scriptoris Vitam S.Convvoionis, quam tamen non magni momenti opulculum effe recte judicat.

ANONYMUS Annalium Francorum compilator, Monachus (ni malé auguror) Fuldenfis, vel Moguntinus, circa ann. DCCCLXXXIII. faltem exeunte hoc Seculo , claruille videtur.

SAC-TX.ab Condidit annales five gefta Francotum, ab an-As DCCC. no D C C X I V. ad annum DCCCLXXXIII. Hos annales , sub nomine incerti authoris , peimus in lucem protraxit P.Pithoens, & inter seriprover XII. coccanos primum locum dedit. In collectione fui postes recudit Marquard is Freherus,& Appendice ab anno DCCCLXXXIII. ad annum DCCCC.auxit,& Annalium Faldennos titulum dedit ; quòd in Carnobio Faldenti fcripti videntur. Denique Andr. de Chefnius eos corpori feripierum Franc.inferusta codice MS Vindobonensi hi Annales multò auctiores habentut, ut non uno specimine nos docer Lambecius Comment, lib.ll. cap.5. nem xxiii. p. 345. qui etiam ex codice Cafareo notabile Sup plementum ab anno DCCCLXXX III. ufque ad ann, DCCCLXXXVII incluive edidit , ubi, etiam num xxxvii. p. 365. alterius enjuidam audoris angales Francorum, ab an. DCCXIV. nique ad annum DCCCXVII, ex cod. MS. litetis Gothicis exarato exhibet. An verò annales nofiți ab ună câdémque mann fint com-

386. ANONYMA quadam gore haplo-six so, hardinead its felseles inendis, wandshafe w Williadd confinguines, classic Grand and the Williadd confinguines, classic Grand open by the confine to the confine the con

pilati, an post annum DCCCLXXXIII. reliqua

adjecerit alius,non eft facile judicare. Dicant

quibus codices MSS, cum editis conferre da-

tum lit.

A UCTOR Anonymus Fise S. Remberts, Moonches, at videux, Corbeitnifs, classic circa anonum DCCXC. Scripfic Viran S. Rembert Hammaburgenüs in Saxoniä Archiepifopsi, quam, fed matao (lylo, edidi Savius Febrears is integritati telitutusa Philippus Cafat in Tri-dpsplatus Septentrensai; dein Bollandiani al Febrear, inpolitemb Joan Mabillooius Sac. Bemediä II. V Part. IL. p. 471.

vii Mabillonium ubi fupra p. 365-

A NON Y MU S, S. Vincentii in faburblo Partifenti Monschas, clarui, jadice Mahillonia, Şeaciol N. Ego cert'i ilinn in am. D CCUXC. Hopomendam carriero, co qoda meninit hipsi Monaferii, fecunda'trica Nova N. Monschielli, Seright Vitam D D Pochoreri, Abastria Balinea Seright Vitam D D Pochoreri, Abastria Balinea Svincentiin faburbio Parifico, que modo S. Cermand dicture: Hancer MX. Gootice ejuldem Monaferii edidit. Mabillonius Sac. Banelii I. 1983-519.

AUCTOR Anonymus Fite S. Martini claruiffe videtur circa annum DCCCXC. Com enim lib. II. num. viii. non dia poli Normangorum rempetatem le vixille fatis indicat ,

890

Mentman very de vans DECELNOSTY as Sectives. Geolding parlie fine your of a bee popiet is to M. DeCeldining parlie fine your of a bee popiet to the M. DeCelpan to the product of the section of the section of the Lambdonian parlies was the Section of the Section of the control of the Section of the Section of the Section of the section of the Se

ADELHELMUS, quem nonnulli malè ADELINUM vocant, Gallus an Germanus incertum, Sagienfis in Neuffria Epilcopus, claruit circa annum DCCCXC. Vitam & Miracula S.Opportunz Virginia , Monastorioli so Neuttria Abbatilia, duobus libris complexus est. In primo Vitam, in altero Miracula refert. Hos fe scripturum , paulo post ordinationem fuam, voto le obstrinxerar, sed promissi immemor,& a Normannis in Britannium poliram captivus deportatus, patrizque postea & sedi reflitutus, votum foivit,& ad hos libros condendos fe statim accinxit, ut in libri postremi Prafatione, num.ii. nos docet. Habentur hi libri fed constacto libro fecundo , apud Surium April. xxii. Ad cod. MS. Ecclefiz 6. Oportung Parifirecognovit & integros edidit Joan. Mabillonius Sec Beneditl. HI, Part. H.p. 210.

ASSERIUS, Britannus, patria Mene- 890; vensis, Episcopus Scireburnensis, claquit an- Vide Paral, no DCCCXC. Prztet Alfredi Vitam . condi - P-197dit Chrenicen , five Annales quos & Iulii Czfaris in hanc Infulam adventu , ad Szculi decimi initium deduxir. Notat Baleus * vetu- * Centil. ftum quendam auctorem Afferii Annalibus Pa- C-14 8-144. ralipomenon addidife. Et fané hodierno exemplari', post Aflerii mortem anno DCCCCIX, appendicula quedam ad annum DCCCCXIV, fubriciritur. Lelando hoc opus fub nomine Cremei S. Nemi venit, non alia forfan ratione, quam quòd in celebri hoc Monafterio illudinvenezit. Hos Annales ex vetufio codice MS. in Bibliotheca SS. Trinitatis apud Cantabrigienses , primus extulit Cl. Tho. Galeus Rer. Angl.c. Script. Tom. Ill. p. 141. Plura ex his Annalibus desumphile Marianum Scotum , & in Chronicon foum transfudific tecte notat Nicolionus pollet Bebliech, Hift, Anel. p. 122,

AD REVALDUS - Monschur Erziei- Besorfin, churii an DOCCAC Reliapis eggi Webs. Gerifa, churii an DOCCAC Reliapis eggi Webs. Gerifa, churii an DOCCAC Reliapis eggi Webs. Gerifa sanom DOCAXV, occilia el Hanci inpricirca sanom DOCAXV, occilia el Hanci inpricirca sanom DOCAXV, occilia el Hanci inpricirca di anonjuma, Se monta olijo, esc. parion contradiam germanant fi integran ez codd. MSS, Joan-Mahloloutis-R. Intellall, p. 646, quippyan, churii fi Callum Doccilia del Anonqui capitalia dell'aggio polipi di krakonoqui capitalia dell'aggio polipi di kra-

cula relata funt,

NICE.

S.ACJX.ab 891. Wid.Part,I. P. 35%.

NICEPHORUS, Philosophus & Rhe-An DCGC tor, ni fallor, Constantinopolitaeus, claruit circa annum DCCCXCI. Scripfit fermenen Finmique, five Narrationem encomiafticam Vita S. Ausenii, cognomento Caules, Patriarche CP. qui diem extremum obiit anno DCCCXC. cuus ramen obitum in annum DCCCCL rejicit Freherus. Ediderunt hanc Vitam Latine Surius , & Bollandus (Tom. II. Febr. p. 611.) Februar xii Habetur Grace MS, Biblioth Vindob cod. Historic. III. num. xx. fol. 95. p. 2. Nicephorum noltrum Antonio vyzemo facit Lambecius. Quod tamen ex ipsa vità colligi non potell.

GREGORIUS, Vitz infituto Mona-95 chus, Bafilii junioris Afcetz discipulus, claruit citca annum DCCCXCV, Scripfit librum de Vità & Conventatione S. Bafilia Praceptoris fui quam extulerant Bollandiani ad Mari. xxvi. Tom.III Latinep. 667. Grzce ad calcem Tomi p. 14. Habetur etiam Grzc. MS. Biblioth. Vindob. cod. Hifl. LXIII. num. ii. fol.12. p. 2. Coufer Lambec. lib. IV. p. 100. lib. VIII p. 950. Partem hujus Vitz Symeonis Logothetz Chronico przmilit Combelilus Serips. pub Toesph.p.194

ANONYMUS gefferum Normannerum S.EC.IX. who auctor,gente, ut videtur, Belga, claruit circa An DCC annum DCCCXCVI.Scripfir gefta Normanno-rum in Francia, ab anno DCCCXXXVII usune ad annum DCCCXCV1. Hoc Opulculum ex co dice Carthufiz montis Dei descriptum, edidit Andr.du Cheinius inter Seripeores Normannico p. L. eique excerpta varia de Danis & Normannis subjects.

CYPRIANUS Cordubentis in Hispania Archipresbyter, claruit fub impetio Satacenorum , circa annum DCCCC. Scripfit Epie rammara, que ex codice MS. Toletano etuita & editioni paravit Card. d'Aguirre, ut ex ejus neitra discete licetp. 182. Sed supprimenda adh)c cenfuit Cardinalis. Getmana Cypriani Epigrammatanumero funt non nifi IX quorum lemmata exhibet Nic. Antonius Beblieth. Hish. wr. lib. VI. c. 7. p. 444. Aliorumetiam X X X. elenchum fubjicit , quz Martyrolo-gio fuo Hispano hinc inde inferuit Joannes Tamaius. Vecum hac fpuria effe , & in honorem Ecclefiz Cordobenfis conficta, prolize contendit , & fingula fete folerter expendit idem Antogius.

S Æ C. IX.

Concilia boc Saculo babita.

A LTINENSE in Provincia Aquileienvocatum. In quo Pattes Caroli M. auxilium in Joannem Venetorum Ducem, ob cædem Joannis Patriarcha Gtadenfis factam, imploraruut. Extat Epifela Synedalis Conc. Tom. VILp.1187. & apud ic Coint Tom. VI.p. 8c8.

AQUISGRANENSE I.m. DCCCII. menic Ottobr. fub Carolo M. habitum, In quo, de præftando Imperatori ab omnibus Sacramento, & de disciplinà Ecclesiaticà Clericorum & Monachorum, ut Cletici juxta Canones, Monachi juxra Regulam S.Benedicti viverent,actum eft. Vide qua ex Chronico Moiffiscenti & Dionyfiano habentur Conc. Tom. VIII. in Append.p.1863. Ex Capitulis & Carelo hoc tempote editis, fex ad tes Ecclesiafticas pertinentia excerpfit Sirmondus, ad que paucula etiam notavit Car. Cointius ad annum DCCCII. Tom. VI.p. 776.

CLOVESHOVIENSE I. anno DCCCIII. v. Idus Octobr. fub Cenulfo Rege, ab Athelardo Cantuarienfi,& X11. Epifcopis congregatum. In quo, extincto Atchiepiicoparu Lithefildenfi, Dignitas Archiepiscopalis Sedi Cantuatiensi testiruitur. Extant hujus Synodi Acta apud Spelus. Conc. Bris Tom. Lp. 32+ Conc Tom. VIL p. 1189. Factum eft eriam de libertate licclefiarum De-

cretum,lites itidem inter Wigornienfem & Hetefotdiensem Episcopos composite funt.

CONSTANTINOPOLITANUM I. ann. DCCCVI. habitum. In quo Josephus, mem Sacerdotio experat Tarafius Patriarcha. nctioni fue teftituitut. Vide que hac de te.ex Theodoro Studità, observarunt Conciliorum Editotes Conc, Tom. VII.p. 1191.

SALISBURGENSE ab Annone Salisburgensi Boioariz Metropolità , prafentibus Boiosriz Episcopis, Abbatibus, Clericis, vii. Calend.Februar.congregatum In quo de ratione Decimarum potifismum disputatum est, decre-tumque quadrifariam illas, mote institutoque Majotum, elle dividendas; nempe partem unam Episcopo, alteram Clericis, tertiam paupetibus, quartam fabricis Ecclefiz effe ttibuendam. Actorum fummam ex vetufte codice Frilingenti describit Brunnerus lib.VI.num.iv.Vide que habet le Coint, T.VII.p.95.

CONSTANTINOPOLITANUM II. ann DCCCIX coactum. In quo contra Theodorum Studitam, Platonem, corúm malè mulcatos, pro conjugio inter Confrantinum Aug.& Theodoten fententia fertut.De hoc Conciliabulo confulenda funt Theodori Eni-Role,& Cooc.Tom.VII.p. 1101.

LOUIS

SACC. IXAb AQUISGRANENSE II. anno DCCCIX. An DCCC meule Novembri celebratum. In 910, quaftio-809. nem movente Joanne Monacho Hierotolymitatto , pro Processione Spiritus S. tam à Parre quam a Filio judicatur, & Bernarius Wangionum, Afias Watmantiz Epileopi, & Adalhardai Abbas Corbeientis, Legati hác de read Leonem Pontificem miffe funt , que quid pezititerint ipfins Legationis Acta nos doceut , telata in Conc. Tom. VII. p. 1194. His subjecta est Caroli M Epiftola de cadem re, per coidem Legatos milla, Plurima ad hanc Synodom ejúlque Acta, crucita lectuque digna notavit Car. Cointins Annal. Tom. VII. p. 117. Meminit hajus Concilii Annalium Francorum auctor ad ann DCCCIX, pa 20. & auctor Vitz Catoli Magni p. 174. qui in

scotem Concilio multa de flata Ecclesium & contiettatione Clericorum agitata elle refers.

A R E L A T E N S E valgò VI, jubente Carolo M. anu. DCCCXIII, VI, jubente Carolo M. anu. DCCCXIII, VI, jubente Massa, in ibalitat S. Stephani, coopergrama. In quo, a definitendam collapian Ecclesia dicipitama, conditi sura Cassara XVII, qui haberitor Conc.

T. V II. p. 130. & paule Coolar, T V VII. p. 34.

M G U N T I N U M L fob Carolo Mágno, anno D C C Cxi I v. ish 7 mints 1 in clerkto S. Albuni, celebratum. In quo de Flet. Spe. & Chariate, de Vita Clericotum & Monoschoum, de Litania; de quamo temporbus obfervadis, silique tebus Ecclesialiticis, plantina fun fainberrime conflitus. Extate Camses I V I. Coc. Tom. VII-p. 119. & apud le Coint. 2d hunc aunum bid. p. 2444

RHÉMENSE 1. anno DCCCXIII.
menie Asso, (sio Carolo M. I Vultimo Archiepidicopo habitumi. Estante de diciplina Eccleiusice; ficite de i idiri satione, de de Oratione Dominacia un ongouço addicenda, de Viri Cansuicotum, Regula Monaconum, Officio Paltorum, de ratione Perutamira, de VII, pincipalibus
vistis, altique Cassens XLIV. Conc. Tom. VII., p. 119. 8. appl de Coint. Tom. VIII. p. 119. appl de Coint. Tom. VIII. p. 119. appl de Coint.

ŧ13.

£13.

TURONENSE, juffu Catoli M. anno DCCCX.II. coachum, Extant Canness LL qui de motibus & dile p.ini agunt Conc. T. VII. p. 1259.

& apud le Coint. Tom, VII. p. 2574 CABILONENSE L Catoli M. julia. anno DC CXIII. celebratum. In quo, inter alia , decretum est, un juxta Caroli mandatum in majoribus Monafteriis & Epilcopiis Scholz publice instituantur, in quibus ingenuorum fili attes liberales edocetentat. Extant de disciplina Ecclesiastica, nempe ut Episcopi legant Scripturam, Canones, & Gregorii Paftorale, Scholas conflituum, moribus fint itreptehensibiles & teliviofi, fideles ad tes figas Ecclefiz dandas non effe cogendos, nec circumveniendos, de Peregri-nationibus, carámque abula, de diferencie in perceptione Euchariftiz adhibendi , alillegre Ecelegaticis capitibus Canener LXVI. Conc. Tom. VII. p. 1270. Habet etiam le Coint. Tom, VII. p. 249. Ad V. przeodentium Synodorum Decreta PARS IL

ria illarum habentenr. CONSTANTINOPOLITANUM III. dica um DCG-XIV. a Nicephoro Patriarcha & CCLXX. Epilcopis habitum. Quo Attronius Sylei Metropolita , tanquam primarius !conoma thus, & egregius Leonis Hanti in exturbandis Imaginibus minister, anathemate percellatur, imagines , earámque cultus & venerario confir-mantur , & contraria fentientes facientélve excommunicationi fubrrittuntut. Extat Gr. Lat Hiftoria hujos Concilii in Orariene five Epifela Synedica Episcoporum Orient ad Theoph. Imp. a Fr. Combefifio primim edica Orig. Confluntinop. p. 110. & Conc. Tom. Vil. p. 1290. In qua unttamen quedam de Leone Hauto magos confulente, que an geneina fint, an potiús Græculi cujufdam Iconolatez fomnium, non immerit o dubitac otest. Quid, quod tota quà paret Synodica anitibus fabulis, & inepris plane ratiociuiis à capite ad calcem referra est. Subnectuntur Nicephoti Patriarche Canones XVII. in Jure Gt. Rom, lib. III. p. 195. primim editi.

CONSTANTINOPOLITANUMI V. codem situs, fils Leonatume and profits in minincipation in the continuous and the continuous and the continuous and the continuous and the continuous and the determinant Aminineum halfs in Synoidam Niezusia III. condemnature. Menimentes halfs in Synoidam Piezusia Candina fingliale L. Cipita al hane Synoidam Egid Sondina Egidale L. Cipita al hane Synoidam Egida to the city of the continuous and the cont

NOVIOMENSE ann: DCCCXIV. habitum: In quo, lis exorta inter Noviomenlem & Sucflioneulem Epilcopos, de utriulque Dieccefia terminis, decita ett. De hac Syuodo agir Flodourdus Hiff. Bran. I. II. c. 18.

AQUISGRANENSE III, anno DCCCXVI fub Ludovico Pio celebratum. In quo conditum eff spus Regularum deCanonicis & Sanctimonialibus, in duos libros divitum. Prior agit de inflitutione Canonicorum, CXLV. Capitala complexus; posterior de Institutione Sanctimonialium continétate Capitala XXVIII. Extant Couc T. VIL p. 1307. Sequentur Ludovici Pii ad Sichs. zinm Bindigalenfem , & Magnum Senonenfern Epsilele II. Chrodegangi Epilcopi Meteniis Regu-Legat & alia Canonicorii Regula ab Anonymo quo-dam interpolara ibid.p.1445. Demque Ludovici Pfi Capitalare, post Synodum Aquilgranensem editum, quo Capinnia XXX de disciplina Ecclesiastica continentur ibid. p. 1478. Extant etiam Hetti Archiepiscopi Trevitensis Epistolo 1L ad hane Synodum pertinentes ibid. in Append. p. 1869. 8:5

Sæculum Photianum,

S.EC.IX. ab Notandum ch, sono sequente habitutti este Aquis-An DCCC- grani copy estum Abbatum Francia una com Monachis suis. In quo de Regularium Institutione edita funt Capitala LXXX. Habentut ibid. p. 3505. Vide que de hie, faltem de foperiori Synodo, prolize refert Auctor Vita Ludovici p. 168,

170

\$16.

CELICHYTENSE apad Anglos, anno DCCCXVI vi. Cal. Augasti , pentiente Kenula pho Rege , pexistente Vulfredo Atchiepifcopo Cantus ienti , h-bicum. In quo post Fidel Octhodoxu professionem, de pezceptis Canonicis agebaux: Extant de Moribus Ecclessicorum Canenes XI. apud Spelm. Cene. Brit. Tom. L. g. 317. & Cone. Tom. VII. p. 1484

THEODONIS-VILLARE L circi annum DCCCXXI. à XXXII. Episcopis, adverlus Clericorum percuflores habitum. Extant hanc in rem capitala IV. Conc. Tom. VII. p. 1019. Sequitur cidem de se Decreum Ludovici Pii, in also mox convensu spud Triburium habito editum, & Ahythonis Epricopi Bafilienfis de officio Presbyresorum Cameres XAY. ibid. p. 1511. Haber ctium hujus Synodi Canones le Coinc.

Tom, VIL p. 573 CLOVESHOV ENSE IL anno DCCCXXII. fab Beorualto Rege przfidente Walfredo Acci piicopo Cantuaticuis, cum enteris Epileopis, Ab-barbus, onniúmque digritatum Optimalbus, coachum. In quo , post nonnulla ad itarum Monalticum pertinentia , Ecclefie Camustienfis Jura , advertus Kenulfi nuper defuncti Regis injurias, vindicatur. Habentar hajas Concilii Acta apud Spelm. Conc. Brat. Tom. 1. p. 332. qui de sono dubleat, & ad annum potius sequentem referendum judicat. Extant itidem Cour. Tom. VII. p. 1527,

ATTINIACENSE I. in Campanil ad \$25. Axonam fl. anno DCCCAXII, io Palatio Regio habitum. In quo pott Ludovici Pii peraitestiam publicè perattam, non pauca ad corrigendum Eorlefae statum necessaria constituta sunt. Vide que hac de re collegerunt Concilioram Editorea. nt & ipins Ludovici Gapiculare Conc. Tom.VII.
p. 1729. Auno lequenti lubica est apud Compondium Synodus, contra eos qui res factas illigite ulurp.nt. Vid. Conc. Tom. VII. in Append.

PARISIENSE L anno DCCCXXIV. Cal. Novembr. Ludovici Pii julia, congregatura, Occasione Legationis à Michaele Balbo ad Ludovicum mitiz , & querela de Ecclefia un Orientalium in caufa Imaginum difficio ab eo fa-Cir, coacta est Paristis Synodus, sive solcunis clasifismocum Galke Episcoporum Conventus. Quo, kolà & examinarà Hadriani Papa, proengendis Imaginibus, ad Constantinum & Icemem epitolà, & psolatis plenà manu veterum de Imaginibus corúmque cultu teltimoniis, conclufum eft tandem Imagines neque cum Jeonosluftis frangendus elle, neque cum Synodo Nicanà II. isperititiolo culta profequendas. Acta lujus Synodi, feu Convencis, in libelli Egitto-

laris formam operi Carolino mole quidem , non sec.18. argumento tamen & digniste, inferioris, ib Epil- An, DG6. copis compilara Ludovico Imp. oblata funt ab co ad Poprificem milla, intercis Michaelis Baldi ed Ludovicum Pium, Eugenii Papæ ad Micharlem Balbum , Ludoviet Pii ad Eugepium Papam , ejisique ad Legatos (nos Romam miffos Epistoles: Editus est hic libellus ez Bibliotheca Pieberank Francefurt. 1596. deinde & Goldatto Il-bris Carolinis labjectus ib'd. 1608. 800. pr 610. Mule habult Pontificios hac Synodus, que proinde mor refutandam in fe (picepit Bellarmieus , edizo tefutacionis iuz libello , fea capita continence , in Append. ad Trall. de cuit. Im Tom. U. col. 825. existe reculo Cone. Tota. VII. P. 1543. iplis Synodi Actis, ne verius luce fui felgens in oculos homioum incurreret , penicis ptatermiffis. Synodi hujus Patificufts vis agunt , prater alios , viti clarifitmi Dallaus de Imag. lib. IV. cop. 6. p. 491. Spanhermus Mift. Imag. roft. Sect. IX. p. 61, Quin & de hac Synodo, ejulque Actis, prolize agu Car, Coimins Annal. & cel. Tom. VII. p. 790;

CLOVESHOVIENSE IL fub Beor nulfo Rege, & Walfredo Archiepiscopo Cant. use DCCCXXIV. iii. Cd. Neombris bibitum. la que lisimer Episcopum Wigornieniem & Co-nopias Bereleenies, de l'Excellense quidam exerta, dijudicater & alia quadam fterera funt. Extant Acta apud Spelm. Conc. Brit. Tom. I. p. 334. & exiade Conc. Tom. VII. p. 1555.

INGILENHEIMENSE L in Vitt Regii ad Rhenum fel, anno DCGCXXVI. Cd. Jun. à Ludovico Fio habitum. Achis deperditis, eatat folummode Editium Ludovici Pii advetfer sapinas , Conc. Tom. VII. p. 1556.

ROMANUM Lanno DCCCXXVI, meni-& Novembri , ab Engenio II, Papil, & LXVIII. Episcopis, Presbyreris XV.I. diversifique Discode vità, morthur, & muneribus Epikcoporum, Presbyterocum, Atbutum, Motashorum, fa-pientèt & falubritèt fancita funt. Extant de bis, abitque discipling Ecclefastice expitibus Canone XXXVIII. 2 Luc. Holftenjo primam in lucem mini Collett. Rom. Part. II. pag. 7. dem infere Conc. Tom. VIII. p.105.

AQUISGRANENSE IV. feu Placitum. fest Conventism vocaveris, anno DCCCXXVIII 1 Ludovico Pio privarim habkum. In quo, ut & sequenti anno, plurima, de disciplina Ecclesia-frica Capitala edita sunt. Extant Conc. Tom. VII. P. 1577, Vide & le Coint, Annal. Vom. VIII.

PARISIENSE II. anno DCCCXXIX. viii. Id. 7an. ex omnibus Provincie Belgica secunde , Lugdopensis secunde , rertie , & musta Epifcopis , ad contigendos Christiano-rum motes , celebratum. Acha hujus Concilli li-bris III. abiolyumur. Lib. 1. De Religione Chri-Bismi, surà Pafforall, & Ecclefisfticorum vittis,ha

Sæculum Photianum.

MC. IX.ab beneur Capitula LIV. Lib. IL De Regum, Prin- nyfii propé Parifics , anno DCGCXXXIV. habi-s. Ec. IX. ab Lus DCCC, cipum, omniumque fidelium vità & moribus, deque Christianz pieraris & charigaris officiis, Carula XIII. Liber III. Epifrolam Synodalem ad Ludovicum de rebus in hão Synodo gestis, & Constitutionum Ecclesiasticarum Appendicem, XXVII. Capitula continentem, complectitut.

Extant hac Acta Conc. Tom. VII p. 1590.

829. WORMATIENSE I. auno DCCCXXIX. meule Auguste, sub Ludovico Pio habitum. In quo quatuor Gallie Synodotum nupèt habitarum Decreta confirmantur, & alia non pauca, przeipue de divortiis, statauntur, Confer prz aliis Hinemarum in Responsene ad Interrog, V. & uz norâtunt Conciliorum Editores Conc. Tom.

LINGONENSE Laimo DCCCXXX.3 Provincia Lugdanensis Episcopis collectum, Iu 10 Petti Bezneniis donationes Monaftetio S. Perti confirmantur. Extant Acta Conc. T. VII. P. 1670.

NOVIOMAGENSE, anno DCCCXXXII in Palatio Regio habirum. In quo Jeffe, Ambianenfis Epilcopus, lata Majestatis teus, depositus est. Vide Annales Fuldenies ad ann. DCCCXXXI. & Conc. Tom. VII. p. 1675.

PARISIENSE III. circa ann. DCCCXXXII. habirum. In quo Ludovici Pil Diplome, de ordine Monattico iu Monatterio S. Dionviti reflituro. edinum eft. Extat Conc. Tom. VII. p. 1674-

WORMATIENSE II. anno DCCCXXXIII. à plutimis Episcopis & Abbatibus habitum. In quo Privilegium, ab Aldrico Archiepifcopo Senonensi concessum, de Carnobio S. Regimii ad Varellias transferendo, confirmatur. Estat Pri-Vilegium & Ludovici Diploma Conc. Tom. VII. p. 1678, Etfi, quod rectè notat Labbaus, Privilegio subscripsisse reperiantus qui potteà Episcopi tactifunt. Unde non omnes eodem tempore fubicriptifie liquidò conftat. De hoc Privilegio, ejúfque subscriptionibus, non pausa haber Car. Coin-tius Tom. VIII. p. 1781

LONDONIENSE anno DCCCXXXIII. xxvi. Maii, ab Archleyiscopis Cantuariensi & Eboraceusi, alissene plutimis lipiscopis, & Maguatibus , congregatum. In quo de cohibendis Danotum itruptionibus agitut , & Withlafi Regis Privilegium Monafterio Croilandensi concesfum confirmator. Extat Privilegium apud Ingulf. Hift. p. 487. & Conc. Tom. VII. p. 1683. Spelm. Cenc. Brit. Tom. I. p. 396.

COMPENDIENSE anno DCCCXXXIII, hibitum. In quo, ab Ebbone Rhemenfi, Agobardo Lugdunensi , ulissque conjuratz factionis Epifcopis , Ludovicus Pius Imperio exuitur. Extat Epiffola Synodalis , fubijecto eriam Agobardi hic de te libello, Conc. Tom. VII.p. 1686. Venim hac Synagoga potids Malignantium, quam legirima Synodus judicanda eft.

PARISIENSE IV. in Monafterio S. Die-PARS IL

turn. In quo Ludovicus Pius Communioni Eccle- An. DCCC, fiathicz reflitutus, Imperii ornamenta recepit. De his videndus præ alūs Auctor Vitz Ludovici , ex quo luz habent Conciliorum Editotes Conc. Tom

ATTINIACENSE II anno DCCCXXXIV. menfe Novembri in Palatio Regio habitum : In quo pluta ad Statum Ecclefrifficum pertinentia configura funt. Quid verò in co gettum fir, pleniùs docebit Auctor Vitz Ludovici ad aunum DCCCXXXIV.

METENSE I. anno DCCCXXXV. habihum.In quo Ludovicus Imp. ab Ebbone Rhemensi injuste excommunicatus absolvitus. De quo agit

MANTUANUM anno DCCCXXXV exientibus Benedicto Epilcopo, & Leone Bibliothecario, Pontificis Legatis, celebratum, In 100 , agitată lire que vertebatur inter Patriarchas Forojulieniem & Gradeulem, caulà superior evafit Fotojuliensis; Episcopatibus Istriz qui Gra-deusi Patriarche prius suberant Fotojuliensi attributis. De hajus Concilii tempore, & Epilcopis qui illi interfaerunt, plurima congessit Cat. Cointius Annel. Tom. VIII. p. 376.

Chronicon Cameraceníe lib. I. cap. 41.

THEODONIS-VILLARE II, sano DCCCXXXV. proxime ante Quadragefimam, celebratum, In quo Ludovicus Pins reconciliatura & Ebbo Rhemensis ob conjurationem damnatur & deponitur. Acta hujus Synodi exhibet Flodoardus Hiff. Rhemenf. lib. II. cap. 20. p. 148. & Conc. Tom. VII. p. 1695. Denique cum observationibus fins le Coint, Annal. Tom. VIII. p. 501.

AQUISGRANENSE V.annoDCCCXXXVI maguo Epifeoporum concurín , Ludovici Pil juf-fu , congregarum. Acta hujus Synodi duas continene pattes. Prima pars, que tribus capitibus abiolvinir, agir de Vità Episcoporum, & habet Cannes XII. Secunda, de Doctrina Episcopo-tum Cannes XII. & de Vità & Doctrina Abbatum & Clericorum Canenes XVI. Terris de Perfond Regla, ejúlque filiotum & ministrorum, corumque officiis, Canener XXV. Altera hujus Synodi pars cominer Capitala ad Pipinum Regent traufmilla, S. Scriptura anthoritaribus & teltimomis confirmata, in tres libros divifa; Primus habet Capital's XXXVIII. Secundus XXXI. Terrius XXVII. Extant hac omnia Cone. Tom. VIII.

STRAMIACENSE apud Lugdenenics, anno DCCCXXXVI. habitum, In quo Agobard Lugdinenfis, & Bernardi Viennenfis, qui ob conjurationem in Ludovicum aufugerant, esuis ventilata ett , fed quod ad Pontificem provocalfe crederentur, in medio relicta. Vide Conc. Toma VII. p. 1768

KINGSTONIENSE apud Anglos , anno DCCCXXXVIII. coram Egberto Roge; ejúf-que filio Athelyvulfo, à Ceolnocho Cantuasienti, caterifque Episcopis & Optimatibus, habi\$365

8,8

An DCCC Eccleffe Gantuarienfi teftitultur. Vide Spelime Cosc. Brit. Tom. I. p. 340. & qua de tempose hajus Synodi notavit ; item Conc. Tom. VII. P. 1769

ENGILENHEIMENSÉ II. 10. DCCCXL. 1 quibuldam Germaniæ & Galliæ Epilcopis habi-tum. In quo Ebbo Rhemeulis ledi luæ retititutus oft. Extat Lothstil Imp. hac de te Ediclium, Scipfius Ebbonis Apologeneus Conc. Tom. VII.p. 1770.

841. AQUISGRANENSE VI. 2019, DCCCXLIL coactum. In quo Lothuil Imp. Regnum funm relinquentis caula lub examen revocatur. Vide que hac de re ex Nithardi lio. IV. referunt Conci sum Editores Tom. V.I. p. 1781. Endern ut videtur, anno habita est Synodus Binuricenfis, inqua Ebbonis Rhemensis Depositio approb ta est. Vide que ex Hinemaso Rhemens reterant Coneiliotum Editores Tom. Vil. in Append. p. 1874.

CONSTANTINOPOLITANUM V. 2000-DCCCXLil. eclebratum. In quo damnarà Iconoclafta um carià , cultus Imaginum reflictitur, & Methodius in Josenie Paniatche exauctorati locum subrogatur. Actahujus Synodi ex Theophanis Presoyteti otarione exisibentur Cont. Tom. VII. p. 1782.

COLONIENSE L apid Cenomannos, a DCCCXLIII. habitum Extant de disciplină, pattim keckfiattica, puttim Civili, Capitala VI. Conc. Tom. VII. p. 1807.

LAURIACENSE, apad Andegwenfes, anno DCCCXLill. habitum Extrox Capitala IV. advertus cos, qui authorizarem, jurique Ecclefisfrica de Regia contempunt, occasione, ut videtur, Lantberti Comitis, associanque qui adverfus Carolum Regem hoc tempore rebelliques, Conc. Tom. VII. p. 1790.

844. THEODONIS-VILLARE III. anno DCCCXLIV. mente Ollubra, in loco qui dici-tut /masenus, coilectum. Ubi Lotharius Impe & Frates ejus Ludovicus & Carolus concordiam inter le inierunt. De quo, alifique negotiis Ecclefiafticis , extant Captinia VI. Conc. Tom. Vil. p. 1800.

VERNENSE anno DCCCXLIV in Palstio Regio habitum , pratidente Ebroino , Epilcopo Pictavenii , ex Sirmondi conjectură ranguam Sacri Palarii Archicapellano, Ubi multa do d'Iciplină Ecclesiastică fancita funt. Extant Cannes XII. Conc. Tom. VII. p. 1805.

BELVACENSE in Provincia Rhemenfi, an-845. no DCCCXLV. menfe Aprils, fub Carolo Calvo, babitum. In ono, vacante per Ebbouts depolitionem Scde Rhementi, Hinematus Atchieiscopus ordinatut. Extant, que ad Disciplinam Ecclesisticam speckase, Capitala VIII. Conc. Tom. VII. p. 1812.

845. MELDENSE anno DCCCXLV, xv, Cal.

Sæculum Photianum.

p. 1812.

SEC. IX.ab tum. In quo , inter alia , Predium de Mallinges "junius celebratum. In quo , in jura Ecclefiaftica SEC. IX. at ariverfus laicorum espines farta recta confervaren- An. DCCC. tur conflituti funt de disciplina Ecclefialtica (4nones L X X X, partim ex recentiorum Synodorum Decretis collecti, parrim jam conditi, Habentut una cum prafacione Conc: Tom. Vel-

> PARISIENSE V. ahiso DCCCXLVII. zvi. Cal. Martiat habitum: In quo, que in Synodo Meldensi perfici uon poterant absoluta sinta Extat Privalegium Monalitrio Corbeiensi ab hão Synodo concessium Cone. Tom. VII. p. 1848. In hac etiam Synode, vel ut voluit Surmondus, in alterà ibidem anno superiori habità. Ebbo, anno hac Rhemensis Episcopus, Sedem Rhemensem iterum invadere prohibitus elt. Vide Conc. Tom. VIII p. 38r

MOGUNTINUM II. anno DCCCXI.VII. pratidente Rabano Mattro, pro Juribus & Im-municatibus Ecclefiafticis, adverios laicorum rapinas eclebestume Extant, præmsfå ad Ludo-vicum Regem Epistolå Synodali, Disciplina Eccle finition Capitala XXX. Cone. T. VIII.

847

P- 39-MOGUNTINUM III. anne DCCCXLVIII. Cal. Octobr. Sub Rahano Mauto habitum. In quo Gothelcalci Monachi & Presbyteri de Prædelhnatione dogmata damnantur, ipfomet Gothefealer ad Hinc-marum Rhementem Metropoliram fourm remitlo. De hac Synodo agunt Annales Françoform ad home annum p. 43. his verbis. Gotelealens quedam Presbyter , de pradellinatione Dei pravi feneient , & tam bener ad vitam , quam maler ad mortem perpernam inconsabiliter & Des pradeftings tes offe affirmans ; in Conventu Epifcoporum rationabiliter , ut plarimit vifum effe convilint , er ad proprime Episcopum Ingunarum [Hinemannm] Riems: trasfmifis eft, prinstamen paramento conrmant , ne in regnum Ludobici ulerà rediret. Agit etiam Hinematus non uno loco ; ad quem extat Epiffela Synodalis de Gothescalco, à Rabano feripta Conc. Tom. VIII. p. 52.

CARISIACENSE I. anno DOCCXLIX. in Palatio Regio, à XII. Epifcopis congregatum. In quo Gotheicalens iteràm depositus, Presbyte-ti grada exauctoratus est, virgis exfar, & in excerem conjectus. Extant Capuala IV. advers fus Pez-deftinatianos, in hão Synodo conflituta, apud Hinemat, de Pradefl. cap. 1. & exinde cum observationibus Labbei , & Sitmondi qui sententiam Synodalem in Gothelealcum ptolatam exhibet Conc. Tom. VIII. pr. 16. Con'er etiam qua habenrut ibid. p. 98. & in Append. p. 1934.

PARISIENSE VI. ab alite TURO-NENSE IV. dictum, anno DCCCXLIX. XXII. Episcopis habitum. In quo, Nomenoio Beizannaz minoris Duei, Divina humanique Jura insupèr habenti, nifi relipiscat Parces Synodales Excommunicationem minitantus Extar Epillola Synedalis ad Nomenojum Conc. Tom. VIII. p. 58. Supplementum quoddam ad hanc Synodam, de Herimanni donatione Ecclefiz Ni.

vetnen@

ide, IX ab vernenți factă, ejusque à Carolo Rege confirmato DCCC. cione, habetur ibid, în Append. p. 1928.

TICINENSE I. anno DOCCI. in orbe Regiã Ticino, ad reformandos mores Ecclefia habitum. Extant hanc in rem Capitala XXV. una pum Lidovici Imp. de rebus freulatibus Capitalis V.

Conc. Tom. VIII. p. 6s.

BENINGDONENSE spiel Angeles, circa sin ett videren, DCCCL vel pasio auch, habitum. In opo, al vitericindus Dimoni ligintus, molis krotis & Privigels Mooutherio Croylindensi a Artin Loren, in part Gone. Tone Willa, p.v. at drin, Tone, i. p. sp. Gone. Tone Willa, p.v. at Spoodo Kingelswieren, a mos (septeme labiela, her Artinghi Regis Chartz neg extra Gone, idul. p. 75. construatur. Habentur hare apod Spelman, libla p. 146.

p. SUESSIONENSE I. five Conventus Ecclefisfico-Politicus, anoo DCCCLI. habitus: Inquo Pipinus junior Rex Aquitantis; regno [solianus & to Circicum artonica, in Monatterium dertuditut. Vide quar hic de te habent Conciliorum Editores: T, VIII. in Append. p. 1939.

CORDUSENSS amed DCCCLII. à plurinais Hispanis Episicopia haberum. Io quo multis Cristiano de la compania del la compania de la compania del la compan

MOCUNTINUM 1V. aimo DOCCLII 1 Robano Marro, commônique Francisco Ori. realis, Boloniar & Sanonia Epiloopia & Abbushus, coscionaria e Sanonia Epiloopia & Abbushus, coscionaria e de controversia domedicalismia e zerestia de ventilara finar. Vide Annales Francovam ad anni. D CG CLI 1: p. 4, de Cone, Tom. VIII.

VERMERIENSE L amno DCCCLIII. in Palatio Regio hibitum. In quo, de Herimanni Epicopi Niverpenis caurà, de de Monafterio Dionylano adum ett, de Synodi Sueffioncafer Para I L.

Capitula confirmantur. Extrot hujus Concilii De-SECTX 16 featrines Conc. Tom. VIII. p. 99.

SOM AND H. Hames SOULLINA ASSET WITH A STATE OF THE STATE

CONSTANTINOPOLITANUM VI. ana. DOCLLIV. No laprato Parastra Congreguem. In quas Gregorius Syracefianas , cognomento Afrikas, 1 (quem conocerationi un interesti vetneras Isparius ob muletica el objecta, & quab Isparius ob muletica el objecta, & quab Isparius ob muletica el objecta, & quab Isparius ob muletica el objecta, & quab Isparius objecta del muleta del objecta del propositi del propositi per a constantar del propositi per seguita del propositi per seguita per segui

TICINENSE II. anho DOCCLV. habitum. In quo nonnulla ad Ecclefiz commodum, plura ad Regui utilitacem, decreta funt. Extaor Contrala V. Conc. Tóm. V III. p. 78, panib verò fujica & explicatin tibid. p. 1460

VALENTINUM I. ann, DCCCLV, vi. 7d. Pamer, ab XP/11. circitet Epitoopis Inhittum, Inguo ferveore controvefis Gothetalcinai, editi fant hie de re, ur & de Ecclefiz difciplind consey XXIII. Exploris indem IV. Capitalis, que in Syoods Carlipacenfi fancita fueràm: Habentur in Canones Conc. Tom. VIII. p. 131.

WINTONIENSE anno DCCCLV v. Non. Reghen, Antisericota tribus duple-Sanonum Reghen, Antisericota Comunició & Evencuta, certrique soint Anglie Epitonyi & Macuta, certrique soint Anglie Epitonyi & Matura Donasio, As delivello Reg Dev & Eccliz ficla, confirmant. Huju Donationi exemper recitara logulpian, Malmegiariení, welmonatherindia, & et ai Spelin, Čruć. Brit. Tom. J. p. 148. & Conf. Tom. VIII. p. 149.

CARISIACENSE II. anno DCCCLVII. rvi; CAB Menner Inditum. Ferventhus in Gallik bellin & fedinionium, & arteriormandor lui coctatione correptor Christianorum mottes; coctat either Synodau. Capita Epida Synodalis, tidi nomine Casoli Calvi ad Epidopos & Comince Regai mtilli, subhetta spall Stora. Tom. X. at annum DCCCLVII. nam. lvii. & Conc., Tom. VIII. pt. 46.

MOGUNTINUM V. Cal. Offstr. anno DCCCLVII. habrum. In quo, intet alia, mulea de Jure Eccleficatico ventilera fint. De hie Synodo confederadi tent Francoum Anna-

8657

857

Saculum Photianum.

ME 1x ab les, & Schäfnsburgenfis in Chronico ad dichum An, DCCC, annum ; ut Bacorsum , Seriatium. & recentiores

8:3. CARISTACENSE III, ad Surim fl. in Picardia an. DCCCLVIII. in Palatio habitum. Extant de variis negoriis & Regulis Ecclefiafticis Capitala XV. Ludovico Regi deftinata Cont. Tom. VILL. p. 614.

. METENSE II. ainto DCCCLVIII. habitum. In quo Ludovici Regis Capitula, de indulgentia proprer teditiones in Fratris fai Caroli rego perperraras , confirmantur. Extant Capicula XII. Conc. Tom. VIII. p. 668.

\$18. LINGONENSE II. anno DCCCLVIII. circa Cal. Junius pratente Carolo Rege celebrannia. Sancita funt in es Captula XVI. que in Achis Tullentis Syundi proxime feducitis habennie. Alterius etian Synodi, în Territorio Lingonenfi codem anno habita, mentionem facium. Consiliotum Editores Tom, VIII.p. 673

\$5g. DCCCLIN pratentibus carolo Calvo, ejásque Nepotibus Lothano & Carolo Regibus , 4 X11. Provinciatum Epileopis celebratum. In quo , inter alia , Prad: finarianorum & Gothefealei etrores condemnati fimt, Extint . annier five Capitula XIII. aliáque hajus Synodi Ačta & Epiffolg Conc. Tom. VIII. p. 674 Sirmondi notas vide in Append. p. 1949.

AQUISGRANENSE VII. ando DCCCLX. ld farnar. deinde & alterura foldem , meole Februar, hibition. In atroque de cassa Flicinberga Lotharii Regis Uxoris adulterii acculate, & de Divortio cainde facto, actum est. Videndi prae alis Hincmar, tib de des rt. Lubarii & Temberg. & Apstales Bertiniani ad ann. DCCCLX, Extat eriam Epillola Syundalas ad Nicolaum de bujus Synodi gestis Conc. Tom. Vill. p. 697.

CONFLUENTINUM, in Directi Trevirenfr, ad Mofellæ cum Rheno confluenciam, actno DCCCLX, à XII. citcirer Epitcopis habituth, In quo Pax & concordia inter Ludovicum, Carolluns, & Lotharium fancita ett. Acta Sysodi extant Conc. Tom. VIII. p. 698. Sirmondi notz ibid. in Append. p. 1951.

TULLENSE ft. in villa Tetraco, ando \$60. DCCCLX. si. Cal. Novembr. Caroli & Francum auctoritate, à XIV. Provinciarum Epileop's con-étum. Extaut difciplina keelefistica Canoves V. Epillola Sycodalus adverfus Return Ecclefufficarum pervalores; & Hinemari Epifela de nupriis Stephani & filie Regimund Comitis, Synodi juliu scripta, Conc. Tom. VIII. p. 702.

CONSTANTINOPOLITANUM VII. MI. chaelts Imp.jushi anno DCCCLXI. à CCCXVIII. Epilcopis in Ecclefia SS. Apoftolorum, congregrum. Depoluo non ita pridem Ignatio Partischa, Barda Carlati ob interdictum fibi Ecelefin lagrellum invile, in cjus locum juffechus est Pho-

tins , vit genete mobilis ; doctrini excultifiemus, sec. 12,-& iplendidfimis Reipublicz muneribos lunctus, Ann. DCCC In his Ighut Synodo Ignarii depolitio, & Phorii in Thronism Patriarchalem tubrogatio confirma-

tur ; fisbicribensibus Rodoaldo & Zacharia , ipfius Hadriani Paper legatis: Acta laujus Syuodi aboleville Ignationes credi par est. Consulantut inte-riun Cedre nus p. 551. Hadriani & Photii Eputolas & pracipise Nicetas in Vita Ignatii; fed fabulis, & totis in Photium convitionum plauftils refertiffimă. Haite Syoodum peo Occumenică habere Gracorum placimos ipli Pontificii diffiteti non audent. Synodus que prima et fecunda vulgo dicitar , non alia crat quam hec spla Symodus , its appellata, quòd Patres bis in ca convocati fune errea Zonaram & Baltamobem: In primo conventu Ignatius , abiens liebt , damostur de des nitur , Photio iu Sede Patriaschali confirmato. Be hic convencus VII. Actionibus absolvebatur, de quibus videndus Niceras libro citato. Vetum ittumpentibus konociafits, magnisque turbas de tumulens in Concilio moventibus, Synodus debitum has vice fuscin habets non potuit. Secundo igitut convenere Patres , & confirmatis que in prion conventu de Ignatii depofitione acta fuerant , Iconociatias damuarunt , Synodique decre ta ediderunt : Ac prointe Michaelem Imp. mili fe ad Nicobum P. para duo volumioa, o umm deposicionis Ignatii gesta continebat, al rum autem de lanctis habebat Imaginibus Acta. ex iptias Nicolai Literia ad Epileopos & Cleruth CP. discriffime liquet. Conditi fant in hac Syn do d. dicip int Ecclefiattica Canner XVII. out h bentur Grac. Lut. cum Commentatiis Zonare Pandell, Can. Tom. 1. p. 391. & Conc. Tom. VIII. p. 1521.

ROMANUM III. anno DCCCLXI. habitum larquo Journets Ravennatum Epileopus, ob gravens quam in two exercebat tyramidem deposeus ett, & periori portea prenitentia reltitutus, Extant hujur Synodi Acta, tribus S. flionibus diffincts, apad Anaftal in Vis. Nicold 1. Conc. Tom. Vist. p. 257.

SUESSIONENSE III. anno DCCCLXI. prefidente Hinemato Rhemenfi habitum. In quo Rochadus Suchionemis Epilcopus, qui Canonibus Ecclefiaftiers conformem le præftare reculavit, Epilcopali communione, donor le corrigeret, priwater. De vatiis Syno. is , Placitis , &c. apad Piftas , in ca la Rothadi imbitis ; consulat omninò Lechor curistus Ph. Labbei obtervationem, quam habes Conc. Tom. Villep. 736. Anon feauchi, in Synodo apud Sucfisonem habità , Judith Caroli Regis filia, propeer adalactium cum Baldaino Comite, Excommunicationis fenteoria fobilcitur. In altera, ibidem mox celebrata, Rothadus Sucfionentis, hand ita pridem excommunicarus, ad Sedem Apostolicam appelavit. Videamer Anna-les Bertinami ad ann. DCC CLXII.

SENONENSE anno DCCCLXII. habicom. In quo, de deponendo Herimanno, Epileopo Nivermenfi , actum cft. Larm Epoffela Synedalis ad Nicolaam P spara, una cum Nicolai Respon-

865

EC.IX. ab ROMANUM IV. anno DCCCLXII. ha- tentis Synodi legan moz responsate from an intole S.E.C. IX ab. DCCC bitimi: In out , occasione Orientalium quotun-862 dam Romans venientium, Theopifchitapun harefis, iterum repuliulans, dimmies eft. Excare hujus Synodi Cassess H. anad Nicolienn Pastern Evill. VII. Conc. Tom. VIII; p. 189 & ibid. p. 735.

AQUISGRANENSE VIII, anno DCCCLXIII: iii. Cal. Maii coastum. In quo Themberge catif in medium iterum probath, Lothario, ut abud conjugium inizet, permilliam eft. Extant Capitale X. aliaque ad hanc canfam & Synodum (pectantia Conc. T. VIII. p. 7490

86s. SCIRACHAVANENSE, in Scicachavan Armeniæ Majoris urbe ; pezfente Afciste Pacentide Armenosum Principe anni DUCCLXII, celebratum. Scripferat ad Zachstriam Artheriz Cacholicum Photius Patriarcha CP: milla per Journess Nices Epilcopum Epitolii; qui Syngeli Chricedonenlis doctrinum de (nearmatione de dinous in Christo statutis planibus argumentis conficunavia, His commodule Zacharias, Eplicoposum Abbistimqu: foronti Concilium convocatit, quo dammas funt Nestorii , Encycheria , Dioscori, Theopalchitatum; & Mameheotum dogmata; doctrina Catholica de delabus naturis settituica, Synodus Chalcedonentis admitta quidem, ted rectius, & per obicuras verborani ambiges, cum pias metu populi mentem team hac de se yours untang non auderent expliente. Conditi first hanc in rem Canones XV. qui Armenice cumi Latinà verlione habentur apud Cl. Galahum Cassilias Ecclof. Armen. Patt. 11.Tom. I. p. 159. Ubi Cattostom IX. XI. XIII, XIV. in quibus aliquid tolemissuis latere videbatut ; uberritmum explusiationem addidir:

> SILVANECTENSE I. in Provincia Rhement, anno DCCCLXIII. vel circiter, à diverfarant Provincianum Episcopus , finesidente Hinemmo Rhementi / coliect.im. In quo Rothidus Sueffianenlis iterina damatrus & depolitus eft.; & in Monstlerium derrufus. Extint hpt/cop rum tegal Lotharii Epistola II. Conc. Tom. VIII: p. 761. que hujus & sequentis Synodi tes gestas hasd parum illuftrane.

\$62

METENSE III. aimo DCCCLXIII. mense Junia, à Gallin & Germanin Episcopis , pra-sentibus Pontificis Legatis, celebratum, in quo Lotharii & Theutberge divortium, & con gium cum Waldrada, judicio Synoduli confir-mantur, & Epiloopi facti fui rationes scriptis comprehentas, (fundepubus id Legaris Ponci ciis) per Guntharium Colonicatem, & Theurgandum Trevizeniem : Gallig Belgicz Atchiecopos , ad Sedem Apostolicam transmiserunt. De hie Synodo agunt Annales I nea 14, ut & Bei-tiniani, & Rh. gino ad ann. DCCCLXIII.

ROMANUM' V. anno DCCCLXIII: fulls Nicolso I, Rome in Lateranente Palatio habiaum, In quo Metenfis Svipodi Sententia daninatut, ejufeue Acta irrita funt reddira, & Geneharius & Theurgaudus, Concilii Metenlis Anteligrages, & caule Lochariane affertoces firentifunt. Edicis hojus Coucilri Decretis, Me- fadus ejulque Socii , ab Eb PARS II.

& zelo verè Germano repolueront, fernentiam An, DOCC. Poneificis infaper habene, levitatem, temeritafem , tyrannieum farotem, divinarum legum femul & factorum Canonum conculcationem . frandalentism, callida s'em, fuperbiam, tumidimque potentatum aperto ore ès objiciant. Subdonte. fcies nes nen raos effe , ne te | ellas er excellis, Clericor; ques at fraires & Coefifcopes vacognoferra, fi clare permissers, debutrasi Utrinicua paris firipea exhibent Annales Francorum anno DCCCLXIII. p. 65 Extant Epifiola Synodalis. Capitale V. Cona. Tura VIII. p. 767. Prolis hibs item hujes Synodi pults enstrant Annales-Bertinian ad antenne Dr. Cl. LXIV. Eodem anno. name D. CCL Mith as Concilio etiam Romano Zachmies ob res en Legacione Confrancinopo. licand molè gefess deponitur, & Phono damnato lottains S. d for redicultur , cuitosque Irlagiriam advertos liconoclathas ftabilirun, De les om ribus vide Nicolai, I Epill. V.I. Conc. Tom VIII. P. 188; &c. Detrique in Romano Concilio hoc etiam anno habito Synodi Sylvanocterifis Acca abcogancur, & Rochadus Sueffionensis, qui obluto Appellations libello ad Nicolatin provocaveru, Sedi lau restitui jubetitt. Vide Nicolal E Epit XXV. XXIX. XXXI. XXXII: XXXVIII. LXXXII GLX lil. & fequences. Tris hard. Conf. cilia Rome, anno DOCCLXIII habita, annon um eadémque Synodus factint, vel potids diverti ejuldem Synodi conventus, alionum ello juda-

PISTENSE L ad Sequiriam florium anno DCCCLXII. vel ut alii DCCCLXIII. fi non potids anni pezcedence habitum f quod quidem pocids Conventus politicus, quam Eccleffatticus centeri deber. ExtraneCapitala IV. iti hoc Conventu constituta Conc. Tom. VIII. p. 776. Extant etiam Privilegians Ecclefiz S. Martini tributum & in his Synode confirmation ibid. in Append. P. 1935. Sirmondi nour Ibid. in Append. p. 1952.

VERMERIENSE ILannoDCCCLXIII Vil. Cal. Novembr. pexicute Postificis Legato habitum, In ono Monasterii S. Carllesi libertas, advertus percentum Robert! Cenomanentis Epifcopi jus , affericut & confirmatur. Videlis Anna-

les Benin of ann DCCC LXIII. ROMANUM VI. anna DCCCLXIV. fib 8542 Nicolao habitum. In quo Rodohldos Portnenfis, qui Lotharii poeturii correspeus in Concilio Me-tonii Legatione tun male tunctus fuerat, nec cisarus comparerer, depofitat eft. Vide Nicolai I. Epitt, V.I. & X,

ROMANUM VIL anno DOCCLXV. xii, Cal. February Colebratum. In quo Rochadus Spelhonenic, ab Hinemaro pridera depofitus; in priftinum honocem reftirutiis eft Acta hujus Synodi haberege apad Antifed, in Pres Nivolai I. Conc. Tom. VI.I. p. 265. Acta verò & Epistola, aliaque buc ipectantia ibid. p. 785.

SUESSIONENSE IV. mno DCCCLXVI. air. Cal. Septemb. congregatum-; la quo Vul-

848.

SECJN, sò depositionem olim ordinati, gradicius suis jum des. DCC descentes suitante suitante politica plate, altique opiscula ad time casalan 85 yonodam pertinentia, numero viv. in unum collects, Conc. Tom. VIII. p. 808. Hinemati Rheusensius Epistale IV. ad bujun, Symodi introtium spectantes existi.

Demut tikk in defpreide, 1922.

18. TALCASSIMM I. in Campanii al Septiment, annell, anne D., C. LXVII. viii. Cal. Nyconsie. A Y. K. Jejicowy, is diem energe up in preinte agno in Seeffisserich converanter, Johnson. In open de card Variali, e obligat forciorus freiningistus. parameter is Spandie an Nicolaum Papara, qui turm Hibosas or distantistististe de o Cirricomanhibotaim atomet le oponier, devinge Communication and Control. The Control of Cont

her Fledoardus Hiff. Rhomenf. lib. 10. cap. 17, p. 216;

ROMANUM VIII. funo DCCCLXVIII. fub
Hadajasa Jl., habitum. In quo Phorio anathema ter diclume fat, ejologie librilar contra Nicolaustr
Papam igrii alijudezate. Acta hujus Synodi habet.
Anathafia in Viv. It dativisal III. Coco. Tom. VIII.

p. 839. Grace Latine immunitim collaborator Actione VII. Synodiquark vocant VIII. p. 1982.

WORMATIENSE III. anno DCCCLXVIII. xvii. Cd. Jun. celebratum. Post cultum fidei confirmation conversationing. Eval facility Eval

xvii. Ce. yan. extractionary or entran more confificione , extract difciplina Ecclefashica Camaus LXXX. qui quideu in coulcibus MSS. non pubro vatisms ; ut an omne in hie Synodo first contisium , an potibis aliquot er aliatoria Synodojum Decretis confirst ; juft-oritur dubinandi ratio. Estran Cone. Tom. VIII. p. 944-

CARISIACENSE IV. mm. DCCCLXVIII. habitum. În quo Wilkbertus Presbyter examinatur, ê poîtea în Epiteopum Cațalauneniem confectuur. Extent Synodi Acla Conc. Tom. VIII. in Append. p. 1959.

CONSTANTINOPOLITANUM, Romsnis & Geneuite quibuidam Anlerderren Occumenicum, idque ut volunt, Vill. (quod tamen conftanter negant gennini Ecclelia Graca filif) Bafilii Macedonis mandato, anno DCCCLXIX. iii. Nonas Ollabr. ab Epitcopis CII. in Ade S. Sophiz congregatum. Bafilius Theophili Imp. domini fui clementifismi, qui iptom in filium de facceforem arrogaverat, ende noper maculatus, & Photio Patriatcha, qui Sacris ei hanc ob cau-fam interdizerat, infensisfimus, coasta hac Synodo, Photium exauctorandum, & Ignuium ab exilio tevocatum in Sedem Panjarchalem teponendum cutavir. Hinc omni ex parie odia, convicia , crimina da 70 3wake in Photium congesta, hino dira que puthas est, de qui-leus tor querelæ in Epistolis ejus sparie. Extant Grze. Lar. hujus Concilii Acta, in X. Actiones diffincts Conc. Tom. VIII. p. 1879. Actis persmittustut, Nicetz Paphlagonis Vira five Certa-men Iguzii ; Michaelis Monachi Escanium Igna-gi ; Theognostici Monachi dibellus de custà Igna-

til: Nicolai Parez Epiflole aliquot. SAC.IX.
All. 1. Hadriani Pape litera Legatis fini data & Definirio Thoma Metropolita Tyreniis, &
Ellis Syncelli Hierofolyniziari, antequiam Legat
Conflueninopolitim ventient , promunciara teci-

Conflueinopolim venuent , prominciata tecitanent.

Aŭ. II. Epikopi à Meshodio & Ignatio ordinati, qui à parsivus Photii fieretant, & post

hos Presbyten , Diaconi , Sub-Diaconi , oblate Supplicationis libello , ad veniam & communio-

Bem recepti & idmiffi funt,

All. Ill. Ancyre & Nices Archiepiscopi

4B. Ill. Ancyse & Nieme Archiepiscopi, wood übellum Sarisfactionis, ab Hadriano Papa ci millum, fufcipete recutarent, ad veniam non funt ai admiffi. Deinde Bashii, Ignatii, Hadriani Epiftola bette fame.

All, IV. Epifcopi, qui Legmionis munere à Photio ad Patriarchas olim functi fuerant, in Synodum agrè intromitifi, santam Photii à Patriarchis receptam effe constantes aftirmatume. Verbut somzadicemibus alits, ejecti func.

All. V. Phorius citarus, & non niß per vim adductus, Synodi judicium fe non agnoteere affirmavir, & an Romanocum Poutificum confituuis

acquiriceret fapulas roganas, confanter obmanale, Chriftique Domini exemplo (e tuebatur, All. VI. Letta Nicolai Papu in Photium (eusentia), condemnationem ejus vehemente urge-

bant Legat i oblatam Epiloopie Phocianis indelgentian conflarate irecterum Pointani, Orazionem habente Zachatii Epiloopo Chiblerdouculi, qu'il Ignatiam justi è legitime depofestat infille colordat, ist quod alli most refellere contari funt. All. VII. Epiloopis Phocianis oblatam indulgratismi retioni teriamque reculatribus , ipfe

genetiam iteráum iteráumque reculantibus , ipfe Photius in Synodiam introductus austhement fablicieur. Att. VIII. Photifi Scripta , velà fe edita , vel in lui granium ibroma Chicographis munita , igal corsus Synodia adjudicantus. In fine Seffionis

leconomachi quidam in Synodum intromiffi damnasi bart.

All IX. qua sii, die Februarii fenencis aust celebrata eft, plutimi qui in Ignatium teltes

jurnifuillent parintemes, ad ventum tecipiontet, & Legati, quibus contra Nicolaum falso que el Photius, examinati inot.

dil. X. Cassner XIV. qui in Versione Analta-fura XXVII. habesour, de déciplina Ecoletiaffs.

ci, & carfi Photiani fanciri funt; & repriră lententii damnationis în Photian prolată, habitique ab împeratore orazione; Decreta Synodalia îngalorum fabicriptionibus robotata funt.

Fire An La Lind remobile A votafism Romania Lockiella Babbacherinis , vol daubus podermis hojus Spand Addicambus , piet Lodovici Impe. Coccilence Legena Internit. A verbinom og do Gazcolacine Legena Internit. A verbinom og do Gazcolacine Impela meterini. A verbinom in territoris lagado produc Qui quide mis e a mi con la significación produce qui qui de mi e a mi con la que de la compania de la lagado produc Qui quide mis e a mi con la lagado produc Qui quide mis e a mi con la significación a la lagado produce Qui quide mis proposito la compania de la lagado produce que la lagado produce que la constitución de la lagado produce de la lagado la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado produce de la lagado prod

Saculum Photianum.

MC. IX ab und cum Stephani responsoril , Epifole ; Tra- intelligentiam febjiciantut , Hincmeri Laudu, SEC IX a An, DCCC, cettus de Platianarum parjarin; Synodica Nicolai Papa &c. adverius Photium; Breviarum SyHincmai Chemis Epitole aliquo; & alla nodi VIII. denique nonnulla ad Synodum VIII- nonnulla hic (pectantia) Photianam pertinentia:

\$69. VERMERIENSE III. anno DCCCLXIX habitum. Orto gravi inter Hinemarum Rhemenfem , ejúique nepotem Hinematum Laudunenfem, ob Northmanni cujuldam excommunicationem, difficio, Hinematus Laudementis in bic Synodo accufarus, ad Sedem Apoltolicam ap-

& Flodoard, lib. III. cap. 22. p. 249. \$60. METENSE IV. anno DCCCLXIX. v. Id. Septembr. coactum. In quo, factis ab Epilcopis Annunciationibus & Capitulis quibuidam, Carolus Calvus in Lotharii demortui fui fratris Regnum, quod jute harreditario ad Ludovicum pertinchet, coronatus eft. Habenrut he Annanciationer, utl vocantur, & Capetala Conc. Tom. VIII. p. 1532.

ellavit. Vid. Hincmar. Rhem. Epift. Apologer.

PISTENSE II. anno DCCCLXIX, the 869. sence Carolo Calvo, à diversarum utbium Episcopis ad componendum regui fui flatum convocaris celebratum. Extet Diplome Caroli Regis in his Synodo editum Cone. Tom. VIII. p. 1536. quo confirmat donationem Egilis Archiepilcopi Scuouenfia, qui Villas & Eccletias qualdam Monafterio S. Petti in diceccii Senonenti concellerar:

ATTINIACENSE III. anno DCCCLXX. \$70. menie Maio, à X. Provinciatum Episcopis, extidente Hinemato Rhementi habitum. In quo Hinematus Laudunen'is fecundă jum vice seculatus, ad iedem Apottoheam itenim provocavit, Conferantur ab urtoque Hinemaro hac de re ferip ta, & Annales Bertiniani ad ann. DCCCLXX.

COLONIENSE II. ann. DCCCLXX.vi.Cal. 870 Ottobr. in cauta disciplina Eccleffattica habitu Ex cujus Achis nihil hodie superest, Vide Conc.

Tom. VIII. p. 15394 DUZIACENSE 1. in dieceli Rhemenli, hon \$7t. longe à Sedano , anno DCCCLXXL mente Anguito, à quamplutimis Gallie Epicopis, cele-bratum, in quo Hinematus Laudeneulis, tertiàm accufatus, Epiteopali gradu dejectus eft, & duriffirm habirus. Superimit hujus Concilii Acta & Monumenta, quinque partes complecterria, Prima continet Proclamationem Regis adverfus Hinemarum Laudunensem Episcopum, in Syno-do porrecham. Secunda continet Libellum expos-fulacionis Hinemati Rhemensis advestis Hinemarum Laudaneo(em. in Synodo recitarum, Tereia , reipoula Episcoporum ad Proclamationem Regis, Quarta, Acta Synodi cum Hinemato Lau-Amenti Epilcopo eanonice vocato & prefente. Quinta, Synodi & Hincmari Rhemenirs ad Hadrianum Papam Epitholas. Acta hate ex codice funk. MS. Alexandri Petavii Senatotis eruta, notifque fuis & perfatione illustrata, primus edidit Lud. PONTIGONENSE in diocesi Carnotesti Cellorius S. J. Parif. 1658. eninde translata in an DCCCLXXVI. menle fasio & fulio, pra-Cone Tom. VIII. p. 1742. Ad pleniorem borum fentibus Curolo Cabro, & Pontificis Leguis,

OVETENSE in Hispanii, anno DCCC LXXIII. xviii. Cal. Julii à XVII. Episcopis, ptelente cum multis proceribus Adelphonio cognom.Cafte Gallzeiz Rege , habitum. In quo Ecclefia Ovetenfis in Metropolitanum erigitut, ejilique termini ftatumtur, De hie Synodo ejulque Actis ex Hil-paniar Scriptoribus agunt Conciliorum Editores Tom. IX. p. 247. Hujus Concilii Decreta in alis Synodo Ovetenfi , ann. DCCCCI, habità confirantur. Vide Cone, ibid. p. soi. Verum antiquiffirma hujus Concilii Acta nunquam hactenàs edita, ex verulto Codice Ecclefix Ovetenfis deferipta; extelit vit illuftriffirmus Card. d'Aguirre Conc. Haif. Tom. III.p.158 quibus alia non pauca addidit.

CABILONENSE II anno DCCCLXXIII. 875 habitum; Extat chatta Restitutionis Ecclesia S; Laurentii Canonicis S.Marcelli racter Conc. Tom; IX. p. 251.

COLONIENSE, III. amilo DCCCLXXIII. 87L habitum. In quo Privilegia quardath, & Ecclefiaturn duarendam confectationes, aliaque non magni momenti facta Junt, Que ad hanc Synodum spectant, haberi pollunt Conc. Tom. IX. p. 151.

SILVANECTENSE II. anno DCCCLXXIII. Caroli Regis juffu ; à Rhemenfis & Senonenfis Provinciarum Epifcopis celebrarum. In quu Car-lomannus, Caroli filiar, Ciericus, ob graffariones & perduelliouem Diaconi gradu dejechus est. Perierum hojus Concilii Acta, Vide tamen que ex Aimoino referentar Cone, Tom. IX. p. 158.

TOLOSANUM anno DCCCLXXIII. à Septimania & Acuitania Episcopis habitum. In quo querela Judzorum, se à Christiania vexatos conquerentium, andira & repreffa eft. Vid. Conc. Tom. IX. in Append. p. 1135.

DUZIACENSE II. anno D'CCCLXXIV, Id. Junit, advertus incesta conjugia, & rerum Ecelefasticacum pervasiones habitum. Extart, Epiflola Synodalis ad Epitcopos Aquitanie, & Dof-ntrio Synodica de Duda Monacha (actilege cottupti, Couc. Tom. IX. p. 258;

CABILONENSE IIL anno DCCCLXXV. habitum. In quo peractà Adalgifi Eduenfis Epifos. pi ordinatione , Privilegia Monalteria Tornutien-fis confirmantur, Extant Synodi hujus Acta Conc, Tem. IX. p. 175.

TICINENSE IIL apred Longobardos, anno DCCCLXXVL menfe Februarso habitum. In ono Imperium Carolo collatum confirmatut. Husus Concilii gefta franentis Synodi Actis inferta

PONTIGONENSE in dieceli Carnotesti 876

871

875

874

8/13

8763

Sæculum Photianum.

SACJY, ib celebrarum. In ono Synodi Ticinentis Acta de Ah. DCCC Garoli electrone confirmantut. Extant disciplina Ecclefialticat Capitala XV. aliaque lujus Synod Acha ac Monumenta in unum collecta Conc Tom. IX. p. a50. Vide our habentur in Append.

ROMANUM IX anno DCCCLXXVII. mente Februarie, fob Toanne VIII. Papi, coachum. In quo Imperium Carolo Calvo, nondim looità de eo in Germanià controversià , sententià ynodni confirm cur. Extant Acta Synodalia Cong. To:n. IX. p. 295.

· RAVENNATENSE, anno DCCCLXXVII. 877. menie Augusto, à Joanne VIII. Papa, & CXXX. Epitopis celebratum. Extant de disciplina Ecclefisitica Capania XIX à Luc. Holibenio primim edita Colleil, Rom. Past. II. p. 147. inde inferta Conc. Tom, IX. p. 300. His Canonibus falub.rtime inter alsa provilum est cap. X. at Episco maniestorum, iam vicinis Epifnomina excom copis, quam inis pasochianis patiete indicient, eaque Eccle in totibus pentigi curent; neque excommunicatum ab Ecclesustica seventrate libetandun elle, donce corain provinciali Synodo firisfiat : cap XII. Quicunque L. Parochiæ proprie convantui publico, ultra tres dies Dominicos vo-· luntatiè lubri aliant, communiona privandos effe,

\$77. NEUSTRIAGUM agno DCCCLXXVII. præfid.ne Hinemato Rhemens, adverlås Hugonem Locharii Recis filium illegirimum habitun. Vide Flodo ad. Ifo. Ill. Hiller. Rhemenf. capp. 19. 26. & Conc. Tom, IX. p. 306.

\$78. TRICASS NUM II, anno DCCCLXXVIII. menlibus Augulte & Septembri , à Joanne Papa & Epitcopis Galifeanis, præfente Ludovico Rege, V. Actionibus celebratum. In ono Lambertus & · Adubertus , ob injurias in Ecclefi :m Romanam, austremati (abjiciustut ; Retum Ecclefishicanum pervalores excommunicantur, Disciplina Eccle-lialtica: Canones & Seatura fancica finat. Extant hujus Synodi Acta, Capuala, & Epifiele Conc. Tom. IX. p. 307.

ROMANUM X, armo DCCCLXXIX, habitum. In quo de electione novi Imperatoris, polt obitum Ludovici Baldi agitut , minil tamen nift post bienniu n hae in te factum est. Vide Riseginon, in Chrest. Aimoin, lib. V. cap. 39. Baton, anno DCCCLXXIX, num. ji.

ROMANUM XI. auno DCCCLXXIX. 3 \$79. Joanne VIII. Papa habérum. In quo Legari à Pontifice, ad Photium tedi fuz tefticuendum, Conftancinopolim milli funt. Eatat Commenitorium Legatts datum Couc. T. IX. p. 322. Vide etiam Joannis VI.L. Epiff. CXCIX.

879· CONSTANTINOPOLITANUM Græcis penè unaverfas Occumenicum VIII. ut nos verò nomeramus X. Bafilii Imp. juffu in Æde S. Sophiz in dearra catechumeno clefiæ parte anno DCCCLXXIX. celebratum Aderant Epifcopi CCC LX X X 111. & lu his Toannis VIII. Papa Legati Paulus, Eugenius, & Pe-

trus Cardinalis & Presbyter, omniumque Patriar. SEC 1X.ab ch tum Orientalium vacatii. Mortuo non ita pri, An, DCCC. dem Ignatio, Bailins Macedo in Photium jam zemor factus , ipium moa in folium Patriarchale tepolisit, coactà hac Synodo, que Photii testinationem ratam h buit, & omnia que contra illum geft foctant, abrogavita

Superelle adhuc MSS, hujus Concilii Acta, in VII. Actiones digesta, splimet non diffirentus Pontificii, dată opciă (ut videtur) iapptella. Gerre habentur integra Grece MSS, in Biblioth, Vindob. Cod. Tiest. LXXII. num. ii. fol. 152, tefte Neilelio Catal. Parte I. p. 154. Verum bene habet quod autea corum excerpra, in Otatione fui de Pace Ecclefiques, nobis confervavir Joannes Beccus Partiatcha CP. home Latinis in folidum addichus. Ea ea Bibliotheca Bodleiane Cod. M.S. deprompta Grzeć & Latiné evulgavir Cl. Bevetegias nofter Pandetl. Can. Tom, II. p. 175, ex quibus nobiliora hujus Synodi gefta peripicere licer; nempe plenum Joannis Paper cum Phorio resonciliationem, millis ad illum tum literis, tum muncribus, Pattiarchalis dignitatis otramentis, Stolis Superhumerali &cc. Acta Synodi , thm Romæ fub Hadrisno Papa, tum Constantine fub Ignatio quam VIII. Occumenicam vocant tini, advertus Photium habita; reicifia & inb anno themate damnota; abrogatis etiam que à Photic contra Pontifices & Ecclesiam Romanam gefta int : Faivilegia todis Conftantinopolitana afferta, & utrissique Parrierchatois Romani & CP. jura Stabilita; denique additamentum ad Symbolum (FILIOQUE) damuatum, & ttes Canones conditi, que ex iplis Actorum excerptis fulius deduci potlant: ac proinde es que hodia habemus petcurramus, lectorem præmonentes, prater Becciana, supereile estam horum Actorum eacerpta, do alta, ut videtur, manu profecta, in multis quidem auctiora, magilque accurata. Actionum verò numeto diverfa. Ex utritque inter to collatis brevent hujus Concilii historiam pro more nottro concin-

nabimus. Att. I. Joannis Papa Legmos, in Synodism inetoductos , Photius Parsiarcha benigne excepit. & fummis humanitate allocurus est. Qui proinde ei Patriarchalia ornamenta, ouibus iplum donavetar Papa, (tolam nempé Sacerdoralem, Humerale, Sricharium, Penulam, & Sandalia tradiderunt,

All. II. Nevembr. vii. celebrata, lecte funt Joannis Papar ad Imperatores litera , quibus priero loco Romanz Sedis auctoritztem misè earollit bouns P pa, nec minùs Photium depradicar * Jugustrierafer an Cantisaler Appenia Ben, vie tum veteribus prærogativis cotam Deo præftantem, cum ispientia scilicet & prudentia circa ses Divinas & humanas omnas accucellentem , tum circa alias virtures mocales & cutam Divinotum Perceptorum irreprehensibilem operatium. Hunc igitut secipit, hunc Throne Parrimchali seliitul jubet, (interpolita nililo-miais caucione, ne Phonius vel illius fuccellotes jus ordinandi in Sulgaria fibi deinceps vendi c.ne) fiqui verò lucriot Episcopi, vel Clerici, qui Ecclefia & Photio Patriarcha uniti renuant hos ab omni Ecclefix communione alienos effe ronunciat. Lecta deinde Papæ ad Photium Epi-Rola; qua inter alia ab eo petit, ut Epilcopos & Clericus schismaticos, qui ei accedete parati sint, qui idem penè responsum ab co resulerant, Un. SACIX.a

de Legari Pontificii ipium ab omni Ecelelialitică Au, DCCC;

5.60. Nus apereis ulnis recipere; dignitaribus & Eccleam DCCC. füs fuis refeituere nê dedigarent. Ornique lecha un Patriarches Alexandriui ad Imperatorem, peliquorum Patriarcharum ad Photium ş Epifluir.

Ad. III, xvii Novembr. Epiftola Joannis Papæ ad Sedis Constantinopolitanæ & Orientaliami tpiscopos lesta est, qui Tarafii ex Neophyto in Patriarcham evecti, aliifque hujufmodi ordinationes improbat , respondente Zacharià Metropo-lità Chalordonenii Canones aliquandò lale in parte coglitestalini cedere polle i quod & fententià S. Bafilii , & exemplis Mquet allacis demon-fizat, Mox Theodolii Hierofolymorum Patriarthe litera Synodica ad Imperatorem sectami quibus, jis qui Photium pro legitimo Patriarchi non agnoleune, neque cum illo communicano nathema denunciat, totà id approbance Synodo. & Patriarcha Assischens non dit putt Suffra-gium journ pet literas ference, Polt bare; leum est Commoniseriam à Papil million XVI. Epifeoporum, VII: Presbytetorum, II. Disconorum fubicitationibus monteum. Caius expitulo VIL fanckum eft, cos qui in Ecclefie & estuan communicates convenies noluse, poli fecundem & testiam admonicionem effe ana-thematizandes, & ab omni Ecclefisitica communione amovendos. Capir. VIII. Sycodum feb Hadriano contra Photium habitam abtogandam effe, neque aliis Synodis annuaseran-

All. IV. December xxiv. Affarz funt ad Photium, per Balilium Marryropolicanum Theodoffi Antiochia Patrineha locum tenemem, ab Elia Hierofolymorum Patriarcha recens conflicato litere, quis bonoce & veneratione Photio exhibità el tradidit. Quibus lectis, duo Patrieii, qui à Pleudo-Apocumans spannens de la Photo diffidebunt ; culpam tecognoficente à abfa-luei & secepti funt ; decretámque est Synodum tim Rome lub Hadriano, tim Confrantinopoli fub Ignatio coorra Phoriam habitam damnandam, sbdicandam , & e Synodocurts numero expungendam effe, omnéfque qui Ecclefiam decipere, Photimque non agnoferre perfiftunt, Ecclefia communione effe ableindendos. & quoniam tune inflatet Euchstrittie celebrandat tempus, monente Petro Cadinale Poppincia Legato. ad offendendam, quam inicrane pacem & concordiam , affurgens toess Patrum chorus Sanetz & Divine Liturgiz mysteria eum Photio pe-

espec. 4, James, seri, Cher scham effe ongiderates Systemb Niceams II. por cult indusan & veterandama Imaginam celebraran. On not especiajor esceptive & opportune; Hamin on tespeciajor esceptive & opportune; Hamin on tespeciajor esceptive de produce; Hamin on tespeciajor esceptive de produce; Hamin produce ingrimam habete locom, & stupila cum religiori ferrir i prilologia. Post line ad Macum religiori ferrir i prilologia. Post line ad Macum religiori ferrir i prilologia. Post line ad Macum religiori ferrir i prilologia. Post line ad Macum religiori ferrir i prilologia del processor del consultato del producti del protesio del producti del producti del protesio del producti del producti del protesio del producti del p

communique feoregandum effe tenfactuat. Oblatà hie occasione, tres Cauones candidit Synodas ; quocum s. & trait at quicunque à l'omne Papil excommunicentut, abitunque fuerior, I Photio pro excommunicatis habendi funt . & vice veril, quoleunque annthemati subjecerit Phorius, cos à Joanne Papa pro excommandi eatis habendos elle , fervatis lemper Romanz Sedi , ejuique Antiltiti , fais privilegiis. Can. 2. Omnem Epilcopum qui ex Poutiticali ordine ad Monachorum locum & ordinem descendere velit, Poutificali dignitate deinterps effe exuend.m. Can. 4. Nemini fas elle , vel abique coula, vel cauta aliqua confictà, Epiteopom verbetzte, vel in cascerem emnicere a fin aliter aufus fuerit. anathemice percentendum. His; altique decretis de Phorii recepcione, Synodisque coutra illum abrogandis, & diffidentistm (applicio, deque Syno ii Nicenz confirmatione, jubicrioferunt Romani Pontificis & Patriaschanam Otlentalium Legati, alique Metropolitz & Eplicopi, acclamationibus pro mote factis. Ad. VI. Martis z., in celebri Chryfotriclinit Palatio habita, interfuit una eum filiis fais Aqguitis Bantius Imp. qui , habità ad Synoduna orazione a horrarus esi ut commune fidei Symbo-Jum ederent, Niceax & teliquis Sanctis & Octumenicis Synoxlis conforum. Quod & tactum est; producto in mediam Niceno Symbolo, prose à Synodo II. Occamenic'à explicatum & confirmatam tuerat, fachoque Dreteto antiquam huse fide definitionem puram & incorruptum fervandam effe; Hanc, inquiant, ex Mejoribus ad neltra ufque tempora defcendencem , then meme quam lingun : & ampletlimur, & amnibut alti Voce ubique annunciamus, nebil auferentes; nibil addences , nibil musantes; nibil adulterantes; Ideogne fignis Spuriis verbis, vel additionibus au fubrrattenibus ; fantla illins & venerabilis definiciones antiquetarem adulterare audan tentaverie, fific in facro ordine conflicutto e emnimeda depastrani jubjiciatur ; fin auters larcus , anathemate februtteter. Quid hoc loco pet additiones, muniones adulterationes voluctum hajufed Concilii Parres , aperto che profette detrechi. rune, pè Romano Pontifici labem immere videsensur, Interim certam eft ad procedionem SPI-RITUS SANCTI digitum intendife, & addi-

tam orum illud (FILOQUE) ante paseos aunos tab Nicolao I. Papa in publicum Eccletiæ Symbolum receptum intellexific, Quod quidem

alibi dilette nos docet iple Photius Epilt. I . ad

Patriacenas Orient. p. 51. Ubi de hac quattione

ex protetlo aga & post aliz adversus Latinos , in

eos hac de carfa acrius invehitut his verbis.

ane, alle gal sine nanio bei nopople, sie mortis ant-

degenen, Nyle 38 m who sipsulfine arrangenen o 1991 w lagar 1991 apor Koylkalan, i sidar sult euroletich o 180 elexalbandit habir paeren, anaezes i Syle wa izional Inchesponalit, o 1981 antopping cliec hispoto, 200 dege-

on couper, which invites is + 5

THERE MEXICONLETER. OF THEME TO MYUT LIKE IN

Thurges mires, atta ye gat on es Tes cumochedel

apprenticulation Enteropera nes in ific tention

S.E.Y.S., preseré pari valdité, fel à in fojen impinant certau. UCC., siden, ppas ade dy abrevant. Freze esta below, que al se misso (consentirem étamisbelow, que la misso (consentirem étamisfilhites , frafisa i jenis, verbs defenits), que finante in ferra adrata; enchastre datiente. O maritamismo disbilient ? Spirmo fallom fel misso (consentirem estamismo de la conpet time fel important y com con faillisse quin locus bic. Phosismo Diccrop Spuedil, ado de no de verbinete convenient un becream il Pionico confenie faile menide dubtere disis Products, continui faile menide dubtere disis Products, continui faile menide dubtere disis Products, continui faile menide dubtere disis Products, continui faile menide dubtere disis Products, continui faile menide dubtere

accimantes, et rissique Impecio funti nomita de inicia appresente, in il activa chi sirici di inicia appresente, in il activa chi sirici chiatio, que lupriqui die chia fanta, tommuni comi minimo corciale i confinenza, s'j-molo rizimo mere, fie ferroma, p'e erdime, s, fondo rizimo mere, fie ferroma, p'e erdime, s'ondo rizimo mere, fie ferroma, fie erdime, s'ondo rizimo mere, fie ferroma, fie erdime, s'ondo rizimo mere, fie ferroma fie erdime, fondo ferroma fie erdime, from terroma fie erdimenta del control

bus antehac aspecior factus. His factis , orneia

hujus teprimæ Synodi Acta de Photii reftitutione.

omniutuque que contra eum vel dicta vel feripea

fuerant renunciatione, subscriptione fan Impera-

tor unà cum filis luis confirmavir, cora Synodo

randem foluta est. Excerptis fubilicitut Joannis Papæ ad Phothum Epitola de additamento ad Symbolum, qua doler malos quoidam architectos (candali & inimiciaix inter intramque Sedem femina fparfiffe, teftatus le fanctum Symbolum ficut ab initio traditum eft inviolatum contervatfe, neque aliud addidide, vel detraxille, quin eos qui proprià infanià duchi hoc primà n'iscere ann unt, fe tanquam Divini verbi transgressores, & Theologia Christi Domini, Apoltolorum, reliquotumque Pairum everiores condemnare, & una cum Juda collo-care; neque interim aliquem violenter cogendum additionem illam omittere, fed potius manfurrudine & prudentià admonendos effe, ut à blasphemia recedant. Habeatut etiam ad calcem, tilum Photii Epikolaçum fragmenta; nempe ad Masinum Caltelleniem, Gaudeticours Veletrientem , & Zachariam Anaguinum Epitcopos, In quibus nihil memorem dignum, præter amicitiæ fignificationes & Sym-bola, continetur. Obtottis ocnlis hase Symdum incuentur, mille conviciis profeindam, mille spiculis configura, Scriptores Pontificii Tettis fit vel unus L. Allarius, qui peculiari opere, quod Synodam Phoniaucia inferiplit, edito Rome 1661. Str. hanc Synodian relutare aggreffus eft, quique non modo Acta ejus corri ta & friesta, fed & ipiam Synodum nullam fuits neque alibi uspiam mis in Phorii cerebello extitife diforte conzendie, futilibus quidem argu-

mentis, sizo Ingenso & etudito perúm dignis, An DCCGbetem opere plues filo l'hotio Synodos CP, has DCCGbitas, quim vulgo folent numerari, commemorar: led qua vel nulla fatriati , vel nullius nominis, & quanam via alla velligità holià

MANTALENS E in territorio Viennenfi, Eccle inlico-politicum , feu Placitum generale, anno DOCCLXXIX. bidus Odebru, ab Arelateniis Regni Epitoopii & Proceribus habitum quo Regis nomen Boioni delarum ett. Habentur dela Synoli Conc. Tom. IX. p. 31. 879

8874

\$8\$1

fupcriont.

R O M A N U M XIL amos D CCCLXXXI.

fab Joanne VIII. babitum. In quo Ahanifus
Egiforquis & Princepo Neopolisamu do Feedus
cum Suracenti intrume, juncki que em me de la cum suracenti intrume, juncki que em me de la cum suracenti intrume, juncki que em me la Vide
Leon. Ollient lib. V. cap. 4a. & Joan. V III Epit.
CCLI. CCLVI.

MACRENSE anno DCCCLXXXI. iv. Non Ajvil. apud Macram in Dioceelis Rhemeniss finibus congregame. In quo non pauca additciplinam Ecclesialicam (pechania fancia funt,
Exame Capitula VIII. Conc. Tom. IX. p. 37.

NEMAUSENSE anno DCCCLXXXVI, Zwanshr. zv. à Theodardo Archiepidicpo Natbonenfi, advetates Scivan Clericum Hippanum, Sedem Nirbonenfem, vel ur aiti Tairconeufem, affichatem, habitum Vide que ex Natbonenfis Ecclefar monumentis refeunt Concilioum Editores Tom. IX. p. p.61.

COLONIENSE IV. anno DCCCLXXXVII. contra Raptores retum Ecclefisficarum, Opprefleres pauperum, & incellas nupras celebratum. Exant de his Capitala VI. Conc. Tom. IX.

P. 596.

A UNENSE anno DCCCLXXXVIII.

Jo Monsilerio S. Mauriciii laikicum. n quo t pricopi & Primores Rodolphum (ouradi 1, fiilium
in Regem Bargundia eleberum & coroniant. Vi.
de Rheijin. in Ciroscad aun. DCCCLXXXVI I.

& Conc. Tom. IX. p. 400.

MOGUNTIACENSE annoDCCCLXXXVIII.
penidene: Luithento Arcidepticopo, coactum.
In quo, occasione framiphi novi ik ejs, & diciplina: Excleiatica: p.oper in incurioners Nomenecum evor monda; multa di un oque flatuorum,
Extrant Copinia XXVII. Loro, Tom. IX. p. 4.

METENSE V. anno DCCCLXXXVIII.
ex vulgari fentencià, Calcodis Meii habiene
Etti illud ad annom DCCCXCII. referendum
potiàn effe cenfet Sirmondan. Sunt tempus hand
intic certenn videtus. Extant difciplinar, è celeficatic Carsanz XIII. Conc. Tom. IX. p. 412.

WORMATIENSE IVanno DCCCXC.

à circumvicinis Epicopis coschun. In quo
Hermanni Culonicules, & Adalgarii Hamburgeniis de Epicoparu Brementi contendentium

Saculum Photianum.

SECIX is causa examinata est. Vide Luitprand. in Fis. An DCCC Suphini Papa C.112,p.383, Adam Bremens. Hist. Eccles. lib.l., cap.41. Flodoard. lib. IV: eap. 1.

'-VALSATINUM II. DCCCXC. ab Epifcopis & Primoribus Regai Arclateofis habitum. In quo Regis somen kedoviso Refonis filio delatum ett, Extrat Acta Conc. Tom.

LADAVENS circa annim DCCCCC.

à Garitao X. Landavic Epitopo, coagregamicidan à perjurium excommitature. La
tore, hajos synadic tempis haid frais certum
clie, Ada habentur gand Spelm Case, Biri, Tom,
Apag, Bi. Nate Ledor plare Costini la andarenia circa live tempore, a ambi ramen lacer.
Adriving Ci. Spelmanni circa loto onbis ge.
Adriving Ci. Spelmanni circa loto onbis ge.

hibet.

, 892

MAGDUNENSE in diezest Aureliahensi ad Ligerim si. anno DCCCXCI. habitum. Ja quo fancitum est ne quis in posterum abbazi In Comobio S. Petri Senonensis ordinetur, nisi quem Monachi de suis elegerint. Excase Asia Conc. Tom. 1X. p. 432-

VIENNENSE anno DCCCXCII. à Regai Arelatenis Episcopis collectum. Extant de difeiplinà & Moribus Ecclesiz Canones I V. Conc. Tom.IX.p.431.

RHEMENSE II. anno DOCCXCII. vel fequenti, pratidente Fulcone Architepitopo, celebratum. In quo, Odone Comite; qui regnum tyrannice invaferar, rejedo, Carolus Simplex filius Ludovici Balbi Francorum Rex inauguratur. Vide que hic de re notăturus Sirmonidus, Labbeus, Binnius Conc. TomIX, p. 434.

ROMANUM XIII. an. DCCCXCIII. Calendia Mariis fub Formofo Papa, ob ingruentia undique mala, herefes, & fehifmara, celebratum. Vide de hāc Synodo Flodoard lib.IV, cap. i.p. 317.

CABILONENSE V. anno DCCCXCIV. Inbirum. In quo Gerfredi Monachi, qui Adalgarium Æduorum Epifcopum veneno necaffe dicebatur, per corpus Domini purgatio fada eff. Estrant Ada Conc. Tom. IX. p. 437.

TRIBURIENSE in Villa Regià imper S.EC.IX. ab Rhemmann longè à Mogentià, an DCGCXCV An DCCC. à X.WY. circiter-inpileopia habitum dia quo, inter alia, Epileoparias Bremenfis cauda, non fis-

4 % AFF Cerciter ipulcopes habitum la quo, inter alia , Epicopatus Bremenfis caufa , non femel agitala , ibermando Colonienficadjudicena efi. Extant de quairs gafbus, & pro disciplina Ecclefisficar reformatione Capitula LV 11 L ConcTom. 18, p. 48.

N A M V F E N S E - proxima por Trabured N Numerican lune 3 yound mighcount Concelliorum Editorus. Vientus respucias placific lucium invendos rediguate. Ad example 1 february 1 febr

R O M A N U M XIV. m. DGCCKCVII.

a Stephano Papi habitum. In quo Formofi Papa nuper defundi: cadaver exhumatum, & per
terram trachum.quafi in judicium addustum &
damnatum elt'vide Simod Roman, lub Jo. IX. e.,
LCoo.c.Tom/Xxxxxxx.

PORTUENSE in Pago Nemaufenfi amo DCCCXCVII. xin. Cal. M sic ciebratem. In quo Magalonenfis Epificopus Beclefis S. Joannis Baptille parochiam quandam, quam Ecclefis S. Andochia attribuera; relatuere juberur. Extrant Acia. Conc. Tom. IX. p. 978. à Baluaio orioulam clair zero. Call. II. Nerpen. D..

R H E M E N S E H II. 20100 DCCCC. pridič Nonza fuši habirum. In quo Fulcotiis Archiepiscopi Rhemensis occisores anathemate damnatur. Extant Asta Conc. Tom. 1X. p.

48: COMPOSTELLANUM an DCCCC.
ILCal Decembra b 1711. Epifcopis habitumita quo Crárius Abbas. Tarraconenfis Archiepifcopus cledus & conferense : just eclétioni re, pagnantibus allis & principal Archiepifcopo Ashoosenfis and Sedem Romanam appellavit, Vide Cone. Tom. IX.9. 482. & Comultifi, Tota, III.9.168.

Finis Noni Seculi.

· PARS IL

2

. . . .

SÆCULUM OBSCURUM SCRIPTORES

faltem fuperiore Szculo excunte Scriput Vitam S. Vodoali, cognomento Benedilli , Con-decellir circa annum DCC,

fessoris, qui decessir circa annum DCC, Quam subinde decurtatam edidit Jo. Bollandus Februar.v.Integram ex codice B.Mariz Parthenonis, annorum circiter feetingenrorum, dedit Mabillonius Sec. Senedich. IV. Part. II. D.544

AUCTOR Fire S. Gulene elaruit circa annum DCCCCX. Scripfic Vitam S. Gisleni Confessoris, qui cellam in Hannonia condidit. obiitque citca annum D C L X X X I. Quo quidem in opere, prioris Anonymi hâc de te icri-nia Auctor noster compilavit. Edira est hec Vita i Joan Mabillonio Sar, Benedill 11.p. 788.qui ex Raineri Cellenfis Monachi , anno MXXX. elari , libro de Miraculis S. Gisleni non pauca Subjecit.

ANONYMUS View S. Burebardi Auctot vixiffe videtur ineunte Szculo X. circa annum DCCCCX. Scripfit Vitam S. Burchardi Wittziburgensis Episcopi primi, quam primus extu-lit Hen. Caninus A neig. Lett. Ton. IV. Parr. IL. p.651.&ex co Mabillon Sec-Benedict.111. Part.1. p.698. Burchardi etiam res gestas tribus libris confignavit Egilvvardus, Cænobii S. Burchardi prope Wirtziburgum Monachus,qui Szc.XI, vi-zife videtur, etfi non define qui ipfum ad ann. MCCC, remittunt. Omifo libro primo ut qui Anonymi lucubrationem superfluis verbis so-Im amplificet, secundum & tertium edidit idem Mabillonius wid p. 70 t.

THEODORUS, Constantini Porphyrogennetz, pueti adhuc in paternum Imperium fuccedentis, Præceptor & Ephonus, claruit anno DCCCCXX. Habuit is fummam in Aula CP. audoritatem , donet Romani Lecapeni, Patricii, & magni Drungarii classi Imperato-riz, qui Imperat. Constantini Porphyrogenatez dignitatem indies magis magifque immiquere ecepit, confiliis obstans, ipse à Romano, una sum Simeone suo fratre Eunucho, in Opficianam Afiæ minoris regionem deportatus eft. Qua pluribus perfequitur Leo Grammaticus in Cirmographia Edit. Parif p. 492. Acc. Eadem fed contractids habet Cedrenus Hift. p. 614. 618. 693. Edit Pari/Extant Grace MSS orariones V. hachenus inedita. I. Encomiafica ad magnum Ecelefiz Occonomum Patriarche fratrem hoc initio. Mugis un atic es ? pipes al Exige dines & Bis andjurm , &c. 11. Objergenerie ad dif- cit , immo tanquim de alio ubique loquitur,

UCTOR Anonymus Fisa S.F.. cipulos finos rurbidos & inobedientes. Incl. S.R.C. deali . Monachus Socifionenfis, pir, Ili wei deal at decipie sind tenderes es Decedentic rice annum Decede. E April dealise summeriples &c. Ill. April gettes fatis prolixa,peo Eunuchifmo & Eunuchis comofita, in gratiam & folatium frarris fin qui fuit Eunu chus, prafixo duplici procemio ipia Ora-tio hoc habet initium. "Espesa esi "i Essayiat es-reyapre apar Der. La pl. " A &c. In hac ocatione S Basilium, ob damnatum Eunschismum, perstringit & tefellit Confer Lambec. Comment.lib.lif. p.132. IV.Ad Imperatorem Conflantinum Porphyrogenuceam Leonis sapientis filium partim encomiaftica,parrim paraneitea.Principium. Ausor est AuguCaner inages elententer &c. V. Ad difit. pales.Incipit hoc modo. "Ele ple pl Alyer & mide lingings n i Coquones, qui ati li xues ofthimad heye merewer &c Egregia hac opulcula & publică luce digniffma affervantut Bi-blioth. Vindob. Cod. Theal. juxta Lambes. Cl. Neffel. XL III. num. 11. fol. 116. E áque fupplemento luo corporis Hiftotiz Byzantinz, quod animo conceperat , fe inferturum pollicitus eft Lambecius Comment.lib.IV.p.15.

LEONTIUS, Byzantius Chronographus, claruit circa annum DCCCCXX. De nomine quidem,germanum fit an suppositirium , dubitant Labbeus & Voffius , ac proinde tano Anonymus in lucem prodiit. Jubenre Constan-tino Porphyrogenneta, contexuit Chronegraphis libros IV.quibus totidem Imperatorum viras ac res gellas expoluitinempe Leonis Arme nii, Michaelis Balbi, Theophili Michaelis filii, & Michaelis Theophili filii: Exorfus à Michaele Curopalata, in qué definit Theophanes, ufq; ad Bafiliù Macedonem.s.s.ab an. DCCCXIII.ad an. usque DCCCLXVII. Hos libros Gr.Lar, edictie Cobefifius inter Seriptores post Theophané Pa-rif-1685-2 p.1.ad p.131. Seguitut in Editione Co-befifiana Fita Bafilis Macedonis, nova versione ornata p. 133 quam fub nomine Conflantini Porphyrogenneta antel Grac.Lat.edidetat L.Allatius Syamill Part.11.p.1.Verum Conftanrini elle negat Labbeus,& Chronographo nostro potius adjudicandam cenfet, Protrept. ad Hifl. Byz.ent. umer. xx V 111. pag.14.8t meo quidem judicio rediffme. Auctor enim Balilium tot immenfis ubique ornat praconiis , ejusque genus à tâts vetusta, nobilique prospia repețit, aliter quam iftius temporis scriptores facere folent, ut à Constantini modestià alienum planè videatur , neque aliud (criptori fuifle confilium; quam ut avi laudes nimium decantando, nepoti suavius adblandiretur. De se tanquim Constantino nusquam vel tevisimum indicium injiSÆC. X DCCCC

prafertim num.xxxxv.Ubi hac habet.No. On in atrieur Zelour Kurmertis & & Woetigus Baucidis Aissi @- pers & ocownire ibe, buline 3 muit, ri muine Werlegun &c. Nune atate noftra Conffantinus purpara (urculus, Leonis fapiensiffini filinsiellius nepos,boc privilegium kabnir. Hzccine de fe Confrantinus? Apagel Neque aliud ex operis epigraphe exculps poteft,quam Conftantinum fersptorı demum,quilquis erat,feribendi argumentum & materiam fub niniftraffe. In prefatione tellatur auctor , se si vita virésque obsecundationt, universi Imperii Byzantini, ejusque Imperatorum hiltoriam (cripto confignaturum. Ac proisde posteà ex morbo convalescens, quatuor Basi-Jii decelforum Vitas huic operi pramifit. Addidit Combelifius pag. 117. incerti Auctoris Vitas Leonis philosophi, ejúsque filiotum Alexandri & Constantini, Romani Lecapeni, Constantini, & Romani Conflantini filii ; quas ex aliis quas habemus, mutato nonnihil flylo, recentlorem quendam compilatfe, & fuperioribus inbjeciffe non fine maqua verifimilitudine conficit Lab-

AUCT OR View S. Rafeli, Comobii S. Bafoli Monachus, claruit circa an DCCCCXX. Scripfit Vitam S, Bafoli confessoris denati anno circiter DCXX.quam ex cod.MS. Altivillarenfi, in lucem protraxit Jo, Mabillonius Sac. Benedall. 1s. pag. 640.

ANONYMUS Vita S. Aicaidri Anttot. Monachus Gemmeticenfis, c'aruit circa ann. DCCCCXX, 5.xcat ab co scripta S. Aicaidri Abbacis Gemmeticenfis Vita, ex codicibus MSS. eruta, apud Jo. Mabillon. Sac. Benedich. 11.p. 952.

O D I L O gente for fan Gallus, S. Medardi apud Sueffionenies Monachus, claruit circa annum DCCCCXXX.Condidit librum de Translanere Reliquiarum S. Schaffiani Martyris , & Gregorii Papa in Suctionenie S. Medardi Monatierium, anno DCCCXXVI, facta quam Ingrauno, Mouafterii sui Decano, dicavit. Libellum, fed anonymum, & pratatione mutilum, extulit Rollandus Januar, x x. integrum Mabillonius Ser. Benedich IV. Part. 1.p. 18 ;. Scripfit etiam Odilo nofter ad Ingrannum, librum de adventa & fufceprione SS. Marryrum Tibartii, Martellini, &c. ex urbe Roma in Monafterium Sueffionenfe, quem habes apud eundem Mabillon, loc.citat.p. 41 r. Alter erat Odilo, Abbas Cluniacenfis.huius etiam freuli feriptor, cujus in Hift. Li-

pr.Part.Lad an.DCCCCXIV.meminimus. HIPPOLYTUS Thebanus, claruit an. VidePart & DCCCCXXXIII. Futile eft quod habet Bivarius *qui Hippolitum nostrum Epiphanio anti-Chrone, 14. Confundere videtur. Fuille Simconi Metaphrathe faltem erate supparem exinde coustat, quòd ipsum diserte catet. Quid quòd codem cum Simeone tempore & vixiste & seripsise, non interlici conjectură inde colligit Cl. le Moynius T, quod ex omnibus quos citat aucroribus folum Mctaphrastem Danisman Symeonem vocat. Eggi ja juguit, which the house & m-An Lunio. Qui citulus apte latie ab co tribui-

tur,qui scribchat jam vivente Symeone,qui cum S.E.C. X in Aula gratia & chenitare floreret,& effet magifter & magnus Logothera, honorifica ista w. ese denominatione ab Hippolyto infiguiri paruit. Contexuit Hippolytus Syuragusa chrusicaus à Christo nato ad sua usque tempora (al videtur) deduction. Hnjefce operis Fragmenrumfub Hippolyti Portuenfis nomine primus proculit Nacepia. Calliftus Hiff. Ecolof.lib. U. C 3-pag.135. Amplius & illustrius Fragmentum de genealogià Christi e julque to terris converlatione habetur MS. plufquam femel iterúmque in Bibliotheca Vindoloncari, ut de aliis Bibliothecis ail dicam Primus illud Larine edidir Jo. Sambucus Patav.1556. Svo. Grzce & Latine ex codice Bavarico H. Canifius Airig. Lell. Tom, III. p.35.paulò integritis P.Lambecius Comment lib.111. pag. 46. noviflimè ex codice Vaticano Schelftratius Append.ad Opus Chronol p.510-qui textum exhibust Canifiano & auctiorem & finceriorem,cim in Canifii codice non pauca fuerint inferta. Opera precium fecerit fiquis collatis variis editionibus & codicibus MSS praclarum hoc Fragmentum denno evulgaret. Interim consulat Lector que habet Cl. Lambecius Comment.lib.111.p. 45.8cc. 98,99.1ib.1V. pag.150. lab.V.p.103. lib.VII-p.341. Aliud Fragmentum ex codice Urbino-Vaticano ante DC, annos conscripto habet Scholftratins ilidem pagista. In Biblioth Badleian.cod. Baroc. CXLII nom. xviii. fol. 278, habentur excerpta è Chronico Hippolyti Thebani de Incarnatione Christi . & de annis quos vixit B. Virgo, de Joanne Bapeiftå, Evangeliftå &c. An verò eadem prorfus eum editis,nifi inspecto codice dicere non ficer. Alla Chronici hujus Franmenta ex codice Regio Grace & Latine dabir Cl.Cotelerius ad Nov.ad

Patres Apoll. p.101,494. JOSEPHUS GENESIUS, Hiftori. corum onos mediz atatis iactat Grzeia hand poltremus, claruit fub Constantino Porphyrogennetà, circa annum DCCCCXL. Etfi de anno non ufque adeò certus fim. Historicis Byzantinis ipium acceniet Joannes Scylitaes Curopalata in præfatione operis fui , in editione Graco-Launa Parifienfi (que posteriorem folum-modo Historia Scylitaiana partem exhibet) perperam on illa, habetur verò in versione Latina quam adornavit ediditque Jo. Baptifta Gabius Venes. 2000 157c. Er quia in paucorum manibus versatur hac editio, locum integrum hie describere non gravabor. Nam Daphnepates Theedorus, Nicesu Paphlago, Isfeshus Genesius, & Mannel Byzantim , Nicephorus Diaconne Phryx. Afrance, Lee, Theodorns qui fuir Sides Prafer , einfque neper , arque einfdem cognominis illins Ecclefia que ell in Sebafte prafeilut, C' una cum his Demerriu Cyzics & Jounnes Monachus Lydus preprio fibi quifque propofito argumento --- longi à virorum illerum ques diximus (viz. Georgii Syncelli & Theophanis) mente aberrarunt. Cedrenus, qui Scylita e scrinia, etiam rarò mutat is verbis, perpetuò compilare folet, in prafatione recenfitis reliquis Genefium quidem & Manuelem prætermittit, quos tamen nomine var Aurer Buriss comprehendere videtur. Contexuit Ioicphus noller Hifferian five Vitas Imperatorum

9.406. Comment-

950.

Not.ad Var.Sact.

Szculum Obscurum.

mirlaorum Leonis Armeni, Michaelis Balbi, Theophili Michaelis filii , Michaelis Theophili filii, & Bafilti Macedonis, Hiftoriz Byzanting oartem non confemendam, quam Conftantino Porphyrogenactæ Leonis filio,cujus julio opus illud aggreffus foerar, funcupavit. Patet id dendos effe centuit, ex dedicatione ; ubi versibus Elegiacis, opera præfixis, auctor Constantinum fic alloquitur.

This if implies resister Biferes in deciral may Алтиропо недобос ней нашатая незовая. "Le eu luges idren inter igeneufer an Ex Outofegreriet mentite in m mide.

Extat MS. in Bibliothecæ Collegii Paulini Lipfienfis codice,paginis LXXVII. in folio conftante , præfixo Genesis nomine. Apographum eius Ioan, Andrez Bofii Hiftoriarum in Jenen-Academia olim Profesioris manu descriptum, cum bre viusculis Reinesii notis, in Bibliotheca Senatús Liplienfis affervatur, Opus diu cum blatris & rineis luctatum in lucem tandem protrahere in se suscepit vir undiquaque doctifnus Christianus VVagnerus, ad D. Joannis Paftor Lipsiensis. Apographum Bossanum cum Codiee Lipsiensi iterum consulit, Latina versione, notifique critico-hilloricis & canone chronico illullravir, & differrationem præliminarem plane eruditifimam pramittere deftinavit. Verum morte przyenrus (obiir enim non mediocri Rei Literariæ jactura, dyfenceria extinctus v. Cal. Aug. MDCXCIII.) opus incorprum abfolvere non potuit. Etfi trientem laboris fe jam devoralfe, novissimis literis paulo ante obitum daris me monuir. De auctore fingularem plane fentenriamfovebat, codicem MS. Genefie nomen falsò præferre, & à recentior i manu illud additum ; veros auctores fuille Georgiam & Three barren, Joannis cujuldam Diocularcenfis filios; patere hac ex Ian bis Olympii enjuidam, qui codicem manu suà descripsit, calci operis fubnexis, quos prout ab amicis Lipficufibus in ulum meum descripri funt hic fubjungam,

* Hárig † Cl Old rius oni mei esnellum. bos ad codd MSS.m

Arist & dire des & in iyu seha Fruppie ti Onze & Geschnie Tur yerreyeadur rich & Billia Rame Themen esi hails, Dine Amurican O rie meifur ntur @ anare 3ime Artenmential & Aralagon QANGERIQ.

Videbit lector eruditus vel prima fronte hos lambos fanam lectionem non agnofeere,nequ l'ensum satis commodum fundere. Quin nec di fimular iple VV agnerus in ils effe que iple hand fatis intellexcrir, id tamen extra dubitationis aleam politum elle , quod Georgius & Thenphanes Joannis à rue creschae meile, and esi 30 re Accessorquise filitaline chronographi rec-As rac Bidau. Subdir fe non dubitare quin codici MS. Paulino resprior nomen primiriùs adferiptum fuerit,poffed verò cum litera quadam hujus nominis evanuiffent, nescio quis lacunas literarum expletutus TENECIOT nomen formavir. Ego quidem (quod (entio, liberè dicam) in fenteutia VV agneriana acquiefcere non po-

tui. Facile vidi lambis faniorem lectionem

reflitui posse, aliumque ex iis sensum exculpen. S.RC.X. dum esse. Ne verò judicio meo temerè nimis ab Asno DCCCG. adhærere viderer, confului virum in his lireris fummum , Edvardum Bernardum, qui Iambos hoc modo corrigendos & in hunc fenfum red-

Aleber ani dere . Le lya ufen, Tengyis ni beul en Ondares Tie yenyegous, i rich lie Bille Barte leave out naße, Gine Paupiron, O tar melder menig., and to Bitte Acceptageing the Analageon

Inter recentes Scriptores optimus quantum ego arbierer, Georgium inquam [Syncellum] & Theophanem,chronologus , est bu us libri autter [Josephus Genefins Sume ergo tibi I vennes, boc opus, tir dile-Be Dee, Prefutum primus esque estam Exiscoput. five Sacerdas Discajaria, que est Anazarba. De-scripicrat, ut videtur, hune codicem Olympius in Joannis cujuldam Episcopi Diocortarientis gratiam , descriptumque subnexis vertibus illi obtulir. Atque hunc verum Hexastici Iam bici fenfum effe, & genainam lectionem quovis terè gnore contendam. Neque ullus dubito Cl. VVagnerum pro eo quo erat candore atque ernditione fententiam fuam facile mutaturum, fi modo Iambos Olympianos cum Joannis Scylitzz loco contulifict. Verum Scylitzz przta-tionem ipie non viderat, de ea admodum follicitus, utque ejus loci copiam fibi facerem , me enixifime obtestarus. Interim impense togandi funt eius amici , viri eruditione prattarentimi, cujulmodi plures nutrit Lipfienlis Academia, nè przelaros eruditiflimi viri labores perire finant, eòfque penè ad umbilicum perductos diu-

tius publico invideant. FLODOAR DUS five FRODOAR-DUS Canonicus Rhemenfis claruit anno vide Pare I. DCCCCXL. Prater opera ab co feripta, que p.427. Hifteria Literaria Part.1, recen uimus, extant in pervetufto codice Camelia:um excalcestorum in Suburbio Germanenti , vertuum Heroicorum libri XIV. initio quidem mutili, de famms Pacy feebus & B. Perso ad Leonem VILoun etiam in opere sub fingulis Pontificibus haud panea (anciorum Elogia interjieir. Prolixam admodum hujus operis partem nempe à Gregorio II.ad Leonem VII Edidir Cl Mabillonius See. Benedill, 111. Part 11.p. 196. Ex codem codice,nempe lib.XIV, c. : 8. Visam S.Colombani Abbatis edidit idem Mabillonius Sec. II. p. 10. ut & S. Anale Vitam ibid.p. 117. Carmen etiam de S. Berruife Abbare Bobiensi ibid. p. 166. Denique ex lib.XIII. Carm. VIII. de S. Benedille multifque ejus miraculis Carmen integrum prorulit idem Mabillonius in Supplemente Szc. I. quod habetur ad calcem Ser. 11. p.1095. An hoc opus idem fit cum Flodoardi libris XV. de Triumshia Italicis Marsyrum & Confesiorum, metro scrip-tis, qui, ut ex indice MSS. Bonderiano liquet, Treviris affervantur, norunt is, quibus utrumque opus conferre darum fit.

ANONYMUS Hifleria Clare fir Auctor, claruit circa ata. DCCCCL, Seripfic

910

950

250,

de'SS, Ecclefiis & Monafteriis Claromontii libellos II. quos primus eruit notifque illuffravit Joan, Savaro Regis Confiliarius Parifate 8. 8 exinde Ph. Labbeus Bablistis. Nov., Tom. 11, pag. 707.

ANONYMUS Piez S. Deienši feriptor, Monachas Lutrenfis , chardi çirca annum DCCCCL. Vitam S. Deicoli Monaferti Lautrenfis in Dieceff Byzantrial Abbatis primi, anno circiter DCXXV. defanchi, lifectis mandavit, Werdolfo Abbati dedicatam. Hanc primus edidi Jo. Bollandas ad Lautren, tudelinde ad codices MSS. recognitam Jo. Mabillonius Sae. 80-med. II. p. 100.

AUCTOR Anonymus Prie S. Redbedi, iftim, poel temporis feripore, claruit circà annom DCCCCL. Commis literis Vieran Shadoedi Epificopi. Trajectenfis ad Rhemum, amo DCCCC CONTIL defuncti. In agd condense of the CoCC CONTIL defuncti. In agd condense of the CoCC CONTIL defuncti. In agd condense of the CoCC CONTIL defunction. Estat, for guita cocyliffe numers, a prodictive. Estat, for guita to thylo, predists deferipts, apped Sarima 1, New studies, XXXI. Exinde spud Mabillonium See. Berefully Osla.

DCIANNES gent halm, them Bossen auf am habit. Ochari Claniscend Geligies but dupo Romi [croms abditions, Monathen in Baistens ell-died for Fror de so ordinares h. not at pereginatione comitem 8 fociam infrastes h. not at pereginatione comitem 8 fociam infrastes h. not at peregination of the peregination o

ANONYMUS Fite S. Mederni Auchor, clarity poli Saculum IX.quo verò samo anni sai liquet, a proinde ad ammu DICCCCL cum ponimus, donec certifora indagare polimus. Scripfer Vitana S. Mederici, delle chia qua Urarisa. S. Geria della coma della co

50. A UCT OR Fits STooffeel Monachaser videture, Calmediacentis, quo tempore clarest videture, Calmediacentis, quo tempore clarest C. Madellionius I plem anno Seculema XI striffe conject, non alit ratione defens, quam quab interdichem, quod femnita lis Cestifani Monasiterii negabatur ingerifies, fios adine cempore vigulie at., desqui renni fitti parcis Monatheferi per per service del proposition

AUCTOR Fire S. Eithenis claruit ex Cl.

Mabillonii conjectură Seculo X. certe poft 86.X.

Jumanorum în Galliă procella, adeoque illuma ad medium bujust faculi retulimus. Scriptii.

Viram SEbbonis, Senonentis în Galliă Epitoopitchimelt anno De CXLI quam ex MS-codisce S. Petri apud Senotias cruir Jo, Mabillouma

Sec. Brate All. Part. p. 647.

ANONYMUS Andrewis Anomalication (Capacita Anomalication) Anonymus Anomalication (Capacita Anomalication) Anomalication (Capacita Anomal

ANONYMUS alter Vise S. Alumis Audor, Altimosalterienis in Diseceli Frifingendi ig Boioarsi figeriore Monachas, clarust codem circiter tempore, certè hoc faculo, at est pfint, opulculo liques. Serigiet Vistam S. Altonis, orres Sonsi (as Hiberni, Carnobii Altimonafferienis, conditionis de Abbastis primi , circa annum DCCLXX defundii Extra apud Bollandum Fr. Vissanssa. Maldiolaum Seriassis. Serigiet Vistam (all particular description).

AU CTO R libri de micrasii Schlenberg,
AU CTO R libri de micrasii Schlenberg,
Camobil Bobienfi in Alphous Cottiia, noo longi âlmmine Trabii fii Monacha, cleuric cica anum DCCCCLur es in que de temporitos Berrengarii Impocedi man. DCCCCXXIV. de
Hagoani; qui en Provincie Comite Edussefi
Ellis Rex samo DCCCCXXIV. prérier capp, Villa
Laumalétol ingene. Compolair librum de misen codicious MSS, cruite, Affiispe faisi inferuit
DoMabillomis de Sezendi II—9. DoMabillomis selezuel III—10. Mabillomis de Sezendi II—9. DoMabillomis selezuel III—10. Manifero III manifero III micro III

THEODORUS cognomento DAPHNO. PATES, vir fummi in Aula Conftantinopolitanå & nominis,& dignitatis,Patricius,& ptimus à secretis, claruit circa annum DCCCCLVI. un ex infrà dicendis liquidò patebit. Erat Theodorus non modò dignitate , fed & literis illuftris Scripfiffe hiftoriam Conftantinopolitanam exinde colligo, quòd ipium Hiftoricis Byzantinis in præfatione historiæ fuæ diferté accenfeat Joannes Scylitzes, quod & à Cedreno etiam faflum est p.a. Sed & in Theologicis hand levicet verfatus. Superest e jus Oratso de manu S, Joannis Baptiflæ Antiochia Conflantinopolim translati que ita incipit. les e misur qui mi ique I Xeser landium reightud, to aire Xagelor mables at Direc mi rajuage &c. Extulit hanc Orationema fed anonymam , Latina Surjus August. xxxx. Habetur Grace MS. Bibliothec, Vindob.cod. Theel.juxta Lambee. CX1.numer.v.a fol.87. us que ad fol . 8. Meminit & L. Allatius diner. de. Symeon pag. 96. S. Przeurforis manus diu, ma nâque curà Antiochiz in Templo D.Petri cuflodita forrat; quam tandem clam furripuit Jo-bus quidam Diaconus Antiochenus , & utbe noctu egreffus Chalcedonem detulit, ubi Triremi Imperatorie ad hoc ipfum emifie, Impofe tam , illustriores Senatores procedentes obriam , cum Polyeucio Patriarcha , & universo

Q. 3

ACX.

Cleto & Populo , cum cereis , facibus, & fuffitibns , eam in Palatium deduxerunt , anno circiter DCCCCLVI. referente hac Ce-dreno Hift p.649. Mox institutum hujus Transfartents Fettum & hac occasione anno fequenti, cum annivertaria, iftius Festi rediret folennitas, hanc orationem habnit Theodorus, ati numer, xv1. xv11. xvt11. x1x, ipfe prolixe narrat. Hint atas ejus alioquin fatis obfcura clare deprehenditur. Extat erram MS. ejus Encomiam in S. Paulum, ex diverfis Chrysoftomi sermonibus collectum Principlum. "Avat phi byrapusa sayo &c. Vide L. Allat. de feript. Symeon pag. 81. Aliud ejuidem argumenti , led diverso plane initio ibidem pag 111. Princ, Tie Shayentie vim Aus macion ataleme. Oracio en nacivitaceso preciofi Preon form. Princ "half & & says mint and weithea.g., Allat. ubi lupra p. 87. qui tamen monet in cod. Vaticano MLXXIV. Theodorito Cyr. Episcopo tribui. Vita Throdori Studita habetur Grace MS. Biblioth Augustan cod, LXVI. nom. Theodori nofiri Aparita/fassa five flocusi ex variis S. Joannis Chryfoltomi operibus decer-pti, & in XXXIII. capita divisi, editi Grace in Editione Sariliana Tom. VII. pag. 665. Grace & Latine in Parifienfi Tom. VI. pag.663. Habentur MSS. Biblioth. Vindod. cod. Theel. juxta Lambec. CLIL numer. 1. Ubi ordo corum & numerus ab editis discrepat ; & unicuique ca piti partim in principio, partim in margine, literis miniatis ascriptum eft, ex quibus Chrylofromi operibus fingula apanthifmata defumpta funt. Eadem apanthilmata continet eriam codex CLIV. elegantifimus plane, it magna ex parte aureis literis feriptus , qui Cardinalis Beffarionis olim fuit. Addam folummodò Theodorum noftrum inter Scriptores recenferi , ex quorum fermonibus liber Grzcorum Ecclefiaflicus, fleryversie dichus, contextus fit, quod diversorum auctorum Orationes laudativa in varias Christi Domini & Sanctorum festivitates

lane eff incompertum, Biblioth, Vindob, cod. S&C.X Farid VII.nu. xv1.quo excerpta quadam Milcel- ab Anno DCCCC. lanea, partim Theologica, partim Juridica con-tinentur, nonnulla ex Epiffola quadam S. Nico-

BERNERUS primo S. Remigii apud Rhemenses Monachus, deinde Cœnobii Humolarienfis apud Veromanduos Abbas, claruit adhoc anno DCCCCLXIV, Condidit Vitam S. Hamegundis Virginis & Sanctimonialis Humolarlen-fis. Eius enum effe non immeritò existimat Mabillonius. Habetur apud Surinm flylo politiori ornata. Veròm ad codices MSS, retinutam exhibet idem Mabillonius See Bened. 11.pag. 1018. necnon Hifferiam Translationis corporis ciuldem Virginis Sec. V-p. 115.

FOLCUINUS primem Monachus, deinde juvenis adhuc , Abbas Laubienfis factus eft Vide Part. I circa an. DCCCCLXV. Obiit an. DCCCCXC. P.410. Condidit Chronicon Abbatum fui Conobii, i Dacherio editum Spicileg, 1 om. VI. Libellum de mir sculis S. Urimari fuo tempore factis, quem habent Bollandiani April.xx.Vitam item Fol-euini Epilcopi Tarvennenfis in Gallià, anno DCCCLIV. defuncti, quam ex codicibus MSS. Marchianensi & Chesniano extulit Mabillonius See. Bened IV. Part . 1.p.614.

SIMEON, Magister & Logotheta, claruit faltem circa annum DCCCCLXVII. Condidit Chronographiam, five Annales & Leone Armeno usque ad Nicephorum Phocam, quos Grac. Lat.extulit Combefifius inter Sergeores post Theophanem Parif. 1685.pag.401. Hos Simeoni Metaphrafta tribuir Clau Frefnius indie. Ault. Gras.pag 61.Extat Grace MSS.in codice Regio ejuídem Simeonis chronicon, ex variis chroni-cis & hiltoriis collectum, ab orbe condito ad Leonem Armenum, in quo opere auctor Theo phanis scrinia strenue compilăție videtur. Vide du Fresn. bidem pag. 32. Codici MS. subnectun-tur hi duo lambi.

FRIDEGODUS Anglus, Monachus 966. FRIDEGODUS Anglus, Monachus
Vide Part I. Cantuarienfis, claruit anno DCCCCLX.Vitam S. Wilfridi Eboracensia metrice ab ipso scriptam, led in fine mutilam, edidit Mabillonius Sar. Bened.111. Part.I.p.169. Quod verò defiderabatur ex Bibliothecz Cottonianz codice posteà nactus, supplementum fatis amplum exhibuit

continentur, monente L. Allatio differt, I. de lib.

Ecclef.Gres.p.95.

Sec. IV. Part. I.p.711.

"هريد مع مع المال معلى المالة معلى المالة المالية الما Ti michogoffinm derfie zogio.

Certè dubitari nequit quin utraque pars fit ejufdem Simeonis opus. Ut verò Simeoni Meta-phraste ascribatur, his aquam mihi herere fateor , utque credam agre à me impetrare polfum. Si enim Metaphraftes nec tunc admodum juvenis , initio hujus faculi feribere incorpit, (quod certis fundamentis nititur) vix ad Nicephorum Phocam vitam produxifle cenfendus erit.De quo penès eruditos judicinmesto. Ultud monendum, Combessium in animo babuiste Scriptores qui in hoc volumine post Theophanem continentur, notis illuftrare, fed motte intercedente abiolvere non potuille.

961.9 P-449.

NICON genere Armenus, claruit circa 901. Vide Part, I. annum DCCCCLXI. Scripfit libellum de impià peffimerum Armenierum Religione, quem amea Latine tantummodo, nec iatis feeliciter evulgatum, ex codice MS. B-bliothecz Regiz, Grace & Latine edidit Toan. Cotelerius Nos. ad Pares Apilol.pag.152. Idem Cotelerius pag.157. ex eadem Bibliotheca exhibet Grace & Latine · Opusculum bene lorgum de Religione Armena-rum, hoc titulo , Artiste rus avenum Apolium, Renunciacio har ericorum Armenarum, quemo do debeant anathematicare cum ad Fidem Orthodoxerum Remanerum redeunt , non autem bapeizants fed sagantur. An verò fit e jufdem Niconis mihi

NOTGERUS fen NOTKERUS , Epif. 971. copus Leodicentis, claruit ann. DCCCCLXXA Vid. Pare I. Notgeri scripta alibi recensuimus. Iis addi po- P. 411. teft Visa S. Hadalini , nobilis Aquitani & Confesioris . & Monasterii Cellensis prope Dionancum conditoris, qui diem claufit extremum circa

SEC Y. DCCCC.

circa annum DCXC.Notgerum enim hujus Vi-La: Auctorem ella ex numero y a non immerità colligitur.Exrat apud Bollandam Febr. In Tom. Lubi varia de Actis, tyrociuio vitz religiofz, & ztate, alifque przmittunrur.p.366.& Mabillonima Ser-Bened II.pag-1013. De variis qui fuere Notkeris us rectius judicetur,notanda fuut qua nos docet Jodocus Merzlerus Monachus S. "Inver Soit. Galli, Epiftol3 ad Goldaflum * an. MDXCIX. ad Goldan. dath, ubi quatuor Notkerns recenfer , Episcoum.x.p.ip pum Leodicensem , Balbulum vulgo , sed falso cognominatum, qui obiit an. MVII. vel MVIII. Tempérque Nodherus scribi solet ; tres Monasterii S. Galli alumnos, nempe Norgerum Abbatem, Piperis grasum, dictum, cujus nulla, quod Iciam, (uperfunt monumenta; Notgernm Monachum, Balbulum reverà dictum, qui diem clausit extremum anno DCCCCXII. Sequentiarum au-Corem , qui & alia post se reliquit ingenii sui monn penta; nempe Elucidarium cujuldam libelli , notulis picti , qui adhac in Bibliotheca San-Gallenfi affervatur, de Experiencibus S. Seri. pinra lib.l. Epistolarum ad diverfor lib.1. de Vua S. Fridolini lib.I. de Vità S. Galli carmine lib.IIL de Musica & Symphonia lib.I. Litanias, Antiphomar,&c. Tertium Notgerum, quem Phylicum leu Labianess vocabant, medicum & arre progendi infignem, generis splendore & eruditione nobilem qui by mes aliquot Ecclesiafticos edidit, & Pfalterium, librum Job, & Gregorii Moralia in

> fui Monasterii callentifimus. LEO, Diaconus, ni fallar, Magna Ecclefiz CP, claruit circa annum DCCCCLXXV. Scripfit Historiam Constantinopolitanam & morte Constantini Porphyrogennetz, usque ad exitum Joannis Txems(cis. i.e. ab anno DCCCCLIX. ad annum ufque DCCCCLXXV. Extat hac Historia Grace MS. in instructiffena Regis Galliarum Bibliotheca, Historicis Byzantinis meritò accenfenda Vide du Frein in Indace Aut.ad Gloffar.Grac.col.29. Opus.ut videtur, magni pretii , ex cujus libto VII.& VIII.quedan hine inde citat idem vir clariffimus , quique typis Regiis, und cum aliis proxime edenum effe fpem nobis fecir. Cert è Combelifius es inter Seripeores post Theophanem locum destina-viti& absoluto T omo primo in secundum rejeeit, quem tamen morte praventus non edidit. Extat etiam Leonis nnitri orario ad Basilium Imperatorem Romani Junioris filium, qui una cum fratre suo Constantino Joanne, Tzemisci in Imperio successit. Habetur Grz e MS, inter codices Baroccianos in Biblioth Redlesan. Cod.

linguam Teutonicam primus translulit, & é vivis excessit 111. Cal. Julis ann. MXXII.vel ut alia

MXXXIV.Hac pluribus vir eruditus,rerúmque

ANONYMUS, Meuelogii Gracerum Compilator , claroit circa annum DCCCCLXXVI. quippe qui illud juffu Bafflii Imperatoris , non Macedonis qui anno DCCCLXVII. folus remare corpit, fed Junioris Romani Imperatoris fili, qui imperium fubiit anno DCCCCLXXV. aggreifus effiid quod tam ex lambia operi prafixis liquet, in quibus

CXXXI fol. 306. B. incipit, Ele pl +)

"And Day you bull of suppliers Barborg to Oplupe of abroying

vocatur, quod de Macedone dici nequit; thri quòd in ipio opere Sanctorum quorundam, qui longè polt Basilium Macedonem yaxerunt, fit mentio. Prout jam extat, Semelire tantum hyemale complectitur , nempe à menfe Septembre ad Februarium inclusive, altera anni patte vel deperdită, vel nondum erută. Codex Gratus Ms. judice L. Aliatio † airiyent@ eft. Scriptus + Delib.Es est in folio grandi pergameno, affabre perpolito, forma quali quadrata, characteribus elegantiffimis, capitalibus literis auro efformatis. Singularum paginarum pars superior nomina Sanctorum illius diei repræfentat ; alterius dimidia fcripta compendio Sanctorum gesta altera imaginibus coloribuíque non ineleganter fub ocu-los ponit. Miniatura excellit, prout pictoris cujuique ars, ingenium, vel l'hudium ferebat, Plures enim erant qui Imaginibus à se depictis nomina fua in margine libri expreferunt. Venerandum hoc Ecclefig Graca monumentum Confrantinopoli advectum in Lud. Sfortie possesfionem cellit ; poltea in familiam Sfrondratorum transist demum à Paulo Sfrondrato Cardinali, Paulo V. Pontifici donatum, ab eoque folenni inscriptione ornatum , in Bibliothecam Vaticanam illatum est, Plura de hoc libro scire qui velit, adear is L. Allatium, & qui ex Allatio iua pene omnia defumpfit F.Ughellum in prafatione. Codicem Gracum Latine reddidit Petras Arcudius Corcyrensis. Arcudit versionem edidit Ferd. Ughellus Ital, Sacr. Tom, VI.p.1049. Partem etiam Æltivalem per fuos menfes edere Corperunt Bollandiani in Martie Aprili, &c. Vide etiam que nos alibi in Bafilio "Macedone + Hin Lle Part, Lp son;

hic de re diximus. SEVERUS, Mok-fabi filius, natione Ægyp tius patria Alexandrinus, fecta Jacobita, A nine Epifcopus, claruit ann DCCCCLXXVIII Teftis quippe elt Georgius Homaidius Almachinus Annal Part 11. (quam fub titulo Hifford Saracenica edidit Erpenius)lib.III.p.306, Sevetum fuife tempore Ephrahæmi Syri , Jacobita-rum in fede Alexandrinā Patriarchæ, qui fedem hanç adeptus est anno ara \$. Marty DCXCili. Hegirz CCCLXVII. i. e. Chrift DCCCCLXXVil.& post tres annos cum dimidio è vità excessit. Contexuit Severus sermone Arabico de vitis & rebus gestis Patriarcharum Alexandrinorum tomos tres. In ouibus Ecclefia iltius originem & integram hiltoriam per fingu-las qualq; successiones susè per sequitur. Hos partim proprio Marte codidit, partim ab aliis olim fcriptos, ex monumentis in Monasterio S. Macarii aliifque Scethes Monafteriis , & Alexandria Bibliothecis repertis, diligenter conquisivit, & thm fui, thm aliorum opera, ex lingua Cophrica & Graci in Arabicam transfulit, pti inprafatione ipfe fail's luculenter teffatur. Extitit hac hiftoria MS.in Bibliotheca V.C. Gilberti Gaulmini Parisiensis, Libellorum supplicum magistri, Abrahamo Ecchellenfi in Eurychie vindicate Part. I. utramque ferè facit paginam , tot ex eå loca ubique profert, cap. I. IV. VI. VII. X. XIV. & alibi non femel Scripfit it em Severus

Q 4

ef Grace

PARS IL

976.

S.E.C. X. DCCCC.

eå Vaticana MS.hodie affervatur. Confer. Ecchellenf.inIndie. Auft. ad calcem Emych Findse.

GERARDUS, Presbyter Augustan Ecclesia Cathedralis Canonicus, & si idem suerit, Udalrici Episcopi Capellanus, Claruit anno DCCCCLXXX. Udalrico dum vixit , admodum familiaris. Mandavit liceris Vitam S. Udalrici, Episcopi Augusta-Vindelicorum, ipse

pene omnium rerum gestarum testis ocularus guam abique Auctoris nomine edidit nebilifimus Velferus in Rebus Vindelicis pag-515. Alium etiam librum condidit de Miracules S.Udelrici. Restiruto Auctoris nomine, luze duo opussula exhibet Mabilionius Sac. Beneditl, V.

P48.415. .

LANTFREDUS five LANTFRIDUS, gente Anglas , Comobii Wintonientis Monahus, claruir circa annum DCCCCLXXX.Scripfit librum de Miraculis S.Svoithuri , feilicet post obitum illius, patratis. Exrat MS.in eximiz antiquiratis & pulchritudinis codice Biblio theca Cottoniana fub Nerone E. I. Epiftolam præfitoriam ex alio codice Cortoniano, manu Semi-Saxonica exarato edidit H. VVhattorus dugl. Sacr. Tom. I.p. 321.

INGELRAMNUS five ANGELRANNUS SCHOLASTICUS, Abbas Centulenfis, claruit circa ann.DCCCCLXXXI. Scripfit metrice ad Fulbertum Episcopum Carnotensem, de Visa & Miraculu S. Richarii Abbatis Centulenfis , libros IV, Primum integrum exhibuit Mabillonius Sac. Benedict. II.p. 211, Secundi & tertii argumenra tantum capitolorum; quartum, qui rela-tionem S. Richarni ex Sithienli Monafterio in Centulense continct, edidit idem Mabillonius

Sac. Bened. V.p. 563.

ÆLFRICUS, natione Anglus, Æthelwoldi Epifcopi VVintonienfis diicipulus , claruit anno DCCCCXC. Vexata elt qualtio nec foluta facilis , unufne fuerit boc tempore an dno Ælfrici, hic Cantuarienfis Archiepifcopus, ille Grammaticus librorum pené omnium qui sub Ælfrici nomine latent parens, uterque Ethelvvoldi discipulus. Priorem fententiam tuentur (criptores nostri penè ad unum omnes, quam ransen cum difficultaribus quibuldam premi animadverteret i min Ufferius, ad conciliandas que orinntur difficultates multa congeffit, que ex Bibliotheca e jus Tueslogica MS.in prima bujus operis parte pag. 412 compendio exhibui-mus. Improbavichane Utferii alintumque fententiam H. VVarthonus'; pluribus feu argumentis feu conjecturis contendit Ælfricum, ex Epi-Icopo V Vintoniensi , Siricio in Sede Cantuarieufi anno DCCCCXCV. fuccestiffe, obiisso anno circiter MV. Ælfricum verò Grammaticum, primò fuille Monachum, deinde Abbatem, ut videtur, VVintoniensem, tandem ab anno MXXIII. Archicpiscopum Eboracensem facium, Ælfricum Pattam , i. e. doctum feu fapientem dictum, di emque clausifie extremum agno MLI. ia die Pafchatis folemi coram populo recitari

tractatum adverfus Entychii Batricide, Patriare ut fi curca annum DCCCCLII. natus fit, cess S.R.C. M., che Alexandrini Annales , qui in Bibliothe-tenario ptoximus obiit, Hec pluribus vie erutenario proximus obiit, Hac plaribus vit erus DCCCC ditus Differtatione de duebut Affricit, quart Angles Sacr. Tom.I. p. 125, inferuit. Litem hant meam non faciam, etsi omnibus ritè expensis me in fentenriam VVhartonianam propendere fateor. Perpendat zonus Lector utrmoue dicts.

& indicio fruatur fuo. Fuit Elfricus Anglo-Saxonum fuo tempore longe doctifimus, Grammaticz, Logicz, Poetl. cz, Historia non infeliciter peritus, in reben Theologicis ad amuffim eruditus, vir prudens, ius,& Religionis Christianz xelo fervidus, ad fcientiam.hdem , & pietatem Christianam avo rudi batbaróque , promovendam natus. In contexendis fermonibus , populo diebus feftis Dominicitve, linguá Saxonica, prælegen-dis, partim ex SS. Patrum (triptis decerptis, parrim de suo additis, incredibilem plané pouit diligentiam. Quorum inregri codices in Bibliothecis nostris adhu: delitefcunt. Nec minore usus est studio & labore in S. Scripturz li-bris in parrium sermonem transferendis. Extat in Bibliotheca Bodleiana, ne de aliis dicam, ejus Pentarenchus , cum libris Jofuz & Jud com-Prefatinnem Genefeus Saxonice & Latine extulit VVhattonus nofter Aufluer.ed Hifl.dog. mat. Ufer. p.380. Interim ut hoc obiter moneam eo in loco pag.377.me errotis arguit VVhartonus, quòd in recenfendis Ælfrici (criptis, Grammaricant ejus & Dillionarium Latine Saxonicum illius operibus MSS.annumerāssem,quz antea à Somnero evulgata fuerant. Immeritò utique Edidir quidem Somnerus Ælfrici Grammatican ună cum ejuidem Giollario, ad finem Gioffarii fui Oxen.1659. id quod lecenrem dilerte monui p. 590. Extare ramen MS.in Bibliotheca Cottoniana, & D. Joannis Oxon. alibique sapius, Gleffartum Alfrici , ab eo quod publici juris fecit Somnerus longé diversum, norunt quotquoi in his frudiis hospites non plane funt , & plus quim femel iterumque moner Cl. Hickefigi Catal, libr. Septentrian. quem Grammatica fua Angle-Saxonice fubjecit : ubi etiam de Ælfrici nnîtri operibus Saxonicis, tûm editis tum MSS. plura tc, lector Philo-Saxo, docebit. Vapulat proinde hoc nomine VVhartonus Wh. Kennetto viro ingenuo arque erudito, qui Somueri Vitam patrio fermone neper edidit p.76. Verum hae obiter.Quam diverla fuerit Ælfrici, & Ecclefiz Anglicane hoc tempore, ab hodiernis Ecelefiz Romanz dogmatibus fententia uno alterove exemplo manifellum fiet in omnibus pene scriptis Theologicis diserte ducet sacras Scripruras à fidelibus effe legendas, difcendas, earumo: lectionem non minus ad animam purgandam, quam cibum naturalem ad corpus nutriendum, conducere. Hac nos in Hamilit, five fermonibus Saxonicis;hzc in Compendio Veteris & Novi Testamenti ad Sigvucrdum nobilem alibique ubivis docer. Quin & prefaciere quanti versioni suz Geneseus pramist , objectionem adverfus facras Scripturas in fermonem popularem transferendas, ne eas prave intelligat imperiti, luculenter diluit. În dogmare de Euchariftia fententia Pôtificia aperium plane bellum indicir.Sermone defacrificio, cóque fatis prolixo, qui fole-

999

" spiritualiter corpus Christi gustare, ejusque " (anguinem bibere , cum vera fide factam il-« lam guftemus Euchariltiam; panem & vinu " non posso per ullam benedictionem in Christi * corpus & languinem mutart ; verè quidem " Christi corpus & sanguinem elle, nou tamen 41 corpotaliter sed spiritualiter. Esse quidem Eu-6 chariftiam que ad Altare Dei confecratur "commemorationem Corporis Christi quod 4 pro nobis obtulit, & Sanguinis fui quem pro " nobis fudit , Corpus Sanguinémque Chritli " non corporaliter led spiritualiter; ncc dispu-44 tandum,qui hoc ficti pollet , fed quod ita fiat " nofttå fide effe tenendum. Verum integrum fetmonem exscribete necesse sit, si modò omnia que luc spectant excerpere velimus. Paschalem hunc fermonem primus Saxonice & Anglice edidit Mattheus Patuerus Archiep, Cant. Lond. 1767.120, Transfulit in Acta & Monument. Tom. 11. Joan, Foxus. Recudit Gulielm.l'Islc five de Infulà Lond. 16;8, 4 to. Tandem Saxonice & Latine edidit Abr. VVhelocus nor ad Bed. Hill. Ecelef.pag.462. Nec in hoc modò fermone, sed & alibi eadem iildem pene verbis repetit , przcipuè in Epifletà tùm ad VVnlhnum Epifcopum Schireburnensem , tum ad VVnillanum A:chiepiscopum Eboracensem. Utriusque partem bene longam monument is fuis Anglico-Saxonicis l'Isleus nofter inferuit : exinde Saxonice & Latine VVhelocus ad Bedam.pag.333. Epiftolam ad VVolfitanum primo quidem Latine scripsis Ælfriens, quam anno fequenti verbis clariotibus & difertioribus, petente V Vulfilano, Saxonice reddidit. Ex Latina hac Epiflola in pervetufto codice VVigorniensi , qui nunc in Bibliotheea Collegii Corporis Christi Cantab. affervatur, periodum hanc expunxerat fequioris cujufdam temporis Monachus, utpote Ecclefiz Romanz dogmati de Transubstantiatione è diametro tepugnantems Non fit ramen hoe facrificium corpar ejus, in que paffus eft pre aches; neque fanguis ejas, quera pro nobis offudue, fod parisaaliser corpus ejun efficitur & fanguis: ficas manna qued de emlopluis, O aqua que de perri fluxis. Sicue Panius Apollolus ait. Securum fe existimavit bonus Monachus linguz Saxonicz ignarus,nescius utique in Epistolà Saxonicà hec eadem contineri. Quin & in co dice Exonienfi, quem Ecclefiz fuz dono dedit Leofricus primus Exonicufium Antifles , he: ipía Epifiola Ælfrici Latina incorrupta hodič fuperest, unde hanc lententiam CLI'Isleus teststuendam curavit.

JO A NN E S gente, ar viderut, (alliut, Abbata an Goraciosii, an S. Artauli Mercenii: tambata an Goraciosii, an S. Artauli Mercenii: tamde with the control of the co

** Bibbes, 'ja benè micè agia, troflendar nos denti idem face! Vi Part. p. q.s. Erripfii item Vi. secx. **
printauliter cope Christ galfare, copique tan S. Josuants Abbars (Granisalis, sanos Abvas
"languisme bibere, cièm vera face fueran il"lang galfenas Esolurillam passem de visum
quan transen no perinta siboliti. Edideriust
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan benedicitonem in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Christi
**nos pois perulitan perulitan in Chris

ANONYMUS Pita S. Martini Audiot visiti Suculo X. excente, circa sun, D.C. C.C.C.
Scripfis Vitams. Martini Abbatis Vertreenfis,
fijlo epiden humilast ingenue agnofeit, & tunfitache, del Hidroit a veritate functire fuffragante-Hance x. MS. codice Manafferti Silve majorriserretam, in Afficiale cidid und cam libella
de Miraculis & Translatione epidem Abbatis
Jo Mabilionius Szc. Lp. 651.

REIMANNUS, quem alii OUS-MANNUM vocant, autione Germanus, Comobis Walcolocenfis ant Idlem Gortienfis Monachus, tlaruir circa annum DCCCCXC, Stripfit Vitam S. Cadros, Abbatis Walcolodutemis, deinde Metrenfis quam Immoni Abbati dedicavit. Ekhlicut hanc Bollandiani Marx. v., & et ils Mahlilonius Sac. 878.479.479.

JOANNES SMERA FOLOVECIUS, natione Ruffus, Ulodimiri Regis n edicus & rhetor, claruit anno DCCCCXC, Inter scriptores Ecclesiasticos locum habet , non quod plura post se reliquit opu cula, extat enim non ntfi Epittola mica fed ob fingularem tet novitatem. Ulodin irus supremus Russorum princeps , religione gentilis , Helenam, five ut alii vocast, Annam Bafihi & Confiantini Imperatotum Otientis Sororem, in axorem duxit. Qua occasione Religionem Christianum amplexus eft, & Roffi in Gracorum tieua transferunt, Ante verò quam hac ferent, Ulodimitus Idolorum cultui adhuc deditus, in varias qua tum vigebant teligiones inquirere corpit,mill a undiquaque hanc in rem explorato: ibus.!nftantibus Mahumetanis , illorum cultum velut fordum, turpémque contemprui le buit. Latinorum rejecit, euoniam corum caremonia parum teligiola vide bautur. In Gracorum religionem, utpote Ron 213 minus corruptam, propendebar. Quo verò sat às procederet, milit Joansem noffrum, qui varias regiones peragraret, feque de omnibus certiorem faceret. Peragratà itaqua Pannonia, Servia, Bulgaria, Mylia, magnóque Gracorum Imperio, Antiochia, Hierofolymis, tandem devenitin Ægyptum,& Alexandria diu commoratus eff, facro lavacro ibi initiatus. Ex hác urbe literas ad Ulodimirum dedit, quibus eum de variis Religionis cultoribus certiorem reddidir. Inter alia, hac hibet, se Pratered ve-2 rò vidi etiam non paucos Chriff ianorum coner ventus, apud quos jam noligidala funt, tanp tum menfa & fcamna. Hi autom homines func "Theologi, fen de Deo loquentes, honefti, fu-" per omnia dilipentes pacem, plane velur Ane geli Dei. Conveniunt aurem ad doctrinas 4º Quntidiè ex mandato Dei,& ad preces amelu-I' cann tempore, rurfus verò post occasum inlis, " aliquando autem tertia & nona hora diei,

Szculum Obscurum.

3AC. X. " fanctum Dei novum Ifraeliticum populum, "feu Ifraelem. Sequentur autem hie hane do-" drinam & Reges aliquot cum fuis Doctori-" bus & ego ipic semper cos docirinz causa ac-4 cedo. Quà de re librum coruni,cognomina-" tum Evergelia, cum doctrinis Apoltolorum, "tibi tex nutto ut pereipias. Infequentibus, in Grzeorum mores & inflituta acriòs invehitur. corúmque ruinam & exitium ob idololatriam, hypocrifin, supcibiam, crudelitatem, aliaque vitia pradicicultimamque gentem Judaicam ad dottrinam Christs eonverrendam. Claudit litetas his ad Utndimirum verbis. Ideaque, O Rex, wen lices tibs fufcipere m res & religionem Grasam babes exemplar alind of Romanam. |Sin vers eam fuferparitiego ad to nunquam profictfe ar, fed bie abdormeens judicum Filis Des expellabo. Scriplit hauc Epistolam singua Bosgarica , in tabulis ereis, literis ferreis. Specimen characterum in fronte edita Epiftola exhibetur. Tabula in Momasterio Salvaroris Pramislicufi, non procul & veteri Sambore delitueruur ad autum ufque MDLXVII.ouo Audreas Kolodynsky Rufforum Diaconus, eas in fermonem Rufficum & Polonicum transfulir. Ex Polonico, an. MDCLXXVII Latinè vertit Benedictus Wilfovvatius. Verfiopentejus in lucem protulit Sandius in Append. ad Hiff. Eccl.p.61. Exinde Andreas Wengeticius in Append.ad Hift. Eccl. Fremme. Sclaven. p.499. Non parvain hule Epiftolæ lucem affundent Micchovvita Hift, Polen, lib.He.s.fol.990. Cro-

990.

merus de Orig er rebus gefiss Polon.lib.111.p.;1.ut alios mittam THOMAS Hharanita, gente Sytus, dogmate Monothelita, Kfartabenlis iu diesceli Aleppeuli Mettopolita, claruit circa an. DCCCCXC. Ut dogma Monotheleticum latius propagaret, ad Maronitas in montem Libanu profectus est. Sed fruftra ei ceffit labor, cum paucos iuvenerit qui docttinam e jus amplecterenturiet i amfi nonnul-li håe fabe infecti fint. Et de Thoma hare quidem Faultus Naironus, ut Maronitas fuos 4 Monothefifmi labe vindicaret, quà tamen eos à tempore Joannis Maronis, id elt, ab exeunte Sa culo VI. Iabora le tradit Eutychius Batricida Patriarcha Alexandrious in Annalibus,& fuo jam tempore à quingentis penè annis Wilhelmus Tyrius de bette facre lib.XXII.c.S.ut alios tum veteres, tum recentiores mittam. Adversus hos infurgit Naironus Maronita, edita pro Maronitis fuis apologia in Differt. de Origine, Namine, ag Religione Maroniumum p.36, 50, 69. & alibi fapius, Entychii & Wilh. Tyrii narratinnem defendit vir eruditus, & in his literis fummus, R. Simomius in Hift. Cris. de Religione & Meribus Matienum Originalium, Galtice primum, dein & Anglicè edirà, c.14.p m.144. Caufam bane denuò in fe fulcepit , & adversus tum veteres , tum Simonium propugnice conatur Natronus in Emplis Fidas Cashol. Part. I.p. 6: &c. Quin & p. 79-longe ampliotem respinationem ad D. Simonium se paratam habere dicir. Sed ad Thomam redep. Scriptir librum decem propoficionom,quas in gratiam Menothelibni congeffit venditavit, &inter billonius Sar. Bened. V.p 472.

libros MSS. Abr. Ecchellenfis repetitur, tefte eo. S.E.C.X. dem Naitono in Indice Andi. quem Emplia fila di Anua præmifit , ubi etiam Thomam izculo decimo

vergente ad undecimum floruisse docet. LETALDUS Miciacenfis apud Aurelianenfes Monachus, clarun circa an. DCCCCXC. Scripfit librum de miraculis S. Maximini Abbatis Mieiacenfis,quemex cod.MS,edidit Jo.Mabillonius Sec. Bened. 1.p. 598 qui eundem elle Letaldum cum Vita S. Juliani Cenomannentis Episcopi expolitore existimat; etsi Poslevinus illum Mona hum Cenomanneniem fuille contendit. Extat etiam hujus Letaldi Delario enrporis S. Juniani in Synodum Karrofensem eirea annum DCCCLXXXVIII. apud Mabillon, Sec. Bened.

STEPHANUS natione Germanus Monachus forfanColonienfis.elaruit circa an.DCCCCXC Sriplit flylo tumido &inflato librum, de 5. Maurini Abbatis & Martyris inventione,& translatione facta in Coloniensi Monasterio S.Pantaleonis, Christiano Abbati dicatum. Habetur post Surium apud Mabillon. Sec. Bened. V.p. 721

D U D O, gente Gallus, Ecclefia S. Quintini Viromandensis Cannnicus, dein Decaous, clarnit anno DCCCCXC. Mondato Richardi I. Normannia Ducis, commisit litteris de Vitis & Actis primorum Normanniz Ducum libros III. quos Adatheroni Episcopo Laudinenti dedicavit. Hos ex vetufto eodice MS primus in lucem emifit Andreas du Chefnins Script. Norman. p. 49. Scriptorem hone a peritia, studio, & cloquentià commendant Gulielmus Gemmeticensis & Ordericus Vitalis. Verum quod rectè notat Voffius*, foripfit poetica magis quam hi- 12: lio. 14. flotică fide,ulque adcò multas f.bulas inferfit. 41.p.36-

AUCTOR Anonymus Fit & S FF off angi, zqualis e jus ac familiaris, clarute an DCCCCXCIV. Scripfit Vitam S. VVolfangi Ratifponensis Fpif. copi,codem ipio anno demortui. Stylum mutavit qui primus edidit Laur. Surius Offsbr.xxxt. Ex cod MS. Einfidlenfi refriturens forpedicava Jo. Mabillonius Sec. Bened. V. p. 811.

\$ 1 S 1 N N I U S, Magifter, deinde Patriarelia CP. creatus anno DUCCCXCIV. impe- vide Part rantibus Bafilio juniore & Conflantino Por- p. 415phyrogenneta, fratribus Augg Extat Grace Latine Tenens Synedelis, cui XXX. Metropolita fubictipictunt, fuper ha. quaflione, ne duo frarres excipiant duas confobrinas fur. Grac. Rom.

1ib.111.p.197. GEBEHARDUS, Germanus, Angusta-Vindelicorum Episcopus an circliet DCCCCXCV. fictus est. Obiit anno MII. Gerardi opus de Vita & Miraculis S. Udalrici recudere, & novo ftylo expolire in fe recepit:quod tamen imperfectu a reliquit. Extat apud Marc. Velferum Rer. Vindel.p.591. Prolugum & principium habet May

DCCCC

SÆC. X.

Concilia boc Saculo habita

1. fub Nicolao Patriarcha habitum.Mortua Ludocià uxore terfià,quartam duxerat nomine Zoen Leo (apiens Imperator. Hac de re offenfus Nicolaus Myfticus Patriarcha, coactà Synodo, nuptias hasce tanquam illegitimas damnavit, Thomam Presbyterum, qui hoc matrimonium ritu Ecclefiaftico confecrarat, depoluit , iplúmque Imperatotem Ecclefiz factis intereffe vetnit. De bis agunt Cedrenns, Zonaras, Curopalates, &c. & Procemium unionis quod habetur fur. Gree. Rom. Tom. Llib II.p. 104. Extant etiam Latine Nicolai Patriarche ad Romanum Pontificem de hoe argumento Epiltolæ II. Conc. Tom. IX.in Append. p. 1164-

OVETENSE in Hifpania, an. DCCCCI. faltem fequenti, ab Hilpaniz Epifcopis, przfente Theodolpho Episcopo Regis Francorum Legato,celebratum.Quo dignitas Metropolitana, Ecclesiz Ovetensi antebae concessa, confirmata eft.Decretum et jam at Episcopi reliquique Mimistri sacri Ecclesiastica Disciplina invigita-rent, eòque side bis in anno Synodos haberent; denique ut Episcopi earum Eeclesiarum qua destructa à Saracenis suerant, Ovetum se conserentes, in eaque Ecclefia Deo famulantes , ftipem consequerentur. Hzc, ex historià Sampiri Episcopi, nos docer Card. d'Aguirre Ness. Cont. Hipan.p.183

ANGLICANUM, ab Edyrardo feniore, prafidente Pleigmundo Archiepifeopo, ad Ecclefiam Anglicanam benè ordinandam , & Episcopos in Sedes vacantes reponendos ablato jam interdicto, Formofi Papæ, ut volunt, juffu congregatum. Cu jus proinde ad Epifeopos An-gliz hac de re Epiftola habetur. Extant Synodi Acta partim ex Malmesbur, partim ex veteri codice MS. collecta, apud Spelm. Conc. Bris. Tom. Lpag. 387. & Conc. Tom. X1.pag. 430. Verum Formofi, anno DCCCCXCVI. fato fun-&i, & Edwardi, qui non nifi anno DCCCCI. regnare copit, tempora non benè con Ad nodum hunc folvendum magnopere variant eruditorum fententiæ, & adhuc fub judice lis eft. Certé vel Formofi, vel Edwardi nomen expungendum videtur, & vel Joannis IX. vel Ælfridi Regis substituendum. Vide quæ notavit Spelman, loc. citat. & ex eo G. Coffartius Conc. Tom. IX.pag. 411. Cl. Papebrochius ut to-tius controverfize fundamentum tolleret, ipfam Formofi Epiftolam merum effe Szculi XI. Figmentum cenfet , occasione contentionis inter Cantuariensem & Eboracensem Archiepiscopos natum Certe interpolatam faltem elle innuere videtur Canteburia nomen vetuftiori Doroberniz explicationis gratia additum , quod For- anno DCCCCIX.v. Nonas Main , prafidente mon state negalim in ulu erat, Interim dum res Armulto Archiepifcopo Nationenfi, & X. Epi-

ONSTANTINOPOLITANUM clarior fist , Synodum hane juxta Malmesbot
11. fub Nicolao Patriarcha habitum.Mor-rienfem ad annum DCCCCIV.retulimus. Huic Synodo Edwardi fenioris Leges Eccleffaftica Anglo-Saxonice apud Spelmaunum inbjiciun-tur, anteà à Lambardo edite in Archeim. Edit, Cantab.p. 18. Addere liceat Ælfredum Recem Edwardi patrem, multas Leges, tòm Ecclesiasticas tilm Civiles , promulgalle. In quarum parte priore plurama habentut capitula, tam ex Novo,quam ex Veteri Tellamento decerpta. Se-quantu que note Ecclefiafticz (ant. de jureja-rando, de fidejaffione vlolatà, de facratum zdium immunitate, de Sacrileglo, de iis qui moniales in Templis rapuerint &c. Extant Saxonice & Latine ubi fupta p.15.& Spelm.loc.citat.p.J54

> ROMANUM L anno DCCCCIV. (uh Joanne IX. celebratum. In quo Acta Stephani VI. contra Formolum habita rescindentur & improbantur,& folius Lamberti coronatio tanquam citra vim, & legime facta confirmatur. Extant de his Capitula XII. Conc. Tom. IX. pag. 50:. quibus alterlus cujuldam Synodi Capitula

RAVENNATENSE I. & Joanne IX. Papa,& LXXIV. Epifcopis, anno DCCCCIV. celebratum. In quo Formofi Papz ordinatio confirmatur, Synodúlque à Stephano adversus illum habita damnata & combulta est. Extant Acta & Capitala X. Conc. Tom. IX. pag. 507. Vide tamen notam, que in Append. exhibetur pag.12374

BARCINONENSE an. DCCCCVI. sub Arnulpho Archiepiscopo Narbonensi , à VII. Episcopis celebratum. In hâc Synodo id folum in qualtionem venit, an Ecclefia Aufonensis Ecclesia Narbonensi subjicienda sit. Vide d'Aguirre Cenc. Hiff. Tom. III.p. 168. plura fubjungit, fed que huc propriè non spectant,

ROMANUM II. anno DCCCCVI. a Benedicto IV. habitum.In quo Argrinus Lingo-nensis Episcopus sedi suz restituitur.Vide Benedicti Eplik.I. Conc. Tom IX.p.511,

NARBONENSE I. anno DCCCCVLhabia tum In duo de Aufonenfis Ecclefiz libertate difceptatur. In alio anno sequenti ibidem habito, decretum est Ecclesiam Ausonensem, à Tributo Ecelefiz Narbonenfi pendendo, in posterum liberam effe. Agit de his P.de Marca , & ex eg Conciliorum Editores Tom.IX.p.518.

MAGALONENSE apud Juncariasi

Szculum Obscurum.

scopis celeiumnum. In quo Sinnarius Comes DCCCCXXVII.p.129. ip Historia Rhomens. lib. 5.40. X. cum onini familià fuà anathematis vinculo, li- 1V.c.21-fol.;56.p.2. beratur. Extat Decretum Synodale apud Baluz. Conc. Gall. Narbon.p.5.& Conc. Tom. IX. p.5194

TROSLEIANUM Lin Diecerli Suelfionenfi , ab Heriwo Rhemenfi Aschiepifcop cjúlque fuffragancis, anno DCCCCIX v1.Cal. Lei celebratum in co de disciplinà Ecclesia sta-

tuti funt Canenessive prolixa Capitula XV.Concil.Tom.IX.p.511. NARBONENSE II. apud Fontem-Coopertum an DCCCCXI.ab Attuatio Natho-

nenfi habitum. In quo de Urgelitanz & Palla-rienfis Ecelefiz juribus & limitihus acium eft. Fusè de hae re agit Jo. Mariana lib. VIII.cap. V. Hilpanalluftr.Tom.11.p.435-

TURONENSE anno DCCCCXII. de Q12. celchrando Festo Translationis S. Martini habitum. Actorum fummam ex Odone Cliniacenfi exhibent Conciliorum Editotes Tom. IX.p.

CABILONENSE an. DCCCCXVhabitum. In quo villa quedam, que ad Ecclesiam S.Clementis pertinchat, Ecclesia sue reddita eft,& Roculius Comes Matifconenfis, tes illius Ecclefia quas invaferat reflituere coactus eft. Vide Conc. Tom.1X.p. 578-

TROSLEI ANUM II. anno DCCCCXXI, e21prziente Carolo Rege , przfidente Heriveo Rhemotum Archiepilcopo , habitum . In quo Hertebaldus Comes Callriceislis, qui ob terras qualdam Esclefiz Rhemenfi ereptas ab Heriveo Archiepiscopo excommunicatus fuerat, post mortem absolvitur. Vide Flodoard lib. IV. Hiff.c.16.p.353 & Chron.ad an. DCCCCXXL

CONFLUENTINUM anno DCCCCXXII. ab #111. Episcopis, prasentibus Carolo Franciz, & Henrico Germaniz Regibus , habitum. Deperditis tribus, extant que de disciplina DCCCCXXXV.p.142. agunt Capitala V.Conc.Tom.J X.p.579.

RHEMENSE J. hoc est alicubi in Territorio Rhemenfi, anno DCCCCXXIII. habitum. In quo poenitenria iis,qui Bello sucfionico inter Robertum & Carolum interfuerunt indicraeft-Extant Acta brevicula Conc. Tom.IX. pag.591.

TROSLEIANUM III. an. DCCCCXXIV. 914 -habitum. In quo Isaac Comes cum Scephano Episcopo Cameracensi rediit in gratiam. Vide Flodoard.lib.IV.c.19.fol.354.p.3.

CARILOCENSE anno DCCCCXXVI. g:6. habitum. In quo Ecclefus per bella & rapinas penè funditus eversis prospectum est. Vide que ex ejuidem Ecclefiz tabulis referuntur Conc. Tom.1X.p.482.

TROSLEIANUM IV. an. DCCCCXXVII. 927a VI. Episcopis, invito licet Radulfo Rege habitum, la quo Herluians Comes, propter axorem quam , alia vivente , dexerat pomitentiam fphiens, abfolvitur. Vide Flodeard in Chres. and

DCCCC. DUISBERGENSE anno DCCCCXXVII. collectum.In quo illi qui Bennonem Episcopum

9:74

928.

9324

935

916.

excercirant excommunicantur. Vide Hodoard. in Chree ad an DCCCCXXVIIL

GRATELEANUM anno circiter DCCCCXXVIII. ab Athelitago Rege Anglorum, prafentibus Epifeopis & proceribus,prafidente Wulfhelmo Archiepiscopo , habitum. In quo Leges plurimz, tuni Civiles, tum Ecclefiglien, ftatuuntur. IX. que Ecclefiaftiei commatis funt, habentur Saxonice & Latina com prifcă earundem vertione apud Spelm. Conc. Brit. Tom.I.p. 196. qui bzc capitula in diverfis Synodis, hoc circiter tempore habitig, fed Grateleanam utplurimum fequentibus, condita fuiffe suspicatur, quique proinde de hac Sy-nodo omnino consulondus est. Extant etiam Latine Conc.Tom.IX.pag.s81.earumqueEditio auction ibid p. 185 Integram harum Legum num facrarum, tum civilium collectionem primus in lucem protulit Lambardus noster,& inutrâque Archaienemes fuz editione Saxonicc& Latine repetitut.

ERPSFORDIENSE anno DCCCCXXXII. in carfa discipling Ecclesiafticg celebratum. Extant Capitula V.Conc.Tom. IX.pag.591. Sp nodi cujufdam anno DCCCCXXXIII. rope caftellum Theodorici habitz, cui prafiderunt Artaldus Rhemenfis & Teudolus Turonensis antistites , meminit Flodoardus in Chron.ad annum DCCCCXXXIII.pag.138.quid verò in ca gestum set, non refert.

MACRENSE anno DCCCCXXXV. & VII. Epifcopis, przfide Artaldo Rhemenfi habitum. In quo rerum Ecclefiaftiearum invalores damnagtur. Vide Flodoard.in Chron.ad annum

RHEMENSE II. faltem LAUDU-NENSE anno DCCCCXXXVI. præfentibus reeni Princip bus & Episcopis plusquim XX. celebratum. Quo Ludoviens Francorum Rex ab Arthaldo Archiepiscopo Rhemeusi ungitur & coronatut, & Rodulfus Episcopus Landunensis ab codem confecratur. Refert hac Flodoardus in Chem.ad an.DCCCCXXXVI.p.142.

* CAMBRICUM circa annum, ut videtur, 949. DCCCCXL.przfente Hoelo Dha totius Walliz Principe, plurimifque Epifcopis & Magnatibus, prafidente Episcopo Menevensi celebratum. In no plurime Leges Ecclefiaftice ad Ecclefiam Cambro-Britannicam recte ordinandam fancitz funt. Extant hz Leges, ex codicibus MSS. erut# apud Spelman.Conc.Bris.Tom.I.p.408.

SUESSIONENSE anno DCCCXLI. Diercefeus Rhemenfis Epifcopis, in Ecclefit, 85. Crifpini & Chrifpiniani habitum. In quo, dejecto Arthaldo, Hugo Heriberti Comitis filias, Rhemorum Archiepiscopus consecratus est. Vide Flodoard in Chron. ad an. DCCCCXLJ.

P.152

S.EC, X. il Anno DCCCC.

X. p. 131 qui fe o tempore, ab hoc Hugone, ab exi. Extant de his Afia & Casanes X. and cum Artal. S.f.C. X. di ad Synodum Epifioli Conc. Tom. (X. p. 623. b) According to the concentration of the con

944 II an DUCCCXLIV.congregatum In quo, Typhone Patriarch, deportor, Theophylacius Inperatoris filins in ejus Iocum fabiliturus eft.Vide que ex Caropalare hibent Conciliorum Editores Cone, Tou IX, p. 6-7.

944 HELENENEIn Fortanis an DCCCCXLIV.

prefide Aymetico Narboaeul Archiepitopo
shabitum. Inquo deposits timt Epicopo Getuadeula & Urgellanfi, a knor reintum E Eripfeopo Helenenii primas poli Narboaeulem iocus in Symodia & Ordinational Co. CCCLIVII.

hanc Synodum refert d'Aguirre Cost. HeifTom.ill p.88.

LONDINENSE Leirea ann. DCCCCXLIV. 944 fub Edmundo Rege à Wulttano Archieptico durinnique aliis Epilcopis & regni Magnatibus, in Fello Pafchatis Celebratum. Fateor hujus Synodi aunum cer.ò definiti non polle; fed cum Edmundus non nifi ab anno DCCCCXI. ad DCCCCXLVL regnaverit , hoc circuter tempore congregatam elle oportet. In qua ut rei Christiane fides proveheretur , nutua inter omnes benevolentia foveretur, communiue animarum faluti provideretur ; condita funt hand pauca Leges Ecclenatisca & Civiles, aux habentur Saxonicè & Latinè apud Lambard. Archaion p. 57. & cum prifca earundem verfione apud Spelin, qui Eccletialticas rantum felegit, Conc. Sriv. Tom 1.p 419.

947. VIR DUNENSE ad Mofam flagrafidence Roberto Trevicenfi, computernia situ highfoopis, anno DCCCCXLYHi. merle Newson's
celebratum. In quo, constendentibles Artaldo
& Hugone (qui tamen ad Syno fan evocatus
licit venire nobiet) de Epitopara Rhamenti,
Sedes Rhementia Artaldo adjudicatus. Valecia
Floodard.chim in Clevasad and D-CCCCXLYHI.
p.158.tim in 1498.disensesf. 10s.1V. capp. 33-24fol.1696.69c.

948. MOSOMENSE I. ad Modum fili Diecefi Rhementi imno DeCUCXIVIII nesie
cefi Rhementi imno DeCUCXIVIII nesie
cefi Rhementi mara Deli reima adjudectur
cerimunione lingmi ufupe ad generalem Synodum interdictic. Vide i lodoardini Ciria
ad ann.DCCCXIVII.p 1,6 ubi plura de háe synodo habet.

948. ENGILENHEIMENSE an DCCCCXL VIII.

vii. Id. Inseptefente Marino Fontificit Legato,
plutningine Germania & Gallie Epigonia, Sandberto Ti evirtenii, Frederico Mogantino, Wicfredo Colonienii, Adaldator Hamborgenii Galcelebratum: In quo Arrabingtantocelebratum: In quo Arrabingtantofilminia, Hugone annafennei percurilo. Hugo
jerm Comes do rhedilionem in Ludovicum, &
tyramadomi in Ecclefiami ercommunicatum.

PARE IL.

Extant de his Ada & Casses Xumà cum Artal. S.EC. XX. du al Symodum Epiflolà Conc.Tom. IX. p. 633. è M. Ada criam prolisti refert Flodoard, tum in DCCCG, Corea adamn. DCCCCX VIII. p. 170. tùm lib. 17 HJJ. & Stanton.

TREVIRENSE amo DCCCCXLVIII.

à Roberto Trevirciji, Artaldo Rhemeni, Rodulfo Landameni, flatingcaprafente Marino Legato, habstum. In quo Hugo Comes ob perduellanomi nierum excommusicatus; & Ēpificopt
alaquot ab Hugone » hiemenii ordinati damnati
fune. Vide Hodavad, in Cibers, ad annom

DCCCCALVIII pug (7).

LONDINENSE II anno DCCCCXLVIII.

forbib derdos Rese, partientibus Archiepificopis Castoarieus & Eboracensi , habitum, in
quo que ad Regnis è tecleire fatterm & utilitatum fipedant constituta font. Vide laguiplu, p. m. qay, ebu vide Efferdi charram
Mounterio Croylacdensi concellum , & in
htcyprodo construatum Confert spelm. Jonn.

I.p. 428.

R O M A N U M III. anno DCCCCXLIX 949.

fob Agapeto Papă habitum. In quo Synodi Englichheimeniis Ada confirmantur. Vide Flodoard. in Ciron ad ann. DCCCCXLIX.

LANDAVENSE I. anno DCCCL. fub Patre Epifcopo Landavensi babitum. In quo Nouqui Rex., sacrilegii reus., statsfattione tacti, pensitentiamagit. Vide Acta apud Spelm-Cest. Bris. Toml. p. 445. & Conc. Tom. IX,

A U G U S T A N U M anno D C C C L I, ic causi ditcipline beelefialtice habitum In quo que ad bepi coporum , Clercorum &c. mounera, mortique pertineut, pracipui tractantur. Extant Capunia XI, Cooc. Tona, IX. p. 636.

RHEMENSE III. apod S. THEO-DERICU WM, a N. Feiscopis, particleme Artaida Archicpifcopo, anno DCGCCLIII. adversis Ragenaldum Committem, rerum Ecclifialicatum pervaforem, habitum, Sed petrute Rege, bexommunicatio ejes intermiffa eft. Confer Hodoard, in Chros. ad ann. DCCCCLIII.p.186.

LANDAVENSE II znno DCCCCLV. fish Parce Episcopo congregarum. In quo ob diacoumo coram ipio Altari interfection, judicium in homicidas firetur. Extant Ačia apud Spelm Com. Brn. Tom. 1.p. 419. & Conc. Tom, IX-p. 637.

BURGUNDICUM anno DCCCCLV: innecreum quo loco habitum. In quo de Excommunicatione Iliardi, qui agros ad Abbatiam S. Symphoriani pertinentes injuft deniente, actum eff. Extat Communicatione Iliardi Conc. Tom, IX, p. 139.

R BRAN-

952-

953

194 Szculum Obscurum.

SAC.X. BRANDANFORDIENSE in agro Middleferirefi, sano DCCCCLIX. file Edgaros Repeblisms. In que Edwird Regis Ibcrets refinidants; ablus Ecclés refinants, & Danflauns de culti or creatur, vide Andle, Britashi Fr. Dody en 1s. De Verscart, vide Andle, Britashi Fr. Dody en 1s. De Verscart, vide Andle, Britashi Fr. Dody en 1s. De Verscart, vide Andle, Britashi Fr. Dody en 1s. De Verscart, vide Andle Edgato conceffi, confer que activir Spelm. Gruedric Total Leggs.

951. M ATR ONE N SE in pago Meldenfi, amon DCCCCLXII. mende April habitum. In quo rejecho Hagone, qui mortuo jam Artaldo Sedem Rhemenfem iterum invadere volut, Oditicus e juidem urbis Epifcopus conflicuitur. Vide Flodoard. & Hugonem Flaviacrafem in étreus ad ann. DCCCLXII. & ex iis Concilio-

gos:

ROMANUM IV. ann. DCCCLXIII. prefette Utone imp. habitum. in quo. depoiro
Joanne Papà XIII. Lev VIII. et infectus elle. Extant hujus synodi Afac ex Luitprando defiampta Conc. Tom. IX. 6,48.

63. CONSTANTINOPOLITANU M III.an.DCCCLXIII.fub Polyeusho Patriarcha Jabitum. In quo Nicephori Imp. caufa de fecundis mupriis, tefte Curopalate, difeufia & approbata eti. Vide Conc Tom IX.p.673.

964. ROMANUM V. anno DCCCCLXIV. 4 Joanne Kli.celebratum. Inquo Leo Vill. tanqu'am fchiimaticus deponitur, & Acta Conciliabuil fub eo habiti reprobantur. Extant hujus Synodi Acta III. Selionibus abioluta Conc. Tom.IX.p.633.

954. ROMANUM VI. anno DCCCCLXIV. fub Ottone Imp.habitum. In quo Leo VIII. arrepto iterum Pontificatu,Benedidum V-Papam
gasukūoravit,& Hair bungam relegavit. Extant
ex Luitprando hajus Syuodi Adra Conc. TomIX.p.639.

967. RAVENNATENSE II. anno DCCCCLXVII. przeiente Ottone Imp.in eaufă difciplinz Eccleiiafficz habitum. Vide quz hie de re habet Rhegino in Chrya. ad aua. DCCCLXVII.

946. ANCILIUM anno DCCCLXIX, à Dunflano Canturien de Armibay per de Argile Fajefeoyis congregarum. In quo damunatur Clerici copigari, Monacham personeveur, Comes quidam prapotens ob inceffas muprias penitentiam aggin-injune Edgaro Regio Comprefam virginem clausiralem feptemalis pomitennia injunciale Habenten lunes Spondi fata line inde collecta spud Spelm. Come. Briv. Tom. J. p. 474.6 Com. Tom IX-p. 53.

LONDINENSE III. anno DCCCCLXX. SEC. X. vel saltem sequenti, sub Edgaro Rege coactum. ab Ani In quo przelara Comobio Glastoniensi con DCCCC. cella privilegia confirmantur, refervatà Regi .970. & Heredibus conferendi baculum pattoralem Abbati electo poteltate. Extant Synodi Acta apud Malmesburium Hiff-ltb.II. cap.8. fol.31.p. 2. Edgari & Joannis Papæ XIII, hac de re Di-plomata & Chartæ apud Spelm Conc. Brit. Tom. L486.Conc.Tom.IX.2.701. Anno sequente, in Synodo Romz i Joanne XIII. habiti, eadem privilegia huic Ceenobio confirmantur. Vide bid p. 705. Semel hoc loeo monuific fufficiat, Edgarum Regem anno quidem incerto, plurimas Leges Ecclefialticas & Civiles , frequenti Senatu , ad Dei gloriam, Regiz Majestatis ornamentum, ac Reipublica utilitatem fancivisse. Et primo quidem loco ftant Ecclefiafticz, de immunitatibus Ecclesiz, de censu Ecclesiastico, five primitiis feminum de decimis, de denario in domos fingulas impolito, de diebus feftis ac jejuniis. Sequentur hamanz & politicz. Tertio demum habentur Canones Ecclefiaftici qui ad has generaliones classes, speciales sub se Canoues continentes revocantes; nempe de ordi natorum vivendi formuli, de confessione, de mo do imponendi penitentiam, de fatisfactione, de Magnatum pœnitentià. Extant hac omnia Sa-xonice & Latine à Lambardo edita Archaisnom. p. 62. Edit. Cantab. & except is Legibus po-liticis, apud Spelm. Conc. Brw. Tom, Lp. 435. Latine Conc. Tom. IX p.680.

TARDANENSE apud Montem S Marize ann. DCCCLXXII habitum. In quo Adalberonis Rhemenis Decreum pro Montahis in Canonicorum locum in Canobio Molomeni Subitituendis confirmatum extat Adalberonis Decreum & Joannis Papa Epillola Conc. Tom. 15 p.-204.

MUTINENSE la Flaminiš, feu Æmiliš, anno DCCCLXXIII. ab Honeito Ravennatum Archiepitopo , ad componendam pacem inter Petrum & Lambertum Germanis Proceres.basitum.Extant Ačia vetuficas autographo in Urisina Bibliothecia sifervata papd Ruboem Hijl. Æeraslib. V. p. 254. & exinde Conc. Tom. IXp. 7;12.

MARZALIENSE anno DCCCCLXXIII. ab-Honeflo Ravennatum Archiepifloop, & Bpi-Gopis comprovinciabus labitum. In quo interalia, composite Epiflopatis Bononienis & Parmentis controverifie. Extan Ačta apud Ughel, Ital Sar-Tom, II. & Conc. Tram. IX. in Append, p. 144:

CONSTANTINOPOLITANUM
IV.ann.DCCCCLXXV. habitum. In quo.depofito Bafilio Patriarchà , Antonius Studites ia
ejas locum fubrogatur. Vide Conc. Tom.IX,
p.7120.

RHE MENSE IV. anno DCCCCLXXV, præfidente Stephano Pontificis Legato habitum. In quo Theobaidus ah Hugone Rhemenfi glim ordinatus, ob Ecclefig Ambiancafis ufurpa-

tionem

p. 733-

P- 737-

975.

SAC, X, tionem iterum excommunicatus eft. Extat Ep Rola Synodalis ad Theobaldum Conc. Tom. IX. DCCCC. P. 711

> WINTONIENSE anno DCCCCLXXV. præfidente Dunstano Cantuarienti coactum. In quo,factà acerrima Monachos inter & Cleticos uxoratos contentione,lis in Monachorum gratiam ditempta eft, B. Virginis Imagine (fi Diis placet) pro Monachis loquente. Vide qua ex Historicis nostris , Malmesburienti , Florentio Wigornienfi,& ptzcipue Chronico Wintonienfi plena mann collegit Spelmannus Conc. Brit. Tom I.p 490.& ex eo Conciliorum Editores Tom IX.p.711. De incerto hujus Concilii tempore , multa ut folet eruditè notavit Spelmannus nofter loc. fuprà cirat-

KYRTLINGTONIENSE in Angliã 977: Orientali, sub Edwardo Consessore, à Dunitano Cantuarienfi anno DCCCCLXXVII. habitum In quo incer alia statutum est ut homines rufticani ad Ecclefiam S. Mariz Abbandunenfem Religionis causa peregrinarentur. Sedente Synodo diem fuum morte repentină obiit Sidemannus Devoniz Episcopus , Cridiantunz honorifice sepultus. Extant breviuscula hujus Synodi Acta (que non alia funt quam iprius Chronici Saxonici verba ad ann. DCCCCLXXVII. p.124.) Saxonice & Latine apud Spelm. Cone. Brit.Tom.Lp.493

CALNIENSE in agro Wiltonienfi an-978. noDCCCCLXXVIII. a Dunitano Cantuarienfi habitum. In quo, fervente adhoe de Clericorum conjugio controversià . Solario Domeis una cum trabibus repente delapío, folus Dun ftanus falvus remanfit, adcoque mitaculo caufam decidente, omnia in Monschorum gratiam facilè cellerunt. Hzc pluribus Hillotici noltri, Malmesburienfis Hiff lib. II. cap. 9. H. Huntingdonelis Highlib, V.ad an. DCCCCLXXVIII, & ex iis Spelm. Tom. I. p. 494. & Conc. Tom IX p. 714. Eodem ferè tempore habirum est Ambresbiriz eadem de re Concilium, cuas meminit Florentins Wigorn, ad aun DCCCCLXXVII p.361 Extant etiam Saxonice & Latine Leges Presbyterorum Northumbtenfium, numero LVI. tum ad mores corum corrigendos, tùm ad ipforum ministeria promovenda. Has ex verutto codice MS. Collegii Benedicti extulit Spelmannus nofter Cone. Brit. Tom. 1. p. 495. Habentur etiani Latinè Conc. Tom.1X. p. 725. Hos Canones non diu post hoe tempns,& in ulum Provincia Eboracculis conditos fuitle fatis liquet, etfi ad nullum cettum annnm,nec ad ullam cettam Synodum revocari poffunt.

ROMANUM VIII. anno DCCCCLXXXIII. 983 In quo, causa Gifeleri Magdeburgensis Episcopi, quasi malis artibus Sedem illam ab Imperatore confecutus effet , examinata eft. Vide Ditmar.lib. III. In eldem, ut videtur , Synodo contra Simoniacos actum est. Extat Benedicti VI.hic de re Epifola Conc. Tom. IX. in Append. p. 1243, ubi Collartii notam Lector con-PARS IL

LANDAVENSE III. anno citciter S.EC. X. DCCCCLXXXVIII, fub Gucauno Episcopo ab A habitum. In quo Rex Arthmail ob fratticidium DOCCC. anathemate percellitur. Hze ex Atchivis Lan-davenfis Ecclefiz Spelmannus Conc. Bris. Tom. 1.p.501. & exinde Conciliorum Editores Tom.

IX p. 732, ROMANUM IX.an. DCCCCLXXXIX.

habitum. In quo Adalbertus Pragenfis Epifcopus, qui ob pravos populi motes munus fuum deferuerat, post plures annos, poenitentibus & petentibus Pragensibus suis, ad Ecclesiam propriam remiffus eft. Ex Ada'betti vità apud Sur. hac tradunt Conciliorum Collectores Tom-IX.

KARROFENSE apud Monasterium in finibus Pictorum & Birutigum fitum an DCCCCLXXXIX. habitum. Extant disciplinæ Ecclefialticæ Canones III. Conc. Tom. IX.

RHEMENSE V. anno DCCCCLXXXIX. habitum. In quo Arnulfus Rhemenfis Archiepiscopus electus est. Extat Epistola Cleticorum Rhemenfium, Arnulfi libellus fidelitatis, Commonitorium,& Anathema in pradones Rhemo,

rum Conc. Tom.1X p 734-NARBONENSE III. anno circiter DCCCCXC, adversus bonorum Ecclefiafticorum invasores babitum, Vide Conc. Tom. IX.

SILVANECTENSE anno DCCCCXC. a Provincia Rhemensis Episcopis habitum. In quo civitatis Rhemensis prædonibus ana-thema dictum eli. Extant Acta Conc. F. IX. p. 736. pottea verò mutaris animis Episcopi in Hugonis Regis partes transierunt. Vide que luc spectant epitlolas & Monumenta ibid,

RHEMENSE VI. anno DCCCCXCL habitum. In quo, deposito per fraudem Atnulfo ptoditionis falsò accuiato, Gerbertus Rhemorum Archiepiscopus constitutus est. Ex-tant Acta hujus Synodi Conc. Tom. IX. p. 7;8. Sed longe prolixiora Acta, ab iplo Gerbetto , nt videtur , collecta , & accuiate digefta , & in LV. Capita divila , ex vetufto Codice exhibent Magdebutgenics Cent. X. cap. 9. p. 246. ad hiftoriam eriam bujus haben Baluzius & Contingus Epift 1, II. III. IV. inter Epist Contingii nuper editas. Helmil.

ROMANUM Xanno DCCCCXCIII.habitum, In quo Udalricus Epifcopus Augustanus in Sanctorum numerum relarns eft.Extat Joannis XV. Papz pro hic canonizatione Epitiela Conc.Tom.IX. p.741

RHEMENSE VII.circa ann.DCCCCXCIV. adversus Rhemenfis provincia pervafores

Szculum Obscurum.

habirum. Exett Epiftola Synodalis, & Gerberte hujufmodi facultatis, de Imperatore d VII. Prin- S. Ec. X. SÆC, X. Epittola ad Fulconem Ambianeniem Conc-DCCCC. Tom-1X p.740.

MOSOMENSE II. anno DCCCCXCV. 995à Leone Pontificis Legato celebratum. In quo, lectis Joannis Papz literis, & examinara Gerberti ad Sedem Rhemenfem electione à Divino Officio usque ad Rhemensem Synodum abstinere justus eit. Extant hujus Synodi Acta Conc. Tom IX p.747.

RHEMENSE VIII. anno DCCCCXCV. 995. praiente codem Leone Legato coactum. In quo, deposito Gerberto, Arunifus Ecclesia Rhemensi reflitui jubetur, telle Appendice ad Aimoinum. Piura hibet Batonius ad ann. DCCCCXCII. DCCCCXCV. &c.

ROMANUM XI.ann. DCCCCXCVI.lub 995. Gregorio V habitum. In quo constitutum fuir, ut Imperator deinceps à septem Electoribus Germaniz Principibus eligatur : folà Baronii autoritate hanc Synodum niti iple Binius non difficetur. Cette Baronius plurima ad firmandam fuam fententiam congestit; pluribúsque de Electoribus corumq institutione agit (quam ad Innocentii IV tépora refert)an. DCCCCXCVI. num. liv & feqq& exinde Conc. Tom.IX.p 717. Verèm rident hac omnia, & rejiciunt Scripto-res Germani S. Imperii defentores, & inter Curiz Romanz fabulas reponunt, Synodum ouldem Romz hoc anno, in caufa Herluini Camesacensis Episcopi de bonis Ecclesiz sur invasis conquerentis, habitam non nego. Fidem facit tům Chronicon Cameracenfe, tům iplius Gregorii Epiitola hoc anno data qua habetur Conc. ibid.in Append. p. 1145. Verum ne unicam qui-

cipibus eligendo, ab hic Synodo conceffe vel ab Anno verbulo meminerit. 927

997-

008

RAVENNATENSE HLan. DOCCCXCVII. fab Gerberto Archiepiscopo de multis ad disciplinam Ecclesiasticam spectantibus habitur Extant Synodi hujus Acta Conc. Tom. IX.

TICINENSE anno DCCCCXCVII. & Gregorio V. habitum. in quo in Crescentium, qui Gregorium Roma expulerat, excommunica-tionis iententia lata est. Vide Chron. Hildenfheimenf.& Glabr Rodulf, lib.L cap. IV:& Conc. Tom 14. p.770.

SANDIONYSIANUM anno circiter 997 DCCCCXCVII.ce lebratum. In quo de decimis Ecclefiz reflituendis actum eft. Confular Lector que hac de re habet Aimoinus in Vità S. Abbomis Horiacenfis Abbatis cap.9. p. 330 & Conc. Tom IX. p.770-

ROMANUM XII. an. DCCCCXCVIII.4 Gtegotio V.habitum.In quo Robertus Rex qui Bertam confanguineam fuam in uxorem duxerat, eam dimittere jubetur, & Episcopi qui hoc conjugium confecrărant excommunicantur. De his attifque discipling capitibus extant Carener VIII.Conc.Tom IX. p.772

PICTAVENSE anno circiter M.Id. Jast habitum. Extant Ecclefiaftice discipline Caremer III. Conc. Tom. IX p. 781. Altarum in Gallia Synodorum, circa annum Mil. habitatum, locis non nominatis, in genere meminit Glabet Rodulfus , & quid in its gestum fit nos docer lib dem Scriptoris umbram profert Batonius, qui IILHiffer. cap 3.

Finis Decimi Saculi.

SÆCULUM HILDEBRANDINUM.

SCRIPTORES.

Bened. V.p. 148.

SEC. XL ab Ann.M 1001

OLSTANUS, gente Anglus, Ecclefiz Wintoniculis Cantor & Monachus, Ethlyvoldi dilcipulus & alumous , claruit circa annum MI. Vitam condidit S.Ethelwoldi Wintoniensis Episcopi, quam

ex MS. codice Comobii Uticensis eruit Joan. Mabillonius Ser. Bened. V. p. 606. Auctoris nomen in MS. deetat , fed atas , geniusque Auctoris, & Gulielmi Malmesburienfis teflimonium Wolftano noffto veodicant , ut secte notat Mabillonius. Scripfit item me-tro librum de Virà S. Syvithuni Epilcopi Wiatoniensis , Elsego Episcopo dicatum , quem labot ibidem idem Mabillonius p. 628. Reliquorum ejus opulculorum titulos dabunt tibi Balcus & Pitfeus.

ANONY MUS, Vice S. Gerardi Anchor, SEC. XI Monachus Bronienfis , circa annum MI. fal- abAnn-M. tem superiori faculo excunte claruifie videtur. Scripfit Vitam S. Gerardi Abbatis Broniculis , quampartim à teltibus oculatis , partim ab anonymo priore hautit, & Gustero Abbati fuo dedicavit. Extat fed mutato flylo

bus MSS. repræfentavit Joan Mabillonius Ser. ANONYMUS Fire S. Adalberonia Auctor, Monachus & Abbas & S. Adalberone conflitutus, claruit circa annum MV. Scripfit Vitam B. Adalberonis Mettenfis Epifcopi, qui boe ipio anno obiit. Hanc exvetufto codice MS. adidit Ph. Labbeus Biblioth, Nev. Tom, 1.p. 670.

apud Surium Ottobr. Iti, Genuinam ex codiei-

FUL-

SEC XI shann M. 1007 Vid-Part. P.4171

Carnotentis Epifcopus, anno MVII- factus.Inter opera ejus locum habet Commentarius ad Acl. 649.XII quem ex cod MS. Abbatie Longi-Pontis, inter veterum aliquot Scriptorum opulcula facra, edidit Oudinus anno 1697.Extat stem Serme cjus de Affangeiene B. Freginu Maria , qui inter fermones Augultini haberi foler, & in nuperà Benedictinorum editione n ceviti.reperà tur. Vita S. Autherts , quam mutilam evulgavit Surius.integra MS. apud Cameracenfes extare dicitur.

DITMARUS natione Germanus, domo koos. nobilis , illustri Comitum Saxoniz familia octos, natus anno DCCCCLXXVI. patrem habuit Sigefridun Saxoniz Comirem, matrem Cuneguodam filiam Henrici Comitis Stadenfis, Otroni magno, cujus confanguincum cum vocat Ditmarus, valde cari, adeòque torque aureo donati. Exfacro fonte illum juscepit Hillebardus Epifcopus Halberttadenfis;primum Monachus Magdeburgenfis,dein Przpofitus Walli-bicenfis, tandem Epifcopus Matiburgenfis fa-cuiseft anno MVIII. Quam dignitatem , nncte Antequam hic de re mincium accepir , ipie iibi per fo namm præfagist. Ohije Cal. Decembr. anno M.(VIII. gratts XLII, condidit non infime note Chronicon , quinque Imperatorum Saxonicorum , Henrici L. Ottonum traun , ac Henrici il res geltas VII-libris complexum Edi-dit hoc infigne opus Reynerus Reineccius Francefurt. 1583. pratigi Diemarl Vita ex veteri Chronico defumptà , alterique quam ipfe ex Ditmari chronico contexuit. Ipfum Chronicon in libros VIII divitum cum notis marginalibus, tabulis Genealogicis, & indice copiolo recudit

J. Joac Maderus Helmft.1677.410. SYRUS, qua gente ottus incertum, Mo-1010 nachus Clumiacenfis, claruit circa annum MX. Condidit flagitante Warnerio Monacho , & poltea Odsione Morhacenfi, de Vità 5. Masoli Abbatis Cluniacentis , libros tres , quos Odiloni Abbati dedicavit. Post Syri ohitum Aldebaldus Monachus (ingulis libris prologumprahait, & carmina quadam multis in loers hine inde adjectt. Totum opus ediderunt Bollandiani Meii xi. magis integrum ex codice Lemovicenti Joan Mabillouius Sac Beneditt. V-p.786.

ANONY MUS Vita S. Adalberti Auctor, toro. Comobii Alexiani apud Romanos Monachus, postea Bohemi, vel Germanici alicujus Manasterii alumuus clarust circa annum MX.Scriplit Vitam 5. Adalberti Epilcopi & Martyris, ni ex hic Vità decessit anno DCCCCXCVIL Post Canifium & Bollandianos, scriptorem hanc tecudit Joan. Mabillonius See. Benedid. V. p.846.

SAMPIRUS, gente Hispanus, Afturicen 1010. fis Episcopus, claruit circà annum MX. Scripsis Chronicon de Regibus Legiouenfibus, qu Sebaftiani Salmanticensis, vel potius Alphonsi Regis, Chronicon cotinuavit, ab an. DCCCXVL nique ad annum DCCCCLXXXV, Immo fi Page IL

FULBERTUS ex Abhate Ferrarienti Antonii nos non fallir conjectura pars Chro. S.EC. XII. nici Schattiano vulgo tributi (qui res ge. ab Aus Mi flz fub Kamiro I. & Ordonio ejus blio continentur) Sampiro notiro tribuenda est. Eruit hoc Chequicon , & una tum aliis Hifpania Chronicis Pampilone edidit Sandovalius, anno 1615. 1614. Novam editionem meditatus erat illustrallimus Cardinalis d'Aguere , ut ex ejus Natina p. 363, discere licet. Confer, que habet Cl Antonius Bibl. H. ft.vet. Tom. H. lab.7.c.a.

ERCHINFRIDUS , natione Germa vid Parti. mas, Cornobii Melicentis Abhas terrius claruit p.49. anno MXII. Scriplit Hiftori an Martyrii & Miraculorum s.Colomanui, natione Scoti, qui in Stokerau inferioris Aulitiz oppidulo anno MXII.pailus eit.Quam ex codice MS. Calareo extulit, aliaque de Comobio Melicensi monumenta antiqua fishnexuit Lambecius Comment. Uh-11 cap. 8.110m. i p. 611.

OLBERTUS, gente Belga, primum Monachus Lobiensis, deinde Abbis Gemblacenfis,& ut yolunt nonnulli, primms S. Jacobi Abhas Leodicensis; claruit circa annum MXX. Jubente Reginerio Hannonia Comite, scripsit Vitam S. Veroni Confelloris, quam f. holis fuis ornaram edidit Georgius Galopinus ad S. Giflenum Monachus, Monther an MDCXXXVI, immò telle aucelino in Germania facrà, feriplit de pluribus Sanctorum Vitis. An Olbertus noster idem fuerit cum Alberto Monacho Lobienfi, ac poste à Abbate Gembiaceusi , Burchardi Wormacienfis przerptore , (quod conten-dit Voffius) piura ie docehit idem vir clarifinus de Hoft Lar.lib. Il. cap. 41. p. 351, cap. 44-P- #9.

DIEDERICUS for THEODORICUS, Hersfeldenfis in Turiegià Monachus, claruit circa annum MXX. Scripfit ad Ricardum Conobii Ama hacenfis Abbatem, linellum de illatione reditine corporis 5. Benedicti Auteliania ad Floriacum Edidit hunc ex vetufto codice Floriacensi Joan & Bosco Fiblinch Fioriac. Part. I. p.219. dein Joan. Mabillonius Sac. Benedill. 1V. Part.ll.p 550

DROGO, natione Belga, primim Paftor Geitalenfis, deinde Morinorum live Tarvannenfis in Flandria Epifcopus, claruit ann. MXXIV. quo Sedem Tarvanuensem sortitus est.quam ad annum usque MLXXIX. tenuit, quo admodum grandzeus ohiit. Extat ah co scripta Vita S. Godolevæ anno MLXX. ftrangulatæ apud Surium Jul. vi. qui tamen flylum ferèubique immutavit. Scriplit etiam Vitam & Pallionem S. Ofsvaldi Northumbriz in Anglia Regis, & de endem fermones duos. Verum hac opulcula in Bihliothecis Belgicis adhue manuscripta alfervantur.

WARMANNUS, natione Germanus, nobilitate infignis, Comes à Dilingen, factus poftra Monachus Augienfis , postremo Episcopus Confiantienfis, claruit an. MXXV. Obiit anno MXXXIV, Scripfit Vitam S. Pirminii Abhatis

S.FC, XI. & Coenifconi, Extat lub Ochlesi nomine apad

than.M. Chris Brovverum in Vitie Sandlerum Germanie, & Surinm New. iii. E contra Guil. Eifingrentus in catalogo sefium Watmanno nottro tribuit, cui etiam illam vindicat Cl-Mabillonius , Actique fais fub Warmanni nomine infernit Sac. Beued. III.Part. II p. 136. Rationes quas profert non fint contemnende, nec agrè affenfum extorquerepoffunt. Primo Warmanni atas cumtempore Ludolfi Archiepiscopi Trevirensis, cui hac Pirminii vita uuncupata est, rectè congruit. Obiit enim Ludolfus ann, MVIII. Othlono Monacho integro pené faculo antiquior. Secundò, Hujus Vitz conditot nonnulla de S. Bonifacio commemotar , que cum ipfins Othloni narratione Bonifaciana pagnant. Deinde longe gravior & maturiot eft Othloni scriptio de S. Bonifacio, quam hac de S. Pirminio. Denique in antiquo codice quo ufes eft,nnlla extat Auetoris inscriptios quin nec in Originali volumine quod laudat Trithemius. Perpendat hac aquus Lector , & facile mecum in Mabillonii fententiam descendet.

> ELIAS, gente Syrus, Niffbenfis in Meforotamia Episcopus, Secta Nestorianus, clarus anno MXXVI. Hegira CCCCXVII. Scripfille plura tám Syriace, quám Arabice teftatur Abt. Ecchelienfis; inter alia opos ad Abulhala Sabedum guod Seprem Seffones, fen Diffmarinnes vocavit; in quo de variis fidei & religionis rebus cum Alvaziro Abulcascmo Arabum principe eroditè disceptavit. Hujus habentur Arabice MSS. Exemplaria cria, unum in Bibliotheca Vadicana; in Barberina alterum : tertium penes fe habuit Ecchellenfis, qui ex Seffiene IV.quadam ptofert prafat.ad Part. H. Ew yebii Vindicari p.21. Alia & Natronus ex Selliene Il Eurol Part.I.p.6. Grammaticam ejus citat Ecchellentis , & ex ca nonnulla adducit ner.ad Caral. Hebedjejn p. 58. Nec alium puto noiltrum fuille, quam quem Eliam Antiquem vocat idem Hebedjelu cap. CXCI quemque Decifiones judicierum, & Quefiswer Ecclehaltseat , Inflitatione/que Grammacicas ordinaffe & confecife dicit.

ANONYMUS Pite S. Primeri Anctor, Jojo. claruit circa an. MXXX. Rogatu Mouachornm Bergenfium feriplit, vel ab also rudiore flylo fersptam expolivit Vitam S. Winnoni Abbatis Woromholtenfis in Flandtia primi. Extat apud Sprigen Novemb vi. & Mabillonium Sec. Eenedich. III. Part, I p 301. qui genealogiam 5. Winnoci in 'codice Vedaftino Vicz buic przfixam przmilit.

EUSTATHIUS , Patricius Roman Judex ut videtur , Patriarchalis , certe Juris tum Cefarei tum Ecclefiaftici petitifimus , claruit, ur ex Opulculi ejus fine liquet , anno MXXXIII, Scripfit Commentarium de du bu Confebrinis, qui duas Confebrinas duxerant. Habetur Grac. Lat. in far, Gres. Rom, lib. VI. P. 414-

ANONY MUS quidam, Royenfis apud 1040-Veneteuses in Provincia Lugdonensi tertia Conobii Monachus, claruit circa aquum MXL. Li.

teris mandavit Vitam S. Gilde Britanni, do-SAC, XI. gnomento Sapiennio, Hilduti discipuli , Abbatis ab Ann. M Ruyenfis, qui ad Caltrum quoddam in Monte Reuvifii illud Monasterium construxic. Primus hanc Vitam ex veruftiffimis Floriacenfibua Membranis in lucem protraxit Joan. à Boico Biblioth, Florias. Part. 1. p. 419. Integriorem ca cod Ruyenti dedit Joan. Mabilionius Sac. Beneditt.I. p.128.

ANONYMVS Vita S. Hugenis Auctor, 1040. Monachus, ut videtur, Æduenfis, clatuit Sacolo XLcirca annum, ni fallar, MXL. Scripfit Vitam S. Hugonis Monachi Ædueplis-& Engiacenfis in Burgondia Propositioni obiit anno citciter DCCCXXX. Hanc post du Chesnium & Bollandianos April xx. edidit Joan, Mabillonius Sac. Beneditt. V. p.00.

ANONY MUS Escensi de Emma Auctor, S.Bertini Monachus, claruit circa annum MXL Scripfie Hiltoriam, feu de Encomio Emmæ Anglorum Reginz, R: catdi I. Ducis Normannorum filiz, Ethelredi Regis conjugia, libros II quos Emmz adhuc viventi nuncupavit. Hos ex Biblio-thecz Cottonianz codice MS, edidit Andr. du Cheinius Seript Norman.p.161.

MICHAEL CERULARIUS, ab an- 1041-no MXLIII. Patriarcha CP. creatus eft. Pri- Vide Part. L. mz ejus ad Petrum Antiochenum Loiftola P.414. fabjunaum eft opus e jus contra Latinos , cujus hoc est initium, neman vi naif@ + xerovar@-& managate Kiels &c. Extat Grace MS. Biblioth, Vindob, cod. Thee/. Lambec. CCXLViI. Neffel. CCCVI. n. xxiii. fol. 64. p. 1. Vide Lamber. Commons lib. Ill. p. 160. Jur.Grzc. Rom. lib. IV. p. 163. inter varia Michaelis nostri decreta de Nuprus habetur breve fragmentum de Sacerdorn uxere adulierio pelinia Integram verò Epiftolam decretalem ex Codd. Reg Genc.Lat.edidit Coteletius me.ad Herm.

BOVO gente Gallus vel Gallo-Belga Mo-1043 nafterii Sithivenfis in Morinis Abbas, elaruit anno MXLIII. quo Conobii fui regimen fue bit, tenuitque ad annum usque MLXV. Scripfri ad Widonem Rhemorum Archiepiscopum relationem de inventione & elevatione S. Berthri Abbatis; cujus corpus ob Normangorum infeflationes loco fecretion reconditum fuerat.Fačia eff lare Translatio anno MLII. Hanc Relationem ex MSS.codd.erutam habes apud Mabilloninm Ses Benedift. [11.Part.I.p. 153.

LEO, cujas fueritmihi hactenus est incom- 1044 pertum, factus eft randem Atinenfis in Italià Epifcopus,manos ei imponente Adenulpho Capuano Archiepiicopo anno MXLIV. Obiit anno MLXXII. Scripfit libellum de Inventione five Translatione corporis Beatissimi Marci Martyris & Pontificis, quem ex MS codice Cafinensi literis Longobardicis exarato, extulit Ferd. Ughellus Ital. Sacr. Tom. VLp 541. Extant etiam ejus in D Marcum Sermones aliquot, & Charta donationis Ecclefiz Atinensi tacte apud eur-'dem p.549.

NICE-

1052.

SAL XI 1050

1010.

NICETA PECTORATUS, Presbyter & Monafterii Studiensis CP. Monachus, clamit circa annum ML. In Bibliotheca Vindo-Vide Part, L bonemi hze que sequentur opuscula Grace MSS, nec hactenus, quod fciam, edita reperluntur. Liber contra Eccleffan Romanam , 40 Azymin, de lemnio Sabbaci, & de nugien Sacerdotam cod. Theel. LVIII. num.7. fol.106. Oratie invelliva contra blafphenam Americana barefin Incipit, The empolished van LaClaren zat al court ibid n.ix foi-119.p. z. Capie in Afcencerum cervaria III.boc initio, Katavaura. Therapar hopes racai-Time to readle thing the detail &c. ibid. cod. CIV. num. vi. fol. 84. Ex centurià terrià Ept-Rolarum , Epistola ures de Canenibas Ecclefiafiem; nempe ad Athanafium Abbatem; Athanasii Responsoria, tertia iterum ipsius Nicetz ibid.cod. Hill, VII. n lvi. fol. 104-p.1.

> ANONYMUS Andor Vine S. Eguvini , claruit circa angum ML, certè Elfryardo Londinensi Episcopo qui obiit anno MXLIV. pofterior. Scripht Vicam S. Egyviti Wirgorn fis in Anglia Episcopi, circa annun CCCXVII denati, quam ex Bollando & Capgravio edidit Ioan, Mabillonins Sac, Benedult, III. Part.I. pag. 310. Hajus Egyvini Vitam scripfit etiam Brityvaldus, ex Monacho Glastoniena Wintonienfis Episcopus, qui obiit anno MXLV. Nou Bri:hvvoldus ille Cantuarienfis Archiepifcopus Bedz zqualis, ut Pitfeus, Spelmannus aliique volunt, Fragmentum hujus Vitz profert Fr. Godvinus de Praful. Anglia p.501. & ex co alii.

GERARDUS, Monachns & Æditum Corbeiensis, variorum Monasteriorum successiye Abbas, primo Lauduni in Vincentiano, deinde S. Medardi Suestione , denique Sylva majoris in agro Burdigalenfi , ubi iple Monafterium condidit, claruit eirea annum ML. Scripfit, quo tempore Monafterii Corbeiensia adhuc Cellarius erat , Vitam S. Adalhardi Abbatis Corbeiensia , seu potrius prolinam & consulam Paschassi Rhatberti narrationem in compendium & meliorem ordinem redegit. Librum jeem de S. Adalhardi miraculis, cui fecundum addidit sequentis faculi Monachus Corbeienfis. Tum Vitam, tum libellos de miraculis ediderunt Bollandus langer. il. & Mabillouius Sec. Benedict IV. Part.I. p. 345.

RICARDUS Bellilocensis in Argonnal duabus à Claromonte Jeucis Abbas , claruité videtur circa annum ML. Vitam S.Rodingi Abbatis Bellilocensis literis confignavit, quam ex MS, codice Catalaunensi edidit Joan. Mabillomius Sac. Benedill. IV. Part. II.p. 531.

ANONYMUS Vita S. Orfeeli Auctor, elaruit circa ann.ML. etfi de atare ejus haud fatis certi fumus. Scripfit Vitam B. Petri Urfeoli Ducis Venetiarum & Dalmatiarum , tandem Monachi S. Michaelis de Coxano in Catalaunia , mortui circa ann. DCCCCXCVII. Hanc ex MS.cod. Rivipollenfi extulit Joan, Mabillonius Sec. Bened. V.p.874-

PARS IL

Archiepifcopus, claruit anno MLLPrater Epi- S.A.C. X fiolam ad Joannem Tranensem adversus Latie ab a nos que extat Latine apud Baron ann. MLIII. Scripfit de untaumibm & afficierthus inve Scriper as untainment of agriculture con-tentarie, terimque units sur capità l. Initium, a Reçulume d. Er alle quie et Cold agr hallathe i augustional of the er of the Er. Habentur MSS, Biblioth Vindob, cod. Third ex difficultione Nesieliana CLXVII. num. iii. fol. 69, Epifleta II. contra Latinos de lepano S. bhais , & de Azymir ibid. cod. LVIII. num. viii. fol.114. Excerpta quadam contra Latinos memorantus ibid.cod.CCCXXIV. num.xviii,

DAVID, narione Syrus, Maronitarum in monte Libano Archiepiscopus, claruit anno MLIII. quo Epiftolam ad Arfenium Epifcopum Haincurensem de Melchitis, Maronitis aliifque Sectis dedit. Scripfit etiam Tractatum de Orienselium fettu d'opinioneliu,cx cujus car I. quadam Arabice profert Abr. Ecchellenfis Epiff. ad Marin, inter Annguit, Oring. Land. 1632.p 419. Denique ann MLIX negantibus Ioepho Abbate & Monachis Constitutiones Ecelefiz Maronitarum ex fermone Syro in Arabicum tranftulit telle codem Epifiad Merinibid. pag. 3a%. Integrum opus XVII Capita complectitur quovis capite in plures lectiones divilo. Capitum & fectionum argumenta ibidem exhibentur. Ex hoc opere aliqua Latina profert idem Ecchelleusis Ner. ad Catal. Hebedyefe num.y.

JOANNES Messauer, 2 nigris pedibus 1054. dictus, primum Monachus, deinde Euchaita- Vid. Part I. rum Metropolita , claruit circa annum MLIY, P415 Quanta existimationis vir fuit Joannes Euchairenfis, disces ex elogio, quod in codicis fui veftibulo, fummo quidem artificio exaratum re-perit Bultus nofter, Arie j' repuis @ apris-19- in evollogida maire tim aller, agi Oliganar, agi Dan lauBerer , so aba mena biye gu Xagilo alen, qui nomes für aid gemmer Gemidel er, menten plo in + & suraya manale xacio. Vi erat fagientiffimme fantliffinufque , que plures fermones & epificiae & carmina l'ambica , alraque multe,ratione & venuftase dena coaferi fis , plu rimbfque erudivit , ipfe facrofancti Spiritus gratia repletur, Scripfit Orationent euceminftrem in tres fanctos Patres Bafilium Magnum, Gregorium Theologum, & leannem Chrysformum. Cujus ini-tium ell. Ilako ludong a rha yonilar yyesis , no man and disposit ingré. Tello- phy m Mir &c. Extat MS. Biblioth Vindob.cod. Theel. CXLIV. num 6 fol. 117. Orasienem etiam (telle Leon. Allatio de feripe Simem. pag. tos.) de rie projede ru dylu paging B. Berling, fru ru ru ru. Que ita incipit, llag inur l'a a crana na nana, et e Aiya. Hane cum priori nescio quare con Cl. Nellelius Catal. Part I. pag. 12 4. Obiter hoo loco notare liceat Euchastarum urbem propter honorem Theodoro martyri przei celebrem fuiffe. Josones unim Tzimifces qui imperare capit anno DCCCCLXX. ut huic Martyri gratam referret, ob prafitum ejus ur putavit, ope adverfus Scythas auxilium ele-gantifarnum ei Templum in hac urbe ftruxit, LEO, ni fallor . Achrideput. Bulgarorum in quo Marryris corpus repolnit, iplamque ur-

SEC XI. gb Ann, M.

bem, veteri nomi neabolito, Tassarapelim nobil Winnocl Bergenfis Presbyter & Mona: SAC XI. 2 appellarit, teste Zonară Annal. Tom III. p. 171. chus, claruit anno MLVIII Cap. XXII. Profe- 40 Ann. M. Unde & Auctor notter carmine in Imaginem ctionIssuz in Daniam meminit, seque Ham-Constantini Monomachi apud Euchairenses po- burgi substitisse narrat, Male hunc cum Drogo-Scam p. 47, hanc Urbem the magray with the Morinorum Episcopo, & Molano confundi gei naganiar vocat. In eadem Bibliotheca Vin- recte notat Mabillonius, & tamen eundem cum dob. cod. Theel. LXXVIII. juxta Neffelium Molano errorem erratune, Possevinus Appar. num. 1, fol. 1. habentur Joannis nostra Canenes Tom. I. pag. 487. Arnold. Wion in Lien, Vit. paracletici , five Cantica Confolaroria XXIV. lib.IL cap 47. pag 141. Voffius de Hift. Lat, lib. ad Christum Servatorem , quorum unum-quodque peculiarem suam habet Acrostichi-IL cap.45.pag-374. Syveertius Athen. B le. p. 113. Mirceus Auct. 40 Seript, Eeel. cap. 575. pag. 151. & noviffime Oudinus /upplem. pag 3:1. Scripfit dem , que itidem ut quelibet ode nona nomine Joannis infignita eft. ibid. fol. 77. pag.a.alia Drogo nofter librum de Miraculis S. Winnock due Cantica ad Christum lervatorem line Acroquem Vitz Winnocianz (ecundum & tertion flichide & nomine Anctoris, Fol. 33. p.s. Cares five Canticum ad fanctum Angelum custodem. Fol. 88. pag. L. Cananti five Cantica LXVII. ad Beatifimam Virginem Deiparam , quorum unumquodque peculiarem fuam habet Acro-Stichidem, & stidem ut quatibet Ode nona nomine Joannis infignitur. Fol. 11. p. 1- Canones five Cantica XI. ad S. Joannem Baptistam Chriti przeurforem, codem quo priora modo condita lbid cod. CII:, continentur ejuidem facra l'ambica, przfixă Vitz ipiius Epitome,numero CII. quorum inferiptiones & principia exhibet Lambeeius Comment. lib.V. p. 19. Hzc cadem elle arbitror que Grace el gantifime plane charactere edidit , norifqu: breviufculis fed eruditis illustravit Mattheus Bultus , Erone ptope Windeforam in Collegio Regali anno 10. 40. Ut mirari delinat Cl. Lambecius loc. citat, hac poemata velut jam edita, in Meurlii Gloffario Graco-batbaro fexiés citari, quo autem, inquir, tempore & loco, cujulque cura & fludio Edicio illa in lucem productit, nondum poeni indagare. Id quod eo mag's adhuc mirandum eft, quòd ipie alibi (ammen, lib.III. p.381. duarum Nazianzeni adversus Julianum invectivarum Editionem Grzeam & Montacutio Etonz in lucem emillam (cui subjuncta sunt hec Euchaiten(is poemata) diferté cirat. De Joannis nostri ztate, vità , & feriptis plura habet Lambecius Comment, lib. obi foord. De Au-Rore, imprimis de urbe Euchairenfi, M Buffus in prolegomenis ad notas Vertibus Tambicis à se editis pramillas.

THOROS, genere Armenus, Atmenor Catholicus feu Patriarcha claruit anno MLIV. Scripfit lingua Armena Commentariain en SS. Evangelia, qui habetur în Bibliotheca Vindobonensi inter codices MSS. Orientales p. cvil. Sue, Vide Lambee, Comment. 1.1. p 17:

WIPERTUS fire WIBERTUS , vel lib.XLV cap.10.

vulgò vocant, Ubi cap.18. se à Drogone Epis copo Tarvennenii apertifiime dillinguir. Hunc ex MS. codice Compendienti erutum nobis exhiber Cl. Mabillonius Sac. Benediff. III. Part. I. pag. :19. Scripfit quinetiam Historiam Translationis S. Levviuz Virginis ac Martyris Angla, anno MLVIII. peratte, quam ipie Rumoldo Abbati Bergenii dedicavit , hactenus quod feiam inedicam. Prafationis partem profert Mabillonius , in quà irerum se à Dragon Episcopo Tarvennenfi alium etle disertiffinie oftendit

ANONYMUS, gente Anglus, Translatiomis S. Cnebber & Auctor , Ecclefiz Dunelmenfis Monachus claruit anno MLX, Scripfit librum de Translationibus & Miraculis S Cuthberti Lindisfaraentis Episcopi, quem ex codice Com-pendienti, & Martio Eollandiano exhibet Mabillonius Sec. Bened &. IV. Part. II. pag. 175. XII. posteriora capita ab anonymo quodam sequen-tis faculi Monacho addita suisse censent nonnulli. Omnia verò ab una cademque manu profecta effe , nos cum Mabillonio judicamus. præfertim cum Auctor nofter ad postremam S. Cuthberti Translationem anno MCIV. Vitam facilè producere potuit.

FOLCARDUS Canabii Sinhivenfis apud Atrobates Monachus , claruit anno MLX. d'uque deinceps vixit. Vir pro forte faculi quo vixit non indoctus, Gulielmo Anglorum Regi, quem Conquestorem vocamus, admodum familiaris, qui subacti Anglia ipsum Torneia præpofuit, ubi XVI. ferè annis Abbatis vices Supplevit. Diu in Anglià versatus est donec oftis illum inter & Episcopum Lincolnicalem fi-multaribus, ad Monasterium frum Sthivense recessit. In literas misst primò quidem per compendium, deinde recognitos & auctos de Vità & Miraculis S. Bertini Abbatis Sithivenfin libros duos quos Bovini Abbati fuo inferiofit. ut alii G1 L B E R T U S , Brunonis Tullenfis Hos ex MSS, codicious Bertinismo & Vedafti-Lucrorum Episcopi, posted Romani Pontifi- no edidit Mabillonjus See Benedist. 311. Part. I. cis, Archidiaconus, claruit anno MLVI. Scripfit p.104. qui etiam librum II. Miraculorum ab cts, Archica acousts, carun amana area deci, qui Audore anonymo, circa înitium feculi X., obiit anno MLIV. libror II. Hos notis fuis or. feriptum, fubjecit. Recenfet quidem Baleus * * De Schyr. natos edidit Jacobus Sirmondus Parif. 161t. Po. Foicardum quendam Doroborneniem, Comobii Cent. II. fleà ad codices MSS. recognitos & aucios Actis Cantuarieniis Monachum, virum dociifimum, p.154. April, xix. Bollandiau inferverunt. In hanc Vi- anno MLX. clarum, quem eundem cum noftro tam notas eriam scripfit CL Barthius Adverf, fuille existimamus , quemque Aldredi Eboracensium Archiepiscopi , magni sui Mecanatia juilu, de Vità & Miraculis Joannis Archiepif-DROGO five DRACO gente Belgs, Ca- copi Eboracenfis libros duos , eigem Aldredo

1058.

LEC. X.1. mmcapátos, atque alia quadam feriplifie, Bá-ab Ann. M. Jeas refert. Cetté Folcatdum noffrum S. Ofwaldi Wigornienfis Epifcopi, aliorumque San-Corum Anglie Historias fuaviter composuille, tellis eft Ordericus Vitalis, ejufdem penè tem-

poris (criptor Hiff. Ecel, lib. 11. ad an MCXVIII. ubi plura de Folcardo habet. Vitæ Jo. Archiepiscopi Eboracesis à Folcat do scripte, meminit etia Auctot incertus de Vità S. Joannis Menall. Anglie. Tom.L.qui pariter ac Baleus Fo'cardum Cantuariensem vocat, Monachum seilicer,non quod Mabillonius malè habet, Cantuatieniem Archiepiscopum Vitam ipsam extulit Mabillonius See Benedich III. Part I. p. 451. Librum verd miraculorum, quem etiam memorat Balcus,tepetire non potuit. De aliis Vitæ Bertinianæ Icriptoribus, Anonymo quodam antiquiore , & Folguino Abbate Lobiensi , Actorum etiam SS. Andomari , Folquini Epifcopi, Winnoci & Salvini compilatore anonymo altero, denique Symone Abbare Sichiventi, exeunte faculo

zeće.

A NON Y MU S Hifteria S. VV alarici Ad-Cor claruit circa annum MLX. Vitam S. Walarici dedit Mabillonius Sec. Bewediff. 11. Anonymi poltri Hiftoriam Relationis S, Walarici Ab batis, tum prosa, tum ligara otacione ferig tam, ediderunt Bollandiani in Aprili fuo. Sed metricz narrationis tautúm Fragmenta habent, Profam teddidit Joan. Mabillonius San. Benedia, V.p.556.

XII. claro, plura te docebir Cl. Mabillonius in

Obfervacionism praviss ubi fupra p.104.

P425

GAUPERIUS, Canobil Cafinenlis ex Vide Part L ordine S. Benedicti Monachus , claruit anno MLX. Scripfit rogatu Defiderii Abbatis Cafi nensis ad Stephanum Trojanum Episcopum, Hiftoriam S. Secundini Trojani Episcopi & Confefforis, ut & vetfus plures in e Juidem Secundini laudem , que ex antiquo codice Cafinenfi exculic Ferd, Ughellus Ital, Sacr. Tom. VIL p. 1363. Reliqua Gauferii opera que adhuc MSS. affervantur, vide apud J.B. Marum Nec.in Pear. Didas, &in Hifteria Literaria Part. Lp.429-

1969

GOZECHINUS, natione Germanus, professione Scholasticus, literas apud Leodium docuit. Unde terum hansnarum, & przeipuè harefium fui temporis, pertafus, Mogur tiam concessit. Claruit circa annum MLX. Scripfit ad Valcherum difcipulum & foccessorem fuum, prolixam admodum Epiftolam, feu potius Tractarum , quo , pramiisa Apologia quòd munus Leodicente descruiffer , mala fui remporis, przeipuż quz ex perversi Betenga-rii doctrini confecuta funt " non inelegantet deplorat. Edidit hoc Opufculum Joan. Mabil-Jonius Analell, Tom. IV. p. 360.

ANONYMUS, Cornobii Ratifponenfis 1060 ad S. Emerammum Monachus, quo telicto, variis quippe calibus exagitatus, in Fuldense Monafterium transit; clatuit anno MLXII-Scripfit librum de sentationibm fuit , varia fortuna & feripiir. Posteriori parte, opera fua quaque occafione condita accurate recenfet : uempe Li-

medi legendum fie in rebm vifibilibm. De confeffie S.E.C. & L. ne Alluum futrum. De Curfu Spirituali, aliaque ab Ann. My non pauca, de quibus iple luculenter agit. Exrulit hoc Anonymi opus Mabillonius Analett, TomalV. p.404 qui Anctorem nostrum Othlonum, Actorum S. Bonifacii compilatorem firifle conjicit; Verum fententiz fuz non nimium fifus, tem tandem in medio relinquit.

WILLERAMUS natione .Germanus, Franconia oriundus, claruit anno MLXX. Prima literarum tyrocinia in Academia Parifienfi poluit , factus primo Ecelefia Bambergenüs Scholasticus, deinde Monachus Fuldentis Ordinis Benedictini, denique Comobii Merzbutgenfis Abbas. Vir pro faculo quo vixit, non indoctus. Scripfit in Canierum Canticorum paraphrasin geminam, Latinam metro thythmicam,

& Germanicam veteri profaică, five de nupriu Christie Ecclesialibros tres. Edidit hoc opulculum Paulus Merula Lagd. Bat. 1598. 8ev. Verum longé melior & auction est codex MS.Cre fareus, ipio VVillerami avo . & forfan propris ipfius manu feripeus Præftanriam & diferepantiam edito non uno specimine, ollendit Lam-

becius Consucur, lib.11. tap.8. num. xxv p.705. OSBERNUS, gente Anglus , Ecclefie 1070 Cantuarienfis Pracentof 4 Monachus , Laufranco Archiepiscopo familiaristimus , claruje circa annura MLXX. Pana fummam artis Mufice petitiam, condend?s Sandorum Vitis incubuit. Scripfit quippe Visan S. Odenis Cantuariensis Archiepiscopi, ex codice Thuaneo A Mabillonio editam Sec. Benedia. V.p. 187. Vitam S. Dueffani Cantnariensis item Archiepiscopia

ibid. p. 654. Picam & Paffienem S. Elphege Can-

tuarienfis Episcopi, & Mattyris, quam, sed in compendium redactam, publici jutis fecit Surius April xix, integram polica Bollandiani codem die Apr. Tom. 11. ediderunt, Cl.VVhan tonus ex Bibliotheca Lambethana codice MS in lucem protulit Osberni nostri librum de Vita S. Bregovini Archiep. Cant. de Pirà S. Odonie Archiep. Cant. librum 1. de Visa S. Dunfland Archiep. Cant. librum ptimum, de Pira S. Elphegi Atchiep. Cant. & Historiam de Tranfles eis et tjufdem, quam motilam, & ex Hatpsfeidil Historia Ecclesiastica utplurimum desumptam, Bollandiani priùs evulgaverant, Habenturhze Angl. Sacr. Tom. H. p. 73. Polica terò (quod in prafatione ingenue fatetor) deprehendit Whartonus Bregwini Vitam reftius Joanni Tinmuthensi tribucadam este, qui camex uberiori Eadmerl opete compilavit; Odonis verd Vitam Osberninon effe, fed ex fide antiqui codicis MS in Collegio Corpotis Christi apud Cantabrigienses, Eadmero potius esse adjudicandam. Nocandum hoc loco Osbernum duobus libris Dunftani Vitam & Miracula descrip-

file. Priorem tantum cum posterioris prologo dedit VVhartonus, eò quòd liber fecundus patum ad rem hiltoricam confette videbatur. Interim utrumque exhibent Bollandiani menle Mais Tom. IV. pag 659. & Mabillonius Sacs Benedift. V. pap. 619. Cztera Osberni feripta. brum de Sotritali dellrina. Librum Vifionum. Lique an extant adhuc nescitur , apud Balcum & bra de tribm Qualtienibm S. Benifacis Pitam.Que-Picfeum queranter

CAG XI. ab Ann. M. leacenfis Monachus, claruit citca ann MLXX. 1070 Scripfit ad Godetammum Abbatem fuum de

antiquitate & commutatione in wellem Mabea:enhe Infula, & Tranflatione corporis S Rigomeri libres I I. Hos in lucem edidit Ph. Labbeus; Biblieib, Nov. Tom. II p. 222 Subjuuxit Anonymi enjuidam narrationem de Monasterii hujus devastatione à Ganfrido de Lezeniaco anno MCCXXV. facta, ibid p 158.

BONIZO feu BONITIUS , patrià forfan Italus, Epifcopus Sutrinus, claruit anno MLXX. Hic cum Pontificis partes adversus Henricum Imp. strenuè propugnaret, de Sede Sutrina , jubence Imperatore, pulsus est Post varia exilia, catceres, & grumnas an. MLXXXIX ad Sedem Placentinam promovetur. Demum 4 civibus Placentinis , qui Impetatori adhetebant, captus, effoffis oculis. & omnibus ferè membris truncatus, mlferè obiit I alii xiv. anno MLXXXIX. Scripfit ante initum Episcopatum, Epitomen om sinm operum & fententiarum S-Augufini, in libros VIII divifam, cui Peradifi Auga-Biniani, titulum dedit, & Joanni VValberto Vallis umbroiz Abbati primo dedicavit. Extat codex MS. in Bibliotheca Vindobonenfi affervatus, opus hacitaide ineditum. Composuit etiam Bonizo Decrate, sive Syntagma Decretorum Ecclesissico un ex sacra Scriptura pro-batique Conciliis , ac & ex Pontificum Romanorum, & SS. Pattum, aliorumque Auctorum orthodoxorum mogumentis collectum,&fecundim locos communes in libros VII. divifum. Procemii loco pramifit Epitemen hiftotiziPon-tificum Romanotum à S.Petro usque ad Urbanum (Loui Mertii xii, ann. MLXXXVIII Lelectus eft; hoc titulo , Chronica Romanteum Pontoficmes, à Bonitione Surreno Epifcopo viro per omnia dofliff as. Hoc Decretum MS, in codem codice Cafareo continetur. De utroque opere eiúsque auctote pluribus agit P. Lambecius Comment. L. Il.cap.8.num.lxxxv. p. 790, &c.

HEPIDAMNUS, ortu, ut videtur, Germanus, Coenobii S. Galli in Helvetia Monaehus, claruit circa annum MLXXII, Condidit, jubente Fulrico II. Abbate fuo, Vicam S. VVilrave, quam libris II, absolvit, qui in Bibliotheeå S.Galli MSS. allervantur. Ejuldem Annales ediderunt Goldafius & Quercetanus, Confer Vossium de Hift. Las. lib-III. p-707 & qui animadverfiones in eum scripfit, Christ, Sandium P. 251-

ANONYMUS Vita: S. Bartulfi Auctor, Conobii Blandiniensis ad Gandavum Monachus, claruit ann. MLX XIII. Julia Folcatdi Abbatis fui, qui anno MLXX. Monasterii sui gubernacula fuscepit, Vitam S. Bartuifi Renticenfis in Morinis Abbatis literis mandavit, vel potius Vitam ab alio olim descriptam novo fludio & cuta perpolivit, ut in ptziatione nos docet. Extat apud Surinm & Boliandum Fe-P. 46

PETRUS, natione Gallus Comobii Mal- Presbyter, an forte Laicus, incertum; claruit S.E.C. X I. circa annum MLXXVI. Scripfit Encomians ad abAnn. M. Michaelem Ducam Imperatorem, quod Florentiz in Bibliotheca Medicca MS. affervabatur, telle L. Allatio Deatr.de Georgie p. 129.

NICETAS, primum Serrarum in Mace. 1077. donia prima, deinde Hetaclez in Thracia Mc. Vide I tropolita, clatuit ann. MLXXVII Ejus Crimita-PAHA tarium in Gregorii Nazianzeni Orationes XVII. fed mutilum & imperfectum Latine olim edidit Jac. Billius, Extat aliquotiès Grace MS. Biblioth. Vindob. Cod Theel. XCII. CXII. CXLV. GCXLIX. num.i.fol.1.576.Ejufdern Refterfa Camenica ad interrogationes Episcopi cujusdam Constantini Grzc.Lat.edidit Leunclavius /ar. Grae. Ross. lib. V p. 310. ubi fex tantum numero habentur; at in Vindobouenfi cod Hift, n. xii

fol. 270. novem capitala numerantut.

OANNES, natione Italus, Philosophus 1980-& Dialecticus suo tempore celeberrimus, claruit anno MLXXX. Puer adhuc Patrem in Sieiliam comitatus, prima ibi eruditionis fundamenta posuit. Relictà Sicilià, in Longobardiam abiit, ibique alsquandiu conuncratus, Constantinopolim demum prosectus est; ubi philosophiz & dialecticz studiis gnaviter incu-buit, Michaelem Psellum przeceptorem nactus-Imperatori Michaeli Ducz , ejulone frattibus Andronico & Constantino apprime gratus etat, qui hominis colloquio mità delectabantur, ejufque operà in logicis concertationibus un funt. Pulso ab urbe Michaele Pfello, ei Joannes in primaria Philosophiz professione Constantinopoli fuccessit. Quo tempore, Platonis, Aristotepoli successit. Quo tempore, riamono, lis, Porphyrii, Jamblichi & Procli scripta publice explicavit, tantà de se admiratione excitathut passeofies awaret Mariand, 1 se valle via quasique publicé declarates fit. Vetum in-genio fino de Sophificis argutiis nimium confi fus, in graviffimos errores tum in Philosophia, tùm Theologia incidit:Pythagoricam metempfycholim , falfas de ideis Platonicis opiniones, facrarum imaginum contemprum, aliaque baretica dogmata ubique propugnans De his monitus cum ab errorious recodere nollet, but ratio Garida Patriarcha CP, in cuflodiam traditus eft , à quo tantum abeft ut ad fidem orthodoxamretraheretur, ut ipfe Patriarcham fophiflicis cavillationibus in fuos errores feduxerit. Tandem anno Mi.XXXIV. a judicio Ecclefiaflico Conftantinopolitano tanquam Hatcfiatcha folennitér damnatus, & anathemate pereussias est: Pravaque ejus doctrinà in capita XL redactà, julit Alexius Imperator Joannem hzc iplacapita in magna Ecclesia ex Ambone capite nudo anathematizare, audiente universo populo, & puit uniuscujusque capitis lectionem itidem clamante Anaisema. Pluribus hac prolixèrefert Anna Comnena, ipfius Alexii Imp. filia Alexiad. lib. V. p.143, 144, &c. Notandum Cl. Lambecium Joannem Italum noffrum cum docer. Extat apud Sirtinm & Boliandum Fe- Joanne Philopono, qui incunte Seculo VI. bruer.v. & Mabillonium Sac.Benediil. III.Part.l. claruit.perperam confundere Comment. lib. III. pag. 165. Sed re posteà animadversà, errotem ingenue revocavit lib. I V. pag 325. Scripfit CEORGIUS Heracleeniis , Epilcopus an Joannes nouer , inter alia , Refenfaad XCIII.

S.A. C. XI, qualitiones philosophicas miscellaneas, sibi tum Dalmatico , Commentarielum de Regum Dalma- S.E.C. XI. ab Ann. M. præcipuè ab Imp. Michaele Duca, ejusque fratre Andronico propolitas , que hoe modo ineipinnt. A. sic to there the trees, and Street, and Street, Briefing Street, Notal ple notation of the Access while

Queredias agirario &c. Habentur Grace MSS. Biblioth Vindob, ced. Philefoph, juxta ordinem Lambecianum LXXXVI. num. i. à fol. 1. ufque ad fol. 147. Extant etiam, fed que non funt fori Ecclesiastici, ejusdem Expestus librorum 11. Itl, IV. Topicorum Ariffotelis ibid. num. ii. Liber de Dialectica ad Andronicum Ducam ibid num.iii. Methodas Synoptica Rietorica ibid. hojus libri auctorem , Lucium , Latinum internum iv.

NECETAS, magnæ Eeclefiæ Conftanti-1080 nopolitana Archidiaconus & Chartophylax, claruit circa annum MLXXX. Scripfir contra Joannisphilosophi Itali capita de Fide Orthodoxâ, Ana bematifuer XI. de Incarnatione Chrifti. Incipiunt ita; 'Asafinaliende a. Toe dag Otto-Angere eine rien Gerere, un bitanie if affere Geraten einregen tu Durig Ge guer un Bu Ger imayer &c. Extant Grace MSS. Biblioth Vindob. end. Theol.cx dispositione Lambec. LXXVII. num.hxiv. fol.152. p.a. De bis Anathematismis notari meretur quod nos docet L. Allatius de Confenf, Orient, et Occident, lib 11. eap. 10. cos nempe recitari in Ecclesia Graca, die Orthodoxiz faero, editófque elle in Gracorum Trisdie, quod est liber Ecclesiasticus à Canonibus, quam illi vocant Deminicam Publicans & Pharifai, nique ad Sabbarum fanctum in Ecclesiis corum recitari folitum, ut nos docet idem vir

&c.& nos alibi fulius. GUALFREDUS, natione Italus, patrià Longobardus , Rodulpho in Sede Screnfi fuc-cessit anno MLXXX. Concilio Vastallensi anno MCVI. interfuit. Obiit anno MCXXVII. vi. Cal. Ang. in Ecclesia sua Cathedrali sepultus-Scripfir plurima 1 nempė facram Gethefredi Bullionis in Orientem expeditionem carmine Herojeo, our in famma Ædis Sacrario MS.affervatur : item de utroque Apollolico, i. e. de Urbano secundo & Gilberto Antipapa ; de Romana Urbis landibus; de Annale & Baculo; de Sacramente Carporis & Sanguinis Christis de Christiana miligia, denique Rationale. Hize nos docet Ferd. Ughellus Ital. Sacr. Tom. III. p. 626. quz tamen an edita fint , vel ubinam extent , non indicat.

1080 ANONYMUS Actorum Rothomagenflum Compilator, Comobii S. Audoeni Rorhomagenfis Monachus, elaruit eirca an.MLXXX. Res gestas Archlepiseoporum Rorhomagenfium in acta retulir. Hac ex iplo Authographo edidir Joan. Mabillonius Analoll, Tom. II. pag. 414 aliaque nonnulla ad Sedem Rothomagenfem spectantia subnexuit.

AUCTOR ANONYMUS Historiz 2080. Regum Dalmatiz, eirca annum MLXXX.vixif- Cambro-Britancus, Sulghimi Epifeopi Menefe videtur, Scripfit fermoge patrio ; id eft, venfis filius,fub Patris cura & difciplina pietate

sie & Craesie gefis, in quo non pauca ad Eccle- ab An. M. fiam spectantia teferuntur. Hunc in Crains repertum, Latinitate donavir anno MDX. Mareus Marulus Patricius Spalatenfis & Dominico Papali, à quo acceperat dedieavit. De Auctoris fenfu nil mutavir , verba tamen aliqua qua fuperflua videbantur fe refecuisfe fatetur. Maruli versionem ad caleem operis de regno Dalmatiz edidit Joan, Lucius Auftel. 1666. p.303. Interim roto ecolo erravit Joan Hallevordius Biblioth. Carief. pag 257. qui Marulum primum preven, facit.

JOANNES, Sancti Montis Sinai Monachus , claruit anno MLXXXIV. Scripfit ad Nicolaum III. Patriarcham Conftantinopoliranomquefiones Ecclefafticas XXI. Extant und eum Nicolai Refponfis, Grac. MSS. Biblioth-Vindob. inter Historicas Ecclefi St. Cod. VII. num.liv.fol 101. p. s. incipiunt , Kipalana dunta raçus min drayrais va utilique, & ware va Louise gerediem ada & Morane Tuares & irv-XASE TE COTE STYLE SPECTE MANAGEM THE CLAYER Kurgerbreuthaue Kope Ninehau Thorn sparners &C. Ejuidem , ni fallar , Joannis Monachi funt qualtiones Ecclefiaftica ad Nicolaum Patriareham CP. que habentur ibid. Cod. Iurid XI. num. ii. fol. 47. Prima quaftio fic incipit Termes i de at @ zandennie bir @ + pryieur uyn five Canticis sacris trium Odorum ita appele vive er year. Aimern ayn &c. Ejuldem sor-latus, qui continct Officium à Septuagesima, san & Mericaphrassis mericas S. Symbolis; cujus principium, Torde Orio be les pai Turis aimfol. 229. iterumque eod. GCXLIII. num.1. fol.1. doctiffmus, Differt. I. de lib. Ecelef. Grac. p.69. pag. 1.

NICOLAUS, GRAMMATICUS 1084; dictus, Patriarcha CP, claruit ann. MLXXXIV, Vid. Part. L. A Riceiolo in Chranderia referenta Tom. III. P. 131p. 21. unà cum Baronio ad annum MLXXXIX. refertur, & Nicolaus Muzalon vocătur, cum reverà Nicolaus IV. Patriareha illud eognomen habuerir j ut ex antiquo Patriarcharum Conflantinopoliranorum catalogo Jambico recte notar Lambreius Comment. lib. VI. pag. 301. Ut mittam que fuo loco commemoravimus Extant Gr. Lar. Reftenfinner clus Synedice ad varias Qualtiones à quibuidam Monachis extra urbem commorantibus fibi propofitas , inter Theodori Balfmonis opera edira Parif. 1620. p. 237. fed in fine mutilæ ex Bibliothecz Vindobonenfis eodicibus MSS, fuppleri poffunt. Vide Lambee. Comment. lib. IV p. 187. lib. VI. Patr. I p. 52. Ejuidem , ni fallar , carmen versibus poli-ticis de lejuniu & Festis terim anni ; Incipit, Reliant pe if were miner Choyquifer &. Habeton MS, Biblioth Vind. cer. Jarid. X. n. xvii. fol. 1001

P. s. Repesfa Ecclefiefica ad Joannem Monachum Sinaitam ibid. ced, Hift. VII.num.liv.San-Hie Ecclefiafisea de oblationibus Liturgieis.hoe initio,'H mer murry meurdege' ige i Atemikai &c. abid. num.lv. fol. 104. RICEM ARCHUS. gente, ut videtur,

& bonis

STC. XI. & bonis literis inftitutus, post Abrahamamin ab Ann. M. Sede Menevenfi anno MLXXXV. fuccellit. In lis, altique. Scriplit Eclogat Af, encar ex vario. ab Ann. M. tabulas retulit Fit ms S Datiois primi Menévensis Episcopi , ex vetustioribus n onumentis contextam. Extat în codice perantiquo Bibliothecz Cottonianz , fub Veffaffans A. XIV. Ricemarchi opus, quod affectato dicendi genete, & immani prolisirate laborarit, in lucem producete noluit Cl, Whartonus, ea folum exhi-buisfe contentus, quz ad Gyraldi hão de re Hi-

Hac habes Angl. Sucr. Tom. IL p.643. IOANNES, Ecclefia Atinenfis in Italià 1087-Episcopus ordinatu, ell anno MLXXXVII. E vivis excellir ii. Idus Septembru anno MXCIX. Inter plura que in Eccletie foe u'um & ornamentum contulit, illud etat non postremum, quòd Ecclefiz Majoris muros ampliavit , & in Lis Hillorias veteris novique Testamenti depingi fecit. Extat Serme ejus de SS. Marigeibas Marco, Nicardro & Meriano apud Ughellum Ital Sacr. Tom. VI. p.557. Plura scripsise innuit Ughellus , sed que invidiosa vetustas de-

storiam additamentorum loco esse possust-

ROBERTUS de TUMBALENIA, 1037. Gallus, Caraobii in monte 5. Michaelis de perecute mere: Monschus, posteiab Odone Epiftiochenus. An noster is fuerit, an junior cujus copo Baiocensi Monasterii S. Vigonis, juxta murum urbis l'aiocensis siti, Abbas constitutus fuprà meminimus, dicere non habeu. eft anno MLXXXVII. tefte Orderico Vitali · Hift. Ecclef, lib. VIII. pag 655. Verum patrono in catcerem conjecto, Monafterii fui regimen deferuit, Romamone profectus, & & Gregerio ·VII Pontilice funmo cum honore exceptus,reliquam vitz partem in Ecclefia Romana traduxit. Scriplit intet religna periode fue menumente, inquit Orderecm, loc.citat.breven et luculen an. fenfugue profundam fuper Cantica Canticorum Expositionem , Latet id opus MS. in variis Bibliothecis. Prologuos ad Ausfridum Abbatem, & Litium opetis edidit Joan. Mabillonius Analed. Tom.I. p. 15.

S Y M E O N, Patriarcha Hierofolymitanus, Iuri Grace Ronan: prami'sa. Circa hac tempora vixisse omninò censendus est. Scripsit traftatum de Across adversus Latinos, Princ, Andyough, & Propertials Action, to escalate yenuntin + dius Suest suis &c. Vide L. culo Auctor mentionens facit Epillolz, 2 quotinum Constantinopoli vetlantem scriptz. Qui nedicio, ex Episcopo Sabinensi Papa factus est.

JOANNES, primum Comobii in Oxi2 1040. infulà fiti Monachus, factus deinde Patriarcha Rheifenfis nomine repetiri, Antiochenus, claruit exeunte hoc Sxculo circa annum MXC Fuiffe hoc circitèr tempore hujus

rum Ecclefiasticorum operibus collectas, & in duas partes divifas. Quarum prima agitur de meditatione mortis & extremi judicii; fecunda de Oratione, Pfalmodii, & facră Synaxi, excerptis quibuidam miscellancis hine inde insertis. Opus eft aliente. Nihilominus in fine auctor fe prodit hic fubnotatione , Th. 9- 7 Billion To наказратати жаделе, хи Антерхени подів Тимпи Ti is Tr Oong. Extat MS. Opus hoc afceticum Biblioth, Viudob. cod. Theel. juxta ordinem Lambecianii CCXLI, Neffelianum CCLXXVI. num. i fol. s. Scio Cl. Cotelerium not ad manauen . Theel. Tom.I.p. 747. has Eclogas Joanni cuidam Patriarche Antiocheno juniori, qui itidem Monachus Oxienlis facrat, & fub medium Szculi duodccimi vixit, tribuere; Verùm nultă ratione reddită : Cumque Auctorum ex quibus fua excerplerit nemo Michaele Pfello, qui anno ML. floruit, posterior deprehendatur , nostro potius adjudicandas censeo. Notet etiam Lector codice Czfarco Theel. CCCXXIV. juxta Lambecium, num.xviii.contineri excerpta varia ex Photii, Niceta Stethari, alionimque Grzcorum operibus contra Larinos de procefione Spiritus Sancti &c. In quibus locum fuum haber Joannes Patriarcha An-

bis faciunt Gulielmus Tyrius . Ordericus Vita- S.E.C. X I.

rum Sandorum Patrum, aliorumque Scripto-

GULIELMUS Pictaviensis, primo quidem miles, deinde Gulielmi Ducis Cappellanus, demum Lexoviorum Archidiaconus, clarair circa annum MXC. In Acla retulit gefta Gulielmi Normannorum Ducis & Regis Auglorum. Opus, tum principio tum fine mutiluni ex Bibliothecz Cottonianz codice antiquislimo & tantum non authographodescriptum edidit Andr. du Chefnius Script. Normen p. 178. illiidque,librum poliso fermone. & magne feasus profundieste praclama, vocat Ordeticus Vitalis Hell. Ecclef. lib. 111. p 503.

ANASTASIUS, gente fotfan Palzilir' 1094? claruit circa annum MXC. ad quem spium re- nus, feu Syrus, patrii, ut videtur, Antiochenus, fert Freherus in Chronologia utriu que Imperii Czfatez Palzitiaz Epifenpis, claruit circa annum MXCIV. certé fith Joanne Patriarcha Antiocheno.qui hunc Thronum afcendir an. MXC. 'O noi maleadoune nivas ludones ned dymiral@. Que mung Parsarcineum tenes fantisfimme demtna leannes. Scripfit Anaftafus Tractatum de Allat. de S ripe. Simeen. pag. 180. Inhoe Opul- Irjunio toriofifi na Deipara, quodq; fertiendum fis w terrennus. Hunc Grace Latine edidit J. B. dam Sylvestro Papa ad Clericum quendam La- Cotelerius Eccl. Grac. M. maunin. T III. pag. 421. Clariffimus Lambecius de Biblioth. Vind. I. VIII. quidem Sylvester alius este nonpotuit , qu'am p.45- cirat Anastati nostri Fragmentum et ?
vel Sylvester 11. qui ab anno DCCCCXCIX. [arla http://dow fragment. Ejuldem opusculum usque ad ann. MIII. Romanam Sedem renust, de Aric barse ad finem Typici S Sabz habevel Sylvefter III. qui anno MXLIV. rejecto Be- tur. Interim non diffimulat Cotelerius opufculum de lejunio De-pare in Bibliotheca Regia Cod. MMMXXVII. multo longiùs, cúmque varietatibus non paucis, fub Niconis Monachi

PHILIPPUS SOLITARIUS, Phi: nominis Patriarcham Antiochenum, fidem no- lofoplus feu Monachus Christianus, claruit juxta

SEC. Y L. jutta Lambeeium an, MXCV, (fecundum alios ab Ann. M. MC.vel MCV.) quo Superaw, live Amuffim Fidei & Vita Chrillianz ad Callinicum Monaclum vertibus politicis, ae fora 1 Dialogi inter animam ae carnem, compoluit, in V.libros divilam, variifque veterum Patrum teltimoniis contextui patim permixtis illultratam. Opus hoc foluta ocatione, & mire interpolatum, non nili IV.libris conitans.confulo etiam corundem ordine, Latiné edidit Jac. Pontanus Ingolff. 1604.4". Extat Grzee, prout ab Auctore conditum, in principio quidem præ vetustate mutihim Biblioth, Vindob. cod. Theel. C X C 111 num, i. fol. s. Cui quinque Appendices fubjiciuntur. Prima continentur Philippi noftri capica V. biflerica lectu digniffima, de Fide & Ceremoniis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum, & Romanorum feu Francorum, á Combefifio edita Gr. Lat. Aut. Biblio b ver. Parr. T.II.col. 271. Secundà Philippi nostri Demonfira sie ex Scriptura facra, & S. Epiphanio, quòd Christus in facrà Coma non legale, sed verum comederet Pafcha. Tertia, bjuidem Epifela apologenica ad Conftantinum facerdotem, de defferentia inter interceffienem, & anxilium fantisrum. Incipit, tandiane freru the Critana fuen &c. Quarta, Ejuldem Verjas polinci, quibus & tempus abiolutionis Diopira, & nomen fuum per numeros octo literarum Φί ΛΙΠΠΟΣ indicat. Quint's, Verfin Constantini & Velli Grammatici in laudem Dioptte, & auctoris ejus Philippi continentur. Alia hujus Dioptrz Excm. plaria MSS. ibid. habentue; nempe cod. Throl. CLXVII.num.i. fol.i.& CCXXXIV. num.i. fol. 1, De hoc opere confer que habet CL. Lambecius Comment, lib. IV. p. 178. 205. lib. V.p. 34. &c. 41.45

1090

HEMMINGUS, gente Anglus, Monachus & Presbyter Wigornientis, claruit circa annum MXCV. Opus condidit de Ecclefia I'V s. gernienis dotasione, presidente, & positionibus li-bris V. Ipium exemplar autographum in Bi-bliotheca Cottoniana iub Tiberes A.XIII hodid affervatur; ex quo nonnulla defumpfit Gu. Dugdalius Monell, Anel, T. I. Brevem S. Wulftani Wi gorniensis Episcopi Vitam H. Whartonus Angl. Sacr. Tom.L. p 141.

1096.

GREGORIUS Chioniades, vir in Aula CP. nt videtur, magni nominis & dignitatis, elaruit fub Imperio Alexii Commeni fenioris circa annum MXCVI.De Imperio (at's quidem certus fum, non item de anno. Alexius quippe diutius regnavit ab anno MLXXXI, ufque ad

annum MCXVIII, Extant eius Epiffola XVI, SEC XI. partim ad Alexium Compenum Imperatorem ab Ann Ma Fulyar , partim ad Constantinum Lucitara Protonotarium & Protovetharium, partim ad Patriarcham CP. partim ad alios dignitate illuftres (cripte. Habenrur Grece MSS, Biblioth. Vindob. cod. Theol. ex ordine Lambeciano CCXCII. Neffeliano CCIII.num. iv. fol.a., Unde proculdubio res Byzantinz illius temporis non leviter illustrari pollunt.

A LULP HUS, Gallus, Sigeri Przeentoris Tornacentis filius, ex Clerico Comobii S. Martini Tornaccniis Monachus, claruit anno MXCVI. In Monafterio fino Cantoris officio per XLVII. annos perfunctus eft. Paterii Gregorii M. difeipuli exemplam fecutus, ex omnibus Gregorii operibus, quibus Vetus & No-1 vum Tellamentum expoluit, (ervatis iplius Gregorii verbis, opus contexuit, in quatuor partes diffributum , quibus GREGORIALIS nomen indidit. Secunda parsprodit Parif. enno 1516. Prologum dedit Mabillonius Analella Tom L p.313. Integrum opus MS delitefcit;in quibuldam verò Galliz Bibliothecis, indicabit Caf. Oudinus Supplem.p.373.

GOTSELINUS, natione Gallus, Mo 1096. nachus Cantuarieniis, claruit anno MXCVI. vide l'int.h. Præter Opuícula à nobis alibi recensta seriose Vitam S. Eadguba, Eadgari Anglorum Regis filiz, Sanctimonialis Wintonieniis. Extat, ftylo nonnihil immutato, apud Sprium Septemb xvi. & Mabillonium Sec. Benedid. V. p. 636.Gotfelini Historiam minorem de Pira S. Augustina Cans. Archiep. (quam in Appendice ad Lanfranci opera, sed anonymam, & integro capite mutilam, olim evulgaverat Dacherius) codice Lambethanousus, iterum edidit H Whartonus Angl. Sacr. Tom. II p. 51. Præter ea quæ tûm alibî, tûm liie recensuimus, habentur MSS. in vetullo admodum & eleganti codiec Cottoniano fob Veffefiane B. XX: Serme cjus in Feilimirare S. Augustien; Libri II. ad Anfelmum de. Translatione S. Auguilter , anno MXCI. facia: Vita S. Letarti; Vita S. Mildreda; Translano S. Milareda , & I affirmio Monafteri ejufaem, Vita SS. Laurenen , Melini , Iuffi , Henrii , Deutdeder , & Theosers Archiepiscoporum Cant. Vita Adriani Abbatis S. Augultinis Historia de Translatione einfdem; Lincolm contra inques S. Mildrede ufurpaserer. Reliqua ejus opulcula suppeditabunt Malmelburiens, Balcus, Pitseus, que an supersint hodie mili incom-

SÆC. XI.

pertum ella

Concilia hor Seculo habita.

bratum.In quo,monente Henrico Imp. Canones vocat. ad reformandam Ecelefiam conditi funt. Acta PARS II.

REMONIENSE in Villa Împeriali Synodi perierunt. Interim vide que refert Die TREMONIENSE III vina angelin in Wellphalië, anno MV. Non. Int. cele-

FRAN

FRANCOFORDIENSE anno MVI. Arnoldo Ravennate & diverfarum Provincia- S.E.C. XVI. SÆC, XI. ab Ann. M. habitum, In quo inter alia petente id Henrico 1006. Imp. Ecclefia Bambergenlis in Sedem Epifcopalem erecta eft, & Eberhardus Cancellarius primus Episcopus ordinatur. Extant Imjus Sy-

nodi Acta Cone. Tom. IX. p.782. Vide Ditmarum, qui huic Synodo interfuit, lib.VI.p.139.Ubi humilem Imperatoris ad Synodum orationem malanon pauca Extant Acta Conc. T. IX.p. 822. recenfet.

KALENSE in Palatio Regio (quod nunc tac8. Monialium Ordinis S. Benedictifedes eft, quatuor ab urbe Parifienfi leucis) anno MVIII. præsente Roberto Francorum Rege celebtatum. In quo inter alia, ad fublevandas Mona-Rerii S. DionyGi necessitates , Privilegia quadam ei conceifa funt. Extat Roberti Regis hac de re Pracepiam, Episcoporum sabicriptionibus munitum Conc. Tom. IX. p.787.

1009. ENHAMENSE anneireiter MIX.(neque enim tempus certò definiri quest) ab Æl-feago Cantuar. & Wulfi mo Eboracenfi, & univertis pene Angliz Epifcopis & Optimatibus, die S. Pentecoftes celebratum. In quo multa ad Christianam Religionem & Ecclesiæ Politiam promovendam, nonnulla ad falutem Regis, de-fensionémque Regni & Reipublicæ staruostur. Extant Saxonice & Latine Causses XXXII, qui in codice Sononico , Sapieneum Degresa appellantur; subjunctà etiam priscà versione Latina apud Spelm. Conc. Brit. Tom I. pag. 510. Exinde Lat. Cone, Tom.1X, p.789.

BAMBERGENSE in Franconia, ad Monum II. anno MXI. przfence Henrico Rege, a plufquam XXX. Epifcopis, occasione Dedicationis Ecclefia à Joanne Aquileia Patriarchi peracte, habitum-In quo discordiz quedam inter Eniscopos compositz funt, & Gebehardus Ratifponentis, & Theodoricus Merentis ob tes male gestas arguentur. Interfuit Ditmatus, qui de hac Synodo agit lib.VI. p.157-

LEGIONENSE I. apne Hispanos, anno MXII. fub Alphonfo V. Rege in Ecclefia S. Marie habitum. Extant discipling Ecclesiafticg Canones VII. Conc. Tom.1X, pag 8:7. Veram præter hos, XLVIII. hujus Concilii Decreta, adbonum regni spectantia, hactenias inedita ex variis Codicibus MSS protulit Card. d'Aguirre Cone, Hift. Tom. III.ad an. MXII.p. 190.

II A B A M E N S E cites annum MXII. fub IO12. Æthelredo Rege habitum. Quo discipling Ecclefiafticz capitula VII. constituta funt. Extant apud Sprim. Tom 1. pag. 530. exinde Conc. Tom.IX.p.807. Memorat loco citato ex Jornal-lenti Spelmannus quatnot Legum Æthelredi partes diversis temporibus & Conciliis ediras; rres verò priores nou recenset , utpote nihil in rem Ecclefiæ conferentes. Leges Æthelredi Regis, sed omnes forenses, in Sapientum Concilto Woodftochi promulgata, Isabentut Saxonice & Latine apud Lambard. Archaveren, pa-

rum Episcopis habitum , adversus ea que Adal. ab Ann. M. berti Archiepiscopi tempore perpetam gesta font : in quibus crant multæ malæ & illicitæ ordinationes, atque promotiones facrorum ordinamidedicationes Ecclefiatum, Monafteriorum.Plebium,& Capellarum invaliones, aliaque

ROMANUM Lanno MXV. habitum. In quo Fructuarientis Comobii Privilegiam editum eft. Extat Prinstegenu apnd Ughel. Isal. Secr. Tom. II.p.996. & Cenc. Tom.IX. p 814.

AURELIANENSE ann M.XXII. coa-&um- In quo Lifoiùs in monafterio 5. Crucis Clericus primarius, & Heribertus in Ecclefià S-Petri cognomento / wellari , Scholz przpolitus. aliiqiqui novas'de SS. Trinitate, aliifqifidei Chrifianz capitibus , herefes fpcetabant , damanti . & Roberts Regis suffu flaminis exulti funt Herefes quarum accufabantur, hec erat fumma i deliramentum elle quicquid in Veteri ac Novo Canone de trinà unaque deirate (ipforum verbis utor) beara confirmat auctoritas: cœlum paritèr ac terram, pront conspiciuntar, abique auctore initil femper extitife; nec flagitia aternis suppliciis ulciscenda, nec opera pietatis & juftiriz aternis gaudiis elle rempneranda. Addit vetus auctor Commentarii quem edidit Dacherius Specileg . Tom. II. hac cos etiam docuiile; Christum de Virgine Marià noo elle natum, neque pro hominibus paffum, nec in sepulchro vere positum, nec à mortuis resurrexisse; in baptismo nullam esse sceleria ablutionem, neque facramentum Corporis & Sanguinis Christi in confecratione Sacerdotis; & fiqua infana funt Fanaticorum deliris. Inregram historiam refert Glaber Rodulfuslib. III. 11 ff. cap 8. auctor Commentarii, quem Agantsem vocant, à Dacherio editus, Spieileg. Tom. IL & exlode Cone. Tom IX. p.836.

ATRIACENSE in pago Autiliodorenfi, anno MXX. prafente Roberto Francorum Re-Ioso, ge,4 Leorherico Archiepiscopo ad reintegrandam in Burgundia pacem, celebratum. Vide Conc. Tom.IX.p.\$36. Aderant innumera atriple que fexus & atatis multitudines , ad quorum animos ad majorem devotionem accendendos plurima Sanctorum corpora à fidelibus advehi coperunt : multa in hic Synodo ad utilitatem Ecclefiarum disposita sunt.

1010, TICINENS E for fan wirea annum MXX. certè Benedicti VIII. tempore, neque enim ulla alia temporisnota reperiri potest, habitum. In quo de continentià & moribus, ptzcipne Clericorumacium eft. Extant Capitula VII. & Imperatoris de iiidem Conflisuciones, præmifsa prolixa Benedicti prafatione Cone. Tom. IX. p.819.

WINTONIENSE I, anno MXXI, fub Canuto Rege habitum. Sed politicus potius puam Eccletiafticus conventus , adeòque in iplo MS. Parleamentum difette dicirur. In quo sot4. RAVENNATENSE anno MXIV. ab minilominus inter alia decretum eft, ut Monafterium

SEC. XI. nafterium S. Edmundi de Burgo ab orrdi juril. dictione Episcopali liberum in. Vide que hac ar Ann.M. le re congessit Spelmannus nosfer, ejúlque de hac Synodo notam Cene. Brie. Tom. L. pag. 514-& que exinde habent Conciliorum Editores Tom.IX pag.453. Immunitates illæ polica ab Mardicanuto Rege , Canuti filio , in alio Con-clio circa' ann. MXL vel MXLI. habito , cui Archiepilcopi Cantuarienfis & Eboracenfis,czterique suffraganci interfuerunt, confirmantur. Videis Spelmannum ibid. pag. 570. Netan-dum, quod femel observatie lufficiat, Canutum non in hic modò Synodo, fed & alias, tempore licet incerto, plurima in rem Ecclefiz ftatuifle; quippé cujus quamplures Leges Ecclefisiticz. justitiz & pietatis plenz, ingenti plane numero in Sapientum Concilio, Wintoniz in Natalitiis Domini habito promulgatz, Saxonicè & Latine primo a Lambardo nostro editz sunt Archaionum p. 97-

SALEGUNSTADIENSE ad Mammonoloogè à Francofurto, anno MXXII.
celebratum. Extant de moribus & dicipilinà
Ecclefia Capital XX. In quibus nimius Mifiatum & Indalgentiamu vius correcture Cost.
Tom. IX. pag 84,4 Sub-jicitur. Appeniar de Synodi habenda formulishide J. 848.

2011. LE VRENSE apod Monalterium S. Salvatoria in repon Nature fine Sandio majori
Regio, i. Cal Mesi amon MXXII.co.schum: quo
maillerio canocifi Sandian conformaria, Refeder
Epitosopis, que jum penta hoc Monalterium
erar ad antiquam Ecclefium Pampiloonatiem
transferar. Quod de in Spondo Pampiloonatie
anno fequenti fadum eth. Vide que ext Hilpania
Hillofreis referantur Cuest. Hijo. Tom III.p.a.p.

A Q U I S G R A N E N S E anno MXXIL In quo controverlia inter Piligrinum Colonieniem & Durandum Leodiceniem, de lubyectione Monasterii Burcitani dirimitur. Vide Cene. Tom. IX,p. 859

PAMPILONENSE in regon Navarra, iii. Calodieria anno MXXIII 971. Epif-copis perifidente Pontio Archiepiliopo Oriente del celebrar que perificio por presenta que perificio por location de la monamo de la companio del companio del compan

MOGUNTINUM Lanno MXXIII.habitum. In quo multa collapfa.reftituta fune, & Otto Comes ab Hanifetin ad meliorem frugem reductus eft. Vide Conc. Tom. IX., 24g. St.4. & que ibi ex Visa S. Gochardi notata funt.

PARS II.

an limino, quastance à Lughmoo Incids. In Eccle- S.C. XV. fais S.Romania j Jambou Archiegificosi te Epili - Assa, M. copia assos MX.XV. habitum. In quo poti inogen diferpatatione midicatium et los noi incidis
Archiegificopo Vicanenti fine permitir Epidencordiante Extrate Ada Cess. Tonali, paga Spagioran Concilioner Ada Cess. Tonali, paga Spajiriane Concilioner Ada Cess. Tonali, paga Spajiriane Concilioner Ada Cess. Tonali, paga Spatiana sano MXXVIII. Karofratien attexam
commando and Manichacoma Braefic soe;

HELB VENSE in prato. Tuberieni Comittens Redisions mon cricine MNAVIL (ab Olible Epiticopo Aufonenii, viers Berengazii Helecanius Epiticopo in ucc temporia agente, habitum. In quo de respoj (e bushret loqui ambari hemani temporama Serpitorus). Be para allumer cam Speciant, inibantes. Ada & Canones unmero X. primos in luchum protulis Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian signi, in temporami Septh. Baltatian Septh. Signi, III. Septh. Septh. Baltatian Septh. Signi, III. Septh. Septh. Signida.

10174

LEMOVICENSE I. ad Vigennam fl. 1802; anno MXXIX. habitum. In quo declaratum eft S. Martialem, Sedis Lemovicentis conditorem, Epicopum Appliaticam effe nominandum, Vide Coss. (1) X. p. 280.

BITURICENSE in Aquitanià, anno MXXXI. Cal. Nesseabr. ab Aimone Bituricenfi catterifique Aquitania Epifcopia celebratum. In quo de Martialia Lemovicenfia Apoftolatu, aliifique negotiis Ecclefialticla agitur. Extant Cassass XXV. Cook. TomiX. p. 864.

LEMOVICENSE II. anno MXXXI. XIII. N'evenèr. congregatum. In quo etiam de S. Martialis Apollolaru, & multis ad difciplinam Ecclefialticam pechanibus actum ell. Estant integra hojus Synoid Ada prolita admodum, binis Seifionibus abloluta, paucis in fine defideratis, cen-YonxIX. 9869.

TRIBURIENSE propè Moguntiam anno MXXII. habitum. In quo quattito de Jejanio primi menia ventilata eli, decretimque ut fiquando jejunium primi meniis, in ela hebdomadă qual conflat caput jejunii, ficut folet, eveniere, amborum jejuniorum celebritas und officii expletione Copleteux (MdeCras.TIX, p.91)

PICTAVIENSE L amo MXXXII. ab Imbretor Pickavienis, pluribdique Epifonjas, Abbatibur, Monachia &c. coaktum. In quo de Fide Catholicia, de de Rebus Ecclefialities per vim & Fandem ablatis agitur. Agit de hie Synodo Chronicom Malleacenie, de cre o Coacilioram Editores Tom IX. ps;4- Plures conventual Ecclefialities in Galliki cira hae trempora habitos, fed mallias firet momenti memorant indep ps;7 &c.

e ibi ex Pità S. Gothardi notata funt.

LANDAYENSE I. circa an. MXXXIV.

J Josepho Episcopo Landavensi habitum.

ANSANUM Lin Villi, non longè i Saola que Mourie Rex Gualatmopricant ob

L. Graph

SEC XI. violatum Refuelum SS, Dubricii &c. anathe- Conciliorum Editores Tom. IX. p.1046 a) As-M. a matizatur. Adia ex MS. codice Ecclefia Lan-ROTHOMAGENSE I. anno ML.

Maigerio Archiepiscopo, Hugone Ebroicen P. 579. & Roberto Constantiensi habitum. Addisei CASENATENSE in Flaminia ad Sanam Ecclefiafticam spectant qui conditi sun im fl.anno MXLII, habitum. In quo Joannes nodică Cene, Tom. IX.p. 1047. Episcopus Clericorum in commune viventium

Canson XIX. Habentur und cum Epiftola Sysocietatem inflituit , iffque alendis Patrimonium affignat. Extat Charta Fundationis apud ROMANUM V. anno ML. à Leone IX. Papa celebratum. In quo Berengarius propter

dogma Fuchariflicum damnatus eft. Lanfrancus, qui incerfuit caufam fuam dixit, pravique CONSTANTIENSE Lanno MXLIV. rumoris maculam, quam ei inufferant adveriarii, abstersir, fidem suam exposuit, expositam mavit, telle Mariano Scoro ad ann. MXLIV. facris teltimoniia & argumentis confirmavit, unde mox ab omnibus absolutionis sententiam rerulit. De hác Synodo przeipuè agit iple Lan-· SUTRINUM I propè Romam, anno francus in opere contra Berongariam; cujus ver-MXLVI, przienre Henrico celebratum. In quo

Gregorius VI. Granianu dictus. Pontificatu ceba proferunt Conciliorum Editores Tom. 1X. pag. 1051. Przmittitur huic Synodo Anonymi dere coaclus eft. Agit de hic Synodo Hermancujuidam hujus ferè temporis, scriptoris opusnus Contractus, & ex co Conciliorum Editores Tom. IX pag 94; Confer Baron. ad anno culum de Berengeris Hartfarche damnatione. multepleci. Subjicitur Berengarii ad Lanfran MXLVI num.xii. cum Epifiela.

ROMANUM II anno MXLVI à Cle-BRIONEN SEin Normannii, ann. ML. mente H. Papa celèbratum. In quo flatutum est ut Ravennari Episcopo secundus à Pontifice concurrente non levi Episcoporum, algorim-Romano locus in Conciliis, absente Imperatoque eruditorum numero, habitum. In quo, przsc, tribuatur. Extat Clementis Epifiola Synodafente ipsomet Berengario, doctrina ejus ventilata, excuffa, & refutata eft. Agit de hoc Conlis apud Ughel. 'tal. Sacr. Tom. 11.p.360. & Cont. Tom.IX. in Append.p.1151. ventu potius quam Synodo Durandus Troatnonfis lib. de Corp. & Sang. Chrofis. Vide Core. ROMANUM III. anno MXLVII fub Cle-Tom.IX. pag 1054. Confer quz ibidem noravit

Gabr. Coffartius, pracipuè contra Simoniacos, habitum. Sancitum cft, ut quicunque à Simoniaco confecratus VERCELLENSE, Cal. Septembr. 2000 effet, nefeius illum effe Sicroniacum, quadra-ML. aliis MLIII. præsidente Pontifice celebraginta dierum pornitentiam ageret, & fic in actum. In quo Joannis Scori de Eucharistia licepti ordinis officio ministraret. Hujus Synodi ber, & doctrina Berengariana damnantur, tefte mentionem facir Petrus Damiani Epift. ad Lanfranco qui & iple interfuit lib. d erf. Berengar, quem suprà citavimus. Subjiciuntur huic Synodo Ascellini & Berengarii litera mutua Hen. Ravennat, inter Opulc. ejus num.vi. c.35. Tom, III. post Vercel, Concil.data Conc. Tom. IX.p. 1056.

de tempore hujus Synodi agit Collartius Not. ad hoc concilium. PARISIENSE I. anno ML xvii. Cal. 100 Noormir, przsente Henrico Rege habitum. in quo Berengarius iterum damnatus eft. Meminit Durandus Troarnenfis lib.fupra citam. Dumovendos. Vide Herman. Contract. ad annum randi Leodicensis ad Henricum Regem , & Be-MXLIX.& Petr. Damian Epift fupra citat.

rengarii ad Ricardum Epitlolæ exhibentur Come. Tom IX. p.:051. Confulas quæ de håe Synodo Gabr. Coffartius ibid. notavit pag. 1060. COYACENSE (quod Diarcelis Ove-

tenfis in Hispania Castrum erat) sub Ferdinan. do I. pro reformandis moribus Ecclefia, anno ML-2/X.Episcopis eclebratum. Extanthanc in rcm Capitula XIII Cenc. Tom. IX. pag. 1063. V. priora Decreta codem fermone veteri Hifpanico, quo concepta & expressa fuerunt à Ferdinando Rege & Episcopis, exhibet Card. d'A-

davcufis cruit Spelmannus Cosc. Brn. Tom. I.

Ughel, Tom. H. & / onc. Tom. IX, p. 941.

1944 - babitum. In quo Henricus Rex pacem diu de-fideraram omnibus Regni fui provinciis confir-

2047mente II. ad reformandum Ecclefiæ flatum,

ROMANU M IV. anno MXLIX. fub Leone IX. habitum, In quo superioris Synodi Romanz adversus Simoniacus Decretum confirmatur: Scatueum eriam.omnes Clericos ab hereticis redeuntes ordines guidem receptos retincre, ad altiores autem gradus non effe pro-

RHEMENSE Lanno MXLIX. à Leone 1X. Papa præsente, plurimisque Episcopis celebratum. In quo mulea ad morum & discipling reformationem fancita funt, ignavi Epifcopi arguuntur, novi in Gallia hærctici damnautur, Extant Acta integra und cum ils que tum antecefferunt , tum fequnta funt , & Canenes XIL, Conc. Tom.1X. p. 1018.

MOGUNTINUM II. ann. circiter 1049. MXLIX.à XLII. Episcopis celebratum. In quo, inter alia, Simonia & conjugia Clericorum damnata funt. Vide que de hac Synodo, ex va-guirre Conc. Heft. Tom, III. pag. 212. qui & ipíos riis Germania: Hiftoricis Hermanno, Adamo: Canones ad exemplar MS. Toletanum recogni-Bremenfi, & Lamberto Schaffnab. congerunt tos edidit ibid. p.1:9.

ROMA

SAC. X L

1010.

ROMANUM VL anno MLL à Leone IX. rum Editores Com. IX. pag. 1081. .SC. X1. abAnn.M. habitum. In quo Gregorius Epifcopus Vercel-lenfis adulterii accufatus & depoficus ; déque iis qui à Simoniacis ordinati fuerant, actum ett.

Vide Conc. Tom.IX. pag. 2066. Anno Superiori Vide Conc. Tom.JX. pag. 1066. Anno Inperiori Concilium apud Sipontum habuit Leo Ponti-fex, quo duos Archiepilcopos depoluit, quod pretio & mercede officium fuunt eftere alliquit-ti. Hze ex Wiberto notant Conciliorum Editores, 1814, p.1066.

LEMOVICENSE III.anno MLII. habi-2051. tum : In quo I derius in Episcopum Lemovicenfem electus, 4 Metropolirano & Suffraganeis ordinatur. Extat Epifola Synodalis Conc. Tom. 1X. p.1c68.

SANDIONY SIANUM anno MLIII. 1053 à multis Episcopis & magnà Procerum frequentiá celebratum.In quo S.Dionyfü reliqui deteciz & recognitz funt. Hiltoriam refert Ri-gordus iu Pi-à Philippi Aug, apud du Chefn. Hill-Franc. Tom. V. p. 18. Vide Conc Tom. IX.

p.1069.

ROMANUM VII. anno MLIII. habitum. 1053-In quo Gerardus Leucorum Episcopus in San-Corum numerum refertur ; & Aquileienfis & Foro-Iulienfis diercefes limites fratuuntur. Vide Herman, Contract, ad hunc annum, p.335-

NARBONENSE L. & Gaufrido Archic-1014 piscopo & X. Episcopis viii, Cal. Seprembr. anno MLIV. habitum. In quo ad pacem firmandam & corrigendum Ecclefiz flatum fancita funt Capitala XXIX. Habentur Cene. Tom. IX pag-1071. A Steph. Baluzio in P. de Marca opere 40 Concord. Sacord. & Imp. peins edita, lib.IV.cap. 24. p. 152.

MOGUNTINUM III. anno MLIV. habitum. In quo Gebehardus Eistetenfium Epilcopus in Pontificem electus Romam mittitur, ue ordinatus Villaris II. nomen accepit-Vide Append. ad Herman. Contract. ad annum MLIV. p.336.

1055 FLORENTINUM I. à Victore II. Papi præsente etiam Henrico Imperatore ann MLV. contra alienatores rerum Ecclefiasticarum celebratum, qui sub Anathematis perna dam-nati sunt, Vide Cone. Tom. IX. pag. 10-9. & Petri Damiani lib.IV.Epift,XII. p.356. qui plenarium Concilium vocat.

LUGDUNENSE Lanno MLV. ab Hil-1015. debrando Pontificis Legato, adversus Simo niacos habitum. In quo Archiepiícopus quidam Simonia miraculose convictus effe dicitur. Vide Baron, ad ann. MLV & que aliunde notantus Conc. Tom.1X-p-1080.

TURONENSE I, anno MLV. præfente Hildebrando Pontificis Legato habitum. In o Berengarius, damnată fua de Euchariftia fenteutia, Ecclefiz Catholicz, feu verius Romanz, fidem professest. Vide que ex Guitmundo & Lanfranco huc referent Concilio-PARS IL

SÆC. XI. ab Ann. M

200

COLONIENSE amo MLVI. habitum 2056. In quo, mediante Victore Papa (cui Henricus Imperator motions filium fuum commendaverat) Balduinus & Godefridus Flandriz Comites cum Henrico Rege adhuc puero reconciliati funt. Vide Cone. Tom.1X.p.,1082

NARBONENSE II. apud S. Ægidin anno MLVI. habitum. In quo nonnulla de Eeclefiarum & Monasteriorum libertate statuta funt. Extant Decrete Ill.Conc.Tom.IX. p. 1081. quz ex Archivo Archiepiscopi Narbonensis deprompfit Cl. Baluzius in Cencerd. Sacerd. & Impersi, lib.1V. C.14. p. 154.

LANDAVENSE II. anno MLVI. fub 1076-Hergualdo Episcopo habitum. In quo familia Regis, ob vim medico cuidam Episcopi nepoti illatam,excommunicatur. Acta ex Archivis Ecclesiz Landavensis dedit Spelmannus Cons. Brit. Tom.I. pag. 613. & exinde Cenc. Tom. IX. pag.

TOLOSANUM Lanno MLVI. ab 1036. XVIII. Episcopis, contra Simoniam, aliáque & Populi vitia, celebratum. Extant hanc in rem Cananes XIII. Conc. T.IX. p. 1084. Berengarii Vice-Comitis Narbonensis , adversus Guie fredum Archiepilcopum Narbonensem querimo-nia huic Synodo obiasa, habetur ibid.in Append. p. 1254. & Baluzio primum in lucem prolata

Cons Gal, Narbon. p.8.

COMPOSTELLANUM ann. MLVI. a Cresconio Archiepiscopo ad disciplinam Ecclefiasticam reformandam celebratum. Quo fine conditi de Canonicerum, Abbaium, Presbytereram, Diaconerum, Subdiaconerum, Sandimeniateum vica, alisique Canenes VI. Hos primus extulit Tamaius Salazar in Mariyeel. Hilb. Mart. z. qui hanc Synodum ad ann. MXXXI. refert, ubi etiam cos exhibet Card d'Aguirre Conc. Hiri. Tom Ill- p.100. Posted verò meliora dodus, sententiam de tempore mutavit, & ad an-num MLVI, cum Baronio retulit. De quo pluribus disputat shid.pag.1:8. ubi hos Canones ex Cod.M5, emendatos iterum exhibet.

ROMANUM VIII. anno MLVII. xiv. Cal. Mais à Victore II Papa in Basilica Conflantiană habitum În quo Marforum Epifcopa-tus, în duos olim divilus, în antiquum flatum, fublată illă divilione, iterum reformatus est. Vide (enc. Tom. IX. pagin.1087. Hzc nos docet Stephani I X. Papz Epiftola ad Pandulphum Episcopum Marsicanum, que babetur ibid pag. 108 >

SUTRINUM IL ann. MLIX. habitum? 2059 Quo Benedicius Pícudo-Papa, cognomento Mineim, depolitus, omnique Sacerdotali officioprivatus est. Vide Case. Tom IX. p.1098.

ROMANUM IX.an.MLIX & Nicolao II: Papå & CXIII. Episcopis celebratum. In quo Berengarius, abnegata fua fententia, Ecclefia 5 3 Romenz

SEC. XI. Romanz doctrifiam iterum amplexos eft , fi- fente Petro Damiano , Pontificis Legato , & SEC. XI & Ann. M. demone (tam juramento firmavit : plura etiam XIII. Epifcopis , adverfus Drogonem Matifco ab Ann. M. de Romani Pontificis electione, de himoniacis, menfem, qui privilegia Cluniacenfia violaverat, tant Capitala XIII, aliaque collectanea, & in tabulis compendio defumpta Cane. Tom. IX. his , juramenti Berengatiani forma/a cum notis Bini Conc. Tom. IX. p. 1099. Episcoporum hujus Synodi subscriptiones ex codice Vaticano

210

p. 1259.

TURONENSE II. anno MLX. Cal. 1060. Maria, & Stephano Pontificis Legato, & X. Episcopis habitum. Extant discipling Ecclefia. fticz Copisala X. in quibus przcipuè adverfus Simoniacas conventiones cautum eft, Conc. Tom. IX. p. 1108.

JACCITANUM in Arsgonia ad radices Pyrenzotum, 11X. Epi(copis pezfidenre Auftindo Archiepi(copo Auxisno anno MLX, vel juxta Card-d'Aguirrium MLXIII, habitum In quo, abrogato Gothico precandi ritu , Romanus introducitur, & Sedes Episcopalis ab Ofci ad Jaccam translata est. Hize ex Hieronymo Surità referent Conciliorum Editores Tom. IX.p.1118. Extat Canon unicus , nempê ar canfa Clericorum feli Eposcopo & Archidiacoms defensiente relizquantur, apud Card. d'Aguirre Cone. Hulp. Tom.111. p.229.

BASILIENSE anno MLXL & Longo-106t. bardiz przejpuł Epilcopis habitum. In quo de-cretum cit Pontificem Romanum non aliunde quam ex Longobardia (quam Peredifum Italia appellabant) eligendum effe. Vide quiz ex Petro Damiano habent Conciliotum Editores ·Tom.Ix. p.1155.

OSBORIENSE alicubi în Germanli, 1062. anno MLXIL in felto SS. Simonis & Judz.aupost longam dispurationem Cadalous Pseudo- le est. Papa communi sufragio condemnatur & Alenandri Electio confirmatur. Extat prolixa illa

PINNATENSE in Aragonia, in Mo-1062 nafterio apud S. Joannem Rapeniem , anno do gradu, filii corum vel filir in quarto , nepo. MLXII.vii. Cal. I-L de difciplină & ordine Ec- tes vel neptes in fexto ac proindè propinquicletiallico habitum. Extant Acta apud Hieron. tatis gradus eidem ratione, qu'à in fuccessionia. Blancam in Comment. Rerum Aragonenfium , & bus numerandos effe. Et hanc Incellueferum voexinde notis Colfartii illustrata Conc. Tom.IX. cabant harefim. Extat Decrerum Synodale apud pag, 1171. & apud Aguirrium Noss. pag, 209. Gratianum, & Cone. Tox. IX. pag, 1181. Eodem & cum notis Variotum Cone. Hift. Tom. III. anno habita alteriibidem Synodo eadem harepag.125.

ROMANUM X. anno MLXIII. à cen-2062. Capunia XII Conc. Tom. IX. p.1173.

aliifque discipling capitibus, decreta funt. Ex- habitum, Extant Acia ex Climiacensis Comobii

MANTUANUM anno MLXIV. habi. 1064. MDCCCCLXXXIV. habentur shid, in Append. tum. In quo Cadalous Pfeudo-Papa iterum damnatus eit, & Alexander ab objecto Simoniz crimine purgatur. Quz hâc de re referunt historici, Nicolaus Aragonius, Sigebertus, Otto Frifingenfis, vide Cone. Tom. IX p-1179:

> 1064 BARCINONENSEann, MLXIV.przfente Hugone Pontificis Legato, congregatum. In quo, Legibus Gothicis abrogatis, quibus Catalauni utchantnr, novz introductz funt, Hispanis nihilominus ritum precandi Gothi-cum abolere recusantibus. Vide Conc. T.XI.p. 180. & Conc. Hip. Tom. III, p.132.

> > 1065

TULUGIENS E,aliis HELENENS E. in Tulugienfi prato Comitatus Roffilionis hand procul & Perpiniano in diocefi Helenensi sub Guifredo Archiepifcopo Narbonenfi, à pluribus Episcopis & Magnatibus circa annum MLXV. celebrarum. In quo ad treugam & pacem firmandam nonnulla de Clericorum libertatibus, Ecclesiarum immunitate & privilegiis, aliisque ftatuuntur. Extant Acta & Capitala XIII. qua ex Tabulario Regio Barcinonenfi primus eruit Stephanus Baluzius ad 1. IV. de Corendiac. 14. p. 250. Hinc deprompferunt Conciliorum Editores Tom.IX. p.1184. & Card d'Aguirre Com. Hift. Tom. 111. pag. 253. de tempore differit Gabr. Coffartius loc. cirat. pag. 1186. Certè nob levem hic in parte litem movet Cl. Baluzins, cui non pauca funt, que Concilii nostri tempus dubium reddere videntur. Argumenta utrinque expendit , nec tamen fententiam dectoricate S. Annonis Archiepiscopi Colonien- finitivam proferre au'us cst, Verum hoc circisis, præsente Henrico Rege, celebratum. In quo ter tempore habitum suise maxime probabi-

ROMANUM XI. anno MI XV. fab Alediffuratio Synodalis inter Regis advocatum & xandro II. Papa habitum. In quo nova Inteflue-Romanz Ecclefiz defenforem Conc. Tom, IX. formen harefis damuatur. Mota quippe erat à Jurisconsultis quibusd'am quattio, & acriter defenfa de gradibus confanguinitatis, fe quò d germani fratres vel forores inter fe fint in fecunfis fecundà vice damnata eft. ibid. p.1182.

WESTMONASTERIENSE I. anno 1066 cum & amplius Epifcopis fub Alexandro II.Pa. MLXVI przfente Rege Edwardo Confesiore, på celebratum. In quo occasione Petri Episco- & Stigando Cantuariens, & Eldredo Eborapi Florentini, herefis & Simoniz acculati, ad- cenfi, czterisque Episcopis, Comitibus &c. cevetfus Simoniacos agitur. Extant hanc in rem lebratum. In quo de Monafterii S. Petri dotatione, privilegiis, & Afylo actum eft. bentur hac de re vatiz Regis & Pontificis CABILONENSEI, anno MLXIII.pez. Charte apud Spelm. Conc. Ben. Tom. 1.p. 6:8: &

S.E.C. Mt. Conc., Tom. IX. p. 1186. Extant Edwards ab Ann M. Leges Ecclefiasticz, incertum quo anno editz, quas Gulielmus Conquattor anno Regni fui quarto posteà confirmavit, apud Lambard-Archaieness. p. 138. Edit. Cantab. & Spelm Cone. Brit. Tom. I. p. 619. exinde Core. Tom. IX. p.1010.

1068. AUSONENSE in diezeeli Aufonenficirca anum MLXVIII. celebratum. In quo de pace & treugă, ut vocatur, actum eft,& inter alia ufus purgationis per judicium aque frigide confirmatur. Extant Confirmiones live Capitale VII de immunitate Ecclefic de Clericie, Monachiu, Monia ibm, & Vidnis , altifene. Prin us extulit Steph.Baluzius Appendad P.de Marci Marenn Hispan, Exinde Card d'Aguirre Conc. Hift. Tom.111.p. 239.

1068. AUSCENSE in Novempopulania ad Egercium fl. aun. MLXVIII. ab Hugone Candido Pontificis Legato celebratum. In quo inter alia decretum elt, ut omues Vaicouiz Ecclefia, exceptis Ecclefiis S. Orientii, quartam Decimarung partem Ecclefiis Cathodralibus persolverent, Extant Acta Cone Tom. IX. D. 11es.

1968.

TOLOSANUM II. præfidente Hug Cardinale Pontificis Legato, anno MLXVIII de Episcopatu Lectorensi in Monasterium converfo, ex Monafterio in Sedem Episcopalem reffaurando.habitum:quod & factum elt. Aderant præter Abbates Epilcopi X / Extant Acta Cone. Tom.IX.p.1196.

1069. MOGUNTINUM IV. anno MLXIX. auctoritate Sigefridi Epilcopi Moguntini celebratum. In quo de causa Henrici IV. Regis, Bertam conjugem fuam repudiare volentis actum est. Verum repugnantibus Petro Damiano Pontificis Legato, cunculque qui aderant Principibus, contilium Imperatoris irritum factum eft,qui tamen poste à Bertam parèm benigne tractavit. Extat Sigefridi bic dere Epifiela ad Alexandrum Papam II Come. Tom IX.p. 1200. Eth quoad Sigefridum ipfum rem plane alater narrer Lambertus Schafnaburg in Chron ad annum MLXIX.

1070. ANSANUM II. agno MLXX. habitum In quo Achardns Cabilonenfis Epifcopus Monalterium S Laurencii Monatterio S.Martini in infula Barbarenfi fito donat. Vide Case. Tom, IX.p. 1101

WINTONIENSE IL prasente Rege & 1070 Pontificis Legato, anno MLXX.celebratum In quo Stigandus Archiepiscopus Cantuariculis, ob perjuria, homicidia, aliaque graviora crimina, deponitur. Rem fusius narrat Ord. Vitalis Hill, Eccl. lib. IV.p. 516, & R. Hovedenus in fuis Annalibus ad annum MLXX fol ago p.a.ut alios

> WINDLESHORENSE anno MLXX. PARS IL.

nis jam omnia tenentibus, Ageleitus Auftra- S.E.C. X L. lium Saxonum Epifcopus, multa quod fciam ob. ab Aua. M. jectă culpă immò paulò post Marleburgi in cu-stodiam datus, & Abbates aliquot depositi sunt. Vide R. Hovedenom, at & Ordericum Vitalem locis suprà citatis.

PEDREDANUM anno MLXXI. coram Willielmo I à Lanfranco Cantuarien[i,altifque Episcopis, & Regni Primatibus celebratum. In quo dirempta est lis inter Wulftanum W gornieusem & Thomam Eboracensem , qui Ecclesiam Wigornienem, ejulque prædia & po sessiones Sedi sur subjecte voluit. Decretumque est Ecclesiam Wigorniensem ab omni usurpatione laberam este, prout fundatores ejus ipiam reliquerant. Refert hae Radulol de Diceto Abbrev. Chron. ad ann. MLXXI.

MOGUNTINUM V. anno MLXXI, 1074. xviii.Cal. Seprembr fub Sigefrido Archiepiscopo coactum In que Carolus Episcopus Costantien. fis electus, Simouiz & Sacrilegii à Clericis fuis accufatus, uon modo confectationem obtinere non potuit , fed & depotitus eft. Extant hojus Synodi Acta à Lamberto Schaffnaburg. telata Cene. Tom.IX.p.1104. Ipla vero Acta in-

tegra ibid. p.1204. ANGLICANUM I. ap. MLXXII. cele-1071 bratum, Wintonia inchoatum, Windleshoria absolutum. In quo Sedis Cantuariensis Primatus pet Eboracentem atteritur & confirmatur, & utriulque Archiepilcopatûs Jura statunntur. Extant Synodi Acta, & variç Lanfranci de hic aliifque canonicis rebus Epiciola Cone, Tom. 1X.p. 2221. Vide etiam Spelm. (ane Brit. Tom. II p.5. qui Regis Willielmi I. Atteflationem de primatu Cantuarienlis Ecclefia, cum fubscriptionibus

ROTHOMAGENSE II, 2n, MLXXII. 10734 à Joanne Archiepifcopo , ejúlque fuffraga-neis in Bafillica B. Mariz celebratum. In quo, facta fidei catholicz de SS. Trinitate confesfione , editi funt discipling Ecclefig Cananes X X I V. nempe de confeitions & distributione S. Chrismatu , de jojuniis , do I V, jejunterum. temperibus &cc. Habentur apud Orderic, Viral. Hift. Ecel. lib. IV. p. 529 Et Conc.T.IX. p.12.5.

Epsicoporum & Abbatum, ex MS cod. Cottonia-

no primus exhibuit.

ERPHORDIENSE L in Thuringii & Sigefrido Archiepifcopo Moguntino anno MLXXIII.vi.ldus Martii in causa Decimationun: Thuringia habitum Ubl omnia ferè in gratiam Henrici Regis quo jure, quâve injurid acta funt. Caufani utrinque dicebant Sophiftæ undsque accitiut Canones in ejuice rei gratiam interpretarentur. Quin non leves armatorum coias fecum habuir Henricus, quibus eos, fiqui forte negotium interturbare congrentur, militari manu coerceret. Hire pos docer Lan b Schaffnaburgenfis ad hunc anu. p. 486. Confer que noab Hermenfredo Pontificis Legato , craffino tantur Gene. Tom. IX. p. 1150, Ubi etiam Si-Pentecolles habitum in quo, in Anglià Norman-gefridi Moguntini ad. Alexandrum Papam &

1972

S.E.C. X.I. Hildebrandum Archidiaconum Epifola II.cx- menfe Offichri fub Sigefrido Archiepifcopo co- S.E.C. XI shaun M. hibentur.

CABILONENSE IL anno MLXXIII. habitum. Quid in eo præftirnm fit , non lignet, quid verò polt illud, de Hugonis Epifcopi Dienfis electione in locum Lancelini ob Simoniam depofiri, factum fit, habes Case. Tom X p. 308. Confer Append p.1811.

te74. ROTHOMAGENSE III. à Joanne Archiepiscopo in Basilica B. Mariz anno MLXXIV. babitum. In quo post disputationem de fide 5 & individuz Trinitatis, ad Eccletiz disciplinam rectius ordinandam & melius custo diendam, editi funt Cananar XIV. qui habenrur Conc. Tom. X. p. 910. Quibus aliarum quarundam Synodotum Capitala fubji-

ROMANUM XII. pro reformando Ecro74. clefiz flatu, fub Gregorio VII. anno MLXXIV. in primă hebdomada Quadragefimz celebratú. In hic Synodo tepreffs funt Sacerdotes concu binarii, Hilpaniarum Ecclefiis mandatum, ut Romanum ordinein at que officium recipiant, Guischardus Normannorum Princeps anathemari subjectus, ut alia prateream. Extant Capitala XXIV. prolixa cum Gregorii Papæ apolegerica fuper decreta in hic Synodo contra Simoniacos & incontinentes Sacerdotes promulgata Conc. Tom.X n.214. Anno fequenti, codem loco,& de iildem caulis coacta est altera Synodus; de qua vide ibid p.144.

ERPHORDIENSE II. ann. MLXXIV. meufe Gilséri ab Archiepifcopo Mogantino congregatum. In quo Romana Synodi Decretum contra Clericos concubinarios jufin Gregorii Papa eft promulgatum. Vide Greg. VII. Epift. IV. Lambert. Schaffnaburgenfis , qui hoc tempore vixit, in Chron. p. 506, hanc Synodum ad hun: annum diferte refert. Nec racet quanto fetvore & quam animosa obitinatione Romano huje decreto fele oppoluerinc ejuice remporis Clerici, his vetbis. versiu bec decretue prainis vehementer infremuit sera fallio Clericerum , hominem (Geegorium VII.) plane bare ienm , & vefani dogmatu efe clamisans , qui obliens fermenu Domini , que ait, Nou omnes capiune hoc verbum, qui poteft capere, capiar : Es Apolleli ; qui le non continer, nubat : melius elt enim nubere quam uri ; voslenea exactione busines vivere coverer rich angelorum , & dien confuerum curfum natura negaret, fornicationi & immunditia frana laxares ; quid ficergeres fententiam confirmare, malle fe facerdotiun quam conjugium deferere; & tunc vifurum. eum ens bemines forderent, unde gubernandis per Ecclefiam Dei plebibus angelot comparaturus effet. Archiepiscopus Moguntanus cim se neque per-fuzionibus neque minis proficere videret blandis verbis Clericorum animos fruftra emollire conatus eft, & raudem folur i Synodo rem distulit, pottquam fententiam Pontificis promulgidet.

lebratum. Aderat inter alios Curienfis Epifco- abAun. M. us, cui Papa sub interminatione gradus & ornis fui in maudatis dederar, ut Presbyteros omnes , qui intra diocefin effent , cogeret auc imprasentiarum conjugibus renunciare, aut fe in perpetunm facri altaris ministerio abdicare. Quod dum præftare nititur, Clericorum & Verbis & manibus ita contufns eft, ut vix vita falva è Synodo evafit. Quare rei difficultate territus, nec ulteriùs ptomovete aufus, fententiz executionem ipli Pape reliquit. Testatur hec Lamb. Schaffnaburgenfis ad annum MLXXV.

ANGLICANUM II. anno MLXXV.vel 1075hoc circiter tempore sub Lanfranco Cantuariensi habitum, Quo statutum est, Vatgines & Matronas, que ad fugiendam Normannorum libidinem ad Monasteria se contnierant, velúmque susceperant, non reneri quin ad Szculum, si velint, redire possint. Vide Eadmeri Hisp. lib.lll p.57.& Conc. Brit. Tom. II. p 7. Anglicani etiam concilii anno MLXXIV. quo S. Wulftanus injuste depositus est, ex ejus vita apud Surium meminerum Conciliorum editores Tom, X p.344

LONDINENSE I. anno MLXXV. in Ecclesia S. Pauli , pizsidente Lanfranco Cantuariensi , pro reformandis Ecclesiasticis conftitutionibus & moribus Ecclesiz coactum. Exrant Actorum bujus Synodi Exemplaria tria , partim ex Malmesburiensi , partim ex vetuftis codicibus MSS. prolata, apud Spelm. Cene. Bris. Tom. Il. p. 7. & Cene. Tom. X. p. 346.

WORMATIENSE anno MLXXVI. ab Epilcopis Germaniz qui ab Henrici IV.lmp. partibus stabant, collectum. Quo Grego-rium VII. Pontificaru amovendum esse declararunt. Extant Acta apud Lambert. Schaffnaburg.adann.MLXXVI p 524.& Hugon.Ha-viuiac. codem anno. Confer etiam Conrard. Urspergens, in Chron, ad sanum MLXXVI.

WINTONIENSE III. anno MLXXVI (quod tamen antiquitatus Britannicarum auctor ad ann. MLXXIV. refert) (ub Lanfranco Cantuarienti, de prohibendo Clericorum con-jugio,& caftitate fervandi habitum. Extant capitula plurima disciplina Ecclesiastica, in hac Synodo constituta, partim ex libro Saxonico Wigornicnfi, partim ex MS. Cottoniano etuta. apud Spelm Conc. Bris T. Il.p. 12. & exinde Cons. Tom.X. p. 351. Eft etiam Synodus Wintonienfis hoc quidem anno habita, que an eadem fuerit, an divería, non constat. Mihi divería plane videtur, cum non pauca in ea flatuta effe memorentur, que frufra in priori queras, ne de causa Ailrici Episcopi Cicestriensis , qua canonice in hac Synodo definita , & ad certum finem perducta est,nè de aliis dicam. Diversas plane Synodos, & diversis temporibus habitas. facit audor antiquitainm Britannicarum in Vit. Laufranc p 112,114 diversas itidem Spelmannus.

1075. MOGUNTINUM VI. ango MLXXV.

213

SÆC, XI. Vertim ntramque în eundem reponit annum. ab An.M. Que în politeriori hãe Synodo acta fine, recenfent dicta Auriquitates Britannica, & ex iis Spelmanums loc citat.

1075. ROMANUM XIII. anno MLXXVI. fub Gregorio VII. in Eccleià Conflactiniana Celebrazam. In quo Henricois Imp. Significals Mogustinus, Willichus Trajecketing, Robertus Bambergenis, Epicopi, anathemati fubiciuntur, careris Epicopis ad custam Rome dicendam die flaturo (ciasti, Entant Ada Con-

Tom X.p.355.

PAPIENSE anno MLXXVI. habitum In quo Epifcopi Henrico adharentes Romana Synodl anathema in ipium Pontificem retorquebant. Meminit Gultelmus Bibliothecar. in Vita

Gregorii Papa VII.

1077. WESTM ON ASTERIENSE ILamon
MLXXVII. a plarimia Epifcopis de Proceribus,
ad cauías capalibre Eccleira audiendado trade de la capacidado de la capacid

1078. Pl.CTAVIENSE II. anno MLXVIII.
ab Hugone Drint Epiclory Postificia Legone
babitron. In quo mutz ad dicipitam ficcicisfiliato picelataria interata futra. Estata
Cansut X. Conc. Tom. X. p. 357 Aliz in
Galili Syndoi annis pracederitibus MLXVII,
MLXXVII. habitri mut ; nempé Anfana, Clatomontenio, Divinonnio, Auguldodamenia, fuer
deductiis, obicure quidem ét raillius nominis,
que, ú taut inica, stipla facilipa et polydinenio.

P. 359. 1078. LONDINENSE II. anno MLXXVIII. adventús Normannorum XI. à Laufranco Cantuarienfi habirum. In quo Sedes aliquot Epilcopales, Barhonienfis, Lincolnienfis, Sarisberientis, Exonientis, Ceftrientis, atque Ciceftrienfis ex oppidulis in urbes translatz funt Wulflanus etiam Wigornientis Epifcopus, à Lanfran-60 ob imperitiam, reverà quia Saxonici generia erat.notatus.& fede sui pene privatus,miraculo se servatte dicitur. In hoc etiam conventu, de Religione Christianà confervandà actum est. Sed ante omnia , mores Sacerdotum parùm puri, quam proxime fieri potuit, ad priscorum Patrum regulam revocari funt, estque illis in posterum recte rivendi modus prascriptus. Di-forte hac refert ad hone angum, qui usus pene hujus Synodi Acta recenset , Polyd. Virgilius Hillslib. IX p. 1;8, ut migari liceat Spelmanaum no/trum, Conciliorumque edireres nescio quo errose ductos, candem Synodom fisdem Polydori verbis tum ad ann. MLXX tum ad hune iplum annum retuliffe. Depolitionis Wul-Azni, cjiffque Refficutionis per Laufrancum la Synodo facta meminit Bravotius Monachus Wigornieniis in Viz.S. VValitani apud Suc. Fagwar,xix.num. v. vi. Quod Surius quidem,nefein unde ductus, ad annum MLXXIV referracproinde divestum a nottre Concilium facit, Ex MS, cod-Cottoniano quinque Concilia fub L anfranco labbra; nempé Loudinenie, Wintonienia II., 10 Ann.M., Gloceffrienia II. memorat spelmanus Cane, 37si. Tom.II. p. 15. Quid verò in ils geftum fir nosnon doce.

-R O M A 'N U M XIV. enno ML XXVIII. fils Gregorio VII. Papi, & centum circiter Epicopis congregatum. In quo. Guibertus Ravennas, Tedaldus Mediolanenfis, aliique plures Henriciane partis EpiCopi excommunicari fust. Extant hujus Symodi Ada Cess. T. X. p. 250.

ROMANUM XVI. anno MLXXIX.men. fe Febrarais fub Gregorio VII Papa habitum. In quo Berengarias, podiquim fenteuriam de Eucharrilli (apris mutallet, dogma fuum fub follami formali irecima hongarii, furunone Aflenficum oo in arenam defeendence. Extant Synnodi Acta Caer. Toux, Xp. 378.

ARMORICUM in minori Britannis, 1079.

2mno MLXXIX. prziente Legato Apofiolico, ad proficipiodas fallas perafeneias, quibus perafus peccatores, ati mos erat, abiolyi folebant, habitum. Vide Geg. VII. lib. VII. Epif X.

BURDIGALENSE præfente Amato
Pontificis Legato, anno MLX, MX vel fequenti,
habitum In quo Berengarus fidei fuæ rationem
red Jidit, telle Chron. Malleacenti. Vide Cesse,
T.X. p 34).

ROMANUM XVII. rano MLXXX- fub Gregorio VII. Papi celebratum. In quo Impesium Henrico abrogatum Rodulpho collatum eficalinge ne deinceps Beneficiorum invellitura à Lanes confirantury el accipiantur, missaetiam ad Rodulpham coronà aurea, fulenni hoe verficulo indertrocà.

Petra delin Petro, Petrut diadema Rodulpho.

Extan Ada & Conflinciones Ingis Synodic Core TomAr, 26; Vide Agrand India, 28:10. Ubi Rodulph & Processus Imperii Frappios India Synodic contra Henricant IV, Impectaisbeture, Endern amon habits est Synodis Wire, besture, Endern amon habits est Synodis Wire, accompanying presendented and gasti Postis-ficii in camal Efentici Imper. Caim werb res and cruitum predictionoporerar Insurum eff impare tabus Ultramontanti colloquiam bist de re herig tabus Ultramontanti colloquiam bist de re herig and art witers. In Box Commano Concilio fa-

MOGUN.

MOGUNTINUM VILanno MLXXX. SEC. XI. habitum, In quo Epifcopi Henriciani, ob Im-1080. peratorem excommunicatum, Gregorio Pon-

tifici anathema dixerunt. Extant Acta ex Hugonis Flaviniacentis Chronico defumpta, & Archiepiscopi Saltzebergentis ad Hermanmm Mettenfem Epiffela Conc. Tom, K.

& XXX. Imperatoria partis Episcopis congregatum. Eadem est hæc cum priore Synodus, Moguntia hue translata, aucto Episcoporum numero, in qui Gregorius Papa deponitur, & Guibertus Ravennas in ejus locum luffectus eft. Habentur hujus Concilii Acta apud Conrad.Utpergenfern in Chron ad hunc an.p. 171. Et exinde Conc.T.X.p.389

LUGDUNENSE II. anno MLXXX.ab Hugone Dienfi , Pontificis Legato habitu In quo Manafes , qui Sedem Rhemeníem in-vaterat , damnatus & depolitus cft. Vide Greg. VII. Epiff, XVII. lib. VIII. & Cose. Tom.

BURGENSE apud Hispanos in Castel-# c8a. la Veteri ad Arlanxam fl. a Richardo Abbase Massiliensi, Cardinale & Pontificis legato anno MLXXX. celebratum. In quo (refetente Joan.

Derek-H5 Mariani) antiqui Canones in ulum revocata-fisa,lib IX. tut, prohibentur Sacerdotum conjugia, Ro-mani Saceronm Ritus & divinorum officiorum Ordo, ita volente Gregorio VII. Papà, Hifpa-niarum Ecclefiis imperati funt, Mufali tamen Gothico feu Mozarabico, quod per tot facula apud Hifpanos invaluerat, nondòm penitus abrogato. Officium illud à Leandro Hifpalenfi Archiepiscopo vel institutum vel auctum, & ah Midoro fratre ejus ac fuccellore ad umbilicum perductum elle dicitur, inde nunc baic nunc illi vulgo tributum, Af ererbienm , recinis Mixt-grabicum dictum, cò quod Christiani, qui cum Arabibus mixti Hifpaniam incolebant, illud communitèr usurpărunt. In hâc verò Synodo primim prohiberi corpit, plene aboleri non potuit. Quippè in plurimis Ecclesis Cathedrali-bus, & Monastetiis ejus usus perduravit, & in quibusdam adhuc perdurar. Exeunte citciter

Szculo XV. Magnus ille literarum stator Fran-† Alv. Go. cife Ximenius 7 czdnialis & Archiepifopus mc. de reb. Toletanus hunc Ordinem longo temporis tra-enii. Fx.Xi. meniilbii. Gu depravatum inflauravi; infittuto Toleti tec-p. 16. va. f. cim Sacredoum triumgue Minifrorum col-lon. Hiji. Egio,quos Matarabes Sodales appellavit; quique id muneris demandavit, ut hoc ritu facra **OCCXVII** p-695.

buque i a mutera a camaniavit, i noc ricu tatra quotidi celebraren, & ad eos fra Mozarabam Ecclefiarum Sacetdotia (in quibus ritus Mo-zarabicus conflante fervatus fuerar) perinere volut; adubiti a viris peritifilmis Codices MSS, diligenter escufit, & Miffale deferiptum typis mandavit Tolesi anno 1500. Cujus exemplaria rariffime reperiuntur, adeoque fub hoc Concilio recudi fecit illuftriffimus Cardinalis d'Aguirre Conc. Hilf. Tom. III. p. 258. utque majorem huic rei lucem affunderet, integra XIV-capita, que hàc de re ex professo agunt, ex Hispa-nico latinè versa, ex Eugenii Robjessi libro Hi-ango p. 377. Pluta Gene. Tom, X. p. 409. & in

Spanico de vira & geffit Card. Rimenil, qui pro- SAC XI. diit Telesi anno 1604, itemque ex Card, Bong sh Ann, h rer. Liturg.lib.Lcap.ss. Diatribam de mifià Mo-Caraban adjecit.De tempore hujus Synodi disput at G. Cofferties Net, ad Conc. Tom. X. in

JULIOBONEN SE apud Caletes propè Sequanam in Diesecti Rothomagenti, anno BRIXIENSE in Lumbardia an-MLXXX. MLXXX. in festo Pentecostes sub Willielmo Anglorum Rege, ab Episcopis & Proceribus Normannia celebratum. Excant discipline Ecclefiaftica Canoner XIII. Conc. T. X. p.391. Et apud Orderic. Vital. Hift. Ecolof. lib. V.

Append.p.1816.

LINGONENS E anno MLXXX.adver: 1080 us Laicorum investituras habitum. Vide Cent. Tom. X. p. 397. Sed ut verum fatear, concilium hoc nulla certa auctoritate nititur, adeoque locum & dignitatem fram agrè fuftinebit. Eodem anno in Synodo Santonensi Comobium Regulæ ad Garumnam fl. renitente Ray-mundo Epifcopo Vafatenfi , Floriacenfibus Monachis adjudicatum eft. Vide Cene. loco

ROMANUM XVIII. anno MLXXXI. fub Gregorio VII.Papă habitum. In quo Henricus Imperator, illique adherentes Episcopi iterum excommunicati funt. Vide Cone. Tom. X.

ROMANUM XIX. anno MLXXXIV. sub Gregorio VII. Papa habitum. In quo Henricus Imp. & Guibertus Antipapa novo Ana-themati iubjieiuntur. Vide Bertholdum ad annum MLXXXIV. p. 354. Anno supetiori ha-bita fuerat Rome eadem de re Synodus, sed in qui nihit ferè actum est. Vide Conc. Tom. X. p. 401.

QUINTILINIBURGENSE in ce. lebti Monastetio in Saxonia, propè Halberstadium, anno MLXXXV. ptrfente Pontificis Legato habitum. In quo Henricianorum (quam vocant) harefis, corum nempe qui pro Impera-torum juribus adversus Papales usurpationes ftrenuè contendebant , damnata eft.Extant Acta,&, qui difeiplinz Ecclefiaftice funt, Canenes VILConc.Tom X.p. 404 omnia ex Bertholdo Confrancienti defumpta ad ann. MLXXXV.

COMPENDIENSE præfidente Ray naldo Metropolitano Rhemenfi an.MLXXXV, habitum. In quo probata eft Monafterii S. Cornelii Compendicafis ad Ilaram flurium exemptio à Junifdictione Epifcopi Suestionen-fis. Extant hac de re Acta Cose. Tom. X. P. 406.

MOGUNTINUM VIII.an.MLXXXV. mente Maie habitum. In quo Gregorio depo-fito, Guibertum juftè fubrogatum hiife decla-tatur. Vide Sigebert. in Chron. ad an. MLXXXV. Berthold. Append, ad Horm. Contract . eodern

SEC. XI. Append. p. 1831. Quin & in hoc Concilio omib Ann M. nes Epifcopi Imperatori rebelles deponendi judicantur, teffe Concad. Urípergenfi boc anno p. 174.

86. TO LETANUM anno MLXXXVI. av. Califanar. maximo Epifeoporum, Abbatum, Proceruinque conventu ectératum. Quo Bet-nardus 5-4. cundi Abba sa festiperatif Tolecanas communi fufragio conflictuus cl., & Alpiondis VI Ret Ectérium Tolecanam, 4.5 asracconara tyranaide nuper liberatum, plutmis archota, oppdis, 8 municipius liberatifier dotavil. Latis

hac foan, Mariana lib.IX.eap.17. Et ex eo d'A-

guitre Cone. Hiff, Tom. III.p. 187.

CAPUANUM anno MLXXXVII.
habitum. Quo Victor Beneventamas Papa confectatur, refumptis infignibus Pontificalibus,
qua prater voluntatem electus ante refignavetat. Vict. Econ. Olivinoriu insertat, lib., Ili. cap.

67.fol.119.

BENEVENTANUM Lan,MLXXXVII.

coacium. Quo Guiberus Antipapa cum fuis fibi adhreratibus excommunicatur a, damanaru
Laicorum inweltitura, nec cum ejulinosi Epificopsa, Abbathus, Clerielle communicadum,
qui beneficiam vel dignitatem aliquam ab eis
recipere prefumpferian. De lisé Symodo agil
Leo Oltientis lib.III.cap,7µfol sat abie ejus Atta
fuit èteiger.

R O M A N U M XX. anno MLXXXXI.dab Urbano 11. Papā & CXV. Epifeopis celebratum. Quo Gregorii V 11. A Vidnotis III. adverius Guidonem Antipapam & Henricum Impres gelle: confirmancur, Guiberto Antipapā! a Romanis urbe puifo, ac jurciparado politecute & Sedem Apofolicam non amphilis sirvaforum. Vide Berthold, Conft. ad ann. M L X X X I X. p. 36x.

16.89. MELFITANUM in Apulià, anno circiter MLXXXIX. magno Epicoporum numero celebratum. In quo Rogerius dux Pontifici Fidelitatis juramentam pratititi. Extant difeipine Eccleitalitic Camper XVI. & Epipia Josonis Diacoui ad Abbatem Moltimeniem Cone. ToxxXp.476.

D. TOLUS KNÚM 111. anno ciciries. MIXC pravines lerando Actioric(pop Tolerano, celebratom, ecelebratom). Celebratom and producine priferopa ab objecità criminable praguare abotire carifa Masardoico Gallicanos idudirativar. & Maserona Moleytat e Ecclefan Celebratom conserveriror. Estrato Arta para Roderira Tolera. Br. Allandoico Celebratom and Roderira Tolera. Br. Allandoico Celebratom and Roderira. Tolera. Br. Allandoico Celebratom alfarentar y Aguirra; & aliorum notas.

NARBONENSE III. anno MXC. d Dalmatio Archiepi/copo Narbonenís de Juribus Crie fenís Monateri hiabitum. Extant Ačta in duas parce divida, Cent. Tom X. in . ippend. p. 18/8. que primus in lucer edidit Baluzius Cent. Gal. Narbon. p. 18/9. L S G I O N S N S E II. anno MXCL prefi. SeC, XI de Renerio Cardinale Papa Legato habruna, abaso M in quo de Missa Gorbas guaza lidori intitu1094 tonom retinendo, altispuez altume ti Vide Roderic. Tolet. lib. Vis. cap 30 & Joan, Marrian.
Hill. Hill; Jib.X.cap, 6, pracipat Card. d'Aguilre Constallin S Missa Miss

BENEYENTANUM II. anno MXCI.

v. Calend. Aprilu congregatum. In quo in Guibertum Antrapam e quique focios excommunicationis fententia fertur. Vide Betrold ad annom MXCL. Extrant bujus Synodi de difcipiină Ecclefiafiici Cassens 1V. Conc. Tom. X.

p. 484.

SUESSIONENSE anno circiter M X C11. præfidente Raynaldo Kliemenfi Archiepifcopo collectum. in quo Rofectinus Dialecticus Conpendienfis, P. Abaliardi Magifter, ciogina fuum circa Personas SS. Trinitatis cjuravit, Docuit enim Rofeelinus tres in Deo personas, ese tres res ab invicim (eparatas, fieut funt tres angeli, ita tamen ut una lit voluntas & poteitas , Patrem & Spiritum Sanctum elle incarnatum trefque Deos verè dies posse, si usus admitteret. Errares boice cum in hie Synodo revocafiet, redist ninilominus ad vomitum fuum,& inter fuos jactitare tolebat homo verlipellis, se non alio nomine dogmata fua abjuratle, quam quod metu mortis a populo interfici timebat. Ob banc levitatem & apollasiam gravitet ipium cortipit Ivo Carnoteniis Epsfi. Vil. p. 11. ubi in notis non contemnenda congelix Fr. Juretus p. (184 Extant Anielmi ad Fulconem Belvaceniem de Roscelino, qui illum & Lanfrancum erroris circa Trinitatem intimulaverat , Ivonis Carnotenlis ad Roscelinum , & P. Abailatdi ad Gaufredum I aritieniem Eppleie Conc. I om X. P. 484-

R HE MENSE II anno MXCII habitum. In quo Roberni Comittis avaritia in occupandis morientium Clericorum bonis repetila eli Extan: Urbani II. Pape ad Robertum, & Cleri Flandrentis ad Rayuoldam Archiepifcopum, Epistola Conc. Tons. Xp. 84

STAMPENSE Lad Ivenam fl. in Dice- 1002. cefi Seuonenfi,anno MXCILa Richerio Archiepucopo Seuonenti, ejulque Suffragancis aliquot advertus Ivonis Carnotentis ordinationem habitum.Gaufridum,Epilcopum Carnotenfem ob graviora crimina nuper deposuerat Urbanus II.Papa. In ejus locum clerus, populuique Carnoteniis Ivonein Comobii Belvaceniis prapositum elegerunt, Urbano Electionem suffragio fuo comprobante. Electum confectare no luit Richerius Merropolitanus, Gaufrido plus sequo faventior. Unde necelle habuit Ivo cum fuis Carnotenfibus Romam proficifci, ubi ipfius Urbani manibus confecratus est, Pontifice in ejus gratiam tumad Carnotenfes tum ad Richerium Schonensem literas dante.& Gaufrido, omnibuíque ejus fautoribus, ni acquiefeerent, anachema interminante, His non obstantibus, Richerius Ivonem recipere recufavit, literas calumnig

S.R.C. X l. lumgiz & malignitatis in ipium plenas ubique l'Ivonis ad Richerium Senopeniem Epiftola Cone. S.R.C. XI abAna, M. fparlit, & coacta Stampis Synodo und cum Parifienti, Meldentis& Trecaffino Epitcopis, Ivonis Ordinationem ad examen revocavit, & Ixiz Majestatis crimen el objecir quòd confectationen fuam à Sede Apoltolicà recipere pratumpfillet Quin & depolition's fententiam in Ivonen protulifient, Sedique fuz Ganfridum reftituiffent,ni Ivo appellationem ad SedemRomanam temp: ftive interpoluiffet. Agunt de his Utbani Papa Epiflola I. & II. apud Ivonem, Ivonis Epift. VIII. p. 13. XII. (ad Urban P.) p 45. Polterior hac extat etiam Cone Com X. p. 48 ..

PARISIENSE II. atmo MXCII-4 Ma-1091 nafedo Rhemenii Archiepiteopo altifq; decem Epifcopis habirum. In quo Monafteria S. Corucin Compendicutis pottestiones confirmantur. Vide Philippi Francorum Regis Chartam hujufçe, rei confirmatoriam Conc. Tom. X. P. 48L

TROJANUM in Apulia ab Episcopis LXXV. & Abbatibus XII.v.ldus Martiranno M Clil. habicum. Extant de nuotiis confanguincorum dislotrendis, Capitala IL Conc. Tom. X.P. 18:. Vide quæ de Synodo Trojanà habentur ad ann. MLXXXIX.ibid.p.475 Ubi Baronium, Binium, &c de hujus Syno di tempore erraffe ottendirur. Decrera Injuice Concilii primus extulit Steph Baluzius ad lib. IV. P. de Marca de Concordos. 14-p.154.

ANGLICANUM III. anno MXCIII. Pridie non. Decembrie ab omnibus pene Anglia Epilcopis congregatum.In quo Anfelmus C tuarienfis Archiepiscopus consecratur, & de controverso Primatis & Metropolitani titulo agirur, cocios Anglia Primatis titulo Cantuarienfi adjudicato. Vide Matth Par.ad anu, MXCIII. & Eadmer. Hiff p.31.

ROCHING HAMIENS Ein Angliß, Conventus Ecclefiallico-Policicus, an MXCIV. (ub Willielmo II.ab Epticopis, & onni Clero, toraque Auglizgobilitate habitus la quo quz-Itio au falva Sedis Apoltolica reverentia, Aulelmus Regi terreno fidem prættare poviet, megance id Anielmo, excutla eft Rem gettam proline narrat Eadmerus et eff. p. 16 Videlis Anne, Brit. in Vit, Anticlm p.116,1174

CONSTANTIENSE II. 20 MXCIV. fub Gebehardo Archiepifcopo habitum. 14 quo pro difciplină Ecclefiz reformanda, de simoniscis, & Concubinariis, de diebus foffis Pafeliatis & Pentecoffes, de folonoioribus jejuniis multa statuta sint. Vide Bertold. qui Synodo interfut , ad ann MXCIV. P- 371

1094 RHEMENSE III anno MXCIV: feb Raynaldo Archiepticopo lubitum in orto de Philippi Regis cum Bertradă (ex qua Ludovicum susceperat) conjugio, repudiata Bertà priore uxore, actum cit. Extat hac de re

Tom. X.p. 497. qui tamen huic synodo non ab Ann-M. interfuit.

BRIVATENSE ad Elaverim fl. in Arvernis, pracide Hugoue Archiepacopo Lugdunenfi , & Romanz Sedis Vicario, an. MXCIV. habitum. In quo controversia quadam inter Hugonem Lugdunessem, & Rodulphum Turonculem ventilata eft. Vide Cose. Tom. X. P 479.

AUGUSTODUNENSE, præfente Hugone Lugdunenii apa Legaro, anno MXCIV, celebratum, in quo ?hilippus I raucorum Rev ob illicitas nup rasaHenricus Jupp Guibertus Antipapa, item Simoniaci & incontinentes, excommunicantur. Vide que habent Berthold ad lunc annum p 371.& Chron. Virdunenie Conc. Tom. X.p.492

1004

PLACENTINUM, in medii Longobard: à auno MX; V. ab Urbano II.Papa, cum Episcopis & Abbatibus, tam Galliarum, quam Longobardiz & Juiciz, circa mediam Quadragetimam, in causa Praxedis repudiate imeratricis, item Philippi Regis Francorum de Uxo:e dimif-à, & pellice in uxorem ductà, & Alexii Imp. CP.coutra Satacenos auxilium petentis habitum Vide Bertold ad ann. MXCV. P-373. Ad hanc Synodom tantus convencrat ho-ninum numerus, ut cum nulta Ecclefia cos capere postet, Concilium primo ac tertio die in campo celebrari oportuit. In hie etiam Synodo prater causas pradicias disceptaras, Simoniaca & Schilmatic rordinationes, prajertim in supero schisinate Guibertino facte rescit Ez funt Herefis etiam Nicolaitarum, i e incontinentium Sacerdotum & Clericotum, item Betengariana damnautur, fententia in Guibertum ejulque defenfores cum ardentibus Cand.lis iterum promalgatur ; decretum ut pro-Chrismate, Bartismo & Sepultutà mbil exigatur, jejunia IV temporum conflituta : fuitus hae narrante Bertoldo Conflant loco fiprá citat. Extant Acra , & discipling Ecclesialtical Capitala XV ab Halftenio primum edita Urllett. Ress Part. 11. p 169. deinde Conc. Tom, X.

P-500. CLAROMONTANUM, in Arvernis, anno MXCV vi. Cal Decembe præfente Urbano H. P.-p.: celebra: um. Aderant rredecim Archiepiscopi eorumque suffraganei, adeo ut referente Bertoldo CCV.virgz Paftorales numerate funt, in celeberrino hoc Concilio, praceden: is Synodi Decreta confirmantur, & plurima ad disciplinam & regimen Ecclesiz fancita fint. In hic etiam Synodo anathema in Philippuin Galliarum Regem ob illicitum conjugium, more solenni denunciatum ett. Cujus rei quoniam in hujus temporis Conciliis frequens fit menrio, non abs re erit paucis hoc loco de ea agere. Philippus, voloptatibus & illicita Veneri fupra modum deditus, Bertam conjugem fuam repudlavit, & Bertradam Simeonis de Monte-fort i filiam, Fulcom's Comiti Andegave fis, confanguinei fui uxorein , marito ere

Saculum Hildebrandinum

F.C. XI. pellicem habrit, ejülque feedis âmusibus liberê 6 Ann. M. truebatut. Nee hoe contentus tam in urotem ducit, & in Reginam Gallist inungi voluit. OB has illickas & inecftas nuprits ; plusquim semel iceramque excommunicatut, in Comitio nempe Rhementi anno MKCLV. Placentino, anno lequenci, & in hoe Glaromorteano, præsente ipsomet Urbano Papa, Poiteà pornitentiam fismulans, ab Urbano absolutus est: Mortuo Urbano a Bertradam (terûm ad se votavit , eaque fumiliari èr attebatur. Quocireà Pafchalis , Urbani fuccellor, toaunem & Benedictum Cardinales in Gallias milic; qui habito apud Pictaventes Concilio, anno M C X: Excommunicationis fulmen in Philippum, ejuique concubitam lterum vib leunt. Sandem vere pomitens factus pellicem dimifit, assumpto spad Florizeum Montehi habitu; Ipil etiam Bettrada apud Fontem Euraldi Sanctimo mislium intitiuels fe devovente: Sed ad Contilium nottrum Claromontanum redeb. Extant Acta & Canenes XXXII. Cone. Tom. X. p. 506: Subjecteur Appendicis vice, Urbani Decreram de primatu Lugdoneufi , & P. de Marek eldem de re differente. Sequitur Appendin altera à G. Coffertio adorestà , qua canones aliquot hujus Synodi integros , teliquotum Berviatia varia , aliàque lauc spectronia , complethirur. Symbolam eniam

> сар. 31. р. 186. ANGLICANUM IV. anno MXCV. ab universis penè Anglia Episcopis labitum. In quo, Anteimo fidem Regis niti refervarà Urbano Papa obedientia, przitare reculauti, plures Angliz Epilcopi omnem lubjectionem & com: negant. Vide Eadmer. qui & ipie huie Concilio interfult, de Vis. Anfeine lib. IL apud Ser. ad Apr. axis

fuam ad eeleberilmi isayus Concilii elucidationem

contulit Sceph. Balargius aid lib. VI. de Concord.

LEMOVICENSE IV. præfidente Urbano II. Papa, anno MXCV. coachum, In quo de Expedia tione Herofolymitana agitur, & Humbaldus Episcopus Lemov centis deponitur. Estant Acta Cour. Tom. X. p. 598.

ROTHOMAGENSE IV. anno MXCVI menie Februario prafidente Guilielmo Archiepil copo congregatum. In que Sénedi Clatomoutanz Degreta telecta funt. Extant de pace confervandà & discip.lnn Ecelestaftien Camenes VIII. Us Ecelefia res fuas & confuerudines vetkneans , & laici partem in decimis; alifte mallam capiant, nec fervitima indebetum exigant ; ut Presbystrum Ecclefie Laieus non det , nec adimat , fine confeofu Epifeopi ; & us multus bonia comam nutriat ; &cc. Conc. Torn: X. p. 5994

TUKONENSE III. anno MXCVI. medià Quadragefirmà ab Utbano II. Papà pro expedizio-ne Hierofolymitanà, aliifque tractandis indictum, Vide Berthold, ad annum MXCVL p. 375: Con posica est etiam controversia inter Canoniers S. Martini & Monachos Carmaticenses, de quithabetur Urbani Epiftola Cene, Tom. N. p. 602.

SANTONENSE anno MXCVLiv. Non. Mart. ab Amato Butdegalensi habitum. In 2096. quo Jejunium in' omnium Apoltolocum Vigilits' fetautur Elberici de hãe Synodo ibidem citat PARS IL

impersonm eft. Vide Chron. Mallencenfe ad hime s & C, XL.

NEMAUSENSE anno MXCVI. mente fatibi 1096. congregatum. In quo , inter alia; Philippus Francorum Ker abiolucus citr& Anielusi Cantumientie easts agitatut. Extant diciplina Ecclefishien Cameses AVL & Actorum fragmenta quiedam à Gabr: Collartio eruna Cene: Tom, X. p. 605.

BARENSE in Applia anno MXCVIII te-10075 lebeatum. In quo, pro Gracis cum Romanis, praterim in dogmate de procellione Spiritûs Sa conciliandis actum eft , præfente , & primas ditputandi partes - luftinente Anschno Cantuarienfi. Cui proinde à Papa datum eft, ut juxta Romana Ecelefiz Archidiaeonum (qui pro mote eorant Papa tedetet) Sedem fuam haberet; addito hoc clogio , Includances , inquit , banc in erbe nefire quafe altereus erbit Papam. Rem geftam nat-Sur. Aprel. xxi. fusios Malmesburientis de geft. Pencif. lib. J. fol. 126. p. z.

GERUNDENSE in Hispania Tarraconcell ad ambrocam fl. anno MXCVII. Id. Decembr. Przfide Bernardo Toletano Legato Pontificio congregatum. Quo nonnulla ad cotroborandam Eeeletsathen libert eis digritatem fancita funt, & querela Canonicorum Bareinonenfium advertus pitcopum Gerundentem admitta & dijudiesta, lize & hujulmodi alia notavit Baluzius Marce Hiff. lib. I V. exinde Conc. Hiff. Tom. 111.p.307.

HIBERNICUM anno MXCVII. loco incerto habitum: In quo Mutehertaeus Rex , ejúsque Clerus & Populus ab Anfelmo Cantuarienfi; tanquam Primate fuo , petent , nr oppidum VVatertordienie in Epileop.lem Sedem erigatur: & electo Malcho, gentis fuz viro, ipium ad Anfelmum, ut confectationem ab en reciperer, transmiferunt, qui pro nde Canquaria v. Cal. Januaris ab Anfelmo ordinarus eft. Habetut Intius Concibi bistoria, & Permenis Hochus apud Eadmer. Hiff: 1b. 11. pag. 36:

ROMANUM XXI. armo MXCVIII. à partis Gusbertinz Epifcopis habitom: In quo quidem ni il memoratu dignum, achum eft. Vide quz habet Card. Benno in Vis. Hildebraedi; & quz inde citaren Cene. Tom. X. in Appendice p. 1823.

10981 ROMANUM XXII. mno MXCVIII. hab'tum. In quo eica contovetfiam inter Regem & Amelmum, Regi Ang'orum inducte trique ad Feltum S. Michaelis concella finst. Confer Eaderum in vità Antelmi, Malmet, de Pontif; Angl. & Cook, Tom. V pag. 614. ROMANUM XXIII. in Ecclefit B. Pe-

trì, anno MXCIX. celebratum. In quo Utbanus Papa thatura Pradecefforum inorum confirmat, Guibertum Antipapam, ejúlque locios excommuniest, & expiditionem Hierotolymitanam promoveri rogue Extant de his Canents XVIII. eum nonis Birtii & Collattii Cont. Torn: X. p.615. Con-AUDO-

Szculum Hildebrandinum.

218 Sæculum H s.e.c. xt. AUDOMARENSE in Moriniapson MxCdXX ab Ann. M prid. 1d. Jul. in Ba ilicà B. Marine à Manufic Rhementi Archiepitcopo, quatrotoque Epitcopis (inf-

prid. id. Jul. in Ba ilicà B. Marier à Manufe Rhementi Archieplicopo, quandrque Epilcopis inffragmeis de pace fervanda coachum. Estant de Eccl. Gaum immunitatibus Canones V. Conc. Tom. X. p. 618.

S T A M F EN S E. II. in Stronbustal Iversum fl atmos MXCIX. I Dismberto Georgeai Archipitopoe joique fuffingunis celebrame, Qui de eadi conocaum fi toe conclium, qui de conclium, qui de conclium, qui de proposition provincia propriato provincia principa finicopa Trecultinos gavioras que l'Alliques Epicopas Trecultinos gavioras que transcrio consistente fuffinatas, a datas Gynolam vocans computere obies « quin ne L ber Dillita alivironis Comodal faterentà, inducia dique al Doninio fato prositione nere Navalno Doninio fato procedi fator, Perus hace e. Novimbornio propriato Comodal fator, Perus hace e. Novimbornio propriato de concerno ma figlida L XXXX P. 194, que de Conc. Tom xx. P. 194, que de Conc. Tom xx. P. 194, copriant De Transcrio Concerno.

agii Coffirina ibid. in Not p. 217.

HIEROSOLYMITANO M. annoo MXCIX. Inhibitum. In quo Luipie. Entrare fundam tenentibus, pullo Amulti Theochetts: Plinass Pourificis Legans in Partincham clipine. Vide Will. Triumib V. III. cp. 1. bib. IX. csp. 2, 51, 51.

VALENTANUM, anno MC, pridit Calend, 5.8.C. X 1.
Ollabrità Joanne & Remichto Scales Romane ab Ann. M.
Legaris habbram. In quo Norigandut Edendini Epicopus à Sacerdocali Officio infpentus eft., & Hago I laviniacentis Abbas, a Monachis pullos, retitoi julius. Vide que set Huggone ripo testenum

Conciliorum Editores Tom X.P. 717.

PICTAVIENSE III. Anno M.C. (sh. Joanne & Breediklo Cardinilibus Parkalis II. Pape Legatis, s.tv. Col. Devender Cardinilibus parkalis II. Pape Legatis, s.tv. Col. Devender Cardinilibus pole Lairum tempore undelkum, in during the Cardinilibus Cardinilibus II. Cardinilibus Cardinilib

ANSANUM III, in Provincià Lugdanensi propè Aratim fil anno MC. à IV. Archrepitcopie de VIII. Espiciopis habitum, il quo de bincipiendo innere Hiertololymitano itenim adsun et i; staturiumque cos, qui vocetant, vocique exventores non fuerant a communione effegregados, quosabispre vosa competeres. VideHus gouem Flavini Chem. & Cent. Tox. Ng. 79.40

Finis Vndecimi Saculi.

Tum. X. p. 710.

SÆCULUM VVALDENSE.

SCRIPTORES

S.A.C. XII. av Ann.MC. Hol.

THLONUS, gence Germanus, Monachus, ut vulgò volunt, Fuldenfis (qui eamen non tàm ex Moutiferio Fuldenfi, quant ex aliquoalio fub S. Bonifacii parcocinio fuilfe videnti) claruit intenne Saculo

XII. cicca amoum M.C. Considir Visum étre parla S. Boolica Elegical Mongranist. é. Marytti quis adones libria complesant. L'Histo de principal son de la libria complesant. L'Histo de complisht andager. Constitution Marchael Marc

RODULTUS, cognomento Totarha, Mos S.R.C.XIII unches Floriaceniis, classis iroune Sacolo Alf, ab Awa McKeix annum McM. Seriful illevam de Miraculis and Seriful illevam de Miraculis and Seriful illevam codec Horistonia, open ex ventifilireo codec Horistonia (Dona, à Boco, abhair, Floriaca; Dona, à Boco, abhair, Floriaca; Alexandria, Portana, Illevam Alberta, Politaca; Politaca; Alberta, Politaca; Politaca

ANONYMUS Fits 5. Fafishafü Androx, Monachus Corbeienfis, clainti exeunte Sacolo XI. ved ineune XII. circa anoum MCI. Edidi brevem likellum de Vità S. Pafchafi Radberti, Abbatis Corbeienfis. Quem ex MS. codice Corbeicuff anoum m ere quingenoum evalgavisi Joan, Mabillonius Sat. Benedell, IV. Part. II. PRE. 167.

de se librum etiam mesro edidit Rodu phus no-

fter, qui an extet hodie, nondom didici. Scripfit,

etiam micro Palionem, Translationémque S. Mauri Mauyris Airicani. Prancemilla Pallione.

Translationem tub Torracii Floriacentis nomine

extulit idem Joan, à Bosco, ubi suprà p. 349. Quí notà ad finem adiità, ex Rodulto & Tortatio duos Monachos Floriacenies facete videtar,

NAL

the Mit. NALGODUS, qui gente vel mbe ve- cula & ceneratione Saullerum , qui in Bibliothe- SAC. XIL Man-MC. tus incertum, Monachus Chiniacenfis, viez fimplicis & honesta ; url in opetis sui titulo vocatur, claruis circa annum MCI. Scripfit Vitam S.Odonis Abbatis Clumbacentissien potrès Johannis Clemiacenfis opus in compendum & meliorem ordinem redegit. Hanc vitam ex codicibus MSS. eruit Joan. Mabillonins Sac. Renedict. V.p. 186. Condidit item Vitam S. Naioli Abbatis Clus

niacenils, quam habent Bollandiani Maii xa. ANONYMUS, prime partis Annalica Wavetlienfium conditor, genere, at videtur, Anglo-Saxo , Cornobii , de Waverly in agro Surenti Monachus, clasuit citea arusum MCI. Gulielmum Normannum Vichorem fe vidife, ejufque in curià se aliquandò fitille ipte nobis fidem tacit, de Edgati Atheling causam non uno loco agit. Scripfit Monaftetii fin Amoles ab anno MLXVI. quos alií ejuídem Cumobii Monachi ad annum usque MCCXCL deduxerunt, Annales hoice ex vetutto codice Cottoniano, partira li-teris Saxonis icripto, in lucem emilie Tho. Galeus Rer. A egl. Tom. II. p. 129. Commendant bune Scriptorem (priorem Annalium contarcinatosem intelligo) etil non dictionis nicor , hominis camen antiquitas, fimplicitas,veritas,& return

ques traftar momentum hand exiguum. THEODORUS, gente forfan Syrus, pri-mum Monachus, deinde Edeffenorum Archaepifcopus contlicutus est. Hune Saculo XII, clatuitle volunt noviffimi Bibliotheez Patrum curatores, nee fequiorem ei atatem tribucte fas eft. Etenim anno MCXLV, Sarateni duce Notadino Edeflim occupanine, fives Edeflends, corumque Archiepiscopum crudeli morte trucidarunt , & Ecclessis iu ipsa Dominica Nativitatis noche publice profanimur. Et etiamli pott aliquot an urbs in Latinorum potestatem devenetit; illi tamen dum res corum in oriente integen erant, fuz communionis homines in Sede Archiepifcopali collocarune. Ad hujus igitur Saculi initium circa annum MCl. Theodorum noitrum cum Pollino referimus. Extant ab eo scripta Capitala praftica numeto cii. que ex vetuito admodim codice etuta, Gened de Lacine edidit P. Possitus in Thefaure Afcerice p. 345. Quinquizgenta prioca Lattie Tom. XXII. evulgaverant, qui Luedaneniem Bibliotheca Patrum ceitionem non ita pridem adornimuy.

NICEPHORUS, professione Monachus, de quo altum filent omnes feripeores Ecclefisiti-ci, mis fortè lub Nicephori alientus (plutes enim in hittorià Ecclefrattica memorantus) nomine lateat Clatuit ex fententià Poffini, codem quo Theodotts Edelleuus tempore,circa annum MCI.Scriplit librum præclatum & valde utilem de enflocid cerdit, quem Grac Lat. edilie P. Polines The-(aur. Afcat. p. 404.

THEOFRIDUS, O.B. Monachus, dein Epternacentis in Ducatu Luxenburgico Abbas XXIV. clanut auno MCI, Estat ejus Vita S. Willebrordi Ultrajectensis apud Sur. Decembr. vii. Epitaphium Sanflerum libris IV. notis Joon. Robesti adornatum. Bina hac opera prodierune La-PARS IL

ch Parrum haberi folent. Het:

I A COBUS, Vita Inflituro Monachus, id Cornobio , fiquid video ; Coccinobapro . claruit Imperante Alexio Comneno, circa annum MCI Extant Gence MSS. Epichola cjus XLIII. ad Irenem; Illustriffimam Seb thocratoriflam, Ital cii Comneni Sebaftocratoris uxorem , Biblio thecz Regis Galliarum and MMIV. Vide de Frein. Ind. Autt.ad Gloffat. Grzc. p. 27. Ejufdem m fallor , elt Oracio su Natres atem farliffma Domine noftra Deipara, quan Rema, &L. Allatio, ad le millam Grace Larine extulit Com befifins And. Nev. Tom. 1. pag. 1247. in qua plutima ex fabulofo S. Jacobi Proto-evangello in tem feam corrogat. Have Allatius tribuere Videtut Jacobo qui posteà Bulgatounm Archie pilcopus factus elt ; Freer bim dictus ,viro, fi pore celeberrimo, & Nicephoro Blemtnida familiari. Sed conjecturam inam dubitantet propoluit, & adhuc, inquis, harco. Certe noltri poriùs elle videtat. Pollevinus Jacobi Monachi fermones Gracos MSS, teceniet, de cencepiso ne Maria, de XII. tribubm ffrael, de conconcepitane & generatione einfdem ; In ingreffem in fantla fantlerum , & sie The lietes to san dic; Hos omnes ex uno fermone (in quo de hisce agi tut) Post visum multiplicate contendit Combe-fifus. At verb L. Allatius in his treus multi-Oculation Dierr, de Scripe, Symen, sequentes Orationes pariter ac impradictam uni de eident Jacobo Monacho ex Monaftetio Coccinobapti adferibit a nempe t. in l'ellem purpuream facetdocibus tradicam, & in illud , magnificatie Domi-nur Deux umen funm , & alia de feinpervlegine Maril, Principinm, Or epilen til lendin detienem fartiffing Deipera Maria, Pr. G. muelles equiper ib. p. 104. 3. de ingreffe Temple farfliffme Deipere. Pt. fich el med mit reiper T managinas communitas mangaginas &c. p.1074 4. in Naireitatem Despara impià tecensitam. 5.in Annunciationem fantliffima Deipara. Pt. Xuigu ripates & inte marryseifer yager &c.ib. p. 114.

GREGORIUS, Monachus Caffinenfis, à teneris unquiculis ad vitam Monaftieam co in Cornobio formatus grandem Tarracinensis in Italia Episcopus à Palchali II creatus, claruit anno MCV. in vivis adusc anno MCXXVI. vir rante gravitatis, firavitacis & eloquentiz, ut à nonnullis Colum na Ecclefia diceretur, Scripfit Paffionem SS. Cafti & Calfii, item S virginis Restituta, Gerardi Confeiforis Piram, Homilias de tetim anni Feftivitasibut, Vethis de transitus percerinorum ad sepulchrum Domini, & captiene Hierofolymitana utbis rogante Bernardo Valvensi editos, aliaqupluta, que teceniet Petrus Diaconus de Vir. ilustr. Cass. cap 32.p. 55. In notistefert Editor opera cjus MSS. pattire in multorum manibus verlari; & in Bi-bliotheca Callinenti haberi historiam Belli facri , seu de via Hierofelymis , qualiter recuperaes fit; &c. ad expugnationem Hierofolymun & mottem Boamundi principis Antiocheni id off annum M C. perductam, Gregorio noftro à nonnullis adicripeam. Edidit hanc historiam Detti adornitum, Diastine Opera par Sermones de Joan. Mabillonius Mufei Italici Tomo I.

1106

S.S.C. XII. Part. II. p. 150. qul in Prafirlotte moi ebhen MC, deeffe , qui auctorem gente Gallumer! Normannom. & quidem lalcum faiffe fundere videneur 1

quod tamen in medio relinquit. Quilquis fu , le Alimila effe, tebulque geftis interfaiffe, non uno oco testatue. Erat eriam codem circhet tempore alter Gregorius Monachus Cassineniis, Sinucifanus Episcopus, quem cum oostro male confundit Posserious de post eum aiii; cujus oposcula MSS. În Bibliotheca Cassinensi astervantur. De quo agit In Bibliotheca Callment at Petrus Diac. cap. fequenti.

ABBAS quidam anonymus , claruft fich 1106 Philippo I. Francorum Roge anno MCV. Seriplu Translationem S. Lifardi. & Dedicationem Ecclefiz Magdunenfis, co ipio zono factam cui etism Abbas noster persens interfuit Habetut apud Cl. Mabillonium Sar. Benedill. I. p. 137. Cui etiam subnexuit Miracula S. Lifzedi, seripta à quodam Ecclefix Magdunentis Canonico, qui Szeulo XII. vixille videtut

> HARIULFUS, gente, ut videtor, Belga, primum Monachus Centulentis, dein ab an MCV. Camobli Alkborgenis in Flunkik Ab bas tettius : mulcas in çaula vuelfonentis Mona-Rerii contra Comobicas Socilionesfes lites excrcuit . l'éque suésque comm l'ourifice strenue de fendit & vicit. Cellit anno MCLXIII Reliquit platima ingenii ac diligencia fuz monumenta. 1. Chronicos Censulentis Abbutia, libris IV. contextura. Vulgavit illud Lucas Dachetius Soleilegis Tom IV. Enlibro fecundo qui totus in hac re occupatut, Viram S. Angilbetti Abbatis Centilenfis defumpfit , Actifque fuis inferuit Joan. Mabillonius . & egregium plane elogium historicum pramifit Sec. Benedict. IV. Part. I. p 9t 1. Ve au S. Amulfi Sueffionentis Epilcopi. qui obite auno MLXXXVII. Hane, ilylo paulum immutato, sub nomine Lifradi male edidit Sutius . August. zv. ut Vollius , Mirzus, altique pridem norarum. 3. Fisam.
> S. Madelgifili Confelloris & Esemitæ in Ponelvo. Gervino Ambianenti Epifcopo nuncupatam. Extra apud Mabillon Ser Seventil IV. Part. IL pag 127. 4. Libellum de miraculu S. Richaris Abbatis, puft ejus relationem factis, ex MS. sodice Centulenti editum à Mabillonio Sac. Benedill, V. pag. 555. 5 Vitata B. Gerrini II. Abbatis Aldenborgeniss un Vollius & Syveettius teftaneut ; an typis descripes he , an adhuc incdira lateat, mihi plane est incompenium. In fine Chronici habetut iptius Episaphium à le couferiorum, & Casmen ad Ceutslepfes de Cheosico suo. Hac ex autographo edidie Joan, Mabilionius Annalell. Tom. 1. pag. 451. Vetfür quidem infælicem poetica facultais hoe tempore venam prima flatim froute produnt, tempore venam primă flitim froute produnt, nati quippe (reulo , quo Mulas Parnallum peninas deferuille conflat.

ANONYMUS Fire Gundalphi Auctor, ncz. Monachus Roffensis, ipsius Gundulphi zqualis & familiaris, clasur anno MCVII. Commilie literis Gundulphi Epilcopi Rotleniis l'iram , tri-bus patribus ablohitam , quam ex vetutto codice Cottoniano in lucem emilis H. Whattonus Angl. Sarr. Tom. II. p. 171.

TURGOTVS, natione Anglus, hard in- s.e.c. XII, first nominis familià octus. Juvenis adhac unà abann.MG com aliis fobackà à Normannia Anglia , pro torà Lindefeià obies datus, in arce Lincolnienti detinebatur. Corruptis auto cuttodibus, in Notvergiam aufogie, inde reverlus ad Walkerlum Donelmenten i piscopum se contulit. Ab co . Alveyno Priori, ut in disciplinà Monastica instituercest , commilius. Defuncto Alveyno , la Comobit regimine successite anno MLXXXVII. factus etiam Gulielmi Epifcopi Atchidiaconus Decanus, Vice-Domaus, ejus per totam dienece fim vices egit. Expleto vicennio petente id Alenendro Seotorum Rege, ab Henrico I. Anglim Rege fachus eft S. Andreat in Scotia Epifcopus iii. Cal. Ass. anno MCVIII. Thoma Fhoracenfi Aschiepilcopo , & Ulfrico Cardinale manus ei Imponeuribus. Obiit Dunelmi anno MCXV. Condidit befferiam Ecclefia & Epilcoporum Dunelmenfina à primi fondacione, ad annum ufque MXCVII.CXVI capitibus cam complexus. Extat MS. in codice venerander antiquitatis , & forfan autographo, fed absque Auctoris nomi-ne, in Bibliotheca Cottoniana sob Faustina A. V. Simeon Dunelmenlis, auere lappar, plagio plane incolerando . Turgoti fecinia fortirer compilavir, & refoctis folummodò que sel Turgorum proprié (pectabaut, opus integrum in hi-ftoriam fuam fecurus transcripfit, suò que nomi-ne venditavit. Latine scripfose Turgotum nemise dubium effe poreft; beli Balcus ', Pirfeus ', " Cent. II Voilias ; , alii, en mile intellecto Hectoris floe-LLXpn thii loco ,illum veneracalo ferm me lucubratio. † De Scripta nes funt edidiffe tradent Reliquite Turgorum De Hid. commentatios de Vità Malcomo Regis Scotiz , ejúlque conjugis Marganiez , tefteut Vol- 4t. p. 197. Bus de Hift. Lat. p. 356. Quz unde hsulett, & as hodië supresser, me ignorate facot. De Tra-goto ejui que historia, plutima esque husd vul-garia, congessie V. C. Joan Seldenus Prefet, ad ANONY MUS Historiz Elyenis Aedtor, Anglus , Monachus Elyenfis clamit , fi in re incertà divinate licest , circa annum MCVIII. Serions, five porius ab antiquote quodam anglice (criam, fusiu Hervzi Epitcopi Elyenin Latiné tranftulie , Hittoriam Eccletiz Elyenfis,five de operibus Ethelwoldi. Hanc edidis Tho. Galcos Ker. Anelie, Script. Tom III p 463. qui codicem MS. quo ulus eft, cisca bujus Sæcoli inirium (criptum

fuitie colligit. Vide place in Thoma Elyent PELAGIVS, natione Hispanus, Overensis 110 în Hilpania Epilcopus, claruit anno MCIX, Concilio Ovetenii insesfisit anno MCXV. & donarioni Sancia Infantis Petro Clumacenti facta, anno MCXXIV. fubicripfit . & post paucos annos diem extremum claufiffe videtur. Concexule Chronicon Hilpania , exorfus pracipue ab co tempore , quo Sampirus desit , id est, ab nu. DCCCCLXXXII. vel ut alif DCCCCLXXXV. ulque ad annum MCIX loregea, quam fecir.Hifloriztum Compilatio (plura enim aliotum Chronica in unum opus congeste) hanc habet titulum, Liber Chronicorum ab exerdio mundi ujque ed Erem M C L X X Edidic hoc Chronicon und cum aliis an. 1615. Ptudeprius Sandovalins , afretamque editionem

promilia

Hog.

tire

MAns-MC. In Przefatione multa continentur non us

In Przfacione multa continentur non usquequa-que vera, unde collinir Antonius, przefacionem non i Pelagio nostro, sed i quodam recentore additam fuille. Scripfit etiam Pelagius Commen-latium de continentum pelagius Commentarium de precipuis Hifpania urbibm, qui MSS. adhac superesse putatur. De his Pelagii seripris multa erudite notat idem Antonius Bibbosh. um. Hif. Tom. II. lib. 7. c.4 p. 9, &c.

EUSTRATIUS, Metropolira Nicenta, Vid: Part, I. Clatuit anno MCX. De ejus scriptis alibi diximus. Quibus hec addenda funt. Scripfic Euftra-P. 446. tius adverius Armeniorum hærefin libros duos, quibus in nonnulla fidei capita impegit. Unde ne-celle habult confessionem & revocationem essorum, quos imprudencer his libris infecuerar, conferibere , quam Synodo CP, anno MCXVII. fub Imp. Alexio Compeno celebrata obtalit. Libri ipli periile videntur. Superelt ipla emfejfis leu re-vocatio, que boc modo incipit. Erwie zeje Applier parciolos &c. Exter MS. und eum Prafatione, ab alio pramilla, Biblioth, Vindob. Cad. Threl. CCCVII. num. avi. fol. 98. Confet que habet Lambecius Comment, lib.IV. p. sjo. & Neiles

site.

lius Catal. Part. 1. p. 411. CYRUS THEODORUS PRODROMUS, (In quo tirulo Cyrum nihil aliud quam Kagos, five Dominum denotare arbitror) Monachus , five ut hoc tempote loqui folebani , Philosophus, csulæ Græcorum advertus Larioos fautor & defensoe firenuus claruit fub Alexio Comneno anno MCX. Scripfit comta Latinos librum de preteffiens Spiritale Santti ; cujus hoc principium, Caredis fei ante 8 vice, uru egi ni meiuna ni aper forme en Harrie paire l'em emphis. Hunc le legille tellis nobis eft L. Allanus de Confenf. Orient. & Occident. lib. Il.cap.to. mum.ii.col. 650. Epofele ejus ad Gregorium Monasterii Insulæ Oxiz in Propontide Abbatem, de exilto Patriatche in hane Infulam, habetur MS, Biblioth, Vindob. Cod. Three!, LVIII. murn. xiv. fol. 132. Boc initio , "Osun Remine est out) på Name est Dane plac Ipseius alienot MSS, habentur Biblioth. Bodl. Cod. Baroc. CXXXI. Scripfit item ampliffsmam expofitionem in SS. Patrum, Colme Epikopi Ma-Jumenlis, & Joseph Dattafeeni Canones free Cantica Ecclefiatiles in pracipuis folenniambes cantari folica , que ita incipie. O Sente Borrie folicio de propositione de la contra folica del contra folica de la contra folica de la contra folica del contra folica de la contra folica del la contra folica del c &c. Extat MS. Biblioth. Vindob.cod. Theel mim. i, fol. z. usque ad fol. 191. p. z. & sed. CCLXIX. i:erúmque sed. CCCXII. & in Biblioth.ca Bodleiană înter codices Barectianes num.ex.Ejuldent Terraftica facra cum anonymi cujuldam Com-mentario Grammaticalimetpiunt, in susane il del then xiller Alys &c. MSS. ibid. cad. Jared. XV. num, xii, fol. 184. Mitto Milcellanea ejus Grammarie alsa ibid. end. Philosoph, CV. numii. Poema affronsmicum verfibus Politicis ad Schaffocratonillim Isenem esd. CX. num. xxiv. in alium quippe cenium referenda. Brevis ejus Enarracio ad stafita Schaftocrasosiffe habetut Greed MSS. in Bibliotheca Regia Parificuli cod, XXIV.

tomilit Card. d'Aguerre Norit. Coneil. p. 163. Clareit ann. MCX. Scripfit do Mirabullo S: An. S & C XII. gelberri Abisaris libros tres. Partem hujus operis in lucem protulit Boll andus Februar Avist. & Hariulfo Monacho Centulculi mulè tilbuit. Integrum opus ex MSS, codicibus Centulentibus edidit, & Anichero notitro restituit Joan: Mabillouius Sec. Bensdift, IV. Part, I. p. 130, qui in prolegomenis ad Vitam Angelbetti tenteutie (un rationes penfert; quas ibidem contulus coriolus

> ANONY MUS Vita S. Nooti Auctor . cellar S. Neoti in agro Hunringdonenti, us vi-detur, Monachius, clamit post Normannorum is Augliam adventum circa annum MCX, Scripfi Vicam S. Neori Abbacis Angli, quam ex MS. cod; Beccenti in lucem emilie Joan: Mabillonius Set. Benediff, IV. Part. II. p. 344.

EARNULPHUS, hatlone Gallus, Monachus Belvaceniis, dein Cantuarieniis, ejuide ni Vide Patrik Comobii ab Aufelmo Prior factus, politei Ab. P. 448. bas Petriburgenfis , denique Epticopus Roffen-fis anno MCXIV: conftitutus eft. Obiit anno MCXXIV. Scripfit librum de Rebm Eeclefie Rof-fenfit , de ejus fundatione ; dotatione , chartis , alisique ad eam spectantibus. Godex MS. in Archivo Ecelefiz Roffenfis affervatur. Ex quo collectanea de rebus Roffeniis Ecclefia , notis fuis illustrata edidit H. Whartonus Angl. Secr. Tom.L. p. 327. Scriplit item ad Walkelimm Wintonienlem Epilcopum ; Epistolam de inteffes conjugiis , qua habenu mod LaDachethum Spiriles Tom III p.410.Er Spillelesm fru libellum ad quaddum Lam-berti Abbais Bertiniani quaftiones pracipud de esspare o fangulos Domiei. Extatibid. p. 411 Exemplum noftrum egregië commendat Guliel-mus Malmesburieniis *, & quòd in Pontificis , * De reft. Przinorum, & Clerici vrtia scertime invehi lo fol. 191 lebar, impensé Balens †, qui plura quidem ci ; Crac. III. Opera tribuis, sed quar Euroulphi Lexovientis pra: lib. LXXI , cipuè funt ; quem eum noîtro malè confundir. P. 184-Interim Whartonus Edmundi de Hadenham, Monachi Roffenis, Annales Roffenies, ab znuo DCIV. ad annum MCCCVII. & Historia illius continuationem ab aliis continuatum, aliique nonnulla ad hanc Ecclesiam pertinentia Earmalphi

LAURENTIUS, patrià Veronenlis, Petri II. Pifanorum Archiepifcopi Diaconns, claruit anno MCXV. Ætatem iple fatis apertè prodit hoç distinction in fine addings

collectaneis subnezuita

Tuncfuit à Chrifto telle velemint carnis Centenne quintat decimen milleforme ennut:

Condidit cormine Heroico de Belle Belearice & de rebus in Majorica à Pilanis geftis , deque eo-tum triumpho Pilis anno MCIV habito , libros VIII. in quibus, nt recte notat Ughellus, etis aliquando inepto ineruditó que pede decurrir, va-tiam tamen pobilémque recum cognitionem fecum vehit , que barburiem illam , quam doctiffimi hujus Szculi purgatifima antes tancopere odernnt, detergere posse existimatur. Extant apud cundem Ughellum Ital. Sacr. Tom, 111; EUTHY-

ANSCHERUS, Centulenfis in Gallia Abbas, Pare 11.

EUTHYMIUS ZIGABENUS, SÆC XII. shanaMC Maniches Confuntinopolitanos, el mit impetime Alexio Comueno mno MCXVI, Montt116. Vide vart-L p. 465.

chus erat of MagaBadarla parie, ar in interiptione Epittoire inz adietins Prundaglagitas ipiemet to-Rigur, Carnebut el'affris vertit Cl. Tollius. Quod vico datto Criticoque exciditle miror, com vel kwiter in biftotta Byzan ina verfatis no iffmum fe, fuitfe Conttrucinopoli celeberrimum Mona-Retion, & The Brisis dichem, B. Deipara factum, à Romano Ar yeo Imp, propè mure conditum, à N'e: piero Boton et a infratration, qui & la illud lplum ab Alexio Conneno detrutus est. Ejus apud feripeotes Byzantinos pellim fit mentio, tiec paues de co cong the Car. du Frein. Confiam. Chri-fian. lib. IV. cap. 2. m:m. xxxvi. p. 94. Scripise plutima in quibus p.imas tenet Panopira Dogmanea, d. qui diximus alibi. Lit & ab eo scriptus Traye & an Ociou30. Democres & Triumphus de sespra C multiplier excerabition Mafilianorum , Seila, qui & Phundia z & Bogomit, me nen Enchien, Enthufeiter, Encestien, & Mircionitz appellaurur. Mu'tiplex guid m erze Malla-Bandrum Siett & Intericorum pene omnium col uyles, qui Orientis Ecclefias hoc porterrina tempore misce in ettarunt; in plutimis conven entes, în alequibus à se invicem abiétunt. Contime Opniculum ptater Pratationem & Concluflon. m Ava: bemarismes XIV. Unde quedam elicese licet, que trutteà alibi quanuntur. Ita ex Anathomania I. dicimus, primum Sector Malblianocuin auctorem tuitle Petuam quendam, Lyesperson dictura, cò quod lapidibus ob biatyricana dogmata obtuendus, Sechatorious (uis promitir , fe polt tridium reintrectenum; cum tertio polt obrum die Danson (prete lupi ex acervo lap dum evolute vilus fit. Unde & affecte ipfens Lyce-Perrani cognominati funt. Ex Anabem. 11. Equet, Tychicum, naum ex Symmitis & difeipulis ejen, n exteras S. Scripturas, its percipuè univerium Matchai Evangelium cottupille, pue universim matures examples ad pravam fallògic in spretation elle, oundaque ad pravam funm tentum detorfitie, exempla benè muita alibi dable ipte Euthymius, nempė riempise Part. IL. Tit. XXII. contra Moffelianes, & Tit. XXIII. coura Regeniles subi-de cis conimque dogracibus copiolitàs a it. Un opulculum notteum cires Lambecio & Toliio Panopliz Appendicem faciamus, milla carta eft; alio plane modo concinnatum eit. Videtur mihi posiùs Epiftol 1, vel and mughs existimo. Ocazionenta in solenni quo-am conventu lubita, at ex pextarione, & peroratione acclumatorià coilige poteth. Ex codice MS. Vindobouenfi hunc libellim erint, notilque fiils & Lambectania illustranem Gene, & Lat. ed die Jacobus Tollius in Anneuitaribes faceis, lab ti-Allo Infeniem I cinerarii Italici Ultrajett. 1096, 400 p. 106. Pluic jungi delmeran lequentia. Epi-Acta adverjus Phordagiagitas, Segensles , Ar -emin, &c. è Comobio ad partian luam milla. Extat MS. Biblioth. Vindob. Cod. Theal. CXCIII. nam. viii. à fol. 186. ufq-tè ad fol. 209 iterumque Cod. CCCVH. mara, L. à tol.s. ad folat. Inferipriostem exhibet Tollies in capite notation fuscum, Quintie, leu Differerio cam Saraceno que tam Pinloisphi, de fi le hibită in urbe Copadorie Molisone. Princ. Einrene Daspilan . Has quaktyare man-Briar, & siregile is to Ben finers, & main sigers merit of dire, ibid. Cod. CCL11, num,xff. 3 fol. 44. S.E.C., VII. ad 45. Conf.: Pa-splie Part.II. Tit. XXIV. qui ab Au. MC. zhied opuculum videtut. Epifiela impelioa covers demanions Theopof berse , Princ. Etrobites Bronzer & America &c. ib. Cod. CCCVI. num. xxviii. à fol. 121.0ique od 129. Advertus Armenios, & impiam corum & adniterinam fidem late agit Emhymins Passpl. Part. H. To. XX. p. 685. An verò lucc Epittola idem lit opulculum, nist inspethe codice MS. dicere neques. Interim hand param lucis proculdubio affundic sum bilce Euthymii Scriptis, tum tori Maliali moram hittoriz opus illud , continent Kepanasa & T Marententen anibit Nyuald. aratel firm on F BiBaix milier cujus e vereil Codice M.S. à fe edendi (pem nobis nuper fecetuint celeberrimi Actorum Liplicufrum Collectores ment. Fute 1696. p. 199. Ut verd fidem hac in te liberent kıam, inmense exorandi funt ; Idone eo maeis , quod set iplamet non intersciter conficient, non aliud fit Billalor illud, ex quo capita illa deprompra effe dicuneur, quam liber Maffalianorum 'Arunleute dictus, cujus flanedqua e aigenta unde-Asses dimnavit Occumenica Synodus Ephelina recentente Photio Cod. LII. col. 40.

MANFREDUS, Italius, Gerardi Potentini Epifcopi discipulus, ejus in ca Sede facceffor factus eit anno M(.XIX. Scripfit Firam S. Gerardi prædeceffotis fisi, quam ex vetufto codice Ecclefie Fotestine d. scriptam ed.dit Ferd. Ughellus Ital. Secr. Tom. VII. p. 178.

ino!

rise.

ANONY MUS Chronici univerfalis Anctor, quitquis fueruit, classit circa aumm MCXX. Condidit Chronicon compendiarina à creatione mandí ulqué ad fram étatem, i. e. ulqué ad Imperium Jo. nuis Contneni Porphyrogenuetz, qui Patri ino Alexio fuce ffit anno MCXVIII. Inci-Pit, Aban à mair & curi Gui mad it arteum &c. 1. 15 9 i Kimen & + Bilare arte nate. ir Sec. Extar Giece MS, in Biblioth, Vindob, Ced. XL

num, kvašii, fol. 202. OSBERTUS, gente Anglus, Eccle fiz Cantaraientis Monachas, lituit circa annam MCXX. Scripfit de Vua & Meraculie S. Dunitani Conturriculis Epilcopi libros II. quos edidi: Sasins M au xvi. Ex urroque fragmenta quedam intoguioria nobis dedit Joan, Mahillonius Sac. Benedect. V. p. 701. Osbertum twibrum eundem esse cum Osberno Cantuarienfi, cujus fuprà meminimus, nonsulli contendunt.

AUCTOR Anonymus gellerum Pifaverum quisquis saudem sit, estea aun. MCXX. el guisse videtur. Ad hunc enim annum opus foum dedoait. Literis mandavit gefta triumphalia, per Pi-tinos facta, de capcione Hierafalesu, & civitatis Majoricarum,alimumu, civirarum,ab anno MXCIX, ad annum trique MCXX, in quem definit. Opriculum boc ex vetufio Pergameno codice MS. edidit Ferd Ughellus Ital. Saer. Tom. III. p. 852. Cui criam breve Chronicon Pifanum, seu potiàs fragmentum Auctoris incerti, ab anno DCLXXXVIII. ad annum M C X X X V L ex codem codice fubne-

... ANONYMUS

1116

ANONY MUS Chronici Ramefientis Au-Man.MG. Ator, Anglus , celebertimi illius Cornobii in agro Huntingdonenfi fiti, at credere par est, Mona-chus, citca annum MCXX. classife videtus. HI40+ Certe aquam mibi bac hærere fateot,& rem in incetto plane effe. Com enun postrema operis pars defidererint, quoufque petvenerit, non liportione divisare fas fit , non ultra lunc annum le extendille judicari quest. Quandocunque demum vixerit, scriptit Chronicas free Hittoriam de Benefactoribus Beclefia Ramefientis; in quatuor panes, feu ut ipie vocat, tela partitam. Quatta nactends non comparint. Trea priores à tempo-

re Regis Egdari usque ad Normannorum in Angliam ingretlim perducuntur. Has ex codice MS. Seacearii Regii Weltmonall è renchris extraxit & luci publicae donavit Tho Galeus Rev. Anglie. Serps. Tom. III. p. 381. qui Anonymum hunc dichionis punitate, & flyli nitore, Scripcorum nofixorum nemini inferios em elle recte noras, GALFRIDUS, id eA, STEPHANUS ita enim diferte habet codex MS.) Urbani

Landavensis Episcopi frater, claruit circa ar num MCXX, quo translationi corporis S. Dubeigii interfuit. Scripfit Vieum S. Telkavi Landawenlis Episcopi, quam ex codice Cottoniano edidit H. Whantonns Angl. Sacr. Tom. II. p. 6621 Qui fubjecit historiolam de primo statu Landaventis Registro , quod in honorem Teliavi Teil appellatut & 1 Galitido noltro contextum fuife

pethibetut. MICHAEL GLYCAS, natione Sica-1120. Poi. Part. I. lus, clasuit anno MCXX. Epiffola LVI. maxim partem Theologica de variis S. Sctiptuta con-

7.456.

7-417+

troverfiiis Gr. MSS. in Bibliocheca Vindoboneuli aliquories habentur, nempe Cod. Theat. LXVII. Cod. LXXXIII. num. ii. fol. 19. Cod. CLV. Cod. Philofoph, CIII, Ubi etiam nonnulla ejus ca Philosophica affervantur. Specialem hatum Epi-Rolarum recentionem exhibet Lambecius Commese. lib. IV.p. 152. &c. Epiffola ad Alypium Mo-nachum inclutum, de Atlumptione B. Vuginis Deiparx, feparathm extat Cod. Theol. CCLXV. numiii

EADMERUS, Anglas, Monachus Cineta-Wet. Part Is rienfis , clatuit anno MCXXI. Operibus e jus ha-Chendy recenfuis inbiscienda fine, Addisamenta ad Vicam S. Anfelmi Castuarientis quz in volga-tis exemplatibus defunt; Visa B. Beegyvini Archiep. Cane. Fina S. Olyvaldi Atchiep. Eboracenfis ; Vaa S. Dunftani Cantuarienfis , Osberno antehão tributa. Epitiala ad Monachos Glaftoniesfes de Reliquiis S. Dunikmi; Epifiela ad Monathos Wigotnienies de electione Episcopi. Om nia hac ex Bibliotheca Collegii Corporis Chailli Cantabrig, edidst H. Whattonus Angl. Sacr. Tom. II. p. 179. Reliqua que in codem coñce adhue

MSS. latent, alibi commemoravimus. SUGERIUS, natione ut opinior, Galles 23 St. S. Dionylu Paritientis Monachus, deinde Abbas, claunt auno MCXXIII. Diaconus adhuc ex int erat, quos Ludovicus VI. Cognomento Craffes, Galliarum Rex, ad excipiendum Gelalum I L Paparm, tune temporis in Gallias fugiencem, PARS IL

ut supperias advectas Henricum Imp. postulatet, 5 EC. XII. miss. Obiit anno MCLI. vel ut alii, MCLIII. abava.MG. Scripfit Fram Ludovici VI. Francotum Regis, ur & Ludovici VII. Utragne in corpote Hittori-corum Francicorum ex Pitturi Bibliotheck Franesfart. 1596. locum babet. Scripfit etiam Epiflelas ad diversos, Engementa a constituiros Regui alios Franciz Majores , de gravioribus Regui ad diversos, Eureniam III. Ludoviena VIII. & negoriis; de sebus in administratione Czno S. Diooviani à le gettis, tebrus, libellum de confeerarione Ecclejie a fe mdificate , quem ex prima editione musilum, ex codice Victorino imp Joan. Mabillonius Analell. Tom. 1. p. 318. de-nique Confliencione; & Testamentum. Hizc omnia coilegir, & in lucem emilia Franc. du Chefnius Andrew filius , Serip. Hift. Francie, Tom. IV. 1

p. a8s. ad p. 546. ANONYMUS Chronographus, quem Lambettum Sciaffnabuegeniem fuile infpicatur Maderus, classit circa annum MCXXVI. Seripfit Chronicon Impetatorum, ab Henrico Aucape, anno DCCCCXX, utquè ad Henricum V. qui obiit anno MCXXVI. Chronicon hoc in compendium redegit Monachus quidam Hammerilesienfis , qui & alia quedam compilavit. Hance Episomen & collectanca in Antiquicaribus | Inia Brunfviccusibus edidit J. Jo. Madesus Helosfi 16; 8. p. 135.

HERMANNUS, ex Monacho ordinis S. 1127 Benedichi S. Martini Totnacentis Abbas conthitutus est anno MCXXVII. quo Segardo in hoc munere successie. Verum post exactam decennium motho gravillimo opptellits regimini lub iponte tenunciavit. Opticulum ejus de l'acarnatione Domini ex codice MS. Viconienti edidit Cal. Ondinut, talium non indiligens fetutator, inter VetetumOpujeula jacra Lug. Batav. 1692. Edidet st antel ad calcem operum Guiberti Lucas Dachesius e juldem de mitaeulis Mariz Landenentis libros ItI. deinde hifferiam Abbariz S.Martini Tornscenlis qu unRomz conscripin Hermanus, Spicilegii tos Tom, XII.

GILBERTUS, (five ut in Appendice ad Henricum Gandsvenfem c. 2, vocator SILLEBER-TUS) cognomemo UNIVERSALIS, natione Gallus, Lugdonentis Canonicus & Eccletia: Autiffiodocenfis Diaconus; Hetvzi Llyenfis Epifcopi confangrin: I fui, ut videtur ope in Angliam vocatus Epikopus Londineolis factus eft, ab Archiepifcopo Cantuarienh confectatus Januar. XXII. anno MCXXVIII. In itinete Kommo pofuns, obiit trans Alpes Aug. x. anno MCNXXIV. Gravern avantue dicam ei impingit H. Hanningdonenlis", * Epift de ejuldem temponis Scriptor, gand mulea perquifivit, viris illufte. Panca Lergiam ?. Eruditione & artileus que trinc apol What vigebase Scholafticis, omnes penè fui temporis post ie teliquit , S.B. rnatdo magna familiatirate T.Hip 876, conjunctus. Scriple adhuc Diaconus expelitions in cotum Vetus Testamentum. Ex quo opete faltem, fuperfunt, Commentarius integer in Pfalis riam , & Expolicio in Threnes feremie ; que le MSS, vidille reftatut Whattonus Heff. de Epife, Lond. cap. 57.p.53. Ubinam verò d. litelcant non indicar. Cerre tellutar etiam auctor Appendicis ad Henrich Gandavenfem Silbertum glotfa cótimuna

p. 440.

Sæculum Waldense.

SAC 'XII. Pfalterium expoluiffe, & alios quoque libros ediab An, MC, dufe, Quid quod ci hanc ipfara Appendicem adferibit Voffins de Hift. Lar. lib. II. cap.60. p 420. Que unde habuerit vit diduir lectionis non li-

quet, nili fortè ut verifimilitét conjicit Andreas Bolius *, Pollevini verba malé incellexit, qui Ap-*Not Script-Eccl. cap.): pendicis verba de Sillebetto recirans, addit, Apn. xviipad. pend. d Ien. de Ganda vo de Serips. Ecrlefiaf que fic accipit Volfius, acti opus aliquod Sillebetti denotarent, cum suctorem delignent qui de Silleberto ista (criplerit.

AUCTOR Chronici Aureliacentis, Conobii Aureliacenfis in diocefi Arvernensi Monathus, claruit circa annum MCXXIX, Scripfir breve Chronicon Aureliacenfis Abbatiz, à B. Gyraldo ad Petrum de Roca Abbatem, à Joan. Mabillonio etutum , notifque illuftratum Analell. Tom. 11. p. 257.

BENEDICTUS Anglas, Canobii S. Petri Gloceftrientis Monachus, atatem habet parum ceream, etfi circa annum MCXXX. claruiffe videtur. Scripfit Prem S. Dubricii Urbis Legionum Ats chiepiteopi. Estar in codice Cottoniano admodim antiquo lub Feftafiane A.XIV.R ejectis quibufdam intulfis hujus Vitæ Mitaculis, reliqua evulgavis H.

Whartonus Angl. Sacr. Tom. 11. p. 654. WILLELMUS, Anglus, Cornobii Mal-Vit Part I. mesburienfis , O. B. Monachus, claruit circa aunum MCXXX. Præter alia multa, librum Scripfit de antiquitate Glaftonienfir Ecclefia, à primi hujus Ecclefize fundatione per XII. Philippi & Jacobi Apostolorum, atl fertus, discipulos, ad armum nfour MCXXVI. Has autiquitates ex antiquo codice MS. SS. Trinitatis Cantabrig. prorrant in lucem Tho. Galcos, diligentifirmus antiquitatum Britannicatum Promus condus, Rer. Anglie, Serips. Tom. III. p.191. Adjecie etiam ejuidem Malmesburiensis librum V. de. Ponificibus Anglorum, qui in MS, quo ufus est Anonymin teperiebaum. Refert Balens Willel-mum Vicam Aldhelmi Epikoopi ketiplisle. Certe hic liber nibil alind quam Viram & res cettas Aldhelmi continet. Hoc opus fe anno MCXXV. absolvisse in fine discret tradit, variasque istius anni notas addit. Eodem fetè tempore, codémque codice qui Galeus ufus, hunc librum V. feu Aldhelmi Vitam, edidit H. Whattonus Angl. Sacr. Tom. H. p. s. qui editionem fuam Galeana longé integriorem effe prædicat. Hanc Aldhelmi Vitam (url iple quidem credidit) ancea ediderat Mabil-lonius Sac. Bened. IV. Part. I. p. 726. Sed quod pofted competent eft. ejus tantum compendium erat,diù tamen ante Balei tempora à fludioso quopiam contextum. Scripfit item Malmesburienfrs de Vità S. Wulftani Epilcopi Wigornientis libros tres , fancto Bravonio vulgo tributos, quos ex antiquo codice Cottoniano etutos, nobis dedit idem Whartonus ibid. p. 230. qui plutes otiolas Willelmi fentencias se passim rescette, atque integra pletumque capitula, appolitis foluminodò argumentis, pratermifile, in pratufone non different. Inter return Britannicarom Scriptores minores , quos Haidelberga 1587. edidit Hieron. Commelinus, habetur commercio Historiz Ecelefiaftica Beda,qua tota ex Malmesburienti defumpes ett, exceptis libri III. tribus poftremis SAC. XI capitulis at in prafat, ad noviflimam Hittoria ab Au. MC Bedz editionem tette notavit Cl. Chiffletius.

1145.

tist.

1140

ANONY MUS libri de Monaftatio Gozes cenfi Auctor clarait citca annum MCXXXV.quq opuleulo luo finem imponus Scripiu librum de fundatione Monatlerii Gozeceniis ab anno MXLI. ad annum MCXXXV, quem post Montis-Screni Chronicon edidit J. Joseph Maderus Helmit, 1665. pag. 207. Huic subject libellum de fundatione Cornobii Bigaugienfis , à rempore Hentici III. ad amuum MCCXII.aliaque quaedam de quotundam Germania Monasteri tionibus subnexuit.

RINALDUS II. patrià Etrafens, domo illastriffimus, Marforum ac Barilli Comes, factus est primum Monachus, dein Abbas Calinensis anno MCXXXVI. & tub titulo SS. Maroellini & Petti Romanz Eccleffe Cardinalis factus a pofe XXVIII. annos & VIII. mentes in Convobi fui regimine forlic ret & funma cum hade exactos', obiit Gafiri Idibus Janii anno MCLXVL Scipfii de S. Severo Abbate Caffaenfi hymnum I. de S. Mauro Abbate hymnos III, de S. Placido A share & Marryre hymnos III. Excusi funt cum Breviario Calinenti, anno 1968.1971. Scripfit etiam versus de SS. Benedicto & Mauro, & Vitam S. Severi Cafinenfis lib. I. quæ se vidisse testatur Aanoldas Wion. Ligs. Vis. lib. II. cap.g. p.194.

ANONYMUS Chronici Mallescenfis Compi'ator claruit circa annum MCXL. Condidit Chronicon S. Maxentii in Pictonibus, vulgo M aleacenfe dichum , quòd quadam fubneza habeat, quat a fundationem ac rettaurationem Malleacenfis Cænobii propries pestinere videntus. Priorem partem ab othe condito, mique ad Francom & Vaffam Francorum Principes , co quod nihil aliud continer quam que ex Eufebio , Iofepho,Orofio, al'ifque contactinata fuerant per-termifie Ph. Labbeus, Reliqua ad annum ulque MCXL, evulgavit Biblioth. Nov. Tom. IL

WILLIELMUS de WYCUMBA, nuione Anglus, Roberti Episcopi Harefordientis Cappellanus, Cornobii Lanthonientis in Cornu-bia Prior quartus, claruit chica annum MCXL. Verum post annos aliquot Rogero Comiti Here-fordienti , Cœnobii iftius Partono, ob vellicatam Milonis Patris famam, & Monachis fuis ob nimiam aufteritatem exolus factus, Prioratu fue cedere compuliis est. Scripfit de Vi à Roberti Berun Epitcopi Hercfordientis libros II. quos ex Lambethano eximize elegann'z & antiquitatis codice , fed omittes quibeddam Miraculis, extulit H. Whattonus Angl. Sacr. Tom. 11. p. 293.

ANONY MUS Historiz S. Erkenyvaldi Auctor, natione Anglus an Gallus incernum, Gilbetti Universalis Londinensis Episcopi nepos, ardis Paulina: Canonicus , claruis anno MCXL. quo primz corporis S. Erkenvyaldi tranflationi interfult. Contexuit historiam de Miraculis S.Erkenvvaldi Epilcopi Lódinenfis, S.Mellsti difcipuli, qui confectatus anno DCLXXV.obiit apud Connobium Berchingenic anno cisciter DCLXXXV.

Extar

SEC. XII. Extat hac Historia MS. & penès se dam vivetet dann MC. habuit Cl. Whartonns. Unde verò descripterit, vel quid de el deine ps factum fit me latet.

HIERONY MUS, patrià, ut videtur. Itahas canonicus Regularis ex Ptiore S. Fridiani Lucentis, Aterinorum Epitcopus factus est anno MCXLIV. Frederici Anobarbi caulam strenuè restabatur. Scripfit Sermenes Demonicales totius anni quos Hubaldo Oftienft Epifcopo, qui posteà fub nomine Lucii III. Papa factus est , dedicavit. Exeant hi fermones MSS. in Bibliotheca Vaticanå num. MCCXLVIII. monente Fetd. Ughello Isal, Sacr. Tom. I. p. 467.

ANONY MUS Historia Dunelmentis Au-Stor, Carnobii Dunelmenfis Monachus, classic anno MCXLIV. Turgoti de Ecclefià Dunclmenfi, ciáfque Epifcopis , historiam ab anno MXCVI. ad ann.MCXLIV.perduxit.Hanc Continuationem ex codice Cottoniano eruit H. Whartonus Angl, Sacr. Tom. 1. p.705.

CONSTANTINUS HERMENO-Vil. Part. I. PULUS Nomophylax & Judex Thetfalonicenfis, claruit citca annum MCL. Et ita quidem tradunt Scriptores penè omnes. Veràm ne quid dif-firmulera, Philotheus Patriarcha CP, in Icholio quod Hermenopuli Epitomæ Canonum appoint, iplum ad Joannis Palicologi Imp. tempora, & ad annum Christi MCCCXLV. dilettè refett. Vide que hic de se notavit Cl. Lambecius Commens. lib, VI. p.19, 40. Et ante Lambecium Seldenus moster de Synedriis lib. 1. cap. 10. p. 393. Interim cum communi ferè scriptorum tuffragio ad præfens Sæculum referatur, eum hoc loco retinquimus. Er cerrè duo funt que pro confirmandà vulgari fententià notati velim, t. Ipfum-

ellidesed. met Conftantinum aftirmite Bogonillorum harcfin i mei mon f nob quie yutue, neu-pa, 14. multi ante nostrum atutem exortam ell. Quod optimè anno MCL convenit. Exorta enim est Bogomilorum hartefis tempore Alexii Comneni, qui imperare corpit anno MLXXX. ». Conftantinum noftrum Principum novellas non ultra initium imperii Manuelia Comneni qui regnum faum aufpicatus est ann. MCXLIII, allegare. Et credi vix potest ipsum hoc Szeulo defille, fi post duo demum facula vixisfer. Sed litem dirimant eruditi. Ex scriptis ejus quardam dedimus alibi, alia nunc datori. Exposite fidei erthodexa. Incipit, thecher der i derug xeasuris, üe de eriau gaj einucherge Luinder Simojoren &c. Extat Grace Latine cum Theoriani legatione, alifque à Lennclavio editis Bafil. 1578. p. 577. & in fure Gres. Rem. Toro. I. p. 538. Sed in verum fa-tear, hac Expossio nihil aliad est quam Epilogna libri de herejam , feu de fectis , eni tubnechi loles narrassunenta de Tribus Tomis Synodicis fuo Impp. Conftantino Porphyrogennetà, Mafinele Commeno, & Michaele Palzologo compofitis in quibus anathemme percutinnent , quicun-que contra Imperatores teditionem eacitant , & per vim aut infidias imperium invodete nituntur , ut & coundem adjutores & confesi. Incipi, his verbis. Trit pilanes Sindunaie &c. Entar Grzee MS. Biblioth, Vindob, intet libros

Officiarum Aulx Imperatoria Conftantinopolis S.EC. XI tana. Cujus principium. Ta iopinus re Hanalis sbann.M A. Atorires. B. XiCarrangrup &c. ibid. mim. vil. fol. 218.p. 2. His addi potest ejua Lexices macsirus µor Alphabeticium, cum in co vocabula Ecclefinities explicantur, Incipit his verbis , Art ve d.ou, dyere, our , &cc. Exter MS. H blioth. Vindob. inter libros Philosoph. ex ordine Lambec. XXI. num. iii. fol. 177.

THEODORUS cognomento PTO-CHOPRODROMUS, qui affirmpto habi tu Monachico etilarienem le vocavit, clatuit fub Imperio Manuelis Comneni circa annum MCL Scripfit verfibus politicis & barbaria libros II. utroque Manueli Comneno dedicato. In priote paupettatem fuam egregiè depingit & deplo-tat; in posteriore in Hegumenum, sive Abbatem faum acriùs invehitur. Extat utrumque opus Gence MS. in Cod. Regio Patificaft MCCCXXXIV. Unde frequentius landar , & quavis ferè Glostrii sui Grzei pogină quzdam depromie Car. du Fresnius s qui de în Appendice voc. Koconires Theodori nottri Essent Joannis Comneni Imp. citat; alioique Ptochoprodromum noftrum; fed levi ratione duchus, eundem cum Theodoto Prodromo , non incelebri hujus Geculi Poeta , facete videtur. De Theodoro Prodromo, ejálque (criptis diaimus faprà ad ann. MCX. Theodorum Prochoprodramum laudat Gregorius Corinthi Epifeopus lib. de souffruit. Orat. refte L. Allatio diatr. de Georgie p. 309. Illud etiam monere licent, Posteviuum in Append. p. 96. In catalogo libro-tum MSS. Grac. in Bibliotheca Fontis Bellaquzi propè Parifine habere ; Theederi Predremi opera Theelogica , us , de Feffe Domini ; Oned nes fumus caufa peccasi, nen natura ; De efu carniam; De Vita termina. Viderint qui libros iplos intpicere pollunt.

ADALGISUS, natione at videnze, Gallus, Camobii S. Theoderici Montis OR apud Remos Monachus, claruit Suculo XII. circa annum MCL. Scriptit de Miraculia S. Theoderici. Abbatis Rhemenia, justu Patrum ejusdem Cosnobii,quibus & opus fuum dedicavit. Extat hic libellus ex ejudem Canobii cod. MS. descriptus, apud Mabillonium Sec. Benedill. 1 p. 622. qui tamen Miracula nonnulla uspote minus utilia, se prætermilific ingenue fatetur.

AUCTOR Anostymus Vitz S. Virgilii, 5. Eberhardi Saltzborgensis Episcopi discipulus ; elarnit circa annum MCL, Scriplit Vitam S. Vitgilii Saltabutgeniis in Boloaria Epilcopi , denari anno DCCLXXX. quam edidit Canilus Aniq. hell. Tom. II. p. 153, iterámque recensair Tom. VI. p. 163, & ex eo Joan, Mabillonius Sac. Benedill. III. Part. II. p. 309.

ANONYMUS libri de S. Mateulpho Auctor elamir Saculo XII forfan circa annum MCL Scriplit libellum de Mitaculis B. Marculfi Abbasis Nantenlis & Confessoris, in vatils corpotis ejus delationibus factis. Hunc, pra millo de S. Marculfo fermone , (an ejuidem auctoris hand fith certum) Parid, Cad. X. mam. fii, fol. 184. p. s. Catalogue edidit Jo. Mabillonius Sac, Bened. IV. Patt. II. p. 514 ROBERTUS.

tho

ROBERTUS, primimi Monachus, dein-S.E.C. XII. ab Ann. MC de , ut videtur , Abbas Walciodorenfis , claruir lite.

circa annum MCI. Scripfit Vitam 5. Fotannaul Epifcopi & Abbatis Walciodotenfis , earnque Wis boldo Abbati Stabulenii dicavit. Extalorunt illam Bollandiani in menfe Apriti , & Joan. Mabillonius Sac. Benedift. V. p. 586.

STEPHANUS, gente forfan Hifpanus, Cœnobii Cellæ Novæ in Gallætia Monachus, Mjo. claruit circs annum MCL. Vitam & Mitacala S. Rudefindi Dumientis Epitcopi, citca annum DCCCCLXXVII. defuncti , duobus libris deferipin. Edidenint Bollandiani Mare.i. & exinde Mabillonius Sec. Benedill. V. p. 523. uhi in observatione pravià, variantes erudicorum de horum librorum auctore fententias videre eft. Serii: eti.m S. Rud.tindi vitam Ordonius , ejuidem Monatterii polt Stephanum Prior , unde in cod.
MSS. tees libri habentut , quoram tertius Ordohii esse puratur. Vide que hàc de re ootâtune Bollandimi in Comment. provide ad hanc Vitam, & Nic. Antonius Biblioth, vet. Hifb. lib. V11. c. 6. p. 18.

mso. AUCTOR Chronici Corbeientis claruit, ut videtur, citea annum MCL. Scripfit Chronicon Cwbrighte ab anno DCCCXXII. & in Wicholdo Abbate definit. Ex vetuito codice Corbeienfi ab Henrico M. ibomio avo cum notis editum. Henrique Junior Tomo L. Reram Germantearase pag. 755. iterum infetuit , ad calcem attezuit aniquam Cornobii Corbeieniis Litaniam, que circe annum DCCCXC in uiu fuille ju-

HENRICUS, gente Anglus, Archidia-We care I donus Huntingdonicotis , clanar anno M C L. P- 467. Condidit historium Anglorum, quam libris XIL. absolvit. Octo libri priores, qui Regum Anglorum Hiltoriam offque ad annum MCLIV. complectuatur, a Nobeliffi no Savilio olim editi funt, Quatuor posteriores in duobus Bibliocheca: Lambethaux codicibus MS. affervancue, Nempè nonns agit de Sanctis Angliz corúmque Mitaculis e decimus de fummitatibus returnandecimus Sarysas & Epigrammura ; doudecimus Hymnos facros & Carmina diverti genetis complectitur. In libro decimo post prafazionent de fine mundi, fequitur Epithola ad Henricum Regem de letie Regum & Imperatorum , Judzorum , Allytiotum , &c. ad fizz ulque tempora , Alia ad Warimam Britonem de Origine Regum Britanuorum, à Bru-to ad Cidwalladrum; Terria ad Walterum de contempra Mundi, five de Episcopis & viris illustribus fai temporis, anno MCXLV. feripta, quam ex codicibus MSS, exhibuit H. Whartomas . Angl. Saer. Tom. IL p. 694. etfi illim Spicilegio ino anteà inicuerat L. Dacherius Tom. VIII. p. 178. Et certe, ut tecle Whattomis notat, ex unico hoc Historiarumopere Baleus & Pitfeus plusquam viginii quatuor divertorum librorum ritulos nobis procuderant.

ANONYMUS Historia: Abendomientis HOP Auctor, narione Scotus, Cornobii Abendonieniis Monachus , claruit circa annum MCLII. Scripfic Historiam Comobii Abendoniensis, à primà ejus fundatione ad ann. MCLII. camque Florencii Wigomienti. Circorico , tanquam additamentum , S.E.C. 108 intetuit. Hanc ex codice Lambethano, ad Como. abAnn MC hium Abendonette olim tpectante , editam nobis dedit H. Whattonus Angl. Sarr. Tom.l. p. 164

ANONY MUS Chonici Saxonici compilator, is lakem qui uktimam operi manum impofuit, claruit citta annum MCLIV, in quo utique definit. Continet terum Britannicarum & Anglo-Saxonicarum Annales, à Christo nato ufour ad tempora Henrici II. opus quantivis pretii, in que genuina Britannicz & Saxonicz Historiz fundamenta polita funt. Ex hoc quippé fonte hortulos faos largirer irrigalle rerum nottratum Scriptores, per fe palèm eft, Quod & Florentius Wigornien-is , & Willielmus Malmesburienfis ingenue fatentur. Scriptum elle diverlis temporibus, neg alt uno succore, ex fiyli diverlitare & characterum differentia, recte notavit diligentifimus editor. In ptiori operis patte uiquè ad annum DCCXXXI. platima ex Bedz Hiltorià Ecclefialticà defumpta int, reliqua ad Normannorum usque adventum a ex ipfis , at videtat, Saxonum Archivis , & Monafterionin Commentariis petita.Que foperium à tempore Willielmi I. addict aline , Monachus forfau Petriburgenfis , lique teftis oculatus, ou pè qui ad annum MLXXXVL p. 189, se Willicle mum Conquastrarem vidisse, & nonnunquèm in ejus Curià tuiffe reftstur, idémque slibi non femel luculenter faris innuit. Primam hujus operis editionem, seu poriùs fragmenta quedam in lucem protulit Saxonicè & Lutinè Abr. Whelochus , Linguz Atahica apud Cantabrigien!ea olim Professor, enque calci Bedz Historia For clefsatticze fubnexuit. Integrum opus collaris vasiis codicibus MSS, novaque vertione Lutina, Tabula Geographica Saxonica, Regulis generalibus de locorum nominibus, nominum tuns locorum , tum vitorum explicatione, allifque indicibus adornatum , magno , softræ , tům & torius gantis Literarize commodo, edidit Edmunder Giblonus Oxen. 16,2. 4'0. Priocem bujus Chronici partem ad numm ufquê DCCCCLXXV, Ælfrico Grammutico nonnulli tribumt. Cettè Nota quam alixam habet Codex Cantabrigentis Ælfrici nomen præfera , ejálque arratis atmo XXIII. foripeum affetit. Negat id Gibionus, cum Ælfrici Annales de rebus Eccles fix Customientis pracipae agebont; qua um in hoe Chronico vix levis mentio. Qui quis fuerit, hoc cerre tempore vixisfe videtur. Num que anno DCCCCLXXV. de Edvardo post Edgari mortem regnum incuste loques, in Editione Whelochiana, Orat, ut eum Deus Optimus Maximus conservatet. In Gibloniana, de fame agens , our codem anno paffim feviit , precatilt , ut eam in politerum Caleftis adimat ingelerma , Dominus, détque latition suique incolarum ex strea fragibus.

ANONY MUS Chronici S. Michaelis Auetor claruit citca annum MCLIV. Scripist Chronicon S. Michaelis in Pericule Meru ab anoo DVL ad armum nique MCLIV. Hoc und carn alio ejeidem Montis Chronico ab ann. CCCCXXI.ad MLVI.edidit Ph.Labbeus Biblios. Nov. T.I.p.347.

LUCAS, cognomento CHRYSOBERGES.

sie XII. ab anno MCLV. Patriarcha CP. obiit anno #Ant MC. M. L. VII. Exter Grace MS, carmen ejus lambicum Biblioth, Vindob, Ced. Theel. C C 111. num. vil. Excerpta ex ejus Infliturfenibus Aftesees ibid. (ed. CCLXXXVIII. num. ii. Poema vertibus politicis , fæminæ cujuidam togatu, priufquam fierer Patriarcha, compositum, de diztà moderata, respecta Festorum & Jejuniorum totius anni, ibid. Cod. Hip.L.XX. nam.xiv. fol.1391

ANONY MUS, gente Anglus an Gallas incerram , Historia de Rege Stephano Auctor, elaruit circa anunm MCLVI. Gefta Scephani Anglorum Regis , & Comitis Bolonientis, libris 11. confignavit , quos ex veteri , ted imperfecto & femi exeto, exemplari edidit Andr. du Cheinius Script, Norman, p. 127.

ANONYMUS Historia Engolismentis Auctor, Engolitm. nits Canonicus, claruit anno MCLIX, Scipfir Historiam Pontificum & Comitum Engolitmenflum, quam à tempore Anfonii primi Epilcopi , ad Hugonis ulque obitum ad annum MCLIX, deduxit. Ex tribus codicibus MSS. edidit Ph. Labbous Biblioth, Nov. Tom. Il. Pag. 149.

asj.

Méo. JOANNES TZETZES, cujus & genius & Call XI claruit ipfomer * tefte Michaele Pfello centum Werf. 719. annis politerior, citea annum MCLX. Ifracium Tzerzem qui in Lycopheonis Alexandram commentarium edidit , fratrem habuit, Seripsit vetsbus politicis ad Joannem Lachantan Grammaticum, Zebniz filium, Historianum variarum Chileades XIII. Adjeth funt ad calcem lambi aliquot & Epiftola quatnot. In prolixo hoc opere (quod Alpha vocavit Auctor) panen habet ad rem Christianam & Ecclesiafticam spectantia; ut inter Scriptores Ecclefiafticos vix locum habere meremur. Estant be Chiliades Græce Latine Ba. fil. 1546. fel. & inter Poctas Gtacos veteres Gen. 1614. Tom. II. pag. 174. Scripfit etiam, fed quæ hue non spectant , Scholia in Heliodum Grad, Lat. 1102 cum alis Bafil 1543. & en Editione Date Heinfi Amftel. 1603. 4te. Scripfilfe prætered ad Augustam in Hometum εξέγγεσο μετάφορευ ήμα-ξεμμβώνε είχειε continentem, fidem nobis facit Jo. Simlerus Biblioth, contrall, p. 433, an verò edita fit , in medio relinquit, Denique extat Poe-ma ejus de Allegoris, Grace, Lat. cum notis Fr. Morelli Parif. 1616. 80s. Pratet Chiliades hiltosicas, que edita funt, habentur in MSS. codicibus complura ejus caemina de differentiis Poeta-zum, de Comœdia de Tragardia, de metris omnibas que in verificus reperiontur, aliaque plura Bibl, Reg, Paris Codd. CCLXXXVII. DCLXXXVIII, DCCCLXXVIII, DCCCCII, MCXXIX, & alibi nonfemel; item Epiftela CVII. Bid. Codd. DCCCCII. MCCCL. Vide Labb. Biblioth, Nov. MSS. 410, Part. III. p. 100, Part. 14. 234.

> ANONYMUS Chronici Beneventani Auctor, Cornobii Beneventani ex Ordine Benedictino Monachus, circa annum MCLX, claretife videtur, cum concella Monafterio iuo privilegia ultra hoc tempus non deducit. Scripit Chronicon Be-

neventani Monasterii S. Sophia, quo infinita pri. \$ £ C. XIII. vilegiorum Diploma a, Chartasque pleno hotreo ab Ana. MC exhibet. Ex originali codice Bibliotheca: Varitanz edicit Feed. Ughellus Ital; Satr. Tom. VIII:p. 361.

ANONYMUS, natione Anglus, Eccleficit Haguitaldenfis in Auftralibus Northumbrie finibus, hand procul à Tinà flumine (itre ; Canonicus regularis, claruit circa annum MCLX. Scripfit de Sautis Ecclefia Hagustaldenfis, corumque Atifolenni hujus Ecclesia Festivitate , ad Fratres habitura in quo de S Wilfridi (edis Haguttaldenfis Antificis prirai, de Acca ejus discipuli & tuccesa foris, deque aliotum hujus Ecclefae Sanctorum laudibus & miraculis luculenter agit. Primus ex MS. Code Bibliothecz Bodleianz in lucem prorulit Joan. Mabilion. Sac. Bened. HI. Part. 1. p. 299.

ARNOLDUS , ex Ordine Benedickino , Ab- vid, Part. 12 pas Bonz-Vallis , clatuit anno MCLXII. Operi- pag. 4724 bus ejus antehar editis addi possunt ; Commenta-rius in Pfalmum CXXXIL. & Tracturus de donis piriris S. quos ex codicibus MSS, in lucem emilit inter Veterum Opufenia furra Cal. Oudinus, qui de posteriori Opulcuto norse ad dictionis At 4 nolding elegantism haud femper accedere. Nec pauca de aliis ejus Opulculis observat.

GERHARDUS, natione Germanus, Monachus Richenburgenfis, dein Conoldi Monislium Stedarburgenfium præpositus factus est anno MCLXIII. obile anno MCCIX. Scripfit Monalterii ini Chronicon, In quo fundationem, incrementa , & adverficates ejus ; feenndam annotum feriem diligentet amotavit. Ex hoc, hiftoriam de Henrico Leone duce Boioaria & Saxonia excerpit, & cum notis & oratione panegyrick edidie Henrieus Meibomius; quibus Anor breve Chronicon Stedarburgense ab armo ML ad annum usque MCLXXX, subjects. Extant had omnia post priorem editionem, Rerum German Tom. I. ab Henr. Meibomio Juniote edit. Helm-Had. 16884 p. 4151

AUCTOR Anonymus Chronici Edenburrensis, natione, et videtur, Scotus, & Cænobii S. Crucis Edenburgensis Monachus, clarait circa shoum MCLXIII. Condidit breve Chronicon ab ingcellu Julii Cafaris in Britanniam; ad annum MCLXIII. In quo de Scototum tebus , praci-puè verò Camobii fai , agit. Extulit e a Bibliotheca Lambethana , & in lucem protulit Whartonus noites Angl. Sacr. Tom. L. p. 152. Chm verd pars prior ad Augustini adventum anno DXCVI. mihil aliud przeer Bedz Hilloriz Ecclefiafticz Epitomen cominebat, ea omnia missa fecita

ANONY MUS Auctor Vitz Caroli Mat gni, fnb Friderico Barbarotlà, claruit circa annum MCLXV. Scripfic de Vita & Rebus geftis Imp. Caroli Magni libros III. qui habemur MSS. Biblioth, Vindob. Cod. Hift. Lat. CXLIX. Integram opus se aliquando la lucem protracturum esse promifit Cl. Lambecius. Interim trium librocum præfaciones, una cum capitum cujulque labri lemmaribus, & conclusione totius historia, in anteection pramifit Comment.lib I. cap.5.nu.xxi.p.12

t1647

SEC. XII. NIERSES Ghelaientis, natione Armentis, Aon, MC. creatus eft Armenia Catholicus feu Patriarcha 1166. anuo MCLXVI. Gregorii prædecelforis frater

germanut. Outhodoxam fidei doctrinam amplexa-tus elt., Ecclefiz pacis concordizque fummoperè fludiotes. Millis ad illum nunciis à Manuele Gracotum imperatore , farpits ad Manuelem ref-griphe , unaque fid.1 profettionem de SS. Trinigatis Mysterio, deque Verbi incarnati elserapile milit. In qui cum quedam minus fana deprehenderentur, ann. MCLXX. Manuel celebrem quendam Theologum Theorianum in Armeniam legavit, quocum prolixam admodum disputationem per dies alignot de duabus Christi naturis , de duplici voluntate & operatione, alitique fidei capirbus controverfis , ritibulque Ecclefiafticis, abnit Nietler, ejulque tandem argumentis vidus cettit , & fublato Atmenotum tehilmace concordiam cum Gracis meditatus elt.Quo fineConcilium (uorum convocare in animo habait, Verum talia Itudia volventem mors intercepit anno MCLXXIII., Scripfit non pauca; extat ejus cum Theoriano Graco colloquem, de quo vide qua diximus Part. J. p. 479. Profixum bunc Dialogum in linguam Armenam transtukt, & cum vertiope Leungalviana edidit Galanus Concilsas. Ecel. dem. Part. 1. à p. 242, nique ad p. 322, Epiftolaris fidei Projeffo nomine totius Eccletia Armena ad Manuelem Imperatorem milla apud Armenos affervatur, unde plura project Galanus Part. II. Tom. I. Queft. L. Sett. V. p. 36. Poetics faculeni se mire policas condidit librura integrum Canticerum fuermos , quibus Ecclefia Armena etiammèm stitur, Venerits ab Armenis typis editum, Carmises Eiegeace, quo patriz fez calamitates, miletumque Eccleis: Armenæ tratum eleganter depingit, specimen bene longum Armenice & La ine adduct idem Galanus Pars. I. cap. 10. p. 94.

n67. P*S- 474.

MICHAEL ANCHIALUS, Partiacha Con-Wise cart. I. flantinopolicanue abannociteiter MCLXVII. Prater alibi memor tagentar Grace MS.Orasie in Imperatotem Manuelem Comnemum. Cujus principium, "Erre à por sport d'arris. Habetur in Bibliotheca Bodleiana inter codices Baraccianas Cod,

1170. POE 475.

CXXXL fol. 186. EUSTATHIUS, Archiepiscopus Theffi Wide Part. L. Ionioenfis , ciaruit anno M C L X X. vel ur alii MCXCIII. certè exeunte hoc faculo fuperfles, Extat Grace Expositio dottiffirm & amplissima in S. Joannis Damaiceni Canonem, five Canticum Lambicum Pentecofficum de Spiritu Sancto. Habetut quidem Canon Grace & Latine intes Damalceni opera Parif. 1619. Przitantifilmus verò Buftathii Commentarius Grace MS, reperitus Biblioth. Vindolt. Cod. Thee! juxta Lambec. XXL Neffel. CCVIII. lpfum procemium decem folia continct, codex integer folia 144. Orarie in Imp. Manuelem Commenum extat Grace MS, in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barec. CXXXI. fol.190. Ejuidem , ut viderur , Supplicatio ad cundem Imperatotem , nomine civitatis , cum ficcitate la-boratet , ibid. fol. 195. Pt. Taxueen ule. Ejufdem, ur licet conficere , Leffer in frantis fui obitu , ibed. fol. 209. Pt. O memore. In Catalogo Barvoctiano Bibliotheca Scorindensis fub. tit. Z. loc. zi, Cod.

IX. habernt Buftathii Theffalonicenfis Archiepif- S.E.C. XII topi Oratio ad Michaelem Stathmuem Saccula ab Ann

rium & Charcophylacem , qued fape cum melediss celebrare debeaut memoriam S. Demetrei. Et alibi, Ejuidem Oracio ad cos ; qui crant in Temp/o S. M grobigea; i. e. Demetrii; anno Mondi MMMMMMDCCII. i. e. Christi MCXCIV has bira. Ubi & alii ejuselem Eustathil fervari dicune tur. Vide Labbei Catal. Nov. Biblioth. MSS. p. 184. 186. In pradictà Bibliotheca Vindob: Cod. Nesfel. CXXAIV. num. viii. tol. 185, affervatut MS. B. cujuldam Enftarhii Metropolira Erientige Bie Merageri, and hiphorn rue wei delle. Cujus principium vetustate non parim mutilatum est. Nostri forian est, faltem alterius à veteri illo Eustathio, Sebastise in Armenia Episcopo, longe di-versi. De reliquis Enstathis ieriptis actum est alibi.

GILBERTUS de HOYLANDIA, GE ut nunc vocatur., HOLLANDIA, natione Au-21562 glus, patrià Lincolnientit, S. Bernatdi dileipulus, Ordinis Ciftercicusis Monschus, demum Camobia Swincetenfis in argo Lincolnienti Abbas , cla-zuit anno M. LXX. Baleus enim & Pitfeus dem anno MCC. claruille volunt, ferins quam par eft, hominem reponunt; quippe Bernardus, quo fa-millariter ulur eft, & fub cujus regimine diu vixit. diem faum obik anne MCLIII. Scripfe Sermo. nes in Canica Canneerum , ab ea feilicet patte quain Bernardus morte praventus absolvere non pocuit, Subriles quidem , inquit Henricus Gan- De Seine davenfis , & Calde ffirituales, fed rovera B Ber- Beel casin nardi elequentia & fenfibus impares, Extant hi Ses- pog. 1640 monce numeto xlvin. editi Argentereti anno 1497. & in omnibus ferè operum Bernardi Editionibus, que ab incunte hoe (eculo prodictune, Quibux adjecta funt Gilberti noltri Epiffele III. & Deffer. sarienes Epiftolites Ajeerica VI. Alia Gilborri opulcula memorant Baleus † & Pitieus *, que

t Cefe.III te.p saf.

apud ipios reperiu poliunt. THOMAS, gente Anglas, Comobii Ely- Pag. 149. enfisMonachur, clarest circa ansom MCLXX.vel non diu pofteà. Cédidit de historià Infula El venfis. de Vità S. Ætheldrithæ de Abbatibus, de Epilcopis, de Translatione S. Arbeldeithæ libres tree, Primum led mutilum edidit Joan. Mabillonius Sac. Beneditt. II. p. 7;8. Secundum dedit Galeur no-Ret , & Anonymo, tanquam historiae Elyenfis librum fecundum, attexnit , Rer. Anglie. Script; Ton. III. p 489. qui tamen non integrum, fed folummodo ad Normanoorum ingrellum percingentem adhibuit. Bt condem opinor ob caufarra torum librnm tertism fuppreffir Liber MS, quo ufus eft , tempore Henrici III. exaratus erat. Graneralem totius operis prefationem , hactenha ineditam , ex codice Cottoniano dedit H. Whatcount Prafat.ad Tom. I. Angl. Sacr. num. xlviii. . 19. Ubi etiam de hoc opere varilique ejus partibut prolixè atque accurate agie. In prariaione full genetali Thomas fe opur foum in tres libros partinum elle tradit. Liber primer, ingnie, conftat de fitu Infulz, & de gloriotà Reginà Ætheldre & de faccedentibus el SS. Virginibus, quibusque infortuniis Iniula (abjacuit, uíque ad ingreffionem Monachorum in Ely. Secundus de temporibus Monathorum in Ely , & libertare leci , & quomode. Eccless renovata fuit , &

A.C. XII. de Oblidius Normitoriom (signi sh empas Anna M.C. Epigoryom, Qod more C. Tretil libet 1994 Anna M.C. Epigoryom, Qod more C. Tretil libet 1994 mentam işie nos exibirt, qub a.S. na jule liber adlas fingelitet 6; nos liber; tiberen quidint Vivatrono, muna quidem slib, figli fait antiqua, liber loc titalo; Aler errita in Hillotti, Episcoporum, Gillicat Hervi & Niquill, qued plus vel mina urile guident, plent finisansi, 14t. Thoma notist liber teritai conferi porecta. entine, qu'obli ppubla neum [M C. X. CVI.]

V Vbotroos, mma quidem siis, figh faits sand val. Sile the results of the volume of th

gaverar Digidalius nofter Menaft, Angles Tomla page 87.

1178. JOANNES SARISBURINSIS, gente Au-Vile bart. Le flus, Luche. of Enthropus Compressis, appen

1974. JOANNES SARSUNTENES, speec AdWaters. Ight. Asken of Inferiors Concerning. mon
Ple 974. MCLXXII. vel stall, MCLXXVI. Oils
MCLXXII. vel stall, MCLXXVI. Oils
MCLXXII. septim vitus. Admini Archiepricup Camunicusti, capitali XVIII. confinpricup Camunicusti, capitali XVIII. confinpricup Camunicusti, capitali XVIII. confinpricup Camunicusti, capitali XVIII. confinInferior of the VIII. or Extended de claim reCommentation. Copin outp Consens in EpicoCommentation. Copin outp Consens in EpicoCommentation, copin to Joseph Joseph Service
Commentation, copin nonMCLXIII. in concilia Tuenosci in Retiration
Pley obsolidar, non alla narner, quaim at Andelprof. Scholemen servina posicip inter efectal
pools.

472.

EDVARDUS, gente Anglas, Monsehus fredè conjicio, Canuazienfis, certè Thome Archiepicopo familiaris, clevui anno MCLXXII. Seripis prolità Vitam Thome Becketti Archaspitopi Ganuazienfis, referens qua patimispie videras e pastim qua ab intimis Archiepicopi amicis acceperat. Hane in compensium rededama residuam este Decembr. xiix.

173.

"SIMBON MACIJNUS. Calist films, per exp-active, citeria mon MCLXIII, is-per yoy-active, citeria mon MCLXIII, is-per yoy-active, you was a superior of the per you was a superior with the per you was a superior was a s

in valle Habyba fe consulit, ubi confirmeto fibi sar: Kill in medio Mon sterii loco temet inclusie . & per 26 Ana MQ triginta & amphilis annos vitam Monatticam magna cum pietaris laude teanfegit. In calendario Calcaiendii, leriptoris Muhammedani, à Seldeno edito de Synedr. lib. 111. c. 15. p. 365. an diem xiv. menfis Chiar, len Derembr. x. occurrit Fefum Semeents. Diterries verò in calendario Arna bico Coptitatum rbid. p. 36%. endem die celebratut memoria Monachi Symeenis mareyris cerenari in diebus Mufutmanerum Hunc nottram mille plane furpicot , nee ab hac conjectura abiudit Hottingerus Biblioth Orient. cap. 2. p. 68. Scrip-fit Atableè Simeou flylo elegantifilmo opus egregium de pezcipuis Religionis Christianz mytteriis & virrutibus; de quo ita Hottingerus loca citato. Legi magnam partem illius feripti , cua fur meeri Geleganien ; fifty'um fpeller nibil poffin acerdere, argumenta tamen non endem felititate & namere geneerant. Integrum libri titulum, & au Ctoris in scribendo facundiz specimina ex quibufdam loquendi formulis ibidem exhibet; ubinami

ity

NIERSES, gente Armends, patril Lampronensis, Osciuni Armeniae Principis filius, inter Episcopos Armeniae noo modò generis claritudine ; fed & pletate & erud tione maxime conf-Sanctorum numerum relatus, nt ex corum Menologio liquet, ubi ob humilicatem, manueton, milericordiam, propertimque amorem, preces affiduat, reliquaique vite Christiane vittites egteglè commendatur. Anno MCLXXVII. interfuit Synodo Tarlenfi , ejuique pars magna fuit, nbf præeksam ad iftius Concilli Patres orationem ha-buit , quâ cos ad ichifma tollendum, & fidem Catholicam amplectendam ftremuè adhoreatur, unionem & concordiam cum aliis Ecclefiis Christianis fundet, in hareticos & Conciliabula Armena acris tèr invehitut , gentique lux calamitates describie: Extat hac Oracio, nasgnam faltem pattern Armenice & Lutine apud Clem. Galinum Conciliar. Beelef. Armon. Part. I. cap. az. p. 326. Transtulie de Graco in fermonem Armenum billeriam Sa Gregorii M. Papz (Dialogum nempe de Viris Patrum) & Regulam S. Benedicki. Seriplit Exposittonem fidei ; ex qua quadam citat idem Galamts Part. IL Ton. 1. Queff. 111. 5. 1. p. 101. item librum de Traditionibus SS. Patrum ; ex quo nonnulla profermitat apud eundem Tom. II. Qu. III. 5. VII. p. 70. pracipue verò Qa. IX. 5. II. p. 198. aliique Opulcula, quibus Synodi Chalcedoneniis lideus virilitet propugnavit.

verò hoc opus MS. delitefeat non indicata

#77<u>1</u>

in Academii Oxonienii educatus, primėm Monachus Cansusienii, deindė Comobiarcha slabem Abbos Pertubargenia conditutus ausono MCL XXVII. Libemu unum, abriaimve de Visi & Miasculis Thome Cansusieniis cortexuii. Capis magasan pastemin opus fuum trankcipin Quadrilige compilitor, practiquel libro II. de III. abi ampla fegmenta reperiuotus.

BENEDICTUS Anglus, domo Pettiburgenfis

A LA NUS; gente Anglus O. B. Monachas Cantuatieniis, deinde Peior iive Comobiarcha, postcemo Teuleisbusieniiir ad confluentiani, Y. Avona

A & C XII Avone & Sabrine Huminum Abbas , tharvit anno 40 Ann. MC MCLXXVII. Obiit anno MCCL vie tum fortemà, tùnn literis infignis, Scripfit librum de Vità & Exilio Thoma Cannarientis, qui an integet hadie luperie , non liquet : Niniiominus penè totum open tuo internit Auctor Quadrilers , qui Thomas Epiftolis prafigi folet, Notari debet, quod apud Baronium, ad ann. MCLXII. n. xxi. Alamus notter Abbis Desches dicitar; errore forlan non aliunde osto , quam quod in codice fuo Vaticano kriptum era Deseber, pro Threcher, fen ut hodie dieimus , Teukesburienfis. Extant etiam ted MSS. Sermonum ejut lib. I. Epifel arum lib. I. Hase duo Opuicula ic MSS. vidule referi Pitteus de Seripe. Angl. p. 171.

RICHARDUS gente Anglus, primim 2577~ Monachus, dein Sub-Priot, poltremo Ecclesse Eiyenas i rioratum accepit aono M.LXXVII. Evivis exectin ante ann. MCXCV. quem tamen Baleus & Pitteus ad annum MCCX A. male refetuat V.t etat non modo facratum, fed & hum morum licerarum, pro (aculi forre hand vulgaritet peritus. Horis tubesiivis Hiltotiis legen-dis, & evolvendis vetuttis Auglo-Sasonum mo-numentis diligenter incubuit, Scriplit Ecclefiæ Eiyeniis hiltorium ab anno M.C.V.I.; ad annum MCLXIX. Opus MS, advac deliteleit. Ex co Epitomen contexait Monachus Elyenfis, fervatis ipliffimis Richardi tum verbis, tum rebus, que minus utilia videbantut, folummodo refeetis. Ut ejus nomen jure terinete mercatur. Sub cujus projude nomine earn ex codice Costoniano estidi. ri. Whattonus Tom. I, p. 614. qui & Ric sadi noftri historiam de convertione Abbatiz Elyentis, în Epiicoparum, ex Hittorià Elyenti decerpsam, ibidem addit p. 676.

HEREBERTUS de BOSHAM , geme Anglus , patrià Southiexientis , clarnir anno MCLXAX. In Academia Oxonienti fludiorum tyrociuia posuit, liberalium attium & Scholaflica Theologia migite ium adeptus. Polica in Galifa Rudus tuis fitenne incubuit. Thoma Becketto, tummo Anglia Cancellario ab Epiftolia erat; enjus etiam cædi præt ns adfint. In exi-lium actus, Romam'à Pontifice vocatus, Archiepitopus Beneventanus & Romanæ Ecclefiæ Cardinal's factors, Quòd verò Herebertum Cardinalem & Beneventanum in Italià Archiepifcopum faciant Balcus & Pitlers , & ad tellimonium Steph, Langtoni lib. IV. de Visa S, Thoma provocant; vercor ne cum fuo Langtono graviter hal-* teal. Sucr. Aucinan fint, Certe I etd Ughellus * in Archie-Tom. VIII. pitcopis Beneventanis id negat , & etrorem refelbl. 192. Tom VI. natione Auglum, Complanum in Italià Archie-

col. 152cel, 595.

piscopum tuisle, diáque fedem istam tenuisle tandemque anno MCLXXX. vitam clausisle. Verum is alius à nottro erat. Composit Herebertus notter übrum de Vita & geitis Thome Cantuarsensis. An prout ab iplo scriptus est, hodiè superst, nondain didici. Magnam certè ejus partem operi tuo infernit Quadrilogi Auctor, ferva-tis ipius Hercherri verbis. Extat Quadrilogus, tum alibi, tum Becketti Epikolis præmiflus Brawel. 1682. Alia Herebetti opulcula receniet Baleus Cent. 111. C.p. 15. p. 220.

GUALTERUS de CASTELLIONE, CAC MIL quem noqualis PHILIPPUM GUALTERUM abara, MO. vocant, oatione Gallo-Flandet, Injulis orings dus, elatuifle videtur anno M.C.L.X.X.X. Suest qui itlam Canonicorum Tornasentiam Prapolis tum ; tunt qui Episcopum Magalonencem miffe volunt; aiu hos divos divertos tacium, de Gualterum Magalon niem ad federn istam anno McVIII. evectum effe afferunt, postroum verò Infulentem ad ann. MCCL, vel MCCLV, refer tunt. In mirâ hic fententiarum discrepaneià verifimillimum videtut , Guslterum noftrum circa annum MCLXXX. vel psulo post elamisles liquidem opus de geffer Atexandre , numeus Culiclmo I. Rhementi Archiepitcopo, qui eletus ett ann. MCLXXV. Obiit app. MCCIA Preferrim etiam fi verum fit , quod in Epifts LXXXIX. ad Reinefium habet Chr. Daumius Codisem foum membranaceum anno MCCVIII leriptum fuille. His addas Gualterum à Marcha o Vindocinenti memorari, quem ad annum MCCL aubi retulimus , denique Joan. Sarisburienfia aqualem tuitle, ut ejus ad illum Epiftola teftatur. attellionenfis noiter, Theologus erat, & Poeta egregius. Scripfit, inquit Henricus * Gan- * De Seriph daveults, geffa dlexandrs M. libris X. Argent Ecclesq.sm

ein. anno 353. Ingolft. 2554. Lug. 1358. 410. Ejus ?- 2654 in Ffalterium Epistoles; Morale dogma Philafo-pho um, & librum de Mahumers in Bibliochecis Belgicis MSS. affervari teitatur Fr. Sweettius im Athen. Belg. p. 64s. Ejuidem , ut opinor , Gualteritunt libri tres contro Judaos, quos ex codice MS. S. Euodii de Brana eruit, edidaque Cal. Oudin, en Veterun Opnfeules facres 1672. Gunkeri nottri tale exest Epitaphinen, Infula me genust ; rapuit Caffellio nomen;

Perftrepnis medalis Gallia sota meis.

ELIAS III. cognomento Ibn-Hadishie. gente Syrus, Patriatcha Antiochenus, elecuie circa annum MCLXXX. quo tempore Christiani Occidentales in terra fancta bella adverius. Saraconos gerebane, Extant Arabice MSS. Precation nes , & Concremes five Hamilia feftevales to facra Christianis tempora, in Bibliotheca communi Lugdune-Barava inter libros quos ex Oriente advexit Jacobus Golius, Ced. XXVII. 80s, tefte catalogo Spanhemano p. 308. Primus horum fermonum continct explicationem Fefis-Nativitatira & prodit tù n Arabice, tùm Lutine, fed feparatim exculus, posteà Arabice & Latine conjun-Qim edidit una cum aliis idem Golius ad calcem Grammarice Arabica Erpeniana Luga. Bar. 1610. p. 149. qui fiylum hujus auctoris, vetuaculum licet , tanquam minus accuratum notat. Integram Golit judicium expromit Horangerus Biblief. Orient. cap. s. Claff. 1. p. 62.

THEODOSIUS, Monachus Monrie S. Auxentii , Afceta , deinde Patriarcha CP, claruit fuo Alexio Manuelis tilio, & Andronico Commeno, circa annum MCLXXXI Extang Grac. Lat. Responsa Synadalia de nupriis cum prius desponsarà Sobrino, & de sponsalibus non. tufficiencibus pro pertecto Matrimonio fur. Grac-Rom. lib. 111. p. 231.

, ANDRO-

ANDRONICUS COMNENUS Protofebastus, parria Bizantinus, pattem habuit Itaacium Commenum, primo Catinis, desede Sebaftocratoris dignitate ornatum, Alexii Comueni Imp. ex frene Ducarà filium tettio gentum. Anno MCLXXX, Manuel Commenus moriens Alexium filium XI: L annotum puetum, Imperil fuccellorem reliquir. Cui Audronicus procerum potentià fretus, deposito Alexio Commeno Pro-to-Vestiario, se tutotem dedit. Mox ab Alexio, invito quidem, in Impetii confortium afritus eft; nec his contentus ipium Alexium firangula-ri, ipfiifque cadaver in mate projici juffit. A mente igitur Novembri anno MCLXXXIII. folus Imperium tenuit. Latinis erat infenfifimus, quos ubique vexavit, & Urbe Regiâ, occilo pet tumultum Joanne Catdinali , Romahi Pontificis Legato expulit , tupra modum etiam in tuos tavitia: deditus. Effactis quippe tmodeltia & mantuetudinis repagulis, in om-nia immanientis genera irrupit. Verum dum Haa-cio Angelo latidias firult, ipie populati ramultu Co.ppr. henius est menic Septembra MCLXXXV. neta, mille crudelitatis exempla petpeffus, tandem à tutibundà plebe confolius & discerptus, taileram auimam exhalavit, nil aliad ad tot mala teponentem, quam wien inferes; & ad populum , is to savanor emilenden meremen, quid calamum contritum infringuis? Memoratu non indignum est, quod hac occasione refere qui hoc tempore vivebat , Nicetas Chouiates, sub Andron. lib. II. num. xii. p. 378. nempè expilatis Sacellis Palatinis, factum illud vafculum. quo litera ad Abgurum ipfius Christi Domini manuscripta, contineti dicibantut, futto xolasum periifie. Ad Audronienas redeo, Magna ei inerant vitia; habuit & fuas vittures; in pauperes mifericoes & liberalis ; in Questores & Magistratus avatos & rapaces attox & inexorabilis; in victu parcus & tobrius, in Templa munificus; in D. Paull Epitholas ingenti amore ferebatur; curiofis de rebus Divinis disputationes prohibuit, vicos cruditos fumma humanitate traftavit, muheribus auxit, & propè folium fuum collocari Juffit; itt fatente Nicetà, fæviriam fi demas, quam à baibitis inter quos diu vixerat, hau-faile viderat, de co dici potelt, non minimum intet Comnenos Imperatores fulfic, quin nec ulli quicquam de palmà fuiffe conceflurum. Eloquentià eras egregià, erudicione fingulari, rerum etiam Theologicarum peritifimus. Toftis eft prolixus, quem imperante adhuc pattno fuo Jossine Comneno, feriplit dialogus contra Judant, Cujus argumentum in operis initio ipie exponit his verbis,

> H degualinė, tünde Palgun Xüles, The Belgualinė kralgyzva arabitus. The loresteit diturors visi augiti veildre Egyaylia di airlinė INADONIKOE on milla 'Advadriane' Analla- 'Aurism ylothe KOMNHNOOTOTE, on Eldagraegista 'Es yin stanzlelei, gyanni Balina (Pilla)

Dogmatica bornin fermanum gratia Hebratrum refutant errorem Pias fidelibus demonstrat semitas &c. Pans II.

Extat Gr. MS. Biblioth. Vindob. Ced. Theat. S. C. XII. juxta ordinem Lambecianum CCL V. Neticlia- #5 At. MG. num CVIII. Hanc codicem antiquam & optic a note, folia CXXXVIII. continentem, ex Chio iniu 1 aliatum , tedemi. Juannes Sambucus Cafaccus Medicus & Historicus , qui notă primæ paging appolità teftatum fecit, fici videti hune codicem elle autographum, propria ipius Audronici manu exaratum. Dialogum hunc Luine vertit Joan. Livincius, & in LXIV. capita divifir. Vertionem Livineiasam Auchturio fuo inf suit P. Stevarrius Ingolfi, 1616. 410. à p. 265, ulqué ad p. 405. De hoc opere vide que habet Cl. Lambreius Comment. lib V. p. 169. Hune dialogum nefeio quo lapfu nifi fottan ejuidem & nomfais & dignitatis iono deceptus, Andronico Palzologo Imp. thonus heu! quondam nofter, Append. ad Hift, Liter. p. 17. Sed conflat Joan. Livincium, ipfum in errorem perdaxille , dum in præfatione verfionis fuz afferit hone dialogum anno MCCCXXVII. compositum & editum fuisse. Eundem pené ettorem ettavit Miraus Aull. cap. 412. p. 256. & cum Mirzo tuo Caf. Oudinus Sapplem. p. 593.

RADULPHUS de DICETO, An-1183. glus, Arcaiduconus Londinenfis, Ædis Pau, Vide Pau, Ti lina apud Londinenfes Decan. s tactus est anno P. 480. MCLXXXIII. Frzeer opera ejus que alibi re-cenfuimus, scripit Historiam compendiofam de Regibus Britonism à Bruto ad Cadvvalladrium thius gentis ultimum, qui fromus est zono DCLXXXIX. Hanc edidit Tho. Galeus, Ker. Anglie. Scrips. Tom. III. p. 553. eique Anony. mum de partitione Provincia in tchieras, Epifco-panus, & Regna, ex codice Atundeliano tubpecit. Compoluit etiam Radulphus indiculum de Successione Archespiscoporum Cantuarienfium, & à quibus Aposteliess pellis susteperunt. Hunc ex Membranis Lambethanis evulgavit H. Whattonus Angi. Saer. Tom. I. p. 87. kd in quo pra-ter nudum nominum indiculum, nihil aliud continetur. Contexuit etiam Historiam de Archiepiscopatibus & Episcopatibus A glia ab Augusti-nt adventu ad annum MCXCIX. In quibusdam Epitcopatibus ulterius protenditut. Verum addiones ab alia manu profectar funt , forfan Joannis l'yke, qui non unum Radulphi opus contraait , vel interpolavit. Habetut fize Historia MS. Bibliothecz Norfolcianz Cod. CCXX. Ex quo Historiam de Archiepiscopis Cantuariensions à primă tedis fundațione ad annum MCC, notis fuia Huftrat im edidit H. VVnartonus Angl. Sacr. T. It. o. 677. Reliqua de alius fedibus intuper habuit, tùm quòd nhil eximium prabacrit, tùm quòd in Historiis Radulphi ediris vetbul u fetè iuis quaque locis fint reperta. Vide Prafat, n. xxin. p. 18. ubi etiam de aliis Chronicis & Hittoriis Radulpho noftro in codem codice Norfolciano adscriptis, accurate agit. Quin & opus integrums apud fe MS, extate teltis elt alib idem VVliattonus de Decan, Landineuf p. x05. In indiculo li-brorum Bibliotheca Ædis Paulina atno 1418, facho, extabat postetta Radulphi de Diceto, faper Ecclefialticum , & luper librum Sarientia. An yes rò (operfit hodiè , non didici.

ANOL

5 & C. XII. ab Ann MC. 1184.

ANONY MUS Historia Selbieniis Auctor, CCCCXLIX. quod alius, quem Rodulphum s. E.C. XII-Mon gaus Selbienfis, classif anno MCLXXXIV. Invente adhue, vicelimo ferindo ataris anno, ex Prioris, carretorimque Seniorum selatione, Kripfit Historiam Monaskerii Selbiensis in Anglia. à primà ejus fundatione anno MLXIX, ufque ad annum MCLXXXIV. quam primus in lucem protraxit Ph. Labbeus Biblioth. Nov. Tom. L. P1g. 594.

1184. PANDULPHUS, patriâ Pilânus , dignitate Cardinalis, clarint circa annum MCLXXXIV. Scripfit Vitam Gelaff II. fummi Pontificis, quam nocis illustratam edidit Constantinus Cajetanus Rome 1638. 41e. Vitas etiam Pontificum, feu po tius additiones ad Chronica Damali Papæ (cripfii-

ANONYMUS, Grzeus Chronologiz Con-1186. flatinopositanz Auctor, claruit annoMCLXXXV. Contexuit Chronologiam Imperatorum Confrantinopolicanorum à Confrantino M, utque ad Andronici Comn. m exitum, qui anuo MCLXXXV. à furibundà plebe occitus cit. Incipit , O pilyas Reremerie Gneinden ire al. &c. Delimit, Arlginx @- fre y'. Extar MS, Biblioth. Vind. Cod. Med. X.A. num. vi. loco quidem non fue, fol 4. Vide Neffel. Catal. Patt. 1tl. p. 39.

WILELMUSS STEPHANIDES, volgo 3190. FITZ STEPHENS, natione Angles , don Loudinentis, parentibus nobilitate Normannica claris oriundus, clasuit anno MCXC. Studia fea tùm în Anglia thin in Callia strenue & fœlicii et romovebut, Monachus posteà Cantuationsis actus. Thomz Arciscpscopo suo in exilio conflanter adhafit, impenie coluit. Condidit opus de Vua & Paffiere & Miraentis Thoma Cantustienas, gentilis iui, quod magnam partem habetut in Quadrilege, iplius Thoma Epistolis prafixo. Composuse etiam stylo non incleganti desetiptionem nobiliffimz civitatis Londonia, in na iple natus erat. Hanc descriptionis sur civitaqua iple natus etat. Dans un companio lermone adornavit, calci attexuit Joan. Stevius noftras p. 704.

A190. AUCTOR Anonymus Chronici Rhemenfis , clatuit circa annum MCXC, Scripfit breve Chronicon Rhemente à Cuifto nato ad annum MCXC. Habecut apud Labbeum Biblisch. Nov. Tom. 1. p. 358.

Mes. TOANNES WALLINGFORD, purione Anglus , propè viculum qui Stedham dicitur, ex mediocri protapia odundus, Magifler Johannes de cella dictus. Juvenis adhuc, in Academia Parifienti prima Rudiorum tyrocuria poluit , obi & Magifti gradum adeptus est. Alsumpro religionis habitu, ut loqui amant Pontificii, ad Prioratum Wallingfordienfem vocatur. Tandem mortuo Gnarino, anno MCXCV, Comobii S. Albani Abbas factus est. Ubi postquam Monasteri tui gubernacula X I X. annos tenuitlet, obje anno M C C X I V. Pluta de co, ejúsque Vità, Morte, rebuique gestis, plena manu ribi dabir

Wendover faitle conjicit Cl. Editor, ad ann, abann, MC. XLIL Henrici III, continuavit, Hoc Chronicon ex codice Cottoniano, ad annum ufque MXXXV. edidit Tho, Galcus Rev. Auglic. Script.

11081

HI9S

Tom. Ill. p. 515. An ulterials progressus fit Joannes notter, non indicar,

NICOLAUS Methonensis in Macedomà Epifcopus, clasuit circa annum MCXCVI. Scripiit Thrologiam de S. Trinnate. ex quo opere fragmenrum habetur Biblioth Vindob, Cod, Theel. num. i. p. i. Incipit hoc modo. The itter drag asto Tie Respuesti mairrus Sil tie aylae tesa les eirayes sens &c. Dubium eft an idem fit hie Nicolaus cum Nicolao Methonenii , quem Part. I. p. 457. ad ann. MXC. retulimus. Plutes fuille qui fub hoc nomine larent scriptores, admodum probabile videtur L. Allatio de Confenf. l. II. capa 10. 5. a. adeoque Tractatum terrium de proceffiene Spiritus S. qui fub Nicolai Methonentis nomine citcumfertur , Nicolao cuidam juniori , qui post Nicephori Blemyda atarem vixerit , adscribendum cenfet. Uter fuerit Nicolaus notter, primus an fecondus, an terrius ab urroque divertus, non liquet. Certè cùm Cl. Lambecius noftrum ad hunc annum referat , temere loco fuo non amovendum cenfeo, donce certiera edociă fuccionus.

ALEXANDER, Cornobii S. Bartholomai de Carpineto la Italia Monachus, clatuit anno MCXCVI. Efflagirantibus id fratribus fois Monachis, condidit Monasterii ini Chronicon libris VI. iffque collectanea de ejufdem fundatione & dotatione subjects, Extat hoc opns ex Mem-branacco codige Monasterii Case Novæ primum in lucem editum à Ferd. Ughel. Ital. Sacr. Tom.

SYLVESTER GYRALDUS, Cambren+ fis natione, satus auso MCXLVI. Epilcopus Me- Vile vart. & neventis factus est anno MCXCVIII. Inter opera p. 416. ejus que hodic extant MSS, habetut Speen/mm Eee elefie, five de Monaftisis ordinibus & Ecclefiafti, eis Keligienebus varies, destinctionem lebri IV. in Bibliotheca Cottonima lub Teberso B.X III. In hoc opere Monachos acetrime perfequitur, corúmque mores parum honestos, fraudes, & inicitiam mor-daci fale perfricuit. Certe Monachos, ignavum um hominum genus odio pluiquam Vatiniano habuit Gyraldus, & darà quâvis occasio, ne falle perfiringit; ut hanc Litaniam fapius ipfe repetivent fapius akis commendavetit, a Musachorung malsiia libera nos, Domine. Ex hoc operes rempe di lindione II. c. 23. 24. Vitam Hugonis Nonant Episcopi Coventrensis & Lichfildensis decempsit & separatim edidir H. Whatthonus Angl. Sacr. T.11. p. 349. Extant etiam Gyraldi noftri de Pua Goffrede, Eborgcenfis Archiepilcopi,libri 11, qui in codice MS, fine Auctoris nomine habentur, Legenda S. Remigii, feu de Vinis S. Remigië & Epifcoperum Lincolnienfrum illi fuccedentium; Epifiela ad Stephanum Langtonum Cant. Archiep de abdientione Archiepsfeepasiis nonfacienda de libris à se scriptis Epistela ad capitulum Herefor. Matthæus Paris in Vieis Abbaium S. Albani p. dienfeside deferiptione VVallie liber fecundus i R g. 103 Extist lub ejus nomine Chronicon ab auno trailationes de libris propriis ; de rebut à fe geff is

t & C. ver libri tres : de lure et flata Menevenfu Ecclefia Be verborum flosculos oriosos in hoc opere se re-Secuisse agnoscit Editor ; Visa S. Davidis Archiepiscopi Menevensis. Hate omma collegit, & ex variis codicibus MSS, luce publicà donavit idem vir clariffimus, & in evolvendis, conquirendifque factis patriz fuz monum neis stupende plathe diligentize ifid. p. 373. Post hate in prafatione cumerata, operum Gyraldi ineditotum, quat copriis oculis luftravit, caralogum contexuit, Nos de lis turmatim agentus. Sunt autem Legenda S. Æthelb:rti Orientalium Saxonum Regis. Haberur in codice Cortoniano sub Pinellio E. VII. Vallie Mappa feit Tabula chotographica in fronte codicis Westmonash minio depicta. Genna Etelefiaftica, prima pars agir de Sacramentis magis necefferes , fecunda de Clericali beneflate & centinemie ; extat in Cod. Lambethano. Carmen de miferiis conditiones bumana Ibid. Liber Carminum & Epigranamatum ibs & in Cottoniano Sub Pirel, E. V. Speculum Ecolefia . de ouo lupràpræmiffa prolixà ad Sephanum Cantuatieniem Archiepiscopum de literaturæ defectu Epifiela; tres priores operis parres in recensendis & infectandis Monachorum nequitiis absolvantur; quarta de flatu, institutione, honore &c.; Sedis Rome, diorumque Sedium Patriarchalium, & de munere Patterali & Epifcopali agit ; Symbolum Eletlo-rum, feu Epittolse varise à femetipfo collecte , ad Walterum Mapes Atchidiac. Oxon, & quedam

alia De Principis instructione definitiones pres,

opus prolixum, lectuque dignum; affervatus

NIGELLUS de WIRERER, natione Libe? Ausgeben de la communication Pracentor & Monachan, cleatur anno MCC. Quen à midit lediane, ner minori juicios es Lelandi tella-monio angespete como madra falous », ai plant sper-4 style monio angespete como madra falous », ai plant sper-4 style monio angespete como madra falous », ai plant sper-4 style monio angespete como madra falous », ai plant sper-4 style monio angespete como de falous de comitation de comitation de comitation de la comit

regunque Cancettario dicavit s Brancillano s te Spreniano Sististrano , Colonia: 1499. edim, 410.

A NONY MUS Chronici Atlanniis Autor, Canobii torian Folia: Nova Monachus

1104

Gor, Camobii foriar Folia Norze Monachur, etca amum McC. vel paulb pod krumilê vide-tut. Scriptic breve Eccleir. Atinestis Chromoso abanop ristio Jaili Gestain incipieria; potica Eccleira inte res fuccinde quidem, fed accurate, abanu qiste McC. perfoquirut. Breviculum appendicem addidi Anonymus alter ad anomus usque MCCCLVI. Ridisti noc Chronico en amiqua McCCLVI. Ridisti noc Chronico en amiqua Mamsleipus Folia Norze, Ferd. Ugbellus Itali Savr. Tom. Li the Galeen p. 439

SÆC. XII.

Concilia boc Sæculo habita.

3AC XII. ATERANENSE I. (ab Páchal II. p.gh aist ab Ann. MC. MCII. elchestum: In que in Henicum (Imp. qui non femal sarchie excomminicata sal in loca.

Archiepificopum Capazama à Mouschis Caffineufibus Sacrilegia eccidam, femende incur-Acta recitat Uripergentis ad annum M CII.p. 84. Ubi etam formala Anthematimic atten-

Archiepicopom Capanaom 3 Monashis Colfimentibus Sacielità cacatami, netrocal fertur. I Ada recitat Udipergentii ad annum MC 11.p., e Ada recitat Udipergentii ad annum MC 11.p., e Netro annum Colfina (Nov. 12.p.) e netro annum Colfina (Nov. 12.p.) e Netro annum Colfina (Nov. 12.p.) e Lon Di Ni E N SE 1, anno MCLI, fash Anlelmo Castunierini , preferabam Masartio Ebotecenții phirmilipre sulti regloropie in Eccledii In Colfina (Nov. 12.p.) e pratre malta dicipline Ecclelulirea neculiaria contiliura, Guido Ababa Perfora propret Simo-

selmo Cantarienie, parfermism Mantinis Diese Lecculip Jurinismos Min Epicopy is in Euclidia B. Perri Wetmonnisterlenis historium in ogaperer maha displiem Euclidistiere ercellaris parter maha displiem Euclidistiere ercellaris nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi nium, aii alita ob osafa, shommir de depodi jab, 1 fou 1,5 p. 1, 2 esar, Tom, X. p. 7, 20. Un jab, 1 fou 1,5 p. 1, 2 esar, Tom, X. p. 7, 20. Un jab, 1 fou 1,5 p. 1, 2 esar, Tom, X. p. 7, 20. Un jab, 1 fou 1,5 p. 1, 2 esar, Tom, X. p. 7, 20. Un jab, 1 fou 1,5 p. 1, 2 esar, Tom, X. p. 7, 20. Un Northira displication faight englishment, Api perasered de lack Symodo Flaternium Wegen, adu on, M. P. A. 10. Union il tomato voldenium del P. A. 10. Union il tomato voldenium del P. A. 10. Union il tomato voldenium del P. A. 10. Union il tomato voldenium del per service del periodica del periodica del periodica del P. A. 10. Union il tomato voldenium del periodica del

bentut apud Spelmi Cone. Brit. T. II; p. 21. S. C. XII. Confer Chronicon Saxonicum ad ann. M CII; do An. MC; pag. 210:

FUSSE LENSÉ apud S Maxima de Hagilhri, propé Palentan perfale Richardo Pontificfor, propé Palentan perfale Richardo Pontificale Palentan perfale Richardo Pontificapala de la compania de la compania de la Palentan dicepana, quedan electrama. Que de Barguetta dicepana, quedan electrámica de la limbar equada incer Epicopor. Obtonomena de Barguetta dicepana, quedan electrámica de la compania de la compania de la compania de Sindovalos Cant. High Tona. III.- pr. y. de ciudidad de la compania de la compania de de sir como de la compania de la compania de la compania de la compania de la compania de la compania de la compania de la compania de porte compania de la compania de la compania de porte compania de la compania de la compania de porte de la compania de la compania de la compania de porte de la compania de la compania de la compania del porte de la compania de la compania del compania del porte de la compania de la compania de la compania del porte del compania del la compania del la compania del porte del compania del la compania del la compania del la compania del porte del la compania del la compania del la compania del la compania del porte del la compania del la com

TRECENSE L prefente Richardo Ponti-

Seculum VValdenfe.

SAC XII ficis Legato , senso M C I V. habitum. In quo dovici Craffi cap. 9. Vide Cone. Torn. X. pag. SAC X I I. Ann MG Hubertus Silvanettentis Epiteopus Simoniz ac-culatus intejurando le pargavit, Vide Ivonis Epi-746. Ubi alii citentur.

folam ad Paichalem &c. & Cose, Tom. X. pr-753. Eccleffis aliquot privilegia concella habentut

LATERANENSE II. anno MCIV. vii. Cal. 1104 April. celebratum. In quo Inveltiturarum in Anglià fautores excommunicantur ; nempè tam Rcgis confiliatif, qui ipium ad hoc flaginum impel-

înquit Paichails Papa, qui meminit hujus Synodi Epittolă cenceimă ad Anfelmum dată Cone, T. X. p. 706. 1104

BALGENTIACENSE I. in villà Aurelianentis Diescelis ad Ligetim fl. ann. MCIV. iii. Cal. Aug. prafidente Richardo Cardinale Pontificis Legaro habitum. In quo, ventilară Philippi Regis, qui tâm aderat, castă, tes tandêm în medio relicta est, Epilcopis de Regis absolutione hand benè conve mentibus. Contex Ivonis ad Parchalem Pontificem Ep fl. CXLIV. p. 149.

PARISIENSE L. anno MCV. fv. Non. mot. Decembe, habitum, In quo Philippus & Bertrada eà lege absoluti sunt, ut tachis SS. Evangeliis juratet uterque le à toro & orani familiari converlatione in posterum abilinete. Extant Philippi ad Lambertim Arrebareniem, & Lamberti ad Pafchalem Papam, has de to Litera Come. Tom. X. p. 743.

FLORENTINUM anno MCV. à CCCXL. mof. Epifcopis celebratum. In quo Flucutius Epifcopus Florentinus, qui occasione prodigiorum que hoc tempore acciderunt Anti-Christum ja-n tum nazum effe docuit, vanitatis & errotis arguitut, & post gravem increpationem & admonitionem dimifius eft. Hac ex Sabellico & Antonino referent Conciliorum Editores Tom, X. P- 743-

QUINTILINEBURGENSE agud Northufum anno MCV. iv. Cal. Julis cos cum. In quo damhantur Simonia, Fornicatio, allaque vitia, & multa pro reformandis mocibus contituta funt, Acta habet Anonymus quidam iftius remporis feriprox apad Uripergeniem ad annum MCV. P. 186.

MOGUNTINUM anno MCV. frequentmor. ti admodùm ràm Epitcoporum, tùm Optimatum sonventu habitum. Iu quo, deposito Henrico IV. f feotentiam ferentibus Romana Sedis legaris) filius eius ad Impetium evehitur. Cni proinde imperialia infignia, Crux & Lances, Sceptrum, Globus,& Corona tribuuntur. Vide Contad, Urfpergenfem loco citaco ad hunc annum p. 188, & Otton, Frifing, Chron, lib. VII. c. s. p. 145.

PICTAVENSE anno MCVI. præfidente go6. Brunone Pontificis Legato Indutum. Quo, veniente Boamando Antiochiz duce, & maximoperè id urgente, multi ad foscipiendam expedi-

GUASTALIENSE ad Padem Ain Los bardia anno MCVI. zi. Cal. Novembr. habitus

In quo de Epifcopis (quos vocant) fehi(maricis in unionem Ecclefix recipiendis agitar, &, quod primo loco tractatum est, Ecclesia totius Aimilias ab Episcopi Ravennatentis subjectione eximuntur ; cum hee ipia Metropolis per anuos jam pene centum adverius fedem Apottolicam fe erexerat. Extant Capienia III. & Pafchalis Pape Epiffo-4 11L Conc. Tom. X. p. 748.

HIEROSOLYMITANUM IV anno MCVII. habitum. In quo, deposito Ebremato, Daybere tus Patriarcha, qui ab Hierofolymotum Rege fede fici pulius erat , fedi fum xestirutus est. Verum Daibetto morte subitanea etepto, Ebremarus Patriarchatui fuo iterum inhiabat, fed fententik Synodali depositus est, mox ad fedem Catlation fem translatus. De his agic Will Tyrius Bell. Sacre lib. XI, c.p. IV. p. 7974

FLORIACENSE, apud Monafterium diccoefis Aurelianensis ad Ligerim flannoMCVII. niil. Cal. April. babitum. In quo , pratente Ludovico Rege , corpus S. Benedichi metallino de cupreo ferinio inferrum magna quistem pompa lovacum eft. Hac Chronicon Senonent, ad sne. MCVII. Vide Conc. Tom. X. p. 753-

TRECENSE II. anno MCVII. circa Afcentionem Domini prafente Palchali Papa habi-tum. In quo Simoniael , Laici beneficiorum collitores , & resum Ecclefuffienrum invalores excom nunicanter. Hac ex Unipergenti Sugerio, aliifque referent Collectores Conciliorum T.X.p.754

LONDINENSE II. anno MCVIL pre-15072 fentibus Anfelmo Cantuacienti , Gerardo Eboracenfi, aliifque Epifcopis, abbazibus, plurimifse Regal procesibes , Cal. August, in Palatio Regis habitum. In quo ftautum eft, investituras à laicis non elle accipiendas, annuente Rege, nt fine baculi pattoralis, vel annuli tradicione id herer, concedente quoque Anfelmo, ut nullus in Pralationem electus, pro homagio quod Regi faceret, confectatione fuscepti honoria privara-tur. In hac etiam Synodo obedientiam & subje-Clionem quam fibi promiterat, à Gerardo ad fedem Eboracenfem jam translato, exigibat Anfel. + Hat I IV. mus. Annuit Gerardus, conque pollicirus, fe p. 9a.
eandem obedientiam exhibitatum, quam Here † A4 ann
fordienti Ecclefice ab co faceandus olim promife. MCVII. rat. De hac re agunt Eadmerus ", Marh. Paris †, "Annal Part Hovedenus *, M. Westmonatt.†, & Historie I. p. 270. Anglicanz scriptoses p:ssm. Consulae Lector qua † Adam

LONDINENSE III. anno MCVIII. prateine Rege Henrico I. ab Archiepifcopis Cantuatiensi & Eboracensi , exterisque Angliz EpiG copis & Magnatibus, in Festo Peusecostes coadum. In quo Clerici inconcinentes severiffime dammentat, Extent de hûc re Carenes X. apud Floeionem Histofolymitanam anmattumt. Hacou-gestus, qui luic Concilio interfuit, in Vità Lu-Part, I. (gl. 270, p. 2. Eadmet: Hist. lib. IV. p. 9; BENG-

habet Spelmannus Tom. II. p. 28.

MCVIL

110%

fal. 18,

ins.

itti

Hill

11142

lib. IV. cap. 35. LONDINENSE IV. anno MCIX, fub Henrico L. habitum, In quo caufa Thomas Eboracentis, obedientiam Antelmo Cantuarienti pez-Stare reculantis, excusta est & definita; Thomas in Archiepiscopum Eboracensem electus fuerat-Electum, nifi præftirk prius fibi ranquam Primari debita fubjectione & canonick obedientik, Antelmus confectate noluit, omnibulque Anglia: Epila copis sub anathematis poend interdixit ne ipsum ordinarent; scriptis etiam ad Palchalem Papam literis , ne illum mili hac lege confectatum pallio donatet. Legem accipete requit Thomas, taltem r longas ambages detrectavit. Que omnia ea plius Antelmi Epittolis apud Eadmerum Hift. lils, IV. p. 97. facile colligi postunt. Pendente adhus lite,xi. Cal. Masi diem fuum obiit Anfelmus. Poll cujns mortem, la lublequente Felto Pentecoltes, tat in majoribas folentiis fieri folebat, conveniebant apud Regem Episcopi, Procerésque. Quo tempote habito Concilio, causaque hac diu multhroque agitatà concluium est, Rege etiam id volente , Thomam in confecratione ful Canonicam obedientiam Sedi Cantuatienfi præftare debere. Quod & facham est iv. Cal. Julis , in Ecclesia D. Pauli, Richardo Londinensi utpotè Collegii Archiepiscopalis Decano, vacante Jam Sode, Metro politari vices peragente, Plutibus hac refert Eadmetus ibid. p. 103, 104.

1099. LAUSDUNENSE ambo MCIX. à Giratole Paper Legars bubleum. Earne hoips Syrondi Decreta dato, stempé de Ecclefá S. Petri Tre-Pannecente violácit de de Capellà S. Stephan monachit Majoria Monalitei devetta Canomicos Camillacceles adjudicinà-Habrenur hore Gore, Tom. X. p. 761.

> LATERANENSE III. anno MCX. Mon. Mars, fub Pachal II. colletum. Entan elicibi. Recelefishica Canones aliquos, five portia Caponour aliquo virerum continusiones, conta invelticata Laicorum, cocúmve qui terum Ecclefishicama dispolitoum fibi vendecunic, contra see naufragorum dispientes; , &c., Cene. Tom. X. p. 76.

CLAKOMONTASUUM ann MCM. Empor Pentrodeth babbam la que Ministeralle Eceleita pretemores (aempé Parins Decisus, afilique ripliette Gassoni Monachi, api petrurellà al fa Licosum multitadine, Presbyteto estratesta ex , efficio (august Monachiettu polletares) exteumentation (august Monachiettu polletares) extromensicati finat. Extras Richtuf Albatenfa Epipilica dui Centra. T. X. p. 756. forom auno habite et Hontoconfa Spraidus. In qui eadem ausi il semina fana l'accident de l'accident au sur la lesse de l'accident de l'accident au l'accident de l'accident des l'accident de l'accident de l'accident au l'accident de l'ac

HIEROSOLYMITANUM II. anio MoKK. 1, ge. 7, h. ft., perfere Connoc Pepu Legare celebratum in 18 A. ft., po Hentieum Inné, ob Payam ab ce cepune, tata de la celebratum in 18 A. ft., po Hentieum Inné, ob Payam ab ce cepune, tata de la celebratum de

Cest. Tom. X. P., 767.

LATERAINESS IV. one. MCCtt. v. Cd., 49. she Pachalt II. Paph a centure cities Epigoni for Pachalt III. Paph a centure cities Epigoni per fet integroup diet celebramum. In one
privilepium illud, quod de concedentis fils henelectorum inverticuit Henticas V. A Patchail
Paph per vine exorderas ; revocares ; Ec Inipiana
Imperiaterum authentianis fenerecha promotiputar,
imperiaterum authentianis fenerecha promotiputar,
piltora la Bitto cr. vatii. Suiprocibus sellecha
Gerst Tom. X. P. p. 6.

VIENNENSE au Rhod suum fi anno MCXIIviii. Cal. Other/si pertificiente Guidone Pontificia Legave congregium. Quo omais inveltituar zi e Ecclefațica de namu laiză harefis effe judicaun, de Hemicas Imp. Oe attorata inveltituara Sypodial Decreto excommunicauss eft, miffit au Pontificem Decretis, à qua non mit port annos quatuor confirmața fune. Errant Hugonis al Pontifice Epitida). Decreta de Ada Caese. Toux. Aprofi-

ANSANÚM propě Lugdatom in Gallia anno MCXII. a Jo une Archiepiticopo Lugdanomé COXII. a Jo une Archiepiticopo Lugdanomé collection. In qua agiatrá rezatifiná hujus rempois controvethá. Lakocum invelhutz damanutu. Extra Joannis & Epicopotum Senoneníum qui haie Synoso intered is reculverdin; ad Jonnem Lugdanciém Bipléta; uni cum Joannis Reijspéria Coxo. Pom. X. p. 786.

VINDLESHORENSE I. amo MCKHV. vl. Cal. Man is Hentica Reg. ; EpiGopi & Proceible Anglia Habitum. in spirit in the receible Anglia Habitum. in spirit in the receible Anglia Habitum. in spirit in the receible Anglia Habitum. Albingdonicitiem and hane dignization protocores evolatic jelfologi, de Procesum plures allagem ex EpiGopia vel Clericali ordine malaserum. Tanden communit ufficigli Kalalina Anglia Habitum. Albingdonicitiem alphane in the spirit in the spiri

BELLOVACENSE in Archiepifospura Rhemenf un MCXIV. viii k. li Drizant- a Corona Pepe Legue congregama in aga hetariour Pepe Legue congregama in langua hetariour Antikanesikou at Cudefrinio Epifospo- qui demi and enterna per production de morbien Decreta quadam de immeniatable di morbien Decreta quadam de immeniatable di Europe Decreta quadam de immeniatable di Europe Decreta quadam de immeniatable di Europe Decreta quadam de immeniatable de increatable de la Copramma non proceda tripa de Lyris Synodes, qui via tale agiate, qualitasano bables de al Copramma non proceda tripa de Lyris Synodes, qui via tale agiate, qualfra de la Corona Constance de la Corona Francis de Corona Descrita quada de la Corona Securita de la Corona Descrita quada de la Corona Descrita de la Corona Descrita quada de la MCXIV. p. 100. V

Sæculum VValdense.

5.E.C. XII. PALENTINUM I. anno MCXIV viii.

sh An. MC. Cal. Neurosiv. Praijdente Bernardo Toletano
Historia Pontificis Legaro convocatum. In quo fisiverefoncius & calamitratus, quar Hifanniarum Ecelelias tuntoperi veratum; Pattes finem impometr folibiric i assenum s. & Enlicosum af Johan

fonitus & calamiteritus, que Hifpaniarum Eccleiais untoperé vezarant, Patres finem imposere folicire ficagerant; dè Epifcopum ad fedem Lucculem jam vacantem promoverum. Exant Ača alisique hus (pechantica ve Hiftoria Compofiellan MS, & alio Cod. MS, apud Card, d'Aguirec Cose. Hiff. Tom. III. p. 19.9.

COMPOSTELLANUM amo M CX IV. à Datac Gelinica ejademi olis Epilcopo pro disercifi i la hisbitum i nego mobas del ficiliziama Ecficilia hisbitum i nego mobas del ficiliama Inc.
Galabetici Lucica i suc. Exarte Canese XXV. de
Ectifyis si d'apaleties si estamisti Fasteron,
de da Danimi à et Quadreggini de Vitario il
Cocqueto cocio edi Monderaccii (cum MS.
Toletano collo apaletie piri feli Cud d'Aggini Ton Illa graji-pi po die della Con. Hisp.

Ton Illa graji-pi po die della Con. Hisp.

MY OVETENS E iz Abneti ad Abneti da. 190 MCNAV. Ale Pennendes parliafe altajos Epiforgo Overenti magus Epiforgo-cua & Magnatum numero celebra um. Extra tabis Spoul Genthusiuses fire Caesare III. oposom postresa (England and State Caesare) and proposto postresa (England aguine fabbe uptones tim Noblimu, tim Epiforgoum, quints Caesare Molicular, tim confirmation. Exam omnia ez Codd. MIX. 18 confirmation. Exam omnia ex Codd. MIX. 18 confirmation.

ttij.

SUESSIONENSE. Letzsfernt e colem Conorne,
Hilfern de clusifs hisbitum. In quo Godeficiula Ambistensite de Cartuida de Sedern ilaun revocature,
Vid-sia Nicol, in Vir. Gedefy. Ilio, III. cap. p.o.
fortumano MCXV. in Sprodo Rhemenic codem
and MCXV. in Sprodo Rhemenic reodem
Colonicati & Carlamenia, codern aumo labelisti,
kien a Stame ell.

10.5 Y R I A C U M., loco incertor, fortin Histoolymis, anno MCXV. habitum, ptraferore Epicopo Acadiceni Pornistes Ispao, in quo Aimilyna Histooliymianan Fartaucha, mahorum mengan peringan maheeda reuru, yyoodal (new 100 milyon) proficierus, bilandinga verbis, ted praccipal larga maneman proficios, bono Padralii, ficum faciens, s'edem fiaam recuperavit, Tralie kae will, Try. 8td. Saru, Ng. XI, Cap. 18.

TRENORCIENSE anno MCXV. à Guidone paper Legato coschum. In quo decretum eff, Ecclefsum S. Joannis Vefontioneufis pro matrici habendum effe. Extans Acta & Epilitolæ Cone. Tom. X. p. 8c3.

Theodocice Pape Legato ob promulgandam excommunicationem, que in Heniciem Imp. Romæ lara etat, habitum. Vide Urspergens, in Chron. sel ann. MCZVI. Et quæ in Chronico Histaggensis haber Trithemins.

LATEANINES V. anno MCNVI., profet dec. v. 1.

Nouse, Adrenia for héritali V. In Eccheli Con de a tota, flunciania hisbian. In quo deficiali V. In Eccheli Con de a tota, flunciania hisbian. In quo del Concili Lacratoria il I. de inventibiati y. Heniclo Imperio per vina concelli y. confirmatory of decledar per vina concelli y. confirmatory of decledar per vina concelli y. confirmatory of decledar in Junior del Concelli Conce

ROMANUM I. sano MCXVI, habítum. In quo Meassferio Caffineníi prz Clanisceníi pratogativa adjudicaz eñ, abbar Caffineníe harc fois glorisma il Romanis Ponitifecibus concedtum vendicante; ut iple, tanogam Poutificis Romani Vicarius; selbas Abbamas appellaretur. Vide Chron. Caffinení, lib. 1V. cap. 61.

BENEVENTANUM II. ánto MCXVII. habitum. Ingua Marticus Berdinus Epifcopus Bracerufis , poltela fish normbe Gregorii VIII. Antipus fačtus, qui Henticum Imp. Roma abfento Papa cotonsvetar , excommunicans eft. Vide Faix, Benev. Chron. ad andum MCXVIII. & P.ex. Bibliothecar. In viti Pafchilst II.

CAl-UANUM anno MCXVIII. habitum. In quo Henticus IV. Imp. & Mauritins Burd'nus Gregorius VIII. dictus, excommunicantur. Vide Uripergeni, ad ann. MCXVIII.

COLONIENSE II. asino MCXVIII. 3 Conone Paper Legato lubitum. Iu quo excommunicato in Harricum Imperatorem promalganer, Ita Unferegenfis ad ansum M. XIX. p. 100, qui de Synodo Vienneria de Fridelisticus eodem anno habitis eadem tefert, fed in annum MCXIX difert eroquit.

TOLOSANUM I. anno MCXVIII. coachum. In quo expeditio in Hilpaniam contra Saracenos (inb quocum jugo milere gemebase hoc tempore Hilpani) confirmata eft. Vide Cose, Tom. X. p. 844. Ex Cosec. Hifp. Tom. III.-p. 334.

ROTHOMAGENSE Larmo MCXVIII.contra Return Ecclefizificarum invalores habitum. Multa in hoc Coucilio mota funt, multa agituta, misil ferè actum eft. Vide Otder, Vital, ad annum MCXVIII. lib. XII. p. 846.

- TOLOSANUM II, anno MCXIX. viii. Id. Jan. à Callifto Papi II, celebratum. Extant dicipilitae Cantenificae Cansen; X. de Ocidinationibus, harteticis, primitiis, oblatrouibus, &c. Callifti Epiffola Symodalis, &c Adra à Carello cditat Cons. Toru. X. p. 8/6.

R H E M E N S E I, anno MCXIX, xiii, Cal. Novembr. à Callifto II. Papà, proper invefituras Ecclefaftics, excommunicationem Homei Impaliblate caulas Archiepile porum XY EpifeoSC XII. porum plufquam CC. Abhama, & Piscigioum glan Mc. Airvestum Provincianus nigrati concuita celebratum, Andrec Condition, peretra Feloropo, & Abhota Nomaniais, quatase et Angili mili de Garanti ni del Condition, peretra Feloropo, & Abhota Nomaniais, quatase et Angili mili del garanti ni del Camarino del Contra Regili voltata del garanti noma le del camarino del contra Regili voltata del garanti noma protecta et Tuntama elchoia Archipictopus Eboscociii, qui, quid contra Regili voltata contra conditionami una Papi accepta, in partiant esdice à Rega probibirst et la adoque dan chipictopus privatus cum Papi Stomam proficiénte, reference Liencii Sauntet competito Symbol (Camari Victoria Canardo Camarino).

quifica Coweil, Tom, X, p. 861. Modum verò hoc

Concilium tenendi , quaque in co getta funt præ

aliis plenifirme deteribit Order, Vitalis Hift, Eccl.

lib. A.I. p. 877.

ROTHOMAGENSE II. 2010. MCXIX. Is
Goldredo Archiejileopo babrum. In quo Presbyteris orane cum musitrabus coolorium interd'cum ett. Eccia Presbyreits baile decreto tremai reclamateur, A Bertus quidam homo elose qualulum derruitis ett. Palitich hote effert. Ordesic. Vit. ad. 2011. MCXIX. Ilb. XII.
pp. 864.

NEOPOLITANUM in Palafitină amos MCXX. à Gaaremando Hierofolymorum Rege, au reformandor mores Eeclefis habinum, Fată hujulmodi reformatione, mon mala poblica cefăse corperunt, & Rețipublier Hans ad mejiocem frugem redatdus eft. De hâc Synodo agit wiil. Tystus lib. XIII. cap. 1;

S UESSIONENSE II. A Conone Papat Legans anno MCXX. conclum. In quo Abselinado o matelanam cieza performa S. Tritinetta ferenciatam dammans. & Bloum taman propriat manibus igni tradece do Epicologico contra, in aminibus igni tradece do Epicologico contra, in aminibus igni tradece do Epicologico contra, in aminibus igni tradece de Deporte contra

R O M A N U M II. anno MCXXII. menfe Martis à Califfe II. Inbitum. In quo Odefitius Abbas Calliffu II. Inbitum. In quo Odefitius quisoldam de Monachis conquerentibus , Monaferiam illud ab ommi jugo de fevriture liburu offic decernitur , fuit-jectione foil Pontufei relatvati. Vijale Choron. Califfuncii, lib. IV. capa, betto

MATIENSE anno MCKXII. magno Epidoporum & Opiniumu muneto, praferothus Ponificia Legais celebratum. In quo
pas & conoxisia inter thenicum Imp. & Ponificert Romanum citca invelturus Laiconum fincita et qi amusente Henico, u in threatitus abiene annuili & buccult stalition fetere. Exte Calilii 11. Pivilegium Henico concefilm cum
Henici Referipto Cese. Tom. X. p. 838. Vide
Anátim. Gemülezen in Costonico, & Utiper-

gent in Chron. ad ann. MCXX!I.

LATERANENSE VI, generale I. (2d. 1816. It spin and NCXXIIII. showing, In quot conditions) spic inter Ferention & transification spic inter Ferention & transification spin and the spin and

contain an appeara, Conc. 1.5, p. 153.

L ON DN IN STRS V. amps MCXXV.
praffesting Jonnes Centretifi Postnikisi Legot conpresent proposed proposed proposed to the structure of the structure o

NAMNETENSE in Armorică fub Archiepicopo Turonenți anon MCXXVII. mente Oulers ab Hilb berto Turonenți ano, McXXVII. mente Oulers ab Hilb berto Turonenți , & finfiquantia Epicopis couclum, în quo, inter alia, înscetifutori mapită e manta & probibităr funt, înscetifutori ecitam ei mante în lis Sacetdorum ordinentur, uiti pribă Canonici regulares au Monachi fictera. Exat Hildchetti ad Honorium Papara Epiflula Syroddii una cum Honorii Refeseria", Cong.

Tom. X. p. 918. LONDINENSE VI. anno MCXXVII. pto reformandis Ecclefix moribus congrega-tum. Acta hujus Synodi deferibunt Matherus Paris ad annum MCXXIX. & Florentii Wigorniensis continuator ad ann. MCXXVII. p. 504. ubi etiam Cananas XII. exhibentur. Extant ctiam apud Spelm, Cane, Brit. T. H. p. 55. & Cone. T. X. p. 920. Ibidem p. 942. ad annum MCXXVII. habetur Concilium Londinente de prohibendis Sacerdotum focatils; quod non alfind à nuftro fuiffe meritò fulpicatur G. Coffarrius, Quicquid fit , certum est Chroniel Saxonici compilatorem, hanc Synodum ad Feftum S. Michaelis habitam, in quà damnata funt Archidiaconorum & Presbyterorum conjugia, ad ansum MCXXIX referre, ut mil uxores ante Se Andrew Festum dimirterent, Eceletia fun, domoque privatentut, nec unquam postch ibi fud munere fungerentut. Verum Rege venium conce-

S & C XII ab Ann, MC₄

itzfá

fin

Towns Colo

dente, domumrreveth fant. Neque hat decrets ullam vins habuerunt, omnibus uxores faus, Rege permittente, ficut amed retinentibus. Vide Chron. Saxon. p. 254.

TRECENSE IIII in Campaniá fub Atchiepiícopo Senonenia anno MCXXVIII celebratum,
in quo Militum Templatiotum Ordo, nono inflututionis fux anno, habitum album & tegulum
accepit. Esax fegals, pramiol potogo, LXXII.
Capitula complectens Conc. Tom. X. p. 911.
Capitula complectens Conc. Tom. X. p. 912.
Confet qur de hic Synodo tradit VVIII. Tytius lib XII. cap. 7

RAVENNATENSE ann. MCXXVIII. habitum. In quo Aquileicnis & Venetiarum Patriatche depoliti tint ; quà verò de caufa incertum cft. Vide Baron, ad anu, MCXXVIII.

PARISIENSÉ II. anno MCXXIX. habiium. In quo Argantoliculis Monafterii Comobio S. Dionyfii teritiunio facta ett. Extant. Mantari Albanenia Legari de Concilii tententià, Honotii Pape, & Ludovici carlis Epifela, quolo Concilii Desteta confirmantari, Cene, Tom. X. P45, 546.

ILERDENSE İn Hiğemil Tatraconenii amun MCX XIX. V. (x.d. Apralia peridente Joanne Sahmenii Cardiolae Pontinicia Legato a IX. Epitcopia & pluribus Abbarbus celebratum. In quo multa ad diciplinum Ecclefialicum. In quo multa ad diciplinum Ecclefialicum, cutum cutum cutum can de commente ad the commentation of the commenter of the commentation of the commenter of t

PALENTINUM II. in Hijmini Tameroccini da Articone II. anu MCXXX. y reland Qualeta, imine lebebounde praficient Riyamudo Qualeta, imine lebebounde praficient Riyamudo Qualeta, imine lebebounde VIII. Anton Productiva VIII. Produc

AN I C I E N S E (ER PODIENSE in VV₄L)
kaußis, nou proceil à tigh Lightis, amou MCXXX,
habitum, In quo Petrus Leonis, fire Anesterus
Antipasa excommonicatus eth. Vide Guigono,
Carthulienfern in Vità Fugonis Gratianpopol, &
Cent. Tom. X, p-37. Quod & codem anno in
Synodo Claromonicati, ut & Stampenfi factum
eth. Vide Orton. Frifingenfi lib, VII. cap, 8, &
Bernard, Abba. in Vità S. Bernardi lib, II. cap,
1, p. 1990.

10 TRENSE in Diesceft Meldenft wood 5 AC. N. M. M. Gillos anno MCAXX, bailtum in quo in Tho- ib- Access to the property of the

RHEMEN SE II. anno MCXXXI. viii.
Cal. Noormbr. przente Innoccutio II. Papi cetebraum. In goo Anackina Antipapa exocumunicaus, & Ludovicus junios, przente parte,
Res Francia sa bjo Ponistic coonante. Exact
acta cu satis Andonibus colleda,& Ecclefultica
diciplina Canons XVII. Gest. Tom X. p. 979.

LEODIEN SE anno MCXXXI. habitum, in quo Halberfradeniri Epiteopus prifitno honori unde excidenta refittuirur, & Anaeletus Antipupa condeannaur. Vide Otton. Frif. lib. VII. cap. 18, & Suger. in Viri Ludovici Craffi, & quz inde cantut Cosa. T. X. p. 987.

P LA CENTINUM anno MCXXXII. advettius Anacletum Antipapam ab Innocentio II. ut titubantem Ecclefistum Cifalpinatum Harum contolidatect, habitum. Vide Petr. Cluniacenf, Epift. lib. III.

PISANUM anno MCXXXIV ab Innocernio Papa coorta Antipopum Anaeleum indidum. In quo ciam Alexaoder Leodienta foques Simoula accutants, & comparere retions, deponitur, Vide Benard, Abbat, Boux Val. in Vid. 3. Bernsali abi topt cap. 1. De lis quoque Synudo vide Conc. Tom X. pag. 989. & to appprad, pag. 189.

LEGIONENSE Ecclefuffico-Policiefim, an. MCXXXV. in ipio die Pentecostes à quam-plutimis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & cujulcunque ordims visis ad declarandum Alphonium VII. Hilpaniz Imperatorem , habitum, In hic Synodo multa ad oblequium Dei , muka ad utilitatem regni statuta tunt. Habentur Acha ex H storia MS. Adelpsonfi VII. ab Aguirrio Cardinale ex Bibliotheca Toletana edita Cone, Hills. Tom. III. p. 144. Sequenti anno habita est Burgis Synodus, pratidente Guidone Cardinale & Pon titicis Legato, qua piara citca ordinem divini officii funcira funt. Vide ibid. p. 345. Eodem prætidente habi:um eft concilium Valles-Oleranum ann. MCXXXVII. Qu d'in eo geftum fit, nos ferè latet. Vide ubi supra p. 346. Nec melioris nota sunt, qua de Concilio Tarrasonens ann. MCXLVI. de Palentino ann. MCXLVI l. teteruntut ibid, p 354- de Vallis-Olesano generali ann. MCLV. shed. pag 364-

ANTIOCHENUM anno MCXXXVL pidd Cal. Detentor, ab Albetico Ottlenín, Pontificia Legaro coadum. In quo Radulphus partis Latinorum Partiarcha Antiochenus fecundus, eo quod Roumano Pontifici parter teculater, depositus eft. Rem plenias enartar VVIII. Tyrius lib. XV. capp. 3; 16, 37.

HIERO.

11C. XII. HIEROSOLYMITANUM 11 II. ab cod-m plon MC. Postificis Legato codem amos provincip polt Pdgish christianum, in qua Templana Dominji m Monte Si battum, in qua Templana Dominji m Monte Si battum, in qua Templana Dominji m Loristi Laristi difficuntum, qui onnandia promide fi cristiaco difficuntum, qui onnandia promide fi cristiaturum promidit. Vide willa, Tyrium Joro citas capa, vis.

11/8. LONDINENSE VII. év Almondunés anno MCXXVIII à abilitació tottis Plositficis Leguo, Epicopia XIII. ét Abbribas A XIX. écidensum In que, vienere jam fela, et al., etclo pajo pod Theesholo Receptio Canpolis Abbrir. à de Abriber quedo de consecience, like cinim is yanosi Albos Cerptanestes et al., etclo pajo pod Theesholo Receptio. Concience, like cinim is yanosi Albos Cerptanestes discipitar XVIII. pago Recent Heightful. de, get. fl. Septema al mn. MCXXXVIII. p. p. de get. fl. Septema al mn. MCXXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. MCXXVIII. p. p. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. de Gen. de Gen. Totto Theesholo Reception al mn. de Gen

N. O. T. P. M. M. P. T. O. N. E. N. E. L. anod M. G. X. X. VIII. iv. I. I. Appl. in O. David Patha-tis to Stephan Anglorum Reg. a. Turthus Eboraero i. plutidioga Egilécopis, Abbaribus & Proceibus collectum. Is on Robertia Epicapus Exosierais continticutor, & Abbares I. i. vie., Kobernas Wincleumberfia, Nomaderas lete S. Maire Aboucetaffia, (clit into. T. vali hue Florenticondumacy ad annum MoCXXVIII. Paper.)

LATERANENSE VIL generale III ann. MCXXXIX. (ab Innocentio II. à mille circiter Patriarchis, Archiepilcopis, Epilcopis, &c., celebratum. In quo Arnaldus Brixienfis, Petrus de Bruis, alique havetici damnantur y Petrus Eucharittie, Baptilmi parvulotum, Precumque pro montais efficaciam denegavit, templa dinienda, c.ucélque omui cultu & venetatione spo-Landas concendebat. Attrablus praterquam quod in nounalks cam Petro fenfit, Epifcopis, Clericis , Monachifque dominia & potletiones,quas vocant temporales, adimendas elle combit. His damnatis, Anacleti II, five Perti Leonis Antipapæ Acta refeinduntur, multaque ad confervandam Ecclefia disciplinam flatuta fant. Extent Acta tum anriqua, tum a Binio adornata, & discipilnx Ecclefialtiex Canenes XXX. Cone. Tom. X.

99. WINTONIES SE I. anno MCXXXIX. lik Cal. Sprussivi cookun In quo de limmintare Eccleitatică adverda: Scephanum Regengui Epitocoji careci marcipati; corum Cathalla occupavera, multo pene effecti agitur. Ačta prolită deferibir Cuii. Munte. 1411. New IL ti ol. 105 Vide March, Pacif. ad annum MCXXXIX. P3-5, 77.

E40. SENONENSE anno MCXL przefente Ludovico juniore Rege congregatum. in 1920 P. Abaclardus ob mulcina dograna; e júdique teclatore, & defeniores dimunsi finte. Extrat Stanfonia Rhements, Jochin Steffionenii &c. ad Innocentism Intera, innocentii Refriptionen, & Eppila alente Cant. Total. X. p. 1043. Philminian ad bujus concitii intelligentiam conferet, fi rtudi. S.C. X II, tus lector confulat S.Bernardi Epiff, CLXX.XVII. ab Ann.MC. CLXXXVIII. CLXXXIX1

LONDINENSE VIII. circa annum MCNL, ut que vie que praienter Theobildo Canausienfi, in media Quadragelimi coaciums. Cui Stephanus Rev & Euthachus ejus filius a, neglicape proceses interriterante. In quo priest nova appellationes sal Romanum Pontificem advertus Regent factar futur. Vide H. Huntingdon. Hill. lib. VII. foli 166, p. 1.

CONSTANTINOPOLITANUM I. ann. MCXL. menfe Maio; in dextris Catechumeniis S. Alexii, prafidente Leone Styppiorà Patriarcha, præfestibus plutibus Metropolitis & illustribus Imperii principibus celebrature. Quo Conflantini Carylomali olim defianchi feripea, tion modo nagarum & ineprizrum, fed hærefis & impieratis p.ena, in judicinm vocata, examinata, proteripea, & condemnata funt, Inter impia & infulta que in his continebantur dogmata, hac etant; Satana eos eultum prabere, ou cuicunque Principi honorem & venerationem exhibent i omnem Christianum in infantia baptizatum, abique eo quod catechizatus fit, revera Chriftianum nost eile ; quemeungne intellectuali fensu intellectualitet non ptæscutientem Deum in eo operantem voluntatem fram pet Jesum Chris ftum, incaffum laborare; fingulos Christimos duas habere animas , quarum una (it impecéabilis, alia peccatis obuoxia, quòd fi unam habuerit animam . Christianum nondum factum elle, Plura alia his non minks impia & abfurda, fædiffirma Enthulialmi portenta nos docet Decretum Synodicum quod Grze. Late extat apud L. Allat. de Confenf, Oriens, & Occident, lib. 11, c. 11. nom, L. col. 644. cm uni hujus Concilir notitiam acceptam referimus.

LATINIACENSE indiceccii Partifendi ad Matcomam fluvium anna MCXLIII ab Ivone Papa Legato babicum. In quo inter alia, controverfia inter Epiticopum Attebreniem, & Monabos Materilamentes de Abbaris electione compolita efi. Exam Acha Cone; Tom. X. int Appendi 192, 1936.

Wintoniense II. pazidene Theolaldo Carquarieni Ponthicis Legaro, in esula Regal Anglicani, ferita ipott Octava Palchairi, anno M. X.L.I. Inbitum. In quo Wilkelmas Marcellus Dapire, Aliquer Regiatum partium Ministri excommenicantur, Rem geltam probae tradit Gul. Malmeibuticafis, qui de lipie interine lib II. Iol. 106, 1983.

HIEROSOLYMITANŮM IV. snos M. K.I.I. predictive Henico Wisconsein Pon-tibicis Legato, à Partitutair Hierololymrano & quamplorinis regionum eicensuriciantum Epide copit celebratum. In quio, pratentibus etiam Azmenia Partitutair & Epideopi, a Armeniotom in fide ettore reduguatum & ettore reduguatum & ettore reduguatum. De hile Sprodo agit Williemus Tyrias H.II. Sar. Ili. X.V. cap. 88, p. 88, Vide que fiagrà pd ann, MCXXXVI. dicha funti.

WEST-

WESTMONASTERIENSE LinnoMCNLIL ab Henrico Wintonienti Pontificis Legaro, coachun. In quo de Stephano Rege, quem Matildis Imperattix captivum definuit, actum eft, Inuocentio Papà Henricum Legarum per literas increante, quod Regem fratem tuum germanum in ibertatem non feddidillet, Vide Guil, Malmes. Hift. Nov. lib. 11. fol. 108.

CONSTANTINOPOLITANUM 11, anno MCXLIII. mente Aug. pratidente Michaele Oxita Patriarchi, à XII. Metropolitis, ptrtentions eti im Paiatii procesibus, in Thomaite (Triclinium id etat Patriarciale) congregatum. Quo Clemens Safimorum, & Leontins Balbifto in proviucia Tymenst Ptendo-Epileopi , tanquam præter canones ordinati, & Bogomiorum bærens & impietæts rei, damusti & depolui fum. Hz. etis hzc Bozomitorum à Eogomilo quodam Monacho orta, ex Manichailmo & Malializatifmo conflità erat, monitrofa & abfurda dogmata protundens. Omnem Theologiam Christianam, ec doctrinam de Occonomia Christi contemplerunt; Ecclesias Templa Demonum appellarun; Euchasiftia Sacrificium intuper habuerune. In hisatinque ejuidem furturis, afferentis obitioari erant & petvicaces , firmicht credemes omnem tine do oce pænam tubite te potle, quafi Angeli ipios ab igne creptui fint. De duobus his Picudo Epilcopia extat Decretum Synodale Gerc. Lat. apud L. Ailat. de Cenfenf. lib. il. cap. 12. uam. in. col. 671. Quoniam verò Synodus de his plenius edoceri veher, od Metropolitam Tyanensemnac de te ferfbendum statuit. Allatis mox Ba-Ivii Mettopolica Tyanenfis literis , Synodus aliud Decretum edidit (quod ibidem habetur col. 674.) in 1.05 duos Picudo-Epitcopos ex Bagomilorum fecta litim , quo convicti fine hac inter alia decuife & recife, neminem freulerem , nifi Monachus fiat , falvari , licet omnis virrutis viam haverit; tondere licere homio: s, invitis uxoribus, ut & uxores, invitis motitis; nonnullos Chelitianos demottuos , intepultos & abique captu negligere, & neque vivos coldem in parnirenthan admirti; effodere projecteque Carittimosum teliquias , rum unta rum extra Ecclefium ecposita ; precatores effe , qui fato fancti funt , & dr.mones in defunctorum corporibus habitares quin & Deum iplum in quem credebant Christiani, anathematicate non verebantur; itt de aliis

LONDINENSE IX. anno MCXLIII, adverfüs return & perfonarum Ecclefatticarum violatotes in med à Quadragetinià habitum. In ouo frautum ett, ne qui Clerico alicui violentas minus injecerit, niti ab ipto Papa coram abiolvi potlit. Vide M. rt. Parif. ad ann. M.CXLII. p. 79. & Hoveden, in Annal, ad cundem annum tol, 279. p. a. Synodi ab Alexandro Lincolnicusi Epitcopo, Pontificis Legaro, vel hoc vel superiori amo hibien , meminit Godveinus de Praful. Angl. in Epile. Lincoln. p. 143. Verium de håe Synodo incetta omnia. De quo videfis qua habet Sp. lm. Case. Brst. Tom. II. p. 48.

M 'XLIV. Offeb., vi. fab Michaele Pstriatchi, S. C. XII Se XIF. Metropolitis, efficientless estimating at Analoc Principilus in Thomatre habitum. Quo Nipho Monaclus tecku Bogomilica dux, in Petiblepti Monaclus tecku Bogomilica dux, in Petiblepti Monaclus tecku Bogomilica dux, in Petiblepti cendus, intentaro ei an thematis vinculo, fi larenter deinceps aut quidpiam scripterit, aut doce-re ansus fuerit. Decretum Synodicum Grace & Lat. exculit L. Allatius de Confenf. lib. 11. cap. 12. num, iii. col. 678. Februarii tequentis die ili. conditum eft aitud Dectetum Synodale , hominem dogmata fua venditate non selfattem, in locum remotiorem relegandum, ut quiete agat, & à nemine vilitari, ne peftis illius in alios quoque deriveter , neminémque in posterum cum es congredi andere, aut ullo modo confuelcere : aliter rangram una cum co fentiens reperabia tur , & punietur. Exist hoc Decretum ibid. col. 631

VIZELIACUM, apud Monasterium in Diecesi Augustodunensi unno MCXLVI. in Butgundia, pratente S. Bernardo habitum. In quo nova expedicio in Terram fanctam advertus Saracenos decreta eft. Vide Otton, Frif, de geft, Frid. lib. 1. cap. 36. fed præ allis Anonymum de Geft. Ludovici VII. apud du Chefn. Hitt. Franc. T. IV. Idem etiam in synodo Carnotenii, eodem anno habità fanctrú eft, Adifis Baron, ad ann. MCXLVI. De eidem re în Concillo Stampenti anno MCXLVII, in Do ninica quadragefirme, habito iteruin agitur. Vide Conr. Tom. X. p. 1004.

PARISIENSE III. anno MCXLVIL ræicine Engenio III. Papa coactum. In quo Gilibertus Porcet suo Pictaventis Epikopus, errorum circa SS. Trinitatem accutatus, fententiam luam caura & subcili explicatione emodite constus eft. Dogmata ei obj. cta , prieter slia misoris monenti, nac erant; Divinam Effentiam non elle Deum ; Propriesates perforation non elle iplis Perionas , Theologicas perionas in nulla propolitione pradicari; denique Divinam Naturain non elle incamatam. Videatur Otto Friding, de geft. Fred. lib. L. cap 50. p. 435. nbi hac copiotais referanner. Practique vero de hie Syno-do Otro de S. Blatio Append. ad Chron. Ottou. Foling, cap. 4. p. 198. Confular item Synodam Rhement, ann. MCXLVIII.

CONSTANTINOPOLITANUM IV. anno MCXLVII. Februa-ts iv. in Italacio Blachernarum, in caula coing Papiarche celebratum. Literfactust huic Synodo Mettoposite XXXI. Pratens erat & pratidebat Manuel Comnenus Imp. affaitebant Journes Rogarius Catar, farmmique Imperit principes, tenuores, & judices politici. Occasio h.ec. exar. Colmas Atticus hand its prident creatus Patriarcha, Niphonem Monachum , laztefis Bogomilicz anteligna num, à tor licer Synodis damnatum, im & infano plane affectu coluit & adamavic, hosminem in fui confortiom adminit, & D. creta contra illum lata injusticia arguebat. Infolentior his factus Monachus, quotidie dogmatafeca-rius circumvolvebat, & Hebratorum, quem voca-

٦,

CAC. KIE. MC.

1148.

mil.

E153.

bat, Deum repudiabat. Monitus de his Colmas, hominem nihilominus mordicus propuguavita & in intimis habuit : quin & cum Imperatoris mandato ad eareerem dueererur à Satellitibus illum abducentibus avellere nitebatur , faltem unà cum co in carcerem duci poscebat. Plebe igitur, hanc ob caufam, pene ad rabiem tumulguante, coacta oft her Synodes, qua coram Imperatore & universa Synodo, palam affirmavit ie Niphonem non hatetieum, led otthodoxum exiltimare. Unde mox communi suffragio tanquam cadem cum Niphone lentieus condemparur, & fecundum Edictorum renorem dejicitut & indigous Archietatica dignitate judicatur. Synodale Decretum Metropolitarů XXXI. fubfcriptionibus robotatum , Gra: e & Latine aurulie L. Allatius de Confent Orsens et Occident. lib.H.cap.12.num.111.col.683. Pluribus hze per-Sequitur Jo.Cinnamus Hiller.lib.11.pag.67. &c. De tempore hujus Concilii non flatim minimet fatisfacio. Ponit illud Decretum Synodum anno Mundi #2 "6" vi M DCLII.id eft, anno Christi MCXLIV. Indell. X. Ubi an. Munds & Indellio haud bené ecoveniunt. Indictio enim decima aucidit in annum Mundi vi MDCLV. Chrifti MCXLVII. Chim verò anno MCXLIV. Colmas pondum fuerit Patriarcha, mendum potius in numerum annorum Mundi irreplife fulpicor, & pro C. reponendum a. præfertim cum Indictio non per figuras, ut annus Mundi, fed i marigfcribitue Irdinini @ denime. Penes eruditum leetorem judicium efto.

RHEMENSE III. anno MCXLVIII.xt. Cal. April.media Quadragefima ab Eugenio IIL Papà celebratum In quo Giliberti Porretani de SS. Trinitate dogmata iterim excusta & damuata funt, Extant Giliberti Aberrioner, discipline Ecclefiaftica Canenes XVIII. & Acta Synodi & Binio ex variis Actoribus compilata Cone. Tom. X.p.1197.

TREVIRENSE anno MCXLVIII. ab Eugenio III. Papa coadum. In quo Pontifex S. Hildegardi in monte S. Ruperti Abbatiffa , re prius examioata , novas fuas prophetias proferendi & evulgandi facultatem concellit. Extac Eugenii ad Hildegardem, hac de re, Epiltola Conc. Tom. X. pag. 1123, Vide Trithem in Chron. Hirfaug.ad anoum MCXLVIIL

BALGENTIACENSE IL apud Gal-Jos in Diorceli Aureliancoli anno MCLL tempore Quadragefinz congregatum. In quo inter Ludovicum Regem & Eleonorum Ducis Aquitaniz filiam , ob nimiam fanguinis proximitatem, testibus adhibito jurejurando examinatis, alivortium factum eft. Hæc Suger, leb. de geft. Lud.VII.& Com.Tom.X.p.1149. Ubi adeas que G. Coffartius appotavit.

HIBERNICUM appo MCLILin Coobio Mellifontis, feu potids Kenlice in Midia, pratidente Christiano Episcopo Lismorens, Pontificis Legato, à XXIV. Hiberniz Episcopis menie Masse congregarum. In quo IV. Hiborniz Archiepifeopatus, Armachenus, Dq-blimenis, Casseirolis, & Tusmasio infirmti PARS IL

funt, cuilibet Archienifenna fuffraganearum mr. S.C.XI mero fubjecto è affignaro. Atque his quampe Archiepilcopis jam conflituris, Joannes Papiro Cardinalis, Legarus ab Eugenio II Lin Hiberniam miffus , quatuor Pallis que fecum detuleration Synodo tradidit. Hee nos docet Cl. VVareus Comment de Preful, Hibery in Fire Gelalii Asmaghani p. 15. Pluribus verò hac de re agit idem Marigut. Hibern cap. 16.p. 83. Ubi etiam p. 87. Episcoporum qui buic Synodo intererant , no. mina Hibernica. A Sedium Archiepifcopatium infignia exhibentur.

LONDINENSE X. anno MCLIV. gregatum in quo renovarà pace, Leges antiqua Anglorum Edwardi Confelloris, alizque Regni confuerudines Charge ctiam & Privilegia Epifcoporum, Abbatiarum &c. Regio Sigillo confirmantur, ut ex codice Monatlerii Bellenfis notavit Spelmannus Core, Svis. Tom. II.p.51,

SUESSIONENSE III. an. MCLV. rv. Id. 7nn. coract Ludovico ViJ. ac Rhemenfis & Senonentis provincia Epifeopis, plurier que regni Proceribus, pro pace firmanda babitum; concedente Ludovico at omnes regni Ecclefix, earumque univerts Potlethones, Agricola, Mercatores, &c. plena lecuritate per decem aunos fruerentur. Extant eå de se Ludovici Regis litera Cone. Tom. X.p. 1175.

CICESTRENSE aono MCLVII. in festo Pentecostes habitum. In quo orta Abbatem intet & Epileopum Ciceftrenfem de juribus & privilegus controverful post longum examen & disceptationem, immunitates Monasterii de Bello confirmantut, Extant Acta admodum prolixa ex Chron.MS.Monasterii Bellenfis Conc. Sris. Tom. II. pag. 54. & Com. Tom. X. pag.

ARMACHANUM, seu Ardmachia, seu VVaterfodiz anno ciretter MCLVIII. (rejieit Spelmegnus ad aunum MCLXXL.) presente forè totius Hibernia Glero coactum. In quo communi conteniu decretum est , ut Angli ubique per Infolam fervitutis vinculo mancipati, in priftinam libertatem revocentur. Hilloriam bujus Synodi tradit Giraldus Cambreniis Hibern en pagn.cap.18.p.770. Eodem anno habita eft etizm Synodus Roicomania, cujus ex Annalibus Conacienthus mentionem facit, all verò in co gefrom recenser Spelmannus Conc. Brit. Tom. 15. pag.59.

PAPIENSE in Ducatu Mediolanenli an no MCLX. à Friderico Imp. magno Epifcopazum Abbatúmque nomero celebratum. In que causă Scdis Papalis per feptem dies ventilată, deposito taudem Alexandro III. Vistori III. Antipape Oilsvisse antea dicto Pontificatus adjudiestut. Alexandet, Rolandas priùs dictus, Synodo interefic regulavit, affrmans forme un Pontificem é laico citari non debere , oninafque iplius judicio lubjacere , & iplium à nemine judicari ; idoòque milum pro le legatum deltisarit a fed perado judicio Synodali , cum fe

Cardinalibus urbe ceffit, teffe Ottone de S. Blafio Append. ad Chron. Otton. Frifing. c.13-p.1e1. Extant hujos Synodi Acta, & in his Epiflolæ plures ad hane caulam pertinentes Coor. Tom. X. p.1387.

N A Z A R E N U M in Paledina an MCLX. prafence Hierofolymorum Rege habitum. In quo pod caufam Papalem inter Alexandrum III. & Victorem I I I. diu agtratam, agrè tandem pravaluit corum fententia, qui Alexandri Legatum tecipiendam effe judicabant. Extant Acta apud VVIII. Tyriom ili SVIII. cap. 3p. & Epifela Symdalit ad Alexandrum Papam Cese. 70m. X. p.1407.

OXONIENSE anno MCLX.habitem.in quo waldenfuum dogmata, oduce quodam Gerardo Teutonico receins in Angliam inducta,dammantur.occimique duces à affertores virgis coericii urbe ejiciantur. Extant Acta apud Guil Neubrigenilio. II. (2017). p. 157. Rechoi etiam J. O. Picardi notas lector confultat. Vide Spelin, Tom. II. p. 159. & Cons. Tom. X., 1404.

NORMANICUM I. apud Novum Mercatim ano McLXI.habitum in quo, rejedo Vidiore III. pro Alexandro judicatur³ Hide Robert de Montain. Appenda Siguebert. Quod de ci in Symodis Belvacento Si Tolofane, roden tempore habitis, decretum etl. Erste Faffredi Abbatia Clarryallentis de Coacilio Tolofano Epificia Cent. Tom.X.p.1407.

LAUDENSE în Longobardii, an MCLXI. prafente Friderico împ.habitum. In quo, damnato Alexandro, Vidor III. pro Papla agnoditur. ê inter alia, Mogantite Archiepifcopi (cui pre fraudes Huberti Mediolaenenis , Epifcopi Placentini, aliorionque plarium vita erepe aiverat) occi fotes, corfunque conciliari il è adjurores excommunicantur. Hue ex chronico Luadenfi Concilionum editores Tom.X 30-400-

LONDINENSE XI. anno MCLXII. congregato pené totius provincia Cantnarienfis Clero habitum. In quo Thomas Becketus Regis Henrici Cancellárius, communibus omnium votis, écfundo Theobaldo, in Archiepifcopom Cantuarienfem electus eft. Vide Matt. Paris ad an, MCLXII.0-82

CLEONADENSE in Hiberalä m.M.CLXII.
via llatem fiepacuti Ä XIV. Hiberalä Epificopis , prafidente Geläfio Archiepificopo Armatanoccelebramo. Quojnter ali, doctetume fi,
ut nallus deinceps ad Theologian publice pratanoche descriptiones de la companya de la companya
utomica alumous fiserat. Tradunt hac Annales
Utomicnica da an MXX., referente Cliva reo
- Anti-Alibera. 15-p.7-t. qui de cadem repetit de
- Prafide Hiberna. Golfafio p.3.7.

MONSPELIENSE an.MCLXII. ab Alexandro III. Papă congregatum. In quo Victor III. Antipapa excommunicationi fubicitus chi anathemate etiam percelluntur Principes fixcularos, ai authoritate fai beronicos contectent. Monachis & Canonicis regularibus Legum fiz. S.R.C. XII. cularium & Physics studium interdicitur. Vide ab An M.C. Care. Ton. X.P., 1410.

TURONENSE anno MCLXIII. ab Alexan. 2162.

TURONENSE anno MCLXIII. ab Alexandro III. Papá, Cardinabbas XIII. Epif. Opis CI XIII'A tu his Thorat Cancusricati cum fuis Saffragancia. Ababerbas CCC XII'A celebratum. In quo Videor Antipopa, ejiún jibatorer folenati anathemate damanatur. Exant Anulfi Lexonienti Companya in the Synodo habitus, Ecclefaftic ex dificipliar Cansens X. & Ada Synodi i Blain ex vatini feripsorbibus cx. expra Coss., Tom.X. p. 431. Video plant in Apprand, Palis C.

2164.

CLARNDONNSE am MCXIVI vm. (CA. Frér, à Epiforia) à Procrista Anglie, prafidente Jonne de Chonni habitum. (Que vouprincipi Ill. equino de l'activa

NORTHAMPTONIENSE II. an, MCLXIV. ab Henrico II. ejulque Epifeopis & Optimatiba habitum. In quo Thomas Carrustienis ob non fervara capitula Clarendonenía perjurit accusatus, condemnatas esf. Ram geltam narrat Horedenus ad ann. MCLXV fusius aucior Viza & Thomas apud Baronama. MCLXVIV. p. 491. ux alioa mittam. Vide etiam Care. Tom. X. p. 1437.

CONSTANTINOPOLITANUM V. anno MCLXVI. fub Luca Patriarcha congregatum. Prater principes vitosque illustres, interfuerunt tres Patriatche, Lucas CP. Athanafius Antiochenus: Nichephorus Hierofolymitanus & Metropolit a LVII. Accufaverant Alex mannos , tanquam de natura Divina malè fentientes, Demetrius Lampenus, Joannes Corcyrenfis, Constantinus Bulgatia,& Joannes Irenicus. Caufa per integrum fexenninm protracta, tandem ad hanc Synodum delata eft. Quá accufatores falfi couvincuntur : proinde dignitatibus privati , & in exilium milli. Sex ca-pita in hae Synodo edita in Gracotum Triodio legi possunt. Ipsa Synodi Acta supersunt MSS. correctissime & characteribus grandioribus feripta. Quibus fubjicinntur Epifcopo-rum fubferiptiones , majori ex patte autographe , vario literarum tractu , & implicatis lineolia , ut posteriori Gracia in more fuit, exarata , teste L. Allatio de Cenfens. Oriens. & Occident. lib. II. cap. 12. numer. 17. ut que dehic Synodo referant Jo. Cinnamus lib. VI. &c Nicetas Choniates fub Manuale Comneno Jam

HERBIPOLENSE anno MCLXVI, in Fefto Pentecoftes congregatum. In quo Pafchalis III. Gaids antea dictus, in Victoria III.

11 C 44W

ANGLICA'NUM anno MCLXVII.2b 1167. omnibus Anglie Episcopis Ioco incerto habiturn. In quo ad declinandum Thoma Cantuariensis in partibus transmarinis judicium, decretum est ut ad Pontificem appellatetut. Hac de re extant, tum Epifcoporum luffragancorum, tum Cantuarienfis ad Pontificem , Epiftolæ Com-Tom.V.p.1444. Idem etiam factum est in Conventu Chinonenfi in Gallia ab Epileopis & Proceribus ditionis Anglicane, przfente ipfomet Rege Henrico II. hoc eodem anno habito, uti auctor nobis est Joan. Sarisburiensis ad Episc.

Exon. Epifl. CXXXIX. CONSTANTINOPOLITANUM VI. circa annum MCLXVIII. vel non diu posteà , in causa unionis cum Latinis fancieudz, præfidente Michaele Anchiali Patriarchi congregatum. Adetant ex Occidentis partibus Cardinales ptimatii, & Epifcopi plures, ad pacem eum Græcis conciliandam à l'apà miffi, qui in hunc finem nihil aliud à Gracis expufcebant, quâm primatum Pape tribuendum, ejus in Divinis Officiis commemorationem ficri, & Ap. pellationes concedendas. Spernebart has conditiones Graci, & re plane desperată, Imperator, Synodus, & universus Senatus sanciverunt Papam,& qui cum eo fentirent omnes,totali feparatione abscindendos esse; Tomos super hoc conficientes, in quibus immaculatam & orthodoxam fidem digefferunt. Pluribus hec ex ipfis Gracorum ferintis siendime nos docet L. Allatius de Confenf. Orient & Occident.lib-Il. C. 1 1. mu. 1.col 664

LATERANENSE VIII. anno MCLXVIII. coactum. In our Fridericus Imp.ob intrufum in fedem Apollolicam Victorem Antipapam damnatur , & imperio privatut. Confulantur Joannis Sarisburjenfis Epift. L.X. & Epift.ad Cantiz Sub-Priorem. In eadem Synodo decretam elle legationem ad pellendos Epifcopos (quos vocaut) fchifmaticos,& catholicos fedibus fuis reflittendos relitatur Chronicon Laudense ad annum MCLXVIII. Habentur hac omnia Cone. Tom, X.p. 1449.

2168.

1171.

H72. CASSILIENSE in Hibernia an. MCLXXII. ptæsidente Chtissiano Papæ Legato habitum. In one Ecclefig Hibernica flatus ad Anglicana formam componitur multáque de Matrimoniis contrahendis, de decimis folvendis, de Ecclefiis debità devotione venerandis, & frequentandis statuuntur. Extant Acta & Capitala III. apud R. Hoveden, Part. II. fol.301, p.s. Acta & integra Capitula VIII. apud Giral. Cambr. Hibern. Expagn.lib.JI.capp.33.24-p.776.exinde apud Spelm. Conc. Bris. Tom. II.p.os. & Conc. Fom. X.p.1454.

ABRINGATENSE apud Normannos in confinio Britannia Minotis an. MCLXXII.v. Cal.Oilear.præfentibus Pontificis Legatis : ongregatum. In quo Henrisus II. Anglia Rex & PARS IL

Thoma Cantuarienfis cade antea abiolutus, (e. SEC, XII) cundà jam vice absolvitur , & Decreta quadam ab An,MC; per Pontificis Legatos de moribus Esclefia constituta,promulgantut, Extant Acia & Decrato XIII.spud R. Hoveden. Annal. Pare. II. fol. jot. p.a. inde apud Spelman. Conc. Erss. Tom. 11.p.99. Conc. Tom. X. p.1458.

LOND NENSE XII anno MCLXXV.coram Henrico II. ab Epifcopis & Abbatibus provineia Canturienfis, prafidente Richardo Atchiepiscopo, die Dominica ante Ascensionem Domini, VVeftmonafterii collectum. In quo polt editos canones controverlia inter Richardum Cantuarienfem & Rogerum Eboracenfem , de cruce intra provinciam Cantuarienfem ab Ebos racensi porcanda sitem de Episcopatibus Lincolniens, Ciceffriens, VVigorniens, & Herefurdienti, quos de jure ad S. dem fuam pertinere afferebat Rogerus Eboracenfis, alirique nonnullis funt agitata. Super quas Appellationes ad Pontificem Romanum facte funt, Extant Acta & discipline Ecclesiaftice de continencia. fobrictate.alifque moribus Clericorum & Roligioforum, de factamentis, decimis integrè perfolvendis &c. Canones XIX. apud R. Hoveden. Annal Part. II. fol. 110 apud Spelman p. 100 qui & alia ex vetult.MS.& aliunde congesta habets & Cone. Tum. X.p.1461. Notaudum, Concilium hoc aliquando VVelimenaferienfe vocari, ob urbis istius propinquitatem. Verum Londini has-bitum fuille manifello liquet,

WINDLESHORENSE II. ann. MCLXXV. coram Hentico IL ejulque filio, præfentibus Richardo Cantuarienti, alizique Epifcopis & Proceribus, in Octavis S. Michaelis congregatum. In quo, confestiente Henrico, Rodericus Conactz in Hibernia Rex, fub lege Homagii & Tributi Regi Anglie integré perfolvendi, conflitu-tus eft. Agit de hác re R. Hoveden Aunal. Para, II.fol.jiz. p.s.

NORTHAMPTONIENSE HE show MCLXXVI. prætentibus Regibus Henrico patre & filio, & VVillielmo Rege Scotise celebratum. In quo de Scotie Epiteoporum Ecclefia Anglicane, & precipue fedi Eboracenfi, fubje-ctione actum est. Negantibus verò id Scotie Episcopis & Richardo Cantuarienti hane subiectionem Sedi fue arrogare tentante res tandem in medio relica eft. In hoc etiam Concilio ftatuta Clarendonenfia recitata novo facramento confirmantur. Vide R. Hoveden, ad ann. MCLXXVI.fol.314.p.a.&Spelm.Com.Bris.Tom, II p.111.Cowe.Tom.X.p.1469.

LUMBARIENSE in Gallia Narbonettfi anno MCLXXVI, coactum, In quo Harretica qui Beni bemines vocantur, propter nova & malefana dogmata examinati & dammari fent. Quanam verò fuerint hac dogmata ipfimet liberè confitentur , dùm ad fingula Ladovenfia Episcopi quesita ingenuè respondent. Extant Acta integra Conv. Tom. X. p.1470.

DUBLINIENSE anno MCLXXVI prefiden-1178 te Viviano Pontificis Legato coastum, In que

2179.

2576

us Anglorum Regis in Hiberniam , & fummi Pontificis auctoritas confirmatur, tam Clero, quam Populo, fub anarhemaris vinculo aftrictis,ne ab hac fidelitace aufu temerario refilite præfumant. Refert hæ Girald. Cambrenf. Hibern. Expagn lib II. cap. 17-p. 775. Adifis R. Hoveden Annal Part. III. fol. 116. Meminir Neubrigenfis lih.111.cap.9.p.301.Concilii Dublinienfis generalis, ab Hiberniz Przfulibus atque Abbatjbus, præfidente Viviano, celebrati. In quo com Vivianus in Ecclefiis fimpliciratis barbarz, liberiùs Romanum morem agere vellet, denunciantibus Præfectis Regijs ut vel abscederet, vel fecum militaret, auro Hibernico, quod multum fitierat minus onuftus in Scotiam remeavit. An eadem hac Synodus cum pracedente fuerit, non fatis liquet. Conciliorum editores cam ad annum MCLXXXIII.referunt.

VVESTMONASTERIENSE II. anno MCLXXVI. præfidente Hugone Cardinale Ponrificis Legato, mediă Quadragefimă congregatum. In quo orta inter Archiepifcon Cantuarienscm & Eboracensem de sedendi præcminentià controversià, còm hic ad Legari finistramsedere nollet, magnoque indè tumultu facto, nihil in hac Synodo actum est. Tradit hac R. Hoveden, Annal Part, H. fol. 214.p.a.

TARSENSE, Tarfi in Cilicia, que Armenla, minoris pars erat, anno MCLXXVII. fub Grerorio cognomento Deglia Patriarcha, juffu Leonis Armeniz regis celebratom. In omnium votis erat, efflagitante etiam Manuele Gracorum Imperatore, ut Armeni, qui diu fub schismate laboraffent, ad Grzcorum commun redirent,&fidem Carlsolicam profiterentur, suadente id orgaliis Narfefe Lampronenfi, & unionem hanc gnaviter promovenre. Tarfi igitur co-cuntes, Grzeis confenierunt, duas effe io Chrifto naturas , duas voluntates atque operationes, Grzeorum bác in parte confessionem amplexi funt, harefeos damnant Eutychetem, Severum, & Timotheum Alurum, de Diofcoro douec hzreticus esse ostendatur judicium suum suspendentes; Trifagii Appendicem orthodaxè explicant, illamque non ad Trinitatem, vel Christi Divinitatem , fed folummodo ad Christum incarnatum referent; felta Narivitatis Dominica & Baptifmi fe juxta Ecclefix univerfalis confuetudinem deinceps celebraturos pollicentut, vinum aquà mifcendum in Euchariftia admittunt, denique facram Synodum Chalcedonensem recipiunt. Recté quidem híc, & fenfu fatis Catholico explicant Patres Tarfenfes formulam Triferio additain [& mega 3 of fi ipac] Divinitatemnem pallam non elle , fed Christiam Oran Jewrer fuille crucifixum, duabus in Christo naturis inconfuse, immuabiliter, indivise, infeparabiliter unitis, ac proinde quod uni natura proprium erat,vi xuruviac chemarar alteri tributo. Erat quidem olim, fexto prefertim Seculo, non modo cum Eurychianis (quos omnes rejiciebant) fed & inter Catholicos de une ex Trinitate pafe multa lis & controversia, quam tamen puram putam fuisse λεγομαχία», ex malè intellectà utriofque partis lenteu iå natam, perindè ac olim Græcos inter

bilominus unum idémque fenticates, pluribus SÆC, XII. oftendir erudiciffimus Norifius Differt. Hift. de ab An MC. une ex Trinitate carnt poffe c.6.p.59.Sed mittenda hac, que non funt hujus loci, & ad Concilium noftrum redeundum. Ex Actis hujus Synodi extaur Armenice & Latine Prepolitiones 1X, muas ad pacem conciliandam Grzei postulament, unà cum Armenorum responsis & concessionibus, & Propositiones VII quas Armeni Gracis obtulerunt apud Clem.Galanum Conciliat. Eccl. Arm.cap.12. Part.I. p.331. Epifola criam Synodalis ad Manuelem Imperatorem apud Armenos allervatur, cujus partem exhiber idem Galanus Part. II. Tom. L. Quall.I.S.v.p.42. Hz. Patres Tarfenfes; verum interveniente pauln post Manuelis morte, divinum illud concordiz opus imperfectum reman-

VENETUM anno MCLXXVII. celebratum.Quo Alexander Papa, & Fridericus Imperator reconciliantur, & Palchalis Antipapa cum fuis quos ordinaverat deponitur Extant Acia & Epiftolz variz, tum Pontificis, tum Epifcoporum & Principum, ad hanc Synodum pertinentes Cone. Tom. X.p 1481.

NORTHAMPTONIENSE IV. anno MCLXVII. in Fefto S.Hilarii habitum. In quo Guidone Decano de VValtham , ejuidémque Canonieis facularibus jus fuum in eandem Ecclefiam, in manus Archiepifcopi refignantibus, Rex, potestare à Papa facta . Canonicos regulares de diversis domibus Angliz delumptos, in eådem Ecclefiå inflituit. Vide R.Hoveden Annal.Part.II.fol.310.

VVESTMONASTERIENSE III. Pan-Anglienm dictum,anno MCLXXVII. initio Quadragefimz , præfentibus Richardo Cantuarienfi plurimifque Epifcopis, Abbatibus, & Regni Proecribus celebratum. In quo lis & bellum inter Aldefonfum Caftella, & Sanctium Navarra Reges exorta, judicio Henrici Regis Angliz compressa & composita funt. Pluribus bac enarrat R.Hoveden.Annal.Part.H.fol. 310. p.a.

LATERANENSE IX. generale III. ann. MCLXXIX.xii.Cal. April ab Alexandro III.Papå,& CCC.circiter Episcopis celebratum In his ex Anglià quatuor, ex Scotià plures, ex Hibernià feptem vel octo Epifcopi adfuerunt. Devicto à Cis-Alpinis copiis Friderico Imp.& fafces Pontifici jam fubmittente, exrinctoque hoc modo XXII.annorum (chifmate,ad reparandum luxatum Ecclefie flatum coacta eft hec Synodus. In qui primò de Electinne Romani Pontificis agitur. Ut que contra schismata in posterum caveretur, starutum est neminem, nisi à duabus Cardinalium partibus electum pro Pontifice Romano habendum effe. Epifcopi Germaniæ aliíque qui ab Imperatoris & Anri-Paparum partibus fleterant, ejurato schismate reconciliati, & ad Ecclefiz communionem recepti funt. VValdenfes, Albingenfes,& Cathari,tanquam hatetici damnati & anathematizati.Brabantiones.Cot arellos. &c.vi & armis à faculari potestate prosequendos elle Synodus decrevit. Extant de his aliifque discipling Ecclesiastica capiribus Canenas XXVII. & Acta Concilii à Bino undique colle-& Latinos de voce comme contendentes, deni- da, Com. Tom. X.p.1903. Subjicitur Appendix &

Szculum VValdense.

245 raceniem, de S&C.XI

1196.

1198.

JECMI. Barthologuso Liurenio) ex codice archetypo pas. M. pergameno olim deferições & edita; in pate SLV Plit dividasgarum prima e a el que y spoud Lateraminio Canone completitutar feique pambus fosécus; certe inibil aiud dunt, quiam plusinorum Decretorum compilar barto plus de la propositio de la companio de la companio promise promise pluma. Habetus integra hac Appendix 44th passis.

184. VERONENSE ano MCLXXXIV. à Lucio III. Lucia del reconcitandos ros quisà Antupais ordant i factant, eclebratum. Aderat ingrapia ordant i factant, eclebratum. Aderat ingrace fedificorum multiration o pro-quibit interceffit Imperator, ti ingratiant reciperentur. mair Portic. X ercim turato most Concilio, in aliam Synodum rem ditlutir. Mensiuis bijus Synoudi Krancius Sexenik V.16-47.

AQUILEINSE anno MCLXXXIV. 4 Gotefrido Patriarchà adversus in: endiarios, sacritegos, & hajutmodi alios coactum. Extat Epistela synodalis apud Ughel. Ital. Satr. Tom. V. p. 68. & Casr. Tom. Xin Append. p. 1819.

NORMANNICUM II. ann. MCLXXXIV. bit beturio I. I. Anglourus Regala be pifcopis Normania is hibitum I. anglourus Regala be period peccatom is imperituadia, on Electrodynam ad finbrentionent Terra Sande trainfultures. Edit clim on the Regula de ventil peccatom is imperituadia on the Regula of Processor of the Regular Sander trainfultures. Edit clim on the Regular Sander trainfultures. Edit Clim on the Regular Sande

PARISIENSE IV. anno MCLXXXVI. coafum.In quo affifar rei Chriftiana apod Palasfinos caudam agente Heracilo Partratchă Hierofolymitano, expeditionem contra Turcas fufcipiendam efte decretum eft. vide Rob. Gaguin. Highib. V.L. ex ex o Comr. I um.X.p. 1747.

1186.

G I S O R T I A N U M in Normannià anno . 22 MCLXXXVIII. five Conventus Epifcoporum & Procerum Anglica & Gallica ditionis, apud Gifortium habitus. In quo,facto jam fordere inter Henricum Anglia, & Philippum Francia Reges, utrinque pactum eft pro Terra S. a Saracenis recuperandà expeditionem se suscepturos esse. Vide R. Hoveden. ad an. MCLXXXVIII.fol.365. Eodem anno Conventus Epifcoporum Anglica ditionis pro subsidio Terra Sancia prabendo habitus eff.Quod & in Synodo Gaintingtonienfi apud Anglos codem anno habită factum effe tradit Hovedenus loco citato. Idem & in Parifienfi,hoc eodem anno fancitum,ut & in Lancicienti in majori Polonia, codem tempore celebrata. De his omnibus Synodis vide que ex variis Auctoribus annotărunt Conciliorum editores Tom.X.p.1759. Ad Lanciciensem quod attinet, vide que de Concilio Cracoviensi habentur ibid.in Append.p. 1830.

PIPEWELLENSE apud Northamptonienies an. MCLXXXIX. a quamplotimis Angliz, Galliz, & Hiberniz Epifcopis habitum. In. Pans II.

quo lis inter Cantuarieniem & Eboraceniem, de S.E.C.XII. primatios & ordinationis jure renovata eft. ab As.M.C. Quid verò cà inre factum lit, non conflat. Vide Hoveden, ad an. M.C.L.XXXIX.161.375.

EBORACENSE anno MCLXCVprzente Rege, ab Huberto Cantuariensi Ponthéris Legaro, ad reformandos Ecclesis mores habitum. Extant Acta & Capinsia XII. de rebus Sacris & Ecclessaticis; apud R.Hoved. ad amnum MCXCV sol.4:9 pg 1.8: Cene.T.X, pg6,791.

MONSPELIENSE anno MCXCV. menfe Decembri, à Michaele Poutificis Legato habitum. In quo poit suuta de variis Ecclefia negotiis confittura, fancitum ett, arma contra Saraceno; an Hippantam rumpentes fumenda elik. Ada primus extulit Steph. Baluzius Cose. Gall. Narlson, 23. finde Conc. Tonux. p. 1796.

P. R. R. I. S. I. E. V. anno. MCXCVI. & Mclicop Prelaptyren, & Centrol subdiscono. Cardinaliblus, & legatis Pontificias coadina. Doctrat in suncern linehugen Causti Danoman Regi. Gotto mon Peter a control prelaptor of the Peter and Pete

X.p. 820.
LANCICIENSE in Polonià ann.MCXCVIR

à Petro Capuano Papz Legato habitum. In quo
Sacerdotum concubinatus & conjugium prohibita & repreffa funt. Vide Case. Tom. X. pags

SENONENSE anno MCXCVIII habitum. In quo l'opalicanorum (waldenfiom ea fitips eftiquam vocant; hare fix domanta eft Hane Robertus in Chronico Autifitodorenó omnium harefeom faculentifilmam vocat. Extant de háe re Innocentii III. Epifitobs II.& G. Colfattii nota: Cont. Tom. N. Part. I.-p. 1.

DALMATICUM anno MCXCIX.4 Joancapello & Simone Subdiacono Pontificia legatis & Dalmatie ac Diocità Epifcopis, ad reformandam Ecclefia difciplinam congregatum. Extant banc in rem Capstula XII. Conc. Tom.XI.Part.1p.7.

DIVIONENSE ad Olcaram fi.in Ducatu Burgundis anno MCX CIX. 4P. Capuano Cardinale, Sedis Apottolice Legato, Archiepiciopia IV. P. Bilcopia XVIII. (ut abbates alloique caractification consistent and cons

LONDINENSE XIII. anno MGC.

ab Huberto Cantuarienfi, pro reformatione Ecclefiæ Anglicanæ, prohibente licèt Gau-frido Effexiæ Comite fummo Angliæ Jufticiario, coaftum. Extant Ecclefiaftica difciplina, de facris officiis celebrandis , de ponirentia, excommunicatione, decimis, matrimonio, &c.Capitala XIV apud Hoveden.ad ann, MCC, fol. 458 pag. 3. Exinde apud Spelman. Conc. Brit. Tom.II.p.111.& Com. Tom.XI.Part 1.p.13.

NIGELLENSE fire NIVIGELLENSE

in Brabantia, anno MCC.ab Octaviano Officafi 5/EC; 11X. Epifcopo & Cardinale Pontificis Legato mente abAn-MC.

Seprembri congregatum. Quo interdicium Galliz ob Philippi Regis nuptias promulgatum, folutum eft. Vide R. Hoveden. ad ann. MCC. &c. Conc.XI.Part.I. p.20. Habita est anno sequents mente Marrie Synodus Suctionentis & in qua ejuldem Matrimonii caula iterum tractata est, foluto vero Concilio res tandem in medio reli-Cashid.p.12.

Finis Duodecimi Saculi.

SÆCULUM SCHOLASTICUM. SCRIPTORES

ICETAS, patriž Mytileneus, Maronia ex magna Ecclefia Chartophylaee , Archiepiscopus Thessalonicensis , clatuit anno MCCL Scripfit librum de miraenlit S.Demerrii Martyrir. Incipit,

Es ni rin Justiarun ninay@- xahinat. Extat Grace MS. Biblioth. Bodleian, eed. Barre. CXXXI. Expelies primi & (ccundi 1/28 ufque ad Odam fextam. Prin. Tie eff: nidu gu mernein @. ibid. Cod. CLVII. Exposite Canonino five Cantico-rum S. Joannis Damasceni, que forsan cadem est cum priori, Bibliothec. Vindob. eed. Theel. CCXXXVIII. num. IV. Responsiones ad interrogationes de diversis cafibus Écclefiasticis, à variis Antifficibus ad illum factas;habentur Grac. Latin. Jur. Gras. Rom.lib.V. pag.346, Noter Lector Responsum ejus ad suggestionem Basilii Cappadocis bis ibidem haberi, nempé lib. V. p. 445.& lib.Vl. p.410.

JOANNES, CITRI, Pydna olim dicti, in Macedonia Episcopus, Theodoro Balfamoni atate par, claruit circa an, MCCIII. Quo anno Balfamonem adhue in vivis ex Proemio Responsionum e jus ad Marcum Alexandrinum liquet. Verum Leo Allatius * mendum in numero cubare contendit, quod minima literarum murarione contingere potuit, & pro! M C C I I L. M C X C I I I, reponendum. Esto. Potuit nihilominus hucusque vitam producere. Er certe Joannes nofter erfi mortuo jam Balfamone fcripferit , eo ramen adhuc vivente se Constantinopoli suisse, & cum clarifimis Jurisconfultis couversatum effe, spic nobis teftis eft. Extant Grzc.Larin. ejus Refonfa ad plures Interrogationes de variis caufis & cafibus , ritibus , & confuetudinibus Ecclesiasticis , quas Confrantinus Cabasilas Dyrrachii Archiepiscopus ei solvendas propofuerat,in fare Grace-Romano à Leunclavio edito lib. V.p. str.

DEMETRIUS CHOMATENUS

Bulgarorum Archiepiscopus Balsamonis , & s#c.vm M C C I I I. Extat Grac. Latin. Tractatus ejus de gradibus esquationis Jur. Gtac. Rom lib.V.p. 511. Reftanfones ad Conflantini Cabalila Inter-rogata ibid.p.316. Denique ad Stephanum fra-trem fuum germanum tractaeus fuper hâc quaflione. An our nutterem alianam virtaverit, matrimenium cum eins confobrinà contrabere poestit

MARCUS Patriarcha Alexandrinus claruir anno MCCIII. Scripfit Qualtienes LXIV. circa varias caufas & negotia Ecclefialtica, quas Theodoro Balfamoni folvendas propofuit, Singulis Responsium suum retulit Theodorus graviter atque etudité. Extant Grac. Lar. & Interrogationes & Refponfain Pare Grace Remane lib. V.p. 62. Habentur eriam MSS.duabus qua ftinnibus auctiora Biblioth. Vindob. Ced. Jurid. XIII.nu.x; fol 111.8: inter Hifl. Excl. Cod. XXIV. nu.xv1.fol.189.Vide que haber Lambecius Gon-

ment lib.VI.Part.I.p.48.

MICHAEL ACOMINATUS CHO-NIATA, Metropolita Atheuienfis, clarus anno MCCIV. Prater alia qua fcripfit, Hiftoriarum etiamlibros aliquot condidile vide-tur, quorum pars non minima MS. habetur Biblioth. Vindob. Ced. Hifterir. XXVI. antiquo & optime note in felse, folia ly 11. continente. Ut opus hoc luce publică donarent nobilifima hujus Bibliotheca curatores , maximoperé orandi funt. In Bibliotheca Bodleianà inter codices MSS. Baraceianei num c x x xt. fub nomine Michaelis Metropolica Athenienfis habent ur opulcula lequentia, viz. Presbreria. Contra reprehendentes qued agre adducereins ad specimen ingenti sui edendum. Encomium Nice-ca Cheniasa. Oratio habita Athenis Catechesis prima. Serme in media Quadragefimà. Sermo in Festo Palmarum. Alloquium Nicephors Prasoris.Sermo cum primam inviferes Eurigum Enbeicum. Epifiela varia. Himilia de creatione beminie. Lamentante

MC XIII demoreni Adyephi. Consesverfia judicialis inter, MA.MCC. 4 - resque & corpsu. Prin. The & regress plant. Epi-Rola ad Naupacti Metropolitam. Oratio in Ifaaeium Angelum Imp. qui corpit imperare anno MCLXXXV.Prin. Es & BEFINIOSE ME HTE. OF ALLE fantbris in Neophytum Monachorum Athenienflura Archimandritam , Prin. Es Salepuis 124 wi yrunal Cor. Noffri Michaelis effe nemo dubitabit. Vide Catal. MSS. Biblioth. Bodleia-

næ p. 15, 16.

E-487.

p. 488.

F470.

NICETAS ACOMINATUS, CHO. THO 4. NIATES, Michaelis frater, claruit an MCCIV. Scripfit prater alia, einfutationem legit Mabamenee, Extar Grace MS. in Bibloth. Colbertina Ced iv MDCCLIII, hoc titulo Ta cari & Maria prof repoderediem in & ains Bishe , manuplier Knedy An Xerreals draffices, Hoc diffindum effe opus ab aliqua e jus Thefauri Orthodox# Fidei parte existimo. Ejuldem comparane Hyemis & ERais, & qued Hyems fit melier. Prin Tlatas word. Item Epiffela fex. Extant Grace MSS.

Inter codices & areccianes Bibliotheca Bodleiahe num, exxxi.

GULIEL MUS, natione Gallus, S. Theo-1106. logia in Academia Parifienfi primum Profef-for, factus deinde Epifcopus Autifiodorenfis, Vide Pare. 1. claruit an.MCCVI. Scriplit Commentarium in IV. libros Sencentiarum , qui prodiit Parif.anno 1500-fel. Libro III. Tract. XII. cap.s. quest. II & cap. 2 qualt. I. fingulatem hanc opinionem defendit , meritum priùs & principalius à fide, quam a charitate pendere. Quam fententiam etroribus hujus temporis hareticotum non parum favere iple agnoscit Bellarminus de In-Rif.lib.V. cap.15. Ab aliis potius huic operi infertam judicat Pollevinus Apparar. Sacr. Tom.I. p. 698, qui etiam Gulielmum librum de Divinus Offern feripfife nos docet.

GERVASIUS TILBERIENSIS, claruit anno MCCX. Commentarius de Regno Vide Part-L & Regibus Romanorum , Gothorum, &c.quem und cum aliis historicis Helmftadii anno 1678. edidit Joachimus Maderus, ingentis operis de oils Imperialibus pars eft.& quinque tantum Capita partisseconde una cum Prefatione, Epilogo, & fummulis espitulorum totius operis complecitut. Opus integrum in tres partes seu

libros divilum, & Orhoni IV. Imp. dicatum, MS. affervatur tum in Bibliotheca S. Benedict. Cantab, Cod. CCXXXVII.num. i. tùm in Bibliotheca Academiz Juliz, vadê banc partem Maderus deprompfit & evalgavit.

PETRUS, gente Gallus, Vallis Sarnenlis in Dicecesi Parisiens (Carnotensi habet Mirzus *) ex ordine Cifferciensi Monachus, claruit circa an.MCCXII.Ad mandatum Innocentii III.Pontificis fcripfit Hifleriam Albingenfine & facri belthin eos ann MCCIX fuscepti, duce & principe Simone à Monteforti, Comite poste à Tholosano , quam prædicto Innocentio nuncupavit. Hanc primus extulit Nicolaus Camuzacius Trecenfis Canonicus, Trecis 16 5. Deinde in Bibliothecam Script. Ciffere. Tom. VII. pag. 1. 2

PARS IL

prodiit Parif. anno 1569. monente Carolo Vif- S.EC. XIII. chio Biblioth Script. Cifere p. 276. abAn MCQ

GAUFRIDUS, ortu Scotus an Anglus? Monasterii de Coldingham in Scotia (Cella erar ad Comobium Dunelmente pertinens) Sacrifta, claruit ann. MCCXIV. Scripfit historiam de statu Ecclesia: Dunelmentis ab an. MCXIV. ad annum MCCXIV, iple rerum gestarum utplurimum teltis ocularus. Ex Bibliotheci Cottoniana illam edidit H. Whartonus Augi. Sacra Tom L pag.7.8. qui & Gaufridi Historiam ab aliis continuatam dedit ibid. p.731-

JOANNES de CECCANO, gente Italus, Ceccano, quod Campania oppidum est, ue videtur oriundus, Ceccani Comitibus ex pervetuftå nobiliflimå one Anagninentium Comitum familià prognatis, admodùm familiaris, claruit circa ann. MCCXVII Condidit Chronlcon Foffæ Novæ à Christo nato ad ann. ufoue MCCXVII. Ex verulto codice MS. Comobili Foffæ Novæ, primus in lucent extulit Ferds Ughellus Ital. Sacr. Tom.I. Part Jl. p.449.

A N ON Y M U S Annalium Wigornienform conditor, Anglus, Monachus Wigornienfis, claruit circa annum MCCXIX. Ita enim ipfe ad hunc amum atatem fuam innnere videtur. Annales de rebus Ecclesia Wigorniensi , à Christo nato ad fua usque tempora, in literas misit; quos alii deinde ad annum MCCCVIII. continuirunt. Hos, non tameu integros, ex codice Cottonlauo in lucem emilit H. Whartonus Angl. Satr. Tom. I. p. 467. Plurima minoris mo-menti rejecit, infigniora atque antea inedita exhibuiffe contentus, ut ipie nos docet. Annalibus hisce continuationem Historia d Episcopis Wigorniensibus ab anno MCCCII.ad aunum MDXL.& compositionem inter Episcoum & Monachos Wigornientes; factam anno MCCXXIV. de clectione Prioris, & quadam alia subjecti.

BENIGNUS Florentinus Vallis Umbrofanz Monachas, poste a Abbas generalis claruit circa anu. MCCXX. obiit anno MCCXXXVI. Condidit Historiam fuz religionis, quam Flerentis anno MDC, typis exculam fuiffe teftis eft Michael Pocciantius Caral-Script. Florent. p.19. Subdit etiam, Benigoum aliud opulculum in lucem milife cui titulum fecit Clauftrum Animes an verò editum fit, vel ubina lateat, non indicat.

GERMANU Sjunior, Patriarcha Conflantinopolitanus factus anno MCCXXII.obiit Vide Part le circa annum MCCLIV. Biblioth Vindob. Cod. p 497, Theel CCLXXVI. num.ii. fol. 146. habetur Manuclis Ducz Despota Epiri & Thestaliz Epifein ad Germanum nostrum, quâ ipsum maximis laudibus effert, fimulque rogat at Imperato-rem Constantinopolitanum Joannem Ducam fibi reconciliaret,& Ecclefiis fub ditione ful via duis idoneos Episcopos preficeret. Nam. fequenti extat Germani Reftenferia, que ita inci-Dit. Hrlige In wi mir out Ageriac. griquele murd fo-Bertr. Tiflierio anno 1669 ediram translata eft. zienn derno erren erlangen &c. Num iv. fol. 144 Etiam Gallice reddita ab Arnoldo Sorbino, pagin 2, ejuldem Mandaum fen Common

T214-

* A 124 C. 401 p-25a.

torium Symedale, traditum Christophoro Metro- bet Jo. Lucius in capite suarum notarum. Con- SEC. XXXX politz Ancyrano, eum is ex Synodo Nicena anno MCCXXXII. celebrată, tanquam legatus Patriarchalis ad Manuelem Ducam, Despotam Epiri & Theffalim,effet profecturus. Vide Lambec.Comment.1. V.p.108,109.

CONRADUS LAUTERBERGIUS. Italus , Montis Seteni propė Halin Saxonia Presbyter & Monachus , claruit forfan circa annum MCCXXV. Scripfiffe illum Monafterii fui Chronicon, & de rebus Milnenfibus clariffime liquet. Chronicon verò Montis Serenia five Lauterbergense edidit, sed absque auctoris nomine I. To. Maderus Helm. 1661. 4th. In quo Monalterii fui , veterumque Milniz Marchionumgesta, aliaque Romani Imperii ab anno MCXXIV. ad annum MCCXXV. commemorantur. Non fum nescius ab eruditis dubitari an cum Conrado nostro idem sir hujus Chronici cooditor. Certe diversum facit Cl. Vossius*, Mihi fecils videtur. Sed de hac re difquirant alii.Interim consulat Lector que in presatione habet doctifimus Maderus.

RIGORDUS, gente Gothus, arte Medicus, Philippi Galliarum Regis Chronographus, S.Dionyfii Parifienfis Monachus , claruit anno MCCXXV. Scripfit Annales de rebus à Philippo Augusto Francorum Rege gestis, quos Ludovico VIII. Philippi filio nuncupavit. Ad hujus exemplum, libros XI. Philippides, five de geftis Philippi Augusti, carmine Heroico descripsit Gulicknus, five Gutllermus Brito, patrià Armoricus ; quo verò tempore vixerit mihi nondùm conflat. Hi duo Hiltorici una cum aliis ex Bibliotheca Pithorana prodierunt Francefurii 1596. fel. quos postes Andr. du Chesnius in Tomum fuum ultimum transfulit.

RADULPHUS de COGGESHAL. ordinis Ciftereiensis Monachus, deinde Conobii Coggeshaliensis in agro Esfexiensi Abbas VI. claruit anno MCCXXVIII. vir liberalibus disciplinis egregiè inftructus, melioribus literis affidué intentus, adeò ut toto regiminis sui tempo. te vix unum à studiis severioribus diem otionim rraduxit. Scripfit, tefte Baleo, chronicon Terra Sancia, quod an hodië supersit mulrum dubito: Additiones item ad Radulphi Nigri Chronicon de Imperarorum ac Regum tâm Franciz quâm Angliz factis infignioribus , à tempore capte erucisi e.ab anno MCXIII. ufque ad XI, Henrici rertii annum.Extare adhuc MS.Radulphi nostri Chronicon exinde colligo, quòd in Hilloria fuà Universali insigne Fragmentum profert Cl. Boxhornius.

THOMAS, gente Dalmata, ortu Spalatenfis, nomet tefte c 31-natus eft an.MCC.factus primam Canonicus Spalatenfis, deinao. MCCXXX in ejufdem Ecclefia Archidiaconum à Capitulo electus eft, absente & vehementer reclamante Guncello Archiepifcopo, cui Thoma zelus, & infliriz amor,morésque paululum severiores neu-tiquam placebant. Obiit ann. MCCLXVIII. in Ecelefia S. Francisci in suburbio Spalatenti fepultus. Cuius inscriptionem sepalchralem exhi-

didit Thomas Hofferiam Salonitanam , five Pon- abAn.MCC tificum Salonitanorum atque Spalatenfium, capita LI. continentem, quam ad calcem operis lui de Regno Dalmaria & Croscia edidit Joannes Lucins Dalmara Autil, 1666 fel.p.310.qui Thomam nostrum unicum rerum Dalmaticarum iui

avi ferintorem vocat. ROBERTUS GROSTHEAD, gen-

te Anglus, Episcopus Lincolniensis', clarnic an. Vide l'art & MCCXXXV. obiit juxta chronicon MS. in P. 456. Bibliothecá Lamberhaná anno MCCLIV. viú Id. Offer, Operum ejus tam editorum quam ineditorum indiculum alibi exbibuimus. Cum verò paulò accuratiorem catalogum haud ita pridem conrexuir H. Whartonus Angl. Sarr, T. II.p.,44. inedita ab eo recentita , quaque fe vi-dife & inspexisse refert , paucis boc locosub-

jungemus. Sunt aurem qua fequintur. Epiffela CXXVIII, in unum volumun diceflæ & indice uberi audæ. Extitit codex MS.an. tehác in Biblioth. Westmonast jam in Cottoniana, & in Coll Corp Christ, Cantab. Ex his Cl. in lucem prutulit Edovard. Brown Falcie. rer. sxer. Tom. II. p. 307. qui & ad calcem, Roberti nostri constitutiones quasdam adjecit p. 4:0-Samma Philosophia à recentiotimanu descripta. Dilla CXLVII. cum indice , qua quati totidem prælectiones breves de variis Theologiz articulis & S. Scripturz locis in scholis ha-bitz funt, ibid. & in Biblioth. S. Trinitat. Cantabrig. Sermones , Propositiones , & Themasa fcre C. Summa Theologia , Commontarion in Epificlam ad Galatas. Trallatus de VII. Sacramen. en. Do modo tonficendi. Regule Agricuitura per menfes digefta Gallice. Tractains broves LXXII. viz. De sculo morali , de veneno & peccate merali : Sermones XXV. Qualiter home far Elm of ad imaginem Dei ; Mirales Exposition ner in operibm fex dierum : Aleditationes VIII. in della fenfalta quadam S. e. Infelmi ; de libere arbitrio; de fex differentiis ; quid Dem eft forma prima omnium; de Intelligentiis ; de Veritate; de veritate futurorum contingentium ; de ordine emanando caufatorum à Dee ; de impressione atris ; de Iride & Speculo ; de flasu caufarum ; de luce & colore ejufdem ; de generationibut emprefficnum humidarum ; qued motus fimpliciter fit in forma prema; de motu circulari ; deferipcio heura Machina Mundi ; de concepcione & excellensia B. Maria fecundin Anfelment , Meditaeiones 11. Expositio prologi S. Jeronymi super Bibliam , de fapientià & frientia; Expefitie (prolixa admodum) in primum caput Genefeut , fenin Exaemeren ; de decem Pracepiu ; de confessione, umodo Christmest virga de radico Jesse; Expoficio in iffa verba Canne. Unguentum effufirm eft nomen tuum : Expefitie in ifla verba Cantic. Nigra fum , fed formofa ; de acceptione manns pro executione operis in S. Scriptura; quare. Spiritus S defcende fuper Chriffum in frecie columba : quemodo spiritm abi valt forat; de Le-vitie ex libre Numerorum,qualem Epifcepum effe. oportet ex instructione Pauli ad Titum ; de fignia in Sole & Luna ; de die Indieis ; Sermo de lande B. Martini ; de Incarnacione Christi ; Expessio

in hac verba Luca , Exit Edicum & Culare: de beatindine paugerum in ffirien ; de mucha

12460

JEC.XIII. collatione antiquorum, Conflitutiones data Priori soan.MCG. & Conventus de Newvenbam. Tractains de cura Pafferali in Biblioth Lambeth. De pasis Pargaseris ibidem. Tractatus bene prolixus de artieulis fides Gallice ibid. De famma sulti is (opus . ingens) in Biblioth.publ.Cantab. Sermones & Traffams plures Anglice ibid. Meralisases fuper IV. Evangelin ibid. De Lingua & Corde moraliter ibid. Scala Volnpraris ibid. Templum Domini ibid. De Cenjugso ibid. Propositionem Roberti nostri de visitatione Diocesti suz anno MCCL.coram Papi & Cardinalibus factamiexhibet Whartonus nbi fuprà p.347.

Correcterum totius Bibles, liber brevis, in que docetur quomodò plura difficiliora, totius Bibliz vocabula pronun: iari debeant que perperam pronunciari consueverunt, MS. in Bibliotheea Ecclef, Christi Cantuar. Vitam Roberti nostri carmine Elegiaco, sed parum eleganti, contexuit Richardus quidam Monachus Bardinienfis, quam ex Codice MS. VVeftmonaftcrienfi edidit idem VVhartonus Tom. 11. fed fabulas qualdam eraffiores & inancs, nimitimque affectatas elegantias fe refecuille non diffiretur. Huie alia quadam monumenta ad Grofilicadi memoriam illustrandam spectantia subjecit.

1140

AUCTOR Anonymus Annalium Marganenfium; gente, fi conjicere licet, Cambro-Britannus, & Comobii de Margan in Comitatu Glamorganenti, à Roberto Glocestriz Comire olim conditi, Monachus, claruit circa ann. MCCXL. Scripfit Chronicon five Annales de Margan ab ann.MLXVI.ad annum ufque MCCXXXII. etfi in fine pauea quædam defidetantur. Edidit hos Annales Tho.Galeus Rer. Anglie. Serips. Tom. IL Oxon,1687.p.L.

1240 P498.

MATTHÆUS PARIS, Anglus, S. Albani Mo-Vid. Pare L. nachus, claruit anno MCCXL. Prater reliqua opera alibi recensita, scripsit Vitam S. Edmundi Archiepifcopi Cantuarienfis, qui patriz ob tyrannidem & exactiones Pontificias pertafus, io exilio Gallicano quod fibi fponte indixerat, anno MCCXLII. vitam cum morte commutavit. De hâc Vitâ hæc nos docet Florilegus ad annum MCCLIII. Anno MCCLIII. shiis M. Ricardut de VVit Epifcopus Cicellria , IV. Non. April. quendam B. Edmunde Cant. Archiep. Clericus & c. Hujus autem Richardo affertionibus & Fr. Roberti Bacen O. P. certificains, Fr. Mattheut Parifienfis memerati S. Edmunds Viram à fide dignis fibi relaram , diligenter perferipfit. Hac me monuit Whartonus nofter. Verum locus in editione. quâ utor,non comparct,8t fotfan adhuc MS.la-

1141.

ALBERICUS, gente forlan Gallus, in Conobio Trium-Fontium in Gallia Monachus, claruit anno MCCXLI. Composuit Chronicon ab orbe condito, & perduxit non modo ad annum MCXXVI.quod habet Voffus de Hift, Lat. Jib II.cap.46.pag 381.fed ad fua ufque tempora; nemoè ad annum MCCXLI. Illud ab Andrea Quereitano brevi cdendum expedare nos juffit que feu Imperio; Opufeula plura medica de Uri-Aub.Mircus Aud.cap. 403. Verum adhue MS. nis & Sanguine Phlebotomiz &c. Grammarica

delitefeit in Dibliotheel Sancti Galli in Helve. SECXIII, tià , in Regià Parificuti, alutque Gallin Biblio. 4: An MCC. thecis, figo tempore proculdabió lucem vifu-

RICHARDUS de S. GERMANO, Regis Sielliæ Secretarius, seu Notarius, clarust anno MCCXLIII. Scripfit Chronicon facis amplum ab anno MCLXXXIX. nempe ab ex-

eetlu Gahelmi Sicilia: Regis ad annum ufoue MCCXLIII. Ex pervetuño codice Caffinenfiluce publica iliud donavit Ferd. Ughellus Isal.

Sacr. Tom. 11.p.953.

MARTINUS,natione Hispanus, Eeclesia Legionenfis Presbyter & Canonicus, & Canobii Canonico um Salfidori in caurbe Abbas ciarust anno MCC1. Scripfir plurima, que in dicto Monatterio adba: inedtra fervantur: nempe, Commensarius in Assealvofinin Essisolas SS. Iscobi, Perrico Joannis; Conciones ab Adventu nique ad feffum Trinitatis; Sermones varii, viz. Qued fratres non habeant grop sum; de Pralatis junta curans fnorum fubditor un ; de Obedienria, de Difeiplina Ecclefiaftica: Qualiter invenes abatto furiant Quas liser fenes at Invenes Des fervire debeantine Ales nathi & Canonici Regis curiam frequentare prafitmant ; Ne focresa Principum feire appetant ; de translatione S.I Eders; de Spirita Santto; de Ioanne Bapeifia; de Afcenfiane Dominica; S: alia quadam, Hac ex Ægidii Gundefalvi D'avilà. Thearre Ec-

elefie Legionenfie recenfet Nic. Antonius Bibliot ver. Hig.lib. VII.c. 6.p.19. NICEPHORUS B. EMMID 4, Monachus & Philosophus dodislimus, Jarnit auno McCl.V. 1219.

Obiit circa annum MCCLXXII. Relignorum ejus scriptorum indiculo luze addi possunt. Expefitie in Pfalterenm Davidu , cuins prolegomena hoe modo incipiunt. Yankens me hee leyant obie ig prominata may Elsenier benacialismente. Ejuldem Expositio in Appendirem Pfalteri Dawidir varia Veteris & Novi Testamenti Cantiea lacra continentem. Extant MSS, Biblioth. Vindob.cod.Theol.LXVI. pum.ii.iii, fol. 218.356 & iterum esd.CCCIV.nu. 1.fol.t. Dellring de fide ad Monachos Monasterii a sc extructi. Cujus hos initium Tak leing & America Xeren & hore, WARTING CONTESTING & RAT Chexina aurel neu Mustern-& sixtus &c.habetur MS.ibid.cod.CCXLV num. vas.fol.200. Oratie de SS. Trenitate ibid ced. Phi-Inf.CXLIX.n.xxxx.Snnt prætercå feb Nicephori Monachi nomine Oratunes 11. quas uoffri effe non fine probabilitare conjicit Cl. Nellelius. Prima est Ascetica de cuflodia mentis & cordis. Principium. Oen & μεγαλοπριαίο & Συτίο (34) ξιών 'Ιστά Χρισά Θείνδο Φυτιφανιίας τυχίδι έφοmuir igen &c. b.betur MS. cod. Threel, CIV. numer, 11. fol. 10. pag. 2. & Cod. C X C 1 1. numer. x x 1 1 1. fol. 217. Posterior de attentione hoc initio. 'Er ra leluale & meis quar lura Xesa re inter. Lugic fue i bernebe wener ubtra ibidem numer.xxiv. fol. 220. pag 2. In eadens Bibliotheca ejuldem Blemmidz oratio de Re-

Logica, Phylica, & alia que non funchujos Fori, ecslit anno MCCLXXXII. Scriptic Spenima S.RC.XIII. hinc inde allervantur. De quibus Lambeciani & Meancherum Veact. 12006 Super Regulem S. Dan.MCG. Nelfeliani catalogi conflicted itant.

Mentellaini catalogi conflicted itant.

MICHAEL, CHUMNUS, Primb Nomophytaxpoftels Merzopitar Befalloucefus clarine ann MCCLVIII. Nicephoro Biemnider firmitaris Scriptic residents and predictive grantinsis, enem Gr. L. edidit Leunchvinn from Graekow. Merzopitaris of the Company of the Company of the Company of the Company of the Company Appendix queedm de napsite probabilistique ten Incipit. Trie might ener un susuadow ordey pin par automize Min phi egi ettern, i en fir europaine and predictive de company of the Compa

Fart.Hz.p.o.

RI CH ERI US, gente Gallus, Cenobii
Senonenis in Gallii Monachus, clarutis, firen
conjectural affecti litecat, circa ano. MCCLX.
Conduit Eccleira Senonenis Chronicon, quod
interpum in locate protrasti. Lucas Dacherius
Spender, Tonnill Exilhop primo Viram S. Gen.
conduit Promotine Control of the Conduity in concentis, Hikulophi Twe treefa, allowidant in contransamin o Ada ino retuiti Mabillonius Set. Agendilla Part.Ilp. 400.

M. JUSTINUS, natione Germanos, Lippis under Verläphalist orindus, Latrust (crea ansum MCCLX.) Scripit verfin non ineleganti ad 5: moment Episloopun Paderbonnenflorm, Chronicon Lippierist, quod Lippipierissa vocavit, in quo continum aliquot Lippierissa vocavit, in qua varso deinde Hendricos Jonote in Res Gertas examples de vario dei del Hendricos Jonote in Res Germanicos Jonote in Res Germanicos Jonotes de la companio del Pader del P

ANONYM US Annaliom Bortonenfirm condition, and the Annalion Bortonenfirm condition, cannobil Burtonenfis in agro Staffordienti firi, ut viderur, Monachus, claruit circa sun. MCCLXII. Certè Matthewa Paris agualem labuit. Mandavit literis Monafterii fai annales ab anno MIV-ad exitom anni MCCLXII. In gubus multi notatu non ismai MCCLXII. In gubus multi notatu nos indigna reperiuntur. In lucem protraxit Tho, Galeus Ret. Angl. Serjer. Tomb. p. 52

BERNARDUS, gente Gallins, primûm Monachus, deinde Abbas Lirineufis, Carolo Rege familiariter usus est, qui ipsom in Italiam, in Expeditione Neapolitana comitem fecum abduxit. Cujus favore & commendatione munitus, ab Urbano IV. Pontifice Cornobii Caffinenfis Abbas anno MCCLXIII. constitutus est, mox facrá purpură decoratus. In regimine fao pie,prudenter, & fortiter fe geffir. Monafterio füa jura alieruit,& loca circumvicina à vi & oppreffione militum vindicavit. Bis à Pontifice Legatus factus eff, femel in Gallias, iterum Confantinopolim millus, utrobique munere fæliciter funcius. Tandem partim fenio fractus, partim ob injurias qualdam a Carolo Rege monaflerio too illaras, morrore animi confectus è vivis exMancherum Venet. 1320.6° Super Regulam S. Wha.MCG, Benetilli ib I. Calatinum Benfertrum & Officierum Monti Coffin Regellum amum; I payiftienum Fariam & Bourrum in Cafrii & villi Monti Caffin Regellum alterum-lirc omini m Behiotheca Conobii Caffinenfis MSS, allervantur.

CONSTANTINUS ACROPOLITA, magnus Logothera, rig- Merudegent, five Meraphrajes junior dictus, in Aula CP. vir fummus, claruit, imperante Michaele Palzologo, circa ann. MCCLXX. Cantam Grzeorum adverfus Latinos fovebat maxime, contra quoa plures de processione Spiritús S. tractatus reliqui Duos in scriptis Gracorum Jaudatos se vidisse refert L. Allatius de Confenf.Orient. & Occident. lib.H.cap.15.num.x1v.col.780. Unum, cujus illud Principium. Andper Pussaior alterum, enjus illud, Euridlu vei ann abye too arbinyerur in Quorum, inquit, fruita, cáque fatts polita, in codicibus MSS, reperiuntur. Qua occasione, quo animo Locothete nostri Commentarium und cum propriis comburendum igni obtulit Theodorus Muzalo, in eadem dignitate fuecessor & Proto-Vestiarius, plenè te docebit Pachymetes lib.VII.cap.8. Scripfit etiam Conftan-tions Orationem in fauctam Martyrem Theodofiam , patria Constantinopolitanam, que sub Leone Issuro pro cultu sacrarum imaginum Constantinopoli patla est. Cujus hoc initium. Carrena poli arthrias we tie ar yal laur d'port es-Die twigeer Lexaucie ego mara ya dallus beigere Iles A x x el . &c. Hanc orationem etiam in fuum indicem retulit L. Allatius de feripe. Simeon pag. 84 qui & alibi quedam ex ca profert , adverf. Hetting, pag, 200, Extat MS, Biblioth Vindob.cod.Theol.Lambec.CXI.Neffel.CCl.XXIX. numer. xv 11. fol. 217. iterumque cod. Hiftor. C X V. mumer. 11. fol. 73. pag. 1. Confer Lambec. comment. lib. IV. pag 63. Extant & alia ejus historici argumenti orationes; nempe in S. Martyrem Neophytum. Princ. Hugudifur myny paren bermegbeil ? f diegere , all i mie f eutripe est Deix magiquer @., apud L. Allat des feripi. Simco .pag. os. in S. Theoderum Tyronena. Princ Do us a ayast & Carreyasta 20.1 600. ibidem pag. 109. In S. Jeannem Damafernum, Prince To lummy + hoper to on Angenesis to typique this des p.112. Hunc fermonem à se descriprum, Luteriam ad Jo. Aubertom, in futurum nova editionis Damafceni ornamentum, fe MS. missife tellis elt idem Allatius in catal. oper. S. Damafe. ad calc. Symmill.num. xxv111 p. 450. Ex eo quadam protert in Confonf.de purgat p.761.

GREORIUS BARERREUS, generates y springer (See apod Syrot Action (1998)), periodine (See apod Syrot Action (1998)), periodine (See apod Syrot Action (1998)), periodine (See apod Syrot Action (1998)), periodine (See apod Syrot Action (1998)), periodine (See apod Syrot Action (1998)), periodine (See apod Syrot (1998)), periodine (1998), periodin (1998), periodine (1998), periodine (1998), periodine (1998), p

117%

MACNEL Abs. Excludient in India: Anthreas at Eugenham CG. Pindeasaman xxxx Que ad ontriamment personal particular departments of the Augustian State of the A

calc.lib.de Syurde VIII p.661, Aljud benè longum Syriace & Lat.ex ist. VIII. §.3.ibidem p. 644. Quadam etiam F. Nairopus ex Traff. VII. cap. 2. S. J. Ewopi Part. 111.pag. 116. Ex Trait. VIII. cap.4.5.3.ibidem Part.II.p. 97, Exemplar MS. ngua Syriaca exaratum penea fe habuit Abr. Ecchellensis. Chronicon decem libris absolutum, cujus duo extant Codices MSS.Syriaci,unus in Bibliotheca Gilb. Gaulmini Parifienfis, penès Ecchellensem alter, qui plura ex hoc opere adducit Nos.ad Catalog. Hebedjefu p.59.78.86.quzdam etiam Arabice ex lib. VI. Eurych. Vindie. Part.Il.cap.10.p 472. Alia ex lib.IX, ibidem 0.27. p.195. Ethica, citata Nairono Part. I.p.52. Denine liber Carminam apud eundem Naironum Part.11.p.116.

ABU-ISAAC BEN-ASSALUS,natione Ægyptius, patrià, ut videtur, Alexandrinus, è Secta Monophylitarum, claruit (teste Faulto Nairono) faculo decimo tertio. Cum verò incertus mihi fit annus, ad an MCCLXX. refero, donec certiorem expifcari contigerit, Multa nec incrudita opera edidiffe teltantur Ecchellensis & Nasronus. In his primas tenent Collellio Canonum . & Ecclefia Alexandrina Confirmience, duabus partibus absolute. In primil agirur de omnibus iis , que ad politiam & administrationem Ecclesiafticam pertinent : in alterå, que ad Laicorum spectant regimen. Exeat MS. vetuftifimum exemplar in Bibliothecă Collegii Maronitarum in urbe Româ. Przfationem Arabicè citat Abr. Ecchellenfis Entych. Findicat. Part. II. cap. 17.p. 168. Et in Epig. ad L. Allat, de Synod. VIII.p. 629. Scripfit itidem opus Questienum Ecclesiafticarum. Ex Quaftione XXIII. locum prolixum de illis Christi verbis, Quedeunque ligaveris super serram &c. Arabicà & Latine profert idem Ecchellenfis ibidem cap. 4a-pag.220. De opere ejus Canonico videri porest Nairous Marquita tum in Indice Emplia pramisso, com operis Pare, II. pag. 253. ex cap. 55. locum de circumcissone Coptitarum profere thidem Part.I.p 38.

1970 A. Ancrymus radanis billorici de Episcoporus aegotienes, es codie daranries editi , ciaruli etra annom MCCLXIV.
Non alium fullic quien Niceporu Califli, in consideration de la companio de la companio de la companio de la colonida de la codieno de la codeno codie returna fir. Vec pium fenerenium funum lisited mutarit. Et corprim fenerenium funum lisited mutarit. Et corprim fenerenium funum lisited mutarit. Et corprim fenerenium funum lisited mutarit. Et corprim terratum de la codeno codie reprim fir. Veprim fenerenium funum lisited mutarit. Et corprime fenerenium funum funum funum funum con
cultural de la codeno codie reversi in fenere
editor fuscedissom de la colonida differen, Cupiquis fi, sobola fraterire in Eccledia
prim Bedeliciarium diffespiali lasia de adeon

prim Bedeliciarium diffespiali lasia de adeon

ftudia formandis prælegere. Orto igitur Conflantinopoli schimate, ut paci Ecclesiassica consuleret, hunc libellum ex historiis Ecclesiaflicis collectum dictavit. Quo, pluribus exemplia ex omni antiquitate Ecclelialtică petitis oftendit Episcopos injuste licet, & repugnantibus ca-nonibus, sedibus suis deturbatos, pacem Ecclesia coluttie, nec luccelloria orthodoxi communionem unquam refugisfe. Occasio nuperi huius schismatis,ut ex codice quo usus est Cotelerius, liquet , hec erat. Arfenius Patriarcha anno MCCLXVI. Michaelem Paleologum, ob fevitiam in Theodori Lascaris filium impuberema anathemate percufit. Imperator, coaciá Synodo, Patriarcham deponi curavit, subiogato la e jus locum Germano. Quo mox recedente, fuffe... Clus eft Josephus Presbyter & Archimandrita. Hinc ortum schilma, aliis Josephum sequentibua Pofephiara dicti funt, aliis Arfenio, utpotè iniufte poliro, tenaciùs adharentibus, Arfeniaris inde dictis, Late de hoc schismate agust Nicephorus Gregoras,& Georg. Pachymeres. Ut verò huic Schrimati medicam manum admoveret Auctor noster , & Arseniatas ad pacem & concordiam revocaret , tractatum hunc historicum contexuit,& fuis auditoribus dictavit. Hunc ex feriniis Barcecianis Bibliothecz Bodleianz Cod. CXLII, erutum,& versione Latina, potisique ornatum, Gr.Lat. edidit vir clariffimus, milioue longe amicifimus Humphredus Hodins , titulo Red requievis novi fchifmatis of nglicani Oxon 1691. 410. Eodémque penè tempore Anglice evulgavit.l.ibrum evulgatnm mox aggreffi func ex parte adversariorum Septemviri, emissia totidem in illu u libellis. Ex quibus pracipuos fi-bi examinandos felegit Hodius, & editis prolixioribus vindiciis Lond 1693-410.integram controversiam excusse, & ad antiquitatis stateram scrupulose expendit Nec deloceps ould sciam) rea ulterius progressa est.

MET II O DIU S, Monachusat ridetur, Combunisopolitamas, charita ma MCGLXV. Visit engolitamas, charita ma MCGLXV. Visit engolitamas (engolitamas) charitamas (engolitamas) c

JOBU S, Hieromonachus, Jofephi Patria, cha difepolus, claruic circa annum MCCLUX, Jofephus Galefiota, Patriarcha CP, quim unlonem cum Latinis totis viribas impuguaret, multas ab adversă parte caliunia, muntas vexationes expertus ell Praceptoris igitur fiui vinidiciae egit Jabuş nolten, furifica, apriețăr pro Jodes

1170:

Servilum Scholafficum

lepho Patriarona contra primatum Papia Se con-cordiam Gracorum cum Latinis. Extat opus Cordiam Gracorum cum Latinis. Exter opu Grace aira, foliorum are Biblioth Vindob Cea Tiest. ex dispositione Lambectanii CCLXXXI Neffeliana CLXXII

ANONYMUS Chronici Mailrofeufi empilator gente proculdubio Scotus, ciorult, litem is qui altimam manum el adhibnit, ciralbein is qui ditimam manuen et achiboit, cir-ea annum MCCLXX. Scripfit Chronicon Mo-haffierii Maitrofenfis in riph Twyda' fluminis politi, ab anno DCCXXXV. lifque ad ainum MCCLXX. Primam hujus Chronici partent condidit Abbas quidam de Dundrina in Galrya ; quam colonism à Mailrosa ductam fuiffé conficir Cl. Editor. Reliqua Monachi quidem Mailrofenfes addidiffe videntui Prinns extulté Thomas Galeus Rar. Anglic Script. Toma. Oxen.
Toba pag. 32. Ad calcem voluminis collectures
quedam adject, precipue carmina Annalibna
Mallrofenfibus, fais locis, fed alia majo, inferta. Que ex codice Cottoniano olim trans. ripfit everendiffimus Uffering.

GULIELMUS de Sanvico Anglo-Cantianus , quippe Sandvico non ignobili littoris Cantiani poetu, ut videtur, or lundus, Or-dinis Carmelitici Sodalis, clarult an MCCLXX, silhelmon de Samuco vocat Tritheminh,& di clone Gallum facit, de Serspt. Ecclef. fol. 19. & de Ord. Carm. iib.11.p.m. 18. etiamii in Caral. Seript. Carm. huic opniculo lubjuncto Syrus fuiffe dicifur pag, 75. Trithemium fequnti funt Poffevinus depar, Tom.I.pag, 775. (quanquam non tâin ex propria; quâm aligrum fentențiă locuititir Ant. Alegre Paradif.Carmel.ad annum MCCLXXX ig. son. Vollius de Hill Lat.lib. II. cap. 60.pag. 490. Verum potior elt corum l'ententia', qui Anglum fatife volunt. Certe Crimeller ex Oriente primi in Angliam devenerunt circa an. MCCXL & Nevvendene feu Noviodnoi in Agro Cansiano, tefte Lambardo noftro primas des habuerunt, & quam frequences erant Anlorum hoc feculo in terram Sanctam expedi-Liones nemo nescir. Aub. Mirzus lib. de Orig. F Increm. OrdiCarm. pag. 217. Guilielmos Sa-mneus, inques, quem aiu Gallum, alti Sytum fuife volune. Alibi tamen ubi fuam proferr fententiam, etli Henricum Sanvi enfem vocata Anglum natione fuife diferte dicit Antl. Seripi. celef. cap. 486. pag. 273. Interim mirari licci heissi, cap. 486- pags. 273. Interim unsari pos-salaum nothrungui & pipe ordinis Carmeliisci alternas erae. In Canweis Inis nulpuim hojis: Catilienin meministe, anli postuis di Secreti e Seripuribus Carmelius. 200d MS-11. Vol. 470. olim inforxi. hodičque ni fallor, in Ba-bitotheca D.Fr. Bernardi M-D. Londinenta sto-bitotheca D.Fr. Bernardi M-D. Londinenta stofervatur. Cujai tandem suerit, in Terram San-ctam prosectus est, & in monte Carmelo vitam egit Eremiticam, donec nutantibus Christia notumin Pale Rina fatis, & inereseante indies Sersconorum potentia, relicto Carmelo in Cy-prum transit, poste aque in patriam rediie, ilhi condidit Chranicon de Muliplicatione Ordinis Carmelitani per Syraam & Palallinam & de 44-Battom Monafteriorum Terra fanila, as adventu

Curmetitarum in Enrepam, Editum alt in Speculi Chraftigarmo, ica ingenti Collectione Scriptorunde rebus Carhielirieis, ciani adornavie Fr. S.R.C. XIII. runde (Cols Carmetries, quant august ??)
Daniel à Pirpus Prarià | ce 'in incen emifi Auron 1880, Tain ! V. fr. Et è differentismia Bollandianis in Protegoments de Tomain 11. Marti pag 30. Alla Guinemio nofito tribumic Trithenius, Vossevins authenno nomo tribum Trithenius, Vossevins, ac nempė Diesersilei ve igyoperam lib.l., sapre fontatiai sib. 1V. 18 vega tam fiti Ordinis sib.l. qua arrispersius hodie, vo an extrectint unquam, non didiel.

RADULPHUS BOCKINGUS,com te Anglus, patria Southfexienfis, domo Cice-frientis, Ordinis Dominicasi Monachus; elaruit anno MCCLXX. Vir tanta probitatis de eraditionis imbebator, ur ipfuni fibi in Confefforem elegit Richardos VVichius Ciceftrent Epifoopus , cut diem extremum elaufir anu MCCLV: ab Urbano I V. Pontifier in Sancto MCCLV- in Urbano IV. Founder in Southern Sauch tim himsenshi relatins. Compositit, fed flylor la-tifs barbare, sequis Baleus, stayties Agrees et Clegargis Epigeny libros 11. quos fabella Arandelna Comicilia dedicayir. Victim hand led in Epiromen ab Anenynio quodam contra-Cam mucato flylo extulit Serius April. iff. 41 Integram Bollandizni dederuut eodem die Sermones etiam Ranulpho notiro aferibunt Ba leus & Pitfens, qui an extent, incerrum eff

ELIAS de TRICKTMGHAM, ma-tione Angins, Comobil Petriburgentis ex Ora dine Benedictino Monachus clarust lob Flenris to III, anno MCCLXX, Academiam Oxonies fem narricem habult. In qua nib optimis Pra-ceptoribus bonis literis inflitatus, limmaha quantum profects ut liberales difciplinas . 8 linguarum elegantiam accurate requit, Docto ratus infignia, non fine magna laude, in file Academia promeeites. Confee Balcum Cestar, IV.cap.31.pag.310. Scripfit Chrencen porum Annales ab anno DCXXVI. paulo po inflirentam Saxohim Heptarchiam ad annum o que MCCLXX. quo vixit Aucht, Extant MS. In fal. inter codices manu exararos virt, dier te an eruditione prastantioris incertum, D. cobi Warei. Quas are fuo redemit, & in Biblio theca Tenifoniana aliquandiù repolitos : rae dem in propriam Bibliothecam transfulit ille Briffimus Clarendonia Comes. Pratika el Chronico brevis computatio de lex etatibu Mindlique ita incipit. Ab origine wundi in pri compneaneur anni mille fexcenti quinquaginea

fex &C. is afrech which . Top D.D at A AN ONYMUS Chronic Longobardica Audior, S. Julinia apud Paravinos Monachus, claruit amo MCCLXX, Vixille hoc tempore manife fillimnum cit, com ipie de ils agere prodretur, que fuis remporibus facta funt. C dit da rebu in Longebordia, o viena Tar Marchia gifia ab anno MCCVII. nique a num MCCLX X libros III. Nice rebus itali tentus, alierum etiam gentium historiam pendio perfequitur. Hos libros ex Ramine exemplari in lucem probalic Christ Bilius Hiller Germanie Tom Lp. mcli

ADAMUS de DOMERSHAM, AL \$3702

1270.

S.C. XIII. glus, Comobii Glaftonienfis Monachus, claruit siAn MCC. anno MCCLXXII, & deinceps. Scripfit hillo-

1172.

1176.

riam controversia inter Episcopos Bathonienfes , & Monachos Glastonienses; quam ex MScodice extulit H. Whartonus Angl. Sacr. Tom. I.

ANONYMUS, Historiz Lemovicensis Auctorse juidem Ecclefix, ut videtur, Cauonicus , clarule circa annum MCCLXXIII. In literas retulit nomina ac gefta Epifcoporum Lemovicentium, à S. Marsiale primo Episcopo, ad Aymericum anno MCCLXXIII. Opulculum hoc nobis dedit Ph Labbeus Biblioth. Nov. Tom. II. p.165.

GEORGIUS MET OCHITA, quem Vide Part I. GREGORIUM Geinerus & Policvinus malè yocaut, magnæ Ecclefiæ Diaconus & Chartophylax, clarust anno MCCLXXVI Joanni Vecco caulam naionis cum Latinis firenue agenti mordicus adhefit, omnique opera suppetia tu-Jir, varia hanc ob caufam mala, mutatis fubinde carceribus paffus Sed cum à proposito discedere nollet, ia carcere diem extremum obiit. Ejus Scripta alibi , fed breviter , nec fatis dittinété recensuimus, de iis proinde hac in loco paulò espressius acturi. Sunt autem que feaunter-

Trafficius de Proceffore Spiritm Santli, Patrim. que hac in refensensis, in V. Partes five Orationes ivifus. Prima fic incipit. To wel Out Alyer by dwur Denniber reie nar' imi Secunda, Er init i run F iyanguarur, ri Deine onyendinin. Tertia, Emele wie migror of to ranit binampificiorre & Groppupi-Tur. Quarta; Hall & & fix Jeungylas Ma Calar co pel-Con anient Contraction to enferen State denneger.Q iinta, 'A we el mel T Aiyer erfer berei Tunf aum of country tois Ition About Contractorycorne.

Artifferes, five Refoufio ad tria capita, que Maximus Planudes Monachus publicavit. Prin Tiece Bruture a mesimrue aufe Gaetlene geter bonne enay, Artifices five Retforfice ad ca que Manuel Nepos Cretenlis conferiplit. Prin. Herratic & Diethof. y@ mis yestas i telesis Parrinura. Hzc duo opulcula, five Responsiones Grzee & Latine edidit L. Allatius Gracia Orthodoxa Tom II.

Oracie cominens concerdian inter utramane. Ecclefiam , antiqua Roma & nova ac nofire, inieam . & qua deincepe fabfecu'a funt. Princip. sirrbetica in Georgii Cyprii Patriarche Tomum. Prin. O ph de datodaureger rur num nogut bed propositie , as siere Songgierus. Oratio profequene en que pul pradittu dum Oraciones , in andemmateria diffuenta & gefta funt. Prin. 'the apirica metrodomoto & Francis un lebe curreparubirm. In postremis his opniculis de cau-. fis diffidiorum Grzcos inter & Latinos agit Metothita i Gregorii Cyprii Tomum relu. tat, & ex fanctorum Patrum auctoritate demonfirare nititur Spiritum S. ex Patre & Fl- . lio procedere, nec ideo effe duas caufas, nec duo principia, sed unum idémque Patris & Filii principium & caufam, effundere Spiritum S. in quantum unitur Filius Patri . & omnia Patris transcunt naturalitér ad Filium. Omnia hec Metochitz opera se vidisse testis nobis eft L.Allatius, cui corum notitiam accepțam referimus, de Cenfenf. Orient. & Occident, lib. PARS II.

II. cap. 15. num. 9. col. 771. Eundem cum Me- 5,EC. XIII. tochità nostro faciunt THEODORUM aban.MOG METOCHITAM Logothetam Gretferus &

Vollius. Veruso egregic tailuntur, licet eodem ferè tempore vixerit Theodoms, quem in Chartophylace ad initium, freult X I V. collocavimus; ac de co promde agit. Whartonns ad annum MCCCI, Nikilominus erat etiam hoc faculo illufit is , magnifque muneribus m auli CP. functur, rerum domefticarum tiuc Logothera, exeunse an. MCCXCV. una cum Joanne Glyce Legatus mittus, non in occidentem ad Mariam Germani Imp fororem Michaeli Andronici imperatoris filio primogenito defponfatam, ut habet Whartonus notter, ied in Armeniam, ad nuptias cum Maria, Riera patrio nomine appellara, Leonis Armeniz Regis filia, Haithonia tunc regnantis forore, conciliandas, ut diferte tradunt Pachymeres lib.1X. capp. \$, 6.& Gregoras lib. VI.p.135. Andronico teniori ob intelligentiam atque doctrinam liberalem, & in negotis obeundis dexteritatem charifimus crat; Jacques mox Logotheta grarii generalis polled magoua Logotheta, dignitate ab Andronico tune primum inttitura, cipique filiam Joanni nepotifio,quem Hyperfeballum creavit,in uxorem dedit. Conspirante in avuin from Andronico juniore, & captà Conftantinopoli, Theodorus noster dignitatibus privatus Didymoticlasm maritimum Bithyniz oppidum relegatur, zdes ejus dieurz opes direptz, tandem ab exilio reverius in Chora Monafterio , quod iple fuis fumpribus inflauraverat, Monachi habitum induit, ubifenio, strangueia, & mœrore fra-Qus, animam Deo reddidit an. MCCCXXXII; domino tuo Andronico haud intecto menfe fuperfles. In cujus funcre orationem habuit Nicephorus Gregoras ejus, pracipae in Altrono+ is, discipulus, quam & Historiz suz inseruit lib X.p.233. Vir prudeus & folers , we's misser nat quar, and if it is repine, or appro lancaraging quit * Cantacuzenus magnus Domefticus & .* Hill, I. polica Imperator, ipic licet ex adversa factio- 6.11. P.J. ticinon Chriftianis mode fed de externis ettam literu politoffimu. Scripta ejus edita vide apud Whartonum loco citato. Nondem lucem viderut e jus capita philosophica & historica miscellanea CXX que habentur Gr.MSS, Biblioth, Vindob. cedice Phileseph. folias celxiv. in folio conitante , juxta numeros Lambec. LXXXVIL Neffel. VIII. dignifima proculdubió que arris typographica beneficio in eruditorum manus trânent. Eosum indicem Grzeum exhibet Lambecius Comment.lib.VII.p. 150,151.& feqq Extant ibid.codice XCV.folia ccclxxiii.in fol-cootinente Merochitz nofiri Orationer XVIII de variis materiis Philosophicis, sed pracipue ad Histo-

ter exarata: quas utinam in medium proferant qui nobiliffme iftius Bibliothece curam gerunt.Scripfic ctiam Michaelis Palzologi Epiraphium, nt & Irenes Imperatricis; que habentur in Bibliotheca Regis, and DCCC, tefte Car. de Frein. Famil. Byz.ans. p 2:6. ANONYMUS Annalium Wintonienfium Compilator, Anglus, Monachus Wintonienfis,

riam Conflantinopolitanam pertinentibus, ip-

fins Metochitz zvo, in membrani perelegan-

claruit circa and, MCCLXXVII, Scripfit Eccle-

fiz Wintoniensis Annales ab an DCCLXXVIII, ad an MCCLXXVII. Hos ex codice Cottomiano eruit Cl. Whartomas Angl. Sacr. Tom. I, p. 188. In historia verò civili , quod iplemet non invitus fatetur , plurima que apud Hiltoricos vulgatos vel certuis , vel tine infigni diffepretii, lectuque indigna resecuit, His Annalious faccessionem Epilcoporum Wintoniensium ab anuo MCCLXXVII. usque ad Reformatiossem adjecit.

A NONY MUS Chronici Acabici Com pilator, claruit ango MCCLXXX. Scripfit Chronicon ab exorto Mahomede i. e. ab anno Christi DCXXII usq. ad an. Hegira DCLVIII. five Epoche Christianz MCCLXXX ex Arabicis & Christianis Auctoribus collectum. Exgat MS. in fol. in Bibliotheca Vindob. intet codices MSS. Orientales num, xxxii. Codicem notis fuis marginalibus Latinis exornavit Seba-Rianus Tengnagelins, qui Bibliothecz Czfarez præfectus fuerat merito digniffimus, rir quovis doctrine genere optime instructus, in literis Orientalibus fummus, Scriptoribus-Ecclefiaftisis à me accenfetur Chronographus Arabs, quèd de rebus Christianorum agit, magnámque operis fui partem ex Scriptoribus Christianis compilavit.

ANDRONICUS PALÆOLOGUS COMNENUS, Michaelis Palzologi Imperatoris filius, vivo adhuc parente, coronatus eit; quo, excunte anno MCCLXXXII mortno, folus reguavit. Tentaram Grzcos inter & Latinos concordiam abrupit; Ecclesse Graca ritus & dogmata tirenue turatus, extrema fene-dute confectus, ab Andronico nepote Imperio privatus eft , & Monachicum indutus habitum, & affumpto Assenis nomine , biennio pott obite anno MCCCXXXII. Extat e jus Expejiros Ordinis Metropoless Patriarchali Throno CP . fubjectarum, fimul & Thronorum Episcopalium qui unicuique Metropoli subjecti funt, Hanc Grace & Latine edidit Jac, Goat. Append. ad G. Codini Curopalata lib. de Offic CP. Parif. 1648.p 400.Habetur verò integrior Cod.Viu-dob.Haß.XXIV.n 11.fol. 11. Cod.,XXXIV.n xvi. fol. 313. iterúmque n. xxxv. Cod. XCVII. n.xii. fol. 197.

ANONYMUS Chronici Dmici Auctor, elaruit circa annum MCCLXXXII. Condidit Chronicon Danorum, & pracipuè Stalan-dia, exoriusab anno MXXVIII. quo marty-rium fubiit Olavus Normannorum Rex, ad annumufque MCCLXXXII. perduxit, quando iplemet floruisse videtur, Continet plura non modò de reipublica ftatu, fed & de rebus Ecelefiafticis lectu digna, nec it a paffim obvia. Edidit hoe Opulculum ex Cod MS, Hafnienfi Acnas Magnaus, Iflandus, Linie 1605. 800. qui & & veruftiorum quorundam (criptorum in hoc Chronicon notas & additamenta ex Cod.MS. adjecit, additis etiam, ubi opus erat, notulis propriis, at locis obfourioribus lucem qualemconque affunderet.

Germanus , patril Argentoratenfis , ex Ordi- s.E.C. XIII. ne Pradicatorum Monachus , claruir anno shanMGC-MCCLXXXIII.quo in Palzitinam profectus eff. eaque fuis oculis luttravit. Edidit descriptionem Terræ Sanctæ; melior i fide dignus, quod feripfit avrides, & non contemnendam deligentiam ubique prodit. Opus hoc , fed valde nutilom fub nomine Burchards de Monte Ston edidie Hen Canifius Aniq Leil. Tom. VI.p.197. Integram ex codice MS.protulit Reinerus Rineecius Magdebarg, 1587, que Aliad Brocardi noffri opus de legarione in Egyptum MS. in Bibliotheca Baitlienn extare dicitur.

1284

JOANNES, Metropolita Ephefinus, claruje sub Andronico Palmologo seniore anno MCCLXXXIV. Gregorio Cyprio Patriarcha CP. nuper creato acerrimuni se adversarium præftitie (de quo laté agit Georg. Pachymeres Hiltoriz fuz lib. 11. capp 3, 6. & feqq.) Scripfit librum contra Schifmatices ex facra bertpeura,& Apollolicis atque Synodicis conflitutionibus, ut & fanctorum Patrum operibus collectum. Operis (copum Inferiprionis verba delineabunt. Ary@ emertone in &c. Sordennie ile igtideferent ric innangeine nagyun George difentun el rie rec ret long: Coupes , gol at, ti un Gire trabites poyable for the nambale on to these to se-Theel Lamber CCLXXXIII Neffel, LVIII num. Liol.1.

GREGORIUS CYPRIUS, quia Cypro oriundus , GEORGIUS antea dum Vid Paral; Monachus erat vocatus , post Josephi Galasso-PJ16. twobitum Patriarcha CP. factus, ciaruit circa annum MCCLXXXIV. Anno MCCLXXXIX. fede fui fe sponte abdicavit , & sequenti diem claufit extremum. De co tale fert Elogum Ephremius CP. in Chronico apud L. Allat. de Confens Orient & Occident lib. II cap 15 mm xile col. 7:6.

Lick at any I review Remember. Acyer retur madua, merin icia, Bio Hargeney av are Sicaion Seiner &c. Autre Sunbapares todas va meres Aprile met whym it robine Baby.

Sapiens quidam vir ex Cypre Sermonnon faprentum alumnus , Mufarmafa; crarium. In Thronum Patriachalem evekitur &c. Ubi desceplina & laboribus deditus In magnum fapientia culmen pertenit.

Superfunt Biblioth Vindob. Cod. Hift. Cl. Epiffeld ejus partim fcriptæ antequam Patriarchatum inlit,partim pofted,CXCI. (CCIII. habet L.AL. latius) quantivis certé preti, quibus hiltoria hu-jus temporis egregié il luftrari posit. Harum omnium Inferiptiones Gracas und cum carundem initiis exhibet Cl. Lambecius Comment. lib. VIII. p. 511. Habentur hæ Epiftolæ iterûm Cod. Philefoph. CXCV, num. vi. ubi etiam nam. iii. Gregorii nostri Fabulz reperiuntur. Quznam vero fint he fabule non liquet. Orationes ejus & Epitelas inter libros Vulcanianos Gr. MSS. fol.affervari in Bibliotheca Lugduno-Batava, testis est Catalogus Spanhemianus p. BONAVENTURA BROCARDUS, 413. Sequitar in Vindobonenti Codice Hifto-

AC MID rich fol 148. Grippicii moltri Decreum Symdas MADANGC. de a guijus inizium: Aminaire. i'il passacreo quile order alpun erf andie algorital inquirante mine l'Argeneplaix, apabel port or a Subjicientur nonnulla buce speciale tia , de quibis vide Lambec. inc. citat. p. que Entat etiam ejus Diffire nie ad neirrbenca cons tra Josems Mecci blaiphona dogmata i spiant campolois seque edidic printquam sa Patrimochain CP. please th. Inspired from Samuel Quarte cer von angenialle ar feut funberur Mac ubi Supra God Theed SUNLY, unon milel of Epre Hele ad carendam fehilinations shick Cost CCLV. Orano in fardem Magoun marterens. Georgium , hoc initio. "Et @ Tiere The hoyes ayouall prime golie itaire fee: Mh. Shid; Cod chift. CLY num us foliogs Orasionem hang Latincedidennt Bollandiani April xxiii.p. 113. Grece deinde in Append Tomall claiders men-Di Dr. S. Drapio in S. Martyrem Marinan. Princ. Kai F compariso dest. in a Reserve such and &c. red inhous p.a. litramque Grationem rocenfet L. Allactus de Stript Simone p. 87.96. Encoessia in Georgium Logarbetam Acrapali ant. Habuit MS penes le Doula, en quo fragmentum Grargio Acropolita fobnezant, Encentum en S. Diorgiam Arespeguam, Priu. H & poli tatelnere THE NEW DICESON. IS. O. PROXITIONS TRAINING SEC. EXtat in Bibliothuca Vallicelland & Cod. Pal. CCCLXXIV Deferipeio ch Encommun vrbis CP. Entitit! Penes Bonaveor, Volcumum telle Theod. Doula not. ad Chron. Georg. Logoth. Vica & rei gefta & peculiaris Miraculorum narrato & of Dalen Parir alles Dalers & qui on little for mante ritem afernoun exceluit, def. ri-Rea & fandiffind Parriarcha Domine Gregorie. quessuas alium a Georgio notro Cyprio elle recto conjicit Ch. Affacial , qui hane Vicam Mb. penes fe babuit , & feriptionem effe fatis elegantema accuratam, & raram tellacur. Encommen in morne, a five in universam aquarism nacuram, Genete una cum Aristotelis libro de Mundo edidit Bonavent, Vulcanins L. Bat. 1501. 800 Properties in noun collecte de ordine. Alphabence digefta, Grac. cum Mich. Apolto-

> alibi lapiùs. GEORGIUS GELESIOTA, Gieorii Patriarche andror & familfaris , claruit Jub Andronico Palzotogo feniore circa annum MCGLXXXVI Estat Oran funebris en Teredorne A anthopulars , cujus fi non difcipules fuerat ; cerre amicus integerrimus. Prin. Adjecte Surveine abert, ep muld pares tered counter, Confer L. Allat. Diate. de Georgmp. 383. 45 Lm

1186.

3386

lis parcemiis L. Bat. 1619. 419. Sententia Gra-

es leorium excuiz Cel. 1536, 800, Longo plu-

ra de Georgio noitro habes Allatius Diatr. de Georgiis p. 410. Neclectori abs re erit consulere

Georg, Pachymet. Hift lib. Il. capp 6,7, 8,9,10.84

ANONYMVS Annalium Menevenfium Compilator , Ecclefiz Mentventis Canonicus clarut circa sonuro MCGLXXXVI. Condidit Annales Ecclefia Menereufis ab orbe condito ad an. MCCLXXXVI. Extant in Codice Cottoniano fue Demeriano A.I.Omisfis aliis Wallenfinm rebus, ea folum excerpfit, ediditque Whactonus gofter que beelefis Manuventis inmp. PARS IL.

Boslam tradidelunt, ab anno ECCCXXXVIII S.E.C. XIII. que Saxones in Angliam advontrant ; ad an aban Mc C. num nique MCCEXXXVI adayl. SacraTom dia public Nisteip au njutidem canonici fit brevia I'sta Dietridital ermidi : Mancuchham Episcopa out de coffie and MCLXXVI. quam post Annales pardictor instruction of the period and instruction

A.N.O.N.Y M.U.S. Chronici Beunivvicentia Auctor, natione Germanus, claruit circa adnum MCCLXXXVIII. Scripfit Chronicon Dueum Brunsveicentium, à temporibus Ludolphi Saxonia Docis ad anium ufq; MCCLXXXVIII. fe enin Edward: L. Angliz regis sempore visif ferefert, Edidit illuduna cum aliis autiquitates Brunivvicenies ipectantibus J. Joac. Maderus Heimil 1675,410.

MANUEL PHILE, patril Ephefinus, illuftra a folendida tamilia natus , claruit fub Michaele & Andronico Palzologis circa ann. MCCXC Poetica facultate plurinum excelluit. Superlunc ejus que requiatur. In 8. Desparant learness Chryfollowwe Terrefica due. Prim. Ages zien Or &c Extant Grac MsS Biblioth Vindob. Cod cult EXXXVIII a iii fol 244. Hzc Josnai Philagribust Lan becius, eidem nempe quius meminit Cantacuzeous b claro genere progna. * Hith LIV. ti, qui Christianz Philosophiz desiderio, excussis. e. 11-p-119. negotiis omnibus.domi res fuas agebat, vicames lobriam ac juliaro Audiose exentebar. Veram fallitur Lambecius, Codex enim MS, non Josninem, fed fimplicater. Philem, nominat. Quo nomine notter venire folet. Eth non negaverim Manuelem foannis vel patrem fuitle vel gentilom Tetrallicks in Pfalternun Pritt. To no moude per ma girt@-is 3 als &c. Grace MSS, ibid. Cod. Theol. CCXXV.a. av. Hypothefes , fou Epigramer ata lambica in S. Gregorii Nazianem Orationes ibid. Col.LXXIV.numinini & c. Verjus I ambicife-pulchrates, led in fine mutili, in Phracraffem & L. Allatio Grac.editi de Conc. Florent.p.701. Carmie elegans & prolixum in obitum Pachymera, apud eund Diatr. de Georgies p. 373. Ex epus Cas none in Nicolaum quadam sitat idem lib, coper, Harring p. 179. Garmen ad Deum. Pritt. Tie ayur & Georgese mot un. Gr Lat edidit Cotelerius ad calcem Menument. Tom. III.p. 5:0. Editi funt, fed qui huc parum spectane , versus lambici de Animalina proprietate, ad Michaelein Palzologum Imp. Heidelberg apud Commelin anno 1996. Meminit etlam Symlerus editiodis Veneta cum Arfenii Monembazia Atehiepifcopi prafatione ad Carolum V. Ejus Hornels dramasira , variique verfus & Epigrammata haben-tur MSS. Biblioth Bodician. Cod.CCCLXIV. Pi 436.

REMIGIUS , patria Florentinus, Thome Aquinaris discipulus , Clari Hieronymei ex ordine Pradicatorum Monachus , claruit anno M C C X C. Obin antio M C C C I X. În Academia Parlifenfi Magiltrum fententiarum non fine magna fui nominis fama, interpretatus eft , & Benedicto XL. Magisteril corona & anhulo infignitus, ordinfique fut Procurator generalis renanciatus. Scripfic non pauca. Vil. Quallismum Tetelegicaram-methodo Alphabetica diposicarum lib. 1:

2190.

1140

Quadiktierum YraCatun XVII. Opur Philipphi-, am & Metaphyficiani de madis rerum. Ingens volumen fermonum de Saultus, de altud de rempere. Que omnis in ibbliothecis. Natrie Novæ Florentie hodić MSS, aftervantur. Videlis Jalich. Pocciantium Caral. Scrips. Elevens. p. 155. de Altamutz Elkieth. Demoss. Cent II. p. 157.

JOANNES CASTOR, feu Fiber, patrio fermone Meher didns, natione Anglus, ex ordine S. Benedicti Collegii Wettmonasterienfis Monachus, claruit fub Edvvardo I circa annum MCCXC. Vir acri ingenio, a teneris unguiculis melioribus literis antinunas, pro forte faculi erudiras, antiquitatis cultor examius, indagandis gentis fuz monument is penè unicè intentus.Contexuit Chronicon ab Anea, five a Bruti in hanc infulam adventu ufque ad Henricum 111. Angliæ Regem, id eft , ad ann. M C C X V I. quod tamen ad an. MCCCVI. five Edwardi Lobitum perduxific tradit Baleus, Verum Codici MS, poriàs hie in refidendum eft. Extat hoc Chronicon MS.in Biblintheo & Cottomaná fub Vitellio lit.E. Cod. XVII. num.iv. Vide Catalogum jam editum p.101. col.1. Meminit Joanuis nottri Westmonasteriensis Annalium feriptoris Lelandus Comment.in Cygn.Cant. in voce Bermundi sufulapas Ejus eruditionem, peritiam & naturalem in scribeuda historia ordinem egreglé commendat Baleus*, quodque non perfunctorie, sed prolixe & cum judicio, pentiraris fingulorum vel virturibus vel virius, principum & aliorum virorum illustrium facta narret.Scriplit item librum de rebus VVestmena-Flerienfibm, tefte eodem Balco, qui Polydorum Virgilium nonnulla ex hoc opere, luppreilo auctoris nomine lumpfiffe suspicator. Certè Poly-dorus † ubi de Weitmonasterii situ agit, memiuit Codicis antiquifimi, fed fine nomine aucto-ris, ex quo refert lu cum illum a quis olim fuitle circund tum, & spinarum intulam appellatum, Sed vereor ne hoc Caltoris opus tempus edax rerum dudům devoraverit.

BARTHOLOM EUS de COTTON. gente Anglus, Monachus Norveicenfis, claruit anno MCCXCII. Mandavit literis hiftoriam Anglicanam, in tres libros dividam. In primo de rebus Britannicis agit ; in fecundo de Regibus Saxonum & Normannorum ad annum usque MCCXCVIII in tertio de Archiepiscopis & Epifcopis Anglia ab anno MCXXV. ad annum MCCXCII plurima ex Malmesburienfi fuffurarus. Extat codex MS. in Bibliotheca Cottonianà fub Nerme C.V. fed in co primus liber defideratur Exfecundo, omnia Ecclefiam Norvviceniem spectantia, & sub Annalium Norvoi-censum titulo, edidit : ex tertio integram Epifcoporum Norvvicentium historiam defamplie H. Whartonus Angl Sarr. Tom. 1.p. 395. Quibus, auonymi Monachi Norvvicentis continuatio-1em Hilloria: de Epifcopis Norvvicentibus ab anno MCCXCIX, ad annum MCCCCXLVI.& uccessionem Episcoporum Norvvicensium ab nno MCCCCXLVLad Reformationis tempoa addidit.

SOZOMENUS, gente Italus, Florentiz fi non utus, faltem educatus, Presbyger Piltorienis, clasuie ann. M.C.X.C.II...Scripficta Weightlenen ge.C.XIII...
Liberrisumstelliger Forestatus etcen. (NOTO). Jisha M.C.C.
con ab orbe conditus of fus singest emporta. Exate
con ab orbe conditus of fus singest emporta. Exate
incidention dobose magains voluminalises, in illustration of the conditi

GREGORIUS, genere Armenus, Sifide, quæ Ciliciæ urbs erat,ut videtur,oriundus, inde Sifenfis dictus, evectus eft ad Patriarchalem Armenta thronum circa an.MCCXCIII. Obiit an. circiter MCCCV Erat quidem tide Catholicus, fed in Komanam Ecclefiam quam in Gracos longe propension Hanc observantiam & reverentiam non unis ad ipfum literis excolere & fovere fluduit Bonifacius VIII. Papa, horrans, ad Armenorum Clerum, populámque in fide quan do-ces, sence, predicas Romana Ecclefia, & per fe, & per alies informares ; usque purgase omni veftuftatu ermediocrem in Armenia mellem hoc tempore habuerunt Romana Ecclefia Operarii, adeò ut iple Hayton Armenia Rex depolito (ceptro 5. Francisci habitum inductit, & inter fratres Minores fit Comobica, Interea Hudium foum erga Romanam Ecclefiam gnavirer profequitor Gregorius.utque fælici is fuccederet , feriplit profixam Epitolam feu Tractatum ad Haytonem Exregem, ouo Armenorum errores refert, & tám antiquorum Patrum, têm domeRicis Scriptorum fuorum testimoniis studiose refellit, duque Synodo hic fine cogendà deliberat, quam tamen mors ejus paulò pott intercepit. Extat lize Epiffola Armenice & Latine apud Clem. Galanum Gozeiliar, Erclef. Arm. Part. Lcap 27.p. 415. Miris laudibus eam efferunt Concilii Sifeufis anno MCCCVII habiti Patres shed p 467. quam pofted ranguam veracem & Apolidicum. Canonem, arque legitimam Constitutionem ab omnibus Armenierum Ecclefiu recipi,atque offervara jubent. Nec aliter de că loguentur Armeni Antithres, qui in Concilio Adagenti an. MCCCXVI. convenerunt, ibid.c.29.p.505.Concinnavit etiam Gregorius noster Cantea Sacra in Ecclesia Asmenæ ufum, pluréfque S. Martyrum historias ex Romani, Graci, & Syriaci in Armenorum linguam transtulit, teste Anonymo, qui historiam Patriarcharum Armenia (cripfit, à Galano editam,cap.27.p.419.

RICOLDUS, quen alia RICHAR.
DUM rocant, de Monte Credi, natione
DUM rocant, de Monte Credi, natione
dini Monachus, circuite samo MCCXCVV.
Peregirianali fladio dedus, varias Orientis
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam & Anabican
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syriasam
ripulina, i linguas Syria

R. 1196. one

1293;

S.E.C. XIII. Alcoragum , dien adhuc in Afia verlaretur , ex MANMGC, Jingua Arabica Latinetranslulit, eique commentarium oppoluit, ltylo quidem impolito, & prout inferlix faculi fora tulir, penè barbaro. In hoc Commentario, quem Alcerani imprebatimen inferipfit, errorea & deliria Saracenorum, modúmque quo adversus illos sit disputandum , præci-pue exponit , Ricoldi 'Commentarium Demetrius Cydonius Theffalonicenfis poileà Grace transfulir. Extat bac Grace versio Biblioth Vindob.csd.Tbesl.CCLX1.n.ii fol.119.p.s. Demetrii Catal Scrapt.Florest p. 156 & Alt verfionem Bartholomeus Picenus de Monte ar- Dominic p. 86.ad an. MCCCVI.

duo, pure magis atque eleganter. Latine reddi, SAC XIII dit & Ferdinando Regi Aragonie nuncupavit, sbAn.MCG Utramque versionem Gracam & Latinam und cum Alcorano edidit Joan Oporioua Bafil 1550. Latine prodiit Parif.1511.410 Hispali 1540 Venet. 1607-410 Scripfit etiam Ricoldus librum ad Nationes Orientales, in quo de diferentiis inter Hebraos, Gentiles, & Muhammedanna anit Affervarl hodie M5. Florentia in Bibliotheca S. Maria Novella testantur Michael Poceiantiua Catal Scrope, Florent p. 156.8c Altamura Biblioth,

SÆC. XIII.

Concilia hoc Seculo habita

P ARISIENSE Lanno MCCI Przsiden-te Pontificis Legato habitum, In quo Eu-Hot. raudus Miles,in rebus faculi vir admodum verfutus, hærefis Bulgarorum reus, damnatus eft, ea propter publice exustus. Vide Cone. Tom. XL Part.I.p.za.

> MELDENSE in Gaffit Lugdunensi anno MCCI. à Joanne Calemarii Abbate, fedia Romanz Legato convocatum. Quo pro pace inter Joannem Angliz , & Philippum Franco-rum Regem conflituenda, Archiepifcopi, Epifcopi, & Abbates qui aderant, diu multumque laborarunt, Tandem cum res ad nullum exitum perduci poterat, ad fedis Romana judicium appellatum eft. Extant Innocentii III. ad Episcopos Galliz litere,& Joannis Legari ad Innocentium hic de re Responseria Conc. Tom, XI Part, Lp 27.

1106. LAMBETHENSE I. in Anglià ad Thamefim fl. anno MCCV I. habitum. In quo Stephani Langtoni Archiepifcopi Conflitutiones provinciales editz funt. Extant Constitutiones trea de modo dandi mortuarium, de potationibus & earum pœnis, déque missa bis in die celebranda Conc. Tom. XI.Part I p 30.

RADINGENSE L in agro Bercheriensi apud Anglos, anno MCCVI. à Joan Ferentino. Pontificia Legato, habitum. Quid in hac Synodo factum fit tacet Mat. Paris anno MCCVI.p 014. nam pecaniz fummam congedife, & farcinulis magna cautelà disposiris, feltimum ad mare pervenide,& Angliam à tergo falutate. Certe nihil momenti actum effe fatis inquere videtur M. Westmonasteriensis, qui eadem iisdem feré verbis habet ad hunc annum p. 63. hoc infuper addenstlegatum post corrafam magnam pecuniz mmam.Concilium celebraile, ne nil aliud feciffe videretur-

NARBONENSE I. in provincia scilicet Narbonenfi, fed incerto loco, anno MCCVII.habitum. In quo de modo convertendi Albigenfes agebatur Rem narrat Vincent Bellovac Specul.Hift.1.XXIX.cap.93.& cxinde Core.Tom.XI. Part.I P.32. PARS IL

MONTILIENSE in provincia Narbonenfi, anno MCCIXviii Id Septembr przfidence Milone fedis Apostolica Lagato congregatum. In quo Raymundus Comes Tolofanus iummus Albigensiun fautor, pomitentia subjicitur, feque Ecclesia mandatis pariturum solenni juramento semet astringit. Extant hujus Synodi Acta Conc.T.XI.Part, I. p 35. Ubi formula juramenti,pracepta à Legato Raymando data, aliáque plura huc spectantia exhibentur.

AVENIONENSE 1 (urbseft ad Rhodanum fi proprium Romanz fedis in Gallià Dominium) anno MCCIX.viti.ld Septembr.ab Huone Episcopo Rhegiensi, & Milone Pontificis Notario, Papa Legaris celebratum. Extant difcipling Ecclefiafticg ad corrigendos bominum mores hoc tempore mifere his præfetrim partibus corruptos condita Capitala XXI.Conc. Tom.

XI Part.I. p.4t. PARISIENSE II. anno MCCIX, habitum. In quo Almaricus Carnotenfia ejúlque fectatores, ob novos quoídam artículos invectos damnantur. Ipie Almaricus dialectică peritià infignis, afferebat inter alia, quemlibet Christianum teneri credere fe effe men brum Chrittinec fine hic fide aliquem falvari posse, non minus quam fi non crederet Christum ese natum & pallum-Pomeria dilatarunt e jus discipuli , affigmantes, potesta tem Patris viguisfe, quamdiu du-ravit lex Mofaica; veniente Christo viguisfe novam legem : Hic finità, tempus Spiritua Sancti incepille, cellare jam confellionem & Sacramenta, & unumquemque tantum per gratiam Spiri-tus Sancti interius fine actu aliquo exteriori inpiratum falvari posse, In hâc etiam Synodo quiam Aristotelis libri, seu Physici, seu Metaph ci, aliique novi quorundam Theologorum hoc tempore publicati, prohibiti & exutti funt. Extant Synodi Acta Cent. Tom XI.Part.Lp.40.

AVENIONENSE IL anno MCCX. præsente Milone Legato, habitum.In quo cives Tolofani que de expulsione hareticorumpolitciti fuerant adimplere recufantes, excommunicati funt , Comite etiam Tolofano anathemare percusio , tefte Petro de Valle Sarnensi , Cone. Tom.XI.Part.I.p.53. TOLOSANUM I. in Villa S. Angidii, anno MCCX.b. Hugone & Theodifio Legatia panotificia coaduun-in quo Raymundus Comes Tolofaus, quidi, inatores i retrine accommunication. Plura de bia re. haber Perra de Valle Sarensifi. Video-Gene Tom XI. Parz Los șela conveneu Natboneufeo damain labito, de e juidem Comities causă ligrahu rezlopatum et.

ARELATENSE I. eodem anno, & de eadem re, 2 Theodifio Pentificis Legato celebratum. In que conditiones Reconciliationis Raymundo Comiti Tolofano facta, ab co rejecta funt. Extant conditiones proposita Cone. Tom. XI, Part. II. in Appard. p. 3139.

R O M A N U M I. anno MCCX. fob Innocentio 111. Paja lubitana In upo Otto 1V. Imp. nuper coronatus, dim varia Italia & Sicilla Inca Inoportio alferare conatur, dignitate Imperiali privatur. Cui mox Germania Eledores Fridericuma Sicilia Regem fabrogiavos. Deba er aguar Chronographi padim, Uripergeniis, Palmerius, Viancierus, Titthemins, alii. Vide Com. Tom. Li Part. 1p. 94.

PARSIENSE III, ano MCCXII. a Koberto de Corceone Poartificis Legato celebratum. In que plurima ad reflituendam Ecclefie difeiplinam condigura faur. Errant Cassus in Vypartes dividi. Funa ad Clericos feculates, completium Cassus XX. Secunda ad viros regulates, Cassus XXVIII. Tet tra ad manifacy, XXI. Oyata Adrichipificopum & Epicopos, XXI. Habotura Cass. Tom XII Part. 1p. 57.

VA JUREN SE in Octimal fish Archieghfoop Tondiesa de Acurus II. sams MCCXIII.

Foop Tondiesa de Acurus II. sams MCCXIII.

Rysmad and protein or practical principal and in the Acurus III.

Rysmad calls protein expansion at the same and in the Acurus III.

Rysmad calls protein expansion at the same and in the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III.

Foot of the Acurus III

DUNTAPLENSE is Anglià an MCCXIV, a Srephano Archiepifcopo Cantuarienfi ejulo; Sufriaganeis coaclum, la quo, Legato Pontificio Epifcopos minis idoneosi ad fedes vacantes promuvente, nece baix et e- remedium adhibere volente, Srephanus Cantuarienfis, & cateri Epifcopi in Synodo coogregat; interpolifia appellatione, ad Pontificem porroclumir, Vide Mat, Parificad an. MCCXIV, Pa147.

LONDINENSE I: anno MGCXIV.à Nitolao Tufculano Pontificis Legato coactum. In pro Joannes Rex Anglia (quem Innoceptius Pontifex; quòd Stephanum Lingtomum ad fe-5.EC. Xrft. dem Cantuarienfem elečium fulcipere nollet, shan-MCC, Regno exuera; executione Philippo Francorum Regt demandată / fubmufflone Pontifici factă, sho loterdicto & depositione absolutus est. Vide M. Parislloccitat, p.149.

MONSPELIENSE L à Petro Beneventano Pontificis Legato anno MCCXIV.vel ut alii, MCCXV. congregatum. In quo Raymundi Tolofaoi ditio Simani Mantis - fortis Comtti concefla eft. Extant Acta & disciplinte Ecclefiattice Capitala XLVI apud Petr de Valle Sarnenfi in Hift. Albigenf. & Conc. Toin. XI. Part.I.p.103. Epiflola Legati Apostolici de hac Synodo convocanda habetur Cens, Tom.XI. Part, II, in Append. p. 231. Hujus Concilii Canones edidit Petrus Gariellus in ferie Epifetperum Magalenenfium , fed mutilos & mendulos, quos proinde ex vetere codice MS. Aodegaventi extulit Steph Baluzius Cene. Gall. Narb. p. 40. fed aliter place divifos & dispositos quam in Editione Labbeana habentur. Quod & in Appendice ipfi monent Conciliorum Editores.

LATERANENSE IV. generale, anno MCCXV. Cal. Nevem. fub Innocentio III. Papa celebratum. Aderant, pexter cojuscunque pend regionis Oratores Regios, & ablensium Procuratores ferè infinitos epifcopi GCC@XII. & in bis Patriarchæ II. Conftantinopolitanus tempè & Hierofolymitanus, fed Latinus uterque, Primates,& Metropolitani LXX /. Abbates & Priores plusquam DCCC, Et primo quidem Fides Catholica adversus varias harefes explicator; damnantur Albigenfium, Almatici, aliorumque errores, deque iis coercendis, puniendis,& per vim faculatem exterminandis Raturum eff. Damnatus est Joachimi Abbatis de unitat e SS. Trinitatis contra P.Lombardum liber;pleraque de Gracis ad Ecclefia Romana fidem revertentibus, déque diversis discipling Ecclesiastica capitibus fancita. Denique haud pauca privilegia prorecuperanda Terri Sancia militantibus concessa, adhibito etiam consilio de Ordioe Dominicatorum inltituendo, ipfomet Dominico jam tům przfente. Extent Acta hujus Concilii & Canones LXX.Grace fimul & Latine editi,& alia quadam qua ad haoc Synodum pertinent, Cons. Tom. XL Part.!.p.117.

MELODUNENSE I. in Brisists Archiepiscopo Senonensi anno MCCXVI. 4 Petro Archieepiscopo, occasione Ludovic Philippi Francorum Regis filii,qui Angliam , prohibente Papă, singenei exercitia myatera, habitum. Extant diferplina Ecclesiaties constitutiones sive Capinia VIII.Capi. Tom XI, Part. II., 1441.

O X O N I EN S E amo MCCXVII à Suephano Charactrici pro reformanda Ecdefa Anglicani congregaum. Extant difeipline Etciellatice Coppus X I LX Censil 3 his Tom II, p. 1st. à Cens. T. XI. Part. I, p. 3rt. la hor-Concillo impolfor quidam qui quiage crucifixionis vulorra, lateri, mambas, pedibidique imprella habbeta, latifuque nobolo Hermophroditun'i par fauoro, publice convilt, ils erroris confilmanti faut. Her referr Mat. welfanoani! I114a

1316;

21/2

Szculum Scholasticum.

£121. SARISBURIENSE codem anno à Richardo Episcopo cum Clero suo post Synodum Oxoniensem habitum. Extant Constitutionum Synodalium de disciplina Ecclesiatrica Capunta LXXXVII. Concil.8rts. Tom. II. p. 137. & Comp. Tom.XLPart, 1.147 Habentur etiam apud Spel mannum p 161 Richardi Dunelmenlis Coniticutiones Synodales, fed que, mutato tantúm quorundam capitulorum ordine & refectis XIII pofiremis capitulis, cadem omninò funt: ac prois de ab iis acceptas, & in Synodo Dunelmenfi confirmatas elle confiat.

2123

4655.

PARISIENSE IV. anno MCCXXIII à Conrado Portnenii Episcopo Papa Legato ha-bitum. Albigensibus Bartholomaum quendam Antipapam in finibus Bulgatorum fibi contti tuentibus, Epilcopi in hac Synodo congregati hancrem examinisse videntur. Vide M.Paris ad an. MCCXXIII. Extat Epifola Synodalis ad Archiepifcopum Rotomageniem Cone. Tom. XI. Part. I. p. 288, Anno sequenti eodem loco habita est altera Synodus in causa Raymundi Comitis Tolofani, ut & Monspeliensis in eadem causă Anno etiam MCCXXV. tres Synodi pracipué de Regni negotiis Parifiis coacte fant. De his omnibus vide Cone. Tom. XI, Part. L. p. 189,199.

MONSPELIENSE ILIAMCCXXIV. 1314sbitum. In quo Raymundus Tolo(anus,a) de obedientia Romana Ecclefia praftanda, dene injuriis refarciendis juramentum dederunt. Extant Juramenti formula & Amalrica Montit-fortis ad Synodum literæ, ne pacem cum Raymundo faciant Gone. Tom XI Pare. IL in Append.p. 1333. Ediderat antea Steph. Baluzius Conc.Gas. Narbon. p.58.

MELODUNENSE II. an. MCCXXV. 1125 m Octavis omnium Sanctorum habitum. In quo de Fori Ecclesiastici jurisdictione & aliis nonilliside pace item inter Reges Anglie, nection de negotio Albigenfium , actum ett. Vide Gene. T.XI, Part. 1 p. 190.

BITURICENSE I. anno MCCXXV. 1115. prid.Cal. Decemb. in festo S. Andrew congregatum.In quo de Raymundo Comire Tolofano ditioni fuz rettituendo agitur. Extant Acta in Chronico Turonensi MS. & exinde Cone. Tom. XI Part.I.p. 291. Plenius multò de hoc Concilio sett Matth.Paris ad an MCCXXVL

2125. GERMANICUM Moguntiz,ut videtur, anno MCCXXV iv.Id Decembr.4 Conrado Porsuenfi Pontificis Legato contra Simoniacos &c. concubinarios Clericos habitum. Extant de his aliifque Capitala XIV. Binii & Coffartii notis il-Infrata Conc.T. XI Part 1.295.

PARISIENSE V. anno MCCXXVI. à 1916. etiam Synodus fen Conventus, codem anno, & p. 448. PARS IL

5.6C XIII. ad an MCCXXII.9.55. Vide qua hie de re ex de câdeur re ibidem habitus est. Vide qua ex 5.8C XIII.
Als. MCC. MC. Marienan habet Baorius ad Insue annum . Turonenii Chronico habeniur Cow. Tom. XI. sha McC. Part.I.p.300. Unde etiam difcimus, Concilinm Cremone ab Imperatore codem tempore fuiffe congregatum de hereticorum per italiam extira patrone.Sed Italis illum recipere recufantibus, res in fumum abut.

FUXENSE in dierceli Apamienti anno MCLXXVI. habitum. In quo Comes Fuxentis pentrentiam prate ferens, ab harefi, uti vocatur,excommunicatione, omnibulque (celeribus earenus perpetratis abtolvitur. Hec Annales Fuxenics Com. Tom. XI. Part I.p. 302. Hoc ipfo anno Concilium Leodii habust Legatus Pontifi cius, quo Episcopi Monasteriensis & Ofnabruenfis, Friderici (a quo S. Engelberrus interfechus fucear) fratres, juipenfi junt, & ad Romani Pontificis judiciam remiffi.

WESTMONASTERIENSE an. MCCXXVI presente Orcone Pontificis Legato coac In quo, Honorio III. Papa duarum Prabenrum obventiones per literas perente, Synodus re examinata, & racitè notatà Romanorum avaritià, cam in medio teliquit, omnibus affir-mantibus hac universum orbem Christianum respicere, & cum consuterir, quomodò erga tales exactiones le habuerin alsa Regna, tilm demam le sa obsequis suis fore promptiores. Extant hujus Synodi Acta apud M. Paris ad anna MCCXXVI. p. 318. 331. Ann. MCCXL. habitus eft Northamptonie pratente Pontifisis Legato Epifcoporum Abbatumque conventus. In quo de nova quadam pecunia exactione omnibus faculis insudità & execrabil) . (Matthai Paris verbis utor) per Petrum Rubeum Pointificis Questorem ad hanc ipiam rem in Angilam mifum excogirată, querelam infitiuunt, & post varias hinc inde discoptariones, modellă rejiciunt. Rem gestam prolixè enarrat idem Matchaus ad annum MCCXL. p.533.8cc.

NARBONENSE II. anno MCCXXVII; tempore Quadragelime à Petro Archiepifcopo Narbonenfi habitum. Extant discipling Ecclefiallice Capuala XX. de exconamonicaris, perjuris, Judzis coercendis, condendis testamentis &c. Cons. Tom. XI. Part. I p. 304.

ROMANUM II. anno MCCXXVIII. fisb Gregorio IX Papi congregatum. In quo Fridericus imp. ob votum de expeditione in Terram Sanctam fulcipiendà non folutum in Corna Domini anathemate perculius est. Extat hâc de re Gregorii IX. ad Episcopos Apuliu Epistale. Conc. Tom. XI Part. I. p. 413.

BASSEGIENSE five Conventes Boeleliaftico-politicus, anno MGCXXVIILB giz inchoatus, Meldis continuatus, Parifits absolutes. In quo Raymundus Comes Tolofanus,in gratism Ecclefie & Ludovici Regis receptus eft. Extant horum Conventuum Aca-Cone Tom.XI.Part. I. 414. Veram com Raymundus pacta fua non recte observaverit, in Con-Legato Pontificio contra Albigenfes per Cru- ventu Melodunenfi,anno MCCXXXII. habito ce-fignatos exterminandos coactum. Altera hic de re cum co expostulatum est, Vide sid.

1116

T Coople

Szeulum Scholasticum

TOLOSANUM II. anno MCCXXIX. li Cardinale Posteticis Legato; de inquirendi Hareticis, de libris S.Scriptura a Laicis noc habendis, de liberratibus Ecclefiarum , déque hir Lightfallice discipling captribus coadum;

TURIASONENSE apud His villa quidam Aragonia, ab Epitcopis XII.przide Joanne Cardinale Pontincia Legaro, a MCCXXIX. in. Cal. Man de diffolvendo Jacobi Regis & Eleonora matrimonio congregatum. Decreverune l'ages matrimonium bona qui lem fide infranche fie de do propinquitatem cognationis folyendum effe , fervata othilomipus Alphonfo filio, quem ex Eleonota luiceperat Ferdinaudus, legatima in regium fuccefione. De hie re agunt Scriptores Hifpani. Que wide apud Spondanum ad annum MCCXXIX. k Card d'Agnirre Gine, Hosp. Tom: III. ad ann.

MCCXXIK, p. 492.

TARRACONENSE, Pluracrant circa hac compora Concilia Tarraconentia, qui bus Levi digito fimul ac femel defungemus, neque enim tanti funt, ut'ils enarrandis figillation unmuremur. L. Tarracencies anno MCCXXX. habitum. Quid verb in co gettum fit nelcitur. II. anno MCCXXXIX. xiv, Cal. Mass, de Clericis negoriis fecularibas fe son monifeendis & de Sepultura Eccletiaftica incendiariis & taptoribus non concedenda ; nec quis duas Canonicas feu prabendas in diverfis Ecclefiis obtinear. III. anno MCCXL: de cruce Archiepiikopi Toletani per provinciam Tarraconentem non portanda, IV. auto MCCXLII contra Valdenies hareticos. Vide ad hunc annum. V. codem apno, quo fratutato, at Epilcopi & corum Officiales justitism gratis reddant , ut nullus facerdos plutes millas in uno dia celebrer, praterquam in Natali Domin. VI. an.MCCXLIV. VII. anno MCCXLVI. VIII. anno MCCXLVII. IX, anno MCCXLVIIL X.anno MCCLIII. de Excommunicatis abfolvendis. X I. anno MCCLXXIX, ad procurandam Raymundi de Pennaforti Canonizationem. De his omnibus, nullius pené momegri. & quotum vix memoria Superest, breviret agunt Baluzius Marca Hillamira ilb.IV. & Agairrins Geer. High. Tom III.p. 495.476.498.503 504.505.533.

GONTERIENSE L an MCCXXXI. à Turosenti Archiepiscopo ejúsque Suffraganeis . aplid Caftrum Gonterii habitum. Extant de disciplial Ecclesiastica nempe de Matrimenois clandeflinis, de canfis M' atrimonialibus, de mede i Munendi Rellores Ecclefiarum , de refiden Rellurius procuestionibus, Sec. Canones XXXVII. Cinc. Tom XI.Part.Lp.439.

RHEMENSE L. apad S. Quintinum ando M.C.C.X.X.II. habitum, In quo Milouis Bellovacensia juran Rege abiata ei afferumme & vindicantur. Vide Spondan. ad an. MCCXXXI. Alia Concilia de hác re eodem cificites tempore hubita funt. De quibus vitu etiam Mejodunenfihoc amid de Paed malè s.E.C. NHE. observatá cum Comite Tolofano expostulatum MAN MEG eit,ut fuprà obfervavimus.

BITERRENSE I. anno MCCXXXIII à Valthero Pontficis Legato celebratum.Extant que ad'disciplinam Ecclesia spetiane de barasicit, earlingue fanceirbus finguiss Dominicis excess manic andique S Ordinibne fufchiendis, de paren mis Esclefiatum , &c, Capitala XXVI. Cons. Tom. Xi.Part.I.p. 453.

NYMPHÆENSE in Bithyaid , anni MCCXXXIII, menic of prit. coactum. In quo de concordia Gracorum cum Latinis prafertiat id devinate de procellione Soittàs S. fruftra acrum eft. Extant utrinque feriota. Canfessiones nempe fidei , & Epistala Synoda-Lu Conc. Toin. XL Part. L. D. 462 Confelles Gra corum habetur eriam Grace Part. II. in Appendi p. 2336.

MOGUNTINUM L & Conrado Mo guntino Atchiepifcopo anno MCCXXXIII roachum.In quo Stadingorum (qui variotum & derettandorum criminum acculati fuerunt) has refis non'ha peidem in Germanii orra damnata eft. Vide quarex Appended Schaffnab, ad ana. MCCXXXII.notant Editores-Conciliorum T XLPart I.p.47%.

ARELATENSE ILanno MCCXXXIV. vi. Id Julii i Josnne Archiepiscopo & Suffraganeis fuis congregatum. Entant disciplina Ecclefiaftica de Hatutis Concilio Lateran. I V diligenter observandes , de Episcopis per se de alies prediemitens , de Harquiss , &c. Canie XXIV. Cene. Tom. XI. Part. II. in Append.

SPOLETANUM aliis ROMANUM an,MCCXXXIV. habitum. In quo pro expetione in Tertam S.fusciplendi, pecuniaex in gentus undique corradenda concella est. Vide Conc.Tom.XI.Part. p. 481.

NARBONENSE III. an. MCCXXXV. à P.Amello, Archiepiscopo & trium provinciarum Epifcopis coffectum In quo, jubente Pon stifice , fratribus pradicantibus , haretica pravitatis inquistoribus conftitutts , confilia & pracepta data funt quomodò in munere obeundo adverfús hereticos (e gerere debeant. Excant in hunc finem Capitala XXIX. Cans. Tom. XI. Part. I p. 487.

MOGVNTINUM II: anno MCCXXXV has bitum. In que abfoluti seigandi heraties; & qui Conradum Maripurgeniem interfecerant, ad Sedem Apostolicam pulls inflicts perpiaremis Extant hic de reGregorii IX Epifolal I Come, Lie XI.Part.Il.in Append p 1345-

RHEMENSE II. apud S. Quinzinum an MCCXXXV. habientm, In quo Epifcopi pre variis negoriis ad Ecclefiz Rhemenfis jura & libertates pertinentibus Regem factu inpplicatione interpellirant, Extant Acta & Supplication Conc. Tom. XI. Part. Lp. 501. Endem anno alind de Cone. Tom. X LPart, I. p. 443. In Couren-, Rhemonie Concilium ab sildem lipifeopis &

3072

1434

(d) 2

1135

1245

3345

1145

AND !

134K

S.H.C. XIII, de etdem ze Compandii habitum eft. Vide ibid.

An MCC. pag. 105. 1236. TURONENSE Lanno MCCXXXVI. 4 Juhello Archiepifcopo coactum. Extant Eccle. &c. Capinia IX. Conc. Tom.X1. Patt. 1. p.59m fiaftice discipline de Cruce-fignaris entrans detelleren, de Adveraite, Netariu, Saritegiu falfit

8002

1138.

1374-

Ing.

1242.

Tofibm , de converfit, Hiffitalitate. &c. Capitu-La XIV. Conc. Tom. XI. Part. Lp for-

LONDINENSE ILann.MCCXXXVII 1237. ab Ottone Papa Legato congregatum. In quo pro reformanda Ecclefia Angueana edita func Decreta five Capitale XXXI.nempede Ecolefieram dedicarione , de Sacramento . Sacordotibus ; Clericis , &c. Excant hujus Synods Acta & Docreta apud Mar. Parif ad ann. MCCXXXVII. p. 445, Exiade apud Spelm. Conc.Bris. 1 am. tl pag. 348. & Conc. Tom. XI. Part.pag.570. Superfant ctiani Episcopi cujuldam Anonymi Con flitutiones Synodales circa bac tempora edi-22 , de Baperfino , Confirmatione, Sarvamente Alparet, aliifque Sacramentis, de ftare Monache tum & Regularium, de Decimes, Excommunismes

Conc. Brit. Tom IL p.250-St Conc. Tom XI. Part. un ich emp ite CAMPINIACENSE apud Gallos ann. Fe42. MCCXXXVIII à Gerardo Archiepiscopo Burdigalenti & Suffragancis fuis congregatum. Extant de disciplina Ecclesiastica vis. de Excesmunicates , de Vicariss mon refie nendu , de canfit Af arrimontalibm ; de veftibm Regularinu , de vi-La & boneflase Adonacherum , &ic. Capitula

me , Archidiacquis, Cruce fignacise & de Ebritia es & Sebrierais Sec. habentur apud Spelman.

TURONENSE ILanno MCCXXXIX. 4 Juhello Archiepifcopo & fuffragancis fuis coa-42.2 dum. De disciplina Ecclesialtica agunt que conditura funt Capitula XIII. viz. ouod in quilibes parechia fires eres , que de feandales requestiei, dicave veritaiem; de veffibut Sacirderum, de Excommunications, &co Habentur Conc. T. XI.

XXXVIII.Conc.Tom XI.Part.i. p.557

Parc, I. p. 566.

RHEMENSE III. apud S Quintimen aono MCCXXXIX. ab Henrico Archiepifcopo &c Suffraganèis fuis, pro Clericorum & Canonicorum libertatibus vindicandis habitum. Extant Acta & Decreta Cont. T.X1. Part. Lpag. 168. Anno fequenti Synodum Meldenfem coegit facobus Preneftinus Cardinalis & Legatus, in qua Archiepiscopos & Episcopos obtestarus eft., ut Romam camipio itent, adverfus Frideriging Imperatorem apud Papam acturi, ib p. 7.

WIGORNIENSE anno MCCX LA Waltero Epifeopo habitum, Extant ex MS. cod. Cottoniano, de disciplina & moribus Ecclesia, de Ornamentu Ecclefiarum ; de Cenfecratione Cameterliz de Bapcifuo, Confirmacione, Marrimonio &c. Conflitutiones five Capital's 1.1 X. anud Spelm.Conc.Brus. T.Il. p.240.8: Cone. T.XI Part.

GUIDONENSE ad' Meduanam fl. in Conomania, ann MCCXLIE à Juhello Archie. Sees PARS II.

piscopo & Suffrageneis apud vallum Guidonis SEC. XIII. nabitum. Acta petierunt; extant difeiplion Ec-abas, MCC. clcialtice de flam regulariumede jurefdellene Atgardi aconoram, Archipearbyseroram, & Decauseli.

TARRACONENSE I.prafidente Arepiscopo Terraconensi, pratente Raymando de Pennatorei, Domini Papa Pomitentiario no MCCXLIL congregation. In quo contra Waldenfes Hareticos, in Aragoniam irrumpen-Sport res, eo: úmque occultatores, fantores, & defenfores actum est, prascripto formula in illos inpirendi, puniendi, & abi redierint ad Ecclefiam recipiendi. Extant hojus Synodi Acta Conc. Tom.XI. Part I.p.591. Conciffife Tom 181. p.495. & apud Ezovium ad hanc annum. Anno etiam MCCXLIV. akera Synodes Tarraconealis habita ridetor, cuius superfunt fragmenta quadam nondimedita

OTHONIENS E in Danis, an MCCXLV. advertus Bonorum Ecclefisshieorum pradato res,& contemprores ceremoniarum congregatum. Vide Jo. Pontan. Hill. Dan.lib. VII LUGDUNENSE L generale I anno MCCXLV, iv Cal. Int. pratente innocencio IV Papa in I emplo maximo celebratum. Interfuel unt prater Abbates, & interioris ordinis viros Ecclefiafticos Cardinales plutimi, & Episcoph AL Aderas & Latinorum Imperator Con Stantinopoliranus cum fuis Latinis Patriarchis Constantinopolitano & Antiocheno. In hoc Concilio Pontifex novum anothematis fulmen in briderieum Imperatorem vibravit, om-

nique bonore & digoreste Imperiali exauctoravit ; Concilii etiam Lateraneggis Decreta de hello contra Turcas in Palzitina gerendo renovace func; muita do fublidas imperatori CF mittendo, de Tarearis coercendis, de Cruce-f griaris, funt conftituta Ut de Ecclefiaftica dif ciplina qihil dicam, Extant hujus Synodi Acta, Captiola XVII.& alia IX. & Epifola plures ad hoc Concilium fpe Cantes, Cox. Tom XL Pare. I.p.631.671. In bac Synodo Galerus rubrus , die gnitatis Cardinalitiz infigne , primim , mi fallar, intlicutus efc.

I LERD ENSE an. MCCXLVI. prefidente Petro Ablatio Archiepiscopo Tarraconensi prafente etiam magna Procerum caterva habi am. Quo Aragonia Rex ob caufam Berengarit Episcopi Gerundensis (cui linguam præscindi uffet at) & Violantis Regime , quam repudiaverat, excommunicatus omni ejus regno interdicto subjacente) câ lege absolutus eft, ut mouasterium Benefacianum jam antea inchoatum ad umbilicum perduceret - & reditibus dotaret. Quod & factum est, & Monachi Cistercientes in co colleci. Baluzius Warre Hill. lib IV. & Conc. Hilly. Tom. 116. p.509.

LANCICIENSE I. in Polonis, anno MCCNLVI, habitum. In quo Conradi Ducis Mazoviensis ob bona Ecclesia spotiata excom municario confirmator. Vide Gosc. T.XI. Part. I.p. 67 & notam de tempore, quam subnexuit Colfarrius. BITERRENSE II. anno MCCXLVI.xiil.

	262	Sæculum Se	cholasticum.	
AC. XIII	Cal. Inl. & O	nillelmo Archiepiscopo Narbo-	en de telebratione Dinisterum officiorum; de cufto-	SEC. XIII
DALMCC	nenti cum fuis	Suffragancia habitum. De difet-	d à Sacramentorum ; de Archidiaconic , Archi-	sbAn,MCG
	plini Ecclenat	tica nempe de Haresieu isfque à	presbyseres, & Decanis ruralibm, ad Ordines	Section 1
	Lairu perquiren	ndu ; de Divino Officso in ruralibm udase, &cc. extant Capitula XLVI.	pronovondis; de Procarationibm; de Commendie Ecclefiarum, &C. Capisula XXXIII. Cone. Tom,	
	Acerejan, at 25	modi confilium , qualiter fis in in-	XI. Part.l-p.707.	
	ejuidenique sy	dendum cenera barerices XXXVIL	Mir antippe/eys	
9	capita comple	xum Conc. Tom.XI.Part.Lp.677.	GONTERIENSE II. apud Cafbrum	23535
		and the second second	Gooterii à Petro Archiepiscopo & Suffranz-	
	SCHEN	NGENSE spud Offrogorhos	neis fuis, anno MCCLIII, congregatum. Extar	
1248.	in Specia, ann	o MCCXLVIII & Gulielmo Papæ	tantummodò canon unicua de abuferibus Lise-	,0 63
	Legato habitt	im. In quo Sacerdotum (qui Ec-	rarum Apofiolicarum Conc. Tom, XL Part. I.p 715.	
	cleliz Gracz	morem ductia uxoribus his in ebantur) conjugia damnata &	A LBIEN SE (urbs eft Episcopalis fub Ar-	2454
	partibus iequ	. Vide Joan. Magn. in hift. Goth.	chiepiscopo Bituricensi)ann. DCCLIV.ab Epis-	***
	lib.XIX. cap.s		copo Avenionensi Pontificis Legato plurimisqu	
	HOWARIN Ambi-	The second of the second	Narbonensis, Bituricensis, & Burdegalensis	
	VALEN	TINUM in Gallia, anno	Provinciarum Episcopis habitum.Extant de ha-	
1248.		à duobus Cardinalibus, & qua-	reticia corúmque cafibus variis, & de difeiplina	
	tuor provinci	arum Episcopis, pro fide, pace, ac	Ecclefin CapitalaLXXI.Conc.T.XI.Part.I.p.710.	
	libercate Eco	lefin celebratum. Capitala que	PURDICAL BRIGHT	*****
5.1	edita funt ,	folummodò ad Ecclefie discipli- namer.xxiii habentur Conc.Tom.	Gerardo Archiepiscopo pro disciplina Eccle-	Ing.
	XI. Part. L.69		fialtica congregatum. Extant Capitala XXX.de	
	ALFELLOY	•	Clericis babonibus Ecclofiai; de Quaftoribus; de	
	URATI	SLAVIENSE7, ad Viadrum	Presbyseris alserim dincefis ; de Documis & Pri-	
1248.	fl. in Silefia, a	nno MCCXLVIII.præfidente#Ja-	mirist; de Statueis confragratum, &cc. Cenc. Tom.	
-	cobo Archidi	acono Leodienfi Pontificis Lega-	XI. Part, I.p.730.	
	to habitum.	In quo quinta redituum Ecclefia-		
	flicorum para	ad relevandas Sedis Apostolica	COPRINIACENSE I. (idem quod	lagg.
	anguitias, Po	ntifici ad triennium concessa est. Michov.Hist.lib.III.cap.31.& exin-	Campinacense) in dieecesi Burdigalensi anno circiter MCCLV. a Geraldo Archiepiscopo ha-	
		XI. Part.I.p.70a.	bitum. Extant fed ex aliorum Conciliorum C4	
	ac completoni	Nets t an exceletant	nonibas utplurimum defumpta, Conftitutiones	
	INSUL	ANUM Lad Villam Comitatus	Synodales XXXIX. de aliens Parechus ; de in-	
2352-	Vindaschini it	Provincià, ann. MCCLLà Joan-	jetloribus mannum su Clerscos : de Excommunica-	
	ne Archiepife	opo , & provinciz Arelatenfis	tir; de Cençubinis Sacerde,un Acc. Cene. Tom.XI .	
	Episcopi habi	tum. De disciplina Ecelesiaftica,	Part. I. p.746.	
	viz. de l'aquefi	tione Haretievrum; de Decimis;de Antrimontis , Bic. agunt Cavones	BITTERDENIES IN LOUISIA	
		nt Conc. T.XI. Part.ILin Append p.	BITERRENSE III. in Gallia Narbo- nenfi, anno MCCLV. viii. Id Mais habitum. In	1195.
	2149.	ar Contra service and and service	quo subsidium ad expuguandos hereticos in	
	-1-65-	Market Street, and other water St.	Castro de Querbus obsessos. Seneschallo Regio	
" Yaça.	EBORA	CENS E circa annum, ut vide-	concellium eit. Extant Acta Cons. Gall. Narben.	
Anja-		a Waltero Archiepiscopo cos-	P.54.& exinde Cons. Tom.XI. Part.I.p.753.	
	chum. In que	controverfiz quadam inter Sa-	Dustrantana	100
	cerdotes huju	s provincia corúmque parochia-	DUNELMENSEL in Anglia Boreali,	2355.
	nos de ornan	enria Ecclefia exorta, terminata Extat Decretom apod Spelman.	anno circiter MCCLV. à Waltero Episcopo coactum. Extant discipling Ecclesiastica LL.ex	300
803		Cour. Tom. XI. Part. I. pagia. 701.	cod. MS. Dunelmens apud Spelm. Confinationes	200
101.3	Huic Synodo	utrobique ejuidem Walteri Gray	in hac Synodo editz, Cercil. Bru. Tom. II.p. 102,	
	Conflictations	aprovinciales ann. MCCL edita	& Cone, Tom.XI. Patt I. p.760.	
-0.	præmittuntur	Control of the Contro		
			NORWICENSE anno MCCLV & Wal-	· zage?
1252.		ENSE II. anno MCCLII. à Gi- fcopo Senonensi habitum. In quo	tero Episcopo Norvvicensi habitum, de libera	
	monethe The	obaldus Navarra Rex, ut bonia	dispositione primorum fructuum. Extat consti- tutio hac de re facta ex Cod. MS. apud Spelm,	4 1
		nvaferat, cederet. Extat ipfa mo-	Conc. Bru. Tom. II. p.301. & Conc. Tom. XI. Part. L.	
	nitio Cont. To	om.XI. Part.l. p.706.	p. 768.	
				40.0
2253.		NATENSE Lanno MCCLIII.	DANICUM an.MCCLVII.coa@um.ln quo	23574
	excunte ment	Aprili 4 Philippo Archiepisco-	Episcoporum ilpertati & lecuritati contra lai-	
		affraganeis fuis contra rerum Ec- invafores coactum. Acta extant	corum injurias prospectum eft. Extant hic de re	
4 14-		Hift. Rom. lib.IV. p	Conflictationes Synodales IV.Conc.T.XI. Part.L.	
	-pau Rubeum	dermit second rice as both	p. 772. Eodem anno Synodum Lanciciensem coegit Fulco Gnesnensia Episcopus ad Presby-	
X 253-		RIENSE I. anno M C CLIII.	teros duos, quos in carcerem conjecerar Bole-	
	à Petro Tut	onenfi Archiepiscopo coactum.	flans Silefia Duy, e confisiente liberandos Vi.	100
	Acis deperdit	is extant discipling Ecclesialti-	de Cromer.LIX, & Cone. Tom.XL Part.i. p 77s.	
			ME R-	
	100.00			

Seculum Scholasticum.

MANMCC, in festo S. Bartholomei, przsidente Bonifacio 2258. Archiepifcopo habitum, o ad quaffandam (cili-" cer Decimam totius Ecclefia Anglioana per " Alexandrum Papam conceilam, ut verba fe habent ver, MS. apud Speim. ConciBrio. T.il. p. 204. & Cenc. Tom. XI. Part.I. p 773.

ROFFIACENSE in diecefi Pictavensi 8158. anno MGCLVIII. xli. Cal. Seps. presidente Gi- Acta neque Constituta, vide Cons. T. XI, Part. I. raido Burdigalenti Archiepifcopo congrega- p. 815. tum. Extant Ecclefiaftice difcipline Capitale X. Cone. T.XI. Part. I.p.774.

1110. Tom.XI. Part.I. p.778.

SCOTICUM fen PER THEN SE and \$159. MCCLIX, præfente Alexandro . Perthi habitam. In quo edira funt statuta Provincialia, que fuo etiam tempore in Ecclefit observata fuiffe teffatur Hector Boethius Hift. lib. XIII. fol. 284. Vide Spelm. T.11. p.304. & Crav. Tom. XI.Part.I. p.782. Quenam verb fuerint hac ftatura, nos latet.

> COLONIENSE Lanno MCCLX à Conrado Archiepifcopo congregatum. Exrant difcipling Ecclefiattica, de mamiel à cebabuatione Cicricorma & Mulberum; de Clericorum nego-Biatornes de infufficiented ferenten, que eft stiterainra Clericorum ; de Clericis Simeniscis . &c. Capicula XIV. Cene. Tom XI. Part I pag. 78:. Subjiciuncut ejuldem Conradi de Monachis & corum converfatione flatura XXVIII. shid.p. 7:24

ARELATENSE III. anno MCCLX. Florentino Archiepiscopo cum Suffraganeis fuis collectum, Damnata Canone I. Joachimi Abbaris ejulque Sectatorum doctrint, extant disciplina Ecclesiaftica de baputandu parquite en noccffisate, de Confirmationis Sucramento non mifijejanis , & à jejanis tribuende, at in Ecclefia femper refideant falsem Vicaris . &C. Canonts XVILCenc. Tom. XLPart. H. p. 3369.

PARISTENSE VI. anno MCCLX. Donunică in Passione de propitiando Deo adverus Tartarorum & Satacenorum irrupriones habitum. Unde fancitum est, Orationes esse multiplicandas, Processiones faciendas blasphemias in Deum puniendas, peccata & superfluitates Cibariorum ac Vestium reprimendas. De bac re vid. Guil. Mangiac. in Vit.Ludovic, Cose. Tom.XI. Part.I. p.793.

COPRINIACENSE ILANMOCLX. Petro Burdigalenfi Archiepifco pro difciplina Ecclefiaftica coactum. Extant Conftitutiones five Capitala XIX de Pigiliti in Ecclefus ve! Cumeterits non faciondis; de Commondis Ecclofiarum Queamium; de lure patroraràs; de Decimis; de Sepatieris, &c. Conc. Tom. XI. Part. 1. p. 799.

£161. Bonifacio Cantuaticali congregatum. In quo superiori st mentio, fententia promulgatur.

SEC. XIII- MERTONENSE L anno MCCLVIN. ad avertendas Tartmorum ad populum Chri- sec. XIII. Rianum irruptiones , folennes procediones & whateled fupplicationes apud Deum factar funt. Extant de variis cafibus conflicutiones plures ex voccod. MS. Cotton. Consil Brit. Tom.II.p. tos. &c Conr. T.XI. Part. 1 p.803. Notet Lector, Tartarerum occasione diversa Concilia hoe tempore habita fuitle & in his Britannica duo, Londinen-Te & Beverlacenfe; quorum cum faperfint neque

COPRINIACENSE III.an.MCCLXII. à P.Burdigalenti Archiepifcopo habitum, Ex-MONSPELIENSE III. an. MCCLVIII. - tant que discipline funt Ecclefiaffice , de lecir wiii. Id. Septembre à Jacobo Archiepiscopo Nar- en quebeu res vel perfora Esclefiafica capta detibonens cum Sufragancia sura conchum. Extant nenner; de illis qui empediant perifditispecen Ecolo-de disciplina Ecclesialica Capinela VIII. Conc... frafire aut: de Excommunio es compellendis, &c. Captania VII.Com. Tom XI.Part.l. p. ? at-

BURDEGALENSE II.an MCCLXIII. & Petro Archiepifeopohabitum. Extant Capira-4a VII. de variis cafibus Eccleliafticis , Excommunicatione, Sepultura, Confirmatione, absolutione infirmi excommunicati, &c.ln S nodo, ur videtur , conftituta Cene. Tom-XI-Part, 1. p.814.

PARISIENSE VII. ann.MCCLXIII. in Octani B Martini cozclum. In quo ad forendum Terræ Sanctæ fiibfidium . Bonotum Ecclefiafticorum centefima in quinquennium concel fa eft. Exrat de hic re declarano Synodalis Couc. Tom. XI. Part. 1, p. 814.

NANNETENSE anno DCCLXIV. 1 Vincentio Turonensi habitum. Extant disciplina Ecclefiattica ne Pratail vel Patreni fe ebibgens ad Benefitium nen vacant ; ne Clerice fint. Vonateret ; de refidentils facten itt , & Benefeitrum pluration, &c. Capitala IX.Conc. T.XI. Part. L. P. 826.

PARISTENSE VIII, appo MCCLXIV. in Craftino S. Bartholomzi , przfente Ludovico Francorum Rege & Sinjone S. Cacilia Cardinale Pape Legato coactum. In quo adversus juramenta turpia , quibus in Dei nomen facta eft blasphemia, Rex edi@um promulgavit. Vid. Gaufred in Vit. Ludovici c.xxxiii.& Gone Tom, XI.Part I.p.3a8.& G.Coffartii notam did.

BONONIENSE in Gallia anno CCCLXIV. a Guidone Epifcopo Sabineufi. Cardinale,& Pontificis Legato congregatum.In quò Angli, quod conditionibus pacis à Ludovice Francorum Rege judicatis flare recufarent, au-Ctoritare Utbani IV Papz inverdicto & anothemari fub jicinntur, fulminis vibrati executione Episcopis quibisdam ex Anglià huc evocatis commissà. Tradit hac austor Appendicis ad Matth Paris p 997. LONDINENSE IIL anno MCCLXV.

przfente Ottobono S. Adriani Cardinale, Clementis IV. Papar Legatum habitum. In quo excommunicationis a Pontifice in Regis adver-LAMBETHENSEIL anno MCCLXL4 farios latz , cujus in Synodo Bononienfi anno

Saculum Scholasticum.

S. R.C. XIII. Vide Mat. Westmonast. ad ann. MOCLXV. fol. 45An,MCC. 160.

COLONIENSE II. anno MCCLXVI. 1166. ab Engilberto Archiepiscopo coactum, Ad disciplinam Ecclefix pertinent Capitala XLV. in hac Synodo fancita, que habentur Conc. Tom XI. Part I.p. \$36.In quibus Perfonarum Ecclefiaiticar um jura, immunitates, & privilegia primas

NORTHAMPTONIENSE anno MCCLXVII. præfente Ottobono Legaro habitum In quo Episcopi (& in his Joannes Wintonienfis, WValterus VVigornienfis, Henricus Londinensis,& Stephanus Ciceftrensis) & Clerici qui pro Simone Comite adversus Regem fleterant excommunicantur,&decima Bonorum Ecclefiafticorum Regi in feptem annos concetfa. Vide Append.ad Matth. Paris ad annum MCCLXVII. p.1001.

A R E L AT E N S E IV. ann. MCCLXVILà 1167. Bertrando de S. Martino Archiepiscopo & Præfolibus Arelatenfis provincia celebratum. Editi funr in hic Synodo discipling Ecclesiasti-Cæ Canenes XXII. quorum quatuor priores defiderantur. Reliqui agunt de Cenfares objervandis , de Calicibus non vendendu ant pignerandis; de Cafibu Epifcopo vel Papa referenti, &c. Extant Cone. Tom-XI. Part. II. in Appendice p.2368.

URATISLA VIENSE II, anno 2167 MCCLXVII. in festo Purificationis Maria & Guidone Cardinale Papa Legato congregatum. In quo, prædicată anni Jubilæigratiă, & fiafl.ex; Cone, Tom XI. Patt. I, p. 917. crucc coutră Saracnos, fubridium pro recuper randă Terra, Sancia concecifium eli. Vide M.Mi. ... A V E N I O N E N S E III. snn. M chorab.III. cap-17.

VIENNENSE anno MCCLXVII. vi. Id. 6167. Mais à Guidone Pouriticis Legato convocatum. Extant ad reformandam beclefig difciplinam necessaria Capitala XIX. do vita & bene-Bate Clericorum; de modo Vifitandi ; de pluralitate I. p.910. Reneficiocam : de Decimis contra laicos de Viurariir; de ladari,&c. Cere.Tom.XI.Part.I.p.858.

LONDINENSEIV. ann.MCCLXVIII. £168. rx.Cal. Mais ab Ottobono Cardinale Legato Pontificio , & universis pene Anglia, Wallia, Scotiz, & Hiberniz Epitcopis celebratum. In Ecclefiæ difeiplinam faluberrima statuerunt. Extant conftitutiones five capitala LIV.nempè de Baptifmo ; de Sacramontes gratis adminifirandir; de confect arione Ecclefiarum ; de Clericorum habisn & meribus; de Vicarierum refidentia & incapitibus, Concil. Brit. T.II.p.253. & Cone. T. XL. Part, I.p. 866. Magnam Conciliam vocat Matth. Westmonasteriensis fol. 165. Ad annum MCCXLVIII. referrur in Collectione Spelmanmiară Typographi proculdubio lapiu pro LUGDUNENSE II. emerale II. à Grego-MCCLXVIII. Ut caufa non erat. cur hunc er- rio X. Papă, anno MCCLXXIV. die vii. Maii rorem tanquam lapfam gravierem corrigeret celebratum. Aderant Cardinales, Merropoli-G. Coffartius.

GUNSTERIENSE III. ad Castrum ¥168. Guntetii anno MCCLXVIII. à Vincentio Tu- cipum Oratores, ut Abbates, aliosque raceam

ronenfi Archiepifeopo congregatum. Extant S.E.C. XIII. difcipling Ecclefiaftice de invadentien & oren. abAn,MCG pantibu bona Ecclofiaflica; desmpedioaribus jurif- 177 dillionem Ecclefiafticam y feputiura Esclifiafirta deprivander , que Excommencationes fententiam ultra annum fuffinerent; de vellimentis drebidiaconorum, Decanorum &c. capitula VIII. Cont. T.XI. Part.I. D cov.

ANDEGAVENSE Lanno MCCLXIX. die Martis post Quindenam Nativitatis S. Joannis Baptifte habitum, Extant Canenes Il. de. donarionibus nea prohibendis,& de advecatis Ecelsfiafliers, Conc. Tom. XI. Part.I.p.911.

1160. SENONENSE 11 L anno MCCLXIX. die Sabbati ante festum SS. Simonis & Juda,ab Archiepiscopo Senonensi congregatum. Exranc pro disciplina Ecclesiaftica de Cteriers focaren renemibus ; de Ufurarsis &c. Capitula VI. Cone. Fom. XI, Part. I. p.912.

RAVENNENSE anno MCCLXX. iv. 1170 Cal. Maii à Philippi Archiepiscopi vicario in Sacrario D. Vitalis habitum. In quo Henuerardi Episcopi, & Sedis Casenatis invasores excommunicantur, neque abfolvi poffunt, niù farisfacerent. Vide Hieron, Rubeum Hift, Raven, lib.Vi. ad ann. MCCLXX. p.443-

COMPENDIENSE apud Gallos in 1170 Sueffionenfi , auno MCCLXX. 4 Joanne Archiepiscopo Rhemensi coactum. Extant conflitutiones aliquot de iis qui capiane bena Eccle-

A V E N I O N E N S E III. ann MCCLXX; à Bertrando Archiepifcopo habitum. Extant de disciplină nempe de alienanombus boserum Ecelsfiafticerum revocandis ; de pecunia legara ad arbirrium Executerum in canfat pint dividenda, de Clerico , qui Episcopum , preposi um &cagraviter laferis, &c. Capitala VIII. Conc. T.XI.Part.

RHEMENSEIV. appd S. Quintinum, ab ejuidem provincia Epifcopis, vacanre tunc fede, anno MCCLXXI. congregatum. Interrurbărunt aliquandiu hunc Conventum Canonici Rhemenles, verantes Suffraganeos le inconfulcia in Synodum coire, verum diffidium mox comquo multa ad reformandam & confervandam posirum est. Extant de privilegiis Ecclesialiscis Capitala V.Coar. Tom.XI. p. 911.

REDONENSE ad Vicinoniam fLin Ducaru Britannia anno MCCLXXIII. coactum. De disciplină Ecclesiastică agunt fe. de vielenfirmions; altifque pinrimes difeiplina Ecclefiaftica tia Epifcepes, Abbasibus &c. non inferenda; de befprealitate ex bonis Ecclefizigna fint beaa Ecclefiaftica , &c. capitala VII. Habentur Cone, Tom. XI. Part. I. p 933.

> rani, & Episcopi D. Michalis Imp CP. & Episc coporum aliquot Gracorum Legati . Jacobus Arragonum Rex , & compleres Regum & Prin-Inchosta

Sæculum Scholasticum.

12773

1278.

2479

2179.

1279

1217.

1179.

tnum Ecclefissticorum, in subsidium bellifacri, ann.MCCLXXVI. p. 531. ulterius adhue promovendi, concella funt. Deinde lectis Gracorum in Synodo literis, de concordià Gracos inter & Latinos , præfertim in Articulo de processone Spiritus S. actum eft. Græci enim rerum fuarum necesfirate ada-&i, przcipuè Michaele Imperatore id fummopercurgente, auxilium a Latinis ad fustenrandum nutantem Imperii sui statum implorare, faitem confentire videri , necesse habuerunt. hic Synodo fancita; quam tamen Graci mox non fine fromacho respuebant. Recepti sunt etiam Tartarorum Legati de pace cum Chri-Rianis incundà acturi Multa de disciplina & regimine Ecclefia, pracibué de modo , loco , & tempore Ponrificis eligendi, funt conflicuta. Extant Acta bujus Synodi, Conflitutiones Synodales XXXI, plures Gregorii Ponrificis Epi-Role, Michaelis Imperatoris, & Gracorum lite-

rz,Cone.Tom.XI.Parr.1.p.937. SALTZBURGENSE I. in Bavaria an. 1174-MCCLXXIV. pro recipiendis Lugdimentis Synodi conflitutionibus, aliafque de caulis congregatum. Extant Ecclefiaftica disciplina Capitula XXIV. de Capitulis provincialibus Abbaim ac alierum Pralaterum ; de pluribus Beneficiis Clericorum; do vagis Scholaribus ; de Ep-fiepis putrorum; de Advecaris Ecclefiarum, &C. Conc. I. XI. Part.I. p 938.

DUNELMENSE II, an. MCCLXXVI. 1176. à Roberro Episcopo Dunelmensi habirum. Extant ex vet.cod.MS. Ecclef. Dunelm. de Decimis Constitutiones Synodales VI. Conc. Beis. Tom. II. P-316.& Cone. Torn, X1 Part. Lp. 1003.

SALMURIENSE H. in Andibus ad Li-\$276. gerim fl. anno MCCLXXXVI. congregatum. Extant de disciplina Ecclefiaftica de fuminaribus un Eccleffit; de pluralstate Beneficiorum; de viså & boneftare Clericerum & Monacherum , &c. Canenes XIV.Conc.Tom-XI. Part.I.p.1011.

BITURICENSE II.4 Simone Cardinam76. le, Sedis Apoftolica Legato, ann. MCCLXXVI, Id. Sepr.congregatum. De regimine & difi.ipli. na agunt conflitutiones in hic Synodo promul. gatz. Habentur Capitala XVI, Conc. Tom. XI, Part.Lp.1017.

TRIBURIENSE anno MCCLXXVI. 1176præfentibus Sigehardo Patriarchi Aquileienfi, & Altmanno Epifcopo Patavienfi, Pontificis Legatis, convocatum. Aderant prater Episcopos, Sueviz & Saxoniz Principes , Laicique plures. Vehementet agirata est in hâc Synodo Henrici Imperatoris cáula, qui cum á Papa excommunicsus fuifet, nec cum eo , nec cum quoquam qui cum eo communionem coluitent, communicare volebant, Nullam non conditionem promilit Henricus, modò Imperatoris titulum retineret. Sed rejecti funt ejus ad Synodum Legati, rejectz femel irerumque omnes ejus Supplicationes, ipiumque pro vere Excommunicato

SAC XIII, Inchoată jam Synodo, & expolitis Concillii habendum effe unanimi voce de clarărunt. Pro- SAC XIII aban MCC. convocandi canis, primo loco Decime redi- lixè hec refert Lambert. Schaffnaburgentis ad aban MCC

CONSTANTINOPOLITANUM I. ann. MCCLXXVII. & Joston Becco Patriar. chā coactum. In quo Beccus Latinis mirum antum addictus, Romanz Ecclefiz fidem proferlius eit, & Pontificis Romani Primarum recognovit, Extat Lar. Epiflela Synodalis ad Joannem Paparn Come. Tom. XI. Part. I. p. 1033. Eoeoque fine com Romani Ecclefià confentire, dem anno habita est altera Synodus Conflante. nepolorana, in qua Schifmatici (ut vocantur)qui Hine qualis qualis unio ac concordia utrinq; in concordiam cum Romanis intt am respuebant, excommunicari fuur. Extar Epofista Synodalis Encyclica Cove. Tom X4 Part. J. p.1037. Verum feiendum eft, genninos Ecclefiz Grace filips has Synodos parúm curare, carúmque decreta penitus rejicere.

LANGESIENSE apud Langez, oppidum in Turonibus , anno circirer MCCLXXVIII, a Joanne Turonensi Archiepiscopo cum Suffraganeis fuis coactum. Extant discipling Ecclehafticz de procuracionib m jost Synocute prattandu , de Mairimoniu ciandifino ; de fi in Presbysererum ; de Evcommunicatis ultra annum , &c. Canenes XVI. Cone Tom. XI. Part.I. p. 1038.

AUDOMARO-PONTANUM in Gallia Belgica anno MCCLXXIX, à Gulielmo Archiepifcopo Rorhomagenti cum Suffraganeis fuis ad l'onrum Audomari coactum. Extant de rebus Ecclefiafticis Capitula XXIV. una cum Appendice additionum Cene, T XI Part J.p 1044.

AVENIONENSE IV. ap.MCCLXXIX. xvi, Cal./ws. a Bertrando Archiepifcopo Arclarenfi & Suffraganeis fuis congregatum. Extant de Ecclesiallica disciplină C p. ula XV. quibus alia ejusdem Synodi statuta subjiciuntur Cone. Tom.XI, Part.Lp. 050.

AUSCENSE apud Augustam Ausciorum (que urbs Archiepi/copalis eft in Novempope Iania Janno MCCLXXIX. habitum. In quo de Eccletiæ Vafarenfis jurabus defendendis adverfus Senefcallum Valconiz agirur. Extat Epifole Synodalis ad Edyvardum Anglia Regem, Aquitaniz Ducem, Cone. Tom XI Part. II. p. 1475.

BITERRENSEIV. anno MCCLXXIX. à Petro Narbonenti Archiepitcopo cum Suffragancis fuis congregature. In quo de mirtendis ad Regai Comitia Legatis, qui libertates Ecclesiasticas defenderent actum est. Extant Petri Archiepifcopi Narbonenfis Epiffela II.apud Baluy. Conc. Gas. Narbon p.S. & Conc. T.XI. Part. L.

REDINGENSE II. apud Anglos in agro Berchcrienfi, anno MCCLXXIX.a Joanne Peckham Archiepifcopo Cantuarienti celebratum. Extant ex vet. cod. MS.Cotton de difciplina Ecclefialtica Confiseriones V. quibus ejufdemordinationes de domibus religiofis fub xx funt Comil. Bras. Torn. 11.p. 330. & Core. Tom. XI. Part. I. p. 10 62.

BUDENSE apud Budam Flungair ad Da-

aban MCC: lippo Poutificis Legato coactum. Synodom banc Ladislaus Hungariz Rex armorum terrore aliquantifert diltarbaverae, posteż pernitentia ducius, culpam fuam per liceras recognovit. Extant Acta & difcipling Ecclefiaftice Cu-picula LXIX. Conc. Tom XI. Part. P. 1073.

\$179. d Joanne, vel , ut ality Jodoco Archiepiscopo Turonenfi habirum, Extant discipling Ecclesiaffice Capitala V. que ad jura & libertates Eccleffasticorum pene unice fpectant, Cone. Tom. X1. Part. 1. p.1074.

TARRACONENSEILan.MCCLXXIX. vii Id. Decemir, coactum. In quo Epilcopi Nicolann Papam obnixè rogatunt, ut Raymundus de Penna forti Sanctorum numero adicriberetur. Ita ex Hieronymo Surità Bzovius ad annum MCCLXXIX, & Card, d'Aguirre Cene. Hip. Tom.IIL p.515.

COLONIENS E Ill.anno MCCLXXX. 1180. à Sifrido Archiepiscopo congregatum. In quo ad reformandum cortuptum Ecclefia hoc tempore statum, cdita funt discipling Ecclesiallica Cuprimia XVIII. de vera, benefiate & officia Clerioorum; de cehabitatoribus mulserum , & conenbi-nariiside fluru elanfiraliu & eelegroferu; de Sacrameutis &c. Habentne Cone, T.XI. Part.I. p. 1:07.

LAMBET HENSE III. ann. MCCLXXX. 41.50. à Joanne Cantuarienfi Archiepifcopo habitum. In quo Othonis & Ottobont , fedis Apoflolicz in Anglia Legatorum , conflicutionea tan main leges Ecclefiasticas, perperuò in poflerum observandas esse decretum est : flaturo etiam addito , ut quilquis Ecclefiam cum cura faciendu ; de benu Ecclefiaficis nen alsenandu; animarum retineret, ad ordinem Sacerdota-· Icm infra annum promoveretur. Extant hâc de re Asta ex cod, MS. Bodleiano apud Spelm, Cone. Brit. Tom. 11.p. 327. & Cone. Tom. XI. Part. 1. D. 114.

BITERRENSE V. anno MCCLXXX. 1280. ad confultandum de rebus Ecclefiarum Narbonensium congregarum. Quid in co factum sie, vel an aliquod omninò fit flatutum, nobis non conflat. Extant Ep. fle/# 11.quibus procuratorea Synodales conflitute funt . spud Baluz Conc. Gul Narben.p.84.& Conc.Tom.XI.Part.I.p.1124.

CONSTANTINOPOLITANUM II. ann MCCLXXX prafidente Joanne Vecco Patriarchi coacium. In quo de loso quodam Gregorii Nyffeni de proceffione Spiritia Sancti tum à l'atre, rum à Filio, quem magna Ecclofia Referendarius Efcammas menm dictus, corruperat , erasi illa [ce ri ii] particuli , fatente id taudemijiomet Referendario, actumelt.Extar Grac. Lar, integra fententia Synodalis Cour. Tom XI. Part I. p. 1125.

SANTONENSE Lin Gallià (ob Archietigo. pifcopatu Burdegalenfi, ann.MCCLXXX.præfi-dente G. de Bricio congregatum. Extant quæ discipling Ecclesiastica funt Cupitulu XV. 42

S.A.C. XIII. mibium Metropolim anno MCCLXXIX à Phi- do S. Chriftage ; de membre Patrinerum ; de cor S.A.C. XIII. pere Christi ad infernos deferendo, &c. Conc. T.Xf. shanistich. Part.L p.it34.

> PICTAVENSET Inno MCCLXXX 4 1280. Gualtero Epifcopo Pictavenfi ebaltum. De diff ciplin's agunt Capitala XI. riempe de jurifdillies We Archipresbyrerorum; to officer Subcapellatarum; ANDEGAVENSEI'. an. MCCLXXIX. de hu qui abfatorre non prifant I de parquelone, &c. Con. Tom, XI. Part. I. p. 118.

> > SALTZBURGENSEIL anh. tall. DCCLXXXI, à Friderico Archiepiscopo-sedia Apostolicz Legaro habitum. Extant disciplina Ecclefiafticz Capstulu XVIII. de delperfutiene. & Pruluterum rutiene facienda, de jejunio religiofarum; degae corundem babien & difeurfn ; de emmuderatu umpiebus vifituiorum, &c. Cone. Tom. XI. Part.I.p.i st.

LAMBETENSE IV. ann. MCCLXXXI. à Ioanne Peckham Archiepiscopo Cantuarienfi, & fuis Suffragancis congregatum. In quò Othonis & Otroboni conflicutionea iterum confirmantur. Extant Ecclefiaftica difeiplin e de Sartamento Euchareffen, & celiquis Ecclefie Sacramenies; de munitibu celebrandis & unniverfarius de hoftenlitate mendú ; de filis Presbysere. eum ; de Clerieis pluru Benefici : eccupaniibm &cc. Capitala XXVIII. ex vet.cod.MS. Cotton aprof. Spelm.Cone.Brit.Tom.H.p.;18.6 Cone.Tom.XL Part. I.p. 1156.

A VENIONENSE V. anno circiret MCCLXXXII.à Bertrando Archiepifeapo Arelatenfi & ejufdem provincia Epifcopia congregatum. Extant de disciplină Ecclefiafilea Cagisula XI. contru l'furaries; de preciom pre Ecclefia de procuratoribm, &c.Conc.T.XI.Part.I.p.1174.

SANTONENSE ILANDA MCCLXXXII. à Gaufrido de S Bricio coafrum. Excant de difciplina Ecclefialtica , nempe de fepultura Excemmanicarerum t de fepeliendu Excommunicatis per Capitulum ubfelutit; de Teffemenrit, &c. Capita-

la V.Cone, T.XI.Part.J.p. 118c.

TURONENSE III. anno MCCLXXXII. 1184 4 Tourne Archiepiscono cum suis Suffrapaneis collectum. Capatala XIII. cum extent, ad Ecclefiz disciplinam speciant, ic. de venueribm; de incirancibus ud liter; us Clerici & Religiofi tuber-nas uen frequentent; de precofficiebus faciendes, &c. Habentur Cene. Tom. XL Part.I.p.1183.

NEMAUSENSE in Occitania fub Ar- 1184 chiepiscoparu Narbonenst, anno circiter MCCLXXXIV. & Bertrando Episcopo coactum. Extant prolixa Cuprenta XIV. que de Saerameuris, de virà & honelluse Clericerum, alilique discipling capitibus, und cum constitutionit quibufdam particularibus agunt Coxe. Tom.XI. Part.l.p.uco.

PICTAVENSE ILan. MCCLXXXIV. prefidente Gualtero Episcopo congregatum. Exrant que discipline Ecclesiaftice funt , de. nomimbin Reilerum Einlefearningite faeres fentebin; Deponit, prufentibus Eigenmunnegais , men antebranding.

Szculum Scholasticum.

1188.

SEC XIII. brandir, de Decimir ; de Sacramentis à Sacerdote MCCLXXXVII. coactum. Extant de Sacra- SEC XIII. MA.MCC poreflarem non habente non accipiendes,&c. Capin- mensu; de Eeclefus & Oratoriss confirmendu ; de aban,MCC.

In V. Conc. Tom. XI. Part.I. p.1134. CONSTANTINOPOLITANU M III. in Triclinio Alexiaco circa anoum MCCLXXXV. ni valde fallor congregatum, Prafens adfuit Andronicus Valzologus Imp. & qui citca cum magnates omacs , & quotquot ¢ Senatoribus coulpicui. Et in his præcipue Theodorus Mufalo magnus Logotheta, vir in rebus Theologicis admodám exercitanis, quique primas disputandi parres in hie Synodo iu-frinuit. Aderant Patriarchæ duo, Gregorius C.yprius Constantinopolitanis, & Athanasius Alexandrinus, ingens Episcoporum cortus, ut de Monachis, Laicifque inclioris note nil dicam. Occasionem Synodo dedit vexata Gracos inter & Latinos qualtio de processione Spiritus Sancti; ansam immediatam controversa Joan. Damafceni fententia, qui lib I. de fide orthodoxia cap. is.de Patre fermonem habens, ita fubinfert, an mercinale and right infamiliered merimander, & produitor per verbum explanantie Spiretut. Ex hoc loco Veccus baud ita pridem Patriarcha, & qui cum co ex patte Latinnrum stabant a concludebant Spiritum à Patre fimul & à Filio procedere. Responderunt Graci aliud vocula ex, aliud per, fignificati. Quin nec deerant q totum illud caput Damalceni effe negabant Ad dirimendam igitur litem coacta cft hac Syno. dus. Adductus ex carcere Veccus, quem plu. res focii fequebantur, ubi prolixà habità dif. putatione, controversia plenè excusta & ventilat a eft. Cum verò nullis argumentis convinci, pullis modis flecti potuit obilinatus Vecci animus, itcrum in carcerem amandatus eft , &

& Occident lib. II. cap. 2. num. ii. vide Niceph Greg.Hift.Rom.lib.VI.p.131-LANCICIENSE ILan, MCCLXXXV. præfidente Jacobo Gneanensi Archiepiscopo habitum. In quo Henricus IV. Wratislaviæ Ecclefiz libertates , bona feilicet Ecclefiaflica, tas,& in fuum ulum converlas, excommunican-

Gregorius Patriarcha paulo post Tomum Sy-mod cum de hic re edidit Extant hujus Conci-

Lis Acta Grac Lat. apud Pachymerem Hill. lib. VII, & exinde apud L. Allat. de Confen, Orient.

fub Bonifacio Archiepiscopo coactum. Ad cau-. XI. Parc. II. p. 1546. fam Ecclelia reformandam conflituta funt Capitula IX. nempe de joculatoribus & bifirioniban non recipiendie; de decimis , &cc. que habentur Conc. Tom.XI. Part. II. p.12;8,

BITURICENS EIII.an.MCCLXXXVI.4 Simone de Bale Ince Archiepiscopo cum Suffraganeis fuis xv. Cal. Offide, congregatum. Ex- Vide Append. p. 1444. tant discipling Eccletiastica Capitala XXXV. Cone. Tom.XI.Part. II.p.1:47. Vide que de hâc Synodo habentur in Append p 1521.

Camererin; de spromuntate Eccleftarant; de tien & meribus Clericorum ; de refidencia Prestgiererum; pluralitate Beneficierum &c. Conffitutio. nes proling five Capitala LV. apud Spelm. Concil Brit. Tom. 11 p.350 & exinde Cone. Tom. XI. Part. II. p. 1264. Subnectitur fammula fece modus exigends confession, paussensafqueinjamgendi,in cadeni Synodo editus, ibid p. 1311.

RHEMENSE V. anno MCCLXXXVIL à Petro Archiepiscopo congregatum. In quos exortà inter Episcopos & Monachos de jure audiendi confessiones, & ponitentias injungendi controversià, tota lis ad sedis Apostoliex decitionem remitta oft. Exter Epiffela Synodalis Cone. Tom.XI, Part II. p.1317.

HERBIPOLENSE in Franconil, anto MCCLXXXVII à Joanne Tufculano Pontificie Legato , przfente Rudolpho Imp. multifque Germania Proceribus, celebrarum, Extant de moribus Clericorum & Ecclefiallica disciplina Capital XLII. de Loneffa virasde virandis tabernis ac lude, s de colloquis cum menialibar, bel de Clericis concubinarus, &c. Conc. Tom. XI Part II. pag.t,19.

MEDIOLANENSE I. ann. MCCLXXXVII. fub Ottone Archiepiscopo habitum. Extant discipling Capital & Summarim recensita apud Bzov. ad ann. MCCLXXXVII & Conc. Tom.XI. Part.If. p.133;

INSULANUM II an. MCCLXXXVIII. Roftagno Archiepiscopo & provincia Arelatenlis Episcopis celebratum, Extant discipling Ecclesiallica Capatula XVIII. nempè de Excemunicatione; de parquelis in necessitate bapitandir, de its qui Clercoum ceperiut ; de iis qui tradunt toxica in mortem, vel aborrum, &cc. Cone, T. XI, Fart. II. p 1815. De variis Concilio buic con-Jungi folicis , videfis G.Coffartii notam ibid, p. 1345.

CICESTRENSELann MCCLXXXIX. à Gilbetto Episcopo coactum, Extant de disci-Dux, ejusque socii ac Satellites , ob violatas plina Ecclelie, scilicet de vira o boneflate Sacerdeium, de corruptorebus Santtimonialium ; de decimifque per totam diecefim Ecclefie erep- ceneubinit Preibpiere um & Clerico un; de fepulpers &c. Capitala XLI ex vetulto codice MS. tur, Plnra habet Hieron Michov. lib. III. c.62. apud Spelm. Conr. Bris. Tom. II p 404. qui & varias pracedentium conflicutionum lectiones RAVERNATENSE II. ann. MGCLXXXVI. ex antiquo cod. MS. fubjecit, Vide Cone. Tom-

NUGAROLIENSE in Diecefi Auf cenfi, five Auxitanà, anno MCCXC, præfidente Amanco Archiepifcopo ab Aufcitania Epifcopis congregatum. Extant de tenis & communitatibus Ecclefia, aliifque capitibus canones fea conflitutiones XII.Come. Tom, X1. Part I.p. 1353.

SALTZBUR GENSEIII.an. MCCXC. habitum, In quo da Hafficalerii, Templarii, & Teutonicis, in unum ordiners coadunandis EXONIENSE apud Anglos in agro actum eft Extant de contralibus Matrimonia-Devonienfi., à Petro Quivil Episcopo anno tibus de Clericie Officialibus, de Setla augram. Stielarmen

Saculum Scholasticum.

SEC. XIII. Sebolurium, Conftitutiones III. Cone. T. XI. Patt. Bare Curaterum Secredoenm; de in 3 qui Etelefile SEC. XIII. aban,MCC. II. p.1156 dars ad firmam; de residentra Rollerum en Esclefite sono MCC. fuir, &c. Conc. Tom XI. Patt. H. p.1441.

#10L LONDINENSE V. anno MCCXCL celebratum. In quo Judzi, quotum ingens erat in Anglia multitudo, & nefanda facinora, decreto publico Anglia decedere coacti funt. Eodem in convento Rex ad expeditionem in Terram Sanctani Religionis causă fuscipiendam, Subfidium & Sacerdotibhs, virifque Ecclefiafticis petiit; iterato etiam jure flatuit, ne cuivis lice-Conc. Forn.XI.Part.JI. p.1417ret prædia Monachis dare, aut its altifve Samerdotibus policifiones emere. Sed fuperveniente mox Bernardo Pontificis Legaro, Rex hane leem revocavit- Refert hac Ab. Baovius ad ann. MCCXCL num. 1.

MEDIOLANENSEIL Novembr. xxvii. in Ecclefia SiTecla, anno MCCXCI, fub Ottone Archiepiscopo habitum. In quo post multa ad disciplinam Ecclesiatticam revocandam constituta, suppetie ad Terram Sanctam recuperandam decretæ funt. Vide quæ ex Bern.Corii Hift. Mediol habet Baovius ad an. MCCXCI,

CICESTRENSE II. anno MCCXCII. \$192 à Gilberto Episcopo habitum. Extant que dis ciplina Ecclefiaftica funt , viz. de animalibus id comsecriis ad pascendum non ponendis, de fepuleurer in Ecclefier , & Caneellis non fatiendis . &ce. Capitula Vil. ex vetofto codice MS unà cum variantibus lectionibus ex codice altero apud Spelm.Cenc.Bris Tom.11. p. 410: Habentur Con-Ritutiones Cone. Tom. XI. Part. H. p. 1161.

mum. II.

SALMURIENSE III. an. MCCMCIV. 3194 congregatum. Extant de disciplina Capitala V. contra Vafina Superflustatem; de absolutione Excommunicatorum en morte; contra redimentes plecata per pecunian &c. Conc. Tom. XI. Part, IL. p. 1.55. .

LONDINENSE VI. amo MCCXCVI. vagu Clericis; de Tellameniis Clericium & Leis & Roberto Cantuariensi & Suffraganeis suis in Ecclefia S.Pauli collectum, In quo, ex occasione diorum caufidicorum, duorumque frattumex ordine Prædicantium, qui caulam Kegiam in Clerum non obstance probabitione Pontificià , defendere fe paratos effe affirmabant, ex. communicationis fententia in bonorum Ecclefialticorum invafores, & infringentes Chargen Muguent &cc. lata & promulgata eft. Anno fequenti Archiepiscopus sententiam excommunicationis per Ecclefias ubique folentiter publicandam, una cum literis ad Robertum Londimenfem mifit, datis apud Ottford, vi. Id. Jal.
MCCXCVIII.unde forfan M. Weftmonafferienlis p.200. Synodum hoc anno habitam fuiffe refort. Habentur he Roberti Cantuarientis litera ex cod.MS. Cottoniano, apud Spelm. fenc. Best. Tom.H. pag. 418. Vide Come Tom.XI. Part. II.

P#4214

ROTHOMAGENSEann, MCCXCIX. ab Archiepifcopo Rothomageini & Sufirágaseis fais coattum. Ad difciplinam Eccleffafticam pereinent Capitala VII. de ona & konifiate Clericorum beneficiatorum, ut placita diebus feffis nen teneaneur ; ne Cierce en faites perfenalibus jufina feculari fe nen fubiterani,&c. que habentur

1200.

BITERRENS & WI. anno MCCXCIX. iv.Cal. Neumér.congregation. In que de conthoversia inter Archiepiscopum & Vice-Comirem Narbonenfem exorti actum eft. Extat Esta flola Synodica ad Philippens IV. Francorum Regem, advorfus Vice-Comitein ejuldem urbis. apud Baluz. Cons. Gall. Narben. p.87. & Cone T.

XI, Part II. p.1430. MELEDUNENSE III. ad Seppanari fl. in Dierceli Segonerifi, anno MCCC, xii, Cal. Feb. à Stephano Senonenfi & Suffra fancis fuis congregature. In quo de Indicibus a Penjafeca conftituender, de jurifdillione Ecolofioflica, de Harancis, Excommunicatis, alifque agitur: Extant de his Conflicusiones VI. Cone. Tom NL Past. II.

MERTONENSE 11. anno MCCC. & 1/06 Roberto Cantuariersi coactum. Extant ex Bibliotheca Cortoniana, Continuiones de Decimis, & Nucrimentes animalinen; de Morinariis de Ornamentis , afrifque in Ecclefin femater; des que bono regimine Curia fua Canenarienfis .. Conscil. Brit.T.H. p. 411. & Conc. Tom. XI. Part. II. P- 1435-

COLONIENSE IV. anno circiter MCCC. a Wichboldo Archiepilcopo congre-gatum Extant discipling Ecclefialtion Corusla XXII. de asate & qualprate Praficienduram Ec-clefits Parachialibus, de Apallatis, difesa foribus & corum ; de marifeffes afuration, &c. Conc. Tom.XL.

Part.II.p. 1440. BAIOCENSE in inferiori Normannia non procul a mari, anno circiter MCCC. habitum. In quo ad mores & minera Ecclesiaftico. rum , & ad disciplinam Ecclesia rectins ordimandam edita funt Capitala CXIII. Habentur Cenc. Tom XI. Part II. p.14ch.

AUSCITANUM anto MCCC.congre- " 1100. gatum. Extant difcipling Ecclefaftice Capitala XIII. nempe de tibertate eleftronum; de ific qui occupani bona defunllerum ? de bonis macaneinm Ecclefierpm, pi nullas Patronus à prafentato per opfum, alequid experquent ; de temperabas erdinandi ; de atare requifità in Curate , Beneficium feelier Ecclefisfreum Remini XXV. wiens minors effe conferendum fecus fi fallum fuceis, ipfe jure erritum effe ; aliaque nontullà discipline capita confinuta funt, que habentur Cone. Tom.XI. SANTONENSE III. an. MCCXCVIII. Fare III. p 1468. De tempore hujus Synodi G. à Gàidone Episcopo habitum. Extate discipli- Coffartii notam Lector consulat, qui & locum an Ecclefiaftiem Capitala VII. de und & hone- ubi habita fuerit fe nescire ingenue profitetur :

Fmis Suculi decimi tertità

APPEN-

APPENDIX

ad Partem Alteram

HISTORIÆ LITERARIÆ

GUILIELMI CAVE.

SCRIPTORES

ECCLESIASTICI

CONCILIA

Sæculorum XIV. & XV. recenfentur.

ROBERTO GERIO Auctore.

Apud FRATRES DE TOVRNES.

The Sittle Site

M. DC. XCIX.

SÆCULUM WICKLEVIANUM. SCRIPTORES

S.EC. XIV HOI.

HOL.

ACOBUS CAJETANUS de Stephaniscis, natione Italus , patrià Anagnanus , Ord. Fr.Min.Bonifacii Papæ VIII. ex fratte nepos , claruit anno M C C C I. Bonifacii Patrui foi favore in S. Cardinalium Collegium ritulo S. Georgii

ad velum auremo Card. Diaconus cooptatus, tes Romanas confilio & prudentià non patum adauxit; obiit anno MCC, XLIII. De ratione, inflitutione, & celebratione Anni Jubylei , opus exaravit: Extat Julii Rofei Scholiis adornatum Bibl. P.P. Tom. XXV. pag. 936. Accedunt duo carmina veríu Heroico. Visam etiam Cœleftini Papæ V. & Historium Coronationis Bonifacii VIII. literis gnavit; opus in tres pattes diftinctum versibus Heroicis non invenuitis confecit, præmiffis Epistolà & Præfacione sermone libero. Initiam operis , Alma Perri fedes jamdudum languida unieu. Haberut MS. Parif, in Codice Naudeano vt. Vide Labb. Catal. Bibl. MSS. p. 236.

DANTES ALIGERIUS, natione Italus, patria Florentinus, nobili profapià oriundus, clatuit anno MCCCI. in Incem editus est anno MCCLXV. Ab ipfis propè incunabulis musas co-luit, & politiori literaturz animum adjecit: Anno MCCCI. à Guelphis potentiotibus inter Gibellinos, ex iis unus, opprellis, abiens damnatus & in exilium actus, Bonomam primam fe contulis, deinde Parifios, Veroux postea à Cane Scaligero hospitio exceptus, ubique studiis gravioribus operam dedit; Ravennæ demum confedit, ubi & fatalem diem obije anno MCCCXXL ztatis fuz LVL ibique honorifieè tumulatus. Jura Imperialia adversus Pontificum Rom, usurpationes crudito plane opere defendit, quod Monarchiam inferi-plit. Opus litud tribus libris absolutum primus in lucem emilit inter varios Auctores de Imperiali Jurifdilliene & Poteflate Ecclefiaftica Simon Schardius , Bafil. 1566. Argent. 1609. fel. Separatim edidit Joan, Operinus Typographus Bafileenf, 1559. 8vo. Dantem iftum alium à Dante Poëtă immeritò suspicatus. Notandum est dictum opus in Indd. expurgat. prohiberi , & Poëmatum (quæ plurima patrio termone magnà ingenii ubertate cecinit) loca nonnulla, quibus Monachorum inertiam & luxuriam peritrinxit, unde Romz hærelis cenfuram vix aut ne vix quidem evitavit : Scripfit etiam de Vulgari Eleguentia libros duos à Jacobo Corbenello editos Parif. 1577. 8vo-

GERVASIUS RICOBOLDUS, natione Italus, parria Ferratienfis, Ecc lefiz Ravennenous , claruit anno MCCCI. Ad inflantiam Michaelis Ecclefix Ravenn. Archidiaconi PARS IL.

scripsit Chronicon totim Orbis , quod Pemarium, aba MCCC. inscripfit, in fex libros digeftum. Primus ab Orbe S & C. XIV. condito ad Abrahamum natum: Secundus à nativitue Abraha ad Romam conditam : Tertius ab urbe condità ad naralem Chritti progreditur a Quartus historiam Cariarum Romanorum complectitur: Quintus orbis terrarum descriptionem continet : Sextus fucceffiones & gelta Pourificum Romanorum exponit ulque ad ann. MCCC. ono tempore vixir; cui subjungitur series Patriarcha-tum quatuor illustrium sedium Antioch. Hierotol. Alexandr, & Ravennent, omiffis CP. eo quod ab Apostolorum temporibus originem non duxerint. In historia Patriarcharum Ravenn, Andr. Agnelli de Archiepife. Ravenn. Commentarios descripsit : Extabat Chtonicon prædictum MS.apud celebett. Bataviz Hiftoriographum Perr. Scriverium, oni editionem ejus cum Sigebetto, Rheginone, alifi-que Chronologis diu meditatus est, nec tamen perfecit; habetur etiamnum in Biblioth Reginæ Christian ex Gallià deportatum. Porrò Auctorem nostrum opus suum io compendium redegisse brevernque ipsius Epitomen, que in Bibl. Varica-nà MS reperitur, confecisse testarut Hieron. Rubeus Hift, Ravenn, lib, vz. ad anu. 1291

PETRUS CASSIODORUS, Caffiodori filius, natione utrum Italus (20 Anglus) non fatis conftat ; equeftri familià natus, optimilque artions & disciplinis excultus , claruit anno MCCCIL Hic immanis Tyrannidis, avaritiz, & exactionum Papalium pertafus, cogitationes fuas fireris mandavit, & Evificiam Monitoriam ad Anglorum Ecclesism misse, ne amplius Rom. Pontiheum jugo colla fubderet : Ex at Epiftola fupradicta apud Fl. Illyric. Caral. Teft. Veris. p. 1595. & inter Tractatus de Monarchia Imp. Rem. à Goldifto editos, Tom Lp. 11.

PTOLOMÆUS LUCENSIS, La- 1904. ca Italia urbe oriundus , ordinis S. Dominici Appead. Monachus, claruit anno MCCCIIL ad hunc quip- p. 7. pe annum Annales produxit. Prætet Annales, Hi-floriam etiam Ecclefiafticam adotnavit, Guil. Petri de Baiona S. Ceciliz Card. Presb. nuncupatam. ad Clementis Papar V. morrem productions : Huic Anonymus quidam Appendicem adjecti: utrumq; opus, & Hiltoriam & Appendicem in futs Annal. Ecclef. pallin laudat H. Spondanus; utrufuque etiam partem edidit Steph. Balufius, Clementis Paper V. vitam à Ptolomeo, Josonis XXII. Benedicti XII. Clementis VI. Innocentii VI. Gregorii X I. Paparum vitas à Continuatore conscriptas. Vit. Pap. Aven Tem. 1. pagg. 13. 173. 235. 299. 357. 477. Integra extat MS. in Biblioth. Colleg. Fuxenf. Tolola. Porto Continuem ha buir Mantax Ptolomaus nofter, in qui Christum non in utero Virginis, verden jaxia cor ipfine

Fig. 1 September 1

S.E.C. XIV. ex tribus (anguints gretis conceptum resulti. ConabA MCCC: tra quem Bopt, Mattuagus trallasum de parte evperu, su que emceptum off Christian edide, qui inter opera ejus habetut.

RADULPHUS de BALDOCK, natione Anglus, Theologus & historicus sui temporis non vulgaris: claruit fub Edvardis I. & II. Angliæ regibus, anno MCCCIV. in Eccletià D. Pauli Londinensis varia progressu remporis munia obiit, Archidiaconus Middlefenia ptimò, deiude anno MCCXCIV. Decanus, raodem anno MCCCIV. à Canonicis Epifcopus electus, Clemente Papa V. confirmatus , & anno MCCCVI. Lugdani à Catdinale Albanenti confectatus est: domi reversus ab Edvatdo I. Rege mmus Regni Cancellarius renunciatus: verùm Rege motruo munus istud citò deposuit, & Ecclefiz fuz regimini in posterum totus va-cavit. Obiit anno MCCCXIII. & in Nove Opere, cui extruendo nec curis nec fumptibus pepercerat, fepultura locum habuit. In historiis evolvendis, & antiquitatibus patriis indagandis operam non inutilem potait. Chrenicon à primi gentis origine ad has tisque tempora perductum post se reliquit ; quod Historian Anglicame inscripit : Opus hoc nunquam typis excusium est : Utrum exemplar ejus MS, alicube nunc extet, incertum est : Lelandum istud Londini aliquando vidifte ex ipfins teltimonio refert Ba-• een.IV. Lrus *, d perditum cenfer Whattonus †. Certèà n.xxv.p.177. Reverendill. Ufferio Armachano in illuftri fuo

Nearly, Lein *, 4 pedicinal crife Whatmous F, Cerkà mentpatt, Reversial Ulfrich Amendian in Bluthi for the Spile oper de Brissa. Exisf. Antiquis non femè londe para la contra de la contra de la contra de la fection non vidit ; com rellimonta , que profette, ex Lelandi Collechani in Biol. Bodlerian MSS, haurite ponits. Sunsa eciam , & Confunsiones Es 16th de la leman volumen Decania congelfie quad amo 15th, extitule in Archivis; ex Menal, Angl. 70m. Ill. ps. ps. severces feet.

ppp. PHILIPPUS EYSTETENSIS cr Vieturut-Abbae Edicinf Epicopos Effectivis, clarica Aprond-Ps anno M.C.CV. Picter Vietura S. walauppe albit mendania, Tom. V. Commensarion de Estable Estatesib Deiri metal-inis S. Richato, Willia bildo, Wuncholdo, & Walpurgi concinnati: Opus titulo, uti & vitura S. walauppe genélam, cum observation, fastum libris II. & Caulogo Epicoposimos Epicericania e & kolonnos in Land

2027. EDMUN DU S. de HA DENHA M.matione Anglus, Carmòl Rifferlini nay Cantisno Monchus, clarut anno MCCCVII. Scripti of Monchus, clarut anno MCCCVII. Scripti MCCCVII. poor hadro Annymus edger al madial MCCCVII. poor hadro Annymus edger al manater praédi, crecipit il que Rifferlien Ecel-tion (pecham, ab-Hifforti que tob Metable Frishmedyrings comine oil wedgat ed non unimo delergant; under ut sher alterium recipitette infenda; c. Califer MS. Coroniano Queter D. H. erudit Wintrous, se loci publice donavit Angl. Sarx. Toma I. p. jet.

cem emifit Iac. Gretlerus Ingolft, 1617. 410.

THEOLEPTUS, Philadelphia Archiepiscopus, forlan primus, (cam quippe in Metro-

polim nuper evexerat Andronicus Imp.decimim- aba-MCCC; que ei locum tribuit) claruit anno MCCCX. Vir S.A.C. XIV. egregiis animi dotibus instructus, omnibulq, quæ Pratulem decent virtutibus ornatus: Pierate prudentià, fortitudine confpicutts; Avrie più sic apilver narmetunic, and nat tripus transis by an adular In 5 to actions is the the matrice of the des cite baiger unmaußin. I pfe ad culmen virtueis afcenderat , nec folum amner wita Anachoretica numeros adepens erat , fed aliis quoque ad eandem disciplinamideneum fe magiftrum prabere peterat: adde usd vir prudens & in exsernis doctrinarum fludiss verfatus non mediocriter. Cantacuz. hift.lib.I.c.14. Hujus operà multùm ulus ett Andronicus Avus Imp, ab eo ad Nepotem pacis încundu gratia le gatus millus; & otriulque luftzagiis unus ex Ar-bietis qui inteltina dilladia compelecrent, & res Romanas pacatas datent, coopratus est, urbem fuam diu obsessam prudencià & animi fortitudine conservavit ; quamdiu obsidioni isti (qua circa annum MCCCXXII. acciderar) superfuerit, non (atis liquet. Extant (hujus ut videtur) Canoner five Castica Ecelefiaftica Catanyllica & Paracletica quatuor: unum ad animam fuam de Refurrectione & Judicio extremo. Pr. Aromples Oces-Tiber Burrane. Latine edidit Pontanus in Append. f. Awar. ad Simeonis Theologi opulcula à le veria, Ingolft. 1603. Alterum ad Dominum nostrum fest. Christ. Terrium & quattum ad B. Verginem Deiparam. Habentur Grace MSS in Bibl. Vindob Ced. Theel. fecundum disposition em Nesselianam, (cujus mi-meros me ubique secutum semel montille sufficiat) CCXXXI. u. 9. à fol. 37. p. 1. ad fol.51. p. r. In codem Codice immediate fequuntur Precation ner tres ad B. Virginem Deiparam, & altera ad S. Angelum cuftedem , quas nothri Theolepti medi-

tationes effe à veri familitudine non adhorret. THEODULUS MONACHUS qui alio nomine Thomas Magister dicitur, natione Grzeus , patrià, fi L. Alkario fides, Thefialomeen-fis , clatuit fub Andronico Palzologo Avo, Theodoro Metochitz familiaris, Niphoni Patriarche chatus, anno MCCCXLex vanis ejus appellationibus varia cum munera obiifie , & quod Gracis iftius avi folenne finit , à forentibus negociis ad Monasticam or your transitile, utrinique items starûs culmen attigisse, ac Rhetorum Magistrum, Cornobil Abbatem aliquando fuitle, coujectari fas eft: Extat eins Oratio Encomiaflica in S. Gregorium Theologum Nazianzenium, Habetur MS. in Bibl. Vindob. Cod. Jurid.XII. n. x. Orarienes gratulatoria quatuor; prima ad Angelum fub Andronico Seniore Imp. magnum Stratopedarchams feenda, ad Theodorum Metochiram magnum Logothetam; terrie, ad Niphonem Patriarcham nuper recounciatum; quarta, ad Regem Cypri. Epifiela septem; opera hactenus oumerata cum ful versione edidit Laur. Normannus , Upfalia 1693. 410. Dillienson atticarum Sylloge Grace prodit Romz, 1517, 1515. Paril. 1531. 8vo. inb nomine Thoma Magnifri cutà Nic. Blancardi nuper recuia, ac indice Auctorum locupletata, Francquer, 1690. 810. Idem opus estat MS. Theodulo Magistro ascriptum in Bibliotheca Regia Parisiensi Cod 1833. In codem Cod. habentur ejuldem Throduli Declamationer S.E.C. XIV. aliquot , Epiffola & Orationes , testante Cl. du bA-MCCC. Caugio Ind. Antl. ad Gleffer. Grec. qua utcum ab iis à Normanno e litis diverte fint, mento dubitandum eft , cum ex iis una tit in Tryphonem Patt. CP. pro quo Niphonem fubitimendum elle temporis ratio omaino poliulat: Nec itaudaudus oft Theodulus nofter Orasione in Joannem Baptiftam & Ptacurforem, quam Abbas scriptit, cuius meminit L. Allatius de Simeon, p. 82. Pt. 'All funge reit seit Bulantir bynmulat, a Xeasa Bauriea, miffin fin mercuieu. Hujus etiem cenfenda funt Declamationer nonnulla ; Orario ad Theffalonicenfes de pace & concordià. Pr. O.J. pes dessi vi marrer ible. Orasse in legatione habità ad Imp. Andronicum Palzologum. Ad Phitofophum Josephum de les que in expeditione Italorum & Perfarum gefta funt, Serme in S. Eurhymium Thaumaturgum Episcopum Madytatum, Encomism maris & universe aquarum outur, & quedam alia, que unà cum us nuper editis à nobis supra memoratis Grace ha-bentur MS, in Bibl. Residentia Sec. Jesu Constanrinop. Varia etiam ejus opulcula graca in quadam Italia Bibliotheca latitute nartat Simlerus, wiz. Ad Athenienfer in Olynthiis ; de Navigatione è Theffalonica Byzantium , & turfus Byzantio Theffalonicam , de Regne , de repub. &c.

GULIELMUS DURANTUS Jun. Epileopus Mimatentis e jus nominis quartus, quem cum Partuo e juídem cognominis ac in eadem

fede prædeceifore, malé confundit Spondanus ad annum MGCCXI. quo tempore claruit. Scripfit Historium five Relationem verum in Concilio Viennensi tradatarum quibus ipse interfuit. Extat MS. in Bibl. Vaticana 4177. & in Colleg. Fux. To-10/4. Hittoriam hanc idem protsus opus cum no-tifirmo ipfius Tractatu de modo colebrandi Generatie Concil is suspicatur Cal. Oudin. Suppl. p. 580. Utut fit, inde breviarium excerpfit Ezovius ad an.MCCCXLqui ex codem codice Vaticano pium admodum & eruditum fermonem, de Articulis à Clemente Papa V. propositis, io codem concilio habitum protulit, qui tum ex materià tum ex feribendi genere nostri Docanti forms genninus meritò cenfeatur.Extat apud Bzovium loco citato.

Epiffela etiam nontullæ MSS.in Cod. Regio Pa-

ril. 185. habentur, Scolen ejus in Ariflothanom, En-

ripidem & Pinderum , quotum etiam vitas con-

feriplit, mi & Grammanca quedam & illiufmodi

alia, partim impreffa , partim MSS. nou funt hu-

IOANNES GLYCYS patrià Byzantinus, Lo-8tt6. zotheca Dromi, ac demum Patriarcha CP, claruit erante Andronico Palarologo Avo anno MCCCXVI. Vir erat optimis disciplinis imbutus, przeipue autem eloquentia ac przelara loquendi dulcedine confpicuis, Articlini a purioris fermonis cultor, degenerem, & penè barbaram (ui zvi loquelam castigare & polire sollicitus ; in istă dicendi arte Niceph, Gregoram discipalum habuir: Niphon: Patriarchà ob Sacrilegium aliaque flagitia exauctorato, in ejus locum sufficitur Joannes. autoque MCCCXVL thronum Patriarchalem capellie, uxote in Monasterium (ecedente, Auno MCCCXX. morbis fractus & laborum perrælus, relicto Patriarchatu, in Cyriotifiz conobium fe

contulit; o nomine imprimis à Gregora laudatus, S.E.C. XIV. quod vir minime avarus, non magnam opum vim sha.MCCC. corraferat, fed exiguum pecuniz fummam fibe contervans, eam in Monaterii ufus impendit i Test unencum brevi post condidit, non din superfuturus. Scripfit Heftersam five Narramenem Inculeman legationis fus ad Armeniam, quam not mediocibus laudibus extollit Niceph, Greg Hill. Ross. lib. VI. p. 135. cam autem interiille verifimile est. Teff amentum ejus miram animi pietarem spirans habetut apud eundem ibid. lib. VIII. p.g. 201, Tractitum de brevirate vica velut tditum memorat Cl. Cangius. Ind. Antl. ap Gloff, Gree. quo verò anno & tempore non refert; epera quedan Grammarica hibentur MSS, in Bibl. Reg. Gall. Cod. 1720. 1911. 2088.

JOANNES PAPA XXII. Jacobus Deufa antea dictus, non Camponis aut Sutoris filius Vid Pare-L uti vulgà traditur, verum de Miluari progenie . Append. i. e. ex veteti nobilitate ottus, uri ex Alberto At. p. 11gentin, probut Baluzius: Epikopus primo Forojulientis, mox Archiepitcopus Avenionentis, deinde Cardinalis Episcopus Portnettis , ac tandem terrio post mortem Clementis V. anno summus Pontifex renunciatus anno MCCCXVL Vir non multum magnu in flatura, fed in ferentia magnus, & bone vite reffimenium hobens, fic Joannes Parificulis in Fira ejus. Opetibus ejus à Cl. Whartono recensitis annumerate liceat, Articulos centra Monaches. Bafil. 1555. 810. Bulles & Epin flelas XIX. à Baluzio , in actorum vetetum Collectione editas. Vit. PP. Aven. Tom. IL Refpenfonem ad Michaelem de Cæfenå hareticum fuper Proprio , vel Communi vel Speciali in facto Mi-norum. Extat MSS. in Bibl. Bodleian. cum rra-Astu Michaelis, Cod. 1669. n. xvii. fecundum ordinem Caralogi noviffime editi. Volumen Sermenum ex ore ejus exceptorum per Fr. Raimmindum MS. in Bibl. Regis Gallotum, Cod. 4163. Sermon num fragmenta plutima apud Occamum in Comendio reperiuntur. Revocatio fententiz fuz de Beatitudine fanctorum quam horratu amicorum jamjammoriturus protulit Epittolari forma vulgata inter Epistolas Joannis P. Conc. T.XI. part. H. editas primum locum occupat Habetur eriam apud Petrum Hetentalium iu fine ejus Vitz., à Baluzio editx.

nael aliquando cominatur natione Gracus, patrià, ni fallor, Byzantinus, professione Monachus,& in aula CP. fub Andronico Palzologo fen. I zp. rerum porens , Canaclei præfectus primò & cuftos Annuli Imperatorii, poltea magnus Stratopedarcha: Cum Andronicus Nepos Avum bello op. petilt, utbis Theffalonicz prziecturam habrir. Seniori semper fidus. Claruit anno MCCCXX.ob endentiam & in rebus agendis peririam opibus & honoribus actum narrant Gregoras * Cauracuzenus, †, ac præclaris cum elogiis ornant. Quam. + Hill Rom. diu vixit incertum est : ex ejus lucubrationibus lib. VIL nullæ adhuc luceni alpexerunt: Sunt autem hn- P. 165. juimodi Confusacio dogmatis de proceffione † Hist. lib. I. Sp. S. Hujus meminit Aliatius , & in Bibl. Rogis Gallorum Gr. MS, extare refert, de Confonf. lib. II. c. 18. S. xviii. pap. 870. in itta quidena Regis Christianstsimi Bibliotheci Cod. 1791. (in initio panes defunt folis) habentur Z 3 genet

NICEPHORUS CHUMNUS, qui & Natha-

PARS II.

S.E.C. XIV. grace vatil ejus Trattaını Theologici , PhilosophithA.MCCC. et , Esbici , Chryfobulla & Epifiela numeto cixtil. refte Labbuo Cutal. Bibl. MSS. p. 89. ea autem speciatim recenset ibid. p 195. Quæ res Theologicas aur historiam Eccles. propius spe-ctant. cortetis omissis, recenschimus. Sermo in Christi Transfigurationem , n. x. Santlio, Nacalis Domini feriam non une tantum die , led per rotum mentem celebrati debere, n xt. Symbu-Jeuriess de justitia ad Thesfalonicenfes , & utbis encomium , n. xii. Ex Imperatoris decreto , ut judices jurejurando obligentur ad munus fan-&t obenndum, o. xiii. Encomono ad Imperatorem , n. xiv. Querela advertus Niphonem ob snale administratam Patriarchasus sui provinciam. n. xv. Orane funcheis in Theolepsum Metropolitam Philadelphia . n. xvi. Confusacio Latinorum dogmatis de proceffione Sp S n. xvië. Ad Epifer-pum Philadelphiz de miraculo in Canà, n. xviii. Ad cundem de petitione Elifai ab Helià, n. xis. Ad Filiam Imperatticem de iplius viduitate, n.xx. Ad Imperatorem de obitu Delporz & Filii ejus » p. zxi. ConfeLute to calamitate amici, n.xxii. De charitate erga proximum, & omnia reliuquenda ut Chriftum fequamur, & debenedictione Paternă quam lutripuit Jacob luadente Matte, n. xxiii. Porto Opufcula ejus varia & Epiflolas in cadem Bibl. Cod. 1754. & in also Codice Colbettioo Epsielas aliquot superesse testatut Cl. du Can-gius Ind. ad Gloß. Gr. pag. 30. Opus ejus de eratione , judicio & operatione quid ex ex tis amplecti, quid fugere licest, in Bibl. Varicanà MS. extare fidem faciunt Simierus, & Possevinus in Apparat. facre.

1320. p. 15.

NICOLAUS de LYRA, ex sodalitio Vide Part.L S. Francisci , Ordinis sui per totam Burgundiam Provincialis , clatuit anno MCCCXX. Lucubrationibus eius à Cl. Whattono numeratis accenicament fequences, Trattatus de differentia noftræ Translationis ab Hebtaica litetà in Vetere Testamento Pracepterium , five Exposicio in Decalogum legis Divinæ Utrumque opus in presengam iegis Divine Ottumque opus in ipfis fete artis Typographien incunabulis lineris Gothieis editum, abique anni notatione, illud Rothomagi, hoc Lutetin. Trallatus de Anima claufto. Extat MS. in Bibl. Bodl Claff. Land. C. xi. 3. De vissene Divine Effentie ab animabus à corpore separatis inter alla opulcula Mi. in Bibl. Colleg. Menon. Oxon. n. claxxvii. & eum aliis ejuidem operibus in Cod. Colbertino 149. Probatto Adventus Chrifti per Scriprusas à Indris receptas; prodiir Francof, in 8vo. cum aliis nonnullis contra Hebtmos tra caethus. Humilis Confessio cum gratiatum actione post peractum ejus opus Biblicum à Vaddingo pro-ferrut. Bibl. Minor. p. a65. aberior autem & saftigatior ex Cod. MS. Colber. 2184. à Baluxio, Not. ad Vis. PP. Aven. Tom. 1. col. 808.

ţno.

LANDOLFUS de COLUMNA patrià Romanus, Canonicus Camotentis, clatuit anno MCCCXX. Literis confignavit Chronicon ab Orbe condito ad lua ulque tempora, Joanni Papa XXII. nuncupatum, quod Breviarium Helleriale appellavit Hujusoperis pattem, viz, Eloria fhilippi Pulchti Galliz Regis ejufque filiorum Ludovici Hutiti, & Philippi Long;

in Lucem emifit Phil. Labbeus Biblioth. MSS, S&C. XIV; Tom.1.pag.659. Integrum extat MS. in Bibliotheca Puteana Parif. Cod. 242. prodift etfam rypis alicubi impressum circa primotdia Typographias certe ante annum 1500. 8vo. Pentificum etiam Romanotum historiam , à B. Petro ad Joannem Anglicum dictum , Landolphum elucubraile affirmat Raphael Volaterranus , utram vero fit opus "Commene; à priori diversum disbitate lieet. Extat Radulphi Urb-l. 21. de Celumen qui & Pandulphus & Landulfus dicitut de tranflatione Imperii Tractatus in Sylloge Schardiana p. 184. Scotlim edit. Balil. 1566. 810.

an idem fit Auctor, adhuc dubito. ODORICVS FOR OJULIENSIS. à nonnullis Oldoricus dictus, nacione Italus , è pottu Naono (Fotojulii id oppidum est) oriundus, Frarer Ord Min. claruit fub Joanne Papa XXII. anno MCCCXX Obiit Vtini xiv die Januer. anno MCCCXXXI Cum varias orbis Orientalis regiones pervagaffet , & inter infideles din verfacus majorem Afiæ partem ad Indos ulque per-Juftraffer; Hiftoriam fue Peregriquionisc onexuis z aliquando Irinerarium , aliquando de Miraritsbus Munds nominatur: Extat MS. in Bibl.Colleg. Corp. Chr. Cantab & in Bibl. Bodleian inter Cod. Digbeianos. In lucem protulit unà cum Auctoris vira ad xiv. d /av. Bollandus Tom L. Alterius hujus Auctoris operis meminir Waddingus de varie ritibus & conditionibut hujut munde inscripei , quod idem effe cum priore teltatur Vofftus †. Chronicon ejus lapius in luis Annalibus † De Hist. landat idem Waddingus, quod MS. habuit & plu-tima inde excerpfit, Verum indiciis ex ipfo opere 44- P-510-petitis quod MS. io Biblioth. Colbertinà Cod. 5496 repertum perlegerse Cl. Baluxius, Cdoricum

ejus Auctorem non elle manifelto deprehendit : vid. Baluz. not. ad vit. Pap. Avenies. Tom. I. p.

1320.

La ei tribuunt Symlerus & Possevinus. IOANNES PARISIENSIS, gente Anglus, S. Victoris Parificulis Canonicus regul ris Augustinianus, claruit anno MCCCXXII. Rebus historicis operam impendens. Veterata patiter ac Recenciorum monumenta sedulò excuffit, & quidquid memoratu diguum reperit, in ocdinem redegit s inde historiam concinnavie ad annum MCCCXXII. diductam , quam Mameriale hifteriarum inscriptit, hujus cum laude meminit & reftimonium exinde profett Cl. Launeius, Differe.de Brunene pag 79, 80. alia quadam de Gallica regione . & origine, regnotum & genrium regionis ejuldem, promitir vir de re historica optime metitus Andr. Du Chefnius, Cellell, ver. Hiff. Frane. Script. Tom. I. p. 128. inde etiam ni fallor, in lucem protragit Clements V. & Joannis XXII. PP. vitas Cl. Baluzius , vir. Pap. Aven. Tom-1 p. 1, 113. Opus întegrum extat MS\$, apud Anglos,in Bibl Publică Cantabr. Cod.139 & Coli. Corp Christ.Cod.20. apud Gallos in Bibl. Regil,

S.Victoris Parificul & C: llegit Navarrici ibidem.

1411. & lequ. conterum Sermones varios & Epuffe-

BERNARDUS GVIDONIS, patria Vide Part.L Lemovicentis, ex Ordine prodicatorum, ab om- Apoend. nibus historiæ Ecclefattieæ studiosis , præcipue p. 16. autem ab iis ciuidem regionis ac ordinis, o peimè mericus ; clamic anno MCCCXXIII. Plurima

eximil

S.M.C. XIV. eximil hujus Historici opera recentuir Cl. Whataha.MCCC tonus , pauca supertunt nobis paulò annotanda. Cettum est Guidonem nostrum duplex Chroni-con Rom. Pontificum elaborasse, unum breviusculum, quod Pracedens Casalogus Pontsf. Rom.

five Flores Chronicorum appellatur. Extat MS. in Biblioth, Carmelitarum Excalceatorum Claromont. in Arvernà u,x11x. tefte Labbao * . Alte-Caral Bib. rum fufius & prolixius quod lubetur in Biblioth. MSS. g. 2018. Colbertina, Cod. 375. duplex autem hujus Chronici extat editio, prior Bercagario Ord. Magistro nuncupatur, ac definir in an. MCCCXXI. posteriot Josani Papæ XXII. dicatur , ac ad annum MCCCXXX.diducitur, ulterius forfan producenda , nifi auctoris jam feptusgenatii mors prævenitiet. Utriusque specimen pobis exhibet Steph. Baluxius in opese polthumo, Vis. Pap. Aven. Tom. L. ulu inter Clementis Papæ V. vitas , que ordine terrise est, col. 55. breviori; quarta col. 62. prolixiori ftylo conferipta , utraque noftrum Gui donem Auctorem vendicant ; codem modo & Secunda Joannis Papz X X II. brevior col. 132 terria fuliot col. sst. Guidonis operà scripta, nifi quod posteriori additamentum breve post mot-

Annal. Ecclefialt, condendis Rev. Apamiarum Antiftes H. Spondanus, Extatque M S. in Bibl. Pardicatorum Toloiz *. Uti & Santiriale Annal Ec. quinque prægrandibus voluminibus, quorum fe-elef.nd ann. cundo Vita nuftri Guidonis (an à le feripta non

Bjon vgs liquet) præfigitur. Toldem etiam habetut Tralla-180 de Magistris in Theologià ex ordine Pradi-Catorum. Opera ejus historica plutimi habentur MSS, in Biblioth, Coll. S. Trinit, Cant. Deferiesse Galliarum , pars Chronici Guidoniani, à du Chefmio edita eft Serips. Franc. Tom. I. p. 21. Sandorum Lemovicenfium biftoria ex Santloriali delumpra à Labbaro in luceus protracta. Bibl. MSS. Tom. I. p. 629, & fequ. qui Vitam Guidonis exhibet, ibid. Tom. II. p. 512. Inde etiam petita est Vita S. Thomæ Aquinatis, quam Bollandiani ediderunt, ad d. 7. Martii. Sermones ejus de rempe re & fanctis , extant MSS. 111 Bibl. Bodleian.Claff. Laud. H. XXIV. iterumque Claff. Bodlei. C. ¥ L 4. Scripfit eriam additiones ad librum Sre-phani de Salagnaco de exordiis Ord. Prædicatorum, tefte Baluzio Nov. ed Vis. Pap. Aven. T.1. col to

tem Guidonis ab incerto quodam fubjunctum ett. Hoc Pontif. Rom. chronico multum ufus ett in

NICEPHORUS CALLISTI filius. cognomine Xanthopulus , Historicus Gracus , claruit anno MCCCXXVII. Lucubrationes eius nonnullas recenfuit Cl. Wharthouns, superjunt alie non pratereunda. Orario de Origine , ftenctură & miraculis Templi B. Virgini Deiparz faeri ad Fenrem. Pr. Erm mejer ple ite, au degeie men men angelene et jedner Hujus opetis iple mentionem injicit Hift. Ecel. lib. XV. Tom. I I. p. 630. Habetut Gr. MS. in Bibl. Vindeb. Cod. Hift. CHI. n. ii. à fol. 17. p. 1. ad fol. 144. p. 1. & in Bibl. Vaticana teste Lambecio, unde & ejus notitiam haboit L. Allatins ; vide Diatrib. de Sa mem. p. 88. Potrò Nicephorus noster, Odis & Hymnis , alitique Officies Ecclefieflicis , necnon Catalogis Imperatorum . Patriarcharum , SS. Patram, &c. vetibus politicis condendis calamum exercule, quorum nonnulla typis excula, quardam

inedita delitefennt, de quibas confulendus omni- sha MCC C. no L. Allatius de Libits Ecelefinfi. Gracorum. Differs. I. p. 70. Differt. Il. p. 115. & lequ.

GULIELMUS OCCAM, Anglus, 1390-Minorita , Doller Invincibilis dictus , claruit an. Append. MCCCXXX. Operibus à Cl. Wharrono confec- p. 18. ftis accenferi meruit Epifiola Defenferia fui & Fratrum Minotum nomine contra errores Joan.

P. XXII. scripta, in qua X. errotes Papa circa pampertatem Christi & Apostolorum, tres circa Justorum Beatitudinem ac poenas impionim quamprimum vira excellerint notandos de corrigendos ukcepit. Hanc ex Apographo G.Crashavi (quam tamen priùs editam (ulpicatur) prelo subjecit Ed. Brovvu Ecclesia: Sundrigiensis in agro Cantiano Rector dignitimus , Append. ad Fafcie. rerum. exper. p. 439. Opus nonaginta dienim, de poteftate Paper, Ertorum Joan. Paper XXII. Dialogum inter Magiftrum & Difcipulum , juffu Bef-facionis Cardinalis In compendium tedegit Henricus de Zonneren S. T. P. Decanus Antverpient, ac in lucem edidit Lovan, 1481, fel. Notandum est terriam parrem Dialogi inter Magistrum & Discipulam, in IX. Capita diftribui, quorum tria priora folummodò in editis comparent , reliquie suppressis, eo quod amariera erant quam ut in vulgi conspellum predirent, uti Jo. Bapt. Afcenfius in Epiftola Nuncupatoria ad Joan Trithemium Spanheiment, editioni Lugduncust præfixa an. 1444. De Haresicis scripfiffe dicitut Occamus, verum non est opus à priori distinctum; sed unicum ejuidem Capitulum ao Auctore eo nomine infignitum.

JOANNES CALECA, Natione Thrax, patrià Aprius, (unde & Apreni cognomen fuscepit) Presbyrer Byzantinus, magno Domestico primum, d inde Andronico Imp. à ficris s ac tandem Patriarcha CP, ejus nominis X I I I, clatuir anno MCCCXXXI, Qui ad annum MCCCXLL detrudunt non funt audiendi; Efaias enim Patriarcha, in cujus demottui locum Ioannes fuffectus ett , Andronico Avo adhuc superstite diem obit. Anno MCCCXLVII quod in Batlaami callta transfugiffet. Synodali fententià deturbatur, ob return novatum ftudium Didymotichum relegatur, Constantinopoli demum reverfus è vivis excessis. Dum ex Clero Imperatoris fuit, multă cum laude musus istud intinuit, varialque pro more fingulis anni Dominicis in Evangelia Conciones habuit, quarum nonnullæ adhuc supersont; quæ ad nostram notitiam pervenetung fic se habent : Serme die Dominica ante exaltationem Crucis , à Gretfero editus de Cruce Tom. II. p. 1363. cujus meminit L. Aliatius de Symeon. p. 87. pottremam ejus pattem ex Ziphilini in Adorationem fermone à Gretfer, itsdem excuso ibid.1449. exferipfit. Homilia due, quarum prima in Evangelium Dominica post nativitatem 'Chri-Ri hoc modo incipit, 'Anagogararrary T Mayer, 122 "AyreA@- Kuein Omerten unt' fing to Imeid, &cc. tie Mayer i Bele ntum & deit . ne ? men tynenyin - 212 in Evangelium Dominica ante Epiph, Pr. Arxi & Evaryanis lara Xessi di & Ois in jeyearray is mit Hospirms. Thi by a Sourishu & 'Ayyears per s. A --- The vener you ? madrain 4 mes. Peris Jumples + Hailgemer, Extent Gr. MSS. in Biblioth Vindob. Cod. Theol. X LVIII. wom. v.

\$327. Vid.Part.L Append

S.E.C. XIV. Homilia L.VI. in Evangelia Dominicalia, quarum abA-MCCC prima fic incipit. Kvesaue & maior qui & Quesoun. Operation sit on promis & Everyyerie of the Bartier & 11-Ame es & Ongarais (hanam leptima lub Phalothel nomine à Greefero edita de Cruce, T. II. p.1477-) MS. ibld. Cod, LXI. num. 1. ad fol. 169 In cadem Bibliotheca Cod. Theol. CCLXXXII. qui foliis 157. in 400 constat, habentur ejus Homiles viginti unæ in Evangelia Dominicalia (non omnes à fuperioribas divertæ) quarum prima inferibitur, ac incipit his verbis. 'Agai out Gu ayay & Marcaniument ET & marie & & Dugaran sic to Evapplace air@ Alamanaire. Heir + maile & parerais a ballen n curifiere umare your acion me a so Dersimme. Comfevinus; verum opus iftud nihil aliud centeo, quam volumen fermonum in Evangelia Dominicalia supra memoratum.

ROBERTUS de GRAYSTANES, 1335. gente Auglus , Cornobii Dunelmentis Mona

chus, & Subprior, S. eriam Theol. Professor, elaruit anno MCCCXXXIII. Multos in ifto Monafterio annos transegerat à Frattibus dilectus, & in locum Ludovici Epifc.Dunelm.a.MCCCXXXIII. mortui communibus Capituli Suffragüs tuificitur, ab Archiep. Eborac. confectatus xiv. d. Novemb spe tamen excidit, nec dignitate quam rité adeprus est frui licuit; ex Papali quippe Provisione, & mandaro Regio , Richardas de Bury , seposito noitro Roberto, contra jus falque thronum Episcopalem capescit: Injuriz iste non din supervixit. Hifteriam Danelmenfis Ecclefiz ab Anon mo quodam inchostam, & opera Gaufridi de Col-dinghim ad annum MCCXIV. diductam, ad annum MCCCXXXVI. continuavit : Priorem Hiftorize fare partern ad an. tifque MCCLXXXV. ex annal. Eccl. Dunelm fere integram deferipfile, potteriorem proliziori methodo concepram cum proprio marre lucubraffe notat Clar. Whartonus, qui refectis inulilibus reliqua omnia ex MS. Cod. Cotton. descripta, inter Ecclesia Dunelm Historicos edidit Anglia Sacra Tom. L. p. 752. quibus etiam Wilhelmi de Chambre contiuationem ad annum MDLIX. productam tub-

Vide Part. L. Append-P. 11.

jecit, ibid.p. 761. MATTHÆUS BLASTARES Hieromonachus, Jun's Canonici peritifirms, claruie anno MCCCXXXV. Pratet opera a Cl. Whattono recenitra s infoper conferipfit Carmina due vertious Politicis de Officiis Magnæ Ecclefiæ & Aula CP. Prodienune Grace & Latine à Goaro edita, in notis ad Geo. Codini librum de Officiis &c. Parif. 1648, verum ex Cod. mendolo & mutilo; extant integriora Gr. MS. in Bibl. Vindob. Cod. Histor. XXIV. n. vs. iterámque ibid. Cod. XXXIV. n. ii. ubi etiam habetur explicatio Catalogi Officiorum , &c. à Mattheo nostro adornata, n. tx. Sympfir Nomocanonis S. Joannis Ne-Rentu five Jejunutoris Patriatchu CP, Pr. 124. Acy D. 'Ana' & F Need the Siter Tuenelle, Gr. MS. ibid. n. ii. & Cod. XXXIV. n. iii. Ex 70an. nu Epife. Citri Responsis Canonicis ad Constant. Cabafilam Capita xxxxx à Matthæo nostro colle-cha & disposita. Tit. Ex F sonnejerur, x A. Mar-Taig - Iyou Tauri muri x 9luan. Pt. Kedahaur d. Та атпринов т азмасия ратадова вшария. Ст. MS. ibid. n. xiv. & Cod. X X XIV. n. vz., In ca. S.EC. XIV dem etiam celeberr. Bibliotheca habetur MS; sha-MCCC.

Appendix ad Syntagma Juris Canonici Alphabet; à Cl. Beveregio editum , Syntagin Namecanans S. Joza. Nejlenta: Nuceta Heraci. Reffenfounce ad interrogat, Epife. Confiantint , Nicephore Patr. CP. Canters ; Joannis Curi refonfa canonica; Catalogum Offisorum M. Eccl. Cr. Ordinam. Threnerum Ecclef. Patriarchatai CP. fubjetterum à Leone Imp. Glofferium juridicum Latino-Gracum. Pt. Adriptos, S. Cyrilli Anathemat, xii, conera Nefterium , Cataloges dues Officierum , &c. complectens. Cod. Hift. LVIII. n. ii. iterumque XC. n. i. Tracturus ejus de apposicione cetti frumenes in afficie pro moriuit. Pr. 'H Jereder & unb specie constraint in a prise. Habenir Gr. MS. in Bibl. Bodleian. Cod. Baroc. LXIII. Opus eius contra Latines : Et alied contra Jades : & de ufu calda in Eucharifisa, altifque capteules cum Latenis comtroverfit. Gr. MSS. ibid. Cod. 47.9.

SIMON de CREMONA, natione Italus , Ord. Fr. Eremit. Aug. Monachus, & apud Venetos pro faculo Concionator eximius, claruit anno MCCCXXXVIII. Scripfit Pofiillas five Sermones super Epistolis Dominicalibus, in lucem emillos Reutling, 1484. Scripfit etiam Sermones, fuper Evangelia Feltorum totius attui, qui MSS. fervantur in Bibl. Fratt. Augustin. Patav. Quadragefimale, extat MS. in Dibl. SS. Joan. & Paul, Venetiis. Queffiener & Expositioner Sententesrum: Queficanes de Sanguine Christi, & de Indusgearin haic attribuit Poffevinus ; utrum autem alicubi extent, incertum eft.

ARNALDUS de VERDALA, nobili & antiqua familià apud Carcaffonenies ortus, juris utriulque Professor, Canonicus primò & officialis Mitapiceufis, & contra Albigenfes Inquifitor; dein Ecclesia S. Pauli de Fenaldesso Diocessa Alectenfis Decanus; ac per totam Provinciam Nathonensem jurium, rerum, ac personarum Re-formator à Benedicto Papà X II. constitutus; à quo legatus ad Ludovicum Bavarum,pacis incundæ causå, meffus, rei pulchrè peractæ præmium Cathedralem Magalonensem obtinuit. Claritir anno MCCCXXXIX. quo ad dichum Episcoparum evectus eft. Concilio Biterrenti an. MCCCLL interfuit, fequente vitam cum morte commutavit. Monspelii mortuus , Magalone sepultus. Historiam brevem five Commentatium de Episcopie Magalonenfibus conferipfir, in quâ fex supra viginti decellorum fuorum Pontificum feriem , & acta accurate pertexuir, inquir Petr. Gariel. Hiftoriam dictam primus in lucem protulit Ph.Labbaus Bibl. MSS. Tom L p. 793. candem fusioribus suis commentariis hic illic interspersit P. Gariellus, quos de Prafulibus Magalenenf. & Monspelienf. conscripsit; 11. Tomis editos. Toloiz

BARLAAM, gente Calaber, inflitmo Monachus, verfatilis ingenii vir, inter Latinos enutri- Vide Part. L tus ad Gracus confugit, & contra Latinos cals. Append. mum strinxit; unde & Comobii S, Salvatoris Ab., P-18. bas constituirur : postca ad Larinos regressus , ac corum patres tutatus, Episcopus Hieraceusis renunciatur. Præter ea que à Cl. Whattopo in Appendad Part.L Hift.Lit. recensentur plura ingenii

1118.

fur, deliberarent , Cabafile Opera diligentius S.F. . XIV.

S.MC. XIV. fui monumenta post se reliquit, Extans nem aba.MCCC Demonfrationes due ad Legatos Paper, de Sp. S. ex folo Patre. Pr. 'O 849 'Augen & to To Tele Faharac Physix. Habentur Gr. MSS. Biblioth. Vindob. Cod. Theol. Cl. n. vi. iterumque in capita xtt. divifa Cod. Hoff. CXXIII. n. ii. a fol. 97. .d fol. 123. Ex his fiogulis capitibus totidem libros io recensione Allassana de Conf. L. II. c. 17. fetl 1. col. 825. 826. fieri fuspicati fas eft. Dealogue contra Legatos Papæ de Proceffione Spiritus S. Pr. Anting i Harry vai b Tir, pia cer Very & ayes Profinal@., trei &c., ibid. Cod. Theel. Cl. n. vii. Vid. L. Allar. sbid. Epiffola ad Nicolaum Archi.pifc, de primatu Papa. Pr. Mi ron be enBaieun mine, en g mem F byDar camoirc Be boyuatur, Sec. ibid. n. vitt. L. Allat. ididem. Differiamenes due contra S, Thomam Aquinatem de S. Trinitare. Pr. Bunat uft illien reine Muchones in ri result form, &cc. ibid. n. rx. L. Allat. ibidem ... Differtationes eres contra Legatos Paper de Pro-ceffione Spiritus Sancti, Pr. O palant # operano Daupa u vini ice , in im ibspune durere cerine ttidem Allat, ibidem, Reftentio ad Archiepifcopi Bosphorani argumenta de processione Spittus S. Pr. se sin Murete not Tra Fianua is, &c. sbidem., n. xt. Iterum adifis Allat, ibrd. Orario con ta Latinos ex variis variarum Orationum S. Gregerii Nazianzem & S. Bafilii M. fragmentis coas mentata. Pr. Emedi m ambir un fanlinger & Selas spin enpararus nigue, Scc. ibid. n. x11. Allat, ibid, Epifola quinque. Prima, ad amicos in Gracia de unione S. Rom. Ecelefix. Seeunda, Ad coldem de primatu Ecclef, Rom. & de pro-ceffione Sp. S. Ternia, Ad Demetrium Theilalo-nicenf. responsoria, ac ad unionem Eccl. Rom. hortans. Hujus fragmentum habetur apud Allu. adversus Hottinger, p. 125. aliud p. 285. Quarta, Ad Alexium Calochetum, in qua ottendit non obedientes Rom. Eccl. effe non folum Schilmaticos, veràm criam Hareticos. Quinta, Inqui probat per S. Scripe. Sp. S. ex Filio elle quemadmodum ex Patre, Harum meminit L. Aliat, de Confenf. lib. I L. c. 17. fett. iii. col. 839. 840. Utrum verò exdem fint cum ils quas ju Bibl. Vaticanà extate narrat Spondanns, ad ann. 1332. n. v. quarum etlam nounullas edidir Bzovim ad ann. 1350. mili inspectis Codd, dici non posett. Compendiofa ejus exercitationis Ethica (ecundum doctrinam Stoicorum, ex corum scriptis collecta meminir idem Spondanus, ibid. Epifesta ejus ad Nilum inclusum, quem judicem inter se & Palamam conftituit , meminit L. Allatius. Diatr. de Georges , p. 342. uti & Commentariorum ad Lapitham Cyprium : Tractarûs eriam de lunari defectu comprehendendo ex Marhematica constructione Pro-lomai. Pr. 'Asayanies synniplus is his or, ibidem. Porrò multa eum opera Mathematica elucubraffe teftantur Vollias & Sempilius.

evolvenda, & ex eis notatu digniora excerpenda aba-MCCCuno ore decreverint. Paucio:a quidem ex iftis lucem publicam viderum, ca recentuit CL Whartonus. Inedita plura adhue in Bibliothecatum claustris laritant, ca quorum notitia ad nos pervenerit, referre molefbim non erit. De Igor Purgatorio libellus , cum opete de Primain Papa Gr. Lw. editus , nifi fotte Marco Ephelio potioti jure alcubendus. Refenfie perficua & compendiaria adversits Latines velut Enchiredien quoddum cum illis disputandi. Pr. Too de ve Osedopia dopuarare THE MIT OF PATER RESIDENCE. EXTRE GENCE MS. IN BIblieth, Vindob, Cod. Theol. C I. num.iv. & in Regià Parif. Cod. 1377. Latina ejus vessio à Fl. Illyrico adornata olim in lucem prodit teste Simleto. Liber de processione Spiritus S. Opus perinaguum in varias partes diftributum. Prime Pars Capita feu Argamenta Launeram XLIX. pco Proceilione Spritus S. ex Patre & Filio comple-Clinic, Pr. Ammer undabmer a. Heirer phi be-Xan in in life & Kahanin Exercine Secunda . Refuturenem corundem Capitum generalem in Differentiones V. divitam continet : Singularum principium exhibet L Allatius differe, de Niles, P. 49 Terria Refutarionem corundom X L 1 X. Capitum Specialem , in totidem Solutiones unicuiqu: capiti fingulatim fubjunctas divifam comprehendit. Pr. Harre panter f re maile Aier de alafr. Ex his XLIX. Capitibus tot libros numerat L. Allatius *. Habetur Grace MS. in Biblioth. * De Con Vendeb Cod. Cl. n. tv. & in Bafileenfi, uri & apud feaf lib.tt. Venetos in Bibl. SS. Toannis et Panti, licet Tho. c.d. 5 vill. mafinus en favorem Latinorum Scriptum dicat, cò forian hallucingus quod Argumenta Latinorum in ifto Opere primum locum occupant. Epifiela ad Sororis fuz Filium Nicolaum Cabafilam de Orazione ejus Encomiafica in S. Demerring, Martyren. Pr, 'H be wine bing , & let you ale vimarne. MS. obid. Cod. Theol. CCLXII. IL VIII. Epifiola alia Theologica ad cundem Pr. Dagi cavolac Tory committee ou. MS. in Bibl. Vari . Cod. 631. Epiftota nonnulla ad Nic. Cabalil. ejulque Reflonforia, hibentur criam MSS. in Bibl. Reg. Gall. Cod. 1759. Epifola ad Demetrium Cheyloloram, Demetrium & Prochorum Cydonios Fratres, extant MSS, in codem Codice Vaticano. Opus contra Barlaamitas & Aciudyni nos extant MS. in Biblinth. V-Hicell. tette Pollevico †. Potro Operam †Append.ad Nili Thefialon. Volumen magnum majori folio Apparath berut Gr. MS. in Biblioth. Lagdune-Batava in Sact pas-

Vide Part. I.

NILUS CABASILAS, Archiepifcopue Theflalonicensis, Latinorum hostis infensishmus, claruit anno MCCCXL. Scriptis adversals Latinos, pracipuè de Proressione Spirisus S, ran-tamapud suos existimationem obtinuit, ut in Synodo CPolitana paulò ante Concilium Florentinum congregata, cum Patres Graci, quibus modis disputationem contra Latinos sustentare pos-

BERNARDUS PARENTINUS. Ord. Pradicatorum, Provincia Tolotune (errat Poeciantius , qui Florentimm afferit) Philofophus ac Theologus eximius , cliruit anno M CCCX L. Scripfit Lectiones erudiras tuper totum officium MifLe : opas iftud Lilium Mifles (pro quo libram Milla , exictiptoris forfan incurià, habet Possevinus) compellavit. Exrat MS. in Biblioth, Bodician, Cod. 2627. Typis imprellum er Lud. Vallosium emendatum Patit, 1517. 1531. 8vo. Sermener, & opuscula varia ci tribuunt Poc-

arca Bonay, Vulcanii, num. if.

ciantius & Simlens.

GEORGIUS LAPITHA, gente Cyprint , nobili & antiqua octats familia , prope il,

3342.

S.EC. XIV. Lapitham, unde nomen adeptus, fedem habuit; sha MCCC. claruit suno MCCCXL. przeet utriulque linguz Scientiam, Philosophia arcana persentatus est, Sacris eram Scripturis perdiferadis affiduus qui-bus Latinorum dogmata furliciter propulfavit, avitse fidei tenacifirmus: cum Barlaamo Monacho. & Nicephoro Gregorà literatum commercium habuit node & ztas dilucide innotescit. Seriplit 'erfin Morales & Politicos: Merales numero secuix extant Gr.MSS. Venerits in Bibliotheca S. Anionii , tefte Gefiero. Politici (oper tumultusrium) Guzce habentur MS. in Bibliocheca Regis Gaflorum , Cod 1254. itetum Cod. 3'37. titulus & principium fic fe habent Erigis motornal ais-

rogides, eie nurir antip tu redutate noeis l'espye Annife të Konçie. Dian taoter, a Corter,

Tie 18 800 mg ruygares. Opus divilum per titu-

los , justa variaterum argumenta. ADAMUS MUREMUTHENSIS. gente Anglus, Ecclefiz D. Pauli apud Londinenles Canonicus, vit erat in jure Civili probè inftieuens , & in rebus agendis exercitatus; legationes plurimas.tum Archiepilcoporum Cantuarienfium . tùm Regis Edvardi nomine oblit, ad ma-jora regni & Ecclesse negoria adicirus. Anno MCCCXXVII à conventu Cantuarienfi, fede vacante, Spiritualis jurisdictionis cultos per Dicecefm Exonieniem Epilcopo eo tempore orbaiam ftamitur, Claruir anno MCCCXLII. quamdiu autem superfuit incettum eft; res gestaufui temporis, quibus ipfe interfuit, & quarum pars magna fuli literis commifit, res Romanas & Gallicas Anglicanis intertexens Duplea Chronicon elucubraile dicitur; Ptimum ab anno MCCCII. ulque ad an MCCCXLIII Alterum (modo ab codem Auctore, quod non ufque adeo certum eft. profedum) ad annum MCCCLXXX.ptodudum neutrum typis vulgatum à celeberrimo Antiquitat. Britannic Auctore (cui prima para folummodò innotuisse vide ur) & Nic. Harpsfeldio sepius laudatum. Continuatio Chronicerum dicitut , & in Bibl. Cotton. MS. catat Clandin E. VIII 27. ad

ann. MCCCXL, ibid. Ners. D. X. 4. ibid. Galba A. I 1. in Coll. S.M. Migd. Oaon-JOANNES CANTACUZENUS 1142. Vide Part.I Imperator CP clasuit sono MCCCXLII patrizi Append. Religionis rum anchorirate, tum feripris propu-P. 44. gnator firensus, scripfir Capita quadam contra Paulum latini ritus Pattiarcham, quorum excerpta nomulla grace habentur MSS. in Bibl. Vand. Cod. Theol. CCX.n. xviii. à fol. 359. p.t. ad fol 358. p.1.Pr. 'Οτι κατ' ένίαν ὁ Θεὸς সিলের દિદ્રો છું 'Αγγά-λεις છું લેક્ફિલ્લાદાદ છું લેફિલ્સા છું કે τοῦς μβό μαϊκου κ.λ. Epifiela fex de S.Trinitate & de lumine in monte Thabor ad Paulum Archiep & ejuidem Pauli duz Epiftolæ ad Cantacuz. Imp. MSS. Oxon. Barec. 19 : item in Bibl. Reg. Gall. Cod 1435. idem forfan opus:Contra Monachum Ifaacum Argyrum capita, ex quibus excepta nonnulla fimiliter habentur ib. Codice codem, n.xix. Pr. Diei 7 100 a moduarun. tru 4 Delue inequie të maray e moluaro. dau el dentifyeren ef Eunterig Mirpara Pari sira, defina niru i physic Bankow, integra ha-bentut Gr. MS. in Bibliothera Reg Gall. Cod. DCXCIL Edictum etiam, quo coufitmavit Tomum Synodicum Eacommunicationis & exau-

ctorationis Joannia Calcox Patt. CP. tanquam S&C, XIV. barerici sutpote errorum Batisami & Acindini fe. abA.MCCC. Catoris.cujus excommunicat. ipic Cantacua.me-minit in Hift. ful Byzant. lib. IV. capp.j. a.j. extat una cum iplotomo MS. io Bibi, Vind, Ced. Jared. VII n. xir, xiri. com hac inferiptione. 'Esтомпо ў протипо ту Вагодція да боговог аказ-ты ў Экобеботоги Экофодакти ў Эгоразадзети Континительные, й не идирия регоботи я бот P woderning, n' è nerede ginne diesgrei nere Prom & Da TE Banada cutive of & tookhiat & owne a A. Netfel.p 20. Paraphrafis Ethicorum Aristotelis ad Ni-comachum. Gt. MS. Veneriis in Bibl. SS. Joannie & Pauls Epifiela Sim. p.179. Contra ?adeer libtoa nonnullos concinnavie, teste Simiero, qui eos brevi prodimros ipersre fruftra nos juffit Extant etal. on Arguments libri novem. Gr. MS in Bibl. R. Gallerum. Cod : \$1. item in Bibl. L Bat. ex legato Warneriano n. 20. Porrò notandum est Cl. Vhartooum in numeto Orationum contra Satacenos cefpitaffe, eres duntaxat numerantem , quum quatase scripferit Imperator, totidemque in lucem emiserit cum versione sua Cl. Editor. Duo etiam opulcula letiplit contrà Prochorum Cydoninas : t. Responsiones ad dicha Prochosi, de effentià & opetatione Divina Pr. Thei phi as F & congring The Ou siles of t de mesupient imagranias. 2. of no tirebetica ad dicta Patrum allata à Prochoro Cydonio. Pr. "Olus phi in the , a Theixare , a ruc am-language property of language , habeneut, et fide L. Allarit , "MS. in Bibl. Vatican. Codd. 673,674, "Diarrib.de

CLEMENS, Pspa VI. Petrus Rogerii antes dictus natione Aquitanus , ex Otd. Be- Vide Part.L. nedicti , claruit anno MCCCXLII. anno Append. M C C X C I. iucem aspexit, decennis habitum P. 16. Monasticum induit anno MCCCI. Per varios în Academia Parifienti & în Ecclefia bonoris gradus, ad summum Dignitaris fastigium ascendit, Virmagna Divinitatu Scientia, aique font Sermecinerum, ; uti Append. ad Ptolomaum Lucení Auctor in Vita ejus, col. 300. Setipta ejua nonsulla numeravit H. Whattonus, pauca fuperfunt nobis indicanda. Orace habits in Canoniastione S. Ivonis, à Surio edita, Tom III à Bollandianis recula , mense Maii , Tom. IV. Responsto ad argumenta Petri de Cugneriis Advocati Regii, quibus jurifdictionem Eccicliafticam impugnavit, edita inter Acts iftius disputationis, Parif. 1495. 400- postea in Bibl. PP. traoslata. Epistala XLV à Cl. Baluzio editz in Collectione Actorum veterum. Vu. PP. Aven. Tom. 1L. Conciles Funchris in obitum Card Neapoleonis; eam laudat Steph. Baluziua, & fragmenta quadam exinde profert , ibid. Tom. I. in notis , col. 600.601. Oratio comm Jounne P. XXII. de expeditione Philippi Francosum R. in Terram San-Ctam; hujus etiam meminit, & lacinias qual-dam descriptit idem Baluzins, ibid col. 787. Sermonum volumen MS. in Biblioth Rev. Archiep. Rhemenfis. Trafl. de Paupertate Christi Apost. MS.prnes Baluzium Adversus Mich. de Casena an censendus sie harteticus, teste Waddingo.

NICEPHORUS GREGORAS, 1345. Byzsntinus, Philosophus & Historicus infignis, Vide Part. L attis etiam oratoriz peritifiimus, Andtonico Avo Appenda Impera Po 16.

SEC. XIV. Imperatori inter paneos charus , clarait anno aba MCCC M CCCX LV. Authoris hujus mauyesopumits scripta edita accurate quidem recentuit Cl. Whartonus , nonnulla eriam inedita; quibus appounttur sequentia. In Bebliorbeca Cafarea Vindob. Cod. Three. CLXXIV. foliis 306. conftanti plusima habentur Gregorz oputcula, non omnia quidem Theologica , fingula tamen recentebimus fervato codicis ordine , viz. Dialogus de statu primi hominis ante lapium, mortalis fuerit an immortalis, ad fol. 15. principium de industrià erasum est n. r. Epistolo vatiz, quarum prima inscribitur va sadea. Pr. XSie + & Ora Biban doixun Shi F Xereir fol. 15. p. z. n. ii. Oratio ad Imp. Andronicum Palzolog, Sen, qua gratias illi agir ob fingularem humanitatem fibi ægrotanti exhibitam. Pr. "Buch ule mijuder onorrubie , utger Bareter , ri F ear aperar many . fol. 58. p. 1. n. iii. Defferrano de Prærogativa Beatæ Virginis fuper Seraphim ab Hymnographo quodam celebrara. Pr. 'Ova armer sign sometir. fol. 66. p. 1, n. 1v. Prelorus in narrationem de Sulanna. Pr. Ous questos ouest ili n't ywarin firm queir contriquer. fol. 69. p. t. num, v. Varia Preçassenes Sacra ad Christum & B. Virginem fol. 70, p. 1, num.v1. Differentio contra fimulatores Sapientiz, vel quod Philosophi , ram Aristorelis, quam Platonis Sectatores , à verà Sapientià funt alient. Pr. Mina par in Prame mora. fol. 74. p. 1. n. v11. cul subnectitur Epifiela ad supremum Philosophorum, cujus ritulus & Principium To Toni-THE T CHANGEN. Et on HE & moure to and join mue sewe, de isto dignitaris titulo consulat Leetor curiofus Clariff, Cangium in Gloffer, Grec. v. vmr . , ubi multorum nomina , qui di-Cum officiam fubiernnt , recenfentur. Deferipile Refurrectionis Christi. Pr. Have per tout 7 amwarmen thus , mades T Etchier Cotonpelion & Kanglauer@ acres mairer fol. 82. p.t. num.viii. Prelegas Encomiafticus in Homerum, & narrario cotum Ulyffis cum explicatione morali. Pr. Hierrat ule 201 Primes, au les ? Chimose sinore Bles. fol. 86. p. 1. n. 1x. Orarie funchris in objeum Calliergi, Pr. 10 Orlande mlas loci & Pa-Mains nous memper, est rui 5 nar' ini 4 1x 9 egre extemporanea ad Imperatricem inper obitum Theolepti Epife. Philadelphienfis. Pt. Basers and St. as hyde on Ameng and actuation and grotion. Breis-Ausen , w itger & Xgagu gui Bries umunger. fol, 151. p. 2. n. xt. Epifiela eres , prima inscribitut ve Keirrer. Pr. 'H wir bi BiBa@- fol. 136, p. 1. mu. 13. Oracio funchris ad Imperatticem tuper obitu fratris ipinas Joannis Chumei. Pr. 'Aftagmi pie Ral minimu zal mhodoluw. fol. 146. p. 1. num. xv. Precario ad Christum in ingressu in urbem Ephe-Gnam. Pr. 'O Gole & aining., i anninur@-igema., fol. 150, p. 2. num, xvi. Excerpta ex XII. Minorum & I V. Majorum Prophetarum vaticicimis cum explicatione. Pr. Dairrov pir sym Silur Alyxe arthur. fol, 152. p. 1. num xv11. Colleelis infignium quotundam locorum ex libro Jobi cum explicatione. Pt. Kai lyben at i sules dom and the extent hangeren & the and process commen & Kueir. fol. 146. p. 1. num xv111. Epiflela tres fol. 278. num. x1x. hactenus Codex ifte celeberrimus. Potrò in cad. Cafar. Bibl. extat Gr. MS. Orațio in S. Theophanonem Leonis Sapientis

Imp. Conjugem. Pr. Tanai per mitaire ? Sec. S.f.C. XIV., vigel curren Managhran arteiner after five star MCCC. apparame and evadurations and Thelogue CCLXXIX. num. vn. hujus m. minit L. Allatius de Symen. p. 107. & fragm. inde profett diatriba de Nilis, p. 16. Orazio de Beacz Virginis nativitate pratentatione in Templo, & educatione Pr. 'Axim Muria + plyar , vi Eirer carire facua 4 Barn miran messagalandan Jinova, chid. Cod. Hill. CIV. num. t. vide Allat. de Sysseen. p. 82. Orario in Annunciationem B Virginis, Pr. 'Eusl 5 9 Correspon minimus construct tori et Danmacon , sen & arderarmmin ibed. nu. ii. vide Allar, ibid. p. 88. Orano Encomiaftica prolixa & perclegans in Imp. Constantinum M. dignissima (Nesselii verbis aliquando interatur. shad, num. ili, Visa Antonii Patt. CP. Caulen dieri. Pr. 'Es j'ugi Sourlis Giere b geir@ sent mirrur ich nume, brien Ginen gab person Biones. Allat. de Sympon. p. 87. Oracio Encomiaftica in Maguson Marryrem Mercurium. Pr. Kai KuBigentie pir mele arener abatafiner@ Bier shed. p. 97. De vita, monibus, & conflictet Sancti patris Michaelis Syncelli Oratio. Pr. Ning- ar @ joger minu me Enen, ged mige ru Being if Rogit @ sibifu. ibid. p. 100. memini ettam alibi * . Dialogus contra Barlasmom , cui v Doff et de Florenis & of moinc nomen dedit, plurimotum Milia p 16 doctorum rogatu teriptus, in quo tub fictis no minibus Barlauni luftorta larè exponitur, un ipte

nos docet Hoft. Ross. lib. XI, p. 390. Pr. Hidro upis I rank Camplenge Digi rejen anlaige eis in T xexpression Phineseps. Gr. M.S. in Bibl. Rrg. Gall. Cod. 2259. Dogwarlei quatuor advertus Palamam cum ejuldem hiftoria, ibid. Cod. 1752. Fpirome disputationis habitæ in palatio inter Greg. Palamain & Niceph. Gregoram ibid. Codd. 11"9.14c S. Hifteria Romana pars altera fex libris comprehenfa, stad. Cod, 2079. Encommon Patrix, Pro On ule shir. MS. Oxon. Cod. Barec, 116. Quxdam criam Aftronomica & Grammatica. Epitola ctiam & Oraciones hic illic in Bibliothecis . Paticana, Regia Parificuli , Bavarusi , MSS, delitelcum. Epillolas ad amicos , speciatim ed Coorg, Lapitham Cyprium, contra Ecclefing CP, veluti laplain & havericam, feripfille teffettir Joa Cantacuz. Hift. lib. IV. c. 24. Vit. to d nique Joannis Heraelcenfis Metropolitani Avunciul (ili feripris confignavir, tefte fripio. Hifl. Rom, lib. I X. p. 301. Reflet unica adhuc Epiftola nobis memoranda typis excufa, ad Theodulum Monachum; inter Theoduli Opufcula Gr. Lat. a Cl. Norman-110 cdita Upfal. 1693, 400.

THOMAS CHESTERFIELD alias CHE-STERTON, Ecclefiz Lichfeldienfis apud Anglos Canonicus, claruit an.MCCCXLVII. Seriem Epitcoporum Coventrentium & Lichfeldentium contexuit, & historiam Ecclefix à primà clus fundatione (ub Oivvio Merciocum & Notilianumbranorum Rege an. DCLVI. ad tua rempora perduxir. Eam ex codice Cortoniano cum quarnos MSS. collatam in luce m produxi: Cl. Whatonus Angl. Sacr. T.1 p 411, cui additamenta ouzdam & continuationem abanto MCCCLVII, ad aunum MDLIX. cura Guilichmi Whithock : qui & ipie eriam Canonicus fait Lichfeldienns) concumua tubjuuxir oditoese atias etima le Chionesuca cirjals is

SÆC. XIV paginæ applicuit; & finas annotationes ad imum aba.MCCC adjects.

JOANNES THORESBEIUS, gente Applus, Archiepifcopus Eboracenfus, claruit fub Edvardo II. Rege, anno MCCCXLVII. litezarum tyrocinia in inclytà Academià Oxonienfi poluit, Jurique Civili & Theologiz operam dedit, in quibus tantos fecit progrellus , ut in fummos tum Ecclefia tum Reipublica honores aditum fibi patefecit; primo Epifcopus Menevenfis Anno MCCCXLVIL deinde Wigornienfis factus, ac funmus Regni Cancellurius anno MCCCXLIX. demum Metropolitanus Eboracentis ac Anglise Primas anno MCCCLII. S. R. E etiam Cardinalis titulo S. Sabinæ ab Urbano Papà V. constitutus, fi Balzo fides, cum ampliffimo Cancellariatus munere seprem annos fideliter functus effet, quò majorem Provincia: curam gereret, rebufque Ecclefie unicè vacatet anno MCCCLVI.lo co, ceffit, & figillum Regi ægtê annuenti tefignavit : ornnes deinde oprimi Antitteis parres implevit, Clenim contra importunos Fratrum Mendicantium infultus threnuè propugnavit, rixas inter cives Eboracenfes & Monachos B. Mariæ (uo contilio fedavit i litefone inter fedem Cantuarienfem & Eboracentem, circa Crucem geftandam, toties vexatas, compoluit dennò, ac penitùs extinxit. Camque Ecclefi.e Mettopoliti-

ez annos fupra 24. przefuillet, corpus fepulturz, animam Domino reddidit anno MCCCLXXIII,

Scripta alia latină, alia vernaculă linguă exarata edidit Paftorale , five Injunctiones Clericis fibi

fubjectis, Augl. MS. in Bibl. Lambethana; ex-

cerpta nonnulla exhibet. Cl. Whattonus ad Uf-

fersi Hill. Dogmat. de SS. Seript. Append. p.g. 410. De vulgi institutione Commentatium, lin-

gua vermenta (criptum; MS, penes Godyvinum fuit. Contra Monachos Mendicantes Processium

Isinite, vide Balcum Cent. 6-p. 495

JA. JOAN NES VITO DUI RANUS,
Monchus ordinis Fratum Minoramin censis los S. Montre project Vindumun, classis dano MCCXXLVIII. Ut renum for tempere gellerum Minoramin censis for specific production of the control of the contr

3148. DAVIDES MONACHUS, nutione Cerent, quilt, is failor, Theilisotécesis, eines cerent control in the control in the control in control control in the Halmann, cal disalyon salipultus eft, & Monchot Theilisoticetter manaire free-feeter a ged Contillo CP. amo durin of profition deletations beright attented Arthopas crips in time & principium? macrotro for procept and add reanplement of the procept and add reanterior of the control in the control in the bar epiper. O stangist halong opposition. NICOLAUS CABASILAS CHAMAETAS, Archiepifcopus Theffalonicenfis, quem nonnulli cum Nilo Avunculo fito & in elidem fede deceffo. Append. re male confundunt , claruit anno MCCCL, Vir extra invidix alcam doctus, plurimos ingenti fui ferrus edidit , quibus immortale apud postetos nomen obtinuit i cum tamen Latinorum placita medeo acumine expugnaverir, ex feripris ejus pauca admodum in lucem prodietunt , plura te-nebris damnata in Bibliothecarum claustris adhac conficinguntur ; funtque hajufanodi ; De Vira in Christo libri septem : horum sex à Poni tano Latine editi ; de teptimo altum filentium : feptimus autem una cum fex prioribus eo ipio otdine quo editi funt , extat Gr. MSS. in Bibliorb. Cafarea Viadob. Cod. Theel. CC L X II. n. xxix. à fol. 244, p. 1, ad fol. 341, p. 1, titulus & Princia-dium Septimi fic fe habeat. The Fir Resey Cure Air Chail porting & pequentie 7 Ser 7 per ereiner Raiers Dutages rif auf baurn medi, Erei 4 Serry is fried On a penfrie nei ins 4 this letter. Septem etiam libri in Bibl. Regis Gallerum, Cod. 1759. extate dicuntur. Ex IV. prioribus frag-menta quadam Geneè profest L. Allatius adverfus Cresgaton , pag. 412. 413. 414. 531. & Petrus Arcudius de Concordia passim. Expositio in vifionem Prophetæ Exechielis de quatnot animalibus. Pt. Harn mespertin en Jewein en lewere, Expositio in visionem alreram ejuidem Propherz de offibus aridis. Pr. The f Gell mele rie ar 3po wer Ombiguiar. Extant Gr. MSS, in Bibl, Pind. Cod. Theel. CCX. n. v. vi. à fol. 104. p. 1. ad fol. 117. p. a. iterumque ibid. Cod. CCLXII. n. 1x. x. ubi etiam habetut Expolitio tettia in Exechiclis Prophetz visionem, Pr. Ham attonio 191 ing. ere ulngerer verme & D Durfiele- Omdquine, thurn, bie Precario ad Christum + perofin & Osa Tièr na Al. CCLXII num xxx. Refrenție ad interrogationem , Quis fit finis Incarnationis Dominica ! Pr. Le pai dari perme pui destitus airforme. MS. ibid. Cod. CCCX V. num. xxII. habetut criam in Bibliotheca Vaticana. Expenies verborum Smelt Gregorii Nazianzeni, "A + zarre pieter, a + Spatife nei erus (que habentur Oratione 38. Tomo I. operum Gr. Lat. edit. Parif. p. 610.) Pr. Egurar in Giber agen , it son comme if Gone I de Sechazin piyac trezione. "A & garrie, n. A. ..... Kai Buhn pudeti ne i V fapurus ratus duiupue." Bi au. M S. thiden num xxni. Explicatio duplex factorum veftiom in divina Liturgia ufitatarum babetur , ibid. Cod. Hift. Eccl. XXXIV. num, xxxvx, videtur effe Appendix quadam ad opus Liturgicum, venim in editis non comparez

Orationes

SAC. XIV. Orationes varia in Christis fillutures pulliones. Pr-MA MCCC. Aust, signed, and if "Applican durac wind. Gr. MS. shid. Cod. Thest. CLX n. iii. & iterum Cod. GCLXIL n.iv. hujus meminic L.Aliat.de Sincon. p. Sa. & fragen exinde profett adverfus Crrigh-400 , p. 425. Oration Alcenfroncin Christi Pr. Al Zacene mir Sort & cetthen Zeiner EingruMS. thid. p. sv. jeem Cod. CCLXII. p. v. Allat de Sospean. p. 82. In natroscarem B Maria Virginis Pr. Kei weine uir ? Bir bemila rariper. MS. chtd. B. vii. iceum Cod.CCLXIL D. i. nti & Bible Regu Gallerum Cod. 1769. Allat. Sid. p.97. In Annunperconem B. Marix Virginis. Pr. Lenou bit nopper delueres un onerge. M S. shid. u. vini. iterumque Cad. CCLXII. n. iii. & in Codd. Rog. Parif. \$379. 1750. Allat. ibid. p. 88. In Objium & Alfumprionem B. Marin Vitzinis. Pr. To oli dya-CCLXII. n. vi. & in Reg. Parif. Cod. 1379. In S. M areyrem Demettium Pr. Hob in leten gui peyadar, gunge Mi orrand jaher. MS. ibed. n. vii. & in Asg. Parif Cod. 1759. Allat thid. p.107. frageneraum hains Oragionis Gracel apud cundem adverson Hotelbeer , p. 203. Ad cumlem Dematrium Allocuite. Pr. Odbir agen 7 animur , il Magnisur dispires, MS. shid. p. xv. & in Reg. Parif. Cod, 1759. In S. Andream jun. qui Marcyrlum confirmmayit Hierofolymis. Pr. "Eyw W or mile de dime telle & Rosel playme Arbeia, MS. ibid n. Th. & in Reg. Parif. Cod. codem. In S. Nicolaum Epiteopum Myrentem Myroblytum Pr. Exe of mile dummer full was ou a multur der. MS. ibid. n. il. In tres SS. rates, Bafilian M. Gregorium Theologum; & Joannem Chryfoftomum. Pr. Osen of Thromaratur & homentur the , 7 gertafer mit mereger name duer n. wie. MS. ibid. n. viv. Eximios hoices tres Pattes ex recentioribus Greeis glil etlam fuls Orationibus iun@im collaudarunt . c. g. Joannes Euchaitarum Merropolisa , Philotheus Patriarcha CP. Marchaus Camariota, Theodotus Merochita, & forfin a ii s unde mis ui liceat quid Phil. Labbro , viro doctiffimo & in his studiis faris exercitato, in mentem venerit, orationem prædictam Cabafile bjudicare, & Philotheo adictibere, de feriprer. Eccl. T. II. p.115. cum ifta Philothei à Pontano primum Gr. Lit. edita ab bậc ompinò divetta fit. Oracio Encomiattica in Imperatorem. Pr."Amuio To rest Zu neil of persons agreementing. MS. ibed. n. xxx. & Reg. Parij. Cod. 1759. Oratio Encomiattica ad Imperatricem Annam Palgologinam. Pr. Niu & ule deners Eligers inces , dengy de Traction ayer Mineage. MS. shid. n. xxxiii. Ora. sie ad Imperatricem de Ufură, ab edită ptorfür alia ; Pr. Handauther Buledaulen rur legen a perior Basilusa , To RALE RA BERGE MS. ibid. ni xxiv. Grano ad Arbenienies de Ara apud ipios Mifericordia Pr. Han so L'Abunn equestion Gase tar riper go tar dirain int. MS, ebid. numero xxv. Libellis, de Magifftatoum Civilium iniquis sufis circa res facras. Pt. The mis magic the doxistor. MS. ebidem. Cad. Threel. CCLNII. numero xxii. à fol. 144. ad fol 469. & in Ribl. Reg. Parts. Cod. 1759. Interpresaciones in Acha Conciliorum & SS. PARS IL

fini Ntll Cabalillie advertus Larinos , & L. Allat. SEC. XIV edita Defere. At Nolis , page. 50, 50. Epitaphraca sha MCCC Avunculi for fupra memorati tumulo inferiptum , vetfibets Hespieis conceptum , au duodecim aliis cudem carmine, Gu. MSi BHZ Vind, Cod. Theol. CCLXII. num. zgiz. Casas. Lumbiens eum Scholiis in Fest. Theophinie ! alter in S. Pentecolten : horum meminit Allat. de Nelis , pag. 56. Philosophica themain nonnulla; contra Scepticas & contra Me.eph. Gregs de Rheierrin ; de Syllegifien ; Bet. Epifiela numero fedecim, quibus, fi in lucam penditent, Historiam Byzanninam illustration ici confidinus, extent MSS. in abereimi ittà Cafaren Bebliethera , Cod. CCLXIL totics memorato.

JOANNES BOCCACIUS, gente Italia a patrià Florentintis , elumit anno . MCCCL. Fr. Petrarcha auditor & amulia : Certaldum ad Atni ripam oppidum natale babuit, in luc. in editus Auno MCCCXIV, Ingenio erae prompto & facundo, ab ipfis prop. insunabulis attiduus Mularum cultor, & pediflequa; inde ci lepores , inde verestates , inde tor Vevetes & Copidines , quibus scatent undique & luxuriant ejus lucubrationes , tevenioribus etiam studiis & politiosi liceratura animum adlecite Remaicentes in Italià bonas literas inter alios fui 'temporis fovit , Sermonem vernsculum unit : cus pespolivir : Annorum tandem ac famee fatut ex hac vità migravit Anno MCCCLXXV. etatis LXII, in Templo maximo Certaldi hos-norifice, sumulatus, Multos ingenii futus edis dit; Extant de Genealogia Decrum libti XV. Hugonis Hierofol. & Cypri Regis mandato (cripri ; prodije hoe opiis Venet, 1473, 1497. fol. Vincent, 1478. & cum notis Jac. Mycilli Bafile 1532. Do Claves Multeribus liber , Joanna Sicilia Regis Filim gentil fulceptus. Lovanil 1487. fel, Bernn Helvetjonum 1519. De eafbus vergenm ettufframe , Paril. . fet. Aug. Vind. 1544. Hifteria Conflaminepoleure Tres posteriores tractizors habentur MSS, in Bible Lugdons - Batava, numero xxiv. Historia Remand compandium , Col. Agrip. 1954. 810. De Monteum , Bloarum , fontenm o lacum, furserum, fagnerum, et marines nomenibus , Bafil. 1532. Vita Dantie Aligerio Poeta Florentini , Italico fermone feripta, Florent. 1576. 810- Rome 1644. Decamere dialogus festivus Italice etiam seriptus , anno 1348, pelle undique graffance, Vener. . 410 plures id genus Novellas confinnit i Fertus etiams do Herejour Bebenerum , & de belle Florenci-norum bistoriam contexuisie , utsum autem extent non restori-

GREGORIUS PALAMAS, pres Affanns , en Monacho Archiepiteopus Theffalo- Vide Part & nicenfis , classis anno MCCCLIV. Extant , Appendi partetes a Cl. Whittorio memorian, que le- P lis Commun luculorationes, Orationes dux in Transfiguracionem Domini, Grace & Latine & Combenefifio eum ejutdem potis edita dutt. Netuf. Burum Canones , Extant Gr. MSS. in Bibl. Parif. 1672. fel. Oranteres dux de ingreffu B. Keris Gell. Cod 940. cum Balismone, Zens. Moriz in Tempharn, quantum prior ic incipit. the dic. Prothesta openis cujuidam Avunculi Et in to pages to Milest your no.), & it nacht

SEC XIV. Melter. Polletior hoc modo. Eri van per cour, i at aba.MCCC. arfourtier biraus Utriulque meminit L. Allatius

de Someon, pagg. 87.9a. Extant Grace MSS. in Biblioth, Vaticani. Orane de Dominica Incarn tione, Pr. 'O To Bre mesaning & arreinelle xa marmentur Air Allar, de Simeen, p 103, De P. fienebus & Virturibus, & de iis one per otium cogir tio parit, ad Xenam Monachitm: Hemilia in Deinetrium Martyrem; de maina concerden; un Publicanum ; in Fredigum; de fe. unde Adern. sa Domini ; de Mefericerdia & Beneficencia , &c. hale near Grace MSS, in Bublisth, Reg. Gall. Cod. 614. Volumen Sermonum in folio Gr. MS. extat in Brotsock. Bolleiand , Cod. 657. Hypothefer Thealogica capitulis xvi; de dell'ina Asyndine ad Athanafium Cyzicotum Archicp, libet 3 Confuta-tionum Acondysa libri vii 1 tambi advertus Acin. dy i Carmina; Epifole stem plutime ultre ci-Reg a Paraficeft , Cod. 14 3. Capitale Iv. Phylice, Theologica, Erbicos Practica advertis Borlaumum, Go MSS, isa to Cook 1215. Homi'sa de pramis bonorum & Emplicit milorum, Dominica gen rie sevila es) recinari tolica ; Grace MS. ibid. Cod. 1379 Expositie five Confessio onthodoxa fidei. Grace MS, in Biblioth Asgallana Subfell. 11. Cod. 13. Diputatio inter Gr. Palumam & Man. Chryfoloram de processione Spi.fras Soncii : extabat G zce MS. apid S. Amonium Venetiis , telbe Pollevino. Epidela enjuldam Gregorii nottri ad Thellalonicenfes de laboribus fuis ; & Depurariones adver us Infideles & Atheos Chionas meminit eruditiff. Combehins in notis ad Orationes à fe editas.

3514.

MATTHÆUS CANTACUZENUS, Jonnais Cancergeni Imp. CP. & Irenes tilius, tanto Fatre non indiana, effdem animi dotibus infenctus , eildem urtibus & difciplinis imbutus , citdem virtutious ornatus, emidem etiam fortunun expercus , clarisi anno MCCCLIV. Andronici i nioris filiam Journ's Palatologi torotem in matrimonium duxit i deinde diffichis inter Fratres exorris, Patris horratu partem Regiminis fuicepir , à Pailotheo Paniatcha colonatus anno MCCCLIV. Proximo anno certis conditionibus imperio renunciat, posteà repetit armis uttinque cettatu n est, tandem vel prælio victus, vel turbis Enigatus in Mourem Atho feceffit, habitúmque Monasticum induir ; quamdiu vixit incertum est. In illustrandis S. Scripturis egregiam plane opetam nivavit; in Cannea Canteerum Commentariton lucubravir, in Sapientiam Solomonis aliquid me diciale à quibuidam dicitur, & Monisa quedmo faintaria vel dictiffe vel collegiffe. Opus in Causes versione suà ac noris illustrarum Gr. Lit. - edidit Vincent, Richardus Rome 1624. fel. unde mirai fubit , adio celebrem Auctorem , adeo infigne Opus in ipsa Uibe pielo egieffum, ab iis qui de teriproribus Ecclefiafficis agunt , Pollevino Bellarmino, Merao, infoque criam Oudino, qui de Seriptoribus emffit ex profetto Supplem neun texuit, neglectum penins & praternal

zo-Germanus, ex Ord. Prad. Comobii S. Pauli S.E.C. XIV. apud Mindentes Monachus, Theologus eximius, aba. MCCC.

Schola Erfordiensis in primordiis ejus grande de cus & onsamentum, clamit anno M. CCLV. Scriptit Chronicon generale shorbe condito ad annum MCCCLV. quod de fachs memerabilibus inicripite : Hujes partem aliquam Magul Chrones Holgies Auchor opeti suo infermit : Idem landar Reverenditf. Uff.rins , as Eterni Evenpelin errores exind: profert Gratif. Queff.c. 9. p. 170. nt & Fl. Illyricus Caral. Tell. p. 1720. Opus etiam de Ente composuit, in decem partes distributum, cui titulus Carena Aurea, in cujus Frologo alias fuas lucubrationes recenfet, via de Conceptione B. Virginie ; De Ornain Clerici ; De Calibus Confetencia; Sermones, &co. de quibas confulendus Possevinus Apparat. Sacr. Tom. I. p. 697. qui opus pendictum Neapoli in Eiblioth, Fr. Do. minic. MS. extate fidem facit Notabit Lector eodem loco & tempore Jeanness de Erfordia Ord. Min, floruiffe , virum juris peritia inf ac Scripti's clarum , quorum Catalogum exhibent

Simletus & Poffevinus, utrum verd jam extant JOANNES PALÆOLOGUS, Audro-

mihi incompertum ell.

flauere non lices.

nici junioris Imp. CP. fi.ius natu maximus , hæres & in Imperio fuccettos, claruit ann. MCCCLV. Patre anno MCCCXLI, mormo, Puer novennis fub turelà Anna Matris, & Joan. Cantacuzeni M. Domeftici imperium capelle : Anno MCCCXLII. à Joanne Patriarcha Corona irraperiali exornatur : Anno MCCCXLVII, Helenam Cantucuzeni filiam thalams, iplumque Cantacuzenum emperis Couloitem accipit : Anno MCCCLV, Cantacuzeno abdicante tolus dominame : Anno MCCCLXXXIV. rejecto Andronico prin ogeniro , Mahuelem fillum natu minorem sibi in imperio focum confiituit ; & tandem languoribus exefus fexogenatius Eynancia obiir anno M C C C X C L Extat hajus nomine Profeffio Fedei , Ecclefix Graca Contessioni oppolita, Romanæ in omnibus confentanea, coram Paulo Part, CP. Latini ritais, Nicolao Epite. Arenopolitano, aliitque Urbani Pape V. Legatia aviii. die Octobr. Anno MCCCLXIX. Roma habita. Hanc ex Archivis Vaticanis depromptic Bzovius, ac Grece & I wine edidis in Annal. Ecelefiaft. eandem L. Allarius profest libso de Confent. lib. 11. c. 17. fell. vi. col. 841, chis meminit Spondanus, ac nno ore omnes Scriptores Pomificif, & de Ecclefia Grzea triumplante agant. Uttum antem geneina fit , an suppositicia inter cruditos non convenir. Epiffela que tam fe annis Paleologi ad Parriarcham Alexandric in Biblioth, Vaticana MS. habetut, neum noftri fit. an porius Joannis junioris, qui lequente seculo imperium tenuit, Concil. Ferrarienfi & Florentino interfuit , mili inipecto codice cessum aliquid

RANULPHUS HIGDENUS, anione Anglus , Mon chis Ceterientis Ord. Bene-vid.Part-E dict. claruit anno MCCCLVII. Hallerian Append. univerfalem ex aborum Chronicis contexult, quam P. H. à Crestione Mundi exorius ad fua tempora di-

283

16. The darkt polita thispeels instagles Ametoem folgesten Medica Guiden, compre Poligibiours or profesiolo or

DEMETRIUS CYDONIUS, oui Via, Part. I. & Nipho Hieromenachun dicivus, patrià Theffalo-Append p. J. nicensis, claruit anno M C C C LV I I. Scripta e jus edita in Appendice ad Part. I. numerantur verum in nonmuliis supplendus est Whartonus , in paucis etiam corrigerous: nimium enim festinans utramque Demetrii Deliberativam à Combefifio editam, de non reddenda Callipoli Inferipeam refert , tum in altera folum de co agatur , in alterà de perendo à Latenie fabfidio unicè disceptetur. Extat , preteres Lamentario calamitatum. Thefaloniconfium , quas convices sui in fatali illo Urbis excidio paffi funt, cum Latina versione Combefilii inter Scriptores poll Theophanem ty-pis Lupanzis edit. 1685. fol. pag. 185. Opera incdita hac funt , Commentarius de proceffione Spiritus S. pro Latinis contra Gracos 'rogana cupudam Amici compositus, & in capita ali, di viius, ab eo quem P. Arquiius edidit omninò divertus Pr. Ressipaes. Esti maisi d' di conque-tiet est paraviere. Hujus meminit La Allari us de Confensa, lib. II. c. 18. fett. v. col. 857. ha-betur M S. in Biblioth. Vindob. Cod. Theol. CCLX. à fol. 1. ad fol. 1to. Apulogia pre S. The-ma Aquivate, courta Nilum Cabalilam Archiep. Thefialon. Pr. H phi & Aartino mertopia ru archie Ters usyang gai Davunci. MS. ibid. à fol. 210, ad fol. 168, vide Allas, ibid. Epifola, ad Amicum quendam , communicationem proxime pracedentis libri à le percette. Pr. To phi ires aries et Sind patie vi pe piece sir istée. MS. ibid. uti & Cod. Theol. CCX. n. ix. & CCLXII. n. raxii. ex quibus ad Nicol. Cabrillam feripama effe manifețio lioare. Epifata tredecim, quaram prima ad Manuelem Palzologum Imp. Pr. Zi 29/2012 (1892, 1893, 1894). Etwanion imigeres. MSS. ibid. eas omnes dignissimas censet CL Lambecius, no fupplemento corporis hift. Byzantinz posthad interantur Grace MSS. ibid. n. Habentar in Bibl. lenfi Epifiela dux ad Philotheum Patr. feripte , Grace MSS. Cod. 1914 Aliz plures, cum variis opulculis, partim editis, partim inc-ditis, ibid. Cod. 1759. Ovario in Pentecoffen, & in Spiritum S. Pt. Or word the formine dywoode deribeibid. de Simeen. p 101. Oratio in Amunciationem B. Virginis, hac inscriptione. Aquatein tu Kaling Nig. 60 t toxygenopie of o'straying Georges, a pair to sunderin deaponeralph. Ald to the unbo-dons technology northerparties, Pl. Orac var white PARS IL

on Biran) rate Burnetto x den benin En traplores sec the Extat MS. in Bibl. Vindob. Cod. Throg _ & CLXIL MANICCO. n. avii. & com cadem Cenfuch in Cont - Rigin Pan syl, sopia acmonelo, titl telbarus Cornbefinati
Hujas criam incomaic Allat. As Some sen p. 101. biabelt all
In Side. Badd. Cel. Barrace, po. hiber arthr Greef Orac, Del
MSS. Apatiga pro S. Thomas & Or mean profile beat. me recentira, Serme iterin in Lauren reum, Pr. '01 1512, empene rie ingene fil opnalia qued ann Pr. Till inte to popula Cen von Ecotor inade Solmie atenterum querundam carcaincarnes e semem Chri-Ri. Pr. Ta di direrto mede vien. Es Epifiela novem, Prater opera supradieta proprio marte laborata, aliocum etiam . lucubrationes è Latine Sermone in Gincum vertit Demerrius. Anfelmi Cantactonfis tibram de Processiona Spiritat S. Ejustem Epistelam ad Waterannum de tribat Quaffionibus, as profere im de formento & azyno; utriulque meminit L. Allatius de Confenfu lord fupra landaro, Ex Ang aftini Sermonibus capita quedam, & D. The Aquin, consta Genses, qui Veneriis extant MSS.

NORTHOV tUS LEVOLDUS flatione Germanus Patria Weftphalus, in agro Marcano familia equettra natus , elara e ano MCCCLVIII. In Academia Erfordi e mi tirocinium literarum potatie, inde in Aul and afferitus Engelberri Comitis filioserudiendos Casfeepit. Anno MCCCVIII. actatis trigefimo, fer e w torif Theologiz studiis in Academia Avera i onensi; nbi Clemens Papa V. sedem tune temporis fixeret, animum ferio applicute, deinde in por riam reverfus de Socis Ordinibus initiams; in remu Societo de control annos com laude a relinuir, animimque licerts bumanioribus fubi wa de relarans , eximiam in historia & anti Quicaibus (peafertim parriis) feienglam mattus (penfertim partits) icientiam temperature ett: bildece doctibus intructure, horeran Engelberti Perconi fui ad Archiepticoparum Coloni ett., nuper erecii, ad hilotriam feribe radim oftog. etimo etatis anno fe accinente: Encant elus Or Einst Martini mano fe accinente: Encant elus Or Einst Martini mano fe accinente: Encant elus Or Einst Martini mano fe accinente: el escant elus Or Einst Martini mano fe accinente el escant elus Or Einst Martini mano fe accinente el escant elus Or Einst Martini mano el escant elus Ortos el escant el es cam, five Chrentoon Comissan de Marcad Ales Opus ithad curn Arronyrai Continuar Fore ad annum MCCC & C. cx duobus MSS Codicibus num MCC & C. didie, & notis by evilus illa-primus in lucern edidie, & notis by evilus illa-travit H. Mcibornius fenior, typi & Wethella-nis impressum Harnov, 1611 fel. ide em resust fenis impressum Pitarion soil for Reveau redudi feest H. Meibourium Baum inter Kerna wan Germente.
Seripunes Heltzuchtend. 6888 fd. T. I. P. 175. Canalegan estam A rebrespifesporam Co. Seripune 18 Materno prime O Erikcopo amos MC V. usque ad
ottuvit. Proditit cutră cjudem Meibo.

NEUL M. 1818 jan. Res

ottuvit. Proditit cutră cjudem Meibo.

ALLA STIRI jan. Res

orien. Tom II. p. 3. Tirii jan. Res ram German, Serapi. Tom. H.p 4.

JOANNE S de FORD V. N., gene Socio Britaneres - pertit Mannerio. Socio Britaneres - Fiftivorious Infigna S. vice de nomini continute - Muse spiege comité a c'abuta munici continute - Muse spiege comité a c'abuta municipation de Fordent Cercitode Fordent S. n. de 1 Jouanne de Fordent Cercitode Fordent S. n. de 1 Jouanne de Fordent municipation de 1 Jouanne de 1 Jouann

BC. MIV. quam Scoti Chraniconinscriptic, Inisto opere , in SAMCCC. quinque libros d'vilo, tez Geneis Hiftoriam à prima origine utque ad mudia tempora Edourdi Ill, viz. amum MCCCLX, fumms fide conferipfit a id-m interpolavit & continuavit Magnus Mac Uilac Fordanii difcipulus, Continua to extat MS. in Biblioch, Regia Weltmonaft. Hifferia prodiit cutà Cl. Tho. Gale, ex Cod. MS. quem olim pollidebat Hector Boethius, inter XV. Seriptores Rer. A.gl. Oxon. 1691. fol.

R60.

MANUEL CALECA, natione forfan Gra-Wide Part. I. cus , claruit Gregorio Palama junior , cisca an-Append 9-18 pum MUCCLA. Scripta quod actinet, prattet ea qua congessit Cl. Whattonus, superson nonmilla nobis etiam memoranda. Extant Orariones lux , in Cercumcefeorem Domeni una Pr. Tü xmeşii noise brandruras di finione. In S. Stephanese altoto. Pr. Dave i knot rarray i ale the victor seriose. Harum nomiam conicreavit L. Atlatins de Sincen pagg, tia. 115. Ejithicin Oraciones Theo-Lets as memoras, quarum etiam textam landas, & lacinias daus exinde profert idem Allatius adu. Creighton , pagg. 455, 456. Ideth fragmentum fatis amplum ex libro quarto contra Gracos , qui nativo termone nondum prodiit, Grace exhiber in Trackat. de Pargarerro, à pag. 12, ad pag. 20. alind ibid. p. ps. nonnolls ist. de Confenf. coll. 512, 135. 1360. Opus Gracum integrum extat MS. in Riblioth. Regia Partitionft , Cod. 901. Grammatica etjam Grzea M.S. habetier ibid. Cod. 1991.

AMALRICUS AUGERII, paris Biterreulis , (non Bononientis att conficit Vollius) ex Ordine S. August Monachus, ac Monasteril B. Maria: de Atpirano , diecetis Helenenfis, Prior, claruit anno MCCCLXII, Chronicon Panpificale ex cela, teriptoribus collectum ordine Al-Shaberico contexuit , ac Urbino Papie V. nuncupavit: Pontificum nominem post Joannem XXII. in isto opere memorat, nec iptius Joannis ulera fextum Poutificatus annum res geftas perlequitus. House passin laudat celeberr, Annal. Continua-* Spondan, tor *, ac præclaris ornæ cloglis , que neument ad no. 1410. frielierem ant accuratiorem Chronegraphum co tempore reperiri afferit, Chronics supraciili par-

even. iv.

tem . Vital, viz. Clementis V. eb Isannis XXII. PP. & tenebris produxit, & notis uberrimis illutheatam edidit Cl. Balunius , Vie. Pap. Aven. Tom. I. eol. 95. 184. Opus integrum extabat MS. apud P. Scriverium, telte G. Volles, de Hift. Lat. 10.111.c t.p. 531 Scripfife etiam Hifferiam belli centra Albigenies teftatur Sandmus ner. & sements, in Voll. Hift. Lat. p.202,

PHILOTHEUS, cognomento Coccinus, Vid. Part. 1. Partià Guzcus, primo Monachus Sinaita, dein-Append.p.19 de Prapofitus Monafterii in Monte Atho, poftea Heraclese Merropolita, ac tandem Patriarcha CP. claruit anno MCCCLXII. Hunc mitis laudibus extollit, prudentiámque ejus, ac emditio-nem, pietatem ac functimoniam, quávis datá oscafione, lo historià fai deprædicat Joan, Canracuzenas Imp. Scripts quod attinet, edita pleraque recensist Cl. VVarrisonas , & nourulia

inedica accurationem ennun noticism nibibere SAC. XIVlicent Orde Sacri Bfinifferit à Philoreo infirma and tus, proxiit Garei & Latine cura Jac. Conei En-

elulog. five Kitual. Gracer. Pais. 1647. fel p. 1. Decrena collecta ex Jo.n. Chryloftomo , & allie Patribus feper Evangelium de Publicano & Pha titro, Pr. Heir's manner & & Concernier 45 es cerifien , iemig yoponera ver. Extat Grace MIS. in Bibl. Vindob. Cod. Theel. XLVII. n. vii. Capita Afeetica decem , quotum quinque prios & pars lexti ob defunctum unius vel duotum foliotum defunt ; reliqua habentut MS. ibid. Cod. Theol. C L X X I X. n. zili. in eadem Bibl. Cod. Theel. CXGII. n. ziii, repetiuntut Capunia dfettice al, nifi quod unius itidem foiti defrebu minque priora defint ; fextum fic incipit , "Osur br Ed Tits you will in common Integra ut videtur extant in Cad. Keg. Farificafe Big. horum meminie Poffevinns , alterius cujufdam Philothei opus exiftimans, conjectură autem aberravit vir cruditur. Orano Afcerica , gard calledià cordis objervene tur etiam pracepea Chriffi. Pt. O Kiente inche Inrut Xexce, i ru Harple va nille vedin an bien. pit . Greir. O ayanar ps. MS. in rodem Cedice Findeb. n. xiv. Sermounm querundan Afferticorum Fragmenta MSS. habentut ibid. Cod. Theel CCCV. II, XT. Orano sa emnes families. Pt. Kul vo payon pop and or the time against adopt differen ; the Bacuara est aginar tarren. Hujus memfolt L Allatius ce Simcon. p. 97. extat MS. Fiedeb. Cod. Theat. CCLXXIX. n. iv. & in Varicana. Notes Lettor Compendeum de Orcenemia Chriffi helfen Orationis partem elle , non integrum tractarun Orario in S. Anghans. MS, in Biblioth. Varicand, telle Polievino. Oracio in S. Demerrium Marryrem & Myrobistam. Pr. Ameires@ inie ram ending i rur hiper acount ment) ciner. MS. in hill, Vend. Cod. Theol. CCI. n. i. Orationts pres ad Fielenam Imperacticem, de Beatindinibus Etrangelicis. Pr. Maxiem et word in wohner, bes avrie ten i Barenna rie icyrier MS. wid. n. il Epifista ad Petriotam Barlaami lectraorem, Qued mei S. Trinstat unnt fit Deut , fic eriam ana fit Delsai, & de Devina Operatione. Pr. Xfie & upbresed HOT THE TWO COUNTRY HEY THE MOST shid. n. iv. & in Cod. Reg. Paril. 1752. Differentie ad M. Dometicum Paleologum de Denare , oci e done fumpta ex feriptis Annerheneis D. Baftill ad v. Fanonium. MS. ibid. n. v. Ad cumbern M. Dometticum Difereario de divina Chrifti transf guranone sa mente Thaber , & de Lamine qued del Descipulis apparais. Pt. Even of the sifere and desire execution in it successions MS. Hid. n. vl. De Praceptet Danini, MS. in Bibi. Regir Gallerum, Cod. 853. frerumque ibid. 532 in quo, dictum ours excipiont Theoreman Ethica, Physica, Thes. logica, atque excerpta è vasiis Auctoribus, mo-firi Philothei ut videtut laluce congefta. Vide Labb. Catal. MSS. page, 92. 95. Orationes five libri ree contra Niceph. Geogram de lami-ae in Monte Tasbor. Libra alii XII. contra ca que idem Nicephorus in Dielegis for fernt de Droina offentia & operatione. Hit Cod. 711. Regia Party. Cod. 80. Babarica Cod. 111. & in Vaticana Sermones Dogmariel SEC. XIV. duo adversus Barlauminn & Acindynum de Divi-MA.MCGC. nitato, & Diviae lamane fynodo oblati. Habentur MSS. in Biblioth, Roges Gallornen, Cod. 1752. & in Auruffand , Sub/ce. II. Cod. 22. Hos in Indico Auth, Grac, editorum recenfet Cl. du Cangius, quo autem loco aut tempore lucem aspeaccunt non indicar, nec ullam omninò editionis nocitiam aliurde expitenti licuit. Scripfit depuo Philotheus Canenes & Acelurhias , hoc eft, e antica & Officia Esclehaftica, quorum nomulla (uperlunt. Caren five Canricam Eselefiaft. in S. Georginm Mitryrem.Pr. 'Aração ver quiego navidosms Amumeau. Acoluthia, five Officimo Ecclefiall. in Greg, Palamam Archiepifcopum Theffaloui-cenf. und cum inferto Synaxarso Vita ipfius , Domureca vic iglobellar, i. c. Secanda jejaaieram cati folica. Pr. Thises to Deminiale many. Extant MSS. in Biblioth. Fladob. Cod. Theol. CLXXXVII. in eddem Bibliotheen Cod. CCI. n. iii, habentut Grz. ce MSS. Caarsen das Ecclofiaffica in cundem Palamam The constures nomine infiguitum, una cum Acolarbia in cyts memoriama Primum Canticam he incipit, Topinine is suchy what Guarakering Secandam hoc modo, Kapne & torstine Carie. Att. Imbia his verbis concipitut, Thang het Provien , wi + Oile on madic systems Elders innie wese milleur. De his lu Gr. Palamam officiis confularut L. Ailatius de Lib. Ecel. Grae. Differt, II. 3 pag. 191. nd pag. 219. fragmenta quatdam ex iftis profert idem Allatius adv. Hottinger. p.215. Scripfit etiam Traffarum Aftronomies-Theologicum de figatheatlone etremovolationis Syderum , cujus non nifi titulas & pancula înitialia verba fuper-

> JOANNES MILICIUS vel MILITZIUS. natione Bohemus, obscuris quidem natalibus ortus, verum pierate & eruditione illustris, cla-ruit anno MCCCLX11, Ecclefia Pragentis Archidirconatum co animo depolitir, 'ut facris Con-cionibus unice vacaret: Hujus Sermonibus dudæ (die enim in ifti urbe Prædicatoris menus feflinuit) mulieres meritorie, defettis lupanaribus , castitutem & fanctimoniam excoluerunt. fpiumque lupanar Caroli Imp. juliu in Clauftrum convenium eft. Nihil prins in vous habuit Milicius noster, quam ut degeneres (reuli sui mores in melius efformaret, fideique & disciplina cortuptelas detegeret firmil & fanaret. Adventum etiam Antichristi non tam prædialt , quam monftravir , unde apud Inquisitores Herrefis delatus, ad federn Romanam provocavit : paucis polt diebus quam Romam pervenerat, morbo correptus ipio D. Petri die Festo anno MCCCLXXIV. animam piè exhalavit. Hunc landat M. Flacelus Illyr. Caral. Tell. Verls. col. 1795-6. Lucubrationes recensuit Boluss. Balbinus, qui Vitam ejus ab Anonymo scriptam ex Cod. MS. Trebesonsi descripsit, & publici juris fecit. Mifeel. bifl. Bolom. Decad. L. I. II. p. 43. Extent ex fide Balbini Concionos Quadragefimales MSS. in Biblioth.S. Clementie Prage, fub litera N. 106, iterumonte 116. Prothemata de B. Virgine M S S. ibid. 101. Postilla in Evangelia, in duos Tomas distributa, orior habetut MS. ibid. 404. & in Biblioth. Tremenfit Canobit fub lit. F. Cod. 2. posterior in ea-PARS IL

funt M S S. in Bibl. Find, Cod. Theel. CCCV.

1161.

dem Trebonens, Biblioch. lar. M. Serm on at do Ten- SAC. XIVI pore & de faultis MSS. abad. lis. O. O pafenta de oba MCOC. nique MSS. in Bibleos bi Si Clemena as; Ili. O. Cod. 116.

JOANNES de LIGNAN O; natione Italius, patris Mediolaticulis, Bono ci la per multos adnos ftudis ineubusir, unde &c Bononicolis à quibuid im dicitit , claruir anno MCCCLXV. ad anuan MCCCC. detrudir Oucli mus , malè. as anum motor. Getrudir Oneti Bes, mendo Obetimam in unoque Jure peritiarn, Legans et Philosophia famount capie ange a migh andich differentiam XII. Egans multim anno MC CCLXXVII. Vicinia ejus generalis in civitare Bonoole confidence in linear anno MC CCLXXVII. fireitur, ibique anno MCCCLXXXIII. nature debitum periolvit. Varia (cripfit i furiditi posifimum argumenti , nonmatila etiam Theologici. De pluralitate Beneficierum Uchani P. V. Juffu , Patil. 1512. De borts Canamacas ; de confures Ecclofe-Hiers ; de Ecclofialtico irreer ditto ; de Amérocia ; de Selle & Daelle : Opera hactenus numerata edita habentur inter Trattar sen Trattarsum Lugduni 1549. Tom. XV. XVI. XVII. & inter Trallat-Varouf, Juris Veneta 1584, Torn. XII. XIV XV. opufcalum autem de Duette, prourin i expression etcar, postremanifolium modo exactana de sallo antique de la companya de la c partem elle docer Baltazius, qui integer babetut MS. in Bibl. Colbertand, Cod 978. Epil of a ad Petrum de Luni Card. qui eum carterofqua Cardinales ab electione novi Pontificis adverte a s Urbanum VI. desorratur , extra MS. ibid: Cod 8114 bajus partem edidir Odoric. Raynaldus and danam 13/8. Orates ad Phil. Cataffan Cardinar 1 = an defegnatum, com ei pileum robcum Urbanai P. VI. nomine tradidit, M.S. ibid. Cod. 814. Chione Urbani P. VI. tractatus quem de clesse interiple, Jacobode Seve à nora a ultime et-butus; opus in cluase parces dipeteix a princip fragmenta quechares edidit Raynalous and enadem annum, politiorem integram ad fire in Tomi XVII. Annal Feeles. Urraque pas has better Ms. ibid. Cod. 813. ubi & tertians Indutus pro Urbanolub III Oravum Alleganomasa. Ropring. qui polletioris partis Appendix que dam cenferi debet, telle Baltazio aer, ad Vu. PP - dora col. 1414. De Pare , feu, de Pare Anima e tradutus, MS. ibid. Cod. 685. Cammentarisin & brot Dorre lalimm , in Biblioch majarit Ecelefa Boron Docre-MSS, alievantus. Zaharella. Le Cara habentur MSS. in Bablioth. Ragis Angler and in zeibug Jacobnis, Cocl. 682. Denique Lua Subracionum eius volumioa V. extrane MSS. in Ba Subracionum eius volumioa V. extrane MSS. in Ba Subracionum fis Carbedral, Parav. telte Thomasir

TOANNES TINMUTHEN SIS, qui ali-Precenter nomina a Eur , gente quando feantes in Northur Lur , gente Anylus , Tinraterate in Northur Lur , gente Anylus , Tintraterin Tini fi, ville nori finibus ad oftiurm Tini fi, ville nori Bened, ad S. Ali Benebilis Vi. carius , & Ord. MCCCLXVI. cerius, & Ord. Berrou, an a Alle anum Mona-chus, elemit anno Monaftetionarra tum Archiva, Cerrúmque Scrima perfentallet, vererúmque Scrima perfentallet, vererúmque Scrima volvidic, ad perferntillet, Verentieum illustran Volvillet, ad hiltorium Ecclesiasticum illustran volvillet, ad hiltoriam Eccletanque & Pietate am animum adjecit; Virturé roque & Pietate per priorum exempla posteris commendate (per priorum vian literatura per priorum vian literatura pens , plus rimorum Sanctorum Vian lit CE 13 mandavit. Hujus

9.8C XIVab Hujus Hifteria aurea circa annum 1960. fcripta, , An MCCC. exter MS, in Biblioth. Lamberbana tribus pragrandibus voluminibus comprehensas Opus à Revetendiff. nottro Ufferio tepiùs landarum, necnon D. H. Spelmanno, D. G. Dugdalo, H. Warthono, at alios taceam. Habetut rtiam MS. cum Supplemento in Bibl. Coll. Corp. Christi apud Cantabrigienies. Saullilogium , id eft , Vita Sanctorum , utriuique fexus pletatis laude celebrium : de hac lucubratione non racemos quofdam, fed plenam quod aiunt vindemiam reportavit Joan, Capgravius in Casal, Santlerum Anglia, cujus operis non tam aufter quam exferepter audite meruit, Ex Tinmuthenfis Sanctilogio Fuan S. Paterni Venetenfit Epiftepi, edidit Bollandus. S. Bregvoini Archiep. Cantuar. Osbetno perpesam acciptam Whattonus noftet , Angl. Saer. Tom. 11. p. 75. Exigua ejus pars fex fanctorum Vitas complexa habetut MS. ad calcem tettii volum, bill, aures in Libl. Lamberb, Inceptum , ni fallot, opus, vitas clvii. continens, MS. in Biblisch. Cotton. Tiberina, E. I. quibas fubnectuntut Orationes , Antiphona , allique incidentia. Vid. Catal. MSS. Corton. p. a8, 19. Alia opera Theologica ex Boltono Butienti recenier Balarus, nempe Commentarium in Genefin , Exedum , &c. que nullibi quod (ciam extant. Vide Baleum

Care, Vip. 467.

W L.H.L. MUS & HAZENIUDG, no.
force Roberns, Amell Archighi, Phaguide,
force Roberns, Amell Archighi, Phaguide,
displayer, reglate formal amidili justifier,
clinist uses MCC, CLXVI. His mayllimid fasters
(par digitate or tempore printipe ears) proline of the control of the control of the control
(par digitate or tempore printipe ears) protion of the control of the control of the control
(par digitate or tempore printipe ears) protion of the control of the control of the control
of the large printipe ears of the control
of the large printipe ears of the control
of the large printipe ears of the control
of the large printipe ears of the control
of the large printipe ears of the large printipe

ibid. p. 89. TORDANUS de QUEDLINBORCH, natione Germanus, patrià Saxo, unde (& à nonnullis Jounnes de Saxonia dicitur, verden à Joanne de Saxonii qui citca annum MCCXXIII. floruit omninò alter,) ex inflituto S. Augultini Monschus, & Lector Magdeburgenfis, clarait anno MCCCLXX. à Trithemio ad ann. MCCCCX. perperam dimiffus, quippe qui anno MCCCLXXX. diem extremum clautit. Opera vigiliis fuis lucubenta nonnulli typie excufe lucem viderunt, nonnulla manu exarata in Bibliothecis adhuc delitefeant. Sunt sutem hujufmodi Osus Sermenum de Santlis, prodiit Paril. 1500. 418. 1521. Opus Postillarum & Sermonum super Evangel. Dominieal. Argent 1483. Exter MS. in Biblioth. Trajellina. 1. Vol. De Vitis Fratrum Ordinis (ni. tibri IV. duo psioses habentur MSS. shid, Prodiement integri notis August. Sabothii ejuid. Ord. il-

Infrait, Ledii 1647, 866, Fast S. Menica D. des SEC XVVA gellem martis ex signi Angolitici librito concius. An ACCC, nata, esme del Rollandus del de Mensit. De presid periment, qua necellitar fina et es ni Monalitam vizam professure: Antroiau Madia delle Parelli in Islamo Sermoneus montalità ang. delle Parelli in Islamo Sermoneus montalità ang. delle Parelli in Islamo Sermoneus montalità ang. delle Parelli in Islamo Sermoneus montalità ang. dell'arterni frai Specialmo degli planiari me E. Antr. Angolitia operitian collection. B. Elita, Gaia Essantie Angoli. Paris moncapitam. Pri. Ques pares mire Angoli. Paris moncapitam. Pri. Ques pares

10 A.N.V.E. Sch. PHI. DESERTINA, and conferences in paint with philing. PCO. Commelli. Monachon, Petil Tierore Bills Oct. Commelli. Monachon, Petil Tierore Bills Oct. Commelli. Monachon, Petil Tierore Bills Oct. Commelli. Monachon, Petil Tierore Bills Oct. Commellia Commell

ISAACUS ARGYRUS, natione Gracus, inflituto Monachus, Barlaami discipulus & hyperas. Vide Part I piece, uti ex Simcone Thefialon. uotavit H. What. Appendge tonus; clatuit anno MCCCLXXIII. ob fingularem in difciplinis Mathematicis peritiam pracipos intignis. Scriptit, ex tide Sixti Senenfis * & Post. * Bibl Sand. fevini † , Homeltem in verbailla Domini , Hag ! iv. p. 200. mando vebis , ne deligaris , &c. Encamium in De . Apparat morrium Martyrem; ubinam verò loci afictvam- sec. Ic tur non competi: Extat noft.i Hasci do resimino Nevisiuram liber. Pa. Aven ins i suiques, MS, in Biblioth. Bodleian. Cod. 5. & cujuldam Hasci Anachorete (forte noftri) tractarue De Monarlied Politia : De Virtutibus & Viter; & Expugnatio Sugarbia, MSS. ibid, Cod. 290. Computus duplem nativo fermone lucem vidit, quorum alterius excerpeam nocis fuie doctifirmis illustratum Latine exhibuit Jof. Scaliger cum Hippolyti Canone Pafe chali Gr. Lat. Lug. Bat. 1595 4's. p. as. Alia cjus Opera Marbematica laudat idem vir eruditiff. Ifagog. Chronelog. Canon. paffirm; quz, uti & Pottica nonnulla in varis Europa Bibliotheeis, Vaticana, Cefarea, Bodleiana, Regis Parif. (ut privmas omictam) MSS. spar.im delitefeunt : d: quibus (quoniam non funt bujus loci) confulantur Ger. Volling, Policvinus, & librorum MSS. Caralogi,

MATTHÆUS et CRACOVIA, gente Polonur, Theologiz Magifter in Gymnafia Pragenfi & in eidem urbe Presbyrer, verum å popularibus fast mikl hibbari loco cedere condus ett; clanit amon MCCCLXNY Trachram etddit de eritvassen Migs., Neutico Esifopo-Warmierin nonraputum, qui dub titulo Crafillan Rassessi of Crafifentia de Jamende vet Adfriande de Crypt Pff. Clariff, NS. Industra in Billenik, SEC. VIV to Colleg. Cais-Goveil. apud Cantabrigionies, Cod. expediat & deceat Saverdotes continuare Miffat vel Laices frequently communicare, quo titulo prodit exculum Menninga 2 194. 410. Alia ejus opera Theologica , de Pradefinatione ; De Conerallebue, Sermo ier, &cc. recenient Trithemius, Simletus, & Pollevinus.

1398. NILUS PATRIARCHA, prim Monschus , deinde post mortem Macatii q Philotheum excepit , ad thronum Patriarchalem CP. evedus anno MCCCLXXVIII. Hunc viginti annos Eccletiz przfuille vulgò traditut, verum ex accutation Pattiarcharum ferie à Labbao edită facis certum est cam non nifi octo annos Cathedram adornatie , annoque MCCCLXXXVI. mortem obiirle. Hujqu meminit Simeon Thelfalonicenfis , Dsal. courte Haref. Zoputáts Nelas tã pel autis (Onlibes) 4 Kurcartin arrispardrari@-innapriac Exiat equa Oracio Supplex ad Denne contra Barbarorum ineurfienem , bellum incestinum , famem, peftom , de mercen fubriam, à nonnullis Nilo Afecta per-peram tributa; hane in linguam Latinam translu-lit, & versionem istam abique contextu Graco edidit Joan. Sambucus , Parav. 1555. 410. Habetur Grace MS, in Biblioch. Findeb. Cad. Hift. LV. p. iii.

1478. TOANNES FABRI, natione Gallus, parrià non Duacenfis, uti vulgò feribitut, fed Parifientis , in ea enim utbe fe marum , muri in Juro Canonico Dollerarum adoprum iple teltatur; Ex Abbate S. Vedafti Atrebateni. Epilcopus Carnotenii factus , & Ludoviei Dueis Andium Sicilia R. Cancellarius , claruit anno MCCCLXXVIII, obiit anno MCCCXG. Scripfit ex fide Steph. Baluali Tractatum de Schlimate adversus Jaannem de Lignano quem de Planila benerum inscripsie, forma Dialogi inter Doctorem Bonomieniem & Paristensem, Extat MS, in Bibl. Celbert, Cod Sta. Sta. Expeionem rerum in Gallia geflarum , circa anni MCCCLXXVIII. Comiti Flandiz traditama hujus meminit Biluzias vor. ad Vit. PP. Aven. col. 1261. camque in Tomo iv. Hifteria Univerfitat. Parif. editam elle teftaun. Ora is eine ad Gregorium P. XI. Careli V. Francorum R. nomine, extat MS. ibid. Cod. 822, Dierium denique luftericum, quo res gestas omnes quibus in-terfuerit, singulis dichus prout gestæ sunt, ab anno 1381, ad annum 1388, ordine descriplit, ha-- betur MS. ibid. Cod. 187, partio , at videtur , fermone confignatum. Hoc Diario multum ufus eft Baluzius in notis luis, uti iple fateun col. 1405. Notandum eft Questionem ittam de Schifmate doctiffirmos quo(que iftius (zeuli vitos exercuife, quorum alii Urbani VI. alii Clementis VII, partes fecuri funt : Unde in immenium adeò excrevit ifts Controversia, ut xxxii. volumina nitrocittoque scripta in Archivis Vancenis adhuc dum MSS, habeantut, uti Alf. Ciacconius teftatur.

STEPHANUS BYRCHINGTONUS, Mo. gente Anglus , parria Cantianus , Vico de Byr-PA as H.

chinton in Infelli Tatteto oriundata Comobil SECXITA:
Cantuariensis er Ordine Benedich Monchet, An. DCG.
claruit anno MCGCLXXX. Archie psycope um
Causterinssum Series de Livie de La Austinia Cammerienfium Serierm & Vital 210 Romano anno DXCVII. ad Wilhelman. Countrey, ann. MCCCLXX X 1. contexu it Opur illud Autoquitat. Britannic. Anfler, Izpita . Laudet, prafertim in Fira fomnis Strafferd . ubi toregras exictibit paginas, uberius quam que Wharronne uius eff exemp ar machtas y unde dup licem fui opetis editionem, acctiorem unam que in amo 1368. definit , suctiore in siteram ad ann. 1382. ductam, Stephanum noftrum ador maffe fupicatut idem , vir eiuditus , Qui breviorern iftames Coidem, yn cumus, Glui breviorern mames afer Lambehon deferiptam publici juri fedt Angl. Ser. Tom. 1. p. 4. cui etiam Simoni Sud-bari Viene ce Wils. Chartarni Specule Partul-rom in eddem Bitling b. MS. (bijunzit, tibid. p. 49. Incodem Codice habentur MSS, De region Anglia ; de Ponificibus Romanis ; & De Impe raterebus Remants Commemorarie s ques Byrching tono nottro pati fiduci à aferibit s ac Epi fesperan Elienf. Catalogua à l'iclico me moratura ciabju dicat Cl. editor , qui & erroris Pitiz assi fundamentum felici conje Cturi deterit. Prafa. ad Tom. I. Angl. Sacr. P. 20.

HENRICUS de HUECT , five 1980 de Out, (unus emira idemque eff, el Laos licet fecerit Simletus &c ex co Potlevinus) natione Germanus, ex Ord. Carmelie in -Cademià Viennenti Procellor , Henriei de Haffa se coadjutor, claruie anno MCCCL >C XX Ob Proposiciones quatcham Curiz Romas a placitis patum congruas bamerelis notam viz - vitavit, à Joanne tamen Gertono M. Francis maitum laudatus. Exce hujus Tratte e cas de Contrathen, inter Cierionis opera fapita se Tamprefine kotim satem prodiit Parif 1566. 200. Proofitions of common Emplications, valie fl. Illy-nicus, quarum portiunculus nonnul las exhibet Casal Tell. Vervi. col. 1800. Serriphi port ex fide Trithermil & Parualeonis / Sept v. thr. Simeniams; De Conceptions B. Adria; Servi. menes , &cc.

EMANUEL PALÆOLOGUS Princer volgo di Cetas. Joannis Palmo 1 Ogi F. Andro. Vide Part. I.
nici jonioris N. elaune anno MC CLXXXIV, Appendique nici janioris IV.

i Parte in Imperii confortium adic ze us, ab anos
MCCCXCI. (Olus regnavit: Plus z una cruditonis ac pietatis feum momunenta post fe reliquir. nis ac pietaris nur cono memorance a e fe reliquie. Edita e Cl. Wranti in Bibliothecla s que typis nondam comercial a in Bibliothecla Stamman lanondam contribution ad nos perversa e , recentibiten, quotum inotetta au non periochia e i eccenchi-min. Orani era Dorminissem Disposo » a Pr. 10 eta prim, sanàr se stum est paine possenieri. Hijas menimi L. Allax. de Suemo, possenieri. Hijas pressis de non del presande, co de Desirá Presi-denna. Pr. 10 prim de presidenta. denná. Pr O Norma. Aliat third agus 1810 serma 218/10769 Operas. Aliat third P. 101. Serma Apologensan and L timum quendary. Patifits agent-Apologeneus and Patifis agestem, qui in figura Syllogimi act Patifis agestem, qui in figura S. capital um feriplerar, tem, qui in figure 3 proprie cum feripleta, de Precessione de vocafiene de voca raige aux civil configures, la configure de voca raige aux civil configures, la configure de la configuración de la co tipe"). Hajus criation col. 854 Eura de Con in Bibli

SEC XIV. Paricana MS. extate, uti & Epifielas nonnullas reftatur Simlerus Dielegur enm Matr. fua de Napriis. Pt. Buende. a pany, a non ana ingo bifer all ri menyuary. Extat MS. in Bibl. Fredob. Cod. Philof. MCVIII. n. vi. in codem Codice , u i & in Cod. XLII. varia habentur noftri Minuelis opera, Preces, Cantica, & Canones, utram ab editis divería, cum editio ilha à Leunclavio adornata non fu in prompto, dicere non pollum. Dialegne enn nobili quedam Perfa, ut fingit , Super Religione Christiana , as pracipais fides mofteress, deque Mahomerifmi impierate; opus egregium in xxvi, dralogos parritum habetut MS in Bablioth. Reg Gall. Cod. 1385. Iu endem Babliotheed Cod. 1843. reperitur Onirecriciem hactenis ineditum, telle da Cangio. Canenes Vita Spirisualis ; Pormata in S. Douetriam , & alies Calises, C Encominen Theodora Theffolonicenfis, Ma- pead. p. 49. inter Grac. MISS. Manuel. Eisnuclis poitsi opere laborara le legille restatur Geo. Phranzes Hill. Byzant l. Il. c. f. p. 114.

JACOBUS de THERAMO, 10tione at viderar Italus, Canonicus Apruciaus, & Archidiacouns Averagus , claruit anno MCCCLXXX V. Scripfit de Romans Pontificis Monarchia , librum quem Monarchiale appellavit, Opus ex Car. Molinxi jad cio blatphemum uti cerest Simletus : De redemprione generis finmare tractatum, in dans patter, ut videtur , difteibatum ; quarum una Defpetario eff enter Escleftum Chrifts & Synagogan Saiana, & Confelatio Peccaterum dicitury Extat MS. in Bibl. Bodleian, Cod. 775. 1819. allisque: altera ett Trattaens judiciales , five Attre Canfidica inter Denm & Detbolum , & Belial pranotates. MS. in Babl. Colleg. Baltol. apad Oxon entes , de Remothis Converforum , lib. zii. MS. in Bibl. Bod-Inan, Cod. 1668. In Clementinas ettam (ctiptile dicitue: Commencarius ejus in quanuor libr. Semenuaram in publicum proditt, August. Vindel. 1473. De Prophessis ejus legimus in Artico-lis contra J. Huffum in Concilio Compant, prolatis. Vide Conc, Tom. XII.col. 133-

PETRUS HERENTALIUS, pa-Vid. Part, I. ttia Brabantus , ex Ord. Ptarmonftrat. Comob i Append p-46 Florefficatis Prior, claruir anno MCCCLXXXV. Scripfit Compendance Chronicorum , ab orbe condico ad an. M C C C X C V. Joseph Epifcopo Leodienti mancapanum, quod MS. extat in Biblioth, Plereffienji , & in Celbertina , Cod. 70. Ex hoc opere, in videtur, Viras Pomificam Rom. VII. descripie, euz., Joanuis XXII. Benedi-di XII. Clementis VI. Innocentii VI. Utbani V. Gregorii XI, Clementis VII, ac notis fais ub rsimis locupietatas publicar luci donavit Steph, B luzius Vis. PP. Acen. Tom. I. col. 179. 257. 309. 361. 413. 483. 533.

MANUEL CHRYSOLORAS, partia Vide Part, I, Byzantieus , eximius Gracutum literatum in Append.p.ar Italia inflamentor, claruit an. MCCCLXXXIX. Pixter Epikolas à Whattono recenfras , nonnel-La etiam argumenti Theologici contetiplit, ac, veluti animum cum cœlo mutallet , Latinorum dogmata non folum amplexus eft, vetum etiam scriptis propagnavit. Extat ejus de Processione

Spirisus S. courta Gezeos tractatus, brevis qui- S.E.C. XIV. dem, 1 dex Allatil fententià firis acutus & foli- aba.MCCC. das. Pr. Popular yenque è panae & Haino ali ri ayıs medpar@ opris. Hujus meminit L Allarius adt, Congiston , p. 4. Habetur MS. Parif. in Cod. Nami sano a 33. Epiffola vins nonnul'a extant MSS. in Bebl. Vandeb. Cod. Philof. CCX L V. n. vi. Pluces in Bibl. publ. Lugdung-Batava, n. xlv. S. Gregorii Magni Miffans ex lingua Latina in Gracam transtuit, uti nos docet L. Allatius de Georgiis , p. 361 Extat MS. in Bibl. Barberina, Cod. 75. Hoc tempore claruit & Jounnes Chryfeleras , vir diceudi ac disputandi peritus , Barlaami Monachi partes tutatus, à Greg. Palama profligatus. Vide Phranz, Chre. Byzant 1. 1.c. 12 p 56. Huic fortaile tribuenda ett Desputatio, cujus meminit Pollevinus de

CALLISTUS II. Patriatcha Conftantinopoliranus , primo Comobii Xanthopulorum apud Byzantinos Monachus , deinde anno MCCCXCV. Paniarcha reuenciatus, post tres mentes fato cellie: ad annum MCCCCVL perperam reponit L. Allatius. Scripfst adhuc Monacius, adjuvante ejus operam fratre quodam Ignatio , Tractatum de Visa Menalissa in Capita C. diduceum , cui Titulus , Methodas et Regula exquipta , reftimonist Patrim comprehatade its que elegant bitam quertam co Monafic.m. & de Visa engineure &c. Pr. Ebn ple quais & rue Brier Garmagenemie Brobbiniter. trujus Auctoria & Operis meninit Symeon Tireflidonicem. Dialeg. course herefos. Habetur Grace MS in Bibooth, Barberina. Vide Allatium contra Creis guren, pag. 655.

MATTHÆUS PATRIARCHA. Mcttopolita primo Cyzicenus, deinde Pattiatcha CF. Renunciatus anno MCCCXCV. à Genebrardo, Osupinio, & I retero omitius, incir Calaithan II, (qui Antonio ejus nominis quarte succedin, tres tolum nodo mentes throng povitus) & Eurhymium reponendus : huju. Patriarche mentionem facit Sylvett.r Syrropulus Hill. Contil. Florent. fect. 11. c. vii. p. 5. obiit auno M CCCCVIII. Extat ejus Tellameatum, live ultema velnarat & Deilrina, i.e. Fi dei Contellio. Gt. MS. in Bibl. Vradeb. Cod. Hill. LV. s. i atol. s. ad fol. 43. Hyperypolis, five Informacio ad feepjum, & an Ejojcopes fibi Jubjellos , & ad Cieran Magna Ecclefia CP., Anno Chilli M CCXCVIII. Icripta , habetur Grace MS. ibid, n. ii.

DEMETRIUS CHRYSOLORAS, natione Gracus , patrix Theililonicentis , adoletcens adhoc ob tatam indolem, & egregias animi dotes Joan. Cantacuzeno jam Monacho primian innotuit, & ab to Manueli Imp. velut immuis sebus idoneus, & pratcipue in ardais fagax commendatus CPolin, abiit, reliquam vita ipatium in Aula trantacturus , variis lega ionibus tunctus, & ad difficiliors regni negotia admotus, clarnic anno MCCCXCVIII. Scripta quorum nulla lucem adhuc a pexerunt funt hujuimodi. Enco-

Rof.

SAC. XIV minm in S. Demstrium Martyrem, Pr. Anperpio sha MCCC of your risyus, & Samps in some Hujus memanit L. Allatius de Simeon , p. 85. & contra Creighton , p. 6. Centra Demetrium Cydenium pro Nicolas Cabafilà de Proceffione Sprinis S.dialegue, Pt. Mayor per b ron buchinan und quin ri-Ann & Allat shid. Dealogue alter contra Latinet. Pr. Ti 5 Thumrayopen & Oddien it, wees at wire xeapelos. Allat. shed, horum alterneer, me videtur, habetur Grace MS. in Bibl. Bedleian. Cod. 720. n. i. Ubl & Rejucatio Epoffolo ad ipium mille per Legatos Papa de Processione Spirisas S. n. ii. Tra-Gains ex lebris Nili Theffalonicenfis contra Latimos de Processione Spiritus S. Pr. 'Appain difa vij banneria Allatins shed, Excat & in Bebl, Bodleian, Cod. 3177. Trailatus contra Lausus Grace MS. Epificia ad Barlantman de Processone Spiritus S. Latine extat ex ipiius Barlaami, ut videtur, verfione, una cum ipiars Refpe-forta in Bibliothera Patrum Colonient, edita. Epifola ad Antonium Afentanam dubitantem quomodo, cum Ens fit prattantius Non-ente, Dominus nofter dixerie de Juda melim es effer fi naint non fuifier. Pr. Amagurel wer nie twadt ro de un pal ber@- ugereler. Utristque meminit Allatius , ibid. p. 6, 7. Drifusanc seram Mannels Imp, inter eum & Antomam candem de eifdem Christe verbis , extat Lasine ex versione Geor. Tromba Florens. 1618. 410. Epifiela centum ad Manuelem Palzolog.

Imp quarum prima fic incipit, "Auss Burnet.

Habenour MSS. in Bibl. Bodleion. Cod. 125. Ho-

multa de Transfiguratione (brifts; de Sepultură;

de Resurrettione ; de Annunciacione ; (in capite mutila) ; En dornicionem Deipara ; In nativiseine Demisi; Brance MAS, in Bla & Sociolog sign and Elegistemas Eastle is to Galine Have and in Digital England Eastle Greek MS. In: First I. Plattik. — Chit. First & AddiCCE Eastl Greek MS. In: First I. Plattik. — Chit. First & AddiCCE Control of Manufact. — Galine in Galin

SIMON JACUMAUS, alias SACU-MAUS, Confinitiopolitanas dictus, forte quod è Byzantio genus chuxerat; in Infuli Creta Battes, ex Ord. Prædicere. & per rotum Graciam Inquintor Generalis à Rom Pontif. confituation Gyracii primo Epileopers , mox Thebarum Me-tropolita, claruit anno MCCCC. In S. Scriptaris N. Teft. ex Graca lingua in Hobream & Lamain convertencis landabile en operam poficie, quis tribus Columnis ita dit poluit, ut verberm verbo aprè respondetet, trei Sixtus Seneralis tradit. Prætet dictum opus , feripfit eviam de Pretfitse Scripius S. pro Latinis advertis Gramos Tra-Cutus tres: quorum primum Manue 11 Olobelo inicripie. Pt. Ti Tivot pen vi dyn Quor Bunta-In the Secundary Sophonia. Pr. M. L. R. Prus of on a propriate agreement of distribute Terring Joanni Nomophylaci. Pr 'H dinner - war nigered Culti, Scripfit eriarn in Joannem Constructive Dum Cormens qua el arm. Prin. Orner 2000 Touris inte rac laya site Horarn omnium notica am debemus doctifismo Albario de Simene, pag = 201. 204

SÆC. XIV.

Concilia boc Saculo babita.

OMPENDIENSE I. à Roberto de Court: ny Rhemonfi Archiepiscopo mente Newmondy. am. M CC C1. convocatum, in quo fepcem Caphala diffeijinum Escletialischum & Cheixcorum immunitacts, odi. nie frestaribus paselfaribus fabidis fint, praciquel spectamina ordinanta. Extra Cent. 7 cm. x 1. 7 2 nt. 11. col. 1472. vide Spondani Annales Estefy. 3d nna. M. CCL 6. 13.

PENNATDELENSE, (Vacoroum Hilpanet transcounds thoppston of the Before) and transcounds thoughton of the Before) per consumer Japan and the Before the Befo

HOL.

Conc. Hill, Totta, III. p. 538. Anno Conquente habis to the Synodus aput Offeam others in Arigoniti, in 940 Privilegitum Ramini Aragoniti, real R. Sandii eju filli, and ceparacionem Ecclesic Offenis and Barbais expuzzinam, publice receitant, Vide d'Aguirt, Ibid. p. 545.

ROMAN UM. A Souffeio es apa VIII. in Chairmann anno MACCAL. Call Memoir a nano MACCAL. Call Memoir and Marchael and Marcha

PARISIEN SE L (Corrections Ecclefastico-politicas) à Philippo E. sognomine Pulche Gallerum Regs, al juntos regul set mi5.C. XV vefa iniqua Bonicial Irpa VIII. nfrapatoose abbAMCCC trends, die r. Agretia noom MCCCIII. combam item Systel & Processon MCCCIII. combam irpatic de Processon & Cengle et injuria violationam. 4 jumn Bonificiam sistems, vivez, attention, 4 terrip demun-per Bullandum, e-kape de cuali zerramentendona zeauterratum, 8.d. fefa Projed derum-peramentendonam per serviciam de lipacione de cuali zerramentendona zeauterratum, 8.d. fefa Projed derum-peramentendonam per serviciam de lipacione (Iro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue (Iro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue, Claro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue, Claro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue, Claro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue (Iro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue (Iro) decreverum: Extent Ada celeberiame hipacogue (Iro) decreverum (Iro) defende per peramente (Iro) decreverum (Iro)

11. col. 1475. Confiniar Lector curiolius Goldaft.

de Monarch. T. III de Marca de Concord. I. IV.

c. 16. n. vi. vii. p. 160. & alibi passim. Allaimer Benifacium &c. & Philippun Parit. ceita, 1612.

40, cadem fuficis à CL Puteanis frattibus adorna-

ta. Gali Par. 1635 pl.i.

NU GA NO LIENSE I. (Armeniscomm fil. 3 de Auditana fil. 3 de Au

1867. RAVENNENSE I. ab Epifcopis Provincia Ravennatis , Raycaldo Archiepifcopo Prafide, ad puriorem Divini Numinis cultum anno MCCCVI. celebratum. Hujus memisir Rubens Hall. Rastum. I.VI.

997. SISE NS E in Citili Armenta Nissent Macturopoli, judic Groppi Panisarko, & Leonis Armenia Regis, is mapsi Ecclefa S. Sophisa J. LP, Parthau, repistudous class Loove Perg, in Magnishar Armenia, none MCCCVII concerning the Company of the Company of the Congregatum. In this Symbol v, cycle at Ecclefa Armenae com Romania conclinioneme, quam Egistal Geografi Parinthen negro mostia, qui deguns de rion Ecclefa Romane podovata fair, cripi, electe del epochemia, tempalar venus de company de la company de la deguns de rion Ecclefa Romane podovata fair, cripi, electe del epochemia, estemplar venus de pombina Armeniousan Ecclefia recipi de cheferrari, in amenhensi sidopre rancislis, a formation Armeniousan Ecclefia recipi de cheferrari, in amenhensi sidopre rancislis, a formation Armeniousan Ecclefia recipi de che-

arasio Ecclefia inter presiofa Domini ampletata & S.R.C. XIVfervari ostimatur s & concordata cum Ecclefia Romana, ritm io Feforum estebratine; mo in alisi omnibus reclai Constitutionibus tubilitur. Acta bujus Synodi er Cod. MS. Armeno, qui

in alis omnibus ecclà Confitusionibus Itabilitat.
Acta bujus Synodi et Cod Ms. Artmeo, qui
olim in Ecclefa Patriatchal Chière levubatur,
primus extraxit. & cum versone sus Latinà ciddit Clemena Galanes, si mesti al Concillat. Eccl.
Arm. cum Rom. cap. 28. p. 455.

AUSCITANUM ab Amanco Archiepticopo cum infituganeis , fexto Cal. Daermbr. anno MCCCVI.1. vongregxum. In quo nonsulla ab mores Monschorum contigenatos, jura Ecclesalitica vindicanda, contituudora demores praba Babilias redicticandas, firmandisir decembrant. Estant Camones VI. Cone. T. XI. Part. II. col. 1400.

POSONIENSE dioccias Strigonicuias in regnogramagica ad nombium fi. Gestill. Cardinale
Legane Pontidacio Presidentes, mente Nemente,
sumo MCCCIX. Concluora. Extraet Difeipliana
Excitabilitae de ma glimatenta primateria; si as est
exceptante de Cardinale Cardinale de Cardinale de Cardinale
Excitabilitae de mangio de la cardinale de Cardinale
Excitabilitate de mangio de la cardinale
particular de Cardinale
Excitabilitate de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de la cardinale
particular de

LONDINENSE 1. à Roberto de Winchelley Metropolitano Cantuarienti cum fois fuffragancia Clementis Papæ V. mandato in Ecclesia D. Pauli xxiv. die Nevembr, sono MCCCIX, cuschum. Concilium generale hoc iplo anno (quod tamen in biennium diftulit) to carfa Templatiorum convocate dettinaverat Pontifex, literione ii. Idils Ang. MCCCVII. dieis per Germaniam. Galliam , Angliam , &c. miths , Synodus Provinciales fingulis ditionibus in antecellum haberi-& de flatu tum Ecclefiz generali , rum dichi Otdinis, multis criminious intamis, speciali confukum iti mandavit : vi hujus przerpti congregarter Prainles , quid verd egetint , cum Afta non compareant , planè incertum eft. Extant Bulla Papales dua: , quantu una Concilio gene-rali fututo incerelle , altera Syoodum tatteim celebrate jubetur Antiftes Cantumienfis, io utraque facinora Templationem ad oauteam us petuntur : Has cum Certificarorio Epilcopi Londinent, toper cicatione Concilii in Incem protraxit H. Spelman. Conc. Brit. Tom. 11. p. 413, cain-le Conc. Tom. XI. Part. II. col. 1502. quibus merità adjiciana Litera Archipeztulis Caureat, ad iuffex-gancos iuos , quando dictas Bullas una cum Ar-ticulis Inquititionis in Equites S Templi pum, LXXXVII. ets transmist, ourm ex Cod MS. Bibl. Bolleian. publici jutis fecit infignis Antiqui-tatum indigator D. Guil. Dondale Monail Angl. Torn. 11. p. 559. Monendus est Lector, Robertum Cancuarientem Conflictutionem quandam de juramento & obedientia Refleribus & Vicariis, in corum Ecclosiis cetebrantium, faciendis, anno MCCCV. edidille : qua una com forma juramenti habetus-apud Spelmann. ibid. Tom. II. p. 416. appo etiam MCCCX. Synodam alteram Londini coovocalle; in qua Generalis Concilii VienSEC XIV. neufis circa Templatios decreta recipiumit ac fant Ponificit, a Clemente Papa V. Canton Parisa-SEC XIV. abn.MCCC approbantur. Vide Antig. Britan. Etclef.p. sto.

stio.

1310.

SALTZBURGENSE 11 à Contado Archiepiftop ocum fitis fuffraganeis anno MCCCX. celebratum, In quo, adpe itionem Clementis Papar V. Decime duorum annorum Sedi Apostolice solvenda à clero concordibus votis decernuntur: eodem aupo aliam Synodum habuit Antifles Sallsburgenfis, Apostolica Sedis Legatus, cui VI. Prafules affederunt , in qui feverius Legum & Con-Ricurtonum quarundam priorum mitigatur; & ftatutis quibuldam pamalibus modus ponitur. Urritrique Acts habentur Come. Tom. XI. Part. 11, vol.

COLONIENSE L ab Henrico Colonientis Ecclesia Archiepiscopo i facri Imperii per Italiant Archi-cancellario , cum Episcopis suffraganeis, Coloniz in Ædibus Archiepite, vii. Idus Marini ann MCCCX, celebrarum Inhão Synodo, quat ex speciali Clementis Pape V. mandato congregata eft , ffantta Majorum (viz. fub t onrado & Suffildo Archiepitcopis Colonientibus) come consubiagrior edita redintegrantor, & tob gravioribus pornis itabiliantur ; plorima item in Caffirmem Clericorum , & pracipue Monialium de novo decernuntur : Cantum eft etiam , ttt non auf facrir Ordinibus inletars, & legisimi ordinati ia Ecclefiis minifirent; nec ante vigefmum quintum atatis anmum facri Ordines conferantur, & ad vitandes errores qui ex diverfis comparandi modis fapine expeto funt, in hoc Concilio Starutum est, su Annus Domini à S duareris noftri N arivirare infirme fumate verum non est instituti nostri fingula percuttere, pauca hae delibaile tufficiat. Extant qua di cipli-tam spectant Capitula XXIX. Cone. Tom. XI. Part. 11. col. 1917.

RAYENNENSE II. à Raymildo Archiepifodpo cum fuffragancis anno MCCCX, habitum. In quo de Templatiotum negotio Clementis Papæ V. ut videtut, hortæn actum eft, de nomaulla in morum reformationem decrera. Eodem anno idem Rayn ddus aland Concillum, Bononiz priùs indidum polteà in Ravennam ordinarum, eadem de caufa celebravit, vide Cone, Tom. X1. Part. H.col. 1553. Enimverò plutes hoc tempote Synodos, per varias Hilpaniæ, Germaniæ, Angliæ, præcipue autem Gallig provincias, ad inquirendum in mores Equitum S. Templi congregatas memorant Historicit quarum aliquor hoc loco notavimus. Salmansteenfem ab Hilpania Pratulibus Goulalvo Archiepiscopo Toletano Perside, anno MCCCX, Eodem anno Parssiensem à Philippo Metropolitano, exterisque provincia Senonentis Prasulibus. Maguariam codem etiam aono à Petro Archiepifcopo cum iuffragancis,in qua præter ea quæ io Tem-plationum caufa acta funt, itanua quædam Provincialia ex antiquioribus Conciliis in compendien tedacha,& de novo stabilita, vide Cone. Tom. X1. Part. II col. 1533. 1534. Bieurseaufem ab Agidio de Roma Archicpitcopo anno MCCCXI. à Concilio Viennensi nuper reverso, and sutem in ea actum fit , non liquet.

VIENNENSE Oceamonicum XV, uti puttro-

this Alexandino & Antiocheno rie de Latini, Maiacos. & CXIV. (velut alii GCC.) & am plins tpico pis , Vienoz Allobrogerm ad Rhoda sa cam fl. mos MCCC K1.coachum, Catend. Odob. Inchessum, leptimo Matt fequentis finitum. Hoc Concilium, (cujus Historicorum Iltius remporis nemo nom memiste) tribus de e acides congreggatum ; toridémque defionibus abfolutum dicitar : Pelma, ut Templationam multor 11275 Hagiriotta exa infamili la-borantium taufi exploretur; Securada, ut Terra Sancta à Saracenis occupata recuperetut, Terna, ut Ecclefialtici Ordinis hat reformatio, & diciplinz vigor renoverut: Prinz itaque Seffine vi de Oliste de recuperarionse Terre Sancie schurd ell; eumque in finem , ere Crux per uni verlum orbem predicaretur , deer erum : Secunda Seffion midic Aprilis MCCCX 11. pracfeste Philippo Gal-lorum Rege (cui negoritam iffud valde arrifit) cum Fratte, & tribus Filis, fententia Clementis Pape advertus Templarios , quarn xxii - die Mareit zime lapfi in Confiforio clam condiderata publice lecta cit. & Patrum fuffragiis comprobata: Sef. Terna, vl. die Mais. Continutiones var in citca fidem & mores , (1 Succeffore fero Journa C XXIII cum reliquis Clementis Conftitutionib ass, inb Clementmerum normine, quarro adnine a sano pablicandar) decemmenter; quatum ille qui bous contta Begnardes & Begnis nas, Fratricelles ciniffar actum eft , esecque quabus lingua se am, Arabican, & Chaldean in Academan & Oton, Parit, alifque publice e doceri (Raymaraca o Lullo, ut perhabetur, ids act convertionem infactelium & Muhammedanorerra, potifimum funde rate) decretum eft; & Conftitutio de Felle Corp. Chriffi fes na quinta post oct avan Pentecoste s celebrando, maxismi pondeni videntes a nobilose *Quiotannis impeims memorander. Exta Clement & Pape V. Sententia de extinaCrione Templatores in Concilio lata, qua ob paneorum crimera in omnes ifitus Ordinis Equares defaviit, iplumque Ordinem penitus delevit, quod tames fi jure nora Gian tamen Provise only few Ordinatio >2 ds Apollelic ca irrefragabili faractione fuffulu bors a commoncairefoggehit fanctione fujum to a common-nia redius (ils quim reguo thip a ric, i Mau-ris diu agitare, poffut crane except is of ordini S. Joannis Hicroldyrniani annedi, S. Ordini S. Joannis Hicroldyrniani annedi, s. Ordini S. Los T. XI. Part III. rol,

RAVENNEN SE III. 1 Raymald Atchiepife. RAVENNEN ... Atchiepife. com IV. Suffragattes in choos ma oris Ecclefied
Ravenn. xxi. die mentis fissie Ecclefied
Ravenn. xxi. die mentis fissie Ecclefied
M. GCXI. Ecelef. aliffque XXXII. Conc. T. XI. Part. II, col ... 3569.

tuom uniti ordinia. Epiftolis hucipectes ant. II. eol. 1557. cum muleis Epiftolis hucipectes antibus: Confitutiones intes Clemensias edita basebentut; vas 1977. Cum mones.

fitturiones inter Clemenatas come de la Dentur i vatias carameditionses vide apud Whar Con. Aprend.

fits carameditionses vide apud Whar Con. Aprend.

fits carameditionses vide apud Whar Con. Aprend.

fits carameditionses vide apud Whar Con. Aprend.

fits carameditionses vide apud Whar Con. Aprend.

TARRACONENSE 1 Guill mo Merropolitano cum V. Epitoopts fit Par mo Merropolitano cum V. anno MCCCXI agrocis pripolitano cum mo die Angusti, anno MCCCXI E habitum. In

Sæculum Wicklevianum.

292

M.C. XIV. quo figue vidi, monthus, it inflution Templation and Author Centum impringers fields. Immediate course production that imments decenting red, at congrain the trans imments decenting red, at congrain the trans immediate place place following for the production of attention production of attention production of a production of attention production of a production of a production of a production of a production of a production of a production production. Just Georgian Competibilities in a sign on month per control of a production of a production of production of a production of production of a production of production of a production of

pp. P. A. R. I. S. I. E. M. Philippe Sconger, fum. Airchepileops cum fuffiguares a siminar fum. Airchepileops cum fuffiguares a siminar a significant control of the contro

393. NICOSIENS E Lá Petro de Plank Egifcops Rutherefi, Romail Portició at decletar Ottoples Legato api pottel Taniarcha Herofolvatianas tenuncianas et., de vir. y gaio, amon MCCCXIII. in majori Ecclidi Nicofenda, in Juniú Espor, cooxime. Estern defiphia Ecclifailific Gepotta XIII. ad Ciricosum mores in mellia formando s, de cultum drinum mujoi cum revecencia pratlandum. Cont. Tum. XI. dppara, co. 1.3.

334. RAYENNENSE IV. 3 Rymuldo Activity. Conf. P. Ejicopy Indiagrams, & H. V. V. cavity in Edeling S. Nicola Chili Aggram. Eleman. MCCCAV. Pentificia for the Confession of

1919. SALMURLENSE à Gantido Turonenti Activipiciopo, cum Sufficipació & Mobatibus ad mostero Gargunum tertio die Ottoler, anno MCCCEV, cosquire, Exant in urgina Sactarum podictionum, converperarboteres i posiditivos écalophique, de corra Archidicarous and examinandu premisa exigent Canonea IV. Conv. Toro, XI.Part. M. Co. 1642.

19.5. NUGAROLIENSE II. ab Anticraus Provincie Tentilius. Guilliom Artchaptropou Pratides, anno MCCCVV, congr. genus to his Synodo, nonmila ad pacen di ratulum Teclies, et abujuan quorandan correctionem originaturi. Extra difejipian Capitul Vesera Osuniory sense parate secupante Etrifas warantes 100 Celvisi à quirilion Lenaribipi computenze: 100 capacili juppilisi efficiendi y avviratia dreegens. Sec. vide. Con. Tom. XI, Part Ji. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX, Part J. Co., IX.

SILVANECTENSE 1 .- in Provincia SEC. XIV. Rhementi , à Roberto Archiepicopo cum juis aba MCCC luffragancis, & aliatum Sedium Pralatis , anno MCCCXV. Spitum. Ubi oftum oft de ctimine, quo Persus de Latiniaco Epileopus Catalaunenfis , & Summus Regul Cancellarius impeteba-tur , feilicer quod Philippi Regis & Joannis de Caltello decelloris fui necem procuraverse : Hic, figillis ablatis, in carcete detentus, ac bonis omnibus spoliatus, è sustodià educi petit, quò liberins juxta Canones confecutiam elgeren cui Patres confenierunt; deinde Patifios Synodus transfertur, ibique causa rite perpensa dictus Petrus absolvitur, c in tedem tuam resticuitur, vide Nang. Concennas. ad Annum MCCCXV. Spondaunm ad annum eundem, qui hac omnia in Concilio Senouchi acta natrat. Cene. T. XI. Part. IL. col. 1623. Advertendum eft Robertum Archieptis copum abind Concilium apud Silvanectum Auro MUCXVII. celebrálle. la quo contra Invaden-tes bona Ecclefiaftica gébum est, nimitium à dissenis cessandum esse in ca Parachia, phi bonorum, qua ad Mongsteria, aut Xenodochia pertinebane, invafores habitarent: ipfet Invafores fi intra ollo dies non farisfecerine , artiuribus cenfurit cegendos offe : excommunicatorum nomina fingulis dietus Dominicu a Parochis o fuggeftu pronuncianda. Extat de rebus istis Epistola Synodalis die xxvii. Marin anno MCCCXVII. data Cane. Tom XI. Par. H. cal. 1625.

WESTMONASTERIENSE & Waltero Age chiepilcopo C unuquenti cum extern Auglig Epircopis anno MCCCXVI. celebratum. In hoc Concilio multa circa Perfenerum & Berum Ecr elefiafistarum immunitatem enendam , d feigling Prgeren renovandum , provisiones Papales moderandas, Legatorum alierumque Carie Remana Affectarum exallicnes cobibendat , Scoterum audaciem reprimendam, ac tundem fabfilium Regi belin implicate grainite efferendum Cleto propolule brchiepilcopus, quotum memorium celebertimus Antig Bratan, Eerl. Compilator * confervavir ; * codem ut viderur Concilio, fuh hac tempus certillime de gravaminibus Eccletie (pracipue quod cante Ecclefattice ad Judices faculates per Begas Prohibitiones Expius dimoverentur \ 20 cotum temediis contalitur; ubi Articuli ilri,qui lub nomine Armentarum Cle tet utque achue innotel, cunt, ac inter jura municipalia edi (olept, condici funtiquos brevi pett te mpore Regi, Lincolniz Co-miria Regni celebranti luppliciter obtulerant Pro-Lui, 20 Responsiou un fingulis accommodam habuetunt. Extant Arricult uti & Kefpenfiener tegiq diplomate muniti unk cum Epifola Regis ad lua. fliciarios de litdem fidelités oblervandis apud Spe man. Cone. Brit. Tom. II. p. 481. Cone. Tum.XL Append, col. 2463

RAVENNENSE V. à Rayaddo Archiribicopo cum ciadam Provinciae Epificopia, el descaladam Dicipium, vito incul ima el mocaladam descaladam, inflamentam Roundir i unde ciam descaladam descaladam, specifium y ano MCCC XVI i baldium, pa quo Conflictiones in inperioribus Synoviis, ràm gen jum Rayadam, quam Bonfaciam Enda-

cellorem fuum , ac Latinum ledis Apoltolica Le-

Sæculum Wicklevianum.

SEC. XIV, gatum editz, lefte funt, & plures de novo conshA.MCCC, flieuta : Extant de cuffedia vecantium Ecclefiarum : de vita & beneftate Clericorum : de certe numero Canenicerum in Ecclefiis Carbedralibus flatuando : de Salariu Notarierum & Sigilifereram,&c. Capitula XXIV. Conc. T.X1. Part. 11.col.

CÆSAR-AUGUSTANUM á Petro 1318. de Luna primo istius urbis Archiepiscopo, adfiftentibus IV. Suffragancis, xiii, die Decembr. anno MCCCXVIII, celebratum, In quo Erectio dicke fedis in Metropolin folenniter publicata eft. Extat anud Card. d'Aguirr. Conc. Hisb. Tom 11f.p.555 codem anno Synodus, ab Eximeno de Luna Archiepiscopo Tarraconenti nuper electo, Tarracone congregara. ibid.

'TOLOSANUM à Joanne primo istius Sedis Archiepiscopo, mense l'ani, anno 1319. MCCCXIX. Tolofæ, quam ex Epifcopali in Metropolitanam nupec evexerat Ioannes Iofanus collegiffe dicitur ; utrùm verò alicubi p. 556. extent, incertus fum, Vide Cone. Tom. XI. Part. H. col. 1680.

NICOSIENSE II. à Joanne Archiepif-1330copo,ad Disciplinam Ecclesia instaurandam, & mores Clericorum corrigendos, vii,die Aprilia anno MCCCXX, eelebratum in co. no teneficiasi per fe quesidie efficium celebrent : de babitu corum ium intra tum extra Eoclefiam : de mifra pro defunitis colebranda; aliifque ejufdem Comma-tis decretum eft. Extaoc Conflitutiones XIX. Cone. Tom. X1. Append. col. 1414. Habentut & aliz Ecclesiafticz Conflitutiones X. de Momalibus : de Misia nupriale &c. ab codem Joanne diversis temporibus prolata shisk col.

SENONENSE à Guillelmo Archiepif-1110. copo cum fuffi aganeis, die Jovis post Penteco-ste terrio viz. Idus I unii an MCCCXX celebratum. Extant ad Disciplinam Ecclesiasticam spe-Cantia Capitula IV, de jojunando in Vigilià Festi Cerp.Christi : de cessariene à divinis quando Clericm à ludice laice desineur : de vità & boneflate Clericorum : de professione Monacherum. Conc. Tom.XI. col. 1680.

ADANENSE, (utbs erat Ciliciæ in Armenia Minori) a Constantino Armenorum 1720. Patriarcha, XVIII. Przfulibus, V. Magistris five Abbatibus, rogatu Ofcini Regis, eirca annum Alinah, & Proceribus, Magnatibuíque, cum multis Sacerdntibus, ac viris Religiofis. In hac Synodo Acta Synodi Sifensis renovantur, & concordia cum Ecclefia Romana tam in fide, quam in ritibus flabilitur. Extant Acta Armensce & Larine à Galano edita. Conc. Erel. Armen. Tom, I. cap. 19. pag. 474. Confer Epiftolam Toannis Chernacentis ad Featres unitos, qua abetut ibid. p.513.

1311. LONDINENSE II. a Waltero Cantusrienfi Metropulitano cum infragancis menfe VIII. Cose. Tom. XI. Part. II. col. 1 Ecclefiafiles

B. 1 2. & cum MS,

Decemb anno MCCCXXI. Londing habitam. S.EC.XIV Extant, ad regimen Ecclefiafficum an elius ordis da MGCO nandum, de Tellamentit; de vifitati o r. c Archibe escirum, de induttionabies; & infl. e se tientim; & pre regulatione Apparisorum, Canonics fire Capitula VIII.item Pracepina Edvicer di Rigis II. Archiepifcopo, caterifque Prafia I ilsus datum, ne quid in Concilio , Quod in Re gis vel Regni prajudicium cedat, fi a ruatur, a perd Spelman. Cosc, Bru. Tom. II. pag. 488. & Cose. Tom. XL. Appendicol 2408.

VALLISOLE T ANUM, & plurimis Hifpania Prafulibus , Guilermo Epifcopo Sabinenti (unde Sabineri fe Concilium a Binio appellatur) Pontificis in Hilpaniam legato Przfidente apud Vallem Oleri Diecefis Palentinz. ii.die dug anno MCCCXXII, celebratumi Extat Difciplar Eccle fi afficer Canones XXVII. quibu cerrupielu d' en commedia ingruen som remedium adbibener. Come . Tom. XI. part . 11. col. XXII. Papa, congregatum. Hujus Synodi Ada 1682. & can MS in Colleg. Il deplonfe Comple Joannes quidam Aurelianenfis Archiepife. To- seef. collati, apud d'Aguirre, Gene. 11 . (P. T.lil.

> COLONIENSE IL ab Henrico At-12124 chiepifcopn Colonie nti , facri Imper i i per itafram Archicencellar to , cum fedis finate fuffraganeis & Ecclesia Cathedralis capitul . pridid Calend. Nevembr. aumo MCCCXXI . in ipis adibus Archiepit C. Celebratum, Ita tura quedam Synodalia, ab Engelber Co decelfore fuo circa arrivem MCCLXVI. approbantut, rata habentur, & perto Cam Prodecreta, vinciam ut Provincialia flatura & de e reta obfervari ordinant tar. Extat bujus Syrac di decretum Cenc. Tom XI . p 11. col. 7:7.

PARISIE N SE III. & Guille 1 Tano de Melodulo Archiep i Copo Se nonculi, CLA TI fuffraganeis, exterique illius Provincis Persons Ec. elessatieis, circa finem menis Feb. MCCCXXIII.Parifis congregature Extant de Difeiplina Ecclefiaftica, ejuidem Fere commatiscum iis, quæ in superiori hujeas Provincia Concilio, anno MCCCXX. Senota is celebrato adaerant, decreris, Capirula IV - apud Lud, le Bail. Tom. II. pag. 60.7. cum Cod. apud Lud. le Cone. Tom.X.1 Pare. II. col. 1711. MS. collata.

TOLETA NUM La Joan Ce Archiepifcopo xviii. die Maii anno MCCC XIII. congregatum; in quo de fide & mo F ibus confulgregatum; 111 - Dus contintum eft. Extat Infirmatio compendio in XIV. Ar-Abbatibus, rogatu Olcini Regis, eirca annum tum en. Excut Sarramanni, prac in XIV. ArMCCCXX, vel paulò post congregatum.Prz- ticulis fati, VII. Sarramanni, prac più Dicaleji, Abbaibus rogau usani voga MCCCXX, vel paulo pat congregatum.Ptz-tieslis jādī, VII.

McCCXX, vel paulo pat congregatum.Ptz-tieslis jādī, VII.

Magnatībui que , cum fratte fuo Thesispisi vir sastina, o visir sastina, cum fratte fuo Thesispisi vir sastina, cum difciplina Capiculis XVII. de segui salvas, cum difciplina Capiculis XVII. de segui de deciprate de de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de deciprate de decipra discipling Capie i de via et hop de le Acchipretermi d'Ordinaris : &c. apud Erry Flate Clericad'Aguire, qui prirrius ex MS. A Stentiff, Card. d'Aguirt, qui Prace Conc. Hiff To andexarent in lacem protulit. Concilium and Tol III. pag 569.

Concilium alcerum and MCCCXXIV. Tum xxi. die Nevembr. anno MCCCXXIV cum xxi. die Nevembr. anno MCCCXXIV cum xxi. die Archiepife celebravit; in quo cum xxi. die Archiepife celebravit; in quo cum xxi. die neilii Valtifo Nevembr. anno MCCCXXIV Archiepife, cere removantur, & quantum neilii Vallifo-letani deereta removantur, & quantum alia difeiplinam & Clericorummores Cam alia difeiplinam & Cle. Constitution Pedantia ordi-nantur. Extant Constitution Ecclesiassies

S.R.C. XIV. Mon texas enfi collatz apud d'Aguirr. Conc. H.f. S.R.C. XIV. Most texts of collate apud d'Aguirr. Core, l'iff. finn marrimenie, &c., Canones VII. Cont. Tom. 5 E.C. XIV. and MCCC. Tom. 111. ps76. Idem Jonnes Toletanus Con- XI. Part. II. col. 768.

cilium Provinciale, Complutenfe dict.apud Alcalam tenuit iii. idus Dreembr.ann MCCCXXV in quo tresprioris Synodi constitutiones, ad Clericorum mores pertinentes, lucidius proponuntur & explicantut. Ibid pag. 578. Eodem loco Conciliù Provinciale, an. MCCCXXXIII. celebravit hujus fuccessot Simon de Luna, cujus memoriam, cum acta non compareant, confervavit Illustr. Catd. d'Aguirt. Conc. Hift. Tom. III. p. 484.

AVENIONENSE 1. & trium Provin-1116. eiarum Arclatenfis, Aquenfis, & Ebroduneufis dium Metropolitanis, adiiftent ibus Epifcopis Toletum xi die mentis Febr. congregari julit, fuffragancis X1. & ablentium vices getentibus cui Joannes V acentius Archidiaconus Atelanæ reformationem , Clericorum privilegia ac honeflate Clericorum ordinantur. Ibid. p. 180. immunitares , nonnulla etiam circa indulgentias. & res mat emmiales , & sefinmenenrias ftaac ad calcem Hefteria Ecelefia Di wenfis edidit; res, Tom. XI part. 11.col. 1717. & not am minime Tom. XI. par. 11. col. 1775. peztereundam adjecerunt, ibid Append.p.2476. Ad hanc locum Jonnes Papa XXII. Concilium, verat, convocavit : Vide Cone. Tom. XI. Part.IL

col.1774.

nam spectant & morum correctionem, de atate. & qualitate erdinnnderum ; de literie dimifnuit Coffartius) horum nonnulli ad alias Synodos potius referendi funt, Cene. Tom. XI. Part. II. col. 1747. Concilium Marciacense alte- & Conc. Tom. XI. Append. col. 2476. rum, in causă Ancfancii Epifcopi Adurenfis à perduellionibus occifi, idem Guilielmus Aufcitanus anno MCCCXXIX, celebravit, In quo tur. Vide Come. Tom. XI. Part. 11. col. 1782.

1726. SYLVANECTENSE II. à Guilielmo de Bria Rhemensi Archiepiscopo, cum V1. Suffragancis, 11. Vicariis, Ecclefiarum Cathedra. congregatum. In quo ordo tenendi Concilii gin.617. Provincialis, per Rhemensem Provinciam in posterum observandus stabilitur. & jurisdictio Ecclesiastica confirmatur. Extant de Beneficiaeu; de decimir, eunm nb Ecclefiaftien , perfotuendu ; ne excommunicati fint tefter ; contra clande-

COMPLUTENSE 1. 4 Joanne Atchie- 1316, piscopo Tolctano Hispaniarum Primare Regnique Castellæ Cancellario , com III, istius Provincia Episcopis , totidémque Episcopo-rum Vicarlis , in ipsius Metropolitani palatio apud Alcalam de Henares, xxv. die /un-i, amio MCCCXXVI, eoactum, In quo Ecclefiarum fingularum immunitatibus affervatis, Merropolitanz imprimis jura proteguntur. Extant-Canones II. Cone. Tom-XI. par.II. col. 1771 & cum codice MS. Monden erenfi collati Cone. eiarum Arclatenfis, Aquenfis, & Ebroduneufis Hisp. Tom. 11: p. 579. Idem Joannes Archiepif-Præfulibus, Præfidentibus tribus dictatum fe- copus hoc auno Provinciale Concilium apud ### PIII. in Monafterio de S.Rufo prope Aveniorenf, Archiepifcopi Vicarius Generalis prafenem, xviil. die menfis Ianis anno MCCCXXVI. dit; iu quo circa Difeiplinam Canones III. 42. coactum, in quo plurima in morum & difcipli- fore competenti; de dele & contumacin; de visa &

ROFFIACENSE diorcelis Pictavien- 13474 tunntur, Extant huius Synodi Canones LIX, fis ab Arnoldo Burdegalenfi Archiepifcopo quos Pet. Gaffendus publici juris primus fécit, cum fuffraganeis xiv. de 140, an MCCCXXVII. celebratum; in quo Clericotum privilegia ac eum alteto MS, codice collatos Collectiona immunitates à toro ac judicibus facularibus fuz inseruerunt novissimi Conciliorum edito- ferenue asseruntur. Extant Capitula II, Conc.

LONDINENSE III.4 Simone Mepham 1718. vel codem anno, vel ad initium fequentis, con- Antifitte Cantuarienfi cum fuffragancis in Ectra Nicolanm V. Autipapam, qui cum in Con- clefia D. Pauli , die quinto Februar, anno eiliabulo quodam Italico Hareticum declara- MCCCXXVIII, habitum, In quo ii omnes, qui cadis Waltheri de Stapleton , Exonienfis nuper Episcopi , & summi Regni Thefaurarii, (quem , exorto tumultu , cives Londinenfes MARCIACENSE Aufeitanz diocecfis, aufu nefario captivum duxerant, & fecuri perà Guilielmo de Flavacuurt Aufeitano Archica cuffetant) opera, ope, vel confilio rei fuerant, piscopo cum suffraganeis, die octavo Decembr. ab Ecclesia consortio sententia synodali exteran MCCCXXVI habitum. Extant que discipli- minantur. Decreta superiorum quarundam Synodorum redintegrantut, quædam etiam de coffesione à fervelibm operibm, in diebm Parefforiu ; de officio Archediaceni ; de officio Or- cevel, Animarum, & Conceptionis; de Teffamendinarii ; de perjuriu , exceptionibus , appella- tie ; do Cannis matrimeniniibus , &c. decertuntionibm . &c. Canones LVI.nifi quod (utimo- tur, & Oxoniense de Appellationibm decretom rescinditur. Extant Constitutiones Ecclesiafticz IX. apud Spelman. Cone. Brit. Tom. II. p. 493-

COMPENDIENSEIII, à Guilielmo de Bria Rhemenfi Archiepiicopo cum / //. Epifco-Sicarii, qui dictum parricidium patrărum, ab pis fuffizganeis, & caterorum ittius Provincia: Ecclefia confortio amoveniur, & quiucoque Praziulum Vicariis, apud Compendium die xvio cos hofpitio exciperent, anathemate percellum. nrcnfis Sopremb, anno MCCGXXIX.congregatum. Extant in tutelam Jurifdictionis , Immunitatum, Privilegiorum, ac bonorum Ecclefia, Cariones VII. Conc. Tom. XI. par.II. col. 1775. Hanc Syandum apud Silvanectum congregaria & V. Prafules ei intereffe narrat Guil Mar-Hum deputatis, die xi. April - an, MCCCXXVI. Int. Hift. Metrop. Rhem. Tom. II. lib. IV. pa-

> PARISIENSE IV. ex speciali Philippil Valefii Gallotum Regis mandato, ut utriufque fori, Ecclesiastici scilicet & facularis, termini & limites diftinguantur, vii. die Decembr. anno MCCCXXIX.

1719.

\$336

1337

SAC. XIV. MCCCXXIX. congregatum : Huic conventul attibrandu : de vira & boneflate Cler auram Me SAC XIV. abA-MCCC-non pure Synodico prafuit Philippus Rex . Interfaerunt Archiepilc. V. Epilcopi XV Barones. item & Optimates regni, & Regis Confiliariis In eo de Porestate Ecclesiastica & Civili queflio fusius agitata est. Petro de Cugneriis Regni Cancellario Pratorum partes tutante, Petro Rogerii Senopenfe Electo, & Petro Bertrando Episcopo Educusi pro Pralatis respondentibus; urrique querela, utrinque gravamina profe-runtur: tandem Epifcopis, le corrigenda correcturos, & contra Officialium fuorum abufus remedia opportuna adhibituros spondentibus, Rex, cui in animo non erat confuetudines imtur : Extant Acta feorfim edita Parif. 1495.dein-

Par.II. coi. 1777. LAMBETHENSE Là Simone Metham Archiepifcopo Cantuarienfi, in zdibus fuis Lambethanis circa annum MCCCXXX. habitum. Extant Discipling Ecclesiastica ad res Sacramentales præcipue (pectantia, viz.de Ovnamenis & Officio Altaris; de Canfeffionibus audiendu,&c.Capitula X. apud Spelman Com. Bris. Tom. II. pag. 497. & Cour. Tom. XI. par. II. col.

1784.

de in Bib inthera PP.recusa.Vide Cone.Tom.XL

¥3\$2. MAGHFELDENSE 1. à Simone Mepham Archiepiscopo Cautuarienti, apud Magli feld vicum quendam Regnorum in agro Suffe-xienfi , xvi, Cal. Aug. 2nno MCCCXXXII.co2ctum. In quo dici imprimis Dominica ac aliorum festorum observantia stabilitur. Extat Confliturio in qua Dies fefti , qui pio animi affellu per terum unnum obfervari debent , enumerantur, apud Spelman, Cont. Brit. Tom. II. pag. 500. Notet Lector in Collectione Spelman, Conflitutioni prædictæ duos alios Canonca de Prestysersi Siependeariu,& de decemie adharere, quibus autem loco & tempore fanciti fint, non conftat: Simuletiam ediderunt novillmi Conciliotum editores Tom.XI.Par II. col 1739.

SALMANTICENSE à foanne Archie-\$235° piscopo Compostellano, & VIII.ejúsdem Provincia Prafulibus, xxiv. die menfis Maii, anno MCCCXXXV. celebratum. In quo de vira elhoneflace Clericorum , de reliquiu & veneratione Santtorum; de Indais & Suracenus de ufuru fereilegis,&c.plurima ordinantur: cautum est infuper fub poenă majeris excemmu sicationis , nequis Prafules ad Concilium enures aut redenutes alique medelucefeat, ant intersurbet, Extant Conftitue tiones Ecclesafticz XVII, apud d'Aguir. Cone, Hisp. Tom, III. pag 584. Eodem anno Guido Episcopus Helenensia Constitutiones quasdam Synodales promulgavit, quas illustr.d'Aguirr. publici juris fecit./bid. p.591.

1235.

natherum : de public and is aliarum Sy praderum de tha MCC Extant Continuione's Ecclefishies & Adument

Tom.XI. Part.II. col. 184

BITURICEN S E & Fulcrarido Archies pilcopo & III. iftius Provincie Pracfulibus circa medium Olist, anno MCCCXXX VI, Biruricis ue videtur celebratum. In quopi ar ima ad Difciplinam Eccletiafticara ordinan car. Confirmtiones nonnulla Provanciales , qua tempore & defuerudine pene exole verant . refulcitantur, aliz contra violaties Eccleftaft cam juifdilliepugnare, se cordm curam habiturum, ac in nem, coura tubanres pacis de tiberanii Eccle-luia juribus & libertatibus desensurum profite. fa de novo ordinantur. Eccant Canones XIV. Conc. Tom. XI. Append . col. 1511.

ANDEGAVE N SE 1.4 Petro Turoneni fi Archiepifcopo cum Suffragancis, Abbatibus &c. apud Caffrum Gomeerii Diocefis Andegavenfis xx.die Neurmb. anno M CCCX XXVI. habitum. In quo Eccle fiarum jura & Privilegia ftrenue propugnantur : Excant ceme a a mi qui jurifdilienem tecle fi afticam ermpedinn e 3 qui furb tualem poteflatem in fur pane; qui acter e ca praguit exigent, bena Eccle feaflica envadune aut detinine, &c. decreta gravioribuspara as munita XII. Capitulis comprehenfa. Conc. X I. Part.ll. col. 1841. cauture ett infuper ut hu jen fee Concilii decreta fex vicibus per fingutos annos in Ecclefiis publiceratur, & tingua mas = rad expo-

AVENION ENSE II. à tries en Provineiarum, Arelater (is, Ebrodunensis - Aquensia Przfilibus, ipfis Przfidentibus, a Ciffentibus Epifopis luftra garneis XVII, & ab Ce recism vice-riis II.in Monafterio S. Ruffi iii die Septembana. MCCCXXXVII. congregatum. Les quo de Ecclefiz regimine & morum reforma a cione confultum elt. Extant Carones LX 1 X (quarum Li in priori Concilio anno MC CXXVI. ordinari renovaricur, reliqui XVIII - jam primum ordinantur) Conc. Tom.XI. Part - II. col. 1811. integrius paulò apud Baluzium C additis IV. aliis capitul is) cum ejufdem no e as. Cont. Gut. Narb. p.341.

TOLET A NU M ILab Reidio Archiepicopo caterifqi ejufdem Provira Lie Epicopis picopo extet ser vicarios i pío la Epilcopis vel perfevel per vicarios i pío le tempolitano Prafidexix. die Mati an MCC XXIX. Con-Prefidexix. Gat ant Conflitution XXXIX. condo vel edit z , vel renovatz V. do vel editæ , vel renovatæ V. de listrais ad elivicasum premootnells : de find . de listrais ad elivicasum premootnells : de find . Theologia & juris Canonico in Ecclifia Cuiba . Traibim astemjuris Canenics Tom. XI. Patt. Traibm arcen-dende, &c. Conc. Tom. XI. Patt. II. col,1869. & dende, &c. Come. Hiff. Tom. 1 1. col.18 apud d'Aguirr. Cons. Hiff. Tom. 1 1. p.6co. NICOSIENSE III. ab 1 - Ili Archiepif.

NICOS Taganeis tam Gr lia Archiepife copo cum fuffr aganeis tam Gr lia quam Lati ROTHOMAGENSE & Petro Archie nisprafentibus etiam Maronic ia quam Lati. ROTHOMACENSE I Petro Archès imperientibus extra mittonte quantità proprientibus extra mittonte quantità proprio con Epiforpio (magnici, palciulo), sermi in Intalia Cypro Freibius, et umb Amendoni, Proprio I. E. Ecicliarum Catedral, Proprienti and Jacobica et um Redorbas a ribratara Battis de Priso prope, Rechamo populi mattis, di c'asseria a sermi proprienti pr SAC. XIV. fidei de Trinicate, Ecclefia, S. Scriptura feptem Sa-

ib MCCC, cramentis , Romana Sedis praregativa uti in Ecclefià Rem. pradicatur, prolata elt, cui omnes fub-feripferunt. Dein ad entrum Devinum ac Ordinis Clericalis heneflatem Conflitutiones nonnulla ordinantur. Extant Profeffio fidei prædicta, &c difeipling E:clefiaftice Capitula VIII. de desimis integré fotvendis; de Matrimonies clandellinis, &c.Cene. Tom.XI. Append. col. 1432.

174ti

CONSTANTINOPOLITANUM I good Occumenicum nonum numerant Graci, fub Andronico Jun. Imperatore , & Joanne XIII. Patriarcha (Ifidorum perperam dicit Ni-Jus in Synopsi) in templo S. Sophiz paulo ante obitum Imperatoris coactum. Præfentibus etiam (fi eidem Nilo quem in nonnullislapfum effe collat, fides fit habenda) Lazaro Patriarcha Hierofolymicano , Patriarcharum Alexandrini & Antiocheni Legatis, cum plutimis Episcopis ac Proceribus. Graves hoc tempore in Oriente tumultus excitârat Barlaam Monachus è Latinis profugus, Monachos Theffalonicenfes ob futiles qualdam & inanes quattiunculas, de Dei operatione & effentis , & de lugime in mense Thabar , graviter laceffeus , quorum caufara egiz Greg. Palamas. Ad has rixas fedandas Imperator Patres congregat : qui Monachis faventiores Barlaamum damnant , Palamæ filentium indicunt. Vide Niceph, Gregoram Hifl. Rom. 1ib. XI. Extant Acta & Decreta ex Nili Rhodii Synoptica narratione ad calcem Photii Nemeranonis à Justello editi : exinde in sua dogmeta Theolog.lib-L.cap.12. transtulit Dionys. Petavins, ac demum noviffimz editionis Concil.Curatores,Conc.Tom.XI. Part.II. col. 1873. Paucis poft diebus, Imperatore jani mortuo, Joannes Patriarcha alterum Coneilium Conftantinopoli nodos congregavit : quid , quod Joannem Arconvocavit, cui M.Domellicus interfuit; in quo chiepifcopum das Synod or in Ecclefià Paulina de isidem quæftionibus inter Greg. Acindy-Londini hoc anno habuiffe, inque iis aqueffimas num Barlaami discipulum , & Palamam prædi-Gum acriter dimicatum est : Palamæ tandem multar confirmioner tuliffe diferté teffatur integerrimus Anssquit. Britan-Aufler pag. 236. Extant Difcipling Ecclefiaflice Capitula de pare ceffit victoria. Acindynus uti & Barlaamus cujus erfores concoxerat, hærefis damnantur, & Ecclefia es Reeni; de habitu es honellate Clericoram de Testamenris,&c. in hac Synodo or dinata nisi resipiscant , Ecclesia communione privari communibus Patrum & Senatorum fuffragiis XVII.apud Spelman. Cone. Brit., Tom. II.pag 581. judicantur: Decrevit item Synodus, figuis in po-Cene. Tom, Xi. Part. It. col., 1885. sterum contra Palamam, Monachofve cum illo fentientes infurgeret, cadem excommunicationis feutentià innodarerur: In hanc rem confectus eft Tomas, cui ipfe Joannes Patriarcha, omnéfque Episcopi qui coram aderant, subscripserunt; & poltea ex abientibus nonnulli fuis fubicricionibus munierunt. Vide Jo.Canracuz. Hifl. hb ILc.40.p. 337. Confule etizm Jac. Gretferi Anniearienes, bid.pag 9:9 qui fe Tomum fupra memoratum in Cod.MS. Bibl. Augustana vidiste ac perlegisse testatur. Confer etiam L. Allat.de Cenfenf. Ecel.lib. II. c.17.fect.2.

3341.

ANGLICANUM & Toanne Stratford Archiepiscopo Cantuariensi, eum ejusdem Provincia Episcopis anno, ut videtur, MCCGXLI, congregatum. Extat unica faluberrima Confritutio adversus Clericorum avaritism, qui in Beneficia nondum vacantia fe intrudere & eadem per fas & nefas occupare moliebantur, apud Cl. Spelman. Conc. Bris. Tom. 11, pag. 549. 84 Conc.

Tom.Xi Part.II, col. 1875. notandum eft Joan- 5 &C. XIV. nem Arch. Regulas qualdam & ordinationes & ALMCCC. pro regimine Curiz fuz Cantuarienfis de Areubus vocata, anuo 1341. Lambetha edidiffe: quibus excessus quosdam & abusus in dicta Curià tollete , & multa circa Officialem five Decanum, (quo officio ipfe olimmulta com laude functus ell) Advecatos, frocurateres , Netaries, Premueres,&c. ordinando, omnia in meliorem flatum redigere fategit. Extant in eam rem Statuta five Regulæ LIX.apud Spelman sbid.p.550s

LONDINENSE IV. à Joanne Strat-

ford Archiepiscopo Cantuarienti, & suffraganeis in Templo D. Pauli Londinenfix, die Očlob, anno MCGCXLII.coactum in hac Synodo mul ta in præfidium & munimen inferioris fubfelli Clericorum adversus Superiorum injurias , & immodicas exactiones decernuntur. Extant Capitula XII. quorum ultimum est ipsissima fuperioris anni Constitutio, apud H. Spelman, Cone. Brit. Tom. II. pag. 571. & Cone. Tom.XI. Parr.It.col 1876. Aliud criam Concilium in Ecclesia D. Pauli Londinens. Joannes Archiepiscopus, xx. die Al artii eodem anno secundu e computum Anglicanum , juxta Romanum MCCCXLIII. cui X1. Epilcopi suffraganei interfuerunt, celebravit. Anglicanum editorem co nomine erroris suspectum habet G. Costartius, quod duas Provinciales Synodos eodem anno haberi retulit, verum imméritò : Archiepiscopus enim qui, Rege absente, Reip curam gesserat, & civilibus negotiis implicitus, tes Ecelefiz plufquam pat erat praterierat, reverfo jam Rege, faculi curis folutus, ad Ecclefia regimen animum feriò adjunxit, & ut omnes corruptelas radicirus evelleret, frequentiores Sy-

NOVIOMENSE five Noviodunenfe, (Noviodunum Suessionum oppidum est juxta Aifiam fl.) à Joanne de Vienna Archiepiscopo Rhemenfi, cum VI. ejufdem Provinciz Epifcopis,& reliquorum Vicariis, Ecclefiarúmque Cathedralium Procuratoribus , xxvi. Julis anno MCCCXLIV, celebratum.Extant qui mores, & disciplinam, & Ecclesia libertates speciant in hác Synodo fanciti Canones X V 11. de impedientibus juris istisonem Ecolefiafticam; de citationibus Ecclefiafticis; 'ne perfona Ecclefiaftica deffidarioner faciant, &c. Conc. Tom. XI. Part.II. col.

PARISIENSE V. à Guilielmo Archiepifcopo Senonenfi præfide adiftentibus V. Suf-2346. fragancis, duobus Vicariis, caterifque iffins Provincia personis Ecclesiasticis, quotquot commode interelle poterant, xiv die Marsii, an MCCCXLVI.celebrarum.In hác Synodo Conflitutiones Provinciales in anteacris Conciliis

15C. xxv. Babilita renovaitur. Et quo magis Foquio massacco novicanti, chetionque in soblegaium perfoisacco novicanti, chetionque in soblegaium perfoivante, cas in omnibus 53-adu. Caran Coverante, des Benant quibus vigor difepline juni 1-bet delatus reindetaus, non tanto de forni per attonico Ioci de temporisperafiunti, Canones Still apud L. Daches, Spierge, T.V. exande Cara. T.M. Part.

CONSTANTINOPOLITANUM

3347. II.Anna Imperatrice,& Joanne Palzologo filio

11. col. 1908.

fno quindenni Præfidentibus, & quam plurimis Episcopis pratentibus, (iis folum exclusis qui Canracuzeno aperte faverant) in Palatio regio, vii die Februarii anno MCCCXLVII. coactum. lu hac Synodo, Srffiene prema, Joannes Patriarcha, cò quòd Barlaami dogmata complexus à Majorum fide declinatiet, also que in pellimos errores impellere fategillet , junctia fuffragiis exauctoratur, cui fententia Epifcopi etiam absentes suffragantur : Seffiene fernede, in quà Joannes Cautacuz.imp.qui jam fummàrerum potitus ell præfedit, adfuit etiam Lazarus Patriarcha Hierofolymitanus, Sententia contra Patriarcham priùa edită repetitut & confirma. tut,& Tomas Synodicus conhectur, in quo Acindynus ejá que fequaces damnantur : Paiamas è coutrà epilque focii recte fentire declarantur: Joannes Partiarcha Throno deturbatut , & Ifidorus annuente etiam Cantacuzen. Imp. in ejus locum fufficitur, Hujus Synodi Hifteria & Alla legentut apud Cantacuz, Hill. lib. 111. c.ys. 99. lib. IV. c. 3. Tomus Synodicus habetur MS. in Bib!, Cefarea Vandeb.Cod. Jurid. VII. num. xii. Terrio abhine anno diffentionibus iftia nondù n fopitis, aliud Concilium apud Regium Palatium in Blachernis Conflantinop fub Joanne Cantacuzen, Imp.& Callifto Patriarchi anno MCCCL, habitum elt : Ad hoc Concilium vocati utriusque partis Præsules , frequentes encont; interiunt etiam Proceses & primariz digritatia viti : per quatuor continuos dies acriter disputatum eft, fine Palama Archiepifcopo tunc tempotis Thestalonicensi, inde duobus Metropolitanis Epheli & Ganl , cum Niceph.Gregora, & Dexto quodam strenue dimicautibus, huc tandem res reditt; Epheli & Gani Archipeziules fedibus fuis movendos; Barlaamum & Acindynum (non vità functosut? Spondanus *, fed) velut membra tunti putredine corrupta ut fanari non pollent, à teliquo corpo 1350. 5. 10. re divellendos:eos omnes qui erroribua valedictis Ecclesia dogmata amplecti vellest, absque onni preteritorum exprobratione tecipiendos; qui fecus fecerint Ecclefiz ennfortio privandos, decretum cft : quæ omnia in Tomum rediguntur, cui primus libscripsit Joan. Cantacuzenus Imp.huic proximus Juannes Palzologus junior Augustua, deinde Calliflus Pattiarcha, cateriq; Præfules : Extant haijus Synodi Acta à Fr. Combefifio Grace & Latine edita, cum ejufdem notia Aull. Noviff Parif. 1672. fol.

> TOLETANUM III. ab Ægidio Archiepifcopo tribúfque Epifcopis fuffragancis in reformationemmorum & abuluum correctionem,

przepuć advertus Simonian, dle ze zv. Aprilo S.E.C.XIV. anno MCGCXLVII. apud Complex un congre-usa MCCC. gatum. Uode a Carcl. d'Aguir. Complexajei audit. Extant Canones IV. Lett. E. Cam XI.Pato.

garum. Oade & Carcl. d'Aguir. Companyou audit. Extant Canonies IV. Lett. F Com XLP at II. col 1916. & apud cl. Aguirre Com S. Hist. Tall. p. 614.

BITERRENSE in Gallis Marbonenti ad Orobim fl. Petro de Judicia Archiepiliopo Narbonensi Praside , Prasfentibus // ejuldem Provincia suffragane is , occupa Episcoporum abientium Procuratorabus, Abbatabus, Priori-bus, &c.vii. die Neubus, &c.vii. die Neversbr. anno MCCCLI.congregatunt Extat Deer e sam Sysedale , quo prios ritas fedendi unicuique jusca promotionia antiquitatem ordinatur : habentur etiam Lucra Archiepifcopi ad Suffr aganeos, quibus adeos ad Concilium convoc ax; & Difciplinæ Ecclefiaflice Canones VIII.de exclimacione capieis ad nomen lefu : de reverence à (inifit Corper; cum egreis deferier adhibenda i ut propapa, Regi de Prelante eriner: &c. bre ominia à Cl. Baluzio ex Cod. MS, in fine mutilo Ecclefiæ Helenenfis deprompta; notifque fuis illuftrata, iratet Cont. Gall. Narbenenf.p.9'. edita habentur. I rade Cone. Tom.XI. Part. II.col. 1922. Not abit Le Ct of defefrum Canonis oft avi ex Conc. Avenio a enfant. MCCCXXXVII, Can. XI. Suppleti po ffe. Ptatereundem non eft Petrum Gariellu an in ferie Prajalum Magalone mf. V. Episcopos Lana ic Concilio interelle,& 1X. Conflitutiones i 12 cordinatas ex fide Attor wan MSS. referre.

LAMBETHENSE I.A Sirveran life
Canarieria Austriliae can siringer war in perquot Conditis regni interent, 58 sab fortient
Varitismente Febru an MCCUL. an Dud Limben congregaturn. In quo Rejis Procerianque vons, concettium et a métime de experime
crimina terrolle Epflepalitus et experiment
perimentoperar en mentiment production et experiment
perimentoperar en mentiment
Conclusional Constitution de la constitution
Conclusional Constitutional Exploración
Conclusional Constitutional Constitutional Constitution
Constitutional Constitutional Constitution
Constitutional C

TOLETANUM IV. 18laG. Achiepic, primi die menfis Ollobr. anno CCCLV. celebratum. In quo de Conflictionarum sprodicarum is obligacione conflictura. eft. rafque adpressa tantà ai non i tena d'one, ma obligare decerniste, Expant in eam rem Conflictione. Il. Renation. XI. Paralli Cologit.

MACHFEL DENSE II. A STOOM III. CONTROLLED III. A STOOM III. CONTROLLED III. A STOOM III. CONTROLLED III. A STOOM III. CONTROLLED III. CONTROLL

LAMBETHE NSEIHASI Trong Mip Ar-

1161

1356

formationemmore PARS 1 L

To Godow

#347. TOL

SEC. XIV. chiepiscopo Cantuariensi caterisque istius Pro-Wa.MCCC vincia Prefulibus ad refranandam Clericorum avaritiam & luxuriam menfe Nevembr. anno MCCCLXII.coadtum. Extat qui Presbytererum Pipendia prafiniuntur , & ex nea diucefi in atioram abfque liseres dimiforiis emigratio prohibetut, Conftitutio unica apud Spelman. Conc. Brit. Tom. II. pag. 610, Conc. T. XI. Part. II. col. 1935.

\$156 ANDEGAVENSE II. Inb Simone Turonenfi Metropolitano, affidentibus VII. fufraganeis in Ecclesia Andegavensi xii. die menfis Mart. anno MCCCLXV. congregatum. In uo Canones XXXIV. ad corrigendos in foro Eccleffaltico abníus , & mores Clericorum reformandos, immunitatélque Ecclefiæ fartas te-Gas confervandas decerguntur. Extant Conc.

Tom-XI. Part.II. col. 1939.

EBORACENSE & Joanne Thoresby 1167. Archiepifcopo Eboracenfi cum Suffragancis In Palatio de Thorp juxta Ebotacum, citca finem mens Septembr, anno.ut videtur, MCCCLXVII. habitum. In quo nonnulla ad Ecclesiarum venuffatem , Clericorum beneffatem, abufuum querundam infolvendis Decimis, & matrimenie contrabendo correctionem, & contra nutrices parentes fufferances &c. falubettime decetnuntur. Extant Constitutiones Ecclefiastica X. apud Spelm.Cone Bris. Tom. H.p. 602, & Case. Tom. XL Part.IL Append, col. 2482.

VAURENSE, & Binio Zavanrense dich & trium Provinciarum Episcopis , Narbonensis , Tolofani, & Aufcensis five Auxitani, licentia Utbani Papæ V. priùs habita , apud Vaurum Gallie Narboneniis oppidum ad Aculum fl. Petro de Judicia Archiepiscopo Narbonensi Przfide primo die Innii anno MCCCLXVIII. coactum. In hic Synodo plutima Ecclefiafticam Disciplinam spectantia, ex anteriorum Synodorum Constitutionibus potissimum desumpta, CXXXIII. (quorum primum prolixifimum ad Laicorum inititutionem spectat , & dellrinam de fide ubi & articulorum fidel expositio habetur : de feptem Sacramentis : de virentibm Theologicis & Moralibm : de donie S.Spiritm: de elecorfinis corporalibm & fpiritualibm : de vitiu capitalibm : de X. pracepiis Desalegi , comprehendit,& laices in omnibus iftis inffruendes ordinat.) Conc. Tom, XI. Part. II. col. 1969. & apud Baluzium cum fuis nosis, Cone. Gal. Narbon. p. 114. Præmittuntur Epiffele Urbani Papæ V. duz , Narbonensis item Archiepiscopi Litera Gaucelinum Magalonensem exterosque Suffraganeos ad dictum Concilium convocantes,cum quorundam Refenferiis : fubjicitut forme indulgenera à Patribus in hac Synodo congregatis, omnibus in Cheiflo fidelibus, qui ad Ecclefiam Cathedralem Vautensem repatandam, ornandimve fumptus impenderint, conceste : Agmen clandir Urbani V. Epiflela ad Archiepifcopos tium Provinciatum, qui Concilio Vaurenfi interfuerunt,contra fraudulentas donationes codem ango ii. Non. Ollebr. Unerbis data.

Papa XI à VI. Provincia Narbonenfis Prafu. SEC' XIV libus, Petro Metropolitano Przfide , in Ecclefa DAMCCC. Cathedrali Nathona xv. die Aprilis anno MCCCLXXIV. coactum. Huic Concilio Ptzlati exempti enjuscunq: Ordinis (folis Carthufienfibus exceptis) non obstantibus quibuscus que privilegiis (salvo tamen jure in posterum) ntereffe jubentut. Extant in hanc tem Balls Pontificia tres , & Epifola Petri Narbonenlis qua Suffraganeos ad Concilium convocat, Difciplina item Ecclefiastica Capitula XXVIII. quorum quatuor priora de Sandis estebrandis. his proxima de fillu Apofilia, & Excommonicasis intermedia ad bona Ecclefiaftica intanda, Clericorum immunicates & poffeffienes confervandu , evrimque & populs mores refervandes : postrema denique circa Indulgenius & Sy-nodalsum Cenfirminum rebur ac fruirudinem ex fuperiorum conventuum Decretis potiffimum defumpta otdinantur, apud Baluzium Cons. Gall. Narb p. jos.& Conc. Tom. XI. Append. col. 1497.

UNIEJO VIENS E ab Episcopis Poloniz fub przfidio Jaroflai Archiepiscopi Gnesnenfis anno MCCCLXXV. celebratum. In quo ptater ea qua ad Disciplina Ecclesiastica reformationem ordinata funt , fubfidium ex cujulibet Sacerdotii proventibus ad fumptus Belli Turcici suppeditandos decernitur. Hujus me-motiam conservavit Simon Starovolscius in Epiteme Geneilierum. Vide Cens. Tom. XI. Part. Ilcol. 2043.

GLOCESTRIENSE à Simnne de Sndbury Cantuatiensi Metropolità cum Suffraganeis in Monasterio Apostolorum BB. Petri & Pauli Glocestriz xvi. die Nausude. anno MCCCLXXVIII. congregatum. In quo Conftitutio de flipendiu Presbyiererum a Simone de Istip Archiep. Cantuatiens. prius stabilita laxatur, acmitior de novo inflituitut. Vide H. Spelman.Cons.Bris.p.626.Cons Tom XI.Part.II. col, 1031. Notabit Lector, eundem Simonem hoc etiam anno Synodum Londini convocasse, inque ca nonnulla contra Joannem Wicklyffeinf. ue fequaces constituisse, & quatuor Canones (a Lindevvoodo nostro fortean publicatos) condidiffe, multa etiam de Cutia fua in Arcabm reformaffe , uti fidem facit Aniquitat. Brit. Antler. 158.

COMPLUTENSE II. ab Hifpania Præfulibus, Petto Tenorio Archiepifcopo Toletano Præfide, anno MCCCLXXIX. congregatum In quo Utbano VI. Roma, Clemente VII, Avenioni fedem Pontificiam occupare, &uttoq feipfum verum legitimum S. Petri fuccellotem indigicante, utri corum adharendum fit deliberant Parres, nihil tamen flatuentes in medio telinquant.. Vide Card. d'Aguirr. Cone. Hift. Tom.III p. 618. Eadem de causa codem ettam anno Conventus Episcoporum habitus est apu oppidum de Illefem, Petro Toletano iten Przfide , przfente eriam Henrico Rege : nea etiam apud Telerum alter, cui Legati ab Urbano alifq: in causi Clementis à Rege Gallie miffi interfuerunt, necnon apud Burges e & fequente NARBONENSE ex mandato Gregorii anno ad Medinem Campefirem, in quibus nihil 1375

gar xiv. omniehde ardei illi quellone totif diferen habedec text decerne di, projectio irba di Gentralit Concilii ubitrimi epidendian julicanii lit Concilii ubitrimi epidendian julicanii Gorcium Salassing celifora, deven Arro delual Cedinial & Clementi VII. Legato Presidoin que Ultrama reficiere, de Clement ipra decorrenta iprili epidentia i programa apud Arorana, allique pud Rezincanii militter fradum eli, unde per rotam fert Hippaina Cirdum eli, unde per rotam fert Hippaina Cirdum eli, unde per costa fert Hippaina Cir-Trom. Uli polispolino.

LONDINENSE IV. Guilielmo de Cour-1382. tenay. Archiepiscopo Cantuariensi Praside , præfenribus eriam VI.Epi.copis,XXIII. Theologiz Profesioribus, XIII. in jure Civili & Canonico Doctoribus, in causa Joannis Wicklyth errorúmque ejus, uti vocantur, in Prioratu fratrum Predicatorum Londini xxii, die Maii anno MCCCLXXXII. celebratum. In hic Synodo decem Wicklyff conclusiones ut heresica, quatuordecim alia ut errenes & determinationi Ecclesia repugnantes damnantur. Nicolaus Hereford , Philippus Rippingron & Joannes Afhton Wicklyffo affentientes beretici judicantur,& ab Ecclefia confortio pelluntur. Extant hujus Synodi Alla, Conclusioner, Interrogationer & Respensiones, allaque buc pertinentia apud H. Spelm. Cane. Bris. p. 629. & feq. Cene. Tom. XL. Parr. Il.col. 1052. quibus livera Regiz Archiepilicopo & Epifcopis, cos qui Harefin pradicarent carceribus compingendi potestatem conferentes, subjunguntur.

1986. SALTZUUR CENSE IL Piligrino de Puchien Acticipifo salshiper garis aum sulfregancia, ilifupe Petairis, in Patato Archiepifoojament Jenare anno MicCLXXXVII. Inabitum. In quo nonunlla de mode distendi bosa Conviera et de diplianissimis et indeligensi come ya musikiante, ifuraris, benefatema tespanirealistique de norum correctioneme, via modefarem, ès dicipitama ticce diocomen, ira modefarem, ès dicipitama ticce de consulta XVII.Cene.T. XI Perti (col lodo).

138. PALENTINU M hortzul Jozonik Regin Callelga conoliloron illina Kegal Pizelium, fab prasidio perti de Lund S. R. B. Cardinalis de in Highaul Legati Pondificii in Eccelia Featrum minorum Palentini; ride 104th-ano MCCLXXXVIII selebatum. Extras conditututiones Ecclifalisca VII. Leighis Ordinarii/de polybraines Christerum & California 18 pl. dei & Seneraii, Sc. Caes. Tom. XI. Part. II. 60, 1058.

1391. LONDINENSE V. A Wilhelmo de Contreno Canutrella Archipelicopo com suffreganis, non MCCCKCi Londini condum. No no Godfinda condum Roberti Windelley Metropolita Canutrients contra Prispares fiposidaris, quati ne delemente mistrata na thursur. Exext in hanc rem Enfisha Syndalis and Sparanac Canal Prispares fiposidaris, quati nel delemente contra Prispares Ilicolary. Licolary.

PARISIENSE VI. Cambie WE Franco- SEC XIV. rum Regis juliu, a quamp lurimis Callier Archi. sha hous epilcopis & Epilcopis, profentilalas etiam Con-filiariis Regiis, & Regiti Cancellario, adestinguendum Schifma, & Unionia reacthodum enin Regali Palario Parifira, condensen Huic Synodo prafuir, omnium calculis cooptarus, Simon Cramaudi Patriarcha Alex andrinus, Eccleile Carcaffonenlis Adminift rator. Interfuere Patriarcha Hietofolymiranes, Archiepifcopi Wil apiscopi XLOTI. Abbat & S X.cum Decinis, Prioribus, 3. Theologie & estriulque Juris Profesioribus, shifque viris pradentibus, & in rebus agendis peritas ; de vil unionis rra-Garor, fingulis juramenti vira culo ob frictis. quod fibi porifimum vifumett Irbere enunciare. Cum autem tria Unionis erre dia proponerentur, primum per Conciliurere generale, fecundum per Compromittium, zertium per Celfionem, in hoc tanguarra magi tric idoneum potioribus Sufragiis confenterune, deinde de modo istiusnodi Cessonem ex urrăque parce obcineads deliberant Patres; Legaris Infirediones parant.& quacunque in optatum finem conducere pollint, fedulo perquirunt & decernunt.Extant Alla compendiose feripra apud Spondanus ad hunc Annum full or a Hylo parries ex MS.Hill-Caroli VI. Francorum Regisedidit Luc . Dacherius Specilog T. V1. inde Cone. T. XI. Appond 9 aju. Eadem de caus a habita en Paritais alteta Synodus anno fequerate, & snu. MCC C XCVIII demam rerria in quibus via Ceffion is unicum Schifmatis remediturn ponituri & decre E carn Sale eratione qua pecun i æ, loblidia, provi ( ) = 1es,bcneficia, ac omnis generis emolament a & Benedictodum Ceffioni allenium dederir fia Lo E rahun. tor, multis hine in de agiraris, randem pr > muiga tur.VideSpodani Annal.ad an.MCC CX CVIII, nam-v.vi & feq.

LONDINE NSE VI. & Thoma A rundel Archiepiscopo Cantuarienfi cum Suff & agancis. xix.die Febr.anno MCCCXCVI.con T T Cgarum. In hic Synodo prærer lites inter The Ologos & Juriftas Oxonienfes , ex Bullis & To wivilegiis Papalibus,ut videtur, ortas, Synoda 1 i Aud tate compressas (de quibus contal a E Lector Hiff.& Anig. O.xon.p. 197.) octodec i 2 7 Articuli ex Joannis Wicklyfii Trialogo , vel Porius (uti dam fub forma Trialogorum, more wicklyffar no,conferipris , per Doctores Oxora & enfes julia Regis defumpti, error is damnantes - Hujus Synodimeminit Antiquitat Britann. A wa Eter.p. 176 & Statuta quædam, pro curia in Ar Cabu eriam reformanda, illic ordinata affetir, GLA Orum no mills haben tur apud Spelm Core. B > 21. Tom. II. p. 656. & feq. Extant Articuli upra didl Core, T. XI. Bart. 11. Col. 10 80. & cum Tra Catu prolixo Wilhelmi Woodfordi, Ord. Mis. contra profitos Articulos Mandato Thorne Cantus rienis icripto . Fafeie. rerum . Perend. pag. fe in Ecclefia Paulina anno MCCCXCIX, habuit idem Thomas Archiptaful : in quo Rex Henricus & Clerus murus gratiae & benevo-Henricus & Cleria invicem praftiter unt; Rex ad legtie officia fibi invicem praftiter unt; Rex ad

Szculum VVicklevianum.

THE XIV. Liberrates Ecclessafticas defendendas animi ini and MCGC promptitudinom per nuncios teftatut, precefque corum affiduas , pto fuit regnique falute, expetit ; Archiepifcopus , fe Regi gratitudine wque ac officio devinctos , debitumque ei obsequium semper præstituros Synods nomine respondit ; ac vicifim Regem obsectat , ut Re-

gil ful Auctoritate Provisiones Papales , & S.E.C. XI Praventiones legibus interdicas , fubditis fuis aba MC exolas merirò et injurias, pracipuè autem Academiis & literarum studiis exitiosas abrogatet , cui benignum etiam responsum tulit:vie Aniq. Britan.p. 271. & Conc. Tom. XI. Part, 11 col.2081.

Finis Decimi quarti Saculi.

SÆCULUM SYNODALE. SCRIPTORES.

SÆC, XV. shAn MCD 1401.

SIDORUS, natione Gracus Mettopolita Thetfalonicenfis,circa annum MCCCCI claruiffe jure optimo censendus est; quippe qui Gabriels in ifta fede anteceffit, quem Simeon l'equatus l'ex men-

fes ante captam Theffalonicá an.MCCCCXXX. obiit: Si ergo fingulis decem annorum prapofituram ponamus, liidorus fub lioc tempus thronum Archiepiscopalem adornisse putabitue. Vide Sycodicen To-fielenicense apud Allarium de Symeon, p. 187. Extant hujus , ut videtur,labote concinnati in sategrum B. Luca Evangeliam Connecatarii, quos 10 Biblioth Vaticana Gtzce MSS affervati ex Sixto Seneofi * & Pollevi-Sand, I.V. no † accepimus. Huic eciam, ni fallor, tribuendæ

7 Apparat, funt Orationes varsa, ab eruditis Allatio in Dia-Sac, Tom. I. trib.de Si. acon, memor at z, quales funt, Orat e in om. II. faluarem fecundam carnem & divinam Generaom, II. . . tienem Chriffi. Pr. Ajiern & B Gis Connelportine Care vinor, p. 82. In Dormiticaem B. Deipara. Pr. Er j vegen naben, na dryn inin Cadege, p.87. In Ansunciationem B. Despara. Pr. Evpeniduene el nogrelien ayanasa fu f ya p. 14. In Saatta San-Horum. Pr. Katario ra infa regurion . en rera,p.67. In Nativisatem B. Deipara. Pr. Mores cating & Dainers uit imixuen, 77 f w Spainer, p. 100. /# Fejiam Luminum, i.e. S.I piphaoiz Pr Niv juing Caracyic rai curies 3- sie ganamure, p. 1: 0.

> AYMERICUS de PEYRACO,natione Gallos, Ord.Bened.Monachus, Dectetorum Doctor, ac tandem Abbas Moyfiacenfis, claruit anno MCCCCI. Scripfit de gefiu Careli M. volumen, Joanni Duci Bituricensi nuncue tum. Extat MS. in Siblioth, Regia Parif. Cod. 1347 Script's etiam confignavit Chrenices noisurfale ultra annum M C C C C. productum. MSS, habetur in Biblioth, Colbertin, Cod. 1845. Ft Vitam Urbani Papa V que utrum fit pracedentis Chronici pars, an opus ab eo diversum hand fatis liquet, ut ut fit cam notis fuis locupleratam edidit Cl.Baluzius Vis. PP. Aven. Tom. I col. 415.

HERMANNUS de PETRA, gente Felga, domo sturdorpaus, vel ut alii Sando pius, Ord. Carthuliani Monachus, & San-

Carum fui Ordinis Virginum Domus S. Anna, S.EC.XV. prope Brugas, per triginta annos Rector, claruit anno MCCCCV, obiit anno MCCCCXII. vel ut nonnulli MCCCCXXVIII. Scripfit Sermen net quinqueginta in Orationem Dominicam, flylo ufus fcholaftico inquit Sixrus Senenfis ; in Incem prodierunt aldenarda 1480. Levanii 1415. fol. Alia e jus Opera Theologica, de regimine Memalium de immaculara Conceptione B. Virginie; Sermones de Tempere , & de Santis , enumerant Simletus † & Fr. Svecertius , aft ubinam loci † Biblo 118 repersantur non indicant,

Belg p 145-

ALEXANDER Papa. V. Perras Philarei antea dictus, natione Grzeus, patria Cretenfis ex Ordine Fr. Minorum , claruit anno MCCCCIX. Ut bonarem literarum, quarum fundamenta in Italia poluerat , apicem perringeret, Academias Oxonieniem & Parlfiensem profectus est; unde Doctoratu infignitus in Italiam tediit,& Joanni Duci Mediolanenfi à Confiliis primo deinde ejus operà Epifcopus Vicentinus renunciatut: ad fedem Novarieniem polica translatus, inde in Archiepifcopum Mediolanenfem evedus: ab Innocentio Papa VILpileo rubro anno MCCCCIV. adornatus, cujus nomine uci & Gregorii P.XII. fuccefloris ejus varias legationes obiit ; acdemum à Cardinalibus utriusoue obedientiz in Confilio Pifano congregatis fummus Pontifex electus anno MCCCCIX. ibique inauguratus, verum Dignitate islà diu frui non licuit , undecimo enim post adoptum Pontificatum mense debitum natura perfolvit , Bononia v. non, Maii MCCCCX. Vir flupenda in egenns Munificentia, adeo ut Epifeepam fe divirem. Cardinalem pauperem, Papam mendienm affirmas reperhiberut. Epiftola ejus ad Hugonem Etes rianum extat in 841, PP. anno 1580, Parifiis edita ; in posterioribus editionibus prætermilla. Scripfit pratereain libres Sententiaram. Commentarier. Habentur MSS. in Bibl. Regle Gallerum , Cod. 685. Quedlibeta & Sermenes

HENRICUS de BALMA, five des Pa/ma, natione Gallus patria Bugien Minorum Monachus, claruit an. MCCCCX. 4

1405.

S.E.C.XV.ah Genebrardo ad an. MCCCLXIII. fordo lapfu Ann, MCD. reductus, Erat quippe S.Coleta Virgini à Cnnfessionibus, que non nisi an. MCCCLXXX nata est', & nostri Henrici consilio porissimum usa Ordinis sui circa annum MCCCCXX.reformationem aggressa est. Vir erat magna perfestionis. ut Card.Bonz verbis utar ; & morum integritate proft antiffinne, ut de eo Spondanus. Scripfit de Myflica Theologia Tractatum , Bnnaventurz communitér inscriptum, & inter ejus opera non femel editum, Composuit etiam Medicaeiones quafdam pias , ante & poft celebrationem. Miffe, & in cateres attion ben quotidiants ufur-

THEODORICUS URIAS, natio-1414. ne Germanus, patrià Saxn, inter pracipuos fai temporis Theologos numerandus, claruit annn MCCCCXIV. Scripfit Historiam Cenci it Canilanienfes, cui iple interfuir , eamque Sigilmundo Imp. nuncupavit. Opus istud partim ligato, partim foluro fermone conferiptum, in satuor librus diftributum de confelatione Ecelesis inscripsit; idque sub auspiciis serenist. Dueis Brunfvicenfis inter alia ad dictum Concicilium pertinentia brevi in lucem proditurum *Anno 1695. Eruditiil Act. Lipf. Editores indicarunt *, quod ut maturius fiat, in votis est omnium quibus ve-

pandas , utrum verò lucem aspexerint , sub-

ritas est cordi. 1418

dubirn.

SPMEON Archiepiscopus Theffalonicen-Vide Part, I. fis, Vitz Monasticz culror & laudator, in anti-Append.p.41 quorum Patrum (criptis non medincriter verfarus,& rituum Eeclefiasticorum eximiè peritus, claruit anno MCCCCXVIII. humanis excellit paulò ante captam Metropolim fuam anno MCCCCXXX. Lucubrationes ejus variz fuperfunt. Dialogue Ecclefiaftiem adverfus emues barefes , & de fola Domini & Dei & Salvareris unfri lefu Chrifts fide , facris item facreficiis, & myfteriis omnibus Ecclefia , nihil proprium babens , verum ex SS. Scripenris & Patribus colle-Uns & prom weres forebans compefieus , & fingudes quovis sempore interrogentibus Responfionem fabminifrans . Pr. Er Xero ra ucreplun Tia & Vindob. Cod. Thenl. CCXVIII. in capite pauca defunt , habetur inreger in Vaticana Commontarine Synopescus divini & facri Symboli Orthon dova & inculpabilis noftra Christiana fidei. Pt. Thei & legermers Doudins & and in the pairer F Quegarier wiener. MS, ebid num vi. & in Bedlesan. Cnd. 294. Expefisio perquam necessaria verborum Sacri Symboli fidei Christiana . unde cellella & adverfur ques coogmentata fint. Pr. Kathe cading and ides of leadens what ? Bour Hariger everify DiuBeter, MS, shid.num. iv. & in Bedleian, ubi fupra. Explicatio XII. Capitum five Articulorum folam veram Chriflianorum fidem quansum fieri pereft continentium, & divino Symbolo comprehenforum , & de Vir-entibus complexitis. Pr. 'H azelie un pire ? Restania quan mine curse vin ben qui niyon. MS. shid, nom, v. Responsiones ad Quastiones quafdam Epiftopi [Gabrielis Pentapolitani] in-· cerrogancie ente. Pr. Ilevarjuter. Ebn ull mic retaiout & harrieur contrage sent to the trib. Lugdists. 1579. Dilliors arium. Pau-

MS. ibid num. 11. Be in Bellei ar r. Cndd. 85, SEC.XV 16 91, 194. De Sattrdotto ad pinra quendan Me- Ann. MDC nachum , facra Diaconi à infignitures . cum ipfe Ar-

chrepifespus adbuc exofteres in Ordine samme Presbyeroum. Pr E. Xerra nos cayarentes yn-railers alun) , I bount o ci y cours war il i irman M. ibid. num. iii. Oper a hactenus memorata una cum Tractatuad pios Cretenfes de Temple, &c. à doctiff Goaro edita, finul prodierunt Grzee impretta /affie i 12 Moldavia 1684. fol. De feptem Ecclofie Sacrares entis Dialogni intor Clericum enterrogans em . & Archtepifcopum refpondentem Pr. Kopanacova Kanjair. Hagun-אינותר, ושחולו שוונים בי הילותה עד היותו ולוווו וילווות Habetur MS. in Bibleoth, Varidob. Cod Thenl. CVI. qui conftat foliis 158, 113 folin. Procatio-net Sacra , Prima , contra boff sum Gentilum. incurfienem. Pr. Haras . 'Tib . se gel firdiun ayer. Seconda , in Encanses Temple R. Despare non manu fails. Pr. Xage re Zaprougen, & Kip @ usmers. Tertia ad H. Vergine ers on folenni (upplicatione. Pr. 'Ayurtege var' Ayy inur, intitations Quarta ad B. Virgenera enjustibes necofficiant cania Pr. Keymprouden . Careg maras renuitulm. Quinta tempore cerramotus, ficitatis,&c. Pr. King 'hen Xere' Thartonaire & Guis. Sexta ad Spiritum S. in Feste Pentecoftes. Pr. 'Ayasta and ayasterila mana and a feste ferrant ayadimi@ anyi , ayu xa ayal 10 2. Grace MSs. ibid. Cod. Thenl. C XVIII. num. vil. Accurata dijudicario legis imarum & silipresiments Nupriarum, excerptis ex ubre fortides Chartophylacis Theod. Balamonis. Pr. Ten sire for Taxabushur ya Loor. MS. that how will Me. ibid. num. viti Monta de l'ità Ace sica, horum Exerpta inter id genus alia Graz Cc MSS. shid. Cod Theol. CCLXXXVIII nesex ii. Epifiela adbertatoria ad viano falunt , res a la canibut abique per Provinciam fram Ecole fin. Extat Grace MS. its Biblioth, Bodleian. Cod.194. In codem Codice , prater varios quas fupra recenturimus tradatus, reperiuntur termula literarum dimifferiarum bette > Topius & evygogeneer. E-luic tandem afferit . Allatius de us eirea que Latini innevant Opers. Pr. Ilen-Tor phi to all & miger home chantens ed e Confenf. lib, Ilec. 18. 5. 13. col. 863 Vide e za radem de. Simon, p. 185. & feqn. ubi de Siram cone noftrofuse admodun & erudite diffe wie Vir dodiffimus. ANTON IUS RAMPEL CO GUS, fen

de Rampigelles , matinne Italus , pat + 13 Genuenfis, Ord. Eremit. August. Frarer 3 S. Thenlogiz Docur . disputationibus cora era Hudiras in Con:ilio Contrantienti acute a tis inclaruit anno MCCCCXVIII. quamdiu vixit iucertumeft. Scripfit ad juvenes Ordina is fui in Conobin Neapcolitano frudentes super varins Vet. Testamenti locos Opusculum , Quand Figura Biblis inferipfie , rude & erip elog zano feripsum. refert 'sixtus Senentis, in que fac - au Historia + Biblioth. expount fingueles ad morales Virtue est accomes Suid lib. dans; graviceem in itlud confirm an firinxie IV-p. sec. Ant. rollevinus †, quam metto fundiciar alii † Aporto, fundicinus †, quam metto fundiciar alii † Aporto, fundicinus expurgatoriis prohibetus nifi Suctional contigatur in fucern prodii Paraff, 1906. 800, Plan. 1511-4re. Colon. 1505, 1617. 1200. Argentorat.

S.EC.XV.sb perum , & Speeulum Salvaticuis humana , pro-Ass.MGD. diit cum pracedente, Parif. 1497. Sve. Aurenm etiam Bibliorum Repersorium exaravit , continens Locos communos de rientes Theologicis, le cundum ordinem Alphabeti, quod olim alicubi in Germania impretium in 400 teftatur Geinerus. Extat Antonii cujuldam Ampilogii Eremitz opus Biblia aurea dictum , five Locs communes ex Biblissimpressum Coloniz 1618.80s. quod idem prorfus opus cum fuperiori , variato paululum

ex literz initialis ablentia Auctoris cognomi-

HENRICUS de HASSIA, natione Germanus , Ord. Carchuf. Monachus, S. Theologiz Professor, & in Academia Viennensi Henrici Huectz socius & coadjutor, claruit anno MCCCCXVIII. Lucubrationibus ejus a concella cit. Cl. Whartono memoratis accenfeantur nonnulla. Extat Tractatus fuper Orazione Domini & Angelica Saintatione, uti & operis pranotati Sa-atratium fecrosa circa Miffam , vetus quadam editio abique ullà loci vel temporis notà. De discretione Spirituum tractarus prodiit Corn. Dielmanni cura Aurov.1652.800.De vitiis & erveribus Spiritualisms liber, forma Epiftolari conceptus, & Joanni Episcopo Wormatiensi nun: cupatus, Jacobo Gruytrodio Carthuliano obftetricante lucem vidit, qui operi suo de erreriben Christianerum infertum dedit uti Fl. Hlyricus diferie refert. Catal. Teft. Verit. col 1801. In Desem pracepta Commentarius in fel. In Orattemem Dominicam: & de modo celebrandi & recipiendi Sacramentum Enchariffia, in 410.MSS habentur in Bibl. Trajetlenft. De morebus & vita Cansnicorum Regularium. De vitto proprietatis perfonarun Religiefarum ; uterque MS. in Bibl. Bafilienfi. De reductione effelium in canja: de concarenatione Caufarum, MSS. in Bibl. Bodleiana, Cod, 2146. In eedem Bibliothera , Cod. 1667. extat Henrici de Afia fuper Genefin Commentarius, noîtri Henrici opus esse hariolari liceat, qui cum Professoris Vienneusis munus sultinuit, in Genefin plures annns prælectiones habuit. Tres demum Epiffola MSS. in Colleg. Mercon apud Oxoniens reperiuntur,

£410.

THOMAS HASELBACHIUS natlone Germanus, Theologiz in Academià Vicanenfi Profesfor, claruit anno MCCCCXX.Viro & facris & profanis literis, pro captufaculi, fatis fœlsciter instructo, folum judicium defuilfe videtur, enine dollrinam landarem, mis duos & vigenti annes Efaia primum Capsenluce legiffet, neg, adhuc ad calcen venifet, inquit Aneas Sil-Epift, 164. vius , qui cum eo commercium literarum baedt. buit in Concilio Bafilienfi non infimum locum obtinuit. Scripsit Sermones Dominicales Imper Epiflolas D. Pauli, qui prodierunt anno 1478 im-presi nullà habità loci mentione. Sermones de

Confessione & de Santiis, extant MSS.in Bibl. Auguffana. Chromicon ejur a Cufpiniano laudatum narrat Simlerus,qui Enarrationumin Ifaiam Prophetam libros xxiv fuper Sententias lib. iv. & alia ejus opera enumerat , Bibl.Gefner.p.795.

Vid Part L 2.68.

MACARIUS MACRES, Grzcus Hieromonachus,& Magnus Protofyneellus, cla-

rust anno MCCCCXX. Scripfit contra Lati- 5,EC.XV ab nos de proceffiene Spirient Santis tractacum ; cu- Ana MCD. jus argumentum ex titulo deprehendimus, qui his verbis concipitur, "Οπ το λίγκο καὶ όκι τῦ Τιῦ τό ποθ μα Οπό άγου οπτορδείξη έτα άιαγκαϊείτε άλια καιοτομία Τόμθές πίσως. Pt. Τα θάα τών χριτιατών δύγμαζα τος ή πίσο. Habetur Grace MSS in Bibl. Bedleiana Ced. 710.n xvii. Vide Allatium de Confenfil H.c.18 fect. 1 -col 815. Macaria cujuldam Hieromonachi alibi meminte Allatius,& de ejus Canennes Collettions Metaphraftæ encomium profert, de Simeen , p.35. Extat etiam Macarii Hieromonachi Epiffela ad Simeonem Hisromenachum, (forte ad Theffalonicenicm) Grace MS. in Bibl. Vindeb. Cod. Philos. CCXXV. n.xiii ntrum nostri,an alterius, viderint ii quibus MSS. Codices inspiciendi copia

JOSEPHUS BRYENNIUS, Mona- 1422. chus Byzantinus, & concionibus ad populum Vide Part L babendis prafectus, claruit an. MCCCCXX, Append. Scriptis alibi memoratis accenferi meruerunt P.66. Oraciones dua in Annunciationem B. Virginis Deipara , quarum prima fic incipit , Est defar ? wastastis Tenal . Xfir isayyelorpel Hujus meminit L. Allatius Differs. de Simeen , p. 88 Altera his verbis, Ores i mi marm ntir ymirme avr Sarmigle . Allat. ibid. p. 96 Oracio in illad ftabant juxta Crucem , &c. & in & Detparam, Pr. H. rade và mar appreses solves desertat deperauliera. Allat.ibid.p. 95 Grassarum Athio in S. Desparam. Pr. Our & marritmaux muritor cum tayor xerryer: @. Allat. ibid. p. 96. Fragmentum hujus profere indem de confenf. lib.11.c.3. fect. 3. col. 519. Oraeie in S. Paraferven. Pt. Doudvis to u'enu zo evygen . Allat ibid. p.110. Scripfit etiam Orationem in Transfigurationem Demini , quam ident vir doctifimus landar de Confenf.l. It. c 17.fcct, 2 col. 837. Et Orationem de Domini (rucificione, ob codemlaudatam. Differt de libris Eccl. Greep.31. Excat demum de Druina Energia, & de Lumone on monce Theber , opus ; cum ejulmodi aliis , Grace MSS. in Bibl. Regie Gallerum., Cod. 5-7.

GEORGIUS PHRANZ A.patrià CPo- 1414. litanus, dignitate Protovestiarius, claruit an. Vide Paus. no MCCCCXXIV. Capta urbe, rebusque Gra-Appenda corum peffundatis , ille liberis orbatus , & in- P 49. gruentibus undique miferiis fractus in Cretam secessit, & valedicto (zculo, asimptòque Gregorii nomine, Vitam Monafticam amplexus eft. Antior noncontemmendus, fed ufa rerum confficues, ut de co Allatius adv. Herring p.493. Prater His florism, quam à se Latine versam amputatis nonnullis edidit Pontanus , que Grece MSS. habetut in Sibliothecis Bavarica, Regia Sevialonfi , & Ambrefiana Medielan. Scripfit etiam aliad Chronicon brevius & faccinctius , quod alterius Operis compendium videtur ; incipit ab an MCCCCII. ad an. MCCCCLXXXVII, diductum MSS erat penes L. Allarium, uti ipfe refert, contra Creighion , p.117. & de Georgiis, p. 416. Scriplit eriam Expelicionem Symboli , Simeonis Theffalonicentis fortaffis exemplo do

ctus : hujus ipie meminit in Hittoria fun, lib 111.

JOAN,

SEC-XV-ab TOANNES GRITS CH_natione Get-Ann. MCD. manus, patria Bafilcenfis , Ord. 1 r. Minorum, 1418. claruit annn MCCCCXXVIII. Tyrocinium literarum in patria Academia poluit ; exteras etiam fludiorum gratia invilit; cumque optimis quibulque disciplinis animum excoluitlet, fermonis nitorem & elegantiam infuper adhibuit. Quo tempore Concilium Bafilez congregatum est. Sacris Concionibus sul Ordinis Przefectus eximiz eruditionis & eloquent a tamain deportavit. Extat ejus Quadragefinale. per entum anni fratinen inferviens, cum thomain n. Evangelicerum & Epiftelicerum introdnitionibm. impreffum Reutlinge 1476. Vienne 1477, 1581.

NICOLAUS SCLENGIA, natione 1410. Gracus, patrià for îan Cyprius, Latingrum hoftis infensissimus, claruit Llaiz Cyprio zqualis eir: a annum MCCCXXX. Scriplit contra Latinns de Processione Spiritus S. & in dogmatis l'ui propugnaculum varia ex S. Scripturis & Patribus testimonia enngessit. Opus istad examinavit Elaias, & Scripti Epistola Nicolaum ad disputandum provocat. Nicolaus rescribit. Extat Referiptum , five Epiffola Reftonferia ad Efaiam Pr. Ti di ou yai atti rec affere & marayin meinal@-currectorus Songe Briev lyu. Grzec Ma. in Bibl. Reg. Parifienf Cad. 1218.

MACARIUS ANCYRANUS Me-Vide Part, I. tropolita , clatuit circa annum MCCCCXXX. hyendy. Autor, exfententià Allatii, fiquis alsui, nn-gax, & qui mera deliramenta lequitur. Verum ex fragmentis, que idem Allatius fatis frequentia profert , longe aliud judicium tum de Auctore, tum de Opere ferre non ernbefeimus ; quippe qui contra Romani Pontificis Primatum, multa de Patriarchis, Metropolitis, & Episcopis; multa de Ordinationibus, Appellationibus, aliisque Juris Ecclesianici capitulis, de sextà Synodo rebusque in ea gestis eruditè fanè & accurate disputat. Vide Allat. de Confenf. lib.1.c.1.5.2.c.1.5.8.c.8 \$ 2. c. 14. \$ 3. c 18. \$. 2 . C. 10 . § 8, 9, 18 . C. 17 . § 2 . Ex Ungue Leonem, Integram opus contra Latinos affervatur Grzce MS, in Biblisth, Cafarea Vind. Cod. Theol.CVII. Codex eft chartaceus, medineriter antiquus, in falie, constatque foliis 127. Ex eodem Opere Eclogas, five Excerpta quadam eollegit Mathufalah Monachus, Pr. A. Tic E campedray disaur; & yestel & xurribinus. CCXXIV n x, Vide Lambecii Comment.lib.V. p.113.

HIERONYMUS CAMALDULENSIS. 1430. Patria Bohemus , domo Pragenfis , unde & Pragenfis cognomen adeptus eft, Ord Camaldulentis Eremita, claruit anno MCCCCXXX.

Vir pius , Sacris Literis apprime eruditus , vita * Encus munditia e facundia fingulari clarut *, cum an-nos supra viginti in Eremo Camaldulensi per-Sylv.hift, de Ентор,с. 16nitentism egiffet, patria defertă în Poloniam proficifeitur , unde fidei Christianz propa-P. 417. gandæ gratia Lithuaniam pergit ; ibique mi-ieros populos Ethnicifico & Idolotum cultu

intanientes ad verarra fapientiaras reducit;tan SEC XV # dem ab iis male tractarus, & re gnoexire jul. Ann MDG. lus in Germaniam ac It aliam reg v ctiuseft Concilio Batileenfi anno M C C C X X X Linterfuit ac Venetus anno MCCCC X L. obiit. Scriplit de Vua S. Romundas Abbases profixum admodum Sermonem, quem Bollandisni typis mandarunt, Febr. Torri, II. p. 114 Plura ejus 7 Appart Stef fernita recenfent Poffevirius 7 & & Boh. Balbi-Tom, Lp. fetipta recenfent Polle virius † . & Boh. Balbi-Tonus *. Sormones Dominicales , de Sanlling Qua-7+ nus +. Sermence Deminicales, de Sancuso una vest dragefinales; centra errores Gracerina; centra "Mic. ho-Harcicas; de Cerpere Dominis ; Oralinem in live p. 1719. Conciliis : que nihil altud effe videtur , quam Orate de Hain Eeligion sa en regre o Bekenia, quam togatu Jul Card.in Con Cilio Balileena habuit.

ANDREAS de PETR A . Rhedim di- 1491. Ous, Archiepticopus Coloffen(75 Gracus Transfuga, elaute anno MCCC × XII. Scriptis alibi recentitis adjiciantur pausa. Opus Anti-rie ieum in Marci Epbelii Epistelan quandam ad Georgium Presbyterum (Scholarium feilicet) forma Dialogi , ut videturi, conceptum,in defentionem dogmaris & rieuum Latinorum. que Marcus improbaverat. Hujus operis meminit L. Allatius conera Creighton , P. 162 Vi-de cundem de libr. Eccl. Grac. p. 196- Apologia dementirativa , ex Commentariis B. Thomas (Aquinatis) ad Bellarionem Archie pric. Nicznum , De Devin a Effentia & Energa .. Extat Grace MS.in Bibl. Vasican. & in Regta Parifitaf. Cod 1290.

NICOLAUS PLOVIUS, alis Plenim, interdum & Blonens dictus, gerate Paloaus , Decretorum Doctor , Capellanus actaldem Episcopus Posnanicusis, clar La it anno MCCCCXXXIV. Lucubrationes cjas variat fuperfunt , diverfis locis & temporibes seditz. Sermones de sempor e et Santis, Argent O T at 1 1408. Traclams Secordot alis de Sacramentis & Devinis Officie , Paril. 1514.4te. De Excemen se sa carienibm: de Heris Canonibus dicenda: de a parerdelle Ecclefisflice: de Irregularitaie: de Sacra von e mis, de earum administraccone: de facrificio M . IT ... Hi fex Tractatus prodier unt Argentorat. 1593 - & intet XV. Oous de Sacraments, & Cenfuri & Estefia Rien,editum Parif. 1551.800. Tho. Aqui a a atis Comfeffiemale fubjundum habet, uti & Lug duni 1565 Parif. 1536.

BESSARION, natione Graces, domo 1456 Trapezuntinus, Epitopus Nicenas - & S.R. E. Wide Farth-Cardinalis, ac raudem post captam C. Polim ti. Agendays tulotenus Patri archa C.Voltanus - el ar pit anno MCCCCXXXVI. Varia eruditionis fue mo-numenta post fe reliquir; horum roulta numeravit Cl. Whartonus , superfunt Plura nobis indicanda, Epistola ad Geo. Gemift a Plethonis Filios , de chies & landibus Patris. L'r. Rimer. mud theoli Total C X L III, iterury que Cod. CCLVI.nu ix. Grace & Latine ex versione sut edidit LAllarius de Confenflib. III. C . 3.5 6 & de Georgiis, p. 392. Epigramma in propr aum Sepul-chum, Grace MS. ibid. edidit Aut. Sanderus Elog.

SEC.XV.ab Elog.Card. LOVAN. 1526. In Theodoram Conflan-Ana MCD. tini Imp. Conjugem lambi fepulchrales , cos

Grace & Latine edidit L. Allatins Confens. lib. III cap. 4. 5. 4. A pologia pro Latinu de Processione Spiratus S. Ilve Refutatio Capitum Marci Ephifii contra Latines , quam quidem Apologiam Gennadius incepit, verum morte occupatus, ut dicitur, perficete non potuit, Beffarion autem togatu Gregorii Patriarche CP. abfolvit. Pr. 'O Aurisie et qui Praisses reje ain-Ave. Hujus meminit L. Allatius de Canfenf. lib. III. cap. 3. S. 2. Extat MS. ibid. Cod. Theol. CCLVI num. vi. Eandem vidit ac legit P. Arcudius in MS. Codice ex Cretà allato in Biblisth. Galf. Viviani Epifc. Apagnini, uti ipfe refert de Concord. lib.ll. c. 15. Professio fidei Chrifinanin Synodo Florentina prelata; in xxi. At-ticulos divifa. Pr. A. Historijo en tel Gile beμικργός πάντων δεα cicl. Β. "On à Θεὸς και σώμα ter», ετε σώμα έχε. MS. ibid. Cod. Theol. CCXCIL Epiffela ad Geor. Gemiftum Plerhonem de quainer quaffionibus Philosophia Plate-nica, viz. mel 8 ironomire. mel 8 judinte mit duchlure. dei rie rur brur eururoplut egi opurouine. & wei vie bungalone. Pr. Kurie narer desarapuleer despite, Habetur MS, cum duplica Plethonis Respensione , Grace ibid. Cod. Philof. LXXIV. num. ii, Epiffela ad Theodorum Gazam de Geo.Trape (uniti libro pto Ariffotele. contra Platonem. Pr. 'Oun iBaina?or pison, dina agi viboum, MSS ibid n v. Vide Allat de Georgia, p.178. Epifiela alse Manuel Ch. yloloræ Epifto-lis conjunctæ, Græce MSS skid. Cod Philof. CCXLV. Epifiela ipius Graco-barbara ad Pa-Izologos meminit Habettus, ners ad Enchel g. p.155. Trallarus e jus de Primara Papa , cum laude meminit L. Allatius de Confenf. lib. 111. c. 6. \$. 1.col.966.& de Georgiir, p. 4-3. In itto au-tem opere Gennadii Patriatche libium ejuidem Argumenti eum defloraile automat vir doctif-Simus. De S. leannis Evangelifte ebien , contra Geo. Trapezuntium scripsisse Bessarionem teftatur Allatius , ibid.p.379. Sanfternm ejiam. Patrum , tem Orientalium , enm Occidentalinm. fententit , que de Proceffiene Spiritus Seriemen Filie agebant, in nnum fasciculum collegit & ad Alexian Lafcarium milit , uti ipie in Epi-Holà ad eundem disette refert, quam quidem Epistolam nt obiter hoc notem, à se versam Latine primus edidit Abramus Cretenfis cum Concilio Florentino, Roma 1816 fel. Phylica demonfirationes de Deo, & Epiftola nonnulla ad Geo. Gemiftum extant Grace MSS in Bibl. Bodleian. Cod. 1290. Epiffela tres, 1. Ad Andronicum Calliftum Philosophum, 1. Ad Michaelem Apostolium. 3. Ad Plethonem ; Grace MSS, ibid. Cod. 14. Extant demum nonnulia Opera Phyfica & Mathematica, quibus non est immoran-

MARCUS EUGENICUS, Metro-1436. Vid Part J. Append. P.70.

polita Ephelinus, Gracorum in Synodo Floren-tini pugil indefellus, fideique Orientalis firenuus propugnator, claruit au. MCCCCXXXVI. Difburarionihus contra Lacinos famam late propagavit, (criptis immortale fibi nomen peperit, quorum plurima congessit H. Whar-

tonus , funt autem alia à noble minime præ-sæc XV. tercunda. Capita Ixviii. contra harefin dein. Ann. MCD. dynifiarum de diftinctione Diving Effentie & Operationis. Pr. Kedalanes d. Es Taures ini Gel iria 200 hipyens , mi on of irine. Habentur Grace Mas, in Bibl. Vindeb. Cod. Theol. CLXXI. De Processione Spiritus S. contra Lao of Puμαιο to το αγία Συμβίλα. MS obid. Cod. Theol. C C I I. Hune Tractatum noftro Epheño, etfi Auctoris numen fubticeatur, Cl. Tengnagelius alleruit. Fragmentum operis cujuldam (force superioris) de Proceffiene Spiritus S. Pr. 'E. & 20 7 piyar Kin est or rowyopin. MS. ibid Cod Theol. CCXXIL num. vi. Capita Syllogistica adversus Latinos de Proceffiene Spiriens S. Pr Ti Ilidina ra ayer on Harris val 'Tie curredialer, MSS. shid. Cod. Plulof, CCXXIV. num. vi. Alia Capita Syllegittica de Proceffiene, &c. memorat Allatius. Pr. Egigueda roc Antiver , que in Bibl. Vaticana, cum Responsione Geo. Scholarii & Bellarionis Grzee MSS, affervantur. Vide Allat. de Confenf. lib. 111. cap. 3. § 4. col. 935. Extant etiam in Bedleien. Cod. 710. Respense ad Latinorum affertiones de lene Pargaterio , Ferraria anno 1438, habita. Pra Emedi af ayares konnejunal weis en nag opia signatia. Refponfio feeunda ad Latinorum affertiones de Purgatorio. Pr. Empli ratirtier quar anaurere per na egeringer im roft veerrauficie. Utraque habetur Grace MSS. in Biblioth Cafared , Cod. Philof. CC X XIV. num. iii, iv. In codem Codice reperiuntur & alia quedam Quafitones Threlogica Grzec MSs. Pr. 'H & To merrysein bis Gom enunot Cantiea due in SS, Trinitatem & Incarnationem.
Domini , quorum primum fic incipit , Mya vi lore Bie nipoyua, nec nec Canones Oile in S. Virgininem Deiparam , quorum primus hoc modo incipit , λεχίως @ σημείει δ τι-Admis, Extant Grace MSS. ibid. Cod. Theol. CLXXXVII. In Orationem Dominicam. Commentariut , Grace MS. sbid. Cod. Philof. C X C V. mum. xiri. Confessio Fidei in Concilio Florentino. Pr. Eyri vi & Ois xan ests biyunen brengik beißlen , MSS. in Bibl. Endleran. Cod. 114. iterúmque ibid. Cod. 3377. Hujus meminit L. Allarius de. Confeuf. lib. 111. cap. 3. §. 4. col. 934. &contra Creighton, p. 162. De hominis imbecil-liente Trachatus, Grace MS. in Bibl. Augufland. Epifiela ad Georg Scholarium, qua mutatam animi fententiam , & in Latinos. laplum plorat. Habetur Grace MS. in Biblioth. Bodleian. & Regla Parif. eausque ve-lut aviabres landat Cl. Ds. du Cangius, Glef. Med. Grec. col. 1181. fub v. Priutoner. Eandem autem ex Cod. MS. Ambrofiano deleripram cum versione sua Grace & Latine edidit doctifimus Allatius , contra Creighran, p. 83. Epiffele altera ad Geor. Scholarium Pr. Tre yester en liguist . Hujus uti & Reftenfunts cuam paravit Andreas Coloffenfis no. titiam debenius induffrig L. Allatii de Geergits , p. 396. Expofine Officii Ecclefia ici Gran ce typis mandata cft I affi in Moldavia 1682.

S.EC, XV.ab fol. Simeonis Theffalonicenfis operibus fubnexa. Ann.MCD. Fortade Expolicio ifta non differt à Paraphrafi in Pentecoltarium à Matco nostro adornata, cujus mentionem habet L. Allarius delibr. Escl. Grac, Differt. 11 p. 280. Piorum quorundam Cretentium rogatu feriplit Sermo. nem annua S. Eliæ celebritate in Officio legendum. Pr. Elf uft alagier fute seguenteine fi neye eunmageren. Hujus teftem hibemus Greg. Prototyacellum, Apologia adv Of. Ephelii Epifislam, Cone. Tom. XIII. c. 80;. Tractatus denique de Purgatorio, à Bon. Vulcanio primum, dein a Cl. Sal.natio typis fubjectus, Nilo

* Differt, de Theffalonicenti ab Allario * afcriptus, noftrum Nills, 9-45. Ephelium Auctorem habuille videtur, uti ex Biblisth Sixro Senenii † , & Mart. Crusio * didicimus Autorials. quod & Reverendiff. Ufferius Armachanus obfervavit. Erat & Marco frater nomine Joan-* Tuco- neside quo nonnulla Cl. Whartonus Append. ad Ger. p. 184. Part. I.p. 8. Hujus, ut videtur, opera Simon nis Archiepifcopi elogium in Synodico Thella-Ionicenfr conferiptum eft. Vide Allatium de Si-

meen p.187.

EMUNDUS DINTERUS , natio-436. ne Belga , patrià Brabantus , claruit anno MCCCCXXXVI. In aulico ftrepitu & fplendore Vit ad maxima queque idoneus multos annos transegit, Antonio Lejusque Filiis Joanni IV.& Philippo Lac demum Philippo Boso diet » Brabantia Dueibus à secretioribus Consiliis : Oris tandem apperens Aulæ valedixit , & facris Mysteriis infignitus Canonicarum in Ecclefia D. Petti Lovanić f. obtinuit, ubi Deo & Mufis vacavit. Objit Bruxellis an. MCCGCXLVIII. Literis confignavit Chronicon Brahamia, quod manu exaratum olim fuit penes Joan Miraum Episcopum Antwerpiens telle ipsius ex fratre Nepore Aubert. Mirzo ejuidem Ecclefix Decano. Elog. Belg. p. 195. Idem MS. apud Calparum Gevartium laruit, unde & brevi in lucem proditurum sperare nos just Fr. Svveer* Atheu. tius *. Seriem etiam Genealogicam Ducum Bur-Belgp 119. gandia, Brabantia, &c. congeffit, & Geor. Neomago cum Philippi Ducis Vità à se adornatà Francefurti editam. Hifteriam denique Vita &

steriores Lucubrationes habenrur inter Germ. rerum Serips. à Frehero editas Hanov. 1611. Tom. 111.fel. GEORGIUS GEMISTUS PLETHO. 1418. vid Part. natione Gracus , patrià Byzantinus Philofophus omnibus numeris absolutus, Platonis discipulus & propugnator, non tantum in qui nunc vieunt , fed ipfi ettam Arifleteli , omnibulque veteribus, fi eorum atate fuiffet , ceneno MCCCCXXXVIII. Scripta quod attiuet, etfi paucifima ex iftis Theologici fint fori, cum tamen ab litifima Philofophia eaftioris myttecia explicent, omnique eruditionis genere fint refertifima, Catalogum eorum, iis folom que à CI, Whartong memorantur prætermiflis, eon-ficere non gravabimur, eundem Lectors on the Clar

βny haud ingratum fore arbitrantes. Preshee-

ria, five Prameditatio in Manuelis Palzologi

Imp. Orationem funebrem, quam in obitum Pane Il.

lini, que prodiit Argenteral. 1519. Duz Po-

Fratris fui Theodori Defpote a dornavit. Hanc SEC XV-48 dicte Orationi prefixam Grece & Larine edi- Ann MCD; dit vir de Gracis literis optisme meritus Fr. Combefifius, Hibt. P. Andlar. Torn. Il.p.103. Orationes duz funcbres, Una in sha a sam Clespes Theodori Despote supradicti uxoris. in qui de animi Coin ri avroit. Altera in Hypornem , trenem teil.Manuelis Imp.Conjugern, que valedido faculo Hypomene nomen aflura pfit.Pr. Ti rur jutgur Barniur. Utraque habe Etar Grace MS, in Ribl Vandob. Cod. Theol. CCL VI. n.ti. Bedleiand. Cod.33.114 & Regia Paref. Coci . 2016. Orane innebris in Helenam Palacologa i grain, estat Grace

MS.in Bibl. Vaterana, Cx fide L. Allatii † & in Angulana. Responso ad Georgii Scholarii pro Ari-t Diarde Storele courre Platone m objectiones. Pr. I zaha Goorg. P. est. Erri vi BiBaios Ties Mat. A CASOTIAN GABOUT min & is in it is to the man Dar. II if Gar. Eye will in it acyreitis. MS in Biblioth, Vandeb. Cod. Philof. LXXIV.a.i. Bodleian. Cod Cod |114.Registarif Cod 1281. Opus istud pulcherrime descriptum, Nicolao Alemanno dono acceptum, Gottardi Vocgilini , typographi ni fallor Bafileenfis.precibus vidus L. Allatius ei imprimendum tradidir utrumunquam prelo exierit non competi-Epificie dun Reifenforie ad quatuor Queffienes Bellatione proposite as Prima sie incipit. Ow war-Exely to partypion die stir ni segye yespina en. Utramque ma nu exaratam habus E Allatius urraque jam extat MS in Bibl. Vindob . asbi fupranum.iii.Colleilio formmarin Zeroaltror se 200 (Plaour bies xttenicerum Dogmaise va. Pr. Exica unalis Canada tilivat. MS. ibid. num. vi. i cerumque Cod.CCCXII.nurn.ii. In cadem lo cta pletifima Bibliotheca Cod, Philof CXL num. 6 . 1 abentur Grace MSS. Methodas Aftranomica cum fubjunctis Canenebus copertinentibus . . intreduttione in Genethie alogiam; item Canon C Porenilogiess à Nabonastaro usque ad fuam at at temme em,n.viis in fine autem imperfectus. Scripfit pr ac cerea Genuitus de Legibus libros tres , toims Intiquitanofque L. Allatio Judice , qui in one >= Zsam manibut teraniur . A Genuadio Patriar Cha CP. velut blafphemos , & Erlmicilmi labe fordaros flammis dammatos. Ex his non that a pars primi fupereft, cujus Sex Capita hab e ntur MSS. in Bibl. Barberina , decem in Cafeer ea Vindeb. Cod. Philof. CCCXII. Pr. Tith - yiyearlas eli ripur. Vide Lambecii Commo en lib. VII. Hujusce Operis segmenta varia (Lab variis ti-tulis disposita hic illie in Bibliothecarum

imm Quintinge De oren & progerate Decrem. de Menfium ac Annerum erdine Dierun recenfuse : Poffremum repetitur in Bibl. Regia Schmialenfe, que ipfum antecedunt tria int Cafarea Vendob-Scripfit item Pletho delmananone filis Des tradatum , & de Processione Spin rinis centra Latines daplicem ; quorum pris mus fie incipit To Gree Aurieur Bil Aler mir must mus he incipite MS. in Bibl. Bodleier. Cod. 114. & in Augustana. Alter hoe modo Be-

elauftris confir icta tenentur , viz. Demenfiratio-

nei Phylica de Des. Pr. Tar n'er che e yan it des-

you in De Face Pr. Clines Sugar and many

S.EC.XV. ab Baier rows the sume most. Hulus meminit L. Alla-Ann. MCD. tius de Confenf. lib. 111. c.3. §. 6 col. 937. & brevem exinde laciniam profert, ibid. col.908.Af-

fervantur MSS. Monedia varia in Bibl Bodleian. Cod. 22. Epiftele in Bibl, Reeis Gallerum: Excerpse quam plurima Hifterica, Geographica, Philosophies ex Diodoro Sicolo, Appiano Alexand Plutarcho, Xenophonte, Eliano, Procopio, Ptolomno, Strabone, &c. habentur Grace MSS.in Biblieth, Vindob. Bedleian, & Rogia Parif. Denique Gemilti Opera Grzcè calamo exarata Neapoli in Esblieth Auguitin. Conobii S. Icennis de Car-bonaria le vidule affirmat Cl. Mabillonius, Iter. fielp. tio.

ANDREAS, Presbyter Ratisponensis, cla-1439. ruir fub Sigilmundo Imp.an. MCCCCXXXIX. Chrenicen condidit de Principibus cerra Bavarerum, caque de causa cum Titum Livium faum cenfent concives fui , inquit Joan.Aventinus. Dictum opus notis fuis illustratum , & Leon. Bauholtzu Paralipmenis auctum primus in lucom emilit eruditifimus Marq Freherus, Ambergantos, 400. Prodiit iterum curi Ja Hen Bocleri. Encu Sylvii de rebus Frederici Jup.hifteria fubnexum. Argenterat as \$1.fel.

NICOLAUS EUBOICUS, Epifco-1419. pus Saguntinus, ob egregism utriulque linguz peritism in Concilio Ferrarieni. & Florentino Interpres Patrum fuffragiis cooptatus, munus fibi!demandatum magna cum laude præftitit, claruit anno MCCCCXXXIX, Extant ejus Orationes, seupotius Interlocutiones in Concilio habita . in Adu. Conc. Differtatio Juliani Cardinalis de ifta Quartione, Dirum licent Symbole Fidei aliquid addere, in codem Concilio · prolata nostri Nicolai Opera ex Lavine in Graeum fermonem versa habetur MS. in Bibl Vindob.Cod.Theol.CXC.num.xxvi.Script.de Origine & rebus geftis Turcorum librum Anca Sylvio nuncuparum , cujus ipse meminit Aneas * prodiit Basilea 1536. sel. Epistolam quandam MS. ad Andronicum Calliflum Philosophum memorat Ph.Labbzus, Fibl. MSS.Cat. p.101, Plutarchi opus de civilebm proceptis, & Unofandri

* De AG2 E.16.p.JO7. de optime Imperatore in linguam Latinam traduxit. Versiones ifta lucem viderunt Basilea & alibi.

MICHAEL APOSTOLIUS', na-1440. tione Grzcus, patrià Byzantinus, Geo.Gemilli Plethonis familiaris; Philosophiæ Platonicæ (edator, claruit anno MCCCCXL. Grzcorum rebus afflictis, & jam-jam collapturis, in Italiam aufugit, a Beffarione Card. inter alios fuz gentis cruditos, hospitio aliquandiu exceptus, donec gratia ejus excidens tedem mutare neceffe habuit, & ex Italia in Cretam Infulam migravit, ubi libris exferibendis & pueris in-Rituendis victum fibi quaritabat, In defensionem Platonis contra Theodorum Gazam calamum ftrinxit,Geo. Gemiño fuccenturiatus.Di-Clum opus fic incipit "Ele Daidure, cireg eine Agagoriage algier , & extat Grace MS. in Bibl. Findsb. Cod, Philof. LXXXV.num. i. & in Bod-Icenna, Cod. 165 Dialogus Mencaenne dicius de SS.Trimente, utrum Judni & Turce rectius fon-

pliciter Umen credant Deum , an Christiani S.EC.XV. ab Deum Trin-Unum. Interlocutores Atenexenus Ann MCD. Cydonius , Diophanes Gortynius , & Launicus yzantius. Pr. ΔεοΦ. Πετ δέ ε πόθεν , Σ φίλα Merifere ; Marie, En Kolunias sie Carrione, Extat

MS. shid. num.ii. Orane consultatoria ad Socerum tibi irafcentem, com ad fecundas tranfiret nuptias. Pr. 'to diane ? anafraiur fon ge-Adiform. MS. ibid. num. iii. & in Redleiana. Cod. 76. Appellatie ad Constantinum Palzologum ultimum CP. Imp. qua continetur (ulpecta Religionis ipiius Confessio : In hac formulă Fidei processionem Spiritus S. ex fele Parre confiretur , nti monet Cl. Lambecius. Pr. Debar iffur , Suirure Barnet , a ri nerμα τέτο ή βασιλείαν κοτμεῖ. MS. ibid. numer. iv. Orasie ad Magistrum suum Joannem Argyropnium cum ipie CPoli publice docere inciperet. Pr. Tott begrapeon van antennen vie edir dirin liseylrus, MS. ibid num. v. Epifiela XLV. quarum Prima ad Geor. Gemiftum Plethonem. Pr. En me & merrier ans. Relique ad Manuel. Chryfoloram , Laon. Chalcocondylam, Joan. Argyropulum, Mich. Marullum, Joan.Chryfoloram, Bestarionem Card. Petrum Calliergen , aliofque plures eadem rtate florentes viros doctos, quas omnes publica luce digniffmas cenfet P. Lambecius, quod Historiz illorum remoorum illustranda mulrum infervirent , habentur MSS. ibid. num. vi.Multaex operibus fupra recentitis affervantur Crace MSS. in Bibl. Bavarica ; plura in Vaticana in Codice Autographo ex biblioth. Hei-delberg, allato, ubi Epiftola LXV. nnmerantur. Orasie Panegyriea ad Fredericum III.Imp. rogatu Ariftonymi Byzantini circa amum MCCCCLVII. (cripta , Grzce & Larine a Frehero edita, Rev. Germ.feripe, Tom. Il. Francof. 1601. fel. Orarie funebris in laudem Bellarionis Card. Grace MS. fuit penes P. Pantinum, inde ad Andr Schottum devenit : Habetur in Beblieib. Bavarica , eadem cum Ferfibus quibuldam Hersieis , Elegiacis , lambicis in pracspaa Feffa Deminicalia & Sanflorum , MS, in Codice Naudzane , 165. Menedia funeralis ad Andream Calergen MS. in Bibl. Regia Parifrenfi. Difieptatio adverfus cos qui Occidenrales Orientalibus fiperiores elle contendebant, quoad Philosophiam, & in declarando modo Generationis Christiste Processionis Soiritus S. Grace MS. in Bibl. Bedleian. Cod. 76. Verfus Politici Graci in laudem Batrachomyomachiz Homerica MSS. erant penes Archiepifc. Toleranum. Denique in Paramiis five Proverbits Gracerum colligendis & ordinandis operam faris feeliciter impendit. Onus ordine Alphabetico dispositum Gasparo Olmensi Episcoponuncupavir. Hujusbreve Compendium Grzce edidit Hervagius , Bafil. 1538. 800. Integrum cum vertione Latiuà,& notis amplifimis , prodrit cura P.Pantini, & Andr.Schotti, Lug. Batav. 1619.416.

JANNOTIUS MANETTUS, natione Iralus, patrià Florenrinus, claruit anno MCCCCXL, anno MCCCCXCVI, natus , à primi pueritià fludiis literarum deditus, veram fapientiam, defertis Scholasticorum Jacunis,

1440.

SEC.XV. ex ipfis fontibus haurire concupivitt Manuelem PAMCD. Chryfoloram in Grzeis literis magiftrum habuit ; lingue criam Hebree (quod in ifto avo rari admodum exempli etar) cognitionem affequatus . In Senatorium Ordinem 4 concivibus fuis cooptatus eft , & Equeftri dignitate & Nicolao Papa V. cui inter primos charus etat. honellatus; varias etiam tum Reipub, tum Pontif.Rom. nomine Legationca obiit ; & postquam tres fupra fexaginta annos magno cum honore & auctoritate transchisset, Neapoli debitum natura persolvit anno MCC CCLIX. Eo nomine inter Scriprores Ecclefiasticos pracipuè memorandus, quod Pfalterium Davidir, & Vereris Toffamenei partemex Hebrico , Novans Tellament. integrum ex Grzeo fermone in Latinum rranftulit. Scripfit autem praclatum opus contra Judens & Gentes in decem libros diffributum, quod Pifauri MS, affervatur. Orationes varias pro re nast Legatus habult , quatum nonnuliz lucemaspexerunt: Orano ad Alphonfum Aragonia R. de Lundibus Pacis, anno 1443. Atia ad eundem io nupriis Ferdinandi unici sui Filii, anno 1445, habita. Orarie Cratalateria ad Nicolaum Papam V. in creatione (na , 1447. Altera ad Fridericum Imper. quo rempote ingreffus est Florentiam , anno 1 45 1. Omoes a Marq. Frehero editz. Germ. rer. Script. Tom. II 1. Hanov. 1611. felie. Visam Nicelai P. V. ftriptis confignavit , hujus menunit Rapt. Poggius in Fish Card. Firmani goud Baluaum, . 2/1/cel. Tom. III. pag-164. Extat MS. in Biblioth. Vaticana. Vitam Franc. Perrarche : eam edidit Jac.Ph. Thomatinua Pegrarch. Rediuso. Patavii 1650. 410. Opera hacenus numerata . una cum Vuis Secratit , Danis, &c. Hiftoria item Piftorienfis ; de illuftribus lon. gavis liber ; de Sacularibus & Ponificalibus pemper , MSS. affervantur Pifauri in Siblioth.Seren. Ducit Horum postremum, cum laudatione Gementium reperitur MS. in Biblioth. Colleg. Noti apad Oxonieni. Apad coldem in Biblioth. C.l. les, Lincoln. MS, extat Orario Funchris in Leonard. Arctinum. De Dignitate et Excellentia Homesis opus prodsir curà Alexand. Brafficani, Basil.15(2. 800. Verum in Indd. Expurg. * prohibetur nifi repurgerur. Plura alia ejus Opera

† Apparat numerat Postevisus † , quem confulat Lector curiolus. GREGORIUS MELISSENUS. 1440 Vide Pars 1. Hieromonachua, & Magna Ecclefia CP. Protofyncellus, ac tandem Partiarcha, claruit an-Append.p. no MCCCCXL. En Epiflelà ejus ad Imperatorem Trapezuntinum ab Allatio edită, manifelto cogoitum & compertum habemus Gregoraum noitrum mortuo Ephelio Superstirem fuit fe, ex Monacho Epileopum factum, cumque tei-ginta annoa Cathedram Epileopalem adornál-Jet, in Thronum Parriarchalem invitum & frufira renitentem fuffectum, eum denique, quod ad Latinos transierat, & Conc. Florentini deereria affenfum dederit , exauctoratum patrià cestille, Romanque profingiffe diferte testatur G.Trapez. Epsilola ad Cretonf pag. 578 Prater Apologiaus in Marci Eplichi Epsilolam ad omnes Fidelet, quam Joan Matthens Caryophilus La-

PARS II.

Florent una curn Josephi Methoneufis and v.com S.EC.XV. dem Ephefium libello Grace & Lating TOTIMUS BOA.MCD. edidit Rome per Paulinum , in q o. Extent terrium conficerent , fe aliquanda editurum promifit vir ertiditus constra Creibien, pagal45 fragments nonnulla in medium produx it iiid. pagg. 180, 281, 309. Hasjus Apologia merminit etiam P. Arcudius de Concerdia, lib. 11. Cap. 15. Ternametiam Apologiam chidit, pro defire & sime Cecciti Flerenzini , cujus iple mentione sa facit in Apologià pe i mò memorarà. Cone. Tosso. XIII. col.807. utrum vero jam fuperfit, affirm a x e non licet.

MICHAEL BALSAMO, matione Gracus, patriá for re Byzantinus, Magnae E celefix CPolitanz Magnus Chartophylax & Archidiaconus, elaruir anno MCCCCXL, Hie inter discours, carrier alice Concilium Forces or alice Concilium Forces circum corritatus latira Orum Artes & Verfutias detexir, & figamura & Onem Artes & verintias em definitioni, Imper a toris roluntati oblequens renitence licet & rel ta Cons voluntati oblequerio te animoslubicripititidonum reveriusier i pitad te animonius terripas um Imp. Anafhera Ditad CPelliani, quare qui la contra di l'olyerenza e Unidenemin Synodo probatam di l'olyerenza e Unidenemin Synodo probatam de Confent. Les est memora & fagillar L. Allating de Confest, 1 = 1110

1 & nonnulla map.

1 Olon NNES SEGOVIENS

1 OLONNES SEGOVIENS

1 OLONNES SEGOVIENS

2 natione Highway & which natali cognors

2 natione Highway & marken natali cognors

2 natione Highway & natali cognors

3 natione Highway & nat tione Hispanus, ex uno anal cognors anaeptus, S. Theologiae in Academia Salma anaeptus, S. Theologiae in Academia Salma anaeptus, clarus addenia Salma anaeptus, clarus anaept Professor, & Canonicus Louise Comine Communication MCCCCXL. Academiz suz mars mars cilia Bafileenfi interfuit , cjulque pars mage : ilio pro Concilio adversus Pontificem fire e la filigi audacter egit; contra Gracoa nervosè & audafter egit; contra Gracos intelles in Bohe cide peroravit, & (ex fide Balzi*) in Bohe Contra morum gratism differuit , pro unique Sacra Pipe menti specie laicis ministranda dimi. ans. fittoc Aneas Aylvius ut Theologie perinfimum & farmen à feience viram, moribus & dollrina illuftrem, caej ace virimen & fummam benitatem acotrfarii vel erviii tenerabaniur, depradicat, variifque,quft v is dată occasione, praconiis ornat : à l'eslice I sulgò V. Antipap à Sacrà Furpura infignitus - 1 Joannes nofter av. Idua Outebr. MCCCCX verum, abdicante Forlice, dignirate iffa etur La S & Ecclefia Cafareenfis Prapofitura à Nicol P.V. admotus, vita Monaftica fecessum por i tam fefellit. Concordania Biblicas vocumiti de clinabilium colleges , & ordine Alphabence de f fatt, a Joan. Frobenio primo Bahilez ann 14 20. pramiti dedicatione Sebalt, Braot, foor faro imprellas Postes Majoribus Concordaniu in tas, & variis in locis excufas. Scripfit prate Traclatum de immaculură B. Virg. Deip Tradistum de immacuma D. 1884. fel. Conceptione : pr Odit Branel. 1864. fel. Conceptione : pr Odit Branel. 1864. fel. Concilii Bestitentis (criptia committe) ca in Conceptione : proprieta committe ca in Conceptione : proprieta ca in Conceptione : propr bus maximis Codd. membranaccia exar bus maximis Codd, medigentis culto apud Bafileenies ringua ungennis, & 22, teperit Augustinus Patricius Senenis, & 22 cis

aban MCD. gen Bie descriplit, nibil enanne rerum publica-16:1. De antler tate Epsfcoporum in Concilio gemera'i MS, ibidem superioris, ut videtut Apendix. Orationem fimilis plane argumenti, in Concilio Bafileenf. habitam , integram exhibet An. Sylvius, Comment. Rafil. Syn. lib.l. pag. 74. Porro Ioannem noftrum Mahamein Al eranum ex Arabi e in Latieum Sermonem vertiffe , ac ineptias eins veris ac vivu rationibus & arguments explosife teftatur idem Sylvius †. After a nostro Joannes Seboniensis Ord.Prad. & integro fere fæ.ulo junior, cujus extat Opus de Pradicatione Evangelica , in libr. IV. divi um.

in quo de Concionatoris officio prolixè agit. Prodiit Complati 1574 Brixia 1:86.410,

43.044. 1442.

FRANCISCUS de PLATEA, natione Italus, patria Cremonenfis, Ord. Fratr. Minorum Monachus, claruit ann MCCCCXLII. Scripfit Summand Muftersernin Christiana fidei ; Serme-num librum; De reftrincienibus; de Cenfurit Ecclefiallicis . & de Uluris. Ex his Lucubrationibus tres posteriores habentur inter Trallar. Trallatrum juris, Venes. 1584. Tem.XIV. Opera omnia junctim edira prodierunt Petavii 1473. fol. Parif.1476. Sub idem tempus floruit Joannes de Platea J. C. Bononienfis , cujus Commentarii in Inflient. & ever librer Cod prodierunt Lugdon. 1528.800.& alibi.

JACOBUS BRACELIUS, natio-

* Poliet. Car Lyar

Eig-p-103-

ne Italus, patrià Genuenfis, historicus sui temporis gravisimus, claruit Laurentio Valla & Barthol, Facio gonalis, circa an MCCCCXLIV. Senatus Gennenfer Scriba, eundem honoris locum à Nicolas P. V. ultro delatum repudiavit, mediocritate fai contentat *. Inter alios iftius faculi viros eruditos Alphonfum Aragonia & Neapolis R. Mecanatem habuit, inb cujus auspiciis varia Opera cafto & venutto fermone conferipfit: quotum nonnulla lucem afpexerunt. De Belle inter Hilbanes & Genuenfes ab anno MCCCCXII. ad annum MCCCCXLIV. libr. 5. prodicrunt Hagenes 1530. Ora Lign-fica descrip is ad Blondum Flavium; de slufiribus Gennenfibus ad Ludovic. Pifanum Ord. Pradicat. liber ; Epsilolarum liber ; Opera hactenus numerara junctim impreffa, Paref. ap. Bad. Afcenf.1520, 410. & Barthol. Gorla curante Reme 1579.4 iv. Opera Hittorica ab Andr. Schot-Francof. 1600.fel. De pracipuis Urbis Gennenfis faviliis libellus ad Henricum de Merla Caroli VII.Francorum R.legatum: eum edidis doctisi.

1445

ftro paulò antiquior fub hujus faculi initium catus eft:Reverfus , & atare iam ingravefcente Scripfit hortaru Fr. VVintonieni. Hilleriam reliquum in otiotranlegit: obiit xxiv. Maii. brevem de fundatione , incrementis , atque Epi- MCCCCLXVI. Scripfit de fenfcbitibus delicite

Mabillonius, Iter. Ital.p.117.& fequ.

bifto-lam from Synodi Bafil, fummerie arqueire- frop's Eccl.t Vinton & Lucio R.ad tempora Hen. SAC XV. rici VI Anglorum R ab Utlerio Armachano aban MCB fub timio Heftersole VVentenienfis fapius laudatam: cam Hilloriz Majoris Epitemen appellate maluit H. V Vhartonus; habetut MS in Biblioth. Corson.Galba A XV. Scripfit prateres duplen Chronicon Hotum unum (quod Brevierium chronicerum infcriptit) fucce flionem & res geftas Regum Britonum & Saxonum firitim complecritur, ces Civiles inceinche narrans, Ecclefiafti. cis penitus prætermiffis : Extat MS. ibid Nero A. XVII. Alterum filo aberiore, & diligentia longe fubriliori con politum, in quinque minimuns libros diftinctum habetur MS.in Biblioth. Lamberbana, & Colleg. Corp. Christi apud Cantabrig. verum quod plurimam dolendum eft.utcrque Codex tam in capite quam in calce mutilus eft. Opus istud Hiltoriam Wintoniens. Minerem hoc Majerem appellat Warshonus; qui eam-Rudburno Meneventi à Vollio perperam tributam, fuo Auctori reftitnit, qua ab initio ac fine decrant ex Epitome prædictá lupplevit, infigniores ejus à Minori diversitates noravit, & resectis iis que alinnde petita in lucem dudum prodierunt edendam curavit , Angl Saer. Tom.L. pag 179. Miseris etiam Prafacionem & Anonymi cnjuldam Monachi VVinton. Anneles ab anno MCXXXIII ad ann.MCCLXXVII, fub-

> ERICUS OLAI, natione Succes, S. Theologia in Academil Uptalenfi Doctor, & Ecclefig Metropolitang in cadem Urbe Decanus , claruit Joanni Benedicto Archiepiscopo comtaneus an. MCCCCXLVIII. Hifteriam Suecicam & Gerbieem conscripsir, in sex libros difterbutam, ob Erico Rege Sapiente dicto qui circa Æræ Chriftianæ initium (ceperum tenuit , ad Catoli Can titempora, qui anno orbis Redem-pti MCCCCXLVIII fo ium confeendit, prodiit opus istud à Jo. Messenio editum & illustratum Suchelm , 1620. 410. inter alias Succia antiquitates cură Joan. Loccenii recufum. Holmia

junxit.ibid.pagg.287,288.

1654.800.

BARTHOLOMÆUS RIMBOR. TINUS LAPACIUS , natione Italus, patrià Florentinus, illustri genere ottus, Ord. Pradicat. Monachus claruit a.MCCCCXLV:11. ab Eugenio IV. & Nicolao V. PP. variis beneficiis locupletatus, variis ritulis & honora bus auctus; Sacri Palatii Magifter, per regioto inter Scriptores Italos edita. Ital. Illufrat. nes Hungaricas harefeum Cenfor, ac Orator Evangelicus constitutus est. Episcopus Argolicentis primo postea Corrinensis,& demun Coronculia evalit an MCCCCXLIX Nec dignitatibus impar, tantam enim ex dilputationibus contra Gracos in Concilio Florentino eruditio-THOMAS RUDBURN, natione nis famam confequenuseft, ut, Concilio peracto, Anglus , Ecclefia S. Svvithuni VVintoniensis qui Constantinopolim ad Unionem snaden-Ord Benedict. Monachus, Junior dictus, ut & dam . & disputationum certamina cum contra Thom. Rudburn Episcopo Menevensi, qui no- sentientibus subcund a mitteretur, idoneus judifloruit, & de rebus Anglicanis Chronicon con- laborum pertufus, ornnibus fuis Dignitatibus texuit, diffingueretur: claruit an. MCCCCXLV. fe sponte exuit, sibique & Deo vacans, vitæ Paradif.

Szculum Synodale

SEC. XV. Paradifi Opus, ex Joanne de Tambaco potifi-A.MCD. mim defumpeum, & prolixioris ifius operis

pet, p.23-

1450.

3450.

quafi Compendium. Prodit Parif. 1414. 850. Extat Commentariut in Pfalmum quinquagefie mum; de Incarnatione ; de effafiene fanguente Chrie Biblioth. Bi in Cruce , ad Pium P.11.& alia plura MS> in perd.p. 188. Biblioth S. Maria Novella Florenza, que fingu-150. latim recenfent Ambr. Altamura", & Mic.Poc-† Catal: Script Flociantius †.

> PETRUS CANDIDUS DECEM-BER, natione Italns, patrià Mediolanenfia, Viglebano istius ditionis oppido oriundus, claruir anno MCCCCL. Mediolani Grzcis & Latinas literas aliquantifper docuit, postez

fub Nicolao P. V. Magister brevium constirutus Romam petiit, eo autem mortuo, 'In Pa-triam reverius reliquum vitæ sparium sub Francifci Storriz Dueis clientela tranfegit , ibique mortuus,& honorifice tumulatus est arca marmoreà inclufus. Scriptis confignavit Vitam Philippi Maria Vicecomitis Mediolani Ducis 111. Vitam etiam Francisci Sforcia Mecanatis fui Mediolan, Ducis IV. Politerior extat MS. in Bibl.Rigis Galierum; altera typis alicubi excufa in lucem prodiit. De gentura heminis libel-lum scripfit, Roma impressum. Epifelarum libri octo MSS, habentur in Bibl. Canobii Fr. August. S. Salvasoris Beneniens. quibus przmirtirur Epifola ad Bartholomaum Capreum Archiepifcop. Mediolaneniem , cujus horratu Epiftolas fuas in unum corpus collegerat : ità zestatur Mabillonius It. Ital. pag. 197. Opus ejus de origine fidei , & Dialogus de Ignorantia Vica, MSS. affervantut in Biblioth. Lugdune-Batava, inter MSS, Latin.num, xx 1. fel. Appiani Alexandrini historiam de civilibus Remanerum Iriellu, fuafu Alphonti Aragoniz R.in Latinum Sermonem vertir, verum ex isto opere laudem non magnam meruit, prodiit autem ista Versio Rema 1472 Venst. 1477. 1491. Comparationem Alexandrini M. & Julii Cafaris ex Planarchi

tină in linguam Iralicam traduxit. BARTHOLOMÆUS FACIUS, natione Italus, patrià Gemenfis, domo Spedia-nus, claruit fub Nicolao Papa V.an. MCCCCL. Vit utriusque linguz peritus , & gloriz supra modum appetens , unde inter eum & Laurentjum Vallam amulatio & fimultas interceffit: In historits conscribendis, Jul. Cafaris dictionem imitatus,majorem elegantiam quam fidem adhibuit. Extant varia e jus Opera. De bumana vita falicitate liber, five, de fummi bens fruitione, ad Alphonfum Aragoniz R. prodiit of neverp.1556. 8vo : De excellentia & praflantia Hominis, ad Nicolaum P. V. urrumque opus Prafatiene & Netis adornatum edidit Marq. Freherus , Hanev. 1612. 410. De rebut geffit Alphonfi Regis Neapolitani , lib. X. cos in lucem protraxit Jo.Mich. Brutus Lagd. 1560.410. Pro-dierum irerum cum Guicciardini Hifteria a Col. Sec. Curione ex Ital.in Lat. fermonem ver-83. Bafil. 1:66. fol. De bello Venero Clodiano. Lug-

Gerca & Alexandri res geffas ex Q. Curtii La-

dun. 1578. Suo. De origino billi inter Galles & *BILLMSS, Britannes, Extat MS.in Biblisth, Carmely, Exdatal p. 209 salerat. Clarementenf, telle Labbuo*. De rebne

Sieulis liber, MS. am Bibl. Regia Parif. De diffe. SAC. XV. remin verberum Lacenermie . M5. ibidorw . Ora. ab A. MCD; tioni invellive in Laur. Fallam, in Italia . edite, meminit Simleres . Fertur ctiam feripfigie de of risfu evi illaftrabaes; Arrianum de geftir A Lexan dri M.& de rebes I redicie, Latinum fecir-

BENEDICTUS de ACCOLTIS natione Italia, patria Florentims, dorne Aretions, claruit anno MCCCCLan.MCCCCXV. in lucem editus , quarado obiit non repeti.
Beiam à Christiansis coner a Barbares pro C brills Sepulches & Judan recuperandis gefium, que a tuo libris descriptic , amprestem Ball. 1544. 8-ve. & Tho. Dempiteri mocis auctum, Floren, z 613. en. Erat & alter Benedictus de Accoltis etiam Arerinus , nostro paulo recentios chiepilcopus Ravermat. & S.R.E. Cardi an alis, quem inter pracipiacos faculi fui Poetas co C Errorat Lil. Gyraldus T. Hujus Lucubrationes Poeti +De le

cz, Epigrammata , Elegiz, &c. inter V. Poeta- in rum Etruscorum Carmina imprefix funt Floren, Dial. II.,

1562,800. LEONARD US JUSTINIAN US ex Infall Chie oriendus, unde Chienja ao Care ex Infuli Chio orrunionicopus Mitylenus - Claruit anno MCCCCLIII. a Nicoleo Pape V - Uni ruit anno MCCCC Sabineni, a d Continue un liidoro Card. Sabineni, a d Continue un liidoro Card. Sabineni a d Continue a saum cum lifetoro Card. Saturnary Louisiant a saum Palzologum Imp. C.Politanury Legatus residentials Palrologum Imp. Cromericus vidit, Ipie E i am Regiz Urbis excidium process vait, iple am polici holiom rabiem expertus, a quib La am prus, è ultimo fupplicio fuitedus di la companya ad Nicolaum P. V. in quo fuesta a price ad Nicolaum P. V. in quo fuesta a price prus, & ultimo tupperus. P. V. in quo tacue. Epifician ad Nicolaum P. V. in quo tacue. Epifolan ad Nicoras compelos narrasione capta a Turcis Confe an Mich. Rottingi pra fattituit : prodiit cutrn Mich. Rottingi pra fattituit : prodiit cut ne, Normberg. 1544- Bafil. 1556. 8vo. ac. Rernm Turcie. Screpe. à Lonicero editos. sate contra Car. Poggium Apologeticus, pr feripea. Abellim. 1657,400.

GEORGIUS SCHOLARIUS, qui relicto Seculo G E NNADII nomen at viete Par fumplit, primus post capram urbem Patriar Append. tha CP claruit anno MCCCCLIIL Utrustra noleus, an due tuerint hoc tempore Georgia Scholarii , inter eruditos difeeptatur, Duos fuiffe magno molimine contendit L.Allatius de Confonfilib. III.cap. 5. 8: Diatriba de Georgias,pag-295. hufins adhus & copiofius central regionages 395. hufins adhus & copiofius central regionages integrà Exercitatione VII. Tanto tamera verborum apparatu rem haud integram & indu-him reline and a decontral Reconsisbiam reliquir, quira ab co diffentiant Recentiores, inter quos ut alios taceam , praciput eminent Cl. Ds. Ducangius, & R. Simonius Pari-fienfis. Hifce licabers immilteri nec eft otiura mihi , nee animus : Verum fi quod fentio liber loqui liceat, non video quin quicquid de Geo. Scholario vel Gennadio tradideriot ejuiderra avi Seriptores, in asrium eundenque apre fatiquadrare, & de unico fatis commode intellig in polit.Quià Joanne Palzologo Imp.ob cain ta se animi dotes magni habitus , ejus mandato is a l'aliam descendit s Concilio Florenting inter fuir*;8quo labanca Patric supperias falicins irr petraret, in Latinorum parces ability & Vuion G¢ \$

S. Sept. hit. Cons. Flot. Sed.III. co 1 Duchid Byggor, c. E M. Hpheli Erpist-speci Allar conten Creight. Pr

PARS IL

mi fui fentenrià id egerit , an fimulatò ut fuonum commodis infervirer, judicent alii. Decreto coim Synodico nec fublicripfit, nec fuffragatus eit; verum Imperatore reliquique contribulibus fuis Florentia relictis , iple cum Deme-trio Despota, qui ab illiusmodi Unione alientifimus femper fuit , & Geo. Gemifto Plethone,

Con Flor. 5. XX,641,

491.

Concilio nondum finito, Venetias clam abist"; unde in patriam reverlus, accrrimum fe patriz Religionis vindicem, & Latinorum hoffem infenfifimum przilitit: Marco Antiliti Ephelino. qui Unioni nunquam confentit, fe focium adhibuit, cique fideliter adhafit †: Acta Synodi de-Chalcond. scripsit, & Occidentalium dolos & rechnas exde rebus poluit : Comque ad vitandas quibus impetebaur moleftias in Monatterium Pantocratoris No.VLp-m fecesserat , eum velut Oraculum quoddam in omnibus dubiis & ambiguit rebus consulere folebat plebs univerfa, euroque velut unicum Re-Duca hist, ligionis columen & præsidium suspiciebat*: In Byzant, e.je. ilto Cornobio níque ad Urbis excidium delibid.c.17. gante Clero, Patriareha defignatur, in Gregorii fponte exulantis locum fuffectus, & Gennadis nomen vique retinutt " : In illo Dignitatis fa-

Man.Ma lande. Crafligio positus, frequentes cum Machomete Imp. Grechib.II. 71bid.p.109.

ditionis non vulgaris & infucata pietatis laudem apud Infidelem obtinuit: Com quinque annos & amplius in Patriarchatu teanicgerat * , Blade Jaso laborum jam pertafus , in publico Principum , Episcoporum & Clericorum consella Honoribus fe exuir & ad vitam Monalticam rediens in Conobium Przeurforis in monte Menercai propè Serras fitum fe contulit, ibique dum vixit fludiis vacavir; quando obiit incertum est: Multa & varia edidir ingenia (ui monumenta, Philosophica, I heologica, Dogmatica, Scholastica, Eriftica: quorum aliqua typis impressa lucem afpexerunt, 4 Cl. Whartono, uno aut altero excepto,memorata, plura adhuc MSS. Bibliothecarum clauftris conftricta delitefcunt. Epiflola Aprilogetica pro Bafilio M. prodiit Grace & Latine cum notis Fr. Morelli, Parif 1618, 800. Responsio dogmatica ad questano de fanti ffino SS. Encharifia myllerio eum interrogantes , grace non ita pridem edita Bucarefla in Ungreblachia fol. operibus nonnullis Meletii Syrigi, & Dofithei Hierofol. Subjuncta. Profesionem ad Syntama quod 'O. 9 slice xamo inne appellatur , que gma quod October zamerom apreca de con in ediris decrat , qua opus illud vero Anctori vindicatur , Georgio [cilicet Scholario prime poli exciding urbis CP.Patriarche. (quod, ut id obiser notem , palmarium L. Allatii Argumentum Sundicus avertit) ex Codico Regio Parif. in lucem protulit R. Simon in Appendice ad Opufculum patrio fermone feriptum, Fider Ecelefia Orientalis pranotatum, P. rif. 1687. 110. editum pag. 214. Exerptum quoddam ex aliquo nostri Gennadii opere de Sacramenti, modò genninum fir quod meritò dubitamus, Gracè exhi-bet sdem vir doctiffimus, ibidem pag.256. Porro in eidem celeberrima Rogis Gallerum Bibloorbecá MSS, babentur duo volumina contra Latisa & numer. 1956. 1957. fignata; quorum primo

ermones habuit, & de variis Religionis Chri-

flianz capitibus cum eo differuit T, unde eru-

erma (ppradicum Londini editum conci- S.E.C. XV netur. Altero de Proceffione Spiritus Santie Tta- aban.MCI

Ctatus, ad ees que en ifta ve a nebes diffentieme foriptus & Jeanni Commene Trapezantis & nuncupatus, qui propterea Liber feemidus dicitur. Opus in quatuor Sectiones dividitor, qualibet Sectio in plura Capita. Pr. To poli neulin Bullafer eulie On mic makinge habetut eriam in Bebliech Vindet.Cod.Theol. L VI, iterumque ibidem. Cod. CCXXXVII, Ejuldem Operis Ecloga à Mathufala quodam Sancti Montis Sinai Monacho excerpta extantibid. Cod. Philof. CCXXIV.num. Dicina opus laudat , brevemque laciniara ande profert L. Allatius de Cenfenf. lib. II. cap. 15.fcct.12.col. 778, prolixiorem alteram de Synode Pher. pag. 199. De Difiidte inter Graces & Latinos circa pracefium Sp.S. Pr. Ta Beier, reperitur MS. in Biblioth. Bodlesan. Cod. 92. Hifteria Concilis Ferrarienfis & Florentini; five, de robus Florentia gefitt in Synede Olland. Pr. 'H ac & Depugen brinders and Orar Merel 470 mis Sam The lopopays. MS. in Beblieth, Findeb. Cod. Hift. LXXV. qui foliis confiat 100. in 410. Necefferia Dellrina de petcasis mortalibus & vemalibus. Pr. 'O ule' azesBien@ aleifar Smarium rol ovyrusio apagino to @. MS. ibid. Cod. Theol. CCLXXXVII. num.1, & in Cod. Reg. Parif.1765. Epifiela ad Monachum quendam Montis Sinal de controversiis quibuidam ad Parriarcham Hierofolym aliofque pertinentibus. Pr. Tania. THE OF MENTY OF A A. A. TO POPONT FOR CAM-Beine, MS. studen Cod. Theol. CCLXIV. nu. iii. In codem Codice extat & alrera Epifiela ejul dem fere Argumenti ad Joachimum Hieromonachum Sinastam. Pr. Emnbe tange eine rim. Serme Funebris in Filium, Grace MSS. ibid Cod Philof. CXCII, num. 1. Ad Conflantinam Imp. Super obitu Matrit Consolatoria. Pr. 'H unxaeine. De animarum peffquam à corporibus feluta funs dispositione, ad Sabbatium Monachum. Pr. Demen. Epifiela ad Joannem quendam dum in Monasterio Pracurioris ad montem Mencecaum egeret. Pt. "Hom al. Ad Jo. Archico. Thelfalon Vicarium de Pargaterie. Pr. 'Avragahalu De tempore & mede fubfillentia anima 74tunalit trallatus , amici enjuldam rogatn in Monte Menerczo feriptus. Pr. Eurobi. De. Simuniaca harefi, cum præmissa ad Imperatorem Epiffela Nancupatoria. Pt. Tack in rar affine. Oratio extemperanea in funere Theodori Sophiani nepotis fui in Monasterio Batopedii sepulti. Pr. Ana (will. In Fofto Decollationi Contrando Propheta Praeurferis & Baptifla, Pr. Oul warner . In Adventum Domini noftri 70ju Chrifti feenndum carnem. Pr. 'Or nau meilem. De Une in Trinitate Dee noffre , rerum emm Conditore, & contra Atheet & Polythoes. Pr., On Sy My. In Felle Affamptionis E. Firginis Deipara, scripta & lecta in Templo Pammacariffe, (quod excifa urbe, & Templo S. Sophia à Turcis occupato, Parriarcha domi. ilinm fuit) Pra 'H pop Struc. Hemilia in Parabelam Predigie de Panitentia. Pr. 'O ras Cuescaias, Hen de myflerio corporis Domini neffri Iefn Chrilli, Pr. Ewelt. Hac in titulo una ex iis effe dicitur quas in infanfle Palacio babnit diebus Paranos , ex bibliath. fereniff. Florentiz Ducis alla- feever Quadracefina, iftudenim muneris obiit Gennadius notter : fingulis fextis ferlis in Tel-

clinia

1455.

1457

SEC XV. clinio Imp. pezfentibus Regiis Conciliariis & A.MCD. Utbis Primoribus verbum Dei expoluit, unde & Adersas @ Expiffime audit. Altera Homilia

in parabolam Pharifai & Publicans. Pt. The Ties onier Cariac niquels. Errornm Indaicernm redargutto perfocus, ex S.Scripturis & Christianse veritatis traditione, forma Dealege Chrestianum inter & Indams conferipta. Pr. Bilon hansy 9 inply. Vaticinia Incidiora ex Prophetarum feripiis collecta que ad D. N. I. Christum Spettant; Supezioris operis videtur esse Appendix. Morum omnium à Confolatoria inclusive notitiam debemus Illuft. D. Ducangio, qui ex Codice MS. V.C. Eusebii Renaudoti ritulos & voces initiales descripsit Glof. Gree. voce Paumaur Epifole quadam selectiores, & Orasio Functiris in Theodorum Despotam , ex volumine Epistolarum ainycie, post captam urbem reperto descripta, extant Grace MSS. in Biblioth. Regia Paris fienfi, Cod. 1955. Monodia in B. Patrem Marcum Engnicum Archiprafulem Ephefinum , Grace MS.ibid.Cod 1958. De prime Dis culten tractitus, five Lex Evangelica , in Comobio Przeurforis poliquam Patriarcharum abdicaffet (cripta, Grace MS, ibid. Cod 1959. De Divina Providensia five Pradellinatione Sermenes tres , Josepho Monacho inferipti, MSS eedem Cedice. In ea-dem locupletifimă Bibliorhecă, Ced. 1765, Prarer varias ex supradictis lucubrationes, reperiuntur MSS. Paraphrasis Hyani Synesii in Natalem Domini ; De suo in Monasterium fecessa ad Conftanrinum Imp. In Festum ingressin B. Virginis in San ta San Corum: Epifelicus Sermo Demetrio Despora in Peloponneso : Commentaria de novo Latinorum fidei dogmate: Chronologia: Excerpta ex Theodoreti Orationibus Gracarum Paffienum : De Previdentia Dei fermo quartus: Apologia pro suo ad Theodorum Brennum filentio: Queflienes & Refonfienes de Divinitare Chrifti : De fecundo Advemn Domini, & Refurrellione Corporum : Do negatione Petri . & galli canin : De hora qua crncifixus est Dominus: De Arboribus in Paradifo; Nomenclatura partium corporis humani; Vide Labbai Catal. MSS. pag.195. In cadem Bibliotheca extat MS. De Nobilifimo Melifenorum genere. Collectio ex variis Historicis facta Joann. Palzologi Imp. Epiflelas novem ad Notaram magnum Ducem fe legiffe testarur Allarius,& fingularum initium exhibet diarib.de Georgiu,p.40). harum eriam meminit alibi ". Exrat MS.Canen.in Gregorium Palamam. Pr. 'H Thi ols rainform xies & modpal@. Hunc laudat idem Allarius adu, Henimger. pag. 109. Oratio in Transfigurationem Do-Pr. eurs ander live van issue. habeturiMS. in Bibl. Bodleian.cod.92. Oracio in Annunciacionem B. Deipara, hanc Grace MS. alfervari in Bi-Appar. Str. blioth. Regia Scorialenfi , teltatur Possevimus † 1 eandem, referente Labbzo", in Latinum Ser-T.1 p.611. * Bibl. MSS. monem transfulit Jac. Pontanus, verum versio Gatal.p.36. ista necdum lucem vidit. Denique Ora is in

PARS 1L.

it formes VV cgelinus Augusta, 1608. 230vil- SEC. 14 fime prodiit cur's Christ. Daumii, Cyre = 1667. . AMCD.

MATTHÆUS CAMARIOT A.P. 1417 tris forte Byzantaness, Manuelis Rhetor is pra Vide Part. cepror, claruit, cladi Constantinopolitara (u. Approd. perfes , ann. MCCCCLIII. Hujus Or asions Fra nonnullz de Sacro Officio Pafferali habezana Grzec MSS in Esbliochica Cafaria Vindob Cod. Philof CXCV num . x2v. Tres Canones lam bics, G-Philof.CXCV BURN. XXV. I - vanehel am D = vane ve Hymni , printus en E eft : Parifectioni = Pr. Adono vigas de re (Sen. S.C. Undus in Esto Exch-tationi Cracie. Pr. Sirares re mis tale. T = Time Manuel Cracie. Pr. Sirares re mis tale. T = Time tationic Cracis. Pr. Riegory miamondumme. Ex-tant Grace MSS. in Biblios b. Bodiniana, Co d. 48. Canon lambiens de Christo & ojns Cenca, N. S. iq Biblioth. Regis Gallorum, ex fide Simleri, D Is antedicis had diverfus: In cadem Bibliot 13 - Patrdictis hand diversal Marthai opera, cum T 1200-tificali varia noltri Marthai opera, cum T 1200-dori Lafcaris Operi Dus connexa MSS repetiri dori Lateans Operats *. Synaplin River or sees, Card. teflatur Cl. Labbarus *. Synaplin River or sees, Misspins. mer in Bibliuterie a Amal Parif. Bodleian. din MS. affervatus, in Incentemifit ad finem MS. anervatus, its doctifirma, & ad juvanda s Donas literas natus , Dav. Horichelius Grace nas literas natus, 100 przmitla Epifeli Maximi błargunii cui dictum opars acceptura lu-

THOMAS DORNIBERG, DECIO-THOMAS Discuss, domo Mera ione Germanus, pacria Suerus, domo Mera ione Germanus, pacria Dodos, & Confulsta ne Germanus , partir Dodor, & Confularia gensis , Decretorum Dodor, & Confularia gensis, Decretorus ano. MCCCCCI. renfis Advocatus, Caperfles quo Mogune MCCCCLXXIX. Inperior program an inquificionem Joannis de Weilalia addita inquisitionem Joanness Theologica verticatie, in fe cripist Campendium Theologica verticatie, in fe crilibellos diffinature, quorum primus de North Devinitatis , secundus de Operibus Conce terrius de corruptela Peccati , quartus de macitate Christo, Quintus da fanilificatione tiarum , fextus da virime Sacramentorum . 1000 the mus de ulemis Tamperibus, & de paris mado - am of pramus beaterum: produt in lucem anno 1 4 72. Aureola ex fuavittimis , faluriferique florabers glorioti Confesioris B. Hisranymi adfabre contexta,impressa Roma 1471 fel.

CHAUNDLERUS . THOMAS (Joannem falso appellat Balaus, & post curra alii) genre Anglus , patrii Somerfetenfis, dom Fontanenia, claruit anno MCCCCLVII. Vis non minus prudent iå rerum conspicuus, quarx erudirionis laude spectabilis,varia tumin Academia, tum in Ecclefia munia obivit, varia adeptus oft Digrate ates. Collegii VV intoniera fis primo, deinde Novi Collegii apud Oxo nienies Cultos ; Academia crebro Commiffarius, tandem & Cancellarius , quod munu xu vicibus fuffirmit : Eeclefie Parochialis d Hardwyck in Cornitatu Buckinghamicafi Re-Gors Carhedralis VVellenfis, & Metropolitics Nativitatem Domini. Pr. Kai mies ulp' mit albon Eboracensis Cancellarius ; Capella Regiz Tor brur. Reperitur MS, ex fide Allatii, in Boblistbera Palauna. Opera Philosophica, uri & Herefordensis Decanus : ingravescente arat verfiones quas non paucas confecir, milla faci- Digniraribus ormuibus fe esuit, & vitz rel mus. Dialegem cam Turci , Grzec & Latine quam in ocio & quiete traduxit , amoqua primus edidir Joannes Bratteanus, Venne, 1510. MGCCCLXXIX, placidam morrem obiit. Scr confesso Fidei quam notis suis illustratamedi- pitt Chronicam breven de aru, vità & gestis Res

* Contra Creizhton, P. 99.

Patris Willelai de Wicham Collegii Novi Funal A.MCD. datoris, Epifcopi Winronienfis, earn ex Cod.MS. Cottoniano descriptam edidit Cl. VVhartonus, Angl. Sacr. Torn. 11. pag. 355. Allecutionam opus de landibut einfdem Wickbanet forma Dialegi, cujus interloquatotes Panellins & Ferrandus, conferia

prum. Hujus partem aliqualem, quæ laudes Thome de Beckington Epifcopi VVellenfis complectitur, in lucem produxit idem vit eruditus. ibid.p. 357. Opus integrum habetur in Biblieth. Cotton. Titus A.24. Oxonii item penes Nevi Cellegii Cuffedem , pulcherrimis characteribus exaratum, auroque & varlis colorum pigmen-tis decoratum. Varia hujus Chaundleri opeta MSS.habentur in Bibl Cellegil SS.Trinitatis apud Cantabrigienfes, utrum omnia que ei afcribunt Balaus & Pirfeus , dixerint ii qui Cod. MS. inpexcrunt Epifolas denique nonnullas inter Epiffolar Beckingtoni fe reperiffe afferit H.VVhar-tonus.Prefar.ad Angl.Sac.Tom.II.p.xv111.

PIUS Papa II. Swar Sylvius antea dictus.

1458. Vid. Part.I.

patrià Italus, apud Corfinianum agri Senensis ppidum natus, clatuit anno MCCCCLVIII. Vit liseris, elognensià, dexseritate & prudensià nulli secundus, adeogue scribendo dolellatus, us nec perpeti merbi articularis delere , nec multiendine negerierum eppressus , ab en cessare poeue-* Annal. Ecelef, ad an.

1438.5.9.13. alibi recensitis accensers meruir Hifferia reram Friderici III. Imperatoris, qui non folum

Friderici res gestas , sed que per totam Eutopam memoratu digna in id tempus congruerent, complecti inflituit, verum opus non abfolvit, nec ultra motus Hungaricos produxit. Hancex Codice MS. optime note edendam, notifque illustrandam in se suscepit vir dochissimus Joan. Hen. Bocclerus, & univerfalem Hifloriam à se contextam subjungete decrevit, sed conssium ejus mors abrupit. Boeclero mortuo , labor ifte Cl. Kulpino ceffit , qui dictum opus cum ifecemene Amerationum Becclerianarum, variis Diplomatibus, Documentis, &c. & Boeelero maximam parrem congeltis , pramifsa prolixs Prefatiene , & rarioribus nonnullis qui res Germanicas illustrare pollint Seripreribus fubjunctis, edendum curavit Argentorat, 1681, fel. Oraziones quedam Sylvii quibus bellum contra Turcas promovere studuit, prodicrunt Islebii, 1603.410. Epifola & Opufcula Rome , 1475.410. Lugd. 181. Ant. 1640. 4te. Hifteria rerum ubique gellarum, Venet. 1477. Opera emeia junctim edita, Bafil. 1551.fel.

IOANNES AQUILANUS, natione Italus, patriá Neapolitanus, Agnilà urbe, ande nomen obtinuit, oriundus, Ordinis Dominicani Monachus, Theologus & Concionaror infignis , claruit anno MCCCCLX. Extant Sermones Quadragofimales, quos Vinierum limam inscripfir , ediri Venetii 1497, 1176. 800. Per id tempus fuit & PETRUS co-Minorum , Joannis Duns Scoti Sectator & Difcipulas , unde & Seweller vulgo audit . Deller fufficient etiam dictus : hujus extant Qualisnes to IV. Isbres Semantiarum , Spira primum editæ 1430. pollea Constantii Sarnani Card.

cura recufa , Venet. 1584. 16co. 4te. & Scetellus, S.E.C. XV. ubi non rantum ad Scoti fubtilitates, fed etiam ad D.Thomæ, reliquorumque Scholasticorum doctrinam fternitur via Parif. 1565.

JACOBUS GRUYTRODIUS; 446a.
Carthufanns vulgo dicius, iftius Ordinis in Append, Comobio S S. Apostolorum juxta Leodium Prior, claruit anno MCCCCLX. qua de causa eum ad annum MCCCCLXXXIII. depulerit H. VVharronus non video.cum eum ex hac vità anno MCCCCLXXII. migraffe, Friderico III. Imperium, Sixto IV. Ecclefiam moderico III. Imperium, Sixto IV. Eccreman inos derante, diferte narrant Joan Trithemius I, & De Seije, Fr. Syveertius*: Varia condidit Opufcula, qui-Eccl pai/2, *Alben, bus veram pietatem & vitæ fanctimoniam colere studus & propagare: è quibus nonnulla ub Artis Typographicz primordiis prelo egrefla nobis funt minime prætereunda, tametli nec locum, nec annum impreffionis indicare pol fumus. Quedliberum flateum tumanerum . ut de Papa & ejus Curia, de ftatu Secularium , Regum ac Nobilium, Judicum, Divium , Mercaterum, de arte curandi Vitia : de erreribus Medernerum Christianerum: de abusienibus Clericerum, Prodierunt & hac opufcula , Divini ameris Pharetra : Tofu Chrifti ad animum fidem Alloquia: Jefn Christi & Peccateris Cellegnium , Colon. 1 577. 124. De hoc Auctore , & scriptis ejus

confularur Fl. Illyticus Caral. Tefl. Veris. col.

1460.

1905,1906. AUGUSTINUS DATHUS, natione Italus, patria Seneniis , Philosophus & Orator intignis , claruit Anex Sylvio suppar anno MCCCCLX, Anno MCCCCXX, natus, & à primà pueritià bonis lireris inputritus, tantos sub Fr. Philelpho præceptore suo progressus fecit , ut adolescens admodum do-custimis istius seculi viris accenteri meruiti vigefimo fecundo atatis anno Urbinum accerbtus Fredericum de Monte-ferrato erudiendum fuscepit,pollea in Sicilia publice docuit, inde à Nicolao Papa V. Romam accirus ut ei ab Epis stolis effet , istius officii munus detrectavit, ac in patriam urbem reverfus Gymnasium illie aperuir , ubi ad fummos honores aditum fubi patefecit ; annum vero agens quinquagefimum nonum , pestilentià correptus ad plures abiit, viii. idus April. anno MCCCCLXXIX. Varias Lucubrationes edidit, que in unum volumen collecte hoc ordine disponuntur. De inmercalitate Animorum , tractatus decem, opus imperfectum. Orasianum libri septem; ex quibus que nostri suot instituti recensebimus. In primo Prefatie in D. Hierenymi libros contrà Jeviniamum hareticum. Invecario Dei in principio alieujus libri,przcipue lascivi : De landibus legalis Saprentia : de fui spfius cognitione: de laudibut Christianerum Theologia: de landibus Virintis: de bominis dignitate & praftantia : de relle bominis fine : ad Discipules , qued Animus sis colondus as ager : de Amicisià: de Pare: de humana suficientes de medie vita flara quo fumma confesti tranquillitas: de contempen rerum bamanaram. In (ceundo , de landibus D. Hieronymi : de Paffiene Demini de laudibns D. Bernardens Senenfis , coux Bernardini operibus prafixa prodite Parif.

SEC XV. 1616 fol. De landibus Catherine Senensis Calliffs abAn.MCD- Martyris: Andrea Apoftoli: SS. Euchariffia:Orasiones in celebruase Epsphanierum , quande dies Festi totius anni centrocato in Templum Christiano populo in iscantur: de landibus B. Maria Verginis: de Afficeprione H. Virginis, de Salvatoris adventus Oracinocula ad Denm in honorem Betnardini Seneniis: Orare qua aprimum effe afferis , ne terine vel verbi, vel spreit, & à Des nobis orige fiana ur, d'in Denn confinmatto referator: Invocatse ad Denn, in principio alicujus operis peragendit Laudes Divorum Angustini. Nicolai , Margarita, Theodora.In tertio.De practara Reip institutione: de landibus Inflicia: Caremeus in Collegium Patrum alcitus grasias opsi de laudibus Pii Senenfis famus Pourficis. Relique Orationes humanio-res funt; que feptimo libro continentur lingua Thusca feriptie. Epiflelarum libri tres. Hifferia Senenfis, in tres libros diftincta : Hiftoria Plumbinenfit; Stromatum opus in duos tractatus divi-fum; in hoc opere variæ res Philo fophicæ & Crition dilucide explicantur. Sermo de Velaprate. de Vira beara : de feprem Vertutibut , Fide, Spe, Charitate , Prudentia , Temperantia , Justitia, Fortitudine: de Sacramentis l'anis de Aqua: de Sacrorum comunicis. Opera omnia Augustini Dathi collegit Nicolaus filius & corum editionem molitus eft, Prefacionem ad libros de immercalisase animarum præfixit, & Epiflolam Nuncuparo-riam ad Pium Papam III. verum morte præventus quod conceperat non perfecit : eo mortuo ad Hieronymum Nicolai Nepotem cura ifta devoluta elt ; eujus opera in lucem prodierunt, Joanni Picolominao Pii Papa III. Nepoti nuncupata, Sene 1503.recula Pener. 1516.fel.

GEORGIUS AMYRUTZA, natio-1461. ne Gracus, patrià Trapezuntinus, Logotheta & Protovestiarius, ob eximiam rerum scientiam Philosophus dictus, claruit an. MCCCCLXL Hic capta a Torcis Trapezonte urbe, ob corporis venultatem, & jaculandi peritiam , pra-cipue antem propter affinitatem cum Baffa quodam, cujus erat consobrinus, a Machomete perquam humaniter tractatus eft, Conftantinopolim ductus inter Primores tegni locum habuit : bifce illecebris devictus, repudiată fide Christiana . Muhammedanismi errores am xus eft, tandem autem morte repenting, dum alea ludebat, perfidiz poenas luit. Scripfit adhoc Christianus ad Demetrium Nauplii Ducem de sis qua consigurant in Synodo Florensinà, contra Unionem. Princ. Ma@daill eu, à traballuye Alf Aquires, vi d'is Dangella Desile via . Hu. jus operis meminit L. Alignus de Conjenf. col. Varia etiam fragmenta exinde profert, ibid. lib.fff. cap.1 \$-4.8: cap.1 \$.1. & inter Ad denda, ibid.col. 1373,1175. Extat cjus Dialogus de Fide in Civifium cum Rege Turcatum , Grace MS.in Bibl. Regis Gallorum , tefte Labbao Bibl. MSS.Cotal.pag.134. & Epifiela ad Beffarionem Cardinalem.

TOANNES ANTONIUS CAMPANUS. natione Italus, Cavellis pago peroblcuro apud Campanos (unde nomen habuit) obícuris etiam natalibus ortus, claruit anno MCCCCLXIII,

xapeperitquer terrad cuftodiendes overs a patre s AC. XV. deftinatum , Sacerdos quidam in fare and itium shanMCD. fuum fuscpic , literis latinis mflituit , cumque animumei difcendi avidum, ingenium acl omnia promptum & expeditum animadvertiffes, cum ut fludis scrius incumberet , Neapol i 277 perdexit : Illic Laur. Vallaro publice profit entem sudivit; inde Perufium profectus, fchelspubli a Prafecturaro fufcepit, civitate eriasen donatus & ampliffirme fripe radio augus cum & Angaro Sylvium magna interce Tit familiaritas Hujus favore Episcopus Crot Ornien fis primo, deinde Apratinenfis five Ter sarmenfis faluratur: à Paulo P. II. ad bellurre contra Turcas excirandum legans in Germaniam ad Colloquium Ratifponente MCCCCLX X I. miffus, Archipre S Dyte. tatum in Ecclefia D Euftachii Legation i S Pramium obtiquic : A Sixto P. IV. variis mium obtinuit : a Sixto P. IV. variis citam dignitatibus auctus, verum gratia ejus exchens Romaque difectere coactus, Ne apodeus primo, dejude Teranum, actande III Se nas feceffe, ubi quinquagenarius (4VO Tio * De Hig. nas (centre, uni quatripoge maria) (avo 1110 * De run mendosè quadragge narius) fatis cent , I dib, litibili Quintil, anno MCCCCLXXVII, pir male ac day, 679 ju, Quintil. anno MCCCCC gener procreata, 22 dans de dignu, ignobil lifer gener procreata, 22 dans com prim seguin film com propries as 2 dans de mina prafica com prim cas 2 dans de mina prafica com processo de 2 dans de I dib. Lit lib.111. enim m folus er acronine miniu praficie, ita Lil. Gyraldus †. Seripra plur ima Poli fe

guit. Que adres Eccure & Degrander timente la compiliant Orasis Cineration & Degrander Mag. hac compiliant Orasis Cinerations, in 11.1 libro dividing i urclassis. in 11.1 libro dividing i urclassis. In 11.1 libro dividing i urclassis. Cofferio editum. Lesson que Page temp Dial. opus 4 Joann. Constant Tom XXVI tioner five Cenfilia due de movendo bella tioner five Ceofilia mare the cividem Argus Contra Turcas , inter alia cividem rra Turcas , inter ana cjunem Argus Con prodictum, fileb. 1603 44. Vita Pil Pape cra alias viroum Octorum Vitas France Con ter alias viroum Octorum Vitas Viro a Fichardo edita , & deinde Anam Sylvan = 536 a Fichardo cotta , ... Andres Brachii Po tibus pranxa sagraca.

biforia, VI. libris comprehenfa Bafil 1545
cam Bononiz in Comobii S.Salvatoris M. dit Cl. Mabillon * . Epificlarum libri novem Frame 1602. Ex quibus nonnulla inter Jacobi Fine. Picolominai Epiftolas prodierunt, Mediolan, Politica Ing Francof . 1614 Epifola familiares , Lo VAR. 1512.410. Ora conas in fare e Califis Papa I . A In funere Card. Saxoferratenfis : Inexequits Pala.
Papa I:. De Spirèses S. de Circumesfione: de lauda ...... bus S Stepham; de landibus S. Thoma Aquinaris -Lucubrationes ormnes fuprà recenfitas una cura reliquis operibus Philologicu, Politicu, Poricis que ex inflituti nofiti ratione filentio pretera Fernus Civis Me di Olanenfis , premifsă Anton à &

Vual fe feripta, Roma, 1495.fel. ÆGIDIUS de ROYA, natione Gallus, Theologie in Academia Parif. Profef. Comob & Montis Regalis Abbas claruit an MCCCCLXII Obiit an. MCCCCLXXVIII. Sub hujus norry ne circumferuntur Annales Belgred ab anna DCCXCII ad anna. MCCCCLXXX. produce ab Andr. Schoeto primim ex Codd. MSS.eru and Andr. Schoeto Protectii in lucum prolati, Fra esf. 1610 fel. Verum iftud opus non unici A esf. 1610 fel. Verum iftud opus non unici A Goris fortus eft. Prima pars ab an DCCXC Hunc mater agrefits labore feifa fub lauro eni- ad ann. M CC C C X I V. Loanness Brandon

1461

Comobii Danenfis Ord, Ciffert, Monachum Auab A. MCD. Gorem vendicat , qui opus hiltoricum Chrenodromen dictum, triplics volumine conciunavit, & anno MCCCCXXVIII, obiit : id ab anno MCGCCXIV.ad annum MCCCCXXXI.continuavit Barthol.de Bikg. Utriulque opus in Compendium redegit, Supplementum XXXII. 2010rum adjecit, ac ad annum MCCCCLXIII produxit Agidius notier; ac Imberto Abbati opus integrum Chrenicen Danenfe dictumnuncupavit; cui Prafacionem przmilit,& VI. ann. Appendacem Subjunzit Adrianus Burius ejuldem Comobii Monachus:qui an MCCCCLXXXVIII. obiit. Vide Sandiinet & animadu.in Voji.de H. L.

1463. HENRICUS VVOLTHERUS, natione ut videtur Saxo-Germanus , Ecclefia Cathedralis 5. Aufcharii Bremenfis Canonieus, claruit anno MCCCCLXIII. Scriptis configuavit Chronicon Archiepifcopains Bramenfu,in quo fucceffionem & tes geltas Epifcorum & Archipilcoporum Bremeni, & Hamburgenf. à S. VVillehado primo iftius Ecclefie à Carolo M. nuper fundate Episcopo, usque ad Henricum de Suartzborg qui Gitardo de Hoya anno MCCCCLXIII. mortuo fucceffit, fummatim expoluit.Dictum Chronicen tx iplo ainyege ou in Archivis Bluftr. Comitis Oldenburgici hodienum allervato H Meibomii avi labore descriptum, imprimendum curavit H. Meibomius nepos inter Rer.Germ.Seript.Tom.Il.tielmitadt.

JOANNES DLUGOSSUS, à qui-buldam Du lujim, vulgo Languam dictus, gente

Polonus , ex Canonico Cracovienti Archiep-

1466

1668.fel.

† Hift.Po-XVII.c.10. p.m.312.

Wrafat od Hift Pol.

scopus Leopoliensis, claruit an. MCCCCLXV. Ver nebilit, inquit Herburtus ; ae gence V. enamia, virtute & confrantia fumova, eruditione & facundia (neillie semperibus) non unigars , & induffria ac dexteritate in rebnt gerendu fingulari praditus: fidem ctium cjus & deligenteam in hiftorii perferibefida alibi "deprædicat , verberum cultum & fententrarum gravitatem in co defiderat. Extat hujus labore conferiota, Hiffe. via Polonica in tres parces digefta, edita Dobreme-li, 1615. fol. Catalogum omnium Episcoporum per omoes universi Poloniz regni Cathedras ab ipså cujulvis fundatione ad lua ufque tempora contexuit. Operis hujus exemplar MS. autographun a Mart. Cromero a ceptun habuit Thomas Treterus Canonicus VVormatienfis, ex quo Vitas Epifcoperam Pofnantenfium à Tordano primo Antiltire ad Urielem de Gorka Przfulem quadragesimum quintum, i. e. ab anno MCCCCLXVI. ad annum MCCCCLXXIX. cum Appordice fua edidit Treterus, Braniberg. 1604. 41e. Vita S. Stanislas Epifespi Cracovern 4 Surio in compendium reda ta & mutato itylo edita Tom. 111. integrior à Bollandianis. menie Mais , noltrum Joannem Auctorem ven-

DOMINICUS de DOMINICIS, 1464. natione Italus, patria Venerus, Episcopus primo Torcellanus, dein Brixienfis, & Referendarius Apostolicus, claruit anno MCCCCLXV. Prodentia fue , ac in rebus agendis petitia ruit anno MCCCCLXX. Vir fingulari animi

Trium Pontificum Pii II. Pauli H. & Sixti IV. SEC. XV gratiam demernit , variaique corum nomi- ib A.MCD. ne legationes obuits decellit Brixiz anno MCCCCLXXVIII, Extat ejus Traiterus de fas guine Chrifti, & de filiatione Joannu Evangelifta ad B. Virginem, Venet. 1557. 800. De Cardinalian legisima creatione ad Calixtum P.HI. Opus illud ex MS. primum edidule M. Antonium de Dominis tellatur Jo. Conrad. Dietericus, quo autem loco vel tempore non indicat, neculla uspiam ejus vestigia indagare potui. De Refermanone Caria Remana ad Pium P. II. Hujus operis pars elle videtur Tractacus ineditus cujus meminit Labbrus hoc titulo, Summa fecundar sam Archiepifeoporum & Epifeoporum Metarei debeane officium exercere, Bibl. MS.p.53.

JACOBUS ZENUS, natione Italus, patrid Venetus, Patricia dignitatis vir, Episcopus tandem Patavinus, clasust anno MCCCCLXV. Vir utriufque Palladis artibus inftendus, & tam militia quam literis illustris , obsit anno MCCCCLXXVI.Literis configureit Vitam No. colas Albergati Epifcopi Bonomenfu , quam cum duplici e juidem Prafulis vita , illam à Poggio Florentino, itam a Carolo Sigonio adornatam relo subjecit Geo. Carnefelt. Colon. 1618. 419. Scripfit etiam de gefiu fummerum Ponificum , opus elegantifimum judice 3 richemio. Orarimar qualdam de humana miferia , de Christi Cormemorat Simletus, our lucem nondum quodiciam afpexerunt.

ALBERTUS CRUMMEDICKIUS, natione Germanus, patrià Holfatos, militari genere ortus,ex Canonico I piscopus Lubeceniis, claruit anno MCCCCLXVIII. Hujus opera multum ulus eft Christianus Danorum R.& mel-iplices ei legationes mandavit, quibus honorifice obeundis omnes Ecclefiz p. oventus impendit luaque abligurait bona Septunge fimum atatis annum fupergreffus obiit ann MCCCCLXXXIX. Dum Antecessorum memoriam ab interity vindicar, fuam aternitari confe rat feripto Epofess perum Lubecenfinen Chremics, à prima fundacione ad anuum MCCCCI.XV.quo Arnoldus decessor faus mortem opperiit. Dictum opus cum Anonymi continuatione adamum MDV. è MSS. eruit H. Meibornius junior . & inter Ror. Gorm. Seriptores, Tom.II. edidit Helmitad. 1688.fel.

JOANNES BEETZIUS, natione Germanus, Ord. Fr. Carmelitarum in Cornobio Thenenfi Monachus, S. Theologia apud Lo-vanienies Profeilor clasust an, MCCCCL XVIII obiit xvi. Cal. August. anno MCCCCLXXVI. Scripfit Praceprorium divens legis five Expefinonem Decalogs, opus prolixum in libr X. partitum, editum Louerii 1486. fol. Scholaficam Epiffola B. Panli ad Romanos Exposisionem ; bujus meminit Sixeus Schenfis *. Plara videfis †Bibl Sant.

apud Trithemiun JOANNES HEROLDUS, a nonnullis Herleins, a Polievino pellima corruptione Berelle dictus,natione Germanus, patria fi recte conjicio, Bafilcenfis, Ord. Dominicani Monachus, Theologus & Concionator eximius, cla-

1470.

1468

1466

***

SEC. XV. modeftià Difripali nomen induit. Sub nomine, Ventiorum, rebufque à Peneris gafti, ad 3 - Cas. SEC. XV. sha, MCD. suppresso suo & penè exoleto, varia ferentur feripta Theologica. De ernditene Chrifts fidetime tractatus, feu Lees Communes, in quibus continetur Explicatio Decaloge , Oranems Demanica , Argelica Salmarienie, Symboli Apolioterum, &c. prodiit Argent. 1490.fel. Hagen. 1511. 410. Sermones de Tempore, de Santies, Quadrage finales , Prompinariam feu Speenlam Exemple-7411, Notimberg. 1514 Colon. 1518. Venet. 1599. 41e. Sermenes super Epistolas Dominicales ex Sermonibus Guil. Lugdunení & ex diéris S

a. Vol.4re.

JOANNES GOCHIUS cognomine PUPPERUS, natione Belga, Mechliniz in Brabantia natus, Presbytet & Monialium in cadem urbe Conteffor , claruit Weffelo Groninenfi familiaris anno MCCCCLXX. Obiit ex fide Balzi an, MCCCCLXXV. quanquam enm ad annum MCCCCLXXX. referat Fr. Syvertius. Vir fingulars eruditions , at fac tempere nuit frounden , libertatu Chriftiana propuenater acerrunns, interpres legir Erangelien deligentiffima , ut de co Corn. Scribonius Graphaus in Prefatione ad Gockie Opufentam. Scriptis fnis Scholalticorum placita oppognavit, Mendicantium mores acriter perdrinxit, unde rarius in lucememilla funt opera ejus, eaque manca & imperfecté edita, & omnia in ladd. Romanis prohibita. Prodierunt olimbre opeta alienti in Grmania imprella in 410. viz. Trallatus de Gratia : Trallaine de fide; de S.Scriptara dignita-10; Apologoticum ad Fratt, queadam Dominicum de Scholaflicorum feriptis , veiss , & obligationibat; Dialogus de quarner erreribus circa Evan-geliflarana legera. Opas de libercace Christiena, edidit Corn.Graphaus , Auserp. 1521, 470.Pluta videfis apud I lac. Illyricum , Carat. Tell. Verit.1969.ut Simlerum & Syreertium taceam.

Thoma, J. Nideri, & aliorum collecti 1487 ful.

Opera omnia junctim edita Megunia 1612.

ERT WINUS ERD MANNUS, natio-1470ne Germanus, patria Weltphalus, Civitatis Ofnabrugentis Conful , & apud Fridericum 11I. Imp. Orasor , claruit anno MCCCCLXX. obiit extremà atate xxx. d. Man , ann. MDV. Scripfit hottatu D. Contadi , Comitis de Deipholt,&Epifcopi Ofnabrugé fis fui nominis quarti Chronicoa free Serrem Succeffronalem Epifcoporum Ofnabragenfiam , aprima Ecclefiz fub Carolo M. fundatione ad annum MCCCCLIII. uo dictus Contadus ad Prefulatum evectus eft, Opus istud ex Avi sui scriniis depromptum publici juris fecit H. Meibomius junior, Germ. Rer. S repe. Tom. H. Helmflad 1668. fel.

> BERNARDUS JUSTINIANUS. natione Italus, patrià Venerus, dignitate Patricius, instituto Monachus Otd. Carthuf claruit anno MCCCCLXXI. quo Civitatisfuz nomine ad Sixtum P. IV. legatus triffits cft : anno MCCCCXCV. diem extremum claufit. Literis confignavit Pitam Laurentit Instraiani primi

1471

Mara Evangelesta Vina proditt Vener. 1 5 34/61, whanten Oranimes varia inter glias in lucem e mille, Vemt.1495 fel 1659-400. Hanet. 1613. 870. riam etiam Gorbicam adorniffe fereux nardus nofter. Vide Gerla Vollium de Hift. Las. Ber-

BARTHOLOM ÆUS PLAT I NA, vide Par natione Italus, patria Cremonenfis, Bibliothe Append, ce Vaticane fub SixtoP. IV. Przfechis, Claruit p.101. anno MCCCCLXXIV.In hittoriis conter ibendis fole veritari livans Ormem verborts 33 ornatom infuper trabailt. Hafteriam incipie Marine, o treneff fantle Genzage fumpre a file contexuit : Opus in libr. VI. division ex Af S. Cedie Vierbinenfi deferiplie , & necellariis za ciditionibas illuftracum, in Incom emitic Var-Cl Petrus Lambecius . L'acon a Auftr. 1675. 4r. Indierm Archivi Arces S. Angela concinnavit. Cu jus exemplar vidit Reverend. P. Joan. Mabill Ora", "lettdialo. Hilleria PP. Rem, produc Venes. 1518. fel. L. Bu. 1645. time.

PETRUS NI GER, matione Gerana. nus , Ord. Fr. Pr.æd. Monachers , Clamit 23 rn. MCCCCLXXV. I heologiam quam Schol at ficam appellant juversis ample xus eft, Through Aquinatis caltra le qui la post trabuit à retre ex attrior istius modi qui squi si infin S. Serie & Fee run divinarum feientians ex ipfis S. Seripturadivinarum feientiatis mesor fontibus haurrie ut Hebraicam line atter in Hilpaniam fuscepit, ut Hebraicam line atter in Hilpaniam fusceptit, pattiam regressius se penitus addiferret. Ira pattiam regrefius fe contra judzos, De condi imibili vers Melle Epilcopum Ratifporteniem, & de la dana Episcopum Ratisporas edirum 1475 foi Excae Clyren: Themittarwen Matthiz Corvino gariz R. dicatus, impreffus Fentiu 148 .. AMBROSIUS CORIOLAN

qui & Ceranus dicitur, patria Romanus, O - dinis Fratt. Eremit, S. Augustini Prior gener = 115. fallitur doctiff, Voffius qui Dominicantater afferit) claruit anno MCCCCLXXV. Mule com de Ordine fuo , multum de Patria feripe de Commentariis meruit, quibus utriulque farmaren anud polleros confecravit, Scripfit faper Reges -In D. Augustian Consucatorios ; ipfim Augustines Vitam ; de landibas S. Auguffini, orationestre s: Defeaforium Ordines S. auguflin ; Reiferferine ad maledella Canonici Regularis Coagregation and Frifeseria. Hzc ornnia fimul prodicrunt Remer .. 1481. fol. Extat de Consepsione B. Maria Virgina Orane, cotam Sixto Papa IV. alicubi edicat ... Multa alia eruclica condidie Opulcula, Chronicon de Viru illuffribus & Scripteribut foi Or dinn ; de landibus surhes Roma ; B. Chriftma Spe les ma Viem ; de vernate files Chriftiana Ora

tionem; acalia de quibus confulendus Poffeva nus, Appar. Sac. Tom. Lp. 64. PETRUS RANZANUS,patril Siculus domo Panotmir arrus Ord Præd Monachus, Fe dinandi Regis Oravor ad Matthiam Hungari R.claruit anno MCCCCLXXVIII. quo ad E clefiz Lucerentis Prafularum evectus eft: obi ris confignavit Pitam Laurentii Initiasani piimi eleliz Lucerentis I Tation MCCCCXCII. Scrip Veneriarum Patriarcha, Patrui fui, a Surio add. admodum fenex annio MCCCCXCII. Scrip viii.lan. editam, ipfius etiam Laurentii operi- Annalet temperum de annium pene Geattum busprefixam, Bajd. 1560. Lugd. 168. De Origine. bus, in libr. VI. diffributos, quorum ultimita

1478.

3475

tz .- 1611. 800.

S.EC. XV.ab de rebus Hungarica in indiculos xxxvi. divifus, Ann. MCD. & Matrhiæ R. dicatus, folus superest. Eum cum Appendice à se adornata, primus edidir Vir

Cl. Joannes Sambueus , Vienna Aufria, 1558. fol. Eundem inter Hangarie rerum Script. recudi fecit Jac. Bongarfius, Francef. 1600.fel. In celeberrimā dičti Sambuci Bibliotheca oognullas Ranzani Oraciones MSS. affervari referr Simlerus. Vitamich ret geftae B. Vincentii Ferrerii & Calixto Papa III in Divorum numerum relati in Collectionis fuà edidir L. Surius ad v.d Apri-

The rebus lis. De Urbis Panermisana antiquitate opulculum-Sical Dec.1. Hujus memint Fazellus *. De landibus Luce-1.8. p. 149 rine Civitanis , alixque plura adhuc inedita , ab *Bibl Dom. Ambr. Altamura † recenfentur.

p- 614 1480.

JOANNES GERBRANDUS de LEYDIS, patrià Batavas, domo Leidenfis, Ord. Carmelitarum in Conobio Harlementi Prior, claruit anno MCCCCLXXX, inter fuos confenuit, & anno MDIV. diem extremum claufit. Scripfit varia quibus nomen fuum ab interitu vindicavit. Chronicon Hollandia Commun & Epifcoporum Ultrajeftenfium, in XXXII. libros partitum, atque ad ann. MCCCCLXXX. diductum. Dictum opus è tenebris produxit, & inter alios rerum Belgicarum Seripiores , edidir Fr. Seveertius . Francof. 1620. fol. Chronican Egmundanum, fire Annales regalium Abbaum. Egmande frum, Istud ex duobus MSS. exemplaribus inter fe collatis descriprum, & notis fuis uberioribus illustratum edidit Anronius Matthrus Leidensis, cui etiam aliorum nonnulla fubjunxir, Lugd. Bat. 1692. 410. Hifteriam fui Ordinis decem libris contexuit, que MS. apud Cl. Miraum delituit. Sermenes de sempore; de San-Uis; Quadragefimales; de Paffione Domini,& alia opulcula Theologica, nullibi quod fciam comparenria, memorat Simlerus: Vide etiam Pofferin. Apparai.Sat.& Svvertii Aiben.Belg.

1483. Vide Part.I Append.

TO ANNES TRITHEMIUS, natione Germanus, patriå Mofellanus, Ord. Benedict. Conobii Spanheimenfis primò, dein Herbipo-Jenfis Abbas, claruit anno MCCCCLXXXIII. Scriplit Aanalee Hirfangienfes, hiftoriam Francia & Germania, gella laperatorum, Regum, Prinplellentes : Opus fecundis curis auctum, ac ad annum MDXIII. productum, à viris doctis diu exoptatum, nunc primum integrum prodiir,ex MS. Codice Bibliothera Sangallenfit, qui ex ipfo dergerico nunc flammis abfiimpto fidelirer deferiptus eft, curà iftius adis Monachorum, & eppit ejuldem Monafteris , 1600, fel. Huic operi lucubrationum fuarum indicem fubnoravit Auctor, ex quarum numero habentur ineditz que lequintur. Vita S.Irmina Virginis Dagobersi R. filea, Abbatiffe Trevirenfis : Lander S. Andrea Apoftolo ; S. Iofephi Nurricii Domini; S. Benedicti Abbaiir; Monologien hominis devoti ad animam fuam ; Laudes Vita Monaffica; landes & mulisares fladel & lettonis feripeura facra ; Quaftiones in Evangelium S. Ioannis; Qua-Hiener in Platmer; de miferia Pralatorum cle Araliam,lib.II. Na walium On-flienum,lib.XX. Itintrarium vita fira, ad Jacobum Trithemium PERIENS, natione Italus, patria Florenfratrem foum, lib. II. contra peculium Montalium; timus, oppido Sangeminiano oriundus, claruir

de compuso Ecclesiallico : Hzc ex suo indice SECXV.ib finmpra; his jungatur Riabani Mauri Fita, Ann. MCD. & ex Moguntia in Saxoniam translatio , pra-

tet Rejarea, Precaisones, & Officea Ecclefieftiea, que breviraris causa prererimus: nec rameo pigebir celebriores operum quorundam editiones in prima parre prarermifias in lectoris ou Con gratiam supplementivice hie demum adnocare : De Laurenersbus Germania opus cum additionibus Jac. Wimphelingii prodist Magans. 1494. Landes Ordinic Carmelinarum; lib.II. Celen. 1643. See, cum Aub. Mirzo. & Joan. de Carthagena. Contra malefices, @ omnes aries & fuperfistiones ab Ecclefia prohibitas libellus prodiit Ingelft. 1555. 410. Steganograpor , opus in Indd, Romanis prohibitum, Demflad,1611. 410. Veterum Septerma figilla & magmanener Afagres , ex MS. Trithemii eru-

FELIX FABRI, natione Germanus, pai rria Tigurinus, ex nobili Schmidiorum familia oriundus, Ord. S. Dominic. Monachus, Crenobii Ulmentis Lector & Prædicator, claruit anno MCCCCLXXXIII.Bernardum Breitébachium Ecelefiz Mogunting Decamum iter in Terram Sanctam hoc anno aggretlum comitatus, Hierofolymam, montem Sinai , aliofque Orientalis plage locos visitavit, & proximo anno rever-lus Historiam sinera, five peregrinationis sua Histofo feriptis mandavir : utrum hac fir diversa ab Hitteria istà que sub Breitenbachii nomine edita eft. Morant. 1486, Spira 1490 100 til. an idemprorfus opus junctis utriulque laboribus concinnarum, incertus fum; hoe certiffime conftat Felicem nostrum in rebus historicis describendis stilum exercuiffe, & Historian Sueveram coorexuife, à Goldafto editam inter Sarvi-Garum rerum feripieres, Francof, 1605. 411.

SIGISMUNDUS GOSSENPROT vel G R O S S E N B R O T natione Germanus. Comobii SS, Udalrici & Afræ apud Augustanos Monachus , câque forfan de causă Religrofi cognomen vulgo fortitus, claruit anno MCCCCLXXXIII. Scripfit de rebm Auguftanu Ecclefiaiticu (bronicen. MS, extabat in Biblierbece VV elfg. Legis, inde ni fallor descriptum in lucem prorulir, & Tom, III. Germ ferips, edidit Joan. Pittorius, Francef. 1607. fel. In illo opere concinnando Udalrieum queudam Com-

monachum adjutorem hábuiffe ex Gefnero re- # Hit Lie. ferr Cl. Gerh. Voffius *. Lib.HLc.s.

PETRUS BRUTUS, natione Italus, 1481. patria Venerus, Epifcopus Catharenfis, clatuit anno MCCCCLXXXV. Hebraicz linguz peririam allequutus, contrà Judgos calamum ftrinzit: fidem Chrislianam ex S. Scripturis luculenter expoluit, & labefactatis adverlariorum argumentis felicirer propugnavit: Extar pro fide Christiani adversus Judzos opus celeberrimum Senatui Vicentino nuncuparum, Filleria pro Christianis dictum Prodiir Vencentia 1489 fota

PHILIPPUS CALLIMACHUS EX-

anna

1482

SEC.XV.ab anno MCCCCLXXXVI. Rome fub Pio P. II Ann. MCD. inter alios viros doctos, honelle & cum laude vixit. Paulo autem fecundo ad Pontificatum evecto conjurationis fulpectus Roma pulfus eft.& ad Calimirum Polonia R perfugiens, ab eo amice fuit exceptus, Liberifque ejus Praceptor datur, ad maxima Regni negotia post admotus, & Secretarii o beio honestatus, nec prius Aula quam vită exiit. Obiit Cracoviz iv. Cal Nevembr. anno MCCCCXCVI. Scripfit Hifteriam de rebns geffis Ausla Hnonorum R. icorlim editam Hagema 1513. & cum Bogfinio de reb. Hanger.recuiam, Francof. 3.81.fel. De rebus gellis Vladislas Polomis R. C. paratim August. Vind. 1 19. 410. & inter Han-gar. rer. ferspieres , Francof. 1600. fel. De. stade Varnenfi . & Lonicero editum , Chron. Tura sie. Tom. II. Francof. 1578, fol. Oraiso live Confitum de belle fufcipiende contra Turcas lifeb 160'. Historia de su que à Venesis centata funt ad mowender Perfes & Tariares contra Turcas. Opus ıllud, com superiore , & Callimachi wira i Jo. M. Bruto adornată, prodiit inter Perfierer. feripi. Franc. 1601. fel. Unica ejus Epifiela ad eing. Pelitianum inter Politiani Epiftolas repe-

ANTONIUS GISLANDIUS, natione Ita-1489. los, Javeno Lombardiz oppido natus, Ord. Pred Monachus, & per Provinciam Tautinenfein haretica pravitatis Inquintor, claruit anno MCCGCLXXXIX, Scripfit Refolmiones dubieem Evameliceram, opus induos Tomos diftributum, quoi um prior feorfim prodiit Light 15to. Sve.uterque conjunctim stid. 1541. 8vo. Venet. 1;74-40 in hoc opere Evangelia quadruplici tentu exponie, & decem milia qualtionum folvit. 4b hoc haud diverfum atbittor Opus Anreum super Evangelia tettus Anns, secundum usum Romana Curia & Ordinis Fr. Prad. impreffum Ve-#et.1198.16.6. 4te.

JOANNES CAROLUS, natione Ita-1490. lus,patria Florentinus, Ord. Predicat. in Conobio S. Maria Novella Monachus, claruit anno MCCCCXC. humanis excellit Cal. Febr. anno MDIII atatis 75. Vitas virorum aliquot illustrium qui in illo Conventu floruerunt pro animi affectu , & pari eloquentia conferiptir, viz. Joannis Salernitani primi iltius domus Fundatoris, Aldobrandini Calvacanti Epifc. Urbeverani, Simonis Sancerelli Archiep, Pifam, Angeli Acciaioti Antititis Florentini, Alexti Strozza, Guidonis Regiolani , & Joannis Dominici Ragulini Card. Opus Christoph. Landino Ang. Politiani Praceptori nuncupatum exrat MS in Biblioth. S. Maria Novella apud Florentinos: inde ut arbitrot lingulas delcriplit, & opert fuo de Viris fluffribus Pradicatorum fparfim inferuit Leander Albertus , quod prodiit Benenia. opera MSS. Librum dierum Lucensium forma Dialogi conceptum, & illorum temporum deplorationes continentem memorat Cl. Mabilon †. Tractatus /uper Pfalmos Panitentiales;Orationum & Concionum volumen ; de dignitate Monafferii S. Maria Novella; ac alia opera recenent Ant. Pollevinus & Ambr. de Alçamura, in 8;listh Don micana

PARS IL

PETRUS APOLLONIUS COLLATIUS, SEC.XV. PETRUS APOLLONIUS COMMA LIUS SARCANAR NACOL IERIBAS PARTÍA FORCETIAN PEROPENANAL NACOL CANCEL mencips Heroiceans as Davison

Mabillonio me irrinit H. Winautonus, ini & Capacox

Mabillonio me irrinit H. Winautonus, ini & Capacox

Pato. men Ejecum, C for off: Crucefix ad I udaes quereta pranotatum; Elagin qualdam, Epigrammana, excusper edidir Laz. Aug. Carta J. C. Novarienfis Medician. 16 9 : 800. F afine ejus landar Voffins Hift. Pelag. 11b.11.par . 3 . p. 145. & verfus aliquot de Narvisase gleriefa Virginisezinde pro-

MATTHÆU'S BOSSUS, narione lealus patria Vetonemilis , B. Augudini Canonicus Regularis in Morra fterio Fefulano, & ur quibuidan videtur t juridem Canobii Abbas, claruit Ang Politiarro, & Pico Mitandulano aqua-lis, anno MCCC CXC, Lautentio Medices fummo cruditoratres vitorum fautori fuit a facris Confesionibus, & Jaanni filio ejus Cardin nali (qui pote a 1º a p a renunciarus Leo X dicius eft) perquam d'tle Ctus : Hunc Sixtus Papa IV. ad Sacras Inlubr fee & Liguria Virgines ordinandas,reformanicial que milit,& opera pulchre navata pramium faccas ci Infulas obtulit, verum dignitatem itt am tranquillo atio polihabuit homo minime ambitiolus ; & lxxv. ata_ tis anno falutis hestmanz MD.l. privatus obiie. Varia post se reliquit ingenii sui monumera-ta, diversi locis & temporibus edita. Dialogus de veris & falmarebus animi gandiss, trabus libris diffin Ctus prodit Benen. 1491. De enflirmendo fapienzia anima , five , de vero fa-Pientia celin , lib. VIII. Smen. 1495. 4re. De elerandu adverfis, dialogi due ; de gerendo Magafran, initingue colenda, opulculum ; de imero derate unlierum & mien exheriatio. Opera hade nus numerata jurica im prodierunt, Argentigo 9. 410. Orationes Varia; Epulelarum libri eres, Pr mus fub titulo Recoperationem F fulanare prodiit Benen. 1483. Secundus Epifielas famid : for Terrius cum Sermonibus quibus darn fub just Gis , Venet. 1561. 4re. Opera omnia Julii A TTA brofini ejuldem congregat. Canonici curà col lecta , recognia & expelus prodierunt Benore 1647 fel.

CONRADUS SUMMENHART , nations 149 44
Germanus, patrià Suevus, domo Calvientis S. Theologia Profesior , & Scholz Tubinge 1113. fub primordia e jus, ingens decus & ornas raen-tum, claruit anno MCCCCXC. Natus anno MCCCCLXV. denatus MDXI peftifera lase in Monafterio de Schuteren extinctus. Exta E Tra-Hains bipartitus . qued Dent home feri Volecerit quedque Mellias an Lege & Prophetis Promis flus nen felam Hemo , fed etiam Dens efe de & merit non folum Herno . Jen Bendecim abnfib . Merit, editus Tubinga a 494. De duedecim abnfib . Menaficai, Oratio ad Patres Benedicim ita Capinafticia, Oratio ad Pauce secundaria. Capi-tulo Hirlangiccifi. ibid. 1988. Sepi-parite = 270 gas de Centralibus profese Confisionia of To objecto. Hagenozists, fol. Vent. 180. fel. Di dec objecto. Lagenozists, fol. Vent. 180. fel. Di dec fenfeur Argent 1490 fel. In quarter libr Senten fenjeus Argent 1477 an editz fint nodum Senienprater Commentaria in universam Pomperi, Physicam Bafil.1517.edita; & id genus alig JOAN.

tirer. Ital. P 164.

Szculum Synodale.

hujus loci.

S.F.C XV. 1b JOANNES TUROCIUS, five, de Aus. MCD. THWROCZ, patria Pannonius, claruit anno 1410. MCCCCXC. Opus historicum de rebus Hungaricis conscripsit ab Attità primo Rege, usque ad Coronationem Marthiz Corvini , anno MCCCCLXIV. contigit, nifi quod XL. annoroni feries ab anno MCCCXLII.ad annum MCCCLXXXII, Joannie de Kikullers operà digella fit cam historiz fux , habita temporis ratione, verbo tenus inferuit Turocius, & dicto Marthix R.dicavit. Prodiit. Chronicen ex utriusque laboribus concinnatum, in iji.libr.dilpofitum, Augusta typis Ethardi Radholt anno 1488. inter Hungaric rer. Scrip à Jac. Bongarfio editos reculum Francef 1600 fel.

ALBERTUS BARO de BONSTE-TE N. oatione Germanus , Maximiliano Imp. I. à Sacris,& Eremitarum in Helvetià Decanus, claruit anno MCCCCXCI. Litetia commifie Vitam Ni. elai Telemini Ord. Eremst. Monachi, qui complares annos cibi expers. vixisse creditur, eam edidit L. Sursus ad x diem Septembr. Extat & Historia ejus labore coocinnata, quam Auftriacam inscripsit , & Carolo VIII, Gallie R. nuncupavit, MS. in Biblioth, Cafered Vindeb. Hu-jus meminit.cruditiff.Poc. bambteius Commontar. Tom.II.p. 4. eamque le editurum pollicitus elt, fed morte præventus ooo prælititt idem in rei Literariæ commodum in fe frefespit digniff. ejus Succettor Dan. Nellelius eda Seugraphia, Vindob.1692.

JOANNES de L'APIDE, natione Ger-1493. manus, Dodor Theologia Parienfia & Ord. Carthuf Monachas, clarist an. MCCCCXCII. Tyrocinium literarum in Academia Paritienfi pofuit, inde ad Bafileeofem fe contulit, & potb-habito Ecclefiæ Cathedralia Canonicatu cucullum induit.domúmque Carthulianam ingreflus, viram tranquillam & devotam degit. Scripfit Refelmerium dubiorum circa celebrationem Mellarum eccurrentium. Prodiit primo Bafiles 1492. Sus-postea variia locis, & non noo titulo impreifum. Daventr.1493 Lipfia 1499. Colon. 1501. 1505,410 Anto rp. 1511. 410 Venet 1516. Conflantia 1596.12mo. Parif 15y8. Parav. 1999. De Afcenfrone Demini , de Conceptione immaculata Virginis , utrumque inter Ser mones Meffrethi editum, De Qualitate & Officio Sacerdein, five, de ils que ad dignum Sacerdotem exiguntur, Extat MS. in Bibl. Bafilcenfi. Summaria Paffionis Domini, Sermoner, & alia opufcula memorat Poffevinus, que utrum alicubi reperiantur incertum eft. Commentatii in Arlftotelem , & Gilb. Porretanum de fex principiis prodierunt Bafilea typis

\$491. HARTMANNUS SCHEDELIUS. natione Germanus, domo Norimbergenfis, Philosophiz & Medicinz Professor, claruit anno MCCCCXCII. Inter Ecclefiafticos Scriptores locum meruit Chronico quod fcripfit Universali, per sex seates Mundi diffributo, & rea Ecclefialticas non minus quam civilia negotia complecten e.iu boc opereferiem Pontificum.Cxfarum.Regum,alia úmque rerum memorabilia ab initio mundi ad an MCCCCXCH longo agmine recenfer ibid. p. 613.614-

Amerbachianis.

fuccincie descripfit; id in publicum emifit No-SEC.XV-ib rumberg 1492.fol.cd de.causa Cronicon Norim- Ann. MUC. bergense vulgo dictum : idem opus recusum produt August. Vind. 1497. Commentarius de Sarmartia ex hoe Chronico, ut videtur, fumptus inter Polon. r.rum Seripeores à Pittorio editos comparet 8afil. 1581. fel. edidit prætered Confi-

NICOLAUS BARSANUS, natione Italus,patrià Placentinus , Ord. Etemit. S. Auguitini Regularis Observantiz Mediolan. Doctor. Decretorum, claruit anno MCCCCXCIV. 19 defensionem Ordinis sui opus edidit , quod Canfam Vitalianam & pracedentiam Eremitarum & Minerum inscriptit , prodeit Cremene 1500. Extat & Quedragefinale quodirbeticion fepimaginta feptem quaftionum pradicabilium , imprellum Bononia, 101. 410. De montibus pietaris, libellus ad Georgium Card. Albanensem, Cremon. 1496. Lepfe 1670.410.

lium de Peffe,& alia in Medicina , que non funt

JACOBUS PHILIPPUS FORESTUS, natione Italus, ab oppido suo natali Bergemas vulgo dictits, Eremita Augustinianus, clarust anno MCCCCXCIV. in lucemeditus est anno MCCCCXXXIV in Sodalirium admiffus anno MCCCCLI, lucis ufurâ privatua an. MDVIII. vel ut alis MDXV. Scripfit c sua htftoricum quod Supplemeanus Chronicorum inscripsit , in XVI. libr. divisium , cujus duplex extat editio ; prior ab initio mundi ad annum MCCCCLXXXV. prodiit Brixes 1485. Ventte 1486.1490.fel.Pofterior ad annum MDIII.prodacta prodiit Vener. 1506. Integrum opus repurgatum, & Bern Biudoni Appendice XXX I. authorum auchum, prelo exist Parif. 5:5. Fener. 1547. fol. De claris Mulieribin Christianis Commentariut, Beatrici Aragonia & Bohemia Reginz intereptus, prodist Ferraria 14 47 fd. Parif. 1521. fol. Interrogatorium live Confefficnale, Aniverp. 1513. 8v. Commentarium 14 D. Lucz Evangelium adornálie dicitur; utrum extet non

PETRUS DORLANDUS, natione Germanus, Ord. Carthul. Monachus, & Comobii Zelemenfis prope Diest in Brabantiâ, Prior, claruit anno MCCCCXCV. Annum agens 53. fatis cellit xxv. die Anguft, anno MDVII Multa scripsit,quorum pars minima iu lucem edita est. Extat Corona de viris illesfribus Ordinis Carthusiami, five Chronicon Carthusianum, quod notia fuis illustratum & aoctum typis commifit Theodorus Petrejus ejuldem Ord. Monachus, Colon, 1608. Svo. Explicatio myflica habitus Carel nftenfir: de vitie Proprietatis Menachirum; utruniq; opus editum Lovan 1514 300 Vita & resgefta B. Anna, lib. V. proditt Amverp. 1617. Vula Anima, lib. VI. Pafis- Christi dialogus ; utrumq imprellum refert Simlerus, l'e tribut Caribuliantem peris : de duebu, vii , di alogum; Collationes de melicia Spiriswalis de Sacerdo:um dignisate, MSS, affervari in biblioth.Carsobis Carthufian. apud Colonienf.affirmat Fr. Syveertius Aiben, Bele-quireliqua noftri Auctoris opera inedita, ad Monachos fibi fubica dos in pierate crudiendos pracipue ordinara,

GODES.

1495

Saculum Synodale

SÆC, XV. sh A.MCD. tione Germanus , Ordin Eremit. Augustin. 3491. Frater, claruit fob Maximiliano Imperat. 1. circa annum MCCCCXCV. Memorium apud posteros confervavit prolixo in Decalogum Commentario e prodiir Divina legis Pra-cepterium, Colon. 1481 fel. Norimb. 1497 fel. 1521. 410. Sermones ejus Dominicales en Epillelas D.

Panis, excusi funt Hagenes, 1510-

MICHAEL LOCHMAYER, na-1496. tione Germanus , Canonicus Paffavienfis in Bohemia, non Patavienfis, ut Simlerus & Poffevinus ; S. Theol. & Juris Canonici Profef-for , claruir anno MCCCCXCVI. Scriplit Parsebiale Curacerum . opus in decem ca-pita distributum, quo Officium Curai città Sacramentalia late exponit , & jus ad decime, eblationer, aliofque proventus aperte vindicat, prodiit Liffia 1497. Hagen. 1499. Parif. 1913. Premptaarium Sermonumen Evangelia Feffeva-Ba totius anni; noenen in Ecclefiaram Dedicationer, & prime Missa celebrationem, proditt cum Sermonibus Fauli de FVann, fub idem tempus

BAPTISTA de SALIS vel RO-1408. SELLIS, natione Italus patria Genuen-fis, Ordinis Fr. Minorum Monachus, claruit anno MCCCCXCVIII. Scripfit Samman Cafnam Ceafeigaria, que ab Auctore nomen fortita, Summa Refella . communius Bapuffiniana appellatur. Prodiit Roma 1479. August. 1484. Norimb : 488 fel.

ejufdem Ecclefia Canonici , Hagen. 1497.1511.

1416.4re.Megunt.1616.8ve.

GUILLELMUS PEPINUS.na-\$500, tione Gallus , patria Ebroicenfis , Ordin. Pradicat. Monachus, Concionator eximius, claruit anno MD. Exrant ejus Sermenes Quadragefimales , impreffi Parif. 1532. 1589. 800. Lugdan. 1541. Vener. 1569. emendatius seid. 1575. Speculum aureum super septem Pfalmes Paniten-stales , Paris, 8ve. Venee. 1573. Sermones Dominicales ex Epsfelis & Evangelits socius anni, Venet. 1 5 8 8. 15 9 1. 80e. Sermanes de imisatiene Sentlerum , Venet. 1589. 1594, 800. Opufculum fuper Conficeor Venet. 1589. Parif. 1614. 8ve. Referium Aurenm B. Virginis , Venet. 1591-Svo. Expolice in Exedum, Paril. 1424 800. Sersones X L. de destructione Ninever , 2. partibus. Parif. 16:8.80. Opera omnia fupra memorata,cum Compendiofa relatione vita Fr. Lud. Bertrandi . 4 Paulo Papa V. in Sanctorum numerum relati , in onum corpus collecta fimul prodierunt Colon. 1609 1610. 410. Aarverp.1656. Vol. 44. Commentarium in Genefin adornatle fertur nondum ut videtur typis exculum.

CL'AUDIUS SEISELIUS, patrià Sabaudus, Ludovico Galliz R. & Supplicibus 1ibellis, ex Episcopo Massiliensi Archiepisc. Tautinenfis, claruir anno MD.decessit an. MDXX. Scripfir in tria priora D. Lucz capita de triplica flain viatorii, ad Leonem Pap. X. volumen ingens.impreffum Taurini 1518.fol. Hujus ut viderur pars,viz Meralis explicano Evangelis Millus eft PARE IL

319 GODESCALCHUS HOLEN,nz. Angeles, anted Jucom apexit, Parif 1514, 14 44. SAC XV. edita. Disputaciones adverfus errores & fallam de AMCD. Valdenjum, Parif 1910/ 4re. De Divina Fredi denna Tradatus, cum priore : Parif.1920. 1637. 410. nonnulla Opera bijloraca condidir patrio fermone, & jus feudale commemarile adorne

> PETRUS BURRUS, natione Beigg, patria Brugenfis, Canonicus Ambianus, Poera callus nec inversaltus, clarait anno MD anne MCCCCXXXII.natus,MD VII.denatus.Scripfie Passas quinque Festorum B. Virginis, edit.Parts 1499 He Hymnos de omnibus Sactis, quos Ind Badius Alcentius feris Commentariis illustratos edidit, Parif. 1328 . 410. Cecinit etia Odas in Adventum Domini, in Nativirarem, Circumcilio. nem,caterofque dies Domino & B. Virg. Maria feftos,uti & Elegias, Epigrammata,&c. de quibus prolixe fatis Trithemii Continuator & Fr. Syveettius,

JOANNES PINUS, natione Gallus, patria Tholofanus, Rivorum Epifcopus, elaruie anno MD. Literis confignavit l'iran Catharina Searafer, inter I ammarilleft. editam Parificata fol. Vitam Philippi Berealds Benomenfis , prodite cum priori Benen. 1505. 4te. D. Rochs Narbone op. fit Vita . & Allobrogica narrattenis , lib.11. fimas & prodierunt Parif. 1516. 410. De Vita & landib me Codri Vreei libellus , prodiit operibus Urce & præmifius, Benen. 1501. & alibi. De Vita Aulie 2 Telefa , ... 410.

PAULUS CORTESIUS, naiora ut videtut Iralus , Protonotarius Apoftolices ... claruit anno MD. Scripfir in quatar tibres Serentestierem Disputationes (corfimediras , Par 1919. fel. nonoullis Hieron. Savanarola optata culis conjunctas . Bafil. 1540 fel. De Cardina latu, lib. X. Coreef. 1510.fil, De Sacrarum live rum, emnianque difciplinarum feioneia, Balil. a.p. Henric. Petri. Struxit lafuper lib. VI. de Poeipe, quarum iple externinit in Prefat. fun ad Sen-

HENRICUS AQUILONIP O. LENSIS, natione Germanus , patria Sa >co, Historicus & Poeta non incelebris,claruit teberga anno M D. Scripfit Opus metricaren, genfinn, & Coveracis Hamburgeaft hiftoriaers expofuit ; alied item Carmen in quo Urbe Z ache renfir primordia deferipfit : Utrumque tra a jori fide quam elegaritis feriptom,ab Hen. Me ibomio aro c Codd. MSS erutum, & Francof. 1 620. 40 editum, recardi fecit H. Meibomius The pos. Seripi, German. Tom.1. Helmflad. 1688. Fol. De vità & landibus S. Augufter Carmen Parifle

TOANNES AVENTINUS gen- 1500. te Boius, ab oppido natali nomen for tatus cla vide Part. 1 ruit anno MD. Rarisbone mortuus & Cus cla- Viac anno MD. Rarisbone mortuus & Dultus, Arpenda Prater opera & Cl. VVhartoso memo Pultus, AFP-Prater opera 2 .... Schrenfer rdit os Bigenti, ptis commilie Annales Schrenfer rdit os Bipenti, 1600, 410. De Origine Saracentrum Dd a

15007

1500.

S.EC. XV ob adverfue Chrishmer gestus copus à Ph. Lonicero Non., ACP in Incom producture. Chesset wer Term. 1. Frances, 1598, felter Angelson. Bushum et qui loca faculo producture Superies; Frances, do 17/ds.) lib. primo, Device anum Artiguranes Sermones XVI felegre, notique fuis illustratos edidis Joan. Lyscander Hustine idea. Acto.

GAROLUS BOVILLUS, natione
Gallas, patrià Veronandius, domo Samarobrinus, Eccleir, Novimentia Canonius, ciaruit fab anoma MD. Vir nullis non Disciplinis infradus.namis non artibus perpolitus, Grammaticus, Orator, Philosophus, Mathematicus, Theologus, in fingulis faumans. Eduit Leghiaman Theologus pradio, in Disciplinas, de volugase pradio, in Disciplinas, de se volugase pradio, in Discours, shilique ex-

utropa T. Hamesto petitis i Bros VII. 1806 VII. 1807 (EX. 2004)

1876 1137, 1868 I 1876 I 1876 1876 I 1876 1876 I 1876 1876 I 1876 1876 I 1876 1876 I 1876 1876 I 1876 1876 I 187

Concilia boc Sæculo habita.

Ton.II.

1405. P. R.A.G.E.N.S.E. & Sbinkone Archiepifcopocapite ori anno MCCCCV, celebratum. Exfulen prefaram, quibus Concilium Provinciale
contra Schiffmattico (see squi Benedicio Papa
XII Ladharebane 1 congregare mandat apud
Raynald. Apand. Esself;

408. O XONIENSE 4 Thomá Arnadel Canturient Autilitée cum certe risitius Provincia. Epifocopis anno MCCCCVIII. coactum. In quo contra doctirua wichilfituse feminatores cautumelle, ne quis pro iuggefto ad populum agere nili facultar es à bejutopo prisi impertrat, 3,6 ur Collegiorum fingulorum per Academum Oxoneciemu Cullodes is obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu Cullodes in obbolirum fonceiemu fonceiemu fonceiemu fonceiemu fonceiemu fonceiemum fon

6t, cenfuris procedant. Extar Decretum Syno-dale Articulos X 11 J. complettens apud Spelman, Cone. Brit. Tom. 11. p. 662. & Cent. Tom. XI, part. 1. col. 16 80. Proximo anno alind Coneilium Provinciale in Ecclefia Cathedrali D. Pauli Londinesi, celebravit Archiepiscopus, In quo de alterutri Papæ hoc Schilmatis tempore adherendo disceptatur,& Decretum Oxoniense contra Lollardos (quo nomine Wicklissi fequaces indigitantur) confirmatur : Hajus Synodi meminis Tho. Walfingham Hift. Angl p. \$77.adis. Frances. Extat Commissio Episcopo. Londinensi ad publicandum dictum decretum apud Speiman Cone Brit. Tom. 11.p 668. Notandum eft Fhomam Cantuarienfem Synodos Prowinciales fingulis fore annis in Eccles 3 D. Pauli Londin, celebrálle , in quibus contra doctrinæ Wickliffi mæ fautores cujulcunque Ordinis aut Dignitaris crudeliter favirum eft. In hangm altera Festivitas S. Georgii Martyris duplex Feltum constitutur, in altera ne S. Scripture in

linguam Anglicanam verterentur cautum eft.

Vide Walfingiszin stid p 182. Antiquit. Erican.

D-174,1/5.

R.H.B. M. N.S. A Guidone de Neyà Artchepifopa Remoi ama Safingaineri, extiti, nie gynia anno M.C.C.C.VIII. eciebratum. In McCymode (ad sait, Iadii Speriora ama iconvocata, Epifopai non comparentibus in vit. McCymode (ad sait, Iadii Speriora ama iconvocata, Epifopai non comparentibus in vit. Natili procopata, vivil ad 65 ST ribane of Sider Cumbriti; 4tt Sparamanathus; 4tt fabric of tradition 1 st de Schigman existilium decerumrantinen 1 st de Schigman existilium decerumra, 8 Schole Parfiends privilega lab Urbis Pratore volant flaruminantur, Hujun mena, 1 11. lib iv p. 885 Vade existin McGeria.

PERPINIANUM à Benedicto Papa X II I. quo Cardinalibus ad Concilium Generale apud Fifas celebrandum cocuntibus fraudem faceret, & iu fui gratiam tenquam legitimi Christi Vicarii Synodican declarationem obtineret Cal-Nevembr an MCCCC, VIII. congregatum Inline Conciliabalo Pradatis inter fe delenticotibus per VII, Seffiones nihil actum elt. Seffione octava & ultima Cal. Febr. anni fementis à Pratifibus XVIII.qui foli fupererant, fe verù Ecclefiz Pontihcem, zgrê & non nilî pactă Papatus in (chilma tis extinctionem renunciatione, impetravit Benedictus : Extant Acta ex Niemo & Raynaldo Cent. Tom. XI. part.ii.col.2108. Vide d'Aguirre Cont. Hift. T.111.p. 617. forlicius ei ceffit in Concilio Salmanticenfi an MCCCCX.habito,in quo jus ejus ad Paparum ftrenne afferitur, & ipiq fummus Eccletiz Pontifex concordibus votis declaratur: Librum Synodalem edidit Gundifalvus Epifcopus Salmanticentis. Vide Card. d'Aguirre ibid p. 641. Nec fibi defait Gregorius Papa XII. quippe qui Concilium ad Authriamurbem Dioccelis Aquileienfis in Fetto Pentecoffes

an.MCCCCIX.congregavit; in quo verus Ecclefix Paftor, & unicus Christi Vicarius à paucis, qui ademnt Episcopis declaratur. Extat Sentina

SACXV.sb Symdali cum tribus Gregorii Epifolis Gone. Ass MCD. Tom-XI part II.col.ate 1.

> PISANUM, Occumenicum, & Cardinalibus utriuique obedientiæ, in id velut unicum Schifmatis remedium confencientibus xxy.die Marii anno MCCCCIX.contocatum Hoc Concilium cui prærer Principum Legatos CLXXX Prafules , CCC. Abbates , CXX. Magiltri in Theologia, CCC. Juria utriulque Do-ctores, & rantum non omnium Europæ Academiarum Procuratores interfuerunt , X X 1 V. fellionibus absolutum est : Non est nostri quid in fingulis gellum fit minutatim referre, potiora felegiffe tudiciat, reliqua ex ipfia Actis peti poffugt. Seff prime Constituentur univerfalis Ecclefie nomine Procuratores , qui contra Benedictum & Gregorium de Papatu contendentes agant; Hi Synodali auctoritate freti cos ad comparendum citanr,non comparentes concumacia poflulant. Seff. ternia xxx. Martis. Decretum contumariz contra duos Contestdentes , quod legitime bis citati non comparuerint, promulgatur; & Cardinales eis adhe entes ad Concilium vncantur. Seff. X. Xt. XII. xxii, xxiii , xxx Maii , Articuli XXXVII. contra Conrendenres publice lectl, & pet teftes id neos probati , à Synodo notorii & manifefti declarantut. 'eff. XV. v. Junit. Sententia definitiva qua Pertus de Luna, & Angelus de Corario febifinariti, baretici, & tentu maces, & fecundum S.Canones ab imperio amoci, & ab Ecclefia pracifi,omne que fideles ab obedientià corum abfoluti , ac randem omnes Sententiz & Cenfura ab corum alterutro intra anni fpatium prolate.itrite . caffe,& plane nuliz declarantur, & publice lecta eft & approbata . & præfentium fubferiptionibus munita. Seff.XIX. Ky. Junif. Cardinales XXIV. ad novum Pontificem ex Synodi decreto eligendum Conclave intrant, (eis etiam qui tempote schismatis per Contendentes creati erant ad Suffragiorum jus admiffis, ex peculiari Indulgentia pro hac vice & Synodo Seff. XV(L concessi.) & xxvi.ejuldem menfis D. Petrum de Candià Cardinalem Mediolanens, eligunt, qui Papa renunciarus Alexandri V. nomen sumit. Seft. X X. primo Inlis. Alexander Papa V. Concilio przfidet, omnes Catdinalium processus & sententias a tertio die . Maii anno MCCCCVIII. confitmat : duas Cardinalium factiones In unum Collegium refficuit Privilegia quadam eis qui Synodo intererant concedit, & opus teformationis in fe fafcipit. Seff. XXI. XXII. XXIII. x. xxvii labi,vii. Aug. Omnes Proceffus à tempore fchifmaris abolenne ; Centura caffantur ; Promotiones. Confectationes, Ordinationes, modò alias Canonica finterata habentur, Petro de Luni aut Angelo Corario harefeos & fchifmatis auper damnatis adherentes, velut Harctica pravitaris fautores judicantur: Concilium Generale intra triengium celebrandum, Ptovinciales interim Sygodi fuper negotio Reformatioais velut in antecessum ubique congregande ordinantur. Extant Ada primo edita Parif. 1611. 410.integriora apud Richerium Hill.Conc.Gone-

Spiningis Toun. X1 ibid col. 2140. Arricali contra SEC. XV. Contendentes cum probationibus ex Raynal - Ana MOIS do, bid.col. 2249. Epifele demque, & alia noga. nulla hoc ipectantia,ind.col. . 156. te feq.

ROMANU M & Joanne Papa XXIII. ex wickliff teripes (Dralogue , tellices , Trialogue alia) tapquam hær etica reprobantur å igni cre manda judicameter. Extat Decretum Synodele fexto die fannar. anni le quentis datum i Conc. Tom.XI.part.ii. COL.2313.

CONSTANTIENSE Occumenicum ex decreto Concilii Pifani 4 Joanne Papa XXIII. rogatu Sigi imundi Romanorum & Bohemiz R. Calend. Novembr. to MCCCCXIVe corregatum.In quo de disturno illo ichilmare extinguendo, de Ecclefià ram in Capite turra in Membris reformandi, de Wicklimanis denique & Boherris supprimendis novi prorfus methodo actum ett, Prefulibus quippe per Na-tiones diffribucis & feorfim confulentibus; Cardinalibus im faso Collegio negotia fepara tim tractantibus ... stihil quicquam Concilio de iniendum proponebatur, niti quod per Carel fet. Huie Concilio ultra tres annos duraturo S. = gilmundus Rex, Principes, Principumque Les ti,Prafales, Abbates, S.Theologiz,& utriut Jutis Doctores, erragua fant frequentia inter feach

L. Ac primò qui dem de tricipite fchiffra a to estinguendo de laberant Parrea, ac à Joannaire initium fumunt; cui Sef.II.ii. Mere. MCCCC Schedulam Refigmationis offerunt i quam à ple palam in synodo legir, & ad eam obferranch arm Sacramenti teligione fe obstringet, paucis Dof diebus ciam fugituras. Sef.111.xxv.Mari. Conlium Conftantiente rité convocatum effe , nu tchifmate extirpato , & Ecclefia in ficte a moribus, in Capite & Membris reformată. cif folvi polle,aut alao transferri , nec Epifcopis Concilio nondum finiro discedere licere . Contra eos qui ex absentia Papa Concilium di 110 lutum iti affirmarunr , decretum eit. Seff. 1 V.V. xxx. Mar. vi. April. Concilium immedia c & a Chrifto poteftat em habere ; cui omnes Carinfa cunque dignitatis ctiem Papalitobedire terren tur,qui fecus fecerint poenis coercendos; nem Papatui remunciare, & definitionibus cilii ftare rener i, difceffum ejus i Concil i illicitum effe, ni redierit contra eum at harreticum & (chifmaricum procedendum con cluims ch. SefXII.xxix. Maii Joannes Papa ali Quoties ad Concilium ciratus oblato ei falvo Condadu, quod non companierit continax declaratus, à quod Ecs lefiam male administra Met, vita damnabili & pefandis moribus ex emplunt tà dannabili de prebuifet , benefic a expuum male vite populo prebuifet , benefic a eccles fallica fimoniace diffribuiffet , boná extre & pa fialtica fimoniace diminume, 1901. The & ju-ra Ecclefiz dilapidifict , fagrenfact : priss imodatus, symodaii decreto jatra tanenda deponium ac orannes fideles ab e jus objection tanenda deponium ac orannes fideles ab e jus objection de justiciones de justicion rallibili. c.a. cum Sev Binnii notis, Con. Tom. deposius ac Continua ac Caletti ab-Xiparc. ii. col. 117. ampliora ex la Dacheria (aivuntus, Causte est infinper, ne quis ab Capty modi

SACXV. ib confensa, pec ex Contendencibus aliquis om Ann MCD, mind, in Papare eligeretur. Huic fenrentiz fe fubjecit Joannes,& Decreto confirmaro Papa-

tum depoinit Seff XIV iv./al.Legati Gregorii P. XII.quz à Synodo hactenus gesta sunt approbatis omnibus & confirmatis, ejus nomine Pa-pami renneciant: ex quo Cardinales fue creaionis 4 Spnodo recepti funt , & duz Obedientie in unum corpus coalnère. Restat Benedičtus, ad quem legati, (quorum pri-mas Sigifmundus Rex.) Seff.XVI. xi. Iulii or-dinantur: fruftrā ; fubdolē agir Benedičtus & fraudes nectit , Principes ejus fautores eum deserunt , Synodus contra eum procedit, Be Self. XXXVII. xxvi. Julii , MCCCCXVII, femencia deposicionis in enm velut perjurum, univerfalis Ecclefiafcandalizatorem, inveterati febifmaris fausrem , &c. decernitur. Sef. XLL viii. Nov. cum in antecedentibus Seffionibus de Concilio generali post quinquennium a fine hujus Concilii, altero post septennium, & deinceps fingulis decennus habendo, & formula fidei a Papa, prius quam publicetur ejus electio. profitenda ; de Ecclefia tom in Capite, tum in Membris a futuro Pontifice reformanda, deque modo eligendi conclusum effet; Cardina-les & quinque Nationum Delegati ad suffragiorum jusprohac vice admitti Conclave intrant. & tertio post die xi. Nev. festo D. Marsini Odo-nem Cardinalem de Columna, qui Martini V. nomen eà de causà assumpsit , in summum Pontificem eligunt i qui Seff. XLIV. xix. April. Papiam urbem Italia de confeniu Patrum proaimi Concilii locum designat, & Sef.XLV.xxii. Apr. plenariam omnibus qui Concilio interfuerant indulgentiam concedit, Concilium jam-Jam foluturns.

II. Quod Reformationem attinet, in ea fatis fegnes erant boni Patres, totum istud negotium,nifi quod XVIII. Capita pracipuè reformanda indicident, ad Martinum P. noviter ele-Chum remiserunt; qui , ne nihil agere videretur, Constitutiones quasdam de exempremibm , de senienibur &c. Seff. XL.111.edidit, reliquis que maximi erant momenti penitus pratermifis.

III. Studio autem vehementiori in causa hzrefeos, quam vocant, actum est. Inaniprorius furore in Ioan. VVictiff triginta jam annis demortuum Sef. VIII. iv. Maii MCGCCXV.favitum eft , cujus doctrina berenca , errenca, frandalofa declaratur ; feripta omnia probi bentur : memoria velut notorii haretici abfque poenitentià definichi diro anathemate con-foffa;offa denique exhumanda & projicienda decernuntur, Pari ferocià contra Ioan, Huffe procedit Synodus, quem, ruptă falvi conductús fide, non auditum, nedum convictum earceri primo mancipavit ; deinde XXX. in eum Articulis formatis hareticum denunciavit; scripta ejus omnia cremari , ipfumque degradari & comburi , reluctante licet & fruftra renitente Sigifmundo, Seff-XIII. xv. I unit ordinavit. Hujus Sententia atrocitate permotus Hieren. de Pragi, ipfe etiam, ut Vicklisi & Husli fectator, Harefeos postulatus, metuque perculfus, fe fuáque dogmata Synodo subjecit, & Retractationis schedulam propria manu scriptam, & viva yore prolatam Seff.XIX.xxiii Sepr. Synodo tra-

didit.Postea verò pomirentia doctus, abjuratio- SEC.XV a nem faam deteftatus , Huffi virtutes deptadi- Am MDGo cans, magno ingenii acumine, nec minori ani-

mi constantia dogmata sua proferens& propugnans , a Synodo Seff. XXI, xxx. Mail MCCCCXVI.ut hareticus damnatur, & poteflati faculari traditus vivicomburium patitur. Denique contra horum fautores & affectas, decretum eft Soff XIII. eirci S. Eucharlfliz Sacramentum, quod lecet Christin fub uraque Ifecie influnerit, cundemone administrandi modum. Ecclesia Primitiva retimerit, bis temen NON OBSTANTIBUS, confinerado Ecclefia,qua Inb spocie ponis tansumonodo à Lascis sufcipieur , es observanda. Quadam alia obiter in hac Synodo gesta, Desceptationem Anglos inter & Hispanos de loci prarogativà , Anglis à Concilio haud zgre concessa & decreto confirmata; Pesuciones Polonor u circa libellum cujufdam Joan-Falconberg-Equitis; Carolina confirmationem, &c. brevitatis gratia præterimus. Extant Aca compendiose relata, feorfim edita, Hagenes, 1500- 4te cum notis Binii Cone. Tom. XII. in initio; quibus subjunguntur Martini P.V. Bulla de erroribus , uti vocantur , Wickliffi , &c. ibid.col. 259. & Methodus in publica fellione Conciliorum General observanda, ibid. col. 284. Epittole varior, decreta, processus, aliaque huc spectant is dependent vicem obtinent, soid col 1434. De Decretis quarta & quinta Sell. hujusce Synodi, quibus Potestas Concilii Generalis fuper Papam flabilitur, confulat Lector Edm.Richer. Hoff. Conc. Gon. lib.H C.s. Natal. Alexandr. Hiff, Ecclef Sec. XV. Differt. iii.iv. Em. Schelftrat. Alla Conflans, Comc. Arro. 1683. 410.80 ejuidem Traflas dofenfu & authoris Confiant Conc. contrà Maimburg, Rome 1686. 410. Accuratife fima harum serum cognitio ex literaria Refermatsonit kifforia, quam sub auspiciis Seren. Ducis Brunsvicensis edendam avide expectamus, promptam ei & propitiam Lucinam precantes, experenda crit-

LONDINENSE, ab Henrico Chicheley Canturienfi Antiflite cum Suffraganeis, in Ecclesii D. Pauli circa Festum S. Michaelis anno MCCCCXIV. coactum. In quo, Oratores pro parte Cleri Anglicani ad Concibum Generale Constantia celebrandum progressuri eliguntur, & que dam ad privilegia Monacho-rum minuenda, & exemptiones cohibendas ringentibus frustrà Fratribus decernuntur. Vide Walfingham Hift. Angl. p. 387. Notandom est Henricum Archiepiscopu singulis ferè annis Synodos Londini congregiúe; Harum uni anno MCCCXV. de feitis S. Georgii M. SS. Da-vidis & Ceddæ Epifcoporum , & S. Winife-dæ V.actum eft. Extat Conftitutio Synodalis apud Spelm. Cone. Brit. p. 669. & Cone. Tom. XII col.295. Altera anno MCCCCXVI.nonnulla injurisdictionis Ecclefiaftica male adminiftrate correctioné & herefeeu quas vocant extirpationé ordinatur. Extat Discipling Capitula III. Cons. ibid.col.199. Tertil an. MCCCCXVII. in studiosorum gratiam decretum est,ut Beneficiorú Ecclefiafticorú Patroni ea vacantia his, qui graduum dignitatibus ab Academiis donat i funt, deinceps conferant, gradus & professionis

ratione

S.E.C. XV. abratione juxta beneficiorum cenfus & valores Am. MCD. habità. Constitutio habetut ap. Spelman. ibid Confule eriam Antiquit. Britan. p.278. & fequ. ubi plures at levis momenti Synodi fub Hentici Cantuarientis Prafidentia memorantur,

SALISBURGENSE ab Evethardo Ar-4420. chiepiscopo, cum Suffraganeis V. & absentium Procuratoribus circa annum MCCCCXX.congregatum. In quo varia Disciplina Capitula, à Decessoribus suis in superioribus Synodis stabilita, renovantur, & multa alia in morum reformationem de novo ordinantur. Extant Constitutiones de Summa Trinicate & fide Catholicas do officio Archidiaconi, Vicarii, &c. XXXIV. Conc. Tom, XII. col. 208. quibus fub junguntur Canower LIX. ex prioribus Constitutionibus excerpti, & & Joanne Ecclefiz Salisburgenfis Archi-

PRAGENSE ILA Conrado Archiepifco-1421. po reliquoque ex parte Reformatorum in re-gno Bohemiz Clero, Hullitis vulgo appellato, ad amoliendam, qua injulte laborabant hære-feos infamiam vii. I alei anno MCC CCXXI congregatum. In quo XXII, Articuli fidei Christianæ Veterum Formulis confoni, de Sacra Scriptara ; do Ecclefia Primetiva Symbolis; do Sacramenso Euchariftia ; de morum Clere roformatione , &c. folenni decreto promulgantur. Dicti Arsicali habentur in Hifferia Huffitica Cochlei , lib. V. & apud Dubravium Hist-Boben. lib.XXV. Videsis Boh Balbini Missel. Hift. Baham. Decad. I. lib. 6.

diacono promulgati, ibid. col.328.

COLONIENSE I. à Theodorico Ar-1421 chiepiscopo , & Suffraganeis V. xx. die Martii anno MCCCCXXIII. celebratum Extant Difcipling Ecclefiaftice Capitala VII. contra fornicarios (cu concubinarios Clericos ; contra Saculares qui in libercatis Ecclesiastica deregationem. prasumant, &c. Cone. Tom. XII. col. 160. His subnectuntur Conflitutiones V. de Difciplina xxii. April ejuldem anni à Theodorico Synodice or-

PAPIENSE alias SENENSE dictum. 1419 Occumenicum , à Martino P. V. ex decreto Concilii Conflantienfis ad urbem Papienfem menfe Masi anno MCCCCXXIII, coactum; inde Pestilentia graffante ex Przsulum, qui pauciffimi aderant, sententià Senas translatum, ibique Calend. Novemb. inchoatum; Præfidentibas IV, Sedis Pontificia Legatis. In quo contra Huffitas Harefeos damnatos, corumque fautores; contra Benediatum XIII. ejulg; in schifmate Successores asperè satis & importune actum est: de Gracis etiam reducendis consultum; cum autem ad Ecclefiaffici ftatús Reformationem deventum eft, à Martino P.bellorum inter Principes Christianos grassantium obtentu foluta eft Synodus , & Civitas Basileensis Concilio septimo post anno celebrando constituta eft. Extant Acta Parif. 1612. in 410. edita, & apud Richer, Hift, Cone, Gen. lib.tll. c.s. & curri additionibus nonnullis ex Raynaldo, Cone. Tom. XII. col. 2654

1415. PARI IL Archiepiscopo Praside, astidentibus Suffraga- SEC XV.ab acis Pl. curri Abbatibus & Clero Provincia Ana. MCPA Lundenfis.xi.die /arwar.anno MCCCCXXV.ad Discipling inft aurationem, & morum correctionem celebraturn. Extat Epifiela Synodalis va riamonita falubria & purioris Discipline capitula continens. Conc. Tom. XII.col. 30

PARISIE NSE4 Joanne de Nantone Ar-PARIS : E Paris : affifentibus Suffraganeis IV. Abbatibus, Prior ibus, aliifque viris dodisex Academia Parificnfi , primo die Mario anno MCCCCXXIX, coa Ctum, In quo varia ad vitz honeflaterra , mortura probitatem, & culthis Divini puritacem ordinantur, Extant Con-Bitunions Synod ales XLI quarum alix reference tionem dieme offices spectant, aliz meres Prainte rum , Abbatum , Abbattfarum , & perfonarum. Regularium, aliae babisum o visam Cler corum alie denique Sease larium correllionem , Conc. T. XII. col.192.

DERTUS A NUM a Petro de Fuxo Catdinale Martini V. Legato, ad profilgandura Schifma in Hilpara i am miffo, Prafide; prafenti bus Alfonfo Aragonia Regé, Regina, Prafatis Abbatibus , alisfeque przeipuis Ecclefiafticls regnorum Aragoniæ, Valentiæ, & principat O Cataloniz plufquam CC. xix. Sepiemb, anza MCCCCXXIX.congregatum, In quo Schiftra te per cessionero Clementis VIII. Antipap jam penitus extincto , & Pattifcolenfibus unionem & obeclientiam reductis : de Eccle fi flici ftatus reformatione confutum eft Exe ana Alla (quibus Clementis VIII. Bulla refignat) nis & octo Alphonfi R.Diplomata Immunita E e s Ecclefiz proprignantia fubnectuntur) & Con Ritutiones XX. de vera & beneflate Clericorum; C 071tra Concubinarios ; ut nullus non ideneses ad S. Or. dines premoceasur ; de mede inflruendi por ulum Carca fidem, &c.Cone. Tom. XII.col. 409. & apud d'Aguirre, Cenc. Heib. Tom.III. p.648.

BASILEE NSE, Occumentoum, ex detreto Concilii Conftantienfis à Synodo Se nenli confirmato, Przeulibus ad locum & terripus in eldem przeti rura cocuntibus, Marrino post eius obirum Eugenio IV. PP.consenr i bus, & Julianum S. Angeli Cardinalem fui no-mine Legatum & Concilli Pratidem conftithentibus, Sigifmundo Imp, ejufdem pat roci-nium fufceptur o, anno MCCCCXXXI.com gre-gatum xxiii.lulii inchoatum,undecimo abblioc anno ad civitacem Laufaneniem prorogan-Primi Seffione xiv. Decemb, habita, Cora cilio

rum Conftant ie infis & Senenfis Decreta Martini & Eugenii PP. Bullz, quibus fundame De is innixaeft huius Concilii Auctoritas, le Buntur Caula propter quas coastum eff indica Suntur; & modus agendi in fingulis Seffionibus tut : Tribus autem de caufis celebrat Synodus, 1. de fide illibata confervara C S. 1. de Synodus, 1. de nos Christianos con a, 1. de pace inter Principes Christianos con a lianda, pace inter Principale & Membris re Formanda; I. In negotio Fidel. Legatio ad Bolamos inflituitur, qua cos oblato falvo con dudu ad flituitur, qua eos Bohemi Oratores Gueta ad Concilium vocant. Bohemi Oratores fuos, fide HAFNIENSE Petro Luckio Lundensi a Concilio & Siguimundo Imp. data. Basicam

14295

1431L

1420

SEG XV.ab mittunt: qui benigne primim à Synodo recepti, Ass. MCD quatuor polislant; 1. Ut finchariftia per Bohemia

& Moraviz ditiones sub utraq; specie ministretur,1.Ut omnia peccata mortalia præfertim publica per eos quorum interest cohibeantur.3.Ut Verbum Dei a Sacerdotibus libere & fideliter pradicetar. 4. Ut Clerus ab omni téporali dominio abitimore cogatur; fi hac cocetta fint, le ad Ecclesiam Romanam redire,&cum ea in posteru unici velle profitentes: Super his postulatis in privatis Congregationibus multum difoutatum eil in Concilio mhil actum, nifi quod Saff.XXX. Exili. D. cemi. MCCCCXXXVII. Eucharifican fub una pecie à laieu suscipiendam; Christium integrum effe fab atterurra fecie; & Confueindinem. Ecciefia pro lege bebendam , decretum fit. De Grzeis etiam reducendis Legationes & Liteiz ultrò citròque date, quibus de Generali acriufque Ecclefiz Concilio habendo i de commeatu & fublidio Gracis ministrando; de falvo conductu, atiifque pracurrentibus conclufum eft. Verum constus ittos infregit Eugenius P. Gracos Florentiam alliciens. His adlicere liceat Decreta contra Judzos Seff. X1X. renovata, & Libeilum quendam Augustini de Româ Archiepifc. Nazareni , ob propositiones quasdam temerarias, erroneas & hareticas, de humana natura Christi , Scc. in eo contentas , damngrum, falvå anctoria perfoni , Seff. XX. & tandem Veritates duas Seg XXXIII.xvi. Mais MCCCCXXXIX, promulgatas : Primam de poseffate Generalis Conviles Super Papam. Secundam de nen diffelvendo aus teansferende in alium tocum Concilio , abfque duarum partium confenfu, quibus veritatibus pertinaciter repugnans bevesiens declaratur. Nec præterennda videtur Puiulce Synodi de immacal aid B. Firginis Concepsione Definitio , & Fells ejuldem quotannis vi. Id. Decemb cum indulgentiarum folennitate celebrandi Infliance Seff. XXXVI. xvii. Sept. MCCCCXXXIX. ordinata. 11. In negocio Pacis; Ad Principes discordes legatos suos ordinavit Synodus; quibus mediantibus, Concordia inter Regem Francis & Ducem Burgundiz inita eft ; Reliquos Synodi conatus diffidia eam inter & Eugenium de fumma pocultare orca fruffrårunt; uti & Reformationis negotio multum restiterunt. III. Nonnutlæ autem faluberrime Constitutiones in discipline collapse inflaurationem , viczque & morum correctionem. ab hoc Confellu variis temporibus efflu-Rerunt. De Elelleone fumme Pontefices, cum formula Fides à nuper Electo profitenda; de numere Gqualitate Cardinalium, &c. Seff. XXIII. De Epifcopu eligendu, ut fint acase leguima, moribus graver liter grum feientia praditi & C.contra Refervationer, &c. Seff XII. Contra Concubinarios de Excommunicatione ; de Interdittione ; de Annais non folvendie, &c. Seff.XX.XXI. In jurifdictionis antique renovationem contrà Papalet ufurpatients ; & frivolat Appellationes , Seff. XXXI. & denique quò malis ingruentibus tempeltiva adhibeantur remedia, ut Synodi Epifcopales per fingulas Diacefes bis aut ad minis femel annuapionie a Synodo tentata , ulterius ut videtur Rafileenfie librog 11. & Richer, Mift. Cones

rogressură nisi de Anctorirate sua tirigandum S.E.G. X.V. aleffet , cui vindicande multum infudirunt Pa. AnnMCD.

tres. Seff.II. Decretum Conftantienfe de pere-Rate Concilis fuper Papan confirmatur. Sef. III. IV. Papz non licere Contilium diffetoere, ant alch transferre, nefe eum tenfenfu duarum partinen ; ned Cardinales & Concelio avocare, ant novos hift in Concilie ere are conclusum est. Seff. VI.VII.VIII. anno MCCCCXXXII. Unicam effe Ecclefiam, Unseum Generale Concilium Bafilea congregatum declaratur; nemini liere fub pana exert niemionn Bononiam aut quemenaque alium in toenm pro velebrariene Ceneslis fe conferre ; fi fedes Vacaveris durante Conciles Papam extra Contilium non effe eligendum: contra Engenium proces dendum effe, us Bulam disfelutionu rovocaverit e net ei lieere de Beneficiu corum qui Concilio adharem diffenere, decretum eft Seff. X. XI. XII.an. MCCCCXXXIII. Engenine ad Concilium eiteter ; non comparens continueces poftulatur : nifi diffotuciones Bullam revocet , & intra terminum præscriptum coram Concilio se sistat deponendas judicatur. Seff. XIV. XVI. XVII. ann. MCCCCXXXIV. Eugenii Lurra ad Concilium quibus id legicime continuarum; feque id omni favore profequentum declarat ; omnia in co hallenus gefta , & in tribm Caufis pradiftis deincepe gerenda approbat; omniáque a je su prajudi-ceum Concilis falla aut attentata caffat; publice lecte, ratz, & gratz habentur. Legati autem qui eas pertulerunt , non nifi fub certis conditionibus, abjeut emni jurifdilliene ceallied, & juramento ad decreta Concilii Conftant. obfervanda prius præftito, ad Præfidentiam ad-mifi. Seff. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. ann. MCCCCXXXVII. varia Acculationum Capita. (isaciones & Proceffie in Engenium ad Synodum mire præfracte reculantem formantur Seff. XXXIV.xxv.Jun MCCCCXXXIX. Eugenius in recedentibus Seffionibus ernemen declaraus , & ab omni jurifdictione fuffenfm , ut pocis Ecclesia turbater, sim:macus, perjurus, hereticus, &c. depanitur- Sesf. XL, xxvi. Febr.MCCCCXL. Amadeus Sabaudiz Dux, superiori Sessione in Pontificem electus, juramentum ex decreto Synodi præfititi,& Felicis nomen fuscepit, cui ut unico vero & indubitato Ecclefia Rom. Paffors ab omnibu Chrifts fidetibus de necefficace falucis obediendum effe decrevit Synodus. Seff. XLV. xvi., Maii MCCCCXLII. Felix Papa V. Concilii Prafes Civitatem Lugdunensem pro Concilio intrà triennium celebrando nominavit : Concilium autem Basileense non dissolutum, sed vel Bafilez continuandom vel ad Civitatem Laufanenfem transferendum decretum eft, Extanfi Alla cum Binii notis, Cene. Tom.XII. col. 45% quibus præmittuntur Pentiones & Articuli Rokemerum : Subjunguntur Balla Nicolai P. V. Eugenii Successoris, acta & gesta Concilii Basileenfis confirmans : Epifola varia Synodales: Allienum, Decreiorum , aliorumque rerum huc spectantium Farrage sive Appendix : & Oraclener contrà Bohemos IV. Concilii Bafileenfis & Florencini Alla, ab Augustino Patricio compentiu, Provinciales sersie queque anno celebren- diosè relata, habentur Cone, Tom. AHL tur, Seff. X V. Hze funt Primordia Reforma- col. 1488. Vide Ænez Sylvii de Gefis Concisió

325

sac xv.ab Gen. lib. III. a Cap. 2. ad 6. inclusive. Ase MCD. 1438.

BITURICENSE & Gallicanz Ecclefix Præfulibus, Præfidente Carolo VII, Francorum R. przfemibus Ludovico Delphino, aliniu Regni Primoribus , Avarici Bisurigum Aquitaniæ Metropoli an MCCCCCXXXVIII, celebratum. In quo Concilium Balilcense, repudiato Ferrarieufi, ab Ecclefia Gallicana approbatur; & Conftitutiones eius de parellare Cencatis fusciniuntur ; eigue occasione, PRAGMATICA SANCTIO pro jure Regio contra Ufurpariones Papales ab Ordinibus Regni in Conciliis generalibus anno fequente confirmanda flabilitur. Vide Gaguin. Hift Gall lib. X. Extat Pragmanca Sanitro, Parif. 1554-2. Vol. 800. à Pinionio edita & illustrata, shid 1666.

1418.

FERRARIENSE five FLORENTI-N U Mab Eugenio IV.P quo l'atrum Bafileenfinm constus pellundaret,& Gracos fpe luppetiarum à Latinis fascinatos in partes suas attraheret , Ferrariæ congregatum & vi. Ochbris an MCCCCXXXVIII, inchoatum; Florentiam offea transferendum; Huic præfedit Eugenius Papa, Cardinalibus & Pralatis Latinis Ripatus; quibus non pauci ex Bafileà, repudiato Concilio, accetterant : Joannes Gracorum Impetator, Demetrius Despota , Josephus Patriar-cha CP.cum Patriarcharum Orientalium Vicariis, Metropolitanis, Monafteriorum Hagumenis, & Proceribus Ecclefiafticis ad unionem in fide & ritibus inter Gracos & Latinos Itabiliendam interfuerunt. De quatuor Articulis in hic Synodo controverfum eff. t. De Preceffiene Spring S. s. De pant Azyme in Sacramerto Alturu, t. De Purgatorie. s. De Primata Papa ; quorum primo ad Concilium refervato, reliqua privatis Congregationibus difeutienda amandantur: & ne forte rixofa de rebus controversis in Concilio Di'putationes (cum in tantà frequentia nullus fit altercandi modus) unionis negotium impedirent, inter utrofque convenit ur ex alterntră parte decem qui disputandi munos fuffinerent eligerentur: a parte Gracorum ex Metropoliranis Epheins (unus inftar omnium) Mogembalianus Nicenus, Lacedamonie . & Anchiali . è Proceribus Ecclefiafficis M. Chartophilax M. Ecclefiarcha; Monafteriorum Præfecti, Pantocratoris & Calei, & Moses Hieromonachus, Aparte Latinorum, Duo Cardinales, Julianus & Firmanus : Andreas Rhodi , Joannes Hispanus, & sex alii, In Cangregarieribae, inter Julianum Card & Joannem Hilpanum ex parte Latinorum , Marcum Ephefrom & Archico. Nicznum ex parte Graco-

Ephelius Ecclefiæ Grace fidem de Processone S.EC. XV. es folo Pare tuendam folcipit. Self. H. H. Latini aban McD. Occidentalitiers Patrum rettincoma in fue fidei propugnaculium proferent, & responsin petunt : deinde ici grandante Imperatore à diputando ceffaturar est, & ad media Unions perveltiganda procedieur: id negotii febit impe. rator, & five ex propention animi affects the exappetiarum (pe, & immani tes Gracas provehendi deficierio, ciacricer inflat & invigilat. Hic primo Parriarcharri in conformimopetis adducit, de ier Auxillire's furmi retumpente ria isborantes vel muneribus rel minis fibi obfequentes dat . de rr pto à Principilon Ecclefia. ficis patria fide à tenacioribus infragandi jere : tandem impellente Imperatorei Rollego. Niczno, & Proto fy neello fundentibus, il. Janie in Latinorum call ra itur . Dogmade Processiqne ex Filis, Ephe fice fiufira obulcente plerifque non fine genetu & Lachrymis allentieuebus, recipiendum decernicur; deinde Adstramentum ad Synbolom legitime & julis de canfistafrum effe : Utriq: E celefiz confretudinen fuarr circa panem Eurcharifficum afiner vel fifeure fervandam effe . Doctrinam Purgatorii & Primatus l'ape tenen el am elle, ab Impiratore cura Confiliarits, Syn :> do incoulultă, concluium eft. Tomus deinde conficitur quinto die Islii palam ab omnibus l'advictiptione confirmandus Se postero die solentai eclebritate promoigandus ... Hujufce Synodi Hiftoriam & Acta a Sylveftr Co Syropulo M. Eccle fiarchi & Dicamphylace qua i prziens interfuit farmma fide relata & ex publicis Grzcorum Commentariis descripta labe mus, com interpreratione & notis it Creigh ton Gr. Lat. edita Hage Com. 1660.fol. Nec di 1fimulandum eft , Acta ab his paululum diferepantia, suppressis Latinorum dolis, a Theodor Xanthopulo (fire été conjicit Allatins †) Grace conscripta. Roma primum edita, 1577. fe de deinde adjectis Scholarii & aliorum operib Gra e & Latine ex interpretatione Matt, Can ryophilistian recufas. Vol. 400 inde in Cose Tom. XIII. relate. Dum hac gerumur. Hore 13tiam appellunt Armenorum Legatiad tinion C xxx cum Latinis in fide & ritibus trantigendam ex a f fi. Quibus auditis , de Symbolo Arlunafianco Contlantingpolit and cum additione vocis lieger , & de Coucilii Chalcedodeniis dece + is fulcipiendis ; de fe ptem Sacramentis juxta & .... mam in Ecclefia Romana ufitatam miniftr 2013dis; de nonnullis Feffis dichus observandis ; de confeniu cum Ecclesia Romana in Pargas o res, Papa Primara . atrifque docirina Capitibus eleterminatum cft. Extat Decreum Syndale > xil Neumhanno MCCCCXXXIX.fancicam rum, de Purgarere dispuratum ell , testimoniis Tom.XIII.col. 529. Paclam etiam in hac S ex S. Scriptura & Dodorum feriptis utrinque cum Jacobinis, cum Meloporamia & Sy r 1 = inallatis. In Concello Controvetita de Additamen- colis, cum Chalcharis denique & Maronie is Conwad Symbolum per XI. continuas Seffones & cordiam memor and historici . & Diere . Cum vi.die Octobris ad xviii. Novembris inclusive agi- Formulafidei ab iis Gentibus profitend a tata, necdum determinata, in medio relinquitata, necdum determinata, in medio reinqui- i unicur, inta collegati ad quam Engeni az en; petentibus Latinis ut in akeram partem Balilica Laterari enfi ad quam Engeni az e P. ex qualionis transcant, & relictà de Additamento Florenzia Synoclurat translulerat acta futta Conqualionis transcant, & relicta de Additamento Piorentia Synociati Ada ab Horatio Just Concontroversia, insum Dogma de Processone ex sule hujus Concilia Ada ab Horatio Just Conso. Tom controversia, ipium Dogma de Processone ex une mujus Controversia, ipium Dogma de Processone ex une mujus Controversia dista Cont. Tom. X 1 viano Filio disceptetur, deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Cont. Tom. X 1 viano Filio disceptetur, deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Cont. Tom. X 1 viano Filio disceptetur, deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Cont. Tom. X 1 viano Filio disceptetur, deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Cont. Tom. X 1 viano Filio disceptetur, deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta & Latine edita Controversia disceptetur deinde Concilium Floren collecta deinde Concilium Floren collecta deinde Controversia discepte deinde Concilium Floren collecta deinde Controversia deinde Concilium Floren collecta deinde Controversi tiam Urbem transfertur. Scf. I. Florent, alica 815& Augullini Patricii hiltoriam Corp. 111. col. XIII.xxvi, Feirnar. MCCCCXXXIX, Matcus riamfugra landaram, ilid.col.1418.

th Creigh. ton.Excreit. V-9.71-

CANTUARIENSE Lab Henrico Ar- Allatium ibid. inter Addenda, col.1180. & fequ. 5 EC. x v. TAC. XV. 1419-

Clerus de severitate legum Pransure conque- Lectori scrupulum injiciant, aut nobis ad alia flus, earum abrogationem fupplicitér petiit, decima Regi concessa, & majoribus adjumentis uberrime promifis : de anguentatione item exilium Vicariarum,& moderandis Advocatorum nale legato per Germaniam Pontificio Præfide, exactionibus actum est. Extat in hanc rem Con-firmio Synodalis and Spelman. Conc. Bris. Tom. probante, præfentibus Comprovincialium Vi-II p.689 & Conc. Tom.XIII.col.ex81. Porrò hac cariis, Abbatibus, Decanis, &c.tercio die Marini Synodo fedente exequias pro Sigifmundo Au- anno MCCCCLU. habitum. In quo varia ad ufto defuncto honorifice celebratos narrat Nic.Harpsfield Hift. Eest. Aug. p. east.

FRISENGENSE & Nicodemo de Sca-1440 la, qui Pulfo Joanne Grienenvvaldeto sedem occupaverat, cum Decano Capitulo Ecclefia Cathedralis, reliquoque Diocefis Frifingenfis Clero, in Aula Epilcopali il. die Septembres ann. MCCCGXL. congregatum. Extant que ad dif-ciplinam Ecclefialticam special Canones XXVL de Clericia peregrinis & ignoti ; de indiciis; de Cle-ricia non refidencións, &c., Conc. T. XIII.col. 1283.

ROTHOMAGENSE & Radulpho Rouf-2445 felio Archiepiscopo cum Suffraganeis, Ecclesia-rum Cathedralium Procuratoribus, Abbatibus, Prioribus, &c.in Capella Manerii Archiepifcopalis xx. Decembris anno MCCCCXLV. cele-bratum. Extant in recta Fidei propugnaculum, & vitz fanctimoniam, Conflimment XL. contra copo cum Suffragancis III. Decanis, Abbati-Blashbanes, & temere inrances; centra magices li- bus, & reliquo itius Provincia: Clero, mente belles, & Damonum invocatores; centra Superfil- Mariei anno MCCCCI XI. celebrarum Cio sione: novicer V furpaim , &c. Cong. Tom. XIII, col. 1,03.

TURONENSE rection ANDEGA-VENSE, Joanne Archiepiscopo Prafide, Pra- ministratione & bonerum temperalium confereafentibus Suffraganeis IV. & ablentium Vicariis, in Refectorio Ecclefia Andegavenfis Cal. Inlii anno MCCCCXLVIII. coactum. In quo Difciplina Ecclefialtica Capitala XVII. de claudellenu Marrimoniu: denon reinerandu Ecclefie; de Indis prabibitis, &c. ordinantur. Horum Comendinm protulit Pollevinus in Apper, Sac. Tom.II. integra ex J.Sirmondi apographo defcripta, habentur, Conc. Tom XII.col. 1352.

2450. CONSTANTINOPOLITANUM. ptæfentibus tribus Pattiarchis, Alexandrino, Antiocheno,& Hierofolymitano , Conflantino Palzologo Imperante, in Templo S. Sophiz circa annum MCCCCL. celebratum. In quo Gregorins Patriarcha CP. de rhrono deturbatur, & Athanafius in ejus locum fufficitur : Synodo Florentina rejecta ab unione cum Latinis fecessiom cft; Additionem Symbolo supervacaneameffe, cum quod à septem Synodis comprobatum fit correctione non indigeat : & Papam reliquis Parriarchis ordine non dignitate pracedete, declaratum elt . Denique trium Patriarcharum Synodus an. MCCCCXLIII. con- xxvi. die Aprilis anno MCCCCLXVI. ad fidei gregata, (cujus Decretum contra Metrophanem Patriarcham, aliofque Henoticos habetur filcz libertatis defensionem congregatum. In

aban. MCD. chiepiscopo, cum Suffraganeis Calend. Novemo ubi multa congessit Vir eruditus quibus ea 10. aban. MCD. bris anno MCCCCXXXIX, babitum. In quo hise fuspecta daret : vernm non fint tanti ur properantibus aliquid negotii facellant.

> COLONIENSE Nicolao Cufano Cardimores Clericorum & Monachorum corrigendos, & in discipling indies labascentis inflaurationem ordinantur, Conflitutiones denique à Superioribus Synodis editz renovantur, Extant Decresa, Conc. Tom.XIII. col 1378.

SUESSIONENSE à Joanne Juvenale de Urfinis Metropolità Rhemenfi, cum Suffraganeis IV. licentià à Carolo R.fecundum Pragmaticam prius impetratà, menfe Iulii anno MCCCCLV. (ad annum fequentem dimirtunt novifimi Conciliorum editores) coactum. In no abufus, qui bellis flagrancibus in Ecclefiam irrepferant, tollantur, cultui Divino fuus decor reftituitur, aliaq; ad fidei puritatem & vite honestatem decernuntur. Extat Decreum Synodale Conc. T.XIII. col 1.96. Confale Guil. Marlot. H.H. Rhemenf. lib. IV. cap. 40.p. 731-

SENONENSE, à Ludovico Archiepif-Marii anno MCCCCLXI. celebratum, (in Actis annus MCCCCLX, numeratur more Galticane) in quo quatuor tractanda proponnotur, I. De Dei reverentia & cuitu. 1. De corrillione. merum virerum Eccleftafticerum, 3. De fideli edtiene, of fidels diffributione. 4. De appreffenibm & gravaminibm Ecclefia : & fuper fingulis varia constitutiones ordinantur. Extant Capitale prolixa XXVI ab altero Concilio fub Triftando Atchiepiscopo anno MCCCCLXXXV, demum habito comprobata, & ejus Actis inferta. Cenc. Tom XIII. Append. col.1711

CANTUARIENSEIL & Thoma Boutchiet Archiepiscopo cum Suffraganeis, in Ec-clesia Cathedrali D.Pauli Londinens sexto /#lei ann. MCCCCLXIII coactum. In ono de debità reverentià Ecclesis & locis fanclis habendå, & de vestitu clericorum actum est. Extant Conflicatione: II. apud Spelman. Conc. Brit Tom. ILp.698, inde Conc. Tom, XIII, col.1419. Plures Synodos fub Thoma Archiepiscopo Londini habitas memotat Antiquitat, Britan, Auctor, & multa in negotio Reformationis ab ils Decreta notat ; quem vide p.a93, 194-

EBORACENSE, à Georgio Nevîle Archiepi(copo, cum Suffraganeis, Prelatis, & Clero iftius Provincia, in Ecclesia Metropolitana, munimen, morum reformationem, & Eccles apod Allatium de Conjenja, lib.Ili.c.4.) ab hoc Condella aprecbatut Extant sidie partim Greek arm appule caponat XIV. desiralo Fedei 1.X partim Latine Cene. Tom XIII. co.1135. 8. apod mandata Dandej i. li. praspa Evanglei; y III.

1486

S.R.C.XV.abspera Mifericordie; VII. peccata Cavitalia; VII. Aun. MCD. virinies principales & VIL gratia Sacramenta: & multa alia ad corrigendos abulus ordinantur:

Extant Capital A X quibus fubjunguntur Coofissurione: V. a Joanne Kemp Archiepiscopo & S. R. E. Cardinale in Synodo Provinciali prius stabilitæ in håc Synodo renovatæ apud Spelman.Cone.Bres. Tom.11. & Conc. Tom.Xii. col. 1424

MADRITENSE, ab Hispaniæ Episcopis 1473. & Prælatis, Roderico de Borgia Cardinale & Sixti P. IV. in Hilpaniam Legato Pratide, fub Initium anni MCCCCLXXIII. coactum. In uo contra guerantiam, avaritiam, & luxuriam Cloricorum actum eft. Et remedia tempestiva fingulis adhibentur. Hujus Synodi ex Mariana meminit H. Spondanus ad ann. 1471, vii. viii. Vide d'Aguirre Cone. Hisp Tom. III. pag. 671.

1473. TOLETANUM ab Alphonfo Carrillo

vincialibus , in oppido de Aranda Oxomentis S.EC. XV. ab Directis , unde & ARANDENSE à qui Ana MCD. buldam appellatur, v. die Decembrie anno MCCCCLXXIII. In quo ne cura Ecclefiarum

and dignises sollis creder anter qui Latine nefeirenque Clerica Cancubin do sensans; contra duche ranque Clere de Canculum de semant, contra duede de homicidos, Sec. decreturm ell. Extant Canone XXXIX.Conc. Tom. XII. col. 1448. & apud d'Activa Canone de la col. 1448.

LONDIN ENSE II. 4 Josene Morton Archiepiscopo, cum Episcopis Suffragancis, et Provincis Carrenariensis Ciero, in Ecclesia Dom. Pauli Londin X 1 I I. die Frb. anno MCCCCLXXXVI. congregatum: In quo contra ineptias quorundam Concionacorum canina Eloquentia in Episcopos absentes latrantium, contra mollitiem & luxuriam Cleri Lon-

dinensis,& de e x e quiis Episcoporum defunctorum actum eft. Victe Spelman. Gane. Brie. Toma Atchiepiscopo, cum Suffraganeis, & Compro- II. p.711. Consule Aniquit. Srit. 197, 208.

FINIS.

According to the second control of the second secon

ADDENDA & EMENDANDA in Hilt. Lit. PART. I. Edit. Genevens. MDCXCII E _

PROLEGOM. plv. 1.36. 1. fingenii. HIST.p. 12, C.1. l. 62. dele & in Biblio. threw, &c.

P.16.c.2.1 16. post ab adde Hosfehelie , & qui Hoefebeleum expreffit. P 17.C.2 1.10. post oppreffife , adde , at quidem

official Feneralenum not in Iren.l.s.c.z.num.10. Verum ipfe Hieronyzone nil vale refert. Unde & P. Halloix illud sanguam duapraus prepercits Fenerdensio trebuie, not in vit. S. Polycarpi, C.10. p. 557. dele vetba fcq. verum ed ales tacent Histories.

P.13.C.1. 1.37. l. lib.4.

P. 5 C.z. 1.44 post capiffe. adde, Marchi qui dem verba funs Difp. xii.de Sibyl. Carm.p.275.abi cotim operu fiè fummam in quadam Corollaria collegie; liquere videtur-iii, factum illud effe non ram à Christianis Orthodoxis . quam quidem hareticis Manariflica praeipue spiritu corteptis at limul scilicet & religio Christiana ptomoveretut, & ptadicati tantopere raptus commendarentur. Cum vero (us ab amico accepi, librum enim ipfum nondum vidi) fe ab hec fen-erria procul effe teffeeur in Exercit, Text. 2d 50. felecta fetipturæ loca, p. 475. Non alsum Cl.Vira fentum aferibi velim qua ipfe agnofcere paratio fit. P.23. C.1. 1.46. 1 - Barebecabe.

P. 8. c. 1 11. dele, & Para. 1679. P. 62. c. 1,1. utr. post N. E. adde , extat grack

penes Galeum noftrum d'yi të uyin Teidung. Hujm, an aleerine, non conflat. P. 76. c.1. l. 49. dele que parenthesi inclusa

funt (Harrfest, &c.) P.94.C.1.1.59 post Paris, adde 1631. p. 9; C. 1.p.7. l. xxv.

P. 97.C.1.15 1. ad rem

P.105. C.1. 1.29. pro in Pfalmer , Lin Epiffelas

Scriptum effe Conft antio adouc superfite ann. 36 0 nen tam imperfect nom quam ab aliena mann au E? P.117.C.1.1.46. pro Arelaunfit , 1. enjuftam nieru.

P.118.C.1. 1. 4. 1. ad Saluft -- pro & 1. adver face. P.119.c.z. l.gr. poftprime , adde, à Beza at 2207. 170 deinde.

P 120. C.r. L. penult. poft ediderunt , adde . - ram bec fragmeneum nibil alindeft quamproq. mirm libells, qua apud Epipharium exhibetur.

P.127.C2.L24. pro Phanicia, L. Arabia. P. 131. C.2. 1. 23. 1. Diederum,

P. 118.C.1.1.14 . poft defider aum . adde . ma e minie & kuim opufends Freeniphim Chron Part - Il. La. c.19. p. 105. he's verbre : Pacianus Barce 1 Cons Episcopus scriptit varia opufeula, de quibras eft Cerem. & conir a Novalianos.

P. 136.c.1.1. 16. polt editioniba . adde , fed Die-Them non tam Hax atmeren Bafilis, quam N > Den Hemilias ii.de horninis Opificio (que pro & - files Homelin x.d xt.in Hexaemeron a quebufdares bebebanenr) Latine tranfiulit.

P.117. c.t. 1. 55. dele hac verba . plafquaren duemris, &c. ufque ad, minus. 1,57. dele is me >= P.138.c.1.3. poftpretemargrem, adde.

ritate Photi God 271. adferibende eft bac Oraile Afterio Amafeno, inter cujus Homilias Corra Gefite edita eff.

P.144.c..1.8. poft Lat.adde.preditrane una cum libra de Spiritu S.Colon.131.80 deinde à Canife dele primam. p.154.C.1.1.1. dele Lat. P. rso.c. 1.57 - polt 1670 adde Perum be 11. Ser-P.150.C.L. 57-1 ... XCII. fpuria repera ba Pa eur.

P.155.C.2. 1 41. 1. Diapfalma. P.117.C.1. 1 51 Poft Tom.xiii. adde, es-

sheriam Fl. IBy scut and sum alist Ma Schurg. - nie Da-1549. Sa. L.13. post Scalinging, adde 1949. So. 1.13. poft Scattengins , nuce = finfmode exemplar edidet Balutini ad calcem C = finfmode exemplar edidet Belutum ejn/modi Regum Frant. 1:43 post in fine , adde Peintorum P. 117. C.2.1 22. polt imperfellm. adde, Beredi - Regum Frant. 1:47 und defidie Morany - reff forfan Annisbrum ad Constantium jam v. h. entendunt odem fie epafeulum gwed edidie Morany at me bet in

talo , S. Hieronymi Stridonenfis Indiculus de Harefibm Indarram. Vid. fup. 1.5.

P.169.c. 1. 1.18.pro enjus, 1. quera P.170. C.1. 13. 1. in Africa.

P.285.C. 1 ... 1.24 | Lesper ant. P.107.c.1.poft 1.9.adde all moner liber. P.209.C.1.1.2. polt 4, 5, 6. adde , fragmentam

hajut libre habet Orofins in Agologet, de arburei libers . p.716. P. 210. C. 2. I.; polt Mercateris p. 313. adde,

Eadem place viderar hac Confessio fides Zofime oblara cum libello ad Zofimum Papam, enjur meminie Augustinus. [ne preinde dite à linea desima quarta ad deceman [eprimam.]

P. 114. C I. 1.16. dele Lat.

P. 215.C. 2.1.16.pro fexti I. feprimi & ollavi. 1.16. post effermirat , adde , Etianifi enim nomes fuem iis appofuerit, mulis tamen re son animadverfa in fraudem fant induite , ne relle notat Labbear in Carillo, p.343. 134 polt ebite, adde, Bises Dialogor de incarnatione , primm extalit Bonavent. Valcarius , edidstque ana eum libro adv. Anthroрет: грены L Bat. 1605. 410.

P. 220. c. 2, l. 28. post. Par 1, p. 320. adde, At quam vie speciofie quidem conjetturie probas Garnerius hunc tibetlum Zofimo Papa fuiffe oblarum, contendit nibiteminus Cl. Narifius, merito fao jam ad Purpuram evell w, non ad Zofimam . fed ad Aa uftinum Aquileienfem derellum fusfe, qued non teribm argumentis firmare conasur, in Contura Gatherii.

P-14-45-

P-211.C.2 |. 20, L.Theodori, P.sec.c.1.1.51. post pervenie, adde imme Smerae Episcopu a Theodosio Imp. abrogais illi faseibus, falla off. sefte auffere Chronics Alexandr. p. 636. qui lepidam de crafa ejus reram devinarum igno. rantia bifteriam aarrat.

P.271.C2.L4". 1,495.

P.273.C.2.l.58, l. libri x. P. 175. C. 1.55. I. libri II. l. 27. I. libri II.

P. 277. C.Lio pro Marcui L. Magnus. P.295.C.2.I.t. Lin Galtiam P. 306.c.1.1.52.poft 1655.p.707.adde, ad Elze-

viriis Typographu Grosiana Collettioni pail mor-cem ejus adjetta.

P.314.C.s.l.22 dele verba, Comment.in IV. &c. Wique ad Que quidem

P. staci. 1.4. pro a Christo Nato, 1.ab Orbe Condito. P.313-C.1.1.44. post vidi, adde,postea verò edo-

Bus fam. Barebinm son Galls Opufcula. fed folum modo Sermenem sjus Conflancia babitum odidific. Francof. 1623. P.338.c. z.l.38 post Tom.I.p.63 adde, Epilogo au-

Bum, & Germano reflitutum; An ea gaippe Aneaymum ediderant Juftelli. pater & filins. P.348 c.1.l.40, dele hac verba, Cum observa-

P. 151 c. 1.1.6.dele hac verba habetur etiam li-

bri,&c.ufque ad p.243. P.178.c.1.l.17.pro M.l.Calpum,

P.388.c.a.l.15. post Tom.11, p.789. adde, Hnic edituioni accoffirant prelixa Photis prolegomona halte us inedicaex Cod. MS. Bibliothecapublica Oxon a Rev. Ufferso deferipta.

P.396.c.1.1.9. dele que parenthesi inclusa sunt. 6.1.l. 17.post XXVII. adde anner-

P.197.C.3.L.51. 1.352.

P.338.c 1.111.polt 16c1.f.p.1.adde,perum cam primus eraie M. Parkerus , Archiep. Cansaar, ex Cedice auftori coavo , & charafteribus Saxoniem

excadi curavit Loacint

P.4 4 C 1 L60.post refluenter, adde, have notam, an candem plane cum priori incertum, ab amico doculimo acecpi. I venis Carasteafis liber de Ecelefialtie 's officise, MS. in Bibliotheca Lamberhann enp 68 bac babet: Offi imm de S. Trinitate non eft aucheneream. Nam guidam Leadiceafis Stephanus idem offeramfie & Hifteriam de tretattene S.Stepbant composuife afferitur: qua ntraque ab Apoflolien fede repersamar. Confer Cl. Tentze-

lium Exercit de Natal Eps/cop N.XI.p.368. P.409.c 1.1.28.pro Andernut I. Fridereduta

P.414.C.2.L.12.pro 1562.L.1532. P. 419. C.1. | 56. Virginis

P. 451. C.1. l. 37. post Berengarium , adde Hune Lasfrasci libellam primas easdis Sichardas ana cum Philaftrio Balilassa 8vo. edidie & France Quadratas Cunstita Becerafis 20.2542 qui editio-nis Sichardiana nefeius, in prafatione affirmatit fe tune illum primum edidiffe.

P 145. C.t. L. 1. 1.170. P.448.c.2.1.19.postp.81.8/,adde Eju/dem ear-

mina quadam. P.450.e 2.1.2. L.Rieval---

P.4 1. C.1. 1.7. pro Par. 1556. 1.1580. Penes. 1156. fol. ib.l.15. dele Gr. Verene 15:0. ib. l.25. dele Gr.

Verena 15 0. P. 456. c. 2. 1. 12. post Perè, adde, Refmarie,

ibid. 1.19. poft. I preafis, adde, qued ex l'ette i Co-dere Aque initenfi probat Cl. Mabiller su Analed. Tom.I. p.325. Verm fingalars differtatione adverfas Mabilloaram, Hogonem Saxonsa afferere conatur Vir de republica Historica immo literaria time meritus, Hen. Meibonius junter ad calcem T.III.Rer.German p. 419, erat Hogo Camaicm.

P.461.C. 1.7. I. Sei secharasafis, L. c. poft Par. I. p. 716. adde , fea Epiteme persu. Ipfum carm liram hand ita pridem taidit PV barreaus noffer

Angl. Sacr. T.II. p. 1.
P.468.c.1. 1.14 post faderis, adde, librum lune palism creat Alexander Alerfir in Muriali MS. Col nemiar Dostoris incogniti, appolica bac ad margraces nora, creditur Richardus de S. Victore.

P. 470. C.t. 1.18. post injents, adde , Capit Vifiones videre anno maiis (na XXIII, Chr. 1111 sella Alexandro Alanfi in Muriali MS lib.VI.

P. 476.c. 1.1. 9. post Tom. XXIII. adde, fa la errore loanaum noftram Salisberneuftw Epifco. pam,eju/que opus de Nugis Curialiam Polychronicon vocas Ivan. Tiamathenfis Hift. Aur. 1.21. C. 88. MS. in Riblioth, Lamberh.

P. 484. 1.26 1. Lacgue am P. 489. C.1. Ligepoft ibid. p. 194. adde, predie

rnat fimul ifibat emaia Granata 1515. fol. P.489. C.z.1.61. post sestaur, adde, anne.

P.506.C.1.1.9. 1. Brabanian P. 108 c. 1.1. 10. 1. Michaelem.

P.11 c. 1.1.41 post Selicitar, adde , De co hac habet Joan, Tinmusbenfis, Hill. Au. MS, l. 14. C.t. Hic prime dilim eft Petrat Hiftanm , in VAviis aegoriis faris famefus , fed poliquem gradam. Apollolicam oft adepum, adeo defipnis, at naturali induftria plarimum carero vidireine, Listrates tames bemiser premovit.

P. 515. C.2.1.67. pro Tom.H.1.XI. GUIL-

GUILIELM I CAVE

Canonici Windesoriensis,

DISSERTATIONES

T

DE SCRIPTORIBUS ECCLESIASTI 15

II.

DE LIBRIS ET OFFICIIS ECCLESIASTI CIS

III.

DE EUSEBII CÆSARIENSIS ARIANIS MO.

Apud FRATRES DE TOVRN ES

M. DC. XCIX.

DISSERTATIO PRIMA

SCRIPTORIBUS ECCLESIASTICIS

ECENSULMAS hackenus per numia Eccleiac Christianac Sacula, y livos doctrina keripridque illustres, quorum tempota vel aliqua probabili cony chará fignari poterant. Nondum ramen laborum finis. Plucontemmentà Scriptores, outrum

tes fant, nec consemmental Scriptores, quotram area pennias ignostaru; nec nalla vedigia depre-herali quasant. Hos etiam in centium reiertul; etc forfui Lechosi: etia, non quidem mone (iden in infiniti edite operia; randiogue pleni) Icd paucos; a patimo dovios. Quo porionde condine Alphabecico alipotiros; bic Italyangam; a patimo devios. Quo porionde condine Alphabecico dispositos; bic Italyangam; et areas; for proposito de proposito de la propositio de la prop

AGAPIUS Scriptor fatts obscurus, cujns urpotè præter Photium , millus (quod fciam) ve-rerum meminerit. Sectà fuit Manschaus , & fortè primarius. Si quid video, non alius erat qu'am Agapius ille , Maneris discipulus , qui librum confecie Heptalesum dictum, de quo agit Petrus Si-culus Hift. Manich. p. 50. Oblitate forfan quis dicet quod habet Photius, quafi Eunomii hare. archæ æqualis fuerir, inque eum calamum firinrerit. Sed primò non id expresse affirmat Photius, fed tantumita fibi videri. Agapium Endoxii obeier oppugnäffe. Unde liquet ipium Euro nim meminifie. Verum efto : Eumii errores perstrinxerit Agapius. Hoc etiam fieri pocuit , modò zente psulò grandiotem fuille nus. Infaniz fuz vicus non ante annum CCLXXVII. propinate corpit Manes , & pluzes postea annos in vivis crat, ac proinde ad pauce poteca annos in vivis esta, se personse-critum vergente hoc Szeulo Agaptum fibi difei-pulum adkivit. Eunomius, imperante Conftan-tio, harciin faam in vulgus sparfar. Quid obsta-sigitut quo minat Agaptus co ulsque, imb ad Con-flantii exitum vitam producere potuit > præsettim chm Cyrillus * Hierofolymitanus , qui regnante eriam Conftantio, vixit, diferte telletur, Ino adhac tempore superfinisse, qui ipsum Manetem suis oeulis conspexerat. Quin & zeate Epiphanii , qui feriplit anno CCCLXXIV. erant, qui cum Herma Manetis discipulo colloquuti firerant, fibique de illo phera nacraverint, refte ipfomes

Epiphanio Heref. L X VI. num. 11. p. 619. Pcr pendar Lector; nihil enim hic in parre pro cert flattio, Scripfit Agapius nofter opus in XXIII le, studique sociae , nuncupavit. In his operibas nana & plane portentola dogmata venditavi e Effe principium rmalum per fe fubliftens, Deo, ante principismi rriasiom per le sioniscris, bec. (2012)
arterno oppoliturn , quod pro te nata insurarramarciam, Satanarm, diabolum, mundi principe a rasaculi hujis dearm, alifque texcentis nomini base
appellavit; bomirres necellatio atque invitos pecare; cospus det erioris esse partis; animum Di-vinz parneulam aura, ejassemque cum Deo tute ; arbotem illam Paradifi Christum fisit Te : Trinitutem Comfubftantialem fe fateri : Char atti etiam copus & farquinem,quin & Christum Cart-cifixum, imò ipfarm crucem, Baptilmum, Sepatla turam, arque refurrectionem ejus, mortuorá i 179; adeo omnium refurrectionem & judicium, (e. 170norare, ac prædicare. Sed fichis hac atque Finesa tis vocabulis, ad decipiendum accommodari ... ad abfurdos plasse & abominandos, inepres incongruos tentis, ab eo detortis. De fole &c luni, veluti de diis differuit , ejuldemque cum Deo rumque illis & rmajeftatem tribuens. Abiti saciotiam à carnibus arque à re uxorià , tanquam à re-bus detoftandis , & à vino , velut ebrierati a Causa, fimulavit, Verus Teftamentum irrifit, e ja fque dicti, factique omnia malo illi & cum Deo pugnanti principio adferiplit. Ex Evangelio , Epi-tolifque Paulinis, elicta quadam divulfit , Quant ad impieratem fram ftabiliendam detorquere a roditor oft. Achis que vocantes XII. Apoltoles rum. de maxime Andrew ufus eft. Que quiderra & Ma-nichais conficta fuille tradunt vetetes. Teffe otiam adiibuit Platonem alió que gentile se perinde ac Chriftum fetvatotem , Diviso s ores appellavit. In his exponendis, dichione & eft ; in quibuldam rurals vilis erat, milailout à eft ; in quibusetaris. Philosophica miler > permitrivialibus differets. ad verum rectumque de pravardum non parates fromus, in dicudo (pravandum non pardem transcription de lers, ad inveniendum arque excogitandum firm lex om-nino ac fiolidus. Plura de co e júsque de lex om-tino ac fiolidus. dibit Photius Cod. CLXXIX. col 8 matibus adeant qui calirera curiofi funt. Certe Qu'u Photinn

* Catech. VI.p.141, cum Formula restprionie Manichaorum, quam primo edida: Coteletius, deinde Tollius, diligenter confetet, non parim incis infanis hisce Agapii dognatibus acconfebi.

ALEXANDER. I. ALEXANDER Zycopolera, Natione Ægyptius, Lyco utbe Thebaidis oriundus. Due erant hujus nominis urbes , utraque in Ægypto stra , una in nomo Lycopolise dicto, in nomo Sebennyes, altera. Utra fuenit Alèxandri par.ia, parum refert. Erat quidem primum cultu gentilis, deinde ad Manichaos in Ægyptum recens deluos fe contulit. Tandem e jusatà hærefi, ad Catholicorum caftra transiit. Et com ex eorum grege fuerat, opiniones probè novit, leriplique librum meie mie Mangais Islan, de Manichastum placitis, quo interiorem cotum fenfum accurate exponit, & malefana hujus fectæ dogmata ratio-nibus è medio Philotophix petitis folide tefellit. Stylus ei duriufculus, durior exferibentium vitio factus; nec parum difficilem reddit ipius argu-menti perplexiras. Æras auchoris, etti certò definiri nequit , antiquiffi num tamen effe , & quarti feculi (criprotem , nec forlan ab ipfius Manetia remporibus longe remotum suspicari fas est. Air le relationem hujusce opinionis sori yeneium & dochte, ab in qui cum bomine familiarier converfari fuerine, accepiffe. In his crant, quos proxime minaverar, Papus & Thomas, dogmatis Manichaici doctores. Thomas nou alius videtus quam Thomas ifte Maneris discipulus, cujus meminerunt Epiphanius Haref. LXVI. mam. 5, 12, 11. & Petrus Siculus Hift. Manichaerum p. u. Et Formula receptionis Manicheorum, tum à Cotelerio, tum à Tolho edita ; quem Manes in Syriam & Palæftinam mifit , quique Evangelium Mani-chaorum condidit , in Decreto Pfeudo-Gelafiano inter Apocrypha damnatum. Papum cundem effe conjicerem cum Agapio, Legis Mamchaicz in-terprett & explanatore ab infomet auctore conftituto, qui Heptalogum Manichaicum commentua eft, cujus etiam Petrus Siculus loco citato mentionem facit, de quo nos fuprà. Sed obstat, quod in prædictà Fermule Papus & Agapius inter Manetis difeipulos diffincte recenfentur. His adde, Alexandrum, Cyrilli Hierofolymitani, Epiphami, aliorumve qui de Manichæis agunt , nuiquam meminife, ipfis, ut videtur, antiquiorem. Extulit Gr. Lat. hunc Alexandri librum ex apographo Bi-goriano Fr. Combefifus Auth. Novif Parif. 1672. Part. II. p.j. Habetur etiam Latine Biblioth. PP. seeif. Tom. XXVII. Joannes quidem Sambucus nota codici MS. appofità , Alexandrum ad Heraclii Imperatoris tempora, circa amum DCXL, refett, qua verò ratione vel auctoritate ductus id afferuerit, me plane later , nec ommnò illud probare polium. Confer Lambec. Comment, lib. IV. p. 210. II. ALEXANDER Monachus, gente for-fan Cyprins, cujus verò nec patria certo conftat, nec tempus, Michaele tamen Glyca antiquiorem fuitle certiffmum eit, cum ab eo circtur. Superfunt e jus oraciones duz. Prior encomiatica in fantium Apollolum Barnebem, in Temolo S.Barnabæ, præfeute Episcopo , habita , à Surio Latine edita Junis xi. Extat etiam Gr. MP. Vide L. Allat. de Seripe, Symeon. p.99. Posterior historica de inventione veserande & vivifica Crucir, ad quoldam fanctos Patres, qui ab co quarliverant, in quo fit vera Theoloqia, de la Divida dispondinto e faces confede, Ham, codo il inflattam, G. Lac child F. Ham, codo il inflattam, G. Lac child F. M. S. Bibliot viva de Creer, Tom. II. Estat Greek MS. Bibliot viva G. Cotta Divide Confede and Cotta Confede and Cotta creen nomine fermo de senie anisotramo d'agree creen nomine fermo de senie anisotramo d'agree qual ma destri di activa. Nomine del situa inplatema de patentamo, quemon G. I. Lac chie produce de patentamo, quemon G. I. Lac chie amo G. r. a. Laside e il Bibliot. Publica Liptoria amo G. r. a. Laside e il Bibliot. Publica Liptoria amo G. r. a. Laside e il Bibliot. Publica Liptoria G. M. M. Sin hair April, Arme J. R. Collius, p. 191. G. M. M. Sin hair April, Arme J. R. Collius, p. 191. den firmonera il me ma moderni finitivo (con Collect Liptoria del termi finiti.

A L EX I US Nices Metropolita, composite Canaica Estelphies in S. Denatrians Manyren. Incipium, The yearner in a rejuence, &c. Hiberta Bibliot, Vandob, Ced. Tord (CLXXXVIII.61.6. Exe etiam Alexius Comments cognomento Spanies, cujus Abacanalis meganisas Fentra à Christophoro Zarecho Garce chias (A), nulli anni (quo impicelle funt he Patentes's) menione facil. Vatam his auditor eccentristi se'in fais videtur.

AMM ON AS Abbas, cuisfum weit Combine terrations of the Combine Community of the Combine Associated with the Combine Community of the Combine

AN CV R I AN U.S. Chrosopythan - nog ogni civi. An Arysan, sh. Acty i Goldine oppida på dellar (quod fili v obsilf v videlle v dellar oppida på dellar (quod fili v obsilf v videlle v dellar oppida på dellar (quod fili v obsilf v videlle v dellar oppida på dellar (quod fili v obsilf

quemque post Anastalii Imperatotis tempora vixiffe conftat. Ur mirum videri debezt, adeo hallucinari posse Cl. Combessium ut eundem cum Papiù faceret, cujus memini Nicephorus, Lib. I.
C.i. p.55. chm manifeftum fit , Nicephorum loqui
de Papià Hierapolitano , Apostolorum fetè dicipulo , a Papia de quo Anonymus, & vetuftate, & argamenti diverfitate longiffimè alieno.

ANDREAS ; Presbyrer fi conficere licet, Constantinopolitanus, contexuit amplissimum satenam, five Commeotarium tum in Preperbia Salemenie , tum in Ifaiam Prophetam. ex variotum S S. Patrum allorumque veterum feri-ptorum ficelefiafticorum operibus collectum. Pr. As magazalas aleizveas maidem offer 201 milyar immin Duen , &c. Extat Gr. MS. utraque hæc catena Biblioth, Vindob, Ced. Threl. XXIV. & co-, dicem integrum foliorum CCCXXIX. occupat. Ex fine libri, collectoris nomen patet. Iple codex anno 1241, exacatus eft.

ANDRONICUS DUCAS, Sigurus, Scripfir carmen de Trinitate, verfibus Hexametris ; item in Gregorium Nazianzenum., Haben-tur Biblioth. Bodleian. Cod. CCX CIV. num. 21. 23. Plates erant ex Nobilithmà & Imperatorià Ducatum familià, Andronici. Quis noster fuerit, an Andronicus ille Ducas, qui vixit anno MXLI. à Michaele Imperatore in Orientem millus ut Manichatos & Paulicianos ad pietatem & veram religionem traducerer, in alius quis multò recentior, ab aliis potius edocari vellem, quam propriam protrudere conjecturam.

APHRODISIANUS, gente Perfa, quo verò vitæ instituto fuetit , Laicus an Clericus, Presbyter an Episcopus, altum ett apud veteses filentium. Condidit Hiftoriam de nativitate, moribus, formă & vestitu B. Virginis Deiparz, cujus Fragmentum habetur Biblioth. Vindob. Cod. Theol. CCCXV. num. xxiv. fol. 110. p. 1. 2. & alund, ut videtur Cod. LVIII. num.xx. fol 137. Meminit hujus Aphrodifiani Epiphanius Presbyter & Monachus in Visa S. Deipara, qui tamen historiam ejus magni facere non videtur. Vide L. Allat. de Serips. Symeon. p. 106. & que habet Lambecius Commons. l. IV. p.131. Aphrodisianum Philosophum de Incarnacione Domini latère MS. in Codice Regio Parif. M X L V. teftis est Phil. Labbeus Bibliother. nov. M S S. p. 75. Erat & Aphrodifianus Pería, quem eundem cum nostro fuffe suspicor , qui locorum Orientis descriptionem Grzee elim composuir, Hujus meminit Anonymus Ravennas , Saculi circiter feptimi Scriptor; cujus Geographiam paucis abhine annis eruit de illustravit Plac. Porcheton Benedictinus, lib. I I. c. 12. p. 61, his verbis. Quas provincias multi descripsorums Philosophi, ex quibus ego legi Arfarium & Afroditianum, Perfet, qui lingua Graca Orientem deferipferunt.

ARCADIUS, Conftantiz Cypri Archiedcopus, vixit faltern ante Saculum VIII. Condidir Vitam S. Symeonis Stylitz juntoris , Thannaforita dicti , quod in monte prope Antiochiam , qui Gannager dicebatut , columnam per plutes annos , fub Imperio Justini fenioris , Inhabitavezie. Ampla ex hậc Vità fragmenta in Concilii Ni-

canill. All. I V. p. 265. proferuntur , fed sheque auctoris nomaine. Auctorem vero elle Arcadium noftenn, diferre nos docer Joan, Damascenus de Imegin. Orat. I 11.p. 78t.

ARCHIPPUS, Eremita, & Ecclefia que in Urbe Chonis erar , Paromonarius , five Cuftos , is nerrope quem Latini Manjanarium. vocant, contextift narrationem de miraculo S. Michaelis Archangeli, kn tirbe Chonis patrato. Michaelis et Latterige of Boston Chonis pitrico.
Pr. Accet Deceptarium cal Boston Co Calernarium Pitrico.
Vide L. Alletium Ditr. de script. Symeon. P. 94. Alibi, nempe p. 114 Thed

ARISTAR CHUS, Chronographus Chri-fianus, fatis vernitus, forte Athenieniis, feripfie Epiftolam , feu Fliftoricum Commentatium , act Onefiphorum Prirmicerium , de Arbenarum fire : & geftis ibidem Apostolorum temporibus. Que præcipue Diorryfii Arcopagita, prof.piam, do __ Orinam, cooverfationem, ataten, ordinatione predicationem, Episcopi in locum ejus sabro trionem, illius de riique Romam adventum, de-tripht & narravir. Hanc Epiftolam penes le la subbattle Hilduinus * S. Dionyfii Partitentis Abba . In Accopa-nit Eusebins , rion Hierooymus, Gennadius, Pho- ix. nit busebilis, 110m Frecoupling the Carl Vide Epite, tius, non qui opera Areopagitica primi in luc Carl Vide Epite, tius, non qui fe iis flutim oppositera aat. Catho-lbid. son Symeon Metaphraftes, qui omnia Biblio Le Catho Ibid. carum ferinia diligenter excuffit, & id geous Cannia, vera falfave, ubique corrafit, & conqui fa vir. Impoluife videntur Hilduino, homini nirra asm credulo & fuperficiolo, Methodius Patiarcha poftes CP. Rornat tunc Apocrifiarius, & Grac Co. rum alii homines ad cudendas fabulas nati, Certe artifices pentiffsmi. Ariftarchus & Onefipho Eus. sos nobis exhibet bonus Hilduinus , force son alii funt,quim quorum in Epiftolis luis totic s minir D. Paulus. Gracis quippe fabular abus nibil familiarius crar, quam omnes, quorura anomins in Esistol's Paulinis reperiuntur, in LXXII. discipulos Christi convenere, & ex ils toridem Epiteopos vel Scriptores Ecclefishicos effortino re. Que fibula adi licentia ottum forfao, cea e è incremenum, duxit à Pleudo Dorotheo Ty Ei, ut volum Epifcopo. De quo, ejulque Synopfi. 1 220 loco affatim dixismus.

BARNABAS, Monachus & Anachorera omnibus qui de Scriptoribus Ecclefisficia agunt, hadenus ignocus, (cripti Experiment Precarnahackenus ignoctus. Ciriplit Expansionem ** ** cara-tionit Christis. per Interrepationis C Re 55 ** or ** finust. Open est maximam parem histoticum ** & ad il-lultrandam Christis vitam hund panim conferent. Extent Greec M. 6-di von sinus ad fold. ** ** These. CLIII. num. x. à fol. 194. ulque ad fol. 2 57. Confer our habet Lambecius Comment. 1. I . p. 164.

BARTH O LOMEUS, gente ni fal-lor, Syrus, civis, certe Monachus . Edeffenas; quin non tard fe fimpliciter Edeffern ann vocati quin non tard fe the state of the state admodum incette feriptor, cu les re levil-tima quidem, quod feiam, habetur me treio, cujulgi . in toto for opere nec vola, nec veftigium; vir tion inclegantis ingenti non couremnenda eruditionis, in leripcis & riribus Chaldzotum, Arabum, Muhammedanorum verfatiffimus. Scripfit Elenshum seu consistationem Hagareni, quà non sine magno ingenii acumine & mordaci fale , Alcorani incprias & Muhammedis orrum, vitam, mores, titus , & dogmata, eleganter exponit. Opus hoc nielonner Gt. Lat. extulit Steph. le Moinius , & inter Varia fua Sacra locum dedit, Lugd. Batav. 1685, p. 302. Subnectitur ibid. p 429. tracturus al-ter Gr. Lat. contra Muhammedem , an cjustem auchoris, non liquet. Sunt quæ id fuadere videanrur, materix affinitas, auctoris ingenium, accurara retum Muhammedanarum peticia. Nec defunt que affentum plané retrahunt , præcipué haud levis in utroque discrepantia. Bartholomans in recenfendis Muhammedis uxoribus & liberis , cum Anonymo, nec nominibus, nec numero, convenit. Monacho Nestoriano, primario Muhammedis in condendo Alcorano igyaliada nomen apud Barrholomzum est Pachuras , apud Anonymum Baira , itt alia jam mittam. Utut sit , utramque opus jucunditate & utilitate fina fe magnopere commendat.

BASILIUS. Ad hanc classem revocamer. I. BASILIUS S. Laura propè Hierofolyma Ab-bas, cujus extat Tractatus hoc tirulo . Afcete non effe captandos honores , aut bonoraria. Pt. Tiμάς η μεδιε ατιστχει, &c. habetur Gr. M S. Biblioth, Bodician Cod. CLXIII, 11. BASIZIUS MALEI NUS, S. Laurz Archipresbyter & Monachus. Scripfit fermonem all amenus Gronniorue, seu de Vità Afeericà, qui asservatur Grace MS.in Bibliotheca Regia Parifienfi, Cod. MMDIL. ab Antonio Epatcho, uri atbirror, accepto. Cujus tippe meminit in Indice librorom fuorum, quem Regi Galliarum obtulir, Vid. le Moyn. Var. Sacr. Tom. 1. p. 518. III. BASILIUS PHILIPPENSIS, cujus habetur fermo in Prafentationem Beata Firin Temple Bibliothec. Bodleian. Cod. MS. MMMCCCLXXXIII. num.xviii. IV.Bastlius Theffalonicenfis Merropolita, cujus extat Reftonfor ad Quartionem à Magno Dyrrachii facellario propolitam de conjugio duorum frattum cum amità confobtini. ?nr. Grac. Rom. lib. V I. p.408

BR UT I US, own, we videru, Romany, and quot eart Domas for Familia Brantines. Eandern canni Bratin Francisco, and the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme of the programme, some dependence of the programme of the progra

extra omne dubium ponir, qui Malalæ vestigia premete solet, Chronici Alexandrini, sive Paschalis compilator, cui Besme dicium.

CASSIANUS, historicus antiquus, mi-Amer inexac, que madmodum à Christop. Ancelo dicitut , de fain bodierno Gracorum., Cas. D.LL. ubi agit de iis, qui moriuntur, excommunicationis vinculo non foluti , & ex Caffrani historia fabulo-Cam quandam narrationculam hac de re refere, aitque splum ejulmodi excommunicatum suo adhuc tempore supersones vocale. Cum mixaes legerem, suspicatus sum non alium hunc esse quam Julium Cassanum, cujus iseverasi non semel laudat Clemens Alexandrinus , præfertim cum Gefnetus & Simletus tradint ipium annales , tempo-rum tationes, conferipiifie. Verum primo , unde fus hauferir Gefaerus, nufquam conftat veterem illum Caffianum Annales hiltoricos edidifle.Deinde nec credi par est ilium vocabulo mumman ufum elle, cum fequiotes demum Gtaci co fenfa infurpare folent. Rem igitut in medio relinquo. doctioribus, fi tanti fit, excutiendam.

CHR 15 TO DO R U.S. partil Thebung; depiret illustri, errigit de mixacii \$5. co.f. ma & Doninin ; quot Guet'i Aserpieve vocate; ma & Doninin ; quot Guet'i Aserpieve vocate; della colora della colora della colora della colora della colora della colora della colora della colora della colora della colora della colora colora della colora colora della colora colora della colora colora della colora colora della colora colora della colora

CHRISTOPHORUS Practics, post Mejerans, a condite Forms instruminism, Sandoum hibotim, per tours and circulum Sandoum hibotim, per tours and circulum August Entre (1998). Extra (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis (1998) and the sandoum randis; code (1998) and the s

CI. E. M. E. N. S. Chronographus ventilus, Joan Malak fespiciole Itushuri, qui iamen ipium in rebus poli Tiberii rempor geliti, molgami citare color. Eundem com Clemente Expuserii facile tevetocke memorie Antiles, Pfaliu Constenia; for fortune non alek, etti çiai fententiam non defendo, Ad Seculum VI 111. etjici Clar, Hodiut. Qu'det et dizimus in P. Medali da Jounnu DCI. mila cere in naisue eti quim Clemens ille Himila cere in naisue eti quim cere in naisue eti quim cere in naisue eti quim cere in naisue eti quim cere in naisue eti quim cere in naisue eti quim cere in naisue eti quim cer

* In Voc. floricus , cujus meminit Suidas *, qui scripsit Romanorum Reges & Imperatores , & de figuris liauraticis ad Hieronymum , & alia quadam. Quando verò floruerir, vel quoulque Romanonum Regiam & Imperatorum Historiam perduzerir, Suidas in medio relinquit. De quo fubias

egimus fuo loco. CONSTANTINUS. L. CONSTANTI-Nus magnæ Ecclefiæ Constantinopolitanæ Diaconus & Chartophylax, Extat Gr. MS. Oratio encomiaftica in omnes Santterum Mareyres, Pr. As plui yen's margines, com to que d'all imac besrepaine. Vide L. Allat. de Seripe. Simeon. p.81. Ex hac Orarione plura proferunt Concilii Nicani IL Patres Act. V. p. 373. Unde ipium ante Szeulum VIII. claruitle liquet, ac proinde alium effe à Confrantino magna Ecclefia Carrophylace, qui tempore Concilii 11. Niczni vixit , quemque Itene Imperatria Legatum ad Abimelech Arabum præfechum milst. De quo Theophanes ad ann. DCCXC. p. 399. IL CONSTANTINUS Til Paphlagoniz urbis maritime, Inter Pfylliam & Amastrida sitz , Episcopus. Scripsit Sermonera de inventione Reliquiarum S. Euphemia, Pr. Han The Pricafuse plant, &c. Latine edidit Surius Julis X L. Extat M S. Bibliothee, Bodlejan. Cod-MMMCCCLXXXIII, num, xxII.

COSMAS Veftitor; Besirne apud reception res Gracos nomen era Dignitaris & Offic i ani i in Palatio, tum in Ecclessi, corum nempe Ita ap. Codinum cap. a. inter ordines Office at ap. Codinum cap. 1. inter ordines Office 3 with Palatinorum LNI, locum habet Voltavius ordines of palatinorum LNI. locum habet Voltavius ordines habenne men LNIV od-man men nodiri orationes habenne men LNIV od-man men locum cationes habenne men locum and men locum lo ching f Annen, Deipare parentes; Pr. 11 & Julius produces marryren & no persone X Eust MS. Biblioth. Augustan. num. va. Vide Sevin in Append. p. 68. & L. Allat. de Syma p. 95. Parem bujus Orasionis Gr. Lat. exha ber Coclesius ses in contit. Apost. p. 203. 11. In. Prophetam & Archi-Sacordesem Zachariam., Pr. Mom F afterur invergenarus Zaxae Loca. MS. Biblioth. Bodleian. Cod. Baroc, CCXXXIV. Huns. III. In translationem Reliquiarum Santeli Joannete Chrysoftomi. Pt. Hauet muriu, muis a Diringent est, &c. Deleripram penes fe habuit Clar. Savilius, fed supprimere maluit , indigraam utique

DANIEL, Monachus Raithenus, conferi. pfir Historiam Vitæ Joannis Climaci, montis Sinz Abbaris , cujus Scala Paradifi Vita hac pramitti folet , & in Bibliothecis MS. paffirm occter_ rit. Vide L. Allat. de Symren. p. 112. E. Haber Law Vita Latiné ap. Surium die Mert. XXX. Haber Law Biblioth. Vindob. Cod. Hill. LXII. 1920. YXXX XXXIII. 1920. P. XXXXXIII. 1920. P. XXXXXIII. 1920. P. XXXXXIII. 1920. P. XXXXIII. 1920. P. XXXIII. 920. P. XXXIII. 1920. P. XXXIIII. 1920. P. XXXIII. 1920. P. XXIII. 1920. P. XXIII. 1920. Biblion, Vision Martio à Joanne Da de 190 Daniels Abbatis Narrito à Joanne Da tono quodam accepta, de puero aliquiso Hebra à pueris Christianis per Indum baprizzato. An

que edetetut.

DEMETRIUS, I. DEMETRIA.

STUS, magna Ecclefia CP. Diaconus & Proquomodo celebratur in magni Ecclesia. In explicatur Ritus ordinatur, quo rempor

qui ratione, una quaeque perficina. Extat Gr.MS. in Bibliotheca , turn Vaticani , turn Regia Parifienfi, Grace & Latine exculit , doctifirmique observationibus illustravir Is. Haberrus in Pontificali Gracorum Par. 1641 fd. 11. DEMETRIUS Menopolita Cyziceniu. Scripie Historian de. barefi facabitar some, & cjudem fecta Chargitarioram, qui în Armenia funt, à voce Kari'se dichi, que lingua Armenia crucem fignificat, cò quod rejectis Ornanibus irrasgimbus crucem folum quod rejectis ornanibus irrasguanus cucen tolum adorar & colere dicuntur quibus sătis Ni-ceph. L. V. III. c. 4: P. 884. Hunc libellum, ted arropar , Graceè & Lastite extuit Combetifed arrivaer a Græcè & Lænne vattint Combefines Anti. Now. T. 11. p. 2-61. Sed in notic exconince line Palanino vero autori reflitait. Sub cujus citim nomine in Bibliothecà Scotilenti extre citim nomine in Bibliothecà Scotilenti extre ciam nomine in Bibliot es Scotilenti extre diciur, tefte l'offevino Append, p. 100. Habetur etiam Jan. Grace Rem. ilb. VI. p 397. Democrit Syncelli Metropolius Cyzi emi (nolfrint vident) Syncelli Metropolius (vident) Declaratio de nuprin probe bitis, cui scholion in margine appositions, quo de notatur as Aiar airaymargine appearant agentum, Openfeulum valde necessarium d' util Joanne Scyllitzi Curopalate, rum à Georgio Cedieno in praefatione inter Historicos Byzantinos mermor atur. Noftrum verò defignari, affirmare non audeo. Denique Demetrii Cyziceni tub Michaele Paphisone meminir Cedrenus Hill p. 223.740. An verò Scriptoribus Ecclefisficis

accentendus fuerit, non constat. E LIAS Ecdient , five Defenfor Ecclefin . cujus inter alia, munus exat panperum & intermorum curam gerere ne à potentionibus oppri-merentur. In magni Ecclessa ex Decreto Hera-cli: clii Imp, aumero erant decem, & ur plurimira « Presbyrexorum ordine habebantur, Habuctutt » Presbyrexorum ordine habebantur, Habuctutt * Tesbyte roum orane naocountu. Planetuit & Latinorum Eccleiax & monateria inos Advo-Catos & Defendores, de quibus post alius fus-Catos & Defenderes, de queue por auscription agri Alractera Metil ib. I.Le. 17, P. 116, Scription agri Alractera Metil ib. I.Le. 17, P. 116, Scription agri Alractera Metil ib. Alexandra CCX LIV. Pr Elias nother Capita Alexandra 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a service secondario in 1990 medion no good to a secondario in 1990 medion no good no goo EE on meri Sec. Er his CX X II I. Larine edict Jac. Portants ad calcem oper. Symeonis juni Jac. Poor and interest deinde Biblioth. PP. Torris T Beologi , interest deinde Biblioth, Vinde ris T Beologi , microgra Gr. MSS. Biolioth. Vindo LExtent integer CX CI I. mam. iii. fol. 21.&C Cod- XXIV. nam. 1. fel. 1. ubi in fine Codicis 2. C.L. CCL XXIV. apple and the control of t betur MS. fermo otherne in Christi natro Accorded hel of semantican our Becomies Same

Acipation and 18 restorations of the Recentality I have Oractionem L. Illination of proping Systems. 12 - 310. EPHER ALM Cherolita (new York 1975. 12 - 310. EPHER ALM Cherolita (new York 1975. 12 - 310. EPHER ALM Cherolita (new York 1975. 12 - 310. EPHER ALM CHEROLITA (New York 1975. 12 - 310. A http://com/18.16. (f. consistence special cherolita (new York 1975. A). La quarra que Confession fina de la crea en constitue publicario de la crea en constitue publica de la companya de la constitue de la constitu FEED OF TO SULTAN Allains Heb. 1990

tamen se reperite non potuisse nos monet Cl.Co- porum Alexandrinorum caralogo, nullus nobis telerius.

EPIPHANIUS, I. EPIPHANIUS HA-GIOPOLITA, five Monachus Hierotolymitamus; concinnavit ad modum deteriptionis litus orbis enarrarionem Syria, Urbis fancta, & facrorum ibi locorum. Flune libellum primus Grzee &c Latine edidit , fed mifere & infalieiter , Fredericus Morellus ; ad eodicem Vaticanum reftitutum, & correcta versione, Gr. Lat. in lucem emilit L. Allarius Symmid. Part. I. p. 48. 11.Ep:-PHANIUS, Monachus & Presbyter, descripfit Vitam & tempora S. Deipara. Quo in opete glo-tiatur se omnes qui in cadem arena laborarant, multis parafangis imperaffe, multa te examinatle, na voi d'mm. en Bilbma, qui alenti ex Eufebit hiftoria Ecclesiatiea, reliquisque Seriptoribus & Doctoribus collegific, appointo enjuique nomine in fronte , ne fides fibi denegaretur. Incipit; Their Tweise is dany or Julius and downey Fire Magiac mather delienes rue miras Adamanas. Partem aliquam hujus libri Græcè Latinè exhiber L.Allatius de Symeon. p. 106. Contexuit etiam Epiphanius noster vitam, res gestas, & exitum , S. Apoftoli Andrea: Pr. Embine mael arragadarro Bisc. Vide Allat. shid. p. 90.

ESAIAS Abbas, cujulnam verò monafterii, mihi adhuc est incompertum. Scripfit de religiosa exercitatione & quiete Capstula XIX.quæ Grzee & Latine edidit P. Polliuus Thef. Afcet. p. 315. Extant Gr. MSS. Biblioth. Vindob. Cod. Theol. CLXXIX. 1140. XXIII. fol. 148. Main Preabyteri & Anachoretæ Capita tria Afeetica de Novitiis & Monocellitis,& de iis qui habitare voluna in Comobio. Sed an poftri fint , non immerità dubitare licet.

EUBION; quis fuerit, quive tempeftate vixetit, nondum didici. Scripfit expefisionem in Propheras, cujus fragmentum Gr. MS. habetur cap. 36. inter Tellimensa Veterum , quorum col-lectio sub nomine Damasecui, in Bibliotheca Collegii Claromontani Jesuitarum adversatur , teste Ph. Labbeo Conffell. Oper. Damafe p. 50.

EUODIUS Monachus, quiquis erat, scriris confignavit Marsyrium fantterum & illufrium XLII. Chrifti Martyrum. Pr. Outles uffi tius de ferspr. Symeon. p. 113. Alia etiam poli fe reliquit. Cette ex feriptis Eurodii Monachi, quar-dam de Muhammede, fabulifque ab eo confictis profert Enthymius Zigabenus Panopl. Dogmat. Part. II. Tit. xxxv. Ut faltem Euthymio antiquiorem fuitle coultat.

EUSEBIUS, Episcopus, vel, ur alii, Archiepiicopus , Alexandrinus , quem cundem eum Eufebio Diacono Alexandrino, Laodicea in Syria Epilcopo , qui claruit anno CCLIX. faciunt, Belfarminus , Poffevinus , &c. Alii longe juniorem fuitle volunt. Aquam mihi hac in parte hærere farcor. Macarius Alexandrinus qui vixit anno CCCCIV. feripfit quæftiones ad quendam ma-gnum Eufebium , Archiepifcopum Alexandrinum ut tuo loco notavimus; & tamen in toto Episco- POLITA, id eft, ut ego interpretor, Hierofoly-

occurrit Eufebius. Quid fi igitur cum Turriano illum Alexandriz in Afià Epilcopum fuille statuamus ? Quicquid fit, plures sub ejus nomine Ora-tiones , à Leone Allatio , alifique recensentut. 1. In adventum Joannis sir ? Alla. Pr. Asafinitor isi mina apuspes To mes & nige. Vide L. Allat dearr. de ferips. Symeon. p. 82. 11. In refurrellienem. Domini. Pr. A rior vi reiry futen i mer@. ibid. 111. In prodictionem Juda. Pr. Act po some ini un zei wei ric mestoriae, ibid. p. 84. IV.In Affumprioness Domins. Pr. Errede Xueile & medie vision, shid. p. 92. V. De Bapcifico Domini. Pr. Euriba XSic & Joistos Exeris , ibid. V L. In secundum Domini adventum. Pt. Moni & analyder & avely, ibid. p. 99. VII. De Eitemofyna, & in divitem & Laxorum , habetur Gr. MS. in Cod. Colbert, MMCCCCXCIII. Vide du Frein. Ind. Andl. p. 26. VIII. De Lejunio Quadragefimals. Pr. Hapa poules of agent maragarates & agent . mes-- Sur & Artente De To panage of Toothis Street wa And where Now, Extat Biblioth, Vindob, Cod. Theol. CCXLVII. sums. xv. fol. 114. 1 X. De. Memoria Santlorum, die ouedam fefto, coram Aloxandro babua. Pt. Aisum en niue Friesom . &c. shed. num.XXI. fel. 169. X. Encourant Deci Doms. nice. Pr. Marri & Sovieton of spine buckgring to rubia anguari an Mouley. See, ibedem. Cad Haff. L X.111. num. 1v. fol. 39. iterúmque , ut videtur , Cod. LXVII. mess xIV. & Biblioth. Bodleian. Cod. Baree. CCLXIII. Eft etiam Eufebiss Monachus, qui scripsit Viram S. Philippi Presbyteri Argyrienfis, quam ediderum Bollandiani Mais, Tom. III.

GEORGIUS. Varii (ub hoc nomine Scriptores receniendi veniunt. I. Grongius Ani-STINUS , hiftoricus , ifque non recens. Seriplit, ut videtut , historiam quandum Ecclesialticam, at viacut , autoriam quantum recentançam, quam ciaz Josephas Mchonensis *Epifeonsis ** Refpost, & cex eo probat additamentum (Féléophe) jam à districtional Symodo, tempore Damaii Papa; Sym. Behef. Coam bolo faille sponfurm. Verdum an fasperit hodie. 7. XIII. mon didici. 11. Georgius Cuusiwus Byzan. tinus, patrià Creteniis, urbe Candaceniis; contexuit historiam Rhythmicam veteris Testamenti, verfibus Graco-Barbaris, ab orbe condito , ufque ad Imperium Davidis & Solomonis.Pr. Asogue reservious miest, and surings the zuen ex p' disti-Theol. CCXLIV. num. ii. fol. 1. & in Bibliothec. Joan, Sufi CP, In Charta bibacina cum figuris, tefte Pollevino in Append. p. 49. Recentioris Græciæ hie scriptor est, ut ex stylo liquet. 11L GEORGIUS GRAMMATICUS, non Charo-bol cus ille, qui Grammaticalia scripsit, & longe antiior erat. Nostri habentur Orationes encomiafice 11. in S. Barbaram virginem & martyrom. Pr. fic incipit. "Be poli mie in allier Omedante rie Gwig affar icameder. Pofterior ita : Emeli i 4 unened marriflurud unun , &cc. Has fe vi-diffe tum in Bibliotheca Batberina, tum Mellinenfi , refert L. Allatins Diaer. de Georgiu, p. 311. qui & pleraque Georgii noftri Anacreontica carmina suavissima, varii nee inelegantis argumenti, penes le editioni parata habuille teftatur, quorum argumenta ibi recirat. IV. Gzonorus Hacro-

mitanus; in Codice MS. vii às ayans mortis quan, titulum gerit. Extat ejus Ocario encomialtica tic rot demunter, in fabftantia incorporen . & quarum fimitia in Divinu Literis abfconduntur, deque fandie, aeque infandis. Pr. Kai mina ra 9tia Asuil welinin mentalirar. Hanc Latinam fecit L. Allatius , teste ipsomet de Georgies , p. 116. In hic Oratione auctor dum de Angelis corumqu ministeriis agit, multa nova, incompta, & panim Catholica ex ingenio (uo effundir. Specimina exhibet Allatius loc. citat. V. Gronosus pattià

Mityleneus, quem nonnulli male Methymnenk m vocant. Scripfic orationem in fantlam & faluriforam D. N. Isin Christi passionem , quam Grac. * De cruce, Lat. cum notis extulit Gretferns * . Edita funt Georgii Patricii, patrià Mitylenei Epigrammata varia in laudem operum S. Dionyfii Arcopagitz. Quae an noitri fine, quarant alli. Conter. Allar. de Georg. p. 311. V I. Gronous, aliis Geografia dictus, cognomento Pardur, Metropolita Corinthi, fcripfit, uti ferunt expositionem in Joan.c.11. de Thoma contrectante Dominum, postquam à mortuis resurrexent. Plura etiam opisicula ei tribuunt Gefnerus , Simlerus, & Pollevinus, quæ tamen omnin hae redeunt; nempe Georgium nofteum scriptuse expositionem su Canones tive can-tica Ecelesistica festerum Dominicorum coisus Anmi & in his in festure Dominica amepalets alis id eft, in contreditionem Thoma, in dots to nem Deipara, &c. Extat Gr. MS. hace Experient fish Gregorii nomine Bibliot. Vindob. Cod. CXXVIII. mm. 1. fol. 1. Pluribus hac de t L. Alla, de Georg, p. 446, ubi citam Frifia zit.
Polivinu n mire giturios de negligencia as zit.
Es his, expolitions in Casones Joannis Dasses ceni felegit, & in novam operum Darmafeeni tionen paravit idem Allatius. Vide ejees Cas oprom S. Dansfersi, ad finem Symposis Et. p. 4-50. Gregorii nostri Rhetorica & Grammazicalia c tinentur Biblioth, Vindob, Ced. Philosoph, V men. 1. Id amplius monendum ; Codicem ME J.

quo ha Expolitiones continentut, antiso 1221. extatam finite. VII. Gronatus Caroniapes Presbyter: (cripfit ad reverendum xxx onachu 122 Theodulum Chemata & Icholia in library Joans Damifceni , fontem Scientis dictum, Pr. mi staron Certify separate. Mifit has Scholia L. Allatius ad Joann. Aubertum Patifienfe 173, cum novam operum Damasceni editionem meditaretur. Vide ejus Symmil. p. 449. & de Georg. P. 341. VIII. Georgius Eranchus, five Africa Viearlus, scripsit libellum ad Moniales Alexandriae que ab Ecclefià Catholicà defecerurat-Gr. MS. hoc opulculum in Bibliothe ca Varicana nos docer Poffevinus in Append. p. 9. Vertimeditum eft Gr. Lat. inter opera S. Maximai, Tom. I I. P-339.ubi on meserans Francis la marcho in case 'Eman Xu Adenne elle dicitur, & ut viderur, ipfins Ma. ximi eft. IX. Gronoius, Monachus, & magna Ecclefix Carthophylax compolint Encome am in S. Deipara redditionem in Templo , & de dicare a. Deipara readusonem in sempso , Pr. Andy & n't meine leere n'evinua. Meminir forpe ci

tatus, lepè cirandus L. Allatius Diair. de Symes P. 11. X. Georgius , Monichus ; conferip nio, ufque ad Conftantinum Porphyrogerarierar nio, ufque ad Conftantinum Porphyroge. qui vitam fuam claufit anno DCCCCLI

Dreembr. Ix. ari verò eo tempore vixetit Georgius, mihi non conflat. Emit has Vicas, & Grac-Lat. edidit Fr. Combefifias inter teriprotes post Theophanem Par. 1685. p. 499.

GREGORIUS, natione Bulgarus , Monachus, & Conobii in Oxia, Propontides infula, prepoints; Scripfit Epitolas duas, unam ad Cattern Alexiatra Porplayrogenetam, Phorbene filium; alteram contobatoriam ad Dominam Theodoram Porphyrogeraneram, de obitu De te Anemis. Habenter Gr. MSS. Biblioth, Vindob. Cod. Theod. LVIII. resem x111. fol.128.11.Ga ... dob. Cod. Theot. LVIII. Signita; compositi capita ONRIUS, MONTACHUS SIL XXXV. de quaises Ajestica, fius Minaflica In-cipiumt 182 27 4 subdais eus, &C. Habenur MSS. Biblioth Vindob. Cod. Thool. Cl. 1818. VII. fol. Biblioth VITICIOS. 167. Hujus Operis, ut opirior, parsfunt, ciudems capita Afcecica VIII. quae repetiuntur ibid. Cod. CXCIL num . xxviii.fel. 2 4t.

HEGE MONIUS, Scriptor pend ignotus, cujus ursus, quod fciam, meminit Heraeliamus Epifcopus Chalcedortenfis apud Phoriums
God LXXXV, ent. 20, ubi fciptores recenteris,
annut i mequi Marretis impietatem refutarunt, at, Hegemaninen Archelai cam Manete diputationem perieri pfitte. Iplummet Archelaum acta dilputationis liner literis Confignaffe norunt, quorquot Cytillura Hierofolymianum, Epiphanium, Socratem, allotous (ymianum , Epipanum)

geriat. Quin & ipioum Actorum itag

mentur aon concerniendum Latine inpecetlegemonium veb quis nobis dabis ? Ut ulipi
cati 6. no municum puife auchorem, Hegemonium veb qui nobis dabis ? Ut ulipi-Cari fas fit, Archelaun fuiffe auctorem, Hegemohitm poftes interpretern. Refert quidem Hicto-Nympotta interpreterm. Refer quadem Face Syyou se * Archelaum libram disputationis suz Syto sermone compositife, qui deinde in Gizcurra
to sermone compositife qui deinde in Gizcurra
to a concessis penè verbis jurar translaus en Unde conceptis pene verbis jurare authungon alium hajufce verlionis au ctorem fuill autim, non altiers hupitee vertionus auccoccus tunte Quam Hegermorium noftrum , nec aliam earn quam qua Cyvillus, Epiphanius, alii que oliri ni quam qua Cyvillus, Epiphanius, alii que oliri ni fittie. Line Archeli zqualis, mill. fune. Quo Archela aqualis, nullo indicio inve

ftigas a poteft. H ERON, Philosophus & Conf. flor, co.

H erons shound historicum, vel chronograph

didth oper shound icriproris noticism uni Cyrillo S.

Chron. Hajus (criproris noticism uni Cyrillo S. Cum. Jajut Cuproto novam un Cynno Corre-thopolitand d bemis, qui in Vità S. Sabe "Corre-thopolitand d bemis, qui in Vità S. Sabe "Corre-Ty-P. 58, hec hibet, Kani vit evyles dirent Corre-ty-P. rrelation Correlation C you province " Ampions , kgs Emposis , The NOME: I have tempte angives of mile to be the parties of the parti Terra yexterne its thought a division way & AOMI. I unia tempra conferina a fanttis sa offris

For the property of the proper

Tom. II. P. 659.

De Seri

C. LXXII

D. 15.

Thebaidis Episcopus, verum is non Confessor, sed Apostara, qui sub Juliano Antiochiæ fidem Chrifti abnegavit, tefte Theophase Chronogr.p. 43-Erat & rettius Hero, hoe circiter tempore, Orato: Athenientis, Procli Philosophi Platonici magifter, airie Juorifie esi maiss a Descului irumie; cujus multa historica memorat Suidas. Verum is an Christianus fuerit meritò dubitare licet. Fortè non contemnenda erit, ingeniosa urique, Cl. Co-telerii conjectura, non alium hunc fuille, quam Maximum, Philosophum Cynicum, Heronem. dictum, Gregorii Nazianzeni , ex amico adverfa-nium, parentibus Martyrio claris ortum, ipiumque Sub perfecutione Ariana Oafin in exilium mill uem proinde Gregorius, sub Heronis Philosophi & confessoris titulo, depradicar, ut ex Orazione XXIII. liquet. Certè scripfit Maximus infignem de fide adversus Arianos , librum , Gratiano Im-† De Script, p. tatori, Mediolani oblatum, tefte Hieronymo †.

cap. 187. Potuit & alia scribere , hittorica vel chronologica ; Et cum quat adversus Nazianzenum geffeear, Maximi nomen minus gratum reddidiffent, cúmque à secundo Concilio Generali nominatim

Criptorem fuiffe quis fidem faciet ? Erat Hero

HYPERECHIUS Presbyter & Abbas. quo loco vel tempore vixerit, non comperi. Certum est , vixisse ante Pelagium Romana Ecclesia Disconum, qui Pontifex factus est anno DLV. rique librum de Viris Parrum Latinit transfulit, à Roivveydo unà cum aliis editum, in quo tres Hyperechii nostri regulæ totidem verbis hodie reperiuntur. Et certé Monachorum qui quatto, quintove feculo floruerunt, æqualis elle videtur. Extat ejus meserene Arazlio, five Exbertutis ad Monachos , C. L.I. X. Capitala, five regular bre-viores complectens. Has Grac. Lat. extulit Fr., Combelifus Andl. Noviff. Par. 1671. p. 315. Lating habentur Biblioth. PP. Tom. XXVII. Inter Apophtegmata Patrum que Gr. Lat. evulgavit Cote-lerius Momment. Tom. L. p. 702. inveniunțur Hyperechii noftri fenentie V 111. que în hisce capitulis totidem ferè apicibus continentur.

damnatus fuerat, fub veteri Heronis nomine la-

tere maluit. Sed nullus conjectandi finis eft.

JOANNES, quo nomine occurrit, I, JUANNES Chalcedonenfis Metropolita. Exrang Gr. MSS. e jus quartita & refponfa varia circa res Ecclefixiticas, è Marco Alexandrino, aliifque, collecta. Pr. E xei po vin normaine, &c. Bibliothec, Bodleian. Cod. CCLXIII. Demonstratio ojus in Synodum, que moJinm, five quinifexte dieisur, & in Canones ipfins, affervabatur in Bibliotheca Conftant, Barini CP, tefte Pollevino Append. P. 46 II. To A NHES COGNOMENTO EUGE NICUS, mignæ Ecclefiæ CP, Disconus ac Rhetor, Hujus extant opuscula duo , Vita S. Josephi Hymnegraphi , five Melodi, Vide L. Allat. de Symeon. p. 97. Hanc edidetunt Bollandiam April iii.Oratio Encomiaftica in S. Martyrem Iacobum Perfam. Pt. Erre morreite plui ric nei naprur la Cia male, lalen les resens 9 nr, &c. Subjuncta est MS. Anthologio Ecclesiastico Gracorum mensis Nov. Biblioth, Vindob, Cod. Theel. CLXXXVI. 111. JOANNES GEOMETRA, quis fuetit, nondum competi. Opulcula ejus plura extant,

Paradifus, five Horius Epigrammatum XC1X. Tetraffica Moralia & Divina, SS. hominum fententiis referta, complettens, que prafixis singulorum argumentis , Grace patitet ac Latine extulit Frederic. Morellus, Parif. 1595. 800, Hymni quatuor prolixi verfibus Hesoicis & Elegiacis in B. Deiparam ; editi funt in corpore Poetarum Gracotum vetetum Gr. Lat. Genev. 1614. p.746. Oracio in Paffionem Chrifts. Pr. then haum meis aurer & deules von a Drant stoy B., sp. L. Allat. de Symeon. p. 94. Orareo ifich : in dormittenem glortofa Despara. Pt. Guipio pur è Aigo im birgor tar ev. ibid. p. 95. Hanc orationem se non tam-tum ex Evangelistis & Prophetis, sed ex Patribus atque etiam Apocryphis collegific ipic nos docet-Serme proffbeneticus, five gratulatorius ad S. Deiparam. Pr. Xmigen vin por in Begini & paya 18 Adys messimus, shid, p. 114. In Indice Librorum Gr. MSS. Antonii Eparchii Corcyrenfis apud lu Moyn. Var. Saer. Tom. I. occurrant sequentia Geometra Opuscula , man, v. Hymnus in fanchisfamum Deiparam verfibus Heroico-Elegiacis. Adduntur Salutationes in IV, Sectiones divilæ , ficus & alii verius in Fests & celebriores solemnitates num. xxxxx. Confossio Christians, versibus Heroico-Elegiacis, mum. xxxIII. Hymnus in S. Deiparam fecundim libros Alphabeti sum. xxxxx. Oracio ad S. Deiparam , vertibus Jambicis ; &c. alia ejuldem Oranis verfibus Heroico-Elegiacis. Ubi alia carmina occurrum de Imaginibus, aliique etiam verius de variis argumentis utiliffimis. In cod, Vindob, Theel. LXXXIX, name. xxxx. babetar Anonymi cujufdam Epigramma in Joannem Geometram Hymnorum (cripsorem, quod inclpic, Kuliu luame. IV. JOANNES Nicze Motropolita; vixit ante Saculom XI, bushatus utique femel iterumque ab Anastasio Cartariensi lib. de. Peiunio Deipara , qui claruit circa annum MXCIV. Scripfit ad Zachariam Majoris Atmeniæ Catholicum, (cundem forfan, qui Photii æqualis erat) librum de Naventate Domini , quo en Epistola Cyrilli Hierosolymitani ad Julium Romanum, nova plane arque labulota de Christi die Natali refert, Tractatum home Gr. Lat. publici juris fecit, notlique illustravit Fr. Combefisius Aud. Nov T.11. p. 297. Confer que haber Cotelerius nor. ad PP. Apoli. p. au. &c. V. Ioan-MES SATTA, patria Creteniis, domo Cydoniates. Duo tantum ejus opera (quod feism) hodie fimeriunt. 1. Disputatio, de Sacramente & Azgmo , inter Grecos d' Latines Gr. MS. Bibliothecs Bodleian, Cad. D C C X X. mun. vtt. 2. Dialogi duo ampliffimi contra Judass. Prion in capita XII. Posterior in duo solummado capita divisus. Incipiune, osenci sine E digrecie negacion și înu û 🖫 Nestration mest Espains Algerties. In his dialogie omnes Judzorum cavillationes & contradi@ho ues coutra fidem Christianam prolixè & foliale refellit. Extat integrum hoc Syntagma CCXIII. foliorum in 4to. Gr. MS. Biblioth, Vindob, Cod. Theol. CCXXIII. Et mirùm planè videri-dabeag tam egregium opus lucem publicam bactenun non viditic. VI. JOANNES STARRATHE Chartophylax Theffalonicensis , scripsis Ocation nem de Miraculis S. Demotrii Proconfalts a qui Imperatoris Maximiani Juliu, Thetialonica lancess confolius, marryrium confummavit. Pt. 'Q partim edita, partim MSS. & funt que lequintur. Liy @ mojfeen Annalein mi Januara : habetin

M S. Biblioth, Vindob. Cad. Three CCLXXXIV. um. vii. fel. 90. & Bibliothec. Bodleian. Ced. MMMOCCLXXXIII. seus. 111. fed & , ni malè memini, edita ett. VII. Joannes Metropolica Claudiz (Noticorum ni fallor, ea urbs est) feripfit Epistolam, Latines oppositam , de anymis & sufficaris , alifque. Pr. Erreiti en madie tom incomen warne mei im in sortene. Nugacem elle auctorem.& pleraque ad verbum ex Nicolao Hydruntino exicripfific contendir L. Allatius de Confen/. Orsent, lib. 11. c. 18. mans, xv111. col. 871. Verum Leonis centura, hac in patte, plena fides non cft adhibenda, VIII. To ANNES magna Ecclefia Diagonus. Superest Gr.MS. ejus hoc titulo Tra-Etres ; Tie b enouie lu Beu et meiene le ab Jeuws marine. & & dellippe mamairem Algili in la Ori. Vide L. Allat. Dear. de Pfellis p. 40, Quis fuetit , vel an plura scripsesit , nondum didici. I X. Jo Annes Monachus & Diaconus , in opusculi fui título S. Rafilii Magni discipulus , & Tissur Liwanent, filius obedientes dicitur. Nuga hac , &c getræ Siculæ. Diĉtio, Methodus, & multa quæ tractat, Sæculum à S. Bafilio longè remotum atguene. Disciplina & ordo pomitentia ab co prxripeus, alius plane eft ab co qui in Canonicis Bafilii scriptis reperitur. De Patribus loquitur, qui Bafilium fecuti funt, & pernitentia tempora ab co definita diminuerum. Sua à Bafili temporibus iple fuis aperte diffingnit. Contexuit qualicquis era Covererum, quo ligillatim explicat particolor animi affectus, motosque & paritentias be to venientes, persona venicates, nection que de communione, adpora, de oratione, observanda sunt, clesnent qui modim desmit, Serbre al G. modum definit. Stylus ei fesber & difficilis. E ut rede notat Motinus, Cacolynthetis & all 2 11s, hyperbaris abundur. Chim eloquens victeri ibi buralogus eft, & zanifor@. Praclare vident dixife, clm instilem Epitherorum conget 1 Annie. Ex codice Varicano extulie bace Opul lum canonicum, & Gr. Lat. edidit Jones - Morie 19 ad colcem operis de Parisons. p. 408. X. Scrip lit etiam JOANNES quidam Monachus Comme ntarium feu Hiltorium S. & gloriofi Marryris Arthemii, quam ex Philothorgii historia Ecclefiastica. alifque thudiose collegit. Pr. Ta 72 peryana not Confee I Allar de Symen n. 110. Verum hie Confer L. Allar. de Symeon. p. 110. (licet etiam monachus dicarur) cum priori identa non eft. Non defunt qui Jounni Darrasceno at-

tribuunt, ut alibi notavimus. Vide ettraclem Alla-

tium in catalogo operum Damasceni, act calcern Symmil. p. 451. X I. JOANNIS Parviarcha Hiesololymitanus; Ecclefie Orientalis cars farm adver ...

she Latinorum titus & dogmata fire rasse rustaba.

tur. Quis fuerit hic Joannes non enfeque ade

conflat. Erat Josnnes Monachus Hierofolymira.

nus qui in Synodo Aquifgranensi anno DCCCIX

qualtionem de proceffione Spiritus S. movebat

Monachos Carolo Magno mitife reft assess A Monachos Caroto Magno mante re-nales Francorum in Vità Caroli M. Erat denie

Viram scripfiffe elicitus, An hic auctor noster ! Plane incetta Ornnino, Imo nondum nata, nondum faltem adoleverant, que inter Ecclefiam Orientalem & Occidentalem postea intercedebant controver fixe Scripfit Joannes nofter Diffutationem de Azymie , quam in urbe Hierofolymitanà, cum Philosopho quodam Latino habrit. Incipit , Tir manuse pare y and Belliota, Vindob, Cod. Three. CLXVI. name vi. fel. 144. Ex hoe opere quadarn profer L. Allatius contr. Henting ger p. 74. 97. Qui mentio riem etiam facit akerius colloquii curn Latino de Azymie. Pe, Ilaen m colleguii curn Larino de Anger à Year in home maj deser Tompy parker; 1 25 - Scripin iem Oration to Sender, &C. sbid. p. 526 - Scripin iem Oration nem de proce fficone Spirities S. Pr. l'ipere is toll nem de proce fficone Spirities Society, &C. Quin & application of the Continue of t Orazione de Azymis se alia quoque adversus La-tinos edidiste restant. Un de subjecti seer ipsum sinos edicinte terramitorio de la presidente de la composición del composición de la composición de la composición del composición del composición de la composición de la composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición del composición Parriarcha , qui ex Arabico Viram Damascent Grace condidit circa annura DCCCXL, claruffer puratir. Quo verò rempore vixerir, ex ipsa Vica olligi nequit. Id modo couftat, ipium diù pott Danaicenum floruife.

LEO, cujus neque patriam, nec tempus lectionem pracipairum Veteris Teltamenti prace dictionum de Christo, que ira incipir, On Otic & Leavie Limite, will a Seie spain stages verme eran Vindal com, &c. habetur Gr. MS. Bibliothers Vindob. Ced Theel. C C L 1 L. num. 10. fel. 39-II. Lio magnet, Proconful, Patricius, & à Se Cretis in and Conflantinopolitana, vis in operabus SS. Patrum vertarifficants; Ex quibus, & pra-Cipuè er feriptis Theodoriti, contexuit Epitomera expagnient in Pentateuchum Molaicum, inlibrum Johns, Judicum, Ruth, & IV, libros Regum, Joshus, Judicum, Kikii , o. 1. June 18 Pagelle Pr. Ou o'Cliffor N. Barris Alg. F. regule. Pr. Ou o'Cliffor St. Estat Gr. MS. Biblioth Vindob Trees area. XVIII. Endem modo Epitome Cod. Thesi. Cod. Jose vanorum Parram in Evangelium Expofision Vanorum Parram in Evangelium Marchael Vanorum Parram in Evangelium Marchael Vanorum Parram in Evangelium Marchael Vanorum Parram in Marchael Vanorum Parram in Marchael Vanorum Vanorum Vanorum Parram India Cinna vit. MS, ibid Cod.CCCXXIV. num. ii. fol.14.

L ZONTIUS , Presbyter & PrzpoG L EON Sabe in urbe Roma, in Acta ret alie Moneaftenis. in Sicilia Epitcopi, qui nondum Epitcopus Co-Peratore pracipul clarit, de dis Mauricies Peratore pracipul clarit, de quo frequentes Constitution de quo frequentes Mais politicis into Peratore pracipul de la constitution de la constitución de la con The City of the Manufactor in Codice Col Correct MDCIXXVIII. Visum highs Gregoriii Accom mara Lacine ende Suite ad Novat. Marn Lacine com Junes ad Neorab. 2203 3 100fts divelop, diens Membrake in Ca 3 100fts divelop, diens Leconi los TOOMs SERVING SHIPE I ME LOOKS INVEST.

THE COURSE SERVING STATE SHIPE SERVING Accident and house leaves have a second to the a second lines and the second lines and the second lines and the second lines and the second lines are a second lines and the second lines are a second line For Berra. Mallacotti qui la Pareli per qualitionem de proceffione Spiritus S. An is po-cujus meminimus in lithoc Concilio. An is po-fica in Patriarcham evectus ? Erat Se Joanna Company Company Serat Se Joanna STECTED ALCOHOM THE OCCIDENCE CONTROL TO THE PERSON OF THE VORSLEY & Hill Green Lorents Hierofolymorum Epifcopus quem a collocat ad ann. DCXCII. Alius, quem ana collocat ad ann. DCXCII. Alius, que icpes Magnetica sum lumors friest scende e at Convace Alemina in se. altraces address. Leonars is car Maria address. Leonars is car Maria pilicopus, qui Conciliabalo Indeed a pilicopus a p eirciter DCCC, benedictionis caută, claves cita chri Dominici, ac loci Calvatia, claves cita chi Dominici, ac loci Calvaria, ciave chi Dominici, ac loci Calvaria, ciave civitatis, ac Montis Oliveti chim vecillo per dia nales Francorum in Vita Caroli pa.

Joannes Patriatcha , qui Joannis Darmai

CCCCXIIN. 8. synolo Chilecton CCCCII.
Intertulis. Verbin long fallium thallincotius.
Niidi quipei slind dict Alemannas ustam Leonium Fetter, failid x 27/11. Ephei liyi friqony, i 8. Timotheou dique ad Marciani imperium da quadi concatilio Chacleoneri da R. M. Cuf. 499. diviti tradit ipiemet Leoutius. Hiftoticam verb Epicopouma Epichonoum Succellionem in Ogene e al composito Epicopouma Epicolocomia (Epicopouma a (Epi

MACARIUS, cognomento CHRYSO-CEPHALUS, vetufta & illuftri familia oriundus; Philadelphia Archiepiscopus factus est, cujus neque ætatem , neque tes gestas, omni adhibità diligentià, indagate potui. Erat quidem Macatius Philadelphieniis Epiicopus, Philothei Patriarchæ CP. aqualis, unus ex tribus Imperatori propositis, ex quibus Patriatcha eligeretur, de quo Can-tacuzenus L I V. c. 37. p. 859. Verùm Chrylocephalum, de quo agimus, hune fuille non audeo affirmare. Erat Macarius noller mavyeschie, in feripiis SS. Patrum admodum verfatus, etti nibil, quod fcia n, hactenus lucem viderit , prætet unicam orationem in exaltarionem S. Crneu, quam immento opeti fuo de Cruce p. 1189. Gr. Lat. inservit Greiferus. Sed plutima latent MSS. que ex L. Allario (cui tot recentioris Gracia: fcriptorum notitiam debemus) & aliunde , breviter recentebimus. Sunt igitur orationes X 1 V. in fefta Ecclefix , nempe (1.) in IX. ordines Angelerum & in S. Michaelem. Pt. 'Acien poli vai i F bempelrur Catinua. (1.) In magnos Angelorum principes Michaelem er Gabrielem. Pt. Hhe wie to kousing Swaper Olden (3.) In venerandum feftum occursu fece communerie. Pr. bacha e logiffe en metmirma. (4.) In felemnicatem Ochebifiac. Pr. The 1 1x @- V lagen Zirme. (5.) In Deminicam tertiam jejuniorum, qua peragiiur adorațio crucie. Pt. Meyann pite i magine ipitage. (6.) Infoffum Palmarum. Pt. Xaies roiba Jojane Lin. (7.) In S. & gleriofam Chrifti Refurrettionem. Pt. Xnoge compose meginu nariyeze. (8.) In mulieres unquenta ferenter, er in fofeph ab Aramathea, &c. Pt. Tie nmerone quiene το Ευαγγάλια... (9.) In Afcenfornem Domini Deigne nofirs I. C. Pt. Μομάλη & nulene n diraucca (10.) In S. Apoffolum & Evangeliftam. Joannem Theologum, & Theologiam Evangelicam. per cam nobis traditam. Pt. 'Amenaulu' Imbusine Conuren mediner@. (11.) In foannes Bapcifla Fracurfores marivisarem. Pt. Lauren Te Dore Enifu Tox Mayur dean Seut. (11.) In Christi Transfortatienem. Pr. Gibt niga@ im'ime imbarr. (13.)In Joannis Pracurfores decollationem. Pt.Ilans 'luitne i piyae i weshau@- Të kiya Quri. (14.) In. Exaltationem crucis. Pt. Eucl pir Xuestmiur similer. Que ca est quam fine metilam edidie Gretlerus. Has omnes orationes MSS, penès fe habuiffe profitetut L. Allarius de Concil. Florent. adverf. Creygheen. p. 681, alibique cas commerat Diatr. de ferips. Symron. p. 81. 88. 94. 96. 97. 99. 10t. 111, 114, 114. Scripfit egiam Macarius brevem, fed accuratam expelimenem in canones Apostolorum & Conciliorum , quam dum Chii motare-tur , se legisle testis est idem Allat. adv. Creyen. p. 680. Legit eriam ejuidem Macaru magoum. Alphaberum, in Lucz Evangelium termonibus & libris XXIV.comprehenium, totidem nempe quot funt Alphabeti Litera , ut apparent Chrisbum effe A & O. Principinos & Finem. Ex SS. Patribus Chryfoftomo , Nazianz no , Bafilio , Athanafio , Cyrillo , &c. collectum eft. Magnam Procemil partem profett Allat. ibid. p. 681. Ex hoc Procemio liquet ipium codem mode expelicionem in Genelin concinuitle, in duos Tomos divitam, torum primum Cofmogentam, fecundum Partiarperavit abfoluta ejus in fanctum Matthat Evangeum elucidatio ex veterum commentarlis compilata, tribus voluminibus comprehenta, nuorum quodlibet X X. libris conflatur. Vaiti hatjus operis pars prima in XX, fermones dittributa habetur Grace MS. Bibliot. Bodleign Cod. Baroc. CLVI. Vide Cara!, MSS. p. ast whi fermonum rimili Grazcè exhibentur. Denique nè hoc esiam omittam: Matchei cujudam Chrylocephali carssina lambica , & cjuidem , an algerius , Chryfocephali tra-Cutum de vita Humana términe, Pr. Os Miserne In trace as fewers y &cc. recenter Allar, ubi impea .

M A R CU S. Hieromonochus, Mondarfes, S. Sche pragofiste, schija Setmonen in Virus & Miseacia S. Geografi Aggiegerionum Befeste, S. Sche pragofiste, Schrigerionum Befeste, Marchael S. Schengeri, Aggiegerionum Befeste, Marchael S. Schenger, p. 162, Confert onto hiberon timpo in Leisent, Compositi tem Drawtherman, Administration of Types accurations, Geographic CLXVV, sons, it is, March Mondali, Collection (LXXV), sons, it is, March Mondali, Collection (LXXV), sons, it is, March Mondali, Collection (LXXV), sons, it is, March Mondali, Collection (LXXV), sons, it is, March Mondali, S. Scholl

MATTHEUS, L. MAYTHEUS Anselus, Paramerus diches, dienitate Quartor, Ecclefire fure causam copera Latinos strenuè tutabatus. De tempore quo vixerit, incerta omnia. Recenriffimum & patrià Rhodium facir, & psulò ante Concilium i lorentinum claruiffe affirmat, Joan, Sambucus, sed levi tatione fultus. Multo antiquior mihi videtur, nec alius fotian quam Panaresus ille Protoveftiarius , cujus meminit Pachymeres , lib. V. cap. 17. & 21. anno MCCLXXIII. ab Imperatore Michaele Palatologo una cum IV. aliis Legaris ad refarciendam Ecclefiz concerdiam, Romam ad Gregorium X. mitius. Hoc modo I homze Aquinati, contra quem toties calamum ftrinxit, state pat etit. Ut ut fit, scripfie plutima que fequanter. 1. Ancide fu contra Tho-mam Aquinatem de processione Spiritus Sancti; Pt. Приприя в віздістиє, всс. 2. Contra cundern. de sgue Purgatorio ; lius toir à éndings vin @- lo 3m de ogai nataportuj ntis , &cc. 3. Dillettatio contra Lacinos de Primara Papa. 4. Refutacio fex copiram à Latinis editorum in defensionem proceffionis Spiritus S. ex Patre & Filio. 5. Demonfradum Spiritum S, etiam à Filio procedere afferunt, 6. Differente de ahis XXII, errotibus Latinorum. Differracio contra Latinos, de Primam Papa. 8. Differtatio contra Latinos de Azymu. Omnia

hac opulcula continentus Grace MSS, Biblioth, Vindob. Cod Theel. Cll. Verum in indice codici præmiño XXII. opuicula enumerantur. Integra, ni fallat catalogus , opufcula XX, habentur MSS, inter libros Seldenianos Biblioth, Bodleian, Cod. MMMCCCLXXVIII. 11. MATTHÆUS , pa-trià Jatrus (Propontidis ca infula crat) professone Hieromonachus, vel ut ipitus verbo utar, Moragic Jones, Admarbus faerificulus. Vixit faltem aculo XII. vel potiirs sequenti, cum dignitatum quarundam vocabulis utatus, que vix ante hac tempora nata funt. Contexuit verfibus politicis Catalogum Officiorum magnæ Ecclefiæ CP. & ad eundem modum Casalogum Officierum Aulæ Imperatoriæ CP. Hæc duo opulcula, quæ in codice quodam MS. Marthao Blaftara tribuuntur, (vide du Frein. in Indse. Grac. p. 55.) Grzee & Latine cum notis edidit Jac. Goarus cum Georgio Codino de Officiis C P. Paril. 1648. p. 8. & 18. Ejuidem plane, ut opinor , funt quafimes & caufa Matrimoniales , que integrum pene Juris Gezco-Romani librum VIII. à p. 478, usque ad p 519occupant. Extat M S. in Bibliotheca Vaticana Matthei Hieromonachi igywor, len expositio in Divinor canones, & de Paichate apud Pottevinin Append. p. 12. & in Bibliotheca Fontis-Bellet pe Parif. contra Judaes libri V. ibid. p. 96. 84 Biblioth. Bodleian. Cod. Baroc. XXXIII. 19 1171. criple esiam Hieromonachus noster tracacion de Azymi, quem citat L. Allatius de Corse. Aob. rent, p. 444, iteranque p. 311. In Biblioth, V 3 AS Cod. Philypph, CXCIX, nuon, ii, habettir G S S Mathai equalitam Manhai capuldan madanus Theologicus 55. Transars; wolfti verò an fin, dicant alii, III. TH. sus, loniz & Alixidis terra Epil Copus CP. ejus Epiltola ad Magnum magnæ Ecclefis Chattophylacen , que les incipie , Sivers ch

mitter liferen, he to there G. M. S. Diblo is the probability of the control of t

Ernet Greck MS, Diblioth, Vindob. Cod. Jurad. XI. 1888. lik 3 fd. pt. ufque ad fd. 1,8.

MI CHA E L., Synodorum in Phrygia Epikopus, feriplit expolitionen maximorerum Mitcaculorum SS. Archangelorum, P. T103N-oc x 60 p. epina T devuerre, 1881 psychostytes Archangelorum, P. T103N-oc x 60 p. epina T devuerre, 1881 psychostytes Archangelorum, psychostytes (App. 2007)

Evide L. Allituin de Synesse, p. 107

NECTARIUS Hictomonachus feripfic camine librum de Abbribus, qui autec cum clarturent. Eura Greze MS. in codice Regio Partifenti MMCXCVIII. ut fidem nobis facit Pla-Labeus Billiuk. nov. MSS. p. 18. neque de diquid amplius novi.

NICEPHORUS URANUS, Magenter Antiochiz, in literas milir Viram S. Symeo fler Antiochiz, in literas milir Viram S. Symeo juniotis Sylitz, qui monafectii in montre Gaura pin prode Antiochiam, prapofitus erat. Edider Bollandiuni ad diem Mais xxv.

NICETAS, Ecclesia Nicena chartop

Gracam & Romanam, quibus nempé tempori-bus, & quibus de Caulis Ecclefia Romana à Graca fecellerit. Extar Grzee MS. Cod. Regio Parifienfi CCCXXXIV, indicante du Frefnio in Indice Audiernes, quem Gloffario Graco lubjecit, p. 10. Idem ante du Freinium pridem memoraverst Labbrus Beblioth. 160 MSS.p. 89. qui fub-dir, in Sfortiana Bibliotheca titulum buile, Nicetam de Azyrnas , & Sabbaterum jejunio , & nucetam de Aryonis , & Sabbairona Iliante , e na-pius Saterdorano. Ex opere de Schillinge que, dam profert L. Allatius , de Synde Phe, p. 103, Il Nicera s Rheto & Paphlago , philosophus ; an idem fit qui Nicera s David Paphlago , philosophus tit qui Niceras Danis
tiam dicus , qui clirir i anno DCCCLXXX,
nondum dicici. Sub ejas nomine plures orationondum didici. Sub ciarra , ined tas recenter L. Alianos, Dear - de Scrips - Symeon, que fequen-Allarius, Deast at Marsyrem Panieleemenen , p. 96. Pr. Oan parte 1000 Co me apart and onorto parameter veligniarum S. Stephoni Protenar1974, bid. P. 101 Pt. O nies just lerit Xesin b Laring recevem. III. Encomines in morning. Nicholowers Miroblepiem & Thanmaturgum, ibict -Nichot We Deorates on bina partiere C vent of the port Hac Ovatio Nicetz Rheron Paphlagoni inicribient. IV . In S. & iluftrem Apoftolum facoburre ibid. P. 108. Pr. Realis pole spate a Com of alande if 9ch Prac Tr. House por near to place to the state of the part of t T) Kall Carlynat & Take, in region Tim aires D. Encomment & THESE, in region to the bick -Pr. T. Anumen in S. Maryrem Incederum, Hate Oratio Nicetz Episcopi Paphlagoniz nomen Be-lit. VIII. In SS. 6 Thanmaurger avacyout Coman et Daminum, ibid, p. 114. Pr. De ajamere The reducement of maps of description, IX. In SS. The pologogether of the policy Sain. 111. N tech Lin Dominica Orthodoxie b tant homillat it 24 mb unique of the ma ilen bies - Pr. Kad is 24 mb unique of the ina ilen bica- Pr. Non by drantingers Bundanes, &c. II. Teirlan dennit, c.p. XII. Jelus etgo ante dies palett is ligar daypanine fautur ? on palett in it. In principian Evangelie S. Jean par, Sc. III. In principian Evangelie S. Jean par, sc. III. In principian Evangelie S. Jean par, sc. III. In principian Evangelie and Section 1988. por, Sc. Ill. MSS Biblioth, Vindoh habentur Gt. MSS. Biblioth. Vindob. Theol. LXI. num. ii. fal. 169. Scripfit ettam Theol. LXI. nam. B. Jst. 109. Scriplit ctram cuplace Thearum Orthodoxum. Vide libe cas V That a Anesamum Unthodoxum. Vide libe as Thos Latingla been emit Perus Morella Fainc inde repriment. Enthole chain class In Codice Reg Pari DKCIV, all revalueux Johns Rob. Nov. MSS. v. 101.

Discourse Adv. No. Mills to the Character Company of the Company o

P. 14-

noviffimi Bibliothecz Parum Curatores, Tom XXVII. Eth Tomo præcedente in monitione ad Lectorem, ubi de Manuele Caleca agunt, Pantaleonem Auctorem perhibent. Vidit id vir his literis hand leviter imbutus , Joann. Ciampinus , † De Arym. † nihilominus tanquam Anonymum constanter & Ferm. c.s. citare pergit. Extant utcunque ejus orationes II. In glorisfam Demini noftri transfigurationem. uam Gr. Lar, edidit Combeffius Auth, Nov. T. L. erl. 1579. qui secundam priori elegantiorem, & forrè non ejuidem elle auctoris judicat. Narrationes de Miraentie S. Michaelis habentur Grzcè MSS,in Codice Regio Parif.MCCCCLXXIII. Vide etiam Allat. de Symeon. p-99. & p.103. Latine ediderunt Surius, Lippomannus, alii. Pantaleonis orazionem in exaliationem S. Crucie, Gr. Lut. edidit Gretferus de Cruce Tom. II. col. 1277. Verum hic Monafterii Byzantinorum Presbyter effe dicitur. Sed id , ut recté alibi notat Combefisius, inde accidere potuit, quod ex Diacono CP. Presbyter Monasterii factus fit. In catalogo Jac. Marmoretæ CP. Pantalconis Diaconi Orationes panegyricæ totius anni , five XII. Menfium , in feftos & Dominicos dies extare dicuntur. Vide Pollevin. Append. p. 48. Quadam etiam Panea-Iconis noftri opufcula habentur Latine Biblioth, PP. edis. nevif. Tom. XII.

> PERDICCAS, Protonocarius Ephefinus, scripfit versibus politicis, expessionem spectaculotum Dominicorum, & memorabilium que Hierosolymis videntut. Hanc primus edidit Fredericus Morellus Parifienfit; accuratius verò Grace & Latine L. Allatius Symmitt. Part. L. p. 65, qui & Anonymum quendam , qui de locie Hierefolymitanis prosà scripsit, Grace & latine subnexuit.

PETRUS, I. PETRUS Damascemus, vice inthituto Monachus. Extant ejus non pauca inedita; Traffatus I V. five Ecloga ex variis feriproribus. I. Sylloge Mifcellanea. I L. Excerpen ex Chryloftomo de Hamilitare,&c. III. De mandaris Divinis. IV De tribus facultaribus Anime, Biblioth, Bodleian, Ced. Baree, CXXXIII. Tra-Critus de feprem operationibne quibne mene ad Deum elevatur. Pr. vige rus air ginner nut eiche. ibid. Cod. CCXIII. Ex libro quodam ejus Alcetico excerpta varia. Pr. Aexe po warne and i n on Our Abraha County years, &c. Biblioth, Vin-dob. Cod. Theel. CCLXXXIX. num. xx. fel. 45. Ex libro cjus quodam Alper de xoperare, fermones anima miles. Pr. Teire beir apporria councre @ - w quest sir Janushar, &cc. Ubi in titulo S. Petrus Damascenus dicitut, ibid. Cod. CC. num. ii.ful.60. Confer Lambec. Comment. l. IV. p. 100. Alpha. became jus in codice Celbertee , MMMMDVI. MS. affervari tefts eft du Fresnius in Ind. Aufl. Grac. p. st. quid vero continet, non indicat, 11. PETRUS Argivorum Episcopus contexuis Orationem in S. & gloriefes Anargyres & Thanmaturges Cefmun & Damianum. Pt. 'Aciste ull' aident to annium medaniufus mei Jiaun no ser miya, indicante L. Allatio, de Sympon. p. 83.

PHILO Rhetor & Philosophus , scripsit historiam Ecclefiatticam, quam laudat Anattalias Sinaita initio Demonstrationis bestorice de mogra @ angelica fummi Sacerdoris dignicare his verbis;

To Ti ennannanni incia olamo & danique Luga ni merwe ile mis, &c. Ubi ex en profest hilto. tiolam de Preabytero quodam ab Episcopo suo excommunicato, qui postes martyrium passius, capiulà incluius, & in ecclefià politus, quielcere non potuit , donec à proprio Epilcopo (ut per fomnum monuerat) anathematis vinculo folutus fuerat. Extat hic Anaftafti libellus avlader@- Biblioth, Vindob, Ced. Theel. CLXXXIV, name, XX. fol. 118. Bodleism. Ced. Baroc. CLXXXV. 1000. ii. & alibi non femel. Hujus Philonis, ejúfve hiftoriz meminit nemo ante Anastassum, nemo poflea , unicum ft excipias Michaelem Glycam , Part. I V. Annal. in Leone Haurico , Edit. Parif. p. 182. qui ramen ipium Philonis opus proculdu-bio non vidit, fed integram quam habet marratiunculam, feu mavis fabulam ex oratione Anagasia. ni, tacito licet nomine, ad verbum exicripfit. Erar ergo Philo, Anustasso, qui claruit anno D L X L antiquior, & tamen vixit postquam cessaverane Gentilium perfecutiones, ut inicio fragmenti ipie fatis innuete videtur ; ac proinde faculo quarro, quintôve vixisse necesse est. De auctore ipio quis fuerit, difficilis est disquisitio; ut Delio matarore open fit. Os marrie el not raidure possen endur. Interim divinare fas est. Inter Episcopos qui anno CCCX LVII. Synodi Sardicentis epittolæ fubferipferunt, ap. Athan. Apol. II. p. 596. erant Philones duo, nterque in Ægypro Epilcopus. Veràm hos in scriptorum numero ponendos esse, quis fidem faciet i Auctor. Prædeftin. de Haref. cap. xxx. p. 31. ubi de Alegie agit, meminit Philoms Epilcopi, qui harencos istos sape profligavit. Verum fi vixerit is, quo tempore orti funt Alogi nostro longè antiquior erat, nec ullam planè fidem metetur iite Anonymus , quem nomina propria non rarò pro libitu fingere, haud levis fuspicio est. In Indice librorum MS, quem Regi Gulliz obtulit Anton, Eparchus Cotcyrenfis , nam. xtv. oc-curtit opusculum Philonis Philosophi , ale parmreine. Ut & Deflorationes variarum enarrationum de creatione mundi. An ex Philone Hebrgo excerpra fint , nôtunt qui codicem ipfum inspicere poffunt. Etar & Philo Monachus, cujus extat medicario Afcerica contra Pulchrisudinem Mulierum, que ita incipir ; "Eller nant. @- yummer Banes Con ME & Miblioth, &cc. Habetur Gr. M S. Biblioth. Vindob. Cod. Theol. CCCXXV. rasss. xv. Verum is longè recentior mihi videtur. In te omnium obleurissimă, de quâ altum filent omnes scripto-res Ecclesiatici, licent mihi , bonă cum lectoris venià, conjecturam meam hoc loco proponere, Quidui igirut dicamus auctorem noftrum alium non fuific quam Philonem , Carpafii turbis in Cypro Episcopum, ab Epiphanio ordinatum, cui ctiam Episcopatús fui curam commiste, com & Romam & Constantinopolim proficisperetur, De uo, ejulque in Cantsea commentario, diximus alibi ad ann. CCCCI, Præter hunc , Philonem alium inter Scriptores Ecclefiafticos , hifce præfertim faculis: frustra quaras. Conjectura nostra haud parûm favet, quod de Philone Carpatiote dis ferre dicat Polybius Rhinocurora Epifcopus, posterioris partis vita Epiphaniana (criptor, c. 49, fuiffe ipium nanemir son jaripur , Clericum exerdine. Rhetorum defumptum ; quorum quidem etat anti-quitates Sacras & Ecclefiaft.excutore & pertrattare Quo tectius hac intelligantur, obiervandú ent, Rhetores

Rhetores non modo apud Forum, & in Roftris declamitable, sed & dignitatem quandum & offi-cium Ecclesiasticum constituuse. Erat enim in quivis ferè majori Ecclesia Rhetorum schola, de reditibus illius Ecclefiz fultentata, qui juniores clesici ad futuras (acri ordinis functiones promovendi, factis literis & disciplinis Ecclesialticis erudichantur ; Perus d'ounanne, i. e. juventutis Ecclesiastica magister, ut de Manuele Holobolo Pachymetes, lib. V. cap. 1s. qui criam Georgio Acropolite in hoc munere facceffit, cui illud ab Imperatore impetravit Germanus Patriarcha, eo nomine in collegnum cleri coopeato , cujus pro inde cura commissi sunt adolescentes Ecclehastici, disciplinis liberalibus, sacritque studiis, in ludo isto literario operam daturi, uti espresse nos docer idem Pachymeres, lib. I V. capite 14. Inter officiales magnæ Ecclefiæ C P. apud Codin. cap, s. xxvtum, locum obtiner Rhetor. Er Georgitts à Prirme of Murgorianus Arre, and infinis fur mapakes auchyriae memoratus Cl. Hodio pramouit. ad Malal. Certe vix aliad nomen in Scriptis Ecclesiasticis, quam illud Rhetoris frequenciàs occurrit. Quí huic Scholz fuit 'Péres * Priless', &direars & marin F Pringer, & & migat Private dictus est : cujus non unum exemplum dabit Dia Fremus in voce Persee, Et Cod. Barse, CXXXI. Anonymus orazionis encomiaftica auctos parate Themes and Alaman & T Alamanar appellatur. * Nameto image vocas Matth. latrus de offs at in & de Michaele Thefalonicani Nicce. Cho Et dignitas quidem erat faris (plendida-Manuel, LVII. num. v. + formerno 9000 veto Rhecount munes cent, teste Codino cap- pretis it industries in yegopie, seripener as in a fileteri. Unde Michael Theilalonice of is in the that Magiltum Rhetorum, Evanye chiotura do. Choren nominat. In Auctoria incerea explicatio. ne officiorum magne ecclefie , quane ad cal cem Codini , Edit. Par. p. 315. exhibereax , dock oris (Ti diarrate) munus oft Evangeliseres & Pfalserium explicare, neglim you me gonain Tit dorenenie , curanque babere scholarum qua in Epirard conjunganeur. Pott ficras literas , Eccleff afticas pracipue, esplicabant Rhetores, & vel historiam Ecclesiasticam proprio marre condiderust , vel ab aliis scriptam , in Epitornen redigebant, & que exinde excerpebant , discipulis & auditoribus fins , orc renus tradere folebant. Hi sac notare fas cit, omnes pene scriptores qui Rhetorum nomine nobis venium, hiftoriis Ecclefia flicis illustrandis , at planimam incubarific. Hitare mum forfan Socrati hiltoriz Eccle frafticz fe e benda fladium , qui in scholà Rhetorica Troil bende studium, qui in schold Rheton Rheton Sophiste educatus videtut. Zachariaa Rheton gui claruit anno CCCCXCI. seripsite historia qui claruit anno CCCCXCI. seripsite historia Ecclessificam, de qua Eurgrins lib. I I I. cap & alibi fapiùs. Joannes Rhetor Antiochene & alibi farpila. Joannes Knetor OXXVI. Cuijus historiographus, clarult anno DXXVI. Cuijus historiographus, claruit anno DXXVI soon feet minit Euzgrius lib. IV. c. 5. & alibi ston feet Encomia Apostolotum & SS. Parturn partin ta, partim MSS. Joannes magnus Ecclefice sonus & Rhetor, vitz Josephi hymnographi

ditor. Iftiufmoeli Rhetor fulfe videtur Nicephotus Calliffi, Curjus historia Ecclefiaftica & ex his Roris Eccle frafticis excerpts pene infinita fuperfunthodie, qui à reneris unquiculis in Eccleità S. Sophiz C P. educaturera, victum & domicilium per multos annos ibi confecueus. Ubi ex infinitis quae eo in loco repolita erant voluminibus & commercearlis Collectanea fua ecclefiaftica collegit & digettle, nei pre non anchor ch. Pre-fa. inf. Eecl. P. 37. Er his liquet Rhotoris hiffe hiftorias Eccletiafticas evolvere, trachae, excerpere , prelegere ; dicipationum ex ore dichantis magisti excipere, & in commentatios refette.
Inde ca quæ in (criptis Vererum, tum factorum, the professor un rolles of courrie formula, for Onthe professor um tottes fortis federum and during Gestion; Vita S. Epiphariii You Carry lawry la Ecloga Philostorgina you Carry marili west. paying array. Econgs a Econgs and home for desire it wells a seen is Econgs before Ecoling the Econgs and Lectors and Desire Namelia Kanadies. Ex Eastebil historia Ecolofistic and paying Kanadies. Ex Eastebil historia Ecolofistic and paying the Market Name and Econgs and Eco ejudem Nicophori; Breviarium hit. Ecclefishiere Theodorati Son Care cjattlem; Vica S. Paravin Theorems Andrea Crete rife Archiepifcopi ; & mille istinationodi esempla que Codices MSS. etariolo le Cerri Impeditabunt. Com igitur (ne rerein panca Contrainm) Philo Carpafiores in Eccle-

Ga Constantions Rhetoris objet munus , verifi mile oft ipfum pro muneris ini ratione historis sa hanc ecclefiatheam condidife. Quod verb Philes trions vocatur, quid mirum? chin vox ifta nos = Box chos mode, & archieris vita cultores de Continue capir , fed & omnes prafertim in cler dings of reconditionin lireratum fire dium animum appulerum. Hine Nicera Rheces

& Philosophus, & ne critis afmium immoremus

Middle State Control of the Control of Michael Piellus quà era erudicionis (ama), Philametra Comits and a Colorest Principle dicrount. Habut verb & Palatium faos philoto phos, inos rhetores; philosophos, qui Divinarer phos, iuos rhectores; printotopinos, qui printoti, la phos, iuos rhectores; printoto infitoti, la humanari risque legum cognitione infitoti, la humanari risque guiris occalione, affilterent; Rl peraroni, davis quiris occalione, affilterent; Rl petatori dall' roces, qui I superatoris vice, dicendi facultate roces, qui serence. Hine ap. Anonymum de Te and mer Cod. Mazar, edidit Gonus ad cite - que paragon irallo, de junior neiro. din - P. 4 Palatinos locum habent. Hac deter entinos dicenda habent, meliore ter edines l'incenda habai , meliora , certie : re doc enibus ante. Rem fotian facilitàs expedires Leonis Allatii libet de Philmibm, fi totic se mitfus in lucem publicam prodiific.

THILL THE STATE OF

The or of the state of the stat

Apoflolum & Evengeliftem Joannem. Pr. Am. A.O. & Carpin ravelus organizations marriquess. Extat MS. Cod. Baroc. CCXL. Encominum on S. Apoftolum & Evangeliftam Marcum. Pr. Ilunu Ameniasi anteregenia narriver , &c. L. Allat. ibid. p. 104. Hate Procopii Opulcula ediderunt Bollandiani Apr. XXV. Seemo in celebrationem. S. & venerabilium imaginum affervatur Grzeè MS.in Bibliotheca V. C. Eufebii Renaudoti. Meminit Cl. du Frein.in Indie. Anil. Grac. MSS.p.32.

STEPHANUS, Ephelius, an forté Ste-phanus ille Episcopus Ephelinus qui anno CCCCLI. Concilio Chalcedonenti interfuit, & ex Codice Canonum Ecclefix univerix nounalla relegit Ail. X L vel quis alius longè tecentior. Certe in titulo codicis Palarini Stephanus Epifespur Ephejenur dicitur. Verum cum fallax & lu-brica læpè sit inscriptionum, quæ in coducibus MSS. occurrunt, fides, cùmque plures effe pote-rant Stephani Ecclefix Ephefina Epifcopi, hunc Stephanum illum in Synodo Chalcedonenii celebrem, suisse, asterere non sum ausus. Habetur ejus Canonica Synopfis, qui canones 5S. Apoltolorum, Conciliorum Nicani & Ancyvani , &c. in Epitomen contrahuntur. Pr. 'Asspilar xariste time sylvingens mira, &c. Extar Grace MS, Biblioth. Vindob. Cod Theel. CCLXXXIII. sum.ii. fel. 52-& in Bibliotheca Palatina, jam in Varicanam translată, Cod. XXVIII. num. xxxt. iterúmque Cod. CC. tefte Policvino in Append. p. 74-

SYMEON, L. SYMEON, Comobii cujufdam in Mesopotamia Abbas , scripsit Orationem de continua meditatione mortie. Pr. Apostin abea-Qui mi mitr differ zai ai ayalur byzugle airaciras te τς ωρα τ' iξίδε ημών, τ' όπ το βία τότα. Habetur Gr. M S. Biblioth. Vindob. Cod. Theol. CCCV. wasse, iii. à fel. 105. usque ad fel. 124. Nomine Symeonis Stylitz inferta eft Latine Biblioth. Patr. Tom. VII. Confet. L. Allat. de Symeon p. 14. II. SYMEON hieromonachus, Sebelarus dictus, contexuit Syntagma Canonum Panitentialium., ex Canonibus SS. Apoftolorum & VIL Conciliorum Occumenicorum, nt & fynodorum particularium , ex SS. Pactum & præcipuè ex S. Bafilii & Joannis Nesteutæ scriptis collectum, & facilioris inventious causă, ordine Alphabetic dif-politum. Extat Gt, MS. Biblioth. Vindob. Cod. Threl. CCVI. num. v. à fel. 46. usque ad fel. 173. Habetur ibid. Cod. CXXVIII. mam. iii. fragmentum hiftoricum de Bapeifmare SS. Apeftelerum. Pr. Egdergenelte Didamentur wie gal a Die mete ißawrighten Anigeha , &cc. Verum ex Sophronii Patriarcha Hierotolymitani commentariis def prum est, uti iple auctor ingenuè fatetur. III. Sy-MION STUDITA, Monafterii nempe à Theodoro Constantinopoli hoc nomine erecti monachus. Compositi Troparia in festis & jejuniis Ecclefiz tecitanda. Eonum aligna in libris Ritualibus MSS. Cryptofesratenfis Monafterli se legisse testis est L. Allarius, & sex corum initia exhiber de seriet. Symeen. p. 23. I V. SYMEON Euchaita-tum Episcopus; Extant ejus Gr. MSS, ad Joannem Monachum & Encliftum Epiftolæ duæ. Prior in Bibliotheca Regia Parifienfi, & olim intet codices Theologicos Antonii Augustini. Posteriotem tanquam valde piam commendat L. Allatius Donus Scutansota, fetipfic vitam

de feript. Symeon. p. 179. ubi utriusque initium habetut. V. SYMEON humilis monachus, feriplie encomism in Symeonem from qui Christum ulnis in Templo siscepetat i Pr. The meje vie ajadie Population lipsie proprie liste. Hanc crationem se legific testatus L. Aliatius de Symeon. p.180. vide р. 110.

THEODORUS. Sub hoc nomine in cenfum noftrum referendi , 1. Tu z o po aus Antidorum Epitcopus, auctor fatis antiquus, ut fidem nobis facit L. Allatius. Scripfit Exposisionem & Aerugier, quam frequenter citat idem Allatius. & exinde plute profett de Pargat. p. 108. lib. comtrà Hotting. p. 11, 120, 131. de Concil. Florent conran ze terrog. p. 11. 120. 151. as C. mett. Februst com-red Cregot. p. 159. & Grifan alibi. I. I. Τιπο-Do Rus urbis Paphi in infuld Cypto EpiCopus, Vitam condidit S. Spyridonis, Trimechuntis in Cypto EpiCopi. Pr. '2 γ γ γ γ 1 γ 1 γ γ γ γ 1 το αίντιο 1 6 σγγολοσίε, &c. habetur Gr. MS. Biblioth, Vindob. Ced. Hill. XXXI. num. x. à fel-196.usque ad fol. 161.& Colbert.Cod.CCCCLXIL. Confer our habet Lambecius Comment, lib. viu. p. 310. III. THEO DO BUS presbyter, cujulnam verò Ecclefia, vel quo tempote vixetit, haud fa-tis liquer. Conftat nihilominàs, ipium claruille post ann. DXX. quando controversia de operibus Dionysii Arcopagitæ orta est, & ante Photii tempora. Scripfit Librum, quo oftendit germanum effe quod sub nomine S. Dionyfii habetur opus, & argumenta in contratium allata, pro virili dillolvere conabatur. Argumenta ducta erant 1.A filentio SS. Patrum qui Dionyfium fecuti funt. 1. A filentio Eufebii, qui dum aliotum Patrum opera recenfer, Dionyliacorum nullam facit mentionem. 3. A traditionum quarum meminit Diony fius incrementis, que tamen postea, & non nisi diuturno temporis spatio sensim in Ecclesia invaluerunt. 4. Ab Epiftolà Ignatii à Dionysio citatà, post mortem tamen Dionysii , & paulo ante iplius Ignatii martyrium scriptà. Hac ex eo opere argumenta refert Photius Cad. L. Theodori ve-tò folutiones tericet, vel quòd non recensuit, vel quòd excerpta ex codice Photiano exciderunt. I V. THE O DO RUS Trimethuntis in Cypto Episcopers. Extar MS. sermo de vità, exilio & zrumnis Sancti Joannis Chryfoftomi. Pt. Ayarem . alder i fite afe vi mereire impyerante. Adilis L. Allarium de Symeen. p. 81. V. THEO-DORUS Alaniz (urbs eft, ni fallor , non longe à Byzantio polita) Episcopus, Extat M.S. setmo ejus extemporaneus in Dei & Salvateris metri 7. Christi fepulturam.. Pt. 'AvaBakeru ul 3 'Inrac, egi Gue uc inalien minta mit pagelas acegatius de Symeen. p. 81. VI. THEODORUS Metropolita Cyzicenus ; Sermonem habet in Santhum Martyrem Blafenm. Pt. Braros & piyar to hegepair est martier , sur de délier Jumalunes. Teltis est L. Allatius de Symeon.p.84. VII.Tus o-Do Rus Petrarum vel Petraorum (urbs erat Galilez Inferiors) Epifcopus , in literas milit viram & converiationem Sancti Patris Theodolii , totius Eremi propè Hierofolyma Atchimandritr. Pr. 'H lesovaisal@- noi alaigil@- pia voia... Extare MS. testatut L. Allatius de Symeon. p. 95. & ex e à quædam profert ibidem p.7. VIII.THE O- Sancti Pauli Apostoli. Extat MS, teste L. Allatio de Symeen, p. 106. hoc initio ; Tlava - à Ampta@ ESpaig pl ir mais. IX. THE ODORUS, patria Smyrnaus , vent de daneter , Philosopherum Princeps , scripfit in defensionem Ecclefix Graca adversals dogmaca Latinorum , ex quo proinde excerpta de proceffione Spiritus S.de Azymis,&c. unà cùm aliis habentur Biblioth. Vindob. Ced. Theel. CCCXXIV. nam. 1x. à fel. 238. usque ad fol 162. Ejuidem Eperome corum quæ de naturà & principiis natutalibus ab antiquis tradita tunt, in IV. трацияти, five tegmenta digelta. Pr. "Ossa estime. Opulculum hactenus ineditum. Denique Theodorum Sidetam , aliumque Theodorum Ecclefiæ Sebaftenæ præpofitum inter Hyftoticos Bynos nominatim reponent Joannes Scylitzes, & Georg. Cedrenus in perefationabus ad funs

THEOPHILUS, Chronographus Chri-ftianus, quem ubique ferè cirat Malala, cujus calculum, tanquam longè accutatiotem, commendat. An idem fit cum Theophilo Antiocheno (quod voluir olim Anriftes Oxoniensis) controversia est hand facile folvenda. De qua aliquid di-

ximus in Joan. Malala. TIMOTHEUS alter Chronographers und cum Theophilo Malalæ pallim laudatus,pr se capue verò ut Domini nostri nativitatem in sextura mini veso ut Domini nostri nativitatem in fextura mindi di millennarium incidiile probarer. Me Per-etiam skem Malsh Timoche cujudlarn gene Peria fe, qui ante lafeepram Benefimum

tefen de Marrichaels, conimque Epilcopo Indans zato, Periarum Regis julia occitis, pratente & fpedante Christianorum Epikopo, de tacultatibu corum publicaria ; hois igni traditis ; Ecclesis Catholicis addi Cris s promatgato eriam Edicto , ur fiper Imperimen Perticum Manichaus inveniretur, igne ablivemeretur. Sub Juftiniani Imperio hac configitle tractrat Timotheus, & ex co Malala lib, XVIII, p. 178. De quibus tamen nulla alibi habetur mentio.

ZOZIMAS, Morenterii cujuldam in Pa-Effini, ut vicletut, Abbas, five Archimandrita, Multis conterredit Pofficials eurodem fuille cum ce-Multis contestedat rount discipling Monafice in debri illo Zozarna, qua obio a puero traditus, ulquodam Pat aettina con puro traditis, ul-Maine Egyptiace anno CCCCXXXII defin-Marie Asyptiate, duchis pro fementa fui argude, finus carravo, tempore , de urinique genio de mentis , à loco, tempore , de urinique genio de moribus. Verairm autanti fint, ut enditos in parmortoures furties aliant, hand Operar pretium etit plearibus excutore. Extant cjen grangerus, feu Afrious Afeersea, XIV. capitalis comprehents, coloquis ore s à quodan illiar difcipale, excepts. Edit =
cont Gr. Lat. in Pollini Thef. Afee. p. 179. M. a. gni hoc opusculum facit Possinus proper effore centem in ille geminam indolem vere Afcenceree fonfaum , & quendam fuavifime frogramen mbari , qua pengini imbnieur unt inne ffireini , free

Pote facinenie ederen , m cjus verbe fur a Motar praterei Joan. Mofchum, Prati firitum lis confirmatorem, multa ex his Alloquiis, irra integta quandoque capita, exteripfife.

DISSERT ATTO SECVNDA

LIBRIS ET O FFI CIIS ECCLESIASTICIS

G RÆ CORVM

E Libris Ecclefiafticis Gracorus acturo, liceat mihi L. Allarii, viri in his literis fummi, verbis præfari.
" Græcorum Ecclefi Aici libri, "eamque jam excreverant molem , est accenti à

" introspicienti haud fieri polle videatut , ut per " nec aliis negotiis implicito, reciterattat , canto "nec aliis negotiis implicito, reciterralla remp a sabeft ut cantu etian & per intervalla remp a rum respirante, commode accense assessar. Illiam rum respirante, commode accense assessar.

" rum respirante, commode accententa "rum respirance, commons de la

wolumina permifit. Hinc maximans working respect act copiam majorem fecit, & novis fe respect act copiam majore

"tur, acceffionem facere & ingental."

"tur, acceffionem facere & ingental."

"volumina permifit. Hinc maximarra libror acception for the permifit. tebus geneis fux egregiè inftructus sui temporis longé doctiffimus, qui duplicem lade Differtationem hac de re inftitute , ad

Nasadrum unam, ad Joann. Aubertum ale e tam Nas adrim unus , Joseph rusertum ale edit. Pari, 1645. 40. Verum cum Allaties vinorum officiorum potiotes folummodo & cationes libros, idage modo fais prolito per con-fere placuir, nos minutiores etam libellos & particulares magni aliculus operis vel Sfick Cormilas & Agresiae in Crisim notherers refe Cormulas & Aprilipe in Centum nother test of the cormulas & Aprilipe in Centum nother test of the cormulas & C Plura desiderum , al Lesteop militar es printi-plura desiderum , al Lesteop militar es emilitar Cos, ali osso qui de bis lastis hac teribi exes es , foi cos, ali osso qui de bis la perio , qui l'abris

to lease the description of the control of the cont huncurrrement, delicul lant. Carrier reper delicul lant. Carrier reper delicul lant. Carrier reper delicul lant. Carrier reper delicul lant. Carrier reper delicul lant. Carrier reper la reper delicular repe

STATE A SMOT DE INGERIOR DE LES COMOS DE COMOS D

Gracos petagi folet. Cujus duplicem habemus ordinem leu Mamen in Euchologio. Prima dici-tur Aranusa ru papatu aparqui F Jelan Osopuwww , & femel rantum in anno ufurpatur , in fefto nempe Theophaniorum, quando aqua Solenni ritu confectatur. Extat apud Goatum in Euchologio, p. 453. Ex que etiam difeimus duplicem hoc tem-pore aque fieri benedictionem; primam in festi pervigilio, ex quà bioitur, populus afpergirar, domus luftrantur; alteram, que ipfo die fefto inter Millarum Solennia facta est, que proinde fanctior habetur, majorique curà affervatut, & pernitentibus mendum in Ecclefiz communionem plene receptis ptopinari folet. Hoc etiam ritu memoriam baptitmaris Chrifti , hoc die olim peracti renovabant, cujus baptilino, aquarum omnium naturam adeò nione ianctificatam fuille crediderunt vereres, ut aquie profundă hâc noche haufte , domúmque portate , non in unum modò , fed quandoque in plutes annos incorruptae fervabantur, difette id testante Chrysostomo Homil. de Baprifm. Christi, Tom. I. p. 178. Alteta dicta est Asparche ve pesque ayenque, de recitatur in communi aquæ benedictione, nou modò in Theophaniis, (ed de fingulis menfibus, vel urgeure quavis neceffiate, à facerdote fieti poteft. Habetut ibid. p. 441. Utrumque officium in notis fuis præclare illustrat etuditissimus Goatus. Videfis Godin. de Offic. CP. cap. XIV. num. xxv1. xxvII. &c. p. 79. ubi ayase ulv, five aquæ bene-dictionem deferibit, quæ cujufvis menfis intio (exceptis folummodo Septembris die xIV. & Jamuscil vr.) coram Imperatore in Palatio fieri fo-

AFI OTI O AITIKO'N X TI'X HPO N, Hymnu five Canticum longuiculum, ab Andreà Monacho, Gretcini Archiepiscopo, qui ajamati, excassi (dejaridam et q. compositum); cuius & alia cantica in Bebti Gracorum pilim repetiment. Ex Codice Butherino mensinit hujus 19748 Gostus 1881, ad Exchol. p. 201. Ballamoni dicitum Aparatis, vii ajamatira, qui & Yanvabquarus spannatica, mensinit.

*AIN 01 Laudes , memorantur in Officio 15
'Ogbes, p. 14. it a nempe apud Gracos , explicante
Gosto, dicurut Palami Davidici CX L V III.
CX L I X. CL. proptet repetitam in ils vocem
'Austra, & in Ecclefialticis corum libris pafilm
occurrunt.

A K is 0 X TO S., Hyssess in landem B.Witgins, do when D Teistonan, Butharottonianger forgins, do when D Teistonan, Butharottonianger forld-pite kit, primben occaliones. Obefait in the Renforceroin following the Company of Hymnus Sabbato quincz hebdomidis Quadragesime in perpetuum decantandus, Aux 9500-, quasi (essione carens , dictus (inquit Triodium hic die) Alle besemble were mar b Ante of ? ring tesister & operer To Ja haye perci Epshilas. Qued tosus populus soca nolle frando Hymnum Despara coneinueris, quodque, cum in omnibus aliss adibus ex more federe lucas, in ifis Divina Mairis erelli omnes flantes aufenteamus. Nar:at Codinus de Offic. CP. cap. XII. fell. x. p. 71 Ex quatuor Vigiliis que quotannis in Palatio celebrari folcbant, focundam fuitle of Assories. Exter hoc officium in Horologio Gracorum Vener. 1535. sliifque annis non femel inedito. MS. Biblioth. Vindob. Cod. Threat CCXXXI, mass. viii. à fol. 24. usque ad 37. oc initio , Bullin memorine hornanticion on nom TaBeria Cions, &c. Hymni hujus originem, & integram triplicis liberationis urbis CP.hittoriam accurate deteribit Anonymus Auctor Ovar. Hiller. in festum 4 'Ana 9ier , quam Gr. Lat. edidit Combefifius Ault. Nev. Tom. II. p. 805.

'AMAPTAAUN' NATHPIA Liber Ecclassificates, ab gapio Cetterfi pand Monten Adum Monacho, viro in feririst is unit Grezorum, um Latourum, nom in-motio, inguir ulquis; c. d'uverfia Grezorum Latinoriumque operflubs; tribus partis motore Enhei consinemun. Parte tertii in laudes viroli enheiment partis copio signification enhemant partis copio signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios signification enhemant partis copios significant partis copios significant partis copios significant partis copios significant partis copios significant participation par

AM O MO E. Ita dictus est Pfalmus CXVIII.

co quel du his vechis incipir. Massiegas is figurpus,

de in falbato o Tamasiejus, feu Sabbato fecundes

beblomadis I pelunicum cani folet. Ejus passim

mento fit in livis Graccoum ritualibus, sin En
strategia pos femel. Vide p. 19, 48, 16t. Cost

rettam Meursti Glesser. & Suiceri Thefaurum in

hie voce.

ANBARMY I. Pfalmi graduales i.e. Centica graduales and Centica graduales and pell-februso, Gescoa, Section, Section, Section, Section, Section of the Committee of the Centil spikelikam temporfishe summertam hisbent locum. Vide que hic de re congestir du Frenius in Gloffatis finis, tum Graco, tum Latinoquarque Commencation, tam veteres quàm recentiores ad hos pidalmos notare folent.

'ANOOAO'TION. Latine dicas Florilegisms, opus in duodecim mentes divitum, quo continentus

continentur Officia que per totuta annum in Domini nostri Jesa Christi, B. Virginis Deiparz , & teliquorum celebrium lanctorum (olemniraribus foleni decastari, ut & communia Officia in unu n plureive Prophetas , Apoitolos , Marryres , Pontifices , Confessores , & alios. Contextum est hoc oput ad modum, qui in Mennix observatur, & maximum partern , ex iis deinmptum; in hoc verò differt , quod in Menzis omnia ferè fanctorum Festatua habent queque Officia, i. e. Hym. nos, Preces, & Lectiones : in hoc pracipus cantum,quandóque & nulla ; ita verbi gratia à primà Septembris die ulque ad leptimam, nulla pro diebus feltis Officia reperiuntur, case tamen in Menæo (atis trequentia commentur. In Menzis integra festorum Officia exhibentur; in Anthologio placa memorancur cancum, verbáque illonam initialia folummodò ponuntur. Denique p. 183. ha-bentur plures Otationes cuilibet fancia: & magnat hebdomadis dici convenientes, & lectiones ex Evangeliis deprompta, felto Palchali propria. In duo volumina dispertitur. Primum continet sex mentes, à primà die mentis Septembris, usque ad finem Februarii ; Secundum fex aftivales , 2 Marrio (cilicet, ad Augustum. Ultimum in codice Carlareo obtinent locum Canones aliquot Paracletici Joannis Euchattenfis. Quorum unum quodque peculiarem itam habet Aeroltichidems que itidem ut queliber Ode nona nomirae los nas infiguira el. Opus immenium, novis subinde additionibus automa l'opus immenium, novis subinde additionibus auctum. Inde in postreinar as gedan tionum titulis absentum licitus, aliaque (1 2 c nonecetlaria officia & interpretationes contiti tatur, que in prioribus Anthologiis deside tur. Hinc polletionen correctoreren libi anem

hic in parte acris's carpit L. Allarians , p. 5 21 40. talem de hoc opere cenfuram fert. Liber , rimfaces, luri cania excipitatus . ferè en sibilities es, firscania excipitatus . ferè en sibilities es, firscania e quedam addica excipitat, que tradi tanquem noxia opera prezisam fartt, qued non in Minau & Paracletice, aliefque F strie, o commedia o accuration digeff wars fie. Hallotter Gr. MS. Biblioth. Vindob Cod. Theol. juxta Larabec. CCCIX, juxta Nellel. CXLVI. funm crian Anthologium habuir Allatius, à se sar piers citarern, nec in aliis illustriotibus Europæ Bibliothe Cis deelle viderur. Edirum est hoc opus Veneriis sanno 1611, deinde typis Pinelli,accur arree Theophylacto Tzanphurnaro, Hieromonacho ibid. 1639. Huic editioni fubnectitur Haganer , five Calen-MDCXLII. usque ad finem an MDCXCII. In quo id obitet notare licer, Gizeos isa celebrarado Palchatis die eandem cum Ecelefia A saglic and Tationem tenere ; ita exempli causa MDCLXXXV. Pafcha corum, ficur & molter m. incidebat in diem Aprilis xix, Variante nihilo za mis in Cyclo Innari , sie nempe code ara i pso ara a mis in Cyclo Innari ; tie nempe cod con-

'ANGOAO'CION NE'ON, five Flopiss seisms, cromibut pene Divinrotum
ciorma volumibuts, in Prehipercortum &
ciorma volumibuts, in Prehipercortum &
cunchourn Gracorum ulum & tiablev variene eporudialorem in ice repiente, diagre Lutifia An
Sandrot Cardinulis, nationii Gracovium P
Sandrot Cardinulis, nationii Gracovium P

vitios estricas generales entidentes Pidareinos con Consider, i tracelogiam entidos interida, ofision con Consider, i tracelogiam composis Chitti, con concentrativo de la considera del la correctiona del considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera del la correctiona del la considera d

'ANT I' & O. NA. Senfu primo , manimegas proprio, hace vox note Canticum Ecclefiathers 1 x alternum a Cusin Pulmiant Hymni de utique par alore on figuificationem; fumitut enim pro offic i Ecclefiaftico, ex variis Plalmis divertorum ve x fuuro . Qui magis foleusitatis mysterium exp.: = munt , collecto. Et hac Antiphona pro maga anni parte, in diebus Dominieis recitantur. D Viduntur in primum & fecundum Antiphonus De quibus L. Allatius Differt. L. p. 15. hee no docet la primo post fingulos vertus recitaria.

The the same of beams Xirra come in the precitaria.

Delpara falveros falva me; la tecundo pro tempera falveros falva me; la tecundo pro tempera falva me; la tecundo pro tempera falvar divertira e vertus adocetim forma. folenmentem devermente vermi Citur, Xarra apart, up On E b descrit con various, don Atorie en alle Abartin Salva mis fili Dei, qui à me haves on alternation Same may properly in Pont Collet , Zager and Salanne , Salanne and the Coffee , Lover " Man, , Salva nos , file Des parace home , cane nus ribi allelaie ; & fic de aliis ter : bene , cane mis idem cepetitur. In nunc & fem ant is verfic ulis idem cepetitur. In nunc & fem Buse " crite this seem repensar. It time a little to the control of the control o Ve siculi Vicinis vicem, cum Typica dieu to let a nituats, cupat second symmetry presented to be estimated occupants, in quantum posterents, as the set of feet of the present of the pre

et Gomes and famility first.

11 The Sall More S. Linda dienes C. Se reprinter

12 Jan. 1. Children Gille dienes C. Se reprinter

12 Jan. 1. Children Gille dienes C. Se reprinter

12 Jan. 1. Children Gille dienes C. Se reprinter

12 Jan. 1. Children Gille dienes C. Se reprinter

12 Jan. 1. Children Gille dienes C. Se reprinter

12 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

13 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

14 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

15 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

16 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

17 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

18 Jan. 1. Children Gille dienes Gille die Se reprinter

18 Jan. 1. Children Gille die Gille die Se reprinter

18 Jan. 1. Children Gille die Gil

ATTO ETO A OE, feu, ut in Euchologio Gontiano, p. 233. vocatur 'A II O E T O A I K O N BI'BAION, quod potior, majorque illius pars ex Epiftolis Apoftoli Panti conciunatut. Continet quippe Lectiones ex Epistolis canonicis Apostoorum , præfertim Sancti Pauli, delumptas. Hinc in ordinatione Lectoris Pontifex tradit ei The Amiganes, Euchol. p. 236. & in Liturgia Chrysol. p. 68. Lector protect To mesanishes impaira and Tuiteac; Proposition Applicate dies, mox 2 & Sorocion money Pierres , & lectione Apofloli complete facerdos exclamar, &cc. Hic liber tempore S. Sabe jam in ulu fuit, tefte Cytallo Scytt in Vota ejus , num. taxv. ap. Cotel. Monum. T. III. p. 371. Lector qui Epistolas S. Pauli Apoftoli publice in Ecclefia legit, memmanaesse vocatur, cujus meminit Codinus de Offie. CP. cap. VI. num. xiv. p. 44. Editus eft hie liber Venet. 1641. hoc titulo, Arienas our Oso ajus. De Tiege-Europika agemus fuo loco.

A II O E T O A O E T A' I I E A O N, liber complectens lectiones Apostolicas famul & Evangelia, que infacris Liturgis , fungalis diebus aut festis, præfertim Dominicalibus , iiique quæ B. Vitginis Martyrúmque honori dedicata funt, leguntur. Agit de hoc libro Enchologium non uno loco. Extant 'Amendayyean torius anni , Juxta X I I. menfes disposita, certis quibusdam diebus recitanda.lummatim exposita in Euchologio, p. 904. Ubi etiam habentur Assertos ayyers, in mulieres martyres, in moniales, in moniales fimul & martyres, & X L maturina Evangelia en avasanya, , feu memeriaus resurrelliente habentia.

BA'IA NOCKTPIAKH TƠN BA'ION, Deminica in Polmie, qua populus inter matutinas landes decantandas, palmas manibus geitare tolent ad imitationem turbæ Hierofolymitanæ, Chriflum Hicrofolyma ingredientem præeuntis, palmalque manibus ferencis. Extat in Euchelogie. p. 744. Evzi eig ri dinag mi Bain ri Bmodigu, Oratio ad palma ipfo palmarum die diffribnendas. En ipfum feftum & Bour barri , five i Baredipor intien vulgò dicitut. De fetto Palmarum vide que habet Codinus de Offie. C.P. cap. X. p. 66, queque ad illud caput notavit Gretlerus, p. 238.

BA'ΠΤΙΣΜΑ. Rims & ceremonias describere, quibus Baptifrans apud Gracos peragi fo-let, non ett hujus loci. In Euchologio huc pertiment que fequantur Officia. I. Engi en rixaleoveryour muchos , Orario ad cruce fignandum puerum snscipientem nomen oftava die narivitatu sna, p. 321. Officium hoc Baptismo præambulum eft, & Catechumenatús vicem supplere videtur, cùm Carechumeni olim nomen foum Ecclefia dare tenebannar. Il. Annan Sia & njeu Bumio malor, Officium S, Bap-ifmatis p. 350. Cujus Officii varia exemplatia ex codicibus MSS, exhibet Goatus, Integrum baptifmum apud Gracos celebrandi ilturn ex Euchologio latinè exhibet, icholifque furs illustrat P. Arcudius de Concord. Sacram. I. L.C. 17. p. 57. 111. Toxi & ajiar Barnemarar siç Sonbigener vemor , Oracio S. Baptifinatio en puerum desho proximum p. 370. cum nempe urget vel morbus, vel instantis mortis necessitas, ur baptifmus contractioni formulà peragatur. IV. E. Xn es

ni imaŭmrestifeço vij bybly ipiece, Oracio ad abluendum rocens illuminatum ollava die. , five Ablucio post Bapessimum p. 371. Motis quippe erat in Ecclesia ab omnibus retroactis (aculis ur Octavå post baptilmum die Neophyti vestes candidas deposituri in Ecclesiam convenirent. Cui postea accessit Ablusio sive Abstersio, ne forte aqua baptilmalis, vel Chrismatis aliquid excidens deperdatur.

BAX'I A E I O I. Hoc nomine in scriptis Ecelefialticis Gracorum veniunt quaruot libri; nempe Samnelis 11. Regum 11. qui in facto veteris Infirumenti canone habeutur. De quibus vide Conflient Apoft. lib. 1. cap. 5. 6. B'IBAOE KANO'NON, Codex Canonum, quo usa est Ecclesia universa, continens priorum

I V. Conciliorum generalium, ur & Ancyrani, Neocetarientis, Gangrentis, Antiocheni, Laodiceni canones, continuatà numerorum ferie dispofitos, qui fibimet invicem hoc ordine fucceduse Concilii Nicani (primo quidem loco politi , 24) * + icamplosaje monda deferriar , ut ipinus codicio verba funt, propier Synodi Occumenica aullorita-tem.) Canones X X. Ancyrani X X V. Neocziatienlis X I V. Gangrenlis X X. Antiochem XXV. Laodiceni LIX. Conftantinopolitani primi. VII. Ephefina V 111. Chalcedonenfis XXIX. omnes mero cevit. Hinc in Actis Conciliorum , praferrim Ephefini & Chalcedonenfis (ut de teriproribus Ecclefiafricis nil dicam) tories occurrit formula, ficri aliquid a ba tan ran navisan anna vitar, damnari quempiam Ale the cananagues Seruis magau Sar, & & Had & narfour rufer : quis nempe Codex Canonum, quo tunc ufi funt, con-tinuarà numerorum ferie & Confequentià decurrebat. Prima hujus codicis mentio occurrit in Actis Concilii Chalcedonenfis, cujus canones et demim accefferunt sita Act. X L son & Bullain recitantur Canones XCV. & XCV I. qui Concilii Antiocheni funt XVI. & XVII. Act. XIII. ex codem codice legitur Canon IV. qui inter Nicanæ Synodi canones quartum haber locum.Et A& IV. fumpto libro, Ætius Archidiaconus & Primicerius magnæ Ecclefiæ legit ex co canonem LXXXIII&LXXXIV. qui quidem Concilii Antiocheni funt IV. & V. In Codice Encyclico Epistolà Synodicà XLI. † (que est Episcoporum +Cone. To. Pilidiz ad Leonem Imp.) Timocheum ejulque af. av.col. spt. feclas ex Ecclesia Dei ejiciendos judicant formdem Confequentiam regularem. Quenam verd have fuerit , nos doceur qua fequuntur ; fient (inquiunt) certia & ollogofima regula de calibra aperte decornit, cujus inicium est., si quis Episcopus à Synodo depositus, aus presbyter, &cc. Jam verò LXXXIIIa Codicis nostri regula est Synodi Antiochenæ Canon I V. qui codem modo Incipit, De Codicis hujus origine, varifique incrementia non pauca diximus in observationibus nostris ad Concilium Chalcedonense anno CCCCLI. p.175. 176, hic non repetenda. Primus hunc codicem è tenebris eruit, & versione notifque adornarum Grac, Lar, edidit Christoph, Justeilus Par, 1610. 8vo. Transtulit deinde in Bibliothecam suam Juris

Canonici Henticus Christophoti F. Tam. 1, p. 1.

ann, MDCLXI, Recudit demain præmitså hifto-

rica relatione de collectionibus Canonum G. Th.

Maierus

P-301.

† Refp.ad M. Brit Reg. 1, I. c. g.

Synodi patribus anno DCLXXXI. infignitet au-Que, de quo etiam diximus loco citato, Hunc ex codice MS. Ecclefiz Pictavienfis Grzee extulit Joan, Tilius , postea Meldensis Episcopus , Par. 1540. 819 In posteriori hoc Codice locum habeur Canones Sardicenfes , qui in Codice Eccle-fie Universe defiderantur. Ut aiBardiae firam egregie prodident Cardinalis Pertonius † dum Christoph, Justellam inbleftz fidei in edendo Codice Canonum Ecclefix Univerte arguere voluit, quod hos Canones suppressent. Nescius utione, alium effe Ecclefiz Universa, alium Ecclefix Orientalis Codicem. Quo nomine jure vapular Henrico Christophori filiu in Præfat, generali an Biblioth Juris Lanomici Veteris. Convenit pene inter omnes Veteribus in more fuiffe politum, ut quoties in synodum coirent, de rebus vel fidei, vel disciplina acturi , cum duplici jure judicandum effer , Divino nempe & Canonico, in medio concessus firmer tabularn collocatus fit à dextrà parte Codex Evangelionum, è finistrà Codex Caonum. Et de Codice quidem Evangeliorum difertiflime affirmat Cyrillus * Alexandrinus , ubi de fynodo Ephelina agens, frem 38 de apus 9 tore שם מושים של מושים בל מושים בל מושים של מושים מושי

Maieras Helmft. 1665, 4to. Alius ab hoc eft Co-

den Ecclefia Orientalis , vel idem porius à fexte

iseasein neina finano neinan. Venerandum. Evangelium in fantto ibrone collocarum erat tantim non faulterum facerdeium auribus nan; juftum judicium judicate. Et plens non-Conciliorum Acta; imo ipiis oculis id de spet-hemi in Eccletà Dominica Nativiratis, interession monumenta, ex urriore in marientis, interession monamenta, et utrique paretum parte, Meridia util & Aquilonari, inità fractiras Ecclefix i a quadrati fuzili et multro concre endrais paiis ex mulivo opere totidemius cus figurat, five fornices, que totide ma Conci ion memortam exhibem. Para meridionalis continet Concilia Occumentes, Niczersum, Con-Raninopoliranum I. Ephelinum, Chalcedone = 1c, Configurinopolitanum II. Configuri 130politan a 113 III. Aquilonaris totidem provincialia, viz. Ancytanum, Antiochenum contra Paulitara Samolace mam, Sardicenie, Gangtenie, Lao dicenum, & Carthaginenie lub Cypriano contra Novatura. Unaquaque formix fuam habet inferipe icorrem Grascam, que istam synodum breviter del cribir. In medio ascus vifitut pluteus, cujus in smedio collocatur Codex , quo librum Evangeliorum denora-ri nemo , opinor , facile denegabit. Ve merandum hoc Antiquitatis monumentum ab Emanuel e Comneno, ut ex inscriptione liquet , absolutura anno M DCX X VI. descriptit Nic. Quarefinitas Elucidas. Terr. fantle Tom. 11. lib. VI. Cap. 13. Inscriptiones Gracas , & Parietis Aquillonari delineationem ex Otiente fibi tranffraitlarn, eri elegamer incifam exhibet vir illes ftr's parie ac erudicus Joa Ciampinus lib.de face is Adelic a ac eruditus Jos. Ciampinus lib. de facros Conflueini M. cap. 14. p. 150 qui & alibi de h more ex vetetum monumentis agie , riempe eleganissimo opere de vet. Monumento. Har more en veretum monopue de vet. Menument.
cap. 16, p. 19, & cap. 15, p. 116. Vide criam cap. 16, p. 19, & cap. 15, p. 116. Vide criam cap. 16, p. 19, & cap. 15, p. 16. Vide criam cap. 10, p. 10. Et de codice Evangellocum hacken, ap. 10. Et de codice Evangellocum hacken, ap. 10. Et de codice Evangellocum verent cap.

Cap. in p. 195. or an analysis of the codice Evangelionum

De codice Canonum non add o clara furrer veter

De codice Canonum non add o clara furrer veter

Line probabile eft, &c care De codice Canonum non adeò clara turri teftimonia, eth admodim probabile eft, & tane

prælio femper fiville ad manum, & darà Canones relegendi occ af sone, i diacono in manas furni to lere fine alla serre ductionis mentione. His adde quòd in fupramae rinorari operis Bethlemitici Quadiato iexto, quod fynodi Cardiagineniis memoriam confervat , fub duplici arcu bini reprælentantut tuggeftess. Codice utrique tuperimpolito. An hic codicern Evangeliorum, alter Canonum Codicem denotet, lectori crudito perpendendum relinquimus. Cette à maggià verilimilitadine non abhonet. Suum denlaue Tynodicon habet Eecheiu. Anionici, quae Greerum rius Ecclefiolicos ut plutimum fecquitur. Pezete enim librum quem ut piotimum reciumat.
Synedam vocarit, Apolto lorum Conflitutiones & canones, fed à stoffes ream rebus, tum verbis, necnon ordine & numero valde discrepances. necnon ordine & nume Habeffini & Codice m completerieria, mempe Ancyrani, Nioczárienfis, Conciliorum, niempe Ancyrani, Nioczárienfis, Niezri, Gangrenis, Asstlochen, Laodicenfis, Nicerity Canonet Constinenten; de que plu ra te docelsie , lector , vir in his literis fine parts Tob Ludolfus Hift. Libiop. lib. III. cap 4. Plemils Commens. Libiop, lib. III, cap. 4. Must. 22x-

TEP ONTIKO'N, Opns eft in quo dicha Se facts veruftiorum Annier congefts funt. Frequens Getonici apud Scriptores Gracos mento -Coteletio Gr. Lat. in Incern emilla Manuscar -Ca T P. 34. Exerpta ex Palladii Hiltoria Lanti a-Monecoum Hilloria ibid. p. 171. Joan Moich E. Pratam Spirituale Biblioth. PP. Gr. Lat. T. I. E. Dhra MSS. deliteicum. E. Dhra MSS. deliteicum. E. In alia presermitam. Plura MSS, delitefcunt, E Quibus que dam in Ecclefii publice legantiti ; quod de Journis Climaci (qui & ipie cap. 56 Quod de Joannis memorar) opere latis constats to BiBlier provences m. De hoc Climaci opere vide qui infri northings. P. I. n. 107 diximus Hift. Lit. P.1. p. 197.

A 1 NO N 1 KO'N. Hee vox non unam apr Seri Proces analogue pro es Ecclefie parte, in o Scin roces quandome pro că Ecclefae patte, în Surra for quandome pro că Ecclefae patte, în Curra for quant, daconi confidere folebant ne durra fortă finat, daconi confidere folebant ne durra fices & ad Bemuis cancellos ; aliqua respecto pe i respecto de la composição de la co reponebanear, quorum curam habebane tes reponedaram puez congeffit Gothofted 1 2 2 Coni. de quo non pasca congelia Corhorical, s. a. Philosherii lib. VII.c.; p. 176, quandoque; s. quo colleclà feu cà precum poblezaum parte; s. quo di laconi promunciasm. Hoc verò loco l'Escui de croax Ecclefinicans, quo omnis, inquiti L. ... Al Tarius que od disconi manus obcundum recipes sun-ATTIMAÇUE SE GILCONI MANUE OSCUNDATOR EU CALLES VILLES EN LA PROPERTIE DE MANUEL DE CONTROLLES DE CO Clustrate confinements to co vidents interest i processor à processor de la Confinement de representation et de la confine de la

Pire Vide Alla Differ. 1. p. 97.

Galler - generalischen inhammen Erchen in der Germannen i AIA AIN Concluses, Hornillone Gaftica - qua tentinologia balanca im

* Apologet, Imp. Too. VI page.

† Cod de

nic. 17. pro-

pe fo.

Chattophylacis Corcytæ editæ Viner, an. MDLX. quo & vixit; & aliæ netcio cujus anonymi in Ced Cultur, MMMMDCXXXIV. An vech tujufmodi conciones à privatis Doctotibus compofiare, in publicis Ecclefiæ cætibus recitame fine, non conditar.

ALILAOKATHKO'TMENON, Canticle Ecclefistici (pecies eta: i iterata fortè precatio pro Carcehumenis, inquit Cl. Du Frefisius, qui ad conjecturam fium firmandam, locum innum alteriumee ex Horologio MS, in Officio Quadragefinza profett Append. ad Gleff. Gree. col. 59.

ΔΙΊΤΤΧΑ. Nota fatis cft & vox & rea. Duplices erant Tabulæ, quarum una Patriatchazum, Pontificum, Epifcoporum, qui majoribus Ecclefiis præfidebar, & in vivis erant, nomina inferibebancur i in alterà mortuorum corum nempe qui in pace & communione Ecclefiz diem foum obierant, que que ex his Tabulis inter facrorum folennia à Diacono ad altare recitari folebanr. Epifcopi alicujus nomen his Tabulis inditum communionis erat seffera & indicium. Ubi verò alicui denegatur, nomen ejus è publicis Ecclefix Tabulis erafum eft. Mos faris antiques,& quarto faltem faculo, fi non retroactis Temporibus ulurpatus. Verum non modo Epileoporum, fed & aliorum fancticate illustrium, praccipue Imperatorum Orthodoxorum nomina hitce Tabulis inferipte fuerunt, & ex iiidem recitata. Quin & Conciliorum Occumenicorum ; at fidem nobis facit Justineani Imp. Epistola † ad Epiphanium Patriarcham CP, & nos enam ad Concilium Chalcedonenie notavimus, ubi de Codice Canonum. Ecclefie universe agimus, Plena citharum Ta-

cedonaria societimis with the Cubic terminature continuous continu

EFKAI'NIA. Ercenia, feu zdium facrarum dedicationes. Ad hanc classem perrinere videntur hac Enchologii officia. I. Take possible Thi Jeunille consumacardo abfervari folsem en fundamento Ecclefie ponendo. II. 'AngraSia & ou mejes , Officium circa crucu defixionem p. 609. III. Tate persulies in mir synauries, Orde in Encaniu, hoc ett, in S. Templi dedicatione fervandus p.832. \$44. 845. IV. Take persulin 5H merubinne agune legnion , Ordo fertiandus fi mom fuerit facen menfa p. 614. Sunt & alia Officia, & Orationes, quæ ad hasic claifem pertinere videntur 4 nempe Officiem in confecratione patina & calicie novi p. 852. Orațio în aperiendo, five reconciliando Templo, a Gentilibui, vel ab Hareticii profanato p. 610. In reconciliatione Ecclefia in qua baminem violenter mers contigeret p. 611. & bujufmodi alia.

EIPMOAO'TION, Liber Ecclefiafticus, quo omnes Octorchi Eguel five cantus initiales Christi & Deiparz Festivitatum , totissque anni continentur. Equile appellatur, inquit Zonaras in Canones Anaftafimos Damafeeni , se angay Sice कार्य एकं काहून मारेश , एको बहुमकांबद केरेकंट कार महीं बांकर reonueion , qued feriem quandam er connexio & ordinens canini & confonancia tribuat confequentibus post fe tropariu. Hermits itaque , explicante L. Allatio Differs. 1.p. 98. eft hvennus, five troparium à que reliquotum Tropariorum qua in cà ode canuntur, confequentia & feries ducitur, Canon nempe est & regula modulationis subseuentium Tropatiorum. Editum est hujusmodi Hermologium Venes, anno 1603, 810. Novissimum, ni fallor, prodiit ibid. anno 1643. Ad finem habetur Tabula VII. Conciliorum Occumenicorum, Index graduum prohibitæ affinitatis, VIL peccatorum mortalium, VII. gratiarum. VII.my iteriorum feu factamentorum , & IV. naturi virnstum tum anime, thm corporis. Habetur MS. tum alibi, tum Biblioth, Vindod, Cod. Theol. CCLXXXV. u. iii. fol. 264. Extate in Bibliothecâ Barberină Equatique totius anni , quemadmodum iu Monte Sancto cani contuevit, à Joiapharo Cucuzele hieromonacho noris mulicis adornatum, teftis éltidem Allatius, p. 99. Dicitur hie Cacuxeles, à 1814, nempe ut à feniore diftinguatur. Erar is Magister Joannes Cucuzeles, qui contoxuit & a meas angla Sins & inclusing michigan, Seriem nuiverfi efficis Esclefiaflici , quam antiquis notis Muficis adornavit, Extat Gr. MS. Biblioth Vindod. Cod. Theel. CLXXXV. continetque folia 341. 4to. atque ita incipit, Arers @@rausruply, &cc.

'E I Σ O Δ I K O' N. Officium cft quod peragitut quando Evangelia, vel dona facra folenni procedendi ritu , à Sacerdote ad altare defetuntur, Duplex vetò apud Gracos , notante Goato ad Enelog. p. 124. cft and@. Prima punge , que de in Euchologio Allatiano in confectatione Epikopl a mente soules of fines topepone dicitus, libri nempe Evangeliorum , quem ante faciem elevatum defert Diaconus, in facrarium introductio. In Liturgià Chryioftomianà, p. 67, hoc modo describitur ; Sacerdos acceptum factum Evangelium tradic Diacono, atque ita porra Septentrionalie partis egreffe veniune ad confuctum locum . & miner + panen simber, er ingressum minerem persegune. Habetur ibidem sixà ric sinibe, que poemie leu feerece treitanda eft. Euredee papera, feu ingreffus major cit , quando facta dona pompă magio folenni & augusto apparatu, altari inferuntur. De quo vide que prolixe notavit Goatus, ibid. p. 131.

^TENNATA, que Novembierin reddi polluna. Officium, quod pro defunêto, nono post obitum die, plalmis, alique precibus de Leidoulbus peraginu i, quod δε terrio δε quadragefimo die, fastum eti. Meminia andor Conditut. Αροδι. liu. VIII. cap. 4a. col. 150. Usi etiam τιξιδε ^{**} **παρερόνα** τοπαρερομικά δεπίσκα. Εκτεπίετ. Vide que σε μπίστια Novella, Nicoph. Gregoria, aliúque nous da Frein. «4. 187.

TERA TAAMOΣ, ½ numeto Pfalmorum quibus componitur, diclus, (ex quippe Pfalmos comiuet; nempe III,XXXVII,LXII, LXXXVII, CII, CXLII, qui utplutimum in marutinis, quanTHOM LATTIKON, Ergelie. Ad hunc inthum fesquerie Euchoolgi Olikia revecanda funt. I. Austalia tit deepliepiyen, officient question minima. p. 175. cum artinge gegoto prie distille motiva attendas. II. Austalia Eichospit. Ornitorio pittere et alla MAS. Gird definedum integrande. III. Austalia Eichospit. Pennegie. Officiam finerie et alla MAS. Gird definedum integrande. III. Austalia Eichospit. Pennegie. Officiam finerie et alla MAS. Gird. Eichospit. Pennegie. Definima finerie et alla Manadarmate, pp. 64. Quin de vini backer minima finic partie his familia set alla Maders finicio finic. penti vila familia set alla Maders finicio finic.

EIREPINO'E TM NOI, five Hymnas **Eller IN O. Z. TM NO Z. Jive Psymmo-moperium sole jam occidente, cum lumina in-fertenna: , in Eccleia cantari folius. Incipit: **oli hasho jam sole jam surebe, kapain, 8cc-Occurrie pullim in codicibus MSS, libi-tique Gracorum ritantibus, nec femel typis imprectiva-Confines. Appl. lib. VIII. cap. 16. habreute Owner Sharmer; & cap. lequenti Exx 3 di Sharing Venim utraque formula à nost verfa. Sed lib. VII. cap. 49. occurrite set Aris immente, eadem pend & verbis & ferritu quiffimum certe hune homens. willimum cene hunc hymnum fao termpot hecalencer tefacur Balilius, feque illusti M Min ay minum in teltimonium additicete merch. de Spirita S. cap. XXIX. p. 319. Non fort cius Grzeos plerosque, & recentiores penè nes hymnum hune Athenogeni ad reser e y riures properant , cujus loidem meminic Bafilius , ere. Quilquis verò Bullii locum Ceriò pers derit , facile videbit , hymnum Arhenogen = 4 derit, italië videbut, nymnam Arthernogenza a a motto aperti dittingui, de proinde equize hão de re dicta lum Hill. Lit. P. I. p. 44. de vulgari [en-tenti inelligenda lum: Balillus quippe quis fire-fré d'Brazylis vizzepiase, i Hymnai [cilice ve-fpertini suctor, le nelcite diferté profiretur; de hamon verin martino mila labor. Inectini hymnahymno verò matutino nihil habet. Interim hyraxnum quendam quo Spiritus S. Divinieas confir-mabatus, cripfille Athenogenera 1000 citaeo expresse tradit. In verutto quodams codice MS. Tures & Auxilia appellatur, quis in officio Lucernail piniopen locum habet. Vide quare diximus in verbo Avgane appenatur, quas in office diximus in verbo Avgane. Addam folummodò quod ance me noricum tifetius & Fr. Duce tras : gentiles olim talem quandam formulam ufurpăfic. Cerra tefte Varrone de Ling. Las. I. V. p. 46. Graces cum lumen adietur, feligiosè folebaare

obi sipiri. Qui mium igium fi haberesint Chras

fiimi quod gentilibus opponetent , futurn nerra

sion taubi, in landem Domini notti , quita

sopula. Tie bege Dei punis ab Apostolo dicitu

TARFA AION. Coder in quo defert Tarfa AION. Coder in quo defert ta Evingelia, non quidem continuara in ta Evingelia, non quidem continuara in ta Evingelia firite, i (ed in certa spissale et describe et describe del continuara in tarfa et describe del continuara

turn, modo urricus, modo alectius Evangeliftz textu, quando que etiam plutimis in locis ur opus fuerit , interpodito , non ita tamen ut feriem Evangelicam prorfus interrumpant. Exceptis enim tolenneatibus, quae peculiare fibi poleunt Evange-lium, in reliqui s anni dichus ita dispertiuntur, ut unius prius Evangelitz rextum in tmemata dividant, & diebras applicem, donce finlat ; postmodulm afteries continuent, donce omnia ad exitum perdux crine, & diebus Dominicis, à feriprore Evangelii nomen imponama Dicant enim H reim more wit T Mallacan, a dange, & Mallace. & fic de aliis. Ubi Codex Evangeliftatum te-& fic de anis . On Angeles nuncupaux, Plari-bus hire perfecquium L. Allatius , Differe, l. p. 14... &c. pluribus Meurius in voce wayning, pluri-&c. pluribus Meurius in voce wayning, pluribus du Frefraius Gloff. Gr. col. 441 qui & varia Evangelia stresmorat i ne stipe inomi, que diebus Evangelia Enerriora : 10 mana, que diebu se Dominicis i en reacutinis legentur : indea diamiput, numero XI. cents diebus ac hebdomadibus lectai branca , quod in fe ftis finctourn, focusdum me que a mulicaribus vice ou antiente geltari (estebaut. Quod & fuo jam tempore facturare fiota, lib. I l. Epiff. 150. ad Epimachum, p. 178 -Diaconus qui Evangelium legit in factă Litung i per vocatur, qui antequam lectionem iua s ad aleage incipia, or ex littingià Chryfoftomias

injures, ... engue, in c. rettuelem berendiditioner and ... of the control of the

Approachie vice Founghis Indoness. In so Conplant, and Confidences. In so Conplant, and English Madernas. In so Conplant, and English Madernas. In so Conplant, and Confidences of Con
tion of Confidences of

ETT X at 11th Ordinary is 5. On two, for a control of the control

feptem requiramus Sacerdotes, varias rationes à numero septematio petitas redd.re comus Simeon Thellalonicentis, leves quidemillas, nec tassi se exestiants.

ETXOAO'TION, five Rinale Gracerum, continens titus & ordines Diving Liturgia . vatiorum officiorum Ecclefiaflicotum, tum matutinotum, tum veipertinotum, formulas ordinarionum , (acramentorum , baptilmaris, &c. cum benedictionibus & orationibus , cuilibet persone , stami, vel tempori , congruis , pezter integras Bailli , Chryfottomi , & Prafantlificatorum liturgiis, Extat Gr. MS. Biblioth, Vindob. Cod Threl. suxta Lamb:cium CCCXXVII. juxta Neffel. CCLXXXVI. num.it. à fol.308. Ómnium sutiqualimum videtus illud in Bibliotheca Barberina alfervatum, in chatta pergamena, quadratis li-teris, aute nongentos de plutes annos, accutatiffiene descriptum. Editum eft à Geneis Veneriis non femel , nempe ann. 1544. 1550. 1570. 1571. 1600. 1601. 1619. 1648. 1641. Hujus politemæ editionis curam in le suscept Theophylastus Hieromonachus, qui illam fe recognoville, à mendis que in priores irrepferant, reputgâffe, nonnul-lique orationibus auxiffe gloriatur. Veràm omnium diligentiam longè inperavit Jacobus Goar Parifinus , ordinis Prædicatorum Monachus , qui conquificis undique codicibus tum editis, tum manufcriptis, omues hujus Euchologii formulas & Mambre recentuit & digeffit , variantes le-Ctiones collegit, non pancas orationes, & inte-gra officia ex MSS. Euchologiis addidit, versionem larinam adornavit, notis etuditis, figuris geneis, & Onomaftico illustravit. Prodiit in hoc opus Gence & Latine Parif. 1645. fel. Ex majori Euchologio delumptum eft in utum Sacerdonum, riveryua men avayuan anglustin nat tuislu donnieur zu ingei, necefferierum querundam officiorum ad Sacerdotom pertineminm, et ex Encontinentut officium vespertinum , & & sets sive landam, Amontodaypirian, five Epifola & Evangelia in varias commemorationes fanctorum,ordo δ μικρά αγονεμά, pro parvà benedictione, ordo communis invocationis , in fponfalibus, and solice Fretarius @ , feu in coronatione sponforum, in bigamum , preces in puerperam primo partils die, preces pro oblignando puero octavo die post partum, preces in puerperam quadragefimo die, ordo facii baptifmatis, & alia quardam quotidiani usus. Editum eft hoc Syntagma eleganter rubricatum, curante Emmanuele Glyzonio, Venetiti apud Francicum Iulianum anno 1505, 450-ERΘINO'Σ, Hymnus maturinus, qui in

officio matutiro quedide legi, dichas vedi Dominicia & majoriba Ecclefa richia modulatione quidare cani folte. Incipir, a sile de vidare 02; se del si escepe de del sile con esta de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio de la companio del compani

cum discipulis suis Domino nostro, Mart. XXVI. 30. Dominum fecuri funt Apostoli; Kara w utavienes orantes , hymnos canebant Deo, Act, XVI. 15. Idem in Ecclesia Apostolica 1. Corint. XIV. 26. Colost. 111. 16. Idem & ab avi Apostolici Christianis factum, Hinc Lucianus, vel quisquis fit iftius Dialogi Philopaer. conditor, auctor certe cozvas, Christianos introducit, Di marriyas ourufiac approvenes , ad bymnos soca nolle decantander vigilantes, Tom. IL p. soto. His hymnis Christi Divinicatem praecipuè celebrabant, ut Domini nostri honorem adversus gentilium blasphe-mias animosius vindicatent. De Christianis sui temporis Plinius ad Trajanum , 46. X. Epd. 97. Affirmabane bane fueffe fummam vel culpa fua . Vel errorie, qued effene felici flate die , ance incom convenire , carmenque Christo quas Dec , dicere. fecum invicem. Nec aliter leciptor antiques contra Attemonis harrefin, apud Eufeb. lib. V. c. 28. p. 126. Pfalmi & Cantica fratrum à fidelibus , and APX TE conferipen + higer & Out + Xeager vierten Oss-Acysene, Christum verbum Des concelebrant Di-Vinitatem ei tribuende. Quin & de Paulo Samofateno notane Patres Antiocheni Epift. Synod. ibsd. lib. V I L. cap. 2. p. 282. ipfum Pialmos in honorem Domini Jefu Christi cani folitos aboleviffe. Ex horam numero fuiffe hymnum noftrum maturinum non fine ratione conficit Ufferius nofter do Symb. p. 34. nec ternerè dobitari poteft à primis ferè tei Christianiz incunabulis usurpars fuille solitum. Constitut. Apost. L V 11. cap. 48. habetur merdan ludwi, que à formulà hodier-na parum differt. Un fuille receptifimum Athanuli tempore ipie nos docet, & factatis virgirisbut quovis mane usurpandum commendat . Aife. is iligas Oui, &c. iprigule er , commigule er , & Ta Kis , de Virgin. p. 843 Imò hymni antiquitatem hand parum arguit iple Codex MS. in quo descripens reperitur, ante annos fermè MCCC. exacatus, codex nempe SS. Bibliorum Alexandrinus in Regia noftra Bibliotheca affervatus, ubi 👊 111. fel. 569. post odas que sequineur Psalmos , sub rim tulo vari in 311 e cadem manu descriptus legitur. Vide Bibl. Polygles, Tom. VI. net. ad LXXII. In-terp. p.140. In codem codice subjuncts oft & oda alia oxuse, codem modo & manu feripta, que ita incipit , Kali baselo ipologe Cospiero et, &c. Huic cut Hymni velferrini titulum purfixe-tit Ufferius, hand fatis conflat, cum ex iplo hymno luce clarius liquet matutinum fuiffe. Si quis hymnum nostrum ad codices MSS.accurate & magna planè diligentià recognitum videre cupiat, a is Smithi noftri Mifeellanen, p. 144. 145. &c. Denique notare fas fit, hune hymnum ab Ecclefia nottra Anglicana receptum , ad veteris Ecclefte morem in communi Euchologio locum habere, & in officio S. Euchartfliæ publicè recitari,

e BOTORA' HON, Townsein Other Interfree Cantica officie Exclassificia him fed incerfreefa, sare Gracipo fuo in Deipatam affectu, in ejas honorem follent decantare. Semundare liber eft, quo Townsein continentur. Mentio fa in Indice Bibbiotace Monaletti S. Titulatist Infolte Chilecta Monaletti S. Titulatist Infolte Chilecta guid de Frefa aibbi (quod citium) paga del represe faccosa rario occurità. Inevitan et qualification del consocia rario del control data, in Inadem B. Virginis Matic , ah Apprio Monacha Monacho Cretenii compositus, qui illura ex tiis libris qui in Monte Sancho affervantur, co 11egiile dicitus. Extra Venes. 1643. 410.

ONEATION, Thefasermi, Libet Eccle far afticus, lingui vulgan feriptus, cominens horara il lai feu conciones in fedia nani, a diligne pietrais officia. Classift opus orationi's Dominice Explication Andorem habet DamaCerutum Monachum Siedium édium, Subdisconsum Thelidonice a Cem. Prodit Venar anno 1628, 80-06. 1644, 40-0

OREATION NEON, Thefarm on, Que Homilie XIX. varii, fed Theologic & Eccleditici argument cornicmentur. Exat form, anno 1641 novis web curis & figuris 200x wat, ann. 1644 40. Throphylacki Hierodiacorni Tannani, af allor, opus eft.

KARNAÍTON KARNAÍTON "Krandavisrom " for Ehmant Lachfalich in timto totás ar 117 x j. jaz. M. modra birdich in timto totás ar 117 x j. jaz. M. modra birdich se prembis udge x = 1 finem Anguli i, Grazió agidra, qui e fine E = c-leire fina jejinolum rempora, & di grazio del control delbur. Confedent of the control delbur. Confedent

KANO'N. Varia fignificat hac vox apaid Seri. prores Ecclefishicos. Miffis aliis, defigurar hoc loco 24650, feu officium Ecclefishicum, idoue non uno terdis. Primò itaque un cano ines Synodicos taceam, native est tegrila Monastica, feveriocos taceam, nassa en tegrita moreique fuos componetent , sarare 3 poveza + more year Solitarii, sam. iii. & sam. xvii. + x sair recvire T Solitarii, num. iii. & num. hee notion unt, quam ut iis expli andi irrimohere notions funt, quam the second capations, in seman. 11. Karaw eft hymnis ECC | efiafticus, in officio aliquo pro more & ex regula decant a ri foofficio alegao pro more de esta de canta a la litura. Unde asserte notant hy rinnos qui pott Pisimos Davidicos, preces, affaque esta qui pott Pisimos Davidicos, preces, affaque esta qui porta principam finiantu divina officia, receit a paria, a macesam finia de qui agunt, varia fortitutta nomina. Alii desampais dicuntus, qui de Chiefit nomina. Alii desampais dicuntus, qui de Chiefit acceptata de Chiefit nomina. cananali, qui de cruce; exemple de charres mis; realiss, qui de Trinitate; de que de la cuit de dogmaribus agunt , &c. De quibus confules 2de dogmanous aguis locis, Adifis criara Meir Ta Glofferium, p. 115. & qui Mourfium exferibit, Sex i-ecrum Thef. Esclef. in verb. zarie. In Ecclefist i gis Gracorum libris nullibi non occurrente huiss modi Canones. In its celeberrimus eft se 6 per care ab Andrea Cretenii Archiepiicopo, corredireis, qua i Boria, canticum compoluit, cohortana Offines, Es que videau inhiforia elle bons & land abi lia, pe reger hic Canon in Generorum Triodico , alibique reperitur. Ubi i \$ payers saving area wolce memoratur ferii V. migaz Hebdomadis reciranda. Et magune ibi diciner bic canon , quia CLATES Ecliqui

canones tragitatea & paulo plata troparia habeant, hic ad CCL. Progredictur, Infinite penè funt hotum canoniarra carictores. In its agmen ducum Methodies Parar crafts , Colmis , Joannes Damaicenus, Theopharies, Josephus, & Theodorus Studies, Photies Patriarens, Symeon Logothita, oannes Euch airenfis, &c. quocum nomina apud L. Allatium legi poffune, Differt. 1. p. 81. Et no-tari meretur, quod ex Typis cap. 7. obteva, in Menzo, ubi amemoria alicujus (ancti variorum erarum caraoraibus celebrarur , fi Canon adreit Colme, curra aliis anceponeradum; fi Joannis, nempe Darnatce ni, & diorum , cum qui ett,ameponi ; fi Theophania & aliorum, Theophanis anteporti ; ille enim ante alios honorandus eft. 111. Konserv liber pomiterntialis eft. In quo peccantium Der ripus conflicuta funt. Hinc Sacerdotes parnite sites samifor dicuntut, cum peccata ipforum ad Carronum rigorem examinant, pornumque carro raibus praicriptam, iis imponunt. Eodem etiarra fe min Karorinio & ayes luming & Nonsari inferibieus.

KAI'M A M. Denosu lediones in Ecclefic recitati lolitas , declimpus ex opere Jounis Scholsfiel, quod Kai'man, feu Sessam frandsfinicipfit, ipie in ele Chimaeu didus, Hine in Tiodio & Tipico advatymen is Kulpaus frequentilas occuria. Viede que lapra in Propusa disimus, quaque infra a in Hangua dicenus,

KONT A' KION, Senfu Ecclefiaftico bieris hymnus, à voce some, five parons dichis, to quod pancis landes alicujus Sancti vel Fefticom lectatur. Et varia fint normison pro Vallis San-of someon constant acts, for server as well a section 100, O muleos annes cantando precamento Platin sur, or relations among contents of presenter, plating pages of Contactium field, Virgo hodie superful familiern parit; its ranges continue for private a represent, inquit Codinus de Offic cap. VII. naver xin, p. 56. Primum horum Contactorum auch tem fuille Romanum Diaconum Emelinum, q. circa arria. D. lub Anaftafio Dicoro vivir, tellar Synaxarium. Unde & in Rubrica Menzi Rorra nus à T norfestes mole dicitur, qui primus felite nis (ure Fabulantur Graci) in felto nativitatis Ch fti, Romano per fomnium apparentis, characo volumen illi tradentis, cum mandaro ut illud glutivet, unde expergefactui, & in ambonem co feendens, Conacium illud (enjus inpra ex Continuo no meminimus) cecinit. Inter Cantores b ap X or * montain, cujus munus cen Cone a cantanda inchoate. AATEAIKO'N. Liber cominens lections

ATTAIRON and before the man and the comment of the person

AEI TOTPIIKO'N, five AEITOTPII A. Liber in quo Lieugiarum celebandarum (crisier deleribitus,

† Fragm œ€à πα col. 4 94a ARTEPY. p. 156.

ejus fit Tractarus, de quo jutta est suspicandi cas-(a) osiginem Liturgiarum ad ipia Apoftolorum rempora refert, airque † Clementem, dichantibus Apoltolis primum edidiffe. Quod & à Jacobo, Hierofolymorum Antiftite factum eft. Verum remittente, post aliquot Szcula, Christianz pictatis fervore, cum longius productz Liturgiz tzdio afficcentur Christianorum animi, Basilius magnus, ut legentium patitet ac audientism , commodo confuleret, in minorem formam redegit, Nihilominus cum adrus prolixirare nimià laboratet, Chrysottomus relectis plurimis, breviorem reddidir. Liturgia menyawanian quando recitatur, Corpus Christi non conficitur, sed confectura aneca, Divinis laudibus decantatis, ablumitur. Er hujus Liturgie auchorem facium Gregorium Pasam , Dralogum dichum. De hac fuse agit L. Allatius Defere. I. p. 20. fulius differentione fingulari de Mifia Prafantlificatorum, quam operis fui de Ecelefia Orien. & Occident. confentione calci Subjecit. Tres, quas recensuimus; Liturgiz, in Gracorum Euchologio sempet continentur. In celebrandis his tribus Liturgiis, Graci hunc fervant ordinem. Bailii Liturgia, ut ex proæmio liquer, deciex per totum amum canitut; nempe vigilii Nativitatis Dominicz, festo S, Basilii , vitilia Luminum, in S. Quadragelimz Dominicis, Dominica Palmatum excepta, fanctà & magna ferià V. & magno Sabbato, Præfanchificatorum, exceptis prædictis, omnes factæ Quadragefimæ dies occupat. Quod teliquum est totius anni, Chryfostomi Liturgia sibi vindicat. Præter has, habent Graci & alias Liturgias; nempe B. Petri, Marci, Jacobi, & Clementis , fed quas in com-munem Ecclefiz usum non recipium. Sola Jacobi Liturgia in Ecclesià Hierosolymitana semel in nno recitari dicitur. Prodierune Liturgia SS. Patturn Jacobi Apostoli, Basilii M. & Chtylostomi, à Morellio edita, Gt. L. Par. 1160. fel. Iacobi, Marci , Balihi , Chryloftomi , Præfanctificarorum , S. Petti , S. Gregorii , Dialogi dichi , in Fr. Ducai Antl. Biblioth. PP. Graco-Lat. Tom. IL. p. 1614. Bafilii Liturgia, præterquam quod in omnibus operum e jus editionibus teperitur , habetur Separatim Grace Pener. 1601. 41> Chryfoftomi per Demetrium Ducam Grac. Lat. Venre. 1418. 4to 1644. 4'o Ad calcem habetut anavaSia, die S. Sıyliani Paphlagonis , h. c. Wovent. xxvs. cclebrari folira , una cum aliis officiis Ecclefiafticix, quorum index præmifius eft.

describient, & eres Lieutenia , Bastin . Chrysofto-

mi, & T mesonaryone, tive Prafamilificatorum. continentut. Proclus Episcopus CP. (fi modè

* Ad Eqchol.p.jo.

ATXNIKO'N . Lucernariam. Earn notat Officii Vespertini pattem, que recitatur cum lucernæ accenduntur. Inter harveste & Avyriger (ut rechè uotat * Goarus) non modicum discrimen intercedit, Egregode namque totum velpertinum officium eft , a Augmair prima tantum ejus pars , preces scilicer, cum tempus instat lucerna, Deo offerende. In Euchologio Allatiano ap. Goar. p. 641.
meutio fi § Avgyazi open. Neque muliaftertius narus est officium hoc Ecclesiaticum recitandi mos.

† L.V.c.12. Tek is T suggestiese Exel; memorat Socrates †, P187. qux in Achaia & Theffalia, ut & Hietofolymis, & Novatiania Constincinopoli fieri folebunt. Bafiliut de Spirit. S. ait , 7 gues & turvens purte

m cum filentio fuscipi, fed attox ist appasuccit, ie angueren. Officium integrum Lucernavii habetur in Enchologio Goariano, p. st. Non opux est ur hoc loco agam de luminacibus olim in Ecclefia accendi folitis. Cumulate id præftiterune alii, Baron, ad ann. LVIII. 1848. LXX. LXXI. LXXII IXXIII. LXXIV. LXXV. Cafalius de Pec. S. Chrift. rusb.c. XLII. p. 184. Dutantus do vir. Ecel. Cath. Li. c.8. p. 72. Ciampinus de S. edife. Confl. M. c. X. p. 184. qui bina Candelabra maxmorea in Bafilica S. Conflancia: exquifire elaborata exhiber. Tab. XXIX. fig. 3. & 4. ibid. p. 130. Ad hæc la-mina concinnanda famputs faciebant, quandoque & fundos donabant Veteres, In antiqua inferiprione Eugenii Notarii ap. P. Aringhium Ram. Subserran. Tom. L l. 1. C.10. p. 140. memio firredituam quorundam ex horris Transhiberinis A D LUMINARIA NOSTRA. Verum ca NOSTRA dicastur, forian ad Luminaria, q in Defunctorum anniverfaciis de more accer bantur, referenda funt, ut non inícite conficit P. Aringhius, Hujufmodi donationes ours fun vocant recentiores Graci.

MAPT TPIK O'N. Tropuinm in honorem Martyrum composition; depa # pagriger, ut Symeoni Theffalonicenti de Sucr. Ord. cap. I V. p. 136, dicitur. Extant hujulmodi Troparia pagmessa tum alibi fepiùs , tum iu Liturgià Præfa chificatorum in Encholog. p.188. Queri poteft. cum tempore Quadragefimali, exceptia Sabbatia & Dominicis, S.Martyrum commemorationes facere expresse vetar Synodi Laudicenz Canon LL cur fingulis Quadragefimz diebus hilce Tropariis ward frium partiem memoria celebretur? rationem reddere conatur Goarus p.206. quem vide.

META'N OIA, Paniseeria. De qua hac, inrer alia, officia in Euchologio coutinentur. 1. Lu-Ri Dir pelGreireur , Orners fuper panitentes , p. 673. 2. A sanuSta T lesuchoyention, Officium corum qui peccara conficentur, p. 679. 674. 3. Evz i TAR mitentia liberantur, p. 666. 4. 'Angle Sin de Alem apoese pa lipiut , Officium ad excommunicationem Sacerdorniem collendam . p. 667, 668. Ubi & multæ ejullem commutix orationes habentur, quas

longum nimix effet recenfere. MHNA 10 N. Immenium eft opus in XII. menies , totidemque Bificia., five volumina divifum, quovis mente fuum fibi plante vendicante. In quo fancti omnes, quorum memoria ex menfe colling, ad proprios dies revocali recenfenti fingulorum Officium, unà cum Rubricis miniatis literis expressis, Tropariis, Millis, Canonibus, Lectionibux, aliilque recitandis subne-Citut , Vitz & res gefte compendio descripes plerúmque exhibeurur, quandoque & imagines præfiguntur. Ubi vero Sanchus aliquis peculiare officium non habeat, is faltem vel presa, vel carmine commemoratur. In folennioribus, majoribulque Feltix, propris officia fingulis que vocane , hous definantus. Ita exempli cana in festo natalis Domini Decemb. xxv. horx prima terris, fexts, & nona fram habet quarq; anglustion Endem modo fit in fetto Theophaniosum Jan. v 2, ne de aliix dicam. Nec Sanctorum folum, & folenei tarum Dominicalium, ird & altarum quon remait

Differtatio Secunda.

memorabilium celebritas hitice in labris locam obtinet. Sic Januar, xxiit. fancha Be excumenica fexta tynodus peculiare fils I tabet efficium. Er ejuldem menfis die xxvt. magni filius Tetramoris qui lab extremum Theodofii juniotis immoris qui lab extremum Theodofii juniotis immoris qui lab extremum Theodofii perium per tres integros die s Contta a zeinopoli du mvit, memoria celebraur. Invoca i o nemfandorum in Ecclefia Grzei hodie viger o notum eft quam quod notifirmum,cujus mon reas a hic deprehenduntur velligia. Ita epecant. L. E sa Felto Symeonis Stylicz , otto vel novem hac , funilive formula claudumeur -Louisir int mired & rujou mi toxais inuit - Sautte Symeen, intercede mi fatotentur anama no (2 va. Editum oft vaffern has Menzorum opus Veneiu spud Pinellos alloique in fel. non uno & codem tempore, led varia chverfilque annis. Men 13 5 September, a quo annun fuum Cracitole in inche care, produt Vente, cura Nicephoti Palchalari Hic Fornonichi, an 1618, iterumoue curante Theophy In Clo Tzanfirmano Hierodiacono anno 16.48. hoc z itulo, Be-Briso & Estimater uluis Ten car + Ten your air a these angladus & lic in reliquis, Ochober curà Nicephori, an. 1618. Throphylacti 1648. Ovember Desember anno 1603. cura Theophy 1 = Cto 1649. Januarius cura Matthri Galatiani Cyp : i Hictomonachi, anno asca. The ophylacti 1619 rias curi Nicephori Patchalari anno 162 - Theohylachi 1641. Martini cura Theophani = Z.enzcii Hieromonachi , anno 1625. Theophyl - 1641. Aprilu curante Theophyla Cto anno 1638 - Manu curà Nicephori anno 1625. Theophyla Ct 1641 Mains Junius cutante Nicephoro anno 1616. The ophane Zenacio 1645. Julius cutà Nicephori art # 20 1624 Theophylacti 1642. Augu@us cinante N I cephoto anno 1625. Throphylacto 1642.

MHNOAO'TION, Diverfum plane → Mcnro opus, utpore in quo, ad inflar Mar z rologi Latinorum, Ada vel Paffiones San Corum quiliber cujulvis mentis die fattranarim ex 1 > 1 untur, brevis faltem corum. Commemoratica tur. Variant apud Grzcos fua Menologia. I a abeloco & tempore auch & irramitenta, neque = sactem prorfus , nec diverla tamen. Extat Menol Continu a Cardinale Sitleto Latine verfirm . a Conific editurn aniq. Led. Tom. V. Aliced habetur Merawis hine inde infertum, Verum ormnicum anticperiffimum & augustiffmum est Menologium illred 13 43 (jii Imp. findio & judii deferipriziti. & it vice e e e e aucographum, cujus codex versifeitimus & rae e financia, à Paulo Stondrato Carclinali, dono dare e e s. in Bibliothecam Vaticanam hodie translatus De quo post Allar. & Ughellurn , nos ctiam que dam noravimus Sec. X. ad ann. D CCCLXX Exa Garc, MS. ab initio Septemberis, ulque Exa Garc, MS. ab initio Septemberis, ulque finem Augusti, Biblioth. Vindob. Col. 776-CXCV. & Cod. CCXLVII. nurs. sv. fol. 16. M nologium ex Menzis eruns n.8c in linguam Gr am vernaculam à le verium edidit Maximes Margnaius Cytherorum Episcopus, Venet. ap.Azz Pincl. ann. 1529. 410.

MTPON, vel in mien & zeir und G. ungmensex Materia preciosa, & fanctiori plante apparatus ferià quinta issotte & migne hebdosmachs conficiendum, in inuleis actionibus faceis, pracipue in confirmationte Baptimali ulaupandum, kique ex praktipeo Carronis XLVIII, Concilii Landi ceni, quo interia, ilhuninatos polt Bartina inungendos , acle come regni Dei participes ficis. Confirmatio curippe apud Gracos (emper curra Butilmo con jungian. Unde & straye weeks THE PURE THE AST, AN TANKENS PARTY VIEW tious deitu . Se fignaculo Dominiconformari 110 13 femel spud Cyprianum occurrit. Exta in Encha-logue p. 628. Anguelin vi aipa pupu, fanti una-guent Offic in me, quo feilicer citt. & quibus precibus conficieur, & p. 637. preferibinu maetia ex qua componitur, & ordo qui in faciendo & praparando hoc unguento fervandos eft; quin & valenium Queo Confinctor , ayer TE perpens proget alibi vocatur.

NITT II'P, Pedilevium, fetia quietà magna: Hebdomadis celebratum, ad exemplum Domini nostri, discipulorum sorrum podes manu proprià lavantis initirutum. In hoc ritu peragendo Patiarcha, vel Pontifex, & in Monaletiis Abbas, Christi pertonam gerit, X 11. Monachi, aliive pauperes duodecim Apostolorum vices subinent, corumque nomina fibimet affirmere credumur.In his temper locum habent Offiarius & Occonomus ille prismern , hie altimum locum obtinet. Ofitarius Judam proditorem repratentat, rifu & convitis Oneratus | Occonomus Petri Apoftoli locum terret, ejúlque reluctationem imiratur, Habetur in Enchologio p. 745. diserutia To beis est hen Norrego, Officiam Divini & facre Lavipedie Et The ophili Alexandrini Sermo de naviey, ferili quintà Majoris Hebdomadis laudatur à du Frednio G1-fl. Gr. col. 999. Quin & folennis hie lavandi ritus Regibus & Principions eriam hosic in more est. Modum, quo Imperator CP.XII. pan-perturn pedes hác die lavare tolebas, acurate deteribir Codinus de Offic. CP. cap. 13. p.69. De teribir Codinus de Offic. CP. cap. 13. p.69. De teribir Codinus de Offic. CP. cap. 13. p.69. De teribir Codinus de Offic. CP. cap. 13. p.69. De teribir codini. ccliclic Gretients , quent mikingress , fen Pedila-Franchis inferiples, 1 medit. 1610. 400. cui integram ex Enchologio Officium Internit. NOMOKANO'N, Liber Ecclefullicus, 9

NOMOKAND N. LIDET EXCENDIAGES SAN CARONS & D. CREA COnciliorum in fust chilic Carones & D. Crea Conciliorum in fust chilic Carones & D. Creata Cum legibus & norellis in anones & Decea Commonton no ano carre diffeoins & digetts cam legibus & norellis in Portatorum conflictionibus componentus. Pr Fraction continuous souponumur. Fr Fracts, quediciam, qui talem Nomocanonem m bis delle Carlonnet Scholeliene probis dedit = fut Joannes Scholafficus, an DLXIV Patriacha Confirmitopolitmos fichs. Cojus Nomanous in Landos diffusionem, Gr. La. edidenne Julillus & Vocilus Robino faris Co mon. Torn. H. p. 601. Poli Januem, Nonoca-23 Com in XIV sinales dispertitum contexuit Phocius, Joannis politicon demini tresto, in lede Couting inopolismi lice. Hor. Hunc Bull monis COMPRE DE ANT MAN LAND ET CONCE PALSINO PRIsmus edictie Christoph Julichus tu a Grzec, tom Lacine, Parif. 161. 400 Prodit post samos quinque al calcem commensationem Billiments Pa-Fof 1610. Fol Demone & Juttello f. & Vo. Ho te-Cognices, locum hour in Biblio. for Come. Tom. 11. p. 89. Anonymi eti m cajadem Nomoca-Anonyms et m cupras Apottolocum &

VII. Conciliorum O come nicoram decretis precipue contacinaum, Gr. Lar. edile Conferna

Menmetter. Tom. 11. p. 68. qui rattien norante codem Catelecto, imperfecta, incondita, de inindia recentioris Gracia: fartago elt. Nomocanoem quandoque apud Gracos pro libro Pemitentiali ufurpari, iupra in voce Kassa obtevavimus.

saldo I.K.O.X. Hymni genos ja Dei, vel Sandel nicujusi, handem, ja confurbum, ur quati compagem, adificium, jabrickmegue viteruum ejus e gloiz videarum compoiere; di kide sambaiy opporitum, ut eo amplius & diffulius. Hac ea Ligaridio not doct Goarus ad Embisege, p. ya. kt. gaspasis , & 'Onus meminit Enchologium in Officio Landom p. y4-

ΌΚΤΩ ΚΧΟΣ, Seu Offerenur. Liber quo Octo toni à Juanne Damasceno compositi, pra-cipuè continentur. De hoc opere liceat mihi Leonis Allatii verba huc transferre, " Cum Graer comm mufica proprios tonos (infi vocani rigos en fones) quartor habeat, primum fecundum, ter-tium, & quartum, quatuor item obliquos, mas-" 300 \$ sture , obliquem primi, obliquem fecun-" di , obliquum tertii , gravis aliis est , & obli-" quum quarti, Canones omnes five Troparia " & que cunque aliz cantiones in hoc libro con-" tenix , ita dispositx funt , ut qua primo tono " concinnuntur, omnia fimul primum fibi locum ** occupent , que fecundo fecundum , que restio ** tertium , & fic de fingulis , donce ad obliquum " quarti perveniarut , qui inter tonos ultimus,
" ultimum quoque fibi locum vendicat , & cau" tiones co modulate ac commenfutate , ultimo " quoque loco reponantur. Continer rantum vi Troparia & Canones qui à primis velpetis Do-st minicæ ad finem usque Millæ canuntur. Et octo " Dominicis pro conotum numero finitur. Sin-" guli toni tres habent canones. Primum araon-" eruss , qui in Refurrectionis Dominica , fecun-" dum muscaranimum, qui in emeis & Refurre-" celebrandis , verfantur. Et hac in Octoechis " antiquis habebantur. In recentioribus modò ** additur pro fingulis tonis Canon, qui in per " went vel promounts, media feiliert noctis of-" ficio cani fuevit, & quod de Triniente pertre-" Ct.it, Triadicus dicitor. Et Canones hi dictum "Dominicorum numerum non excedunt, cum " octo ctium illi fint. Hac vit dochiffmus Diffort. 1. p. 64. ubi plutibus hác de re agit. Confer etiam que nora Goteus ad Encholog. p. 206. Ex-sai Octoechas Gr. MS. Bibliothec. Vindob. Cod. Three, CXVI, anno Christi MCCCXCI, exargros item Cod. CXLVI. cum ampliffuno commentario Jonnia Zonare ibid. Cod. CCXV. cum antions notis mulicie ibid. Cod. CCCXXX. Primum ni fallor , prodiit Græce Venet. 1523. 1584. 1602. 1610. 1614. 810. & alike forten non femel.

OILLO & MA DA DO Z TEXH. Orasin, qua tercò ambonem , in medil Eccloià recitacor, cum pott dismilionem, a diacono promunciatum, facerdo è cancillis egretiles, populo riciè oratione berndich; ad exemplus filiere Domini nottri, qui prinsquam in celos dicendere, Dicipulis ini benediti. Hiberto ha contin, estra Tribunal airà voce à Sacredore proferenda,
Liner, S. Curpid, P. 38.

*OPOPOΣ. Continct laudes Generoum matatins, prout à μεσενουπωτά diffinguenter, que profimés femper nocte decarati folent. Exter λαγολούνε δ΄ έρθος, five Officium laudum, à die lucelecente aufpicandum, in Euchésigne p. 48.

II AN METPER ON N. Liber qui vestocum Asformon Oraziones reconnilistos, in evalus, Curifis allocimpos fundocum, si clemnicares comportium. Le quo in diches festis Sandonum, portium caracteristos de la companio de la mocian, o nesiones lauditris ficho propete, pulos le legananes. In autorioras qui hoc opus conlitizante, agmen ducunt Arbanalius, Arc andratus. Cyrillus Pisterdopistanum, p. Datina Maria, Cyrillus Pisterdopistanum, p. Datina Maria, Cyrillus Pisterdopistanum, p. Datina Maphilochius, Epiphanius, Ospordomus, Epiteman, M.S. pallim apud Gracon teperina, in venir and martina del proposition de la companio del protenta del proposition

HAPA ABIDOL Liber Ecclefiafticus, Vitas quorundam fanctorum complexus, quas ex Simouis Meraphrafta (cripris excerpfit Agapius Monachus Cretcofis , & in linguam vulgarem feu Graco-barbaram eranstulir. Continet Vitas X X I V. Sanctorum , nempe JoSaphati , Theche proromartyris , Gregorii Thaumaturgi , Ambroin, &c. Prodit hie liber Foner. anno 1641. 414. Idem est liber, ni fallor, fed paulò austior redefitus , caripus dictus , continens felectus X L. Sanctorum Viras, ab codem Agapio apud montem Adam monacho, vito in scriptis tum Gracorum , tum L.minorum non inctudito , linguit vulgari ex diverfis Græcorum , Latinorumque operibus ediras an. 1644. 4'o. Extet Gr. MS. tum in codice Regio , tum Colbertino liber LV, femam hoc citulo Bifle @ Fajum pelerur, inchip-

HAPARANTIKE. Ferd mit ulied eft quam Damaiceni Octoechus, à Grecis febre quentibus tempocious admodum anotas , unde & Ourway & sia. vocatur, & Josephum authorem habuille dicitur. Hanganyman appellatur hic liber , partire quod fit confolmeries , cum omnia que in co funt, maximé specture vidence, ut peccarorem confolentur, partim quod fit invocato-tius, cum rotus fit in Dee, fauchicut exotandis, Divinoque fibi auxilio, variis forpilicationibus im-petrando. Non in buc, at in ahis libris Ecclefiaticis,certa dies diobus decreta funt Officis,Canones fen Troparis, quibus finitis, reponentus, fed Para-cletious femper præstana eft, & omnibus diebus aliquid in co invenitur, quad five in Mitså, five in Vetperis, five in Manutino, five in allis Officia reciestur. Quando enim in aliis officiis propria defiderantar, and hanc Lethor remirricus art CLAffar, non docer p.68.qui alibi plarima in hor libro criminatur, nempe quod quædam de B. Virginis parre contumeliose dicantur, plurima B.Virgini contra jus& equim cribiamen, quod affirment Joann, Praciat-forem post mostem in infernis Christian praedicité. fe,ac nunciatie prope jam elle falatern ac vitams Dominum nottrum delcerés (so est inferosponesse eb orbe condito homines à poenis illis & potefa-te Damonis libertifie, & advirsa vendiciale, peccarorum remiffionem de ditte ii = qui credideangelos ante angeot anter mundum afrechtill en creatt - Singula prolizb perfequitur vir cutditus Differdit Paracletice Vinus, an. MDC - deinde openMicephon Pafehale Air. runt, incredulis denegaffe . Deur Nicephori Pachalei ibid. apud A . T. Pinel anno MDCXXV. & curante Theophyla Sto Hicromomacho, ibed. 1640. hoc titulo, Flange ser Ping our Out ajaillesigna f etierem aciri ace pulia.

HAERA'A ION. Cyclus Pafet a selis, quo feflum Pachans, & alix, que ex pendebut, 1 n is emim Cyfolennitates, designati folebarrt. Ir & amos vel mundi, vel Dioclefiani, ali acque fe f jejunia deferibebar. Habentur has jerimodi Palendis in libri Ecclefialticis Gracos azzra, quorum ex Horologio edito Vener. 413. 1555 - Frecimen nobis exhibet du Freimus, Gloff. Grac- Col. 1128.

HATEPIKO'N Liber cominers Parrum, in Ecclefii pro more legi folims. Ad menjam tote tempere flavreened legars our inquit Typicum S. Sabr, cap. VIII. De Copres a symo Coden service reprivi poterant The Topia Balling, vir legina Serlier reprivi poterant This Topia Serlier reprivi poterant This frequentia hijatmod Patericis in Bibliot 2 — Cis MSS. nbi Apophthegmata & Acta SS, Parti ** , ordine alphabetico fecundum in Corrett populari e recenalphabetico (coundum ipforum nomi :) fentur. Tale opus Gr. Lat. edidit P. 1 Toglar, Afen, p. 18. & Zovim Abl Sails Aberralia Miles Ing. 18. & Zovim Abl Sails Aberralia Miles Ing. 18. & Fragment a gurdarra Miles Ingen & Miles Ingen Indexes of There is a Shipper of the Parasa Laborator Grant Balloth, Vin and Sails Aberralia Miles Ingen Indexes of The Parasa Laborator Gr. Biblioth, Vin and Sails Aberralia Miles Ing. 18. & Sails Aberralia Miles Ingen Indexes Ing. 18. & Sails Aberralia Miles Ing. 18. & Sa The CLXXIII. num.19. fol.316. Conf = quzin Gerentice, Climace, & Langaice, notavis a 2 25.

HENTHKOTTA'PION. Liber , q = 20 officium ab iplo die Palcharis, 11fepte ad octav = 7 Penrecolles, nempe ad Dominicam Omnium rum continetur, Hunc habet titulum. II . 7000 Car officing mine that the state of the stat toprice & mules ouper (and aspect to The top and and spilling lers Kers. Editum of prater alias vices . apad Jacob. Leoncinum, Veses, ann. 1579. 410. 1618. sura Theophyladi Hieromonachi .ibid. 1642 - Multa in hoc libro capit, & virguilà centorià raconat m not note entit, & virgula centeria na cata.

L Allains, Difer. I. p. 129. nempe quod plana la novillama cintrollos na delita e precipira ex additamento Nicophori Callifer.

Mich Napila Achiprechyteria qui multa Pracenta de fuo additamento Nicophori Callifer.

Mich Napila Achiprechyteria qui multa Pracenta de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e, & boras in vigilia Peurce al Cestina de fuo additi e de fuo additi tia de lao addide, de horas in vigilià l'ennece de confeciment vereixos antiquor et un Partum ammoren anovit un deltramente inferent, que manocena novit un deltramente inferent, propagnantisu (prodorum Decreet is, Pfendep) pin de Apoccepha in lectiones de la firma interoducido, quad afirmere hurramunum ger a ma firm introducido, quad afirmere hurramunum ger a ma firm introducido. omne ab inferni cavetnii creptum, à Christo ap a a ce inficos pradicante, in culos fuiffe aportate a mainficos pradicante, in culos fuiffe aportate a maintegrum hoc foriam (eper hebdomadam q a a
Pacha inbegunaru, & Gracia & Larinis Pena coffe vulgo andit. Exix in Embelogie, p. 75; dans Arbita et apate mercaere of Giriam fantis penies en Rein in the Arbita Comments of the Comments of the ve-Res, in ipsa Dominica sporte Penecoftes, Sub ve-

fieram præcipuè, multis precibus & genuficaciona bus celebrandum. HINAH. Canonem aliquando denora , five

Tabulas per rirentiales in quibus peccanium qui litates, poe rate entiam points describuncia. Et 16.2 quidem in Officio super Peruteures Enchalog. 680. O Fre Tomor five parateures Lu nor gellegti. 4 22 minutation de fingulis peccatis interrogaverit, bettt mar er & Thrand, Indicem (Parattential e 22) affanere, & quale fit peccatum inquirete, & calen hoe libro Conferre, ut quale fit peccarum cognest cat. De aliis hujus vocis fignificationibus conserlanur Lexicographi, Suidas, Helychius, Suice-

rus, &c. HEAR A TIO'ETOAOL Liber ex Adibers Apoliolorum & Epikolis, tum Paulinis, tum Canonicis, & Apocalypi, compoints, term in plurer partes divito, & diebus inspulie & relis diebus accommandato, its ur completo libro, ca quo-que ometia recminentur. In Ecclesia Gracotum, hoc ordine, legi toler, ne mpe à Dominica Pachatis , alque ad Dominicam fanctorum omnium. Prolectione magni Velpentini , Attas Apoltolorum tauturm modo leguntur. In reliquis Dominicis rotius anni, feprem catholica & XIV, S.P.mli Epiftolae & Joannis Apocalypiis. Confer L. Allat. Differt. 1. p. 47. Exames Ennight MS, cm inferrum est Menologium seu commemorario (acratters folenmentum & pracipuorum Feltorum totiers arrantecandum XII. mentes, Biolioth. Vindob. Cod. Thest. CXCV. & Cod. CCCVIII. Editus ettam lub nomine Apofteli, Venet, 1631

II P O OIMIAKO Z.Pfalmus est CIII. Preaminis, dicus, non quod toti Piatre io prafigatur, fed quod ab co Divita Officia incheentar. Meminit e jus , officium de Mysteriis Practan Cificato-

TIPOTA AMATA Preces qua in Ecclifa
arrite Plimos, à Piclis, Ledonibus Subdisconis
& Plebs, concinnua. Vide que es Nicous l'anrum ap, Eucholog p. 187. L' lebe, concinumus. Viac que ex reicous l'an-de Cle MS, bue nouvit du Frein. Glof. Gr., col. 16/14. POTA' ALA. Libri, feu Acrosticha, in quibus

POTA All. Libri, for Acrostiches, in quitter the contraction recommended of the contraction recommended of the contraction of t Cod quarries class for deiror Adrian & ... Lect quarries ciam kge icu sonanes, quon Pr Byrerium Analisto dicitus, deletipta, de ur les Dyracium Anathu unius, umiqueste unita Roge a Partier of Federal Conference of Military
He du Federal Conference of Military
He du Federal Conference of Military
He du Federal Conference of Military
He du Federal Conference of Military Basteur Hine in rem profest ex Baltamone de Lineuto Prinche de carchekas, p. 4'4.

ET E ON NAME, BYCETE OANA TO T F A'M OI. Corne sapriely. Coronas pro nupeiis est uppei, apod kriptores, tum factos, turn profuses, nocius elt quam ut probui deben. De his har c officia in Euchologio continentur. L'Area Auble Descript of magne of the alfabing. Ordo Serveri felim in iprofution celebrandu, videlices maprimum faberrhaiens, p 180. 2. Arets-Gias To Separature C., Of the corrections No. printer more p. 185. 3. Toxe The som at home to lybe mania . Oracio cam falcantar corone ottoria dec. P-399. Graci cum percente serme ser celebra-ce folcent. Notat que Gouus cujullibet Sactument,

vel infiguis beneficii, acceptationem, pet feptem islon dies, Greco, shi extima state, memoriae commendate, e. Assachie si chipiuri officiani di Riguari via Celebia, soti timene centrili noneviti, & nomali poli perada; jojinda, & oraziones, ad S. Euchattific communionem admiratere folibar. Vevium midini cami iis egif fosplosi Ecclefia indipenta. Al alton emplatum cellin ford vepterpera, & abortivom facientes, que à p. 166. hippe ad po. reperiorium;

X T I NFO N. Verfür paulb longien, ab hymograph to Leichling consciepts. De Cape on you company to Leichling consciepts. De Leichling consciepts. De Leichling Company and Leichley, p. p. to. No. Ubi stere zuge and Leichley, p. p. to. No. Ubi stere zuge and Leichley, and Leichling Company and Leichling Company. Leichling Leichling Company and Leichling Company. Et sien uphainman Walm Leichling Company and Leichling Company. Leichling

XTOIXERÁFION, Liber in quo décrizbuntus Sichari, feu verles thrádóres, quibus viri Ecelefastici, Antifures, Presbreti, Diaconi, Subdiaconi etam & Monachi, indui folebane. Habetur Injufanodi Sticherarion MS. In Bibliotheck Regià, Cod. MMXXXVII. incipiena la mené Seprembi 1, à quo annus Gracorum principlum du-

ETNABAPIA. Sunt Vitz fanctorum in compendium redacta, & faceincta expoñcio Solenniestis, de quâ agitur, ex Menzis, & prolixioribus Gracorum libris Ecclefiafticis, in angustiores rerminos contracta. Unde natum illis Synaxariotum nomen. In contexendis bujutmodi Synaxatiis principem locum habuit Nicephotus Callifti, qui Synaxatia compoluit in pracipuas Triodii Feftivitates, que illarum caulas reddunt, unde otiginem habitetunt, & quamnam ob caufam boc tempore ita se habeant, & à Divinis Patribus sie disposita fint , cum nonnullis circumstantiis particularibus. Ordinatur à Dominica Publicani & Pharifæi , finiant in Solenniratem omnium fanctorum , ut ex ipfius operis titulo liquet, Menzis, Triodio, & Pentecoftario, paffim inferta funt hac Synanatia. Qua Triodio inferuir Nicephorus, varias in se hæreses continere , & digna animad-vertione Ecclesiastica este ostensist L. Aliatius, Differe, 11. Quin & Gennadius de Azyme, cap.a. tanquam ambitioso studio, & impetu perni Schifmaris , composita , damnat , nec in Ecclesia CP. legi folere affirmar. Nihilominus hac Nicephoti Synaxaria à Manharo Cigulà Cyprio , & à Maximo, Cyrhetotum Episcopo, in linguam Gracam vulgarem convertatione, footfim edita Venet. 1637. 1643. 410.

EXHMATO AO'TION. Continens & miente dassassies, five totum ordinem fumendi habitus Monaftici. Edidit varia quæ buc spectant Officia,

in Eucloségie fou C. Gessus, Hébers a: *Association for a resistant between the Association for the Associ

TARTIKA. Libri ceremoniales , in quibus order de repub Divinorum officiorum cominentur, & qual fingulis diebus, in rebus facti pre-flandam fit , perfectibieur. Et à mije nomen haben, ficut apud Latinos, ab ordine, Ordinarisus fit. Librum lab hoc nomine in plessique Generaum Monaftenis innoceteres, nec alsum à Typico effe, notat. La lillains, Differt, D. p. H.

T F F A n° A 1 O N. Canon quaruor odis conflans, qui in Sabouis; princium Quadragefinar, cani folct. In magnam Sabbarum wergasho compodiat Cofmas, Maium-enii Epifecopus, Makabildictus, quem librum poftes, Imperatoris Leonis umadaro, Marcus Epifecopus Flyduntinus peticcit de compleve, odas addendo que tili decrame, ut. ex Codeno, aliisipe potribus, oftendie L. Alleius Differt, I. p. 72. dec.

TF11A1KA'. Hymniline, five Tropata, in honorem S.S. Trinintia, in Linguiji decanusi folin. In finguiji quippe coli duo politreni (capique Comois versi cum Janes S.J. Trinintia, judque Comois versi cum Janes S.J. Trinintia, judque Comois versi cum Janes S.J. Trinintia, transportation de la provincia for la provincia feditor transportation de la provincia feditor transportation de la provincia feditor transportation de la provincia feditor del provincia feditor de la provincia feditor del provincia

T > 1.2 f / 1.0 N. Hymans of noodflims, have prepared voce from of dothy has comps formula, specific voce dothy in the comps of the property o

Synodo Chalcedonessi , ann. CCCLI, illum usurpanut, ut ex fine Actionis I. 12 quet, p. 309. Et additumentum illus Et additamentum illud, à serventer & muar, ingenti Ecclefia teasdalo à perturbacione pottes aspect hymni, & quantas exinde extrbas 30 in Ecclefia escitaverir additio Fullos Iana, plena funt Historiconum Eccle fiasticores Thomas Thomas Ex veteribus rem geffam eleferibus a se Theodorus Lector , Hill Ecol, L. I. p. 554. John Sus ap. Phot. loco citato, Epiraim Antio chenus > Epiñ. de Tri-CCXXVIII. col. 773. Darmafcentes - 711. & de. Fed. Orrived. I. III. cap. ro. p. 35; I see cophanes at ann. Theod. X X X p. 80. & and J. XIV. cap. XVI. p. us. Nicephorns Fiel. E.cl -46 p. 144 lib. XV. cap. 18. p. 611 lib. XVIII.

Cap. 11. p. 879. Ur Cedr caum. Zonaram, &c.
muran. Ex recentions Forbefus Zonaram, &c.
Theel. I. (ap. 16. p. 16. Theel. I. I. cap. 16. p. 19. Goarus no paulo hufus ty. p. 116. Meurius, Gloff. p. 576. Ampliffund Suicerus & du Freinius in hace occo-A empliffime Gtetlerus iractani peculiari acly. Tho. fub titulo Fullatio redivios, anno 1608- 410. Integram verò hiftoriam , fingulari differen e zone de Trifacii origine, ad examen revocat , cinique fundamentum nou uno argumento fill state co-natur, vir documento, P. Alixius, in hill ce fudiu hand leviter exercitatus , Razbom. 1674 controversam Catholicos inter & En a ychianos w rott inutde hie re rechiùs intelligendam Leftor tile erit percurtere Illerftriff. Notifil I-I - froticam differentionem puper editorra de une exc

rempth.

71/1A Oficiam Ecclefiation p 1 definition of the color of the

THO 410 N. Triedium. Liber Bee T e fillions, in quo Ofician I September 12 a D any vocation of the control of t

qued fequieres affections propriis diftrachi, lepe verkute aberrant, introferent. Nam aniqua for omnis, inquite, plana funt; mbil in le courine 136 quod plas aceres offendar recentia multis feateres erroribus, Sc fubdole fapius in Romanum Ecclefine garinere a mules ciambardes lection nibus infpergerne. Errores quos innoc opere das nat, quologise late perfoquitir, ad legientia caps 2 sevocari positiarre ; pornatum interni finem aliqui a sa do efic futtere tarez ; justorum animas in locis quibas a dam deterritratis detineri, ibique diem judicii expedare, impiorum verò carcere renebrolo maracipicas, irrastrifericordes damones cuitodes experiri, & future orum adhie tormentorum espectaeas, feed in renebris, elongatione à Dee, & cortfeientiz thi mulis confifteses fecundum Domini adventum post exacts forcers announ milia fortetum; Spiritum fanctum ex folo Parteprocederes Christurn non in azymo led fermentato, corpus form ApoRolis eradidife. Singula accurate excu-tit vir doctiffmus , fed ni mius elt, ad moicam ulquein recentendis, quos vocas, erroribus, quibus novifirmi hurjus Triodii confarcinatores, adversus Ecclefice Rommae honorem & sufforitatem inforgere videnus; nempe quod Joannem Italum, Barla armum & Acindynum, qui Latinorum partes adversals Genes firenue for chant, multiplici anathermore feriune, quod Photium Parriatcham, fanckiffirmum & orthodoxum vocant , o misque scripta vel dida contra ipsum damant i quod Constantinum Monomachum, Alexium Comnenum , utrumque Androuleum Impp. qui Graco-rurri Canfam contra Latinos fummo ftudio profequebantur, egrejis orners encomits, quod Sia firmium, Michaelem Certanium, Michaelem Anchiali, Germanum, Josephum, Attenatium, and Guerranum, Josephum, Attenatium, alternatium, alternatium, alternatium, alternatium, alternatium holtes accertimos, quaectan company principal design Laxident, fandos & orthodoxos enuncians, practi-Pried quod Gregorium Palaman, quo nemo forrese quod Gregorium Palumin, quo nemo fore ritus, nemo serias Carecorum sis esta Luriore, serias perias Carecorum sis esta consecuenta carecorum esta consecuenta esta consecuenta resecuenta esta consecuenta esta consecuenta resecuenta esta consecuenta esta consecuenta esta consecuenta resecuenta esta consecuenta esta cons *18 Leonem male haburer; neque es patrete Ro-rracho Gorcoquere portule. Estat Titolium Fe-rracho Gorcoquere MDCXX. & TheophylaCti. Hieromonació cura recognisma sista ap. Pinella. MICKLIV, burne habens timbum, Tpanher to-MIDOX LIV him cancer becomes a general the Committee of a spin graph and a Consultation of the property o or criticis lambid concram, kripin idem Nice. Phorus pase de formaminim sell. 136. edi_ TP O DA'TION la leripeis Graconum Ec.

TO III/108 In leight Greent Ecc.

1 Internation of the control of

Tractus, Modulamina, profis , per anni circulum, in feitos & dies dominicos ; omnia notis musicis antiquis imperieripta.

TITIKO'N, Ordo recitandi Divini Officil, liber hand parve molis , in quo , ut Leonis Allatii verbis utar, Differt. L. p. 4. a primo die anni, fingulis diebus, quid inter Millarum folennia, quid ad veiperas, quid ad horas, quid ad Matistinum, quid denique ad reliqua Divina officia, five dies illi feriales funt tive tetti, recitandum, quid pfallendum aut legendum fit, quibus dicous jejunandum, quibus & quomodo folvendum jejunium, verbis clariffirms, ac facillimà methodo, przicribitur , variifque est distinctum , pto materiar va-zietate , espitibus. Vattant apud Gracos Typica , cum quelibet, ialtem ex majoribus Ecclefiis,timm habe at. Que in fingularem Monasteriorum usum condita funt, arrenesta, proprio nomine, appellantur. Prodiit Typicum Vener. annis 1603. 1615. 1641 hoc titulo. Tomoir and Osi agen majorger wares & Algeria of examples of anyther the geles day , Typicum , favente Des , continent integram officii Ecclefiaftici ordinem per teenm annum... Quo in opere sequentia continentur.I.Typicum of consumenting disposition S. Laura in Hierotolymis. Quod & in aliis Monafteriis Hierofolymitanis, aliifque Ecclesiis, obtiner ex præscrip:o S. Sabe Sec. V. 2. Minorifore, justa XII. Men-fes, continens against of conservation furgues. d'ac vi qui emméture per totum annum, incipiendo ut foleut Grzei , à mente Septembei, utque ad finem Augusti, præmislo capitum indice. 3. Marci Hieromonschi, qui le austrudit vocat, Eurmina e'e mi Yongingen. Të mmaë five de dubiis que ex Typice eriuneur, capitibus C. abiolutum. 4. Ni-colai Patriarche CP. ad Anaftalium, montis Sine Abbatem, de jejuniis Gracomm carmina politica CCXXIV. 5. Anaftafii Cxfarez Palzítinz Epi-Copi tractanus wei ru' Apr CiBueis, de feriis Monachorum , de continentià & inglavie , &c. 6. Vice quetner Evengelifterum, ex Dotothei Sy nopfi dilumpez. 7. Regula varia mei ra mir bei wieden , wel tu war bei mien ? Ger , &c. 8. Kipalan a Bumma , fen capita adheriation ad virinem , per modum gnomologia disposta. 9. Haquines es bydie aun . Pafchaannos ab orbe condito, & ab incarnatione Christis Indictionem etiam , Cyclum , tum folarem , rum Innarcm, & rigration of Stationer. Hoc Stationer Epatla Latinorum respondet, & Ephemeridem annorum ab anno MDCXLIII usque ad annum MDCLXXVI. complections. Sunt etiam, norante codem, quemíupra notavimus, Allatjo,que strictioni teniu apud Gracos Typica vocantur; nempe veriuum quorandam ex Pialmis, hinc inde congettorum , & ad tolennitatis , que agitut , arcana exponenda aptiorum, Ecloge. Et horum duo fun genera; alterum quod in maturinis pre-cibus, dum Vigilias, quòd cam noctem infomnes tradicant, peragunt, recitati aut cani folet, in feflis scilicer Christo & B. Virgini dicaris, que sola vigilias habent. Alternm Typicorum genus ett, qua inter Millarum folennia, diebus etti non omnibus , cenuntur , & lunt mins & Idnies, prime & foranda ; nec alia lunt, quam Pialmus Cll. qui ations, & CXLV. qui Mines, dicuntut, uti notat etiam Cl. Goarus, p. 114.

TMNOAO'TION. Liber Ecclefishicus continens hymnos in omnia Feita totius anni cur antiquis notis muticis, Menei & Menologii inflat in XII. menses digettos, ab initio Septembels usque ad finem Augusti. Infecta funt Teoparia Sontonii Archiepiscopi Hierosolymitani, in Vigilia Natalis Christi, cantari folita. Extar Gr. MS. Biblioth, Vindob. Cod. Theel, ex dispositione Neffelianà CXXXVI. num. 1. à fol. 1. ad fol. 172. habetur eriam ibid. Cod. C L X X X I. anno Christi MCCXXI. exarato, num. 1. à fol. 1. uique ad fol. 184. Pars etiam hujus Hymnologii media, à vigiltà Nativitatis Christi, usque ad diem xxx. Maii. wid. Cod. CCIV. Varii hymni Ecclefiaftici 'à festtoribus Gracis memorantur; quales funt , hymnus Angelicus, Seraphicus, Cherubicus, Ominios quibus titulis Trifagium ocnaeut; hymnus pe nde, resaduie, &c. de quibus non opus est ne hie figillatim agamus.

ΦΩΤΑΓΩΓΑ' PIA, feu ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ'.
Preces funt vespertinas, seu que in vespertinas
officisis canunum, cujusmosi plures haberi, in Horologio, Triodio, Paracletice, altique Gracorum
libris Ecclesiaticis, observat sape laudarus du
Fectinus Glaß, Graq. col. 1714.

X A I P E T I E MO'I. Xuplur ple denotat Fefium Annuaciationis Deipara, quando Angelus J Deo millia ram conventa & faltarativ. Xuplurpa), bymni funt in luadem Deipara composiri a quotan dost irrigular incipiumt à voc Xuñq, paules habentar MSS. in Cod. Regio MMCCXVL indicante du Fection col. 1740.

XEIPOTO'NI A. Ordinatio ad munus aliquod Eccleiusticum, Episcopo manus imponen-te, varisque ritibus de orationibus celebrata. Plura funt in Euchologio que huc spectant Officia, & à minoribus ordinibus auspicabienur , id foliam pramoneures, Ottiarium, Exorciftam, & Acolythum, apud Gracos hodie pro facris ordinibus non agności. 1. Tago penya Phlycennia Arageoru zal Yahru , Ordo fieri folicus en ordinatione Lelloru & Cameris, p. 233. & apud Habestum Pentif. Gras. p. 305, qui & ampliotem fosmulam exhibet juxta Liturgiam Patriarchalem, ibid. p. 37. 2. Ένχη θεί χαροποία Δεπυπίτα εκ Kampiju, Oratio in Deparati & Cereferarii erdimariene, p. 237. Quis fuit Deputatus, quidve e jus officium, non fatis liquet. Eundem effe cum Coroferario, & Latinorum Acolytho, volunt plurimi , & non inter officia, fed inter ministeria deputabatur. Ejus erar, pallio indutum præire cum lampadibus fanchum Evangelium, quando in ambonem, lectionis causa, adferebatur, & facra done cum ad functum altare deferuntur, & cum ad menfam ptopolitionis referentur, uti nos docet Joan-nes Citteniis in Respont ad Nicolaum Cabalilam, 7sr. Gr. Rom. lib. V. p. 218. Sed & penter cereos, ferulam etiam mana gestalfe dicitur. Unde in descriptione cotonationis Imperatoriz ferula in finiftram e jos tradi folebat , ses regis consequentis ? S Acmelars Asymptohu, us ordinem fen locum in. Ecclefia tenese illeus qui Deputueus dicieur , tt in Andronici junioris coronatione rem describit Cantacuzenus, Hiff. lib. I. p. 112. Et cadem plane habet Codinus de Offie, cap. XVII, num xxxv.

ter. p. 95. Quicquid fir , massaus illud in Ecclesis Grees, in period fit and the matter at the same parco annos in Ecclesia Golammodo ante parcos annos in Ecclesia Golammodo Thessis and the same parcos annos in Ecclesia Golammodo Thessis and the same and t Thefisionicentis, de S. Orden. Cap. L. p. 106. do objervandus in orderacione P. 144. & ap. Habert. p. 306. & = > triarchali, shed. p. 45. 4. Taker properties on gone with America Order que obfer ware folder in ordinatione Diacone, p. 249. Cui fubjunet a cft, p. 261. formain Disconfe ordinarionse object vanda Idem officium exhibet Hiberters , p. 108 - Ordinem in repeties Em inflitutione Diaconi obler vandura tholes. p.284 5. Tabs prosed in This Conjerna fler-Bongs , Orde objevandas in order sions Priby gim Paninchalan, ibid. P. 106.T generammenalen, ibid. P. 106.T of a serial, qui fitchipped preconstitutivitit, had be cure calling exemplat. En lost g. P. 237. S. Torryon-time exemplat. En lost g. P. 237. S. Torryon-time exemplat. The lost g. P. 237. A Torryon-time exemplation of the ordinations (treat above, P. 302. A Torryon-time ext. and cholorio fallings that chologio Allatiano ibid. p. 302. A 112 Eur & and Habertum, p. 16. probatori verò for swaralà ex Liturgil Partitichal, ibid. p. 66. Sing at 1 a hac offitis ad codices MSS. recognica, var = milbus le Chombus & additamentis areicta, noris = reditis il-Habertas in Possificate furo, viri de Ec - 1 chi Genel egregiè merin. Formulas etim confecendi Lectoris Sacros ordines apud Graccos , nempe Sabdiaconi, Disconi, Pre sbyteti, & Epi & Copi, Gt. & La. exhibet & fluftrac P. Arcudins de Concord. Saras, lib. VI. cap. 2. p. 450. Comez I are verb Part.IL. tio de Sacris Ecclefie er de mat imibus. Ul » I omnes pene ordination erra apud Graco forma-les, que varis facults les usin facture, race & Lame exhibet , & aunorationibus ill ta ferat, la his eminer antiquifficmarra exemplar ex-MS. DCCC, ad minimurers amornin, lie = x is majordons & uncialibus (Exipto definmoter * * * Part.

III. de fingulis, prolutis qui dem, fed & do Elffimis differnationibus agit.

TAATHPION. Pfalrerium. Liber CORTEInens emues Pialmos Davidicas co ordine que in Sa-cris Biblis babentus, fed in cercas claffes . Pluces vel parciores Pfilms, pro corum longfrescine. commences, diffinctos. Has Sectiones Graci ownnesse; dittedos. Has occasiones Graci-salisams, ire Sajant vocatus quad olivar Piol-na mo concera non legebarturs, ici interfice dis-tetionibus, ne homines laborits poetrali, negri e dis-dicti, ad alba aimum odvorterent. Kasjaofficis, ad aliad animum adverte, qua folenza illa fingala in tres partes dividuneter , dec terra a a ali Artenia, Gloria Patri, & Filio, Bec. terra I = 1211 felent. De his Catalinations fuse differit L A 11 atius, Differe. L. p. 55. qui p. 60. describit mod exist quo Pfalterium per totum austrerm in Graco e exist quo Pfalterium per totum auriti Pfalterium P sie editum, sp. Ant. Pinell. ann. 1617. 800 in ratiopan divitum I. Katopa Confinct 1 P tmo I, ad VIII, includive, II, h IX, ad XVI, IX X - A
XVII, ad XXIII, IV, h XXIV, ad XXXI,

XXXII. of XXXVI. VI. 1 XXXVII. of XXX

VII. a XINT. ad IN. VIII. a IF. ad IXIII-IX. & IXIV. and LXIX. X. & LXX. ad IXXVI. IXXXV. ad XC, XIII, 3d LX X X IV, X II. ab CIX ad CXV. ad XV. ad XV. ab CIX ad CXV. ab CIX ad CXVIII. XVII. ab CIX ad CXVIII. XVIII. ab CXVIII. ad CXVIX. ad CXIX. ad C XXXI. XIX. ab CXXXII. and CXLII. XX. ab CXLIII. ad CL. Segmint LAK dannie ihoyogon de victorii quan David Ca Golian report rayir, qui Plalrerio non commette Cantica facra exv. & N. Testamento d sumpt nempe Mofis 11, Erod. XV. Dear, XXXI Hanna matris Samuelis, cap. 11. Abaccuc Prophter, Cap. 111. Hair, cap. 11 Abaccoc Fro-phter, Cap. 111. Hair, cap. XXI. June Pro-phter, Cap. 11. Trium Putrorum, Dan. 111. R. Viginis & Zacharie, Luc. Lexcide Regis flow XXXVIII. Mandlis Regis Jode, Sameo-mis Jenis. nis lenis , Luc. 11. Calci inbueditan ordo, imas Bridge STX OACYTING TO JUANTED IN THE CHARLES Prodit oriarn Platretism, ut infinites alias editiones tace arm , Fener. 1641. Cui pramitiur Platerii per torurm ammum în Ecclefii Gracateritanii modus. Surb jicirur duples Lexicon; grammaicum, quo præcipua que in Pfalmis occurrent, vocaals , und cum coum Erymologis, caplicanus tifforic tren alterum, quo perione & nomina pro pris , Queorum in Pfalmis & Camicis Sacris fit mentio, illustrantur.

'DE O AD'TION. Liber que horz diuraz & Officia commentur. Prater horas & meioriaque éngritis officiis necelfariò dicumur, Tropaia, Pialtrios, Preces varias , habetur in hoc opere, inquit Allains, p. 90, Caron compunctivus, Ca-norres paracletici in B. Vitginem & Angelum ca-Rodem, & deperatories in omnes degenin ca-Transcom, & minutora alia, Subjicturer, Cy-Tilli Alexandrini oratio de exime Anima Fee and adopting Confloys, Parisin Michael Troparia, Oristoph, Fatter Milylena,
Troparia, Todana dicta, room Meadelana,
Quoad majora anni feft a, ab inito Septembria,
person-laterative patchaira announ 10, conti-Personal majous and hells a minus operatures, continued to the property of the property of the personal property of the p Secure ad ann. MDXXII. Jone Chairn Mirror of the Commission Performing Performance Perform Prise Gracores raterulus lingui valgai codeti. Price Gracores rotamus, ungus vugus concris-prices. Prodit inc Horologium Vest, sma 1345. 2602. 1602. 1613. 1612. 1646. 1652.

OF O AOTO TTAON, to prom Here_ logina . ex majori exceptum, & ulai ordinario Trage accommedium De que hac idem Alla. Tis, Deffer. 1. p. 104 Coming grain am action officiery modi noche it respere, impalis diebine dici folicum; novem canica, primam, terriara. de serson de norsm bors ; param sindems ex Apotto lais, a sousage rosius hebdomadis; preces in memi; peces beridin a decendas tingestis dici horis; Menologium brevillenum; P.d. Chaliarn anorum X. Edius ell hic libellus, ut alias tiepe, Finn, ann, 1641, in formi quim vocant

DISSER.

DISSERTATIO TERTIA.

ЪĒ

FUSEBIL CÆSARIENSIS ARIANISMO adversus IOANNEM CLERICUM.

ewit.vis.

nos Liber, è fermone Gallico, ut dicitur, in Anglicum traductus, complectens vitas quatuor San-Storum Pattum, nempe Clemente Alexandrins , Eufebis Cafarienfis,

Gregerii Nazianzeni , & A. Prudentii. Auctotem piefert Joinnem Cleticum Amftelodamenfem , scriptis editis satis notum. Uttum cum noftri temporis Arianis , vel potius Photinianis facit, milii est inexploratum. Id modo certum, librum de quo agimus, cocum curà verium fuile, & in lucens emillium , quin & in hanc , quam habemus , formam reductum. Nullum cuim tale opus diftinchum ufquam edidit D. Clericus; fed hæ Vitæ ex Bibliotheca cjus Univerfali , ptælertim ex Tome X, & XVIII. defumptæ funt , & fu libri formam ab Editore disposita & ordinata. Nos in præsenti Dusertatione Editionem Londinenfem utplurimum fequimur. Hunc librum pro merito excutete, mihi non vacat. Post primarium operis inflitutum, id fibi pene unice propoluific videtur auctor, ut fanctos Patres inter le committeret , * quali nec fibimet ipfis , nec inter Enield v. so. le invicem convenientes; ut cos tanquam obscuros b, perplexos, confuios repræfentated, nec cohim que tractant fatis petitos a qui terminis utun-

91. b Vid. in Clos. Airr p.46. kn Raf. tur aquivocis, & praclaté le munere suo functos arbitramur, cum de mysteriis incomprehensibili-91.9t #18. «In Cl. Alux. bus modo quodam hand intelligibili dilputârine. avida sar Dillei libeum de U/u Parrum magnis effere laup.156.544 in dibus , (quicquid, inquis , aliter fentiant Anti-207.376 quitatis Panegyrifix) nec mitum; cum auctori, Maislave vito catera doctiffimo, vilum fucit, omnem elec eft mie oux Panibus debetut, reverentiam excutere, deque comm (criptis finistré, & dunori confuia l'Empereur peude chose judicare. In Episcopos, omnemque ordinem elericalem acrius animadvertit 4 , quos veluti przjudiciis, in conventibus fuis fynodalibus mire oc-& qu'il n'c. cocnos, traducit, hâcoue prz laicis przrogativà toil que guideures , quod fimul & partes elle poffint & judices , quod 'maximis etiam Principibus iml'organe de enelques Ecclefialtionere, ilique tanquam iustrumentis abuti folent, icclefraticonum (vitia , avaritum, ambitionem, miester qui troo forvert dominardi libidinem, Sacerdotii & Epileopatuam artive,me aucopationem , inpetbiam , itacundiam , lites & mr as plus

jurgia pro nugis nulliú que moment rebus, idque grandstratub forcioto fidei defendende prætextu, ex Bafilio P 440. & Nazianzeno Inculenter exponit. Er ne quò harc tendant nesciremus , subdit \$, nift coult tret 2617. 117. nobis, de quibus hac dicta funt, existimater quis non alsud hic præter hodiernorum Theologorum imaginem nobis exhiberi. Et fanê quâm benevolum in Theologos Christianos gerat animum, in

Robert hand its pridem spud libro fuo de Ineredalitate nuper spud nes edito teffarus eff.

Verum hac, & fiqua istinsmodi, non sune hujus loci. Ad alia me vocat auctor, virgulam ceniotiam fatis pro magifferio in me exercere dignatus, non alià licer ratione à me lacelleus , quam quod Eulebium à directo Arianilmi crimine vindicate olim conatus fum. Locum integrum, prout poslum , à me Lutine redditum , tubjungam, Eras femper (Eulebins) à partibus Arianorum, + la vie. no eumque canquam eadem cum iu fentientem accura- fib. p-153. runt Athanafun & Hierenymus. In fumma, vix Bib credi potell , ipjum , fi modo fuiffet Orthodoxns , vinede l'an Ariansino tantopere favere , depositioni Santis nec 1022. Athanasis consenire volusse. Nintominus So Ten X p. crates , citatie quibufdam locis , in quibus cum Or- 474thodoxis legitiur, illum abselvere aggressiu ett; idenique fecerung recentiorum plures , & in bie D. Cave in Vità Enfebit , quam & Latine & Anlice feripfit. Pofterier bis pmaffe widetur fe ad id facendum ex Christiana charitate | obigare. Exi- | Verba Simans vere ali , Chriftianam charitatem , hos ab mainte finans vere alis, Christianan tementere, em abunipan ell, amorem quem erg annet Christiano strere. Christian debemus, historiano qualità shigare ad taliam que choixus ad-ricatum mentionem faciendam qua nullam candi. hermaqui tioni morturum alterationem informat, guaque 15. ditti fat. ventibus ufui effe poffint , ut inde de roons rite ju- fripfilem die are difeant. Praienfa ifta charitas , que ad illos i feinumedo Patres fe extendit, qui erthodoxi ha. Lis. p.150. bentur, în caută fuit, qued non nifi Panegyricos bdii. Lond. * fermones de veteribus quedammede habeamus , in *Conf.Praf.

virtuium involuere tegi queant. Fire Call There are the control of t veritates filentio suppresserim , quibus navis fictos fucatólque colores obduxerim, quorum-num Vitas panegyrici potius quàm historice de-feripletim, liquidò oftendere debuillet. Si enim acensaffe fufficiat , quis erit innocent ? Rem igitac ab ovo repetam, & apud a quum lectorem can-

fam dican lam dicam. In priori hujus operis parte *, & præfertim in * la most. In priori hujus operis parte *, & præfertim in * la most à me 1945. st. partio fermone e dicta †, un na pauca e a Endebij 840.00mm, faltem primer tellimonia adduxi , quæ ipium, faltem primer. apud aquos retum attimatores , ab Atianismo li- Tom Illan berarent, Quid ad hac Cenfor nofter & Negatne via faut. loca à me allsta Eufebii effe ? an affernor in alium 1000.33 p. lentum à me detorta ? vel cum Arianis dogmatibus conciliari potfe ? Nequaquam planè. Intra

quabus defellus corum femper celaneur , cum unilo ad Vis. Clou.

generalem acculationem (e continet, ubs dolus

171 271 # Para vide e. sks.

and Arianos

latere folet. Quicquid fir e bilem en smovific videtur, num quod tantum virtitra Aria 1 1 s eripi mole-Re ferret, an shi en causa iple victe wir. Immerito arcunque, & injuria quielerra. No an traini in animo erat, neque jum eft , besebierm do anni tabe purgare, e contra plus simplici vice ecftatus fum, muka feriptis ejus ineffe incautius, losios dicta, que squam & cancel a dem lectorem experunt ; infolentes quaridoque ancommodis reperiri loquendi formulas, à rece per s Theologorum regulis abhorrences, quas nec 1 robo,nec defendo. Sed bic pedem figo, hoe in * 2 e probandam recipio , Enfebium non futife Ari anum, estimate corum Messe non futife irributum so quinimo in ejus, que extent scriptis, superello galurima, que ipla Arianiimi fundamenta racificità s evellune.Duo woinde mihi agenda funt. Primo of Lendam Eufebium Cefericulem injutte ad Arias 30s amandari; deinde , calumniam mihitrace existed conflatam

panels diluam.

amandatur. Et tamen ita vulgo fier i Coler, idene contentione non levi. Et in hurre clamorem abierunt plurimi , tum veteres , turra a ecentiores. In veteribus primas renent Athanafices - Luitahlus Antiochemis, Marcellus Ancyranus, F piphanius, Hilbrius, Hieronymus, Antipater Boft s ervis, alii & post Concilian Nicentern II. Scripz ores Grad pene univerfi. Productits fraction in ithio Concilio ex Epifold Eulebii of Constraintan Air Es Contactini M. fororem locus ", quo adversa" = omnem * ACLVI Conc. T. Christi imaginem facieradam endite disputat Gui com nihil quod opporterent, haber e a t Patres, communis flatim exort us eft clamot, e de allupare er alethin, en ouppour vois it spile Denoche on , homo eft in reprobuin fenfum tradition arjufdem. cum Ario opinionis, cadden que cum ojus fe & L acerton Sapient. Quali fellicet ormines, quas affe a E Eufebil rationes millius effent postederis, nec floce i pent-tus facienda, in te licex ad Arianifmus praim spectante, si modò ipse effet Arianus. Seed sta ar-Burnentari folem boni Parres Nicani. E - recenforibus post Petavium nemo acriorices a festa ven xavit Enlebium, quam Persperatus Anna I E a z m patens. Hoc ei perpetud objicit , hanc co an Canter Cantat cantilenam, Arranus est. Suipe Char funt am po.p. ei † Conftantini M. literae ad Alexanoct warn &

1. Eufebies Celarientis injuite

Arium Unde ! Quin ab Enfebio homine Ava . 2120 10cine. In Confrancini edicto adversus Here for "Adan,146. Suffella" redding perfeite Enfebit hominis Arian.

ni. Nee longe querends ett Cardinalis in Estebium indignationis causa; soon aliunde ne nee quam quod diferet scribit, suffragante omni nei quam quod diferet feribit, festirapinis Nicora faiffe baptigatum Quo pofito, correit plane 1 3 dia dida Pontificiorum de Romatio Constantira Primo fabula, è que es co periodent Donario narratione agens Baronius; tradit hac, into "Adm.114. " Eufebrus , fed drianerum fignifer : qui in E - do

a-u. M. lega tiam Conflantii Imp. Arians borninis , & A norum patreni , hee ipla conferipfit. Ne serivir faculorum omnium memorià digniffirmes = doctifimer = . omniumque ini tempotis longe doctifiimtes, peffimam Atianimi notati ab Enfebii capste mintanque il tempoti longe gocumentation de la constanti de la

Thefer qualdam ANTI-ARTANAS elique pri mi commuis, nempe de Divinitare Filli Dei, de que eterna ejos existentia (in quille ese controverfice Catholicon inter & Arianos car che pracipal vertitus)fubilciam, quas Sufebii andte nitate difered Confirmato; Pramifis duatus regit. riis , in quas Consensere Theologi pene omites ; veteres ac recentiones Regula I. In perfonie SS. & individua Transa

their confider andur eff Pater cangam font of prancipium Deiraris : à quo feum elle hibet Filiers, finm Spiritus Sanchus, ipfe à nuito. Haor re gu-lam vetere s una voce nobis tradiderunt. Athattafins † Mir D ai frint , pie my grint , folu † Com ingereitus, G. folus fent Deitait. Alibi . O neutie Sab Greg. Folias from Delication Alton To merry Manager Service of the Party principans files 1, 120 grantes of the Party principans files 1, 120 grantes of the Clarking tendence reduction of the Clarking tendence reduction of the Clarking tendence of the מונישור שם בינים ולמדים ביני דו בינים בי parent and a of mine white wit, the vit, the moin, The Ady O-, if wirie weig you. Unam of principian Deitaris , non duo, unde propria Menarchia unius domina baberi deber. Ex ipfo deinde principio per aemine romocer existi & itius, qua est verbum, non quest alterneuro principiurosferesim subsistent, neque alian-de garciane, ne racione sociente dus principia, plurinmag, principatus oriamur ; fed unint principis fans , proprinte filius, propria fapientia, proprium verboom , ex opo principio orium haboni.

inquie Balilius † , nevimar ingenirum , en miar ? ; Epift. :2. may raw beyon, or anism amatem principius, Pa-frents recope Demin nofri Jafa Chrifti: inde Pa-ter el "Arms and beyon Gregorio Theologo t "Adv. En をという Armo to デスス、Gregoro Theologo f * Ad-Ea-プラスウ、we aim で wires. Pro Latin's unus bequa- non-Life Tur Augustinus *, Pater fili fai amigenie autor fili を行。 中国 rama Filiam ormat, fo signeede el della † Oran-で行。中国 rama Filiam ormat, fo signeede el della † Oran-Cornions his docte Eurobur † router, Filiam norm * Con-Pe unicritium rein: 1 Per unicritium rein: 1 Per unicritium rein: 1 Per unicritium rein: 2 Per unicritium rein: 2 Per unicritium rein: 3 Per unicritium rein: 4 Per unicritum rein: 4 Per unicritum rein: 4 Per unicritum rein: 4 Per unicritum rein: 4 Per De Bengirtan. Na tanen tifannat Parran, fid fia cur pila. purphones con. Non concert planners racern, pet Eu-errie fai Filmu naignitum ann épine quedem isse-parent de la Filmu naignitum ann épine que de man, fic au grossitum de fait plantique, par et la comma a racerna. gravateurs of fire principes, junca une rouns, pr. 102.

De raiser of fire principes, pr. 10. Cecuma, Vienez opid. Ll.

De raiser one fire of relations.

Principe un fir afernat carre, mount of the series of biddle great feet Ellian professor. Drun , man came or complete Drun est complete fire of the series o Dear of souther surred grant was triber. acon to work the prost and, the sintran folos principo cart, qui unenta, qui propriata of fo possible Divinium, qui if infaper File existendi cafea, o ration txistendi dedir. Ad. e seifter di cofe ; con jeule all vi mees t Bill II. goton - wa unefer ale Sul fer as se en inwife and has die to mirror & with in will a try

madeland Cin & in migin what was the de Or . Har aures moia cans de Patre fufeepiffe, abile of plains Driviniti, targam. Fi-tion de tellar of angenus accounted na in Pator & Sucquem accept, can fo the serious frinrejument of four of radix benevan and neurice of four of radix benevan and neurice of four predictions. Denied benevan and neurice of the prediction of the motion of the radice of the predictions.

Regula

Nic, feft.

Regula II. Sique in feriptit faullerum Parrum occurrant dilla, qua Filium Patre minerem , vel inferiorem facere videaniur; vel ad suberdinationem Filis ad Patrem , vel ad progressime cjus ex Patre ad condenda universa , vel denique ad + & oupen chestquiar referenda fune. Hac tria breviter funt explicanda. I. Filius Patri fubordinatur ut principio & auctori suo; minor, non ratione es-sentia, sed originis, quam à Patre habet. Filius Patri zqualis natura divinà a major Pater communicatione. Hanc Filii minoritatem (fi ita loqui fas fit) constanter agnovisse catholicos Patres, tam qui aste, quàm qui post synodum Nicznam scripiere, non opus est pluribus demonstrate, cum illorum restintonia piena messe collegis vir in antiquitatis Ecclefiaftica palattră egregie exercita-"Defenf,fid. tus, Georgius Bullus o ; imò non indiligenter id prættirit doctiffimus Petavius † . Umum aut alterum ex post-Nicænis , illustrationis gratia adji-

De Trinis ciam. Alexander "Episcopus Alexandrinus , sub quo Arius primam in harcsim etupit , postquam Ecclesiz doctrinam de Filio tradidiste, addit , I.H. cop. 2. Vit lib. V. cs9. 1 Argumus roms, agi irakoloms is i menggi, iragio-" Epift ad Alexapad den na récession, que qui ra mured pequabicaphe Theod. H. ping to apprire annulyer caine. Hune converte-Ec-1. L.c.4. His & mucationic expertem , perinde at Patrem. multim egentem , & perfellum filmen parrifque. fimilem offe didicimus , bot fole inferierem Patren qued ingentent non eff. Et post panca , con se Tie

plu apprire meres bosies alimen durantes "peqblon Stiens niens ? nemer Abjerrat. Itaque Patri quidem sugenico propream dignisasem fervari opertes , nullam nempe cum habere existencia sna caufam profitende. Competentem quidem honorem Filio tribuendum elle contendit, generationem ex Patre principio carentem ei affignando, aternam eius Diviniratem przdicando, familitudinem Paterno characteri in omnibus respondentem ascribendo , wi & al Airene To male a peloce idinum municum Bridlerne, an bi ga aird Quenerr @ & Euris @. . b mures pur prifer pu tol. Selum vere ingenieum Pa-*Conc. Aria reprima effe dicamus, cua & ipfe fervator di-

Oras II. p. Alexandri Diaconus ac hyperalpiftes , & in fede fuccesfor , fimúlque fidei catholica vindex acetrimus ; 240 rom 28 noi alonie à ille circ algress , à merie pur resider beir , inn pui bloss & curies Direct, e len weigen is . emir en Jisu a. da , weinstern erran all genn , and ald t if aims' to many from. Aique cam eb caufam nen eft dichum a Estes , Patrem fuum fe melierem effe, ne feipfum extraneum. alisnuma, ab illius natura existimarent, fed Pater. inquit , major eft , non quidem magnitudine , aus arare fed quia ex ipfe Patre ertum habebat. Balilius † Athanafii aqualis , imedie 30 1000 ve murgis + Adv. Etc.

for Sain in charact and but an in in an expert is all mone word die gut a mige @ uran elmer, à murig pui pel-Bus pries, nad' b merie beatrin Queniam emm. a Patre principium oft Filto, idee majer ift Pater, ut caufa & principium. Quapropter etiam Dominue fie dexis , Pater meus major me eft , quatenut videlices oft Pases. Eleganter, it folet, alioi *; ar 30 à ube mign plui bome@ ve mergie in au curisu . not actionen , on acre not arise to since aired b

*UbiCopt. ments, got in Kains' i wender, it wermane while 2 90 st meney Dire of cinin bong . hin i 94 we to know win. Nam quemadmedum filius ordine quidem a Patre fecundat eft quentam abillo

effends Pater ipfe of , & quoviam per ipfum acceffus & adduttso eft ad Down Patrem. Natura verò nullo modo secundue , queniam in neroque una off Deisas. Antiquioris cujuidam Theologi dictum tefett Ifidorus Peluliora", duinde signe & icheri . Lib. III. me were during (Anomacos) Algenspieles , on age of Epile. 334meilor iguren y Arretrees it to cor und & Judg. & been p. 386. mo. Illud voors dicere lices, quod a quodam dine adverfut eas differeret, allasum oft , nempe aned & majus confifit, qua ratione genitor off : @ aquale , quarenus Dens eft , ejufdenque fubstancia. Breviter S. Hilarius +. Nam dum a te cft , freundut ate off. Gregorius * Theologus , Balilii fa- †De Tria † De Trinic, miliaris , miste don (gen à murie , à que tei , melas à "Orar-aairine , Omnia qua habet Pater , Filis funt , prater in Agype. caufam. Alibique, † Airer ile vi peiter plui to f adre confem. Alugque, 7 Capter in 10 pencer p. 119. owe harry he were. Manifestum of , Majoris p. 10. de vocem ad caufam pertinere, Lqualis vero ad na Orn. 40. turam. Et nos illud ingenne admodum & candide 24645confitemer. Ad cundem plane modum ubique loquirur Eulchius. Unicum rantummodò locum dabo f. Kail plu saf lavar ning i mure, ir † Dem murio , C & Sie comorue arng. . wie sie cummi. Evang.l. IV. poers of hauri Jelrer & word wir anuffeiren O & C.J. P. 1474 or it airis permieulte, dellengo s' lon sièr na Figurer, and & margic of m ainer , is records since singuis. Es ille quidem per seipsion perfettus ac primas tanquam pater , & qui auffor fit ut filius confiftat, nibil à filse accipient, que fuam naturam qua Deus eff compleae : Hie ausem tanquam ex canta proilus Filins , focundus ab ille cujus eft Filins axifist, quippe qui à l'atre us & fit , & talis fit , accom perie. 2. Prater aternam Filii cum Patre coexiftentiam , Divini cujufdam & Aiya ptogreffus meminisse videntut antiquorum plutes , quo à aiy@. omnia creaturus, ex Deo Patre sall celeptuer prodiit ad condenda universa. Multus ett in hic no-

off : Es dignicate, quemiam orige eft, atque canfa

tione adftruendà , fimul & enucleandà Bullus * * Bid. Sect. nofter, qui Athenagora, Tatiani, Theophili, An. 5-6-5-6-7-8tiocheni, Hippolyti, & Novatiani, hanc in rem teflimonia fuse non minus quam erudité explicat; quem adeant curiofi. Nec à ratione quidem abhorrer , quod observat + idem vir eruditus . hoe + 16. c.s. ipium vulgato illo Arianorum effato denotari, P-978. weis -forellima circlia, prinfquem nafetretur non eras. Refesti hac ad Christi ex Virgine incarnationem non pollunt, quippe Arianos ultrò con-ceffalle filium ante B. Vitginem, imò ante mundam condinum extitife, notumeft, quam quod notiffitum. Adeoque de alia quadam filii nativitate intelligi debent, de ea nempe qua panlò ante conditum mundum ex parre modo quodam inexplicabili progressus est ut universa constituerer. Proindeque huic catholicocum fententia effatura illud fuum oppoluerunt Ariani. Ingeniola certè.

conjectura, nec à maxima verifimiliandine alie-

na. Et ab hac fententia non prorfus abludere Eu-

febium noftrum, infinitis exemplis demonstrare

Quem preinde dicimus , inquit , mtores martes sind

murgie bier le persondie maires seine & Dierus

poterar , ils pracipue locis , in quibus oftendit ut ipfius verbis " utat) ba perophe, & aparterer . Dem Ewie idize to marajalu merei T T proties amirtur vane. LIV. Bemarine mererende bis , Opime Patri vofum C.4.p.149. offe , unigenieum & delellum Filium , emnium rerum qua creanda effent, ppificio praferri opersere ...

1.UL.p.79.

effe ; infirmmentum atmpe animatie son & votent, as posine divinum, vitalem q, vim = n fe habens & Japseniffmam. Ne miscris, L - Stor, Filium hoc loco Patris in condendà rerus sa univerfitate infranctions vocati. Non: enim la quitut de infranctions vocati. Non: enim la quitut de infranction en contractor a la de fingulari quadans, nempe autreses o, vice e rate, sistem; massely o, vice transport situation in a france. Nec wareson , vimque vitalem in fe be beme. Not aliad fibi voluit Eufebius, quam it volente & mandante Parre , Filium ita Creation a c mundi paperdavide. Neque aliter loquii foles Parres maxime Catholici , apud quos mon res Patti mini-fraife dicinu. Quid quod ipfernet P e tavius , Irenai , Athanafii , Bafilii , Cyrilli , Alexandrini, Mar tii Victoris , aliorumque reftirmonia Cirat , qui di fette afternant Parem Filto irriperat Ie ; ipiamque pacettis justis paruife; de Trènit. 1. II. cap.7: name, vii. p. 140, 141. Et ramen quod in his Par tribus facile admirtit, codern loco Ezzichio przfracte denegat. En egregitara hominis Candorem! Venum hac obier. Eodern fentu iert e Higendus PH. Eccl.I. videna Enfebius, cum tocies | Filiarza - Bann Late + money + har allow , Secunda 200 omnium

C.4. P.171. rerum caufan puft Parrem dicit, præf = wim cum is spits in locis filium isreedy or that. De som, quin & simples, vocat. Neque also plane (C = 1 (u albi* att. Perm p. 1) Dem.E. vang. 11V. C.6. p.154. ait , Denm Parrens , pholes tive munt 3 2 men + 8 confer. O. merophine more to merope to me with the state of the stat rat. de land warasom lawauer, Median quarder Conft . YI marriei fui P.635-636. Et que ad iftum Eufeprimoquegenici Filis Divinam & smaip - sonten : O omnibus virtuibus exaperaniem virez s merpefuje, quando scilicet rriediane File I virtute
Deus condidir universa. Certe ipse Alexandrinus, ubi de Deo Patre, & tebes = abillo, bii locum notavit Cl. Ballus fell. 3. pro-pro-light of the property of the state of the pro-light of the property of the pro-ting of the property of the state of the pro-ting of the pro-ting of the pro-ting of the pro-property of the pro-to-porty of the pro-to-porty of the pro-to-porty of the pro-to-porty of the pro-to-porty of the pro-to-porty of the pro-to-porty of the pro-to-t-porty of the pro-to-porty fa condidit ex mibile, ex ipfo verò patre p ell. 3. Incarnationis ecostornia omnera comprehendit flatum, actiones, & mune x = 3 umpià carne humani 9 sav Bear @ , I > = i hoministroque mediator obite , arque executeus eft. His tatione Parce effe inferiorem , apard omnes in confesso et notisique , quam ut probari de-beat. Testem instromusium darnus Augustina ant. Luf Coop. Regula catholica fates for he backet , set come at a grad 5. Tom. V. in ferspress dicarter de Filio , quod fit mirror de col cit. tre , fecundum fufceprienem bornieris intelligente ur

375-176

f Lib. 83.

Cim Octo en dicanier, quibus de monfirans - ur die, fecundum ed qued Dens est - acceptanter De Ecci nofter, postquam pracipus le gar tents hujus propin diaroni, a Deo Parre el commissión, munica citiffet , ait , ip/nm bee mode perfore ri dired bushayore , Patrem fe majorens effe confice † Posp. E. vang. l. VII. Alibique T vocat ipium Juxier larede mede unter@ ammanden , animarum me dieum a many re miffiem. Quoties igitet filiem à ra bit was cupju, ter Sig diftinguit , tarione munoris mediatos il

ICht. Marc. id facit ; quipped qued ille qui mediator eft ; mon es ipfe Dem eft. Sed be to mole me unigendeme Lies p.s. Des Filint , antequam feret Dei mediater & be-

, mediator Dei et Angelerum, quando mentden rocles, intermediat parter supplement food Patri , que veninificrio Angelorum legem bamires but promite avie. Huc fortaffe referri debet, que sel ex epittola e jess ad Euphrationem Epiteoptum catana Synodi Nicenz I I. Parres his verbis: Flates * AC. VL airie I mirt cor prairie acessis Thomps of the & Oak truer tarmer a Bent & margir, and main you contact to 19 6 10 me noe a Conflic tim not the history no fee to à merit à reque d'ac più puller più in Vermania reiple Filing Dei qui magie omara liquide novie alima fe à Parre, at minorem aique inferiore me feiens, admondum pit hee estan nie deet, die grat Pater nie men ene fee me majer me eft, blue de incattiatonis true Chara faths & spects funt; Verba verto que imperacione percedunt, à \$ souvent verto dans internacional percedunt, a \$ souvent verto dans internacional percedunt, a \$ souvent verto de successione de superior de successione de superior de successione d Non enim formest cum Patre Filium fuife dicimus s fed Patrems pracriftere , de ordine folum nattte tali inter Parrem & Filium intelligi potlunt ; aliter cum exploratifimà Eufebii mente è diametro pagnant , est ex iis , que infra notabimus liquido patebit. His ita pofitis , ad ipfas jam Thefes veniamus : hoc ordine in fingulis fervando, ut primo tradam femeratian Catholicam, dein Arianam, derrique Eufebinam; ut uti propins accelferit Eufebius, re Chins di judicet zquus Leltor.

THESIS I.

nam.

D. N. IESVS CHRISTVS præter humanam, quà carne indutus, naturam habet ut Dei Filius revera Divi-

RAT, inquit Apostolus", & unech out " Philip II. The precident of experience of town in the try, time 4-74.

Cum frequent examinates for forman first area for precises, familiar to faith of the control of the try, or deliver a transfer of the try, or deliver at the control of the try, or deliver at the control of the control of the try, or deliver at the control of th TO THE PARTY OF THE STATE OF TH Pop es form Dei exiften Den erte. Nam G. bose , or illic monen prome for off, off neural bosno. Apathin. Ergaforma situa Dei name of Deut. Et telle diferente. Ergs for ma summer & argumento plane aray Arin Conc. Trephing Ex hoc eremin loco luce claims eft, Chri. Nic & 86. Thurn on min's vere Deam extrille, quim vere fap Athan Hourn on many the Negati non portifiction Aria - Epud Africa hours of the Manual rocate conductable. Sed Ju - Fred H. debant in termos, Deum non muni & ellentià, Eccl. lib.L.

FUNT, Seed non also leader quam quod its factus fit, of particip FIFT, feed not this framepour year. The state of grants of grants of the first come of grants of the grant of spreads ren, tem venum car megaman, som som ads and strength spreads of the service of the servi Arches Jum proge, chem kuncu tanone Deus esp se drichts gui careri duoque numins appellantur. Ash A. F. Vidd Stood Fillum in crestatatum ordusta (sel. 14-0/arth. 14good study filium in creaturatum ordinem real, 144-014.4.1.

Que conditum de ex creatis mann year stirpes, get libral even.

T Dem. E. vang-l.1V.c. Eccl Theol. L. t. c. 15. p. 5 9. 1. III.c. 6. p. 174. | Dem. E-

vang.l.V.

miessa, qui leper, dicere non reformidirunt. Nec creatutam modo , fed & natura mutabilem . virturis ac vitti capacem , fed pro Ww airsbius nofter , non folum & Julium , & # Juli rei@- aira' Inonur Filio ascribit 7, non modò wir pier milenn Jeimen bengendies , Salum Fihim Paternà Deitace bonoratum effe facctur, fed & Deitacem fensu Apostoli in ipso inhibitare. Ita | ad istum Prophets locum List. X L V. 14. Queniam in se of Dem , & non oft Dent prater 10 , Dem Ifrael Salvare. Adhunc coim modum postrema verba teddunt L X X. alitet verò juxta Hebraicam veritatem alii Interpretes Graci, C.4. P 116.

Aquila , Outs des langer tomperfliebe , Oute febius , fubdit , Eoldyn Imparrie neudmier But Lesger brounder , was & nichar of di les Deir mires pelsee is to frequent of it where you defreque bonna Bei, mour cubbanus, & f mureir ce nim unminon, Er liru ft of a Jens 'Ampalas Corner narm manus of Jelvel @ name icas. Tim derei Danever a stere , the co out & Onic toi, you win for Joic males ou. Ubr fane mirabiliter abfoondeinen Deum Chriffun nominat , net non canfam quoque planiffime doeet , propter quam felum tofum ne in genitie fit . post primum as ingensium vocat, ob pastie videlices in ipfo inhabitationem. In ipfo entm , ut Diwinne decet Apoftelus, complicuit omnem ple-nitudinem Deitatis habitate. Het ipfiem verba ip/a declarans , qua fic fe habene ; quensam inte. eft Dens , & non eft Dens pracer te. Ubi mi ce Arrenie , tespicit Filii ex Patre generationem, quo fenfu Pater mer @ vai ayimi@ verbis pro-

ximè fequentibus dicitur. In adftruenda Dei unitate , quotiescunque contra Judzos , Gentiles , * De Eccl. vel Harreticos agit , prudenter monet * Eccle-Th lib. L. fiam duos Deos nequaquam agnolecre , & ut-C. II. p. 69. cunque Filium Deum profiteatut, tamen non nifi unum Deum prædicare , Patrem nempe anap-200 nui ajerum, qui propriam à fe possides Devi-nitatem., et Filinm, em taliter existendi cansam dedie. Cumque Filius perfectifium sit Patris lui

Phid.lib.II. imago, i as perinde ac Parer dicitut ! , Kai vira aurie genuntien ar . O in , imi agi Giac , and nies@ inclus to miles, & duris 240 mans dengipoliting of December number. Et en tofe fir image eint , quad feint ipfe fir , qui eft. A decome ouer out of the , QUI EST, cum of Dene fir , o Dominus fimilier aique Pater of , & Dominus ac

Deut, quemodo per ferepentas universa anumetra-* Ibid-lib l. enr. Ad macheistenn * illud Joannis, & Deut eras * 10. P.5) perbana, notat ? Aiger hoc loco non 9660 appel-Orat. de Luti, ne quis illum opinaretut, fimilem humano laud. Conft. cuidam vetbo extitife, Ouir y divis anti il dirigi. Die & afti derin Jeorgerije afficient @ arm bemelle. 2.11.0 617. Sed appellet eum Deum , quo Divena digmearie eins excelentifimam indicaret naturam. His adde , quod Filio ubique tribuit , que folius Dei

I Ibid.c.11. Cot.Marc. 1.11. e.f. de adde , quod rino unique tribuit , que ioune prej hud Conft. propria funt , nec creatura ullo jura competere etapen: poffunt, qualia funt, Omnipotentia†, Omni-†Co-Marc. przfentiał, Kashryouńa, *, Miraculonum ope-l. l. p. 18. ratio†, quibas † Osio keps Caropaior, Se Denm 1. 1. p. 18. verbum effe demenftraver, ut alia mittam. Vim II. Dogm. Theology. hujus argumenți claré agnofcit doctifimus Pesavius in Prafatione 8 ad illud infum opus .

6. 24.

tuo in Eufebium tam immanitet debacchatur. Qui verè propriéque Deus eff , inquit , ex, Dei fubfantia genitus, idem habeat emura necesse off , qua funt propria Dei , Infinitatem , Immenfitatem Liernitatem , Omnipotentiam , ni annur, ri a. reifer, carerafque dotes & proprietates, fine quibut flare divinitat vera non peseff. Here diferea faris; funt tamen clariora hujusce rei testimonias E multis pauca profesam. Conqueritur Eufebius

, immeritò fibi vicio vertiffe Marcellum, quod «Ch. Mare. Dei verbum er Beir sein C demeiner idremen, lib.l.p. 18. Deum effe fiebftantia, er potentia fubfiftentem. affirmillet; ipie contra † blafphemire dicam Mat. † Ibid.p.19. cello hoc numine impingit, quod aufus fit, Andre + Abjor 15 Gir, ngu inger Gir + Abjor bragain rue, unia ni est danapan descuru la unutie ; Dividere quidem Dei verbun , et verbum Denm alte-

rum nominare, fabilancia & potentia à Patre differencess. Et ne ullus calumniat pateret locus, Filium natură Deum effe ingenne confitetur, En intignem hanc in tem locum : iru mount ! Dem Econ Onterem ? ecesa f murtie impanio . Ai ent ap. 1071

Dire Gale à più gal peroficie de in myxim , ixi 5 dietene mie Center elemerepoliere , Stempusisifiquer m w alluga 4 & Ord menyelar brigger , Quem tall exifiat & natura , & effentia , inte ex que primum extitit , non acquifitiriam , fed naturalem_ Patris imaginem referas. Quare idem natura Deus, & idem unigenius Fistus exclits, non au-tem us illi, qui extrinfecus adjunctur, adepturus , quique adventitium Divine appellationis bonorem possidone. Verba ipso solo spiendidiora, nullóque sophismate eludenda. Subdit verbis se-quentibus, natura esse unigenium Filium, Deuma noffrum celebrari , esfi non fie 'O nturd. Gile , fed ntur@- Ti Gou paroffene int , qui 24 fin Sic , Ex Des unigenieus Filint , & ideires Dens. Quid plura ? Filium derestur belle dicit ; ita etiam in fermone, quem Tyri in Encomis habuit circa an-num C C C X I V. necdum exortà harrefi Ariana,

ait * , Chriftum Dominum ton & nafina Sei milla. * Hift. Feel. printe à delifter metermentale, à elebrer , can- l.X.c.+pff nam fummi omnium Dei naturalem Filiam. , ac per se Deum aderari , idque jure merito. Non quod crediderit Eulebius Filium essentiam suam à semeripio habuisse, (id enim centenis locis rejieit) sed quod veriffime , sensique maxime proprio Deus sit , unde & sidie 9sie , ipsissimus Deus semel iterumque † ei dictus est. Ad hunc Eufebii locum observari meretur Clariffimi Va- de Eccl. Thi lesi Annotatio. Notandus oft imprimis hie locus, 1.Il.c.14. in que Enfebins Christian vocat avrifeer , id off, p. 221. per fe ac pere Deum. His enim unions locus mes quidem judicio fufficit ad repollendar omnes calupnias cerum., qui Eufebium nofirum Aria-ni dognazis labe aiferfum fuife credidrum... Nec his contentus Eufebius, actius hoc nomine

perstringir! Arianos, ipsis licer non nominaris, De Eccl. nempe Toir sierum devier Com remanaris et The Le. 2. ork ferur , T ipinet wie Atenis wir paer fripter, qued auf fint illum creater am vocare, cumque dicere è non exifensibus , quemadmodum & eatera producuntur creatura, progeneratum. Quod

& in sequentibus sussias probat , damniseque * urab * Bid c.zo. Filii inficiando ipium Filium abnegavis : illos vetò, quod duas hypothafes concedendo , unum

ingenitam.

THESIS

Divinama Bane naturam Pater ingenitace suo Felio dedit es communicavit.

P Ater Deus eft , fed non de Des, quis non ab I alio frarra habet originem, Filius Deus, led de Dee, quia à Patre eft, Inde in symbolo Nicasno , creditries ele ten xieser lerer Resee , ? und Contie, Dedu at Andreit is Sig de goni , Ann Arrana is mustres . In usum Domenum Jefum Christ flum, naccorre de Patre, unigenitum, bes eft ex fubilante a Patris : Denn de Dee, lumen de lumene. Deures vernen de Dec vere , genium , non failum. Et namramin Christo divinam, & ejus à Patre communicationem ex zono negibant Arismi : quin futili lise argumentatione apud Arhanaficaran * carra oppunganorit Arius , an' si ye- *Contr.Sabi Protect . Cherry , intel in TH percent C. , & Airent, Geogn, st. Alqui, anguit, fi genitus aft, extra gentterem exifit, o ab co directorus eft. Hinc in Epifola t ad H. Eccl. lib. Enfebitirn Nicome dientern , conqueritut , fe velut Las pass impierra , ab Alexandro Epiteopo urbe expellium elle, qued confiter noller , del Dide, dil vice !! and ber to Del vist, Semper Dem, femper Filim: ex spfo Des exoftit Filine. Eufebius verò ab his longe diverius, cum Carbolicis ubique tenet, Filiurn effentiam furm, & Deitatem à Deo Parce accepitle, Ecclefian | erronem mate foncionum t De Eccl. de Deo Filis visa (quas ibi deferibit) declinare, Thill est Evangelica vere veritain precenie gloriari ; nein. P. t. sarram quidem ? Dir murren Drie fe conficeti, bros 5 mai porcheis brie in Del Juego Xeroir : Duran quoque Filma migenisma Dema de Des, felam-Chriftum : Eft lucem + fuperni , ex Divinitare. principle at fire experts emanantem que extra y sons. Proceedit imperment of deminationen final com thirtelia. procedit impressor of demonstrate find on facilitation of the procedit impressor of the proceding of the pro The ax forms of perforaliter fulfilles ; gauge The ax forms as perjonanter puppers 3 gappe Tank vire see fit. O Japanesse, ex pastu torontete. Pomino chum capic na s. Sprine Desire s Dom. E. Pormino clearum capite as sperias Usaira Dom.E. Tiere , ast Dominum nothum prioribus feer p444

dotibus longe elle excellentiorem, quod non oleca preparato, septe ab hominbus, ut ali lolchunt. AR in Dis motors with ridis to sail wires max works, sai it's spirits Birtig us Tagin , Sie ed will the T lyin diryest THE KOR Die, Sed Drives, bet ell, Des, Parrie

gue fue Spine meles , i que etten que Divimicalis , que fata un ef, compa efettas , Deus ar Dominas infacro dellas ell libra. Challis diguitarem duplici agumento hic addrait Eufe-Bitts: em appus ngominem i Pute acepit, bein : Primo quod Dirminum entrodinum dein Quod lectdos confinmus extraoidinistis Sprites lucio donis , modo quodum excellen-

Spinetes lines donis, most que un servicio con contra de la contra fin. Et cadem de te disti f agent, fisi line la contra fin. Et cadem de te disti f agent, fisi line

ingenitam, creatam alcer am de nos a existentibus, num quidem substitutive Dours : At under interes (inquit) illu habetter Filipes , nea majermen , non Dominus , non Deses, Mas Ber W. Briton sumir red margie feinen . word & Do meie ehrunn, sad i tore brun inten . who Boe so out & ; as con struct in constantion +3 vice & the = , Sier ver an eser arangerfler, to an enter with air on febr bla.

oun. Neque enim quicquares babes Jecundum est, Ted per mania cumpaterna Divinitate corporante » in boc , qued de nibilo procesabetur. Se de non a de pium monor. Ecolofia. Nam Filium De i pradi c dique Deum dans T. Deriffine Fileures offeeure - arque Deum * Bib.c.14 decet. Teftatur * denique , Pare s Ecclefaftitenum ideireo alienos ab Ecclefia pronuncialle, quod licer unum agnofeccerat Dets 127 , 150 wi

Street withoras, Filiteamen Di Vinitaim nen fundament. Si igina Enterbius aliculti patemio-lum Deum elle pronunciat s non de Effentia Divini , ted ingento principio intellige radius ett, ut milies ipiemet not docer. Unicura taic regeri poteft, qued ex epiftolà e jus ad Erry hraionem The Syn. Citat Athinatius †, & in Actis + Con-Arim pets. II. denné rechaux, his verbis ; Essa BAC. Vlacel pi Guir è vice, di sine di Anglieie Guircitat Athinatius †, & in Actis + Corre I ii Nicem Mai miris

Nam & sife quiden Filim Deus off , fed nou with Sed notati deber, hart ferterniolarra with & pracedentibus & libblecutis rmijlanta was de and canum recitari, ut quo fentus illam dixen auctor, hand facile oft investigare : interim de # 4 sitari ne-fam. Et ita plane le tern barbuiffe, ipfe a set Eufe-* Contr bias I reftile eft, abi Marcello responder >

avattem Marcel I-L ipium fibi objectras, te lais verbis no a m P- 17 folum verum Dram docuiffe, fedilluct - antim quodà Salvatore prolativera est voluiffe, Z = 1000ofcare felme verum Demen. Neque hoc Tarcel-This pass to infolent , qui alias + Enfebium accent a verat, quali Christum nudum elle hominem dice x e r, non aliam obcanium, quam quod in Epiffolit . adam

fentenciam illam Apostolicam usurpirat - Unns Dem est, min mediater Dei at que himi er sa er, bomo fefm Christin. Que verò tenfu effater ras illud Dominicum intellexeit Entelsins , ipie OFFFFFinas Dominicum intellexent Enterbrios , pormas fententiam fuam ingeratre exporter // = PaThillies, optimus fententiam fuam ingeratre exporter // = Patrem nempe folumeffevertras Filli fonter as on-worm folum verum Deum. Sed non tamers

venut, inquit , & venum Deurer confitteri , Fiattitus uim to nurel, in appending to the Same supers with the rest of the part and supers of the part and supers of the part and supers of the part and supers of the part o in', Dominumbac verba ad Parremideo life, To action implem ribat Ta apprate D HE divise section times and property of Price Niger Boner , De fie nameramgente convenientem bonero-

72m & cultum attributi , cuju natura & ip/ --imaginem effe & febelem Divina docent eracut id eft, honorem originis & principie Patri foli Lan atcè effe mbuendum.

* Dem. E. vang.LV. 617-9-44

B.I.4L

Cales percentien, qui ples E aird ferficiel.

auen ferreus Confequent igient eft, ut intelle feit ripe, percent et feit gener gene, qua duten est de Des Dem est. Sed une est, qui put most, in principe, frie in fri dende integrum pent Euchium hunter necesse et de feit beinde hunter necesse et de feit de le confequent et de feit de feit de le confequent et de feit d bre toto untim eil , quique divina atque ejes , que cum unilie alue communicatur , paterna fragrantia particeps failus , & que folm ex illo genitus Dem verbum communicatione gignentis ingenti , primique , & majoru , Deni de Des eff declarains , quem proinde Christum atque un-Unm vecavit, Davidicum illud de Christo tefti-* Ibid. LIV. monium, ab Apoltolo citatum dum profert *,

c.15-p.178. Imratiti Dominut & non panitebet enm , tu es Sacerdos en asernum , &cc. Hinc liquere , ait , quod is de quo Fialmus vaticinatut , ites m aimi , gui gie offen fen , as at the aire & white It's ye formation, sai emidgen & Barnaine nive, Sacerdes eft fempisernus , altiffimique Dei Filius , quippe ab upfe altissimo Des gemins, 1bid I.v. buc , li fieri poteft , illuftriora † ,'0 3 bang. \$-4-7.224. persons & alabur, & received thereta, but in and baurie, un überie fina ? Bromiert de aurer nureie, ir' and en merete Brederning. .. ain' ider aure rure ares , qui (ar , est iderac , Ma ? te ains ming, maire to mered, and it wird, and it air mir Deemuint. @. , wi ri einen bur , wie wi Debe einen , er tere, id eft , Filius Patri proximus , queniam Pater ei feipfum communicas , de commu-

necatione veretaen ellens digneratem accepit , quip-

pe , que neque à feipfo fit , nec feorfim ab co , qui opfum genust , Parre fubliflat , negne nifi à Parre Dévantiatem habeat ; fed boc ipfum tetum. , qued

eil , quod vivit , qued fubfiflit , ab eo , à quo eft Patre , obtineat , ipfe Patri coexistens , & ab ille genieus, & rum ut fit, euro ut Deus fit , non à fe-Th.l.H. c.y. rem qui Filio exhibetor, iu Partem tanquam arp. 111. chetypon fuum redundare : Pater quippe beneratus extilit per Feitum , nte & per spfum vifut : O 30 turgum ? gir burgue und ? munge . The nounte of subset have a mission in Six berrying, asks: Kas strateges anytheres of to Six berrying, Kastines of algorithm and subset of the sub murpis t. Bie , if mire re ent of Dreiter @- 4 diffen, air av inte geven & nei pere ferte, elda Cie ber an in paid munic Barne Menter Grade. Hurrur f aurbt an જિલ્લો જાણું માં દિલ જ લેંદ્રા ઉતાર લાંલદેવાદ લાંક & μό-લાં લાંલદુકાઈલીલ લેંદ Θεόε. Nam qui Filium Gidu, is utique & Patrem vidit , dum Deitatem ingeni-

tam, velusi in imagine atque speculo in Filto cha-*Sap.VII.16 Tallerizatam intuetur. * Est cnim splendot æteruz lucis , & speculum mundifimum operationis Paterne, & imago bonitatis ipiius. Hae antem. omnia cum de Parre fuscepisses, ab illo & ploriam. Divini: atis, tanquem Filius dilellus & unigentus accepis. Sed non ita Pater à quequam accepis, eum fit ipfe omnium principium, & fons , & radix bonerum. Que fenfu merite unus et folas pradica-tur Deut. Ne multa ; ex Divino hoc Filii ortu

†Ubi lupr, l. rectè colligit † Eulebaus vetè Deum elle, Tè Leat p. 21. μηνικαβέν ότι τ' συγκές κέξ έρὶ ; ελ κί γυγκινη. μίνοι ότι το πούματιθ- πούμα έρὶ, πούμα ή δ Bede , di limene erelle , de re peptermulier entifen,

Jone III. 4. Brie in. Qued narum of ex carne, care oft ; & qued natum oft ex ffirten ifreiter oft. Dont de firien firient oft , and ilu; & re yepernichier,

feremus.

THESIS IIL

Hac effentia Divina communicatio in Sacra Scriptura, sanctisque Patribus, Filii generatio dicitur.

Hium genuit Pater, non naturam fuam divi-F dendo, vel multiplicando, fed effentiam, quam habet iple, integram Filio fuo communi cando. Hinc orra quemo illa giere, uti vocat * * De Eccl. Eufebius, naturalis illa relatio, quam ad genito- Talli case rem tuum obtiuct Filius , queque ex ipsa Filii P.48appellatione orient, cumque vox, unigeniti, ad genus pertingat & genetationem, indicat, id ejus folius eile , a unbinger ains if goni@- nerrereit , Et in filiatione fua com nulle also communicare. De hie generatione frequenter agunt facta litetx, ut non opus fit repetere , que cuivis nota funt. Ecclefie Apostolicz doctrinam tradit nobis Alexander Alexandrinus in Epiftola ad † Alexan- tap Theods dtum CP, credete nimirum in anum ingenitum I.L. 4. 9-174 Patrem, qui à mullo habes caufam effentia fua, & in unum Dominum , fefum Chriftum , Filium Dei unigenitum , yerrebirle in in to pi for @ , an' in To lorg- males , Non ex nibilo genitam, fed ex co que vere Pater est; idque non corpotum more, sed inexplicabili & inenattabili quodam modo; quippe cujus subsistentiam nulla mortalis natura perveftigare pollit, Generationem quidem Fihi agnoscebant criam Ariani. Sed qualem ? non effentialem, fed creatam, quarque tebus conditis competere poffit, Thi 918 in succes, to Arren, lasles ien, inquit Arius apud Athanafram I ; su Dee : Differe creare idem off qued ginere. Si ex es qued genims cont. Arians effe dicasur, inquit Eufchins Nicomedicutis in passonille. Epiftola ad Paulinum Tyrium) febondicare vi. p. Mr. Do detur , ic de in & foinc & marginis mirtir yayari- Syn. Arim. TE, if Exerciating Transfers & Pierus, Emmen p. 700-

paterna substansia ortum , eandem queque cum. Ap-Theod. Patre naturam habere , seimus serspinram non de. Boc. 6. p. 259 illo feto dicere, qued genseus fit , fed etiam de alses. que netura prorius ab illo diferepant; nempe de hominibus, alifque rebus creatis, de quorum generatione loca quædam adducit. Huic Atianotum blasphemiæ illa Symboli sui verba opposuerunt Pattes Niceni, yem for on the walets persynn yerriferen i merfirm, Narum de Patre unigenitum ; genitum , non fallum. Videamus tandem quid de his Eulebius noster. Diserte agnoteir † De Feel.
Th.I. carlarem & aternam unigenti Filis generatione Hune i elle unigenitum fermonem, Siev on Suit | De laut. yr Arrentier , Denmex Dee genitum, nam at facra, Conft. c. 114 inquit , Theologorum docent pagina , in proncipio P.640.

erat verbum, & verbum erat apud Deum , & Deus erat verbum. Nec alitet * fieti possit, quin Deus * De Eccl. fit , 'O du tu boir it, wore affrete Ben gemebris , Th l.II.c. Qui ex une fole ingenice Des genitus efs. Nam. 14-Ping. fi quod de carne nascitur , caro est or quod nascitur

7 Ibid.l.I. €.10.p.63, * Ibid.1.1 S. 2. P.61.

en 8 est, Och ur ift, . Cevil es en fe quons oft, at quod de Des gignetur . Desse fer. Est quicken com loius fir de Parce progenières a, men est plum tolum fir. & Deam & unigenkum Filium di a polic, alibi ? integro capite luculemeer Offers ic. Ubi Ecclefin doctrinam his de re enucle a sus exponit ntibus docet , Chilftern prop x a De die Fie lium, non fecundum carasis, que a rabificipit, ge-nerationem , Kara 9 4 th aired & con united mirror aliene, aproper voic of for Kal la vi thereases on this rese . And & security about policie de dinapple less se si spiras en ille exade mon fiches, qui à margie aire en recesar e Debreudes Februaries mm to aim of a merennic permanent, and to mile in wine achterinine my de me den . inen is es מיווי של של שונים בי שונים בי שונים של שונים ליווים b miyer bunildon Amont . Sed fo Cundum illand Divinitatem, quem à l'aire, & Des codem habuis ante omnia fecula > cariver for ancognitamen Secundam quan constasionem, par erna Diversitate pleniendinem. & ipfaren Felireres . Dean confinne, von a feipfe poffeffarm - wel a Frante feparatam, fed are fine principie attem er der eneratum.
Deitatem. , redum alisen de derrende au on , tarre Beam, buffiren, y à l'acre alienam = fed de l'estran participatione, ve luser de just prese de o in ipfina effus, propagatam cum plemicudine. Signidem in illo folo liabitare pleniere danem pater - Deirarit magnus edocuir Apellotoss, Locus, fi ziris alius , odini sppolitus , difertiffimilque > % oui totim Eulebii mentem clare exprimit. Se v Lodit mox, ut folet alits , unum foliammodo De a em in Beclefit annuncieri , unurra icidem Dei F & I feam un genium, qui citar of sever cante himre

vin Ois, Imego off parer na Deitain has ipfam Dent. Neque alto fentu File e was vocat *4 perifei Seis, Deam sansgenieum , &C Tha ri-* 1b.c.12. p. 67. 7 Dem. E-Atur piere forque Ocov des Ovi, Unum por Paluma, generum Deum de Des. Ad ille act Pfiler, vang.l.IV. erullaris ter meun verb mem benum , not at - n figel # 156d, 15b. dem hoc ex persons Parris & universe a m Del 1V. c.as. p. dicare, de universitate properties de università de la locare, de università de la locare de la 179-LV. C.L. 8,213. from , ant fellien, au diminutione , au al a de a gua-

plan viusmedi ratione . on justinade in corporibus refeere confucionen; impia enimbas fueras, dat mefibili ila generacime . folaque merree plenda, waurus auneralia. sommind longiff sonife-movenda, juxta efferm ellud propheticum with to take to the sime grand grandform, to the to have which and grade grades reference one of the bound place. Dillow some professor reference one of the character of the constitution of the character bis ! Com Apostolus ad Hebricos Fillum deningarus d'affection : Spienderen par des des des l'après : adhi e Enfehire : haric vocemilles de Patre Filli generationem fabricilicare ; Filliant de

De Beel. Thistean re compellans filtenderen paterna luci, inc der fie primi illim luminis genieur a, non all mo eriften ereauri meralisu; dum (energe ere seiften ereauri meralisu; dum (energe ere sejesparun; fed quatenu il ingo invistibili Tec-quarenur in forma Di existi, derique quate erus oft spiender de cheastle pidaarise eiu. Cerre magnaim due pienais nysteriam utiliä alis lianf.

lingine Compiers illuftrare amar abfter Enfeblesse quim hie we larione inter folum & retium, faura es de folcadore en. In quibus convenium, in qui l'ou different , fat quibus praeminer aterns hac & i.a. effabilis Filis generatio , probat non muchs qualem apeurate experidit ; locum ipium equiulum exuoftendar . Filium à Parre tangarm ex fonce precedere , emridem cum Parce naturam forciri - de eriami alia fac à Patre hypothetis , à Patre tarraca Canolici ; reque apriorem amiliere pouter este Parres N Icarri, quimut dicerenus, Filiam elle per ou poorede, guir draftirde ou fix anglire, Lumen de lumine , Deum verum ex Dee vere.

THESIS IV.

Esfentia Divina ; quam Pater cum Filio communicat, e jufdem eft vatura cum Substantia Patris.

T hoc quidem Axioma ex iptà rei magni Oxirer. Cim enim Deicas una plane fit , & penit des indivisa, necelle eft, utis quocum compoliticist. Paten iemper Filian ejudiem feum naturate puttigjem producere norum omnes, Konzov Caragay na neu avendanova suadajana, inquite Phonis", de avas view devite de vir septemnegatie Phongs 'an energie de orde is no popular en estado de la compania del la compania del la comp erreir, ed aum nen digimitte nafrtur feuter , qua en en er var en benet in fa indifficien naturan o p and an area of the entries of the single state of the entries of t Por Ad tentendinficit unios Concilii Nicani de Cretures, quo jubemat, Cretire in man Domi roun Jafun Chifen, salum de l'arre, ungenirerm Denne Sie ergine & met Gin on Die fen con monder ou, luismo to med; Hos of, ex jubfam. si à l'arii, Denn de Des, loven de lemine, Denom worden ex Der vere geniem, nenfallen, confuh. Marialem Pari. Com caim videters Pates , lo. philties & levelilling Anianoum ethyds non allo stook occuri pole, ri jumis vocabulum achiberenus, quo omnem els elsocati vism inter-Clude sent, Deinde la machematimo, quem femo

trolo fubricaterum, dimpatum, dicene s le linear Dot Hebrentenme, damarine, menos de como de co

District or ogle

P-55

Synod. p. † Ibid. de P- 441.

* Poift ad

66. P. 11

rabiless effe. Vibrature effe in Arianos hoc fulmen mehbe befehr, Certe Filli et spessore penfractè & joint of mount denegarant. Felius, inquit Arius , ther alle tye & yes and commen to Nibil Divina fabflancia proprium h.bes , neque. enins Parri aqualis eft , nee confubftantialis. Ex alibit, "Over the Sold of the sai as iresis ber ? E nurgit weine Dominus vere nofter extraneus oft, & a Patris fubftantia plant alienus.

Subdit , perbum dies felummedo une Ottroum, fed non effe naturaliter were Dei Filium. Eule-bius Nicodemientis , quo nemo Arii mentem intunius novit , bac habet " 1 'AR' ir plui ni de no neo ing , sucharh brein 'we in f el, empriffin Paulin apud Theod I L deret eine provie , na Fine & Dieret & differen me marrier , a in cas of sirius more! attend peperde dongriefe linger zi Dorn, gei ri danium, webe re-Acies buccorde Mariones in 29 december & memirror Pringer. Sed unum quidem credimus ingenieum ; alterum autem ab ee vere , & non ex eins fabstantia fallum , nec ulle mede partice natura illiur , noc è fubstantia ejus existens , fed natura & virtute prorfut diverfum , ad perfe-Dem tamen fimilitudinem natura , Girtutifque fa Storis fut condinum. Quid jam de his Eusebins poster ? sentitue cam Ecclesia Catholica ? sentie plane. Fatendum ett, Enfebium quomis vocabulum ægrè admodum admififfe. Admifit tamen. Constanter verò rem ipiam agnoville , sequentia facile demonstrabunt. 1. Expresse docet cum Patre unum effe debere in omnibus, & per omnia Dei verbum , 'as as nas turu vi d' eng

* Dem. E. 64-9-154-

+@- indule to more as & mire imenten, & n't wente, of n't decimper, out t winer, of n't Tueval@- ver brait@- apibude , De etiam in boe imaginis fimiliando cum Patre , tam in co qued ad virtuem , quedque ad poreflatem & effentiam pertinet , quam in ee qued ad unitatis , fingularieatifque namerum ufquequique fervetur. Poftenque † non modo uere foi Per ur un mogenitum Des Fi-† Lib.V.in lium , fed & berifty & Ora Abjer , effentiale Dei init.p. 101. verbum. , feu , ut reddit interpres , verbam Dei effentiam referens, appellat. His addete poffisous quod ad illud Joannis non infeite notat ",

* De Eccl. 17-p-117-

Th. I. IL C. Verbum eras apud Denm . & Deus erat verbum. priori membro Deum Patrem, posteriori Deum Filium denotari , utrumque verò copula ET con-jungi ; O S, K A I', ambiento ri mere amada 4 From & gir Ai Dien , wat Bobe lu b say . Comjunttio erenim illa , ET , Divinitatem Filis conne-

* Beld. c.a. P. MJ.

die Patri , quecirca ait , Et Deus erat verbum. 2. Dum Filium tanquam exactifimam Patris imaginem nobis exhibet quod millies facit, sail-lies cum eo Patres Catholici, non aliud innuere videtur, quam candem cum Patre naturam habere. Locum umim, slrerumve proferam. Postquam declaraffet * Filium non ex substantià geniri , & ni mis @ ni Algeierer semplier , parsiendo aliquid, aut dividendo naturam fuam na-Blameffe, Patrem verd ingenitum & fine principie extitife; pergit his verbis, in of in mirm nal einer Gru, affirm; maber gut aventropieus fuir, Turig- Gen Zumi be, i na9' aurte ihrenne aurue Carunarue, E S carrie marne auryne, an in in dia ne mater à mei quis citais bregor pelos bonne m auf beim Carrolpha, luger f ri til . db. Der deni ille- ar , garnvein ru mered aboutriefe ; ne rurius nullis neque verbis , neque rationibus, quomodo fit , comprehendere poffimus ; quippe cum Deventis Dei vivens ipfa fit . & per feipfam confiflens , fine maseria , fine corpore , usbil prorfus babeng admixium contraris, negue vero cuiusmodi ulla fit apud not image, que & alind effentie fubjectum babeat , & aleam Deciem , fed qua cota ipfa fit pecies, & ipfa effensia, fimiliudinem referens Patris, eandem scilicet, cum eo essentiam habens, Si unus est Deus, ut alibi arguir †, ipfius fit opor- † De Ecci tet, qui per Filiam fuum tanquam per imaginem agnościtur , do a s vie Grie , ale 4 is ains & me. c. so pos. reie ne to elagn ploduen. Quepropeer & Filius quoque Deus ell, propter Pairis figuram inipfe , ut

Eadem porre ratione image Dei erat , ita quidem.

in imagine refultancem. Marcellus, advertus quem integro hoe opete disputat, Pattem solummodò fubitantiam effe dixit, verbum verò in ipio existens, nonnifi accidens; cum igitar Eulebius de Patre differuiffer *, addit, + 3 roru peroffen gir, "bid lib.II. me de statem & murete , to mires Girle , watere en in 2 caspana warm becorniche to a To proprentle, il deris John . u vur, u diper, u erdiar, u Colio , C duc ciras,

Filena unigentenm , velute Patris imaginem. , ex ipfe erium effe , amine & per amnia, quam fimilimam genitori fue, & ipfum Denma & montem, & verbam, & sapientiam, & vi-tam, & incem, ipsias pulebri banque imaginess. Non quod voluit Enfebius, Filium non esse esntialiter Deum , fed tantum Patri fuo comm fimillimum , (qua Semiarianorum fententia erat) vetant id verba illa , ubi siorde Onde diferre dicieur, quod nonnifi ad indivitibilem Deltatem referri queat. Sed hac el mens erat, ealdem Diving matutz perfectiones , vitam , fapientiam , porentiam , bonitatem, &c. quæ ex Patre velnt ex Origine profigunt, in Filio tanquam in speculo & imagine exhibert. Frequenter hoc Imaginis vocabulo utitur Eulebius (quod femel monnifle fac erit) frequenter & omnes penè Catholici Seriproces etiam dum Filii Divinitatem ftrenuiffime ropugnant. Epluribus duos folummodò adhibebo , Alexandrum Alexandrinum , ejurque discipulum & fuccefforem Athanafium, Alexander in ea ipsa Epiltola *, qua multis tum argumentis , tum "Ap Theode S. Scriptura testimoniis Christi Deitatem adversus Arium fortiflime aditruit , hoc etiam telo puguat , Dominum , quando dicit , Ego & Pater senson formes , non fenplum Patrem renunciare a nec durs perionas unam elle demonstrare, 'An in & merceula indimer insulin mous outer &

ile & mureic , 4 & maren spentrale airel on pierus Lonputantio , i an Denarto sicio & mureie wyxam, & is momins land - xacquire. Sed queniam Patris Felius expresam Patris fimilitudinem exallifimi fervat , quippe qui omnimedam. imago Patris nulla in re discrepant . & primitivo exemplaris expressa figura. Et iterum t, Hune Ten-affa perfectum Filium , Patrifque fimilem effe didicimus, boc fole infereorem Parre, qued ingemiene non oft. Ener & ign amnesbushin z am Dynaur . The meret. Eft enim image Patris exallsfima . & in multo diferepens. Athanafius " , Ti 3 milgie for@- , "Orat. II.

he as to aim i arifera, inc beir à gir, à rayor , byu cons. Artan, time i alifona. , & i commissue comarcione narrae Pisa.est. Chie that di t xacurren , & t tinina Giree . i 3.

Enfrito restrution & On & rich da reight & Gior Special planter, on it prairy fees made media mivre. Patrosxiftense explobas frosper in es vereces, que Filias est , que à diere , Ego fiarra ver I = 35 ; Et fabitentia Patrit exiftente, omnino faitm - portuis , d'charalterem & Imaginem fai opfous a me iftere. Non enim extrinfacus depitta eft imaro Dei, fed Deus ipfi ejus imaginis geniver eft , in que a fe-* Orat III. thur contuends exhibitaratur. Hinc criarra Chrium aternum elle Regem demonstrar * " " it 3 in 5 Oca , iung- ar in airel . Oung. 3 in , mairtet in you were gai Bancade airie to priore & Lastingrie , lugar + mines. Lum enim fer Films Des, fequieur, ne fie familie Des, queara vere fee familir Des, ommino necesse of . ur fit Dominur ipfo anim inquit , Qui vidit me , viclie & 1 > atrem. 7 Ibid p. Alibique † alt, unumquemque in prima Christianifmi fui inflitutione edoctum effe , Deur sa lubere Filium, qui verbum, & fapientia, & por = mia fua

P. 100.

is. 314.

P. 56.

P. 584.

oft, Kni raves but and sixer, not arroughed pas a., Et her infa four image of inlendor ofte. Prairerat his omnibus D. Apostolus , cum Filian was voca-Heb. L.j. vit I Splendorem Paterna gloria, & ib - allerim fubflania ejus ; * imaginem irriffe a Z a z Dei; 25.16. † 1 Cor. IV. 4. locis at recte notat | Eufebius noft: E - Tairm ID. Beel of functo fire und Eulebius mont ; fd -c ennia was fit Deut , & praier allem non oft af a ant, ain di til 1 2/4 Ti ju it ti al mar o jumel Coplano , ipfin hi sports, sport litera from tanqua em prima-pine applicar. Quaproprer of Pelisase quent para applicar. Quaproprer of Pelisase quent Dunth popper Partie figura min 1960 se inno-gia, refulamen. Que v crbs fupra a el ducimus. Hac fpeciminis gratia, tar amanifestara fit, non folum fuific Eufebium, qui hac loquendi formuli

ususest: Jamad alia ejus restimoraia pergamus, 3. Non dabira affirmare omnia habere silian que labet pater, exideras racimpe perfectiones. eandem igitut & effertei arra. Carra eni rra in ipfo endem iglent & effection ... entry in ipto omni Delenis plentudo e especimento, vere & realiste inhibite, fieti nequite , quin canderra profus naturam confequatur; quippe que tef, nec divid. Qui ross diverse, inquire, is tell, nec dividi. Quit 1200.

Des seprentiem est, & possenseianni, dust unm. & onicquad benum & honest urm est? ? win possense sum C.10-P.180efe emnia ifa , aut fiquid bris sup -int. & melius Lifes and their bluerague for the recording to make and Exercise for this tamis, gir en tre de de de vin yourseld . The

thus to One. Unde eriam . of de Fisio edo El a fu-mus has fugula, wrigeniums ellum effe Filiac >>2. haredem Parris sui , omnia possidentem qua possidente Pater: quare & in serma Dei susse diciener image Dei. Dixerat id ipfum ipfe Doman sans. emnia quacunque habet Pater , mea funt. Ex 2210 Josn. XV. communia elle inter Patrem & Filium recte fix 2 2 8 1 Orat. fert Gregorius I Theologus. Har & out 12 कारते , रहें में दिन , के दिक्कार को रहे में है , रहें कार - के -

She wither , theman's trei gal aire of eleman name's -Bulleper, el est ry in aby ri mergos. Omnia gen habet Pater , funt Filit, quemadmodium rurius mia , que Filiat , Patrit. Nibil ergo peculiare, que

genemunia emnia. Queodoquidam ipfarm quoque

tres more arque aquale oft ipfi com Pares, lices alloque broc is Patro Filins babens. 4, Thefire quan probandarra fuscepimus, dierrilia adiuse. & perie toriscem verbis adfruit. Quid enim clatius dica potelt, quairm quod de l'ilio * habet , + acris bi * De Lust on an Mountain quod de Filio hance ; Los ploi & Confic XII weier, or our all bog bile merge ; Eunderoff, lumen, P. 440,641, d inexplicabilis luminis intalla Etudem fattum , qui Substantia grandem want of , utpote ex me Pare editur. Rationem reddit pagina fequenti haud facile folveridam ; Dei nempe naturam fimplicom prortes effe, individibilem , incompositam, & fine partibus, ac ultrà omnem , que oculis cernicut , smuradi conflicutionem politam ; neque enim aliter Divinam elle polle. Et ne temere hac el exciditle vicleanux, idem ferè in opere ante Synodum Nicanam edito, affirmavera. Cam Every IV. cundum in Ordine Sublifteredi , faum effe à Parre cuidam in Ordine tumurica; , mai a Mantine acceptite » pergir hoc modo; è è i Mantine dicina. « acceptite » pergir hoc modo; è è di Mantine dicina. « acceptite » de dicina de d

den n for General of the state about the first of the state of the sta E digir - Fre Just the His auten cam praciman à Parre lienm chines , canquem Dei imeto, a Petere babet quel Deut fit : upote cum una in ambobies justa exemplum Divinitat intelligatur, & correct sit Dent , qui per seipsum sine ... principio » & sine generatione existat , per Fufrancisco , emquan per feculum & inegieere confideres cer . Quando igitut Filium co y cherio -Ou ho , sereum , emdenque com Des efte weget Th.l.II. Marcellum oppognare intelligendus eft , que verburn umam emdernque cum Patre hypothes. versants artent a sacremque cum Patre bypoff a lim effe fractife. Nec alider intelligip polit doce a sequentia , utbi Filium voca visis darlies hele. La vera, y Graviero, be vera, y Graviero, be vera, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, benea, y Graviero, beneave the sacregation of t P. . . P. nendurm eft, quo adversits Macellum utica a argumentum, à Dei unitate doctum. Caratendis Marcellus verbam Dei aliquando mesocanir, aliquando interior, nunc ope dyum , munic in Deo quietcens , quandoque 1 . . fantia & potenia à Pare different , quando logervicum vel aternum ; is moor, inquit E. a. bius * . In al plui fruor Tu Guil Alper Carnes

....

P. 4-

19-0-119-

fum quid a tro partum; nee principium hec hec eff , Deut e cerema) ner presciptum en fatte de fattes eur moieum, Vis argoment in co fix decrut ; necceffe et, ut noieum fit Deitatis cipitura. Si verò Filius nonfit ejudem cum cipitarriz , confequent erit , ut duo flate SEETE arezera principia, quod cum unicare Dei or anno greena principia, quoo cum umate principia principia puggrat. 6. Accodit denique ipitus Eufebra indel Nicaenae confirmatio, qui & Atii do indel firmul damnavie, & rei lusione raturn habuit in man Albantidia do hoc vosabulum. fin quidem aliquandin ad hoc vocabulum, Fig. fit quidem allquaisse effents putem co de lium tanquam Divins effents putem co obstanti fuspicatus. Remoto vero tra declara de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico à Paribus de la compania vocis Catholico de la compania vocis Catholico de la compania vocis Catholico de la compania vocis Catholico de la compania vocis compan liberreer cam ampienas eft : quin etierra arato, liberteet eam ampleaus en Antifitees, profession pour defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris Antifitees, profession defuille laces verufiaris antifitees verufiaris antifitees defuille laces verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees verufiaris antifitees ve

bins . In a plus report of the brus by brus of the brus di

wise Monime advertent , good fi verbum de

fun qued a Des flaruat , dus favora fine ate

erudicione illustres, qui los vocabulum fensu Catholico nturpicant. Verum hec Eulebli fuffragium, & instriptionem fine fraude, dolore fa-ctam, plutibus infra vindicabimus. Mitto que in Theficus præcedentibus differuimus, nempe quod Christus fir verus & perfectus Deus , quod fit paruralis Dei Filius , & a Patre ab atterno gopirus, que candem plane cum Patro natutam manifeftò evincunt, nee leve pondus & momentum huic propositioni addere pollunt. Si igitut alicubi † Dem. E. peff Patrem fubflautiam , manifettum eft , non de de diversà effentià logul, sed de personà vel hypo-

ang l.VL Cite pray Vite pram. Evang. I. VII. c. 12. p.

ftafi ; cum eodem loco Deum de Des dicit. THESIS V.

Divinam effentiam Pater cum Filio suo communicavit ab aterno.

Æ Ternitatem Filii , ejulque σύνβρμον το αφο quitur Cyrillus * Alexandrinus , concurrentem. 1.IX. p.67. oum paserne principie existentians, constantes docuisse Catholicos Pattes, Antiquitatis Ecclefiaftica tudis plane fit oportet, qui nefeite potella nec plutibus jam probate opus est, quod cumlate præftiterunt alii. Hanc Ecclefiæ fidem ab iptis Christianismi primordiis traditam , & perpetuò confervatam, omni quo poterant nitu, totilque viribus oppugnārum Ariani. Hine vulgaum illo-TAlex.Epift. rum effatum † in men in in b uie ra Ban, erat cum ap. Theod. non effer Filius Des ; & fichum elle in F in brue, ILC4 p.10. unde & Bensiems, five at if in from dicht fune:

LLC+ 9-10- unde & Egraforus. five of the understand under men.

Thal-sped contendebant quippe prios non hisfle, poffer exAthan-Oza- titifle, ralem factum, quandocunque derman faLeoner. At. Chas eft, qualis quilibet hominum nulci folet. Ex
and non conficer-P. 114. Ont-II-p. pulfum le quaritus Arius *, quod non conficere-Oblito P. syr-de (yn. tur, doi è Ocie, dei sie, dua merap, dua sie, Sem-Arim p. syt. per Deux, femper Felius, femal Paeer, funul Félius, ser-de fen TRail ad quodque affirmatet, Filium, antequam gignere-Enfeb Nictur, not createrur , aut rerminaretur , aut fundarean Throd. tur, non fuille, quin nec effe ailho, i monther, i Lacepan Et Ep. ad suns finger rumures, the ages to murel in most Alexand-ap byon, in rive abyum, Liernum, au conternum. Arhan.de am compenient cam Paire , net finul cum Paire fyn-Arim effentiam nallum effe, ut quidam dienne. Hinc te-9 651. effentam nation ege, na production Philogo-t lind p. 14. ftc Theodorito †, pro harreticis habuit Philogo-

nium Antiochenfem , Elianicum Tripoleos , & Macarium Hierofolymorum antifites, in colque culumnias concinnavit , propteres quod dicesent, difere en expension d'interpret de marche des que en no bucano, Filium avernum , & ante facula effe, aqualemque , & confubffantialem Pairi. Concor *Loc. cirat. debat quidem Arius * , Filium fubilitife ante omnia tempora de facula perfectum Deum, fed fo-hammodo 92/4/40m ng) Pazii, voluntase et confilie

Dei ; & priorem generatione Filii Pattern habuifle Ap. Athan. modum loquitur Afterius † Cappadox, Arianorum de Sys. A. primipilus. Carté Aziani pro infigni , quà polle-ria-p-48; bane diffirmulandi atte, mirè in hac causa in ter-

generandi scientiam , uti medicus ante medicinam datam, medendi tenebut rationem, quemadminis lud bant. Chm dicerent , erar anando non erse, vocem, resspus, metu opprobrii ispprimebant , affirmabant eum met geisen fuille , led tum de mit geirer Moripani man, Sparia guadam, len

. 13

intervalla commenti fant, în quibus illum nou fuile voluctunt, quod non femel iis exprobrat . Orat. II. Athanafius . Ipiemet Arius , quo ab exilio citius cost Arias revocaretue, coram Imperatore Synodi Nicenz P. 145-146. dectetis subscripist, se cadem sentite cum synodo professus, prastito etiam jurejurando, se nihil in ac parte per fraudem agere, oblato fimal fidei fue libello, quo inter alia fatetus ? it men wel mirrus Tainer gesprendies Guir Abjer . Felium ex Paire ance omnia facula fallum effe Demn verbum. Nibilominàs fucum bono Imperatori fecifle, discreè tradunt Athanasius * & Socrates, Insigne * Orat. L. hujus fraudis specimen refert Socrates, sed ex au. cont. Aris ditu tantum ; inbicripinfe verò Arium, & inbicri. P.130- Epift, peioni jusjurandam adjecitle , id ic ex iplis Imperaroris epiftolis hanfife teltaur. Hallucinari qui

dem in tempore contendit Valefius, sed nullà ido nel ratione nixus siple potius in tempore mottis Arii statuendo hallucinatus. Quicquid verò de tempore fit , † Socrates in te ipsi errare non potuit, † LLe. 15. qui ipfius Constantini literas ante oculos habust. «ce p. 6.c... Inquiramus jam quorum causam hac in parte agas. Entebius , & cum Catholicis , an cum Arianis facit ? Non modo fatetur " Christum, eundem fuif- " Dem. R. fe Deum Dominamque, qui Patribus sub veteri vang.l.l.e.s.
Testamento toties apparacrit (on marricona, paod.VII. 10 in, age ist an. C., a F aimer cresiques wire & c. D. 147. Osu, qued idem non alint, fed ipfe alle effer Dei Filint, qui amuia facula anteredit; alibique i de Eccl. Th. prophetica illa Danielis vitione agens, atfricie Il-c.a p.101bam dener Turens pefisi /mrs , &c. lubdit, manife. cas p. 157. fiffime hac non ad alium quam ad Servatorem & albi paf-im.

postrum referri poste, + is appe weie + Osio, Osio + Hift. Eccl. niger , Deum fermonem, qui in principio eras apud ilc.s. p.10. Denn) non modo actionum, ipio mundo antiquiotem, fed & ? mes min@ irinere el aferibis *; * Dezs. E. alibique † vocat, que vé merairpus, qui à mel vang.l. II. minen recept zal senite erbine , ? in Corne , & is Capte. H. Eccl. num illud lumen , & snollelinalem & fubftancia-Im fapientiam , façulis emnibus anteriorem , vivum Dei verbum , qued in principie erat apud Deum. Ad illud " Apostoli , Qui eium in formă " De Ecel. Dei effet, &c. emveşi; în cri î mriana lauria, qui Thile.co, μερφιά δίνα καβία, lu, τοι ανείω, ε, ès μερφί Φεῦ Ρ. *** Swiggs . In 5 la, &c. Vider and prinfquam exi-

nanivit femet ipfum , & affunpfie ferti formam., erat , & ante erat , & in forma Des fubfulebat.: Quie autom ille ? non aline certe quam fofus Christus, et antequam earnem assumeree. Sed il-lustriora habertus hujusce confessionia testimonia. Etelefia , inquit 7, mons Deum pradicat , Paerem + Bid. c.& nempe ennuperencem Patrem quiden unius feline c64.cay. Chrifti, emnium ausem Dominium & conditorem, p.to. stu na vila his pri prospini, luris Repair a Suddian. I noi martor aisses du C nurie & pranquies - 28 autò dinu ni nure): nal' dautò h'ic di Lione, d aluguig iron omnieren , Beir du Brüge par im Gereie , & Tali en Ture deleme et affirme , & marrimon Come de l'arte autonir à septime à l'incremina apparent alla dimensariame trapas, la Élimpée, bit amories l'étans préparent apparent à l'increption de l'arte préparent autonomis à list (due lepteign viet à direct present autonomis à list (due lepteign viet à direct presentation d'un relation à l'étant à milgie borroughiste, à vir l'alub logs. At ennem mongram modeum, Det Filium uniquentum, agrific entre-

qui ante omnia facula de Patre fuit gemines , non

silion certe eundem cum Parre exiftentem, as per

fe fubfificarem , vivouremque , vere Filiam , enm.

Patra

Pare verifientem. Da son de Dec, lumen de I soni- exiftas . con tardem fit accommodantem , nifi fols services ly vita, me rabilite, sacff shilling ar somnimete integrates & verperjerntabilibres rati cor ibni de Patre grown at Salaren univerfis procesara-dan, nor finalist alen subsileatore, ne & vetam vivenem com illis perem , qui ch co fust erean, folan de folo Paire genionem, pfan-met vinam existemem. Neque aliter ad 1 ocum "Bid. Lill illum Solomoeis", Dominu condidie me Prices pium , &c. nea na dixer, inquit, quafi velle & emel-ligi ac in & ue tro in m inau menen y , quel do non ente ad effe proceffifes , well circ bee where mic

Anthe xiruan , an aire ca y un arette ge grint, i me are lying commencery, and we commence where Çin, atim n na attinaçan t & museres inpe evenerus, nec qued ad mointo er consperar ye men reliquarum de non ence preducebatur . quede nonnale minis relle funt arbitrass , fed quod fulle fafteas & vivens, fed qued praexifient , & prafuble fe ant and emnem mundi condenemen er at. Perike a ingi his verbis Arianos cerriffimum eft: in rate e a mabil. forum infania abhorrebar. Quin & all a won pau-† Bid page illunc Solomonis locum praclare a vanoraie;

ei laleri pe , condida me , ab Hebrai s wencitur. neque gentinum vocis Hebraicz (e13 1 1 m exprimit. CANA quippe Possidere lignific = 11; aque ita teliquos omnes interpretes Gracos - Aquilm Symmachum, & Thredotsonen reddidill motor, Er immai quident raine niri hace interpretationem. Rome in temperature de inches d'a plurer de inches et de inches de i amon to play the grap of the distance of the colors of the straight of the str communi actions , createst areson proceffee in , de non Ente ad Efe fubifiere : boc verò rei praixificni efficient, & proprietatern peculi avers possidentit. Hane Hebraicam lectionsem pil mum , vel inter primos adubuitle Eulebicum, Hora faterur modo, Primos attenuente Europeana Peraviatad, perpetuas Illicana alter Europio mattix: Neque tam enhoc i pio loco ilium ablque nen bent auctoris no Ladimic ecte po-

tilum ablque sen sens am Exifebio in aditute anchi tili the party lie we're t lawre morney of dense following red or with Endem peak you aren't air you warmen. At all of of the of gree of unit. em am an rei rai rai ran. De com De en el gra o dua. genitu Estim erat apud. De com De erem fastaron pre-fens, adfant, afistent fernper o rebigue. Quod LILE.4 g. 169. & ex celebertimis illis locis probir, ter 273 illo & ex celebertims into 100 colles only, 161271 1110 Solomonis, Ante omnes colles Signic me ... com beminen appareret , prefto ille aderam Tounis , & Dem erae verbum. Ut vix clarius aternam Fili coexistentiam agnoscere postait.

Dum exponit inlignem illum Michae loc zzen, exim eju eb inine, ex diebres fecult hachalo et t TDem. E-Them E samme and the in Bedreign he thender over It tag to the Xun to To logged, The littles die ac Xie life an part aine for in the fore in the public or dide care dien , si pi pin To Tupanit , i To To person are φίστι εἰ με μέτην το καμασούν το γιο μεγών στο βουλο τίγριου το 19 εξ στο είναι στο είναι στο εξερτικού το 19 εξ στο Εξερτικού το εξερτικού το εξερτικού το εξερτικού το εξερτικού εξερτι

ceps in Ifrail , exim abinito ex diebm faces de habens. Het auten ipfun nungnam Humaan ra-

tura accommedari potriti , fed foti Ermmannel

Des ? Duplicem alibi de Christo rationem nohis exhibet ": altera quidem recemior eft , que + 15,11.1V, her ac nespet ad homenes introducts fit , m.m. C.L. 144. pe incarractionis dispensaio , 6 3 , martie Keler n warran minime nterBing@ , altera vere emre tempere , omnibujque faculu artiquier : mtetta videlicet cjus generatio. Hize veta noftea

Filiam effe , qui genitm fit , non illam quidem qui certer temporibut nen fuerit , pofterem autem fit nam , fed que fie ante tempore aterna , atque anterat, & carronam Filim una cum Patre femper exiffat, ne que verò qui nen fre genitm, fed ex Patre ingenite gerratus, unigenitus neunge, verbam, 6 Dem ex Deo. Alibique ait 1 , 3 40 & artion au- Ibid L.V. tie, namor 3 mes narmy amen concern, fert. curpeli. שלים חו שדבו פנים או אפול שים אום בעל זר מנו דם חודונים , מני דם

when the contraction, and the profit of dryle, I from Filmer or infinite or faculty, at posities and omnia foculary. things, descrique existe , final effe , neque Patrem un que am velinquere stesse nee angatasum bo-Dem angeren nec lacem [plendor relinquis : Etfa faceure, hace exempla, non omnimodo integura finilitudinem prefire poste. Ex oratione de lanedibus Corff antius totics citata unum, alterum afferte liceat. Cap. 1*. Terror gar acris on mage the mes meantain, to be named, to merical and the wartes Learn , to Toures alones michigan . Tamerede na Jenerali @ nue, miro y nie. nartur Sereesharmen rumeiat nturning ut There dipxis, lone of a mignific flavoring to 3 Entiele . Hoc cft, interprete Valeito, 195 denique in omnebus, o ante omnes, o poli o -net , unigenitut ejat Feliat , at ferme praexife mognus Despennfex , omni tempore , omnique avo ante quier , Parru fui cultui devetat ac deca e primes ac felus pro omnium faluso es fupplie qui prarogativam quidem honoris obtines pri == ==

pattern tereverfi , equalem autem cam Patre unreec ma hermofent bear , teddit vetus int O † Pag. Barin of the Mines. Es the quiden unique the amigue to no à faculis principie carenibas, ad infinita da mo à faculis principle concernant, au mon Hie de me en manafacula regnas cam Parye. Hie de me en milion de la continue de la c his longe plus Euchius, illem in exptin his longe pluta Europus, maria quibus & [di Filii atternitate vocamans mus, quantitie tra

literae , & Cathoner rates Constitutes In Cont.

Quid quod nondiffictur ipi. Criticus In Cont.

Cer., I in Enfeb.us., Recres Quid quod non difficetur spe. Crit seus Quid quod non difficetur spe. Crit seus Stratebius, fylo ilitius temporis, quo vini Euriebius, p. 21, Edit. p. 21, Edit. condition avifices, & correspondition of Gill. p. 4-55. Rylo litius tempono, de cernumoje mu idum condinum ovifere, de cernumoje dem flyto in condition eviffere, et eternum gre-mu-dum condition eviffere, et eternum gre-valere ? Uromuia in pauca contralaim. E Eufebius Chifiam elle Deum verum de Eufebius Chifiam elle Deum verum de Eufebius Chifiam elle se genuiau etre-Enfebius Chiftum ene seine gemainu Crife charm : faretur naturalem effe se gemainu Crife Charm : faretur Dei Filium, 3 Pare atene general polisiere, elle à con-

dem cum Pare encuran parantundem verè szumine (verbis filtem tantundem verè szumine (verbis filtem tantundem hæc stemin bus) & coxternum. Perpendant hac

· Cag. Cole

Cenfores Enfeblani,& dicam fetio, quo jure contendant, illum foisic Arianze partis hominem, multo migis recoclum faule Arianum? Dionyfius Petavius, vir in lectione Parturn admodum exercitatus in valto ifthoc, quod condidit, opere, id penè unicè egille videtur fi non ut Arianotism caute viam theineret, falcem ut omnium veretum testimonia de Christi Jussem atque eternitate enervaret, atque in pravum tenfum derorqueret : In omnes imquas , in Eulebiam iniquif-finus ; quem ram alpere, taotique conviciis excipit , & tam munitefto partium fundso dicta ejus in deteriorem fenfam ubique interpretatur, ut nemini non liqueat, ipfum malignu in Eulebium animo ad hoc pous acceffiffe. Plurima ex Eulebii *Dogm.Th. scriptis collegit *, que fibi Arii herrefim impere Tom.II. De videbautut,que tamen fi ad regulas à nobis topra

Tim l.f.c.11 politas candide exigamur, hand incommode, nul-12.p. 56. kc. loque plane negotio folvi pollunt. Hacteous Eulebium ex propriis scriptis vindi-

cavimus præteritis que addi poterant, infinitis, nè in nimiam molem exerefeerer Differentio, Reftat adhec clasius fortisique argumentum, ejus nimirim Synodi Nicana decretis affenfus, quo rè aprosesor publice recepit, & primaria Ani dogmata difeno anathemate damnavit. Sed dolo malo factum id, Inquies, & tubletta fide. Et ita quidem nonnulli . & in iis D. Cleticus . Petavii ut videtut, auctoritate nixus, unde Enfebium tanquam millius fidei, millius confeientiz hominem tradoccre maluit, quam ut Catholicus agnofeeretus. † In Enfeb. En qualem nobis depingit † Eufebium: Hominem p.114-155. Bird Uni-verf. Tom. nempe, ut ipfius vetbis utat, dexterrimum", qui terminis fidei, quas ipfe non probavit, fubferibere non dubutania f , modo in fenfum fententia fua

congruencem expenere poenie, ettamfe ilis, que cot impofuerune, parium conveniencom. Corte claudat

ocules necesse off , qui ex in que in spillela ad Ca-

X. p. 480. - Etoitum bomme adroin + Idem habet p-149. farrenfor haber, nen weder , spfan termines Synedi

Gelaf. H

col. sss.

Nicesh.

Nicana aliter insellexisse, quam exemple grand, intellexis Athanafur, ld cft, ex ejus sententia, vit erar verforus. & verfinellis, qui in venerabili fan-Ctiffimoră totius orbis pratialum conventu, prafente etiam Constantino Imp. & in re, omnium que unquam vertebantur, graviflimà, aliud liuguà, manúque profetebar, aliud sub pectore coxit. Ain' verò l'age, an ita fuerit paulisper expendamus. Nec alium hac in causa producemus te-1Ext ap 50 ftem, quam iplummet Eufebium in Epiflela † de. en l.t.e.p. fide ad Cxfarientes fuos, fi non fedente jam Synodo, cerre paulo post scripca, qua integram rei ge-1.1.6.12.0.16. fter historium merrat, & ad grimm provocar auctor Conc. Nic. nolter. Primò igitur refert le formulam fidei fum, rectam quidem illam fimolicemque, Patribus obtubile, usi inter alia credere fe in unum Domitium Jessen Christian, Deum de Deo, lumen de p-576-& in- lumine , vitam ex vità , ante omnia facula ex ter Opp. A Deo Patre genitum, professis est, bac se ex Epif-than. Tom-copis, majoribus suis acceptile, bac se tenere,

LVIII. CAL II. p. 48.

& ad morrem usque rerenturum, idque sincerè & ex animo, coram omnipotente Deo, & D. N. Jesu Christo restificari. Hanc formulam 1/90m/ erelges, primus omnium tellatus est Imperator, feque ita fentire affirmavit, & una com illo tota approbavit Synodus, moneure Constantino, unam intaxat vocem vi bussels adjictendam effe : ac proinde inter paucula quæ fymbo'o Eulebiano addiderunt Parres Niczeni, declarabant, Filium

effe in fürine ru merete , & ipoimer ru meret, ex fubfiancia Patrit , & Patri confubfiantialem , fishuexo etiam anathema: ifmo contra cos qui fuilte aliquando tempus cum non effer, & non effe antequam gigneretur, vel quod de nou extantibus factus ett , vel quod ex alterà fubitantià, vel effeittà effe Filium Del, aut convettioni, mutationique obnoxium alliumarent. Adhas voces , in & seine, & sponein , hatitavit Eulebius , vetitus ne quid pravi lub iis larcret lenfus. Hinc variz quettiones orez funt, & responsiones, & quenam eff.r hotum vocabulotum fententia, accuratè expendebatur. Donec primo Imperator, deinde Panes Synodici mentem firam toper his expofuctunt, falli , per voces , in & seine , fignificari l'ilium quidem effe in ru merger a ple ac plos ? iriac aire neggirer, En Patre, quidem effe , fed non tanquam partom offe ellius fubflantes : fieri cuim non polic , ut ingenita Patris natura, matetiæ expers, intellectualis, atque incorporea ; corpoream ullam affectionem admittat,n: que per divisionem substantia, neque per abteissonem, nec per murationem paternæ ellentiæ atque virturis; led Divinis, arconique rationibus id esse intelligendum. Per ro outpose fe nihil aliud fignificare. quam Filium Dei nullam omnino cum creaturis militudinem habere ,(ed folius Patris, à quo genitus ett, per omnia fimilem elle, it pai som il Teir, Noc ex alsa quadam bypollaft, aut fubftantia. fed ex Patris fubftantia offe. Pet genitum , nen fa-Bum, excludi omnimodam cum rebus creatis fimilitudinem, ac proinde Filium non elle facturam , fed longé perstantions substantie, arcano quodam generationis modo, qui nec verbis exprimi, nec intelligentià comprehendi ab ullà paffit creatură. His ita expositis zouum omnino videbatur, inquit Eufebius, ut nos quoque hunc feutum amplicateremur, nec vocem Confubilianiales rejiceremus, num pacis intoinu, tum ne à tedà intelligentia excideremus : confeffus prærerea, finific ex veteribus intignes Epikopos & diferros scriptores, qui in explicanda Parris ac Fi-lii Divinitate, vocabulo quaerie usi fint. Quocarca fidem Niczmam jure metito approbandam cenfint , eni, inquit , non leviter & inconfulia fed juxta fenfin allaiet, & ob rationet expanicas confensimus owner, Anathematilmum haudquaquam moleste sucepit, quod istiatmodi voces à tacrà scriptura penitus abhorrent : unde vitum est nullatenus rationi confentamento elle, ur bare vel diferetitur, vel docerentur; nec le unquam autes lusjulmodi vocibus uti confueville, Claudit Epiltolam his verbis : Tava visio denyember Assembapeja, ajament, ra encuela d'éperipaciforamia re qui cumuraficue Cares nafraires de Cidyne Tore whi it mixes inime were imposta, it into red brigalus yendlere mereinale vire fadisariem mi pi derera unlidifape . Of apir Conupiene V Aiyer iferiden T Amus, in Darg oungafer lyes their mir id unar deren to to mereckeliere mon queropoulous. Has vobis necessario sersbenda este duximus, detelliffemi, us vobis liquido demonfiremet. quanto cum indicio , tum dubitario , tum affenfio neftra librata fis ; & qued rolle atque ordine , primin quidem ad extremam nique boram refissimus, quamdru nonnulla alrer quam operzuie, feripe a nos offendebans, sando verò ea, qua minil offentionis habe-

ban , fin conzentiors & amplexi firmes , pe fiquem nebu verberum fente sa siam candide ex amura an nieben permit en prersus Com illis convenire , grace mi iph in file primum a robit exposit a confest & furre mu. Haccine funt hominis fidem vafre fa wandantis ! haccint temete & incomatto fubicri Locaris ! hæccine intimos anismi fui fenfits cordur a s dolis fraudulenlenter celantis / Apage cales fisi Piuncu-las. Certe nihil apertius, nihil candidtus Peri potuit; fecit quod viro honesto, inge nuo, crudi Decre, Syn. Nic. p. Sudebium non subscriptiile modds fed & in a bia Epi-Arimpers fold vi income, i to on theme ugnovitte verlinque elle eam fidem , que in Nicae na Svas codo conthints oft: feque jam purgaffe, erians & Arianos aconfavent. Monendus est lector, lacizas ann illam (five Conftantini fit , five Enfebii) de Tilio po-1 riusquim tentia in Patre apprerue existente ach gineretur, que fub intern E itola oc-curit and Theodorium, deelle or into and sociaem, un & apud Epiphanium Scholati-tum, qui Historium Triparitum Sociae, Socrate, Sozomeno, ac Theodorito confarcina Eufebil doctrină de zerernă Filii exite = mii è diametro pugnare. Unde justa oritur lute icio Ariani cujufdam fraude in exemplar, quo ufi 1 dorius, irrepfille. Certe vix credi porce R, Sectatem probate fidei historicum, & his temporibes

tem probare fide hilforfourn, & ...

prosimum, codique irmprudentie - v cl. petfide potins procefiffe, ut locum arm no cabilem abridader, el preterirer, cum cuivi s Epiflolam inficienti fran tam facile deprehencia potui. Denique, alibi etiam docer rios Eufebiers fomnes, 7 De vie Cont. Lyc. antea licet discordes, In Nicana tand em Synodo in unius fidei confonanti arm confentite. Teftaur 13-14-p-490. E Epitt. ad & Conflancious I Imp. curica, quae diffentionis materiam excitate videbarretti in lace Concilio, cocclef.de fre Nicap. woue accurate dicenta acquire examinara effe, ut Erfeb.ib.c. omnes in unitatis confernium conferencent, it ut 17- P 491nullus diffentioni , nullus coneroverfie de fide clef. Alex. locus amplius relinquereter. Subdit Socrates definitionem fidei non lewiter ac temere fedcum ap-Soce. IL. e s. p. 10. multa inquificione & diligentei e semere dictam fuile; nec quedam in illo Con cilio di Cta, quefuille; nec quedam in tal que conodic va, quedam filentio tradita, fed que confemationem dogmatis dici poterant conce a in me-

mationem dogmais que le machen fair polar. Cum verò adhae farifaren Eufebii obrectatores, e júfque homint Labes & maculas inarcte non cellare at, librum Apologii. sam ad orthodoxos orreites Episcopos axietere em al orthodoxo ornics Epifopos anittee contast elt quo le purgavic el defendir often elique, i fuid unquam provulerà aut d'eriple, n'i, quod vel tantilum Arti dogma (provulera), non tex implo fund (ce minte ex eric), paramage folicita fundicitate id protulis el en est el es auctor nobis eft Gelafias Cyzicenus mox profe-tendus. Præterite non pollum perverlam D. " In. Est p. rici " hat in re mentem, qui lougam Eufebil de "In Las p via "hac in re mentemqui tongons curron de vosia dels c'espesse difecterationen, de infiltratum es de re
Gal. p 446
cramen in crimen el vertis, quali in firiblectib e se do
Concilii decreto minis finerel fe geffiffet. Qui el Fraconcilii decreto minis finerel fe geffiffet. Qui el Frala del decreto minis finerel fe geffiffet. Qui el Fraeier huie homini) qui nec Eufebii presdentia era examinando, nec fincetizatem in fubfectibendo mittere velit. Huculque cum progreffits fim , 12 - 11 abs re forfan erit, gravillimorum quor und um vir

rum tum verenum, tum recentiorum de causa ha Enfebinsi judicia ethibere. E veter ibus et es prof tam,toddem e recentioribus, Vecer es damus So ____

afferers appeara diffrequenter accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accur accurate mundum.

craterra , Theodoritum , & Gelzfium Cyzicentam Socrates integro capite † ex protefio Eulebii vin- † H. Eed. Arianur mon fuille liquido demontras, quin & ipfius oberechterores provocat ut probent Entebium Filio Deilinirieren funfalentia ufplarn erbnille, cameth di spenfas some vocabulis in libris fuis ulum fuille iplum i nveniant, Et fotian (nt non infeite conject Dullurs nofter) ex frequenti vocabulorum ulu . [Def. Fid. que acl Filii interopalas pertinent, que que contra Ne. Sets. Sabellianos, quorum hoftis fuir scerrimus, pene III. c. 9, ad naufearn & fastidium ulque repetit Eulebius, fa. 1-179chum e ft , est quionidam in Arianam ex aduerio impierate in delapius videretur, à qua tamen reverà temper alierus fuit. Theodorius de Eufebil Epiftola ad Coefarientes * agens, cam vocat & lovras * Hift. Eccl. Mertie Shar Xor comen manifellam Arianerum vefa- LLc.pt.p.jg. nie red ar gue ienem; addieque cos , pracipaum licet honorem Endebio tribuant , tanquam idem cum ipiis ientienti,iis tamen quz abillo icriptalum,pa-lam contradicere ; idque tum ex eadem Epiftolà,

tum ex libris de Vua Conflantini latius perfequituradeo ur capiri XIII.pramillim eft heckman Police at capital confidence who we see the Enотвито Камерата Втоите отуганция, Confuncio Arsanorum nelles temporit ex ferriti Esefibri C af arienfis. Gelafius Cyzicenus in biferra a liberil Concides Nicans pro Eurobio hare bash Concilia Nicana pro Enfebio hare habet; Nemo - 2 25 tem aff irmes Eafenimm ex his qui de ille fama C'à y tem afremes Lagrand Arii blapbemia ceminferie credas fique prusite , ant ferippe magio no A creduz frama promite sant ferippi puncio në A e de Curro infelica, drit dog masa vet tamillan fabelera a po nem ex erospie tilios fanja pretulife unquam ant s pfife , fe d ex minis curietà, paramque fellicia f plicitate, ut ipfe in Libre Apologetico, queros

emnes or shodox 11 Epifespes miju plenius ift apr or, Pratesmini non debet, quod de content imer Euftathium & Eufchiam hibet Sozome nempe arrumque corum confeilos effe, Filiarza 3 Oci topriarn habere subfistentiam, perinde tamera file invicem nonintelligerentalter alterum libar, Fuffathins Eufebium, quod ea que N bure clixit fed Euftathio Sabellii opinionem c > 1 - 2 - 0 brabat. A veteribus ad recentiores venio, 1 1 lefiterry, R. Montacurium, G. Bullum,viros nicaris Ecclefiaticz pericifimos Valcfius quitaris Ecclefiaftice perieffunos varions periefe a per feriore guidem leta quedame ex Enfetie quile na professe probane illam Ariand Agamai adbeffit; fed 22 am feb. probane illam Ariand Agamai adbeffit; fed 22 am feb. professe periefe periefe periefe periefe professe periefe peri diferense adbibent inter labres ante Cencelliser cansorn. & inter estiqui poft illud Contilium a febio fiere eleberati, qued tamen fieri omnino de Bae-rat, mt de Eufebii fide terium ac logicimmen 3 au d'ecl-

rat, mt de Enjern par trium ange Nicara Echum promercus Quactungae enim ange Nicara Synon promercias Lacturges com antened som feripia fant, Figure sones e or nen debens. Confer omnino que habet idem V al nen debens. Confer omnino que habet idem V in receis ad Enfet. p.191. Verba Thefi Liupe a Clion in recetis ad Emile, p.1911 buirmus, Montacurius nofter Epile opus pri ra Sthiin north summer than the first course of the first bearings. Monacurius notice Epic Course of the first bearing the first bearing of the first bearing first bearing the first bearing first bearing for the first bearing first bearing for the first bearing first bearing first bearing first bearing for the first bearing first bairrus.
cettrenfis, dein Norvicenfis, id uprum :
cettrenfis, dein Norvicenfis, id uprum :
fende f. Praf. Are
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur, etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allice iu Eulebiam haud faits
facetur etfi allic tur non levier afprifan Lutenare, jen er angen tur non levier afprifan Lutenare, jen er angen pervis inst velus abvoeatem fallenes Arian Team, or i boule verum minta farere; minte freun Partet or i boule verum minta farere; in et angen norratau pergift. Secrates tame

or shoulexween minas presents. Secretes camera 200 40-

nondum detella Aris impietate , fraudibut beretiei arque impostorm nondum prelatie in apereum, propendebas Enfebous fertaffis en oponsonem & parres Arsanas: at poffquam ventilata & difenfa causa. Nicana fanttiones veritatem confignarant, & furors Arians , atque blaifbemia anathema maranatha indixerant , non fine ratione opinars lices, virnos illum erudisifirmos animo femper conflan-esfimo illo professione adhefise. Tertius accedat Bullus noster, oprimus fidei Nicana defenso; I Sedt. III. que si intellexisses t, inquit, qui uthil non in Patrum 6-5-7-354 feripen intellexife videri velnit, Petavint , unn-

quam cerce doctiffimum , & de Ecclefia Carbolsca epesme merisum Eufebium , propierea quod Filium Dei dixerie preirle inter Denm & res creatat , & ob ditta fimilia , tanquam recollum Arianum , nedum cum Hieronymo (quem ipfum co nomine aufui eff acriser reprehendere pracellens ffinni Valefins) ne Ariana factione fignifernm fugellaffer, quod in "Tbid.2-179. ferspin fuer paffim facet. Alibique." ab Arsana impierare revera femper alienus fuit , at veriffmun quidem illud effe fatebitur quefquis Eufebis feripea accurate , & fepofito parteum fludio evolverit: que et hoc efferente (relponfo nempe quod ibi protulerat) ad saloca omnsa, qua l'esavins lib.l.do. Trin.c.ts, magno acervo congeffie, ne probaret Area-

mum fuife Enfebium, facile respondere poterit. Sed ab Arimorum partibus Resir Eusebius; ita objecture pergit Auctor nofter. Farcor non leve ei cum Arianis commercium interceffiile ; an auli ntplu.imim vertatus eft. Constantino chariffimus , quo confluete solebant primaria Arianz partis capita, caque occasione Synodicis illorum conventibus haud rarò interfuit; & forfitan meliotem, quam par crat, de Atio opinionem conceperat. Cerum en'm est , Arium mirum suisse dissimulandi artificem , & dogmata sua pro re na à perpolire, & fucatis coloribus illimire confucyil-, eaque ratione, non Eusebio tantum, sed & aliis Oriencis Epitcopis impolaitie, ut in Epittola ad Cognominem tuum Alexander Alexandrinus differtifime nos docer ap. Theod. H. Egel. L.L. cap. 4. p. 10, 19. Et nos quardam hac de re supra The/. V. observavimus. Sin verò de consensione in dogmatibus Arianis intelligatur, quod à partibus corum fterit Eufebins, acculationem conitantes pernego; meque illud luculenter fatis oftendiffe atbitror. Micari definet , multa duriùs & meauciùs dicta in Eulebii scriptis repetiti, qui secum in ani-mo reputaverit, quod alibi notavimus, ipsum in Platonicorum (criptis , librifque Origenis , multum diúque verlatum, exinde nova quadam haufile, & novas phrases minus commodas, quandoq, & peticulolas in Cheiftianam Theologiam induzine. Quod ramen illi cum multis præteritorum faculorum doctoribus commune fuit, fecurius & audicter nimis de lis locuris, de quibus nondum foum Ecclefia tuletat judicium. Verbo expediam, Enfebii (cripta, ubi ad examen funt revovanda, fi codem candote cum its seatur, qui etga omnes difficillimatum controvertiarum scriptores observaci foles, cos praferrim , qui de tublimibus mytleriis, omnémque humani urgeuii vim superantibus agunt, fi loca dubia ex cerris, obícura ex elaris , periculota ex fanis & orthodoxis explicentur, in turo erit Eulebil fides , nec ullus tam injustae centuræ locus relinquetur. Quam alienus fuir ab

omni nupero harreticojum commento, quam anti-

que Apostolorum doctrine renacissimus, ipic nos doces . Maccellum quippe oppugnaturus , palam . De Eccl. præferatur, fe de figvatoris nostri divinitate mang. Th. L.L. in gor pite Afgor igno iller, idi iparei rechie u qui de. pent p.co. tier buyana, ribil recentioris alicajus commandis

dicere babere, nibil tradere afe noviter adinves tum, nihil ex saprentia sua opinione proseilum , sed Ecclesia Des dollrenam pra se laturem incorru-ptam, qu'un a cestibus verbi, aureus elim atque oculatie acceptam, ab initio, illa cuftodit, adbuc inviolasam. Haccine dicturus effet in publica hominum luce Eufebius, fi modo alienam ab Ecclefià Catholicà doctrinam de primario noc fidei articulo tradidillet Quam facile fuiffet illum falfi hie in parte revincere? præfertim cum nemini non notum fueris, ipium ante decennium fidem Catholi

cam in Nicana Synodo agnovisse, suòque suffragio publice comprobaffe. Affertă hacufque Eufebii cansă, alterum Differ-

tationis noftiz caput tubus verbis erit abfolyendum, calumnia nempe, que mini exinde conflara est. Si enim Eusebius non fuit Arianus, ipium ca-lumaire everritut fundamentum. Quin fi in incette adiuc res effet, quenam amabo in me culpa erit; quod tantum vitum à tam attoci crimine consres liberare ? Quod Socrati, Theodorite, Gelalio, quo Valeño, Montacutio, &cc. licuit, cur non & mihi liceat? Accedit denique ad vituperii cumulum, quod vitas fanctorum Parcum Parce yrici, non hultorice descripterim. At unde id liquet ? quibus indiciis, quibus exemplis deprehenditur ? Volvantur & revolvantur (cripra mez, & num ita fit , di cant æqui judices. Ubinam, fodès, totles objecti fermones Panegyrici? ubinam laudationes immodicz) ubinam ficta falsáve encomia imò quid non stricte & ulquequaque verum, & favente omnium eruditorum fuffragio veteribus conceffum? Res gestas ex ipsis fontibus simper deprompsi, & juxta temporis rationem in ordinem redegisteftes ubique fideliter advocavi, nihil alicujus odio. nihil favori dedi, nihil addidi, nihil (appreffi, folius veritatis amore ductus. Jure meo usus, methodum, az mihi videbatut commodiffirma amplexus fun Quis verò D.Clerico jus & auctoritatem dedit leges biographicas præferibendi i in Vitis , quas iple edidit, plurimum libi plaudere videtur. Fruarur ille ful gloria, mihi quæ mes funs relinquat. Candidielt îngenuique animi aliena humanitet tracture, & in meliorem partem interpretari. Æqui bonique viri parum meretur nomen , qui aliorum labores importune & morose carpit, &, ut ore Teremiano! + Adely loquar , Nifs qued ipfe faces , mbil rellum pueat. Hac quidem dixi, non in D. Clerici grariam, cu- II. p. 144. jus iniquam centuram facile contemno ; fed ut viris ingenuis arque erudiris me, meaque omnia probarem. Christianam charitatem , quam mild objicit, & penè vino vertit, fludiosè colo & amlector; nec profiteri erubeico, malle me cum Christiana charitate derideri, quam Critico supercilio infoletcere, ce in also s remere de leviter infultare, ne que huic objectiunculæ aliud repono, quaro illud Apostoli, Charitas parsens ell , benigna effo 1 Con XIII. non amulatur , non agie perperam , non inflatur, non 5.6.46. eft ambitiofa , non cogreat malum, non gandet fisper smquitate, congandes autem veritats ; omnia fuffere. emnia credit, omnia Sperat, omnia fustinet. Quibus

confona cft æquissima & vetustiffima illa juris Re- *De reg juri

gula",in duben benignierafemper effe praferenda. INDEX

INDEX SCRIPTORUN

D. Subnexum DIS SERTATION Es denotat.

	ler. an.			Clar. att. I
T ESUS CHRISTUS Domit	us no-		Andronicus Ducas	
fter.	Pag.t.		Palaclone C	Omnenus 1282
				Serutation 1107
A BU-ISAAC-BEN-ASSALUS	1270	451		
Achair Presbyteri & Diac.	5.9	2	S.Adalberra	1005
Adalgifus	3150	315	S.Agili	1010
Adamus de Domersham	1174	251,	S.Aicaidri -	6\$5
Muremutheniis	1542	178	B.Alcuirai	920
Addas	277	17	Salderundie	· 820
Adelhelmus	890	167	5.Altonie	693.
Adrevaldus Floriac.	890	167	S.Amatá	910
Ægidius de Roya	1463	313	S-Anfelmi	679
Alfricus	993	288	S.Anftruftis	850
Agapius Manichaus		3 D.	S.Arnulfi	710
Agrippinus	2.15	as as	S.Auftrebertz	610
Alinus	1177	719	S.Austregili	. 720
Albericus	1241	249	S.Auxentii	610
Albertus de Bonstetten	1491	418	S.Bat hildis Angle	470
Crummedickins	1468.	- 314	S.Barhildis Reginæ	685
Alcuinus	782		S.Barchulfi	840
Alexander	1196	149	S.Bafoli	2074
Alexandrinus		232		910
	313	41	S.Bavonis	67b
Lycopolita		4 D.	S.Bertilæ	720
Monachus	~ .	4 D.	S.Boniti	712
Papa V.	×-990	400	S.Borulfi	710
Alexius Nicanus		4 D.	S.Burchardi .	910
Alphonius	-43€	2 60	Caroli Magni	814
Almannus	- S10	2 63	Caroli Magni	1165
Altfridus	810	X 60	S.Chlodulphi	, 850 590
Alulphus	× 096	201	S.Confortiz	950
Amalricus Augerii	× 362	284	S.Deicoli	800
Ambrolius Cotiolanus	¥-475	345	S.Drochrovel	950
Mediolan.	374	4.8	S.Ebbonis .	1020
Ammon	399	50	S.Egvvini	590
Ammonas	4 .	15-	S.E parchil	759
Ammonius	372	+7	S Exchern	910
Alex.		8-	S.Eugendi	685
Amphilochus	3/0	-	S.Forfei	1001
Anastasius Biblioth.		~	S.Gerardi	701
Biblioth.alter	960 16	4	S.Geremari	650
Palzitinus	1094 20	4	S.Gertrudis	
Sinaita	50 z zz	F	s caild#	1043
Sinaita alter	685 134		S. Gisleni	910
Anatolius	270 32		S.Goaris	730
Ancyrianus Chronogr.	4 Ď,		c Condulphs .	110>
Andreas Cafarientis	100 80			86
Italus	806 158		S Hermenlandi	750
	472 303			2000
Presbyter	(D,		S. Foannis Reomachis	. 38
	439 306		S Indoci	
	1183 31	9	S. Leodegarii	
				E

Index Scriptorum.

	Trick !		iptorum.		
	Clar.an.	Pag.	-	Clar. an.	Pag.
S.Leutfredi	860	164	de Rege Stephano	1156	227
Ludovici Pii	840	160	de Tentation fuis &c. de Virtut. & Mirac. S. Dic	1061	101
S.Marculfi	850	161	pag.	870	166
S.Martini Vestavenfia	890	167	Ec.lefiz Hagustalden.	1160	217
Ejuldem S. Martiniani	990 399	189	Encomii de Emma	1040	198
S. Maximini	610	131	Gettorum S.Couvroionis	885	166
S.Mederici	950	谚	Norman.	896	168
S.Neoti	1110	221	Pilanor.	1110	222
S.Pardulfi	760	148	Historiz Abendon.	1151	226
S.Pafchaffi	1101	218	Angl.	785	149
S.Prajecti	680	132	Claramont,	950	189
\$.Philiberti	696	134	Dunelm.	1119	225
S.Radbodi	950 890	185	Elyent.	1108	220
S.Remberti S.Remaeli		161	S.Erkenyvaldi	1140	227
S.Richmiri	850		Lemovic.	1173	253
S.Salabergæ	730 68s	134	Regum Dalmat.	1080	203
S.Sequani	590	114	Selbientis	1184	232
S.Sulpicii	660	131	S. V Valarici	1060	201
S.Theofredi	950	185	Invective adverf. I conomaci	hos 770	148
S, Virgilii Arelatenf.	710	146	Menologii Graca	976	187
S. Virgilii Saltzburgeni.	1150	2.25	Translat. S. Cuthberti	1060	200
S. Vodoali	901	182	Reliquiarum SS. Chry		
S.Urfeoli	1050	199	ria	853	162
S. Walarici	725	146	S.Gorgonii	950	185
S. Wandregifiti	670	133	S.Gregonii S.Lifardi	846	220
S.Willelmi S.Winnoci	850 1020	162 198	S.Viti	816	128
S. Wolfgangi	994	190	Anscherus	1110	221
S. Wonebaldi	886	167	Anto Abbas	776	148
Inonymi Chronici	000	207	Antenor	710	146
Alexandrini	630	119	Antiochus Monac.	614	129
Arabici	1280	254	Antipater Boffrenfis	450	87
Atinentis	1100	233	Antonius Gislandius	1489	317
Anrelizcentis	1129	224	Monac.	470	87
Beneventani	1160	227	Rampelogus Aphrodifianus Perfa	1418	301
Brunsvicensis	1188	255	Apollinaris		5 D.
Conftantinopol. Corbeienfis	1185	231	Aquila	170	19
Danici	1182	254	Arcadine Cuncing	440	5 D.
Edenburgenfis	1162	227	Arcadius Cyprius Archelaus Cafarientis	440	86
Fontanellenfin	833	159	Archippua Eremita	444	5 D.
Imperatorum	3126	323	Ariflarchus Chronogr.		5 D.
Longobardici	1270	252	Aribo	760	147
Mailrofenfis	1270	252	Ariflo Pellaus	136	18
Malleacenfis	1140	214	Arnaldus de Verdela	1339	276
S.Michaelis	1154	226	Arnoldus Arlegius	1162	217
Ramelienfis	1120	213	Afferius Meneven.	383	50
Rhemenfis	1190	232	Athanafius Alexandrigus	890 326	167
Saxonici Universalia	1154	211	Junior	765	148
Anonymi Historici	*****	***	Athenagoras	177	20
Actorum Rhotomag.	1080	203	Augustinus Cantuar.	596	114
Annal Burtouens	1262	250	Dathus .	1460	312
Annal, France	796	149	Hipponenf.	396	52
Frauc.	803	158	Aurelius	390	51
Franc.	883	166	† Aufonius	379	62
Marganenf.	1140	249	Aymericus de Peyraco	1041	300
Meneveni.	2286	255			
Primz part. Waverliens,	1101	219	B Aprilla de Salis	1498	319
VVigora.	1119	247		1340	276
VVinton.	3277 3270	253	Barnabas Apoltolus Monachus	34	۶D.
de Epifc.depolitione de Marculto	1150	211	Barfanuphius	148	IIIa
de Mirac. S. Columbani	950	185	Bartholomeus de Cotton	1292	256
de Mirac. S.Richarii	860	163	Edeffenus	,.	5 D.
deMonasterio Gozac	2135	124	Facius	1450	300
				.,-	Plan

Υ .	Index	S	riptorum.	
	and on	3	inpedicari.	Clar.m. Pag.
Platina	Clar. an.	Pag-	Dionyfius Alexandr.	147 3
Rimbertinus	1474	315	Papa	160 31
Bafilides	256	30ES	Dirmarus	108 197
Bafilius	1 675	3.	Dominicus de Dominicis	1465 3.4
Abbas	• -/2	6 D -	Domirianus Ancyr.	545 110 780 149
Magnus	370	45	Donatus Diac.	502 106
Maleinus		615-	Dorotheus Monac.	1014 197
Philippenfis		6D-	Drogo	1058 100
Theffalonicenfis Bandemundus		6 D.	Drogo five Draco	990 190
Beda Venerabilis	680	133	Dudo	.)
Benedictus de Accoltis	70 4	x 43	T. Admerus	2121 223
Anglus	1453	3-9	E Earnulphus	1114 32E
Anglus alter	1130	2 29	Eddius	710 146
Benigninus Florentinus	1220	= 41	Edmundus de Hadenham	2307 272
Bernardus	22.03	==50	Edvardus	1172 319
Guidonis	8323	= 74	Elias	1016 198
Justinianus	1471	= 1	de Trick yngham	1270 252
Parentinus	1340	2 <u>-7</u>	Ecdicus	7 D.
Bernerus	954			1480 230
Bertoldus	8 . 4	35	Monachus Elufus	7 D.
Beffario Cardinalis Bobolenus	1436	313		330 43
Bonaventura Brocardns	690 1283	25	Emundus Dinterus	1384 217
Bonizo	1070	20	Ephraim Cherfonensis	1436 15
Boyo	1043	- 19	8 Ephrem Syrus	7 D.
Brutine	1043	S 1	. Epiphanius Constantin.	370 45
Braun	812	15	2 Hagiopolita	368 45
Balgaranes	610	21		8 15
•	-		Erchintridus	8 1
Alliffus II.	1399			1011 10
Candidus .	8 2 2		2 Ermanricus	1448 10
Carolus Bovillus	150	o 31	o Ermentaritas	863 15
Caffianus Hiftoricus		6 L	A. Ernoldus Nigellus	
Christodorus -		6 D	. Ertyvinus Erdenannus	1470
Christophotus	83	6 15	Elaias Abbas ·	8 1
Patricius .	_	60		810 = =
Chryfippus Presb.	1 1	55 🙎	Eubion	8 1
† Claudianus Claudius Seiffelius	35	95 <u>o</u>		6 ₁₁
Clemens Alexand.	-30	31		44
Chronogr.	* 5	6 D	Euodius Monaci	****
Papa VI.	* 3.	12 2 7		8
Commodianus	= =	10 3	Empilenus	341
Conradus Lauterbergius	* 4	15 2-4	Pamphili Calar.	215
Summerhaut.		3 3 17		4-18
Confrantinus five Confrantius			Patricius Roman.	1011
Acropolita				578
Hermenopulus	x 2/0	225		
Diaconus		7 D-	Metropolita Nic.	1611
Cofmas Tii Epifcopus		7 D.	Euthymius Zigabenus	538
Hierofolym.	\$76 780	112	Eutychiamus Adanenfis	
Velitor		146		400
Crifpings	337	D_	Felix Fabri	1483 0
Cyrings		13	Flaccus Alcuinus	780 311
Cyprianus Cordobenfis	990	147	Flodoardus	940 \$49
Cyrus Theodorus Prodrom:	1110	112.5	Florentius Presbyter	650 184
		***	Folgadus	1060 111
Aniel Raithenus	7	D.		965 2:0
Dantes Aligerius		272		1442 186
David	2054	199	redegarius scholaus	740 908
Monachus		190	ridegodus	
Demetrius Chomatenus	1203 2	46	aubertus	1007 186
Chryfoloras		88		197
Cydonius	1767	183 D.	Alfridas,i.e. Stephanus	**
". Cyzicenus Gemilius		Ď. C	Altridos, i.e. stepminus	1000 111
Diedericus feu Theodoricus			Aufridus	G 121 101
I Jeus Jeu J JACOUOTAIS	1010		E 3	Geb 101
				Gebebardus
				Distance & Books
				1121000

Index Scriptorum.

		Time.		upusuu.		
ė.		Glar, an.	Pag.		Clar.an.	Pag.
嘭	Gebelardus Gelafius Czfatienfis	995	190	de Haffia	1418	301
75.	Gennadius Scholarius, vide Georg	380	50	de Huccta de Hunting.	1380	287
	Georgius Amyrutza	. scholar.		Woltheri	1450	316
	Aritimus	3461	g ##	Hepidampus	1463	324
	Choniades		9 D.	Heraclidas Nyif,	1070	201
	Chumbus		D.	Membertus de Boshaus	442 2180	230
	Cartophylax		, D,	Heemannus	127	315
	Eleucius	614	119	de Petra	1405	300
	Eparchus		2 D.	Hermias	177	21
	Gelefiora	1186	255	Hermogenes	170	12
	Gemiftus Pletho	14.8	204	Heron Confessor		2 D.
	Grammaticus		8 D.	Hefychius	6:1	186
	Hagiopolita		8 D.	Illustris	116	LaS
	Heracleensis	507 <u>6</u>	203	† Hierocles	301	6x
	Lapitha Metochira	1340	277	Hieronymus	386	\$1
	Mitylengus	1176	9D.	Alter	3144	315
	Monachus		9D.	Camadulentis .	1430	302
	Pardos		yD.	Hildegarius	- <u>397</u> 810	- 2
	Phranza	1454	301	Hinemarus Remenf.		161
	Rhetor	640	130	Hippolytus	845	162
	Scholaring #	1455	309	Thebanus	210	25
	Gerardus	980	188	Hyperechius Abbas	913	13 D.
	Germanus	\$164	327			
	Monachus	2050	199	Acobas Baradrus	550	Ho
	Germanus Junior	4141	247	Bracelius	1446	108
	Gervaius Ricoboldus	. 1301	171	· Cajetanus	150L	374
	Tilberiensis	1210	247	Disc Heliop.	456	87
	Gilbertus, five Sillebertus	. 3228	315	Gruytrodius	1460	312
	de Hoylandia Gildas Britannus	1170	118	Monachus	RICE	219
	Godeicalcus	581	113	Philip Bergomas	1494	318
	Gordianus	767	148	de Theramo	1584	188
	Goteschalchus Holen	515	ж	Zenus	1465	314
	Gotfelinus	1495	319	Jannotius Manettus Ingelramnus	1440	306
	Gozechinus	1060	101	Ioagnes Antiochenus	981	188
	Gregentius	540	109	Anton Campanus	1099	204
	Gregorius Barebraus	1170	310	Aquilanus	2415	813
	Chioniades	1096	305	Acinentis	1463	374 194
	Cyprius	1184	354	Aventinus	1500	319
	Meliffenux	1440	397	Beerzins	1468	314
	Monachus		9 D.	Boccarius	1350	231
	Monachus	895	168	Caleca	1311	275
	Monac. Callinentis	1105	219	Cantacuzenus	1441	126
	Nazianzenus Palamas	370	46 281	Joannes Carolus	1490	317
	Sinaita	1354		Carpathius	701	145
	Silenfia		2 D.	Caftor, feu Fiber	1190	256
	Chalfredus	1293 2080	256	Chalcedonensis		ı₂D.
	Gualterus de Castellione	1180	201	Chryfoftomus	398	57
	Guilielmus Durantus	1311	275	Citri Epifc. Claudianus	1103	146
	Gallus	1106	243	de Ceccapo		u D.
	Occam	1410	275	Diaconus	2117	247
	Pepinus	100	319	Diagorius		n D.
	Pictavienfis	1090	204	Epiphanienfis	1465	334
	de Sanvico	1170	252	Enbert pifc.	744	147
		_		Lugenicus	744	10 D.
	H Hariolfus	760	147	Fabri	1178	287
		1105	230	de Fordun	2750	jalig
	Harmonius	190	25	Gallus	990	180
	Hartmannus Schedel	3492	118	Geometra		юD.
	Hegemonius Heliconius		9 D.	Gerbrand.de Leydia	2480	316
	Hemmingus	395	52	Glycys	1316	273
	Henricus Aquilonipolenfia	1095	101	Gochius Pupper	1470	315
	de Balnia	1520	319	Gritich	1418	303
	de Erfodia	1410	390 282	Heroldus	1470	214
	be offered	1355	401	Hierofolymitanne		10 D.

	Index Scriptorum.	_
	Cle. an. Pat.	Clar.av. Pag. 45
de Hildeshern	1370 286 Leontius Antiochemus	590 114
Italus	950 #81 Byzantinus	910 183
de Lapida	1492 318 Byzantius	600 110
de Lignano	atos 28; Cyprius	n D.
Malala	Col 2:6 Presbytet	990 190
Maro		383 1
Manyérus Metropolita Ephof.	10(4 199 Landship ha	1358 28
Milicius		360 6
Monachus		584 11
Monachus alter	D Lucis Chry Coberers	1155 21
S. Montis Sinai Mon.		180 3
Nicerous	1084 203 Lucius te L. Eucius Chavinis	
Nicomedientis		373 *
Palaologus	316 45 M Ægypt.	373
Papa XXIL	Ancyranus	1430
Paritienfis	2322 274 Chrysocephalus	12
Philoponus	for Macres	1410
Philolophus	108 Magnes	165
Pinus	150 Manes	
Rhetor	52 6 108 Manfredus	177
Saira	nD. Manuel Caleca	nıg
Sari-burienfis	117 = 119 Chryfoloras	1365
Segovientis		1389
Smera Polovecius	99 (8) Marcion	1190
Scauratius	10 D. Marchus Déachochus	42.8
Surus	65 Bi Eremia	316
Theffal.	68 iii Eugenicus	401
Thoresbeius	1347 150 Gazenfis 1166 186 Hieromonachus	14.6
Tinmuthentis	1166 28 Hieromonachus	4:1
Trithemius	146 3 316 Patriarcha Alexand	
Turocius		1103
Tzetzes	1260 117 Bracarentis	1210
Vatoduranus	1348 Matthaus Angelus	560
Wallingford	Afiatidis Epifc.	
Jobus Hieromonachus	1270 vi Blaitages	
Jonas Abbas	. 664 iii Boffus	1735 149 C
Aurelianentis	82 t 109 Camariota	145 =
Hibernus	630 110 Cantacozenus	131-4
Jordanus de Quedlinborch	1370 286 de Cracovia	417 =
Josephus Bryennius	1420 tos latrus	
Christianus	Paris	114.
Genefius		119 5
Judzus		32 S>
Irenzus Lugdun.	167 18 Monachus	
Haac Syrns	540 Helito	170
Argyrus	1372 286 Methodius	84.
lfacius	€a ₁ 2.16	858
Ifidorus	754 347 Metrophanes	116-3
Theffalonicenf.	1401 300 Michael Anchialus Apoftolius	445
Ifo		14-2-
Ifychius	J 28	10-3
Judas Apoltolus	5 Chanista	150_
Julius Africanus	2.9 Chumnus	12 -
M. Jultinus	250 Chas	11-
Martyr	Lochmeyerus	14 9
▼ Actantius	% 4 ourseline	
Lampetius Presb.	Samuellas & Proch	83
Landolphus de Columna		3
Lantfredus	980 18 S	
Laurentius Veron.		_
Leo		* * .
Atinenfis Epifc.		_ `
Achridenus	1044 198 Nennius 1051 199 Neftorianus Chronogr.	· 27
Leo	nD. Nicaas	7
Magifter	IID. Nicephoriis	-
Leonardus Justinianus	Blemmida	31
	14)3 E 1	12,
		- 1

Index Scriptorum.

Callifi Chumuus CP. Gregoras	Clar. an. 1317 1310	Pag.	Ranzanus	Clar. an. Pag. 1478 315
Chumnus CP. Gregoras	1317	275		1478 315
Chumnus CP. Gregoras	1310			
CP. Gregoras		173	Sebastianus	270 46
Gregoras	480	88	Philippus Callimachus Exper.	1486 316
	. 1346	178	Eyftetenfis	1325 272
Rhetor	891	168	Sidetes	418 83
Uranus		13 D.	Solitarius	1035 104
Niceta Pectoratus	1050	199	Philo Judaus	40 7
Nicetas	1077	701	Rhetor	14D.
Chonistes	1104	247	Philotheus	15 D.
Nicetas Archidiac.Conft.	10 0	103	Patriarcha CP.	1361 184
David	88 ₀	166	Photius	358 161
Mitylengus	1701	546	Pierius	187 <u>18</u>
Nicanus		13 D.	Pius Papa II.	1458 311
Rhetor		13 D.	Polemon	3E5 50
Scutariota		13 D.	Polycarpus -	108 15
Nicolaus	1196	231	Procopius Diaconus	13 D.
Barianus	1494	318	Gazeus	520 108
Cabafilas	1350	180	Ptolomaus Lucenfis	1303 171
Euboicus	1439	106		
Grammaticus	1084	503	Radulphus Bockingus	847 161
de Lyra	1310	574	Radulphus Bockingus	1270 152
Plovius	1434	503		1304 271
Sclengia	1430	303	de Coggeshal	1118 148
Nicon	961	186	de Diceto	1183 131
Nierfes Armenus	1175	219	Ranulphus Higdenus	1357 182
Ghelaienfis	1156	118	Reimannus	970 189
Nigellus de Wireker	11co	233	Rembertus	865 164
Nilus	440	85	Remigius	1190 255
Cabafilas	1340	177	Ricemarchus	1085 103
Patriarcha CP.	1373	287	Richardus	1050 199
Notgerus Leodicens.	971	166	Anglus	1177 170
			de S. Germano Richerius	1141 149
O Dilo	930	183	Ricoldus	1260 150
Odo	869	164	Rigordus	1196 256
Odoricus Forojulienfis	1310	174		2255 248
Olbertus	1010	197	Rinaldus II.	2136 2:4
Oldibertus, five Odelpert.	804		Robertus de Graystanes Großhead	1333 176 1115 148
Origenes	130		Monachus	
Osbernus	10 0	301	de Tumbalenia	
Osbertus Othlonus		212	Rodulfus	1087 124
	1101	118	Rudolphus	8101 118 810 162
P Alladius Pandulohus	401	828	Rufinianus	
P Pandulphus	401 1184		† Rutilius Numatianus	363 44
Pantznua	1104	132	1 KORDING PRODUCTIONS	417 89
Pantalenu Diaconus	101	13 D.	C Abas Abbas	484 88
Parhoutius	370		S Abas Abbas Monachus	846 161
Papias	110	4)	Sampirus	1010 197
Paulus Cortefius	3500		Secondinus	
Pería	436		Sergius	801 118
Samofatenus	160		Severus Antioch.	513 106
Pelagius	1109		Severus Ægyptius	978 187
Perdiccas Ephelinus	1109	14 D.	Sibyllina Oracula	130 12
Petilianus	399	61	Sigifmundus Groffenbrot	1481 116
Petrus Alexandrinus	300	41	Simeon	967 186
Apollon. Collatius	1490		Maciinus	1173 219
Apoftolus	. 31		Theffalonicenf.	1418 101
Argivorum Epifc.	,	14 D.	Simon de Cremona	1338 176
Brutua	1489	316	Jacumzus	1400 189
Burrus	1000		Silebutus	611 129
Candidus December	1450		Sifingius CP.	994 199
CalFodorus	1302	171	Silinnius	195 52
Damafcenus	*30*	14D.	Siviardus	710 146
Dorlandus	1491		Sophronius	619 119
Gallus	1070		Sozomenus	1202 256
Herentalius	1:8:		Stephanus Birchingtonus	1380 187
Monachus	7112		Byzant.	806 158
Niger	1 475		Ephelius	16 D.
	,,	,,,	•	Germanus

	Index	Scr	iptorum.		
			ipcor ciri.	wer Par	
	Clar. an. Par	re.		1311 272	
Germanos	990 r	30 I	heoleptus		
Hierapolic.	598 x	x 4 T	heophilus Alexandr.	385 50	
Hilpanus	1150 2	x 6	Antioch.	17 0	
L Papa	253	30	Chronogr.	1170 12	i
Sugerius	1123 -	. 23 T	homas Anglus	1457 31	
Sylvester Gyraldus	1198 =	32	Chaund'erus	1347 27	
Symeon	1090 2	04	Chetterfield	1455 30	
Abbas	16	D.	Dorniberg	1410 30	
Euchzitenfis	ib	.D.	Hafelbach	990 10	
Monachus	il>	.D.	Hhavanita		8
Scholarius	ib	D.	Rudburn		48
Studita	ib		Spalarenfis horos		00
Synefius	410			379	50
Syrus	1010	197			D.
			Chronogt.		196
Atianus	171	10 88	Titus Boftrentis		
Theodriftus	472		Trajanus	362	44
Theodoricus Urias	1414		Turgotus	690	134
Theodorus Abbas	580	164	Turibius Afturienfis	1008	110
Abncara	867	104	Turpinus	447	86
Alanienfis		16D.	* m bump	773	148
Antidenfis		182	T 7 Alemai	113	-4-
CP.	920	16 D.	V Alentinus Hæreticus	110	
Cyzicenus	95 0	185	Venantius Fortunatus	680	16
Daphnopates	95 A	1112	Victor Antiochenus		*33
Iconientis	110 %	110	Urfinne	560	111
Monachus		81	Volfinus Broctius	401	81
Mopfuellenus	407	16D.	TOURIS DISCETOR	690	134
Paphenfis		16D.	True America	830	159
Petrenfis		16D.	W/ Armannus	-	- /
Presbyter			Wilhelmus ab Hazenburg	1025	x 531
Prochoprodromass	1150			4306	2526
Scurariota		16D.		1190	= -2
Smyrnæus		17D.	VVilleramus	1130	= A
Trimethuntinus		16 D.	VVillielmus de VVycumba	2070	- 01
Theodofius	1181		Wipertus	1140	- 14
Theodotus Antiochenus	423		Wolflanus	1001	- 00
Theodulus Monachus	13 X I	173		.001	- 96
Theognoftus	282	37	Acharias Rhetor	491	85
Theofiidus	1101	319	Zozimas Abbas.	77*	- D
		- 22			

INDEX CONCILIORUM

ALPHABETICO-CHRONOLOGICVS

NB. CONCILIA GENERALIA in hoc Indice juxta vulgarem numerandi rationem notantur.

	Ann. Pag.		Ann. Pag
■ Brincatenfe	2172 243	Antiochenum L	252 39
Adanenie	1320 193	11.	165 40
Adrimetinum	394 79	ın.	270 40
Ænhamenfe.	1009 206	IV.	330 66
Africanum L	401 89	v.	310 66 741 68
11.	401 90	VI.	345 68
111.	407 90	VII.	356 71 357 21
IV.	407 90 408 90	VIII.	357 71
v.	400 90	IX.	360 73
VI.	410 91	x.	363 73 378 75
VII.	551 121	XI.	378 75
VIII,	592 126	XII.	443 97
1X.	603 135	XIII.	447 98
Agathenie	506 115	XIV.	1136 238
Agaunenie L	212 119	Aquilciente L	38r 77
II.	888 180	11.	553 114
Agrippinente	346 69	IIL	698 143
Airiacente	1010 206	IV.	1184 245
Albienfe	1254 261	Aquilgranenie L	789 <u>155</u>
Alexandrinum 7.	230 38	II.	797 157
II.	308 64	ш.	799 157
III.	315 65	IV.	8.2 168
IV.	314 65 310 68	V.	809 169
v.		VI.	816 169
VI.	362 73	Vn.	828 170
VII.	363 73 300 Br	VIII.	836 171
VIIL		X.	841 172
1x.	430 94 633 136	XI.	860 174
х х	633 136	XII.	863 174
Alnence	709 149 802 168	Arauficanum I.	1023 207
Altinenfe		II.	441 97
Ancyranum L	315 <u>65</u> 358 71	Arelatenfe L	519 117
	358 71 453 104	11.	314 65 353 70
Andegavenie L	1269 264	111.	353 <u>70</u> 452 104
ii.	1279 266	17.	
iv.	1336 195	v.	455 104 471 105
ν.	1365 198	vi.	524 116
Angarienfe five Sangar.	391 79	VII.	554 124
Anglicanum L	756 152	VIII.	813 169
II.	904 191	IX.	1210 278
iii.	969 194	X.	1334 260
iv.	3073 311	Xi.	1260 263
v.	1075 212	XIL	1267 264
νi.	1093 216	Ariminense	359 73
VIL	1095 217	Armachanum	1158 241
VIII.	1167 243	Armenum	435 97
IX.	1341 196	Armoticum	1079 213
Aniciense seu Podieuse	1130 138	Arvernenie L	535 118
Anfanam L	3035 207	II.	549 111
II.	1070 211	fit.	
III.	1100 218	Afturicenfe	587 135 446 98
IV,	J111 235	Attiniacenfe L	811 170
Antiochenie	368 74	11.	834 171
			IL

```
870
                                            177
                                             118
                                                                HII.
                                     1099
                                                                îv.
  Audomaro-Ponta
                                     1270
                                            255
   Aveniopenie L
                                     4200
                                                    Brennacenfe
                                     1210
                                           147
                                                     Brioneple
             III.
                                     1270
                                           265 Britannicum T.
             17.
                                     1279
             ٧.
                                                                źΪ.
                                     1282 2056
             VI.
                                                                III.
                                     1326 257 4
             VII.
                                                     Brixiente
                                             295
  Augustacum
                                                     Brivatenfe
                                            1.38
                                      952
  Augustodunense I.
                                                     Budente
                                       663
                                                     Burdegalenfe ]
                                              216
               11.
                                     1004
                                                                  īΤ,
                                                × 15
                                      -521
                                                                  111.
                                                 1 18
             III.
                                                 119
                                                                   ıv.
                                                      Burgenle
             IV.
                                       541
                                                      Burgundicurr
             ٧.
                                       549
                                                 136
                                                      Byzacenum 1
             VI.
                                       645
                                      1017
                                                 206
             VII.
                                      1068
                                                  311
                                                                  III.
                                      1279
                                                  285
         Ħ.
 Aufcitanum L
                                       1300
                                                  368
                                                           Aberhifficanum
                                       1308
                                                           Cabilonenie L
         11.
                                                  390
                                      1068
 Aufonense
                                                  211
                                                                         11.
                                       578
Autiliodotenie I.
                                                   125
                                                                         111
                                       695
            11.
                                                   142
                                                                         IV.
                                                                         ٧.
                                                  79
Bajocenfe
                                       39-4-
                                                                         VI.
                                       1200
                                                                         VII
                                       1104
Balgentiaceufe I.
                                                  234
                                                                         VIII
          11.
                                       115 K
                                                  241
                                                                         IX.
Bambergenle
                                       LOIR
                                                  206
                                                                         X.
Barcingnenie I.
                                        540
                                                   119
         II.
                                         599
                                                  116
         III.
                                         900
                                                   191
                                                                         ш.
                                       1054
         17.
                                                  210
                                                                         IV.
                                        1097
Barenie
                                                  217
                                         306 I
                                                  210
                                                                  II.
        IL Generale
                                         343 E
                                                                  III.
                                                  323
Baffegiense
                                          3228
                                                       Celenstente
                                                  259
Becanceldenfe I.
                                          694
798
                                                 342
                                                       Calchutence
            u.
                                                 157
171
                                                       Calniente
Rellovacense 1.
                                          845
                                                       Cambricum L
          H.
                                          1114
                                                 2 15
                                                                    II,
Bengyantanum L
                                         1087
                                                       Campiniacenie
Cantianum
                                                 215
                                         1001
            III.
                                         1108
                                                239
                                                       Cantuariente 1
            IV.
                                         1117
                                              2 30
Beningdonenie
                                                                     111.
                                              I 73
Berghamitedenie
                                        697
                                            142
Biterrenie L
                                        356
                                            200
                                       1233
                                                                   III.
         īī.
         ш.
                                      1940 20 E
                                                       Carllocenie
                                      1255 10 =
                                                        Carifiacerate
         IV.
                                     1279
                                                                     II.
         v.
                                           105
         VI.
                                                                     III.
                                     1188
                                                                     iv.
                                    1299
         VII.
                                           168
                                                       Carpentoractenic
         viu
                                     135 x
                                           297
                                                       Carhaginenie
                                                                      r.
Biruricente L
                                    1031
                                           207
                                                                       ıI.
                                    3225
                                           259
           11.
                                           205
                                                                       115
           III.
                                   1276
                                                                       17.
                                           267
           IV.
                                   1286
                                                                       V.
                                   1336
                                           10°
            ٧.
                                                                       VI.
           VI.
                                 1478
                                          203
                                                                       VII.
                                           22
 Boftenum
                                                                      1%.
                                   411
Bracarene L
```

9

x.	Ann. Pag. 208 64 311 64	v.	Ann. Pag.
X.	308 94	7.	
		VI.	1303 290
XI.	311 64	VII.	1329 294
XII.	348 7º 390 78	Compostellanum L	
XIII.	200 70	п.	1056 209 1114 236
XIV.	397 79 208 89	III.	1114 136
XV. XVI.	398 80 398 80	Completenfe I.	1316 194 1379 198
XVII.	200 80	II.	1379 198
XVIII	401 89	Confluentinum L	860 174
XIX.	401 90	П.	911 191
XX.		Constantiense L	1044 208
XXI.	404 90 405 90 407 90 408 90 409 91	II.	1094 216
XXII.	405 90	111. Generale	1414 321 226 - 68
XXIIL	407 90	Conftantinopolitanum 1.	
XXIV.	498 90	II.	338 68
xxv.	409 91	IV. Generale II.	360 73 381 75 383 78
XXVI.	410 91	V. Generale II.	381 75 383 78
Collatio Cath. inter & Donas	411 91	vi.	394 79
XXVII.	412 91 416 93 418 93 418 93 423 93	VII.	394 79 399 81
XXVIII.	416 91 418 92	VIII	
XXIX.	418 91	IX.	426 94 448 98
XXX.	427 93	X.	449 29
XXXII.	416 94	XI.	450 tog
XXXIII.	484 100	XIL	459 104
XXXIV.	525 117	XIII.	492 POS
XXXV.	455 118	XIV.	496 105
Caffilienfe	1172 247 394 79 816 270	xv.	499 IOS 513 115
Cavernenie	394 79	XVI.	513 115
Celychitenfe	816 270	XVIL	520 III
Chalcedonenie L	403 90	XVIII	531 117
li. Generale IV	451 100	XI C.	
Charnense	611 136	XX. XXL	
Ciceltrenie L	1157 241		
II.	1199 167 1192 268		553 128 587 125
111.	. 1191 200		639 136
Cilienfe	423 93 305 64	XXV. Generale VL	680 T38
Cirtense L.	413 92	XXVI.	691 141
Clarendonense	1164 141	XXVII.	712 150
Claromontanum L	1195 216	XXVIII.	754 158
II.	1110 235	XXIX.	806 168
Cleonadenie	1162 141	XXX.	8-9 16R
Cloveshovience L	741 150	XXXI.	814 169
II.	747 151 800 157	XXXII.	814 169
ш.	800 IST	XXXIII. XXXIV.	842 171
IV.	803 1 <u>03</u>		854 173 861 174
. v.	822 170	XXXVI. Generale VIII.	869 176
VI.	811 <u>170</u> 843 <u>171</u>	XXXVII .	879 178
Colonienie L	8 70 177	XXXVIII.	901 191
II. 111.	873 177	XXXIX.	944 193
IV.	887 182	XL.	961 194
V.	1056 209	XLI.	975 194
vi.	1116 236	XLII.	1140 139
vii. /	1118 136	XLIII.	IIA2 240
VIIL	1160 163	XLIV.	2144 240
IX.	1256 264	XLV.	1147 140
x.	1280 266	XLVI.	1166 241
Xf-	1300 268	XLVIL	1168 241 1277 265
XII.	1310 191	XLVIII.	1277 205
XIII.	1312 293	XLIX.	1280 266 1285 267
XIV.	E423 223	L. Li.	
XV.	1451 316	Lii.	1341 296 1347 297
Compendiente L	756 152 833 171	tor	1450 315
II.	2085 214	Coptiniacente L	1255 252
IV.	\$170 364	it.	2269 263
AV.	****		111.

Inc	iex Co	inchorum.	
	Ann. Pag.		Ann. Pag.
VII.	1262 263 852 172	Habanenie	1012 306
Cordubenie	852 173 1050 208	Hedrfeldenie	1425 322
Conscerle		Helenenie I.	680 138
Cyprium	399 Br		914 193
-11	1199 245	Herbipolenie I.	1017 200
Almaticam	1357 202		1100 241
Danicom	1419 323	Herudfordienie.	1287 267
Detrufanom	771 153	Hibernicum L.	673 138
Dingolvingense	415 92	II.	450 Log
Diolpolitanum	1199 245		1097 217
Divionente	1176 243	Hierapolitanun I.	1152, 241
Dubliniense	927 192	Hierory II.	173 24
Duisbergense	1255 2.62		173 24 114 98
Dunelmente L	1176 205	II.	11 12
II.	1214 258	lii.	350 70
Dunftapliente	779 153	iv.	
Duriente	871 177	ψ.·	
Duziacenfe L	874 177	vi.	
II.	-17	vii.	1099 21
	1195 245	viii.	
E Boracenie L	1252 262	IX.	trit 234
E II.	1367 298	X.	1136 170
III.	1456 326	Hipponenie L	1142 230
	614 139	II.	393 79 126 01
Egarenfe Eliberitanum	305 63	Hispalense L	126 94
Emeritente	666 138	и.	590 94 190 116
Engilenheimenle	948 193	Hilpanicum	
Vide Ingilheimense			447 28
Epaonenie	<u>\$17</u> 116	Accitanum Iconienie	1050 210
Ephelinum L	196 25		
II.	245 39	Herdenie L	
III. Generale III.	431 94	IL.	1120 200
IV.	440 27	Illyricianum L	1246
V	449 29 931 191	III,	367 74
Erpfordiense sive Erphord.	931 191 1072 111	III.	212 112
11.	1074 113	Ingilheimenfe L	826 17-
111.	1187 167	IL.	840 179
Exonienic		Infolanum L	1251 202
TErrariense & Florent.	1438 325	II.	1288 257
Fincenhallenfe L	788 155	Jotsenie	1080 238
Tincemanence II.	798 157	Juliabonenia	1080 214 24 116
Florentinum L	1055 200	Juncenie	21 118
II.	1105 234		1008 205
Floriacenfe	1107 234	K Alense Karrofense	989 195
Foroliviense	791 156 794 156	Kingftonienie	838 <u>171</u>
Francofordienie L	794 156 1006 206	Kyrtingtonicuse	977 195
11.		Kyrtungtonetise	
Frifingenie	1440 <u>126</u> 1104 ² 33	▼ Ambeficanum	140 39
Fuffelenfe	12ad 259	Lambethenic L	1206 257 1261 263
Fuxente	272	lj.	1261 263 1280 266
	340 68	III.	1281 266
Angrense	767 153	IV.	1330 295
Gentiliacente	742 150	v.	1352 297
Germanicum I.	745 151	VL.	1362 297
III.	1225 259	VIL	365 73
Gerundenfe L	\$17 116	Lampfacenum	1197 245
Gerundente II.	1097 217	Lancinienfe L	1246 261
Gifortianum	- x188 245	II.	1285 2 27
Gloceftriense	1378 <u>198</u>	III.	160 I24
Gontetienie L	1231 260	Landavenic L.	
n.	1253 262	111.	
IIL.	928 191	IV.	955 195
Grateleanum	928 191 1106 134	v.	1026 207
Guaftalieme		NL	1034 VII.
Guidonenia	1242 251		

		onemorum,	
	Ain. Pag		Ann. Pag.
VIII.	2055 200	Lugdonenie L	196 25
Langelienie	1278 25	II.	517 116
Landicenum Lateranenie L	367 7	III.	557 114
II.	649 131 1102 22		583 125
III.	1102 23		1:55 200
IV.	J110 23		1080 214
v.	1112 23		1245 261
VI.	1116 236	Lumbarienie	1374 364. 1176 243
VII. Generale	1123 23		1176 243
VIII. Generale	1139 23	M Acrenie I.	881 180
IX.	1168 24	IVI IL	935 192
X. Generale XI.	1179 24	Madritenfe Magalonenfe	1473 327
Latiniacepie	3215 251 3140 230		909 192
Laudenfe	1140 <u>135</u>		891 181
Lauriacenfe	843 17	II.	1322 205
Landamente	1109 33		1362 297 687 140
Legionenie L	1012 205	Mantalenfe	879 180
IL	1091 219	Mantuanum L	835 171
III.	1135 238	II.	1064 210
IL.	1019 207	Marciacenfe	1326 294
III.	1031 207	Matzalienfe - Matifconenfe L	973 194
IV.	2095 217		581 125
Leodienie	1131 138	III.	585 125
Leyrenfe	1023 207	Matronenie	962 194
Lingonienfe L	820 171		
II.	858 174	II.	355 70
Lippiense	1080 214	III.	390 78
Liptingule	780 153	IV.	451 100
Londinenfe L	743 150	V. VI.	679 138
II.	833 <u>171</u> 944 <u>193</u>	VII.	1287 267
TIL.	948 193	Meldenfe I.	1291 268
IV.	970 194	IL	845 172 1301 357
v. vi.	1075 212	Melfitanum	1089 215
vii.	1078 212	Melodunenie L.	1216 258
VIII.	1102 233	и.	1225 250
IX.	3107 234 3108 234	Metcianum	1300 26%
x.	1109 23	Mettonenie L	705 149
- XI.	Itas 237	14.	1258 262
XII.	3127 237	Metenfe L	
XIII.	1138 239	II.	752 151 815 178
. Xv.	3140 270	III.	858 174
XVI.	1143 340 1154 241	iv.	863 178
XVII.	1154 241 1162 242	V. VI.	869 177
XVIII.	1175 143	Mileviranum L	888 183
XIX.	1200 246	II.	402 90
XX.	3214 258	Moguntinum five Moguntiacenfe	416 92
XXI.	1237 2.61	L	813 169
XXII.	1265 263	II.	847 173
XXIV.	1268 264	111.	848 173
XXV.	1191 168 1199 168	IV.	852 173
XXVL	1309 190	v. vi.	857 173
XXVII.	1321 193	vii.	888 182
XXVIII	1328 294	VIII	1049 208
XXIX.	1342 206	IX,	1054 209
XXX. XXXL	1382 200	X.	1059 211
XXXII.	1391 199	XI.	1071 311
XXXII.	1396 199	XIL	1075 212
XXXIV.	1414 333 1486 327	XIII.	1080 214
Lucenie 1.	567 124	XV.	1085 214
14	572 124	XVL	1105 231
			XVII.

	Ann.	Par	- Cruiti		
XV	1235	260	D Atlachaman C 1		Ann. Pag-
Acaipelienie I	1162	202	Det IL		777 453
acomparent I	2195	245			786 153
· //L	1214	258	II.		9774 36
W.	1258	259	Dan II III.		1388 299
V.	1209	257	Pampilenenie Papienie L		10es 167
Mornibuse	550	121	- where I		10%5 113
Mopfaettenum Moiomente L	948	193	II.		1160 241
II.	995	195	Parificrate 1. Generale		1423 32
Murinense	973	194	ii.		
	658	137	III.		551 1
Amnetenie five Namet L		181	IV.		557 1
iii.	1127	237	v		572 1
IV.	1264	325	VI.		7 577
Narbosenie L	309	155	VII.		615
IL .	791	191	VIII.		824
III.	900	191	. X.		819
IV.	990	195	XI.		812
v.	1054	209	XII.		834 847
VI. VIL		109	XIII.		840 1
VIII.	1000	215	XIV.		FO(0 2
IX.	1207	257	XV.		#09s d
X.	1127		XVI. XVII.		2 XO5 2
XI.	1234		XVIII.		3-247 24
XII	1374		XIX.		
Nazarentim	886	242 180	XX,		210-
Nemantenie I.		217	XXL		1 201
101.	1284	266	XXII.		2209 257
Neocalariente	315	65	XXIII.		1209 257 1212 258
Neaphlitanum	1120	237	XXV.		1225 259
Neustriacum	877	178	XXVI.		1360 363
Nicamum L. Generale I.	325 787	65	XXVII.		
II. Generale VII. Nicenie five Nicznum	359	72	XXVIII.		1303 289
Nicopolitanum	372	74	XXIX.		1312 200
Nicoliente I.	1919	292	XX v.		3,53 292
II.	1320	293	XXXII.		
III.	1340	295	XXXIII.		1394 296
Niddenle		149	XXXIV.		1419 222
Nigellense sive Nivigellense	1161	340	Pedredanum		3072 21E
Normanicum L IL	1184	245	Pennafidtlenfe		150 25
Northamptonienie L		239	Pergamente Perpinianum		1408 320
II.	1164	242	Pharenie		664 127
IIL	1176	243	Pictavienie I.		1000 196
IV.	1177	244	II.		1032 207
v.	1267		> III.		1078 21g
Norvylcenie	831	171	· IV.		\$100 218 \$100 214
Noviomagente Noviomènte L	814	160	v.		1206 234 1080 266
IL.	1344		VI.		1284 266
Nugarollenie L	1290		Pinnarenie VII.		1062 210
II.	1303		Pipevvellenfe		1189 245
10.	2325	292	Pianum I.		1134 238
Nymphicase	1233	260	IL Generale:		1409 311 862 175
Sheriente	1062	210	Peltenie L		862 175
Ofcense	598		II.		1095 216
Orhotilenfe	1245		Placentinum I.		1132 238
Overhafe I	873	177	II.		876 177
il.		191	Pontigonenie Portuenie		897 181
III.	1115	242	Polonienie		1309 290
Okosfenic I. II.	1112	258	Pragenie L.		1405 310
III.	1408		IL E	. i	tolemaidenie

Index	Conciliorum.
-------	--------------

	Index Con	ciliorum.	
	Ann. Pag.		Am. Pag.
Prolemaide nie	411 91	XVI. XVII.	465 105 484 106 487 105
Uintiliniburgenfe L	2085 214	XVIII	487 105
C II.	1105 314	XIX.	494 195
-		XX.	495 105
TO Arifponenic	792 156	XXII	499 105 501 115
Ravennatenic five Rave	noesic	XXIII	902 115
ii.	419 91 877 178	XXIV.	500 115
III.	904 191	xxv.	504 IIS 518 IIG
IV.	967 194	XXVL XXVIL	531 117
v.	997 196 1014 106	XXVIII	531 LIS
VI. VII.	1128 238	XXIX.	532 IIB
VIII	1253 262	XXX.	589 126
TX.	1270 264	XXXI	595 126 601 135
X. XI,	1186 267	XXXII.	606 135
XII.	1307 290 1310 291	XXXIV.	610 135
XIII.	1311 191	XXXV.	640 136
XIV.	1314 191	XXXXI.	648 136 667 138
XV,	1317 292	XXXVIII	667 138 680 138
Redingenie L	1106 157 1179 165	XXXIX.	68o 138
II. Redonenic	1273 164	XL.	705 149
Regente	439 97	XLL	721 150
Rhemenie L	625 136	XLII.	714 I50 716 I50
II.	813 <u>169</u>	XLIII.	731 150
III.	892 181 900 181	XLV.	743 150
- v.	923 192	XLVI.	745 151
VI.	936 192	XLVII.	769 153
VIL.	953 193	XLVIII. XLIX.	799 157 800 157
VIII.	975 194 989 195	L.	826 270
X.	991 195	LI.	853 <u>173</u>
XI.	994 195	Lir.	861 174
XII.	995 196	Lur.	852 175 863 175
XIII	1049 208	Liv	864 175
XIV.	1092 215 1094 216	ĩ.vi.	865 175
XVL	1119 136	LVII.	868 176
XVII.	1131 238	LVIII.	877 178
xvin_	1148 141	LIX. LX.	879 178 879 178
XIX.	1131 160 1135 160	LXI.	881 180
XXL	, 1339 363	LXII.	892 181
XXII.	2271 264	LXIII.	897 <u>181</u>
XXIII	1287 267	LXIV.	904 <u>191</u> 906 191
Rockinghamenie	1408 320	LXVI.	949 193
Roffiacenie I.	1258 263	LXVII	963 194 964 194
TT.	1327 194	LXVIII.	964 194
Romanum I.	251 39	LXIX.	964 194 969 194
IL.	161 40	LXX.	983 195
III.	313 64 341 68	TXXII:	989 195
v.	342 70	LXXIII.	993 195
VI.	367 74	LXXIV.	996 196
VII.	370 74 1378 75 382 77 386 78	LXXV.	998 196 1011 106
VIII.	1373 75	LXXVII.	1046 208
X.	382 77 386 78	LXVIII.	1047 228
X. XI.	430 94	LXXIX	1049 108
XII.	431 94	LXXX.	1050 108 1051 200
XIII.	411 97	LXXXI.	1053 200
XIV.	449 100	LXXXIII	1057 209
***	117		LXXXIV

	- Conciliorum.	
	Ann. Pag.	
FXXXIA*	1079 209	Ann. Pag.
LXXXV.	1063 210 Siciliense XIII.	1461 316
TXXXAT"	1065 210 Sident	357 74
LXXXVIL	1074 212 Sidonienfe	
TXX (AIIT	1076 112 Silvando	
TXXXIX	1078 117 millerife 1.	512 115
LAAM.	1078 112 11.	863 175
. XC.	1079 117 111.	873 177
XCI.	1080 al3 1V.	990 105
XCII.		1315 292
xciii.	1081 214 Singedunense V.	1326 294
XCIV.	1084 214 Sitmienie I.	
XCV.	11.	
XCVI.		349 70
XCVII.	1099	351 70
XCVIII.		35 <u>7</u> 7 K
XCIX.		358 7≖
, C-		359 7₺
CI.	1210 Spoletanum alian Va	1307 200
CIL	1218 259 Stampente I.	590 I26
CIU.	1302 289 11.	1114 160
CIV.	1412 331 Stramiacenfe	7092 21m
Rhotomagenie I.	692 142 Sucflionense I.	2099 218
II.	1050 108 II.	836 175
iii.		744 151
IV.		Scr 175
v.		802 175
vi.		861 173
VIL		800
VIII.	1119 137 VII.	
IX.	1299 268 VIII.	
X.	1335 295 IX.	X 11e -")
Α.	1445 316 X.	
	XI.	
C Alegunstadiense	1022 207 Sttribum I.	
Salisburgenie I.	807 168 II.	
п.	1410 313 Syrincum	
Salmanticenfe	1335 295	1115 236
Salmuriense I.	1253 262 Ardanenie	
II.	1276 265 L Tarraconense I.	97a 294
III.	1294 268 II.	116
17.	1315 191 111.	
Saltzburgense I.	1174 165 IV-	
IL.	1281 266 V.	
Itt.	1291 267 Tarfenfe	
IV-	1310 291 Taurinense	. 1177 244 490 81
v.	1786 299 Teleptenie	418 92
Sandionyfianum I.	997 196 Theodonis-Villare 1.	821 170
п.	1013 209 11.	835 175
Sangariente	391 79	844 172
Santonenie I.	563 124 Thevellinum	362 73
п.	579 125 Thevinence	536 119
ш.	1096 217 Thuidritanum	417 92
IV.	1180 266 Ticinenic I.	850 173
v.	1281 266 IL	855 172
VI.	1198 168 III.	876 177
Sardicenfe	347 69 IV.	997 196
Sardiniense	521 116 V	1010 206
Sarisburienie		400 81
Scheningenic	1248 262 IL	
Schirachavanente	863 174 III.	
Scoricum feu Perthenfe	1259 263 IV.	
Seleucienie	359 221 V.	
Senonenfe L	657 137 VI.	610 135
11.	862 174 VII.	633 136
III.	1140 239 VIIL	636 136
IV.	1198 145 IX.	638 136
v.	1252 262 · X.	646 136
VI.	1269 164 XI.	653 137
VII.	1320 192 XIL	X11L
	F 2	X1114

	Inde	$\mathbf{x}$	JOI	iciliorum.	
		Ann. I	42.		Ann. Pag.
XTII.		656	137	T Alentinum Gall, L.	374 75
XIV.			128	VII.	530 117
xv.			140	111.	584 125
XVI			140	IV.	855 172
XVII.		688	141	V. VI.	890 <u>181</u> 1120 218
XIX.			142	VII.	7248 262
XX.		694	142	Valentinum Hifp.	524 116
XXI.		704	149	Vallifoleranura	1322 293
XXII.		1086	215	Valenie I.	443 97
XXIII.			293	II.	529 117
XXIV.		1339	295 297	Vaurenfe I.	1213 258
XXV. XXVI,		1347	297	II.	1368 298
XXVII.		1473	327	Veneticum	465 104 1177 244
Tolofanum L		872	177	Venetum Vercellenie	1070 244 1070 208
IL			109	Vermeriense L	752 151
III.		1068	211	II.	853 173
IV.		1090	215	m.	863 175
v.			236	IV.	869 177
VI; VII.			218	Vernense I	755 152
VIII.			260	II.	844 172
IX.		1329	293	Verolamienic I.	793 156
Trajectense		697	142	III.	794 156
Trecenfe L		1104	233	Veronenie	2184 245
IL.		1107	234	Viennenie L	892 181
III.		1118	<u> 118</u>	II.	1112 235
Tremoniense		1115	236	III.	1267 264
Tienorciense Tievirense L		386	78	IV. Generale	1311 291
II.		948	193	Villaregienfe Vudunenfe	684 140
III		1148	181	Vigeliacum	947 193 2146 240
Tributiense L		895		Unicjoviense	1375 298
II.		1031	207	Urariflavienie I.	1348 262
III.		1276	176	IL.	1267 164
Tricaffinum L.		867	鎧	Urgellitanum	799 157
Trojanum		1093	216	,	
Troficianum L		909	192	X / Estmonasteriense L	1066 210
IL.		921	192	V V II.	1077 213
III:		924	192	III.	1142 240
IV.		927	192	IV.	1176 244
Tullenie I.		550	174	vi.	1177 244 1226 259
i iii.		860	174	VIL	1316 192
Tulugiense, aliis Helenense		3065	210	Wigotnienie L	601 135
Torisionenic		1229		II.	1240 164
Turonenie, five Turonicum L		461	104	Windle shorense L	2070 212
II.		567	114	H.	1114 235
111.		800	157	Wintoniense L	855 172
IV.		813 912	169	Wintometre L	
V. Vi.		1055	209	IIL	975 195 1011 206
VII.		1060	210	IV.	2070 211
VIII		1096	217	v.	2076 213
IX.		1163	292	VI.	1139 239
x.		2136	261	VIL	\$142 239
XI.		1139	261 266	Wormstieule L.	787 155 819 178
XII.		1448	316	111.	819 <u>171</u> 833 171
Tyvifordense		685	140	iv.	868 176
Tyanenie		268	74	v.	890 180
Tyrium L.		335 448	67	VI.	1076 212
- п.		448	- 99	VIL	1232 237
III.		218	116		INDE
					INDEX

INDEX

mfis

18 D.

18 D.

18 D.

18 D.

ibid.

156

RERUM MEMOR ABILIUM. Omifis iis, que ad fingulos Scriptores propriè spectant.

Que D. subnexum habens , in Differtationibus quærenda sun.

A Bhatiffa Synodis interfum , Abaclardus ob orreres de S. Trinit	pag. 141
fuum comburero contint s	257
Americantale hymnus apred Graces ,	18 D.
Additamentum Filioque ad Symbolum in	Synode CP.
damnasum .	179
Legisime fallum in Concil.Flore stim des	clarmenr 315
Aden maris rubri poreus quis,	26
Admantut Manetis discipulus,	a6 lbid
Eins liber ab Augustine refusatut .	ibid.
Ab Adda diver fut.	47

'Adrianopolis , plures urbes ita dilla ; Emilia Ecclofia à fubjellime Epijopi Rav eximuntur. Acres apred Graces Pfalms qui, Axabre@ bymnus B. Firginis apud Graces, Quà ocrafione inflitutus.

S. Albani Monaflerium anando conditum . Alemanni tanquam de natura Divina male fentiemes perperam accufati,

Allegorica S. Scriptura interpretationes Christianis objella, Almarici Carnoteufis a siufque discipulorum infana dogmata,

Apagentio cumila liber Gracerum Ecclefialliene 18 D. Ambrofes operum editionem novissimam qua commen-"Augustin Pfalmus CXVIII. cur ita dillus.

Arabatus cantica gradienm apud Gracos , Arayoures liber apud Graces quis Anaftafius Biblioth. & Card. 165. 166 Angelos & animas humanas non prorfus effe incorporales

tradebans Patrum nonnulli, 114 Anglirana Ecolofia fententia de legendis Scripturis Elfrici tempere , 188 icem de Eucheriftia , Chrifium in en non effe corporaliser profensem,

Anglieanus Clerus legum Pemmunite abrogationem 316 Anglia aliques fedes Epifcopules in urbes traftata, 212 Angli Hiffanis pracedere debere judicancur . 312 Annatarum exailie dannatur , 314

Anni ab Adams ad Christum quemodo à Gracis nume-Anni initium à Chrifti Nativitate computandum, 291 Anfolmo Cani, conceffem , mi juxta Romana Ecclefia Archideaconum coram Papa federete 217. Alterins

erbis Papa dictus , ibid. Antiochenum, Vide Schifma.

L.Jerbyen gutfnam liber apud Graces . 18, D. In gild-

And a Menais a	ffere
Amilione Office	de restaure
Azienter Officiares	Pud Graces

19 D: 19 D.

19 D.

10 D. 20 D.

ibid

scorum Ecclafiafticus tureta dellur, ibid. antiquitas ejus, ATOGOROCAY/ENOT Qued ! Aqua beneditio apud Graces qua,

doua benedille appeat Crasse que,
Officiem daplex , ibid, apas is memorium ben pti fine
tit Christi dans i far-vesta bid.
Aisma divinius obernatifica comerțus,

Arians decimines opmonton, decima Denn of Cream Denn of Cream Denn of Cream Denn of riani que sensu Cor se Creaturam que momo Doum este dicebant, 17. 18 D Creaturam que formabane, 18 ductions, 27. 38 D creasuramege effermaban, 100 D. qualitm Files generationem genferbane, 100 D. citan illis creare & generation, 100 D. Filem effe saves on profesile neg ab ares, 41. D. see accrouns effe saves on profesile neg ab ares, 42. D. see accrouns effe safe

our prayrocce noy as volument agreecedant, Arii from & vafreeia metata Arifluttis libri gaid am exuffi, Armeni a fair error about laberari, 136. Errores bi guin 257

Armeni, rejellis erroribus a dollrinam Catholicam re-Armeni in Asephalerum harefin quemede pertrelli, 119 Armemoran cum Grac s concerdia innata, 218, plenint , 144 que fenfu appendicem ad Trefagium incellig at , ibid. cum Latit nis Concordia,

Armechana Academia al merenes felis lives Theology am publics pralegire, Articult Cit i, qui, 272 'Afil iniei@ in O atione Dominich, quid, 30

Athanafi- crimma, vit. crudelitas, am terium micidium, illicita ordinacio, impietas in Tyria Synos Augustim edicio nova Benedellenerum, ejustans . cle-

gan te, & militat . unfins de Roma libellas damnatus falos aus

B Ambergenfis Ecclefia in Epôfeoparum trella : 206 De Baștifino Harceicor una controbirfia , quando orta , Baptifunt , varia and Graces cirea ilium offi-

cia . 20 D. Berlannien um barefie dannaca s Buckers gal libri . Sque apad Manichees , quid . Benevenana fedes Archippftopatus quendo falla, 194 Bersngarus forciro non femel dannatus, 208 abnega-

is fententia fes fidem Roman am amplexus, 209. 219

Esblistheca & Carole Imp. IV. Univerfita & Curolina	CPolisa sorem Patriarch www.ferles , 187
done data	Con necudines Anglicana confirmate , 241. sirea em
Big aime neravie verne Ecelefia, 30 D.	turbe, fbid.
Bohemorum politiciata en Cens. Bafil. 311. 114	Contentio inter Theologos & jurillas Oxon. 199
Benifacius P. VIII. Philippum Gallia R. Injurus affi- cst , 190	Controversia de conjugio Clericorum quemodo decisas
Breme-fit Ecclefia quando fundata ; 314	Coventrenfium & Li:hfeldenfium Epifcoperum fe-
Bremenfimm & Hamburgenfium Epifcoporum & Ar-	tiet ; 379
chiep. feries ; - A 314	D: -/9
Britannerum Epifcopi Reminor rieus agnofeere recu-	
fans , 155	Amafeeni loen: de procefiione Spirlous S. à Grai
Bogomilorum harefiz quando ortà, 225, infana dogmasa	oit in Sycodo accurate exempus, 267
gue,	Decima quomodo olim devidenda, 168
Buttat Gymnosephistarum pracep ar 1	Decimarum pars quarta Ecelefits Cathedralibus per-
C.	folvenda, 200
Efarangufta fedes Merropolitana , 199	Dec unitas a gentilibut agnica , 63
Caren variot neta: Gra; erum libellat et Off ia	Defenfor Ecclofia quis . 7 D.
Ectlefieftien, 25 D.	Depatatus in Ecclefia Grata quit , 31 D. an idem cum
Canon magnut quis, & cur ita diflut, ibid	Ceroferario : ibid.
Canoner in Diprycha nonrelati, 194	Adayal & Adaranlas Veterum qua , 7, 18
Cammun collettures, 124	Albanai & Albanushias Ceterum qua ; 7. 18 Albanai apud recents res Grecos quales ; 11 D.
Cautueria Archiepiscopalis dignitas extinua Lichsel-	S. Donyfit r. liquia decetta d recognica s 209
denfi repienea,	Dimpfis Arcopanica feripta quando publice citata; 111
Cantuarienfis Archi pifcopus totius Anglia Primatis st- tulo denatus , 216	Aumatrante y autrer que d netat , 21 D.
Cantagrienfrum Archiepifcoperum feries & Vita, 187	Dirloga, que 21 D. antiquitat corum g ibid.
Carbifmatam Gracorum Pfalterto qua, 35 D.	Deferpalus, ques,
Catholies communicalis judicis à Throdefio confluenti, 76	Dominica in Palmis & eratioin ca ufurpandas 10 D.
Xangertrule by ans in I andem B. Vergines, 31 D.	_
Charaira win quare fie dilli, Z D.	E.
Christus , vide Filius.	
Christus adres fub veteri O novo Testamente, 17	E Bienita in Inda Epillola Carbolica deferipi & de
Christiani in .E. pro singulares, 189 Climenina Castinitiones , 201	Ede a Saracenis quando eccupara, 163
Clericorum in commune vivontium focietas inflienta, 2.8	Enpuniones liber Gracerum Ecclefieftiene, quis, 11 D.
Clericorum conjugium adverfus Papa decresum animosè	Lirob@- in Ecclefia Graca dnylen , 22 D. quanam in
themar Germans, 212	his officia , ibid.
Codex Excyclinequit, & quando conditut, 101, 104	Encania, plara circa bec apad Gracos efficia , 12 D.
Coder Canorum Ecclesia universa quis , 104. Origo	Eletteribus Imperatorem eligendi an facultat a l'apa
ejus & proceffus , ibid.	primum ernieffa. 196
Colev Ca onum Ecclefin O ientalis , 104. 6 11. D.	Erram officium pro defuntlie , 23 D eur ita dillumo
quet d' ques Canenes contines , 20. D. in fyuedis fa- per monfam collocarus , 21 D.	Epifcopi consum:listè non trallands, 1700
Codex Cananten Ethiopicm, quid continet, 21 D.	Episcopi eonium:tiote non trattands; 179 Episcopis injuste depositis o an cum estum successibus
Codex Evangelioram in concilies fup:r menfam poni to-	colenda communio , 258
tions, 21 D.	Evangeliorum Codex apud Graces qualit , 23 D. varia
Caleftit dea ab Afric culta , 5s. varia fortita nomina,	Evangeliain toram efficits . ibid.
ibid fub l'enerit nomine pracipui à Ca thaginenfi ni	Euryphismiorquid, 23 D.
aderata, ibid. Aftarte apad Phantees dilta, ibid.	En heitarum urbs Theodorepelie sur dilla, 100
Canbina Peribi pra Conflantinopoli quid, 221	Externmente quid , 22 D. Externmente acortina conx sublic and a , 178
Colonienfiam Episcoperum & Architepiscoperum Cara-	
Concelium Occumenteum quee habert poreft abfone P. Da	Ex Enochi libro plara desample. Sibylinorum au-
aufforitate , vel legatir , 15t. poteflatem b.bet ime e-	B.r, 17
deati à Chrifto , us etiem faper Papano,ibid de 114	Evequia, officia eirea est apud Grece, 27 D.
Confessio fidei panelerex @ dilla que, 62	Exteditionovo ta terram fanttam a variti Synodis de-
Confirmatio sum Baptifino elim conjuntia , 17 D.	crtis, . 24
Conjugium cum confunguinea damna:um , 196	Expeditio contra Saracenos in Hispania fancita,
Compagium Clericorum dannatum, 161	# 1 14 Cf mm (ff.de - 110 1
Confluctiti Chryfonati impia & abfurda, dogmaca	Euchariftea fub una fpecie minifranda non obstante
Conflantinopolis quando adificata, quando dedicata	Christi infis mione & Ecclefia Primitiva prane de-
Constantinopolis quando adescata , quando dedicata 43 Constantinopolisano Antifisi preximus post Romanum	
Epifcopum baner tributut, 76	
Simultates inter merangue fedem inde orta , 77. Sedi	Eufebius Arianifest summerito poffulatus . 14 D Re-
kuie privilegia à Cencilio Chalcedonensi concessa,	feqq. quinam ex vereribus eum accusarum, 37 D.
102.53	malignus Barenii in illum antions under 35. D. m cue-
	ana ana

iem Billi genfleker, 41 D. em het weedel ... aezidanifi, 42, 46 D. helvefrete derein Ni eur praleir en deute. 4 D. fermulan fid i Speak Nicona draili 1 bild. accurant peter deveta Nirole exama 40 D. polity am proje deborgia Aris deputachili 1, 47 D. flore i wierem et riceastirent fortation produnci laim nos fuji? Arismin 4, 47 D. emmerium 1 jut em Arisaili and et 48 D. em plate et Arisa 1 bild. 46 reput 1 jut devini ej mantitud i...

Eyftereafum Epifcoperum Catalogue

ŧ.

FEftum Trunfterionis marks 8. Joannis Bapitla

Festum Co cerp cons B. Freginis institutum , 314 Fider formula à Papa noviier eleste professala , 314 Festins miver Patre quo sensa à veribus délins, 35 & seq. D.

Filit av Patra progressia ad condenda asircersa. 30 & (eq. D. gad pr e tilina milut de Filis, prinsiparum naicectetut non tetat, iastelig bast Ariari, 36 D. Filis Divisitus demensferatur, 17 & (eqq. D. Filis) advisives gost softe dillus, 38 D. Est asiam hobes Diviniam fisis a Patre communication, 19 & (eqq. D. Filis protrata Device Espaines communications de-Pili j portrata Device Espaines communications de-

neat , 40. 41 D. Ejufdem eum Patre untura , Filium Patri este similirum , ejusque imogietem quo funsa aguisceban: Patres Curbilies , 41. & logo, D. Omnie bub : qua Patre, 43 D. ejas Airentus suis demostratur ,

demonstrator : 44 & logg. I Fruttes Pradicatores haretica pravitatis inquistore fulli : 26

n.

Alerus rubrus Cardinalisius primkm infiiu-161 Gullia inverdiilum ob Philippi Regis anpiias illiei as,

2.15: feleram , 2.16 Gubeberdus in Papam el Uus, 209 Papermitte ber Gracoram qualis, 21 D. Gelborgi Perretami errores circas. Trinliarem qvi, 246

exenficierun & damna i, 241 Gerbieus ritus apad Hilfanet abrogatus , 210 Graca Ecclefia lites circa lumen la monte Thaber ,

Gracerum eum Latinis concerdio penieus rejelle,

Gracorum unio cum Lainis falla, fed fruitra , 205 Orncerum Legai Bafitem ad Concilium usaiun; 324 Gracorum unio cum Lailate la Concilio Florentos fiubilita, 33 io Consilio CPolitano rejella. 326.

H

HArduini de Posepho insotens judicium : Haresioi aupost moreson damnari possini ,

Henrico IV. imperium abrogatur , & Rodulpho describe 213 à Gregorio Papa (ape excommunicatus , 214-215 iterum excesamunicatus o 233 tetum depofins.

124

214

Henridanerum harefit qua e

Henricus de Zwineren Decanns Aniverpionf. 179 Herodes quande re, aun finne primum aufficatus oft, 2 Huytenas Amerika Rex fie Mosachus Mi orten 246.

Hibernia Archiopiscopu ne quatur qui, 242 quendo infliences Hibernica Ecclosiu flutas ad Anglicana formum compositus. 242

Hieranyma Pragenfi depmata fina objurat, 321. abjurat-onem revenat, ibid. horofos damnasus evoies inbiarium pasitat, ibid. Hierafolymia ona expeditic decretes 217. 218. S. telidocondi unita fau oranhesiat combundi facultud

S. Hildegards nova faus prophesias conlyands facultat ù Pomifico conceffa; 143 Hippolysi sres; 26

Homeriun qui ; 109. ad Christianifmum quando vonverfi, ibid. inter ou multi fudat ; Horologium Gracorum qua continet ; 33 De Horologium partum qui 4 ; 39 De

Hafrin berefess demonner, 313; ab adverfarise vexaning field, toman Fidri Cafesses, bild, Hymans Domini; grem Christo ossenzerans Prisistia-

nifin,
Hymnes vestereinus ga's, 23 D. ejut antiquitat
manstrauer, ibid, aa nb Athenogene compositus,
ibid.

Hymons "Maunims guis " 24 D. Angelicas cur dillus ; bild, magna tilius antiquius; bild. Hymois Deam celtre feitem ermusi Ebryliani, ibild. Cerifit diversitatem cel. branns ; Hymoshpiam Gruceum quid entines; 32 D. veria hymosomus carras

1.

Acobica unde delle 1123 7-junium prime menfie quemodo celebrand me

7ejunium in unminm Apostelerum vigities imperatum, 217

Ignatil Patri orchu CP. depositio Synodalus 3.174-ejat per aliam Synodam orfitzetto, Imaginum advensie d Synoda Orientali Oetumenică damanu , 135, item le Syno le Francefordistrifi. 356. Oi is Synoda Parafiosifi, 570, Nu'us pre imaginibus tellis produltus unte faculum IV. 135. antius buogia

num refle aeus,
Impofer quinque erneifixionis unitara pra se ferens pan-tas,
158
Incofinjerum barofis qua,
110

Invoftintarum faueres la Auglik excommuniceis ; 234 Invoftinta loicorum fapine dameatu, 534: 25; 256 Pensifici cencefa ; 7 eschind Abbasis libre de S. Trinitate dammatar ;

Podeces Hufs barefees demnatus cremature 322 Poarces Patetarebe CP. exanderatur, 297

Jefephi de Cheife Domico teftimonium Giadic arum, 100 à Judeis è libris fuis erafum e 11. licus defficitis de Baltiffis, à viès (1757), commode capticarus, tt

Journaud errores damnati , 78. de se qued existet fan Anmest, fill Jades Anglia exputs , 269 Fulter i ureinrande oblicandi ad minus fautte obm-

edes Angles axpulp; ludicci jurgarando obligandi ad minus fantlo obenudum; F 4 149

Names Cook

Ive ad fedem Carnetenfem difficulter admigus ab ipfe Peacifica einfecracus: 2.16

κ.

K Accredios fros Ephsmeris Ecclefiafica, 25 D.
Krigent librr Ecclefiaficas apradiraces quis, 31 D.
Kromicus beceve candicum aprad Graces enrica dilibrates
25 D. Comaciorum erige quas
ilid.

Auramin quid,

Lu as D.

Lungua Hebraica, Arabica e & Chaddatea in

Academis perdifernda,
Lifusi & Heriburu burefie & blaffhomia qua 4
Liturgia Domini apud «Estuopes qua 4
Liturgia Domini qua of estuopes qua 4
Liturgia un Gracieno quid consinos;
Liturgia un orige; 163, Ballis, Chrysoflonis, & Pra-

faritificatorent limegia que trátus su Ectifia Gracà rectata, ibid. Lucernarium quadram apud Graces officium, 26. D. Lucernarium & veferennum quam de differnat, ibid. antiquited b que offici, ibid. taminaria in Ecclefic

otim accendi felica, et donaciones in hune afum, ibid.
M.

M train Gracorm quid evidaes ; 26,57 D. rerum cisam momerabilium to boc oprie offici, 27 D divoca is Sealt-rum that officii frequențibid. M ogalourifum & Manifelienfum Episeporum ferist & vita, M anchalqui conditores ; 24, finam habuis Traisa-

tem , 35 Manetis & Veterum Manichaerum sciopta recensita & Ulustrata , 35, 36, &c.

B. Marie V Conceptio immaculata, Maronica num o'im Cathelies,

Logates ad Engenium P. uninnis causi mi-tunt, 215 Marialis Lemoviernfis Apsfesiei nomme benerandus, Marnesnir bymnus apra Graces in bonoram Mary-

rum, 26 D. Marsy um cultus probibiens, 273 Maffaltani Harettei qui , primus hujus fella au-

ttor, ibid.
Menologium Gracorum quid tontines, 27 D. antiquiffront illius exemplar,
ibid.
Millimaium fiptimum & fabbaticum, & quid de co ve-

Misserum & indulgentiarum ulmius usus corceitus 20 Menachi a feriprevious genilibus activer vellicati, & Monachi Christiani a Ruvilio unati, Monachi & Canenicis legum & Physica findium in terdilim .

De Mofaicorum visuum obfervania Act. XV. consreverfia unde ora, quomodo difici a, ad incel igndas Pauli Epifola: apprimi nec-fjaria,

Max orabicam officium à que inflieu um , cur 211, cue isa dillum, ibid. in nurbufaam Holfania Ecclesia bodie retineure, ibid. à Card. Ximanie emendatum, bid.

Mufaum, froe schola Alexandrina in corum nsun, qui melives literat proficebanur, instituta, qualit, 22 Mysteriis facrit tret erdines olim expuss, 29 N Ipho manachus Bogamilicus, circa l'lum tirbe, 140 30 seus fo pra Mefe venditat » Nomocamen quid, 17, D. qui seum compositi, ibid. Ibiram pamitanialem note: , 28 D.

Notarna in excipiendis fermesibus apud beserts mos 1. Nopria querta velus illegitima damuata, 134 Nupria incefinifa damnata, 137 Nupria, varia circa illas efficia, 137 D. per olle aista a Grasis celebrata 4.

- 4

OctoteburGracorum quis, 28 D, bujus offetti selebrana

On & hymnus quis , & cur ita dillur , 28 D. Ouevern vecabulum à patribus Nicanit ent adhibi-41 D. fam s Oratie brid aufwelle ane, 18 D. cur inflitura ibid. Orde Deminic-norum quande i flitutus, 25 Ordinatorno à Simeniae s pensientia qualis 268 Ordinationum varia apad Grater ginera , & diverfa circa illus officias 31. 11, D. Chi-Q- quednem epud Graces efficium u D.

Ofindrugenshom Episcoperam Catalogus . 315 Orbons & Ottobanis conflictationes pro legibus Ecclesiafices in Anglia receptus . 060 Octoo file Ecclesia Metropolitana quando falla, 177 cest censirmates , 153

cini cenfirmatio, 177 102 Oxonorife decretum de Appellacionibus abrogater, 294 desteum contra Lellard. 1

D.

Papa quinta redissame Eccl staticorum para ad oriennium contessa. Papam reliquis Patriarchis ordine, nou diguitatespraced re aquoscum Grees, 316 Paraelevec there Greevame Ecclosiast cus; 185 D cur

tra diclus, fied. errores in es à L. Alfatte merats, thid.
Paradojus liber Gracorum qui d consines, 18 D.
De Pajchatis die con roversia, 15
Itanyaines qui de 2
Pater on perfanis Trinitatis considerandas us sont cons

princ pium Diriatis,

Tamenshibber Ee leljafticus apnd Graces,

29 D.

Patria-cha in Syndo No ava u u flabilis,

Patria-charun apad Scratten menso qua fufu,

Paulus aque ac Petrus Romana Ecclefic condistor d

Epifepus, Pauli Samofatmi degma de Christe quid, Paulus de Waan ques, Pescoterts post punicentiem lapp gurmeds

piendi,
pedileviam cur infliturum. & quent de erlebratum.
17 D. mos loca Regione abferouri filias lold, in
feste Pedilevia-que, fudam produserem reprafenca-

bae , ibid. item quis Pests Apoffeli letum su bic feffa cenebat , ibid. Un pracciocus qui fram apud Graces liber , 19. D. quid su

31

Index	Kerum.
eo corpit Allanius. ibid. Pesavis maliguus in Enfebium animus, 46. D. Petrum Rema XXV. annos non fedific pluribus de-	Schola unregieves Alexandrina, vist antiquitas, ita- fitusio, magifita, 20,21 unus a, van daptes, ibid, à Rhodons in Siden Pamphylia urbem translata, 22 Schola publica in Admaferis et Epifespis infirma,
monftraint , 2. argumenta Scholffra ii ex antiquita- te in contrarium allata folumeur, 4. eym cum Simo-	169
ne Mage Romn conflictus quie primus meminit,	Scotellut, quis , 312
ibid Romana Ecclefia Episcopus proprie dici non	Sectiona Ecclosia subjettio ab Anglicanis vindicata
poteff , 5	145
Petri de Bruit barefit que, 249	Scythianus harefit Manichaica conditor , 34. visa ge-
Philadelphea in fedem Mccropolitan. erella, 171	nut, dogmata, ferspia, & infelix exitus, ibid. Sidemanni Devonia Epifeopi abitus, 195
Philopophi nomen Mona hu improprie tributum, 21 Philippus Francorum Rex ob uxorem dimissam & ince-	Salemonis locus Prov. VIII, 23, rise explicante, 45 D.
flat nuprias fapius excommunicatus, 216. paratens fa- Elus Monaths habitum induit. 217	Seigandus Archiepiscopus Cans. ob graviora crimina depositus, 114
Philosophi Gentiles in Concellio Nicano de fide dispu- eantes, 66	Enzier quid, 30. D. erizer & ozerir quemede diffe-
Ourneywaisin proces pefferting and Greens, 31	Erorgegener libellus Ecclefiestieur quie, 30 D.
Hina libellus panicentsalis, 19 D.	Synaxarium quefnam apud Gracos liber Ecclefinficens,
Poficantenfium Epifcoporum fertet & vita : 314	30 D. Nicephori in eo condendo labor, ibid. Synodus prima & fecunda que, & cur un dilla, 174
Portus Romanus ad mare rubrum Punisentia, plura circa illam officia in Euchologio Gra-	Synoan prima G freunas que, G em na anim; 1/4
corwas, 25	T
Pragmatica Santlio, 315	Arrina libri ceremeniales, 30 D.
Rogennigue qued , 29 D. que erdine in Ecclefia le-	Templarierum Orde habitum & regulam quande
Presbyteri titulus atase feniorem apud veteres plerum-	accepit, 238. a Clemente P. V. extinguitar, 191
que denniar	Templum in monte Sion à Latinis dedicainm ; 239 Terbinibus Manetis pracufor , 34. Buddas diffus, ibid.
Primiano Donatifiarum Epifcopo objella crimina qua	ejus mifera more, ibid.
Processie S. Spiritus ex Filio in Synodo Florentina de-	Tellamenum XII. Parriarebarum que fine feriptum, 17
cernitur.	Telequitor quid , & quando ujurpaines, 30 D.
Theorymous Pfalmus anis . 19 D.	Thespaichisarum parefis Roma damnata, 175
Пофацит для, 19 D.	Otorinan eantica in laudem Deipara , 24 D.
Pfalserium apad Gracos recitandi ordo, 33 D.	Oromainor, Thefaurue liber Gracorum Ecclefinflieue, 15 D. Thefau-
Purgationis ufus per indicinm aqua frigida confirma-	
De Purgatorio Gracos inter & Lasinos disputatur, 525	Theffelin Episcoporum er dinatio inter fedem Romanam & CP, cantroversa 2
R.	Theuberga Regina profiter adulterium repudiata , 174. 175.canfa hac à Penistico in Concilio Romano dama-
D Avenna Episcopo secundus à Pontifice locus in-	ta, ibid, Legaterum Germanorum hac occalienta Pajpon-
conciliu cones fint , " 208	fum animofum, 1bid.
Regula ad explicandam Filis ad Patrem relationem.	Thomas Eborncensis evedientiam Cantnariensi praftare
neceffaria . 35 D. & feq.	Telofa in fadem Metropolitanam evella, 295
Rhesores Ecelefiafiei qui, 15 D. corum dignum fiten- duda, ibid. munus corum late fumpeum, ibid.	Tomus Occidentalium quid, 77
Rheisret Palatini . 16 D.	Tria Cupitula que, 121 effin: controverfia origo & pro-
Peyadia apud Gracer quid notant, 19 D.	greffur, 122
Romanus Pantifex ab Epifcopu Africanis damnatus &	Tria Capitula in Synodo V. generali excusta & dama-
excommunicatut, Romani Pensifices non nifi à duabut Cardinalium par-	ta, 123 123 Tembra bymni qui, 30 D.
cibus eligende , 144	Triodium Gracorum quid , 202. efficium apud Gracos
Rofeelini Dialettici errorer perniciofi de Trinicate	celeberrimum , 31. D. unde fie dillum , ibid. quid àm Nicephori & Philosbel addreione damnat Allatius ,
Ruffi Gracorum ritut , quando , & qua occasione ample-	ibid. errores ub en merass, floid.
zi, 189	Trifagium magna religione à Gracie usurpatum: 30. Deorge ejus, ibid. additio P. Fullone, 31 Deo
. S.	Teinu quodnam officium apud Graces, 31 D. Τριπάριου quodnam cantici genus apud Graces, 31 D.
C Aracenì orientem invadunt : 47	Typicum colebru Gracorum liber Ecclefinflicut, 32 D.
Schemetelerium and . 10 D. plura qua buc fpe-	quanamin en continentur, ibid. diverfa cypicoruma
Bant Officia : 101d.	genera, ibid.
Schifma Ecclefia Anthiochena quando fublarum, 75	٧.
Schifma in Ecclefia CP. ob Arfenii depoficionem orium	T Alentia, dua bujut nominis urbet , 75
196 in Ecclefia Occidentali puter Urban, VI. & Clement, VII. PP. 298	V The eieffenfoum Fulcoverum feriets 315
De Schifmate quaftie à virie dellie multum agit ata , 187	Unitio exerema , officia circa illam in Ecclefia Gra-
Sehifma tricepra	13 D.
	Ungminum
·	

Index Rerum. ne consicienti ossicium, 1 27 D. VVatersirdia in Hibernia sedes Episcopalis sella.

VValdenfism dogmata in Anglia damusta,

VVichliff dogmata in Anglia damnantur, 199 feripta cremanda judecantur, 211. Ofa exhumanda & 161 VVihelm VVondford centra VVickliffum diffutat, 219
141 VVickliffami in Anglia vexasi, 310

FINI'S.

